

LIBRARY OF CONGRESS

00006137623

GRÆCUM LEXICON MANUALE

PRIMUM A

BENJAMINE HEDERICO

INSTITUTUM

MOX ASSIDUO LABORE

SAM. PATRICII

AUCTUM MYRIADE AMPLIUS VERBORUM

POSTREMO

INNUMERIS VITIIS REPURGATUM PLURIMISQUE NOVIS SIGNIFICATIBUS
VERBORUM LOCUPLETATUM

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI

ATQUE ITERUM

RECENSITUM ET QUAMPLURIMUM IN UTRAQUE PARTE AUCTUM

A

T. MORELL S.T.P.

THESAURI GRÆCÆ POSSESS. AUTORE.

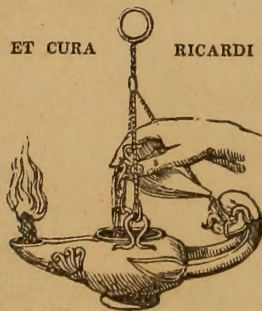
EDITIO NOVA

CUI ACCEDIT MAGNUS VERBORUM ET EXEMPLORUM NUMERUS EX SCHEDIS

PETRI HENR. LARCHERI

TYPIS ET CURA

RICARDI TAYLOR.

LONDINI

IMPENSIS C. ET J. RIVINGTON; PAYNE ET FOSS; J. SCATCHERD; J. CUTHELL; J. NUNN; LONGMAN, HURST,
REES, ORME, ET SOC.; T. CADELL; W. GINGER; R. SCHOLEY; J. RICHARDSON; J. MAWMAN; BALDWIN, CRADOCK,
ET JOY; E. WILLIAMS; R. S. KIRBY; W. BAYNES ET FILII; J. BOOKER; HARDING ET SOC.; HAMILTON, ADAMS,
ET SOC.; G. B. WHITTAKER; J. DUNCAN; T. TEGG; J. COLLINGWOOD; E. EDWARDS; R. SAUNDERS; SIMPKIN ET
MARSHALL; HURST, ROBINSON, ET SOC.; G. MACKIE; W. MASON; J. PARKER, OXON.; J. DEIGHTON ET FILIORUM,
CANTAB.; WILSON ET FILIORUM, EBORACI; ET A. BLACK, ET J. FAIRBAIRN, EDINBURGI.

1825.

GRACUM LEXIGON

MANUALE

DE JAMINE BBERICO

PA 442
H 4
1825

ST. M. V. R. C. I.

ANNO DOMINI 1825

1825

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

DE JAMINE BBERICO

M O N I T U M.

DE hac nova Lexici Hedericiani editione, L. B. paucis accipe. Quarto abhinc anno diem obiit Lutetiæ Parisiorum, senex fere nonagenarius, Petrus Henricus Larcherus, Divionæus, vir tum ob diffusam eruditionem, tum ob singularem ejus humanitatem et candorem, omni laude dignissimus; præsertim vero egregia Herodoti versione meritam per Europam celebritatem nactus. Is autem moriens suppellectilem librariam reliquit satis amplam, quæ paullo post, hæredum jussu, sub hasta venum data est. Inter alios, qui tum voci præconis subjieiebantur, libros, exemplar erat hujus Lexici, editionis quæ A. 1755 prodierat, cujus quidem foliis chartæ scriptæ singulis interjectæ sunt, in quas magnum tum vocabulorum, tum exemplorum numerum senex venerabilis inter legendum conjecerat. Hunc vero librum, pretio satis magno comparatum, redemptores nostri, qui novam hujus vocabularii editionem, curis Larcherianis auctam, prelo subjicere cupiebant, in manus mihi tradiderunt, ut si quid in eo vel minus accurate scriptum, vel præter necessitatem adjectum fuisset, id omne transverso calamo notarem; ne lexici, tironum usibus destinati, moles inutiliter augeretur. Hoc igitur effeci, et præterea nihil; quippe qui correctoris munus, molestum sane ac laboriosum, in me suscipere noluerim. Ipse vero Larcherus in thesauro suo locupletando quanta cum diligentia versatus sit, intelligere licet ex sequente notula, quam ad libri calcem reperi: “1682 *additions en Juillet* 1782.” In his autem additamentis, haud pauca reperies poetarum scenicarum loca recte explicata; multa etiam tum veterum historicorum, Herodoti, Thucydidis, Xenophontis, tum recentiorum, Polybii scilicet, Appiani, Arriani, item Plutarchi et Eroticôn scriptorum, imo et medicorum, ne quid de poetis, Lycophrone, Apollonio, Nicandro, et Florilegii auctoribus, dicam.

Animadvertent tirones multa esse vocabula, quæ unius Oppiani vel Nonni auctoritate nituntur; non tamen idcirco Græca civitate donanda; quia Cynegetica, quæ sub Oppiani nomine circum-

feruntur, et Nonni poemata insulssima, verbis ac locutionibus scatent, quas in probatis auctoribus frustra quæsiveris. Alia sunt haud pauca, quæ nullum, præter Heliodorum, fidejussorem habent; attamen episcopus ille Tricensis Græce longe melius sciebat, imo melior erat poeta, quam Nonnus iste, vel pseudonymus Cynegeticôn scriptor.

Porro in hac nova editione vocabula, quæ Morellii Appendicem occupabant, suo quodque loco interseruntur, cura ac diligentia Typographi. Idem vero eo nomine laudandus est, quod Larcheri additamenta, minuta manu et perplexo ordine scripta, magno cum labore enuclearit, et secundum litterarum seriem disposuerit.

Quod præterea dicam nihil fere habeo, nisi ut exoptem fore aliquando, qui Bastii τοῦ μακαρίτου egregios in librum Hederici labores publici juris faciat; quo nescio an quidquam ad Græcarum litterarum cognitionem utilius accidere possit.

C. J. B.

Scrpsi Non. Jul. 1816.

IN hac nova editione Larcheriana, QUANTITATES, quas vocant, signandas, id quod, Tironum gratia, a se sæpius et impensius erat flagitatum, curârunt Redemptores:—cujus laboris in penso peragendo artificum in hoc genere probatissimorum vestigia curatissime legit Operarius.

H. P.

Kal. Jan. c1816cccxv.

M. BENJ.

M. BENJ. HEDERICI PRÆFATIO.

ALTERUM hoc Lexicon est, *Lector benevole*, quod juventuti bonarum artium studiosæ commodare satégi. Græcum, ut vides, illud est, et, velut in priori disciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quæ Scholas fere occupatas habent, dilucidare pro viribus sum annixus; ita hoc, quod jam exhibeo, literas in primis Græcas adjuvare studui. Neque vero operam hanc, ut quidem confido, præter rem necessitatemque suscepisse jure existimari potero. Etenim, quæ Linguae Græcæ cum præstantia sit, tum utilitas, atque ad omne propemodum studiorum genus necessitas, ab aliis jam ostensum est pluribus: attamen Lexicon, quo illa contineatur, satisque idoneum Scholis, adhuc deesse experiuntur identidem, quibus hanc eruditionis partem tradere juventuti incumbit. Quotquot enim hujus generis libri exstant, vel mole sua usum sufflaminant sui, vel jejunitate qua laborant, sæpius destituunt paulo serius literis Græcis operaturos, vel ordinis implicatione linguae adhuc minus gnaros plus justo fatigant, efficiuntque haud raro, ut tot illi tantisque difficultatibus præpediti non sine indignatione ac tædio in hoc studiorum genere versentur.

Singula igitur illa, quantum quidem fieri potuit, amoliturus, librum in tres Partes dispescui, Hermeneuticam scilicet, Analyticam, atque Syntheticam: primæ, quæ ad intelligendos omnis generis scriptores, quos antiquiora tempora dedere, facere debet, eam Vocabulorum copiam inserere allaboravi, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vastum satis, suffecturam omnino putavi. Certe, quæ ex ingenti Henrici Stephani Thesauro, volumine satis etiam grandi, Joannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hic etiam suppeditavi. Quinimmo ipsorum non solum numerum, sed in primis etiam, quas obtinent, significationes ex Suida, Polluce, Suicero, Leighio, Scriptoribusque similibus aliis, non parum earundem hinc inde adauxi. Hasce quoque pro ea, qua differunt varietate, suis fere distinxi numeris, et sic clarius ordinatiusque, spero, se oblaturas cuique; eodemque fere modo quo Voces potissimum ipsas ordine, quem vocamus, alphabetico disponere visum est. Equidem virtutes naturalis illius, quo Voces derivatæ primigeniis, compositæ simplicibus subjiciuntur, non ignoro, neque me præterit etiam, quantopere eum in Stephano aliisque prædicent bene multi; sed non æque tamen intricatus hic alter est, longeque facilius linguae nondum satis peritis Vocabula, quæ inquirunt ipsi, suggerit. Et, si omnino ad indagandam genuinam Vocis potestatem momenti maximi est nosse originem ejusdem, singulis etiam Vocabulis hanc subjeci, ut adeo nec adminiculo isto, necessario certe ad feliciorum cujusvis Scriptoris interpretationem, destitutos Lexico hoc usuros conquiri possint, qui id ordinis naturalis laudem, atque virtutem ferme præcipuam, habere solent.

Quemadmodum autem hæc primæ Lexici hujus Partis ratio est; ita altera illa, cui Analyticæ, ut dixi, nomen feci, ea Vocabula grammaticæ, quomodo loqui consuevimus, resoluta complexus sum, quæ difficultatibus suis, sive a Dialecto aliqua, sive aliunde subortis, sollicitare tironum patientiam possunt. Est certe eadem hæc opera, quæ liberalius paulo a Schrevelio juventuti navata, ipsum tam acceptum huic reddidit, ut unus fere ex sui ordinis Lexicographis in Scholis huc usque locum vindicaverit sibi. Ac tametsi non desint, qui eandem ignaviæ potius subsidium habeant, quam ut emolumenti quidquam juventuti illam credant adferre, eo quod hæc a penitiori Grammatices studio avocet, ad quod potissimum solidior linguae cognitio redit: attamen, qui rectius justiusque rem expendunt, satius utique existimant, velificari nonnihil discentium a labore molestiore aversioni, quam quidem committere, ut miseri succumbant incitiæ suæ, vel etiam, quod sæpius usu in Scholis evenire videmus, difficultatibus his absterriti linguae pulcherrimæ studium plane abjiciant. Ne igitur habeant, quod et ipsi suo quasi jure desiderare possint, hac etiam in re illis deesse nolui. Quin potius non solum Vocabula prope omnia, quæ Schrevelius ex appendice Scapulæ Lexico subnexa, Pasoris in Hesiodum Indice, aliisque id genus operibus attulit, in Partem hanc alteram conjeci: sed locupletavi quoque passim ex Jo. Vorstii Veterum Poetarum Græcorum excerptis, Celebrimi item Viri, Dn. Jo. Davidis Schreberi, in Hortulo Græco ex omnibus Plutarchi Operibus adornato, et Clarissimi Dn. Hieronymi Freyeri Fasciculo Poematum Græcorum, libellis vere aureis atque ad per-

discendam

discendam Græcam linguam accommodatissimis. Attamen, ne nimis etiam indulsisse discentium inertiae videri possem, satis habui, digitum in cibum hunc intendere, præmansum vero ipsum atque hoc tantillum laboris recusantibus, ut eundem sumere ipsi dignentur, inserere in ora utique supersedi.

Tertia libri Pars, quæ Syntheticae titulum præfert, iis destinata est, quibus Latina sermone Græco, eoque prosaico, reddere collibet; adjutusque a Scriptoribus laudatissimis, Benzio, Posselio, Devario, Scheidio, aliisque, hic quoque eum Vocum Formularumque loquendi apparatus, suis fere ubique auctoritatibus munitum, suggessi: qui, nisi me omnia fallant, ad institutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe usui hodie esse solet, abunde suppeditabit. Et, si omnino contingat, ut quædam adhuc desideres, ea tamen forsitan hæc erunt, quæ omissa facile pati, vel ex iis etiam, quæ allata sunt, compensare non incommode poteris. Ita quippe sæpius Nomina illa a Verbis deducta, qualia sunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Adoptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix*, et similia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Adoptatio*, et quæ sunt hujus generis alia, frustra hic quæsiveris. Præterquam enim quod magna eorum pars ipsa civitate Latina deficitur, adeoque soli formationis innititur Analogiæ, certe, si Græce eadem reddenda sunt, alia fere per Participia, alia per Infinitivos Verborum, a quibus descendunt, tuto enunciari possunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipsius Demosthenis exemplo, rectius ἐπισωρεύοντα, *Admodulatricem*, προσάδουσάν, et *Accumulationem*, quæ ipsum in primis accumulandi actum significat, τὸ ἐπισορεύειν interpretaberis, quam ut nomina vel plane nova confingas, vel sua etiam, carentia auctoritate usurpes. Quumque adeo hæc talia a Verbis allatis, si quidem ipsis opus sit, nec suo ista loco reperiantur, formare perquam sit facile, operæ chartæque tanto justius eorum me omissione pepercisse arbitror, quo magis Lexicon hoc manus impleat, nomenque suum excedat. Nec alia quoque causa fuit, cur Nomina etiam, quæ propria Grammatici vocant, omiserim, utpote quod ipsa quoque facile Græce efferrî possunt, quippe ex Grammatica constet, quæ literarum utriusque linguæ natura sit atque cognatio. At vero, quod in Prima præcipue Parte nec auctores addiderim Vocibus, nec locutionum etiam, quas hæc ex se progignunt, subjecerim exempla, forsitan mirabuntur, qui ex his propemodum solis Lexici perfectionem æstimare solent. Sed et his adferendis locus plane defuit. Nec vero etiam video, si vel maxime ipse suppetivisset, ecquis eorum in Lexico hermeneutico sit usus. Sua enim Scriptori cuius interpretando, auctoritas sufficit, et, qui ex Vocum significationibus tam distincte copioseque subministratis sensum effati alicujus Græci indagare nequit, eum vel plane a Grammatica non instructum, vel rei, quam continet illud, prorsus ignarum esse oportet. Secus statuendum esse de Lexico synthetico facile concedo, quum Græce scripturus utique non solum de Vocis, qua usus est, probitate, sed et de Constructionis, qua gaudet, eadem ratione certus esse debet. Quare id etiam mihi quam maxime commendatum habui, ut ne facile in Tertia hujus libri Parte Vox aliqua sine auctore suo compareat, vel Constructionis etiam exemplum non habeat adjunctum. Quod si tamen vel hic etiam alterutrum, immo utrumque deesse nonnunquam deprehendas, auctorem quidem Vocis idoneum me fugisse non inficio, licet de bonitate ejus Lexicographorum saltem præstantissimorum auctoritas dubitare me non siverit; Constructionis vero modus ideo a me neglectus est, quod Regulas ille notissimas atque adeo Græcæ etiam Linguæ cum Latina communes sequatur.

Atque hæc fere ea sunt, *Lector benevole*, quæ te scire, e re tua, immo et mea, esse existimavi. Tute labori etiam huic meo, si merebitur, fave: sin minus, eum ante ne damnes, quam cogitaveris, contingere haud raro, ut tuo arbitrio stare non possis. Vale.

EXPOSITIO NOTARUM quæ in priore Lexici hujus Parte inter alias occurrunt.

Gl. V. Glossaria Veterum a Labbeo edita.

Ph. Philoxenus, Glossographorum facile princeps.

Lex. Gr. Lexicographi Græci, Hesychius, Suidas, auctor

Etymologici magni, Varinus, Phavorinus.

Hes. Hesychius, Alexandrinus.

Suid. Suidas.

Etym. vel *E. M.* Etymologicum magnum.

R. Gulielmus Robertsonus Anglus.

Suic. Jo. Casp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipsis, non constat; quum e contrario Philoxenus et Glossaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas easque aptissimas vocum significationes suppeditant, quæ alibi non facile sunt obviæ.

EX PRÆFATIONE JO. AUGUSTI ERNESTI.

IN causis, propter quas tam pauci ad linguæ Græcæ vel mediocrem scientiam perveniant, Moses Solanus* jure numerat vitia Lexicorum quibus puerilis ætas utitur. Eorum duo maxime impediunt verum verborum intellectum. Primum est, quod significationes sæpenumero vel prorsus alienæ verbis tribuuntur, vel parum accurate distincteque traduntur: alterum, quod tam pueriliter atque inepte Latinis vocabulis exprimuntur Græca, ut intellectus impediatur potius interpretando, quam adjuvetur. Hoc fit maxime, et hanc ob causam, quod interpretatio nimis etymologiæ rationibus accommodetur, neglecto usu loquendi, qui solus in hoc genere dominatur, in primis in compositis ex præpositione una pluribusve, in quibus incredibile dictu est quam pueriliter peccetur; item ex εἶ, φίλος, aliisque. Talibus igitur erroribus, vitiis, ineptiisque cum plena sint Lexica vulgaria, quæ sunt in tironum manibus.....&c.

Itaque cum rogatus essem, ut Hedericiani Lexici Græci, quod nunc maxime versatur in manibus tironum, putaturque esse in hoc compendiaro genere optimum, recensendi curam susceperem; eam provinciam, quanquam duram et tædii plenam, defugiendam non putavi, qui vitiis ejus, et ortis inde apud tirones noxis, sæpe doluissem, iisque tollendis, omninoque opere illo emendando locupletandoque, plurimum adjumenti me allaturum discentibus putarem. *Non is ego sum*, cui aut jœvendum, aut adeo opus sit, de aliis detrahere, et hac via ad famam contendere. Melioribus artibus laudem parare didici. Itaque non libenter dico, quod præsens institutum dicere cogit: Hedericum illum, virum bonum cetera et laboriosum, at Græce doctum, et ad tale Lexicon rite conficiendum, satis a lectione Græcorum scriptorum instructum non fuisse. Totus ille, id quod per totum opus observare licuit, e Scapula aliisque vulgaribus Lexicis pendebat: attamen tot præclaras doctorum hominum de verbis plurimis, post Stephanum et Scapulam, observationes ignorabat, nec ipse e lectione ipsorum scriptorum meliora didicerat. Itaque non modo totidem verbis e Scapula in suum Lexicon retulit verborum interpretationes parum idoneas aut perspicuas, sed subinde etiam ne assecutus quidem est ejus aliorumque Lexicographorum mentem, vitiisque operarum se decipi passus est: unde manarunt innumera peccata. [*Aliquot exempla Cl. autor protulit, sed hæc apud illum quærenda mitto.*] Jam incredibile dictu est, quam sæpe, quam absurde interpretatus sit, plerumque post alios, verba composita ex ἀμφί, ἐκ, σύν, κατά, ὑπό, παρά, περί, πρό, &c. exprimens has præpositiones e vulgari significatione, non ex usu scriptorum in verbo quoque; in quo sane est mira varietas. Idemque notavimus in aliis generibus compositorum. Φιλόμνητος est ineptum Nonni verbum in Johannis μεταφράσει; sed id ineptius vertitur in Scapulæ Lexico *sectionis amans, incisione gaudens*, sequaci Hederico. Similiterque peccatur in verbis compositis Poetarum, inprimis tragicorum; quorum vim ex illis interpretationibus nemo adsequatur. Illud quoque parum scienter factum erat, ut significationes πολυσήμων parum recte digererentur atque ordinarentur, activa et media, eorumque significatio, itemque temporum significatio diversa, cum v. gr. præsens activam, aor. 2. neutram vim habeat; quod hodie in Lexicis ferri non potest, quamvis sit ad accuratam linguæ Græcæ scientiam scriptorumque intelligentiam pernecessarium.

Enimvero hæc et alia omnia correcta sperabam me reperturum in editione *Sam. Patricii*, Scholæ Carthusianæ apud Londinenses Hypodidascali, qui Hedericianum Lexicon bis recoxit, et magnam diligentiae laudem apud suos (vid. Scott. præf. ad Append. Steph.) etiamque apud externos tulit: præsertim qui in præfatione dicat, se diligenter hoc opus correxisse, vivatque in insula ea quæ sibi Græcarum literarum principatum vindicare videtur, et in qua Græce doctissimi homines pæne nasci videantur; adeo mature ibi omnes Græcos scriptores vel difficillimos intelligi et emendari posse. Sed omnia alia deprehendi, in-

* In Præf. ad Plutarch. Briani.

tellexique Patricium Britannum non plus in Græcis potuisse Hederico Germano. Hujus quidem peccata fere omnia sanctissime conservata sunt eaque novis aucta.

Prima igitur nobis cura fuit, ut talia peccata tolleremus, corrigeremusque, si quid parum vel recte, vel accurate, vel perspicue scriptum esset in significationibus vocabulorum tradendis. In quo tamen difficultas quædam objecta est a ratione ipsa talis Lexici, in quo singula tantum verba explicantur: quod nonnulla vocabula, imprimis adverbia, separatim commode explicari non possunt, facilioremque interpretationem habent cum verbo, cui adjungi solent. Tum in verbis, quæ Grammatici proprie dicunt, operam dedimus, primum ut activa et media, etiam tempora interdum, ex usu optimorum scriptorum, distingueremus, deinde ut significationes in πολυσήμοις digereremus diligentius, et, quoad fieri posset, a propria et prima significatione quomodo ceteræ ducerentur, ipso ordine indicarem, v. gr. σμύχω, τύφω, πομπεύω, πύργος, σηκός, τίθημι, ὕβρις, δημιουργός, προτείνω. Auximus etiam priorem significationum numerum e nostris aliorumque observatis, qui veteres scriptores Græcos illustraverunt. Sed maxime in hac parte sic laboravimus, ut accurate exponeremus verba e præpositionibus composita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum stultitia accusanda est, tribuentium interdum præpositionibus aliquam vim, ubi ex usu loquendi veterum nullam habent, aut ita exprimentium, scilicet e vulgatissima cujusque significatione, ut nemo intelligere possit. Nos in omnibus usum secuti sumus, comparandis, ubi non statim vera significatio succurreret, aut aliquid dubitationis oriretur, exemplis idoneis. Itaque et subinde notavimus, in eodem verbo, modo redundare præpositionem, nec ullam vim habere, modo addere verbo aliquid significationis. Quædam tamen, sed perpauca, fuere, in quibus analogia et conjectura sequenda esset, quod nullum exemplum veteris scriptoris vel ipsi notatum habebamus, vel ab alio notatum reperiebamus: in quibus si forte aberravimus, nobis ut ignoscatur, rogamus. Atque pari ratione usi sumus in aliis compositorum generibus, ut e φίλος, χαίρω, &c. ut facile quivis intelliget, qui vel in his, quæ exempli causa posuimus, nostra cum superioribus velit comparare. Denique ipsis verbis locupletare hoc Lexicon studuimus, &c.

Et hæc fere sunt, quæ in castigando locupletandoque hoc Lexico secuti sumus, quibusque, ut speramus, perfecimus, ut et latius ejus usus pateret, et tutius usurpari a tironibus posset. Unum restat de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere instituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: sed correximus tamen in nonnullis, plane autem sustulimus, ubi unusquisque tiro sua sponte videre posset, unde verbum ductum aut compositum esset; in quibus addi etymologias, ut εὐποιέω esse ex εὖ et ποιέω, εὐπάσχω ex εὖ et πάσχω, &c. putidum sane et nimis puerile sit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novæ significationes accesserint, tamen aliquot plagulis brevior sit hæc editio superiori. Atque etiam in altera parte deleri curavimus per idoneum virum ea, quæ nemo vel quærat, vel quærere debeat. Nam in eo genere nonnisi rara et difficilia debebant notari: vulgaria, et quæ quisque, formas declinationum et conjugationum rite tenens, ipse sua sponte adsequi possit, poni non modo inutile et supervacuum, sed etiam id quod usu didici, noxium est. Etenim ad ignaviam proniores, ut sunt plerique, libenter abutuntur ista ratione, putantes, hanc esse ad lectiones præparationem, quam vocant, si in tali libello quærant singula verba, et inde descripta recitent a magistris interrogati: qua stultitia committunt, ut nunquam recte percipiant teneantque conjugationum formas. Scr. Lipsiæ a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIOIOCCCLIV.

(Alteram Partem, quam Syntheticam vocavit Hedericus, plane sublata voluit Cl. Ernestus, totamque igitur illam partem intactam se fatetur reliquisse: sed et hanc etiam, tironum gratia, quibus non potest esse non necessaria, (saltem ut in optima olim schola mihi visum fuit) haud minus auctam ac locupletatam dedi.)

T. M.

LEXICI

MANUALIS GRÆCI

PARS PRIMA.

A A A Δ

A, Vel α, prima litera Alphabeti Græci, quæ "Αλφα dicitur, et nomen adepta est ab Hebræorum Aleph; (2) nota numeralis significans unum, et cum lineola inferne posita α, mille; (3) in Apocalypsi Joan. 1, 8. eum notat qui omni principio prior atque antiquior est.

A, in compositione est (1) ερητικόν, privativum, ut ex α et βίβλος, *stabilis*, fit ἀβέβαιος, *instabilis*: cum v interjecto, (si vocabulum cui α præfigitur a vocali initium habet) Euphoniae gr. ut ἄλιος, *dignus*: ἀνάξιος, *indignus*: ἄλκος, *divitiæ*: ἀνόλος, *pauper*. Quædam vero aliquando τῷ v carent, ut ἄστρος, ἄοικος, ἄλος, ἄυλος, &c. Quamplurima etiam mutant terminationem, ut ex ἡδύς, ἀηδής; ex γραφή, ἀγραφοί; ex φωνή, ἀφρων; ex γυνή, ἀγνώμων. Tale est et a quod ὀλίγον vel μικρόν denotat, ut ἀφρός, i. e. μικροφρός, ab α et φωνή, ἀμαθής, *indoctus*, vel parum doctus, ab α et πανόλυν; pro δὲ etiam, ut ἀδατος, *accessu difficilis*: interdum etiam πακόν significat, ut ἀκερδής, ἀβελος, ἄδωρα δώρα, &c. (2) Ἐπιτατικόν, *intensivum*, ut ἄξυλος, ap. Hom. (vid. voc.); ἀπειγής, i. e. πολυεγής, ap. Apoll.; ἀχανής, *in immeasum hians*, Hes. (3) Ἀδυστικόν, *collectivum*, ut ἄσπας; et vicina significatione pro ἄμα vel ὅμα, ut ἀδελφος, ἀκαίρις, ἄλοχος, &c. (4) Πλεοναστικόν, *abundans*, supervacaneum, ut ἄσπερος, ἀσπερσὴ, ἄσπερος, &c.

"A, Ah! ἄ, ἄ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis: "A, ἄ, vel ἄ, ἄ, Ha, ha, ridentis. "A, Ah! Oh! Oh! "A, ἄ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miserantis, admirantis.

"A, nominat. sing. f. g. articuli præpos. Dorice, pro ἡ, a masculino ὁ.

ἄ, cui, dativ. sing. f. g. artic. postpos. Dorice, pro ἡ, ab ὁ, qui.

"A, quæ, nom. vel acc. plur. n. g. articuli ejusd. ἄσπερος, u, ὁ ἄ ἡ, (pen. comm.) valde noxius, Od. 22, 91. (ubi α ὑπερσητηκόν, Eustath. sc. ab α priv. et ἄσπερος, *innoxius*.) (2) innoxius. Ab α priv. et ἄτη (vel ἄσπη), noxa. (Vid. Thesaur. Græc. Poes. et Dawes, p. 381.)

"A, ἄγης, iōs, ὁ ἄ ἡ, Od. 11, 574, fractu difficilis, robustus, non fractus, firmus. Ex α priv. et ἄγω, *frango*.

"A, ἄδς, (pro ἡδς, Schrev.) molestus fuit, 3. sing. a. 2 ind. act. verb.

"A, ἄδω, ἀδύν, non placere, ingraturum esse.

AA Z A A T

(Ab α priv. et ἀδύν, *placere*, S.eph.) Exp. etiam (2) turl'are, in nestia amicare; (3) injuria affici, lædi, Ern. (4) inopia laborare; cibo abstinere, Hes. Suid. Ex α int. et ἀδω, *lædio* afficior. Vel ab ἀδύν, ex α priv. et ἡδύς, *jucundus*, (fit ab ἄδω, Laconice, pro ἡδύς, Steph.)

"AA'ZΩ, f. ἄσω, calidum halitum efflo, exhalo (ἀδύω, f. lædo, violo, Dawes, p. 183.)

"A, ἄδω, u, ὁ ἄ ἡ, incorruptibilis, damno non ebnoxius. Ex α pleon. et ἄδω, *intactus*. "AA' MINZ, θος, ἡ, instrumentum quoddam auctoriorum; venabulum.

"A, ἄδης, iōs, ὁ ἄ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. et (ἀνω Pot. pro) ἄνω, (ab ἄνω, *effectio* operis. At ἄνως, ὁ ἡ, qui efficere nil potest, Ern.)

"A, ἄδω, lædo, Il. 9, 116. Hine ἄδω.

"A, ἄδω, u, ὁ ἄ ἡ, non tangendus, intactus, Gl. V. Il. 1, 567. (2) inaccessus, (ὅτι κέν τοι ἀσπίτης χεῖρας ὄψω, Il. 1, 567. Odys. 22, 70.) Ex α priv. et ἄσπομαι, *iango*. (3) illæsus, lædi nescius. Ex α int. vel (4) qui valde potest lædere. Ex α priv. et ἄστω vel ἄστω.

"A, ἄσσω, læsi, a. 1. ind. act. Poet. pro ἄσω.

"A, ἄσσω, a. 1. ind. med. per Dialys. pro ἡσάμην, ab ἄσω. (vel ἄσω. Verbum fictitium et abnorme, Cl. ad H. 1, 116. sed vid. Dawes, p. 180.)

"A, ἄσσω, offensus sum, a. 1. ind. pass. ab ἄσω. νήκετον ἄσσω, Hesiod. Oper. et Dies, 283.

"A, ἄσσω, 3. pl. præ. ind. act. v. ἄσσω.

"A, ἄσσω, f. ἄσω, lædo, noceo, adificio damno.

Ex α et ἄσσω, (al. ἄσω, ἄσω, Ern.) idem.

"A, ἄσσω, ἄ, ὁ, halitus calidi efflatio, exhalatio.

Ab ἄδύω, halo.

"A, ἄσπερος, ον, immensus, Collim. si lectio sana.

Ex α int. et ἄσπερος.

"A, ἄσπερος, u, ὁ ἄ ἡ, qui retineri nequit; (2) nemini cedens, Il. 5, 892; (3) intolerandus; Μηδὲς τοι μῖνος ἔστιν ἄσπερος, ἐν ἱπικόν. Il. 5, 892; (4) insuperabilis. Ex α pleon. et ἄσπερος, idem.

"A, ἄσσω, 3. sing. præ. ind. pass. ἄσσω (act. ἄσσω).

Κεῖ κρατίζεις περὶ ἡν ἄσσω πολέμοιο, Hesiod. Scut. Herc. 101.

"A, ἄσσω, u, ὁ ἄ ἡ, innoxius. Ab α priv. (2) valde noxius. Ab α int. et ἄσσω, noxa. (3) insatiabilis. Εὐνὴς τ' ἄσσω πολέμοιο, Hesiod. Theog. 714. Ab α priv. et ἄσσω, *satiasso*.

"A, ἄσσω, f. ἄσω, noceo, lædo. Ex α pleon. et ἄσω.

ABA ABA

"A, ἄσσω, u, ὁ ἄ ἡ, mutus; (2) taciturnus, quietus. Ex α priv. et βάζω, *loquor*.

"A, ἄσσω, f. ἄσω, præclare ago.

"A, ἄσσω, iōs, ὁ ἄ ἡ, profunditate carens. Ex α priv. et βάθος, *profunditas*.

"A, ἄσσω, nom. plur. Dor. pro. ἡσσω, ab ἡσσω, *pubes*. ἐν τῇ γὰρ ἄσσω, sunt enim teneræ. Theocrit. Idyll. 5, 109.

"A, ἄσσω, f. ἄσω, sileo, sc. ob ignorantiam; (2) ignoro, nescio. Οἱ δ' ἀδάκνησαν πάντες, Odys. 4, 249. Unde

"A, ἄσσω, ονός, ὁ ἄ ἡ, mutus; (2) stultus.

"A, ἄσσω, adv. placide, quiete. Ab

"A, ἄσσω, iōs, ὁ ἄ ἡ, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex α priv. et βάζω.

"A, ἄσσω, a. 1. ind. act. v. ἄσσω.

"A, ἄσσω, f. ἄσω, taceo; (2) quietus sum. Ὅς

ἀφίκεται μεγίστη τῶν ἀβακισμένων quod simplicitas sit maxima rerum placidarum. Inter Fragm. Anacr. p. 272. edit. Barnes.

"A, ἄσσω, u, τὸ, abaculus, &c. Dim. ab ἄσσω. q. v.

"A, ἄσσω, u, ὁ, tessella pavimenti, vel operis musivi. Ab eod.

"A, ἄσσω, u, ὁ ἄ ἡ, alienus a Baccho, i. e. tristis; Bacchi numinis expers, aut male bacchans, (vino carens, vid. Thes. Gr. P.) Ab α priv. et βακχεῖω: sed et valde bacchans; ab α int. explicari posse ait Schol. ad Eur. Or. 319. ἀδάκνητος διασος, festum dissimile Bacchico.

"ABA'AE, adv. (antep. product.) utinam, Hes. (2) heu, phy! Ep.

"ABA, ἄσος, ὁ, acc. ἄσσω, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ describi solent; (3) tabula calculatoria;

(4) tabula aleatoria; (5) tabula, s. mensa, cui vasa imponuntur. Gl. V. abacus, armarium.

"A, ἄσσω, u, ὁ ἄ ἡ, id. quod ἄσσω, Eustath.

"A, ἄσσω, u, τὸ, terebella, instrumentum medicorum. Ex α priv. et βαπτίζω.

"A, ἄσσω, u, ὁ ἄ ἡ, immersibilis, qui mergi non potest, vel non mergitur; (2) non baptizatus. Ex ἄσσω.

"A, ἄσσω, u, ὁ ἄ ἡ, intinctus; (2) cujus acies durata non est. Ex α priv. et βάπτω, *tingo*.

"ABA, ἄσος, τὸ, placentæ genus.

"A, ἄσσω, iōs, ὁ ἄ ἡ, non onerosus. Met. non molestus. Ex α priv. et βάρος, *onus*.

"A, ἄσσω, iōs, ἡ, continentis habitator. Ex α priv. et βάρις, *navis*, adeoque proprie, cui non est navis.

"A, ἄσσω, pubis, gen. sing. Dor. pro ἡσσω, ab ἡσσω.

**Ἀέσαι*, *praeclore egisse*, a. 1. infin. act. verbi *Ἀέζω*, *praeclore ago*.
 **Ἀεσάντης*, u, d. h. i, inexploratus, non examinatus, non spectatus, non tortus, *Hes.* (2) *expers doloris*. Ex a priv. et *βασανίζω*.
 **Ἀεσανίτης*, adv. temere, re non examinata.
 **Ἀεσίλιτος*, u, d. h. i, rege carens, regi non subditus. Ex a priv. et *βασιλείω*.
 **Ἀεσκάκος*, u, d. h. i, invidia vacuus, non invidens; (2) non mendax, verus. Ex a priv. et *βασκαίνω*.
 **Ἀεσκαντός*, u, τὸ, fascini amuletum. Ex iisd.
 **Ἀεσκαντός*, u, d. h. i, invidia carens, ab invidia tutus. — *Gl. V.* infascibilis. Ex iisd.
 **Ἀεσκαντός*, adv. citra invidiam. *Gl. V.* sine fascino, infascinate, praefiscine.
 **Ἀεσκανός*, idem.
 **Ἀεσάτωρ*, u, d. h. i, q. d. importabilis, portatu impossibilis. Ex a priv. et *βασιάζω*, porto.
 **Ἀεσπός*, Dor. pro *ἡεσπός*, puber. *Παῖδα τὸν Ἀεσπὸν Ἀνταίωνα*, *Callim. Lav. Pall.* 108.
 **ABATON*, u, τὸ, adytum. Ab
 **Ἀβύτος*, u, d. h. i, inivus, accessu vel aditu difficilis; (2) sacer, non adeundus; (3) desertus, desolatus; (4) *παρβὺς ἀβύτος*; sic et *ἴσπετος ἀβύτος*, sc. quae non conspiciuntur, *Lucian.* Ex a priv. et *βαίνο*. Hinc
 **Ἀβατός*, u, f. ὄσω, desertum reddo.
 **Ἀβῆρος*, u, d. h. i, non tinctus. Ex *βάπτω*.
 **ABBA*, pater. Nomen Syr. indecl.
 **Ἀββαλε*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro *ἀνέβαλε*, vel *ἀνέβαλε* ab *ἀποβάλλω*, vel *ἀνιβάλλω*.
 **Ἀβδελυτός*, u, d. h. i, non execrabilis.
 **Ἀβέβαιος*, u, d. h. i, inconstans, qui facile mutatur, instabilis, infirmus.
 **Ἀβειαιότης*, ητος, h. infirmitas. *Gl. V.* instabilitas.
 **Ἀβέβαιος*, adv. inconstanter.
 **Ἀβέβηλος*, u, d. h. i, non profanus, sacer, sacrosanctus, de loco quem non fas est adire.
 **Ἀβελτερία*, as, h. stultitia, amentia, insipientia, vesania. Vel *Ἀβελτηρία*, vecordia. *Gl. V.* ruditas. Ab *Ἀβέλτερος*.
 **Ἀβελτεροκόμης*, γος, d. h. i, *verbum comicum*, stultus; (2) vanus. Ex *Ἀβέλτερος* et *κόμης*, cuculus.
 **Ἀβέλτερος*, u, d. h. i, stultus, insipiens, vecors, melius non cognoscens. *Gl. V.* solidus.
 **Ἀβερβήλος*, u, d. h. i, incompotus, inanis, vel idem quod *Ἀβέρβηλος*, *Hes. Suid.*
 **Ἀβίαιος*, u, d. h. i, non coactus, sine violentia. Hinc τὸ *ἀβίαιον*, u, libertas. Ex a priv. et *βιάζω*, cogo.
 **Ἀβιάσιος*, adv. sine violentia, libere, non coacte. A praec.
 **Ἀβίος*, u, d. h. i, cui non suppetit victus. Ex a priv. et *βίος*, i. e. *βίος*, victus. (2) dives. Ex a int. (3) longaevis. Ex a int. et *βίος*, vita. (4) inermis. Ex a priv. et *βίος*, arcus. (5) valde robustus. Ex a int. et *βίος*, vis. (6) non violentus, non iniurius. (1) vel (2) *Il.* 13, 6. incertum quo sensu acceperit *Poeta*: ejus temporibus, credo, nihil ambigui fuisse.
 **Ἀβίωτος*, u, d. h. i, non vitalis, sine vita; (2) malus, injucundus, molestus: *Ἀβίωτον* et *Ἀβίωτα*, pl. vita non vitalis, i. e. misera.
 **Ἀβίωτος*, adv. cum tædio vita.
 **Ἀβλαβεία*, as, h. incolumitas; (2) innocentia. *Ἐπ' ἀβλαβείῃ νύκτι*, *Hom. Hymn. in Merc.* 593. Ab *ἀβλαβής*.
 **Ἀβλαβεία*, u, d. h. i, innoxie; pass. citra noxam, illesus. *Ἀβλαβείος ἀπὸ ποσσὶν ἰδήσαντο*, absque damno sub pedibus ligavit. *Hom. Hymn. in Merc.* 83. Ab
 **Ἀβλαβής*, ἰός, d. h. i, innoxius, innocuus, non nocens; (2) noxae *expers*, illesus. Ex a priv. et *βλάπτω*.
 **Ἀβλαπτός*, u, d. h. i, noxae *expers*; (2) innocuus. Ex iisd.
 **Ἀβλαστία*, u, f. ὄσω, male germino, non succresco. Ex a priv. et *βλαστία*, seu *βλαστάνω*.
 **Ἀβλαστής*, ἰός, d. h. i, male germinans, infecundus. Ex iisd.
 **Ἀβλαστός*, u, d. h. i, idem et ex iisdem.
 **Ἀβλαύτος*, sine soleis, discalceatus. *Ἀβλαύτοισι πόδεσσιν ἐν ὕμνῳ πάντ' ἀλλάττει*, *Opp. Cyn.* 4, 369.

**Ἀβλιμής*, ἰός, d. h. i, audacia carens, imbellis, iners. Ex a priv. et *βλεμίζω*, a *βλέμμα*, *Eustath.* (vid. *Thes. Gr. P.*) Hinc
 **Ἀβλιμύς*, adv. imbecilliter, ignave, al. negligenter. Sed et pro *ἀμελώς*, *E. M. Suid.* ab *ἀμελής*, q. v.
 **Ἀβλεπής*, ἰός, d. h. i, despectus, vilis, indignus qui videatur. Ex a priv. et *βλέπω*, video.
 **Ἀβλεπτία*, f. ὄσω, non video, conniveo, cæcutio; (2) pecco. Ex iisd. Hinc
 **Ἀβλεπτήμα*, atos, τὸ, peccatum, erratum.
 **Ἀβλεψία*, as, h. cæcitas; (2) inconsiderantia.
 **Ἀβλῆς*, ἦτος, d. h. i, nondum jactus, *Il.* 4, 117. (male jactus, *E. M.*) Ex a priv. et *βάλλω*, jacio.
 **Ἀβλητός*, u, d. h. i, nondum missus, nondum jactus; (2) non ictus, non vulneratus, illæsus, *Il.* 4, 540. Ex iisd.
 **Ἀβληχρός*, ἰς, ubi nulli sunt balatus, *Ep.* Ex a priv. et *βληχρός*.
 **Ἀβληχρός*, u, d. h. i, al. *Ἀβληχρός*, ῥῶ, ῥὸν, debilis, infirmus; (2) fortis. Ex a priv. vel pleon. et *βληχρός*, debilis.
 **Ἀβλίμαστος*, d. h. i, intactus. Ab a priv. et *βλίμαζω*, premo.
 **Ἀβλίσαι*, sacrificia, 2. sing. præs. imper. act. contract. pro *ἀβλίσαι*, a verbo *ἀβλίσω*.
 **Ἀβλεπθῆσα*, as, h. auxilii defectus. Ex a priv. et *βοηθῶ*, auxilior.
 **Ἀβουήτης*, ἰς, d. h. i, auxilio destitutus; (2) remedio carens, immedicabilis. Ex iisd.
 **Ἀβουήτι*, adv. sine clamore, sine pugna. Ab a priv. et *βοή*.
 **Ἀβούτος*, ον, ubi nullus est clamor, vel sine pugna, *Nonn.* Ex a et *βοή*.
 **Ἀβούλιω*, occurro. *Ὡς τ' ἀβούλιον Λητοῖδ' ἡρώων*, *Apoll. Rhod.* 11, 770.
 **Ἀβόλησα*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἡβόλησα*, a verbo *Ἀβόληω*, occurro.
 **Ἀβολήτης*, ὀρος, d. i, qui occurrit seu convenit, *E. M.* Ab *Ἀβόληω*.
 **Ἀβόλος*, u, d. h. i, (pullus equinus) qui nondum amisit dentes ætatis indices. Ex a priv. et *βάλλω*, jacio.
 **Ἀβότος*, u, d. h. i, pascuis carens, non pastus. Ex a priv. et *βόσκω*, pascō.
 **Ἀβουκόλος*, u, d. h. i, injucundus, (vid. *Thes. Gr. P.*) fastidiosus, repudiandus, *Enn.* Ex a priv. et *βουκόλιω*, demulceo.
 **Ἀβουλή*, adv. inconsulte, temere.
 **Ἀβουλήτος*, adv. inconsulte, sine deliberatione. Ex a priv. et *βουλήω*, consulto.
 **Ἀβελίω*, f. ὄσω, nolo; (2) non consulto. Ex a priv. et *βελή*.
 **Ἀβελής*, ἰός, d. h. i, nolens, invitus; (2) inconsultus. Ex a priv. et *βέλομαι*, vel *βελή*.
 **Ἀβελήσια*, as, h. nolentia. Ex a priv. et *βέλομαι*. Potius ex *Ἀβελίω*. Et hinc
 **Ἀβελήτος*, u, d. h. i, invitatus, non voluntarius; (2) quem nolumus, qui nobis invitatus accedit.
 **Ἀβελήτως*, adv. involuntarie, præter voluntatem; (2) fortuito.
 **Ἀβελία*, as, h. consilii inopia; (2) temeritas, imprudentia; (3) amentia, stultitia; (4) consilii pravitas. Ex a priv. et *βελή*.
 **Ἀβελος*, u, d. h. i, consilii *expers*; (2) stultus. *Gl. V.* incogitans, inconsultus, id. quod *δύοβελος*, *Soph.*—vel *καυδέσλος*, *Thucyd.*
 **Ἀβελότῳ*, adv. inconsultissime, inconsideratissime, *Herodot.*
 **Ἀβέλως*, adv. temere, imperite, male, inconsulte, sine ratione. Ab *Ἀβελίω*.
 **Ἀβέτω*, gen. sing. *Ion.* pro *Ἀβέτω*, ab
 **Ἀβέτης*, u, d. i, bobus carens. Ex a et *βέω*, bos: al. egenus. *Κραδίην δ' ἴδαν' ἀνδρὸς ἀβέτω*, *Hesiod. Oper. et Dies*, 449 et 451. Ex a priv. et *βωτίν*, pecus. *E. M.*
 **ABPA*, vel *ἄβρα*, as, h. ancilla honestior, pedissequa.
 **Ἀβράκκων*, sonuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἡβράκκων*, ab *Ἀβρακίω*.
 **Ἀβραχί*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἡβραχί*, ab *Ἀβράχω*, sono.

**Ἀβρεπτός*, u, d. h. i, non madefactus, ubi non pluit. Ex a priv. et *βρέχω*.
 **Ἀβρίζωμαι*, delicato cultu utor, delicate me orno. Ab *Ἀβρός*.
 **Ἀβρίζω*, f. ἴζω, mox a cibo dormito; (2) dormito. Ex a int. et *βρίζω*.
 **Ἀβρίθης*, ἰός, d. h. i, sine pondere, levis. Ex a priv. et *βρίθω*, sum gravis.
 **Ἀβρίξω*, a. 1. inf. act. v. *Ἀβρίξω*. Unde
 **Ἀβριπτός*, u, d. h. i, insomnis, vigil; (2) surdaster, ex parte tantum audiens.
 **Ἀβροδάτης*, u, d. i, molli incessu utens. Ex *Ἀβρός* et *βαίνο*.
 **Ἀβρόδιος*, d. h. i, qui mollioris vitæ est, delicatus: *Ἀβρόδιον Ἀράβων γένος*, *Dionys.* 968.
 **Ἀβρόγος*, u, d. h. i, molles gemitus edens. *Æschyl. Pers.* 541.
 **Ἀβρόδαις*, d. i, idem quod *Ἀβροδαιτός*, *Ath.*
 **Ἀβροδαιτίζωμαι*, ὡμαι, vitam mollem et delicatam ago. Ex *Ἀβρός* et *διαίτα*.
 **Ἀβροδαιτός*, u, d. h. i, molliter et delicate vivens. *Gl. V.* *Ἀβροδαιτός*, delicatus.
 **Ἀβροδύμων*, ονος, d. h. i, delicate vestitus. Ex *Ἀβρός* et *ἵμα*, vestis.
 **Ἀβρόκαρπος*, u, d. h. i, molles et delicatos fructus ferens.
 **Ἀβροκομάω*, f. ὄσω, capillos orno; (2) molli coma sum; (3) deliciosus sum. *Ex κόμη*.
 **Ἀβροκόμης*, Dor. *Ἀβροκόμης*, u, d. i, qui molli et delicata coma est. Ex iisd.
 **Ἀβρόκομος*, u, d. h. i, idem et ex iisd. *Suid.*
 **Ἀβρομία*, as, h. tenebræ. Ab *Ἀβρομος*, quia tenebræ strepitu carent.
 **Ἀβρόμιος*, u, d. h. i, abstinens a viuo, abstemius.
 **Ἀβρομος*, u, d. h. i, strepitum magnum edens, tumultuosus, *Il.* 13, 41. Ex a int. et *βρόμος*, strepitus.
 **Ἀβρόσπινος*, u, d. h. i, molli et subtili stamine contextus. Ex *Ἀβρός* et *πῆνη*, *Enn.* *πῆνης*, tela, *Hes.*
 **Ἀβρόσπινος*, u, d. h. i, molli et opulento ornatu condecoratus.
 **Ἀβρός*, u, d. i, mollis, delicatus; (2) lautus; (3) festivus; (4) gravitatem præ se ferens.
 **Ἀβροσάγης*, ἰός, d. h. i, mollitie diffuens. Ex *Ἀβρός* et *σάζω*, stillo.
 **Ἀβροσύν*, ης, h. mollities, delicæ, luxus; (2) splendor, nitor. Ab *Ἀβρός*.
 **Ἀβροσύνω*, f. ὄσω, noctu vagor; (2) aberro, *Il.* 10, 56. Ab *Ἀβρότη*, nox.
 **Ἀβροσύνω*, nocte occurro; (2) pecco. Ab eod.
 **ABPOTH*, ης, h. nox, aliquando cum nomine *νύξ*, *(Il.* 14, 78.) Quasi ex a priv. et *βορῆς*, homo, quia noctu homines latent, et nox illis quasi favet.
 **Ἀβροσύνω*, ονος, d. i, peccator. Ab *Ἀβροσύνω*.
 **Ἀβρότης*, ητος, h. mollities. Ab *Ἀβρός*.
 **Ἀβρότιμος*, d. h. i, delicatus, pretiosus. Ex *Ἀβρός* et *τιμή*, decus, pretium.
 **Ἀβροτονίος*, ἰνῃ, ἰνῳ, confectus ex abrotono.
 **Ἀβροτονίτης*, u, d. i, ut *Ἀβροτονίτης οἶνος*, vinum abrotonites. Ab
 **ABPOTONON*, u, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis. *Angl.* *SOUTHERNWOOD*.
 **Ἀβροτός*, u, d. h. i, immortalis, incorruptus, divinus, *Hom.*—carens mortalibus, *Æsch.*—sensu non præditus, *Suid.*—inhumanus, *Hes.*
 **Ἀβροχαιτός*, u, d. i, Dor. *Ἀβροχαιτός*, qui tenera et molli coma est. Ex *Ἀβρός* et *χαίτη*.
 **Ἀβροχίαι*, as, h. siccitas, pluvie defectus.
 **Ἀβροχίτων*, ονος, d. h. i, molli tunica indutus.
 **Ἀβροχός*, u, d. h. i, immadidus, non madefactus, ubi non pluit, siccus. *Ἐπὶ δ' Ἀβροχός ἦν ἄπασα Ἀρκαδία*, *Call. in Jov.* 19. Ex a priv. et *βρέχω*, madefacio.
 **Ἀβροχός*, adv. sine pluvia.
 **ABPTNA*, vel *Ἀβρυνα*, ὡν, τὰ, mora. (f. ab *Ἀβρός*, *Steph.*)
 **Ἀβρύνω*, *Ἀβρύνομαι*, ornor, deliciis indulgeo, nitesco, cultum mihi comparo, glorior, insolesco. Ab *Ἀβρός*.
 **Ἀβρυμός*, d. h. i, sine fœtore, sine salsugine.
 **Ἀβρώς*, adv. molliter, delicate.
 **Ἀβρώς*, ὥτος, d. h. i, idem quod
 **Ἀβρωτός*, u, d. h. i, non voratus, non exesus; (2) cariem non sentiens; (3) esui ineptus.
Gl. V.

GL. V. ἄβυσσος, irrosus, inesus. Ex a priv. et βρύσκω, voro, edo.
Ἀβύσος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem quod
Ἀβύσος, adj. fundo carens; ut passim usurpatur. Sed et substantive abyssus, infinitae profunditatis vorago; (2) in sacris, gehenna, infernus; (3) Trop. adfluentia rerum. Ex a priv. et βυσσός, Ion. pro βύσος.
ἈΒΥΨΗΘΑΟΣ, α, ὁ ἔξ ἡ, multus, magnus, satietatem adferens; (2) impudens, invisus, Hes. Suid. Ἀβύσθητον, E. M.
Ἀβυσσῶν, ἡ, barbarium ἱστρίρισμα, et edulium, Alex. ap. Athen. Hinc
Ἀβυσσοκοίτης, ὁ ἔξ ἡ, qui vel quæ conficit Ἀβυσσῶν, Demetr.
Ἀβυσσοτάτης, ον, abyssum habens seu pariens, Cyr.
Ἀγασθαί, præf. inf. med. Poet. pro ἀγασθαι, ab ἄγασμαι.
Ἀγάγης, qui duxit, a. 2. part. act. Ion. pro ἀγαγών, et hoc Att. pro ἀγών, ab ἄγω.
Ἀγαγῖν, duxisse, a. 2. inf. act. Dor. pro ἀγαγῖν, et hoc Att. pro ἀγῖν.
Ἀγᾶντες, 2. pl. a. 2. imper. act. Att. pro ἀγᾶντι.
Ἀγᾶντι, 3. sing. a. 2. opt. act. Att. pro ἀγᾶντι.
Ἀγαγᾶ, ducam, f. 2. ind. act. Att. pro ἀγᾶντι.
Ἀγάλλης, α, ὁ ἔξ ἡ, invadus; (2) qui valde æmulator, Steph. Ex ἄγων et ζῆλος.
Ἀγάλλωμαι, admiror, suspicio; (2) veneror; (3) indignor, succenseo, Il. 14, 111. (4) invideo. Ἀγάλλωμαι σὺ τὸ φρόνημα, σὲ τὸ φρονήματος, ἀνδρὲς ἀρετῆς, ἀγαθὴς τοῖς λόγοις. Ab ἄγαν.
Ἀγαλᾶρχία, ας, ἡ, boni principium. Ex ἀγαθός et ἀρχή, principium.
Ἀγάθης, Pind. p. 9. Vid. ἡγάθης.
Ἀγαθῶν, ας, ἡ, admirandus intueor. Ex ἄγων.
Ἀγαθίζομαι, bona dico, bonis omnibus prosequor. Ab ἀγαθός, bonus.
Ἀγαθικός, ἡ, ὁν, probus; (2) recte et cum virtute factus. Ab eod.
ἈΓΑΘΙΣ, ἴδος, ἡ, glomus.
Ἀγαθόδοτος, ας, ὁ, bonorum dator. (Et Ἀγαθόδοτος, ἡ, fem. Steph.)
Ἀγαθοεργία, beneficium, bene ago. Ex ἔργον.
Ἀγαθοεργία, ας, ἡ, beneficentia. Ex iisd.
Ἀγαθοεργοί, qui ex equitibus exhibant quinque quot annis apud Spartiatas, Hes. vel ut Suidas, illi qui ex ephoris delibagant strenuitatis ergo. Ἐς δὲ δὴ Λίχης τῶν ἀγαθοεργῶν καλομένων Σπαρτιατῶν ἀνδρῶν, Herodot. 1, 67.
Ἀγαθοεργός, ἡ, beneficus, bene meritis.
Ἀγαθόειλις, ας, ἡ, bonorum electio, sive voluntas, affectus eligendi bona, Suid. Ex εἶλος.
Ἀγαθοποιῶ, f. ἡσω, bene recteque ago; (2) beneficio adificio; (3) prosum.
Ἀγαθοποιῶ, ας, ἡ, beneficentia, boni efficientia; (2) beneficiorum collatio; (3) benefactum. Ab
Ἀγαθοποιός, ας, ὁ ἔξ ἡ, bonum vel bona efficiens; (2) munificus, beneficus. Ex ποιῶ.
Ἀγαθοπρεπής, ἡ, ὁν, bonos decens; (2) benignus. Ex ἀγαθός et πρέπω.
Ἀγαθοπρεπής, ut bonum decet; (2) benigne.
Ἀγαθόρροτος, ον, pure fluens. Ex ἀγαθός et ῥέω, Symes.
ἈΓΑΘΟΣ, ἡ, ὁν, bonus, probus; (2) fortis, strenuus; (3) prudens; (4) præstans, excellens; (5) peritus alicujus rei; (6) utilis; (7) faustus, secundus, felix; (8) lautus, opiparus; (9) benevolus; (10) frugifer; (11) purus; (12) dives; (13) servit et ironiæ in allocutionibus. Ἀγαθόν, ἔ, τὸ, bonum; (2) commodum, emolumentum; (3) hinc formula ἐπὶ ἀγαθῷ, auspicio, item bono consilio; (4) ap. Scriptores Eccl. S. Cena. Ἀγαθὰ, τὰ, divitiæ, opes; (2) res secundæ; (3) virtutes. Hinc
Ἀγαθόν, ἡ, ὁν, bonitas, Gl. V. adfectus ad benefaciendum proximo, N. T.
Ἀγαθότις, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. Ab
Ἀγαθοεργός, ἡ, ὁν, boni efficiens; (2) perfecte bonus. Ex ἀγαθός et τέλος.

Ἀγαθότης, ἡ, ὁν, bonitas, probitas, benevolentia. Ab ἀγαθός.
Ἀγαθοεργία, ας, ἡ, f. ἡσω, beneficio. Ab ἀγαθοεργός.
Ἀγαθοεργός, ἡ, ὁν, beneficus, benignus.
Ἀγαθοεργία, ας, ἡ, Ion. ἀγαθοεργία, beneficentia; (2) bonum opus.
Ἀγαθοεργικός, ἡ, ὁν, beneficus, benignus.
Ἀγαθοεργός, ἡ, ὁν, beneficus, benignus.
Ἀγαθοφύης, ἡ, ὁν, natura seu indole bonus. Ex ἀγαθός et φύς. Hinc
Ἀγαθοφύα, ας, ἡ, bonitas a natura proveniens.
Ἀγαθονδής, γαυδῖς, a. 1. part. pass. verbi
Ἀγαθόν, f. ἡσω, beneficio, bonum efficio; (2) beneficio adificio; (3) exilario; et ἀγαθόν, bene affectus sum.
Ἀγαθός, adv. bene; (2) utiliter; (3) valide.
Ἀγαθότατος, optimus, ab ἀγαθός.
Ἀγαίται, 3. sing. præf. med. v. ἀγαίωμαι.
Ἀγαίος, αἰα, αἰών, admirabilis; (2) invidiosus. Gl. V. invidus; (3) elegans. Ab ἀγᾶν, demiror, (potius ab ἄγω, E. M.)
Ἀγαίω, et quod usitatus, ἀγαίωμαι, admiror; ἀγαίωμι, προσέειπεν, mirabundus, Apoll. Rhod. 1, 899; (2) obstupefacio, perterrefacio; (3) succenseo, indignor. Τῷ δὲ τοῖ Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, irascitur, Hesiod. Oper. et Dies, 331; (4) invideo. Ab ἀγᾶν.
ΑΓΑΪΩΝ, ονός, ὁ, Sol. V. L.
Ἀγακλής, ἡ, ὁν, valde gloriosus, percelebris. Ex ἄγων et κλέος, gloria. Hinc
Ἀγακλειτός, ἡ, ὁν, valde celebris, præclarus, inclytus, Il. 2, 564.
Ἀγακλειώς, studio gloriæ, Ern. celeberrime, valde gloriose, Hipp.
Ἀγακλής, ἡ, ὁν, vide ἀγακλής, Apoll.
Ἀγακλυτός, ἡ, ὁν, percelebris, inclytus.
Ἀγακτίζω, bene condo, perf. part. ἀγακτισμένη (vel ἀγακτιμένη) πόλις, urbs pulchre exstructa, Phil. Pyth. 5, 107. Ex ἄγων et κτίζω.
Ἀγάλλαντες, ον, αἰ, collectanei, sc. qui idem lac suxerunt; (2) consanguinei; (3) æquales, ætate pares; (4) simul educati; (5) fratres; (6) sacrorum gentilitiorum participes; (7) lacte carentes. Οὐδὲ ἀγάλλαντες οἶος, εἰδὲ ἄνθρωποι, neque sine lacte oves, aut steriles fuerint, Call. in Apoll. 52. Sing. ἀγάλλας reperitur in Hesychio. Ex a notante ὄμω et γάλα, lac.
Ἀγάλλαντος, ας, ἡ, lactis penuria; (2) lactis abundantia. Ex a priv. vel int. et γάλα.
Ἀγάλλαντος, ας, ὁ ἔξ ἡ, lacte carens; (2) collactaneus, Ern. Idem quod ἀγάλλας, vide supra in ἀγάλλαντες. Ἐλθεῖν δὲ λείοντα σίνιν δόμοις ἀγάλλαντος, leonem educavit exitiale ædibus lacte nutritum, Æschyl. Agam. 726. Ex iisd.
Ἀγαλλαντοσύνη, ἡ, cognatio, qu. lactis communicatio; (2) lactis inopia. Ab α i. e. ἡμῶς, vel a priv. Ern.
Ἀγαλλίος, vide ἡγαλλίος, E. M.
Ἀγαλλήτων, ἔ, τὸ, delectabile; (2) admirabile. Ab ἀγάλλω.
Ἀγαλλιάω, ἡ, ὁν, exultatio præ gaudio magno, Ph. exultatio, al. Gl. V. jubilum. Ab ἀγαλλιάωμαι.
Ἀγαλλιάω, exultate, 2. pl. præf. imperat. med. contr. pro ἀγαλλιάσθε, ab ἀγαλλιάω.
Ἀγαλλιάσις, ἡ, ὁν, exultatio, letitia, N. T.
Ἀγαλλιάω, ἡ, ὁν, et frequentius ἀγαλλιάωμαι, ὡμαι, f. ἡσωμαι, exulto, gestio, tripudio. Gl. V. ἀγαλλιάωμαι, júbilo. Ab ἀγάλλω.
ΑΓΑΛΛΟΧΟΝ, ας, τὸ, lignum Indicum, odoratum et gustu austeriori, Diosc.
ΑΓΑΛΛΩ, f. αἰῶ, orno, insignio, facio delectabile; et ἀγαλλῶμαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, gestio, exulto: a. 1. inf. ἀγῆλαι, decorare.
Ἀγαλλω, μᾶτος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; (2) simulacrum, statua, imago, Il. 4, 144. (3) res ornata, ut victima sertis auro ornata; (4) simulacrum dei. Βασίλῃ δὲ κείται Ἀγαλλω, regi vero est repositum delicias, Il. 4, 144; (5) deliberis, Ἀγαλλωματαῖς, de filia, Eurip. Sup. 1154. Νηρέως Ἀγαλλωματα, Nerei quinquaginta filiae. Id. Iph. in Tauris, 273. Καδμείας νύμφος Ἀγαλλω καὶ διὸς γόνος, Cadmæ decus o puellæ et Jovis soboles, Soph. Antig. 1115. Εἰ γὰρ ματέρως Ἀγαλλω

φόνιον ἀξίλοι, utinam auferat meos filios occisos, Eurip. Suppl. 369, 370; Il. 4, 144.
Ἰὸν Ἀγαλλω Κύπριδος, Call. in Delum, 307.
Id. in Lav. Pall. 39. Epig. 35, 1. Ab ἀγάλλω.
Ἀγαλλωτιον, ας, τὸ, simulacrum parvum, imaguncula, statua parva. Dim. ab ἀγαλλω.
Ἀγαλλωτογλύφος, ας, ὁ, marmorarius, Ph. sculptor. Ab ἀγαλλω et γλύπτω, sculpo.
Ἀγαλλωτοποιῶ, ας, τὸ, simulacrum conficere. Hinc
Ἀγαλλωτοποιήτις, ἡ, ὁν, conficiens status.
Hinc ἡ ἀγαλλωτοποιήτις, ἡς, sc. τέχνη, ars statuaria, seu conficiendi status.
Ἀγαλλωτοποιῶ, ας, ἡ, simulacrorum confectio, Ern. Ab
Ἀγαλλωτοποιός, ας, ὁ ἔξ ἡ, statuarum et simulacrorum fabricator, statuarius. Gl. V. fictor simulacri, sigillarius.
Ἀγαλλωτοποιῶ, ας, ἡ, ars statuaria, seu conficiendi status et simulacra. Hinc
Ἀγαλλωτοποιῶ, ἡ, ὁν, conficiens status, vel pertinens ad confectum statuarius. Ab
Ἀγαλλωτοποιός, ας, ὁ ἔξ ἡ, statuarius. Ex ἔργον.
Ἀγαλλωτοφορέω, ἡ, ὁν, quasi simulacrum gestor, in animo circumfero. Exp. etiam decorari, insigniri, Hes.
Ἀγαλλωτόν, ας, ὁ, ὡς, in simulacrum verto; (2) simulacrum facio. Ab ἀγαλλω.
Ἀγαλλωτοσύνη, ἡ, ὁν, idem quod ἀγαλλωτοποιός, Maneth. Ex ἀγαλλω et σύν, simul.
Ἀγᾶμαι, admiror, Il. 3, 180. (2) probro, laudo. aor. 1. ἡγάσθην. part. ἀγασθεῖς, admiratus.
Ἀγαμαί ας τέτα, ας τέτα, τῆς ἀρετῆς. Ab ἀγᾶν.
Ἀγαμείων, adv. mirabiliter, mirifice, cum admiratione. Ab ἄγασμαι part. ἀγαμείων.
Ἀγᾶντος, ας, ὁ ἔξ ἡ, cælebs, nuptiarum expers.
Ex a priv. et γαμῶν, nubo.
Ἀγαμία, ας, ἡ, caelibatus. Ab ἄγασμος.
Ἀγάμω, εἰς τὸ ἀγαμῶν δίκην, crimen caelibatus, id. et ab eod.
Ἀγᾶμος, ας, ὁ ἔξ ἡ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupsit, Ph. cælebs, Il. 3, 40. (2) viduus, qui uxore mortua factus est cælebs. γᾶμος ἄγασμος, nuptiæ quæ non sunt nuptiæ, id est, nuptiæ nefariæ, vel infastæ, inauspicatæ, Soph. Oed. Tyr. 1214.
ΑΓΑΝ, adv. nimis, immodice, nimium, valde, (aliquando nominis adjectivi formam induit cum articulo, ut τὸν ἀγαν φέρον, Plut.) ἔ καλὸν αὐτὸν ἔφην, ἔ γὰρ ἀγαν ἔδουκε, non plachrum eum dixi: negare multum mihi esse visus est, Call. Epig. 47, 2.
ΑΓΑΝΑΚΤΕΩ, ὡ, f. ἡσω, indignor, stomachor, ægre fero, conqueror, succenseo, ex-candescio, ringor. Ἀγανακτεῖν τι, πρὸς τινα, κατὰ τινας. Hinc
Ἀγανακτεῖς, ἡ, ὁν, indignatio, stomachatio.
Ἀγανακτεῖς, ἡ, ὁν, indigne ferendus. Ab eod.
Ἀγανακτικός, ἡ, ὁν, querulus, qui facile queritur et ægre fert casus incommodos. Ab eod.
Ἀγανακτικῶς, irate, ægre.
Ἀγᾶν, ἡ, ὁν, mitis, lenis, placidus, comis.
Ex a int. et γᾶνος, latitia.
Ἀγᾶν, Ion. pro ἀγᾶναις, ab ἀγᾶνός.
Ἀγᾶνις, ας, ὁ ἔξ ἡ, valde nivosus, nivalis, Il. 1, 419. Ex ἄγων et νίφωμαι.
Ἀγᾶν, ας, ὁ ἔξ ἡ, blandus habens oculos. Ex ἀγᾶνός et βλέπω, palpebro.
Ἀγᾶν, acc. pl. Dor. pro ἀγᾶνός.
Ἀγᾶν, fractus, vel qui facile frangitur, Suid.
Ab ἄγω, frango.
Ἀγᾶν, ἡ, ὁν, mitis, placidus, blandus, Il. 2, 164, (2) desiderabilis. Ex a int. et γᾶνος.
Ἀγᾶν, ας, ὁ ἔξ ἡ, comitas, mansuetudo, lenitas, jucunditas, Il. 24, 471. Ab
Ἀγᾶν, ας, ὁ ἔξ ἡ, mitis, blandus, mansuetus, placidus, Il. 20, 467. Ex φῶν.
Ἀγᾶν, ας, ὁ ἔξ ἡ, qui blandis est oculis. Ex ἀγᾶνός et ὤψ.
Ἀγᾶν, ας, ὁ ἔξ ἡ, placidum adspicuum habens, blando aspectu intuens.
Ἀγᾶν, Dor. pro ἀγᾶνός, strenuus.
Ἀγᾶν, Dor. pro ἀγᾶνός, ab
Ἀγᾶν, amo, comiter excipio, amplexor; (2) curo, condo, de funere. Ab
ΑΓΑΠΑ, f. ἡσω, amo, diligo; (2) amice et

hilare exipio; (3) osculor; (4) præfero; (5) contentus sum, adquiesco, probo. Ἡγάπα, εἰ δύναται τὴν χεῖρα ἀδύνατον διαφυλάσσειν, Xenoph. Hist. 3. contentus erat si modo regionem a direptione immunem servare posset. ἀγάπησον, dilige, Ph. a. 1. act. ἀγαπήεις, dilectus, Ph. a. 1. part. pass. ἡγαπήμενος, dilectus, Ph. dilectissimus, perf. part. pass. Ἀγαπῶν τὰ χεῖματα, τὸ ἀντι, seu πρὸ ἐκείνου, μὴ δὲ, præferre; τοῖς παρῶσι, sorte contentus esse.

Ἀγαπαστέος, ὁ ἔξ ἡ, amplexendus.

Ἀγάπη, ἡ, ἀμὸρ, dilectio, caritas; (2) osculum. ἀγάπη, ἀγάπη, convivia Christianorum sacra. Ab ἀγαπάω.

Ἀγάπημα, ματος, τὸ, dilectio; (2) res, seu persona, quæ amatur. Ab eod.

Ἀγαπήναι, ὁρος, ὁ, fortis, strenuus, virtutis amans, Il. 8, 114. Ex. ἀγαπήναι et ἡρώει, Ion.

Ἀγάπησις, ἡ, dilectio. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπήσιμος, ἡ, ὁ, idem. Ab eod.

Ἀγαπήσιον, sc. ἰσθ, adquiescendum est, contentum esse oportet. Ab eod.

Ἀγαπήσιος, ἡ, ὁ, amandus. Ab eod.

Ἀγαπήσιος, ἡ, ὁ, vim diligendi habens.

Ἀγαπήσιος, adv. amanter, benevole.

Ἀγαπήσιος, ἡ, ὁ, dilectus, carus, amabilis; (2) unicus, sc. unigenitus; (3) vir cum diacnissa habitans, ut ἀγαπήσιος, virgo habitans cum monachis cælibatim professis; (4) ἀγαπήσιος, boni consulendum est, non repudiandum est. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπήσιος, adv. grate, amabiliter; (2) cupide, libenter; (3) satis. (ἀγαπήσιος ἔχων, contentus esse, Herodian.) (4) vix, ægre, Ern. Διὸν γὰρ ἦν, τοῖς ἀγαπήσιος ὀλίγω πρότερον σιωπῶντος, ἐφ' ἧτερον κίνδυνον ἵκται, Lysias, Def. pro Mantitheo, 307.

Ἀγαπήσιος, diligam, l. sing. præ. opt. act. Att. pro ἀγαπῶμαι.

Ἀγαπήσιος, ἡ, ὁ, amasia, amica. Ab ἀγαπῶμαι, ἡ, ὁ, amasius, amicus. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπῶν, præ. part. act. contr. pro ἀγαπῶν.

Ἀγαπῶντας, pro ἀγαπῶντας.

ΑΓΑΡΙΚΟΝ, ἡ, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.

Ἀγάρητος, ἡ, ὁ, valde ingratus et invisus, Phav. Ex ἄγαν et ῥήτος.

Ἀγάρητος, contr. ἀγάρης, ἡ, ὁ, ἔξ ἡ, celeriter fluens, æstuosus, Il. 2, 845. Ex ἄγαν et ῥέω, fluo.

Ἀγαρῶν, admiratus sim, a. 1. opt. med.

Ἀγαρῶν, 3. plur. a. 1. ind. med. Ion. pro ἡγῶσαντο, ab ἀγῶμαι.

Ἀγασθαι, præ. inf. med. verbi ἀγαμέ.

Ἀγασθῆς, admiratus, a. 1. part. pass.

Ἀγασθῆς, fortis, ἀγαθῶν ἡρώων, fortium heroum, Oppian. Cyneget. 11, 3.

Ἀγασθῆς, ἡ, ὁ, inclutus, celebris. Ab ἀγῶμαι.

Ἀγασθῆς, ματος, τὸ, veneratio; (2) res veneratione digna. Ab eod.

Ἀγασθῆς, admirabor, f. 1. ind. act. verb. ejusd.

Ἀγασθῆς, a. 1. part. med. Poet. pro ἀγασθῶμενος.

Ἀγασθῆς, ἡ, ὁ, abundans spicis, prægrandes spicas habens, Naz.

Ἀγασθῆς, ἡ, ὁ, multum gemens, valde suspirans; (2) luctuosus. Ex ἄγαν et ὄνος.

Ἀγασθῆς, ἡ, ὁ, admirandus; (2) stuporem adferens. Ab ἀγῶμαι, admiror.

Ἀγασθῆς, ὁρος, ὁ, frater uterinus; (2) gemellus; (3) consanguineus. Ex α notante ὁμῶ, et γασθῆς, venter.

Ἀγασθῆς, admirabiliter. Καὶ τοῦτ' ἂν ἀγασθῶς ἰδοῖς πᾶσαι, hoc etiam admirabiliter fecisse visus est, Xenoph. Agesil. 1.

ΑΓΑΣΤΑΛΙΣ, ἡ, frutex unde liquor ammoniac elicitur. Diosc.

Ἀγασθῆς, adv. admirabiliter, Hom. Ap. 515.

Ἀγασθῆς, admiror. Ab ἀγῶμαι.

Ἀγασθῆς, ἡ, ὁ, admirabilis, præclarus, nobilis; (2) superbus, arrogans. Ab eod.

Ἀγασθῆς, τος, τὸ, elevatio animi. Ab ἀγῶμαι, ὡ, valde insolesco. A seq.

Ἀγασθῆς, gen. sing. Ion. pro ἀγασθῶ.

Ἀγασθῆς, ῥᾶ, ῥόν, superbus, insolens, ferox;

(2) elegans; (3) inops; (4) delicatus. Ex α int. et γᾶρος, superbus.

Ἀγάφθητος, ἡ, ὁ, ἔξ ἡ, valde sonans. Ex ἄγαν et φθίγγωμαι, sono.

ΑΓΑΦΗ, ὡ, et ἀφῶμαι, ὡμαι, usulatus, demiror, stupeo; (2) invidio; (3) odi. Ἀγασθῆς τινος τὴν πρῶτον.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, mansiones, seu stationes, in quas οἱ ἄγᾶροι, peracto diei penso, divertebant. Ab ἄγᾶρος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, servitus coacta et invita, ministerium, officium expressum. Ph. prensatio. Ab ἄγᾶρ.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, Ion. ἀγᾶρ, cursus angarorum. Ab eod.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, alium cogit ad cursum, aut ad aliud servitium præstandum. Ab eod.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, angario, jubeo currere, vel aliquid ferre; (2) adigo, impello. Ab

ΑΓΓΑΡΟΣ, ἡ, ὁ, nuncius vel tabellarius regum Persarum, qui in statione sua positus literas ab altero angario acceptas alteri tradebat, ut ita celeriter perferrentur; (2) quivis, qui aliquid bajulat, vel perfert: servus, minister, operarius.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, f. ἡ, bajulo velut ἄγᾶρος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vasculum. Dim. ab ἄγγιον.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomica ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, Ern.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγᾶρ, ὡ, τὸ, venas lego. Ex ἄγγιον, vena, et λέγω, lego. Hinc

Ἀγρονομίην, præs. inf. act. Dor. pro ἡγεμονίην.
Ἀγρονομία, dat. sing. Dor. pro. ἡγεμονία, ab ἡγεμών.
Ἄγριον, ducubat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion.
pro ἄγριον, vel Dor. pro ἄγριον, ab ἄγριον.
Ἄγριον, fracti sunt, Beot. pro ἄγριας, aor. 2.
ind. pass. ῥ. ἄγριον, frango, Il. 3, 214.
Ἀγρονομία, α, ὁ, ἡ, sine genealogia, sine
serie generis; vel cujus prosapia enarrari
non potest.
Ἀγρονομία, ας, ἡ, ignobilitas; (2) vilitas; (1) ani-
mus ignobilis, non generosus. Ab ἄγρονομος.
Ἀγρονομία, α, ὁ, ἡ, imberbis. Ex α priv. et ἡγενομία.
Ἀγρονομία, adv. sine barba, Philostr. ap. Phav.
Ἀγρονομία, εως, ὁ, ἡ, ignobilis, humili loco na-
tus; (2) degener, ignavus, minime ge-
nerosus; (3) abjectus, vilis, humilis, improbus;
(4) qui est sine prole. Ex α priv. et ἡγενομία.
Ἀγρονομία, α, ὁ, ἡ, non generatus, non crea-
tus; (2) non generans; (3) ignobilis.
Ἀγρονομία, ὁ, generosus. Ex α int. et ἡγενομία,
idem.
Ἀγρονομία, (sive ἄγρονομία, Suid.) ας, ἡ, ignobilitas
generis; (2) ignavia, ἀνδρεία, Ern. Ab
Ἀγρονομία, εως, ὁ, ἡ, ignobilis, idem quod ἄγρο-
νομία. Ex α priv. et ἡγενομία. Unde
Ἀγρονομία, ας, ἡ, sterilitas, orbitas; (?) apud
Scriptores Eccles. est character Dei patris.
Ἀγρονομία, α, ὁ, ἡ, non creatus, non genitus,
non natus; (2) ignobilis, qui clario genere
non est ortus; Καὶ ἄγρονομίῳ ἀπὸ μύθου
καλῶς πιστεύουσιν, vel ignobilium ex ore
sermone recti prodeunt, Soph. Trach. 61.
Ἀγρονομία, adv. ignobiliter; (2) timide, igna-
viter, parum viriliter. Ab ἄγρονομος.
Ἄγριον, duc, 2. sing. præs. imperat. med. Dor.
et Ion. pro ἄγριον, ab ἄγριον.
Ἄγριον, 2. sing. præs. imperat. pass. Ion. pro
ἄγριον, ab ἄγριον.
Ἀγρονομία, qui ducuntur, nom. plur. præs. part.
med. Dor. pro ἡγεμονίαι, ab ἡγενομία.
Ἀγρονομία, ὁ, ἡ, sine munere, præmio carens,
Il. 1, 118. Ex α priv. et ἡγενομία.
Ἀγρονομία, colligo, congrego. Vocabulum poe-
ticum. Νῆες Ἀχαιῶν ἡγερόντο, Il. 2, 803.
Ab ἄγρονομος.
Ἀγρονομία, præs. inf. pass. Att. pro ἀγρονομίῃσθαι,
ab ἀγρονομία.
Ἀγρονομία, congregati sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass.
Ion. et Beot. pro ἡγερόντο.
Ἀγρονομία, 1. sing. a. 1. Ion. pro ἡγερόντο.
Ἀγρονομία, ὁ, ἡ, congregatio. Idem quod ἀγρο-
νομία.
Ἀγρονομία, congregati sunt, 3. pl. a. 2. ind. med.
Ion. pro ἡγερόντο.
Ἀγρονομία, congrego, Att. pro ἀγρονομία.
Ἀγρονομία, qui mactatorium securim in sese
conciat, quasi ἡγερόντο, Steph. ex E.
M. idem quod ἀγρονομία et κυβηλιστής, Hes.
Ἀγρονομία, εως, ἡ, collectio.
Ἀγρονομία, neglecti, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ion. pro ἡγερόντο, ab ἀγρονομία.
Ἀγρονομία, ας, ἡ, superbia, ferocia. Gl. V. ar-
rogantia; (2) strenuitas. Ab
Ἀγρονομία, α, ὁ, ἡ, superbus, ferox, Il.
2, 654. Gl. V. protervus, insolens; (2)
valde honoratus. Ab α int. (vel ἄγριον, ἡγε-
ρόντο, Eustath. ἀγρονομία ὄχι, Hes. ἀγαν αὐ-
χείη, vel γεγενηία, E. M. Hinc
Ἀγρονομία, adv. superbe, ferociter.
Ἀγρονομία, 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro ἄγριον,
ab ἄγριον.
Ἀγρονομία, duci, præs. inf. pass. verbi ejusd.
Ἀγρονομία, α, ὁ, epitheton Plutonis, qu. duc-
tor populi, quoniam mortales omnes ad se
ducit. Ab ἄγριον et λαός, populus.
Ἀγρονομία, α, ὁ, idem et ab eod.
Ἀγρονομία, ducbat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion.
et cum γέφυρα, pro ἡγε.
Ἀγρονομία, α, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγριον ἡγε-
ρόντο, α, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγριον, duci.
Ἀγρονομία, ας, ἡ, obstetrix, Hes. α. ἀναγρονομία.
Ἀγρονομία, ας, ἡ, jejunium, inedia. Ab
Ἀγρονομία, α, ὁ, ἡ, qui gustari non potest, vel
gustatus non fuit. Gl. V. insipidus; (2) qui
non gustavit. Gl. V. impastus, jejunos. Ex
α priv. et ἡγενομία, gusto.

Ἀγριωμένητος, υ, ὁ ἔ ῆ, geometria ignarus. Ex a priv. et γεωμετρία, geometria.
Ἀγριωμένος, ας, ῆ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex a priv. et γεωργίω. Unde Ἀγριωμένος, υ, ὁ ἔ ῆ, incultus, desertus.
Ἄγρ, ης, ῆ, admiratio cum stupore conjuncta; (2) honor, veneratio; (3) gaudium; (4) diffidentia; (5) æmulation. Ab ἄγρω.
Ἀγρῆ, ῆς, ῆ, fractura, contusio. Πρὸς ἀμμάτων ἀγρίαι, circa fractos currus, Eurip. Suppl. 693; (2) litus ubi fluctus frangitur; (3) fractio fluctus; (4) perniciēs. Ab ἄγρω.
Ἄγρ, fractus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. Ion. pro ἄγρῃ, ab ἄγρῃ.
Ἀγρῆγεται, Il. 4, 211. 3. pl. perf. ind. pas. Att. et Ion. pro ἄγρῃ, ἐσθαι εἰσι, ab ἄγρῃ.
Ἀγρῆρεκα, perf. ind. act. Att. et Ion. pro ἄγρῃ.
ἈΘΛΑΪΩ, servo, Hes. Elym.
Ἀθλάα, a. 1. inf. act. v. ἀλλάω. Πρὶν λέκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμελίου εὐνὰς ἀθλάει, priusquam connubium et uxorem et nuptiales lectos ornarim, Eurip. Med. 1026.
Ἀθλάεται, ᾧ, f. ἴσω, fugo, abigo, ut piaculum; ab ἄγρῃ, piaculum, et ἰλάω; (2) impello, ago.
Ἀθλάειω, f. ἴσω, persequor, fugo, abigo. Ab Ἀθλάτος, υ, ὁ ἔ ῆ, valde manu impulsus, plur. ἀθλάτοι, fulmina, Suid. Ex ἄγαν et ἰλάω.
Ἀθλημα, τος, τὸ, agmen; cohors prætoria; agmen delectorum equitum, peditum. Αὐτὸς δ' ἀναλατὼν τὸ ἀθλημα καὶ τοὺς ὀπισσιστάς...κατὰ τὸ εὐνόμενον ἦγεν, ipse agmen sumens et scutatos in lavum cornu duxit, Arr. Exped. Alex. 1, 1. (2) stupor, Gl. V. ubi etiam vehementia. Ab ἄγρῃ, vel ἄγρῃ.
Ἀθλοῖω, ᾧ, f. ἴσω, superbio, insolesco. Et Ἀθλοῖα, ας, ῆ, virilitas, strenuitas; (2) audacia; (3) arrogantia, insolentia. Νῦν αὖ μοι πολλὸ μᾶλλον ἀθλοῖσθαι ἐνθάδε, nunc vereum multo magis in insolentiam coniecisti, Il. 9, 696. Ab
Ἀθλόω, ορος, ὁ, admodum virilis; strenuus, fortissimus; (2) audax, praefidens; (3) superbus, arrogans, Il. 2, 276. Ex ἄγαν et ἀθλόω.
Ἀθλοχρᾶς, Il. 1, 98, duxisti, 2. sing. perf. ind. act. Att. pro ἄγας, ab ἄγρῃ. Non reperit in Homero. Legitur ἀθλοχρᾶσι Genes. 46, 32 ἀθλοχρᾶς, part. perf. 3 Macc. v. 45. ἀθλοχρᾶς, plusq. perf. Polyb. Excerpt. Legat. ducens. Ἀθλοχρᾶτος, ὁ ἔ ῆ, idem quod ἀθλοχρᾶς, immortalis, Ep.
Ἀθλοῖος, υ, ὁ ἔ ῆ, senectutis expers, Il. 2, 447. Gl. V. insenscibilis; (2) incorruptus. Ex a priv. et γήρας, senectus.
Ἀθλόετος, υ, ὁ ἔ ῆ, idem quod ἀθλοχρᾶς. Κλαίει ἀθλόετος, gloriam non senescentem, Eurip. Iphig. in Aul. 567.
Ἀθροστον, υ, τὸ, Dioscor. 4, 59. Ageraton herba, Plin. l. 27, 84, c. 4. Angl. MAUDLIN TANSIE.
Ἀθροῖεα, pro ἀθροῖεσθαι, Att. et Ion. pro ἄγρῃ, ἐσθαι εἰσι, congregati sunt, 3. plur. perf. ind. pass. vel pro ἀθροῖεσθαι, Att. et Ion. pro ἄγρῃ, ἐσθαι εἰσι, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Περὶ δ' αὐτὸ ἀθροῖεα ἔσθαι ἄριστοι, circumque ipsum congregati erant quique præstantissimi, Il. 4, 211.
Ἀθροῖω, accus. sing. Att. ab ἀθροῖος. Κάρον τ' ἀθροῖον ἔξωμι, habebimusque non senescentem gratiam, Eurip. Suppl. 1178.
Ἀθροῖω, υ, ὁ ἔ ῆ, idem quod ἀθροῖος.
ἈΘΡῆ, ῆς, ὁ ἔ ῆ, scelestus, frequentius ἐπαγής, Ab ἄγρῃ.
Ἀθροσάνδρος, υ, ὁ, epitheton Ptonis, qu. ducens homines, s. viros. Ab ἄγρῃ et ἀνῆρ.
Ἀθροσάβη, narrasse, a. 1. inf. med. Dor. pro ἄγρῃ, ἐσθαι εἰσι, ab ἄγρῃ.
Ἀθροσι, 3. sing. pres. ind. act. v. ἄγρῃ.
Ἀθροσίλω, υ, ὁ, idem quod Ἀγροσίλω.
Ἀθροσίχωρος, υ, ὁ ἔ ῆ, ducens vel moderans chorum. Ex ἄγρῃ et χορός.
Ἀθροτή, dux, ductor, Dor. pro ἀθροστή.

Ἀγαθός, ἡ, ὄν, admirabilis, *Il.* 5, 788. Ab ἀγαός, admiror.

Ἀ' γιάω, f. άώω, sanctifico, conserco; (2) veneror; (3) Deo sacrifico et sancte adoleo. Ab άγιος. Hinc

Ἀγιασμα, σος, τό, sanctificatio, purificatio; (2) sanctimonia; (3) templum Dei.

Ἀγιασμός, ὅ, ὅ, idem et ab eod.

Ἀγιαστήριον, υ, τό, sanctuarium.

Ἀγιαστis, ας, ἡ, sanctitas, sanctimonia.

Ἀγιζώ, f. ίώω, sanctifico, conserco; (2) adoleo, sancte uro. Ab άγιος, veneratio, vel etiam pre άγιαζώ.

Ἀγνέωμαι, idem quod άγνέω, *Ion. Hom.*

Ἀ' γνίω, ago, duco, *Il.* 18, 692; (2) congreco, colligo, *Eryn.* Vox Ionica qua utitur *Herodot.* Ἐννήμερ μὲν τοί γε άγνέον άπιστον ἔλην, novem dies quidem hi adducebant immensam materiam, *D.* 24, 784. άγνέω, fert, *Oduss.* 14, 105. άγνίσσοσι, ferent, *Hom. Hymn. in Apol.* 57. άγνέμεναι, inf. pro άγνέιν, ferre, *Oduss.* 20, 213. άγνέωσι, *Dör.* pro άγνέειν, ferunt, *Call.* in *Apoll.* 82. Ab άγώ.

Ἀγνία, idem et ab eod.

Ἀγιογράφω, ων, τά, Scripta sancta, pars ultima sacrorum librorum. Ex άγιος et γράφω.

Ἀγιογράφος, ο, ὁ ἔ' ἡ, a divinis viris scriptus. Ex iisd.

Ἀγιον, υ, τό, sanctuarium; pars templi Hierosolymitani solis sacerdotibus adeunda. Ab άγιος.

Ἀγιοσπετής, έος, ὁ ἔ' ἡ, sanctis conveniens, sanctus. Ex άγιος et σπέπει.

Ἀγιοσπετής, adv. convenienter sanctis.

Ἀγιος, ίας, ίον, sanctus, sacer; (2) purus; (3) venerandus. Hinc

Ἀγιοσύνη, ης, ἡ, sanctitas, sanctimonia; potius άγιωσύνη, *N. T.*

Ἀγιότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.

Ἀγίσω, ώ, f. ώωω, sanctifico, sanctum reddo.

Ἀγιστία, ας, ἡ, sanctimonia, puritas; (2) cultus Deorum, sacrorum peractio, sacrum, res divina, ceremoniæ. Ab

Ἀγιστής, f. έύωω, sanctifico; (2) veneror; (3) pietatem colo; (4) castimoniam servo. Ab άγιος.

Ἀγιστίω, ώ, f. ήωω, idem et ab eod.

Ἀγιστία, ας, ἡ, idem quod άγιστία. Vid. *Steph.*

Ἀγιός, adv. sancte. Ab άγιος.

Ἀγκάξω, f. άώω, ulnis amplexor, ulnis attollo, in ulnas sumo. Ab άγκάι.

Ἀγκάδην, pro άνέκαδην, quod vide. (2) in ulnis. (1) Στίγμαι Ἀπειδών άγκάδην, super aedes Atridarum, *Æschyl. Agam.* 5. Παλαιόν άγκάδην λαβόν βρέτας, antiquum ulnis amplexus simulacrum, *Rl. Etymen.* 80.

ἈΓΚΑΙ, ώη, αί, ulnæ, *Il.* 5, 371.

Ἀγκάλιω, *Poet.* pro άνακαλίω, tenoco.

Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna, *Gl. V.* gremium. Ab άγκάι.

Ἀγκალიάζω, idem quod άγκάξω.

Ἀγκαλιδάγωνη, ώ, f. ήωω, manipulos seu fasciculos veho. Ab

Ἀγκαλιδάγωνός, ὅ, ὁ ἔ' ἡ, qui manipulos seu fasciculos navigio aut super jumento vehit; (2) bajulus. Ex άγκάλις et άγω.

Ἀγκαλιδοπάλης, υ, ὁ, qui manipulos vendit, *E. M.*

Ἀγκαλιδοφορέω, ώ, f. ήωω, manipulos porto, fasciculos gesto. Ab

Ἀγκαλιδοφόρος, ο, ὁ ἔ' ἡ, qui manipulos seu fasciculos portat; (2) bajulus. Ex άγκάλις et φέρω.

Ἀγκάλιζω, ulsiatus άγκαλιζομαι, ulnis amplexor, in ulnis gesto. Ab άγκάλη.

Ἀγκαλιεύς, adv. ulnis, gestando vel complectendo. Ab eod.

Ἀγκάλις, ίδος, ἡ, ulna, *Il.* 18, 555. Σε μετ' άγκάλιδεσσιν φέρεσσι, te in ulnis gestans, *Call.* in *Dian.* 73. (2) manipulus, fasciculus.

Ἀγκάλισμα, σος, τό, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis gestamus, quantum complecti ulnis possumus. Ab άγκάλιζω.

Ἀγκάλος, υ, ὁ, fasciculus. Ab άγκάλη.

ἈΓΚΑΛΗΤΣ, ίδος, ἡ, præcipitium; (2) fovea, *Hes.*

Ἀγκάς, adv. in ulnis. Ἠδ' άγκάς ἰλάζεται, hæc autem

autem ulnis complectebatur. *Il. 5, 371.*
 *Ἀγκῆς ἔχειν, Theoc. amplecti. Ab ἄγκαι.
 *Ἀγκαι, vallis, nom. pl. ab ἄγκος, eos.
 *Ἀγκισσαι, recubans, 2. sing. præs. ind. med. Poet. pro ἀνάγκισσαι, ab ἀνάγκισμαι.
 *Ἀγκισθαί, posuit esse, pro ἀναγκισθαί, Call. Epig. 53, 2. item consecratum esse, Id. ibid. 60, 3.
 *Ἀγκιστρέσει, supra cornua, Poet. pro ἀνακιστρέσει, pro ἀνακιστρέσει, quod est ex ἀνὰ, supra, et κίστρα, cornu.
 *Ἀγκίον, α, τὸ, vallis parva. Dim. ab ἄγκος.
 *Ἀγκιστρέα, ας, ἡ, piscatio quæ fit hamo. Ab ἄγκιστρον.
 *Ἀγκιστρευτής, ὤ, ὁ, piscator hamo utens. Ab ἄγκιστρεῦν.
 *Ἀγκιστρευτικός, ἡ, ὁ, piscatorius, ad piscationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρευτική, ἡ, sc. τέχνη, ars piscatoria. Ab eod.
 *Ἀγκιστρεῦν, f. ὤσω, inesco, allicio. *Gl. V.* uncino, hamo, adhamo. *Metaph.* venari, *Hes.* Ab ἄγκιστρον.
 *Ἀγκιστρωδής, εὖ, ὁ, hamatilis, *Gl. V.*
 *Ἀγκιστρώδης, ὁ, ὁ, hamo victus seu captus, *Ep.*
 *Ἀγκιστρωδής, εὖ, ὁ, hamatus, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιστρον et εἶδος.
 ΑΓΚΙΣΤΡΩΝ, α, τὸ, hamus; (2) uncus quilibet.
 *Ἀγκιστρος, α, ὁ, idem.
 *Ἀγκιστρώφηνος, α, ὁ, ὁ, hamivorus: (2) avatus. Ex ἄγκιστρον et φάγος, vorat.
 *Ἀγκιστρεῦν, ὤ, f. ὤσω, capio hamo. ἄγκιστρωμένος, hamo captus; perf. part. pass. Ab ἄγκιστρον.
 *Ἀγκιστρεῦν, ὤ, ὁ, hamatus, hami formam habens; (2) hamis consertus. Ab ἄγκιστρεῦν.
 *Ἀγκιστρεῖν, pro ἀνακιστρεῖν, *Hom.*
 *Ἀγκιστρεῖν, pro ἀνακιστρεῖν, jactabundum.
 ΑΓΚΑΕΥΩ, servo, *Varin.*
 *Ἀγκλίνα, ἀγῆς, τὸ, locus in nave ad quem reclinator gubernator. Ab
 *Ἀγκλίνα, Poet. pro ἀνακλίνα. *Ποτὶ γαίη ἀγκλίνας*, ad terram inclinat, *Il. 4, 113.*
 ΑΓΚΛΑΪΩ, ἡ, ὁ, obliquus, tortuosus, *Hes.* (pro ἀγκύλος, Steph.)
 *ΑΓΚΛΑΪΩ, ἡ, ὁ, ulna, quod tamen usitatus in plurali est. *Ζηνὸς... ἀγκλοῖνται ἰαυῖς*, *Jovis in ulnis dormis, Il. 14, 213.* Unde
 *Ἀγκλοῖνται, idem quod ἀγκλοῖνται, *Steph.*
 *Ἀγκλοῖνται, Poet. pro ἀναγκλοῖνται.
 *Ἀγκλοῖνται, idem quod ἀγκλοῖνται. Ex ἀνὰ et ποῖον.
 *Ἀγκλοῖνται, ὤ, f. ὤσω, studiose in opere versor, opus accelero. Ex ἀνὰ et ποῖον, moveo.
 *Ἀγκλοῖνται, ἡ, ministra, serva, *V. Lex.* Ab
 *Ἀγκλοῖνται, α, ὁ, minister, famulus, *Hes.* Ab ἄγκλοῖνται.
 *ΑΓΚΛΩ, εὖ, τὸ, vallis, convallis.
 *Ἀγκλωῖνται, suspendo, ἀγκλωῖνται, aor. 1. part. Dicitur pro ἀναγκλωῖνται, qualia plura.
 *Ἀγκλωῖνται, Poet. pro ἀναγκλωῖνται.
 *Ἀγκλωῖνται, pro ἀναγκλωῖνται, *Æsch.*
 *Ἀγκλωῖνται, pro ἀναγκλωῖνται, Theoc.
 *Ἀγκλωῖνται, Poet. pro ἀναγκλωῖνται, ab ἀναγκλωῖνται.
 *Ἀγκλωῖνται, f. ὤσω, suffoco, strangulo, *Hes.*
 Ubi ἀγκλωῖνται, *Voss.*
 *Ἀγκλωῖνται, ἡ, ὁ, id quo constringimus aliquid, quale vinculum; fibula; (2) locus in collo in quo fit suffocatio. Ab ἄγκλω. Hinc
 *Ἀγκλωῖνται, f. ὤσω, ancere constringo.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, constrictio per ancere, *Ab*
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, ancere, jacular. Ab
 *ΑΓΚΛΩ, ας, ἡ, jaculi genus; (2) amentum; (3) curvatura cubiti; (4) flexus poplitis. *Phil.* poples; (5) genus poculi; (6) adstrictio vel contractio articuli; (7) vitium lingue; (8) antennarum cornua; arcus. Vide in χρυσόστροφος.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, τὸ, ansulatum, vel ansulam habens. A præc.
 *Ἀγκλωῖνται, jacular. Ab ἄγκλω. Unde
 *Ἀγκλωῖνται, α, τὸ, hamus, seu annulus catenæ; (2) genus scuti, ancile; (3) vitium lingue.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, jacular. Ab ἄγκλωῖνται.
 *Ἀγκλωῖνται, α, τὸ, palpebrarum commissura. Ex ἄγκλω. *Ab βλίσφαρον, palpebra.*

*Ἀγκλωῖνται, α, τὸ, lingue impedimentum. Ex ἄγκλω. *Ab γλώσσα, lingua.*
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, præpeditam habens linguam. Ex iisd.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, curvis dentibus, epith. falcis, *Opp.*
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, cavus, depressus et simul tortuosus, de locis, vallibus.
 *Ἀγκλωῖνται, id, quod ἀγκύλος, Poet.
 *Ἀγκλωῖνται, gen. sing. Ion. pro ἀγκλωῖνται, α, ab
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, dolosis consiliis utens, versipellis, versutus, *Gl. V.* habens curva consilia, *Il. 2, 205.* Ex ἀγκύλος et μήτις, consilium. Hinc
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, versuta, vafa.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, incurvo; (2) laboro ἀγκλωῖνται, morbo seu vitio lingue. Ab ἄγκλω.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, curulis sella, *Phil.*
 *ΑΓΚΛΩ, ας, ὁ, curvus, aduncus, tortuosus.
 *Ἀγκλωῖνται, α, τὸ, instrumentum chirurgicum, quo ἀγκύλη, seu vitium lingue, tollitur. Ab ἄγκύλη et τέμνω, seco.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, qui curvo arcu utitur, *Il. 2, 248.* Ex ἀγκύλη et τόξον.
 *Ἀγκλωῖνται, nom. pl. ab
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, incurvus habens rostrum. *Οἱ δ' αὖτε αἰγυπτοὶ γαμφώνυχες, ἀγκλωῖνται, Hes. Scut. Herc. 405.* Ex ἀγκύλος et χύλος.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, idem. *Gl. V.* Ex iisd.
 *Ἀγκλωῖνται, nom. pl. ab
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, habens aduncas chelas, aduncos ungues. Ex ἀγκύλος et χηλή, chela.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, f. ὤσω, curvo, tortuosum reddo. ἄγκλωῖνται, curvatus, curvus; perf. part. pass. Ab ἄγκύλος.
 *Ἀγκλωῖνται, curvo, retro flecto. Ὅπισθόνος δὲ κατόπισιν ἀγκύλη τὸν ἀνθρώπον, *Arct. 1, 6.*
 *Ἀγκλωῖνται, adv. aduncum, tortuose. Ab ἀγκύλος.
 *Ἀγκλωῖνται, ας, ἡ, incurvatio, recurvatio; (2) morbus quidam articularis. Ab ἀγκύλος.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, incurvus. Ab eod.
 *ΑΓΚΛΩ, ας, ἡ, ancora; (2) præsidium, column; (3) uncus; (4) membrum genitale.
 *Ἀγκλωῖνται, f. ὤσω, supplantato. Ab ἄγκλω.
 *Ἀγκλωῖνται, α, τὸ, ancora parva. Dim. ab eod.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, supplantatio, genus artificii in lucta; (2) instrumentum quo ficus decerpuntur. Ab ἄγκλω.
 *Ἀγκλωῖνται, ancoram jacio; (2) inserto ita ut tenaciter hæreat.
 *Ἀγκλωῖνται, α, τὸ, ancora, seu instrumentum ad jaciendam ancoram. Ex ἄγκλω. et βολέω.
 *Ἀγκλωῖνται, εὖ, ὁ, ὁ, ancoræ formam habens. Ex ἄγκλω. et εἶδος.
 *Ἀγκλωῖνται, ας, ἡ, hamus seu uncus.
 *Ἀγκλωῖνται, ας, ἡ, ancoræ retentio. Ex ἄγκλω.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, f. ὤσω, ancora firmo. Ab ἄγκλω.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, ancoris firmatus, fundatus.
 *ΑΓΚΛΩ, ὤ, ὁ, cubitus, flexus brachii, *Il. 5, 582.* (2) quælibet curvatura; (3) cornua citharæ; (4) jugum montis, promontorium, angulimontium. *Οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκλωῖνται, οἱ δ' ἀντηλίου ἰόντες, Soph. Aj. 805.*
 *Ἀγκλωῖνται, sinuo me, sinuor. Ab ἄγκλω.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, parvus cubitus; (2) catenatio, commissura; (3) instrumentum torture et carnificinæ. Dim. ab eod.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, cubital, *Gl. V.* Ab eod.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, splendidam comam habens. Ex ἀγκλω. et εἶδος, coma.
 *Ἀγκλωῖνται, ας, ἡ, splendor, nitor; (2) pulchritudo; (3) ornatus, decus; (4) voluptas, lætitia; (5) una ex tribus Gratiis. Ab ἀγκλω.
 *Ἀγκλωῖνται, gen. pl. *Æol.* pro ἀγκλωῖνται.
 *Ἀγκλωῖνται, *Il. 10, 331.* f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀγκλωῖνται, ab
 *Ἀγκλωῖνται, f. ὤσω, illustro, splendidum reddo; (2) decoro, orno. Inde ἀγκλωῖνται, illustror; (3) splendo, splendesco, niteo; (4) gaudeo. Ab eod. Hinc
 *Ἀγκλωῖνται, λαϊσματος, τὸ, ornamentum.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, ornatus, splendor.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, optabilis, pretiosus.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, pulchra membra habens;

(2) pulchra membra faciens. Ex ἀγκλω. et γυῖον, membrum.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, qui pulchras fert arbores. Ex ἀγκλω. et δένδρον, arbor.
 *Ἀγκλωῖνται, splendidus. Ὅθιν' ἀγκλωῖνται ἰσσι-
 στήσαν, *Opp. Cymeget. 4, 17.*
 *Ἀγκλωῖνται, εὖ, ὁ, ὁ, tener. Ex ἀγκλω. et τέθηλα, a θάλλω, vireo.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, splendida sede residens.
 *Ἀγκλωῖνται, ὤ, ὁ, ὁ, pulchram sedem vel splendidum solum habens.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, qui pulchrum habet fructum; (2) formosus; (3) fertilis. *Παρ' ὅχθας ἀγκλωῖνται Νείλου πυροφόρας, Opp. Cymeget. 2, 84.*
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, splendidum lectum habens; (2) valde honoratus.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, pulchros habens pueros.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, Epitheton vocis seu cantus, ap. *Pind. Ol. 3.* oblectans convivium vel ornans.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, consilio clarus, prudentia insignis. Ex ἀγκλω. et μήτις, consilium.
 *Ἀγκλωῖνται, ας, ἡ, præclarum et illustre consilium, magnus enatus, (vox suspecta, *Hes.*)
 *Ἀγκλωῖνται, εὖ, ὁ, consilio clara.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, conspicuus forma, splendendam formam habens. Ex ἀγκλω. et μορφή.
 *Ἀγκλωῖνται, εὖ, ὁ, ὁ, pulchros pueros aut liberos habens.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, splendida veste, *Cal.*
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, præclare fidelis.
 *ΑΓΚΛΩ, ας, ὁ, ὁ, splendidus, clarus, fulgens, limpidus, illustris, insignis.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, valde honoratus. Ex ἀγκλω. et τιμή, honor.
 *Ἀγκλωῖνται, ας, ὁ, tridente inclytus, *Pind.*
 *Ἀγκλωῖνται, εὖ, ὁ, splendida veste, *Sibyl. A φάρος.*
 *Ἀγκλωῖνται, præclarus, celciberrimus.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, præclaram vocem habens. Ex ἀγκλω. et φωνή, vox.
 *ΑΓΚΛΩ, ας, ὁ, ὁ, stultus, *Hes.* ubi ἀγκλωῖνται, *Voss.*
 *ΑΓΚΛΩ, ας, ὁ, ὁ, pulcher, venustus, formosus, *Hes.*
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, ubi gratæ auræ flant. Ex ἀγκλω. et αἶσα, aura.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, inelegrus, invenustus.
 *Ἀγκλωῖνται, adv. inelegranter, invenuste.
 *Ἀγκλωῖνται, εὖ, ὁ, ὁ, pulchros habens oculos. Ex ἀγκλω. et ὤψ, oculus.
 *Ἀγκλωῖνται, ας, ὁ, ὁ, splēdide, liberaliter. Ab ἀγκλω.
 *Ἀγκλωῖνται, ας, ὁ, ὁ, aspectu splendidus, pulchros oculo habens; lucidus. *Φλίσγον' ἀγκλωῖνται πύκνα, Soph. Ed. Tr. 213.* Ex ἀγκλω. et ὤψ.
 *Ἀγκλωῖνται, εὖ, ὁ, ὁ, minime dulcis, insuavis, insipidus. Ex α priv. et γλεῦκος, mustum.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, idem et ex iisdem.
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, pupillas non habens; cæcus. Ex α priv. et γλήνη, pupilla oculi.
 *Ἀγκλωῖνται, ας, ὁ, ὁ, spicarum divisiones in alio. Ab
 *ΑΓΑΤΑΙΩΝ, α, τὸ, allium.
 *ΑΓΑΤΗ, ας, ἡ, subalba cicatrix in oculis.
 *Ἀγκλωῖνται, ας, αἱ, alliorum capita, seu nuclei. *Εἰσμένους ἀγκλωῖνται ἔλκον ἔχει στέφανον, redimitus est crispata corona ex alliorum capitibus, Callim. Frag. 140, 2.*
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, non lentus, non viscosus. Ex α priv. et γλυκύς, dulcis.
 *Ἀγκλωῖνται, ας, ὁ, ὁ, offender, *Hes.*
 *Ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, non sculptus, non celatus, *Gl. V.* Ex α priv. et γλύφα, sculpo.
 *Ἀγκλωῖνται, ας, ὁ, ὁ, lacero conviciis, maledico. *Hes.* obscena, inauspicata loquor.
 *Ἀγκλωῖνται, vel ἀγκλωῖνται, ας, ἡ, inscitia loquendi, taciturnitas. Ab
 *Ἀγκλωῖνται, vel ἀγκλωῖνται, α, ὁ, ὁ, linguam non habens, elinguis; (2) qui loqui non potest, qui obmutuit; (3) dicendi imperitus; (4) barbarus. *Οὐδ' Ἑλλὰς, οὐδ' ἄγλωστος, nec Græca gens, nec barbara, Soph. Trach. 1060.*
 Ex α priv. et γλώσσα.

ἄγμα, μέσος, τὸ fragmentum. Ab ἄγω.
 ἈΓΜΕΙΟΝΕΣ, ὧν, ὁ, bubones, seu tumores in inguinibus, Hes. ἄγμεις, Voss.
 ἈΓΜΗ, ἥ, ὁ, focus, Hes. calculus, Voss.
 ἈΓΜΗΡΟΣ, ὧν, ὁ, ὀν, quietus, Hes.
 Ἀγμίζω, f. ἴσω, frango, concutio. Ab ἄγμα.
 Ἀγμός, ὧ, ὁ, fractio; (2) locus præceps ac præruptus; (3) litus. Ab ἄγω, frango.
 Ἀγνῆ, casta, dat. sing. f. g. Dor. pro ἀγνή.
 Ἀγνῆς, purus, castus, Hes. Ab ἄγνός.
 Ἀγναμοτοσύλητος, ὧ, ὁ, ὅς, ἡ, qui invicti est roboris, bello insuperabilis, ex Hes. V. D'Orville, Misc. Obs. 9, 1. p. 118.
 Ἀγναμτος, ὧ, ὁ, ὅς, ἡ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis.
 Ἀγναπτος, ὧ, ὁ, ὅς, ἡ, a fullone nondum purgatus; impexus. Ex a priv. et γνάπτω.
 Ἀγνάφος, ὧ, ὁ, ὅς, ἡ, idem. Ph. rudis. Ex iisd.
 Ἀγνεία, ας, ἡ, castitas, pudicitia, castimonia, puritas; (2) expiatio, lustratio. Ab ἄγνείω.
 Ἀγνεύω, μέσος, τὸ, idem et ab eodem.
 Ἀγνεύτηριον, ὧ, τὸ, locus in quo fit expiatio; (2) monasterium; (3) sacrarium, Gl. V.
 Ἀγνευτικός, ὧ, ὁ, castitatem servans, non proclivis in Venere: ἀγνευτικόν, piacular, Gl. V. ab eodem.
 Ἀγνεύτωμα, ας, ἡ, piatrix, Gl. V. ab eod.
 Ἀγνείω, f. ἴσω, castus sum, castitatem colo; (2) purus sum ab aliqua re; Οἱ μὲν γὰρ ἀγνεύουσι ἐμφύχον μὲν δὲν κτείνου, abstinent enim ab occidendo nullum animal: hi enim puros se esse statuunt, si nullum animal occiderint, Herodot. 1, 140. (3) purum reddo, expio. Ab ἄγνός.
 Ἀγνήκαμεν, ignoravimus, 1. pl. perf. ind. act. Ἐοί. pro ἡγνήκαμεν, ab ἄγνός.
 Ἀγνός, ὧ, ὁ, ἡ, idem quod ἄγνός.
 Ἀγνίζω, f. ἴσω, purifico, lustrō, expio; (2) adeo; (3) corrumpro. Ab ἄγνός. Hinc
 Ἀγνισμός, μέσος, τὸ, purificatio, lustratio, expiatio, Ph. ἄγνισματα, piacula; (2) combustio in sacris.
 Ἀγνισμός, ὧ, ὁ, idem et ab eodem.
 Ἀγνιστήριον, ὧ, τὸ, locus ubi fit expiatio seu lustratio. Ab eodem.
 Ἀγνιστής, ὧ, ὁ, purificus. Gl. V. Ab eodem.
 Ἀγνιστικός, ὧ, ὁ, expiandi vim habens.
 Ἀγνιστός, ὧ, ὁ, expiatus a gere; (2) qui alium expiat. Ab eodem.
 Ἀγνοῖα, ὧ, f. ἴσω, ignoro, non intelligo. Ex a priv. et γνῶσις; (2) pecco, erro. Hinc
 Ἀγνοῖα, νημέλιος, τὸ, ignoratio; (2) peccatum per ignorantiam commissum, erratum.
 Ἀγνοῖα, ὧ, ὁ, ignorantiam, inscitia, imperitia, imprudentia. Ἐν ὅτ' ἀγνοῖας ὁρᾷς, quam te nosse dissimulabas, Soph. Trach. 419. Ab eodem.
 Ἀγνοῖα, Il. 1, 536, idem quod ἄγνοια.
 Ἀγνοῖσιν, ignoret, 3. sing. præ. conjunct. act. Ion. et Poet. pro ἀγνοῖσιν, ab ἀγνοῖα.
 Ἀγνοῖαντις, ὧ, ὁ, ἡ, castus vates.
 Ἀγνοῖν, præ. part. act. contr. pro ἀγνοῖον.
 Ἀγνοῖα, ὧ, ὁ, ὅς, ἡ, purificans, purum reddens. Ex ἄγνός et ποιῶ.
 Ἀγνοῖα, ὧ, ὁ, ὅς, ἡ, purus. Ex ἄγνός et πολῖος.
 Ἀγνοῖα, ὧ, ὁ, ὅς, ἡ, pure fluens; pro ἀγνοῖα.
 Ἀγνοῖα, ὧ, ὁ, idem quod ἀγνοῖα, Æsch.
 ἈΓΝΟΣ, ὧ, ὁ, castus, pudicus, purus, nullo scelere pollutus; cum gen. ut ἀγνοῖος γάμος, ἄγνός φόνος οὐχ ἄγνόν, nefas. ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν, nam tenes locum quo intrare nefas est, Soph. Œdip. Col. 37.
 ἈΓΝΟΣ, ὧ, ὁ, virex, salix amerina; (2) piscis quidam; (3) avis, Suid.
 Ἀγνοτελής, ὧ, ὁ, ὅς, ἡ, absolute purus. Ab ἄγνός et τέλος.
 Ἀγνοτελής, ἔς, castus, Orph. nisi sit pro ἀγνοτελής.
 Ἀγνοτικός, ὧ, ὁ, castitas, puritas, sanctitas.
 ἈΓΝΟΤΕΣ, ὧν, lapides, quos stamini intertexendum appendunt textores.
 Ἀγνύμι, seu ἀγνύω, f. ἴσω, a. 1. ἔαξα, p. act. ἔαχα, p. m. ἔαγα, a. 2. pass. ἔαγην. Ab ἄγω.
 Ἀγνώδης, ὧ, ὁ, ὅς, ἡ, q. d. viticeus. Ab ἄγνός.

Ἀγνομῶν, ὧ, f. ἴσω, ignoranter et imperite ago; (2) inique et improbe ago; (3) ingratus me gero, Gl. V. ἀγνομῶν, tergiversor, fidem rumpo. ἀγνομῶν, inficiatur, Gl. V. Ab ἀγνῶμαι. Unde
 Ἀγνομῶν, ὧ, ὁ, ἡ, idem, ap. Plut. (si vera lectio.) Ἐρμ.
 Ἀγνομῶν, ὧ, ὁ, ἡ, idem, (2) ingrate. Ἐν πάλῃ δ' ὄντα, αὐτὸς ἀπειρησέντος καὶ ἀγνομῶν ἀναστροφῆς τίνος τοι φαίνεται; cum autem in urbe sis, adeo inconsiderate et stulte vitam agere, cuius tibi videtur esse? Arrian. in Epictet. 4, 11.
 Ἀγνομῶν, ὧ, ὁ, ἡ, stultus, imperitus; (2) malignus; (3) ingratius. Ex a et γνῶμι.
 Ἀγνομῶν, ὧ, ὁ, ἡ, mens consilii expers; (2) stoliditas; (3) malignitas, culpa; μεγάλην δὲ θείας ἀγνομῶν ἔδωκεν ἔργων τῶν πρᾶσσομένων, nempe εἰδότες ἀγνομῶν ἔργων εἶναι θείας, culpamque in deos conferentes. Soph. Trach. 1266. (4) improbitas; (5) inficiatio debiti. Ph. perfidia, fraus, fraudatio. Ab
 Ἀγνομῶν, ὧ, ὁ, ἡ, mente et consilio carens, stolidus; expers prudentiæ, mente &c. et οὐκ ἀγνομῶν, prudens, Soph. Trach. 473; (2) improbus, malignus; (3) inclemens, qui veniam non dat; (4) non agnoscens debitum, ingratus; (5) carens dentibus, qui gnomones dicuntur, annosus; (6) sententiam contrariam habens. Ex a priv. et γνῶμι. (7) Qui est ejusdem sententiæ, Hes. ubi a pro ὁμῇ, Steph. sed f. ibi, et lege ἀσυνήφους.
 Ἀγνομῶν, f. ἴσω, ignoro, (vox suspecta, Steph.)
 Ἀγνομῶν, ὧ, ὁ, ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus. A præc.
 Ἀγνός, ὧ, ὁ, ἡ, ignarus, inscius, qui oblitus est; (2) incertus, incognitus, non notus; (3) durus, inclemens, sævus; (4) inglorius. (1) Ἄλλ' ἐγὰρ σαφῶς ἀγνῶτ' ἀναμνήσασιν sed quæ excidere, jam ei clare in memoriam reducam, Soph. Œd. Tyr. 1193. (2) Δόκησις ἀγνῶς λόγων incerta suspicio de sermonibus, Id. ibid. 681. ἀγνῶτ' αὐτὸν θλόγον ὁρῶν ἄγνῶτον ignotum audio sonum avium. Id. Antig. 1001. (3) Σὺ μὲν τυγχάν ἀγνῶτος durum te pure. Id. Œd. Tyr. 677.
 Ἀγνός, adv. pure, caste, sancte. Ab ἄγνός.
 Ἀγνώσκει, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἡγνώσκει. Ab ἄγνός.
 Ἀγνώστια, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio; (2) ignobilitas. Ex a priv. et γνῶσις, cognitio.
 Ἀγνώσκειν, ignoro; supponitur propter ἀγνώσκειν, rectius ἀγνώσκειν, quod est imperf. Ion. Ab
 Ἀγνώστω, ignoro, nescio. Ex a et γνῶστω.
 Ἀγνώστος, ὧ, ὁ, ἡ, incognitus, ignotus; (2) ignobilis, inglorius; (3) obscurus, in sermone.
 Ἀγνώστω, ignobiliter, inglorie, Steph.
 Ἀγνώστος, ὧ, ὁ, ἡ, idem.
 Ἀγνώστος, ὧ, ὁ, ἡ, non murmurans, non mussans, Suid. Ex a priv. et γογγύζω.
 Ἀγνώστος, ὧ, ὁ, ἡ, qui fascinari non potest. Ex a priv. et γογγύζω. Hinc
 Ἀγνώστος, adv. citra præstigas et fucum.
 Ἀγνῶ, 3. sing. præ. opt. act. v. ἄγω.
 Ἀγνῶτα, 3. pl. præ. opt. pass. Ion. pro ἄγνῶτα.
 Ἀγνώφωτος, ὧ, ὁ, ἡ, nullis compactus clavis; (2) incompactus.
 Ἀγνώφωτος, ὧ, ὁ, ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex a priv. et γόνυ.
 Ἀγνῶ, 1. sing. imperf. ind. act. Dor. pro ἡγνῶ. Ab ἄγω.
 Ἀγνῶν, ὧ, f. ἴσω, sterilesco; (2) sterilis sum, infecundus sum.
 Ἀγνῶν, ας, ἡ, sterilitas, infertilitas, Gl. V. Ab ἄγνός.
 Ἀγνῶμιχθος, ὧ, ὁ, ἡ, mulus, seu mula, Hes. Ex ἄγνός et μέχθος, quoniam sterile animal.
 Ἀγνός, ὧ, ὁ, ἡ, non natus, Il. 3, 40. (2) sterilis, infecundus; (3) Exp. male genitus, (ap. Soph.) cum gen. ut βίος ἄγνός κακῶν. Ex a priv. et γόνος.
 Ἀγνῶν, 3. pl. præ. ind. act. Dor. pro ἡγνῶν, ab ἄγω.
 Ἀγνός, ὧ, ὁ, ἡ, indefectus. Ab a priv. et γόνος.

ἈΓΡΟΑ, ὧ, ὁ, forum judiciale; (2) concio populi. Ἐπεὶ ἐκ ἀν' ἀπείλομαι, πρὶν παντάπασιν ἡ ἀγορὰ λυθῇ, quoniam discessurus non sim prius quam penitus finis concionis fuerit, Xen. Œcon. 12, 1. (3) forum rerum venalium; (4) annona, commeatus venalis; (5) nundina, τὰς δὲ πύλας...προσέστην ἀγορὰν παρασκευάζειν, civitatibus...commeatum imperavit, Xen. Ages. 1, 14. παρῆγεν ἀγορὰν, commeatum præbere, Il. ibid. 2, 30. (6) idem quod ἀγορῆς, Il. 2, 370.
 Ἀγοράσας, præ. inf. med. Poet. pro ἀγοράσας, ab ἀγοράσας, Il. 1, 72.
 Ἀγοράζω, f. ἴσω, in foro rerum venalium versor, emo, mercor, in foro ἡ γυναικὶς ἀγορᾶς καὶ καπηλεύσεις, feminæ quidem in foro versantur cauponanturque, Herodot. 2, 35. hoc sensu præsertim adhibuerunt veteres Attici. (2) consulto, delibero; ἡγοράσας, emi, Gl. V. a. 1. act. ἀγοράσας, emptum, Ph. a. 1. part. pass. ἀγοράσας, ematur, Ph. a. 1. opt. pass. Ab ἀγορά.
 Ἀγοράσιος, ὧ, ὁ, ἡ, forensis, qui in foro est, vel ad forum pertinet; (2) Deus fori præses, cuius statua in foro stat, colitur; (3) patronus causarum; (4) mercator imprimis pusillus, qui emit, quæ statim vendat; (5) subrostranus, concionalis.
 Ἀγοράσιος, ας, (sub. ἡμέτερος) dies quo forum agitur, conventus; (2) qui forensibus sordibus et artibus inquinatus est. Ab eod. Hinc
 Ἀγοράσιος, adv. circumforaneorum modo; (2) scurriliter, non graver.
 Ἀγοράσιος, ὧ, f. ἴσω, ædilitatem gero, præfectum fori seu annonæ ago.
 Ἀγοράσιος, ας, ἡ, ἀγοράσιος, τὸ, Suid. ædilitas, agoranomi munus.
 Ἀγοράσιος, ὧ, ὁ, ἡ, ædilitus, ad agoranomum pertinet.
 Ἀγοράσιος, ας, ὁ, ἡ, ædilis, magistratus, qui foro rerum venalium præest, præfectus annonæ, respondet fere Romanorum Ædilibus, quod ad curam rerum venalium attinet. Ὡς δοκεῖς μοι, κἀν εἰ τοῖς ἀγοράσιος ἀφιστάτης ὥστερ' ἄρτος τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἀξίως ἐν γενέσθαι, Xen. Symp. 2, 20. Ἐν ἀγορᾷ et νέμω, distribuo.
 Ἀγοράσας, ὧ, f. ἴσω, concionor; (2) consulto; (3) dico. Ab ἀγορά.
 Ἀγοράσας, Dor. pro ἀγοράσας, ab ἀγοράζω.
 Ἀγοράσιος, empturio, emere cupio. Ab eod.
 Ἀγοράσιος, ας, ἡ, emptio. Ab eod.
 Ἀγοράσιος, ὧ, ὁ, idem et ab eodem.
 Ἀγοράσιος, μέσος, τὸ, res venalis.
 Ἀγοράσιος, ὧ, ὁ, ἡ, merces, res venalis; (2) emptio. Ab eod.
 Ἀγοράσας, ememus, 1. plur. f. 1. ind. act.
 Ἀγοράσας, eme, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 Ἀγοράσας, ὧ, ὁ, emptor, opsonator. Ab ἀγοράζω. Hinc
 Ἀγοράσιος, ὧ, ὁ, ἡ, ab emptione pertinet.
 Ἀγοράσιος, ὧ, ὁ, ἡ, emptus, emptus, Gl. V.
 Ἀγοράσιος, ας, ἡ, emptrix, Gl. V. Ab eod.
 Ἀγορεύω, præ. inf. act. Ion. pro ἀγορεύω, ab ἀγορεύω, f. ἴσω, concionor in foro, Il. 1, 109. (2) orationem quamlibet habeo; (3) dico, loquor, denuncio; (4) appello, nomen impono. Ἀγορεύειν τι, ὑπὲρ seu περὶ τινος. Ἐγὼ γὰρ τὸς τοῖσδε κακῶς ἡγόρευον, Luc. vituperabam. Ἀγορεύειν, conciones habebant, Il. 2, 781. Ab ἀγορά.
 Ἀγορεύω, ὧ, f. ἴσω, idem et ab eodem. Usitatum in compositis.
 Ἀγορεύω, fororum, gen. pl. Ion. pro ἀγορεύω.
 Ἀγορεύω, forum, Ion. pro ἀγορεύω.
 Ἀγορεύω, adv. e foro, e concione.
 Ἀγορεύω, adv. in forum, Il. 1, 53.
 Ἀγορεύω, concionatus est, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἡγορεύω, ab ἀγορεύω.
 Ἀγορεύω, ὧ, ὁ, orator, concionator, Il. 1, 247. Ab ἀγορεύω.
 Ἀγορεύω, ὧ, ὁ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.
 Ἀγορεύω, ὧ, ὁ, congregatio, exercitus; (2) concionator. Ab ἀγορεύω.
 ἈΓΡΟΣ, ὧ, ὁ, veneratio, admiratio; (2) res sacra,

sacra, quam veneramus; (3) puritas; (4) lustratio, purificatio; (5) piaculum, scelus; (6) cubitus.

^a Ἄγος, ὄ, ὁ ἄ, dux; *Il.* 3, 231. Ab ἄγω.

^a Ἀγροσίω, ὤ, f. ἡσώ, immundus sum, sordibus inquinatus sum, unde apud *Il.* 6, 506, ἀγροσῆσας, ut aliqui Veterum legebant, pro ἀπισήσας. Ab ἄγος vel ἄγος.

^a ΑΓΟΣΤΟΣ, ὤ, ἡ, interior pars manuū, vola, *Il.* 11, 425. (2) extrema pars manus; (3) cubitus, ulna; (4) palma, *Il.* 11, 425.

^a ΑΓΡΑ, ας, ἡ, captura; (2) venatio; (3) piscatio; (4) res quam capinus aut venamus; praeda. (2) Θοῆς ὅτε παύσεται ἄγρης, *Call. in Delium*, 229.

^a Ἀγραῖος. Ἀγραῖα Ἀρτεμις, Diana capturae praeses; venatrix. Ab ἄγρα.

^a Ἀγραμπετία, ας, ἡ, literarum imperitia. Ab Ἀγραμπετος, υ, ὁ ἄ, ἡ, illiteratus, indoctus, expers literarum. Ex a priv. et γραμμα.

^a Ἀγραπτος, υ, ὁ ἄ, ἡ, non scriptus.

^a Ἀγραυλός, ὤ, f. ἡσώ, ruri se in agris pernocto, excubo die vel nocte. *Gl. V.* ruro, rusticor, villico; item vigilo. Ab ἄγραυλος.

^a Ἀγραυλός, ἡ, idem quod ἄγραυλος, sc. sub dio, quod fit in agro, *Nic.* Ab eod.

^a Ἀγραυλία, ας, ἡ, stabulatio in agria, pernoctatio ruri. Ab eod.

^a Ἀγραυλος, α, ὁ ἄ, ἡ, in agro stabulans, *Il.* 10, 155. sub dio manens, *Hesiod. Theog.* 26. Ex ἄγρος et αἰλιά, stabulum.

^a Ἀγραυλόντης, nom. pl. part. præs. contr. pro ἄγραυλόντης; ab ἄγραυλός.

^a Ἀγραῦλον ἄγραφις δίδει, lis non scripti aut delati nominis. *Vid. Poll.* A seq.

^a Ἀγρέφος, υ, ὁ ἄ, ἡ, non scriptus, ut lex non scripta, ut crimen ἄγραφον stellationis: quod nullum certum nomen habet, contra quod e nulla certa lege actio est, cuius delatio est ἰστανγγελία; (2) quod sine scriptura ac literis fit, ut ἄγραφος διαθήκη, nuncupatio, *Gl. V.* item qui nondum adscriptus est alicui numero, societati, &c. Ex a priv. et γραφω, seu γραφή, scriptura. Hinc

^a Ἀγρέφος, adv. citra scripturam, sine scripto.

^a Ἀγρεῖ, *Il.* 5, 765. 7. 459. 11, 512. 14, 271. *Od.* 21, 176. et in pl. ἀγρεῖτε, *Od.* 20, 149. imperat. ago, ageres, agite. Ab ἄγρεω.

^a Ἀγρείος, ἰα, εἰο, rusticus. Ab ἄγρεῖ.

^a Ἀγρευτάς, ὤ, violenter ago. Ab ἄγρεω.

^a ΑΓΡΕΪΦΝΑ, sive ἀγρέφιν, ης, ἡ, furcilla, rastellum, *Suid.*

^a Ἀγρέμιος, υ, ὁ ἄ, ἡ, qui in venatione captus est. Ab ἄγρα.

^a Ἀγρέμιον, τῶ, ridicia; hasta, *Æsch.* Ab ἄγρα.

^a Ἀγρέμιον, ονς, ὁ, vel ἀγρέμιον, ονς, venator, *Hes.* ab ἄγρα.

^a Ἀγρέσις, ας, ἡ, venatio, captura. Ab eod.

^a Ἀγρεῖται, ὠν, ὡ, duces: ἀγρεῖται, Ἠγεμόνα, *Hes.* hinc corrigendus *Æsch. Pers.* 997. ubi nunc legitur ἀγρόται nullo sensu. βεβῶσι γὰρ οἵστε ἀγρεῖται στρατοῦ.

^a Ἀγρευμα, μίτος, τῶ, quod venatu capto est, praeda; (2) res omnis studio ac labore parta; (3) spoliū; (4) rete, reticulum, *Æsch.* Ab ἄγρευω.

^a Ἀγρεύς, εως, ὁ, venationi praefectus, ut Pan et Apollo. Ab ἄγρα.

^a Ἀγρευσις, εως, ἡ, venatio; (2) pradatio. Ab ἄγρευω.

^a Ἀγρευτός, ὤ, infero injuriam, *Hes.* ubi ἀγρευτός, ὤ, ὀφείλει. Ab ἀγρευτός, *Ern.* sed q.

^a Ἀγρευτής, ηος, ὁ, venator. *Call. in Dian.* §18. Ab ἄγρευω.

^a Ἀγρευτής, ὤ, ὁ, idem et ab eodem. ἀγρευτής, ἐπιπυός, ἐν ἔρεσι πάντα λαγῶν διφῶ, *Call. Epig.* 33, 1.

^a Ἀγρευτικός, ἡ, ἐν, venandi peritus. *Gl. V.* captiosus. A prae.

^a Ἀγρευτος, ὁ ἄ, ἡ, venationis studiosus, *Æsch. op. Arist.*

^a Ἀγρευω, f. εἰσω, venatu capio feras, pisces, aves, &c. (2) capto, allicio. Ἀγρευεῖς ἰχθύς, δόξας, ὕπκων; ἀγρευεῖς δὲ ἡγευσε, ipse captus cepit. Ab ἄγρα.

^a Ἀγρεύω, ὤ, idem et ab eodem.

Ἀγρῆναι, adv. ex venationē. Ab ἄγρᾱ.
Ἀγρην, acc. sing. Ion. pro ἄγρην.
Ἀγρηναι, υ, τὸ, rete; (2) vestis lanea reti similis. Ab ἄγρᾱ.
Ἀγρία, ας, ἡ, aquifolia; arboris nomen.
Ἀγρία, τὰ, (sub. ζῶα) feræ; (2) pro ἀγρίηται, Il. 24, 41. (3) adv. pro ἄγριος.
Ἀγρίῳζον, ferus sum, effero, Hes. Ab ἄγριος.
Ἀγρίων, ἁ, ἀνώ, agrestem reddo; (2) effero, exaspero. Gl. V. ferum facio, irrito, instigo: item asper sum, ἀγρίανομαι, ferocio, savio, Gl. V. Ἀγριονόηται βασιλεὺς τῶ Νότω, Dan. 11, 11. Ab eod.
Ἀγριάμπελος, υ, ἡ, labrusca, Ph.
Ἀγρίαι, ἀδης, ἡ, agrestis. Ab ἄγρης. Under Ἀγρίων, υ, τὸ, agellus, villula, Gl. V. Dim.
Ἀγριλαία, ας, ἡ, agrestis oliva, oleaster.
Ἀγρίων, υ, τὸ, ἡ, oleaster; (2) ex agresti olivā, seu oleastro, confectus, Theocriti Schol. in Idyl. 4, 7. Ex iisdem.
Ἀγρίους, ὁ, rusticus, Hes.
Ἀγρίζομαι, irritor, ferocio, aspero ago.
Ἀγρίκος, εν, idem quod ἄγρικος, Mosch.
Ἀγριμαίος, αία, αἶον, ferinus, ferus. Ab ἄγρος.
Ἀγρίμυλλος, ἡ, apis sylvestris, Hes. ἄγρια μύλλισσα, Suid.
Ἀγρίους, ἴσσα, εν, agrestis; (2) ferum reddens. Ab ἄγριος.
Ἀγρίθυμος, υ, ὁ, ἡ, fero animo præditus.
Ἀγριακάροζμον, υ, τὸ, nasturtium agreste, herba Iberis.
Ἀγριακάρων, τὸ, nux sylvestris, Hes.
Ἀγριακήσιον, υ, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος et κῆπος, hortus.
Ἀγριοκλινάριον, idem quod πρύχινον, solanum, Schol. Theoc. in Idyl. 10, 37.
Ἀγριομέλα, εν, τὰ, mala sylvestria.
Ἀγριομορφος, υ, ὁ, ἡ, qui aspectu agresti et truculento est, ferinam faciem habens. Ex ἄγριος et μορφή.
Ἀγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agrestis.
Ἀγριομυρως, υ, ὁ, ἡ, ferociter, rustice stultus, Suid. Ex ἄγριος et μυρως, stultus.
Ἀγριοπηχοί, ὧν, οἱ, carpentarii, plaustrorum artifices; (2) qui ex quibuscumque agrestibus lignis opera conficiunt. Ex ἄγριος et πήχημα.
Ἀγριοποιός, ὧ, ὁ, ἡ, ferum reddens, feritatem inducens; (2) flagitiosus, immanis. Ex ἄγριος et ποίω.
Ἀγριορύγχινος, υ, ὁ, origanum sylvestre.
Ἀγριορύττης, αν, αἱ, gallinæ feræ. Ex ὄρνις.
Ἀγριορρόδον, υ, τὸ, saluina.
Ἀγριος, ια, ιεν, agrestis, ruralis, rusticus; (2) inurbanus; (3) ferus, ferinus; (4) ferox; immanis, atrox, barbarus. Ἀγριον ἱμαδαλίμων, sævam iniecit famem, Cal. in Cicerem, 67; (5) fortis; (6) pæderasta; καὶ νῦν ἰδοὺς κομῆναι ἄγριον τινα τῶν λασιῶν πῶται, et, si videant crinitum aliquem pæderastam, ex istis hirsutis, Arist. Nub. 347, 8. ἐὰν δ' ὁμῶς ἀνεμίνωσιν ἐπιδείξῃ, ὑπερβαῖνον τὸσδὲ τῆς ἄγρης ἄνδρας, Κηρόνιδην καὶ Αὐτοκλείδην, καὶ Θερσανδρὸν, ἀλλ' ἐπιδείξω αὐτὸς, λίγαν ὥς ἐστὶς οἰκίαις ἀνιληφόρος γέγονε, &c. sin refricata vestra memoria, omissis istis pæderastis, Cydonide, Autoclide, Thersandro, demonstraro ipsos, commemoratis iis in quorum fuerit ades receptus, &c. Esch. contra Timarchum, 90, 16. ἄγριος ταῖρος, bos agrestis, E. ian. Hist. Var. 12, 24, 4. ἄγριος κύνης. Id. ibid. 12, 40, 2. Ab ἄγρης.
Ἀγριοσίλινον, υ, τὸ, apium silvestre.
Ἀγριοσφύλλις, ἴδος, et Ἀγριοσφύλλις, ιος, ἡ, uva agrestis seu silvestris.
Ἀγριοσύνη, ης, ἡ, feritas, immanitas, sævitia. Ab ἄγριος.
Ἀγριοτήτης, ητος, ἡ, idem et ab eodem.
Ἀγριοτήτης, υ, ὁ, agricola, apud Theocrit. si lectio vera. Ab ἄγριος.
Ἀγριοφρων, ονος, ὁ, ἡ, mente ferox. Ex φρήν.
Ἀγριοφύλλων, υ, τὸ, pucedanum.
Ἀγριοφραν, υ, ὁ, ἡ, feram et immanem vocem habens. Ex ἄγριος et φωνή.
Ἀγριοχυνάριον, εν, τὰ, anserculi feri. Ex χύν.
Ἀγριοψύχος, ὁ, ἡ, ferox, savus.

Ἀγροειδής, ας, ἡ, scabies fera. Ex *ψάρα*.
 Ἀγροίαι, ας, ἡ, *άισα*, agreste vel ferum reddo, exaspero; ἡγοιμένος, efferatus, *Ph.* perf. part. pass. Ab *άγρος*.
 ἈΓΡΙΠΠΙΟΣ, υ, oliva silvestris, oleaster.
 ἈΓΡΙΨΗ, ης, ἡ, ligio bidens, rastrum, *Suid.*
 Ἀγροίαις, εος, ὁ ἔ, ἡ, ferus, feritatem præ se ferens. Ab *άγρος*.
 Ἀγροίαις; ἔ, ὁ ἔ, ἡ, qui vultu fero est; (2) impudens; (3) insolens; (4) sævus, horribilis, *Ern.* Ex *άγρος* et *άψ*, vultus.
 Ἀγροίαι, adv. fere, immaniter, duriter, aspere.
 Ἀγροίαις, ἡ, *fiem*, ab *άγροίαις*, *Sapph.*
 Ἀγροίαις, ἡ, *δν*, efferatus. Ab *άγρος*.
 Ἀγροόδοτος, υ, ὁ, qui in agris pascit, *άγροόωτης*. *Ern.* Ex *βίω*. *άς ποιῶν άγροότας*, agrestis ut pastor, *Soph. Phil.* 214.
 Ἀγροοίταια, ον, ὁ, vicinum agrum habens, accola, *Gl. V.* Ex *άγρος* et *γίταια*.
 Ἀγροοίταια, εος, ὁ ἔ, ἡ, rurigena, *Gl. V.* Ex *άγρος* et *γίταια*.
 Ἀγροοίταια, υ, ὁ ἔ, ἡ, in agro vitam agens, rusticam vivendi rationem sectans, *Gl. V.* agricola; (2) rusticus, inscitus, illepidus. Ex *άγρος* et *δίαταια*, *vitæ ratio*.
 Ἀγροόδοτος, υ, ὁ, agrorum dator. Ex *άγρος* et *δοτός* vel *venerationis dator*. Ex *άγρος*.
 Ἀγροίαι, adv. rure, ex agro. Ab *άγρος*.
 Ἀγροί, adv. ruri, in agro; ex agris. *ἕξει δ' άγροίαι νίστιμα πάντα*, et ex agris fer matura omnia, *Call.* in *Cererem*, 136. Ab eodem.
 Ἀγροοίταια, ἡ, *είσομαι*, sum moribus agrestibus et rusticis. Ab *άγρος*.
 Ἀγροοίταια, ας, ἡ, rusticorum habitatio, ager, rus, villa; (2) inurbanitas, rusticitas.
 Ἀγροοίταια, ἡ, *είσα*, rustice ago vel loquor; (2) ineptio; (3) morosus sum. Ab *άγρος*.
 Ἀγροοίταια, ἡ, *δν*, rusticanus. Ab eod.
 Ἀγροοίταια, υ, ὁ ἔ, ἡ, ruri seu in agro habitans; rusticus, ab *άγρος*; aliter *Att.* pro *άγροίταια*, ὁ ἔ, ἡ, imperitus, illepidus, inurbanus, *Ern.* vid. *Steph.*
 Ἀγροοοίταια, subst. rustice.
 Ἀγροοοίταια, υ, ὁ ἔ, ἡ, agreste sonans, *Ern.*
 Ἀγροίαις; adv. rustice; (2) imperite.
 Ἀγροοίταια, υ, ὁ, homo rusticus, pastor, *Il.* 11, 548. Ab *άγρος*.
 Ἀγροοοίταια, υ, ὁ, villicus. Ab *άγρος* et *κομίσαι*.
 Ἀγροοοίταια, υ, ὁ ἔ, ἡ, qui in agris tumultuatur.
 Ἀγροοοίταια, congrogro, seu congregor.
 Ἀγροοοίταια, υ, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens, *Hes.* *άγροοίταια ἐπὶ πυγῆς*, habitantes prope fontem, *Apoll. Rhod.* 3, 882. Ex *άγρος* et *μύνω*, *maneo* (potius ab *άγροοίταια*).
 Ἀγροοοίταια, *Il.* 2, 481. congregatis, dat. plur. f. g. part. præz. *Ion.* pro *άγροοίταια*, per *Erycor.* pro *άγροοίταια*, ab *άγρος*.
 Ἀγροοίταια, adv. in agrum. Ex *άγρος*.
 Ἀγροοοίταια, ας, ἡ, agri suburbani administratio; (3) agrorum distributio; (6) ædilitas, magistratus, *Ern.* Ab
 Ἀγροοοίταια, υ, ὁ ἔ, ἡ, qui in agro pascitur; (2) vitam in agro degens. Ex *άγρος* et *είνω*.
 Ἀγροοοίταια, υ, ὁ ἔ, ἡ, in agro pascens, aut agrestia pascens, pastor, agricola, villicus; (2) magistratus, administrans quæ ad rura suburbana pertinent; ædilis. *Τῶ γάρ πλάκεις άγρονοίαι πάσαι φίλαι*, huc enim plapietibus in summitate montium in quibus pascuntur agrestia, omnes gratæ sunt, *Soph. Œd. Tyr.* 1002. Ex *είνω*.
 ἈΓΡΟΣ, ε, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa; (2) fines, regio, ditio; () rusticitas.
 Ἀγροοίταια, *ἕρα, ερον*, rusticus, agrestis, *Il.* 2, 852. Ἀγροοίταια Ἀστέμει, Diana venatrix. Ab *άγρος*, vel *άγρος*.
 Ἀγροοίταια, ἡ, ὁ, idem quod *άγροοίταια*, *Eur.*
 Ἀγροοίταια, υ, ὁ, rusticus, ruricula, pastor.
 Ἀγροοίταια, ἡ, ὁ, rusticitas.
 Ἀγροοίταια, ἡ, ὁ, rustica, ruri educata; (2) venatrix. Ab *άγρος*, vel *άγρος*.
 Ἀγροοίταια, montanus, *Suid.* *Ph.*
 Ἀγροοίταια, *άκος*, ὁ, agri custos, salutaris.
 Ἀγροοίταια, id. quod *άγροοίταια*, *Steph.*
 Ἀγροοίταια, ας, ἡ, silentium, taciturnitas. Ex *priv.* et *γροοίταια*, *hisco*.

**Ἀγρυπνῶν*, ὦ, f. ἡσώ, vigilo, insomnem noctem duco; (2) invigilo, vigili et attentā mente observo, lucubro, *Gl. V.* **Ἀγρυπνῶν τὴν νύκτα τοῖς κακοῖς*. Ab *ἀγρυπνῶς*. Unde
**Ἀγρυπνητὴς*, ἦρος, ὅ, idem quod *ἀγρυπνητὴς*, *Blaneth.*
**Ἀγρυπνητής*, ὤ, ὅ, vigil, excubitor, *Gl. V.*
**Ἀγρυπνητικός*, ἦ, ὄν, vigil, insomnis.
**Ἀγρυπνία*, ας, ἦ, insomnia, vigilia, pervigilium, lucubratio. Ab eodem.
**Ἀγρυπνίον*, Ion. pro *ἀγρυπνία*.
**Ἀγρυπνίς*, ἴδος, ἦ, festum quoddam pervigilium Bacchi.
**Ἀγρυπνός*, α, ὅ, ὅ, insomnis, vigil. Ex α priv. et ὄπνος, insertisque per Epenthesis literis γρ, pro ἄπνος.
**Ἀγρυπνῶδες*, vigiliis affersens.
**Ἀγρυπνός*, ἡσώ, ὅ, rusticus, *Hes.* Ab *ἀγρός*.
**Ἀγρῶς*, venor, in venatu capio; dicitur et de piscatu. **Ἀετῆς ἀγρῶσσαν*, Diana venari solita, *Callim. in Apoll.* 60. Ab eod.
**Ἀγρῶτης*, α, ὅ, venator; (2) operarius; (3) genus phalangii. Ab eod.
**Ἀγρῶτις*, ὤ, ὅ, venator; (2) rusticus. Ab *ἀγρῶς*, vel *ἀγρός*.
**Ἀγρῶσις*, ἡσώ, ὅ, genus herbæ, gramen, herbæ genus quod arbore, virgulta, aliasque plantas hederæ more amplectitur: quidam vero volunt esse quoddam herbæ genus simile porro. *Εὐλατὴς Ἀγρῶσις*, *Theocrit. Idyl.* 13, 42. Ab *ἀγρῶς*.
**Ἀγρῶσις*, ὡς, ὅ, venator. Ab *ἀγρῶς*.
**Ἀγρῶσις*, α, idem quod *ἀγρῶσις*.
**ἈΓΡΙΑ*, ας, ἦ, vicus, via, sc. urbis; regio, platea; (2) vicinia; (3) angiportum. *Callim. in Dian.* 78.
**Ἀγριατής*, α, ὅ, cognomen Apollinis, quatenus viis præest urbanis. Ab *ἀγρία*.
**Ἀγριατός*, ἴδος, ἦ, ad Apollinem ἀγριατὴν pertinentis, sc. ara. *Οὐδ' ἀγριατὶδες Ἱερατῆς*, *Eurip. Ion.* 186. Ab eod.
**Ἀγριαύς*, ἡσώ, ὅ, columna acuminata ante fores, sacra Apollini viarum in urbe præditi; (2) cognomen Apollinis, qui viis præesse credebatur. Hic deus columnæ tantum in speciem figuratus erat, obelisci in morem acute desinentis. *Καὶ τὸ Φοῖβ' ἀνὰ τὴν ἀγριαύ*, *Eurip. Phœniss.* 634. Ab eod.
**Ἀγριαστέω*, in vico, via, fingo; de avibus, v. g. hirundinibus, nidus ponentibus. Ex *ἀγρία* et *πλάσσειν*, flector.
**Ἀγριας*, α, ὅ, ὅ, inarticulatus, carens membris; (2) imbecillis, infirmus. Ex *γρία*.
**Ἀγρια*, eo. Ab *ἀγρία*.
**Ἀγριασσία*, ας, ἦ, exercitationis omissio, defectus; (2) inertia, desidia.
**Ἀγριαστικός*, α, ὅ, ὅ, inexercitatus; (2) qui non est adsuetus exercere corpus; (3) valde exercitatus, *Hes.* Ex α priv. vel intens. et *γριαστέω*.
**Ἀγριαστικός*, adv. inexercitate, imperite.
**Ἀγριαστικός*, α, qui uxore caret, cælebs.
**Ἀγριατός*, ὤ, ὅ, idem. Ex α priv. et *γρία*.
**Ἀγριαστικός*, α, ὅ, idem.
**Ἀγριαστικός*, α, ὅ, idem.
**Ἀγριαστικός*, ὦ, f. ἡσώ, idem, et ab
**ἈΓΡΙΣ*, ἡσώ, ὅ, cœtus, multitudo congregata. *Κέλμεναι ἐν νεύον ἀγριας*, *Il.* 16, 661. **ὅς ὄν' ἐν πᾶσι ἀγριας*, *Id.* 24, 141.
**Ἀγριασμός*, ὤ, ὅ, congregatio, collectio. Ab *ἀγριας*.
**Ἀγριασμός*, ὤ, ὅ, cœtus, turba; (2) strepitus; (3) circuitio colligendæ stipis causa; (4) mendicitas. Ab *ἀγριας*.
**Ἀγριασμός*, ἡσώ, ὅ, cœtus, *Πιστῶν ἀγριασμένων ἐν ἑσπέρῳ ἔντρον ἰδύσαι*, et cursum dirigere parabant sociis fidis comitatæ, *Oppian. Cyneget.* 4, 251.
**Ἀγριασμός*, α, ὅ, f. ἡσώ, congrego, cogo in unum, colligo, *χερμάτα*, *Odys.* 19, 284. agyrtam, circulatorem ago. Ab *ἀγριας*.
**Ἀγριασμός*, ας, ὅ, circulator, præstigiæ, impos-

turæ; (2) mendicitas; (3) cœtus, congregatio. Ab
**Ἀγριας*, idem quod *ἀγριασμός*, τὸν ἀγριαστέον, agere, *Athen.*
**Ἀγριας*, ἡσώ, ὅ, idem quod *ἀγριαστέον*, *Man.*
**Ἀγριας*, α, ὅ, qui congregat ac cōgit in unum; (2) circulator et præstigator circumforaneus; (3) mendicus, qui stipem colligit; (4) jactus quidam tesserarius; (5) confusaneus. Ab *ἀγριας*. Hinc
**Ἀγριαστικός*, ἦ, ὄν, futilis, mendax, vanus, de trivio.
**Ἀγριαστικός*, ὤ, ὅ, congregatus, collectus.
**Ἀγριαστικός*, ὤ, circulator, mendica.
**Ἀγριαστικός*, ὤ, ὅ, confusaneus.
**Ἀγριαστικός*, Poet. pro *ἀναρχαίς*, ab *ἀναρχαίς*.
**Ἀγριαστικός*, relaxo, Poet. pro *ἀναρχαίς*.
**Ἀγριαστικός*, recede, 2. sing. pres. imp. act. Dor. pro *ἀρχαίς*, ab *ἀρχαίς*, pro *ἀναρχαίς*.
**Ἀγριαστικός*, α, ὅ, mane gelidum ac pruinosum; diluculum, crepusculum, *Suid.* *Ὅδ' ὅτε νύκτα ἀγριαστέον κινῶσιν*, nunquam noctem stertunt proximam diluculo, appropinquante diluculo, *Apoll. Rhod.* 4, 110. Ex *ἀγρια*.
**Ἀγριας*, εἰα, εἰον, propinquus, vicinus, *Suid.* Ab *ἀγρια*.
**Ἀγριαστικός*, α, ὅ, ὅ, cominus pugnans; (2) qui cominus pugnat. *Τὰ δ' ἀγριαστέονα θύλα καλέμενα* quibus utuntur cominus pugnando. *Xenoph. Cyr. Inst.* 1, 2. Ex *ἀγρια* et *μάχομαι*, pugno.
**ΑΓΡΙ*, adv. prope, juxta; (2) brevi.
**Ἀγριαστικός*, α, ὅ, ὅ, mari vicinus, maritimus, littoralis. *Σαλαμῖνος ἔχον βάθος ἀγριαύ*, *Salaminia* (insulæ) qui tenet sedem maritimæ, *Soph. Ajax. Mastigoph.* 135. *Ποτὶ δὲ λιμὴν ἔχον ἀγριαύ*, et in prata exibant maritima, *Moschi Idyll.* 2, 34. Ex *ἀγρια* et *ἄλς*, mare.
Ἀγριαστικός*, ὡς, ὅ, ὅ, vicinus profundo, qui prope fundum est; (2) prope litus vel ripam profundus; (3) profundus, altus, præaltus, *Gl. V.* (Ἀγριαστέον*, τὸ, altitudo, profunditas, *Steph.*) *Ἀγριαστέον στόμα λίμνης*, *Apoll. Rhod.* 4, 1572. Ex *ἀγρια* et *βάθος*.
**Ἀγριαστικός*, f. ἡσώ, prope accedo.
**Ἀγριαστικός*, ὦ, f. ἡσώ, prope accedo; (2) amargo, dubito. *Ἀγριαστέον*, disceptare, et contendere inter se, *Varin.* Ex iisd.
**Ἀγριαστικός*, α, ὅ, qui propius accedit.
**Ἀγριαστέον*, prope accessi, 1. sing. perf. ind. act. Dor. pro *ἀγριαστέον*, ab *ἀγριαστέον*.
**Ἀγριαστικός*, α, ὅ, ὅ, terra nostræ vicinus; (2) contemnis, propinquus. Ex *ἀγρια* et inus. *γία*, terra.
**Ἀγριαστέον*, ὡς, vicinus.
**Ἀγριαστικός*, α, ὅ, ὅ, arvis nostris vicinus; (2) vicinus. Ex *ἀγρια* et *γία*, arvum.
**Ἀγριαστικός*, α, ὅ, ὅ, mortui vicinus, semimortuus. Ex *ἀγρια* et inus. *Ἰανέω*, morior.
**Ἀγριαστικός*, α, ὅ, ὅ, propinquus seu similis Deo. Ex *ἀγρια* et *θεός*, Deus.
**Ἀγριαστέον*, ὅ, ὅ, sedem alteri propinquam habens. Ex *ἀγρια* et *θεός*, thronus.
**Ἀγριαστικός*, α, ὅ, ὅ, propinquus foribus; (2) vicinus, proximus. *Ἀγριαστέον ναύστα κατέυχτο*, *Theoc.* 2, 71. Ex *ἀγρια* et *θύρα*, janua.
**Ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, qui prope viam est.
**Ἀγριαστέον*, α, ὅ, cominus pugnans, *Il.* 2, 604. (2) in pugna stataria præstans. Ex *ἀγρια* et *μάχομαι*, pugno.
**Ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, idem et ex iisd.
**Ἀγριαστέον*, adv. e propinquo, prope; (2) confestim. *Ἀγριαστέον δὲ οἱ ἄλβε ὄρας*, *Il.* 4, 529. Ab
**Ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, e propinquo veniens; (2) qui prope accedit, *Il.* 4, 529. Ex *ἀγρια* et *μαλὴ*, s. *μαλὴ*, venio.
**Ἀγριαστέον*, ὡς, ὅ, ὅ, nubibus propinquus; (2) altus. Ex *ἀγρια* et *νέφος*, nubes.
**Ἀγριαστέον*, ας, ὅ, solertia, ingenii acumen, sagacitas. Ab
**Ἀγριαστέον*, contr. *ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, qui quæ mentem in propinquo habet, vel cum mente

sua ad rei veritatem prope accedit; ingeniosus, perspicax, solers, sagax. Hinc
**Ἀγριαστέον*, adv. solerter, sagaciter, ingeniose.
**Ἀγριαστέον*, herba quædam, al. *φαινέ*, *Diosc.*
**Ἀγριαστέον*, contr. *ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, prope navigans, brevis, non longinquus, *Eurip.*
**Ἀγριαστέον*, propinquus urbi, vicinas urbes colens. *Ἰν' ἀγριαστέον*, *Aeg.*, ubi Mars vicinas urbes colens, *Soph. Antig.* 970.
**Ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, prope accedens; (2) propinquus.
**Ἀγριαστέον*, ας, ὅ, ὅ, prope nos pedem habens; (2) propinquus.
**Ἀγριαστέον*, εἰα, ὅ, ὅ, urbi propinquus.
**Ἀγριαστέον*, contr. *ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, cujus fluentia prope sunt, vicina fluentia habens.
**Ἀγριαστέον*, *Eol.* pro *Ἀγριαστέον*, ab *Ἀγριαστέον*.
**Ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, propinquus, affinis genere. Ex *ἀγρια* et *σπέρμα*, salio, semen.
**Ἀγριαστέον*, adv. proxime; (2) maxime, *Il.* 2, 58. Superlat. ab *ἀγρια*.
**Ἀγριαστέον*, ας, ὅ, propinquitas, affinitas, proximitas; (2) jus propinquitatis; (3) jus successionis legitimæ; (4) jus succedendi ab intestato. Ab *ἀγριαστέον*.
**Ἀγριαστέον*, α, τὸ, idem et ab eod.
**Ἀγριαστέον*, εἰα, ὅ, vicinus, proximus; (2) cognatus, genere propinquus, affinis; *ἀγριαστέον*, cognati, *Gl. V.* Ab *ἀγρια*. Hinc
**Ἀγριαστέον*, f. εἰα, genere propinquus sum;
**Ἀγριαστέον*, jure propinquitatis hereditatem cerno, aut peto; (3) jure cognationis rem venditam redimo; (4) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo.
**Ἀγριαστέον*, ἡσώ, ὅ, prope stans; (2) densus. Ex *ἀγρια* et *ἵσταναι*, stare, vel potius ab *ἀγριαστέον*, vel *ἀγριαστέον*, quæ melior est scriptio. *Ern.*
**Ἀγριαστέον*, ἡσώ, ὅ, vicinus, propinquus. Ab *ἀγρια*. (2) auctor, causa alicujus rei. *Διῶκεται ἡ μὴ τὸν ἀγριαστέον τοῦτο τοῦ πάθος δουλοῦσιν*, juramento semetipsum obstringit, eum, qui causa hujus dedecoris sibi exstitit, set, in servitutum redacturum, *Soph. Trach.* 255.
**Ἀγριαστέον*, ἡ, ὄν, ad propinquitatem pertinsens. Ab *ἀγρια*.
**Ἀγριαστέον*, adv. secundum gradum propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eod.
**Ἀγριαστέον*, ἡ, ὄν, prope stans; (2) coactatus; *Il.* 5, 141. Ex *ἀγρια* et *ἵσταναι*.
**Ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, proximus, maxime propinquus; proximus genere, *Soph. El.* 1105. Ab *ἀγρια*.
**Ἀγριαστέον*, adv. celeriter. Ab
**Ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, conversioni mutationique propinquus, obnoxius; (2) subinde mutabilis, versatilis, volubilis; (3) qui versatili ingenio est. Hinc *τὸ ἀγριαστέον*, α, inconstantia. Ex *ἀγρια* et *εἰσφύω*, verto. Hinc
**Ἀγριαστέον*, adv. subita et repentina conversione seu mutatione.
**Ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, cujus eventus prope est. Ex *ἀγρια* et *τέλος*.
**Ἀγριαστέον*, ας, ὅ, ὅ, metæ proximus; (2) contemnis, finitimus, vicinus. *Philox.* affinis. *Ὀμιλῶν δὲ δὲ δὲ ἀγριαστέον*, *Lycomph.* 729. *Τὰς ἀγριαστέονας πόλεις ἐκ ἀνάγκης διὰ τὸς αἰὲν ἐν πᾶσι ὄντας, καὶ ἐκείνης μάλιστα ἐπιθυμῶν*, *Xenoph. Hier.* 10, 7.
**Ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, in propinquo natus; *ἀγριαστέον*, partui vicina. Ex *ἵσταναι*, pario.
**Ἀγριαστέον*, α, ὅ, ὅ, ex propinquo apparens; (2) propinquus. Ex *ἀγριαστέον*.
**Ἀγριαστέον*, ας, ὅ, ὅ, propior. Ab *ἀγρια*.
**Ἀγριαστέον*, adv. cominus, e propinquo.
**Ἀγριαστέον*, adv. prope; *Il.* 14, 412. *Ἀγριαστέον* *Ἀγριαστέον* *Ἰωσὺς*, *Callim. in Dian.* 170.
**Ἀγριαστέον*, ὡ, f. ἡσώ, strangulo, suffoco; (2) suspendo.
**Ἀγριαστέον*, strangulans, ad strangulandum comparatus. *Epith. laquei*. Ab *ἀγριαστέον*.
**Ἀγριαστέον*, idem quod *ἀγριαστέον*, *Man.*
**Ἀγριαστέον*, ας, ὅ, suffocatio, strangulatio; (2) laqueus, restis; (3) suspendium; (4) res quæ angit et cruciat. Ab *ἀγρια*.
C

**Ἀδίκηλος*, seu *ἀδικήλος*, *ov*, sine effigie. Ex *a* priv. et *δικηλον*, *Μαν*.
 **Ἀδικημα*, *τος*, τὸ, injusta actio, scelus, malefictum; (2) injuria, laesio, *Gl. V*.
 **Ἀδικήτιμος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, injurius, injuriosus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab eod.
 **Ἀδικήτος*, *ov*, idem; (2) inultus, *Ern*.
 **Ἀδικία*, *ας*, *η*, injustitia, injuria, iniquitas, *Philox*. Ex *ἄδικος*.
 **Ἀδικολογία*, *μα*, *λο*, obrectio, *Ern*. Unde
 **Ἀδικολογία*, *ας*, *η*, obrectatio, maledicentia, *Suid*. (2) injustum consilium, *Polyb*. Ex *ἄδικος* et *λόγος*, gloria.
 **Ἀδικοπράγμια*, *ω*, *f*, *ἡσ*, injuste, inique ago. Ex *a* priv. *δικω*, jus, et *πραγμία* pro *πράττω*.
 **Ἀδικοπράγμια*, *ας*, *η*, injusta actio.
 **Ἀδικος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, injustus, iniquus, tam de re quam de homine, improbus, injuriosus. **Ἀδικωτάτος*, periniquus, iniquissimus, *Gl. V*. (2) præter modum magnus, ut *Lat*. improbus. Ex *a* priv. et *δικη*.
 **Ἀδικως*, injuste, inique, per injuriam, immerito, abs re, injuria.
 **ἈΔΙ'ΝΟ'Σ*, *η*, *ον*, confertus, densus, multus, frequens, *Il* 2, 87. (2) continuus, non intermissus; (3) non magnus, gracilis; *μηλ' ἀδινά σφάλλον*, pecora gracilia mactant. Vocantur gracilia ad differentiam boum. Possunt tamen referre ad (1) et interpretari cum *Sam. Clarkio*, *Sam. Clarkii* filio, pecora plurima mactant, *Od* 1, 92. (4) mollis, *Od* 1, 99. (5) miserabilis, gemendus.
 **Ἀδινώς*, confertim; (2) miserabiliter; (3) sensim, paulatim. Ab *ἄδινός*.
 **Ἀδινώτερον*, *adv*. miserabiliter. Ab eod.
 **Ἀδιδύοντος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, invivus, impervius. Ex *a* priv. et *διδύοντος*, pervivus.
 **Ἀδιόικητος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, nondum constitutus, aut in ordinem deductus. Ab *a* priv. et *διοικέω*.
 **Ἀδιον*, *suavius*, *Dor*. pro *ἄδιον*, ab *ἡδύς*, *suavis*.
 **Ἀδιοπος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, incustoditus, administratore et rectore carens. Ex *a* priv. et *διέπω*.
 **Ἀδιόρωτος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, inemendabilis, non correctus. Ex *a* priv. et *διορθύω*, corrigo.
 **Ἀδιόρθωτος*, *adv*. sine correctione, aut correctionis spe, *Ern*.
 **Ἀδιόριστος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, indistinctus, promiscuus. Ex *a* priv. et *διορίζω*, disterno.
 **Ἀδιόριστος*, indistincte, promiscue.
 **Ἀδιόριστος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, indubitatus, certus. Ex *a* priv. et *διορίζω*, dubito.
 **Ἀδιόγκτως*, haud dubie, *Gl. V*. aliquando active, sine dubitatione petere quid.
 **Ἀδιψος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, non sitiens; (2) sitim extinguens; item, non adferens, non incondens, *Ern*. Ex *a* priv. et *δίψα*, sitis.
 **Ἀδιψος*, *μυήτος*, ὁ *ξ* *η*, indomitus, nondum subactus; *Epith*. virginis, ut *Ἀδάκμος*, *Od* 4, 637. Ex *a* priv. et *δαμνάω*, domo.
 **Ἀδιώκεις*, *ιδος*, *η*, indomita, nondum subacta; *Il* 23, 655. sed quidam legunt hoc loco *Ἀδιώκην*. (2) nondum a viro compressa, *Suid*. Ex *iisdem*.
 **Ἀδμήτος*, *η*, *ον*, *Il* 10, 293, idem quod *Ἀδμής*. *Ὁ μὲν τὸν ᾧ Ἀδμήτην αἶν' Ἀρσενίω*, at enim ita me juvet casta semper *Diana*, *Soph*. *El* 1239.
 **Ἀδωλία*, seu *Ἀδωλία*, *η*, ignorantia, imperitia, *Call*. *op*. *Suid*.
 **Ἀδωμ*, *placuerim*, *a* 2. optat. act. verbi *ἄδω*.
 **Ἀδόκητος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, inopinatus, improvisus; (2) qui expectationem fallit. Ex *a* priv. et *δοκία*, videor.
 **Ἀδοκῆτος*, *adv*. inopinato, ex improvise.
 **Ἀδοκία*, *ας*, *η*, inopinatus eventus, *Hes*.
 **Ἀδοκίματος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, non probatus, non exploratus. Ex *a* priv. et *δοκιμάζω*, proba.
 **Ἀδοκίματος*, *adv*. temere, inexplorato.
 **Ἀδοκίμος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, reprobus, non probatus, reiectus; (2) adulterinus.
 **Ἀδοκως*, idem quod *Ἀδοκῆτος*, *Eur*.
 **Ἀδολοσχία*, *ω*, *f*, *ἡσ*, loquax sum, deblatero, garrigo; (2) mediator aliquid, in bonam partem. Ab *ἄδολοχος*.
 **Ἀδολοχίης*, *υ*, ὁ, nugator, garrulus; (2) sophista; (3) fabulosus. Ab eodem.

**Ἀδολοσχία*, *η*, imtempestiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio, *Gl. V*. argutia; (2) assidua meditatio, *Gl. V*. exercitatio. Ab eodem.
 **Ἀδολοσχικός*, *η*, *ον*, garrulus.
 **Ἀδολοσχος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, garrulus, loquax, qui ad nauseam usque sermocinatur; verbosus, *Gl. V*. *Καὶ ταῦτα ἂν ἀνὴρ ὅς ἄδολοσχὺν δοκῶ*, præsertim cum ego sim is qui hominum opinione inepte garram, *Xenoph*. *Æconom* 11, 2. Ab *ἄδος* et *λοσχ*.
 **Ἀδολος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, doli expers, dolo carens, candidus; (2) non callidus; (3) non adulteratus, purus. Ex *a* priv. et *δόλος*.
 **Ἀδολως*, *adv*. sincere, candide, sine dolo, incorrupte. *Philox*. sedulo.
 **Ἀδον*, imperf. ind. act. *Dor*. pro *ἔδον*, ab *ἔδω*.
 **Ἀδονά*, voluptas, *Dor*. pro *ἡδονή*.
 **Ἀδόνυτος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, inconcussus, immobilis. Ex *a* priv. et *δονέω*, agito.
 **Ἀδόνυτος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, idem. Ex *δονέω*.
 **Ἀδόξαστος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, insperatus; (2) nihil opinans. *τὸ ἄδοξαστον*, certum. *τὸ ἀληθές* *ξ* *τὸ* *δοῖον* *ξ* *τὸ* *ἄδοξαστον* *δοκίμη* (*ψυχῇ*), verumque et divinum certumque contemplans (anima), *Plato Phæd*. 34. Ex *a* priv. et *δόξα*, opinor.
 **Ἀδοξία*, *ω*, *f*, *ἡσ*, inglorius sum, ignobilis sum; (2) malæ sum fame, male audio; (3) non honestum puto; (4) non habeo in pretio, improbo. *Καὶ εἰκότως μὲν τὰ πάντα ἄδοξυνται πρὸς τὸν πλάνα*, et merito in civitatibus ignobiles sunt, *Xenoph*. *Æconom* 4, 2. *Ἡδόξην ἀναμνηστέον* *φύγειν*, *Joseph*. Ex *a* priv. et *δόξα*, opinio.
 **Ἀδοξία*, *η*, infamia, dedecus, ignominia; (2) conditio privata, conditio hominis privati, qui magistratum expers est, adeoque populari gloria caret; *τὸ τῆς ἄδοξίας ὄνειδος*, ignominia conditionis privæ, *Polyb*. 6. § 57. *Εἰ δὲ δὴ* *ξ* *σφαλεῖς* *συναποκρίσται* *τῇ* *βασιλείᾳ*, *μετὰ* *ἀκρίβειαν* *τῇ* *φρονήματι* *μᾶλλον*, *ἢ* *στρεβύτως* *αὐτῆς*, *ἐν* *τῇ* *ταπεινότητι* *ξ* *ἐν* *ἄδοξίᾳ* *ζῆν* *ἔμελλεν*, si vero successus eum frustaretur, potius sibi cum regno pereundum, integro adhuc animo, quam si regno excidisset, in abjecto statu et sorte privata vivendum, dicebat, *Dio. Cass*. tom. 1. pag. 118. Ab
 **Ἀδοξος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, inopinabilis; (2) ignobilis, inglorius; (3) ignominia notatus; (4) privatus, honoris et publici muneris exors; *τὴν ἄδοξον τίς ἡρέει βασιλεῖς*, quidam eorum numero qui nunquam publica munia gesserint, rex designatus fuit, *Diodor*. *Sicul*. 1. §. 62. Ex *a* priv. et *δόξα*, gloria, opinio.
 **Ἀδόξως*, *adv*. inglorie, ignominiose, probrose.
 **Ἀδοξοποίητος*, qui non regitur opinionibus, *Polyb*.
 **Ἀδοξία*, *ας*, *η*, cessatio sive vacatio a bello et armis; (2) ignavia, socordia, otium. Ex *a* priv. et *δορυ*, hasta.
 **Ἀδορεῖ*, sine exoriatione. Ex *a* priv. et *δέρος*.
 **Ἀδορος*, ὁ *ξ* *η*, non exoriat. Ex *iisd*.
 **Ἀδορύλητος*, ὁ *ξ* *η*, qui hasta capi nequit; (2) hasta non captus; (3) invictus, inexpugnabilis. Ex *a* priv. *δορυ*, et *λαμβάνω*.
 **Ἀδορυφύρετος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, satellitibus non stipatus. Ex *a* priv. et *δορυφύρεω*.
 **Ἄδος*, *εὖς*, τὸ, et *ἄδος*, *υ*, ὁ, satietas; (2) defatigatio, fastidium, *Il* 11, 88. Ab *ἄδω*, satio.
 **Ἄδος*, *υ*, ὁ, gaudium. Ab *ἄδω*, placeo.
 **Ἄδοτος*, ὁ *ξ* *η*, indotatus, cui nihil datum est. Ex *a* priv. et *δίδωμι*.
 **Ἀδελύτος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, qui uni domino servivit, nec iterum venditus alii, *Hesych*. Ex *a* priv. et *δελύω*.
 **Ἀδελία*, *ας*, *η*, servorum inopia, quum quis servum non habet. Ab
 **Ἀδελος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, servos non habens. *Gl. V*. sine servo.
 **Ἀδελωτος*, ὁ *ξ* *η*, non redactus in servitutem; (2) invictus; (3) servitutis impatiens. Ex *a* priv. et *δελύω*.

**Ἀδῆπτος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, expers strepitus. Ex *a* priv. et *δῆπτος*, sonitus.
 **Ἀδράκης*, *εὖς*, ὁ *ξ* *η*, cæcus; (2) cæcutiens. Ex *a* priv. et *δέρω*.
 **Ἀδράνεια*, *ας*, *η*, imbecillitas, ignavia, inertia, socordia, *Ph*. Ab *ἄδρανεις*.
 **Ἀδρανία*, *ω*, *f*, *ἡσ*, debilis sum, languet. Ab
 **Ἀδρανής*, *εὖς*, ὁ *ξ* *η*, infirmus, imbecillus, *Ph*. segnis, inefficax, socors, ignavus, iners, ineptus, futilis. Ex *a* priv. et *δράνω*, facio.
 **Ἀδρανία*, *ας*, *η*, idem quod *ἄδρανεια*.
 **Ἀδρασος*, ὁ *ξ* *η*, a fuga alienus; (2) infectus, irritus; (3) inevitabilis, *Gl. V*. Ex *a* priv. et *δράω*, fugio, facio.
 **ἈΔΡΑ'ΧΝΗ*, *ης*, *η*, *adrachne*. Arbor unedoni similis.
 **Ἀδρέπνιος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, falce carens. Ex *a* priv. et *δρέπανον*, falx.
 **Ἀδρεπῆλος* et *ἄδρεπῆλος*, ὁ *ξ* *η*, felix in assequendis rebus magnis. Ex *ἄδρος* et *ἐπῆλος*. *τὸ ἄδρεπῆλον*, id quod natura valde uber et sublime est. *Πρῶτον μὲν* *ξ* *κράτιστον*, *τὸ* *περὶ* *τὰς* *νοήσεις* *ἄδρεπῆλον*, primum enim et valentissimum est felix in sensibus audacia. *Longin*. de *Sublim*. 8.
 **Ἀδρεπτος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, non carptus; (2) quem decerpere non licet. Ex *a* priv. et *δρέπω*.
 **Ἀδρεῖω*, *ω*, *f*, *ἡσ*, ad maturitatem perduco. Unde *ἡδρεῖως*, adultus. Ab *ἄδρεος*.
 **Ἀδρεσις*, *εὖς*, *η*, maturitas. Ab *ἄδρεω*.
 **Ἀδρεσις*, *εὖς*, *η*, desidia, *Varin*. Ex *a* priv. et *δράω*.
 **Ἀδρηστος*, minime fugitivus. *Ion*. pro *ἄδραστος*.
 **Ἀδρίμυς*, *εὖς*, ὁ *ξ* *η*, minime acerbus, non amarus.
 **Ἀδρεσθῆνικος*, *η*, *ον*, terram seu solum calcans. Ex *ἄδρεθ* et *βαίνειν*.
 **Ἀδρεσθῶλος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, qui crassis seu grandibus glebis est; (2) plenus glebis; (3) fertilis, uber. Ex *ἄδρεθ* et *βάλλω*.
 **Ἀδρομερής*, *εὖς*, ὁ *ξ* *η*, crassis particulis constans, crassus. Ex *ἄδρεθ* et *μέρος*, pars.
 **Ἀδρομέθος*, *ον*, qui per magnam mercedem exigit, velut meretrices.
 **ἈΔΡΟ'Σ*, *εὖς*, *ον*, multus, abundans, magnus, crassus, opulentus, validus, vehemens, largus, maturus, adultus, *Philox*. grandis, gravis. *Καὶ οὗτοι δὲ ἀσθενεῖ χαλεπὸν πολλὰς ἄδρεθς χεῖρας* *ἐκτρέφειν*, sicut et imbecillæ sui difficile est multos porcellos robustos (majusculos) alere, *Xenoph*. *Æcon*. 17, 10.
 **Ἀδρυσία*, inopia roris, siccitas.
 **Ἀδρυσίνη*, *ης*, *η*, magnitudo; (2) robor; (3) proceritas; (4) crassitudo; (5) abundantia, exuberantia. Ab *ἄδρεθς*.
 **Ἀδρότης*, *ητος*, idem et ab eod.
 **Ἀδρότερος*, *adv*. copiosius.
 **Ἀδρόχωρος*, vel *Ἀδρόχωρος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, qui ubere regionem habitat.
 **Ἀδρόω*, ad maturitatem perduco; *ἄδρόωμαι*, *-εμαι*, ad maturitatem pervenio, adolesco. *Βλασάνει* *τε* *ξ* *ἄδρόωται*, *Plat*. Ab *ἄδρεθς*.
 **Ἀδρυνεις*, *εὖς*, *η*, densatio; (2) maturitas, perfectio fructuum. Ab
 **Ἀδρύνω*, *f*. *ὕδω*, crassum reddo; (2) in justam magnitudinem adduco; *ἄδρυνωμαι*, crassesco, turgesco; (3) superbo. *Ἀδρύνει* *τὰς* *ὄγκους*, *τὸν* *καρπὸν*, *Theophr*. Ab *ἄδρεθς*.
 **Ἄδρυς*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, carens arboribus.
 **Ἀδρυφαντος*, *υ*, ὁ *ξ* *η*, non circumseptus, cancellis non circumdatus; (2) incustoditus; (3) carens judicio, sc. quia locus iudicii cancellis circumdatur. Ex *a* priv. et *δρυφάντος*.
 **Ἄδν*, dulce, nom. sing. n. g. *Dor*. pro *ἡδύς*.
 **Ἀδύγελως*, dulce ridens, *Dor*. pro *ἡδύγελως*.
 **Ἀδύγλωστος*, dulcilinguis, *Dor*. pro *ἡδύγλωστος*.
 **Ἀδυσήτης*, dulciloquus, *Dor*. pro *ἡδυσήτης*.
 **Ἀδύλογος*, suaviloquus, *Dor*. pro *ἡδύλογος*.
 **Ἀδυμής*, dulcisonus, *Dor*. pro *ἡδυμήτης*.
 **Ἀδυνάμει*, non possum.
 **Ἀδυναμία*, *ας*, *η*, imbecillitas; (2) virum defectus ad aliquid agendum; item, pecuniæ, *Ern*. (3) impotentia, inscitia. Ex *a* priv. et *δύναμις*.
 **Ἀδυναμία*, impossibilitas, *Ion*. pro *ἄδυναμία*.
 **Ἀδινάμει*, *αδινάμει*.

¹ ἄδυναμος; υ, ὁ ἔξ ἡ, imbecillis, viribus defectus. Ex iisd.

² Ἀδυνασία, et ἄδυνασις, ας, ἡ, imbecillitas.

³ Ἀδυνασί, adv. invalide.

⁴ Ἀδυνατίω, ᾧ, f. ἦσω, non possum, *Gl. V.* Ἀδυνατί, nequit. Ἀδυνατῶ γράδην ἐδὲν ἄδυνατῆσι ὕμιν, *Mait. 17, 20.* Ab

⁵ Ἀδυνάτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, non potens, invalidus ad aliquid, impotens, infirmus, *Philox. Al. Gl. V.* inops. Imprimis Athenis sic dicti, qui ob corporis debilitatem laborare non poterant, eaque de causa stipendium publice obolum indies accipiebant; unde Patres Gr. sic vocant viduas, pupillos, aliosque publice alendos, *Ern. (2)* ἄδυνατον, quod fieri nequit, impedimentum. Extat *Lysiae oratio* πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν περὶ τοῦ μὴ διδόναι τῷ Ἀδινάτῳ ἀργύριον, adversus delationem quod pecunia publica ei conlata esset qui impotens non erat. *Vid. Clar. Taylori notas ad hunc locum.* Ex α priv. et δυνατός.

⁶ Ἀδυνάτως, adv. impossibilitate; (2) invalide, absque viribus; (3) inscite, inepte.

⁷ Ἀδύσματος, suaviter olens, *Dor.* pro ἡδύσματος.

⁸ Ἀδύπτος, dulce spirans, *Dor.* pro ἡδύπτος.

⁹ Ἀδύς, suavis, *Dor.* pro ἡδύς.

¹⁰ Ἀδύσσητος, υ, ὁ ἔξ ἡ, impudens; (2) inexorabilis, durus, *Philox.* Ex α priv. et δύσασσι, pudore adficio.

¹¹ Ἀδύσσητος, adv. sine pudore, inverecunde.

¹² Ἀδύτον, υ, τὰ, adytum, sacrarium, *Gl. V.* Ab

¹³ Ἀδύτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, ad quem non patet ingressus; (2) non accessibilis. Ex α priv. et δύνα, vel δύω, subeo.

¹⁴ ἈΔΩ, f. ἄσω: a. 1. inf. ἄσαι: imperat. m. ἄσαι, satio, expleo.

¹⁵ Ἀδω, f. ἦσω, p. act. ἦκα, p. pass. ἦμαι, cano, canto; (2) celebro; ἔδωκε τὴν φωνήν, τὰ ἱερέα, τῷ θεῷ ἄσματα. Pro αἰδω.

¹⁶ Ἀδω, placebo, f. 2. ind. act. verbi ἀνδάνω, sive ἄδω, placeo.

¹⁷ Ἀδωμπετος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui structus non est. Ex α priv. et δωμάω, extruio.

¹⁸ Ἀδων, qui placuit, a. 2. part. act. verbi ἄδω.

¹⁹ Ἀδων, ανος, ἡ, pro ἀδων, *Mosch.*

²⁰ Ἀδωνείη, Adonici, gen. sing. ab Ἀδωνείας.

²¹ Ἀδωνιάζω, sacra Adonidis celebro.

²² Ἀδωνιασμός, ἔ, ὁ, celebratio sacrorum Adonidis.

Vide quae notaturum eruditi de fletu Thammuz ad *Exech. 8, 14.* ὁ τ' ἄδωνιασμός οὗτος οὐκ ἔστι τῶν τεγνῶν, et illa in tectis Adonidis deploratio, *Aristoph. Lysist. 390.* fletibus enim ejus sacra celebrabantur.

²³ Ἀδωρητος, υ, ὁ ἔξ ἡ, indonatus. Ab ἄδωρος.

²⁴ Ἀδωρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi se non sinit, integritas. Ab eod.

²⁵ Ἀδωροδότητος, ὁ ἔξ ἡ, qui muneribus non corrumpitur. *Gl. V.* immunis. Ex α priv. et δωροδοκία, muneribus corruptio.

²⁶ Ἀδωροδοκῆται, adv. integre, incorrupte.

²⁷ Ἀδωροδοκία, ἡ, abstinentia a donis accipiendis, integritas.

²⁸ Ἀδωροδοκος, αν, idem quod ἄδωροδοκτος, *Ep.*

²⁹ Ἀδωρολήπτος, ὁ ἔξ ἡ, incorruptus donis.

³⁰ Ἀδωρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, donorum expers, qui munera non accipit; (2) qui non dat; (3) incorruptus muneribus; (4) muneris mali et inauspiciati. Ἐχθρὸν ἄδωρα δῶρα καὶ ἐνέσιμα, hostium dona, non dona, nec utilia, *Soph. Aj. 665.* ἀδωρότατα, integerrime. Ex α priv. et δῶρον, munus.

³¹ Ἀδωρος, adv. gratis, sine præmio; (2) incorrupte.

³² Ἀδωσίτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, muneribus non corruptus, de iudice, *Hesych. (corrupte).* Ex α priv. et δώσις, donatio.

³³ Ἀδωτή, dat. sing. ab

³⁴ Ἀδωτής, υ, ὁ, qui nihil dat. Ex α priv. et δώτης.

³⁵ Ἀδωτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, dotis expers; (2) dotatus, *Hesych.* Ex α priv. vel int. et ἔδωκα, dos. Hinc

³⁶ Ἀδωντος, υ, ὁ ἔξ ἡ, indotatus; (2) inuptus.

³⁷ Ἀδωλευτής, ἦρος, ὁ, certator. Ab

³⁸ Ἀδωλείω, f. ἔνωω, certo, dimico, pugno; (2) mala perfero, malis exerceor. Ἀδωλείω βασιλῆϊ, πρὸς ἄνακτος. Ὅπως ἄνδρες ἀγῶνι ἀδωλείωσιν, *Hesiod. Theog. 435.* Ab ἄδωλος.

³⁹ Ἀδωλείωσιν, colluctentur, 3. pl. præs. conjunct.

⁴⁰ Ἀδωλείω, ᾧ, f. ἦσω, certo, dimico.

⁴¹ Ἀδωλητής, ἦρος, ὁ, certator. Ab ἄδωλῶ.

⁴² Ἀδωλητής, ἔ, ὁ, idem et ab eod.

⁴³ Ἀδωλον, υ, τὸ, certaminis præmium, βασιλῆος ἄβλῖα πολλὰ καμόντος ἐσόμεναι, regi præmia magni laboris futura, *Call. in Delum, 187.*

(2) certamen ipsum ἄβλῖον Ἡρακλῆϊ ὕστατον ὄφρα γένοιτο, certamen Herculi ultimum ut foret, *Idem in Dianam, 108.* Ab eod.

⁴⁴ Ἀδωλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, præmium reportans; οὐ μὲν ἴππον ἀδωλον ἀμφιβέβηκας, non tamen equum curulem insedisti, *Call. in Delum, 119;* (2) aptus ad certamen. Ab eod.

⁴⁵ Ἀδωλοβότης, υ, ὁ, certaminis auctor; (2) qui certaminum curam agit. Ex ἄδωλον, certamen, et τίθημι, pono.

⁴⁶ Ἀδωλον, υ, τὸ, præmium certaminis; (2) labor; (3) certamen. Ἦνθον Ἰωνιάδος μιν Ἀθῶναιος ἐπ' ἄδωλον, venerant Itoniæ Minervæ ad certamina, *Call. in Cererem, 75.* Ab ἄδωλος.

⁴⁷ Ἀδωλονικία, ας, ἡ, victoria quæ ex certamine reportatur. Ex ἄδωλον et νίκη, victoria.

⁴⁸ ἈΕΘΛΟΣ, υ, ὁ, certamen; (2) labor.

⁴⁹ Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, concertatio; (2) miseria. Ab ἄεθλος.

⁵⁰ Ἀεθλοφόρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui præmium ex certamine reportat. Καὶ τὰν βῶν ἔφαγεν... Καὶ τὸν ἀεθλοφόρον, καὶ τὸν πολυμήχιον ἴππον, et bovem devoravit... et curulem bellicumque equum, *Call. in Cererem, 109.* Ex ἄεθλον et φέρω.

⁵¹ ΑΕΙ, adv. semper, perpetuo, *Il. 1, 51;* (2) sine intermissione; (3) usque ad, donec; (4) subinde; (5) perpetua quadam successione. Hinc ὁ αἰεὶ, sc. ὢν, qui semper est; αἰετοί, semper; ἱεὶ αἰεὶ, idem: διὺρ αἰεὶ, huc usque. In compositione interdum abjicitur, ut αἰνέω, pro αἰνέω.

⁵² Αἰελαστής, f. ἦσω, semper germino. Unde

⁵³ Αἰελαστής, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, semper germinans.

⁵⁴ Αἰελαστήσις, εως, ἡ, perpetua germinatio.

⁵⁵ Αἰελεύω, semper adfluo, perpetuo scaturio, *Hes.*

⁵⁶ Αἰερούης, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, semper scaturiens; (2) semper germinans. Ex αἰεὶ et βρύω.

⁵⁷ Αἰεργενέων, sempiternarum, gen. plur. *Æol.* pro αἰεργενεῶν. Ab

⁵⁸ Αἰεργενής, υ, ὁ, sempiternus.

⁵⁹ Αἰεργής, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, qui semper fuit et erit, sempiternus. Ex αἰεὶ et γίνομαι, sum, fio.

⁶⁰ Αἰεργήτος, ὁ ἔξ ἡ, idem.

⁶¹ Αἰεδῆλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, inconspicuus, qui non cernitur; (2) obscurus. Ex α priv. et εἶδω.

(3) α int. valde conspicuus, *Steph. ex Nic.*

⁶² Αἰδῆν, canere, præs. inf. *Dor.* pro αἰδεῖν.

⁶³ Αἰδέω, cane, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro αἰδέσθω, a verbo eod.

⁶⁴ Αἰδῆλος, ὁ ἔξ ἡ, valde conspicuus, *Nic.* Ex α int. et εἶδεν.

⁶⁵ Αἰδής, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, qui non cernitur, qui cerni non potest, obscurus, tenebrosus; (2) deformis. Ex α priv. et εἶδος, species.

⁶⁶ Αἰδία, ας, ὁ, deformitas, *Suid.* Ex iisd.

⁶⁷ Αἰδινήτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, semper in vorticem seu gyrum aetus, qui semper circumagitur. Ex αἰεὶ et δινῶ, gyro.

⁶⁸ Αἰδῖος, ἰα, αν, sempiternus, perpetuus, æternus, perennis, *Gl. V.* Ab αἰεὶ.

⁶⁹ Αἰδῖότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas, perennitas, *Gl. V.* A præc.

⁷⁰ Αἰδοῖσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro αἰδέσθω.

⁷¹ Αἰδῶν, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἡιδῶν.

⁷² Αἰδῶντι, *Dor.* pro αἰδέσθω, ab αἰδῶ.

⁷³ Αἰδωλία, ας, ἡ, perpetua servitus. Ex δῶλος.

⁷⁴ Αἰδωρομος, αν, semper currens, *Cyr.*

⁷⁵ Αἰετῶν, f. ἔνωω, cano, canto, carmine celebro.

⁷⁶ Αἰετώ, ὄος, ἡ, sempiternitas, æternitas. Ab αἰεὶ et εἶσι, est, vel εἶσθαι, stare.

⁷⁷ Αἰετώα, ας, ἡ, vitæ sempiternitas, æterna vitæ. Ex αἰεὶ et ζωῆ, vitæ.

⁷⁸ Αἰεζών, υ, τὸ, sedum, *Philox. Angl. SENGREEN.*

⁷⁹ Αἰεζώω, υ, ὁ ἔξ ἡ, semper vivens.

⁸⁰ Αἰεζώωτος, ὁ ἔξ ἡ, semper cinctus, semper paratus, pro αἰεζώωτος. Ex αἰεὶ et ζώνωμι.

⁸¹ Αἰεζών, υ, τὸ, sedum, *Philox. Angl. SENGREEN.*

⁸² Αἰεζώω, υ, ὁ ἔξ ἡ, semper vivens.

⁸³ Αἰεζώωτος, ὁ ἔξ ἡ, semper cinctus, semper paratus, pro αἰεζώωτος. Ex αἰεὶ et ζώνωμι.

⁸⁴ Αἰεζών, ὄντος, ὁ, semper vivus, perennis.

⁸⁵ Ἐνθεν αἰεζώοντα Θεωρίδος ἰσθ' ὀφείλα Κικροστίδαι πέμπειν, hac de causa perennia Theoridis sacra Phæbo Cecropidæ mittunt, *Call. in Delum, 314.*

⁸⁶ Αἰεζάλλω, ᾧ, f. ἦσω, semper vireo. Ab

⁸⁷ Αἰεζάλλω, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, semper virens, semper florens. Ex αἰεὶ et ζάλλω, s. θάλλω.

⁸⁸ Αἰεζάλλω, ἔς, semper moriens, *Mân.* Ex αἰεὶ et θνήσκω.

⁸⁹ Αἰεθερής, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, semper calidus, seu calefaciens. Ex αἰεὶ et θέρω, æstas.

⁹⁰ Αἰεκαρπος, υ, ὁ ἔξ ἡ, semper fructificans, semper fructus habens. Ex αἰεὶ et καρπός.

⁹¹ Αἰεκία, durum, acc. sing. ab αἰεκής. Unde

⁹² Αἰεκία, ας, ἡ, et αἰεκία, indecentia; (2) contumelia; (3) indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab αἰεκής.

⁹³ Αἰεκίη, indignitas, *Ion.* pro αἰεκία.

⁹⁴ Αἰεκέλιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, indecorus, *Il. 14, 84.* (2) indignus; (3) vitis, contemendus, contemptus. Ab eod.

⁹⁵ Αἰεκέλιος, adv. indecenter, indigne.

⁹⁶ Αἰεκής, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, non consentaneus, indecens, indecorus, *Il. 1, 340.* (2) fœdus, *Il. 10, 453.* (3) indignus; (4) durus, asper. Ex α priv. et εἶλω, similis sum. Hinc

⁹⁷ Αἰεκέλιος, f. ἴσω, indecenter aliquid tracto, *Il. 3, 546.* (2) contumelia adficio. Αἰεκέλιον τὸν νεκρὸν, τὴν γῆν. Ὡς ὁ μὲν ἔκτορα δῖον αἰεκέλιον μενεαῖον, *Il. 24, 22.*

⁹⁸ Αἰεκίνησις, ας, ἡ, motus sempiternus. Ex αἰεὶ et κίνησις, motus.

⁹⁹ Αἰεκίνητος, υ, ὁ ἔξ ἡ, semper motus, qui semper et assidue movetur.

¹⁰⁰ Αἰεκίνητος, adv. cum perpetuo motu.

¹⁰¹ Αἰεκωμαι, αἰ, semper lætantes seu comessantes, *Mân.*

¹⁰² Αἰεκῶς, adv. indecenter, indigne, præter morem. Ab αἰεκής, indecens.

¹⁰³ Αἰελάλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, semper loquax. Ex αἰεὶ et λαλέω, loquor.

¹⁰⁴ Αἰελαμπής, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, semper lucens, et splendens. Ex αἰεὶ et λάμπω, luceo.

¹⁰⁵ Αἰελετής, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, semper distillans et defluens; (2) perennis. Ex αἰεὶ et ἄλλω.

¹⁰⁶ Αἰελογέω, ᾧ, f. ἦσω, semper loquor. Ex αἰεὶ et λόγος, sermo. Unde

¹⁰⁷ Αἰελογία, ας, ἡ, verbositas, multiloquium, loquacitas, vel enfundum rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garritus; (2) facultas, qua quis semper rei gestæ vel gerendæ rationes in promptu habet.

¹⁰⁸ Αἰελος, υ, ὁ ἔξ ἡ, sole carens, opacus. Ex α priv. et εἶλω, solis splendor.

¹⁰⁹ Αἰεμαργος, ὁ ἔξ ἡ, semper insaniens, *Opp.*

¹¹⁰ Αἰεμῶν, spirare, præs. inf. act. *Poet.* pro αἰεμῶναι, et hoc *Dor.* pro αἰεω, a verbo ἄω.

¹¹¹ Αἰεμνήμεντος, αν, immortalis memoria.

¹¹² Αἰεμνήμων, ανος, ὁ ἔξ ἡ, semper memor.

¹¹³ Αἰεμνήσας, υ, ὁ ἔξ ἡ, semper memorandus, *Gl. V.* memorabilis. Ἐνθα βροτοῖς τὸν αἰεμνήσων τάφον εὐδρόντα καθίζει, *Soph. Aj. 1166.* Ex αἰεὶ et μνήσκω.

¹¹⁴ Αἰεμνήσας, immortaliter.

¹¹⁵ Αἰεμνήτων, gen. pl. ab αἰεμνῶν.

¹¹⁶ Αἰεμῶς, υ, ὁ ἔξ ἡ, semper fluens; (2) perennis, perpetuus. Ex αἰεὶ et νῶω, fluo.

¹¹⁷ Αἰεμῶς, αντος, ὁ, idem et ex iisdem.

¹¹⁸ Αἰεναῦται, αν, αἰ, quasi semper nautæ, magistratus quidam Milesiorum. Ex αἰεὶ et ναῦτης.

¹¹⁹ Αἰεμφίς, ἴδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui semper nubecula sunt obducti, *Etym.* Ex αἰεὶ et ἴεφος, nubis.

¹²⁰ Αἰεπαθῆς, ας, ἡ, passio perpetua, nunquam deficiens adfectio. Ab

¹²¹ Αἰεπαθῆς, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, semper patiens, sempiterna passioni obnoxius. Ex αἰεὶ et πάθος.

¹²² Αἰεπαῖς, αἰδος, ἡ, semper virgo, *Suid.*

¹²³ Αἰεπαῖς, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, qui semper vibratur, qui perpetuo motu agitur. Ex αἰεὶ et πάλω.

¹²⁴ Αἰεπαρβένος, υ, ἡ, semper virgo.

¹²⁵ Αἰεπαρβένος, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, semper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus; (2) nugatorius, futilis. Ex αἰεὶ et πλάνω.

¹²⁶ Αἰεπαρβένος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisdem.

¹²⁷ Αἰεπαρβένος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisdem.

**Αυρα*, *suscepi*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἔνθα*, a verbo *αἶρω*, *suscipio*.
 **Αἶρα*, *suscepi*, a. 1. inf. act. verbi ejusd.
 **Αἶρον*, *suscepi*, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 **Αἶρεός*, ὁ ἔξ ἡ, semper fluens, *Cyr.* Ex *αἶ* et *ῥέω*.
 **Αἶρρος*, *contr.* *αἶρρος*, ὁ ἔξ ἡ, semper et jugiter fluens. Ex *αἶ* et *ῥέω*, *fluo*.
 **Αἶρρτος*, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisdem.
 **Αἶρτος*, semper et jugiter fluens. **Ἐξ αἶρτου κρήνης*, e fonte perenni, *Soph.* *Æd. Col.* 469.
 **Αἶρῶ*, *tollo*, *attollo*, *erigo*, *eveho*; (2) *adfero*, *præbeo*, *infero*. **Αἶριν τεύχεα, θάρσος, ἀνὸν τινι αἶρεσθαι πόλεμον τῷ βαρβάρῳ, ἡν-ferre*. *Εὐθ' οἷος βασιτῆρος αἶράμηνι ὑπὲρ ἄμυν*, cum illi, malles super humeros elatis, *Call.* in *Dian.* 59.
 **Αἶς*, *flans*, *præs. part. act.* verbi *ἄημι*, *fluo*.
 **Αἶσάτ* pro *αἶσάτω*, *cecini*, 3. sing. a. 1. indic. med. verbi *αἶδα*, *cano*.
 **Αἶσατε*, *canite*, 2. plur. a. 1. imperat. act.
 **Αἶσας*, *cecineris*, 2. sing. a. 1. conjunct. act.
 **Αἶσων*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, semper viribus pollens. Ex *αἶ* et *σῖνος*, *robur*.
 **Αἶσιν*, *spirant*, *Æol.* et cum *ν ἰελεῖν* pro *αἶσι*.
 **Αἶστος*, ὁ ἔξ ἡ, qui quotidie victum ex publico Athenis in *Frytæno* accipiebat. Ex *αἶ* et *σῖτος*, *cibus*.
 **Αἶσῶπτος*, *ων*, *αἶ*, noctuæ certi generis. Ex *αἶ* et *σῶψ*, *noctua*.
 **Αἶσµα*, *τος*, τὸ, *cantio*; (2) *laus*. **Ἡσῶδε τῷ θύρα*, *Hesiodi* hic est versus, *Call. Epig.* 29, 1. Ab *αἶδω*.
 **Αἶσος*, ὁ ἔξ ἡ, semper servans. Ex *αἶ* et *σῶω*, *servo*.
 **Αἶσφης*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, semper volubilis. Ex *αἶ* et *σφίω*, *verto*.
 **Αἶσῦρος*, ὁ ἔξ ἡ, semper trahens, vel qui tarde incedit. Ex *αἶ* et *σύρω*, *traho*. (*dubium*).
 **Αἶτας*, *αἶ*, ὁ, *aquila*, *Bæot.* pro *ἀήτης*, ut dixere *Ἰεσίδαν*, *Ἰεσίδαν*, apud *Aristoph.* *Συμ-μὸν παρ' ἀγκυλῶσιν αἰετὰς βεβάσας*, *aquilæ catulum in ulnis quatuor*, *Lycoph.* 461.
 **Αἶσπνος*, ὁ ἔξ ἡ, semper dormiens. *Epith.* *mortis*, vel *mortui*. Ex *αἶ* et *σπνος*.
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, semper apparens, semper conspicuus. Ex *αἶ* et *φαίνωμαι*.
 **Αἶσφλης*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, semper ardens. Ex *αἶ* et *φλέγω*, *uro*.
 **Αἶσφρος*, ὁ ἔξ ἡ, semper ferens; (2) semper vernans; (3) semper ferens fructus. Ex *αἶ* et *φῆρω*.
 **Αἶσφρῆτος*, ὁ ἔξ ἡ, semper custoditus, seu præsidio instructus. Ex *αἶ* et *φρῆτω*.
 **Αἶσφρος*, ὁ ἔξ ἡ, idem; (2) semper custodiens. Ex iisdem.
 **Αἶσφῶν*, *αἶ*, *perpetuum exilium*. Ex *φείγω*.
 **Αἶσφῶν*, *αἶ*, *frondium perpetuitas*. Ab
 **Αἶσφῶν*, ὁ ἔξ ἡ, semper frondens, perpetuo virens. Ex *αἶ* et *φύλλω*, *folium*.
 **Αἶσφῶν*, ὁ ἔξ ἡ, semper virens.
 **Αἶσφῶν*, ὁ ἔξ ἡ, semper utilis, perpetuo bonus. Ex *αἶ* et *χρησός*, *utilis*.
 **Αἶσφῶν*, *cogo*. *Πάλλ' αἶσφῶν*, *Π. 6*, 458. Ex *a priv.* et *ἰών*.
 **Αἶσῶν*, idem quod *αἶσῶν*, *Hom.*
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, idem quod *αἶσῶν*, *Suid.* *Steph. al.* *Hes. Eustath.* *Il.* 6, 77.
 **Αἶσῶν*, *adv. invito*, *Gl. V.* *αἶσῶν*, *ingratis*, *Il.* 11, 636. Ab iisdem.
 **Αἶσῶν*, *inviti*, *nom. dual.* Ab *αἶσῶν*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *invitus*; (2) *invito factus*, *expressus*. Ex *a priv.* et *ἰών*.
 **Αἶσῶν*, *ισα*, *ον*, *invitus*, *Il.* 1, 300. (2) *imprudens*, *imprudent*. Ex *a priv.* et *ἰών*.
 **Αἶσῶν*, *gen. sing. Dor. Poet. et Ion.* pro *ἡλῆ*.
 **Αἶσῶν*, *αἶ*, *procella*, *turbo*.
 **Αἶσῶν*, *αἶ*, *on*, *procellasus*, *rapidus*.
 **Αἶσῶν*, *αἶ*, idem quod *αἶσῶν*, *Soph.* *ap. Hes.*
 **Αἶσῶν*, *ωἶ*, *f. ἡσῶν*, *vi convolvo*. Ab *αἶσῶν*.
 **Αἶσῶν*, *ἰσῶν*, *ον*, *procellasus*, *turbis* in *morem convolutus*. Ab *eod.*
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, idem et ab *eod.*
 **Αἶσῶν*, *αἶ*, *densus* habens *capil-*

los; (2) *capillos* habens *varie intortos*. Ab *αἶσῶν* et *θῆξ*, *capillus*.
 **Αἶσῶν*, *αἶ*, *spiro*, *Elym.* Ab *αἶσῶν*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *pugnans* cum *procella*. Ex *αἶσῶν* et *μάχη*, *pugna*.
 **Αἶσῶν*, *Hom. Hymn. in Vener.* *veloces*, *nom. pl.* ab *αἶσῶν*, *velox*, *celeripes*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, idem quod *αἶσῶν*, *Call.*
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *velox* tanquam *procella*, *Il.* 8, 409. Ex *αἶσῶν* et *πῆξ*, *pes*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisdem.
 **Αἶσῶν*, *nom. Harpyiæ*; et *unius* ex *canibus* *Actæonis* apud *Ovid.*
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *procellosus*; (2) *velox*.
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, *insperatus*, *præter spem*; item, *spe carens*. Ex *a priv.* et *ἐλπίς*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 **Αἶσῶν*, *diffidendum*. Ab
 **Αἶσῶν*, *ωἶ*, *despero*. Ab *αἶσῶν*.
 **Αἶσῶν*, *αἶ*, *desperatio*. Vel potius rei *improvisæ* *insperatæ* *interventus*. *Ἐξ αἶσῶν*, *ex improvviso*, *Archil.* apud *Heracl. Pontic.* pag. 412, edit. *Galei*, *Amstel.* 1688. Ab *eod.*
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *insperatus*, *insperabilis*, *desperandus*. *Ἐξ αἶσῶν*, *ex improvviso*, *Herod.* 1, 111. **Αἶσῶν*, *νίκη*, *jurgia* *desperata*, quæ componi unquam posse nemo speret. *Εὐ τί γ' ἔξ αἶσῶν* *Ἄλκας* *μετρησώσθαι θυμὸν* *Ἀτρεΐδαις* *μεγάλων* *τε* *νικῶν*, *quidem* post *magna* et *desperata jurgia* *iram* *Atridis* *condonavit* *Ajax*, *Soph.* *Aj.* 716.
 **Αἶσῶν*, *adv.* *ex insperato*, *præter spem*.
 **Αἶσῶν*, *non spero*, *despero*. *Καὶ ῥ' ἦγον ποτὶ ἄντ', αἶσῶν* *τόν* *οὐκ*, *Il.* 7, 310.
 **Αἶσῶν*, *ἄτος*, τὸ, *nervus*, *chorda*, qua tenditur *arcus*; (2) *arcus*; (3) *vestimentum*. Quasi *ἄμω*, ab *ἄμω*, *necto*.
 **Αἶσῶν*, *perpetuo fluens*, *Poet.* pro *ἀνένας*.
 **Αἶσῶν*, vel *ἀνένας*, ὁ ἔξ ἡ, *ἀνένας* *ὑδωρ*, *jugis aqua*, *Gl. V.* idem quod *ἀνένας*, *abjecto* scilicet *i*. Ex *αἶ*.
 **Αἶσῶν*, *οντος*, idem quod *ἀνένας*, *Hesiod.*
 **Αἶσῶν*, *jugiter*. A *præc.*
 **Αἶσῶν*, *perfundi*, *præs. inf. pass. Poet.* pro *ἀνένας*, a verbo *ἀνένας*, *perfundor*.
 **Αἶσῶν*, *ον*, *inopinatus*, *inexpectatus*.
 **Αἶσῶν*, *gen. pl. part. præc. act.* ab *ἄημι*, *fluo*.
 **Αἶσῶν*, *augēbat*, *Ion.* pro *ἡξῶ*, ab *αἶσῶν*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *membra augens*; (2) *corpus roborans*. Ex *αἶσῶν* et *γύνω*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *quasi augens mentem*, *Proc.*
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *foetus augens*; (2) *prolificus*, *foeticus*. Ex *αἶσῶν* et *τόκος*.
 **Αἶσῶν*, *ον*, *bene nutrens*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *plantas augens*, *plantis dans incrementum*. Ex *αἶσῶν* et *φυάω*.
 **Αἶσῶν*, *augēo*, *accumulo*, *Il.* 6, 261. (2) *proveho*, *promoveo*; *αἶσῶν*, *eresco*. **Ἀθῆ-λῶν* *αἶσῶν*, *extollit*, *Hesiod.* *Op.* 6. *Ποῖα ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἶσῶν*, *Id. Theog.* 195. **Ἀλλῶν* *βοῦταν* *φόνον* *ἔλκω*, *frustra* *mactationes* *bovm* *promoveat* *Græcia*, *frustra* *Græcia* *victimæ* *immolat*, *Eurip.* *Hippol.* 535-537. *Δίκης* *σῖτας* *οὐποτ' αἶσῶν*, *justitiæ* *nullam* *curam* *habens*, *Opp.* *Hal.* 2, 409.
 **Αἶσῶν*, *ον*, *volare* *nondum valens*, *Æsch.* (*si lectio sana*).
 **Αἶσῶν*, *ωἶ*, *f. ἡσῶν*, *cesso* ab *omni opere*, *otior*; (2) *sum deses*, *piger*.
 **Αἶσῶν*, *λῶν*, *λῶν*, *iners*; (2) *otiosus*, *negotiis vacuus*; qui *jugum* *nondum passus* est, (*Epith.* *vituli*) *Apoll.* *Rhod.* 4, 1186. Ab
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, qui *feriatur* ab *omni opere*, *nullum opus agens*; (2) *iners*, *piger*, *deses*. Ex *a priv.* et *ἔργον*, *opus*. Hinc
 **Αἶσῶν*, *ον*, idem.
 **Αἶσῶν*, *αἶ*, *cessatio* ab *opere*; (2) *inertia*, *desidia*, *pigritia*; (3) *cessatio* ab *aratione* *terræ*.
 **Αἶσῶν*, *otio*, *dat. sing. Ion.* pro *αἶσῶν*.
 **Αἶσῶν*, *ἡ*, *ον*, idem quod *αἶσῶν*. **Ἐπεὶ χίλιν* *ἐκστ' αἶσῶν*, *quando* *quidem* *lyra* *non amplius otiosa* *fuit*, *Call.* *Apoll.* 16.
 **Αἶσῶν*, *adv.* *portando sublate*. Ab *αἶσῶν*, *tollo*.

**Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, *volans*, qui in *aëre* *versatur*, *Ep.* *Ex ἀήρ* et *δύνω*.
 **Αἶσῶν*, *tollo*, *Il.* 2, 449. (2) *suspendo*; *αἶσῶν*, *pendo*, *suspensus sum*; (3) *incon-* *stans* *sum*, *dubius sum*, *pendeo* *animi*. *Τῆς* *ἐκπῶν* *δύσανοι* *παγχρόστου* *ἡρέθοντα*, *Il.* 2, 448. Ab *αἶσῶν*, *tollo*.
 **Αἶσῶν*, *evectus*, a. 1. *part. præc.* verbi *seq.*
 **Αἶσῶν*, *Il.* 8, 74, *evecti sunt*, 3. plur. a. 1. indic. *pass. Ion.* et *Bæot.* pro *ἡρέθοντα*, a verbo *αἶσῶν*, *tollo*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *aërius*; (2) *multus*, *im-* *men-* *sus*. Ab *ἀήρ*, *aër*. Unde
 **Αἶσῶν*, *αἶ*, *caligo*, *aër* *tenebrosus*.
 **Αἶσῶν*, *f. ἰσῶν*, *aërius sum*, *aëria* *natura* *præ-* *ditus sum*. **Αἶσῶν* *ἀπὸ* *τῶν*, *Diosc.* Ab *αἶσῶν*.
 **Αἶσῶν*, *ον*, *aërius*, *de avibus*, &c.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *aërius*, qui *est* in *aëre*; (2) *altus*, *magnus*. Ab *ἀήρ*.
 **Αἶσῶν*, *ἰδος*, ὁ, *apis*, *Hes.* ubi *al.* *ἀπρῆδες*.
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, *aërius*; (2) *obscurus*, *ca-* *liginosus*. Ab *αἶσῶν*.
 **Αἶσῶν*, ὅς, idem quod *αἶσῶν*, seu *immensus*. *Call.*
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *non septus*, *nullo septo* *cinctus*. Ex *a priv.* et *ἔκκος*, *septum*.
 **Αἶσῶν*, *ωἶ*, *f. ἡσῶν*, *proprie*, *incedo* *vel am-* *bulo* *per aërem*; (2) *nugas* *sublimes* *cap-* *to*, *superbio*. **Αἶσῶν* *ἐπεφρονῶν* *τὸν* *ἥλιον*, *Aristoph.* *Nub.* 225. Ex *ἀήρ* et *βαίνω*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *res* *sublimes* et *inanes* *tractant*, *superbus*, *alta* *petens*.
 **Αἶσῶν*, *ον*, *volans*, *ales*. Ab *ἀήρ* et *δύνω*.
 **Αἶσῶν*, *ωἶ*, *f. ἡσῶν*, *per aërem* *curro*. Ex *ἀήρ* et *ίνω*, *curro*.
 **Αἶσῶν*, *ἰσῶν*, *ον*, *caliginosus*, *obscurus*. Ab *ἀήρ*, *aër*.
 **Αἶσῶν*, ὅς, idem; item *aërius*.
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, *inflato sermone* *utens*; (2) *qui* *de rebus* *inanibus* et *nugatoriis* *mul-* *tum* et *magnifice* *loquitur*. Ex *ἀήρ* et *λέγω*, *sermocinatio*.
 **Αἶσῶν*, *ωἶ*, *f. ἡσῶν*, *in aëre* *pugno*.
 **Αἶσῶν*, *αἶ*, *pugna* *aëria*, quæ *fit* in *aëre*, *i. e.* *inanis* et *imaginaria*.
 **Αἶσῶν*, *ἰσῶν*, τὸ, *aërium* *mel*, quod *quidam* *biblicum* *esse* *putant*. Ex *ἀήρ* et *μέλι*, *mel*.
 **Αἶσῶν*, *ωἶ*, *f. ἡσῶν*, *aërem* *metior*; (2) *res* *inanes* et *captum* *humanum* *transcendentes* *consector*. *Καὶ* *ταῦτα* *ἂν* *ἀνῆρ*, *ὅς* *ἀδολοχῶν* *τε* *δοκῶ* *καὶ* *ἀερομετρεῖν*, *Xenoph.* *Æcon.* 11, 3. Ex *ἀήρ* et *μετρίω*, *metior*.
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, *permixtus aëri*. Ex *ἀήρ* et *μίγνυμι*, *miscuo*.
 **Αἶσῶν*, *ον*, *aërius*, *aëriiformis*.
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, *per aërem*, *sive* in *aëre* *na-* *tans*, *Arist.* *Nub.* 336. Ex *ἀήρ* et *νήχω*, *nato*.
 **Αἶσῶν*, *ον*, *de saltatore*, cum *pedibus* in *aëre* *velut suspensus* *est*. Ex *ἀήρ* et *νόμος*, ut *χειρονομῶ*.
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, *ex aëre* *de lapsus*. Ex *ἀήρ* et *πίπτω*, *cado*.
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, in *aëre* *volans*. Ex *ἀήρ* et *πίπτω*, *volo*.
 **Αἶσῶν*, *ωἶ*, *f. ἡσῶν*, in *aëre* *gradior*. Ab
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, *aërigradus*, *aëri vagus*. Ex *ἀήρ* et *πρόω*, *transitus*.
 **Αἶσῶν*, *αἶ*, *divinatio* *ex aëre*. Ex *ἀήρ* et *σκοπός*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *aërem* *secans* et *findens*. Ex *ἀήρ* et *τίμνω*, *seco*.
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, *splendens*, *lucidus*, *sc.* in *modum* *aëris*. Ab *ἀήρ* et *φύγγω*, *lumen*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *aërem* *colens*, in *aëre* *versans*. Ex *ἀήρ* et *φαινώ*, *ventilo*.
 **Αἶσῶν*, *ον*, *color*. *αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *colorem* *aëris* *tenuem* *ac dilutum* *habens*. Ex *ἀήρ* et *χρῶς*, *color*.
 **Αἶσῶν*, *τος*, *Dor.* pro *ἔσῶν*.
 **Αἶσῶν*, *ωἶ*, *ον*, *conum* *habens* *altum* et *subli-* *mem*. Ex *αἶσῶν*, *tollo*, *f. ἔσῶν*, *αἶσῶν*, et *λόφος*.
 **Αἶσῶν*, *ον*, *αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *elatus* *animo*, *superbus*. Ab *αἶσῶν* et *νός*.
 **Αἶσῶν*, ὁ ἔξ ἡ, *quod* *facit* *ut* *animi* *tollantur*, *spiritus* *sumentur*. Ex *αἶσῶν* et *πνέω*, *spiritus*.
 **Αἶσῶν*, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, *spiritus*.

Ἀβραμῆς, ας, ἡ, terroris vacuitas.
 Ἀβραμῆς, α, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἀβραμῆς.
 Ἀδῶνα, Minerva, Dor. pro Ἀθήνη. Callim.
 Lav. Pall. 79.
 Ἀθανία, idem quod Ἀθηνάϊς, Minerva. Callim.
 Lav. Pall. 5.
 Ἀθάνασία, ας, ἡ, immortalitas.
 Ἀθανάται, acc. sing. Dor. pro ἀθανάτην.
 Ἀθανάτη, dat. pl. Ion. pro ἀθανάταις.
 Ἀθανάτιζα, f. ἰων, immortalē reddo.
 Ἀθανασίος, ὅ, ὁ ἔξ ἡ, immortalitas, in deos relatio.
 Ἀθάνατος, α, ὁ ἔξ ἡ, immortalis; (2) sempiternus, æternus, perpetuus; et in plurali αἱ ἀθάνατοι, dii immortales; (3) decem millia militum selectorum in exercitu Persarum, qui ita dicebantur, quod, uno mortuo vel occiso, statim legeretur alius, numerusque adeo idem semper maneret. Ex α priv. et θάνατος, mors.
 Ἀθαπτός, α, ὁ ἔξ ἡ, insepultus, inhumatus. Ex α priv. et θάπτω, sepelio.
 ἈΘΑΡΑ, ας, ἡ, pultis genus, apud Aristoph.
 Ἀθάρσις, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, fiducia expers, timidus. Ex α priv. et θάρσος, fiducia.
 Ἀθαμασία, ας, ἡ, et ἀθαμαστία, vacuitas ab admiratione. Ab
 Ἀθαίματος, ον, expers admirationis. Ab α priv. et θαυμάζω, miror. Hinc
 Ἀθαμασί, et ἀθαμαστί, adv. citra admirationem.
 Ἀθίωμαι, ονος, ὁ ἔξ ἡ, qui non spectat. Ex α priv. et θεάομαι, specto. Unde
 Ἀθίωτος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui non spectatur, invisibilis, non visus; (2) qui non vidit.
 Ἀθίσι, adv. sine Deo, sine numine. Ex α priv. et θίσις, Deus.
 Ἀθίητα, nom. pl. n. g. Ion. pro ἀθίαιτα, ab ἀθίαιτος.
 Ἀθησίον, ης, ἡ, Ion. pro ἀθησσία, copia videndi adempta, Aret. De curat. diut. morb. 1, 4. Ex α priv. et θεάομαι, specto.
 Ἀθεία, ας, ἡ, impietas. Ex ἄθεος.
 Ἀθείστος, α, ὁ ἔξ ἡ, numine divino non adfatus, non divinus. Ex eod.
 ἈΘΕΛΑΤΩ, f. ἄω, mulgeo; (2) sugo, Hes.
 Ἀθέλητος, α, ὁ ἔξ ἡ, quod præter voluntatem fit. Ab ἀέλω.
 Ἀθελήτως, adv. involuntarie; præter voluntatem, Alh.
 Ἀθέλητος, ον, immitis, implacabilis. Ab α priv. et θέλω, lenio.
 Ἀθελῆς, ιως, ἡ, suctio, mulctus, Ern. apud Hippocr. explic. attractio. Sed vox est suspecta. Ab ἀθέλω.
 Ἀθίλω, f. θέλω, nolo.
 ἈΘΕΜΒΕΩ, ἄ, lascivio, Hes.
 Ἀθμίλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, fundamentum carens, sine fundamento. Ex α priv. et θεμίλιον.
 Ἀθμίλος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisid.
 Ἀθμίς, ἰδος, ὁ ἔξ ἡ, illicitus, nefastus. Καὶ τότε γνῶς ἰσχυρὸς ἀέμεν δόλον, etiam tunc sentiens ischyis nefariam fraudem, Pind. Pyth. 3, 55.
 Ἀθεμιστία, ας, ἡ, actio nefaria. Καὶ τοὺς ὑπερστρατηγούμενους ἡ ὁμοίαις ἀθεμιστίας ἄγαντι, et milites suos ad eadem facinora ducunt, App. Bell. Civ. 2, 77.
 Ἀθεμίσιος, α, ὁ ἔξ ἡ, injustus. Ex α priv. et δίσις, jus.
 Ἀθμίσιος, α, ὁ ἔξ ἡ, injustus, nefarius. Τὸς τὰ κοινὰτα παρὰ τῶν θεῶν πυνθανομένους ἀθμίσιστα ποινὴν ἠγείτο, ea qui a diis quererent, nefarie debebat agere, Xenoph. Memor. Socr. Dicta. 1, 1, 9.
 Ἀθμιστοργία, ας, ἡ, facinus nefarium, scelus. Ex ἀθμίς et ὄργον, opus.
 Ἀθμιστοργμία, seu ἀθμιστοργμία, incestas nuptias celebre, Pseudo Clem. apud Euseb.
 Ἀθμιστοργμία, ας, ἡ, incestæ nuptiæ, Suid.
 Ex ἀθμίτος et ὄργμος, nuptiæ.
 Ἀθμιστοργμός, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui incestas init nuptias, Suid.
 Ex iisid.
 Ἀθμιστοποιός, ὅ, ὁ ἔξ ἡ, infanda faciens, infanda gerens, Gl. V. Ex ἀθμίτον et ποιῶ.
 Ἀθμίτος, α, ὁ ἔξ ἡ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, Philor. Hinc τὸ ἀθμίτον, α, nefas. Ex α priv. et θμιστός.

Ἀθεμυτεργία, ὦ, nefanda patro, *Suid.* Ex
ἀθέμωτος et ἔργον, *opus*.
'Ἀθεμυτεργός, ὁ, ὅ, ἤ, qui vel quæ nefaria patrat.
'Ἀθεμυτεργὸν ὡς μαχαλιὰ ὡς ὅτι τάχιστα τι-
μαρῆσαι, de sclerata et moscha quam
primum sumite penas, *Heliodor.* lib. 8.
'Ἀθεός, υ, ὁ, ὅ, ἤ, qui sine Deo est, Deum tollit,
impius. Ex a priv. et Θεός, Hinc
'Ἀθεότης, ητος, ἤ, ignoratio Dei, impietas.
'Ἀθεοῦς, ἴδος, ἤ, idem quod ἀθεῖς, *Nic.*
'Ἀθεράπεισιν, ας, ἤ, cultus negligentia, item
omnino, cum corpus male habetur; (2)
neglectus, contemptus, sc. ejus quem ser-
vare, curare, tueri debebamus. Ex a priv.
et Θεραπεία, colo.
'Ἀθεράπειος, υ, ὁ, ὅ, ἤ, incultus, qui corpore
horrido et inculto esse; (2) neglectus; (3)
immedicabilis, insanabilis. Ex iisd.
'Ἀθερευγνής, έος, ὁ, ὅ, ἤ, spicas seu aristas ha-
bens vel generans. Ex ἀθήρ et γένωμαι.
'Ἀθερευγνής, έος, ὁ, ὅ, ἤ, idem et ex iisd.
'Ἀθερής, ἴδος, spicas, acutus. 'Ἡρύγγον πετό-
μαι ἀθερῶτα ρίζαν, eryngi spicatum radicem
cædas, *Nic. Ther.* 849.
'Ἀθερῆς, έος, ὁ, ὅ, ἤ, insipiscus, acutus; (2)
contemptus. Ab ἀθήρ, (prius debet esse ἀθε-
ρῆς, posterius repetendum, ab a priv. et
Θέρω, foveo, unde Θεραπεία, *Ern.*)
'Ἀθερέσκης, υ, ὁ, aristis, vascens, ap. *Diog. L.*
'Ἀθερίων, parvi penderunt, 3. pl. imperf. ind.
act. Ion. pro ἥερίων, a verbo
'Ἀθερίζω, f. ἴσω, sperno, rejicio, contemno, sc.
velut spicas degeneres. 'Ἀνδράσιν ὠμίλησα, ὅ
ἐσσι με οἶν' ἀθερίζω, *Il.* 1, 261. Ab ἀθήρ, spica.
'Ἀθερίνη, ης, ἤ, atherina piscis. Ab eod.
'Ἀθερίξ, ἴκος, ὁ, arista, cuspis spica. Ab eod.
'Ἀθερίσσω, f. ἔσω, idem quod ἀθερίζω.
'Ἀθερίστος, υ, ὁ, ὅ, ἤ, non demessus, adhuc in
spica; (2) neglectus. Ab ἀθερίζω, vel ex a
priv. et Θέρος, messis.
'Ἀθεραντός, υ, ὁ, ὅ, ἤ, non calefactus; (2) qui
non calefit.
'Ἀθερμος, υ, ὁ, ὅ, ἤ, calore vacans.
'Ἀθερολόγος, υ, ὁ, ὅ, ἤ, spicilegus, qui aristas seu
spicas colligit. Ex ἀθήρ et λόγος.
'Ἀθερώδης, έος, ὁ, ὅ, ἤ, aristas habens. Ab ἀθήρ.
'Ἀθερώμα, et 'Ἀθέρωμα, ατος, τό, tuberculum
in capite nasci solum. Ab ἀθήρα.
'Ἀθεσία, ας, ἤ, inconstantia, perfidia. Ex a
priv. et Θέσις, positio.
'Ἀθεσμία, ας, ἤ, transgressio legis, iniquitas,
scelus. Ab ἀθεσμος.
'Ἀθεσμος, et 'Ἀθεσμός, υ, ὁ, ὅ, ἤ, lege carens, ex-
lex, qui legem non observat; (2) de quo
lex non est posita; (3) illicitus, iniquus.
Ab a priv. et Θερός, lex.
'Ἀθεσμόςεις, ον, improbus, nullis legibus obedi-
ens.
'Ἀθεσμούλετρος, ον, incestas nuptias celebrans,
in incesto matrimonio vivens.
'Ἀθεσμοφάγος, ὁ, ὅ, ἤ, vetita edens, *Man.*
'Ἀθεσμος, adv. illicite, nefarie, contra leges.
'Ἀθεσπᾶτος, υ, ὁ, ὅ, ἤ, ineffabilis, ingens, *Il.* 3, 3.
Ex a priv. et Θεσπᾶτος, a Deo pronunciatus.
'Ἀθετεύ, rejicit, 3. sing. præes. pro ἀθετεί, ab
'Ἀθετών, ὦ, f. ἴσω, abrogo, aboleo, irritum
facio; (2) rejicio, improbo; (3) sperno;
(4) contumeliose tracto; (5) prævaricor.
Philox. ἀθετεύ, reprobo, decipio; ἀθετεύ, re-
fellit, decipit, idem. ἡθέτησα, reprobari,
Gl. V. decepti; ἡθέτησαν, decepti sunt, *Philox.*
aor. 1. ἡθέτημένους, abrogatus, perf. part. pass.
'Ἀθετεύ, τὴν χάριν τῷ θεῷ, τῶν ἀρχῶν. Οὐκ
ἡθέτησαν αὐτὴν ἀνέστησας, *Marc.* 6, 26. (2) πα-
ραχρησάσαι δύναμι' ἐν τῇ, ἢ ἀνέστησαι, concedere
aliquid posset, aut improbare, *Arrian.* in
Epictet. 230. Hinc
'Ἀθέτημα, ατος, τό, abrogatio, improbatio.
'Ἀθέτησις, έος, ἤ, abrogatio; (2) deceptio.
'Ἀθετος, υ, ὁ, ὅ, ἤ, irritus, abdicatus; (2)
ineptus, inutilis. *Gl. V.* inhabilis. Ex a priv.
et Θέτω, positus. Hinc
'Ἀθέτως, adv. inconstanter; (2) inepte; (3)
improbe.
'Ἀθεωρησία, ἤ, negligentia, in spectando, con-
siderando.

Ἀθεωρητί, adv. sine contemplatione, negligenter. Ab

Ἀθεωρήτος, υ, ὁ ἔξ ἧ, non spectabilis, in aspectum non cadens; (2) improvisus; (3) a contemplatione alienus, negligens in cognoscendo, considerando. Ex α priv. et Θεωρητός, spectabilis.

Ἀθεωρήτως, adv. non spectabiliter, invisibiliter; (2) impertite, negligenter, temere.

Ἀθεός, adv. impie, scelerate, sine Deo. "Ὁδ' ἀκαρπὺς κἀθέως ἰφθαρμείνης, numinis ira adflictae, Soph. *Œd. Tyr.* 254.

Ἀθήνητος, υ, ὁ ἔξ ἧ, non perspicuus, non visus; latens, occultus: *Ion*. pro Ἀθίωτος.

Ἀθῆλος, υ, ὁ ἔξ ἧ, ablactatus; (2) qui lac non suxit. Ex α priv. et Θηλή.

Ἀθῆλυτος, υ, ὁ ἔξ ἧ, non effeminatus, virilis; (2) indomitus; (3) durus. Ex α priv. et Θήλυς, femineus.

Ἀθῆλος, εως, ὁ ἔξ ἧ, idem et ex iisd.

ἈΘΗΝΑ, ἄς, ἡ, Minerva, Pallas.

Ἀθῆναζε, adv. Athenas. Ab Ἀθῆνη.

Ἀθῆναι, ἄν, αἱ, Athenae, urbs Atticae.

Ἀθηναῖον, ης, ὃ, idem quod Ἀθῆναι, Ionic.

Ἀθηναῖον, υ, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab Ἀθῆναι.

Ἀθηναῖος, αἰα, αἰών, Atheniensis.

Ἀθῆνη, ης, ἡ, Minerva, Pallas, poetice.

Ἀθῆνηθεν, adv. Athenis, from Athens.

Ἀθήνηρα, adv. Athenas, to Athens. Ab eod.

Ἀθηνόγεραι, οντος, ὁ, senex scholasticus, qui in senectute literis operam navat. Ex Ἀθῆνη, Minerva, quae studiorum preses credebatur, et γέρων, senex.

ἈΘΗΡ, έρος, ὁ, pars spicae acuta; (2) spica; (3) spica degener; (4) summa pars cuspidis sagittae; (5) mucro gladii. (1) χαλκισπὸν γὰρ, οἶμα, ἔ τοῖς ὀμμασι ἔ τοῖς χερσὶ γίγνεται ἄντιον ἀχέρων ἔ ἀθῆρον θηρίκειν, nam et oculis et manibus, ut mihi videtur, molestia quaedam exhibetur, si quis adversus paleas et aristas motat, Xenoph. *Econ.* 18, 1.

Ἀθήρα, ας, ἡ, idem quod Ἀθήρα.

Ἀθήρευτος, υ, ὁ ἔξ ἧ, a venatore non indagatus; (2) a venatore non captus; (3) sine feris. A *Θηρεύω*, venor.

Ἀθηρηλοῖντος, ὤ, ὁ, ventilabrum minutissimas paleas dissipans. Ex ἄθηρ et λωγός.

Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.

Ἀθηρῶταρον, υ, τὸ, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in aqua agitur. Ex ἄθηρ, arista, vel ἄθηρα, puls, et θρώσκω, comedo.

Ἀθηρος, υ, ὁ ἔξ ἧ, feris seu belluis carens; (2) expers venationis; (3) qui capi non potest. Ex α priv. et Θηρ, fera.

Ἀθηραῖστος, υ, ὁ ἔξ ἧ, non repositus in thesauro; (2) qui recondi et adservari nequit; (3) qui nihil recondit in crastinum, prodigus. Ex α priv. et Θηραυρίζω.

Ἀθήρσιτος, υ, ὁ ἔξ ἧ, nemini mercenarius, qui nulli servit ob mercedem. Ex α priv. et Θηρεύω, mercede servio.

Ἀθίγγανος, υ, ὁ ἔξ ἧ, qui tangi non vult, intactus. Ex α priv. et Θίγγαναι, tango.

Ἀθίγγης, έος, ὁ ἔξ ἧ, intactus. Ex Θίγω.

Ἀθίκτος, υ, ὁ ἔξ ἧ, intactus; (2) integer, illibatus, interemeratus. (1) μάρτυρα δὲ χεῖρος ἀθίκοι, Call. *Dian.* 201. (2) ἐνὸς δ' ἀθίκοις, ᾧ με νῦν ἱλαῖν δόκεις, unius vero criminis sum immunis, Eurip. *Hipp.* 1002. Ab iisd.

Ἀθίκτω, αρος, ὁ, idem et ex iisd. Hes.

Ἀθλῆσις, f. εὔσθα, certo, certamen in eo, *Il.* 7, 453. (2) mala tertio, malis exerceo. Ab ἄθλος, certamen.

Ἀθλέω, ῶ, f. ἴστω, *Il.* 7, 453. idem et ab eod. Ἐκὼν δὲ ἀθλήσῃ τις, ἔ σφαπνύσθαι, ἐὰν μὴ νομίμῃς ἀθλήσῃ, 2 Tim. 2, 5.

Ἀθλημα, ατος, τὸ certo certamen, pugna. Ab ἄθλει.

Ἀθλήσις, εως, ἡ, certatio athletica; (2) certamen seu certatio quævis. Ab eod.

Ἀθλητήρ, ῆρος, ὁ, certator, athleta; (2) certaminum peritus. Ab eod.

Ἀθλητής, ῆς, ὁ, idem et ab eod. (2) in quocunque genere peritus et exercitatus; (3) profusus in aliquo genere, ut libidine. Hinc

Ἀθλητικός, ῆς, ὁ, athleticus, ad athletas seu

D certatore

Αἰδοῖος, αἰά, οἶον, venerabilis, venerandus; (2) verecundus, *Il.* 2, 514. Ab eod.
 Αἰδοῦσθαι, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.
 Αἰδοῖος, adv. cum reverentia. Ab αἰδοῖος.
 Αἰδομαι, revereor. Αἰδομένων α' ἀνδρῶν πλείους ῥοαί, *Il.* 5, 531. Ἐπὶ πέφανται, verecundantium utque virorum plures salvi quam interfecti sunt. Ab αἰδώς.
 Αἰδομένη, reveriti, dual. ab αἰδομένος.
 Αἶδος, Orci, gen. sing. ab Αἶς, Orcus.
 Αἶδος, εὐς, τὸ, idem quod αἰδώς.
 Αἶδω, revereere, 2. sing. præs. imp. med. contr. pro αἰδῶ, ab αἰδοῖος.
 Αἶδω, gen. sing. contr. pro αἰδός, ab αἰδώς.
 Αἶδω, Orci, gen. sing. ab Αἶδης, α, Orcus.
 Αἰδοῦσθαι, α, ὁ, qui ad inferos venit. Ex αἶδης, orcus, inferi, et φοιτῶν, ventito.
 Αἰδοῦσθαι, ονος, ὁ ἔξ ἧ, verecundus. Ex αἰδώς et φόν.
 Αἰδρεία, ας, ἡ, et αἰδρία, incситia, imprudentia, *Od.* 12, 41. Ex α priv. et ἰδρεία.
 Αἰδρεῖσθαι, dat. pl. Ion. pro αἰδρείαις.
 Αἰδρηῖος, gen. sing. Ion. pro αἰδρείαις.
 Αἰδρηῖος, ἥσασα, ἥν, incsus, imprudens.
 Αἰδρῖος, εὐς, et Poet. ιος, ὁ ἔξ ἧ, ignarus, incsus, imperitus, imperito viro similis. Αἰδρῖος φωτὶ ἰοικός, *Il.* 3, 219. Ex α priv. et ἰδρῖος, sciens.
 Αἰδοδότης, α, ὁ, Poet. proprie justitiæ nescius; (2) perniciosus, sævus.
 Αἰδοῦτος, α, ὁ ἔξ ἧ, instabilis. Ex α priv. et ἰδρῦτος, fundatus.
 Αἰδρῶς, adv. imperite. Ab αἰδρῖος.
 ΑἰΓ'ΑΥΤΑΟΣ, η, εν, audax, *Hes. Suid.*
 Αἰδῶ, acc. sing. Ion. pro αἰδῶ, ab αἰδώς.
 Αἰδωνεύς, εὐς, ὁ, Pluto, Orcus, *Il.* 5, 190. Ab αἰδῶς.
 Αἰδωνῶς, gen. sing. Ion. pro αἰδωνίος.
 ΑἰΓΩΝ, ὄ, ὄος, contr. ας, ἡ, pudor: φόβος τῆς αδοξίας, (ut definitum Stoici,) metus infamiae, reverentia; (3) reverentia, veneratio, observantia; (3) membrum genitale, inguen, pudenda.
 Αἰδώς, adv. invisibiliter; (2) modo incomprehensibili. Ab αἰδῶς.
 Αἰεῖ, semper, Poët. pro αἰή. Ὁ αἰεὶ βίος, senilis vita, *Soph. Œd. Col.* 1584.
 Αἰεργενεσθῶν, *Il.* 2, 400. gen. pl. Poet. et Ἔολ. pro αἰεργενῶν, ab αἰεργενής.
 Αἰελοῖ, οἱ, idem qui Αἰαλοῖ.
 Αἰετόεις, ἴσσα, εν, aquilinus. Αἰετόντά τε φύλα, *Orprian. Cyneg.* 3, 117.
 Αἰετόν, *Il.* 8, 247. *Att.* pro αἰετόν.
 Αἰεθῖος, α, ὁ, juvenilis. Ab
 Αἰ'ΖΗΘ'Σ, α, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget, *Il.* 2, 660.
 Αἰήτης, ιος, durum, lamentabile; (2) grave valde et molestum; (3) æternum. Ab αἰ.
 Αἴης, *Il.* 2, 162. Ion. pro αἰας.
 Αἰήτας, Ἔολ. pro Αἰήτα, ab
 Αἰήτης, α, Αἰητα, rex Colchorum, unde αἰητήνη, filia vel nephis ipsius.
 Αἰήτας, vide αἰήτος, item ardens, *Hom.*
 Αἰφ, ob seq. literam aspiratam pro αἰφ', et hoc pro αἰφης, nom. pl. f. g. ab ἡφει, γμα.
 Αἰθαλῆς, ἰα, ἐν, cineritius, sc. color. Ab
 Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla. Ab αἰθα, uro.
 Αἰθάλης, α, ὁ, splendidus, illustris, *Ern.*
 Αἰθαλῆς, ἡ, splendida.
 Αἰθαλῆτης, α, ὁ, fumosus, fuliginosus.
 Αἰθαλίον, ονος, ὁ, ardens, vel calore solis gaudens et est Epith. cicadarum. Αἰθαλίονος τέττιγες λαλαγρόντες, *Theoc. Idyll.* 7, 138.
 Αἰθαλοῖς, ἴσσα, εν, ardens, *Il.* 2, 415. Ἐχων αἰθαλόωντα κεραιών, *Hesiod. Theog.* 72, et 504. Ab αἰθάλη.
 Αἰθαλοκομπία, ας, ἡ, fumi instar vana jactantia, magniloquentia. Ex αἰθάλη, fuligo, et κομπία, jactio.
 Αἰθαλος, ὁ, idem quod αἰθάλη, *Eur.*
 Αἰθαλοῦσα, contr. pro αἰθαλοῦσα. Αἰθαλοῦσα φλόξ, ardens flamma, fulmen, *Æsch. Prom.* *Vinct.* 1000.
 Αἰθαλῶς, α, f. ὥσα, uro, comburo; (2) nigrescacio. Ab αἰθάλη. Hinc

Αἰδαλωδής, εὖς, ὁ ζ' ἦ, fuliginosus, fumeus, ob-
scurus; (2) in favillis conversus.
Αἰδαλωτός, ἦ, ὄν, ustus, combustus.
Αἰδῶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰδῶν, ab αἰδή, nigra,
quod est fœm. ab αἰδός.
Αἶθε, utinam, *Il.* 1, 127. *Dor.* pro αἶθε. Τὸ αἶθε
sæpe præponitur verbo φιλεῖν, sequente
mox infinitivo; usurpatur autem ut ad-
verbium optandi: factum ex aor. 2. verbi
φιλεῖν, debet, et aliquando reperitur in pri-
ma, secunda, et tertia persona. Αἶθ' ἀρέσκει
παρὰ νηυσὶν.....ἡθώαι, utinam apud naves
sederes, *Il.* 1, 415.
Αἰθερεῦστίαι, ᾧ, f. ἥσων, per æthera incedo.
Ex αἰθήρ et inus. βαρτίω, vado.
Αἰθήρι, adv. in æthere. Ab αἰθήρ.
Αἰθήριος, ὁ, ζ' ἦ, vel αἰθέριος; ἴα, ιορ, æthereus.
Ab eod. Hinc
Αἰθερίως, adv. pure, instar æëris, *Steph.*
Αἰθερώδης, (et αἰθερώδης, *Steph.*) εὖς, ὁ ζ' ἦ, idem.
Αἰθεροῦστίαι, ᾧ, idem quod αἰθερεῦστίαι.
Αἰθεροῦστος, ὁ, ζ' ἦ, per ætherem currens.
Εἰδωλα πετιουσὶν αἰθεροδρόμων, *Aristoph. Aves*,
1398. Ex αἰθήρ, æther, et inus. δρόμω, curro.
Αἰθεροῦσθς, εὖς, ὁ ζ' ἦ, ætheris, formam habens.
Ex αἰθήρ et ἴδως, forma.
Αἰθερόνομος, υἱ, ὁ, qui in ære aut in altis locis
pascitur.
Αἰθεροπλανήτης, π, ορ, qui in ære vagatur, ut
aëvis, vel cælo, ut stellæ. Ex πλάζω,
erro.
Αἰθύνος, εσσα, εν, ex ustione niger. Ab αἶθω.
Αἴθηρ, ἱeros, ὁ, æther; (2) aër; (3) cælum,
deorum domicilium, *Il.* 2, 412; (4) in-
flammatum.
Αἶθνος, υἱ, ὁ ζ' ἦ, qui comburi potest, qui facile
comburitur, *Elym.* Ab αἶθω, uro.
Αἰθίοστα, acc. sing. ab Αἰθίοψ.
Αἰθίοσται, Bacchus; (2) aër; (3) cælum,
deorum domicilium, *Il.* 2, 412; (4) in-
flammatum.
Αἰθιοπίας, ἴως, ὁ, Æthiops. Μστ' ἀμύμονας Αἰθιο-
πίας χρίεις ἔειπ, *Il.* 1, 423. Vide κηνυός.
Αἰθιοπῆας, acc. plur. *Ion.* pro Αἰθιοπίας, ab
Αἰθίοπις, Æthiops.
Αἰθιοπίζω, more Æthiopum uitor.
Αἰθιοπικός, ἦ, ὄν, Æthiopicus.
Αἰθιοπὶς, ἴδως, ἦ, Æthiopica fœmina, lingua, &c.
Αἰθίοψ, σπος, ὁ, Æthiops, *Il.* 1, 422. (2) fuscus.
Ex αἶθω, uitor, et ὦψ, facies.
Αἰθῖνος, ὡν, *Hes.* rectus αἰθῖλαις, *Suid.* αἰθῖλ,
Gal. pustulæ in summa cute, ex igne vel
aliunde. Ab αἶθω.
Αἰθόμενα, *Ion.* pro αἰθόμεναι, ab αἰθόμαι.
Αἰέστω, ardentem, acc. sing. ab αἰέτω.
Αἶσος, εὖς, τὸ, æstus, ardor; (2) ignis, flamma.
Ab αἶθω.
Αἶδης, ἦ, ὄν, niger, in carbonem redactus,
Eustath. (2) ambustus. (2) αἶδης γαγίνω μοι
πάντα τὰ περὶ τὴν σάμαν, *Aristoph. Thesm.*
253. Ab eod.
Αἰδῶσα, ης, ἦ, porticus, *Il.* 6, 243.
Αἰδέσθω, dat. sing. præsent. part. act. f. g. ab αἶδω.
Αἶδωψ, σπος, ὁ ζ' ἦ, niger, *Il.* 1, 462. (2) rutilus;
(3) calidus; (4) splendidus. Epithet.
vini apud Homerum et alios. Hinc fortasse
Bacchus vocatur Αἰδίοστας, inter *Fragm.*
Anacreont. quæ collegit Jos. Barnes. (3) οἶον
ἰδῆλαστος ἀνδρὸς αἰδίοστος ἀγγεῶν, fervidi ani-
mi viro, *Soph.* *Aj.* 221. Ex αἶθω et ὤψις,
facies.
Αἴ' ὈΡΑ, ας, ἦ, æëris serenitas, sudas tempestas,
Il. 17, 646.
Αἰθρίω, ᾧ, f. ἥσων, conturbo tempestate seu
procella. Ab αἶθρα.
Αἰθρηγενής, υἱ, ὁ, in æthere natus; (2) fri-
gus et pruina vel etiam serenitatem in-
ducens. Ex αἰθήρ et γίνομαι.
Αἰθρηγενής, εὖς, ὁ ζ' ἦ, idem. *Il.* 15, 171. ser-
enificus, sudificus. Borææ epitheton.
Αἰθρήεις, ἴσσα, εν, serenus, sudificus. Αἰθρήεντος
ἐγχερομένου βορέαο, *Oppian. Cyneg.* 4, 73,
Αἰθρως, αἰθρως, gen. sing. *Ion.* pro αἰθρως.
Αἰθρία, ας, ἦ, aër sudus, serenitas, sudum;
(2) serenitas nocturna; (3) dium, ut ἐν
αἰθρία, sud bio. Ab αἶθρα.
Αἰθρίαῖος, f. ὠσων, sereno, serenum induco

(2) sub dio versor. Αἰθρίαζεν τὸν αἶρα, τὰς
νεφύλας. Ab αἰθρία.
Αἰθρίαῶ, ᾧ, f. αἶω, idem; ab eod.
Αἰθρίνης, ἡ, ὄν, matutinus. Ab eod.
Αἰθριοκυβητός, ᾧ, f. ἥσω, sub dio cubo. Ἀδὺ δὲ
τῷ ἔξωτος παρ' ὠθαυ ρίον αἰθριοκυβαίνει, Theoc.
Idyll. 8, 78. Εἰς αἰθρία ἐν κοίτη, cubile.
Αἰθρίος, υ, ὁ, ἔ, ἡ, serenus, sudus, apricus, clarus,
Gl. V. (2) subdialis, qui est sub dio;
ab αἰθρα. (3) frigidus. Ab αἰθρος.
Αἰθρίων, sereno, Gl. V. Ab αἰθρα.
Αἰθροβάτης, υ, ὁ, qui in aëre ambulat.
Αἰθροδοντός, ὄν, in splendore agitatus, Mon.
Ἐξ αἰθρα ἐν δανίω.
Αἰθρολαμπής, ἰε, lucidi ætheris, in æthere
splendens, Man.
Αἰθροπολεῖω, in æthere versor, vel idem quod
αἰθρεμύστω, Man.
Αἰθρος, υ, ὁ, pruina, frigus matutinus.
Αἰθρος, υ, ὁ, ventus a serena parte cœli flans.
Ab αἰθρα.
Αἰθροτόκος, ὄν, in æthere procreans, Man.
Αἰθρυμα, ἄτος, τὰ, fomes, suscitabulum; (2)
incitamentum.
Αἰ΄ΘΙΑ, ας, ἡ, mergus, fulica.
Αἰθυόδριπτος, ὄν, epith. piscatoris qui perpe-
tuo in mari versatur, et e mari victum
querit, ut mergi: ex αἰθνα ἐν τρέμμα, alor.
Αἰθυκτῆς, ἥρος, ἡ, violentus, impetuosus. Ab
αἰθύσω.
Αἰθυλαΐστος, εος, ὁ, ἔ, ἡ, qui refert formam pu-
stularum. Ab αἰθύλεις, quod idem est ac
αἰθόλεις.
Αἰθύσω, f. ἔω, splendo; (2) calefacio; (2)
suscito; (4) moveo, quatio; (5) jacio; (6)
extendo; (7) prorumpo. Αἰθύσαν λισπαῖς
ἄνθος ὑπερὲς κόμης, Eyr. Ab
Αἰ΄Θ, uro, accendo; cremo, Gl. V. (2)
fulgeo, splendo; (3) ardeo. Χίλας, ὡς
πυρρος αἰθρομένοιο ἱεσάστ' ἐν δῖφρῳ, Hesiod. Scut.
60. Αἰθῖν ἱερά, sacra facere, Soph. Phil.
1066.
Αἰθῶ, respiro, Ern. expiro, V. Lat. ab Hom.
sed perperam pro αἰθίσω, q. v.
Αἰθων, ὄνος, ἔ, ardens, flagrans, vehemens; et
dicitur de fame; (2) comburendi vim ha-
bens; (3) splendidus, fulgidus; (4) ferri-
dus, agilis; (5) niger, seu rutilus. (1) ἰμβρα-
λμὸν αἰθῶνα, Call. in Cerer. 67. Ab αἰθῶ.
Αἰ΄ω vel αἰέω, Il. 1, 66, pro αἰεῖ, siquidem,
Dor. pro αἰεῖ.
ΑἰΚΑΛΛΟ, blandior, adsentior, aduilor. Τὴ
μὲν λόγῳ αἰκάλλαι με, Aristoph. Eq. 211.
Ἄλλ' ὥσπερ αἰκάλλω τὴ καρδίαν ἐμὴν, Id.
Thesmoph. 876. Hinc
Αἰκάλος, υ, ὁ, adulator, adsentator.
Αἰκῆ, ἥς, ἡ, motus alicujus qui irruit; (2)
motus violentus quivis, impetus, Il. 15, 709.
Ab αἰσσω, tuo.
ΑἰΚΙΑ, ας, ἡ, plaga, verberatio, pulsatio;
(2) injuria quæ fit cædendo aut pulsando.
Βλάστιν αἰκίαν, esse irato vultu et minaci,
Aristoph. Aves, 1670.
Αἰκίζω, f. ἰσω, verberibus indigne adficio,
pulso; (2) virgis supplicii causa cædo; (3)
supplicio adficio; (4) contumeliose tracto,
mitulo, ut status; αἰκίζεις, cruciat, Ph. αἰ-
κίζομαι σε, verbero, affligo te, multo te;
αἰκίζομαι ὑπὸ σε, affligor de te, multor de
te, Gl. V. unde et de iis dicitur qui gra-
vius lugendo se ipsi male tractant, lace-
rant, &c. Καὶ τὸν κατ' οἴκου συνδέσας αἰκίζεσθαι,
Soph. Aj. 65. Ἢ τις συνάγων ἱερίαν ἡμισμένην,
χαίρει κλύσσα; Eurip. Med. 1133. Polyb.
69, 11. A præc.
Αἰκίον, υ, τὸ, læsio, damnum. Ab αἰκία.
Αἰκισμα, ἄτος, τὸ, idem quod
Αἰκισμός, υ, ὁ, verbera, pulsatio, flagellatio,
mitulatio, &c. Ab αἰκίζω.
Αἰκιστικός, ἡ, ὄν, ad pulsandum proclivis, con-
tumeliosus. Ab eod.
Αἰκίστρια, ας, ἡ, quæ pulsat. Ab eod.
Αἰκλον, υ, τὸ, vespertina cœna; (2) postcœ-
nium. Vox usitata Laconibus, Athen. 140.
Eustath. 1141, 9. Ab
Αἰκλον, idem quod αἰελον, Hes. Etym. Αἰκτῆς

Ἰ Ἀϊκτής, ἦρος, ὁ, impetuosus, Opp. Ab αἰσω.
Ἰ Ἀϊκος, υ, ὁ, innaccessus; (2) ingens. Ex α priv. et ἰκνίμαι, venio.
Ἰ Ἀϊκῶς, adv. indecenter, turpiter, contumeliose, Il. 22, 336. Ab αἰκία vel etiam pro αἰκῶς, quod suo loco videndum.
Ἰ Ἀἰλίνα, adv. lugubriter. Κινύσεται αἰλίνα μήτηρ, (Achillem) luget flebiliter mater, Callim. Apoll. 20. Ab
Ἰ Ἀλῖνος, miser, lamentabilis.
Ἰ Ἀλῆριος, υ, ὁ, radix quædam qua cati vescuntur. Ab αἰλῆρος.
Ἰ Ἀλῆρομορφος, υ, ὁ, cati seu felis formam habens. Ex αἰλῆρος et μορφή.
Ἰ ἈΛΟΥΡΟΣ, υ, ὁ, felis, catus; (2) piscis quidam.
Ἰ ἈΓΜΑ, ἄστος, τὸ, sanguis, cruor; (2) cædes, homicidium; (3) consanguinitas; (4) genus, nati, poster; (5) gladius, audaci metaphora; (6) cæsa corpora. (2) αἶμα ματρός μυστῶν ἐξυργασμένος, patrata cæde abominabili matris, Eur. Or. 1624. (4) στρατὸν Ἀργείων ἐκπαινοῦσας αἱματι Θέβας, in Thebes progeniem, Eurip. Phœn. 796. (5) νεκρὸν τὸν αἶμα χυμῶν ἔχων, recens acutum gladium, Soph. Elect. 1410. (6) τρῶσά φέροντα τὰ αἱματι σὸν γόνα, ferens hæc tria cruenta cognata cadavera, Eurip. Phœn. 1507.
Ἰ Αἰμακρία, et αἰμακρία, parentatio, inferiæ. Ex αἶμα et κρία, satio.
Ἰ Αἰμακτός, ἡ, ὄν, sanguinolentus. Ab αἶμα.
Ἰ Αἰμαλῖος, ἰα, ἰον, idem et ab eod.
Ἰ Αἰμαλωπῖς, ἰδος, ἡ, color sanguineam speciem habens, vel sanguineus. Ab
Ἰ Αἰμαλῶν, ὄστος, ὁ, cruenta suffusio, præsertim in oculis; (2) cui oculi sunt cruentati. Item adjective, sanguineus, ut χυμὸν αἰμαλῶστα, Arct. Ex αἰμαλῖος et ὄν.
Ἰ Αἰμάσσα, aor. 1. part. act. fem. gen. verbi αἰμάσσω.
Ἰ Αἰμαπότης, υ, ὁ, idem quod αἰμοπότης, Lys.
Ἰ Αἰμας, ἄσος, ἡ, sanguis. Ὅς τὸν θεμοτάτον αἶμα κατινάνειν, Soph. Phil. 696.
Ἰ Αἰμασία, ἄς, ἡ, Od. 18, 358, sepes, proprie, quæ spinas habet, Suid. maceria e lapidibus temere congestis sine luto aut calce structa. Ab αἰμάσσω, quia scandentes talem maceriam αἰμάττονται (2) septum quodlibet, Ern. Hinc
Ἰ Αἰμασιώδης, ἰος, ὁ, ἡ, ad modum maceriæ structus.
Ἰ Αἰμάσσω, vel αἰμάττω, fut. ξω, cruento, lacerando sanguinem elicio; (2) sanguinem fundo, cruentus sum; ἡμαγμένους, cruentatus, perf. part. pass. Ὅς ἐν ταῖσιδε χεῖρας αἰμάσαι βοτῶσι, Soph. Aj. 453. Ab αἶμα.
Ἰ Αἰμασρόφος, ὄν, sanguineus, Ath.
Ἰ Αἰματεχυσία, ας, ἡ, sanguinis effusio. Ex αἶμα et ἔχυσις, effusio.
Ἰ Αἰματι, ἡς, ἡ, ensis, gladius, Etym.
Ἰ Αἰματρός, ῥά, ῥόν, sanguinolentus, cruentus.
Ἰ Αἰματρήφος, ὄν, idem.
Ἰ Αἰματία, ας, ἡ, jus nigrum apud Lacedæmonios in primis usitatum.
Ἰ Αἰματιῶτις, idem quod αἰματῖτις, seu farta sanguine, Ath.
Ἰ Αἰματίζω, f. ἴσω, sanguinem elicio.
Ἰ Αἰματικός, ἡ, ὄν, sanguineus.
Ἰ Αἰματῖνος, υ, ὁ, ἡ, idem.
Ἰ Αἰματίον, υ, τὸ, exiguus sanguis. Dim. ab αἶμα.
Ἰ Αἰματῖτης, ὁ, λίθος, hæmatites, lapis. Hinc
Ἰ Αἰματῖτις, ἰδος, ἡ, sanguinaria.
Ἰ Αἰματῖνος, ἴσση, ὄν, cruentus; (2) purpureus. Ab αἶμα.
Ἰ Αἰματίσσαι, nom. pl. fem. gen. ab αἰματῖσι.
Ἰ Αἰματολοχός, ὁ, sanguinem lambens. Ab αἶμα et λείχω, lambō.
Ἰ Αἰματοσκοπιτικός, ἡ, ὄν, sanguificandi vim habens, sanguificus. Ex αἶμα et ποίω.
Ἰ Αἰματοποτίω, ᾧ, sanguinem potō. Ab
Ἰ Αἰματοπότης, υ, ὁ, sanguinem bibens, Aristoph. Equit. 198.
Ἰ Αἰματοπότης, υ, ὁ, idem quod αἰμοπότης, Lys.
Ἰ Αἰματοπῶτις, ἡ, fem. Man.
Ἰ Αἰματορροῖα, sanguine fluo.

Ἰ Αἰματορρόφος, υ, ὁ, ἡ, sanguinem sorbens. Ab αἶμα et ῥόφω, sorbo.
Ἰ Αἰματόρρυστος, υ, ὁ, ἡ, sanguine fluens. Ex αἶμα et ῥυτός, fluendus.
Ἰ Αἰματοςάγης, ἰος, ὁ, ἡ, sanguine distillans. Σπύλιος αἰματοςαγής, Aristoph. Ran. 474. Ex αἶμα et στάζω, stillo.
Ἰ Αἰματοςσφάγης, ἰος, ὁ, ἡ, jugulatus. Ex αἶμα et σφάζω, jugulo.
Ἰ Αἰματοφλεβοσῶσις, αἰ, suppressiones supertumescentes sanguinis; (2) plenæ sanguine et tumescentes venæ. Ex αἶμα, sanguis, φλεψ, vena, et σῶσις, statio.
Ἰ Αἰματόφυτος, υ, ὁ, ἡ, sanguine permixtus, sanguinolentus. Ex αἶμα et φύω, misceo.
Ἰ Αἰματοχάρης, ἰος, ὁ, ἡ, sanguine gaudens, sanguinarius. Ex αἶμα et χαίρω, gaudeo.
Ἰ Αἰματόω, ᾧ, fut. ὴσω, et αἰματάω, et αἰματτω, f. ξω, cruento, cruento seu sanguine inficio; (2) interficio; (3) in sanguinem verto. Καὶ τὰ ἀκόντια ἰδὲν μιν ἔ, κατέθηκε δὲ ἡματῶν ὅσα ὤστο τὸν πάππον ὄφθαλμοι, Xen. Cyr. 1, 17. Ab αἶμα.
Ἰ Αἰματώδης, ἰος, ὁ, ἡ, sanguinolentus, sanguineus, cruentus. Ab eod.
Ἰ Αἰματωπός, ἡ, ὁ, sanguinem aspectum habens, cruentus. Αἰματωπὸν δερμάτιον διαφθόρει, oculorum lacerationes, Eurip. Phœn. 877. Ex αἶμα et ὄψ, oculus.
Ἰ Αἰματώσις, ἰος, ἡ, quasi sanguificatio. Ab αἰματόω.
Ἰ Αἰμαυτής, ἡ, ὁ, salgamarius. Ab αἶμα.
Ἰ Αἰμαυπότης, υ, ὁ, sanguinis potor.
Ἰ Αἰμαυρῖς, ἡ, ὄν, idem quod αἰματῖτις.
Ἰ Αἰμαυρῖον, υ, τὸ, vas quo excipitur sanguis. Ab αἶμα.
Ἰ Αἰμαυρῖος, ἰος, ὁ, ἡ, sanguine tinctus, cruentus, Soph. Aj. 219. Ex αἶμα et βαφῇ, tinctura.
Ἰ Αἰμαυρός, υ, ὁ, ἡ, sanguivorus. Ex αἶμα et βορά, pabulum, cibis.
Ἰ Αἰμαυρῖος, υ, ὁ, ἡ, sanguinem sitiens.
Ἰ Αἰμαυρῖος, υ, ὁ, ἡ, sanguinem recipiens. Ex αἶμα et δεχομαι, recipio.
Ἰ Αἰμαυρῖον, υ, τὸ, genus herbæ.
Ἰ Αἰμαυρῖον, υ, τὸ, quidquid in sanguinis profluvio faucibus inducit κέρχον, Hippoc. Ex αἶμα et κέρχον.
Ἰ Αἰμαυρῖος, υ, ὁ, qui suo sanguine miscetur; (2) incestus, incestuosus. Ex μικτός.
Ἰ Αἰμαυρῖος, acc. sing. per Ἀphæresin, pro δαίμονα, ab αἶμα pro δαίμονα, sciens.
Ἰ Αἰμαυρῖος, υ, ὁ, sanguinem appetens, sugens, epith. serpentis, Gl. V. idem quod αἰμαυρῖος.
Ἰ Αἰμαυρῖος, ἡ, ὄν, sanguinem expuens. Ex αἶμα et πτύω, expugno.
Ἰ Αἰμαυρῖος, idem quod αἰμαυρῖος, Man.
Ἰ Αἰμαυρῖος. Vide αἰμαυρῖος, Nicand. Ther. 315.
Ἰ Αἰμαυρῖος, idem quod αἰμαυρῖος, Nicand. Ther. 318.
Ἰ Αἰμαυρῖος, ᾧ, f. ἴσω, sanguinis eruptione opprimor, sanguinem sponte erumpentem emitto. Ex αἶμα et ῥήγνυμι.
Ἰ Αἰμαυρῖος, ἰος, ὁ, ἡ, sanguinis eruptione oppressus, sanguinem stillans, Soph. Phil. 825.
Ἰ Αἰμαυρῖος, ας, ἡ, sanguinis eruptio.
Ἰ Αἰμαυρῖος, ἡ, ὄν, idem quod αἰμαυρῖος.
Ἰ Αἰμαυρῖος, υ, ὁ, ἡ, sanguine conspersus. Ex αἶμα et ῥαντός, adpersus.
Ἰ Αἰμαυρῖος, ᾧ, f. ἴσω, sanguinis profluvio laboro. Γυνὴ αἰμαυρῖος, Matt. 9, 20. Ex αἶμα et ῥοός, fluxus.
Ἰ Αἰμαυρῖος, ας, ἡ, fluxus sanguinis, sanguinis profluvium.
Ἰ Αἰμαυρῖος, ἰδος, ἡ, hæmorrhoids, sanguinis fluxus, sc. per venas ani; (2) genus quoddam serpentum.
Ἰ Αἰμαυρῖος, ἡ, ὄν, idem quod
Ἰ Αἰμαυρῖος, contr. αἰμαυρῖος, υ, ὁ, ἡ, sanguine fluens; (2) profluvio sanguinis laborans; (3) ἡ, femina menstruum patiens. Ex αἶμα et ῥοός.
Ἰ Αἰμαυρῖος, υ, ὁ, idem.

Ἰ Αἰμορῖος, ας, ἡ, rostri cruentatio. Ex αἶμα et ῥύγχος, rostrum.
Ἰ Αἰμορῖος, ας, ἡ, idem et ex iisd.
Ἰ Αἰμος, υ, ὁ, locus arboribus densus, dumus. Ab αἶμα, v. αἰμοσία.
Ἰ Αἰμοσάγης, ἰς, sanguine stillans. Ab αἶμα et στάζω, stillo.
Ἰ Αἰμοσάγης, ἰος, τὸ, stillatio sanguinis.
Ἰ Αἰμοσάγης, υ, ὁ, ἡ, sanguinem metuens; (2) metuens sanguinis missionem. Ex αἶμα.
Ἰ Αἰμοσάγης, υ, ὁ, ἡ, sanguine inquinatus. Ex αἶμα et φασσάω, polluo.
Ἰ Αἰμοσάγης, υ, ὁ, ἡ, Polyb. Hist. 15, 14. idem quod αἰμοσάγης.
Ἰ Αἰμοσάγης, ἰος, ὁ, ἡ, idem quod αἰμοσάγης.
Ἰ Αἰμοσάγης, υ, ὁ, ἡ, sanguinei coloris. Ex αἶμα et χροία.
Ἰ Αἰμός, idem quod αἰματός, Hes.
Ἰ Αἰμός, adv. blande, &c. Hes.
Ἰ Αἰμός, ας, ἡ, festivitas, lepor.
Ἰ Αἰμός, υ, ὁ, ἡ, idem quod αἰμός.
Ἰ Αἰμός, decipio. Ab αἰμός.
Ἰ Αἰμός, υ, ὁ, blanditiarum autor, Hom. M.
Ἰ Αἰμός, υ, ὁ, ἡ, blandus, festivus, lepidus, adfabilis; (2) illiciens, blanditias decipiens. Αἰμός ῥήματα, Aristoph. Equit. 684. Καὶ τὰν αἰμῶν ἀλωπῆαν πανταίρις, Id. Lysist. 1271.
Ἰ Αἰμός, ᾧ, f. ἴσω, dentibus stupeo, hebesco, sc. ex acidis aut acerbis cibis, Ern. (2) dentium dolore adficior; (3) obstuero. Ex αἶμα et ἰδός.
Ἰ Αἰμός, ἰος, ὁ, ἡ, sanguine suffusus aut mistus; (2) sanguineus, sanguinem habens. Ab αἶμα.
Ἰ Αἰμός, ας, ἡ, proprie suffusio sanguinis, aut admistio sanguinis in saliva, &c. Ern. (2) dentium dolor, stupor, ac torpor. Ex αἶμα et ἰδός, dens.
Ἰ Αἰμός, υ, ὁ, idem et ex iisdem.
Ἰ Αἰμός, idem quod αἰμός.
Ἰ Αἰμός, υ, ὁ, ἡ, Il. 5, 49, peritus, gnarus, Hes. (2) cruentus. (4) λίποι αἶμον χαλᾶ σφαζομένον, cruento ungue, Eurip. Hec. 91. Vel pro δαίμονα, peritus; vel ab αἶμα, sanguis.
Ἰ Αἰμός, υ, ὁ, ἡ, idem quod αἰμός.
Ἰ Αἰμός, adv. infelicitate, graviter, malo fato, Il. 1, 414.
Ἰ Αἰμός, adv. Vide αἰμός, Call.
Ἰ Αἰμός, graves, nom. pl. f. g. ab αἰμός, ἡ, ὄν.
Ἰ Αἰμός, υ, ὁ, cuius virtus gravis est et pernicioiosa, Il. 16, 31. male fortis, abutens fortitudine ad perneciem aliorum, Ern. Ex αἰμός et ἀνός.
Ἰ Αἰμός, Ion. ab Αἰμός poetice pro Αἰμός, Il. 5, 534.
Ἰ Αἰμός, contr. pro αἰμός, ab αἰμός, laudo.
Ἰ Αἰμός, ας, ἡ, consilium, cohortatio, instinctus. Ab αἰμός, (sed vox est vitiosa, pro ἰνσσία vel ἰνσσία, v. Call. H. in Dian. 104, Ern., Unde
Ἰ Αἰμός, υ, ὁ, ἡ, idem quod αἰμός, Hes.
Ἰ Αἰμός, ἰος, ἡ, laudatio; laus, Gl. V. (2) ad-sensus. Ab αἰμός, laudo.
Ἰ Αἰμός, υ, ὁ, laudator.
Ἰ Αἰμός, ᾧ, f. ἴσω, laudabilis, laude dignus.
Ἰ Αἰμός, ᾧ, f. ἴσω, vel ἴσω, laudo; (2) approbo, comprobo; (3) adsentior; (4) renuo, recuso; (5) dico; (6) promitto. Αἰμός σε προθυμίας σοι, assentior. (1) αἰμός γὰρ ἂν τὰ σπῶδ' ἔπῃ, Soph. Aj. 526. (5) ὃ δὲ δὲν αἰμός, fabulam prodigiosam, Soph. Phil. 1424. (6) ἀλλ' ἂν ἂν ἂν πάντα, omnia promisit, Eurip. Med. 1157. Ἄ δ' ἂν ἂν μοι δέχῃς, ἡμῖν θῆλον, ταῦτά μοι πᾶσι, promissisti, Soph. Phil. 1388. Ἐδῶχ' ὅσοντις ἔχῃν ἐπίπῃ ἡμῖν, quandoquidem promisit, Eurip. Hippol. 1319. Ab αἰμός.
Ἰ Αἰμός, υ, ἡ, laus, pro αἰμός vel αἰμός, Ern. Ἐόντα ἐν αἰνῇ μεγίστη, cum esset in maxima existimatione, Herodot. 3, 74.
Ἰ Αἰμός, et αἰμός, υ, precibus non facile placandus, Hes. ex αἰμός et ἰνσσία.

sectatoribus, *Polyb. Hist.* 1, 79. Ab αἰετίζω.

Αἰετίζω, ἡ, ὄν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus; (2) electus, delectus, creatus: αἰετῶν, potius. Hinc τὸ αἰετῶν, bonum; (2) ἡδὴν δὲ ἔστιν ἄλλος ἕταρος ἐφ' αἰετῶν δουλεύειν ὑπάρχειν, propter bonum quod videatur adesse, *Diog. Laert.* 7, 114.

Ab αἰεῖω.

Αἰεῖω, 2 sing. præs. imp. med. *Dor.* pro αἰεω, ab αἰεω.

Αἰεῖω, ὦ, f. ἡσω, capio, prehendo, corripio, inhavo, occupo; (2) deturbo, evertio; (3) expugno, subigo; (4) vinco, obtineo, teneo; (5) convinco et damno; (6) interficio, tollo; (7) perdo aliquem. Et αἰεῖομαι adhuc; (8) capesso, eligo; (9) antepono, pluris facio; (10) volo; (11) opinor, censeo; (12) sectam aliquam consector; ἡγεμῖνοι, optati, *Gl. V.* p. pass. part. Αἰεῖν τινα κλέπτοντα, convincere aliquem furti, *Aristoph. Equit.* 821. Ἰδὲν τινα δάρον καὶ κλοπῆς, dammare aliquem furti et acceptorum munerum, *Id. ibid.* 591. Αἰεῖν τὴν ἀρχὴν, πόλιν τὴν δικὴν, γράφειν, vincere iudicio; τί παρὰ τίνων αἰεῖται αὐτὸν τὰ δημόσια γράμματα, reum peragunt; αἰεῖσθαι ὕπνον, εἶναι ἀντὶ πάντων τὸ καλὸν, πόλεμον πρὸ εἰρήνης, ζῶν, θανάτου, malles; ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, eligere; αἰεθεὶς ἀρχὴν, evertus ad. Τὸν ἑμὸν εἶλον βίον πρόδοτον, prodiderunt, *Soph. El.* 209. Πόθω τῆς νεοδμήτου κόρης αἰεῖν, *Eur. Med.* 623.

Αἰεῖν, ceperit, vel capiat, 3. sing. præs. conjunct. act. contr. pro αἰεῖν, a verbo αἰεῖω.

Αἰετιστῆρας, eos, ὁ ἢ, murorum urbis expugnatorem. Ex αἰεῖω, capio, et τῆρας.

Αἰετῶν, capiam, f. 1. ind. act. verbi αἰεῖω.

Αἰετῶν, ἡ, ὄν, loliaceus. Ab αἰεω, lolium.

Αἰεῖνος, ἴνα, ἄν, idem et ab eod.

Αἰετόνιον, s, τὸ, cribrum, *Etyim.* Ex αἰεω, tollo, et σῖνος, sordes.

Αἰετος, s, ὁ, miser, cui infelicitate nomen Iri inditum. Ex α notante κακόν, et ἴρος, Iruis.

Αἰεμῖνα, contr. pro αἰεμῖνα, ab αἰεῖω.

Αἰεῖω, f. αἰεῖω, p. ἡσω, tollo, attollo, sursum tollo, eveho; (2) augeo, amplifico; (3) capio, sumo; (4) tollo e medio, interficio, subverto; (5) proficiscor, abeo; sic et αἰεομαι, med. (6) erigo; (7) porto, gesto; (8) suspicio, aggredior; (9) fero, reporto; (10) occido. Αἰεῖν φορτίον ἐπὶ τῶν ὤμων, κλῖος, seu δόξαν, θάρσος, ναῦν, solve; ὄγκον, superbire; τραπέζας, apponere; χεῖρας, supplicis ritu extendere; αἰεσθαι δικὰς παρὰ τῶν φονεαγόντων, φυγὴν, μισθόν, πόλεμον, κίνδυνον ἀρβείας εἰς ὕψος, ταῖς ἐλασίαι. Ἀρσάσαι κίνδυνον, πόλεμον, πόνον, in se suscipere periculum, bellum, laborem. ἥσαστο νίκας, victorias reportavit, *Phot. in Biblioth. Cod.* 243, pag. 1113, 45; nempe milites αἰεσιν in activo, alteri, nempe duci cujus sunt arma victicia reportant victoriam, at ipse dux cujus et milites et arma sunt, αἰεσθαι νίκην reportare victoriam, in media voce dici debet: αἰεσθαι τὰ ἐσώματα, stragula humeris imponere portanda, *Aristoph. Ran.* 607.

Εἰς τ' ἂν οὗτος ἦλος ταύτη μὲν αἰεῖν, donec sol iste hac quidem exorietur, *Soph. Phil.* 1330.

Αἰετῶν, eos, ὁ ἢ, lolio plenus, sive lolio permixtus, loliaceus. Ab αἰεω, lolium.

Αἰς, ἴδω, ὁ, Orcus, Pluto, *Il.* 1, 3; (2) imbecillis; (3) invisibilis, qui non videtur. Vel pro αἰδώς, vel ex a priv. et ἴς, virtus. Vel ex a priv. et ἴδω, video.

Αἰς, dat. pl. f. g. art. postpos. ab ἴς, qui.

Αἰς, ἡ, f. Parca, fati præses, *Il.* 1, 416; (2) fatum; (3) sors; (4) pars, portio; (5) insania, *Soph.* (6) ævum, vita. (2) τὸν αἰὸς ἀπλάτος ἔχει, quem fati vis inexpugnabilis arguit, *Soph. Aj.* 256. (6) ἐπὶ νύ τοι αἰὸς μινυθὲς αἰε, ævum breve, *Il.* 1, 416. Servit etiam periphrasi, ut ἡμῶτος αἰσα, dies, *Apoll. Rhod.* 4, 961. Ἐκείδωτος αἰσα, spes. *Od.* 19, 84.

Αἰς, ἡ, f. ramus lauri vel myrti, *Hes.*

Etyim.

Αἰς, ἡ, f. ramus lauri vel myrti, *Hes.*

Αἰεῖω, canam, 1. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro αἰεῖω, et hoc pro αἰεομαι, ab αἰεω.

Αἰεῖω, NOMAI, f. αἰεῖομαι, sentio, proprie sensu corporis; (2) audio; (3) sentio sensu quolibet; (4) mente percipio, intelligo, cognosco; (5) scio; ἡδύομαι, sensi, a. 2. ἡσθῆμαι, sensi, p. pass. Αἰσθάνεσθαι ψυχῆς, κερωνῆς, φωνῆς: τῇ ἀκοῇ τὸν ψόφον, φωνήν, περὶ τίνος. Πολλὰς μὲν δὲ φωνὰς ἴδω, πολλὰς δὲ ἀνθρώπους ἡσθῆ, *Soph. El.* 88. Ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἡσθῆτ' ἡδύομαι, *Id.* 26.

Αἰσθῆμα, ἄντος, τὸ, sensio, ipse sentiendi actus. Ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθῆσις, εως, ἡ, sensus; (2) sensio, sentiendi actio vel passio; (3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.

Αἰσθῆσομαι, sentiam, 1. sing. f. 1. indic. med. verbi αἰσθάνομαι.

Αἰσθητήριον, s, τὸ, sentiendi instrumentum; (2) domicilium sensus; (3) intelligendi et judicandi facultas, *Gl. V.* αἰσθητήριος, sensifacilis. Ab αἰσθητός.

Αἰσθητικός, ἡ, ὄν, sentiendi vim habens, sensu præditus; (2) qui sentiri potest, qui in sensu cadit. Ab eod.

Αἰσθητικῶς, adv. sensibiliter, ut sentias.

Αἰσθητός, ἡ, ὄν, sensibilis, qui sensu percipi potest. Ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητῶς, adv. sensibiliter, ita ut sensu percipiatur. Ab αἰσθητός.

Αἰσθάνω, 3. pl. a. 2. opt. med. v. αἰσθάνομαι.

Αἰσθῶ, audio; (2) exspiro. Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἰσθῆ δὲ ἤενγεν, *Il.* 20, 403. Ab αἰσ, audio, vel αἰω, fluo.

Αἰσῶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰσῶν, ab αἰσῶ, fem. ab αἰσῶς, faustus.

Αἰσῶσι, faustis, dat. plur. *Ion.* pro αἰσῶσις.

Αἰσῶν, as, ἡ, divinatio, vaticinium; (2) officium, quod decet. Ἐν αἰσῶνι Πλούτου, in divitiis, in bonis fortunæ, *Æsch. Eumen.* 999. Ab αἰσῶ. Unde

Αἰσῶς, s, ὁ ἢ, fatalis, *Il.* 8, 72; (2) decens; (3) bonus, utilis, *Il.* 6, 62.

Αἰσῶν, ὦ, f. ὡσα, insumo, impendo.

Αἰσῶνται, canent, pro ἄσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi αἰσῶ, cano.

Αἰσῶνται, obscundo, secundo, prospere facio, *Gl. V.* αἰσῶνται, prosperabitur, *Gl. V.* f. 1. pass. Ex αἰσῶς et ποῖω.

Αἰσῶς, s, ὁ ἢ, faustus, auspiciatus, fortunatus, prosper, secundus. Ἰνασῶνται δ' ὀνύα, δὲ αἰσῶς, οἱ τε πέπονται ἥλυθα, *Call. Lavac.* Pall. 123. Ab αἰσῶ, fatum.

Αἰσῶν, ὦ, f. ὡσα, auspiciatum seu faustum reddo; (2) auspiciu accipio. Αἰσῶμεν τὸ χωρίον. Αἰσῶμαι, faustum credo, faustum existimo. Αἰσῶμενος ἴσως διὰ τὸν πατέρα, *App. Bell. Civ.* 5, 97. Ab αἰσῶς.

Αἰσῶν, adv. fauste, auspicate, prospere; (2) decenter.

Αἰσῶς, ἡ, ὄν, inæqualis, impar.

Αἰσῶνται, 3. pl. imperf. ind. med. verbi

Αἰσῶν, vel αἰσῶν, f. ἔω, ruo, cum impetu feror, ingruo, irruo; (2) erumpo, prosilio; (3) festino; (4) vago; (5) impello. Αἰσῶν κατ' ἔχουσ, τοῖς ὀπλοῖς, ἐπὶ τινα. Ἀμφὶ δὲ χαίταις ὤμους αἰσῶνται, *Il.* 6, 510. Ὅ δ' αὐτῶν τυμπάνω αἰεῖας, una cum tympano irruens, *Aristoph. Vesp.* 119. aor. 1. ἤεα vel ἤεα, velut ab αἰσῶ.

Αἰσῶ, ἡ, ὄν, torris, titio; (2) qui incendit. Ab αἰσῶ, urō.

Αἰσῶς, s, ὁ ἢ, de quo nihil sciri potest; obscurus, incertus, *Il.* 14, 258; (2) qui quod de medio sublatus est, ideo conspici nusquam potest, *Ern.* Ex a priv. et ἴσθμι, scio.

Αἰσῶν, ὦ, f. ὡσα, memoriam alicujus aboleo; (2) deleo, simpliciter. Σὺ γὰρ μὲν πατέρωδ' ἤσωνας δόρι, *Soph. Aj.* 516. (3) interimo; (4) irritum reddo. (3) δύο ἡμῶν ἤσωνας,

Herodot. 3, 127. Κόρην αἰσῶνας περὶ, *Soph.* ex trag. incerta. (4) αἰσῶσαν δὲ σε θάσσην, et irritam venationis operam reddiderunt, *Opp. Cyneg.* 4, 419. Ex iisdem.

Αἰσῶν, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἡσῶσθην, ab αἰσῶν, *Od.* 10, 259.

Αἰσῶν, sors, ὁ ἢ, imperitus, inscius, ignarus. Ὅσων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἰσῶντες, *Eurip. Androm.* 683. Ex a priv. et ἴσως, peritus.

Αἰσῶντης, ἡ, ὄν, *Il.* 24, 347. adolescens valde robustus; (2) decens, moderatus; (3) pastor; (4) qui facile huc illucce movetur. Ex a intens. et σῶν, ruo, vel ab αἰσα, officium, vel ab αἰσῶν, ruo, *Eustath.* ad *Il.* 24, 347. (idem quod αἰσῶντης, ex quo et corruptum quidam putant. Unde αἰσῶν, *E. M. Ern.*)

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶντης, s, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσῶν

Αἰσχροπᾶναι, ᾶ, f. ἥσω, turpia ago. Ex αἰσχροῦς et πᾶστω. Hinc
 Αἰσχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio.
 Αἰσχροπράσσω, ας, ἡ, fædus ore, vultu, facie.
 Αἰσχροπρῶσαι, πρῶ, ἡ, turpiloquium, fæda et turpis oratio. Ab
 Αἰσχροπρῶμαι, πρῶ, ἡ, fæda loquens. Ex αἰσχροῦς et πρῶμαι, verbum.
 Αἰσχροῦς, ὤ, ὄν, turpis, fædus, deformis; (2) inhonestus, probrosus. Compar. αἰσχροτέρως et αἰσχιων. Superlat. αἰσχροτάτος et αἰσχιστος, turpissimus, fædissimus. Αἰσχροῦ φαίνεσθαι, turpe visu. Ab αἰσχροῦς.
 Αἰσχροτης, ητος, ἡ, turpitude, fæditas, obscenitas, dedecus. Ab αἰσχροῦς, turpis.
 Αἰσχροεργία, ας, f. ἥσω, fæde et turpiter ago.
 Αἰσχροεργία, ὡ, ἡ, fædum facinus. Ab
 Αἰσχροεργός, ὤ, ὄ, ἡ, fæda patrans. Αἰσχροεργάται, turpissime, Dio Cass. 79, 3. Ex αἰσχροῦς et ἔργον, opus.
 Αἰσχροῦς, adv. turpiter, fæde. Ab αἰσχροῦς.
 Αἰσχιωνίαι, præs. inf. act. Ion. pro αἰσχιύναι.
 Αἰσχιύνω, fac te pudeat, 2. sing. imperat. pass. Ion. pro αἰσχιύνω, ab αἰσχιύνω.
 Αἰσχιύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia. Hanc philosophi definiunt φθόνος δικαίη ψόγῃ, id est, metum justæ reprehensionis, Gel. 29, 7; (2) ignominia, dedecus; (3) pudenda. Ab αἰσχροῦς.
 Αἰσχιυνίην, 1. sing. aor. 1. opt. pass.
 Αἰσχιυνίην, aor. 1. inf. pass. Ion. pro αἰσχιυνθῆναι. Ab
 Αἰσχιυνόμαι, pudet me, pudefio, verecundor, Gl. V. ψόχυνθῃ, pudefactus, veritus est, a. 1. Αἰσχιυνόμαι γραβῆναι, γραβῶναι, τοῖς αἰσχροῖς, erubescere ob turpia, Aristoph. Nub. 988; τῇ αἰτίῃ, ob culpam; ἐπὶ τινι, in τοῖς ἔργοις, τὸν θεόν, reverere.
 Αἰσχιυνομένως, adv. reverenter, Suid.
 Αἰσχιυντόν, verecundandum est. Ab αἰσχιύνω.
 Αἰσχιυντηλία, ας, ἡ, pudenda. Ab
 Αἰσχιυντηλῆς, ἡ, ὄν, verecundus, pudens, pudicus. Ab αἰσχιύνω.
 Αἰσχιυντῆρ, ἥρως, ὁ, fæda perpetrans, ut adulter, &c.
 Αἰσχιυντῆρὸς, ῥά, ῥόν, verecundus. Ab αἰσχιύνω.
 Αἰσχιυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab
 Αἰσχιυντός, ἡ, ὄν, pudendus. Ab αἰσχιύνω, pudor.
 Αἰσχιύνω, f. ναί, pudefacio, pudorem incutio; (2) infamo, dedecore adificio, Il. 6, 209; (3) vitium offero, stupro. Hinc αἰσχιυνόμαι, pudefio, me pudet, reverere. Αἰσχιύνειν πρόσωτον, γίνεσθαι, εὖνῃ. Αἰσχιυνόμαι τὰς ἡμαυτῷ ξυμφορὰς, Aristoph. Plut. 773. Αἰσχιυνόμεναι τοι ταῖς πρόσθεν ἀμαρτίαις, Id. Eq. 1351. Ab αἰσχιύνω, pudor.
 Αἰτᾶς, Dor. pro αἰτῆς.
 Αἰτᾶ, sive, vel; Dor. pro αἰτῆ.
 Αἰτᾶ, 2. sing. præs. imperat. act.
 Αἰτᾶ, pete, 2. sing. præs. imperat. med. Dor. et Æol. pro αἰτᾶ.
 Αἰτεύμενος, præs. part. med. Dor. pro αἰτάμενος. Ab
 ΑἰΤΕῖν, ᾶ, f. ἥσω, peto, postulo, posco. αἰτᾶμαι, m. peto utendum, mutuum; (2) postulo. Αἰτεῖν τὸς θεῶς τ' ἀγαθὰ, τὶτο παρὰ σὺ, θυγατρίᾳ πρὸς γάμον αὐτῷ λαβεῖν, ἐς τὴν γυνάμην αἰτεῖσθαι δικαία, ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν. Αἰτῆσθαι δὲ ὅ ἐμακρόν γίγρεαι λαβεῖν, Soph.
 Αἰτᾶμαι, ἄτος, τὸ, petitio; (2) postulatium, quod petitur. Ab αἰτᾶ.
 Αἰτῆμι, idem quod αἰτέω.
 Αἰτῆς, ε, ὁ, mendicus. Ab αἰτέω.
 Αἰτῆς, ε, ὁ, socius, qui amatur libidine.
 Ab αἰ, flo, (ab α pro ἄμα, et ἵτης, ab ἵω vel ἴμα co, quia suum amatorem utrinque committat et assecutur, et a latere ejus non discedit, Ern.)
 Αἰτῆς, petas, 2. sing. præs. conjunct. act. contr. pro αἰτῆς, a verbo αἰτέω, peto.
 Αἰτῶσαι, petere, seu petivisse, aor. 1. infin. act.
 Αἰτῶσις, εως, ἡ, petitio, postulatio.
 Αἰτῶτης, ὤ, ὁ, petitor, postulator.
 Αἰτῶτης, ὤ, ὄν, qui amat petere.

Διήτητος, ἡ, ὄν, petendus, qui peti debet, vel potest. Ab αἰτία, peto.

ΑἰΤΙΑ *Α*, ας, ἡ, causa, ratio, occasio; (2) culpa, crimen; (3) accusatio; (4) controversia; (5) petitio. Alia præterea significat cum certis verbis junctum, quæ simpliciter verbo tribui non possunt. (1) διὰ τὴν αἰτίαν αἰτῶμαι, eandem ob causam, Æsch. Socrat. 2, 31. Αἰτίας ἔχουν, dici, prædicari, nominari, Plato in Alcibiadem, 1. Æsch. Socrat. 1, 2. Aristid. 2, 363, edit. Carteri. Plutar. de Musica. (2) διὰ τὴν αἰτίαν φέρεσθαι, duplicem culpam ferre, Ælian. Var. Hist. 3, 14, 2. (3) αἰτίαν ἔχουν, accusari, reprehendi. Sic etiam Latini dicunt crimen habere, ut docet Burman. ad Phæd. 1, 3, 11. Xen. Memor. Socrat. 2, 8, 4. Æcon. 3, § 11. Ἐν αἰτίᾳ εἶναι, reprehendi, id. Mem. Socrat. 2, 8, 5. Δὲ αἰτίας ἄγουν τινὰ, accusare aliquem, Ælian. Hist. Var. 9, 32, 2. (5) ὥστε ἡ κατὰ σε παρόντια καλῶν τὴν οὐκ οἰδ' ὅπως γιγνομένην αἰτίαν, quod cum ita sit, tua virginitas impedit hanc, quæ unde oriatur haud scio, petitionem, Heliodor. lib. 10.

ΑἰΤΙᾶζω, *φ*, ἄνω, accuso, culpo. Ab αἰτία.

ΑἰΤΙΑΣΜΑ, ἄπος, τὸ, criminatio, accusatio. Ab Αἰτιάσμαι, ὅμαι, *φ*, ἄπομαι, causam attribuo, assigno, imputo, acceptum fero, causor, Gl. V. Il. 10, 220. αἰτιάωμαι, crimino, accuso, culpo, incuso. Αἰτιάσθαι τινὰ ὕβριως, iautὸν συμπεριεσθῶν, αὐτὸν τῆς κακίας τὸς Σίδε, acceptum referre; αὐτὸν εἰς ὕβριον φανῆναι, de superbia. Τί ταῦτα τὸς Λάκωνας αἰτιάμεθα, accusamus, Aristoph. Ach. 519. Κ' ἐν αἰτιάμῃ κύνον ὡς τὸς ἐν τίλει, Soph. Phil. 384. Ab αἰτία, causa.

ΑἰΤΙΑΣΙΣ, *ιως*, ἡ, accusatio, querela, litis principium, Gl. V. conquestio, incusatio. Ab αἰτιάσθαι.

ΑἰΤΙΑΣΤΕΩΝ, accusandum est, causa tribuenda. Ab αἰτιάωμαι.

ΑἰΤΙΑΣΤΕΩΣ, ἡ, ὄν, criminatorius, accusatorius, accusativus; αἰτιαστικῆς, sc. πτώσεως, accusativus, scil. casus. Ab eod.

ΑἰΤΙΑΣΤΙΚΩΣ, accusatorie; (2) in accusativo.

ΑἰΤΙΑΣΤΟΣ, ἡ, ὄν, ex alio tamquam ex causa procedens, effectus; (2) qui pro causa, sc. ratione adfertur. Ab αἰτία, causa.

ΑἰΤΙΣ, *αυσε*, gen. sing. *Ion.* pro αἰτίας.

ΑἰΤΙῶν, *φ*, ἴσω, peto, mendico, Coll. in Dian. 31; in Cererem, 115. Ab αἰτίω.

ΑἰΤΙΟΛΟΓΕΩ, ὦ, *φ*, ἴσω, rationem seu causam reddo; αἰτιολογῶμαι, idem.

ΑἰΤΙΟΛΟΓΙΑ, *ας*, ἡ, causæ redditio, demonstratio.

ΑἰΤΙΟΛΟΓΙΚΩΣ, ἡ, ὄν, peritus reddendi rationem ejus, quod versatur in quæstione; (2) sensualis, rationalis, causativus, judicialis. Ph. Ab

Αἰτιολόγος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, qui causam seu rationem reddit, qui sequitur rationem et utitur probationibus. Ex αἰτία, causa, et λόγος, sermo, vel λέγω, dico.

Αἰτίων, *α*, τὸ, causa, ratio; (2) culpa, accusatio; (3) noxa; (4) τὰ αἰτίαι sc. πράγματα, origines, res antiquissimæ, quo nomine et argumento scripsit libris Callimachus, Ern. Ab αἰτία.

Αἰτίος, *ια*, *ιον*, qui in causa est, culpandus, accusandus; (2) auctor. Ab αἰτία.

Αἰτιώδης, *εως*, ὁ ἔξ ἡ, causæ vim habens, vel causam indicans, ut conjunctio causalis in gramm. ; (2) formalis, in sensu metaphysico; τὸ αἰτιώδης, forma.

Αἰτιώδως, *αδν*, causaliter, Ern.

Αἰτιῶντος, 3. pl. præter. opt. med. contr. pro αἰτιῶντο, ab αἰτιάσθαι.

Αἴτας, τὸ, hospitium, item lucus, Pind. Eust.

Αἰτῶντι, petenti, dat. sing. part. præter. act. contract. pro αἰτῶντι, a verbo αἰτίω, peto.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præter. conjunct. act. contr. pro αἰτιάμεν.

Αἰφνης, *αδν*, repente, subito. · Ab αἰφν, repente.

Αἰφνίδιον, *αδν*, idem. Ab αἰφνης.

Αἰφνίδιος, υ, ὁ ἔ ῆ, repentinus, improvisus, ex improvise adveniens. Ab eod.
 Αἰφνίδως, adv. repente, statim, ex improvise.
 Ἀιχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσσω.
 Αἰχμᾶς, f. ἄσσω, vibro, jaculor, *Il.* 4, 324.
 Ἡ ἔ πρόσ Ἀτρεΐδαν ἡχμασας χεῖρας, *Soph. Aj.* 97: (2) bellum gerō, suscipio. (2) ἱερὸς δὲ νῦν μόνος θεῶν θελόμενος αἰχμᾶσαι ταῦτα, ἰνδυνισσε bellum hoc ut susciperet, *Soph. Trach.* 355. Ab αἰχμή.
 Αἰχμαλωσία, ας, ῆ, captivitas. Ex αἰχμή, bellum, et ἄλωσις, captura.
 Αἰχμαλωτίζω, f. ὠσα, captivum duco. Αἰχμαλωτίζοντες τὰ γυναῖκα, 2 *Tim.* 3, 6.
 Ab αἰχμαλωτός.
 Αἰχμαλωτίζω, f. ἰσω, captivum abduco, in servitutem abduco. Βάσω δὲ ἕτερον νόμον — αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, *Rom.* 7, 23. Αἰχμαλωτισθῆναι εἰς πάντα τὰ ἔτη, *Luc.* 21, 24. Ab eod.
 Αἰχμαλωτικός, ῆ, ὢν, captivus. Ἐν αἰχμαλωτικῷ καθηβήμῃται, *Eutyr.* *Troad.* 871. Ab eod.
 Αἰχμαλωτής, ἴδω, ῆ, captiva. Ab eod.
 Αἰχμαλωτισθῆν, captivus abductus sum, a. 1. ind. pass. Ion. pro χημαλωτισθῆν.
 Αἰχμαλωτίζει, ῶ, ὁ, captivator, *Gl. V.* qui captivos ducit. Ab αἰχμαλωτίζω.
 Αἰχμαλωτός, υ, ὁ ἔ ῆ, bello captus, manu captus, captivus. Ex αἰχμή et ἄλωτός.
 Αἰχμάσσω, idem quod αἰχμάζω.
 Αἰχμαστᾶς, bellator, *Dor.* pro αἰχμητής.
 ΑἶΧΜΑ, ῆς, ῆ, cuspis, mucro; (2) hasta, lancea, hastile, spiculum, telum; (3) bellum, arma; (4) unguis, ut belluarum et avium rapacium, *Eryn.* Ἰδοὺ αἰχμῆς, peritus armorum, *Call.* in *Jov.* 74.
 Αἰχμήσις, εντος, ὁ, bellicosus.
 Αἰχμητάς, bellator, voc. sing. ab αἰχμητής.
 Αἰχμητᾶν, gen. plur. *Æol.* pro αἰχμητῶν.
 Αἰχμητήριος, ας, ὢν, bellicus.
 Αἰχμητής, ῶ, ὁ, bellator, bellicosus, *Il.* 1, 150.
 Ab αἰχμή.
 Αἰχμητις, ἴδω, ῆ, bellatrix, perita hastæ.
 Αἰχμίον, υ, τὸ, hastile, telum, hasta, *Hes. Dim.* Ab αἰχμή.
 Αἰχμώδης, υ, ὁ ἔ ῆ, bello captus et victus.
 Ex αἰχμή et δῖος, vincio.
 Αἰχμοφόρος, υ, ὁ ἔ ῆ, hastam gerens, hastatus; (2) satelles. Ex αἰχμή et φέρω.
 ΑἶΨΑ, adv. statim, continuo, cito, celeriter, *Il.* 1, 303.
 Αἰψηροκέλευθος, ῆ, ὁ ἔ ῆ, celeriter viam conficiens. Ex αἶψα et κέλευθος, via.
 Αἶψηρός, ρῶ, ἐν, celer, velox. Ab αἶψα.
 ΑἶΨΩ, audio, *Il.* 10, 160; (2) efflo; (3) intelligo, scio.
 ΑἶΨΩΝ, ὠνος, ὁ, ævum, æternitas; seculum, quasi ἄν ὦν, *Gl. V.* (2) vita, tempus vitæ hominis, *Il.* 4, 478. hominum memoria; (3) improbi homines, *N. T.* (4) spinæ medulla.
 Αἶων, littus, *Dor.* pro πῶν.
 Αἰωνίζω, f. ἰσω, æternum reddo; (2) perenno, duro perpetuo. Ab αἶων.
 Αἰώνιος, ας, ὁ ἔ ῆ, et αἰώνιος, ἰας, ἰων, æternus, sempiternus, perennis, *Call. Dian.* 6. Ab eod.
 Αἰωνίως, adv. æternum, æternum.
 Αἰωνοτόκος, ὢν, securum parens, *Synes.* Ab αἶων et τίπτω.
 Αἰσάρα, ας, ῆ, exaltatio; (2) gestatio, sc. lectus, sella, in qua gestatur aliquis, ut leniter agitetur corpus; (3) vas pensile; (4) suspensidium; (5) restis, quo quis ad suspensidium utitur. Ταῦτα δὲ πάντα κινεῖν ἄνω καὶ κάτω, ὥστερ αἰσᾶραν τινὰ ἵδοντες ἐν τῇ γῇ, hæc autem oscillum, *Plat. Phæd.* 60.
 Αἰσπερῶν, imperf. ind. pass. Ion. pro ἠσπερῶν.
 Αἰσπένω, ὦ, f. ἥσω, in sublime attollo, sursum tollo, elevo, eveho; (2) suspendo; et ad hæc αἰσπερῶν, pendo, spe suspensussum; (3) rebus novis imminere. Αἰσπρῶν τι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, αἰσπερῶσθαι τὴν ψυχὴν ἐλπίσιν αἰσπερῶν ὑπὲρ μεγάλων, magna aggressus. Hinc Αἰσπρᾶμα, ἄτος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, subvectio; (2) suspensio; (3) gestatio, agitatio.

tatio corporis, quæ fit gestando in sede vel lecto. *For medicorum. V. αἰώρα, Ern.*
Διώρησις, ιω, ἡ idem et ab eod.
Διώρητος, evectus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ῥώρητος, a verbo αἰώρειν.
Διωρίζω, f. ιω, gesto, Gl. V. αἰωρίζεται, gestatur. Ab αἰώρα.
Ἀκῆ, tacite, Dor. pro ἀκή.
Ἀκαδημία, sive Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, gymnasium publicum Athenis. Repertur etiam Ἀκαδημίον, τό. Ab Ἀκαδήμος, Academicus.
Ἀκαδημικός, ἡ, ὄν, Academicus; (2) Philosphus Academicus.
Ἀκίζω, f. αω, acu. Ab ἀκή, acies.
Ἀκῆς, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, non ustus, ustionem non expertus. Ex a priv. et καίω, uro.
Ἀκἀβήτος, α, ὁ ἔξ ἡ, inextinguibilis, qui everti seu dirui non potest. Ex a priv. et καβαίρω, evertō.
Ἀκαβασία, ας, ἡ, immundities, impuritas, spurcicia, illuvies. Ex a priv. et καβαίρω.
Ἀκαβήτης, ητος, ἡ, immunditia. Ex iisd. (sed aut ἀκαβήσιος, aut ἀκαβήσιος, leg. Ern.)
Ἀκαβήτος, α, ὁ ἔξ ἡ, impurus, immundus, spurcus, obscænus, pollutus, scelestus.
Ἀκαβοφάγνις, ας, ἡ, impurorum comestio, Suid. Ex ἀκαβήσιος et φαγείν.
Ἀκιδέστος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui non potest retineri. Ex a priv. et κατέχω, contineo.
Ἀκαβήσιος, adv. incontinenter.
Ἀκαίνα, ης, ἡ, spina; (2) stimulus; (3) virga decempealis. Ab ἀκή, acies.
Ἀκαίριος, ἔμαι, opportunitate temporis destitutus. Ἐφ' ᾧ ἔφρονεῖτε, ἡκαίριός δι, Phil. 4, 10. Ab ἀκαίριος.
Ἀκαίρια, ας, ἡ, intempestivitas, non opportuno tempus; (2) molestia incommode interpellans; (3) immodestia. Ab eod.
Ἀκαίριος, η, ὄν, intempestivus.
Ἀκαίριος, α, ὁ ἔξ ἡ, intempestive clamans; (2) loquax, blatero. Ex ἡκαίριος et βόη.
Ἀκαίριος, ας, ἡ, intempestiva sermocinatio. Ex ἡκαίριος et λόγος, sermo.
Ἀκαίριος, α, ὁ ἔξ ἡ, intempestivus, non opportunus; (2) importunus, tempus opportunum non observans; (3) qui non habet vacuum tempus; (4) immodicus. Ex a et καίριος.
Ἀκαίριος, adv. intempestive, non opportune; (2) immodice.
ἈΚΑΚΑΔΙΣ, ἰδος, ἡ, semen fruticis Ægyptiaci.
Ἀκακίμφοτος, α, ὁ ἔξ ἡ, mala fama liberatus, qui male audire desiit. Ex a et κακίμφοτος.
Ἀκακῆς, εος, ὁ ἔξ ἡ, non nocens; (2) nullo malo dignus. Ab ἡκακῆς.
Ἀκακῆσιος, (Ἀκακῆσιος, Suid.) Epith. Mercurii ab urbe, seu monte, ubi cultus, Ern. Call. Dian. 148.
Ἀκακῆτις, ὁ, nominativus Macedonicus pro ἀκακῆτης, Il. 16, 185. ut ἰσπαλάτα, ibid. 7, 125: ἰσπαλάτα, ibid. 2, 336; sexcentaque alia.
Ἀκακῆτης, α, ὁ, et ἀκακῆτις, apud Poet. nihil male faciens; (2) nullo malo dignus; (3) pacificus. Ab ἡκακῆσιος.
Ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, simplicitas, mens ab omni malo abhorrens. Ab eod.
Ἀκακός, α, ὁ ἔξ ἡ, minime malus, ab omni malitia alienus; (2) innocens, simplex; (3) apertus.
Ἀκακῆρητος, α, ὁ ἔξ ἡ, a malo intactus, nullo maleficio læsus aut depravatus. Ex a priv. et κακῆρητος, maleficus sum.
Ἀκακῆρητος, α, ὁ ἔξ ἡ, innocens, a maleficio vacuus, Suid.
Ἀκακῆριος, ὁ, bonæ seu innoxie mentis homo; innocens.
Ἀκακῆς, adv. pure, simpliciter, sine fraude.
Ἀκακῆσιος, ὁ ἔξ ἡ, non affectus malo; molestiæ expers, Hes. Ab a priv. et κακῆσιος.
ἈΚΑΚΑΝΘΙΣ, ἰδος, ἡ, carduelis, avis; (2) canis. (2) ἡ κωδων ἀκακάνθις ἰσχυρομένη τυφλά τικρεῖ, latrator canis, Aristoph. Pax, 1078.

Ἀκαλαρήτεια, quiete fluentis, gen. sing. Æol. pro ἀκαλαρήτεια, ab
Ἀκαλαρήτης, α, ὁ, placide et quiete fluens, Il. 7, 422. Ab ἀκαλῶς et ῥεῖω.
Ἀκαλαρήτος, ὄν, idem.
Ἀκαλάριος, η, ὄν, idem.
ἈΚΑΛΗΨΗ, ης, ἡ, urtica; (2) spina; (3) concha quædam marina exigua. Ἀπὸ τῆς ὀργῆς τὴν ἀκαλήψην ἀφελῆται, ab iracundia urticam demere, nempe asperitatem, mordacitatem, Aristoph. Vesp. 878. Nota hanc vocem ἀκαλήψην Atticis propriam esse, κνίδη vero dici Ἑλληνικῶς.
Ἀκαλλῆς, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, invenustus, deformis, inelegans. Ex a priv. et κάλλος, pulchritudo.
Ἀκαλλήρητος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui non litavit. Ex a priv. et καλλῆριος, secunda sacra facio.
Ἀκαλλήρητος, adv. non litato, sine litatione.
Ἀκαλλώπιος, α, ὁ ἔξ ἡ, non comptus, non ornatus; (2) curam pulchritudinis negligens; (3) qui non gloriatur. Ex a priv. et καλλώπιος, cultus nimium studiosus.
ἈΚΑΛΩΣ, ἡ, ὄν, quietus.
Ἀκαλῶπιος, α, ὁ ἔξ ἡ, non tectus, inopertus, apertus. Ex a priv. et καλῶπιος, tectus.
Ἀκαλύψις, acc. pl. contr. pro ἀκαλύψις, ab Ἀκαλύψις, ἡ, revelatio.
Ἀκαλῶς, adv. quiete, leniter, sine strepitu.
Ἀκάμαντι, indefesso, dat. sing. ab ἀκάμας.
Ἀκαμαντῆσι, ὄν, adamantinus, Æsch.
Ἀκαμαντολόγχης, ὁ, infatigabilis hasta, seu fortissimus bellator.
Ἀκαμαντομάχης, α, ὁ, idem. Ex μάχομαι.
Ἀκαμαντότης, ὄδος, ὁ ἔξ ἡ, qui pedes habet indefessos, strenuus viator.
Ἀκάμας, αντος, ὁ ἔξ ἡ, indefessus, infatigabilis. Ex a priv. et κάμας, fatigor.
Ἀκαμάτῃσι, dat. plur. f. g. Ion. pro ἀκαμάταις, ab
Ἀκάματος, α, ὁ ἔξ ἡ, labore carens, laborem non sentiens; (2) infatigabilis, indefessus, Il. 5, 4. (3) qui non laboravit, Aristoph. Ὅρμα γὰρ αἰέρος ἀκάματος σιλαγέσται, sine fine coruscet, Nub. 284. Ἀκάματος αἶον, indefessa ætas, immortalitas, Apoll. Rhod. 4, 1656. Hinc adv. ἀκάματα, indefesse, sine intermissione, sine lassitudine. Ex iisd.
Ἀκαματοχόρης, α, ὁ, indefatigabilis bello. Ex ἀκάματος et χόρησι, bellum.
Ἀκαμάτως, adv. sine defatigatione, indefesse.
Ἀκάμυτος, α, ὁ ἔξ ἡ, non connivens. Ex a priv. et καμῖν, conniveo.
Ἀκαμψῆς, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex a priv. et κάμψω, flecto.
Ἀκαμψίας, α, ὁ, qui recta currit. Ex iisdem.
Ἀκάμπιος, α, ὁ ἔξ ἡ, rectus in longitudinem, non reflexus. Ex iisd.
Ἀκαμπτος, α, ὁ ἔξ ἡ, non flexus, qui flecti nequit. Ex iisd. Unde
Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas; (2) constantia.
ἈΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, spina, vepes, sentis; (2) carduus, ut interpret. Schol. Theocriti ad Idyll. 6, 15. (3) aculei piscium vulgo arretes, Plut. de Valet. (4) spina dorsi, Herodot. 4. (5) difficultas, molestia, salebre. Unde
Ἀκανθῶν, ὄνος, ἡ, spinetum, senticetum, dumetum.
Ἀκανθῆς, ἡσσα, ἡν, spinosus, spinis abundans. Ab eod.
Ἀκανθῆς, α, ὁ, cicadæ species, vel potius epitheton tantum cicadæ, ex eo quod inter spinas cantet; (2) spinax, piscis. Ab eodem.
Ἀκανθίζω, f. ιω, spinosum reddo; (2) spinosum sum, spinis horreo. Ab eod.
Ἀκανθικός, ἡ, ὄν, spinosus. Ab eod.
Ἀκανθίλις, ἰδος, ἡ, carduelis: idem quod ἀκανθίς, Schol. Theoc. ad Idyll. 7, 141.
Ἀκανθίνος, ἰνῃ, ἰον, spineus, ex spinis factus et contextus. Ab eod.
Ἀκανθίον, α, τὸ, spina.
Ἀκανθίς, ἰδος, ἡ, carduelis. Ab eod.
Ἀκανθίων, ανος, ὁ, echinus, Gal.
Ἀκανθοβάτης, α, ὁ, per spinas seu sentes gradens, spinigradus. Ex ἰνῃ, βατῖν.

Ἀκανθοβάτης, ἰδος, ἡ, quæ per spinas incedit.
Ἀκανθοβόλος, α, ὁ ἔξ ἡ, spinas jaciens vel emittens. Ex βολῶ, jacio.
Ἀκανθολόγος, α, ὁ ἔξ ἡ, spinas colligans. Ex λῆγω, lego, i. e. colligo.
Ἀκανθόνατος, α, ὁ ἔξ ἡ, dorsum spinis horrens habens; (2) echinus. Ex νάτος.
Ἀκανθοπλήξ, ἡγος, ὁ ἔξ ἡ, a spina vel stimulo ictus; (2) pastinacæ radio vulneratus. Ὀδοῦσις ἀκανθοπλήξ, titulus unius e Sophoclis dramatis, quod laudat Stephani Byz. in Δωδώνη. Titulum dramatis imperite verterunt Stephani interpretes, Ulysses spinis flagellatus, vel, flagris cæsus: verti debuit, Ulysses pastinacæ radio vulneratus. Pastinaca est piscis marinus, de quo vide Plin. 9, 48. Ex ἀκανθα et πλῆττα, percussio.
Ἀκανθος, α, ἡ, acanthus, frutex. Angl. BRANK-URSINE, or BEARSBREECH; (2) ὁ, echinus, erinaceus. Ab ἀκανθα, spina.
Ἀκανθος, α, ὁ ἔξ ἡ, carduo fullonio non carminatus. Ab eod.
Ἀκανθοσεφῆς, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, spinis cinctus. Ex ἀκανθα et σέφω, cingo.
Ἀκανθοφάγος, spinis vescor, Steph.
Ἀκανθοφάγος, α, ὁ ἔξ ἡ, spinis vescens. Ex ἀκανθα et φάγος, edas.
Ἀκανθοφόρος, f. φορέω, spinas fero. Ex φέρω, fero.
Ἀκανθοφόρος, α, ὁ ἔξ ἡ, spiniger, spinas ferens.
Ἀκανθοφύω, ὦ, f. ἡω, spinas produco. Ex ἀκανθα et φύω, gigno, profero.
Ἀκανθόφυλλος, α, ὁ ἔξ ἡ, spinosa folia habens.
Ἀκανθόχοιρος, α, ὁ, porcus spinis horrens, i. e. echinus terrestris.
Ἀκανθῶν, spinosum reddo, Steph.
Ἀκανθούλις, ἰδος, ἡ, carduelis. Ab ἀκανθα.
Ἀκανθώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, spinosus, senticosus, sentus, Gl. V. Metaph. molestiis plenus. Ab ἀκανθα. Unde
Ἀκανθῶν, ὄνος, ὁ, dumetum, vepretum.
Ἀκανθῶν, f. ιω, acanum imitor, acani speciem gero. Ab ἀκανθῶν.
Ἀκανθῶν, ἡ, ὄν, acanicus, qui acani est.
Ἀκάνιον, α, τὸ, spinula. Dim. ab eod.
Ἀκάνιον, α, ὁ ἔξ ἡ, non canonicus, in canonem non relatus. Ex a priv. et κανών.
Ἀκάνιον, adv. non canonicæ, contra canones et regulas ecclesiæ vel conciliorum.
Ἀκάνιος, α, ὁ ἔξ ἡ, acanum, spinæ genus.
Ἀκῆπλήντος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui non cauponatur; (2) integer, simplex, sincerus, non adulteratus. Ex a priv. et καπνῆντος.
Ἀκῆπλος, α, ὁ ἔξ ἡ, caupone carens. Ex a priv. et κάπνιος, caupo.
Ἀκάπνιος, η, ὄν, epith. mellis, idem quod ἡκαπνιος, acapnum, apud Plin.
Ἀκαπνός, α, ὁ ἔξ ἡ, libera fumo; (2) incruentus, cum est epith. sacrificii.
Ἀκάριος, α, ὁ ἔξ ἡ, vecors, sine corde, excors. Ex a priv. et καρδία, cor.
Ἀκάρι, adv. puncto temporis, momento.
Ἀκαρίως, adv. idem.
Ἀκαρή, adv. idem. Ἐδ' ὅσον ἀκαρή, ne tantillum quidem. Ἀκαρή διάλιπον, quum pauxillum remissem, Aristoph. Nub. 496. Οὐκ ἐνὶ περὶ ὅτων ὄχλος χρεσίσιμος ἴσῃ, οὐδ' ἀκαρή, nec hilum, Id. Vesp. 538. Πλὴν τῶν, ὁ φέρεται, ἀκαρή, Id. ibid. 699. Τῶν γὰρ σατράων δὴ ἀκαρή, μέτεσί σοι, Id. Aves, 1048. Ab ἀκαρή.
Ἀκῆρνος, ὄν, caput non habens.
Ἀκαρῆς, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, brevis, individuum; (2) exiguus; (3) minimum interjectum habens spatium, Gl. V. momentarius; ἀκαρῆς, momentum, Gl. V. (4) fere, prope. Ἐν ἀκαρῆ χρόνῳ, brevissimo tempore, Aristoph. Plut. Ex a priv. et καίρω, secare.
Ἀκαρι, animal minutissimum, quale innascitur cere, caseis, et cuti hominum. Ex iisd.
Ἀκαριῶς, αἰα, αἰον, minimus, pauxillus; (2) brevis, momentaneus. Ab ἀκαρῆς.
Ἀκαριῶς, α, ὁ ἔξ ἡ, idem et ab eod.
ἈΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

**Ἀκρός*, cerebrum; (2) caput, *Etym.* Ex a pleon. et *ἀκρόν*, caput.
 **Ἀκαρσίον*, ὦ, f. ἡσ, sine fructu sum, sterilis sum, fructum non gigno. Ab *ἄκαρτος*.
 **Ἀκαρσία*, ας, ἡ, sterilitas.
 **Ἀκάριστος*, ὦ, f. ἡσ, ἀκαρσίον πιδίων, *Euripid. Phæn.* 218. Idem quod
 **Ἀκαρτός*, ας, ὁ ἄ ἡ, infructuosus, fructus expers, sterilis; (2) inutilis.
 **Ἀκάριος*, adv. sine fructu; (2) sine prole, de mulieribus.
 **Ἀκάριος*, ας, ὁ ἄ ἡ, ex quo nullus fructus percipitur. Ex a priv. et *καρσίμαι*, fruiscor.
 **Ἀκαρίστητος*, ας, ὁ ἄ ἡ, intolerabilis. Ex a priv. et *καρσίμαι*, tolero.
 **Ἀκαρτός*, ας, ὁ ἄ ἡ, intonsus. Ex a priv. et *καρτός*, tonsus.
 **Ἀκαρφής*, ὅς, ὁ ἄ ἡ, qui arefactus non est, nec succo plane caret. Ex a priv. et *κάρφω*.
 **Ἀκάρως*, adv. puncto temporis. Ab *ἄκαρως*.
 **Ἀκάσκα*, vel *ἄκασκῶ*, quiete, placide, molli-ter, lente, pedetentim, *Etym.* Ab *ἄκην*.
 **Ἀκακάιος*, ον, valde ornatus, apud *Æsch.*
 **Ἀκαρόρων*, ονος, ὁ ἄ ἡ, prudens, acuta mente præditus, *Hes.* Ex *ἀκάρω* et *φρήν*.
 **Ἀκάτῳ*, ας, ὁ ἄ ἡ, non coactus, *Suid.* Ex a priv. κατὰ, et *βιάζω*, cogo.
 **Ἀκατέλκτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui deieci non potest; (2) invictus, invincibilis. Τὸν ἀκατέλκτον λόγον, invictum illum sermonem, *Aristoph. Nub.* 1230. Ex a priv. et *κατέλλω*, de-jicio.
 **Ἀκατάγγελλτος*, ὁ ἄ ἡ, non denunciatus, sine denunciatione illatus. Ὅς ἀκατάγγελλον ἔξενονχοτος πρὸς αὐτὸς πόλιμοι, *Plut. in Numa.* Epith. belli.
 **Ἀκατάρωντος*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui damnari aut re-prehendi nequit, in quem reprehensio non cadit. Ex a priv. et *καταγινώσκω*. Hinc
 **Ἀκατάρωντος*, adv. sine reprehensione, ut con-demnari nequeat, *Ern.*
 **Ἀκατάρωντος*, ας, ὁ ἄ ἡ, inexpugnabilis, in-victus. Ex a priv. et *καταγινώσκω*.
 **Ἀκατάδικτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, indamnatus, *Gl. V.* Ex a priv. et *καταδικάζω*, condemno.
 **Ἀκαταθύμιος*, ας, ὁ ἄ ἡ, ingratus, injucundus, parum aridens.
 **Ἀκαταϊάτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, non accusabilis, cul-pa vacans. Ex a priv. et *καταϊάομαι*, ac-cuso.
 **Ἀκατακλύπτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, non velatus, non opertus, non tectus.
 **Ἀκατάκλτος*, qui frangi nequit. *Hesych.* in *ἄκαρτος*.
 **Ἀκατακόρητος*, ας, ὁ ἄ ἡ, inexornatus, in-dispositus. Ex a priv. et *κατακορῶμαι*, orno.
 **Ἀκατάκριτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, non damnatus, *Ph.* indamnatus; (2) cui indicta causa poena in-fligitur. Ex a priv. et *κατακρίνω*, damno.
 **Ἀκατακρίτως*, adv. sine iudicio, indicta causa.
 **Ἀκατακρηκτικός*, versus in cujus fine nulla syl-laba redundat.
 **Ἀκατάληκτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, non cessans, non de-sinens. Ex a priv. et *καταλήγω*, desino.
 **Ἀκαταλήκτος*, adv. indesinenter.
 **Ἀκατάληκτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui comprehendī, in-cludi, circumiri non potest, de locis; (2) quem assequi quocunque modo non licet; (3) philosophis, incomprehensibilis, qui per-cipi non potest.
 **Ἀκατάληκτος*, ita ut assequi eum non liceat: cursu, ubi est velocissime; oculis, ubi est vel tenuissime vel celerrime; vel mente, ubi est obscurissime, *Ern.*
 **Ἀκαταληψία*, ας, ἡ, incomprehensibilitas, vox *philos.* quæ adimit facultatem rerum perci-piendarum sine metu erroris. Ex a priv. et *καταλαμβάνω*, comprehendo.
 **Ἀκατάλλακτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, implacabilis. Ex a priv. et *κατάλλασσω*, placo.
 **Ἀκατάλλακτος*, adv. implacabiliter.
 **Ἀκατάλληλος*, ας, ὁ ἄ ἡ, incongruus, absonus. *Gl. V.* præposterus, mutabilis.
 **Ἀκατάλληλος*, adv. incongrue, inconcinne.
 **Ἀκατάλυτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, indissolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex a priv. et *κατάλυω*.

**Ἀκαταμάχητος*, η, ον, qui disci, intelligi non potest.
 **Ἀκαταμάχτος*, ον, qui propter duritiem con-tundi aut molliiri vel subigi, et alteri rei il-lini non potest.
 **Ἀκαταμάχτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi potest, ineluctabilis, *Ph.* Ex a priv. et *καταμάχομαι*.
 **Ἀκαταμήρητος*, ας, ὁ ἄ ἡ, immensus. Ex a priv. et *καταμήρηται*, dimetior.
 **Ἀκατανόητος*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui intelligi aut per-cipi nequit. *Gl. V.* inconsideratus, item im-mensus. Ex a priv. et *κατανόω*, intelligo.
 **Ἀκαταπάλαιος*, ας, ὁ ἄ ἡ, insuperabilis, lucta non superandus, *Gl. V.* inextricabilis. Ex a priv. et *καταπαλίσσω*.
 **Ἀκατάπαυτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, irrequietus, cessare nescius, finem non habens; (2) qui sedari seu cohiberi nequit. Ex a priv. et *κατα-παύω*.
 **Ἀκαταπαύτως*, adv. irrequiete, sine quiete; (2) sine fine.
 **Ἀκατάπληκτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, non attonitus, im-perterritus. Ex a priv. et *καταπλήττω*.
 **Ἀκαταπλήκτος*, adv. intrepide.
 **Ἀκαταπόνητος*, ας, ὁ ἄ ἡ, infatigabilis, invic-tus. Ex a priv. et *καταπονέω*, futio.
 **Ἀκατάπτος*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui deglutiri nequit. Ex a priv. et *καταπίνω*, absorbo, deglutio.
 **Ἀκαταπτότης*, ον, qui terri non potest.
 **Ἀκαταπρῶντος*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui sedari et deliniri nequit, implacabilis, implacatus. Ex a priv. et *καταπραίνω*, delinno, placo.
 **Ἀκατάρδεις*, ας, ὁ ἄ ἡ, non rigatus, siccus. Ex a priv. et *ἀρδύνω*, rigo.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui decuti seu detur-bari non potest, firmus, inconcussus. Ex a priv. et *κατασίωμαι*, decutio.
 **Ἀκατάσημαντος*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui non est obsig-natus. Ex a priv. et *κατασημαίνω*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, inconsideratus. Ex a priv. et *κατασιόμαι*, considero.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, inconsiderate.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, non elaboratus; (2) informis, rudis, inconditus, incompo-situs, *Gl. V.*
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, incondite, incomposite.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, solutus, incompotus; (2) non probatus argumentis; (3) carens elocutionis arte; (4) omnino simplex, sine apparatu, magnificentia, ut *βίος ἀκατάσις*. Ex a priv. et *κατασιεύω*.
 **Ἀκατάσις*, adv. sine ulla arte; (2) temere, sine opera humana, *Ern.*
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, non opacus, non um-brosus; (2) apertus. Ex a priv. et *κατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, inconsideratus, qui nihil explorat. Ex a priv. et *κατασιόμαι*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, reprehensionis, irri-sionis, non obnoxius, *Suid.* Ex a et *κατα-σιόμαι*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ἡ, turba, tumultus, seditio; (2) confusio, opponitur ordini, *N. T. (Jac. 3, 16.)*; (3) trepidatio; (4) inconstantia, *Ern.* Ex a priv. et *κατάσις*, consisto.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, inconstans, incertus, infirmus. Ex iisd.
 **Ἀκατάσις*, adv. incomposite, confuse.
 **Ἀκατάσις*, ον, finem, exitum non habens.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui coerceri nequit. Ex a priv. et *κατάσις*, seu *κατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, adv. incontinenter.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui absumi non potest, *Suid.* Ex a priv. et *κατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui non est cata-phractus, seu armis septus. Ex a priv. et *κατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, non contemnendus, satis fortis, doctus. *Ἀκατάσις* ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διέτιλεται, *Xenoph. Agesil.* 6, 8. Ex a priv. et *κατάσις*, contemno.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, intractabilis. *Ἀκατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, vel nequit culpam, *Suid.* Ex a priv. κατὰ, et *ψεύδος*, reprehensibilis.
 **Ἀκατάσις*, adv. citra reprehensionem.

**Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, haud ementitus, non fictus. Ex a priv. κατὰ, et *ψεύδος*, mentior.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, incompotus, nudus, impolitus; (2) inchoatus; (3) qui nequit confici, domari, frangi. *Gl. V.* infectus. Ex a priv. et *κατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, insonnis, vigilans. Ex a priv. et *κατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, accusationi non ob-noxius, irreprehensibilis. Ex a priv. et *κα-τάσις*, accuso.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, citra reprehensionem vel accusationem, *Suid.*
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, non initiatus, qui prima religionis Christianæ fundamenta non-dum percepit. Ex a priv. et *κατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, parvi navigii genus, genus na-viculæ piscatoriæ. *Gl. V.* cymba. *Dim.* ab *ἄκατος*.
 **Ἀκατάσις*, non conspicuus, non oculis expo-situs. *Ἡ γὰρ προσώπτις ἀνορθότατος καὶ ἀκα-τόπτος σχολῆς ἐπιλήθεται νομίσασα, Helio-dor.* 6.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, genus navigii actuarii; (2) genus poculi. (1) τὴν ἄκατον παραβάλ-λε, lembum habe paratum, *Aristoph. Equit.* 559.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, innominatus, qui nomen non habet; (2) obscurus, ignobilis. Ex a priv. κατὰ, et *νομάζω*, nomino.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui sine caule est, caulis expers. Ex a priv. et *κατάσις*, caulis.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, non signatus cauterio. *Ἀκατάσις*. *Ἀγίλιν ἀπέλασαντα ἀκα-τάσις*, *Strab.* 5.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, non ustus; (2) qui aduri nequit. Ex a priv. et *κατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, jactantiae odium, orationis modestia, *Suid.* Ex a priv. et *κατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, tristitia erant, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *ἀκατάσις*, ab
 **Ἀκατάσις*, ας, f. ἡσ, et *ἀκατάσις*, tristitia ad-ficio. Hinc *ἀκατάσις*, tristis. *Κραδίην ἀκατάσις*, *Hesiod. Theog.* 99. Ex a pleon. et *ἄχος*, tristitia.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, animo dolens, præ-s. part. pass. verbi *ἀκατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἡκατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, perf. inf. pass. *Ion.* pro *ἡκατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, f. ἡσ, idem, *Il.* 6, 486.
 **Ἀκατάσις*, perf. part. pass. *Ion.* et per *Synop.* pro *ἡκατάσις*, ab *ἀκατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, ας, fut. ἡσ, acuo. *Ἐλπετο δ' ἄλλω-μον ἔγχεος ἀκατάσις* ὅτι χαλκῷ, *Odys.* 1, 99: Ab *ἄκατος*, acies.
 **Ἀκατάσις*, dolore, mæstitia, tristitia adficio, *Hesiod. Theog.* 868. Ex a pleon. et *ἄχος*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, leguminis genus rotundum ac du-rum ita ut aegre frangi queat. Ex a priv. et *κίω*, findo.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, qui frangi, findi, ad dis-solvi nequit. Ex a priv. et *κίω*, findo.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, sanans, part. præ-s. med. *Ion.* et *Poet.* pro *ἀκατάσις*, a verbo *ἀκατάσις*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, intonsus, *Dorice* pro *ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, non tonsus. Ex a priv. *κίω*, tondo, et *κίω*, coma.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, idem et ex iisd.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, invius. Ex a priv. et *κίω*, tondo.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, injussus. Ex a priv. et *κίω*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, nullo putamine tectus, non tectus, nudus. Ex a priv. et *κίω*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, contemptus vanæ gloriæ.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, vanæ gloriæ non appe-tens, vacuus ostentatione.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ab a priv. *κίω*, et *σπάθῃ*, studium gloriæ.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, stimulo seu aculeo non ictus, non percussus cuspidem teli. Ex a priv. et *κίω*, stimulo.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, stimulo, aculeo, calcari-bus carens. Ex a priv. et *κίω*.
 **Ἀκατάσις*, ας, ὁ ἄ ἡ, non evacuatus vel ex-haustus. Ex a priv. et *κίω*, vacuo.

***ΑΚΕΟΜΑΙ**, ἔμαι, fut. ἴσμαι, et ἡσμαι, sano, medeor, medicor; (2) *metaphor.* expio, sarcio, resarcio, revoco, retracto. *Ἀκίσθαι* ἔλκος, δίψαν, τὰ διεργαζόμενα, ὑποδήματα, θυσιᾶς ἀδικήματα. Βυλόμενοι ἀκίσσασθαι τὴν ἀμερτάδα, volentes crimen expiare, *Herodot.* 1, 167.

***Ἀκίεσα**, fam. ab ἀκίαν, tacita, quieta, *Apoll. Rhod.* 3, 85.

***Ἀκίρατος**, α, ὁ ἔξ ἡ, sincerus, purus, integer, illibatus; (2) innocens, placidus. Ex α priv. et κίρα, misceo. Hinc

***Ἀκίρατὸς**, ητος, ἡ, sinceritas, integritas.

***Ἀκίρατος**, adv. sincere, *Phil.* Ab ἀκίρατος.

***Ἀκίρῶτος**, α, ὁ ἔξ ἡ, cornibus vacans. Ex α priv. et κίρας, cornu.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ ἔξ ἡ, non tactus, non ictus fulmine. Ex α priv. et κίρανω, curo.

***Ἀκίρῶντα**, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab

***Ἀκίρῶς**, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, non lucrosus; (2) damnosus. Ex α priv. et κίρως, lucrum.

***Ἀκίρως**, α, ὁ ἔξ ἡ, cauda carens.

***Ἀκίρῶντα**, ας, ἡ, rei pecuniariae summa inopia. Ex α priv. et κίρῶντα, nimulus.

***Ἀκίρως**, α, ὁ ἔξ ἡ, cornua non habens. Ex α priv. et κίρας, cornu.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ, intonsus, *Il.* 20, 39. Ex α priv. κίρα, tondeo, et κίρα, coma.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ ἔξ ἡ, expers asperitatis ejus quae medicis κίρῶντος dicitur. *Φάρμακον ἀκίρῶντος*, *Arct.*

***Ἀκίρως**, α, ὁ ἔξ ἡ, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex α priv. et κίρας, cornu.

***Ἀκίρῶντα**, α. 1. ind. med. *Ionice* pro ἡκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, aor. 1. inf. med. v. ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ ἔξ ἡ, mortales sanans. Ex ἀκίρῶντα et βοσῶς.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ ἔξ ἡ, medicabilis, sanabilis; (2) valens ad sanandum. Ab ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ ἔξ ἡ, epith. Apollinis, ab arte medendi.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ, dolore mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκίρῶντα et πόνος.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, sanatio, medela.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem; (2) sanitatis recuperatio. Ab ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ ἔξ ἡ, sanabilis, medicabilis.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ ἔξ ἡ, sanans, vim habens sanandi. Ab ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ ἔξ ἡ, medicus; (3) sator; (3) domitor, qui regit. (3) ἱσποισιν τὸν ἀκίρῶντα χαλινὸν κτίσας, frænum instituiti rectorem equorum, *Soph. Œd. Col.* 713. Ab eod.

***Ἀκίρῶντος**, α, ὁ ἔξ ἡ, aptus, sarcienti peritus. Ab ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ἴδος, ἡ, fornacis ferreae genus, *Dioscor.*

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, *Ionice* ἀκίρῶντα, medicina, ars medica. Ab ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, medicinalis. Ab ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, sanabilis, medicabilis.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, acus.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem. *Eustath.*

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, medicatrix; (2) sartrix, *Gl. V.* sarcinatrix.

***Ἀκίρῶντος**, ἴδος, ἡ, idem.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem. *Soph. Hes.*

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, medicus. Ab ἀκίρῶντα, sano.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, remedium adferens, salutaris. Ex ἀκίρῶντα et φέρω, fero.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, dolores sanans, doloribus medens. Ex ἀκίρῶντα et ὀδύνω, dolor.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

***Ἀκίρῶντος**, ας, ἡ, idem quod ἀκίρῶντα.

**Ἀκίωτατοι*, *firmissimi*, nom. pl. ab *ἀκίωτατος*, quod est superlat. ab *ἄκιος*.
 **Ἀκίωζομαι*, f. *ἰσμεν*, simulare recuso. Ab *Ἀκίω*, muliere, quae simulate recusabat quod maxime cupiebat. *Μικρά μὲν ἐν ἡκίαντο παραινέμενοι*, *Plut.* Hinc
 **Ἀκισμός*, ὁ, ὁ, simulata recusatio.
 **Ἀκιστοῦν*, perdere cirmices. *Ep. ap. Steph.*
 **Ἀκλαίης*, ὁ, ὁ, *illacrymabilis*. *Ex a priv. et κλαίω, flecto.*
 **Ἀκλάωτος*, exsors, *Dorice* pro *ἀκλήρωτος*.
 **Ἀκλάς*, ἄδος, ἡ, non fracta. *Epith. vitis*, cui sarmenta non sunt amputata. *Ex a priv. et κλάω, frango.* Unde
 **Ἀκλάστος*, ὁ, ὁ, *non fractus, infractus*.
 **Ἀκλαυτή*, seu *ἀκλαυτέ*, adv. sine fletu. Ab
 **Ἀκλαυτος*, ὁ, ὁ, *indeploratus, indefectus*. *Gl. V. inflexibilis.* *Ex a priv. et κλαίω.*
 **Ἀκλαυτος*, ὁ, ὁ, *idem et ex iisd.*
 **Ἀκλαυτέ*, adv. sine fletu, *Call. in Dian. 167.*
 **Ἀκλήης*, ὁ, ὁ, *inglorius, turpis, fedus*.
 **Τοῖς φίλοις ἀκλήϊστατον ὄρεον*, *Xenoph. Oeconom. 3.* 4. **Ἀκλήης* δ' ἔσται σπολάς ἀνεν χιτῶνος, *Aristoph. Aves, 945.* *Ex a et κλέος.* Hinc
 **Ἀκλήϊα*, ας, ἡ, seu *ἀκλήϊα*, ignobilitas, infamia.
 **Ἀκλήϊης*, ὁ, ὁ, *Poet.* pro *ἀκλήϊης*.
 **Ἀκλήϊος*, ὁ, ὁ, *non clausus*.
 **Ἀκλήϊος*, *Poet.* adv. sine gloria. *Μὴ μὲν ἀσπυδίζῃ παὶ ἀκλήϊως ἀποδοίμην*, *perierim, Il. 22, 304.* Ab *ἀκλήϊης*.
 **Ἀκλήϊστος*, ὁ, ὁ, *non furans*; (2) qui non aliud in corde occultum, aliud in lingua promptum habet. *Ex a priv. et κλίστω.*
 **Ἀκλήϊος*, adv. inglorie. Ab *ἀκλήϊης*.
 **Ἀκλήϊονίως*, adv. sine gloria, fama. Ab *a priv. et κληδών, fama.*
 **Ἀκλήϊστος*, ὁ, *Poet.* pro *ἀκλήϊστος*. **Ἐχὲ γὰρ τίγος κληδόνιστον*, *Call. Frag. 41, 2.*
 **Ἀκλήϊα*, ὡ, f. ἡσσω, sum exsors, miseris adfigor. *Ex a priv. et κλήϊος, sors.* Hinc
 **Ἀκλήϊημα*, ἄτος, τό, infortunium, calamitas.
 **Ἀκλήϊα*, ας, ἡ, *egestas, infelicitas*. Ab
 **Ἀκλήϊος*, ὁ, ὁ, *exsors*; (2) *pauper, egenus*; (3) *infelix, miser*. *Ex a priv. et κλήϊος.*
 **Ἀκλήϊωται*, adv. citra sortem.
 **Ἀκλήϊωται*, adv. *idem*; ab
 **Ἀκλήϊωτος*, ὁ, ὁ, *sorte non lectus*; (2) *exsors, expers*. *Ex a priv. et κλήϊω.*
 **Ἀκλήϊστος*, ὁ, *idem quod ἀκλήϊστος*.
 **Ἀκλήϊτι*, adv. sine vocatione, invitatione, *ἀκλήϊτος*, *Steph.* Ab
 **Ἀκλήϊστος*, ὁ, ὁ, *non vocatus, non invitatus*; (2) *nomine carens*. *Νομίμας γυλαίνοντες εἶναι τὸ ἀκλήϊον*, ἡ τὸ κεκλημένον ἰλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Xenoph. Sympos. 1, 13.*
 **Ἀκλήϊως*, adv. in neutram partem vergendo.
 **Ἦνεν ἀκλήϊως τὸν κύριον δόλιχον*, *Anthol. inedita. Epigr. 298, 4.*
 **Ἀκλήϊης*, ὁ, ὁ, *non vacillans*; (2) *firmus, rigidus, qui flecti nequit, aut deflexus non est*. *Ph. durus.* *Ex a priv. et κλίνω.* Unde
 **Ἀκλήϊως*, adv. *idem quod ἀκλήϊως*.
 **Ἀκλήϊτος*, ὁ, ὁ, *qui non declinatur*.
 **Ἀκλήϊτος*, indeclinabiliter, sine declinatione.
 **Ἀκλήϊντος*, ὁ, ὁ, *imperturbatus, non agitatus, inconcussus*. *Ex a priv. et κλίνω.*
 **Ἀκλόνος*, ὁ, ὁ, *idem*. *Ex a priv. et κλόνος*.
 **Ἀκλάστος*, ὁ, ὁ, *furum injuriæ non expositus, non deceptus*; (2) *non furtivus*. *Ex a priv. et κλοπή, furtum.*
 **Ἀκλιδώνιστος*, ὁ, ὁ, *fluctibus non agitatus, tranquillius*. *Ex a priv. et κλυδωνίζομαι.*
 **Ἀκλιδώνιστος*, adv. sine fluctibus, tranquille.
 **Ἀκλυστος*, ὁ, ὁ, *non ablatus*; (2) *undis non agitatus, tranquillius, ut portus*. *Ex a priv. et κλύω, abluo.*
 **Ἀκλύντος*, ὁ, ὁ, *ramulis carens*. *Ex a priv. et κλύνω, ramulus.*
 **Ἀκλυστος*, ὁ, ὁ, *nendo non ductus, tortus, seu connexus*. *Ex a priv. et κλώω, peco.*
 **Ἀκμάζω*, f. ὄσω, *floreo ætate, ætate sum firma*; (2) *sum vegetus et validus per ætatem, polleo robore juvenili*; (3) *facio ea quæ juvenes decet*; (4) *polleo, vigeo, floreo re*

quacumque. *Gl. V. vigeo, adolesco, pubesco, viresco, vireo*; *ἀκμάζων, vegetus, vicens, Phil. ἀκμάζοντα, vivida, fortis, Phil. ἀκμάζιν τὴν ἡλικίαν, νόστη, πολλῇ, πλῆτει, χρημασί, πειρῇ, σφαιρῇ, πρὸς δύναμιν ἀκμάζων σίτος, maturum, μέλι, πόλεμος ἀκμάζοντα ἡμέρα, νύξ, δίερος, medius.* Ab *ἀκμή*.
 **Ἀκμαῖος*, αἶα, αἶον, *vicens, florens ætate, florens re quacumque*; (2) *juvenis, adultus*; (3) *vegetus*; (4) *maturus, tempestivus*; (5) *vigoris plenus, Ph. (6) opportunus*; (7) *qui in ipso temporis articulo rem aliquam aggreditur*. Ab eod.
 **Ἀκμαῖος*, adv. in flore; (2) *cum vigore*; (3) *mature*.
 **Ἀκμαῖα*, acc. sing. *Dor.* pro *ἀκμήν*, ab *ἀκμή*.
 **Ἀκμαστής*, ὁ, ὁ, *strenuus, validus, robustus*. Ab *ἀκμάζω*.
 **AKMH*, ἡς, ἡ, *cuspid, acies, Il. 10, 173*; (2) *vigor, maturitas seu flos ætatis, firma ætas, juvenus*; (3) *in ἀκμήν dicuntur esse omnia, cum sunt in summa vi, optima conditione, &c.* (4) *articulus temporis, quo aliquid agi debet, tempus rei agendæ*; (5) *ἀκμαῖ*, vari, quia in juvenili ætate nasci solent in facie, *Ern.* (1) *Ἐπὶ ξυρῇ ἴσται ἀκμήν*, in novacula sita est (res) acie. Hinc posses referre ad tertiam significat, *Il. 10, 173.* (2) *πάντας ἐν ἀκμήν*, omnes florentes ætate, *Call. in Cererem, 34.* (3) *ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν, ἀλλ' ἔσται ἐπ' αὐτῇ τῇ ἀκμήν*, ἡ δὲ παρὸντ' ἐμύνειν, *Aristoph. Plut. 255.* Ὡς ἀκμή καλεῖται. **Ἡκάθε παρὸντ' αἰῶνι τῷ συμμάχῳ*, tempus vocat, *Eurip. Hecub. 1042.* Οὐκ ἴδμεν ἀκμήν, non est sedendi tempus, *Soph. Ajax, 818.* **Ἀκμαῖ*, summitates digitorum, ἡμφοδίων ἀκμαῖς, utraque manu. *Soph. Ed. Tyr. 1243.* ποδῶν ἀκμαῖς, summitates pedum, *Id. ibid. 1034.* ἀκμήν ἦεν, ætas. τίνα δ' ἀκμήν ἦεν τότε, *Id. ibid. 741.*
 **Ἀκμήν*, adv. adhuc, etiam nunc; (2) *sedulo, strenue*; (3) *cum maxime*; (4) *aliquamdiu*. Ab *ἀκμή*, vel etiam pro κατ' ἀκμήν.
 **Ἀκμηνός*, ὁ, ὁ, *adultus*; (2) *florens*; (3) *exuberans*. Ab eod.
 **AKMHNOZ*, ὁ, ὁ, *jejunus, qui non gustavit; item, qui non bibit, siccus*. **Ἀκμηνος σίτοις*, expers cibi, *Il. 19, 163.* **Ἀκμηνος βορέης*, *Lycoph. 672.*
 **Ἀκμής*, ὁ, ὁ, *non defatigatus, non defessus, recens, integer*; pro *ἀκαμής*, *Il. 11, 801.* *Ex a priv. et κάμνω*.
 **Ἀκμήτης*, ὁ, ὁ, *idem*.
 **Ἀκμητή*, adv. sine lassitudine. Ab *ἀκμή*.
 **Ἀκμητος*, ὁ, ὁ, *ἡ ἀκμήν*; ἡ, ὁ, *idem*.
 **Ἀκμήστον*, ὁ, ὁ, *lignum incudis, basis, Il. 18, 410.* *Ex ἀκμῶν et στήμιν.*
 **Ἀκμωνας, incudes, acc. pl. ab ἀκμῶν.*
 **Ἀκμωνίδας, Acmonides, Dor.* pro *Ἀκμωνίδης*.
 **Ἀκμων*, ὁ, ὁ, *incus, Il. 15, 19.* indefessus. *Δόγγησ ἀκμωνος, Æsch. Pers. 51.* Τριώνδιος ἀκμων, *Collim. Dian. 146.* Hinc **Ἀκμων*, substant. incus.
 **Ἀκμαστός*, ὁ, ὁ, *inflexibilis*. *Ex a priv. et κάμπτω, flecto.*
 **Ἀκμαστός*, ὁ, ὁ, *fullonem non expertus, a fullone non purgatus, subactus*. *Ex a priv. et κνάστω.*
 **Ἀκνάθος*, ὁ, ὁ, *idem*; *Gl. V. rudis, im-politus*. *Ex iisd.*
 **Ἀκνημος*, ὁ, ὁ, *tibiis seu cruribus carens, qui non habet suras*. *Ex a priv. et κνήμη.*
 **Ἀκνησις*, ἴδος, ἡ, *spina dorsi*. *Ex a priv. et κνάω, scalpro seu scabo, quia animalia eam scabere non possunt (vel potius pro ἀκνήσις, v. ἄκνησις, ἀκνήσιον, Ern.)*
 **Ἀκνιστος*, ὁ, ὁ, *insulsus, insipidus; proprie nidoris expers*. *Ex a priv. et κνίσσω.*
 **Ἀκνίσστος*, ὁ, ὁ, *vacuus a nidore, expers sacrificiorum*.
 **Ἀκός*, αὐδῖτος, gen. sing. *Dor.* pro *ἀκοῆς*.
 **Ἀκοῆ*, ἡς, ἡ, *auditus*; (2) *fama, rumor, sermo*; (3) *auris*; (4) *strepitus qui audiri potest*. (4) *Ἐφίγει γὰρ ἐν πύλαισι ἀκοὴν βάλω,*

Eurip. Or. 1281. (5) *ap. historicos traditio, Ern.* Ab *ἀκῶ*.
 **Ἀκοῖλος*, ὁ, ὁ, *qui cavus non est, in quo est nihil cavum, cavitatis expers*. *Ex a priv. et κοῖλος, cavus.*
 **Ἀκοίμητος*, ὁ, ὁ, *insomnis, non dormiens, pervigil*. *Ex a priv. et κοιμάω.*
 **Ἀκοιμήτων*, gen. pl. ab *ἀκοιμήτος*.
 **Ἀκοῖνος*, ὁ, ὁ, *non communis*; (2) *non pollutus*. *Ex a priv. et κοῖνος, communis.*
 **Ἀκοινωνσία*, ας, ἡ, *cum nullum est commercium, nulla societas*; (2) *nulla benignitas, quæ de suo aliquid impertiat*; (3) *excommunicatio*. *Ex a priv. et κοινωνία.* Unde
 **Ἀκοινωνήτος*, ὁ, ὁ, *incommunicabilis*; (2) *sine societate, insociabilis*; (3) *parcus, tenax, non communicatus*. *Τὴν μίαν μοι σαργῆτος πῶσις γάρ μοις ἀκοινωνήτων εὐνάν, maritus in nuptiis uno sit contentus lecto, non communicato cum aliis, Eurip. Andr. 470.*
 **Ἀκοινωνήτως*, adv. insociabiliter.
 **Ἀκοιτης*, ὁ, ὁ, *commune cubile habens, maritus*. *Ex a pro ὁμῆς, et κοίτη.*
 **Ἀκοιτης*, ἴδος, ἡ, *uxor, marita*. A præc.
 **Ἀκοιτος*, ὁ, ὁ, *sine cubili, cubili carens*; (2) *at δὲ ἀκοῖνος est mel sedimento carens*.
 **Ἀκολάκωτος*, ὁ, ὁ, *qui adulationibus capi nequit, aut adulatoribus caret, Ern.* *Ex a priv. et κολακεύω, adulo.*
 **Ἀκόλακος*, ὁ, ὁ, *alienus ab adulatione*. *Ex a priv. et κολάω, adulator.*
 **Ἀκολασία*, ας, ἡ, *intemperantia, luxuria, incontinentia in quocunque cupiditatem genere*. *Gl. V. protervia.* *Ex a priv. et κόλασις.*
 **Ἀκολασίαινα*, intemperanter seu petulanter ago; (2) *proterve et libidine vivo*. *Gl. V. nepotor, protervio.* Ab *ἀκόλαστος*.
 **Ἀκολασίω*, ὡ, *idem et ab eod.* Hinc
 **Ἀκολάσημα*, ἄτος, τό, *factum petulans*; (2) *scelus*; (3) *stuprum per proterviam illatum*.
 **Ἀκόλαστος*, ὁ, ὁ, *intemperans, protervus, lascivus, libidinosus, flagitiosus*; (2) *non punitus*; (3) *audax*; (4) *insolens*; (5) *castigatione dignus*. *Ex a priv. et κολάζω, punio.*
 **Ἀκολαστοτέρως*, comp. ab *ἀκολάστος*, intemperantius, petulantius.
 **Ἀκολάσως*, adv. intemperanter, petulanter. *Gl. V. impune.*
 **Ἀκόλλητος*, ὁ, ὁ, *non glutinatus*. *Gl. V. qui conglutinari vel uniri nequit.* *Ex a priv. et κολλῶ, glutino.*
 **Ἀκόλλος*, ὁ, ὁ, *glutinis expers*; (2) *qui conglutinari nequit*; (3) *qui coire nequit*. *Ex a priv. et κόλλα, gluten.*
 **Ἀκόλος*, ὁ, ὁ, *frustum panis, parva buccella*; (2) *cibus*. *Αἰτίσαν ἀκόλους, Odys. 17, 222.* *Ex a ex parte priv. et κόλον, cibus.*
 **Ἀκολούθω*, ὡ, fut. ἡσσω, sequor, comitor; (2) *facio idem aliis, imitor, congruo, similis fieri*; (3) *obsequor, obtempero*. **Ἀκολούθει μοι, μετὰ τινος, κατόπιν τινος, ἀλλήλοις τῷ λόγῳ, animo assequi, intelligere*. Ab *ἀκόλωτος*.
 **Ἀκολούθημα*, ἄτος, τό, *consequentia*; (2) *adsectatio, consecratio*. Ab *ἀκολούθω*.
 **Ἀκολούθησις*, εως, ἡ, *idem et ab eod.*
 **Ἀκολούθησις*, ἡ, ὁ, *sequax, proclivis ad sequendum*. Ab eod.
 **Ἀκολούθια*, ας, ἡ, *adsectatio, comitatus*; (2) *series, nexus, consequentia*, *Gl. V. (3) convenientia, congruentia*; (4) *officium*; (5) *formula caeremoniarum, seu rituum sacrorum*. Ab
 **AKOΛOTHOZ*, ὁ, ὁ, *pedisequus vel pedissequa, assecla, comes, adsector*; (2) *consequens, consentaneus, conveniens, congruens, similis*; (3) *minister ecclesiae veteris, qui sequitur cum cereo accenso diaconum, cum procedit ad prælegendum evangelium, Eccl.*
 **Ἀκολούθειν*, sequentibus, dat. plur. præc. part.
 **Ἀκολούθως*, adv. consequenter; (2) *convenienter*. Ab *ἀκόλωτος*.
 **Ἀκόλωτος*, ὁ, ὁ, *consequent*; (2) *convenienter*. Ab *ἀκόλωτος*.

ἄκολμβος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, natandi inscius. Ex *a* priv. et *κολυμβάω*, *natō*.
 Ἀκομία, *as*, ἡ, comæ defectus; (2) neglectus cultus et munditie, *Ern.* Ab ἄκομος.
 Ἀκομίσια, *as*, ἡ, neglectus, incuria. Ὀλίσσιν ἀλητ' ἀκομιστήν, *Odys.* 21, 284. Ἀκομισία δὲ οὐχ ἵππον μόνον διαλλέει, *Themist.* Ab ἄκομος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, neglectus, squalidus, sine cura necessaria. Ex *a* priv. et *κομίζω*.
 Ἀκομος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, cui nulla est coma, qui comatus non est. Ex *a* priv. et *κόμη*.
 Ἀκόμπαστος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, alienus a jactantia et ostentatione. Ex *a* priv. et *κομπάσος*.
 Ἀκομπος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, idem et ab eod.
 Ἀκόμφυντος, *on*, non curiose aut insidiosè ad illecebras ornatus.
 Ἀκομφύς, *u*, ὁ ἔξ ἡ, inelegans, non festivus; (2) villis, simplex, (ineptus, *Steph.*) Ἐγὼ δ' ἄκομφος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον, ego vero ineptus sum ad verba faciendum apud turbam, *Eurip. Hipp.* 986.
 Ἀκόμφως, *adv.* ineleganter, illepidè.
 Ἀκον, neutrum ab ἄκων, invitum, involuntarium. Πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμα ἂν εἰκότως φέροι, *Soph.* (*Ed.* Col. 977).
 Ἀκονῆς, *præs.* inf. act. *contr.* pro ἀκονάιν, Ἀκονάω, *ω*, *f.* ἴσω, acuo, exacuo; (2) impello, incito. Τὸν κραυγὴν ἀκονήσαντες, *Luc.* Ex ἄκων, *cos*.
 Ἀκόνδυλος, *on*, expers tuberum. Ab *a* et *κονδύλη*.
 ἈΚΟΝΗ, *ns*, ἡ, *cos*.
 Ἀκόνημα, ἄτος, τὸ, incitamentum. Ab ἄκων.
 Ἀκονιστής, *u*, ὁ, qui acuit. *Ph.* cotiarius.
 Ἀκόνιον, *u*, τὸ, cotacula. *Dim.* ab ἀκόννη.
 Ἀκονίτι, *adv.* sine pulvere; (2) sine pugna, citra laborem, facile, nemine impediante. Ex *a* priv. et *κόνις*.
 Ἀκονιτικός, *u*, ὁ, ex aconio confectus. Ab ἄκονις, *u*, τὸ, aconium, herba venenata, quæ in ταῖς ἀκόνιας, seu cautibus, nascitur. *Angl.* WOLFSBANE, MONKSHOOD.
 Ἀκόνιτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, pulveris expers; (2) qui sine pulvere fit, sine labore; (3) non illitus calce, opere tectorio non obductus; (4) non picatus. Ex *a* priv. et *κόνις*, pulvis, cinis.
 Ἀκονίτης, *adv.* sine pulvere; (2) sine difficultate.
 Ἀκοντι, *inviti*, nominat. dual. ab ἄκων.
 Ἀκοντῖ, *adv.* invito, coacte. Ex *a* priv. et ἰκοντῖ, sponte.
 Ἀκοντίας, *u*, ὁ, jaculus, serpentis genus; (2) in plur. stellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἄκοντιον. Unde
 Ἀκοντίζω, *f.* ἴσω, jaculo, jaculum vibro, intorqueo; (2) jaculo peto. Ἀκοντίζων τὸν φρύγοντα εἰς τῆτον, τινὰ ἔγχυι, τινός. Ἀκοντίς δὲ γ' ὡς γ' ἴσθι, *Il.* 4, 496. Hinc
 Ἀκοντίκον, *u*, τὸ, medicamentum ad sananda vulnera ἀκόντιον, seu jaculorum.
 Ἀκόντιον, *u*, τὸ, jaculum, telum, spiculum, pilum; (2) teli jactus; (3) spina dorsi. Ab ἄκων, jaculum.
 Ἀκόντισις, *us*, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.
 Ἀκόντισμα, ἄτος, τὸ, idem; (2) jaculum.
 Ἀκοντισμός, *u*, ὁ, jaculatio.
 Ἀκοντίσσαι, *aor.* 1. inf. act. *Poet.* pro ἀκονίσαι.
 Ἀκοντίτης, ἄτος, ὁ, jaculator; (2) jaculandi peritus. Ab eod.
 Ἀκοντίτης, *u*, ὁ, idem. Hinc
 Ἀκοντίτικος, *u*, ὁ, jaculandi peritus.
 Ἀκοντίτης, *u*, ὁ, jaculatio. Οὐδὲ τ' ἀκοντίσιν ἐνδύσαι, neque jaculorum certamen inibis, *Il.* 25, 622; (2) jaculandi peritia. Ab ἀκοντίζω.
 Ἀκοντιόβλος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, jaculi vibrator, jaculator. Ex ἄκων, -οντος, et βάλλω, *jacio*.
 Ἀκοντιόκομος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui jacula observat, ut eorum ictus evitet. Ex ἄκων et δέκομαι, *recipio*, vel potius δοκέω, *observo*.
 Ἀκοντιόφορος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, jaculum ferens. Ex ἄκων, jaculum, et φέρω, *fero*.
 Ἀκόντως, *adv.* invite. Ab ἄκων.

Ἀκοπή, sine labore ac molestia. Ex *a* priv. et κόπος.
 Ἀκοπίστος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, indefessus, indefatigabilis; (2) lassitudinem et laborem nullum adferens. Ex *a* priv. et κοπιᾶν, *laboro*.
 Ἀκοπίστος, *adv.* sine labore.
 Ἀκοπος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, indefessus; (2) corruptioni non obnoxius. Ex *a* priv. et κόπος, *labor*.
 Ἀκόσμετος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, non stercoratus, cui filus non est ingestus. Ex *a* priv. et κόσμος, *stercus*.
 Ἀκοστος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex *iisd.*
 Ἀκοσρώδης, ἄδης, purus a stercore, comp. ἀκοσρώδιστον, minus stercoris habens.
 Ἀκόσως, *adv.* sine lassitudine; (2) sine verumini noxa.
 Ἀκόστος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, inexpectabilis, insatiatus, insatiabilis. Ex *a* priv. et κοσῶ, *satio*.
 Ἀκορίστος, sine satietate.
 Ἀκορῆτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, *Il.* 7, 117, idem; (2) non ornatus, non mundatus. Ab eod.
 Ἀκορία, *us*, ἡ, insatiabilitas. Ab eod.
 Ἀκορίτης, *u*, ὁ, sc. αἶνος, vinum ex acoro confectum. Ab
 ἈΚΟΡΟΝ, *u*, τὸ, acorum, herba sive radix quædam medica. *Angl.* THE SWEET-SMELLING FLAG, or CALAMUS.
 ἈΚΟΡΝΑ, *ns*, ἡ, nomen plantæ cujusdam, quæ putatur a nonnullis esse carduus benedictus sylvestris.
 Ἀκορος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἀκορῆτος.
 Ἀκορύδης, *u*, ὁ ἔξ ἡ, verticem seu fastigium non habens. Ex *a* priv. et κορυφή, *vertex*.
 Ἀκος, *tos*, τὸ, medela, medicina, sanatio, curatio, remedium, *Il.* 9, 250. Ab ἀκείρω.
 Ἀκοσμία, *u*, *f.* ἴσω, incomposite me gero; (2) improbus sum. Καλᾶνται τὸς ἀκοσμίαν, *Isocr.* (2) Οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν, *Soph.* Phil. 387. Ex *a* priv. et κοσμία, *ornatio*.
 Ἀκοσμίης, *us*, ἡ, inornatus. Ab ἀκοσμία.
 Ἀκόσμητος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, idem et ab eod.
 Ἀκοσμήτως, *adv.* confuse, sine ornatu.
 Ἀκοσμία, *as*, ἡ, status rerum perturbatus, res incomposite; dedecus, *Philox.* indecentia, λόγων ἀκοσμία, *Eurip. Iphig. in Aul.* 317. Ab eod.
 Ἀκοσμος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, inpositus, incomptus; inhonestus, *Gl.* V.
 Ἀκόσμως, *adv.* idem quod ἀκοσμήτως.
 Ἀκοσίω, *u*, *f.* ἴσω, futuro, ἴσω, abundo esu hordei, pascor hordeo. Ἀκοσίης ἐπὶ φάτνῃ, *Il.* 6, 506. Ab
 ἈΚΟΣΘΗ, *ns*, ἡ, hordeum; (2) quilibet cibus.
 Ἀκοτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui simultates non alit.
 Ἀκοτάζω, *u*, *f.* ἴσω, audio; (2) invocor, *Il.* 4, 343. Ab ἀκούω.
 Ἀκούειν, *audire*, *præs.* inf. act. *Ion.* pro ἀκούειν.
 Ἀκούω, *audiat*, 3. sing. *præs.* imperat. act.
 Ἀκούῃς, *us*, ἡ, auditus, auditio. Ab eod.
 Ἀκούα, 1. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἠκούα.
 Ἀκούοντα, *audientem*, acc. sing. *præs.* part. act.
 Ἀκούοντες, *dat.* pl. part. *præs.* *Ionice* et *Poet.* pro ἀκούοντι.
 Ἀκούοντι, 3. pl. *præs.* ind. act. *Dor.* pro ἀκούουσιν.
 Ἀκούοντος, *u*, ὁ, intonsus, *Gl.* V. Ex *a* priv. et κορυφαίω, *tondeo*.
 Ἀκούος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, intonsus; (2) qui est sine liberis. Ex *a* priv. et κούω, vel κόρος.
 Ἀκούος, *onτος*, ὁ, jaculum, telum. Ab ἄκων.
 Ἀκούσιν, *audierint*, 3. pl. *aor.* 1. opt.
 Ἀκούσαι, *a*. 1. part. act. *Eol.* pro ἀκούσας.
 Ἀκούσας, *qui audit*, vide antec. ἀκούσας.
 Ἀκούσάσαν, *audiant*, 3. pl. *a*. 1. imperat. act.
 Ἀκούσαι, *audies*, 2. sing. fut. 1. ind. mod. *Ionice* pro ἀκούσαι, vel ἀκούσθαι.
 Ἀκούσάω, *cogo*. Ab ἀκούω.
 Ἀκούσθεις, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui a Deo exauditur. Ex ἄκων et θεός, *Deus*.
 Ἀκούσθεις, *u*, ὁ ἔξ ἡ, vel ἀκούσθεις, *ia*, *on*, (prima producta) non voluntarius, coactus, invitatus, *Gl.* V. Ex *a* priv. et κούω, *sponte*.
 Ἀκούσθεις, *us*, ἡ, auditio. Ab ἀκούω, *audio*.
 Ἀκούσιως, *adv.* præter voluntatem, invite.

Ἀκούσμα, ἄτος, τὸ, res quæ auditur, auditio; (2) auditio discipuli, quod discipulus ex præceptore audit; (3) fama, rumor; (4) quod oblationis causa auditur, ut cantus, res auditu jucunda, *Ern.* Ex ἀκούω.
 Ἀκουσμάτιον, *u*, τὸ, audituncula, narratiuncula. *Dim.* ab ἀκούσμα.
 Ἀκουστής, *u*, ὁ, auditor, qui audit; (2) discipulus. Ab ἀκούω. Hinc
 Ἀκουστιάω, *gestio* audire.
 Ἀκουστικός, *u*, ὁ, ad auditum pertinens.
 Ἀκουστικός, *attente*, ad audiendum parate.
 Ἀκουστός, *u*, ὁ, sub auditum cadens. Ab ἀκούω.
 Ἀκούσων, 3. pl. *aor.* 1. conj. act.
 Ἀκουστίς, *audire facies*, 2. sing. *f.* 1. indic. act. *Att.* pro ἀκουστίσιν. Ab
 Ἀκουτίζω, *f.* ἴσω, audire facio, *pass.* audior. Ab
 ἈΚΟΤΩ, fut. ἴσω, audio, auribus percipio, ausculto; (2) auditor seu discipulus sum; (3) audiens sum dicto, obtempero; (4) intelligo et interpretor, item sentio; (5) vocor, appellor, dicor; (6) novi, teneo; (7) est ubi verti potest, lego; ducta inde significatione, qua olim agnoscant utebantur, *Ern.*
 Ἀκούειν τινός, *δορυῶν*. Φωνὴν τινος· τῆτο παρὰ σε, πρὸς σε, ex; ταῦτα περὶ σε, περὶ τῷ πράγματι· σὺ περὶ τῶν, σὺ ὄντα· ἐσθλός, κακός, appellor; εὖ ἀκούω ἀπὸ, ὑπὸ, πρὸς τινός, laudari; κακός, vituperari; ἀκούωμαι ὑπὸ σε, audior. Λόγους δ' ἀκούω, *us* ἴσω φέρον, *Soph.* Phil. 1255. Ὁ πάντ' ἀκούων εἰσρχοῦ καὶ λωβήτ' ἔσθ', qui ubique pessima audit, probisque oneratur omnibus, *Soph.* Phil. 607. Ἀκούομαι, perhibeor. Ἀλλ' οὐ γὰρ οὗτ' ἐν τοιῷ ἀκούομαι κακός γάρμοισιν, *Id.* *Col.* 988.
 Ἀκούω, *audiam*, futur. 2. indic. act. verbi ἀκούω.
 Ἀκρά, *as*, ἡ, summitas, fastigium, culmen; (2) arx; (3) promontorium; (4) litus: omnino de extremitate dicitur, maxime extremitatibus, corporis. Ab ἀκρος.
 Ἀκραντος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, imperfectus. Ἀμμι δ' ἔργον αὐτῷ ἀκράντων, *Il.* 2, 137. Ex *a* priv. et κρανίω, *efficio*.
 Ἀκραγής, *us*, *mutus*. Ab *a* priv. et κράζω.
 Ἀκραδαντος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, inconcussus, immotus. Ex *a* priv. et κραδαίνωμαι, *metu concutior*.
 Ἀκράτης, *us*, ὁ ἔξ ἡ, vehemens, acer, secundus. *Epith.* venti; pure spirans, leniter spirans; secundus, apud *Hom.* *passim*. Οἶκος ἀκράτης, *Apoll. Rhod.* 4, 1223. ἀκράτῃ, vento secundus, *Arr.* *Ind.* 24, 1. Ex ἀκρος, *summus*, et ἄω, *flo*.
 Ἀκράτος, *u*, ὁ, summus; (2) qui in arce colitur, *epith.* Dei; (3) qui præest arci, (unde Ἀκραία, *Venus*, vid. *Thes. Med.*) Ex ἀκρος, vel ἄκρα, *arx*.
 Ἀκραίπυλος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, non sentiens crapulam; (2) alienus a crapula; (3) arcens crapulam. Ex *a* priv. et κρανίω, *crapula*.
 Ἀκραίφνης, *us*, ὁ ἔξ ἡ, purus; (2) alacer; (3) recens. Ἀκραίφνης τὸν κατηστυλιζέμενον, illasas omnibus quæ minitabatur, *Soph.* *Col.* 1147. (1) καὶ πῶς ἀκραίφνης, ἐν νείῳ σφαυρῶμένῃ ἔσται; pura erit, *Eurip.* *Alc.* 1055. Ex ἀκράτος et φαίνωμαι, (ex ἀκρος, quia in summo suo vigore apparet, *Ern.*)
 Ἀκραίφνης, *adv.* sincere. Ab ἀκραίφνης.
 Ἀκραλίπτος, *u*, τὸ, pinguedo, unguentum, *Call.* *Ep.*
 Ἀκραντος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, imperfectus; (2) irritus, ut promissum, *predictio*. Ex *a* priv. et κρανίω.
 Ἀκραζόνιον, *u*, τὸ, summa pars axis. Ex ἀκρος et ἄξων, *axis*.
 Ἀκρασία, *as*, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex *a* priv. et κρᾶσις. Hinc
 Ἀκρασις, *u*, ὁ ἔξ ἡ, intemperans.
 Ἀκρατεύομαι, fut. εἶσομαι, intemperanter vivo. Ab ἀκρατής.
 Ἀκρατευτικός, *u*, ὁ, incontinens.
 Ἀκρατής, *us*, ὁ ἔξ ἡ, incontinens, intemperans; (2) invalidus, debilis; (3) qui contineri nequit. (2) ἀκρατής γῆρας, viribus defecta senectus, *Soph.* *Col.* 1236. Ex *a* priv. et κράτος.

**Ἀκραγῆτος*, *u*, *o* *z* *h*, qui contineri et cohiberi domarique et compesci nequit. Ex *a* priv. et *κρατός*.

**Ἀκράτῃ*, impotenter, per impotentiam. Ex *a* priv. et *κρατός*, *robur*.

**Ἀκρατίζω*, *f*, *ισα*, jento; (2) merum bibo; *ἀκρατίζομαι*, jento, *Gl. V.* Ab *ἀκρατος*. Hinc

**Ἀκράτισμα*, *αἶμα*, *σῶ*, jentaculum.

**Ἀκρατῆμος*, *u*, *o* *z* *h*, idem et ab eod. Plutarchus in *Symposiacis* a meracius potandi consuetudine nomen hoc inflecti conjetat, quoniam panis buccellam mero tingent.

**Ἀκρατῆτος*, *u*, *o* *z* *h*, qui non jentavit; (2) qui jentaculo non facile caret; (3) validus. Ex *a* priv. et *κρατός*, vel *a* int. et *κρατός*.

**Ἀκρατῆτος*, *ισσα*, *ιν*, instabilis, intemperans, *Μοῦ*. Ab *ἀκρατής*.

**Ἀκράτῃον*, *u*, *o*, vinum, merum, meracum. Ex *a* priv. et *κράννυμι*, *misceo*.

**Ἀκρατοσύα*, *ας*, *h*, meracioris vini potatio. Ex *ἀκρατος* et *σῶσις*, *potatio*.

**Ἀκρατοσύα*, *ω*, *fut. ἡσω*, merum bibo. Ab

**Ἀκρατόσυης*, *u*, *o*, qui merum potat.

**Ἀκρατος*, *u*, *o*, merus, meracus; (2) purus, sincerus; (3) validus, vehementer in utramque partem, immoderatus, immitis; (4) perspicuus. Ex *a* priv. et *κράω*, *misceo*, vel *a* intens. et *κράτος*, *robur*.

**Ἀκρατότης*, *Ion.* *ἀκρατότης*, meracitas.

**Ἀκρατοφόρος*, *u*, *o* *z* *h*, qui meracum fert; *νομήν* *vasis* *vinarii*. Ex *ἀκρατος* et *φόρος*.

**Ἀκράτωρ*, *ορος*, *o*, *impotens*; (2) incontinens. Ex *a* priv. et *κράτος*.

**Ἀκράτης*, *adv.* incontinenter, intemperanter; (2) graviter, vehementer, impense.

**Ἀκράτως*, *adv.* mere, pure, sine admixtione.

**Ἀκρατωσίω*, *Poet.* *προ ἀκρατωσίω*, intemperantia, instabilitas, sed nimis licentiose, *Stroph.*

**Ἀκράχολια*, *ας*, *h*, ira repentina et levi de causa. Ab

**Ἀκράχολος*, *u*, *o* *z* *h*, ad iram valde proclivis, iracundus. Ex *ἀκρος* et *χολή*, *ira*.

**Ἀκρόδεμος*, *ον*, sine viña, *Ep.*

**Ἀκρομυκῆς*, *h*, *ον*, ramos grandes habens. Ab

**ἈΚΡΕΜΟΝ*, *ονος*, *o*, ramus major, ramus prægrandis; (2) ramus quivis.

**Ἀκρεος*, *u*, *o* *z* *h*, vel *ἄκρεος*, *ια*, *εον*, non carneus. Ex *a* priv. et *κρέας*, *caro*.

**Ἀκρόσπερον*, *adv.* summa vespera, extremo vespere. Ab

**Ἀκρόσπερος*, *u*, *o* *z* *h*, vespere principium faciens, vespem inducens. Ex *ἄκρος* et *ἑσπερος*, *vesper*.

**Ἀκρη*, *summa*, *Ion.* *pro ἄκρα*.

**Ἀκρήεις*, *εος*, *o* *z* *h*, valde juvenis. Ex *ἄκρος* et *ἦεν*, *ætas*.

**Ἀκρήος*, *u*, *o* *z* *h*, idem et ex iisdem.

**Ἀκρήσις*, *Ion.* *pro ἀκρατος*, merus, meracus; *σπονδαί τ' ἄκρηται*, meracæ libationes, *i. e.*

fœdera *vini* *libatione* *sancita*, *Il. 2, 341.*

Ὀδυσ. 24, 73.

**Ἀκρήχολος*, idem quod *ἀκρόχολος*, *Hipp.*

**Ἀκρία*, *ας*, *h*, Minerva, ita dicta; (2) jugum montis. *Δι' ἀκρίας ὄρεσιν ὁδός*, *Odys. 10, 281.*

Κοῖρον ἀν' ὀλίγηνα δι' ἀκρίας, *per juga*, *Id. ibid. 14, 2.* [Sic Larcherus. Sed refer ad

ν. ἀκρίς, *q. v.* infra in suo loco.] Vid. *ἀκρίος*.

**Ἀκρίσας*, *f*, *άσω*, *probo*, diligenter tracto, *exploro*. Ab *ἀκρίβης*. Hinc

Ἀκρίσας, *u*, *o*, *accuratio*, exquisitum examen.

**Ἀκρίσας*, *u*, *o*, diligens explorator, inquisitor. *Gl. V.* scrupulosus. Ab eod.

**Ἀκρίβης*, *ας*, *h*, accuratio, accurata diligentia, summa cura; (2) summum jus; (3) tenacitas, parsimonia. *Χαλεπῶς ἔφερε τὴν τῶ πατρὸς ἀκρίβειαν*, *γλίσχρα z κατὰ μίτρον αὐτῶν*

χορηγόντος, *Plut. in Pericle*, *c. 36.* (4) vita exacta; (5) accuratum examen; (6) forma eximia. Ab

**ἈΚΡΙΒΗΣ*, *εος*, *o* *z* *h*, certus, accuratus, subtilis, exquisitus, diligens, scrupulosus; (2) certus, exploratus; (3) plenus, justus, copiosus; (4) ad rem attentus, tenax. Sic

Angl. dicitur, *AN EXACT MAN.*

**Ἀκριδοδικαίος*, *u*, *o* *z* *h*, summo jure utens, seu agens. Hinc *τὸ ἀκριδοδικαίον*, *u*, *jus* *summum*. Ex *ἄκρος* et *δική*, *jus*.

**Ἀκριδολογία*, *ω*, *f*, *ἡσω*, accurate perpendo, *examino*.

**Ἀκριδολογία*, *ας*, *h*, accurata discussio et examinatio. Ab

**Ἀκριδολόγος*, *u*, *o* *z* *h*, accurata et curiosa diligentia utens; (2) accurato sermone utens. Ex *ἀκρίβης* et *λόγος*, *sermo*.

**Ἀκριδῶν*, *ω*, *f*, *ἡσω*, plane cognosco, diligenter exploro; (2) probe calco, compertura exploratumque habeo; (3) summa cura ac diligentia aliquid facio; (4) facio, ut aliquis sit accuratus, et exquisitus. *Ἀκριδῶν λόγους*, *τὰς τάξεις*, *τὰς αἰσθήσεις*, *δικαιοσύνην*, *περὶ τῆς ἡμετέρας συνέσεως*. *Ἡκριδῶσι παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τῶ φαινομένου ἀστέρος*, *Mult. 2, 7.*

(2) *σοφοὶ μὲν οὖν εἰσὶ ἀπὸ τῶ ἀκριδῶντος*, *Eurip. Hec. 1192.* Ab *ἀκριδῆς*.

**Ἀκριδῶς*, *adv.* diligenter, exacte, accurate, exquisite; (2) plane, plene, penitus, perfecte; (3) summo jure; (4) severe.

**Ἀκριδῶσις*, *h*, diligentia, accuratio.

**Ἀκρίδιον*, *u*, *o*, locustula. Dim. ab *ἄκρις*.

**Ἀκριδοθήρα*, *ας*, *h*, decipula ad capiendos locustas. Ab *ἄκρις* et *θήρα*, *captura*.

**Ἀκριδοφάγος*, *u*, *o* *z* *h*, qui locustis vicitat, locustas comedens. Ex *ἄκρις* et *φάγος*.

**Ἀκρίζω*, *f*, *ισα*, cacumina seu summa loca perambulo; (2) summis pedibus ambulo; (3) summa cædo. Ab *ἄκρις*, *summitas*.

**Ἀκρίων*, *u*, *o*, summitas. *Τῆς ἄκρης ῥινός*, *super summum nasum*, *Oppian. Cyneget. 11, 552.* [refer ad *ἄκρις*.]

**ἈΚΡΙΖ*, *ιδος*, *h*, locusta.

**Ἀκρίς*, *εος*, *h*, summitas, cacumen montis. Ab *ἄκρος*, *summus*.

**Ἀκρίσια*, *ας*, *h*, inconsiderantia; (2) res controversa et non judicata; (3) judicii inopia, et temeritas; (4) malum judicium; (5) perturbatio, confusio, turbulentus rerum status. Ex *a* priv. et *κρίσις*.

**Ἀκρίστα*, *adv.* idem quod *ἀκριτί*, *Hom.*

**Ἀκριτί*, *adv.* indicta causa; (2) nullo judicio, sine judicio, sine delectu; (3) indiscrete, confuse, nullo discrimine. Ab *ἄκριτος*.

**Ἀκριτόβυλος*, *ον*, imprudens.

**Ἀκριτόδακρυς*, *u*, *o* *z* *h*, futiliter aut immense lacrymans, *epith.* *Tantali*, *Ep.*

**Ἀκριτόμυθος*, *u*, *o* *z* *h*, qui loquitur inconsiderate et sine judicio. *Θεοῖτ' ἀκριτόμυθε*, *Il. 2, 246.* Ex *ἀκριτος* et *μῦθος*, *verbum*.

**Ἀκρίτος*, *u*, *o* *z* *h*, injudicialis, indemnatus; (2) confusus, indiscretus; (3) anceps; (4) qui in controversiam non cadit; (5) qui componi aut discerni non potest; (6) sine ratione et judicio factus, inconsideratus; (7) immodicus, immensus, innumerabilis.

**Ἀκριτόφυλλος*, *u*, *o* *z* *h*, frondosus; (2) multis arboribus consitus, ita ut folia arborum discerni nequeant; (3) umbrosus, *Φειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον*, *Il. 2, 868.* Ex *φύλλον*.

**Ἀκριτόφωτος*, *u*, *o* *z* *h*, confertus, miscellaneous. Ex *ἄκριτος* et *φῶς*, *misceo*.

**Ἀκριτόφωτος*, *u*, *o* *z* *h*, indistinctam et confusam vocem habens. Ex *ἄκριτος* et *φῶς*.

**Ἀκρίτως*, *adv.* idem quod *ἀκριτί*.

**Ἀκρόαμα*, *αἶτος*, *τὸ*, acroama, quod auditur; (2) spectaculum omne jucundum, et oblectans etiam per oculos, *Ern.* (3) ipsa persona quæ auditur, ut musicus lector. Ab *ἀκροάομαι*. Hinc

**Ἀκροαματικῆς*, *h*, *ον*, quod auditione percipitur, discitur; *epith.* *doctrinæ*; (2) in auditione, seu nuda scientia et contemplatione positum.

**ἈΚΡΟΑ* *ΟΜΑΙ*, *ωμαι*, *f*, *ἀκροάσομαι*, audio; (2) audio descendit causa; (3) dictosum audiens, pareo. *Ἀκροάσθαι τινας λέγοντας*, *τῶν λεγομένων*, *ἐπαθόν*, *τῶν ἐρχόντων*, *τῶν προσάπτοντος*, *παρεῖ*. *Ἀκροάτων ἡμῶν τῶν κρείττωνων*, *cedere oportet*. Hinc

**Ἀκρόασις*, *εως*, *h*, auditio, ipsa audiendi actio; (2) recitatio; (3) obedientia, *Thuc.*

**Ἀκροατήριον*, *u*, *τὸ*, auditorium; (2) locus in quo judices ad cognoscendam causam conveniunt. Ab eod.

**Ἀκροατής*, *u*, *o*, auditor, discipulus; (2) qui obedit præceptis. Ab eod. Hinc

**Ἀκροατικός*, *h*, *ον*, ad auditionem pertinens; *epith.* *mercedis*, quæ pro audiendi labore datur, *Ern.*

**Ἀκροάμων*, *ονος*, *o* *z* *h*, qui erectus in summis pedum digitis incedit. Ex *ἄκρος* et *βαῖνω*.

**Ἀκροβάτις*, *ω*, *f*, *ἡσω*, pedibus suspensis incedo. Ex *ἄκρος* et *βατῆω*.

**Ἀκροβάτης*, *εος*, *o* *z* *h*, summa parte tinctus, leviter imbutus. Ex *ἄκρος* et *βάπτω*, *mergo*.

**Ἀκροβλήτης*, *εος*, *o* *z* *h*, acutum cuspidem habens. Ex *ἄκρος* et *βλήω*, *telum*.

**Ἀκροβλήτης*, *ιδος*, *h*, jaculi genus, velitaris hasta. Ex iisd.

**Ἀκροβλήτω*, *f*, *ισομαι*, sto in summo suggestu, vel tribunali. Ex *ἄκρος* et *βῆμα*.

**Ἀκροβλάσος*, *u*, *o* *z* *h*, germen in cacumine habens. Ex *ἄκρος* et *βλάσος*, *germen*.

**Ἀκροβλάω*, *ω*, *futur. ἡσω*, e summo jaculor; (2) jaculor. Ex *ἄκρος* et *βάλλω*. Hinc

**Ἀκροβλήτης*, *ας*, *h*, velitatio, præludium pugnae. Hinc

**Ἀκροβλήζω*, et frequentius *ἀκροβλήζομαι*, e longinquo jaculor; (2) velitor; (3) velitor verbis et certamen lasso.

**Ἀκροβλήσις*, idem quod

**Ἀκροβλήσις*, *u*, *o*, jaculatio; (2) velitatio, præludium pugnae; (3) irritatio; (4) omnino lapidum aliorumque missilium con-jectus.

**Ἀκροβλήτης*, *u*, *o*, jaculator; (2) veles.

**Ἀκροβόλος*, *u*, *o*, idem.

**Ἀκροβυστία*, *ας*, *h*, præputium; (2) gentes profanæ, non circumscis; (3) corruptio humanæ naturæ. Ab

**Ἀκρόβυστος*, *u*, *o* *z* *h*, præputiatus. Ab *ἄκρος* et *βύω*, *tego*, quod præputium extremam membri virilis partem tegat.

**Ἀκρογωνιαίος*, *αἶα*, *αἶον*, angularis, quod in summo angulo est; (2) imus. Ex *ἄκρος* et *γωνία*, *angulus*.

**Ἀκρογωνιος*, *ον*, in extremo angulo positus, *Naz.* Ex *ἄκρος* et *γωνία*.

**Ἀκροδακτύλιον*, *u*, *τὸ*, summa pars digiti. Ex *ἄκρος* et *δάκτυλος*, *digitus*.

**Ἀκρόδιστος*, *u*, *o* *z* *h*, in summo ligatus.

**Ἀκροδικαίον*, *u*, *τὸ*, summum jus. Ex *δική*.

**Ἀκρόδρυς*, *ον*, *τὸ*, fructus arborei, et proprie quidem qui putamen lignosum habent. *Gl. V.* cacumen rami. *ἀκρόδρυς*, *baccæ*. Ex *ἄκρος* et *δρῦς*.

**Ἀκρόζετος*, *u*, *o* *z* *h*, leviter fervefactus; (2) leviter coctus. Ex *ἄκρος* et *ζεῖος*.

**Ἀκρόζων*, *ης*, *h*, instituta, *Philor.*

**Ἀκρόβαλπτος*, *u*, *o* *z* *h*, in summo calefactus et tostus; (2) leviter calefactus. Ex *ἄκρος* et *βάλπω*, *foveo*, *calefactio*.

**Ἀκροβιγγῆνα*, leviter attingo.

**Ἀκροβίγης*, *εἰς*, *rapim*, *carptim* *datus*. *Δοίη καὶ τὴν φιλῆν ἀκροβίγης*, *Meleag. in Anthol.*

**Ἀκροβιγίως*, *summis* *digitis*, *Gl. V.* *summatim*, *carptim*. A præced.

**Ἀκροβιγίζω*, *f*, *άσω*, summam partem attingo; (2) primitiis offero; (3) aliquid pro primitiis offero; (4) diligo quod egregium, optimum. *Il. med.* *diligo* *mihî*, *mea* *causa*. Ab

**Ἀκροβίω*, *u*, *τὸ*, et quod usitatus, *ἀκροβίω*, *ον*, *αἶα*, primitiæ frugum; (2) primitiæ qualibet; (3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur; (4) manubiæ, spolia. Ex *ἄκρος* et *βίω*, *divites*, *aceruus*, quod primitiæ a summitate acervi sumebantur. (2) *ἀπ' ἧς οἱ ἀκροβίωται τὰ αὐτὰ γινώσκουσι*, *Hprod. 90.* (3) *ἀκροβίωται τὰ αὐτὰ καταγινώσκουσι*, *ibid. 86.*

**Ἀκροβράξ*, *αἶος*, *o* *z* *h*, leviter ebrius. Ex *ἄκρος* et *δραχίσκος*, *inebrio*.

**Ἀκρόκαρπος*, *u*, *o* *z* *h*, in summitate fructum habens. Ex *ἄκρος* et *καρπός*.

**Ἀκροκελευνιάω*, *ω*, in summo vel superficie nig

**Ἀροκίραια*, ὠν, τὰ, extremitates seu cornua antennarum. *Ex ἄρκρος* et *ῥέας*.
 **Ἀροκίρην*, ὠν, τὴν, summa columnæ pars, fastigium columnæ. *Ex ἄρκρος* et *κίων*.
 **Ἀροκινίφαιος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, vespertinus. *Ex ἄρκρος* et *κνίφας*, *tenebræ*, *caligo*.
 **Ἀροκινφίης*, ἰός, ὁ *ξ* ἢ, idem et ex iisdem.
 **Ἀροκρίλιον*, κ, ὁ, in vertice comæ alens; (2) largiter comatus. *Ex ἄρκρος* et *κόμη*.
 **Ἀροκρόμος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, idem. *Θεζήσεις ἀροκρόμοι*, *Il.* 4, 533.
 **Ἀροκρόρφος*, ὦν, summus. *Ex αρορφή*.
 **Ἀροκρούματός*, ὦν, summis innato fluctibus.
 **Ἀροκρούλιος*, ας, ἡ, extremitas membrorum, i. e. brachiorum, ubi humeris inseruntur. *Ex ἄρκρος* et *κώλον*, *membrum*.
 **Ἀροκρίλειον*, κ, τὸ, primitiæ manubiarum, seu prædæ; (2) primitiæ quælibet. *Ex λεία*.
 **Ἀροκρίλιος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, in summo lapide positus; (2) summus lapis, seu summitas lapidis.
 **Ἀροκρίλιες*, extremitates ratis. *Κλῖνον δαυαῖς ἐκείνερθε κραιπνὰς ἀνέρας ἀροκρίλινους*, collocant in utroque cornu viros ad extremitates reium, *Orprian.* *Cyneget.* 4, 382.
 **Ἀροκρίπτερος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, per summa pinguis, in superficie pinguis.
 **Ἀροκρούγιον*, ὦν, *f. ἡ*σων, in summitate lego, seu carpo, summa lego. *Ex ἄρκρος* et *λίγα*.
 **Ἀροκρίλογος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, summa colligens.
 **Ἀροκροφία*, ας, ἡ, summitas collis.
 **Ἀροκροφίτης*, κ, ὁ, qui in summitatibus collium et tumulis versatur. *Ab*
 **Ἀροκρόφος*, κ, ὁ, summitas collis, aut galeæ; item, montosa loca, collis; (2) altus. (2) *προσώντιον ἐκείνους ἀροκρόφισαι*, *Orprian.* *Cyneget.* 1, 417. *Ex ἄρκρος* et *λόφος*.
 **Ἀροκρόμαλλος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, summe villosus.
 **Ἀροκρίμης*, ἰός, ὁ *ξ* ἢ, summe insanus, extrema insania laborans. *Ex ἄρκρος* et *μαίνομαι*.
 **Ἀροκράστιον*, κ, τὸ, papilla, *Philor.* *Ex ἄρκρος* et *μαστός*, *mamma*.
 **Ἀροκρίμβιον*, plane plenus, depositus vino.
 **Ἀροκρίμλιδον λίαν*, rete plumbum in extrema seu ima sui parte habens. *Ex ἄρκρος* et *μολίβδος*, *plumbum*.
 **Ἀροκρίμφιον*, κ, τὸ, media umbilici pars, umbilici medietullum. *Ex ῥμφαλός*.
 **Ἀροκρίμφαλον*, κ, τὸ, idem et ex iisdem.
 **Ἀκρον*, κ, τὸ, apex, summum cacumen, fastigium, culmen; (2) crepido, margo.
 **Ἀκρόνηον*, κ, τὸ, summa seu extrema pars navis. *Ex ἄρκρος* et *ναῦς*, *Ion.* *νής*, *navis*.
 **Ἀκρόνηκτιον*, κ, τὸ, prima noctis pars. *A seq.*
 **Ἀκρόνηκτος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, vespertinus. *A seq.*
 **Ἀκρόνηξ*, κτος, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus. *Ex ἄρκρος* et *νήξ*, *nox*.
 **Ἀκρόνυχος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, vespertinus.
 **Ἀκρόσχυλις*, ἰός, ὁ *ξ* ἢ, in summo fixus. *Ex ἄρκρος* et *πηνύγιον*, *figo*.
 **Ἀκρόσπδος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, in summa parte adfectus, *Hipp.* *Ex ἄρκρος* et *σπδος*, *adfectus*.
 **Ἀκρόσπασος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, per summa leviter conspersus. *Gl. V.* *ἀκρόσπασον*, parce salsum. *Ex ἄρκρος* et *σπάσσω*, *conspingo*.
 **Ἀκρόστεινής*, ἰς, summe tristis.
 **Ἀκρόστηλος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, valde conosus, lutulentus. *Ex ἄρκρος* et *σπλός*, *lutum*.
 **Ἀκροσποδήτι*, al. scrib. *ἀκροποδῖτι*, adv. summis pedibus insistendo, summis pedum digitis. *Ἄσπερι αἰ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν ἐπιβαίνοντες ἀκροσποδήτι*, *Lucian.* *Ex ἄρκρος* et *πὺς*, *ποδός*.
 **Ἀκροσποδῖτι*, adv. idem et ex iisdem.
 **Ἀκροσπολεῖον*, sublimis meo, *Man.*
 **Ἀκρόστολος*, εως, ἡ, arx; (2) quod summum est. *Ex ἄρκρος* et *στόλις*, *urbs*.
 **Ἀκρόστολος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, altissimum habens verticem. *Ex ἄρκρος* et *στόλος*, *vertex*.
 **Ἀκρόστρομος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, summa parte acutus. *Ex ἄρκρος* et *στρομα*, *transadigo*, *infigo*.
 **Ἀκροστροφύρος*, κ, ὁ *ξ* ἢ, in extremitate vel summitate purpuram habens, purpura prætexatus. *Ex ἄρκρος* et *στροφύρα*.
 **Ἀκροστροφία*, ας, ἡ, præputium; (2) glans. *Ex ἄρκρος* et *σπόση*.
 **Ἀκροστίβιον*, κ, τὸ, idem et ex iisd.
 **Ἀκρόστρομον*, κ, τὸ, summa pars prora.

Ἀκρόσπερα, τὰ, summæ alæ. Διπλῶν ἀκρόσπερα φωνῶν, Ὀρρίαν. *Cyneget.* 4, 127.

Ἀκρόρριζος, υ, ὁ ἔ ῥ, in superficie habens radicem, leviter radicatus. *Ex* ἄκρος et ῥίζα.

Ἀκρόρρινον, υ, τὸ, tota nasi summitas, totus ambitus nasi. *Ex* ἄκρος et ῥίν, nasus.

Ἀκρόρριμον, υ, τὸ, summus temo, extrema temonis pars. *Ex* ἄκρος et ῥιμός, temo.

ἈΚΡΟΣ, ρα, ρον, summus, extremus; (2) summus, i. e. supremus; (3) summum in aliqua re gradum obtinens; perfectus, præstantissimus, singularis; diciturque etiam in malam partem, ut ἄκρος ὀργῆν, *Ern.*

Ἀκρόσπις, ἑος, ὁ ἔ ῥ, qui in superficie putrescit; (2) qui leviter putrescere et mutari cepit. *Ex* ἄκρος et σπῖς, putrefacio.

Ἀκρόστροφος, υ, ὁ ἔ ῥ, impense sapiens, peritus.

Ἀκρόσπυλον, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quod vellet in extremitate costarum sita sint. *Ex* ἄκρος et σπᾶναι, costarum ossa.

Ἀκρόσῃιον, υ, τὸ, summa pars pectoris. *Ex* ἄκρος et σῆδος, pectus.

Ἀκρόσχις, ἴδος, ῥ, initium versus; (2) carmen, in quo deinceps e primis versuum litteris aliquid connectitur. *Ex* ἄκρος et σχῖος.

Ἀκρόσχιον, υ, τὸ, idem et ex isdem.

Ἀκρόσθλιον, υ, τὸ, aplustre, ornamentum navis in prora. *Ex* ἄκρος et σθῶλος, pars navis in prora.

Ἀκρόσθιον, τὸ, summa et extrema pars oris.

Ἀκρόσφᾶλης, ἑος, ὁ ἔ ῥ, proclivis ad lapsum; (2) lubricus, pronus, proclivis. *Ex* ἄκρος et σφάλλαρι, labor.

Ἀκρόσφυον, υ, τὸ, extrema malleoli pars; (2) genus calcemanti muliebri.

Ἀκρόσχιδης, ἑος, ὁ ἔ ῥ, summa vel extrema sui parte scissus, in cacumine divisus. *Ex* ἄκρος et σχῖδι, fissura.

Ἀκρόστυτιον, υ, τὸ, finis seu extremitas carminis. *Ex* ἄκρος et τυλυνή, finis.

Ἀκρότης, πτος, ῥ, summities, extremitas, apex, fastigium. *Ab* ἄκρος.

Ἀκρότῃος, υ, τὸ, auditorium.

Ἀκρότῃος, υ, ὁ ἔ ῥ, non pulsatus; (2) non congruus ad numeros, illaboratus, impolitus. *Ex* α priv. et κρότος.

Ἀκροτομία, ῶ, f. ἵνα, summæ partes amputo.

Ἀκροτομεῖν τὸν σίτον, de messoribus, *Xen. Gl. V.* ἀκροτομεῖ, truncat. *Ab*

Ἀκρότομος, υ, ὁ ἔ ῥ, cujus summæ partes sectæ sunt; (2) durus; (3) excelsus; (4) asper et transitu difficilis. *Ex* τέμνω.

Ἀκρότονος, υ, ὁ ἔ ῥ, in summo tentus; (2) qui extremas partes, sc. manus et brachia, summa vi intendit. *Ex* ἄκρος et τείνω.

Ἀκροτος, υ, ὁ ἔ ῥ, plausu carens, cui non applaudit. *Ex* α priv. et κρότος, strepitus.

Ἀκροτάνια, ας, ῥ, summities cæli, vertex cæli, *Luc. in Ler.* *Ex* ἄκρος et ῥανός, cælum.

Ἀκροφάνης, ἑος, ὁ ἔ ῥ, summo diluculo apparens; (2) qui tenuem tantum et non plenam lucem habet; (3) qui apparere incipit. *Ex* ἄκρος et φαίνωμαι, appareo.

Ἀκροφύς, ἑος, ὁ ἔ ῥ, in cacumine proveniens, in summo nascens; (2) excelsa indole præditus. *Ex* ἄκρος et φύς, natura.

Ἀκροφύλαξ, ἄκος, ὁ, arcis præfectus. *Ex* ἄκρος.

Ἀκρόφυλλος, υ, ὁ ἔ ῥ, in summite folia habens. *Ex* ἄκρος et φύλλον.

Ἀκροφύσιον, υ, τὸ, folium pars summa seu extrema, quæ fornacis ori immittitur. *Ex* ἄκρος et φύς, follis.

Ἀκροχάλις, ἴκος, ὁ ἔ ῥ, supra modum ebrius. *Ex* ἄκρος et χάλις, vinum.

Ἀκροχάλις, idem quod ἀκροχάλις.

Ἀκροχάνης, ἑος, ὁ ἔ ῥ, in summo vel extremo hians apertus; (2) immani vastus hiatus. *Ex* ἄκρος et χεῖνω, hisco.

Ἀκρόχιμα, ρος, ῥ, pars brachii a cubito ad extremos usque digitos.

Ἀκροχειρία, ας, ῥ, idem cum ἀκροχειρισμός.

Ἀκροχειρισμός, ῥ, idem.

Ἀκροχειρίσιος, αως, ῥ, idem.

Ἀκροχειρίζω, summa manu capto, et quidem proprie, velut pancratiastæ solent. *Ex* ἄκρος et χεῖρ, manus. *Hinc*

Ἀπορροχίσιμος, ὤ, ὁ, exercitatio paucitastarum, quae alter alterum manu tantum capitat.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, ὁ, qui ex exercet ἀπορροχίσιμος.
Ab eodem.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, οἱ, extremitates ejus partis jugi quae ζεύγλι dicitur. Ex ἄκρος et χινίσκος, anserculus.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, ὁ ἔ ἡ, valde tepidus
Ἀπορροχίσιος, adv. valde tepide.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, f. ἴσως, exandescens ira.
Ἀπορροχίσιος, ας, ἡ, iracundia. Ab
Ἀπορροχίσιος, ὤ, ὁ ἔ ἡ, iracundus; (2) qui leviter irascitur. Ex ἄκρος et χορὴ, ira.
Ἀπορροχίσιος, ας, τὸ, verruca, Philox. Et
Ἀπορροχίσιος, ὤ, ὁ, verrucosus. Cognomen Fabii Maximi. Ab
Ἀπορροχίσιος, ὤ, ὁ, verruca rotunda et callosa. Gl. V. verruca, navus. Ex ἄκρος et χορὴ, chorda, eo quod vertice suo similis est resectae chorde secundum extremitatem.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, ὁ ἔ ἡ, valde claudus.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, ὁ ἔ ἡ, in summo nudus; (2) plane nudus, Ern.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, ὁ ἔ ἡ, qui in summa tantum parte reclusus est, glandem nudam habet, libidinosis. Ex ἄκρος et ψαλός.
Ἀπορροχίσιος, imperativ. verbi ἀπορροχίσιος. Ἀπορροχίσιος δὲ, ausculata jam, Aristoph. Lysist. ver. 503. Πρὸς τὴν τὸν νῦν ἔ ἄκρος, Pherecrat. apud Athen. 122.
Ἀπορροχίσιος, pro ἀπορροχίσιος, audiunt; 3. plur. praes. indic. med. contr. pro ἀπορροχίσιος.
Ἀπορροχίσιος, ας, ὁ ἔ ἡ, gen. sing. Dor. pro ἄκρος.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, ὁ ἔ ἡ, non occultus, incelatus, Gl. V.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, ὁ ἔ ἡ, glacie carens, non glaciatus; (2) nihil crystallini habens.
Ἀπορροχίσιος, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Ex ἄκρος et ὀβελίας.
Ἀπορροχίσιος, ας, τὸ, summitas vel extremitas cubiti; (2) montis cacumen. Ex ἄκρος et ὀβελία, cubitus.
Ἀπορροχίσιος, ας, ἡ, eminentia vel summitas humeri; (2) montis vertex. Ex ἄκρος et ὀβελία, humerus.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, τὸ, idem et ex iisd.
Ἀπορροχίσιος, ας, ὁ, extremitas membri. Ab ἄκρος.
Ἀπορροχίσιος, ας, ἡ, partium extremarum amputatio, Aesch. Eumen. 126. A praec.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, ὁ, qui summis fit, seu imprimatur unguitibus; (2) summa unguis pars; (3) montis cacumen. Ex ἄκρος et ὀβελία.
Ἀπορροχίσιος, ας, ἡ, extremitas unguium.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, ὁ ἔ ἡ, idem quod ἀπορροχίσιος. Philox. ἀπορροχίσιος, articulare.
Ἀπορροχίσιος, ας, ἡ, summitas sive summa pars montis; collis jugum, Gl. V. vertex montis, Philox. Ex ἄκρος et ὀβελία, mons.
Ἀπορροχίσιος, summe, in utramque partem, excel lenter, eximie, Philox.
Ἀπορροχίσιος, f. ἴσως, extremitates corporis amputo, corpus mutilo, Gl. V. trunco, mutilo, decumino; ἀπορροχίσιος, obtrunco, mutilat, detruncat, Philox. ἀπορροχίσιος, perf. part. pass. Ἀπορροχίσιος τὸ πρόσωπον, τὰς ῥίνας, τὰς πτέρωγας τῶν νηῶν, τὰς τοίχους; ἀπορροχίσιος τὰς ἐκτὸς πατρίδας, labefactantes, Dem. Ab ἀπορροχίσιος.
Ἀπορροχίσιος, ας, ἡ, truncato, mutilatio, Gl. V. A praec.
Ἀπορροχίσιος, ὤ, idem.
Ἀπορροχίσιος, ας, τὸ, quod rescatur ab extremo corpore, ut manus, pedes, &c.
Ἀπορροχίσιος, ας, τὸ, extremitas, summitas, cacumen, vertex speciatim; (2) promontorium; (3) extremitates corporis, ut manus, pedes, &c.; (4) rostrum navis; (5) pinnae murorum; (6) simulacra, vexilla et similia in fastigio aedium, turrium, navium, quae vei ornamenti vel venti indicandi causa imponuntur. Ab ἄκρος.
Ἀπορροχίσιος, vel ἀπορροχίσιος, in littore genio indulgeo, Plut. Symp. 4. Probl. 4. (2) hilari sum animo, exhalare me. Ab ἀκτῆ.
Ἀπορροχίσιος, ας, ἡ, sambucus, Gl. V. Ab ἀκτῆ.
Ἀπορροχίσιος

Ἀκταίνα, *tollo, attollo*. Ὁς μήτε σκαῖν, μήτε μὲ ἀκταίνων βάσιν, *Æsch. Eumen.* 36.
Ἀκταίονος, ἴδος, ἡ, ad Actæonem pertinens, *Ep.*
Ἀκταίος, αἶα, αἶον, littoralis, maritimus.
Ἀκταίωρος, ὦ, f. ἡσω, littora custodio. Ab
Ἀκταίωρος, υ, ὁ ζ ἡ, littorum custos. Ex ἀκτῆ, ἰλλυς, et ἔσος, custos.
Ἀκτιάνας, υ, ὁ ζ ἡ, nihil possessionum habens;
 (2) pauper, egenus. Ex α priv. et πτίασ, pecunia.
Ἀκτινίος, υ, ὁ ζ ἡ, impexus. Ex α priv. et κτίς, inōs, pectus.
Ἀκτιρίστος, υ, ὁ ζ ἡ, infuneratus, cui non justa facta sunt. Ex α priv. et κτίσας, exsequia.
Ἀκτιρίστος, υ, ὁ ζ ἡ, idem et ex iisd.
ἈΚΤΗ, ἡ, ἡ, littus, *Il.* 2, 395. Ἀκταὶ (inquit Ammonius) sunt loca maris petricosa, sive vero arenosa; (2) farina, fruges, *Il.* 11, 630; (3) sambucus, *Dioscor.* 4. Δημήτερος ἀκτῆν, Cereis fruges, *Il.* 13, 322. Παρ δ' ἀλφίτου ἰσθμῷ ἀκτῆν, *Ibid.* 11, 630. Παλύνας ἀλφίτου ἀκτῆν, *Odys.* 14, 429. Δάμαστος ἀκτῆς δέμας ἀγνόν ἴσχειν, habere corpus purum a farina Cereis. Cereis fructibus abstinere, *Eurip. Hipp.* 138.
Ἀκτιμοσύνη, ης, ἡ, paupertas. Ab
Ἀκτιμω, ονος, ὁ ζ ἡ, inops, pauper. Ex α priv. et κτιόμαι, possideo.
Ἀκτισία, ας, ἡ, paupertas, inopia. Ex iisd.
Ἀκτιστος, υ, ὁ ζ ἡ, non possessus; (2) qui ad quiri non potest. Ex iisd.
ἈΚΤΙΝ, ἴδος, ἡ, radius solis, *Il.* 10, 537; (2) fulminis, *Luc. in Timon.* lucis, rotæ, *Ern.*
Ἀκτινολία, ἡ, idem quod ἀκτινολία, *Man.*
Ἀκτινῶν, adv. in formam radiorum vel radii. Ab ἀκτίν.
Ἀκτινολίω, ὦ, f. ἡσω, radios ejacular, *Gl. V.* ἀκτινολίω, radio; ἀκτινολίωσθαι, radiare.
Ἀκτινολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio. Ab
Ἀκτινολίω, υ, ὁ ζ ἡ, radios ejaculars. Ex ἀκτίν et βάλω, species.
Ἀκτινιόδης, ἴος, ὁ ζ ἡ, radiatus. Ex ἀκτίν et εἶδος, species.
Ἀκτινόφωρος, υ, ὁ ζ ἡ, radiatus capite, *Philox.*
Ἀκτινόστος, ἡ, ὄν, radiatus, quasi ab ἀκτινῶ.
Ἀκτιός, υ, ὁ ζ ἡ, littoralis; (2) cognomen Apollinis et Panis. Ab ἀκτῆ, littus.
Ἀκτις, ἴδος, ἡ, radius; (2) sambucus; (3) vas in quo conjungitur oboli, *Eustath.* Ab ἀκτίν.
Ἀκτιστός, υ, ὁ ζ ἡ, non creatus, inconditus, *Gl. V.* Ex α priv. et κτίσας, species.
Ἀκτιτίος, υ, ὁ ζ ἡ, littoralis, in litore commorans. Ab ἀκτῆ, littus.
Ἀκτιτίος, υ, ὁ ζ ἡ, non ædificatus. Ex α priv. et κτίω, confido, ædifico.
Ἀκτωρ, ορος, ὁ, ductor, princeps, rex, *Æsch.* (2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.
Ἀκτωρῶς, ὦ, ago custodem littorum. Ab
Ἀκτωρῶς, ὦ, ὁ, littorum custos. Ex ἀκτῆ et ἔσος, custos.
Ἀκτιόφωρος, υ, ὁ ζ ἡ, gubernatore carens. Ex α priv. et κτιόμαι.
Ἀκτιόφωρος, ον, nihil temere faciens, nihil fortunæ permittens.
Ἀκτιήριον, υ, τὸ, medicamentum conceptum impediens, *Hes.* Ex α priv. et κύνω. Unde
Ἀκτιός, υ, ἡ, quæ non concipit, sterilis. Οὐδ' ἀγάλακτες αἶτες, οὐδ' ἄκτου, *Call. in Apoll.* 52.
Ἀκτιόστος, υ, ὁ ζ ἡ, qui ambitum disciplinarum non comprehendit, indoctus. Ex α priv. et κύνω, circularis.
Ἀκτιόστος, υ, ὁ ζ ἡ, qui non voluit; (2) aut nequit volutari, immotus, stabilis; (3) rigidus. Ex α priv. et κύνω, volvo.
ἈΚΤΥΛΟΣ, υ, ἡ, glans ilicis.
Ἀκτύματος, υ, ὁ ζ ἡ, fluctibus non agitatus; (2) sedatus, tranquillus; ex α priv. et κύνω, fluctus; (3) foetu carens, sterilis. Ex α priv. et κύνω, foetus.
Ἀκτύματος, adv. sine fluctu, tranquille, placide.
Ἀκτύματος, ον, idem quod ἀκτύματος.
Ἀκτύματος, ον, idem quod ἀκτύματος.
Ἀκτύματος, fluctibus non agitatus; (2) tranquillus. (2) μυχόσας τὸν ἄκμον θῆκεν βίοντον βοσῶν, *Eurip. Herc. Fur.* 698.
Ἀκτύματος, ονος, ὁ ζ ἡ, fluctibus non agitatus;

(2) tranquillus; (3) foetu carens, sterilis.
 (1) ἀκτύματος πόντου τήσῃ νῦτα πορφυμένον πλάτῃ, *Eurip. Iphig. in Taur.* 1444. (3) νῦν δ' ἀκτύμας διὰ τὸ μοι διόλλυται, sine foetu, *Id. Andr.* 158.
Ἀκτύματος, υ, ὁ ζ ἡ, Veneris expert, Venerem non appetens, aut haud amabilis, *Hes.* Ex α priv. et κτύρ, Venus.
Ἀκτύματος, ατος, τὸ, infortunium, cum quis non potitur eo quod petit. Ab
Ἀκτύματος, ἴος, ὁ ζ ἡ, qui nihil acquirit; (2) infortunatus. Ex α priv. et κτύρ, nanciscor.
Ἀκτύματος, ας, ἡ, improprietas. Ab ἀκτύρ.
Ἀκτύματος, υ, ὁ ζ ἡ, nullius dominio subjectus, aut impatiens imperii. Ex α priv. et κτύρ, dominor.
Ἀκτύματος, ατος, τὸ, idem quod ἀκτύρ.
Ἀκτύματος, ὦ, f. ἡσω, improprie loquor.
Ἀκτύματος, ας, ἡ, improprium loquendi genus, sermonis improprietas; (2) absurditas. Ab
Ἀκτύματος, υ, ὁ ζ ἡ, qui improprie loquitur.
Ἀκτύματος, adv. valde improprie.
Ἀκτύματος, υ, ὁ ζ ἡ, auctoritate privatus, jus et potestatem non habens; (2) irritus; (3) improprie; (4) obsoletus, abolitus; (5) incertus. Ex α priv. et κτύρ, auctoritas. Hinc
Ἀκτύματος, ὦ, f. ἡσω, auctoritate privo; (2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo.
Ἀκτύματος, τὴν ἰστολὴν τῷ θεῷ, *Matt.* 15, 6.
Ἀκτύματος, ἴος, ἡ, antiquatio, abrogatio.
Ἀκτύματος, ον, non firmatus, sancitus; irritus.
Ἀκτύματος, υ, τὸ, idem quod ἀκτύρ.
Ἀκτύματος, υ, ὁ ζ ἡ, idem quod ἀκτύρ.
Ἀκτύματος, υ, ὁ ζ ἡ, nondum exploratus. Ex α priv. et κτύρ, tintinnabuli sono et strepitu explorari, veluti solebant explorari equi, an bellicos strepitus ferre possent.
Ἀκτύματος, ἡ, ἡ, mucro, cuspis, acumen, *Il.* 5, 16. Per reduplicationem. Ab ἀκτύ.
Ἀκτύματος, membro aliquo carens, vel truncatus. Ex ἀκτύρ. Ab
Ἀκτύματος, υ, ὁ ζ ἡ, membris truncus; (2) speciatim pedibus carens. Ex α priv. et κτύρ.
Ἀκτύματος, υ, ὁ ζ ἡ, non impeditus. Ex α priv. et κτύρ, impedio.
Ἀκτύματος, adv. nemine prohibente, libere.
Ἀκτύματος, sine ludibrio. Ab α priv. et κτύρ.
ἈΚΥΝ, et ἄκυν, ονος, ὁ, ab ἀκύν, jaculum, spiculum, telum, *Il.* 4, 187.
Ἀκύν, ονος, ὁ, ἀκύν, ἡ, ἔκον, τὸ, invitus, α, um. Ex α priv. et ἔκον.
Ἀκύν, υ, ὁ ζ ἡ, cono et fastigio carens.
Ἀκύν, υ, ὁ ζ ἡ, rem carens. Ex α priv. et κτύρ, remus.
Ἀλα, mare, acc. sing. ab ἄλς, mare.
Ἀλα, atramentum. Vox Cypria.
Ἀλάβαρχος et ἀλάβαρχος, ὁ, alabarcha, proprie magister scripturæ, vespertilibus præfectus, deinde idem qui Ethnarcha.
Ἀλαβαρχία, ἡ, (seu ἀλαβαρχία, *Poet.*) principatus sc. Ethnarcha.
Ἀλαβαρχία, sum alabarcha. Quidam autem volunt ἀράβ. in his omnibus, *Ern.*
Ἀλάβας, idem quod ἀλάβας.
Ἀλαβαστροῖδης, ἴς, alabastri speciem referens.
Ἀλαβαστρον, υ, τὸ, parvus alabaster, *Dim.*
Ἀλαβαστροίτης, υ, ὁ, sc. λίθος, alabastrites, sc. lapis. Ab eod.
Ἀλαβαστροῖδης, ἴδος, ἡ, sc. λίθος, idem.
Ἀλαβαστροθήκη, ης, ἡ, vas in quo pyxides unguentaria reponuntur. Ex ἀλάβας et θήκη.
ἈΛΑΒΑΣΤΡΟΝ, υ, τὸ, alabastrum; (2) genus vasis unguentaria (ex alabastro) sine aneis, myrotheca lapidea; lecythus.
Ἀλάβας, υ, ὁ vel ζ, idem.
Ἀλαβαστροφόρος, υ, ὁ ζ ἡ, alabastra ferens.
ἈΛΕΨ, ἴος, ὁ ζ ἡ, in quo nihil est quod prehendi queat, ansa seu manubrio carens; (2) qui prehendi, capi, teneri nequit. Ex α priv. et λεψ, prehensio.
Ἀλεψ, per *Apost.* pro ἀλεψ, adv. ad mare.
Ἀλαδρόμος, ον, in mari vagans, ut nauta, mercator.
Ἀλαζονία, ας, ἡ, fastus, ostentatio, jactatio,

gloriatio, vaniloquentia, jactantia, insolentia, arrogantia. Ab ἀλαζών.
Ἀλαζονεύω, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio, propter aliquod facinus; (2) verbum vel facinus insolens. Ab
Ἀλαζονεύω, υ, ὁ ζ ἡ, me ostento, me vendito, falsa de me prædico, glorior; (2) mentior, per jactantiam. Τὸ ἀλαζονεύεσθαι ἀποστέλλει, τὸς σύνοντας, *Xenoph.* τὸ ἴδιον, *Arist.*
Ἀλαζονικός, ἡ, ὄν, ad ostentationem pertinens, compositus; (2) ostentator, jactator, vanitati deditus. Ab ἀλαζών.
Ἀλαζονικός, jactanter, gloriose.
Ἀλαζονοχαυνοφύλακος, υ, ὁ, -ostentator, animo tamen remisso et nugax, in futilibus et nugis sese jactans, *Ern.* Vox Comica. Ex ἀλαζών, jactator, χαυνός, lazus, et φύλακος, ineptia.
ἈΛΑΖΩΝ, ὄνος, ὁ ζ ἡ, inanis jactator, ostentator, gloriosus, superbus, arrogans; (2) mendax; (3) vagus.
Ἀλάθεια, veritas, *Dor.* pro ἀλήθεια.
Ἀλαθείς, α, l. part. pass. verbi ἀλάω, sive ἄλλω, vagor, erro.
Ἀλάθετος, υ, ὁ ζ ἡ, qui latere nequit, qui oblivioni mandari non potest; (2) quem nihil latet. Ex α priv. et λαθάνω, latet.
Ἀλαίνω, erro, vagor, *Μανίας ἀλαίνω, καὶ φέβω*, *Eur. Or.* 531. Ab ἀλάωμαι.
Ἀλάιος, αἶα, αἶον, cæcus, captus oculis. Ab ἀλαΐς.
Ἀλάϊος, antiquus. Α παλαιός.
Ἀλακάτα, colus, *Dor.* pro ἡλακότη.
Ἀλακῆτος, υ, ὁ ζ ἡ, strepitum non edens. Ex α priv. et λακίω, sono, strepo.
Ἀλαλά, vox inarticulata ciendo Marti, quæ a militibus ante pugnam edi solebat.
Ἀλάλα, ἡ, ἡ, lætus clamor; (2) tristis clamor; (2) σύν ἀλαλαγῇς αἰαγμάτων, *Eurip. Phœn.* 337.
Ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum; (2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάω.
Ἀλαλαγμός, ὦ, ὁ, idem; (2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eodem.
Ἀλαλάω, f. ἄλω, clamo alala, fremitum edo inter pugnam; (2) tollo clamorem lætum; (3) tristem ululo; (4) tinnio, *Gl. V.* ululo, tinnio; ἀλαλάω, tinnulus, *Gl. V.* Κύμαλον ἀλαλάω, *1 Cor.* 13, 1. Ab ἀλαλά.
Ἀλαλή, idem quod ἀλαλά.
Ἀλάλημαι, *Il.* 23, 73, erravi, perf. ind. pass. *Ion.* pro ἡλάλημαι, a verbo ἀλάωμαι.
Ἀλάλημι, vagor, erro. Ἀλλά δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους, ἀλάληται, *Hesiod. Op.* 100.
Ἀλαλήτης, idem.
Ἀλαλήτης, υ, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλή; (2) fremitus militum quavis in pugna, vociferatio militaris. Τοὶ δ' ἀλαλήτῃ νῆας ἵπποσύνοντο, *Il.* 2, 149. Θεσπεσίῳ ἀλαλήτῃ, *Ibid.* 18, 149. Ab ἀλαλή.
Ἀλαλήτος, υ, ὁ ζ ἡ, qui verbis non exprimitur vel profertur, *Il.* 2, 149. Ex α priv. et λαλήτω.
Ἀλαλέμενος, præf. inf. act. *Ion.* pro ἀλαλέω.
Ἀλαλέμενος, arcere, idem, sed *Dor.*
Ἀλαλέω, ὦ, f. ἡσω, depello, propulso, arceo, *Il.* 19, 30. Ab ἀλέω.
Ἀλαλομένην, ἴδος, ἡ, auxiliatrix, epitheton Minervæ, *Il.* 4, 8: 5, 908: vel Alalcomeneis dicta ab Alaiomenis vico Bæotiæ ubi colebatur: mentio ejus apud *Ælian. Var. Hist.* 12, 57; ubi vide interpretes. Ex ἀλάλω, juvo, et μένος, robur.
Ἀλαλομένης, nomen mensis, ap. *Bæot.*
Ἀλαλῶν, l. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἡλαλῶν.
Ἀλαλήτης, υ, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀλαλή, auxiliator.
Ἀλάλω, depello, arceo, *Il.* 23, 185. Τρώσσι δὲ λογὸν ἀλάλω, a Trojanis, *Il.* 21, 138. Ab ἀλάω.
Ἀλάλω, υ, ὁ ζ ἡ, qui loqui non potest, mutus. Ex α priv. et λαλέω, vel λέλω.
Ἀλάλως, γος, ἡ, error, vagatio. Κατὰ ἀλάλως βαρύνον, *Nic. Alexiph.* 18.
Ἀλαλόω.

Ἀλαλικτηρία, erro; (2) moleste fero; (3) metuo. Οὐδὲ μοι ἦτορ ἔμπροσθεν, ἀλλ' ἀλαλικτηρία, *Il.* 10, 94. *Ab* ἀλλόσω.

Ἀλάμπντος, α, ὁ ἔ ἢ, splendoris expers, non splendoris, obscurus, *Sophr. Œd. Col.* 1662.

Ὁρσθ' ἔ' σάνος ἐῖν ἀλάμπτον, *Erig. in Heraculum apud Diog. Laertium.* *Ab*

Ἀλαμπής, ἰος, ὁ ἔ ἢ, idem. Ἀλαμπὲς ἥλις, procul a solis radiis, *Sophr. Trach.* 691. *Ex* α priv. et λάμπω, luceo, splendo.

Ἀλάμπντος, α, ον, idem.

ἈΛΛ'ΟΜΑΙ, ὤμαι, vagor, erro; (2) incertus sum. Ἥτοι ο καππείδιον τὸ Ἀλλήιον εἰς ἀλάστο, *Il.* 6, 201.

Ἀ' ΛΑ' Ο'Σ, ᾧ, ὁ ἔ ἢ, non videns, cæcus; (2) obscurus, caliginosus, *Steph.*

Ἀλασκοτία, ας, ἡ, *Il.* 10, 515. *Ion.* ἀλασκοτία, cæca, i. e. negligens speculatio, error oculi vel opinionis. *Ex* ἀλαός et σκοτία, speculor.

Ἀλαστοίς, α, ὁ ἔ ἢ, qui cæcos foetus gignit; (2) cæcum pariens. *Ex* ἀλαός et τιττω.

Ἀλαίω, ᾧ, f. ὥσω, cæco; (2) irritum reddo, frustro; (3) ærumnis frango. Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλγύος—ὀφθαμῷ ἀλάωσεν, *Odys.* 9, 516. *Ab* ἀλαίος.

Ἀ' λασπάρων, ἡ, ὄν, vastatu facilis, imbecillis, *Il.* 2, 675. *Ab*

Ἀλαπάζω, f. ἀζω, vasto, diripio, dissipio, exinanio, solo æquo. Νῦν δ' ἀλάπαυξ φάλαγγας, *Il.* 11, 503. Ἀλαπαύοντα σίχας ἀνδρῶν, *Il.* 5, 166.

Ἀλάπαυξ, pro ἀλάσταξ, dissipavi, vel ἀλόπαυξ, dissipavi, α. 1. ind. act.

Ἀλας, ἄτος, τὸ, sal. *Ab* ἄλς.

Ἀλαγαίνω, crucior, morore adficior. *Ab*

Ἀλασείω, ᾧ, f. ἥσω, idem. Καὶ ἀλασθήσας ἔπος ἦύδα, *Il.* 12, 163. *Ab* ἄλστος, gravis.

Ἀλασιν, ἀδν. in perpetuum. Νῦν αὖ παιδὸς ἔλασιν ὀύρομαι, *Odys.* 14, 174.

Ἀλασφρία, ας, ἡ, ultrix conscientia; (2) diræ, mores perfiteri.

Ἀλασος, α, ὁ ἔ ἢ, non obliviscendus, cujus indelebilis est memoria. *Il.* 12, 163. (2) intolerabilis, gravis, *Il.* 22, 260. (3) scelestus. (3) μηδ' ἔλασιν ἀνδρ' ἰδὼν, *Sophr. Œdip.* *Col.* 1483.

Ἀλάσω, ὅρος, ὅ, qui perpetravit non obliviscenda; (2) scelestus, execrandus; (3) daemon crudelis et sanguinarius; (4) genius scelerum vindex, ultor homicidarum. Παρ-ετήρισαν δὲ αὐτῷ Ποναί, ἔ' Ἀλάσφορες, ἔ' Ἐρινύες, *Lucian. Necyom.* 11. Ὅστις μὴ ἀλασφῶρει νοσῷ, *Sophr. Trach.* 1335. *Ex* α priv. et λαθάνομαι, obliviscor, aut λαζωμι, capio, qui ferti aut capri nequit.

Ἀλατία, ας, ἡ, error, vagatio. Δυσπλάτους ἀλατίας, *Æsch. Prom.* 908.

Ἀλῶτο, 3. sing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἡλῶτο, et hoc contr. pro ἡλαίτο, *ab* ἄλωμαι.

Ἀλατο, σαίῃ, 3. sing. α. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἡλατο, a verbo ἄλωμαι, σαίω.

Ἀλατοπωλία, ας, ἡ, salis venditio; (2) arbitrium vendendi salis. *Ex* ἄλς et πωλείω.

Ἀλᾶχῶνος, α, ὁ ἔ ἢ, oleribus carens. *Ex* α priv. et λάχωμαι, olus.

Ἀλᾶχῶνι, ἰδος, ἡ, cæca, obscura. *Ex* ἀλᾶός et ᾧφ, oculus.

Ἀλασπός, ὅ, ὁ ἔ ἢ, cæcus, obscurus.

Ἀλάσωα, α. 1. ind. act. *Ion.* pro ἡλάσωα.

Ἀλασπός, ὥος, ἡ, cæcitas; (2) error. Ὁφθαλμοὶ εἰρητὰ ἀεικέλιον ἀλασπῶν, *Odys.* 9, 502. *Ab* ἀλᾶός, vel ἄλωμαι.

Ἀλγίνος, ἡ, ὄν, molestus, asper, gravis, dolorem adferens. Ἀλγυνόν, τὸ, et ἄλγυνά, τὰ, dolor, ærumna. *Ab* ἄλγος.

Ἀλγινός, ἀδν. molestus, cum dolore.

Ἀλγισίδωτος, ὄν, dans dolorem, *Opp.*

Ἀλγισίδωτος, ὄν, dolore animi afficiens, *Er.*

Ἀλγῖν, ᾧ, f. ἥσω, aleo, deolo de animo et de corpore. Ἀλγῖν πωλὸς τοῖς κακοῖς, ἐπὶ τοῖς κακοῖς τὸν φίλον, ζῶντα τινος τὴν κεφαλὴν, τὸν δάκτυλον. Τὶ δὴσ' ἐν ἀλγούρις ἐσ' ἐξερυσ-μίνος; *Sophr. Aj.* 377. *Ab* eod. Hinc

Ἀλγπῶν, ὄνος, ὅ, dolor, eruciatus.

Ἀλγμνα, ἄτος, τὸ, dolor, ægritudo.

Ἀλγῆρος, ἄ, ὄν, dolorem adferens, molestus.
Ἀλγῆσας, α, 1. part. acti. verb. ἄλγῃς.
Ἀλγῆσις, εως, ἡ, dolor. Ab ἄλγῃς.
Ἀλγῆστικός, ἡ, ὄν, dolori exprimendo aptum;
epith. verbi; (2) dolorem affersens.
Ἀλγῆνους, εσσα, ἐν, molestus, acerbus. Ab
ἈΛΓΟΣ, εος, τὸ, *Il.* 1, 2, dolor; (2) mæror,
tristitia; (3) molestia; (4) calamitas, malum.
Hinc compar. ἄλγῳν, et superlat. ἄλγιστος,
molestior, molestissimus.
Ἀλγῆσα, part. præ. acti. f. g. contr. pro ἄλγῆ-
σσα.
Ἀλγῆνθη, α, 1. ind. pass. *Ion.* pro ἄλγῆνθην,
a verbo ἄλγῃν.
Ἀλγῆναι, f. ἵνα, dolore adficio; (2) mærorem
creo; ἄλγῆναιμαι, doleo, mæreo. Τοῖσδε εἰ
ἐκ ἀλγῆναιμαι, *Soph. Antig.* 474. Μὴ τέρεον
ἄλγῆναιμαι τοῖσδε τοῖς λόγοις, *Id. Trach.* 489.
Τέρεον ἀλγῆναι κίερα, *Eurip.* *Med.* 398. Ab ἄλγος.
Ἀλδαίνω, augeo. Ἀθήνη ἄλγῃ παραισχυμένη μείλει
ἥλδαν σποιμένη λαών, *Odys.* 18, 69. Ab
ἈΔΕΩ, ᾧ, f. ἡσω, augeo, do incrementum,
foveo, orno, colo.
Ἀλδισσάσκω, idem.
Ἀλδίσσω, fut. ἀλδήσω, augeo, cresco, incre-
mentum capio, *Il.* 23, 599.
ἈΔΕΑ, ας, ἡ, calor, seu tepor, qui est ex
sole; (2) calor quilibet; (3) vitatio, decli-
natio, effugium; (4) Palladis cognomen
apud Tegeatas, a delubro quod struxerat
Ἀλέως.
Ἀλεάζω, fut. ἄσω, tepeo, caleo, calore fruor;
(2) vito. Ab ἄλῃς.
Ἀλεαίνω, caleo; (2) calefacio. Ab eod.
Ἀλείσω, *Il.* 13, 436, vitare, α, 1. inf. med.
Poet. pro ἀλίσσασθαι, a verbo ἄλῃν.
Ἀλεγινός, ἡ, ὄν, curæ plenus, molestus, *Il.* 2,
787; (2) tristis; (3) difficilis. Ab ἄλγος, dolor.
Ἀλεγίλῃ, f. ἴσω, curo. Πάστρὸς ἐν δυσανάμῃ ἐκ
ἀλεγίλῃ, *Hesiod. Theog.* 171. Ab ἄλγῳ.
Ἀλεγύνω, accuro, apparo. Θόδον ἀλεγύνετε
ταῖστα, *Odys.* 8, 38. Ἐμπεδὼν ὡς ἀλεγύνει,
sic firmiter curabat, ibi est, tuebatur, *Apoll.*
Rhod. 4, 1203. Ἄς ἐπίσκιε δικαστῆλον ἀνδρῶν
ἀλεγύνειν, quibus (convivis) decet princi-
pem virum curari. Ibi non sumitur sensu
activo, quasi Telemachus debeat parare
cœnas, sed sensu neutro; et ad ἄς est ellip-
sis præpositionis κατὰ κατὰ ἄς pessime in-
terpretes. *Odys.* 11, 185. Ab eod.
ἈΑΕΤΩ, curo, rationem habeo alicujus rei.
Θεῶν ὅππῃ ἐκ ἀλγόντες, *Il.* 16, 388. et *Hes.*
Op. 249. Οὐ σὺ ἔγνων σκυζομένους ἄλγῳ,
Il. 8, 483.
Ἀλέινω, imp. ind. acti. *Ion.* pro ἡλέινω.
Ἀλεινός, ἡ, ὄν, tepidus, calidus; (2) æstivus.
Ab ἄλῃς, θερμῶν.
Ἀΐλεινω, effugio, declino, evito. Ὑπερβοῖας
ἄλειναι, *Hesiod. Op.* v. ult. πᾶτον ἀνδράπων,
Il. 6, 202. *Odys.* 6, 273; 13, 148; (2) fugio,
refugio. Ἀΐτ' ἄλειναι εἶσα, *Apoll.* *Rhod.*
3, 650. Ab ἄλειμαι.
Ἀΐλεις, in unum congregari; (2) frequentes,
conferti. Εἰς τὸ πρὸ τείχευς ἱερὸν ἄλεις δούτε,
Callim. Fragm. 86, 1. Ab ἄλῃς.
Ἀΐλῃ, ἡς, ἡ, fuga. Ab ἄλῃω, vito.
Ἀλῆν, *Ion.* pro ἄλῃα, calor. Ἐστὶ καὶ πυρὸς
ἑστῆς, ἄλῃη τε γίνεσθαι, *Odys.* 17, 25.
Ἀΐλῃς, ας, ἡ, piscatus, ut ἄλῃαι.
Ἀλῃα, ας, ἡ, peregrinatio.
Ἀλῃαντες, α, ὅ ζ' ἡ, qui levigatus aut com-
planatus non est; (2) qui levigari nequit;
(3) non mollitus. Α λυαίνω, levigo.
Ἀλειμα, ἄτος, τὸ, farina; vel, ut vult Eustath.,
farina triticea. Ἀλφτα πύχυνσαι καὶ ἀλῃατα,
Odys. 20, 108. Alii legunt ἀλῃφατα. Ab
ἄλῃα, molo.
Ἀΐλειμαι, ἄτος, τὸ, unctio, ipsa actio ungendi;
(2) unguentum; (3) incitamentum, ōnium
ductum a palestia. Ab ἀλῃφω, ungo.
Ἀλῃνός, ἡ, ὄν, tenuis, imbecillus; (2) idem
quod ἄλεινός.
Ἀλειπτήρ, ἥρος, ὅ, idem quod ἀλῃπτης, *Man.*
Ἀλειπτήριον, α, τὸ, unctuarium, locus in balneo
unctui destinatus. Ab eod.
Ἀλῃπτης, α, ὅ, unctor; (2) qui alios ad cen-

tamina insuirit et exercet; (3) certaminis moderator, excitator, cohortator. *Δαιστικῶς*, adv. more pædotoribarum, *Ern.*
Δαισπτόν, ὤ, τὸ, suffitus præparatus.
Δαιστρον, ε, τὸ, vas unguentarium, *Athen.*
Δαίς, præs. part. act. verbi *δαίω*, ractus, contractus, conversus, vel concitus. *Ἦγο δαίς*, sedebat contractus, *Il.* 16, 403. *Ἀχιλλῶς δαίς μύεν*, conversus, *Il.* 21, 571. *Οἶμον σεν δὲ δαίς*, conversus, *Il.* 22, 308. *Odys.* 24, 537.
Δ' ΔΕΙΣΟΝ, ε, τὸ, poculum cælatum, *Il.* 11, 773; (2) poculum.
Δαιτία, ας, ἡ, peccatum, *Suid.* Ab *δαίτω*.
Δαιτίας, ε, ὁ, peccator, *Il.* 3, 28.
Δαιτρηγσία, ας, ἡ, immunitas ab obsequiis muneribus, vectigalibus. Ex α et *τρηγεσία*.
Δαιτρηγτος, ε, ὁ ἢ ἡ, immunis, *Gl. V.* vel qui munera nulla obit, aut ea recusat obire.
Δαίτω, idem quod *δαίτω*, *Hom.*
Δαίφα, unguentum, pro *δαίφαρ*. *Ἄσπ' ὀρίλγρον αἰὲν δαίφα βίει*, de capillis semper unguentum fluit, *Callim. Fragm.* 12. sed locus vitiosus videtur *Clar. Valckenario*.
Δαίφαρ, ἄτος, τὸ, unguentum; (2) oleum; (3) adeps; (4) pix, et quocunque aliquid oblinitur. *Πῶσαν δαίφατος ἐνέωραο*, unguento novenni, *Il.* 18, 351.
ΔΑΙΨΕΩ, fut. *ψαω*, ungo, oleo vel unguento lino, illino; (2) incito, instigo, exhortor. *Ἀλείψων μάραν τάχον*, dealbare. *Τῷ β' ἦγε χροῖα καλὸν δαίψαμένην*, *Il.* 14, 175. (2) *Ἀλείψων ἐπὶ τὸν Κλάδιον*, adversus Clodium concitavit, *App. Bell. Civ.* 11, 16.
Δαίψις, εως, ἡ, unctio. Ab *δαίφα*.
Δαίψισιν, ungerent, 3. plur. a. 1. conj. act. cum *νίφειλκ* a verbo *δαίφα*.
Ἀλκπητῆς, ἦρος, ὁ, propulsator, per *Syncope*. pro *ἀλκπητή*. Ab *ἀλκῆ*, arceo.
Ἀλκπητῆριος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad gallum vel gallinam pertinens. Ab *ἀλκπτω*, *gallus*.
Ἀλεκτῆρις, ἴδος, ἡ, gallina. Ab eod.
Ἀλεκτροβάλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, gallinacei cristam habens. Ex *ἀλκπτω* et *βάλλος*, *crista*.
Ἀλεκτροφάνης, ας, ἡ, gallicinium. Ex *ἐλκπτω*, *gallus*, et *φάνη*, *canthus*.
Ἀλεκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, ineffabilis; (2) non dicendus, celandus; (3) non lectus, non collectus. Ex α priv. et *λέγω*, dico.
Ἀλεκτρίων, *Dor.* pro *ἀλεκτῆριος*. *Τὸ δ' ὤς ἀλκτρίων*, ὕδωρ, electroque similis aqua, *Callim. Cer.* 29.
Ἀλεκτρίς, ἴδος, ἡ, gallina.
Ἀλέκτρος, ὁ ἢ ἡ, cœlebs, innupta, *Eur.* Ex α priv. et *λέκτρον*.
Ἀλεκτρονιστάλης, ε, ὁ, gallinarum venditor. Ex *ἀλεκτρω* et *στάλης*, *venido*.
Ἀλεκτρονιστάλης, ε, ὁ, idem.
Ἀλεκτροπωλητήριον, ε, τὸ, locus ubi venduntur gallinæ. Ex *ἵisd.*
Ἀλεκτρῶν, ἴνος, ὁ ἢ ἡ, gallus, gallina. Ab *ἀλκπτω*, *oros*, ὁ, gallus. Ex α priv. et *λέκτρον*, *lectus*, quia cantu suo facit, ut homines lectos reliquant. *Ἐως ἐίησεν ἀλκτρω*, donec cecinit gallus, *Hom. Batrach.* 191.
Ἀλκτρω, *oros*, ἡ, conjux; (2) innupta. Ex α congr. vel priv. et *λέκτρον*, *lectus*.
Ἀλέλαιον, ε, τὸ, oleum salis mixtum, *Ern.*
Ἀλέμτος, *Dor.* pro *ἡλέματος*, irritus.
Ἀλεμέτως, frustra, *ap. Call.*
Ἀλεν, *Il.* 22, 11. pro *ἄλησεν*, conclusi sunt, compulsi sunt, in unum locum coacti, *aor.* 2. pass. *Ion.* verbi *ἀλίσσω*, *carpio*.
Ἀλιν, part. neut. ab *ἀλῖς*. *ἥ χειμέριος ἄλιν ὕδωρ*, quia hiemalis collecta aqua, *Il.* 23, 420.
Ἀλέξαι, *juniisse*, a. 1. inf. act. verbi *ἀλέξω*.
Ἀλέξανδρις, Alexandrum imitor; (2) ejus partes defendo. Ab *Ἀλέξανδρος*.
Ἀλεξανδρίνος, ἰνι, ἰον, Alexandrinus.
Ἀλέξαννος, ε, ὁ ἢ ἡ, ventum frigus arcens. *Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑίσσας ἀλέξαννος*, *Odys.* 14, 529. Ab *ἀλέξω*, arceo, et *ἄννος*, *ventus*.
Ἀλέξανσθαι, a. 1. inf. med. verbi *ἀλέξω*.
Ἀλέξειν, præs. inf. act. *contr.* pro *ἀλέξιεν*.
Ἀλέξμεναι, præs. inf. act. *Dor.* et *Ion.* pro *ἀλέξιν*.

Ἀλυσφής, ἔς, mari cinctus.
 Ἀλυσσός, ὄν, a maris allapsu strepens, resonans. Ex ἄλς et σένω.
 Ἀλυσός, ἦ, ὄν, salitus, sale conditus.
 Ἀλυσσός, ας, ἦ, volutabrum, locus ubi se volutant animalia. Ab ἄλως, voluto.
 Ἀλυσσός, ἔς, ὄν, marivagus. Ex ἄλς, mare, et σένω, verto.
 Ἀλυσφής, ἔς, ὄν, ἦ, idem et ex iisd.
 Ἀλυσσός, volutam, f. l. ind. act. verbi ἀλυσδῶν, pro ἄλως, voluto.
 Ἀλυσσός, pecco, offendo, lædo. Ab ἄλυσω.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, cui supplicari non potest; (2) qui supplicando exorari non potest, inexorabilis; (3) cui preces adhibere nullæ sunt. Ex α priv. et λυσσός, supplico.
 Ἀλυσσός, ἔς, ὄν, ἦ, mari adjacens, maritimus; (2) demissus, humilis; (3) vadosus. Ex ἄλς, mare, et σένω, tendo.
 Ἀλυσσός, ὄν, ἦ, mari finitimus, seu continens. Ex ἄλς et σένω, terminus.
 Ἀλυσσός, fut. εύω, pecco. Ab
 Ἀλυσσός, ὄν, f. ἦ, pecco, delinquo; (2) scelus admitto; (3) violo; (4) offendo; (5) decipio, fallo. Hinc ἄλυσσος, peccans, peccator, nocens. Διὰ δ' ἄλυσσος ἐφιστάς, Il. 24, 586. (1) Ἀ δὲ δὲ βασιλῶν δὲ ἦλθεν, Call. in Dian. 255. Hinc
 Ἀλυσσός, ἔς, ὄν, peccatum, scelus, flagitium.
 Ἀλυσσός, ἦ, ἦ, idem.
 Ἀλυσσός, part. perf. pass. Ion. pro ἡλυσσός.
 Ἀλυσσός, ὄν, ἦ, peccator, peccatrix, Il. 24, 156; (2) inexorabilis.
 Ἀλυσσός, α. ἄλυσσος, ας, ὄν, ἦ, mente captus, stultus. Ex ἄλως et μωρός.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, peccator, sceleratus, flagitiosus; (2) qui voto ac spe excidit, qui scopum non est adsecutus.
 Ἀλυσσός, ὄν, ἦ, execrabilis, exitiosus. Ab ἄλυσσος.
 Ἀλυσσός, ὄν, sceleratus, fœdus. Ab ἄλυσσος.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, vanam seu inanem habens prolem. Ex ἄλως et καρπός, fructus.
 Ἀλυσσός, offendebant, 3. pl. imperf. indic. med. Ion. pro ἡλυσσόντο, a verbo ἄλυσσω.
 Ἀλυσσός, ὄν, qui hospitem violavit.
 Ἀλυσσός, ἦ, peccatum; g' alius animus. Ex ἄλως et φέρω, Er.
 Ἀλυσσός, pecco, scelerate ago. "Ὡς τί ται ἀφραδὶς ἀλυσσέμεται ὀφρανα τέκνα, Hesiod. Op. 328. Ab ἄλυσσος.
 Ἀλυσσός, ἔς, mare nutritus, Call. Ex ἄλς et σένω.
 Ἀλυσσός, idem, Hom.
 Ἀλυσσός, ας, ἦ, scelus. Ab ἄλυσσος.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, improbe vivens. Ab ἄλυσσος et βίος, vita.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, dira et scelestia consilia agitans. Ex ἄλως et νόος, mens.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, qui huc illuc in mari jacitatur. Ex ἄλς, mare, et σένω, verto.
 Ἀλυσσός, ἔς, ὄν, nefarius, sceleratus, Il. 8, 361. Ab ἄλυσσος. Hinc
 Ἀλυσσός, ἦ, improbitas, audacia.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, qui ex mari altit, v. gr. piscatu, vel esu piscium marinorum, seu etiam mercatura maritima; (2) mari innutritus. (2) ἄλυσσος φύλας, Oxyrrh. Halicut. 1, 76. Ex ἄλς, mare, et σένω.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, vel ἄλυσσος, ὄν, ἦ, in mari veratus, in mari assumptus, vel attritus. Ex ἄλς et σένω, vexo.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, a mari percussus. Ex ἄλς et τύπτω, percutio, verbero.
 Ἀλυσσός, idem et ex iisd.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, caseus sale aspersus, Er.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, Ion. ἀλυσσός, pestis in mari, naufragium. Ab
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, prædo marinus. Ex ἄλς, mare, et φέρω, perdo.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, species quercus. Ex ἄλς et φέρω, cortex.

Ἀλυσσός, ὄν, satis prudens, Naum. ap. Stob.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, purpuratus. Ex ἄλς et χαλκός, lana.
 Ἀλυσσός, fut. ἴω, volvo, voluto.
 Ἀλυσσός, adv. frustra. Ab ἄλως, irritus.
 Ἀλυσσός, ὄν, Dor. pro ἄλως. Unde
 Ἀλυσσός, fortiter ago, pugno, Elym.
 Ἀλυσσός, ας, ἦ, cauda leonis, quia caudam quatiendo leo sibi robur addere et animos ciere solet; item cæterorum animalium. Ἀλυσσός ἀφάσσων, caudas palpas, contractans, Call. Fragni. 317. Ab eod.
 Ἀλυσσός, Alcæi, Ion. pro Ἀλυσσός.
 Ἀλυσσός, ἔς, ὄν, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præsidium, Il. 5, 644. Ab ἄλως.
 Ἀλυσσός, ας, ἦ, alcea, malva silvestris genus.
 Ἀλυσσός, Alcides, gen. sing. ἄλως, pro Ἀλυσσός, ab Ἀλκίδης, Alcides, i. e. Hercules.
 Ἀλυσσός, ας, fut. ἴω, arceo, auxilior. Ab
 Ἀλυσσός, ἦ, ὄν, robur, vires, validitas; (2) fortitudo, strenuitas; (3) auxilium, remedium; (4) impetus, dum conferunt manus, quia tum res venit ad vim pugnantis; (5) ardor fortis malum illatum aut imminens a se propulsandi aut ulciscendi, Ern. (3) ἄλως ποσειδάων, auxiliari, Soph. Œd. Col. 459. "Ὡς ἄλως ὅς γε γινώσκων αἰετὶ σὺν, ut sit tibi semper præsidio contra vicinos, Id. ibid. 1524. "Ἐς ἄλως ἔρχομαι, venio in certamen, pugno, Eurip. Phœn. 454.
 Ἀλυσσός, ἦ, ὄν, robustus; (2) fortis, strenuus. A præc.
 Ἀλυσσός, ὄν, fut. ἴω, arceo, auxilior.
 Ἀλυσσός, ἦ, ὄν, herba quædam faciens contra icum serpentum, species anchusæ.
 Ἀλυσσός, idem.
 Ἀλυσσός, Dor. pro ἄλως, ab ἄλως.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, strenuus in pugna, strenue pugnans. Ex ἄλως et μάχομαι.
 Ἀλυσσός, ὄν, roborans.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, Il. 3, 338. vel ἄλως, ἦ, ὄν, robustus, fortis. Ab ἄλως, robur.
 Ἀλυσσός, ὄν, ἦ, magnanimus, strenuus. Ex ἄλως et φέρω, mens.
 Ἀλυσσός, ἦ, ὄν, defensor, propugnator, Il. 14, 485. Ab ἄλως. Hinc
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, auxilium, remedium. Κακῆς ἀλυσσός, λυτός, Poeta nescio quis apud Suid. V. λυτός.
 Ἀλυσσός, ὄν, ἦ, halcedo, avis marina. Ex ἄλς, mare, et κίω, gravis, quoniam in mari nidificat et parit.
 Ἀλυσσός, sive ἄλκων, ας, ὄν, spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis, ex qua nidificant halcyones.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, halcedonius. Ab ἄλκων.
 Ἀλυσσός, ἦ, ὄν, idem quod ἄλκων et (2) adjective halcyonia, tranquilla. Ab eod.
 Ἀλυσσός, ας, dies brumales 14 sereni, qui Halcyonia dicuntur.
 Ἀλυσσός, ὄν, ἦ, halcedo, sive halcyone. Ex ἄλς et κίω. Vide ἄλκων.
 Ἀλυσσός, vel ἀλκων, f. ἦ, idem quod ἄλκων.
 Ἀλυσσός, sed, ast, at, quin. ἀλλὰ γὰρ, quin, Phil. ast enim, ἀλλὰ δὲ καὶ, quinimo, Gl V. sed ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, Philox. ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, Philox. imo, vero, sed enim, Gl V. ἀλλ' ὅμως, attamen, Philox. quare, quapropter, Ern. Ἀλλ' ἦ; interrogative, num? Ἀλλ' ἦ τις εἰς σὸν οὐς με διαβῶν ἔχει φίλον; Eurip. Hippol. 932. Ἀλλ' ἦ σ' ἐφίλῃ; μὴ φρονέουσιν, ὡς θύοις, Id. Androm. 847.
 Ἀλυσσός, ἦ, ὄν, commutatio, permutatio; (2) contractus, commercium; (3) vicissitudo; (4) mansio iter facientium, ubi permittantur equi. Ab ἄλκων.
 Ἀλυσσός, ἔς, ὄν, idem et ab eodem.
 Ἀλυσσός, ἦ, ὄν, idem quod ἄλκων, Man.
 Ἀλυσσός, ἦ, ὄν, ex pacto sequens, pacto consentaneus; (2) habilis permutationibus faciendis. Ab eod.
 Ἀλυσσός, ἦ, ὄν, lignum quo gestabantur one-

ra; verbum novæ Græcitat, Ern. Ab ἄλκων.
 Ἀλυσσός, Dor. et Ion. pro ἀλλήλως.
 Ἀλυσσός, Dor. pro ἀλλήλοφονία.
 Ἀλυσσός, aliam, Dor. pro ἄλως, ab ἄλως.
 Ἀλυσσός, ας, fut. ἴω, farcimina vel lucanica facio. Ab
 Ἀλυσσός, ἦ, ὄν, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἄλως et ποίω, facio.
 Ἀλυσσός, vendo farcimina.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, qui facit lucanicas, seu farcimina quavis vendit. Gl V. ἀλυσσός, πάλαι, fartores. Ex ἄλως et πάλαι, vendo.
 Ἀλυσσός, adv. permutatim, mutatis vicibus, vicissim. Ab ἄλκων.
 Ἀλυσσός, 3. sing. a. l. opt. med. v. ἀλλήλως.
 Ἀλυσσός, ας, ἦ, mutatio, permutatio.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, lucanica, botulus, farcimen.
 Ἀλυσσός, seu ἀλλήλως, f. ἔω, muto, immuto, commuto; (2) permuto, vendo; (3) excuso, a culpa libero; ἀλλήλως, mutor, et muto; ἄλλως, mutatus est, a. 2. pass. ἄλλως, mutatus, Gl V. Ἀλλήλως, χρυσὸν ἀργύριον, τὸ ἰαυτὸ εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς, χρυσὸν ἀλλήλως εἶναι οἶον εἶναι, νόμισμα χρυσῶν, ἴδονας ἀντὶ τὸν δικάζον τὴν ἐλευθερίαν τῆς σφαγῆς, cæde redimere; τοσούτων ἄλλως ὑπὸ τὸν δεινὸν, Luc.
 Ἀλυσσός, adv. alibi, alio. Ab ἄλως.
 Ἀλυσσός, adv. aliunde.
 Ἀλυσσός, adv. alibi.
 Ἀλυσσός, adv. alio, aliorum, alibi. Ab eod.
 Ἀλυσσός, adv. alibi; (2) alio.
 Ἀλυσσός, Dor. pro ἄλως, ab ἄλως.
 Ἀλυσσός, congregabam, imperf. indic. act. Poet. et Ion. pro ἀνέλιγον, a verbo ἀναλέγω, congrego. Ἀλυσσός ἐς χρυσὸν φιάλην, collegerunt, Il. 23, 253.
 Ἀλυσσός, Poet. pro ἀλλήλως, ab ἀλλήλως.
 Ἀλυσσός, congregasse, a. l. infin. act. Poet. pro ἀναλέγειν, a verbo ἀναλέγω, congrego. Οὐδὲ οἱ ἐστὶ ἐπιστήσοιται Ἀχαιοὶ ἀλλήλως, Il. 21, 320.
 Ἀλυσσός, ας, ἦ, alternitas; (2) continuitas. Ab
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, ἦ, alternus; (2) creber, continuus. Ex ἄλως, ἐπὶ, et ἀλλήλως.
 Ἀλυσσός, adv. aliter, alia ratione; (2) alio, ad alium locum; (3) alibi, alio in loco; (4) alio itinere. Ab ἄλως.
 Ἀλυσσός, ας, fut. ἴω, aliud verbis, aliud sensu ostendo; (2) aliter interpretor, ac verba præ se ferunt. "Ἀ τινὰ εἰν ἄλλως ὀφείμενα, Gl. 4, 24. Ex ἄλως et ὀφείμην, prædico. Hinc
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, interpretatio allegorica. Ab
 Ἀλυσσός, ἦ, ὄν, ἦ, interpret allegoriarum.
 Ἀλυσσός, ας, ἦ, figura, qua aliud dicitur, aliud significatur. Hinc
 Ἀλυσσός, ἦ, ὄν, allegoricus, per allegoriam dictus.
 Ἀλυσσός, adv. allegorice.
 Ἀλυσσός, nom. pl. præ. part. pass. n. g. ab ἀλλήλοφονία.
 Ἀλυσσός, non cessans, Dor. pro ἀλκων. Σοὶ δ' ἀλκων τὸ κακὸν τε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θύειν, implacabilem, Il. 9, 632. Ἀλκωνος ἦ νότος, perpetuus, Odys. 12, 325.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, αἱ, qui mutua fidejudent, satisfaciunt. Ex ἀλλήλως et ἰγγύνω. Hinc
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, mutua fidejussio.
 Ἀλυσσός, adv. cum mutua fidejussione.
 Ἀλυσσός, Ion. pro ἀλλήλως.
 Ἀλυσσός, aliud atque aliud loquor, seu dico, Hes. Ab ἀλλήλως.
 Ἀλυσσός, ας, qui se mutuo devorant. E βορᾷ, devoratio.
 Ἀλυσσός, ας, ἦ, mutua procreatio, Suid. Ex ἀλλήλως et γίνωμαι, nascor.
 Ἀλυσσός, ας, ἦ, mutua scriptio. Ex ἀλλήλως et γράφω.
 Ἀλυσσός, ας, ὄν, continua serie succedens.

cedens. Ab ἀλλήλων et διάδοχος, succedens.
 Ἀλληλοδωδοῦναι, οἱ, qui se mutuo devorant. Ab ἰδωδῇ, cibis.
 Ἀλληλοκτενεῖν, mutuo se interficere. Ab ἀλλήλων et κτείνειν.
 Ἀλληλοκτονία, αἰ, mutuae caedes.
 Ἀλληλοκτόνος, ον, mutuas caedes gignens.
 Ἀλληλομαχίαν, mutuo pugnare. Ex ἀλλήλων et μάχεσθαι, pugno. Hinc
 Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.
 Ἀλληλοτομία, ὦ, f. ἡσω, mutuo seco. Ex τέμνω, seco.
 Ἀλληλοτύπτειν, ὦ, f. ἡσω, mutuo ferio. Hinc
 Ἀλληλοτυπία, ας, ἡ, mutua conflictio.
 Ἀλληλούια, Alleluja, laudate Dominum. Vox Hebraica.
 Ἀλληλοῦχος, ὦ, fut. ἡσω, connecto, compingo. Ab ἔχω, ut alterum ab altero sustentetur.
 Ἀλληλοῦχος, ας, ἡ, nexus inter se, series rerum inter se connexarum. Gl. V. compago, compages. Ab
 Ἀλληλοῦχος, ας, ὁ, ἡ, mutuum connexionem habens. Ex ἀλλήλων et ἔχω, habeo.
 Ἀλληλοφθνεῖν, mutuo vorare se, seu vexare. Ex ἀλλήλων et φάγεσθαι, comedere. Hinc
 Ἀλληλοφθγία, ας, ἡ, mutua devoratio.
 Ἀλληλοφάγοι, ον, οἱ, αἱ, mutuo se devorantes, vexantes litibus, maledictis.
 Ἀλληλοφθονία, ας, ἡ, mutua invidia.
 Ἀλληλοφθορεῖν, mutuo se destruere, perdere. Ex ἀλλήλων et φθορᾷ, perditio.
 Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua grassatio, perditio. Ex ἴσδ.
 Ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua caedes. Ab
 Ἀλληλοφονοῖν, ον, οἱ, αἱ, mutuo se interficientes, mutua caede pereuntes. Ex ἀλλ. et φόνος, caedes.
 Ἀλληλοφόνται, οἱ, idem.
 Ἀλληλοφύειν, ὦ, οἱ, αἱ, ex se invicem nati. Ex ἀλλ. et φυῇ, natura, sive φύω, nascor.
 Ἀλλήλων, dat. ἀλλήλους, ας, οἱ, acc. ἀλλήλους, invicem, mutuo; alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, alius.
 Ἀλλήλων, adv. mutuo, Gl. V. A praec.
 Ἀλλην, adv. aliorum; ἄλλην δὲ ἄλλην, hinc atque illinc, alias atque alias. Ab eodem.
 Ἀλλητος, ον, idem quod ἄλλητος, Ep.
 Ἀλλογενής, ἰος, ὁ, ἡ, aliunde genus habens, alienigena, peregrinus, ex alia tribu aliave gente oriundus. Ex ἄλλος et γένος.
 Ἀλλογλωσσία, ας, ἡ, diversitas linguae.
 Ἀλλογλωσσος, ας, ὁ, ἡ, aliena lingua utens; (2) externus, peregrinus. Ex ἄλλος et γλῶσσα, lingua.
 Ἀλλογνώω, desipiens, delirans, aliena commiscens. Ex ἄλλος et γινώσκω, cognosco.
 Ἀλλογνώσας, non cognoscens. Ἐπεὶ γὰρ τῶν τις Περσέων ἀλλογνώσας Κροῖσον ὡς ἀποκτείνω, Creso sibi incognitum interfectus erat quidam Persa, Herod. 1, 85.
 Ἀλλογνώτος, ας, ὁ, ἡ, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ab eod.
 Ἀλλοδᾶπτος, ἡ, ον, externus, extraneus, peregrinus, Il. 3, 48. Ex ἄλλος et δάπτω, sulcum.
 Ἀλλοδημία, ας, ἡ, peregrinatio seu commoratio in populo, seu domo aliena, Ern. Ab ἄλλος et δημός.
 Ἀλλοδοξία, ὦ, f. ἡσω, aliud opinor quam verum est. Ex ἄλλος et δοξάω, opinio. Hinc
 Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diversitas.
 Ἀλλοδότης, ἰος, ὁ, ἡ, alius gentis, alienigena, externus. Ex ἄλλος et ὄθος, gens.
 Ἀλλοδότης, ἰος, ὁ, ἡ, alium formam habens. Ex ἄλλος et εἶδος, forma.
 Ἀλλοδθία, ας, ἡ, diversitas nationis, originis.
 Ἀλλοθεν, adv. aliunde. Ab ἄλλος.
 Ἀλλοθι, adv. alibi, alio loco. Ab eod.
 Ἀλλόθροος, ας, ὁ, ἡ, alia voce utens; (2) externus; (3) inimicus, hostis. (2) πᾶσιζεν ἱστ' ἀλλόθροον ἀνδρῶν δῆμον τε, πόλιν τε, Odyss. 14, 43. (3) τὰ μὲν ἔτι προσέειπεν ἄπ' ἀλλόθροον γνώμης μέλοντα, ab infenso animo, Soph. Trach. 844. Ex ἄλλος et θρόος, vox.
 Ἀλλόθροος, idem; exterus, Soph. Phil. 540.

Ἀλλοινία, ας, ἡ, varietas et mutatio vini. Ex ἄλλος et οἶνος, vinum.
 Ἀλλοιόβητος, ας, ὁ, ἡ, varie positus vel affectus. Ex ἄλλοιός τε τῖθηναι.
 Ἀλλοίος, οἶα, οἶον, alius atque alius, diversus, varius. Ἡ μὲν ἐνι στρατῷ, ἥδ' ἄλλοιόν ἐπὶ ἔργῳ, tum in bello, tum alio in opere, Il. 4, 258. Ab ἄλλος. Hinc
 Ἀλλοιόστροφος, ον, e diversis versibus compositum carmen.
 Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diversitas, variatio.
 Ἀλλοιοστροφία, ὦ, f. ἡσω, varie mutuo. Ab Ἀλλοιόστροφος, ας, ὁ, ἡ, variis moribus praeditus, versipellis. Ex στροφος, mores.
 Ἀλλοίω, ὦ, f. ὡσω, diversum reddo, mutuo, immutuo, vario; ἀλλοιόμαι, ἔμαι, mutor. Ὀλοῖντ' ἰδοῦσαι τοῦσδ' ἄν ἡλωμένους, deformatas, Eurip. Suppl. 944. Ἀλλοιῶσθαι τὰς γνώμας, Thuc. Ab ἄλλοιός.
 Ἀλλοιῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, mutabilis.
 Ἀλλοιῶσις, ἰος, ἡ, mutatio, immutatio.
 Ἀλλοιωτικός, ἡ, ον, mutandi vim habens, ad mutandum aptus. Ab
 Ἀλλοιωτός, ἡ, ον, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτόν, ἔ, mutabilitas.
 Ἀλλοιωταίος, ον, idem quod ἄλλοιωταίος, Eur.
 Ἀλλοιωτός, ας, ὁ, ἡ, monstrosus, prodigiosus; (2) inusitatus; (3) absurdus, rationi non consentaneus; (4) peregrinis moribus praeditus. Ex ἄλλος et τόκος, partus.
 Ἀλλοιωτός, adv. absurde.
 ἈΛΛΟΜΑΙ, futur. ἔμαι, salio, salto; ἤλωτο, α. 1. Κἂν εἰς πῦρ ἄλλοισα, Xen. Ἀνέρετ'.... ψύλλαν ὅπως ἄλλοισα τῆς αὐτῆς πύδας, scil. σπέρ, Aristoph. Nub. 145.
 Ἀλλόσπερος, ας, ὁ, ἡ, velox.
 Ἀλλοπρόσαλλος, ας, ὁ, ἡ, ab alio ad alium se transferens, nunc huic, nunc illi adhærens; mutabilis, inconstans, epith. Martis, sc. fortunæ bellicæ. Gl. V. versipellis, Il. 5, 831 et 889.
 ἈΛΛΟΞ, η, ον, alius, a, ud; (2) alter; (3) reliquus. Οὐκ ἔστι παρὰ ταύτ' ἄλλος, fieri aliter nequit, Aristoph. Nub. 698. Vesp. 1166. Pac. 110.
 Ἀλλοτε, adv. alio, alium in locum. Τίς δέ μοι ἄλλοτε θῆκε λείχους, Odyss. 23, 184.
 Ἀλλοτε, adv. alias, alio in tempore. Φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρὸς Ἑκτορος, ἄλλοτε δ' ὀπίσθεν, Il. 5, 595. Ἡ δ' ὅτε μὲν... ὅπρ' ὀνόμι κρύπτετο... ἄλλοτε δ' εἰσαμνησεν, Call. in Dian. 192.
 Ἀλλότρηρος, alienus, Æol. pro ἄλλοτρηρος.
 Ἀλλοτι, adv. utrum? numquid? Ab eodem.
 Ἄλλο τι ἢ; num, numquid? quasi esset τί ἄλλο ἢ; quid aliud, quam? Ἀλλοτι ἢ περὶ πλείεσι ποιῶν ὅπως ὅτι βέλτεροι οἱ νεώτεροι ἴσονται, id est, numquid hoc plurimum facis, quomodo juniores evadant quam optima? quasi esset, τί ἄλλ' ἢ περὶ πλείεσι ποιῶν; quid aliud, nisi plurimum facis?
 Ἀλλοτριόγμοος, ας, ὁ, ἡ, qui alienum sectatur, Suid. Ex ἄλλοτρηρος et γόμος.
 Ἀλλοτριόπισκος, ας, ὁ, ἡ, alienarum rerum inspector, alieni speculator, curas alienas agens, ardelio, qui sese alienis et nihil ad se atinentibus rebus immiscet. Ex ἄλλοτρηρος et ἐπίσκοπος, inspector.
 Ἀλλοτριολογία, aliena, absurda loquor.
 Ἀλλοτριόμοσφοδιαιτος, ον, ον, aliam semper speciem habens. Epith. Naturæ.
 Ἀλλοτριονομία, ὦ, f. ἡσω, alieno more vivo, alienas leges imitor. Ex ἄλλοτρηρος et νόμος, lex.
 Ἀλλοτριόπρωγία, ὦ, f. ἡσω, alienas res ago, aliena negotia curo; (2) res novas molior, desisco a fide. Ex ἄλλοτρηρος et πρᾶττω.
 Ἀλλοτριόπρωγία, ας, ἡ, alienorum cura.
 Ἀλλοτριόπρωγισμός, ης, ἡ, mala sedulitas in alienis. Ex ἄλλοτρηρος et πρᾶττω, ago.
 Ἀλλότρηρος, ἰα, ον, alienus, non proprius, qui est alterius; (2) peregrinus, extraneus; (3) non consentaneus. (1) ἄλλοτρηρος φῶς, Odyss. 16, 102. Ab ἄλλος. Hinc
 Ἀλλοτρήσις, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi (2) peregrinitas; (3) absurditas.

Ἀλλοτρήσις, ας, ὁ, ἡ, diversæ naturæ, Suid. Ex ἄλλοτρηρος et ὄσια.
 Ἀλλοτρηόγγω, ὦ, alienis vivo.
 Ἀλλοτρηόφάγος, ας, ὁ, ἡ, aliena comedens, aliena vivens quadra.
 Ἀλλοτρηόφθονος, ὦ, alienis bonis invidio. Οὐ δὲ τίς χερὶ ἄλλοτρηόφθονεῖν, Odyss. 18, 17. Sed quidam ibi legunt ἄλλοτρηών φθονεῖν.
 Ἀλλοτρηόφθονος, diversa sentio, diversas partes sequor; item, alieno sum animo.
 Ἀλλοτρηόχρους, ας, ὁ, alienigena.
 Ἀλλοτρηῶ, ὦ, fut. ὡσω, alieno, abalieno, ahi attribuo, reddo; ἀλλοτρηῶντα, abalienata, Philor. a. 1. pass. part. Ἀλλοτρηῶντες σωματῶν τὴν πόλιν, evacuantes, Thuc. Ab ἄλλοτρηρος. Unde
 Ἀλλοτρηῶς, adv. aliene.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ἡ, alienatio, abalienatio.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, fut. ὡσω, mutuo, immutuo. Ab ἄλλος et τρέπω, verto.
 Ἀλλοτρηῶσις, alio modo, aliter.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, aliis characteribus, Man.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius et diversus apparet. Ex ἄλλος et φαίνωμαι, appareo.
 Ἀλλοτρηῶσις, aliud loquor; (2) animo turbato et anxio sum; (3) desipio. Ex ἄλλος et φάσσω, dico.
 Ἀλλοτρηῶσις, ας, ὁ, ἡ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος et φάω, occido.
 Ἀλλοτρηῶσις, aliter dico, pronuncio.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698. (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρήν, mens.
 Ἀλλοτρηῶσις, ον, οἱ, αἱ, diversa sentiens, Man. Ex ἄλλος et φρήν.
 Ἀλλοτρηῶσις, ἰος, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοτρηῶσις, sum ἄλλοτρηῶσις. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἴσχυον ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοτρηῶσις, Joseph. Maccab. 18. Ern.
 Ἀλλοτρηῶσις, ὦ, f. ὡσω, aliud ago, seu in animo habeo, Il.

¹ Ἀλμυρῆς, ὅ, qui conditura facit in muria, salgamarius; (2) salsamentarius. Ab eod.
² Ἀλμυρῆς, f. ἑσώ, muria condio, in muria servo. Ab ἄλμυρ.
³ Ἀλμυρῆς, ης, ἡ, salsugo, salsilago; (2) mare. Στόματος δ' ἐξίστασεν ἄλμυρ, *Odys.* 5, 322.
⁴ Ἀλμυρῆς, ης, ἡ, salsugo, salsilago; (2) mare. Ab ἄλμυρ. Hinc
⁵ Ἀλμυρῆς, ἡ, muriam bibens.
⁶ Ἀλμυρῆς, ἡ, muriam sum.
⁷ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsilago, aqua salsa, muria.
⁸ Ἀλμυρῆς, ῥα, ῥον, salsus. Ἐπὶ ἄλμυρον ὕδωρ, *Odys.* 4, 511. Ab ἄλμυρ.
⁹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo.
¹⁰ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem quod ἄλμυρῆς.
¹¹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
¹² Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
¹³ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
¹⁴ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
¹⁵ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
¹⁶ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
¹⁷ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
¹⁸ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
¹⁹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
²⁰ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
²¹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
²² Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
²³ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
²⁴ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
²⁵ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
²⁶ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
²⁷ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
²⁸ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
²⁹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
³⁰ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
³¹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
³² Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
³³ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
³⁴ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
³⁵ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
³⁶ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
³⁷ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
³⁸ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
³⁹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁴⁰ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁴¹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁴² Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁴³ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁴⁴ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁴⁵ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁴⁶ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁴⁷ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁴⁸ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁴⁹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁵⁰ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁵¹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁵² Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁵³ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁵⁴ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁵⁵ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁵⁶ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁵⁷ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁵⁸ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁵⁹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁶⁰ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁶¹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁶² Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁶³ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁶⁴ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁶⁵ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁶⁶ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁶⁷ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁶⁸ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁶⁹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁷⁰ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁷¹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁷² Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁷³ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁷⁴ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁷⁵ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁷⁶ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁷⁷ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁷⁸ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁷⁹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁸⁰ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁸¹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁸² Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁸³ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁸⁴ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁸⁵ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁸⁶ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁸⁷ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁸⁸ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁸⁹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁹⁰ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁹¹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁹² Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁹³ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁹⁴ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁹⁵ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁹⁶ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁹⁷ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁹⁸ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
⁹⁹ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.
¹⁰⁰ Ἀλμυρῆς, ἡ, salsugo, ὅ, ἡ, idem et ab eodem.

¹ Ἀλμυρῆς, ὅ, tectorium parietum, *Eust.* Ab ἄλμυρ, *Adl. Hom.* 764, 15.
² Ἀλμυρῆς, ὅ, aloe Gallica. Ab ἄλμυρ.
³ Ἀλμυρῆς, ὅ, peccator. Ab ἄλμυρ, peccator.
⁴ Ἀλμυρῆς, ὅ, unctorius, unctioni serviens.
⁵ Ἀλμυρῆς, ὅ, pinguedo, unguentum, oleum, *Il.* 2, 208; (2) unctio. Ἀφ' οὗ δέ τε ἰκμῶς ἐστὶν, δύνει δέ τ' ἄλμυρ, *Il.* 17, 392. Ῥάχιν, τιθαλίαν ἄλμυρ, *Ibid.* 9, 208. Ab ἄλμυρ.
⁶ Ἀλμυρῆς, f. ἰσώ, sulco: ἡλκίσματα, laurata sumus, *Eurip.* *Suppl.* 826. Ab ἄλμυρ.
⁷ Ἀλμυρῆς, capiti, nom. dual. a. 2. partic. act. verbi ἄλμυρ, pro ἄλμυρ, capio.
⁸ Ἀλμυρῆς, ὅ, sulcus, vulnus, *Eurip.* *Herc. Fur.* 164; (2) nuptiae, conjugium; (3) pendendum muliebri, *Ern.* Δορὸς παχύναν ἄλμυρ, velocis hastae sulcum, i. e. vulnera, *Eurip.* *Herc. Fur.* 464. Idem quod αὐλμυρ.
⁹ Ἀλμυρῆς, ὅ, salina, locus in quo sal concrescit. Ab
¹⁰ Ἀλμυρῆς, ὅ, qui in salinis salem concrescere facit, salarius. *Ex ἄλμυρ, sal, et πύρρυν.*
¹¹ Ἀλμυρῆς, ὅ, cortex carens, quod deglubi nequit; (2) squamarum expers. *Ex a priv. et λίσκος.*
¹² Ἀλμυρῆς, *clavus, Dor.* pro ἄλμυρ.
¹³ Ἀλμυρῆς, ὅ, arida spuma maris. *Ex ἄλμυρ, mare, et ἀχύν, spuma.*
¹⁴ Ἀλμυρῆς, ὅ, una Nereidum; (2) epitheton Thetidos, *Il.* 20, 207. marina: ὕψα- τρις ἄλμυρ, filiae marinae, *Apoll. Rhod.* 4, 1599. *Ex ἄλμυρ, mare, et ὕδωρ, aqua.*
¹⁵ Ἀλμυρῆς, ὅ, dementia, *apud Nicand.*
¹⁶ Ἀλμυρῆς, ὅ, pistillus quo sal teritur. *Ex ἄλμυρ, sal, et τριβύν, tero.*
¹⁷ Ἀλμυρῆς, ὅ, purpureus; (2) violaceus. *Ex ἄλμυρ, mare, et ἔργον, opus.*
¹⁸ Ἀλμυρῆς, ὅ, idem.
¹⁹ Ἀλμυρῆς, ὅ, vestis purpurea. *Gl. V. palmaris.* *Ex iisd.*
²⁰ Ἀλμυρῆς, ὅ, purpureus color; (2) purpura. *Ex iisd.*
²¹ Ἀλμυρῆς, ὅ, venditor purpuræ. *Ex ἄλμυρ, ὅ, et πωλύν, vendo.* Hinc
²² Ἀλμυρῆς, ὅ, mercatura purpuraria.
²³ Ἀλμυρῆς, ὅ, locus ubi purpura venditur. Ab eod.
²⁴ Ἀλμυρῆς, ὅ, purpureus, marinæ purpuræ colore tinctus. *Ex ἄλμυρ, mare, et ἔργον.*
²⁵ Ἀλμυρῆς, captus, *Il.* 2, 374, a. 2. part. pass. verbi ἄλμυρ, pro ἄλμυρ, capio.
²⁶ Ἀλμυρῆς, ὅ, illuvies, quum quis non lavatur. Διὰ μακρῶς ἄλμυρ, *Eurip.* *Or.* 226. *Ex a priv. et λύν, lauo.*
²⁷ Ἀλμυρῆς, ὅ, lotus sum, abstineo a lotionibus.
²⁸ Ἀλμυρῆς, ὅ, illotus.
²⁹ Ἀλμυρῆς, ὅ, cristam non habens, *Hom.*
³⁰ Ἀλμυρῆς, ὅ, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus; (3) quæ non peperit. *Ex a priv. et λοχύν, pario.*
³¹ Ἀλμυρῆς, ὅ, sterilis; (2) virgo quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. *Ex a priv. vel pro ὄμυρ et λέχος, lectus.*
³² Ἀλμυρῆς, f. ὥσω, capio (inusitatum). Unde ἄλμυρ sumit tempora quadam.
³³ Ἀλμυρῆς, erra, 2. sing. imperat. med. *Poet.* pro ἄλμυρ, et ἄλμυρ, a verbo ἄλμυρ, vagor.
³⁴ Ἀλμυρῆς, ὅ, suavis; ἄλμυρ, superl. pro ἄλμυρ, *Pind.*
³⁵ Ἀλμυρῆς, ὅ, sal; (2) mare; ἄλμυρ, sales, lepores.
³⁶ Ἀλμυρῆς, ὅ, eodem convicti usi sumus, *Luc.*
³⁷ Ἀλμυρῆς, ὅ, nemorenses. Cognomen Nympharum. Ab ἄλμυρ, nemus, lucus.
³⁸ Ἀλμυρῆς, ὅ, idem.
³⁹ Ἀλμυρῆς, ὅ, alsine, herba in lucis nasci solita. *Angl. chickweed.* Ab eod.
⁴⁰ Ἀλμυρῆς, vel ἄλμυρ, ὅ, saltatio; (2) palpitation. Ab ἄλμυρ, salio.
⁴¹ Ἀλμυρῆς, ὅ, qui pertinet ad saltuarios. Ab
⁴² Ἀλμυρῆς, ὅ, qui luci curam gerit, luci custos, saltuarius. *Ex ἄλμυρ, et πορύν, custodire.*

¹ ἈΛΣΟΣ, ὅ, lucus, nemus, saltus.
² Ἀλσός, ὅ, nemorosus, frondosus, *Mhet. ἀλσώδης ἔξω κρήνας, Eurip. Iphig. in Aul.* 141.
³ Ἀλσός, ὅ, halteres, pondera plumbea, instrumenta exercitii gymnastici. Ab ἄλ- λωμα, salto.
⁴ Ἀλσός, ὅ, saltatorius, ad saltum perti- nens; (2) agilis; (3) subst. saltator. *Gl. V. ἀλσικός, saltator.* Ab eodem.
⁵ Ἀλσός, ὅ, idem quod ἄλσος, *Pind. Hes.*
⁶ Ἀλσός, *Il.* 1, 531, saltat, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et per *Synop.* pro ἄλσος.
⁷ Ἀλσός, ὅ, qui sine flagello est, *Hes.* *Ex a priv. et λύνος, flagellum.*
⁸ Ἀλσός, jactor, hasito.
⁹ Ἀλσός, ὅ, lignum cui infigitur stiva.
¹⁰ Ἀλσός, ὅ, anxietas, quæ cum molesta cor- poris jactatione conjuncta est. *Ap. Hipp.*
¹¹ Ἀλσός, ὅ, salsula aqua.
¹² Ἀλσός, ὅ, salsus. Ab ἄλμυρ, sal. Hinc
¹³ Ἀλσός, ὅ, salsugo, ὅ, salsugo, salsedo.
¹⁴ Ἀλσός, pro ὀσμυρῆς, *E. M.*
¹⁵ Ἀλσός, ὅ, rationem solvendi me non invenio; (2) metuo, anxius sum, animo concido. Ab ἄλμυρ, animo inquieto sum.
¹⁶ Ἀλσός, ὅ, non sum quietus. Ab ἄλμυρ.
¹⁷ Ἀλσός, ὅ, indissolubilis pedica. *Ex ἄλμυρ, et πῶν, pedica.*
¹⁸ Ἀλσός, dat. pl. *Ion.* pro ἄλμυρ.
¹⁹ Ἀλσός, ὅ, insolubilis, ineluctabilis; (2) inevitabilis. *Ex a priv. et λύνος, pro λύνος, (potius pro ἄλμυρ). Ex a priv. et ἄλμυρ, fugio, Ern.*
²⁰ Ἀλσός, ὅ, status incompotus, tumultuatio. Ab ἄλμυρ.
²¹ Ἀλσός, ὅ, cui detrimentum inferri nequit; (2) illusus. *Ex a priv. et λύνος.*
²² Ἀλσός, a. 1. part. act. v. ἄλμυρ.
²³ Ἀλσός, ὅ, evitatio, effugium; (2) anxie- tas. Ab ἄλμυρ.
²⁴ Ἀλσός, fut. 1. ind. act. v. ἄλμυρ.
²⁵ Ἀλσός, ὅ, tristitia non adfectus; (2) qui tristitia adfici nequit. *Ex a priv. et λύνος, tristitia adfici.*
²⁶ Ἀλσός, adv. citra dolorem.
²⁷ Ἀλσός, ὅ, vacuitas doloris. Ab
²⁸ Ἀλσός, ὅ, doloris et tristitiæ expers: γῆρας ἄλμυρ, senectutis doloris expertia, id est, quæ senium numquam sentient, quæ nullo consensescunt ævo, *Soph. Œd. Col.* 1519. *Ex a priv. et λύνος, tristitia.*
²⁹ Ἀλσός, adv. sine dolore et molestia, absque animi ægitudine.
³⁰ Ἀλσός, ὅ, qui sine lyra est: ἄλμυρ, triste carmen, *Eurip. Phæn.* 1035. ἄλμυρ, carmina lugubria, sive threni. *Id. Alc.* 449. *Ex a priv. et λύνος, lyra.*
³¹ Ἀλσός, ὅ, proprie, error; (2) sollicitudo, anxietas animi, mæror. Ab ἄλμυρ.
³² Ἀλσός, adv. catenatim, *Man.* Ab ἄλμυρ.
³³ Ἀλσός, viribus destitutus; (2) dolore ad- ficior ex anxietate et inquietudine. Ab ἄλμυρ.
³⁴ Ἀλσός, idem, *Hes.* vitiose pro præc.
³⁵ Ἀλσός, ὅ, imbecillitas.
³⁶ Ἀλσός, idem, *ap. Call.* vox suspecta.
³⁷ Ἀλσός, ὅ, catenatus, catena vinctus. *Ex ἄλμυρ, catena, et δεσύν, vincit.*
³⁸ Ἀλσός, ὅ, ex hamis consertus. Epith. lorice.
³⁹ Ἀλσός, ὅ, catenula. Dim. ab ἄλμυρ.
⁴⁰ Ἀλσός, vel ἄλμυρ, ὅ, catena; (2) com- pages. (2) τῶν κλειθρῶν ἡ ἄλμυρ, *Heliodor.* 7. *Ex a priv. et λύνος, solvo.*
⁴¹ Ἀλσός, ὅ, anxietas animi, mæror. Ab ἄλμυρ.
⁴² Ἀλσός, ὅ, incommodum, inutilitas, cum ex re non modo fructus nullus perci- pitur, sed ne impendium quidem recupe- rat. Ab
⁴³ Ἀλσός, ὅ, quasi qui non solvit vec- tigalia; non refert sumptus in se factos, inutilis, noxius. *Ex a priv. λύνος, et τίλος.*
⁴⁴ Ἀλσός, adv. inutiliter. Ab ἄλμυρ.
⁴⁵ Ἀλσός, ὅ, anxietas animi, mæror. Ab ἄλμυρ.

ἄλυσκαζω, idem quod ἄλυσκω. Οὐ γὰρ μὲν γενναῖον ἄλυσκαζόντι μάχισθαι, *Il.* 5, 253.
 ἄλυσκω, fut. ἔξω, evito, fugio. Ἀντή τε χ' ἡ ξύναιμος ἐκ ἄλυστον μοῖρα πάσις, *Soph.* *Antig.* 494. Θράσος τῷδ' ἐκ ἄλυσσι, *Idem*, *El.* 629. Ἀλύσεται αἰθώρα λιμόν, *Hesiod.* *Op.* 361. Ab ἄλυσμαι.
 ἄλυσμος, ὅ, ἄ, anxietas animi, mœror. Ab ἄλυν. Hinc
 ἄλυσμῶδης, εὖ, ὁ, ἄ, anxious, mœstus.
 ἄλυσσον, α, τὸ, *Dioscor.* 3, 105. Alysson, nomen accepit a cane commorsos rabiem sentire non patitur, potus ex aceto adalligisque, *Plin.* 24. § 57. c. 11. *Angl.* MADWORT.
 ἄλυστα, f. ἔω, anxious sum; (2) indignor; (3) rabie percussus sum, insanio, non sum compos mentis; (4) tremo. Οἱ κ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες ἄλυσσόντες περὶ Συμῶ, *Il.* 22, 70. Ab ἄλυν.
 ἄλυσταῖν, rectius ἄλυσθαῖν.
 ἄλυστος, α, ὁ, ἄ, indissolubilis; (2) inexplicatus; (3) τὰ ἄλυστα, philosophis sunt, quæ explicari, sefalli non possunt; sophismata acuta. Ex α et λύν.
 ἄλυστος, ἰδν. indissolubilitur.
 ἄλυφος, genus quercus, *ap. Schol. Theoc.*
 ἄλχυρος, ὄν, sine lychno, *Eur.*
 ἄ'ΑΤΩ, *proptie*, vagor, erro; (2) animo per varias rerum imagines tacite erro. Unde (3) animo iniquito, fracto, incerto consilii, hincque adeo sollicito, mœsto sum: item ad desperationem furoremve redigor; (4) nihil ago, a negotiis vacuus sum; ei enim licet indulgere cogitationum varietati; (5) læto hilarique animo sum. (3) *Soph.* *Œd.* *Tyr.* 718. Ἡ δ' ἄλυσσ' ἀπεβόσαστο, *Il.* 5, 352. *Ἡ ἄλυσσι ὅτι Ἴδον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην, exultas, *Odys.* 18, 332. Ab ἄλυν.
 ἄλυνος, ὡδης, amœnus. Epith. loci *ap. Hipp.*
 ἄλφα, τὸ, prima litera alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliqua tenet; (3) principium.
 ἄλφάζω, excogito, *Varin.* Ab ἄλφα.
 ἄλφαινω, invenio, *Eurip. Med.* 297. Ab eod.
 ἄλφαινω, idem et ab eodem.
 ἄλφῶν, idem et ab eodem. Φθόνον πρὸς ἄσων ἀλφάνωνσι δυσμνή, sibi conciliant ab, *Eurip. Med.* 297.
 ἄλφειλίσαι, ὡν, αἶ, virgines, quæ propter formam sponso invenerunt, atque ab his boves, i. e. lautam rem familiarem, dono accipere, *Il.* 18, 593; (2) plurium boum pretio dignæ; (3) bene dotata; (4) formosæ. Ex ἄλφω et βῆς.
 ἄλφειω, ὡν, invenio. Ab ἄλφα.
 ἄλφῃ, ἡς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod. Hinc
 ἄλφῆς, ἡ, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piscis quidam.
 ἄλφῆσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἄλφῆσι.
 ἄλφῃ, τὸ, indecl. farina, *Hes. Suid.* Ab ἄλφιστον.
 ἄλφισταμοιβός, ἡ, ὁ, permutator farinæ, pistor. Ex ἄλφιστον et ἀμείβω, permuto.
 ἄλφιστίον, α, τὸ, pistrinum. Ab ἄλφιστον.
 ἄλφιστεύς, ἰω, ὁ, farinam faciens.
 ἄλφιστικός, ἡ, ὁ, polentarius, *Gl. V.*
 ἄλφιστοθήκη, ἡ, ἡ, theca servandæ farinæ.
 ἄλφιστομάτης, εὖ, ὁ, e farina vaticanans.
 ἄλφιστον, α, τὸ, farina hordeacea, *Il.* 11, 630; (2) polenta; (3) τὰ ἄλφιστα, ad vicium necessaria.
 ἄλφιστοσίαι, ας, ἡ, farinæ confectio; (2) molitura; (3) ars conficiendi pultem. Ex ἄλφιστον et ποίω, facio.
 ἄλφιστοπώλης, α, ὁ, farinæ venditor. Ex ἄλφιστον et πωλείω, vendo.
 ἄλφιστοπώλης, ἰδω, ἡ, farinæ venditrix.
 ἄλφιστοσκόπος, α, ὁ, farinæ inspector, seu divinas ex farina. Ex σκοπέω, inspicio.
 ἄλφιστοχρῆς, ὡς, ὁ, ἄ, farinæ colorem habens, albus, candidus. Ex χροά, color.
 ἄλφω, ἡ, ὁ, albus, *Hes.*
 ἄλφεις, ἡ, ὁ, species albæ vitiliginis; impetigo, *Gl. V.*
 ἄλφα, invenio, *Il.* 21, 79. Ab ἄλφα.

ἄλῳ, ceperim, 1. sing. a. 2. conjunct. act. v. ἄλίσκω.
 ἄλῳ, ἄς, ἡ, area, in qua triturator frumentum; (2) locus vitibus vel arboribus consitus, arbustum, arboretum, vinea, *Il.* 5, 90. (3) campus frumentarius; (4) seges, sata. Ab ἄλως.
 ἄλῳ, ὡν, τὰ, festum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari solitum. Ab eod.
 ἄλῳ, α, ὡν, et
 ἄλῳ, ἄδω, ἡ, arealis. Epith. Cereris.
 ἄλῳ, εὖ, ὁ, ἄ, ἡ, illatus, nulla injuria adfectus. Ex α priv. et λῳ.
 ἄλῳ, ἡ, ὡν, arealis, idem quod ἄλῳ.
 ἄλῳ, ἡ, ὡν, ὁ, qui in area frumentum terit; (2) vinitor; (3) agricola. Ab ἄλως.
 ἄλῳ, *Il.* 9, 588, capitis sit, caperetur, 3. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* et *Att.* pro ἄλῳ, verbi ἄλῳ pro ἄλῳ, capio.
 ἄλῳ, *Aloei.* *Ion.* pro ἄλῳ, ab ἄλῳ.
 ἄλῳ, 2. sing. a. 2. imperat. pass. v. ἄλῳ.
 ἄλῳ, α, ὁ, ἄ, ἡ, arealis, cujus usus est ad areas; qui fit, agitur in area. Ab ἄλως.
 ἄλῳ, *cepi.* *Ion.* pro ἄλῳ, ab ἄλῳ.
 ἄλῳ, part. verbi ἄλῳ, ἄλῳ, vagus, exsul. Ἐν ταῖς Ἀθήναις καθάεντι μ' ἄλῳ, esse exsulem, *Eurip. Phœn.* 1699.
 ἄλῳ, ὡς, ἡ, area. Ab ἄλως.
 ἄλῳ, *cepi.* *cepi.* a. 2. inf. med. verbi ἄλῳ.
 ἄλῳ, trituro frumentum in area, *Suid.* *Περσέως μὲν ἐν ταῖς πεδίοις ἄλῳ, Suid.* ex *Arriano*.
 ἄλῳ, α, ὁ, ἄ, ἡ, sale emptus; (2) mancipium, quia Thraces olim mancipia sale emebant. Ex ἄλς, sal, et ἄλῳ, emeo.
 ἄλῳ, ας, ἡ, area. Ab ἄλῳ.
 ἄλῳ, f. ἰω, in area versor seu commoror. Ab eod.
 ἄλῳ, ἡ, ὡν, qui areæ vel ex area est, *Gl. V.* ἄλῳ, area. Ab eod.
 ἄλῳ, ὡν, idem quod ἄλῳ.
 ἄλῳ, ἡ, ὡν, vulpina pellis, contr. pro ἄλῳ. Ab ἄλῳ, vulpes.
 ἄλῳ, ας, ἡ, defluvium capillorum; (2) defluvium pilorum quorumlibet; (3) vulpis latibulum, seu cavernula. Ab eod.
 ἄλῳ, ας, ἡ, vulpinaris; (2) piscis quidam. Ab eod.
 ἄλῳ, ἡ, ὡν, idem quod ἄλῳ.
 ἄλῳ, fut. ἰω, vulpinor, astute ago, dolis utor. Οὐκ ἔστιν ἄλῳ, ἐδ' ἀμφοτέρους γίνεσθαι φίλον, *Aristoph. Vesp.* 1232. Ab ἄλῳ.
 ἄλῳ, α, τὸ, vulpecula. Dim.
 ἄλῳ, ἰδω, ἡ, catulus vulpis; (2) canis e vulpe et cane progenitus; (3) vitis genus.
 ἄλῳ, ας, ἡ, vulpicauda, genus herbæ. Ex ἄλῳ, et ἄλῳ. *Angl.* FOXTAIL.
 ἄλῳ, εὖ, ὁ, ἄ, vulpinus, vulpinaris; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, astutus, dolis et imposturis utens. Ab
 ἄλῳ, ας, ἡ, vulpes; (2) homo astutus; (3) piscis quidam; (4) avis quædam; (5) genus saltationis; (6) idem quod ἄλῳ; (7) plur. partes musculosæ circa clunes, vel etiam interiores musculi lumborum.
 ἄλῳ, ὡν, fraudulentus, *Soph. ap. Hes.*
 ἄλῳ, contract. ἄλῳ, ὡν, ὁ, ἄ, vulpicolor, vulpis colorem habens; (2) canis. Ex ἄλῳ, et χροά, color.
 ἄλῳ, α, ἡ, area, in qua teritur frumentum; (2) corona, seu circulus siderum; (3) circulus lucidis circa solem aut lunam; (4) circumferentia clypei; (5) circulus quidam in oculis.
 ἄλῳ, α, ὁ, ἄ, ἡ, qui facile capi vel expugnari potest; τὸ ἄλῳ, quod capi, confici potest. Τὸ ἄλῳ, ἐμὰ φροντίδι, *Soph. Phil.* 863. Ab ἄλῳ.
 ἄλῳ, εὖ, ἡ, captura, excidium. Ab ἄλῳ.
 ἄλῳ, εὖ, ἡ, captiva, excidium. Ab ἄλῳ.
 ἄλῳ, sing. part. fut. 1. indic. med. v. ἄλῳ.
 ἄλῳ, ὡν, idem quod ἄλῳ.
 ἄλῳ, α, ὁ, ἄ, ἡ, indesinens, jugis, adsiidus. Ex α priv. et λῳ, respiro.

ἄ'ΜΑ, adv. una cum, simul cum, eodem tempore. Dativo jungitur: ἄ'ΜΑ τῷ βασιλεὺς ἀναδυσθῆναι, *Herod.* 3, 2.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, ἡ, mangonio carens; (2) purus, sincerus. Ex α et μαγγανίω.
 ἄ'ΜΑ, ὡν, αἶ, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, imprimis quercubus, nasci et interire credebantur. Ex ἄ'ΜΑ, simul cum, et δῶς, quercus, arbor.
 ἄ'ΜΑ, ἡ, Amazonis, *Apoll.*
 ἄ'ΜΑ, in ignorantia versor, inductus sum, imperite, stulte, turpiter me gero. ἄ'ΜΑ, ταῦτα ταῦτα seu εἰς ταῦτα, *Plat.* Ab ἄ'ΜΑ.
 ἄ'ΜΑ, adv. sine disciplina, sine doctrina.
 ἄ'ΜΑ, ας, ἡ, inscitia, ignorantia, imperitia rerum; (2) rusticitas; (3) imprudentia, inconsiderantia; (4) stupiditas. Ab
 ἄ'ΜΑ, εὖ, ὁ, ἄ, ἡ, inductus, literarum rudis; (2) rusticus; (3) imperitus, ignarus, nescius; (4) insuetus; alienus ab aliqua re; qui non didicit aliquid facere. (2) ἄ'ΜΑ, βίτην πῶς ἐστὶ καὶ σαφίστην, *Aristoph. Ran.* 1445. Ex α et μανθάνω, disco.
 ἄ'ΜΑ, ας, ἡ, idem quod ἄ'ΜΑ. Et nomin. dualis ab ἄ'ΜΑ. Ἀμαθία δύνει ταῦτ' ὅταν μολῇ, ἀσχετον κακόν, *Eurip. Phœn.* 587.
 ἄ'ΜΑ, ας, ἡ, gaudentes arena littorea. Epith. quarumdam concharum. Ab ἄ'ΜΑ.
 ἄ'ΜΑ, εὖ, ὡν, arenosus, *Il.* 2, 76.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, arena; (2) campi pulvis. Hinc
 ἄ'ΜΑ, redigo in pulverem; (2) perdo, destruo. Πόλιν δέ τ' ἐπὶ ἄ'ΜΑ, *Il.* 9, 589.
 ἄ'ΜΑ, εὖ, ὡν, ὁ, ἄ, arenosus. Ab eodem.
 ἄ'ΜΑ, adv. inscite, imperite, inducto; (2) rustice, more hominis imperiti.
 ἄ'ΜΑ, ας, ἡ, apud Troezenios Ceres sic appellabatur.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, obstetricis manum non expertus. Epith. virginis, *Nonn.* Ex α priv. et μᾶ, obstetrix.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, inexplugnabilis, indomitus, invictus, *Il.* 9, 179; (2) qui animo in prælia pronus est; (3) immensus.
 ἄ'ΜΑ, ας, ἡ, carens obstrictio auxilio.
 ἄ'ΜΑ, ας, ἡ, firmitas. Ex α priv. et μαλ-, κίω.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α priv. et μαλ-, κίω.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, perdo, corrumpro, destruo. Ὅν ποτε γνάθος Τρῳάδος ἡμῶν κῆρυκος νύαν, scil. cetus, *Lycomph.* 34. Ab ἄ'ΜΑ.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, corrumpro, consumo, ut molle; (2) demolior, everto, solo æquo; (3) deleo, obliero. Τίχρος ἄ'ΜΑ, *Il.* 12, 18. ἄ'ΜΑ, ὡν, ὁ, 7, 463. Ab eod.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, messor, *Oppian. Cyneg.* 1, 521.
 ἄ'ΜΑ, ας, ἡ, capra cœlestis, quæ Jovem lactasse dicitur.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, præc.
 ἄ'ΜΑ, ας, ἡ, manipulus, fasciculus manipulorum, *Plut.* Hinc
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, in manipulos colligo.
 ἄ'ΜΑ, α, τὸ, funis ad ligandos manipulos.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, manipulorum vinculum; (2) messor, collector, et manipulorum ligatur, *Il.* 18, 552. Ex ἄ'ΜΑ, et δῶ.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, idem et ex iisd.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, manipulos ferens.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, mollis, tener; (2) debilis, imbecillis.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, aboleo. Ab ἄ'ΜΑ.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, imbecille.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, sive ἄ'ΜΑ, vel ἄ'ΜΑ, ἡ, vitis quoddam genus.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, pro ἄ'ΜΑ, ab ἄ'ΜΑ.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, ananidus, *Alcæ.*
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, fungi.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, non vaticinans; (2) de quo nemo vaticinatus est, aut vaticinatur; (3) qui vatibus non parit; (4) futurum non prospiciens, facultate divinandæ carens. Ex α priv. et μανθάνω, vaticinor.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, currus, plastrum; (2) septentrionis, a figura plaustris.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, currus, *Ionice.* Ab ἄ'ΜΑ.
 ἄ'ΜΑ, α, ὁ, ἄ, currus, *Ionice.*

Ἀμαζώνιον, *ς*, τὸ, parvus currus. Dim. Ἀμαζία, *ας*, *ῆ*, vehes, onus, quod vehitur curru. Ab eod.

Ἀμαζεύω, fut. εὔσω, plaustrum duco, aurigor. Ἀμαζεύωντος, *ς*, *ῆ*, *ζ* ἢ *η*, vehicularis, seu plaustraria via. Ex Ἀμαζα et εἰλαινα.

Ἀμαζόηποδες, *ων*, *οἱ*, idem quod ἀμαζόηποδες, usitatus.

Ἀμαζόητος, *εὸς*, *ῶ* *ζ* ἢ *η*, plaustrarius, plaustralis. Τὴν ἀμαζήν ὁρῶν, in hac via publica, Eurip. Or. 1251. Ab Ἀμαζα.

Ἀμαζόητος, *ς*, *ῆ*, *ζ* via vehicularis. Ab eod.

Ἀμαζία, *ας*, vel ἀμαζία, *ᾶς*, *ῆ*, via qua plaustrum agitur. Ab eod.

Ἀμαζίατος, *αῖα*, *αῖον*, plaustralis, plaustrum implens. Ab eod.

Ἀμαζιεύς, *ῶς*, *ῆ*, auriga, aurigator; (2) compactor, faber curruum.

Ἀμαζιεύς, *ὸς*, *ῶς*, *ῆ*, plaustralis, ad plaustrum pertinens.

Ἀμαζιον, *ς*, τὸ, plustellum. Dim. ab Ἀμαζα.

Ἀμαζίς, *ιδος*, *ῆ*, idem et ab eod. Unde Ἀμαζίτης, *ς*, *ῆ*, plaustralis, curulis.

Ἀμαζιεύς, *ς*, *ῆ*, via vehicularis, seu plaustralia, per quam agitur vel agi potest currus seu plaustrum; (2) via publica.

Ἀμαζόηδος, *ς*, *ῶ* *ζ* ἢ *η*, in plaustro vivens. Epith. Scytharum. Ex Ἀμαζα et βίος.

Ἀμαζόητης, *ς*, *ῶ*, *ζ*, idem et ex iisd.

Ἀμαζοικοί, *ων*, *οἱ*, in curribus degentes. Ex αἰζώ, dego, habito.

Ἀμαζοκύνεσται, *ᾶν*, *οἱ*, quasi currus devolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex Ἀμαζα et κύλιαι, volvo.

Ἀμαζοσθηγία, *ᾶς*, *ῆ*, ἥσα, plastra fabricor. Et Ἀμαζοσθηγία, *ας*, *ῆ*, plaustrorum fabricatio. Ab Ἀμαζοσθηγός, *ᾶς*, *ῶ* *ζ* ἢ *η*, curruum fabricator. Ex Ἀμαζα et στήνην, fabricor.

Ἀμαζοσθλήνης, *ῶς*, *ῶ* *ζ* ἢ *η*, plaustrum implens. Ex Ἀμαζα et πλήρω.

Ἀμαζόηποδες, *ων*, *οἱ*, quasi dicatur plaustripides, arbusculæ in quibus versantur rotarum axes. Ex Ἀμαζα et πῶς, pes.

Ἀμαζοστροχία, *ας*, *ῆ*, curriculi orbita. Ex Ἀμαζα et τροχός, orbita.

Ἀμαζευγία, *ας*, *ῆ*, plaustrum fabricatio. Ab Ἀμαζευγός, *ᾶς*, *ῶ* *ζ* ἢ *η*, plaustrorum fabricator. Ex Ἀμαζα et ἔργον, opus.

Ἀμαζόηρησος, *ων*, qui in plaustris fectur. Ἀμαζόηρησος αἶνος, currus, cui domus ad veterum Scytharum morem inædificata est, Fragm. Pindari ex Schol. Aristoph. ad Aves, 942.

Ἀμαρ, dies, Dor. pro ἡμαρ.

Ἀ ΜΑ ΠΑ, *ας*, *ῆ*, aqueductus, sulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ causa; (2) cloaca, meatus subterraneus; (3) fossa; (4) fons, scatebræ, Call.

Ἀ μαρζώνιος, *ῖνι*, *ῖον*, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus.

Ἀμαρακίος, ὅσατος, ἔνν, amaraco similis. Ab ἈΜΑΡΑΚΟΝ, *ς*, τὸ, et ἀμαρακος, *ς*, *ῆ*, antepelnit product. amaracum, amaracus, herba. Angl. MARJORAM.

Ἀ μαρζάντιος, *ς*, *ῶ* *ζ* ἢ *η*, qui est ex amaranto. Ex α priv. et μαραιν, marcesco.

Ἀμαράντιος, *α*, *ον*, idem quod ἀμαράντιος, Apoll.

Ἀμαράντος, *ς*, *ῶ* *ζ* ἢ *η*, immarcescibilis; (2) amarantus, flos. Ph. veneria. Angl. FLOWER GENTLE.

Ἀμαρασπαστή, ἥρας, *ῆ*, fissor sulcorum, Man.

Ἀμαράργος, *ς*, *ῶ* *ζ* ἢ *η*, margaritis carens. Ex α priv. et μάργαρον.

Ἀμαράριον, ἄτος, τὸ, aqua, aut sordes, quæ per aquarum sulcum aut cloacam defluunt. Ab

Ἀμαρέω, *ς*, εὔσω, permeo more aquarum, quæ per aquarios sulcos derivantur.

Ἀμαρία, *ας*, *ῆ*, idem cum primitivo ἀμάρα.

Ἀμαράιος, *αῖα*, *αῖον*, qui per aquarios sulcos influit. Ab ἀμάρα.

Ἀμαρίς, *ιδος*, *ῆ*, idem quod ἀμάρα.

Ἀ ΜΑΡΤΑ ΝΟ, fut. ἀμαρτίσω, *ρ*, ἡμαρτηκα, ab inusitata ἀμαρτίω, aberro, proprie a scopo vel via; (2) erro, fallor, allucior, pecco

delinquo, peccatum admitto; ἥμαρτον, peccavi, *Gl. V.* aor. 2. Ἀμαρτάνων τῆς ὁδοῦ, παντός δικαίου, τῆς πράξεως, τῆς ἱλπίδος; ἐν λόγοις, ἐν πολέμῳ· εἰς τὴν γυναικαῖ· περὶ τούτου ἀμαρτανόμενα περὶ τὴν πόλιν, τῇ τῷ ἀέρος ἀκαρίᾳ, depravata. Οὐ γὰρ εἰκὸς ἔσθ' ἡμῶν ὑμῶν ἀμαρτεῖν τούτῳ γ', ὅθ' ὑμᾶς ἡμεῖς, non consequi, *Sophr. Phil.* 240. Hinc Ἀμαρτία, ἄδος, ἥ, peccatum. Καὶ μεγάλη πομπή· ὅτι τε ἡ ἀμαρτία οἱ ἐς δόξιν ἐγγίνεται, *Herodot.* 1, 119.

Ἀμαρτεῖν, erravi, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ionice* ποτ' ἥμαρτι, cum v. ἱφελί. ab ἀμαρτάνω.

Ἀμαρτῆσιν, peccatum, a. 1. part. pass. n. g.

Ἀμαρτήμα, ἄτος, τὸ, peccatum, erratum, lapsus. Ab eod.

Ἀμαρτηρός, ῥα, ῥόν, erroneus. Ab eod.

Ἀμαρτήσω, peccabo, 1. sing. f. 1. ind. act.

Ἀμαρτηστικός, ἥ, ὄν, qui saepe offendit in aliqua re, offensator, *Gl. V.* Ab eod.

Ἀμαρτία, ας, ἥ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa. Ab eod.

Ἀμαρτίος, α, ὁ ἔ, ἡ, mente errans; cujus mens est prava; (2) furiosus. Ex ἀμαρτάνω et νόος.

Ἀμαρτιότης, ἰος, ὁ ἔ, ἡ, errans verbis. Ex ἀμαρτάνω et ὅσος, verbum.

Ἀμαρτίολογος, ον, idem.

Ἀμαρτίσιν, ἥ, idem quod ἀμαρτία, *Ep.*

Ἀμαρτήριος, α, ὁ ἔ, ἡ, carens testibus, *Gl. V.* intestabilis. Ex a priv. et μαρτυρία, testor.

Ἀμαρτηρός, α, ὁ ἔ, ἡ, idem. Ex μαρτυρ.

Ἀμαρτήρως, adv. sine testimonio.

Ἀμαρτωλὴ, ἥ, idem quod ἀμαρτία, *Theogn.*

Ἀμαρτηαῖος, ὁ, ὁ ἔ, ἡ, peccator vel peccatrix; qui peccatis deditus est, noxius. Ab ἀμαρτάνω.

Ἀμαρτῶν, ἥ, ἡ, fulgor, splendor emicans. Οὐδέτε καλλίστοις ἱστίον ἱστικὴν διὰ νύκτα φαεινότην ἀμαρτυαί, *Apoll. Rhod.* 2, 41. Et Ἀμαρτῶνμα, ἄτος, τὸ, idem. Ab

ἈΜΑΡΤΩΝ, splendo, fulgeo. Ἐπ' ὀφρῶσι πύξ ἀμαρτωσι, *Hesiod. Theog.* 827.

Ἀμαρυνθίας, ἄδος, ἥ, idem quod ἀμαρτία, *Ep.* 1, 6.

Ἀμάς, nos, *Dor.* pro ἡμάς.

ἈΜΑΣ, ἄδος, ἥ, navis, *Elym.*

Ἀμάσας, *Dor.* pro ἀμήσας, ab ἀμάω, meto.

Ἀμάσας, α, ὁ ἔ, ἡ, non mansus. Ex a priv. et μασάωμαι, mando, manduco.

Ἀμάσθαι, inf. med. contr. pro ἀμάσθαι.

Ἀμαστῖγματος, α, ὁ ἔ, ἡ, non flagellatus; (2) flagris non examinatus. Α μαστῖγών.

Ἀμαστυνάδες, ὄν, αἱ, mala, seu pyra, quae una cum ficis florent et proveniunt. Ex ἄμα, simul, et συκῇ, ficus. Unde

Ἀμάστυνον μῆλον, malum simul cum ficu florens.

Ἀμαρτοχάω, ῶ, simul curro. Ex ἄμα, simul, et τρέχω, curro. Hinc

Ἀμαρτοχία, ας, ἡ, rotarum concursus, nisi sit ἀμαρτοχία, currum certamen, Ern.

Ἀμάτω, ορος, *Dor.* pro ἀμήτωρ. Ἀμάτωρος Παλλὰδος Φεαδαῖος, *Eurip. Phoen.* 670.

Ἀμαρτέσιος, α, ὁ ἔ, ἡ, otiose, molliter, adeoque obscure vivens. Ex ἀμαρτέσις et βίος, vita.

Ἀμαρτέκαρτος, α, ὁ ἔ, ἡ, nigrum fructum ferrens. Ex ἀμαρτέσις et καρτός.

ἈΜΑΤΡΩΣ, ῥα, ὄν, obscurus; (2) evanidus, elanguens; (3) ignobilis; (4) obsoletus, *Gl. V.*

Ἀμαρτέσις, πτος, ἡ, obscuratio. Ab eod.

Ἀμαρνώ, α, fut. ὄνω, obscuro, obfusco, oblitero, et tantum non extinguo; deformat, decoloro. *Gl. V.* ἀμαρνώμενα, evanesco, dispareo. Ἀμαρῶν τὴν πρᾶξιν στίσις, ὑπὸ πλῆθους ἡμαρτηρέμενος τὸ ἀξίωμα, dignitate, σίσις ὀψις. Τὰ δὲ φορεῖ ἀμαρνωθείη, *Hesiod. Op.* 691. Ab ἀμαρτέσις.

Ἀμαρνωθείη, interioris, 3. sing. a. 1. opt. pass. verbi ἀμαρνώ.

Ἀμαρνώς, adv. obscure, ita ut oculis vix percipi queat. Ab eod.

Ἀμαρνώσις, εως, ἥ, obscuratio; (2) hebetatio, obtusio. Ab ἀμαρνώ.

Ἀμαρνωτικός, ἥ, ὄν, obscurandi vim habens, obscurans, hebetans. Ab eod.

Ἀμαχάνια, difficultas, Dor. pro ἀμαχανία.
Ἀμάχανος, Dor. pro ἀμάχανος, Theocr. 1, 85.
Vide in διστορε.
Ἀμαχῆι, adv. sine pugna, sine controversia.
Ἀμαχῆτι, adv. idem et ab eod.
Ἀμαχῆ, idem.
Ἀμάχτος, pro ἀμάχηςτος, idem quod ἄμαχος,
No. 2, qui sustineri, inhiberi nequit. Βέ-
μις δ' ἀμαχῆτι δίκαν ὕδατος ῥεοῦσῃ, Esch.
Sept. ad Thebus, 84.
Ἀμαχος, α, ὁ ἔ, ἡ, qui non pugnat, non li-
giosus; (2) invictus, inexpugnabilis; (3)
qui difficulter expugnari potest, qui di-
cultus fieri potest; diffidilis. Ex α et μάχη.
ἈΜΑΩ, ᾧ, fut. ἦσα, meto; (2) colligo, accu-
mulo; (3) abscondo, demeto; (4) fructum
et utilitatem percipio. Ἀμῶν ἵξιος ἀλλά-
τριον ἀμῶσαι πατρὸν, κάματον ἀλλότριον ἐς
σφιστῆρον γαστέρα, immittere. Ἰδὲ, ὁ μισθὸς
τῶν ἐργαζομένων τῶν ἀμψαντῶν πᾶς χρεῖας ὑμῶν,
Jac. 5, 4.
Ἀναβαίνω, Poet. pro ἀναβαίνειν.
Ἀναβαλεῖ, differt, fac distulere, 2. sing. aor. 2.
imper. med. Dor. et Poet. pro ἀναβάλε. Ab
Ἀναβάλλωμαι, differt, Poet. pro ἀναβάλλομαι.
Ἀναβαί, impositus in, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Dor. et Poet. pro ἀνίστησι.
Ἀναβᾶσθ, ascendes, 2. sing. fut. 1. ind. med.
Poet. et Dor. pro ἀναβήσθ, ab ἀναβαίνειν.
Ἀναβᾶσις, vid. Ἀνάβασις. Πᾶσα δ' ὀρεῖται κατ'
ἀμπυκτηρία φάλαρα πόλιν ἀμᾶσις, Soph.
Œd. Col. 1068.
Ἀναβᾶτης, vid. Ἀναβάτης, sessor, censensor
equi, currus. Τὴς ἄλλας πᾶντας ἀπὸ ἡξίς ἀμ-
έβας, Arr. Hist. Alex. 5, 19.
Ἀμεῖν, ης, ἡ, supercilium petrae, supercilio-
sa prominentia petrae, crepido.
ἈΜΒΙΞ, ἱκος, ὁ, olla; (2) cadus; (3) calix.
Ἀμελίῳην, interrupte, velut alternis, aut cum
singultu, de lamentante et plorante, unde
et vehementer explicant; item cum pro-
œmio. Vid. ἀναβάλλω (4).
Ἀμελιόκων, abortior. Τῶν δὲ ἐρώτων τέττονι οἱ
πολλοὶ ἀμελιόκωνται, Max. Tyr. 36, 6.
Ἀμελιόκω, abortior. Ab ἀμελῶς, Plutar.
Ἀμελῶν, ᾧ, f. ἀμελῶσα, p. ἡμελῶσα, obtundo
et hebetio; (2) abortior, abortum pario.
Ἀμελῶνται γὰρ οἱ ὀφθαλμοί, Theophr.
Ἀμελῶγῳγος, α, ὁ ἔ, ἡ, obtusum angulum ha-
bens. Ex ἀμελῶς et γωνία, angulus.
Ἀμελῶντιος, ἡ, ὀν, hebetandi vim habens. Ab
Ἀμελῶν, f. ὄν, obtundo, hebetio; (2) tardo,
impetum frango; ἀμελῶντομαι, hebesco,
Gl. V. Ἀμελῶνται τὴν δύναμιν, Plutar. σὴν
δρεῖν, τὸ ἄλγος, Arct. Ab
ἈΜΒΑΤΣ, εἰς, ὃ, genit. εἰς, εἰας; εἰος, obtusus,
hebes, cuius acies est obtusa; (2) caecutiens,
cujus acies oculorum obtusa est; (3) lan-
guidus, remissus.
Ἀμελῶβος, εσσα, εν, obscurans, Man. Ab
ἀμελῶς.
Ἀμελῶντιος, adv. obtusius; (2) remissius, ne-
gligentius, minus cupide.
Ἀμελῶντης, ητος, ἡ, hebetudo; (2) tarditas in-
genii, incititia; (3) remissio animi, ignavia.
Ab ἀμελῶς.
Ἀμελῶγῳγος, εἰ, ὁ, hebetudo oculorum. Ab
Ἀμελῶσσω, ᾧ, fut. ἦσα, caecutio, sum obtusis
et hebetibus oculis. Ab
Ἀμελῶσπης, εἰος, ὁ ἔ, ἡ, hebetem habens ocu-
lorum aciem. Ex ἀμελῶς et ὄψ.
Ἀμελῶστωια, ας, ἡ, visus obtusus, hebes ocu-
lorum acies. Ab
Ἀμελῶσπός, εἰ, ὁ ἔ, ἡ, idem quod ἀμελῶσπης.
Ἀμελῶσσω, vel ἀμελῶνστω, fut. ὄξω, caecutio,
sum obtusis et hebetibus oculis. Ab ἀμελῶς,
Ἀμελῶσθ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀμελῶν.
Ἀμελῶσθιδιον, ε, το, partus abortivus; (2) me-
dicamentum ad partum abigendum. Ab
ἀμελῶς.
Ἀμελῶμα, ἄτος, τὸ, abortus, Hes.; hebetatio;
item abortio, Naz. Ab ἀμελῶν.
Ἀμελῶσιος, εἰος, ὁ ἔ, ἡ, caecutiens, qui hebeti-
bus est oculis. Ex ἀμελῶς et ὄψ.
Ἀμελῶσις, 3. sing. fut. 1. ind. act. v. ἀμελῶν.
Ἀμελῶσις, εως, ἡ, et ἀμελῶμαι, apud Theophrastum

Ἀμετάλλαντος, *on*, immutabilis.
Ἀμεταμέλητος, *α*, ὁ ἂν ἡ, *cujus* nos non penitet; (2) qui penitentia non ducitur. Ex *α* priv. et μεταμέλωμαι.
Ἀμεταμέλητος, *adv.* sine ulla penitentia.
Ἀμεταμόνους, *α*, ὁ ἂν ἡ, *animarum* mutare nescius; (2) quem non penitet. Ex *α* priv. et μετανόω, respisco.
Ἀμεταμόνως, *adv.* sine ulla penitentia; (2) non mutato animo, firma sententia.
Ἀμετάσπαστος, *α*, ὁ ἂν ἡ, qui in aliam sententiam traduci, ab sententia deduci, non potest. Ex *α* priv. et μετασπείνω.
Ἀμετασπείστος, *adv.* pertinaciter, contumaciter.
Ἀμετάσπαστος, *α*, ὁ ἂν ἡ, non transformatus (2) qui transformari nequit. Ex *α* priv. et μετασπλάσσω, transformo.
Ἀμετασπότης, *α*, ὁ ἂν ἡ, immutabilis. Ex *α* priv. et μετασπότης, *multo*.
Ἀμετάσπαιτος, *α*, ὁ ἂν ἡ, qui cadere seu offendere nequit; (2) constans, immutabilis. Ex *α* priv. μετὰ, et πταίω, laboro.
Ἀμετάσπαιτος, *α*, ὁ ἂν ἡ, qui transire in aliam speciem ac degenerare nequit; (2) immutabilis. Ex *α* priv. et μετασπείνω.
Ἀμετασπῶτως, *adv.* sine lapsu.
Ἀμετάσπαιτος, *α*, ὁ ἂν ἡ, immutabilis, constans. Ex *α* priv. et μετρίω, *multo*.
Ἀμετασπείπτω, et -επειτῇ, sine conversione. Oculo irretorto, Plat. de Leg. 10. Continuato cursu. Eis Ἑλάτιων ἀμετασπείπτῃ διέδραμον, *Aprian. Syr.* 20. Ex *α* priv. et μετασπείφω.
Ἀμετάσπαιτος, *α*, ὁ ἂν ἡ, qui converti nequit, immutabilis. Ex *iisd.*
Ἀμετάσπαιτος, *α*, ὁ ἂν ἡ, immutabilis, mutationis seu conversionis expertus; (2) inexorabilis, inflexibilis. Ex *α* priv. et μετασπείπω.
Ἀμετάσπαιτος, *idem* et ex *iisd.*
Ἀμετάσπαιτος, *α*, ὁ ἂν ἡ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex *α* priv. et μετασπείρω.
Ἀμετασπείρετος, *α*, ὁ ἂν ἡ, intractabilis. Ex *α* priv. et μετασπείρω, *tracto*.
Ἀμετέρη, *nostra*, *Dor.* pro ἡμέτερα.
Ἀμετέρητος, *α*, ὁ ἂν ἡ, qui non movetur leviter, constans, firmus, *Suid.* Ex *α* priv. et μετέρηζω.
Ἀμίστοχος, *α*, ὁ ἂν ἡ, non particeps, expertus.
Ἀμίστροτος, *α*, ὁ ἂν ἡ, immensus, immodicus. Ex *α* priv. et μέτρον, *mensura*, *metior*.
Ἀμίστροτος, *adv.* sine mensura, sine modo.
Ἀμίστρον, *adv.* *idem*.
Ἀμίστρος, *α*, ἡ, excessus mensurae, immodicitas; (2) intemperies. Ab ἄμιστρος.
Ἀμίστροβδης, *ἴος*, ὁ ἂν ἡ, immense profundus. Ex ἄμιστρος et βάθος.
Ἀμίστροβος, *on*, longævus, *Man.*
Ἀμίστροβης, *ἴος*, ὁ ἂν ἡ, sine modo loquax, immoderatus in verbis. Ex ἔπω, *loquor*.
Ἀμίστροβικός, *α*, ὁ ἂν ἡ, plus quam dici potest malus, qui est malitia immensa. Ex ἄμιστρος et κακός, *malus*.
Ἀμίστρολογος, *sum* loquax, *garrus*.
Ἀμίστροπότης, *α*, ὁ ἂν ἡ, immodice habens, *Er.*
Ἀμίστρος, *α*, ὁ ἂν ἡ, mensura carens; (2) certam mensuram non habens; (3) immoderatus, immodicus. *Gl. V.* abnormis, enormis. Ex *α* priv. et μέτρον.
Ἀμίστρος, *adv.* immodice, infinite.
Ἀμίστροπότης, *ἴος*, ὁ ἂν ἡ, respondens verbis seu sermonibus, mutuos sermones reddens, mutuo compellens. Ex ἄμεινυ and ἔρω.
Ἀμείνυμος, *α*, ὁ ἂν ἡ, pertransibilis, pervius. Ab ἀμείνω.
Ἀμείνυμος, *α*, ὁ ἂν ἡ, gressus repetens. Ex ἄμεινω et πόρος, *transilus*.
ἈΜΕΥῶ, *f.* εὔω, transeo, pertranseo, vado; (2) mutuo, *idem* quod ἀμείνω.
Ἀμείνω, *ns*, *h*, *fall*; (2) ligo. Ab ἀμείνω.
Ἀμείνω, *adv.* ubique; (2) quoquo modo; (3) quodammodo, quodantenus. Ab ἀμείνω.
Ἀμείνω, *adv.* *idem* et ab eod.
Ἀμείνω, *adv.* quomocunque ad locum.
Ἀμείνω, *adv.* ubique, ubivis.
Ἀμείνω, *adv.* alio modo.
Ἀμείνω, *adv.* *Hebr.* *ver.* *Gl. V.* certe.

Ἄμυνος, ὁ ὅ ἥ, non iratus, ira vacuus. "Ἰάων καὶ ἄμυνιν, Joseph. *Antiq.* 19, 4, 6.
Ἀμύντος, α, ὁ ὅ ἥ, non iratus, ira vacuus.
Ex *α* priv. et *μνία*, *irascor*.
Ἀμύντως, adp. sine ira, animo placido.
Ἀμύντος, α, ὁ ὅ ἥ, colo non deductus; (2) imperfectus; (3) multus, perpetuus, evolvi ad instar glomeris, et explicari non facilis.
Ex *α* priv. et *μνέω*, *revolvō, filum deduco*.
"AMHΞ, ητος et α, ὁ ἔ, genus placenta lactee.
Ἀμύντης, 2 sing. fut. 1. ind. act. v. *ἀμύνω*. Unde
Ἀμύντης, ητος, α, ὁ ἔ, messor; (2) deleor.
Ἀμύντικός, α, ὁ ἔ, parvus ἄμυνς. Dim.
"Ἀμύντος, α, ὁ ἔ, messis; (2) ipsa metendi actio.
Ab *ἀμύνω*, *meto*.
Ἀμύντος, ὁ, ὅ, mensus tempus. Ab eod.
Ἀμύντης, ατος, ὁ, qui caret matre; sive sine matre natus, ut Minerva; sive matre orbatus; (2) matrem sævam seu negligentem habens; (3) obscura et sordida mater natus; (4) cujus mater ignoratur. (1) *Θυγατεὶ ἀμύντορι, Herodot.* 4, 154. (5) *ἀμύντορι μητέρα, matrem non matrem, Oppian. Cyneget.* 1, 261. *Ἀ μύντης.*
Ἀμυνχάνιος, ὤ, fut. ἴσται, sum inops consilii, sum anxius animi; (2) non possum. *Ἀμυνχανίην τῇ ἑσπρί, πείρι τίνος, πάντα.* "Ἐνθα ἀμυνχανίους χρεώματος ἀκούει, *Herodot.* Ab *ἀμυνχάνιος*.
Ἀμυνχανίς, ἰος, ὁ ὅ ἥ, inops consilii, anxius.
Ἀμυνχάντος, αν, invictus.
Ἀμυνχανία, ας, ἥ, mentis et consilii inopia; (2) difficultas et angustiae rerum. (2) τὸν ἀμυνχανίαν ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶνα, habens vitam aegre transcendendam egestatis plenam. *Eurip. Med.* 647.
Ἀμυνχανίην, inopia consilii, Ion. pro *ἀμυνχανία*.
Ἀμυνχανογενεῖς, ὄν, male fabricans machinas, epith. Satyrorum, Hes.
Ἀμυνχανοποιήσαντες, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex *α* priv. et *μηχανοποιεῖν, machinarum fabricator*.
Ἀμυνχάνος, α, ὁ ὅ ἥ, qui nullum commentum suppetit ad aliquid agendum, stupidus, minime solers; (2) nullis machinis expugnabilis; omnia artificia et commenta superans et irrita reddens; invictus; (3) cujus magnitudo aestimari non potest; singularis etiam in malis rebus; (4) impossibilis. *Gl. V.* intractabilis. Ex *α* priv. vel *κακὸν* notante, et *μηχανή*.
Ἀμυνχάνως, adv. nullo modo.
AMI A, *ας, ἥ, piscis genus.*
Ἀμύναντος, α, ὁ ὅ ἥ, immaculatus, impollutus, purus, de luce; (2) lapis ex quo fila duci possunt, et tela fieri; quæ comburi non possunt. Ex *α* priv. et *μύναν, polluo*.
Ἀμύντης, ἰος, ὁ ὅ ἥ, non mixtus, purus, sincerus. Ex *α* priv. et *μύνω*, *misceo*.
Ἀμύνως, immixtum. Gl. V. citra mixturam, pure. *A* prae.
Ἀμύντος, semidus, Dor. pro *ἡμύντος*.
Ἀμύνθην, per Metath. pro *ἀμύνθην, Hes. ex Call.*
Ἀμύντος, α, ὁ ὅ ἥ, idem quod ἀμύντης; (2) abhorrens ab alio; (3) inhospitalis, difficilis aditu, trux; (4) qui commerciis caret. (3) διφυτὶ τ' ἄμυντον, *Soph. Trach.* 1095. (4) οἱ πάντα ἄμυντα καὶ ἀπλωτα ταῖς πόλεσιν εἰς ἀλλήλους ἰστέον, *App. Mithr.* 119.
Ἀμύντος, adv. sine mistura, pure, sincere.
"A MAAA, *ns, ἥ, certamen, contentio; (2)* studium.
Ἀμυλλάομαι, ὤμαι, f. ἵσται, certo, contendo, emitor; (2) æmulor, invido. *Ἀμυλλᾶσθαι πρὸς τινα, τινὶ πρὸς τίνος, τίνδε λόγον, πρὸς τὴν τύχην, ἐπὶ ταύτῃ, ὑπὲρ τίνος, πρὶν δόξης, ἴσται.* Τόνδ' ἀμυλλῶμαι λόγον, *Eurip. Hec.* 277. Ἔσονται δευρὲ ἀμυλλᾶται σοδὶ, *Eurip. Or.* 456; (3) contendo, comparo, et in passivo comparor. (3) μόνον δὲ φασὶ τοὺς ἀμυλλᾶσθαι βίαν, γνώμην δικαίαν, ὅση παρῶ, animum comparari cum vita, *Eurip. Hipp.* 426. Ab *ἄμυλλα*. Hinc
Ἀμυλλήκα, ὄτος, σὲ, certatio, contentio.
Ἀμυλλήτης, ητος, ὁ, certator, contentiosus, qui succedit. Τροχὸν ἀμυλλήτης ἥλιον, rotarum solarium vices, *Soph. Antig.* 1065.

Ἀμιλλητήριον, *υ*, τὸ, locus in quo certatur.

Ἀμιλλητικός, ἡ, ὄν, ad pugnam aptus, pertinens.

Ἀμιλλᾷ, imperat. contract. pro ἀμιλλάν. Ἀλλως ἀμιλλᾷ ταῦτ', Eurip. Iphig. in Aul. 309.

Ἀμιμνητός, *υ*, ὁ ἕ ἡ, inimitabilem vivens vitam. Ex ἀμνητος et βίος, vita.

Ἀμνητος, *υ*, ὁ ἕ ἡ, inimitabilis.

Ἀμιν, nobis, dat. pl. Dor. pro ἡμιν.

Ἀμιζία, *ας*, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii; (2) confusio, Polyb. (3) truculentia animi et morum, abhorrens ab hominum congressu. Ex *α* priv. et μίξις.

Ἀμικτος, *υ*, ὁ ἕ ἡ, qui cum equis est, equi adjunctus; et in plur. ἀμικτοι, pedite equitibus juncti; (2) ipsi equi copulati sine rheda, equi desultorii; (3) equites desultorii; (4) celeritatem equorum cursu æquans. (4) ἀμικτος ῥηδόσποδος ὑπὲρ πάγον, Soph. Antig. 985. Ex ἄμα et ἴστος.

ἈΜΙΣ, ῥδος, ἡ, vas urinarium, matula.

Ἀμισός, *υ*, ὁ ἕ ἡ, difficilis et morosus, Etymol. Ex *α* priv. μίσγω, misceo, et ἄλλος, alius; quasi qui aliis non miscetur.

Ἀμισογής, *ης*, idem quod ἀμυγής, Nic.

Ἀμίσος, *ος*, ὁ ἕ ἡ, carus, sine odio, non odiosus. Ex *α* priv. et μίος, odium.

Ἀμισοί, adv. gratis, sine mercede.

Ἀμισοί, adv. idem. Ab

Ἀμισός, *υ*, ὁ ἕ ἡ, mercedem non merens, mercede non redemptus aut redimendus, gratuitus; (2) non mercenarius, stipendio carens, mercedis expers. Ex *α* priv. et μισός.

Ἀμισόσποτος, *ος*, mercede non conductus; (2) non corruptus, de jure.

Ἀμισύλλος, *υ*, ὁ ἕ ἡ, nondum sectus in-frusta. Ex *α* priv. et μισύλλα.

Ἀμισχος, *υ*, ὁ ἕ ἡ, carens pediculo sive caule.

Ἀμιττος, *υ*, ὁ ἕ ἡ, mitram seu zonam non habens. Epith. virginis immaturæ. Ex *α* priv. et ἴττα.

Ἀμιτροχίται, *ων*, ὁ ἕ ἡ, cujus tunica cincta non est. Ex *α* priv. μίτρα, et χιτών.

Ἀμιχθάλδεις, ὄσσα, ὄσι, inaccessus, importuosus. Ex ἀμικτος et ἄλς, mare.

Ἀμια, ἄπος, τὸ, nexu, vinculum, amentum. Ab ἄπτα, necto.

Ἀμιας, *ος*, acc. plur. Æol. pro ἡμᾶς.

Ἀμιαιτίζω, necto. Ἀμιατίσας περὶ σῶμα περιεστρώων τὸν ὄρθον, Vetus Poeta de Viribus Herbarum.

Ἀμια, *ος*, acc. plur. Poet. pro ἡμᾶς.

Ἀμιάγγω, permagnum, Poet. pro ἀνὰ μέγα.

Ἀμιαίνας, qui expectavit, a. l. part. act. Poet. pro ἀναμείνας, a verbo ἀναμένω.

Ἀμμεναι, satiatum esse, præs. infin. pass. Dor. pro ἄναι, a verbo ἄω.

Ἀμμενος, sedens, præs. part. med. Dor. pro ἡμενος, ab ἡμαι.

Ἀμμενομέν, expectatus, 1. plur. præs. ind. act. Æol. et per Syncope. pro ἀναμείνομεν.

Ἀμμένω, pro ἀναμείνω, moror: apud tragicos. Οὐ μακρὰν ἐτ' ἀμμένει, Soph. El. 1389.

Ἀμμέσων, in medio, Poet. pro ἀνὰ μέσον.

Ἀμμέων, nostri, gen. pl. Æol. pro ἡμῶν.

ἈΜΜΙ, *ος*, τὸ, nomen seminis cujusdam cumino minoris. Angl. BISHOPSWOOD.

Ἀμμίγδω, adv. simul, una cum, quasi mixtim, Nic. promiscue, Apoll. Rhod. 1, 573. Quasi et ἀνὰ et μίγνυμι, misceo.

Ἀμμίγδων, adv. Poet. pro ἀναμίγδων, idem.

Ἀμμιν, seu ἄμμι, dat. plur. Dor. pro ἡμιν.

ἈΜΜΙΟΝ, *υ*, τὸ, minium.

Ἀμμίξας, qui miscuit, a. l. part. act. Poet. pro ἀμμιζέας, a verbo ἀναμίγνυμι.

Ἀμμοῦκτης, *υ*, ὁ, per arenam incedens; (2) dipas, serpentis genus. Ex ἄμμος, arena, et βαίω, vado, incedo.

Ἀμμοῦκτης, *υ*, ὁ, arenam subiens, serpens quidam. Gl. V. arenarius serpens. Ex ἄμμος et δύνω, subeo.

Ἀμμοῦκτης, *υ*, ὁ, idem et ex iisd.

Ἀμμορία, *ας*, ἡ, infortunium, calamitas. Ab

Ἀμμορος, *ος*, ὁ ἕ ἡ, expers, non particeps; (2) immortalis, lethali fato non obnoxius, He

Hes. (3) orbus, orba. (3) ἡμῆς δὲ πενή-
κοντά γ' ἡμμοῖροι τέκνων, *Eurip.* *Hec.* 421.
Ex a prix. et μοῖρα, pars, item fatum.
Ἀμμοκονία, ας ἡ, arena calci admixta.
Ἀμμόνιτρον, ε, τὸ, arena nitro immista. Ex
ἄμμος et νίτρον, nitrurum.
Ἀμμορία, ας ἡ, infortunium. Ab
ἄμμος, ε, ὁ ἢ. V. ἄμμος.
Ἀμμος, ε, ἡ, arena, sabulum. A φάμμος.
Ἀμμόγρυσος, ε, ὁ, gemma, in qua aurum vi-
detur arenis mistum. Ex ἄμμος. Unde
Ἀμμόδης, εος, ὁ ἢ, arenosus, sabulosus.
ἈΜΝΑ ΜΟΣ, ε, ἡ, nepos, *Suid.* *Etymolog.* (2)
omninoque proles, filius.
Ἀμνήμων, immemor, *Dor.* pro ἀμνήμων.
Ἀμνός, ἄδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός, agnus.
Ἀμνάζει, in mentem revocabit, 3. sing. f. 1. ind.
act. *Dor.* et per *Synop.* pro ἀναμνήσει.
Ἀμνασος, ignotus, *Dor.* pro ἀμνησος.
Ἀμνίος, εἰα, εἰον, agninus.
Ἀμνη, ἡς, ἡ, agna.
Ἀμνημόνιστος, ε, ὁ ἢ, immemorabilis; (2)
immemoratus, silentio præteritus. Ab
Ἀμνημόνιος, non memoro, mentionem non facio;
(2) obliviscor. Ἀμνημονεύειν τὴν καθή-
κοντος. Ab ἀμνήμων.
Ἀμνημόνιος, ὦ, fut. ἥσω, immemor sum.
Ἀμνημονή, ἡς, ἡ, oblivio.
Ἀμνημόνιος, adv. sine recordatione. Ab
Ἀμνήμων, ονος, ὁ ἢ, immemor, obliviosus.
Ἰν' ἀμνήμων τύχη γίνονται, in oblivionem abi-
ret, *Eurip.* *Phoen.* 64. Ab α et μνάω.
Ἀμνηστικαία, ὦ, fut. ἥσω, illatæ injuriæ obli-
viscor; (2) non ulciscor.
Ἀμνηστικαία, ας, ἡ, injuriæ oblivio. Ab
Ἀμνηστικαίος, ε, ὁ ἢ, injuriæ immemor, *Suid.*
(2) vindictæ non studiosus.
Ἀμνηστικαίως, adv. sine illatæ injuriæ memo-
ria, *Suid.*; (2) absque vindictæ studio.
Ἀμνηστία, ας, ἡ, oblivio præteritorum, sc. in-
juriarum, &c. Ab ἀμνηστος.
Ἀμνηστύς, ε, ὁ ἢ, inunctus, -a. Ex α priv.
et μνηστύν, nuptias ambio.
Ἀμνηστῶ, immemor sum, obliviscor, in passivo
ἀμνηστῶμενα, oblivioni tradita.
Ἀμνηστία, ας, ἡ, abolitio, *Philox.* Idem quod
ἀμνηστία.
Ἀμνηστος, ε, ὁ ἢ, oblivione deletus. Ex α
priv. et μνάσμαι, recordor.
ἈΜΝΙΟΝ, α, τὸ, membrana fœtum involvens;
(2) vas ad excipiendum sanguinem.
Ἀμνίς, ἴδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός.
Ἀμνοκόπος, ε, ὁ ἢ, pastor seu tonsor ovi-
um. Ex κόπας, *Hes.* sed vox est suspecta,
Ern.
Ἀμνοκόν, ἔντος, ὁ, agni mentem habens; (2)
simplex, fatuus, vox comica. Ex ἀμνός et
κόω pro νέω, intelligo.
ἈΜΝΟΞ, ἔ, ὁ, agnus.
Ἀμνοφόρος, ε, ὁ ἢ, ovis fœta. Ex φέρω.
Ἀμνογῆ, adv. sine labore. Ab
Ἀμνόγητος, ε, ὁ ἢ, indefessus. Ex α priv. et
μογέω, laboro.
Ἀ' μόνει, unde? (2) ab aliqua parte, ex
parte.
Ἀμνὸν, usquam. Ab ἀμνός.
Ἀμνὸν, adv. in aliquem locum. Ab ἀμνός.
Ἀμνοβόλος, ον, idem quod ἀμνοβόλος, *Opp.*
Ἀμνοβόλος, adv. vicissim, alternatim.
Ἀμνοβόλον, adv. idem et ab eod. *Gl. V.* in-
vicem, alternatim.
Ἀμνοβόλος, αἰα, αἰων, et ἀμνοβόλος, ε, ὁ ἢ, al-
ternus, noster, quod permutari potest.
Ἀμνοβόλος, adv. alternis, vicissim; alternatim,
Gl. V.
Ἀμνοβός, ἄδος, ἡ, mutatoria. Ab
Ἀμνοβός, ἡς, ἡ, mutatio, permutatio; (2) vi-
cissitudo; (3) compensatio, retributio; *Gl.*
V. vicis, talio. Ab ἀμνοβός.
Ἀμνοβόλον, adv. vicissim, per vices, alternatim.
Ab ἀμνοβός.
Ἀμνοβόλος, adv. idem.
Ἀμνοβόλος, adv. idem, *Hom.*
Ἀμνοβόλον, adv. idem.
Ἀμνοβός, ἔ, ὁ ἢ, mutuus. Ab ἀμνοβός.
Ἀμνοβίω, ὦ, fut. ἥσω, expers sum, careo, de-

stituor. Ἀμνοβίω τῆς ἀληθείας, συμφερόντος,
χάρματος. Ab ἀμνοβός.
Ἀμνοβίω, ἄτος, τὸ, quando quis exors est
rei; (2) infortunium, in eo genere.
Ἀμνοβός, ε, ὁ ἢ, expers, carens; (2) expers
communis juris, *Soph.* *Ed. Tyr.* 248. Ex
α priv. et μοῖρα, sortis.
Ἀμνοβόλος, meridior, *Hes.* Ab ἀμνοβός.
Ἀμνοβόλος, αἰα, αἰων, lacteus, qui mulgetur,
pastoridius. Ab ἀμνοβός, mulgeo.
Ἀμνοβόλος, εἰος, ὁ, mulctra. *Gl. V.* mulctrale.
Ab eod.
Ἀμνοβόλος, ε, τὸ, mulctra. Ἄλλος ἀμνοβόλος εἶχε,
Theocrit. 25, 106. Ab ἀμνοβός.
Ἀμνοβός, ἔ, ὁ, tempus quo mulgetur; (2)
vespera; (3) nox extrema. Ab eod.
Ἀμνοβόλος, ε, ὁ ἢ, impollutus, intemeratus,
Gl. V. Ex α priv. et μολύνω, polluo.
Ἀμνοβόλος, ον, et
Ἀμνοβόλος, ον, inculpatus, non reprehendus.
Ab α et μέμφομαι.
Ἀμνόν, nostrum, *Dor.* pro ἡμέτερον.
ἈΜΟΠΑ, ας, ἡ, simlago cocta cum melle.
Ἀμνοβόλος, ε, ὁ ἢ, tenebrosus, obscurus;
(2) pastoralis. Ab ἀμνοβός. Unde
Ἀμνοβός, ἄδος, ἡ, pedissequa, sectatrix, comes.
Ἀμνοβός, εἰος, ὁ, pastor; (2) sequax.
Ἀμνοβός, f. εἰσώ, sequor, adsector, comitor.
Ἀμνοβός, et ἀμνοβός, media nox, *Elym.* Ex α
intens. et ὀφθῆ, quasi ἀμνοβόλος.
Ἀμνοβός, ε, ὁ ἢ, tenebrosus. Ab
ἈΜΟΠΟΞ, ἔ, ὁ, tenebrosus, obscurus; (2)
comes, adsecla, sectator; (3) pastor gregem
sequens et coram se agens, *Ern.*
Ἀμνοβός, εἰος, ὁ, qui quasi exsugit seu expri-
mit oleas, unde fit amurca. Ab
Ἀμνοβός, ἡς, vel ἀμνοβός, ἡς, amurca, oleæ
expressæ recrementum; (2) herba quædam
purpurea. Ab ἀμνοβός, easugo.
Ἀμνοβόλον, ε, τὸ, Dim. Ab ἀμνοβός.
Ἀμνοβόλος, ε, ὁ ἢ, purpureus, ruber.
Ἀμνοβός, ἴδος, ἡ, vestimentum purpurei coloris.
Ἀμνοβός, ἡ, ὅν, qui exsugit; tropice, hirudo
ærarii reip.; (2) frondator, lignator. Ab
ἀμνοβός.
Ἀμνοβία, ας, ἡ, confinium. Ex ἄμνα, simul, et
ὄρος, terminus.
Ἀμνοβίος, ε, ὁ, panis mellitus et dulciarius.
Ab ἀμνοβός.
Ἀμνοβίως, idem quod ἀμνοβόλος.
Ἀμνοβός, ε, ὁ ἢ, expers, infelix, non parti-
ceps; (2) infortunatus, calamitosus. (1)
Στείχω δισσὴν ἄμρος τέκνων, *Eurip.* *Med.*
1395. Ex α priv. et μόρος, portio, fatum.
Ἀμνοβόλος, deformior. Ab ἀμνοβός.
Ἀμνοβία, ας, ἡ, deformitas, deformatio, *Gl. V.*
Ἡ παραλόγον μοι σὴ φανείσθαι ἀμνοβία, præter
opinionem, *Eurip.* *Or.* 391. Ab
Ἀμνοβός, ε, ὁ ἢ, formam non habens, in-
formis, deformis, squalidus, incultus. Ὅσαι
δὲ ἀμνοβὸς αὐτέων εἶσι, *Herodot.* 1, 199. Ex
α priv. et μορφή, forma.
Ἀμνοβός, adv. deformiter, turpiter.
Ἀμνοβότος, ε, ὁ ἢ, qui formatus non est,
formam suam justam non habens, non elab-
oratus. Ex α priv. et μορφή.
Ἀμνοβός, ε, per *Synop.* pro ἄμνοβός, arena.
ἈΜΟΞ, ἔ, ὁ, cum spiritu levi, *Attic.* unus, ali-
quis; (2) meus, noster. (2) Δέχομαι χερεὶ
δομαί σ' ἀμνοβός, recipio manu et in ædes
meas, *Theocr.* 8, 1175.
Ἀμνοβός, cum spiritu aspero. *Doric.* pro ἡμέ-
τερος, noster. Τίς ἰσάκος ἔσται ἀμνός; quis
noster auditor erit? *Theocr.* 8, 25.
Ἀμνοβός, adv. vehementer, cupide. Ἐπεὶ ἀμνοβόν
μεμῆναι, insatiabiliter furens, *Il.* 4, 440. Ab
Ἀμνοβός, ε, ὁ ἢ, quod linimentis vulnerariis
operiri nequit; (2) inexplibilis, insatiabi-
lis; (3) vehemens. Ex α priv. et μοτὸς, po-
tius ab antiquo μέτω, metior, *Ern.*
Ἀμνοβία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia; (2)
discrepantia modulorum musicorum.
Ἀμνοβόλος, ας, ἡ, inerudita et intempestiva
oratio. Ex ἀμνοβός et λόγος, oratio.
Ἀμνοβός, ε, ὁ ἢ, Musis non initiatus; (2)
musicorum modulorum imperitus; (3) in-

doctus, rudis; (4) insulsus, illepidus, rusti-
cus; absonus. Superl. ἀμνοβότατος. Ἀμνοβό-
τατῇ σὺν ὧδαίς, *Eurip.* *Phœn.* 814. Ex α
priv. et μόσα, musa.
Ἀμνοβός, adv. imperite, inscite, illepidè.
Ἀμνοβός, adv. citra laborem. Et
Ἀμνοβός, adv. idem. Ab ἀμνοβός.
Ἀμνοβόλος, laboris expers. Στείλονται δ' ἀμνοβό-
τοις ὁπασαίς, nullo indagant labore ocu-
lorum, *Oppian.* *Cyneget.* 1, 455.
Ἀμνοβός, ε, ὁ ἢ, labore carens, laboris ex-
pers. Ex α priv. et μόχος, labor.
Ἀμνοβός. Vide ἀμνοβός, *Man.*
Ἀμνοβόλος, f. ἴσα, pœanem recanto. Ex ἀνὰ
et παιανίζω, pœanem canto.
Ἀμνοβός, ον, οἱ, puerorum curatores apud
Lacedæmonios. Ex ἀνὰ et παῖδες, pueri.
Ἀμνοβόλος pro ἀναπαλίνος, qui rursus obit.
Οὐ πρὸς γυναικὸς ὄχλος οἰκαδ', ὦ κῆρη, ἀπὸ
ἀμνοβόλος. Sic legendus locus apud *Suid.*
in Ἀμνοβόλος vel potius ἀμνοβόλος.
Ἀμνοβός pro ἀναπαλίνος, quod vide.
Ἀμνοβός, resortilio, *Pœt.* pro ἀνάπαλος.
Ἀμνοβός, a. 2. part. act. *Pœt.* pro ἀναπαλίνος.
Ἀμνοβός, vide Ἀναπαλίνος, et sic etiam cætera,
in quibus αμ per *Synop.* ponitur pro ἀνὰ.
Ἀμνοβόλος ἐπὶ τῆς κλίνης, *Herodot.*
Ἀμνοβός, ες, campestris, *Æsch.* Απιδίον. Απιδίον,
per campum, *Pœt.* pro ἀνὰ πιδίον.
Il. 5, 87.
Ἀμνοβός, transgressus, aor. 1. part. act. *Pœt.*
pro ἀναπαλίνος.
Ἀμνοβός, *Pœt.* pro ἀνὰ πιδίον, in pelago,
Apoll. *Rhod.* 4, 1744.
Ἀμνοβός, ε, ὁ ἢ, viteus, vitigineus, vinealis.
Ab ἀμνοβός. Unde
Ἀμνοβός, ὄνος, ὁ, vinetum, vinea.
Ἀμνοβός, ἡ, ὄν, vinearius, *Gl. V.*
Ἀμνοβός, ε, ὁ ἢ, et ἀμνοβός, ἴση, ἴον, vi-
teus, vinealis.
Ἀμνοβός, ε, τὸ, viticula, *Dim.*
Ἀμνοβός, ἴδος, ἡ, vitis, *Gl. V.* viticula; (2)
avis quædam.
Ἀμνοβός, ἴδος, ἡ, vinealis.
Ἀμνοβόλος, εἰος, ὁ ἢ, vitigineus, vites gig-
nens. Ex ἀμνοβός et γίνομαι, nascor.
Ἀμνοβός, ὄσσα, ἴον, vitifer. Ab ἀμνοβός.
Ἀμνοβόλος, contr. ἀμνοβόλος, ἔ, ὁ ἢ, vinitor.
Ex ἀμνοβός et ἔργον, opus.
Ἀμνοβόλος, ε, τὸ, herba quædam; (quæ
et ἀπαιρῖν, *Diosc.*) Ex ἀμνοβός et καρπός.
Ἀμνοβόλος, ἡς, ἡ, alba vitis: sic dicta vel a
qualitate coloris, vel quod ejus radix, con-
trita et corpori infricata, teneriorem et
candidiorem reddat cutem.
Ἀμνοβόλος, ας, ἡ, commistio cum vitibus.
Ex ἀμνοβός et μίγνυμι, misceo.
Ἀμνοβόλος, ε, τὸ, porrum agreste, quod
nascitur in vineis; species alli. Ex ἀμ-
νοβός et πρᾶσον, porrum. *Angl.* VINE-
LEEKE.
ἈΜΠΕΛΟΣ, ε, ἡ, vitis; (2) vinea.
Ἀμπελοβόλος, ε, τὸ, vinea.
Ἀμπελοβόλος, ὦ, f. ἥσω, vites colo, vel puto,
vinitorem ago; (2) ex aliquo prædari, cum
accus. Ἀμπελοβόλοι τινες τὴν πόλιν, *Æschin.*
Ex ἀμπελος et ἔργον.
Ἀμπελοβόλος, ας, ἡ, vineæ cultura.
Ἀμπελοβόλος, ἄτος, τὸ, idem.
Ἀμπελοβόλος, ἡς, ἡ, sc. τέχνη, ars vitium co-
lendarum. Ab
Ἀμπελοβός, ἔ, ὁ ἢ, vinitor.
Ἀμπελοβόλος, ε, ὁ ἢ, vites rodens, exedens.
Ἀμπελοβόλος, ε, ὁ ἢ, vitifer, vini ferax.
Ἀμπελοβόλος, ε, ὁ, vitisator, *Gl. V.* Ex ἀμ-
πελος et φῶν, sero.
Ἀμπελοβόλος, ε, ὁ ἢ, vitibus consitus. Ex
ἀμπελος et φῶν, satus.
Ἀμπελοβόλος, ε, ὁ, vitium sator.
Ἀμπελοβόλος, εἰος, ὁ ἢ, vinealis, *Gl. V.*
Ἀμπελόν, ὄνος, ὁ, vinea. Ab ἀμπελος.
Ἀμπελός, acc. pl. *Dor.* pro ἀμπελός.
Ἀμπελός, remissisti, 2. sing. a. 1. ind. acc.
Pœt. pro ἀναμπελός, ab ἀναμπελός.
Ἀμπελόν, sursum vibrans, a. 2. part. act.
Ion. et *Pœt.* pro ἀναμπελόν, ab ἀναμπελός.
G 2 Ἀμπελός,

**Ἀμπόσαι*, *induisse*, a. 2. inf. act. *Lacon.* vel *Eol.* pro *ἀμπίσαι*, ab *inus*. *ἀμπίω*, pro *ἀμπίνομαι*.
 **Ἀμπάσσειον*, *fac explicueris*, 2. sing. a. 1. imperat. act. *Poet.* pro *ἀναπείσσειον*, ab *ἀναπείσσω*.
 **Ἀμπύχον*, *ns*, ἡ, cultus corporis vestitus; (2) vestimentum, indumentum exterius.
 **Ἀμπύχονον*, *ns*, τὸ, indumentum. Ab
 **Ἀμπύχων*, *f.* *ἀμψίχων*, circumdo, occupo; (2) induo, amicio. Πίπλως ποικίλως ἡμπύχοντος, induit, *Eurip. Med.* 1162. Ex *ἀμψί* et *έχω*, habeo.
 **Ἀμπηδῶν*, pro *ἀναπηδῶν*, *Hom.*
 **Ἀμπισχυῖμαι*, *idem.* Ex *έχω*, pro *έχω*.
 **Ἀμπίσχων*, *idem* et ex *iisdem*. Σκῆτος ἀμπίσχων, *Eurip. Hipp.* 192. Γένυ σὺν ἀμπίσχων χερσὶ, *Id. Suppl.* 165. Σὺν ἀρχαῖς ἀμψίχων καλῶς, *Id. Cycl.* 343.
 **Ἀμπλάκειον*, *f.* *ἥσω*, erro, pecco. aor. 2. ἡμπλάκων aberro, frustror. *Κάμπλάκω* τῷ σὺ μωρῶ; si tua sorte frustror, *Soph. Antig.* 560. Εἰ τοῦδ' ἡμπλάκων, *Id. ibid.* 910. *ἡμπλάκω, ictu aberravit, *Id. ibid.* 1234. *Ὅς ἀρίστως ἀμπλάκων ἀλόχου, *Eurip. Alc.* 241. Ab *inuitat*. *πλακῶν*.
 **Ἀμπλάκνημα*, ὅσος, τὸ, peccatum. A *præc.*
 **Ἀμπλάκνητος*, *ns*, ὁ ἔξ ἡ, non aberrans; pro *ἀναπλάκνητος*, q. v. vel potius *ἀππλάκνητος*, *Ern.*
 **Ἀμπλακία*, *as*, ἡ, erratum, peccatum, *Poet.*
 **Ἀμπλάκιον*, *ns*, τὸ, peccatum, erratum. Τὸ δὴ νῆας ἀλόχοις ἔχθισον ἀμπλάκιον, *Pind. Pyth.* Od. 11, 41.
 **Ἀμπλάκιος*, *ns*, ὁ ἔξ ἡ, peccatus carens, justus.
 **Ἀμπλάκων*, *a.* 2. part. act. ab *ἀμπλακῶν*.
 **Ἀμπνοή*, ἡ, *Ion.* pro *ἀναπνοή*, respiratio. **Ἀμπνοῶς* ἔχων, vitales auras carpere, *Soph. Aj.* 417.
 **Ἀμπνύνη*, *respiravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro *ἀνιπνύνη*, a verbo *ἀπνύμαι*, *respiro*.
 **Ἀμπολεῖν*, pro *ἀναπολεῖν*, ab *ἀναπολεῖω*.
 **Ἀμπόλιον*, *per urbem*, *Ion.* pro *ἀνὲ πόλιν*.
 **Ἀμπρεύω*, *f.* *έσω*, traho more boum seu iumentorum; (2) bajulo. Ab
 **ΑΜΠΡΟΝ*, *as*, τὸ, funis quo boves onera trahunt, helcium.
 **Ἀμπτάμενα*, *revolantia*, a. 2. part. med. *Poet.* pro *ἀναπτάμενα*, ab *ἀνίσταμαι*, *revolo*.
 **Ἀμπυγμῶν*, *onos*, ὁ. vide *ἀμπυγῶ*, *Nic.*
 **Ἀμπυδάξω*, *f.* *έσω*, religo comas, jubeas; (2) freno; (3) corono. Ab *ἡμπαξ*.
 **Ἀμπυδάξω*, *f.* *έσω*, comas relinquo et adstrictas teneo. Ab *eod.*
 **Ἀμπυκτῆρ*, ἡρος, ὁ, idem quod *ἡμπαξ* in equis.
 **Ἀμπυκτῆρος*, *equus* cui comæ religantur funiculo aurato. **Ἀμπυκτῆρια* φάλαρα, phalæxæ, *Soph. Ed. Col.* 1068.
 **ΑΜΥΤΕ*, ὅκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur; (2) reticulum muliebne, vitta; (3) rota; (4) operculum vasis, omne in orbem fastigiatum.
 **Ἀμπυσίς*, *ews*, ἡ, reciprocatio æstus marini; (2) æstus; (3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. *Gl. V.* gurges. Ex *ἀνὰ* et *πῶμα* pro *πῖνα*.
 **Ἀμπυσίζω*, *f.* *έσω*, resorbeo. Ab
 **Ἀμπυσίς*, *ews* vel *έδος*, ἡ, idem quod *ἡμπαξ*.
 **ΑΜΥΓΔΑΛΕΑ*, *as*, *confr.* *ἀμυγδαλῆ*, ἡς, ἡ, amygdala, seu amygdalus arbor. Hinc
 **Ἀμυγδαλή*, *ns*, ἡ, amygdala, fructus.
 **Ἀμυγδαλῶς*, *ea*, *confr.* vide *ἀμυγδαλῶς*, *Nic.*
 **Ἀμυγδαλῖνος*, *ίνης*, *ίνων*, amygdalinus, confectus ex amygdalis.
 **Ἀμυγδαλίς*, *έδος*, ἡ, amygdala seu amygdalum, fructus.
 **Ἀμυγδαλίτης*, *ns*, ἡ, amygdalites, similitudinem aliquam habens cum amygdala.
 **Ἀμυγδαλοῖδης*, *έος*, ὁ ἔξ ἡ, amygdalæ speciem habens. Ex *ἀμυγδαλή* et *έδος*.
 **Ἀμυγδαλοῖς*, *έσσα*, *έων*, amygdalæ speciem habens. Ab *ἀμυγδαλή*.
 **Ἀμυγδαλοειδέης*, *ns*, ὁ, amygdalarum fractor, homo, vel instrumentum quoddam. Ex *ἀμυγδαλή* et *καταγύνω*, *frango*.
 **Ἀμυγδαλῶν*, *ns*, τὸ, amygdalum, fructus.

**Ἀμύγδαλος*, *ns*, ἡ, amygdalus, arbor.
 **Ἀμυγδαλῶδης*, *έος*, ὁ ἔξ ἡ, amygdalæ similis.
 **Ἀμυγμα*, ὅσος, τὸ, laniatus et laceratio cutis; (2) evulsio capillorum. Ab *ἀμύσσω*.
 **Ἀμυγνός*, *ns*, purus, *Soph. ap. Suid.*
 **Ἀμύδης*, *adv.* simul, cum. Ab *ἀμα*.
 **Ἀμυδῖς*, *έσσα*, *έων*, idem quod primitivum.
 **ΑΜΥΔΡΟΣ*, *ns*, ὁ, subobscurus; (2) exilis, tenuis; (3) hebes. Hinc
 **Ἀμυδρότης*, ἡρος, ἡ, hebetudo, languor in pulsu arteriarum.
 **Ἀμυδρῶν*, *ωῖ*, *f.* *έσω*, obscuro, hebetudo, vim detraho.
 **Ἀμυδρῶς*, *adv.* obscure; (2) exiliter.
 **Ἀμυδρῶσις*, *ews*, ἡ, obscuratio, hebetatio. Ab *ἀμυδρῶς*.
 **Ἀμύδης*, *ns*, ὁ ἔξ ἡ, carens medulla.
 **Ἀμύζω*, *f.* *έσω*, sugo; (2) lac premo; (3) sicco. Ex *a* pleon. et *μύζω*, sugo.
 **Ἀμύτης*, *ns*, ὁ ἔξ ἡ, non initiatus sacris arcanis, profanus; (2) nondum baptizatus; (3) imperitus, ignarus. *Philox.* ἀμύτης, profani. Ex *a* priv. et *μύτις*, initio.
 **Ἀμύθητος*, *ns*, ὁ ἔξ ἡ, ineffabilis. Ex *a* priv. et *μύθιος*, dico.
 **Ἀμύθος*, *ns*, ὁ ἔξ ἡ, fabularum expers, in quo sunt nullæ fabulose narrationes.
 **Ἀμυκαλαί*, *ων*, *αι*, cuspidis jaculorum, *Hes.* Ab *ἀμύσσω*.
 **Ἀμύκτης*, *ns*, ὁ ἔξ ἡ, expers mugitus, vacuus bubus, de stabulo. Ex *a* et *μύκω*.
 **Ἀμυκαλῶδης*, *Laconice* loqui, pras. infin. act. *Dor.* pro *ἀμυκαλῶν*, a verbo *ἀμυκαλῶ*, *Laconice*, sive ut *Amylei*, loquor.
 **Ἀμυκτηρ*, ἡρος, ὁ, naso carens, *ap. Strab.*
 **Ἀμυκτηρός*, ἡ, ὁ, vinum habens dilacerandi et dilaniandi. Ab *ἀμύσσω*.
 **Ἀμυκτηρῶς*, *adv.* vellicatim discerpendo, dilaniando.
 **Ἀμύλιον*, *ns*, τὸ, amylium, placentæ genus.
 **Ἀμύλον*, *ns*, τὸ, amylium, farina triticea sine mola facta. Ab
 **Ἀμύλος*, *ns*, ὁ ἔξ ἡ, non molitus. Ex *a* priv. et *μύλη*, mola.
 **Ἀμύλος*, *ns*, ἡ, species quercus, *apud Schol. Theocriti.*
 **ΑΜΥΜΩΝ*, *onos*, ὁ ἔξ ἡ, inculpatus; (2) laudabilis, præclarus, egregius, in quocunque genere, elegans; (3) faustus.
 **Ἀμύσας*, *ns*, ἡ, ultio; (2) injuriæ propulsio; (3) auxilium. *Philox.* adminiculum, ultio. Ab *ἀμύνω*.
 **Ἀμυνάδης*, *auxilior*; (2) ulciscor. (1) ὅ σ' ἀμυνάβην χεῖρας, *Eurip. Iphig. in Aul.* 910. (2) αἱ δὲ συμφορὰὶ αὐτοῦ πανάλλως ἔχουσι δ' ἀμυνάβην, vindicte digna, *Soph. Ed. Col.* 1014. Εἰ καὶ σοὶ φίλους ἀμυνάβην χεῖρες τὸ πρῶτον, si per tuos amicos ulcisci vis factum, *Eurip. Androm.* 1080. Ab *eod.*
 **Ἀμύναι*, *auxiliari*, a. 1. inf. act. verbi *ἀμύνω*.
 **Ἀμύνειν*, *pras.* inf. act. *Ion.* pro *ἀμύνειν*.
 **Ἀμύνειναι*, *auxiliari*, prasens item, sed *Dorice*.
 **Ἀμυνῶσι*, *auxiliabuntur*, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *ἀμυνῶσι*, a verbo *eod.*
 **Ἀμύνω*, *ullio*, *Ion.* pro *ἀμυνάω*.
 **Ἀμυνῶς*, *ns*, ὁ, auxiliatorius; (2) vindictæ cupidus.
 **Ἀμυντήρα*, *as*, ἡ, ultrix, *Philox.* auxiliatrix. Ab
 **Ἀμυντήρ*, ἡρος, ὁ, auxiliator; (2) ultor; (3) propulsator; (4) pars cornu cervini. Ab *ἀμύνω*.
 **Ἀμυντήριος*, *ns*, ὁ ἔξ ἡ, auxiliatorius, propulsatorius, idoneus vindictæ. Τὸ ἀμυντήριον, omne illud quo possis aggredi aliquem, vel vim alicujus propellere, arma. Εἰ δὲ εὐπορήσῃς ἀμυντήριος, *Heliod. Æth.* 2. Ab *ἀμυντήρ*.
 **Ἀμυντῖδος*, ἡ, ὁ, ad injuriam propulsandam aptus. Ab *ἀμύνω*.
 **Ἀμυντῶς*, ὅρος, ὁ, auxiliator; (2) ultor. Ab
 **ΑΜΥΝΩ*, *f.* *νω*, auxiliior, opem fero; (2) defendo aliquem ab injuria; (3) propello, arceo; (4) ulciscor; et in medio (5) dimico pro, propugno; (6) resisto; (7) pariparifer. **Ἀμύνειν αὐτοῖς*, *περὶ* *σὺν* *τινὶ* *κνῶτος*.
 **Ἀμύνεσθαι* *περὶ*, *ὑπὲρ*, *πρὸς* *πατρῖδος*, pugnare

pro; τὸς ἀδικῶντας. τινὰ ὑπὲρ τῶν. τινὰ τῶν. τοῖς ἴσοις, ὁμοῖοις. *Eidōs* δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τὰς, *Soph. Ed. Col.* 1228. Οἵτρε ἔργ' ἀμύνων κακὰ, *Id. Philox.* 603. **Εὖς* ἡμῖνατο ὁ θεὸς τὸς ἐχθρὸς αὐτῶν, *Josue* 13, 13. (3) τίς ἐν θυμῷ βίβλη ἔχει ψυχῆς ἀμύνειν; *Soph. Ed. Tyr.* 892. *Philox.* ἀμύνεται, ulciscitur, refutat.
 **Ἀμύνω*, *adv.* vellicando, laniando.
 **Ἀμύνω*, *έχος*, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio.
 **Ἀμύνεις*, *ews*, ἡ, idem, scarificatio. Ab
 **ΑΜΥΣΣΩ*, *f.* *έσω*, rado unguibus, vellico, lacerō, discerpo; (2) lancino; (3) scarifico; (4) exulcero animum, saucio mentem alicujus. Σὺ δ' ἴδοθι θυμὸν ἀμύνεις χροῖμενος, *Il.* 1, 243. Τὴν γνῶμην ἀμύνεις, *Æschin.*
 **Ἀμυσσώγητος*, *ns*, ὁ ἔξ ἡ, mysteria non edocatus, ad sacra arcana non admissus. Ex *a* priv. et *μυσσώγη*.
 **Ἀμυσσῶσις*, ὁ ἔξ ἡ, non initiatus, *Sch. Theoc.*
 **Ἀμυσί*, *adv.* integris amysidibus, vel sine labiorum compressu, patente ore. Ex *a* priv. et *μύσις*.
 **Ἀμυσίω*, *f.* *έσω*, hianti ore, large et avidè bibo. Ab
 **Ἀμυσίς*, *έδος* vel *έος*, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυσί, sive sine respiratione et labiorum compressione exhauritur; (2) poculi genus, *Eurip. Rhes.* 419. Ab *ἀμυσί*.
 **Ἀμυσός*, *ns*, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἀμύντης.
 **Ἀμυσσῶς*, *ns*, ὁ, nullo contaminatus scelere et piaculo, *Etym.* (pro quo ἀμυγνός, *Suid.*)
 **Ἀμυσσῶν* ὀνόμα' ἔσσι' Ἀρχελαῖδης, *Parthen.* *apud Heph.* 4. Ex *a* priv. et *μύσος*, (sine dubio leg. ἀμύστος, *Ern.*)
 **Ἀμυχή*, *ns*, ἡ, vellicatio, laceratio; (2) ulcus parvum, vulnus leve, quod summa tantum cutis perstringitur. Ab *ἀμύσσω*. Hinc
 **Ἀμυχηδόν*, *adv.* idem quod ἀμύζω.
 **Ἀμυχή*, *adv.* idem.
 **Ἀμυχῖαιος*, *ns*, ὁ, qui est in superficie, de ulcere levi, vel incisura levi in cute. Ab *ἀμυχή*.
 **Ἀμυχῶδης*, *έος*, ὁ ἔξ ἡ, similis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta et vellicata unguibus videtur. Ab *eod.*
 **Ἀμψ* pro ἀμψί, *circa*.
 **Ἀμψάγναι*, *caritate amplector*, valde diligō. Ex ἀμψί et ἀγαστάς.
 **Ἀμψαγαστάς*, *f.* ἥσω, idem et ex *iisd.*
 **Ἀμψάγναι*, *fut.* *έρω*, undique congrego, in pass. coeo ad vel circa aliquem. *Θεαὶ* δὲ μιν ἀμψαγέροντο πάσαι, *Il.* 18, 37.
 **Ἀμψαγνῶς*, *ωῖ*, *fut.* ἥσω, ex parte ignoro; (2) dubito; (vox incertæ fidei, *Ern.*)
 **Ἀμψάδω*, *adv.* palam. Ex ἀνὰ et φαίνομαι.
 **Ἀμψάδω*, *palam.* **Ὅσσα* μὲν ἀμψάδω ῥέξιν δέμεις, palam facere, *Apoll. Rhod.* 11, 1020.
 **Ἀμψάδω*, *adv.* palam. Ab
 **Ἀμψάδω*, *ns*, ὁ ἔξ ἡ, manifestus.
 **Ἀμψάδω* et ἀμψάδω, *adv.* palam, manifeste, per *Syncope* pro ἀναφανδῶν.
 **Ἀμψάδω*, *on*, idem quod ἀμψάδω, *Apoll.*
 **Ἀμψάδω*, *ostendit*, 3. sing. imperf. indic. act. *Poet.* pro ἀνίψαναι, a verbo ἀναφανδῶν.
 **Ἀμψάδω*, *utrinque acutus*, *Dor.* pro ἀμψάδω, *Soph. Elect.* 485.
 **Ἀμψάδω*, *circumvago*. **Ἀμψάδω* ἀμψάδω, *Oppian.* *Cyngnet.* 3, 423.
 **Ἀμψάδω*, *muto*, idem quod ἀμψάδω, *Opp.*
 **Ἀμψάδω*, *ων*, *οἱ*, servi apud Cretenses indigenæ, sed tamen bello capti, qu. ἀμψάδω, fama, nomine, nobilitate carentes, *Ern.*
 **Ἀμψάδω*, *ostendit*, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Poet.* pro ἀνίψαναι, a verbo ἀναφανδῶν, ostendo.
 **Ἀμψάδω*, *ωῖ*, exorbito, quum æξων currus intrumque latus labat, et non firmiter hæret. Ex ἀμψί et ἀξων, axis.
 **Ἀμψάδω*, *ωῖ*, *f.* ἥσω, circumstrepo. Τύχρῃ δ' ἀμψάδω, *Il.* 21, 408.
 **Ἀμψάδω*, *idem.* **Ἀμψάδω* δ' εὐποῖται ἔξ ἀντιπῶς ἀμψάδω, *Hesiod. Scut.* 64. Ex ἀμψί et ἀρετός, strepitus.

¹Ἀμφίρριτος, ἄ, ὅ, ἔ, ἡ, qui dextra ut sinistra utitur; (2) sinister, infelix. Ex ἀμφί et ἄρριτος, sinister.

²Ἀμφισία, ας, ἡ, Poet. pro ἀφασία, Hom.

³Ἀμφικύβη, εως, ἡ, truncus arboris ramis recisis. Ex ἀμφί et κύβη.

⁴Ἀμφαντία, idem quod ἀμφανός, Opp.

⁵Ἀμφάνω, circumsono, Hes. Ex ἀμφί et αἶνω.

⁶Ἀμφαφάσθαι, circumtractari, praes. inf. pass. pro ἀμφαφάσσειν, a verbo seq.

⁷Ἀμφαφάω, et ἀμφαφάομαι, contracto; ἀμφαφάων, Ion. et Poet. pro ἀμφαφών, et ἀμφαφάων. Μαλακώτερος, ἀμφαφάσθαι ἔκτωρ, Il. 22, 373. Ex ἀμφί et φάω, tangere.

⁸Ἀμφίστατο, fovebat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀμφίσταμαι, foveo.

⁹Ἀμφιέκρη, circumtruncatus seu circumtonsus est, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi ἀμφιέκρω.

¹⁰Ἀμφιλάτω, circumtraho, Hom.

¹¹Ἀμφιλελίττω, concutio, tremefacio. Γαῖαν... γαλήνην ἀμφιλελίττω, Orph. Promest. 6.

¹²Ἀμφιλίσσω, circumplico, constringo, ἀμφιλίσσωντες χίρας, Eurip. Andr. 425. Idem quod ἀμφιλίσσω. Hinc

¹³Ἀμφιλίκτος, ὄν, circumvolutus, convolutus.

¹⁴Ἀμφιλάνω, fut. ἐλάνω, circumquaque traho.

¹⁵Ἀμφιλυτρώω, involvo, tego. Ab ἀμφί et ἔλυτρον, involucrium.

¹⁶Ἀμφιλυτρώω, involvo, εως, ἡ, involutio.

¹⁷Ἀμφιέξω, induam, f. 1. ind. act. verbi ἀμφιέχω.

¹⁸Ἀμφιπτόνῃ, consumpsit, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀμφιπτόναι, consumo.

¹⁹Ἀμφίπτω, amplexor, circumdo; (2) tracto, versor, circa aliquid; (3) curo, foveo; (4) persequor. Ὅσος ὄχλος νῦν ἔστιν ποδὶ πόντοπλος ἀμφίπτει, Eurip. Ph. 150. Τὸς δ' ἀμφίπτει δειρὸς αὐτῶν Τυτῆνας χιτῶνας, Hesiod. Theog. 696. (2) ἀμφίπτει πάγχρυσον δειρὸς, Eurip. Med. 480. (3) ἔστιν τε κῆδος ἀμφίπτειν, peregrinamque adfinitatem curare, Eurip. Phoen. 342. Ex ἀμφί et πτω, curo.

²⁰Ἀμφιέρσσειν, rejicere, praes. infin. med. Poet. pro ἀναφίρσσειν, a verbo ἀναφίρσσειν, rejicio.

²¹Ἀμφιέρβαναι, idem quod simpl. Call.

²²Ἀμφίστην, circumsteti, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφίσταμαι, circumcolloco.

²³Ἀμφιστήνμος, verus, ut simplex ἐσθήνμος.

²⁴Ἀμφιφθέκην, 3. plur. a. 1. ind. pass. Baot. pro ἀμφιφθέκην, a verbo ἀμφιφθέκω.

²⁵Ἀμφιφύγες, evasisi, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφύγω, evado.

²⁶Ἀμφίχυτο, circumfususevat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἀμφιχύντο, ab ἀμφιχύνω.

²⁷Ἀμφηκής, εως, ὅ, ἔ, ἡ, utrimque acutus, anceps.

²⁸Ἀμφάκης γένυς, anceps bipennis, Soph. Elect. 485. Ex ἀμφί et ἀκή, micro, cuspis.

²⁹Ἀμφιλήξ, ικος, ὅ, ἔ, ἡ, adolescens ad justam aetatem accedens. Ex ἀμφί et ἡλικία.

³⁰Ἀμφημερίτης, ἡ, ὄν, quotidianus. Ex ἀμφί et ἡμέρα, dies.

³¹Ἀμφήμερος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, idem et ex iisd.

³²Ἀμφηφεία, undique tectum, accus. sing. ab Ἀμφηφής, εως, ὅ, ἔ, ἡ, undique tectus. Ex ἀμφί et φείω, tego.

³³Ἀμφήνης, εως, ὅ, ἔ, ἡ, utrimque instructus remis, a cujus utraque parte remigari potest; (2) utrimque instructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφί et ἑρέσω.

³⁴Ἀμφηρίκας, ἡ, ὄν, ambiremis. Ab ἀμφήρης.

³⁵Ἀμφήριτος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, anceps, controversus. Ex ἀμφί et ἑρις, contentio.

³⁶ἈΜΦΙ, praepositio, circa, circum, circiter, jam, juxta; aliquando propter, praeter, οἱ ἀμφὶ Σωκράτην, Socratici; οἱ ἀμφὶ Ὀρφίαν, Orphici. Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάριον, Priamus et Panthous, Il. 3, 146. Ὀτρύνοντα μέγιστα, ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, hortantem ad pugnam magnum Pelagonta, Ib. 4, 294.

³⁷Ἀμφὶ θυμῷ, praeter ira, Soph. in Achilivorum caetu. Cum gen. de, propter, per; dat. circum, propter, prope, apud; accus. circa, ad.

Ἀμφιάζω, f. ἄσω, induo. Ἀμφιασθῆναι τὴν σὸλῃ, Herodot. Ab ἀμφίνυμι.

³⁸Ἀμφιάλος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, utrimque mare habens, mari circumfusus, in mari situs. Epith. insulae, Odys. 1, 286, 395, 401. Ex ἀμφί et ἄλς, mare.

³⁹Ἀμφιγνακτες, ὡν, οἱ, Poetae dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum fere inciperent: Ἀμφὶ μοι αὐτὸς ἀνακτα—vel etiam Ἀμφὶ μοι αὐτὸς τοῖς ἀναξέλλοις. Ex ἀμφί et ἀναξέ, rex.

⁴⁰Ἀμφιγνακτίζω, fut. ἴσω, procemio utor; (2) hymnos in Apollinem cano, imprimis vero istum Terpantri: Ἀμφὶ μοι αὐτὸν ἀνακτὶ ἐκατηβόλον ἀδῖτω φρέν.

⁴¹ἈΜΦΙΑΣ, εως, ὅ, ἔ, ἡ, genus vini, Hes.

⁴²Ἀμφιάσις, εως, ἡ, amictus, indumentum, vestis; (2) actio induendi. Ab ἀμφιάζω, induo.

⁴³Ἀμφιάσμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod.

⁴⁴Ἀμφιασμός, εως, ὅ, ἔ, ἡ, idem et ab eod.

⁴⁵Ἀμφιαχίω, ὦ, f. ἴσω, circumsono. Ab ἀμφί et ἡχέω vel ἰάχαι, sono.

⁴⁶Ἀμφιάχω, idem et ab eod.

⁴⁷Ἀμφιαχός, ἀμφιαχέω, circumsonans, valde clamitans, part. praet. Il. 2, 316.

⁴⁸Ἀμφιβαίνω, fut. ἐβήσω, p. ἐβήκα, circumeo, lustrō; (2) defendo, tueor, sto super vel coram aliquo diductis cruribus, Ern. Ἀμφιβαίνει μοι θάλασσαν, πόντος φρένας. Ὅς Χρύσην ἀμφιβέβηκα, Il. 1, 37.

⁴⁹Ἀμφιβάλλω, circumjacerē, 3. sing. aor. 2. conjunct. med. verbi ἀμφιβάλλω.

⁵⁰Ἀμφιβάλλω, fut. ἐβήσω, p. ἐβήκα, circumjacio, circumpono, induo, accingo; (2) dubito, Philor. (3) conjicio, conjector. (3) τὴν Ζακυνθίαν ἄκρον προσκοπτεῖν ἀμφιβάλλομεν, videre tanquam e longinquo conjectabamur, Heliod. 5. Ἀμφιβάλλει μασὸν ὀλίαναι ματρός, Eurip. Ph. 313.

⁵¹Ἀμφιβάς, a. 2. part. act. verbi ἀμφιβαίνω.

⁵²Ἀμφιβάσια, ας, ἡ, contentio, altercatio, defensio. Ab ἀμφιβαίνω. Unde et

⁵³Ἀμφιβάσις, εως, ἡ, circumventio, sc. ab hostibus; (2) protectio, defensio; (3) contentio, altercatio.

⁵⁴Ἀμφιβατήρ, ἥρος, ὅ, circumventor, Symes.

⁵⁵Ἀμφιβεβάνω, εως, ὅ, ἔ, ἡ, circumeo, obo. Ex ἀμφί et βαίνω, vado, eo.

⁵⁶Ἀμφιβεβήκας, circumvisti, 2. sing. perf. indic. act. verbi ἀμφιβαίνω.

⁵⁷Ἀμφιβίος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, in terra et in aqua vivens. Ex ἀμφί et βίος, vita.

⁵⁸Ἀμφιβλήμα, ἄτος, τὸ, vestimentum, indumentum. Πάντοτ' ἀμφιβλήματα, Eurip. Phoen. 786. Ex ἀμφιβάλλω.

⁵⁹Ἀμφιβλήσσειν, ἡ, sub. τέχνη, ars piscatorum qui reti utuntur, Poll.

⁶⁰Ἀμφιβλήσεικος, ἡ, ὄν, retiformis, retis vim et usum praestans. Σχεδὸν γὰρ αὐτὸν περιελήφαμεν ἐν ἀμφιβλήσει τινὶ τῶν ἐν τοῖς λόγοις περὶ τὰ τοιαῦτα ὀργάνων, Plato in Sophista.

⁶¹Ἀμφιβλήσειδης, εως, ὅ, ἔ, ἡ, retiformis, Poll.

⁶²Ἀμφιβλήστρον, εως, τὸ, rete; (2) tunica; (3) munio.

⁶³Ἀμφιβότος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, valde celebris. Ex βοάω, clamo.

⁶⁴Ἀμφιβολεύς, εως, ὅ, ἔ, ἡ, piscator. Ab ἀμφιβάλλω.

⁶⁵Ἀμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas in sermone, dictio duas aut etiam plures res proprie significans, ita ut eandem diverso sensu intelligere possimus. Ab

⁶⁶Ἀμφιβολίης, εως, ὅ, ἔ, ἡ, qui undique feritur; (2) ambiguus, dubius, anceps, in utramque partem jactabilis; (3) circumstans, circumjactus. (1) οἱ δ' ἐπιστῶν ἦδη λάβρος καὶ ἀδρός, ἀμφιβολοὶ γυνοῦντες, utrimque petiti, Appian. Bell. Annibal. 48. (3) στεφάνην δίκωρον ἀμφιβόλον ὄρεον, Oppian. Cynog. 11, 132.

⁶⁷Ἀμφιβολῶς, ambigue, Athen.

⁶⁸Ἀμφιβόσκομαι, depascor. Μὴ τις μ' ἐχίδνης ἰὲς ἀμφιβόσκεται; Lucian. Tragopod. 302. Ex βόσκω.

⁶⁹Ἀμφιβόλος, ὄν, ambiguus, incertus animi.

⁷⁰Ἀμφιβόλγχα, ὡν, τὰ, loca circum tonsillas.

⁷¹Ἀμφιβόλγχος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, utrimque brevis, ab initio

et a fine brevis, pes prosodicus, Amphibrachys, ut labore.

⁷²Ἀμφιβότος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, hominem undique tegens, epith. scuti, Hom.

⁷³Ἀμφιβόρχος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, undequaque madidus; (2) ebrius, temulentus. Ex βόρχος.

⁷⁴Ἀμφιβότης, idem quod ἀμφιβότος.

⁷⁵Ἀμφιγάννυμαι, lator, Call.

⁷⁶Ἀμφιγένης, circum oblectatus est, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἀμφιγίγνομαι.

⁷⁷Ἀμφιγίος, ὄν, quasi contreraneus, finitimus, Steph. ex Dion. sed leg. ἀγχίγιοι, v. 215.

⁷⁸Ἀμφιγίγνομαι, ὦ, fut. ἴσω, et ἀμφιγίγνομαι, valde gaudeo.

⁷⁹Ἀμφιγινώω, ὦ, fut. ἴσω, aliqua ex parte cognosco; (2) dubito. Ἰνα περὶ ὧν ἂν ἀμφιγινώω ἔχης τὸς συνδοκιμάζοντας, Isocr. Ex γινώω, intelligo.

⁸⁰Ἀμφιγίονος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, privignus, qui ex priore uxore est. Ex γίνομαι, nascor.

⁸¹Ἀμφιγίτης, ἡσσαι, ἡν, utroque pede claudus; (2) epitheton Vulcani, Philor. Mulciber. Ex γινώω, claudus.

⁸²Ἀμφίγυος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, utrimque acutus: epith. hastae, quae superne et inferne habet ferrum; (2) fortis, robustus. (1) ἔγχυσιν ἀμφίγυοισιν, Il. 13, 147. (2) ἀμφίγυοι κατέβαν τινες, Soph. Trach. 504.

⁸³Ἀμφιγυῖα, ὦ, f. ὥσω, extremas partes amputo; (2) utrimque terrae infigo, utrimque depango. Ex γυῖα.

⁸⁴Ἀμφιδάς, εως, ὅ, ἔ, ἡ, utrimque secans. Ex δάω, seco, divido.

⁸⁵Ἀμφιδάω, circum accendo. Σὺ δ' εἶναι αὐτῇ τε, πόλεις τε ἄσω τὸ ἀμφιδάω, Il. 6, 329.

⁸⁶Ἀμφιδάκρυτος, ὄν, flebilis, luctuosus. Πόθεν ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων, Eurip. Phoen. 332.

⁸⁷Ἀμφιδάσιαν, acc. sing. f. g. ab

⁸⁸Ἀμφιδάσιος, δάσιος, δασυ, ubique hirsutus, valde hirsutus; (2) epith. aegidis, Hom.

⁸⁹Ἀμφιδέα, ὡν, τὰ, armillae. Ex δέα.

⁹⁰Ἀμφιδέαι, ὡν, αἱ, catenae; (2) armillae; (3) periscelides.

⁹¹Ἀμφιδεία, 1. sing. perf. ind. mod. v. ἀμφιδείω, δάω.

⁹²Ἀμφιδέας, ὡν, αἱ, catenae; (2) annuli.

⁹³Ἀμφιδέης, εως, ὅ, ἔ, ἡ, admodum meticulosus. Ex δέος, metus.

⁹⁴Ἀμφιδέμα, circumædifico. Τὸ ἱερὸν ἀμφιδέμαντο, Joseph.

⁹⁵Ἀμφιδέξιος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, ambidexter. Gl. V. æquimanus; (2) valde aptus, egregius; (3) ambiguus; (4) anceps (de gladio); (5) uterque. (5) κόρην σπῶν ἀμφιδέξιος ἀμμῶν, utraque manu, Soph. Ed. Tyr. 1243. Ἐξέσαστε πλευρὸν ἀμφιδέξιον, utrumque latus, Id. (Ed. Col. 1112. Οὐκ οἶσι τις ἀμφιδέξιον σιδηρὸν, ancipitem gladium, Eurip. Hærr. 780. Ex δεξιὰ, dextra.

⁹⁶Ἀμφιδέξιος, adv. admodum dextre et apte.

⁹⁷Ἀμφιδέκομαι, et ἀμφιδέκω, circumspicio.

⁹⁸Ἀμφιδέχτης, circumspiciendus es, 2. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἀμφιδέχθης.

⁹⁹Ἀμφιδέστος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, circumjactus, undique septus. Ex ἀμφιδέω.

¹⁰⁰Ἀμφιδεστέατος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, postremus; (2) minutissimus.

¹⁰¹Ἀμφιδέω, ὦ, fut. ἴσω, circumligo.

¹⁰²Ἀμφιδειράομαι, δέωμαι, decerto, contendo. Δυνατὶς ἀρχαῖς ἀμφιδειραμένων, Lycoph. 1437.

¹⁰³Ἀμφιδήριτος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, anceps, dubius; ut victoria. Ex δῆρι, pugna.

¹⁰⁴Ἀμφιδιάνω, irriro, madofacio, penitus.

¹⁰⁵Ἀμφιδιάνω, circumvolvō.

¹⁰⁶Ἀμφιδιάνω, idem: ὃ πῶς χυῖμα φανῶ πασιπύρο ἀμφιδιάνηται, Il. 23, 562.

¹⁰⁷Ἀμφιδιόκειν, f. σαι, speculari; (2) insidior.

¹⁰⁸Ἀμφιδιόω, ὦ, f. ἴσω, agito, in orbem.

¹⁰⁹Ἀμφιδόξω, ὦ, fut. ἴσω, ambigo, dubito. Ab ἀμφιδόξος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, anceps, dubius. Ex δόξα, opinio.

¹¹⁰Ἀμφιδόρος, εως, ὅ, ἔ, ἡ, pelle undique tectus; (2) excoriatus, seu cui detracta pellis est. Ex δόρα vel δέρμα, pellis.

'Αμφίδουλος, υ, ο ζ ή, natus utroque parente servo et ipse servus.
'Αμφιδόχμος, palmaris, qui palma seu manu comprehendit potest. Ex ἀμφι et δοχμή, palma. Xenoph. de Re Equest. 4, 4.
'Αμφιδόρμιαι, αν, τὰ, dies quintus a natis infantibus, quo obstetrices illos circa focum ferebant currentes. Ex
'Αμφιδόρμος, υ, ο ζ ή, circum currens; (2) qui cursu obiri potest; (3) qui in gyrum rotatur.
'Αμφιδέρντος, υ, ο ζ ή, undique laceratus. Ex δέρντω, lacerō.
'Αμφιδουφής, έος, ο ζ ή, idem et ex iisd. 'Αμφιδουφής ἄλοχος, ambas-laceratas-genas uxor, Il. 2, 700.
'Αμφιδουφός, υ, ο ζ ή, idem et ex iisd.
'Αμφιδύμος, υ, ο ζ ή, quod utrumque potest subiri, geminus aditus habens, undique patens, ut portus, litus; (2) duplex. 'Ράχης ἀμφιδύμος, spina duplex, Oppian. Cyneg. 1, 186. Ex δύω, subeo.
'Αμφιδύς, indutus, a. 2. part. act. verbi
'Αμφιδύω, fut. ύσω, induo. 'Φράζ' ύπως μηδεις βοστών κείνη πάρεστιν ἀμφιδύσεται χροί, Soph. Trach. 614.
'Αμφίειμαι, perf. indic. pass. et
'Αμφειμένος, perf. part. pass. verbi ἀμφειννυμι.
'Αμφελανύω, circumduco, Hom.
'Αμφελικτός, υ, ο ζ ή, volubilis, qui circumagitur, ut rota; (2) orbem suum conficit, ut luna, stellae.
'Αμφελίλιστος, ίσση, ίσσην, qui utrumque agitur, impellitur, ut navis. Ab
'Αμφελίσσω, fut. ίξω, circumvolvo, circumplico.
'Αμφείμαι, induor. Ab
'Αμφειννύμι, vel ἀμφειννύω, fut. ἀμφίσω, induo. ἡμφισμένος, indutus, perf. pass. part. 'Ημφίσε ἐκείνους τὸν ἐαυτοῦ χιτῶνα, Xenoph. 'Ιν' ἀμφίειναι τὸν συνοφειντήν τυτονί, Aristoph. Plut. 934. Στολὴν γυναικὸς ἡμφισμένον, Id. Thesm. 98.
'Αμφείποντες, praes. part. act. verbi
'Αμφείπω, tracto; circa quidpiam versor, curo; (2) persequor. 'Ὡς δ' ἴν' ἀμφίπειν τάφον "Εκτορος ἱπποδάμοιο, Il. 24, 804.
'Αμφείργος, υ, ο ζ ή, qui dimidia ex parte irrigatur aquis celestibus, et dimidia ex parte solaribus incalescit radiis, adeoque utrumque quae naturae opus experitur. Epith. solis. Ex ἔργον.
'Αμφιέρχομαι, circumvenio, Hom.
'Αμφιστάμενος, a. 1. part. med. v. ἀμφειννυμι.
'Αμφίσις, 3. sing. aor. 1. conj. act.
'Αμφίστομαι, 1. sing. perf. ind. pass.
'Αμφιστεμα, ἄτος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ab ἀμφειννυμι.
'Αμφιστερίς, ἴδος, ή, paenula, amiculum.
'Αμφίστω, indutus, fut. 1. ind. act.
'Αμφιστάζομαι, quotannis recurro, et quasi in orbem redeo. Ex ἀμφι et ἔτος. Unde
'Αμφιστεί, adv. quotannis, unoquoque anno.
'Αμφιστες, adv. idem et ex iisd.
'Αμφιστεῖω, ᾧ, quotannis ago, celeberr.
'Αμφιστηρίς, ἴδος, ή, festum anniversarium.
'Αμφιστηρος, αν, annuus, anniversarius. item cui quotannis certa die sacra sunt, Ern.
'Αμφιστης, έος, ο ζ ή, idem.
'Αμφιστήζομαι, idem quod ἀμφιστάζομαι.
'Αμφιζένω, adhaerere, undique obstitui teneo. Νεκταρέω δὲ χιτῶνα μέλαινα ἀμφιζέανι τέφρη, Il. 18, 25. Ex ζέανω, sedeo.
'Αμφιζευκτός, υ, ο ζ ή, utrumque junctus. Ex ζευγνύω, jungo.
'Αμφιηκής, έος, ο ζ ή, utrumque acutus. Ex ἀκή, acies.
'Αμφιθάλαμος, υ, ο ζ ή, utrumque thalamos habens.
'Αμφιθάλασος, vel ἀμφιθάλαστος, υ, ο ζ ή, utrumque mare habens, ut bimaris.
'Αμφιθάλλος, έος, ο ζ ή, isthmus; (2) utrumque parentem superstem habens, patrimus et matrimus; undique floridus, florentissimus.
'Αμφιθάλλω, undique vireo, valde floreō; ἀμφιτέλλω, perf. med.

'Αμφιθέατρον, υ, τὸ, amphitheatrum.
'Αμφίθετος, υ, ο ζ ή, epith. phiale, incertae significationis; quae utrumque poni potest, quae ex omni parte potest statui, vel quae utrumque prehendi potest, Hom. vel cui appositae sunt ansae duae. Ex τίθημι, pono.
'Αμφίθεα, fut. -θεύσομαι, circumcurro.
'Αμφιθήκτος, αν, utrumque acutus. 'Αμφιθήκτω ξίφει, Soph. Antig. 1309. Α θήγω.
'Αμφιθάσθεις, aor. 1. part. pass. verbi ἀμφιθάσσω.
'Αμφιθάλλεις, ή, contusio undique facta. Ab
'Αμφιθάλλω, ᾧ, fut. ᾠσω, undique frango, contundo, quatio. Α θάλλω, frango.
'Αμφιθαύζω, circumcurro, Man.
'Αμφιθορώ, undique assulto.
'Αμφιθροσπος, υ, ο ζ ή, circum concretus et coagulatus. 'Αμφιθροσπον αίμα, concretus sanguis, Soph. Trach. 572. Ex θρέψω.
'Αμφιθροσπος, υ, ο ζ ή, undique fractus, contusus. Α θρύπτω.
'Αμφιθύρος, υ, ο ζ ή, utrumque januam habens, fores anticas et posticas habens. Subst. janua, aliam sibi oppositam habens; item pugillares, binis tabulis, Ern. Α θύρω.
'Αμφιθάλλω, fut. ύψω, circumtego, Hesiod. Op. 553.
'Αμφικαλύψη, 3. sing. a. 1. conj.
'Αμφικάρηνος, υ, ο ζ ή, utrumque caput habens, biceps.
'Αμφικάρης, έος, ο ζ ή, idem; (2) utrumque ansatus. Ex κάρη, caput.
'Αμφικαρσος, υ, ο ζ ή, utrumque vel ab utraque parte, vel undique fructum habens. Verbum incertae significationis.
'Αμφικάυστις, vel -καυστις, έος, ή, genus hordei; (2) ap. Comicis, pudenda. Α καίω.
'Αμφικαύζω, fut. άσω, circumscindo; excortico, Ern. Τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικαύσας, Odys. 14, 12.
'Αμφικαύσας, circumscindens, aor. 1. part. act. Poet. pro ἀμφικαύσας.
'Αμφίκεμαι, jaceo, circumjaceo. Σφάγιον ἐσ' ἰλίδω ἀμφικεῖσθαι μένος, accedere, Soph. Antig. 1291. 'Εσ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι, se invicem amplexi, Id. Edip. Col. 1620.
'Αμφικέρω, fut. έρω, circumtondeo.
'Αμφικίλευθος, υ, ο ζ ή, utrumque viam habens; sc. in media via situs, undique accessui parens, Ern.
'Αμφικέρως, ο ζ ή, utrumque cornuta; epith. lunae, Man.
'Αμφικεύω, fut. εύσω, diligenter occulto, circumtego.
'Αμφικεφάλος, υ, ο ζ ή, utrumque caput habens, biceps; ἀμφικεφάλος κλήνη, genus lecti ita dictum, quod utrumque pulvinar habeat. Ex κεφαλή, caput.
'Αμφικεύρομαι, circumlamenteor, ubique valde queror.
'Αμφικίων, ανος, ο, columnis fultus. Epith. templi, Soph. Antig. 285.
'Αμφικλαστος, υ, ο ζ ή, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex κλάω, frango.
'Αμφικλαυστος, υ, ο ζ ή, qui ubique ab omnibus fletur. Ex κλαίω, fleo.
'Αμφικλύω, circumluo, undique alluo, colluo, vel abluo.
'Αμφικλύστος, υ, ο ζ ή, qui utrumque abluatur vel aluitur, circumfluus. Ex κλύω.
'Αμφικινέφελος, αν, utrumque pulvinum habens.
'Αμφικινεφής, έος, ο ζ ή, undique caliginosus seu tenebrosus, circumquaque nebulis tectus. Ex κνέφας.
'Αμφικινόλος, υ, ο ζ ή, utrumque cavatus; epith. ligni, cui ex utroque fine suspensa onera gestant bajuli, Ern.
'Αμφικιντος, υ, ο ζ ή, lectum ambiens.
'Αμφικόλλος, υ, ο ζ ή, utrumque glutinatus, seu ab utraque parte glutine coagmentatus. Ex κόλλα, gluten.
'Αμφικομείω, curo, orno, ut simplex κομείω.
'Αμφικόμη, ης, ή, genus gemmae, ap. Plin. Ern.
'Αμφικόμος, υ, ο ζ ή, undique comas habens, bene comatus; (2) bene frondosus. Ex κόμη.

'Αμφίκοπος, υ, ο ζ ή, utrumque scandens. Ex κίσπη, scandō.
'Αμφίκορος, υ, ο ζ ή, medius inter tres fratres, Hes. Scid. Ex κόρος, puer.
'Αμφίκορος, υ, ο ζ ή, circumquaque rasmus; (2) ή, quam ab utraque parte viri amplectuntur. Ex κείρω vel κύρω.
'Αμφικράδαινω, quasso, roto, torqueo, sc. jaculum.
'Αμφικραδάω, ᾧ, idem.
'Αμφικράνος, υ, ο ζ ή, utrumque habens caput. Ex κράνον.
'Αμφικρέμαμαι, f. άσω, circumpendeo. Unde
'Αμφικρέμης, έος, ο ζ ή, utrumque pendens.
'Αμφικρημνος, υ, ο ζ ή, utrumque praecipitium habens, valde praeceps.
'Αμφικτιόνες, αν, οί, vicini. Ex κτίζω, i. e. οί-κίζω, habito.
'Αμφικτιόνες, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi solitum, convenientes.
'Αμφικτυονίς, ἴδος, epith. civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.
'Αμφικτυονία, ας, ή, fœdus et societas Amphictyonum.
'Αμφικυλίσεις, qui circumvolvūt, aor. 1. part. act. 'Εολ. et Poet. pro ἀμφικυλίσας, ab
'Αμφικύλλω, fut. ίσω, circumvolvo.
'Αμφικύπελλον, υ, τὸ, poculum rotundum et utrumque ansas habens.
'Αμφικυρτος, υ, ο ζ ή, utrumque declivis, gibbosus, ut luna apparet nondum semiplena.
'Αμφικαέτης, ές, ambiguus.
'Αμφικαίος, utraque manu lævus.
'Αμφιλάλος, υ, ο ζ ή, loquax.
'Αμφιλαμβάνω, amplector.
'Αμφιλάφεια, ας, ή, amplitudo, exuberantia. Ab
'Αμφιλαφής, έος, ο ζ ή, amplus, multus, copiosus; (2) undique plenus, exuberans; (3) umbrosus, densus, epith. silvæ; (4) tectus ab omni parte, munitus, cinctus. 'Ελέφαντας ἀμφιλαφίας, vastos elephantes, Herodot. 3, 114. 'Ιστος ἀμφιλαφής, Apoll. Rhod. 4, 1366. 'Αμφιλαφής περιεσία ἀμφιλαφῇ κτήματα. De personis, ἀμφιλαφής ἄνηρ, amplus vir. (2) τέχνη δ' ἀμφιλαφής ὅτι τῶσον, ὅσον 'Απόλλων, arte nemo abundat ut Apollo, Callim. Hymn. in Apoll. 47. (3) ἔνθα πλά-στανος μὲν ἀμφιλαφής, Aristænet. 1, 3. (4) ἀμφιλαφής παστῶς, tectus ab omni parte, Theoc. Idyll. 24, 46. 'Αμφιλαφής πείρα κεραινὴν εἰν ἀλλ' ἦσος, undique cincta mari, Apoll. Rhod. 4, 983. Ex λαμβάνομαι, quasi ἀμφιλαφής, qui utraque manu prehendi potest, qui utrinque cingit, ambit, amplectitur.
'Αμφιλαφῶς, adv. ample, abunde. Ab eod.
'Αμφιλάχαινα, circumcirca fodio.
'Αμφιλέγω, futur. έω, quasi ab utraque parte dico, in utramque partem dico, discepto, contendo; (2) dubito, ambigo, (sed in usu est ἀμφιλογέω.) Hinc
'Αμφιλεκτος, υ, ο ζ ή, dubius, anceps.
'Αμφιλέκτως, adv. dubie, ambigue.
'Αμφιλίνος, αν, utrumque lineis vinculis evinctus, Hes.
'Αμφιλογέω, ᾧ, fut. ήσω, idem quod ἀμφιλέγω.
'Αμφιλογία, ας, ή, ambiguitas sermonis, sermo ambiguus; (2) disceptatio. Gl. V. altercatio. Ab
'Αμφιλογος, υ, ο ζ ή, controversus, de quo dubitatur; (2) qui ambigit, dubius. Μηδὲ ποτ' ἀμφιλόγως ὄργας προσβάλοιμι, ambigua certamina, Eurip. Med. 638. Ex λόγος, ratio.
'Αμφιλόγως, idem quod ἀμφιλέκτως.
'Αμφιλόξος, υ, ο ζ ή, obliquus.
'Αμφιλόφος, υ, ο ζ ή, utrumque cristam vel collem habens. 'Αμφιλόφον ζυγὸν, jugum cervicibus impositum, Soph. Antig. 351. Ex λόφος, cristæ, vel collis.
'Αμφιλόκη νύξ, sublustris nox, ultima pars noctis sub exortum auroræ. Ex λύκη.
'Αμφιλόκος, antelucanus, Gl. V.
'Αμφιμακρος, υ, ο ζ ή, pes prosodicus ex brevi utrumque longam syllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.

**Ἀμφιμαλλός*, *u*, *o* ξ η , utrimque villosus et hirsutus.

**Ἀμφιμάσσω*, preno, usitatius *μαρπτόω*.

**Ἀμφιμάσσομαι*, abstergo, *Hom.*

**Ἀμφιμασχάλος* χιτών, tunica utrimque manicata. Οὐτάποτε ἀμφιμασχάλην τὸν δῆμον ἤξινας, nunquam dignatus es Denum veste utrimque manicata, *Aristoph. Eq.* 882. Ex *μασχάλη*, *azilla*.

**Ἀμφιμάτω*, *Dor.* pro ἀμφιμήτω.

**Ἀμφιμάχνητος*, *u*, *o* ξ η , de quo pugnatur, seu pugnandum est; (2) excellens. Ab

**Ἀμφιμάχομαι*, pro aliquo pugno. Ἀχαιοί τε Τρῆες τε τοῖς ἀμφιμάχοντο θοῶν ἐκτοθὶ νῆον, *Il.* 15, 391.

**Ἀμφιμάχουμαι*, *l.* sing. præs. conj. med.

**Ἀμφιμίλιναι*, omnino nigra.

**Ἀμφιμυκκα*, *circumugui*, *l.* sing. perf. ind. med. verbi ἀμφιμυκάω.

**Ἀμφιμερίζωμαι*, divido, in duas partes seco.

**Ἀμφιμήτορες*, *oi*, fratres ex diversa matre. Ἀμφιμήτορες κότες, liberos ex diversa matre, *Eurip. Androm.* 467.

**Ἀμφιμήτορος*, *u*, *o* ξ η , quod circum matricem est in utero. Ex μήτρα, *matrux*.

**Ἀμφιμίγης*, *ios*, *o* ξ η , bene mixtus. Ab

**Ἀμφιμίγνυμι*, admisceo.

**Ἀμφιμυκάω*, *u*, *o*, circumugio.

**Ἀμφινεκός*, *keos*, et

**Ἀμφινεκτός*, *u*, *o* ξ η , de quo contenditur; (2) excellens. Τὸ δ' ἀμφινεκτόν ὄμμα νέμφας, *Soph. Trach.* 527. Ex νέκος, *τίτα*. Hinc

**Ἀμφινεκός*, *u*, *o* ξ η , de quo est contentio.

**Ἀμφινεύωμαι*, circumquaque pascor; (2) circumhabito, incolo, habito. Οὐδὲ τις ἄλλος ἀθανάτων, οἱ Ὀλύμπιον ἀνάνυνον ἀμφινεύονται, *Il.* 18, 186. Ex νέωμι.

**Ἀμφινοῖα*, *ai*, fut. ἥσω, ambigo. Ἐς δαίμονιν τέρας ἀμφινοῖ τόδε, considero, refero, *Soph. Antig.* 382.

**Ἀμφινοός*, *on*, dubius, *Diog. L.*

**Ἀμφιζέω*, fut. ζήσω, circumrado. Unde

**Ἀμφιζός*, contr. ἀμφίζος, *u*, *o* ξ η , utraque parte radens; (2) bene dolans, vel poliens.

**Ἀμφιον*, *u*, *o*, indumentum, anictus, pallium.

Ab ἀμφίνυμι.

**Ἀμφιρορία*, *as*, *is*, jusjurandum ab utroque litigatorum præstitum. Ex ὄρκος.

**Ἀμφιπᾶννης*, *ios*, *o* ξ η , circumquaque firmus; (2) firmiter hærens. Ex πῆγνυμι.

**Ἀμφιπαλτός*, *u*, *o* ξ η , peltis densus, i. e. bene instructus. Ex παλτόν, jaculi genus.

**Ἀμφιπάλλω*, undique conpergo.

**Ἀμφιπάτάσσω*, assidue, crebro percutio.

**Ἀμφιπατόρες*, *oi* ξ α , ex diversis patribus sed eadem matre nati. Ex πατήρ.

**Ἀμφιπέδος*, *u*, *o* ξ η , campis cinctus. Ex πέδον.

**Ἀμφιπέλικη*, vel -λέκη, *ns*, *is*, securis anceps, bipennis. Ex πέλεκυς, *securis*.

**Ἀμφιπέλεκυς*, *u*, *o*, capulus securis, bipennis, manubrium.

**Ἀμφιπέλομαι*, adsum, exsisto.

**Ἀμφιπένομαι*, operam do, in aliqua re elaboro. Τὸν μὲν Παρθαγόνες μεγαλύτερες ἀμφιπένοντο, *Il.* 13, 656.

**Ἀμφιπερικλάω*, *ai*, fut. ἄσω, vibro, roto, torqueo.

**Ἀμφιπερικτίονες*, *on*, *oi*, circumhabitantes, vicini. Ex κτίζω, *condo*.

**Ἀμφιπερικτίονες*, *vicinis*, *dat. pl.*

**Ἀμφιπεριπλάζω*, obero.

**Ἀμφιπεριπλέγδην*, circumplexe, ita ut circumplectantur, &c.

**Ἀμφιπερισκαίρω*, circumsilio. Ἀμφιπερισκαίροντες εὐθύνον ἄρμα θαλάσσης, *Oppian. Halieut.* 1, 190.

**Ἀμφιπεριτρέφω*, fut. ψω, converto, undique circumago, *Hom.* Unde

**Ἀμφιπεριτρέφω*, circumvertebat, 3. sing. imp. act. contr. et *Ion.* pro ἀμφιπεριτρέφω. Ab

**Ἀμφιπεριτρέφω*, idem.

**Ἀμφιπεριτρέφω*, vel ἀμφιπεριτρέφω, fut. σω, vel ζω, circumstrideo.

**Ἀμφιπεριφθίνω*, plane corrumpor et pereor.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *amplexæ*, gen. sing. aor. 2. part. pass. *f. g.* a verbo ἀμφιπλόω.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλόζω*, fut. ἄσω, circumcirca premo, vel constringo. Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφιπλόζεις λύκος, *Theoc. Ep.* 6, 4.

**Ἀμφιπλόω*, collum alicujus invado et amplector, præ luctu imprimis; amplector. Ὡς δὲ γυνὴ κληῖσθαι φίλον πόσιν ἀμφιπλόωσα, *Odys.* 8, 523.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, idem: ad genua procumbo, ea-que amplector.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *is*, convolutus, implicatus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , idem. Ab

**Ἀμφιπλόω*, *f. ζω*, circumnecto, amplector.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλόω*, *u*, *o* ξ η , utrimque impetens, anceps (de gladio). Ἀμφιπλόω ἀρά, utrimque impetentes diræ, *Soph. Œd. Tyr.* 417. Ἀμφιπλόω φασγάνω, ancipiti gladio, *Soph. Trach.* 930.

**Ἀμφιπλόω*, *adv.* pedibus alternatim motis. Item circumdeundo. Ab

**Ἀμφιπλόω*, *circumdeco*.

**Ἀμφιπλόω*, bene eluo, vel ablui, vel subigo.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , lanatus, seu villosus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, fut. ἔσω, comitor; (2) famulor alicui; (3) laboro circa quidpiam ceu famulus. Ἐν πύκνῳ γὰρ φασὶν Ἐρινύας ἀμφιπλοῖσθης, *Hesiod. Dies.* 39.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, fut. ἔσω, versor circum; (2) obo, lustro; (3) ministro, famulor, curo. Θιαιῖς ἀμφιπλοῖσθης πύκνῳ, *Soph. Œd. Col.* 672. Ex πλόω, *versor*. Unde

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , famulus, famula; (2) adjutor, adjutrix. Ἀδ' ἀμφιπλοῖσθης Κύπρις, *Soph. Trach.* 860.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, fut. ἔσω, satago, occupor in aliqua re; (2) absumo. Τὸν μὲν Τυδείδης δουρὶ καὶ ἀμφιπλοῖσθης, *Il.* 23, 681.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, idem quod simpl. *Eur.*

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , circumvolito. Μήτηρ δ' ἀμφιπλοῖσθης, δουρὶ καὶ φίλα τέκνα, *Il.* 2, 315. Ex πλόω, *volo*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλόω, *percutio*.

quod statui in utrovis veluti capite gradu-
ve potest, *Ern. Hes. Suid.* Ex βάλω.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλοῖσθης*, *u*, *o* ξ η , utrimque plane mutilus, mancus.

**Ἀμφιπλο*

¹Αμφίτροπος, υ, δ ε ή, idem et ex iisd.
²Αμφιτρίτη, ης, ή, Amphitrite, conjux Neptuni; (2) mare. Ex τριζω, sono.
³Αμφιτρομία, ώ, tremo ab omni parte, omnibus membris.
⁴Αμφιτρυγής, έος, δ ε ή, valde attritus. Ex άμφι et τρυω, iero.
⁵Αμφιτρυγής, έος, δ ε ή, idem et ex iisd.
⁶Αμφιφάινω, vide άμφιφάω, Hom.
⁷Αμφιφάος, έος, δ ε ή, plenam ubique lucem habens, conspicuus. Ex φάω, luco.
⁸Αμφιφάλος, υ, δ ε ή, Epith. galeæ ornatae undique aureis clypeolis seu cristis.
⁹Αμφιφάνης, idem quod άμφιφανής, de astris, est stella mane et vesperi conspicua, omnibus notus, manifestus de facinore.
¹⁰Αμφιφάω, ώ, circumcirca luceo, colluceo igni, seu facibus accensis.
¹¹Αμφιφάλαξ, ογος, δ ε ή, dubiae et ancipitis flammæ, vel undique flammans.
¹²Αμφιφάειω, circa terreo, vel in fugam conjicio, Hom.
¹³Αμφιφορεύς, έως, ή, amphora, seu vas utrumque auriculas habens, quibus gestari potest. Ex φέρω.
¹⁴Αμφιφύα, ας, ή, idem quod άμφιφύεις.
¹⁵Αμφιφών, ώντος, έ, placenta genus, quæ in eadem Munchia Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab άμφιφάω.
¹⁶Αμφιφάινω, inhio; (2) absorbeo, devoro.
¹⁷Αμφιφάτος, υ, δ ε ή, bene comatus.
¹⁸Αμφιφαλλοφάλλος, δ ε ή, areus, ære ornatus. Vox comica ap. Aristoph. Ex χαλκός et φάλαρα, phaleræ.
¹⁹Αμφιφράσσω, circumcirca figuro, Man.
²⁰Αμφιφύα, circumfundisse, aor. 1. inf. act. Poet. pro άμφιφύσαι, a verbo seq.
²¹Αμφιφύα, ά, circumfundo, fundo seu spargo circa. Καί χάαν άμφιφύα κίφαλή χρυσόν Αφροδίτην, Hesiod. Op. 65.
²²Αμφιφάλλωμαι, irascor circum vel propter, Nuz.
²³Αμφιφροσύνη, f. εύση, circum choreas ago.
²⁴Αμφιφάτος, contr. άμφιφάτος, υ, δ ε ή, undique coloratus; (2) bicolor. Ex χρώα, color.
²⁵Αμφιφάτος, ον, inauratus.
²⁶Αμφιφάτος, circumfusa, a. 1. part. pass. f. g. verbi άμφιφύω.
²⁷Αμφιφάτος, υ, δ ε ή, circumfusus; (2) terra adgesta utrumque munitus. Ab
²⁸Αμφιφύω, idem quod άμφιφύω.
²⁹Αμφιφάτος, υ, δ ε ή, utroque pede claudus.
³⁰Αμφιφάτος, υ, δ, magister pagi, Ph. Ex άμφιφάτος et άρχω, impero.
³¹Αμφιφάτος, ή, όν, circumbivia, Man.
³²Αμφιφάτος, υ, τδ, parvus vicus, parva platea; άμφιφάτος, compitalia, Ph. Dim. ab
³³Αμφιφάτος, υ, τδ, via urbis, platea, vicus; compitum, Ph. Ab
³⁴Αμφιφάτος, υ, δ ε ή, bivium, vicus; (2) circuitus. Ex άμφι et όδός, via.
³⁵Αμφιφάτος, οντος, δ ε ή, utrumque dentatus, utrumque dentes habens. Ex άμφι, vel άμφω, et όδός, dens.
³⁶Αμφιφάτος, gen. vel dat. dual. ab άμφω.
³⁷Αμφιφάτος, per cædem, Poet. pro άνφά φάτον.
³⁸Αμφιφάτος, amporam gesto, Arist.
³⁹Αμφιφάτος, υ, δ ε ή, amphoræ gerulus, qui amphoras bajulat mercede conductus; (2) mercenarius. Ex άμφιφάτος et φέρω.
⁴⁰Αμφιφάτος, έως, δ, idem quod άμφιφάτος, vel pro άνφιφάτος.
⁴¹Αμφιφάτος, ας, ή, Etp. circumspectio, Man.
⁴²Αμφιφάτος, υ, τδ, amphorula, vasculum testaceum vinarium. Dim.
⁴³Αμφιφάτος, idem.
⁴⁴Αμφιφάτος, ή, όν, testaceus, ut amphora vinaria.
⁴⁵Αμφιφάτος, adv. utroque modo. Ab άμφιφάτος. Unde
⁴⁶Αμφιφάτος, f. ίσω, in utramque partem vergo; (2) utrumque cingo vel attingo.
⁴⁷Αμφιφάτος, vel άνφάτος, υ, δ ε ή, in utramque partem disputans; (2) callidus, acutus in disputando. Ex γλωσσα.

¹Αμφιφάτος, υ, δ ε ή, ambidexter, qui sinistra pro dextra utitur, et hanc illa debiliorem habet; item ad utrumque paratus.
²Αμφιφάτος, contr. άμφιφάτος, υ, δ ε ή, qui ab utraque parte navigari potest.
³Αμφιφάτος, fœnus nauticum, pro itu et reditu, Bud.
⁴Αμφιφάτος, έως, σρον, uterque; άμφιφάτος, ambo. Ab άμφω. Hinc
⁵Αμφιφάτος, adv. utrumque.
⁶Αμφιφάτος, adv. utrobique.
⁷Αμφιφάτος, adv. utroque modo.
⁸Αμφιφάτος, adv. utroque, in utramque partem.
⁹Αμφιφάτος, adv. in terram, humi. Ex άμφι et έδός, solum, humus.
¹⁰Αμφιφάτος, 3. sing. a. 1. opt. med. Poet. pro άνφάττω, a verbo άνφάττω.
¹¹Αμφιφάτος, ά, circumlatro, undique oblatro.
¹²Αμφιφάτος, f. σω, undique adnascor, vel adhæreo. Ab άμφι et φύω, nascor.
¹³ΑΜΦΩ, οί, αί, τδ, ambo, ambæ; gen. et dat. άμφω accus. άμφω.
¹⁴Αμφιφάτος, ων, τδ, vaticinia ex inspectione viscerum. Ex άμφι et όδός, vcrui.
¹⁵Αμφιφάτος, missile. "Εκλυται τ' άμφιφάτοι, Eurip. Andr. 1134. Ab άμφω et βολή.
¹⁶Αμφιφάτος, οντος, δ ε ή, utrumque dentes habens. Ex άμφι et όδός, dens.
¹⁷Αμφιφάτος, ος, δ ε ή, utrumque aures habens; (2) utrumque ansatus. Ex ές, auris.
¹⁸Αμφιφάτος, υ, τδ, armilla. Ex άλίνω, ulna.
¹⁹Αμφιφάτος, ας, ή, juramenti utrumque præstatio, quom utraque litigantium pars jurat. Ex άμφω et άνυμι, juro.
²⁰Αμφιφάτος, έδος, ή, poculi genus utrumque ansas habens. Ex άμφι et ές, auris.
²¹Αμφιφάτος, έδος, ή, idem; (2) tegmen vel munitum auris; (3) auris seu ansa vasis. Ex iisd.
²²Αμφιφάτος, υ, δ ε ή, utrumque auritus, binas aures habens; (2) utrumque ansatus.
²³Αμφιφάτος, υ, δ ε ή, inculpat, irreprehensibilis. Ex a priv. et φάτος, culpro.
²⁴Αμφιφάτος, adv. inculpat, irreprehensibiliter.
²⁵Αμφιφάτος, έδος, ή, herba quædam amomo similis. Ab άμωμο.
²⁶Αμφιφάτος, υ, δ, amomum similitudine aliqua referens, ut vinum odore vel sapore. Ab eod.
²⁷ΑΜΦΩ, υ, τδ, amomum, nomen fruticis.
²⁸Αμφιφάτος, υ, δ ε ή, maculæ expert, irreprehensibilis. Ph. immaculatus. Ex a priv. et φάτος, deducis, probum.
²⁹Αμφιφάτος, metuntur, 3. plur. præ. ind. pass. contr. pro άμφάνται, a verbo, άμώω, meto.
³⁰Αμφιφάτος, pro άμώω, dat. plur. part. verbi άμώω, Poet. Πεάν άμφάντισσι ποταύλει, Theoc. 6, 41.
³¹Αμφιφάτος, melus, 2. sing. præ. opt. act. contr. pro άμώω, a verbo eod.
³²Αμφιφάτος, adv. quodammodo. Ex άμώω, unus.
³³Αμφιφάτος, adv. quodammodo, quovis modo, aliquo pacto; omnino; aliquatenus. Plut. in Pericle. Ex άμώω, γε, et πως.
³⁴ΑΜΦΩ, ων, τδ, castaneæ.
³⁵ΑΝ, Conjunctio potentialis, cum opt. et conjunctivo: imperfecto et aoristis indicativi addit vim optativi et conjunctivi; (2) Conjunctio conditionalis, pro έάν, si.
³⁶ΑΝΑ, Præp. per, regit acc. Gl. V. apud Poetas, super, in, cum; άνά μέγος, vicissim, alternis, Ph. άνά πάντες, quini, Phil.
³⁷Ανα, sursum, 3. sing. aor. 2. indic. act. per Apocop. pro άνάσσει, quod Ion. dicitur pro άνίστη, a verbo άνίστημι, surgere facio. "Ανα pro άνάσσει, surge, Il. 6, 331; 9, 247. Eurip. Troad. 98.
³⁸Ανάσσει, ascende, 2. sing. aor. 2. imperat. act. per Apocop. pro άνάσσει, sive άνάσσει, a verbo άναβαίνω, ascendo.
³⁹Ανάσσει, adv. pedibus in altum extensis, seu exporrectis; vel potius in loco sublimi. "Ανάσσει άναπαύομαι, in superiori ædium parte requiesco, (ubi pauperculi, atque infi-

mæ sortis homines, ut plurimum degebant.) Aristoph. Plut. 1124. Alii interpretantur leniter sursum porrectis pedibus; sed hæc interpretatio non mihi arridet. Άντισ δ ένδον άναβάδην ποιεί τραγωδίαν, ipse autem intus in superiore ædium parte facit tragediam, Id. Acharn. 398. Fortasse tamen Euripides, ridiculi causa, quasi per machinam ostenditur, ut Socrates in Nub. 218. Σαρδανάπαλος δέ, άνήρ σφετωρός, έξενειν οίκου πορφύρεον, άναβάδην εν ταίς παλλακαίς καθήμενος, Sardanapalus, virili natus sexu, domi lanam purpuream carpebat, inter pellices decedens sursum porrectis pedibus, Phitarch. 2, 336. [Ex Toupio in Suid. 1, 41.] Ab άναβαίνω.
⁴⁰Αναβαίνω, adv. scandendo. Ab eod.
⁴¹Αναβαίνω, ή, όν, gradualis, gradatim factus.
⁴²Αναβαίνω, έδος, ή, gradus scala. Ab
⁴³Αναβαίνω, ές, δ, adscensus; (2) gradus scalæ: (3) sedile; (4) reditus Judæorum ex captivitate Babylonica. Ab άναβαίνω.
⁴⁴Αναβαίνω, ας, ή, scala navis. Ab eod.
⁴⁵Αναβαίνω, υ, τδ, scala; (2) pulpitum; (3) subsellium. Ab eod.
⁴⁶Αναβαίνω, fut. άναβήσομαι, p. άναβήσκη, adscendo, conscendo; (2) emergo; (3) succresco; άνάβω, adscende, Gl. V. pro άνάβω, άνάβω, quasi ab άνάβω. "Αναβαίνω έπί τόν έσπον έπί δένδρον, εις τδ έρος, εις έκκλησίαν. Καί άνέβησαν αί άκανθαι, Marc. 4, 7.
⁴⁷Αναβαίνω, pervado, incedo per, Hom.
⁴⁸Αναβαίνω, valde bacchor.
⁴⁹Αναβαίνω, exagito. Ματίρος αίμα σός, δ' άναβαίνω, Eurip. Or. 338.
⁵⁰Αναβαίνω (γην), egerere terram fodiendo, Xen. attollo, item sterno, excutio, ut equus sessorem, Bud.
⁵¹Αναβαίνω, differri, præ. inf. pass. verbi
⁵²Αναβαίνω, rejicio, retardo, remoror, resupino, Gl. V. protraho, Gl. V. άναβάλλω, differo, procrastino, Ph. (2) præludo, Gl. V. άναβάλλω, præfari, Gl. V. "Αναβάλλω τινά έπί τόν έσπον, sustollere; τινά, remorari; κρήνη λευκήν ύδαρ άνέβαλλεν, Callim. "Αναβάλλω τήν δικήν, μάχας: (3) induo me vel mihi; (4) incipio canere; (5) cano.
⁵³Αναβαίνω, ascendent, nom. pl. masc. aor. 2. part. act. verbi άναβαίνω.
⁵⁴Αναβαίνω, rebaptizo, baptismum itero. Ex άνα et βαπτίζω. Hinc
⁵⁵Αναβαίνω, έως, ή, iteratio baptismi, Suicer.
⁵⁶Αναβαίνω, άντος, τδ, idem.
⁵⁷Αναβαίνω, ές, δ, idem. Suicer.
⁵⁸Αναβαίνω, ές, δ, qui baptismum iterat.
⁵⁹Αναβαίνω, nom. sing. part. aor. 2. verbi άναβαίνω.
⁶⁰Αναβαίνω, υ, δ ε ή, ubi ascendere possumus. Ab άναβαίνω.
⁶¹Αναβαίνω, έως, ή, adscensio, adscensus; (2) clivus; (3) augmentum. Ab eod.
⁶²Αναβαίνω, ές, δ, adscensus. Ab eod.
⁶³Αναβαίνω, conscendam, 1. sing. fut. 1. ind. med. Dor. pro άναβήσομαι, ab άναβαίνω.
⁶⁴Αναβαίνω, fut. άσω, tollo ad portandum. "Ες ύψος άναβάσσει τόν αντίπαλον, Luc.
⁶⁵Αναβαίνω, υ, δ, qui equum conscendit, Gl. V. admissarius equus. Ab άναβαίνω.
⁶⁶Αναβαίνω, ή, όν, proprie, equos conscendendi peritus, qui celeriter et facile se in equum conjicere potest. Ab eod.
⁶⁷Αναβαίνω, ές, δ, qui conscendi potest, scan-silis. Ab eod.
⁶⁸Αναβαίνω, 3. sing. perf. ind. act. verbi ejusdem.
⁶⁹Αναβαίνω, perf. part. act. verbi άναβαίνω.
⁷⁰Αναβαίνω, adv. tarde, remisse, Ern.
⁷¹Αναβαίνω, scatu, 3. sing. perf. ind. act. cum υ ίφιλεν a verbo άναβαίνω, scateo.
⁷²Αναβαίνω, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi άναβαίνω.
⁷³Αναβαίνω, vel άναβήτω, tussio; (2) tussiendo expuo; (3) exscreo; (4) rejicio.
⁷⁴Αναβαίνω, fut. άσω, ascendere facio, im-pono, subduco, proveho, eveho. Ph. sub-rigo. "Αναβαίνω έφ' άρμα, σός παιδάς έπί έπας,

ἴσπας, εἰς τιμὴν. Ἰσπὶς αὐτὸν τὸν ὕμνον ἀναβόλῃς τὴν γυναικα, extollis, *Luc.*
 Ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo.
 Ἀναβίσκω, reviviscam, 1. sing. præs. opt. act.
 Alt. pro ἀναβίσκω, a verbo
 Ἀναβίσκω, ὦ, f. ὥσω, revivisco. Hinc
 Ἀναβίσκωσι, εἰς, ἡ, reditus ad vitam, reviviscencia, resurrectio.
 Ἀναβίσκωμαι, revivisco; (2) reviviscere facio, vitæ restituo. Ab eod.
 Ἀναβλαστῶν, fut. ἀναβλαστήσω, regermino, renascor; (2) germino; (3) act. edo, profero de terra. Ὅταν δὲ κοπῇ, μετὰ τρίτον ἔτος εὐθὺς ἀναβλαστήσει, *Theophr.*
 Ἀναβλαστῶν, idem. Hinc
 Ἀναβλάστημα, ἄτος, τὸ, quod renascitur.
 Ἀναβλεμμα, ἄτος, τὸ, adspectus, intuitus in sublime. Ab
 Ἀναβλέπω, fut. ψω, oculos attollo; suspicio, *Gl. V.* (2) visum recipio; (3) intueor, conspicio. Ἀναβλέπων εἰς τὸν ὕμνον, εἰς τινα, πρὸς τινα. Ἀνέβλεψεν πρὸς αὐτὸν γοργόν, ὥστε οἱ λόντες, sæve, *Dion.*
 Ἀναβλέψασαι, nom. pl. part. aor. 1. act. f. g.
 Ἀναβλέψωσι, εἰς, ἡ, visus recuperatio.
 Ἀναβληδὼν, adv. in modum amicali. Ab ἀναβλάλλω. Unde
 Ἀναβληδῶσι, εἰς, ἡ, procrastinatio, dilatio.
 Ἀναβλητίζω, tarde, cunctanter.
 Ἀναβλύζω, fut. ὥσω, scaturio; scateo, ebullio, redundo, *Gl. V.* Ἐλγῶσι ἐκ γῆς ἀναβλύσασαι, *Aristot.*
 Ἀναβλύσις, εἰς, ἡ, scaturigo. Ab ἀναβλύζω.
 Ἀναβοᾶ, proclamatio, 3. sing. præs. act. contr. verbi ἀναβοᾶν.
 Ἀναβοᾶ, proclamatis, 2. sing. præs. pass. contr. ejusd. verbi. *Eurip. Or.* 103.
 Ἀναβοᾶν, ὦ, fut. ὥσω, exclamo, inclamo.
 Ἀναβοῆμα, τὸ, idem quod ἀναβοῆσις.
 Ἀναβοῆσαν, aor. 1. part. act. n. g.
 Ἀναβοῆσις, εἰς, ἡ, exclamatio.
 Ἀναβορεύω, effodio, effodiendo egero, *Hes.*
 Ἀναβολᾶδην, adv. idem quod ἀναβλητίζω.
 Ἀναβόλαιον, ε, τὸ, amictus. *Ph.* amiculum. Ex ἀνὰ ἐτ βάλλω.
 Ἀναβολαῖον, indicio, *V. Lex.*
 Ἀναβολῆς, εἰς, ὁ, id in quod imposito pede ascendimus equum; stapes, stapeda; (2) homo cujus ministerio utimur ad hoc ipsum, qui alios in equum levat. *Ph.* strator. (1) Ἰσπῆται χωρὶς ἀναβολῆς ἰστέβαι, *Aprian. in Lybic.* 64. (2) ἔμα δ' ἴσπας τῷ Κράσσῳ παρῆεν χρυσοχάμινος, οἷς ἀναβολῆς αὐτὸν ἀράμηνι παρῆΐσαν, *Plut. in Crasso*, 3, 292. Ab ἀνὰ ἐτ βάλλω.
 Ἀναβόλη, ἡ, ἡ, egestio; (2) terra egesta; (3) cunctatio, dilatio; (4) amictus; (5) procumini carminis. (2) σκόλοπες ἐπὶ τῆς ἀναβόλης, sudes defixæ in terra egesta, *Xenoph.* 5, 260. Ab eod.
 Ἀναβόλῃς, adv. per dilationem, cunctanter.
 Ἀναβόλῃς, εἰς, ἡ, rejectivus, seu dilatitius, *Hes.*
 Ἀναβορβορίζω, vel ἀναβορβορίζω, exclamo, *Ar.*
 Ἀναβος, *Dor.* pro ἀνηβος.
 Ἀναβλάτω, consultationem instituo, delibero, *Ern.*
 Ἀναβράζω, fut. ὥσω, fervefacio, bullire facio, *Gl. V.* bullio; fervendo ejicio; de mari, γ. gr. spumam. Hinc
 Ἀναβρῶσις, εἰς, ἡ, æstuatio, ebullitio.
 Ἀναβρῶσω, vel ττω, idem quod ἀναβράζω.
 Ἀναβρῶσις, ε, ὁ, ἡ, fervefactus, elixus.
 Ἀναβρίχω, f. ξω, madefacio; insono, resono, *Hes. Hom.*
 Ἀναβρομῶ, efferveo cum murmure, *Ern.*
 Ἀναβρόζω, resorbuerim, 1. sing. a. 1. opt. act. *Eol.* pro ἀναβρόζωμαι, ab
 Ἀναβρόχω, fut. ξω, resorbeo. Ἄλλ' ὅτ' ἀναβρόζει δαλδῶσης ἄλμυρον ὕδαρ, *Odyss.* 12, 240.
 Ἀναβρύζω, vocifero, exclamo.
 Ἀναβρύζωμαι, ὦμαι, fut. ὥσομαι, infremo, fremitus seu rugitus edo; (2) cum fremitu et rugitu defleo.
 Ἀναβρύχω, fut. ξω, scaturio, subsilio. Ὅθ' ἄλλῃς ἀναβίβρωχεν ὕδαρ, *Il.* 17, 54.
 Ἀναβρύω, fut. ὥσω, idem. Ex ἀνὰ ἐτ βρύω.

Ἀναβρωβῆς, εἰσα, ἐν, undique corrosus, aor. 1. part. pass. verbi ἀναβρώσκω.
 Ἀναβρωσις, εἰς, ἡ, corrosio, exesio. Ab
 Ἀναβρώσκω, fut. ὥσω, corrodo, exedo.
 Ἀναβρωτικός, ἡ, ὄν, exedendi, corrodendi vim habens. Ab eod.
 Ἀναβωλᾶκία, εἰς, ἡ, glebarum eversio per arationem. Ab ἀνὰ ἐτ βάλλω, gleba.
 Ἀναγαγγανέω, exclamo, *Hes. E. M.*
 Ἀνάγαιος, εἰς, idem quod ἀνάγαιος, *V. T.*
 ἈΝΑΓΑΛΛΙΣ, ἴδος, ἡ, *Dioscor.* 2, 209. anagallis, *Plin.* 25. § 92. c. 13. morsus gallinæ, herba. *Angl.* BROOK LIME, PIMPERNEL.
 Ἀναγαργαρίζω, futur. ἴσω, gargarizo, fauces colluo.
 Ἀναγαργάριζον, sc. φάρμακον, medicamentum quo fauces colluuntur in angina.
 Ἀναγγίλαι, a. 1. inf. act.
 Ἀναγγίλων, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 Ἀναγγίλει, 3. sing. f. 1. indic. act. verbi
 Ἀναγγίλλω, f. λω, renuncio, nuncio, expono, narro. Ἀναγγίλλων τινί τι, περὶ τινος. Ἀναγγίλλῃ πενήσις αὐτὸς, ipsum cecidisse, *Plut.* Ex ἀνὰ ἐτ ἀγγίλλω.
 Ἀνάγγιλος, ε, ὁ, ἡ, nuncio carens, cujus ne nuncios quidem relictus est. Ex a priv. et ἀγγίλος, nunciū.
 Ἀναγίσθαι, narrare, præs. inf. med. *Dor.* et contr. pro ἀνήγισθαι, a verbo ἀνήγιαιμι.
 Ἀναγίσθω, ὦ, fut. ὥσω, rideo.
 Ἀναγεννάω, ὦ, f. ὥσω, regenero. Ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐκπύδα ζώσαν, 1 *Pet.* 1, 3. Hinc
 Ἀναγεννησις, εἰς, ἡ, regeneratio; (2) baptismus; (3) resurrectio.
 Ἀνάγευσις, ἡ, ipsa gustandi actio, *V. L.*
 Ἀναγύω, f. εἶσω, gustandum præbeo.
 Ἀναγῆς, εἰς, ὁ, ἡ, impurus. Ex a priv. et ἄγος, veneratio.
 Ἀναγινώσκω, f. ἀναγινώσκω, p. ἀνέγνωκα, agnosco, recognosco, *Gl. V.* (2) lego, ἀνέγνω, legi, a. 2. Ἀναγινώσκων βίβλος, τὰ γράμματα τὸν ἐκὼν μετὰβιβάζουσα, a sententia vocare; ἀναγινώσκεις γράμματα, corruptus, *Herodot.* (3) persuadeo. (3) τίς σε ἀνθρώπων ἀνέγνωσι; quisnam hominum tibi persuasit? *Herodot.* 1, 87.
 Ἀναγινώσκω, pro simpl. *Hom.*
 Ἀναγνᾶζω, fut. ὥσω, cogo, compello, adigo; de rebus animatis proprie dici annotat *Ammonius*, quemadmodum βιάζεσθαι de inanimatis; (2) urgeo, vexo. (1) ἡναγμασμένος, præter. pass. part. coactus, vi factus. Ἀργεῖος ἢ Ἀργεῖος, ἡναγμασμένος, Argivus non natura, sed vi. Homo, qui hic innuitur, vi legibus facti, civitati se obstruserat, malis que artibus civilia jura, inter quæ præcipuum illud, quo jam abutitur, publicis interesse deliberationibus, adeptus fuerat, *Eur. Or.* 902. Ἠνάγκασε τὴν μορφήν αὐτῆς ἐμῇαι εἰς τὸ πλοῖον, *Marc.* 6, 45. Ab ἀνάγκη.
 Ἀναγκαῖα, εἰς, ἡ, necessitas, *Ion.* pro ἀνάγκη.
 Ἀναγκαῖον, ε, τὸ, necessarium, necessitas; (2) carcer. (2) Ἦλθε πρὸς τὸ ἀναγκαῖον, venit ad carcerem, *Xenoph. Hellen. Hist.* 5, 329. Ab
 Ἀναγκαῖος, αἰα, αἰών, vel ἀναγκαῖος, ε, ὁ, ἡ, necessarius, necessario eveniens; (2) necessarius, cujus usus est necessarius; (3) necessarius, necessitudine conjunctus. Ἀναγκαῖα τύχη, servitus, *Soph. Aj.* 485. Ἠμᾶρ ἀναγκαῖον, dies servilis, servitus, *Il.* 16, 836. Τίθνη' Ὀρέστης εἰς ἀναγκαῖας τύχης, violenta morte, *Soph. El.* 48. (3) Ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαῖα δόμοις, sed necessitudine erat juncta, *Eurip. Alcest.* 536. Hinc
 Ἀναγκαῖότης, ἡ, propinquitas generis; (2) amicitia.
 Ἀναγκαῖοφᾶγίω v. ἀναγκαῖοφάγίω.
 Ἀναγκαῖος, adv. necessario. Θανεῖν ἀναγκαῖος ἔχει, *Eurip. Herc. Fur.* 502, mori necesse est.
 Ἀνάγκασμα, ἄτος, τὸ, necessitas, *Ern.*
 Ἀνάγκασον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ἀναγκάζω.
 Ἀναγκαστικός, ε, ὁ, ἡ, qui cogit, qui necessitatem imponit. Δικαιοσύνης ἀναγκαστήρια, *Dionys. Halic. Antiq. Rom.* 11, 75. Ab ἀναγκάζω.

Ἀναγκαστικός, ἡ, ὄν, idem et ab eod.
 Ἀναγκαστός, ἡ, ὄν, coactus, non voluntarius.
 Ἀναγκαστός, adv. coacte.
 ἈΝΑΤΚΗ, ης, ἡ, necessitas; (2) rerum difficultas; (3) quidquid animus quodammodo cogit; (4) tormentum, quæstio; (5) miseria e tormentis aliisque vexationibus; (6) supplicium, mors; (7) quivis casus adversus; (8) necessitudo quæ inter cognatos aut amicos intercedit. (4) ὁ δὲ, ἀγόμενος εἰς τὰς ἀνάγκας, ad tormenta, *Herodot.* 1, 116. (6) τῷ Δάμωνα ἀπαγομένη πρὸς τὴν ἀνάγκην, ad supplicium, *Diod. Sicul.* 2, 555. (8) τὰς ἀνάγκας οἱ χροῖαι διώρισαν, amicitias, *Eurip. Hec.* 847.
 Ἀναγκισπτεῖν, necessario equitare, *Eur. apud Suid.*
 Ἀναγκισπτεῖν, idem quod ἀναγκοφάγειν (2) invitus alicquem alo, *Crates. ap. Ath.*
 Ἀναγκόσιτες, idem quod ἀναγκοφάγος (2) qui invitatus alicquem alit.
 Ἀναγκοτροφέω, ὦ, fut. ὥσω, idem quod seq. Ex τρέφω.
 Ἀναγκοφάγίω, ὦ, f. ὥσω, coactus comedo; (2) copiosiore victu uti cogor, uti athletæ; (3) molestiam alicquem devorare cogor.
 Ἀναγκοφάγία, εἰς, ἡ, victus athleticus; nam athletæ frugaliter admodum victitabant. Ab
 Ἀναγκοφάγος, ε, ὁ, ἡ, qui victu athletico utitur. Ex ἀνάγκη et φάγος, edax.
 Ἀναγκοφορέω, ὦ, necessitate coactus perfero.
 Ἀναγκύλος, ε, ὁ, ἡ, obliquus.
 Ἀναγκυκαῖον, dulce reddo.
 Ἀναγκυκαῖον, dulcedinem ceperint, 3. pl. a. 1. conj. pass. verbi præter.
 Ἀναγκυπτος, ε, ὁ, ἡ, sculptus, cælatus, cæ-laturis asper.
 Ἀναγκύφος, ε, ὁ, ἡ, idem.
 Ἀναγκυρῆς, ης, ἡ, cælatura, signum cælatum. Ab
 Ἀναγκύρω, fut. ψω, sculpo.
 Ἀναγκυρῶμαι, fut. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo; (2) solvo, dissolvo. *Il.* 3, 348.
 Ἀναγκύς, εἰς, ἡ, scelus. Ab ἀναγκύς.
 Ἀνάγκης, impurus, non expiatus.
 Ἀναγκόντες, qui agnoverunt, nom. plur. part. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω, agnosco.
 Ἀναγκος, ε, ὁ, ἡ, impurus; (2) scelestus; (3) impudicus. (1) ἡ τὴν ἐμὴν ἀναγκὴν ἐκλίσαν φρίκα, pollutam, *Eurip. Hiper.* 1459. Ex a priv. et ἀγκύς, purus.
 Ἀναγκορίζω, fut. ἴσω, recognosco, agnosco. Ἀναγκορίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῖς, *Acl.* 7, 13.
 Ἀναγκορίσις, εἰς, ἡ, agnitio rei vel personæ ante notæ, sed diuturnitate oblitteratæ. A præter.
 Ἀναγκορίσις, ε, ὁ, idem; (2) specimen, documentum. Ab eod.
 Ἀναγκορίσµα, ἄτος, τὸ, id ex quo aliquid agnoscitur.
 Ἀναγκορίσµα, lecturio, *Gl. V.* Ab ἀναγινώσκω.
 Ἀναγκορίσις, εἰς, ἡ, agnitio; (2) recognitio; (3) lectio; ipsa legendi actio; (4) persuasio. Ab eod.
 Ἀναγκορίσµα, ἄτος, τὸ, agnitio; (2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eod.
 Ἀναγκορίσµα, ε, τὸ, locus in quo lectiones vel recitationes fiunt. Ab eod.
 Ἀναγκορίσις, ε, ὁ, lector, cujus munus est prælegere alicui. Ab eod.
 Ἀναγκορίσµα, ἄτος, τὸ, legendum aptus.
 Ἀναγκορίσµα, reducebant, 3. pl. imperfect. act. *Ion.* pro ἀνήγον, a verbo ἀνάγω, reduco.
 Ἀναγοράν, in forum, pro ἀνὰ ἀγοράν.
 Ἀναγορεύσις, εἰς, ἡ, prædication, proclamatio; (2) renunciatio, declaratio. *Ph.* nuncupatio, recitatio. Ab
 Ἀναγορεύω, fut. εἶσω, publice pronuncio, proclamo, præconem declaro, renuncio, per consulem, imperatorem, prædico. Ἀναγορεύειν ἐν τῷ Δεῦτερῳ τινὰ αὐτοπαράτορα. Νικῶν ἀναγορεύετο, vicisse, *Dem.* Σιδάσις τε ἀναγορεύει, ἡ πατέρα καλεῖ, *Herod.*
 Ἀναγορεύµα, ἄτος, τὸ, literarum trajectio et transpositio, quo vocabuli alicujus literis trajectis fit alia (et diversum significans) vox, ut ἀρετὴ, ἱερατὴ, µυθος, θυμοῦ, &c. Unde
 H
 Ἀναγορεύµα

Ἀναγραμμάτιζω, f. ἴσω, transpositis literis effero et dico. Hinc

Ἀναγραμματοσμός, ὅ, ἰδ. quod ἀναγράμμα.

Ἀναγραφτός, ὅ, ἰδ. ἡ, perscriptus, literis proditus; (2) in acta, literas publicas, relatus.

Ἀναγράφεις, ἴω, ἡ, scriptor, scriba publicus.

Ἀναγράφῃ, ἡς, ἡ, scriptio; (2) commentarius, brevariū, descriptio, enumeratio; (3) perscriptio, acta. Gl. V. titulus. Ab

Ἀναγράφω, fut. φῶ, scribo, conscribo, perscribo, literis mando; (2) proscribo, propono; (3) perscribo, in acta refero; (4) inscribo; (5) adscribo; (6) pingo; (7) colores addo imaginibus delineatis. Ἀναγράφειν εἰς κατάλογον, τινὰ ἐν τοῖς φίλοις, εἰς τὸν τοῖχον, τὰ ὑποταπνύοντα. Νόμοι μεγάλοι γραμμαῖν ἀναγεγραμμένοι, Luc.

Ἀναγεύρομαι, venor.

Ἀναγρία, ας, ἡ, tempus quo venari non licet. Ex α priv. et ἄγρα, venatio.

Ἀναγρύξω, f. ὕξω, grunio; (2) hisco, mutio.

Ἀναγυμνός, ὦ, f. ὦσω, nudo.

ἈΝΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, vel ἀνάγυρος, α, ὁ ἔξ ἡ, anagryris, vel anagryrus, frutex.

Ἀνάγω, fut. ἀνάξω, tollo, eveho; (1) reduco, refero; (3) defero; (4) redhibeo; (5) offero; (6) abduco; (7) rejicio, remitto; (8) evado; (9) educo, extraho, ejicio; (10) retrocedo; (11) instituo, educo, doceo; (12) indicio sceleris auctorem et in eum tendo; (13) acceptum fero, adscribo; (14) idem quod simplex ἄγω ἀνήγαγον, aor. 2. ἀναχέεις, subductus, evectus, aor. 1. part. pass. Ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν, per pelagus deducere; κατάρτιον, ad terram appellere; εἰς θεὸς, referre; εἰς τιμὰς, promovere; ἐπὶ πῶδα, ἔξω βίβω, retrocedere; τῷ βασιλεῖ τὰ πρὶ αὐτῷ, narrare. Ἀνάγειν ἀπὸ τόπου, solvi, ναυτοῖς ἐς τόπον. Κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὅμμα, κινεῖται κέρα, Soph. Phil. 868.

Ἀναγωγεύς, εως, ὁ, quod adligatur alicui rei, quasi ad eam sustollendam, qu. funis, catena; (1) corrigiæ calceorum, Ern. Ab ἀνάγω.

Ἀναγωγή, ἡς, ἡ, subductio, subvectio, elatio; (2) exitus et portu; (3) reductio, relatio; (4) rejectio ad aliquem, remissio; (5) redhibitio; (6) institutio, disciplina. Ab eod.

Ἀναγωγήια, τὰ, festum in honorem Veneris, quo die e Sicilia in Africam abire (ἀνάγχεσθαι) creditur, et universe numinum omnium, quæ post annuam absentiam redire fingebantur ad suas sedes, visitandi ergo, Call.

Ἀναγωγία, ας, ἡ, defectus disciplinae, mala educatio; (2) vita dissoluta, animus indomitus, &c. Ex α priv. et ἀγωγή.

Ἀναγωγικός, ἡ, ὄν, sursum ferens; (2) mysticus, qui a sensibus subvelit ad intellectualia; (3) sensus remotissimos et abstractissimos exquirens. Ab ἀνάγω.

Ἀναγωγικός, adv. mystice.

Ἀναγωγίος, ὄν, in cælum revocans, vel cælestia affectans, Synes.

Ἀναγωγός, ὅ, ἔξ ἡ, in sublime evehens, in theol. mystica; (2) vim eliciendi, attollendi habens.

Ἀνάγωγος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui recte institutus non est; hinc (2) contumax, intractabilis; (3) intemperans, petulans; (4) indoctus, imperitus; (5) ineptus. Ex α priv. et ἀγωγή.

Ἀναγωγός, adv. contumaciter; (2) petulanter, injuriose, contumeliose; (3) imperite, indocte; (4) inepte; (5) citra inductionem et certum nexum.

Ἀναγνώστης, α, ὁ ἔξ ἡ, qui non certat, qui certamine non experitur; (2) iners. Ex α priv. et ἀγωνίζομαι, certo.

Ἀναδίζομαι, fut. ἀσσομαι, et act. ἀναδίζω, divido. Ἀναδισσόμενος τὴν ἡχώαν, Plat.

Ἀναδαίω, fut. ἀναδαίω, divido.

Ἀναδαίσσον, perspicue, apud Aristoph.

Ἀναδάκω, f. δῆλω, remordeo; (2) mordeo.

Ἀναδάσσεσθαι, a. 1. inf. med. v. ἀναδάσσομαι.

Ἀναδαρκής, ες, idem qui ἀνερκής, Ern.

Ἀναδαρμός, ὅ, ἔξ ἡ, divisio. Ab ἀναδάσσομαι.

Ἀναδάτος, α, ὁ ἔξ ἡ, divisus, distributus; (2) viritum æqua portione divisus; (3) rescissus, irritus. Ab eod.

Ἀναδάσσω, adv. inæqualiter, Hes. (2) indivisim. Ἀναδίδρομαι, percurri, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἀνατρέχω, pro ἀναδέρωμαι.

Ἀναδίδραμεν, sursum cucurrimus, 1. plur. perf. ind. med. per Sync. pro ἀναδιδρόμαμεν, a verbo eod.

Ἀναδιδύματα, ὄν, τὰ, sigilla seu imagunculae quæ in tragicis scenis ostenduntur; (2) lora seu habenæ circa equorum colla.

Ἀναδιδύματα, τὰ, sigilla, Hes. item lora, Id. potius ἀναδιδύματα, Steph.

Ἀναδιδύνω, vel ἀναδιδύνω, f. δίδωμι, demonstro, ostendo; (2) designo, creo; (3) edo; (4) dedico, consecro; (5) instituo, constituo; (6) pando, de portis. Ὑπαγον ἀναδίδωμι ἐκ τῶν ἱερῶν ἀναδίδωμι Κεῖται τῷ σέβαστι τὰς πύλας τινι. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνδίδειν ἐκ Κύριος ἐῖς τῶν; ἰσοδομήσαντα, Luc. 10, 1.

Ἀναδίδωμι, ostendisse, aor. 1. inf. act. verbi præc. Ἀναδίδωμι, εως, ἡ, demonstratio; (2) designatio, creatio; (3) dedicatio, consecratio, de qua etiam Scriptoribus Eccles. dicitur in eucharistia. Ab eod.

Ἀναδιδύνα, ὄν, τὰ, mensa secunda, bellaria. Ex δειπνῶν, cæνα.

Ἀναδιδύνα, recipere, præc. inf. med. Ionice pro ἀναδιδύσθαι, a verbo ἀναδίδωμαι.

Ἀναδιδύς, α, ὁ ἔξ ἡ, fratre carens. Ex α priv. et ἀδελφός, frater.

Ἀναδίδωμι, ædificium instauro; (2) exædifico. Ἀναδιδύρας, ἄδος, ἡ, vitis arbutiva, vitis arborei consensens; labrusca, Ph. (2) locus vitibus consitus; (3) ramus, arbutum. Ex δινδρον. Hinc

Ἀναδιδύρας, α, ἡ, scil. οἶνος, vinum ex vite arbutiva.

Ἀναδιδύρας, α, ἡ, althæa, libiscus, species malvæ silvestris.

Ἀναδίδωμι, ostendisse, aor. 1. inf. act. Ion. pro ἀναδιδύσαι, a verbo ἀναδιδύνω.

Ἀναδιδύω, suspicio; (2) aspicio.

Ἀναδίδω, fut. εἰδῶ, excorio; (2) nudo, revelo; (3) aperte dico.

Ἀναδίδω, εως, ἡ, religatio. Ab ἀναδίδω. Hinc

Ἀναδιδύω, fut. εἰδῶ, excorio; (2) nudo, revelo; (3) aperte dico.

Ἀναδιδύω, idem.

Ἀναδιδύω, εως, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati.

Ἀναδιδύω, α, ὁ ἔξ ἡ, religatus, revinctus.

Ἀναδιδύω, f. εἰδῶ, imbuo, misceo, subigo, sc. farinam. Ἀναδιδύω τοῖς ἡέτοι παιδιῶν νόμους, Plut.

Ἀναδιδύω, idem.

Ἀναδιδύω, εως, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati.

Ἀναδιδύω, α, ὁ ἔξ ἡ, religatus, revinctus.

Ἀναδιδύω, f. εἰδῶ, imbuo, misceo, subigo, sc. farinam. Ἀναδιδύω τοῖς ἡέτοι παιδιῶν νόμους, Plut.

Ἀναδιδύω, idem.

Ἀναδιδύω, εως, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati.

Ἀναδιδύω, α, ὁ ἔξ ἡ, religatus, revinctus.

Ἀναδιδύω, f. εἰδῶ, imbuo, misceo, subigo, sc. farinam. Ἀναδιδύω τοῖς ἡέτοι παιδιῶν νόμους, Plut.

Ἀναδιδύω, idem.

Ἀναδιδύω, εως, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati.

Ἀναδιδύω, α, ὁ ἔξ ἡ, religatus, revinctus.

Ἀναδιδύω, f. εἰδῶ, imbuo, misceo, subigo, sc. farinam. Ἀναδιδύω τοῖς ἡέτοι παιδιῶν νόμους, Plut.

Ἀναδιδύω, idem.

Ἀναδιδύω, εως, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati.

Ἀναδιδύω, α, ὁ ἔξ ἡ, religatus, revinctus.

Ἀναδιδύω, f. εἰδῶ, imbuo, misceo, subigo, sc. farinam. Ἀναδιδύω τοῖς ἡέτοι παιδιῶν νόμους, Plut.

Ἀναδιδύω, idem.

Ἀναδιδύω, εως, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati.

Ἀναδιδύω, α, ὁ ἔξ ἡ, religatus, revinctus.

Ἀναδιδύω, f. εἰδῶ, imbuo, misceo, subigo, sc. farinam. Ἀναδιδύω τοῖς ἡέτοι παιδιῶν νόμους, Plut.

Ἀναδιδύω, idem.

Ἀναδιδύω, α, ὁ ἔξ ἡ, in jus retrahendus, priori judicio irritus. Ex ἀνά et δίκη, jus, lis.

Ἀναδιδύω, α, ὁ ἔξ ἡ, species laquei seu pedicæ. A δίκω.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

Ἀναδιδύω, α, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δίνη, vortex.

¹Αναζώνω, ὤ, f. ἦσω, in vitam revoco, exsus-
cito; (2) instauro.
²Αναζώνω, fut. ἀναζώνωμι, f. ἔσω, succingo.
Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς δοφύας τῆς διανοίας ὡμῶν,
1 Pet. 1, 13.
³Αναζωσάω, ὤ, f. ἦσω, in vitam revoco.
⁴Αναζωσάω, ὤ, f. ὦσω, focillo, recreo.
⁵Αναζωσάω, ὤ, f. ἦσω, exsuscito, resuscito;
(2) in vitam revoco; (3) renovo. Ἀναζω-
σπουεῖ δὲ τρεφεῖ τὴν ὄψιν, Plut. τὸ χάρισμα τῷ
Θεῷ, 2 Tim. 1, 6.
⁶Αναζωπύρσις, εὖ, ἡ, refectio virium.
⁷Αναζωπύρσις, qui succinuit, aor. 1. part. med.
verbi ἀναζώνωμι, pro ἀναζώω. Unde
⁸Αναζωπύρσις, ἡ, ὄν, refocillandi vim habens, re-
creans.
⁹Αναβάλλω, ὤ, idem quod
¹⁰Αναβάλλω, fut. ἀλλῶ, repullulo, regermino;
(2) vegetor, convalesco, vires reparo; (3)
revirescere facio. Ἐργὸν Κύριος ἀναβάλλων ἔ-
λυν ξηρόν, Ezek. 17, 24.
¹¹Αναβάλλω, f. ψῶ, refoveo, refocillo.
¹²Αναβαρρῖν, ὤ, fut. ἦσω, fiduciam resumo, ani-
mum recipio.
¹³Αναβαρρῖν, fut. ἦσω, fiduciam, seu spem, ani-
mum reddo, confirmo. Ἀναβαρρῖνόμεν τὸς
ἀνδρας, Xen.
¹⁴Αναβαρρῖν, ὤ, f. ἦσω, idem quod ἀναβαρρῖν.
¹⁵Αναβαρρῖν, f. ἦσω, idem quod ἀναβαρρῖν.
¹⁶Αναβασία (ἡμέρα) τῇ κατανάνει, dies mortis
quæ differtur in aliud tempus, Soph. Aj. 476.
¹⁷Αναβάνω, retulerim, 1. sing. a. 2. opt. act. verbi
ἀνατίθωμι, pro ἀνατίθω, refecto. Unde
¹⁸Αναβάνω, ὤ, τὸ, exsecratio; (2) separatio,
alienatio; (3) segregatio a communi usu ad
usum sacrum; (4) homo execrabilis, homo
sacer, exitio destinatus; (5) donarium de-
dicatum, numini consecratum. Ph. donum.
¹⁹Αναβαντίω, f. ἦσω, exsecro, diris devoveo,
anathema declaro. Ποιήσαντες τινες τῶν Ἰε-
ραίων συστροφῇ, ἀναβαντίωσαν ἑαυτοὺς, Act. 23,
12. Ab ἀνάβωμι. Hinc
²⁰Αναβαντισμός, ὤ, δ, exsecratio, anathematis-
mus.
²¹Αναβάνω, imponere, aor. 2. inf. act. Ion. pro
ἀναβάνω, a verbo ἀνατίθωμι, impono.
²²Αναβανίω, calefacio.
²³Αναβάνω, εὖ, ἡ, dicatio, consecratio; (2) di-
latio, cunctatio; (3) attributio, h. e. cum
aliquid aliquid, velut culpam, tribuimus; ad
aliquem auctorem, ad causam referimus,
Ern. Ab ἀνατίθωμι.
²⁴Αναβάνω, ὤ, fut. εὖσωμαι, sursum curro; (2) re-
curro; (3) cursito.
²⁵Αναβανίω, ὤ, f. ἦσω, attente contemplor,
diligenter considero. Διερχόμενος γὰρ δὲ ἀνα-
βανῶν τὰ σεβασμῶτα ὡμῶν, Act. 17, 23. Hinc
²⁶Αναβανίω, εὖ, ἡ, diligens consideratio, con-
templatio.
²⁷Αναβανισμός, ὤ, δ, recognitio. Ab eod.
²⁸Αναβάνω, ἡ, ἡ, idem quod ἀνάβωμι, Hes.
²⁹Αναβανίω, reviresco. Α δάλλω, vitreo.
³⁰Αναβάνω, ὤ, τὸ, donarium Deo in templo
suspensum; (2) persona Deo consecrata ac
dicata; (3) ornamentum quodlibet. Ab
ἀνατίθωμι, serpono.
³¹Αναβανισμός, ἡ, ὄν, ad consecrandum seu di-
candum comparatus, aptus, Ern.
³²Αναβανίω, seponit, 3. plur. f. 1. ind. act.
³³Αναβανίω, fut. ψῶ, elido; (2) exprimo.
³⁴Αναβανίω, εὖ, δ, ἡ, certaminibus inhabilis,
imbecillis. Ex ἀνὰ et ἄλλος, certamen.
³⁵Αναβανίω, ὤ, fut. ὦσω, obscuro, sc. admistis
fecibus, atramento, &c. aquam, urinam,
&c.; dicitur etiam metaphorice; (2) tur-
bo, cieo. (2) ἀναβανῶντων ἐπ' αὐτὸν τοὺς
Ἀθηναίους, Philostrat. 559.
³⁶Αναβανίω, εὖ, ἡ, perturbatio, obscuratio.
³⁷Αναβανίω, ὤ, exsilio; (2) prosilio; (3) resilio.
³⁸Αναβανίω, τῷ σκίμπος, ἐκ τῆς σκιάδος. Ἀνα-
βανῶντες ἔφρονον, Synes.
³⁹Αναβανίω, irruo, Ern. Αἱ τῶν σφαιρομυῶν ἐπ'
αὐτοῦ ψυχὰς πᾶσαι αἶμα ἐπ' αὐτὸν ἀναβανῶνται,
Dio Cass. 63, 28.
⁴⁰Αναβανίω, ὤ, f. ἦσω, tumultuo; (2) rebello;

(3) adstrepo, id est, cum strepente applaudo.
(3) ταῦτα ἀναβανῶντες οἱ στρατιῶται ἀναβανῶνσαν
ὡς εὖ λέγουσι, Xenoph. Cyr. Anab. 5, init.
⁴¹Αναβανίω, ὤ, τὸ, alumnus, omne quod
nutritur, alitur, educatur.
⁴²Αναβανίω, εὖ, δ, ἡ, alumnus.
⁴³Αναβανίω, εὖ, ἡ, instauratio, reparatio, re-
fectio. Ab ἀναπαύωμι.
⁴⁴Αναβανίω, ὤ, f. ἦσω, perspicio, attente con-
sidero. Ex α intens. et ἀβανίω, video.
⁴⁵Αναβανίω, ἡ, attenta consideratio. Tim. ap.
Polyb. Ab ἀναβανίω.
⁴⁶Αναβανίω, f. θῶσω, exsilio, saltu conscendo;
resulto, Gl. V. Ὑψι τ' ἀναβανῶν πτίται,
Il. 13, 140.
⁴⁷Αναβανίω, ὤ, subsiliendo lascivio, ut simpl.
Ern.
⁴⁸Αναβανίω, fut. ἄσω, suffio, exhalare facio.
Gl. V. exhalo.
⁴⁹Αναβανίω, ὤ, τὸ, suffitus, suffimen, vapor;
(2) vaporatio, suffitio.
⁵⁰Αναβανίω, εὖ, ἡ, exhalatio, vaporatio, suf-
fitus; (2) respiratio. Ab
⁵¹Αναβανίω, ὤ, fut. ἄσω, idem quod ἀναβανίω.
Αναβανίωσαν ἐκ τῆς θαλάσσης, ἐπὶ δὲ θερ-
μότητος.
⁵²Αναβανίω, ὤ, τὸ, lusus, ludus, ludicrum;
(2) id quo quis ludit. Ex ἀβανίω.
⁵³Αναβανίω, εὖ, ἡ, immolatio.
⁵⁴Αναβανίω, f. ὦσω, rursus impetum capio; (2)
in re venerea, ut θυάω, Hes. (3) erumpo,
prorumpo, de aqua vel sanguine.
⁵⁵Αναβανίω, vociferor, exlamno.
⁵⁶Αναβανίω, εὖ, ἡ, impudentia, importunitas. Ab
ἀναβανίω.
⁵⁷Αναβανίω, impudentia, dat. sing. Ionice et per
Paragogen τὸ φ, ab ἀναβανίω.
⁵⁸Αναβανίω, impudentia utror, impudenter me
gero. Ab eod.
⁵⁹Αναβανίω, adv. absque ulla reverentia, im-
pudenter. Ab eod.
⁶⁰Αναβανίω, adv. idem et ab eod.
⁶¹Αναβανίω, εὖ, δ, ἡ, impudens, inverecundus.
Hinc τὸ ἀναβανίω, εὖ, δ, ἡ, inverecundia. Πρὸς
τὸ ἀναβανίω, inverecunde, impudenter, Eurip.
Iphig. in Aul. 379. Ex α priv. et αἰδῶς,
pudor.
⁶²Αναβανίω, ὤ, quasi non verecundatus, Apoll.
Ex α et αἰδῶς.
⁶³Αναβανίω, impudenter, Gl. V. Ab ἀναβανίω.
⁶⁴Αναβανίω, quatiendo, movendo, excito flam-
mam: unde (2) accendo; (3) moveo; (4)
prorumpo.
⁶⁵Αναβανίω, uro, accendo.
⁶⁶Αναβανίω, adv. sine sanguine, incruente. Ab
ἀναβανίω, εὖ, δ, ἡ, incruentus.
⁶⁷Αναβανίω, εὖ, ἡ, sanguinis defectus. Ab
ἀναβανίω, εὖ, δ, ἡ, exsanguis. Ex α priv. et αἷμα.
⁶⁸Αναβανίω, εὖ, δ, ἡ, ejus caro sanguinis
est expers. Ex α priv., αἷμα, et σάρξ.
⁶⁹Αναβανίω, contr. ἀναβανίω, εὖ, δ, ἡ, qui
est colore exsanguis, pallidus. Ex α priv.,
αἷμα, et χρῶμα, color.
⁷⁰Αναβανίω, εὖ, δ, ἡ, exsanguis. Ex α priv.
et αἷμα.
⁷¹Αναβανίω, adv. sine cruore. Ex iisdem.
⁷²Αναβανίω, adv. idem et ex iisdem.
⁷³Αναβανίω, recusor, 3. sing. pres. indic. Ab
ΑΝΑΪΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuso, detrecto;
(2) inficior; (3) respuo, repudio. Οὐδ'
οἷον τ' ἀνῆλθαντο πόνον, licet repudiare, Eur.
Med. 237. Σὺ δ' ἀνῆλθαι, ἥδ' σὰ δάμα, Il.
9, 675.
⁷⁴Αναβανίω, a. 1. part. act. verbi ἀναβανίω.
⁷⁵Αναβανίω, aor. 1. ind. pass. v. ἀναβανίω.
⁷⁶Αναβανίω, ὤ, τὸ, præda, spoliū, Schol.
Apollon. Rhod. ad lib. 2, 264.
⁷⁷Αναβανίω, εὖ, ἡ, ablatio, sublatio; (2) subla-
tio mortuorum; (3) eversio; (4) abrogatio;
(5) interfectio, cædes. (2) Εὐργουσι δ' οἱ
κρατύντες, ἥδ' ἀναβανίω δύναι Φίλασι, Eurip.
Suppl. 18. Ab ἀναβανίω. Unde
⁷⁸Αναβανίω, εὖ, δ, ἡ, ablator, fur, latro; (2) ever-
sor; (3) interfectio, interemptor.
⁷⁹Αναβανίω, ἡ, ὄν, exitialis, lethalis, morti-
fer,

⁸⁰Αναβανίω, ὤ, f. ἦσω, aufero, tollo; (2) everto;
(3) abrogo; (4) tollo de medio, interficio;
(5) condemno; (6) capio, in manus sumo;
Steph. (sed delet Ern.) (7) reddo responsum,
de oraculo; et in medio, (8) tollo, de liberis,
pro suscipio, vel educo; (9) suscipio, ad-
gredior; (10) excipio, recipio ad me; (11)
eligo; (12) demereo, vel concilio mihi
aliquem; (13) concipio, gravidia fido; (14)
vinco, reperto pramium; (15) tollo mor-
tuum, sepelio. Ἀναβανίω τὸ ἐκ τῆς πόλεως,
πόλεως, νόμος, ἑαυτὸν ἀναβανίσθαι τὴν συγ-
γραφὴν, expungere; παῖδας, tollere; τὸς νε-
κρὸς, efferre ad sepulcrum; πόλεμον, ἐχθρας,
πόνους, suscipere. Ab ἀνὰ et αἰεῖω.
⁸¹Αναβανίω, tollo, sursum tollo.
⁸²Αναβανίω, εὖ, ἡ, defectus sensuum, stupor;
(2) stoliditas, dementia. Ex α priv. et αἰσ-
θῆσις.
⁸³Αναβανίω, f. εὖσωμαι, idem quod
⁸⁴Αναβανίω, ὤ, f. ἦσω, careo sensu, non sentio;
(2) sum stupidus vel vecors. Ἐπιστάσθην
δ' ὑπὲρ ἑμαυτῆ, τυχὸν μὲν ἀναβανίσθην, Dem.
Ab
⁸⁵Αναβανίω, εὖ, δ, ἡ, carens sensu, expers fa-
cultatis sentiendi; (2) qui non sentitur,
sensum effugiens, qui non cadit sub sen-
sum; (3) stupidus, stolidus, demens. Ex α
priv. et αἰσθῆσις, sensibilis.
⁸⁶Αναβανίω, adv. sine sensu; (2) stupide,
stolide; (3) lente, patienter.
⁸⁷Αναβανίω, impendere, præf. inf. act. contr. pro
ἀναβανίσθην, a verbo
⁸⁸Αναβανίω, ὤ, f. ὦσω, insumo, impendo. Ἀναβανίω
μὲν ἐκ τῷ τάφῳ ἡ γῆ, Her. Εὐδῶν ἀνδρὶ πέντε
ἡμέραι ἀναβανίσθηναι, Herodot. 1, 72. Hinc
⁸⁹Αναβανίω, ὤ, τὸ, sumptus.
⁹⁰Αναβανίω, fut. ἔσω, sursum ruo, surgo, prosilio.
Μὴ πρὶν ἀναβανίσθαι ἀρτίως οἶες Ἀχαιῶν, Il. 4,
114. Ex ἀνὰ et αἰσῶω, ruo.
⁹¹Αναβανίω, ὤ, f. ἦσω, impudens sum, impu-
denter ago. Τί ἂν ἔν εἴποι πρὸς ταῦτα τίς,
ὅτε τοιαῦτα ποίῳν ὅδ' ἀναβανίσθην; Aristoph.
Thesm. 715.
⁹²Αναβανίω, ὤ, τὸ, facinus impudens.
⁹³Αναβανίω, εὖ, ἡ, impudentia, inverecundia.
Ab
⁹⁴Αναβανίω, εὖ, δ, ἡ, impudens, inverecun-
dus. Ex α priv. et αἰσῶω.
⁹⁵Αναβανίω, adv. impudenter, inverecunde.
⁹⁶Αναβανίω, εὖ, δ, ἡ, ejus ratio reddi non
potest. Ex α priv. et αἰσῶω.
⁹⁷Αναβανίω, εὖ, ἡ, innocentia.
⁹⁸Αναβανίω, εὖ, δ, ἡ, causam non habens, ejus
causa nulla est; qui in causa non est, cur
aliquid fiat; (2) innocens; qui culpam vel
accusari nequit. Ex α priv. et αἰτία.
⁹⁹Αναβανίω, adv. sine causa, sine culpa.
¹⁰⁰Αναβανίω, fut. ἄσω, caclinnor, effuse ri-
deo. Ἀκῆσας ἀναβανίσθαι μάλα Σαρδόνιον,
Plut.
¹⁰¹Αναβανίω, depono, V. L. Ex ἀνὰ, κατὰ,
et αἰεῖω.
¹⁰²Αναβανίω, expurgo, perpurgo. Hinc
¹⁰³Αναβανίω, εὖ, ἡ, purgatio; (2) explanatio
allegoriarum.
¹⁰⁴Αναβανίω, ἡ, ὄν, purgativus. Ab eod.
¹⁰⁵Αναβανίω, sedeo erectus; (2) recumbo, re-
sideo.
¹⁰⁶Αναβανίω, f. ἦσω, resideo. Καὶ ἀναβανίσαν ὁ
νεκρὸς, Luc. 7, 15.
¹⁰⁷Αναβανίω, fut. ἦσω, innovo, instauro. Ἀνα-
βανίω τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, Psal. 104, 30.
¹⁰⁸Αναβανίω, εὖ, μετανοῶν, Heb. 6, 6. Ex ἀνὰ
et καίνω, novus. Hinc
¹⁰⁹Αναβανίω, εὖ, ἡ, renovatio, instauratio.
¹¹⁰Αναβανίω, εὖ, δ, idem et ab eod.
¹¹¹Αναβανίω, ὤ, fut. ὦσω, innovo, instauro. Ἐν-
δυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀναβανίσμενον, &c. Col.
3, 10. Ab ἀνὰ et καίνω. Hinc
¹¹²Αναβανίω, εὖ, ἡ, renovatio, instauratio.
¹¹³Αναβανίω, εὖ, τὸ, carcer in quem conjicieban-
tur servi mali et liberti qui a dominis suis
defecerant, Suid. Harpocraton.
¹¹⁴Αναβανίω, fut. καίνω, accendo, incendo; (2)
incito, Ἀναβανίσαντος τὸ πῦρ, Herodot.

¹Ανακάλειν, ὦ, fut. ἴσω, p. κίκληκα, inclamo, alta voce appello, voco; (2) invoco; (3) revoco; (4) sarcio, rependo. ²Ανακαλῖν τὸν ἐυεργετήν, ἀγαθὸν ἀνακαλεῖσθαι τῇ σάλπιγγι τὰς στρατιώτας, τὸς ἐν ὑπεροχαῖς τὴν εὐάν, labantem reparare.

³Ανακαλινδία, ὦ, f. ἴσω, verso, volvo.

⁴Ανακαλύπτειν, τὰ, dies quo sponsa facie relecta prodit; (2) munus quod sponsae eo die a marito alisque dabatur, pro honore et gratia revelati oris.

⁵Ανακαλύπτειν, τὰ, idem quod praec. (2). Ab ⁶Ανακαλύπτω, fut. ψω, revelo, patefacio. ⁷Ανακαλύπτειν μυστήρια λόγους, aperte loqui; βλῆδαρον. ⁸Ανακαλυμμένη προσώπων τὸν δόξαν Κυρίου καταπατρεῖται, 2 Cor. 3, 18.

⁹Ανακαλύψις, εὐς, ἡ, revelatio.

¹⁰Ανακάμπτω, f. ψω, reflecto; (2) revertor, redeo; (3) declino, deflecto. Πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, Act. 18, 21.

¹¹Ανακάμψαι, reverti, a. 1. inf. act. ¹²Ανακάμψωρος, ἔρωτος, ἡ, herba quae amorem reducere credebatur. Ex ἀνακάμπτω et ἔρωτος.

¹³Ανακαμψίπνοος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui reflexo itinere fiat, qui reflexos flatus habet: opponitur εὐθύπνοος, Aristot. Ex ἀνακάμπτω, reflecto, et πνόος, flatus.

¹⁴Ανακαμψίς, εὐς, ἡ, reflexio; (2) reciprocatio. Ab ἀνακάμπτω.

¹⁵Ανακαπτός, υ, ὁ ἔξ ἡ, spinis seu aculeis carens. Ex α priv. et ἀκαπτός, spinos.

¹⁶Ανακάπτειν, deglutire, praes. inf. act. verbi ¹⁷Ανακάπτω, f. ψω, devoro, deglutio, absorbeo.

¹⁸Ανάπαρ, adv. sursum versus, in superiorem partem. Ex ἀνὰ et παρ, pro παρά, caput.

¹⁹Αναπάριος, υ, τὸ, arbor quaedam Indica fructu aviculae corculi non dissimili. Ex ἀνὰ et παρίς, cor.

²⁰Ανάπαρος, υ, ἡ, idem et ex iisd.

²¹Ανάπαυσις, εὐς, ἡ, accensio, incensio. Ab ἀναπαύω, incendio.

²²Αναπαύω, ebullio, effervesco, ut simplex. Schol. Soph. ad Trach. 704.

²³Αναπαύωσις, εὐς, ἡ, ebullitio, aestus, Schol. Aeschyl. ad Prometh. Vincit. 365.

²⁴Αναπαύω, εὐς, ἡ, devoratio. Ab ἀναπάπτω.

²⁵Αναπαύω, f. ὦσω, findo.

²⁶Αναπάται, dicati sunt, 3. plur. praes. indic. med. Ion. pro ἀνάκεινται, a verbo ἀνάκειμαι.

²⁷Ανάπαια, ων, τὰ, festum Dioscurorum, Castoris et Pollucis, qui et "Ανακτες dicti.

²⁸Ανάπειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo; (2) consecratus, dicatus sum; (3) deditus, addictus sum; (4) situs, repositus sum; (5) tributor, adscribitor alicui. ²⁹Ανάπειται εἰς ὀλίγας, ἐπὶ σοι, πᾶν ἐς σὺ τοῖς βιβλίοις, συμποσίαις, incubere; τῶν δεινῶν, deditus; τῶν θεῶν ἀνάπειται ὑπομένειν.

³⁰Ανάπειον, υ, τὸ, templum "Ανάπων, seu Dioscurorum. Ab ἀνάπειν.

³¹Ανάπειρος, tondeo; (2) abscindo; (3) disseco, lacerō.

³²Αναπεκλυμένως, adv. sine velo, aperte. Ab ἀνακαλύπτω.

³³Αναπεκράγως, part. perf. act. v. ἀναπεράζω.

³⁴Αναπελάειν, strepo, garrō. Schol. Eurip. ad Or. 184. Ab

³⁵Αναπέλαος, υ, ὁ, susurrus, strepitus, sonitus. Φυλασσόμενη σήματος ἀναπέλαειν, Eurip. Or. 184.

³⁶Αναπερνήνναι, vel ἀναπερνήνναι, vel ἀναπερῶναι, commisceo, permisceo; (2) tempero. "Αναπερῶνται καὶ οὗτοι ἐπὶ γυναικί τῶν γυναικῶν, Plut.

³⁷Αναπερ, ων, οἱ, Dioscuri, Castor et Pollux. Ab ἀναπερ. V. ἀναπερ.

³⁸Αναπερῶς, υ, ὁ ἔξ ἡ, immedicabilis, insanabilis. Ex α priv. et ἀίωμαι, sano, medeor.

³⁹Αναπεφαιῖται, 3. sing. praes. ind. pass. contr. pro ἀναπεφαιῖται.

⁴⁰Αναπεφαιῖται, ὦ, f. ὦσω, capitulatim et summam repeto; (2) peroro; (3) partes disiectas in unum corpus colligo; (4) renovo, instauro; (5) impleo, perficio. ⁴¹Αναπεφαιῖται τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, Eph. 1, 10.

⁴²Εν τῷ τῷ λόγῳ ἀναπεφαιῖται, Rom. 1, 19. Hinc

⁴³Αναπεφαιῖται, εὐς, ἡ, summaria repetitio; (2) repetitio ante dictorum per capita; (3) consummatio; (4) relatio.

⁴⁴Αναπεφαιῖται, ὦ, ὁ, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur.

⁴⁵Αναπηκίω, sursum feror, erumpo, ut aqua, sanguis, scaturio, prosilio. "Αμφὶ δ' ἔρα σφιν πρηνέσιν κεραῖσι πολλὴ ἀναπηκίη ἰδρῶς, Il. 13, 709.

⁴⁶Αναπηκτός, υ, ὁ ἔξ ἡ, praeconis voce renunciatus, designatus, ad munus in rep. gerendum, aut venditionis ergo, Ern. Et

⁴⁷Αναπηκτός, εὐς, ἡ, renunciatio, proclamatio, declaratio per praeconen.

⁴⁸Αναπηκτός, vel ἀναπηκτός, f. ξω, voce praeconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, praedico. ⁴⁹Αναπηκτός, νενικηκός, Luc. edicta proclamo. Κἄναπηκτόν φωνὴν τὸν λαῖον, edicta proclamans de caede Laii, Soph. Aed. Tyr. 450.

⁵⁰Αναπιδνύνειν, praes. inf. act. verbi

⁵¹Αναπιδνύνω, fut. εὔσω, periclitor, periculum adeo. ⁵²Αναπιδνύνειν, συμβάλλων ναυμαχίῃ.

⁵³Αναπίνω, ὦ, f. ἴσω, moveo, impello; (2) suscito, excito; (3) excito, i. e. produco.

⁵⁴Αναπίνω, εὐς, ἡ, idem quod

⁵⁵Αναπίνω, εὐς, ἡ, commotio; (2) suscitatio. ⁵⁶Αναπίνω, φρενῶν, Soph. Aed. Tyr. 727.

⁵⁷Αναπίνω, permisceo. Μείγας φίλους ἀναπίνω, mediocres jungere, contrahere amicitias, Eurip. Hylol. 254. Ex ἀνὰ et κινῶ.

⁵⁸Αναπλάζω, fut. ἀγξω, clango, clamo.

⁵⁹Αναπλαῖω, f. αὔσω, defleo; (2) vehementer fleo; (3) vicissim fleo; (4) in medio, ploratum incipio, quem deinde alii sequuntur.

⁶⁰Αναπλαῖωμαι, παρῶν τοῖς εἰσόδον, Soph. Phil. 933.

⁶¹Αναπλάσις, εὐς, ἡ, reflexio, percussio. Ab ἀναπλάω. Unde

⁶²Αναπλάσις, εὐς, ἡ, fractio, reflexio.

⁶³Αναπλάσις, υ, ὁ ἔξ ἡ, reflexus, vel reflecti valens. Ab eod.

⁶⁴Αναπλαυῖς, εὐς, ἡ, fletus. Ab ἀναπλαῖω.

⁶⁵Αναπλαυῖς, εὐς, ἡ, deploratio. Ab eod.

⁶⁶Αναπλαυῖς, εὐς, ἡ, fletus. Ab eod.

⁶⁷Αναπλάω, ὦ, f. ὦσω, refringo, reflecto, repercutio.

⁶⁸Αναπλάωμαι, retrocedo sensim, clam me proripio.

⁶⁹Αναπλάω, rursus furor, Hom.

⁷⁰Αναπλάω, ὦ, τὸ, idem quod ἀνάκλησις. (2) pars cantus. Ab ἀνακαλῖν.

⁷¹Ανάκλησις, εὐς, ἡ, inclamatio, appellatio; (2) revocatio; (3) revocatio ab exilio; (4) invocatio et evocatio quae fit cantu; (5) imploratio auxilii; (6) compellatio, adlocutio. Ab eod.

⁷²Ανακλήτικόν, εὐς, τὸ, cantus tubae revocantis ad praelium; (2) signum receptus. Ab eod.

⁷³Ανακλήτικόν, εὐς, ἡ, excitans, evocans, revocans. Ab eod.

⁷⁴Ανάκλητος, υ, ὁ ἔξ ἡ, revocatorius. Ab eod.

⁷⁵Ανακλήθηναι, repositum esse, a. 1. inf. pass.

⁷⁶Ανακλήθηναι, 3. plur. fut. 1. ind. pass.

⁷⁷Ανακλήθηναι, a. 1. inf. act. verbi ἀνακλήθηναι.

⁷⁸Ανακλήθηναι, υ, τὸ, lectulus in quo quiescit interdum. Ab

⁷⁹Ανακλήθηναι, f. ἴω, p. κίκληκα, repono, reclino; (2) discumbere facio; (3) aperio, expando, explico. ⁸⁰Ανακλήθηναι ἀντὶ τῶν ἀγώνων, ἐπὶ δέσπῃ, ἐν τῇ φάτῃ. ⁸¹Ανακλήθηναι μετὰ Ἀβραάμ, Matt. 8, 11. Hinc

⁸²Ανάκλησις, εὐς, ἡ, discubitus, accubatio, recubatio. Idem; (2) recubitorium.

⁸³Ανακλήσις, εὐς, ἡ, discubitorium.

⁸⁴Ανάκλητος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem, et

⁸⁵Ανάκλητος, υ, τὸ, subst. sella, quae habet in quod reclinari dorsum possit.

⁸⁶Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁸⁷Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁸⁸Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁸⁹Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁹⁰Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁹¹Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁹²Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁹³Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁹⁴Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁹⁵Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁹⁶Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁹⁷Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁹⁸Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

⁹⁹Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹⁰⁰Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹⁰¹Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹⁰²Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹⁰³Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹⁰⁴Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹⁰⁵Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹⁰⁶Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹⁰⁷Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹⁰⁸Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹⁰⁹Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹¹⁰Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹¹¹Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹¹²Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹¹³Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹¹⁴Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹¹⁵Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹¹⁶Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹¹⁷Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹¹⁸Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹¹⁹Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹²⁰Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹²¹Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹²²Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹²³Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹²⁴Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹²⁵Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹²⁶Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

¹²⁷Ανάκλητος, υ, τὸ, idem, et

Ἀνακύνω, inaudio, ausculto. *Θίλεις μείνμεν αὐτῷ, κἀνακύνωμεν γόνιν*; *Soph. Elec.* 81.
Ἀνακραγαίνω, succellam, *Hes.* Ab *ἀνακράζω*.
Voss. habet ἀνακραγαίνω, *Ph.* ἀνακραγαίνω.
Ἀνακράδαινω, vibro, quatio, quasso.
Ἀνακράδῶ, ὦ, idem.
Ἀνακράζω, f. ἄζω, exclamo; (2) loquor, proloquor. *Ἀνικράζει φωνὴ μεγάλη*, *Luc.* 4. 33.
Ἀνακραδίης, permixtus, aor. 1. part. pass. verbi ἀνακραίνωμι, pro ἀνακράω, permisceo.
Ἀνάκρσις, εἰς, ἡ, permixtio, commistio, temperatio. Ab ἀνακραίνωμι, immisceo.
Ἀνακρῆστις, εἰς, admodum firmus, validus. *Ἀκρῆτος*, *Hes.*
Ἀνακρίκομαι, sono, loquor. Ex ἀνὰ et κρέκω, pectine pulso.
Ἀνακρίεσθαι, suspensus sum, pendeo ex alto.
Ἀνακρίσαντες, suspenderunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεκρίεσαν.
Ἀνακρεμάω, ὦ, vel
Ἀνακρεμάννυμι, vel
Ἀνακρεμνάννυμι, vel
Ἀνακρεμνίω, et ἀνακρεμνίωμι, suspendo in altum; (2) spe suspendo. *Ἀνακρεμῆσαν εἰς ἀκρόπολιν*, *Herodot.* *Ἀνακρεμῆσας ἀπὸ τῶν ἱππῶν*, *Æschin.* Ex ἀνὰ et κρεμάω.
Ἀνακρησις, ἡ, *Ion.* pro ἀνάκρησις.
Ἀνακρίω, f. ἴνω, quæstionem habeo, scrutor; (2) dijudico; (5) examino, æstimo. *Ἀνακρίων τὰ σπουδαία τῶν πραγμάτων ταῖς ἡδοκαῖς*, *Isocr.* *Ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων*, *1 Cor.* 14. 24. Hinc
Ἀνακρίσις, εἰς, ἡ, interrogatio; (2) inquisitio, maxime quam singuli magistratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus; (3) disceptatio, iudicium.
Ἀνακρίτιδος, ἡ, ὄν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.
Ἀνακροταλίζω, plaudo, ut seq.
Ἀνακροτέω, ὦ, f. ἴσω, plaudo, edo plausum, plausu comprobo; (2) celebros.
Ἀνακρέσις, εἰς, ἡ, retractio, inhibitiō. Ab
Ἀνακρέω, fut. ἴσω, navem reprimō, coerceo; (2) ἀνακρέσσειν, canendi initium facere; (3) retro remigare, inhibere remis. *Ἀνακρέσειν τὴν ναῦν εἰς πέλαγος*, τὸ σῶμα τῷ ἵππῳ τὸν αὐτὸν λόγον, exordiri.
Ἀνακρέσις, qui sursum impellitur, qui retro agitur. *Ἀνακρεσίων μὲν τὸ σῶμα τῷ ἵππῳ*, *Xenoph. de Re Equ.* 10, 12.
Ἀνακρωτηρίας, ὄν, integer, illæsus. Ab α priv. et ἀκρωτηρίζω.
Ἀνακτώ, regem, acc. sing. ab ἀναξ, rex.
Ἀνακτόομαι, ὦμαι, fut. ἴσομαι, recupero, recipio, reparo; (2) refocillo, recreo; (3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio. *Ἀνακτώσθαι τὴν ἀρχὴν*, τὴν δύναμιν τῷ σώματι, ἀνεκτῆσθαι τὸς πολίτας.
Ἀνακτείνω, reducendum, subvehendum: ab ἀνέγω.
Ἀνακτίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀνακτάωμι. Hinc
Ἀνακτίσις, εἰς, ἡ, recuperatio; (2) recreatio; (3) conciliatio gratiæ.
Ἀνακτικὸς, ἡ, ὄν, recuperatorius, recuperandi vim habens.
Ἀνακτίζω, f. ἴσω, renovo, reedifico, rursum creo, reformo.
Ἀνακτίσις, εἰς, ἡ, instauratio.
Ἀνακτίτης, ὁ, ἡ, gemma, quæ alias γαλακτίτης.
Ἀνακτόρος, idem quod ἀνακτόριος, *Christod.*
Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium, regnum. Ab ἀνάκτωρ.
Ἀνακτόριος, ὁ, ἡ, seu ἀνακτόριος, ἰα, ὄν, herilis. *Ἄμ' ὕψιν ἀνακτορίζειν ἐπισθῆναι*, *Odys.* 15, 96. A præc.
Ἀνακτορον, ὁ, τὸ, regium palatium; (2) templum, imprimis Dioscurorum.
Ἀνακτοτελέτω et ἀνακτοτελείται, sacerdotes Dioscurorum, omninoque Deorum.
Ἀνάκτωρ, ὁ, ἡ, rex; (2) herus. Ab ἀνάξ.
Ἀνακύνω, abortum facio. Ex ἀνὰ et κύω.
Ἀνακύνω, ὦ, fut. ἴσω, permisceo, commisceo. *Ἀνακύνειν τὰ φάρμακα*, *Aristoph. Plut.* 302.

Ἀνακυκλῶ, evolvo, explico, extendo. *Ἀνακύκλι δῆμας*, extende corpus, *Eurip. Or.* 231. Vide ἀνακυκλῶ, *Eur.*
Ἀνακύκλωσις, εἰς, ἡ, idem quod ἀνακύκλωσις.
Ἀνακυκλίσμῳ, ὦ, f. ἴσω, idem.
Ἀνακυκλῶ, ὦ, f. ἴσω, cingo, circumdo; (2) repeto; (3) revolve.
Ἀνακύκλωσις, εἰς, ἡ, circumactio, circulatio; (2) conversio in orbem. A præc.
Ἀνακυκλίσμῳ, ὦ, f. ἴσω, revolutio, conversio. Ab
Ἀνακύκλω, f. ἴσω, replico, revolve; (2) sursum volvo.
Ἀνακυβεῖν ἄλγος, f. ἴσω, cum sonitu evertō.
Ἀνακυντίω, sterto, *Hes.*
Ἀνακύντω, evertō, *Nic.* Et
Ἀνακυντός, ὦ, f. ἴσω, subverto, in dorsum reclino et resupino, *Hes.* Ab
Ἀνακύντω, f. ἴσω, oculos et caput erigo, ut aves bibentes solent; (2) existo, emergo; proprie et tropice, ut e malis, curis, &c. (3) orior; (4) spe erigor, animoque recreor. *Μὴ δύναμιν ἀνακύνει εἰς τὸ παντελές*, *Luc.* 13, 11.
Ἀνακύνωσις, εἰς, ἡ, auctoritas. Ex ἀνὰ et κύω: leg. igitur ἀνακύνωσις.
Ἀνάκυστος, ὁ, ἡ, repandus, *Gl.* V.
Ἀνακύνω, fut. ἴσω, deploro, defleō.
Ἀνάκωλος, ὁ, ἡ, brevissimus. Ex ἀνὰ et κύω, membrum.
Ἀνακωλύω, f. ἴσω, arceo.
Ἀνακωμῶδῶς, ὦ, f. ἴσω, comice decanto vel dico; (2) comice irrideo.
Ἀνακῶς, adv. sedulo, ab α priv. et ἀκῶς, antiquo, quod est ab eodem vocabulo, unde ἀκῆ, unde colligitur fuisse in usu ἀκῶς, ἡ, ὄν, sedatus, tranquillū; (2) regie, regum more, *Ern.*
Ἀνακωφῶς, ὦ, f. ἴσω, surdum reddo.
Ἀνακωφῶς, ὦ, f. ἴσω, idem.
Ἀνακωχίω, f. ἴσω, navem in ancoris retineo; (2) retineo, inhibeo, recedo. *Κἀνακωχίω, φράνα inhibet*, *Soph. El.* 732.
Ἀνακωχίω, idem, *Hes.*
Ἀνακωχῆ, ἡ, ὄν, est, cum naves in salo tenentur in ancoris, ne a vento illidantur scopulis; recessio navium a littore versus altum in tempestate; (2) inducitur; sed in hoc sensu scribendum ἀνοκωχῆ potius. Ab ἀνέχω, vel ἀνέκχω, *Ern.*
Ἀναλαβεῖν, aor. 2. inf. act. verbi ἀναλαμβάνω.
Ἀναλάζομαι, fut. ἴσομαι, rursum capio.
Ἀναλακτίζω, calcitro, repudio.
Ἀναλᾶλξω, f. ἄλξω, ululo, exclamo, tripudio. *Ἐπαινεῖσθαι πάντες οἱ στρατιῶται καὶ ἀνηλάζον*, *Xenoph. Cyri Exped.* 4, 207.
Ἀναλαμβάνω, f. λήγωμαι, p. ἀνέληφα, recipio, recupero; (2) reparo, instauro; (3) repeto, itero, revoco; (4) assumo; (5) excipio, sc. convivio, &c. (6) animo voluto, cogito; (7) corrigo; (8) retineo; (9) cohibeo, &c.
Ἀναλαμβάνω τι ἐκ τίνος, τόπον τινι εἰς μνήμην, εἰς διάνοιαν τὴν ἰσχυρὴν, αὐτὸν, αὐτὸν ἀπὸ τῆς νόσας, ἐκ τῆς νόσας. τινὰ ἐπὶ τὴν ἀρμόμαζαν, τινὰ ἐπὶ τὴν νόσον, εἰς τὴν νόσον, suscipere; τὸν ἵππον, sistere; αἰτίαν τὴν ἰσχυρὴν, culpam objectam delere; τὴν ἀρχὴν, recuperare; τὴν διακεκολληθεῖσαν δύναμιν, resumere; (7) τὴν ἀμαρτανίαν αἰσχροῦ ἀμαρτανίαν ἀναλαβεῖν τιμωροῦμαι, turpe quod admisit peccatum, emendare conabor, *Soph. Philoct.* 1248. rescire.
Ἀναλάμπω, futur. ἴσω, resplendo, reluceo; (2) illustro.
Ἀναλῆγος, εἰς, ὁ, ἡ, doloris expers, durus, stupidus. Ex α priv. et ἄλγος. Hinc
Ἀναλῆγσις, ας, ἡ, indolentia.
Ἀνάληγος, ὁ, ἡ, sine dolore, expers doloris; (2) crudelis, qui nullo dolore aut misericordia tangitur. *Ἀναλῆγος ἱερόσας ἀναυδὸν ἔργον*, *Ἀργεῖδαν πῶς ἄχχι*, immiseri-cordium, *Soph. Aj.* 946.
Ἀναλῆγος, adv. inhumaniter; (2) absque doloris sensu, absque molestia. (1) *Μὴ τλῆς*

ἄθραπτον ὧδ' ἀναλῆγος βαλεῖν, *Soph. Aj.* 1333.
Ἀναλδῶ, augeo, do incrementum. Ex α intens. et ἀλδῶ, augeo.
Ἀναλδῆς, εἰς, ὁ, ἡ, non crescens, incrementum non capiens. Ex iisd.
Ἀναλδῆσκα, succresco, augeo. Ab ἀναλδῆς.
Ἀναλδῶς, idem quod ἀναλδῆς, *Hes.*
Ἀναλεῖναι, contero.
Ἀναλεγόμεναι, gen. pl. part. præc. pass. verbi
Ἀναλέγω, f. ἔω, colligo; ἀναλέγωμαι, recito, lego, *Gl.* V. *Ἀναλέγειν τὰ πάντα εἰς αὐτὸν*, *Phil.* *Ἀναλέγουσιν τὸς βίβλους*, τὸν χρόνον ταῖς διαδοχαῖς τῶν βιβλαστικῶν, supputare.
Ἀναλῆκτος, ὁ, ὄν, non unctus.
Ἀναλεῖναι, cum quis non ungitur. Ex α priv. et ἀλείφω.
Ἀναλῆγω, fut. ἔω, lambo, delingo.
Ἀνάλεκτα, ὦν, τὰ, reliquæ ciborum. Ab
Ἀνάλεκτος, ὁ, ἡ, collectivus, collectus, collectaneus. Ab ἀναλέγω, colligo.
Ἀναλῆκτες, ὁ, ἡ, collector, *Steph.*
Ἀναλεκτῆς, αἱ, conveniunt scapulis tenues analectides altis, *Ovid. de Art. Am.* 3.
Ἀναλῆκτος, εἰς, falsus.
Ἀναλῆθος, adv. falso.
Ἀνάλημμα, ἄπας, τὸ, alitudo; (2) quicquid in edito est, ut horti pensiles, &c. Ab ἀναλαμβάνω.
Ἀναληπτή, ἡ, hamula, *Jos.* vulgo ἀναληπτή, male, *Steph.* Item medicamentum ad sanandum proficiens. Epith. remedii, *Ern.*
Ἀναληπτικός, ὁ, ὄν, recuperatorius; (2) refocillandi, recreandi vim habens.
Ἀναληπτικός, adv. apte ad refocillandum corpus.
Ἀνάληψις, εἰς, ἡ, resumptio, recuperatio, receptio; (2) virium refectio; (3) adoptio; (4) perceptio rei alicujus; (5) schema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.
Ἀναλῆς, εἰς, ὁ, ἡ, insanabilis, incurabilis. Ex α priv. et ἀλῆς, sano.
Ἀνάλητος, insanabilis, immedicabilis. *Πῶς ἀπαλλάξω βιοτὴν ἐμὴν τοῦ ἀναλῆτος πάθος*; *Eurip. Hipp.* 1396. Vide *Brunck.* et *Musgrave.*
Ἀνάληγος, ὁ, ἡ, dissimilis. Ex α priv. et ἀλῆγος, similis.
Ἀναλημῶς, ventilō, vanto purgo.
Ἀνάλητος, Dor. pro ἀνήλητος, *Theuc.*
Ἀνάλητος, discaleatus, Dor. pro ἀνήλητος.
Ἀναλίσκουσα, Dor. pro ἀναλίσκω, ab
Ἀναλίσκω, fut. ἀναλίσσω, p. ἀνήλωκα, absumo, insumo, impendo; (2) mercedem do, impensum supposito; (3) consumo, extinguo, perdo, interficio. *Ἀναλίσκειν χρόνον, πόσον, λόγους ἐπὶ τινι*, τὰ χρήματα εἰς τὴν ξρησίωσιν, τὸν ἀργύριον κάλλος, *Isocr.* *Ταχὺ δὲ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνήλωκα*, *Xen. Paed.* 1. *Τίνες χρόνον τὸν ἀνάλωτος λόγον*; *Soph. Aj.* 1049. *Βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε*, *Gal.* 5, 15. Ex ἀνὰ et ἀλίσκω, capio.
Ἀναλημῶς, lambo.
Ἀνάλητος, ας, ἡ, impotentia; (2) ignavia, timiditas. Ex α priv. et ἀλῆς, robur.
Ἀναλῆς, ας, ἡ, idem et ex iisd.
Ἀνάλητος, impotens, acc. pl. ab ἀνάλητος.
Ἀναλῆς, ignavia, *Ion.* pro ἀνάλητος.
Ἀναλῆς, ἴδος, ὁ, ἡ, impotens, carens animo impatiente et ultionis studioso. Ex iisd.
Ἀνάλητος, ὄν, immutabilis, irreconciliabilis.
Ἀναλῆτος, qui collegit, aor. 1. part. act. *Poet.* pro ἀναλῆτος, a verbo ἀναλέγω, colligo.
Ἀναλῆγος, ὄν, proprie et sine allegoria dictus.
Ἀναλῆτος, ὁ, ἡ, immutabilis; (2) qui egre mutatur. Ex α priv. et ἀλλοιωτός.
Ἀνάλητος, assilio, insilio.
Ἀναλῆτος, ὁ, ἡ, salusignis expers. Ex ἀνὰ et ἀλῆς.
Ἀναλογῶν, adv. secundum proportionem. Ex ἀνάλογος.
Ἀναλογεῖν, ὁ, τὸ, locus in quo reponuntur libri, sc. rationum. Ab eod.
Ἀναλογίω,

¹Ἀναλογίῳ, ὡς, f. ἴσω, proportione respondeo, similis sum: τὸ ἀναλογεῖν, simile.

²Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio.

³Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, aestimo.

⁴Ἀναλογίζεσθαι τὰς χροῖνας, τὰς τόκους. Ἀναλογισασθε γὰρ, &c. Hcb. 12, 3.

⁵Ἀναλογικός, ἡ, ὄν, proportionalis.

⁶Ἀναλόγημα, ὅσος, τὸ, idem quod

⁷Ἀναλογισμός, ὅ, ὅ, ratiocinatio, subductio; (2) cogitatio.

⁸Ἀναλογιστικός, probabiliter, per conjecturam.

⁹Ἀνάλογος, α, ὁ ἢ, consentaneus. Ex ἀνὰ ἐτ λόγος, ratio.

¹⁰Ἀναλογία, quæ similis est, part. præ. act. f. g. contr. pro ἀναλογίῳ, a verbo ἀναλογίω.

¹¹Ἀνάλογος, adv. convenienter, congrue.

¹²Ἀναλός, α, ὁ ἢ, insulzus, non salatus. Ex α priv. et ἄλς, sal.

¹³Ἀνάλω, idem quod ἀναλίσκω, consumo, perdo. Λόγους ἀναλούς, Eurip. Med. 325.

¹⁴Ἀναλτός, α, ὁ ἢ, inexplibilis, insatiabilis; (2) non augescens; (3) non salutus. Ex α priv. et ἄλω, alo; vel ἄλδω, augeo; vel ἄλς, sal.

¹⁵Ἀναλύειν, resolvere, præ. inf. act. Ion. pro ἀναλύειν, a verbo ἀναλύω.

¹⁶Ἀναλύω, ingemisco, singultio.

¹⁷Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio, dissolutio; (2) abrogatio, remissio; (3) migratio, discessus, abitus, præsentia e vita; (4) explicatio. Ab ἀναλύω.

¹⁸Ἀναλυτής, ἥρος, ὁ, liberator.

¹⁹Ἀναλυτικός, ἡ, ὄν, qui resolutorius, totum in suas partes, elementa, &c. resolvens; vel modum resolvendi demonstrans.

²⁰Ἀναλυτός, ὡς, f. ἴσω, redimendum concedo, redemptum reddo. In med. redimo.

²¹Ἀναλύω, f. ἴσω, resolvo, dissolvo, retexo; (2) abrogo; (3) redeo, revertor; (4) abeo, discedo, migro. Ἀναλύειν τὰ γινόμενα, irrita facere; οἰκαῖ, reverti. Πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων, Luc. 12, 36.

²²Ἀναλφάβητος, α, ὁ ἢ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illiteratus. Ex α priv. ἄλφα, et βῆτα.

²³Ἀνάλωκα, consumpsi, 1. sing. perf. ind. act. Ion. pro ἀνήλωκα, a verbo ἀναλίσκω.

²⁴Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, sumptus, impensa.

²⁵Ἀνάλωσα, aor. 1. verbi ἀναλίσκω, Att. pro ἀνήλωσα. Τίνες χάριν τοσούτῳ ἀνάλωσας λόγον; Soph. Aj. 1049.

²⁶Ἀνάλωσαι, consumpsisse, a. 1. inf. act. verbi ἀναλίσκω, pro ἀναλῶ.

²⁷Ἀνάλωσις, εως, ἡ, consumptio, et

²⁸Ἀναλωτής, ὅ, ὅ, consumptor. Ab eod.

²⁹Ἀναλωτικός, ἡ, ὄν, absument, vim consumendi habens. Ab

³⁰Ἀνάλωτος, α, ὁ ἢ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. et ἄλωτος, expugnabilis.

³¹Ἀναλωφάω, ὡς, f. ἴσω, respiro, interquiesco, mitesco, desævio, Odys. 9, 460. Arctæus, ii, 11, 112.

³²Ἀναμύθω, aor. 2. sub. ab ἀναμυθάνω.

³³Ἀναμυμῶω, ὡς, furibundo impetu sursum deorsum feror, furo, Il. 20, 490.

³⁴Ἀναμυλάσσω, vel ἀναμαλάττω, fut. ἄζω, remollio, subigo.

³⁵Ἀναμυθάνω, fut. θήσομαι, de integro disco; (2) disco, attendo; (3) dedisco, melius disco.

³⁶Ἀναμυθεύομαι, augurium capio, vaticinor.

³⁷Ἀναμυθεύτος, α, ὁ ἢ, qui nullis plaustris permeari potest, aut tritus nondum est. Ex α priv. et ἄμαξα, currus, plaustrum.

³⁸Ἀναμυθεύω, splendo.

³⁹Ἀναμυθησία, ας, ἡ, cum quis non peccat, non errat, innocentia. Ex α priv. et ἀμαρτάνω.

⁴⁰Ἀναμυθητικός, α, ὁ ἢ, peccati expers, qui sine peccato est; (2) qui peccare nequit, in quo lapsus vel error locum non habet. Ex iisd.

⁴¹Ἀναμυθητικός, adv. sine peccato, juste et recte.

⁴²Ἀναμυθοσπής, εως, ὁ ἢ, qui verbis non peccat, qui falsum non dicit, Suicer.

⁴³Ἀναμυθοσκόμαι, (al. ἀναμυρ.) idem quod

⁴⁴Ἀναμυθόσκει, ὡμαι, it. ἀναμυσσ. iterum man-

do rumino; (2) diligenter, iterum iterumque cogito, exploro.

⁴⁵Ἀναμύσσω, vel ἀναμύστω, f. ἴσω, pinso, subigo farinam; (2) abstergo; (3) luo, de pœna, et in med. (4) exprimo, imitor; (5) tollo colores penicillo, et in tabulam transfero, Ern. Ἀναμύσσειν τι ἐαυτῷ κεφαλῇ, in periculum se inferre. Ἐν θυρίδι στρογγύλῃ ἀναμύσσειτο, mortario rotundo subigebat, Aristoph. Nub. 676. (9) καὶ ἰγὼ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμύσσεσθαι, ego meo capite pendo, Herodot. 1, 155. Ὁ σὴ κεφαλῇ ἀναμύσσει, Odys. 19, 91.

⁴⁶Ἀναμύσσειν, f. ἴσω, quaero; (2) requiro; (3) diligenter quaero, pervestigo.

⁴⁷Ἀναμυσχάλητος, ἥρος, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ ἐτ μυσχάλη, axilla.

⁴⁸Ἀνάμυτος, α, ὁ ἢ, aquis carens, Hes. Ex α priv. et ὕμω, fluentum.

⁴⁹Ἀναμύχισθαι, præ. infin. med. verbi

⁵⁰Ἀναμύχισμαι, f. ἴσομαι, rursum seu denuo pugno, pugnans repeto, item cum effectu; iterum pugnando rem restituo, aciem reparo. Ἀναμύχισται ἡ φύσις τῷ πλῆθει τὴν φθορὰν, compensat, Aristot.

⁵¹Ἀνάμυτος, α, ὁ ἢ, qui consendi non potest. Ex α priv. et ἀμυατός, pro ἀναβατός, scansilis.

⁵²Ἀναμύλγητος, α, ὁ ἢ, non emulctus; (2) qui nequit mulgeri. Ex α priv. et ἀμύλγω.

⁵³Ἀνάμυλκτος, ὄν, idem.

⁵⁴Ἀναμύλπω, f. ἴσω, cano, celeberrimo cantu.

⁵⁵Ἀναμυγνίνος, adv. mixtim, promiscue.

⁵⁶Ἀναμυγίχεται, permixti sunt, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro ἀναμυγνίμηναι, a verbo ἀναμύγνυμι, permisceo.

⁵⁷Ἀναμύνω, f. ἴσω, expecto; (2) permaneo, constans maneo; (3) maneo aliquid, vel aliquid; (4) differo, moror. (4) ἀνάμυνον δὲ φασγάνου τομῆς, Eurip. Or. 1101. Ἀναμύνειν τὴν ὥραν, ἐν ταῖς ἡμέραις κίνδυνον ἔτιους ἀναμύνει. Ἀναμύνειν τὸν υἱὸν αὐτῷ ἐκ τῶν ἑρηνῶν, 1 Thess. 1, 10.

⁵⁸Ἀναμύσιος, α, ὁ ἢ, qui est medius aliquo in loco, intermedius.

⁵⁹Ἀνάμυσις, α, ὁ ἢ, plenus, refertus. Hinc

⁶⁰Ἀναμύσιω, f. ἴσω, repleo. Κατ' ἐκ τῶν ἡ πόλιν ἡμῶν ὑπὸ γραμματικῶν ἀνιμύσθη, Aristoph. Ran. 1202.

⁶¹Ἀναμύσειν, ὡς, f. ἴσω, metior; (2) denuo metior, remetior; (3) iter eundo remetior; (4) narro, commemoro, in med. fere eadem notat: item per mensuram dividere, ut agros colonis. Δόχον τ' ἀναμύσειν ἀσθαι δυσμίνω, aciem hostilem metiri, Theoc. 24, 125, pessime interpret. Ἀναμύσειν τὸ χωρίον, τὴν θάλασσαν, τὰς πράξεις: ἀναμύσειν τὸς κινδύνους: Τί ἄρρητ' ἀναμύσειν ἀσθαι με δῶ; Eur. Or. 14. Hinc

⁶²Ἀναμύσειν, εως, ἡ, dimensio.

⁶³Ἀναμυρσκόμαι, ὡμαι, f. ἴσομαι, rumino, remando. Ἀναμυρσκόμηνος τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα, Luc.

⁶⁴Ἀναμυρσκόμαι, rumino, V. L.

⁶⁵Ἀναμυρσέωμαι, f. ὀσέωμαι, fila dilapsa, seu fluentia, fuso circumactum recolligo.

⁶⁶Ἀναμυρσάνομαι, ὡμαι, f. ἴσομαι, rursum machinor; rursus molior; irritum conatum nova calliditate vel arte reparo.

⁶⁷Ἀνάμυρδα et Ἀναμύρδην, adv. mixtim, promiscue. Ab

⁶⁸Ἀναμύρνημι, f. ἴσω, immisceo, permisceo, commisceo. Ἀναμύρνηται τὴν ἀρετὴν πρὸς ἀνθρωπείας χρείας, ἀναμύρνηται τῷ πλῆθει, πρὸς ἀλλήλους.

⁶⁹Ἀναμύρνημι, idem.

⁷⁰Ἀναμύλλητος, α, ὁ ἢ, non controversus; (2) non contentiosus. Ex α priv. et ἀμύλλα.

⁷¹Ἀναμύλλησις, in mentem revoco. Ἀναμύλλησκεν τινὰ τινος, τῆς παιδείας. Ὅς ὑμῶς ἀναμύλλητε τὰς ἀδελφάς, 1 Cor. 4, 17. Ἀναμύλλησκετε δὲ τὰς προτέρας ἡμέρας, Heb. 10, 32.

⁷²Ἀναμύλλημι, maneo. Ex ἀνὰ ἐτ μύνω, maneo.

⁷³Ἀναμύνημι, f. ἴσω, cantillo, parva sc. et quærule voce.

⁷⁴Ἀναμύξ, adv. promiscue, mixtim.

⁷⁵Ἀνάμυξις, εως, ἡ, permistio, commistio.

⁷⁶Ἀναμύσγω, f. ἴσω, permisceo, remisceo.

⁷⁷Ἀναμυσθάρναι, ὡς, f. ἴσω, mercedem capio. Ex ἀνὰ, μισθός, merces, et ἀρνέμαι, capio.

⁷⁸Ἀναμυσσάω, ατος, τὸ, quod accensum est, ignitum; (2) fax ardens seu accensa. Ab ἀνύπτω, accendo.

⁷⁹Ἀνάμυστος, α, ὁ ἢ, enodis, vinculo seu nodo carens. Ex α priv. et ἄμω.

⁸⁰Ἀναμύνω, amictus, part. perf. pass. Ion. pro ἀνημύνω, a verbo ἀνύπτωμαι, induo.

⁸¹Ἀναμυνομαι, ὡμαι, f. ἴσομαι, reminiscor, recordor. Ἀναμυνομένης, τὰς τῷ πατρὶος προαιρέσεως, περί τινος.

⁸²Ἀναμνάω, ὡς, f. ἴσω, suggero, admoneo, in mentem revoco.

⁸³Ἀναμνησθῆναι, recordemur, sive recordati simus, 1. pl. a. 1. conjunct. pass. verbi ἀναμνήσκομαι pro ἀναμνάομαι, recordor. Hinc

⁸⁴Ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiscencia, recordatio; differt ab ὑπόμνησις, vide Ammonium; (2) commonefactio.

⁸⁵Ἀναμνηστικός, ἡ, ὄν, qui reminiscencia valet; (2) facile reminiscens. Ab eod.

⁸⁶Ἀναμύλῳ, fædo, inquo, ut simplex.

⁸⁷Ἀναμύνη, ἡς, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

⁸⁸Ἀναμύνημι, εως, ἡ, reminiscencia, recordatio; differt ab ὑπόμνησις, vide Ammonium; (2) commonefactio.

⁸⁹Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

⁹⁰Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

⁹¹Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

⁹²Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

⁹³Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

⁹⁴Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

⁹⁵Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

⁹⁶Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

⁹⁷Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

⁹⁸Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

⁹⁹Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹⁰⁰Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹⁰¹Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹⁰²Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹⁰³Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹⁰⁴Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹⁰⁵Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹⁰⁶Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹⁰⁷Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹⁰⁸Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹⁰⁹Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹¹⁰Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹¹¹Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹¹²Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹¹³Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹¹⁴Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹¹⁵Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹¹⁶Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹¹⁷Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹¹⁸Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹¹⁹Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

¹²⁰Ἀναμύνημι, εως, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμύνω, remaneo.

μείνας, conjugii expertes, *Id. Aed. Tyr.* 1505.
Ἀνανδρός, ὁ τεκνύσας, *Id. Trach.* 308. Ex α priv. et ἀνδρ., vir. Hinc
Ἀνανδρός, ὦ, f. ὄσω, ignavum reddo, eviro.
Ἀνανδρός, adv. non viriliter, ignave.
Ἀνανδρῶντος, α, ἡ, viduata, marito orbata. *Εὐναῖς ἀνανδρῶντος τεύχεσθαι*, *Soph. Trach.* 109.
Ἀνανεύω, f. ἄσω, renovo, instauro; ἀνανεύομαι, mutuo me in novam formam. *Ἀνανεύειν σωτῶν αἰδῖ*, *Aristoph. Ran.* 602.
Ἀνανέω, recenseo; (2) distribuo. *Ἀνανεῖται τοῦ μητρός τὰς μητέρας*, *Herodot.* quæ lectio suspecta est.
Ἀνανεύομαι, renovari, præs. inf. pass. contr. pro ἀνανεοῦμαι. Ab
Ἀνανεύω, ὦ, fut. ὄσω, renovo, instauro; (2) percontor quid sit novi de aliquo, vel de aliqua re. (2) πρὶν ἡμῶς ἀνανεώσασθαι λόγους, priusquam didicerim quid vobis interea contigerit novi, *Soph. Trach.* 396: vel, priusquam novos tecum instaure sermones de Herculis rebus (quod rectus). *Ἀνανεώσασθαι τὰς ξενίας, τὴν ἀρχὴν, τὴν μαχρὴν*. *Ἀνανεῖσθαι δὲ τῶν πνεύματι τῶ νοῦς ὑμῶν*, *Ephes.* 4, 23. *Τὴν ἐνομίαν τὴν ἐπὶ τῆς πατρίδος ἀνανεώσασθαι*, renovata lege patria, *Joseph. Maccab.* 18.
Ἀνάετος, α, ὁ ἔξ ἡ, remissionis expers, qui non remittitur. Ex α priv. et ἄνετος.
Ἀνανεύω, a. 1. inf. act. verbi ἀνανεύω.
Ἀνάνευσις, εως, ἡ, recusatio, repulsa; (2) rejectio capitis et oculorum; (3) requies a malis, ac liberatio.
Ἀνανεύω, fut. ὄσω, renovo, abnuo, nutu veto; (2) suspicio, oculos et caput attollo; (3) emergo; (4) respiro ab ærumnis. *Ἀνὰ δ' ὀφρύσι νύον ἐκάσθι*, *Odys.* 9, 468.
Ἀνανεύσις, εως, ἡ, renovatio, instauratio, regenerationio. Ab ἀνανεύω, renovo.
Ἀνανεωτικός, ἡ, ὁ, epith. sacrificii, apud *Jos.* quod fit ad instaurandam memoriam et gratiam beneficiorum superiorum, *Ern.*
Ἀνανηπιύομαι, reperasco.
Ἀνανηπιόομαι, idem quod ἀνανηπιεύομαι, *Gaz.*
Ἀνανήφω, f. ψω, ad sobrietatem redeo ab ebrietate; (2) respicio; (3) cum ex, liberor ab aliquo malo, expedit me e malo; item (4) desino. *Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τῷ διαβόλῃ παγίδος*, *2 Tim.* 2, 26.
Ἀνανήχθω, f. ἔρω, enato, emergo; (2) recere et calamitate.
Ἀνανθῖω, ὦ, fut. ἥσω, refloresco. Ab
Ἀναθῖς, εως, ὁ ἔξ ἡ, flore carens; (2) infirmus. Ex α priv. et ἀνθος, flos.
Ἀνάγιος, α, ὁ ἔξ ἡ, macore carens; (2) innocuus, innoxius; (3) superbus. (*Dor.* pro ἀνίγιος, effrenis, superbus. Ex α et ἡνία, *Steph.*) Ex α priv. et ἡνία, macor. Hinc
Ἀναγιός, adv. sine dolore et molestia.
Ἀναγορῇ, ἡς, ἡ, distributio; (2) iterata recensio. Ab ἀναγορεύω, distribuo.
Ἀνανοῖω, ὦ, fut. ἥσω, in morbum recido.
Ἀναντα, τὰ, acclivia: adv. sursum, in arduum, adverse.
Ἀναντῶνιστος, α, ὁ ἔξ ἡ, cui nullus est æmulus, unde pro invicto. Ex α priv. et ἀνταγωνίζομαι, depugno.
Ἀναντῶδοτος, α, τὸ, ubi consequens in oratione omittitur. Ex α priv. et ἀνταποδίδωμι, reddo debitum.
Ἀνάπτης, εως, ὁ ἔξ ἡ, acclivis, arduus, sursum tendens; (2) difficilis. Ex α priv. et ἀνάψω.
Ἀναπτήσσω, α, ὁ ἔξ ἡ, contra quem non ausit aliquis oculos aperire, vel attollere. Ex α priv. et ἀντιέπλω, contra adspicio.
Ἀναπτήκτος, α, ὁ ἔξ ἡ, quem contra dici non potest. Ex α priv. et ἀντιλέκτος.
Ἀναπτήκτως, adv. citra controversiam.
Ἀναπτήρῃς, α, ὁ ἔξ ἡ, quem contra dici nequit. Ex α priv. et ἀντιρῇς.
Ἀναπτήρῃς, adv. citra controversiam.
Ἀναπτήρῃς, α, ὁ ἔξ ἡ, cui nihil responderetur, aut carens alternatione cantus; (2) quem contra dici non potest. Ex α priv. et ἀντιφώνω, respondeo.
Ἀναπτήλῃ, haurio, ut simplex.

Ἀνάπυα, inutiliter, *Dor.* pro ἀνήπυα.
Ἀ' NAE, ακτος, ὁ rex, ἡ, regina; ab ἄκος, quod medelam significat, testibus *Plutarcho* et *Eustathio*; (2) herus, dominus; (3) nomen diis commune, *Eurip. Iphig. in Aul.* 739.
Ἀναζή, κόπης, remex, *Id. Cycl.* 86.
Ἀναζα, regnavi, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἡναζα, a verbo ἀνάσσω, regno.
Ἀναζαῖνα, f. αὐῶ, rursum carmino; (2) iterum discerpo, lacerō. *Ἀναζαίνεσθαι*, recrudescere, de dissidio, *Polyb.*
Ἀναζηραῖνα, f. αὐῶ, siccio. Hinc
Ἀναζηραῖναι, εως, ἡ, exsiccatio.
Ἀναζιδάω, ας, ἡ, munera et terra submitto. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, submitto, et δῶρον, munus; vel principatum tenens in liberalitate munus largiendorum. Ab ἀνάσσω, *Ern.*
Ἀναζισπᾶν, ὦ, fut. ἥσω, indigna patior; (2) indignitate rei commoveo, irascor, &c. Ex ἀνάζω et πᾶσχω.
Ἀναζισπᾶν, idem et ex iisdem.
Ἀναζισπᾶν, a. 2. part. act. f. g. verbi ἀναζισπᾶν, pro ἀναζισπᾶν.
Ἀναζισπᾶν, ας, ἡ, indignitas, cum quis indigna patitur, aut injuriarum indignitatem queritur, *Ern.*
Ἀναζισ, α, ὁ ἔξ ἡ, indignus; (2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α et ἄζω.
Ἀναζισ, idem quod ἀπαζισ, *Eur.*
Ἀναζισφονίγῃ, γος, ὁ ἔξ ἡ, in cithara regnans. *Epith. hymni*, *Pind.* Ex ἀνάσσω et φονίγῃ.
Ἀναζισ, adv. indigne, immerito.
Ἀναζισ, ἴδω, ἡ, subligaculum; in plur. ἀναζισ, tibialia, braccæ. Ex ἀνὰ et ζισ.
Ἀναζισ, fut. ὤω, rado.
Ἀναπαίδεω, fut. ὤσω, rursus instituo.
Ἀνάπαις, α, ὁ, pes carminis primam et secundam syllabam breves, tertiam longam habens; (2) versus anapesticus. Ab ἀναπαῖω, repercutio.
Ἀναπαίσις, εως, αἰ, mallei fabrorum. Ab
Ἀναπαῖω, fut. αῖσω, repercutio, referio.
Ἀναπαῖω, fut. αῖσω, luctum redintegro, certamen luctæ reparo; (2) pugnam reparo, instauro.
Ἀναπαῖω, α, ὁ ἔξ ἡ, indelebilis. Ex ἀνὰ et ἀπαλείφω, deleo, delungo.
Ἀναπαῖω, ἡς, ἡ, genus salationis. Ex ἀνὰ et πάλῃ, lucta.
Ἀναπαῖω, adv. e contrario, in vice.
Ἀναπαῖω, ὦ, recurro.
Ἀναπαῖω, exsilio. *Ἀναπαῖω* ἰχθύς δὲν ἐπὶ φυλακῇ, *Il.* 692. *Poet.* pro ἀναπαῖω. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, et ἄλλομαι, salio.
Ἀναπαῖω, f. αἰώ, vibro, evibro; vibro alas, i. e. volo. *Ἀλῆσι τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀναπαῖω*, quæ per latum aerem volatis, *Eurip. Or.* 322; (2) percutio, τὰ κῶλὰ τ' ἀναπαῖω, pro ἀναπαῖω, *Aristoph. Ran.* 1486. Hinc
Ἀναπαῖω, εως, ἡ, vibratio, quassatio.
Ἀναπαῖω, seu ἀναπαῖω, ὁ, resortitio, *Pind.*
Ἀναπαῖω, f. ἄσω, mutuo sententiam, pactum irritum facio, more sc. Pariorum. Ex ἀνὰ et Παῖω, Parius.
Ἀναπαῖω, ον, imperfectus, mancus.
Ἀνάπας, ας, αἰ, Gen. αντος, ἀσης, αντος, omnis, universus. Ex ἀνὰ et πᾶς.
Ἀναπαῖω, f. ἄσω, adsperso; (2) affero, addo alicui rei; item eod. in med.
Ἀναπαῖω, idem quod ἀναπαῖω.
Ἀναπαῖω, ὦ, f. ἥσω, sursum versus gradior, adverso flumine navigo.
Ἀναπαῖω, α, ὁ ἔξ ἡ, indefatigabilis. Ex α priv. et ἀπαῖω, defutigor.
Ἀνάπαυα, ἡς, ἡ, quies, requies; (2) cessatio; (3) diversorium, locus quietis; (4) finis periodi, ap. rhetores; (5) intervallo respirandi. Ab ἀναπαύω.
Ἀνάπαυα, idem et ab eod.
Ἀνάπαυα, ὦ, τὸ, requies, intermissio a labore. Ab eod.
Ἀνάπαυα, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ἀναπαύω, α, τὸ, locus quietis, seu in quo quies capitur; (2) lituo datum signum ad castrametanda. Ab eod.

Ἀναπαυτήριον, α, τὸ, idem et ab eod.
Ἀναπαύω, f. αῖσω, sedo, do requiem seu laxationem; (2) recreo, refocillo; ἀναπαύομαι, quiesco, requiesco, cesso a re aliqua; (3) donator immunitate; (4) confero me cubitum; (5) morior, excedo e vita. *Ἀναπαύειν σωτῶν, τὸ σπᾶνμα, τὸς ἰσπᾶς τῷ βαδίζειν, ἀναπαύομαι τῶν πόνων, ἐκ καμᾶν τῷ βίῃ, mori.* *Ἀναπαύομαι με τὰ σπᾶνμα ἐν Κυρίῳ*, *Philom.* 20. *Ἀναπαύομαι τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἀπὸ πάντων ὑμῶν*, *2 Cor.* 7, 13.
Ἀναπαῖω, fut. ὤσω, persuadeo; (2) sollicito ad mutandam sententiam, ad rebellandum. *Τὰς ἀνδρας ἀναπαῖω ἐκ εἰναι θεῶς*, *Aristoph. Thesm.* 458. *Παρά τὸν νόμον ὅτως ἀναπαῖω τὰς ἀνδρας σέβειν τὸν θεόν*, *Act.* 18, 13.
Ἀνάπαις, ας, ἡ, experimentum; (2) exercitatio; (3) communis usus; (4) conatus, inceptum; (5) recensio copiarum.
Ἀναπαῖω, ὦ, fut. ὤσω, vel ὤω, iterum expior, iterum tento; (2) tento, expior.
Ἀναπαῖω, fut. ὤω, transadigo, transfigo.
Ἀνάπαις, ας, τὸ, funis quo aliquid religatur, et præsertim quo naves religantur ad litus; (2) fiducia aggrediendi aliquid. Ab ἀναπαῖω.
Ἀναπαῖω, α, ὁ ἔξ ἡ, persuasivus, aptus ad persuadendum. Ab eod.
Ἀνάπαις, α, ὁ ἔξ ἡ, qui in aliam opinionem impellitur. Ab eod.
Ἀναπαῖω, f. ἄσω, iterum numero, repeto; (2) animo verso, præterita repeto, rumino; *Ὡςπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπαῖωμαι τὴν παρ' ἡμῶν εὐδαιμονίαν*, *Luc.* *Ἀναπαῖωμαι φρενὶ πενήνῃ*, *Lycurg.* 9.
Ἀναπαῖω, fut. ψω, remitto; (2) emitto; (3) sursum mitto; (4) exhalo, exhalando sursum mitto. *Ἀναπαῖωμαι χρέματα, τὶ ἐκ τινος, δυσαδίαν.* *Ἐπὶ δὲ τοῖς τοῖς ἀνέστην ἐξόν*, *Aristoph. Thesm.* 1054.
Ἀναπαῖω, completa sunt, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναπαῖω, compleo.
Ἀναπαῖω, apertus, part. perf. pass. per Syncop. pro ἀναπαῖω. Ab ἀναπαῖω.
Ἀναπαῖω, fut. ψω, iterum coquo, recoquo.
Ἀναπαῖω, qui discubuit, part. perf. act. v. ἀναπαῖω, pro ἀναπαῖω.
Ἀνάπαις, accumbere, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi ἀναπαῖω, pro ἀναπαῖω.
Ἀναπαῖω, discumbere, a. 2. inf. act. v. ejusd.
Ἀναπαῖω, f. ἄσω, idem quod
Ἀναπαῖω, expando, explico; (2) aperio; (3) laxo. *Ἀναπαῖω ἰστία λευκά, τὰς θύρας, τὸ συζῆκος τῶν πόνων.* *Ἦν ἄπαις ἀναπαῖω τὰ ὄπτα*, *Luc.* *Ἀνὰ δ' ἰστία λευκά σπᾶνμα*, *Odys.* 10, 506. Ex ἀνὰ et σπᾶν, rando.
Ἀναπαῖω, idem et ex iisdem.
Ἀναπαῖω, ὦ, f. ἄσω, idem et ex iisdem.
Ἀναπαῖω, f. ἀνιπῆσθαι, in altum evolo.
Ἀναπαῖω, f. ψω, recoquo.
Ἀναπαῖω, visus sum, 1. sing. perf. indic. med. verbi ἀναπαῖω, exhibeo.
Ἀναπαῖω, f. ἄσω, emitto in modum fontis et scaturiginis.
Ἀναπαῖω, fut. ἥω, suffigo, suspendo. *Πῶσαι κεφαλὴν ἀναπαῖωταισι*, *Il.* 18, 177.
Ἀναπαῖω, ὦ, f. ἥσω, subsilio, sursum salio; (2) prosilio, exsilio; (3) resilio, retrorsum salio. *Ἀναπαῖω ἐπὶ τὸν ἵππον, πρὸς τὸν πάππον, ἐκ μέσων.* *Ἐπὶ τὴν κατὰ τὸν εὐδὲ ἀνιπῆσθαι*, *Aristoph. Ran.* 575. Hinc
Ἀναπαῖω, εως, ἡ, exsultatio, procursio.
Ἀναπαῖω, f. ὤω, fuso circumactio recolligo.
Ἀναπαῖω, ας, ἡ, mutilatio, læsio, membri alicujus vitium, seu vitatio. Ab
Ἀνάπαις, α, ὁ ἔξ ἡ, mutilus, quovis corporis membro mancus, ut cæcus, claudus, &c. Hinc
Ἀναπαῖω, ὦ, f. ὤω, mutilo, mutilum reddo.
Ἀναπαῖω, f. ὤω, scaturio, erumpo e scaturigine.
Ἀναπαῖω, f. ὤω, iterum vel sursum retrove premo. *Ἀναπαῖω φλίγμονας*, *Arct.*
Ἀναπαῖω, perferre, præs. inf. act. verbi
Ἀναπαῖω.

¹Αναπίμπλημι, f. ἴσω, repleo, impleo. ²Αναπιμπλησύν τινα φέβω, φιλικὴν ἀπεισίαν.
³Αναπίνω, absorbeo, resorbeo, Hippocr.
⁴Αναπιστρέφω, f. ἴσω, revendo, emptum vendo.
⁵Αναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo; (2) accumbo ad mensam; (3) supinus sum; (4) animo concido, animum abjicio; (5) frigeo, remissus sum; (6) pœnitentia ducor, sententiam muto. ⁷Αναπίπτειν ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς γῆς, παρὰ τινα. Νικώμενοι ἐπ' ἰλά-
⁸χισιν ἀναπίπτουσι, Thuc. ⁹Ἄλλ' ὅταν κληθῆς, παροῦσιν ἀνάπυσιν εἰς τὸν ὄχλον τότε, Luc. 14, 10.
¹⁰Αναπιστεύω, f. εὔσω, confido, spero, bono animo esse incipio.
¹¹Αναπιπνέμεν, præf. inf. act. Dor. et Ion. pro ἀναπνέμεναι, ab ἀναπνέμῃ pro ἀναπνέω, supinus jacio.
¹²Αναπίννῃμι, expando, explico. Ab ἀνὰ et πίνω, rapido.
¹³Αναπλάκνῃς, on. Poet. pro ἀναμπλάκνῃς, Soph.
¹⁴Αναπλάσσαντες, qui formare, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ἀναπλάσσω, formo, fungo.
¹⁵Ανάπλῃς, εἰς, ἡ, fictio seu formatio de integro, ut restituito membri fracti in integrum; (2) regeneratio.
¹⁶Ανάπλασμα, ἄτος, τὸ, figmentum, id quod fictum est; (2) mendacium, commentum.
¹⁷Αναπλάσμος, ὤ, ὁ, qu. dic. refictio, reformatio; (2) fictio, formatio de integro; fictio, seu ipsa fingendi actio; (3) fictio rerum quæ non sunt aut esse possunt. Ab
¹⁸Αναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, denuo fungo, reformo; (2) fungo, comminor, imaginor apud me, quæ non sunt. ¹⁹Ἀναπλάσσειν τὴν οἰκίαν, τι εἰς τροχίσκους.
²⁰Αναπλέκοντι, implicanti, 3. plur. præf. ind. act. Dor. pro ἀναπλέκοναι. Ab
²¹Αναπλέω, f. ζω, implico, innecto; (2) redimio.
²²Αναπλεύσασθαι, f. 1. inf. med. verbi ἀναπλέω.
²³Αναπλεύω, f. εὔσω, provehor in altum, e portu solvo; (2) navigo; (3) ἀναπλεύσασθαι, dicuntur v. gr. flumina, in quibus naves commeant. ²⁴Ἐς Τροίην νῆσιν ἀναπλεύσασθαι ἔμμελλαν, Il. 11, 21.
²⁵Ἀνάπλεως, ὤ, ὁ, ἡ, plenus, refertus.
²⁶Αναπλήω, f. ἴσω, impleo, expleo. ²⁷Αναπλήθῃν τινα τινος. Κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλονται, Il. 8, 35.
²⁸Αναπλημευρέω, ὤ, f. ἴσω, redundo, exundo.
²⁹Αναπληρώω, ὤ, f. ὥσω, expleo, suppleo, impleo. Τὰ ὁρῶν ὑψίστημα ὅτι ἀνπλήρωσαν, I Cor. 16, 17. Καὶ ἀναπληρῶνται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεῖα, Matt. 13, 14. Hinc
³⁰Αναπλήρωμα, ἄτος, τὸ, supplementum, explementum.
³¹Αναπληρωματικὸς, ἡ, ὄν, expletivus, explendi vim habens, explendo aptus.
³²Αναπλήρωσις, εἰς, ἡ, expletio.
³³Αναπλήσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπλήσῃ. Unde
³⁴Αναπληστικός, ἡ, ὄν, expletivus.
³⁵Ἀνάπλος, contr. usitatus ἀνάπλες, u, ὁ, evectio e portu; (2) remigatio navalis.
³⁶Αναπλόω, ὤ, f. ὥσω, expando, explico.
³⁷Αναπλόω, f. ὑψώ, eluo. Hinc
³⁸Ἀνάπλους, εἰς, ἡ, ablutio, elotio.
³⁹Αναπλόω, f. ὥσω, idem quod ἀναπλέω.
⁴⁰Αναπνέειν, præf. inf. act. verbi ἀναπνέω.
⁴¹Αναπνέω, Poet. pro ἀναπνέω.
⁴²Ἀνάπνευσις, εἰς, ἡ, respiratio; (2) recreatio, relaxatio. Ab ἀναπνέω.
⁴³Ἀναπνευστικός, ἡ, ὄν, vi respirandi præditus, respiratio serviens. Ab eod.
⁴⁴Ἀνάπνευστος, u, ὁ, ἡ, qui respirare non potest; (2) exanimis; (3) flatus venti carens. Ex a pleon. et ἀπνευστος.
⁴⁵Ἀναπνέω, f. εὔσω, respiro; (2) recreor, relaxor animo; (3) desidero, adspiro ad ali-
⁴⁶quid. ⁴⁷Ἀνέπνευσε τῆς νόσας, Soph. Aj. 274.
⁴⁸Ἀναπνεύσωνσι δ' ἀεθίοι υἱες Ἀχαιῶν, Il. 11, 799. Hinc
⁴⁹Ἀναπνοή, ἡς, ἡ, respiratio; (2) relaxatio animi.

⁵⁰Αναπίβλητος, u, ὁ, ἡ, non rejiciendus, non contemnendus, qui amitti vel rejici non potest. Ex a priv. et ἀποβάλλω.
⁵¹Αναπύγχατος, u, ὁ, ἡ, a publicano non recens nec scriptus. Ex a priv. et ἀπογράφω.
⁵²Αναπύδικτος, u, ὁ, ἡ, improbabilis, qui demonstrari aut probari nequit. Ex a priv. et ἀπύδικτος.
⁵³Αναπύδικτος, adv. sine probatione vel demonstratione.
⁵⁴Αναπύδικτος, u, ὁ, ἡ, non recipiendus. Ex a priv. et ἀπύδικτος, recipio.
⁵⁵Αναπύδω, f. ἴσω, retrocedo, pedem refero; (2) revoco, retro ago; (3) diligenter perpendo, excutio, volvo rem revolveque animo. ⁵⁶Ἀναπύδω, εἰς τὰ ὅπια τὰ γραμμάτια. Hinc
⁵⁷Αναπύδωσις, εἰς, ἡ, remeatio, retrocessio in pedem.
⁵⁸Αναπύδωσις, ὤ, ὁ, diligens inquisitio; (2) regressus, retrogradus motus; (3) resolutio.
⁵⁹Αναπύδωσις, ἡ, remeatio, retrocessio. Scholia Triclinii ad Soph. Electr. 142. [Sed vid. ἀναπύδωσις.]
⁶⁰Αναπύδωτος, u, ὁ, ἡ, non redditus; (2) non reddendus, gratuitus; (3) cui deest pars altera necessaria superiori respondens, Ern.
⁶¹Ex a priv. et ἀπύδωμι.
⁶²Αναπύδωτος, u, ὁ, ἡ, inevitabilis. Ex a priv. et ἀπύδωμι, effugio.
⁶³Αναπύκω, f. ἴσω, vario, orno. Schol. Pindari ad Ol. 10, 114.
⁶⁴Ἀνάπυνος, u, ὁ, ἡ, non redemptus pretio, gratuitus. Ex a priv. et ἀπυνος.
⁶⁵Αναπύνης, adv. gratis. Eustath. ad Il. a. p. 56, l. 39.
⁶⁶Αναπύνης, u, ὁ, ἡ, cui non respondetur, seu cui responsum non est, qui non respondet. Ex a priv. et ἀποπύνομαι.
⁶⁷Αναπύνης, u, ὁ, ἡ, jejunus; (2) vacans voluptate; (3) quo frui non licet. Ex a priv. et ἀπύνης, fruor.
⁶⁸Αναπύνης, bellum infero, cieo, in bellum conjicio. Κρίντος δὲ πάλιν τῷ ἀναπύνης, Strab. 17.
⁶⁹Αναπύνης, ὤ, f. ἴσω, revoco in animum, instauro rem abolitam memoria hominum, in animo volvo; (2) rumino (de brutis). Δὲ ταῦτα βέβαια ἔτρεψεν ἀναπύνης μ' ἔπει; re-
⁷⁰petere, Soph. Phil. 1267.
⁷¹Αναπύνης, εἰς, ἡ, ipsa actio revolvendi in animum, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. Ab ἀναπύνης.
⁷²Αναπύνης, ὤ, ὄν, revolvendi facultatem habens. Ab eod.
⁷³Αναπύνης, aro; (2) celeberrime carmine vel oratione, ap. Pind. proprie instauro. (2) Ἀφροδίτης ἄρεαν ἡ χαρίτων ἀναπύνης, Pind. Pyth. 6, 1.
⁷⁴Αναπύνης, u, ὁ, ἡ, inexcusabilis; (2) non defensus. Ex a priv. et ἀπύνης, excuso.
⁷⁵Αναπύνης, u, ὁ, ἡ, non absolutus; (2) indissolubilis; (3) non dimissus. Ex a priv. et ἀπύνης, solvo.
⁷⁶Αναπύνης, ἡς, ἡ, sursum missio; (2) effusio, recogitatio, revolutio rei in animum. Ex ἀνὰ et πύνης, mitto.
⁷⁷Αναπύνης, u, ὁ, ἡ, qui remittitur, aut remitti potest.
⁷⁸Αναπύνης, ἡ, ὄν, qui mittit, ducit ad superos.
⁷⁹Αναπύνης, u, ὁ, ἡ, illotus. Ex a priv. et ἀπύνης, abluo.
⁸⁰Αναπύνης, procedo, in locum editiorem imprimis.
⁸¹Αναπύνης, inextinctus, semper lucens vel ardens. Ex a priv. et ἀπύνης.
⁸²Αναπύνης, ἡ, impedimentum, V. L.
⁸³Αναπύνης, u, ὁ, ἡ, qui non descivit a fide, vel desciscere nequit. Ex a priv. et ἀπύνης, deficio.
⁸⁴Αναπύνης, avolo.
⁸⁵Αναπύνης, ὤ, ὁ, lamentatio cum imploratione divini auxilii, Greg.; (2) divini numinis imploratio.
⁸⁶Αναπύνης, u, ὁ, ἡ, qui detergi aut ex-

cuti, depelli nequit; (2) indelebilis. Ex a priv. et ἀποπύνης.
⁸⁷Ἀναπύνης, ἡ, exactio.
⁸⁸Αναπύνης, εἰς, ἡ, qu. dic. revenditio, iterata venditio. Ab ἀναπύνης, revendo. Unde
⁸⁹Ἀναπύνης, u, ὁ, qui sibi vendita revendit.
⁹⁰Ἀναπύνης, vel ἀναπύνης, f. ἄξω, exigo, re-
⁹¹posco, recuperō. ⁹²Ἀναπύνης τὰ χρήματα. Διὰ δύο ὑποσχίσεις τὴν μὴν βυλόμενος ἀναπύνης, τὴν δὲ αὐτὸς ἀποδύνης, Thuc.
⁹³Ἀναπύνης, legatos mitto; (2) alteram legationem oboeo.
⁹⁴Ἀναπύνης, f. ἴσω, incendo, inflammo; (2) cum gemitu effundo, Il. 9, 433; (3) de vento vela implente, Ern.
⁹⁵Ἀναπύνης, frendeo, Nic.
⁹⁶Ἀναπύνης, incipio cantum, in Phavorino, 16, 2.
⁹⁷Ἀναπύνης, u, ὁ, ἡ, inoffensus, qui non offendit. Ex a priv. et ἀπύνης.
⁹⁸Ἀναπύνης, a. 2. inf. med. v. ἀνίσταμαι.
⁹⁹Ἀναπύνης, animum addere, præf. inf. act. con-
¹⁰⁰tract. pro ἀναπύνης. Ab
¹⁰¹Ἀναπύνης, ὤ, f. ὥσω, pennis seu alis instruo; (2) excito, instigo, animum addo, in spem præsertim levem et temerariam ergo; (3) suspensum teneo. (2) ἄγγελος ἀνισπύνης δαναϊδῶν πόλιν, Eurip. Or. 874. (3) ὡς φέβος μ' ἀναπύνης, Id. Suppl. 89. Ἀναπύνης (δύ) πᾶν τὸ σῶμα, totum corpus extollere, Aristoph. Lys. 669. Ex ἀνὰ et πύνης, ala.
¹⁰²Ἀναπύνης, sursum volo.
¹⁰³Ἀναπύνης, a. 2. inf. act. verbi præf.
¹⁰⁴Ἀναπύνης, ὡ, ὄν, incendiarii vim habens, V. L. Ab ἀπύνης.
¹⁰⁵Ἀναπύνης, ὤμαι, consternor, pavefio, per-
¹⁰⁶terreo; ἀναπύνης, spe erigor et animo, perf. pass.
¹⁰⁷Ἀναπύνης, concito, amore incendo, Θέρας ἀναπύνης ἐπὶ πόλιν, Orpian. Cyneg. 11, 425.
¹⁰⁸Ἀναπύνης, Ion. pro ἀναπύνης. Ab ἀπύνης.
¹⁰⁹Ἀναπύνης, u, ὁ, ἡ, intactus; (2) suspensus et nexus per fibulam. Epith. vestis. Ex a priv. et ἀπύνης, tangō.
¹¹⁰Ἀναπύνης, a. 1. part. act. verbi ἀναπύνης.
¹¹¹Ἀναπύνης, εἰς, ἡ, expansio, apertio; (2) explicatio, explanatio. Ab
¹¹²Ἀναπύνης, f. ζω, expando, explico, ut ves-
¹¹³tem, telam; (2) aperio, ut librum; (3) explano, expono; (4) patefacio, revelo; (5) rumino (de brutis); (5) μήλοισιν ἀναπύνης, ἴσα φορῶν, cibum ruminat ad instar ovium, Orpian. Halieut. 1, 137. Ἀναπύνης ἔν, ἀναπύνης, μερμυρίζεται, Suidas in Σαόρος. Ἀναπύνης τὸ βιβλίον, Luc. 4, 17. τὰς χεῖρας, προβλήματα. Οὐδὲ πᾶν ἀναπύνης πρίνι πρὸς φῶς, Soph. El. 641. Hinc
¹¹⁴Ἀναπύνης, ἡς, ἡ, explanatio, expositio. Ἐλίσ-
¹¹⁵τ' ἀναπύνης, solisque exortus, Eurip. Hipp. 601.
¹¹⁶Ἀναπύνης, u, ὁ, ἡ, qui aperiri potest; (2) apertus; (3) explicatus.
¹¹⁷Ἀναπύνης, f. ὥσω, expspo, expuendo ejicio; Gl. V. sputo; (2) despuo, conspuo; (3) contemno.
¹¹⁸Ἀναπύνης, f. ψω, ligo, religo, suspendo ad; (2) circumpono, appono; ἀναπύνης, induo.
¹¹⁹Ἀναπύνης, τί τινα, αὐτῷ τὴν χάριν.
¹²⁰Ἀναπύνης, f. ψω, p. ἀνέφα, p. pass. ἀνέφα, ac-
¹²¹cendo, incendo. Metaph. suscito, stimulo, impello. Ἀναπύνης ἔλιν, πρᾶν. Ἐγὼ δ' ἐπὶ σοὶ πυρὸς ἀνέφα φῶς ὑμέτερον ἐν γάμοις, Eur. Ph. 346. Νέφος οἰμωγῆς ὡς τὰς ἀνέφα μείζονι θυμῷ, Id. Med. 107. Ἦν ἀνέφα (τὸ σῶς), Luc. 12, 49.
¹²²Ἀναπύνης, εἰς, ἡ, decubitio, accubitio; (2) resupinatio; (3) animi remissio, consilio-
¹²³rum vel captorum mutatio, spei conversio, Ern. Ab ἀναπύνης.
¹²⁴Ἀναπύνης, interrogor, percunctor. Hinc
¹²⁵Ἀναπύνης, u, ὁ, ἡ, pervulgatus, passim audi-
¹²⁶tus, omnibus notus.
¹²⁷Ἀναπύνης, ὤ, f. ὥσω, accendo, inflammo.
¹²⁸Ἀναπύνης, incendo.

Ἀναπωλῶ, *ω, f. ἴσω*, rursus vendo, revendo.
Ἀνάπτωσις, *εως, ἥ*, discensus et reciprocatio maris, Ἄλλὰ Ζηνὸς τέχνῃσι ἀνάπτωσις ἐλαίφῃος ἄντλον ἱλῖν, rescriptum esse statim undarum colluviem, Pindar. Olymp. 9, 77.
Ἀνάπτωσις, *εως, ἥ*, discensus et reciprocatio maris; quasi ἀνάπτωσις, quia resorbetur. Reperitur et ἀνάπτωσις. Frequentius ἀμπωτις, quod vide.
Ἀναρᾶζω, fut. *ίω*, convalesco, ex morbo recreor.
Ἀναραιοικῶς, qui sustulit, perf. part. act. Att. pro ἀνηρηκώς, a verbo ἀναίρειν, tollō.
Ἀναρᾶμαι, *άμαι*, dinas revoco, rescero, votum factum revoco. Ex *ἀνὰ* et ἀράματα precor.
Ἀνάρεβλος, *ον*, discalceatus.
Ἀνάργηρος, *ε, ὁ* ἢ *ἥ*, argenteo carens, pecunia destitutus; (2) qui largitionibus non corrumpitur; (3) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis sanans. Ex *α* priv. et ἀργηρος.
Ἀνάροδτος, *ε, ὁ* ἢ *ἥ*, non irrigatus, siccus. Ex *α* priv. et ἀρόδω, irrigo.
Ἀναρῶβια, *ἥ*, articulum seu artuum debilitas. Ab ἀναρῶρος, Steph.
Ἀναρῶρος, *ε, ὁ* ἢ *ἥ*, inarticulatus, articulis carens. Ex *α* priv. et ἀρόρον, articulus.
Ἀναρῶμίω, *ώ, f. ἴσω*, enumero, dinumero; recognosco. Gl. V. ἀναρῶμι, renumerat.
Ἀναρῶμις, *εως, ὁ* ἢ *ἥ*, innumerabilis; (2) immensus; (3) imperitus numerorum, Eur. Hel. 1695. Ab *α* priv. et
Ἀράδιμος, *ε, ὁ* ἢ *ἥ*, innumerus; (2) qui in nullo numero est, vilis.
Ἀναῖσις, *ών*, non praeديو; unde ἀνηρησικῶς, impransus, perf. pass. part. Ab ἀνάισος.
Ἀναίσις, *εως, ἥ*, abstinentia a prandio.
Ἀναίσις, *ἥ*, ἴdem.
Ἀναίσις, *εως, ὁ* ἢ *ἥ*, impransus.
Ἀνάισος, *ε, ὁ* ἢ *ἥ*, impransus, non pransus; (2) prandio carens. Ex *α* priv. et ἀίσιον.
ἈΝΑΡΙΤΗΣ, *ε, ὁ*, piscis e concharum genere.
Ἀναρυστροφος, *ε, ὁ* ἢ *ἥ*, nutrens vel alens anaritas. Ex ἀναρῖς et τροφῶ.
Ἀναρτος, *ε, ὁ* ἢ *ἥ*, nullius imperio subjectus; (2) ei non parens in cuius autoritate est; (3) non ortus, principio carens. Ex *α* priv. et ἀρχω, vel ἀρχομαι, incipio.
Ἀναρῆδης, *ε, ὁ* ἢ *ἥ*, non idoneus, inconvenientis et incongruens. Ex *α* priv. et ἀρῆδω.
Ἀναρῆδως, adv. non convenienter.
Ἀναρῆζω, *f. ἴω*, adapto, copulo. Περὶ ἐν τῇ τῇ περὶ ἐν τῇ ἀναρῆζωσι, Dion.
Ἀναρῆσις, *ών*, non congruo, non quadro.
Ἀναρῆσις, *ας, ἥ*, incongruentia, inconvenientia; (2) ineptia. Ab
Ἀνάρῆσις, *ε, ὁ* ἢ *ἥ*, haud incongruens, inconvenientis, non quadrans, non habilis, incompositus, ineptus, Ph. ἀνάρῆσις, absonum, absurdum. Ex *α* priv. et ἀρῆσις, ὁρῖσις.
Ἀναρῆσις, adv. incongrue, inconvenienter, inepte.
Ἀναρῆσις, idem quod ἀναρῆσις.
Ἀναρῆσις, adv. cum impetu, vi, revulsione. Καὶ τὸτ' ἀναρῆσις ὁλοῦ Βορέα Δύελλα, tunc Boreae perniciosa procella cum impetu, Apoll. Rhod. 4, 1232. Ab
Ἀναρῆσις, *f. ἴω*, sursum rapio, abripio; (2) subito et medio tollo; (3) ad penam rapio; (4) sede sua revello, v. ἀναρῆσις, 3. (5) diripio; (6) vi opprimo. Ἀναρῆσις ἐπὶ Στάς· πρὸ ἄρας, morte praeprertus. Ἀλλὰ μιν αὐτὶς ἀναρῆσις Δύελλα, Odys. 23, 316.
Ἀναρῆσις, a. l. part. act.
Ἀναρῆσις, *ε, ὁ* ἢ *ἥ*, homines devorans.
Ἀναρῆσις, *ε, ὁ* ἢ *ἥ*, abreptus, sursum raptus; (2) repente raptus; (3) et sedibus suis emotus, et alio migrare coactus; (4) oppressus. Gl. V. abreptitius.
Ἀναρῆσις, *f. 2. inf. pass. v. ἀναρῆσις*.
Ἀναρῆσις, qui sustulit, perf. part. act. Ion. pro ἀνηρηκώς, a verbo ἀναίρειν, tollō.

¹ Ἀναρράπτω, f. ψα, resarcio, reconcinno; (2) consuo, consarcino.

² Ἀναρρᾶν, f. ψα, rhapsodi more decanto.

³ Ἀναρρῖν, f. εὔσω, refluxo; (2) sursum fluo.

⁴ Ἀναρρήννυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrum-
po, defringo, effringo, disturbo; Ἀναρρήννυ-
μαι, diffingor; (2) erumpo; (3) confero
se, pugnam; Ἀναρρήνγη, erupit, a. 2. ἀνερρή-
γῃς, passus, patens, Gl. V. Τίς τις ἀναρ-
ρήγας, Il. 7, 461.

⁵ Ἀναρρήννυμι, idem.

⁶ Ἀναρρήκτως, adv. sine disruptione, ita ut ef-
fringi, perumpi nequeat; pro simpliciter
ἀρήκτως, vel pro ἀναρρήκτως, Ern. Συνομι-
σάμεν, ὅπως ἀναρρήκτως ἔχη, rata sint, Aristoph.
Lys. 182.

⁷ Ἀναρρήμα, ἄτος, τὸ, edictum praconis voce
enunciatum. Ex ἀνὰ et ῥῆμα, dico.

⁸ Ἀναρρήξην, f. l. inf. act. v. ἀναρρήσσω.

⁹ Ἀναρρήξεις, εὖς, ἥ, disruptio, discissio. Ex ἀνὰ
et ῥήνυμι, rumpo.

¹⁰ Ἀναρρήσις, εὖς, ἥ, renunciatio, creatio, pro-
clamatio; (2) refutatio. Ex ἀνὰ et ῥῆμα,
dico.

¹¹ Ἀναρρήττω, et ἀναρρήσσω, idem quod ἀναρ-
ρήννυμι.

¹² Ἀναρρήν, α, τὸ, per nares rediens. Ex ἀνὰ
et ῥιν, nasus.

¹³ Ἀναρρήτιζω, f. ἴσω, ignem extinctum flatu re-
suscito; (2) accendo, suscito, exsuscito.

¹⁴ Ἀναρρήτιζεν πύλεμον, Chrys.

¹⁵ Ἀναρρήστω, f. ἴσω, sursum, seu in altum,
jacio, sublimē jactor; (2) temere et pre-
cipitanter adeo periculum, in aleam do;
(3) adeo, suscipio; (4) pōnitet me, tuto
consilium. Ἀναρρήστων τὸν κίνδυνον, μάχην,
κῦβον. Ἀναρρήστων ἅλα πηδῶ, remis percutere,
Odys. 7, 328.

¹⁶ Ἀναρρήτω, f. ψα, idem. Gl. V. subacto, jacto.

¹⁷ Ἀναρρήζομαι, ὤμαι, f. χήσομαι, manibus et
pedibus in altum enitor. Ex ἀνὰ et ἀρρῖ-
ζομαι, vel potius ab antiquo ῥίγω, unde
Lat. rego, arriigo, erigo, et similia, Ern.

¹⁸ Ἀναρρήζομαι, idem et ex iisdem.

¹⁹ Ἀναρρήζοις, actio enitendi in murum pedibus
et manibus, Porphyrg. de Prosodia, in Ane-
cdotis Græcis, 2, 114.

²⁰ Ἀναρρήψις, εὖς, ἥ, ipsa actio sursum jaciendi.

²¹ Ἀναρρῖας, ας, ἥ, refluxus undarum. Ex ἀνὰ
et ῥῖα, fluo.

²² Ἀναρρῖόωμαι, ᾧ, f. ἴσω, resorbeo, absorbeo cum
magno stridore, Odys. 12, 104. Hinc

²³ Ἀναρρῖόθενσις, εὖς, ἥ, absorptio.

²⁴ Ἀναρρῖστιά, ας, ἥ, motus versus superiores
partes. Ab

²⁵ Ἀναρρῖστος, ε, ὃ, ἥ, sursum vergens; (2) re-
trocedens, retro fugiens. Ex ἀνὰ et ῥίστω.

²⁶ Ἀναρρῖς, α, refluxus. Ex ἀνὰ et ῥῖς.

²⁷ Ἀναρρῖόφω, vel ἀναρρῖόφει, ᾧ, f. ἴσω, resorbeo,
absorbeo. Ex ἀνὰ et ῥόφει, sorbeo.

²⁸ Ἀναρρῖόφισις, εὖς, ἥ, resorptio, absorptio.

²⁹ Ἀναρρῖόχέω, cum strepitu retroruo (de fluctu).

³⁰ Ἀναρρῖσις, εὖς, ἥ, redemptio; (2) sacrificium;
(3) libertatis recuperatio. Ab

³¹ Ἀναρρῖν, f. ὥσω, redimo, libero captivum; (2)
reparo, resarcio; (3) mactō, sacrifico.

³² Ἀναρρῖῶγας, ἀπέρτος, perfect. part. med. Ion.
pro ἀνερρῖῶγας, a verbo ἀναρρήννυμι, aperio.

³³ Ἀναρρῖῶνται, vel ἀναρρῖν, f. ὥσω, robur pristinum
reddo; ἀναρρῖῶνται, convalescit, Ph.

³⁴ Ἀναρρῖῶνται, nom. plur. a. l. part. pass.

³⁵ Ἀναρρῖσσις, εὖς, ἥ, confirmatio, convalescentia.

³⁶ Ἀναρρῖσις, α, ὃ, implacabilis; (2) intolerabilis;
(3) improbus, sceleratus, qu. male congru-
ens civili civitate, Ern.; (4) illatabilis;
(5) hostis. (2) ἀνάγρια πρίγματα ἔξη πιπνόν-
ναι, rem intolerandam, Herodot. 1, 114.
(4) αὐλοῖς ἐν ἀναρρῖῶν ἰαχῶν καναχῶν, le-
tabilem edens cantum, Soph. Trach. 641.
(5) οἷον ἀναρρῖον ὄσων πέτυλλον πάθος, ab-
hostibus, Id. ibid. 853. Vide ἱππομολῖν. Ex α-
priv. et ῥῖα, apto.

³⁷ Ἀναρρῖάω, f. ἴσω, suspendo; ἀναρρῖάμαι,
suspendor, suspensus sum, pendo; (2)
concilio mihi, adscisco; (3) promptus et
paratus sum; Gl. V. devincio. Ἀναρρῖ-
άωμαι, f. ἴσω, suspendo; ἀναρρῖάμαι, suspen-

τινὰ βρέχω· καὶ αὐτὸν εἰς τινα, *prassidium* in eo locare; ἀναρτᾶσθαι ἑλπίσιν, εἰς ἑλπίδαν, in τὴ νικησάσθαι τινος, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν δῆμον, τῷ λόγῳ τινά. Ταχὺ δὲ τὰς πατέρας αὐτῶν ἀνέστητο, Xen. (3) ἀναρτήματα σεῦ ἀνδρὸς βασιλέως χρηστὰ ἔργα καὶ ἴπια ποίη, Herod. 1, 90. Μαλὸν δὲ τότε τὰς Ἀθηναίους ἀναρτήματιν ἔδειξεν Αἰγίντας καὶ αὐτοῦ, Id. 6, 88. Hinc

Ἀναρτήσεις, *ως*, ἡ, suspensio; (2) obstrictio, devinctio. Ab ἀναρτᾶν.

Ἀνάρτιος, *ς*, ὁ ἕξ ἡ, impar. Ex *a priv.* et ἄρτιος, *par*.

Ἀναρτῶν, *adorno, exstruo, molior*.

Ἀναρῦκα, *arab eadem quæ φελλάδευς*.

Ἀναρυστή, *ἥρος, ὁ, vas quo hauritur vinum*
Ab

Ἀναρῦτα, et ἀναρύς, *f. ὕσω, haurio. Ex ἀνὰ et ἀρύτα*.

Ἀναρχία, *ας, ἡ, status reip. ubi nullus est magistratus; (2) soluta licentia. Ab ἀναρχος*.

Ἀνάρχομαι, *denuo ordior. Ex ἀνὰ et ἀρχομαι, incipio*.

Ἀναρχος, *ς*, ὁ ἕξ ἡ, principio carens, seditiosus. Ναυτικὸν φράσεντ' ἀναρχον, Eurip. Iphig. in Aul. 914. Ex *a priv.* et ἀρχῆ, *principium, seu principatus*.

Ἀνασάλλειν, *f. ὕσω, concutio, quasso, agito; succutio, Gl. V*.

Ἀνασιεράζειν, *f. ὥσω, retraho catena; (2) retraho, revoco, avertio; (3) refreno, reprimō; (4) a sana mente revoco: metaphora ducta ab eis qui loris equos retrahunt a directo cursu. (4) ὅστις σε θεῶν ἀνασιεράζει; Eurip. Hipp. 237. Ex ἀνὰ et σιερά, catena*.

Ἀνασιεσιφάλλος, *ς*, ὁ ἕξ ἡ, concutiens penem. Ex ἀνασιεῖν, *concutio*, et φαλλός.

Ἀνασιεσμός, *ς, ὁ, conquassatio, concussio. Ab*

Ἀνασιεῖν, *f. ὕσω, concutio, quatio, ut sinum vestis; (2) incito, concito, impello, ut ad defectionem vel res novas. Ph. ἀνασιεῖν, sollicitat, concitat. Ἀρχιερεῖς ἀνάσεισαν τὸν ὄχλον, Marc. 15, 11. Αἰγὶδ' ἀνασιείσασα, Hes. 344.*

Ἀνασελγαίνομαι, *petulanter ago, petulanti injuria adficior. Ex ἀνὰ et ἀσελγέω*.

Ἀνασεύμενος, *perf. part. pass. v. ἀνασεύω*.

Ἀνασηκῶ, *ω, f. ὥσω, addo quod deest; (2) ad æqualitatem libro; (3) par pari refero, rependo*.

Ἀνασημαίνω, *f. ἀνῶ, significo*.

Ἀνάσιλλος, *ς, ὁ, et*

Ἀνάσιλος, *ς*, ὁ ἕξ ἡ, *comam e fronte, versus verticem capitis, versam habens; quæ forma comæ et ipsa τὸ ἀνάσιλον vel ἀνάσιλλον vocatur*.

Ἀνάσιμος, *ς*, ὁ ἕξ ἡ, *resimulo, repandus; (2) informis, deformis. Ex ἀνὰ et σιμός*.

Ἀνασιμῶ, *ω, resimo, resimum facio; (2) odoror, quia, cum odorem captamus, nares sursum attrahuntur, et quasi repanduntur, Ern.*

Ἀνασπᾶνέιν, *f. εὐσω, sarculo, laxo, refodio, effodio; (2) excuscito; (3) scrutor, scrutando eruo, ut ignem cineribus obsitum*.

Ἀνασπάπτω, *f. ψω, effodio; (2) evello radicatus; (3) excindo, de urbe. Ex ἀνὰ et σπάπτω*.

Ἀνασπείπτομαι, *f. ψομαι, considero*.

Ἀνασκευάζω, *f. ὥσω, et med. ἀνασκευάζομαι, labefacto, destroy; (2) reedifico, instauro, reparo; (3) refuto; (4) vasa colligo, migro. Ἐτάραξαν ὅμας λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὁμών, Act. 15, 24. Καὶ ἀνασκευασμένοι, ἱς τὰς ναὺς ἤρξαντες, omnibus fortunis convasatis, Thucyd. 1, 18. Dicitur etiam exercitus ἀνασκευάζεσθαι qui collectis vasis castra movet, Pausan. in Bæot.*

Ἀνασκευαστικός, *ς, ὁ, instaurandi vim habens; (2) destructivus, refutatorius. A præc.*

Ἀνασκευή, *ἥς, ἡ, reedificatio, instauro, molitio; (2) destructio, eversio, refutatio. Ex ἀνὰ et σκεῖος, instrumentum*.

Ἀνασκήπτω, *f. ἥψω, irruo, ingruo*.

Ἀνασκήσία, *ας, ἡ, inertia, imperitia. Ex *a priv.* et ἀσκήω, exerceo*.

ἄναγκητος, α, ὁ ὅς ῆ, inexercitatus, inexercitus. Ex *isid.*
Ἀναγκήτως, *adv.* sine exercitio.
Ἀνασκιδναμαι, sursum deorsumque dissipor, huc illuc dispergor. Ex *ἀνά* et *σκιδῶ*.
Ἀνασκηδύνειναι, vel ἀνασκηδύνειναι, in cruce[m] seu palum tollor, suspendor.
Ἀνασκιδνῶ, ὤ, f. ἴσω, exsilio, lascivio exsilendo; (2) proslilo; (3) resilio.
Ἀνασκαλοπίζω, f. ἴσω, in cruce[m] tollor, cruci adfigo, suspendo. Ἀνασκαλοπίζειν ἐπὶ ξύλῳ, *Luc.* Ex *ἀνά* et *σκαλοπίζω*, cruci adfigo.
Ἀνασκαλοπίζεις, *εως*, ῆ, crucifixio, *Ern.*
Ἀνασκαλόπην, nudare glandem penis.
Ἀνασκαπῶ, ὤ, f. ἴσω, considero, medito. Παντ' ἀνασκαπῶ καλῶς, *Aristoph. Thesm.* 673.
Ἀνασμύχω, f. ἴω, lento igne absumo vel corrompo, sive idem quod *εἰρύχω*.
Ἀναστέθειν, ὤ, f. ἴσω, sursum rejicendo expello, excuto; (2) terreo, *Polyb.* Διαμνηχανόμενος τίνα τρόπον ἀναστέθειναι με, *Plat.*
Ἀνάσπαρσιν, dilacero.
Ἀνάσπασις, *εως*, ῆ, excidium; (2) contractio.
Ἀνασπαστήριος, *ον*, vim vel convellendi vel contrahendi habens.
Ἀνάσπαστος, α, ὁ ὅς ῆ, extractus alicunde; (2) pulsus, ablegatus e loco aliquo, *vid.* ἀνασπᾶς, *p.* 4. (3) e provincia successore misso revocatus; (4) oculus. (4) *κλειθρ' ἀνασπασθ' πύλῃς*, *Soph. Antig.* 1186. Ab
Ἀνασπᾶν, ὤ, f. ἴσω, haurio, revello, convello, evello, excidendo; (2) attollo ut supercilium; (3) contraho; (4) expello, velut in exilium; dicitur in primis de incolis eversæ urbis, cum alio traducuntur; (5) eripio v. gr. e periculo, *Ern.* Ἀνασπᾶν αὐτόν, *Luc.* 14, 5. Τέλος δ' ἐπαίξας διὰ θυρῶν σκιά τινι λόγους ἀνίστα, cruci voco confabulatus est, *Soph.* *Al.* 301; vel potius cum vocis contentione confabulatus est. (1) ὕδωρ ἀνασπᾶσαντας ἰδρῶς εἶναι, aquam haurire, *Thucyd.* 4, 97.
Ἀνασπᾶσθαι, ὤ, f. ἴσω, sponsia detergo.
Ἀνασπᾶ, *ης*, ῆ, regina, emphaticæ de quavis dearum, *Eur. Andr.* 934. Ab ἀνάξω, *rex.*
Ἀνασπᾶται, *inviti*, *Dor.* pro ἀνίσταται.
Ἀνασπᾶσσαι, *quatiens*, a. 1. part. act. f. g. *Poet.* pro ἀνασπᾶσσαι, a verbo ἀνασπᾶν, *qualis*.
Ἀνασπᾶναι, *Ion.* pro ἀνάσσειν.
Ἀνασπᾶν, *regnabam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἥνασσαν.
Ἀνάσπυτος, *ον*, revulsus, sursum vadens, ruens.
Ἀνάσσω, f. ἄξω, regno, impero; regno, imperio potior. Ἀνάσσειν τινός, τινί, *in* ἀθανάτοισιν. Μετὰ δὲ θανάτοισιν ἄνασσειν, *Ilid.* 1, 252. Ἀνάσσανται δ' ἐμὶ αὐτῷ, *reguntur*, *Odys.* 4, 177. Ab ἀνάξω.
Ἀνάσα, surge, a. 2. imperat. act. *per Syncope*. pro ἀνάσαι, ab ἀνίστημι. Unde
Ἀνασθῆν, *adv.* stando desuper, consurgendo.
Ἀνασθαλμένος, *sublatus*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἀνασθαλμένος, a verbo ἀνασθᾶν.
Ἀνασθαλτικός, ῆ, *ον*, reprimendi et cohobandi vim habens. Ab ἀνασθᾶν, *reprimio*.
Ἀνασθᾶς, a. 2. part. act. verbi ἀνίστημι
Ἀνασθᾶς, ἄδος, ῆ, porticus, *ap. Ap. Rh.*
Ἀνασθᾶμιος, α, ὁ ὅς ῆ, resuscitandi vim habens. Ab
Ἀνάσθαις, *εως*, ῆ, resurrectio a sedili, vel cubili, vel e somno; (2) resurrectio a morte; (3) resurrectio a lapsu; (4) eversio; (5) expulsio e sede, evocatio; (6) erectio, exstructio, prominentia; (7) reditus ab exilio; (8) migratio; (9) consurrectio ex insidiis; (10) seditio, *Ern.* Ab ἀνίστημι, *erigo*.
Ἀνασθᾶτης, *ηρος*, ὁ, eversor, vastator, qui victis necessitate[m] emigrandi admovet.
Ἀνασθᾶτήριος, α, ὁ ὅς ῆ, epith. victimæ factæ ob valetudinis recuperationem.
Ἀνασθᾶτης, α, ὁ, eversor.
Ἀνασθᾶτιδός, ῆ, *ον*, idem quod ἀνασθᾶμιος.
Ἀνασθατικῶς, *adv.* seditiose. A præc.
Ἀνάσθας, α, ὁ ὅς ῆ, eversus, vastatus; (2) sede expulsus; exsul, extorris. Ἐν Τραχύνι τῷδ' ἀνάσθαιτο, *Soph. Trach.* 39. Ab *eod.* Hinc
Ἀνασθατόν, ὤ, f. ἴσω, everso, vasto; (2) seditio expello; (3) conturbor seditio[n]em, *ton*

multum excitō. Οἱ τὴν οἰκυμένην ἀνασταύσαντες, *Act.* 17, 6.

Ἀναστῆναισι, *eos*, ἢ, *eversio*; (2) *conturbatio*.

Ἀνασταυρούω, ὦ, *f. ὠσω*, in crucem attollo, cruci adigo. Ἀνασταυρῶντας ἰαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, *Heb.* 6, 6.

Ἀναστέλλωσις, *eos*, ἢ, *suspensum*, *Gl. V.*

Ἀναστρέψω, *spicas emitto, et cresco, surgo* (*de segete*).

Ἀναστῆ, *surgit*, 2. plur. a. 2. *imperat. act. per Sync.* pro ἀνάστητι, ab ἀνίστημι.

Ἀναστήγῳ, ὦ, *f. ὠσω*, adstridō, constipō.

Ἀναστήλασα, *aor. 1. part. act. f. g.*

Ἀναστήλω, *f. ἐλῶ*, inhibeo, reprimō, coerceo; (2) *sursum tollo; ἀναστήλασθαι, tergiversari*. *Gl. V.* item dissimulare, tegere, *ap. Polyb.* ἀναστηλμένος, alticinctus, *Gl. V.*, p. pass. part. Ἀναστήλασαν εἰς τὰς Ἀλπίας, se receperunt, *Plut.*

Ἀνασινάξω, *f. ἄξω*, alte ingemisco; suspiro, *Ph.* ἀνασινάξω, vehementer deploro. Ἀνασινάξους τῷ πνεύματι αὐτοῦ, *Marc.* 8, 12.

Ἀναστήναι, *gravius suspiro. Τὸν πάντες ἀνασινάξαντι Ἀχαιοί, Il.* 23, 211.

Ἀναστήναι, *gemo, gemitus et suspiria duco*.

Ἀναστρέξας, *on, sine astris, Man.* *Ex a et ἄστρον.*

Ἀναστῆφω, *f. ψω*, corono, redimio, *Gl.*

Ἀναστῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀνίστημι.

Ἀναστήλῳ, ὦ, *f. ὠσω*, erigo, statuo cippum. Εἰκόνα χαλκῇν ἀναστήλῳσας, *Plut.*

Ἀνάστη, ἄτος, τὸ, erectio; (2) *quod adsurgit in altum*; (3) *statura*; (4) *proceritas*; (5) *altitudo montis, ædificiū*; (6) *animal, ap. LXX.* (4) *Συμμαρτὸν ὁ δῖος τῷ Μωϋσῇ τὸ τοῦ ηλικίας ἔξῃρον ἀνάστημα, Joseph. Antiq. Jud.* 2, 9, 6. Ab ἀνίστημι, erigo.

Ἀναστήναι, surrexisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Ἀναστήσιν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.*

Ἀναστήσεται, 3. sing. f. 1. indic. *med.*

Ἀνάστητι, *surgit*, 2. plur. a. 2. *imperat. act.*

Ἀναστίζω, *rusum compungo*; (2) *pungo*.

Ἀνασχοίμην, ὦ, *f. ὠσω*, informo, quasi ab elementis incipiendo; (2) *resolvō, quasi in elementa*; (3) *reformo, regenero, ap. Eccl.* Hinc

Ἀνασχοίσεισις, *eos*, ἢ, *informatio quæ fit a primis elementis*; (2) *resolutio qu. in elementa*; (3) *renovatio, regeneratio, reformatio*.

Ἀνάσχομος, υ, ὁ ζῆ ὅ, *apertus, laxus, dehiscens*. Ex ἀνὰ ἐσόμε, *tert.* os. Hinc

Ἀνασχομῶ, ὦ, *f. ὠσω*, laxo, relaxo, capacious reddo, aperio; (2) *angusto, in fauces comprimo*; (3) *evacuo, purgo*; (4) *lato ore effundo, de fluminibus in mare se exonerantibus*; (5) *fluvium derivō, diduco effossione ripæ. Ἀνασχομὲν τὸ χεῖλος, τὰς τάφους. (5) εἰ μὴ τις ἀνασχομίσας αὐτὸν κατὰ τὸν Παλλαρκοῦσαν ἐς τὰ ἔλη τι ἐκτρέψει καὶ τὰς λίμνας, Arriani Hist. Alex.* 7, 21.

Ἀνασχομίσαις, *eos*, ἢ, *laxatio, relaxatio*; (2) *arctatio, compressio in fauces*; (3) *exacutio palati*; (4) *exitus venter alterius in alteram, quo sanguis ex illa in hanc exoneratur*.

Ἀνασχομαστήριος, υ, ὁ ζῆ ὅ, *idem quod*

Ἀνασχοματίζω, ἢ, ὄν, *aperiendi vim habens et oris patefaciendi*; (2) *exacundi palati vi pollens*. Ab ἀνύσχομος.

Ἀνασχοπῆζω, *idem quod ἀνασχοπάζω, Hom.*

Ἀνασχοπῶ, ὦ, *f. ὠσω*, tesseris ludo.

Ἀνασχοπῶ, υ, ὁ ζῆ ὅ, *talo seu talis carens*. Ex a priv. et ἀσχοπῶ, *talus*.

Ἀνασχοπῶμαι, *f. ἐσόμε*, militiam itero.

Ἀνασχοπῶσθαι, *as*, ἢ, *castrorum motio*. Ab

Ἀνασχοπῶ, *f. ὠσω*, castra moveo, revertor cum exercitu.

Ἀναστῆφω, *f. ψω*, invertō, convertō; (2) *revertor, regredior, remeo, Gl. V.* convertor, *Ph.* ἀναστῆφωμαι, invertor; (2) *versor*; ἀνασχομῶμαι, contortum, *Ph.* p. pass. part. Ἀναστῆσαν τὰ πᾶντα, τὰς στρατιὰς ἀπὸ τῆς νομῆς τὸν λόγον, *perpendere*; ἀναστῆφασθαι τὴν γῆν, ἐν πᾶντα πολυταίους, ἐν τοῖς ὁδολογῶσι, *πύρι τι versari*. Ἐπ' ἄλλ.

ἀνάσσει' ἐν ἑσθέρῳ ποδί, *Aristoph. Thesm.* 991. Τὰς τραπέζας ἀνέστειλε, *Joan.* 2, 15. Ἐν πᾶσι καλῶς ἔχουσιν ἀναστρέφουσι, *Heb.* 13, 18.

Ἀναστρολόγητος, οἷ, *expers astronomiæ.*

Ἀναστρεῖς, α, ὁ ὅς ἑ, *astris carens, obscurus.*

Ἀναστροφῶν, *adv.* inverse, præpostere, ordine inverso. *Ab ἀναστροφῇ.*

Ἀναστροφῶν, *præs. inf. act. pro ἀναστροφῶν.*

Ἀναστροφῶν, ὦ, *Poet.* *verto, verso; (2) converto, subverto. Πάντῃ ἀναστροφῶν, Hes. Scut.* 121. *Ab ἀναστροφῇ.*

Ἀναστροφῶν, *vide ἀναστροφῶν, Hes.*

Ἀναστροφῇ, ἥς, ἡ, *inversio, conversio; retrorsum, seu in contrariam partem reciprocatio; (2) reditus, reversio; (3) conversatio commoratio; (4) vitæ genus, vel ratio; (5) tempus, mora, dilatio. (1) ἔχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μίσην εἰς ἀναστροφῇ δαίμων δίδωσι, in conversionem, Eurip. Androm.* 1008. *Ab ἀναστροφῇ.*

Ἀναστυνάζεις, *ως, ἡ, recensio, census cognitio, census iterum habitus. Ab*

Ἀναστυνάζω, *vel ἀναστυνάζω, f. ἄξω, recognosco census, iterum constituo census.*

Ἀναστυνᾶμαι, *erumpo, Hom.*

Ἀνστήνεις, ἄτος, τό, *quod sursum retractum est, aut sursum retrahendo reiectum. Ab*

Ἀνστήνω, *sursum traho, seu retraho vestes tegentes pudenda; (2) detego quod latet.*

Ἀνασπῶδάζω, *f. ἄνω, resilio, recalcitro, exsilio.*

Ἀνασφάλλω, *resurgo ex lapsu vel morbo; ἀνίσθηται, convaleuit, a. l. (2) relabor in partem contrariam.*

Ἀνασφῆλαι, *a. l. inf. act. v. ἀνασφάλλω.*

Ἀνασφραγίζω, *f. ἴσω, resigno, signum tollo.*

Ἀνασχεῖν, *attollo, erigo. Ex ἀνὰ ἐπὶ ὀχίῳ.*

Ἀνασχέω, *suffer, 2. s. præs. imp. med. Ion. pro ἀνάσχω, seu ἀνάσχω, a verbo ἀνασχεῖν.*

Ἀνάσχοις, *ως, ἡ, emersio, ortus, exortus; (2) toleratio, tolerantia. Ab ἀνασχεῖν, orior.*

Ἀνασχετός, ἡ, ὁ, *tolerabilis. Ab*

Ἀνασχεῖν, ὦ *occurrit in futuro ἀνασχεῖν, pro ἀνίσχω, emergo, orior, existo; (2) molestiam adfero. Ex ἀνὰ ἐπὶ ὀχίῳ pro ἔχω, habeo.*

Ἀνασχίζω, *f. ἴσω, discindo, seco, disseco.*

Ἀνασχομένη, *1. sing. a. 2. optat. med.*

Ἀνασχωαί, *a. 2. part. act. verbi ἀνίσχω.*

Ἀνασῶζω, *f. ἴσω, servo, salvum præsto; (2) recupero. Ἀνασῶζεις τινὰ φονὴν ἀνασῶζεσθαι τὴν παρῶσαν δόξαν, στρατηγίῳ τὰς ἐκ παλαιότητος ἑλευτῶσιν. Ἀνασῶεις εἰς τὴν πάτριον, restitutus, Diod.*

Ἀνασῶσθαι, *a. l. inf. med.*

Ἀνασῶναι, *idem quod ἀνατίω, Call.*

Ἀναστράσσω, *vel ἀναστράττω, f. ἄξω, conturbor, perturbor, permisceo; (2) commoveo, agito. Ὅτε τὴν πύλιν αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων πτόν ἀναστράττεσθαι, Phil.*

Ἀνατάσσω, *ως, ἡ, extensio, porrectio; (2) altitudo; (3) superbia, minax vultus et oratio, Ern. (4) minæ. (4) ἡ δὲ τῆς ἡμετέρας ἀνάστασις, penæ comminatio, Porphyr. de Abstin.* 1, 8. *Ab ἀνατίω.*

Ἀνατάσσω, *vel ἀνατάττω, f. ἄξω, compono; (2) colloco, ordino. Ἀνατάσσω δὴν ἡμεῖς, Luc. 1, 1. τὰ μαθήματα, Phil.*

Ἀνατάττεις, ἡ, ὁ, *extensus, porrectus; (2) apertus ad extendendum sursum; (3) vehemens, gravis, minax. Ab ἀνατίω.*

Ἀνατινύω, *adv. cum extensione quadam, elato quodam modo; (2) rigide, imperiose, minaciter, iracunde.*

Ἀνέτει, *adv. sine damno, impune. Ex a priv. et ἀπν, noxa.*

Ἀνατίλλαντος, *exorti, gen. sing. part. a. l. act. verbi ἀνατίλλω, exorior.*

Ἀνατίω, *f. ἐνώ, sursum extendo, attollo; (2) intento, v. gr. manus, gladium; (3) porrigo manum, ut amittatis signum; (4) surrigo, v. gr. gladium, quod est signum fatentis se victum, Ern. Ἀνατίω τὰς ἡμεῖς πρὸς βραβύον, τὸ ἔξωτος, τὰς χεῖρας ἀνατίωσθαι τὰς μαθήματα, unde Met. minor. Ἐκείνους μὲν εἶδεν εἶχεν ἐνὶ ἀνατίωσθαι φοβερόν, Dem.*

Ἀνατιχίζω, f. ἴσω, instauro menia. Hinc
Ἀνατισμός, ὁ, ἡ, instauratio et refectio
murorum.
Ἀνατίλει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi
Ἀνατίλλω, f. ἰλῶ, p. ἀνατίλλωκα, produco,
emitto, extrudo, ut cum vitis gemmam;
aut cum quis faciem ardentem extollit, *Ern.*
(2) enascor, existo, orior, ut sol, luna;
ἀνατίλλας, ortus, *Ph.* a. 1. part. Τὸν ἥλιον
αὐτὸς ἀνατίλλει, *Matt.* 5, 45. *Conf. Eurip.*
Herc. Fur. 1596. Ἐξ Ἰσθμῶ ἀνατίλλειν ὁ
Κύριος, *Heb.* 7, 14.
Ἀνατίμνω, f. ἐμῶ, resecō, dissecō, incido.
Ἀνατίττω, 1. s. perf. ind. act. v. ἀνατίλλω.
Ἀνατισμένος, valde, magna vi et minis.
Ἀνατισμένος, dissectus, perf. part. pass. verbi
ἀνατίμνω, dissecō.
Ἀνατίσω, f. ἔω, liquefacio, liquo; (2) mace-
ro, consumo, tabefacio; (3) mollio; (4)
attenuo.
Ἀνατί, adv. idem quod ἀνατί.
Ἀνατίθεναι, transferunt, 3. plur. præs. ind.
act. *Ion.* pro ἀνατίθισι, a verbo ἀνατίστημι.
Ἀνατίθω, reponito, 3. sing. præs. imperat.
act.
Ἀνατίθωμι, f. ἴσω, sursum pono, tollo; (2)
impono alicui pro onere; (3) impono, in-
jungo aliquid; (4) expono, narro, refero;
(5) attribuo, acceptum fero, adscribo, im-
puto et refero, ut auctori; (6) dedico, con-
secro; ἀνατίθεμαι, differo, rejicio in crasti-
num, retracto, revoco. Ἀνατίθειν ἐπὶ κρη-
μὴν τινι, σκεῦή τινι, τὴν τὰ πρῶματα ταύ-
τα ἐννοία θῆναι, ἀσπίδας πρὸς τὸν καινὸν νεῶν,
εἰς τὸ Ἡρακλῶν ἀνατίθεσθαι τὴν πρῶτην τινι,
committere, τὰ κατηγορημένα, revocare.
Ἀνατίθειν αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, *Gal.* 2, 2.
Ἀνατίλλω, evello, ut comam, spicas.
Ἀνατίμω, contr. pro ἀνατισμένω. Ab
Ἀνατιμάω, ὦ, f. ἴσω, augeo pretium, supra
modum magni facio. Ex ἀνὰ et τιμῇ.
Ἀνατίναγμός, ὁ, ἡ, concussio, traductio e loco
in alium. Ab
Ἀνατινάσσω, f. ἄζω, concutio, vehementer
quatio.
Ἀνατίταινω, idem quod ἀνατίειναι.
Ἀνατιτραίνω, f. ἀνῶ, perforo, terebro.
Ἀνατιτράω, ὦ, f. ἀνατρήσω, idem. Ἀνατι-
τράωι ὑπὸ τῶν σκαλῶν, *Diosc.*
Ἀνατίλῃς, a. 2. part. act. v. ἀνατίλλω, pro
Ἀνατίλῃ, f. ἴσω, perfero, tolero. Ἀνατίλῃ
πύλον, *Xen.* τὰ φάρμακα, *Odys.* 10, 327.
Εἴπῃς ὁππότεν ἴσῃ, ὅ ὁππότεν κῆδ' ἀνέτης,
Ibid. 14, 47. Hinc
Ἀνατίλῃ, ἄτος, τὸ, tolerantia, *Suid.*
Ἀνατίλῃ, idem quod ἀνατίλῃς.
Ἀνατισθεῖς, sectione apertus, a. 1. part. pass.
verbi ἀνατίμνω, sectione aperio.
Ἀνατισμέω, ὦ, modo in hoc, modo in illud
navis latus jactor. Ex ἀνὰ et τοῖχος.
Ἀνατίκω, f. ἴσω, usuram renovo. Ex ἀνὰ
et τόκος, usura, fœnus. Hinc
Ἀνατισμός, ὁ, ἡ, usuræ renovatio anniver-
saria, seu usurarum usuræ.
Ἀνατολή, ἡς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατίλλω.
Ἀνατολικός, ἡ, ὅν, orientalis. Ab ἀνατολή.
Ἀνατολέω, ὦ, f. ἴσω, audeo, animum recipio,
animum recolligo. Ἀλλ' ἀνατόλεω, *Eurip.*
Alc. 277.
Ἀνατομή, ἡς, ἡ, dissectio, præcipue corporis.
Ab ἀνατίμνω, dissecō.
Ἀνατομικός, ἡ, ὅν, ab anatomen pertinens,
anatomicus.
Ἀνατόνος, ὁ, ἡ, sursum tendens; (2) ni-
mis in altum tendens. Ab ἀνατίμνω.
Ἀνατός, ὁ, ἡ, illusus; (2) innocuus. Ex
a priv. et ἄνη, nota.
Ἀνατράω, perforo. Δίος ἦν πολὺ μὴ σφῆς ἀνα-
τρήσειεν, *App. Bell. Civ.* 2, 59. [Vid. ἀνα-
τρήσειναι.]
Ἀνατρεπτικός, ἡ, ὅν, perniciosus, evertendi vim
habens. Ab
Ἀνατρέπω, f. ψω, subverto, evertō, prosternō;
ἀνατρέψην, sublatius est, *Ph.* a. 2. pass.
diruo, tollo, labefacto, confuto, *Ph.* Ἀνα-
τρέψην τὸ πλοῖον, τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, τὰς

πόλεις. Ἀνατρέψαι τὴν τιναν πύλιν, 2 *Tim.*
2, 18. Ἀνατρέψαι ἔτι τὴν πόλιν, ἀδ' ἔχεται
ῥοπῆς, quæ vergit ad ruinam, *Aristoph. Vesp.*
1227. ἀνατρέψαντα ψυχῇ, animo concidere
vel animum mutare.
Ἀνατρέφω, f. ψω, nutrio, alo, educo. Ἀνε-
τρέψατο αὐτὸν ἐαυτῇ εἰς υἱόν, *Act.* 7, 21.
Ἀνατρέχω, recurro, redeo currens; (2) attol-
lor, in altum erigor, cresco, cursum muto,
emendo peccata, *Ern.* (3) augere, v. gr.
divitiis. Ἀνατρέχων ἐπὶ τὴν παρῳκίαν τῆς
διηγήσεως, πρὸς τὸν ἑρῶν. τοῖς χρόνις, alius
repetere.
Ἀνατρήσις, εἰς, ἡ, perforatio, perfossio. Ab
ἀνατράω, perforo. Unde
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, perforatus, pertusus.
Ἀνατρήσις, vel potius ἀνατρησινῶν, permisceo,
perturbo, *Eur.* quasi tridentis concutio. A
τρήσις, fascina.
Ἀνατρήω, f. ψω, contero, frico; (2) affrico,
ut sordes, scabiem; (3) misceo. Hinc
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, attritus, affricus ad-
spersus.
Ἀνατρήσις, εἰς, ἡ, attritus, frictio.
Ἀνατρήσις, εἰς, ὁ, ἡ, subversor, eversor. Ab
ἀνατρέπω, evertō.
Ἀνατρήσις, ἡς, ἡ, eversio, subversio. Ab eod.
Ἀνατρήσις, ἡς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνα-
τρέφω, nutrio.
Ἀνατρήσις, ὦ, idem quod ἀνατρέχω.
Ἀνατρήσις, f. ἔω, revolve animo; (2) ver-
so, reglomo, revolve.
Ἀνατρήσις, ὦ, reformo, iterum formo; (2)
informo aliquid animo, imaginor. Hinc
Ἀνατρήσις, ὦ, species rei, figura.
Ἀνατρήσις, εἰς, ἡ, reformatio, formatio; (2)
imaginatio.
Ἀνατρήσις, f. ἄσω, conturbo, perturbo. Καὶ
τὴν πόλιν ἔπασαν ἡμῶν ἀνατρησινῶν, *Artis-
toph. Eg.* 310.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, ater, obscurus, non splen-
dens. Ex a priv. et ἀνῆ, lux.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, mutus, non vocalis; (2)
ineffabilis, non fandus. Ex a priv. et ἀνῆ, vox.
Hinc
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, idem; inenarrabilis.
Ἀνατρήσις λόγον ἐμοὶ φρεσὶ, *Eurip.* *Ion.* 783.
Καὶ δὲν ἀνατρήσις φαίνεται ἂν, omnia dici
posse aio, *Soph. Aj.* 715.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, loqui non posse, obmutescencia.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, idem quod ἀνατρήσις. Ἀνα-
τρήσις, nefandum facinus, *Soph. Aj.* 947.
Ἀνατρήσις, adv. sine voce, tacite.
Ἀνατρήσις, adv. sine tibiis, *Plut.* Ex a et ἀνῆ, et
ναῦλον.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, tibiarius expers, sine tibi-
is; (2) imperitius tibiarius; (3) non per-
vius, non pertusus, *Ern.* (4) minime tibiis
congruus, inconcinuus; (5) non pervius,
non pertusus. (4) κύων ἀνατρήσις, προ-
χρησμός, *Eurip. Phœn.* 797. Ex a priv. et
ἀνῆ, vox.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, epith. navis parvæ,
quæ in iis quæ in portu sunt non numerat-
ur, cujus ratio nulla habetur.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, desertio pugnae navalis,
quum quis ad navale prælium non venerat.
Ex a priv. et ναυμάχια.
Ἀνατρήσις, a. 1. part. act. Dor. pro ἀνατρήσις.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, qui non auget; (2) qui
non augetur. Ex a priv. et αὐξω. Hinc
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, quum quid incrementum
non capit, R.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, qui non augetur.
Ἀνατρήσις, increasco, multum augeo. Ex a in-
tens.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, vocis expers. Ex a priv. et
αὐῶ, clamo.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, qui est sine aura. Ex a priv.
et αὐρα.
Ἀνατρήσις, exclamarunt, 3. plur. a. 1. ind. act.
Dor. pro ἀνήσαν, a verbo ἀνατρήσις, exclamo.
Ἀνατρήσις, ὁ, nausea nulla, *Suid.*
Ἀνατρήσις, ὁ, nautis carens, navibus impervius,
Hes.

Ἀνατρήσις, εἰς, ὁ, ἡ, cervicæ carens. Ex a priv.
et αὐχῆν, cervicem.
Ἀνατρήσις, f. αὐσω, accendo. Ex ἀνὰ et αὐῶ, are-
facio.
Ἀνατρήσις, exclamo. Ab ἀνὰ et αὐῶ, clamo.
Ἀνατρήσις, exclamo, *Theoc.*
Ἀνατρήσις, f. ἀνῶ, manifesto, ostendo, exhibeo,
edo; ἀνατρήσις, conspicuus fio, manifestus
reddor; ἀνατρήσις, extat, *Ph.* ἀνῶ, ex-
orta est, apparuit, *Ph.* a. 2. ἀνατρήσις, extans,
Ph. ἀνατρήσις, ἔχων, habere; γρά-
φω, scribere. Ἐτερον αὖ τι λῆμα τῆτο,
καμύτερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀνατρήσις, *Artis-
toph. Thesm.* 467.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, qui auferri non potest.
Ex a priv. et ἀφαιρέω, aufero.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, calvus, recalvus, recal-
vaster. Ab
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, idem.
Ἀνατρήσις, εἰς, ὁ, ἡ, calvities in superciliis;
(2) calvities omnino. A præc.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, ὅς, idem.
Ἀνατρήσις, adv. aperte, manifeste, palam. Ab
ἀνατρήσις.
Ἀνατρήσις, adv. idem et ab eod. *Διοσκ.*
ἀνατρήσις (ἐπὶ ποίεσιν χρῶν), *Herodot.* 2, 35.
Ἀνατρήσις, a. 2. part. pass. verbi ἀνατρήσις.
Ἀνατρήσις, f. ἄσω, apparere facio, phanta-
sia adificio.
Ἀνατρήσις, recedo, *V. L. ex Theoc.* Ex ἀνὰ,
ἀπὸ, et ἔρπω.
Ἀνατρήσις, f. ἀνῶ, a. 1. ἀνήνεκα, sursum fero,
sustollo, subvehō; (2) perfero, fero, patior;
(3) produco, edo, emitto, evomo; (4)
offero, de sacrificiis; (5) refero, attribuo;
(6) refero, ut ad senatum, fero ad populum,
Ern. (7) refero, commemoro; (8) trans-
fero, rejicio; (9) recreo, reficior, colligo
me, convalesco; (10) de vectigalibus vel
fructibus ex aliqua re redeuntibus, *Ern.*
Ἀνατρήσις εἰς τόπον, τὰς ἰδόντας, θυσίας τῶν
θεῶν, τὴν τῶ γενέας διαδόχην εἰς τινι, τὴν
σύγκλητον, εἰς τὴν σύγκλητον περὶ τινος, τὸ
πράγμα πρὸς τινι, τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον, ἐκ
τῆς ἀρρώστιας, πλῆγης, μέθης.
Ἀνατρήσις, f. εὐζωμια, sursum fugio; (2) re-
fugio, confugio. Ἀνατρήσις ὁλεθρον ἀνόνισιν,
effugere.
Ἀνατρήσις, εἰς, ὁ, ἡ, intactilis, non tactus. Ex
a priv. et ἄφη, tactus.
Ἀνατρήσις, f. ἔωμαι, reclamo, respondeo;
(2) exclamo, proclamo. Ἀνατρήσις χρη-
σμός, *Plut.*
Ἀνατρήσις, iterum corrumpor; (2) inte-
reo.
Ἀνατρήσις, accensus, a. 1. part. pass. v. ἀνάπτω.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, masturbatio. Ab
Ἀνατρήσις, f. ἄσω, masturbo.
Ἀνατρήσις, rursus ardeo vel æstuo; (2)
rursus intumesco.
Ἀνατρήσις, f. ἔω, rursus incendio; rursus
comburno; (2) inflammo, excito; ἀνατρήσις,
exardeo ira.
Ἀνατρήσις, exardescere, a. 1. inf. pass.
Ἀνατρήσις, f. ἴσω, incendio.
Ἀνατρήσις, f. φλύσσω, rursus ferveo; (2)
ferveo.
Ἀνατρήσις, ὁ, ἡ, ex quo pustulæ
non erupere, nec erumpunt, R. Ex a
priv. et φλύκταινα, pustula.
Ἀνατρήσις, idem quod ἀνατρήσις. *Ph.* ἀνατρήσις,
emanat.
Ἀνατρήσις, ὦ, f. ἴσω, terreo, minor.
Ἀνατρήσις, f. ἄσω, repurgo, februo.
Ἀνατρήσις, ὦ, f. ἴσω, rursus eo, redeo, re-
peto. Εἰς ἑρῶν ἀνατρήσις, *Herodot.*
Ἀνατρήσις, ὦ, ἡ, elatio sursum versus, subvec-
tio, emersio; (2) relatio; (3) criminis re-
latio in alium; (4) perugium, præsidium;
(5) oblatio; (6) reductus proventus; (7)
erectio ejus quod cecidit; (8) virium et
animi collectio; (9) Anaphora, figura rhe-
torica. Ab ἀνατρήσις. Unde
Ἀνατρήσις, εἰς, ὁ, vectis; (2) lorum; (3) ba-
julus, qui humeris aliquid gestat; (4) ge-
nus lignei vectis, quod media parte exca-
vatum,

vatum, ut apte cervicibus sedeant, gestatur. Vide ἀμφικάλως.

¹Αναφορέα, ὤ, f. ἴσω, in altum erigo, attollo, impono.

¹Αναφορικός, ἡ, ὄν, relativus, ap. Gram. (2) qui cruenta e pectore extussit, Dioc.

¹Αναφορικῶς, adv. relative. Ab ἀναφορέα.

¹Αναφορον, α, τὸ, fulcrum oneris, quo bajuli utuntur; clitelae. Ab ἀναφίρειν.

¹Αναφορῶσα, vel ἀναφορῶσσα, f. ἔξω, subigo in modum farinae; (2) commisceo; (3) fœdo, v. gr. pulvere.

¹Αναφῶσα, vel ἀναφῶσσα, f. ἄξω, obstipo, occludo; (2) aperio, explico, quod septo clausum erat.

¹Αναφρίσαι, vel ἀναφρίσαι, f. ξω, horreo pilis; (2) horreo.

¹Αναφροδισία, ας, ἡ, rerum venerearum contemptus; (2) inenustas, inelegantia. Ex α priv. et Ἀφροδίτη, Venus. Unde

¹Αναφροδίτης, α, ὁ ὅς, ἡ, non veneres, a re venerata alienus; (2) inenustus.

¹Αναφρονίαι, ὤ, respisco.

¹Αναφροντίζω, f. ἴσω, animo volvo, excogito.

¹Αναφρος, α, ὁ ὅς, ἡ, spumæ expers, non spumans, non spumosus. Ex α priv. et ἀφρός.

¹Αναφυγὰ, ἡ, vide ἀναφυγίς, Æsch.

¹Αναφυμί, idem quod ἀναφύμι.

¹Αναφύμι, εως, ἡ, effugium, perfugium. Ab ἀναφύμι, refugio.

¹Αναφύσαι, ὤ, f. ἴσω, idem quod

¹Αναφύσαι, f. ὠ, commisceo, permisceo, confundo; (2) inquo, fœdo.

¹Αναφύσαι, ὤ, sursum flo; (2) sufflo, inflo; (3) elatum reddo, ad superbiam attollo. Hinc

¹Αναφύσημα, ἄτος, τὸ, inflatio; (2) evaporatio, spiraculum.

¹Αναφύσησις, εως, ἡ, inflatio; (2) spiraculum.

¹Αναφυσία, ὤ, anheio; hinc ἀναφυσιῶντες, Ion. pro ἀναφυσιῶντες, ἀναφυσιῶντες.

¹Αναφυσίαι, resero, Gl. V. rursus sero.

¹Αναφύω, f. ὠω, renasci facio; (2) produco, emitto; ἀναφύομαι, recresco, Gl. V. ἀνέφω, orta est, Gl. V. a. 2. pass.

¹Αναφώνει, ὤ, f. ἴσω, alta voce pronuncio, exclamo, proloquo, pronuncio. Ἀνέφωνε φωνὴ μεγάλη, Luc. 1, 42. Hinc

¹Αναφώνημα, ἄτος, τὸ, exclamatio, pronuntiatio rei alta voce.

¹Αναφώνισις, εως, ἡ, idem.

¹Αναφύζω, f. ὠω, retrocedo, gressum inhibeo. Τυδείδης δ' ἀνεφύζετο τυτθὸν ὀπίσσω, Il. 5, 443.

¹Αναφύζω, f. ὠω, hisco, dehisco.

¹Αναφύζω, f. ὠω, ferocio, de aquis; (2) contumaciter efflor, in licentiam erumpo, parere recuso; (3) inhibeo, retro ago, reprimio, Eur. Bacch. 1070; (4) executio, proprie de equo qui sessorem excutit. Hinc labi facio, præcipito. Ἔως... ἀνεφύζουσιν, Eurip. Hippolyt. 1232. Ex ἀνὰ et χαίτη, juba.

¹Αναφύλασμος, ὤ, ὁ, relaxatio.

¹Αναφύλασις, ἡ, ὄν, relaxandi vim habens. Ab

¹Αναφύλας, ὤ, f. ὠω, relaxo, remitto.

¹Αναφύλασσα, vel ἀναφύλασσα, f. ἄξω, denuo sculpo, rursum incido; sulcis ducendis scarbum, asperum reddo, ut limam, Ern.

¹Αναφύσαι, εως, ἡ, hisco, dehisco.

¹Αναφύσαι, recessisse, a. 1. inf. med. Poet. pro ἀναφύσαι, a verbo ἀναφύσαι.

¹Αναφύσαι, impedio; (2) tracto, in manu verso.

¹Αναφύσαι, exscreo, extussio.

¹Αναφύσαι, f. ὠω, refundo; (2) infundo, perfundo; (3) contorbo, moveo.

¹Αναφύσαι, ὤ, f. ὠω, induo, vestio. Ex ἀνὰ et χλαῖνα, lena.

¹Αναφύσαι, f. ὠω, tepescio, calefacio.

¹Αναφύσαι, lanugine obsitus sum; (2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ et χνός.

¹Αναφύσαι, ἡ, ὄν, refugio; (2) meatus. Ab ἀναφύσαι.

¹Αναφύσαι, f. ὠω, tripudio, salto, choreas ago; (2) celebri cantu et choreis.

¹Αναχάω, ὤ, f. ὠω, aggero, e terra congesta extruo, vel fossam aut lacunam expleo. Τὴν ὁδὸν ἀναχέω, Dem.

¹Αναχάομαι, interficio, ut καταχάομαι, q. v.

¹Αναχέμπτω, exscreo, seu screatu egero. Hinc

¹Αναχέμψις, ἡ, exscreatio, Hipp. ebullitio, H.

¹Αναχέμψις, f. ὠω, rursum ungo, inungo.

¹Αναχέμψις, f. ὠω, colore aliquo inficio, tingo; (2) contagio inficio; affricco, aspergo labem; (3) ungo.

¹Αναχέμψις, idem. Hinc

¹Αναχέμψις, εως, ἡ, infectio; (2) inunctio; (3) contagium.

¹Αναχέμψις, α, ὁ ὅς, ἡ, a paleis purus, non acerratus. Ex α priv. et ἀχέμψις, paleis admiscere.

¹Αναχέμψις, a. 1. part. pass. verbi ἀναχέμψις.

¹Αναχέμψις, εως, ἡ, refugio; (2) maris aestuarii navigabile; (3) confusio; (4) animi viriumque resolutio, mollities, hilaritas. Ab

¹Αναχέμψις, f. ὠω, refundo.

¹Αναχέμψις, τὸ, agger. Unde

¹Αναχέμψις, εως, ἡ, idem.

¹Αναχέμψις, f. ὠω, conflo; (2) refundo.

¹Αναχέμψις, idem quod ἀναχέμψις.

¹Αναχέμψις, ὤ, f. ἴσω, retrocedo, redeo, reverto; (2) remotus sum a via; (3) abhorreo.

¹Αναχέμψις, εως, ἡ, recessus, secessus; (2) locus qui est in secessu.

¹Αναχέμψις, α, ὁ, qui in solitudine vivit, eremita, anachoreta; (2) qui ad privatam conditionem aut ad otium a reip. administratione se recipit, Ern.

¹Αναχέμψις, f. ὠω, separo, secerno; (2) facio reverti aut secedere; in locum reduco, suæ terræ restituo. Ὁ λαχωνὸς αὐτὸς ἀναχέμψις, Xen.

¹Αναχέμψις, contundo, retundo.

¹Αναχέμψις, ὤ, f. ἴσω, tergo, detergo; (2) manu demulceo.

¹Αναχέμψις, εως, ἡ, contractatio; (2) investigatio, indagatio. (2) ἔλθω ἐκ Τυροῦ εἰς ἀναφύλασιν τῶ πατρὸς, Eustath. ad Odys. 1676.

¹Αναχέμψις, adfugis, sive adfugis, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi ἀναφύσαι, adfugo.

¹Αναχέμψις, f. ὠω, rursus in suffragia mitto; (2) abrogo; (3) retracto. Hinc

¹Αναχέμψις, εως, ἡ, repetitio suffragiorum; (2) abrogatio; (3) retractatio.

¹Αναχέμψις, f. ὠω, idem quod ἀναφύσαι.

¹Αναφύσαι, εως, ἡ, accensio. Ab ἀνάπτω.

¹Αναφύσαι, ἡ, recreator.

¹Αναφύσαι, ἡ, ὄν, refrigeratiorius, Gl. V.

¹Αναφύσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφύσαι.

¹Αναφύσαι, εως, ἡ, refrigeratio; (2) recreatio, refocillatio.

¹Αναφύσαι, ἡ, ὄν, idem. Ab

¹Αναφύσαι, f. ὠω, refrigero, eventilo; (2) abstergo, siccio; (3) focillo, recreo; (4) animum reduco. Ἀναφύσαι τὰς νῆας, reficere; τινὰ σιτῶν ἐκ ποτῶν. Ὅτι πολλὰς με ἀνέφύζει, 2 Tim. 1, 16. Ὅτι παρὰ νηυσὶ θοῶν ἀνέφύζον φίλον ἦτορ, Il. 13, 84.

¹Αναφύσαι, agnoscere, 3. sing. a. 2. opt. act. Dor. pro ἀναφύσαι, a verbo ἀναφύσαι, agnosco.

¹Αναφύσαι, α, τὸ, placitum. Ab

¹Αναφύσαι, placeo. Ἀλλ' ἐν' Ἀφροδίτῃ Ἀγαμέμνονι ἦδανε θυμῷ, Il. 1, 24, et 378. Δίχα δὲ σφισιν ἦδανε βέλῃ, Il. 18, 510.

¹Αναφύσαι, coronari, præter. inf. pass. Dor. pro ἀναφύσαι, a verbo ἀναφύσαι, coronio.

¹Ανάμα, vitta, Poet. pro ἀνάμα, Æol. pro

¹Sync. pro ἀνάμα, seu ἀνάμα, Ep.

¹ΑΝΑΗΡΟΝ, α, τὸ, summitas, cacumen; (2) fluviorum labrum seu agger, Hes. (3) areola in horto; idem quod ἡ παρὰ, Theocrit. 5, 93. Ζικυὸς πρῶτος παρὰ ἀνδρῶν ἑραστὴς τίμιος, qui primus conspicitur in areolis, Epigr. ineditum. (2) ἀνδρῶν ἐν ἀνδρῶν δαλάσσης, littora, Oppian. Halieut. 4, 3, 9.

¹Ανδισάμνος, qui religavit, a. 1. part. med. Poet. pro ἀνδισάμνος, a verbo ἀνδισάμω.

¹Ανδισάμνος, Poet. pro ἀνδισάμνος, E. M.

¹Ανδισάμνος, α, τὸ, articulus.

¹Ανδισάμνος, divisim, inter, seorsum. Ἀνδισάμνος ἀνακτοῦ, Apoll. Rhod. 1, 908. Διὰ δ' ἀνδισάμνος ἔχουσιν, diversa sentientem animum, Hesiod. Op. et Dies, 13. Ex ἀνὰ et δισάμνος.

¹Ανδισάμνος, Æol. Sync. pro ἀνδισάμνος, alternis vicibus, per successionem, Hes.

¹Ανδισάμνος, pro ἀνδισάμνος, vel ἀνδισάμνος, Hes.

¹Ανδισάμνος, ὤ, f. ἴσω, fortiter seu strenue me gero, virum me præbeo. Ex ἀνδισάμνος. Hinc

¹Ανδισάμνος, ἄτος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter et præclare gesta. Gl. V. facinus; ἀνδισάμνος, merita, Gl. V.

¹Ανδισάμνος, ε, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter se gerens.

¹Ανδισάμνος, ας, ἡ, strenuitas, fortitudo; (2) actio digna forti viro; (3) officium boni viri; (4) probitas. Hinc

¹Ανδισάμνος, f. ἴσω, fortiter me gero; (2) bonum virum me præbeo.

¹Ανδισάμνος, ὠ, τὸ, spolia homini detracta. Ex ἀνὰ et ἀνὰ, præda, spoliū.

¹Ανδισάμνος, α, ὁ ὅς, ἡ, qui homines strangulat, Eust. Ex ἀνὰ et ἀνὰ, strangulo.

¹Ανδισάμνος, α, ὁ ὅς, ἡ, idem et ex iisdem.

¹Ανδισάμνος, α, ὁ, levir, Ph. Ex ἀνὰ et ἀνὰ, frater.

¹Ανδισάμνος, adv. viritum. Ab ἀνὰ, vir.

¹Ανδισάμνος, mancipabuntur, 3. plur. f. 1. ind. med. Ion. pro ἀνδισάμνος, quod Attice dicitur pro ἀνδισάμνος, ab

¹Ανδισάμνος, f. ἴσω, in servitum redigo, captivum abduco liberum hominem; (2) servum alteri furor et meum facio; (3) subjugum, in potestatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδισάμνος. Hinc

¹Ανδισάμνος, ε, ὁ, redactio in servitum eo quo de ἀνδισάμνος dictum est modo; (2) plagium.

¹Ανδισάμνος, εως, ἡ, idem.

¹Ανδισάμνος, ε, ὁ, qui liberum furatur et in servitum redigit, vel legitimo domino furatur et suum facit aut vendit. Gl. V. plagiarus.

¹Ανδισάμνος, α, ὄν, plagio serviens, aptus.

¹Ανδισάμνος, ἡ, ὄν, idem.

¹Ανδισάμνος, α, ὁ ὅς, ἡ, qui mancipia vendit, mango, venalitiarius. Ex

¹Ανδισάμνος, α, τὸ, mancipium. Ex πῆς. Hinc

¹Ανδισάμνος, εως, ὁ ὅς, ἡ, servilis; (2) illiberalis, servilis ingenii, degener; voluptatibus et cupiditatibus serviens. Gl. V. flagitiosus.

¹Ανδισάμνος, ας, ἡ, servilis turpitudine, vita flagitiosa.

¹Ανδισάμνος, adv. serviliter.

¹Ανδισάμνος, α, τὸ, homuncio, homo contemnendus. Ab ἀνὰ, vir.

¹Ανδισάμνος, cædis accuso.

¹Ανδισάμνος, εως, ὁ ὅς, ἡ, virum gravans, seu onerans, sufficiens ad onerandum virum valentem. Ex ἀνὰ et ἀνὰ, pondus.

¹ΑΝΔΡΑΧΑΗ, ἡ, scabellum muliebri, foramina habens et subjectos carbonēs.

¹ΑΝΔΡΑΧΑΩΣ, herba quædam.

¹ΑΝΔΡΑΧΩΣ, ἡ, portulaca, herba. Angl. PURSLAIN.

¹Ανδισάμνος, ας, ἡ, virilis ætas. Gl. V. vigor; (2) virilitas, fortitudo. Ab ἀνὰ.

¹Ανδισάμνος, α, τὸ, simulacrum, statua; (2) purpurissum, coloris genus. Τὸς ὀφθαλμοῖς ὑπαλειφομένους ἀνδισάμνος, oculos subtilius purpurisso, Xenoph. Œconom. 10, 5. Ab

¹Ανδισάμνος,

¹Ἀνδρείκελος, *u*, δ *ε* *η*, viro seu homini similis. Ex *ἀνῆρ* et *εἰκελός*, similis.
²Ἀνδρείθυμος, *on*, fortis, virili animo præditus.
³Ἀνδρείον, *u*, τὸ, virile robur, fortitudo. Ἐξ *ἀνδρῶν* eis τὰνδρείον, profecerunt ad fortitudinem, Eurip. Andr. 684. Ab
⁴Ἀνδρείος, *εία*, *είων*, virilis; (2) fortis, strenuus. Ab *ἀνῆρ*.
⁵Ἀνδραιοφόντης, *u*, δ, homicida. Ex *φόνος*.
⁶Ἀνδρείως, *adv*, viriliter, strenue. Ab *ἀνδρείος*.
⁷Ἀνδρεάστρια, *as*, *η*, virorum amatrix. Ex *ἀνῆρ* et *ἱερέστρια*, amatrix.
⁸Ἀνδρέομαι, virilem ætatem attingo.
⁹Ἀνδρέομαι, *vir factus*, præf. part. pass. Dor. pro *ἀνδρέομαι*, quod est contr. ex *ἀνδρέομαι*, a verbo *ἀνδρέω*, Herod. 1, 123.
¹⁰Ἀνδρῶν, *ἄνως*, δ, idem quod *ἀνδρῶν* (2) domus magna.
¹¹Ἀνδρέαν, *virorum*, gen. plur. Ion. pro *ἀνδρῶν*.
¹²Ἀνδρήνη, Ion. pro *ἀνδρεία*, item *ἀνδρήνιος*, pro *ἀνδρείος*, Herod.
¹³Ἀνδρηλάτιον, *ῶ*, *f*, ἥσω, in exilium pello, in exilium mitto; (2) ex asylo detraho. Ex *ἱλαίνω*.
¹⁴Ἀνδρῶν, *ων*, τὰ, convivia quædam apud Cretenses, ad quæ soli viri admittébantur.
¹⁵Ἀνδρία, *as*, *η*, idem quod *ἀνδρεία*.
¹⁶Ἀνδριάντα, acc. sing. ab *ἀνδριάς*. Unde
¹⁷Ἀνδριαντίσκος, *u*, δ, parva statua. Dim. ab *ἀνδριάς*.
¹⁸Ἀνδριαντογλύφος, *u*, δ, idem quod
¹⁹Ἀνδριαντοπλάστης, *u*, δ, statuarius. Ab *ἀνδριάς* et *πλάστης*, *facto*. Hinc
²⁰Ἀνδριαντοπλαστική, *ῆς*, *η*, scil. τέχνη, ars fingendi statuas.
²¹Ἀνδριαντοποιῶν, *ῶ*, *f*, ἥσω, status facio, artem sigillariam exerceo. Ex *ἀνδριάς*. Hinc
²²Ἀνδριαντοποιητική, *ῆς*, *η*, sc. τέχνη, ars statuaria.
²³Ἀνδριαντοποιία, *as*, *η*, statuarum confectio, ipsa actio faciendi statuas; (2) ars statuaria.
²⁴Ἀνδριαντοποιός, *ῶ*, δ, statuarius, statuarum artifex. A præf.
²⁵Ἀνδριαντοποιῶν, status facio.
²⁶Ἀνδριάς, *ἄντος*, δ, statua, cippus, Gl. V.
²⁷Ἀνδριζέω, *f*, *ῶμαι*, et *ἀνδρίζομαι*, ætatem virilem ingredior, viriliter ago. Ἀνδρίζεσθε, *προσταύθε*, 1 Cor. 16, 13. τῷ σώματι, roborari, Luc.
²⁸Ἀνδρικός, *ῆ*, *ων*, virilis, ad viros pertinens; (2) virilis, fortis, strenuus; (3) viro forti dignus. Ab *ἀνῆρ*.
²⁹Ἀνδρικός, *adv*, viriliter, fortiter, strenue; (2) valide, robuste; (3) vehementer.
³⁰Ἀνδρίον, *u*, τὸ, parvus vir, homuncio. Dim.
³¹Ἀνδριμάς, *ῶ*, δ, idem quod *ἀνδρία*, Poll.
³²Ἀνδρισί, *adv*, viriliter, fortiter, strenue; (2) more virorum, Theocrit. 17, 23.
³³Ἀνδριφίλος, *u*, δ *ε* *η*, viri amans, viri amicus.
³⁴Ἀνδριφόντης, *u*, *η*, homicida. Ex *ἀνῆρ* et *φόνος*.
³⁵Ἀνδριόβρης, *ῆς*, *u*, viros gravans.
³⁶Ἀνδριόβραστος, *u*, *δ*, via angusta, quæ uni tantum homini sufficit, Hes. Ex *ἀνῆρ* et *βαῖνω*, *vado*, *eo*.
³⁷Ἀνδριόβριον, *ῶ*, cum viris seu pueris consuesco, rem habeo, amore sc. nefando.
³⁸Ἀνδριόβρος, *u*, δ *ε* *η*, hominem vorans. Ex *ἀνῆρ* et *βρός*, *vorax*.
³⁹Ἀνδριόβυλος, *u*, δ *ε* *η*, virilis consilii, fortis, seu viri insidians.
⁴⁰Ἀνδριόβωρ, viros devorans. A *βιβάσκω*, *edo*.
⁴¹Ἀνδριόβωτος, idem.
⁴²Ἀνδριόβωτος, *as*, *η*, virorum genitura, hominum propagatio; (2) per viros successio generis. Ex *ἀνῆρ* et *γίνωσ*, *genus*.
⁴³Ἀνδρογίγας, *ἄντος*, δ, gigas.
⁴⁴Ἀνδρογόνος, *u*, δ *ε* *η*, marem gignens, viripara. Ex *ἀνῆρ* et *γένωσ*, a *γίνομαι*.
⁴⁵Ἀνδρογύνος, *u*, δ, idem quod
⁴⁶Ἀνδρόγυνος, *u*, δ, androgynus, semimas, semifemina, semivir, Gl. V. (2) castratus; (3) debilis, imbecillis, invalidus; (4) effeminatus, muliebri animo præditus; (5) socors, parum strenuus. Ex *ἀνῆρ* et *γυνή*.
⁴⁷Ἀνδροδίκτης, *u*, δ *ε* *η*, viros seu homines perimens. Ex *ἀνῆρ* et *δαίζω*, *occido*.

⁴⁸Ἀνδροδάμαν, acc. sing. Dor. pro *ἀνδροδάμην*.
⁴⁹Ἀνδροδάμας, *ἄντος*, δ, et *ἀνδροδάμην*, *ης*, *η*, virum domans; (2) gemma quædam. Ex *δαμάω*, *domo*.
⁵⁰Ἀνδροδάμος, *u*, δ, triclinium, pars ædium solis viris consecrata, Hes. Suid.
⁵¹Ἀνδρόθεν, *adv*, ex viro. Ab *ἀνῆρ*.
⁵²Ἀνδρόθεν, *ῆτος*, δ *ε* *η*, homines perdens, vexans, ærumnosus. Ἀνδρόθεντας Ἰλίου φθοράς, Æschyl. Ag. 823 [uti vulgo legitur].
⁵³Ἀνδρόκας, *ἄδος*, *η*, pars, Hes. Nic.
⁵⁴Ἀνδροκμής, *ῆτος*, δ *ε* *η*, a viro interfectus; (2) homines perdens, vexans, ærumnosus; (3) in quo viri occumbunt, pereunt, interfecti sunt; (3) ὅδ' ἀνδροκμήτας προσφίραν ἀγωνίας, Eurip. Suppl. 525: passim apud Æschylum.
⁵⁵Ex *κλέωμαι*. Unde
⁵⁶Ἀνδρόκμητος, *u*, δ *ε* *η*, ab homine laboratus seu factus; (2) in quo vir jacet, epith. sepulchri.
⁵⁷Ἀνδροκτέβας, *u*, δ, homo maleficus, nequam, veterator, Hes. Suid.
⁵⁸Ἀνδροκτάσια, *as*, *η*, Ion. ἀνδροκτασίη, cædes virorum.
⁵⁹Ἀνδροκτονίαι, viros interficio.
⁶⁰Ἀνδροκτονία, *as*, *η*, homicidium. Ab
⁶¹Ἀνδροκτόνος, *u*, δ *ε* *η*, homicida, virum occidens. Ex *ἀνῆρ* et *κτείνω*, *occido*.
⁶²Ἀνδρόλεττα, *as*, *η*, viros perdens.
⁶³Ἀνδρόλημ, *ης*, *η*, virilem habens animi celsitudinem, Hes. Ex *ἀνῆρ* et *λήμω*.
⁶⁴Ἀνδρόληψία, *as*, *η*, jus hominesprehendendi, quo scil. Athenienses, si civis extra Atticam interfectus esset, tres ejus urbis incolæ prehendebant, cædis pœnam daturus, nisi ipse criminis reus traderetur; clarigatio, Gl. V. Ex *ἀνῆρ* et *λαμβάνω*, *prehendo*.
⁶⁵Ἀνδρόληψιον, *u*, τὸ, idem et ex *iisd*.
⁶⁶Ἀνδρόλογία, *ῶ*, *f*, ἥσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex *ἀνῆρ* et *λέγω*. Hinc
⁶⁷Ἀνδρόλογία, *as*, *η*, virorum collectio ad militiam, delectus; (2) collectio quævis, quæ virum fit.
⁶⁸Ἀνδρόλογίζω, *f*, *ῶμαι*, idem quod *ἀνδρόλογία*.
⁶⁹Ἀνδρομάνης, *ῆος*, δ *ε* *η*, virorum amore insaniens, viros insane appetens, libidinosus. Ex *μαίνομαι*. Hinc
⁷⁰Ἀνδρομανία, *as*, *η*, insanus virorum amor.
⁷¹Ἀνδρομάχος, *u*, δ *ε* *η*, cum viris vel viro pugnans. Ex *ἀνῆρ* et *μάχομαι*, *pugno*.
⁷²Ἀνδρομάς, *ῆος*, *ον*, virilis; (2) humanus.
⁷³Ἀνδρομάκης, *ῆος*, δ *ε* *η*, staturam ad altitudinem viri æquans. Ex *μήκος*.
⁷⁴Ἀνδρόνιτος, *ἰνίδος*, *η*, locus ubi viri versantur, domicilium virorum, locus in domo ubi soli viri habitant, sicut *γυναικονίτις*, ubi solæ mulieres.
⁷⁵Ἀνδρόμαι, *ῆμαι*, *f*, ὥσομαι, virile robur, vel ætatem virilem, attingo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio; in *med*. stupro foeminam; *ἀνδρόβεις*, adultus, Gl. V. ἀνδρόβεισα, compressa a viro virgo, a. 1. part. pass.
⁷⁶Ἀνδρόπαις, *ἄιδος*, δ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem viriliter sentit, cogitat, agit.
⁷⁷Ἀνδροπλασία, *as*, *η*, virorum formatio. Ex *πλάσσω*, *formo*.
⁷⁸Ἀνδροπλήθια, *as*, *η*, hominum multitudo seu conventus. Ex *πλήθος*, *multitudo*.
⁷⁹Ἀνδροπρηνος, *u*, δ, scortum masculinum.
⁸⁰Ἀνδροπρεπής, *ῆος*, δ *ε* *η*, virum decens. Ex *ἀνῆρ* et *πρέπει*, *deceat*.
⁸¹Ἀνδροπρεπός, *ον*, hominis faciem habens, in *neut*. humana facies. Ex *ἀνῆρ* et *πρόρα*, *prora*, *metaph. facies*.
⁸²Ἀνδρόσάβης, *ῆος*, δ, virilia grandiora habens. Ex *ἀνῆρ* et *σάβη*.
⁸³Ἀνδρόσάβων, *ῆος*, δ, idem et ex *iisd*.
⁸⁴Ἀνδρόσαιμον, *u*, τὸ, Dioscorid. 3, 173. ruta silvestris, Plin. 17, 4. Ex *ἀνῆρ* et *αἶμα*, *sanguis*, quia herba hæc digitis trita sanguineo succo fluit. Angl. st. JOHN'S wort.
⁸⁵Ἀνδρόσαιμος, *u*, δ, idem et ex *iisd*.
⁸⁶Ἀνδρόστις, *ἰδος*, δ *ε* *η*, hominibus noxius, pestifer. Ex *ἀνῆρ* et *στίνω*, *noceo*.

⁸⁷Ἀνδρόσφιγξ, *ῆος*, δ, statua quæ viri et sphingis figuram habet.
⁸⁸Ἀνδρότης, *ῆτος*, *η*, virilitas, fortitudo.
⁸⁹Ἀνδρόσθαι, *fiert virum*, præf. inf. pass. contr. pro *ἀνδρόσθαι* ab *ἀνδρόσθαι*, *vir fio*.
⁹⁰Ἀνδρόστυχη, *ῆς*, maritum nactus; in matrimonio agens femina.
⁹¹Ἀνδροφάγεια, *ῶ*, humana carne vescor. Ab
⁹²Ἀνδροφάγος, *u*, δ *ε* *η*, humana carne vescens.
⁹³Ἀνδροφθορός, *ον*, ab homine periens, vel ἀνδροφθορός, homines perdens, Soph.
⁹⁴Ἀνδροφόνειος, *ῶ*, *f*, ἥσω, sum homicida; (2) occido.
⁹⁵Ἀνδροφονία, *as*, *η*, homicidium. Ab
⁹⁶Ἀνδροφόνος, *u*, δ, homicida, sicarius; ἀνδροφόνος, *η*, interfectrix viri. Ex *φόνος*.
⁹⁷Ἀνδροφόντης, *u*, δ, homicida.
⁹⁸Ἀνδρόφανος, *u*, δ *ε* *η*, virilem vocem habens. Ex *φωνή*, *vox*.
⁹⁹Ἀνδρῶν, *ῶ*, *f*, ὥσω, virilem reddo, virile robur subministro. Ab *ἀνῆρ*. Hinc
¹⁰⁰Ἀνδρῶτης, *ῆος*, δ *ε* *η*, virilis, virum decens, forti viro dignus; (2) forti animo præditus, magnanimus.
¹⁰¹Ἀνδρῶτως, *adv*, viriliter, fortiter.
¹⁰²Ἀνδρῶτης, a. 1. part. pass. verbi *ἀνδρῶω*.
¹⁰³Ἀνδρῶν, *ἄνως*, δ, pars domus in qua viri a mulieribus seorsim agunt; (2) expositur etiam schola, ubi studiosi sapientiæ erudiuntur. Ab *ἀνῆρ*.
¹⁰⁴Ἀνδρῶνιτις, *ἰδος*, *η*, idem et ab eodem.
¹⁰⁵Ἀνδρῶς, *ῶα*, *ῶων*, virilis, ad virum pertinens.
¹⁰⁶Ἀνδύεται, *emersi*, 3. sing. præf. ind. med. Poet. pro *ἀναδύεται*.
¹⁰⁷Ἀνδύμαι, pro *ἀναδύμαι*, Hom.
¹⁰⁸Ἀνδύκι, *reddidit*, 3. sing. perf. ind. act. Dor. et Poet. pro *ἀνιδύκι*, ab *ἀναδίδωμι*, *redi*.
¹⁰⁹Ἀνέη, *conscendit*, *ascendit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *ἀναβαίνω*.
¹¹⁰Ἀνεορρόβωτος, *exclamant*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *ἀναεορρόβω*, *exclamo*.
¹¹¹Ἀνεόραχι, *insonuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *ἀναβρέχω*.
¹¹²Ἀνέσσω, *clamavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro *ἀνέσσητε*, a verbo *ἀναβάζω*.
¹¹³Ἀνεγγύαω, *ῶ*, *f*, ἥσω, fidejubeo.
¹¹⁴Ἀνέγγυος, *u*, δ *ε* *η*, sine sponsione actus; ἀνέγγυος, *η*, non desponsa. Ex *α* priv. et *έγγυος*, *satisfactioni obnoxius*.
¹¹⁵Ἀνεγίρω, *f*, *εἰῶ*, expergefacio, excito; (2) ædifico; ἀνεγίρομαι, *resurgo*. Gl. V. evigilo. Ὀδυσῆα ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε, Il. 10, 138. Hinc
¹¹⁶Ἀνέγρετος, *u*, δ *ε* *η*, non expectatus.
¹¹⁷Ἀνεγρίστος, *adv*, citra restitutionem vitæ.
¹¹⁸Ἀνεγκάλυπτος, *ον*, non intectus, seu tectus, Hes.
¹¹⁹Ἀνεγκλήστος, *u*, δ *ε* *η*, inculpatus, irreprehensibilis. Gl. V. inaccusabilis. Ex *α* priv. et *έγκάλεω*, *culpo*.
¹²⁰Ἀνεγκλήσις, *adv*, citra reprehensionem, culpam, sine vitio.
¹²¹Ἀνέγκυος, *u*, *η*, quæ uterum non fert, quæ non est gravida. Ex *α* priv. et *έγκυος*.
¹²²Ἀνεγκωμίαςτος, *u*, δ *ε* *η*, illaudatus, nulla laude adfectus. Ex *α* priv. et *έγκώμιος*, *laus*.
¹²³Ἀνεγνάμπτοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Ex *ἀναγνάμπτω*.
¹²⁴Ἀνεγνωρίσθη, *agnitus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi *ἀναγνωρίζω*, *notum facio*.
¹²⁵Ἀνέγνωμαι, *lectus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. verbi *ἀναγινώσκω*, pro *ἀναγνίω*, *lego*.
¹²⁶Ἀνέγνωτε, *legistis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ejusd.
¹²⁷Ἀνεγρετα, *concitabatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. per Syncope, pro *ἀνεγρίετο*, a verbo
¹²⁸Ἀνεγρομαι, *expergiscor*; per Sync. pro *ἀνεγρίομαι*.
¹²⁹Ἀνεγρώρετος, *u*, δ *ε* *η*, qui fieri, concedi, admitti nequit, quod locum non habet in rerum natura. Ex *α* priv. et *έγρωρεω*, *admitto*.
¹³⁰Ἀνεόφρητος, *u*, δ *ε* *η*, qui pavitus non est, quod solo æquatus non est. Ex *α* priv. et *ἰδαρίζω*.
¹³¹Ἀνείργμιθα, *suscepti eramus*, 1. pl. plusq. perf. ind.

ind. pass. per sync. pro ἀνεδίδεγμεθα, ab ἀναδίδεχομαι.

Ἀναδίδεσθαι, suscepit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ἀνεδίδεν, demonstravit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδονμαι, pro ἀναδίδωμι.

ἈΝΕἸΔΗΝ, adv. licenter, impune; (2) effuse; (3) promiscue; (4) palam, aperte. Οἱ δὲ Λακωνδαίμονες ἐπιδὼν βέλονται ἀνέδην τοῖς παρ' αὐτοῖς ζυγγυγνίσθαι σοφισταῖς, Plat. in Protag. 342.

Ἀνέδραμον, suscepi, 1. sing. a. 2. ind. act. per Metathes. pro ἀνέδραμον, verbi ἀναδίδωμι.

Ἀνέδραμον, recurre, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναπέττειν pro ἀναδράμειν, recurro.

Ἀνέδραστος, οὐ, non stabilis. Ab α. pr. et ἔδρασι.

Ἀνέδω, prodit, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀναδίδωμι.

Ἀνέδυσσας, emersit, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀναδύω.

Ἀνέδωκεν, reddidit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδωμι, reddo.

Ἀνέειργεν pro ἀνείργεν, aor. 1. verbi ἀνείργω, cohibeo, Il. 3, 77.

Ἀνέειρξεν, discessit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναλείπονται pro ἀναλείπειν, discedo.

Ἀνείηκεν, requirebat, 3. pl. imp. ind. act. contr. pro ἀνείηκεν ab ἀναέηκται.

Ἀνείω, f. ἥσω, sublatum in sede colloco et pono. Ἐς δῖφρον δ' ἀνίσσαντος ἄγον προσιτ' Ἰλιον ἴσθην, Il. 13, 657. Ex ἀνὰ et ἔζω.

Ἀνέωπύρησιν, revexit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναώπυρην, revivisco.

Ἀνείλεσθαι, ας, ἥ, conditio hominis inviti, cum quis non vult, coactio, Suicer. Ex α. priv. et εἰλέω, volo.

Ἀνείλεσθαι, α, ὁ εἶ ἡ, coactus; invitus; (2) inexpectatus; (3) tristis, adversus. Ex iisd.

Ἀνέμην, remisit, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνίημι, remitto.

Ἀνείλασται, reviviscitis, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναβάλλω, reviresco.

Ἀνείσθεις, remissus, a. 1. part. pass. verbi ἀνίημι, remitto. Κἀνείσθα τῷ γε κατθανόντι, liberatus a morte, in crastinum dilatus; Soph. Aj. 476.

Ἀνείσθεις, οὐ, non adsuffectus.

Ἀνέστη, laxatus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, remitto, laxo.

Ἀνέστηκα, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατίημι, pro ἀνάθει, repono.

Ἀνεθέρψαμην, nutriti, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀνατρέφω, nutrio.

Ἀνείθεος, α, ὁ εἶ ἡ, forma carens, informis. Ex α. priv. et ἴδος, forma.

Ἀνείδωλοιστοῖσι, ὦ, f. ἥσω, speciem et imaginem fingo, animo propono.

Ἀνείδωλοποιῖας, ἥ, imaginum effectio in animo.

Ἀνείκαστος, α, ὁ εἶ ἡ, qui nulla imagine exprimi potest, quem nulla conjectura adsequi possis. Ph. inexistimabilis. Ex α. priv. et εἰκάω.

Ἀνεκκίνους, οὐ, qui imagine exprimi non potest, ut Deus.

Ἀνεκλείθειν, seu ἀνεκλήθειν, ας, ἥ, quæ nondum peperit, Lucinae labores nondum experta. Ex α. priv. et Εἰλείθειν, Lucina.

Ἀνεκλίω, ὦ, f. ἥσω, evolvo, involutum explico. (2) involvo, circumpleo. (1) ἐντελέλλομενος ἡμέραν μὴ πάντας ἀνεκλήσαντας αὐτὰς ἐπὶ χρεῖσιν τοῖς κεκλεισμένοις, ut uno die aperirentur omnes litteræ, App. Bell. Civ. 5, 131. Ex ἀνὰ et εἰλέω. Hinc

Ἀνεκλήμα, ἄτος, τὸ, evolutio; (2) involutio, involutum.

Ἀνεκλήπτω, contractum est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνακαλέσθω pro ἀναλάβεω.

Ἀνεκλήσας, εως, ἥ, convolutio, Aret.

Ἀνεκλήσσω, et ἀνεκλήπτω, revolve.

Ἀνεκλάω, idem quod ἀνεκλήω.

Ἀνεκλῶν, sustuli, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακίρνω pro ἀνέλω, tollo.

Ἀνεκμῖνεν, perf. part. pass. f. g. verbi ἀνίημι.

Ἀνεκμῖνος, part. prat. pass. verbi ἀνίημι, solutus; (2) violens, quasi sit solutus fræno, laxans frænum, laxans habens animo, iræ. (2) ἀνεκμῖνος τι χρέμα προσεχθέντων γίνους, violenter

quædam res senum genus, proni sunt ad
iram senes, Eurip. Andr. 728.
Ἀνυμῶνως, adv. remisse, solute, licenter, neg-
ligenter. Ab ἀνυμῶνως.
Ἀνῆμι, reddo, redibo. Ex ἀνὰ ἐῖμι, eo.
Ἀντίμων, εὖος, ὁ ἔξ ἧ, non vestitus, nudus ;
(2) male vestitus. Ex α priv. et εἶμα, *vestis*.
Ἄνιν, conficere, præ. inf. act. Ion. et Poet. pro
ἀνέιν, a verbo ἀνίω, conficio.
Ἀντίων, remisisse, a. 2. inf. act. verbi ἀνίμι.
Ἀνιστῆναι, edicere, proclamare, publice pro-
nunciare. Ex ἀνὰ et ἰστῆναι.
Ἀνίστημι, f. ἔσθ, arceo, repello, inhibeo.
Ἀνίστημι, interrogas, 2. sing. præ. ind. med.
Ion. pro ἀνίστασαι, a verbo ἀνίσταμαι.
Ἀνίστημι, εὖος, ἧ, inhibito. Ab ἀνίστημι.
Ἀνίσταμαι, 3. pl. a. 1. ind. act. Ab
Ἀνίσταμαι, f. ὕσας, sursum traho. Ἀνίσταμαι τὰς
νῆας, in terram subducere, Herodot. Ab
ἱστῆναι, traho.
Ἀνίσταμαι, necto, adnecto. Ex ἀνὰ et ἱστῆναι, necto.
Ἀνίσταμαι, Ion. pro ἀνίσταμαι, Eust.
Ἀνίσταν, ascenderunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi
ἀνίμι.
Ἀνίσταμαι, perf. inf. pass. verbi ἀνίμι.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, inaccessus, ad quem non
patet ingressus, R. Ex α priv. et ἱσῶσθαι.
Ἀνίσταμαι, ας, ἧ, immunitas a tributo.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, immunis, qui tributum
non solvit. Ex α priv. et ἱσῶσθαι, tributum.
Ἀνίσταμαι, 2. plur. a. 2. verbi ἀνίμι, pro ἀνίστα-
μαι. Πάλιν ἀνίσταται τὰυτόν σπῆμα, remisistis, Soph.
Œd. Tyr. 1404.
Ἀνίσταμαι, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἀνίσταμαι.
Ἀνίσταμαι, præ. ind. act. Poet. pro ἀνίσταμαι,
sive ἀνίμι.
Ἀνίσταμαι, adv. desuper, e loco alto ; (2) ab
origine generis et juxta seriem priscorum,
quibus quis ortus est. Ab
Ἀνίσταμαι, adv. sursum, superne, eminus. Ex
ἀνὰ et ἱσῶσθαι, procul.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, ex quo non est egressus ;
(2) invius ; (3) carens eventu. Ex α priv.
et ἱσῶσθαι, exeo.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, qui vi compelli nequit,
inviolabilis. Ex α priv. et ἱσῶσθαι.
Ἀνίσταμαι, adv. inviolabiliter.
Ἀνίσταμαι, adv. sine excoitatione.
Ἀνίσταμαι, ον, non excoitatus. Ab α priv.
et ἱσῶσθαι, excoitatio.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, qui non peregrinatur,
seu qui nunquam domo abfuit, aut nunc
domi versatur, non peregre. Ex α priv. et
ἱσῶσθαι, peregrinatio.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, inenarrabilis, ineffabi-
lis. Ex α priv. et ἱσῶσθαι, enarratio.
Ἀνίσταμαι, inenarrabilis. A præc.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, inultus, indefensus.
Ex α priv. et ἱσῶσθαι, ulcusor.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, non editus, non vulgatus ;
(2) non elocata (de filia). Ex α priv. et
ἱσῶσθαι.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, excursus et effugium
non habens, impervius. Ex α priv. et
ἱσῶσθαι.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, qui calefieri non po-
test. Ex α priv. et ἱσῶσθαι.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, inexpabiilis. Ex α priv.
et ἱσῶσθαι, expio.
Ἀνίσταμαι, ον, cœtu populi carens, inanis ;
item, de re quæ ad populum non est lata,
cujus causa concio commissa non est.
Ἀνίσταμαι, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀνίσταμαι.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, ineffabilis. Ex α priv.,
ἱσῶσθαι, loquor.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, non deficiens ; (2) per-
petuus ; (3) inexhaustus. Ex α priv. et
ἱσῶσθαι, deficio, cesso.
Ἀνίσταμαι, adv. perpetuo, semper, sine fine.
Ἀνίσταμαι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνίσταμαι.
Ἀνίσταμαι, εὖος, ὁ ἔξ ἧ, non deficiens, indefini-
tus. Ex α priv. et ἱσῶσθαι, deficiens.
Ἀνίσταμαι, α, ὁ ἔξ ἧ, a quo rationes non pe-
tuntur, cujus rationes subduci non pos-
sunt. Ex α priv. et ἱσῶσθαι.

Ἀναιολόγως, *adv.* sine ratione, sine modo, imtemperanter.

Ἀναιόητος, *ov*, clotu difficilis. Ab *a* priv. et *ἰνύπτω*, *eluo*.

Ἀναιόημι, 3. s. a. 1. ind. act. v. *ἀνακορίζω*.

Ἀναιόστη, *percussus, repressus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. *ἀνακόπτω*.

Ἀνεπαίσπλημι, *repleo, expleo*.

Ἀνεπαύκτως, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, non obstupefactus, imperterritus, impavidus. Ex *a* priv. et *ἰκπλήττομαι*, *obstupesco*.

Ἀνεπαύκτως, *adv.* impavide, intrepide.

Ἀνεπαύλητος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *inexpugnabilis, Gl. V.* Ex *a* priv. et *ἰκπλήττω*, *expleo*.

Ἀνιπαύλως, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *indelebilis, non elutus*. Ex *a* priv. et *ἰκπλήνω*, *eluo*.

Ἀνεπαύσητος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *qui non potest educi, extrahi, aut expelli; qui emancipari et in alienam potestatem dari nequit. Ex a priv. et ἰκπαίω*.

Ἀνεπαύσητος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *quod ad suppurationem perducui non potest. Ἀνεπαύσητον ἔλκος, Aret.* Ex *a* priv. et *ἰκπαίνω*, *suppurgo*.

Ἀνεπαύστος, *ov*, *non divulgatus, celatus; (2) non divulgandus, celandus*.

Ἀνεπαύστος, 3. pl. a. 2. indic. act. v. *ἀναπαύω*.

Ἀνεπαύστος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *non radicitus evulsus, aut quod eradicari, extirpari nequit. Ex a priv. et ἰκπαίω*, *eradico*.

Ἀνεπαύστος, *ῆ*, *ov*, *patiens, qui tolerare potest*.

Ἀνεπαύς, *ῆ*, *ov*, *tolerabilis, commodus. Ab ἀνέχω*, *tolero*.

Ἀνεπαύς, *adv.* tolerabiliter, commode.

Ἀνεπαύστος, *ov*, *qui deleri, deteri non potest*.

Ἀνεπαύστος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *quem nemo effugere potest; (2) cui non licet effugere. Ex a priv. et ἰκπαίνω*.

Ἀνεπαύστος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *non prodians foras, non emanans. Ex a priv. et ἰκπαίνω*.

Ἀνεπαύστος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *quod effere non licet. Ex a priv. et ἰκπαίνω*, *effero*.

Ἀνεπαύστος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *ineffabilis. Ex a priv. et ἰκπαίνω*, *eloquor*.

Ἀνεπαύστος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *ineffabilis; qui exprimi, seu verbo pronunciari, non potest. Ex a priv. et ἰκπαίνω*, *exclamo*.

Ἀνεπαύς, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *sine oleo. Ex a priv. et ἔλαιον*.

Ἀνεπαύστος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *irreprehensibilis; (2) qui reffelli non potest, aut non convinci; (3) manifestus, convictus, ap. Plat. si locus sanus, quod Stephano non videtur, Ern. Ex a priv. et ἔλεγχω*.

Ἀνεπαύστος, *adv.* sine reprehensione; (2) sine probatione.

Ἀνεπαύστος, *arguo, convinco*.

Ἀνεπαύστος, *ov*, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *immisericors, durus, rigidus. Ex a priv. et ἔλεγχω*.

Ἀνεπαύστος, *adv.* crudeliter.

Ἀνεπαύστος, *adv.* immisericors. Hinc

Ἀνεπαύς, *adv.* sine misericordia.

Ἀνεπαύς, a. 2. inf. act. v. *ἀναιέω*, *pro ἀνέλω*, *tollo*.

Ἀνεπαύστος, *as*, *ῆ*, *illiberalitas, illiberalis morositas; (2) avaritia, sordes*.

Ἀνεπαύστος, *ov*, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *idem. Ab*

Ἀνεπαύστος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *illiberalis; (2) sordidus, avarus; (3) inonestus, indecens*.

Ἀνεπαύστος, *adv.* illiberaliter; (2) sordide.

Ἀνεπαύστος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *reditus*.

Ἀνεπαύστος, *Dor.* *pro ἀνελθεῖν. Ab ἀνέχρωμαι*.

Ἀνεπαύστος, *ov*, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *convolutio, concinnus. Ab ἀνελίσσω*.

Ἀνεπαύστος, *tempus tero, cunctor, cesso*.

Ἀνεπαύστος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *involutio, volutatio; (2) explicatio. Ab ἀνελίσσω*.

Ἀνεπαύστος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex ἀνελίσσω*, *verso, et πῶς*, *pes*.

Ἀνεπαύστος, *vel ἀνελίσσω*, *f. ἔχω*, *volvo, evolvo; revolvolo, voluto, verso; (2) explico, apertio. Ἀνεπαύστος τὰ βιβλία, ἱστορίας*.

Ἀνεπαύστος, *u*, *ὁ* *ξ* *ῆ*, *qui trahi non potest*.

Ἀνεπαύστος, *f. ὄρω*, *idem quod*

Ἀνεπαύστος, *f. ἔχω*, *sursum traho, attollo attrahendo; (2) subduco; (3) extraho, retro traho*

traho; (4) traho. *Ἀνέλκων πῶλον*, accelerans gradum, Eurip. Med. 1181. *Ἀνέλκιν* ἰχθύν ἀγκίστρον, τὸς αὐτοῦ. *Ὁ δὲ τόξον πῆχυν ἀνέλκω*, Il. 13, 583. Ex *ἀνὰ* et ἰλκω.
Ἀνέλκωντος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non ulceratus, qui ulcus non sensit. Ex *α* priv. et ἰλκῶν, ulcero.
Ἀνέλκων, *ὁ* *ξ* *ή*, alienus a moribus Græcorum.
Ἀνέλκωντος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, alienus a Græca consuetudine, qui Græcis moribus aut imbutus non est, aut iis nequit imbui. Ex *α* priv. et ἰλκῶν, cum Græcis facio.
Ἀνέλλιστος, *ἴος*, *ὁ* *ξ* *ή*, cui nihil deest, non deficiens; (2) cui nihil detrahi potest; (3) non cessans, perpetuus. Ex *α* priv. et ἰλλίσσω, deficio.
Ἀνέλλιστος, *ὁ*, claudus.
Ἀνέλλωντα, *εὖν*, qui abstulit, acc. sing. a. 2. part. act.
Ἀνέλλοντα, *sumserunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. Ion. pro ἀνέλλοντα. Ab ἀναιρώ, pro ἀνέλω.
Ἀνελπίζω, *spei* expers sum.
Ἀνελπίς, *ὁ* *ξ* *ή*, qui est sine spe.
Ἀνελπίς, *desperes*, seu desperaveris, 2. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀνελπίζω, despero.
Ἀνελπίσις, *αἰ*, *ή*, desperatio. Ab
Ἀνελπίς, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, insperatus, præter spem accidens; (2) non sperans, desperans, nullam spem habens. Ex *α* priv. et ἰλπίς.
Ἀνελπίσις, *adv.* sine spe, citra spem, præter spem, insperato.
Ἀνέλυστος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non involutus, sine tegmine, velamine. Ex *α* priv. et ἔλυστρον.
Ἀνέλων, *sustulerint*, 3. pl. a. 2. conj. act. verbi ἀναίρω, pro ἀνέλω.
Ἀνέλυστος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, inaccessus, invius. Ex *α* priv. et ἰλύνω, accedo.
Ἀνέμει, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνεμίω.
Ἀνεμίητος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, carens invidia, non invidus. Ex *α* priv. et μεμίσω.
Ἀνεμίστης, *adv.* citra invidiam.
Ἀνεμίστης, *adv.* sine vomitu, Ern. Ab
Ἀνεμίω, *ω*, f. ἴσω, vomo. Ex *ἀνὰ* et ἐμίω.
Ἀνεμῆτος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, indivisus, individuus, non distributus. Ex *α* priv. et νέμω.
Ἀνεμῆτος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, vel ἀνεμῆτος, αἶσα, αἶον, vento plenus, vanus, evanidus; (2) levis, inconstans. Ab ἀνεμῶς.
Ἀνεμῆτος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, ventus, Dim. Ab eod.
Ἀνεμῆτος, *ἴα*, *ἴον*, idem quod ἀνεμῆτος.
Ἀνεμῆτος, f. ἴω, ventis agito. Gl. V. ventilo.
Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἴωκε κλύδων θαλάσσης ἀνεμῆτος *ἢ* *μπιζομένη*, Jac. 4, 6. Ab ἀνεμῶς.
Ἀνεμῆτος, *ἴα*, *ἴον*, idem quod ἀνεμῆτος.
Ἀνεμῆσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀναμῆμαι.
Ἀνεμῆσθης, *υ*, *ὁ*, cursor, qui ventos cursu æquat, vel velocissimus. Ex ἀνεμῶς et δρόμος.
Ἀνεμῆσθης, *ὄσσω*, *ἴω*, ventosus, vento plenus.
Ἀνεμῆσθης, *ἴω*, *ἴον*, qui apud Corinthios incantamentis ventos sedabant. Ex καίτος.
ἈΝΕΜΟΣ, *υ*, *ὁ*, ventus; (2) anima.
Ἀνεμῶς, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, a vento tegens, ventum arcens, ventis inaccessus. Ex σκίω, tegeo.
Ἀνεμῶστρος, *ον*, a vento agitatus, et in orbem actus.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, vento perstreptens. Ex ἀνεμῶς et σφάραγος.
Ἀνεμῶστρος, *ἴος*, *ὁ* *ξ* *ή*, a vento nutritus, a vento auctus et corroboratus. Ex τρέφω.
Ἀνεμῶστρος, *ἴος*, *ὁ* *ξ* *ή*, idem et ex iisd.
Ἀνεμῶστρος, *ον*, ventis agitatus, *Ἀνec*. Ex ἀνεμῶς et τρέφω.
Ἀνεμῶστρος, *αἰ*, *ή*, corruptio quæ fit a vento. Ab
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, a vento corruptus, dissipatus, vanus, inutilis, Schol. ad Il. 4, 355. Ex ἀνεμῶς et φθείρω.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, a ventis sublatus; a ventis in diversas partes dispersus. Ex φείρω.
Ἀνεμῶστρος, *ω*, f. ἴσω, ventilo, vento expono.
Ἀνεμῶστρος, *adv.* intrepide, audacter. Ex *α* priv. et ἰπληκτος.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non navigans, quiescens. Ex *α* priv. et ἰμῶμαι, navigo.

Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, cui nihil impedimento est, non impeditus, liber. Ex *α* priv. et ἰμῶμαι, pedes implico.
Ἀνεμῶστρος, *adv.* sine impedimento, et libere.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, qui incidere non potest; (2) irreprehensus, qui nihil peccat. Ex *α* priv. et ἰμῶμαι, incido.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non demonstratus. Ex *α* priv. et ἰμῶμαι, ostendo. Unde
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, carens efficacia; (2) sine emphasi seu significatione expressa; (3) luculentam speciem non præbens.
Ἀνεμῶστρος, *adv.* sine efficacia; (2) non expresse.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, vento plenus, ventosus; (2) venti naturam habens. Ab ἀνεμῶς.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, venti celeritatem habens, Eurip. Phœniss. 166. Ex ἀνεμῶς et ὠνός, celer.
Ἀνεμῶστρος, *αἰ*, *ή*, nomen herbæ.
Ἀνεμῶστρος, *adv.* inutiliter, Il. 5, 216.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, inutilis, ventosus, vanus.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, 355. Ab ἀνεμῶς.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, anemone, herbæ. Gl. V. vacinium, salicula; (2) vanitas.
Ἀνεμῶστρος, *ἴος*, *ὁ* *ξ* *ή*, cognomen Minervæ, ventum perniciosum sedantis.
Ἀνεμῶστρος, *ἴος*, *ὁ* *ξ* *ή*, non indigus. Ex *α* priv. et ἰδεής.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, alienus ab ostentatione. Ex *α* priv. et ἰδεής.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, qui fieri nequit, impossibilis. Ex *α* priv. et ἰδεόμαι, fieri possunt.
Ἀνεμῶστρος, *adv.* sine necessitate, ex inopia; (2) largiter, abunde. Ab ἀνεμῶς.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, indubitatus, indubitabilis. Ex *α* priv. et ἰδοίω, dubito.
Ἀνεμῶστρος, *adv.* indubitanter, haud dubie.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non remissus, non languidus; (2) in quo non est remissio nec languor; (3) rigidus, inexorabilis. Ex *α* priv. et ἰδοίω, remissio fio.
Ἀνεμῶστρος, *adv.* non remisse, non languide, non perfunctorie.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non indutus. Gl. V. investis. Ex *α* priv. et ἰδοίω, induor.
Ἀνεμῶστρος, *sustulisse*, a. 1. inf. act. v. ἀναφέρω.
Ἀνεμῶστρος, *emisi*, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et Poet. pro ἀνηνοχῶμαι, a verbo eod.
Ἀνεμῶστρος, *referendum*, Greg. Naz. Ex *ἀνὰ* et φέρω.
Ἀνεμῶστρος, *ἴος*, *ὁ* *ξ* *ή*, effectu carens; (2) quiescens, segnis, otiosus, ab exercitatione vel actione alienus, Ern. Ex *α* priv. et ἐνεργῆς, efficar.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, inefficax. Gl. V. effectu carens. Ex *α* priv. et ἐνεργῆς, operor.
Ἀνεμῶστρος, *remitit*, a. 1. ind. act. verbi ἀνεμῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *erumpens*, quæ erupit, part. perf. med. f. g. Att. pro ἀνηνοχῶμαι. Ab ἀναφέρω, pro ἀνεργῶ.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non adflatus divino numine, non fanaticus, non vesanus, non insanus. Ex *α* priv. et ἐνθουσιάζω.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor est; (2) inexcogitatus, imperceptus; (3) cujus notio mente formari quod percipi mente nequit, Ern. Ex *α* priv. et ἰνδοίω.
Ἀνεμῶστρος, *ἴος*, *ὁ* *ξ* *ή*, tranquillitas, Bud. Ab
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non perturbatus, placatus, quietus; (2) carens turbis, molestiis. (2) ὡς ἐπὶ τῆς ἐρημίας ἀνεμῶστρος εἶχεν ἡ Χαρόκλειο τὸ κάλλος, Heliod. 5. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *nom. pl. a. 2. part. act. v. ἀνίμω*.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non adfabilis, hominum congressus refugiens, insociabilis, morosus, difficilis, superbus. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, convenio, alloquor.
Ἀνεμῶστρος, *ἴος*, *ὁ* *ξ* *ή*, tardus, non velox.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, irreverens, Gl. V. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, revereor.
Ἀνεμῶστρος, *ον*, non audiendus, non auditus, Ern.

Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, indelebilis. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, deleo.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, immutabilis, invariabilis, constans, Suicer. Ex *α* et ἰσυχῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, inexhaustus. Ab *α* priv. et ἰσυχῶμαι, exhaustio.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, qui decipi, falli, non potest. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *ον*, qui non abnegat.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, qui refutari et coargui non potest. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, arguo.
Ἀνεμῶστρος, *adv.* citra refutationem, ut nil contra dici queat.
Ἀνεμῶστρος, *ον*, idem quod ἀνεμῶστρος, Hes. Ex *α* et ἰσυχῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, idem quod ἀνεμῶστρος.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, imperscrutabilis. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, perscrutor.
Ἀνεμῶστρος, f. ἴσω, exploro, examino.
Ἀνεμῶστρος, non examinatus, non exploratus, diligenti examine non cognitus. Gl. V. inconsultus. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *adv.* sine examine, inexplorato, sine delectu vel discrimine; (2) sine rationis reddendæ necessitate.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, qui inveniri nequit; (2) non inventus, incompetus. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, invenio.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non expositus, non explicatus, non enarratus; (2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, f. ἴσω, malos tolero.
Ἀνεμῶστρος, *αἰ*, *ή*, tolerantia malorum, tolerantia patientis. Gl. V. Ex ἀνεμῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *adv.* cum incommodo, animo malorum et cladium patiente.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, qui exsiccari non potest; (2) qui exsiccatus non est; (3) non exsiccatus. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, humecto.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, implacabilis, qui placari nequit. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, propitio.
Ἀνεμῶστρος, *ον*, non delendus, non eluendus.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, exitum non habens, impervius. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, exeo.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, impervestigabilis. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, investigo.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, qui nullum habet exitum, unde exiri non potest, impervius; (2) cui exitus non permittitur. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *tolerabo*, f. 1. ind. med. verbi ἀνεμῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *laxati sunt*, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro ἀνένται, a verbo ἀνίμω.
Ἀνεμῶστρος, *ον*, parum festus, festo diei non aptus.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, incultus, incelebris; (2) non feriat, non hilariter transactus. Gl. V. profestus. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *mutus*, vocis expers, Hes. (2) tacitus, quietus; (3) quietus ab aliquo incommodo, cum gen. ut κακῶν, Herod. Ern.
Ἀνεμῶστρος, *ἴος*, *ὁ* *ξ* *ή*, stupore attonitus, Hes.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non vocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, denuncio.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, qui non sentitur; qui non sentit. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *adv.* citra sensum, ita ut non sentiat.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non auditus, qui audiri nequit. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, inerecundus, impudens. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι.
Ἀνεμῶστρος, *adv.* inerecunde, impudenter.
Ἀνεμῶστρος, *ον*, innocens. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, crimino, Ern.
Ἀνεμῶστρος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, non alternans, seriem continuam habens; (2) cui sunt dentes continui. Ex *α* priv. et ἰσυχῶμαι, alterno.
Ἀνεμῶστρος.

¹Ἀνιπάλμνος, *resiliens*, Poet. et per *Sync.* pro ἀνιπαλλόμενος, ab ἀνιπαλλομαι, *resilio*.
²Ἀνιπαλσος, *resiliū*, 3. sing. a. 1. ind. med. per *Sync.* et *Dor.* pro ἀνιπαλσάτω. Ab eod.
³Ἀνιπάρβωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui corrigi aut emendari non potest, non emendabilis; inemendatus. Ex *α* priv. et ἐπιπαρβόω.
⁴Ἀνιπάρφος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, intactus, liber, quem attingere nequias; (2) sincerus, purus. Ex *α* priv. et ἐπιπαρσμαι, attingo.
⁵Ἀνιπαφορδότης, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui sine venere et gratia est, invenustus, illepidus.
⁶Ἀνιπαχθής, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, non molestus; (2) non invidiosus, nullam invidiam faciens. (2) οἷς ἀνιπαχθέστα ἐπὶ ἐξῆμι, *Appian. Hist. Alex.* 2, 7.
⁷Ἀνιπαχθῶς, *adv.* non moleste, non gravate; (2) sine invidia vel offensione.
⁸Ἀνιπίσας, *persuasit*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνιπίσει.
⁹Ἀνιπίλυστος, *on*, non redux. Ab *α* priv. et ἐπιρχομαι.
¹⁰Ἀνιπίμψα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀνιπίμψω.
¹¹Ἀνιπίεργαστος, *elaboratus*, *Eustath. ad Il.* 3, 449.
¹²Ἀνίπισσε, *discubuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνιπίπτω.
¹³Ἀνιπίσσει, *sallavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνιπίσσει.
¹⁴Ἀνιπίσσιος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inoffensus, injuria nulla petitus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
¹⁵Ἀνιπίς, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, nihil dicens, mutus. *Hes. Elym.* Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει, verbum.
¹⁶Ἀνιπίστος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inaccessus, impervius. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει, accedo.
¹⁷Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, cui insidari nemo potest, insidiis non obnoxius, ab insidiis tutus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
¹⁸Ἀνιπίστωτος, *on*, non prævius, non intellectus. Ab *α* priv. et ἐπιπείσσει. Unde
¹⁹Ἀνιπίστωτος, ut agnosci, cerni nequeat, *Ern.*
²⁰Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, titulo carens, carens inscriptione, cujus auctor ignoratur. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
²¹Ἀνιπίστωτος, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, non indigens, nullius rei indigus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
²²Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui est sine ostentatione, non ostentator. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
²³Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non capax, non admitrens, qui recipere non potest; (2) qui non accidit, fieri non potest. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
²⁴Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non obligatus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
²⁵Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, minime mordens. Ex *α* priv., ἐπι, et δάκνω, mordeo.
²⁶Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, purus et controversia vacuus, de quo nulla controversia est; (2) puella, de cujus patrimonio et matrimonio contendit inter consanguineos fas non est, *Ern.* Ex *α* priv. et διπνῆ, jus.
²⁷Ἀνιπίδω, *resudo, sudorem refundo*, *Plut.*
²⁸Ἀνιπίδωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, nihil proficiens, nulla incrementa capiens. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
²⁹Ἀνιπίστωτος, *as*, ἧ, durities, immanitas, iniquitas. Ab
³⁰Ἀνιπίστωτος, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, durus, immitis, iniquus, sævus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
³¹Ἀνιπίστωτος, *adv.* inique, immaniter.
³²Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, vacuus concupiscentia, *Suicer.* Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
³³Ἀνιπίστωτος, *adv.* sine tegmine, nude; (2) aperte, palam.
³⁴Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non adustus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
³⁵Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, idem et ex iisdem.
³⁶Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, nulli criminatio obnoxius, irreprehensus, inculpatus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
³⁷Ἀνιπίστωτος, *on*, incommunicabilis.
³⁸Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, auxilio destitutus, cui nemo fert opem. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
³⁹Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inconsultus, temerarius,

inconsulte et temerarie factus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει, conprobo.
⁴⁰Ἀνιπίστωτος, *on*, qui non occultat.
⁴¹Ἀνιπίστωτος, *on*, liber, non interdictus.
⁴²Ἀνιπίστωτος, *adv.* sine impedimento, nemine impediēte, libere, fortiter.
⁴³Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui reprehendi non potest, reprehensionis non obnoxius, vitii expertus. *Gl. V.* irreprehensibilis. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁴⁴Ἀνιπίστωτος, *adv.* sine reprehensione, culpa.
⁴⁵Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, memor, quem oblivio rei non inaccessit, sine oblivione; (2) non absconditus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁴⁶Ἀνιπίστωτος, *adv.* sine reprehensione, culpa.
⁴⁷Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inconsideratus. *Gl. V.* inrecogitatus. Ab ἐπιπείσσει.
⁴⁸Ἀνιπίστωτος, *adv.* inconsiderate.
⁴⁹Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, incuriosus, qui nullam curam habet; incuratus, *Gl. V.* Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁵⁰Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non permixtus; (2) ab omni commercio sejunctus, nulla commercia exercens. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁵¹Ἀνιπίστωτος, *adv.* sine omni permixtione; (2) sine commercio vel aditu.
⁵²Ἀνιπίστωτος, *as*, ἧ, abstinentia ab aditu, commercio, &c. *Polyb.*
⁵³Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non permanens, non durabilis. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁵⁴Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inculpabilis.
⁵⁵Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inconsideratus; (2) improvisus; (3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁵⁶Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, impolitus, imperfectus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁵⁷Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, nulla simulatione fucatus, non fictus. Ex ἐπιπείσσει.
⁵⁸Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui aliis non permiscetur. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁵⁹Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inculpatus, irreprehensus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει. Hinc
⁶⁰Ἀνιπίστωτος, *adv.* sine reprehensione.
⁶¹Ἀνιπίστωτος, *as*, ἧ, vacuitas a reprehensione.
⁶²Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, nondum confectus vel libatus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁶³Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non notabilis, nulla nota insignitus; non insignis, ut veste, &c. (2) de oratione vel facto, quod neque laus neque reprehensio insequitur, *Ern.* (3) inglorius, obscurus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁶⁴Ἀνιπίστωτος, *on*, non notatus seu explicatus, sc. schollis aut commentariis.
⁶⁵Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inconsideratus; (2) in-explicatus; (3) neglectus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁶⁶Ἀνιπίστωτος, *adv.* inconsiderate, inexplorate.
⁶⁷Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, irreparabilis. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁶⁸Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, rectore et inspectore carens, *Suicer.* Ex ἐπιπείσσει.
⁶⁹Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, cui tenebræ non offunduntur, *Suicer.* Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁷⁰Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, immunis ab hospitibus præbendis exercitui in transitu, a parochii munere immunis. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁷¹Ἀνιπίστωτος, *as*, ἧ, inconsiderata, incogitantia. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁷²Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui sine curatore est, incustoditus, inobservatus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁷³Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui animus non advertimus, nulla diligentia consideratus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁷⁴Ἀνιπίστωτος, *adv.* sine animadversione, inconsiderate, incaute.
⁷⁵Ἀνιπίστωτος, *adv.* imperite, inscite, inepte.
⁷⁶Ἀνιπίστωτος, *as*, ἧ, inscitia, imperitia. Ab
⁷⁷Ἀνιπίστωτος, *on*, ὁ ἔξ ἧ, insciens, ignarus, nescius; (2) inscius, indoctus, imperitus.
⁷⁸Ἀνιπίστωτος, *adv.* idem quod ἀνιπίστωτος.
⁷⁹Ἀνιπίστωτος, non convertito me, non respicio. Ἀποδομῆτα ἐπὶ τοῖς ὅροις ἀνιπίστωτος, ad fines ne respicio, *Diogen. Laert.* 8, 17. sub finem.

⁸⁰Ἀνιπίστωτος, *adv.* sine reditu, sine reversione. Ab
⁸¹Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui non mutatur, qui non convertitur. Ex *α* et ἐπιπείσσει.
⁸²Ἀνιπίστωτος, *adv.* ita ut non convertaris, nec faciem convertendo, nec pedem reflectendo.
⁸³Ἀνιπίστωτος, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, securus; (2) negligens, v. gr. scelera; (3) inexorabilis, ad veniam flecti nescius.
⁸⁴Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, idem; (2) qui non redit.
⁸⁵Ἀνιπίστωτος, *adv.* sine retrogressu; (2) incuriose.
⁸⁶Ἀνιπίστωτος, *as*, ἧ, neglectus.
⁸⁷Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui inhiberi aut repressus non est; (2) qui inhiberi aut reprimi nequit, effrenatus. Ex ἐπιπείσσει.
⁸⁸Ἀνιπίστωτος, *adv.* sine remissione, ut reprimi nequeat.
⁸⁹Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, injussu aliquid agens; (2) invictus, fortis, qui indignatur aliena imperia. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁹⁰Ἀνιπίστωτος, *adv.* injussu.
⁹¹Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui intendi non potest, aut tentus non est. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁹²Ἀνιπίστωτος, *on*, infelix, non consequens petita. Ex eod. et ἐπιπείσσει.
⁹³Ἀνιπίστωτος, *adv.* sine arte; (2) inconsulto, non ex industria. Ex ἐπιπείσσει.
⁹⁴Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non idoneus, ineptus. *Gl. V.* incongruus, inhabilis. *Ph.* importunus; (2) dissentiens, alienus; (3) non cognatus, non conciliatus amicitia; (4) incommodus. (4) τοῖσι ὅροις ἐπὶ μίλλαι ἀνιπίστωτος ἔσθαι αὐτοῖσι, *Herodot.* 1, 175. Hinc
⁹⁵Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inhabilis.
⁹⁶Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non accuratus, sine arte; (2) incompositus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁹⁷Ἀνιπίστωτος, *adv.* non accurate, negligenter.
⁹⁸Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, irreprehensus; (2) impunis. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
⁹⁹Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, tutoribus carens; (2) qui non revertitur; (3) qui non curat aliquid. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
¹⁰⁰Ἀνιπίστωτος, *is*, obscurus, ignobilis.
¹⁰¹Ἀνιπίστωτος, *on*, idem; (2) parum ornatus, non conspicuus.
¹⁰²Ἀνιπίστωτος, *adv.* sine ostentatione.
¹⁰³Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non invidendus, minime invidiosus, *Gl. V.* sine invidia; (2) non reprehensus, reprehensioni non obnoxius. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
¹⁰⁴Ἀνιπίστωτος, *adv.* non invidiose; (2) citra reprehensionem.
¹⁰⁵Ἀνιπίστωτος, *on*, ineffabilis, *Suid.*
¹⁰⁶Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, insuperabilis, inaccessus, quem conatu nulli adsequaris. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
¹⁰⁷Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui non inspicit, proprie, sc. mysteria Cereris. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
¹⁰⁸Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui non videtur, inad-spectabilis, *Suid.* Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
¹⁰⁹Ἀνιπίστωτος, *on*, sursum volavi, 1. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀνιπίστωτος, ab ἀνιπίσσει.
¹¹⁰Ἀνιπίστωτος, *obstupuerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀνιπίστωτος, obstupesco.
¹¹¹Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inamabilis; (2) act. ab amore alienus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
¹¹²Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inelaboratus, incultus, rudis, qui factus seu fabrefactus non fuit. *Gl. V.* infectus. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
¹¹³Ἀνιπίστωτος, *on*, idem quod ἀνιπίστωτος, inefficax, *Eur.* Ex *α* et ἐπιπείσσει.
¹¹⁴Ἀνιπίστωτος, *f. ion.* instigo, irritio. Παντὶ δὲ τῷ ὄντι, ἀνιπίστωτος ἡ πόλις, *Thuc.* τῆς ἀρχαίας ἀρετῆς, excitari ad, *Xen.*
¹¹⁵Ἀνιπίστωτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non fresus seu fractus, molla sc. aut pistillo; (2) non cibratus; (3) qui cribrari non potest. Ex *α* priv. et ἐπιπείσσει.
¹¹⁶Ἀνιπίστωτος, *f. fion.* rapio sursum, corripio. Τὸν καὶ ἀνιπίστωτος δὲ διὰ οὐραχάων, *Fl.* 20, 234.
¹¹⁷Ἀνιπίστωτος, *part. a. 1. med. f. g.*

**Ἀνερεύω*, f. *ἔω*, eructo, emitto. **Ἀνερεύεσθαι* eis *ἄνω*, *Apoll.*
 **Ἀνερεύωμαι*, *ω*, f. *ἔω*, investigo, scrutor, invenio. Hinc
 **Ἀνερεύσεις*, *εις*, *ἦ*, perscrutatio.
 **Ἀνεύρωτος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, non caprificatus, cui non sunt admoti fructus caprifici, ut maturescat. Ex *α* priv. et *ἑρινός*, caprificus.
 **Ἀνέριος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, de quo non contenditur. Ex *α* priv. et *ἑριζέω*, contendere.
 **Ἀνιομαίνετος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, non saburratus, saburra non stabilis; (2) non fulcris fixus. Ex *α* priv. et *ἑματίζω*.
 **Ἀνεμμήνετος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, inexplicabilis, ineffabilis. Ex *α* priv. et *ἑμμηνέω*.
 **Ἀνεμνηνέτω*, *αδν*, ut explicari nequeat, modo inscrutabili.
 **Ἀνέρωμαι*, interrogo, rogo, percontor, *Gl. V.*
 **Ἀνερωτός*, f. *ὄσω*, sursum serpo; (2) adrepto; (3) eo.
 **Ἀνέρω*, idem. *Καὶ πετρεβόμενος ἀνέρω*, *Euripid. Phœniss.* 1184. Ex *ἀνὰ* et *ἑρπω*, serpo.
 **Ἀνερράγην*, diffractus sum, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi *ἀνερράγηνμι* pro *ἀνερρήγω*.
 **Ἀνερρήμενος*, consutus, part. perf. pass. *Ion.* pro *ἀνερράμενος*, verbi *ἀνερράπτω*, consuo.
 **Ἀνερρώγω*, rescissum est, 3. sing. perf. ind. med. verbi *ἀνερρήγνυμι*.
 **Ἀνευροίμαι*, fut. *ἄσω*, erubescere.
 **Ἀνεύω*, f. *ὄσω*, sursum traho; (2) retraho. *Ἀνὰ* *ῥ* *ἰσίου* *λεῖν* *ἑρῶσαντες*, *Odys.* 9, 77.
 **Ἀνέχωμαι*, f. *ἀνεύωμαι*, adscendo, scando, conscendo, *Gl. V.* subeo; (2) redeo; a. 2. *ἀνῆλθον*, part. *ἀνελθών*. *Οὐδὲ ἀνῆλθον* eis *Ἰεροσόλυμα*, *Gal.* 1, 17.
 **Ἀνερωτάω*, *ω*, f. *ἔω*, interrogo; (2) sæpe rogo. *Καὶ μιν ἀνερώτων*, *Odys.* 4, 251.
 **Ἀνερωτίζω*, idem quod *ἀνερωτάω*, *Suid.*
 **Ἀνέ*, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. *ἀνίημι*.
 **Ἀνίσταμαι*, reduxero, 1. sing. a. 1. opt. act. verbi *ἀνίστω*.
 **Ἀνέσθια*, exedo, erodo, *Hipp.*
 **Ἀνείσθια*, *ἦ*, idem quod *ἀνείσθις*, *Suid.*
 **Ἀνείσθις*, *εις*, *ἦ*, relaxatio, *Pl.* requies, remissio, otium, imprimis diebus festis; (2) segnis et diffusi otio vita; (3) immodica libertas, lascivia; (4) condonatio, v. gr. debitorum, delictorum. Ab *ἀνίημι*.
 **Ἀνίσχυρος*, *ον*, otiosus.
 **Ἀνίσχυρος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, vespere carens. Ex *α* priv. et *ἰσχυρός*, vespere.
 **Ἀνίστομαι*, sursum versus sequor, *Hes.*
 **Ἀνίστοτο*, exsiliat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. per *Metath.* pro *ἀναστάντο*, ab *ἀναστάνω*.
 **Ἀνίσταν*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi *ἀνίστημι*.
 **Ἀνίσταται*, resurrexerunt, 3. plur. perf. ind. act. *Ion.* pro *ἀνέστηκασι*, a verbo *ἀνίστημι*.
 **Ἀνίστησις*, *ας*, *ἦ*, privatio sensuum.
 **Ἀνίστημι*, *surtegi*, 1. sing. a. 2. ind. act.
 **Ἀνίστιος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, domo et sede propria carens. Ex *α* priv. et *ἑστία*, domus.
 **Ἀνεστραμμένος*, *αδν*, perverse, præpostere. Ab *ἀναστρέφω*, verito.
 **Ἀνίσχυτο*, 3. sing. a. 2. ind. med. v. *ἀνίσχω*.
 **Ἀνιστάζω*, f. *ἄσω*, inquiri, quæstioni subijcio. *Ἀπίσταν* *ἀπ'* *αὐτῷ* *οἱ* *μύλλοντες* *αὐτὸν* *ἀνιστάζω*, *Act.* 22, 29. *Ἐκάλειυσεν* — *μάστιγιν* *ἀνιστάζεσθαι* *αὐτόν*, *Ibid.* 24.
 **Ἀνίσταται*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, qui nullos habet amicos, carens sodalibus. Ex *α* priv. et *ἑταῖρος*.
 **Ἀνίσταται*, a. 1. ind. act. verbi *ἀνατίλλω*.
 **Ἀνίστος*, *ἔα*, *ἔον*, remittendus, laxandus; (2) condonandus, ignoscendus. Ab *ἀνίημι*.
 **Ἀνετερόωτος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, non mutatus; (2) immutabilis. Ex *α* priv. et *ἑτεροῖος*, mutuo.
 **Ἀνιστέω*, 3. sing. imperf. ind. pass. v. *ἀνατίθημι*. Unde
 **Ἀνιστός*, *ἦ*, *ὄν*, vim habens remittendi, resolvens; (2) remissionem indicans.
 **Ἀνιτομαι*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, imparatus, invitatus.
 **Ἀνιτομαι*, *αδν*, imparate. *Οὐκ ἀσθενέως*, *ἔδω* *ἀνιτομαι* *ἔχοντος* *πρὸς* *ἄμυναν*, *Appian. Mithr.* 12.
 **Ἀνιτος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, laxus; (2) patens, apertus; (3) remissus, dissolutus; (4) solutus omni imperio; *Gl. V.* otiosus; *ἀνιστώρις*, remis-

siores, *Ph.* ἀνιστώριον, remissius, *Gloss. Vet.*
 Ab *ἀνίημι*, remitto.
 **Ἀνίστως*, *αδν*, solute, laxe, remisse, licenter, otiose.
 **ἌNET*, *αδν*, absque, sine, præter, citra; (2) injussu alicujus.
 **Ἀνευάζω*, f. *ἄσω*, evan clamo; bacchor; (2) ovando celeberrimo, *Arrian. Hist. Alex.* 5, 2. Ex *ἀνὰ* et *εὐάζω*, idem.
 **Ἀνευθε*, *αδν*, absque, sine. Ab *ἄνευ*.
 **Ἀνευθεν*, *αδν*, idem et ab eod. **Ἀνευθεν* *ἔδω*, *quasquam* absens sit, *Il.* 2, 64. *Μὴ* *σύ* *ᾧ* *ἄνευθεν* *ἐμίσιο* *λilαίσεσθαι* *πολεμίζειν*. *Τρωσὶ* *φιλοποτολίμοισιν*, *Id.* 16, 89.
 **Ἀνευθετος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, non appositus, ineptus, indignus.
 **Ἀνευθυνα*, *ας*, *ἦ*, immunitas a reddenda ratione. Ab
 **Ἀνεύθυνος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, qui rationes non reddit; (2) crimine carens, sine pœna, non obnoxius, noxa solutus. *Gl. V.* insons, innocens. Ex *α* priv. et *εὐθύνω*.
 **Ἀνευθύνω*, *αδν*, sine rationibus reddendis, non redditus rationibus.
 **Ἀνευκτος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, non optabilis; (2) non optans, non petens. Ex *α* et *εὐχομαι*.
 **Ἀνευλάβης*, *εις*, *ὁ* *ἢ*, irreligiosus; (2) non timens, irreverens; (3) incautus, non circumspectus. Ex *α* priv. et *εὐλαβής*.
 **Ἀνευπαράδεκτος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, non acceptus, non admissus, ingratus, *Suicer*. Ex *α* priv., *εὐ*, et *παράδεχομαι*.
 **Ἀνεύρισσις*, *εις*, *ἦ*, inventio. Ab *ἀνεύρισκα*.
 **Ἀνεύρετος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, non inventus, incomptus, irreperitus; (2) quod inveniri sui excogitari nequit; (3) quod investigari aut quærendo erui non potest, aut erutum est. Ab
 **Ἀνεύρισκα*, f. *ἔω*, reperio, invenio, adinvenio. *Πικρὰς* *τε* *ποικίλας* *λόγους* *ἀνέυρε* *εὐ* *διεζητημένους*, *Aristoph. Thesm.* 445.
 **Ἀνεύρον*, *inveni*, 1. sing. a. 1. ind. act.
 **Ἀνευρος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, enervis, non nervosus; (2) debilis, infirmus, sine vi. Ex *α* priv. et *εὐρον*, nervus.
 **Ἀνευρύνω*, f. *ἔω*, dilato, amplio, diffundo. Hinc
 **Ἀνεύρυσμα*, *ἄσος*, *τὸ* *δilatatio*; *ap. Med.* arteriæ, et inde ortus tumor, *Ern.* Idem quod
 **Ἀνευρυσμός*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, dilatatio.
 **Ἀνευφημέω*, *ω*, f. *ἔω*, celeberrimo faustis omnibus prosequens; (2) lamenta edo seu clamorem cum ejulatu, præ dolore exclamo, deceptor ut rem abominandam, ut cum dicimus, bona verba quæso, dii, meliora, *Ern.* (3) infaustum sonum edo. (3) *ἰπ'* *ἀέθουσιν* *ἀρ' ἀνευφημῆ* *δόμος*, *Eurip. Or.* 1835. Ex *ἀνὰ*, vel etiam *α* priv. et *εὐφημέω*, celeberrimo.
 **Ἀνεύφραντος*, *ον*, non lætabilis, molestus.
 **Ἀνευφρανέω*, *ω*, idem quod *ἀνευφρηνέω*, *R.* Ex *α* priv. et *εὐφρανέω*, canorus.
 **Ἀνεύχωμαι*, deprecor, *R.*
 **Ἀνεφαίνετο*, 3. sing. imperf. ind. med. v. *ἀναφαίνομαι*.
 **Ἀνεφάλλομαι*, resilio. Ab *ἀνὰ*, *ἐπὶ*, et *ἄλλομαι*.
 **Ἀνεφάνετο*, *apparuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. v. *ἀναφαίνομαι*.
 **Ἀνεφάπτος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, intactus, aut tangi recusans. Ex *α* priv. et *ἐφάπτομαι*.
 **Ἀνέφελος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, non nubilus, serenus.
 **Ἀνέφικτος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, incomprehensibilis; intactus, *Ph.* inaccessus, quo perveniri nequit. Ex *α* priv. et *ἐφικτός*.
 **Ἀνεφώνησι*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *ἀναφωνέω*.
 **Ἀνεχώζετο*, *recedebat*, 3. sing. imperf. ind. med. v. *ἀναχωζέω*.
 **Ἀνεχέγγυος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, ab *α* priv. et *ἐχέγγυος*, ut fidejussor minime idoneus, *Thucyd.*
 **Ἀνεχθίντος*, *ατράχι*, gen. sing. a. 1. part. pass. ab *ἀνάγω*, al. ab *ἀνέχω*, al. ab *ἀναφέρω*.
 **Ἀνεχοίμαι*, sustineam, 1. sing. pres. opt. med. *Dor.* pro *ἀνεχοίμην*, a verbo *ἀνέχω*.
 **Ἀνέχωτο*, 3. sing. pres. opt. med.
 **Ἀνεχώρησα*, 1. sing. a. 1. ind. act. v. *ἀναχωρέω*.
 **Ἀνέχω*, f. *ἀνέξω*, seu *ἀνεσχεύω*, p. *ἀνέσχεκα*, sursum tollo, in altum erigo; (2) promineo, orior; (3) retineo, inhibeo; *ἀνέχομαι*, patior, sustineo, tolero, fero; (4) suscipio;

(5) colo. *Τότες* *ἀνέσχευ* *δυσπότης* *ἐμῶν* *δόμων*, *Eurip. Alc.* 311. (5) *ἐπὶ* *σε* *σέβας* *ἀνέχου* *Θέοις* *ἄλως*, colit, *Soph. Aj.* 211. *Τὴς* *μαντιπὸς* *βάκχης* *ἀνέχων* *λίκτη* *Ἀγαμέμνονα*, honorans, *Eurip. Hec.* 123. *Ἀνέχων* *χρεῖας*, *τὰς* *ἐαυτῷ* *ναῦς* *τῷ* *πολέμῳ*, cessare. *Ἀνέχεσθαι* *δυσχερῶς*, *πολλὰ* *κακὰ*, *ψύχην*, *θάλασση* *ἀπ' ἀνέχομαι* *ζῶν*, *ἀνέχε* *τὸ* *ἴσον* *ἔχειν*. *Ἀνεσχη* *σοὶ* *φάος*, *σωτήριον*, attuli, *Eur. Med.* 482.
 **Ἀνέφηνος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, incoctilis. Ex *α* priv. et *ἔψω*, coquo.
 **Ἀνέφω*, *ω*, fut. *ἔω*, coquo, elixo. *Δισχυλός* *ἰστέρι* *ὅτι* *καὶ* *τὰς* *διονύσου* *τροφῆς* *ἀνέφωσσε*, *ἱεροποιήσε*, *Argum. Medea*.
 **Ἀνέφητος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, incoctus, non coctus, non elixus. Ex *α* priv. et *ἔψω*, coquo.
 **Ἀνεψία*, *ας*, *ἦ*, consobrina, patruelis.
 **Ἀνεψιᾶδῃ*, *ἦς*, *ἦ*, filia consobri, vel consobrinæ, vel patruelis, sive amite.
 **Ἀνεψιᾶδης*, *ω*, *ὁ*, sobrinus, *Ph.* Ab
 **ANEPYTOΣ*, *ω*, *ὁ*, *Ph.* consobrinus, sobrinus, frater patruelis; *ἀνεψιοὶ* *ἐκ* *δύο* *ἑδελφῶν* *ἀρρέναν*, *ex* *duobus* *fratribus* *maribus* *patruelles*, *sobriini*, *consobriini*, *Gl. V.* *ἐκ* *δύο* *ἑδελφῶν* *ἑνελίων*, *ex* *duobus* *sororibus*, *amitis*, *Gl. V.* Hinc
 **Ἀνεψιότης*, *ητος*, *ὁ*, consobritas, sobritas.
 **Ἀνέψυχεν*, *refrigerati sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bæot.* pro *ἀνέψυχθησαν*, ab *ἀναψύχω*.
 **Ἀνεω*, *αδν*, mute, tacite (nisi sit nom. pl. *Ern.*) Ab *ἄνεως*.
 **Ἀνεωγα*, *aperui*, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro *ἄνεργα*, a verbo *ἀνοίγω*, aperio.
 **Ἀνεωγμαι*, *apertus sum*, perf. ind. pass.
 **Ἀνεωγμένος*, *apertus*, acc. plur. part. perf. pass.
 **Ἀνεωγνέτω*, *αδν*, patule, *Gl. V.* Ab *ἀνέργω*, patet.
 **Ἀνέωνται*, *dimissi sunt*, 3. plur. perf. ind. pass. *Att.* pro *ἀνέινται*, a verbo *ἀνίημι*.
 **Ἀνέωξα*, *aperui*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro *ἠνέωξα*, a verbo *ἀνοίγω*, aperio.
 **Ἀνεως*, *ω*, *ὁ*, silens, mutus, tranquillus. Ex *α* priv. et *ἄω*, clamo. (Ex *α* priv. et *ἔω*, nato, huc illuc feror, *Ern.*)
 **Ἀνέωχα*, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro *ἠνέωχα*.
 **Ἀνεώχθησαν*, *aperti sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Att.* pro *ἠνέωχθησαν*, a verbo eod.
 **Ἄνη*, *ης*, *ἦ*, perfectio, absolutio; *Æschyl. in Sept.* 724. (2) factum ipsum quod opponitur consilio. Ab *ἔνω*, perficio.
 **Ἄνη*, *dimiserit*, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi *ἀνίημι*.
 **Ἀνηβῶν*, *præs. inf. act. contr.* pro *ἀνηβαίνω*.
 **Ἀνηβέσκω*, idem quod
 **Ἀνηβέω*, *ω*, f. *ἔω*, repubesco; (2) pubesco. *Νῦν* *δεῖ* *ἀνηβῆσαι* *πάλιν*, *Aristoph. Lys.* 671.
 **Ἀνηβήτης*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, repubescent, revigescens. A *præc.*
 **Ἀνηβος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, impuber, qui nonvigens ad maturam sui justam pervenit ætatem. Ex *α* priv. et *ἠβη*.
 **Ἀνήγαγον*, *subduxi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro *ἀνήγον*, ab *ἀνίγω*.
 **Ἀνήγειλαν*, 3. plur. a. 1. ind. act. v. *ἀνεργέιλω*.
 **Ἀνηγμένοντος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, duce et rectore carens. Ex *α* priv. et *ἠγεμονέω*, duco.
 **Ἀνήρετος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, *epith.* somni, ex quo excitari aliquis nequit. Ex *α* priv. et *ἐρεγομαι*, excito.
 **Ἀνήδονος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, illatabilis, injucundus, gravis, molestus. Ex *α* priv. et *ἠδονή*.
 **Ἀνήδυντος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, insuavis, insulsus, inconditus. Ex *α* priv. et *ἠδύνω*.
 **Ἀνήδυστος*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, idem et ex *ἠδν*.
 **Ἀνήδως*, *αδν*, moleste. Ex *α* priv. et *ἠδύς*.
 **Ἀνήσαν*, *redierant*, 3. plur. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro *ἀνήσαν*, a verbo *ἀνέμι*, redco.
 **Ἀνήη*, *dimisisset*, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Pœt.* pro *ἄνη*, a verbo *ἀνίημι*, pro *ἀνίω*.
 **Ἀνήκειντος*, *αδν*, mores non bene exprimens, servans, de poetâ. Ex *α* priv. et *ἠκίς*.
 **Ἀνήθινος*, *ἰνῃ*, *ἰνον*, anethinus, ex anetho confectus. Ab
 **ANETHON*, *ω*, *τὸ*, anethum, herba, *Angl. DILL.*
 **Ἀνηθοποιός*, *ω*, *ὁ* *ἢ*, non moratus, in quo

mores personæ convenientes redditi non sunt; (2) non instructus bonis moribus. Ex a priv. et ἡθοποιός.

Ἀνίξας, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναίσσω.

Ἀνίκα, adscendi, perf. ind. act. verbi ἀνίκα.

Ἀνίκα, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀνίκα.

Ἀνίκα, pro ἀνίκα, Hes. vel aciem non habens, Steph. Ex a et ἀνί.

Ἀνίκατος, u, o ē h, insanabilis, Ph. intolerabilis, intolerandus, atrox, implacabilis, gravis. Omnia graviora mala dicuntur ἀνίκατος; (2) irrevocabilis, ubi poenitentia locus non est. Ex a priv. et ἀκίωμα, sano.

Ἀνίκατος, adv. insanabiliter, atrociter; (2) nullo poenitentia loco relicto.

Ἀνίκατος, as, h, auditionis defectus; (2) imperitia; (3) contumacia. Ab

Ἀνίκατος, u, o ē h, qui non audit, expers auditus; (2) ignarus, imperitus; (3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex a priv. et ἀκούω, audio.

Ἀνίκατος, ω, f. ἴσω, non audio; (2) non obtempero, non sum dicto audiens. Ἀνίκατος τοῖς στρατηγοῖς. Οὐδ' ἔρα πατὴρ ἀνίκατος ἐστὶν Ἀπόλλων, Il. 15, 236.

Ἀνίκατος, as, h, surditas; (2) contumacia, obsequii detrectatio. Ab

Ἀνίκατος, u, o ē h, qui audiri nequit; (2) non auscultandus, non additendus; (3) qui non audit; (4) contumax, morem gerere recusans. (2) ἀνίκατος τὰς τυράννων πάθια, Eurip. Hipp. 362.

Ἀνίκατος, adv. sine auditione; (2) ignare, imperite. Ab ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, convenio, Ph. ἀνίκατος, attinet, pertinet; ἀνίκατος, competit, pertinet, attinet, Id.; (2) ascendendo, evado, pervenio; (3) conjunctus sum cum aliquo, ut cognatione, &c. Τὸτο ἐστὶν ἀνίκατος, nullus est momentū; ἐς τὸτο θρασυῖος ἀνίκατος, ἐς τὸ μέγιστον ἀνίκατος, ἡρώασι ἐς τὸ πρῶτον, ad maximos honores.

Ἀνίκατος, as, on, adscendens, perveniens; (2) elatus. Ab ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, u, o ē h, destitutus colo, colum non tractans; (2) coli tractandi imperitus. Ex a priv. et ἡλακάτη.

Ἀνίκατος, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀνάλλομαι.

Ἀνίκατος, u, o ē h, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex a priv. et ἡλακάτη.

Ἀνίκατος, adv. contemptim, inconsiderate. Ab

Ἀνίκατος, as, h, nil curans; (2) neglectus. Ex a priv. et ἀλέγω, curo.

Ἀνίκατος, as, h, immisericors, crudelis, immitis.

Ἀνίκατος, u, o ē h, non miserandus; (2) commiserationem non expertus. Ex a priv. et ἡλακάτη.

Ἀνίκατος, u, o ē h, non unctus, non oblitus; (2) non venenatus. Ex a priv. et ἀλέγω. Unde

Ἀνίκατος, as, h, squalor, qui contrahitur ob diutius intermissa balnea et unctionem.

Ἀνίκατος, adv. immaniter, crudeliter.

Ἀνίκατος, rediit, 3. sing. a. 1. ind. act. contr. cum v. ἡλακάτη. pro ἀνίκατος, ab ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, f. ἡλακάτη, soli expono.

Ἀνίκατος, imuber.

Ἀνίκατος, u, o ē h, opacus, sine sole. Ex a priv. et ἡλακάτη, sol.

Ἀνίκατος, u, o ē h, excalceatus, discalceatus. Ex a priv. et ἡλακάτη, calceus.

Ἀνίκατος, as, h, idem quod ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, u, o ē h, adscensus, reditus. Ab ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, absumptus sum, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀνίκατος, pro ἀνίκατος, absumo.

Ἀνίκατος, insumpsi, 1. sing. perf. ind. act.

Ἀνίκατος, dimisimus, 1. plur. a. 2. ind. act. pro ἀνίκατος, a verbo ἀνίκατος, pro ἀνίκατος, dimitto.

Ἀνίκατος, u, o ē h, non mulctus, qui non mulgetur. Ex a priv. et ἀνίκατος, mulgeo.

Ἀνίκατος, u, o ē h, immansuetus, immitis, agrestis, ferus, ferox. Διὰ τὸ ἀνίκατος, dapes

immanes, Eurip. Hec. 1078. Ex a et ἡμερος. Hinc

Ἀνίκατος, u, o ē h, inclementia, Gl. V.

Ἀνίκατος, ω, f. ἴσω, mansuefacio, cicuro.

Ἀνίκατος, as, h, aion, semiobolaris, valens pretium semioboli. Ab

Ἀνίκατος, u, o ē h, semiobolus. Ex a et ἡμερος.

Ἀνίκατος, on, qui unguibus carptus scissusque non est, Hes.

Ἀνίκατος, relaxavi, 1. sing. a. 2. verbi ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, a. 1. inf. med. verbi ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, as, h, ventorum vacuitas, tranquillitas, malacia. Ab

Ἀνίκατος, u, o ē h, sine ventis, tranquillus. Ex a priv. et ἀνίκατος, ventus.

Ἀνίκατος, 3. pl. a. 1. ind. pass.

Ἀνίκατος, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, 1. sing. perf. ind. med. Att. et per Epenthes. τὸ α, pro ἡνω, ab ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, ἀνίκατος, per Sync. ἀνίκατος, Dor. ἀνίκατος, per Epenthes. ἀνίκατος, Steph.

Ἀνίκατος, inertem, accus. sing. ab ἀνίκατος, iners.

Ἀνίκατος, u, o ē h, qui perfici nequit, infectus; (2) qui expleri non potest. (1) ἀνίκατος ἐπὶ ἔργῳ, infecto in opere, Odys. 16, 3.

Ἀνίκατος, ἐπὶ ἀνίκατος, Apoll. Rhod. 4, 1307. (2) τὸν ἀνίκατος οἶτον ἔχου κακῶν, ærumnas inexhaustas habens, Soph. El. 167. Ex a priv. et ἀνίκατος, perficio.

Ἀνίκατος, u, o ē h, idem et ex iisd.

Ἀνίκατος, adv. impossibiliter. Ταῦτ' ἀνίκατος ἔχει, Soph. in Scyriais.

Ἀνίκατος, oros, h, non virilis, ignavus, iners. Ex a priv. et ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, præter. verbi ἀνίκατος, Eurip. Phœn. 333.

Ἀνίκατος, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, ἀνίκατος, per Syncop. ἀνίκατος, vir; (2) homo; (3) vir, i. e. virilem ætatem habens; (4) vir, i. e. virili animo præditus, strenuus, fortis; (5) vir, i. e. maritus; (6) ille, ipse.

Ἀνίκατος, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, u, o ē h, non fractus. Ex a priv. et ἡλακάτη, frango.

Ἀνίκατος, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, as, h, altus, alte tectus; (2) tecto carens. Ex a priv. et ἡλακάτη, tecto.

Ἀνίκατος, perf. part. act. verbi ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, is, virilis, Hes. ex Æsch.

Ἀνίκατος, enumeravi, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀνίκατος, enumero.

Ἀνίκατος, on, idem quod ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, per Sync. pro ἀνίκατος, ærumnosus, Nic. Sch. illæsus, innocens, E. M.

Ἀνίκατος, h, ubi nulla aratio, Sibyl.

Ἀνίκατος, u, o ē h, inaratus. Ex a priv. et ἡλακάτη, aratus, Od. 9, 110.

Ἀνίκατος, rapuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίκατος, rapio.

Ἀνίκατος, interrogabant, 3. plur. imperf. ind. act. Dor. et Ion. pro ἀνίκατος, a verbo ἀνίκατος, interrogo.

Ἀνίκατος, u, o ē h, munera emittens, spargens. Ex a priv. et ἡλακάτη, dānos, munus.

Ἀνίκατος, as, h, aron, idem. A dānos.

Ἀνίκατος, vel ἀνίκατος, u, o ē h, invictus, insuperabilis. Ex a priv. et ἡλακάτη.

Ἀνίκατος, u, o ē h, jejunus; (2) non jejunus. Ex a pleon. vel priv. et ἡλακάτη.

Ἀνίκατος, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, on, ignis expers, qui fit sine igne. Ἔως ὅφρην δαμῇ ἀνίκατος πυρὶ, Eur. Or. 620.

Ἀνίκατος, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, ω, f. ἴσω, resono. Ἀνίκατος μολπὴν, Epigr. Ex a priv. et ἡλακάτη, sono.

Ἀνίκατος, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, 1. sing. a. 2. conjunct. act. Æol. pro Ionico ἀνίκατος, et hoc pro ἀνίκατος, a v. ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, h, u, f. ἴσω, in locum alterius eligo, sufficio in locum alicuius; (2) antefero, antepono. Οὐδεὶς εἰσέφρων ἀνίκατος, Eur. Hec. 655. Ex a priv. et ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, contra, vicissim damnor.

Ἀνίκατος, æmulus, qui alicui in certamine est adversarius. Ex a priv. et ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, f. ἴσω, contra manus injicio; (2) e contrario attingo; (3) præsto, efficio; (4) increpo, reprehendo. Ἀνίκατος, παλιν, ἔργον, suscipere; φρενῶν, affligere; τῶν πραγμάτων, res publicas administrare. Ταχὺς βασιλεὺς περιέλαυν ἀνίκατος, attigit, Eur. Med. 1182. Τὸς σὺς καρδίᾳ ἀνίκατος, sauciavi, Ibid. 1363. Ex a priv. et ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, 2. sing. a. 1. ind. med. Ion. et Att. pro ἀνίκατος, ab ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, in alterius locum delegerunt, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἀνίκατος, pro ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, h, on, floridus. Ab ἀνίκατος, flos.

Ἀνίκατος, inhærendum, amplectendum, consequendum, vindicandum, resistendum est. Ab ἀνίκατος, amplector, &c.

Ἀνίκατος, u, o ē h, volutatio, convolutio contraria; (2) contrarius vortex. Ex a priv. et ἡλακάτη, volvo.

Ἀνίκατος, u, o ē h, pars auri, in cujus medio cayum seu κόγχη est. Ex a priv. et ἡλακάτη.

Ἀνίκατος, adv. in contrariam partem trahendo. Ab ἀνίκατος, quod est ab

Ἀνίκατος, f. ἴσω, contra traho, in diversum traho; (2) manum distineo; (3) distineo, remoror; (4) resisto. Ἀνίκατος πρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν ἴκατον τοῖς ἄλλοις νύκτας, resistere. Ex a priv. et ἡλακάτη, traho.

Ἀνίκατος, per Sync. pro ἀνίκατος, donarium.

Ἀνίκατος, σοι Μελίκατος Σίτος, Anal. Br. 33.

Ἀνίκατος, qui reposuit, a. 2. part. med. Poet. pro ἀνίκατος, a verbo ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, defloror. Ab ἀνίκατος, flos.

Ἀνίκατος, idos, h, argemona, hodie chamomila, Angl. CHAMOMILE. Gl. V. ἀνίκατος, ligustrum. Ab eodem.

Ἀνίκατος, is, floridus.

Ἀνίκατος, os, on, idem.

Ἀνίκατος, u, o ē h, a flore fluens. Ex a priv. et ἡλακάτη, fluo.

Ἀνίκατος, u, o ē h, floridus.

Ἀνίκατος, u, o ē h, ex floribus opus suum conficiens, ut apus. Ex ἔργον.

Ἀνίκατος, as, h, floridus, florens, vernans. Ab ἀνίκατος, flos.

Ἀνίκατος, u, o ē h, retentio, amplexus mutus. Ab ἀνίκατος, retineo.

Ἀνίκατος, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, depone, 2. sing. a. 2. imperat. med. Ion. et Poet. pro ἀνίκατος, a verbo ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, as, h, mentum, locus sub mento qui barba vestitur et efflorescit. Sic dictus a flore barbæ, quod ibi maxime viget. Quandoque de muliere dicitur per Catachresin. Ab ἀνίκατος.

ἈΝΘΕΡΥ ΚΟΣ, u, o ē h, asphodeli fructus, seu caulis; (2) albacum. Hinc

Ἀνίκατος, as, h, antherici formam habens, Ἀνίκατος, u, o ē h, arista. Ab ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, 3. plur. a. 2. ind. act. Poet. pro ἀνίκατος, ab ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, on, Anthestion, octavus anni mensis, Dionysio seu Baccho sacer.

Ἀνίκατος, u, f. ἴσω, vicissim et mutuo convivio accipio. Ex a priv. et ἡλακάτη.

Ἀνίκατος, on, τὰς, festum Proserpinæ. Ex ἀνίκατος et φέρω, quod Pluto istam Deam flores legentem rapuerat.

Ἀνίκατος, on, florea sertis gerens.

Ἀνίκατος, superposuit, 3. sing. a. 2. ind. med. Poet. pro ἀνίκατος, a verbo ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, florentem, acc. sing. part. præ. act. f. g. Dor. pro ἀνίκατος, a verbo ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, 3. pl. Dor. pro ἀνίκατος.

Ἀνίκατος, u, f. ἴσω, floreo; (2) floreo, metaphorice, velut artes florent; (3) scateo, exuberor. Ὅπως ἡραπατε ἡνὶ χαλκῷ, ἔνδρι δὲ φωνικῶς πᾶσι ἡ στρατιά, Xen. Cyr. 6, 24. Ἀνίκατος πολλὰς τε εἰς ἀργείας, ἐπὶ νύκτας, Luc.

Ποιν σφῶν ὅπῃ προτάφουσιν ἰάλας ἀνθῆσαι, *Odys.* 11, 319. Ab ἄνθος.

Ἀνθή, ης, ἥ, pro ἀνθήσις, flos.

Ἀνθηδών, ὄνος, ἥ, apis. *Gl. V.* vespa. Ex ἄνθος et δῶν, edo.

Ἀνθήλη, ης, ἥ, panicula, i. e. lanosus flos paniculi, milii et similium. Hinc

Ἀνθήλων, υ, τῶ, flosculus. Dim.

Ἀνθηλός, υ, ὁ, ἥ, soli obversus vel oppositus. Ἀνθῆλιον πρὸς ὅσον ἐκφαίνει δῶν, *Eurip.* *Ion.* 1550. Deorum ostendit faciem solis instar splendentem.

Ἀνθημα, ἄτος, τῶ, florum proventus et copia. Ab ἄνθις.

Ἀνθημαίνεος, ἥ, ὄν, floridus, floribus ornatus.

Ἀνθημων, ὄνος, ὁ, ἥ, floridus. Ab eod.

Ἀνθηρογάρφω, ὦ, floride scribo, varie orno, ut vestem variis coloribus.

Ἀνθηρὸς, εἰ, ὄν, floridus.

Ἀνθηρῶς, ἀδν, floride.

Ἀνθισί, εως, ἥ, florum generatio.

Ἀνθισίχρους, ωτος, ὁ, ἥ, floridi coloris, *Ath.*

Ἀνθιστάμαι, ὦμαι, vicissim vincor, vicissim succumbo; (2) cedo. Ex ἀντι et ἡσάσμαι.

Ἀνθισυχάζω, e contra sileo, taceo. Ὁ δ' ἀνθισυκαῖ, *App. Bell. Civ.* 2, 93.

Ἀνθητικός, ἥ, ὄν, flores efferens; (2) florendi vim habens; (3) floribus fecundus.

Ἀνθηφόρος, υ, ὁ, ἥ, floriger.

Ἀνθηφόρος, ον, florifer, *Ep.*

Ἀνθίας, υ, ὁ, piscis quidam, *Aristot.*

Ἀνθιερω, ὦ, f. ὦσω, vicissim consecro. Ex ἀντι et ἱερώω, sacro.

Ἀνθίζω, f. ἱσω, floribus orno; (2) varie orno, variego.

Ἀνθίνος, ἥ, ὄν, floridus, plenus floribus, e floribus factus; (2) de veste, variis coloribus picta, *Ern.*

Ἀνθιπαίζωμαι, equitans occurro; (2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντι et ἱππάζω.

Ἀνθιπασία, ας, ἥ, decursio equestris.

Ἀνθιπατεία, f. εἴσω, idem quod ἀνθιπαζώ.

Ἀνθιπατεῖν ἄλλῃλοις, *Xen.*

Ἀνθίσταμαι, praes. part. pass. v. ἀνθίστημι.

Ἀνθίστατο, resistebat, 3. sing. imperf. act.

Ἀνθίστημι, f. ἀνθίστημι, ex adverso colloco; ἀντίστη, obstitit, restitit, *Ph.* a. 2. Τῷ βελήματι αὐτῷ τίς ἀνθίστημι; *Rom.* 9, 19. Ἀνθίστασαν τροπαῖον, *Thuc.* e regione statuerunt. Ex ἀντι et ἱστημι, statuo.

Ἀνθηδωφής, ἐς, pulchre coloratus.

Ἀνθηδωφός, υ, ὁ, tinctor. Ex βάσσω.

Ἀνθηδωλός, ὦ, fut. ἥσω, flores jacio, spargo; (2) fragro, redoleo. Ab

Ἀνθηδωλός, υ, ὁ, ἥ, flores jaciens vel emittens; (2) fragrans; (3) florulentus. Ex ἄνθος et βάλλω.

Ἀνθηδωσκον, flores alens, *Hes.* Ex βόσκω.

Ἀνθηδωταίος, ον, floribus vascens, epith. apis, *Ep.*

Ἀνθηδωμον, υ, τῶ, flos odoratus, floris odor. Ex ἄνθος et δῶν, oleo.

Ἀνθηδωκρον, ον, floribus caput redimitum habens, *Oppian.* *Cyneget.* 4, 235.

Ἀνθηδωκμίαι, flores edo. Εἰαρινὰς ἀνθηδωκμίαι βοτάναι, *Anthol.*

Ἀνθηδωκμός, υ, ὁ, ἥ, floriger. Διμῶνας πνεῖς ἐπ' ἀνθηδωκμίαι, *Anthol.*

Ἀνθηδωκτεία, floribus abundo, *Lucian.* *Pseudolog.*

Ἀνθηδωκός, υ, ὁ, ἥ, subtemen habens quod flores varii coloris exprimit. Epith. vestis pictae. Ἀνθηδωκταίαι σῆμαι, floridis liciis, *Eurip.* *Hec.* 471. Ex ἄνθος et κρόκη.

Ἀνθηδωκῆ, ἥ, ὄν, tractus in contrariam partem; (2) repugnandi, contra disserendi studium. Ex ἀντι et ἔλκω.

Ἀνθηδωλός, ὦ, f. ἥσω, flores decerpo, colligo.

Ἀνθηδωλός, ας, ἥ, florum collectio, florilegium.

Ἀνθηδωλόν, υ, τῶ, idem. Ab

Ἀνθηδωλός, υ, ὁ, ἥ, florilegus, flores decerpens. Ex ἄνθος et λείγω.

Ἀνθημῆλα, versor cum aliquo.

Ἀνθημῆλαι, ἀδν. pariter, perinde, aequae. Τίς μοι πῶς ἀνθημῆλαι μιστήν κρίας τίμπτει; in carmine laudato a schol. *Soph.* ad *Aed. Col.* 1375.

Ἀνθημολογία, ὦ, f. ἥσω, paciscor, conventum et pactum in eo; (2) ad stipulor; (3) confiteor; (4) laudo, celeberrime, gratias ago. Ἀνθημολογίταιο τῷ Κυρίῳ, *Luc.* 2, 38. χάριν τινι. Ex ἀντι et ἡμολογία, confiteor. Hinc

Ἀνθημολόγησις, εως, ἥ, promissum; (2) laus, gratiarum actio.

Ἀνθημολογία, ας, ἥ, repromissio, *Gl. V.*

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, flores depascens.

Ἀνθημολός, f. ἱσω, contra armo.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, florificus, flores procreans.

Ἀνθημολός, ὦ, f. ἥσω, flores vendo.

Ἀνθημολός, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀνθημολογίταιο, a verbo ἀνθημολογίταιο, exsilio.

Ἀνθημολός, f. ἱσω, contrariam definitionem facio, contrario modo definio. *Ph.* ἀνθημολογίταιο, restipulat. Ex ἀντι et ὀρίζω, definio.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, restipulatio, *Ph.* A praec.

Ἀνθημολός, ὦ, f. ἥσω, sto contra in statione.

Ἀνθημολός, πρὸς τινι, ἀλλῃλοις, *Thuc.*

Ἀνθημολός, εως, τῶ, flos; (2) praecipuum rei alicujus; (3) decor corporis, orationis, &c. (4) ornamentum; (5) color venustus.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem suavem, fragrans; (2) floriger, floribus abundans, ut pratum. Ex ὀσμῆ.

Ἀνθημολός, ης, ἥ, flos.

Ἀνθημολός, ὦ, f. ἥσω, flores fero.

Ἀνθημολός, ον, τῶ, idem quod ἀνθημολογίταιο. Ab

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, floriger, florifer.

Ἀνθημολός, εως, ὁ, ἥ, florulentus, produciens flores. Ex ἄνθος et φῶω, gigno, produco.

Ἀνθημολός, εως, ὁ, carbonarius. Ab ἀνθημολός.

Ἀνθημολός, f. εἴσω, carbones conficio. Ἀπὸ λέντας ὡς πυρὶ χεῖρ τὰς μυαράς γυναικας ἀνθημολογίταιο, *Aristoph.* *Lys.* 342.

Ἀνθημολός, ας, ἥ, carbonum congeries.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ater, ut carbonarius. Ab eod.

Ἀνθημολός, f. ἱσω, in carbonibus redigo; (2) carbonis seu carbunculi speciem habeo.

Ἀνθημολός, *Ion.* pro ἀνθημολός.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, niger, ut carbo, carbonis colorem habens.

Ἀνθημολός, ἴδος, ἥ, pruna; (2) ignis e congestis carbonibus.

Ἀνθημολός, εως, ὁ, carbonibus factus.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, carbonum confector. A καίω, utro.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, carbonum venditor.

Ἀνθημολός, ὦ, f. ὦσω, in carbonibus redigo, in carbonibus convertor. Ab ἀνθημολός.

Ἀνθημολός, εως, ὁ, ἥ, carbonem referens, carbonis more ardens. Ab eod.

Ἀνθημολός, ἄκος, ὁ, carbo; (2) carbunculus, gemma; (3) carbunculus, ulcus; (4) species piscis.

Ἀνθημολός, ης, ἥ, crabro, vespa. Hinc

Ἀνθημολός, υ, τῶ, favi, vespa, alvear.

Ἀνθημολός, εως, ἀδν. instar cellulis distinctus, multicavus, multicavatus, ut apud Varro nem de Re Rust. 3, 16, ubi agitur de apibus; Ὁ δὲ πολυπύκνους τὴν τε σάρκα προσιδεῖν αὐτῶν ἀνθημολός, καὶ πολυπύκνους, *Plutarch.* *Quaest. Nat.* 916.

Ἀνθημολός, ἐς, referens crabronem seu vespa. Ex ἀνθημολός et εἶδος, *Theoph.*

Ἀνθημολός, ας, ἥ, studium placendi hominibus. Ab

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, qui studet hominibus placere, qui aurem capti popularum; (2) placens hominibus. Ex ἀνθημολός, placeo.

Ἀνθημολός, υ, τῶ, homulus, homunculus. Dim.

Ἀνθημολός, ης, contr. ἀνθημολός, ἥ, ἥ, humana pellis.

Ἀνθημολός, εἰς, εἰς, humanus, ad homines, ad humanum genus pertinens.

Ἀνθημολός, ἀδν. humano more, hominum more, ut homines decet, humanitus.

Ἀνθημολός, ὦμαι, f. ἥσμαι, homo fio.

Ἀνθημολός, humano more ago, ea quae hominis sunt usurpo, ex humana natura ago.

Ἀνθημολός, εως, ἥ, incarnatio, *Suicer.*

Ἀνθημολός, f. ἱσω, homines imitor, humaniter ago; (2) hominem facio, et in pass. homo fio, incarnor. Ab ἀνθημολός.

Ἀνθημολός, ἥ, ὄν, humanus, ad homines pertinens. Ab eod.

Ἀνθημολός, ἀδν. humano more, ut hominem decet.

Ἀνθημολός, ἴνη, ἴνη, humanus, ad homines pertinens, humana naturae conveniens.

Ἀνθημολός, ἀδν. humanitus, humano more, homini convenienter.

Ἀνθημολός, υ, τῶ, homunculus, homulus, homunculus. Dim. ab ἀνθημολός.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, idem et ab eod.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, humanitas, humani et compositi more. Ab ἀνθημολός.

Ἀνθημολός, ὦ, f. ἥσω, homines voro. Ab

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, homines vorans. Ex βορῶ, cibis.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, ab hominibus devoratus, *Suicer.* Ex βράσκω.

Ἀνθημολός, vel -γλωττός, υ, ὁ, ἥ, qui humana loquitur lingua.

Ἀνθημολός, πρὸς τινι, ἀδν. balneum, *Suicer.* *Clem.* *Alex.* Ex γνῶσις, officina fullonis.

Ἀνθημολός, ας, ἥ, hominum generatio. Ex γένος, generatio.

Ἀνθημολός, ονος, ὁ, ἥ, deus ex homine factus.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, ab homine morsus. Ex δάκνω, mordeo.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, ab homine doctus, *Suicer.* Ex διδάσκω, doceo.

Ἀνθημολός, εως, ὁ, ἥ, humanam formam habens. Ex εἶδος, forma.

Ἀνθημολός, ἀδν. humana specie.

Ἀνθημολός, ας, ἥ, captura hominum, venatio. A θῆρα.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, hominum animum vel iram habens. Ex θυμός.

Ἀνθημολός, ας, ἥ, hominum immolatio. Ab

Ἀνθημολός, f. ὦσω, hominem immolo vel sacrifico. Ex θύω, sacrifico.

Ἀνθημολός, idem.

Ἀνθημολός, ὦ, f. ὦσω, hominem vel homines occido. Ab

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, hominem vel homines occidens, homicida. Ex πτείνω.

Ἀνθημολός, ας, ἥ, hominum cultus, *Suicer.*

Ἀνθημολός, ὦ, hominem colo, *Suicer.*

Ἀνθημολός, υ, ὁ, hominum cultor. Ex λάτρεω, servus.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, homicida; (2) homini perniciosus. Ex δλεός.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, de hominibus loquens. Ex λέγω, dico.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, hominem perdens, *Nax.*

Ἀνθημολός, ον, οἱ, haeretici, Deo humanam formam tribuentes, *Suicer.*

Ἀνθημολός, ον, οἱ, idem.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, humanam formam habens, *Suicer.* Ex μορφή. Hinc

Ἀνθημολός, ὦ, f. ὦσω, humanam formam tribuo.

Ἀνθημολός, ἥ, ὄν, ad homines pascendos pertinens. Ex νέμω, pascor.

Ἀνθημολός, ἔμαι, homo fio; (4) homo sum.

Ἀνθημολός, ας, ἥ, humanus adfectus.

Ἀνθημολός, ὦ, f. ὦσω, humano more adficior. Ab

Ἀνθημολός, εως, ὁ, ἥ, humanis adfectibus obnoxius. Ex πάθος.

Ἀνθημολός, ἀδν. humano adfectu; (2) humano more.

Ἀνθημολός, ας, ἥ, humanarum formarum fabricatio. Ab

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, hominum seu humanarum formarum fictor. Ex ποίω.

Ἀνθημολός, εως, ὁ, ἥ, homini decens, homini conveniens. Ex πρέσμι.

Ἀνθημολός, ἀδν. convenienter humanæ naturæ.

Ἀνθημολός, υ, ὁ, ἥ, homo. Socrates apud Platonem in Cratylo dici putat ἀνθημολός, quasi ἀνθημολός, id est, contemplans quæ vidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ vident, non expendunt neque considerant. Hinc

Ἀνθρωπότης, πῶς, ἡ, humanitas, humana natura; (2) genus humanum.

¹ Ἀνθρωποτόκος, α, ἡ, quæ hominem peperit, hominipara, Suicer. Ex τίκτω.

² Ἀνθρωποταγία, ας, ἡ, hominum fabricatio. Ab Ἀνθρωποταγός, ὅ, ὁ, hominum fabricator. Ex ἔργον, opus.

³ Ἀνθρωποφάγος, ᾧ, homines voro. Ab Ἀνθρωποφάγος, α, ἡ, quæ ὅ, hominum vorator, homines vorans, humana carne vescens.

⁴ Ἀνθρωποφύς, ἰός, ὁ, ὁ, hominis naturam habens. Ex φύς, natura.

⁵ Ἀνθρωπώτης, εὖς, ὁ, ὁ, humanus.

⁶ Ἀνθρωρίζω, f. ἰσών, vicissim contumelia adificio. Καὶ γὰρ ἀνθρωρίζομαι, Eurip. Phœn. 623. Ex ἀντί et ὑρίζω.

⁷ Ἀνθυλάκτιον, ᾧ, f. ἡσών, vicissim latro, oblatro. Ex ἀντί et ὑλάκτιον, latro.

⁸ Ἀνθύλλιον, α, τὸ, anthyllum, flosculus.

⁹ Ἀνθυλλίς, ἰδὸς, ἡ, idem. Ab ἔνθος.

¹⁰ Ἀνθυπαγών, reerimino, vicissim accuso. Ex ἀντί et ὑπάγων, accuso.

¹¹ Ἀνθυπαλλάγη, ἥς, ἡ, mutua commutatio. Ex Ἀνθυπαλλάγος, -ττω, commuto, inverte.

¹² Ἀνθυπατία, ας, ἡ, proconsulatus.

¹³ Ἀνθυπατεύω, f. εἰσών, proconsul sum, proconsule provinciam administro. Γαλλίανος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀρχαίας, Act. 18, 12.

¹⁴ Ἀνθυπατικός, ἡ, ὄν, proconsularis. Ab Ἀνθυπατός, α, ὁ, proconsul. Ex ὑπατός.

¹⁵ Ἀνθυπτικόν, f. ἔσων, cedo, vicissim do locum. Ex ἀντί et ὑπτικόν, cedo. Hinc

¹⁶ Ἀνθυπίεις, εως, ἡ, cessio qua vicissim alicui locum datur; (2) submissio, obsequium.

¹⁷ Ἀνθυπεβάλλω, invicem supero.

¹⁸ Ἀνθυπηρεσία, ᾧ, f. ἡσών, ei qui mihi gratificatus est vicissim gratifico, obsequium reddo.

¹⁹ Ἀνθυπισχίνομαι, contra polliceor.

²⁰ Ἀνθυποβάλλω, suggero contra, obijcio loquenti. Ex ἀντί et ὑποβάλλω, subijcio.

²¹ Ἀνθυποκαθίστημι, in locum alicujus substituo, sufficio. Ex ἀντί et ὑποκαθίστημι.

²² Ἀνθυποκρίνομαι, vicissim simulo. Ex ἀντί et ὑποκρίνω, simulo.

²³ Ἀνθυποκρίνω, vicissim dissimulo. Καὶ ἀνθυποκρίμενος ἐλάσσονα παθεῖν, vicissimque dissimulans nos inferiores fuisse, App. Bell. Civ. 4, 114.

²⁴ Ἀνθυποκρίνομαι, litem differo interposito iurejurando, est rei jurantis, se justa de causa abesse. Ex ἀντί et ὑπκρίνομαι.

²⁵ Ἀνθυποσπένδω, f. εἰσών, vicissim suspicio, contra suspectum habeo.

²⁶ Ἀνθυποστρέφω, revertor.

²⁷ Ἀνθυπώτακτος, subjunct. modus, ap. Gramm.

²⁸ Ἀνθυποτίμαμαι, multam tertio loco astimo. Vid. ὑποτίμαμαι.

²⁹ Ἀνθυπυργίον, ᾧ, f. ἡσών, penso beneficium, remunero. Ἀνθυπεργῆσαι χάριν, gratiam referre pro beneficiis, Soph. in Cholchis. Μὰτ' ἀνθυπυργεῖν εἰς τὰ τοιαῦτα χρομένους, Eur. Hipp. 999. Ex ἀντί et ὑπυργίον. Hinc

³⁰ Ἀνθυπύργημα, ἄτος, τὸ, mutuum officium.

³¹ Ἀνθυπύργησις, εως, ἡ, idem.

³² Ἀνθυποφίρεω, f. ἀνθυπόσις, a. l. ἀνθυπότης, statim obijcio, refero. Ἀνθυποφίρομεν αὐτοῖς, Naz. Ex ἀντί et ὑποφίρεω, subijcio. Hinc

³³ Ἀνθυποφίρεω, ᾧς, ἡ, exceptio, sc. quæ objectioni opponitur.

³⁴ Ἀνθυποχωρήσις, εως, ἡ, reductus, recessus, regressus. Ex ἀντί et ὑποχωρήω, sensim redeo.

³⁵ Ἀνθυποφείσις, εως, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur; (2) adsumptio, quod opponitur Prolepsis. Ex ὑφάρις.

³⁶ Ἀνθυφαιρέω, eximo. Καὶ δηνόντοι ἀνθυφαιρέθη αὐτῆς, Dio Cass. 48, 33.

³⁷ Ἀνθυφρίσμαι, pariter sustineo vel suspicio aliquid. Ab ἀντί et ὑφρίσμαι.

³⁸ Ἀνθυφύς, εως, ὁ, ὁ, flore plenus, florulentus. Ab ἄνθος, flos.

³⁹ Ἀνθυμολογίζω, 3. sing. imperf. ind. med. contr. pro ἀνθυμολογέσθαι, a verbo ἀνθυμολογέομαι, palam confiteor.

⁴⁰ Ἀνθ' ὧν, quia, quapropter, Soph. Ed. Tyr. 264. Ed. Coll. 275, 953. Antig. 1068.

⁴¹ Ἀνθυφαίρομαι, f. ἰσώμαι, vicissim decorem os-

tento, æmula pulchritudine certo. Ex *ἀντί*
 et *ἀραιά*, decoro.
 ἌΝΙΑ, *ας, ἡ*, tristitia, mœror.
 Ἀνιάζω, *f. αῶν*, tristitiam adfero, mœrore ad-
 ficio. Τροῦν δ' ἐς πετάσσειν ὑπερφύλλαις ἀνιά-
 ζει, *Il.* 18, 300. Ab *άνια*. Unde
 Ἀνιάρος, *ρά, ρόν*, mœrorem adferens, tristis,
 mœstus; (2) gravis, adversus: comp. ἀνιά-
 ρότερος; reperitur tamen et ἀνιάρεστος.
 Ἀνιάω, *adv.* moleste, acerbè, cum mœrore,
 misere.
 Ἀνασθῶ, *a. 1. conj. pass. v. ἀνιάζω*.
 Ἀνιάει, *sursum facient, 3. plur. præ. ind. act.*
Att. pro ἀνίστη, a verbo ἀνίστημι.
 Ἀνιάτος, *υ, ὁ* ἢ *ἡ*, insanabilis, immedicabilis.
 Ex *a priv.* et *ἰάομαι*, *medeor*.
 Ἀνιάτρευτος, *υ, ὁ* ἢ *ἡ*, non sanabilis; (2) non
 sanatus.
 Ἀνατρολόγητος, *υ, ὁ* ἢ *ἡ*, ignarus eorum quæ
 de medicina dissidentur, rationis medicæ
 expers. Ex *a priv.* et *ἰατρολογία*.
 Ἀνιάτως, *adv.* insanabiliter. Ab ἀνιάτος.
 Ἀνιάχος, *υ, ὁ* ἢ *ἡ*, streperus, resonans. Ab
 ἀνιάχω, et *-άω*, *resono, clamo*; (2) *alta voce*
celebro, de Poetis. Ex *ἀνὰ* et *ἰάχω*.
 Ἀνιάω, *ῶ*, idem quod ἀνιάζω, ἀνιώμαι, mœreo,
 discrucior, lugeo, *Gl. V.* Ἀνιάσθαι τῷ
 πρὸς ματι, *διά τι*. Ἡμῶς δὲ τὰς φρονήσας
 ἡνία θυρόν, *Suph. Aj.* 27:3.
 Ἀνιγρόσ, *ῶ, ὁ*, molestus, contristans, malus;
 pro ἀνιάρος.
 Ἀνιδίος, *υ, ὁ* ἢ *ἡ*, nihil habens proprium. Ex *a*
priv. et *ἰδίος*, *proprium*.
 Ἀνιδεῖται, et ἀνιδεῖται, *adv.* sine sudore, sine la-
 bore. Ex *a priv.* et *ἰδίων*, *sudo*, *vel ἰδρώς*.
 Ἀνιδρός, *ον*, sudoris expers.
 Ἀνιδρώω, *ῶ, f. ὥσω*, resudo, denuo sudorem
 emitto;
 Ἀνιδρώστος, *υ, ὁ* ἢ *ἡ*, non fixus, instabilis, sine
 fundamento; vagus, irrequietus. Δρόμας
 ἀνιδρώστοισιν ἡλάρων μ' ἄσι, *Eurip. Iphig. in*
Taur. 971. Ex *a priv.* et *ἰδρώς*.
 Ἀνιδρώω, colloco, consacro. Ex *iisd.*
 Ἀνιδρώωσι, *ῶς, ἡ*, sudatio, sudor.
 Ἀνιδρώωται, *adv.* sine sudore vel labore, *Hero-*
dian. 2, 14. Ex *a priv.* et *ἰδρώς*.
 Ἀνιδρώωτος, *ον*, qui non sudavit. Ab ἀνιδρώς.
 Ἀνίει, *relaxans*, *præs. part. act. verbi ἀνίημι*.
 Ἀνιέμαι, nudo, vestes ab inferioribus partibus
 reduco, retraho; hinc (2) exorio. Ἐνέει
 δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγνίνας ἐν μεγάρουσιν
 Αἰγὴς ἀνιέμενας, *capras excoriantes, Odys.*
 2, 299. Vid. ἀνίημι.
 Ἀνιέσσιος, *ον*, qui sacra non fiunt, *Suid.*
 Ἀνιέρος, *υ, ὁ* ἢ *ἡ*, profanus, pollutus.
 Ἀνιέρω, *ῶ, f. ὥσω*, sacrum facio, consacro,
 voveo. Ex *ἀνὰ* et *ἱέρω*, *sacro*. Hinc
 Ἀνιέρωσις, *ῶς, ἡ*, consecratio, dedicatio.
 Ἀνιέσκει, *relaxabat*, *3. sing. imperf. ind. act.*
Ion. pro ἀνίει, a verbo ἀνίημι, *relaxo*.
 Ἀνεῖναι, *relaxantur*, *3. pl. præ. ind. pass. Dor.*
 et *Ion.* pro ἀνιένται, ab ἀνίει, pro ἀνίημι.
 Ἀνίη, *mœror*, *Ion.* pro ἀνία.
 Ἀνιηθείς, *aor. 1. partic. passiv. v. ἀνία*.
 Ἀνίημι, *f. ἀνήσω*, *p. ἀνίσκα*, remitto, relaxo;
 (2) emitto, submitto; (3) dimitto, relin-
 quo; (4) omitto, intermitto; (5) condono,
 remitto; (6) stimulo, urgeo. Ἀνίηται τὴν
 ψυχὴν, τὰ σώματα ἐπὶ ῥάδιον ἔργων, τῆς φιλο-
 νεικίας τὸ πρόσωπον, exporrigere; τὸν πόλε-
 μον, τὶ τῆς ὀργῆς, omittere; τῇ τύχῃ, con-
 donare; τὰ περὶ πνεύματος, desistere; τὰ σῆ-
 μαντα, obsignatas literas aperire. Πάντων
 τὰ δέσμα ἀνίηται, *Act.* 16, 26. Νῦν γὰρ ἅπας
 ἐνθάδε κίνδυνος ἀνιέται σοφίας, *versatur, Aristoph.*
Nub. 953. (5) ὅθ' ἀνίεσαν ῥέγαν ἀργα-
 μας, *intermiserunt, Soph. Edip. Col.* 1068.
In med. edo, submitto; *in pass.* permittor,
 concedor; (2) consensor; (3) ab omnibus
 adiri possum, omnibus expositus sum; (4)
 negligenter, dissolute vivo, *Ern.* (4) Κἀνέ-
 θισα τὴ γὰρ κατάνειν. Vide in ἀνέθεις.
 Ἀνίην, *tristitiam*, *acc. sing. Ion.* pro ἀνίαν.
 Ἀνιῆς, *tristitia*, *neut. plur. Ion.* pro ἀνιάρῃ.
 Ἀνιέσκει, *molestest*, *3. sing. a. 1. opt. act. Æol.*
 pro ἀνιέσκει, a verbo ἀνίαω, *molesto*.

Ἀνίσχω, 3. sing. præs. ind. act. v. *ἀνίσχημι*.
Ἀνίκα, quando, Dor. pro *ήνικα*.
Ἀνικάως, non idoneus. Ἐγὼ μὲν ἀπ' ἀνίκανος
 δώρην γε λαμβάνειν, Hesiod. *Æthiop.* 2.
Ἀνίκαιτος, invictus, Dor. pro *ἀνίκητος*.
Ἀνική, adv. sine certamine, atque adeo sine
 parva victoria.
Ἀνίκητέυτος, u, ó ξ ή η̄, cui supplicatum non est;
 (2) non supplex. (2) εἴτ' ἀνίκητέυτος ής,
Eurip. Iphig. in Aul. 1003. Ex α et ικε-
 τεύου.
Ἀνίκητος, u, ó ξ ή η̄, invictus, insuperabilis.
 Ex α priv. et νικάω, vinco.
Ἀνικμάζω, f. άσω, humecto; (2) exsicco. Ab
ἄνικμος, u, ó ξ ή η̄, siccus, humore carens
 squallidus, aridus. Ex α priv. et ικμάς.
Ἀνιάλαστος, ov, non placatus.
Ἀνίλεις, ω, ó ξ ή η̄, immisericors. Ex α priv.
 et ἵλαος, Attice, ἱλεώς, misericors.
Ἀνίλλομαι, deignor, despicio, *Suid.* Ex ἀνά
 et ἴλλα, oculis coniveo. Unde
Ἀνίλλωμα, ατος, τὸ, aspectus, despectus, *Poll.*
Ἀνίματος, u, ó ξ ή η̄, loris non cæsus. Ex α
 priv. et ιμάσσω, loris cædo.
Ἀνιμάω, ώ, f. ήσω, fune sursum traho, ex-
 trauro, haurio; (2) elevo, sustollo, eveho.
 Ἀνιμὰ ἀλλήλους τοῖς δόρασι, τὸ σῶμα τῇ
 ἀντιπροσώτῳ, τὸ ἀγκυρόν, τὴν ἀλήθειαν. Ἀνιμήσω
 ὁ ἰχθύς, Luc. Ex ἀνά et ιμάς, lorum.
Ἀνιμίσεις, εως, ή, extractio, quæ fit fune aut
 loro, extractio in altum. Ab ἀνιμάω.
Ἀνίον, habena, Dor. pro *ήνιον*.
Ἀνίολος, u, ó ξ ή η̄, impubes. Ex α et ἱελος.
Ἀνιώχος, auriga, Dor. pro *ήνιωχος*.
Ἀνιπτεύω, equito, equos ago.
Ἀνιπτος, u, ó ξ ή η̄, qui est sine equo.
Ἀνίσταμαι, f. πτίσσομαι, sursum volo. Ἀνίσταν
 φέξω, Soph. *Antig.* 1307. Περιχαρής ἀνι-
 πτόμας, Id. *Aj.* 693.
Ἀνιστόπους, ὀδος, ó ξ ή η̄, illotos pedes habens;
 (2) qui ab puritatem lotionē non eget. Ex
 α priv., νίπτω ablavo, et πύς pes.
Ἀνιστος, u, ó ξ ή η̄, illotus. Ex νίπτω.
Ἄνις, adv. sine, absque: Bæot. pro ἄνιυ.
Ἀνισάζω, f. άσω, compenso, adaquo. Ex ἀνά
 et ισάζω, æquo.
Ἀνισοειδής, εις, qui disparem formam habere
 videtur.
Ἀνισόμετρος, u, ó ξ ή η̄, sine justa vel æquali
 mensura. Πολυποσιν ἀνισόμετρος, Arat.
Ἀνισομορός, ᾤ, é, compensatio, remuneratio.
ΑΝΙΣΤΩΝ, u, τὸ, anismus.
Ἀνισος, u, ó ξ ή η̄, inæqualis, impar, diversus,
 superior. Ex α priv. et ἴσος. Hinc
Ἀνισότης, ητος, ή, inæqualitas, dissimilitudo.
Ἀνισότημος, u, ó ξ ή η̄, inæqualis dignitatis.
 Ex α priv. et ἰσότημος.
Ἀνισοϋλής, έός, ó ξ ή η̄, dissimilis natura. Ex
 α priv., ἴσος equalis, et ϋνή naturæ.
Ἀνισώω, ώ, f. όσω, idem quod ἀνισάζω.
Ἀνισάμενος, præst. part. pass. v. *ἀνίστημι*.
Ἀνίστη, 3. sing. imperf. ind. act. Ab
Ἀνίστημι, f. ήσω, surgere facio, erigo, excito
 jacentem vel mortuum; (2) evertō, sub-
 verto; (3) extruso, ædifico; (4) excitō, ex-
 stimulo; ἀνίσταμαι, surgeo, resurgo, exsurgo;
 ἀνέστη, surrexit, a. 2. Ἀνίσταται πόλις, ædi-
 ficare; τὴς δήμους, ex suis sedibus ejicere;
 ἐς τὴν ἀρχήν, promovere; τὸ στρατόπεδον, mo-
 vere; τινὰ ἀπὸ τῆς ἐργασίας, submovere;
 σάλευς ἐν βάθρῳ, evertere. Ἄλλ' ἔτσι τὸν
 γ' ἔξ αἵδα παγκύβητον λίμανος πατέρ' ἀνίστασαι,
 ἔτσι γούσαν, ἔτσι λιτωάς, Soph. *El.* 136.
Ἀνισορεύω, ώ, f. ήσω, interrogo, sciscitor; (2)
 commentor. Οὐδ' ἀνισορέων μακράν, Soph.
Ἀνισορησία, ας, ή, historiarius ignoratio. Ex
 α priv. et ἱστορία.
Ἀνισορήτος, u, ó ξ ή η̄, qui historias non novit;
 (2) cujus nulla in historia fit mentio; (3)
 qui rem, locum non exploravit.
Ἀνισορήτως, adv. sine cognitione historię; (2)
 imperite, ex neglecta indagatione.
Ἀνίσω, surge, 2. sing. præs. imperat. pass. Att.
 et Ion. pro ἀνίστατο, ab ἀνίστημι.
Ἀνίσχω, sustine, 2. sing. præs. imperat. act.
 Ion. pro ἀνίστατο, a verbo ἀνίσταω, erigo.
Ἀνίσχιστος

Ἀνίσχυος, ας, ὁ ζή ἥ, clunium tumor vacans. Ex α priv. et ἰσχυς, imbutus.

Ἀνίσχυρος, ας, ὁ ζή ἥ, invalidus, infirmus.

Ἀνίσχυς, υος, ὁ ζή ἥ, infirmus. Ex α priv. et ἰσχυς, robur.

Ἀνίσχω, attollo; (2) orior; (3) emitto, produco; (4) sustineo. Πᾶσι ἑοίσι χεῖρας ἀνίσχοντι, *Il.* 8, 347. Ἄν δ' ἰσχων τιλαμῶνα, *Il.* 5, 798. Ex ἀνά et ἰσχω.

Ἀνίσως, adv. inaequaliter. Ab ἄνισος.

Ἀνίσωσις, εως, ἥ, aequatio, exaequatio. Ex ἀνίσω, aequo.

Ἀνίχθυσ, υος, ὁ ζή ἥ, carens piscibus.

Ἀνίχνω, f. εὔσω, pervestigio, indago, persevero. Ἀλλὰ τ' ἀνίχνυνον θείη ἔμποδον, ἔφακεν εὐρη, *Il.* 22, 192. Διὰ γῆς δ' ἀλάσσης ἀνίχνυνον, *Plut.* Ex ἀνά et ἰχνω.

Ἀνίχνητος, idem quod

Ἀνίχνηστος, ας, ὁ ζή ἥ, qui investigari nequit, impervestigabilis. Ex α priv. et ἰχνάζω.

Ἀνιάσις, εος, ὁ ζή ἥ, molestus, gravis. Ab ἄνια, molestia.

Ἀνιάσις, 1. plur. praes. ind. pass. v. ἀνιάω.

Ἀνίαρ, tristitiarum, genit. pl. ab ἄνια.

Ἀνιάτος, ας, ὁ ζή ἥ, rubiginem non sentiens, æruginem non contrahens. Ex α priv. et ἰός.

Ἀνίστη, construm reddat, 3. singular. praes. optat. med. contr. pro ἀνίστατο, a verbo ἀνιάω.

Ἄννα, ης, ἥ, Anna. Nomen mulieris, Ebr. Gratosia.

Ἄννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri, Ebr. Gratosius.

Ἄννην, perficere, praes. inf. act. *Poet.* pro ἄννην, a verbo ἄνω pro ἄνω, perficio.

Ἄννημα, pro ἀνέννημα, lego. Ὡς παρίων τις ἀνέννημα, *Theocrit.* 18, 47.

Ἄννηται, metri causa pro ἄννηται, perficitur. *Pindar. Olymp.* 8, 10. Vide ἄνω.

Ἀντίφελος, sine nubibus, *Poet.* pro ἀνίφελος.

Ἀντιά, ας, ἥ, iter impervium. Ex α et ἰδός.

Ἀνδόμος, ας, ὁ ζή ἥ, odore carens, non odoratus.

Ἀνδομα βίρα, *Aret.* Ex α priv. et ὀδμή.

Ἄνδος, ας, ὁ ζή ἥ, inivius; (2) ἥ, jugum montis, *Polyb.* (3) idem quod ἀνάσσεις.

Ἄνδως, οντος, ὁ ζή ἥ, edentulus, qui dentes sunt rari aut nulli. Ex α priv. et ἰδός.

Ἀνδύρεμαι, lamentor, vehementer deploro.

Ἀνδύρετος, ον, indeploratus.

Ἀνόςος, ας, ὁ ζή ἥ, enodis, sine nodo.

Ἀνόμηον, ονος, ὁ ζή ἥ, non compos mentis, stultus, insipiens. Ex α priv. et νοῦμαι.

Ἀνοησία, ας, ἥ, insipientia. Ex α et νόσις.

Ἀνοηταίνω, desipio, insipiens sum, imprudenter et temere ago:

Ἀνοητικός, f. εὔσω, idem. Ab

Ἀνόητος, ας, ὁ ζή ἥ, demens, insipiens, mente carens, stultus; (2) qui intelligi nequit.

Ἀνοήτως, adv. imprudenter, stulte.

Ἀνόδυτος, ας, ὁ ζή ἥ, germanus, non fictus, legitimus, non spurius. Ex α et νοδύς.

Ἄνεια, ας, ἥ, et *Ion.* ἀνοιον, amentia, stultitia; (2) amor, amoris amentia; (2) τὴν ἄνοιαν εὐ φέρον, τῇ σαφονορίᾳ κώσας, amoris amentiam, *Eurip. Hippol.* 398. Ab ἄνιος, amentis.

Ἀνωγμα, ἄτος, τό, apertio, rescratio.

Ἀνωγμα, idem quod

Ἀνώγειν, f. εὔω, p. pass. ἀνώγμαι, aperio, resero, pando, expando, patefacio, *Gl. V.* ἀνώγεται, pateasco, *Gl. V.* ἀνώγμαι, pateo, *Gl. V.* perf. pass. (2) palam facio, retego. (2) μή, πρὸς ξένους, ἀνώγεις, τὰς σῶας, *Soph. Ed.* Col. 515. Πύλας ἀνώγεις τῶν τέκνων εὐφει φόνον, *Eur. Med.* 1316. Ἀνώγῃ δὲ τὸ σῶμα αὐτὸ παραχρήμα, *Luc.* 1, 64.

Ἀνωδαίνω, tumefacio; (2) tumeo, intumesco.

Ἀνωδαῖν, *Ion.* et *Poet.* pro ἀνωδαῖω.

Ἀνωδαῖω, ῶ, f. ῶω, intumeo, intumesco, turgeo; (2) irascor. Ἀνωδαῖν θυμὸς, *Herodot.*

Ἀνοήσις, εως, ἥ, tumor. Ab ἀνωδαῖω.

Ἀνωδίσκαι, idem quod et ἀνωδαίνω.

Ἀνοίκειος, εἰα, εἰον, et ἀνοίκειος, ας, ὁ ζή ἥ, non familiaris, non domesticus; (2) non conveniens, non congruus; (3) improbabilis, incredibilis. Ὡς α priv. et οἰκείος. Hinc

Ἀνυκτικῆς, ητος, ἥ, nulla familiaritas; (2) non mores a familiaritate alieni.

Ἀνοίκητος, α, ὁ ἔξ ἧ, inhabitabilis. Ex α priv. et οἶκος, habitatio.
Ἀνοικίζω, f. ἴσω, instaurō, reedifico; (2) migro, habitationem transfero. *Ἀνοικίζων τὰς πόλεις* ἀνοικίαςθ' ἐς Ὀλυμπον, Thuc. Ab ἀνοικος.
Ἀνοικισμός, ὅ, ἡ, instauratio. Ab ἀνοικίζω.
Ἀνοικοδομέω, ὦ, f. ἴσω, instaurō aedificium.
Ἀνοικοδομοῦν τὴν σκηνὴν ἀνάεθ' τὴν πιστῶκαυῖαν, Act. 15, 16. Ex ἀνὰ et οἰκοδομέω.
Ἀνοικοπρόκτος, α, ὁ ἔξ ἧ, prodigus; (2) male dispositus. Ex α priv. et οἰκονομία.
Ἀνοικος, α, ὁ ἔξ ἧ, extorris, sine domo.
Ἀνοικτείρω, ὁ ἔξ ἧ, immisericos.
Ἀνοικτίσθαι, ον, indefectus, *ἔρ*.
Ἀνοικτός, ἦ, ὄν, apertus; (2) apertilis. Ab ἀνοίγω.
Ἀνοικτος, α, ὁ ἔξ ἧ, immisericos. Ex αἶκτος.
Ἀνοικτρος, α, ὁ ἔξ ἧ, non miserandus, immiserabilis. Ex α priv. et αἰκρός, miserandus.
Ἀνοίκτως, adv. sine misericordia. Ab ἀνοικτος.
Ἀνοικμῶ, f. ξω, ingemisco, fleo, edo gemitum. Ex α priv. et οἰμῶζω. Hinc
Ἀνοικμῶντι, adv. sine fletu, impune. Τλῆναι καθ' ἡμῶν ἀπὸ ἀνοικμῶντι χανεῖν, Soph. *Aj.* 1226.
Ἀνοίκωκτος, ον, indefectus.
Ἀνοίκω, a. l. inf. act. verbi ἀνοίγω.
Ἀνοίκωντες, nom. plur. a. l. part. act.
Ἀνοίγει, εως, ἦ, apertio, reseratio; (2) ostium. Ab ἀνοίγω, aperio.
Ἀνοισι, εως, ἦ, revento. Ab ἀναφέρω, refero.
Ἀνοισίην, referendum est. Ab eod.
Ἀνοισός, ἦ, ὄν, res de qua refertur. *Ἀνοισὲ γινωσκόμεν ἐκ προνοίας τῆς Κλεομένης* ἐς τὴν Πυθίην (sed ibi legitur ἀνοίσει, quod vide), Herodot. 6, 66.
Ἀνοιστῶ, ὦ, f. ἴσω, incito, stimulo.
Ἀνόσιω, l. sing. f. l. ind. act. v. ἀναφέρω.
Ἀνοκωχῆ, inducē, Ab ὀκωχῆ.
Ἀνολῖτα, ας, ἦ, miseria:
Ἀνόλῖτος, α, ὁ ἔξ ἧ, infelix, miser. Ab
Ἀνόλῖτος, α, ὁ ἔξ ἧ, infelix, miser; (2) stolidus. (2) ταυαῖτ' ἀνάλεον ἀνδρ' ἐνθεῖται παρὰν, Soph. *Aj.* 1156. Ex α priv. et ἄλῖος.
Ἀνολέσθαι, α, ὁ ἔξ ἧ, ab exitio et damno immunis, *Il.* 13, 761. Ex α et ἄλῃσθαι.
Ἀνολῆ, ἥς, ἦ, tractio quae fit sursum versus. Ab ἀνίλω, sursum traho. Hinc
Ἀνοληπτόν, ἔ, τό, id quod aliquid sursum trahitur.
Ἀνολαλῶ, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo. *Ἀνολαλῶντες τὸν νεανίαν*, Soph. *El.*
Ἀνολοφύρωμαι, deploro, lamentor.
Ἀνομαι, perficior. Dicitur de re quae jam in opere est et procedit. Poet. et Ion. idem quod ἀνύομαι. Μάλα γὰρ νῦν ἄνστα, ἑργυβὶ δὲ ἥες, *Il.* 10, 251. "Ὅπισσας" Ἡφαιστὸς τ' ἐβίλει καὶ ἔργον ἄνωται, *Id.* ibid. 18, 473. Apollon. Rhod. dixit νείας ἥματος ἀνόμενοις de inchoante die, 2, 496. "Ἦνετο μὲν τὸ ἔργον, progrediebatur, Herodot. 1, 189, sub finem. Πμπσται δὲ ἔπει' ἀνόμενι ἐσθραηηλῶτες, quinto autem procedente anno exercitum duxit, *Id.* 7, 20.
Ἀνομοεῶ, ὦ, f. ἴσω, pluo, pluoendo emitto; (2) scaturio; (3) effluendo tanquam pluviam, effluendo more imbris.
Ἀνομοεῖς, ἥσσω, ἥεν, pluvialis, pluvius, pluviosus:
Ἀνομοεῖα, ας, ἦ, pluviae seu aquarum inopia. Ab
Ἀνομοεος, α, ὁ ἔξ ἧ, imbribus carens.
Ἀνομῶ, ὦ, f. ἴσω, inique ago, leges transgredior. *Ἀνομῶν ἐς ἱερὸν*, Herodot. Ex α priv. et νόμος, lex. Hinc
Ἀνόμωμα, ἄτος, τό, iniquitas, flagitium.
Ἀνομία, ας, ἦ, legum contemptus, iniquitas. Ab ἄνομος.
Ἀνομίζω, idem quod ἀνομῶ.
Ἀνομίλω, versor cum aliquo; (2) conumbo cum aliqua vel aliquo.
Ἀνομίλητος, α, ὁ ἔξ ἧ, insociabilis.
Ἀνόμωμος, α, ὁ ἔξ ἧ, illegitimus. Ab ἄνομος.
Ἀνόμωχλος, α, ὁ ἔξ ἧ, innubilis, innubis, nebula vacans. Ex α priv. et ὀμίχλη, nebula.
Ἀνόμωμος, α, ὁ ἔξ ἧ, oculorum expertus, oculorum usus privatus, non videns. "Ὁ γὰρ

ἀνόματος, *Soph. Phil.* 856. Ex a priv. et ὄμα, oculis.

¹ Ἀνομοιότης, ἑός, ὁ ζ' ἥ, qui est diversæ speciei, specie dissimilis. Ex a priv. et ὁμοιότης.

² Ἀνομοιότης, ὁ, ὁ ζ' ἥ, lege male ordinatus; (2) nullis legibus constitutus. Ex a priv. et νομοτέτω, legibus constituo.

³ Ἀνομοιογενής, adv. e diversis generibus.

⁴ Ἀνομοιοειδής, ἐς, diversæ speciei, *Steph.*

⁵ Ἀνομοιομερής, ἑός, ὁ ζ' ἥ, partibus dissimilibus constans. Ex a priv. et ὁμοιομερής.

⁶ Ἀνομοιοπτώτως, ὄν, dissimiliter desinens.

⁷ Ἀνόμιος, α, ὁ ζ' ἥ, dissimilis, absimilis, dispar.

⁸ Ἀνομοιοσφόρος, ὄν, e dissimilibus rebus compositus ac mixtus:

⁹ Ἀνομοιότης, ητος, ἥ, dissimilitudo, diversitas.

¹⁰ Ἀνομοιόλογος, disparem quantitatem habens; de syllabis.

¹¹ Ἀνομοιάω, ᾧ, f. ὥσω, dissimilem facio.

¹² Ἀνομοίαν, adv. inaequaliter, non perinde.

¹³ Ἀνομοίωσις, ἑως, ἥ, dissimilitudo.

¹⁴ Ἀνομοιολογῶν, ᾧ, f. ἥσω, fateor, adsentior; (2) concedo. Ἀνομοιολογῆται παρὰ τοῖς ἀλλήλοις δόξασσι, *Phil.*

¹⁵ Ἀνομοιολογία, ας, ἥ, incongruentia; (2) dissensio inter aliquos de re aliqua. Ex a priv. et ὁμοιολογος, consentiens.

¹⁶ Ἀνομιος, α, ὁ ζ' ἥ, exlex, lege carens; (2) iniquus; (3) improbus. Ex a priv. et νόμος.

¹⁷ Ἀνόμιος, adv. inique, improbe, *Eur.*

¹⁸ Ἀνόνητος, α, ὁ ζ' ἥ, inutilis, inutilis; (2) injucundus. Περὶ τὰ κἀνόνητα σώματα, *Soph. Aj.* 758. Ex a priv. et ὄνημι, juvo.

¹⁹ Ἀνόνητος, ὄν, obscurus, ignobilis.

²⁰ Ἀνός, contr. usitatus, ἄνως, α, ὁ ζ' ἥ, amens.

²¹ Ἀνόπαια, seu ἀνοπαία, ας, ἥ, anopæa, avis ex aquilarum genere.

²² Ἀνόσι, adv. retro, retrorsum. Ex ἀνά et ὀπίσις, retro. ᾧψ, *Ern.*

²³ Ἀνόπλιος, α, ὁ ζ' ἥ, inermis.

²⁴ Ἀνόπλιος, sine armis.

²⁵ Ἀνόπαστος, α, ὁ ζ' ἥ, invisibilis. Ex ὀπτομαι.

²⁶ Ἀνόρτως, ὄν, idem.

²⁷ Ἀνόρως, ᾧ, sursum adspicio, *Euseb. in transl. Eclog. Virgil. in Vita Constantini*, 50.

²⁸ Ἀνορμάω, f. ἄνω, commoveo; (2) exsilio.

²⁹ Ἀνορήνιος, α, ὁ ζ' ἥ, instrumentorum expers.

³⁰ Ἀνοργία, ας, ἥ, quando quis orgiis seu sacris non est initiatus. Ex a priv. et ὄργια.

³¹ Ἀνορήσιος, α, ὁ ζ' ἥ, sacris non initiatus.

³² Ἀνοργος, α, ὁ ζ' ἥ, ira carens. Ex ὄργη.

³³ Ἀνορεία, ας, ἥ, fortitudo, strenuitas, *Dor.* pro ἡνορέη.

³⁴ Ἀνορέτω, ᾧ, f. ἥσω, fastidio cibos. Ab.

³⁵ Ἀνορέτιος, α, ὁ, cibum fastidians, ejus stomachus omnia respuit. Ex a et ὄρεγγμα.

³⁶ Ἀνορέτως, adv. sine ulla ciborum appetentia, *Gal.*

³⁷ Ἀνορέζια, ας, ἥ, fastidium cibi.

³⁸ Ἀνορθία, ᾧ, f. ὥσω, surrigo, rursus erigo; (2) instauro; (3) corripo, emendo. Ἀνορθῶσαι αὐτήν, *Act.* 15, 16. Παρὰ χεῖρμα ἀνορθῶσαι, *Luc.* 13, 13.

³⁹ Ἀνορθάω, ᾧ, f. ἥσω, animo incitor, commoveo, magno impetu in aliquid feror; (2) surgo, ad dicendum, agendum, *Ern.*

⁴⁰ Ἀνορθίζω, e portu propello, sc. naves. med. e portu progredior.

⁴¹ Ἀνορμος, α; ὁ ζ' ἥ, stationem navium non habens, incommodus stationi navium.

⁴² Ἀνόρνημι, excito.

⁴³ Ἀνόρσει, surrexit, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἡνόρσει, ab.

⁴⁴ Ἀνόρσω, f. ὥσω, exsurgō, prosilio. Ὁ δ' ἐξ ὕπνου μάλα κρασιπῶς ἀνόρσει, *Il.* 10, 162. Ὁ δ' ἄρ' ἐκ λήνης ἀνόρσας, *Il.* 21, 246. Ex ἀνά et ὄρσω.

⁴⁵ Ἀνόρσος, ὄν, tecto carens, non tectus.

⁴⁶ Ἀνόρσπυγιος, α, ὁ ζ' ἥ, cui cauda deest; (2) qui inter volandum non regitur cauda. Ex a priv. et ὀρσπύγιος.

⁴⁷ Ἀνοτάλλω, incipio in altum ferri, *Aristoph. Eq.* 1240.

⁴⁸ Ἀνορέας, a. 1. part. act. verbi

⁴⁹ Ἀνορέσω, vel ἀνορέτω, f. ἔω, effodio, quod defossum erat eruo e terra; (2) extirpo, subverto

subverto. Τῶν δ' ἀποθανόντων τὸς νεκρὸς ἀνο-
εῖκτες ἐξέρχονται ὑπὲρ τὸς θέν, Plut. Τὸς
ὁδὸς ἀνορύττω, Aristoph. Av. 609.
Ἀνορχίωμαι, ἔμαι, f. ἡσμαι, exulto, exsilio; (2)
salto.
Ἀνορχος, ον, testiculis carens. Ex ὄρχης.
Ἀνόσος, excito.
Ἀνόστος, υ, ὁ ἔξ ἡ, non ægrotus. Ex νοσῖα.
Ἀνόσιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, non sanctus, impius, scel-
leratus; profanus, sceleratus, nefarius, Gl. V.
(2) cui iusta funebria non sunt persoluta.
Ἀνόσιον νέκυν, Soph. Antig. 1071.
Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas. A præc.
Ἀνοσιόργει, ὦ, f. ἡσω, impia perpetuo, impie
ago. Hinc
Ἀνοσιόργημα, τὸ, impium factum, scelerata
actio.
Ἀνοσιόργια, ας, ἡ, idem.
Ἀνοσιόργος, ὁ ἔξ ἡ, impie et scelerate agens.
Ex ἀνόσιος et ἔργον, opus.
Ἀνοσίως, adv. impie, scelerate.
Ἀνοσμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, sine odore, non odoratus.
Ex α priv. et ὀσμή, odor.
Ἀνοσος, υ, ὁ ἔξ ἡ, immunis a morbis.
Ἀνόσιος, adv. sine morbo.
Ἀνόσιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, sine ossibus, exossis. Ἀνόσιος
προβολή, Aret. Ex α priv. et ὀσίον, os.
Ἀνόστητος, υ, ὁ ἔξ ἡ, reditus expers. Ex α priv.
et νοσῖα, redco.
Ἀνόστητος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem. Ex
Ἀνοσος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem; (2) insuavis. (2)
νοσημώτερα ἢ ἀνοσώτερα, suaviora, insuavio-
rave, Theoph. de Causis Plantar. 4, 14, 317.
Ἀνοσος, υ, ὁ ἔξ ἡ, exos, Gl. V. ossibus carens.
Ex α priv. et ὀσών, os.
Ἀνόστιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, siccus, non humidus. Ex
α priv. et νοτίζω, humecto.
Ἀνοστούω, lamentor, per ὀνοματοποιίαν, e sono
lamentantis.
Ἀνόστος, υ, ὁ ἔξ ἡ, auriibus carens. Ἐόανον ἀνό-
στον, Theocr. Epigr. 4, 2.
Ἀνοστήσις, υ, ὁ ἔξ ἡ, repudians admonitio-
nem. Ex α priv. et νεστήσις, admoneo.
Ἀνός, υ, ὁ ἔξ ἡ, amens, demens, vobis, stultus,
Ph. mente captus, sine sensu: et fluvii no-
men in Pamphylia.
Ἀνόσιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, carens substantia. Ex α
priv. et ὀσία, substantia.
Ἀνόστος, υ, ὁ ἔξ ἡ, non vulneratus. Ex α
priv. et ὀσών, vulnero.
Ἀνοστή, adv. sine vulnere.
Ἀνοστός, idem quod ἀνόστος, Ern.
Ἀνόστους, υ, ὁ ἔξ ἡ, expers coitus, qui non
coit. Ex α priv. et ὀσών, coeo.
Ἀνοχή, ἡς, ἡ, tolerantia: ἀνοχῇ, induciæ. Ἐσ-
πεύσθησαν ἀνοχῇ, induciæ factæ fuerunt,
Plut. in Rom. 53. Σχολῆς ἡσυχίας καὶ ἀνοχῶν,
Id. in Timol. 1, 447. Ποιεῖσθαι ἀνοχῆς πρὸς
τινά, Demosth. Ab ἀνέχωμαι.
Ἀνοχή, f. ἰσώ, vecte submovo, vel elevo;
revello. Ἀνὰ δὲ βασιλεῖς ὀρχίζων λαίωγγας,
Apoll. Rhod. 4, 1677.
Ἀνοχλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, inoffensus, nulla molestia
adfectus, turba seu hominum multitudine
carens. Ex α priv. et ὀχλος, turba.
Ἀνοχμάζω, f. ἰσώ, gesto tollens in altum, sub-
latum gesto. Ex ἀνὰ et ὀχμάζω.
Ἀνοχῶς, ον, non munitus.
Ἀνοψία, ας, ἡ, opsonii penuria. Ab
Ἀνοψος, υ, ὁ ἔξ ἡ, opsonio carens. Ex ὀψον.
Ἀνοπάω, pro ἀνασπάω, Pind.
Ἀνσα, 2. sing. a. 2. imperat. act. Dor. et Poet.
pro ἀνάσπει, a verbo ἀνίστημι.
Ἀνσάς, a. 2. part. act. Poet. pro ἀνασάς.
Ἀνσήμεναι, a. 2. inf. act. Dor. et Att. pro ἀνα-
σῆναι.
Ἀνσῆτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Poet. pro ἀνσῆστην.
Ἀνσῆφεται, 3. sing. præ. ind. pass. Poet. pro
ἀνασῆφεται, ab ἀνσῆφω.
Ἀνσῆβειν, emergere, præ. inf. act. verbi ἀν-
σῆβω, quod Poet. dicitur pro ἀνίσχω, emergo.
Ἀνσῆς, tolera, 2. sing. a. 2. imperat. med.
Poet. et Ion. pro ἀνάσχειν, seu ἀνάσχει, ab
ἀνασχωῖν sive ἀνάσχειν, pro ἀνίσχω, sustineo.
Ἀνσῆσθαι, f. 1. inf. med. Poet. pro ἀνσῆσθαι
σθαι.

Ἀνσῆσθαι, toleraret, 9. sing. a. 2. opt. act. Poet.
pro ἀνάσχειν.
Ἀντα, adv. coram, e regione, Il. 2, 626. Ab
ἀντι.
Ἀνταγορεύω, vicissim emo; (2) permuto.
Ἀνταγορεύω, adversarium me gero, liti me of-
fero; (2) obloquor. Ex ἀντι et ἀγορεύω.
Ἀνταγωνίζομαι, f. ἰσμαι, decerto; (2) repug-
no. Πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνίζομαι, Heb.
12, 4. Hinc
Ἀνταγωνισμα, ἄσος, τὸ, adversatio, obstaculum,
Suicer.
Ἀνταγωνιστής, ἡ, ὁ, qui cum aliquo certat, ad-
versarius; amulus, Gl. V.
Ἀνταγωνισμός, adv. more adversantium.
Ἀντάδελφος, υ, ὁ, qui est loco fratris.
Ἀνταδίκω, ὦ, f. ἡσω, injuriam illatam ulcisor,
vicissim injuria adficio.
Ἀντάδω, occino; (2) cantu provo; (3) can-
tu respondeo. Ex ἀντι et ἄδω.
Ἀνταίρω, adversus aliquem aliquid tollo, vel
suscipio. Ἀνταίρων τὰς χεῖρας τι, πόλεμον
βασίλει, πρὸς τινα. Ex ἀντι et αἰρώ, pro αἰρω.
Ἀνταίς, contrarius, Dor. pro ἀντίης.
Ἀντάλλος, qui adversus aliquem pugnat ut
premium obtineat. Τί δ' ἔμοι τὸν ἱσχυρῆσαν
βασιλῆα ἀντάλλων νίκης τῆς ἐν ζῶντι λαβῆν,
Meleager. Anthol.
Ἀνταίος, αἰα, αἰών, adversus; (2) hostis infen-
sus; (3) exorabilis, propitijs. (3) ἀνταίῳ
δαίμον, Apoll. Rhod. 1, 1141. Ἀνταία (nem-
pe πληγή) vulnus lethale, vel ictus corpus
trajiciens, Soph. Antig. 1308. Ἀνταία γι-
νῶν ἀμύβη πλαγὰ, securis ictu trajectum
est corpus, Id. Electr. 197. Ab ἀντι vel
ἀντα.
Ἀνταίρω, idem quod ἀνταίρω; (2) Gl. V. re-
bello; (3) arma contrafero, etiam in med.
omni; (4) resisto, repugno.
Ἀνταίω, peto, ambio, pro aliquo, suffragor
petenti honores, vicissim peto; (2) peto
aliquid pro aliqua re; (1) ἀνταίῳ τῶν τε
Μίλων τὴν ὑπατίαν, Dio Cass. 40, 53.
(2) ἄρ' οὐκ ἐλπίς ἡ σμικρὰ τῆς ἀμνηστίας τὴν
βουλὴν ἀνταίῳ δοκῶ; equid pauca vel
parva pro injuriarum oblivione a senatu
poscere vobis videor? App. Bell. Civ. 3, 35.
Ἀνταίωμαι, contra accuso. Προσέημι ἔμοι
τὰ μὴ ἀπολύσασθαι, τὰ δὲ ἀνταίωσθαι, Dio
Cass. 46, 1.
Ἀντακωλύω, ὦ, f. ἡσω, vicissim sequor.
Ἀντακωλύω, ἡ, mutuus comitatus.
Ἀντακοντίζω, contra jacular.
Ἀντακῶ, f. ἰσώ, vicissim audio.
Ἀντακροῶμαι, idem.
Ἀντάλλάζω, f. ἄζω, reclamo vicissim, vel
contra clamorem attollo.
Ἀντάλλαγμα, ἄσος, τὸ, commutatio; (2) ex-
piatio; (3) pretium redemptionis. (1) ἀλό-
γηστον δὲ τι τὸ πλεῖστον ἀντάλλαγμα γυναικὶ
φίλῳ, Eur. Or. 1156. Ab
Ἀντάλλασσω, vel ἀνταλλάττω, f. ἄζω, muto,
permuto. Ἀντήλλαξεν τὴν δικαιοσύνην τῶν ὀνο-
μάτων ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα, Plut.
Ἀνταμέιστος, 9. sing. imperf. ind. pass. Ion.
pro ἀντήμειστος, ab
Ἀνταμέισομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, com-
penso, remunero.
Ἀνταμέισω, submuto, Gl. V. Σὺ δ' ἀνταμέισαι
μ', Eur. Ph. 293. Ἀέριος ἔργος γὰρ ἀντα-
μεΐσθαι σ', ὅσπερ εἰδὼς, ἀντι τῶν θεῶν, Ari-
stoph. Thesm. 728. Hinc
Ἀνταμέισις, εως, ἡ, retributio, compensatio;
permutatio, submutatio, Gl. V.
Ἀνταμοιβή, ἡς, ἡ, idem et ab eod.
Ἀνταμοιβός, ὅ, ὁ ἔξ ἡ, remuneratorius.
Ἀνταμύνομαι, vicissim auxilior; (2) obsisto
rursum; (3) me ulcisor.
Ἀνταμφοδύνω, obviam eundo aberro. Ex ἀντι
et ἀμφοδός, divium, circuitus.
Ἀντανειδέζω, vicissim impono.
Ἀντανεγνώσκω, vicissim lego; (2) relego.
Ἀντανεγνώστης, υ, ὁ, qui vicissim legit, qui re-
legit, recognitor. A præc.
Ἀντανάγω, et ἀντανάγωμαι, ex adverso in hos-
tem prodeco, obviam hosti prodeco; vel

solvo; ut hosti obviam eatur, de classe.
Ἀντανῆγον ναυσι, Thuc. ap. H. Alex. 2, 20.
Ἀντανειδίδωμι, remitto, ut in reciprocatione
serret.
Ἀντανειρίωμαι, ἔμαι, vicissim summo seu acci-
pio. Ex ἀντι et αἰρίω, capio.
Ἀντανειρίσις, ἡ, idem quod ἀνταμφοειρίσις.
Ἀντανείρω, contra attollo, sustollo, erigo; (2)
contra destruo. Ex ἀντι et αἰρώ, tollō.
Ἀντανέλλω, εως, ἡ, repulsus, repercussio;
(2) motio reciproca et retracta; (3) figura
rhetorica:
Ἀντανεκλαμάς, ὅ, ὁ, idem.
Ἀντανεκλαμάς, ἡ, ὁ, reciprocus. Ab
Ἀντανεκλάω, ὦ, f. ἄωω, refringo, reflecto, re-
percutio. Ex ἀντι et ἀνακλάω, refringo.
Ἀντανεκότης, ἡς, ἡ, repercussio. Ab
Ἀντανεκῶμαι, repercutio.
Ἀντανεκῶμαι, f. ἀντανεκῶμαι, pr. ἀντανεκῶμαι,
vicissim consumo, vicissim perdo, vicissim
interficio. Ἰν' ἀντανεκῶμεν, οἱ μὲν προέδ-
σαν, Eurip. Or. 1165.
Ἀντανεμένω, vicissim expecto.
Ἀντανεπλήρω, ὦ, f. ἄωω, suppleo, expleo.
Ἀντανεπλήρω τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τῶ
Χριστῷ ἐν τῇ σαρκί μου, Col. 1, 24.
Ἀντανεπλήρω, idem.
Ἀντανεπῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀντανεπῆσαι.
Ἀντανεπῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀντανεπῆσαι.
Ἀντανεπῆσαι, refero.
Ἀντανεπῆσαι, υ, ὁ ἔξ ἡ, in alius viri locum sub-
stitutus, succedaneus, vicarius. Ex ἀντι.
Ἀντανεπῆσαι, ex adverso insurgo, contra surgo.
Ἀντανεπῆσαι, Thuc.
Ἀντανεπῆσαι, f. ἀντανεπῆσαι, contra insur-
go, adversus quempiam insurgo, resisto, re-
luctor. Ἀντανεπῆσαι ἔρωτι, Plut.
Ἀντανεπῆσαι, e regione excito.
Ἀντανεπῆσαι, orior, contra exorior.
Ἀντανεπῆσαι, ἄσος, τὸ, parilis quantitas, v. gr.
numerus militum occisis par. Ex ἀντι et
ἀνισώ, æquo.
Ἀντανῆσαι, pro ἀντανῆσαι, Call.
Ἀνταξ, adv. vicissim, Hes. Ab ἀντι.
Ἀντάξιος, ἰα, ἰον, existimatione par, æqualis
pretii, Il. 1, 135. Hinc
Ἀντάξιος, ὦ, f. ἄωω, paria rependo.
Ἀνταπῆσαι, ὦ, f. ἡσω, reposco.
Ἀνταπῆσαι, respondeo.
Ἀνταπῆσαι, f. ψο, contra fulguro, ful-
guro adversus fulgurantem.
Ἀνταπῆσαι, contra demonstro.
Ἀνταπῆσαι, vicissim reddo; (2) rependo,
retribuo; (3) in pass. dicitur de opposito
ap. philosophos. Ἀνταπῆσαι τὸ ἔμοι, par
pari referre. Δίκαιον παρὰ θεῶ ἀνταπῆσαι
ταῖς θλίψεσιν ὅμῳ θλίψιν, 2 Thess. 1, 6. Ἀν-
ταπῆσαι τὸν γὰρ σοι ἐν τῇ ἀνταξίᾳ τῶν δι-
καίων, Luc. 4, 14. Hinc
Ἀνταπῆσαι, l. sing. fut. 1. ind. pass.
Ἀνταπῆσαι, ἄσος, τὸ, retributio.
Ἀνταπῆσαι, εως, ἡ, retributio, satisfactio. Unde
Ἀνταπῆσαι ποιεῖν, alicui in quacunque re sa-
tisfacere; (2) dicitur etiam de commuta-
tione rerum in contrarium, Polyb. Ern.
Ἀνταπῆσαι, reddendum.
Ἀνταπῆσαι, ἡ, ὁ, retributivus.
Ἀνταπῆσαι, consecutive, in consequente.
Ἀνταπῆσαι, υ, τὸ, vel ut alii ἀνταπῆσαι, quum
orationi aliquid deest, quod subaudire ne-
cessum est, ut sententia perfecta sit, Eudæ.
Pand.
Ἀνταπῆσαι, vicissim me accingo, contra
aliquem accingor.
Ἀνταπῆσαι, f. 1. ind. act. v. ἀνταπῆσαι.
Ἀνταπῆσαι, respondeo; (2) altercor. Καὶ
ἐν ἰσχυρῶν ἀνταπῆσαι αὐτῶ πρὸς ταῦτα,
Luc. 14, 6. Hinc
Ἀνταπῆσαι, εως, ἡ, responsio.
Ἀνταπῆσαι, vicissim occido, contra inter-
ficio.
Ἀνταπῆσαι, vicissim accipio. Ἀνταπῆσαι
λαμβάνειν χάριν, Dem.
Ἀνταπῆσαι, pereor, Ἀντι ἀνταπῆσαι, Eu-
rip. Suppl. 743.
Ἀνταπῆσαι, vicissim perdo.

¹Αναπολογῆμαι, vicissim excuso, defendo.
²Αναπομπή, vicissim dimitto seu amando.
³Αναπατιδῶ, crepitum ventris emittenti vicissim oppedo.
⁴Αναποσέλλω, vicissim emitto, remitto.
⁵Αναποστροφῆ, ἥς, ἥ, digressus, divortium, durum rerum in diversas partes situs.
⁶Αναποταφρεύω, vicissim vallo includo. Πωμαθίος δ' αὐτὸν ἀναποταφρεύεις, App. Bell. Civ. 2, 61.
⁷Αναποτεχνίζω, vicissim obstruo, contra munio.
⁸Αναποτίω, f. ἴσω, vicissim solvo, rependo.
⁹Αναποφάινω, vicissim ostendo, demonstro.
¹⁰Αναποχρῆ, ἥς, ἥ, scriptum quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis se obligat.
¹¹Αναπτεσθαί, capessere, praes. inf. med. Ion. pro ἀνάπτεισθαι, ab ἀνάπτομαι.
¹²Αναπαύω, ὧ, vicissim repello; (2) retrudo, repello. Hinc
¹³Αναπαύθησις, εως, ἥ, repulsio, renixus.
¹⁴Αναράτης (vitiosa lectio pro ἀνάρτης), Ern.
¹⁵Ανάρης, Antares, stella in corde Scorpii, Ptol. Magn. Const. 10, 3, 240.
¹⁶Αναρκῶ, ὦ, f. ἴσω, par sum ad resistendum; (2) resisto, ad ultimum usque resisto.
¹⁷Αναρκτικός, ἥ, ὄν, septentrionali oppositus.
¹⁸Αναρῆσις, εως, ἥ, insurrectio, ipsa actio attollendi manus adversus aliquem. Ex ἀνταρῆ, attollo. Unde
¹⁹Ανάρης, ὅ, ὅ, qui manus attollit adversus legitimum regem, rebellis.
²⁰Ανασάξομαι, f. ὁσομαι, vicissim saluto, resaluto, vicissim amplector.
²¹Ανασάπτω, idem quod ἀναπασάπτω.
²²Αναυγάω, resplendo. Hinc
²³Αναυγάσις, εως, ἥ, refulminatio, Ph.
²⁴Αναυγία, εως, ἥ, lucis seu splendoris reperussio. Gl. V. refulminatio.
²⁵Αναυγίω, ὦ, lucem seu splendorem remitto, effulgeo. Δείνω ἀναυγίῃ φόνον, Eurip. Orest. 1519.
²⁶Αναυγῆς, εως, ὅ, ὅ, lucem seu splendorem remittens. Ex ἀντί et αὐγῆ.
²⁷Αναυδάω, ὦ, vicissim loquor, respondeo, adloquor. Οὐ γὰρ αὐθάδην πάλιν ζώντας θανόντων ἐνέει ἀνταυδάς ἴσα; Soph. El. 1477.
²⁸Αναυφαίω, ὦ, vicissim aufero.
²⁹Αναφίρμι, vicissim dimitto aut emitto. Κεῖνός ἀνταφῆκός σοι πάλιν, (sc. δάκρυα,) Eurip. Iphig. in Aul. 478.
³⁰Αναφῆσις, εως, ὅ, lapis, seu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens; seu succini species bituminosa.
³¹Αντάς, ὦ, f. ἴσω, obvisus fio, occurro; (2) consequor, nanciscor. Ἀντῶν τι ὑπό τινας, pati; τίνος, consequi; (3) intersum, versor. Μὴ σοι γὰρ περ δύνῃσις ἀντίσας θάνου, Soph. Aj. 533. Τῶν ὑπὸ Κύρου ἡττήσε, ea quae a Cyro pertulisset, Herodot. 1, 114. (2) ἀδὲ σπέρμα μὲν ἀρχαυογόνον ἀντασ? Ερεχθιδῶν, genus ducebat, Soph. Antig. 981. (3) ὅ γὰρ ἔγωγε ἡττήσα, non enim ego interfui, Il. 4, 374. Ab ἀντί vel ἀντα.
³²Αντεβόλησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum νῖφελιν. Ab ἀντιβόλη, occurro.
³³Αντεγγρέφω, rescribo in locum ejus quod deletum est; (2) in aliorum loco sufficio.
³⁴Αντεγίρω, contra erigo, alterius loco erigo. Ἀράμνοι τὴν εἰκόνα, καὶ πλῆθος τῆς Χαρικλίας ἀντεγίραντες, Heliodor. 10.
³⁵Αντεγκάτω, ὦ, vicissim crimino, recrimino, recriminando obijcio; (2) excuso culpam alicujus.
³⁶Αντίγκλημα, ὅπως, τὸ, recriminatio.
³⁷Αντεκλογικός, ἥ, ὄν, ad recriminandum pertinens.
³⁸Αντεκχεύω, vicissim trado.
³⁹Αντεκλέω, f. ὁσω, vicissim adsimilo, comparo. Ἀντίκας αὐτὸν πάροισι, Aristoph. Vesp. 1300.
⁴⁰Αντίλας, 2. sing. a. 1. ind. act. Poet. pro ἀντίλας, ab ἀντίλαλος.
⁴¹Αντινοῦ, 2. sing. a. 1. imperat. act. Poet. pro ἀντίτινον, ab ἀντίτινα.
⁴²Αντιπῆν, contradicere sive contradixisse, a. 2.

inf. act. verbi ἀντίπαυ. Ἀντιπῆν δίκαιον λόγον σιν, πρὸς τὸς λόγους τίνος. Οὐ βέλαμαι τὸν μάντιν ἀντιπῆν κακῶς, Soph. Antig. 1065.
⁴³Αντιρεσθῶ, praes. infin. med. verbi
⁴⁴Αντιρῶμαι, vicissim interrogo; item (2) contra dico; fut. ἀντιρήσομαι, velut ab ἀντιρῶμαι. Κρέοντος ἀντιρηκότος, Soph. Antig. 47. Κάδων ἀντιρήσεται, Soph. Trach. 1184.
⁴⁵Αντισάγω, f. ἄω, vicissim introduco, vel in alterius locum introduco. Ἀντισάγειν τὴν ἑαυτῇ γνώμην, Naz. Hinc
⁴⁶Αντισαγωγή, ἥς, ἥ, introductio quae fit vicissim, vel in alterius locum; Ph. subrogatio.
⁴⁷Αντισέάλλω, contra irrumpo, bellum infero.
⁴⁸Αντισέρομαι, f. εἰσῶμαι, vicissim ingredior, in alterius locum subeo, succedo.
⁴⁹Αντισφίρω, contra infero, in locum alterius infero, refero, v. gr. gratiam. Ἀντισφίρειν τῷ Διλήματι τὸ Διλήμα, Naz.
⁵⁰Αντεδραμόντες, a. 2. part. act. v. ἀνεκτρέχω.
⁵¹Αντιεβλίβω, rursus, vicissim extero, exprimo.
⁵²Αντεκκλέπω, vicissim furor, furto eripio.
⁵³Αντεκκορίζω, rursus effero.
⁵⁴Αντεκκόττω, f. ψω, vicissim excindo.
⁵⁵Αντίκλινω, ex adverso innuebat, 3. sing. imperf. ind. act. cum νῖφελιν a verbo ἀντίκλινω.
⁵⁶Αντεκπέμπω, vicissim emitto, copias, classem.
⁵⁷Αντεκπλέω, classe exeo, obviam navigantibus obnato.
⁵⁸Αντίκτισις, εως, ἥ, contentio, collatio, comparatio. Ex
⁵⁹Αντεκτείνω, contendo, confero, comparo.
⁶⁰Αντεκτίθημι, contra expono.
⁶¹Αντεκτίνω, vicissim luo, rependo.
⁶²Αντίκτις, εως, ἥ, repensio, multa. Ab
⁶³Αντεκτίω, f. ἴσω, idem quod ἀντεκτίνω.
⁶⁴Αντεκτρέφω, vicissim enutrio et educo.
⁶⁵Αντεκτρέχω, procuro, prorumpo, sc. in hostes. Ἀντεκτρέχον ἀπὸ τῆς Ἀρησιλῆς φάλαγγος, Xenoph. Agesil. 2.
⁶⁶Αντεκφίρω, vicissim effero et exporto.
⁶⁷Αντελαττῶμαι, vicissim vincor.
⁶⁸Αντίλεγιν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀντιλέγω.
⁶⁹Αντελιγμός, ὅ, ὅ, conversio et replicatio contraria. Ex ἀντί et ἐλίσσω, volvo.
⁷⁰Αντίλλω, praes. part. act. f. g. Dor. pro ἀντίλλωσα, a verbo ἀντίλλω, optio.
⁷¹Αντιλοδορεῖ, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἀντιλοδορεῖ, ab ἀντιλοδορεῖω.
⁷²Αντελπίζω, f. ἴσω, novam spem concipio; (2) contra spero. Ex ἀντί et ἐλπίζω.
⁷³Αντεμβάλλω, vicissim injicio, vel in locum alterius repono; (2) rependo, refundo; (3) contra irruo, contra impetum facio.
⁷⁴Αντεμβιβάζω, substituo, addo supplementum, vicissim impono.
⁷⁵Αντεμβόλη, ἥς, ἥ, injectio unius in locum alterius; (2) substitutio, suffectio. Ex ἀντεμβάλλω.
⁷⁶Αντεμύσσομαι, rependo, Hes.
⁷⁷Αντεμπαίζω, vicissim illudo.
⁷⁸Αντεμπίπτω, vicissim incendio.
⁷⁹Αντεμπλέω, f. ξω, mutuo implico, seu amplector.
⁸⁰Αντεμπλήω, f. ἴσω, vicissim impleo. Τὴν τ' οἰκίαν αὐτῷ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδεύων, Xen.
⁸¹Αντεμπλάκω, ἥς, ἥ, mutuos complexus, complexus mutuo haerentium. Ab ἀντεμπλέω.
⁸²Αντεμψάινω, contra dico, refellere tento.
⁸³Αντίμψαις, εως, ἥ, diversitas speciei externae.
⁸⁴Αντεναγωγή, ἥς, ἥ, compensatio; (2) mutua accusatio. Ex ἀντί et ἐναγωγή.
⁸⁵Αντεναντίωσις, εως, ἥ, figura nomen, quum per contrarium dicimus quod velut per affirmationem dictum intelligi volumus.
⁸⁶Αντενδείκνυμι, contra indico, contrarium indicium habeo. Hinc
⁸⁷Αντινδείξις, εως, ἥ, obnunciatio, consilii capti et agitati diremptio.
⁸⁸Αντενδύομαι, vicissim induor, seu induo me.
⁸⁹Αντινδράω, ὦν, αἰ, mutuae insidiae.
⁹⁰Αντινδρεύω, contra insidior.
⁹¹Αντενιγῶ, efficacem vim habere contra aliquid, operari adversus aliquid.

⁹²Αντενιχέζομαι, vicissim pignus capio.
⁹³Αντινίχρον, ὦ, τὸ, pignus quod contra datur vel accipitur.
⁹⁴Αντιέγω, vicissim educo, e contrario educo in hostem; (2) resisto, repugno. Ἀντιέγγον τὸς Ῥωμαῖς οἱ ὕπατοι, Plut.
⁹⁵Αντιεαίτω, ὦ, f. ἴσω, vicissim exposco.
⁹⁶Αντιεάπτω, vicissim decipio.
⁹⁷Αντιέξιμι, contra prodeco in aciem. Ἐπει μὲν τοι ὁδὸς ἀντιέξει, Xenoph. Agesil. 1.
⁹⁸Αντιελαύνω, f. λάσω, vicissim invado; (2) repello. Ἀντιελάσας ἐκίνους ἱππῆσις ἀγαθοῖς, Plut.
⁹⁹Αντιέλομαι, idem quod ἀντιέξιμι.
¹⁰⁰Αντιεστάω, f. ὁσω, contra vel vicissim examino, quaro; (2) contendo, comparo; ἀντιεστάζομαι, contra examino; ad causam accorro, judicio me sisto, adversor. Hinc
¹⁰¹Αντιεσταῖσις, εως, ἥ, collatio, comparatio.
¹⁰²Αντιεσταμός, ὅ, ὅ, idem et ab eod.
¹⁰³Αντιεξοράω, ὦ, f. ἴσω, contra irruo et impetum facio. Hinc
¹⁰⁴Αντιεξορῆσις, εως, ἥ, impetus acierum in primo concursu; (2) contrarius incursus.
¹⁰⁵Αντιπῶγω, refero, Gl. V. reduco in aciem adversus aliquem; contra eo; (2) vicissim duco contra aliquem. (2) ἀντιπῶγε δὲ καὶ ὁ Ῥώσπης, Heliodor. 9.
¹⁰⁶Αντεπαῶω, contra accino.
¹⁰⁷Αντεπαίνω, ὦ, vicissim laudo.
¹⁰⁸Αντεπανῶγω, vicissim reduco, occurro.
¹⁰⁹Αντεπανέρομαι, rursus redeo.
¹¹⁰Αντίπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντιέξιμι.
¹¹¹Αντεπισάγω, vicissim seu e contrario induco.
¹¹²Αντεπισόδος, εως, ἥ, mutuos seu alternos ingressus, aditus alternos. Ex ἐπὶ et εἰσόδος.
¹¹³Αντεπισφίρω, vicissim adfero vel addo.
¹¹⁴Αντεπισέγγω, ex adverso progredior; (2) invadendi hostiliter occurro.
¹¹⁵Αντεπίζω, idem.
¹¹⁶Αντεπεζελαύνω, idem.
¹¹⁷Αντεπεζέρομαι, idem.
¹¹⁸Αντεπεζήσαν, ἱερῶν, 3. plur. plusq. perf. ind. med. Att. pro ἀντεπεζήσαν, ab ἀντεπίζω.
¹¹⁹Αντεπεζόδος, eruptio in hostes irruentes.
¹²⁰Αντεπεριδομαι, obnitor, renitor, Gl. V.
¹²¹Αντεπερώθησις, εως, ἥ, restipulatio, Gl. V.
¹²²Αντεπερωτά, restipulo, Gl. V.
¹²³Αντεπερχῶ, ὦ, vicissim resono, clamorem reddo.
¹²⁴Αντεπιβίβω, contra adscendo; (2) adversor.
¹²⁵Αντεπιβύβω, insidiantibus e diverso insidior, contra insidias tendo.
¹²⁶Αντεπινράφω, in locum alterius, v. gr. nomen inscribo; titulum muto, alium repono.
¹²⁷Αντεπιδείκνυμι, vicissim ostendo.
¹²⁸Αντεπιδίσις, εως, ἥ, insidiae vicissim factae.
¹²⁹Αντεπιβύβω, ὦ, et ἀντεπιβυβύωμαι, contra cupio, rivalis, competitor, sum. Ἀντεπιβυβύσθαι τῆς ἐξουσίας, Xen.
¹³⁰Αντεπικηρύττω, contra proscribo aliquem.
¹³¹Αντεπικυρίω, ὦ, contra vel vicissim auxilior.
¹³²Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹³³Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹³⁴Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹³⁵Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹³⁶Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹³⁷Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹³⁸Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹³⁹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁴⁰Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁴¹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁴²Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁴³Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁴⁴Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁴⁵Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁴⁶Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁴⁷Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁴⁸Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁴⁹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁵⁰Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁵¹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁵²Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁵³Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁵⁴Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁵⁵Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁵⁶Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁵⁷Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁵⁸Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁵⁹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁶⁰Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁶¹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁶²Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁶³Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁶⁴Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁶⁵Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁶⁶Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁶⁷Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁶⁸Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁶⁹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁷⁰Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁷¹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁷²Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁷³Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁷⁴Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁷⁵Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁷⁶Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁷⁷Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁷⁸Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁷⁹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁸⁰Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁸¹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁸²Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁸³Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁸⁴Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁸⁵Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁸⁶Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁸⁷Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁸⁸Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁸⁹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁹⁰Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁹¹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁹²Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁹³Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁹⁴Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁹⁵Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁹⁶Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁹⁷Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁹⁸Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
¹⁹⁹Αντεπικυρίω, vicissim vinco.
²⁰⁰Αντεπικυρίω, vicissim vinco.

**Ἀντεπατίπτω*, contra injungo, vicissim impono.
 **Ἀντεπατιρίζω*, vicissim munitionem excito.
 **Ἀντεπατιῶμαι*, vicissim vel contra aliquid impono; (2) rescribo, respondeo nuncio, contra do mandata alicui ad aliquid.
 **Ἀντεπαφίω*, refero, *Gl. V.* *Ἀντεπαφίω*, relatus, *Gl. V.*
 **Ἀντεπαφωρά*, ἄς, ἡ, relatio, *Gl. V.* A præc.
 **Ἀντεπαφίλοσπύμαι*, per ambitionem seu honoris causa cum aliquo certo, contendo.
 **Ἀντεπαφίω*, ὦ, contra adgredior, vicissim molior; (2) contra invado; (3) contra argutor. Hinc
 **Ἀντεπαφίω*, εἰς, ἡ, ex adverso adgressio.
 **Ἀντίσπιν*, contra spirabat, 3. sing. imperf. ind. act. cum v. ἰδέω, a verbo *ἀντισπίνω*.
 **Ἀντεράζω*, f. ἴσω, vicissim corrogo, vicissim exigo; (2) ἀντερανίζομαι, quod sic exigitur.
 **Ἀντεράσῃς*, εἰ, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in amore. Ex *ἀντί* et *ἐρασῆς*, amator.
 **Ἀντεράσῃς*, ας, ἡ, pex, *Gl. V.*
 **Ἀντεράω*, ὦ, redamo, vicissim amo, mutuo amore prosequor.
 **Ἀντερολάβω*, ὦ, contendo cum aliquo in redemptione operis facienti.
 **Ἀντερίδω*, renitor; (2) innitor; (3) certo cum aliquo. **Ἀντερίδω* νῦν βάσιν σὴν, siste, *Soph. Phil.* 1394.
 **Ἀντερίν*, contradicere, præc. inf. act. contr. pro *ἀντερίν* ἀντήρηκα, contradixi.
 **Ἀντερίσας*, a. 1. part. act. masc. gen. *Æol.* pro *ἀντερίσας*, a verbo *ἀντερίδω*. Unde
 **Ἀντερίσας*, εἰς, ἡ, renixus, oblectatio.
 **Ἀντερίσας*, ἄτος, τὸ, idem et ab eod.
 **Ἀντερίδω*, et
 **Ἀντερίζω*, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per æmulationem.
 **Ἀντερίδω*, ἴδω, ἡ, oblectatio. Ex *ἀντί* et *ἴδω*.
 **Ἀντερομαι*, vicissim interrogo. **Ἐγὼ σε ἀντερομαι*, Naz.
 **Ἀντεροσάω*, a. 1. inf. med. v. *ἀντεροσάω*.
 **Ἀντεροσάω*, ὦ, amor mutuus.
 **Ἀντεροσάω*, ὦ, f. ἴσω, vicissim interrogo, vicissim percontor.
 **Ἀντεροσάω*, εἰς, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio quæ fit vicissim.
 **Ἀντεροσάω*, præc. inf. med. verbi *ἀντερομαι*.
 **Ἀντίσπιν*, 1. sing. a. 2. ind. act. v. *ἀντίσπιν*.
 **Ἀντεροσάω*, in contrarium versus, partic. perf. pass. verbi *ἀντερίδω*. Hinc
 **Ἀντεροσάω*, adv. vice versa.
 **Ἀντίσπιν*, 3. sing. perf. indic. pass. Poet. pro *ἀντίσπιν*, ab *ἀντίσπιν*.
 **Ἀντίσπιν*, crexit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 **Ἀντίσπιν*, Il. 8, 163. similis eras seu fueras, 2. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi *ἀντίσπιν*.
 **Ἀντεροσάω*, Il. 5, 337, *transfuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἀντίσπιν*.
 **Ἀντεροσάω*, ὦ, vicissim benefacio, gratiam refero. Hinc
 **Ἀντεροσάω*, εἰ, ὁ, qui gratiam refert.
 **Ἀντεροσάω*, ἡ, ὁ, beneficium reddens seu referens.
 **Ἀντεροσάω*, εἰ, ὁ, epith. zonæ quæ temperatæ opposita est. Ex *ἐκκρατος*.
 **Ἀντεροσάω*, ὦ, vicissim benevolus sum, redamo.
 **Ἀντεροσάω*, vicissim beneficium accipio.
 **Ἀντεροσάω*, ὦ, beneficium rependo.
 **Ἀντεροσάω*, 3. pl. imperf. ind. pass. v. *ἀντίσπιν*.
 **Ἀντεροσάω*, ὦ, vicissim convivio accipio.
 **Ἀντεροσάω*, 3. sing. a. 1. ind. act. Dor. pro *ἀντίσπιν*, ab *ἀντίσπιν*.
 **Ἀντεροσάω*, et *ἀντεροσάω*, ingruo, irruo.
 **Ἀντεροσάω*, adversus aliquid impetum facio. *Ὁ μὴ ἰδέσθαι γὰρ ἀντεροσάω*, *Heliod.* 8.
 **Ἀντεροσάω*, ὦ, naves in statione habeo ad praelium paratas.
 **Ἀντεροσάω*, εἰς, ἡ, impetus adversus aliquem. *Τὴν ἀντεροσάω* ἰδάρησαν, *Heliod.* 8.
 **Ἀντεροσάω*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *ἀντεροσάω*.
 **Ἀντεροσάω*, f. ἄνω, detineo, inhibeo, prohibeo, *Gl. V.* retineo, duro, possum; *ἀντεροσάω*, retineo, v. gr. benevolentiam; (2)

vendico; (3) animum adicio ad aliquid agendum, expetendum, &c., *Ern.* *ἀντίσπιν*, inhibuit, *Ph.* **Ἀντίσπιν* τῷ πόνῳ, sustinere; τί τινι, suppetitare; τοῖς πολέμοις, resistere; ἀντίσπιν τινεσ πρῶγματος, adherere. **Ἐγὼς μὴ ἀπὸλλω* εἰς ἡν ἔτ' ἀντίσπιν πρὸς τὸ δεινόν, *Luc.* **Ἀντίσπιν* τὸν ἀσθέναν, 1 *Thess.* 5, 14.
 **Ἀντίω*, Il. 7, 423, *Ion.* pro *ἀντάω*, obviam eo, occurro. Ab *ἀντί*.
 **Ἀντίω*, oriental. **Ἀγκῶνας ἀντήλιος* ἰόντες, *Soph. Aj.* 805.
 **Ἀντιμίστω*, respondebat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi *ἀνταμίσσω*.
 **Ἀντιμίστω*, εἰ, ὁ, remuneratorius.
 **Ἀντιμίστω*, adv. coram; (2) ex adverso; (3) manifeste, aperte. Ab *ἀντί*.
 **Ἀντήλιος*, εἰς, ὁ, qui contra remigat; (2) adversarius, hostis, oppositus. **Ἀντήλιος* σέγων πλάγος, *Soph. Elect.* 89. Non est ab *ἑρέσω* seu *ἄρω*, ut somniarum grammatici, sed est parage ab *ἀντί*. *Καὶ μοι γένοντ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβείν*, fratrem habere oppositum, *Eurip. Phæn.* 761. Ex *ἀντί* et *ἑρέσω*.
 **Ἀντήρις*, ἴδω, ἡ, publica, fulcrum subjectum ædificio; *ἀντήρις*, tibicines, *Gl. V.* Ab *ἀντερίδω*.
 **Ἀντήρις*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *ἀντερίζω*.
 **Ἀντήρις*, εἰς, ἡ, occursus; supplicationes, supplices preces. Ab *ἀντάω*, vel *ἀντίω*.
 **Ἀντήρις*, ἡ, pro *ἀντήρις*, *E. M.*
 **Ἀντήρις*, ὦ, f. ἴσω, resono; (2) vicissim cano. **Ἐπὶ ἀντήριον* ἂν ὕμνον ἀσέναν γέννη, *Eurip. Med.* 426.
 **Ἀντήρις*, g. sing. præc. part. act. v. *ἀντήρις*.
 **Ἀντί*, pro, loco, vice, *Ph.* contra; in *Comp.* revicissim, et quandoque paritatem significat, ut *ἀντίθεος*, Deo par; interdum ante, dudum. Idem valet quod *πρὸς* in obstinationibus. **Ἀντί παιδὸν τῶνδ' καὶ ψυχῆς*, per hasce tuas filias et tuam vitam, *Soph. Ed. Col.* 1326. **Ἀντ' ὧν* vide in voce. *Præc.* *Μὴ σέβῃς γυναῖκα κείνην ἀντὶ σὸ σπλίν*, nullam feminam magis amabit quam te, *Soph. Trach.* 571. **Ὁ γὰρ χρόνος μόνον ἀντὶ τῷ τάχῳ κρείσσει δίδωσι*, *Eurip. Suppl.* 420. (Sic *L.* minus recte: in his locis *ἀντί* significat vice.)
 **Ἀντία*, adv. ex adverso, contra. *Neutrum plur.* ab *ἀντίος*.
 **Ἀντιάσθαι*, 2. plur. imperf. indic. med. *Ion.* et *Poet.* pro *ἀντιάσθαι*, ab *ἀντία*.
 **Ἀντιάσθαι*, ἡ, est tumor inveteratus faucium, qui discuti nequit. Ex *ἀντί* et *ἀγγα*.
 **Ἀντιάω*, f. ἴσω, obviam procedo; (2) obtestor. **Ἀντιάω* τὸν σπῆν, occurrere. *Καὶ σ' ἀντιάω πρὸς τ' ἐρεσίαι Διός*, *Soph. Aj.* 492. **Ἀλλ' ἀντιάω* μή με καταλήψῃς μόνον, *Id. Phil.* 805. Ab *ἀντί*.
 **Ἀντιάω*, idem quod *ἀνταμίσσω*.
 **Ἀντιάω*, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda, *Il.* 3, 189. Ex *ἀντί* et *ἀνήρ*, vir.
 **Ἀντιάω*, 3. sing. f. 1. ind. Dor. pro *ἀντιάω*, ab *ἀντία*.
 **Ἀντιάω*, οὐ, ὁ, axis seu polus qui nostro oppositus est; (2) ora australis nobis incognita. Ex *ἀντί* et *ἄξω*, axis.
 **Ἀντιάω*, intersum, *Il.* 24, 62.
 **Ἀντιάω*, occurram, imperf. ind. med. *Ion.* pro *ἀντιάω*.
 **Ἀντιάω*, ἄδω, ἡ, tonsillæ glandula. Ab *ἀντίος*.
 **Ἀντιάω*, qui occurrat vel assecutus est, *Il.* 1, 671, a. 1. part. act. verbi *ἀντιάω* non *ἀντιάω* hujus enim penultima in aoristis et futuris longa est.
 **Ἀντιάω*, occursum esse, f. 1. inf. act.
 **Ἀντιάω*, ὦ, reclamo, contradico; item, proclamo versus aliquid.
 **Ἀντιάω*, idem quod *ἀνταμίσσω*, *Orph.*
 **Ἀντιάω*, ὦ, f. ἴσω, obviam eo vel venio, occurro; (2) adsequor, conseqor; (3) precor, supplico; (4) curo, colo. (2) *Εἰ κε δίκης ἀλτῆμονος ἀντιάω*, *Apoll. Rhod.* 4, 1057. **Ἐπὶ γὰρ πάλαιος μόνον ἀντιάω*, *Il.* 13, 215. Ab *ἀντί*.
 **Ἀντιάω*, adv. obnix, contra nitendo.
 **Ἀντιάω*, refragor, adversor, obnitor; obsto.

**Ἀντιάω*, εἰ, ἡ, galla, *Hes.*
 **Ἀντιάω*, contra jacio, ex adverso jacio; (2) inter se confero, reputo. *Gl. V.* confero, recognosco, retracto. *Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι δὲ ἀντιάω* πρὸς ἀλλήλους; *Luc.* 24, 17.
 **Ἀντιάω*, εἰς, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet; *ap. Hist. Rom.* interrex.
 **Ἀντιάω*, interrex, prorex sum, *Ern.*
 **Ἀντιάω*, εἰς, ὁ, contraito, occursum; (2) refragatio. Ab *ἀντιάω*.
 **Ἀντιάω*, εἰ, ὁ repagulum januæ, quod veluti renititur et obsistit. Ab eod.
 **Ἀντιάω*, εἰ, ὁ, obvius, reluctant.
 **Ἀντιάω*, a. 1. inf. act. v. *ἀντιάω*.
 **Ἀντιάω*, adv. contra, e contrario, ex adverso; (2) coram, in conspectu. *Dativus fam.* ab *ἀντίος*.
 **Ἀντιάω*, f. ἴσω, reductor, vi obsisto.
 **Ἀντιάω*, vicissim comedo.
 **Ἀντιάω*, contraria, *Ion.* pro *ἀντία*.
 **Ἀντιάω*, adv. idem quod *ἀντία*.
 **Ἀντιάω*, adv. idem. Ab
 **Ἀντιάω*, εἰς, ὁ, et *ἀντίος*, εἰς, ὁ, ὁ, contrarius, adversus. Ex *ἀντί* et *βία*, vis.
 **Ἀντιάω*, f. ἴσω, vicissim noceo.
 **Ἀντιάω*, f. ἴσω, ex adverso intueor; (2) adversus oculos aspicio; (3) renitor, obsisto.
 **Ἀντιάω*, εἰς, ὁ, obtutus. A præc.
 **Ἀντιάω*, ὦ, contra clamo, cum clamore respondeo.
 **Ἀντιάω*, f. ἴσω, vicissim auxilior.
 **Ἀντιάω*, εἰς, ὁ, ὁ, bovis pretium æquans, tantum valens quantum valet bos.
 **Ἀντιάω*, præc. inf. act. verbi
 **Ἀντιάω*, ὦ, f. ἴσω, occurro, conseqor, intersum; (2) supplico, oro. *Gl. V.* *ἀντιάω*, oro, quæso, precor, sodes, obscuro, obtestor. *Μάχης καυσιμῆς ἀντιάω*, *Il.* 4, 342. **Ἴδ' μοι παρὰ σπῆν, ἀντιάω* πρὸς τὸν Διόν, *Aristoph. Vesp.* 1377. Et
 **Ἀντιάω*, ἡ, ὁ, occursus; (2) conflictus; (3) collatio. Ab *ἀντιάω*.
 **Ἀντιάω*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἀντιάω*, ab *ἀντιάω*. Unde
 **Ἀντιάω*, εἰς, ὁ, supplicatio, postulatio, adhortatio, deprecatio.
 **Ἀντιάω*, ας, ἡ, idem.
 **Ἀντιάω*, vicissim decipio, deludo.
 **Ἀντιάω*, vicissim cunctor.
 **Ἀντιάω*, f. ἴσω, contra tonantem tono.
 **Ἀντιάω*, ὦ, reclamo.
 **Ἀντιάω*, ὦ, f. ἴσω, e diverso aliter progeniem recenseo.
 **Ἀντιάω*, honores, præmia rependo. *Τὰ ἴσα τὴν ἐκπέμπουσαν ἀντιάω*, *App. Bell. Civ.* 2, 140.
 **Ἀντιάω*, ὦ, vicissim in senectute alo.
 **Ἀντιάω*, ὦ, contra sentio, dissentio, refragor. Ab
 **Ἀντιάω*, οὐ, ὁ, qui contrariæ est sententiæ seu opinionis. Ex *ἀντί* et *γνώμη*.
 **Ἀντιάω*, ὦ, τὸ, contrarium scriptum.
 **Ἀντιάω*, ἡ, descriptio. *Gl. V.* rescriptum; *ἀντιάω*, constitutiones, *Ph.* item accusatio ejus, a quo ante reus factus sis; denique lites, controversiæ.
 **Ἀντιάω*, εἰ, τὸ, exemplar, exemplum, v. gr. libri.
 **Ἀντιάω*, εἰ, ὁ, ex alio scriptus, descriptus. Ab
 **Ἀντιάω*, f. ἴσω, rescribo, scripto respondeo.
 **Ἀντιάω*, f. ἴσω, remordeo.
 **Ἀντιάω*, εἰ, ὁ, vicarius alicujus in sumenda cæna, alterius loco in cæna suffectus.
 **Ἀντιάω*, εἰ, f. ὥσμαι, vicissim amico excipio, vicissim dextram porrigo; item vicissim gratificor, liberaliter, comiter tracto.
 **Ἀντιάω*, contra tueor, non timeo aliquid; quod aliis *ἀντιάω*, *Ern.*
 **Ἀντιάω*, f. ἴσω, vicissim accipio.
 **Ἀντιάω*, εἰ, ὁ, vicissim mihi populum concilio, vel contra apud populum dico; contrariam sententiam in concionandi tueor, *Ern.*
 **Ἀντιάω*, εἰ, f. ἴσω, vicissim (simile quid) fabricor, opus contrarium fabricor, *Stac.*

*Αντιδιαβαίνω, vicissim transeo, sc. mare.

*Αντιδιαβάλλω, vicissim criminor.

*Αντιδιαίρεις, εως, ἡ, divisio in contraria, ut virtus, vitium, &c. Ab

*Αντιδιαίρειν, ὦν, in contrarias formas divido; oppono.

*Αντιδιαίκενος, υ, ὁ ἔξ ἡ, vicissim serviens.

*Αντιδιακρούω, ὦν, f. ὥσω, ex adverso aciem instruo. "Ενθα καὶ ὁ Κῆπος ἀντιδικούει, App. Bell. Civ. 2, 75.

*Αντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captivos; muto in contrarium, contrario modo, v. gr. narro.

*Αντιδιαλέκω, qu. contra involvo; metaph. quod contra dicam; excogito, respondeo.

*Αντιδιατίλλω, distinguo. Hinc

*Αντιδιαφάλλω, ἥς, ἡ, discrimen, differentia, distinctio.

*Αντιδιαφρεθῶ, ἥς, ἡ, idem.

*Αντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra statuo seu decerno.

*Αντιδιατίθεμαι, contrario animo affectus, praes. part. pass. verbi ἀντιδιατίθεμαι.

*Αντιδιατίθημι, contrarie dispono; in med. repello, ulciscor. Hinc ἀντιδιατίθεντες, resistens, contrario animo affectus. "Εν προόψει παιδεύοντα τὸς ἀντιδιατίθεντες, 2 Tim. 2, 25.

*Αντιδιδάσκω, alia, contraria doceo.

*Αντιδίδωμι, 3. sing. praes. ind. pass. verbi

*Αντιδίδωμι, f. ὥσω, do vicissim, rependo; (2) mutuo dare, cum sc. uterque dat; (3) offero permutationem fortunarum, v. gr. ἀντιδίδωμι. "Α δ' ἀντιδίδωμι δὲ σ' ἀπαυτίσης ἐμῷ, Aesch. Eur. Hec. 278.

*Αντιδίδωμι, contra enarro, dissero.

*Αντιδιδέχομαι, idem.

*Αντιδίδωμι, distinguo in contraria.

*Αντιδικάζω, f. ὥσω, contra iudicio contendo.

*Αντιδικασία, ας, ἡ, adversatio, Gl. V. A praes.

*Αντιδικία, ὦν, f. ὥσω, ad causam occurro, iudicio me sisto; (2) contra litigo, Gl. V. ἀντιδικία, adversor, relector. Ab ἀντιδικος.

*Αντιδικίαι, εως, ἡ, refragatio, Gl. V.

*Αντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppositio litigantium inter se. Ab

*Αντιδικος, υ, ὁ ἔξ ἡ, adversarius in lite, litigans contra aliquem; (2) hostis, adversarius. Ex ἀντί et δίκη, lis.

*Αντιδιούρτω, contra cuniculos ago.

*Αντιδογματίζω, f. ὥσω, contraria dogmata introduco vel tueur.

*Αντιδοκία, ὦν, contra censeo, contrariam sententiam habeo.

*Αντιδοξάζω, f. ὥσω, opinionis contrariae sum, contrarium scitum foveo; (2) glorifico.

*Αντιδοξία, ὦν, f. ὥσω, dissentio; (2) refragor. Ab

*Αντιδοξος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui est contrariae sectae vel opinionis. Ex ἀντί et δόξα, opinio.

*Αντιδορον, υ, τὸ, cuticula, quae subicitur et opponitur tergori et pelli, Suid. Ex δόρος.

*Αντιδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio; (2) verbum forense actionis, qua is qui recusat tributum vel munus impositum, propterea quod id suas facultates superet, defert alium, qui census habeat, cui tributum illud conveniat, eoque negante, permutationem rei familiaris se cum illo facturum promittit. Sic est haec vox accipienda in Isocratis Orat. περί ἀντιδόσεως, Ern. Ab ἀντιδίδωμι. Unde

*Αντιδοτον, υ, τὸ, remedium veneni, medicamentum quod adversus malum aliquod datur.

*Αντιδοτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui remedii gratia contra malum datur.

*Αντιδοτος, υ, ἡ, idem quod ἀντιδοτον.

*Αντιδοτος, ον, vicissim datus, contradatus, Νονη.

*Αντιδωλέω, vicissim servio. Τοῖς τεκνῶσι γὰρ, δόσων, ὅστις μὴ ἐνδιδωλέω, τέκνον, nam qui parentibus vicissim non servit filius, infelix est, Eurip. Suppl. 361.

*Αντιδωλέω, vicissim servio.

*Αντιδωλός, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui loco servi est, vicarius servi; (2) vicissim serviens, seu ministrans.

*Αντιδωπος, υ, ὁ ἔξ ἡ, contra sonans.

*Αντιδράω, ὦν, f. ὥσω, vicissim facio; (2) rependo.

*Αντιδωσχέαιω, contra irascor.

*Αντιδωρεά, ας, ἡ, remuneratio, retributio.

*Αντιδωρον, υ, τὸ, idem, scriptores ecl. de eulogiis utuntur.

*Αντιδωρέμαι, remuneror. "Ο δὲ σφίγας τῶν ἀντιδωρεται, Herodot. 2, 30.

*Αντιδίστασι, castra castris opposita habere, praes. inf. med. Ion. pro ἀντιδίστασι, a verbo ἀντιδίστω.

*Αντιζηλέωμαι, aemulor.

*Αντιζητέω, contra, pariter quero me quærentem, vel interrogo interrogantem.

*Αντιζύγος, υ, ὁ ἔξ ἡ, ex adverso respondens; (2) adversus, oppositus.

*Αντιζυγός, obnitor.

*Αντίη, adversa, Ion. pro ἀντία, ab ἀντίος.

*Αντιβάλλω, vicissim, mutuo foveo.

*Αντίθεος, υ, ὁ ἔξ ἡ, æquiparatus Deo, similis Deo, divinus, Il. 1, 262; (2) semideus; (3) Diis inimicus; (4) Deus inimicus, contrarius. (4) ἀλλὰ μοι ἀντιθέος τις ἔοικεν ἐμπαδίζεν τὴν πρᾶξιν, Heliod. 4.

*Αντιθέρεται, f. εἶσω, vicissim colo et observo, mutua observantia colo.

*Αντιθεμαίνω, f. ἀνῶ, contra calefacio.

*Αντίθεσις, εως, ἡ, oppositio. Ab ἀντιτίθημι.

*Αντιθετός, υ, ὁ ἔξ ἡ, contra positus, oppositus. Ab eod.

*Αντιθεσόμενος, qui contra aliquem est cursurus, fut. 1. part. med. verbi ἀντιθέω.

*Αντιθέω, contra currentem curro, occurro.

*Αντιθίβω, fut. ψω, vicissim premo, contra premo.

*Αντίθρονος, υ, ὁ ἔξ ἡ, ex opposito sedens.

*Αντίθροος, υ, ὁ ἔξ ἡ, vicissim vel contra sonans.

*Αντιθύρετρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, vicem januae præstans.

*Αντίθυρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, janua oppositus, januae obversus; vestibulum. Βάτε κατ' ἀντιθύρων, Soph. Elect. 1433. Ex ἀντί et θυρά.

*Αντικάβητος, vicissim perdo, evertō: aor. 2. inf. ἀντικαθέλειν.

*Αντικαθέλωμαι, bellum gero contra aliquem.

*Αντικαθήμαι, in conspectu hostium castra habeo; castra castris oppono.

*Αντικαθίζω, f. ὥσω, ex adverso colloco; (2) in med. ex adverso sedeo; (3) castra castris opposita habeo.

*Αντικαθίστημι, contra statuo, adversus aliquem statuo, oppono; (2) substituo, sufficio in locum alterius; subrogo, Gl. V. ἀντικαθίστημι, representat, Ph. ἀντικαθίσταμαι, sufficio, sufficio, Gl. V. in aor. 2. et perf. adversarius sum, contra pugno; ἀντικαθίσταμαι, alterator, Gl. V. Οὕτω μέγιστος αἰματός ἀντικατέστη, Heb. 12, 4. (2) ἀντικαθίστανται μὲν ἐς τὸ τὴν γῆν διαίρειν, subrogati sunt, App. Bell. Civ. 1, 18.

*Αντικαίνω, ον, similis et par novo, Hrs.

*Αντικακέρω, ὦν, vicissim malum infero, Suic.

*Αντικακός, idem.

*Αντικαλέω, ὦν, vicissim voco, invito. Μήποτε ἔξ αὐτοῖς ἀντικαλέωσι, Luc. 14, 12.

*Αντικανόνιζω, contra canones constituo vel decerno, Suicer. Ex ἀντί et κανὼν, canon.

*Αντικάρδιον, υ, τὸ, cavum illum quod sub pectore est, carneum molleque os ventris.

*Αντικαστέρω, resisto incommodo, perfero incommodum.

*Αντικαταβήσκει, invicem morior, Aesch. (si lectio sana.)

*Αντικαταλαμβάνω, e regione occupo.

*Αντικαταλλάγω, lego in locum aliorum; de milibus.

*Αντικαταλείπω, vicissim relinquo, v. gr. liberos, hæreditatem liberis.

*Αντικαταλλάγη, ἥς, ἡ, permutatio. A seq.

*Αντικατάλλαγμα, ἄτος, τὸ, remuneratio, compensatio.

*Αντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto; (2) pass. reconcilior, Pryn.

*Αντικατάλλάσσω, permuto, Gl. V.

*Αντικαταμύω, contra seu vicissim conviveo.

*Αντικαταπλήττω, vicissim perterrefacio.

*Αντικατασκευάζω, contra apparo, v. gr. bellum, naves.

*Αντικατάσσει, εως, ἡ, restitutio, refectio, redhibitio; (2) dimicatio, refutatio, contra disputatio; (3) disceptatio causæ. Ab ἀντικαθίστημι.

*Αντικαταστρέπτω, castra castris oppono.

*Αντικατάσχεις, εως, ἡ, retentio, v. gr. spiritus, urinae. Ex κατασχεῖω, retineo.

*Αντικαταστίνω, contra contendo, contra dissero.

*Αντικατατρέχω, vicissim incursionibus infesto.

*Αντικαταφρονέω, contemnens me contemno.

*Αντικαταφρονέω, ὦν, fut. ὥσω, vicissim accuso. Hinc

*Αντικαταφρορία, ας, ἡ, mutua accusatio, reclamatione.

*Αντικαθήσθαι, praes. inf. med. Ion. pro ἀντικαθήσθαι, a verbo ἀντικαθίσταμαι.

*Αντικαθίστασι, praes. inf. med. Ion. pro ἀντικαθίστασι, a verbo ἀντικαθίσταμαι.

*Αντικείμεναι, fut. εἶσομαι, ex adverso situs seu positus sum, oppositus sum; obsto, refragor, officio, Gl. V. ἀντικείμεναι, obest, Gl. V. ἀντικείμενος, adversarius, obrectator, obiectus, adversus, Gl. V. ἀντικισθῆναι, obesse, officere, Ph. Καὶ εἴ τι ἔτιον, σὴ ὑγιανίσθαι διδασκαλία ἀντικίεται, 1 Tim. 1, 10.

*Αντικείμενος, adu. ex opposito.

*Αντικίλευσος, υ, ὁ ἔξ ἡ, obvius; (2) adversus, oppositus.

*Αντικιλεύω, f. εἶσω, contra jubeo, vicissim jubeo; (2) contraria jubeo.

*Αντικίεντρον, υ, τὸ, par stimulo, stimuli vim habens, incitamentum. Τοῖς σώφροσι γὰρ ἀντικίεντρον γίνεσθαι, Aesch. Eumen. 136. "Αλγὴ ἀντικίεντρον καρδίας, Id. ibid. 469.

*Αντικίεντρον, colo in modum, v. gr. patris. "Αντικίεντρον πατρός, colo patris loco, Eurip. Ion. 734.

*Αντικίηδομαι, rursus colo.

*Αντικίηρσσω, vel ἀντικίηρσσω, contra prædico, dico, edico. Καὶ δὲν Κρέων τοῖς δ' ἀντικίηρσζεν λόγοις, Eurip. Suppl. 673.

*Αντικίεντρον, ὦν, f. ὥσω, contra moveo; pass. occurro hosti ad resistendum.

*Αντικίηρσος, ὦν, vicissim commodo.

*Αντικίλω, f. γέω, rebuo, clangorem vicissim edo. Κραυγὴ δὲ πέτραιων ἀντικίλωγεν, Eurip. Andr. 1144.

*Αντικίλειν, contra, vicissim ploro.

*Αντικίλειν, refringo, de radiis solis.

*Αντικίλειν, υ, τὸ, adulterina clavis, Gl. V.

*Αντικίλειν, contra declino et dejicio; (2) ex adverso adnuo.

*Αντικίλειν, υ, τὸ, pars suræ opposita, pars cruris anterior. Ph. tibia. Ex κνήμη.

*Αντικολάζω, vicissim punio; (2) contra supplicio addico, sc. loco præmii.

*Αντικολάκευω, f. εἶσω, vicissim adulo, adsentando par pari refero.

*Αντικομίζωμαι, f. ἴσομαι, vicissim reporto; (2) vicissim recipio. Ex ἀντί et κομίζω.

*Αντικομπάζω, contra, vicissim me jacto.

*Αντικόντωσις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντί et κόντος, contus.

*Αντικοπή, ἥς, ἡ, repulsus, ipse repellendi actus; (2) confictatio, collisio. Ab

*Αντικοπτός, f. ψω, retundo, refero, repercutio; (2) propulso.

*Αντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno; (2) ad prælium me comparo.

*Αντικοσμέω, ὦν, vicissim orno; (2) contra orno, instruo, apparo. Hinc

*Αντικοσμησις, εως, ἡ, apparatus ad bellum contra aliquem.

*Αντικράζω, contra clamo.

*Αντικράτω, vicissim impero, Ep.

*Αντικρίνω, comparo.

*Αντικρίσις, εως, ἡ, repulsus, impulsus contrarius, seu in contrariam partem: (2) repugnantia. Ab

¹ *Ἀντικέρω*, f. ἔσω, retundo, repello; (2) incurro, offendo; (3) resisto, repugno, dissentio; (4) præter opinionem evenio. (2) *πρῶτον ἀντικερύμαι*, *App. Bell. Civ. 4, 82.*
² *Ἀντικέρω*, adv. e regione, contra, *Il. 3, 359.*
³ *Ἀντικέρω*, adv. plane, perspicue, aperte. *Ὅστι μάλλ' ἀντικέρω νόϊα φάσιν*, *Apoll. Rhod. 4, 1334.* *Ἀντικέρω μακάρεσσιν ἔϊκτο*, *Id. Ibid. 1612.* *Ὅ σύ περὶ πλοκάς, ὅδε περιεργαγός, ἄλλ' ἀντικέρω*, aperte, *Plut. Fab. Max. 3.*
⁴ *Ἀντικτάσμαι*, ὅμαι, f. κτῆσμαι, emo pecunia, vel alterius rei permutatione mihi comparo.
⁵ *Ἀντικτρίζω*, contra vel vicissim funero.
⁶ *Ἀντικτίνος*, οἷ, vicissim interficiens.
⁷ *Ἀντικτύπῳ*, contra fragorem strepitum edo.
⁸ *Ἀντίκτυπος*, οἷ, ὁ ἔξ ἡ, obstrepens, contra sonans.
⁹ *Ἀντικυμαίνωμαι*, undabundus jactor contra aliquid. *Ἐξ ἀντὶ ἐκυμαίνω*, fluctuo.
¹⁰ *Ἀντικυρία*, ας, ἡ, potestas opposita. *Ἐξ κύρος.*
¹¹ *Ἀντικυρίσκον*, οἷ, τὸ, helleborus, sic dictus ab *Anticyra* insula.
¹² *Ἀντικύρσας*, a. 1. part. act. verbi
¹³ *Ἀντικύρω*, f. ὄσω, incido in aliquem, nanciscor, offendo. *Ὅταν μὴτ' Ἀρετῇ, μὴτ' ὄντος ἀντικύρσιν*, in quem neque Mars incidit, neque pontus; id est, quem nec Mars nec pontus sustulit, *Soph. Œd. Col. 1679.*
¹⁴ *Ἀντικυλίω*, impedio.
¹⁵ *Ἀντικυλῆς*, ὡς, ὁ, scuti fibula, vel uncus scuti fibulam accipiens. Ab *ἀντικυλῆν*.
¹⁶ *Ἀντικυλῆ*, ἡς, ἡ, apprehensio; (2) apprehensionis ansa; (3) sententia brevis hemistichio potissimum comprehensa.
¹⁷ *Ἀντικυλῆς*, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi *ἀντικυλῆν*.
¹⁸ *Ἀντικυλλῶμαι*, subsortior, vel vicissim sortior; (2) denuo judicio experior in eadem causa.
¹⁹ *Ἀντικυλλῶμαι*, et *Ἀντικυλλῶμαι*, prehendo; (2) opitulator. (1) ἡ δ' ἀντικυλλῶται, *Eurip. Med. 1216.* (2) πῶνον σὺν ἀντικυλλῶνται παρών, *Id. Or. 751.*
²⁰ *Ἀντικυλλῶμαι*, f. ὄσω, recalcitro.
²¹ *Ἀντικυμῶν*, recipio, vicissim accipio, velut beneficium; (2) rem aliam alterius loco accipio; (3) intelligo, percipio, quo sensu usitatus est med. *ἀντικυμῶν*, quod præterea significat (2) prehendo, manum injicio; (3) teneo; (4) capesso, *Gl. V. suscipio*; (5) affecto, vindico mihi; (6) corripio, reprehendo; (7) opitulator, sustineo cadentem, cum genit. *Ἀντικυμῶν* τῶν περὶ τῶν, *Dem. Kῆπις* ἐπεὶ τὸν ἀντικυμῶν τῶν Σόφρων, *Aristoph. Ran. 795.* *Ἀντικυμῶν* Ἰσχυρῆ, *Aristoph. Lys. 54.*
²² *Ἀντικυμῶν*, f. ψω, e contrario splendore seu fulgeo; (2) splendorem reflecto, refulgeo, renideo, *Gl. V.*
²³ *Ἀντικυμῶν*, acc. sing. part. præ. pass. ab
²⁴ *Ἀντικυμῶν*, f. ξω, contradico; (2) nego, recuso; (3) ambigo; (4) altercor, dissentio, reclamo, *Gl. V. Κάγω βάλωμαι μὴδ' ἄν' ὅμιν ἀντικυμῶν τῶ Μελανίω*, contra hunc narrare, *Aristoph. Lys. 809.* Hinc
²⁵ *Ἀντικυμῶν*, οἷ, ὁ ἔξ ἡ, controversus, dubius.
²⁶ *Ἀντικυμῶν*, οἷ, ἡ, contradictio; in tragediis et comædiis opponuntur *μονοδύαι*, suntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur, *Ern.*
²⁷ *Ἀντικυμῶν*, oggannio adversus aliquem, effutio aliquid.
²⁸ *Ἀντικυμῶν*, ὁ, similis leoni.
²⁹ *Ἀντικυμῶν*, est genus versus Iambici.
³⁰ *Ἀντικυμῶν*, ὡς, ἡ, qu. suborsio, cum in causa ea in qua v. gr. ob vadimonium ante desertum, damnatus sis, iterum adversus actorem et victorem experiri. Ab *ἀντικυμῶν*.
³¹ *Ἀντικυμῶν*, ὡς, ἡ, suscipiendus. Et
³² *Ἀντικυμῶν*, ὡς, ἡ, susceptivus, apprehensivus; (2) ad percipiendum aptus, comprehensibilis; (3) sustinendo seu opitulando aptus. Ab *ἀντικυμῶν*.

¹ *Ἀντιλήπτω*, οἷ, ὁ, defensor, adjutor, propugnator. Ab eod.
² *Ἀντιλήψις*, ὡς, ἡ, apprehensio, correptio; (2) opitulator, subsidium, patrocinium; (3) reprehensio, obiectio; (4) perceptio sementis; (5) perceptio aliquid commodi. Ab eod.
³ *Ἀντιλήψις*, οἷ, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppositus.
⁴ *Ἀντιλήψις*, vicissim supplico.
⁵ *Ἀντιλήψις*, οἷ, τὸ, pars auri contra posita *λοφῶ*.
⁶ *Ἀντιλήψις*, ὡς, ἡ, idem.
⁷ *Ἀντιλήψις*, ὡς, ἡ, contradicere, nego, *Soph.*
⁸ *Ἀντιλήψις*, idem quod *ἀντιλογικός*, *Ph.*
⁹ *Ἀντιλογία*, ας, ἡ, contradictio, disputatio doctorum hominum, seu altercatio, convicium; (2) oratio contraria, refutatio prioris orationis. Ab *ἀντιλόγῳ*.
¹⁰ *Ἀντιλογία*, f. ὄσωμαι, vicissim vel rursum cogito; contendo, *Gl. V.* Ab eod.
¹¹ *Ἀντιλογία*, ἡς, ἡ, sc. τέχνη, ars contentionum et concertationum Sophistarum. Ab eod.
¹² *Ἀντιλογικός*, ὡς, ὁ, disputandi et refutandi peritus; (2) argutus. Ab eod.
¹³ *Ἀντιλογικός*, contra dicendi causa, contra dicentium modo.
¹⁴ *Ἀντιλογος*, οἷ, contra dicens, contrarius.
¹⁵ *Ἀντιλοιδόρῳ*, ὡς, f. ὄσω, convicium regero, *Gl. V.* *Ἀντιλοιδόρῳ*, remaiedico. *Ὅς λαιδορέμνος ἐκ ἀντιλοιδόρῳ*, 1 *Pet. 2, 23.*
¹⁶ *Ἀντιλόπῳ*, ὡς, f. ὄσω, vicissim molestus sum, vicissim negotium facesso. Hinc
¹⁷ *Ἀντιλόπῳ*, ὡς, ἡ, molestia quæ vicissim alicui exhibetur.
¹⁸ *Ἀντιλόπῳ*, οἷ, ὁ ἔξ ἡ, lyrae respondens, lyrae consonans; (2) æmulus. (2) *Ἰσῆς ἀντιλόπῳ* μῦσας, *Soph. Trach. 643.* *Ἐξ ἀντὶ ἐλῶ*, lyra.
¹⁹ *Ἀντιλύτρον*, οἷ, τὸ, redemptionis pretium. Hinc
²⁰ *Ἀντιλύτρον*, ὡς, f. ὄσω, redimo.
²¹ *Ἀντιμῶν*, furo contra aliquem, per furem alicui adversor.
²² *Ἀντιμῶν*, contra disco; (2) vicissim disco.
²³ *Ἀντιμαρτύρῳ*, ὡς, f. ὄσω, contrarium testor; (2) reclamo; (3) palam attestor. *Ἀντιμαρτύρῳ* πρὸς κλέπτην, *Plut.*
²⁴ *Ἀντιμάχῳ*, ὡς, ἡ, depugnatio adversus aliquem; repugnatio, refragatio, *Gl. V.* Ab
²⁵ *Ἀντιμάχῳ*, pugno adversus aliquem; (2) repugno, reluctor, adversor. *Ἀντιμάχῳ* τῇ κόρῳ, *τότῳ*.
²⁶ *Ἀντιμάχῳ*, οἷ, ὁ ἔξ ἡ, qui pugnat adversus aliquem, adversarius.
²⁷ *Ἀντιμῆλκῳ*, f. ἔλξω, in contrariam partem traho. *Τῇ δ' τῇ Σαρωνίῳ ἀντιμῆλκῳ*, scil. *βίος*, *Epigramm.*
²⁸ *Ἀντιμῆλκῳ*, contrariam partem transfero; (2) vicissim loco moveo et muto; *ἀντιμῆλκῳ*, in locum discedentis subeo. *Ψηφίσματα* ἔξ ὅμων *ζητῶν* ἀντιμῆλκῳ, *Aristoph. Thesm. 369.*
²⁹ *Ἀντιμῆλκῳ*, f. ὄσωμαι, vicissim erga aliquem juveniliter vel adolescentis more ago.
³⁰ *Ἀντιμῆλκῳ*, f. ὄσω, contra modulator.
³¹ *Ἀντιμῆλκῳ*, contra cunctor, vicissim cunctor.
³² *Ἀντιμῆλκῳ*, f. ψωμαι, vicissim queror et expostulo.
³³ *Ἀντιμῆλκῳ*, contra perduro, permaneo resistendo.
³⁴ *Ἀντιμῆλκῳ*, vel *ἀντιμερία*, ας, ἡ, partis unius pro alia positio. *Ἐξ ἀντὶ ἐμῆρος*, pars.
³⁵ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, in opposito cæli umbilico sum.
³⁶ *Ἀντιμερῶν*, in contrarium muto. Hinc
³⁷ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, ἡ, mutatio in contrarium.
³⁸ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, oblectatio in transitu. *Ἐξ ἀντὶ ἐμῆρῳ*, *transseo*.
³⁹ *Ἀντιμερῶν*, vicissim accipio; (2) suscipio, velut odium. Hinc
⁴⁰ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, ἡ, participatio, quæ vicissim fit; (2) commutatio quum vices reduntur.
⁴¹ *Ἀντιμερῶν*, idem quod *ἀντιδιόρῳ*.
⁴² *Ἀντιμερῶν*, refluxo.
⁴³ *Ἀντιμερῶν*, alio traduco.
⁴⁴ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, ἡ, in contrariam partem

translatio seu transmutatio. Ab *ἀντιμερῶν*.
⁴⁵ *Ἀντιμερῶν*, pugno, prælior, contra aliquem.
⁴⁶ *Ἀντιμερῶν*, progredior in contrarias partes.
⁴⁷ *Ἀντιμερῶν*, vicissim seu contra ambio.
⁴⁸ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, f. ὄσω, remetior; (2) rependo. *Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτῳ, ὃ μετρεῖται, ἀντιμερῶν* *ἔται* *μῖν*, *Luc. 6, 38.*
⁴⁹ *Ἀντιμερῶν*, 3. sing. f. 1. ind. act.
⁵⁰ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, ἡ, æqua remensio.
⁵¹ *Ἀντιμερῶν*, οἷ, ὁ ἔξ ἡ, oppositam frontem habens. *Ἐξ ἀντὶ ἐμῆρῳ*, *frons*.
⁵² *Ἀντιμερῶν*, f. ὄσω, vicissim irascor, ob illatam injuriam irascor.
⁵³ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, f. ὄσωμαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.
⁵⁴ *Ἀντιμερῶν*, remedium adversus vim, fraudes, insidias, machinationes.
⁵⁵ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, ἡ, imitatio hostium, hoc est, cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.
⁵⁶ *Ἀντιμερῶν*, οἷ, ὁ ἔξ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione; (2) similis.
⁵⁷ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, f. ὄσω, odi vicissim. *Κεῖνος ὅμιν ἀντιμερῶν* *τῆς* *παντὸς* *ἀνδρῶν* *ἀπὸ*, *Aristoph. Lys. 820.*
⁵⁸ *Ἀντιμερῶν*, ας, ἡ, merces meritis respondens, remuneratio; *Gl. V.* mercedis retributio.
⁵⁹ *Ἀντιμερῶν*, οἷ, ὁ ἔξ ἡ, qui est vice mercenarii, qui pro alio mercede est conductus.
⁶⁰ *Ἀντιμερῶν*, vicissim sorti, i. e. partem accipere tantam quantum alter accepit.
⁶¹ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, f. ὄσω, obvium eo.
⁶² *Ἀντιμερῶν*, οἷ, ὁ ἔξ ἡ, contrarius in cantu, diversus cantus. *Ἐπὶ ἀντιμερῶν* *ἡμῶν* *ὁλοκληρῶν* *μέγαν* *κακῶν*, *Eurip. Med. 1176.* *Ἐξ ἀντὶ ἐμῆρῳ*.
⁶³ *Ἀντιμερῶν*, οἷ, ὁ ἔξ ἡ, adversam formam imitans, veluti speculum.
⁶⁴ *Ἀντιμερῶν*, contra mugio, remugio.
⁶⁵ *Ἀντιμερῶν*, f. ὄσω, vicissim subsanno, seu irrido.
⁶⁶ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, f. ὄσω, vicissim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.
⁶⁷ *Ἀντιμερῶν*, nato contra seu adversum.
⁶⁸ *Ἀντιμερῶν*, vicissim vinco victorem.
⁶⁹ *Ἀντιμερῶν*, ας, ἡ, legis adversus legem repugnantia, legum inter se pugna, leges contrariae, Hinc
⁷⁰ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, ὁ, pertinens ad *ἀντιμερῶν*.
⁷¹ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, f. ὄσω, legem fero adversum.
⁷² *Ἀντιμερῶν*, ὡς, f. ὄσω, vicissim admonere.
⁷³ *Ἀντιμερῶν*, οἷ, ὁ ἔξ ἡ, opposita invicem terga habentes.
⁷⁴ *Ἀντιμερῶν*, contrarium esse. Ab
⁷⁵ *Ἀντιμερῶν*, οἷ, contr. ἀντιμερῶν, οἷ, ὁ ἔξ ἡ, et ἀντιμερῶν, adversus, contrarius. *Ἐξ ἀντὶ ἐμῆρῳ*.
⁷⁶ *Ἀντιμερῶν*, f. ὄσω, vicissim scalpo, seu distringo, mutuum scabo.
⁷⁷ *Ἀντιμερῶν*, adv. adverso, e regione, contra.
⁷⁸ *Ἀντιμερῶν*, οἷ, τὸ, licitiorum, lignum teres, quo circumagendo textores licium intendunt. *Gl. V.* insubulum, insubula; (2) magnus malus nauticus.
⁷⁹ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, ὁ, obsisto, adversor. *Ἀντιμερῶν* *τοῖς* *τινὸς* *πράγμασι*, *τινὶ* *ἐμῆρῳ*. *Ἀντιμερῶν* *τὸν* *βράδερν*, *Herodot.* Ab
⁸⁰ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, ὁ, adversus, ex adverso stans, qui est in conspectu; (2) obvius. Ab *ἀντὶ*.
⁸¹ *Ἀντιμερῶν*, idem quod *ἀντιμερῶν*, contrarius sum. *Νῦν γὰρ ἀντιμερῶν*, *Soph. Phil. 640.*
⁸² *Ἀντιμερῶν*, adversari, præ. inf. med. contr. *ἀντιμερῶν*, a verbo *ἀντιμερῶν*.
⁸³ *Ἀντιμερῶν*, οἷ, ὁ ἔξ ἡ, contraria sentiens. *Ἐξ ἀντὶ ἐμῆρῳ*, *mens*.
⁸⁴ *Ἀντιμερῶν*, et ὡς, adversor, repugno. Ab *ἀντιμερῶν*.
⁸⁵ *Ἀντιμερῶν*, præ. part. act.
⁸⁶ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, ὁ ἔξ ἡ, e contrario compactus, ex adverso fixus. *Ἐξ ἀντὶ ἐμῆρῳ*.
⁸⁷ *Ἀντιμερῶν*, ας, ἡ, naturalis dissensio et repugnantia. Ab
⁸⁸ *Ἀντιμερῶν*, ὡς, ὁ ἔξ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc *ἀντιμερῶν*, ὡς, remedium

Ἀντί-πνοος, contr. ἀντίπνους, u, ó ὅ ἦ, spirans ad-
versus, reflans.
Ἀντιπνῖνος, adv. in contrarium.
Ἀντίποδες, ων, οἱ, adversipedes, Ph.
Ἀντιστοῖς, ὧν, f. ἥσω, mutuo alicujus desiderio
tangor.
Ἀντιποιῶν, ὧν, f. ἥσω, contra facio, assimulo;
(2) in pass. contra fero, vicissim fero; in med.
(3) ἀντιστοιῖμαι, vindico, mihi attribuo; (4)
adfecto, adsequi conor, item utor aliqua re.
Ἀντιποιήσεις, εως, ἥ, studium alicujus rei com-
parandæ, ut ἀρετῆς.
Ἀντίποινα, ας, τὸ, poena pro delicto; compen-
satio quævis.
Ἀντιποιήμενος, præc. part. pass.
Ἀντιστολήμις, ὧν, f. ἥσω, belligero adversus; (2)
armis lacessitus vicissim infesto.
Ἀντιστολήμιος, u, ó ὅ ἦ, bellum contra aliquem
gerens, hostis. Ex πόλεμος.
Ἀντιστόλεμος, u, ó ὅ ἦ, idem.
Ἀντιστολίχῳ, urbem vel munimenta urbis instar
extruor, ad oppugnandam urbem. Ex
Ἀντίστοις, εως, ἥ, urbs urbi opposita et æmula.
Ἀντιστολήσειν, ὧν, f. ἥσω, vicissim obsideo, ob-
sessorem obside cingo, obsideo eum a
quo obsidebar antea.
Ἀντιστολήτεια, ας, ἥ, contraria factio, proprie in
reip. administratione; vel in re quacunque
gerenda, sensus et artes adversæ; ἀντιστολι-
τεία, simulates, Ph.
Ἀντιστολήτορμαι, f. εὐσομαι, adversor alicui
in administranda republica; (2) contrarium
factionem sequor; (3) contrario modo
reipubl. administro; (4) reclamo, refragor,
intercedo; (5) artes, cæpta, instituta
alicujus, contrariis labefacto. Ἀντιστολήτεύ-
εσθαι τοῖς πᾶσι βασιλεῦσι, Plut.
Ἀντιστοιῖμαι, f. εὐσομαι, contra eo, vado in
contrariam partem; (2) resisto, refragor.
Ἀντιστοῖς, idem.
Ἀντιστοῖς, ὧν, f. ἥσω, vasto vicissim.
Ἀντιστορέμις, ὧν, ó ὅ ἦ, oppositus ultra mare,
ut Sicilia Italiæ.
Ἀντίστροφος, u, ó ὅ ἦ, contra gradiens, in con-
trariam partem tendens; (2) oppositus, et
regione situs. (2) ἀντιστρέφειν Ἑλλάδα ἐς ἀντίστο-
ρον, Eur. Med. 209. Ex ἀντί et στρέφω, transitivus.
Ἀντίστρος, ὁδος, ó ὅ ἦ, adversa vestigia figens;
(2) pedes nonnullos obvertens.
Ἀντιστρατηκός, ἥ, ὄν, adversarius, inimicus.
Ἀντίστραξις, εως, ἥ, refragatio; (2) oppugna-
tio. Ab
Ἀντίστρασαν, vel ἀντίστρασαν, f. ξω, contra fa-
cio; in contrarium laboro; (2) resisto,
repugno, renitor, Gl. V. officio.
Ἀντιστρατεύομαι, f. εὐσομαι, et contrario legatos
mitto, qui sc. alios legatos impediunt, &c.
Ex ἀντί et στρέβω. Hinc
Ἀντιστρατεύτης, ὅς, ὅς, prolegatus. Gl. V.
Ἀντιστρεφέναι, præc. inf. act. Ion. pro ἀντιστρέφειν.
Ἀντιστρέβωλλομαι, contra propono et nomino
designandum. Hinc
Ἀντιστρέβωλῆς, ἥ, ἥ, nominatio alterius contra
alterum, ut rejectio iudicium.
Ἀντιστρέβωμι, ex adverso prodeco, seu progredior.
Ἀντιστρέψωσαν, obviam prodierant, 3. pl. plusq.
perf. ind. act. Att. pro ἀντιστρέψαν.
Ἀντιστρέβωμαι, curo alterum, alterius vice
curo; (2) officium, gratiam acceptam re-
fero studio meo.
Ἀντίστροφον, ον, τὰ, quæ vili pretio venduntur.
Ἐπεὶ γὰρ διὰ τὰ πολλὰ χρήματα εὐλόγηται ἀν-
τίστροφικα τὰ πάντα ἐπωλήται, Xenoph. Agesil.
1, 18.
Ἀντιστροφίχῳ, vicissim do, retribuor, Hes.
Ἀντιστροφώλικος, ὦμαι, vicissim provocho; (2)
optione provocho, vicissim conditionem fero,
vel offero, vicissim conditionem stipulor.
Gl. V. ἀντιστροφώλις, restipulari.
Ἀντιστροφώλις, εως, ἥ, mutua provocatio, sti-
pulationis vicissim facta conditionem ferenti.
A præc.
Ἀντιστροφέναι, mutuo propino.
Ἀντιστροφώγειν, resaluto, vicissim saluto.
Ἀντιστροφώμεμαι, ὦμαι, aggero terram, v. gr.
arbori.

¹ Ἀντιπρόσμι, contra in aciem eo.
² Ἀντιπροσπίπτει, resalutare.
³ Ἀντιπροσέλαυνει, e contraria parte adequato.
⁴ Ἀντιπροσέρχομαι, e contraria parte adcurro, accedo.
⁵ Ἀντιπροσκύνει, vicissim adoro, veneror.
⁶ Ἀντιπροσέει, resaluto, mutuo alloquor.
⁷ Ἀντιπρόσωπος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, oppositum faciem habens; (2) contraria fronte alium adspiciens. Ex ἀντὶ ἐπὶ πρόσωπον, facies.
⁸ Ἀντιπρότάσεις, ἑως, ἡ, opposita propositio. Ab Ἀντιπροτείνω, vicissim porrigo, v. gr. manum.
⁹ Ἀντιπροτίθημι, contra vicissim propono, v. gr. edicta.
¹⁰ Ἀντίπροπος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, qui proram habet i aliquem conversam; (2) adversus; (3) conspicuus, qui est ante oculos. (2) κατ' ἀντίπρωρα ναυστάμων, ex adverso navium stationum, Eurip. Rhés. 136. (3) τὰδ' ἀντίπρωρα δῖτ' αὖ βλάπτειν πάρος' ἐναργῆ, coram, Soph. Trach. 223.
¹¹ Ἀντίπτωσις, ἑως, ἡ, figura quæ casus permutat. Hinc
¹² Ἀντίπτωτικός, adv. casuum permutationis facta.
¹³ Ἀντίπυγος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, adversas clunes habens.
¹⁴ Ἀντιπυκνύνω, repugno, adversor, obulator.
¹⁵ Ἀντίπυλος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, oppositam januam seu portam habens. Ex ἀντὶ ἐπὶ πύλην.
¹⁶ Ἀντιπυνώνομαι, contra interrogo, percunctor.
¹⁷ Ἀντίπυργος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, quod turri opponi et comparari potest. Ex ἀντὶ ἐπὶ πύργος.
¹⁸ Ἀντιπυρῶν, contra munio, turres ædifico.
¹⁹ Ἀντιπυρῶναι, vicissim signum ignibus dare, Polyb.
²⁰ Ἀντιπυρεύνω, contra concionor.
²¹ Ἀντιπύρρει, in contrariam partem vergo.
²² Ἀντιπυρῆναι, contradici.
²³ Ἀντίρρσις, ἑως, ἡ, contradictio, responsio contradicens; (2) refutatio. Gl. V. alteratio, refragatio, controversia. A præc.
²⁴ Ἀντίρρητικός, ἡ, ἡν, refutatorius. Ex iisd.
²⁵ Ἀντίρρην, ἡ, τὸ, herba quedam ita dicta, quod semine sit vitali naribus simili. Angl. CALVES-SNOUT, SNAP-DRAGON.
²⁶ Ἀντίρροπία, ας, ἡ, Ion. ἀντίρροπίνη, nisus in contrariam partem, æquilibrium.
²⁷ Ἀντίρροπος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, in contrariam partem vergens; (2) æquipollens, æquale pondus seu libramentum habens. Gl. V. æquilibris.
²⁸ Ἄγην ἀντίρροπον, æquilibrio tenere, id est, parem ferendo esse. Hinc Μένη γὰρ ἄγην ἐκ τῆς κοῦρῃ λύτης ἀντίρροπον ἄρχους, Soph. Electr. 118. Ex ῥόπα.
²⁹ Ἀντίρρόπως, adv. æqua vi, æqualiter.
³⁰ Ἀντιρροσάσαι, a. 1. inf. m. rependi. Ab ἀντιρροῖμαι, Theog.
³¹ Ἀντισάδω, f. ἄσα, idem quod ἀντισάω.
³² Ἀντισάδωμαι, vicissim colo.
³³ Ἀντισιμύνομαι, f. νῦμαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia respondeo; gravitatem præ se ferenti pari gravitate occurro; vicissim gloriol et me jactito.
³⁴ Ἀντισιχνῶ, ὤ, f. ὥσω, quasi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Ἀντισιχνάσας δὲ σε φέρειν δεινὸν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας, Eurip. Hec. 57; id est, malorum pondus, priori felicitatē æquum, rependens. Hinc
³⁵ Ἀντισιχνώματα, τὰ, æquipondium; remuneratio.
³⁶ Ἀντισιχνώσις, ἑως, ἡ, adæquatio in pondere; (2) pensio, remuneratio.
³⁷ Ἀντισιμνῶ, f. ἀνῶ, contra significo, significationem do in contrariam partem; (2) contrarium et adversum futuri præsignium edo.
³⁸ Ἀντισιωνπάω, ὦ, f. ἥσω, alternis sileo, ut et alius loqui possit.
³⁹ Ἀντισιωνάζω, ας, ὁ, qui contra sophismatibus certat; (2) qui ingeniosis commentis utitur ἀντισιωνάζοντο τὸν δίκον, Xenoph. Agesil. 8.
⁴⁰ Ἀντισιωνίστω, f. ῥω, vicissim mordacibus dictis incesso. Ex ἀντὶ ἐπὶ σιώνῳ, cavillor.
⁴¹ Ἀντισοφίζομαι, f. ἰσομαι, sophismatibus certo contra, sophismatibus contra sophistam argumentor; (2) fraudem fraudi oppono. Hinc
⁴² Ἀντισοφιστής, ῥῃ, ὁ, qui contra sophismatibus certat; (2) qui ingeniosis commentis utitur

ad aliquid evertendum, qui callide oppugnat.

¹ Ἀντίστροφος, f. ὁσος, æquo, comparo; (2) permuto.

² Ἀντίστροφος, ὡς, ἡ, tractio in contrariam partem, abstractio in diversum: revulsionem medici vocant in arte sua.

³ Ἀντίσπασμα, ἄτος, τὸ, distractio, ut ἀντισπασμα; (2) causa dissidii vel discordiæ; (3) quicquid contra dicitur, vel dici potest, quicquid alicui opponitur, ut sententiam mutet, adversatio, *Ern.*

⁴ Ἀντισπαστικός, ἡ, ὄν, antispastis constans:

⁵ Ἀντισπαστος, α, ὁ ἕ, ἡ, in contrarium abstractus; (2) contra nilius; (3) pes prosodiacus, syllaba brevi, duabis longis, interjecta brevi, constans. Ab

⁶ Ἀντισπᾶσις, f. ὁσος, in contrariam partem traho, revello, in diversum avertō; (2) contrarius sum, repugno, dissideo; (3) reprehendo.

⁷ Ἀντισπασσι εἰσέτης σκαῖα, prehendit, *Apollon. Rhod. 11, 598.*

⁸ Ἀντισπενδῶς, f. εἰσος, contra contendō, contrarium efficere enitor, repugno, obisto.

⁹ Ἀντισπενδῶς, obtreco, *Ph. (2)* contra aliquid studeo, studio meo adversor alicui.

¹⁰ Ἀντισπένδος, α, ὁ ἕ, ἡ, cineris vicem præstans, qui est pro cinere.

¹¹ Ἀντισταθμία, ὦ, f. ὥσος, rependo.

¹² Ἀντισταθμίζω, f. ἴσος, rependo. *Gl. V.* repenso. Ab

¹³ Ἀντιστάμως, α, ὁ ἕ, ἡ, æquale pondus habens; (2) æquipollens, æquivalens, æqualis, seu paris momenti; vice repensionis, multæ loco. Ὡς παρὰ τὴν ἀντισταθμὸν τῷ Σηοῦς ἐκδόσαι τὴν αὐτὴν πόρην, *Soph. El. 371.*

¹⁴ Ἀντίστας, α. 2. part. act. v. ἀντίστημι.

¹⁵ Ἀντιστασίως, f. ὁσος, contrariam factionem moveo vel sequor. Ex ἀντί et στάσις. Hinc

¹⁶ Ἀντιστασιαστής, ὦ, ὁ, qui est contrariæ factionis.

¹⁷ Ἀντίσταςτος, ejusdem ponderis, par.

¹⁸ Ἀντιστάσιως, α, ὁ ἕ, ἡ, qui est contrariæ factionis.

¹⁹ Ἀντίστας, ὡς, ἡ, resistens, oblatuctio, renixus, obstaculum, *Gl. V. (2)* comparatio; (3) intentio; (4) factio contraria. Ab ἀντίστημι. Hinc

²⁰ Ἀντιστάτω, ὦ, f. ὥσος, obisto, oblatuctor, re-luctor, contra eo in prælium; (2) factiosus sum; factiones cogo.

²¹ Ἀντίστας, α, ὁ, re-luctor, adversarius.

²² Ἀντιστατικός, ἡ, ὄν, vim reluctandi habens, adversarius.

²³ Ἀντίστηρον, α, τὸ, spina dorsi quæ pectori opponitur; (2) carnes ossis pectoris insidentes, aut utrinque oppositæ.

²⁴ Ἀντίστηναι, α. 2. inf. act. v. ἀντίστημι.

²⁵ Ἀντιστήρισμα, ἄτος, τὸ, fulcimentum, seu firmamentum sustinendæ molis, ne corruiat. Ab

²⁶ Ἀντιστήριζω, f. ἴζω, contra fulcio; (2) protego.

²⁷ Ἀντιστοιχέω, ὦ, f. ὥσος, oppositus sum e regione, ex adverso respondeo.

²⁸ Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, duarum rerum opposita collocatio. Ab

²⁹ Ἀντιστοιχία, α, ὁ ἕ, ἡ, e regione oppositus; (2) æqualis. Ζαῖα γὰρ ἀντιστοιχὸς ὡς, φανὴν ἔχεις, tanquam umbra quæ respondet corpori, *Eurip. Andr. 746.* subintelligendum σώματι.

³⁰ Ἀντιστοιχίως, adv. opposita serie.

³¹ Ἀντίστομος, α, ὁ ἕ, ἡ, os seu faciem adversam habens. Ex ἀντί et σῶμα, os.

³² Ἀντιστρατεύω, f. εἰσος, expeditionem suscipio contra aliquid; (2) adversor alicui, repugno; ἀντιστρατεύομαι, adversus milito, *Gl. V.* Βλέπω δὲ ἱπποῦς νόμον ἐν ταῖς μέλεισι με ἀντιστρατεύομενον τῷ νόμῳ τῷ νόῳ με, *Rom. 7, 23.*

³³ Ἀντιστρατήναι, ὦ, f. ὥσος, imperatoris locum obtineo; sum hostium dux. Ab

³⁴ Ἀντιστρατήνους, α, ὁ ἕ, ἡ, qui est loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. *Gl. V.* proprætor, pro prætore; (2) contrariæ partis imperator, hostium imperator.

³⁵ Ἀντιστρατοπέδιον, ας, ἡ, idem quod ἀντιστρατοπέδιον.

³⁶ Ἀντιστρατοπέδιον, f. εἰσος, castra ex adverso metor.

Ἀντιστρατοποιοῖσι, *ως, ἦ*, castrametatio adversus castra hostium, castra castris collata.
Ἀντιστρέφω, *φ, ψ*, in contrarium verto; obverto, converto, reciproco, retorquco, *Gl. V.* (2) retrorsus ago, seu repello; (3) τὸ ἀντρεφῆναι, argumentum quod fit alterius argumentum invertendo, *Ern.*
Ἀντιστρέφω, *ἦ, ἦ*, inversio, conversio retrorsum, reciprocatio; (2) schema rhetoricum; (3) dramatis et odæ Pindaricæ pars. *A. præc.*
Ἀντιστρέφω, *α, ὁ ὅ ἦ*, oppositus, e regione situs, obversus. *Gl. V.* reciprocus; (2) contrarius; (3) ex adverso respondens; (4) æquipollens.
Ἀντιστρέφω, *adv.* converso, reciproce; (2) contrario modo.
Ἀντιστρέφω, *comparo.*
Ἀντισυλλογίζωμαι, *φ, ἰσμαι*, contrario syllogismo refuto. *Hinc*
Ἀντισυλλογισμός, *ῶ, ὅ, ἰ*, syllogismus contrarius.
Ἀντισυμποσέω, *α, ῶ*, convivio excipio.
Ἀντισυμφωνία, *α, ῶ*, f. ἡσω, vicissim consentio.
Ἀντισφαιρίζω, *φ, ἰσω*, pila contra ludo.
Ἀντισφάττω, *φ, ἄω*, vicissim occido.
Ἀντισχηματίζω, *φ, ἰσω*, eadem figura contrautor, imitor figuram alterius. *Hinc*
Ἀντισχηματισμός, *ἰ*, imitatio ejusdem figuræ.
Ἀντισχῶν, *pres. inf. act. verbi ἀντίσχω.*
Ἀντισχῶν, *φ, ἰσω*, e contrario adfirmo, seu corrobora, obfirmo; (2) obnitor. *Δι' οὗ ἀντισχῶν ἔσονται πρὸς ἀμφοτέρω, Plut.*
Ἀντισχῶν, *φ, ὡσ*, obnitor viribus, contra nitor, obblutor, resisto.
Ἀντίσχω, *teneo ante, oppono;* (2) arceo.
Ἀντίσχω ἐν τραπέζῃς ἰὼν ἀνυμῶν, *Odys. 22, 74.* (2) ὁμοίαι δ' ἀντίσχω τάνδ' αἰγλά, ὅς τίς τε καὶ ταύνη, et ab oculis arceas splendorem, *Sophi. Phil. 830.*
Ἀντίσχω, *φ, ὡσ*, vicissim servo; (2) instauro.
Ἀντίσχω, *res, τὸ*, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcesum.
Ἀντιστακτικός, *ἦ, ὅ*, vim repugnandi habens.
Ἀντιτάλαντες, *φ, ἔσω*, rependo, æquali pondere retribuo.
Ἀντιτάλαντος, *α, ὁ ὅ ἦ*, qui paris seu æqualis est ponderis; (2) paris momenti; (3) æqualis. *Ex τάλαντον.*
Ἀντιτάλλω, *φ, λῶ*, virere facio, alo, *Ion.* pro ἀντιβάλλω, (nisi vitiosa est hæc lectio pro vera ἀντιτάλλω, *Ern.*) *Vid. II, 24, 280.*
Ἀντιτάμμιαι, *α, ὁ*, proquaestor.
Ἀντιτάμμιαι, *ως, ἦ*, aciei instructio adversus hostem; (2) repugnancia. *Gl. V.* refragatio. *Ab ἀντιτάσσω.*
Ἀντιτάσσι, *ως, ἦ*, reluctatio, obstantia. *Ab ἀντιτάσσω.*
Ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάσσω, *φ, ἄω*, ex adverso instruo ad prælium; (2) oppono; ἀντιτάσσωμαι, refrago, *Gl. V.* Ἀντιτάσσεσθαι καλοῖς ἢ ἀγαθοῖς, τινι, περὶ τινος, πρὸς τινά. 'Ο θεὸς ὑπερβάνους ἀντιτάσσεσται, *Jac. 4, 6.*
Ἀντιτείνω, *φ, ἐνῶ*, in contrariam partem tendo, seu traho; (2) vicissim tendo, obtendo, oppono; (3) renitor, repugno, refrago; (4) oppositus sum. Ἀντιτείνω τινι, τὶ ἀντί τινος, πρὸς τι.
Ἀντιτευχίζω, *φ, ἰσω*, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono.
Ἀντιτευχισμα, *ἄτος, τὸ*, munio alteri opposita. *A. præc.*
Ἀντιτευχισμα, *remedium præbeo, ap. Eurip.* de medico, unde ἀντιτευχον, ab herbis, quæ in potionem conciduntur, *Ern.* Πολυτευχὸν ἀντιτευχὸν βροστούη, *Eurip. Alcest. 974.* Vide ἀντιτευχον.
Ἀντιτρέφω, *φ, ψ*, vicissim delecto.
Ἀντιτρέφωμαι, similis sum; ἀντιτρέφω, 2. sing. plussq. p. pass. *Hom.*
Ἀντιτρέφω, *α, ὁ ὅ ἦ*, contrarius.
Ἀντιτρέχῶν, *φ, ἄω*, alterius artificis alia oppono, contra machinor.
Ἀντιτρέχων, *ῶ, φ, ἡσω*, idem.
Ἀντιτεχνία, *ῶ, φ, ἡσω*, aliquid in arte quampiam æmulor, eandem artem exerceo. *Hinc*
Ἀντιτεχνήσιαι, *ως, ἦ*, æmulator alterius eandem

artem pñtētis; (2) contraria machinatio, contraria molitio :
Ἀντίστροφος, *u*, ὁ ἄντ' ἑ, adversarius alicui in arte quapiam; (2) ἀμύλων; (3) contrarius commodus alicujus. Ex τήχυν, *ars*.
Ἀντίτις, *luere*, *præs. inf. act. verbi ἀντίτιω*.
Ἀντίτις, *ex adverso pono*; (2) comparo, confero; (3) pono rem aliquam loco alterius; (4) pendo, contra pendo, obdo, obtendo, obijcio, oppono, *Gl. V. ἀντίθις*, refertur, *Ph.* Ἀντιθῆναι τὰ χρήματα τῇ βασιλείᾳ, λίθες ἀντὶ τῶν λίθων. (4) ἀλλ' ἀντίθις τὰ ἡρώδης; ἡ σίδηρον, ἡ χαλκῶ βάρος, *Eurip. Hippol.* 620.
Ἀντίτιμάς, *ω*, *f. ἡσώ*, vicissim honoro; (2) contra aestimo. Ἀντιτιμῆσαι τινα πᾶσι τοῖς καλοῖς. Ἐγὼ δὲ τινὲς ἄντι ἀντιτιμῆσαι, *Plat. Hinc*
Ἀντιτίμημα, *αὐτός*, τὰ ἀντίστοιχά litis, quam reus actoris aestimationi opponit; multa, quæ reus sibi contra actorem statuit.
Ἀντιτίμησις, *ιω*, *ῥ*, *ἡ*, idem et ab eod.
Ἀντίτιμος, *ω*, ὁ ἄντ' ἑ, quem aliquis vicissim punit, quod vicissim penas luit; (2) τὸ ἀντίστοιχον, quod pena contra abrogatur, *Erm. Ab ἀντίτιω*.
Ἀντιτίμωμος, *ω*, *f. ἡσώ*, vicissim punio, penas reposco.
Ἀντιτινάσσω, vicissim percutio, reconcutio.
Ἀντίτις, vicissim luo, vicissim pendo :
Ἀντίτις, *ιω*, *ῥ*, *ἡ*, mutua penæ luitio :
Ἀντίτις, *ω*, ὁ ἄντ' ἑ, vicissim punitus. *Ab*
Ἀντίτις, *f. ἡσώ*, vicissim punio, seu ulciscor, vicissim penas sumo; (2) *in pass.* vicissim penas luo.
Ἀντιτολμάς, *ω*, *f. ἡσώ*, contra audeo, adversor alicui sumpta audacia, audacter obsisto.
Ἀντιτολμος, *αντ*, adversarius.
Ἀντιτόκος, antidotum, remedium. Σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακείᾳσθαι ἀντίτοκος στρεῖν ἰδιῶν δυνάμει χρεῖσθαι, *Pind. Pyth.* 4, 393. Vid. ἀντίτεμος, *Hom. Hymn. in Ceres.* 228.
Ἀντίτονος, *ω*, ὁ ἄντ' ἑ, in contrarium tendens, renitens. *Ab ἀντίτινω*.
Ἀντιτοῖμαι, *adversor, Erm.*
Ἀντιτιτίω, *f. ἡσώ*, contra sagittas mitto.
Ἀντιτιρέω, *ω*, *f. ἡσώ*, transfodio, perfodio. Εἰδὼς δὲ δόρυ χροῖς ἀντιτιρέσσειν, *Il.* 5, 837.
Ἀντίτις, *puro ἀντίτιος*, per *Synecpnen*, vicissim punio. Τὸτ' ἀντίτα ἔργα γίνονται παίδος μὲν, *Il.* 24, 213.
Ἀντιτίφω, *f. ψω*, vicissim alo, alimenta reddo.
Ἀντιτίχω, *f. θρέσσω*, curro contra, seu in contrarium partem.
Ἀντιτιτυάνειν, *f. ἡσώ*, rependo, compenso.
Ἀντιτιγχνάνω, vicissim adipiscor, vicissim adsequor. Γυναῖκες ἀπ' ἀντιτιγχνέω, *Il.* 8, 163.
Ἀντίτις, *adv. idem quod ἀντίτιν*. Ἀντιτιτυπα δ' ἐπὶ γὰρ πίστε ταυταλωθεῖς, *Soph. Antiq.* 134.
Ἀντιτιτίω, *ω*, *f. ἡσώ*, repercutio, relido; (2) renitor, resisto. (2) ἀντιτυπεῖ δὲ ἔνδοθεν ταῖς τῶν λόγων δόξαι, *Max. Tyr.* 33, 9.
Ἀντιτιτίω, *ἰός*, ὁ ἄντ' ἑ, ictum repellens, repercutiens; (2) durus, difficilis, refractarius.
Ἀντιτιτύια, *ας*, *ῥ*, *ἡ*, renixus; (2) durities, asperitas; (3) contrarietas, *Ph.* repercutio :
Ἀντιτύπον, *ω*, τὸ, exemplum, exemplar, typus, et figura; (2) exemplum ex alio expressum :
Ἀντίτυπος, *ω*, ὁ ἄντ' ἑ, ictum repellens, repercutiens; (2) refractarius, durus, asper; (3) contrarius, adversarius; (4) eandem formam et figuram habens, similis. (2) σκληρὸς γὰρ λέγεται καὶ ἀντίτυπος ἀνθρώπος, *Plato in Theaetete*, 1, 155 et 156. *Ex*
Ἀντιτύπτα, repercutio, *Gl. V.*
Ἀντιτύπος, *adv. repercutiens, cum repercutione*; (2) cum renixu; (3) dure, asper.
Ἀντιτιτίχω, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi ἀντιτιγχνάνω, *puro ἀντιτιτίχω*, consequor.
Ἀντιφερέμενον, *ω*, τὸ, resistens venenis, antidotum; *Ph.* remedium.
Ἀντιτίφω, *ἰός*, *ῥ*, *ἡ*, responsio; (2) contradictio. *Ab ἀντίφωμ*.
Ἀντιφάκτιος, *ῥ*, *ὄν*, contradictorius. *Ab eod.*
Ἀντιφάω, *f. ἡσώ*, occido loco alterius. Τεῖς-ἰνός

ἀντιπαρῆσθαι, *Il.* 13, 447. Ἀπὸ ἅμα πάντες "Εκτορος φίλιππ' ἄντι θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφύσθαι, *Il.* 24, 254.

Ἀντιφρεῖζω, *f.* ἰσάω, obviam me offero; (2) contendo, concerto, equiparo me, oppono. "Ἡρώς, ἔστι σοὶ γὰρ θάυρον δύνασ' ἀντιφρεῖζειν, *Il.* 21, 357. Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἰσθλῇ ἀντιφρεῖζειν, *Hesiod. Theog.* 609.

Ἀντιφρεῖζαι, obviam se obtulisse, a. 1. inf. act. *Poet. et Dor.* pro ἀντιφρεῖσαι.

Ἀντιφρεῖνα, *ον, τῶς*, ea quæ vicissim a marito sponsæ dotis loco dantur. Ex ἀντί et φρενή.

Ἀντιφρεῖω, oggero, regero, *Gl. V.* ἀντιφρεῖσθαι, obviam me fero, offero me, occurro, resisto. Οὐ τί ποτ' ἀντιφρεῖοντο μάχῃ, contra ferebantur, *Il.* 5, 701. Ἀργαλέως γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφρεῖται, resisti, *Il.* 1, 589.

Ἀντιφρεῖω, *idem*; (2) par sum, ut ἰσάω.

Ἀντιφύγω, alterius loco fugio, in exilium eo.

Ἀντιφῆμι, respondeo; (2) contradico.

Ἀντιφῆγγαμι, *f.* ξῆμαι, obloquor, contradico; (2) vicissim sonum edo; resono, de echo; *Gl. V.* respondeo, reclamo.

Ἀντιφῆσμαι, ἄτος, τὸ, echo.

Ἀντιφῆστος, *ος, ὁ* ξ' ἦ, vicissim sonum edens; (2) contrarium sonum edens.

Ἀντιφίλω, *ῶ, f.* ἥσω, redamo, vicissim amo.

Ἀντιφιλιππῆς, *εως, ἡ*, redamatio, mutuus amor. Χρύσιος πάλαι ἔνδρεος, ὃς ἀντιφιλιππὸς ὁ φιληθεῖς, *Theoc.* 12, 16. Ab ἀντιφιλῶ.

Ἀντιφιλοδόξῳ, *ῶ, f.* ἥσω, gloriæ cupiditate certo vel æmulum cum aliquo. Ἀντιφιλοδόξῳ τῆς εἰ τῶν ἐλεφάντων ἐπιστάται πρὸς τὸν Ἀδριανὸν, *Polyb.*

Ἀντιφιλονικῶ, *ῶ, f.* ἥσω, contendo cum aliquo; (2) pertinaciter et contentiose resisto.

Ἀντιφιλοσοφῶ, contraria statuo, argutor, doceo; contrariæ sectæ addictus sum.

Ἀντιφιλοσοφίᾳ, *ας, ἡ*, sectæ philosophorum alteri contraria. Ab

Ἀντιφιλοσοφῆς, *ος, ὁ* ξ' ἦ, sectæ contrariæ addictus, philosophus alteri contraria defendens.

Ἀντιφιλοτιμέσθαι, ἔμαι, invicem certo, seu contendo; (2) ex adverso largior; (3) munificentia cum aliquo certo.

Ἀντιφιλοφρονέω, *ῶ, f.* ἥσω, vicissim amore complector.

Ἀντιφλίγω, vicissim illustro, vel uro, *Ern.*

Ἀντιφρονέω, vicissim interficio.

Ἀντίφρονος, *ος, ὁ* ξ' ἦ, cædem compensans; (2) qui pro cæde rependitur. Ἀντίφρονος δίκας, *Soph. Elect.* 247. Ἀντίφρονον κερταίαι τόμα, *Id. Phil.* 1155.

Ἀντιφροῦς, *adv.* *idem* quod ἀντιφραστικῶς.

Ἀντιφροῦρίζω, *f.* ἰσάμαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emto, et mecum abporto. Ex ἀντί et φροῦρίζω, *onero*.

Ἀντιφράζω, *f.* ἄσω, per contrarium loquor; (2) contraria appellatione nomino. Hinc

Ἀντιφράσις, *εως, ἡ*, oppositio, objectio; *Ph.* adversitas; (2) figura grammatica, qua quid ex contrario appellatur.

Ἀντιφράξεις, *εως, ἡ*, obstructio, oppositio. Ab

Ἀντιφράσσω, vel ἄττω, *f.* ξῶω, contra obstruo, obstructioni obstructionem oppono; (2) obstruo; (3) oppono. Ἐκλείπει ἡ σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράσσειν τὴν γῆν αὐτῇ, *Mez. Apher.*

Ἀντιφρούρος, *ος, ὁ* ξ' ἦ, qui est loco custodis; (2) contrarium aut æqualem custodiam habens.

Ἀντιφύλακῃ, *ῆς, ἡ*, mutua custodia, custodia quæ fit ex altera parte.

Ἀντιφύλασσω, vel ἀντιφύλαττω, *f.* ἄλω, contra vel vicissim custodio; ἀντιφύλασσομαι, vicissim caveo.

Ἀντιφύττω, *f.* ἐβῶω, vicissim gigno.

Ἀντιφωνέω, *ῶ, f.* ἥσω, contra clamo, contra dico; (2) proclamo; (3) reclamo; (4) respondeo, etiam literis, γράμματα ἀντιφωνημένα; (5) constituo me soluturum, expromitto, obloquor, *Soph. Steph.* Hinc

Ἀντιφωνήσις, *εως, ἡ*, contradictio; (2) sonus contrarius; (3) expromissio; pecunia constituta, *Ph.*

'Αντιφάνεια, ας, ἡ, responsio; (2) sonus contrarius:
 'Αντίφρων, α, τὸ, ecloga ex Psalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, qua sacerdoti chorus respondet. Ab
 'Αντίφρων, α, ὁ ἔξ ἡ, contra sonans; (2) respondens; (3) qui est contraria vocis, dissonus. Ex ἀντί et φωνή, voc.
 'Αντιφασμός, ὅ, ὁ, adversum lumen, i. e. quod sit ante oculos positum.
 'Αντιχαίρειν, pariter gaudeo.
 'Αντιχάλασαινα, contra sævio; (2) vicissim succenseo.
 'Αντιχάρις, invicem gratificans, aor. 2. part. pass. Soph. Ab ἀντιχαίρειν.
 'Αντιχάρισμα, f. ἰσμαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero. Ab
 'Αντίχαρις, ἴσος, ἡ, beneficii remuneratio.
 'Αντιχασμάμαι, ὡμαι, vicissim oscito.
 'Αντίχιε, υρος, ὁ, pollex. Ex ἀντί et χεῖρ, manus, quod solus tantum valet, quantum reliqui quatuor digiti, seu quod oppositus est et adversus manus, vel quod est ante manum, in principio manus positus, Ern.
 'Αντιχρηστονέω, ᾧ, f. ἴσω, contraria scisco suffragia ferendo, refragor. Hinc
 'Αντιχρηστονία, ας, ἡ, refragatio, suffragatio contraria.
 'Αντίχρουν, ονος, ἡ, opposita pedibus nostris terra, terra antipodum. Ex χρῶν.
 'Αντίχρως, α, ὁ ἔξ ἡ, contrarias chordas habens, contrarium sonum chordis edens; (2) contrarius; (3) consonus, respondens. Ex ἀντί et χρῶν, chorda.
 'Αντιχρυσία, contrario motu feror, Synes.
 'Αντιχρηγέω, ᾧ, in choragio certo, vel æmulor.
 'Αντιχρηγέτης, α, ὁ ἔξ ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio chorago, de choragis aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt suo sumptu, Ern.
 'Αντιχρηρία, ας, ἡ, opposita chori pars; (2) quod opposita chori pars canit. Ex χρῶς.
 'Αντιχρῆν, præf. inf. act. contr. pro ἀντιχράειν, a verbo ἀντιχράω, sufficio. Unde
 'Αντιχρησις, εως, ἡ, mutus usus. Ab ἀντιχράω.
 'Αντιχρηστος, α, ὁ, Antichristus, Christi adversarius, pseudochristus.
 'Αντιχρόνισμα, ἄτος, τὸ, temporis pro tempore positio. Ex ἀντί et χρόνος, tempus.
 'Αντιχρόνισμός, ὅ, ὁ, idem et ex iisdem.
 'Αντιψάλλω, psallo vicissim; (2) alteri in psallendo respondeo; (3) plaudo vicissim. Τοῖς σοῖς ἐλπίοις ἀντιψάλλων ἐλεφαντῶδεςτον φέρειν γα, Aristoph. Av. 225. Hinc
 'Αντίψαλμος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui vicissim canitur, ex adverso respondens carmini.
 'Αντιψήγω, vicissim invidio, vel reprehendo.
 'Αντιψήζομαι, f. ἰσμαι, contra decerno, contra statuo, seu scisco; Gl. V. refragor.
 'Αντίψηφος, α, ὁ ἔξ ἡ, adversarius, qui alteri refragatur.
 'Αντίψυχος, α, ὁ ἔξ ἡ, vicem animæ præstans, qui pro altero se devovet et mori cupit; (2) qui pro anima seu vita datur. Ex ψυχή.
 'Αντιψύχω, f. ἔω, vicissim refrigero.
 'Αντιψήναι, α. 1. inf. verb. ἀντίσσωμαι, adversor.
 'Αντλία, ᾧ, f. ἴσω, haurio, exhaurio; (2) infundo; (3) exhaurio labore, exantlo. Πατρῶαν κτήσιν Ἀγνῶστος δόμαν ἀντλή, Soph. El. 1304. Οἱ Ἀντληνοὶ τὸ ὕδωρ, Joan. 2, 9. Ab ἀντλῶς.
 'Αντλημα, ἄτος, τὸ, haustum; (2) haustum; (3) perfusio. Ab ἀντλῶς.
 'Αντλήσας, α. 1. inf. act. verb. ἀντλήω.
 'Αντλήσαντες, qui hauserunt, nom. pl. part.
 'Αντλήσις, εως, ἡ, haustus, actio hauriendi.
 'Αντλήσιον, α, τὸ, vas ad hauriendum haustum. Ab eod.
 'Αντλήτης, ἴσος, ὁ, haustor. Ab eod.
 'Αντλήτης, ὅ, ὁ, idem et ab eod.
 'Αντλία, ας, ἡ, sentina; (2) ministerium et pœna hauriendi sentinam; Gl. V. haustus.
 'Αντλίον, α, τὸ, haustum:
 'Αντλον, α, τὸ, sentina. Ab

'ΑΝΤΑΟΣ, α, ὁ, sentina; (2) mare; Eurip. (3) manipulorum acervus. (2) ἀντλον ἀπ' ὀδῆς, aquam marinam non recepit, Æsch. Sept. ad Th. 798. 'Αλίμενός τις ὡς ἀντλον ἱμπτῶν λίχρεος, Eurip. Hec. 1024. Πὰρ μὲν γὰρ ἀντλῶς ἱσπιδαν ἔχει, nam mare malum navis occupat. Alcæus apud Heraclidem, 413.
 'Αντοικοδομία, alterius loco ædificio, si quid collapsum, vel periculum sit, ne diruatur, v. gr. murus in obsidione; (2) murum vel munitionem extruso oppositam alteri munitioni. (2) Παμφίος δ' αὐτὸν ἀνταπιστάφους καὶ ἀντοικοδομῇ, App. Bell. Civ. 2, 61.
 'Αντοικοδομία, ας, ἡ, extractio muri talis qualis ante dicta: dicitur et in plurali de obsessis, cum pro muris per arietes dejectis intra struunt alios. Τῶν δι' πολιορκουμένων ταῖς μὲν ἀντοικοδομαῖς ἐνεργῶς χωρῶμεναι, Polyb. 1, 48.
 'Αντοικος, α, ὁ ἔξ ἡ, ex adverso habitans.
 'Αντοικίζω, f. ἰσμαι, vicissim misereor.
 'Αντοικτίζω, idem.
 'Αντοίμαι, contra, aliter opinor.
 'Αντολή, et ἀντολήν, ortus, Ion. ἀνατολή.
 'Αντομαι, occurro, obvius fio; (2) supplico. Ἐμῇν τι Νόμον ἀντομαι, Aristoph. Thesm. 986. Διπλὸς ἦντο τοῦ Δωρῆς, Il. 4, 133. Ab ἄντα.
 'Αντομαΐτις, ᾧ, oculis rectis adversis intueor; (2) obnitor, obisto, Suicer. Ex ὅμαι, oculus, adspicius.
 'Αντομύμι, f. ἀντομύσω, juro vicissim; proprie de juramento calumnie.
 'Αντομύμι, idem. Hinc
 'Αντομύσια, ας, ἡ, jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accusatoris.
 'Αντομύω, ᾧ, f. ἴσω, contra juro; (2) adjuro vicissim, adhortor.
 'Αντονομάζω, f. ἴσω, nomen commuto; (2) contrario vel alio nomine appello crimen objectum. Hinc
 'Αντονομασία, ας, ἡ, pronomatio, figura, qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.
 'Αντοργίζομαι, f. ἰσμαι, vicissim irascor.
 'Αντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ἔω, contra, e diverso, fodio.
 'Αντορχίζομαι, ᾧ, f. ἴσωμαι, vicissim vel contra salto, saltationem alterius imitor, ut simiæ faciunt. Ex ὀρχίζομαι, salto.
 'Αντορβίλω, f. οφιλῆσαι, seu οφλήσω, p. οφιλῆμαι, seu ὠφληκα, vicissim debeo, debitor sum alicui ob acceptum aliquod officium.
 'Αντορβαλίω, ᾧ, f. ἴσω, coram intueor; (2) contra intueor; (3) obulator, obnitor; (4) audacter contra eo, non timeo; item, contemno etiam pecuniam, dona, Ern. 'Αντορβαλίω τῷ ἀνίμω, Act. 27, 15. Μὴ δύνανται τοῖς χεῖμασιν ἀντορβαλίω, Polyb. 28, 17, 18. Ab
 'Αντορβάλμος, α, ὁ ἔξ ἡ, adversis oculis intuens, obtuens; (2) qui est ante oculos, coram.
 'Αντορχή, ἴς, ἡ, mutua retentio, seu firma, tenax apprehensio vel retentio. Ab ἀντίχω.
 'Αντορχύω, ᾧ, f. ὥσω, e contrario munio.
 'Αντραίος, αῖα, αἰον, cavernosus. Ab ἄντρον.
 'Αντριάς, ἄδος, ἡ, quæ libenter in antris versatur. Ab eod.
 'Αντριάτης, α, ὁ ἔξ ἡ, in spelunca vivens.
 'Αντρεῖδης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, antri formam habens.
 'ΑΝΤΡΟΝ, α, τὸ, antrum, caverna, spelunca.
 'Αντροπαῖα, ας, ἡ, pro ἀντροπαῖα, seu ἀντροπῶν, mutatio, Æsch. i lectio sana.
 'Αντροφύς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, in antris natus. Ex ἄντρον et φύω, nascor.
 'Αντροχρήξ, ὅ, ὁ ἔξ ἡ, antris gaudens, libenter in antris agens.
 'Αντροῦδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, cavernosus.
 'Αντύγες, habena, nom. plur. ab ἀντύξ.
 'Αντυγῶς, α, ὁ ἔξ ἡ, colligatus, ut orbes rotarum ferro. Ab
 'ΑΝΤΥΞ, γος, ἡ, orbiculus additus summæ sellæ currus, e quo habena suspendi possunt, si currus sistendus sit, Ern. (2) currus; (3) ambitus aliarum rerum, orbis, fornix. Ph. ἀντυγες, clitellæ; (4) jugum citharæ.

(1) ἢ ἀντυγος ἡνία τίνας, Il. 5, 262. Αὐτὸς εἰχιστο τῆς ἀντυγος, Lucian. Deor. Dial. 25, 2. Δαίαι δὲ περιδραμεῖ ἀντυγίς ἴσι, Il. 5, 728. (4) μῦσα δ' αὖπυος δ' ἀντυγι χορδῶν λήξαι πατρῶν, ἀνὰ δόμον, Eurip. Hipp. 1135.
 'Αντυπεργίην, vicissim inservire, præf. inf. act. Ion. et contr. pro ἀντυπεργεῖν.
 'Αντω, occurro, obvius fio, med. ἀντομαι. Ab ἀντί, vel ἄντα.
 'Αντῶν, ἴς, ἡ, cantus qui alteri occinitur, cantus alteri respondens. Ex ἀντί et ᾄδῃ.
 'Αντῶδός, ὅ, ὁ, qui cantu mutuo respondet, qui occinit. Ex ἀντί et ᾄδός, cantor.
 'Ανταβίω, ᾧ, f. ὥσω, vel ὥσω, repello, renitor, obnitor.
 'Ανταμοσία, ας, ἡ, idem quod ἀνταμοσία.
 'Αντανόμια, ὡμαι, f. ἴσμαι, vicissim vel contra emo; (2) in auctione mercor contra licendo; (3) emo loco alterius.
 'Αντανόμια, ας, ἡ, pronomem, pars orationis. Ex ἀντί et ὄνομα, nomen. Hinc
 'Αντανυμικός, ἡ, ὁ, ad pronomem pertinens, pronominalis: reperitur et ἀντανυμικός.
 'Αντανυμικός, adv. usu vel loco pronominis.
 'Ανταπίω, ᾧ, f. ὥσω, obtueor, contra intueor.
 'Ανταπῆς, ἴς, idem quod ἀνταπῆς, Man.
 'Ανταπίος, α, ὁ ἔξ ἡ, obtuens; (2) adversus:
 'Ανταπὸν, adv. adversa facie, e regione, ex adverso. Ab
 'Ανταπῶς, ὅ, ὁ ἔξ ἡ, ex adverso intuens; (2) splendidus; (3) similis, par. (1) τὰς Ἑλένας ἰν ἀνταπῶσι βλεφάροιςιν ἔρωτα διδάσκει, Eurip. Iphig. in Aul. 583. (3) ἀνταπὸν μακάριστο κάμιν γένος, æquale, Opp. Hal. 5, 7. Ex ἀντί et ὥψ, oculus.
 'Ανταπῆς, εως, ἡ, occursus; (2) repulsus. Ab ἄντα, οὐδὺν, vel ἀνταπῆς, repello.
 'Ανταφιλῶ, ᾧ, f. ὥσω, vicissim adjuvo; (2) refero gratiam, beneficium rependo.
 'Ανυβρις, α, ὁ ἔξ ἡ, contumeliæ expers. Ex α priv. et ὕβρις, contumelia.
 'Ανυγίαιος, αν, insanabilis. Ab ὕγιαζομαι.
 'Ανυρεαίνω, humecto, mafeacio. Ex ἀνὰ vel α pleon. et ὑγραίνω, mafeacio.
 'Ανυδῶτος, αν, sine aqua, Man. Ab α et ὕδωρ.
 'Ανυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνὰ et ὕδρευω.
 'Ανυδρευτός, α, ὁ ἔξ ἡ, non rigatus. Ex α priv.
 'Ανυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. Ab
 'Ανυδρῶς, α, ὁ ἔξ ἡ, aridus, siccus, aqua carens. Ex α priv. et ὕδωρ, aqua.
 'Ανυδρην, arenitium, gen. plur. ab ἀνυδρῶς.
 'Ανυι, perficiebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἵνυα, a verbo ἵνυω.
 'Ανυκτιγος, α, ὁ ἔξ ἡ, non caliginosus, Suicer.
 'Ανυλός, α, ὁ ἔξ ἡ, sylvæ carens, non sylvosus; (2) expers materiæ, incorporeus. Ex ὕλη.
 'Ανυμέναιος, adv. sine ritibus usitatis in hymenæo. 'Ανυμέναιος ἰς ἱερῶν ἐκπόσειθη λατρεφῶς χλιδῶς, Eurip. Phæn. 349.
 'Ανυμέναιος, α, ἡ, carens honoribus nuptialibus, justos hymenæos non passa. Ex α priv.
 'Ανυμες, perficiebamus, 1. pl. imperf. ind. act. Dor. et per Synecop. pro ἡνύμεθα, ab ἵνυω.
 'Ανυμνέω, ᾧ, f. ὥσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνὰ et ὕμνω, celebro hymno.
 'Ανύμφεστος, α, ὁ ἔξ ἡ, innupta. Ex α priv. et νύμφη, nubo.
 'Ανυμφος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui sponsam non habet, expers connubii; (2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis.
 'Ανυσταίτιος, α, ὁ ἔξ ἡ, insons, innocens.
 'Ανυπαρεγτος, α, ὁ ἔξ ἡ, non existens, commeatitus; (2) qui in rerum natura esse nequit. Ex α priv. et ὑπαρχω, existo. Unde
 'Ανυπαρξία, ας, ἡ, essentialis privatio.
 'Ανύπεικτος, α, ὁ ἔξ ἡ, immitis, indomitus, non cedens. Ex α priv. et ὑπέικω, obedio.
 'Ανυπεκρίσις, adv. sine exceptione.
 'Ανυπεβλήτος, α, ὁ ἔξ ἡ, inexpressibilis, Gl. V. (2) incredibilis; (3) eximius. Ex α priv. et ὑπεβῆλλω, supero.
 'Ανυπεβλήτως, adv. magnopere, summo opere, vehementissime.
 'Ανυπερήφανος, α, ὁ ἔξ ἡ, minime superbus.
 'Ανυπέρ-

Ἀνυπίεστος, *u*, *o* *z* *h*, qui differri et procrastinari nequit. Ex *a* priv. et ὑπερτέλει. Hinc
Ἀνυπερίεστος, *adv*. sine mora, absque dilatione et cunctatione. *Gl. V.* incunctanter.
Ἀνυπιδόνητος, *u*, *o* *z* *h*, innoxius; (2) legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. Ex *a* priv. et ὑπιδόνητος, *reus*.
Ἀνυποδύνατος, *adv*. cum summa libertate agendi quae velis, ut rationem reddere nemini cogare, seu ita ut non sis obnoxius; (2) libere, quasi nemini sis obnoxius.
Ἀνύπη, *id*, idem quod ἄνυσις, *Ep*.
Ἀνυπείκοτος, *u*, *o* *z* *h*, non obediens, non obtemperans. Ex *a* priv. et ὑπείκοτος.
Ἀνύπηνος, *u*, *o*, imberbis. Ex *a* priv. et ὑπην.
Ἀνυπέρητος, *u*, *o* *z* *h*, ministris carens. Ex *a* priv. et ὑπέρητος, *minister*.
Ἀνυπόδατος, *dis*calceatus, *Dor*. pro ἀνυπόδητος.
Ἀνυποδήσια et *-σία*, *as*, *h*, pedum nuditas:
Ἀνυποδήσιος, *ab*, calceis careo, non sum calceatus.
Ἀνυπόδητος, *u*, *o* *z* *h*, non calceatus, qui est nudus pedibus. Ex *a* priv. et ὑπόδησιος.
Ἀνυπέριτος, *u*, *o* *z* *h*, non suggestus, non supeditatus; (2) non suppositus, non spurius. Ex ὑπείρισις.
Ἀνύπαις, *u*, *o* *z* *h*, intolerabilis, non ferendus. Ex *a* priv. et ὑπείρις.
Ἀνυποίσις, *adv*. intolerabiliter.
Ἀνυποκρίτος, *u*, *o* *z* *h*, minime simulatus, non fucatus. *Gl. V.* non fictus, sincerus. Ex *a* priv. et ὑποκρίναι, *simulo*.
Ἀνυποκρίτως, *adv*. sine simulatione.
Ἀνυποκρίτης, *u*, *o* *z* *h*, intolerabilis, *Gl. V.*
Ἀνυποκρίτης, *u*, *o* *z* *h*, qui sustineri nequit, intolerabilis, item impatiens. Ex *a* priv. et ὑποκρίναι.
Ἀνυποκρίτης, *u*, *o* *z* *h*, non suspicans, incuriosus, *v. gr.* futuri; (2) non suspectus; non provisus; inopinatus.
Ἀνυπονοήτως, *adv*. non suspiciose; (2) inopinato, inperato, improvise.
Ἀνυποπίεσις, *u*, *o* *z* *h*, non suspectus, suspiciōne vacans. Ex *a* priv. et ὑποπίεσις.
Ἀνυπόπτος, *u*, *o* *z* *h*, idem, et *act.* nihil mali de aliquo cogitans.
Ἀνυπόπτως, *adv*. citra suspiciōnem.
Ἀνυποσημίωτος, *on*, non annotatus.
Ἀνυπόστατος, *u*, *o* *z* *h*, intolerabilis; (2) cuius impetus sustineri nequit; (3) fundamento carens, *Polyb.* (4) *Theologis*, qui non potest subsistere, subsistentiam non habens. Ex *a* priv. et ὑπόστασις, *subsisto*.
Ἀνυπόστατος, *u*, *o* *z* *h*, qui in dicendo nihil timet, nulla utitur dissimulatione, qui libere loquitur, non praevaricans. Ex *a* priv. et ὑποστήλας.
Ἀνυπόστατος, *adv*. sine timore, libere; (2) citra praevaricationem; (3) nihil remittendo.
Ἀνυπόστατος, *on*, idem quod
Ἀνυπόστατος, *u*, *o* *z* *h*, irreparabilis, irreparabilis, *Ph.* Ex *a* priv. et ὑποστήλας, *reverti*.
Ἀνυπόστατος, *u*, *o* *z* *h*, refractarius. *Gl. V.* indomitus; (2) confusus, perturbatus, ordine carens, *Polyb.* Ex *a* priv. et ὑπόστασις.
Ἀνυποστήμιος, *u*, *o* *z* *h*, non census, non aestimatus; (2) cui his aestimata non est, multa vel poena non aestimata; (3) impunitus, unde (4) effrenis, insolens, impius. Ex *a* priv. et ὑποστήμιος, *censio*, *aestimo*, (nisi quaedam horum potius ad ἀνεπιτήμιος sint referenda.) *Ern*.
Ἀνυποστήμιος, *adv*. impune; (2) licenter, libere.
Ἀνυπόστατος, *on*, idem quod ἀνυπόστατος, *Orph*.
Ἀνύπτος, *u*, *o* *z* *h*, non simulatus, sincerus; sine suspiciōne; sine vitio occulto; proprie sub cuius cicatrice nullum vitium latet.
Ἀνύπτος, *odos*, *o* *z* *h*, qui pedibus celeriter confecit, *Hes.* *Ex* ἀνύπτος, *perficio*, et πύξ.
Ἀνυσάμην, *confecit*, 1. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro ἄνυσσιν, a verbo ἀνύω.
Ἀνύσας, *quā* *perfecti*, a. 1. part. act.
Ἀνύσις, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἄνυσιν.

Ἀνύστεργος, *u*, *o* *z* *h*, laboriosus; efficax in agendo. Ab ἄνυστις et ἔργον.
Ἀνύστεργος, *u*, *o* *z* *h*, expeditus, efficax; (2) utilis. Ab ἀνύω, *perficio*.
Ἀνυσίμης, *adv*. efficaciter, strenue; (2) utiliter, cum effectu et emolumento.
Ἀνυσίς, *eos*, *h*, perfectio; effectio. *Gl. V.* efficacitas, effectus, efficaciac, *Gl. V. II.* 2, 347. (2) profectus, commodum; (3) finis. Ab ἀνύω.
Ἀνύσας, *quā* *perfecti*, *Poet.* pro ἄνυσας.
Ἀνύσιον, *perficiendum*. Ab eod.
Ἀνυσίος, *h*, *on*, efficax, effectum magnum et celere habens. Ab eod.
Ἀνύσιος, *h*, *on*, qui effici potest, facilis, promptus. *Os* ἀνύσιον, quoad fieri posset, *Arrian.* *Hist. Alex.* 1, 14. Ab eod.
Ἀνύσις, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἄνυστις, a verbo ἀνύω, *perficio*.
Ἀνύσιον, iter facio, proficiscor; subaudio ὁδόν.
Ἡνυτον σχολή βραδύς, *Soph. Antig.* 231. Τὸν παγκρατῆα ἴδ' ὁρᾷ θάλαμον τῆνδ' Ἀνυγίνην ἀνύσαν elliptice pro ὁδὸν ἀνύσαν εἰς τὸν παγκρατῆα θάλαμον, *Id. Antig.* 804. Idem quod ἀνύω.
Ἀνύσιον, retexo, *Gl. V.* Ex ἀνύω et ὁφάινω.
Ἀνύσιμος, *u*, *o* *z* *h*, non arenosus.
Ἀνύσιμος, *u*, *o* *z* *h*, rudis, non textus, in textus, *Gl. V.* Ex *a* priv. et ὁφάινω, *textus*.
Ἀνύσιος, *as*, *f.* ὥσω, elevo, erigo, sublevo.
ἌΝΥΩ, *f.* ὥσω, perficio, efficio, conficio, perago; (2) prosum; (3) impleo; (4) perdo; (5) lucror; (6) iter facio, consumo, *in med.* festino; (7) impetror; (8) consequor, lucrator. Σιγὴ τῆνδ' ἔργον ἥνυσεν, *Soph. Trach.* 323. Τὸ δ' εὐφροσύνην κοινὰν ἥνυσεν εἰς φίλους ἀνύσαν, *Id. Phil.* 1135. Οὐ γὰρ ὅτω τάττε γὰρ ζῶντος ἀνύσαντος τῆνδ' ἔργα, perfectum iri, *Odys.* 16, 373. (6) ἀνύσαν τείχεα, properans currere, *Aristoph. Plut.* 229. Ἀνύσαν τὸν Ἄδαν, migrem ad Orcum, *Soph. Aj.* 606. Vide ἄνυστις. (9) ἀνύσαν τὸν ἀγνόν, agnum acquisivi, *Theocrit. Idyll.* 5, 144. *Os* ἀνύσαι, ut tū consequere nempe nuptias, *Theocrit.* 18, 17. Καὶ ταῦτ' ἀνύσεται; si hæc consecutus fuerit, *Aristoph. Plut.* 196. Νίκας δυσσεβήσαντες ἀνύσαντας, innumerabiles victorias adeptas, *App. Bell. Civ.* 2, 73. Item, tolero. Ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἄνυσ πικρὸν ἔρωτα, καὶ εἰ τίλος ἄνυσ μοίρας, sed suum tolerabat amorem acerbum, atque in illo fortiter ferendo vitam ad finem usque transigebat, *Theocrit.* 1, 92.
ἌΝΩ, *adv*. sursum, supra, in loco, vel ad locum. Hinc *o*, *h*, τὸ ἄνω, superior, superius; ἄνω τε *z* κάτω, sursum et deorsum, *Eurip. Bacch.* 740.
Ἄνω, imperfect. ἦνεν, finio, perficio; ἄνωμαι, finior, perficior. Ἐνθα ἦνεν ὁδόν, hinc finiebant iter, *Odys.* 3, 496. Μάλα νύξ ἄνυσται, nox mox finit se, properat ad finem, *Il.* 10, 251. Ὅστις ἔργον ἄνυσται, quemadmodum opus perfici posset, et ad perfectionem suam postulare, *Ibid.* 18, 473. Ἡνυσται μὲν τὸ ἔργον, perficiebat quidem opus, *Herodot.* 1, 190.
Ἄνω, deseram, seu deseruicim, 1. sing. a. 2. conj. act. verbi ἀνύμι, pro ἀνέω, desero.
Ἄνωμαι, *jussi*, 1. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἦνωμαι, a verbo ἀνύω.
Ἄνωμι, *jubeo*, præf. inf. act. *Ion.* pro ἀνύωμι.
Ἄνωμι, *u*, et ἀνύωμι, *u*, *o*, conaculum. Ab ἀνύωμι, *u*, *o* *z* *h*, qui supra terram est, editor domus locus. Ex ἄνω et γῆ, vel potius illud γῆς est mera terminatio, *Ern*.
Ἄνωμι, *suadeo*. Ab
Ἄνωμι, *h*, *h*, jussum, adhortatio. Ab ἀνύωμι.
Ἀνύωμι, *jube*, 2. sing. præf. imperat. act. v. ἀνύωμι.
Ἀνύωμι, 1. sing. perf. ind. pass. v. ἀνύωμι.
Ἀνύωμι, *jubebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et contr. pro ἠνύωμι, a verbo ἀνύωμι.
ἌΝΩΤΙ, *jubeo*, hortor, suadeo, instigo. Τί δῆτ' ἀνύωγαι; *Soph. Phil.* 53. Σιωπῇ λαὸν ἀνύωγαι, *Il.* 2, 280.

Ἀνώγων, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠνώγων.
Ἀνώδινος, *u*, *o* *z* *h*, partus dolores non sentiens; doloris expers. Ex *a* priv. et ὀδίν.
Ἀνώδινος, *on*, non canens, *epith.* avis.
Ἀνώδινος, *as*, *h*, doloris absentia. Ab
Ἀνώδινος, *u*, *o* *z* *h*, doloris expers; (2) *h*, quæ dolores partus non sentit, sine dolore pariens; (3) dolores pellens. Ex ὀδίνη.
Ἀνώδινος, *adv*. sine dolore. A præc.
Ἀνώδινος, *adv*. desuper, superne, e loco superiori; (2) coelitus, e caelo; (3) a principio, altius repetendo; (4) denuo, rursum; *oi* ἄνωθεν dicuntur majores nostri, omnino veteres, antiqui, prisci. Ab ἄνω.
Ἀνώδινος, *as*, *f.* ἔσω, vel ὥσω, sursum impello; (2) repello, retrudo. *Os* μὲν ἀνώσαντες πλῆον εἰς πόλιν, *Odys.* 15, 552. Ἀνώσαι εἰς πολέμους τὴν πόλιν, objectare, *Thuc.* Ex ἀνὰ et ὥσω, pello. Hinc
Ἀνώδινος, *as*, *h*, impulsio sursum versus; (2) repulsio.
Ἀνώδινος, *adv*. clam, inopinato, inperato, λάθρᾳ ἀνώσαι, δόλῳ ἀλόμενης ἀλόχοιο, *Odys.* 4, 92. Ab
Ἀνώδινος, *u*, *o* *z* *h*, inopinatus, improvisus. Τῷ δ' ἄρ' ἀνώσειον κακὸν ἦλθε δῖος Ἀχιλλεύς, *Il.* 21, 39. (2) incognitus. Ἀνώδινος δ' ἐπ' ἐκτετακτοῦ πύσιν ὁμῶς, *Apoll. Rhod.* 4, 255. (2) res de qua refertur. Ἀνώδινος γενομένη ἐπ' ἐκτετακτοῦ πύσιν, *Herodot.* 6, 66. Sed ibi legendum videtur ἀνώσει. Vid. ἀνώσει.
Ἀνώδινος, *adv*. inopinato, præter opinionem; (2) non suspecte, non suspiciōse. *Os* εἰ μὲν πυνθίσαντο ἀνώδινος δανάεσσι μύμον, *Apoll. Rhod.* 3, 6.
Ἀνώδινος, *adv*. apertus sum, 1. sing. a. 1. ind. pass. per *Dialysin*, pro ἀνῶδινος, ab ἀνώδινος.
Ἀνώδινος, *adv*. apertus est, 3. sing. perf. ind. pass.
Ἀνώδινος, *u*, *o* *z* *h*, interitus expers, interitui non obnoxius. Ex *a* priv. et ὀδίνος, *perditio*.
Ἀνώδινος, *on*, indefletus. Ab *a* priv. et ὀδίνος.
Ἀνώδινος, *as*, *h*, non planus, salebrosus, confragosus; (2) inæqualis, non æqualis. Ex *a* priv. et ὀδίνος, *planus*. Hinc
Ἀνώδινος, *as*, *h*, asperitas; (2) inæqualitas; (3) inconstantia; (4) aberratio a regula.
Ἀνώδινος, *u*, *o* *z* *h*, idem quod ἀνώδινος. (2) inconstans. (3) ἐν αἰς (ἐν μάχαις) τὸ δαίμονι ἀνώδινος, *Apoll.* *Punic.* 59.
Ἀνώδινος, *as*, *h*, idem quod ἀνώδινος.
Ἀνώδινος, *adv*. salebrosus; (2) inæqualiter, inæqualiter; (3) contra regulam.
Ἀνώδινος, *as*, *h*, inæqualis distributio.
Ἀνώδινος, *u*, *o* *z* *h*, humero carens.
Ἀνώδινος, *adv*. sine jurejurando. Ab
Ἀνώδινος, *u*, *o* *z* *h*, injuratus; (2) non ad dictus jurejurando, citra jusjurandum. (2) καὶ θεῶν ἀνώδινος, *Eurip. Med.* 737. Ex *a* priv. et ὀδίνος, *juro*.
Ἀνώδινος, *pres.* part. act. v. ἄνω, pro ἀνύω.
Ἀνώδινος, sine nomine, *Arat*.
Ἀνώδινος, *Dioscorid.* anonis, herbæ genus. *Angl.* REST-HARROW, OF CAMBROW.
Ἀνώδινος, *u*, *o* *z* *h*, quasi innominabilis, nefandus; (2) qui sine nomine est. (1) ἄνυσται, ἀνώνυμος, *Eurip. Hec.* 714.
Ἀνώδινος, et ἀνώνυμος, *adv*. sine nomine. Ab
Ἀνώδινος, *u*, *o* *z* *h*, expers nominis, sine nomine; (2) non nominatus, incelebris; ἀνώνυμος etiam dicuntur, quæ narrantur, suppresso nomine ejus a quo veniunt, aut ad quem pertinent; ut indicium ἀνώνυμον. Ex *a* priv. et ὀδίνος, *nomen*.
Ἀνώδινος, *jussisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀνύωμι.
Ἀνώδινος, *as*, *h*, jussum. Ab ἀνύωμι.
Ἀνώδινος, *u*, *o*, locus editor et a conspectu semotus. Ex *a* priv. et ὀδίνος, *oculus*, vel a terminatione πος et σιος, *Ern*.
Ἀνώδινος, *in allum erectus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀνῶδινος, *surrogo*.
Ἀνώδινος, *as*, *h*, intempestivitas. Ab
Ἀνώδινος, *u*, *o* *z* *h*, intempestivus; (2) immaturus, præcox. Ex *a* priv. et ὀδίνος, *intempestivus*.

ἄναρτος, *u*, *o* ξ η , tectum non habens. Ab
a priv. et ἀρτος, tectum.
 Ἀναήρσις, *as*, *h*, η , unda, quæ ad summam navis
 marginem attolitur. Ex *ἀνω* et βόδος.
 Ἀναήρστας, *u*, *o* ξ η , sursum vergens, resupin-
 us. Ex *ἀνω* et ῥστή, inclinatio.
 Ἀναρῶμαι, magno cum ululatu exclamo; (*u*)
 graviter ejulo, lamento.
 Ἀνωάστως, part. a. 1. med. v. ἀνωΐω, pro
 ἀνωΐω, propello.
 Ἀνώγει, retulisse, a. 1. inf. act. Ion. pro ἀνωΐσαι,
 a verbo ἀναφίω, pro ἀνωΐω, refero. 'Ες θεόν
 ἀνώγει, ad deum referre, Herodot. 1, 157.
 Ἀνώγειος, *u*, *o*, η , η , summus, supremus, Gl. V.
 Ἀνωστήτω, adv. in supremo loco. Ab *ἀνω*.
 Ἀνωτέρως, *h*, η , η , superius, Ph. aliter, Gl. V.
 superans. Ab
 Ἀνώτερος, *a*, *u*, *o*, η , superior, Gl. V. Ab *ἀνω*.
 Ἀνωτέρω, adv. superius. A prae.
 Ἀνωφελής, *u*, *o* ξ η , inutilis, infructuosus, in-
 commodus, Gl. V. ἀνωφελής, irrita, Ph. (3)
 damnosus. A priv. et ἀφελής, Eur. Hippol.
 638. Ex *a* priv. et ἀφελής.
 Ἀνωφίλητος, *u*, *o* ξ η , non adjutus, nullo com-
 modo affectus; (2) inutilis. Ex iisd.
 Ἀνωφελῶς, adv. inutiliter, nullo commodo.
 Ἀνωφρίεια, *as*, *h*, η , ascensus, acclivitas. Ab
 Ἀνωφρίος, *u*, *o* ξ η , ad superna tendens, sub-
 limis, sursum ferens. Ex *ἀνω* et φρίω.
 Ἀνώφουτος, *u*, *o* ξ η , sursum tendens. Ex *ἀνω* et
 φούω.
 Ἀνωφρέω, sursum fero, veho.
 Ἀνωφορος, *u*, *o* ξ η , idem quod ἀνωφρέω.
 Ἀνωχη, aperui. 1. s. perf. ind. act. v. ἀνοίγω.
 Ἀνοήεις, jubete. Pro ἀνοήηται, Eurip. Herc.
 Fur. 241. A verbo ἀνοίγωμι, jubeo.
 Ἀνωχέ, jube, 2. sing. præs. imperat. act. per
 Sync. pro ἀνοήηθι, Il. 10, 68.
 Ἀνωχῶ, jubeto, 3. sing. præs. imperat. act.
 per Sync. pro ἀνοήητω, Il. 11, 189.
 Ἀνωχέος, *u*, *o* ξ η , non munitus, intutus, in-
 defensus. Ex *a* priv. et ὄχυρος.
 Ἀΰωμι, fragerim, 1. sing. a. 1. opt. act. verbi
 ἄγω, vel ἄγγυμι, frango.
 Ἀΰω, a. 1. part. act. verbi ἄγω, duco.
 Ἀΰω, part. aor. 1. verbi ἄωσσι, Soph. Aj. 257.
 Ἀΰω, age, præs. imperat. v. poet. ἄω pro ἄγω.
 Ἀΰω, fragerim, 1. sing. a. 1. opt. act. ἄω.
 pro ἄωμι, a verbo ἄγωμι, frango.
 Ἀΰωος, sine hospite, Poet. pro ἄΰωος.
 Ἀΰωος, Poet. et ἄΰωος, vide ἄΰωος, Hes. Call.
 Ἀΰωάγγελτος, *u*, *o ξ η , non ductus ab hospite,
 non receptus. Ex *a* et ἔξαγγελίω.
 Ἀΰωία, *as*, *h*, η , inhospitalitas, inhumanitas erga
 peregrinos.
 Ἀΰωος, *u*, *o* ξ η , inhospitalis, inimicus, sævus
 hospitibus; (2) cui non est hospes, a quo
 suscipiatur.
 Ἀΰωώτερος, compar. ab ἄΰωος, Eur. Alcest. 559.
 Ἀΰωος, *u*, *o* ξ η , radendo non politus.
 Ἀΰω, *as*, *h*, η , dignitas, meritum, dignatio; (2)
 æstimatio, justum pretium. Ab ἄΰωος.
 Ἀΰωάπστος, *u*, *o*, η , amore dignus.
 Ἀΰωάγνος, *u*, *o* ξ η , admiratione dignus; (2)
 fide dignus; Gl. V. memorabilis; ἄΰωάγ-
 σον, operæ pretium, memorabile, Gl. V.
 Ex ἄΰωος et ἄγνος, admirabilis.
 Ἀΰωάστος, *u*, *o* ξ η , auditu dignus; (2) me-
 morabilis. Ex ἄΰωος et ἀκούω, audio.
 Ἀΰωαρόατος, *u*, *o* ξ η , idem. Ex ἀκρόαμαι.
 Ἀΰωαρήντος, Ion. idem quod ἄΰωαρήντος.
 Ἄλλα δι' ἔργα ἀνιδεύωστο ἰών ἐν τῇ ἀρχῇ ἄΰω-
 αστηρότατα, Herodot. 1, 16.
 Ἀΰωαρήντος, *u*, *o* ξ η , dignus memoracione,
 memorabilis. Ex ἄΰωος et ἀφηγέομαι.
 Ἀΰωαίνετος, *u*, *o* ξ η , dignus laude. Ex ἔπεινος,
 laus.
 Ἀΰωαίνετος, laude dignus, Xenoph. Cyrip. 3,
 175. Ἐπεινὸν τῷ πάθει, ἄΰωαίνετον δι' τῆς ἀρε-
 τῆς γενόμενος, App. de Reb. Iud. apud Suid.
 Ἀΰωαίνετον, *u*, *o* ξ η , dignus qui expetatur.
 Ex ἰπιδεύωμαι, desidero.
 Ἀΰωάστος, *u*, *o* ξ η , dignus amore, amabilis.
 Ex ἔρω, amo.
 Ἀΰωάμι, dignum censeo, 1. sing. præs. indic.
 med. Dor. pro ἄΰωάμι, ab ἄΰωάμι.*

Ἀξίονος, ὅ, τὸ, parva ascia; *Gl. V. dolabella.*
Dim. ab
'ΑΞΙΝΗ, ης, ἡ, ascia, dolabra, securis. Ἐλάτο
καλὴν ἀξίνην, εὐχχαλον, λατρεῖν ἀμφὶ πελίκην,
Il. 13, 616. Hinc
'Αξινίδιον, ον, τὸ, ascia parva. Dim.
'Αξιωματεία, ας, ἡ, divinatio per secures.
'Αξιόβητος, ον, idem quod βιώτος.
'Αξιόδουρος, ον, defensius, lacrymabilis.
'Αξισπένδμυτος, ον, appetendus, studio dignus.
'Αξίοιορος, ον, dignus labore; item par labori,
operi.
'Αξιοζήλος, ο, ὁ ζή ἡ, dignus æmulatione, imi-
tatione, appetitione; (2) optabilis, praeclarus.
'Αξιοζήλως, adv. laudabiliter, praeclare.
'Αξιοζήλωςτος, ο, ὁ ζή ἡ, idem quod ἀξιοζήλος.
'Αξιοάνατος, ον, morte dignus.
'Αξιοαἰμάρτος, ο, ὁ ζή ἡ, dignus admiratione.
'Αξιοάνατος, ο, ὁ ζή ἡ, spectatu dignus, spectabi-
lis. Ex ἄξιος et θεῶμαι, specto.
'Αξιοβέντος, spectatu dignus, Ion. pro ἀξιοβέντος.
'Αξιοβήσιος, ο, ὁ ζή ἡ, dignus lamentatione, la-
mentabilis. Ex ἄξιος et θέρσιος.
'Αξιοκοινωνήσιος, ο, ὁ ζή ἡ, dignus quocum com-
municemur, dignus cujus consortium ex-
petamus. Ex κοινωνία.
'Αξιοκτάντος, ο, ὁ ζή ἡ, dignus qui quærat et
possideat, digno vel justo pretio quæsi-
tus, vel quærendus. Ex κτάομαι.
'Αξιολίκτος, ο, ὁ ζή ἡ, dictu dignus, laudabilis.
Ex ἄξιος et λίγν, dico. Unde
'Αξιολόγος, ο, ὁ ζή ἡ, mentione dignus, memo-
rabilis, laudabilis; (2) non aspernandus,
magis pretii, Ph. honestus, egregius; ἀξιο-
λόγον, operæ pretium, *Gl. V. ἀξιολογώπατος*,
dignissimus, perfectissimus, Ph.
'Αξιολόγως, adv. egregie, præstanter, ita ut sit
mentione dignum, laudabiliter.
'Αξιωμακάξιτος, ο, ὁ ζή ἡ, dignus, quem beatum
omnes prædicent. Ex μακαρίζω.
'Αξιωμαχός, ο, ὁ ζή ἡ, par viribus, idoneus ad
pugnam. Ex μάχομαι.
'Αξιωμαίμοι, imitor.
'Αξιόμισης, ὁ ζή ἡ, odio dignus.
'Αξιόμιστος, ον, odio dignus, *Æsch.*
'Αξιόμιστος, ο, ὁ ζή ἡ, idem. Ex μισῶ.
'Αξιωμνημόνιστος, ο, ὁ ζή ἡ, memorabilis, com-
memnorabilis, *Gl. V. Ex μνημονίου.*
'Αξιωμορφος, ον, visu dignus, *Man. Α μορφή.*
'Αξιοκύκλις, ο, ὁ ζή ἡ, victoria dignus, *Gl. V. ἀξιο-
κύκλις, palmarium.* Ἀξιοκύκλιος εἶμιν Ἀθη-
ναίων ταύτην τὴν τάξιν ἔχουσιν, *Herodot. 9, 26.*
Ab ἄξιος et νίκη, victoria.
'Αξιοκτενής, dignus luctu. Ἀξιοκτενέϊς φήμαι
μᾶλλον κατέχουσιν, *Eurip. Hipp. 1465.*
'Αξιοκτενία, ας, ἡ, verisimilitudo, species, aucto-
ritas fide digna. Ph. honestas. Ab
'Αξιοκτενός, ο, ὁ ζή ἡ, fide dignus, gravis; (2)
verisimilis, certus. Ph. severus, honestus,
idoneus. Ex σίσις.
'Αξιοπισσίνη, ἡ, fidei dignitas, *Man.*
'Αξιοπίσις, adv. fideliter, ita ut fide sit dignum.
'Αξιοπάνος, ο, ὁ ζή ἡ, pœna dignus; (2) qui
meritis pœnas accipit. Ex πῶν, pœna.
'Αξιοπραγμία, ας, ἡ, rerum honestarum suscep-
tio, actio.
'Αξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. Ab ἄξιοπρεπής.
'Αξιοπρέπης, ἑός, ὁ ζή ἡ, dignus, decorus, laude
dignus. Ex πρέπω, convengo.
'Αξιοπρεπώς, adv. digne, decore.
'Αξιοπρεπέντος, ον, imperio dignus.
'ΑΞΙΟΣ, ἰν, ἰον, dignus; (2) æstimabilis, pre-
tium et æstimationem habens; (3) salubri
pretio parandus. Ἐπ' ἀξίονισιν, idem quod
ἀξίως, merito, *Eurip. Or. 1335.*
Ἄξις, pro ἀνάξις, æquiparandus, *Hom.*
'Αξιοσκέπητος, ο, ὁ ζή ἡ, dignus consideratione,
sui animadversione, considerandus. Ex
σκέπημαι, considero.
'Αξιοσπένδως, ο, ὁ ζή ἡ, dignus studio, dignus
quem studiosè sectemur. Ex σπένδω.
'Αξιοστράτηγος, ον, dignus imperatore; im-
peratorii laudem gignens.
'Αξιοστρατηγικός, ὅ, ὁ ζή ἡ, idem.
'Αξιοστράτηγος, ο, ὁ ζή ἡ, idem. Τῶν στρατηγῶν
ἀξιοστρατηγότερον, *Xenoph. Cyri Exped. 3.*

137. Superl. ἀξιωματικώτατος, *apud* Dion. et *Arrian. Hist. Alex.* 4, 11.
 Ἀξιωματικός, *u.* ὁ ἕ ἡ, probatus sufficientibus argumentis. *Ex* ἀξιος et τιμαίωμαι.
 Ἀξιώτης, *πτος*, ἡ, dignitas; (2) dignatio.
 Ἀξιοτιμᾶται, *u.* ὁ ἕ ἡ, pretiosus, *Ph.* *Ex* ἀξιος et τιμᾶμαι, *estimo*.
 Ἀξιοχρεῖται, *u.* ὁ ἕ ἡ, qui est solvendo; (2) fide dignus; (3) idoneus ad aliquid; (4) dignus; (5) satis magnus et amplus.
 Ἀξίωσις, ᾧ, *f. ὤσις*, dignum censeo, dignor; (2) peto, postulo, volo, cupio; (3) existimo, puto; (4) statuo, instituo, aggredior; (5) oportet me, decet me; τὸ ἀξίωσις, opinio ἀξίωμα, mereo, *Gl. V.* dignus habeo ἀξιώθη, meruerit, *Ph.* (1) καλῶσις ὑπερβαίνει ἀξιώμενη, *Eurip.* *Or.* 1210. Ἀξίωμενος διγυγαστος τῆς σῆς, τῆς βαλῆς, τιμωρίας, τῶν δωρεῶν, τῶ ἱπικῶν, πάντων πρὸς σὲ βαλεῖμαι. Οὐκ ἔξωσις τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων, *Soph. Phil.* 61. Οὐδὲ ἱμαυτὸν ἔξωσις πρὸς σε ἐλθέιν, *Luc.* 7, 7. Πλείονος γὰρ δέξῃς ἥτος παρὰ Μωσὴν ἔξωσις, *Heb.* 3, 3. (3) εἴπω γὰρ ἡμᾶς ἀξίω λόγῳ σινὸς γυνί, *Eurip. Med.* 962. *Ab* ἀξιος.
 Ἀξιοφύλλος, *Æsch.* lege ἀξιοφύλλος, vel ἀξίφυλλος, *Peuu.* ἀξίφύλλος, *Heath*.
 Ἀξίωμα, ᾧτος, τὸ, dignitas, auctoritas; dignatio, honos, meritum, *Ph.* (2) decretum; (3) enunciatio, effatum, pronuntiatio, conceptio animi communis, manifestata et indubitata, *ap. Dial.* (4) voluntas; (5) supplex oratio, preces. (3) μάστιγ γὰρ ὄντι ἀξίωμα δαίμωνι ἔχω φράσαι, *Soph. (Ed. Coll.)* 1451. *Ab* ἀξίωσις.
 Ἀξιωμάτικος, ἡ, *on*, habens auctoritatem, auctoritatem præditus; unde Axiomatici pro senatoribus et aliis honoratis accipiuntur; (2) dignatione et majestate venerandus; honorarius, *Gl. V.* in precibus consumptus, *sc. sermo, &c. Ern.*
 Ἀξιωματικὸς, *adv.* cum auctoritate, cum dignitate; (2) pro axiomatico, *ap. Dial.*
 Ἀξίως, *adv.* merito, digne, prout dignum est; (2) modico et salubri pretio. *Ab* ἀξιος.
 Ἀξιώσις, dignum censuerum, *l. sing. a. l. opt. act. Æol.* pro ἀξιώσμαι, *ab* ἀξίωσις. *Unde*
 Ἀξίωσις, *εως*, ἡ, postulatio, rogatio, postulatum, *Gl. V.* (2) dignitas, auctoritas, gravitas; prerogativa, *Gl. V.* (3) opinio, imprimis de se, virtutibusque suis; (4) significatio, vis verborum; (5) salutatio honorifica, omninoque honos qui alteri habetur. (2) ἀμφὸς στρατηγικῆς κατ' ἀξίωσιν, ambos prætoria dignitate, *App. Syr.* 51.
 Ἀξίφος, *on*, ense carens, quod sine gladio peragitur.
 Ἀξιώσις, *u.* ὁ ἕ ἡ, sculptili imagine carens; epith. templi. *Ex* *a. priv.* et ἔξωσις.
 Ἀξωμαι, *l. sing. f. l. ind. v. ἄγω*.
 Ἄξον, *frange, vel duc, 2. s. a. l. imperat. act.*
 Ἀξονλάτος, *on*, axe agitatus. *Ex* ἱλάνωσις.
 Ἀξόνιος, *ιον, ιων*, ad axim pertinens. *Ab* ἄξον.
 Ἄξος, *u.* ὁ ἕ ἡ, non politus. *Ex* *a.* et ξίω.
 Ἀξονγκροπτικός, *u.* ὁ ἕ ἡ, qui conflatus seu coactus non est; (2) qui confari seu cogi nequit. *Ex* *a. priv.* et συγκαρσιῶσις.
 Ἀξούλιτος, *u.* ὁ ἕ ἡ, epith. silvæ incædulae in quam nemo lignatum ivit, in quo ligna non cæduntur. *Ex* *a. priv.* et ξούλις, lignorum.
 Ἀξούλις, *as, ἡ*, lignorum inopia.
 Ἀξούλιος, *u.* ὁ ἕ ἡ, unde nemo ligna petit.
 Ἀξούλος, *u.* ὁ ἕ ἡ, non lignosus, ligno carens; (2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petit. Ὅτε πύρ ἀπὸ λήθλων ἐν ἀξούλῃ ἐπρέιη ὕλη, *Il.* 11, 155. *Ex* *a. priv.* vel intens. et ξούλος, lignum.
 Ἀξομβάτος, *vid.* ἀσώματος.
 Ἀξομβάλητος, *on*, ὁ ἕ ἡ, non confendus; (2) non adendus, aditus difficiles habens, asper; (3) intelligi non potest, conjectura non assequendus. Ἀξομβάλητος ἀνθρώποι μαθεῖν, *Soph. Trach.* 707.
 Ἀξώσις, *vid.* Ἀσύνετος; (2) obscurus, sermo lingua peregrina, qui, ob æm rationem, intelligi non potest; (2) ἀξύντα βαρβαρίζοντες πνεύσαντες παραμυλάντων, *App. Mithr.* 30.
 Ἀξώσις, *eis*, idem quod ἀξώσις, *Hes.*

* *Ἀξύρος*, α, δ ὅ ῃ, irrasus. *Gl. V.* intonsus. *Ex α* priv. et *ξύρωμαι*, rador.
 * *Ἀξυρός*, α, δ ὅ ῃ, irrasus. *Gl. V.* rudis. *Ex α* priv. et *ξύω*, rado.
 * *Ἀξω*, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi *ἄγω*.
 * *ἈΞΩΝ*, α, δ ὅ ῃ, axis, *Il.* 16, 378.
 * *Ἀαδός*, α, δ ὅ ῃ, odore carens, inodorus. *Ex α* priv. et *ἄδω*, odor.
 * *Ἀαζέω*, seu *ἀαζέω*, ministro, *Hes. Suid.*
 * *Ἀαζοί*, seu *ἀαζοί*, ministri, *Call. ap. Hes.*
 * *Ἀαζός*, α, δ ὅ ῃ, qui est sine nodis, enodis; (2) ramosus, plenus ramorum; (3) nodosus; (4) qui multa ligna comburit. *Ex α* priv. vel intens. et *ἄζος*, nodus arboris.
 * *Ἀαί*, dat. sing. *Dor.* pro *ἡοί*. *Ab ἡός*.
 * *Ἀαῖα*, cantuum, gen. plur. *Dor.* pro *ἀαῖων*, ab
 * *Ἀ* αἰδή, ἡς, ἡ, cantus; (2) carmen; (3) fama; (4) cantatrix; (5) *Ἐσπερίδων* δ' ἐπὶ μηλόσσορον ἀκτὰν ἀνύσσαιμι τῶν ἀαῖων, *Eurip. Hippol.* 742. *Ab ἀείδω*, cano.
 * *Ἀαῖδάω*, αῖ, cano, canto. *Καλὸν ἀαῖδαίμιν*, *Odys.* 10, 227. *Ἦ δ' ἔνδον ἀαῖδάωσ' ὅπτι καλῶν*, *Odys.* 5, 61. *Ab eod.* Unde
 * *Ἀαῖδμος*, α, δ ὅ ῃ, celebris, decantatus.
 * *Ἀαῖδός*, α, δ ὅ ῃ, poeta, qui componit cantilenas. *Ex αἰδή* et *τίθημι*, pono.
 * *Ἀαῖδομαι*, α, δ ὅ ῃ, qui cantando certat.
 * *Ἀαῖδοπέλος*, α, δ ὅ ῃ, qui versatur circa carmina, poeta. *Ex αἰδή* et *πέλος*.
 * *Ἀαῖδός*, α, δ ὅ ῃ, cantor; (2) poeta; (3) cantus peritus. *Ab eod.*
 * *Ἀαῖδοσύνη*, ης, ἡ, cantio, cantilena. *Ab αἰδός*.
 * *Ἀαῖκτος*, α, δ ὅ ῃ, non habitatus, inhabitabilis, *Gl. V.* *Ab*
 * *Ἀαῖκος*, α, δ ὅ ῃ, domo carens; (2) extorris; (3) pauper; (4) vix habitabilis (de domo). *Προσπύσαντες τὴν ἕω Ἀαῖκον εἰσέεικον*, *Soph. Phil.* 534.
 * *Ἀαῖμος*, α, δ ὅ ῃ, invius, vagus. *Ex αἰμή*, via.
 * *Ἀαῖνῳ*, vino abstinere, non utor.
 * *Ἀαῖνῳ*, ας, ἡ, abstinentia a vino.
 * *Ἀαῖνος*, α, δ ὅ ῃ, vino carens; (2) abstemius.
 * *Ἀακνία*, ας, ἡ, strenuitas. *Ab*
 * *Ἀακνος*, α, δ ὅ ῃ, impiger; (2) intrepidus; indefessus, *Gl. V.* *Ex α* priv. et *ἄκνος*.
 * *Ἀακνῖος*, αδν. impigre. *A prae.*
 * *Ἀαλλῆα*, αῖ, f. ἡσω, confertos reddo, congrego. *Καὶ δ' ἄρ' ἀλλῆλασιν (alii ἀλλήλασιν) κατὰ ἄστυ γυναικας*, *Il.* 6, 287.
 * *Ἀαλλῆσθην*, αδν. confertim, simul. *Ab*
 * *ἈΟΛΛΗΪ*, ας, δ ὅ ῃ, confertus, congregatus; ἀλλῆλεις, conferti, densi.
 * *Ἀαλλῆω*, f. ἰσώ, idem quod ἀολλῆω. *Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλῆσθην* *Ἀχαιοί*, *Il.* 19, 54.
 * *Ἀαπλος*, α, δ ὅ ῃ, inermis. *Ex ὄπλᾳ*.
 * *Ἀαπος*, α, δ ὅ ῃ, qui nullam vocem edit, mutus; (2) invisibilis. *Ex α* priv. et *ἄν*.
 * *Ἀαπτος*, α, δ ὅ ῃ, invisibilis. *Ex ὀπτομαι*.
 * *Ἀ'ΟΡ*, seu *ἄορος*, ὅς, ensis. *Gl. V.* spatha.
 * *Ἀαράσῳ*, ας, ἡ, cæcitas; (2) ea conditio rei, ut oculis usurpari nequeat. *Ex α* priv. et *ὄραω*.
 * *Ἀαράστος*, α, δ ὅ ῃ, invisibilis; (2) quem nefas est videre; (3) quem ipsi non vidimus. *act.* qui non videt. *Hinc*
 * *Ἀαράστος*, αδν. invisibiliter.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, ira expers, aut non associenda animi sedatio, lenitudo. *Ex α* priv. et *ἄρησ*.
 * *Ἀαρηστος*, α, δ ὅ ῃ, qui non irascitur, aut irasci solet. *Ex iisd.*
 * *Ἀαρησῶς*, αδν. sine ira, leniter, sedate.
 * *Ἀαρες*, αῖ, αἱ, mulieres, *Hes.* (2) tripodes.
 * *Ἀαρησάινω*, hesito, dubito. *Ab ἀάριστος*. Unde
 * *Ἀαρησῖα*, αῖ, f. ἡσω, infinitus sum.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, infinitas.
 * *Ἀαρησῖκός*, ἡ, ὄν, indefinitivus. *Ab eod.*
 * *Ἀάριστος*, α, δ ὅ ῃ, infinitus, indefinitus, indeterminatus. *Ex α* priv. et *ὄριζω*.
 * *Ἀαρίσως*, αδν. infinite, indeterminate.
 * *Ἀαρησος*, α, δ ὅ ῃ, avibus carens; (2) Avernus, lacus. *Ex α* priv. et *ἄρης*, avis.
 * *ἈΟΡΤΗ*, ἡς, ἡ, arteria magna, quae a sinistro cordis sinu oritur. *Ab αἰσώ*.
 * *Ἀαρησθῆς*, suspensus, appensus, affixus, a. 1. part. pass. ab *ἀαρησθῆναι*, suspendi.

* *ἈΟΡΤΗ*, ἡς, ὁ, lorum seu funis, quo ensis, vel clypeus, vel pera appenditur. *Hinc*
 * *Ἀαρησθῆναι*, τὰ, pars pulmonis utrimque suspensa.
 * *Ἀαρησθῆναι*, sublatius erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *ἄρητο*, rejecto augmento et inserto α. *Ab αἰσώ*, tollo.
 * *Ἀαρησθῆς*, α, δ ὅ ῃ, qui testiculi exsecti sunt. *Eunuchus.* *Ex α* priv. et *ἄρησ*.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, odoris defectus, odor nullus; (2) odor malus, foetor. *Ab*
 * *Ἀαρησος*, α, δ ὅ ῃ, odoris omnis expers; (2) odore gravis et foetidus; (3) *Subst.* ὁ, idem quod ἀαρησῖα. *Ex α* priv. et *ἄρησ*.
 * *Ἀ'ορσῖα*, αῖ, auxiliior, *Steph.* adjuvo, *Mosch.* Unde
 * *Ἀαρησθῆς*, ἡς, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat: *ἀνευ ὀσσης*, nec omine nec augurio aliquo impulsus, sed sponte.
 * *Ἀαρησος*, α, δ ὅ ῃ, illaesus. *Ex α* priv. et *ὀρσῶ*; (2) carens auribus, auditu. *Ab ἄς*.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, vacuitas a turbis. *Ex α* priv. et *ὀρσῶ*.
 * *Ἀαρησῖος*, α, δ ὅ ῃ, qui turba et molestia vacat. *Ex iisd.*
 * *Ἀαψ*, οσος, δ ὅ ῃ, visus expers, cæcus. *Ex α* priv. et *ὀπτομαι*, video.
 * *Ἀαρησῖα*, α, 1. inf. act. verbi ἀαρησῖα, video.
 * *Ἀαρησῖα*, 2. plur. a. 1. imperat. act.
 * *Ἀαρησῖα*, α, internunciatus, *Man.*
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, narratio; (2) recitatio, quæ fit memoriter; (3) phrasis; (4) oratio; (5) notatio, explicatio. *Ab*
 * *Ἀαρησῖα*, f. εἰσώ, annuncio, refero, narro, de historicis; (2) pronuncio; (3) enuncio; (4) memoriter recito; (5) salutem nuncio ab aliquo; ἀαρησῖα, retulit, *Ph.* a. 1. ἀαρησῖα, relatum est, *Ph.* a. 1. pass. *Ex ἀπὸ* et ἀαρησῖα, nuncio. *Hinc*
 * *Ἀαρησῖα*, pronunciandum, renunciandum.
 * *Ἀαρησῖα*, ἡς, ὁ, index renunciatus.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, τὸ, enunciatio.
 * *Ἀαρησῖα*, ἡ, ὄν, enunciativus, commemorans, explicans.
 * *Ἀαρησῖα*, αδν. apage, apagesis; (2) aufer; (3) absit, ne feceris. *Ex ἀπὸ* et ἀγῖν.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, δ ὅ ῃ, qui compactus non est. *Ex α* priv. et ἄρησ, a πήγνυμι.
 * *Ἀαρησῖα*, αδν. abduco, aufero. *Ἀαρησῖα* φορτία, ἀγῖν, pendere tributum, *Herodot.*
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, in ulnis foveo. *Ab ἄρησῖα*.
 * *Ἀαρησῖα*, αῖ, f. ὄσω, curvo, obliquo.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, ἰσώμαι, cubitos intendo. *Ex ἀπὸ* et ἀγῖν, cubitus.
 * *Ἀαρησῖα*, f. ὄσω, deturpo, dehonesto.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ὁ, interdictum magistratus, edictum prohibitorium.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, interdictum, prohibitio; (2) renunciatio; (3) defatigatio.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, ὄν, prohibitorium, vetans.
 * *Ἀαρησῖα*, fut. ὄσω, abduco; (2) interdicto; (3) renuncio; (4) succumbo oneri, labori, *Gl. V.* ἀαρησῖα, execrat, *Ph.* ἀαρησῖα, inestabilis, *Ph.* ἀαρησῖα, τὸν φόνον πρὸς τὰς πόλεις, abhorre; *μηδ' ἐπιφάνων*. *Κάπαρησῖα* μήτ' ἐξελθῆναι, μήτ' ἐγκύψασαν ἀλάναι, *Aristoph. Thesm.* 797.
 * *Ἀαρησῖα*, f. ὄσω, eripio, aufero, proprie quidem venatione.
 * *Ἀαρησῖα*, αῖ, f. ὄσω, agreste reddo, effero, exaspero; ἀαρησῖα, effero, exaspero. *Ex ἀπὸ* et ἀγῖν, agrestis. *Hinc*
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, efferatio, exasperatio.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, infelix et infortunatus, proprie in venando, *Hes.* *Ex ἀπὸ* et ἀγῖν.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, ἀγῖν, et
 * *Ἀαρησῖα*, f. ὄσω, strangulo, suffoco.
 * *Ἀαρησῖα*, f. ἀγῖν, idem, in med. strangulare se laqueo, sibi glatum frangere; (2) ita ægro animo aut irato esse, ut parum absit quin tibi laqueo vitam finias. *Ὁ μὲν λῶς νεβρὸν ἀπάρχων*, *Odys.* 19, 230. *Καὶ ἀπὸ λῶν, ἀπ' ἡγῶτο*, *Malt.* 27, 5. *Ex ἀπὸ* et ἀγῖν.
 * *Ἀαρησῖα*, f. ἄγω, abduco, avoco; (2) abduco in

carcerem, ad supplicium; (3) reduco; (4) pendo, solvo. *Ἀαρησῖα* τινὰ ἐπὶ τὴν βαλὴν, deducere in senatum; τινὰ τῆς ἐπιθυμίας, abducere; φέρον, δαμῶν, pendere; οἰκῶν, reducere. *Ἐλ' μὲ ἄστος ἐκ τῶν σὺν ἀπαρξῆται βία*, *Soph. Phil.* 979. *Μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγεν*, *Act.* 24, 7. *Hinc*
 * *Ἀαρησῖα*, ἡς, ἡ, abductio; (2) abductio in carcerem, vel ad supplicium; (3) reductio; (4) pensio tributis; (5) reductio, ut ad impossibile, ad absurdum; (6) libellus, quo quis magistratui aliquem defert, reum facit.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, expulsor, abductor.
 * *Ἀαρησῖα*, *Æsch.* rectius *Ἀαρησῖα*.
 * *Ἀαρησῖα*, displicere, seu displicuisse, a. 1. inf. act. verbi ἀαρησῖα.
 * *Ἀαρησῖα*, ἡ, vis mentis, providentia, *ap. Pind.*
 * *Ἀαρησῖα*, in cantu discrepo; (2) dissentio, discrepo; ἀαρησῖα, abhorret, discrepat; ἀαρησῖα, abhorrens, *Gl. V.* *Ex ἄδω*, cano.
 * *Ἀαρησῖα*, discedens, part. præs. med. verbi ἀαρησῖα, discedo.
 * *Ἀαρησῖα*, f. εἰσώ, tollo ab, attollo. *Metaph.* discedo. *Μὴ μ' ἀαρησῖα μὲν πόλιος πεδίοιο νοήσῃ*, *Il.* 21, 563.
 * *Ἀαρησῖα*, f. ὄσω, reddo immortalem, in deos refero.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, consecratio, relatio in deos.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, adfectum vacuitas; (2) indolentia; (3) stupor. *Ab*
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, non obnoxius adfectibus, carens passionum et adfectuum animi perturbatione, unde et placidus, lenis, velut ἔρως, ἀαρησῖα; (2) illaesus; (3) nullis malis obnoxius; (4) immunis; (5) qui non commovetur aliqua re. *Ex α* priv. et πάθος. *Hinc*
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, quasi inpatibilis, patiendi necessitati non obnoxius.
 * *Ἀαρησῖα*, αδν. sine ullo adfectu, ut ἀαρησῖα ὄρεον, non amore capi ejus quem videas.
 * *Ἀαρησῖα*, *γρᾶπος*. *Poet.* a, ab, pro ἀπὸ.
 * *Ἀαρησῖα*, in alium commutor. *Ab αἰγῖος*.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, qui regi nequit; (2) indocilis, intractabilis; (3) qui rectorem non habet. *Ex α* priv. et παιδαγωγῖα.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, idem.
 * *Ἀαρησῖα*, αδν. sine institutione; (2) indocile, imperite.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, incitia, imperitia. *Ex α* priv. et παιδῖα, institutio. Unde
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus.
 * *Ἀαρησῖα*, αδν. imperite, indocte.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, orbitas liberorum. *Ab ἄπαις*.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, glandem penis nudatum habeo; unde (3) libidinosus sum, *Ern.* *Ex τὰ αἰδῖα*.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, sub magistro non exercitatus; (2) inexercitatus. *Ex α* priv., παῖς, et τρέφω, exerceo.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, combusto, torrefacio.
 * *Ἀαρησῖα*, f. ὄσω, sub dio ago; (2) sereno, serenum reddo. *Ex ἀπὸ* et αἰθέριος.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, concutio faciem, sc. ignis excitandi causa.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, decipio, fraudo, *Eur.* I, 549. *Ab αἰσῶ*.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, fraus, impostura. *Ἐλ' γ', ὃ παρῆσιν* *Ἀαρησῖα*, ο ἡ fraus regina, *Aristoph. Nub.* 1150.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, fraus, deceptio. *Εὐγῆτος γὰρ νῆς ἀποστρεφτικὸς κατὰ αἰσῶν*, *Aristoph. Nub.* 729.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, fraudatio, imprimis in mercede, usura, &c.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, privare, 1. sing. a. 1. conj. pass. *Ion.* pro ἀαρησῖα, a verbo ἀαρησῖα.
 * *Ἀαρησῖα*, ας, ἡ, fraudatio, nom. plural. partic. perf. pass. *Ion.* et *Att.* pro ἀαρησῖα.
 * *Ἀαρησῖα*, tollo, aufero; (2) discedo, abeo, solvo, discedo navi; (3) morior. *Ἡμεῖς μὲν*

μὴν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρουμαι φυγῇ, discedimus, Eur. Med. 938. Καὶ ποσὶτον ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀπαράγκτας, a patria, Luc. Ὅταν ἀπαρῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νομφίος, Luc. 5, 35. Μακρὰν γ' ἀποίρεας λίαν ἐμὴν; procul navigas, Euripid. Iphig. in Aul. 664.

*Απαις, αἶδος, ὁ ἔξ ἧ, liberis carens.

*Απαῖσιος, α, ὁ ἔξ ἧ, infaustus, inauspicatus, mali auguri, obscaenus, Ph. Ex ἀπὸ ἐτ αἶσα.

*Απαισίως, adv. inauspicato.

*Απαῖσσω, f. ἔω, proslilo cum impetu; (2) aberro. Κε μὴ τὸδ' ὄμμα ἐξ φρένις διάστροφου γνάμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, resiliuerunt, Soph. Aj. 447.

*Απαίσχυνομαι, pudorem exuo.

*Απαῖσιν, α, f. ἴσω, reputo, postulo, exigo, *Απαῖσιν τι παρὰ τινος, τινὰ ἀεγύριον. Τὰδ' ὄλ' ἀπῆταν τῷ πατρὶ, Soph. Phil. 361. Εἰ καὶ νῦν εἰσὶν ἄλλο μείζον ἀπαιτήσιος, Il. 23, 593. Οὐκ ἀπαιτῆσθα, noli reposci, Eurip. Phan. 605. Hinc

*Απαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

*Απαιτητός, εα, ἰον, repetendus, efflagitandus.

*Απαιτητικός, ἡ, δι, repetens, agens repetitorem, importunus exactionis.

*Απαῖτις, f. ἴσω, postulo, exigo. Χρήματ' ἀπαῖτιζοντες, ἴως κ' ἀπὸ πάντα δοδῆναι, Odys. 2, 78. Ἀπ' ἀπαῖτις.

*Απαῖσιος, α, ἀπαισῶμαι, imminere, impendere, dependeo. Ἐπὶ δὲ ζώοντι δράκοντι δοῖω ἀπῆρουντ', Hesiod. Scut. 234.

*Απακοντίζω, f. ἴσω, jaculo.

*Απακρίβω, α, f. ὥσω, diligenter aliquid facio, elaboro accurate; (2) studioso exquiro; (3) exacte respondeo. Ex ἀκριβής.

*Απακτός, εα, ἰον, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, abduco. Unde

*Απακτός, α, ὁ ἔξ ἧ, ablatu, abductus.

*Απακτώ, abduco, Soph. ubi al. πακτώ.

*Απάλα, mollis, Dor. pro ἀπαλή, ab ἀπαλός.

*Απάλαις, α, ὁ ἔξ ἧ, lucta, vel calliditate, vel imposturis invictus, insuperabilis.

*Απάλαιστος, α, ὁ ἔξ ἧ, palaestrae imperitus, inexercitatus.

*Απαλάειναι, repellere, Dor. pro ἀπαλάλκναι.

*Απαλάλκω, repellat, 3. s. a. 1. opt. act. Ab

*Απαλάλκω, arceo, depello. Ὡς ἐκ ἱσθ', δε σῆς γε κύνας κεφαλῇς ἀπαλάλκω, Il. 22, 348.

*Απάλαμος, et ἀπάλαμος, α, ὁ ἔξ ἧ, industria carens; (2) consilii inops; (3) difficilis. Ex α et παλάμη.

*Απάλαρμαι, αμαι, deerro, vagor. Αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη χώρα αἰθερῖ ἐών, Hesiod. Scut. 400. Ex ἀπὸ ἐτ ἀλάμοι, erro.

*Απάλας, indignor, Hes.

*Απαλγίω, α, f. ἴσω, dedoleo, dolore desino; (2) animum despondeo, despero; (3) de stupore et inscitia summa. Οἱ τινες ἀπηλγῆκοιτες ἐαυτὸς παρῆδωκαν τῇ ἀσιλγίᾳ, Eph. 4, 19.

*Απάλγῃσι, εως, ἡ, cessatio doloris, remedium contra dolorem. Ταχέϊαν ἀπάλγῃσιν παρασκευάσσω, Heliodor. 6.

*Απάλειπον, 2. sing. a. 1. imperat. act. Ab

*Απάλειψω, f. ψω, præs. deungo; (2) deleo, obliero. Ἰδὲ δ' ἀπάλειπον ἄμυναν, Phocyl.

*Απάλειψω, idem quod ἀπαλίζω, Hom.

*Απαλίσσῃσι, ἡ, propugnaculum, auxilium.

*Απαλίσσῃσι, α, ὁ ἔξ ἧ, a quo malum depelli non potest. Ex ἀπὸ ἀλίζω, et κακόν.

*Απαλίζω, propulso, repello; (2) auxilior, Il. 24, 371.

*Απαλύνω, devito, evito, effugio.

*Απαλύνω, f. εἶσω, verum dico.

*Απαλύνω, 3. sing. f. 1. ind. med. v. ἀπαλάσσωμαι.

*Απαλύνω, f. ἴσωμαι, curo. Οὐ δὲ κεν ἐς δεκάτας περιτελλομένης ἐνιαυτὸς ἔλκε ἀπαλύνεισθαι, Il. 8, 405 et 419. Ex ἀλθεω.

*Απάλλω, α, ἡ, hædus tenellus et delicatus. Ab ἀπαλός, mollis, tener.

*Απαλλάγη, ἡ, ἡ, discessus, migratio; (2) reconciliatio; (3) liberatio; (4) effugium;

(5) alienatio, cum rem, seu venditione seu alio modo, e jure nostro emittimus, et vel-

ut emancipamus. (4) περισπῶντες συμφορὰς ἀπαλλάγη, Soph. Antig. 1338.

*Απαλλακτικός, ἡ, δι, liberandi vim habens, salutaris.

*Απαλλακτικῶς ἔχειν, liberari, defungi velle.

*Απαλλάξ, adv. vicissim.

*Απαλλάξιον, defungi cupio, volo discedere, liberari. Desiderativum a fut. 1. verbi ἀπαλλάσσω, discedo. *Απαλλάξιοιτες τῷ Μηδικῷ πολέμῳ, Thuc.

*Απάλλαξις, εως, ἡ, discedendi facultas, discessus; (2) liberatio; (3) amissio; (4) alienatio. Vide ἀπαλλάγη. Ab

*Απαλλάσσω, vel ἀπαλλάττω, f. ἔω, dimitto, abire jubeo; (2) libero; (3) amoveo, dimoveo; (4) tollo e medio; (5) defungor vita; ἀπαλλάσσομαι, abeo, discedo; ἀπηλλοτριμένος, liberatus, perf. part. pass. ἀπηλλοτριμένος, discessit, a. 2. pass. *Απαλλάττειν ἀπὸ τινος, discedere; ἐκ τῆς χώρας, τινὰ τῆς οὐβελμίας; ἀπαλλάττεσθαι διδούσης, τὸν κακῶν ἐς τὰ οἴκη. Δικαίος εἰμι τῶνδ' ἀπηλλοτριχθῆναι κακῶν, Soph. Antig. 496. Μηδὲ σ' ἐκ γόνου ποτὲ τῶν νῦν ἀπαλλάξιναι οἱ κάτω θιοί, Id. El. 291. *Απῆλλαγμαί φέου πρὸς τῆσδε, quod ad hanc, ibid. 785. Καὶ νῦν ἀπαλλάχθῃναι τὸν μακρὸν λόγον, omisiss, ibid. 1335.

*Απηλλάχθαι δ' ἀμυῆ, urget autem occasio rei gerendæ, Soph. El. 1338. (1) ἐνταῦθα μείντοι τὸνδ' ἀπαλλάσσω λόγον, finio, Eurip. Med. 790. Ἡμεῖς γὰρ τῆδ' ἀπῆλλαγμαί φέου, Soph. Elect. 783.

*Απαλλοτριών, α, f. ὥσω, abalieno; ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus, Gl. V. p. part. pass.

*Απηλλοτριωμένος τῆς πολιτείας τῷ Ἰσραήλ, Ephes. 2, 12. Τὸν σωφρονέντων λογισμῶν αἰφνιδίως ἀπαλλοτριωθείς, Phil. de Fluvio. Πιεῖν διδάσκει τοῖς ἀπηλλοτριωμέναις ἔχουσι τὰς φρένας, Id. Ib. Hinc

*Απαλλοτριώσις, εως, ἡ, abalienatio.

*Απάλλω, α, f. ἴσω, contero, confringo; (2) tero, trituro. Ἀμφοτέρω δὲ τίνοντες ἔσθια λῶας ἀναυθὺς ἄχρη ἀπηλλοτρίστην, Il. 4, 522.

*Απάλλω, ἡ, ἡ, litura. Ab ἀπαλείφω.

*Απαλον, adv. molliter, delicate, Hom.

*Απαλοκυρίε, ἴδος, ἡ, tenera delicata virgo, Athen.

*ΑΠΑΛΟΨ, ἡ, δι, tener, mollis, delicatus.

*Απαλόσκαμος, α, ὁ ἔξ ἧ, carne mollis, molli carne præditus. Ex σὰξ, caro.

*Απαλότης, ητος, ἡ, teneritas, mollities.

*Απαλοτρεφής, εως, α, ὁ ἔξ ἧ, delicate nutritus, saginatus. Ex τρέφω.

*Απαλοφόρος, ον, delicate vestibus utens.

*Απαλόφρων, molli animo præditus. A φρήν.

*Απαλόχρεος, contr. ἀπαλόχρεος, α, ὁ ἔξ ἧ, cute tenera et molli præditus. Ex χρεῶς.

*Απαλόψυχος, ον, idem quod ἀπαλόφρων, Ep.

*Απαλύνω, f. νῶω, tenerum reddo, emollio, Gl. V. mollio, mollicio; ἀπαλύνωμαι, mollesco, Gl. V. Ab ἀπαλός.

*Απαλῶ, adv. molliter; (2) delicate.

*Απαμαλδύνω, perdo, corrumpro, deleo, obliero, demolior, everto, solo æquo.

*Απάμαρῶ, α, f. ὥσω, tenebras offundo.

*Απαμάω, f. ἴσω, meto, abscondo. Ἀπ' ἔστα νηλὶ χαλκῷ ρινὰς τ' ἀμύσαντες, Od. 21, 300.

*Απαμελάνω, Hes. deerro vel oberro, Steph. potius ἀπαμπαλάνω, Soph.

*Απαμείλω, abortior, Phil. ubi al. ἱπαμείλω.

*Απαμείλω, hebetor, obtundo, Hom. Hymn.

*Απαμείρω, aberro, deerro, Soph. Ἐπεὶ δ' αὐτῷ μὴν ἀπῆμυρετο θυρὶ φαινοῦ, Il. 16, 466.

*Απαμείβετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi

*Απαμείβομαι, f. ψομαι, respondeo, vices sermonis meas alteri, qui suas dependerat, rependo, Ern.

*Απαμείρω, separo, privo, aufero, pass. privor; (2) expers sum, careo. Ἐννέστες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἶν ἐόντων, Hes. Theog. 801. Τὸν δ' ἀπαμείρουσαν σφῆττον κτερές, Apoll. Rhod. 3, 186. Κείνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται, Id. 3, 785.

*Απαμείλω, α, negligo, prorsus negligo.

*Απαμείδω, privo, ut simplex. V. ἀπαμείρω.

*Απαμείνω, suspensum, part. perf. pass. Ἰον. pro ἀπηνείμω, a verbo ἀφάπτω.

*Απαμείσχω, exuo.

*Απαμειπλάκω, aberro. *Απῆμπλαχε, aberravit a proposito, Soph. Trach. 1139.

*Απαμύνω, propello, arceo; (2) resisto. Ὡς ὁ μὴν Αἰτωλοῖσιν ἀπῆμυνεν κακὸν ἥμαρ, Il. 9, 593. ἀπαμύνεσθαι τὴν πένιν, Herodot. Ὁ δ' ἐκ ἀπαμύνετο χρεῖ, Odyss. 11, 578.

*Απαμυῖάω, vestimenta detraho, nudo, spolio.

*Απαμφιασμός, ἡ, ἡ, denudatio. Τὸν παρὰ τῆς ποτὸς γινόμενον ἀπαμφιασμόν τῷ τρέτῳ, Phyl. Nut. de Nat. Deor. 30.

*Απαμφύνω, f. φείσω, idem.

*Απαμφίσκω, idem.

*Απανάγω, decedo, abeo.

*Απαναίνομαι, recusavi, 3. sing. a. 1. ind. med. Poet. et Dor. pro ἀπανήνατο.

*Απανήνασθαι, recusare, a. 1. inf. med. Ab

*Απανάνομαι, respuo, renuo, recuso, rejicio: ἀπαναίνεται, aspernatur, Ph. Ῥηϊδὸν δ' ἀπανήνασθαι, παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν, Hesiod. Op. 452. Θεῖ ἐνὶ νηὶ, Odyss. 10, 297. Μὴ ξυνοπαθῇ, μηδὲ ἀπαναίνεται, Plutarch. de tuenda Sanitate Præcepta, 132.

*Απαναισχύνωμαι, impudenter attento; impudenter ago; ἀπαναισχύνηται, depuduit, Ph. a. 1. (ἀπὸ in hoc et talibus habet vim τῷ penitus, funditus, Ern.)

*Απαναισχύντης, α, f. ἴσω, impudenter megero, impudentia uxor. Ἀλισκέμενοι δὲ ἀπαναισχύντησιν, Heliodor. 8.

*Απαναλίσκω, f. αλῶσω, absumo, detero, erogo. Hinc

*Απανάλωσις, εως, ἡ, consumptio.

*Απαναίστασις, εως, ἡ, demigratio, transmigratio; (2) emotio, extractio a sedibus patriis. Ab ἀπανίστημι.

*Απαναῖρος, α, f. ὥσω, virilem reddo; ἀπαναῖρος, virilitatem seu viriles annos consequor.

*Απανεύβη, adv. sine, procul, seorsim.

*Απανέω, α, f. ἴσω, defloreo, emaresco, florem amitto. Hinc

*Απανάθησις, εως, ἡ, deflorescendi actio; (2) florum marcor et fluxus.

*Απανθίζω, f. ἴσω, defloro, decerpo. Hinc

*Απανθίσμα, ἄτος, τὸ, actio decerpendi florem, Schol. Pindari ad Olymp. 1, 23.

*Απανθισμός, α, ὁ, linea subtilis et visum effugiens; (2) defloratio.

*Απανθρακίζω, f. ἴσω, carbones accendo; (2) torreo, asso; (3) anthracas, seu pisces ita dictos, comedo. Ex ἀπὸ ἐτ ἀνθραξ. Hinc

*Απανθρακίς, ἴδος, ἡ, piscis genus cui convenit assatio; (2) placenta seu lagani genus.

*Απανθρακίσμα, ἄτος, τὸ, quidvis tostum in prunis.

*Απανθρακώω, α, f. ὥσω, in carbones verto, seu redigo, exuro.

*Απανθρωπένωμαι, inhumaniter, crudeliter ago.

*Απανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, crudelitas. Ab

*Απάνθρωπος, α, ὁ ἔξ ἧ, inhumanus, crudelis; (2) hominum frequentia carens, solitarius.

*Απανθρώπως, adv. inhumaniter, crudeliter.

*Απαντῶντες, discedentis, præs. part. med. f. g.

*Απαντῶν, α, idem quod

*Απανίστημι, f. εἴσω, excito alicunde, surgere facio; ἀπανίσταμαι, surgo, exsurgo, discedo, migro. Ἀπανίσταμαι ἀπὸ τῆς πόλιος, Herodot.

*Απάνοιγω, idem quod simplex, Hom.

*Απάνωρος, ον, simplex; a calliditate, fraudibus, alienus; (2) non exquisitus.

*Απάνωρως, adv. simpliciter, tenuiter, sine arte.

*Απαντῶν, præs. inf. act. contr. pro ἀπαντῶν.

*Απανταχῇ, adv. ubique passim. Ab ἅπας.

*Απανταχόθεν, adv. undique, undiquaque.

*Απανταχότι, adv. idem quod ἀπανταχῇ.

*Απανταχόσι, adv. quaquaversum.

*Απανταχῶ, adv. in omnem partem, quokuoversum; (2) ubique. Ab ἅπας.

*Απαντάω, α, f. ἴσω, obviam procedo, occurro;

cuto; (2) me confero quo; (3) pervenio; (4) respondeo; (5) congruo; (6) evenio; (7) ap. LXX. percutere, interficere; (8) supplico, veneror; (9) addico, id est, consensum et approbationem deorum significo. 'Ος ἱερεῖς αὐτοῖς ἀπήτησαν, quasi sacra venerantur, Porphyr. de Abst. 2, 6. (9) τὸν δὲ ἱερεῖν ἐκ ἀπαντῶντων, sed cum non addicerent victimae, Aprian. de Rebus Samniticis. — Ἀπαντῶν τοῖς πολέμοις εἰς τὸν ἀγῶνα εἰς τὴν τίμησιν, deprecari; πρὸς σε, ἐπὶ τὴν μνησίαν πρὸς τὸ δικαστήριον τοῖς εἰρημίοις.

Ἀπάντη, ubique, undique. Ab ἅπας.

Ἀπάντημα, ἄτος, τὸ, occurus, congressus; (2) perniciēs, Sym. Περὶν εἰς ἀπάντημα, venire in occursum, Eurip. Or. 512. Ab ἀπαντάω. Unde

Ἀπάντησις, εὖς, ἡ, occurus; (2) responsio; (3) supplicatio, dies festus; (4) apparatus, comitatus; (5) consuetudo, conversatio, congressio; (6) idem quod ἀποδοχή, 2.

Ἀπαντικῶν, adv. e regione.

Ἀπαντίον, adv. idem. Ex ἀπὸ ἐκ ἀντί.

Ἀπαντῶμαι, ᾧ, f. ἴσω, exhaurio; (2) minuo; (3) lenio. (3) ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντῶν ἐν, Eurip. Alcest. 354.

Ἀπαντῶμαι, resisto. Ab ἀπαντάω.

ἈΠΑΞ, adv. semel; (2) omnino, prorsus.

Ἀπαξίπας, ἅς, ἅπαν, simul omnis, universus, cunctus.

Ἀπαξίπῶς, adv. universe, in universum, omnino.

Ἀπαξία, ἅς, ἡ, indignitas. Ab

Ἀπαξίος, ἅς, ὁ, ἡ, indignus. Hinc

Ἀπαξίω, ᾧ, f. ἴσω, dedignor, indignum reputo; (2) recuso, deprecor, ut indignum, iniquum. Οὐδ' αὐτὴν τῶν καλλίστων ἀπήξισσε, Aristot. Hinc

Ἀπαξίως, εὖς, ἡ, designatio, contemptio, despicientia.

Ἀπάρος, remotus, Dor. pro ἀπόρος.

Ἀπαρτος, ὅν, non cognatus, alienus; (2) sine avo, cujus avus non superstes est, aut ignobilis est.

Ἀπαράετος, ἅς, ὁ, ἡ, non transitorius; (2) perpetuus; qui non transit in alium, v. gr. honos; (3) qui non violatur, inviolabilis, epith. legis; (4) act. qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπὸ ἐκ παραβῆναι.

Ἀπαράετως, adv. citra transgressionem.

Ἀπαράελας, ἅς, ὁ, ἡ, nullam sobolem proferens; (2) non renascens, non recrescens, a radice non regerminans. Ex α priv. et παραβῆναι.

Ἀπαράελητος, ἅς, ὁ, ἡ, incomparabilis; (2) dissimilis; (3) insociabilis.

Ἀπαρρηγέλας, adv. injussu; (2) sine denunciatione praegressa. Ex α priv. et παραρῆγῶ, jubeo.

Ἀπαράερος, ἅς, ὁ, ἡ, qui definiri, circumscribi nequit, Polyb.

Ἀπαράργως, ἅς, ὁ, ἡ, perpetuus, constans, qui a proposito aut suscepta sententia abduci et depelli nequit.

Ἀπαράετος, ἅς, ὁ, ἡ, non receptus, non traditus a majoribus; (2) qui accipi nequit; (3) non recipiens. Ex παραδέχομαι.

Ἀπαράετος, ἅς, ὁ, ἡ, epith. libri in quo nulla ex aliis loca afferuntur; ap. Diog. L. Ex α priv. et παρατίθαι.

Ἀπαρά, sustulisse, a. l. inf. act. verbi ἀπαίρω. Ἀπαρρημῶς, spoliatus, part. perf. pass. Ion. et per reduplic. pro ἀφρημῶς. Ab ἀφαίρω.

Ἀπαράετος, ἅς, ὁ, ἡ, inexcusabilis; (2) implacabilis, inexorabilis, severus, qui nec precibus nec pretio flecti potest; (3) inevitabilis, necessario subeundus; (4) in neut. durum, grave, ut ἀνέκιστον, Polyb. Ex παρατίθαι.

Ἀπαράετος, adv. inexorabiliter; (2) ut evitari nequeat, necessario.

Ἀπαράετος, ἅς, ὁ, ἡ, non occultatus, apertus, manifestus, nulla verecundia, nulla dissimulatione utens. Ex α priv. et παρακαλύπτω,

Ἀπαράετος, adv. manifeste, aperte; (2) impudenter.

Ἀπαράκλητος, ἅς, ὁ, ἡ, inconsolabilis; (2) non vocatus, se offerens, spontaneus.

Ἀπαράκλητος, ὅν, innumerabilis, quem mens nulla assequi potest.

Ἀπαράκλητος, adv. temere, sine consilio.

Ἀπαράλειπτος, ὅν, non deficiens, perennis, perpetuus.

Ἀπαράλειπτος, ὅν, cui superflui crines dempti ac velut ablecti non sunt, Steph. al. idem quod ἀπαράτλιτος.

Ἀπαράλλαντος, ἅς, ὁ, ἡ, immutabilis; (2) non differens, per omnia similis.

Ἀπαράλλαντος, adv. absque ulla differentia, similiter per omnia, constanter.

Ἀπαράλλαξία, ἅς, ἡ, immutabilitas, constantia. Ex α priv. et παραλλάττω, muto.

Ἀπαράλογιστος, ἅς, ὁ, ἡ, qui decipi nequit; (2) non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α priv. et παραλογίζομαι.

Ἀπαράλογιστος, adv. ita ut non decipiaris vel decipi possis.

Ἀπαράλογος, ὅν, non absurdus, non adeo inopinatus.

Ἀπαράμιλλητος, ἅς, ὁ, ἡ, non comparabilis, qui in certamen et contentionem non venit, nihil par habens. Ex ἀμιλλάομαι.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, qui flecti, exorari nequit; ferus, durus; qui agi secum non patitur; (2) inconsolabilis. Ex α priv. et παραμνῆμαι.

Ἀπαράμνητος, idem; qui nequit verbis mulceri. Φοβερὸν γὰρ ἀπαράμνητον ὄμμα παλινδρῶν, Eurip. Iphig. in Aul. 620.

Ἀπαράμνητος, adv. nullo solatio relicto.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, non praepeditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α priv. et παραμνῆμαι, pedes implico.

Ἀπαράμνητος, adv. sine impedimento.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. Ex παραμνῆμαι.

Ἀπαράμνητος, adv. genuine, non simulato.

Ἀπαράμνητος, qui sustulit, a. l. part. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, inconcussus, immutatus, firmus. Ex α priv. et παραμνῆμαι.

Ἀπαράμνητος, adv. inconcusse.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, nulla nota insignitus; (2) incelebris. Ex παραμνῆμαι.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, non insignitus, non adnotatus. Ex παραμνῆμαι.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, nullo insigni notus; (2) incorruptus, illaesus, integer, sanus.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, negligentia vel defectus necessarii ad rem agendam apparatus.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, imparatus.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, idem; item simplex, tenuis, nullo ambitioso molestoque apparatu, frugalis, de genere vitae. Ex α priv. et παραμνῆμαι, apparatus.

Ἀπαράμνητος, adv. imparate, sine praemeditatione.

Ἀπαράμνητος, ὅν, implacabilis. Α σπίνδομαι.

Ἀπαράμνητος, vel ἀπαράμνητος, f. ἀξω, abscindo, amputo; (2) vi depello, deturbo. Ἀντικρὺ δ' ἀπαράμνητος, Il. 16, 116. Ἀπὸ ἀπὸ δὲ χαμᾶς, Il. 14, 497. Οὐδ' ἀπαράμνητος κρατὰ βίβη, μολῶν τῷ συγγεῖ, Soph. Trach. 1032.

Ἀπαράμνητος, ὅν, qui mutari non potest.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, inobservatus, memoriae non traditus; (2) inobservabilis. Ex ἀπὸ ἐκ παραμνῆμαι.

Ἀπαράμνητος, adv. sine observatione, negliger.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, qui vulsus non est, hirsutus. Ex ἀπὸ ἐκ παραμνῆμαι, vello.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, execrabilis, execrandus; (2) deprecandus. Ex ἀπὸ ἐκ ἀράομαι.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, indeclinatus; (2) indeclinabilis, non mutabilis, flecti non facilis; (3) non declinans. Ex α priv. et παραμνῆμαι.

Ἀπαράμνητος, adv. recta, rigide, severe, nullo diverticulo.

Ἀπαράμνητος, ὅν, inconcussus, illaesus. Α

τρῶν.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, incorruptus, Suicer.

Ex α priv. et παραμνῆμαι, corrumpo.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, idem et ex iisdem.

Ἀπαράμνητος, adv. incaute, nulla observatione, animadvertione. Ex παραμνῆμαι.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, non perperam, falso signatus; (2) non adulterinus; (3) illaesus, inviolatus. Ex παραμνῆμαι.

Ἀπαράμνητος, ὅν, merus, epith. vini.

Ἀπαράμνητος, ἅς, ὁ, ἡ, nihil cedens, pertinax; (2) de milite, fortis, cedere nescius. Ex παραμνῆμαι.

Ἀπαράμνητος, adv. pertinaciter, constanter, fortiter.

ἈΠΑΡΓΙΑ, ἅς, ἡ, herbæ certæ nomen.

Ἀπαρῆματα, τὰ, primitiæ. Ex ἀπαρῆμαι.

Ἀπαρῆματα, f. ἴσω, ære præsentē, pecunia numerata muto, vendō. Τὸν δὲν ἐκ τὰ ὄψω ἀπαρῆματα, Themist.

Ἀπαρῆματα, ἅς, ὁ, ἡ, æstimatio rei in pecunia numerata. Α præc.

Ἀπαρῆματα, ᾧ, f. ἴσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαρῆματα, in argentum verti. Ab ἀργυρος.

Ἀπαρῆματα, ᾧ, f. ἴσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαρῆματα, in argentum verti. Ab ἀργυρος.

Ἀπαρῆματα, ἅς, ὁ, ἡ, inviolandus, non mutandus vel movendus, quem comprehendere manibus non licet, adversus quem nihil moliri possumus, inexcipnabilis, Suicer.

Ex α priv. et παραμνῆμαι.

Ἀπαρῆματα, adv. ut nemo audeat aggredi rem, perfecte; ap. Diol. Sic.

Ἀπαρῆματα, ὅν, idem quod ἀπαρῆματα.

Ἀπαρῆματα, ἅς, ὁ, ἡ, minime implicitus, non impeditus, qui impedi non potest. Ex α priv. et παραμνῆμαι, impedio.

Ἀπαρῆματα, ἅς, ὁ, ἡ, cui nulla subest declaratio certæ, proprie designatæ rei; infinitus; ἀπαρῆματα, infinitivum, Gl. V. Ex παραμνῆμαι.

Ἀπαρῆματα, adv. absque declaratione, indefinite, per modum infinitivum, ap. Gramm.

Ἀπαρῆματα, ὅν, attentus, diligenter cogitans, ita ut cogitationes omnes alienas excludat. Ab ἐνθυμῶμαι.

Ἀπαρῆματα, adv. diligenter, cogitate. Α

pr.

Ἀπαρῆματα, ἅς, ὁ, ἡ, minime perturbatus. Ex α priv. et παραμνῆμαι.

Ἀπαρῆματα, f. ἴσω, displaceo, improbor; (2) improbo, repudio; et (3) ἀπαρῆματα, ægre fero. Ἀπαρῆματα, in τὸτο γράφειν. Ἐν μὲντοι με τῷ ἡθῆντων ἀπαρῆματα, Plat. Hinc

Ἀπαρῆματα, ἅς, ὁ, ἡ, ingratus, injucundus, ita ut non placeat.

Ἀπαρῆματα, ἅς, ὁ, ἡ, inconsolabilis. Ex α priv. et παραμνῆμαι, consolor.

Ἀπαρῆματα, adv. inconsolabiliter.

Ἀπαρῆματα, f. ἴσω, juvo, auxiliando propulso.

Ἀπαρῆματα, adv. (vel potius accus. plur. adjectivi ἀπαρῆματα, adverbialiter sumptus) indecore, non more virginum. Ἀπαρῆματα, ἀλμύνα, indecore errans, Eurip. Phœn. 1729.

Ἀπαρῆματα, ἅς, ὁ, ἡ, non decens virginem. Ἀπαρῆματα, μὲν τὰδε, Eurip. Iphig. in Aul. 993. Ex α priv. et παραμνῆμαι, in virginitate maneo.

Ἀπαρῆματα, ἅς, ὁ, ἡ, non amplius virgo, vitiata virgo.

Ἀπαρῆματα, sejungo, ut sit peculiaris pars, velut articuli sunt ἀπαρῆματα.

Ἀπαρῆματα, l. sing. a. l. conj. pass. v. ἀπαίρω, tollō.

Ἀπαρῆματα, ᾧ, f. ἴσω, pernumero, recenseo; (2) numero, enumero, recenseo. Ἀπαρῆματα, ἀπὸν τὸ πρᾶττον, Xen.

Ἀπαρῆματα, a. l. part. act.

Ἀπαρῆματα, εὖς, ἡ, enumeratio, recensio.

ἈΠΑΡΙΝΗ, ἅς, ἡ, Aparine, herba quædam, Angl. CLEAVERS, GOOSE-GRASS.

Ἀπαρῆματα, ᾧ, f. ἴσω, sufficio, satis sum.

Ἀπαρῆματα, ἅς, ὁ, ἡ, sufficiens. Α præc.

Ἀπαρῆματα, ἅς, ὁ, ἡ, ventus septentrionalis. Ex ἀρκτος, septentrio.

Ἀπαρῆματα, ᾧ, f. ἴσω, abnego, denego, recuso. Οὐ μὴ σε ἀπαρῆματα, Marc. 14, 31.

Hinc

Ἀπαρνήσις, *ewis*, ἡ, abnegatio, *Gl. V.*

Ἀπαρνήτης, *ῆ, ὁ*, abnegator, *Gl. V.*

Ἀπαρνος, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ, qui* pernegat.

Ἀπαρνούμαι, aufero. *Ex ἀφένυμαι, capio.*

Ἀπαρρόνυτος, *ον*, inaccessus, per quem via non datur, non munita est, &c. *Ex ἀδύνω, iter facio.*

Ἀπαρρον, tolle, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. *ὑπαίρω.*

Ἀπαρρόνυτος, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ, qui* nulla re incitatur, immotus, languidus, stupidus. *Ex a priv. et παρορμάνω, incito.*

Ἀπαρρύνω, *ῶ, f. ὥσω*, masculinum reddo.

Ἀπαρρύνσιος, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ, qui* libere loqui non audet; (2) qui omni fiducia laudabili destituitur, adeoque semper inter spem metumque vivit; (3) libertate privatus.

Ἀπαρρύνσις, *ewis*, ἡ, profectio, abitio, decessus. *Ab ἀπαίρω, n. 2.*

Ἀπαρρύνω, *ῶ, f. ὥσω*, suspendo; (2) dirimo, semoveo, seorsim suspendo; (3) colloco; (4) proficiscor; (5) perficio, consummo. *Τῇ γῇ προδουμένη τὸ πᾶν ἀπέρησας, Joh. Chrysost. in Matth. Homil. 7. Ἀπαρτὴν τὰς ἐλπίδας ἔκ τινος, Luc. ἀπαρτῶμαι, separor, disto. Hinc*

Ἀπαρρύνσις, *ewis*, ἡ, appensio.

Ἀπαρτῆ, *adv.* plane, omnino, *al. ἀπαρτί, ab hoc tempore; nullo idoneo auctore.*

Ἀπαρτία, *τὰς*, supellex, sarcina. *Ab ἀπαίρω.*

Ἀπαρτία, *ας, ἡ*, supellex; (2) profectio; (3) auctio bonorum. *Ab eod.*

Ἀπαρτίζόντως, *adv.* absolute et perfecte, consummatum et completo numero. *Ab*

Ἀπαρτίζω, *f. ἴσω*, perfectum et absolutum reddo, omnibus numeris expleo; (2) quadro, equiparo, adaequo; (3) in jure antiquo, transigo; (4) divido, disjungo; (5) definio, finio; (6) preparo, *Gl. V.* perficio, consumo; (7) ἀπαρτίζεσθαι, peragitur, *Ph.*

Ἀπαρτίζοντων, peractis, *Ph. a. 1. part. pass.*

Ἀπαρτίζω, *πρὸς τὸ μέγιστος ἢ τὸ ἄκμας τῆς ἀρχῆς, Aristot.* *Ex ἀπὸ ἐξῆς, perfectus.*

Ἀπαρτίλογος, *plane, perspicue loquor.*

Ἀπαρτίλογος, *ας, ἡ*, integra summa, rotunda ratio. *Ex ἀπὸ ἀέριος, et λόγος.*

Ἀπαρτίσις, *ewis*, ἡ, profectio, consummatio. *Ab ἀπαρτίζω.*

Ἀπαρτίσιος, *ῆ, ὁ*, consummatio. *Ab eod.*

Ἀπαρτίσιος, *ῆ, ὁ*, absolutior, ad perfectionem et absolutionem alicujus rei pertinetis.

Ἀπαρτίσιος, *adv.* accurate, perfecte.

Ἀπαρτίων, auferendum, *Aristoph.*

Ἀπαρτίων, idem quod

Ἀπαρτίων, *f. ἔω*, idem quod

Ἀπαρτίων, *f. ὥσω*, haurio, detraho.

Ἀπαρτίων, *f. αἰών*, antiquum reddo; (2) antiquo nomine appello; (3) antiquitatis formam tribuo.

Ἀπαρτίων, *ῶ, f. ὥσω*, antiquum reddo, obsolescere facio; ἀπαρτίωνμαι, antiquor, obsolesco. *Ex ἀπὸ ἐρχαῖος, antiquus.*

Ἀπαρτίων, *pres. inf. med. v. ἀπαρτίζω.*

Ἀπαρτίων, *ῆ, ὁ*, primitiae. *Ex ἀπὸ ἐρχαῖ.*

Ἀπαρτίων, *ῆ, ὁ*, idem. *Ab ἀπαρτίζω.*

Ἀπαρτίων, *adv.* statim, ab initio.

Ἀπαρτίων, *f. ἀρχή*, primitias solvo et decerpo; (2) libamenta facio; (3) primas partes recipio, primitias occupo. *Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρτίζομαι, μετὰ τὴν τῆς ἐν πυρὶ βάλλειν, Odys. 14, 442. Ex iisd.*

Ἀπαρτίων, *ῆ, ὁ*, dux, praefectus, *ap. Aesch.*

Ἀπαρτίων, *Gen. ὅντος, ὅντος, ὅντος*, omnis, universus; (2) omnino, cum additur numero; ὅντες, universi. *Ex a collect. et πᾶς.*

Ἀπαρτίων, *ῆ, ὁ*, fuliginem excutio. *Ex ἀπὸ ἐξῆς, fuligo.*

Ἀπαρτίων, *gen. pl. Ion.* pro ἀπαρτίων, *ab ὅσας.*

Ἀπαρτίων, *f. ἴσω*, desilio, desulto; (2) exsilio praegaudio.

Ἀπαρτίων, palpito, singultio, ut simplex.

Ἀπαρτίων, idem quod ἀπαρτίων, resilio, aberto. *Γνώμης ἀπῆλκεν τῆς ἐμῆς, Soph. Aj. 447.*

Ἀπαρτίων, *adv.* jejune. *Ab ἀπαρτίων.*

Ἀπαρτίων, *ας, ἡ*, jejuniū; (2) de eo qui nondum cibum sumpsit, ἀσπιτία, *Ern.* *Ab eod.*

Ἀπαρτίων, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ, qui* non gustavit; (2) jejuniū. *Ex a priv. et πᾶς, gusto.*

Ἀπαρτίων, *f. ψω*, fulguro, corusco.

Ἀπαρτίων, *ῶ, f. ὥσω*, negotium facesso; (2) impedio, occupo, abstraho.

Ἀπαρτίων, *ας, ἡ*, occupatio, ut simplex.

Ἀπαρτίων, *defraudat*, 3. sing. pres. ind. act. *contr. pro ἀπαρτίων.*

Ἀπαρτίων, *adv.* sine strepitu, sine crepitu.

Ἀπαρτίων, *decipiat*, 3. sing. pres. imperat. act. *contr. pro ἀπαρτίων.* *Ab*

ἈΠΑΤΑΪΩ, *ῶ, f. ὥσω*, fallo, decipio, impono. *Μηδὲς ὕμᾶς ἀπατάτω κενὸς λόγος, Eph. 5, 6. Καὶ Ἀδάμ ἐκ ἡπατήρης, 1 Tim. 2, 14.*

Ἀπαρτίων, *adv.* procul, seorsum. *Ex ἀπὸ ἐξῆς, sine.*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, deceptor, veterator. *Ab*

Ἀπαρτίων, *ῆ, ὁ*, deceptio, fallacia, fraus; (2) delectatio, suavis inanis. *Ab ἀπατάω.*

Ἀπαρτίων, *a. 1. inf. pass. verbi ἀπατάω.*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, fallax, deceptorius, fraudulentus, dolosus. *Ab ἀπάτη.*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, idem et ab eod.

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, fallacia, impostura, fraus; (2) oblectamentum. *Ab ἀπατάω.*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ* ἢ *ῆ, virum* decipiens. *Ex ἀπατάω et ἀνδρῶν, vir.*

Ἀπαρτίων, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀπατάω.

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, deceptio. *Ab eod.*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, ad decipiendum aptus.

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ* ἢ *ῆ, non* calcatus; (2) qui calcari nequit. *Ex a priv. et πατίω, calco.*

Ἀπαρτίων, *et*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, dedecore afficio. *Οὐδὲν ἀπαρτίωνται ποδοῦναι Πηλεΐωνα, Il. 13, 113.*

Ἀπαρτίων, *f. ἴσω*, exhalo, emitto vaporem.

Ἀπαρτίων, *nom. pl. part. pres. act. contr. pro ἀπαρτίωντες.* *Ab ἀπατάω.*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ* ἢ *ῆ, sine* patre natus; Vulcani cognomen apud Theocritum. *Apud Plutarch. in Problem. ἀπαρτίων, σπέρμι vertuntur;* (2) patre orbatus; (3) posthumus.

(4) abdicatus a patre, aut neglectus; (5) spurius, extra matrimonium natus; (6) obscuro, sordido patre natus; (7) cujus pater ignoratur.

Ἀπαρτίων, *exsiccio, Call.*

Ἀπαρτίων, *f. αἰών*, lucem edo, splendorem reddo. *Ex ἀπὸ ἐξῆς, splendor. Hinc*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, splendor.

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, idem.

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, idem.

Ἀπαρτίων, *pres. inf. act. pro ἀπαρτίων.* *Ab*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, ὥσω, renuncio; (2) veto, interdicto, prohibeo; (3) deficio, defatigor.

Ἐγὼ δ' ἀπαρτίων ἢ ὑπὲρ τ' Ἀρεΐδων, τὸ γε σύμπαντος τραπῶν, *Soph. Phil. 1282. Ἐπὶ λιμὴν τριῶν ἡμέρων ἀπῆλθον, Luc.*

Ἀπαρτίων, *nom. plur. a. 1. part. act.*

Ἀπαρτίων, *f. ἀσμαι*, arroganter me gerō; (2) pertinaci contumacia utor. (2)

ταῦτα μεγάλας τι ἰστανῶ Ἀλεξάνδρῳ, τὸ μήτε ἀπαρτίωνσθαι ἰπὶ κακῇ, quod non contumaciter perdurarit in malo, *Arr. Hist. Alex. 4, 9.*

Ἀπαρτίων, *ausurum esse, f. 1. inf. med. Att. pro ἀπαρτίωνσθαι.* *Ab*

Ἀπαρτίων, *f. ἴσω*, idem.

Ἀπαρτίων, *f. ἴσω*, eo ipso die redeo.

Ἀπαρτίων, *ων, τὰς*, dies quo sponsus apud socerum seorsim a sponsa pernoctat. *Ex αὐλῇ.*

Ἀπαρτίων, *f. ἴσω*, seorsim stabulor, seorsim stationem habeo; (2) seorsim pernocto. *Ex iisd.*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, qui die ἀπαρτίων a sponsa mittitur sponso. *Ab ἀπαύλας.*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, qui non nocet, *Ern.* seorsim stabulans, *Steph.*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, qu. dic. respirationem aufero, i. e. occido; (2) aufero, eripio; (3) fruor, delibo de re, fructum capio, mercedem nanciscor. (1) μελίσθρον θυμὸν ἀπῆλκεν, *Hesiod. Sc. Herc. 428. (3) αὐτὰρ ἵνα λαλῶσα φόνον θυμῶν πρὸς σέθεν ἀπῆλκεν, Eurip. Andr. 1028. Ab αὐρῳ.*

Ἀπαρτίων, accipio, fruor. *A praec.*

Ἀπαρτίων, *adv.* sine fine, sine requiete. *Ab*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ* ἢ *ῆ, indiescens, non* cessans, irrequietus; (2) fine carens, perpetuus. *Ex a priv. et παύω, finio.*

Ἀπαρτίων, *adv.* statim, illico.

Ἀπαρτίων, *f. ἴσω*, sponte subministro.

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, ὥσω, perfuga sum.

Ἀπαρτίων, *f. ἴσω*, cervicem incido, seu frango; (2) contumaciter reluctor; (3) fræno. *Ex ἀπὸ ἐξῆς, cervix.*

Ἀπαρτίων, *exsiccio, Suid.*

Ἀπαρτίων, fallo, decipio. *Οὐτὶς σε Περσεφόνειαν διὸς θυγάτηρ ἀπαρτίων, Odys. 11, 216. Ab ἀπάφω.*

Ἀπαρτίων, *f. ἴσω*, despumo. *Ex ἀφῶς.*

ἈΠΑΤΑΪΩ, decipio, fallo. *Μὴ σὶς με βροτῶν ἀπάφω, Odys. 28, 216.*

Ἀπαρτίων, *a. 1. part. pass. ab ἀπάγω.*

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ* ἢ *ῆ, caligine* offuscatus, *Arct.* *Ex ἀπὸ ἐξῆς, caligo.*

Ἀπαρτίων, idem quod simpl. *Call.*

Ἀπαρτίων, obsolesco, mutilus fio; ex usu hominum tollor, ineptus reddor. *Ab ἀρχαῖος.*

Ἀπαρτίων, *qui* neruit, *a. 1. part. act. Ion.* pro ἀφῶς, a verbo ἀφάσσω, necio.

Ἀπαρτίων, *successit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπῆλκεν, a verbo ἀποβαίνειν, pro ἀποβάω.

Ἀπαρτίων, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποβάλλω.

Ἀπαρτίων, *discessit*, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Ἀπαρτίων, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποβαίνειν.

Ἀπαρτίων, 1. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἀπογαλκάνω, ablato.

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ*, pronepos. *Ex ἀπὸ ἐξῆς, nepos.*

Ἀπαρτίων, *f. ἴσω*, vel ἔω, in manus porrigo, praebeo.

Ἀπαρτίων, *dulcis* evasit, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπογαλκάνω, dulcem reddo.

Ἀπαρτίων, *adv.* desperate, per desperationem. *Ex ἀπογινώσκω, despero. Unde*

Ἀπαρτίων, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἀπαρτίων, *ῶντος, ὁ* ἢ *ῆ, pro* ἡγεῖσθαι, *Steph.*

Ἀπαρτίων, *divisisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἀπιδάσσω, seu ἀπιδάω.

Ἀπαρτίων, *1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπιδάω.*

Ἀπαρτίων, *1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπιδάω.*

Ἀπαρτίων, *1. sing. a. 1. ind. act. cum v. ἴφελ.* *Ab ἀπιδουρομένη, caput amputo.*

Ἀπαρτίων, *pro ἀπιδάω, recepit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀπιδάω, recipio.

Ἀπαρτίων, abedo, ambedo, derodo.

Ἀπαρτίων, *peregre profectus sum*, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπιδάω.

Ἀπαρτίων, 2. sing. imperf. ind. pass. v. ἀπιδάω.

Ἀπαρτίων, *reddebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπιδάω.

Ἀπαρτίων, *a. 1. ind. act. v. ἀπιδάω.*

Ἀπαρτίων, *a. 1. ind. act. v. ἀπιδάω.*

Ἀπαρτίων, *a. 1. ind. act. v. ἀπιδάω.*

Ἀπαρτίων, *a. 1. ind. act. v. ἀπιδάω.*

Ἀπαρτίων, *a. 1. ind. act. v. ἀπιδάω.*

Ἀπαρτίων, *a. 1. ind. act. v. ἀπιδάω.*

Ἀπαρτίων, *a. 1. ind. act. v. ἀπιδάω.*

Ἀπαρτίων, *a. 1. ind. act. v. ἀπιδάω.*

Ἀπαρτίων, *a. 1. ind. act. v. ἀπιδάω.*

¹ Ἀπείρος, *on*, pedem non habens. Ἀ πείρα, *res*.
² Ἀπείρωνος, *exactoratus*, part. perf. pass. verbi ἀποεἰρῶναι, exactoris.
³ Ἀπην, *aberrat*, 3. sing. imperf. ind. *Poet.* pro ἄπην, a verbo ἄπειμι, *absump.*
⁴ Ἀπιδαν, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποπνήσκω.
⁵ Ἀπίδω, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἀποπνέω.
⁶ Ἀπίδω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποπνέω.
⁷ Ἀπίδω, f. ἰσώ, desuefacio; ἀπειθισμένος, desuetus, *Ph.* perf. part. pass.
⁸ Ἀπι, *abi*, 2. sing. præs. imperat. pro ἄπι.
⁹ Ἀβ ἄπειμι.
¹⁰ Ἀπειδω, *inuit*, unde aor. 2. ἀπειδων, respicio, oculos converto ad aliquid, animum ad aliquid intendo. Ἀπειδων, *Joseph. Maccab.* 17.
¹¹ Ἀπειθαρχία, *as*, ἡ, inobedientia, recusatio. Ex πειθαρχία, *obediō*.
¹² Ἀπειθῶ, *ω*, f. ἡσώ, non pareo; (2) non credo; Ὁ δὲ ἀπειθὸν τῷ νόμῳ, *Joan.* 3, 36. Ab eod.
¹³ Ἀπειθῶ, *dimissus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἄπειθω, a verbo ἄφηναι, *dimittō*.
¹⁴ Ἀπειθῶ, *as*, ἡ, contumax, inobediens; (2) incredulus. Ex *a* priv. et πείθω. Hinc
¹⁵ Ἀπειθία, *as*, ἡ, persuasionis obedientiaeque contraria contumacia; diffidentia; (2) incredulitas.
¹⁶ Ἀπειθῶ, *adv.* non obediens, &c.
¹⁷ Ἀπεικάζω, f. ἄσω, *adsmilo*; (2) *comparo*. Ὡς εἰς αὐτὴν ἀπεικάζειν, *Luc.* Ἀπεικάζεται τοῖς μέρεσι, *Plat.* Hinc
¹⁸ Ἀπεικασία, *as*, ἡ, *adsmilata* et *expressa* figura.
¹⁹ Ἀπεικασμα, *as*, τὸ, simulacrum, imago.
²⁰ Ἀπεικίζω, f. ἰσώ, *effingo* ad imaginem seu exemplar. Ἀνάγκη πρὸς τὸν ἐκτίμωσαντα τὸν δεχόμενον ἀπεικονίζειν, *Philo.* Hinc
²¹ Ἀπεικόνισμα, *as*, τὸ, *adumbratio*, imago, *effictio* ad exemplar; (2) *effigies*; specimen, simulacrum, *Gl. V.*
²² Ἀπεικός, *ω*, *as*, *absimilis*, *surdus*, *incongruus*. Ab ἀπείκω.
²³ Ἀπεικῶ, *part. præs. act. Poet.* pro ἀπεικῶσα.
²⁴ ἈΠΕΙΑΕΩ, *ω*, f. ἡσώ, minor, minitor, interminor; (2) *gravior* præcipio, cum minis jubeo; (3) *glorior*; (4) *voveo*. (4) ἂν ἡπειλάσειν ῥέξιν ἐκατόμβην, *Il.* 23, 863. Ἀπειλὴν δαπάναν τοῦ, οὐκ εἰ μὴ, κατὰ τινος. Ἀρ' ἀπειλῆς γε νόιν; *Aristoph.* *Av.* 315. Μεγάλως ζημίας ἀπειλῶν κατὰ τὴν μὴ ὑπακούσαντος, *Plut.*
²⁵ Ἀπειλῶ, *involvero*, *implico*. Ἀπειλῆντα δὲ τὸν Ἀρίωνα ἐς ἀπορίαν, *Herodot.* 1, 24. Τὸν δὲ ῥῆμα ἐς ἀπορίαν ἀπειλημῖνον, *Id.* 2, 141. Ἀνδρῶς ἐς ἀναγκάσειν ἀπειληθέντας, *Id.* 8, 109. Ex ἀπὸ et εἰλῶ.
²⁶ Ἀπειλῶ, *ps*, ἡ, *comminatio*, *minæ*; (2) *gloratio*. A præc.
²⁷ Ἀπειλῆμα, *as*, τὸ, *minæ*.
²⁸ Ἀπειλήτω, *as*, ἡ, quæ minatur.
²⁹ Ἀπειλήτην, *minati sunt*, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* et per *Syncor.* pro ἀπειλησάτην. Ab ἀπειλῶ.
³⁰ Ἀπειλητῆς, *ps*, ὁ, qui minatur, minax.
³¹ Ἀπειλητῆρος, *ia*, *on*, idem.
³² Ἀπειλητῆς, *ia*, *on*, idem.
³³ Ἀπειλητικός, *adv.* minaciter.
³⁴ Ἀπειληφόρος, *on*, minax.
³⁵ Ἀπειλήφασιν, *repperunt*, 3. pl. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro ἀπολήφασιν, ab ἀπολαμβάνειν.
³⁶ Ἀπειμι, f. ἰσώμαι, *absum*. Ex ἀπὸ et εἰμι.
³⁷ Ἀπειμι, *abeo*, *profiscor*; (2) *abibo*. Ex ἀπὸ et εἰμι, *vaō*, *eo*.
³⁸ Ἀπειμῶν, 1. sing. a. 1. ind. med.
³⁹ Ἀπειμῶ, *abdicavi*, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act.
⁴⁰ Ἀπειμῶ, *abnuere*, *interdicere*; (2) *deponere* honorem, *abdicare* se magistratu; (3) *repudiare*; (4) *deficere*, *desperare*; (5) *negare* alicui, *interdicere*, *vetare*; (6) *dissuadere*. med. ἀπειμῶμαι, *repudiare*, *negare*, &c. Τοῖσι θεοῖσιν ἀπειμῶν διὰ τῆς χόρας ὁμοτίμης μὴ διαφροῦν, *Aristoph.* *Av.* 564.
⁴¹ Ἀπειμῶν, *as*, ἡ, *nimia*, *item infinita*, *beneficentia*, *item nimia magnificentia*, *imperitia*; *Gl. V.* infirmitas. Ab

¹ Ἀπειράγαντος, *as*, ὁ εἰς ἡ, infinite bonus; (2) *imperitus*. Ex ἀπειρος et ἀγαθός, bonus.
² Ἀπειράγαντος, *adv.* imperite.
³ Ἀπειράγαντος, *adv.* infinitis modis seu vicibus.
⁴ Ἀπειράγαντος, *as*, ὁ εἰς ἡ, infinitus; pro ἀπείραντος.
⁵ Ἀπειράγαντος, *as*, ὁ εἰς ἡ, intentatus; (2) qui tentari nequit. Ex *a* priv. et πειράζω, *tento*.
⁶ Ἀπειράγαντος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*; (2) *intentatus*, *cujus periculum non est factum*. Ex *a* priv. et πειράζω, *tento*.
⁷ Ἀπειράγαντος, *adv.* infinitis modis. Ab ἀπείρος.
⁸ Ἀπειράγαντος, f. ἰσώ, *arceo*, *excludo*, *prohibeo*; (2) *deterreo*, *abigo*; (3) *inhibeo*; (4) *dirimo*; (5) *relinquo*, *prætereo*; (6) *propulso*. (6) τίς ταῦτ' ἀπειρεῖν; *Soph.* *Aj.* 1280. Τὸν νόμον ἡμᾶς ἀπειρεῖν, *ἀν' ἔθνης ἡ πόλις*, *Aristoph.* *Vesp.* 465.
⁹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, et ἀπειρεῖος, *ia*, *ion*, infinitus, immensus. Ab ἀπείρος.
¹⁰ Ἀπειρεῖω, *ω*, f. ἡσώ, *defatigo*, *viribus concido*.
¹¹ Ἀπειρεῖω, *fessus*, *Gl. V.* part. perf. act. ἀπειρεῖσθαι, *interdictus*, *Gl. V.* odiosus, *Heliod.* 4, 180. v. ἀπειρεῖω.
¹² Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, idem quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
¹³ Ἀπειρία, *as*, ἡ, *imperitia*. Ex *a* priv. et πείρα.
¹⁴ Ἀπειρίδιος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *indeterminatus*. Ex *a* priv. et πείρα, *terminus*.
¹⁵ Ἀπειρίτος, *as*, ὁ εἰς ἡ, infinitus. Ex *iisd.*
¹⁶ Ἀπειρεῖν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀπειρεῖω.
¹⁷ Ἀπειρεῖν, *as*, ἡ, *repulso*, *cohibito*. Unde
¹⁸ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *nuptiarum expers*, *cælebs*. Ex ἀπείρος et γάμος.
¹⁹ Ἀπειρεῖος, *on*, immensa scientia præditus.
²⁰ Ἀπειρεῖος, *on*, sine fine et modo plorans.
²¹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, infinitum habens potestatem, *Suicer.* Ex ἀπείρος et δύναμις.
²² Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *expers jugi*, *Suicer.*
²³ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
²⁴ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
²⁵ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
²⁶ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
²⁷ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
²⁸ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
²⁹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
³⁰ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
³¹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
³² Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
³³ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
³⁴ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
³⁵ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
³⁶ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
³⁷ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
³⁸ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
³⁹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁴⁰ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁴¹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁴² Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁴³ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁴⁴ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁴⁵ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁴⁶ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁴⁷ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁴⁸ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁴⁹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁵⁰ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁵¹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁵² Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁵³ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁵⁴ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁵⁵ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁵⁶ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁵⁷ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁵⁸ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁵⁹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁶⁰ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁶¹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁶² Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁶³ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁶⁴ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁶⁵ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁶⁶ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁶⁷ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁶⁸ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁶⁹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁷⁰ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁷¹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁷² Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁷³ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁷⁴ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁷⁵ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁷⁶ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁷⁷ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁷⁸ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁷⁹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁸⁰ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁸¹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁸² Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁸³ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁸⁴ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁸⁵ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁸⁶ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁸⁷ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁸⁸ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁸⁹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁹⁰ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁹¹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁹² Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁹³ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁹⁴ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁹⁵ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁹⁶ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁹⁷ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁹⁸ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
⁹⁹ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.
¹⁰⁰ Ἀπειρεῖος, *as*, ὁ εἰς ἡ, *inexpertus*.

¹ *tundationis absolutæ*, nec appareat unde initium sumas. Meminit *Aristot.* lib. 3, *Auscult. Phys.* *Homerus* item terram vocat ἀπείραντα, id est, σφαιροειδῆ, orbicularem, ut interpretantur *Eustathius* et *Jo. Grammaticus*; intentatus, *inexpertus*. Ἀπείραντα ἔπει, experieris, *Soph.* *Æd. Tyr.* 1088. Πάντων καὶ πλάνης ἀπείραν, *Plutarch.* in *Æmilio*: proba lectio male sollicitata a *Reiskio*. Ab
² Ἀπείρας, *adv.* infinite, immense.
³ Ἀπείρας, *adv.* imperite. Ἀπείρας ἔχειν, *ignarus* esse, *Herodot.* 2, 45.
⁴ Ἀπειραγγελία, *as*, ἡ, denuntiatio læsæ majestatis. (Eadem putatur esse quæ εἰσαγγελία, *Ern.*)
⁵ Ἀπείρας, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπείμι.
⁶ Ἀπειρῶ, *ω*, f. ἡσώ, *recuso* parere, aut verbis fidem habere.
⁷ Ἀπειρῶ, *as*, τὸ, *pertinacia*, *contumacia*. Ab
⁸ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, nulla persuasionem flexibilis, *contumax*. Ex *a* priv. et πείθω.
⁹ Ἀπειρῶ, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀπείμι.
¹⁰ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
¹¹ Ἀπειρῶ, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπείμι.
¹² Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
¹³ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
¹⁴ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
¹⁵ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
¹⁶ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
¹⁷ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
¹⁸ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
¹⁹ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
²⁰ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
²¹ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
²² Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
²³ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
²⁴ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
²⁵ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
²⁶ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
²⁷ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
²⁸ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
²⁹ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
³⁰ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
³¹ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
³² Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
³³ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
³⁴ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
³⁵ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
³⁶ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
³⁷ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
³⁸ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
³⁹ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁴⁰ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁴¹ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁴² Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁴³ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁴⁴ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁴⁵ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁴⁶ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁴⁷ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁴⁸ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁴⁹ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁵⁰ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁵¹ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁵² Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁵³ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁵⁴ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁵⁵ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁵⁶ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁵⁷ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁵⁸ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁵⁹ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁶⁰ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁶¹ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁶² Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁶³ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁶⁴ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*.
⁶⁵ Ἀπειρῶ, *as*, ὁ εἰς ἡ, *idem* quod ἀπείρατος (2) *inexpertus*

А П Е А П Е

¹ Ἀπειρόντος, *υ*, *ο* ξ η , qui mente comprehendi nequit. Ex a priv. et *πειρόνω*.
² Ἀπειρόντως, *adv.* temere atque inconsiderate; (2) *præter opinionem*.
³ Ἀπειρίδος, *ον*, periodicus carens, non periodo expressus, de oratione.
⁴ Ἀπειρίστος, *ον*, negligens.
⁵ Ἀπειρίστος, *adv.* negligenter.
⁶ Ἀπειρίστος, *υ*, *ο* ξ η , indeterminatus, indefinitus. Ex a priv. et *πειρίστω*.
⁷ Ἀπειρίστυκος, non tectus, obvolutus.
⁸ Ἀπειρίστος, *υ*, *ο* ξ η , qui talis est ut non impingat; immunis lapsus, erroris; ultra offensiones adversæ fortunæ positus. Ex a priv. et *πειρίπτω*.
⁹ Ἀπειρώπληκτος, *υ*, *ο* ξ η , qui tubarum clangore non circumsonat; (2) quem nihil circumsonat. Ex a priv. et *πειρωαπλήζωμαι*.
¹⁰ Ἀπειρώσπτος, *υ*, *ο* ξ η , non circumspectus, inconsideratus. Ex a pr. et *πειρώσπταιμι*.
¹¹ Ἀπειρώκτως, *adv.* inconsiderate, imprudenter; incaute, *Gl. V*.
¹² Ἀπειροψία, *ῆ*, negligentia, imprudentia.
¹³ Ἀπειροπότης, et ἀπειρόσποτος, *ον*, idem quod ἀπειρέλιπτος.
¹⁴ Ἀπειροσπας, *υ*, *ο* ξ η , inconcussus; (2) non distractus, qui non occupatur multis, non distinctur; (3) otiosus. Ex a et *πειρώσμαι*.
¹⁵ Ἀπειροσπᾶς, *adv.* sine ulla distractione seu cura, otiose, tranquille, constanter; (2) assidue; (3) omnia omni alia cura, &c.
¹⁶ Ἀπειροσσία, *ας*, η , cum in aliqua re nil redundat.
¹⁷ Ἀπειροσσύχων, *υ*, *ο* ξ η , suppar ætate, qui non excedit alium tempore.
¹⁸ Ἀπειρώτος, *υ*, *ο* ξ η , quem nihil circumstat, premit, urget, distrahit; (2) omnis periculi expers, *Polyb.* (3) desertus, derelictus. Ex a priv. et *πειρίστωμαι*, *circumsto*.
¹⁹ Ἀπειρέσπτος, *υ*, *ο* ξ η , qui non circumvertitur; (2) qui circumagere nequit. Ex a priv. et *πειρέσθω*, *circumago*.
²⁰ Ἀπειρήματος, *υ*, *ο* ξ η , non circumcisus. Ex a priv. et *πειρήτωμαι*, *circumcido*.
²¹ Ἀπειρέσπτος, *υ*, *ο* ξ η , qui circumagere nequit, qui non commutatur, non volubilis, non versatilis; (2) non revertens; (3) non curans. Ex a priv. et *πειρήσσω*, *circumago*.
²² Ἀπειρέστος, *υ*, *ο* ξ η , idem et *ex iisd.*
²³ Ἀπειρήτος, vel ἀπειρήστος, *υ*, *ο* ξ η , supervacuum nil habens; (2) magnificentia et copia in cultu et victu carens; (3) simplex, elegans; (4) negligenter factus; (5) par (de numero); nam ut *πειρήσις* significat impar, sic cum alpha privato debet habere significationem contrariam. (5) τὸ μὲν κέρως ἀντήρτητο καὶ ἐδιδάσκειον ἄξιοντες, *cornu paria et minime intorta in acutum desinentia*, *Heliod. Æthiop.* 3.
²⁴ Ἀπειρήτως, *adv.* negligenter, simpliciter, sine sollicita cura elaborandi vel orandi.
²⁵ Ἀπειρήττος, *υ*, *ο* ξ η , excrementis carens quæ *πειρήτωματα*.
²⁶ Ἀπειρήτης, *εις*, *ο* ξ η , non orbiculatus. Ex a priv. et *πειρήρω*, *circumfero*.
²⁷ Ἀπείρως, *a. l. part. act. v. ἀπορήζω*.
²⁸ Ἀπείρῃ, *abi in malam rem*, 2. sing. præes. imperat. act. verb. *ἀπείρῃ*, *Æol.* pro ἀπείρῃ.
²⁹ Ἀπείρῃ, *abeo, facesso in malam rem*.
³⁰ Ἀπείρῃωνός, *perf. part. med. v. ἀπορήρηνυμι*.
³¹ Ἀπειρώμενος, *ῶ, f. ἄνω*, perirem depono, impudenter ago. Ἄλλα πύρετον *ἦ εὐδὺς τότε ἀπευθραύσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πύρωμα*, *Aristoph. Nub.* 1218.
³² Ἀπειρώμενος, *prohibens, præes. part. med.* Ἀπείρωμαι, *f. ἔω*, repello, propulo, abigo. Ἀπείρωκεν τὰς λύκας ἀπὸ τῶν προβάτων, *Χεῖνός τῃς ἱσχυμέντας ἀδικεῖν τινα. Αὐτὰς βεβλῶν ἀπείρωκε ἱερῇ*, *Il.* 4, 542.
³³ Ἀπειρώμενος, *ῶ, rubiginem ingenero, rubiginem consumo; ἀπειρωσέμαι*, *rubiginem sentio*.
³⁴ Ἀπείρω, *f. ὕνω*, abstraho, detraho. Πῖνὸν ἀπὸ δούρου ἱέρους, *Odys.* 14, 134.
³⁵ Ἀπείρωμαι, *f. ἐλίσσμαι*, *a. 2. ἄλω*, abeo, discedo; (2) morior. Ἀπείλωται τῶν οἰκονόμων ἀβέσση *a domesticis; τῇ λόγῃ*, *omittere*

А П Е А П Е

τῷ βίῃ, mori; ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐς τὴν πόλιν, πρὸς τινα.

Ἀπειρώτης, ἰωσ, ὁ, qui impetum alicujus impedit seu inhibet. Ab

Ἀπειρώτης, ᾧ, cohabeo; (2) discedo. Τῷ κε πάχῃ συνειρέως πολλὴν ἀπειρώσῃς, Il. 16, 723.

Ἀπειρώσις, 2. sing. a. 1. opt. act. Ἐολ.

Ἀπίετος, ον, durus, asper, immitis. Ab ἀπὸ ἐῖρος.

Ἀπει, dimitte, 2. sing. a. 2. imperat. Ion. pro ἄπει, a verbo ἀφίημι, dimitto.

Ἀπίσασα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποσάπτω.

Ἀπίσας, 2. sing. a. 2. ind. act. Dor. pro ἀπίσας, ab ἀποσείναι pro ἀποσείω.

Ἀπίσσεις, extinguit, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπίσιν, 2. d. verbi ἀποσείναι, extinctus sum, interitū. Χρῆμα δ' ἀπίσιν, Eurip. Med. 1218.

Ἀπισθίω, abedo, exedo, erodo.

Ἀπισκίμβω, a. 1. inf. pass. v. ἀποσκίμνω.

Ἀπισκολυμένος, perf. part. pass. v. ἀποσκολύσσομαι.

Ἀπίσσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπίσπασα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποσπᾶω.

Ἀπίσσειν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ἐεολ. vel Boeot. et Poet. pro ἀπειρεύθην, ab ἄπειρω.

Ἀπίσσυτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Poet. pro ἀπέσιςτο.

Ἀπειλάλη, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. ἀποσίλλω.

Ἀπείλας, misit, 3. sing. perf. ind. act.

Ἀπείσασμαι, missi, nom. pl. perf. part. pass.

Ἀπείσαν, destiterunt, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. pro ἀπέσαν, a verbo ἀφίημι.

Ἀπείσις, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποσίλλω.

Ἀπείρησις, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποσείω.

Ἀπίην, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀφίημι.

Ἀπίσχω, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποσείω.

Ἀπίσολι, 3. sing. perf. ind. med. v. ἀποσίλλω.

Ἀπείραμίνος, perf. part. pass. v. ἀποσείρω.

Ἀπείραφον, averti, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπείρψι, avertit, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπίω, absit, 3. sing. præs. imperat. act. v. ἄπειμι.

Ἀπίω, ἔς, οἱ, ἡ, absentia. Ab ἄπειμι.

Ἀποσφάλλω, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. ἀποσφάλλω.

Ἀποσχάρομαι, pass. Vid. simpl. exp. act. Ἐυστάθ.

Ἀποσχέωμαι, abfui, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀπίχω pro ἀποσχίω, abstineo.

Ἀπίσθον, abstinui, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπίταμον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποτίμω.

Ἀπίτιθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀποτίθημι.

Ἀπίτληος, υ, ὁ δ' ἡ, carens foliis. Α πίταλον.

Ἀπίτινον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀποτινύνω.

Ἀπίτρωγον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποτρώγω.

Ἀπείτρωπάντο, non audebant, 3. pl. imperf. ind. pass. contr. pro ἀπειτρώπαντο, ab ἀποτρώπτω.

Ἀπειυάμιος, υ, ὁ, serenitas, tranquillitas cœli, aeris, maris. Ex ἀπὸ ἐτ εὐλῆ.

Ἀπειδοκίω, ᾧ, f. ἴσω, improbo, repudio.

Ἀπειυάνατίζω, f. ἴσω, perficere mortem oppeto, honesta morte perfungor. Ex εὐνάωμαι.

Ἀπειυθής, ἔος, ὁ δ' ἡ, fama inauditus, incognitus; (2) imperitus. Α πυνθάωμαι.

Ἀπειυος, υ, ὁ δ' ἡ, idem et ex ἰσῖδ.

Ἀπειυύνω, adæquo; (2) rego, dispono, dirigo; (3) corripo, emendo; (4) punio. Α πυνθύνω τὴν πόλιν, Soph. Œd. Tyr. 103. Ζη τὸν τὰς χεῖρας δισμαῖς ἀπειυύνοντα, προσμαλίνει καλᾶς, Idem, Aj. 72.

Ἀπειυος, υ, ὁ δ' ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α et πύνω.

Ἀπειυαῖος, υ, ὁ δ' ἡ, idem quod

Ἀπειυκτός, ἡ, ον, abominandus, execrandus; (2) vitandus, averandus. Ab ἀπειυχίω.

Ἀπειυάω, f. ἴσω, sopio. Σὺ γὰρ μ' ἀπειυα-σθένεις ἐκκινεῖς κακῷ, Soph. Trach. 1, 42.

Ἀπειυος, υ, ὁ δ' ἡ, inauditus. Α πυνθάωμαι.

Ἀπειυατῆς, idem quod εὐατῆς.

Ἀπειυήτος, ον, idem quod ἀπειυκτός.

Ἀπειυχίωμαι, f. ἴσω, deprecor, precor, seu opto non venire; (2) abomino, execror. (1) ἀπειυεῖν ταῦτα πάλιν, Eurip. Hippol. 891. (2) πῦρα μέντοι μὴ γίνεσθαι μεθ' αὐτὴν ἀπειυχίωμαι, abomino, Aristoph. Thesmoph. 714.

Ἀπειυινίω, f. ἴσω, vilem reddo. Ex ἀπὸ ἐτ εὐανος, vilis.

А П Е А П Н

Ἀπείφηνον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀποφείνω.
Ἀπείφηνάμην, ostendi, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφάινω.
Ἀπίφην, ostendit, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἀπιφθαμένως, perf. part. pass. v. ἀποφθείρω.
Ἀποφείλῃντο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφείνωμαι.
Ἀπίφθην, interierat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀποφθίω, corrumpo.
Ἀπιφθός, v, ὁ ἔξ ἡ, saepe coctus, ut ἀπιφθός χυρτός, aurum excoctum, obryzum. Pro ἀπιφθός, decoctus.
Ἀπίφηνον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποφείνω.
Ἀπίχει, sufficit, impersonal. alias 3. sing. præs. ind. act. v. ἀπείχω, abstineo.
Ἀπειχθαίρω, f. αἰώ, odio prosequor; (2) inivismus reddo. Τὼς δὲ τ' ἀπείχθηρα, ὡς νῦν ἔκταυλ' ἱφίλιστα, Il. 3, 415.
Ἀπειχθάνομαι, f. χήσσομαι, inivisus sum, odio sum; (2) odi, inivisus sum. Ὅσις, ᾧ δύνειν, ἀπείχθῃ πᾶσι ἔ τοῖς γίττοισιν, Aristoph. Lys. 702.
Ἀπείχθια, ας, ἡ, inimicitia, odium, similtas. Ab ἀπείχθης.
Ἀπείχθῃμαι, odio prosequi, præs. inf. act. Dor. pro ἀπείχθην a verbo ἀπείχθω.
Ἀπείχθηναι, odio sis, 2. sing. præs. conj. pass. Ion. pro ἀπείχθῃσαι, seu ἀπείχθῃ.
Ἀπείχθῃμα, ἄτος, τὸ, res odiosa et invisa.
Ἀπείχθης, ἰός, ὁ ἔξ ἡ, inivisus, infensus. Ex ἀπὸ et ἔχθης, invidia, odium.
Ἀπείχθῃσμαι, odio ero, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi ἀπείχθῃμαι, odio sum.
Ἀπείχθῃντικός, ἡ, ὃν, qui hominum odia solet incurrere. Ab ἀπείχθης.
Ἀπείχθῃμαι, f. θήσομαι, offender; (2) sum hostis; (3) tristor; (4) odio sum; ἀπείχθῃμαι, idem. Κεῖσσαν δὲ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπείχθῃσαι, Eur. Med. 290. Ὅταν ται ἀπείχθωνται περὶ κῆρι, Il. 4, 52. Ab eod.
Ἀπείχθῃμι, 1. sing. a. 2. ind. med. Ion. pro ἀπείχθῃμι.
Ἀπείχθως, adv. odiose.
Ἀπείχθετο, satis erat, imperf. pro ἀπείχθεν.
Ἀπείχην, satis erat, imperf. ind. verbi impersonalis ἀπείχην, satis est.
Ἀπείχθῳ, ᾧ, f. ὥσω, munio.
Ἀπείχω, f. ἀφίξω, abstineo; (2) disto, absum, differo; (3) recipio, reporto; (4) satis sum, sufficio; ἀπείχῃμαι, abstineo. Οἷα τ' ἀπείχῃ, ἔ γυμνασίον, abstinere, Aristoph. Nub. 416. Τούτων ἀπείχτο τῷ τι καταπαράξασθαι δὲ ἐβέλητο, tantum abfuit, ut conficeret, Them. Oὐδ' ἀπείχοντο ἑδ' ἀπὸ τῶν φίλων, Plut. τῷ λόγιον, Id. Ex ἀπὸ et ἔχω.
Ἀπειψίω, Ion. pro ἀρεψίω.
Ἀπειψία, ας, ἡ, indigestio. Ex α et πέψις.
Ἀπειψύχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἀποψύχω.
Ἀπέψω, decoquo, coquo, pro ἀρεψώ.
Ἀπειων, absens, mortuus, Ion. et Poet. pro ἀπών, ab ἄπειμι.
Ἀπίσως, repulit, 3. sing. a. 1. indic. act. Att. pro ἄπιστοι, a verbo ἀπώσῃω, repello.
Ἀπῆ, absit, 3. sing. præs. conj. verbi ἄπειμι.
Ἀπῆγαγεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Att. et cum v. ἔειλε, pro ἀπῆγεν, ab ἀνάγω.
Ἀπῆγγιλλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπαγγίλλω.
Ἀπῆγῃμα, τὸ, Ion. pro ἀφῆγῃμα.
Ἀπῆγῃσάμην, narrasse, a. 1. inf. med. Ion. pro ἀπῆγῃσθαι, a verbo ἀφῆγῃμαι.
Ἀπῆγῆμαι, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπάγωμαι.
Ἀπῆγορεύω, ᾧ, f. ἥσω, accusationi respondeo; (2) enarro. Ex ἀπό et ἀγόρευω. Hinc
Ἀπῆγορέμην, ἄτος, τὸ, responsio ad accusationem; (2) narratio, relatio.
Ἀπῆγορέα, ἡ, idem quod ἀπῆγορέμην, V. L.
Ἀπῆγῃχω, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπάγωμαι.
Ἀπῆδαλος, v, ὁ ἔξ ἡ, gubernaculo carens. Ex α priv. et πῆδαιον.
Ἀπῆν, 1. sing. plusq. perf. ind. med. v. ἄπειμι.
Ἀπῆθῃς, ᾧ, f. ἥσω, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀπὸ et ἥθῃω. Hinc
Ἀπῆθῃμα, ἄτος, τὸ, cremor percolatus; (2) quicquid percolatum est.

Ἀπῆα, præt. med. ab ἄπειμι, *Plat.*
 Ἀπῆκεν, dimisit, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* et cum v. ἱφελκ. pro ἀφῆκε, a verbo ἀφίημι.
 Ἀπῆκοος, idem quod ἀνήκοος, *Hes.*
 Ἀπῆκρῶμαινος, adv. absolute, summa cum diligentia, ad amussim. Ab ἀπῆκρῶμαινος, quod est ab ἀποκριβῶ.
 Ἀπῆκτος, υ, ὁ ζ ἥ, incompactus; (2) non concretus. Ex α priv. et πηγνύω, compingo.
 Ἀπῆλας, abegit, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀπελαύνω, pro ἀπελάω, abigo.
 Ἀπῆλασεν, abegit, 1. sing. a. 1. ind. act.
 Ἀπῆλαον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἀπελαύνω.
 Ἀπῆλεγίω, non curo, contemno;
 Ἀπῆλεγίως, adv. save, intrepide, atrociter;
 πρᾶσις, absceisse, abrupte. Ἀπῆλεγίως ἐξείρειαι, *Apoll. Rhod.* 3, 19.
 Ἀπῆλεγής, ἴος, ὁ ζ ἥ, nullius curam gerens, nullius respectum habens; (2) sævus, atrox. Ex ἀπὸ et ἄλγος.
 Ἀπῆλθον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀπέχεσθαι.
 Ἀπῆλίας, ἴος, ὁ ζ ἥ, alienus a judiciis et litibus, seu causis judicariis, alienus a foro. Ex α priv. et ἡλιαίος, q. v.
 Ἀπῆλιθίω, ὦ, f. ὥσω, fatuum reddo, ad fatuitatem redigo.
 Ἀπῆλιώτης, υ, ὁ ζ ἥ, ventus subsolanus. Ex ἀπὸ et ἥλιος, sol.
 Ἀπῆλλάγω, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. ἀπαλλάττω.
 Ἀπῆλλαστρέω, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπαλλάττω.
 Ἀπῆλοις, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπελοιόω.
 Ἀπῆλοις, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπελοιόω.
 Ἀπῆμαντος, υ, ὁ ζ ἥ, illusus. Α πῆμαιναι.
 Ἀπῆμαρτεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* et cum v. ἱφελκ. pro ἀφῆμαρτεν, ab ἀφῆμαρτάνω.
 Ἀπῆμελημένος, perf. part. pass. v. ἀπῆμελίζω.
 Ἀπῆμελημένος, adv. neglectum.
 Ἀπῆμην, 1. pl. plusq. perf. ind. act. per *Sync.* pro ἀπῆμηναι, a verbo ἀπῆμι, abeo.
 Ἀπῆμιν, υ, ὁ ζ ἥ, incolumitas. Δῶτορ ἀπῆμιν, *Callim. Hymn.* in *Jov.* 92.
 Ἀπῆμιν, υ, ὁ ζ ἥ, incolumitas. Ab ἀπῆμην.
 Ἀπῆμιν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v. ἱφελκ. ab ἀπῆμηναι.
 Ἀπῆμην, υ, ὁ ζ ἥ, nullo damno adfectus, illusus, salvus, incolumis; (2) non nocens; innoxius. Ex α priv. et πῆμα, damnum.
 Ἀπῆν, 1. sing. imperf. ind. verbi ἀπῆμι.
 Ἀπῆνεγες, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποφύρω.
 Ἀπῆνεια, ας, ἥ, crudelitas, sævitia. Ab ἀπῆνις.
 Ἀπῆνεμος, υ, ὁ ζ ἥ, vento carens. Ex ἀπὸ et ἄνεμος, ventus.
 Ἀπῆνεμῶν, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπῆνεμῶμαι.
 Ἀπῆνιος, atrocis, gen. sing. ab ἀπῆνις, atrox.
 Ἀπῆνίω, reddo ἀπῆνιος, *Suid.*
 Ἀπῆνεσθαι, obstupefactus est, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπῆνεσθαι, *Dan.* 4, 18.
 Ἀ' ΠΗ'ΝΗ, υ, ἥ, rheda, carpentum, præsertim muliebri vehiculum. Ἀπῆνης ἡμοστίγην, *Eurip. Phæn.* 331.
 Ἀ' ΠΗΝΗ'Σ, ἴος, ὁ ζ ἥ, crudelis, immitis, sævus; durus, trux, *Gl. V.*
 Ἀπῆνθεν, abiit, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* et cum v. ἱφελκ. pro ἀπῆλθε, ab ἀπέχεσθαι.
 Ἀπῆντος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπαντάω.
 Ἀπῆνως, adv. inclementer, crudeliter.
 Ἀπῆν, 3. plur. aor. 1. verbi ἀπαίσσω, quod vide.
 Ἀπῆρος, υ, ὁ ζ ἥ, desuper impendens; (2) altus, sublimis, in alto situs. Ex ἀπὸ et ἄίρω, tollo, vel αἰώρα, oscillum, *Ern.*
 Ἀπῆρος, υ, ὁ ζ ἥ, idem et ex iisd. item distans, remotus.
 Ἀπῆραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπαράσσω.
 Ἀπῆρεσάμην, α. 1. ind. med. verbi ἀπείριδω.
 Ἀπῆρης, ἴος, ὁ ζ ἥ, nullo membro captus, aut mutilus; incolumis. Σὺν ἀπῆρεσιν ἱσταίρις, *Apoll. Rhod.* 1, 888; ad quem locum vide notam Brunckii. Ex α priv. et πῆρος, mutilus.
 Ἀπῆρθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀπαίρω.
 Ἀπῆρος, υ, ὁ ζ ἥ, pera carens. Α πῆρα.

Ἀπῆρος, υ, ὁ ζ ἥ, idem quod ἀπῆρης.
 Ἀπῆρημένος, perf. part. pass. v. ἀπαρτάνω.
 Ἀπῆρηται, 1. sing. perf. ind. pass. v. ἀπαρτίζω.
 Ἀπῆρημένως, plane, perfecte. Ab ἀπαρτίζω.
 Ἀπῆρῶμαινος, adv. impudenter, deposito pudore, perfrecta fronte. Ab ἀπῆρῶμαινος.
 Ἀπῆρῶτος, υ, ὁ ζ ἥ, non mutilatus, integer, illæsus. Ex α priv. et πῆρῶ.
 Ἀπῆσαν, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφῆσαν, ab ἀφίημι.
 Ἀπῆσα, auferebat, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἀπῆσαι, a verbo ἀπαυράω, aufero.
 Ἀπῆσα, privavi, a. 1. ind. act. per *Syncop.* pro ἀπῆσα.
 Ἀπῆσαν, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἀπῆσαν.
 Ἀπῆχίω, ὦ, f. ὥσω, dissono; (2) resono. Hinc Ἀπῆχημα, ἄτος, τὸ, resonantia; imprimis quæ in fine auditur, durante aliquamdiu sono. Unde (2) pro effectu alicujus rei naturali.
 Ἀπῆχης, ἴος, ὁ ζ ἥ, absonus; (2) ingratus, odiosus. Ex ἀπὸ et ἥχος, sonus.
 Ἀπῆχης, υ, ἥ, idem quod ἀπῆχημα.
 Ἀπῆχης, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἀπάχθωμαι sive ἀπῆχθῶμαι.
 Ἀπῆχθῆμαι, odio exceptus fui, perf. ind. pass.
 Ἀπῆχθην, abductus fui, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω, abduco.
 Ἀπῆχθης, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπῆχθῶμαι.
 Ἀπῆχθῶμαι, a. 2. ind. med. Vid. ἀπῆχθῶμαι.
 Ἀπῆχθῶ, adv. absurde, odiose.
 Ἀπῆρῶν, suspensi erant, pro ἀπῆρῶντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Dor.* pro ἀπῆρῶντο, contr. ex ἀπῆρῶντο, a verbo ἀπῆρῶναι.
 Ἀπῆρῶς, υ, ὁ ζ ἥ, suspensus, elevatus; (2) distans. Ex ἀπὸ et αἰώρω, suspendo.
 Ἀπῆρῶ, ἥ, Apia dicta olim quæ nunc Peloponnesus. Alii appellativum esse volunt, *Il.* 1, 270. Item Scythia dicitur Tellus, *Dea, ap. Herod.*
 Ἀπῆρῶ, f. αἰῶ, dimitto, *Thuc.*
 Ἀπῆρῶ, 3. pl. præf. ind. act. *Ion.* pro ἀπῆρῶ, ab ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, 1. sing. a. 2. conj. verbi ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, emittimus, 1. pl. præf. ind. act. *Ion.* pro ἀπῆρῶ, a verbo ἀφίημι.
 Ἀπῆρῶ, abire, præf. inf. act. verbi ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, emittunt, 3. pl. præf. ind. med. *Ion.* pro ἀπῆρῶ, a verbo ἀφίημι, emitto.
 Ἀπῆρῶ, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, abeo, 2. sing. præf. conjunct. act.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, improbabilis; (2) cui non creditur, non paretur. *Gl. V.* ineptus.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, improbabilitas; (2) defectus auctoritatis in suadendo, jubendo.
 Ἀπῆρῶ, auct. improbabiliter; (2) inscite, absurde.
 Ἀπῆρῶ, præf. inf. act. contr. pro ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, ὦ, f. ὥσω, inobediens sum, non obtempero. Ἀπῆρῶ τῷ ἀρχοντι, *Xen.* Ex α priv. et πῆρῶ, persuadeo.
 Ἀπῆρῶ, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, dirigo, *Gl. V.* Ἀπῆρῶν τῆς ὀφίος τὸ διάστροφα, *Aret.*
 Ἀπῆρῶ, 3. pl. perf. pass. *Ion.* pro ἀπῆρῶ, et hoc pro ἀφῆρῶ, eis, ab ἀφῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, 2. sing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἀφῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, *Ion.* et contr. pro ἀφῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, non amarus.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, non biliosus, flavæ bilis expers. Ex α priv. et πῆρῶ, et χολή.
 Ἀπῆρῶ, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, vel ἀπῆρῶ, arceo, excludo. Ex ἀπὸ et ἵλλος, oculus, (ἵλλω, volvo, *Ern.*)
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, pinguetinis expers.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, idem.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, purus a sordibus. Ex α priv. et πῆρῶ, sordes.
 Ἀπῆρῶ, desipio; (2) efflo. *Kῆρ* ἀπῆρῶ, *Odys.* 15, 10. Δοκίμει μοι ἐν ἀπῆρῶ, *Odys.* 6, 258. Ex α priv. et πῆρῶ.

Ἀπῆρῶ, venit, 3. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀφῆρῶ, ab ἀφῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, υ, τὸ, pirus. Ab
 Ἀπῆρῶ, υ, ἥ, pirus; (2) Apios, Thymalli species. *Angl. KNOBBED SPURGE.*
 Ἀπῆρῶ, ἴα, ἴον, longinquus. Ab ἀπῶ.
 Ἀπῆρῶ, ὦ, exprimo. Οἱ μὲν κόφοντες ἀπῆρῶ, *Herodot.* 2, 94.
 Ἀπῆρῶ, ὦ, f. ὥσω, adæquo, exæquo. Εἴτα διήσειν ἀπῆρῶ, *Luc.*
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, non picatus. Ex α priv. et πῆρῶ, pica.
 Ἀπῆρῶ, *Ion.* discedere, præf. inf. act. v. ἀφῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, defecerunt, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀφῆρῶ, ab eod.
 Ἀπῆρῶ, ὦ, f. ὥσω, diffido; unde ἀπῆρῶ, diffidendum; (2) suspectum habeo. (2) Οὐδὲν δ' ἀπῆρῶ καὶ δις οἰμῶσαι, *Soph. Aj.* 940, facile credo. Οὔτι οὐδ' ἀπῆρῶ λόγους, *Eur. Med.* 927. Ab ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, *Ion.* pro ἀφῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, incredulus.
 Ἀπῆρῶ, ας, ἥ, diffidentia, incredulitas; (2) incredulitas; (3) perfidia. Ab eod.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, qui non credit; (2) incredulus; (3) infidus, cui non creditur; perfidus. Ex α priv. et πῆρῶ. Hinc
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, perfidia.
 Ἀπῆρῶ, adv. fraudulentè, perfide, infide, increduliter. Ab eod.
 Ἀπῆρῶ, emacio, extenuo.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, idem.
 Ἀπῆρῶ, f. ἴσμαι, obnitor; (2) ad fortitudinem me compono; (3) abnuo, pernego; (4) aio, assevero.
 Ἀπῆρῶ, abstineo; (2) aversum teneo, amoveo. Ex ἀπὸ et ἴσμαι, habeo.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, adæquatio. Ab ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, pro ἀπῆρῶ, 2. pl. præf. imp. act. v. ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, ut ὄνος ἀπῆρῶ, vinum e piris factum. Ab ἀπῆρῶ, pirus.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, idem quod ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, qui non vescitur piscibus. Ex ἀπὸ et ἰχθῦς.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, non pinguis.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, qui nihil peccat, *Hes. e Soph. Tr.* 122. (nisi verum est ἀπῆρῶ.) inevitabilis, immunitis ab aliqua re, incolumis. *Kῆρ* ἀπῆρῶ, inevitabiles parca, *Soph. CEd. Tyr.* 472. Τῆς θεῶν αἰὲν ἀπῆρῶ, ὅσον σφε δόμον ἱερῶν, incolumem ab *Orci* limite, *Id. Trach.* 119. Ab α et πῆρῶ, *Ern.* V. *Prisc. Obs.* 1, 102.
 Ἀπῆρῶ, ας, ἥ, stabilitas, constantia, erroris et mutationis expers. Ab
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, non erraticus, non vagabundus. Ex α priv. et πῆρῶ, error.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, idem et ex iisd. *Suicer.*
 Ἀπῆρῶ, adv. sine errore.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, informis, ineffigatus; (2) simplex, verus, sincerus; *Gl. V.* infictus.
 Ἀπῆρῶ, *Dor.* pro ἀπῆρῶ, insatiabilis. Τί σοι ποτὶ τῶς ἀπῆρῶς κοίτας ἔρω, *Eurip. Med.* 150.
 Ἀπῆρῶ, adv. simpliciter, non fecte, non dissimulanter.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, latitudine carens. Ex α priv. et πῆρῶ, latitudo.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, inaccessus, et inde inepugnabilis; (2) immensus. Ex α priv. et πῆρῶ, vel *Dor.* pro ἀπῆρῶ. (1) τὸν αἰὲ ἀπῆρῶς ἔχει, inepugnabilis, *Soph. Aj.* 256.
 Ἀπῆρῶ, *Dor.* pro ἀπῆρῶ.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, non fraudatus. Ex α priv. et πῆρῶ, vel *potius*, avaritia vacuus, *Clem. Alex. Stromat.* 5.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, immensus. Ἀναφῆρῶναι διάπυρρον λίθον ἀπῆρῶ, *Schol. Apoll. Rhod.* ad 3, 41.
 Ἀπῆρῶ, υ, ὁ ζ ἥ, immensus. Ἐπὶ βάρος ἀπῆρῶ, *Soph. Trach.* 982. Κοινοῦ γὰρ ἀπῆρῶ, αἰὲν εἶδος,

τῖδος, ἀπλῆς, *Plutarch. in Mario. magnus*
inaccessus, Apoll.
 "Ἀπλῦρος, υ, ὁ ἕ ἡ, cui latus non est stipatum.
 Ex α priv. et πλῦρα.
 "Ἀπλῦρος, ον, innavigabilis, pars maris quæ
 non navigata est. Τὸ δὲ πᾶσι πλῦρῳ, ἔδιν
 οἰκίστηεν τῷ ἀπλῦς, καταλείπειν, *Xenoph.*
Cyrop. 6, 1.
 "Ἀπλῆγός, υ, ὁ ἕ ἡ, simplex, innocens, inno-
 cuus. Ab
 "Ἀπλῆγος, ἴδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἀπλός.
 "Ἀπλῆρης, ἑος, ὁ ἕ ἡ, non plenus; (2) strigosus.
 Ex α priv. et πλῆθος.
 "Ἀπλῆκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, non percussus. Ἐρῶδι δ'
 ἀπλῆκτος, illæsi, *Rhes. 814.* Ex α priv. et
 πλήττω, percutio.
 "Ἀπλῆμελῆς, ἑς, delicti expers, insons. Ab
 α priv. et πλῆμελῶ.
 "Ἀπλῆραι, ονος, ὁ ἕ ἡ, inexplēbilis. Ex α priv.
 et πλῆος, plenus.
 "Ἀπλῆξ, γός, ὁ ἕ ἡ, non percussus, non læsus.
 Οὐκ ἀπλῆξ ἀνέστη, (in sensu nequam,) *Luciani*
Amor. 54.
 "Ἀπλῆρτος, υ, ὁ ἕ ἡ, inexplētus, non complet-
 us. *Gl. V. incomplebilis, insatiabilis.*
 "Ἀπλῆρτώως, adv. insatiabiliter.
 "Ἀπλῆρύμαι, γ, εὔμαι, sum insatiabilis; (2)
 sum avidus. Ab ἀπλῆρος.
 "Ἀπλῆσια, ας, ἡ, inexplēbilitas, insatiabilitas:
 Ph. avaritia; (2) immensitas. Ab eodem.
 "Ἀπλῆσιμος, ον, insatiabilis vini.
 "Ἀπλῆσος, υ, ὁ ἕ ἡ, inexplēbilis, insatiabilis;
 (2) immensus. Ex α priv. et πλῆθος.
 "Ἀπλῆσως, adv. insatiabiliter, avare, *Gl. V.*
 (2) immense.
 "Ἀπλῆτων, adv. insatiabiliter. "Ἀπλῆτων μερέασιν
 ἐπῆγεμοι, *Apoll. Rhod. 4, 1455.*
 "Ἀπλῆτος, υ, ὁ ἕ ἡ, immensus, tam vastum
 hians ut impleri nequeat. *Poet. ἀπλῆτος.*
 Ἀ πλῶ, antiq. Unde πλῆμι, πιμπλήμι.
 "Ἀπλῶ, ης, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἀπλός.
 "Ἀπλῶρῆς, χος, ὁ ἕ ἡ, qui promissum vel
 porrectum capillum habet; (2) qui raro est
 capillitio. *Gl. V. recto capillo.*
 "Ἀπλωα, ας, ἡ, tempus quo navigari non po-
 test, impossibilitas navigandi. "Ἀπλωοί
 χρομαινοι, cum non possimus navigare, *Εὐριπ.*
Iphig. in Aul. 88. Ex α priv. et πλῶος, navi-
 gatio.
 "Ἀπλωοίμαι, γ, ἴσομαι, simplicitate utor. "Ἀ-
 πλωοίθεσθαι πρὸς τινα, *Xen.* Ab ἀπλός.
 "Ἀπλωοῖός, ἡ, ὄν, simplex, non versutus; (2)
 inadfectatus. Ab eod.
 "Ἀπλωικός, adv. simpliciter, citra dolum.
 "Ἀπλωῖς, ἴδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἀπλός.
 "Ἀπλόκομος, calvus.
 "Ἀπλόκος, υ, ὁ ἕ ἡ, non plicatus. Ex α priv.
 et πλόκος, plico.
 "Ἀπλόκων, ὁ, Cynicus verissimus. Ex ἀπλός
 et κών, canis.
 "ἈΠΛΩΟΣ, ὄν, ὄν, usitat. ἀπλῶς, ἡ, ἔν, sim-
 plex; (2) candidus, ingenuus; sincerus,
Gl. V. (3) stultus; (4) plane verus et extra
controversiam positus.
 "Ἀπλως, contr. ἀπλως, ὁ ἕ ἡ, navigatione ca-
 rens; (2) impar navigationi, innavigabilis.
 (2) οἶδι δ' ἄλμη ἀπλως εἰσέιμι, *Apoll. Rhod.*
4, 1270.
 "Ἀπλωσχῆμα, eandem simplicem speciem ha-
 bens. Ab ἀπλός et σχῆμα.
 "Ἀπλῶσις, ητος, ἡ, simplicitas, candor.
 "Ἀπλως, ὁ ἕ ἡ, contr. ex ἀπλός. Κασιδῶσαι ναῦς
 ἰσορῆκοντα, καὶ τὰς λοιπὰς ἀπλως ἰσοίησαι,
Appian. de Rebus Samniticis.
 "Ἀπλώεμαι, naves, apud *Thucydidem.*
 "Ἀπλώεσως, adv. simplicius. Ab ἀπλός.
 Ἀπλωτος, υ, ὁ ἕ ἡ, divitiis carens, pauper.
 "Ἀπλῶς, ὤ, γ, ὠνα, explicio, expando, extendo;
 ἀπλῶμαι, pandor, *Gl. V. ἀπλῶσθαι*, por-
 rigi, Ph. ἄπλωμος, patulus, *Gl. V. perf.*
 part. pass. ἀπλωσον, expande, *Gl. V. a. 1.*
 imperat. "Ἡπλωτο θῆστος ἐντιπλῆσον, porrec-
 tum jacuit, *Heliodor. 10.* Ab ἀπλός.
 "Ἀπλώσια, ας, ἡ, immundities, illuvies; (2)
 spongia quæ elui nequit. Ex α priv. et
 πλύνω, lavo. Unde

Ἀπλῶτος, ε, ὁ ζ ἥ, illotus, immundus.
Ἀπλωμα, τοσ, τῆ, expansio, dilatatio. Ab ἀπλῶ.
Ἀπλῶς, adv. simpliciter, (2) non accurate, negligentier; (3) temere, frustra; (4) uno modo; (5) omnino, prorsus; (6) ingenue, candidē; (7) necessario. Ab ἀπλῶς.
Ἀπλωτος, ε, ὁ ζ ἥ, innavigabilis. Ex α priv. et πλῶς, ναυίγο.
Ἀπνεῖς, ἑός, ὁ ζ ἥ, valde spirans; (2) non spirans, flatu destitutus. Ex α intens. vel priv. et πνέω, σπῖρο.
Ἀπνεύματος, ε, ὁ ζ ἥ, vento non perflatus. Ex α priv. et πνέω, spiritus.
Ἀπνευσι, adv. uno spiritu, sine respiratione; (2) confertim; (3) sine labore.
Ἀπνευσία, ας, ἡ, spiritus repressio. Hinc
Ἀπνευσιάζω, f. άσω, spiritum reprimō et contineo.
Ἀπνευσος, ε, ὁ ζ ἥ, qui respirare non potest; (2) sine anhelitu; (3) exanimis.
Ἀπνοια, ας, ἡ, ubi nullus est flatus; (2) sedata tempestas, tranquillitas a ventis. Ab
Ἀπνοος, ὠ, contr. άπνως, ε, ὁ ζ ἥ, flatu seu respiratione carens, flatum non emittens; (2) mortuus, exanimis. Ex α priv. et πνέω, σπῖρο.
Ἀπνυ, mortuum, acc. sing. contr. pro άπνω.
ἈΠΟ, pro. praep. a, ab, abs, de, e, re-, dis-, Ph. Soli Gen. jungitur. Ἄπο ἥλις βολαί, pars occidentalis. Ἡ πρὸς ἥλις βολαί, via quae ducit ad orientem, Eurip. Orest. 1266: hinc colligis legendum esse in Sophoclis *Ajace* 886, Τὴν ἐπ' ἥλις βολῶν non ut Brunkius, Τὴν ἀπ' ἥλις βολῶν, (nam ibi agitur de oriente.)
Ἀπο, adv. longe, procul.
Ἀποαινύμαι, aufero, detraho, adimo. Τὰ πεπνυμένα ἀποαινύμαι, Il. 13, 262. Θιός δ' ἀποαινύτω νόσος, Odys. 12, 419.
Ἀποαιρῖσθαι, Ion. et contr. pro ἀφαιρῖσθαι.
Ἀποαίρει, aufer, 2. sing. pres. imperat. med. Ion. pro ἀφαιρῶς, seu ἀφαίρει.
Ἀποαιρῖσαι, ἔμαι, Ion. pro ἀφαιρῶμαι, aufero, adimo, δάε ἀποαιρῖσθαι, Il. 1, 230. Μή τις σὺν τινὶ, ἀγαθὸς περ ἴων, ἀποαίρει κέρην, ib. 275.
Ἀποαῖδιζα, f. ίωα, abale, discedo.
Ἀποάβρα, ας, ἡ, scala navalis.
Ἀποαῖναι, descendo; (2) discedo, abeo; (3) evenio, contingo, accido; ἀπέειν, evenit, Gl. V. a. 2. ἀποάβας, digressus, Ph. part. a. 2. Ἀποαῖναι ἐς τὴν γῆν, τῆς νῆσος, παρὰ τινος, τῷ ἴππῳ, ἀπὸ τῶν πλοίων. Τρεῖς πιδίαν ἀπέβησαν, Eur. Hec. 143. Ἄριστοι ἄνδρες ἀποαῖναι, evadunt, fiunt, Luc. Τοιῶν ἀπέειν σὺδε πᾶρμα, Eur. Med. 1422.
Ἀποαῖσθαι, 2. pl. a. 2. conj. act. Ab
Ἀποάβα, abjicio; (2) amitto; (3) repudio, rejicio; ἀποαῖσθαι, repulsus, Ph. a. 1. part. pass. ἀποαῖσθαι, explosa, Ph. Ἀποαῖσθαι τὴν τυραννίαν, τὰ ἀγαθὰ, τὰ πατήρρα, σφατάν. Μὴ ἀποαῖσθαι ἐν τὴν παρρησίαν ὤμων, Heb. 10, 35.
Ἀποάσσω, f. ψω, intingo, immergo. Ἀποάσσαντες εἰς ὕδαρ, Diosc. Αὐτοῖσι ἱματιστοῖσι ἀπ' ὧν ἔβαψι ἱεωτόν, cum ipsis vestimentis demersit se, Herodot. 2, 47.
Ἀποάβας, εως, ἡ, descensus, Ph. digressio; (2) exitus, eventus. Ab ἀποαῖναι.
Ἀποασσύω, deporto, Ph. ἀποασσασυχθεῖς, deductus, Ph. a. 1. part. pass.
Ἀποάβη, ης, ἡ, genus festi, et certaminis equestris.
Ἀποαῖσθαι, eorum, qui abjecerunt, gen. plur. part. perf. act. verbi ἀποάβα.
Ἀποαῖσθαι, veru detrahare, Ath.
Ἀποάβηαι, a. 2. inf. act. verbi ἀποάβα.
Ἀποάβησμαι, descendam, f. 1. ind. med.
Ἀποάβησω, vel ἀποάβητω, f. ζω, extussio, tussiendo ejicio.
Ἀποαῖσθαι, f. άσμαι, vim adfero, vi cogo; (2) enitor, de muliere pariente. Ἀποαῖσθαι τοῖς ἱππιμαῖς, Xen.
Ἀποαῖσθαι, f. άσω, descendere in terram facio; (2) trajicio. Ἀποαῖσθαι εἰς νῆσον, Aristid.
Ἐς τὴν Πανάργον ἀποαῖσθαι αὐτὴν, Thuc.
Ἀποαῖναι, pres. inf. act. v. ἀποαῖναι. Ab
Ἀποαῖω, ὧ, f. άσω, de vita decedo, morior;

ἀποδιώσας, defunctus, *Gl. V.* a. 1. part.
Ex ἀπὸ ἐθίος, *νύλα*. Hinc
Ἀποδιώσας, εως, ἡ, mors, obitus, interitus.
Ἀποελάσας, f. ψα, laedo; (2) privo. Ἀπο-
ελασθῆναι φίλον, *Sophr.*
Ἀποελασάων, f. σῆωσ, germino, egermino;
nascor, originem duco, *Sophr. Œd. Col.* 533.
Vide ὀδῶν.
Ἀποελάσθημα, ἄτος, τὸ, germen; (2) proles.
A præc.
Ἀποελάσθησι, εως, ἡ, germinatio. Ab eod.
Ἀποελασθῆσι, a. 1. part. pass. v. ἀποελάπτω.
Ἀποέλεμα, ἄτος, τὸ, adspectus; (2) respec-
tus.
Ἀποελέστας, ε, ὁ ἄ ἡ, conspicuus; (2) celebris
(3) venerandus. Παρθένους τ' ἀποέλεστος
μέτα, *Eurip. Hec.* 355. Ab
Ἀποελάτω, f. ψα, respicio, intueor, adspicio;
(2) suspicio, admiror, colo; (3) rationem
habeo; (4) specto. Ἀποελάτειν εἰς τινα, πρὸς
τινα. Εἰς σε πάντες ἀποελέφονται, *Luc.*
Ἀποελέφης, a. 1. part. pass. v. ἀποεάλλω.
Ἀποελέρη, ἄτος, τὸ, rejiculum, quod abjici-
tur. Ab ἀποεάλλω.
Ἀποεληκτικός, ἡ, ὄν, qui abjicit vel amisit; (2)
abjiciens. Ab
Ἀποεληκτος, ε, ὁ ἄ ἡ, abjectus, abjiciendus, re-
spuendus. *Ph.* rejectus, amotus; ἀποελη-
τα, rejectanea, idem. Ab ἀποεάλλω.
Ἀποελίττω, f. σω, aufero, detero. Ὄδ' ἀπέλιπες
Θαιμάτιον με, *Aristoph. Av.* 504.
Ἀποελύω, f. ύωσ, scaturio, emitto aquas;
(2) vomo, evomo. Ἀποελύων ἐν νεστιῇ
ἀλεγυνη, *Il.* 9, 487.
Ἀποελύω, idem.
Ἀποελώσκω, discedo, digredior. Ὁρῇ ἀποελώ-
σκην, *Apoll Rhod.* 3, 1143.
Ἀποεολις, εως, ὁ, rejector. Ab ἀποεάλλω.
Ἀποεολή, ἡ, ἡ, abjectio, rejectio, ejection, amis-
sio, repudium, projectio, jactura, *Ph.*
Ἀποεολιμαῖος, ε, ὁ ἄ ἡ, rejectaneus. *Gl. V.*
rejectionis. Ab eod.
Ἀποεόσκαμι, depasco. Ἀμφοσίων μελίων ἀπε-
όσκατο, *Aristoph. Av.* 755.
Ἀποεοκαίω, ὦ, f. ἥωσ, segrego, e grege ab-
duco; (2) aberrare facio, decipio. Τῇ
θυγατρὶ τὸν παῖδά τινος ἀποεοκαίῃσσι, *Xen.*
Μη ἀποεοκαληθῇ, *Luc.* Hinc
Ἀποεοκαλήνω, ἄτος, τὸ, e grege alieno abduc-
tio; (2) impostura, deceptio.
Ἀποεοκαλίω, f. ἥωσ, idem quod ἀποεοκαίω.
Ἀποεορίζω, f. ἄωσ, fervendo seu aestuando ex-
spuo, per aestum expuo; (2) exaestuio, de-
fervesco. Hinc
Ἀποεορίζημα, ἄτος, τὸ, spuma; (2) furfur tritici.
Ἀποεορίσσω, με ἐράττω, idem quod ἀποεορίζω.
Ἀποεορίζημα, ἄτος, τὸ, dilutum; (2) aqua qua
quid perfusum est. Ab
Ἀποεορίζω, f. ἥωσ, perfundo, madefacio, intingo.
Ἀποεορίζω, f. ἥωσ, crapulam edormio; (2) dor-
mio. Ἐνθα δ' ἀποεορίζαντες ἐμύναμεν ἡμ' διαίη,
Odys. 9, 151.
Ἀποεορίω, f. ἥωσ, degravio; (2) prae pondere
devergo.
Ἀποεοροῖη, ἡς, ἡ, perfusio, madefactio. Ab
ἀποεορίζω.
Ἀποεοροῖζω, sorbeo, glutio, voro.
Ἀποεοροῖζω, illaqueo, laqueis implico.
Ἀποεορύκω, f. ὕωσ, demordeo.
Ἀποεορυβίς, a. 1. part. pass. verbi
Ἀποεορυβίζω, abedo, comedendo consumo.
Ἀποεῖω, f. ύωσ, obturo, obstruo.
Ἀποεῖωμιος, ε, ὁ ἄ ἡ, qui non in altari peragi-
tur, sed in terra, sc. (2) impius, contemptor
deorum, ab altarihus abigendus, sacrorum
expers. Ex ἀπὸ ἐθις μῖος.
Ἀποεῖωμιος, ε, ὁ ἄ ἡ, ab altari remotus, pro-
fanus, *Hes.* Ex ἰσῖδ.
Ἀποεῖωιν, ε, τὸ, funis quo navis in terra al-
ligatur. Ab
Ἀποεῖωις, ε, ὁ ἄ ἡ, a terra remotus; terrestris,
Gl. V. Ex ἀπὸ ἐθις γαῖα.
Ἀποεῖωις, in terram verti. Ex ἰσῖδ.
Ἀποεῖωλακτιζῶ, f. ἥωσ, ablacto, a lacte depello.
Ex ἀπὸ ἐθις γάλα, lac. Hinc
Ἀποεῖωλακτιμῖος, ὅ, ὁ, ablactatio.

**Ἀποργία*, ας, ἡ, ventus qui e terra ortus in mare fertur.
 **Ἀπόργια*, ας, τὸ, funis quo navis alligatur in littore; *Ph.* *ἀπόργια*, retinacula; (2) summa planetæ altitudo et maxima a terra distantia. *Ab*
 **Ἀποργίος*, ας, ὁ ἐξ ἡ, a terra remotus. *Ph.* *terrestris*. *Ex* ἀπὸ ἐτ γαῖα, vel γῆ.
 **Ἀποργίω*, fundamenta destruo, *Suid.*
 **Ἀποργισμός*, ὦ, f. ὥσω, imbrico, imbricatum vel suggrundiorum modo tego. *A* γῆσσον.
 **Ἀποργίζω*, impleo; (2) exonero.
 **Ἀποργίω*, demo ex eo quod plenum est, minus plenum reddo, *Hes.*
 **Ἀποργινός*, ὦ, genero, produco, *Vet. Lex.*
 **Ἀποργίνημα*, τὸ, proles, fœtus. *A* præc.
 **Ἀποργίνισσις*, ἡ, idem.
 **Ἀποργισί*, οἱ, venti qui a terra consurgunt, non quidem semper aut qualibet, sed ex uliginosa et humefacta, quasi terra oriundi, ut tradit *Aristoteles* lib. περὶ κόσμου. Hos matutino imprimis tempore spirare, vapore refrigerato, *Theophrastus* prodit.
 **Ἀποργισμός*, f. εὔσωμαι, degusto, tento aliquid, leviter delibato seu attingo.
 **Ἀποργισμός*, ὦ, f. ὥσω, ponte jungo, pontem impono. *Ex* ἀπὸ ἐτ γέφυρα, pons.
 **Ἀποργισσόντας*, acc. pl. præc. part. act. *Ab*
 **Ἀποργισσώ*, f. ῥάσω, consensco.
 **Ἀποργισμοί*, et ἀποργισμοί, fut. ἀποργισσομαι, absum; (2) decedo; (3) morior.
 **Ἀποργισμός*, f. γνώσομαι, p. γνωσκᾶ, rejicio, non agnosco, repudio; (2) censeo, statuo aliquid non esse faciendum; (3) absolvo; (4) despero; ἀπυγισσόμενος, perditus, *Ph.* perf. part. pass. **Ἀποργισσκῶ* τὴν γραφὴν, τὴν ἑνδεῖξιν, τινὰ τῶ ἰσχυρήματος, absolvere; *Isaiah*, τῆς πάτρός, τὴν σωτηρίαν, desperare.
 **Ἀποργλαυκός*, ὦ, f. ὥσω, cæsius reddo. *Ex* ἀπὸ ἐτ γλαυκός, cæsius. *Hinc*
 **Ἀποργλαυκώω*, ας, ἡ, glaucoma, glaucedo.
 **Ἀπόργωτος*, ας, ὁ ἐξ ἡ, qui exiguis est clunibus, depygis.
 **Ἀποργλυκαῖα*, dulce reddo; ἀποργλυκαίνεσθαι, dulcescere.
 **Ἀποργλωτίζω*, elinguo. *Gl. V.* mutum reddo. *Ex* ἀπὸ ἐτ γλωτίζω, lingua.
 **Ἀπόργια*, ας, ἡ, desperatio. *Ab* ἀποργισσώ.
 **Ἀποργίω*, ονος, ὁ ἐξ ἡ, qui dentes ætatis indicies amisit. *Ab* eod.
 **Ἀποργίος*, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi ἀποργισσώ.
 **Ἀπόργωσις*, ας, ἡ, desperatio; (2) negatio, vel absentia. *Ab* eod.
 **Ἀποργιστής*, ας, ὁ, qui desperat. *Ab* eod.
 **Ἀποργισμός*, exonero, *Gl. V.* Vide ἀποργισμός.
 **Ἀποργισμός*, ἡς, ἡ, progenies, posteritas, *Ph.* *Ab*
 **Ἀπόργος*, ας, ὁ ἐξ ἡ, nepos, et qui longius distat; unde ἀπόργος τρίτος, pronepos; ἀπόργος τέταρτος, abnepos. *Historici* tamen et pro filio dixere. *Ex* ἀπὸ ἐτ γίνωμαι.
 **Ἀποργαῖζω*, florem lactis decerpo, *Schol. Nicandri ad Alexiph.* 91. Vide γερῆς.
 **Ἀποργαφὴ*, ἡς, ἡ, descriptio; (2) census; (3) enumeratio, professio, *Gl. V.*
 **Ἀπόργαφον*, ας, τὸ, exemplum libri vel tabulae, descriptum, excerptum.
 **Ἀπόργαφος*, ας, ὁ ἐξ ἡ, ab exemplari vel ad exemplar descriptus seu effictus. *Ab*
 **Ἀποργάφω*, f. ψω, describo; (2) in tabulas refero; (3) depingo; (4) ἀποργάφομαι, nomen do, seu profiteor quacunque de causa, in primis in censu. Πρὸς τὴν στρατιάν ἀποργάφεισθαι, *Diod.* Πανηγύρις ἐκκλησίᾳ πρωτοκόπων ἐν ἑσπέρῳ ἀποργεγραμμένων, *Heb.* 12, 23.
 **Ἀπόργως*, extemporalis, secretus, de precibus, *Ern.*
 **Ἀποργνός*, ὦ, f. ὥσω, enervo, membra debilito, delumbo. *Mh* μ' ἀποργνώσῃς, *Il.* 6, 265. *Ex* ἀπὸ ἐτ γνίσω.
 **Ἀποργνυάσσω*, exerceor, exerceo me.
 **Ἀποργνυάσσω*, exerceo, *Esch.*
 **Ἀποργνύω*, ὦ, f. ὥσω, nudo, denudo. *Mh* σ' ἀποργνυόντα κακὸν ἐξ ἀνὴροα θείη, *Odys.* 10, 301.

**Ἀποργμυνοῖς*, a. 1. part. pass.
 **Ἀποργμυνοῖς*, ας, ἡ, denudatio.
 **Ἀποργμυνοῖς*, ας, ἡ, effeminatio. *Ex* γυνή.
 **Ἀποργμυνοῖς*, ἡμαι, f. ὥσωμαι, in angulum me colligo. *Ex* ἀπὸ ἐτ γωνία, angulus.
 **Ἀπόδα*, pedibus carentem, acc. sing. ab ἄπυ.
 **Ἀποδάσσω*, f. ὥσωμαι, divido, distribuo, impertio; (2) accipio sortem attributam.
 **Ἀποδάσσω*, τῆς στρατιῆς μέρη, *Herodot.*
 **Ἀμα τ' ἀμφὸς Ἀχαιοῖς ἀλλ' ἀποδάσσεισθαι*, *Il.* 22, 118. *Ex* ἀπὸ ἐτ δαίω, divido.
 **Ἀποδαμνίζω*, f. ὥσω, furo, insanio.
 **Ἀποδάκνω*, f. δῆξω, demordeo, præmordeo.
 **Ἀποδακνύω*, f. ὥσω, cum lacrymis narro, dico; (2) illacrymo; (3) lacrymarum more destillo. *Gl. V.* delacrymo; (4) lacrymis prosequor cladem acceptam, et flendo acerbiteratem ejus exhaurio, *Ern.*
 **Ἀποδαμνίσω*, peregre proficisci, præc. inf. act. *Dor.* pro ἀποδημίσω, a verbo ἀποδημῶ.
 **Ἀποδάπτω*, demordeo, resco.
 **Ἀποδάμνω*, ας, ὁ ἐξ ἡ, qui in divisione, v. gr. prædæ datur, epith. portionis, *Nic.* (2) divulsus, junctus a ceteris, *Herod.* 1, 146. (3) qui tributum pendit. *Ab*
 **Ἀποδαμνός*, ας, ὁ, divisio, partitio; (2) pars, portio. *Ab* ἀποδάσσω, divido.
 **Ἀποδάσσω*, ὥς, ἡ, idem.
 **Ἀποδάσσω*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀποδάσσεισθαι, a verbo ἀποδάσσω.
 **Ἀποδαυλίζω*, titione dedolo, vel contundo; (2) contundo. *Ex* ἀπὸ ἐτ δαυλός, titio.
 **Ἀποδείγωμαι*, 1. sing. perf. ind. pass. v. ἀποδείχωμαι.
 **Ἀποδείγναι*, receptus, part. perf. ejusd.
 **Ἀποδείγναι*, part. pass. *Ion.* pro ἀποδείγμενος. Vide ἀποδείγναι.
 **Ἀποδείξις*, ας, ἡ, timide, meticolose, eorum more qui animo concidere. *Ab* ἀποδείξις, quod est ab ἀποδείξις.
 **Ἀποδείξω*, aufugerunt, 3. plur. perf. ind. act. verbi ἀποδείξωμαι, pro ἀποδείξω.
 **Ἀποδείξω*, ας, ὁ ἐξ ἡ, inferior, deficiens, vacuus, cui aliquid deest. *Ab* ἀποδείξω.
 **Ἀποδείξω*, vel ἀποδείξωμαι, imperf. ἀποδείξωμαι, deterreo, absterreo. *Ἀπὸ γὰρ* διδίδωμι τὰ φέρος ἐνέει, *Il.* 12, 53.
 **Ἀποδείκνυμι*, f. ζω, ostendo, demonstro, rationibus probō; (2) efficio, reddo, præsto, præsens sisto; (3) creo, designo, v. g. consulem; (4) edo, pario, de facina; (5) ἀποδείκνυμι, probatum, *Gl. V.* item quod ad certos usus destinatum et accommodatum iisque consecratum est. *Ὁ* θεὸς ἡμῶς τὴς ἀποδείξας ἰσχυρᾶς ἀπιδείξει, ὡς ἐπιβαντίες, *1 Cor.* 4, 9. (5) τοῖς ἐν χῶρῳ ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἀποδείκνυμι, destinatus, *Herodot.* 1, 153. *Hinc*
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ὁ, demonstrativus.
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ὁ, demonstrative.
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ὁ, demonstrabilis.
 **Ἀποδείξις*, ας, ἡ, timor, timiditas. *Διὰ τὸ* δακνύν . . . τὴν ἀπαργίαν τῶν στρατιῶν μὴ παρὰ τὴν τῶν δυνάμεων ἀποδείξις, ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶ προεστώτων εὐλάβειαν, γυγνόντων, *Polyb.* 3, 103. *Ab*
 **Ἀποδείξις*, ὦ, f. ὥσω, reformido; præ timore refugio. Πρὸς τὸν θάνατον ἀποδείξις, *Luc.*
 **Ἀποδείξω*, aor. 1. inf. act. v. ἀποδείκνυμι.
 **Ἀποδείξω*, ας, ἡ, demonstratio, declaratio, probatio; (2) specimen. *Ὁ*ν ἀποδείξω, incertitudo, *Eur. Hym.* 195. *Ab* ἀποδείκνυμι.
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ἀποδείκνυμαι, perconare, *Gl. V.*
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, e cena reliquus.
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ὁ ἐξ ἡ, qui cenam finit, qui cœnatus est; (2) cenæ expers.
 **Ἀποδείξω*, verberibus cedere; (2) excoriare, præc. inf. act. *Poet.* pro ἀποδείξω, a verbo ἀποδείξω.
 **Ἀποδείκνυμι*, ὦ, f. ὥσω, obtrunco, cervicem abscindo, decollo, abscindo a cervice. *Τῆς* δ' ὅτι δὴ Πιστῆς κεφαλὴν ἀποδείκνυμι, *Hesiod. Theog.* 280. *Ἀποδείκνυμι* τῶν ἀνθρώπων τέχνην, *Il.* 18, 386.
 **Ἀποδείξω*, a. 1. part. pass. v. ἀποδείκνυμι.
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ἡ, edecumatio, *Gl. V.* *Ab*

**Ἀποδείκνυμι*, decimantur, *Ph.*
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ὁ, ὥσω, decimo, decimas accipio; (2) decimas do. *Gl. V.* edecumo.
 **Ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδείκνυμι τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον*, *Heb.* 7, 5. *Hinc*
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ἡ, decimatio, vel decimi cujusque sorte ducti supplicium, decimarum exactio.
 **Ἀποδείκνυμι*, præc. inf. med. *Ion.* pro ἀποδείκνυμαι, a verbo ἀποδείκνυμαι.
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ὁ, recipiendus, admittendus.
 **Ἀλλ' ἀποδείκνυμι ταῦτ' ἐστὶν ὥσω*, *Aristoph. Lys.* 502. *Ab* ἀποδείκνυμαι. *Hinc*
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ὁ, idem quod
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ὁ, receptor, coactor tributi et vectigalis. *Gl. V.* ἀρarii tribunus.
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ὁ ἐξ ἡ, dignus qui admittatur et recipiatur; (2) acceptus, gratus, probatus.
 **Ἀποδείκνυμι*, adv. grate, jucunde, recte, probabiliter.
 **Ἀποδείκνυμι*, ἡμαι, f. ὥσωμαι, arboresco, in arborem mutor.
 **Ἀποδείκνυμι*, demonstrasse, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποδείκνυμαι, a verbo ἀποδείκνυμαι.
 **Ἀποδείξω*, demonstratio, *Ion.* pro ἀποδείξω.
 **Ἀποδείξω*, ας, ὁ, cutis seu pellis detracta; (2) spoliū. *Ab* ἀποδείξω. *Hinc*
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ὁ, ὥσω, excorio, corium detraho; (2) pass. de scuto, cujus corium humore laxatum est, *Polyb.*
 **Ἀποδείξω*, f. ῥω, deglubo, excorio, *Gl. V.* (2) verberibus cædo. *Κάθ' ὅτ' ἀποδείκνυμι*, *Aristoph. Vesp.*
 **Ἀποδείξω*, ας, ἡ, religatio. *Ab* ἀποδείξω.
 **Ἀποδείκνυμι*, f. εὔσω, religo, devincio.
 **Ἀποδείκνυμι*, ας, ὁ, ἡσω, idem. *Ab*
 **Ἀποδείξω*, ας, ὁ, fasciculus; (2) linteum; (3) fascia circa caput mulierum, vel mammæ earum continens, strophium. *Gl. V.* alligamen. *Ab* ἀποδείξω. *Hinc*
 **Ἀποδείξω*, ας, f. ὥσω, colligo, religo.
 **Ἀποδείξω*, a. 1. part. pass. verbi
 **Ἀποδείκνυμι*, f. ζωμαι, excipio, recipio, admitto; (2) probō, approbo; (3) commendo, laudo. *Ἀποδείξω* τὴν γνώμην χρησιμεύουσαν, dare; λαμβάνω ἔργον, edere; στρατίαν, expeditionem facere; ἡμεῖς, ἡ περὶ αὐτῶν ἀποδείκνυται, a me sententia dicta est; ἐς τὴν ὑπὸ νόμῳ εὐεργεσίας, conferre.
 **Ἀποδείξω*, recipe, 2. sing. præc. imperat. contr. pro ἀποδείξω, ex ἀποδείξω.
 **Ἀποδείξω*, ας, f. ἡσω, religo, alligo, præligo, adnecto.
 **Ἀποδείξω*, absum; ἀποδείξω, abest, deest. *Τοῦτον* ἀποδείξω τὴν διδοῦσαν τὸν θάνατον, ὥς ἡδὴ ἐξ ἔχον αὐτὴν ἔρωτα, tantum abest, ut extimescam, *Plat.* *Ex* ἀπὸ ἐτ δέω, deficio.
 **Ἀποδείξω*, ας, f. ὥσω, manifestum reddo, declaro, demonstro.
 **Ἀποδείξω*, ας, f. ἡσω, absum domo seu patria, peregrinor, peregre proficiscor. *Πάντα* ἡμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνὰ, *Aristoph. Lys.* 101.
 **Ἀποδείξω* ἐν τῇ χώρῃ μακρὰν, *Luc.* 15, 13. *Ab* ἀποδημῶ. *Hinc*
 **Ἀποδημῶ*, ας, ὁ, peregrinator.
 **Ἀποδημῶ*, ας, ὁ, peregrinari solitus.
 **Ἀποδημῶ*, ας, ὁ, peregrinantis absentia, peregrinatio. *Ab*
 **Ἀποδημῶ*, ας, ὁ ἐξ ἡ, peregre agens, absens a domo vel patria. *Ex* ἀπὸ ἐτ δέω.
 **Ἀποδείξω*, ας, ὁ, pedum defectus.
 **Ἀποδείξω*, ἡμαι, divido, disjungo.
 **Ἀποδείξω*, ας, ὁ, f. ὥσω, arbitrio absolvo. *Ἀποδείξω* τινος τὴν δίκην, *Dem.* *Ex* ἀπὸ ἐτ δαίω, arbitrium.
 **Ἀποδείξω*, dispesco, intersepio, divido.
 **Ἀποδείξω*, f. ψω, immoror, consumo tempus; (2) anceps sum, rem differo; (3) aliquid distineo; (2) ἀποδείκνυμι ἡ βαλὴ, rem differet senatus, *App. Bell. Civ.* 2, 13. (3) οἱ δ' Ἀντώνιον μὲν πρὸ θυρῶν ἀποδείκνυμι ἐν δαίλει Τρεβόνιον ἐξ ἐντῶν ὑπελείποντο, *Id.* *Ibid.* 117.
 **Ἀποδείξω*, f. ζω, dedoceo.
 **Ἀποδείξω*, præc. inf. act. verbi ἀποδείκνυμαι, adeoque pro ἀποδείκνυμαι, ab ἀποδείκνυμαι.

desideratur. *Gl. V.* inamabilis. Ex a priv. et ποθίω, desidero, concupisco.
 *Αποθνήσκω, ὦ, f. ὥσω, cumulo; (2) aggere obstruo; (3) exaggero. Ex ἀπό et θνήσκειν.
 *Αποθλασμός, ὦ, ὁ, fractio, fractura, elisio quæ pressu fit. Ab
 *Αποθλάω, extendo; *Gl. V.* defringo.
 *Αποθλίω, f. ψω, exprimo; (2) elido; (3) adfligo vehementer; (4) excludo, lugo. Οἱ ὄχλοι συνέχουσιν αὐτὸν ἀποθλίβουσι, Luc. 8, 45. Hinc
 *Αποθλίμμα, ἄτος, τὸ, succus expressus.
 *Αποθλίψω, εἰς, ἡ, expressio; (2) elisio; (3) afflictio, calamitas.
 *Αποθνήσκω, 3. sing. præs. opt. verbi
 *Αποθνήσκω, f. 2. m. θαυμάω, morior; ἀποθανεῖν, emori, *Ph. a. 2.* inf. ἀποθανόντος, defuncto, *Ph.* ἀποθνήσκων, moribundus, *Gl. V.* ἀποθνήσκει, decedit, *Ph.*
 *Αποθνήσκω, præs. inf. act. contr. pro ἀποθνήσκω.
 *Αποθνήσκω, ὦ, desilio. *Αποθνήσκοντες ἀπὸ τῶν ἵππων, *Herod.*
 *Αποθνήσκω, 3. pl. præs. ind. pass. v. ἀποθνήσκω.
 *Αποθραύω, seu ὑπὸναι, fiduciam adfero, animum reddo, in *med.* animum sumo.
 *Αποθραύω, ὦ, fractura, decussio; (2) friatura, comminutio.
 *Αποθραύω, ἄτος, τὸ, fragmentum. Ab
 *Αποθραύω, f. αὔσω, confringo, perfringo; (2) frio.
 *Αποθρηγνύω, ὦ, f. ἥσω, vehementer lugeo, lamentor.
 *Αποθρύζω, f. ἄσω, folia fici arboris decerpo et colligo; (2) aufero; (3) demeto, amputo. (3) Τίς τῶν Ὀδομαγνάνων τὸ πῶς ἀποθρηγνύειν; *Aristoph. Acharn.* 158. Ex ἀπό et θρύω.
 *Αποθρύζω, pro ἀποθρύζω, *Epigr.*
 *Αποθρύξω, τριχός, ὁ, ἡ, impubes; (2) depilis, carens pilis.
 *Αποθρύσσω, τος, τὸ, frustum, segmentum.
 *Αποθρύσσω, exgrumare, degrumari, *Gl. V.* Ex ἀπό et θρύω, grumus.
 *Αποθρόνιστος, ὦ, ὁ, ἡ, a throno veniens, a sede emanans.
 *Αποθρύπτω, f. ψω, frango luxu et deliciis.
 *Αποθρύπτω, 3. pl. præs. conj. verbi
 *Αποθρύπτω, desilio; (2) exsilio; (3) resilio. (3) πόντος ἀποθρύπτω, καὶ ἐκείνη νηυσὶν ἵπτονται, *Oppian. Halieut.* 1, 206.
 *Αποθύμω, ὦ, animum despondeo.
 *Αποθυμῶ, ἡ, exhalatio, evaporation. Ab
 *Αποθυμῶ, ὦ, f. ἄσω, evaporo, exhalo; (2) odorem cieo.
 *Αποθύμιος, ὦ, ὁ, ἡ, ingratus animo, invidus, molestus. Ex ἀπό et θυμός, animus.
 *Αποθύμιος, ὦ, remissus, negligens, animo a re alienus, animo dejectus.
 *Αποθυμῶ, expungo, repudio, decipio.
 *Αποθύμω, evalvo, *Gl. V.* Ex ἀπό et θύω.
 *Αποθύω, ὦ, excludo, foras ejicio; (2) oppono fores, obturo, *Ern.*
 *Αποθύω, ὦ, genus poculi. Ab
 *Αποθύω, f. ὥσω, polliceo, in sacrificium absumo; (2) offero, defungor sacris. Δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀποθύει, *Xen.*
 *Αποθύω, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi ἀποθύω.
 *Αποθυμῶ, thoracem exuo.
 *Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, tumor. Ex ἀπό et οἶδω.
 *Αποθνήσκω, ὦ, ὁ, ἡ, sine arte factus, *Gl. V.* inhabilis. Ex a priv. et ποθίω. Hinc
 *Αποθνήσκω, adv. non curiose, simpliciter, sine affectatione artis.
 *Αποθνήσκω, ὦ, f. ἥσω, aliunde habitatum venio; (2) migro in coloniam; (3) procul habito.
 *Αποθνήσκω, ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀποθύει, *Xen.* Ex ἀπό et οἶκος, domus. Unde
 *Αποθνήσκω, αἰ, ἡ, colonia, transmigration.
 *Αποθνήσκω, f. ὥσω, in coloniam deduco; (2) cogo migrare, amando, dissitas in sedes traduco. Τίς εἰς ἑτέραν ἀποθνήσκων συγγένειαν, *Plut.* (2) αἶμα, ἡ, τις μὲν ἀποθνήσκων ἐκ δότων, *Soph. Trach.* 953 et seq.
 *Αποθνήσκω, ὦ, simplex.

*Αποθνήσκω, ὦ, non variegatus.
 *Αποθνήσκω, ἡ, in coloniam missa. *Αποθνήσκω, πόλις, colonia, *App. Bell. Civ.* 3, 31.
 *Αποθνήσκω, ὦ, ὁ, colonia deductio; (2) deportatio; (3) migratio. Ab ἀποθνήσκω.
 *Αποθνήσκω, ὦ, fut. ἥσω, obstruo; (2) destruo, demolior. *Αποθνήσκω, τὰς δόδας, *Thuc.*
 *Αποθνήσκω, ὦ, f. ἥσω, administratione seu dispensatione removeo; (2) removeo.
 *Αποθνήσκω, ὦ, ὁ, ἡ, proprie domo absens, aut domo emissus, ejectus; (2) colonus, in coloniam missus; (3) peregrinus, externus.
 *Αποθνήσκω, f. ὥσω, misereor, defleo, defleo miserabiliter; (2) conqueror.
 *Αποθνήσκω, ὦ, carens pabulo, seu pascuis, seu pastore. Ex ποθίω.
 *Αποθνήσκω, f. ὥσω, ejulo, lamentor; (2) defleo, lamentor. Αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πᾶσι, ἀποθνήσκω φίλον, *Eur. Med.* 31. Ποῖ ἀποθνήσκω (δοκίμω) κακὰ; *Soph. Phil.* 277.
 *Αποθνήσκω, præs. inf. act. contr. pro ἀποθνήσκω. Ab
 *Αποθνήσκω, ὦ, f. ἥσω, debita poena eximo; (2) redimo; (3) pecuniam exigo. Ab ἀποθνήσκω.
 *Αποθνήσκω, ὦ, donivorus, *Lycurg.*
 *Αποθνήσκω, τὸ, pretium, aut munus, quod loco poenæ debita offertur, seu quo poena debita pensatur; (2) poena; (3) pecunia, cujus usus est in recompensatione rerum:
 *Αποθνήσκω, adv. sine poena. Ex ἀπό et ποινή.
 *Αποθνήσκω, ὦ, impunitus. Ex iisd.
 *Αποθνήσκω, ὦ, ultor, ultrix.
 *Αποθνήσκω, ὦ, ὁ, ἡ, sine qualitate, qualitatibus expers. Ex a priv. et ποῖος, qualis.
 *Αποθνήσκω, 2. vel 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ἀποθνήσκω.
 *Αποθνήσκω, auferendum, perferendum.
 *Αποθνήσκω, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποθνήσκω, a verbo ἀποθνήσκω.
 *Αποθνήσκω, abominor, *Gl. V.*
 *Αποθνήσκω, f. χήσω, abeo, discedo.
 *Αποθνήσκω, præs. part. med.
 *Αποθνήσκω, expurgo, abstergo.
 *Αποθνήσκω, purgo, mundo, *Suicer.* Hinc
 *Αποθνήσκω, ἄτος, τὸ, purgamentum, excrementum; (2) piaculum, piamentum.
 *Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, expurgatio: (2) expiatio, lustratio.
 *Αποθνήσκω, ὦ, ὦν, purgatorius, purgandi vim habens; (2) expiatorius.
 *Αποθνήσκω, residuo.
 *Αποθνήσκω, f. θεῶ, seorsim dormio, secubo; (2) obdormio.
 *Αποθνήσκω, ὦ, f. ὥσω, refugio. Hinc
 *Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, quasi dic. refugio.
 *Αποθνήσκω, deses sum, desideo; (2) languidus sum; (3) seorsim sedeo; ἀποθνήσκω, sessilis, reses, *Gl. V.*
 *Αποθνήσκω, sedem repeto; (2) seorsim sedeo; (3) dicitur de iudice.
 *Αποθνήσκω, restituit, 3. sing. præs. indic. act. contr. pro ἀποθνήσκω, a verbo ἀποθνήσκω.
 *Αποθνήσκω, et
 *Αποθνήσκω, idem quod ἀποθνήσκω. *Ph.* ἀποθνήσκω, remancipio, rescario: ἀποθνήσκω, representare, *Ph.* ἀποθνήσκω, representare, *Ph. a. i.* inf. restituere in integrum, revocare ad veram et primigeniam conditionem.
 *Αποθνήσκω, reddo. *Ph.* restituo, represento, redintegro; ἀποθνήσκω, exhibet, redintegrat, *Ph.*
 *Αποθνήσκω, restituebam, vel restituebant, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἀποθνήσκω, a verbo ἀποθνήσκω.
 *Αποθνήσκω, vinco, supero, interficio. Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύκλος ἀποθνήσκω πάντας ἀρίστους, *Odyss.* 8, 127.
 *Αποθνήσκω, ὦ, ὁ, ἡ, intempestivus; (2) absurdus. Ex ἀπό et καίρος, tempus.
 *Αποθνήσκω, f. αὔσω, aduro, exuro.
 *Αποθνήσκω, ὦ, f. ἥσω, præs. mali magnitudine deficio, succumbo malo; (2) succumbo; (3) male me habeo; (4) ignaviter fugio. Ex ἀπό et κακόν, malum, vel κακῇ, ignavia. Unde

*Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, detrectatio laboris, fuga militiæ, præs. mollitiæ et formidine, *Ern.*
 *Αποθνήσκω, degenero; (2) malum, degenerem, ignavum appello.
 *Αποθνήσκω, ὦ, voco, appello, per opprobrium et invidiam appellito, *Gl. V.* sevoco; (2) invoco; (3) interdicto, veto; ἀποθνήσκω, devoco, *Gl. V.* *Αποθνήσκω, Διογενίς θεὸς μενέει γὰρ τὴν ἐμὴν διαπερῶν πόλιν, clamando vetimus, *Aristoph. Av.* 1267.
 *Αποθνήσκω, ornatu privo.
 *Αποθνήσκω, ὦ, ὦν, qui revelare seu patefacere solet, aut potest. Ab
 *Αποθνήσκω, f. ψω, detego, revelo. Σαρεξ ἡ αἶμα ἐκ ἀποθνήσκω σοι, *Matt.* 16, 17.
 *Αποθνήσκω, γὰρ ὁρῶν θεῶ, *Rom.* 1, 18.
 *Αποθνήσκω, a. 1. inf. pass.
 *Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, revelatio, patefactio.
 *Αποθνήσκω, f. αὔω, defatigor, deficio, fatisco; ἀποθνήσκω, lassa, defessa, *Ph.* a. 2. part.
 *Αποθνήσκω, f. ψω, deflecto; (2) deflecto me a recto cursu. *Ph.* ἀποθνήσκω, degenerare.
 *Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, deflexus. A præs.
 *Αποθνήσκω, f. ὥσω, suffio, suffumigo. Hinc
 *Αποθνήσκω, ὦ, ὁ, exceptio rei suffita per infundibulum sive arundinem.
 *Αποθνήσκω, efflo, *Hom.*
 *Αποθνήσκω, ὦ, f. ἥσω, sollicite et quasi exserto capite exspecto. Hinc
 *Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, exspectatio.
 *Αποθνήσκω, caput abscondo.
 *Αποθνήσκω, ἄτος, τὸ, quod tendendo resecatur. Ab ἀποθνήσκω, detondeo.
 *Αποθνήσκω, fructus decerpo; item privo bono aliquo.
 *Αποθνήσκω, ὦ, fructum edo, pullulo.
 *Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, tonsura. Ab ἀποθνήσκω.
 *Αποθνήσκω, f. ἥσω, inedia mortem mihi conscisco; (2) non sustineo, animo deficio, impar sum dolori. Hinc
 *Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, mors quaesita per inediam; (2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præs dolore.
 *Αποθνήσκω, ὦ, f. ἥσω, paleas seu festucas alicunde lego.
 *Αποθνήσκω, descendendo.
 *Αποθνήσκω, vel ἀποκαταλλάττω, f. ἄξω, reconcilio. Καὶ δι' αὐτὸ ἀποκαταλλάττω τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, *Col.* 1, 20.
 *Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, reditus solis, lunæ, et aliarum stellarum errantium anno vertente ad eadem signa; (2) restitutio in pristinam formam vel statum. *Gl. V.* restitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίστημι.
 *Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, detentio, *Ph.* abstentio. Ab ἀποκαθίστημι.
 *Αποθνήσκω, resident, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro ἀποκαθίστημι. Ab ἀποκαθίστημι.
 *Αποθνήσκω, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀποκαθίστημι.
 *Αποθνήσκω, depono.
 *Αποθνήσκω, de speculo figuram reddente rei objectæ inspicienti.
 *Αποθνήσκω, detineo, *Ph.* ἀποκατασχέθηναι, detineri, *Ph.*
 *Αποθνήσκω, fut. ἥσω, decalesco, caulem amitto. Ab ἀποκαυλός. Hinc
 *Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, caulis amissio et abjectio, extirpatio.
 *Αποθνήσκω, f. ὥσω, decuto, decurto; (2) revello una cum caule. *Αποθνήσκω, τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς, educebat, *Thuc.* *Οὐκ ἐστὶν ἄλλος, καὶ πικρὸς καὶ κακὸς καὶ ἀποθνήσκω, *Eurip. Suppl.* 717. Ex ἀπό et καυλός, caulis. Unde
 *Αποθνήσκω, ὦ, ὁ, ἡ, caule reciso non germians.
 *Αποθνήσκω, εἰς, ἡ, ambustio, deustio. Ab ἀποκαυλός.
 *Αποθνήσκω, aor. 1. ab ἀποκαυλός.
 *Αποθνήσκω, f. κείρω, seponor, reponor; (3) statutus sum; (3) immineo, impendeo; ἀποθνήσκω, depositum est, *Gl. V.* ἀποθνήσκω, conditus, repositus, conditissimus, *Gl. V.* ἀποθνήσκω, reconditum, *Ph.* *Αποθνήσκω, τοῖς ἀνθρώποις ἀπαξ ἀποθνήσκω, *Heb.* 9, 27.
 *Αποθνήσκω,

Ἀποσείρω, tondeo, detondeo; (2) amputo, abscindo; (3) privo, spolio, immينو. Ἀποσείρειν τὰ πρόσωτα, τὰς κεφαλὰς. Στάς ἀπὸ τοῦ πτυχῆς ἐξελθὼν ἀπείκειρατο χλαίτην, *Il.* 23, 141. ἀποκικαίρωμαι, detonsa, *Ph.* (2) ἀπὸ δις στήσαν ἐκείσασθαι πύργον, *Eurip. Hec.* 910.

Ἀποσικελυμένους, *adv.* aperte, palam. Ab ἀποσικελύωμαι, quod est ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποσεκλιάτω, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀποσικελίντω. Ab ἀποσεκλίω.

Ἀποσεκλιώμενος, *acc. pl. part. perf. pass.*

Ἀποσεκληρωμένως, *adv.* distribute, discrete.

Ἀποσεκρωμέναν, *occulatorem*, *gen. plur. part. perf. pass. verb. ἀποκρύπτω*, *occullo*.

Ἀποσεκρυμένους, *adv.* occulte. Ab ἀποσικρύπτω.

Ἀποσεκύλισαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀποσικλίω.

Ἀποσείλλω, deflecto, declino a via quæ ad portum tendit; (2) declino a recta via.

Ἀπόκενος, *μ, ὁ* ἕ, *vacuus, inanis.* Hinc

Ἀποκένω, *ω, f. ὥσα*, *evacuo*.

Ἀποκένω, *ω, f. ἦσα*, *compungo, transfigo*.

Ἀπόκένωτος, *ω, extra centrum, Man.*

Ἀποκένωσις, *ews, ἡ*, *exinanitio, vacuitas, Gl. V.*

Ἀποκείρωμαι, *lucrifico, lucror ex aliqua re.*

Ἀποκερματίζω, *f. ἴσω*, *in aeris minutulos numeros redigo; (2) facultates dissipio*.

Ἀποκείρσω, *detondebo*, 1. sing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀποκείρω, a verbo ἀποκείρω.

Ἀποκεφάλιζω, *f. ἴσω*, *caput privo, caput amputo. Ph. decollo. Ἰωνῶν ἐγὼ ἀπείκεφάλισα, Luc.* 9. *Ex κεφαλῇ. Hinc*

Ἀποκεφάλισμα, *ἄτος, τὸ*, *capitis amputatio; (2) sordes quibus caput perurgatum fuit.*

Ἀποκεφαλίσμους, *ῶ, ἐ*, *capitis amputatio.*

Ἀποκηδεύω, *et*

Ἀποκηδύω, *ω, f. ἦσα*, *negligo, non curo, luctum finio. Ex ἀπὸ et κηδός, cura.*

Ἀποκήρυκτος, *μ, ὁ* ἕ, *abdicatus, excommunicatus*.

Ἀποκήρυγμα, *ἄτος, τὸ*, *et*

Ἀποκήρυξις, *ews, ἡ*, *venditio pro præconem; (2) proscriptio; (3) abdicatio; (4) excommunicatio. Ab*

Ἀποκήρυσσω, *vel ἀποκηρύττω*, *f. ἔω*, *per præconem vendo, auctionior; (2) proscribo; (3) abduco; (4) finibus expello, in exsilium ejicio; (5) excommunico; (6) edicto publico interdico. Ἀποκηρύσσουσιν τὰ ὄντα, τὰ παρόντα, τῆς πανηγύρεως. Πόσα τῶτον ἀποκηρύττεις, Luc.*

Ἀποκίδναμι, *dissipor; (2) divergo, diverto.*

(2) *ἐς τὸ ἀποκιδνάμενος ποταμὸν μελάνδοντος* Ἀράξης, *Apyll. Rhod.* 4, 133.

Ἀποκίδνμι, *dissipio*.

Ἀποκίλησμαι, *avoco. Ab ἀποκαλείω.*

Ἀποκινδύνω, *f. periculum, periculum facio, periclitor; (2) periculum adeo, aleam subeo.*

Ἀποκινδύνουν περί τινας, *πρός τινα.*

Ἀποκίνω, *ω, f. ἦσα*, *amoveo, removeo, Gl. V.* ἀποκίνω, *dimoveo, (verius demoveo), summoveo; ἀποκινῶεις, amotus, Ph. ἀποκινῶντες, emoti, Ph. ἀποκινῶνται, summoveri, Ph. a. 1. pass. Hinc*

Ἀποκινῶσις, *subnovissiet*, 3. sing. a. 1. indic. act. *Ion. et Poet.* pro ἀποκίνοσι.

Ἀποκίνησις, *ews, ἡ*, *remotio, emotio, Ph.*

Ἀπόκινος, *μ, ὁ*, *recessus, discessus, fuga; (2) genus saltationis. Ἄλλ' εὐρεῖν τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ διαπτόντος, Aristoph. Eq.* 20.

Ἀποκισσοίμαι, *in hederam degenero, hederifera fio. Ex ἀπὸ et κισός.*

Ἀποκίω, *abscedo, Hom.*

Ἀποκλέζω, *f. ᾠζω*, *clango, clangorem edo; (2) cano, veluti cum clangore quodam.*

Ἀποκλείω, *f. αὔσω*, *defleo; (2) lacrymari desino. (2) ἱππῶν ἀποκλεισθῆναι, Lucian. Syriae Dea, 6.*

Ἀποκλέξας, *qui exclusit, a. 1. part. act. Dor.* pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, *excludo. Theocrit.* 15, 77.

Ἀποκλέξω, *excludo*, 2. sing. a. 1. imperat. act. *Dor.* pro ἀποκλείσων, a verbo *eod. Theocrit.* 15, 43.

Ἀποκλόρη, *exorsor, Dor.* pro ἀποκλήρη.

Ἀπολάσματος, ἄτος, τὸ, abruptly, fragmentum. Ab
'Ἀποκλάω, ᾧ, f. ἄσω, defringo; ἀποκλάῃ, præfringit, Gl. V.
'Ἀποκλείω, εως, ἥ, exclusio, interclusio.
'Ἀποκλείσµα, ἄτος, τὸ, locus quo aliquid includitur; (2) res qua aliquid includitur; (3) carcer.
'Ἀποκλείστος, υ, ὁ ἔ ἥ, inclusus. Ab
'Ἀποκλείω, excludo, arceo, prohibeo; (2) includo; (3) claudio. Ἀποκλείσθαι τῆς δδῆ, τῷ ἄστεος, τὴν δ' ἄν. Ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἀποκλείσθαι τῶν πυλῶν, Aristoph. Lys. 426.
'Ἀποκλείπτω, f. ψω, furor, surripio.
'Ἀποκληρόναι, υ, ὁ, expers hæreditatis, exheredatus.
'Ἀποκληρῶς, υ, ὁ ἔ ἥ, idem; (2) exsors, expers, liber. Hinc
'Ἀποκληρῶ, ᾧ, f. ὠσω, sortior, sorte lego; (2) sorte distribuo; (3) segrego, sorte privo, exheredo. Τοῖς δὲ στρατιώταις χώραν τῆς Ἰταλίας ἀποκληρῶσαι εἰς ὅσον, Plut.
'Ἀποκληρώσις, εως, ἥ, electio, seu creatio, quæ fit per sortes; delegatio, deputatio, Ph.
'Ἀποκληρῶς, υ, ὁ ἔ ἥ, vocatus, evocatus. Ab ἀποκαλέω, evoco.
'Ἀποκλίµα, ἄτος, τὸ, declivitas.
'Ἀποκλινέις, a. l. part. pass. Poet. pro ἀποκλινείς. Ab
'Ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto; (2) inclino animo ad aliquid; (3) deflecto, deficio ab aliquo; ἀποκλίνω, devertit, Ph.
'Ἀποκλίνει πρὸς τὰ ἥττα, εἰς εἰρήνην, τὸ βαθυµεῖν ἀποκλινέσθαι εἰς ὕπνον, εἰς ὀχλήν.
'Ἀπόκλις, εως, ἥ, inclinatio. A præc.
'Ἀποκλύω, f. ὠω, eluo, abluo; deluo, Gl. V.
'Ἀποκλύζεται τὰ νοσῶν, Aristot.
'Ἀπόναισις, εως, ἥ, molestatio, vexatio. Ab
'Ἀποναίω, f. αἰνώ, tædio adificio, adfigo; (2) obtundo; (3) exhauro, accido. Ὁ ὃν ἔως τῆς γυναικὸς ἔµπερίως ἀποναίει µετ', Luc.
'Ἀπονέω, ᾧ, f. ἥσω, scalpo, abrado.
'Ἀπονέαι, f. αἰνώ, tædio adificio, adfigo; (2) obtundo; (3) exhauro, accido. Ὁ ὃν ἔως τῆς γυναικὸς ἔµπερίως ἀποναίει µετ', Luc.
'Ἀπονέω, ᾧ, f. ἥσω, metu ab aliquo deterreo; (2) per ignaviam aliquid adgredi recuso. (1) εἰ δ' ὁ τρεῖς ἀποκνοῖεν, App. Bell. Civ. 2, 58. Hinc
'Ἀπόνεισις, εως, ἥ, detrectatio alicujus rei ex ignavia aut metu.
'Ἀπονέω, f. ἥσω, vellico, ungue aliquid abscindo, vel abruptum; (2) ungue vulnere; (3) dedolo, extenuo. Hinc
'Ἀπόνεισις, εως, ἥ, vellicatio, abscissio quæ fit ungue.
'Ἀπόνισµα, ἄτος, τὸ, frustum rei alicujus proprie ungue abscissum; (2) segmentum.
'Ἀποπορχίζω, f. ἥσω, concha aut testa excipio, aut in ipsam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ τοῦ πορχίζω, concha.
'Ἀποπορῶμαι, ὠμαι, f. ἥσομαι, seorsim dormio, secubo; (2) dormio; (3) foris dormio.
'Ἀποπορίζω, idem quod
'Ἀποπορεύω, ᾧ, f. ἥσω, secubo, obnocto; emanéo, Gl. V. Ab
'Ἀπόποιος, υ, ὁ ἔ ἥ, secubans, seorsim dormiens, Ph. emansens; discretus lectus, Ph.
'Ἀπόποιος, emanseors, Gl. V. emanseors, Ph. ablegati ad castella in finibus agri patrii, in confinio hostium, præsidii ergo, Demosth. Ex ἀπὸ τοῦ ποίω, cubile.
'Ἀποκολάσσω, eblandior, Gl. V.
'Ἀποκολάπτω, f. ψω, tundendo, sculpendo, dolando aufero; (2) pertundo; (3) insculpo.
'Ἀποκολῶ, f. ὠω, detruncō, mutilo; (2) infingo.
'Ἀποκολῶ, ᾧ, f. ὠσω, sinuo, in sinus excavo.
'Ἀποκολυµέω, ᾧ, f. ἥσω, enato, natando evado.
'Ἀποκοµάω, ᾧ, f. ἥσω, comis nudo, tondeo.
'Ἀποκοµίδη, ἥς, ἥ, asportatio; (2) deportatio; (3) reditus. Ab
'Ἀποκοµίζω, f. ἥσω, asporto, porto, deporto; aufero, Gl. V. ἀποκοµιζέω, latus, Ph. ablatu, a. l. part. pass. Κόµω εἰς τὸ ἱερὸν ἀποκοµίζω, Aristot. Ἀποκοµίζαντο τίµαττι µενί πῦρ ἐν τῷ Φερβίῳ, Xen.
'Ἀπόκοµα, ἄτος, τὸ, frustum, fragmentum

ἀποκόλματα, segmenta, præsegmina, *Gl. V.*
Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκοπᾶζω, f. ἄω, insolentius me effero, vel jacto.

Ἀποκοπῶν, projicio. Ὁ δὲ βουθὸς ἐν τισὶ μὲν ἀπόκοτος, ἐν τισὶ δὲ περὶ ὧδης ἔ ἀπόκοτος, ὡς ἐτιμῶσιν τὰς παρακινῶντας ἀγῶνας ἀντίχριν ἀποκοπόμεναι, navis retinendæ causa præjectæ, *Arrian. Periplus Mar. Erythr.* 165. Λαδομένην τὴν ἐπὶ τὰ ὄπισω ἀποκοπόμενα, clunes projiciebat, id est, rursum prorsum succutiebatur, *Procop. Arcana Hist.*

Ἀποκοπίσθης, gen. sing. a. 2. part. pass. f. g. verbi ἀποκόπτω.

Ἀποκοπή, ἥς, ἡ, abscissio, amputatio; præfectio, defectio; *Gl. V.* (2) figura grammatica, qua a fine vocis aliquid aufertur.

Ἀπόκοτος, ὁ, ὃ ἢ, abscissus; (2) spado, debilis, imbecilis; *Ph.* eviratus; castratus, *Gl. V.* Ab

Ἀποκόττω, f. ψω, abscindo, amputo, recido, præcido, minuo; (2) repello, abjungo, separe, pravo, avoco, abstraho. Ἀπέκοψεν αὐτὸ τὸ ὄνιον, τὸ δέξιν, *Joan.* 18, 10.

Ἀποκορύννυμι, obsaturo, *Gl. V.*

Ἀποκορῶν, ὦ, f. ὦω, detondeo.

Ἀποκορῶνεν, præf. inf. act. contr. pro ἀποκορῶν-φαιεν. Ab

Ἀποκορῶν, ὦ, f. ὦω, in verticem attollo; (2) figuræ verticem efficio; (3) paucis rem expedit; (1) γίγνεται παρ' ἐκαστῶν τὴν πλεον-εῖαν, ἀποκορῶνεν αὐτὴς τὸ σχῆμα κατὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους σύμπτωσιν, fastigiatam ejus figuram reddunt, *Polyb.* 3, 49. (2) πυνθόμε-νους δὲ πρὸς τὸν ἀγγέλιον ἀποκορῶντες σφιδάδας, summatum hæc eis dixit, *Herodot.* 5, 73. Ex ἀπὸ τοῦ κορυφῆ.

Ἀποκος, οἰ, intonsus, epith. ovis.

Ἀποκομῶν, ὦ, f. ὦω, ordine collocata aufero; (2) ornatum aufero, ornato privo; omninoque privo, sed re pulchra, ut regno, &c. ἀποκομῶνται, dedecorant, *Ph.* Ex ἀπὸ τοῦ κόμος, ornatus.

Ἀποκομῶν, ὁ, ὃ ἢ, qui procul a cætu hominum degit, qui in secessu suo monasterio vivit. Ex ἀπὸ τοῦ κόμος, mundus.

Ἀποκοττάζω, f. ἰω, effundo cum sonitu, quod a potu in poculo remanerat. Hinc

Ἀποκοτταβισμός, ὁ, ὃ, certamen illud potorum, quo, postquam biberant, reliquum sic et poculo eiciebant, ut resonaret.

Ἀποκορῶν, detondeo.

Ἀποκορῆ, ἥς, ἡ, tonsura.

Ἀποκορῶν, οἰ, tonsus, vel tendendus.

Ἀποκορῶν, f. ἰω, levo, sublevo, exonero. Οὐδὲν παθὼν ἀποκορῶν, *Eur. Hec.* 105. Ἀποκορῶν πολυπύργωνος ὄχλην τὴν πόλιν, *Plut.*

Ἀποκορῶν, f. i. inf. act. v. ἀποκόπτω. Unde

Ἀποκορῶν, succedaneum, *Gl. V.*

Ἀποκορῶν, e ramo ficulneo aufero. Ex ἀπὸ τοῦ κῶν.

Ἀποκορῶν, ὦ, crapulam edormio, seu exhalo. Ἐξορῶνθε δὲ ἀποκορῶν, *Plut. in Anton.* 30.

Ἀποκορῶν, f. ἰω, idem. Ex ἀπὸ τοῦ κραιπάλη, crapula. Unde

Ἀποκορῶν, ὦ, ὃ, crapulæ exhalatio, reditus ad sobrietatem.

Ἀποκορῶν, f. ἰω, caput amputo et resecō. Ex ἀπὸ τοῦ κῶν, caput.

Ἀποκορῶν, ὦ, f. ὦω, cohibeo, compesco; (2) retineo.

Ἀποκορῶν, ὦ, f. ἄω, suspendo; ἀποκορῶν, dependeo, *Gl. V.*

Ἀποκορῶν, in carnem muto, carnem facio. Ex ἀπὸ τοῦ κῶν, *Att.* κῶν.

Ἀποκῶν, ὦ, ὃ, abstinentia carnis, tempus quo a carne abstinetur. Ex iisd.

Ἀπόκορμος, ὁ, ὃ ἢ, abruptus, præruptus, præceps; ἀπόκορμος, præceps, *Ph.* abruptum, præcipitum, *Gl. V.*

Ἀποκορῶν, adv. separatim. Ab ἀποκορῶν.

Ἀποκορῶν, a. i. part. pass. v. ἀποκορῶν.

Ἀποκορῶν, respondisse, aor. i. inf. pass.

Ἀποκορῶν, f. ὦν, scerno, excerno.

¹ Ἀποκρίμα, ἄτος, τὸ, responsio, responsum; (2) condemnatio; (3) sententia.
² Ἀποκρίνασθαι, respondisse, a. 1. inf. med.
³ Ἀποκρίνιντε, semoti, nom. dual. part. a. 1. pass. Poet. pro ἀποκρίνιντε, ab
⁴ Ἀποκρίνω, f. ἰνώ, secerno, eximo, separo, deligo, eligo; (2) excerno; (3) rejicio, improbo, abjudio; ἀποκρίνομαι, respondeo; ἔν παρ. desino, pertineo, vergo. Ἀποκρίνιν ἐν δυνὶ κακῶν. Ἀποκρίνισθαι τί τινι, πρὸς τινα. Σὺ δ' ἀποκρίναι μοι τοῦ, Aristoph. Thesm. 747. Ἀποκρίθη ἐς τὸτο πάντα, convertebantur, Thuc. 2. Δοὶν ἀποκρίνιντε, hi semoti a suis, Il. 5, 12. Δοὶν ἀποκρίνας κακοῖν, duorum malorum alterum eligens, Soph. Ed. Tyr. 640. Hinc
⁵ Ἀποκρίσιν, dat. pl. cum v. ἰβελκ. Ab
⁶ Ἀποκρίσις, ἰως, ἡ, responsio, responsum; (2) excretio, seu ipsa actio excrendi; (2) χῶρος ἀποκρίσις, locus aptus ventri levando, latrina, Anthol. 495.
⁷ Ἀποκρίτικὸς, ἡ, ὄν, excrendi vim habens.
⁸ Ἀπόκριτος, α, ὁ ἢ, selectus; ἀπόκριτον, excretum, Gl. V. Ab eod.
⁹ Ἀποκροτή, α, f. ἡσω, crepito, plausito:
¹⁰ Ἀποκροτήμα, ἄτος, τὸ, digitorum crepitus.
¹¹ Ἀπόκροτος, α, ὁ ἢ, durus, asper, rigidus; (2) pavitus. Ex ἀπὸ ἐκρός, pulsus.
¹² Ἀποκρούσθαι, præs. inf. med. v. ἀποκρούω.
¹³ Ἀπόκρουσις, ἰως, ἡ, depulsio, repulsio, propulsio:
¹⁴ Ἀποκρουστικός, ἡ, ὄν, depulsivus, vim depellendi habens:
¹⁵ Ἀπόκρουστος, α, ὁ ἢ, qui repellitur, seu rejicitur. Ab
¹⁶ Ἀποκρούω, f. ἰσώω, repello, depello, propulso, reprimo; (2) excutio: et ἀποκρούμαι, propulso, refello, refuto. Ἀποκρούει τί τινος ἀποκρούσθαι τῷ ἴσῳ, Xen. Ἀποκρούσθαι ταύτης τῆς μηχανῆς, repulsi sunt ab hoc astu, Polyb. 22, 11, 5.
¹⁷ Ἀποκρούσσω, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἀπέρωστω, ab
¹⁸ Ἀποκρύπτω, f. ἰσώω, abscondo, occulto, contego, operio, celo, obscuro; (2) dignitate et praestantia supero, vinco; (3) conspectum amitto alicujus rei: ἀποκρύπτομαι, deliteo, delitescio, celo, Gl. V. ἀποκρυμνίζω, abditum, abstrusum, absconditum, reconditum, Ph. ἀπικρυφνέω, abdidit, Ph. Ἀπικρυφνέω ταῦτα ἀπὸ σοφῶν ἢ συνεινῶν, Matt. 11, 25. Οὐδὲν ἀποκρυφνέω σὺ, Plut. Ἀποκρυφνέει τί τινα, πρὸς τινα, περί τινος (3) νῆσος Ὀξείας ἀποκρυφνέει, cum conspectum insularum Oxiarum amissemus, Heliod. 5.
¹⁹ Ἀποκρύπτομαι. Ταύτην τὴν ἐπιβολὴν πάντας ἀπικρυφάτω, hoc inceptum celavit omnes, Polyb. 10, 9, 1.
²⁰ Ἀποκρύφῃ, ἡ, ἡ, latebra, latibulum. A præc.
²¹ Ἀπόκρυφος, α, ὁ ἢ, occultus, absconditus; ἀποκρυφον, abditum, absconditum, absconsum, secretum, arcanum. Ph. obscurum.
²² Ἀπόκρυψις, ἰως, ἡ, occultatio. Gl. V. latitatio.
²³ Ἀποκρυφαλλόμεναι, in glaciæ concreto, congelatio.
²⁴ Ἀποκταίνω, a. 1. inf. act. Ion. pro ἀποκτείνω, a verbo ἀποκτείνω.
²⁵ Ἀποκτανέσθαι, interfectum esse, a. 1. inf. pass.
²⁶ Ἀποκτάομαι, ἄμαι, possessionem alicujus rei amitto; alieno, emancipo.
²⁷ Ἀπόκτητος, ὄν, alienatus.
²⁸ Ἀποκτηνός, a. 1. inf. act.
²⁹ Ἀποκτηνός, qui interfecit, a. 1. part. act. ab
³⁰ Ἀποκτείνω, f. ἰνώ, interficio, occido; perimo, Gl. V. Ἐξήταν αὐτὸν ἀποκτείνω, Joas. 5, 16.
³¹ Ἀποκτενύει, 2. plur. f. 2. ind. act.
³² Ἀποκτενύνω, idem.
³³ Ἀποκτενύειν, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἀποκτείνω.
³⁴ Ἀποκτενύω, idem.
³⁵ Ἀποκτενύνω, et ἀποκτενύνω, idem. Τὸς πολίτας ἀποκτενύνω, μέγιστον ἀσέβημα τίθεται, Polyb. 2, 56, 15.
³⁶ Ἀποκτενύνω, acc. sing. præc. part.
³⁷ Ἀποκτονίω, α, f. ἡσω, idem et ab eod.
³⁸ Ἀπόκτησις, ἰως, ἡ, colonia. Ab ἀπὸ ἐκ τῆς.

³⁹ Ἀποκτενίσω, α, f. ἡσω, sonum edo, vel cieo.
⁴⁰ Ἀποκτενίσω, aleam tento, fortunæ casum subeo.
⁴¹ Ἀποκτενίσω, desilio, præcipitem me do.
⁴² Ἀποκύνω, α, pario, gigno; ἀποκύνωσα, enixa, connixa, Ph. effocta, al. Gl. V. a. 1. act. part. Ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποτελίσσει ἀποκύει θάνατον, Jac. 1, 15. Hinc
⁴³ Ἀποκύνωσις, ἰως, ἡ, partus, puerperium:
⁴⁴ Ἀποκύνωσκω, pario, fœtum depono. Ex κύω.
⁴⁵ Ἀποκύνωσκω, f. ἰσώω, devolvō, volvendo amoveo, volvendo amolior. Τίς ἀποκύνωσις ἡμῶν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τῷ μημίῳ; Marc. 16, 3.
⁴⁶ Ἀποκύνωσκω, α, f. ἡσω, idem.
⁴⁷ Ἀποκύνωσκω, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀποκύνωσκω.
⁴⁸ Ἀποκύνωσκω, f. ἰσώω, devolvō; (2) amoveo.
⁴⁹ Ἀποκύνωσκω, undis agito. Ex κύω.
⁵⁰ Ἀποκύνω, α, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipsis comestus necare traditur. Ex ἀπὸ ἐκ κύων, canis. Angl. DOGSBANE.
⁵¹ Ἀποκυστός, gibbosum reddo.
⁵² Ἀποκύνω, α, f. ἡσω, abrogo, irritum facio, auctoritate privo; ἀποκύνω, abroget, Ph.
⁵³ Ἀποκύνωσις, ἰως, ἡ, abrogatio, Gl. V. A præc.
⁵⁴ Ἀποκύνω, gigno.
⁵⁵ Ἀποκύνω, flendo conficio.
⁵⁶ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, prohibeo, veto, impedio.
⁵⁷ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, impeditio.
⁵⁸ Ἀποκύνω, α, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipsis comestus necare traditur. Ex ἀπὸ ἐκ κύων, canis. Angl. DOGSBANE.
⁵⁹ Ἀποκύνω, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἀποκύνω.
⁶⁰ Ἀποκύνω, sortior. Ἀποκύνωσκω τὸν κτηνῶν, τῆς γῆς, τῷ μέρῳ τινός.
⁶¹ Ἀποκύνωσκω, ἡ, jugulum incido.
⁶² Ἀποκύνωσκω, ὄν, cui gula præcisa est.
⁶³ Ἀποκύνωσκω, f. ἰσώω, calce ferio, calce repello; (2) despicio, sperno. Hinc
⁶⁴ Ἀποκύνωσκω, α, ὁ ἢ, calcitratio.
⁶⁵ Ἀποκύνω, α, f. ἡσω, enuncio, eloquor; (2) renuo, sermone recuso.
⁶⁶ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, recipio, recupero, Gl. V. (2) seduco; (3) intercludo, intercipio, dirimo; (4) capio, accipio; ἀπὸ ληφνέω, recepit, Ph. ἀποκύνωσκω, consequerentur, Ph. Ἀποκύνωσκω τὴν ἀρχὴν τὸν μισθόν, τὸς ὅρους, τὴν παρά τινος, τὴν λόγον, reducere, adimere. Εἰ δὲ τινες ἐξ ὧν ἀποκύνωσκω οἱ Ῥωμαῖοι πόλιν, quas regi auferunt, Polyb. 22, 26, 8. (3) εὐέλπης γενόμενος ἐπὶ τῷ δοκεῖν μίσους κατὰ πορίαν ἀπωληθῆναι τὸς Κιλτύς, Id. 2, 27, 4.
⁶⁷ Ἀποκύνω, splendidum reddo, illustro, polio; pass. ἀποκύνωσκω, gloria quaeritur, paratur.
⁶⁸ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, emico, effulgeo, resplendo; (2) ejaculo, emitto. Ὁρθαὶ πανταχῇ ἀκτίνες ἀποκύνωσκω, Aristoph. Av. 1015. Χάρις δ' ἀπὸ κύνωσκω πολλῇ, Il. 14, 183.
⁶⁹ Ἀποκύνωσκω, nom. pl. a. 1. part. pass. Ion. pro ἀποκύνωσκω, quod a fut. λύνωσκω, ἡ, ab ἀποκύνωσκω.
⁷⁰ Ἀπόκύνω, f. ἰσώω, lambendo absorbeo.
⁷¹ Ἀπόκύνω, ἰως, ἡ, fruitio, usus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus; (2) voluptas, oblectamentum.
⁷² Ἀποκύνω, α, τὸ, oblectamentum.
⁷³ Ἀποκύνω, ἡ, ὄν, in voluptate vivens; (2) voluptatem adferens. Ἀποκύνωσκω ὄνος, Polyb. 12, 2, 7. Ab
⁷⁴ Ἀποκύνω, α, ὁ ἢ, ab voluptatem pertinens, cujus dulcedo percepta est. Ab
⁷⁵ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, fruor; commodum, fructum, emolumentum capio; (2) in deteriorationem partem, damnum capio, punior. Φίλων ἡδίστης ἢ συνουσίας ὄφους ἀποκύνωσκω, Philo. Ἀποκύνωσκω τὴν γ', εἰ διασφραγίσωμαι; Aristoph. Av. 178. (2) Κόιν δ' ἔοικε τῶν ἡμῶν νυμφευμάτων τῶν τ' Οἰδίῳ δέσνης ἀποκύνωσκω κακῶν, Eurip. Phœn. 1210.
⁷⁶ Ἀποκύνω, in lapidem verto, al. lapido, Sterph.
⁷⁷ Ἀποκύνω, a. 2. inf. act. v. ἀποκύνωσκω.
⁷⁸ Ἀποκύνω, levigo, complano; (2) contero, comminuo.
⁷⁹ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, deligo, seligo; (2) decerpo;

(3) rejicio, repudio; (4) declaro; (5) interdicto, veto. Ἀποκύνω τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγένειαν ἀποκύνωσκω τὴν δεισιν, πόνον, τὴν ψυχῇ, despondere. (3) ἀπὸ κύνωσκω τὴν κλῆσιν, recusabat, Anton. 15.
⁸⁰ Ἀποκύνω, peribis, f. 2. ind. med. Att. pro ἀποκύνω, a verbo ἀποκύνωσκω pro ἀποκύνω, perdo.
⁸¹ Ἀποκύνω, distillo, fundo. Καιροσύν δ' ὀδονῶν ἀποκύνωσκω ὑγρὸν ἔλαιον, Odys. 7, 107.
⁸² Ἀπόκύνω, α, τὸ, reliquum, reliquiae. Ab ἀποκύνω.
⁸³ Ἀποκύνω, ἰς, pro ἀποκύνωσκω, seu ἀποκύνωσκω, Hipp.
⁸⁴ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, relinquo; (2) desero, destituo; (3) supero, vinco, prasto, a tergo relinquo; (4) desisto, desino; elegantem cum particip. (5) absum in formula, parum abest, cum gen. et infin. Μικρὸν ἀπὸ κύνωσκω μὴ πίπτειν, ἀποκύνωσκω τῆς κυρίας, vadimonium deserere; τῆς ἐπιβολῆς, abesse; (1) ἀποκύνωσκω δ' αἰσῶν τύχας, privata ea, Eurip. Or. 80. Ἦσαν σὺ ταχίως ἀπὸ κύνωσκω τὰ χροῖματα; Aristoph. Plut. 832. Ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω, Soph. Phil. 1150.
⁸⁵ Ἀποκύνω, 2. sing. f. 2. ind. act. v. ἀποκύνωσκω.
⁸⁶ Ἀποκύνω, peribis, 2. plur. f. 2. ind. act.
⁸⁷ Ἀποκύνω, α, τὸ, munere defungor.
⁸⁸ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, lambendo tollo, aufero. Οἱ κύνες ἐκ χροῖματος ἀπὸ κύνωσκω τὰ ἔλαια αὐτῶν, Luc. 16, 21.
⁸⁹ Ἀπόκύνω, ἰως, ἡ, relicto, derelicto; (2) defectus, deliquium. Ab ἀποκύνω.
⁹⁰ Ἀπόκύνω, α, ὁ ἢ, electus, eximius; item piscium genus, quos synodontidas vocant, de quo Hermol. in Phinim. Ab ἀποκύνω.
⁹¹ Ἀποκύνω, adv. negligenter.
⁹² Ἀποκύνω, part. perf. pass. v. ἀποκύνωσκω.
⁹³ Ἀποκύνω, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀποκύνω.
⁹⁴ Ἀποκύνω, nom. pl. perf. part. med. verbi ἀποκύνω, relinquo.
⁹⁵ Ἀποκύνω, perf. part. pass. v. ἀποκύνω.
⁹⁶ Ἀποκύνω, adv. solute, libere. Grammaticis dicitur etiam de positivo adjectivorum gradu. Ab ἀποκύνω.
⁹⁷ Ἀποκύνω, α, ὁ ἢ, bello non vexatus, bello non lacesitus.
⁹⁸ Ἀπόκύνω, α, ὁ ἢ, imbellis, inhabilis ad bellum; (2) inexpugnabilis; (3) pacificus.
⁹⁹ Ἀπόκύνω, adv. non pugnaciter et instanter.
¹⁰⁰ Ἀπόκύνω, α, τὸ, corium, pellis. A λίσσω. Unde
¹⁰¹ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, decortico.
¹⁰² Ἀποκύνω, α, τὸ, cortex resectus; item minutae partes olorum, plantarum, resectæ.
¹⁰³ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, in mucronem colligo; (2) extenuo.
¹⁰⁴ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, decortico.
¹⁰⁵ Ἀποκύνω, a. 1. inf. act. verbi ἀποκύνω.
¹⁰⁶ Ἀποκύνω, pereō, quasi hinc sit ἀποκύνωσκω, imperf. quod tamen Ionicum est pro ἀπώλιτο, ab ἀπώλλω.
¹⁰⁷ Ἀποκύνω, a. 2. infin. med.
¹⁰⁸ Ἀπόκύνω, 3. pl. a. 1. ind. act. Poet. pro ἀπώλλω.
¹⁰⁹ Ἀποκύνω, perdam, 1. sing. f. 1. ind. act.
¹¹⁰ Ἀποκύνω, dealbo, candefacio. A λευκός.
¹¹¹ Ἀποκύνω, desinat, 3. sing. præc. opt. verbi
¹¹² Ἀποκύνω, desino. Ἀλλὰ τίς ἐπεὶ δὲ περὶ τῆς ἀποκύνωσκω ἀλλῆς, Il. 21, 577.
¹¹³ Ἀποκύνω, α, crepo, crepitum edo.
¹¹⁴ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, detraho, detraho, seu ornamentum oratorium.
¹¹⁵ Ἀπόκύνω, ἰως, ἡ, finis, clausula.
¹¹⁶ Ἀποκύνω, α, f. ἡσω, nugor, deliro.
¹¹⁷ Ἀπόκύνω, 3. sing. a. 2. conjunct. med. v. ἀπώλλω.
¹¹⁸ Ἀποκύνω, part. a. 1. pass. verbi ἀποκύνωσκω. Unde
¹¹⁹ Ἀπόκύνω, ἰως, ἡ, receptio, retentio, recuperatio; (2) interclusio, suppressio.
¹²⁰ Ἀποκύνω, vivo, Hipp.
¹²¹ Ἀποκύνω, f. ἰσώω, recedo, aufugio. Οὐκ ἀπωλίσσω ὡς κακῶς ἀποκύνωσκω; Aristoph. Av. 1473. Ab ἀποκύνω, destitilo.
¹²² Ἀποκύνω, strepitum facio, turbas excito. H.

Ἡ δ' ἀπολιγαίνω, τὸς ἀγορευμούς, καλῶ, *Aristoph. Ach.* 973.
 Ἀπολιθῶ, ὦ, f. ὥω, in lapidem verto, lapidescere facio; ἀπολιθῶμαι, lapidesco. Ex ἀπὸ ἐτ λίθος, lapis. Hinc
 Ἀπολιθῶναι, εἰς, ἢ, mutatio in lapidem.
 Ἀπολιμπάνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.
 Ἀπολινῶ, ὦ, f. ὥω, lino vincio. Hinc
 Ἀπολινῶσι, εἰς, ἢ, ligatio, proprie quæ fit lino.
 Ἀπολιόρηκτος, ον, qui obsideri, expugnari non potest.
 Ἀπολις, ἴδος, ὁ δ' ἦ, extorris, patria pulsus, erro, cui nulla est patria; civitate dignus ejici, *Soph. Antig.* 370.
 Ἀπολιπῶναι, delabor; (2) non attingo, non adhaerescō, defluo.
 Ἀπολιπῶν, ὦ, f. ὥω, delabor; (2) lapsante gressu, ut in loco lubrico; aberro ab eo quod petebam; (3) non attingo, non adhaerescō; (4) labor.
 Ἀπολίσις, ον, sine urbe, *Man.* Ex α et πόλις.
 Ἀπολιταργίζω, celeriter gradu a foribus me proprio, celeriter aufugio, me abripio; ἀπολιταργίω, f. 1. *Att.* pro ἀπολιταργίσω. Οὐκ ἐν ἀνύσας τι ἔωπτον ἀπολιταργίῃς ἀπὸ τῆς θύρας; *Aristoph. Nub.* 1253. Ex ἀπὸ λίτη, janua, et ἄργος, celer.
 Ἀπολιτῆναι, ον, ὁ δ' ἦ, nequaquam civilis, non urbanus, sine politia, nulli civitati adscriptus, extra leges et consortium civilis societatis agens; item alienus a rep. gerenda. Ex α priv. et πολιτεύω.
 Ἀπολίτης, ον, ὁ δ' ἦ, qui civis esse desit; (2) alienus a rep. negotiis. Ab ἀπολις, extorris.
 Ἀπολιτῆναι, ἦ, ὅν, qui non est πολιτῆς, qui est reip. ignarus. Ab eod.
 Ἀπολιχμάω, ὦ, delambo, delingo. Ἐνταυθαὶ οὖν κῆρο μὲν ἰχθύσιν, οἱ δ' ὠτειλῆς αἰεὶ ἀπολιχμήσονται ἀκνήδεις, *Il.* 21, 123.
 Ἀπολιχῶ, destino, *Poet.* pro ἀπολιχῶ.
 Ἀπολλῶμαι, seu ἀπολλῶ, perdo, vasto; f. 1. ἀπολλῶ, f. 2. ἀπολλῶ, p. ἀπολλέσκω, a. 1. ἀπόλλισκα ἀπολλῶμαι, perdo, intereo, dispe- ro; ἀπόλλισκα, perit, *Gl. V.* a. 2. Τὸ μὲν σῶζι τὰς πόλεις ἔ τὰλλὰ πάντα, τὸ δὲ ἀπόλλυσι ἔ ἀνατρίψι, *Plat.* Ἐν ποσὶ δεινοῖς θυμὸν ἐκ ἀπόλλυσι, *Soph. El.* 26. Ἀλλὰ με λόγους ἀπόλλυς, *Ibid.* 1376.
 Ἀπολλῶται, 3. sing. præs. ind. pass.
 Ἀπόλλω, accus. *Att.* pro Ἀπόλλωνα, *Soph. Oed. Col.* 1091.
 Ἀπολλώνιον, τὸ, templum Apollinis. Χωρὶς τῶν ἐς τὸ Ἀπολλώνιον ἀμαρτάνοντι, *Arrian. Punic.* 133.
 Ἀπολογαρίζω, rationem in eo, computo.
 Ἀπολογαρισμός, ὅ, ἢ, supputatio. A præs.
 Ἀπολογίται, 3. sing. præs. ind. med. contr. pro ἀπολογίζεσθαι, ab
 Ἀπολογίμαι, ἔμαι, f. ἵσμαι, defendo sermone; (2) excuso. Ἀπολογίσθαι πρὸς τὰ ἰγκλήματα, περὶ τίνος, τῷ δήμῳ, ὑπὲρ τίνος. Εὐθυμό- τερον τὰ περὶ ἑμαυτὸν ἀπολογέμαι, *Act.* 24, 10. Ex λόγος.
 Ἀπολόγημα, ἄτος, τὸ, excusatio; (2) refutatio. A præs.
 Ἀπολογησάμενος, dat. sing. a. 1. part. med.
 Ἀπολογητικῆς, ἦ, ὅν, defensorius, ad defensionem pertinens. Ab eod.
 Ἀπολογία, ας, ἢ, defensio, excusatio, purgatio, satisfactio, *Ph.* Ex ἀπὸ ἐτ λόγος.
 Ἀπολογίζομαι, f. ἵσμαι, rationes reddo, seu refero; (2) expensum refero; (3) rationem in eo, ratione inita colligo. Καὶ τὰλλὰ διοι- κῶν ἀπολογίζετο κατ' ἑκαστὸν, *Xen.* Hinc
 Ἀπολογισμός, ὅ, ἢ, rationis redditio et relatio; (2) expensis relatio; (3) rationum codex; (4) narratio, expositio rei quæ apparet rem bene actam; (5) mentis abalienatio.
 Ἀπόλογος, ον, ὁ δ' ἦ, narratio longa et verbosa; (2) fabula, apologus, narratio ficta; (3) pl. tabulae expensarum.
 Ἀπόλοπος, ον, ὁ δ' ἦ, reliquus.
 Ἀπόλοπα, percat, 3. sing. a. 2. opt. med.
 Ἀπολόλῳ, f. ἵξω, clamore et vociferatione lætitia præ me fero.

Ἀπολυθῆσθαι, 2. pl. f. 1. ind. pass. verbi ἀπο- λύνω.
 Ἀπολύμαι, f. 2. ind. med. verbi ἀπολλύνω.
 Ἀπόλυμα, ἄτος, τὸ, lavacrum, seu quod lavan- do abluitur, sordes et lotione.
 Ἀπόλυσις, εἰς, ἢ, lotio. Ab
 Ἀπόλῳ, f. ὥω, abluo. Πάροικον λύσειαν ἀπὸ βρότον αἰματόντα, *Il.* 18, 245. Ἀπόλυσαι τὰς ἀμαρτίας σὺ, *Act.* 22, 16.
 Ἀπολυφύρομαι, ejulativus prosequor, deploro.
 Ἀπολυφύρομαι, ἔμαι, f. ὥσμαι, frutico, fruti- cesco, densis fruticibus silvesco. Ex ἀπὸ ἐτ λόχμη.
 Ἀπολυμαίνεσθαι, præs. inf. pass. verbi
 Ἀπολυμαίνω, purgor; (2) corrumpo. Λαὸς δὲ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν, *Il.* 1, 313. Hinc
 Ἀπολυμαντήρ, ἦρος, ἢ, corruptor, perniciem adferens, perniciēs.
 Ἀπολύματα, τὰ, retrementa. Ἀπολύματα δαι- τῆς, epularum retrementa, *Nic. Ther.* 9, 9.
 Ἀπολύομαι, vita solvor. Πόλιν δὲ κἀπελυσάτο ἐν φοναῖς τρέσῳ; *Soph. Antig.* 1314. Ἀπελύνθης, vita exsolutus es, *Id.* ib. 1268.
 Ἀπολύσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπολύω.
 Ἀπολυτραγμῶντος, ον, nihil laboris habens, rerum alienarum incurius.
 Ἀπολυτραγμῶντος, adv. sine multo labore.
 Ἀπολύτραγμων, ον, non curiosus.
 Ἀπολύσιμος, ον, ὁ δ' ἦ, liberativus, absolutivus. Ab ἀπολύω. Unde
 Ἀπολύσις, εἰς, ἢ, liberatio, absolutio; (2) re- futatio; (3) discessus, profectio; (4) deces- sus, obitus; (5) confectio, sc. negotiorum.
 Ἀπόλυσον, dimitte, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 Ἀπολύσσω, 3. plur. a. 1. conjunct.
 Ἀπόλυτος, ον, ὁ δ' ἦ, solutus, liberatus.
 Ἀπολυτῶν, ὦ, f. ὥω, redimo; (2) accepto pretio dimitto. Χρημάτων δόλων τὸν Ἐκτορος νικρὸν ἀπολύτρωσας, *Luc.* Hinc
 Ἀπολύτρωσις, εἰς, ἢ, redemptio.
 Ἀπολύτως, adv. solute, libere; (2) absolute.
 Ἀπολύω, f. ὥω, solvo, exsolvo, sejungo; (2) absolvo reum; (3) dimitto, remitto; do veniam abundi; (4) libero, dato pretio redemptionis; (5) ἀπολύομαι, diluo, refuto; (6) discedo, proficiscor; (7) dimitto redemptum ab altero. Ἀπολύει σαυτὸν αἰτίας, τὸν φονία, τὰ κατηγορημένα, τὴν γυναῖκα. Ἐμὲ ἀπόλυσον ταύτης τῆς ἐπιμελείας, *Xen.* Ἀπο- λύσθαι τὰς διδολάς, *Plat.*
 Ἀπολωλέω, ὦ, f. ὥω, injuria adificio, contumelia lacesco. Μαρία γὰρ ἀλλῶς ἦν ὁ κλεινὸς Νύκτερος Αἴας ἀπολωλέσθαι, *Soph. Aj.* 216.
 Ἀπόλωλα, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπόλωλα.
 Ἀπολώλι, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπόλωλα.
 Ἀπολώλει, perf. ind. act. *Att.* pro ἀπόλωλεκα.
 Ἀπολωλέκων, perdidisse, inf. perfecti ejusd.
 Ἀπολωλῆς, neutr. sing. part. perf. med.
 Ἀπολωλῶτα, perdidit, acc. pl. n. g. part.
 Ἀπολωτίξω, f. ὥω, vestem exuo.
 Ἀπολωτίξω, detraho, evellō, more eorum qui lotum carpunt, h. e. optimum quodque. Τίς ἄρα μὴ ἐπὶ πολυμάχῳ κόμας ἀπολωτίξῃ; *Eur. Iph. in Aul.* 791. Ὅταν τις πόλιν ἀφαιρῇ κἀπολωτίξῃ νέος, *Id. Suppl.* 449.
 Ἀπολωφῶ, ὦ, f. ὥω, sedo, relevo.
 Ἀπομαγδάλια, ας, ἢ, seu ἀπομαγδαλία, ας, ἢ. Vide μαγδαλία, quod idem est. Ἡ μάτην γ' ἂν ἀπομαγδαλίας ἐντέμνονος τοσούτος ἐκτραφῆναι, offis nutritus, quibus manus absterguntur, *Aristoph. Equit.* 413. Ab ἀπομάσσω, abster- go. Unde
 Ἀπομάγμα, ἄτος, τὸ, vermentum, sive id quod ex abstersione colligitur; (2) lustra- tio, *Hes.*
 Ἀπομάδερω, tondeo.
 Ἀπομάδῳ, idem.
 Ἀπομάθημα, τὸ, quod oblivioni dedimus;
 Ἀπομάθησις, εἰς, ἢ, doctrinae oblitio.
 Ἀπομαδῶσα, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπο- μαδῶσα, ab ἀπομαδῶναι.
 Ἀπομαίνομαι, f. νύμαι, furo, insanio; (2) furere, insanire desino.

Ἀπομαρύνω, longe removo; (2) in longum extendo.
 Ἀπομάκτης, ον, ὁ δ' ἦ, abstergens, lustrator. Δεινέ- τατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφωρῶν, *Soph. in Captivis.* Ab ἀπομάττω.
 Ἀπομαλῶνίζομαι, f. ἵσμαι, effeminatus sum, ob molliem ad rem quampiam parum ani- matus sum. Ex ἀπὸ ἐτ μαλακίω.
 Ἀπομαλῶνίζομαι, idem.
 Ἀπομαλῶνίζομαι, idem.
 Ἀπομανῖσα, a. 2. part. pass. f. g. v. ἀπομαίνο- μαι.
 Ἀπομανῖναι, dedisco. Ὡς ἂν ἀπείμανον ἔ ταῦτα ἔ πρὸς ὅμην εἶδεναι, *Plat.*
 Ἀπομαντῖναι, divino.
 Ἀπομάξω, absterges, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἀπομάξωσαι, ab ἀπομάττω.
 Ἀπομάξω, εἰς, ἢ, deterio. Ab ἀπομάσσω.
 Ἀπομαρῶναι, tabefacio; ἀπομαρῶναι, deficio, flaccesco.
 Ἀπομαρτῶναι, ὦ, f. ὥω, testor, attestor, testi- monium perhibeo; (2) renuncio.
 Ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, fut. ζῶ, abstergo; (2) exprimo, effingo, mentior aliquid, i. e. similis ei plane sum; in med. (3) benefi- cius defixum et devotum libero; (4) imitor, ad exemplum ejus me compono; (5) ejicio. Καὶ τὸν κοινοτὸν τὸν κολλήντα ἦν ἐν τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομαρτῶναι ὑμῖν, *Luc.* 10, 11. (5) Πάλλιν ἀπομαρτῶνται ὕδατος ἄχνην, *Call. Hymn. in Del.* 14.
 Ἀπομαρτῶναι, ὦ, f. ὥω, flagello vehementer.
 Ἀπομαρτῶναι, f. ὥω, crepitum ventris emitto.
 Ἀπομαρῶναι, propugno, propulso hostes, pug- nam sustineo; item, arceo simpliciter.
 Ἀπομάχος, ον, ὁ δ' ἦ, qui est extra pugnam; (2) pugnae inutilis. Ex ἀπὸ ἐτ μάχη.
 Ἀπομαρῶναι, ebrietas liberor, crapulam dormio. Ex ἀπὸ ἐτ μεθύσκω.
 Ἀπομαρῶναι, vel ἴτω, f. ἵξω, demulceo, deli- nio, placo.
 Ἀπομαρῶναι, 3. sing. præs. ind. med. verbi
 Ἀπομαρῶναι, f. ἵξω, praebeo, distribuo; (2) sortior. Ὡς γὰρ τ' ἐργαῖον τρίτην ἀπομαρῶνται αἶσαν, *Hesiod. Op.* 576.
 Ἀπομαρῶναι, εἰς, ἢ, diminutio.
 Ἀπομαρῶναι, denigro, nigrum reddo.
 Ἀπομαρῶναι, ἴτος, τὸ, decoctum dulcissimum fa- vorum aceto mixtorum.
 Ἀπομαρῶναι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπομαρῶναι.
 Ἀπομαρῶναι, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀπο- μαρῶναι.
 Ἀπομαρῶναι, f. ἵξω, incuso; (2) re- prehendo. Ἀπομαρῶναι S' ἵτερον αὐτὸν ἐπὶ ταῖς παρὰ τῶν τῶν ὀφθαλμῶν, *Plut.*
 Ἀπομαρῶναι, f. ἵξω, remaneo; (2) permaneo; (3) maneo. Κῆρ ἀπομαρῶναι, si convalescant a morbo, *Arct.*
 Ἀπομαρῶναι, f. ἵξω, dispertio, divido, separo; tribuo, *Gl. V.* (2) partem rei, v. gr. praedæ, do.
 Ἀπομαρῶναι, f. ἵξω, depositis curis dormio.
 Ἀπομαρῶναι, f. ἵξω, metior, demetior. Hinc
 Ἀπομαρῶναι, ἄτος, τὸ, demensum, *Ph.*
 Ἀπομαρῶναι, f. ἵξω, in longum extraho, pro- ducō.
 Ἀπομαρῶναι, gen. sing. a. 1. part. act. verbi
 Ἀπομαρῶναι, f. ἵξω, irascor. Κῆρ ἀπομαρῶναι Ἀγαμέμνονι παρὶν λαῶν, *Il.* 2, 762. Ex ἀπὸ ἐτ μένις, ira.
 Ἀπομαρῶναι, f. ἵξω, misceo, commisceo.
 Ἀπομαρῶναι, imitari, præs. inf. med. contr. pro ἀπομαρῶναι, ab
 Ἀπομαρῶναι, ἔμαι, imitor, effingo. Ἀπομαρῶ- σθαι βροντῆς ἔ κεραυνῶν, *Plut.* Hinc
 Ἀπομαρῶναι, τὸ, imitatio, simulacrum.
 Ἀπομαρῶναι, εἰς, ἢ, imitatio, expressio ad ex- emplum alicujus.
 Ἀπομαρῶναι, fut. νύνομαι, recordor. Τῷ οἱ ἀπομαρῶναι ἔ ἐν Δανάοις περ' αἰσῇ, *Il.* 24, 428. Ab ἀπομαρῶναι.
 Ἀπομαρῶναι, εἰς, ἢ, commistio. Ab ἀπομαρῶναι.
 Ἀπομαρῶναι, ον, ὁ δ' ἦ, cui merces non datur, cui merces aut stipendium detrahatur; (2) mer- cede aliquid faciens, mercenarius. Hinc
 Ἀπο-

¹Ἀπομισθών, f. ὥσω, loco, mercede eloco; (2) conduco: ¹Ἀπομισθώμα, ἄτος, τὸ, res mercede conducta aut locata. ¹Ἀπομνησκόμεναι, ἄμαι, f. ἡσμαι, recorder; (2) memorem me ostendo beneficii referendo gratiam, vel injuriæ ulciscendo. ¹Ἀπομνησκόμενα, ἄτος, τὸ, dictum memorabile; (2) res quæ memoratur, historia; (3) pl. commentarii rerum gestarum: ¹Ἀπομνησκόμεναι, εὐς, ἡ, commemoratio. Ab ¹Ἀπομνησκόμεναι, f. εὐσω, recorder, reminiscor; (2) memoriter recito; Gl. V. commemoro; (3) idem quod ἀπομνησκόμεναι (2). ¹Ἀπομνησκαί, 2. sing. a. 2. imperat. med. verbi ἀπομνησκόμεναι. ¹Ἀπομνηστικῶς, ὦ, f. ἡσω, memor sum injuriæ; (2) injuriæ memoriam ex animo deleo. ¹Ἀπομνησμί, seu ἀπομνησμί, f. ἀπομνησμί, abjuro, jurejurando nego, ejuro; (2) adjuro. (2) ἀπομνησμί ἄνθρωπος ὕψιστος σέβας, Soph. Phil. 1289. Ἐπίσκοπον ἀπομνησμί, Il. 10, 332. Ἀπομνησμί μη τὰδ ἐξοδὸν ἐγὼ ξείνοις χρημάτα, Eurip. Cycl. 265. ἀπομνησμί, inficiari, dejerare, Gl. V. a. 1. ¹Ἀπομνησμί, ας, ἡ, pars, portio; (2) pars reditus, ab agro, v. gr. decima. Hinc ¹Ἀπομνησμί, tribuo, largior. ¹Ἀπομνησμί, ὦ, f. ὥσω, derelinquo, desero; (2) privo, separo, excludo; (3) non comprehendendo, v. gr. studio. ¹Ἀπομνησμί, ἄτος, τὸ, quod est expressum ex alio; ut signum annulo impressum. ¹Ἀπομνησμί, seu ἀπομνησμί, f. ξω, exprimo; (2) abstergo; (3) lacrymor. Σπύγγη δ' ἄμφω πρόσωπον, ξ' ἄμφω χεῖρ' ἀπομνησμί, Il. 18, 415. Hinc ¹Ἀπομνησμί, εὐς, ἡ, abstersio; (2) expressio. ¹Ἀπομνησμί, a. 2. inf. act. verbi ἀπομνησμί. Unde ¹Ἀπομνησμί, εὐς, ἡ, abjuratio, inficiatio. ¹Ἀπομνησμί, adv. ejurandi sensu. ¹Ἀπομνησμί, ε, ὁ, ξ' ἡ, Musis alienus; (2) inductus. (1) κῆν ἀπομνησμί τὸ γυναικῶν, nec a Musis alienum est mulierum genus, Eurip. Med. 1089. Ex ἀπὸ τῆς Μῦσας, Muses. ¹Ἀπομνησμί, adv. inducte. ¹Ἀπομνησμί, ἄτος, τὸ, excretio muci. Ab ἀπομνησμί. ¹Ἀπομνησμί, ἴδος, ἡ, fellatrix. ¹Ἀπομνησμί, ἄμαι, f. ἡσμαι, dissuadeo, prohibeo. Μάλα γὰρ τοι ἔγωγε πόλλ' ἀπομνησμί, Il. 9, 109. Ex ἀπὸ τῆς μῦσας. ¹Ἀπομνησμί, ε, ὁ, ξ' ἡ, qui abigit muscas; (2) cognomen Jovis. Ex ἀπὸ τῆς μῦσας, musca. ¹Ἀπομνησμί, ἄμαι, mugio. ¹Ἀπομνησμί, subsannando repudio. ¹Ἀπομνησμί, superbe et cum strepitu quodam narium aliquem rejicio, Lucian. ¹Ἀπομνησμί, intorqueo, incurvo. Ex ἀπὸ τῆς μῦσας, curvus. ¹Ἀπομνησμί, ας, ἡ, id quod emungendo detrahimus. Ab ¹Ἀπομνησμί, vel ἀπομνησμί, f. ξω, mungo, emungo; (2) decipio, argento emungo. Ἀπομνησμί τὴν ῥί' τῇ χειρὶ, Epigr. (2) γέρον ἀπομνησμί ἄλλιος λέρφος, stolidus senex argento emunctus est, Menand. ¹Ἀπομνησμί, f. ὥσω, claudio, tego. ¹Ἀπομνησμί, ε, ὁ, ξ' ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex πομφολυγόν. ¹Ἀπομνησμί, ὦ, fatum reddo. Ex μωρός. ¹Ἀπομνησμί, migro, sedem muto, alio habitatum eo. ¹Ἀπομνησμί, vel ἀπομνησμί, f. ἀπομνησμί, utilitatem ex aliqua re capio, fruor. Μηδὲ ποτ' ἀγλαΐας ἀπομνησμί τοιαῦτ' ἀνίσταντες ἔργα, Soph. El. 213. Σὺ δὲ τῶν δ' ἀπομνησμί, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ τῆς ὀνημι, fruor. ¹Ἀπομνησμί, 3. plur. imperf. ind. med. ¹Ἀπομνησμί, et ἡ, torpesco, torpeo, piger sum. ¹Ἀπομνησμί, 3. pl. a. 1. conj. act. Poet. pro ἀπομνησμί, ab ¹Ἀπομνησμί, f. ὥσω, commigro, ad habitandum me confero; (2) migrare facio. Ἀπὸ τῆς περικαλλείας κέρην ἄψ' ἀπομνησμί, Il. 16, 85.

in passivo discedo. Ὡς ἀπὸ τῆς αἰσχρῶς, Eurip. Med. 166. ¹Ἀπομνησμί, redire, praes. inf. med. v. ἀπομνησμί. ¹Ἀπομνησμί, emorior, item obrigeo (frigore) et emorior. ¹Ἀπομνησμί, εὐς, ἡ, distributio; attributio, assignatio, deputatio, Ph. ¹Ἀπομνησμί, ἡ, ὁ, distributivus. ¹Ἀπομνησμί, ε, ὁ, distributor, Gl. V. Ab ¹Ἀπομνησμί, f. μῶ, tribuo, attribuo, adsigno, dispartio, Gl. V. ἀπομνησμί, disputarius, Ph. a. 1. part. pass. ἀπομνησμί, deputatus, tributus, Gl. V. p. part. pass. Ἀπομνησμί χάριν τινι, agere gratias; εὐεργεσίαν, referre; ἰκάσθω τὸ κατ' ἄξιον, συγγνώμην τινι, tribuere. Εἴτ' ἀπομνησμί ἐπαύσα τὰ ψηφίσματα, Aristoph. Av. 1294. Τῷ γυναικίῳ ἀπομνησμί τιμῇ, 1 Pet. 3, 7. ¹Ἀπομνησμί, part. perf. pass. v. ἀπομνησμί. ¹Ἀπομνησμί, adv. dementer, fatue, desperate. ¹Ἀπομνησμί, f. ἡσμαι, abeo; (2) redeo, revertor. Ex ἀπὸ τῆς νῆας. ¹Ἀπομνησμί, f. εὐσω, nidifico; (2) nidificare desino. ¹Ἀπομνησμί, τὸ, declivitas. ¹Ἀπομνησμί, ὦ, enervo, nervos incido. Hinc ¹Ἀπομνησμί, εὐς, ἡ, enervatio, nervorum incisio; (2) coitio multorum nervorum; (3) tendo. ¹Ἀπομνησμί, f. εὐσω, abnuo, respuo, aversor; (2) nutō, declino, flecto, vergo, inclino. Ἀπομνησμί πρὸς τὸν αἰθέρα, Philo: πρὸς τὴν γεωμετρίαν, Plat. ¹Ἀπομνησμί, f. ὀνήσμαι, utilitatem ex aliqua re capio; (2) fruor. Σὺ δὲ τῶν δ' ἀπομνησμί, Il. 24, 556. ¹Ἀπομνησμί, ας, ἡ, simplicitas, integritas, innocentia. ¹Ἀπομνησμί, ε, ὁ, ξ' ἡ, minime malus, non depravatus, noxa carens, fraudis expers. ¹Ἀπομνησμί, jejuniū finio. ¹Ἀπομνησμί, adv. facile, sine labore, Xenoph. Cyropæd. 2, 9. Ab ¹Ἀπομνησμί, ε, ὁ, ξ' ἡ, illaboratus; (2) labore carens, facilis. Ab ἀπομνησμί. ¹Ἀπομνησμί, f. νήσμαι, nato; (2) enato. Ἀπομνησμί πρὸς ῥύμην, Plut. ¹Ἀπομνησμί, ας, ἡ, Ion. ἀπομνησμί, vacatio e labore; (2) aversatio laboris, laborum detrectatio; (3) desidia, inertia. Ab ἀπομνησμί. ¹Ἀπομνησμί, f. ὥσω, abludo, abstergo. Τὴν ἀπομνησμί σα φρασμένη, agnovi, Odys. 23, 75. Αὐτοὶ δ' ἰδὲ πολλὸν ἀπομνησμί διαλάσσει ἰσθάντες, Il. 10, 572. ¹Ἀπομνησμί, f. ἡσμαι, vinco, supero; (2) exoro. ¹Ἀπομνησμί, a. 1. inf. act. ¹Ἀπομνησμί, ἄτος, τὸ, malluvium. ¹Ἀπομνησμί, ε, ὁ, ξ' ἡ, idem. Ab ¹Ἀπομνησμί, f. ψω, abstergo, abludo; post mensam proprie, quemadmodum τὸ κατὰ χεῖρ' ὕδωρ αἰτῆσαι, ante mensam, authore Polluce. Ἀλλὰ μὴ ἀμφοτέρω ἀπομνησμί, Odys. 19, 317. Ἀλλ' ἐγὼ μὴ ἀπομνησμί, ἀπομνησμί, Aristoph. Av. 1168. ¹Ἀπομνησμί, ἄμαι, f. ἡσμαι, nihil pensi habeo, mentem et rationem abjicio; (2) insolesco, vesania mente efflor; dicitur de omnibus generibus robustioris improbitatis, ut maledicere improbe, incestare, &c. de quibus Latini furorē dicunt, Ern. ἀπομνησμί, temerarius, demens, desperatus. Ex ἀπὸ τῆς νῆας, mens. ¹Ἀπομνησμί, ad amentiam, &c. redigo: Gl. V. ἀπομνησμί, amento. ¹Ἀπομνησμί, ας, ἡ, amentia, vecordia, Ph. dementia; (2) vesania, confidentia, insolentia et animi elatio; contumacia, Ph. (3) de insigni fortitudine pugnantium. Ex iisd. ¹Ἀπομνησμί, f. ὥσω, denomino, appello. ¹Ἀπομνησμί, ἡς, ἡ, partitio, distributio. Ab ἀπομνησμί. ¹Ἀπομνησμί, ε, ὁ, ξ' ἡ, labore carens; (2) minime impeditus; (3) lenis; (4) non dolens; (5) facile. Ἀπομνησμί, comp. legitur apud Thucyd. et ἀπομνησμί apud Arctæum et Arria-

num Hist. Alex. 2, 7. Ἀπομνησμί τε καὶ μαλακώτατα τῆς Ἀσίας γίνν. ¹Ἀπομνησμί, part. a. 1. act. Dor. pro ἀπομνησμί, ab ¹Ἀπομνησμί, ὦ, f. ἡσμαι, redeo, revertor. Μηδὲ ποτ' ἀπομνησμί τὰφ' ἀπομνησμί, Hesiod. Op. 738. Ἀψ' ἀπομνησμί ποτὶ Ἴλιον ἡμέωσαν, Il. 8, 499. ¹Ἀπομνησμί, qui alicunde redit, a. 1. part. act. ¹Ἀπομνησμί, rediturum esse, f. 1. inf. act. ¹Ἀπομνησμί, εὐς, ἡ, reversio, reditus. ¹Ἀπομνησμί, f. ὥσω, separo, sejungo; (2) privo, spolio; (3) fugio, effugio. (2) ἐλλὰ δὲ μὴ, καὶ ἀπομνησμί ὅπλων, Soph. Phil. 978. (3) τὰ μεσόμεφαλα γὰς ἀπομνησμί μαντήϊα, Soph. Ed. Tyr. 480. ¹Ἀπομνησμί, pernocto foris, abnocto. ¹Ἀπομνησμί, ε, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, h. e. ducenda uxore abhorret; (2) qui mulierum commercio non delectatur: ¹Ἀπομνησμί, ε, ὁ, idem. Ex ἀπὸ τῆς νύμφης. ¹Ἀπομνησμί, f. ὥσω, obdormisco, dormito; (2) negligenter ago; (3) secubo, foris cubo. ¹Ἀπομνησμί, f. ὥσω, unguis resceo. Hinc ¹Ἀπομνησμί, ἄτος, τὸ, unguium segmentum. Ab ὀνύξ. ¹Ἀπομνησμί, adv. facile, sine labore. Ab ἀπομνησμί. ¹Ἀπομνησμί, exdorsuo, Gl. V. (2) fugio; (3) fugio. (2) καὶ ἀπομνησμί φυγῇ γυναικὶς ἄνδρας, Eurip. Bacch. 762. Ex ἀπὸ τῆς νύμφης, dorsum. ¹Ἀπομνησμί, flagris caedo, discerpo, lanio. Ἀπομνησμί τὰς μάστιγας, flagris caedebatur, Joseph. Maccab. 6. ¹Ἀπομνησμί, ε, ὁ, ξ' ἡ, inhospitalis, inhospitus. ¹Ἀπομνησμί, idem quod ¹Ἀπομνησμί, f. ὥσω, peregre abigo, expello; (2) in exsilium ablego; (3) abalieno; (4) abduco: ἀπομνησμί, ἄμαι, extra patriam dego, peregrinor; (2) reus agor peregrinitatis; (3) externum me simulo; (4) de genere in morem externum. (1) Πατρίδας γὰς ἀπομνησμί, Eurip. Hec. 1221. Ἀπομνησμί πολλὸν χρόνον ἐξω τῆς οἰκίας, Aristot. Hinc ¹Ἀπομνησμί, εὐς, ἡ, peregrinatio, migratio in externam regionem; (2) commoratio extra patriam; (3) degeneratio a patrio more. ¹Ἀπομνησμί, ας, ὁ, repudiandus, abjiciendus, Arct. Ab eod. ¹Ἀπομνησμί, f. ὥσω, abduco, dedolo, Gl. V. (2) polio, expolio. ¹Ἀπομνησμί, exsiccō, arefacio; ἀπομνησμί, exaresco, Gl. V. ¹Ἀπομνησμί, idem quod simplex. ¹Ἀπομνησμί, f. ὥσω, lignum, seu quod est lignum, detraho; (2) ligno spolio. ¹Ἀπομνησμί, f. ὥσω, acidum reddo; (2) acutum reddo, exacuō; ὀξύνωμαι, acesco. Ἀπομνησμί ἐρετμὰ, Odys. 6, 269. ¹Ἀπομνησμί, ὦ, f. ἡσμαι, novacula rado, detondeo. ¹Ἀπομνησμί, ὦ, f. ἡσμαι, idem. Ὅς ἐμ' ἀπομνησμί πρῶτον, Aristoph. Thesm. 1052. ¹Ἀπομνησμί, rador, detondeo. ¹Ἀπομνησμί, ε, ὁ, ξ' ἡ, abrasus; (2) dedolatus, radendo acutus; (3) exesus. (2) ὁ δὲ βαθεῖς ἐν τισὶ μὴν ἀπόκοπος, ἐν τισὶ δὲ πετρώδης καὶ ἀπομνησμί, Arrian. Peripl. Mar. Erythr. ¹Ἀπομνησμί, εὐς, ὁ, ξ' ἡ, acuminatus, in mucronem fastigiatus. ¹Ἀπομνησμί, a. 1. part. act. v. ἀπομνησμί. Unde ¹Ἀπομνησμί, ἄτος, τὸ, quod abrasum est, ramentum: ¹Ἀπομνησμί, ὦ, f. ὥσω, strigili derado; (2) hebetō aciem gladii, vel aufero. Ab ¹Ἀπομνησμί, f. ὥσω, abrado, derado; (2) destringo; (3) abstergo; (4) lævigo; (5) detraho; demo, ut γὰρας, Hom. In med. exuo, depono. ¹Ἀπομνησμί, concrescam, 1. sing. f. 2. ind. pass. verbi ἀπομνησμί, pro ἀπομνησμί. ¹Ἀπομνησμί, f. ξω, et σω, ludo, lusito; (2) ludere desino. ¹Ἀπομνησμί, pro ἀπομνησμί, Hipp. ap. Steph. ¹Ἀπομνησμί, ὦ, f. ὥσω, abrogo, antiquo. ¹Ἀπομνησμί, evibro, ejaculor. Ὅφειται τὴν κιοῖδα, ἄλλοτε μὴν προσφωμένῃ ἐς πλάτος τῶν ὀφθαλμῶν.

ἀρετήν, ἀλλοτε δὲ ἀποκαλλομένην βίην ἀκρίως, *Aret.*

*Απόπαππος, υ, δ, abavus.

*Αποπαππῶν, ὦ, in pappos verto.

*Αποπαρθένω, f. εἶσω, idem quod

*Αποπαρθένω, ὦ, devirgino, virginitate privo.

*Απόπατος, υ, δ, ἕ, qui non gustavit, jejuni.

Ex ἀπὸ τοῦ πάσκειν, gusto.

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

*Αποπᾶντι, ὦ, f. ἥσω, a via recedo, a via de-

flecto; (2) ventrem exonero. Hinc

719. *Αποπατήσι Sattton eis 'Ελμίνοι, *Ibid.* 1135.

*Αποπαφασμένος, adv. palam, manifeste. Ab

*Αποπαφασμένος, quod est ab ἀποφασίω.

*Αποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo et adstringo,

concresecere facio. Εὐθύς γὰρ ἀποπήγνυσι

τῶν τινῶν, *Aristoph. Ran.* 126.

*Αποπήδω, ὦ, f. ἥσω, desilio; (2) resilio;

(3) aufugio, celeriter abscedo. *Αποπήδω

ἀπὸ τῆς πυρός, *Theophr.*

*Αποπίεζω, f. ἴσω, exprimo, comprimo. Hinc

*Αποπίεσμα, ὅτος, τὸ, retrementum ab expresso

succo reliquum, fraces.

*Αποπίμπλημι, f. πλῆσω, impleo, expleo; (2)

satio, saturo. *Αποπίμπλημι αὐτὸς τὸν θυμὸν,

ipsius irae satisfacere, *Herodot.* 2, 129.

*Αποπίνω, ὦ, f. ἴσω, sorqibus emaculo; (2)

sordibus inquino.

*Αποπίνω, bibo.

*Αποπίπτω, decido; (2) excido spe, &c. (3)

aberro a via recta vel cursu. *Επεὶ κί τις

ἀποπίπτειν ὁμαθὴ ἐν πτόρῃ, *Odys.* 24, 7.

*Αποπιστεύω, f. εἶσω, fido, credo.

*Αποπλάζω, f. γῶ, a. 1. pass. ἀποπλάζην,

aberrare vel evagare facio; ἀποπλάζομαι,

aberro, evagor. *Ἡ μὲν ἀποπλανήσασα, χα-

μαι πίσει, *Il.* 13, 583. *Αποπλανήσας

ἐργῆς, auxilio orbat, *Apoll. Rhod.* 2, 774.

*Αποπλάνω, ὦ, f. ἴσω, aberrare facio, evagor;

(2) impello in errorem, decipio; ἀποπλαν-

ῶμαι, aberro. *Αποπλανῶν τῆς ὑποθέσεως,

ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. *Αποπλανῶν ἐ βέλομαι

τὸν λόγον, *Luc.* *Αποπλανήσαν ἀπὸ τῆς πί-

σεως, *i Tim.* 6, 10. Hinc

*Αποπλάνησις, ὡς, ἡ, aberratio, evagatio; (2)

figura certa rhetorica.

*Αποπλανήσις, ὡς, ἡ, errabundus, *Ep.*

*Απόπλᾶνος, υ, δ, impostor.

*Αποπλάσσω, ὀρος, ἑ, effector, *Man.*

*Αποπλᾶντι, praes. inf. act. *Poet.* pro ἀπο-

πλᾶντι.

*Αποπλᾶντι, f. εἶσω, navi discedo, solvo.

*Αποπλήω, f. ἴσω, impleo, expleo; saturo, satio.

*Αποπληκτιέω, ἡ, ὄν, attonitus; (2) ad apo-

plexiam pertines. Ab

*Απόπληκτος, υ, δ, ἕ, qui laborat apoplexia;

(2) insanus, amens, attonitus. Ab ἀπο-

πλήσσω, percutio, attonitum reddo.

*Αποπλήκτως, adv. insane, stulide.

*Αποπλήρω, ὦ, f. ἴσω, impleo, compleo; (2)

perficio, praesto, v. gr. promissa; (3) satio;

(4) sarcio.

*Αποπλήρωσις, ὡς, ἡ, expletio, absolutio.

*Αποπληρωτής, ἑ, ὅ, qui aliquid complet ac per-

ficit exsecutor.

*Αποπληρῶμαι, linquor animo, *Soph. Antig.*

1189.

*Αποπλήσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio;

(2) repercutio; (3) attonitum reddo, per-

terrefacio.

*Αποπλήσσομαι, vel ἀποπλήττομαι, f. ξομαι,

saltu me proripio, seu aufugio.

*Απόπλος, contr. usitatus ἀπόπλος, υ, δ, discen-

sus, proprie navi. Ab ἀποπλᾶντι.

*Αποπληστίω, ὦ, f. ἴσω, divitias amitto, divitias

absumo, vel profundo, minuo copias.

*Απόπλυμα, ὅτος, τὸ, aqua sordida in qua

aliquid purgatum est. Ab

*Αποπλύνω, f. ὑνᾶ, abluo. Οἱ δὲ ἄλλοι ἀποπλύνω

ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ πλύνω τὰ δίκτυα, *Luc.* 5, 2.

*Αποπλύνω, renavigare, praes. inf. act. verbi

Ionici ἀποπλύνω, pro ἀποπλύνω.

*Αποπνέω, respirans, praes. part. act. fem. g.

Poet. pro ἀποπνέω, a verbo ἀποπνέω.

*Απόπνυσις, ὡς, ἡ, exhalatio, exspiratio. Ab

*Αποπνέω, f. εἶσω, efflo, exhalo, spiro. *Gl. V.*

redoleo, prospiro; (2) efflo animam, mor-

ior; (3) pedo, flatum ventris emitto.

Διὸν ἀποπνέω πυρὸς μένος αἰθερμένοιο, *Hesiod.*

Theog. 324. Θυμὸν ἀποπνέω, *Il.* 4, 524.

*Αποπνέω, respirans, praes. part. act. fem. g.

Poet. pro ἀποπνέω, a verbo ἀποπνέω.

*Απόπνυσις, ὡς, ἡ, exhalatio, exspiratio. Ab

*Αποπνέω, f. εἶσω, efflo, exhalo, spiro. *Gl. V.*

redoleo, prospiro; (2) efflo animam, mor-

ior; (3) pedo, flatum ventris emitto.

Διὸν ἀποπνέω πυρὸς μένος αἰθερμένοιο, *Hesiod.*

Theog. 324. Θυμὸν ἀποπνέω, *Il.* 4, 524.

*Αποπνέω, respirans, praes. part. act. fem. g.

Poet. pro ἀποπνέω, a verbo ἀποπνέω.

*Απόπνυσις, ὡς, ἡ, exhalatio, exspiratio. Ab

*Αποπνέω, f. εἶσω, efflo, exhalo, spiro. *Gl. V.*

redoleo, prospiro; (2) efflo animam, mor-

ior; (3) pedo, flatum ventris emitto.

Διὸν ἀποπνέω πυρὸς μένος αἰθερμένοιο, *Hesiod.*

Theog. 324. Θυμὸν ἀποπνέω, *Il.* 4, 524.

*Αποπνέω, respirans, praes. part. act. fem. g.

Poet. pro ἀποπνέω, a verbo ἀποπνέω.

*Απόπνυσις, ὡς, ἡ, exhalatio, exspiratio. Ab

*Αποπνέω, f. εἶσω, efflo, exhalo, spiro. *Gl. V.*

redoleo, prospiro; (2) efflo animam, mor-

ior; (3) pedo, flatum ventris emitto.

Διὸν ἀποπνέω πυρὸς μένος αἰθερμένοιο, *Hesiod.*

Theog. 324. Θυμὸν ἀποπνέω, *Il.* 4, 524.

*Αποπνέω, respirans, praes. part. act. fem. g.

Poet. pro ἀποπνέω, a verbo ἀποπνέω.

*Απόπνυσις, ὡς, ἡ, exhalatio, exspiratio. Ab

*Αποπνέω, f. εἶσω, efflo, exhalo, spiro. *Gl. V.*

redoleo, prospiro; (2) efflo animam, mor-

ior; (3) pedo, flatum ventris emitto.

Διὸν ἀποπνέω πυρὸς μένος αἰθερμένοιο, *Hesiod.*

Theog. 324. Θυμὸν ἀποπνέω, *Il.* 4, 524.

*Αποπνέω, respirans, praes. part. act. fem. g.

Poet. pro ἀποπνέω, a verbo ἀποπνέω.

*Απόπνυσις, ὡς, ἡ, exhalatio, exspiratio. Ab

*Αποπνέω, f. εἶσω, efflo, exhalo, spiro. *Gl. V.*

redoleo, prospiro; (2) efflo animam, mor-

ior; (3) pedo, flatum ventris emitto.

Διὸν ἀποπνέω πυρὸς μένος αἰθερμένοιο, *Hesiod.*

Theog. 324. Θυμὸν ἀποπνέω, *Il.* 4, 524.

*Αποπνέω, respirans, praes. part. act. fem. g.

Poet. pro ἀποπνέω, a verbo ἀποπνέω.

*Απόπνυσις, ὡς, ἡ, exhalatio, exspiratio. Ab

*Αποπνέω, f. εἶσω, efflo, exhalo, spiro. *Gl. V.*

redoleo, prospiro; (2) efflo animam, mor-

ior; (3) pedo, flatum ventris emitto.

Διὸ

**Ἀπόπτωμι*, f. *ψομαι*, despicio, despecto, ex altiore loco adspicio.

**Ἀποπτος*, α, δ *ξ* *η*, qui spectari ex alto potest; (2) qui videri alicunde potest; (3) qui eminus conspicitur; (4) procul a conspectu, procul; (5) invisibilis. (4) *ὡς πλείων ἐστὶν τῷ δ' ἀποπτος ἄστρος*, *Soph. Œd. Tyr. 762*. **Ἀποπτον ἥρωα*, longe a nostro conspectu, *Id. Elect. 1489*. **Ἐξ ἀπόπτου*, procul, *Id. Phil. 467*. (5) *κἂν ἀποπτος ᾖ*, et si invisibilis sis, *Id. Aj. 15*. Ab *ἀποπτομαι*.

**Ἀποπτύω*, absterreo, deterreo, *Gl. V*.

**Ἀποπνυμῖς*, ὤ, δ, aversatio, aspernatio, quod desputatio, *Ern.*

**Ἀποπτύτης*, ἥρος, δ, aspernator, contemptor:

**Ἀπόπνυτος*, α, δ *ξ* *η*, aspernandus, aversandus, detestandus. Ab

**Ἀποπτῦω*, spuo, expuo; (2) respuo, aversor.

**Ἀππτῦς* δ' ἄλδς ἀρχνν, *Il. 4, 426*.

**Ἀποπτῦμα*, ἄτος, τὸ, casus, prolapsus, ruina. Ab *ἀποπίπτω*.

**Ἀπόπτωσις*, εως, ἡ, idem et ab eod.

**Ἀποπυάριζω*, salto nates calce feriend.

**Ἀπειπυάρισα μέδωνα*, *Aristoph. Eq. 694*.

**Ἀποπυτῶς*, ἡ, δν, purulentus, vel pus creans et maturans. A *πύος*.

**Ἀποπυσιπνομαι*, purulentus fio.

**Ἀποπυνθάνομαι*, f. *πύσσομαι*, sciscitor ex aliquo, interrogo.

**Ἀποπυρρίζω*, in modum turris exstruo.

**Ἀποπυρίας*, α, δ, ut *ἀποπυρίας ἄστρος*, panis qui super carbonibus coquitur. Ex *πῦρ*.

**Ἀποπυρίδες*, αν, αἱ, pisces quidam.

**Ἀποπυρίζω*, f. *ἰσώ*, asco, igni torreo.

**Ἀποπύρω*, ὦ, f. *ῶσω*, inflammo, incendo:

**ἀποπυρόμαι*, ἔμαι, ignesco.

**Ἀποπυτίγω*, f. *ἰσώ*, respuo, spueno ejicio vel cructo. **Ἀποπυντίγει τὴν θάλασσαν*, *Aristot.*

**Ἀποπυφάνιδωσις*, εως, ἡ, raphani in podicem intrusio, raphani per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex *ἀπό* et *ραφανιδεύειν* a *ράφανος*, raphanus.

**Ἀποπυγίης*, εἶος, δ *ξ* *η*, iracundus. Ex *δργή*.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀποργίζω*, f. *ἰσώ*, irrito; et *ἀποργίζομαι*, irascor.

**Ἀπορύνεμαι*, nom. pl. præs. part. pass. f. g.

**Ἀπορύνω*, excito, concito; et *ἀπορύνωμαι*, prode cum impetu, concitus alicunde feror. *Εἰ ἐτιόν μιν ἄρσεν ἀναξ, διδς υἱός, ἀπορύνμενον Λυκίῳ*, *Il. 5, 105*.

**Ἀπορως*, α, δ *ξ* *η*, invius, non pervius; (2) difficultatibus impeditus; (3) consilii inops, stupidus, hebes; (4) difficilis; (5) pauper, inops, egenus, indigus; (6) perplexus, dubius. Ex α priv. et *πίος*, via, transitus.

**Ἀπόρως*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ab

**Ἀπορύω*, f. *ἰσώ*, prosilio, erumpo; (2) discedo.

**Ἰδαίος δ' ἀπόρως*, λιπὼν περιμαλλία διφρον, *Il. 5, 20*.

**Ἀπορραγεῖν*, 1. sing. a. 2. optat. pass. v. *ἀπορρηγνυμι*.

**Ἀπορράβυμι*, ὦ, f. *ῶσω*, pigresco, ignavia impediatur, quo minus aliquid suscipiam.

**Ἀπορραῖδες*, αἱ, murices, *Aristot. Steph.*

**Ἀπορραῖναι*, spargo, adspargo, irroro. **Ἀπορραῖναι τῷ θορῷ*, *Herodot. τὴν ὑγρότητα*, *Aristot.*

Ex *ἀπό* et *ραῖναι*, profundo. Hinc

**Ἀπορραντήριον*, α, τὸ, lavacrum, lustratio.

**Ἀπορραῖναι*, destruo; (2) privo. *Μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἄνηρ ὅς τις ἀέκοντα βίβρι*, *Κτήματ' ἀπορραῖσι*, *Odys. 1, 404*. *Τὸν β' ἔβλεπον φθίσαι, δ' ἀπορραῖσαι φίλον ἥτορ*, *Id. 16, 428*.

**Ἀπορράξ*, quod amputatum seu avulsum est. Ab *ἀπορράσσω*.

**Ἀπορράξ*, εως, ἡ, modus ludendi pila, cum fortiter solo illa ei remittitur, qui emiserat. Ab eod.

**Ἀπορράπτω*, obturo, obstruo; (2) colaphis retundo, abigo.

**Ἀπορράπτω*, præs. inf. act. verbi

**Ἀπορράπτω*, f. *ψω*, consuo, consuendo obstruo.

**Ἀπορράπτω*, τὸ βαλάντιον, *Plut. τὸ φόμα*, *Æschin.*

**Ἀπορράσσω*, vel *ἀπορράττω*, f. *ξω*, amputo, revello.

**Ἀπορραφῶδαι*, ὦ, f. *ῶσω*, carmen recito vel canto.

**Ἀπορρέμωμαι*, latius evagor, aberro.

**Ἀπορρέω*, f. *ἰσώ*, effluo, defluo; (2) emano, promano, profluo; (3) elabor, fugio. *Φήσας δὲ ἀπορρεῖν φύλλα τῶν στεφάνων*, *Dem.*

**Ὅτε δ' ἀπορρεῖ μῆστις εὖ πιστοβότες*, *beneficii*, *Soph. Aj. 523*.

**Ἀπορρέω*, veto. Ex *ἀπό* et *ρέω* inus. dico.

**Ἀπορρήγμα*, ἄτος, τὸ, segmentum, fragmentum avulsum, *Hesych.* Ab

**Ἀπορρήγνυμι*, vel *ἀπορρήννυμι*, f. *ξω*, abrumpo, dirumpo, frango; (2) abrumpo, divello; (3) erumpo. *Δυσμὴν ἀπορρήξας θείει σπείδιον ποσειδῶν*, *Il. 6, 507*. **Ἀπορρήξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν*, *Æsch. τὸν βίον*, *Eur.*

**Ἀπορρήδην*, vetitum est, ἀπορρήδεις, vetitus, item abdicatus, repudiatus; ἀπορρήδισθαι, dissolvi, de induciis, *ap. Lys.*

**Ἀπορρήμα*, τὸ, interdictum. *Gl. V. diverbium.*

Ex *ἀπό* et *ρέω*, dico, inusit.

**Ἀπορρήξας*, a. 1. part. act. v. *ἀπορρήγνυμι*. Unde

**Ἀπορρήξας*, εως, ἡ, et *Ion. ios*, eruptio, *Aret.*

**Ἀπορρήσις*, εως, ἡ, interdictio; (2) renunciatio; (3) inopia, *Hes.* (sed videtur esse debere ἀπόρησις); (4) defatigatio, *Ern.*

**Ἀπορρήσσω*, vel *ἀπορρήττω*, f. *ξω*, idem quod *ἀπορρήγνυμι*.

**Ἀπορρήστος*, α, δ *ξ* *η*, legibus vetitus; (2) arcanus; (3) inenarrabilis, ineffabilis; (4) contumeliosus, in contumelliam dictus aut factus, et quidem majorum; (5) nefandus; ἀπορρήτων, penetrare, secretum, arcanum, inauditum, nefandum, *Ph. ἀπορρήτα*, sacra, *Ph. arcana*, *Gl. V.* item merces quas exportare non licet, (idque maxime) denique maledicta graviora, quæ lege nominatim vetita erant, ut *ἀνδροφόνος*, *βίψαστος*, &c.

**Ἀπορρήτως*, adv. clam, secreto; (2) ita ut dici nequeat, seu non debeat.

**Ἀπορρήγνω*, ὦ, f. *ῶσω*, exhorreo, extimesco. *Ὅς πατὴρ μὲν ἐς οἶκον ἀπερρήγναι νέεσθαι*, *Odys. 2, 52*.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

**Ἀπορρήξω*, ὦ, f. *ῶσω*, radicitus evello. Ex *ἀπό* et *ρίζω*, radix.

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo; ἁποσημαίνωμαι, annoto.
 Ἀποσῆτω, f. ψα, putrefacio.
 Ἀπόσῃψις, ἡ, putrefactio.
 Ἀποσίγησις, ἡ, reticentia, taciturnitas.
 Ἀποσίμω, ὦ, simum reddo; (2) e loco cavo elevo; (3) extollo, effero.
 Ἀποσίμωσις, εως, ἡ, incussus navis in aliam navem ex alto factus. Αἱ δὲ ἐμβολαὶ καὶ ἀποσίμωσις ἐς βαρυτήρας τὰς Ῥωμαίων ναῦς ἀσθενεῖς ἐγίγνοντο, ex alto facti incussus, *Arrian. Bell. Civ. 4, 71.*
 Ἀποσίτιω, ὦ, (ἀποσιτίζω, *Ern.*) a cibo abstineo. Ab ἀπείσιτος.
 Ἀποσίτις, ας, ἡ, abstinentia a cibo, inedia; (2) cibi fastidium. Ab eod.
 Ἀποσιτίκως, ἡ, ὄν, abstinentiam a cibo inducens. Ab eod.
 Ἀποσίτις, ε, ὁ ἢ, a cibo abstinens, abhorrens a cibo. Ex ἀπὸ et σίτος, cibis.
 Ἀποσίσιπῶ, ὦ, f. ἡσω, sileo, taceo; (2) conticesco. Καὶ μεταξὺ λόγων ἀπισιώσα ἔ διέλειπε, *Plut.* Hinc
 Ἀποσιτίρησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura rhetorica.
 Ἀποσκᾶττω, defodio, fodiendo detraho.
 Ἀποσκᾶτίζω, f. ἰσω, palpitans pedes in adversum jacto; (2) palpitans animam efflo. *Anthol. Judic. cap. 4. (3) cachinnum tollo.* Ἀποσκᾶτίζω γὰρ γέλωτι τήμερον, *Menand.*
 Ἀποσκιδᾶν, seu ἀποσκιδᾶναι, f. ἄσω, dissipio, dispello. Ὡς εἰπόν, ἄλλως μὲν ἀποσκιδᾶσθαι βασιλῆας, *Il. 19, 309.* Ἄλλ' αὐτὸς αὐτῷ τῷτ' ἀποσκιδᾶ μύσος, *Soph. Œd. Tyr. 137.*
 Ἀποσκιδᾶννυμι, seu ἀποσκιδᾶνναι, idem.
 Ἀποσκιδᾶ, fut. Alt. pro ἀποσκιδᾶσω. Τῷτ' ἀποσκιδᾶ μύσος, *Soph. Œd. Tyr. 138.*
 Ἀποσκιάζω, detego, retego, *Gl. V.* ἀποσκιάσματα, detecta, *Ph.*
 Ἀποσκισσῶ, ε, ὁ, certa fractura cranii. Ex ἀπὸ et σκισσῶ, ascia percutio.
 Ἀποσκίσσεται, f. ψμαι, ex alto speculor.
 Ἀποσκίσσω, detego.
 Ἀποσκυᾶν, f. ἄσω, vasa aufero; (2) abjicio, depono, excutio; (3) onus ventris depono; (4) rejicio, repudio, non admitto; (5) amolior, de medio submoveo; (6) ablego, amando; (7) tollo de medio; (8) demolior, everto; (9) refuto, refello. Ἀποσκυᾶσθαι μὲν ἀνελκίσμενοι εἰς Ἱερουσαλὴμ, *Act. 21, 15.* Ex ἀπὸ et σκυῖος.
 Ἀποσκυῖν, ἡς, ἡ, vasa viatoria et sarcinæ; (2) impedimenta exercitus; (3) amolito, sublatio de medio; (4) exoneratio alvi, et ipse locus ubi alvus exoneratur. Ex ἡδ.
 Ἀποσκηνῶ, ἄτος, τὸ, firmamentum, fulcrimentum; (2) decubitus, id est, humor, qui, relicta ea parte quam infestabat, in aliam transit. Ab
 Ἀποσκηνῶ, f. ψω, idem quod ἀποσκηνῶ.
 Ἀποσκηνος, ε, ὁ ἢ, semotum ab aliis tentorium seu tabernaculum habens; (2) procul ab alio habitans. Ex ἀπὸ et σκηνή.
 Ἀποσκηνῶ, ὦ, f. ἄσω, seorsim seu longe remotum tabernaculum habeo; (2) seorsum habito; (3) tentorium moveo.
 Ἀποσκῆπτω, f. ψω, decumbo in, incumbo, initor; (2) decido, allidor; (3) evado, erumpo; (4) desino. Ἀποσκῆψαντος εἰς Φαῦρον, *Herodot. 33, 10.*
 Ἀποσκήψας, a. l. part. act.
 Ἀποσκήψω, f. ἄσω, umbro. Hinc
 Ἀποσκήσσω, ἄτος, τὸ, obumbratio; (2) umbra.
 Ἀποσκημῶ, ε, ὁ, idem et ab eod.
 Ἀποσκηδῶ, dissipo. Μυριόδοξος δ' ἐκ εἰς ἀποσκηδῶσιν Ἀχιλλεύς, *Il. 23, 4.*
 Ἀποσκηπτω, fulcio.
 Ἀποσκηρῶ, ὦ, f. ἄσω, in scirrhum induro, induro; ἀποσκηρῶσθαι, occalescere. Hinc
 Ἀποσκηρῶμα, ἄτος, τὸ, durities quæ in scirrhum abiit.
 Ἀποσκηρῶ, ὦ, f. ἡσω, resilio.
 Ἀποσκηρῶ, ε, ὁ, morior; (3) tabescio; (4) obduresco; ἀποσκηρῶς, tabidus, *Gl. V.* perf. part. pass. Ex σκλήω.
 Ἀποσκηρῶ, emortuium esse, a. 2. inf. act.

Ἀποσκληρῶ, ὦ, f. ἄσω, duro, induro, obduro; ἀποσκληρῶμαι, obduresco, induresco.
 Ἀποσκληρύνω, induro; præduro, *Gl. V.* durius habeo quem, οἱ δὲ ἀποσκληρύνονται, induresco.
 Ἀποσκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio; (2) detruncio, mutilo; (3) circumcido.
 Ἀποσκοπεύω, f. εἴσω, diligenter considero et intueor, contempler.
 Ἀποσκοπέω, f. ἡσω, ex alto despicio; (2) eminus contueor; (3) custodio, observo, *Gl. V.* speculari, pro ignoro, *Jos. (2) πόλιν τ' ἀποσκοπεύσα, Eurip. Hec. 939.* Ab
 Ἀπόσκοπος, ε, ὁ, eminus intuens; (2) a meta aberrans.
 Ἀποσκορακίζω, f. ἰσω, ad corvos abire jubeo, contumeliose repello; (2) in locum desertum amando; (3) vilipendo, contempni habeo. Hinc
 Ἀποσκορακισμός, ε, ὁ, amandatio alicujus in malam rem, contumeliosa repulsio; (2) increpatio.
 Ἀποσκοτίζω, f. ἰσω, obtenebro, obscuro; (2) in tenebras submoveo corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.
 Ἀποσκοτίω, ὦ, f. ἄσω, obtenebro, obscuro, tenebris obductum oculis eximo; (2) adumbro, picturam umbra decoro. *Ph. ἀποσκοτῶ, obsto, obsum.* A σκοτός.
 Ἀποσκυᾶν, f. ἰσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam.
 Ἀποσκυᾶν, irascor, succenseo. Ἡσὴ μὴ δὲ πᾶμπαν ἀποσκυᾶναι θεοῖσιν, *Il. 24, 65.*
 Ἀποσκυᾶν, f. ὤσω, irritio.
 Ἀποσκυᾶν, f. ἰσω, Scythico more tondere; cutem capitis una cum pilis detraho; (2) contumeliosa tonsura illudo. (1) τὸ δῖμα ... ἀποσκυᾶν, *Joseph. Maccab. 10. (2) κερὰν ἀποσκυᾶναι, crines evellere, Athen. 12, 3, 524. Κερὰ δ' ἀποσκυᾶναι, raso capite, Eurip. Troad. 1026.*
 Ἀποσκυᾶν, ὦ, f. ἡσω, deprædor, eripio prædando.
 Ἀποσκυᾶν, f. εἴσω, idem.
 Ἀποσκωμῶ, ἄτος, τὸ, dicerium mordax, irrisio per scomma. Ab
 Ἀποσκώπτω, f. ψω, scommata jacio, scommate incesso. Ἀποσκώπτειν ἐς τὴν φιλοσοφίαν, *Luc.*
 Ἀποσκῶ, ὦ, f. ἡσω, detergo, abstergo. Ἀποσκῶν τὸν ῥυτίδα, *Luc.*
 Ἀποσκηρῶ, ἄτος, τὸ, retrimentum. Ab
 Ἀποσκηρῶ, f. ζω, detergo. Ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῶ λυχνῶ ἀποσκηρῶ, *Luc.*
 Ἀποσκηρῶ, ad paritatem redigo, immينو. Τὸ μῆλον ἀποσκηρῶνται, πρὸς τὸ ταπεινότερον κατασκηρῶνται, *Luc. pro imagine.*
 Ἀποσκηρῶ, τὸ, segmen scalpello factum, rasura, id quod scalpello deteritur, abradiatur. Ab
 Ἀποσκηρῶ, scalpello amputo, seu resecio; (2) scalpello purgo; (3) polio, expolio.
 Ἀποσκηρῶ, fut. ζω, igni cæco absumo; (2) lenta tabe absumo; (3) dolore occulto et diuturno conficio.
 Ἀποσκηρῶ, ὦ, abigo, expello; (2) perterrefacio. Ἀποσκηρῶσιν τὸν γίλαν, *Aristoph. Ran. 45.* Οὐκ ἀποσκηρῶσι; ὁ ταχὺς, εὐρύς, πετὰς; *Id. Av. 1263.* Hinc
 Ἀποσκηρῶ, εως, ἡ, abactio, propulsatio.
 Ἀποσκηρῶν, ε, τὸ, remedium mali, vim propulsandi habens.
 Ἀποσκηρῶ, ε, ὁ, propulsator, averruncus.
 Ἀποσκηρῶ, ε, ὁ ἢ, paritatis expers.
 Ἀποσκηρῶ, ε, τὸ, decerpum, lacinia avulsa. Ab ἀποσκηρῶ, extraho, evello.
 Ἀποσκηρῶ, ὄτος, ὁ, cui testiculi sunt avulsi, vel exsecti. Ab eod.
 Ἀποσκηρῶ, lacerando avello.
 Ἀποσκηρῶ, ὦ, f. ἄσω, fascia exsolvo.
 Ἀποσκηρῶ, palpito, vibro, pulso. Ex ἀπὸ et σπᾶν, palpito.
 Ἀποσκηρῶ, εως, et *Ion. ις*, avulsio, evulsio, *Arct.* Ab ἀποσκηρῶ. Unde
 Ἀποσκηρῶ, ἄτος, τὸ, pars rei avulsa; (2) evulsio, *Gl. V.* lacinia; fragmentum.

Ἀποσπασμός, ε, ὁ, idem.
 Ἀποσπασμῶν, ε, τὸ, particula excerpta, seu avulsa. Dim. ab ἀποσπασμα.
 Ἀποσπᾶν, ὦ, f. ἄσω, abstraho, avello ab aliqua re, imprimis uxorem abduco ab aliquo; (2) ἀποσπᾶναι, recedere. Ἀποσπᾶσθαι τῆς μήνης Σεβ., *Basil.* Πῶς δ' ἀποσπᾶσθαι πικρὸς τῷ αἵματι καὶ ὁδόν; *Soph. Aj. 1043.* ἀποσπᾶσθαι, avulsus, item reg. essus, *Gl. V.* a. l. part. pass.
 Ἀποσπᾶν, disseminio.
 Ἀποσπᾶν, f. σπᾶν, libo, effundo, *Ph. delibavit, Ph. a. l. Πολλὰ δ' Ἀθήνῃ εὐχῇ ἀποσπᾶν, Od. 3, 394.*
 Ἀποσπᾶν, semen jacio.
 Ἀποσπᾶν, f. ἰσω, semen emitto, semine genitali polluo.
 Ἀποσπᾶν, ab aliqua re deterreo, dehortor. Τὸν Μαντινῶν τινες ἀπέτριπον ἔ ἀποσπᾶν, *Thuc.*
 Ἀποσπᾶν, f. ἰσω, sponsia abstergo, seu detergo. Hinc
 Ἀποσπᾶν, ἄτος, τὸ, purgamentum, sordcs sponsia deteres.
 Ἀποσπᾶν, ὦ, f. ἡσω, cinerem detergo; (2) ictu decutio; (3) in cinerem redigo; (4) a medio tollo. Ἀποσπᾶν τὴν δούκην τῶν δακτύλων, attrivisse, *Aristoph. Av. 8.*
 Ἀποσπᾶν, ε, ὁ ἢ, alienus et excludendus a libationibus; (2) impius, profanus. Ex ἀπὸ et σπονδή.
 Ἀποσπᾶν, ε, ὁ ἢ, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπᾶν, semino.
 Ἀποσπᾶν, f. ἄσω, studiosus alicujus rei esse desino; (2) negligo, contemno, repudio.
 Ἀποσπᾶν, τὸν κοινῶν, *Philost.*
 Ἀποσπᾶν, ε, ὁ ἢ, excitatus; (2) depulsus. Ab ἀποσπᾶν.
 Ἀποσπᾶν, ἄτος, τὸ, liquor defluens; (2) distillatio; (3) stiria, stilla. Ab ἀποσπᾶν.
 Ἀποσπᾶν, adv. eminus. Ab ἀφῆναι.
 Ἀποσπᾶν, adv. idem et ab eod.
 Ἀποσπᾶν, f. ζω, distillo, stillatim fundo. Ἀποσπᾶν τὸν αὐτὸν χρυσόν, *Luc.*
 Ἀποσπᾶν, ὦ, f. ἡσω, dependo, appensum trado.
 Ἀποσπᾶν, distillo. Ab ἀποσπᾶν.
 Ἀποσπᾶν, ὦ, idem et ab eod.
 Ἀποσπᾶν, ἡ, distillatio. Ab eod.
 Ἀποσπᾶν, ας, ἡ, defectio, discessio, discidium, *Gl. V.*
 Ἀποσπᾶν, ε, τὸ, repudium; (2) derelictio justi domini; unde ἀποσπᾶναι δική.
 Ἀποσπᾶν, εως, ἡ, abscessio, defectio; rebellio, segregatio, abitus, discidium, prævaricatio. (2) distantia, intervallum; (3) venditio per libram; (4) cella. (2) τέλος δ' ἐκ δυνάμεως μὲν ἀμύνασθαι τὰς ἀκοντίζοντας, διὰ τὴν ἀπόσπᾶν, *Polyb. 2, 30.* Πᾶσις δὲ τῆς δυνάμεως προέστης τὰς εὐχάνας ἐν ἀποσπᾶν, *Id. 3, 113.* (4) καταλαττεῖν δὲ αὐτὸν (τὸν εἶναι) ἐν τῇ ἀποσπᾶν ἔδειν παραδίδοντα, *Heracles Ponticus de Politis, cap. de Aphytis.* Ab ἀφῆναι.
 Ἀποσπᾶν, desistendum est. Ab ἀφῆναι.
 Ἀποσπᾶν, ὦ, f. ἡσω, non adsum, non præsto sum; (2) deficio, desero; (3) discrepo, sum dissimilis. Οὐτοὶ πάλαι πάρεμι, κἄν ἀποσπᾶν φίλων, *Aristoph. Av. 320.* (3) μορφή δὲ τῆς σῆς ἐκ ἀπεσπᾶν πολλή, *Soph. Œd. Col. 743.* Ab ἀποσπᾶν.
 Ἀποσπᾶν, ἡ, ὁ, qui deficit, qui secessionem facit; (2) retractator.
 Ἀποσπᾶν, ε, ὁ, transfuga, desertor; (2) rebellis; (3) religionis Christianæ desertor.
 Ἀποσπᾶν, ἡ, ὄν, rebellis, contumax. *Gl. V.* suppuratorius. A præc.
 Ἀποσπᾶν, ἡ, rebellis, defectrix.
 Ἀποσπᾶν, ὦ, f. ἄσω, vallis, seu palis ligneis in terram depactis munio seu cingo; (2) adfigo cruci.
 Ἀποσπᾶν, ὦ, f. ἄσω, in uvam passam convertio, seu muto. Ex ἀπὸ et σπᾶν, uvæ.
 Ἀποσπᾶν, f. ἄσω, detergo; (2) tego, operio undique. Ἀποσπᾶν τὴν εἰρήνην ὅσα ἡ, *Marc. 2, 4.* Hinc

**Ἀποσίγασμα*, ἄτος, τὸ, tegmen, operculum; (2) protectio.
Ἀποσίγνων, ὦ, f. ὦσω, tego.
 **Ἀποσίγω*, intus coerceo, cohibeo; (2) arceo, inhibeo, propulso.
 **Ἀποσίβω*, abeo.
 **Ἀποσινέω*, Ion. pro ἀποσινέω, in angustum cogo. **Ὁρμακα* δ' οἰδισσάντος ἀποσινέωτο προσώπα, Theocrit. 20, 101.
 **Ἀποσίχω*, f. ἔω, abeo, discedo. *Οἰκαδ' ἀποσίχην*, Odys. 11, 131.
 **Ἀποσίλινγμα*, τὸ, strigmentum, id. quod simp.
 **Ἀποσίλει*, 3. sing. f. l. ind. act.
 **Ἀποσίλλω*, f. ἐλῶ, mitto; (2) mitto cum mandatis; (3) amando, ablego; (4) vi submoveo, ap. Thuc. ἀποσίλλει, renunciat. ἀποσίλλεται, pass. etiam dicuntur, quos abeunte prosequuntur: ἀποσάλλεις, directus, Ph. a. 2. part. pass. Τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποσίλλεις; Eur. Med. 282. Φυγὰς ἀποσάλλεις ὁμίμυ λάρδα, Id. Ph. 323. Κατ' ὁμῆν σὴν ἀποσάλλεις, fama tua accitus, Soph. Ed. Col. 550.
 **Ἀποσινέω*, ὦ, f. ὦσω, angustum reddo. Ex ἀπὸ ἐτνός, angustus.
 **Ἀποσινεωτικός*, ἡ, ὄν, ad breviter, in pauca verba redigens sententiam.
 **Ἀποσιπτικὸς*, ἡ, ὄν, pertinet ad ademptionem coronae. Ab ἀποσίπω, adimo coronam.
 **Ἀποσίργω*, f. ἔω, ejicio ex animo amore, desino amare; (2) sustineo, tolero, Suid.
 **Ἀποσίρω*, ὦ, f. ἥσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, Gl. V. ἀποσίρει, inficiatur, Ph. **Ἀποσιρεῖν τινα τὰ χρήματα*, τὴν χρημάτων ἀποσιρεῖσθαι συντυχίας τινας. **Ἀποσιρεῖται τὸν βίον τὰ τοῦ ἑλῶν*, Soph. Phil. 954. Τὴν μόνον τίναν μὴ περιόφεισθ' ἀποσιρεμένην; Aristoph. Thesm. 705. **Ἀποσιρεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος*; Id. Av. 1611. Οὔτε παρακαταθήκην ἀποσιρεῖται, Porphyry. de Abst. 4, 10. Hinc
 **Ἀποσιρησις*, ἡ, ὄν, privatio, defraudatio.
 **Ἀποσιρητής*, ὅ, ὄν, fraudator, fraudulentus, inficiator, Ph. Ab eod.
 **Ἀποσιρητής*, ἴδος, ἡ, fraudatrix.
 **Ἀποσιρητικός*, ἡ, ὄν, ad fraudandum valens. Ab eod.
 **Ἀποσίρω*, et *ρίκω*, privo.
 **Ἀποσιφάνω*, ὦ, f. ὦσω, corona privo; ἀποσιφάνωμαι, corona privor, med. coronam depono.
 **Ἀποσίφω*, f. ψω, idem.
 **Ἀποσῆ*, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀφίστημι.
 **Ἀποσῆλίζω*, f. ἴσω, ex pectore depromo, aut eloquor, memoriter recito. A σῆθος.
 **Ἀπόσμη*, ἄτος, τὸ, abscessus, apostema. Gl. V. vomica, suppuratio, ulcus; (2) spatium et intervallum quo abistimus; (3) locus remotior ac secretior. Ab ἀφίστημι.
 **Ἀποσμηματίας*, ε, ὄ, qui abscessu seu apostemate laborat. A prac.
 **Ἀποσμηματίζω*, resisto, subsisto. Ab eod.
 **Ἀποσμηματικός*, ἡ, ὄν, separativus. Ab eod.
 **Ἀποσμημάτιον*, ε, ὄ, parvum apostema, parvus abscessus. Dim. Ab eod.
 **Ἀποσμημάτιος*, ἴα, ὄν, apostemate laborans.
 **Ἀποσμηματώδης*, εος, ὄ, ἀποstematis seu abscessus naturam habens. Ab eod.
 **Ἀποσῆναι*, a. 2. inf. act. v. ἀφίστημι.
 **Ἀποσῆνιγμα*, ἄτος, τὸ, fulcrum. Ab
 **Ἀποσῆλίζω*, f. ἔω, fulcio, sustento. Τοῖς σκέλει τὰς μηρὰς ἀποσῆλίζουσι, Aristot.
 **Ἀποσῆσαι*, a. 1. inf. act. v. ἀφίστημι.
 **Ἀποσῆσθαι*, a. 1. pl. f. l. ind. med.
 **Ἀποσῆσθαι*, qui abiit, qui discessit a recta via, Soph. in Scyriais.
 **Ἀποσίλινω*, ὦ, splendorem reddo.
 **Ἀποσίλλω*, f. ψω, splendor, niteo, rutilo, illustro, splendorem emitto. **Ἀποσίλινοντες ἀλείφατος*, Od. 3, 408. Gl. V. reniteo.
 **Ἀπόσιχε*, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἀποσίχω.
 **Ἀποσλεγγίζω*, destringo, abrado strigile. Hinc
 **Ἀποσλέγγισμα*, ἄτος, τὸ, strigmentum.
 **Ἀποσολεύς*, ἴως, ὄ, qui classi praest, rei nauticae praefectus. Ab
 **Ἀποσολῆ*, ἡς, ἡ, missio; (2) dimissio; (3) remissio; (4) protectio navi; (5) munus apostolicum; (1) χρόνον δ' ἔβα πύθιας ἀπο-

σολαῖν. Eurip. Phoen. 1050. (2) ἀποσολαί γὰρ μακάριαι μὲν, ablegatio, Id. Iphig. in Aul. 688.
 **Ἀποσολικός*, ἡ, ὄν, ad apostolos pertinens; (2) apostolos decens; (3) ab apostolis profectus:
 **Ἀποσολίμας*, αἶα, αἶον, missitius, emissitius:
 **Ἀπόσολος*, ε, ὄ, apparatus classium et expeditionis maritima; classis, Gl. V. (2) imperator classis; (3) litera dimissoria; (4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur; (5) in S. Libr. κατ' ἔξοχην, apostolus; et (6) adjective, ὁ ἔξ ἡ, qui huc illuc mitti solet; Gl. V. missus. Ab ἀποσίλλω.
 **Ἀποσολιμῆτις*, f. ἴσω, memoriter recitare ju-beo; (2) allicio ad loquendum; (3) memoriter recito, refero. **Ἡζήσαντο οἱ γραμματεῖς* — ἀποσολιμῆτιν αὐτὸν σπερὶ πλείονων, Luc. 11, 53. (3) ὁπότε ἀποσολιμῆτις ὑμῖν ὁ γραμματιστής, πότερε ἐμάνθανον τῶν παιδῶν τὰ ἀποσολιμῆτιν, Plai. in Eulhydema, 1, 276. Gl. V. dicto. Ex ἀπὸ ἐτνός, os. Unde
 **Ἀποσολίζω*, f. ἴσω, idem; (2) os obstruo; (3) aciem retundo, habeto. Πελίκων λαδὼν ἀποσολιμῆτιν ὑπὸ τῷ πληγῇ, Philostr.
 **Ἀποσολῶ*, ὦ, os obturo, occludo; (2) aciem habeto; (3) ore facto aperio. Hinc
 **Ἀποσολωσις*, ἴως, ἡ, apertio facto ostio; (2) apertura, patefactio.
 **Ἀπόσολος*, ε, ὄ, ἡ, amoris expers; (2) inimicus. Ex a priv. et σολῆ, amor.
 **Ἀποσολίζω*, f. ἴσω, testulis in urnam conjectis damno, relego.
 **Ἀποσολικός*, f. ὦσω, in testam tuto; (2) induro in testam modum.
 **Ἀποσολάτω*, fulguro, corusco, emitto. Σπράπτιν ἡδῖαν ἀπὸ φλόγα, Apoll. Rhod. 3, 1018.
 **Ἀποσολεύω*, f. ἴσω, dimittor a militia, ex-auctoror; ἀποσολεύομαι, emereor, Gl. V. ἀποσολεύομαι, emeritus.
 **Ἀποσολήτης*, ε, ὄ, ἡ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus.
 **Ἀποσολιστικός*, f. ἴσω, castra moveo, castris motis revertor.
 **Ἀποσολιστής*, 2. sing. a. 2. opt. pass. v. ἀποσολίζω.
 **Ἀποσολῶ*, aversor, a. 2. conjunct.
 **Ἀποσολεύω*, ὦ, f. ὦσω, torqueo.
 **Ἀποσολέω*, f. ψω, averto; (2) obverto; (3) retro ago, retro flecto; (4) converto; (5) discedo, alio iter flecto; ἀποσολέομαι, de-vertor, avertor, aversor, abhorresco, fastidio, Gl. V. ἀποσολέομαι, aversus, Ph. part. perf. pass. **Ἀποσολέοντα τὸν λαόν*, Luc. 23, 14. **Ἀποσολέομαι τὴν ἀλήθειαν*, Tit. 1, 14. Νυνὶ δ' ἀποσολέοντες ἀδ' ὀρθομάνοι, Aristoph. Av. 1289. **Ἀποσολέονται τὸν δῆμον*, aversa refugit, Id. Pace, 681. Hinc
 **Ἀποσολέω*, a. 1. part. act.
 **Ἀποσολή*, ἡς, ἡ, aversio, aversatio; (2) per-fugium, receptus; unde v. gr. ἀποσολή τῷ βίῳ, subsidium vitae tolerandae; (3) effugium; (4) depulsio, purgatio; (5) figura rhetorica. (4) ἀρεῶναι εἰσὶν αἰτίας ἀποσολήν, Eurip. Hipp. 1036.
 **Ἀποσολία*, ας, ἡ, cognomen Veneris homines ab inconcessa libidine avertentis. Ab
 **Ἀποσολος*, ε, ὄ, ἡ, aversus, abhorrens. Subst. figura gramm. litera abjecta nota. Βάν-τρειν οἶα δὲ φῶλον ἔχουσι ἀπόσολος λέκτρα, sed aversa ut Bactriani camelis coeunt, Oppian. Cynege, 3, 501.
 **Ἀποσολῶ*, ὦ, f. ἥσω, abhorreo, avertor. **Ἀπο-σολῶντες τὸ πονηρὸν*, Rom. 12, 9.
 **Ἀποσολῶντες*, nom. pl. part. praes. act.
 **Ἀποσολίζω*, depello, deturbo. Τρις δ' αὐτὸν ἀπεσολίζεν Ἀπόλλων, Il. 16, 703.
 **Ἀποσολῶ*, f. ψω, adstringo.
 **Ἀποσώ*, discesserim, 1. sing. a. 2. conj. act. v. ἀφίστημι.
 **Ἀποσολίζω*, f. ὦσω, ficus decerpo; (2) exploro more eorum qui ficus carpunt; (3) ficus comedo.
 **Ἀποσολίσσαι*, a. 1. inf. act. Dor. pro ἀποσολίσσαι. Ab

**Ἀποσολάω*, ὦ, f. ἥσω, spolio, deprædor, de-peculor, spoliando aufero, eripio. Gl. V. ἀποσολῶ, expilio.
 **Ἀποσολομάω*, ὦ, concurro, occurro. A συμ-βολῇ.
 **Ἀποσολομάω*, f. ἴσω, dehortor, dissuadeo.
 **Ἀποσολῶ*, disgrego, dispello.
 **Ἀποσολῶντος*, ε, ὄ, ἡ, synagoga motus, cui interdictum est synagoga.
 **Ἀποσολῶντος*, ον, idem; cui synaxi, seu sacrae cenae communione interdictum est.
 **Ἀποσολῶμαι*, erumpo, prosilio, exsilio.
 **Ἀποσολῶντος*, ὦ, f. ὦσω, in fistulam converto; ἀποσολῶντος, in fistulam verti.
 **Ἀποσολῶμαι*, sibilum, cum sibilu emitto.
 **Ἀποσολῶμαι*, sive ἀποσολῶμαι, f. ἴσω, exsilio, sibilis ejicio.
 **Ἀποσολῶμαι*, ἄτος, τὸ, id quod detractum seu abrasum est, frustum alicunde abrasum, evulsum, excussum; (2) locus desquamatus. Ab
 **Ἀποσολῶ*, detraho, retraho; abstraho, subtra-ho, subduco, dejicio; Gl. V. ἀποσολῶμαι, præcipitem trahi sc. ab aliis reuentibus.
 **Ἀποσολῶται*, ὦ, desum sodalitati, absum a sodalicio seu convivio.
 **Ἀποσολῶται*, εως, ἡ, destructio.
 **Ἀποσολῶται*, a. 2. part. pass. v. ἀποσολῶται.
 **Ἀποσολῶται*, ἄτος, τὸ, faculentum, quod per colum transmissum est; Hipp. (2) cruor jugulati animalis. Ab
 **Ἀποσολῶται*, seu ἀποσολῶται, f. ἴσω, jugulo, mac-to; (2) interficio. Αὐτὴ δ' ἀποσολῶται μαλ' αὐτίκα, Aristoph. Thesm. 757.
 **Ἀποσολῶται*, fut. ἴσω, ejacular et pilam repello; (2) retorqueo et relido in modum pileae.
 **Ἀποσολῶται*, ἡ, excussio.
 **Ἀποσολῶται*, in globi formam redigo.
 **Ἀποσολῶται*, f. ἴσω, infestor sui laboro σφα-κίλω, sive membri inflammationem passi mortificatione; (2) σφάκλον induco; (3) debilito, putrefacio. Hinc
 **Ἀποσολῶται*, εως, ἡ, inflammatio membri alicujus torporem afferens.
 **Ἀποσολῶται*, a. 2. part. pass. verbi
 **Ἀποσολῶται*, subverto, pessumdo; (2) a via aberrare facio; (3) facio excidere ab in-cepto, impedio. **Ἀποσολῶται* τῆς ἰδῆς, τῆς ἐλπίδος. Μίγα δὲ σφίς ἀποσολῶται πόνου, Il. 5, 567.
 **Ἀποσολῶται*, ὦ, collabor, concido. **Ὁ δὲ ἴα-πος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσολῶται*, Polyb.
 **Ἀποσολῶται*, ἄτος, ἡ, excelsum præcipitium, præ-cipitium in rupibus a se divulsis. Ab
 **Ἀποσολῶται*, f. l. inf. act. verbi
 **Ἀποσολῶται*, f. ἴσω, idem quod ἀποσολῶται ἀπο-σολῶται, enecat, Ph.
 **Ἀποσολῶται*, ὦ, seu ἀποσολῶται, ὦ, f. ἥσω, funda torqueo, funda tortum emitto. **Ἀπο-σολῶντες ἄλλήλους*, Luc. Hinc
 **Ἀποσολῶντος*, ε, ὄ, ἡ, funda emissus; (2) funda repulsus.
 **Ἀποσολῶντος*, idem quod ἀποσολῶντος.
 **Ἀποσολῶται*, 3. sing. a. 1. opt. act. Eol. pro ἀποσολῶται. Ab ἀποσολῶται.
 **Ἀποσολῶται*, in cunei formam redigo.
 **Ἀποσολῶται*, f. ἴσω, stringo, adstringo, com-primo, coarcto, restringo, Gl. V. Οἱς μὲ τὰς σιαγάνους ἀποσολῶται, Luc.
 **Ἀποσολῶται*, ἡ, constrictio.
 **Ἀποσολῶται*, f. ἴσω, resigno; (2) signo; (3) reddo, perfero. Μαθόντα δὲ τὸ τοῦ τὰ θεο-πόντια ἀποσολῶται, Diog. Laert. (4) **Ἀπο-σολῶται*, metaphorice, in tuto sum, nam quæ signantur tuta sunt. (4) καὶ δι' παντ' ἀπο-σολῶται, Eur. Or. 1108. Hinc
 **Ἀποσολῶται*, ἄτος, τὸ, signaculum, sigillum.
 **Ἀποσολῶται*, ἡ, resignator, Gl. V.
 **Ἀποσολῶται*, odoror, olfactio.
 **Ἀποσολῶται*, olfactio, Ep.
 **Ἀποσολῶται*, f. ὦσω, scarifico, venam aperio. Τὴν φλέβα ἀποσολῶται, Hippocr.
 **Ἀποσολῶται*, ὦ, plagas erigo, et furcis fulcio. Ex ἀπὸ ἐτνός, furcula.
 **Ἀποσολῶται*, ὦ, idem quod ἀποσολῶται.
 **Ἀποσολῶται*, ὦ, idem quod ἀποσολῶται.

¹ Ἀποσχιζάω, f. ἄσω, ex tempore dico; (2) temere et inconsulte ago.
² Ἀποσχίζω, a. 2. inf. act. v. ἀποσχίζω.
³ Ἀπόσχιος, abstine, 2. sing. a. 2. imperat. med.
⁴ Ἰον. pro ἀπόσχυος, seu Attice ἀπόσχυ.
⁵ Ἀπόσχισις, ἡ, abstinentia, temperantia. Ab ἀποσχίζω, abstinere. Ab ἀπέχω.
⁶ Ἀποσχίσσοι, arceunt, 3. plur. f. 1. ind. act.
⁷ Ἀποσχίζω, futur. ἴσω, abscindo, reseo, fissu avello. Ἀποσχίζειν τινὰ τῷ λόγῳ, Aristot. Hinc
⁸ Ἀπόσχυς, ἴδος, ἡ, Aret. (propago, Ern.) idem quod
⁹ Ἀπόσχυσις, εως, ἡ, abscissio, avulsio, quæ scindendo aut findendo fit.
¹⁰ Ἀπόσχυισμα, ἄτος, τὸ, idem.
¹¹ Ἀποσχιστής, ὁ, diremptor.
¹² Ἀποσχιονίζω, f. ἴσω, fune circumscriptum se-jungo; (2) sejungo, separo.
¹³ Ἀποσχιολάω, f. ἴσω, vaco rei alicui.
¹⁴ Ἀποσχυμένος, a. 2. part. med. v. ἀποσχίζω.
¹⁵ Ἀποσάω, f. ὥσω, servo, sanitati restituo.
¹⁶ Περὶ τὸς μὲν ἐν τὴν δὲ τ' ἔμπυον βάσιν παύοντας ἄλλας, κηρύσσοντα νόσιν, Soph. Phil. 1369.
¹⁷ Ἀποσάβηναι, a. 1. inf. pass.
¹⁸ Ἀποσάβη, ἡς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποσάπτω.
¹⁹ Ἀποσάβην, adv. extente. Ab ἀποσάπτω.
²⁰ Ἀποσάβεις, a. 1. part. pass. v. ἀποσάπτω.
²¹ Ἀποσάβεις, a. 2. part. pass. v. ἀποσάπτω.
²² Ἀποσάπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad certum usum sepositus. Ab ἀποσάπτω.
²³ Ἀποσάμνω, f. εἴσω, recondo.
²⁴ Ἀποσάμνω, Ion. pro ἀποσάμνω, quod vide.
²⁵ Ἀποσάμεις, εως, ἡ, renunciatio.
²⁶ Ἀποσάμεις, εως, ἡ, extensio; (2) consilium, propositum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποσάμνω.
²⁷ Ἀποσάσω, seu ἀποσάπτω, f. ἴσω, colloco certo in loco, sepono, cerneno; (2) centurio, in stationibus certis pono; (3) destino, despondeo; ἀποσάπτομαι, renuntio, jubeo valere, a me submoveo, abstinere; (4) vale dico, de abeunte. Τὰς δὲ λοιπὰς σημαίας δ' ερωτηγὸς ἀποσάπτει, Polyb. Ἐπίστεφόν μοι ἀποσάπτεσθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου, Luc. 9, 61. Καὶ ἀποσάμμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύχεσθαι, Marc. 6, 46.
²⁸ Ἀποσάτω, adv. longissime. Ab ἀπὸ, a.
²⁹ Ἀποσάωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, tauro carens.
³⁰ Ἀποσάωρος, ὡ, f. ὥσω, taurum facio; et ἀποσάωρμαι, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor. Καὶ τοὶ τοκάδες διέγραψαν λεανῆς ἀποσάωρεται δημοῖν, Eur. Med. 188.
³¹ Ἀποσάφρος, ε, ὁ ἢ ἡ, privatus sepulchro; (2) seorsum ab aliis sepultus.
³² Ἀποσάφρευσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio. Ab
³³ Ἀποσάφρευς, f. εἴσω, circumdo fossa, muro includo, muro duco, circumvallo, munio. Ἐλὼν δὲ εἰς δυνάμεις ἀποσάφρευς, Arriani.
³⁴ Ἀποσάγγωμαι, mano, decido, de lacrymis. Ὁμοῦ χαλάζης αἵματος ἀποσάγγωμαι, Soph. Œd. Tyr. 1278.
³⁵ Ἀποσάβην, reserventur, 3. pl. a. 1. opt. pass. per Sync. pro ἀποσάβηναι. Ab ἀποσάβηναι.
³⁶ Ἀποσάω, extendo, produco in longum, v. gr. orationem, convivium; (2) intendo; ἀποσάωμαι, invehor, Gl. V. Οἱ δ' εἶσι τῶν μακροτέρων ἀποσάωσιν μισθὸς παρὰ θεῶν, Plat.
³⁷ Ἀποσάωθω, 1. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀποσάω.
³⁸ Ἀποσάωζω, f. ἴσω, muro obstruo, muro intersepio; (2) muro arceo, exitu vel aditu; vallum condo adversus aliquem, urbem circumvallo. Ἀποσάωσις τὰς καταδρομὰς τῶν Θερμῶν, Plut. Hinc
³⁹ Ἀποσάωσις, εως, ἡ, obstructio per murum; (2) murorum destructio.
⁴⁰ Ἀποσάωσιμα, ἄτος, τὸ, murus circumductus ad obstruendum munimentum loci.
⁴¹ Ἀποσάωσιμος, ὁ, obstructio quæ fit muro circumducto; (2) circumvallatio, munio.
⁴² Ἀποσάωμαι, judico, colligo argumentando. Πόδες ἀποσάωμαι, Apoll. Rhod. 4, 1538.

¹ Ἀποτινών, liberis orbo.
² Ἀποτίλειο, magistratus, Polyb. Vide τίλος.
³ Ἀποτίλειος, ὡ, perficio; (2) consecro, initio.
⁴ Ἀποτίλειρα, ἄτος, τὸ, effectio, effectus; (2) effectus stellarum; (3) eventus. Ab ἀποτίλειω. Hinc
⁵ Ἀποτίλεισμα, ἡ, ὄν, effectum habens; unde ἡ ἀποτίλεισματικὴ, scilicet τέχνη, scientia docens, ἀποτίλεισμα, imprimis ars auguralis; ἀποτίλεισματικοί, post Homeri ætatem dicti sunt, qui mathematici vocantur et Chaldaei.
⁶ Ἀποτίλεισμα, cum vi efficiendi, effective.
⁷ Ἀποτίλειστος, ἡ, ὄν, efficiendi vim habens.
⁸ Ἀποτίλειστος, ὡ, f. ἴσω, finem habeo, desino; (2) finem do, termino.
⁹ Ἀποτίλειστος, ἡ, finis, determinatio.
¹⁰ Ἀποτίλειω, ὡ, f. ἴσω, efficio, perficio, præsto; consummo, Gl. V. Ἀποτίλειν τὰ νομίζομενα τὸν καρπὸν, producere; εἰς τὴν ἡλικίαν, adhibere. Ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποτίλεισθαι ἀποτίλει θάνατον, Jac. 1, 15.
¹¹ Ἀποτίμω, f. εἴω, abscindo; deseco, recido, reseo, Gl. V. Κρατ' ἀπὸ πάντα ἢ ἄβρου τιμῷ χρεῖ, Soph. Phil. 1198.
¹² Ἀποτίμω, f. 1. part. act.
¹³ Ἀποτίμω, f. 1. inf. med. v. ἀποτίμω.
¹⁴ Ἀποτίμω, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίμω.
¹⁵ Ἀποτίμω, f. ἴσω, definio, determino; (2) extermino, excludo. Hinc
¹⁶ Ἀποτίμωσις, ὡ, ἡ, definitio, determinatio, descriptio.
¹⁷ Ἀποτίμωσις, εως, ἡ, finis, extremitas. Κάρα, ἡ ἀποτίμωσις ἀνθρώπου, Etymol. Mag. 490, 27.
¹⁸ Ἀποτίμω, f. ἴσω, finio, definio. A τίμα.
¹⁹ Ἀποτίμω, perf. part. pass. v. ἀποτίμω.
²⁰ Ἀποτίμω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἀποτίμω. Ab ἀποτίμω.
²¹ Ἀποτίμω, ἄτος, τὸ, res quæ male et præter animi sententiam successit; (2) damnum. Ab ἀποτίμω, non adsequor.
²² Ἀποτίμω, ἡ, ὄν, qui solet aberrare et frustrari. Ab eod.
²³ Ἀποτίμω, εως, ἡ, repulsa, sinister et infelix successus; Gl. V. offensatio. Ab eod.
²⁴ Ἀποτίμω, ὡ, f. ὥσω, in cinerem redigo.
²⁵ Ἀποτίμω, f. ἴσω, e sartagine comedo.
²⁶ Ἀποτίμω, f. ἴσω, liquo; (2) macero, tafefacio, consumo.
²⁷ Ἀποτίμω, adv. procul. Ex ἀπὸ et τίμω.
²⁸ Ἀποτίμω, εως, ἡ, distillatio quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτίμω.
²⁹ Ἀποτίμω, Dor. pro ἀποτίμω, Soph.
³⁰ Ἀποτίμω, 3. sing. f. 1. ind. act. Att. pro ἀποτίμω. Ab ἀποτίμω.
³¹ Ἀποτίμω, depono, repono, Gl. V. ἀποτίμω, omitto, depono, recondo, condo, Gl. V. Ἀποτίμωσθαι τὴν ἀρχὴν, ἔχθραν, ὀργήν, ἐπ' ἀνθρώπων, εἰς ἀγγέλιον. In medio, rejicio. Καὶ μετέχρωμι τὰς ἀφροδίτας, πολλὰν τ' ἀποτίμω, Eurip. Iphig. in Aul. 557.
³² Ἀποτίμω, partum emitto; (2) gigno.
³³ Ἀποτίμω, avello, revello. Ἀνασχίσας τότε τὴν γαστέρα, καὶ ὄδιν ἀποτίμω, Herodot. 1, 123. pessime Gronovius ἀποτίμω. Hinc
³⁴ Ἀποτίμω, ἄτος, τὸ, id quod avulsum est, seu vellendo abstractum.
³⁵ Ἀποτίμω, pres. inf. act. contr. pro ἀποτίμω.
³⁶ Ἀποτίμω, ὡ, f. ἴσω, æstimo; (2) æstimatum do; (3) pignus conductionis domus do; at ἀποτίμωμαι, pignus ejusmodi accipio; (4) ignominia adficio, Gl. V. ἀποτίμωμαι, censor. Ἀποτίμωσθαι τὸ χρεῖον, Dem. Hinc
³⁷ Ἀποτίμω, ἄτος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur; (2) pignus, quod dare cogeatur, qui domum pupilli ab Archonte conducebat.
³⁸ Ἀποτίμω, εως, ἡ, descriptio, census, Gl. V. æstimatio; (2) vectigal, tributum.
³⁹ Ἀποτίμω, ὡ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æstimatum accipit. Gl. V. censor.
⁴⁰ Ἀποτίμω, ε, ὁ ἢ ἡ, honore carens, inhonoratus; (2) oppigneratus. Ex τιμῷ.

¹ Ἀποτίμω, ἄτος, τὸ, id quod decutitur seu excutitur. Ab
² Ἀποτίμωσθαι, a. 1. inf. med. verbi
³ Ἀποτίμω, vel ἀποτίμω, f. ἴσω, excutio, decutio; ἀποτίμω, decussit, Ph. a. 1. Τὸν κοροῖον ἀπὸ τῶν ποδῶν ὡμῶν ἀποτίμωσται, Luc. 9, 5.
⁴ Ἀποτίμω, pres. part. med. verbi
⁵ Ἀποτίμω, pœnas sumo. Ἡ νῆας ἐν πόντῳ Κροῖδης ἀποτίμωσται αὐτῶν, Hesiod. Op. 245. Ab ἀποτίμω.
⁶ Ἀποτίμω, persolvo, luo, Gl. V.
⁷ Ἀποτίμω, luo pœnas, solvo, dependo. Τρεῖς δραχμῶς τῷ ἰδιῷ, δὴ δ' ἄλλας ἀποτίμω εἰς τὸ δημοτικόν, Plut.
⁸ Ἀποτίμω, a. 1. part. med. v. ἀποτίμω.
⁹ Ἀποτίμω, luit, 3. sing. f. 1. ind. act.
¹⁰ Ἀποτίμω, εως, ἡ, restitutio, redhibitio, Gl. V.
¹¹ Ἀποτίμω, ε, ὁ ἢ ἡ, a matris uberibus amotus.
¹² Ἀποτίμω, f. ἴσω, punio; (2) persolvo, luo, rependo, reddo; (3) luo pœnas: ἀποτίμω, luit, Ph. Ἐπειδὴν ἀποτίμω τὰ τρία τάλαντα, ἀ ὠφελον, Dem. Τὰ περὶ τῶν ἀποτίμω τῶν ἀποτίμω, Aristoph. Thesm. 692. Ἀποτίμω ἀργυρίου ἐκ κρατίδης, h. e. post, Id. Vesp. 1246. (3) μεγάλῳ δὲ λόγοι μεγάλως πληγὰς τῶν ὑπερῶν ἀποτίμωσται, gravibus plagis affecti, magnorum dictorum pœnas luerunt, Soph. Antig. 1350.
¹³ Ἀποτίμω, f. ἴσω, abscindo. Πολλὰς δὲ κλιτύς τὸτ' ἀποτίμωσται χαράδρῳ, Il. 16, 891.
¹⁴ Ἀποτίμω, ἡ, ὁ ἢ ἡ, abscissus, abruptus. Ab ἀποτίμω.
¹⁵ Ἀποτίμω, a. 1. part. act. v. ἀποτίμω.
¹⁶ Ἀποτίμω, εως, ἡ, prosectio, abscissio. Ab ἀποτίμω.
¹⁷ Ἀποτίμω, abscindo, abrumpo.
¹⁸ Ἀποτίμω, ε, ὁ ἢ ἡ, miser, infelix. Ἀποτίμω, ἀποτίμω ὀφόνος, Eurip. Phœn. 1316. Ἐγὼ δὲ σὺ δυστυχία δάκρυσι δίοισιν ἀποτίμω, Id. Hippol. 1142.
¹⁹ Ἀποτίμω, ε, ὁ ἢ ἡ, enascens, enatus. Ταγαρὲν τὰ ἀπότοκα τῶν νοσήματα ἀφροντα γίνονται, Aret. Ab ἀποτίμω.
²⁰ Ἀποτίμω, ὡ, f. ἴσω, confidenter audeo, confidenter aggredior. Ἡσάως δὲ ἀποτίμω, Rom. 10, 20.
²¹ Ἀποτίμω, ε, ὁ ἢ ἡ, audax. A τολμῶ.
²² Ἀποτίμω, ἄτος, ἡ, abrupta, abscissa; (2) jaculi genus. Ab ἀποτίμω. Unde
²³ Ἀποτίμω, εως, ὁ, abscissor:
²⁴ Ἀποτίμω, ἡς, ἡ, abscissio, scissura; prosectio, Gl. V. (2) jaculum parvum.
²⁵ Ἀποτίμω, εως, ἡ, abscissio, incisio; (2) severitas nimia, qua res omnes ad vivum reseantur; Ph. crudelitas, al. Gl. V. temeritas, severitas, acerbitas.
²⁶ Ἀποτίμω, ε, ὁ ἢ ἡ, abscissus, abruptus, præruptus; (2) durus, rigidus, severus, inexorabilis, Ph. crudelis, immanis, acerbus, durus; ἀποτίμωσται, durissimus, Gl. V. (2) εἰς τὴν ἀποτίμω λήματις ἐστιν αἰδῶς, Eurip. Alc. 985.
²⁷ Ἀποτίμω, adv. abscisse, abrupte; (2) severe, rigide; (3) plane, præcise, temere, Gl. V. (4) omnino.
²⁸ Ἀποτίμω, f. εἴσω, sagitta appeto; (2) sagitta arceo, propulso.
²⁹ Ἀποτίμω, f. εἴσω, detorreo; (2) expolio, elaboro, exorno; (3) in orbem redigo.
³⁰ Ἀποτίμω, ε, ὁ ἢ ἡ, qui sine potu vivit; (2) ad potandum non idoneus. Ἀποτίμω ὡς νῆς, ἀποτίμω, Soph. Aj. 324. Ex πῖνω.
³¹ Ἀποτίμω, a. 2. inf. act. v. ἀποτίμω. Unde
³² Ἀποτίμω, ἄτος, τὸ, cibi reliquæ.
³³ Ἀποτίμω, f. ἴσω, strangulo, frango collo. Gl. V. decollo, detruncō. Ex ἀπὸ et τρέχω.
³⁴ Ἀποτίμω, exaspero; (2) audeo.
³⁵ Ἀποτίμω, ἡ, ὄν, avertendi seu depellendi vim habens; (2) dissuasorius, dehortatorius. Ab
³⁶ Ἀποτίμω, f. ψω, avertō; (2) avoco, revoco, deterreo, dehortor; ἀποτίμω, pedem avertō, retro convertō; (3) aversor, repudio, repello.

repello. Ἀποτρέπειν τῷ γάμῳ, τῶν ἀμαρτή-
ματων. Ὅπως ἀποτρέφεις ἀν' ἀντικαὶν δίκην;
Aristoph. Nub. 774. Οὐδὲν τῶτων ἀπώτρεστί σε,
μὴ καὶ πίνειν παρ' αὐτῷ, prohibuit, quo mi-
nus, Luc. ἀποστραμμένους, alienus ab aliqua
re; καὶ ἀποστραμμένους, non alienus, immo
cupiens aliquid facere.

Ἀποτρέφω, f. ψω, alio, Ern.

Ἀποτρέχω, currendo abeo, recurro, revertor.

Ἀποτρέψης, εἰς, ἡ, aversio. Ex ἀποτρέπω.

Ἀποτριάξω, tres ictus infingo; (2) vinco, su-
pero; (3) triumphum cano.

Ἀποτριάδω, idem.

Ἀποτρίασσω, f. ἄξω, idem.

Ἀποτρίβω, ἥ, ἡ, attritus, detrimentum. Ab
Ἀποτρίβω, f. ψω, detero, attero, contro; (2)
aboleo, expello; (3) frictu seu tritu abster-
go; ἀποτρίβομαι, detergo, diluo; (4) sub-
moveo, amolior, deflecto, impedio, Gl. V. ἀ-
ποτρίβω, defrica. Πλευρὰ ἀποτρίβωσι,
Odyss. 17, 232. Ἀποτρίβειν διαβολὰς, Diod.
Sic. Hinc

Ἀποτρίμμα, ἄτος, τὸ, quod deterendo decedit,
ramentum deterendo detractum, Gl. V. re-
trimentum, recrementum.

Ἀποτρίπτω, ὦ, f. ὥσω, ad tertiam partem redi-
go. Ph. ἀποτρίπτω, decoquit.

Ἀποτρίχης, ὡν, οἱ ἄ, impuberes. Ex ἀπὸ et
τρίχης, crinis, pilus. Unde

Ἀποτρίχω, f. βρίζω, pilos avello. Ἐδιδετο παρ'
ἄκρας ὡς ἀπὸ βρίζης τρίχας, Eur.

Ἀποτρίψης, εἰς, ἡ, detero; (3) tritura, Ph. Ab
ἀποτρίψω.

Ἀποτροπάζω, præs. inf. med. v. ἀποτροπάω-
μαι.

Ἀποτροπάω, u, ὁ ἄ, malorum depulsor;
(2) averruncus; (3) averruncandus, aver-
tendus, abominandus, fugiendus, odio dig-
nus. Ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπάζομαι, ὡμαι, aversor, declino.

Ἀποτροπάω, ὦ, averto. Ἡμεῖς πῆρ' ἐμὴν ἀποτρο-
πῶμεν ὁπίσσω αὐτόν, Il. ΣΟ, 119.

Ἀποτροπή, ἥ, ἡ, aversio; (2) amolito, depul-
sio; (3) dehortatio, dissuasio. Ab ἀποτρέ-
πω, averto. Hinc

Ἀποτροπίζομαι, f. ἄσσομαι, aversor, abominor,
odio prosequor, execro; (2) placo, expio.

Ἀποτροπιάζω, pro piculo expio, Gl. V. Ab
ἀποτροπή. Hinc

Ἀποτροπιάσσω, ἄτος, τὸ, sacrificium quod fit
malorum avertendorum causa, expiatio.

Ἀποτροπιασμός, ἔ, ὁ, amolito iræ deorum;
(2) aversatio. Ab eod.

Ἀποτρόπιος, ὡν, ἀvertendi vim habens.

Ἀπότροπος, u, ὁ ἄ, aversandus, abominan-
dus, refugiendus; (2) separatus ac quasi ex-
terminatus; (3) depulsor mali, averruncus.
Ἰδὲ σκόπε νέος ἐμὸν ἀπότροπον, detestabilis,
Soph. Œd. Tyr. 1313. Τὸν ἀπότροπον αἰδῶ-
λον ἦσαν, Id. 612. Ab ἀποτρέπω.

Ἀποτροφὴ, ἥ, ἡ, cibis, alimentum.

Ἀπότροφος, u, ὁ ἄ, qui procul a parentibus
nutritus fuit; (2) peregrinus. (1) καὶ τὸν
ἄρει ἀπότροφον γενόμενον. Herodot. 2, 64.
A τρέφω.

Ἀποτρογῶν, ὦ, f. ἦσω, vindemio.

Ἀποτροχῶ, f. ξω, attero, consumo, exhaurior.

Ἀποτροχέω, idem, Plut.

Ἀποτροχῶ, f. ὥω, detero, attero; (2) abjicio;
(3) defatigo, conficio laboribus. Φαμί γὰρ
ὅτι ἀποτροχέω ἐλπίδα τὴν ἀναβάν χρεῖναι ἄς,
Soph. Trach. 126.

Ἀποτρογῶν, f. ξωμαι, abedo, avello morsu.

Ἀπότρομος, ὡν, demorsus, resectus; Gram-
matici de Apocope dicunt.

Ἀποτροχῶν, abero, non adsequor; (2) fru-
stror; (3) perdo, amitto; et (4) ex voto
non succedo, præter spem evenio; repul-
sam fero, Gl. V. ἀποτροχέω, deceptus sum,
Ph. a. 2. ἀποτροχῶν, deceptus, Ph. part.
Ἀποτροχῶν τὴν τῷ σκόπε, τῆς ἐλπίδος, Dem.

Ἀποτυλλῶ, ὦ, f. ὥσω, callum obduco; ἀποτυ-
λλῶμαι, occalleo, Gl. V. ἀποτυλλῶσθαι, calle-
scere.

Ἀποτυμπανίζω, f. ἴσω, fustibus concido; (2)
fidiculis extendo; (3) crudeliter interficio.

Ἀποτύπῶ, f. ὥσω, effingo, exprimo, Gl. V.
ἀποτυπῶ, effingo; ἀποτυπῶ, effingit, Ph.
Πρὸς τὴν τῷ παραδείγματος ἀποτυπῶμενος φύ-
σιν, Plat.

Ἀποτύπτεσθαι, præs. inf. med. verbi

Ἀποτύπῶ, f. ψω, verberare desino. In med.
verberare me desino, plangere desino.

Ἐπὶ δὲ ἀποτύπνυνται, Herodot. 2, 40.

Ἀποτύπῶ, ἄτος, τὸ, effigies expressa ex ex-
emplari. Ab ἀποτυπῶ, Ern.

Ἀποτυφλόω, ὦ, f. ὥσω, excaco; (2) obturo,
sc. fontem, fenestram.

Ἀποτύχημα, ἄτος, τὸ, infortunium, frustratio.
Ab ἀποτυγχάνω. Unde

Ἀποτύχῃας, αἰ, ἡ, spei frustratio, repulsa.

Ἀποτυχίζω, a lapide assulas et cementa malleo
rostrato decuto ad eum complanandum.
Ex ἀπὸ et τύχος, seu τύκος, quod vide.

Ἀποτυχόντως, adv. præter spem, præter vo-
tum. Ab ἀποτυγχάνω.

Ἀποτυχῶν, aor. 2. part. act. v. ἀποτυγχάνω.

Ἀσπλῶ, ὦ, f. ὥσω, cicatrice obduco. Hinc

Ἀσπλωσις, εἰς, ἡ, cicatricis induction.

Ἀσπλωτικός, ἡ, ὡν, cui vis inest cicatricem in-
ducendi.

Ἀσπράγγω, ὦ, f. ἦσω, extremum agmen ducō,
agmen claudō.

Ἀσπράγμνος, aor. 1. part. med. per Sync. pro
ἀσπράγμνος. Ab ἀσπρίζω, pro ἀσπρίζω, de-
finio.

Ἀσπράνθε, cœlitus.

Ἀσπράς, a. 1. part. act. per Sync. pro ἀσπρί-
σας, a verbo eod.

Ἀσπρίω, ὦ, f. ἦσω, cum urina exerno.

Ἀσπρίσῃς, εἰς, ἡ, et Ion. 195, ipsa actio mingen-
di, vel urinam reddendi. Ἀσπρίσῃς προθυ-
μῇ, Arct.

Ἀσπρίζω, f. ἴσω, aufero, separo, Il. 22, 498.
Ab ἀσπρίζω, aufero.

Ἀσπρος, u, ὁ ἄ, qui abest a terminis, longe
a terminis. Πάρος ἄσπρον, longe a mea
patria, Soph. Œd. Tyr. 194. Ex ἀπὸ et ἄρος,
terminus.

Ἀσπρώω, ὦ, f. ὥσω, destitui vento secundo,
adverso vento utor. Ex ἀπὸ et ἄρος.

Ἀσπρος, ὁδος, ὁ ἄ, pedibus carens.

Ἀσπύς, absens, præs. part. f. g. verbi ἄπειμι.

Ἀσπύς, αἰ, ἡ, absentia; (2) detrimentum.
Ἡ πύσσα ἀσπύς, Eurip. Iphig. in Aul.
651.

Ἀσπυιάζω, f. ὥσω, bonorum partem do alicui.

Ἀσπυῖα, comedo.

Ἀσφαῖναι, ostendo, demonstro, palam facio;
(2) probō; (3) exhibeo, profero; (4) de-
fero; (5) efficio, reddo, effectum exhibeo;
(6) declaro, explico; ἀσφαίνωμαι, pronun-
cio, decerno, sententiam dico. Ἀσφαῖναι
γνώμην περὶ τίνος, τὴν διαθήκην, τὴν πρὸς τὸ δη-
μόσιον, εἰς τὸ κοινόν.

Ἀσφαίνω, 1. pl. f. 1. ind. act. Dor. pro ἀσ-
φάνωμαι.

Ἀσφάνας, εἰς, ἡ, enunciatio verum vel falsum
significans, nomine et verbo constans; (2)
sententia; breve dictum; (3) rei quæsitæ
probatio; (4) index, recensio, commenta-
rius. Ab ἀσφαῖναι, Unde

Ἀσφαντικός, ἡ, ὡν, enunciativus, pronuntiati-
vus, affirmationem aut negationem habens,
qui sive affirmans sive negans aliquid pro-
nunciat; (2) qui aliquid negat. Hinc

Ἀσφαντικός, adv. enunciative, more eorum
qui de aliqua re aliquid pronunciant. Ab

Ἀσφαντός, ἡ, ὡν, enunciatus, pronuntiatus.

Ἀσφάσας, 2. pl. a. 1. imperat. med. verbi ἀσφ-
ῆμι.

Ἀσφάσις, εἰς, ἡ, negatio; accipitur apud Plu-
tarchum pro sententia et dicto brevi, hoc
est apophthegma; (2) descriptio bono-
rum, quæ particulatim indicatur quantum
quis in bonis habeat (sed vide potius ἀσφ-
ανσις, Ern.). Ab ἀσφῆμι.

Ἀσφάσσω, nego, inficio; (2) enuncio ali-
quid; (3) interdicto. Ex ἀπὸ et φάω.

Ἀσφάτικός, ἡ, ὡν, negativus, negans.

Ἀσφαντικός, adv. negative.

Ἀσφάσις, ἡ, idem quod ἀσφάσις, Eur.

Ἀσφαυλίζω, f. ἴσω, pro vili habeo, parvi,
flocci facio; verbis elevo.

Ἀσφίβεσθαι, pascor seu alor ex, pascor seu alo
me ex. Ἀσφίβεσθαι, κλεινοτάταν σοφίαν,
Eurip. Med. 827. Ex ἀπὸ et φέβω, alo.

Ἀσφίβεσθαι, 3. pl. præs. opt. pas. Ion. pro
ἀσφίβονται. Ab

Ἀσφίβω, aufero, abduco, tollo; (2) refero,
reporo; (3) pendo, persolvo; (4) adfero;
(5) renuncio, designo, nomen alicujus edo;
(6) refero; ἀσφίβεσθαι, effluo, emano, ex-
piro, Gl. V. Ἀσφίβειν τὸν φόρον, solvere;
νόσος ἀπῆναι αὐτὸν, necavit; παρὰ τὸν γε-
φὴν κατὰ τινος, accusare. Ἀσφίβει τὸ σκαῖν
λαδὸν ταυτὶ πάλιν, Aristoph. Pac. 287. Καὶ
ταῦτ' ἀσφίβειν πάντα, καὶ ἀσφίβειν, reddere;
Id. Conc. 449.

Ἀσφίβω, f. ξωμαι, effugio, evado; (2) ab-
solver crimine, judicio. Ἀσφίβειν τὸν
στόπον, νόσον, πάθος, αἰτίαν τὸ ἐγκλημα, δίκην,
ψηφίσματα, absolvi. Εὐ γὰρ, ὅτι σοὶ κῆρα
σὺν ἀσφίβειν, Soph. Phil. 1158. Εἰ μὴ τι
τότ' ὄντες ἀσφίβειν, Aristoph. Av. 933.
Hinc

Ἀσφίβω, ἡ, ὡν, effugiendi peritus; (2) qui
habet fortunam, ut facile effugiat.

Ἀσφίβω, εἰς, ἡ, effugium (ἀσφίβω, Ern.).

Ἀσφίβω, decerno seu deligo quicquid immat-
uratus; (2) vim adfero, cogo, Suid. Ex ἀπὸ
et φάω, ficus immatura.

Ἀσφίβω, f. φῶμαι, contradico; (2) nego, infi-
cio; (3) profiteor, effero; (4) censeo; (5)
declaro; (6) demonstro. Ἀλλ' ἔμεις ἔχου-
σθε, ἡ ἀγγελην ἀσφίβω, Il. 9, 645.

Ἀσφίβω, u, ὁ ἄ, qui est mali ominis, inomi-
natus. Ex ἀπὸ et φῶμαι, omen.

Ἀσφίβω, a. 1. inf. act. v. ἀσφίβω.

Ἀσφίβω, ἄτος, τὸ, pharmacum abortum
faciens. Ex ἀσφίβω, corruptum.

Ἀσφίβω, f. ξωμαι, eloquor, sententiose
dico; vaticinor, oraculum edo. Ἐπῆρ' ἐπὶ
φῶνι αὐτῇ, ἡ ἀσφίβω αὐτοῖς, Act. 2, 14.

Ἀσφίβω, u, ὁ ἄ, revelatio, Man.

Ἀσφίβω, u, ὁ ἄ, a sermone remotus et
separatus, indignus quem alloquamur:

Ἀσφίβω, ἄτος, τὸ, acute dictum et breve:

Ἀσφίβω, u, ὁ ἄ, peritus apophthegmata
loquendi; (2) qui apophthegmatibus loqui
gaudet. Ab ἀσφίβω.

Ἀσφίβω, corruptum, perdo; (2) corruptum
foetum edo, abortum pario. Ἀσφίβω τὸ
ἔμβρυον, Hippocr.

Ἀσφίβω, part. præs. med. per Syncop. pro
ἀσφίβω.

Ἀσφίβω, u, ὁ ἄ, perdo, profugo; (2) pereō, inter-
eo. Ἀσφίβω δὲ λαοί, Il. 5, 643.

Ἀσφίβω, idem. Οὐτ' ἄνδρας ἀσφίβω δάσ-
σα, Hes. Op. 664.

Ἀσφίβω, 3. sing. a. 1. opt. act.

Ἀσφίβω, 3. sing. præs. imperat. med. vel
pass. per Syncop. pro ἀσφίβω. Ab

Ἀσφίβω, f. ἴσω, perdo, inficio; ἀσφίβω, u,
perditus, interfectus, mortuus. Ἐνθ' ἄλλοι
μὲν πάντες ἀσφίβω ἐσθλὸν ἔταίρον, Od. 5, 110.

Ἀσφίβω, ἔς, ἡ, abortus, editio foetus in utero
corrupti. Ab ἀσφίβω.

Ἀσφίβω, ὦ, f. ὥσω, fiscella capistro; (2) os
obturo.

Ἀσφίβω, f. ἴσω, floccifacio; (2) derideo;
(3) malum aversor.

Ἀσφίβω, a. 1. part. act. f. g. Dor. pro
ἀσφίβω. A præc.

Ἀσφίβω, inflammari tumore desino, tu-
morem depono.

Ἀσφίβω, f. ἴσω, pituita purgor, pitui-
tam elicio. Ex ἀπὸ et φλίγω. Hinc

Ἀσφίβω, u, ὁ ἄ, purgatio a pituita; (2)
id quo utimur ad eliciendam pituitam.

Ἀσφίβω, τὸ, debitum, Dem. ap. Hes.

Ἀσφίβω, ὦ, f. ὥσω, decortico. A φλοιός.

Ἀσφίβω, effluo, ebullio.

Ἀσφίβω, u, ὁ ἄ, expurgo; (2) oracula reddo.

Ἀσφίβω, ὦ, f. ἦσω, abeo, abscedo, resilio,
recedo; (2) non frequenter scholam, dere-
linquo scholam; (3) renuncio; (4) morior.

Ἀσφίβω, τῶν ἐκκλησιῶν, Philostr. (2) παρ'
Διοχρίνη

Διοχρίνη ἀποφαιτήσας, priore magistro derelicto, ad Æschinem se contulit, Suidas. Hinc

Ἀποφαιτήσις, *ως, ἡ*, abitus, discessus.

Ἀποφόνος φόνος, injusta cædes, cædes infanda, Eurip. Or. 163. Ἀποφόνος αἷμα, sanguis quem effunderet fas non est, Id. Ibid. 192.

Ἀποφώρα, *ως, ἡ*, ablatio; (2) lucrum, emolumentum; (3) vectigal, tributum; (4) pensio, pensitatio; (5) exhalatio, expiratio, effluxus; (6) redditus, proventus; (7) graveolentia. Ab ἀποφώρα, *αυfero*.

Ἀποφώρατος, *ον*, auferendus; τὰ ἀποφώρατα, dona convivis data.

Ἀποφώρας, *ως, ἡ*, infirmus, imbecillis, qui non est oneri ferendus; (2) non tolerandus, aversandus. Ab eod.

Ἀποφωρίζομαι, *φ. ἰσομαι*, exonero, onus abjicio. Ἐκείσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφωρίζμενον τὸν γάμον, Act. 21, 3. Α φέρω.

Ἀποφωρύγνυμι, sive ἀποφωρύγνυμι, obstruo, obturo, communio velut septo. Κἀποφωρύγνυσαι κύκλῳ τὸ πῦρ, Soph. Antig. 241. Ex ἀπὸ et φράσσω, *serpio*.

Ἀποφωρύξις, *ἡ*, obturatio, obstructio.

Ἀποφώρας, *αὐδός, ἡ*, nefastus, sceleratus, infandus, inauspicatus; ἀποφωρύξις, nefasti dies, Ph. Ex ἀπὸ et φράζω, *loquor*.

Ἀποφωρύσσω, sive ἀποφωρύττω, *φ. ἄζω*, obstruo, obturo, intersepio. Ἀποφωρύσσειν τὸ στόμα.

Ἀποφωρύστος, *ως, ἡ*, inhorrescens, externitus, Aret. Ex ἀπὸ et φορκτός, *horrendus*.

Ἀποφωρύξις, adnata, id est, adnascens ramuli ramis majoribus. Sic Aristoteles item vocat intestinorum appendices.

Ἀποφωρύξις, *αὐδός, ἡ*, appendix; (2) ramulus adnascens majoribus. Ab ἀποφωρύξω.

Ἀποφωρύγις, *α. 2. inf. act. v. ἀποφωρύγω*. Unde Ἀποφωρύγις, *ἡ*, effugium.

Ἀποφωρύξις, *ως, ἡ*, tribum non habens; (2) peregrinus; (3) inimicus, infensus. Α φυλή.

Ἀποφωρύξις, *αὐδός, ἡ*, Nic. Vide ἀποφωρύξις.

Ἀποφωρύξις, folia seu frondes amputo. Gl. V. defolio. Ex ἀπὸ et φύλλω, *Hinc*

Ἀποφωρύξις, *ως, ἡ*, foliorum amputatio, frondatio.

Ἀποφωρύξις, *ως, ἡ*, efflo; (2) perflo; (3) flatu expello, flatu dissipio, flatu dejicio; (4) respuo. Ἀποφωρύσσειν πλάττω μεγέθει, Philo.

Ἀποφωρύξις, *ως, ἡ*, eminentia; (2) bulla. Ab

Ἀποφωρύξις, *ως, ἡ*, excrecentia, pars ab alia enata et procedens; (2) pars ossis extuberans. Ab ἀποφωρύξω.

Ἀποφωρύξις, *ως, ἡ*, transplantatio, quum stolo evulsus seritur. Ab

Ἀποφωρύξις, *φ. εὐσω*, stolonem evulsus sero; (2) transplantatio.

Ἀποφωρύξις, *ως, ἡ*, emitto surculum; ἀποφωρύξω, enascor, exorior, abnascor; (2) adnascor.

Ἀποφωρύξις, *ως, ἡ*, frustra, incassum. Καὶ νέμειν αὐτὴν ἔθνη ἀποφωρύξω ἐκπύττωσαν, frustra expuentem, Oppian. Cyneget. 3, 447.

Ἀποφωρύξις, *ως, ἡ*, vanus, irritus; (2) monstrosus, prodigiosus; (3) inductus. Ex ἀπὸ et φωλεύς, *lustrum in quo feræ latent*.

Ἀποφωρύξις, idem quod ἀποφωρύξις, Man. Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, abscedo, recedo. Ἀλλ' ἀποφωρύξω βόθρε, Odys. 11, 94.

Ἀποφωρύξις, salutatio, adloquor, Glossa ad Soph. Trach. 531.

Ἀποφωρύξις, *ως, ἡ*, relaxatio. Ab

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, relaxo, remitto, resolvo. Ἀποφωρύξω τὴν φροντίδα.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, frenum detraho, effreno. Gl. V. refreno.

Ἀποφωρύξις, *φ. εὐσω*, are tego; (2) fabricor.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, are privo, seu spolio.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, vallo seu aggere includo.

Ἀποφωρύξις, *ως, ἡ*, vestigii impressio. Ab

Ἀποφωρύξις, seu ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, sacrifico, derado; (2) impresso vestigio signo, vel noto.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἰσομαι*, elargior.

Ἀποφωρύξις, hiems desinit, desæviit.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἰσομαι*, manum amputo, manu privo.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, manibus victum querens, manuum labore victians, artem sellulariam exercens.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, idem. Gl. V. mechanicus.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, suffragio meo improbo, vel antiquo; (2) veto, abrogo; (3) plebisito absolvo. Ἀποφωρύξις τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, Aristoph. Pace, 665. Τὰ πεπραγμένα ἀνέστας ὁ δῆμος ἀποφωρύσσει Μετίδην, Dem. Hinc

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, antiquatio, quæ fit suffragio; (2) abrogo.

Ἀποφωρύξις, *φ. εὐσω*, per canalem in alium locum deduco, derivo; (2) avertio rem molestam.

Ἀποφωρύξις, et ἀποφωρύξω, effundo.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, distantia; (2) scriptum, quo pecuniam debitam creditor se accepisse testatur. Gl. V. apocha, acceptilatio; (3) abstinentia. Ex ἀπὸ et ἔχω, *habeo*.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, cui color faciei mutatur ex pudore aut insania, proprie in pallorem. Ex ἀπὸ et χλωρός.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, absonus. Ex χορδή.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, terra adgesta avertio; (2) aggere communio.

Ἀποφωρύξις, sufficit, satis est.

Ἀποφωρύξις, colorare, Steph.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, inf. act. Dor. pro ἀποφωρύξω, a verbo impers. ἀποφωρύξω, *satis est*. Ab

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, abutor; (2) utendo consumo, usu attero; (3) valde, saepe utor; (4) utor; ἀποφωρύξω, usurpat, Ph. (5) interficio; (6) contentus sum. Ἀποφωρύξω τὸν στρατόπεδον, Aristot.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, excreatum. Ab

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, exscreo, screatu ejicio. Hinc

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, exscreabilis.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, exscreatio.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, contentus, Ion. pro ἀποφωρύξω, quod est ab ἀποφωρύξω.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, satis est, sufficit. Ἐμοὶ μὲν ἀπὸ φωνῆς ταύτης, ἡ ψυχή, Aristoph. Av. 1609. Ex ἀπὸ et χρεῖμι, *pro χρεῖμαι*.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, abusus; (2) interfecio, occisio. Ab ἀποφωρύξω.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, detraho, seu derado, quod inunctum fuit; (2) derado. Gl. V. relino.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, inauro, deauro.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, abunde. Ab ἀποφωρύξω, sufficiens, quod est ab ἀποφωρύξω.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, coloratio, tinctura. Ex ἀπὸ et χρώω, *coloro*.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, part. pass. a. 1. verbi ἀποφωρύξω.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, succum extrahō.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, id quod effusus est.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, munio, ut simp.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, effusio; (2) spice emissio, in frumento. Ab

Ἀποφωρύξις, effundo, profundo.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, claudum reddito.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, idem.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, abscedo, discedo, recedo, decedo, Gl. V. Ἀποφωρύξις δῆμον, Aristoph. Ach. 460. Διὸς ὡς ἐμ' ἀποφωρύξω, accede, Id. Av. 1653. Ἀποφωρύξω ἀπ' αὐτῶν, Act. 13, 13. Hinc

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, excrementum.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, abscessus, discessus, decensus; (2) egestio; (3) secessus ad levandum ventrem. (3) ἕτερος δὲ τις ἰδὼν θαυμάζοντας ἐν ἀποφωρύξῃ ἐπὶ διφῶν ἀνθρώπους, Plutarch. in Lycurgo.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, sejungo, secerno, segrego, revoco, sequestro, abstrahō, abjungo, Gl. V. Ἐγίνετο ἐν παροῦσιν, ὡς ἀποφωρύξω αὐτὸς, ἀπ' ἀλλήλων, Act. 15, 39. Hinc

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, sevocor, Gl. V.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, munitio quæ fit aggere. Ab ἀποφωρύξω.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, forcice rescio.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, perstringendo revello.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, abstergo, detergo. Ἀλλ'

ἀποφωρύξω ἐγὼ καὶ τοὶ γὰρ πάντες πάντες εἰ, Aristoph. Lys. 1036.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, mentior, fingō.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, tamentum, strigementum, purgamentum. Ab ἀποφωρύξω, *derado*.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, quod abstergendo seu radendo detractum est. Ab ἀποφωρύξω. Unde

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, detergers, derasus.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, suffragio meo absolvo, absolvo; (2) suffragio meo antiquo, abrogo; amoveo suffragio meo aliquid a magistratu; (3) censeo; (4) sententiam fero. Ei γὰρ ἀποφωρύξωτε τέττα, absolveretis, Dem.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, absolutio; (2) rejectio.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, derado, detergo, destingo.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, nudo, privo; (2) deglabro, depilo. Hinc

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, nudatio; (2) depilatio.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, adspectus, conspectus, prospectus, Gl. V. Ex ἀπὸ et σκοπώμαι.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, magnum strepitum edo; (2) crepitum ventris emitto, pedo.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, idem quod excernitur, stercus.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, refrigeratio; (2) extinctio.

Ἡ ῥίζα τῶν κακῶν πάντων, αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀπόφωρύξις τῆς ἀγίας, Theophylact. ad vers. 31. cap. 1. ad Romanos.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, frigida. Ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἐμπαλιν τὰ ἐκτάδην ἀπόφωρυκα, ὅτε παρὰ μύκας ἀκαίρως ἐναχάλλωμενα, frigida et emortua, Longin. Sublim. 42.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, frigidatio; (2) restingo; (3) exspiro, animam efflo, morior, Gl. V. derigeo; (4) animi deliquium patior; (5) exsiccō, depurgo; (6) exerno, alvum exonero; (7) consumo. Ἐσ' ἀπὸ φωνῆς βίον, Soph. Aj. 1050. Ἀποφωρύξω ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου, Luc. 21, 26.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, præputium detraho, glandem nudo; (2) apellam facio. Ex ἀπὸ et ψωλός, *apella, versupus*.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, part. pass. vel med. verbi ἀποφωρύξω, abstergo. Eis ἔδιν τὴν χεῖρα ἀποφωρύξω, Xenoph. Cyri Instit. 1, 3.

Ἀποφωρύξις, 2. sing. imperf. ind. act. Poet. pro ἀποφωρύξω. Ab ἀποφωρύξω.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, genitor, apud Callim.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, adverbium annuentis et approbantis.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, facultate agendi destitutor, nihil ago, otior, Ern.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, cessatio a rebus agendis, otium. Α πρόσσω.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, circa quem studium adhibitum non fuit, non curiose excogitatus, levi labore partum; (2) de terra, commercii carens; (3) homo socors, tardus, a rerum scita et astuta tractatione seu voluntate, seu ingenio, alienus. Α παρὰ φωνῆς.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, sine molestia; (2) incuriose; (3) modeste, quiete; (4) sine affectatione imperii, potentia.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, vacatio a negotiis; (2) tranquillitas a negotiis vacui; (3) negligentia. Gl. V. otium, incuriositas, incuria. Ab

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, negotiis vacuus, quietus; (2) a negotiis abhorrens, iners; (3) qui placidis est moribus ut nulli negotium facessit; (4) qui lites non amat, fugitans litium; (5) ignarus rerum et incuriosus. Ex a priv. et πῶν, *negotium*.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, urbs negotii vacua, otii altrix. Ex a priv., *πῶν, otiosus, et πόλις*.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, nihil proficio; (2) non impetro quod peto; (3) nihil ago, otiosus sum. Παρὰ ἀνθρώποις ἀπρακτεῖν, Xen.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, infectus, non factus; (2) inultus, impunitus; (3) qui nihil efficit, inefficax, et qui effici nequit; (4) intractabilis; (5) ignavus, otiosus, Gl. V. (6) in quo a laboribus et negotiis abstinetur, ut ἀπρακτοὶ ἡμέραι, ferie, Gl. V. (7) unde nil reddit, ut γῆ ἀπρακτος, non vectigalis.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, re infecta, sine profectu.

Ἀποφωρύξις, *φ. ἄζω*, cessatio a rebus agendis; (2) otium; (3) ignavia, inertia; (4) justitium. Ἀπραξία.

* *Ἀπειρία*, ας, ἡ, emptorum penuria, quum nihil vendere possumus. Ex α et *πείρα*.
 * *Ἀπειρετός*, υ, ὁ ζῆ ἡ, qui nondum venditus est; (2) qui non venditur. *Gl. V.* invenalis, non vendibilis. Ex iisd.
 * *Ἀπειρύντος*, ον, implacabilis. Α *πραιύν*.
 * *Ἀπειρία*, ας, ἡ, indecentia, indecorum, dedecus, foeditas. *Gl. V.* Ab *ἀπειρή*.
 * *Ἀπειρεσρον*, adv. indecentius. Ex iisd.
 * *Ἀπειρίως*, adv. indecenter, contra decorum, Ion. pro *ἀπειρεσίως*.
 * *Ἀπειρής*, ἰος, ὁ ζῆ ἡ, indecens, indecorus. Ex α priv. et *πείρι*, conveni. Hinc
 * *Ἀπειρώς*, adv. indecenter. *Gl. V.* dedecore, illicite.
 * *Ἀπεικτοισι*, dat. pl. Ion. et Poet. pro *ἀπράκτοις*.
 * *Ἀπεικτος*, idem quod *ἀπικτος*, Ion.
 * *Ἀπειάτην*, adv. absque pretio, gratis. Ex *πείαμαι*.
 * *Ἀπειγὰ*, idem quod *ἀπείγ*.
 * *Ἀπεικτόληκτος*, ον, enixe percussus, *Æsch. Heath*.
 * *Ἀπειγ*, adv. tenaciter, ita ut secari nequit; (2) mordicus, totis viribus, enixe, firmiter. *Κίμνη ἀπείγῃ ὄνυξ σὺλλαδῶν χεῖρ*, *Soph. Aj. 310.* Ex *πείω*.
 * *Ἀπειραία*, ας, ἡ, temeritas, inconsiderantia. Ex *ἀπὸ* et *πραιρία*.
 * *Ἀπειραίρετος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, involuntarius, qui non fit consulto. Ex iisd.
 * *Ἀπειραίρεως*, adv. involuntarie, non sponte, non consulto, non de industria.
 * *Ἀπειρόβλητος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, temerarius, inconsultus; (2) res quae non fuit antea in Senatu deliberata. (2) *ἰσηγυντό τε, μὴδὲν ἔτι ἀπρόβλητον ἐς τὸν δῆμον ἐξήρεσθαι*, *Arrian. Bell. Civ. I. 69.* Ex α priv. et *προβλέω*.
 * *Ἀπειρόβλητος*, ον, idem.
 * *Ἀπειρόβλητως*, adv. inconsulto, non praemeditate.
 * *Ἀπειρόβλητος*, ας, ἡ, temeritas. Ex α priv., *πρὸ*, et *βλή*, *consilium, deliberatio*.
 * *Ἀπειρόβλητος*, adv. improvide, incaute.
 * *Ἀπειροδηγίως*, sine duce. Ex α, *πρὸ*, *διὰ*, et *ἡγύμμαι*.
 * *Ἀπειροδριζως*, adv. indefinite. Α *διορίζω*.
 * *Ἀπειρότης*, adv. sine certo consilio, temere. Ex *ἀπὸ* et *προτίημι*, *proporo*.
 * *Ἀπειρόθυμος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, minime alacer, invitus, segnis.
 * *Ἀπειρόθυμος*, adv. non alacriter, non libenter, tergiversando.
 * *Ἀπειρότης*, ἰος, ὁ ζῆ ἡ, improvisus, non praevius, inopinitus. Ex α priv. et *προεῖδω*.
 * *Ἀπειροικος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, dotis expers, indotatus. Ex α priv. et *πρόξ*, *dos*.
 * *Ἀπειροκλύπτος*, adv. sine velamento et colore quæsito, praetextu nullo, aperte, palam. Ex α priv. et *προκαλύπτωμαι*.
 * *Ἀπειροκατασκευαστος*, ον, necessaria praestruccione aut praeparatione carens.
 * *Ἀπειροκτος*, ον, sine progressu, *Man.*
 * *Ἀπειρόλογος*, ον, prologo carens.
 * *Ἀπειρομῆδεια*, ας, ἡ, incogitantia, temeritas.
 * *Ἀπειρομῆδης*, ον, non praedictus.
 * *Ἀπειρονομία*, ας, ἡ, imprudentia. Α *προνομία*.
 * *Ἀπειρόνητος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, non provius; (2) qui providentia non regitur; (3) improvidus, imprudens; (4) inexploratus.
 * *Ἀπειρονήτως*, adv. imprudenter, incaute, non proviso eventu.
 * *Ἀπειρονήμιος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, non direptus, in quem excursiones non sunt factae, ante nondum pastus. Ex *προνομία*.
 * *Ἀπειρόπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, improvisus.
 * *Ἀπειρόπτως*, adv. ex improvise, praeter expectationem.
 * *Ἀπειρόπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, non provius, improvisus. Ex α priv. et *προορώ*.
 * *Ἀπειροπῶς*, adv. ex improvise, de improvise.
 * *Ἀπειροπῶνία*, ἡ, vacuitas a temeritate in assentiendo, abstinentia a temeraria assentione. Ex α et *προπίπτω*. Unde
 * *Ἀπρόπτως*, ον, non temere adiens.
 * *Ἀπρόπῳ*, υ, ὁ ζῆ ἡ, ad quem non patet accessus, inaccessus. Ex *προσανάω*.

* *Ἀπροσάφης*, υ, ὁ ζῆ ἡ, non compellatus, insalutatus. Ex α priv. et *προσανάω*.
 * *Ἀπρόσβωτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, inaccessus.
 * *Ἀπρόσβλητος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, cui nemo resistere potest, inaccessus. Ex α priv. et *προσβάλλω*.
 * *Ἀπροσβής*, ἰος, ὁ ζῆ ἡ, qui nulla re indiget.
 * *Ἀπροσβήτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, idem, *Ern.*
 * *Ἀπρόσβητος*, *Æschyl.* et
 * *Ἀπρόσβητος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, qui admittendus non est. Ex α priv. et *προσβήμι*.
 * *Ἀπροσβόνητος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, qui nihil ad rem facit; (2) absurdus. Ex α et *Διόνυσος*.
 * *Ἀπροσβόνητος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, indefinitus. Ex α priv. et *προσβόνημι*, *definio*.
 * *Ἀπροσβόρως*, adv. indefinite.
 * *Ἀπροσδοκῆτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, inexpectatus, inopinatus.
 * *Ἀπροσδοκῆτως*, adv. praeter expectationem, ex improvise, inopinato.
 * *Ἀπροσέγγιστος*, ab *ἐγγίζω*, idem quod
 * *Ἀπροσέγγιστος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, inaccessus, ad quem accedere non licet. Ex α priv. et *ἐγγίζω*.
 * *Ἀπρόσεκτος*, ον, negligens.
 * *Ἀπροσεξία*, ας, ἡ, negligentia, segnitie. Ex α priv. et *προσέχω*, *deditus sum rei dicui*.
 * *Ἀπροσηγόρητος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, insalutatus. Ex α priv. et *προσηγορία*, *saluto*.
 * *Ἀπροσηγορία*, ας, ἡ, silentium, taciturnitas; (2) neglectum salutandi officium. Ab
 * *Ἀπροσηγορος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, quem nemo appellare nec salutare ob severitatem audent, qui propter morum asperitatem non est adfabilis; (2) qui non libenter salutatur.
 * *Ἀπρόσῃλος*, vel *ἀπρόσειλος*, ον, non expositus solis calori, *Hes.*
 * *Ἀπρόσθικτος*, ον, intactus.
 * *Ἀπρόσθικτος*, ον, non adspectabilis, *Man.*
 * *Ἀπρόσικτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, inaccessus; non adsequendus. Ex *προσίκωμαι*, *venio*.
 * *Ἀπρόσιτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, inaccessus, *Gl. V.* inaccessibilis, *Gl. V.* Ex *πρὸς* et *ἴμι*, *eo*.
 * *Ἀπρόσικτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, improvisus, inconsideratus. Ex α priv. et *προσικάτωμαι*.
 * *Ἀπρόσικτος*, adv. inconsiderate.
 * *Ἀπρόσκλητος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, qui non est rite vocatus in jus. Ex α priv. et *προσκαλέω*.
 * *Ἀπρόσκληνῃς*, ἰς, non inclinans se, non adsentiens, non amans, non studiosus.
 * *Ἀπρόσκληνῷς*, adv. sine adssentione, accessione ad partes alicujus, studio alicujus rei.
 * *Ἀπρόσκλητος*, ον, idem quod *ἀπρόσκληνῃς*.
 * *Ἀπρόσκοπῶν*, sum *ἀπρόσκοπος* et improvidus, *Sieph.*
 * *Ἀπρόσκοπος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, qui inoffenso gradu procedit; (2) inoffensus, inviolatus. Ex α priv. et *προσκόπτω*, *allido*.
 * *Ἀπρόσκοπτος*, adv. sine offendiculo.
 * *Ἀπρόσκορῆς*, ἰος, ὁ ζῆ ἡ, satietatem nullam adferens, *Swicer.* Ex α priv. et *προσκορῆς*.
 * *Ἀπρόσληπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, non adsumptus, *Swicer.*
 * *Ἀπρόσληπτος*, ον, ineptus, abhorrens a re proposita, alienus.
 * *Ἀπρόσλόνως*, adv. inepte, alieno loco.
 * *Ἀπρόσματος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, intractabilis, qui tangi nequit, intactus. Α *προσμάσω*.
 * *Ἀπρόσμέγχιος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, inexpugnabilis, invictus; (2) intolerabilis. Α *προσμέχωμαι*.
 * *Ἀπρόσμέγχιος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, contra quem nullae valent machinae, inexpugnabilis. Ex α priv., *πρὸς*, et *μηχανή*.
 * *Ἀπρόσμικτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, cui nullum cum alio commercium est, insociabilis. Α *προσμίγνυμι*.
 * *Ἀπρόσμιος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, qui nullis adiri viis potest, inaccessus. Α *προσμίω*.
 * *Ἀπρόσμιος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, intolerandus, non ferendus, quem quocunque modo tractes arduum sit non offendere. Ex α priv. et *προσφίρω*, *tolero*.
 * *Ἀπρόσμιος*, adv. intolerabiliter, intractabiliter.
 * *Ἀπρόσμιος*, idem, *Hes. V. Misc. Obs. 4. 176.*
 * *Ἀπρόσμιος*, ον, idem; abhorrens a consuetudine familiaritatis, morosus. *Ἀπρόσμιος γῆρας*, *Soph. Œd. Col. 1236.*

* *Ἀπρόσπτος*, ον, idem quod
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, adpectu saevus, horrendus; (2) qui nequit adspici.
 * *Ἀπρόσπτος*, ον, stationem navium non habens.
 * *Ἀπρόσπτος*, ἰος, ὁ ζῆ ἡ, idem quod *ἀπρόσκληνῃς*.
 * *Ἀπρόσπτος*, adv. idem quod *ἀπρόσκληνῃς*.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, inaccessus. Ex α priv. et *προσπλάζω*, *adpropinquo*.
 * *Ἀπρόσπτος*, ον, dissonus, qui conjungi, complicari, conseri nequit. Ab α, *πρὸς*, et *πλέω*.
 * *Ἀπρόσπτος*, ον, τὰ, quae patrifamilias per filium non adquiruntur, bona adventitia. Ex α priv. et *προσπράζω*, *adquiro*.
 * *Ἀπρόσπτος*, ον, in quo nihil offensionis est, planus, tutus. Α *προσπτάω*.
 * *Ἀπρόσπτος*, ας, ἡ, securitas ab hostili impetu. Ex α priv. et *προσπτάω*.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri non est tutum.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, non ulli adfabilis; (2) in quo salutationibus supersedet.
 * *Ἀπρόσπτος*, ον, τὸ, crimen *ἀπρόσπτος* Athenis intendebatur iniquitibus, qui nullum *προσπάτην*, patronum, adoptassent, quod e legibus necesse erat facere.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, rectore et adjutore carens, desertus. Α *προσπτάω*.
 * *Ἀπρόσπτος*, ον, idem.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, qui acuta cuspe praefixus non est, non acutus in summa sui parte.
 * *Ἀπρόσπτος*, crudelis. *Πρὸς τὴν ἐρασμον Σίαν καὶ ἀπρόσφιλος ὄφθαλμος ἡμεῖς*, *Heliodor. 5.*
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, incommodus, inconveniens. *Ναυδάταις ἀπρόσπτος*, *Eurip. Iphig. in Aul.*
 * *Ἀπρόσπτος*, peregrinus, alienus, abhorrens.
 * *Ἀπρόσπτος*, inexorabilis, qui flecti nequit.
 * *Ἀπρόσπτος*, ον, *Nic.*
 * *Ἀπρόσπτος*, intactus, non tangendus.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ, respectu personarum carens. V. Lat. reperitur et *ἀπρόσπτος*.
 * *Ἀπρόσπτος*, adv. citra personarum respectum.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, impersonalis, cum personae non fit mentio; (2) qui personam i. e. larvam non habet; (3) qui faciem pulchram non habet, adpectu turpis, deformis.
 * *Ἀπρόσπτος*, adv. sine persona, impersonaliter.
 * *Ἀπρόσπτος*, ον, pro *ἀπρόσπτος*, insperatus. *Καὶ ἐν λαγόνεσι φέρον τὸσον ἀπρόσπτον*, *Orpian. Cyneget. 3. 422.*
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, intactus, incontaminatus. *Il. 19. 262.* Α *προσπτάω*.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, quem adspicere non licet, invisibilis. Ex α priv. et *ὄπταμαι*.
 * *Ἀπρόσπτος*, ον, pro *ἀπρόσπτος*, *Man.*
 * *Ἀπρόσπτος*, adv. repente, *Orph.*
 * *Ἀπρόσπτος*, ἰς, improvisus.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, praetextu et excusatione carens; (2) qui sine praetextu et simulatione aliquid agit, inflexibilis, implacabilis. Ex α priv. et *προσπτάωμαι*, *praetexto*.
 * *Ἀπρόσπτος*, adv. sine praetextu et excusatione; (2) praecise, simpliciter, *ἀπρόσπτος*.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, idem quod *ἀπρόσπτος*. (2) non praedictus, ex improvise accidens. Ex α priv., *πρὸς*, et *φάω*, *dico*.
 * *Ἀπρόσπτος*, adv. sine praetextu.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, incustoditus; (2) nulla cautione praevius. Α *προσπτάω*.
 * *Ἀπρόσπτος*, adv. incaute, improvise.
 * *Ἀπρόσπτος*, ας, ἡ, immunitas a peccato. Ex α priv. et *πτάω*.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, non impingens. *Gl. V.* irreprehensibilis. Ex iisdem.
 * *Ἀπρόσπτος*, adv. sine offensione, citra offensionem, sine peccato.
 * *Ἀπρόσπτος*, adv. velocissime, idem quod *ἀπρόσπτος*. *Κεῖθεν δ' ἀπρόσπτος*, *Apoll. Rhod. 4. 1765.* Ex α priv. et *πτάω*.
 * *Ἀπρόσπτος*, υ, ὁ ζῆ ἡ, non alatus, alas non habens. *Gl. V.* implumis. Ex α priv. et *πτάω*, *ala*.
 * *Ἀπρόσπτος*, ον, idem quod *ἀπρόσπτος*.

Ἀπτερόγυος, υ, ὁ ἔξ ἡ, alas non habens. Ex α priv. et πτερόξ, ala.
 Ἀπτερόμοι, alas quatio, signum lætitiæ in volatilibus.
 Ἀπτερόσ, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἄπτερος (2) velox.
 Ἀπτερόσ, 2. dual. imperf. med. verbi ἄπτομαι.
 Ἀπτήν, ἦνος, ὁ ἔξ ἡ, involucris, implumis.
 Ἀπτήσ, dat. plur. ab ἄπτην.
 Ἀπτικός, ἡ, ὄν, tangendi vim habens. Ex ἄπτομαι, tango.
 Ἀπτίλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, implumis, non volucris. Ex α priv. et πτίλον, penna, pinnula.
 Ἀπτίσος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui pinsus et tusus non est; (2) integer, indivisus. Α πτίσσω.
 Ἀπτόσσης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, in dicendo intrepidus; (2) mordax in verbis, audax. Ex α priv., πτόω, et ἴος: vel ex ἄπτομαι, tango.
 Ἀπτόσσης, υ, ὁ ἔξ ἡ, intrepidus; impavidus, Ph. Ex α priv. et πτόω, consterno.
 Ἀπτοίσιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisdem.
 Ἀπτολίμειος, ὄν, idem quod ἀπτολίμεος, Ath.
 Ἀπτολίμειος, υ, ὁ ἔξ ἡ, imbellis.
 Ἀπτομαι, fut. φέμαι, tango, hæreo, attingo, Gl. V. ἤφατο, tetigit, attigit, Gl. V. Ἀπτεσθαι πολιτικῶν πραγμάτων, πολιτίας, λόγων, μηχανῆς, πολέμου. Μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων, Soph. Antig. 185. Ὅς μὲν χρησμός ἄπτεται φρενῶν, Aristoph. Eq. 1233.
 Ἀπτός, ἡ, ὄν, qui tangi potest, sub tactum cadens, tractabilis. Ab ἄπτω, tango.
 Ἀπτω, f. φω, necto, annecto, alligo, apto; ἤψην, aptavit, a. l. ἡμίμενος, aptatus, annexus, perf. part. pass.
 Ἀπτω, f. φω, accendo; ἄπτομαι, accendor; ἡμίμενος, accensus, perf. part. pass. Τὴν λίθον ταύτην ἰώρας, ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπται, Aristoph. Nub. 766. Ἥταται μὲν νόσος, Soph. Trach. 1027.
 Ἀπτώς, ὄντος, ὁ ἔξ ἡ, qui non cadit, stabilis, firmus, constans. Ex α priv. et πίτω. Unde
 Ἀπτώτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, indeclinabilis; carens πτώσει, casu; (2) qui non labitur, peccat.
 Ἀπτώτως, adv. citra lapsum, sine defectu.
 Ἀπτωχεύτως, adv. sine pauperie.
 Ἀπύγος, υ, ὁ ἔξ ἡ, nates non habens, perexiles nates habens. Ex α priv. et πυγή.
 Ἀπύθμενος, υ, ὁ ἔξ ἡ, fundum non habens.
 Ἀπυκνος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui densus seu creber non est.
 Ἀπύλωτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui porta clausus seu munitus non est, qui obstrui nequit, patens: (2) effrænis, de lingua. Ex α priv. et πυλῶν.
 Ἀπυδῆκωτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, fundo carens. Ex α priv. et πύδαξ, fundus.
 Ἀπυος, υ, ὁ ἔξ ἡ, inulceratus, qui sine ulcere sive sine pure est. Ex α priv. et πύον.
 Ἀπυργος, υ, ὁ ἔξ ἡ, turres non habens, turribus non munitus.
 Ἀπυργωτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisdem.
 Ἀπύρηνος, υ, ὁ ἔξ ἡ, febris non laborans. Ex α priv. et πυρεῖσος.
 Ἀπυρεμία, ας, ἡ, vacuitas a febre, intermissio febris.
 Ἀπύρετος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἀπύρεστος.
 Ἀπύρηνος, υ, ὁ ἔξ ἡ, nucleum non habens. Ex α priv. et πυρήν, nucleus.
 Ἀπύρινα, τὰ, mala Punica seu granata, proprie dulcicia.
 Ἀπυρομύλη, ης, ἡ, specillum quod acumen non habet. Ex α priv., πυρήν, et μύλην, specillum.
 Ἀπύρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, ignis expers, ignem non expertus, crudus; (2) procul ab igne. (2) τὸ φέρεμακον τῷ ἄπυρον σῶζειν, procul ab igne servare, Soph. Trach. 685. Ex α priv. et πῦρ.
 Ἀπυρος, ὄντος, crateres qui ornatus gratia domibus dicati erant vel templis, prorsus ignibus immaculati intactique. Dicuntur etiam ἀναθηματικοί.
 Ἀπύρως, adv. sine igne.
 Ἀπύρωτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἀπύρως.
 Ἀπυσος, υ, ὁ ἔξ ἡ, fando inauditus, de quo nihil fama aut auditione cognoscitur; (2) qui fando non auditur. Ἀπυστα φωνῶν, submisse loquens, Soph. Œd. Col. 489. Ex πυνάσσομαι.
 Ἀπύζω, sono, sonitum reddo; (2) vociferor,

clamo; (3) loquor; (4) dico. Τί ποτ' ἄπυσω, Eur. Hec. 156.
 Ἀπφά, Suid. ἀπφία, Hes. frater, vel soror, velut a blanditibus sic appellatur.
 Ἀπφάριον, υ, τὸ, amasius.
 Ἀπφίον, υ, τὸ, amasia.
 Ἀπφίρ'ς, υς, ὁ, pater. Vide ἀπφά.
 Ἀπφών, υς, ὁ ἔξ ἡ, imberbis.
 Ἀπφώω, ὦ, f. ἡσσι, in cantu discrepo; (2) sum absonus; (3) abhorreo. Ab
 Ἀπφός, υς, ὁ ἔξ ἡ, absonus, dissonus; (2) abborrens; (3) non placens. Ex α et φθ.
 Ἀπφώρετος, 3. sing. imperf. med. verbi ἀπφώρομαι.
 Ἀπφωδεν, adv. procul, eminus. Ab ἀπφ, ab.
 Ἀπφωδέν, ὦ, f. ἀπφώω, vel -ωδῶσαι, repello, abjicio, detrudo, Gl. V. ἀπφωδῶ, detrudo, repello, repudio, depello, trudo; ἀπφωδῶμαι, expellor, repellor, propellor; (2) pello, depello, depulso, propulso, retrudo, repudio; ἀπφωδῶσαι, dispulit, Ph. a. l. act. ἀπφωδῶσαι, depulsi, Gl. V. ἀπφωδῶσαι, propellere, Ph. a. l. inf. med. ἀπφωδῶσαι, repudiatus, repulsus, abactus, Gl. V. a. l. part. pass. ἀπφωδῶσαι, depelli, Ph. a. l. inf. pass. Ἀνδρὸς τῷδ' ἀπφωδῶσαντι κράτη, Soph. Aj. 446. Ἀπφωδῶ φιλίης ἀπφωδῶ, Eurip. Med. 622. Φυγάδα δ' ἀπφωδῶ τήσδε Πολυνείκην χροῖος, Id. Ph. 76. Σὺ μὲν πολέμους ἀπφωδῶμένην μὲν ἐμὲ τῷ φίλῃ χροῖουσι, Aristoph. Pace, 776. Ὡς δ' ἀπφώρινον, detraxitque cutem, Il. 5, 308. Hinc
 Ἀπφώτης, ὄν, repudiatus, repulsus.
 Ἀπφωσιμένους, perf. part. pass. verbi ἀπφωσιζω.
 Ἀπφώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, amissio. Ab ἀπφώλλωμι, perdo.
 Ἀπφώλυτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, non domitus eruditusque, ut pulli domari erudiri solent. Ex α priv. et πωλύω, pullos equinos domo.
 Ἀπφώλεια, l. sing. a. l. ind. act. v. ἀπφώλυμι.
 Ἀπφώλεις, α. 2. ind. med.
 Ἀπφώλεις, extincti sunt, 3. plur. ejusd.
 Ἀπφωσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per jurandum. Ab ἀπφώνωμι, abjuro.
 Ἀπφωσις, υς, ἡ, idem et ab eod.
 Ἀπφωσιτικός, υς, ὁ ἔξ ἡ, qui abjurare solet, vel abjuratur.
 Ἀπφωσιτικῶς, adv. abjurando.
 Ἀπφωσιτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, vitandus, lege interdictus.
 Ἀπφων, absens, part. pres. verbi ἄπφωμι, absunt.
 Ἀπφωρῶς, ὄντος, ὁ, canalis sub terra fossus; (2) propago in vite; (3) propago; (4) scissura, fissura. Ab ἀπφωρῶσαι, defodio.
 Ἀπφωρῶσαι, 2. sing. a. l. ind. med. Ion. pro ἀπφωρῶσαισιν vel ἀπφωρῶσαι, ab ἀπφωρῶσαι.
 Ἀπφωρῶς, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum coit. Ex α priv. et πῶρος.
 Ἀπφωσμένη, a. l. ind. med. v. ἀπφωσῶ. Unde
 Ἀπφωσις, υς, ἡ, repulsio, rejectio, deturbatio.
 Ἀπφωσις, υς, ὁ ἔξ ἡ, idem et ab eod.
 Ἀπφωσιμῶς, l. pl. f. l. ind. med. v. ἀπφωσῶ.
 Ἀπφωσιτικός, ἡ, ὄν, vim habens expellendi.
 Ἀπφωσις, ἡ, ὄν, expulsus, detrusus. Οὐδὲ ἀπφωσις ἴσονται, Herodot. 1, 71. Ἀπφωσις γὰρ ἀπορρίφθῆσονται, Soph. Aj. 1019.
 Ἀπφωστέρος, ἴρα, ἴρον, remotior, et ἀπφωστέρος, ἴρα, ἴρον, remotissimus. Ab ἀπφ, procul.
 Ἀπφωτῶν, adv. remotius, et ἀπφωτῶν, remotissime. Α πρæc.
 Ἀπφωχόντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἀπφωχόμεναι.
 Ἀφ, apud Poetas pro ἀρα, ergo, utique, certe.
 Ἀφα, utique, nempe; (2) tandem; (3) forte; (4) nam, Adjectio, ut quis nam? (5) igitur, ergo; cum γε, vel ἐν, ut ἀραγε, ἀρα ἐν, igitur, quomobrem?
 Ἀρα, adv. an, utrum. Hinc (2) ἀρά γε, utrum, numquid? (3) ἀρα ἐν, utrum, nonne igitur? (4) ἀρα μή, numquid? (5) ἀρ' ἐκ, nonne? ἀρ' ἐν ἐκ, nonne? Ἀρα μὴ πατρὶ λυσσέων πάρε; num patri infensus ades? Soph. Ant. 632. Ἀρα μὴ δοκίμῃ λυτῇ αὐτῇ ταῦτα τῷ φόνῳ φέρον; Id. Elect. 446. Ἀρα μὴ διαβάλλῃς ἀνδρὶ δόξῃς ὅπ' ἐμὲ; Xenoph. Memorab. 2, 6, 39.
 Ἀφα, ας, ἡ, preces; (2) preces supplices; (3) diræ, imprecatio; (4) noxa, damnum.

Ἀραβός, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui est sine virga seu baculo. Ex α priv. et ῥάβδος.
 Ἀραβῶσαι, concutientes non sine stridore, nom. pl. f. g. part. pres. act. Dor. pro ἀραβῶσαι, ab
 Ἀραβῶν, ὦ, f. ἡσσι, strepitum seu fragorem edo. Ἀραβῶν ἀραβῶσαι ὀδόντας, Hesiod. Scut. 249. Ab ἄραβος.
 Ἀραβῶν, insonuit, 3. sing. a. l. ind. act.
 Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, regio Asiæ. Ab Ἀραβ.
 Ἀραβίζω, f. ἴω, Arabice loquor; (2) paribus Arabum faveo. Ab eod.
 Ἀραβικός, ἡ, ὄν, Arabicus; (2) repentinus et procellosus. Ab ἄραβος.
 Ἀράβιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem; (2) Arabs.
 ἈΡΑΒΟΣ, υ, ὁ, strepitus, stridor dentium in frigore aut consternatione.
 Ἀραγμα, τος, τὸ, et
 Ἀραγμός, υς, ὁ, collisio, pulsatio, strepitus. Ab ἀράττω, pulso.
 Ἀραδῶν, commoveo, conturbo, Hes.
 Ἀραδῶντος, ὄν. Vide ἀρῖνδῶντος.
 ἈΡΑΔΟΣ, υ, ὁ, pulsus cordis post vehementis exercitium.
 Ἀραι, sustulisse, a. l. inf. act. verbi αἰζω.
 Ἀραιά, ας, ἡ, venter et intestina, ubi est multa ἀραιότης. Ab ἀραιός.
 Ἀραιόσπορος, υ, ὁ ἔξ ἡ, meatus seu foramina rara habens. Ex ἀραιός et πόρος.
 ἈΡΑΙΟΣ, α, ὁ, rarus; (2) tenuis; (3) angustus; (4) imbecillis.
 Ἀραιός, α, ὄν, imprecationibus et diris devotus; (2) active, qui imprecatur et diris devovet; (3) dirarum vindex (epith. Jovis): (1) Ὡς περ' μὲν ἀραιὸν ἔλαδες, ut me execratione hac obligasti, Soph. Œd. Tyr. 276. (2) μὲν δ' ἰγὰρ ἀραιὸς εἰσὶν βαρεῖς, omnibus locis adero et te diris devovens persequar; Id. Trach. 1202. Εἰδ' ἦν ἀραιὸν δαίμονιν βροτῶν γίνος, utinam mortalium genus deos execrari posset! Eurip. Hippol. 1415. (3) μὴ πρὸς ἀραίῃ Διὸς, ἔλθῃ, ἰκετεύω, per Jovem obscuro dirarum vindicem, Soph. Phil. 1181. Ab ἀραί, imprecatio.
 Ἀραιόσκαρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, raram seu laxam carnem habens. Ex ἀραιός et σάρξ, caro.
 Ἀραιόσπινος, ὄν, rarum stamen habens.
 Ἀραιόστυλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, raras columnas habens. Ex ἀραιός et στυλός, columna.
 Ἀραιόσυνκρίτοι, quibus corpus est laxè concretum, cui libera corporis transpiratio est. Ex ἀραιός et συγκρίνομαι, concreasco.
 Ἀραιότης, ἡτος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa. Ab ἀραιός.
 Ἀραιόφυλλος, ὄν, rara folia habens.
 Ἀραιημένος, perf. part. pass. Att. et Ion. pro ἡρημένος, a verbo αἰρέω, capio.
 Ἀραιήτο, capitis est, 3. sing. plusq. perf. pro ἡρητο, Herodot. 1, 191. et passim.
 Ἀραιῶς, adv. rare, raris intervallis, leviter.
 Ἀραιῶν, ὦ, f. ὄσω, rarefacio; ἀραιῶμαι, rareco, rarefio. Ab eod. Hinc
 Ἀραιῶν, ἄτος, τὸ, interstitium, rima, hiatus, raritas:
 Ἀραιῶσις, υς, ἡ, laxatio, rarefactio.
 Ἀραιωτικός, ἡ, ὄν, rarefaciendi vim habens.
 Ἀρακίδες, species leguminis.
 Ἀρακος, υ, ὁ, species leguminis.
 ἈΡΑΚΤΟΝ, υς, τὸ, atramentum sutorii species.
 Ἀράμενος, a. l. part. med. verbi αἰζω.
 Ἀράξω, 3. plur. a. l. ind. act. Ion. pro ἡράξαν, a verbo ἀράσσω, amputo.
 Ἀράξω, 3. sing. f. l. ind. act. Dor. pro ἀράξει.
 Ἀρα, amabas, 2. sing. imperf. ind. med. Ion. et Dor. pro ἡρασσ, a verbo ἡραμαι.
 Ἀράσσομαι, ὤμαι, precor, facio vota; (2) imprecor, maledico. Ἡ σε πολλὰς φοῖς ἀράσαι ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν, Soph. Aj. 509. Ab ἀρά, preces.
 Ἀρασα, me accommodavi, l. sing. perf. ind. med. Poet. pro ἡρα, a verbo ἡρω, apto. Ἀρασεν, decretum est, Eurip. Or. 1330. Τῷ ἡρασε, hoc decretum est, Id. Med. 322.
 Ἀράσσει, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἡράσει.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδισιν... καλοπιδίλ' ἀράσσει, Theocr. 25, 102. Ab
 Ἀρασίω, apto. Ab ἄρω.
 Ἀραρίω, apto. Ab ἄρω.

Ἀραροῖα, convenissent, 3. pl. a. 2. opt. med. *Alt. et Ion.* pro *ἄραρον*, a verbo *ἄρω*.
Ἀραρον, 1. sing. aor. 2. ind. act. verbi *ἄρω*. *Ἀλλ' ἰμέ γ' ἂν ποῖντο* ἄραρον φέιναι, sed animo meo complacita est, *Soph. El.* 147.
Ἄραρον, apto. Ab *ἄρω*.
Ἀραρότας, et *ἀραρότως*, apte, commode, firmiter. *Ἀλλ' ἀραρότως ἔνδυμα χρυσὸς εἶχε*, *Eurip. Med.* 1192; id est, corona aurea firmiter adhaerebat capiti, perinde quasi constricta esset.
Ἀραρώς, adv. idem.
Ἀραρώς, qui se accommodavit, qui placuit, perf. part. med. *Alt.* pro *ἄραρος*, a verbo *ἄρω*.
Ἀρας, qui sustulit, a. 1. part. act. verbi *αἶρω*.
Ἀρᾶσιμος, u, o ē ἡ, execrandus, detestabilis. Ab *ἄρασμα*.
Ἀρασθαί, solvisse, a. inf. med. verbi *αἶρω*.
ἈΡΑΣΣΩ, vel *ἀράσσω*, f. ἔω, pulso, illido, ferio. *Ὀνείδεσιν ἥρασσαν ἐνὶν κῆνεν*, *Soph. Aj.* 736. *ἥρασσαν κακοῖς τοῖς πάσι*, *Ibid.* 373. *Πρώτην ἀράξας νύσαν ὡς πτηνὸς δρομεῖν*, *Lucurg.* 15. *ἥρασ' ἱππαῖραν βλίφαρα*, *Soph. CEd. Tyr.* 1276.
Ἀράται, 3. sing. præs. ind. med. contr. pro *ἀράται*, ab *ἄρασμα*.
Ἀρατροφορέω, u, aratrum fero.
Ἀράτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. *αἶρω*.
ΑΡΑΧΙΔΑΝ, ns, ἡ, planta quaedam.
Ἀραχναῖν, ἡ, aranea, *Ep.*
Ἀραχναῖος, αἶα, αἶον, ad araneam pertinens; (2) ab aranea factus. Ab *ἀράχνη*.
Ἀράχνηος, εἶα, εἶον, idem et ab eod.
Ἀράχνη, ns, ἡ, aranea; (2) tela aranea:
Ἀραχνήεις, εἶσα, εν, idem quod *ἀραχναῖος*, *Nic.* Ab
ἈΡΑΧΝΗΣ, u, o, araneus vel aranea.
Ἀραχνικός, ἡ, ον, idem quod *ἀραχναῖος*.
Ἀράχνηον, u, τὸ, araneae tela; (2) araneus vel aranea; (3) vitium olivis et vitibus peculiare. Ab *ἀράχνη*.
Ἀραχνηώω, u, et *ἀραχνηοομαι*, ἔωμαι, araneis squaleo, araneis vitor. Ab eod.
Ἀραχνηώδης, eos, o ē ἡ, idem quod *ἀραχνηικός*. (2) araneae speciem imitans.
Ἀραχ, ἄρος, o, Arabs.
ἈΡΒΗΑΟΣ, u, o, scalprum, culter sutorius.
ἈΡΒΥΛΗ, ns, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi et profundum, idoneum in primis ad lutum calcandum. Hinc
Ἀρβυλῆς, ἴδος, ἡ, idem; (2) calceus venatorius.
Ἀρβυλόπτερος, u, o ē ἡ, alas adfixas habens calceis. Ex *ἀρβύλη* et *πτέρον*, ala.
Ἀρβυλῶς, albico, albesco. Ab *ἀργός*, albus.
Ἀργυλλός, εἶα, εἶον, difficilis, molestus, qui alicui operosus est. Ab *ἔργον*, opus; aliis ab *ἄλγος*, dolor, quasi *ἀλγυλλός*.
Ἀργυλλῶς, adv. difficulter, aegre.
ἈΡΓΥΛΩΣ, ἄντος, seu *ἀργῶς*, u, seu *ἀργῶς*, vel *ἀργῆς*, genus serpentis; (2) callidioris quam pro aetate ingenii; (3) ferinis et violentis moribus.
Ἀργυρία, ὧν, αἶ, genus pretiosorum calceamentorum, quæ Argis conficiebantur.
Ἀργυρίος, u, o, albus. Ab *ἀργός*.
Ἀργυρινός, idem quod *ἀργυρινός*, *Steph.*
Ἀργυρίος, εἶα, εἶον, Argivus. Ab *Ἀργος*.
Ἀργεῖφοντης, u, o, Argi occisor, (epitheton Mercurii). *Α φόντης*, pro *φοντής*.
Ἀργέλοφοι, οἱ, extremae et inutiles rei partes.
Ἀργεῖα, ἄτος, τὸ, albugo, vel oculi ulcusculum quod in iridis circulo nascitur. Ab *ἀργός*.
Ἀργεμον, u, τὸ, idem et ab eod.
Ἀργεμος, u, o, idem et ab eod.
Ἀργεννός, ἡ, ον, albus. Ab eod.
Ἀργεφάντης, u, o, Argivorum sacerdos, *Ep.*
Ἀργῆς, ἀργέτος, pro *ἀργῆς*, ἀργήτος, *Hom.*
Ἀργεστή, ἥρος, o, albus, splendidus:
Ἀργεστής, u, o, albus; (2) velox; *ἀργεστής*, ventus quidam, (*ἀργεστής*, *Ern.*) Ab eod.
Ἀργῆτι, albo, dat. sing. ab *ἀργῆς*, pro *ἀργῆς*.
Ἀργῆν, cesso, ferior, pigresco, *Gl. V.*
Ἀργῆω, u, f. ἥσω, otior, *Gl. V.* feriatum sum, cesso, vaco. *Οἷς τὸ κῆρυξ ἔσταλει ἐν ἀργῇ*,

2 *Pet.* 2, 3. *Οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀργεῖται τῶν πρῶττεσθαι διαμένων*, *Xen.* Ab *ἀργός*.
Ἀργῆς, ἥσσω, ἥν, albus. Ab *ἀργός*.
Ἀργῆς, ἥτος, o, albus; (2) velox. Ab *ἀργός*.
Ἀργεστή, ἥρος, o, vide *ἀργεστή*, *Hes. Steph.*
Ἀργῆα, as, ἡ, otium; (2) segnitie, socordia; (3) festivitatis quæ Deo otiamur. (3) *Πρόγρᾳψαν ἡμερῶν ἀργίας πολλῶν*, *Arrian. Bell. Civ.* 1, 55. Ab *ἀργός*.
Ἀργῆα, minor, *E. M.*
Ἀργῆκαυνος, u, o ē ἡ, albicans, seu velox fulmen mittens.
Ἀργῆκός pro *ἀργός* (2) vel *Ἀργῆσιος*, *Eur.*
ΑΡΓΙΛΑΟΣ, seu *Ἀργῆλος*, u, o, argilla, terra alba et pura. Hinc
Ἀργιλώδης, seu *ἀργιλλώδης*, eos, o ē ἡ, argillosum, argillaceus; (2) sordidus.
Ἀργῆνιφθς, εἶα, albus, *Soph.*
Ἀργῆνιός, εἶσα, εἶον, albus, candidus, splendidus. Ab *ἀργός*, albus.
Ἀργῆδους, οντος, o ē ἡ, albos dentes habens.
Ἀργῆδων, οντος, o ē ἡ, idem.
Ἀργῆπας, οδος, o ē ἡ, celer, velox; (2) albis pedibus.
Ἀργμα, ἄτος, τὸ, primitiæ. Ab *ἀρχομαι*.
Ἀργμῆνος, qui capiti, qui inceptus est, perf. part. pass. *Ion.* pro *ἡργμῆνος*, ab *ἀρχομαι*.
Ἀργολίζω, Argivorum partibus faveo.
Ἀργολογία, u, verba otiosa et supervacua facio.
Ἀργολογία, as, ἡ, sermo otiosus et supervacuosus.
Ἀργολόγη, ns, ἡ, Romani liburnicam vocarunt vel concordialem: herba est similis agresti papaveri.
Ἀργοναύτης, u, o, Argonauta, qui in navi Argo Jasonem comitatus est. Ex *Ἀργώ*.
Ἀργοποιός, u, o ē ἡ, inertiam adferens; inertem reddens. Ex *ἀργός*, otiosus, et *ποιός*.
ΑΡΓΟΣ, eos, τὸ, Argos, urbs Peloponnesi celeberrima, unde et pro ipsa Græcia quandoque ponitur; (2) u, o, Argus, pastor centum oculis præditus, a Mercurio demum occisus.
ΑΡΓΟΣ, ἡ, ον, albus; (2) otiosus, piger; (3) incultus, *Gl. V.* segnis, socors, lentus; (4) neglectus; (5) rudis, de lapide non cæso. (4) *κῆρ ἦν ἔσ' ἀργόν ἐδὲν ἄν ἐρίετο*, *Soph. CEd. Col.* 1605. *Ἐν ἀργοῖς*, negligenter, *Soph. CEd. Tyr.* 287, pro *ἀργῶς*. *Ἐν δ' ἡμῖν ἀργόν ἐστιν*, unum omisimus, negleximus, *Eurip. Phæn.* 773.
Ἀργοστροφίωμαι, otiose et molliter vivo.
Ἀργοφῆγος, ον, inutilis homo, fruges consumere natus.
Ἀργόχρως, ὠτος, albus, *Cyr.*
Ἀργυράχνη, ns, ἡ, quum quis muneribus corruptus tacet, et ab argento quasi suffocatur. Ex *ἀργυρος* et *ἄγχος*, suffocatio.
Ἀργυράμοιβικός, adv. argentariorum more.
Ἀργυραμοιβός, u, o, nummularius, argentarius, trapezita, qui nummos vendit, permutat. Ab *ἀργυρος* et *ἀμοιβή*, mutuo.
Ἀργυρασπῆς, ἴδος, o ē ἡ, argenteum clypeum habens. Ex *ἀργυρος* et *ἀσπίς*, clypeus.
Ἀργυρίων, u, τὸ, argentarii officina; (2) argentifodina. Ab *ἀργυρος*.
Ἀργυρίος, ον, argenteus, *Gl. V.* Ab eod.
Ἀργυρίος, εἶα, εἶον, idem.
Ἀργυρίος, εἶα, εἶον, contr. *ἀργυρῆς*, u, εἶον, idem.
Ἀργυρῆς, u, o ē ἡ, idem.
Ἀργυρευτής, u, o, metalli fossor, *Diod.* Ab *Ἀργυρεύω*, f. εἶσω, argentum effodio.
Ἀργυρελάτης, u, o, argenti cursor, vascularius. Ex *ἀργυρος* et *εἰλαύνω*.
Ἀργυρέλατος, ον, ex argento factus.
Ἀργυρίδιον, u, τὸ, pecunia. Ab *ἀργυρος*.
Ἀργυρίζω, f. ἴσω, pecunia corrumpto. *In med.* capturas facio, nundinor, lucror; corrumpti me patior.
Ἀργυρίκος, ἡ, ον, pecuniarius.
Ἀργυροθήκη, ns, ἡ, et *ἀργυροθήκη*, argenti seu pecuniæ theca.
Ἀργυροκόπος, u, o, vascularius, cælator; (2) argentarius. *Α κόπτω*.
Ἀργυρίων, u, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei; (2) nummus argenteus minutior.

Ἀργυρίς, ἴδος, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis.
Ἀργυρισμός, u, o, capturarum consecratio, quæstus ejus qui pecuniam facit, ut mercator. Ab *ἀργυρίζω*.
Ἀργυρίτης, u, o, qui pecunia abundat.
Ἀργυρίτης, ἴδος, ἡ, quæ pecunia abundat; (2) quæ argento abundat, ut terra.
Ἀργυρόεις, u, o ē ἡ, arcum argenteum habens. Ex *βίος*, arcus.
Ἀργυρογνώμων, ονος, o ē ἡ, argenti spectator, qui argentum ad Lydium lapidem probat.
Ἀργυροδίκτης, o, argenti seu pecuniæ receptor, *Nax.* *Α δίκχομαι*.
Ἀργυροδίνης, u, o, argenteos, i. e. limpidos, habens vortices, *Α δίνω*, vortex.
Ἀργυροδίνης, eos, o ē ἡ, argenti speciem habens. Ex *εἶδος*, species.
Ἀργυρόηλος, u, o ē ἡ, argenteis clavis distinctus. Ex *ἥλος*, clavis.
Ἀργυροκόπηλος, u, o ē ἡ, qui argentariam exercet. Ex *κάπηλος*.
Ἀργυροκοπίων, u, τὸ, officina argentaria, in qua nummi argenti cuduntur, vel argentum elaboratur. Ab
Ἀργυροκοπία, u, f. ἥσω, argenteos nummos cudo, argentum signo. Ab
Ἀργυροκόπος, u, o ē ἡ, argentarius, argenti signator; monetarius, *Gl. V.* Ex *κόπτω*.
Ἀργυροκοπιστήρ, ἥρος, o, idem.
Ἀργυρολογία, u, f. ἥσω, pecuniam exigo.
Ἀργυρολόγητος, u, o ē ἡ, ad pecuniam colligendam institutus; (2) is a quo tributa sunt exacta. Ab *ἀργυρολογία*.
Ἀργυρολογία, as, ἡ, pecuniæ exactio. Ab
Ἀργυρολόγος, u, o ē ἡ, qui pecuniam colligit. Ex *ἀργυρος* et *λόγος*, colligo.
Ἀργυρομίγης, eos, o ē ἡ, argento mixtus. Ex *ἀργυρος* et *μίγνυμι*, misceo.
Ἀργυρόπιζα, as, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos et formosos, habet.
Ἀργυρόπιζος, u, o ē ἡ, idem.
Ἀργυρόπους, οδος, o ē ἡ, argenteis pedibus præditus sive instructus.
Ἀργυροπράκτης, u, o, nummularius. *Α πρώττω* (sed lege *ἀργυροπράτης*, *Ern.*).
Ἀργυροπρακτικός, ἡ, ον, ad argentariam pertinens; unde *ἀργυροπρακτική*, ἡ, argentaria, sc. ars (sed lege *ἀργυροπρακτική*, *Ern.*).
Ἀργυροπράτης, u, o, nummularius.
Ἀργυροπώλης, u, f. ἥσω, vendo.
Ἀργυρορίζος, ον, argenteas radices, origines habens, *Ern.*
Ἀργυρορύτης, u, o, qu. dic. argentifluus, fluentia habens argentum ventitia. Ex *ρύα*, fluo.
ΑΡΓΥΡΟΣ, u, o, argentum; (2) pecunia; (3) vasa argentea.
Ἀργυροστέης, εἶς, furax. Ex *ἀργυρος* et *στέω*.
Ἀργυροστάχος, parietes argento ornatos habens.
Ἀργυρόταξος, u, o ē ἡ, argenteo arcu decorus.
Ἀργυροτάξις, ns, ἡ, mensa argentaria; (2) mensa argentea.
Ἀργυρῶν, argenteum, nom. sing. n. g. contr. pro *ἀργύρεον*, ab *ἀργύρεος*, contr. *ἀργυρῆς*.
Ἀργυροφάλαρος, u, o ē ἡ, argenteis phaleris insignis. Ex *ἀργυρος* et *φάλαρα*.
Ἀργυροφάνης, eos, o ē ἡ, instar argenti splendens. Ex *ἀργυρος* et *φάνωμαι*, splendo.
Ἀργυροφειγής, eos, o ē ἡ, argento splendens.
Ἀργυροφύλαξ, ακος, o, argentarius, *Gl. V.*
Ἀργυροχάλιτος, u, o ē ἡ, argenteis frenis ornatus.
Ἀργυροχοῖα, u, f. ἥσω, argentum fundo, vel conflo, de vasculariis. Ab
Ἀργυροχόος, u, o, argenti fusor, faber argentarius. Ex *ἀργυρος* et *χέω*, fundo.
Ἀργυρῶω, u, argento induco. Hinc
Ἀργυρῶδης, εἶς, argentum habens; epith. montium in quibus argenti fodinae.
Ἀργυρώμα, ἄτος, τὸ, vas argenteum.
Ἀργυρώνητος, u, o ē ἡ, argento emptus, v. gr. servus. Ex *ἀνίσταμαι*, emio.
Ἀργυρή, dat. sing. ab *ἀργυρή*.
Ἀργυρήεις, u, o ē ἡ, albus propter texturam, ex alba textura constans; (2) albus. Ex
ἀργός

ἀργός, alous, et ὑρή, *textura* (vel potius ὑφός est mera terminatio, *Ern.*)
 Ἀργυφής, ἄος, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 Ἀργυφός, α, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 ἈΡΓΩ, ὄος, ἡ, Argo, navis Jasonis; (2) sidus quoddam.
 Ἀργώς, adv. otiose, segnitur; (2) temere, frustra. Ab ἄργος, otiosus.
 Ἀρδα, inquinamentum. Hinc
 Ἀρδαλός, α, ὁ ἔξ ἡ, immundus. Hinc
 Ἀρδαλός, ὤ, inquit, contamino.
 Ἀρδάνου, α, τὸ, vas fictile; (2) vas ex quo peducules bibunt; (3) vas quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo se adspargerent introeuntes. Ab ἄρδω. Unde
 Ἀρδεία, ας, ἡ, irrigatio, seu e pluvia seu e rivis.
 Ἀρδῖν, praes. inf. act. *Att.* et *Dor.* pro ἄρδεν.
 Ἀρδισις, εος, ἡ, irrigatio:
 Ἀρδιστής, ἑ, ὁ, rigator, *Man.* Ab ἄρδενω.
 Ἀρδίσια, ἑ, εύωα, rigo, irrigo; (2) adaquo. Ἀγενομένα τοῖς Φυχαῖς, *Theophr.* Ab ἄρδω.
 Ἀρδηνός, ὤ, ὁ, idem quod ἄρδενσις.
 Ἀρδην, adv. funditus, plane, omnino. Εἰ δυνήσῃ τὰς ἑχέρας ἄρδην ἀφανίσαι, *Polyb.* 1, 82.
 Ab αἶρω, tollō.
 ἈΡΑΙΣ, εος, ἡ, cuspis teli; (2) arma quibus cominus pugnabant.
 Ἀρμῶς, ἑ, ὁ, irrigatio; (2) adaquatio; vel potius ἀρδηνός, *Ern.*
 Ἀρδοντι, 3. pl. praes. ind. act. *Dor.* pro ἄρδενσι.
 Ab
 ἈΡΑΝ, ἑ, *sa*, rigo, irrigo; (2) potum praebere, adaquo. Ἀρδὸν τὸς κίπυς, ἄσπον. Ἐξενεγίλοι μοι παχέως οἶνον χαῖα, τὸν ἰὼν ἰν ἄρδω, *Aristoph.* *Eg.* 96. Ἀρδω σ', ὅπως ἀναβλαστάνης, *Id.* *Lys.* 387.
 Ἀρεῖα, ἄς, ἡ, *Poet.* ἀρεῖν, minae. Ab ἀρέ.
 Ἀρεισθάνος, α, ἑ, fimbria Martis.
 Ἀρεισός, ἡ, ὄν, *Mavortius, Gl. V.* Ab Ἀρης.
 Ἀρειμῶνς, εος, ὁ ἔξ ἡ, Marte furens, bellicosus. Ex Ἀρης, Mars, et μαίνομαι.
 Ἀρειμῶνς, α, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 Ἀρειμῶνς, εος, ὁ ἔξ ἡ, Arianus, Arii studio furens. Ab Ἀρειος, Arius, et μαίνομαι.
 Ἀρειμῶντης, α, ὁ, idem et ex iisd.
 Ἀρεισπάγιντις, α, ἑ, Areopagita, senator Areopagi; (2) proverbialiter homo tetricus, severus et taciturnus. Ab
 Ἀρεισπάγος, α, ὁ ἔξ ἡ, Areopagus, curia Athenis, qs. Martis collis. Ex Ἀρης.
 Ἀρειος, α, ὁ ἔξ ἡ, Martius; (2) Marti sacer, seu ad Martem pertinens; (3) bellicosus, τὰ Ἄρεια, ludi Martiales. Ab Ἀρης.
 Ἀρειστολόμος, α, ὁ ἔξ ἡ, Marte audaciam sumens, Martius; (2) bellicosus. Ex Ἀρης, Mars, et τόλμα, audacia.
 Ἀρεῖται, 3. sing. f. 2. ind. med. verbi αἶρω.
 Ἀρειτολόμος, α, bellicosus, *Ep.* Vid. ἀρειστολόμος.
 Ἀρειφάτος, α, ὁ ἔξ ἡ, Martius, bellicosus, fortis, proprie in bello sive a Marte interemptus. Οἱ δ' ἀρειφάτος φῖνοι, *Eurip.* *Suppl.* 603. Ex Ἀρης et φάω.
 Ἀρεῖον, ονος, ὁ ἔξ ἡ, ἔξ τὸ ἀρεῖον, praestantior, proprie Marte; (2) melior, potior, praestantior. Ab Ἀρης, Mars.
 Ἀρειμῶστος, immotus, constans. Ab α priv. et ῥεμῶζω, (ῥεμῶμαι, vagor, *Ern.*)
 Ἀρειος, Martis, gen. sing. ab Ἀρης, Mars.
 Ἀρεῖται, a. 1. inf. act. verbi ἀρεῖσκει.
 Ἀρεσαίμαν, 1. sing. a. 1. opt. med. *Dor.* pro ἄρεσσαιμι.
 Ἀρεσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἡρεσαντο.
 Ἀρεσσάσθαι, ab ἀρεσκεῖν, aor. 1. infin. verbi med. Τῷ κῖν τυμάλῃ πρόφρων ἀρεσαίμαν, *Theocrit.* 1, 60.
 Ἀρεῖται, 1. sing. a. 1. opt. act. *Aeol.* pro ἀρεῖσαιμι.
 Ἀρεῖσθαι, sustulisse, a. 2. inf. med. verbi αἶρω.
 Ἀρεσκία, ας, ἡ, comitas adsentatrix, lepos in sermone, facetosa urbanitas, blanditia. *Gl. V.* venustas. Ab ἀρεσκεῖν, (ἡρεσκος, *Ern.*)
 Ἀρεσκίωμα, ἄτος, τὸ, blanda et adulatoria appellatio. Ab
 Ἀρεσκισόμαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. Ἀρεσκισέσθαι τινι τῇ κρείσι, τοῖς παύσι, *Sides iheros, Xen.*

Ἀρεστώντως, adv. grate :
Ἀρεστος, ἴσκη, ἴσκη, blandus, placidus studiosus, gratia occupator. Ab
ἄρεσζο, f. ἴσκη, placo, amicum reddo ; (2) placeo ; ἄρεσσομαι, adquiesco, placet conditio, satis fit mihi ; ἄρεσζην, libeat, Gl. V. a. 1. conj. ἄρεσσην, placitum, Gl. V. ἄρεσσην, placitus, Gl. V. ἄρεσσημι, placet, libet, juvat, Gl. V. ἄρεσσομαι, placo, Gl. V. Σε δὲ παύει ἄρεσκει ; Aristoph. Ran. 103. Τὸ χρέωμαι τῷτῳ μὲν ἂν ἄρεσκει τῆς χάριτος, Aristoph. Thesm. 413. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, ὧσθ' ἄρεσται ἐδύνανται, Rom. 8, 8. In med. benigne excipio ; (2) gratificor : ἐὺχέινους ἄρεσσαντο, benigne exceperunt, Apoll. Rhod. 1, 963.
Ἀρεσσομαι, placebo, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi ἄρεσκειν, pro ἄρεσσην, placeo.
Ἀρεσσάμενος, a. 1. part. med. Poet. pro ἄρεσάμενος.
Ἀρεσθή, ἥρος, ὁ, libum, genus placentæ diis gratum. Ab ἄρεσται, qu. placator. Hinc
Ἀρεσθήσιον, ε, τὸ, sacrificium placandi ergo.
Ἀρεστόν, ὤ, τὸ, decretum, placitum. Ab ἄρεσσκω.
Unde
Ἀρεστός, ἦ, ὄν, gratus, æquus ; placidus, Gl. V. Ἀρεστώς, adv. grate.
Ἀρεσταίνω, idem quod ἄρεστώ.
Ἀρεστ' pro ἄρεστο, 3. sing. a. 2. ind. med. Ion. pro ἥρεστο, a verbo ἄρεσθαι, tollō.
Ἀρεται, 3. sing. præsen. ind. med. verbi ἄρεω.
Ἀρεταλογία, ἦ, sermo de virtute, Man. Ex ἀρεστή et λόγος.
Ἀρεταῖν, gen. pl. Dor. pro ἄρεστών.
Ἀρεστώς, αἰ, virtutis felicitatem adsequor ; (2) feliciter procedo ; (3) virtutis studiosus sum ; (4) virtutis laudem quero. (1) ἄρεστώσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ, feliciter degunt, Odys. 19, 114. Οὐκ ἀρεστὰ κακὰ ἔργα, Odys. 8, 329. Ab
ἈΡΕΤΗ, ἥς, ἡ, virtus ; (2) industria, fortitudo, navitas, Gl. V. (3) benignitas.
Ἀρεus, Martis, gen. sing. Dor. pro Ἀρεs, ex Ἀρεος, ab Ἀρεs, Mars. Ἀρεus αἰματόεντα λάφυρα, Anthol.
Ἀρεῖαν, gen. plur. Ion. pro ἄρεων.
Ἀρεῖν, pro Ἀρεα, Martem, acc. sing. ab Ἀρεs.
Ἀρεαι, 2. sing. a. 2. conj. med. Ion. pro ἄρεη.
Ἀρεγγέμεν, præsen. inf. act. Ion. pro ἄρεγγην.
Ἀρεγγόσας, præsen. part. act. Dor. pro Ἀρεγγισια.
ἈΡΗΤΩ, f. ἔω, auxilior, opem fero, proprie in bello ; ἀρεγγειν, opitulari, Ph. Ἀρεγγειν τοῖς φίλοις, Xen. Καὶ τί μὲ φησι μάχῃ Τρώεσσι ἀρεγγειν, Il. 521. Hinc
Ἀρεγγών, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, auxiliator ; (2) defensor.
Ἀρεπτός, ε, ὁ ἔξ ἡ, bellicosus, proprie agilis in prælio. Ex Ἀρεs et ὄπος, velox.
Ἀρεπός, ε, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἄρεπος.
Ἀρεπφωτος, ε, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἄρεφωτος.
Ἀρεπφίλος, ε, ὁ ἔξ ἡ, Marti carus, Martis amicus ; (2) cui Mars est carus, bellator.
Ἀρεμίνος, læsus, part. ab ἀράμας. Ἰφάρη λυγρῷ ἀρεμίνος, senectute confectus, Il. 18, 635.
Ἀρεν, ut hinc sit ἀρενός, ἀρενί, ἀρενα, ἀρενς, per Sync. pro ἀρενός, in gen. ἔ.c. agnus, agna.
Ἀρεν, Martem, acc. sing. ab Ἀρεs, Ἀρεos. Passim apud tragicos, imprimis Euripidem.
Ἀρεπζαι, a. 1. inf. med. verbi ἄρεγγην.
Ἀρεπζεις, εως, ἡ, auxilium. Ab ἀρεγγην.
Ἀρεος, martius, Eurip. Phœn. 840.
Ἀρεοσα, 1. sing. perf. ind. med. Att. pro ἥρα. Ab ἄρεω.
Ἀρεπεις, 1. sing. plusq. perf. ind. med. Att. pro ἥειν.
Ἀρεσσομαι, apto, congruo : formatur a præterito medio ἄρεσκα. part. ἀρεσσομένος. aor. 1. ἀρεσάμεην. part. ἀρεσμένος. Εὐρύκτασιν ἀρεσάμενος συνίδεσσκον, Apoll. Rhod. 1, 787.
Ἀρεσπός, constans, conveniens. Ἐγὼν ἐν σφῆρσι θυμὸν ἀρεσπὸς ναλεμὲς αἰσὶ, Theocrit. 25, 112. Vid. ἀρεσπός.
ἈΡΗΣ, εος, ὁ, Mars ; Gradivus, Gl. V. (2) prælium ; (3) bellum ; (4) vulnus, plaga, cædes, ferrum, &c.
Ἀρεs, εος, et πτος, ὁ, Stryph.
Ἀρεs, gen. sing. Ion. pro ἄρεs.
Ἀρεσμοθήνη, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi ἀράμας, aor. 1. ind. med. verbi ἀρεσθαι, tollō.

Ἀρχαί, 3. sing. a. 2. conj. verbi αἶψα.
Ἀρχιερεῖς, αἱ, ὅ, sacerdotes. Ab ἀρχή, preces.
Ἀρχιεπὶς, ἡ, episcopus, pætor; (2) sacerdos. (2) ὅς
ῥα Σακκαρίας ἀρχιεπὶς ἱστῆενται, Il. 5, 77.
Ἀρχιστῆς, ὁδός, ἡ, Martia, bellicosus. Ab Ἀρχς,
Ἀρχτός, ἡ, ὄν, funestus, noxius, perniciosus.
Ab ἀρχαίαι, damno adificio.
Ἀρχιστῆρας, Mariem πρᾶ se ferens, quasi part.
præs. act. ab ἀρχιστῆρας, ex Ἀρχς et φαίνας.
Ἀρχιεπὶς, sublativus, a. 1. part. pass. verbi αἶψα.
Ἀρχεπ, sublati sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. Ion.
et Bæot. pro ἡρέσαν, a verbo eod.
Ἀρχος, 2. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἡρέσας.
Ἀρχιστῆρας, surgent, 3. plur. f. 1. ind. pass.
Ἀρχιστῆ, sublativus esto, 2. sing. a. 1. imperat. pas.
Ἀρχιστῆς, ὡ, f. ἴσως, amicitia vinculo jungor cum
aliquo. Ἴδ' αὐτὸν ἐν φιλότῳ δέστυμαγαν ἀρχιστῆ-
σαντ, Il. 7, 302. Ab ἀρχιστῆς.
Ἀρχιστῆς, αἱ, ὅ, amicitia, concordia. Ab eod.
Ἀρχιστῆς, ὅ, ἀ, amicus. Ab eod.
Ἀρχιστῆς, ὅ, ἀ, amicitia. Ab ἀρχα, apto.
Ἀρχιστῆρας, τὰ, tormenta, equulei. Ab ἄρχον
et ἐμβάλλω, Joseph. Macc. 8.
Ἀρχιστῆρας, α, τὸν, membrum parvum. Dim.
Ἀρχιστῆρας, ἡ, ὄν, articularis, articulis quadrans et
conveniens; (2) ex articulis laborans, po-
dagricus, chiragricus:
Ἀρχιστῆρας, ἡ, ὄν, idem.
Ἀρχιστῆρας, ἴδως, ἡ, morbus articularis, dolor ar-
ticulorum: Ab
ἈΡΘΡΟΝ, α, τὸ, artus, articulus, naturalis os-
sium compages; copula, Gl. V. τὰ ἄρθρα,
genitalia; Τῆς ἰσχυρίας τῶν ἄρθρων ἀντιανά-
σας τῇ χειρὶ, attractatis manu hujus equæ
genitalibus, Herodot. 3, 87. (2) Articulus,
vox Grammaticorum. (3) ἄρθρον ἢ λυγίζε-
ται, qua flectitur cruris junctura, Soph.
Trach. 779. Inservit periphrasi ἄρθρον πα-
δός, pes, Soph. Phil. 1201. Hinc
Ἀρθρῶς, ὡ, f. ὥσως, articulus, fingo, formo.
Ἀρθρώσας, formaverit, 3. sing. a. 1. opt. act.
Ἀρθρώσας, εος, ὁ, ὅ, ἡ, articulosus.
Ἀρθρώσας, αἱ, ὅ, Vide Steph.
ἈΡΤΙ, particula inseparabilis, quæ vocabulis
præfixa significationem eorum augeat, per-
valde vehementer, multum, cito, statim,
facile, ut ἀρτίθλος, valde clarus, manifestus.
ἈΡΤΑ, αἱ, ἡ, arbor quædam sero florens. Angl.
THE WHITE BEAM-TREE.
Ἀρτίγνωτος, α, ὁ, ὅ, ἡ, valde notus, clarissimus,
qui facile nosci potest. A γινώσκω.
Ἀρτίγνωτος, ὥσως, idem, Erui.
Ἀρτίθλος, α, ὁ, ὅ, ἡ, multum lacrymans, pro-
pensus ad lacrymandum. A δάκρυ.
Ἀρτίθλος, εος, ὁ, ὅ, ἡ, idem et ab eod.
Ἀρτίθλως, ὄν, multum lacrymans et mul-
tum lacrymans, Hes.
Ἀρτίθλως, α, ὁ, ὅ, ἡ, præclarus, valde inclytus.
Ex ἀρτί et δείκνυμι, ostendo.
Ἀρτίθλως, α, ὁ, ὅ, ἡ, valde clarus, præclarus;
valde manifestus.
Ἀρτίθλως, adv. manifeste.
Ἀρτίθλως, α, ὁ, ὅ, ἡ, multum æmulandus; (2)
valde clarus, manifestus, ζ positio pro ὁ.
(2) τὸν μὲν ἀρτίθλον ὅππεν Διός, Il. 2, 318.
Ἀρτίθλως, adv. clare, manifeste; (2) studiosè.
Ἀρτίθλως, α, ὁ, ὅ, ἡ, valde æmulandus. Ex ἀρτί
et ζήλω, æmulor.
Ἀρτίθλως, α, ὁ, ὅ, ἡ, obediens, dicto audiens;
(2) acute audiens. Ex ἀρτί et ἀκούω.
Ἀρτίθλως, 3. pl. pres. ind. pass. Dor. pro ἀρτί-
θλῶνται. Ab
Ἀρτίθλως, ὡ, f. ὥσως, numero. Ἀλλ' ἔγωγε δὴ τὰ
χρήματα ἀρτίθλως, Odys. 13, 215. Ἀλλὰ ἔ-
αί τεργεις τὴς κεφαλῆς ὅμωι πάσαι ἡρδμνται,
Luc. 12, 7. Ab ἀρτίθλως. Hinc
Ἀρτίθλῶνται, aor. 1. inf. pass. Dor. pro ἀρτί-
θλῶνται.
Ἀρτίθλως, τὸ, numerus.
Ἀρτίθλως, εως, ἡ, numeratio, enumeratio.
Ἀρτίθλως, sc. τέχνη, αἱ, ἡ, arithmetica, ars
numerorum et numerandi. Ab
Ἀρτίθλως, ἡ, ὄν, numerandi peitus; (2) ad
arithmeticam pertinens.
Ἀρτίθλως, adv. numerando; (2) more arith-
metico, arithmetica ratione. Ab

Ἀριθμητὸς, ἄ, ὄν, numerabilis; (2) paucus; (3) dicitur et de paucis eleganter.

Ἀσθίσιος, ὄν, adnumerandus, *Suid.*

ἈΡΙΘΜΟΣ, ἄ, ὄ, numerus; (2) homo nullius pretii, ut *Lat.* numerus.

Ἀσθίσιμος, ὄν, ἄ, quae facile fit gravior; (2) fecunda. Ex ἄρι et κύω.

Ἀρι, ἴσος, ὁ ἔ, ἦ, naso seu naribus carens; (2) non sagax. Ex ἄ priv. et ἴν, nasus.

Ἀριος, ἄ, ὁ ἔ, ἦ, idem et ex ἴisd.

Ἀριοαζέζανος, ἄ, ὄ, nomen emplastri. Ab Ariobarzane.

Ἀριστικός, ὄν, valde amarus.

Ἀριστέρις, nom. pl. ab ἀριστήσις.

Ἀριστέστια, ας, ἦ, decus eximium.

Ἀριστέσιος, adv. valde decenter. Ab

Ἀριστέσις, ἴος, ὁ ἔ, ἦ, valde decorus; (2) valde illustris et excellens. Ex ἄρι et πρίτω.

Ἀρις, ἴσος, ὁ ἔ, ἦ, idem quod ἄρι.

ἈΡΙΣΤ, ἴδος, ἦ, instrumentum fabrilis; (2) herba quadam. *Angl.* FRIAR'S COW. *Luc.*

Ἀρίσματος, bello clarus. Dor. pro ἀρίσμος.

Ἀρίσμος, ἄ, ὁ ἔ, ἦ, clarus, conspicuus; (2) illustris, insignis. Ex ἄρι et σῆμα.

Ἀρίσμος, adv. clare, perspicue. Φωνή τὴν μαντίαν ἀρίσμως δηλὸν ἐπαγορεύοντα, *Heliod.* 6.

Ἀρίσθαρματος, victor certamine curuli.

Ἀρίστωνδης, ἴος, ὁ ἔ, ἦ, valde indignans seu iracundus, *Elymol.* Ex ἄρι et σπύζωμι.

Ἀρίστω, adv. optime, *Gl. V.* Ab ἄριστος.

Ἀρίστωλος, ἄ, ὄ, optime decertans, praestantissimus in certaminibus. Ex ἄλλος.

Ἀρίσταρχιον, ὄ, τό, templum Dianæ. Ab

Ἀρίσταρχω, ᾧ, optime impero, optime gero magistratum. Ex ἄριστος et ἄρχω, impero.

Ἀρίστειλος, ὄν, abundans uvis.

Ἀρίστω, ᾧ, f. ἴσω, prandeo. Ἡρώτα αὐτὸν Περικλῆς τις ὥπως ἀρίστῳ παρ' αὐτῷ, *Luc.* 11, 37. Ab ἄριστος, prandium.

Ἀρίστια, ας, ἦ, fortitudo, strenuitas; ἀρίστια, fortia facta, *Gl. V.* Ab ἄρις, Mars.

Ἀρίτειον, ἄ, τό, prænium, proprie fortitudinis ergo datum. Ab eod.

Ἀρίτω, ᾧ, ἦ, sc. χεῖρ, sinistra sc. manus. *Ph.* lava. Ab

ἈΡΙΣΤΕΡΟΣ, ῥά, ὄν, sinister; (2) infaustus; (3) stultus. Οὐδὲν φρονέειν ἐπ' ἀριστερῇ ἔσας, stultitia deflexisti, *Soph. Aj.* 183.

Ἀριστερόσπαις, ἄ, ὄ, qui a sinistra stat. Ex ἀριστερὰ et σπαιός, qui scitil.

Ἀριστερόχου, ῥος, ὁ ἔ, ἦ, qui tantum sinistram habet; (2) qui sola sinistra utitur.

Ἀριστεύεις, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἄριστεύς, ab ἀρίσιμος.

Ἀρίστειμα, τος, τό, praelatum facinus.

Ἀρίστειμος, praes. part. act. f. g. Dor. pro ἀρίστειμος.

Ἀρίστεις, ἴος, ὄ, praeclarus; (2) omnium fortissimus. Ab ἀρίσιμος.

Ἀρίστεισσαι, α, 1. part. act. fem. gen.

Ἀριετινός, ἄ, ὄν, qui quasi a natura ita est comparatus, ut omnium fortissime se gerat; (2) strenuus. Ab

Ἀρίστια, f. ἴσω, fortissime me gero; (2) strenuum me prasto; fortiter facio, *Gl. V.* (3) excello; (4) principatum teneo. Τὰ πρῶτα καλλιτεῖ ἀριετίας τραπέ, nactus summa praemia, *Soph. Aj.* 435. Ab ἄριστος.

Ἀρίστις, nom. pl. *Ion.* pro ἀρίστεις, ab ἀρίστεύς.

Ἀρίστιον, τό, *Ion.* pro ἀρίστιον, *Herod.*

Ἀρίστης, ἔ, ὄ, pransor, qui prandere solet.

Ἀρίστω, f. ἴσω, prandio excipio, prandium præbeo; (2) prandeo, in act. et med. Ab ἄριστον.

Ἀρίστινόν, adv. optimos quosque diligendo, secundum delectum virtutis. Ab ἄριστος.

Ἀρίστωλλος, ἔ, ὁ ἔ, ἦ, cuius optimum est consilium. Ex ἄριστος et βολή.

Ἀρίστωλλος, ἄ, ὁ ἔ, ἦ, qui optimos generat.

Ἀρίστογόνος, ἄ, ὁ ἔ, ἦ, parens optimaë prolis.

Ἀρίστωδεσιμος, ἄ, ὁ ἔ, ἦ, prandium cenæ conjunctum, ad cenam perductum.

Ἀρίστωπιών, recte loquor, dico.

Ἀρίστωπής, ἔς, recte loquens.

Ἀρίστω, ὄν, ἄ, optimates, primores, viri præcipui ac præstantissimi.

Ἀριστοκλής, ἑς, percelebris, *Ep.*
Ἀριστοκράτεια, ας, ἡ, status reipubl. quæ ab optimatibus gubernatur. Ab ἄριστος et κρατία.
Ἀριστοκρατία, ᾧ, f. ἡσρα, optime impero; et (2) ἀριστοκρατοικαί, ἡμαι, sub optimum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. Ἀριστοκρατίῳ δῆλος εἰ ζῆτων, *Aristoph. Av.* 123. Ex iisd.
Ἀρισκρατία, ἰας, ἡ, idem quod ἀριστοκράτεια.
Ἀρισκρατικός, ἡ, ὄν, ad aristocraticum, sive imperium optimum, pertinens; (2) aristocratiæ studiosus. Ab iisd.
Ἀριστοκρατικῶς, adv. ut convenit aristocratiæ, more optimum remp. gubernantia.
Ἀριστολόχεια, ἡ, idem quod ἀριστολογία, *Nic.*
Ἀριστολόχεια, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex λοχός, gravidæ Angl. BIRTH-WORT.
Ἀρισόμαντις, εως, ὁ ζῆ ἡ, optimus vates.
Ἀρισόμαχος, ας, ὁ ζῆ ἡ, præstantissimus in prælio. Ex μάχη, prælium.
ἈΡΙΣΤΟΝ, υ, τὸ, prandium.
Ἀρισονομία, ας, ἡ, optimum regimen seu imperium. Ex νομῆς, præfectura.
Ἀρισόνος, υ, ὁ ζῆ ἡ, benevolus, optima mente præditus. Ex νόος, contr. νῶς.
Ἀρισοσιεία, ᾧ, prandium facio, cibum apparo; ἀρισοσιεύω, ἡμαι, prandeo.
Ἀρισοσιεύς, ἰος, ὁ, optimus operarius, *Man.*
Ἀρισόσπονος, υ, ὁ ζῆ ἡ, optime laborans.
Ἀρισόσποσις, præstantissimum maritum habens. Νύμφη ἀρισόσποσις, *Opp. Cynege.* 1, 6.
Ἀρισος, ἰση, ἰσων, optimus, præstantissimus, proprie Marte, sive armis; (2) optimus, generaliter; egregius; (3) maxime idoneus. Ab ἄρης, Mars, vel ἀρι, bene, vel ἀρω, arto.
Ἀριστοαλληγνήτης, ᾧ, ὁ, præstantissimus tubicen.
Ἀριστοτέχνης, υ, ὁ, optimus artifex.
Ἀριστοκτεία, optimæ prolis genitrix, *Theocrit.* 24, 72.
Ἀριστοκόκος, υ, ὁ ζῆ ἡ, quæ optimos liberos parit. Ex τέκος, pario.
Ἀρισόφρονος, τὸ, nomen emplatri. Vid. *Steph.*
Ἀρισόφρον, τὸ, vas in quo prandium fertur, *Steph.*
Ἀρισόχυρι, ερος, ὁ ζῆ ἡ, manibus strenuus. Ἀρισόχυρις ἀγών, certamen virtutis, *Soph. Aj.* 935.
Ἀρισόδον, ἴνος, ὁ ζῆ ἡ, optimos parturiens, *Ep.*
Ἀρισωτός, ᾧ, ὁ, tempus prandii, *Hes.* Ab ἄριστον (an ἀρίστων τοῦ γυναικῶς, *N.*)
Ἀρισφάλης, ἰος, ὁ ζῆ ἡ, valde lubricus; (2) fallax. Ex ἀρι et φάλλω, decipio.
Ἀρισφάδης, ἰος, ὁ ζῆ ἡ, valde manifestus, insignis, cognitus facie. Ἀρισφάδις δὲ τέτυκται, *Il.* 23, 240. Σίμα δὲ τοι ἔραυε μάλ' ἀρισφάδης, *Id. Ibid.* 326. Ex ἀρι et φράδης, prudens.
Ἀρισφάδως, ἰτ. εως, adv. valde perspicue, *Hom.*
Ἀρισφρων, ὄνος, ὁ ζῆ ἡ, valde prudens. A φρῆν.
Ἀρείς, sufficit, 3. sing. præsen. ind. act. contr. pro ἀρείω. Ab ἀρείω.
Ἀρείων, υ, τὸ, personata, *Plin.* 25, 58, 9. herba quadam palustris. Angl. BURDOCK.
Ἀρείος, εία, εων, ursinus. Ab ἄρκος.
Ἀρείωσθαι μέλα, arcebitur, 1. plur. f. 1. ind. pass. Dor. pro ἀρείωσθαι μέλα.
Ἀρείσις, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀρείω.
Ἀρείστημος, ον, roborans membra. Ex ἀρέω and γνῖον.
Ἀρείσις, εως, ἡ, auxilium; (2) utilitas.
Ἀρείσμα, ᾧ, τὸ, auxilium;
Ἀρείσιος, ἡ, ὄν, sufficiens. Ab ἀρέω.
Ἀρείσιως, adv. sufficienter.
Ἀρείσις, ἰος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigrescens. *Cl. V.* juniperus. Ab
ἈΡΚΕΤΟΣ, υ, ἡ, juniperus, arbor et fructus.
ἈΡΚΕΪ, ᾧ, f. ἡσρα, propulso; (2) auxilior, optulor; (3) sufficio, satis sum; (4) par sum; (5) contentus sum, adquiesco; (6) facio; ἀρείς, sufficit, satis est, *Ph.* ἀρείσις, contenti estote, *Cl. V.* imperat. ἀρείσθητι, contentus esto, *Ph.* α. 1. imperat. præsen. Πέφικεν ἰσθλός, ὥς' ἀρείν φίλοις, *Soph. El.* 324. (6) Οὐδ' ἔργα μανὺ χειρὸς ἀρείσας ἐμῆς, neque minoribus rebus manu gestis (ubi χειρὸς

regitur a propositione διὰ subintellecta, Soph. *Aj.* 439. (2) ὡς ἂν ἀρκέσει τὸ μὴ οὐ θανῆναι, nihil fore ei praesidium, quin moriatur, Id. *Aj.* 727. Ἀρκέσειτε τοῖς θύλακίς ὑμῶν, Luc. 3, 14.

Ἀρκίλιον, ursorum catuli, Eust. ἀρκύλιον, Poll.

Ἀρκίος, υ, ο ἢ ἦ, sufficiens; (2) possibilis; (3) satis dignus, ab ἀρκύνω (4) septentrionalis. (2) μαθὸς δὲ οἱ ἀρκίος ἔσται, Il. 10, 304. (2) οὐ οἱ ἐπιστά ἀρκύνον ἐπιστάται, Id. 2, 392. Ab ἀρκω.

Ἀρκος, ursus, pro ἀρκτος.

Ἀρκύντως, adv. sufficienter, satis, abunde. Ab ἀρκύνω, quod est ab ἀρκίω.

Ἀρκτις, ας, ἡ, consecratio virginum Dianæ Ab ἀρκύνω.

Ἀρκτιόν, εἶα, εἰον, ursinus. Ab ἀρκτος.

Ἀρκτίος, εἶα, εἰον, incipiendus; (2) imperandus; (2) ἀρκτίον γ' ἔμω, Soph. *Ed. Tyr.* 628. Ab ἀρκω.

Ἀρκτιόν, f. εἰσα, in ursæ occisæ honorem virgines Dianæ consero. Ab ἀρκτος. Ἀρκτιύναι apud Athenienses dicebantur virgines, quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, et sacra quadam peragerent. Voce hinc ducta quod ob ursam interfectam Dianæ sacram, non prius cessaturam pestem respondit oraculum, quam dæ virgines dicarentur antequam viri congregarentur. Unde et puellæ ipsæ ἀρκτοι, id est ursæ, appellabantur, ut perspicue docent Euripides et Aristophanes. Vide Pollucem, lib. 5. ὀνομασίαν.

Ἀρκτῆ, ἡ, sub. δορά, ursina pellis, Steph.

Ἀρκτικός, ἡ, ὄν, septentrionalis. Ab eod.

Ἀρκτομύς, ὅς, ἡ, mus ursinus, sic dictus quod velut ursus binis pedibus incedit.

ἈΡΚΤΟΣ, υ, ο ἢ ἦ, ursus, ursus; (2) signum cæleste; (3) piscis quidam; (4) pars orbis septentrionalis.

Ἀρκτύρος, υ, ἡ, Arcturus, stella post ursæ majoris caudam. Ex ἀρκτος et ἑρά.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ἡ, Arctophylax, custos ursæ, sidus quoddam et Bootes.

Ἀρκτύρος, ὥα, ὥον, arctous, septentrionalis. Ab ἀρκτος.

Ἀρκτιόν, υ, τὸ, reticulum, Gl. V. Ab ἀρκυν.

Ἀρκυσία, ας, ἡ, retium collocatio; retium tentio, Poll. Ἀ τσίσι.

ἈΡΚΤΣ, υος, ἡ, rete; ἀρκυς, casses, Gl. V.

Ἀρκυσίον, υ, τὸ, locus ubi tenduntur retia.

Ἀρκύσῃτα, ον, τὰ, loca ubi retia tenduntur, item retia ipsa. Τίναν ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσσις ἀρκυσίταις πύπταχ' οὐ σλήμων; Soph. *El.* 1476. Ex τσάτος. Unde

Ἀρκύστατος, ο ἢ ἡ, vel ἀρκύστατῃ, ον, retarius. ἀρκύστατῃ μηχανῇ, rete. Τοῖς δ' ἐς ἀρκυστάταν μηχανὴν ἐμπλέκειν παῖδα Τυνδαρίδ', Eurip. *Orest.* 1422.

Ἀρκυώριον, ὦ, ἥων, et ἀρκυωρίοιαι, retia custodio, sto ad retia, seu ad indaginem. Ab

Ἀρκυωρίς, ὦ, δ, custos, qui retia custodit. Ex ἀρκυς et ἄρος, custos.

ἈΡΜΑ, ἄτος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ.

Ἀρμα, ἄτος, τὸ, onus; τὰ ἄρματα, arma. Ab αἰρω, Ern.

Ἀρμαλῖα, seu Ionice ἀρμαλῖον, cibis, alimentum; demensum. Ab ἄρω, adapto.

Ἀρμαμάχα, υς, ἡ, carruca, plaustrum. Ab ἄρμα.

Ἀρματίον, εἶα, εἰον, ad currum pertinens, curulis, Eurip. (al. ἀρματίος, ἰα, ἰον.) Ab ἄρμα.

Ἀρματίος νόμος, modus musicus lugubris.

Ἀρματίον, ἀρματίον μέλος, Eurip. *Or.* 1385.

Ἀρματιύα, f. εἰσα, aurigo, aurigor. Ab eod.

Ἀρματηλάς, ας, ἡ, agitatio currus. Ab

Ἀρματηλάτης, ὦ, f. ἥων, aurigo, currum ago. Ab

Ἀρματηλάτης, υ, δ, auriga, agitator currus, Ph. quadrigarius, al. Gl. V. velicularius. Ab ἄρμα et ἱλάνω.

Ἀρματικῇ, ἡ, curulis victoria, Pind.

Ἀρμάτιον, υ, τὸ, curriculum, Gl. V. curriculus. Dim. ab ἄρμα.

Ἀρματίος νόμος, modus musicus lugubris. Τὸν δὲ καλούμενον ἀρματίον νόμον λίσσεται ποιῆσαι οὐ πῶτος Ὀλύμπου, Plut. de Mus.

Ἀρματίται, ὧν, οἱ, bigarii. Ab ἀρμάτιον.

Ἀρματόδρομία, ας, ἡ, certamen curule. Ex ἄρμα et ὁδός, cursus.

Ἀρματόδρομος, curru certans auriga.

Ἀρματός, ὅσσα, ὅν, curulis. Ab ἄρμα.

Ἀρματόκύτος, ον, epith. strepitus e motu currum.

Ἀρματοπῦχον, ὦ, f. ἦσα, ex curru pugno.

Ἀρματοπηγή, ας, ἡ, curru fabricator. Ab Ἀρματοπῆγος, ἔ, ὁ ἕ ἡ, curruum fabricator, plastrorum compactor. Ex πῆγνυμι.

Ἀρματοποιός, ἔ, ὁ ἕ ἡ idem.

Ἀρματοπορεία, ὦ, f. ἦσα, equos curules alo. Ex ἄρμα et τρέφο, alo.

Ἀρματοπορεία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iisd.

Ἀρματοροχία, ας, ἡ, et Ἀρματοροχία, ἔς, ἡ, orbita. Ex ἄρμα et ροχός, rota.

Ἀρματορία, ας, ἡ, aurigatio; vox Comica Aristophanis, in qua confunduntur Ἀρματοροχία et Ἀρματορία, peccatum.

Ἀρμνα, nom. vel acc. pl. præ. part. pass. n. g. per Sync. pro ἄρμνα, ab ἄρμα.

Ἀρμνίζω, velifico, Gl. V. A seq.

Ἀρμνα, υ, τὸ, velum navis, carbasus; (2) instrumentum; arniamentum, Gl. V. Ab ἄρμα, ὀρτο.

Ἀρμνος, υ, ὁ, idem et ab eodem; (2) aptus, idoneus. (2) αἶ τ' Ἀρμνιοι ἐς τοῦτε ἔργον, Apoll. Rhod. 4, 1461.

Ἀρμυ, ης, ἡ, compages, commissura.

Ἀρμυλάτιον, ας, f. ἦσα, aurig; (2) aurigatione certo in certamine curuli. Ab

Ἀρμυλάτης, υ, ὁ, auriga. Ex ἄρμα et ἐλαύνω.

Ἀρμύς, idem quod ἄρμυ; (2)

Ἀρμύς, adv. confestim. Ab ἄρμυ.

Ἀρμυγή, ἥς, ἡ, apta junctura seu commissura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἄρμυ.

Ἀρμυδίας, dat. pl. f. g. ab

Ἀρμυδῖος, ἰα, ἰον, aptus, concinnus, idoneus. Ph. adfabilis; Ἀρμυδιον, congruum, Gl. V.

Ἀρμυδῖος, adv. competenter, Gl. V. A præc.

Ἀρμύζισσα, præ. part. act. Dor. pro Ἀρμύζισσα.

Ἀρμύζωντος, adv. convenienter, congruenter.

Ἀρμύζω, fut. ὄσω, quadro, convenio, congruo; (2) apto, adapt; (3) jungo connubio, do nuptum. Ἀρμύζουσι πῆς νόμος τοῖς πολιτίταις. "Α δ' Ἀρμόσι μοι τῶ παρόντι νῦν χρόνῳ, σῆμαίν", Soph. El. 1306. "Ἐμμοσάνην γὰρ ἡμᾶς ἐνὶ ἀνδρῇ, 2 Cor. 11, 2. Βάσις βάσιν Ἀρμόσαι, Soph. (Ed. Col. 199. Ab ἄρμυς.

Ἀρμυῖ, adv. modo, nuper.

Ἀρμυῖ, adv. convenienter, congruenter.

Ἀρμυλογίᾳ, ὦ, coagmento, coopto. Ἡρμολόγησι τάφον, Epigr.

Ἀρμυλόγησις, εως, ἡ, compaginatio, Gl. V.

Ἀρμυλογία, ας, ἡ, cooptatio, conjunctio.

Ἀρμυλόγος, υ, ὁ, coagmentarius, Ph.

Ἀρμυνία, ας, ἡ, compages; (2) concentus. Ab ἄρμυς.

Ἀρμύνιος, gen. sing. Ion. pro Ἀρμυνίας.

Ἀρμυνικός, ἡ, ὄν, ad harmoniam pertinens; (2) musicæ peritus. Ab Ἀρμυνία.

Ἀρμύνος, ε, ὁ ἕ ἡ, conveniens.

Ἀρμυς, ἔ, ὁ, commissura, compages, articulus. Ab ἄρμα, ὀρτο, mutato spiritu.

Ἀρμυσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab Ἀρμύζω.

Ἀρμυσισ, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, Gl. V.

Ἀρμυσισ, ἄτος, τὸ, idem.

Ἀρμύσσω, vel Ἀρμύστω, f. ὄσω, idem quod Ἀρμύζω. Ἀρμύσσωσι τινι, πρὸς τι. Τὸτε πρὸς τὰς συνουσίας Ἀρμύσσει, Isoc. Ab ἄρμυς.

Ἀρμυστι, 3. sing. perf. ind. pass. Ion. pro ἤρμυστι.

Ἀρμύστης, ἥος, ὁ, moderator, gubernator, nomen magistratus Spartani. Ab eod.

Ἀρμύστης, υ, ὁ, idem. Gl. V. aptator.

Ἀρμυστικός, ἡ, ὄν, sponsalis, Gl. V. Ab

Ἀρμύστις, ἡ, ὄν, conveniens, congruens. Gl. V. aptus, habilis; Ἀρμύστης, sponsa.

Ἀρμύτω, ὀρος, ὁ, idem quod Ἀρμύστης.

Ἀρμύτωνοι, ὁι, moderators, apud Laced.

Ἀρμύττωσι, 3. pl. præ. opt. act. v. Ἀρμύττω, Ἀρμύττωντας, adv. apte.

Ἀρμύτις, ἴδος, ἡ, pellis āna, pellis ovina cum lana; Ph. pellis lanata. Ab ἄρμα.

ἄγνας, agnos, accus. plur. ab ἄγος, ἄρνός.
Ἀγνύς, ὤ, τὸ, locus ubi agninae carnes venduntur, Hes. Ab eod.
Ἄγνιος, εἰς, ιον, agnus. Ab eod.
Ἀγνίς, ὤ, ὅ, agnus adultus, aries. Ἀγνίσαιον ἔργων ἱστικα παρασιμᾶλλον, Il. 3, 197. Ab eod.
Ἀγνίσθαι, præs. inf. med. Ab ἄρνόμαι.
Ἀγνισθόεις, ὤ, ὅ, agnis vascens. Ex Σόλην.
ἈΓΝΕΨΟΜΑΙ, ἔμαι, f. ἡσμαι, recuso, nego, inficere, denego, detrecto. Οὐκ ἡγνήσω τὸ ὄνομά με, Ἀποκ. 3, 8.
Ἀγνυτήρ, ἥρος, ὅ, urinator, παρὰ τὰς ἄρνους.
Ἀγνυτήρια, ας, ἦ, ars urinatoria.
Ἀγνυσάμηναι, nom. pl. a. 1. part. med.
Ἀγνυσάσθαι, a. 1. inf. med.
Ἀγνυσθίος, ὤ, ὅ ἔ ἦ, Deum negans, atheus. Ex ἄρνόμαι, nego, et θεός.
Ἀγνυσμός, ὤ, negandus, Soph. Ab ἄρνόμαι.
Ἀγνήσις, εως, ἦ, negatio, recusatio.
Ἀγνήται, 3. sing. præs. conj. contr. pro ἀγνήται.
Ἀγνήτιος, ὅ, ὄν, negativus. Ab eod.
Ἀγνήτιος, adv. negative, negando.
Ἀγνίον, ὤ, τὸ, agnellus. Dim. ab ἄγος, agnus.
Ἀγνὸνύλασσον, ὤ, τὸ, plantago, sub lingua agnina. Angl. PLANTAIN.
Ἀγνὸνύλαστος, ὤ, ὅ, idem.
Ἀγνός, αγνί, gen. sing. ab ἄγος, agnus.
Ἀγνοῶγος, ὤ, ὅ ἔ ἦ, qui agnum devorat vel comedit. Ex ἄγος et φάγος, edar.
Ἀγροῦλλον, ὤ, τὸ, qu. dic. agnifolium, cytisus, herba qua agni delectantur.
ἈΠΝΤΜΑΙ, capio, consequor. Ὡν ἐγὼ μὴ ὑστερον, ὅτ' ἐπείτ' ἀρεσί, τὴν μίσθον ἄρνουμαι, cum nil prodest, Soph. Trach. 724. Καίρος—τολὴ παρὰ πύδας κρέατος ἄρνεται, suppeditat, Id. Phil. 833.
Ἀρυσήην, 3. plur. a. 1. ind. pass. Ion. et per Syncope. pro ἡγνήσθησαν.
Ἀρυνδός, ὤ, ὅ, cantor cui agnus propositus est præmium. Ex ἄγος et αἰδῶ, cano.
Ἀρύν, ὤνος, ὅ, agnile, Gl. V. Ab ἄγος.
Ἀρζάμηνος, a. 1. part. med. v. ἄρχομαι.
Ἀρζέμηναι, incipium, 1. sing. f. 1. ind. med. Dor. et Ἄελ. pro ἄρχομαι.
Ἀρόης, 2. sing. præs. conj. act. v. ἄρω.
Ἀροίμαι, 1. sing. a. 2. opt. med. Dor. pro ἄροιμαι. Ab αἰώ.
Ἀροίμεθα, retulerimus, 1. pl. a. 2. opt. med.
Ἀροισ, tuleris, 2. sing. a. 2. ejusd.
Ἀρόμα, τὸ, idem quod ἄροισ, Hes.
Ἀρομμεναι, præs. inf. act. Poct. et Dor. pro ἄροειν.
ἈΡΟΝ, ὤ, τὸ, arum, herba. Angl. cuckoo-PINTLE, WAKE-ROBIN.
Ἄρον, tolle, 2. sing. a. 2. imp. act. verbi αἰώ.
Ἄροστο, Ion. tulerint, 3. pl. a. 2. ind. med.
Ἄρος, ὤ, ὅ, utilitas, apud Ἀeschylum.
Ἀρόσσις, 2. sing. a. 1. conj. act. v. ἄρω.
Ἀρόσσις, ὤ, ὅ ἔ ἦ, arabilis, segetibus accipendis aptus. Ab
Ἄροισ, εως, ὅ, aratio; (2) agricultura; (3) ager frumentarius. Ab ἄρω.
Ἀρόστη, ἥρος, ὅ, arator; (2) pater. Ab ἄρω.
Ἀρόστης, ὤ, ὅ, idem et ab eod.
Ἀρόστμος, ὤ, ὅ ἔ ἦ, arabilis. Ab eod.
Ἀρόστμος, ὤ, ὅ ἔ ἦ, ad arationem pertinens.
Ἀρόστια, arationis, gen. sing. Ion. pro ἄροισ.
Ἄροστος, ὤ, ὅ, aratio; (2) seges, sementis, messis, fruges; (3) annus; (4) generatio prolis. (2) εὐχομαι θεὸς μὴτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἐνέικει τινα, Soph. Œd. Tyr. 269. (3) τὸν μὲν παλαιόλιντ' ἄροτον, anno præterito, Id. Trach. 69 & 825. Ab eod.
Ἀρότός, ὤ, ὅ, tempus arandi. Ab eod.
Ἀρότός, ἦ, ὄν, arabilis. Ab eod.
Ἀροτραίος, α, ὄν, Cerealis, rusticus, Ep.
Ἀρορεύς, εως, ὅ, arator. Ab eod.
Ἀρορευτήρ, ἥρος, ὅ, arator. Ab
Ἀρορευτής, f. εἰσω, ἀρο. Ab ἄρορεύς.
Ἀρορετής, ὤ, ὅ, rusticus, arator.
Ἀρορετής, f. ἀσω, ἀρο. Ab ἄρορετον. Hinc
Ἀρορεταίος, εως, ὅ, ἦ, aratio, aratura, Ph.
Ἀρορεταίος, ὤ, ὅ, idem, Ern.

Ἀροστία, α, f. ἄρω, aro. Ἐπ' ἱλαδίᾳ ἰφείλου
ὁ ἀροστῆν ἀροστῆν, 1 Cor. 9, 10.
Ἀροστῆς, υ, ὁ ζ' ἥ, rusticus, arationi favens, &c.
Ἀροστρίωμα, ἄρος, τὸ, ager aratus.
Ἀροστρίωνις, ιως, ἥ, aratio. Ab ἀροστρία.
Ἀροστρίωνις, ις, aratri figuram habens.
Ἀροστρον, υ, τὸ, aratrum. Ab ἄρω.
Ἀροστρόπωνις, υ, ὁ ζ' ἥ, aratro laborans.
Ἀροστρόπυς, ὀός, ὁ, vomer.
Ἀροστροφία, aratrum traho, de bubus, &c.
Ἀρῶν, pres. inf. act. contr. pro ἄρειν.
Ἀρενα, ας, ἡ, arvum, arata terra, ager. Gl. V.
seges; (2) terra, tellus; (3) terra mensura
centum cubitorum; (2) ὀλίγη δ' ἦν ἄμφω
ἄρενα, Il. 3, 115. Ab ἄρω. Hinc
Ἀρεναίος, αἶα, αἶον, ruralis.
Ἀρενῶν, υ, τὴ, agellus. Dim. Ab ἄρενα.
Ἀρεοστόνιος, υ, ὁ ζ' ἥ, in arvo laborans, agri-
cola. Ex ἄρενα et σῆνος.
Ἀρεῦν, tollit, 3. pl. f. ind. act. verbi ἄρω.
ΑΡΟ'Ν, α, f. ἄρω, aro. Εἰ δὲ κεν ἡλείου περὶ
σῶας ἀρέης χθόνα διω, Hes. Op. 477. Meta-
phorice, arum muliere ar: passivae,
nascor. Τὴν τεύξαντα ἥρσεν, corpus nascit
cum matre, Soph. Œd. Tyr. 1497. Πατὴρ
ἐφάνθη ἐνὶν αὐτὸς ἥρσεν, genitor extitit unde
ipse genitus fuerat, Id. ibid. 1485.
Ἀρεπάργον, adv. raptim. Ab ἀρεπάω. Unde
Ἀρεπάρντας, acc. sing. a. 2. part. pass.
Ἀρεπάργ, ἦς, ἡ, raptus, ipsa rapiendi actio;
rapina. Ab eod.
Ἀρεπάργ, ης, ἡ, harpago, irpex, instrumentum
quo e puteis attolluntur vasa aquaria.
Ἀρεπαγίαιος, α, ον, idem quod
Ἀρεπαγμός, υ, ὁ ζ' ἥ, raptio quæstus.
Ἀρεπαγμός, adv. raptim, Ph.
Ἀρεπάγιον, τὸ, vas clepsydre simile, Steph.
Ἀρεπαγμα, ἄρος, τὸ, quod raptum est, rapina,
præda rapta.
Ἀρεπαγμὲς, ὤ, ὁ, ipsa rapiendi actio, raptus.
Ἀρεπάζοντι, dual. num. part. pres. act. verbi
ΑΡΠΑΖΩ, f. ἄρω, vel ἄρω, rapio; prædor,
Gl. V. ἥρπασα, rapui, Gl. V. a. 1. ἥρπαγμα-
νος, raptus, Ph. p. part. pass. Ἐκ μέσων,
ὡς ἔπος εἶπεν, τῶν κίλπαν ἥρπασαν, Luc.
Καὶ ὁδοὶ δυνάται ἀρεπάζοντες ἐν τῇ χειρὶ τοῦ
πατρός μου, Joan. 10, 29. Καὶ ἥρπασθη τὸ
τίκνον αὐτοῦ τὸν ὅσον, Apoc. 12, 5. Πείραν
ἐχθρον ἀρεπάσι, Soph. Aj. 2. hostium con-
silia præripere, Cic. Off. 1, 30. Hinc
Ἀρεπακτῆρες, ἦ, prædatrix.
Ἀρεπακτῆριος, α, ον, rapax, Lycurg.
Ἀρεπακτῆς, ἥρος, ὁ, raptor.
Ἀρεπακτῆς, ὤ, ὁ, idem. Hinc
Ἀρεπακτικός, ἡ, ὄν, rapiendi peritus, rapax.
Ἀρεπακτικός, adv. rapacium more; (2) rap-
tim.
Ἀρεπακτός, ἡ, ὄν, ereptus. Ab ἀρεπάω.
Ἀρεπακτός, ὤς, ἡ, raptus, directio. Ab eod.
Ἀρεπάλαγος, ὁ, telum leporarium, Oppian. Cy-
neget. 1, 153.
Ἀρεπάλιος, ἔα, ὢν, rapax, rapidus; (2) celer;
(3) qui cupide appetitur.
Ἀρεπάλιος, ὢν, cupide; (2) raptim.
Ἀρεπαλίζω, aufero, Æsch.
Ἀρεπαλίζω, υ, ὁ ζ' ἥ, qui cupide appetitur;
(2) qui rapitur.
Ἀρεπάξ, ἄγος, ὁ, rapax, raptor. Ab ἀρεπάω.
Ἀρεπάξαι, a. 1. part. act. Æol. pro ἀρεπάξας.
Ἀρεπάξασα, quæ rapuit, a. 1. part. act. f. g.
Ἀρεπάξιμος, υ, ὁ ζ' ἥ, raptio vivens.
Ἀρεπάξω, 1. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro ἀρε-
πάσω.
Ἀρεπασμα, ἄρος, τὸ, rapina. Ab ἀρεπάω.
Ἀρεπασίης, ἡ, ὄν, rapax. Ab eod.
Ἀρεπασθῶν, ὤ, τὸ, harpastum, genus pilæ gran-
dioris. Ab
Ἀρεπαστός, ἡ, ὄν, ad rapiendum expositus, qui
rapi potest.
Ἀρεπῶν, rapio; ἀρεπάσμαι, idem, falce utor,
Hes.
Ἀρεπῶν, solo æquale, planum. Κάθη γε μὴν
ἀρεπῶν, planum illi caput, Nic. Ther. 420.
Ex ἄρω et πῶδον, solum. Hinc
Ἀρεπῶν, solo æquo, complano, pavio, Hes.
Ἀρεπῶν, ὄσασα, ὄν, planus.

Ἀρπιδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis. Hinc Ἀρπιδονίαι, f. ἴσα, prædor, illeaque. Ἀρπιδόν, ὄνος, ἡ, funis, laqueus. Ab Ἀρπίζω. Ἀρπίζα, ης, ἡ, pes vel inum montis. Ἀλλ' ἢ ᾗ Ἀρπίζας . . . φολαίει βαθύπνοος. Nic. Ther. 393. Ex ὄρος (vel potius ὄρει, Ern.) et πίζα. Ἀρπη, ης, ἡ, falx; (2) avis quædam, harpe, a genere aquilarum. Ἀρπης, seu Ἀρπης, ἴδος, ἡ, crepidæ aut calcei genus. Αρπίζω, suo, quasi ῥαπίς. Ἀρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monstrum rapax fictitium; (2) procella. Ab Ἀρπυια. Ἀρπυιόγυνος, αν, aviformis, Lycurg. Ἀρπύς, υος, ὁ, amor, Hes. Ἀρπύς, Salm. Ἀρπιδόνωτος, α, ὁ ἢ ἡ, non virgatus. ἈΡΡΑΒΗΝ, ὄνος, ὁ, arrhabo, arrha, pignus. Ἀρραβωνίζομαι, in pignus do. Ἀρραβωνίζω, arrabone confirmo contractum emptionis, Steph. Ἀρράβης, ἴος, ὁ ἢ ἡ, non fractus; (2) haud fragilis. Ἀρράβης ἥμαρ, oculus lacrymis non madens, siccus, qui non lacrynatur, Soph. ex Trag. deperdita. Ex α priv. et ῥήσω, frango. Ἀρραβιδένης, α, ὁ ἢ ἡ, non temerarius. Ex α priv. et ῥαδιουργία. Ἀρράβιος, α, ὁ ἢ ἡ, non corruptus, incorruptus. Ex α priv. et ῥαίσιος. Ἀρράβης, S. sing. a. 1. ind. act. Dor. et Poet. et cum ἑνὶ ῥαβλῳ· pro ῥαβδί. Ab Ἀρραβω. Ἀρράβος, α, ὁ ἢ ἡ, inutilis, inconsutus, Gl. V. Ex α priv. et ῥάπτω, suo. Ἀρράβης, ἴς, idem. Ἀρρενωπός, α, ὁ ἢ ἡ, infectus, imperfectus. Ex α priv. et ῥίζω, facio. Ἀρρηνίδης, ἡ, ὅν, masculinus. Ab ἄρρην, mas. Ἀρρηνικός, adv. masculino genere, ap. Gramm. Ἀρρηνόγονος, ας, ἡ, masculinorum generatio, seu procreatio; virilis sexus, Ph. Ab Ἀρρηνόγονος, α, ὁ ἢ ἡ, mares generans. Ex ἄρρην, mas, et γίνωμαι, genero. Ἀρρηνόβηλος, εος, ὁ ἢ ἡ, mas et femina, incerti seu ambigui sexus. Ἀρρηνοκοίτης, α, ὁ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄρρην et κοίτη, cubile. Ἀρρηνοκύνει, prolem masculam edo. Ἀρρηνομάνει, ὦν, f. ἴσω, masculos deperco, Suicer. Ex ἄρρην et μανίνομαι, insano. Ἀρρηνοτοκτεία, ὦν, f. ἴσω, partum virilem edo. Ab Ἀρρηνότοκος, α, ὁ ἢ ἡ, masculum pariens vel generans. Ex ἄρρην et τόκος, pario. Ἀρρηνόφορος, ὦν, f. ἴσω, masculos corrumpto, Suicer. Ex ἄρρην et φέρω. Ἀρρηνός, ὦν, f. ἴσω, masculum reddo; Ἀρρηνῶσθαι, masculum evadere. Ab ἄρρην. Hinc Ἀρρηνῶδης, εος, ὁ ἢ ἡ, masculus, fortis. Ἀρρηνῶδως, adv. masculine, fortiter. Ἀρρηναντίμας, masculino nomine appello. Ἀρρηναντὸν, ἔ, τῶ, mascula facies; (2) animus virilis et generosus. Ab Ἀρρηναντὸς, α, ὁ ἢ ἡ, qui virile facie est; (2) fortis, virilis. Ex ἄρρην et ἄνψ. Ἀρρηναντῶς, adv. viriliter, strenue. Ἀρρηνῶπις, et Ἀρρηνῶπις, α, ὁ, idem quod Ἀρρηνῶπις, sed in malam partem utrumque, Steph. Eust. Ἀρρηνῶς, ἴος, ὁ ἢ ἡ, non vergens quouquam, in neutram partem inclinans. Ἀρρηνῶς, adv. non vergendō in alterutram partem. Ἀρρηνῶν, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α priv. et ῥέτω. Ἀρρηνῶτος, α, ὁ ἢ ἡ, non fractus. Α ῥήσω. Ἀρρηνῶτης, adv. firme, stabiliter. Ἀρρηνῶταισι, dat. pl. Poet. pro Ἀρρηνῶτοις. Ἀρρηνῶτω, gen. sing. Dor. pro Ἀρρηνῶτω. Ἀρρηνωσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, silentium. Ab Ἀρρηνῶς, ενος, ὁ ἢ ἡ, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α priv. et ῥήμα, verbum. ἈΡΡΗΝ, ενος, ὁ, mas, masculus; (2) ὁ ἢ ἡ, fortis, virilis. Ἀρρηνί, vel Ἀρρηνεῖν, rixari, conviciis sævire, Hes. Ab Ἀρρηνί, ἴς, sævus, ferox, Theoc. 25, 83. Ern.

ἀρρηνεῦν dicitur de femina quæ cum viro contendat, *Rusl.*
 Ἀρρήσιος, ας, ἡ, silentium. Ex α priv. et ῥῆω.
 Ἀρρήτοκαία, ας, ἡ, nefandum facinus, inprimis fœda Venus. Ab
 Ἀρρήτοκαίος, ῆ, ὁ ἔξ ἡ, nefanda perpetrans.
 Ex ἀρρήτος et ποίω.
 Ἀρρήτος, α, ὁ ἔξ ἡ, non dictus, indictus; inauditus, ineffabilis; (2) non dicendus, celandus; (3) non dicendus ex lege, de conviciis gravioribus lege prohibitis. Unde ἀρρήτοι, fœda convicia; (4) infandus, nefandus, nefastus, *Gl. V.* (5) fœdus, odiosus. (2) Ἀρρῆτο ἀρρήταν, maxime infanda, *Soph. Œd. Tyr.* 465. Ex α priv. et ῥῆω.
 Ἀρρήτογενία, ίας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. Ex ἀρρήτος et ἔργον, opus.
 Ἀρρήτως, adv. infande, ineffabiliter, arcane.
 Ἀρρήτορος, ᾧ, sacra arcana fero.
 Ἀρρήτορεια, ας, ἡ, arcanorum gestatio. Ab
 Ἀρρήτορος, α, ὁ ἔξ ἡ, nefanda et arcana gestans.
 Ex ἀρρήτος et φέρω, fero.
 Ἀρρήτος, α, ὁ ἔξ ἡ, admodum aptus sepimentis. Ex α intens. et ῥήζω, sepimentum.
 Ἀρρήγντος, α, ὁ ὄξ ἡ, exhorrecere nescius, impavidus. Ab
 Ἀρρήγος, α, ὁ ἔξ ἡ, non frigus, frigori non obnoxius. Ex α priv. et ῥίγος, frigus.
 Ἀρρήζας, α, ὁ ἔξ ἡ, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α priv. et ῥίζα, radix.
 Ἀρρήζωντος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem. Ex ῥίζω.
 Ἀρρῖν, ἴνος, ὁ ἔξ ἡ, naso aut naribus carens; (2) malum habens nasum, non sagax. Ex α priv. et ῖν, nasus.
 Ἀρρῖς, ἴνος, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex ἴισl.
 ἈΡΡΙΧΑΣΘΑΙ, manibus et pedibus sursum tendere, *Hes. al.* ἀναρρίχασθαι.
 ἈΡΡΙΧΟΞ, α, ὁ ἔξ ἡ, cophinus, vas vimineum.
 Ἀρρῖος, ας, ἡ, retentio mensium seu menstrui. Ex α priv. et ῥῆν, fluxus.
 Ἀρρῖος, ὄν, idem quod ἀρρῖσιος, *Steph.*
 Ἀρρῖμῖα, dissono, *Gall.* Ex α et ῥῖμος.
 Ἀρρῖμῖα, ας, ἡ, dissonantia, discrepantia. Ab ἀρρῖμος.
 Ἀρρῖμοσόντος, α, ὁ, qui non bibit ad rhythum et mensuram, sed plenius poculis et sine ordine. Ex ἀρρῖμος et πίνω, bibo.
 Ἀρρῖμος, α, ὁ ἔξ ἡ, numeris et modulatione carens, inconcinuus; (2) immoderatus. (2) μηδὲ ἀρρῖμος ἔλθοις, *Eurip. Hippol.* 529. Ex α priv. et ῥῖμος.
 Ἀρρῖμος, adv. sine numeris, inconcinne.
 Ἀρρῖπαντος, α, ὁ ἔξ ἡ, non sordidatus, non contaminatus. Ex α priv. et ῥύπος. Unde
 Ἀρρῖπατος, α, ὁ ἔξ ἡ, non sordidus.
 Ἀρρῖπαντος, ον, idem.
 Ἀρρῖσιος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui pignoris loco captus non est. Ex α et ῥοιάζω.
 Ἀρρῖσιοντος, haurient, *S. pl. f. 1. ind. med. Poet.* pro ἀναρρῖσινται, a verbo ἀναρῖω.
 Ἀρρῖτιδωτος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui rugas non habet. Ex α et ῥυτίδω, corrugo.
 Ἀρρῖδωσις, non timeo, contemno. Ex α priv. et ῥρῖδωσι, timeo, ap. Ammon. sed *Herod.* dixit pro ῥρῖδωσι.
 Ἀρρῖζῶ, ἄγνος, ὁ ἔξ ἡ, non fractus, non scissus. Ex α priv. et ῥῖζῶ, fissura.
 Ἀρρῖστῖα, ᾧ, f. ἥρω, infirmus sum, adversa valetudine laboro. *Gl. V.* ἀρρῖστῖ, ægroto, languesco. Ex α priv. et ῥαννικω. Hinc
 Ἀρρῖστομοφία, ἄστος, τὰ, languor, ægritudo.
 Ἀρρῖστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo. *Gl. V.* Ab
 Ἀρρῖστος, α, ὁ ἔξ ἡ, infirmus, ægrotus.
 Ἀρρῖστος, adv. languide, invalide.
 ἈΡΣ, ἀρῆνος, ὁ ἔξ ἡ, agnus.
 Ἀρσάμενος, a. 1. part. med. *Æol.* pro ἀρσάμενος.
 Ἀρσάντες, nom. pl. a. 1, part. act. *Æol.* pro ἀρσάντες. Ab ἄρω.
 Ἀρσενικός, ἡ, ὄν, masculinus; ἀρσενικόν, masculinum: auripigmentum, *Gl. V.*
 Ἀρσενιογενής, ἔς, masculini generis.
 Ἀρσενόβηλος, idem quod ἀρρηνόβηλος.
 Ἀρσενόκοιτης, idem quod ἀρρηνόκοιτης.
 Ἀρσενόμορφος, ον, masculina facie præditus.

Ἀρσινώπαις, ἡ ἄρσι, cui masculus est filius.
Ἀρσινωπληθής, ἰς, plenus maribus.
Ἀρσιν, *Attice*, idem est quod ἄρσιν, unde et reliqua ab ἄρσιν incipientia sub ἄρσιν videnda sunt.
Ἀρσις, ἰσ, ἡ, elevatio, subvectio; (2) ablatio, detractio; (3) onus, tributum. Ab αἶρα, tollo.
Ἀρσον, a. l. imperat. act. *Æol.* pro ἄρσον. Ab ἄρα.
Ἀρσων, l. sing. f. l. ind. *Æol.* pro ἄρῶ.
ἈΡΤΑΨΗ, ης, ἡ, genus mensuræ Persicæ sive Medicæ medimnum Atticum capiens.
Ἀρτάμειος, ὦ, f. ἡσω, concido in frusta; (2) trucidō. Ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμεῖος λαίψηναι γνάβος, *Eurip.* *Alcest.* 497. Ab
ἈΡΤΑΜΟΣ, ε, ὁ, Ianus; (2) coquus.
Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus; (2) suspensum. (1) πλεκταῖσι ἀρτάνανσι, *Soph.* *Antig.* 54. Ab
ἈΡΤΑΝ, ὦ, f. ἡσω, suspendo, appendo; et (2) ἀρτάραμαι, ἄραι, pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo. Ἐξ ὧν ἅλλοι πάντες ἀρτάται Πέρσαι, ex quibus alii omnes pendunt Persæ, *Herodot.* l. 125. Pessime Gronovius, alique editores, excepto Wesselingio, qui hic nobis obtruserunt nescio quam tribum Artabaris. Καὶ πᾶς ἐκ τῶν νικῶν ἤρτητο ὁ ναυτικὸς στρατός, *Id.* 3, 19. Ταῦτα ὦν πάντα ἔς τε νῦν στήναι, καὶ ἔκ τε ἀρτῆσαι, *Id.* 6, 109.
Ἀρτάται, *Ion.* pro ἤρτηνται, pendunt. *Herodot.* l. 125. Ab ἀρτάταις, quod vide.
Ἀρτεμία, ἡ, integrum, acc. sing. ab ἀρτεμίας.
Ἀρτεμίας, ὦ, f. ἡσω, incolumis sum, valeo, sum integris viribus. Ab
ἈΡΤΕΜΗΣ, ἰος, ὁ, ἕ, ἡ, incolumis, integer, sanus, salvus. Hinc
Ἀρτεμίας, ας, ἡ, incolumitas, salus, sanitas.
Ἀρτεμιόδελτος, ε, ὁ, ἕ, ἡ, a Diana sive Luna percussus; lunaticus, lymphaticus. Ex Ἀρτεμις et βλητός.
Ἀρτεμης, ἰος, vel ἰδος, ἡ, Diana.
ἈΡΤΕΜΙΣΙΑ, ας, ἡ, artemisia, herba. *Angl.* MUGWORT.
Ἀρτεμισιον, ε, τὸ, Dianæ statua, festum, aut templum; urbs Dianæ sacra. Ab Ἀρτεμης.
ἈΡΤΕΜΩΝ, ανος, ὁ, artemion, velum navis majus, seu ut alii volunt troclea.
Ἀρτεσιόβυλος, α, ὁ, ἕ, ἡ, pani insidians; nomen muris in *Batrach.* Ab ἁρτίβυλος.
Ἀρτίω, ὦ, f. ἡσω, paro, apparo. Ab ἄρτιος, (vel ἄρα, *Ern.*)
Ἀρτῆμα, ἄτος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco, suspensum, appensum, etiam monilia, inaures; (2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. gr. terræ, quia ex eo corpus quasi suspensum est.
ἈΡΤΗΡ, ἥρος, ὁ, calceamentum genus; (2) instrumentum bajulorum.
ἈΡΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, arteria, spiritus semita, spiritus conceptaculum. *Gl. Vet.* vena vitalis; (2) omnis vena pulsans a motu oscillatorio.
Ἀρτηρίαιος, ἡ, ὄν, arteriacus, ad arteriam pertinens; (2) rancus. A præc.
Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ asperæ sectio. Ex ἀρτηρία et τέμνω, seco.
Ἀρτηριώδης, ἰος, ὁ, ἕ, ἡ, arteriæ similis.
ἈΡΤΙ, adv. modo, paullo ante, nuper; (2) nunc, jamprimum; (3) in compositione notat perfectionem, brevitem, vel novitatem; ἵως ἀρτι, huc usque; ἄρ' ἀρτι, seu ἀπ' ἀρτι, ex hoc tempore, jam, nunc.
Ἀρτιάζω, f. ἄσω, ludo par impar; (2) præparo. Στατήρησι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζουσιν χερσὶν, *Aristoph.* *Plut.* 816. Ab ἄρτιος.
Ἀρτιάκῃς, adv. pariter, pari numero, secundum numerum parem. Ab eod.
Ἀρτιαμός, ε, ὁ, lusus eorum qui ludunt par impar, micatio. Ab ἀρτιάζω.
Ἀρτιέλασθς, ἰος, ὁ, ἕ, ἡ, et ἀρτιέλαστος, ον, recens germinans. Ex βλάσσω, germino.
Ἀρτιέρεχθς, ἰος, ὁ, ἕ, ἡ, nuper irrigatus. Ex ἀρτι et βρέχω, irriego.
Ἀρτιγάμος, ε, ὁ, ἕ, ἡ, qui modo uxorem duxit, vel recens nupta.

Ἀρτίγινος, *ε*, *δ* ξ η , recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι et γένεθλον.
Ἀρτιγίνους, *ε*, *δ* ξ η , epith. lanuginis. Ex ἄρτι et γένιον, barba.
Ἀρτιγίνης, *ε*ος, *δ* ξ η , modo natus. Ex ἄρτι et γίνομαι, nascor.
Ἀρτιγίντος, *ε*, *δ* ξ η , idem. Α γένναω.
Ἀρτιγυφής, *ε*s, recens sculptus, Theoc.
Ἀρτιγνώστος, recens cognitus. Ἀρτιγνώσων οἱ τῶν συνόντων σχεδὸν ὄντων ἀπάντων, Appian. Civ. 8, 12.
Ἀρτίγονος, *ε*, *δ* ξ η , modo natus, recens genitus. Ex ἄρτι et γίνος, generatio.
Ἀρτιγυφῆς, *ε*s, modo scriptus.
Ἀρτιδάης, *ε*ος, *δ* ξ η , qui nuper didicit; (2) qui nuper discere cepit; (3) qui nuper cognitus et mente perceptus est. Ex δαίω.
Ἀρτιδακρύς, *υ*ος, *δ* ξ η , qui modo lacrymavit. Eur. Med. 902.
Ἀρτιδακρύς εἰμι, καὶ φέβω πλῆα, Eur. Med. 902.
Ἀρτιδάκτος, *ε*, *δ* ξ η , recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι et διδάσκειν, doceo.
Ἀρτίδιον, *ε*, τὸ, parvus panis. Dim. ab ἄρτος.
Ἀρτίδομος, *ε*, *δ* ξ η , recens exstructus. Ex ἄρτι et δῆμα, struo.
Ἀρτίσιμα, *α*s, η , verum dictum; (2) vera dicendi studium. Ab
Ἀρτισπής, *ε*ος, *δ* ξ η , verborum conninator, in dicendo perfectus; (2) garrulus, loquax; (3) veridicus. Ab ἄρτιος et ἔπω, dico.
Ἀρτίζυγία, *α*s, η , recens conjunctio.
Ἀρτίζω, *ε*, *δ* ξ η , compono, perficio; (2) paro, instruo. "ῥαδί τ' ἐν μίσθῳ νύμφῃ χορὸν ἀρτίζοντο, Theoc. 13, 43. Ab ἄρτιος.
Ἀρτίζωος, *ε*, *δ* ξ η , qui est brevis vitae. Ex ἄρτι et ζῶω, vivo.
Ἀρτιθάλης, *ε*ος, *δ* ξ η , recens ortus, ut flos, planta, &c. Ex ἄρτι et θάλλω.
Ἀρτιθάλης, *ε*ος, *δ ξ η , modo vel recens mortuus. Κλαίον ἀλγχευ νένον ἐν δαμασιν ἀρτιθάλη, Eurip. Alcest. 602. Ex ἄρτι et θνήσκω.
Ἀρτικόλλος, *ον*, recens seu accurate conglutinator. Προσπύσσεται πλευραῖν ἀρτικόλλος, ὅς τε τέκτονες, Soph. Trach. 767. Ab ἄρτι et κόλλω.
Ἀρτικορτί, et ἀρτικορτίαι, consono, Ep.
Ἀρτιλόχρυτος, *ον*, recens partu editus, recens natus, Ep.
Ἀρτιμαθής, *ε*ος, *δ* ξ η , qui nuper discere cepit; (2) qui nuper certior factus est. Εἰς ἀλάστορος ἀρτιμαθῆς κακῶν, Eurip. Hec. 885. Ex ἄρτι et μαθάνω, disco.
Ἀρτιμελής, *ε*ος, *δ* ξ η , qui membris est integris et perfectis. Ex ἄρτιος et μέλος.
Ἀρτιμυαυα, η , caelestis Venus Scythica vocatur, ab Herodoto, lib. 9.
Ἀρτιμύς, *ε*, *δ* ξ η , cui mens est sana.
Ἀρτιπίρρστος, *ε*, *δ ξ η , par impar.
Ἀρτίος, *ε*, *δ* ξ η , par, ut numerus; (2) integer, perfectus, omnibus partibus suis constans; (3) integer, sanus, incolumis; (4) consentaneus; (5) consummatus pleneque instructus ad omnia pietatis officia; (6) paratus ad aliquid faciendum. (2) ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾄδῃ, quia ei mente inesse prudentia consilia norat, Il. 5, 326.
Ἀρτιπύγης, *ε*ος, *δ* ξ η , recens compactus et coagmentatus. Ex ἄρτι et πηγνύω.
Ἀρτίπαις, *αι*δος, *δ*, adultus puer.
Ἀρτίπλωτος, *ον*, recens ditatus. Λαβὼν πένης ὡς ἀρτίπλωτα χρήματα, Eurip. Suppl. 742.
Ἀρτίπλοτος, novellus miles. Εἰς πλῆθος συγκλῶν ἀνδρῶν ἀρτίπλοῖμον, Appian. Syr. 37.
Ἀρτίστος, idem quod ἄρτιστος, Hom.
Ἀρτίστος, *ο*δος, *δ* ξ η , pedibus integer et valens, integros pedes habens; (2) celer. (2) ἀρτίστος θρώσκει δῖμος, Soph. Trach. 58.
Ἀρτίσις, *ε*ως, η , cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.
Ἀρτίσκαπτος, *ε*, *δ* ξ η , recens fossus, nuper effossus. Ex ἄρτι et σκάπτω, folio.
Ἀρτίσκος, *ε*, *δ*, parvus panis, pastillus, Athen. Dim. ab ἄρτος.
Ἀρτίσροῦν, *ω*ν, *ε*, *ε*ως, expedite et articulate loquor. Ab
Ἀρτίστροφος, *ε*, *δ* ξ η , qui distincte, plane, et perfecte verba pronunciat, minime bläsus**

(2) qui jam fari potest. Ex ἀρτί vel ἀρτος et σόμα, os.

Ἀρτιστράτευος, *ov*, tiro.

Ἀρτιουζύγια, *as*, ἡ, idem quod ἀρτιουζύγια.

Ἀρτιτελής, *eios*, δ ἢ ἡ, recens initiatuus. Ex ἀρτι et τέλει, initio.

Ἀρτίτομος, *u*, δ ἢ ἡ, nuper natus. Ὡὰ ἐκ ζώων ἀρτίτομα, *Arct.* Ex ἀρτι et τίτω.

Ἀρτίτομος, *u*, δ ἢ ἡ, qui, vel quæ, nuper peperit. Ex *iisd.*

Ἀρτίτομος, *u*, δ ἢ ἡ, nuper casus, nuper vel recens sectus. Ex ἀρτι et τέμνω, *seco*.

Ἀρτίτομος, *u*, δ ἢ ἡ, qui nuper secuit seu incidit; (2) qui nunc serat. Ex *iisd.*

Ἀρτιτριφής, *es*, epith. infans.

Ἀρτιτροπος, *ov*, puerilem ætatem vix egressus, *Æschyl.* proprie integris adhuc moribus.

Ἀρτίτυπος, *u*, δ ἢ ἡ, recens formatus.

Ἀρτίτυγχρος, *ov*, vepallidus. Ab ἀρτι, ὕπο, et ἀχρός.

Ἀρτίφάνης, *eios*, δ ἢ ἡ, qui visum modo recuperavit. Ex ἀρτι et φάω, *lux*.

Ἀρτίφάνης, *eios*, δ ἢ ἡ, nuper in lucem editus. Ex ἀρτι et φαίνω.

Ἀρτίφωτος, *u*, δ ἢ ἡ, recens peremptus. Ex ἀρτι et φάω, *interficio*.

Ἀρτίφρωνος, *ω*, sana mente præditus sum. Ab Ἀρτίφρων, *ones*, δ ἢ ἡ, mente integra, sana præditus. Ex ἀρτι et φράω.

Ἀρτίφρως, *eios*, δ ἢ ἡ, recens natus. A φράω.

Ἀρτίφρως, *u*, δ ἢ ἡ, nuper plantatus vel natus. Ex *eod.*

Ἀρτίφρωνος, *u*, δ ἢ ἡ, cui vox est integra et perfecta; (2) qui verba accurate et integre pronuntiat. Ex ἀρτι et φωνή, *vox*.

Ἀρτίχῆνης, *eios*, δ ἢ ἡ, qui recens hiare cœpit. Ex ἀρτι et χαίνω, *hisco*.

Ἀρτίχαρακτος, *u*, δ ἢ ἡ, recenter sculptus seu insculptus. Ex ἀρτι et χαρασσω.

Ἀρτίχρως, *eios*, δ ἢ ἡ, cui manus sunt integræ et perfectæ; (2) qui utraque manu utitur. Ex ἀρτι et χρίω.

Ἀρτίχρως, *ev*, recens lanuginosus, *Ep.*

Ἀρτίχόρετος, *u*, δ ἢ ἡ, recens choreis celebratus. Ex ἀρτι et χορεύω.

Ἀρτίχρετος, *ov*, recens unctus. Ὡς ἂν ἀρτίχρετον ἀρτιόματι, *scilicet*, *Soph. Trach.* 687.

Ἀρτίχρutos, *u*, δ ἢ ἡ, recens fusus. A χύνω.

Ἀρτίως, *adv.* modo, nuper, recens, paullo ante; (2) integre, perfecte, prorsus; (3) apte, ut cohereat. Ab ἀρτος.

Ἀρτίωδευτος, *artos*, τό, specimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἀρτος et δέωμαι.

Ἀρτίωδότης, *ω*, f. ἥσω, panem do, panem distribuō. Ex ἀρτος et δίδωμι, *do*.

Ἀρτίωδότης, cibum quærens, ad cibum veniens.

Ἀρτίωθικη, *ns*, ἡ, locus in quo panis reponitur, panarium. Ex ἀρτος et θήκη.

Ἀρτισκοπίων, *u*, τό, pistrinum. Ex κόπτω.

Ἀρτισκοπία, *ω*, f. ἥσω, pistrinum exerceo.

Ἀρτισκοπιάνδης, vel ἀρτισκοπικός, ἡ, ὅν, ad pistrinum pertinens. *Gl. V.* pistrinicus, Cerealis.

Ἀρτισκοπών, *u*, τό, idem quod ἀρτισκοπίων. Ab

Ἀρτίκοτος, *u*, δ ἢ ἡ, pistior, pistrinx. Ex ἀρτος et κόπτω, *scindo*, *pinso*.

Ἀρτίοκρεας, *artos*, τό, panis carni mixtus, cibus pane et carne constans. *Ph.* visceratio.

Ἀρτίολάγανον, *u*, τό, panis genus delicatum, (opus pistorium tenuioris generis, *Erui*).

Ἀρτίολάγανος πᾶνος, pera panem et lagenam habens. Ex ἀρτος et λάγανος, *lagena*.

Ἀρτισαίω, *ω*, f. ἥσω, conficio panem, artem pistoriam exerceo; (2) in panes formo. Ab ἀρτισαίως. Hinc

Ἀρτισαίω, *as*, ἡ, panificium, *Gl. V.*

Ἀρτισκοπικός, et ἀρτισκοπιτικός, ἡ, ὅν, ad pistoriam seu pistrinum pertinens; pistorius.

Ἀρτισκοπών, *u*, τό, panificium, *Gl. Vet.* Ab

Ἀρτισκοπός, ὅ, δ ἢ ἡ, unde panis coquitur; (2) pistor vel pistrinx. Ex ἀρτος et ποίω.

Ἀρτισκοπών, *u*, τό, vas vel officina ubi panes coquuntur. Ex ἀρτος et ὀστᾶω, *coquo*.

Ἀρτίοπτως, *u*, ὅ, qui panes coquit. Ex *iisd.*

Ἀρτισκοπιών, *u*, τό, taberna in qua panes venduntur. Ab

Ἀροσπωλίαι, ᾧ, f. ἥσω, panes vendo. Ex ἄρο-
τος et πωλίαι, vendo. Unde
Ἀροσπώλης, ε, ὅ, qui panem vendit. Gl. V.
panarius.
Ἀροσπώλιον, ε, τὸ, locus ubi panis venditur.
Ἀροσπώλις, ἰδος, ἡ, quae vendit panem.
ἈΡΤΟΣ, ε, ὁ, panis; (2) quivis cibus.
Ἀροσπότης, ᾧ, f. ἥσω, pane vescor. Ex ἄροτος
et σιτήαι, nutritio.
Ἀροσσοφείω, ᾧ, f. ἥσω, pane alo. Ex ἄρος et
σείφω, alo.
Ἀροσφάγω, ᾧ, f. ἥσω, pane vescor. Ex ἄροτος
et φαγῶ, edo. Hinc
Ἀροσφάγος, ε, ὁ ἔ ἡ, panivorus, qui pane
vescitur.
Ἀροσφόρον, ε, τὸ, vas quo panis fertur; pana-
rium, Gl. V. Ex ἄρος et φέρω.
Ἀροσχωρίτης, ὡς, αἱ, placentarum genus. Ex
ἄροτος et χωρίαι, gratia.
ἈΡΤΑΪΑ, ας, ἡ, testamentum, Hes.
Ἀρτύμα, ἄτος, τὸ, condimentum; conditura,
pulmentum, Gl. V. Ab ἄρτυναι. Hinc
Ἀρτυματώδης, εως, ὁ ἔ ἡ, in condiendis cibis
usum habens.
Ἀρτύναι, αἰ, quidam Argivorum magistratus;
ἄρτυνοι, idem Epidaurium, Hes.
Ἀρτύναι, apto, adorno. Ἀρτένιον πῆν ἐπιβελὴν,
parare, Herodot. Οἱ δὲ τε περιγνήδον σφέας
αὐτὲς ἀρτένιαντες, Il. 12, 43.
Ἀρτύσις, εως, ἡ, ipsa actio condiendi. Gl. V.
conditura.
Ἀρτυτικά, ἄν, τὰ, fructus cinaræ.
Ἀρτυτικόν, ἡ, τὸ, conditaneum, Gloss. Vet. Ab
Ἀρτυτός, ὅ, ὄν, condimentarius, conditaneus,
conditus, Gl. V. Ex
ἈΡΤΥΤ, f. ὕστω, apparo, adorno, instruo;
(2) condio; ἡρτυμένον, conditum, Gl. V.
perf. part. pass.
Ἀρύβαλλις, ἰδος, ἡ, idem quod ἀρύβαλλος, Hes.
E. M.
Ἀρύβαλλον, ε, ὁ, marsupium quod trahendo
clauditur et aperitur, crumena. Ex ἀρύω,
traho, et βάλλω, jacio.
Ἀρυσόμενος, α. 1. part. med. v. ἀρύω.
Ἀρυσάνα, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.
Ἀρυσῆ, ἥρος, ε, quoddam mensuræ genus,
cyathus; (2) haustum. Ab eod.
Ἀρυσίχος, ὁ, idem quod ἀρυσῆ, Hes. Ath.
Ἀρυσίς, ὅ, quasi hauristris, Ep.
Ἀρυστανα, ης, ἡ, genus cyathi aut poculi; (2)
haustum. Ab ἀρύω.
Ἀρτυανιδῆς, ἑς, una e tribus laryngis carti-
laginibus. Vid. Steph.
Ἀρτυϊώτος, ὄν, non rugosus, Ep. Ex α et
ῥυτίς.
Ἀρτυθή, ἥρος, ε, cochlear; (2) haustum.
Ἀρτύω, idem quod
ἈΡΤΥ, f. ὕστω, haurio, ex profundo traho:
ἀρύομαι, haurio, Gl. V. ἀρύεται, exantlat,
Ph. in med. est etiam destringo, extraho, sc.
gladium; item orior, de sole et stellis.
Ἀρχάγγελος, ε, ὁ, archangelus, princeps an-
gelorum. Ex ἀρχαν et ἄγγελος.
Ἀρχανγέτας, διτ, Dor. pro ἀρχανγέτης.
Ἀρχάβην, antiquitus, Dor. pro ἀρχάβην.
Ἀρχαί, ὡς, αἱ, primitivæ; (2) principia.
Ἀρχαίζω, f. ἰσώ, antiquitatem seu antiquos
imitor, antiquo, Gl. V. Ab ἀρχαίος.
Ἀρχαίκοις, ἡ, ὄν, antiquitatem seu antiquam
rusticitatem præ se ferens, sine moribus;
(2) stultus, simplex. Ab eod.
Ἀρχαίκοις, adv. antiquo more loquendi et vi-
vendi.
Ἀρχαιογονία, ας, ἡ, antiqua origo, antiquitas.
Gl. V. origo, originalis. Ab
Ἀρχαιόγονος, ε, ὁ ἔ ἡ, primigenius, primor-
dialis. Ex ἀρχαίος et γίνομαι, nascor.
Ἀρχαιογράφος, ε, ὁ, antiquarius, Ph. Ex ἀρ-
χάιος et γράφω, scribo.
Ἀρχαιοσιδής, ἑς, antiquitatem redolens.
Ἀρχαιοσύν, adv. antiquitus, Gl. V.
Ἀρχαιολογία, ᾧ, f. ἥσω, de rebus antiquis dis-
sero; (2) antiquo sermone utor.
Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, historia de rebus anti-
quitis. Gl. V. origo; verius, origines, anti-
quitates.

¹Ἀρχαιολογικός, ἡ, ὄν, qui antiquitatem rimatur; antiquitatis peritus. Ab
¹Ἀρχαιολόγος, υ, ὁ ἔ ῥ, de rebus antiquis disserens; (2) antiquo sermone utens. *Ph.* ἀρχαιολόγοι, attellani. Ex ἀρχαῖος et λόγος.
¹Ἀρχαῖον, υ, τὸ, sors usurarum; (2) bonum avitum, bona, unde fructus et redditus veniunt.
¹Ἀρχαιοπύκνους, ἱς, antiquitatem redolens. Ab ἀρχαῖος et πύκνους.
¹Ἀρχαιοπλάτος, υ, ὁ ἔ ῥ, jam inde a majoribus dives, qui divitiis avitas habet.
¹Ἀρχαιοπρεπής, ἱς, antiquitatem referens, more antiquo factus.
¹Ἀρχαῖος, αἰα, αἰών, pristinus, antiquus, vetustus; (2) stultus, ineptus, fatuus, simplex; (3) rusticus. Hinc
¹Ἀρχαῖστος, ητος, ἡ, antiquitas, vetustas.
¹Ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ, prisca vivendi ratio. Ab
¹Ἀρχαῖοτροπος, υ, ὁ ἔ ῥ, antiquis moribus praeditus, ap. *Thuc.* sed in contumeliam.
¹Ἀρχαιοτρόπος, adv. more antiquo. A praec.
¹Ἀρχαῖοτύπος, ον, antiquus, exempli vetusti.
¹Ἀρχαιοσύνη, ας, ἡ, magistratum electio seu creatio; (2) magistratum eligendorum tempus; (3) magistratus electi. *Gl. V.* ἀρχαιοσύνη, comitia. Ex ἀρχή et αἰεῖσις.
¹Ἀρχαιοσύνη, ἰων, τὰ, comitia magistratibus creandis. *Gl. V.* comitia. Ex *iisd.* Unde et
¹Ἀρχαιοσύνη, f. ἄνω, ad magistratus creandos convenio, magistratum creo; (2) magistratum peto (quo sensu et in *med.* dicitur); (3) gratiam hominum capto; ambitione utor.
¹Ἀρχαιοσύνης, ἡ, ὄν, comitalis. *Gl. V.*
¹Ἀρχαῖσμος, υ, ὁ, veterum seu priscorum imitatio; (2) antiqua loquendi ratio. *Ph.* antiquitas. Ab ἀρχαῖζω.
¹Ἀρχαῖος, adv. antiquo, antiquo more; (2) stulte. Ab ἀρχαῖος.
¹Ἀρχαῖος, ὁ, piscis nomen, *Aristot.*
¹Ἀρχαῖος, υ, ὁ, tiro, novellus, incipiens, *Suicer.* Ab ἀρχομαι.
¹Ἀρχαῖς, gen. sing. *Dor.* pro ἀρχῆς.
¹Ἀρχεγόνοος, υ, ὁ ἔ ῥ, primigenius, prior natus; (2) priscus. *Gl. V.* primavus; (3) auctor generis; item causa genitrix, causa gignendi.
¹Ἀρχεδικτός, υ, ὁ, proprie, auctor juris, justus possessor.
¹Ἀρχεῖον, υ, τὸ, magistratum curia; (2) tabularium publicum, archivum. Ab ἀρχή.
¹Ἀρχεῖος, εἰα, εἶον, antiquus, priscus.
¹Ἀρχεῖκός, υ, ὁ ἔ ῥ, auctor seu origo malorum. *Τεκμήριον νῆας ἱστίας, ἀρχεῖκός, II.* 5, 62. Ex ἀρχή et κακός, malus.
¹Ἀρχεῖλαος, υ, ὁ ἔ ῥ, populi rector, princeps; (2) nomen proprium. Ex ἀρχή et λαός.
¹Ἀρχεῖλιος, υ, ὁ, rector populi, princeps. *Τίνα δὲ καὶ πενήθομεν τῶν ἀρχεῖλιων; Aeschyl. Pers.* 297. [dubia lectio.]
¹Ἀρχεῖνως, υ, ὁ ἔ ῥ, qui nunc primum navigat; (2) navi imperans. Ex ναῦς.
¹Ἀρχεῖστρος, υ, ὁ ἔ ῥ, penes quem administrandum ac dispensandarum divitiarum potestas est; (2) dominus divitiis et pristinæ fortunæ restituendus. *Ἄλλ' ἀρχεῖστρον καὶ καταστάτην δόμων, avitas opes possidens, Soph. Elect.* 72.
¹Ἀρχεῖστρος, υ, ὁ ἔ ῥ, civitati imperans.
¹Ἀρχεῖστρος, υ, ὁ ἔ ῥ, qui cantui praest. Ex ἀρχή et μελπή, cantus.
¹Ἀρχεῖστρος, ον, auctor luminis, epith. solis, *Cyr.*
¹Ἀρχεῖστρος, υ, ὁ ἔ ῥ, vespere principium afferens. Ex ἀρχή et ἱστρος.
¹Ἀρχεῖστρος, υ, ὁ, regius, *Eur.*
¹Ἀρχεῖστρος, 3. s. imperf. ind. *med. Ion.* pro ἡχεῖστρο.
¹Ἀρχεῖστρος, ἡ, exemplar, idea, *Bud.*
¹Ἀρχεῖστρον, υ, τὸ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur; *Ph.* principale. Ab
¹Ἀρχεῖστρος, υ, ὁ ἔ ῥ, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rei alicujus formam exhibet. Ex ἀρχή et τύπος.
¹Ἀρχεῖστρος, imperat. *med. Dor.* pro ἀρχεῖστρο.
¹Ἀρχεῖστρος, f. εὔσω, impero. Ab ἀρχή.

¹Ἀρχήχορος, υ, ὁ ἔ ῥ, qui praest choro, choragus. Ex ἀρχή et χορός.
¹APXH, ἡς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum; (2) principatus, imperium, dominatus, magistratus; (3) causa, origo, in accus. adverbialiter, ἀρχήν, principio, ante omnia, in primis; (4) omnino, ἀρχάς, ab initio; statim, *Polyb.* (5) extremitas alicujus rei; in accus. adverbialiter, principio, ante omnia, in primis, primo, statim; sed cum vel praecedit vel sequitur particula negativa, valet omnino. Vide *Lenneptum ad Phalaridis Epistolas*, 16. (5) ἐκδοσαντο πλεῖστας τιμαρμάτων ἀρχάς, *Eurip. Hippol.* 761.
¹Ἀρχηγνήτης, υ, ὁ ἔ ῥ, auctor.
¹Ἀρχηγνήτης, f. εὔσω, principatum obtineo, praesum:
¹Ἀρχηγνήτης, ὦ, f. ἴσω, auspicor, incipio. Ab
¹Ἀρχηγνήτης, υ, ὁ, praeses, princeps, dux; (2) auctor. Ab ἀρχηγνός.
¹Ἀρχηγνός, ἱδός, ἡ, praeses, princeps, dux femina; (2) metropolis imperii.
¹Ἀρχηγνός, ἡ, ὄν, principalis, praecipuus. Ab
¹Ἀρχηγνός, υ, ὁ ἔ ῥ, praeses, dux, auctor, magister, inventor, causa rei; (2) praecursor, praenunciator. (2) καὶ ὡς ἀρχηγνόν ἐκφαίνεις λόγον, praenuncia, *Eurip. Hippol.* 881. In *Christi Patientis Tragedia adscripta Gregorio Nazian.* 418, ἀρχηγνός καὶ ὡς reddi debet causa malorum. Ex ἀρχή et ἡγίμαι, dux sum, praeco.
¹Ἀρχήν, adv. ab initio, antiquitus, denuo, *Ph.* Ab ἀρχή.
¹Ἀρχήντα, acc. sing. a. l. part. pass. v. ἀρχω.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, medicorum princeps, primarius inter medicos. *Gl. V.* archiater.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ ἔ ῥ, bubulcorum princeps.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ ἔ ῥ, princeps consilii.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ ἔ ῥ, auctor vitae.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, scribarum praefectus, inter scribas primarius; ἀρχήατρος, cancellarii.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, custos et princeps seu praefectus carceris.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, idem, *Suicer.*
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, archidiaconus, primarius inter diaconos.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, praeses seu praefectus iudicium et magistratus Aegyptiorum.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ ἔ ῥ, praeses iudicii, qui exercet iudicium, iudex quaestionis. Ex ἀρχή et δική, ius.
¹Ἀρχήατρος, υ, τὸ, imperium, parvum imperium, parvus magistratus. *Dim.* ab ἀρχή.
¹Ἀρχήατρος, ας, ἡ, principatus inter remiges, remigatio, *Suid.* Ex ἀρχή et εἰσεία.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, summus sacerdos sum, summo sacerdotio fungor.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, idem.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, pontificius, ad summum sacerdotem pertinens. Ab ἀρχήατρος.
¹Ἀρχήατρος, ας, ἡ, pontificatus maximus.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, summus pontifex, summus sacerdos. Ex ἀρχή et ἱερεύς. Hinc
¹Ἀρχήατρος, nomin. *Attice*, idem.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, summum sacerdotium. *Gl. V.* pontificatus. Ab ἀρχήατρος.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, princeps sodalium.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, eunuchorum praefectus seu princeps.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ ἔ ῥ, vitae initium praebens, vitae auctor. Ex ἀρχή et ζωή, vita.
¹Ἀρχήατρος, ον, maris imperator, epith. Neptuni, *Eph.*
¹Ἀρχήατρος, sum ἀρχήατρος. Hinc
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, munus seu dignitas archi-theorica.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, idem, *Hes. Poll.*
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ ἔ ῥ, praefectus eorum qui sacrorum causa aliquo mittebantur.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, dux chori Bacchici.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ ἔ ῥ, auctor vel moderator fulminis.
¹Ἀρχήατρος, et ἀρχήατρος, princeps furum, *Steph.*
¹Ἀρχήατρος, υ, ὄν, primarius, princeps. *Gl. V.*

principalis; (2) peritus imperandi, aptus ad regendum; (3) imperans. Ab ἀρχή.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, praefectus summus.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, magister rei venaticae.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, princeps praedonum seu latronum.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, praefectus seu magister coquorum.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, Archimandrita, praefectus cenobii, abbas. Ex ἀρχή et μάναρα.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, abbatissa. *Gl. V.* praefecta cenobio.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ ἔ ῥ, mimorum princeps; (2) princeps bistrionum.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, dignitas et officium ejus qui principatum inter pocillatores tenet. Ab
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, princeps pocillatorum.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, principes familiarum.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, piratarum princeps, archipirata.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, principes Scythorum, *Luc.*
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, pastorum princeps.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, princeps bibendi; (2) primus bibendi locus. Ex ἀρχή et ποίσις.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, princeps legationis.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, lictor primus.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, pistorum princeps.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, imperator exercitus, princeps militiae, summus imperator.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, inter symbola princeps, *Suicer.* Ex ἀρχή et σύμβολον, symbolum.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, princeps synagogae.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, praefectus satellitum, princeps stipulatorum, praecipuus custos corporis.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, fabricor, architector.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, opus ab architecto fabricatum, structura. Ab ἀρχήατρος.
¹Ἀρχήατρος, ας, ἡ, architectonica ars.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, architectura.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, architectonicus, ad architecturam pertinsens. Ab
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, architectus, fabrorum princeps, structor, machinator.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, magister publicanorum.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, architrachinus, symposiar-cha, qui praest apparando convivio.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, princeps satellitum.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, praefecti seu principes tribuum.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, princeps furum; nomen magistratus, ap. *Diodor.*
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ ἔ ῥ, princeps seu auctor luminis. Ex ἀρχή et φῶς, lumen.
¹Ἀρχήατρος, praes. part. pass. per *Syncope*. pro ἀρχήατρος.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, magistratus ambiens, *Elym.* *Eust.* Ex ἀρχή et γλῶφα, sculpro.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ ἔ ῥ, principii formam habens; (2) primigenius; (3) primarius. Ex ἀρχή et εἶδος, forma, species.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ ἔ ῥ, magistratum hospes. Ex ἀρχή et λαμβάνω.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ ἔ ῥ, magistratum ambiens; (2) ex magistratu pinguescens. Ex *λαπαρής*, studiosus, vel *λαπαρής*, pinguis.
¹Ἀρχήατρος, f. ἔσω, incipio, cepto, inchoo, caepi, *Gl. V.* ἀρχομένη, ineuntis, *Ph.* ἡρέα-μην, orsus sum, caepi, inchoavi, a. l. *med. Gl. V.* ἀρχομένος, orsus, exorsus, part. a. l. *med. Gl. V.* ἀρχοβαί τινος, ἔκ τινος, ὑπό τινος, τὴν ἀρχήν, τὴν γράφειν.
¹Ἀρχήατρος, υ, principatum ambio, *Suicer.* Ab ἀρχω.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὄν, ad magistratum pertinens.
¹Ἀρχήατρος, υ, ὁ, princeps, dux; (2) podex, intestinum rectum. Ab
¹Ἀρχήατρος, f. ἔσω, perf. pass. ἡρχομαι, incipio, initium facio; (2) principium, auctor, vel origo sum; (3) priores partes occupo, prior aliquid incipio; (4) principatum obtineo, impero, dominor, praesum; (5) magistratu fungor; ἀρχομαι, incipio; (6) sum sub imperio alterius; pareo, obtempero; ἀρχο-μένην, subsectorum, *Ph.* ἀρχομένης τῆς διαφορῆς, τὴν ἀρχήν. Οὐκ εἰν εἰ ἀρχο-μήν

μη ἀρχέντω, nemo potest bene imperare, nisi ipse sub imperio fuerit, *Aristot.* Ἐγὼ δ' ἤρχον χαλιπαῖον, pro ἤρχον τῷ χαλιπαῖον, *Il.* 2, 378. Ἀρχὼ καθυβρίζουσα pro ἤρχω ὑβρίζουσα, *Soph. Elect.* 524. Ab ἀρχή.
 Ἀρχόμεθα, 1. pl. præs. conj. med. *Dor.* pro ἀρχομένηθα.
 Ἀρχων, ὁ, principatum seu imperium obtinens, princeps, *Ph.* præpositus, moderator, rector, præses, magistratus; Ab ἀρχω.
 ἈΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto; (2) congruo, quadro. *Nῆ* ἄρως ἐρέτησιν ἐνίκωσιν, *Odys.* 1, 280.
 Ἀρωγὴ, ἡ, ἀ, auxilium, remedium. Ab ἀρχή.
 Ἀρωγιαυτής, α, ὁ, nautarum auxiliator, sive fautor. Ex ἀρωγὸς et ναύτης, nauta.
 Ἀρωγός, α, ὁ, ἀ, auxiliator, vindex; (2) defensor: ἐλπίδων ἀρωγοί, auxiliatores spei, id est, spes auxilii, *Soph. Elect.* 857. Item adj. ut Πυρὶ μιν ὦν καίεν τὸ πάθος ἀρωγόν, *Aret.* Ab ἀρχή.
 ἈΡΩΜΑ, ἄρος, τὸ, aroma, odoramentum, suavitas odorum, *Gl. V.* ἀρώματα, odores, *Ph.*
 Ἀρωματίζω, f. ἴσω, aromata respicio; (2) aromatis imbuo. Ab ἀρώμα. Unde
 Ἀρωματικός, ὁ, ὄν, aromaticus, odoratus:
 Ἀρωματικός, α, ὁ, aromaticus, ex aromatibus confectus. Ab eod.
 Ἀρωματίτις, ἴδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica, sc. πένσις.
 Ἀρωματοπώλης, α, ὁ, aromatum venditor. *Gl. V.* odorarius. Ex ἀρώμα et πώλης.
 Ἀρωματοφορέω, ὦ, f. ἴσω, aromata fero. Ab Ἀρωματοφόρος, α, ὁ, ἀ, aromata ferens.
 Ἀρωματώδης, ες, odoratus, aromata redolens, *Alti.*
 Ἀρωραῖος, pro ἀρεραῖος.
 Ἀρώριμος, ὄν, idem quod ἀρόριμος.
 Ἄρος, heros, *Dor.* pro ἥρω.
 Ἄς, quas, acc. pl. artic. postpos. ἡς, qui.
 Ἄσα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἴσα, ab ἄσω.
 Ἄσα, cecini, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄδω.
 Ἀσάγηντος, α, ὁ, ἀ, non captus, vel non capiendus, *Swicer.* Ex α priv. et αἰγνήνω.
 Ἀσάγης, ἴος, ὁ, ἀ, oneribus ferendis non adsuetus, *Swicer.* Ex α priv. et σάγν.
 Ἀσάω, fastidio, nauseo; (2) tristor. Ab ἄσιν.
 Ἀσαι, satiasse, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, satio; sed ἴσαι est ab ἄδω, cano.
 Ἀσαινα, idem quod Ἀσάω.
 Ἀσαικτος, α, ὁ, ἀ, non concultus, non referus, non oneratus. Ex α et σάπτω.
 Ἀσάλμινος, α, ὁ, ἀ, rei nauticae imperitus, maris expers. Ex Σαλαμίνος, quia Salaminii rei navalis fuere peritissimi.
 Ἀσάλεια, ας, ἡ, tranquillitas, securitas; (2) incogitantia, *Etyim.* Ab Ἀσάλης, (nisi potius sit exarantandum Ἀσάλεια, *Etyim.*)
 Ἀσάλειντος, α, ὁ, ἀ, inconcussus, immotus.
 Ἀσάλειντος, adv. intrepide, constanter.
 Ἀσάλης, ἴος, ὁ, ἀ, tranquillius, cura vacuus, *Etyim.* Ex α et σάλος.
 Ἀσάλπικτος, α, ὁ, ἀ, tuba non proclamatus.
 Ἀσάλπικτος ὥρα, media pars noctis, hora in qua tuba non caneatur; nam tuba caneatur tantum vesperi et diluculo. *Soph.* ex *Trag.* deperdita. Ex α priv. et σάλπικτῆ, tuba.
 ἈΣΑΜΙΝΘΟΣ, α, ὁ, pelvis, solum, labrum, in quo veteres se lavabant, balneis nondum repertis.
 Ἀσάν, præs. inf. act. contr. pro Ἀσάνει, ab Ἀσάω, fastidio adificio.
 Ἀσάνδωλος, α, ὁ, ἀ, sandaliis carens.
 Ἀσάντος, α, ὁ, ἀ, non blandiens, sc. more canum caudam agitantium, *Hes.* Ex α priv. et σάνω, (*Æsch. Ch.* 420.)
 Ἀσάομαι, ὦμαι, nauseo, fastidio; (2) contristor, molestia afficior; (3) irascor. (2) ὅταν τὸν θυμὸν ἀσπῆς, *Theogn.* 983. Ἐδίζετο ἐπ' αὐτὸν ἡ μάστιξ τὴν ψυχὴν ἀσπῆς ἀπολαμύνει τῶν κίμηναν, *Herodot.* 3, 41. Ab ἄσιν.
 Ἀσάπης, ἴος, ὁ, ἀ, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex α priv. et σήπω.

Ἀσαρίτης ὄνος, asarites, seu vinum ex asaro herba confectum. Ab ἄσαρον.
 Ἀσαρκία, gracilis seu macilentus sum:
 Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab Ἀσαρκος, α, ὁ, ἀ, carnis expers; (2) gracilis, macilentus. Ex α priv. et σάρξ, caro.
 Ἀσαρκώδης, ἴος, ὁ, ἀ, idem. *Aret.*
 ἈΣΑΡΩΝ, ας, τὸ, asarum, nardus silvestris. *Angl.* ASARABACCA.
 Ἀσάρωντος, ὄν, qui non verritur; τὸ ἀσάρωντον, pavimentum, ex marmore, &c. quod non purgatur verrendo. Ab α et σάρω.
 Ἀσας, 2. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἴσας, ab ἄδω.
 Ἀσάφεια, ας, ἡ, obscuritas. Ab Ἀσάφης, ἴος, ὁ, ἀ, ὁ, obscurus; (2) incertus.
 Ἀσάφως, adv. obscure.
 Ἀσέβεις, ἡ, ὄν, et ἀσέβεις, α, ὁ, ἀ, inextinguibilis, inextinctus, nunquam cessans. *Ph.* calx; (2) nomen lapidis unde telæ fiunt quæ non comburuntur in igne. Ex α priv. et σέβνυμι.
 Ἀσβολαῖναι, fusco. *Gl. V.* ἀσβολαίνεσθαι, fuscatur. Ab
 ἈΣΒΟΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla. Hinc
 Ἀσβολός, ὄσασα, ὄν, fuliginosus.
 Ἀσβολός, ας, ἡ, idem quod Ἀσβόλη. Hinc
 Ἀσβολώ, ὦ, f. ἴσω, fuligine inficio.
 Ἀσβολώδης, ἴος, ὁ, ἀ, idem quod Ἀσβολός.
 Ἀσέβεια, ας, ἡ, contemptus cultus divini, impietas. Ab ἀσέβης.
 Ἀσέβω, ὦ, fut. ἴσω, irreligiosus et impius sum, impie ago; impie tracto aliquid; in pass. impie tractari, et impie fieri. Ἐξελίχθαι — περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσέβειας αὐτῶν ὦν ἠσέβησαν, *Juda* 15. Ab eod. Hinc
 Ἀσέβημα, ἄτος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. *Gl. V.* nefas.
 Ἀσέβης, ἴος, ὁ, ἀ, qui numen divinum vel Deum non colit; irreligiosus, impius, qui Deum non novit. Ex α priv. et σέβω.
 Ἀσέβεις, εως, ἡ, actio impia et nefaria; irreverentia.
 Ἀσέβως, adv. impie, *Ph.* Ab ἀσέβης.
 Ἀσερός, α, ὁ, ἀ, habena carens; (2) non victus. Ex α priv. et σείρω, catena.
 Ἀσερώτος, α, ὁ, ἀ, idem et ex ἴσιδ.
 Ἀσεισος, α, ὁ, ἀ, inconcussus, immotus, non quassatus. *Gl. V.* inquassatus; (2) qui quassari et concuti nequit. Ex α et σείρω.
 Ἀσεργαῖναι, petulanter et lascive ago; (2) petulanter aliquem injuria adficio; (3) nefandæ libidini indulgeo. Οὐκ εἰς ἐμὲ ἠσέλγαμε μόνον, *Dem. Gl. V.* lascivio.
 Ἀσεργαῖα, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas; (2) petulans et proterva injuria, lascivia, luxus, impudicitia.
 Ἀσεργαῖα, ὦ, f. ἴσω, idem quod Ἀσεργαῖναι.
 Ἀσεργαῖος, adv. proterve, petulanter, libidinose. Ab
 ἈΣΕΡΓΗΣ, ἴος, ὁ, ἀ, petulans, insolens, protervus, improbus, petulanter injurius; (2) lascivius. *Ph.* ganearius, libidinosus, luxuriosus, obscenus, flagitiosus, impudicus, incestus, al. *Gl. V.*
 Ἀσεργόκωρος, ὤτος, ὁ, ἀ, cornibus lascivens, item magna cornua habens. Ex κέρα.
 Ἀσεργομάνω, ὦ, per lasciviam insanio, insana impudicitia teneor, vel prurio. Ex μαίνομαι.
 Ἀσεργός, adv. idem quod Ἀσεργαῖος.
 Ἀσεργός, α, ὁ, ἀ, illunis; (2) obscurus. Ex α priv. et σελήνη, luna.
 Ἀσεμνος, α, ὁ, ἀ, minime venerandus, inhonoratus; (2) incastus, impudicus, *Gl. V.*
 Ἀσεμνός, adv. parum decore.
 Ἀσεπτός, impius sum. Χρὴ δὲ τὰ γ' εἰς θεὸς μηδὲν ἀσεπτεῖν, *Soph. Antig.* 1349. Ab
 Ἀσεπτος, α, ὁ, ἀ, impius, irreligiosus. Ex α priv. et σέβω, colo.
 Ἀσίμα, canam, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἴσομαι, a verbo ἄδω, cano.
 Ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea; (2) molestia animi; (3) sordes; (4) dolor. Ex ἄδω, satio.
 Ἀσῆ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἴση, ab ἄδω.

Ἀσθηῖν, 1. sing. a. 1. opt. pass. v. ἀσθόμαι.
 Ἀσθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass.
 Ἀσθῆκος, α, ὁ, ἀ, fastidius et satietate.
 Ἀσθμάντος, α, ὁ, ἀ, non signatus, nullo sigillo obsignatus; (2) incustoditus; (3) incertus; (4) rectore carens; (5) infectus (de auro et argento); (6) qui nulla imperii insignia habet, qui nullum legitimum imperium habet. (5) χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν, τὸν μὲν ἐν σκεύεσι πεποιημένον, τὸν δὲ ἐπὶ στήθεσιν, τὸν δὲ ἀσθμάντον, *Appian. de Reb. Hispan.* 448. (6) παρασκευασμένον ἡμῖν ἀσθμάντον, qui nos obsedit, quamquam ne insignia quidem imperii habens, *Appian. de Bell. Civ.* 3, 58. A σθμάνω.
 Ἀσθμῖαντος, α, ὁ, ἀ, non notatus aut insignitus. A σθμῖαν.
 Ἀσθμολόγος, ὄν, obscure scriptus; ἀσθμολόγος, obscure scribens. A γράφω.
 Ἀσθμος, α, ὁ, ἀ, cui signum seu nota non est impressa; (2) obscurus; (3) qui nihil significat. Ἀσθμα βοῆς pro ἄσθμος βόη, vox inarticulata, *Soph. Antig.* 1223. Ex α priv. et σῆμα.
 Ἀσθμότης, ἴτος, ἡ, ignobilitas. A præs.
 Ἀσθμῶν, ὄνος, ὁ, ἀ, idem quod ἄσθμος: haud indistinctus, clarus. Ἰδὼν γὰρ ἐκ ἄσθμωνος φλόγγοι, *Soph. Œd. Col.* 1668.
 Ἀσθμῶς, adv. obscure; (2) ignobiliter. Οὐ πᾶν ἄσθμῶς, *Aret.*
 Ἀσθπτος, α, ὁ, ἀ, putredine non vitiat; (2) non putredini obnoxius. A σήπω.
 Ἀσθρῆς, α, ὁ, ἀ, fastidium adferens, molestus; (2) impurus, ab ἄσθ. (3) nullos habens vermes, *Suid.* A σῆς, vermes.
 Ἀσθρῆς, ἴς, idem quod ἀσθρῆς (2) *Suid.*
 Ἀσθρῶς, adv. moleste. Ab ἀσθρῆς.
 Ἀσθή, 2. sing. a. 1. conj. med. v. ἀσθόμαι.
 Ἀσθῆς, a. 1. part. pass. verbi ἄδω.
 Ἀσθῆνεια, ας, ἡ, imbecillitas, debilitas; (2) ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, *Gl. V.* (3) ignavia. (2) ἀσθῆνεια βίη, egestas, victus tenuitas, *Herodot.* 2, 47.
 Ἀσθῆνεια, ὦ, f. ἴσω, imbecillis, infirmus sum; (2) languo, ægroto; (3) nihil ago. Καὶ μὴ ἀσθνήσας τῇ πίστι, *Rom.* 4, 19.
 Ἀσθῆνείως, εως, ἡ, idem quod ἀσθῆνεια.
 Ἀσθῆνεια, ἄτος, τὸ, idem.
 Ἀσθῆνης, ἴος, ὁ, ἀ, imbecillis, invalidus; debilis, æger, infirmus, ægrotus, tenuis, *Gl. V.* Ex α priv. et σθῆνω, robur. Hinc
 Ἀσθῆνικός, ἡ, ὄν, imbecillis, languidus, valetudinarius; (2) pauper.
 Ἀσθῆνοποιός, ὄν, languidum faciens.
 Ἀσθῆνός, ας, ὁ, ἀ, imbecilli radice hærens. Ex ἀσθῆνης et ῥίζα, radix.
 Ἀσθῆνόντων, gen. pl. præs. part. act. contr. pro ἀσθῆνόντων, ab ἀσθῆνεια.
 Ἀσθῆνόνυχος, ὄν, imbecillis animo.
 Ἀσθῆνῶ, ὦ, f. ἴσω, infirmum reddo, debilito, robur viresque alicujus frango. Ab ἀσθῆνης.
 Ἀσθῆνῶς, adv. imbecilliter, invalide.
 Ἀσθῆ, detrimentum passus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἴσθῆ, a verbo ἄω.
 ἈΣΘΜΑ, ἄτος, τὸ, flatus, spiritus, anhelitus, anhelatio; (2) respiratio difficilior, suspirium. Hinc
 Ἀσθμάζω, f. ἄσω, anheho.
 Ἀσθμαῖνα, anheho, halo; (2) suspiria ducō, anxius sum. (1) ἐν γὰρ τοῖσι παροξυσμοῖσι ἀσθμαίνουσι ἐπὶ ὀδυνῇ, *Aret.* (2) ἡλικίος ἀσθμαίνουσα περὶ δρυὸς, *Callimach. Hymn. in Delum.* 81.
 Ἀσθμαῖνικός, ἡ, ὄν, ad anhelationem seu respirationem pertinens; (2) suspiriosus, difficulter spirans. *Gl. V.* anhelator.
 Ἀσθμάτοκος, ὄν, anhelans, *Man.* pro ἀσθματικός.
 Ἀσία, ας, ἡ, Asia, nomen regionis.
 Ἀσιανός, ὦ, ὁ, Asianus. Ab Ἀσία.
 Ἀσιάρχης, α, ὁ, Asiarcha, nomen magistratus Asiatici qui curam sacrorum habet.
 Ἀσιωτογνής, ἴς, Asiaticus.
 Ἀσιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α priv. et σιγᾶν, taceo.
 Ἀσιγητος, α, ὁ, ἀ, non tacens, non silens, tacere non valens, garrulus. Ex ἴσιδ.
 Q Ἀσιγμος,

**Ασχυρός*, υ, δ ζ η, stridere carens; (2) carens litera Sigma. Ex *συχρός* vel *σύγμα*.
 **Ασίδης*, υ, δ ζ η, qui sine ferro est; (2) qui sine ense est.
 **Ασιγενής*, Asiaticus. Τῶν Περσῶν Ἀσιγενεῖον βασιλεῖα, *Oppian. Cyneg.* 1, 235.
 **Ασις*, gen. sing. *Ion.* pro *άσις*, ab *άσις*.
 **Ασικχός*, υ, δ ζ η, delicatioris cibi non appetens; (2) non injucundus, robustus. Τὰ βρέθρη ποῖν ἐύκαλα ταῖς διαίταις, καὶ ἀσικχα, pueros ad victum faciles reddere et robustos. *Plutarch. in Lycurgo*, 107. vel 49, ex ed. *Parisina*. *Οὖλον ἀσικχότατον, gratissimum appetitionibus nostris, *Idem de tuenda Sanitate Præcepta*, 132.
 **ΑΣΙΝΗ*, ης, ή, herba quædam aliis sese implicans.
 **Ασίνης*, ίος, δ ζ η, illæsus, nullo malo adfectus, innocuus, *Æschyl. Agam.* 1530. *Gl. V.* sine vitio. Ex α priv. et *σίνω*, nocere.
 **Ασινῶς*, adv. innocue, innoxie, sine noxa.
 **Άσιος*, ία, ίον, limosus. Ab *άσις*, limus. (Ex *Il.* 2, 461. *άσιον* ἐν λιμῶνι. Sed ibi videtur potius *άσικχον* leg. esse; i. e. umbroso. *Ern.*)
 **ΑΣΙΡΑΚΟΣ*, υ, δ, locustæ genus carens pinnis.
 **ΑΣΙΣ*, εως, ή, limus, sordes, cœnum.
 **Αστίαι*, ώ, f. ήσσι, cibum non capio, abstineo a cibo, panem non comedo. *Αστίει* δ' εἰς ἀπίσασιν βίη, *Eurip. Hipp.* 277.
 **Αστίαι*, ας, ή, inedia, esuries, jejuniū, abstinentia a cibo; (2) inopia frumenti seu comæatus. (1) ἔνθ' ἀστίαις ἰμὸν δίμερος ἡγεῖται συντακτικὸς ἀποφθέρει, *Eurip. Suppl.* 1105. Ab
 **Αστίος*, υ, δ ζ η, qui cibum non sumpsit, jejunos, impastus. Ex α priv. et *σίτες*.
 **Αστίως*, adv. jejune.
 **ΑΣΚΑΛΑΒΟΣ*, υ, δ, stellio, animal lacertæ simile.
 **Ασκαλαβώτης*, υ, δ, idem.
 **ΑΣΚΑΛΑΦΟΣ*, υ, δ, avis nomen.
 **Ασκάλαφος*, υ, δ ζ η, valde durus. Ex *ασκαλῆς* et *άφθ*, *Suid.* (vel potius α *σκαλάπτω*, *Ern.*)
 **Ασκάλλω*, υ, δ ζ η, non fossus, non circumfossus, seu serritus. Ex α priv. et *σκαλέω*, fodio.
 **Ασκάλλω*, υ, δ ζ η, idem. (2) *τοιγάται* πρὸς *Δουρῶν* μιν ὑπὸ σποδῶ *ασκαλα πάντα*, *Theocr.* 10, 14. Ex *σκάλλω*.
 **Ασκαλῆς*, ές, idem; (2) valde durus.
 **Ασκαλτος*, υ, δ ζ η, idem et ab eod.
 **ΑΣΚΑΛΩΪΑΣ*, υ, δ, gallinago, avis gallinæ magnitudine.
 **Ασκαμανία*, ας, ή, genus herbæ medicæ.
 **Ασκαυδάλισος*, ον, non offensus, *Ern.*
 **ΑΣΚΑΝΤΗΣ*, υ, δ, vilis lectus non habens stoream, grabbatus; (2) scamnum, sellæ genus.
 **Ασκαδαμυκτι*, et *ασκαδαμυκτι*, adv. oculis fixis, oculis intentis, ita ut non nictiteris:
 **Ασκαδαμυκτί* μ, ὦ, non conniveo, non nictor, fixis et immotis oculis intueor. Ab
 **Ασκαδαμυκτός*, υ, δ ζ η, non nictans, non connivens. Ex α priv. et *σκαδαμύσσω*.
 **Ασκάδης*, ίος, δ ζ η, non exsultans, non palpitans. Ex α priv. et *σκαίρω*, salio.
 **Ασκαόβω*, υ, δ ζ η, idem et ex iisd.
 **Ασκαριδῶδης*, εως, δ ζ η, scatens ascaridibus, seu vermicibus sic appellatis. Ab *ασκαρίς*.
 **Ασκαρίζω*, f. ίσω, salio, exsulto. Ex α pleon. et *σκαρίζω*, salio.
 **ΑΣΚΑΡΙΣ*, ίδος, ή, genus lumbricorum.
 **Ασκαρίσος*, υ, δ ζ η, non saliens, non exsultans. Ab *ασκαρίς*.
 **ΑΣΚΑΡΟΣ*, υ, δ, calceorum seu sandaliorum genus, *Hes.* (2) genus crepitaculi, *Poll.* Vide *ασκίρα*.
 **Ασκάφος*, υ, δ ζ η, non fossus. Ex α priv. et *σκάπτω*, fodio.
 **Ασκήθης*, ίος, δ ζ η, idem quod *ασκηθῆς*.
 **Ασκήια*, ας, ή, idem quod *ασκησις*.
 **Ασκήιον*, idem quod *άσκιον*.
 **Ασκήλις*, adv. dure, graviter. Ab *ασκήλις*.
 **Ασκήλιος*, adv. duriter; (2) assidue; (3) gra-

viter; (4) sine cruribus; (5) pari mensura. Ab
 **Ασκήλις*, ίος, δ ζ η, qui non obduruit; (2) qui supra modum exaruit vel obduruit, prædurus; (3) cruribus carens; (4) immobilis, adsiduus, indescens. Ex α priv. vel intens. et *σκήλλω*, sicco, vel *σκήλος*, cruris.
 **Ασκήπαρος*, υ, δ ζ η, rudis, impolitus, non elaboratus, non exasciatus, securi non tactus. Ex α priv. et *σκήπαρον*.
 **Ασκήπατος*, υ, δ ζ η, *Ph.* intectus. Ex α priv. et *σκήπαζω*, lego.
 **Ασκήπατος*, υ, δ ζ η, qui tectus non est, operimento carens. Ex α priv. et *σκήπατρον*.
 **Ασκήπης*, ίος, δ ζ η, idem. Ex α et *σκήπη*.
 **Ασκητος*, υ, δ ζ η, idem et ex iisd.
 **Ασκητος*, υ, δ ζ η, inconsideratus, non circumspectus; inconsultus, incognitus, *Gl. Vet.* Ex α priv. et *σκήπτομαι*, contempler. Hinc
 **Ασκήτως*, adv. inconsiderate, temerarie, inconsulto, temere.
 **ΑΣΚΕΡΑ*, ας, ή, calceamenti Attici genus, quod hirsutum erat et commodum tempore hiemali.
 **Ασκιρίων*, υ, τδ, idem.
 **Ασκιυῆς*, ίος, δ ζ η, imparatus.
 **Ασκιυος*, υ, δ ζ η, vasis utensilibusque carens, omni instrumento ac supellectile carens, non instructus, inops; (2) simplex et omni apparatu carens. Ex α et *σκιυός*.
 **Ασκιυόρητος*, υ, δ ζ η, sagaci curiosaque perscrutatione non excussus. Ex α priv. et *σκιυώρω*, perscrutor.
 **ΑΣΚΕΩ*, ὦ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, *Gl. V.* *ασκῶμεν*, erudimus, *Ph.* *ήσκησα*, percolui, *Ph. a.* 1. (2) polio; *ήσκημίνος*, politus, *Ph. p.* part. pass. *Ασκιῶν* ἀνδρείων, ἀληθειῶν τὸν υἱὸν τὸν ἐπὶ χῶρον τρέπον; *Aristoph. Plut.* 47. 'Εν τάτῳ δὲ αὐτὸς *άσκά*, scil. ἱμαντόν, *Act.* 24, 16. (3) orno: 'Εν εἰρήμῳ *ήσκημίνω*, *Herodot.* 2, 130. Πασὰς *ήσκημίνης* ἑτάλωσι, *Id. ibid.* 169. 'Οπότε *άσκηβειν* τῇ ἰσθῇ *σολῇ*, *Phil. Jud. Leg. Cai.* 1033. D. ubi Th. Mangey reponit *ήσκημιν*, non intellecta scilicet vi vocis.
 **Ασκηθῆς*, ίος, δ ζ η, non læsus, incolumis. *Ασκηθῆ* σῆμποι Κύρις *ισθῆφανος*, *Solon apud Plutarch.*
 **Ασκημα*, ἄτος, τδ, quod exercemus, institutum. Ab *άσκιω*.
 **Ασκηνος*, υ, δ ζ η, tentorio sive tabernaculo carens; (2) subdialis, sub dio positus; (3) non fictus. Ex α priv. et *σκηνή*.
 **Ασκήνω*, adv. non fecte.
 **Ασκησις*, εως, ή, exercitatio, institutio, industria, cultus, *Gl. V.* studium; (2) vita monastica. Ab *άσκιω*.
 **Ασκησίας*, ία, ίον, exercendus. Ab eod.
 **Ασκητήριον*, υ, τδ, locus in quo exercitatio instituitur, gymnasium; (2) cœnobium, monasterium. Ab eod.
 **Ασκητής*, υ, δ, qu. dic. exercitator. *Gl. V.* curator; (2) atuleta; (3) qui in rerum divinarum meditatione se exercet. *Ph.* *άσκηται*, cælibes. Ab eod. Hinc
 **Ασκητικός*, ή, ον, ad exercitationem comparatus; (2) exercitationi vacans; (3) meditationi sacræ incumbens; (4) discendi cupidus, sapientiæ studiosus.
 **Ασκητός*, ή, ον, elaboratus arte, affabre factus; (2) ornatus; (3) quod exercitatione acquiritur ac disci potest ac debet. Ab *άσκιω*.
 **Ασκήτρια*, ας, ή, virgo, seu quævis mulier meditationibus sacræ vacans, monialis. *Gl. V.* *άσκήτρια*, sanctimoniales. Ab *άσκητής*.
 **Ασκήσιος*, ον, qui occultari non potest.
 **Ασκήδιον*, υ, τδ, parvus uter. Dim. ab *άσκός*.
 **Ασκήιον*, υ, τδ, idem et ab eod.
 **Ασκήιος*, ία, ίον, umbrinosus, opacus; qui densam habet umbram; (2) umbra carens; inopacus, *Gl. V.* Ex α int. vel priv. et *σκήιά*.
 **Ασκήπων*, ονος, δ ζ η, scipione non nitens, qui sine baculo incedit, cui adhuc vegeta est senectas. Ex α priv. et *σκήπων*, pro *σκήπων*.
 **Ασκήλιος*, υ, δ, ut *άσκήλις* *δραψ*, species aquæ intercutis, sive hydropsis, in quo humor aquosus cum exiguo spiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum et intestina, velut in utre quodam continetur. Ab *άσκός*.
 **Ασκληπιῶν*, οί, medici; filii Æsculapii, posterum Æsculapii. *Οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιῶν δαῖνοι παρέδωκε*, *Eurip. Alcest.* 972. Ab Ἀσκληπιῶς, υ, δ, Æsculapius.
 **Ασκληπιῶδης*, Æsculapii filius, medicus. *Καὶ τῶν πατρ' ἡμῶν ἐντυχῶν Ἀσκληπιῶν*, *Soph. Phil.* 1333.
 **Ασκολῆτης*, Νις.
 **Ασκολῆλης*, υ, δ, herniosus, *Gl. V.* Ex *άσκος* et *κῆλη*, hernia.
 **Ασκολήρα*, ας, ή, marsupium, pera, crumena.
 **Ασκοτος*, υ, δ ζ η, inconsideratus, non circumspectus; (2) mente et cogitatione non perceptus; (3) multus, longus; (4) inopinatus; (5) non feriens scopum.
 **Ασκοτυτίνη*, ης, ή, lagena coriacea.
 **Ασκότως*, adv. inconsiderate; (2) inopinate.
 **Ασκορῖντος*, υ, δ ζ η, non agitans membra, vertigine non circumactus. Ex α priv. et *σχορῖνάμαι*, pandiculator.
 **ΑΣΚΟΣ*, υ, δ, uter, pellis; follis, culeus, *Gl. V.*
 **Ασκοτινός*, ον, non tenebrosus.
 **Ασκόμης*, 1. pl. præ. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro *άσκιωμεν*, ab *άσκιω*.
 **Ασκυῶτις*, υ, τδ, ura minor.
 **Ασκυορέω*, utres fero in sacris Bacchanalibus, *E. M.*
 **Ασκυφόρος*, υ, δ ζ η, utrem ferens.
 **Ασκυλιωτός*, υ, δ ζ η, inspoliatus, non spoliatus. Ex α priv. et *σκυλίω*, spolio.
 **Ασκυλτος*, υ, δ ζ η, infatigabilis, *Gl. V.* *ύμ* *il-læsus*; integer, *Ern.* Ex α priv. et *σκυλλω*, fuligo. Hinc
 **Ασκύλως*, adv. sine molestia et vexatione.
 **ΑΣΚΤΡΟΝ*, υ, τδ, hyperici genus, herba. *Angl.* ST. PETER'S WORT.
 **Ασκόλια*, ον, τὰ, Ascolia, festum Bacchi Athenis. Ab *άσκος*, quia super *άσκος*, utres unctos, uno pede saltabant, ut lapsi risum excitarent. Hinc
 **Ασκυλιῶζω*, f. ήσω, super utrem salio; (2) salto unico pede innitendo; (3) claudico.
 **Ασκυλισμός*, υ, δ, saltatio *άσκυλιζόντων*.
 **Ασκυμῶ*, ἄτος, τδ, pellis muniens remos, quare parte scalmo incumbunt; (2) lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab *άσκις*.
 **Ασκυμῶ*, ἄτος, τδ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab *ήσω*, cano.
 **Ασμεῖαυγος*, ον, strepitum non edens, *Orph.*
 **Ασμεῖτιον*, υ, τδ, cantuicula. Dim.
 **Ασμεῖτοκῆμπος*, υ, δ, cantuum artifex, qui nimis exquisito artificio utitur, velut poetæ *Diithyranbici* solent; vox *Aristophanica*. Ex *ήσω* et *κάμπτω*.
 **Ασμεῖτοκῆμπος*, ον, cum grandiloquentia et fastu canens, *Tzet.*
 **Ασματοποιός*, ον, cantilenas faciens, *E. M.*
 **Ασμενίζω*, f. ήσω, libens suscipio, comiter accipio; (2) adquiesco, contentus sum, gratum et acceptum habeo, amplector lætus. (2) *άσμενίζοντες*, *εἰ μή τις ἐγχειροῖα καὶ βιάζοντο κινδυνεύειν*, *Polyb.* 4, 11. *Ασμενίζων* ἐπὶ τῷ γρηγόρῳ προσηματι δια τὸ παραδέξασθαι, *Id.* 5, 87. Ab *άσμενος*.
 **Ασμενίσμα*, 1. sing. a. 1. opt. act. *Ætol.* pro *άσμενίσμα*.
 **ΑΣΜΕΝΟΣ*, ένα, ενον, gaudens, alacris, *Gl. V.* ultreuous, libens. *Οἱ νῦν τὰ πρῶτ' ἱσίδεν άσμενος πόθω*, *Soph. Trach.* 755.
 **Ασμενός*, adv. cum gaudio, libenter; jucunde.
 **Ασμεός*, υ, δ, idem quod *ήσω*. Ab *ήσω*, cano.
 **Ασολοικίως*, adv. sine solécismo.
 **Ασολοικός*, υ, δ ζ η, vitio carens, non solæcus, non barbarus; simplex, nullo artis lenocinio corruptus; *κρίας* *άσολοικον*, caro simplex, *Eubulus apud Athen.* 63.
 **Ασολοικός*, adv. sine vitio; (2) simpliciter.
 **Ασοφία*, ας, ή, insipientia, stultitia. Ab *άσοφος*.
 **Ασόφιστος*, cui non potest imponi. *Ασόφιστοι* λόγων *παρασκευαῖς*, verborum eloquentia non

**Ασκήτης*, υ, δ, ut *άσκήτις* *δραψ*, species aquæ intercutis, sive hydropsis, in quo humor aquosus cum exiguo spiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum et intestina, velut in utre quodam continetur. Ab *άσκός*.
 **Ασκληπιῶν*, οί, medici; filii Æsculapii, posterum Æsculapii. *Οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιῶν δαῖνοι παρέδωκε*, *Eurip. Alcest.* 972. Ab Ἀσκληπιῶς, υ, δ, Æsculapius.
 **Ασκληπιῶδης*, Æsculapii filius, medicus. *Καὶ τῶν πατρ' ἡμῶν ἐντυχῶν Ἀσκληπιῶν*, *Soph. Phil.* 1333.
 **Ασκολῆτης*, Νις.
 **Ασκολῆλης*, υ, δ, herniosus, *Gl. V.* Ex *άσκος* et *κῆλη*, hernia.
 **Ασκολήρα*, ας, ή, marsupium, pera, crumena.
 **Ασκοτος*, υ, δ ζ η, inconsideratus, non circumspectus; (2) mente et cogitatione non perceptus; (3) multus, longus; (4) inopinatus; (5) non feriens scopum.
 **Ασκοτυτίνη*, ης, ή, lagena coriacea.
 **Ασκότως*, adv. inconsiderate; (2) inopinate.
 **Ασκορῖντος*, υ, δ ζ η, non agitans membra, vertigine non circumactus. Ex α priv. et *σχορῖνάμαι*, pandiculator.
 **ΑΣΚΟΣ*, υ, δ, uter, pellis; follis, culeus, *Gl. V.*
 **Ασκοτινός*, ον, non tenebrosus.
 **Ασκόμης*, 1. pl. præ. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro *άσκιωμεν*, ab *άσκιω*.
 **Ασκυῶτις*, υ, τδ, ura minor.
 **Ασκυορέω*, utres fero in sacris Bacchanalibus, *E. M.*
 **Ασκυφόρος*, υ, δ ζ η, utrem ferens.
 **Ασκυλιωτός*, υ, δ ζ η, inspoliatus, non spoliatus. Ex α priv. et *σκυλίω*, spolio.
 **Ασκυλτος*, υ, δ ζ η, infatigabilis, *Gl. V.* *ύμ* *il-læsus*; integer, *Ern.* Ex α priv. et *σκυλλω*, fuligo. Hinc
 **Ασκύλως*, adv. sine molestia et vexatione.
 **ΑΣΚΤΡΟΝ*, υ, τδ, hyperici genus, herba. *Angl.* ST. PETER'S WORT.
 **Ασκόλια*, ον, τὰ, Ascolia, festum Bacchi Athenis. Ab *άσκος*, quia super *άσκος*, utres unctos, uno pede saltabant, ut lapsi risum excitarent. Hinc
 **Ασκυλιῶζω*, f. ήσω, super utrem salio; (2) salto unico pede innitendo; (3) claudico.
 **Ασκυλισμός*, υ, δ, saltatio *άσκυλιζόντων*.
 **Ασκυμῶ*, ἄτος, τδ, pellis muniens remos, quare parte scalmo incumbunt; (2) lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab *άσκις*.
 **Ασκυμῶ*, ἄτος, τδ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab *ήσω*, cano.
 **Ασμεῖαυγος*, ον, strepitum non edens, *Orph.*
 **Ασμεῖτιον*, υ, τδ, cantuicula. Dim.
 **Ασμεῖτοκῆμπος*, υ, δ, cantuum artifex, qui nimis exquisito artificio utitur, velut poetæ *Diithyranbici* solent; vox *Aristophanica*. Ex *ήσω* et *κάμπτω*.
 **Ασμεῖτοκῆμπος*, ον, cum grandiloquentia et fastu canens, *Tzet.*
 **Ασματοποιός*, ον, cantilenas faciens, *E. M.*
 **Ασμενίζω*, f. ήσω, libens suscipio, comiter accipio; (2) adquiesco, contentus sum, gratum et acceptum habeo, amplector lætus. (2) *άσμενίζοντες*, *εἰ μή τις ἐγχειροῖα καὶ βιάζοντο κινδυνεύειν*, *Polyb.* 4, 11. *Ασμενίζων* ἐπὶ τῷ γρηγόρῳ προσηματι δια τὸ παραδέξασθαι, *Id.* 5, 87. Ab *άσμενος*.
 **Ασμενίσμα*, 1. sing. a. 1. opt. act. *Ætol.* pro *άσμενίσμα*.
 **ΑΣΜΕΝΟΣ*, ένα, ενον, gaudens, alacris, *Gl. V.* ultreuous, libens. *Οἱ νῦν τὰ πρῶτ' ἱσίδεν άσμενος πόθω*, *Soph. Trach.* 755.
 **Ασμενός*, adv. cum gaudio, libenter; jucunde.
 **Ασμεός*, υ, δ, idem quod *ήσω*. Ab *ήσω*, cano.
 **Ασολοικίως*, adv. sine solécismo.
 **Ασολοικός*, υ, δ ζ η, vitio carens, non solæcus, non barbarus; simplex, nullo artis lenocinio corruptus; *κρίας* *άσολοικον*, caro simplex, *Eubulus apud Athen.* 63.
 **Ασολοικός*, adv. sine vitio; (2) simpliciter.
 **Ασοφία*, ας, ή, insipientia, stultitia. Ab *άσοφος*.
 **Ασόφιστος*, cui non potest imponi. *Ασόφιστοι* λόγων *παρασκευαῖς*, verborum eloquentia non

¹ *Ἀσιλίχνης*, *ios*, *o* *z* *h*, caudice, trunco carens.
² *Ἀσιλίχνης*, *u*, *o* *z* *h*, idem.
³ *Ἀσιμέδωκτα*, *adv.* lamentabiliter, flebiliter. *Ab*
⁴ *Ἀσιμέδωκτος*, *u*, *o* *z* *h*, contumeliis probrisque
carens; (2) firmus, stabilis. *Ex a* priv. et
σιμέω, contumelia adificio, moveo.
⁵ *Ἀσιμῆς*, *ios*, *o* *z* *h*, immotus, firmus; (2) non
perturbatus, stupore non attonitus, metu
non percussus. *Ex* iisd.
⁶ *Ἀσιμῆς*, *ios*, *o* *z* *h*, idem et *ex* iisd. *Ἐχων*
ἀσιμῆα βυλὴν, *Il.* 2, 344. *Ἄλλ' ἀσιμῆς*
ἔχουσιν, *Id.* 3, 219.
⁷ *Ἀσιμῆως*, idem quod *ἀσιμῆος*, *Steph.*
⁸ *Ἀσιμῆως*, *adv.* immote, rigide, firmiter.
⁹ *Ἀσινακτεῖ*, *adv.* sine gemitu:
¹⁰ *Ἀσινακτεῖ*, *adv.* idem. *Ab*
¹¹ *Ἀσινάκτος*, *u*, *o* *z* *h*, non gembundus; (2) qui
non gemit, qui sine gemitu aliquid agit.
Ex a priv. et *σινάω*.
¹² *Ἀσινάκτος*, *adv.* sine gemitu.
¹³ *Ἀσίον*, canendum est, *Aristoph.* *Ab* *ἄδω*.
¹⁴ *Ἀσπετος*, *on*, non coronis ornatus, honoratus,
sc. cultus, de diis, *Eur.* *Ex a* priv. et
σπῆω.
¹⁵ *Ἀσπετῶν*, *oros*, *h*, non grata marito. *Ab*
ἀνῆρ et
¹⁶ *Ἀσπετῆς*, *ios*, *o* *z* *h*, inamabilis; (2) inexora-
bilis, implacitus. *Ex a* priv. et *σπεῖω*.
¹⁷ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, stellans, siderens. *Ab* *ἀστήρ*.
¹⁸ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, stellaris.
¹⁹ *Ἀστέριος*, *f.* *ισω*, in stellam verto.
²⁰ *Ἀστέριον*, *u*, *o* *z* *h*, phalangium.
²¹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, stellans.
²² *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, stellula, asteriscus (*), signum
criticorum locis pulcioribus adponti soli-
tum; (2) herba quaedam. *Dim.* *ab* *ἀστήρ*.
²³ *Ἀστέριος*, *is*, stellatus. *Ab* *εἶδος*.
²⁴ *Ἀστέριος*, *is*, stellatus, stellis distinctus
et ornatus. *Gl. V.* *sidereus*. *Ab* *eod.*
²⁵ *Ἀστέριος*, *on*, *epith.* noctis, stellata, *prop-*
riè, oculorum loco stellas habens. *Ab*
ὄμμα.
²⁶ *Ἀστέριος*, *dat. sing. Dor.* pro *ἀστέριῳ*.
²⁷ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, fulgur. *Ab* *ἀστέριον*. *Hinc*
²⁸ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, fulgurator, fulminator.
²⁹ *Ἀστέριος*, idem quod, vel pro, *ἀστέριος*, *Lycurg.*
³⁰ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, stellarum contemplator.
Ex *ἀστήρ* et *σκοπέω*, *spectator*.
³¹ *Ἀστέριος*, *is*, stellis fulgens.
³² *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, stellarum faciem habens,
stellatus. *Ἀστέριος* *ἐν γραφαῖσιν*, *Eurip.*
Phæn. 131. *Ex* *ἀστήρ* et *ὤψ*, *facies*.
³³ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, coronam non habens, co-
rona non redimitus. *Καὶ φωνίς ἀνδρῶν*
ἐμὴν ἄνδρ' ἀστέριος, *Eurip. Androm.*
1020.
³⁴ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, idem.
³⁵ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, civis femina. *Ab* *ἀστέριος*.
³⁶ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, cippum non habens, *epith.*
sepulti vel sepulchri. *Ex a* priv. et *στέλν*.
³⁷ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, infortunatus, infelix, ærum-
natus, qui nullam stationem nec sedem
habet, *Hes.* *Ex a* priv. et *στέλν*, *stare*.
³⁸ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, idem et *ex* iisd. *Hes.*
³⁹ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, stella.
⁴⁰ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, instabilis, infirmus. *Ex a*
priv. et *στέλν*, *stabilis*.
⁴¹ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, cantor, *Gl. V.* *Ab* *ἄδω*, *cano*.
⁴² *Ἀστέριος*, *is*, *h*, pro *ἀστέριος*, *Steph.*
⁴³ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, non calcatus, non tritus;
(2) non pervius. *Ex a* priv. et *στέλν*.
⁴⁴ *Ἀστέριος*, *on*, idem quod *ἀστέριος*, *Lycurg.*
⁴⁵ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, canorus, *Gl. V.* *Ab* *ἄδω*.
⁴⁶ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, qui in urbe habitat; (2) urba-
nus, civilis, scitus, festivus; (3) prudens,
circumspectus. *Ab* *ἄδω*, *urbis*.
⁴⁷ *Ἀστέριος*, *adv.* festive, urbane, prudenter.
⁴⁸ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, qui punctus non est; (2)
nullo stigmate signatus.
⁴⁹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, vas rotundum, quod infusa pice,
sulphure, et stupa, injectoque igne ejacu-
labatur; malleolus, *Hes.*
⁵⁰ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, urbis incolæ, civis. *Οὐ γὰρ σι*
φισμὰ τῶν ἀστέριος πέρεσι, *Soph. in Fragm.*
Alexandri. *Βοήθη* *νῆαν ἀνδρῶν ἀστέριος*, *Id.*
Ibid.

¹ *Ἀστέριος*, *on*, *proprie* elementis carens; (2)
rudis literarum, indoctus. *Ex* *στέλν*.
² *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, in quo versus seu ordines
nulli sunt. *Ex a* priv. et *στέλν*, *ordo*, *versus*.
³ *Ἀστέριος*, *on*, veste carens, non stolatus, *Soph.*
ap. Plut.
⁴ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, qui os non habet; (2) qui
loquendi facultate destitutus est; (3) cui
parvum est os; (4) durioris oris; (5) in-
gratus ori. (4) *ἄσπερος πῶλοι*, contumaces
durique oris equi, *Soph. El.* 724. *Ex a*
priv. et *στέλν*, *os*.
⁵ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, qui exacutus non est; (2)
epith. ferri, quod non tinctum est, post-
quam candefactum fuit. *Ex a* priv. et
στέλν.
⁶ *Ἀστέριος*, *on*, dolore vacuus; (2) valde tristis.
Ex a et *στέλν*.
⁷ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, cujus majores erant cives,
quum ipse sit peregrinus. *Ex* *ἀστέριος* et *στέλν*.
⁸ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, naturalis amoris expers.
Ph. inamabilis, sine affectione. *Ex a* priv.
et *στέλν*, *amor naturalis*.
⁹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, civis. *Ab* *ἄδω*.
¹⁰ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, non recta ad scopum ten-
do; abherro a scopo; (2) non gratificor,
desum alicui, *ap. Polyb.* *Περὶ τὴν τίσιν ἡσό-*
χουσαν, *1 Tim.* 6, 21. *Ἄν τινες ἀστέριος*,
Ibid. 1, 6. *Ab* *ἄσπερος*.
¹¹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, erratum, *proprie* ejus qui
non recte ad scopum tendit, imprudenter
factum.
¹² *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, quum quis non bene collineat;
quum quis aberrat a scopo; (2) opinionis
et spei frustratio. *Ab*
¹³ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, qui non bene collineat; (2)
qui non bene conicit, male consulit. *Ex*
a priv. et *στέλν*.
¹⁴ *Ἀστέριος*, *adv.* imprudenter, infelicitate.
¹⁵ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, sella lignea, ephippium; (2)
asinus, mulus.
¹⁶ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, agaso, mulio. *Ex* *ἀστέριος*
et *ἰλαίνω*, *agito*.
¹⁷ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, idem quod *ἀστέριος*.
¹⁸ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, non tortus seu tortuosus,
planus; (2) qui non fallit, certus. *Ex a*
priv. et *στέλν*. *Hinc*
¹⁹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, complano.
²⁰ *Ἀστέριος*, *f.* *ισω*, talis ludo:
²¹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, taxillus, parvus talus. *Dim.*
ab *ἀστέριος*.
²² *Ἀστέριος*, *is*, *h*, idem quod *ἀστέριος*,
Aristol.
²³ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, taxillus, *Ph.* *Ab* *eod.*
²⁴ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, lusus taxillorum, vel aleæ.
Ab *ἀστέριος*. *Unde*
²⁵ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, talarius.
²⁶ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, astragalo similis.
²⁷ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, vertebra, spondylus;
(2) talus lusorius.
²⁸ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, talaris, *Philox.* *A* *præc.*
²⁹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, fulguralis. *Ab*
³⁰ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, fulgur, coruscatio. *Ab* *ἀσ-*
τέριος.
³¹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, fulgura fero. *Ἐφ'*
ἄρματ' ἰλδὼν Ζηνὸς ἀσπερφόροι, *Aristoph.*
Pace, 721. *Ab*
³² *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, fulgura ferens.
³³ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, coruscus, *Gl. V.* *Ex*
ἀστέριος et *εἶδος*, *forma*.
³⁴ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, fulgurator, *epith.* Jovis.
³⁵ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, fulgurator, *Orph.*
³⁶ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, fulgurans.
³⁷ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, fulguro; (2) fulgeo, co-
ruscus, mico; (3) ejaculor, emitto, spiro.
Κατάχαλκον ἔπαν πείδιον ἀστέριος, *Eur. Ph.*
111. *Ἐσπερὶος χαλκῶ*, *Xen. Cyr.*
³⁸ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, princeps siderum.
³⁹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, *on*, astrorum princeps, *epith.*
lunæ, *Orph.*
⁴⁰ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, militiæ vacatio; (2) deserto
militiæ: (3) pax. *Ἀστέριος* *Minerva* vo-
cabatur, cujus templum erat in Laconia.
Ex a et *στέλν*.
⁴¹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, immunis a militia; (2)
qui non militavit. *Ex a* priv. et *στέλν*.

¹ *Ἀστέριος*, *as*, *h*, imperatorie artis impe-
ritia. *Ex a* priv. et *στέλν*.
² *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, imperitus ducendi ex-
ercitum; (2) duce carens. *Ab* iisd.
³ *Ἀστέριος*, *adv.* sine duce, sine imperio;
(2) imperite, temere.
⁴ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, imperatorie artis ignarus,
malus imperator. *Ex a* priv. et *στέλν*.
⁵ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, qui flecti nequit; (2) durus,
immobilis. *Ex a* priv. et *στέλν*.
⁶ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, qui flecti aut torqueri ne-
quit; (2) quem vertere aut circumagere
non licet. *Ex* iisd.
⁷ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, taxilli. *Vid.* *ἀστέριος*. *Hinc*
⁸ *Ἀστέριος*, *f.* *ισω*, taxillis ludo.
⁹ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, sideralis. *Ab* *ἀστέριος*.
¹⁰ *Ἀστέριος*, *is*, *h*, taxillus; talus lusorius, *Call.*
Steph. Dim. *Ab* *ἀστέριος*.
¹¹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, astronomus, qui de astris lo-
quitur. *Ex* *ἀστέριος* et *βάλλω*, *loquor*.
¹² *Ἀστέριος*, *is*, *h*, sideratus, a sidere per-
cussus. *Ex* *ἀστέριος* et *βάλλω*, *facio*.
¹³ *Ἀστέριος*, *as*, *h*, sideratio. *Ex* iisd.
¹⁴ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, sideror. *Ex* iisd.
¹⁵ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, sideratus. *Ex* iisd.
¹⁶ *Ἀστέριος*, *as*, *h*, idem quod *ἀστέριος*.
¹⁷ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, siderari, *Gl. V.* *ἀστέριος*,
siderati, *Gl. V.* *Ex* *ἀστέριος* et *βολῆ*.
¹⁸ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, sideratio. *A* *præc.*
¹⁹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, ita editus ut astris
vicinus videatur. *Ex* *ἀστέριος* et *γίγνομαι*.
²⁰ *Ἀστέριος*, *as*, *h*, astrologia præstigiatrix,
Suicer. *Ex* *ἀστέριος* et *γονταί*, *præstigiæ*.
²¹ *Ἀστέριος*, *on*, sub dio etiam noctu agens,
epith. pastoris. *Ex* *δία*, *vita ratio*.
²² *Ἀστέριος*, *is*, sideribus similis, *sc.* motu, aut
alia re. *Ex* *εἶδος*.
²³ *Ἀστέριος*, *as*, *h*, plures stellæ simul positæ
quæ astrum sive sidus efficiunt; (2) con-
stellatio, positus siderum. *Ex* *σείω*.
²⁴ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, ita editus ut astris
vicinus videatur. *Ex* *ἀστέριος* et *γίγνομαι*.
²⁵ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, ad stellarum positum per-
tinentes. *Οὕτως* *Πήγασος ἵππος ἀπὸ πάλαι*
Βελλεροφόντην βυλνθέντα μαθεῖν ἀστέριος
καυίναν, *Anal. Brunck.* 2, 420. *Ex* *ἀστέριος* et *τίδω*,
rimo.
²⁶ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, qui astris sacrificat, astrorum
cultor. *Ex* *ἀστέριος* et *θύω*, *sacrifico*.
²⁷ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, canis siderius, *Steph.*
²⁸ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, *is*, *is*, astrologiam tracto, pro-
fiteor:
²⁹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, ad stellarum positum per-
tinentes. *Οὕτως* *Πήγασος ἵππος ἀπὸ πάλαι*
Βελλεροφόντην βυλνθέντα μαθεῖν ἀστέριος
καυίναν, *Anal. Brunck.* 2, 420. *Ex* *ἀστέριος* et *τίδω*,
rimo.
³⁰ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, qui astris futura prædicat,
astrologus. *Ex* *ἀστέριος* et *λόγος*, *sermo*.
³¹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, qui ex astrorum contem-
platione futura prædicat.
³² *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, sidus, astrum, congregatio stel-
larum; (2) stella; (3) signum; (4) canis,
canicula. *Ἦν τὴν ἐν ἀστέριος ἑρῶν τεμνὸν ὀδὸν*,
Eur. Phæn. 1. *Ab* *ἀστέριος*.
³³ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, astronomiam tracto:
³⁴ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, astrorum scientia, astronomia.
Οἱ ἐν ἀστέριος, *astronomi*; ut *οἱ ἐν*
σέλι, *magistratus*. *Σοφίας παρὰ τὴν ἐν ἀστέριος*,
Suidas, *voc.* *Σωφιστής*.
³⁵ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, ad astronomiam pertinens,
astronomicus. *Ab*
³⁶ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, astrorum scientiæ peritus, as-
tronomus. *Ex* *ἀστέριος* et *νόμος*, *distribuo*.
³⁷ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, siderosus, *Ph.* *Ex* *πλήθος*, *ferio*.
³⁸ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, *is*, *is*, circa astrorum scien-
tiam versor. *Ex* *ἀστέριος* et *πάλω*.
³⁹ *Ἀστέριος*, *u*, *o* *z* *h*, qui radicula succo elotus
purgatus non est. *Ex a* priv. et *στέλν*,
radiculæ succo purgo.

Ἀσροφῆς, *as*, ὁ ἔξ ἧ, stellis, seu in modum stellarum, resplendens. Ex *φάω*.

Ἀσροφέντος, *on*, idem quod *Ἀσροφός*, *Synes*.

Ἀσροφός, *u*, ὁ, astrifer. Ex *ἄστρον* et *φάω*.

Ἀσροφός, qui terga non vertit, qui non respicit.

Ἀφρίπιν Ἀσροφός, *Soph. Œd. Col.* 490.

Ἀσροχίτων, *onos*, ὁ ἔξ ἧ, stellis velut tunica indutus, stellis amictus. Ex *ἄστρον* et *χίτων*.

Ἀσρῆος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, sidereus. Ab *ἄστρον*.

Ἀσρῆος, *on*, sidereus, sideris modo splendens.

Ἀσρῆος *τε πατρίων οἶκος*, *Eurip. Herc. Fur.* 406. Ab *ἄστρον*.

Ἀσρῆσι, *as*, ἡ, cubatio sine stragulis. Ex *α* priv. et *στρῆνιον*, sterno. Unde

Ἀσρῆτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui stratus seu instratus non est, stragula non tectus, item sine stragulis cubans. *Ἀσρῆτος εὐνὴ χαμαὶ*, *Aret.*

Ἀσρῆτος *πιδὼ πλεωρὰς τιβίντες*, *Eurip. Herc. Fur.* 52.

Ἀστῆ, *nos*, τὰ, urbs, astu, seu asty; peculiariter Athenæ.

Ἀστῆναξ, ὁ, urbis princeps, *Æsch.*

Ἀστυόωντης, *u*, ὁ ἔξ ἧ, per urbem clamitans. Ex *ἄστυ* et *βοάω*, clamito.

Ἀστυοταῖα, in vicinia (urbis) habito.

Ἀστυοταῖκος, ἡ, ὁν, idem quod

Ἀστυταῖος, *onos*, ὁ ἔξ ἧ, urbi vicinus, vicinus, conterminus, finitimus, propinquus; confinis, proximus urbi, *Gl. V.*

Ἀστυδρομία, per urbem vagor.

Ἀστυός, ἡ, ὁν, qui in urbe habitat, oppidanus; (2) urbanus, scitus. *Τὸ ἄστυον*, cives, urbana multitudo, *Appian. Bell. Civ.* 1, 107.

Ab *ἄστυ*.

Ἀστυλός, *u*, ὁ ἔξ ἧ, columnis carens.

Ἀστυμέμενος, *on*, mundanas res curans, *Synes.*

Ἀστυνοῖα, *ædilis* sum :

Ἀστυνοῖα, *as*, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum curam gerendi munus; ædilitas.

Ἀστυνοῖκος, ἡ, ὁν, ædilitus.

Ἀστυνόμιος, *u*, τὸ, edictum ædilitium. Ab

Ἀστυνόμιος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui viarum ædificiorumque curam gerit; ædilis, curator urbis. Ex *ἄστυ* et *νόμος*, distribuo, colo, rego.

Ἀστυχός, *u*, ὁ ἔξ ἧ, urbem tuens seu protegens. Ex *ἄστυ* et *ἔχω*, teneo.

Ἀστυπαλῖα, *ω*, per urbem incedo, in publicum prodeō, in forum, &c.

Ἀστυρον, vel *ἄστυρον*, *u*, τὸ, oppidulum. Dim.

Ἀστυρον ἐκτίσσαντο, *Callim. Epig.* 104. *Ἀστυρά* *τε Περίλοιο καταστρεφθέντα δίδωσι*, *Nicand. Alexiph.* 15.

Ἀστυς, *u*, ὁ, qui penem erigere nequit. Ex *α* priv. et *στέμμι*.

Ἀστυφείλιος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non disturbatus, inconcusus, immotus; (2) non dissectus. Ex *α* priv. et *στυφίλλω*, disturbo.

Ἀστυφίλος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, minime durus, non asper vel salebrosus.

Ἀστυφία, *ns*, ἡ, adstrictionis vacuitas. Ex *α* priv. et *στυφία*, adstringo.

Ἀστυφία, *as*, ἡ, idem et ex iisd.

Ἀστυγενής, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, nihil adfinitatis habens, alienus genere.

Ἀστυγνῶμων, *onos*, ὁ ἔξ ἧ, non propensus ad ignoscendum; (2) qui veniam non dat;

(3) immitis, immisericos.

Ἀστυγνῶστος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, indignus venia, indignus cum ignoscatur.

Ἀστυγνῶστος, *adv.* ita ut ignosci non possit, vel non debeat, vel sine venia.

Ἀστυγνῶφρος, *on*, epith. pecuniæ sine syngrapha data. Ab *συνγραφῆ*.

Ἀστυγνῶστος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui non exercetur.

Ἀστυχέραιος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, intemperatus, *Gl. V.* (2) qui cum alio commiseri, coalescere nequit. Ex *α* priv. et *συνχεράωμι*.

Ἀστυκλῆσις, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non conclusus; (2) qui concludi nequit. Ex *συνκλείω*.

Ἀστυκλῆσις, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui nendo connexus aut gergillo contortus in unum glomerem non est; (2) qui connecti nequit. Ex *α* priv. et *συνκλώω*, consuo, necto, connecto.

Ἀστυκόμιστος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui comportatus seu collectus non est. Ex *συνκομίζω*.

Ἀστυκράτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, simplex, non mixtus;

(2) qui cum altero conciliari, coire, non potest, plane contrarius.

Ἀστυκράτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui concretus non est;

(2) qui concrecere aut coalescere nequit;

(3) qui cum alio commercium non habet;

(4) qui cum alio contendere et comparari nequit: incomparabilis, *Gl. V.* Ex *α* priv. et *συνκράω*.

Ἀστυκράτως, *adv.* citra concretionem, more eorum quæ concreta non sunt.

Ἀστυκρότητος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui conflatus, seu coactus, item compactus non est; (2) qui confari aut cogi non potest. *Gl. V.* sine sustentatione. Ex *α* priv. et *συνκροταίω*.

Ἀστυκροτήτως, *adv.* disperse, negligenter, raro filo, tenuiter.

Ἀστυχῆτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non confusus, non permixtus. Ex *α* priv. et *συνχῆω*.

Ἀστυχῆτος, *adv.* citra confusionem, distincte.

Ἀστυχέραιος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non concedendus, non permittendus; (2) venia non dignus, cui non est ignoscendum; (3) qui ad veniam dandum non est propensus, non placabilis;

(4) nimium severus, inclemens. Ex *α* priv. et *συνχεράωμι*, concedo.

Ἀστυχωρήτως, *adv.* ita ut venia dari non possit, citra veniam.

Ἀστυχέκτος, *on*, insociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non potest. Ab *ζύνγωμι*.

Ἀστυκοφάντης, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui a sycophanta delatus non est; (2) qui calumniose deferri nequit. *Gl. V.* sine calumnia. Ex *α* priv. et *συνκοφανταίω*.

Ἀστυκοφάντης, *adv.* citra calumniam.

Ἀστυλαῖος, *αἶα*, *αἶον*, ad asylum pertinens. Ab *ἄστυλον*.

Ἀστυλόχης, *u*, ὁ, inviolabilis et sacer magistratus, qualis apud Romanos tribuni plebis erant; (2) præfectus, magister, curator asylorum. Ex *ἄστυλος*, vel *ἄστυλον*, et *ἀρχή*.

Ἀστυλί, *adv.* tuto, sine spoliationis periculo;

(2) ita ut sine scelere summo violari nequeas.

Ἀστυλῆτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non spoliatus, inviolatus, firmus, item non violandus.

Ἀστυλία, *as*, ἡ, sanctitas loci; (2) jus libertatis et veniæ quod quis apud aras consequitur; (3) asylum ipsum, *ap. Jos.*

Ἀστυλόγητος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui comprehendere non potest, seu manu, seu mente. *Gl. V.* incomprehensus; ἡ, quæ concipere nequit. Ex *α* priv. et *συνλαμβάνω*.

Ἀστυληψία, *as*, ἡ, impotentia concipiendi. Ex iisd.

Ἀστυλόγητος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non probe collectus, et ratiocinando conclusus; *Ἀστυλόγητος*, inexplicabile, *Gl. V.* (2) qui nequit ratiocinando aliquid colligere. Ex *α* priv. et *συνλογίζομαι*.

Ἀστυλόγητος, *adv.* sine ratiocinatione; (2) inconsiderate, imprudenter.

Ἀστυλον, *u*, τὸ, asylum, locus sacrosanctus, *sub. τίμενος*, vel *χωρίον*. Ab

Ἀστυλος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inspoliatus, tutus. *Gl. V.* intemeratus; (2) a violentia tutus, sacer, inviolabilis. Tribuni plebis erant apud Romanos *ἄστυλοι*, sic et caduceatores, *Budæ Pandect.* Ex *α* priv. et *σύνλη*, spoliū.

Ἀστυλῶτος, *on*, idem. Ex *α* et *σύνλω*.

Ἀστυμῶστος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, idem quod

Ἀστυμῶστος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui compositionem non admittit, a pacificatione alienus; (2) non conveniens, non congruens, non cohærens. Ex *α* priv. et *συνμῶμι*, convenio.

Ἀστυμῶστος, *adv.* animo a compositione alieno.

Ἀστυμῆτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non comparandus, impar; (2) non adsequendus, obscurus. (2) *διερχομαι* *πάντι ἄφραστον*, *ἄξυμῆστον ἄνθρωπον*, *Soph. Trach.* 693. Ex *α* priv. et *συνμῶμι*.

Ἀστυμῆτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui symbolam non confert; (2) iners, inutilis; (3) qui nihil in medium attulit. Ex iisd.

Ἀστυμῶστος, *adv.* sine symbolo, gratis.

Ἀστυμῶστος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui nemine consul-

tore utitur; (2) quem nemo consilio adiuvat; *ἄσυνμῶστον*, insuasum, *Ph.* Ex *α* priv. et *συνμβάλλω*, consilium do.

Ἀσυνμβῆλος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, consilio vacans, inconsultus. Ex *α* priv. et *συνμβάλλω*, consilium.

Ἀσυνμῆτρια, *as*, ἡ, symmetriæ carentia; (2) chorda in circulo. Ab

Ἀσυνμῆτριος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inconcinuus, incongruus. *Gl. V.* immoderatus; (2) qui nullam quantitatis proportionem, sive nullum commensum habet cum alio.

Ἀσυνμῆτριος, *adv.* sine symmetria.

Ἀσυνμῆγῃ, *is*, qui misceri cum altero non potest, nihil cum altero commercii, consuetudinis habet.

Ἀσυνμῆκτος, *on*, idem; (2) immanis, insociabilis.

Ἀσυνμῆγῃς, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, qui compactus et co-

argumentatus non est. Ex *συνμῆγγωμι*.

Ἀσυνμῆβια, *as*, ἡ, vacuitas ab affectu, inclementia, nulla misericordia. Ab

Ἀσυνμῆβης, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, affectu seu naturæ consensu carens, cui nullus est consensus affectuum cum alio; (2) qui commiseratione alieni mali non tangitur; *Ph.* inclemens, immitis. Ex *α* priv. et *συνμῆβης*.

Ἀσυνμῆβῶς, *adv.* sine misericordia.

Ἀσυνμῆκτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui copulatus vel con-

sertus non est; (2) qui complicari aut connecti nequit. Ab *συνμῆκω*.

Ἀσυνμῆκτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, incompletus; (2) qui compleri nequit. Ex *συνμῆκῶ*.

Ἀσυνμῆκτος, *on*, qui conjungi, coire cum altero non potest, insociabilis. Ab *συνμῆκω*.

Ἀσυνμῆκτος, *on*, qui non considit, et compressus est, *Steph.* Ex *α* et *συνμῆκω*.

Ἀσυνμῆκτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non consolidatus. Ex *α* priv. et *συνμῆκω*.

Ἀσυνμῆκτος, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, non conspicuus, non perspicuus. Ex *α* priv. et *συνμῆκω*.

Ἀσυνμῆκτος, *adv.* obscure, tecte.

Ἀσυνμῆκτος, *on*, alienus ab amicitia.

Ἀσυνμῆκτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, inutilis, damnosus; (2) qui non potest se accommodare. (2) *καὶ ἄλλως τῷ βαρβαρικῷ τρόπῳ τῆς διαίτης ἐκ ἀξυμῆκτου*, *Arr. Hist. Alex.* 6, 30.

Ἀσυνμῆκτος, *adv.* inutiliter, damnose.

Ἀσυνμῆκτος, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, non coalescens.

Ἀσυνμῆκτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, nullam cognationem habens; (2) abhorrens, alienus.

Ἀσυνμῆκτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non commixtus, non confusus.

Ἀσυνμῆκτος, *on*, alienus, abhorrens ab alterius natura.

Ἀσυνμῆκτος, *as*, ἡ, inconcentio, *Gl. V.* Ab

Ἀσυνμῆκτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, absonus, discors, dissentiens, abhorrens.

Ἀσυνμῆκτος, *adv.* absone, inconvenienter, absurde.

Ἀσυνμῆκτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, alienus a synagoga, exclusus a synagoga. Ex *συναγωγῇ*.

Ἀσυνμῆκτος, *on*, non contractus, vox grammaticorum. Hinc

Ἀσυνμῆκτος, *adv.* absque contractione. Ex *α* priv. et *συναίρω*, contraho.

Ἀσυνμῆκτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui congregari non potest, insociabilis; (2) qui se abstinet a συνάξει seu communione Christiana, vel ab ea arcetur. Ex *α* priv. et *συνάγω*.

Ἀσυνμῆκτος, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, ab omni commiseratione alienus, *Sticer.* Ex *α* priv. et *συναίγω*.

Ἀσυνμῆκτος, *adv.* sine synalæphe, sine elisione: vox gramm.

Ἀσυνμῆκτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, cum quo contrahi vel commercium haberi non potest; (2) cui nihil est commercii cum vita civili; (3) insociabilis. Ex *α* priv. et *συναλλάττω*.

Ἀσυνμῆκτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non conjunctus, non cohærens; (2) qui conjungi nequit, insociabilis. Ex *α* priv. et *συνάττω*.

Ἀσυνμῆκτος, *vos* gramm. qui articulo non copulatur substantivo.

Ἀσυνμῆκτος, *adv.* sine articulo.

Ἀσυνμῆκτος, *on*, qui connumerari non potest.

Ἀσυνμῆκτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, non connexus, non cohærens;

hærens; (2) non consentaneus, non conveniens. Ex a priv. et συναρτάω, connecto.
 Ἀσυναρτήτως, adv. non connexe.
 Ἀσύνδετον, α, τὸ, conjunctionis copulativæ defectus, figura grammatica. Ab
 Ἀσύνδετος, α, ὁ ἢ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex a priv. et συνδέω, copulo.
 Ἀσυνδέτως, adv. sine copula; (2) modo Asyndeti.
 Ἀσυνήθης, α, ὁ ἢ ἡ, non manifestus, non cognitus.
 Ἀσυνήθως, α, ὁ ἢ ἡ, non copulatus; (2) qui copulari aut conjungi nequit; (3) cælebs. Ex a priv. et συνήθω.
 Ἀσυνήθως, adv. sine copulatione.
 Ἀσυνείδητος, α, ὁ ἢ ἡ, non conscius, inconsciens, Gl. V. Ex a priv. et συνείδω.
 Ἀσυνειδίχτως, adv. inscio alio. Ex συνειδώς.
 Ἀσυνεικαστός, α, obscurus, nulla conjectura aut ingenio assequendus.
 Ἀσυνεσία, ας, ἡ, insipientia, inscitia. Οὐδ' ἀμείβεσθαι βροτῶν ἀσυνεσίας, neque compensat mortalium imprudentiam, Eurip. Phœn. 1718. Ex a priv. et συνήμι.
 Ἀσυνεσίᾳ, ὤ, desipio; (2) non intelligo. Ab
 Ἀσυνεστός, α, ὁ ἢ ἡ, insipiens; qui in judicando non est perspicax; (2) difficilis intellectu, obscurus. (1) ἡ γὰρ τοσούτων ἀσυνεστὸς πύφω ἐγώ, Eurip. Phœn. 1606. Τὰ μὲν ὑπὸ γυναικὸς πλάνηται ἀσυνεστῇ, Id. Iphig. in Aul. 368. (2) αἰνιγμα παρθένη κλέας ἀσυνεστοὺς ὑβράν, Id. Phœn. 1721. Gl. V. imprudens. Ex a priv. et συνεύω.
 Ἀσυνεστοποιῶ, stulte facio, dementer ago.
 Ἀσυνεστῶς, adv. dementer, stulte.
 Ἀσυνηγόρητος, α, ὁ ἢ ἡ, patrocini destitutus. Ex a priv. et συνηγόρω, patrocino.
 Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, insolentia, novitas insueta. Gl. V. desuetudo. Ab
 Ἀσυνήθης, εος, ὁ ἢ ἡ, insuetus, insolens.
 Ἀσυνήθως, adv. insolenter.
 Ἀσυνήμων, ας, ὁ ἢ ἡ, ignarus, Æsch. Ex a et συνήμι.
 Ἀσυνέστια, ας, ἡ, transgressio et violatio pactorum seu fœderis. Ex συντίεμαι.
 Ἀσυνεστία, sum ἀσυνεστὸς, non sto pactis, V. T.
 Ἀσυνέπτος, α, ὁ ἢ ἡ, non compositus aut concretus, simplex; incompertus, Gl. V. (2) qui fœdera et pacta non servat; (3) qui pacta non iniit, qui non est pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire potest, ab omni commercio cum aliis abhorrens; (4) implacabilis.
 Ἀσυνέπτως, adv. distracte, divulse, per Tmesin.
 Ἀσυνεπτός, ας, ὁ ἢ ἡ, inconsciens, Gl. V.
 Ἀσύνετος, ας, ὁ ἢ ἡ, prudens.
 Ἀσυνέβητος, α, ὁ ἢ ἡ, non comitatus.
 Ἀσυνέστως, α, obscurus, quem oculis adsequi non licet.
 Ἀσυναίσθητος, α, ὁ ἢ ἡ, cum nemine versans, cum nemine consuetudinem habens. Ex a priv. et συναίσθω.
 Ἀσύντακτος, α, ὁ ἢ ἡ, inordinatus, indispositus; (2) immunis a muneribus. Ex a priv. et συντάττω, compono.
 Ἀσυνταξία, ας, ἡ, ordinis perturbatio. Ex a priv. et συντάξω, ordo.
 Ἀσυντέλειος, α, imperfectus.
 Ἀσυντέλῃς, εος, ὁ ἢ ἡ, imperfectus, ad finem non perductus; (2) inutilis, qui nihil prodest; (3) immunis; ἀσυντέλῃ χαρίᾳ, immunis fundi, Gl. V. Ex a priv. et συντέλω, perficio.
 Ἀσυντέλῳ, adv. imperfecte; (2) ut nihil tributorum conferas.
 Ἀσύντονος, α, ὁ ἢ ἡ, non contentus, lusus, remissus, languidus. Ex a priv. et συντείνω.
 Ἀσυντόνως, adv. sine contentione, remisse.
 Ἀσυντριπτός, α, ὁ ἢ ἡ, inquassatus, Gl. V. A συντρίβω, contervo.
 Ἀσυνυπαρκτος, α, ὁ ἢ ἡ, qui simul non subsistit. For eccles. Suicer. Ex a priv. et συνυπαρῶ.
 Ἀσύνειος, εος, ὁ ἢ ἡ, scelestus, temerarius; (2) abjectus, sortis infimæ. Ex a priv. et σύνω.

Ἀσύνειος, α, ὁ ἢ ἡ, non exsibilatus, vel irrisus. Ex a priv. et συνίσσω.
 Ἀσυνεπείδωτος, α, ὁ ἢ ἡ, non complicatus, ut sarcina, non convasatus; (2) inconditus, non digestus. Ex a priv. et συνεπείδω.
 Ἀσυνῆστος, ας, ἡ, discordia, confusio. Ab
 Ἀσύσπαστος, α, ὁ ἢ ἡ, male compactus, non cohærens, qui consistere non potest, parum sibi constans; ἀσύσπαστα, repugnantia. Ex a priv. et συνίσταμαι.
 Ἀσυστόλως, adv. citra systolen sive correptionem. Ex a priv. et συστολή.
 Ἀσύστροφος, α, inconcinnus, incompositus.
 Ἀσύφηλος, ὁ ἢ ἡ, vilis, abjectus; (2) contumelia affectus; (3) stolidus, Ph. absurdus. (reperitur et ἀσύμφηλος, sed dubia scriptura, Ern.) Ex ἀπὸ τοῦ φήλω, impostor, (potius ab a priv. et σφῶς, Ern.)
 Ἀσῶχα, quiete, Dor. pro ἡσυχία.
 Ἀσῶχίμως, acc. pl. Dor. pro ἡσυχίως.
 Ἀσῶχίω, gen. sing. Dor. pro ἡσυχίᾳ.
 Ἀσφαδαστός, α, ὁ ἢ ἡ, qui non jactat pedes. Ex a priv. et σφαδάζω.
 Ἀσφαδαστός, adv. sine palpitatione, ita ut pedibus terram non pulses.
 Ἀσφαῖνιλος, α, ὁ ἢ ἡ, non infestatus σφακίλῃ, quod vide.
 Ἀσφακτος, α, non mactatus. Ab a et σφάττω.
 Ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas; (2) cautio, pignora, sponsores; cautela, Gl. V. (3) fides publica, libera potestas committendi; (4) præsidium firmum, munitio; (5) veritas, certitudo; stabilitas, Gl. V. (6) tabulæ pactorum, quibus reges seu magistratus quicunque civibus de modo futuri sui regiminis cavent; vulgo, capitulatio, Ern.
 Ἀσφαλῶς, adv. tuto, secure, sine periculo; (2) certo, haud dubie; (3) diligenter, accurate. Ab
 Ἀσφαλῆς, εος, ὁ ἢ ἡ, minime lubricus, de via, stabilis; (2) tutus, non periculosus; (3) qui non potest everti et deici, firmus; (4) tutus adversus fortunæ incursus seu insidias; cautus, Gl. V. ἀσφαλῆς, cautum, Gl. V.
 Ἀσφαλίστρος, ἰς κίνδυνον, minus periculosi, Arct. (4) Πρὸς δὲ τῶν ἑξαπατώνων μὴ ἀλάναι ἀσφαλίστατος, Arr. Hist. Alex. 7, 28. Ex a priv. et σφαλλώ.
 Ἀσφαλίζω, f. ἰσῶ, tutor, firmo, stabilio, proprie in lubrico lapsantem; (2) confirmo, adfirmo, pro certo adsevero; (3) tutum reddo, munio; (4) caveo sponsoribus, sive pignoribus; (5) propulso, arceo; (6) occludo fores seris; ἀσφαλίζομαι, caveo, communitio, munio, Gl. V. ἡσφαλίσω, cavisti, Ph. a. 1. med. ἡσφαλισρίων, munitum, cautum, perf. part. pass. Τὸς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσαντο εἰς τὸ ξύλον, Act. 16, 24. Τὰς καταφορὰς τῶν μαχαίρῶν ἀσφαλίζειται, Polyb. Ab ἀσφαλῆς. Unde
 Ἀσφᾶλιος, α, ὁ, stabilior; epith. Neptuni, quia inconcussa terræ fundamenta servat.
 Ἀσφαλίσασθαι, 2. pl. a. 1. imperat. med. verbi ἀσφαλίζω.
 Ἀσφαλίσις, εως, ἡ, munitio; (2) adservatio; (3) occlusio.
 Ἀσφάλισμα, ἄτος, τὸ, cautela. Gl. V. munitio; (2) firmamentum, πλοῖον, saburra. Gl. V. ἀσφαλίσματα, instrumenta. Ab ἀσφαλίζω, caveo.
 Ἀσφαλίτης, α, ὁ, et in fem.
 Ἀσφαλίτις, ἰδος, ἡ, sc. λίμνη, bitumen fundum. Ab
 Ἀσφαλτός, α, ἡ, bitumen. Hinc
 Ἀσφαλτόν, ὤ, f. ὠσῶ, bitumine illino.
 Ἀσφαλτόνης, εος, ὁ ἢ ἡ, bituminosus.
 Ἀσφαλτώσις, εως, ἡ, bituminis inductio, quæ dic. bituminatio. Ab ἀσφαλτόν.
 Ἀσφαλῶς, adv. tuto, firmiter, stabiliter, certe. Ab ἀσφαλῆς.
 Ἀσφᾶργέω, ὤ, valde strepo.
 Ἀσφᾶργος, α, ὁ, sonus strepitus; (2) asparagus.
 Ἀσφῆλος, α, invalidus, imbecillus, Hes. potius, idem quod ἀσφαλῆς, Ib. Steph.
 Ἀσφιγκτος, α, ὁ ἢ ἡ, qui constringi nequit; (2) non constrictus. Ex a priv. et σφίγγω.

Ἀσφὸς, α, ὁ, asphodelus, planta Proserpinæ et Manibus sacra. Ph. ebulum. Angl. KING'S SPEAR, or ASPHODEL.
 Ἀσφῶδελος, α, ὁ ἢ ἡ, asphodelum generans, ubi asphodelus invenitur. A præc.
 Ἀσφῶδελῶδης, εος, ὁ ἢ ἡ, asphodelo similis, qui de asphodeli genere est. Ab eod.
 Ἀσφράγιστος, α, ὁ ἢ ἡ, non signatus, non ob-signatus; (2) non custoditus; (3) non baptizatus. Ex a priv. et σφραγίζω.
 Ἀσφουκνέω, ὤ, pulsu arteriarum careo; (2) quiesco, perturbatione animi vaco. Ab
 Ἀσφουκτος, α, ὁ ἢ ἡ, non pulsans, pulsu destitutus, ubi pulsus tam exilis est ut deprehendi nequeat. Ex a priv. et σφύζω.
 Ἀσφύξια, ας, ἡ, privatio seu defectio pulsus in animali. Ex a priv. et σφύξω.
 Ἀσχαλάω, ὤ, idem quod seq. Ἀσχαλάω σαρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, Il. 2, 297.
 ἈΣΧΑΛΛΩ, doleo, mereo, tristor; (2) indignor, ægre fero. Ἦν κ' ἐνὶ θυμῷ τίνων ἀσχαλλῆς, Odys. 2, 193.
 Ἀσχιτός, α, ὁ ἢ ἡ, intolerabilis; (2) qui cohiberi nequit. Ex a priv. et σχῶ pro ἔχω.
 Ἀσχιτῶς, adv. immoderate.
 Ἀσχηματίας, α, ὁ ἢ ἡ, figura carens, figuras seu schemata non habens, non figuratus; non habens formam legitimam; (2) male figuratus. Ex a priv. vel κακῶς notante, et σχηματίζω, figuro.
 Ἀσχημάτος, α, ὁ ἢ ἡ, idem.
 Ἀσχηματίως, adv. sine figura certa legitima.
 Ἀσχημονία, ὤ, f. ἡσῶ, indecore ago, turpiter me gero; ἀσχημονήσαντες, deformati, Ph. a. 1. part. Ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένην αὐτῇ, 1 Cor. 7, 36.
 Ἀσχημόνως, adv. indecore, indecenter.
 Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio; (2) deformitas, turpitude. Ab
 Ἀσχημῶν, ας, ὁ ἢ ἡ, figura seu forma sua carens, indecorus, turpis. Gl. V. inhonestus, ignominiosus. Ex a priv. et σχῶ.
 Ἀσχιδής, εος, ὁ ἢ ἡ, non fissus, indivisus, indivisus. Ex a priv. et σχίζω.
 Ἀσχιζής, εος, ὁ ἢ ἡ, idem.
 Ἀσχις, α, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) qui scindi nequit. Ex isid.
 Ἀσχιδαεός, α, ὁ, idem quod σύαρος, ap. Siculos, Athen. et Æsch.
 Ἀσχιόν, τὸ, tuber terræ, Theophr.
 Ἀσχολεύω, ὤ, f. ἡσῶ, negotium facesso, occupo, in opere detineo. Gl. V. ἀσχολεύω, avoco; ἀσχολεύμαι, occupatus sum, Ph. ἀσχολεῖς, districtus, Ph. negotiis distinguit. Ἀσχολεύσθαι πρὸς τι, Æsop. Ab ἀσχολεός.
 Ἀσχολεῖν, ἄτος, τὸ, negotium, occupatio.
 Ἀσχολία, ας, ἡ, idem. Ab
 Ἀσχολος, α, ὁ ἢ ἡ, cui otium non est, occupationibus et negotiis districtus. Ὡς ἀσχολῆς γὰρ συγκόνει, προσερίει, Eurip. Or. 93. A σχολή.
 Ἀσχολῶς, adv. sine otio.
 Ἀσῶ, 2. sing. præter. imperat. pass. pro ἀσέω, ab ἀσάομαι, contristor.
 Ἀσῶδης, εος, ὁ ἢ ἡ, fastidio et nausea laborans, ex repletionem vel alia ventriculi labe cibum fastidians; (2) palustris, Ern. Ἀσῶδης τὴν, Arct. Ex ἀσῶ.
 Ἀσώματος, εος, ὁ ἢ ἡ, corpoream formam non habens, incorporeus, Suicer.
 Ἀσώματος, α, ὁ ἢ ἡ, incorporeus: Hinc
 Ἀσώματος, ἡ, incorporea natura, Suicer.
 Ἀσώματος, adv. sine corpore:
 Ἀσώμω, α, ὁ ἢ ἡ, incorporeus, incorporealis, cui corpus non est. Ex a priv. et σῶμα.
 Ἀσώτως, α, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἄσῶτως.
 Ἀσώτεια, ας, ἡ, luxus, luxuria, profusio; (2) nequitia. Ab ἄσῶτως.
 Ἀσώτιον, α, τὸ, locus in quo homines luxuriose epulantur ac libidines exercent, gæneum. Ab eod.
 Ἀσώτουμεν, f. εἶσομαι, luxuriose vivo, omnia per luxum profundo. Gl. V. luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.
 Ἀσώτια, ας, ἡ, idem quod ἄσώτεια. Gl. V. luxus, luxuria, lascivia.

Ἀσπιδόδασκαλος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, *luxuriæ præceptor*.
Ex ἄσπιδος et *διδάσκαλος*.
Ἀσπιτοποσία, *α*, ἡ, *luxuriosa potatio, crapula*.
Ex ἄσπιδος et *πόσις, potatio*.
Ἀσπυτος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, qui servari nequit, de cuius salute spes nulla est, vel potius qui bonâ suâ servare nequit; perditus, desperatus. *Ph. ganearius, lascivus, luxuriosus, prodigus, profusus, sumptuosus, helluo, exoletus, balatro*. "Ἡ τῆς ἄσπιδος Σουφιδῶν γενεῆς, *Soph. Aj. 190*. *Ex a priv. et ἄσπυ*.
Ἀσπυτος, *adv. luxuriose. Gl. V. prodige*.
Ἀσπυρόντος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, non castigatus aut emendatus; (2) qui non castigat et emendat. *Ex a priv. et σπυρόντιζω*.
Ἀταισι, *damnis, dat. plur. Ion. pro ἄταις*.
Ἀταίω, stupeo, obstupesco, cum stupore admiror. *E. M. nisi est pro ἄταίω, Ern.*
Ἀτακτῶν, *ω*, *f. ἴσω*, inordinatus sum, ordinem non servo; (2) in manipulo aut turma me non contineo; (3) inhoneste et petulanter me gero, flagitiose vivo, a bono vivendi ordine desciscio. *Gl. V. ἀτακτῶν*, tumultuor. *Οἱ κτακτῆρα μιν ἐμὴν, 2 Thess. 3, 7*. Ab ἄτακτος. Hinc
Ἀτακτῆμα, ἄτος, τὸ, petulans factum; (2) confusio; (3) turbatus rerum status.
Ἀτακτιδασκῶν, intempestive lacrymor; (2) affatim lacrymor. *Ex ἄτακτος, nisi sit leg. ἀτακτι δακρύω*.
Ἀτακτος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, perturbatus, confusus; (2) in numerum non reductus, de milite; (3) incompositis moribus; (4) qui nulla moderatione utitur; (5) male curiosus et qui præter officium ac decorum aliquid facit. *Ph. inquietus, inordinatus, petulans; ἀτακτοτέρω*, tumultuosiores, *Ph. Ex a priv. et τάττω, ordinō*.
Ἀτάκτως, *adv. incomposite, indigeste; (2) more ejus qui incomposite est moribus; (3) nulla moderatione; (4) petulanter, comp. ἀτακτοτέρως*.
Ἀτάλλαντος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, laborum et ærumnarum expers; molestiis carens; (2) segnis, iners; (3) qui ex tempore et sine demonstratione dicitur; (4) facilis et manifestus.
Ἀταλασιπῶρος, *adv. segniter, negligenter, incuriose*.
Ἀταλαιώρητος, *ον*, durus, immisericors.
Ἀταλαιωρήτως, *adv. sine misericordia*.
Ἀτάλαντος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, parvis ponderis; (2) æqualis, par, similis; (3) incomparabilis. *Ex a ὀμῶ* notante et *τάλαντον, pondus*.
Ἀτάλλωφρον, *ονος*, ὁ ἔξ ἡ, puerilia sapiens, tener, impotens. *Ex ἀταλὸς et φρήν*.
Ἀτάλλω, delicate nutrio; (2) cresco, adolesco; (3) præ gaudio exulto. *Ἀτάλλω νέων ψυχῶν, Soph. Aj. 560*. Ab
ἈΤΑΛΩΣ, ὃν, tener, puerilis, juvenilis.
Ἀταλόφρων, *ονος*, ὁ ἔξ ἡ, idem quod *ἀταλόφρων*.
Ἀταλόφρωνος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, pusilli et angusti animi; (2) animi mollis et teneri. *Ex ψυχῆ*.
Ἀταμίεντος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, non reconditus, qui non reconditur; (2) qui nihil recondit; (3) non providens res in futurum necessarias; (4) qui vinâ suam uno impetu effundit, qui abutitur potentia, opibus, imperio, ad crudelitatem, luxuriam, &c. *Ex a priv. et ταμιεύω, recondo*.
Ἀταμιέντος, *adv. more eorum quæ non reconduntur, non recondendo*.
Ἀταζία, *α*, ἡ, confusio; (2) incontinentia; (3) ordinis in militia desertio. *Gl. V. enormitas, tumultuatio*. *Ex a priv. et τάζω*.
Ἀτάξιος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, confusus, minime regularis. *Ἀτάξιον σφρηγμαί, Aret. Ab eod.*
Ἀταπίνωτος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, celsus, minime abjectus. *Ex a priv. et ταπινύω*.
ἈΤΑΡ, conjunct. sed, verum, cæterum, at.
Ἀταράκτιω, constanti, impavido animo sum.
Ἀταρακτοποίησις, *η*, ἡ, animi constantia res suas sine perturbatione atque trepidatione peragentis. *Ex ἀταράκτος* et *ποίησις, facio*.
Ἀτάρακτος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, imperturbatus, qui perturbari nequit, tranquillus, quietus. *Ex a priv. et ταραττω, turbo*.

Ἀτάρακτος, *adv. sine pavore*.
Ἀταράξια, *α*, ἡ, animus imperturbatus, tranquillitas animi. *Ex a priv. et ταραξίς*.
Ἀτάραχος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, vacuus a perturbationibus; (2) intrepidus; (3) sedatus ac defæcatus. *Ex a priv. et ταραττω, turbo*.
Ἀταράχως, *adv. citra perturbationem, intrepide, tranquille, placide*.
Ἀταρέης, *ιος*, ὁ ἔξ ἡ, intrepidus, minime pavidus et meticulosus. *Ex a priv. et τάρβω*.
Ἀτάρετος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, idem; (2) inculpatus, irreprehensibilis. *Ex a priv. et τάρβω*.
Ἀταρέτης, *adv. intrepide, impavide*.
Ἀτάριχιντος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, non conditus aut maceratus sale. *Ex a priv. et ταριχύνω*.
Ἀτάρηνκος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, qui oculos non claudit, non connivet; (2) intrepidus, impavidus. *Ex ἄτερ* et *μῶν*, vel *a priv. et ταρῆνσω*.
Ἀταρην, *ω*, τὸ, ferrum in modio rotæ.
Ἀταρπῆτος, et *ἄταρπῆτος*, ἡ, ἡ, via; ut *ἄταρπῆτος, ἀταρπῆς, Ern.*
Ἀταρπῆτος, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, noxius, damnosus; (2) contumeliosus. *Ex a priv. et ἀταρπῆς, noxius*.
Ἀτάρηνκος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, insepultus. *A ταρῆνω*.
Ἀτασθάλια, *α*, ἡ, improbitas, amentia, vesania, vecordia, petulantia. *Σφετέρησις ἀτασθάλιασις ἔλκον, Il. 4, 409*.
Ἀτασθάλω, *Naz. idem quod*
Ἀτασθάλω, inepte ago, proterve me gero. Ab
ἈΤΑΣΘΑΛΩΣ, *α*, ὁ ἔξ ἡ, magnorum damnorum auctor, improbus, scelestus, perniciosus, injustus, impius.
Ἀταυρος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, qu. a tauro non tactus, virum non experta. *Ex a priv. et ταυρος*. Hinc
Ἀταυρώτος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, idem; (2) expers conjugii femina: reperitur etiam *Ἀταυρώτη*. (2) *ἄγνῃ Ἀταυρώτος*, virgo viri expers, *Æschyl. Agam. 252*.
Ἀτάφια, *α*, ἡ, jactura sepulchri; pœna sceletorum qui honores sepulture amiserunt. Ab
Ἀταφος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, sepulchro carens, non sepultus; inhumatus, insepultus, *Gl. V*.
ἈΤΑΨΩ, *ω*, *f. ἴσω*, lædo, noceo, noxam seu damnum infero.
ἈΤΕ, utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti; ἄτε δὲ, utpote, quippe, *Ph*.
Ἀτεγκτος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, non tinctus et madefactus; (2) qui tingi et humectari nequit; (3) cuius animus molliri non potest; (4) qui nullis solatiis mitigari potest, qui nulla solatia admittit; (5) qui nulla miseratione movetur.
Ἀτέγκτως, *adv. ita ut humectari et aqua tingi nequeat; (2) duriter, rigide, immobiliter*.
Ἀτεγής, *ιος*, ὁ ἔξ ἡ, indomitus. *Κραδίη . . . Ἀτεγής, Il. 3, 60*. *Ex a priv. et τέγω, domo*.
Ἀτείχιος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, sine muris; (2) non circumvallatus; (3) non munitus. *Ex a priv. et τέιχος, murus*.
Ἀτεκμαρτί, *adv. sine certis signis, indicis aut argumentis, Rob. Ab*
Ἀτίκμαρτος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, qui ad finem et exitum perducere nequit; (2) de quo nulla certa conjectura fieri potest, obscurus; (3) inconsideratus; (4) nullas conjecturas sequens; (5) ex cuius volatu nullum augurium capi potest. *Ex a priv. et τίκμαρ*.
Ἀτεκμάρτος, *adv. sine conjectura, nullam sequendo conjecturam; sine certo signo*.
Ἀτίκμων, ὁ ἔξ ἡ, sterilis, *Man.*
Ἀτεκνῶ, *ω*, *f. ἴσω*, liberis seu prole careo, sterilis sum:
Ἀτεκνῶ, *α*, ἡ, orbitas. Ab
Ἀτεκνος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, liberis seu prole carens. *Ph. orbis, sine liberis, sterilis. A τεκνῶν*.
Ἀτεκνῶ, *ω*, *f. ἴσω*, liberis et prole orbo; (2) sterilem efficio. Ab eod.
Ἀτίλμω, *α*, ἡ, imperfectio; (2) immunitas a publicis vectigalibus et tributis.
Ἀτελίωτος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, imperfectus; (2) qui effici nequit. Ab *ἀτελής*.
Ἀτίλμω, *adv. frustra; (2) sine fine*. Ab
Ἀτίλμω, *α*, ὁ ἔξ ἡ, infectus, imperfectus;

(2) rudis, *Ph. (3) infinitus, Ph. (4) non initiatus, non baptizatus. Ex a priv. et τελέω*.
Ἀτελιφόρητος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, ad maturitatem non perductus. *Ex ἀτελής et φέρω, fero*.
Ἀτελεύτητος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, interminatus, ad finem non perductus; (2) fine carens, æternus; ἀτελεύτητον, sempiternum, *Gl. V. (3) inflexibilis, pervicax. (3) ἀτεγκτος ἀτελεύτητος* φανεί, rigidus pervicaxque videberis, *Soph. Ed. Tyr. 336*. *Ex a priv. et τελευτάω, finiō*.
Ἀτελευτος, idem.
Ἀτελήτης, *gen. sing. Ion. pro ἀτελείας*.
Ἀτελής, *ιος*, ὁ ἔξ ἡ, imperfectus; (2) mutilus; (3) immunis a pendendo vectigali; (4) immunitus; (5) qui nihil perficit; (6) non sumptuosus, *Ph. inefficax. (7) impuber*. Οὐ συμφέρειν σφῖνι ἡγόμενοι τελευτάου ἀρχιν, Σύων ἀντὶ παιδὸς ἀτελέως, *Ælian. Syr. 46*.
Ἀτίλος.
Ἀτελίη, *Ion. pro ἀτελεία, Herod.*
Ἀτελάνητος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, ex vel de quo vectigal non penditur. *Ex a priv. et τελέω*.
Ἀτμήλιος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, querulus, miser. Ab
ἈΤΕΜΒΩ, contristo, tristitia adificio; (2) privo, frustror. *Ἐξ ἡ ἀτμήσει: θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν, Odys. 2, 90*. "Ἄμφω γὰρ ἀτμήσονται νέητος, *Il. 23, 444*. Apud recentiores, convicior, queror, expostulo, incuso, vitio verto. "Ἰνα μὴ μοι ἀτμήσῃαι μετόπισθεν, *Æpoll. Rhod. 2, 56*.
Ἀτενῆς, *adv. intentis seu fixis oculis, valde attente; (2) omnino; (3) confestim; (4) valde, vehementer; (5) simpliciter. Ab*
Ἀτενῆς, *ιος*, ὁ ἔξ ἡ, intentus; (2) admodum intentus; (3) qui intentis et fixis oculis aliquid intuetur; (4) qui eundem semper tenorem servat, rigidus, inflexilis; (5) pervicax, obstinatus. Hinc
Ἀτενίζω, *f. ἴσω*, intentis oculis adspicio, oculos defigo. *Gl. V. contempler, contueor, intueor: ἀτενίζω, intuens, Ph. Ἀτενίζω τινί, εἰς τινά, εἰς τὸ πρόσσωπόν τινας. Ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἄπαντες, Act. 6, 15*.
Ἀτενισμός, ἡ, intuitus fixus et rigidus, obtutus, intuitus, *Gl. V. A præc.*
Ἀτενῶς, *adv. idem quod ἀτενῆς. Ab ἀτενῆς*.
Ἀτέξ, ἡ, sterilis, orba, *Swicer. Ex a et τέκω*.
ἈΤΕΡ, *adv. sine, citra, extra, præter, absque*.
Ἀτεραμνῆς, *η*, ἡ, incoctilis natura, *Ion. Ab*
Ἀτεράμνος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facile mutatur, fatigatur, vel mollitur; (2) inabilis concoctioni, de cibo dicitur et de alvo dura. *Gl. V. ἀτεράμνος, capiteus. Hinc*
Ἀτεραμνότης, *η*, ἡ, durities et cruditas cibi, ob quam concoqui non potest, item de aqua.
Ἀτεράμνω, *duri, gen. sing. Dor. pro ἀτεράμνω*.
Ἀτεραμνώδης, *ιος*, ὁ ἔξ ἡ, et
Ἀτεράμνω, *ονος*, ὁ ἔξ ἡ, idem quod *ἀτεράμνος*.
Ἀτέρεμος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, idem, *Ern.*
Ἀτερεδνῶσις, *α*, ὁ ἔξ ἡ, a teredinibus non exesus; (2) teredinibus non obnoxius. *Ex a priv. et τερεδνίζωμαι*.
Ἀτερεθῶ, *Æol. pro ἀτερεθῶ, seu ἀτερεθῶ, absque, sine, præter. Ab ἄτερ*.
Ἀτερεμῆτος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, interminatus, infinitus; (2) infirmus, instabilis; (3) incertus, fundamento carens. *Ex a priv. et τέρεμα*.
Ἀτέριμω, *ονος*, ὁ ἔξ ἡ, idem et *ex iisd. rotundus*. Χρυσίων ἐνὸςπτερον λεύσσον ἀτέριμωσις εἰς αὐγὰς, rotundos splendores, *Eurip. Hec. 925*. Sic interpretatur Scholiastes; sed hanc vocem isto sensu adhibitam nullibi inveni.
Ἀτερος, *alter, Att. pro ὁ ἕτερος*.
Ἀτερπής, *ιος*, ὁ ἔξ ἡ, insuavis, injucundus. *Ἐἴ τις ὑπερεβάλλει τὸ μέτρον, τὰ ἐπιτερεπείατα ἀτερεπείατα ἐν γόνυ, Stob.*
Ἀτερπος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, idem. *Ex a priv. et τέρεμα*.
Ἀτερφία, *α*, ἡ, molestia. *A τέρεψις*.
Ἀτερυπῶ, *ω*, *f. ἴσω*, non attingo, non adsequor; (2) aberro; (3) spe frustror. Ab
Ἀτυκτος, *α*, ὁ ἔξ ἡ, qui consecutus non est, voti non compos. *Ex a priv. et τυγχάνω*.
Ἀτυχῆς.

ἄτος, α, δ ἔ ῃ, insatiabilis. ἄτος πολέμοιο, *Il.* 5, 388. Ex a priv. et ἀδω.
 ἄτραγῶδης, εος, δ ἔ ῃ, tragœdiæ non similis; (2) indecens. Ex a priv. et τραγῶδης.
 ἄτραγῶδης, ε, δ ἔ ῃ, tragico fastu et ostentatione carens; (2) qui tragice decantatus aut exaggeratus non est. Ex iisd.
 ἄτραγῶδης, adv. sine tragico tumore, sine strepitu, tumultu; leniter, modeste.
 ἄτρακτιον, α, τδ, fusus, *Gl. V.* Ab ἄτρακτος.
 ἄτρακτιον, εος, δ ἔ ῃ, fusus similis.
 ἄτρακτος, α, δ ἔ ῃ, fusus, colus; (2) jacularum, sagitta. Hinc
 ἄτρακτῆς, ἴδος, ῃ, spinæ genus. *Gl. V.* colus. *Angl.* THE DISTAFF-THISTLE.
 ἄτρακτιος, α, δ ἔ ῃ, qui declaratus non est, non manifestus, obscurus. Ex a et τρανός.
 ἄτραπῆς, ον, expers convivi, *Man.*
 ἄτραπῆς, α, δ ἔ ῃ, qui difficulter moveri potest; (2) morosus. Ex a priv. et τρεῖς.
 ἄτραπῆς, eo, vado, viam carpo, iter facio, *Hes.* Ab ἄτραπος, via.
 ἄτραπῆς, ε, δ ἔ ῃ, idem quod.
 ἄτραπῆς, ε, ῃ, via trita, semita, callis, trames, *Ph.* Ex a int. et τραπῆς, calco.
 ἄτραπῆς, α, δ ἔ ῃ, invulneratus; (2) invulnerabilis. Ex a priv. et τραυματίζω.
 ἄτραπῆς, εως, ῃ, atriplex, genus oleris. *Angl.* ORACHE.
 ἄτραπῆς, α, ῃ, idem.
 ἄτραπῆς, α, ῃ, idem quod.
 ἄτραπῆς, *Atridae, Dor.* pro Ἀτρεΐδαι.
 Ἀτρεΐδαι, *Atridae, nom.* dual.
 Ἀτρεΐδαι, ας, ῃ, veritas, certitudo, perspicuitas. Ab
 Ἀτρεΐδαι, εος, δ ἔ ῃ, verus, certus; (2) accuratus; (3) numeris additum Ἀτρεΐδαι est omnino; (4) eximius, illustris. (1) βίβη δ' Ἀτρεΐδαι ἐπισημαίνουσιν, accurata vitæ studia, *Eurip. Hipp.* 266. (4) δόξα δὲ μήτ' Ἀτρεΐδαι, μήτ' αὖ παρὰ σπουδῆς ἐνέειν, neque eximia neque mala, *Id. Ibid.* 1115. Ab a et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, ας, ῃ, *Ion.* pro Ἀτρεΐδαι.
 Ἀτρεΐδαι, adv. vere. Ab Ἀτρεΐδαι.
 Ἀτρεΐδαι, adv. sine aliquo motu, quiete, tacite, tranquille; (2) intrepide. Ab Ἀτρεΐδαι.
 Ἀτρεΐδαι, αἶα, αἶον, quietus, intrepidus.
 Ἀτρεΐδαι, adv. idem quod Ἀτρεΐδαι.
 Ἀτρεΐδαι, pres. inf. med. verbi.
 Ἀτρεΐδαι, α, f. ἴσω, immotus maneo. Ἀτρεΐδαι ἢ χολῆ, *Arct.* Ab Ἀτρεΐδαι.
 Ἀτρεΐδαι, ες, imperterritus, immotus. Ab a et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, ον, immotus, *Hes.* Ex a et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, ας, ῃ, quies, audacia. Hinc
 Ἀτρεΐδαι, immotus subsistit; (2) stabilio, firmo. Ἀτρεΐδαι τὴν ψυχὴν, *Herodot.*
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, immutabilis, immotus, firmus, constans; (2) rectus; qui verti nequit, rigidus, crudelis, inhumanus. Ἀτρεΐδαι λυθρίον φόνου, *Apoll. Rhod.* 4, 704. Ex a priv. et τρεῖς, verto. Hinc
 Ἀτρεΐδαι, ας, ῃ, immutabilitas, nulla conversio, *Suicer.*
 Ἀτρεΐδαι, adv. immutabiliter; (2) recte.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, intrepidus. Ex a priv. et τρεῖς, tremo. Hinc
 Ἀτρεΐδαι, adv. intrepide.
 Ἀτρεΐδαι, ας, ῃ, idem quod Ἀτρεΐδαι, *Suicer.*
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, non cavus, non perforatus nec pertusus, non terebratus; (2) cui meatus ani coaluit.
 Ἀτρεΐδαι, adv. sine foramine. A præc.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, asperitatis expers. Ἀτρεΐδαι ἵλαστον, *Arct.* Ab a priv. et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, *Ion.* pro τρεχύνω, exaspero.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, invictus.
 Ἀτρεΐδαι, ον, idem quod Ἀτρεΐδαι, *Xen.*
 Ἀτρεΐδαι, εος, δ ἔ ῃ, non tritus, inusitatus; (2) inexercitatus, imperitus. Ex a et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, adv. sine mora, sine detrimento, *Steph.*
 Ἀτρεΐδαι, ανος, δ ἔ ῃ, pallio carens trito; (2) non tritus in aliqua re.

Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, idem quod Ἀτρεΐδαι (2) indomitus, laboris inexpertus.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, sine capillis, capillis carens. Ex a priv. et τρεῖς, capillus.
 Ἀτρεΐδαι, εος, δ ἔ ῃ, imperitus, in re aliqua non versatus. Ex a priv. et τρεῖς, lero.
 Ἀτρεΐδαι, α, f. ἴσω, non tremo. Ab
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, intrepidus. Ἀτρεΐδαι μένος, *Il.* 5, 126. Ex a priv. et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, ας, ῃ, male morata natura, improbitas, malignitas; (2) temeritas; (3) immutabilitas; (4) nox intempesta, media nox. Ab
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, immutabilis, perpetuus, æternus; (2) ῃ, una Parcarum, Atropos. Ex a priv. et τρεῖς, verto.
 Ἀτρεΐδαι, α, f. ἴσω, tabesco, non nutrior. *Gl. Vet.* tabesco. Ex a priv. et τρεῖς, nutrio.
 Ἀτρεΐδαι, ας, ῃ, alimentis defectus; inedia, *Gl. V.* (2) tabes; (3) morbus. Ab
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, impastus; (2) non alens. Ex a priv. et τρεῖς, alimentum.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, sterilis, infructuosus, epith. maris, vel indomitus, indomabilis. A τρεῖς, *Eryn.*
 Ἀτρεΐδαι, εος, δ ἔ ῃ, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiæ. A τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, ον, helluo, *Hes.*
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, facie carens; (2) purus. Ex a priv. et τρεῖς, vinum recens.
 Ἀτρεΐδαι, ον, idem quod Ἀτρεΐδαι.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, non perforatus, nullo foramine pervius. *Gl. V.* infossus; (2) solidus. Ex a priv. et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, ærummosus; (2) qui multos subit labores, nec iis frangitur. Ex Ἀτρεΐδαι et αἶνος, labor.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, indefessus, indomitus; (2) vehemens; (3) ingens. Ex a priv. et τρεῖς, lero. Hinc
 Ἀτρεΐδαι, ας, ῃ, indomita, epith. Minervæ.
 Ἀτρεΐδαι, adv. sine defatigatione, fortiter, constanter.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, minime mollis, non delicatus, deliciis non addictus; (2) incultus. Ex a priv. et τρεῖς, deliciæ.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, idem.
 Ἀτρεΐδαι, idem; (2) delicatus, ap. *Ath.*
 Ἀτρεΐδαι, ατος, δ ἔ ῃ, invulneratus; (2) illæsus; (3) inoffensus. Ev a priv. et τρεῖς, vulnero.
 Ἀτρεΐδαι, ας, ῃ, qu. dic. invulnerabilitas, corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Cæneo.
 Ἀτρεΐδαι, idem quod Ἀτρεΐδαι, invulneratus, incolumis. Ἀτρεΐδαι ἐ μένῃ ἄν, *Soph. Œd.* Col. 906.
 Ἀτρεΐδαι, adv. sine vulnere; (2) invictæ.
 Ἀτρεΐδαι, αν, τὰ, pro ἄντινα, aliqua, quædam; (2) vocola in sermone plane abundans.
 Ἀτρεΐδαι, vox qua juniores senes compellant, sodes, amabo, pater, *Lat.* attæ, senes.
 Ἀτρεΐδαι, seu Ἀτρεΐδαι, avis picto dorso, gallinago, rusticalia, coturnix, attagen.
 Ἀτρεΐδαι, ῃ, idem.
 Ἀτρεΐδαι, vel Ἀτρεΐδαι, α, δ, pustula, seu minutum fragmentum, quod panimum cocto deraditur, aut sponte decedit, mica.
 Ἀτρεΐδαι, interjectio, at.
 Ἀτρεΐδαι, interjectio flentis.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ, locustæ species.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ, idem.
 Ἀτρεΐδαι, ατος, ον, locustæ oculos habens.
 Ἀτρεΐδαι, ῃ, ῃ, Attica, Atticus ager.
 Ἀτρεΐδαι, f. ἴσω, partes Atheniensium sequor; (2) Atticorum dicendi genus imitor. Ab Ἀτρεΐδαι.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ, sermo Atticus, Attica dialectus. Ab Ἀτρεΐδαι.
 Ἀτρεΐδαι, ῃ, ῃ, Atticus.
 Ἀτρεΐδαι, adv. Attice, more Attico.
 Ἀτρεΐδαι, more Attico facio, elaboro.
 Ἀτρεΐδαι, is, more Attico factus. Ab Ἀτρεΐδαι.

Ἀτρεΐδαι, prosilio, subsilio, subsulto. Ἀτρεΐδαι διῶρο κακίαις, *Dem.* Ὁρεΐς τῶ ὁμοίῳ πρὸς τὸ ὁμοίον ἄπτοντος φύσει, *Max. Tyr.* 26, 4.
 Ἀτρεΐδαι, ῃ, ῃ, terribilis, terrificus. Ab
 Ἀτρεΐδαι, f. ῃ, terreo, metu percello; (2) perturbo; (3) obstupescio, stupore percello, attono; (4) emitto. Πατὴρ φίλα ὄφιν Ἀτρεΐδαι, *Il.* 6, 468. (4) δ ἴστω παῖδον Ἀτρεΐδαι, paulum aeris emittit, parum respirat, *Nic. Alexiph.* 193.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, infectus. Ex a et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, qui non est callosus, de humero. Ἀτρεΐδαι δὲ φιν ὁμοί, *Callimach. Hymn. in Dian.* 213: ubi male legitur Ἀτρεΐδαι, quæ vox Græca non est.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, carens sepultura, insepultus. Ex a priv. et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, idem.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, qui non satis expedite lingua utitur, non satis verba exprimens, aerem nempe non recte feriendo; (2) justa membrorum proportionem destitutus. Ex a priv. et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, non verberatus, incasus, *Gl. V.* Ex a priv. et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, non formatus, non expressus; (2) rudis. Ex a priv. et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, liber a tyrannide sive a dominatu tyrannico. Ex τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, adv. libere a tyrannide.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, qui in caseum densatus et coagulatus non est; (2) qui lac coagulari non sinit. Ex a priv. et τρεῖς.
 Ἀτρεΐδαι, ας, ῃ, modestia, vacuitas a fastu. Ab
 Ἀτρεΐδαι, α, δ ἔ ῃ, minime fastuosus.
 Ἀτρεΐδαι, adv. sine fastu, modeste, quasi sine jactantiae fumo, aut stultitiæ caligine.
 Ἀτρεΐδαι, α, f. ἴσω, miser sum, non adsequor. Ab Ἀτρεΐδαι. Hinc
 Ἀτρεΐδαι, ατος, ατος, miseria, infortunium; (2) flagitium, scelus.
 Ἀτρεΐδαι, εος, δ ἔ ῃ, infelix; (2) impos voti; (3) scelestus, impurus.
 Ἀτρεΐδαι, εως, ῃ, et
 Ἀτρεΐδαι, ας, ῃ, casus adversus, infortunium; (2) culpa, flagitium, ap. *Polyb.* Ex a priv. et τρεῖς, fortuna.
 Ἀτρεΐδαι, adv. infelicitate; (2) præter votum.
 Ἀτρεΐδαι, f. ἴσω, lædo, neco. Ab Ἀτρεΐδαι.
 Ἀτρεΐδαι, adv. rursum; (2) retro, retrorsum; (3) vice versa, contra; (4) vicissim; (5) vero, pro δὲ. (6) αὖ αὖ, vox ficta latratum canis exprimens.
 Ἀτρεΐδαι, vel Ἀτρεΐδαι, f. αὖ, arefacio, exsicco. Ἀφίλος αὖ αὖ βίον, *Soph. El.* 819. Ab αὖ, sicco.
 Ἀτρεΐδαι, εα, εον, siccus, aridus; (2) squalidus, horridus, de capillis. Ab αὖ.
 Ἀτρεΐδαι, 2. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἡδύνης, a verbo αὖ αὖ.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ, placentiarum genus, *Poll.*
 Ἀτρεΐδαι, εως, ῃ, arefactio; (2) senium et tabes plantarum. Ab αὖ αὖ.
 Ἀτρεΐδαι, ῃ, ῃ, nomen morbi, ap. *Hipp.*
 Ἀτρεΐδαι, ῃ, ῃ, exsiccans aliquid.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ, exsiccatio; (2) siccitas.
 Ἀτρεΐδαι, ας, ῃ, *Eol.* pro ἄντι, damnum. Ἀλλὰ νιν ἔβρις εἰς αὐτὰν ὑπερέβριον ὄρεον, *Pindar. Pyth.* 2, 52.
 Ἀτρεΐδαι, f. ἴσω, illustro; (2) video, adspicio; (3) splendo, illucesco. Εἰς τὸ μὴ αὐγάζει αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν, *2 Cor.* 4, 4. Ab αὐγάζω.
 Ἀτρεΐδαι, α, ον, splendidus, *Diosc.*
 Ἀτρεΐδαι, inspice, 2. sing. præc. imperat. med. *Dor.* pro αὐγάζω, et hoc *Ion.* pro αὐγάζω, seu αὐγάζω, a verbo αὐγάζω.
 Ἀτρεΐδαι, respicies, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro αὐγάζω, seu αὐγάζω.
 Ἀτρεΐδαι, ατος, τδ, splendor. Ab αὐγάζω.
 Ἀτρεΐδαι, α, δ, idem et ab eod.
 Ἀτρεΐδαι, α, f. ἴσω, splendor, lux; jubar, lumen, *Gl. V.* (2) locus illustratus; (3) oculus; (4) diluculum. Hinc
 Ἀτρεΐδαι, εσσα, ῃ, splendor; (2) oculorum acie valens.

Αὐγήτρια, ας, ἡ, illuminatrix, epith. lunæ.
 Αὐγιώδης, ἰς, splendidus, *Suid.*
 Αὐδάζομαι, loquor, proloquor.
 Αὐδάσθαι, α. 1. inf. med. *Ion.* pro αὐδήσασθαι.
 Αὐδάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro αὐδήσομαι. Ab
 Αὐδάω, ὦ, f. ἡσω, vocem edo, loquor, dico, jubeo, *Soph. Œd. Col. 1630.* (2) alloquor. Χρὴν ἀντὶ τῶτων αὐτὸν αὐδάσθαι νεκρὸν, *Soph. Phil. 430.* Ab αὐδή.
 Αὐδάομαι, αἰμαι, vocor; (2) active, dico. (1) αὐδάομαι δὲ παῖς Ἀχιλλεύς, *Νεοπτόλεμος, Soph. Phil. 240.* (2) ὁσθα γὰρ ὅν γ' αὐδάομαι, scis enim quem dico, *Id. Ibid. 852.*
 Αὐτᾶν, ἡς, ἡ, vox, oratio, sermo; (2) nuncium.
 Αὐδήεις, ἡσσω, ἡσν, voce præditus, vocalis; (2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. Ab αὐδή.
 Αὐδήσασαι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἡδῆσται, a verbo αὐδάω.
 Αὐδρία, ας, ἡ, aqua penuria. Ab
 Αὐδρος, υ, ὁ ζ ἡ, aqua carens. Ex α priv. et ὕδωρ.
 Αὐθ, rursus, pro αὐθι.
 Αὐθάδεια, ας, ἡ, arrogantia; (2) morositas; (3) amor sui; (4) pertinacia; (5) temeritas. Ph. contumacia, presumptio, temeritas, insolentia. Ab
 Αὐθάδης, εος, ὁ ζ ἡ, sibi placens, se ipsum admirans; (2) superbus; (3) contumax, procaz, insolens, præfractus, cerebrosus, petulans, ferox, *Gl. V.* Ex αὐτός et ἀδύω.
 Αὐθαδία, ας, ἡ, idem quod αὐθαδία. Hinc
 Αὐθαδιάζω, f. ἄνω, contumacem reddo; et αὐθαιόρομαι, pertinaciter resisto.
 Αὐθαδιζομαι, insolenter, temere ago. *Gl. V.* præsumo.
 Αὐθαδικός, ἡ, ὄν, idem quod αὐθάδης.
 Αὐθαδισμα, ἄτος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia.
 Αὐθαδισμος, εος, ὁ ζ ἡ, contumaci ore et temerario. Ex αὐθάδης et σμα, os.
 Αὐθαδῶς, adv. contumaciter, pertinaciter.
 Αὐθαίματος, υ, ὁ ζ ἡ, qui est ejusdem sanguinis. Ex αἷμα, sanguis.
 Αὐθαίμων, ονος, ὁ ζ ἡ, idem. Ὡς Διὸς αὐθαίμων, *Soph. Trach. 1039.*
 Αὐθαίρετος, υ, ὁ ζ ἡ, voluntarius, ultroneus, *Gl. V.* Τότων δ' αὐθαίρετον ὕδιν, *Soph. Œd. Col. 523.* Πρὶν . . . φυγῇ πρὸς Ἀργεὺς διαβαλεῖν αὐθαίρετος, *Eurip. Suppl. 930.* Ex αὐτός et αἰρέομαι.
 Αὐθαίρετως, adv. sponte, ultero.
 Αὐθικαστος, υ, ὁ ζ ἡ, severus, rigidus; (2) justus. Ex ἑκαστος (potius ἑκάς, *Ern.*).
 Αὐθεντία, ὦ, auctoritatem in aliquem usurpo, dominor; (2) auctoritate mea probo; (3) auctorem me præbeo. *Gl. V.* αὐθεντῶ, auctoro. Αὐθεντεῖν ἄνδρος, 1 *Tim. 2, 12.* Ab αὐθέντης. Hinc
 Αὐθεντημα, ἄτος, τὸ, auctoramentum, *Gl. V.*
 Αὐθεντης, υ, ὁ, qui sua manu se perimit; (2) auctor cædis; (3) auctor quilibet; (4) dominus, auctor, qui suo jure aliquid facit. (3 et 4) istæ duæ significationes veteribus Græcis ignotæ. Vide εὐθύντης. Ex αὐτός et ἔσθαι, mittere. Hinc
 Αὐθεντία, ας, ἡ, potestas, auctoritas, jus.
 Αὐθεντικός, ἡ, ὄν, authenticus, auctoritate justamunitus. *Gl. V.* αὐθεντικόν, auctoritatum, authenticum.
 Αὐθεντικῶς, adv. cum auctoritate, authenticè.
 Αὐθεμενευτος, ον, facilis explicatu. Ex ἐξημενῶν, qu. seipsum interpretans.
 Αὐθεμερίζω, eodem die perficio.
 Αὐθεμερόν, adv. eodem die, eo ipso die.
 Αὐθέμερος, υ, ὁ ζ ἡ, eodem die factus, qui est ejusdem diei, subitus, extemporalis. Ex αὐτός et ἡμέρας, dies.
 Αὐθεμερύνος, idem.
 Αὐθι, adv. illic, ibi; (2) huc; (3) statim. Ab αὐτόθι. Quandoque etiam idem quod αὐθις.

Αὐθιγενής, εος, ὁ ζ ἡ, indigena, in aliquo loco natus; (2) perennis, de fonte. Ex γίνομαι.
 Αὐθιμίνης, εος, ὁ ζ ἡ, indigena, natus, *Ler. Vulg.* Ex αὐθι et μῖνον, maneo.
 Αὐθιν, adv. idem quod
 Αὐθίς, adv. denuo, rursus, iterum; (2) posthac, in posterum; (3) retro. Hinc (4) ὁ, ἡ, τὸ, αὐθις, sequens, posterus. Ab αὐ.
 Αὐθόμαιμος, υ, ὁ ζ ἡ, consanguineus; (2) frater. (2) οἱ δ' αὐθόμαιμοι τῷ νεανίᾳ ποινὴν; *Soph. Œd. Col. 335.* Ex αὐτός et αἷμα, sanguis.
 Αὐθόμολογομαι, ἔμαι, ultro profiteor.
 Αὐθόπαρκτος, υ, ὁ ζ ἡ, per se subsistens. Ex αὐτός et ὑπάρχω, subsisto.
 Αὐθόπράτος, υ, ὁ ζ ἡ, idem. Ex αὐτός et ὑφίστημι, subsisto.
 Αὐθόπτακτος, υ, ὁ ζ ἡ, qui per se est sub-junctivi modi. Ex αὐτός et ὑποτάσσω.
 Αὐθόπτακτως, adv. ita ut per se sit sub-junctivi modi.
 Αὐθωρεῖ, adv. ea ipsa hora, ilico. Κελεύειν αὐθωρεῖ ἀπηλλάχθαι, *Synes. de Regno, 18.*
 Αὐθωρόν, αἰν, ea ipsa hora, eadem hora. Ex αὐτός et ὥρα, hora.
 Αὐθῶχος, υ, ὁ ζ ἡ, clamans, ut canes latrantes; (2) clamosus. Ex αὐθι et ἰάχω.
 Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum scenæ vel januæ, sc. τσιπῖς. Ab αὐλή.
 Αὐλακουργῆτης, υ, ὁ, sulcorum efficiens, epith. vomeris. Ex αὐλάξ, sulcus, et ἰργάτης, operarius.
 Αὐλακίζω, f. ἰσώ, sulco, huius, imporro, *Ph.* Αὐλακίζω τὸ χωρίον, *Aristot.* Ab
 Αὐλαξ, ἄκος, ἡ, sulcus, lira, *Gl. V.*
 Αὐλακισμός, ὦ, ὁ, sulcatio, *Gl. V.* αὐλακισμοί, insectiones. Ab αὐλακίζω.
 Αὐλάρχης, υ, ὁ, aulæ princeps, *Suicer.*
 Αὐλαία, ας, ἡ, aulæ janua. Ab αὐλή.
 Αὐλειον, τὸ, υ, vestibulum, atrium.
 Αὐλεῖς Θύρα, janua atrii, h. e. viæ proxima, antica.
 Αὐλειος, υ, ὁ ζ ἡ, vestibularis, atriensis.
 Αὐλείτης, υ, ὁ, villicus, pastor, opilio qui ovium stabulum curat, purgat. Εἵπτο δ' ἄνῃ αὐλείτης, *Apoll. Rhod. 4, 1486.* Ab αὐλή.
 Αὐλεῖω, ὦ, f. ἡσώ, tibia cano. Ab αὐλός.
 Αὐτᾶν, ἡς, ἡ, locus subdialis; (2) atrium; (3) stabulum, caula, ovile; (4) domus regia, seu principis aula. Olim sic dictus fuit locus ad quem capite condemnati ducebantur; postea dictus est ἀρχαῖον.
 Αὐλημα, ἄτος, τὸ, carmen ad tibiarum sonum; (2) tibiarum inflatio. (2) ἰσιπὴ κυρ-
 τεμένην αὐτῇ τὴν παρῆναι ἐν ταῖς αὐλήμασιν εἶδε, *Hesiod. Œthiop. 2.* Ab αὐλῶ.
 Αὐλησύντι, tibia laudabant, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro αὐλήσσει, ab αὐλῶ. Unde
 Αὐλησις, εως, ἡ, ipsa tibiarum inflatio.
 Αὐλησον, tibia cane, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 Αὐλητής, ἡρος, ὁ, tibicen.
 Αὐλητής, ἡ, ὁ, tibicen: idem quod αὐλείτης, *Hesych.* Ἐωθινὸς γὰρ πρὶν τινὶ αὐλητῶν ὄρεν, *Soph. in Pastoribus.* *Harpocrat.* in Νάννιον, quo in loco pessime interpretis tibicinem reddit.
 Αὐλητική, ἡς, ἡ, sc. τέχνη, ars inflandi tibus, seu canendi tibus. Ab
 Αὐλητικός, ἡ, ὄν, ad tibicinem pertinens.
 Αὐλητικός, adv. more tibicinum.
 Αὐλητρία, ας, ἡ, theca tibiarum.
 Αὐλητρίδιον, υ, τὸ, tibicinula. Dim. ab
 Αὐλητρία, ἰδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητής.
 Αὐλίας, ἄδος, ἡ, incola, *Eph.*
 Αὐλίδιον, υ, τὸ, Dim. ab αὐλή, conisterium, ap. *Theophr.*
 Αὐλίζομαι, f. ἰσώμαι, diversor, stabulor, pernacto, dormio; (2) castra loco. *Gl. V.* com-moror, imprimis in castris. Αὐλίζεσθαι ἐπὶ σινος, abesse; ἐπὶ τῆς γῆς, jacere. Ab αὐλή.
 Αὐλός, ἡ, ὄν, tibialis, fistularis; (2) tibicen, fistulator. Ab αὐλός.
 Αὐλῶν, ας, τὸ, stabulum; (2) domicilium. Αὐλῶν βοτῆρα, *Apoll. Rhod. 4, 1249.*
 Αὐλῶς, υ, ὁ ζ ἡ, ad stabulum pertinens, vel

ducens. Ἀσὴρ αὐλῶς, vesper, hesperus, *Apoll. Rhod. 4, 1629.* Ab αὐλή. Unde
 Αὐλῆς, ἰδος, ἡ, aula; (2) tentorium; (3) cubile, lectus; (4) stabulum; (5) castra; (6) locus septus, in quo retia avibus tensa stant; (7) nidus avium; (8) portus in Bæotia.
 Αὐλίσκος, υ, ὁ, parva tibia, fistula, *Dim.*
 Αὐλίσκος, ὦ, ὁ, pernociatio, stabulatio. Ab αὐλίζομαι.
 Αὐλσιδής, ἰς, tibiæ formam habens, *Bud.*
 Αὐλοθετία, ὦ, f. ἡσώ, fistulas seu tibus compingo, pessime. Αὐλός tibia diversum quid est a fistula; hanc Pan invenit, illam Minerva. Eadem compositionis est ratio quæ in verba ἀγανοθετία vendendum igitur, tibiarum concentus instituo. Ἡ γὰρ παρθένος αὐλοθετία diva enim virgo tibiarum concentus instituit, seu tibiæ inventrix est, *Leonidas Tarent. in Anthologia H. Steph. 437.* Ex αὐλός et τέθημι, compono.
 Αὐλοθήκη, ἡς, ἡ, locus tibiarum.
 Αὐλοποιητική, ἡς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi tibus.
 Αὐλοποιητικός, adv. ex arte tibiarum conficiendarum. Ab
 Αὐλοποιία, ας, ἡ, idem quod sequens.
 Αὐλοποιή, ἡς, ἡ, ars tibiarum conficiendarum.
 Αὐλοποιός, ὦ, ὁ, qui fistulas conficit. *Gl. V.* tibiarus. Ex αὐλός et ποίω, facio.
 Αὐλοπρεπής, εος, ὁ ζ ἡ, aulæ conveniens. Ex αὐλή et πρέπω, convenio.
 Αὐλοπρῶς, ὦ, ὁ, tibia; (2) follis; (3) pars hastilis, annulus fibulæ; (4) sanguinis e naribus torrens.
 Αὐλος, υ, ὁ ζ ἡ, materiæ expers. Ex α priv. et ὕλη, materia.
 Αὐλοτρύτης, υ, ὁ, qui tibus perforat. Ex αὐλός et τρύπα, foramen. Unde adv. αὐλοτρυν-
 τικῶς.
 Αὐλωρός, et αὐλωρός, ὦ, ὁ, custos aulæ, *Ern.* domus custos, *Hes.*
 Αὐλωρία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ sonus.
 Αὐλωδικός, ἡ, ὄν, tibialis, fistularis. Ab
 Αὐλωδός, ὦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen. Ex αὐλός et ᾄδω, cantus.
 Αὐλῶν, ὤνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus montibus inclusus. Ab αὐλός. Hinc
 Αὐλωνίσκος, υ, ὁ, parva vallis. *Dim.*
 Αὐλωνίας, ἄδος, ἡ, in vallibus commorans, habitans, v. gr. Nympha.
 Αὐλωνίζω, in convalle dego, *Suid.*
 Αὐλωνισδής, εος, ὁ ζ ἡ, vallis figuram habens, anfractuosa, habens speciem seu formam αὐλῶνος, *Diod.* Ex αὐλῶν et ἰδος.
 Αὐλωπίδι, galeæ, dat. sing. ab
 Αὐλωπίς, ἰδος, ἡ, epith. galeæ, a figura foraminis per quod prospectus patet, vel conici crista inseritur. Ab
 Αὐλωπίς, ὦ, ὁ ζ ἡ, fistulæ similes habens oculos; (2) piscis quidam, qui et αὐλωπίς. Ex αὐλός et ὠψ.
 Αὐλωτός, ἡ, ὄν, ad fistulæ formam factus, vel fistula ut dolone instructa.
 Αὐξάνω, f. ξήσω, augeo, incrementum do; αὐξάνομαι, cresco, glisco, olesco, integresco, augesco, *Gl. V.* αὐξίσαι, augere, *Ph. a. 1.* inf. αὐξήσιντα, creta, *Ph. a. 1.* pass. part. νύξηντες, ampliatus, *Ph. perf. part. pass.* (2) interitum tamen est, cresco, *Ταῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις αὐξάνουσιν, Greg.* Ἰάσων θῶας αὐτὸν νύξῃσι, *Isocr.* Αὐξάνονται αἱ πόλεις ἐν ταῖς ἡσυχίαις, *Id.* Ab αὐξω.
 Αὐξ, 2. sing. præ. imperat. act. ab αὐξω.
 Αὐξή, ἡς, ἡ, incrementum. Παντὶ σθένει τῇ αὐξῇ καλύνειν, *Agathias, 1.*
 Αὐξήσις, a. 1. part. pass. v. αὐξάνω.
 Αὐξήμα, ἄτος, τὸ, incrementum, *Gl. V.*
 Αὐξήσαι, a. 1. inf. act. v. αὐξάνω.
 Αὐξήσις, εως, ἡ, incrementum, augmentum, auctus, *Gl. V.* Ab eod.
 Αὐξήται, 2. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro νύξεται.
 Αὐξήτης, ὦ, ὁ, augens, *Orph.*
 Αὐξήτικός, ἡ, ὄν, augendi vim habens, auctificus; (2) crescens, crescendi vim habens. *Gl. V.* augmentarius.

Αὐθεντικῶς, *adv.* augendi causa, rem verbis augendo.
 Αὐξήλας, *is*, viriditatem largiens, virescens. Ex αὐξω et δάλλω.
 Αὐξήμων, *is*, *o* *z* *h*, ad augendum et incrementum accommodatus. Ab
 Αὐξή, *eas*, *h*, idem quod αὐξήσις.
 Αὐξήτροφος, *alens*; αὐξήτροφος, adolescens.
 Αὐξήρως, *is*, crescens, epith. lunæ, *Man.*
 Αὐξήριμος, *præs.* part. med. verbi αὐξήω.
 Αὐξήσιλινον, *is*, *o*, plenilunium; metaphorice, florens ætas. Τὸ δ' αὐξήσιλινον ἐξέλιπεν, abiit ætas vegeta, *Anthol. Brunck.* 3, 112.
 Αὐξω, *f. h* *son*, augeo, amplifico, cumulo, *Gl. V.* cresco, glisco; αὐξομαι, cresco, olesco, *Gl. Vet.* Ἐνδοξά προσέθηκε τῇ Ἑλληνικῇ αὐξέει τὴν ἀρχὴν, *Aristid.* Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις ποῖσι, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπασταῖσι λόγοις αὐξήσθαι πέφυκε, *Isocr.* Ab αὐξω, augeo.
 Αὐόν, *us*, *h*, siccitas, ariditas, *Etym.* (2) clamor, *Varin.* Ab αὐώ, vel αὐω, siccō, vel clamo.
 Αὐός, *aus*, *auon*, siccus, aridus; (2) qui (terrore) obrigit, obstupfactus. (2) ἀρχάνης τε καὶ αὐός ἐγενόνη, *Heliodor.* 10. Ab αὐώ.
 Αὐόςτης, *us*, *h*, siccitas, ariditas. Ab αὐός.
 Αὐονία, *as*, *h*, insomnia, vigilie. Ab
 Αὐονος, *is*, *o* *z* *h*, insomnia, somnum non capiens, vigil, pervigil; (2) in quo somnus non capitur. Epith. fluvii, fontis qui incessanter fluit, perennis. Αὐωνιοι κρηνη Κηφισσοῦ, *Soph. Œd. Col.* 685. Ex *a* priv. et ὕπνος.
 ΑΥΡΑ, *as*, *h*, aura, ventus lenior; (2) exspiratio ex humido prodiens; (3) ventus.
 Αὐρεῖα, procrastino, in crastinum diem differo; a *præc.* (2) algeo, *Etym.* Ab
 Αὐριον, *adv.* cras, crastino die. Unde *o*, *h*, τὸ αὐριον, crastinus.
 Αὐροράχας, *ados*, *h*, vitis, *E. M.*
 Αὐροφωρετός, *on*, aura vel vento ablatas; ferri, vel impelli, valens, *Ern.*
 Αὐσαι, clamasse, a. 1. inf. act. verbi αὐω.
 Αὐσε, 3. sing. a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἤυσε.
 Αὐσάλλιος, *ias*, *ion*, siccus, aridus; (2) squalens, squalidus. Ab αὐός.
 Αὐσηρία, *as*, *h*, austeritas, tetricitas. Ab
 ΑΥΣΤΗΡΟΣ, *as*, *h*, auster, austerus, severus, agrestis; tetricus, durus, *Gl. V.* Hinc
 Αὐσηρότης, *us*, *h*, austeritas, severitas.
 Αὐσηρῶς, *adv.* austere; (2) severe; (3) tenuiter.
 Αὐστ', *adv.* rursus, pro αὐστῇ.
 Αὐτά, *ipsa*, *Dor.* pro αὐτῇ.
 Αὐτὰ, *pugna*, *Dor.* pro αὐτῇ.
 Αὐτάγαθος, idem quod αὐτοάγαθος, *Cyr.*
 Αὐτάγγελος, *is*, *o* *z* *h*, qui sibi est nuncius, qui sua ipse nunciat; (2) qui ultro nuncius venit. Πῶς ἐν Ὀδυσσεύς πρὸς τὰδ' ἐκ αὐτοάγγελος πλεῖν ἢ ἑταίρους, operam suam non ultro obtulit, *Soph. Phil.* 568. Ex αὐτός et ἀγγέλλω, nuncio.
 Αὐτάγγελος, *is*, *o* *z* *h*, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iisd.
 Αὐτάγγελος, *is*, *o* *z* *h*, sui ipsius admirator. Ex αὐτός et ἀγαμαι, *admiror.*
 Αὐτάγητος, *is*, *o* *z* *h*, idem et ex iisd.
 Αὐτάγητος, *is*, *o* *z* *h*, electus; (2) τὰ αὐτάγεστα, quæ sunt arbitrii nostri, in potestate nostra; item, quæ ipsi volumus et optamus. Ab ἀγίρει, (ab ἀγρω, capio, sumo, *Ern.*)
 Αὐτάδελφος, *is*, *o*, frater germanus, frater ex utroque parente.
 Αὐται, *hæc*, nom. plur. f. g. ab ἔστος, *hic.*
 Αὐταίωσις, *on*, qui a seipso in sublime evehitur, *Hes.*
 Αὐτάν, *ipsam*, acc. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτῇ.
 Αὐτανδρῖ, *adv.* cum ipsis viris, v. gr. navis capta; (2) ipse. Ab
 Αὐτανδρῶς, *is*, *o* *z* *h*, cum ipsis hominibus, seu viris. Ex αὐτός et ἀνδρ, *vir.*
 Αὐτανήφιός, *is*, *o*, consobrinus, patruelis; fratris vel sororis filius. Αὐτανήφιός νεκρὸν πύδεις, *Eurip.* *Rhes.* 944.
 ΑΥΤΑΡ, *sed*, autem; (2) cæterum; (3) deinde.
 Αὐταρέσκια, *as*, *h*, nimius amor sui, suarumque rerum. Ab

Αὐταρέσκω, *is*, *o* *z* *h*, sibi placens. Ex αὐτός et ἀρέσκω, *placere.*
 Αὐταρέσκια, *as*, *h*, animus sua sorte contentus, sufficientia; (2) frugalitas.
 Αὐταρκία, *ai*, sufficio, satis sum, duro; αὐταρκήσον, contentus esto, *Ph. a. 1.* imp. Ab
 Αὐταρκής, *eas*, *is*, *o* *z* *h*, contentus, frugalis; (2) sibi sufficiens, habens necessaria, nec aliena opo indigus; (3) opportunus, commodus, idoneus; (4) αὐταρκεί βασις, hand impari pugna, *Soph. Œd. Col.* 1057. Ex αὐτός et ἀρκέω.
 Αὐταρκία, *as*, *h*, idem quod αὐταρέσκια.
 Αὐταρκῶς, *adv.* sufficienter, contente, satis; abunde, proluxe, commode, *Gl. V.*
 Αὐταρχία, *ai*, *f. h* *son*, summæ rerum præsum.
 Ab
 Αὐταρχής, *is*, *o*, et αὐταρχος, qui summæ rerum præstat, qui summam rerum potestatem obtinet. Ex αὐτός et ἀρχων, *princeps.* Hinc
 Αὐταρχία, *as*, *h*, summæ rerum potestas.
 Αὐτάς, *gen. sing. f. g. Dor.* pro αὐτῆς.
 Αὐτάων, *ipsarum*, gen. plur. *Dor.* pro αὐτῶν.
 Αὐτε, *adv.* rursum, iterum, postea. Ab αὐ.
 Αὐτενέργητος, *is*, *o* *z* *h*, ipse per se operans et efficiens. Ex αὐτός et ἐνεργέω, *operor.*
 Αὐτεξέσιον, *is*, *o*, liberum arbitrium. Ab
 Αὐτεξέσιος, *is*, *o* *z* *h*, qui sui juris sive suæ potestatis est; (2) de imperio infinito, de regno, cujus potestas nullis limitibus circumscribitur. Ex αὐτός et ἐξουσία. Hinc
 Αὐτεξέσιότης, *us*, *h*, libera potestas.
 Αὐτεξέσιος, *adv.* libere.
 Αὐτή, *ipsa*, *Ion.* pro αὐτῇ.
 Αὐτεν, *exclamabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤυτεν, a verbo αὐτέω, *exclamō.*
 Αὐτεπαγγέλτος, *is*, *o* *z* *h*, sponte aliquid indicens vel pollicens; *Ph.* ultroneus, *Isocrat.* etiam qui cenam condicit. Ex ἐπαγγέλλω.
 Αὐτεπύκλωτος, *is*, *o* *z* *h*, suis ipsius captus insidiis. Ex αὐτός et ἐπύκλωτος.
 Αὐτεπισκοπος, *is*, *o*, sui juris, sui ipse curam gerens.
 Αὐτεπισπαστος, *is*, *o* *z* *h*, quem quis sibi ipse accersivit atque attraxit. Ex ἐπισπᾶω.
 Αὐτεπίτακτος, *is*, *o*, qui ipse per se aliquid iungit, qui jure suo jussa imponit.
 Αὐτεπίτακτος, *is*, *o*, idem. Ex ἐπιτάσσω.
 Αὐτεπιτακτική, *us*, *h*, sc. τέχνη, ars suo imperio regendi. Ab
 Αὐτεπιτακτικός, *is*, *o*, ad imperium absolutum pertinens. Ab αὐτεπιτακτικός.
 Αὐτεπιτακτικῶς, *adv.* more eorum qui per se jubendi potestatem habent.
 Αὐτεπώνυμος, *is*, *o* *z* *h*, cui idem nomen est impositum, cognominis. Σὺ πατὴρ αὐτεπώνυμον, qui nomen habet patris tui, *Eurip.* *Phæn.* 776. Ex αὐτός et ὄνομα.
 Αὐτερίτης, *is*, *o*, miles, qui ipsemet remigat.
 Αὐτεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἤυτεν, ab
 Αὐτέω, *ai*, clamo. Ab
 Αὐτῇ, *us*, *h*, clamor, vox pugnae commissæ; (2) pugna. Ab αὐω.
 Αὐτήγε, *ipsa*, *Att.* pro αὐτῇ.
 Αὐτήκοος, *is*, *o* *z* *h*, qui suis aliquid auribus audit; (2) qui sui est juris. Ex ἀκούω.
 Αὐτήμας, *adv.* eodem die.
 Αὐτῆς, *ipsis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro αὐταῖς.
 Αὐτίκ', *statim*, pro αὐτίκα.
 Αὐτίκα, *adv.* mox, statim, protinus, illico, continuo, extemplo, illicet, actutum, *Gl. V.* (2) exempli causa; (3) primum, jam primum; (4) vicissim.
 Αὐτίς, *adv.* idem quod αὐτίς.
 Αὐτίτης, *is*, *o*, hornus, qui unius ejusdemque anni est; (2) purus, merus; (3) solus in solitudine vivens. Ex αὐτός et ἔτος, *annus.*
 Αὐτίχ', *pro αὐτίκ'*, ob sequentem adspiratam.
 ΑΥΤΗΜΗ, *us*, *h*, halitus, spiritus; (2) vapor; (3) fumus; (4) ardor. (Ab αὐω.)
 Αὐτμήν, *inos*, *o*, idem.
 Αὐτογάθος, *is*, *o* *z* *h*, ipse per se bonus. Hinc
 Αὐτογαθήτης, *us*, *h*, ipsanet bonitas.

Αὐτοῤῥήσσης, *us*, *h*, sanctitas naturæ interna et perfectissima.
 Αὐτόγα, *hic profecto*, *Dor.* pro αὐτόγα.
 Αὐτοαδάμης, *us*, *o*, ipsissimus adamas, *Suicer.*
 Αὐτοαλήθεια, *as*, *h*, ipsa veritas.
 Αὐτοαληθῶς, *adv.* verissime.
 Αὐτοανέρωτος, *is*, *o*, homo verissimus.
 Αὐτοἰπερος, *is*, *o* *z* *h*, a se infinitus, *Suicer.*
 Αὐτοαπλότης, *us*, *h*, ipsa simplicitas, *Bud.*
 Αὐτοἰρετή, *us*, *h*, ipsa virtus, *Suicer.*
 Αὐτοσάω, *us*, ipse me mea voce prædico, ipse mei præconem ago. Ex αὐτός et σάω.
 Αὐτοσάω, *adv.* ipso clamore, primo statim clamore, seu impetu. Ex αὐτός et σάω.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o*, qui sibi ipse sufficit, consulere potest, alieno auxilio non indiget.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, qui ipse sua voce de se testatur. Ab αὐτοσάω.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o*, ipse boreas.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, sua sponte, suo instinctu, per se aliquid volens; homo sui arbitrii ac consilii; *Ph.* arbitrer. Ex βελή.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, cui ex se ipso genus est, qui a se ipso est. Α γενίβλη.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, idem. Ex γένωμαι.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, ex se genitus.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, ex se genitus. Κοιμήματ' αὐτοσάωτος, *Soph. Antig.* 864.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o*, spiculum nativum, ex eadem materia. Αὐτοσάωτος τὸν ὄψον ἀπὲρ γάλα, *Heliodor.* 9.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o*, f. h, son, ex animi mei sensu et arbitratu facio ac judico. Ab
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, qui suam dumtaxat sententiam sequitur. Ex αὐτός et γνώμη.
 Αὐτοσάωτος, *adv.* suo arbitrio, consilio.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, suam sententiam secutus; pervicax. Σὺ δ' αὐτοσάωτος ὦλεσ' ὄργα, *Soph. Antig.* 875. Ex αὐτός et γινώσκω, *cognosco.*
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, ipse per se genitus, a se ortum habens. Ex αὐτός et γένος.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *h*, linea mathematica.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o*, scriptum propria manu exaratum. Ab
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, sua manu scriptus.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o*, aratri dentale, lignum cui vomer includitur. Ex αὐτός et γνάμη.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, qui ex se ipso et sine magistro didicit. Ὁρχήματ' αὐτοσάω, *Soph. Aj.* 709. Ex αὐτός et δαίω, *disco.*
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, a se ipso interfectus. Ex αὐτός et δαίω, *occido.*
 Αὐτοσάωτος, idem quod αὐτοσάωτος.
 Αὐτοσάωτος, *adv.* mordicus, ipsis dentibus; pertinaciter. Ὡς ἐν ὄργῳ γενναίων αὐτοσάωτος ὄργισμένον, *Aristoph. Lysistr.* 687. Τὰς φύσεις ὑμῶν διδοικώς, καὶ τὸν αὐτοσάωτος πρῶτον, praefractum ingenium, *Id. Pac.* 607.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, qui vocatus secum ipse adfert, quæ cœnet (sive potius pauper, parassitus, ut αὐτοσάωτος, *Ern.*). Ex δίσπον.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o*, qui est omnino decem annorum. Ab ἔτος.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o*, dominus absolutus, summus.
 Αὐτοσάωτος, *adv.* sponte victus. Αὐτοσάωτος βαίνει, *Oppian.* *Cyngel.* 2, 376.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, per se manifestus.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o*, a se factus.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *h*, quum quis sui ipsius ministerio, non alieno, utitur. Ab
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, qui ipse sibi ministrat et famulatur. Ex αὐτός et διακονέω.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, qui sua ipsius industria aliquid didicit, a se ipso doctus; cujusmodi dicitur fuisse Heraclitus Ephesus philosophus. Apud *Homerum, Odys.* 10, quidam αὐτοσάωτος se vocat, quod non ex hominum institutione, sed ex affatu dei caneret; (2) suapte natura aliquid faciens. Hinc
 Αὐτοσάωτος, *adv.* naturæ instinctu.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o* *z* *h*, ab ipso seu per se narratus, ab ipso auctore commemoratus.
 Αὐτοσάωτος, *is*, *o*, ipse ex sua persona narrans. Ex διηγέομαι, *narro.*
 Αὐτοσάωτος, *is*, *h*, ipsa justitia.

Αὐτοδίκαιος, ὦ, f. ἦσαι, legibus suis uti. Ex αὐτὸς et δίκη.
 Αὐτοδίκη, ης, ἡ, litigatio per se ipsum, et non per alium; libertas legum et iudiciorum.
 Αὐτοδίκος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui non externo iudice utitur, sed domestico.
 Αὐτοδῖον, adv. statim, e vestigio. Ex ὁδός.
 Αὐτοδόξα, ας, ἡ, opinio, vel gloria ipsa per se spectata.
 Αὐτοδόξος, ον, proprie et magis opinabilis.
 Αὐτοδρόμος, υ, ὁ ἢ ἡ, per se et sua natura currens; (2) qui per se et sua natura movetur. Ex αὐτός et inus. δρόμος, curro.
 Αὐτοδυνάμους, υ, ὁ ἢ ἡ, per se potens. Ex αὐτός et δύναμαι, possum.
 Αὐτόδορον, υ, τό, donum ipsum, totum.
 Αὐτοειδής, ἐς, prorsus similis.
 Αὐτοεῖναι, ipsum esse, per seipsum esse.
 Αὐτοεκάστος, υ, ὁ, pro se quisque.
 Αὐτοελίκτος, υ, ὁ ἢ ἡ, sua sponte volutatus, qui per se contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex αὐτός et ἐλίσσω.
 Αὐτοερεγγητικός, υ, ὁ, ἔν, formam passivam sed activam significationem habens.
 Αὐτοεινταί, adv. propria manu. Ab Αὐτοειντής, υ, ὁ, interfecto, percussor; (2) qui sibi ipsi manum infert; (3) dominus, ap. Eur. Ern. (1) πὺς αὐτοειντας τιμαρῖν, Soph. (Ed. Tyr. 107. "Ἴδω δὲ ... τὸν αὐτοειντήν ἡμῖν ἐν κοίτῃ παρὸς ξύν τῃ παλαιῇ μητρὶ, Soph. El. 271. Ex αὐτός et εἶναι, nullo.
 Αὐτοεξουσία, ας, ἡ, libera potestas.
 Αὐτοεῖς, adv. eodem anno, annuo spatio. Ab Αὐτοεῖτης, ἰός, ὁ ἢ ἡ, eodem anno, qui ejusdem anni est. Gl. V. anniculus. Ex ἔτος.
 Αὐτοζήμιος, ον, qui se ipse punit. A ζημία.
 Αὐτοζήνητος, qui se ipse offert, qui non quaesitus reperitur. A ζητία.
 Αὐτοζωή, ἡς, ἡ, ipsa vita, cum quis per se vivit. Ex αὐτός et ζῶν.
 Αὐτόζως, adv. per se vivens, Bud.
 Αὐτοβλάπτους, υ, ὁ ἢ ἡ, qui ipse sibi mortem intulit.
 Αὐτοβλάει, adv. ultro. Ab Αὐτοβλάης, ἰός, ὁ ἢ ἡ, voluntarius. A βλάω.
 Αὐτοβίμελλος, υ, ὁ ἢ ἡ, per se habens fundamentum. Ex αὐτός et βίμελλοι.
 Αὐτόθεν, adv. illic, istinc, inde, ex isto loco, indidem, Gl. V. (2) ab hoc tempore; (3) ex tempore, confestim, protinus; (4) jam inde. Ab αὐτός.
 Αὐτόθεος, υ, ὁ ἢ ἡ, per se Deus vel Dea; (2) Deus verissimus, Suicer.
 Αὐτοθρίσιον, υ, τό, ipsa verissima bellua, Suicer.
 Αὐτόθι, adv. illic, istinc, ibi; inibi, Gl. V.
 Αὐτόθροος, υ, ὁ ἢ ἡ, ex sua ipsius voce profectus, quem quis de se ipso dicit. Ex αὐτός et θροῶ, clamor, loquor.
 Αὐτοῖο, ipsius, gen. sing. Ion. pro αὐτοῦ.
 Αὐτοκαθέδαλος, υ, ὁ ἢ ἡ, utcumque subactus; (2) brevi tempore et levi opera compactus, tumultuarie factus. Ὡς αὐτοκαθέδαλα φαίνεται ἐὰν μὴ ἔχῃ, Aristot. Rhetor. 3. Ex αὐτός et κάβος, farina, de qua proprie dicitur.
 Αὐτοκαθέδωλος, adv. tenuiter. Ἐὰν μήτε περὶ εὐόγων αὐτοκαθέδωλος λέγεται, Aristot. Rhetor. 3.
 Αὐτοκαθάρασις, εως, ἡ, ipsamet purgatio, sponte facta purgatio.
 Αὐτοκάλος, υ, ὁ ἢ ἡ, per se bonus, Suicer.
 Αὐτοκάνδαλος, ον, tumultuarius, Lycurg.
 Αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana. Αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ, uxoris ipsam sororem sponsam maritus habet, Eurip. Phoen. 137.
 Αὐτοκάσιγνητος, υ, ὁ, frater germanus.
 Αὐτοκατάκριτος, υ, ὁ ἢ ἡ, suapte iudicio condemnatus. Ex αὐτός et κατακρίνω.
 Αὐτοκατασκευάσιος, ον, non factus opera humana, epith. domicili in antro, &c.
 Αὐτοκέλευθος, υ, ὁ ἢ ἡ, per se iter faciens.
 Αὐτοκέλευστος, υ, ὁ ἢ ἡ, injussus, sua sponte. Ex αὐτός et κελύω, iubeo.
 Αὐτοκίλῃς, ἐς, (a κίλωμαι) idem.
 Αὐτοκίριος, ατος, υ, ὁ ἢ ἡ, ipse per se mixtus ac temperatus. Ex αὐτός et κειράννυμι.

Αὐτοκείρατος, ον, idem.
 Αὐτοκίφαλον, υ, τό, ipsum caput. A κεφαλή.
 Αὐτοκίνησία, ας, ἡ, motus ultroneus, motus quo res aliqua sua sponte vel suapte impulsu movetur, aut moveri potest. Ex κίνησις.
 Αὐτοκίνητος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui per se movetur, aut moveri potest, suapte natura mobilis. Τὸ αὐτοκίνητον, mentis celeritas, ingenii dotes, ingenium. Ἀλλὰ τὸ αὐτοκίνητον ἔ προσήνθι τῇ φιλομαθίᾳ, sed mens non æque florebat ut discendi studium, Damascius apud Photium, 1044. Ex αὐτός et κινέω, moveo.
 Αὐτόκλαδος, υ, ὁ ἢ ἡ, cum ipsis ramis.
 Αὐτόκλητος, υ, ὁ ἢ ἡ, a se ipso vocatus, qui non invitatus ad epulas venit; (2) sua sponte. (2) ἀλλ' αὐτόκλητος, ἐκ δέμων περιέεται, Soph. Trach. 392.
 Αὐτοκλήτως, adv. sua ipsius vocatione.
 Αὐτοκμής, ἦτος, ὁ ἢ ἡ, a se sua sponte fabricatus et elaboratus. Ex κάρνω.
 Αὐτόκομος, υ, ὁ ἢ ἡ, ipse per se comatus, sua sponte comatus. Ex αὐτός et κόμη.
 Αὐτόκοπον ἱμάτιον, υ, τό, vestis comica, vulgo συρία dicta. Ex κόπτω, Poll. sed vide αὐτόπακος.
 Αὐτοκράης, ἰός, ὁ ἢ ἡ, ipse per se mistus et temperatus; (2) cui aliunde temperamentum accersere opus non est. Ex κειράννυμι.
 Αὐτόκρας, ατος, ὁ ἢ ἡ, ἔ, τό, idem.
 Αὐτοκράτειρα, ας, ἡ, imperatrix, liberum imperium habens.
 Αὐτοκρατής, ἰός, τό, libera potestas.
 Αὐτοκρατής, ἰός, ὁ ἢ ἡ, qui sui juris est, qui pro suo arbitrio de re aliqua statuit. Ex κράτος.
 Αὐτοκρατορεῖν, imperator sum, summum imperium teneo. Ab αὐτοκράτωρ.
 Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, libera potestas, potestas αὐτοκράτορος. Gl. V. principatus.
 Αὐτοκρατορικός, υ, ὁ, ἔν, ex libero arbitrio manans; (2) imperatorius, pertinens ad imperatorem; imperialis, Gl. V. Hinc Αὐτοκρατορικῶς, adv. pro suo arbitrio, plena et sua potestate.
 Αὐτοκρατορίς, ἴδος, ἡ, epith. urbis in qua est sedes imperii, Jos.
 Αὐτόκρατος, υ, ὁ, vinum sapore medium inter dulcem et austerum, ut nova contemperatione non indigeat. A κειράννυμι.
 Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, qui sui juris est, qui liberam plenamque potestatem habet, ut legatus, dux belli. Unde (2) imperator Rom. a Græcis sic vocatur. Ex κράτος.
 Αὐτοκρήτης, Ion. pro αὐτοκρατής.
 Αὐτοκτεῖναι, ipse interficio me.
 Αὐτόκτιστος, υ, ὁ ἢ ἡ, sua sponte structus. Ex κτίω. Vide αὐτοκατασκευάσιος.
 Αὐτόκτιστος, υ, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.
 Αὐτόκτονος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui se ipsum interfecit, qui sibi manus intulit. Ex κτείνω.
 Αὐτοκτόνως, adv. sua cæsus manu. A præc.
 Αὐτοκτείνοντι, adv. sua ipsius gubernatione.
 Αὐτοκύλιτος, υ, ὁ ἢ ἡ, per se volutus, suapte natura volubilis.
 Αὐτοκύριος, υ, ὁ ἢ ἡ, per se dominus.
 Αὐτόκυκλος, ον, integro corpore, Simon. A κύκλῳ.
 Αὐτόκυπος, ον, adnatum capulum vel manubrium habens, v. gr. ensis. A κύψω.
 Αὐτολάλητος, ον, secum loquens. A λαλέω.
 Αὐτολεῖς, adv. verbo tenus, ad verbum. A λέξω.
 Αὐτολετής, ἦτος, ὁ, peremptor. Ex ἄλλωμι.
 Αὐτολήκιδος, υ, ὁ ἢ ἡ, pauper, qui sibi ipsi portat lecythum; scurra; (2) parasitus. Τὸ αὐτοληκίδος, pueri, qui illi erat in deliciis, Philostrat. 409.
 Αὐτολίθινος, υ, ὁ ἢ ἡ, lapideus, saxeus; (2) durus, qui flecti nequit.
 Αὐτολόγος, υ, ὁ, ipsum verbum, filius Dei.
 Αὐτολόχευτος, υ, ὁ ἢ ἡ, a se genitus. Ex αὐτός et λοχέω, pario.
 Αὐτολύριζω, f. ἰσώ, ipsemet lyra cano.
 Αὐτομάτης, ἰός, ὁ ἢ ἡ, qui ex se ipso didicit; qui nullo præceptore usus est. Ex αὐτός et μανθάνω, discō. Hinc

Αὐτομάτως, adv. discendo a se, sine præceptore.
 Αὐτομάτης, ἐς, ex ipso furibundus, Man. Ex αὐτός et μαίνομαι.
 Αὐτομαρτύριος, αἰ, f. ἦσαι, de me ipso testor.
 Αὐτομαρτύς, υος, ὁ ἢ ἡ, qui sibi ipsi testis est.
 Αὐτομάτῃ, adv. sponte, ultro :
 Αὐτομάτην, adv. idem :
 Αὐτοματί, adv. idem :
 Αὐτοματία, ας, ἡ, fortuna temeritas, eventus fortuitus. Ab αὐτόματος.
 Αὐτοματίζω, f. ἰσώ, sponte facio; injussus, non coactus. Hinc
 Αὐτοματισμός, ὤ, ὁ, actio quæ sponte fit.
 Αὐτόματος, υ, ὁ ἢ ἡ, ex se ipso aliquid faciens, non alieno impulsu, sponte, ultro; (2) fortuito eveniens; αὐτομάτην, sub. τύχη, τὸ αὐτόματον, sub. τὸ συμβεῖν, casus fortuitus. (1) αὐτόματος δὲ οἱ ἤλαθ', Il. 2, 408. Ex μάτην, frustra, vel μάταια, excitor.
 Αὐτομάτως, adv. sponte, ultro, sine alieno impulsu; (2) temere, fortuito.
 Αὐτοματευροί, αἰ, qui αὐτόματα faciunt. Ab ἔργον.
 Αὐτοματευρός, ὤ, ὁ, faber, αὐτομάτην, artifex operis se ipsum moventis. Ex ἔργον.
 Αὐτομαχίω, αἰ, per me, meis viribus pugno; (2) per me ipse, non per alium, litigo ac iudicio contendo. Ex μάχομαι.
 Αὐτομαγνῶμος, valde potens, Ern.
 Αὐτοματῆς, ἦτος, ἡ, ipissima mater.
 Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, eadem matre natus.
 Αὐτομολίω, ὤ, f. ἰσώ, transfugio, meos desero et ad hostes deficio, ut ipsis militem; (2) ruo in aliquid, amplexor aliquid. Αὐτομολίων πρὸς τινα, ἐς τινα, ἔκ τινος. Ab αὐτόμολος. Unde
 Αὐτομολία, ας, ἡ, transfugium, defectio, cum quis sponte ad hostes transit; (2) stolo, seu soboles e trunco vitis nata.
 Αὐτόμολος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui sua sponte et a nullo incitatus it; (2) qui sua sponte ad partem alteram transit ac deficit; transfuga, Ph. perfuga, al. Gl. V. Ex μολίω.
 Αὐτομύλος, adv. more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ, Hes. ex Soph.
 Αὐτονομοίμαι, ἔμαι, f. ἰσώμαι, meis legibus utor, meique juris sum :
 Αὐτονομία, ας, ἡ, libertas publica, potestas vivendi suis legibus, vel suo jure utendi. Gl. V. privilegium. Ab
 Αὐτόνομος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui suis legibus vivit; magister morum, Ph.
 Αὐτονομῶς, adv. suis vivendo legibus, suo utendo jure.
 Αὐτοντίμαρῶμιος, υ, ὁ, se ipsum puniens. Ex αὐτός et τιμαρῶμαι.
 Αὐτονυκτί, αὐτονυχέι, et αὐτονυχί, ea ipsa nocte.
 Αὐτοξύλος, υ, ὁ ἢ ἡ, ex ligno rudi confectus, non dolatus aut elaboratus. A ξύλον.
 Αὐτοῦδῆτον, υ, τό, per se, sive absolute neutrum. Vox gramm. ex αὐτός et ὁδῆτος.
 Αὐτοσπάγης, ἐς, a semet ipso factus sibi.
 Αὐτοπάθεια, ας, ἡ, innata passio; (2) reciprocatio, qua persona agit et patitur. Ab
 Αὐτοπαθής, ἰός, ὁ ἢ ἡ, ex se, vel intrinsecus patiens; (2) reciprocus; (3) intimo sensu adfectus. A πάθος.
 Αὐτοπαθῶς, adv. passione interna, patiando intus et a se, ut ipse sentias quæ dicas; (2) ex proprio adfectu; (3) ex vero animi sensu.
 Αὐτόπαις, αἰδος, ὁ ἢ ἡ, filius genuinus, filius germanus. Τῷ Διὶ αὐτόπαιδι, Soph. Trach. 826.
 Αὐτοπαράκλητος, υ, ὁ, qui sponte aliquid facit, non indigens adhortatione.
 Αὐτοπαράκτος, υ, ὁ ἢ ἡ, a se ipso productus.
 Αὐτοπαράξια, ας, ἡ, per se ipsum productio, Suicer. Ex παράγω, produco.
 Αὐτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui a se est, nullo patre natus.
 Αὐτοπήμων, ονος, ὁ, sibi ipsi nocens. A πῆμα.
 Αὐτόπιστος, υ, ὁ ἢ ἡ, per se fidem faciens, per se credibilis.
 Αὐτοποδητί, adv. idem quod αὐτοποδῖ, Luc. Αὐτόποδι,

Ἀυτοπόδι, suis pedibus :

Ἀυτοπόδια, *as*, *h*, quum quis suis pedibus iter facit. Ex αὐτός et πῶς, *pes*.

Ἀυτοποίητος, *u*, *o* *z* *h*, a se ipso factus.

Ἀυτοποιός, *u*, *o* *z* *h*, sua sponte et per se factus, seu faciens; sponte natus, nullius manu satus. *Εὐτεμα αὐτόποιον*, *Soph. Aed. Col.* 698.

Ἀυτόσακος, *on*, (vestis) lanea, non tonsa, non tincta colore, adeoque rudis. Ἀπόκος, *vel-lus*, *Ern.*

Ἀυτόπολις, *ews*, *h*, civitas quæ suis ipsis legibus utitur, urbs quæ per se sola civitatis nomine censetur.

Ἀυτοπόνητος, *u*, *o* *z* *h*, per se non manu humana elaboratus. Ex πόνει.

Ἀυτοπόνος, *on*, idem quod αὐτοπόνητος, *Nic.*

Ἀυτόπιν, *odos*, *o* *z* *h*, qui suis ipsis pedibus iter facit; (2) sine duce incedens.

Ἀυτοπράγία, *as*, *h*, actio quum quis per se et suo arbitrio aliquid facit; (2) potestas vendendi ut velis. Ex αὐτός et πράττω.

Ἀυτοπραγματεύω, *adv.* sine arte.

Ἀυτοπρέμνος, *u*, *o* *z* *h*, *epith.* arboris quæ cum ipsis radicibus evellitur, *Soph. An.* 725. Ἀ πρέμνον.

Ἀυτοπρεπής, *ews*, *o* *z* *h*, se ipsum decens, sibi ipsi conveniens; (2) difficilis; (3) magnus. Ex πρέπω.

Ἀυτοπραίρετος, *u*, *o* *z* *h*, libero arbitrio agens, ultro susceptus; *Gl. V.* ultroneus, voluntarius.

Ἀυτοπραίρετως, *adv.* suo ipsius arbitratu, sua sponte. Ἀ πρæc.

Ἀυτοπρῶσσω, *on*, τὸ, scriptum, in quo auctor ex sua persona docet, nulla extrinsecus adsumpta. Ἀb

Ἀυτοπρῶσσωτος, *u*, *o* *z* *h*, non personatus; (2) personam veram gerens.

Ἀυτοπρῶσσωτος, *adv.* in vel sub propria persona; (2) coram. Ἀ πρæc.

Ἀυτοπτεῖω, *ai*, ipse meis oculis cerno. Ἀb

Ἀυτόπτης, *u*, *o* *z* *h*, qui suis oculis vidit, oculatus testis. Ex αὐτός et ὀπταμαι. Ὑnde

Ἀυτοπτος, *u*, *o* *z* *h*, ipse visus et deprehensus.

Ἀυτοπύρσις, *u*, *o* *z* *h*, panis qui furfur non ademptus: opponitur qui est ex polline.

Ἀυτόπυρος, *u*, *o* *z* *h*, idem. Ex πυρός.

Ἀυτοπώλης, *u*, *o*, qui non vendit ab alio empti. Ὑnde

Ἀυτοπωλική, *ws*, *h*, mercatura rerum non aliunde emptarum, ut frugum in agro suo natarum.

Ἀυτοπύγμων, *onos*, *o* *z* *h*, *epith.* mali, quod ipsi sibi quis conciscit. Ex πύγμων, *struo*.

Ἀυτόροφος, *u*, *o* *z* *h*, tectum ex se ipso habens, se ipsum contegens, *Opp.* Ex αὐτός et ὀροφί.

Ἀυτόριζος, *u*, *o* *z* *h*, a se ipso factus, sponte factus. Ἀυτόριζα φύει καὶ ἀμύρεα φύει, *Οἰριαν.* *Cyneg.* 2, 557.

Ἀυτόριζος, *u*, *o* *z* *h*, cum ipsa radice, cujus radix non avulsa est; (2) radices, fundamenta habens a se. Ἀυτόριζον ἔστιαν χθονός, priscum terræ larem. Nempe αὐτόριζον vocat Idam, quod radix esset gentis, nec incolæ ejus aliunde aut ab alia radice advenissent, *Eurip. Rhes.* 288.

Ἀυτόριφθς, *es*, sua sponte cadens. Ἀ ρίπτω.

Ἀυτόρροος, *on*, sponte profluens, *Pind.*

Ἀυτόρρutos, *u*, *o* *z* *h*, idem. Ἀ ῥύω.

ἈΥΤΟΨ, *h*, *o* *z* *h*, ipse, ipsa, ipsum; (2) ipsemet; (3) qui sponte aliquid facit; (4) solus, ab aliis non adjutus; (5) idem; (6) ego; (7) dominus. Hinc *Superl.* αὐτότατος, ipsissimus.

Ἀυτόσαρκος, *oi* *z* *ai*, cuticular nimis curantes, voluptarii. Ἀ σὰρξ, *sarcos*.

Ἀυτόσις, *adv.* illuc, huc; (2) eodem.

Ἀυτόσιδης, *u*, *o* *z* *h*, ferreus. Ἀυτόσιδαρος ἔμιλλα, certamen ferreum; id est, impetus propriæ manus ferrum adigentis, *Eurip. Hel.* 362.

Ἀυτόσιτος, *u*, *o* *z* *h*, qui ipse sibi cibum comparat; (2) pauper; (3) parasitus.

Ἀυτοσκιώσος, *on*, idem quod

Ἀυτόσκιος, *u*, *o* *z* *h*, rudis, simplex et inconditus, nullo factus artificio.

Ἀυτοσπῆρος, *on*, a seipso semen habens, *Æsch.*

Ἀυτόσπυτος, *u*, *o* *z* *h*, sponte excitus, veniens. Ex αὐτός et σπύμαι, *excito*.

Ἀυτοσπῆδία, *as*, *h*, pugna stataria, qua sc. pede collato cum hoste pugnatur. Ex σπῆδιος.

Ἀυτόσπυρος, *u*, *o* *z* *h*, tecta natura sua instructus; (2) perfectus, absolutus, *epith.* domus.

Ἀυτόσπυρος, *u*, *o* *z* *h*, qui solus et cogitatus ambulat, qui ad se animum advertit, *Suid.*

Ἀυτόσπυλος, *u*, *o* *z* *h*, qui sine navi trajicit, ipse sibi navis est, de natante; (2) ipse navi deductus. (1) αὐτόσπυλος, αὐτομάτος νῆος (de Leandro natante), *Musaeus* 255. (2) αὐτόσπυλον, ipsum navi adductum. Ἐσέλλον αὐτόν.... αὐτόσπυλον πῆμψαντά μ' ἐκώσῃαι δόμοις, *Soph. Phil.* 496.

Ἀυτοσπῆνος, *on*, tacite gemens.

Ἀυτοσπῆτης, *u*, *o* *z* *h*, summus dux belli, penes quem auspicia sunt.

Ἀυτόσπυλος, *u*, *o* *z* *h*, per se et suapte natura columnis fultus.

Ἀυτοσπῆγος, *ews*, *o* *z* *h*, ipse a se jugulatus, qui se ipse occidit. Ex αὐτός et σφαγή.

Ἀυτοσπῆδᾶ, *adv.* illico; (2) cominus:

Ἀυτοσπῆδία, *as*, *h*, sc. μάχη, pugna quæ cominus fit. Ἀb αὐτοσπῆδιος.

Ἀυτοσπῆδία, *f.* ἄνω, ex tempore et tumultuarie facio, sive (2) temere, inconsulte, v. gr. judico, loquor, &c. (3) sponte ago. Ἀυτοσπῆδῶμαι περὶ τῶν πραγμάτων, *Isocr.* εἰς τὰ σάματα, *Æschin.* Ἀb eod. Hinc

Ἀυτοσπῆδισμα, ἄτος, τὸ, opus ex tempore et tumultuarie factum.

Ἀυτοσπῆδισμός, *u*, *o*, dictio extemporalis; (2) temeraria quævis actio;

Ἀυτοσπῆδιστής, *u*, *o*, qui extemporalem habet orationem; (2) qui ex tempore et tumultuarie aliquid facit:

Ἀυτοσπῆδιστής, *adv.* ex tempore, sine meditatione vel præparatione.

Ἀυτοσπῆδιστής, *u*, *o*, extemporalis.

Ἀυτοσπῆδιστής, idem quod αὐτοσπῆδιστής, *Hom.*

Ἀυτοσπῆδιστής, *ia*, *ion*, et αὐτοσπῆδιστής, *u*, *o* *z* *h*, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius, *Gl. V.* αὐτοσπῆδιστής, prae oculis dictio.

Ἀυτοσπῆδιστής, *adv.* ex tempore, tumultuarie; (2) temere, fortuito casu; (3) sponte sua.

Ἀυτοσπῆδιστής, *adv.* cominus. Ex αὐτός et σπῆδον.

Ἀυτοσπῆδιστής, *as*, *h*, perfectio, absolutio; (2) integritas. Ἀb αὐτοσπῆδιστής.

Ἀυτοσπῆδιστής, *u*, *o* *z* *h*, per se perfectus. Ἀb

Ἀυτοσπῆδιστής, *ews*, *o* *z* *h*, in se finem suum habens; (2) per se finem faciens seu imponentis; (3) per se absolutus et consummatus; (4) ipse sibi sufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum sufficiunt. *Ph.*

Ἀυτοσπῆδιστής, absolutum. Ex αὐτός et σπῆλος.

Ἀυτοσπῆδιστής, *adv.* absolute, perfecte; (2) suo arbitrio.

Ἀυτοσπῆδιστής, *u*, *o* *z* *h*, per se peritus, per se artem tenens. Ex αὐτός et σπῆλην, *ars*.

Ἀυτότακος, *u*, *o* *z* *h*, editus cum ipso partu. Ex αὐτός et τέκτω, *pario*.

Ἀυτόταφος, idem quod αὐτότατος.

Ἀυτότῆπος, *u*, *o* *z* *h*, a se ipso impressus.

Ἀυτῆ, *adv.* ibi, illic; (2) hic. (1) πᾶς μὲν λίσιν αὐτῆ, *Il.* 4, 364. Ἀb αὐτός.

Ἀυτῆ, tribus personis servit, et valet ἱμαντῆ mei ipsius, σεαυτῆ tui ipsius, ἱαντῆ sui ipsius: exempla passim apud scriptores Atticos, tragicos, præsertim.

Ἀυτοῦπερίσσις, *u*, *o* *z* *h*, per se præstantioris naturæ, *Suicer*.

Ἀυτοῦπερίσσις, *u*, *o* *z* *h*, per me, manu mea facio: Ἀυτοῦπερίσσις, ἄτος, τὸ, quod quis ipse facit.

Ἀυτοῦπερίσσις, *u*, *o* *z* *h*, extemporalis, inelaboratus; (2) sponte natus.

Ἀυτοῦπερίσσις, *as*, *h*, quicquid sua quis manu ipse facit; (2) peritiam rerum ex usu suo, vel usus ipse rerum agendarum, *Ern.*

Ἀυτοῦπερίσσις, *u*, *o* *z* *h*, qui per se facit et operatur, non aliena opera utens; (2) qui manu sua victum sibi quaerit; (3) opifex; (4) qui sua manu cedit, pulsatur, vel pugnatur. *Gl. V.*

auctor rei. (2) αὐτοῦπερίσσις, οἷος καὶ μόνος αὐτῶν γὰρ, *Eurip. Or.* 918. Ex αὐτός et ἔργον. Hinc

Ἀυτοῦπερίσσις, *u*, *o* *z* *h*, qui sua manu victum quaerit potius quam ab alio datis fruitur.

Ἀυτοῦπερίσσις, *on*, subito, ex tempore factus.

Ἀυτοῦπερίσσις, seu αὐτόφιν, *adv.* ibi; (2) ipsis, pro *Dalio* αὐτοῖς.

Ἀυτοφίλθρωπος, *as*, *h*, humanitas ipsissima.

Ἀυτοφίλθρωπος, *on*, sui valde amans.

Ἀυτοφίλθρωπος, *u*, *o* *z* *h*, ipsum corticem adhuc habens, nondum a cortice sejunctus.

Ἀυτοφονεύτης, *u*, *o* *z* *h*, qui se ipsum peremit. Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, idem.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o*, idem; (2) qui alii sua manu caedem infert. Ἐπὶ γαίαν αὐτοφονεύται συναδὰ θάβεν πινύσ' ἐπὶ δόμοις ἄχην, *Eurip. Med.* 1269.

Ἀυτοφόνος, *adv.* suo ictu, sua manu.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, qui ipse voravit. Ex αὐτός et φέρω, *voro*.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, cum ipso onere et mercibus, *epith.* navis pereuntis.

Ἀυτοφόνος, *on*, a semetipso servatus. Ἀυτοφόνος, *ews*, *o* *z* *h*, natus, opere non factus, arte carens; (2) genuinus, germanus. *Gl. V.* spontaneus, naturalis. Ex φύω.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, ex se ipso natus, ex se ipso procreatus. Ex αὐτός et φονός.

Ἀυτοφόνος, *adv.* suapte natura, sponte, natura; (2) genuine; (3) sine arte, elaboratione.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando. *Gl. V.* manifestarius; ἔσ' αὐτοφόνος, in furto, in scelere ipso; *Gl. V.* manifesto. Ex φῶρ vel φῶρος.

Ἀυτοφόνος, τὸ, ipsa lux; de Spiritu Sancto.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, ipsa per se gratia, *Suicer*.

Ἀυτοφόνος, *ews*, *o* *z* *h*, qui sua manu aliquid facit; (2) qui sua manu victum quaerit; (3) qui sua manu vim facit, caedem patrat; (4) quod sua manu patrat; (5) qui se ipsum interficit; (6) αὐτοφόνος τινός est etiam qui aliquem sua manu capit, v. gr. in prælio.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando. *Gl. V.* manifestarius; ἔσ' αὐτοφόνος, in furto, in scelere ipso; *Gl. V.* manifesto. Ex φῶρ vel φῶρος.

Ἀυτοφόνος, τὸ, ipsa lux; de Spiritu Sancto.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, ipsa per se gratia, *Suicer*.

Ἀυτοφόνος, *ews*, *o* *z* *h*, qui sua manu aliquid facit; (2) qui sua manu victum quaerit; (3) qui sua manu vim facit, caedem patrat; (4) quod sua manu patrat; (5) qui se ipsum interficit; (6) αὐτοφόνος τινός est etiam qui aliquem sua manu capit, v. gr. in prælio.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando. *Gl. V.* manifestarius; ἔσ' αὐτοφόνος, in furto, in scelere ipso; *Gl. V.* manifesto. Ex φῶρ vel φῶρος.

Ἀυτοφόνος, τὸ, ipsa lux; de Spiritu Sancto.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, ipsa per se gratia, *Suicer*.

Ἀυτοφόνος, *ews*, *o* *z* *h*, qui sua manu aliquid facit; (2) qui sua manu victum quaerit; (3) qui sua manu vim facit, caedem patrat; (4) quod sua manu patrat; (5) qui se ipsum interficit; (6) αὐτοφόνος τινός est etiam qui aliquem sua manu capit, v. gr. in prælio.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando. *Gl. V.* manifestarius; ἔσ' αὐτοφόνος, in furto, in scelere ipso; *Gl. V.* manifesto. Ex φῶρ vel φῶρος.

Ἀυτοφόνος, τὸ, ipsa lux; de Spiritu Sancto.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, ipsa per se gratia, *Suicer*.

Ἀυτοφόνος, *ews*, *o* *z* *h*, qui sua manu aliquid facit; (2) qui sua manu victum quaerit; (3) qui sua manu vim facit, caedem patrat; (4) quod sua manu patrat; (5) qui se ipsum interficit; (6) αὐτοφόνος τινός est etiam qui aliquem sua manu capit, v. gr. in prælio.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando. *Gl. V.* manifestarius; ἔσ' αὐτοφόνος, in furto, in scelere ipso; *Gl. V.* manifesto. Ex φῶρ vel φῶρος.

Ἀυτοφόνος, τὸ, ipsa lux; de Spiritu Sancto.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, ipsa per se gratia, *Suicer*.

Ἀυτοφόνος, *ews*, *o* *z* *h*, qui sua manu aliquid facit; (2) qui sua manu victum quaerit; (3) qui sua manu vim facit, caedem patrat; (4) quod sua manu patrat; (5) qui se ipsum interficit; (6) αὐτοφόνος τινός est etiam qui aliquem sua manu capit, v. gr. in prælio.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando. *Gl. V.* manifestarius; ἔσ' αὐτοφόνος, in furto, in scelere ipso; *Gl. V.* manifesto. Ex φῶρ vel φῶρος.

Ἀυτοφόνος, τὸ, ipsa lux; de Spiritu Sancto.

Ἀυτοφόνος, *u*, *o* *z* *h*, ipsa per se gratia, *Suicer*.

ἄτως, sive αὐτως, *adv.* sic, hoc modo; (2) eodem modo, pariter; (3) utrumque; (4) temere, frustra. Ab αὐτός.

Ἀυφάνει, *cervicem*, Dor. pro αὐχίνα.

Ἀυχίνιος, *u, d, cervicosus*, *Gl. V.* Ab αὐχίν.

Ἀυχινίζω, *f. ἰσω*, cervicem incido, cervicem frango; (2) loro caput equi constringo; Ἀυχινισθε, *δ*, gulam frangens, *epith. laquei.*

Ἀυχίνιος, *u, d, z, h*, ad cervicem pertinens.

ἈΥΧΕΩ, *ω, f. ἴσω*, glorior, jacto me. Ἀυχέιν πῆν εὐφρονέειν, *Aristid.* Εἰνε, *λιαν αὐχίς ἐπὶ γαστρί, Hom. Batr. 571.* Hinc

Ἀυχῆ, *ης, h*, gloriatio, animi elatio, jactatio.

Ἀυχῆος, *ήσσω, ἥν*, jactabundus, gloriabundus, ad jactantium comparatus; (2) alacris, cui cervix erecta est. Ex αὐχὴ vel αὐχίν.

Ἀυχῆμα, *ατος, τῶ*, gloriatio, jactatio, fastus.

ΑΥΧΗΝ, *ίνος, δ*, cervix; (2) angustia loci, locus angustus; (3) pars clavi et gubernaculi, in quam gubernator incumbit. *Gl. V.* αὐχίνες, gubernaculum; αὐχὴν πλοῖα, gubernaculum, *Gl. V.* αὐχὴν παλάμι, temo, *Ph.*

Ἀυχιστικός, *ἡ, ὄν*, idem quod αὐχίνος.

Ἀυχμάω, *ω, f. ἴσω*, areo prae aestu; (2) squaleo. Ab αὐχμός.

Ἀυχμέω, *ω, f. ἴσω*, idem et ab eod.

Ἀυχμέλιος, *η, ον*, et

Ἀυχμήεις, *ήσσω, ἥν*, squalidus. Ab eod.

Ἀυχμηρός, *ρῶ, ρον*, squalidus, hispidus, hirsutus, *Gl. V.* (2) obscurus, caliginosus; (3) siccus; (4) pauper. Ab eod.

Ἀυχμοκόμης, *u, d*, comam squalidam habens.

ΑΥΧΜΟΣ, *ῆ, ἡ*, siccitas ex aestu vehementi; (3) squalor, situs, pædor, illuvies.

Ἀυχμώδης, *ος, δ, z, h*, aestuosus, aridus prae aestu; (2) squalidus. A prae.

ΑΥΩ, *vel αὖω*, sicco, arefeco, accendo.

Ἀω, et per dialys. αὖω, clamo, resono, boo.

Ἀὤς ὁ ἡαίρεος, *Il. 11, 461.*

Ἀωός, Aurora, dies: *Æolice* pro αἰώς, *Sapph.* et communiter ἡώς.

Ἀφ, *αδ*, pro ἀπό, ob sequentem litteram aspiratam.

Ἀφαιρίω, *f. ἴσω*, purifico, expio; (2) conserco; (3) spolio, exuo. Ex ἀπό et ἀγίζω.

Ἀφαιρίσις, *f. ἴσω*. Vide Ἀφαιρίσις. Ab eod.

Ἀφαιρίσις, idem; purifico, expio. *Ποινὴν ἀνδρῶν ποῖσι νεκροῖς ἀφαιρίσθαι, Eurip. Alc. 1148.* Unde

Ἀφαιρίσις, *ῆ, ὄν*, purificatio, consecratio.

Ἀφάδιος, *u, d, z, h*, qui non placet, ingratus; (2) hostis, inimicus. Ex ἀπό et ἀδῖω.

Ἀφαίμαξις, *ως, ἡ*, sanguinis detractio. Ab Ἀφαίμαξαι, *vel ἄττω*, sanguinem elicio, sanguinem detraho. Ex ἀπό et αἰμάσσω.

Ἀφαιρέσις, *a. 1. part. pass. verbi ἀφαιρέω.*

Ἀφαιρέσις, *3. pers. plur. imperat. Attice* pro ἀφαιρέσθαι, *Soph. Aj. 100.*

Ἀφαιρέται, *αυφεί, 3. sing. præs. ind. med. contr. pro ἀφαιρέται.*

Ἀφαιρέμα, *ατος, τῶ*, quod aufertur; (2) ablatio; (3) quod pro donario eximitur et seligitur. Ab ἀφαιρέω. Hinc

Ἀφαιρέματικός, *ἡ, ὄν*, ablativus, abstractivus.

Ἀφαιρέσις, *ως, ἡ*, adeptio, ablatio, abstractio; (2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; (3) id quod ex cæsi animalis interaneis extrahitur.

Ἀφαιρέσις, *ἡ, ὄν*, eripiendi vim habens.

Ἀφαιρέσις, *ἡ, ὄν*, eprexis, *epith.* Parca.

Ἀφαιρέσις, *u, d, z, h*, qui aufertur potest; (2) exemptilis. *Fæm.* quoque ἀφαιρέσις occurrit.

Ἀφαιρέσις, *ω, f. ἴσω*, aufero, adimo, detraho; (2) vindico, adfero; (3) eximo, *Ph.* ἀφαιρέμα, adimo, demo, deripio, detraho, aufero, eximo, subtraho; ἀφείλω, abstulit, dempsit, *Gl. V.* a. 2. ἀφαιρεμένον, detractis, *Ph.* perf. part. pass. Ἀφαιρέν τί τινας, τί τινα, ἀπό τινας. Κατὰ μὲν αἰεὶ βασιλῶν θυμὸν ὀργὰς ἀφείραν, *Eur. Med. 456.* Ἄνθρωπ' ἀφαιρέσει με τὴν παραγῶδαν; auferes? *Aristoph. Acl. 469.* Εἰ τὰ μὲν κείνους ὅπλ' ἀφαιρέσαντο με, *Soph. Phil. 374.* Τὸν βίον μὴ μ' ἀφείλῃς, *Ibid. 926.* Ex ἀπό et αἰρέω, capio.

Ἀφαιρέμα, *ατος, τῶ*, idem quod ἀφαιρέμα.

Ἀφαιρέσθαι, *f. 1. inf. med. verbi ἀφαιρέω.*

Ἀφαιρητικός, *ἡ, ὄν*, idem quod ἀφαιρητικός.

ἈΦΑΚΗ, *ης, ἡ*, leguminis et quidem in specie vicie genus. *Gl. V.* vicia. *Angl. YELLOW VETCHLING.*

Ἀφάλλομαι, desilio, ex uno loco in alium salio, resilio; exilio, desilio, *Gl. V.*

Ἀφάλλος, *u, d, z, h*, clavis seu scutulus ex auro splendentibus non insignis; (2) sine cono aut crista. Ex α priv. et φάλλος.

Ἀφάλλος, *ως, ἡ*, resultatio. Ab ἀφάλλομαι.

Ἀφάλλος, *u, d, z, h*, resiliens. Ab eod.

Ἀφάμαρτιος, *f. ἴσω*, aberro; (2) privor.

Ἀφάμαρτιος, *ῆ, ὄν*, privor.

Ἀφάμαρτιος, *3. sing. aor. 2. ind. act. Ion.* pro ἀφάμαρτε.

Ἀφάμαρτιος, *ῆ, ὄν*, errans in verbis, a veritate et a modo; gerro, nugator. Ex ἀφάμαρτεν et ἔπος.

Ἀφάνδαν, displiceo. Ex ἀπό et ἀνδάνω.

Ἀφάνειος, non manifestum, *Gl. V.*

Ἀφάνεια, *ας, ἡ*, obscuritas; (2) incertitudo. Ab Ἀφάνης, *ῆ, ὄν*, obscurus, non manifestus, occultus, latens; (2) incertus; (3) ignotus, ignobilis; (4) qui e medio sublatus est, periit, discriptus a bestis, &c. Ex α priv. et φαίνω, ostendo. Hinc

Ἀφανίζω, *f. ἴσω*, ab aspectu removeo, e conspectu aufero, ex oculis tollo; (2) perdo, interficio; (3) inquo, polluo, contamino; (4) quovis modo corrumpro, deformat, vasto, excido; (5) levo, imminuo v. gr. laborem, ne sentiat; (6) in xilium pello; (7) in deos refero, cum additur ἔξ ἀνθρώπων (8) abeo, e conspectu discedo, *inf.* ἱκαντὸν ἀφανίζομαι, evanesco, abolesco, pereō, &c. *Κιραννύσι τ' ἀφανίζουσι τὸ, vinum eis miscet et calicem exsiccat, Alcaeus Comicus apud Athen. 424, pessime interpres.*

Ἀφάνισις, *ως, ἡ*, abolitio, ex conspectu hominum ablatio. Ab ἀφανίζω. Unde

Ἀφανισμός, *ῆ, ὄν*, abolitio, excidium, interitus, exterminium. *Gl. V.* obscuratio rei, v. gr. veritatis.

Ἀφανιστής, *ῆ, ὄν*, destructor, exterminator, vastator, corruptor.

Ἀφανιστικός, *ἡ, ὄν*, vim habens e medio tollendi, perdendi.

Ἀφάνιος, *αι, locus* in Sicilia ignobilis, unde sumptum, ut de rebus incertis dicatur, *In Aphaniis.*

Ἀφαντισίος, *u, d, z, h*, qui nullis perturbatur visis et insomniis. Ex φαντασία.

Ἀφαντισίος, *u, d, z, h*, qui non habet vim perspicuas rerum imagines concipiendi.

Ἀφάντισις, *u, d, z, h*, visionibus carens.

Ἀφαντος, *u, d, z, h*, ab aspectu remotus, qui non videtur; (2) qui discessit, abiit quocunque modo et quacunque de causa; (3) cujus memoria nulla est, funditus extinctus. Ex α et φαίνω, ostendo.

Ἀφάνως, *adv.* ita ut non appareat, occulte, clanculum. *Gl. V.* obscure, pedetentim.

Ἀφάπτω, *fut. ψω*, suspendo; (2) alligo; (3) admoveo, applico. Ex ἀπό et ἄπτω.

ἈΦΑΡ, *adv.* statim, continuo, facile. Hinc

Ἀφαρῆ, *vel ἀφαρῆ, adv.* festinanter et inconsiderate, statim, celeriter.

ἈΦΑΡΕΤΣ, *ῆ, ὄν*, pinna, quam thynnus foemina sub ventre habet.

ἈΦΑΡΚΗ, *ης, ἡ*, apharca, arbor semper virens.

Ἀφαρμακτικός, *u, d, z, h*, medicamenti expers, medicamentis non usus. Ex α priv. et φαρμακίω.

Ἀφάρμακος, *u, d, z, h*, non venenatus. Ex α priv. et φάρμακος.

Ἀφάρμακτος, *u, d, z, h*, veneficio non infectus, *Gl. V.* innocuus. Ex φαρμάσσω.

Ἀφαρμύζω, *f. ἴσω*, non convenio, dissonus sum. Ex α priv. et ἀρμύζω, quadru.

Ἀφαρμύζω, idem et ex iis.

Ἀφαρμύζω, *u, d, z, h*, jusculum extempore vel cito factum. Ex ἀραρ et ζωμός, (vel potius ex ἀπό ἀρμύ, nunc modo, et ζωμός, *Ern.*)

Ἀφῆρος, *u, d, z, h*, investis; ex φῆρος, vestis;

(2) inaratus, incultus. Ex φῆρος, aratio, *Elym.* Hinc

Ἀφῆρος, *u, d, z, h*, inaratus, *Elym.*

Ἀφῆρος, *ω, aro, Suid.* Ex ἀπό et ἀρώ.

Ἀφασπάζω, *f. ἴσω*, vel ἀξω, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto; deripio, *Gl. V.* ἀφασπάζω, deripere, *Ph.* ἀφῆσπασε, diripuit, *Ph. a. 1.* Ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα τὸς φθόβος ἀφασπάζοντα, *Aristoph. Plut. 676.*

Ἀφῆσπαστος, *ῆ, ὄν*, celerior. Ab ἀφασ.

Ἀφῆσις, *ως, ἡ*, loquendi impotentia, stupor, prae quo loqui non possumus. Ἀφῆσις μ' ἔχει, *Eurip. Iphig. in Aul. 837.* Ex α priv. et φῆμι, loquor.

Ἀφῆσσω, *vel ἄττω*, tango, contrecto. *Ἐν χερσὶν ἀφῆσσω, Apoll.* Ab ἀφῆ, tactus.

Ἀφῆτος, *ῆ, ὄν*, ineffabilis, non dicendus. *Gl. V.* nefandus; (2) incelebris. Hinc

Ἀφῆσις, *adv.* ineffabiliter.

Ἀφῆσις, arefeco, exsiccō. *Δίψη γὰρ, ὡς ἴσκειν, ἀφῆσθαι, Aristoph. Conc. 146.*

ἈΦΑΤΟΣ, *ρῶ, ρον*, imbecillis, debilis.

Ἀφῆσις, *f. ἴσω*, sicco, uro; ἀφῆσις, siccor, inedia exaresco. Ἀφῆσις τῶν φασήλων, ὡς γύναι, τρεῖς χοῖνικας, *Aristoph. Pace, 1153.* Ex ἀπό et αἰώ, sicco.

Ἀφῆσις, *ω, tango, contrecto.* Ex ἀπό et ἀφῆ.

Ἀφῆσις, *ῆ, ὄν*, cæcus, obscurus, lumine carens; (2) infaustus. (2) εἰ τι γὰρ ματρίε συγχάνει ἀφῆσις φῆσαν, *Soph. Œd. Col. 1481.* Ex α priv. et φῆσις.

Ἀφῆσις, *ῆ, ὄν*, ex sede pello. *Gl. V.* de sede pello.

Ἀφῆσις, *ας, ἡ*, idem quod ἀφῆσις.

Ἀφῆσις, *f. ἴσω*, sellæ insideo, in sella sedeo. Ex ἀπό et ἴδω, sella. Unde

Ἀφῆσις, *u, d, z, h*, purgatio menstrua mulierum.

Ἀφῆσις, *ῆ, ὄν*, latrina, cloaca, *Gl. V.*

Ἀφῆσις, *dimiseris, 2. pl. a. 2. conjunct. act. Ion.* pro ἀφῆσις, ab ἀφῆσις.

Ἀφῆσις, *aor. 1. part. pass. a verbo eod.*

Ἀφῆσις, *ω, f. ἴσω*, non parco; (2) contemno, nullam curam habeo. Ἀφῆσις τῶν ἀλλοτρίων, τῶν σωματίων. Ab ἀφῆσις.

Ἀφῆσις, *Ion.* et ἀφῆσις, pro ἀφῆσις, non parce, ad satietatem, nemini parcendo, liberaliter.

Ἀφῆσις, *ῆ, ὄν*, non parcens, profusus; (2) nullam curam habens, nihil curans. *Gl. V.* largus; (3) rigidus, asper, *Gl. V.* (2) ἀφῆσις ἡλεμένω δέματι, *Apoll. Rhod. 4, 1252.* Ex α priv. et φῆσις, parco.

Ἀφῆσις, *secutum, qui non pepercit, acc. sing. a. 1. part. act. verbi ἀφῆσις.*

Ἀφῆσις, *ας, ἡ*, severitas disciplinae; (2) crudelitas; (3) profusio. Ab ἀφῆσις.

Ἀφῆσις, *ῆ, munificentia, profusio, Poll.*

Ex α et φῆσις.

Ἀφῆσις, *adv.* sine parsimonia, *Gl. V.* (2) asper, crudeliter. Ab ἀφῆσις.

Ἀφῆσις, *2. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀφῆσις.*

Ἀφῆσις, *3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀφῆσις.*

Ἀφῆσις, *1. sing. perf. pass. verbi ἀφῆσις.*

Ἀφῆσις, *1. pl. a. 2. opt. per Sync. pro ἀφῆσις.*

Ἀφῆσις, *dimisiss, aor. 2. inf. act.*

Ἀφῆσις, *dereliquens, a. 2. part. act.*

Ἀφῆσις, *abstinendum est. Ab ἀφῆσις.*

Ἀφῆσις, *ῆ, ὄν*, abstinens. *Gl. V.* distans. Ab ἀφῆσις, abstinere, vel ἀφῆσις, disto.

Ἀφῆσις, *ας, ἡ*, simplicitas orationis, cultus, &c. Ab ἀφῆσις.

Ἀφῆσις, *a. 2. inf. act. v. ἀφῆσις.*

Ἀφῆσις, *αυφεί, 3. sing. f. 2. med.*

Ἀφῆσις, *abstulisse, aor. 2. inf. med.*

Ἀφῆσις, *ῆ, ὄν*, simplex; (2) tenuis, frugalis; (3) nudus arboribus, ut planities. (3) διὰ τῶν ἀφῆλων πεδίων ἔβρι, *Aristoph. Equit. 527.*

Ἀφῆσις, *ω, f. ἴσω*, exulcor, vulnere; ἀφῆσις, exulcorat, *Ph.* Ex ἀπό et ἔλκος.

Ἀφῆσις, *ως, ἡ*, deductio, *Gl. V.* Ab

Ἀφῆσις, *f. ἴσω*, abstraho, retraho, avoco, abduco; ἀφῆσις, abstraxit, *Ph.* ἀφῆσις, a. 1. inf. detrahere, *Ph.* Ex ἀπό et ἔλκος.

Ἀφῆσις, *abstraho, subtraho, detraho, Gl. V.*

Ἀφῆσις, *detrahit, Ph.* ἀφῆσις, detrahi, *Ph.* Κατὰ κινὸν τὸν δούλον οἰκᾷ ἀφῆσις, *κον,*

πον, *Aristoph. Av.* 509. *Ἐρε δὲ κατὰ πότι τὰς λίβας ἀφίλκρονι, Id. Pace*, 361.

¹ *Ἀφελκῶν, εως, ἥ, exulceratio. Ab ἀφελκῶν.*

² *Ἀφελκῶν, a, 2. ind. med. Ion. pro ἀφελκῶν.*

³ *Ἀφελότης, ητος, ἥ, simplicitas. Ab ἀφελῆς.*

⁴ *Ἀφελωμαι, 1. sing. a, 2. conj. med. v. ἀφαιρέω.*

⁵ *Ἀφελῶν, auferens, a, 2. part. act.*

⁶ *Ἀφελῶς, adv. simpliciter, tenuiter, sine artis affectione. Ab ἀφελῆς.*

⁷ *Ἀφεμα, ἄτος, τὸ, id quod dimittitur. Ab ἀφίμην, dimitto.*

⁸ *ἌφΕΝΟΞ, ε, ὃ, vel ἄφενος, εως, τὸ, divitiæ, opes, qu. reditus annui, lucrum, (pro ἄπνος), ex ἀπὸ ἐνός, inde Lat. *penus*.*

⁹ *Ἀφέντης, nom. pl. a, 2. part. act. Ab ἀφίμην.*

¹⁰ *Ἀφέντι, relinquens, dat. aor. ejusd.*

¹¹ *ἈφΕΝΤΙΝΔΑ, ης, ἥ, nomen lusus.*

¹² *Ἀφείξ, εως, ἥ, abstinentia. Ἀφείξ δειμίαν, Aret. Ab ἀπίζω, abstineo.*

¹³ *Ἀφίζω, 1. sing. f. 1. indic. act. v. ἀπίζω.*

¹⁴ *Ἀφίρεσπος, ον, qui laborem ferre nequit.*

¹⁵ *Ἀφίρετος, ε, ὃ ἐξ ἥ, conclusus, inclusus, velut carcere. Ex ἀπὸ ἐπείρομαι.*

¹⁶ *Ἀφίρηναν, f. σύνα, enarro, explico.*

¹⁷ *Ἀφίρεσζω, idem quod*

¹⁸ *Ἀφίρτω, f. ψω, abeo. Ἀφίρεται ἄστροφος, Soph. (Ed. Col. 490. Ex ἀπὸ ἐπείρω.*

¹⁹ *Ἀφίρετος, ε, ὃ ἐξ ἥ, non ferendus, non tolerabilis, minime tolerandus; ἀφίρετος, ἀφίρετατος, minus, minime ferendus.*

²⁰ *Ἀφίρψω, serpendo abibō, f. 1. ind. act. Dor. pro ἀφίρψω, a verbo ἀφίρζω.*

²¹ *Ἀφες, a, 2. imperat. act. verbi ἀφίμην.*

²² *Ἀφίσιος, ἥ, qu. dic. dimissor, liberator. Epith. Jovis. Ab ἀφίμην, dimitto. Unde*

²³ *Ἀφίσις, εως, ἥ, dimissio uxoris, &c. (2) carceres, ultima meta; (3) remissio debiti, v. gr. delicti, poenæ. Gl. V. emancipatio. Δόγμα δ' ἰσάως ἤθ' ὅστις τὰ τέμνατα, metam carceribus cursu jungens, Soph. Elect. 686.*

²⁴ *Ἀφισμός, ε, ὃ, examen, congregatio apum; (2) agmen. Ex ἀπὸ ἐξ ἰσμός, examen.*

²⁵ *Ἀφισαίνω, dimitterem, 1. sing. a, 2. opt. act. Poet. pro ἀφισαίνω, a verbo ἀφίσημι.*

²⁶ *Ἀφισαί, cessant, 3. plur. præ. ind. act. pro ἀφισαί, a verbo ἀφισαί, cesso.*

²⁷ *Ἀφισαίτε, cessaveritis, 2. plur. perf. imperat. act. per Synocp. pro ἀφισαίτε.*

²⁸ *Ἀφισήσθαι, absisto, absum. Ἄμα ταῦτα ποίνωντων ἡμῶν σίβης Ἀφισήσθαι, Xenoph. Cyrii Jun. Expediti. 2, 4, 3.*

²⁹ *Ἀφιστός, ε, ὃ ἐξ ἥ, absens, qui a domo abest; (2) non domesticus, alienus. Ab ἰσία.*

³⁰ *Ἀφιστάσιος, ον, sodalibus privatus, vel sodalitiō amotus, Poll.*

³¹ *Ἀφιστε, 2. pl. a, 2. imperat. act. v. ἀφίμην.*

³² *Ἀφιστός, ἔα, ἔω, dimittendus. A præc.*

³³ *Ἀφιστέ, ητος, ὃ, idem quod ἀφίσιος.*

³⁴ *Ἀφιστήσιος, εως, ἥ, sc. γεφυρῶν, δύνα, &c. carceres, unde equi cursu certaturi dimittuntur; (2) principium ineunda viæ, aut profectionis; (3) quodlibet principium.*

³⁵ *Ἀφιστήσιον, ε, τὸ, portus unde navigatur.*

³⁶ *Ἀφιστήσιος, ε, ὃ ἐξ ἥ, missilis, qui mittere seu dimittere potest. Ab ἀφίμην.*

³⁷ *Ἀφίσις, ε, ὃ, qui emittit vel demittit, minister tormenti qui emittit jacula, &c. (2) manu-missus, e servitute dimissus, libertus. Ab eod. Hinc*

³⁸ *Ἀφιστικός, ἥ, ὄν, remittendi vel emittendi potestatem et vim habens:*

³⁹ *Ἀφιστος, ε, ὃ ἐξ ἥ, dimissus, liber; (2) solutus et ejusque libidini expositus; (3) pro derelicto habitus; (4) absolutus.*

⁴⁰ *Ἀφισκτος, ον, non effugiendus. Unde*

⁴¹ *Ἀφεύκτως, adv. sine ullo effugio, inevitabili lege.*

⁴² *Ἀφίσω, f. σύνα, accendo, inflammo. Ἀσφισσύν ταδι, τὸ κατὰ τὸ ἀφίσω, Aristoph. Thesm. 923.*

⁴³ *Ἀφισυν ἀπὸν, Ibid. 597. Ex σύνα.*

⁴⁴ *Ἀφισίω, ὦ, f. πῶα, decoquo. Ex ἀπὸ ἐξ ἴσω.*

⁴⁵ *Ἀφίψῃ, ης, ἥ, decoctio. Ab eod.*

⁴⁶ *Ἀφίψημα, ἄτος, τὸ, decoctum.*

⁴⁷ *Ἀφίψσις, εως, ἥ, coctio, decoctio.*

⁴⁸ *Ἀφίψάσιμος, non confabulator, non in cæto versor, Hes. ex Soph.*

¹ Ἀφ' ψις, εως, ἥ, coctio, decoctio.
Ἀφίψω, idem quod ἀφίψια.
² Ἀφικασι, remisi, 1. sing. perf. ind. act. Att.
pro ἀφίκω, a verbo ἀφίημι.
³ Ἀφίσανται, 3. pl. perf. ind. pass. Att. pro
ἀφίστανται.
⁴ Ἀφισάω, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro
ἀφάσσω, et hoc pro ἀφίσκω. Ab ἀφράω.
⁵ Ἀφῆ, ἦς, ἥ, tactus, contractatio; (2) commis-
sura; (3) ictus, plaga; (4) accensio, incen-
sio; (5) color leprae. Ab ἄπτωμα, tangere,
vel ἄπτω, incendere.
⁶ Ἀφῆδα, αῖ, f. ἡσα, ex pubertate egredior. Ab
ἀφῆδος. Hinc
⁷ Ἀφῆσενός, ότος, ός, vergens ad senectutem.
⁸ Ἀφῆσος, αῖ, ό δ' ἥ, pubertatem egressus. Ex
ἀπό τε ἤσε, adolescentia.
⁹ Ἀφῆρηναι, ἔμαι, f. ἠορμαι, duco, sum dux,
præco; (2) narro, enarro, commemoro.
Ἀφῆρησθαι τῆς χολῆς· πᾶν τό γίγνομος, τὴν
συφοράν. Ex ἀπό τε ἠρόμαι. Hinc
¹⁰ Ἀφῆρημα, άπος, τό, narratio.
¹¹ Ἀφῆρηματικός, ἥ, όν, narratione constans, nar-
rationem continens.
¹² Ἀφῆρηματικώς, adv. modo narrationis.
¹³ Ἀφῆρημαν, ονος, ό δ' ἥ, dux viæ.
¹⁴ Ἀφῆρησις, εως, ἥ, narratio.
¹⁵ Ἀφῆρητής, ός, ό, narrator; (2) dux viæ.
¹⁶ Ἀφῆρύνει, f. υνά, iucundum reddo.
¹⁷ Ἀφῆκα, dimissi, a. 1. ind. act. verbi ἀφίημι.
¹⁸ Ἀφῆκα, f. ἦκα, pervenio. Ex ἀπό τε ἦκα.
¹⁹ Ἀφῆλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀφάλλομαι.
²⁰ Ἀφῆλιξ, ικος, ό δ' ἥ, qui florentes annos exegit,
adultæ ætatis, Ph. (2) impuber, Ph. minor;
²¹ Ἀφῆλινεύεις, adultior, jam senior, quæ anti-
qua est significatio, Ern. Ex ἀπό τε ἧλιξ,
cœvus.
²² Ἀφῆλύτης, α, ό, subsolanus, Gl. V. Ab ἥλος.
²³ Ἀφῆμαστον, α, 2. ind. act. v. ἀφασμαστῶν.
²⁴ Ἀφῆμινος, α, ό, sedens procul, sedens seorsim.
Ex ἀπό τε ἦμαι, sedeo.
²⁵ Ἀφῆμεριον, f. σῖνα, interdiu absum; (2) diem
unum absum. Ex ἀπό τε ἠμεριον.
²⁶ Ἀφῆμος, α, ό δ' ἥ, qui fama celebris non est,
non nominatus, ignobilis, non memoratus.
Ex a priv. et φήμη, fama.
²⁷ Ἀφῆμων, ονος, ό δ' ἥ, idem et ex iisd.
²⁸ Ἀφῆμως, adv. tacite; (2) indecore.
²⁹ Ἀφῆνιάζω, f. άνω, habenas detracto, et excu-
tio, frena respuo; (2) contumax sum, non
pareo, contumaciter recedo. Ἀρετῆς δ' ἀφῆ-
νιάσαντας, spernentes, Philo. Ex ἀπό τε ἥνια,
frenum. Hinc
³⁰ Ἀφῆναςπεός, ός, ό, frenorum excussio, ferocia
habenas non admittens; (2) contumacia;
(3) rebellatio.
³¹ Ἀφῆναςτῆς, ός, ό, qui habenas excutit; (2) ferox.
³² Ἀφῆνιάς, ώς, idem quod ἀφῆνιάζω.
³³ Ἀφῆνήνη, a. 1. ind. pass. v. ἀφαιρέω.
³⁴ Ἀφῆνειζέω, ἀφῆνεΐζω, et Dor. ἀφῆνοιζω, heroum
honore afficio; in numerum heroum re-
fero. Ab ἥρωε. Ex inscrip. ant.
³⁵ Ἀφῆνυχίζω, ad quietem redigor, conquiesco.
³⁶ Ἀφῆτε, 2. plur. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.
³⁷ Ἀφῆτόριος, α, ον, qui est Apollinis; ἀφήτορος,
Steph.
³⁸ Ἀφῆτωρ, ορος, ό, jacular, epith. Apollinis;
(2) vaticinator. Ab ἀφίημι. Hinc
³⁹ Ἀφῆτωρεία, ας, ἥ, vaticinatio; (2) jaculatio.
⁴⁰ ἈΦΘΑΙ, ώς, αῖ, ulcera maligna in oris super-
ficie; item, in ore uteri.
⁴¹ Ἀφθαρία, ας, ἥ, incorruptibitas; (2) immor-
talitas. Ex a priv. et φθάρος, corruptio.
⁴² Ἀφθαρείω, f. ίων, incorruptibiliter reddo; (2)
immortalem reddo. Ab
⁴³ Ἀφθάρος, α, ό δ' ἥ, incorruptibilis, immortalis.
Ph. incurptus, inviolatus, inlibatus, inter-
meratus, al. Gl. V. Ex φθείρω.
⁴⁴ Ἀφθός, pro φθός, quæ dictio Vulcanum signi-
ficat apud Memphisicos; sicut pro πάχυς,
άσαχυσ.
⁴⁵ Ἀφθότως, adv. celerime, ut adsequi nemo
possit. Ex α et φθών.
⁴⁶ Ἀφθέω, ώς, aphthis laboro. Ἀφθέντα παιδάκια,
Soranus de vita Hippocr. apud Fabricium
Bibl. Gr. 12, 678. Ab ἀφθώ.

¹ Ἀφῆκτος, α, ὁ ἔξ ἧ, non vocalis.
² Ἀφῆσις, α, 1. part. pass. verbi ἄπτομαι.
³ Ἀφῆν, conflavimus, 3. sing. aor. 1. ind. pass.
⁴ Ἴον, pro ἤθη, a verbo ἄπτω, incendio.
⁵ Ἀφθιμένοις, ιος, ὁ ἔξ ἧ, qui consilium habet incorruptum. Ex ἀφθίνοις et μύτις.
⁶ Ἀφθιτόμοις, ον, aeternum invisus, Man.
⁷ Ἀφθίτος, α, ὁ ἔξ ἧ, incorruptibilis. Ex α priv. et φθίω, corrumpo.
⁸ Ἀφθίφος, α, ὁ ἔξ ἧ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.
⁹ Ἀφθονός, ε, ὁ ἔξ ἧ, mutus, non vocalis.
¹⁰ Ἀφθονίαι, non invidio, Eur.
¹¹ Ἀφθόνκτος, α, ὁ ἔξ ἧ, invidiæ non obnoxius. Ex α priv. et φθονίαι, invidio.
¹² Ἀφθονίως, adv. sine invidia.
¹³ Ἀφθονία, ας, ἧ, invidiæ carentia; (2) usitatus abundantia; copia, Gl. V. Ex
¹⁴ Ἀφθονος, α, ὁ ἔξ ἧ, invidia carens; nulli invadens, sine invidia, Gl. V. (2) copiosus. Gl. V. opimus.
¹⁵ Ἀφθονος, adv. sine invidia, copiose, affatim.
¹⁶ Ἀφθορία, ας, ἧ, incorrupta conditio, integritas. Ph. pudicitia. Ab
¹⁷ Ἀφθορος, α, ὁ ἔξ ἧ, incorruptus; (2) investis. (2) Φλάσις Τερπνός Κιθαρώδης Ἀλεξανδρεὺς ἱστῶν καὶ Ἀλεξάνδριος, Flavius Terpnus, Citharæus Alexandrinus, annorum 23, investis. Inscriptio in Muralorio. Inepte Muratorius vertit Glossæ Philoxeni investis ἀφθορος. [Sed investis idem valet ac incorruptus. Vide Ruhnkén. ad Tim. 133.] A φθίρει.
¹⁸ Ἀφθώτης, εος, ὁ ἔξ ἧ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.
¹⁹ ἈΦΙ Α, ας, ἧ, genus plantæ.
²⁰ Ἀφίρως, α, f. ἄνω, sudor, exsudo, sudo. Ex ἀπὸ et ἰδρῶς, sudor.
²¹ Ἀφιδρῶμα, ἄτος, τὸ, statua; simulacrum, delubrum, effigies, Ph. Περὶ τὰ ἀφιδρῶματα σφίρονται, Porph. de Abstin. 2, 35. Ab ἀφιδρῶναι.
²² Ἀφιδρῶναι, idem quod ἀφιδρῶναι.
²³ Ἀφιδρῶσις, εως, ἧ, collocatio, dedicatio. Ab
²⁴ Ἀφιδρῶναι, f. ὕψω, statuo, colloco, firmum stare facio. Gl. V. erigo. Ex ἀπὸ et ἰδρῶναι.
²⁵ Ἀφιδρῶσις, εως, ἧ, sudatio, desudatio; (2) sudoris evacuatio. Ab ἀφιδρῶναι.
²⁶ Ἀφιερίζω, f. ἱσῶ, sacrum et sanctum reddo, purifico. Ex ἀπὸ et ἱερὸς, sanctus.
²⁷ Ἀφιερώς, α, f. ὥσω, consero, dedico, devoteo; αφιερωέντες, dicati, Ph. αφιερωμένοις, sacrosanctus, Ph. Ex iisd. Hinc
²⁸ Ἀφιερώμαι, ἄτος, τὸ, donarium.
²⁹ Ἀφιερώσις, εως, ἧ, consecratio, dedicatio.
³⁰ Ἀφίξανα, f. ἵσταμαι, e sede surgo ac descendo.
³¹ Ἀφίξω, idem. Ex ἀπὸ et ἵξω, sedere facio.
³² Ἀφίρμαι, f. ἵσω, p. εἶκα, dimitto, repudio; (2) absolvo reum, remitto culpam; (3) omitto, missum facio; (4) permitto, sino; (5) emitto; v. gr. vinculis; item aquas de fonte, &c. (6) projicio, conjicio; (7) jacio, αφιρμαι, dimittor, Gl. V. emereo; ἄφες, sine, omitte, dimitte, remitte, Gl. V. α. 2. part. αφιρμένος, solutus, Ph. perf. part. pass. αφιρθείς, missus, Ph. α. 1. part. pass. Ἀφείναι τινα ἐπὶ τόσῳ, τὴν ψυχὴν, τὴν γυναῖκα, τινα τῷ ἐγκλήματι, τινα τῷ χρεὶ· αφείσθαι τὴς δόξης, sententiam repudiare; τῷ ἐγκλήματι, absolvi. Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, Synh. El. 1301. Ἀφείναι παῖδες οἶδε σι φωνῆς, liberati sunt, Eur. Med. 1002. Ex ἀπὸ et ἵημι.
³³ Ἀφίστηναι, 3. sing. præ. ind. act.
³⁴ Ἀφίσταναι, remittuntur, 3. plur. præ. ind. act.
³⁵ Ἀφικάναι, advenio, pervenio. Ἡ μὲν δὲ πρὸς τῆς οὐκ ἐπιγινώσκοντες Ἀφικάναι, Il. 6, 388.
³⁶ Ἀφικέσθαι, α. 2. inf. med. v. αφιρνόμαι.
³⁷ Ἀφίειναι, 2. sing. α. 2. imp. med. Dor. pro αφίειναι.
³⁸ Ἀφίκαται, adveniens, 2. sing. α. 2. conjunct. med. per Paragogen, pro αφίκαται.
³⁹ Ἀφικνέομαι, ἵμαι, f. ἀφίξομαι, pervenio, advenio, adequo, sc. cursu, virtute quacunque, similitudine, &c. Ἀφικνέσθαι ἑς τόσον τὴν τύχην· διὰ μάχης σιν, prælium committere cum; ἑς λόγους σιν, ἑς λόγους περὶ τίνος, colloqui; ἑς διαπείραν τίνος, periculum facere; ἑς χειρὸν νόμον, manus conscrere.

Κάγω πόλιν σὴν ὡς πάχισ' ἀφιζέμαι, *Eur. Med. 751.* Ex ἀπό et inlatio, venio. Hinc
 Ἀφικτωρ, ὁρος, ὁ δ' ἦ, supplex.
 Ἀφιλάβελος, ὁν, non amans consilium, *Eur.*
 Ἀφιλάγνυος, ὡ, δ' ἦ, minime amans bonorum aut bona. Ex α, φίλος, et ἀγάθος.
 Ἀφιλάλληλος, ὁν, carens mutuo amore.
 Ἀφιλανθρώπια, ας, ἦ, inhumanitas, inclementia. Ab
 Ἀφιλάνθρωπος, α, δ' ἦ, inhumanus, inclemens. Ex α priv., φίλος, et ἄνθρωπος.
 Ἀφιλανθρώπως, ἀνθ. inhumane, inclementer, inhumaniter.
 Ἀφιλαργγία, absum ab avaritia, cupiditate pecunie careo.
 Ἀφιλαργγία, ας, ἦ, ab avaritia continentia.
 Ἀφιλάργυρος, α, δ' ἦ, alienus ab avaritia.
 Ἀφιλαργίω, exhaloro. Ὅν πρόσω ἀφιλαργύνεται τὰ ζῶα, καὶ θάλλει τὰ φυτά, *Diog. Laert. 7, 86.*
 Ἀφιλάυτως, ἀνθ. sine amore sui illiberali.
 Ἀφιλεργνία, idem quod ἀφιλογργνία.
 Ἀφιλεργία, ας, ἦ, fuga laboris.
 Ἀφιλάιτος, α, δ' ἦ, qui suos sodales odit, inimicus sodalium.
 Ἀφιλέχθως, ἀνθ. sine amore inimicorum; (2) animo ab inimiciis et simulatibus abhorrente.
 Ἀφιλήδωνος, ὁν, voluptatem contemnens.
 Ἀφιλήτος, α, δ' ἦ, inamabilis, *Gl. V.*
 Ἀφιλία, ας, ἦ, amicorum defectus; (2) inimicitia, odium inimicorum colendarum.
 Ἀφιλιώτης, α, δ' ἦ, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non potest. Ab
 Ἀφίλος, α, δ' ἦ, alienus ab amicitia, amicis carens.
 Ἀφιλοδοξία, ας, ἦ, gloriae contemptus. Ab
 Ἀφιλοδόξος, α, δ' ἦ, minime gloriae cupidus. Ex α priv., φίλος, et δόξα.
 Ἀφιλοδόξως, ἀνθ. sine gloriae cupiditate.
 Ἀφιλοεργνία, ὡ, f. ἴσω, in otio dego, nihil ago, abhorreo a navitate.
 Ἀφιλοεργνίω, ὁν, α, δ' ἦ, non cupidus spectandi, spectaculorum non amans.
 Ἀφιλοβία, ας, ἦ, impietas, *Suicer.* Ab
 Ἀφιλόβιος, α, δ' ἦ, Dei non amans, *Suicer.*
 Ἀφιλοκαίμων, ὁν, α, δ' ἦ, immisericors, immitis.
 Ἀφιλοκαλία, ας, ἦ, rerum honestarum negligentia vel inscitia. Ab
 Ἀφιλόκαλος, ὁν, rerum honestarum minime studiosus.
 Ἀφιλοκαμπεύω, ὡ, fastum, jactantiam contemno, *Suicer.*
 Ἀφιλοκαμπία, ας, ἦ, arrogantiae et fastus contemptus, *Suicer.* Ab
 Ἀφιλόκαμπος, α, δ' ἦ, alienus ab arrogantia et fastu, *Suicer.*
 Ἀφιλοκάθως, ἴος, α, δ' ἦ, discendi non cupidus; (2) imperitus, *Suicer.* Hinc
 Ἀφιλοκαθία, ας, ἦ, ruditas, imperitia, *Suicer.*
 Ἀφιλόμαχος, α, δ' ἦ, a pugna abhorrens.
 Ἀφιλονεικος, α, δ' ἦ, a contentione alienus, non pertinax. Ex α priv. et φιλονεικος.
 Ἀφιλονεικῆτος, ὁν, idem.
 Ἀφιλονεικίως, ἀνθ. sine contentionis studio.
 Ἀφιλόξενος, ὡ, ab hospitalitate alienus sum.
 Ἀφιλοπλυστία, ας, ἦ, divitiarum contemptus.
 Ἀφιλοπάλεμος, α, δ' ἦ, belli non amans, non bellicosus.
 Ἀφιλόπικτος, α, δ' ἦ, ignavus, iners.
 Ἀφίλος, α, δ' ἦ, amicis carens; (2) ab amicitia alienus.
 Ἀφιλοσφρητος, α, δ' ἦ, philosophiae et literarum expers. Ex α priv. et φιλοσοφία.
 Ἀφιλοσφοτος, α, δ' ἦ, a philosophia alienus; (2) philosophiae non conveniens; (3) parum diligens in aliqua re explicanda, de Historico, *Polyb.*
 Ἀφιλοσοργνία, ὡ, f. ἴσω, a caritate sum alienus.
 Ἀφιλοσοργνός, α, δ' ἦ, non amans, a caritate alienus.
 Ἀφιλοτεχνία, ας, ἦ, contemptus liberorum.
 Ἀφιλοτιμία, ας, ἦ, animus ab honoris, laudis, cupiditate alienus. Ab
 Ἀφιλότιμος, α, δ' ἦ, liber ab ambitione; (2) illiberalis, qui laudem non meretur.

Ἀφιλοσίμως, ἀνθ. sine gratia aut partium studio; (2) sine vanitate et splendore externo.
 Ἀφιλοχερμαΐα, ας, ἦ, contemptus neglectusque divitiarum.
 Ἀφιλοχερμαΐος, α, δ' ἦ, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit, *Suicer.*
 Ἀφιματώω, ὡ, f. ἴσω, vestes exuo, veste exuo, vestimentis spolio. Ex ἀπό et ἱμάτιον.
 Ἀφιέξω, ἴος, ἦ, adventus, accessus, intervenus; (2) discussus, profectio. Ab
 Ἀφιζέμαι, f. l. ind. med. v. ἀφικνέμαι.
 Ἀφιπτάζομαι, f. ἴσομαι, equo aufugio. Ex ἀπό et ἵππος, equus.
 Ἀφιπτεύω, f. ἴσω, idem et ex iisdem.
 Ἀφίσπαιμι, vel ἀφίσπια, ας, ἦ, inscitia equitandi; (2) fuga quae fit equo.
 Ἀφίπτος, α, δ' ἦ, equitandi imperitus; (2) equitari non aptus.
 Ἀφισποτοζότης, ας, ὁ, sagittarius equester.
 Ἀφιστάμην, avolo. *Gl. V.* morior.
 Ἀφιστάω, et ἀφιστάω, idem quod
 Ἀφίστημι, sejungo, amoveo; *Gl. V.* ἀφίσταμαι, absto, abisto, desero; abscedo, discendo, recedo, desisto, suppuo, *Gl. V.* ἀπόσπασον, remove, *Ph. a. 1.* imperat. ἀποσπῆσαι, per libram vendere; ἀποσπῆσαι, libra appensum accipere; ἀπίστη, destitit, *Ph. a. 2.*
 Ἀφιστάω τινα τῶν πολιτικῶν, ἀπό τινος, τὴν διανοίαν τῶν ἱερομένων, avocare; ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς, abdicare; ἀφίστασθαι φρονέον, deficere, *Soph. Phil. 867.* Παμπολὺ τῶν τῷ πατρὶς ἐγκλήματων ἀφίστηκας, remotus, *Luc.* Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν φῆσος ἢ ἔχει τις αἰὶ, *Antistroph. Vesp. 1446.*
 Ἀφίχθαι, perf. ind. pass. v. ἀφικνέμαι.
 Ἀφλας, α, τὸ, summa pars et ornamentum puppis, aplustre puppis. Ex α priv. et φλασός, qui contundi nequit.
 Ἀφλίβος, α, δ' ἦ, venis carens seu privatus. Ex α priv. et φλίψ, vena.
 Ἀφλίγμαντος, α, δ' ἦ, inflammatione carens; (2) inflammationem prohibens. Ex α priv. et φλεγμῶν, inflammatio.
 Ἀφλεκτος, α, δ' ἦ, non ustus; (2) non coctus, non tostus. Ex α priv. et φλέγω.
 Ἀφλόγιστος, α, δ' ἦ, non ustulatus. Ex α priv. et φλογίζω, ustulo.
 Ἀφλογος, ὁν, igni carens.
 Ἀφλοος, α, δ' ἦ, cortice carens.
 Ἀφλοισμός, ὡ, δ' (et ἀφλοισμός) spuma. Ab ἀφρός, mutato e in λ. vel qu. ab ἀπό et φλύω, *Erg.*
 Ἀφλύστος, ὁν, nugis, garrulitate abstinens.
 Ἀφλυκαίνωτος, α, δ' ἦ, pustulas non sentiens, ex quo pustulae non erumpunt. Ex α priv. et φλυκαίνωμι, in pustulas erumpo.
 Ἀφνειόμοι, ditescio. Ab
 Ἀφνειός, ὡ, δ' ἦ, idem quod ἀφνεός: ἀφνεότερος, ditior; ἀφνεύματος, ditissimus.
 Ἀφνεός, ὡ, δ' ἦ, dives, opulentus; ἀφνεύτερος, ditior. Ὅπως ἀφνεύτεραις χερσὶ εἴρωμεν, *Soph. El. 457.* Ab ἀφνός.
 Ἀφνεία, ὡ, ditescio, *Eust.* Ab ἀφνεός. Hinc
 Ἀφνήμων, ὁν, α, δ' ἦ, dives, opulentus.
 Ἀφνος, εὖ, τὸ, idem quod ἀφνός, q. v.
 Ἀφνύω, dito. A praec.
 Ἀφνύω, dito. Ab eod.
 Ἀφνω, ἀνθ. repente, subito; protinus, *Gl. V.* Ab ἀφναίως (potius ἀπνίως, ἀπναιώς).
 Ἀφρόητος, α, δ' ἦ, metu non percussus, non metuens. Ex α priv. et φρόβητος.
 Ἀφρόβια, ας, ἦ, securitas, imperterritus animus. Ab
 Ἀφρός, α, δ' ἦ, metu carens, intrepidus; interritus, *Gl. V.* (2) metum non adferens.
 Ἀφρόβλαπταρχος, ὁν, audax, timoris expers.
 Ἀφρόβας, ἀνθ. sine metu, intrepide.
 Ἀφρόδευμα, ἄτος, τὸ, stercus, *Gl. V.*
 Ἀφρόδευτήριον, α, τὸ, latrina, *Steph. Nic.*
 Ἀφροδενία, f. ἴσω, caco, alvum exonero. Ab
 Ἀφρός, α, ἦ, discussus, digressus; (2) reditus; (3) secessio ad exonerandam alvum; (4) latrina; (5) excrementum, stercus. Ex ἀπό et ὀδός, via.
 Ἀφροίτητος, α, δ' ἦ, qui frequentari nequit, inaccessibilis. Ex α priv. et φροίται.

Ἀφολκός, α, δ' ἦ, levis. Ἀφολκότερος, *Strabo, 15.* Ex ἀπό et ἑλάκη, promissus.
 Ἀφολκός, α, δ' ἦ, ab similibus, dissimilibus. Hinc
 Ἀφολκός, ὡ, f. ἴσω, similem reddo, adsimilo.
 Ἀφολκώμα, ἄτος, τὸ, similitudo alicujus rei ficta, simulacrum, effigies, *Gl. V.*
 Ἀφολκώσις, εὖ, ἦ, adsimilatio. Ab eod.
 Ἀφολκίζω, f. ἴσω, armis spolio; ἀφολκίζομαι, arma exuo. Οἱ δ' ἐντὶ ἀφολκίζοντο ἱκαστοὶ χάλκισα, *Il. 23, 26.*
 Ἀφολκός, ὡ, f. ἴσω, intueor, respicio; *Gl. V.* adspicio. Ἀντίς ἀφολκός ἐς ἱμά, *Luc.* Ἀφολκώσις εἰς τὸν τῆς πίσεως ἀρχηγόν, *Heb. 12, 2.*
 Ἀφρόδιον, α, τὸ, excrementum. Ab ἀφρός, inserto e (si sana lectio).
 Ἀφρόητος, α, δ' ἦ, intolerabilis, molestus. Ex α priv. et φρόη. Hinc
 Ἀφροητότης, ητος, ἦ, intolerabilitas, *Gl. V.*
 Ἀφροητός, ἀνθ. ut tolerari nequeat.
 Ἀφροία, ας, ἦ, infecunditas, sterilitas frugum, agrorum. Ab ἀφροος.
 Ἀφροί, 3. sing. f. l. ind. act. *Att.* pro ἀφροίσι. Ab
 Ἀφροίω, f. ἴσω, separo, segrego, distinguo; (2) finio, termino; (3) designo, adsigno, attribuo. *Gl. V.* delego, destino, determino, limito; (4) extermino, excommunico; (5) repudio; (6) alicui adjudico aliquid, ut virtutem, &c. ἀφροίωμαι, destinor, deportor, deutor. *Gl. V.* aboleo, perdo. Τιμὴς ἱνέων ἀφροίωμενος, *Eurip. 31.* ἀφροίωται, delegavit, *Ph. a. 1.* act., ἀφροίωμενα, destinata, *Ph.* perf. part. pass. Ἀφροίωται τὴν μαθητὰς, *Act. 19, 9.* Ἀφροίωται αὐτὸς ἀπ' ἀλλήλων, ὥστε οὐ ποιεῖν ἀφροίωται τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἱερῶν, *Matt. 25, 32.* Ex ἀπό et ἐρίω. Hinc
 Ἀφρόητος, ἄτος, τὸ, suis terminis descriptum et definitum.
 Ἀφροισμένος, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀφροισμένος.
 Ἀφροισμός, ὡ, δ' ἦ, determinatio, distinctio, separatio; (2) brevis sententia. Ab eod.
 Ἀφροιστικός, ἦ, ὁν, discernendi et distinguendi vim habens. Ab eod.
 Ἀφροιστικός, ἀνθ. distinguendi causa.
 Ἀφρομακτός, ὁν, *Nic.*
 Ἀφρομάω, ὡ, proripio me ex aliquo loco; (2) discedo, proficiscor. Διδόνται ὡς τὰ χεῖρα τῆσδ' ἀφρομασθῆαι χεῖρας, *Eur. M. 1240.*
 Ἀφρομέω, ὡ, f. ἴσω, e statione navium discedo, solvo, enavigo. Ἀφρομέωσαν ἐντὶ ὑβένι εἰς τὴν Διόνην, *Polyb.*
 Ἀφρομή, ἦς, ἦ, impetus; (2) per fugium, auxilium; (3) materia alicujus rei perficienda, occasio, opportunitas; (4) pecunia, et res familiaris universa; (5) merces, mercatus; (6) occasio et causa rerum. Ex ἀπό et ἐρμή. Unde
 Ἀφρομος, ὁν, erumpens, profugus, abiens.
 Ἀφρομυγκτός, α, δ' ἦ, qui cithara caret. Ex α priv. et φρομυγέ, cithara.
 Ἀφρολογητός, α, δ' ἦ, a quo non exigitur tributum. Ex α priv. et φρολογίω.
 Ἀφροος, α, δ' ἦ, sterilis, non frugifer. Ἀφροει γυναικες, *Hippocr.* Ex α priv. et φροει.
 Ἀφρομυγκτός, α, δ' ἦ, impollutus, non inquinatus. Ex α priv. et φρομυγέ, polluo.
 Ἀφροσίω, ὡ, ἀφροσίωμαι, ἔμαι, expio; (2) sacro, devoveo; (3) justa facio; (4) abominor; (5) perfunctorie ago; unde est, leviter defungor, velut auspicandi tantum causa; (6) deprecor, recuso. Πόλιν τὸ πρὸς τὴν θεῶν ἀφροσίω, *Eschin.* Ex ἀπό et ἴσιος, sapientia. Hinc
 Ἀφροσίωμαι, ἔτος, τὸ, piaculum.
 Ἀφροσίωται, εὖ, ἦ, expiatio. Ab eod.
 Ἀφρ, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Att.* pro ἀφρο, et hoc *Ion.* pro ἀφρο, ab ἀφρίμην.
 Ἀφρῶντα, acc. sing. praes. part. act. *Poet.* pro ἀφρῶνται, et ἀφρῶντα. Ab ἀφρῶ.
 Ἀφρῶντον, dat. sing. part. praes. act. verbi
 Ἀφρῶνται, ὡ, f. ἴσω, inconsulte ago; (2) stulte loquor, insanio. Ab ἀφρῶ.
 Ἀφρῶντος, ἀνθ. stulte, temere, inconsiderate.
 Ἀφρῶντης, ἴος, δ' ἦ, temerarius, inconsultus. Ex α priv. et φρῶζω. Hinc
 Ἀφρῶνται,

¹ Ἀφροδῖα, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, stultitia; impertitia. Ἀφροδίτη πολέμοιο, *Il.* 2, 368.
² Ἀφροδῖμονος, adv. idem quod ἀφροδῖως.
³ Ἀφροδῖμον, ονος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀφροδῖης.
⁴ Ἀφροδῖς, adv. desipio, stulte ago.
⁵ Ἀφροδῖναι, f. αὐῶν, insanio, desipio. Ἀφροδῖναις Μινύλας διατρέψι; *Il.* 7, 109. *Ex φρονῖ.*
⁶ Ἀφροδῖς, υ, ὁ ἢ ἡ, non septus; (2) incautus, non munitus, non armatus adversus insidias. (2) εἰ μὴ γὰρ, ἔροκος Διῶν, ἀφρακτος, γέσθην, *Eurip.* *Hipp.* 667.
⁷ Ἀφροδῖσμον, idem quod ἀφροδῖμον.
⁸ Ἀφροδῖσμονος, adv. idem quod ἀφροδῖμονος.
⁹ Ἀφροδῖς, υ, ὁ ἢ ἡ, ineffabilis; (2) improvisus, inexpectatus; (3) occultus. (2) κήλις ἀφρατος ἐξ ἀλαστορων τινός, (non provisus), *Eur.* *Hipp.* 819. Sic capienda est vox ἀφρατος cum Scholiastis. Φάτις ἀφρατος, res infanda, *Soph.* *Trach.* 693. *Ex α priv. et φράζω, dico.*
¹⁰ Hinc
¹¹ Ἀφροδῖτης, ητος, ἡ, ineffabilitas.
¹² Ἀφροδῖς, υός, ἡ, idem quod ἀφροδῖα.
¹³ Ἀφροδῖς, adv. inconsiderate; (2) ex improviso. (2) ἰπῆσι τε νῦν ἀφροδῖως ἀλπίπτως τ' ἰστίδων, *Soph.* *El.* 1262.
¹⁴ Ἀφροῖς, ῶ, f. ἴσω, spumo, spumescio. *Ab ἀφρέξ, spuma.*
¹⁵ Ἀφρογλόγος, ον, spumilegus, *Er.*
¹⁶ Ἀφρογλῶς, φρος, ὅ, qui est extra tribum; (2) inimicus civilis societatis. *A φρότω.*
¹⁷ Ἀφροῖς, f. ἴσω, spumo, spumam excito, *Marc.* 9, 18. Ἀφροῖς, spuma. Hinc
¹⁸ Ἀφροσμός, ῶ, ὁ, spumatio.
¹⁹ Ἀφροκτι, adv. sine horrore. *Ab α et φρικτός.*
²⁰ Ἀφροῖς, ἴσων, υν, spumosos, *Er.*
²¹ Ἀφρογγάλα, ακτος, τὸ, spuma lactis, lac spumoso, lac quod in spumam abiit. *Ex ἀφρός et γάλα, lac.*
²² Ἀφρογγένια, ας, ἡ, spuma genita. *Epith. Veneris.*
²³ *Ex ἀφρός et γίνωμαι.* Unde
²⁴ Ἀφρογγνῖς, ἴος, ὁ ἢ ἡ, spuma prognatus.
²⁵ Ἀφροδισία, ων, τὰ, res Veneræ; (2) festum Veneris. *Ab Ἀφροδίτη.*
²⁶ Ἀφροδισιάζω, et ἀφροδισιάζομαι, utor rebus Veneris, Venerem exercere; (2) passive, muliebria patior. *Ab eod.*
²⁷ Ἀφροδισιάκος; ἡ, ὄν, Veneris; (2) ὁ, sc. λίθος, gemma Aphrodisiaca. *Ab eod.*
²⁸ Ἀφροδισιάς, ἀδος, ἡ, Acoron, Veneria.
²⁹ Ἀφροδισιασμός, ῶ, ὁ, rerum Venericarum usus.
³⁰ Ἀφροδισιαστικός, ῶν, ὄν, Veneris, salax, libidinosus.
³¹ Ἀφροδισίος, ἰα, ἰον, seu ἀφροδίσιος; υ, ὁ ἢ ἡ, idem. *Ab*
³² ἈΦΡΟΔῖΤΗ, ης, ἡ, Venus, Dea amoris; quam sic dictam διὰ τὴν τὴν ἀφρὺ γίνισιν tradunt *Hesiodus et Plato*, quod ē maris spuma sit enata. (2) Venera libido; (3) venustus, grata.
³³ Ἀφροίκμος, υ, ὁ ἢ ἡ, spumicomus, spumantes capillos habens. *Ex ἀφρός et κόμην.*
³⁴ Ἀφρολόγος, υ, ὁ ἢ ἡ, qu. spumilegus. *Ex λίγαν.*
³⁵ Ἀφροῖναι, ῶ, f. ἴσω, p. κκα, desipio, amens sum. *Ex α priv. et φρονῖ.* Hinc
³⁶ Ἀφροῖναις, ἰως, ἡ, dementia.
³⁷ Ἀφρονίτης, ων, τὰ, spuma nitri, aphronitrum.
³⁸ Ἀφροντις, ἰδος, ὁ ἢ ἡ, curæ experts, securus.
³⁹ Ἀφροντισία, ας, ἡ, negligentia. *A præc.*
⁴⁰ Ἀφροντισίω, ῶ, f. ἴσω, p. κκα, non curo, negligo. *Ab eod.*
⁴¹ Ἀφροντισί, adv. sine cura.
⁴² Ἀφροντισέας, υ, ὁ ἢ ἡ, curis vacuus, securus; (2) curis abundans. *Ex α priv. vel intens. et φροντισί, curo.*
⁴³ Ἀφροντισῶν, adv. sine cura, secure; (2) negligenter, contemptum; (3) amenter. (1) ἐκ ἀφροντισέας, non sine cura singulari, *Soph.* *Trach.* 366. (2) δηλοῖ δὲ τὸ γεγονὸς ὡς ἀφροντισέας ἔχειν, res ipsa indicat quam insanus sit, *Id.* *Aj.* 355.
⁴⁴ Ἀφρόνιος, adv. insipienter, imprudenter. *Ab ἀφρων.*
⁴⁵ ἈΦΡῶ, ζ, ὁ, ὁ, spuma; (2) piscis quidam.
⁴⁶ Ἀφροσίληνος, υ, ὁ, spuma lunæ, lapis quidam. *Ex ἀφρός et σελήνη, luna.*
⁴⁷ Ἀφρων, insipientibus, dat. pl. ab ἀφρων.

Ἀφροσγόρον, γ, τὸ, allii prægrandis genus.
 Ex ἀφρός et σκόρον, *allium*, eo quod tritum
 multam spumam reddat.
 Ἀφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab
 ἄφρων.
 Ἀφροσύνη, υ, ὁ ἔξ ἡ, incustoditus, nullo præ-
 sidio munitus. Ex α priv. et φρεσία.
 Ἀφροσύνη, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem; (2) immunis ab ex-
 cubitis. Ex α priv. et φρεσία, custodia.
 Ἀφροσύνη, υ, ὁ ἔξ ἡ, spumans. Ex ἀφρός et φρεσία.
 Ἀφροσύνη, εος, ὁ ἔξ ἡ, spumam innatam habens.
 Ex ἀφρός et φύω, nascor.
 Ἀφρούς, ης, ἡ, apua, piscis e spuma nasci credi-
 tus. Ab ἀφρός. Vid. ἀφύν, quod melius.
 Ἀφρούς, ἑς, ἡ, Venus: idem quod Ἀφροδίτη.
 Ἀφρούς, εος, ὁ ἔξ ἡ, spumosis. Ἀφρούς πί-
 λων, Eurip. Or. 220. Ab ἀφρός.
 Ἀφρων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, amens, desipiens, stolidus,
 stultus, imprudens. Ex α priv. et φρῆν.
 Ἀφροδίζω, f. ἰσώ, desavio, petulantiam meam
 compesco, injuria vel contumelia adficere
 desino. Ex ἀπό et ἰδρίζω.
 Ἀφρογίζω, sanum reddo, sano. Hinc
 Ἀφρογισμός, ἑς, ὁ, sanatio.
 Ἀφροδαίνω, ablavo.
 Ἀφρόδιον, τό. Dim. ex
 Ἀφύν, ης, ἡ, apua, piscis quidam. Athenienses
 ἀφύας vocabant παρωχίων ὄψον, id est, men-
 dicorum opsonium eo rei minimam afflu-
 entiam, autore Chrysippo. Vid. ἀφύν.
 Ἀφύς, εος, ὁ ἔξ ἡ, natura minime aptus ad
 aliquid, simplex, minime callidus; (2) in-
 docilis, indoctus, imperitus. (1) ἀλλ' ἡ κακὴ
 σὴ ψυχὴ τὴν ἀφύν τ' ὄντα εὖ πρὸς διδάξαι, sim-
 plicem illum, Soph. Phil. 1013. Ex α priv.
 et φύη, natura. Hinc
 Ἀφύα, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta.
 Ἀφύος, υ, ὁ ἔξ ἡ, fucō carens.
 Ἀφύτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, inevitabilis, necessarius.
 Τέκος ἀφύτοις τοῖσις τιμωρῆσθαι, Eurip.
 Hipp. 1422.
 Ἀφύτος, adv. sine spe fugæ, inevitabiliter.
 Ἀφύλακτις, ὤ, f. ἰσώ, mihi non caveo, incaute
 me gero. Ab
 Ἀφύλακτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui sibi non cavet, in-
 cautus, securus; (2) incustoditus, non ob-
 servatus. Ex α priv. et φυλάττω, custodio.
 Ἀφύλακτος, adv. incaute; (2) incustodite.
 Ἀφύλαξία, ας, ἡ, custodiæ defectus; (2) incur-
 tia custodium. Ex α priv. et φύλαξ.
 Ἀφύλιζω, f. ἰσώ, defasco. Ex ἀπό et ὕλιζω.
 Ἀφύλισμα, ἄτος, τό, sedimentum. A præc.
 Ἀφύλλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, foliis carens; (2) destitu-
 tus ramo supplicatorio. (1) καὶ τὰ μὲν ἄρ'
 σχίζουσιν ἀφύλλουσιν κατέκαιον, Il. 2, 425. (2)
 ἀφύλλου σώματος ἑξάπτωσι λιτὰς, Eurip. Or.
 383. A φύλλον.
 Ἀφύμετος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui hauritur; (2) exhaus-
 tus. Ἀφύμετος οἶνος, Nicand. Ther. 603. Ab
 ἀφύσσω, haurio.
 Ἀφύω, hauriam, l. sing. f. l. ind. act. Dor.
 πο ἀφύω, a verbo ἀφύσσω, haurio.
 Ἀφυντίζω, f. ἰσώ, expergefacio, e somno ex-
 cito: ἀφύντησι, excitā somno, Eurip. Rhes.
 25. Ἐκ τόνου ὁ Γέλαν ἄμα τε ἀφυντίζθη, καὶ
 τῷ δέως ἀρίθην, Ælian. Var. Hist. 1, 13. Ex
 ἀπό et ὕπνος, somnus. Unde
 Ἀφυντος, ον, expergefactus.
 Ἀφυντός, ὤ, f. ἰσώ, supior, obdormisco, Παιόν-
 τιν δι' αὐτὸν ἀφυντός, Luc. 8, 23.
 Ἀφύρητος, ον, non mixtus vel subactus. Ab α
 et φρεσία.
 Ἀφυσήτος, ἑς, ὁ, haustus; (2) sordes, cœnum.
 Ab ἀφύω, haurio.
 Ἀφυσήτος, ον, non inflatus. Ab α et φυσάω.
 Ἀφυσιολόγητος, ον, alienus a scientia naturali,
 non consentiens doctrinæ naturali.
 Ἀφυσμός, ἑς, ὁ, haustio, exhaustio. Ab ἀφύω.
 Ἀφύσος, υ, ὁ ἔξ ἡ, expers flatuum, non inflans.
 Ex α priv. et φύσα.
 Ἀφύσσεια, α. l. inf. act. Poet. pro ἀφύσαι. Ab
 ἀφύω.
 Ἀφύσσω, f. ἰσώ, p. χα, haurio, hauriendo pro-
 mo. Ἀφύσσεια πλῆτον ἀφύσειν, Il. 1, 171.
 Οἶνον δὲ κρητῆρος ἀφύσσειται, Il. 3, 295.
 Ab ἀφύω.

Ἀφύρῃ, ᾧ, f. ἴσως, non assequor praecentem, relinquor; (2) defraudor.

Ἀφούντος, υ, ὁ ἔξ ἧ, non plantatus, non satus; (2) non consitus. A φυνδίου.

Ἀφύρῳ, f. ὕσας, p. υκας, haurio, hauriendo promo; (2) album colorem traho. Eis ἀγγεῖα ἀφύρσαι δάμα Διωνύσου πολυγνήσιος, Hesiod.

Ἀφούδης, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, apum referens, in apue modum albidus. Ab ἀφόν.

Ἀφούς, adv. natura inhabili; (2) male temperata. Ab ἀφύς.

Ἀφουρισμένος, part. perf. pass. v. ἀφορισέω.

Ἀφόντιος, υ, ὁ ἔξ ἧ, privatus facultate edendi vocem. Ex α priv. et φωνία, vocem edo.

Ἀφονία, ας, ἡ, defectus vocis; (2) silentium.

Ἀφονος, υ, ὁ ἔξ ἧ, mutus, voce destitutus. Ex α priv. et φωνή, vox.

Ἀφονως, adv. tacite, sine ullo vocis usu, vocem non emitendo.

Ἀφωρετός, υ, ὁ ἔξ ἧ, non deprehensus in furto; (2) non deprehensus in fraude quacunque. Ex α priv. et φαράω.

Ἀφωρίζω, 1. sing. imperf. ind. act. verbi ἀφωρίζω.

Ἀφωρισμένος, adv. separatim. Ab ἀφωρίζω.

Ἀφώσιτος, υ, ὁ ἔξ ἧ, lucis expers; (2) non illuminatus; (3) mysteria religionis Christianae non edoctus; (4) non baptizatus. Ex α priv. et φωτίζω, illumino.

Ἀφώσιν, 3. pl. α. 2. conj. act. v. ἀφίσιμι.

Ἀχαία, ἡ, epith. Cereris, Ar. Schol.

ἸἈΧΑΪ, ας, ἡ, Achaia. Nomen regionis.

Ἀχαίς, ἴδος, ἡ, et Ἀχαΐς, idem.

Ἀχαΐνι, ης, ἡ, hinnulus. Θάμβος, ὅταν ἀχαΐνιν περιόρντες ἀτταγέης.... θαρόντες, stupendum est quando hinnulo pennati attagenes insiliunt, Oppian. Cyneget. 2, 426.

Ἀχαΐνιος, ἡ, ὅν, et Ἀχαϊνός, Achaicus, pertinens ad Achæos.

ἈΧΑΙΟΣ, α, ὁ, ὄν, Achæus, Achivus.

Ἀχαΐνιος, υ, ὁ ἔξ ἧ, effrenatus, freno carens.

Ἀχαλίνωτος, υ, ὁ ἔξ ἧ, idem.

Ἀχαλκωτός, υ, ὁ ἔξ ἧ, qui non est ex ære fabricatus. Ex α priv. et χαλκύνω.

Ἀχαλκίω, ᾧ, f. ἴσως, sum sine ære, pecuniam non habeo. Ab

Ἀχαλκός, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, ære carens; (2) non habens pecuniam. Ex α priv. et χαλκός.

Ἀχαλκός, υ, ὁ ἔξ ἧ, idem. Ἀχαλκός ἀσπίδων, sine scuto ferreo, Soph. Œd. Tyr. 191.

Ἀχανάφρων, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, stupidus, Sibyl. Ex ἀχανής (2) et φρον.

Ἀχανής, ες, pauper, Anac.

ἸἈΧΑΝΗ, ης, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas; (2) cista frumentaria.

Ἀχανής, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, non hians, unde (2) mutus, ob defectum virum vel animi; qui hiscere non potest, silentio defixus. Ab α priv. et χανῶν (3) at a int. valde hians, vastum hiatum habens, unde et (4) non tectus, de ædificio; (5) vastus, immensus. Hinc

Ἀχάνια, ας, ἡ, immensa vastitas.

Ἀχαράκτος, υ, ὁ ἔξ ἧ, nullas sibi impressas habens notas, nullis notatus signis; (2) ineffigiatus, informis. Ex α et χαράσσω.

Ἀχαράκωτος, υ, ὁ ἔξ ἧ, vallo non munitus. —καὶ τὸ στρατόπιδον αὐτὸ Καίσαρος, ἀχαράκωτον ὄν, διαρράκτω, App. Bell. Civ. 2, 75. Ex α priv. et χαράκω, vallo munio.

Ἀχαρός, ἴτος, ὁ ἔξ ἧ, ingratus, insuavis, inveniustus, illepidus, insulsius, molestus; (2) tristis, durus, acerbus; (3) ingratus, officii immemor.

Ἀχαρισία, ᾧ, f. ἴσως, ingratus sum; (2) non gratificor, non indulgeo, non obsequor; et (3) in passivo, non accipio debitam gratiam, ingratum aliquem experior. Ἀχαρισεῖν πρὸς τὴν φίλιν ἀδικίαν τίη, Xen.

Ἀχαρισία, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. Ab

Ἀχάριστος, υ, ὁ ἔξ ἧ, ingratus, beneficii immemor; (2) ingratus, injuncundus. (2) ἀχάριστος ὄλοντο, inivisus pereat, Euryp. Med. 659.

Ἀχαρίτως, adv. ingrate, animo ingrato; (2) gravate, non libenter.

Ἀχαρίτης, ης, ἡ, ingratus animus. Ab ἀχαρίς

S

(nisi)

(nisi vitiosa sit ea lectio pro ἀχαριστία, Ion. pro ἀχαριστία, Ern.)
 Ἀχαριστίας, adv. ingrato animo.
 Ἀχαριστωσ, on, invenustus, indecorus. Ab α et χαρισίω.
 ἈΧΑΤΗΣ, υ, ὁ ἀχάτης, gemma.
 Ἀχαι, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. et contr. pro ἤχαι, ab ἤχαιω.
 Ἀχαιλος, υ, ὁ ἄχαι, labiis carens; (2) qui sine ora sive margine est.
 Ἀχαινοσ, υ, ὁ ἄχαι, tranquillus, nullis tempestatibus agitatus. Ex α priv. et χίμαια.
 Ἀχίμαστος, υ, ὁ ἄχαι, idem et ex iisd.
 Ἀχίαι, εος, ὁ ἄχαι, manibus carens, mancus. Ex α priv. et χίαι, manus.
 Ἀχίανόγνητος, on, immansuetus, saevus.
 Ἀχίαιος, εος, ὁ ἄχαι, idem et ex iisd.
 Ἀχίαια, ἡ, ορη. εὐχίαια, defectus manus, tarditas manus.
 Ἀχίανόγνητος, on, non cultus manu humana.
 Ἀχίανόπληστος, on, non fictus manu.
 Ἀχίανόπλητος, υ, ὁ ἄχαι, non manu vel manibus factus; (2) non humano structus opere.
 Ἀχίανόπλητος, adv. sine manu opera.
 Ἀχίαιος, υ, ὁ ἄχαι, idem quod ἄχαι.
 Ἀχίανόπλητος, on, non factus manu humana.
 Ἀχίανόπλητος, υ, ὁ ἄχαι, qui nullis electus est suffragiis.
 Ἀχίανόπλητος, υ, ὁ ἄχαι, qui subigi non potest, insuperabilis; (2) manu non factus, manu non satus. Φύτικη ἀχίανόπλητος, Soph. Œd. Col. 698.
 Ἀχίαια, part. præs. act. f. g. Dor. pro ἡχίαια. Ab ἄχαι, doleo.
 ἈΧΕΡΑΟΣ, υ, ὁ, spina quaedam.
 Ἀχέρωντιος, ἄδος, ἡ, Acherusa, infernalis, Ep.
 Ἀχέρωντιος, α, on, Acherus, Ar.
 ἈΧΕΡΩΝΤΙΣ, ἴδος, ἡ, populus alba.
 Ἀχέων, resonant, 3. plur. præs. ind. act. Dor. Œol. et cum ἡ φιλία, pro ἡχέων.
 Ἀχέων, fut. ἴσω, doleo, ægre fero. Θυμὸν ἄχέων, Il. 5, 869.
 Ἀχέων, ὦ, f. ἴσω, idem et ab eod.
 Ἀχέων, resono, Dor. pro ἡχέων.
 Ἀχέων, ἴσω, ὁ ἄχαι, pauper, mendicus. Ex α priv. et ἴχω, (vel ab α int. et χάω, χαίνας, hisco, ut sit valde avidus, admodum famelicus, Ern.)
 Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas. Ποσειδῶνος χρημάτων ἀχηνία, Æschyl. Chæph. 299.
 Ἀχηνίης, εος, ὁ ἄχαι, vel potius ἀχηνίης, dolorificus, molestus. Ab ἄχος.
 Ἀχηνίης, εος, ὁ ἄχαι, idem quod ἄχην.
 Ἀχηνίης, Dor. pro ἡχηνίης, ab ἄχην.
 Ἀχέινος, ἡ, on, gravis, onerosus; (2) molestus; (3) invisus; (4) laboriosus. Ab ἄχος.
 Ἀχέινωσ, adv. moleste, graviter.
 Ἀχέινωσ, ductus, a. l. part. pass. verbi ἄγω.
 Ἀχέινωσ, 2. sing. f. l. ind. med. Att. pro ἀχέινωσ, a verbo ἀχέινω, doleo.
 Ἀχέινωσ, ἴσω, ἡ, dolor, tristitia. Ab eod.
 Ἀχέινωσ, adduci, a. l. inf. pass. verbi ἄγω.
 Ἀχέινωσ, εος, ὁ ἄχαι, onerosus, gravis, molestus. Ab ἄχθω, (nisi potius sit ἀχέινωσ, ab ἄρω, apto, Ern.)
 Ἀχέινωσ, adv. gravate, gravatim.
 Ἀχέινωσμαι, dolebo, f. l. ind. med. verbi
 Ἀχέινωσμαι, f. ἴσωμαι, vel θήσωμαι, gravor, pondere premor, ingemo sub pondere; (2) gravate fero, ægre et moleste fero; (3) succenseo. Ἀχέινωσμαι περί τινος πράγματος. Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἐνδὸν ἀχέινωσται ξυνῶν, Eurip. Med. 244. τοῖς ποιεῖσθαι, Aristoph. Ach. 62. Οὐτὼ τοῖς παιδὶν ἀχέινωσται, Soph. Phil. 961. Παλὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἀχέινωσται, Aristoph. Lys. 10. Ab ἄχος.
 ἈΧΘΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus; (2) dolor, gravis molestia, quasi ἄχος, κατὰ πλεονασμὸν τὸ β. Stoici λυτὴν βαρύνουσαν definiunt, id est, ægritudinem prementem.
 Ἀχθόφορος, ὦ, f. ἴσω, onera fero, onera sustineo. Ex ἄχος et φόρος. Unde
 Ἀχθόφορος, ας, ἡ, Ion. ἀχθόφορος, molestia in oneribus ferendis, bajulatio.
 Ἀχθόφορος, υ, ὁ ἄχαι, qui sarcinas et onera fert, bajulus, sarcinarius. Ex iisd.

Ἀχί, vel ἄχαι, adv. facile, Suid.
 Ἀχί, ubi, Dor. pro ἡχί.
 Ἀχίλῃα, acc. sing. Ion. et Poet. pro Ἀχιλλεία, ab Ἀχιλλεύς.
 Ἀχίλος, υ, ὁ ἄχαι, sine succo aut nutrimento; (2) pabulo destitutus; (3) pabulo abundans. Ex α priv. vel intens. et χίλος.
 Ἀχίλῃα, onos, ὁ ἄχαι, qui tunica non habet.
 Ἀχίλῃα, ας, ἡ, defectus lænæ. Ab
 Ἀχίλῃα, υ, ὁ ἄχαι, qui est sine læna vel veste. Ex α priv. et χίλῃα.
 ἈΧΛΑΕ, ἄλος, ἡ, arena lapidosa, glareæ; (2) lapillus. Vid. κάχλη.
 Ἀχλόητος, on, idem quod
 Ἀχλόητος, ἄχλος, υ, ὁ ἄχαι, virore destitutus. Ex α priv. et χλόη, herba virens.
 Ἀχλόητος, ὄσος, ἡ, caliginosus. Ab ἄχλος.
 Ἀχλόητος, ἡ, caliginosus pedes habens, Tryph.
 ἈΧΛΩΣ, ὄσος, ἡ, caligo; (2) tenebræ; (3) nebula; (4) oculorum caligatio. Hinc
 Ἀχλῶν, f. ὄσος, et Ἀχλῶν, f. ὄσος, caligo, ob-tenebror; (2) obtenebro.
 Ἀχλῶν, εος, ὁ ἄχαι, caliginosus, nebula ob-tectus. Ab eod.
 ἈΧΝΑ, vel ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus; (2) fumus, fuligo; (3) spuma; (4) sordes; (5) tenuissima et minima pars alicujus rei. Sophocles pro rore usurpavit. (3) ἄλος ἄχνη, maris spumam, Il. 4, 426. Οὐρανὴν ἄχνη, ros, Soph. Œd. Col. 681. Οἰνωτὸς ἄχνη, vinum in libationibus humi sparsum, Eurip. In gene-re ἄχνη dicitur de rebus non coherentibus sed minutatim sparsis. Ἀδινῶν χλωρῶν τῆς γῆς δακρυῶν ἄχνη, densarum lacrimarum fundit rorem, Soph. Trach. 847. Et ἄχνη, somni, apud Hippocratem.
 Ἀχνη, υ, contr. ἄχνη, υ, ὁ ἄχαι, lanugine carens, imberbis; (2) impuber.
 Ἀχνημαί, f. ὄσος, doleo. Ab ἄχος.
 Ἀχνημαί, præs. part. med.
 Ἀχνης, ὄσος, ἡ, mæror. Ab ἄχνημαί.
 Ἀχοί, Echo, dat. sing. Dor. et contr. pro ἡχοί, ab ἡχώ, Echo.
 Ἀχολία, ἡ, mens non biliosa, nulla bilis. Ab
 Ἀχολος, υ, ὁ ἄχαι, bile seu felle carens. Ex α priv. et χολή, felle, bilis.
 Ἀχόμαι, idem quod ἄχνημαί, Hom.
 Ἀχόρος, υ, ὁ ἄχαι, sine fidibus. A χορδή, chorda.
 Ἀχόρος, υ, ὁ ἄχαι, carens choreis; (2) illæ-tabilis. (2) ἀχόρος φέρειν ὀνείδη, Soph. El. 1069. Ἀπὸς κελιδὴν ἀχόρος ὄντης, Eurip. Troad. 121. Ex α priv. et χορεύω, choreas duco.
 Ἀχορηγία, ας, ἡ, inopia commæatus seu apparatus.
 Ἀχορηγία, ας, ἡ, idem. Ex α et χορηγία.
 Ἀχορηγία, υ, ὁ ἄχαι, cui non subministratur, non suppetit, egeus. Ex iisd.
 Ἀχορος, υ, ὁ ἄχαι, idem quod ἀχόρος. (1) ὅτι μοῖρ' ἀχορος ἀνατίφρη, Soph. Œd. Col. 1022. (2) ἀχορος ταναχὸς μίλποντο, Eurip. Andr. 1038.
 Ἀχόρεστος, υ, ὁ ἄχαι, insatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α priv. et χορεύω.
 ἈΧΟΣ, εος, τὸ, mæror, dolor, tristitia. Οὐρά-νιον ἄχος, aëris præcipua pestis, Soph. Antig. 418.
 Ἀχρῆς, εος, ὁ ἄχαι, impollutus, incontami-natus, purus, intactus. Ex α priv. et χράω.
 Ἀχρῆς, εος, ὁ ἄχαι, idem et ex iisdem.
 Ἀχραντος, υ, ὁ ἄχαι, idem et ex iisdem.
 ἈΧΡΑΣ, ἄδος, ἡ, pirus silvestris; (2) fructus piri silvestris.
 Ἀχρῆς, εος, ὁ ἄχαι, temere vel sine causa ridens; (2) qui in re tristi ridet; (3) ineptus, stultus. Ex ἀχρῆς et γίλω.
 Ἀχρεῖον, adv. leviter, indecore, alieno loco, inutiliter, sed eo sensu quo sæpe apud Latinos, ut apud Horatium, Multa Romæ male et inutiliter (hoc est perniciose) administrari.
 Ἀχρεῖον ἴδων, deforme tuens, fædo vultu, Il. 2, 269. Ab ἀχρεῖος.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, inutilis faciens.
 Ἀχρεῖος, εἶα, εἶον, inutilis; (2) ineptus; (3) cum de homine malo dicitur, verti debet maxime nequam, perniciosus, ut sercentis

in locis apud Latinos vox hæc inutilis. Ex α priv. et χρεῖα. Hinc
 Ἀχρεῖος, ὦ, f. ὄσος, inutilem reddo; et (2) in pass. inutilis fio. (2) τὸς δι' ἡμεῶν ἡχρῶ-κός, reliquos inutilis futuros, Polyb. 3, 64.
 Ἀχρεῖος, adv. turpiter. Ab eod.
 Ἀχρεῖος, ἴσω, ἡ, inutilis. Ab eod.
 Ἀχρεῖος, idem quod ἀχρεῖος, Mus.
 Ἀχρεῖα, ας, ἡ, inopia pecuniæ. Ab
 Ἀχρεῖα, υ, ὁ ἄχαι, carens pecunia, inops. Ex α priv. et χρεῖα, opes.
 Ἀχρεῖα, ὦ, f. ὄσος, pecunia careo, sum inops. Ab ἀχρεῖα. Unde
 Ἀχρεῖα, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus.
 Ἀχρεῖα, onos, ὁ ἄχαι, idem quod ἀχρεῖα.
 Ὡς μήτ' ἀχρεῖαν ξὺν τέκνοις ἐκπέσῃς, Eurip. Med. 461.
 Ἀχρεῖς, ες, inutilis, molestus, E. M.
 Ἀχρεῖα, ας, ἡ, idem quod ἀχρεῖα.
 Ἀχρεῖος, on, inutilis.
 Ἀχρεῖος, ὦ, f. ὄσος, p. ἡ, inutilis sum; (2) inusitatus sum.
 Ἀχρεῖος, ας, ἡ, inutilitas; (2) desuetudo, omisio usurpationis. Ab
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, inutilis, incommodus; (2) inusitatus; (3) improbus.
 Ἀχρεῖος, adv. inutiliter; (2) inusitate.
 Ἀχρεῖ, vel ἄχρεῖ, adv. dicitur ut μέγισ, q. v.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, non unctus, non illitus.
 Ἀχρεῖος, f. ὄσος, et ἀχρεῖος, sum coloris expers; (2) nativum colorem amisit; (3) sum pallidus. Ab ἀχρεῖος.
 Ἀχρεῖα, ας, ἡ, coloris carentia, nullus color; (2) pallidus color; (3) color amisso colore nativo. Ab eod.
 Ἀχρεῖος, on, exanguis, coloris expers.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, expers temporis, æternus.
 Ἀχρεῖος, adv. sine tempore, citra temporis principium; (2) subito, statim.
 Ἀχρεῖος, εος, ὁ ἄχαι, celeriter seu subito factus; (2) qui tempus non terit. Ex α priv. et χρονοτεῖω, tempus tero.
 Ἀχρεῖος, contr. ἄχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, coloris expers, nullo colore imbutus; (2) qui nativum colorem amisit, decolor. A χροῖα.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, carens veste aurea.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, auro carens, pauper.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex χροματίζω.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, idem; (2) turpis, impudicus. Ἦν γὰρ αὐτὰς ἡ ἐργασία ἀχρεῖος, de lenono. Artemidor. 4, 43. A χροῖα, color.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, idem; (2) inverecundus, impudens. Ex α priv. et χράω.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, exsuccus; (2) insipidus; (3) fatuus. Ex α priv. et χυλός, succus.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, idem.
 Ἀχρεῖος, on, idem. Ab α et χυμῶν.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, longe lateque et in mul-tas partes fusus, copiose fluens. Ex α in-tens. et χύω, fundo.
 Ἀχρεῖος, ης, on, e paleis constans.
 Ἀχρεῖος, ας, ἡ, acervus palearum. Ab ἀχρεῖον.
 Ἀχρεῖος, ης, ἡ, locus ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἀχρεῖον et ἔικο-μαι, pro δέχομαι, recipio.
 Ἀχρεῖος, ης, ἡ, idem.
 ἈΧΤΡΟΝ, τὸ, palea, acus, festuca; (2) foli-culus tritici.
 Ἀχρεῖος, εος, ὁ ἄχαι, paleam terens. Ex ἀχρεῖον et τρίβω, tero.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ ἄχαι, paleas comedo.
 Ἀχρεῖος, f. ὄσος, paleis sterno et respergo; (2) paleis immisceo. Ab ἀχρεῖον.
 Ἀχρεῖος, αἰ, paleole, Ep.
 Ἀχρεῖος, εος, ὁ ἄχαι, acerosus. Ab eod.
 Ἀχρεῖος, ὄσος, ὁ, acervus palearum; (2) re-ceptaculum palearum; palearium, Arist.
 Ab eod.
 Ἀχρεῖος, εος, ἡ, qu. dic. paleatio, constructio quæ fit paleis. Ab ἀχρεῖος.
 Ἀχρῶ, Echo, Dor. pro ἡχώ.
 Ἀχρῶς, υ, ὁ ἄχαι, non conflatus, qui con-flari nequit. Ex α priv. et χρανέω, conflo.
 ἈΧΡΩΡ, ὄσος, ὁ, manans capitis ulcus, sordes capitis.

**Ἀχάρετος*, *u*, *o* *z* *h*, qui capi se comprehendi non potest, immensus. Ex *a* priv. et *χωρεῖω*.
 **Ἀχάρετος*, *u*, *o* *z* *h*, inseparabilis. Ex *a* priv. et *χωρεῖω*, separo.
 **Ἀχωρίσας*, *adv*, inseparabiliter, indivise.
 **Ἀχωρος*, *u*, *o* *z* *h*, qui sine loco est, extorris, cui igni et aqua interdictum est.
 **Ἀψ*, *adv*, retro, retrorsum, in aversum; (2) rursus, iterum; (3) *ἀψ* *δ* *αὐτός*, rursus autem.
 **Ἀψάλακτος*, *u*, *o* *z* *h*, qui tactus non est; (2) qui tangi nequit; (3) immotus, immobilis. *Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος*, inultum tulit, *Aristoph. Lys.* 270. Ex *a* et *ψάλλω*.
 **Ἀψαλτός*, *u*, *o* *z* *h*, fidium pulsu vel cantu carens; qui cani ad fides nequit. Ex *a* priv. et *ψάλλω*.
 **Ἀψυμῖδος*, *u*, *o* *z* *h*, arenis carens, non sabulosus.
 **Ἀψυμμος*, *u*, *o* *z* *h*, idem.
 **Ἀψα*, *teligisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro *ἤψα*, a verbo *ἔψα*, tango.
 **Ἀψασθαι*, *teligisse*, a. 1. inf. med. v. ejusd.
 **Ἀψαυτός*, *u*, *f*, *h* *ἥσω*, non tango, non attingo.
 **Ἀψαυτί*, *adv*, citra tactum. Ab
 **Ἀψαυτός*, *u*, *o* *z* *h*, intactus, illibatus; (2) non tangendus; (3) qui non tetigit (3) *ἀψαυτός* *ἔρχεται*, *Soph. Œd. Tyr.* 969. Ex *a* priv. et *ψάω*, tango.
 **Ἀψεγής*, *ies*, *o* *z* *h*, irreprehensus. Ex *a* priv. et *ψέγω*, reprehendo.
 **Ἀψεγώς*, *Ion.* *ἀψεγώς*, sine reprehensione.
 **Ἀψεγτός*, *u*, *o* *z* *h*, idem et ex iisd.
 **Ἀψεύδεια*, *as*, *h*, veracitas, veritas.
 **Ἀψεύδιω*, *u*, *f*, *h* *ἥσω*, verum dico, non mentior.
 **Ἀψεύδιως*, *adv*. **Ἀψεύδως*, *Ion.* vere, citra mendacium. Ab
 **Ἀψεύδης*, *ies*, *o* *z* *h*, mentiri nesciens, verax; (2) certus, de rebus.
 **Ἀψευστῶς*, *u*, *f*, *h* *ἥσω*, non mentior, veritatem loquor.
 **Ἀψευστός*, *u*, *o* *z* *h*, non mentiens, minime fallax. Ex *a* priv. et *ψεύδω*.
 **Ἀψεφής*, *ies*, curis vacuus, *Hes.*
 **Ἀψηκτός*, *u*, *o* *z* *h*, non rarus; (2) non deterius; (3) durus, non emollitus. Ex *a* priv. et *ψήγω*, rado.
 **Ἀψηλάφητος*, *u*, *o* *z* *h*, intactus; (2) non bene ponderatus et consideratus.
 **Ἀψηφιστός*, *u*, *o* *z* *h*, qui non tulit suffragium; (2) non computatus. Tò *ἀψηφιστον*, lex naturæ, quæ non hominum suffragiis nititur, sed constans et sempiterna est. Ο κατήχων τὸ ἀψηφιστον γνῶμη, ἐπιτελεῖ πάντων τῶν γραφῶν, *Theologus* nescio quis apud *Suītam*. Ex *a* priv. et *ψηφίζω*.
 **Ἀψηφός*, *u*, *o* *z* *h*, suffragio carens.
 **Ἀψηφοφόρος*, *u*, *o* *z* *h*, qui nondum suffragium tulit. Ex *ἀψηφός* et *φορέω*, fero.
 **Ἀψηφειδής*, *ies*, *o* *z* *h*, in modum apsidis formatum seu structus. Ex *ἀψίς* et *εἶδος*.
 **Ἀψικάρδιος*, *on*, vim habens animum movendi. Ex *ἄπτω* et *καρδία*.
 **Ἀψικαρία*, *as*, *h*, fastidium. Ab
 **Ἀψικαρός*, *u*, *o* *z* *h*, fastidiosus. Ex *ἄπτω* et *κάρος*.
 **Ἀψίλος*, *on*, non nudus, vel glaber, *Hes.*
 **Ἀψιμάχτειω*, *u*, *f*, *h* *ἥσω*, velitor, proloquo pugnae.
 **Ἀψιμαχία*, *as*, *h*, velitaris pugna, velitatio; (2) quælibet rixa. Ab
 **Ἀψιμαχος*, *u*, *o* *z* *h*, pugnam leviter attingens; veles, quæ accendens pugnam; (ex *ἄπτω*, accendo, et *μάχη*, non ab *ἄπτω*, attingo, *Ern.*)
 **Ἀψιμίσια*, *as*, *h*, odium vel simulas non diuturna. Ex *ἄπτω* et *μίσος*.
 **ἈΨΥΓΝΟΝ*, *u*, τὸ, absinthium, herba amara. *Angl.* wormwood. Hinc
 **Ἀψυγνίτης*, *u*, *o*, sc. *οἶνος*, absinthites, vinum absinthio conditum.
 **Ἀψυγνός*, *u*, *o*, absinthium.
 **Ἀψίς*, vel *ἀψίς*, *idos*, *h*, connexio, vinculum; (2) testudo, fornix, arcus; (3) ligneus rotæ circulus. Dicuntur item *ἀψίδες* circuli in stellis, teste *Plinio* libro secundo. Ab *ἄπτω*, necto.

**Ἀψίς*, *ies*, *h*, tactus; (2) contrectatio. Ab *ἄπτω*, tango.
 **Ἀψιχολός*, *u*, *o* *z* *h*, cui fel facile exardescit, qui cito irascitur, sed iram etiam facile deponit. Ex *ἄπτω* et *χολή*.
 **Ἀψιγός*, *on*, in quo nil reprehendi potest.
 **Ἀψίγως*, *adv*, sine reprehensione.
 **Ἀψόρρον*, *adv*, retro, retrorsum; (2) iterum.
 **Ἀψόρρος*, *contr.* *Ἀψόρρης*, *u*, *o* *z* *h*, retrograda seu reciproca fluentia habens, refluus. Ex *ἄψ* et *ῥοός*, *fluentium*.
 **Ἀψόρρος*, *u*, *o* *z* *h*, retrogradus, retro vestigia referens. **Ὅδ' ἐκ δόμων Ἀψόρρος εἰς δῖον περὶ*, *Soph. Antig.* 386. Ex iisd.
 **Ἀψος*, *ies*, τὸ, junctura membrorum; (2) membrum. Ab *ἄπτω*, connecto.
 **Ἀψορητί*, *adv*, sine strepitu; *Antonin.* 1, 6: sed in sensu metaphorico. Ab
 **Ἀψόρητος*, *u*, *o* *z* *h*, nullum edens sonum vel strepitum. **Ἀψόρητος ὄξιν κοκκυμάτων*, *Soph. Aj.* 321. Ex *a* priv. et *ψοφίω*.
 **Ἀψοφος*, *u*, *o* *z* *h*, idem.
 **Ἀψυδρακίωτος*, *u*, *o* *z* *h*, non infestatus pustulis quæ *ψύδρακας* dicuntur.
 **Ἀψυκτός*, *u*, *o* *z* *h*, qui refrigerari nequit; (2) qui refrigerationem non sentit. Ex *a* priv. et *ψύχω*, refrigero.
 **Ἀψυχαγώγητος*, *u*, *o* *z* *h*, non juncundus.
 **Ἀψυχία*, *u*, *f*, *h* *ἥσω*, p. *ἥσω*, animæ expers sum; (2) animo linguor, exanimor.
 **Ἀψύχια*, *as*, *h*, exanimatio; (2) animi deliquium; (3) timiditas, ignavia. Ab
 **Ἀψυχος*, *u*, *o* *z* *h*, anima carens, inanimus; (2) timidus, ignavus; mortuus. **Ἀψύχοισι ἐκόντες ἐιδώλειον*, *Apoll. Rhod.* 4, 1280. *τῶν δὲ πρὸ αὐτῶν συγγραφῶν τὴν καὶ ἰσορροπὴν ἀψύχως ὥσπερ εἰσαγόντων τὰς συγγραφάς*, *Marcellin. in Vita Thucyd.* *Ψυχὴν ἀψυχον ἔχοντα*, animam inanimem, *Aristophanis Ran.* 1334 (1370). Ex *a* priv. et *ψυχή*.
 **Ἀψ*, *f*, *ἀήσω*, (et *αἰώ*, *f*, *ἄσω*, *αἰώσω*, *ἀήσω*), *fio*, *spiro*; (2) dormio, quiesco. (2) *νύκτα μὲν αἰέμας* pro *ἡσάμεν*, per noctem dormivimus, *Odys.* 3, 151. *Πολλὰς νύκτας αἰεκέλιω ἐνὶ κοίτῃ ἄσω* pro *ἡσάω*, quievi, *Id.* 19, 341.
 **Ἀῶδης*, *ies*, *o* *z* *h*, inodorus, non olens. Ex *a* priv. et *ῶω*, oleo.
 **Ἀῶθεν*, *mane*, *Dor.* pro *ἥῶθεν*, *Theoc.* 15, 132.
 **Ἀῶριω*, *u*, *f*, *ἥσω*, non custodio, negligo.
 **Ἀῶρι*, *adv*, intempestive.
 **Ἀῶρία*, *h*, intempestivitas, immaturitas.
 **Ἀῶρῆλιος*, *on*, cui cutis intempestive lævis et glabra fit, *Suid.*
 **Ἀῶρος*, *u*, *o* *z* *h*, intempestivus, *act.* et *pass.* (2) indecorus; (3) difficilis custoditu; (4) non curans, negligens. Ex *a* priv. et *ῶρα*, *tempus*, sive *ἔρος*, *custos*, vel *ῶρα*, *cura*.
 **Ἀῶρις*, *idem*.
 **Ἀῶρόνυκτος*, *on*, media nocte veniens, abiens, &c.
 **Ἀῶρότακος*, *u*, *o* *z* *h*, immaturo seu intempestivo partu editus. Ex *ἄῶρος* et *τόκος*.
 **Ἀῶροτο*, *Il.* 3, 272, *pependerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. per *Syncop.* et *Ion.* pro *αἰῶρητο*, a verbo *αἰῶρω*, *versum volo*.
 **Ἀῶς*, *aurora*, *Dor.* pro *ἡῶς*.
 **Ἀῶτῶν*, *f*, *ῶσω*, flores decerpo; (2) carpo, ut somnum. Ab
 **Ἀῶτία*, *u*, *f*, *ἥσω*, *idem*. Ab
 **ἈῶTON*, *u*, τὸ, *flos*; (2) prestantissimum ejusque rei; (3) translate lana. (3) *ἰὺς ἐφ' οἷς ἄῶται*, *Il.* 13, 599. *Φαινικὴ οἷς ἄῶται*, *Theocrit.* *Idyll.* 2, 2.
 **Ἀῶτες*, *u*, *o*, *idem*.
 **Ἀῶτας*, *u*, *o* *z* *h*, aures non habens; (2) ansa carens. Ex *a* priv. et *ῶς*, *ἄτῶς*.

B

B, Secunda litera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Hebræorum Beth; (2) nota numeralis significans duo, et cum lineola inferne posita, β̄, duo millia.
 B̄, incede, 2. sing. a. 2. imperat. *Dor.* et per *Ἀπoc.* pro βῆθ, a βαῖνω, eo.

BAA'PAZ, radix quædam.
 Βαβάζω, *f*, *ἴσω*, vel *ἄσω*, idem quod βαμβαίνει.
 Gl. V. βαβάζω, lallare. A βαζέω.
 BABAÍ, interjectio admirantis, papæ! (2) βαβαί, βαβαῖα, idem.
 Βαβαῖα, *o*, idem quod βάβαζ, *Aristoph.*
 Βαβῶντης, *u*, *o*, loquax, garrulus, nugator; (2) insanus; (3) saltator. A βαβαζέω.
 Βαβῶλον, *u*, τὸ, cunabula. A βαβάλον.
 Βαβαλίστηρια, *on*, τὰ, cunæ.
 Βαβῶλον, *u*, τὸ, pudenda, seu βαρβαλον.
 Βαβάζ, *u*, *o*, garrulus, nugator, loquax; (2) vanus; (3) impudens. A βαζέω. Unde βαζέ, et per reduplicationem βαβάζ.
 Βαβάζαι, saltare, *Hes.*
 Βαβράδων, *on*, item βαμβράδων, et βεβράδων, stridulus. Ex βαβράζω, strideo; proprie de cantu cicadarum, turdorum, &c. Ex βαράζω, *Ern.*
 Βαβρῆς, vel βαβρῆς, gingivæ, *Hes.*
 Βαῖμμα, *u*, *o*, sermo, oratio; (2) rumor, fama; (3) vaticinium. A βαζέω.
 Βαγῶνας, *o*, eunuchus. Vox Persica.
 Βάδων, *pedetentim*, *Dor.* pro βάδην.
 Βάδας, *o*, cinædus, *Hes.*
 Βαδδῖν, linea vestis, stola. Vox Hebræa.
 Βαδδομαι, *V. L.* βάδομαι, *Hes.* deligo.
 Βάδην, *adv*, pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαῖνω.
 Βανῶντι, *Dor.* pro βαδίζω.
 Βαδίζω, *f*, *ἴσω*, p. *ἴκα*, vado, eo. Βαδίζων ὀδὸν, πρὸς, ἐπὶ, εἰς οἰκίαν εἰς τὸ πολιτεύμα, se conferre; ἐπὶ τὸ βῆμα. Ἀπάσῃ τῇ στρατίῃ βαδίζων ἐπὶ τῇς πολέμειν, *Luc.* διὰ ταῦτα τὸν βάδων βαδίζομαι, *Aristophanis Av.* 42. Ab eod. seu a βάδος.
 Βαδίζω, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βαδίσω.
 Βαδῖμαι, 1. sing. f. 1. ind. med. *Att.* pro βαδίσομαι.
 Βαδίσαι, *ies*, *h*, ambulation, ingressus. A βαδίζω. Hinc
 Βαδίσμα, *u*, *o*, gressus, incessus;
 Βαδίσμος, *u*, *o*, idem et ab eod.
 Βαδισματίας, *o*, idem quod βαδιστικός.
 Βαδιστίον, *adv*, *possi.* eundem est, *Aristoph.* *Ran.* 671. Ab eod.
 Βαδιστής, *u*, *o*, tolutarius, cursor. Ab eod.
 Βαδιστικός, *h*, *on*, qui ambulare potest, qui veloces pedes habet. Ab eod.
 Βαδιστός, *h*, *on*, per quem incedi potest.
 Βαδῖω, *ido*, futur. idem ac βαδῖμαι, et eadem dialecto formatum in activo.
 Βάδος, *u*, *o*, iter; (2) gressus. Ab eod.
 ΒΑ'ZΩ, *f*, *ἴσω*, et *ἄσω*, loquor, dico.
 Βαβένω, *acc.* sing. *Ion.* pro βαβένω, a βαβύς.
 Βαβύ, *profundum*, dat. sing. *contr.* pro βαβύι.
 Βαβύσσι, dat. plur. *Ion.* et *Poet.* pro βαβύσι, a βαβύς, *ies*.
 Βαβύς, *adv*, profunde, alte; (2) graviter.
 Βαβύνηδον, *adv*, gradatim. A βαβύς.
 Βαβύς, *idos*, *h*, gradus; (2) basis. Ab eod.
 Βαβύς, *u*, *o*, gradus; (2) limen; (3) gradus dignitatis; (4) statio penitentium. A βαῖνω, scando.
 ΒΑ'ΘΩ, *ies*, τὸ, profunditas; (2) locus penitior, locus intinuis; (3) acies militaris; (4) magnitudo quælibet; (5) solertia, prudentia singularis, patientia; (6) eis βάθος, penitus, introrsum, alte; item omnino.
 Βαβράδων, *u*, τὸ. Dim. ex
 Βαβρα, *as*, *h*, scala domus vel navis. A βαῖνω.
 Βαβρία, *h*, idem quod βάβρον, *Æsch.*
 Βαβρον, *u*, τὸ, scala; (2) fundamentum, basis; (3) scamnum, subsellium. Ab eod.
 Βαβυονκῆς, *ies*, *o* *z* *h*, altas valles habens. Ex βαβύς et ἄγκος.
 Βαβυῶν, *ies*, longe vel graviter spirans, *Nic.*
 Βαβύβελος, *u*, *o* *z* *h*, profundi consilii, prudentissimus. Ex βαβύ, consilium.
 Βαβύγιος, *u*, *o* *z* *h*, cuius solum profundum est; fertilis, pinguis. Ex γῆ.
 Βαβυγιένος, *u*, *o* *z* *h*, prolixam barbam habens, egregie barbatus. Ex γένιον.
 Βαβύγιος, *u*, *o* *z* *h*, idem quod βαβύγιος.
 Βαβυγῆρας, *u*, *o* *z* *h*, provecum senectutem agens; decrepitus senex. Ex γῆρας.
 Βαβύγλωστος, *u*, *o* *z* *h*, eloquens. Ex γλῶσσα.
 Βαβύγνοφος, *u*, *o* *z* *h*, eloquens. Ex γλῶσσα.

Βαθύγυφος, *ov*, profundam caliginem habens, *Naz.*

Βαθύγυμων, *ovos*, *δ* *ἐ* *ἡ*, homo abstrusi ingenii et consilii; taciturnus. *Ex γνάμνη.*

Βαθύδινος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, βαθυδίνιος, profundus vortices habens; altus, de flumine. *Ex δίνη.*

Βαθύδοξος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, gloriosissimus, celeberrimus. *Ex βαθύς et δόξα, gloria.*

Βαθύζωνος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, late cinctus, latum et pulchrum cingulum gerens, *Hom.* *Ex ζώνη* (et ex eo, summi ordinis et clarissimi generis fœmina, *Ern.*).

Βαθύζωνος, acc. pl. *Dor.* pro *βαθυζάνος*.

Βαθύρχει, *τρίχως*, *δ* *ἐ* *ἡ*, bene lanatus, comatus.

Βαθυκαμπής, *ἴος*, *δ* *ἐ* *ἡ*, valde curvus. *Ex καμπή.*

Βαθύπτερος, *ἴος*, *δ* *ἐ* *ἡ*, piscosus; (2) profundus, altus; (3) in profundis recessibus ceteros habens. *Ex βαθύς et πτερος.*

Βαθυκλής, *ἴος*, illustris. *Ex κλέος.*

Βαθύληρος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, opulentus.

Βαθύκοιλτος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, profundum sinum habens; (2) magnos sinus habens, de veste.

Βαθύκομος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, bene comatus. *A κίμη.*

Βαθύκηρυκος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, profunda præcipitia habens.

Βαθυκρηπίς, *ἴδος*, *δ* *ἐ* *ἡ*, profundum fundamentum habens.

Βαθυκτίανος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, prædives.

Βαθυκύμων, *ovos*, *δ* *ἐ* *ἡ*, habens undas profundas. *Ex κύμα.*

Βαθύκομος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, lata pascua habens:

Βαθύκλυμων, *ovos*, *δ* *ἐ* *ἡ*, idem:

Βαθύληιος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, ferax, fertilis. *Ex βαθύς et λήϊος.*

Βαθύμαλλος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, villosus.

Βαθυμήτης, *υ*, *δ*, prudentissimus. *Ex μήτις.*

Βαθύνης, *uv*, idem quod *βαθύφρων*, *epith.* Nestoris, *Er.*

Βάυνος, *ἴως*, *ἡ*, excavatio. *A*

Βάυνος, *f. uvai*, *p. uvka*, excavo, profundum facio. *A βαθύς.*

Βαθύζυλος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, opacus, densus arboribus. *Ex ζύλον.*

Βαθυπέδιος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, seu *βαθυπυδίο*, *ἴα*, *uv*, latum campum seu planitiem habens.

Βαθύπτελος, altisoleatus, de calceo. *Βαθύπτελος* *εὐμαίς*, calceus altisoleatus, *Anthol.* 3, 339, sic legendum.

Βαθυπέπλος, *ov*, promissum peplum habens, *Call.*

Βαθύπικρος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, valde amarus.

Βαθυπλέκης, *ἴος*, *δ* *ἐ* *ἡ*, valde nexus, perplexus. *Ex βαθύς et πλέκη, nectio.*

Βαθυλόκιμος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, comam densis cincinnis nexam habens.

Βαθυπλόσιος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, prædives.

Βαθύστατος, *ov*, *δ* *ἐ* *ἡ*, idem.

Βαθύσπινος, *ov*, longe seu valde spirans, *Nic.*

Βαθυπείθεμος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, qui magnum et grave bellum movet.

Βαθυπύραρος, *ἡ*, navis alta prora.

Βαθυπύγων, *δ*, valde barbatus.

Βαθυρρέϊται, *gen. sing. Aol.* pro *βαθυρρέϊται*, *a* *Βαθυρρέϊται*, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, profunde fluens, profundum alveum habens. *Ex βαθύς et ῥέω.*

Βαθυρρίζια, *α*, *ἡ*, radicis profunditas:

Βαθυρρίζος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, altas radices habens.

Βαθύρροος, *confr.* *βαθύρρος*, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, profunde fluens. *Ex βαθύς et ῥέω, fluo.*

Βαθύρρωχος, *ov*, profundam scissuram habens, *Call.*

Βαθύς, *ἴα*, *ὑ*, profundus; (2) longus et extremus; (3) crassus; (4) plenus; (5) in compositione, profundus, magnus, gravis. *Compr.*

Βαθύπτερος, *βαθίων*, et *βάσων*. *Superl.* *Βαθύτατος*, et *βάθιστος*. *Es* *βαθύ* *τῆς* *ἡλικίας*, in extrema senectute, *Aristoph.* *A βάθος.*

Βαθυκρήνη, *ἴος*, *δ* *ἐ* *ἡ*, alte effossus. *Ex βαθύς et κρήνη.*

Βαθύκιος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, umbrosus. *Ex σκία.*

Βαθυκόπελος, *ov*, altas rupes habens.

Βαθύμα, *τῶ*, profunditas, altitudo. *A βαθύς.*

Βαθύπαρος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, qui profunde seritur;

(2) in quo profundæ sationes fieri possunt.

Βαθύπτερος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, cui altum est pectus; (2) profundus habens recessus. *Ex πτερον.*

Βαθυπτήρις, *γῆς*, *δ* *ἐ* *ἡ*, fulcrum profundum habens, alte defixus. *A πτήρις.*

Βαθύτομος, *ov*, altas fauces habens. *A τόμα.*

Βαθύστρωτος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, alte stratus, molliter stratus. *Ex στρώνω, sterno.*

Βαθύσχοινος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, densos juncos ferens, juncis obsitus, juncosus.

Βαθύτρεμων, *ovos*, *δ* *ἐ* *ἡ*, profundus, ingens, ad profundum depressus, *epith.* *navis.* *Θαίης* *κιν* *κατὰ* *γαῖαν* *ἰσὺν* *βαθυτρέμονα* *ἡῶν*, *Oppian.* *Cyngel.* 2, 87.

Βαθύτης, *πτος*, *ἡ*, profunditas. *A βαθύς.*

Βαθύτρίχος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, villosus, multos et prolixos capillos habens. *A τρίς.*

Βαθύπτερος, *ov*, altus, de puteo. *Ab ὕδωρ.*

Βαθύπντος, alto mersus somno, *Nic. Ther.* 394.

Βαθύφρων, *ovos*, *δ* *ἐ* *ἡ*, profunda mente prædictus, callidus, prudens. *Ex φρήν.*

Βαθύφυλλος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, densa folia habens, frondosus. *Ex φύλλον.*

Βαθύφρωνος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, profundus labio, ex quo non exit vox distincta. *Ex φωνή.*

Βαθυχάϊος, *ov*, valde nobilis. *Ἄγιος* *ἰσὺν* *βαθυχάϊος*, *Æschyl. Supplic.* 865. *Ex χαΐς.*

Βαθυχαιτίης, *ἴσσα*, *uv*, idem quod *βαθυχαιτίης*.

M. Mus.

Βαθυχαιτίης, *υ*, *δ*, qui densam habet cæsariem.

Ex χαιτή, coma.

Βαθύχελος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, profunda habens labia.

Βαθυχύνμων, *ovos*, *δ* *ἐ* *ἡ*, profundæ effusionis, *Procl.*

Βαθύχθων, *ovos*, *δ* *ἐ* *ἡ*, fertilis, pinguis.

Βαθυχρημύων, *ovos*, *δ* *ἐ* *ἡ*, opulentissimus, *Man.*

Βαθυχρεος, *confr.* *βαθυχρεος*, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, profunde coloratus, qui denso et saturo est colore.

Ex βαθύς et χρέα, color.

Βαῖν, *ivertint*, *3. plur. aor. 2. opt. act. per Syncope* pro *βαίναν*, a verbo *βαίνω*, *ac.*

Βαῖνός, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, palmeus. *A βαῖον.*

ΒΑΙΝΩ, *f. βήσω*, vel *βήσομαι*, *p. βέηκα*, gradior, incedo, *eo*; (2) abeo; (3) coeo, inco, de animalibus; (4) *in perf.* etiam, situs et fixus sum, fundatus sum. *Βαίνειν* *ἐπὶ* *σμι- κρῷ*, basin exiguum habere; *in ῥυθμῷ*, *πρὸς* *ῥυθμόν* *μεγάλα*, *ἴσα*, *ἄβρα*, superbe, æquis passibus, molliter; *ἄνδρας* *ἐπὶ* *τὰς* *καμήλας* *ἔθηκεν*, imposuit; *βελήνῃ*, *ἐν* *δάπτει*, fundata. *Ὅν* *δὲ* *πάλα* *ἀν* *ἔξοτον* *δίδωκε* *ἰσὺν* *μή* *μοι* *βεβήκει*, mortuus sit, *Soph. Phil.* 494.

Βαῖον, *υ*, *τῶ*, *Dim.* *a βαῖς.*

Βαῖον, *adv.* paulisper, parum. *A*

ΒΑΙΟ, *Σ*, *α*, *ov*, parvus, modicus, paucus, unus.

Βαϊοφόρος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, palmifer. *Ex βαῖον.*

ΒΑΐ, *ἴς*, *ἡ*, ramus palmæ.

ΒΑΙΤΑ, *πς*, *ἡ*, læna consuta ex corio seu pelibus, *Dor.*

Βαϊφόρος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, idem quod *βαϊοφόρος*.

ΒΑΙΩΝ, *ovos*, *δ*, piscis gobio adsimilis, alias *βλίνος* dictus.

ΒΑΚΑΝΩΝ, *ἔς*, *τῶ*, raphani sive brassicæ semen.

ΒΑΚΗΑΟΣ, *υ*, *δ*, homo magnæ staturæ, sed excors et effeminatus; (2) eunuchus, spado; (3) mollis.

Βακίειν, de *Bacide* loqui seu *Bacidem* crepare, *Aristoph.*

Βακκάριον, *υ*, *τῶ*, unguentum ex baccari. *A*

ΒΑΚΚΑΡΙΣ, *ἴως*, *ἡ*, baccar, seu baccaris, herba odorata.

Βακτηρέω, *f. εἶσω*, baculo nitor. *A*

ΒΑΚΤΗΡΙΑ, *α*, *ἡ*, baculus, scipio.

Βακτηρίον, *υ*, *τῶ*, idem.

Βακτηρίδιον, *υ*, *τῶ*, bacillum.

Βακτρέυμα, *ἄτος*, *τῶ*, nixus in baculum; (2) baculus ipse, quo nitimur. *Τί* *με* *βακτρέυ- μαι* *τυφλῷ* *πόδῳ* *ἐξάγαγεις* *εἰς* *φῶς*; *Eurip.* *Phæn.* 1534. *A*

Βακτρέω, *fut. εἶσω*, idem quod *βακτηρέω*.

Βάκτρον, *υ*, *τῶ*, idem quod *βακτηρίον*.

Βακτροποιήτης, *epith.* *Cynici*, baculum gestantis et mendicantis.

Βακχία, sic vocabatur *Dionysus* in sacrificiis.

Βακχία, *α*, *ἡ*, bacchatio. *A Βάκχος.*

Βακχίον, *υ*, *τῶ*, templum Bacchi. *Ab eod.*

Βακχίος, *ἴα*, *ἴων*, furore Bacchico afflatus; (2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; sed

subst. *δ*, Bacchicus, pes poeticus syllaba brevi et duabus longis constans. *Εἰς* *τε* *βακχίον* *πίσων*, et cum se inebriasset, *Eurip. Phæn.* 21.

Βακχιώτης, *υ*, *δ*, *Dor.* pro *Βακχιώτης*.

Βακχιώτης, *υ*, *δ*, bacchans, bacchator. *Ἦν* *δ* *βακχιώτης* *ἀπὸ* *Διόνυσος* *ἡμετέριον*, ubi bacchans semper *Dionysus* inambulat, *Soph.* *Ed. Col.* 678.

Βακχυμάτα, *αν*, *τὰ*, Bacchanalia:

Βάκχης, *δ*, Bacchus, *Urrh.*

Βακχυσιμον, *τῶ*, bacchatio. *Τὸ* *γὰρ* *βακχυ- σιμον* *μαντικὴν* *πολλὴν* *ἔχει*, *Eurip. Bacch.* 298.

Βάκχυσσι, *ἴως*, *ἡ*, Bacchatio. *Πικρὸν* *βάκχυσσιν* *ἐν* *Θήβαις* *ἰδὼν*, *Eurip. Bacch.* 957.

Βακχυτις, *ἡ*, *δ*, bacchicus. *A βακχίω.*

Βακχυτικός, *ἡ*, *ov*, bacchativus, ad bacchatio- nem pertinens. *Ab eod.*

Βακχυτὴρ, *ovos*, *δ*, bacchator. *Ab eod.*

Βακχίω, *f. εἶσω*, bacchor, orgia celebros; (2) exagito: *βακχίωμαι*, furiosus sum. (2) *αὐ- ταί* *σε* *βακχίωσι* *συγγινῶ*, *Eur. Or.* 411.

Βεβάκχυσται, *μανίας*, furoribus exagitur, *Id. ibid.* 833.

Βάκχη, *πς*, *ἡ*, furore percita; (2) sacerdos Bacchi.

Βακχία, *α*, *ἡ*, debacchatio, insania.

Βακχιάδαι, *οἱ*, Bacchiadæ, Milesii, item *Co- rinthii*, sic dicti a Baccho, *Ar.*

Βακχιάζω, Bacchor.

Βακχικός, *ἡ*, *ov*, Bacchicus:

Βακχικῶς, *ἡ*, *ov*, et *Βάκχος*, *α*, *ov*, idem. *A*

ΒΑΚΧΟΣ, *υ*, *δ*, furore percitus; (2) Bacchus, Deus vini; (3) orgia celebrans; (4) corone quoddam genus.

Βακχόνης, rerum Bacchicarum peritus, *Κατα- σῆσαι* *βασιλία* *τῆς* *χώρας* *Σπαστιμῆν*, *τὴν* *ἰταίρων* *ἴνα*, *τὸν* *Βακχόδεσσον*, *Att. Ind.* 8.

Βάκχων, *ovos*, *δ*, Bacchulus. *Dim.* *a Βάκχος.*

Βάλλανθρος, *α*, *ἡ*, clavis, qua immissa in βά- λανον ipse extrahitur, *Ern.*

ΒΑΛΑΝΕΪΟΝ, *υ*, *τῶ*, balineum, balneum.

Βαλανίος, *ἴως*, *δ*, balneator. *A præc.*

Βαλανιούτρια, *α*, *ἡ*, balneatrix.

Βαλανίω, *f. εἶσω*, aquam in balneo adminis- tro; (2) servio, ministro. *Ἄλλ'* *εἰ* *ταῦτα* *δομῇ* *πάρῳ* *μαυτῷ* *βαλανιούσω*, *Aristoph. Pace*, 1112.

Βάλλανθρα, *ων*, *τὰ*, quæ glandium genere com- prehendantur. *A βάλλανος.*

Βαλανθφάγος, *υ*, *δ* *ἐ* *ἡ*, qui glandes edit, qui glandibus vescitur. *Ex βάλλανος* et *φαγῖν*.

ΒΑΛΑΤ΄ΣΤΙΟΝ, *u*, τὸ, flos mali silvestris Punicici.

Βαλὴν, vel βαλλήν, *O* rex. Unde Βαλῆναιος, vel βαλλῆναιος, regius.

ΒΑΛΒΪΞ, ἴδος, ἡ, repagulum, locus unde ii qui cursu certant emittuntur.

Βάλε, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi βάλλω.

Βάλε, et βάλεν, demisit, 3. sing. a. 2. indic. act. *Ion.* pro ἐβάλε.

Βαλέντι, a. 2. inf. act. *Ion.* et *Poet.* pro βαλεῖν.

Βαλέντι, dat. sing. f. 2. part. *Ion.* pro βαλεντί.

Βαλίω, 1. sing. a. 2. conj. *Ion.* pro βαλῶ.

Βαλῆς, feceris, 2. sing. a. 2. conjunct. act.

Βαλῆσαι, jactum, fut. 1. indic. act.

Βάλλος, *u*, ὄν, et βαλῖος, *u*, ἰόν, varius, maculosus; (2) velox, rapidus. *A* βάλλω.

Βάλλω, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro βάλλω.

Βάλλω, præs. imperat. med. *Ion.* pro βάλλω.

Βάλλω, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐβάλλω.

Βάλλω, præs. imperat. med. *Dor.* pro βάλλω.

Βάλλω, inus. pro βάλλω unde βαλλήσιν, et ἐβάλλω, *Ar.*

Βάλλω, jeci, 1. sing. a. 1. ind. *Ion.* et *Poet.* pro ἐβάλλω, a verbo inus. βαλλῖω.

Βαλλήτης, ἡ, jactus; ut λιβὴν βαλλήτης, *Ath.*

Βαλλίζω, f. ἰω, tripudium, jacto crura.

Βαλλισμός, ὁ, ἡ, tripudium. *A* πρæc.

ΒΑΛΛΩ, f. βάλω, p. βέλλω, jacio, jaculor;

(2) ferio, figo, saucio; (3) attingo; (4) projicio; (5) emitto, profundo; (6) pono, immitto; (7) trado, committo; (8) condo, ædifico; (9) verro, flecto. Βάλλω πύργους, petere; λόγους, lacerare; σκοπὸν, seu ἐπὶ σκοπῶν, attingere; δάκρυα, effundere; in θυμῷ seu in φρεσὶ, cogitare; βάλλω εἰς ὕν, animum advertere; ἐφ' ἑαυτῆ, apud se cogitare; τὴν ἐς θυμῶν.

ΒΑΛΛΩΘΗ, ἡ, ἡ, marrubium nigrum. *Angl.* STINKING HOREHOUND.

Βάλοι, 3. sing. a. 2. optat. act. v. βάλλω.

Βαλοῖσαι, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro βαλῶσαι, a verbo βαλῶ.

Βαλομένη, ἡ, ἡ, balsamine, herba quædam. *A* ΒΑΛΑΜΟΝ, *u*, τὸ, balsamum. Hinc

Βαλομένης, *u*, ἡ, cassia quædam, odore similis balsamo.

Βάλλωμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. a. βάλλω.

Βάλλω, jactam, f. 2. ind. act. verbi βάλλω.

Βάμα, incessus, gressus, *Dor.* pro βήμα.

Βάμα, tinctura, *Dor.* pro βάμμα.

BAMBAINO, βαμβάλω, et βαμβάλλω, tremo (labis), strideo, ut folia vento agitata; (2) balbutio, confusum quemdam sonum edo; (3) dentibus pre metu crepito, *Hom.*

Βαμβάλλω, tremo labis, strideo.

Βαμβάλλω, idem.

Βάμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Dor.* pro βώμεν, a verbo βαίω, *eo*.

Βάμμα, ἄτος, τὸ, tinctura. *A* βάπτω, tingo.

Βαμμάτιον, τὸ, Dim. a βάμμα, *Ath.*

Βάω, inveniunt, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* et per *syncope*, pro ἐβάνω, a βαίω.

Βάωσιν, *u*, ἡ, ars quæ ad caminum exercetur; (2) opus quod ad ignem conficitur;

(3) opificium, ars illiberalis; (4) inepta et prodiga magnificentia.

Βαναστήριος, ὁ, ἡ, ad artifices mechanicos pertinens; (2) illiberalis. Vide *Ern.* *A*

ΒΑΝΑΤΟΣ, *u*, ὁ, ἡ, artifex mechanicus et illiberalis, propriæque, qui opus suum ad ignem conficit, qui manibus sibi victum quærit, sellularius, sedentarius; (2) inepte magnificus; (3) trivialis, vilis; (4) negligens. (3) ἂ γὰρ βάναντον τὴν τέχνην ἐκτελεῖται, *Soph.* *Aj.* 1121.

Βαναστήριον, opificium exercere.

Βαναστήριον, idem. *A*

Βαναστήριον, ὁ, ἡ, qui manu opera conficit, quæ sunt artis sedentariæ et sellulariæ. Ex βάναντος et ἔργον, *οἶκος*.

Βαναστής, adv. more βανασάντων.

Βάντις, nom. pl. a. 2. part. act. verbi βαίω.

Βάξ, *u*, ἡ, fama, sermo; (2) oraculum. ἔθην κατὰ Βάξην, *Apollonius Rhod.* 1, 8. *A* βάξω.

Βαπτίζω, f. ἰω, mergo, immergo, aqua obruo; (2) abluo, lavo; (quibuscumque in rebus tropice purgare dicitur Latinis, inde et pro opprimere, urgere, v. gr. tributis, are alieno; ebriare, *Ern.*)

(3) baptizo, significatu sacro.

Βαπτίζω, ἰς τὴν λίμνην, *Heliod.* 5. Ψυχὴ τοῖς μὲν συμμέτροις αὐξάνεται σπῶσι, τοῖς δὲ υπερβάλλουσι βαπτίζεται, *Plut.* de *Educac.* Τῷ συμφορᾷ βεβαπτισμένος, *Heliod.* 2. Τῆς νῆος κινδυνύουσι βαπτίζεσθαι, *Æsop.* *A* βάπτω.

Βαπτισθῆναι, baptizari, aor. 1. inf. pass.

Βαπτισθῆσθε, 2. pl. f. 1. ind. pass.

Βάπτω, *u*, ἡ, lavacrum. *A* βαπτίζω.

Βάπτω, ἄτος, ἡ, ἡ, immersio, intinctio; (2) baptismus:

Βαπτισμός, ὁ, ἡ, idem:

Βαπτιστήριον, *u*, τὸ, lavacrum; (2) baptisterium, locus ubi baptismus peragitur:

Βαπτιστής, ὁ, ἡ, qui immergit, qui abluit; (2) baptizator, baptista. *Ab eod.*

Βαπτὸς, ἡ, ὄν, tinctus, infectus colore aliquo; (2) hauriendus; (3) gemma quædam. (2) βαπτὸν κάλλει μὲν πᾶν, *Eurip.* *Hippol.* 123.

Βάπτω, *u*, ἡ, tinctrix:

ΒΑΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo; (2) tingo, intingo; (3) lavo; (4) haurio, impleo hauriendo; (5) pereor, de navi, in pass. (1) ἔσφας ἔγχος εἰς πρὸς Ἀργίον στρατῶν, *Soph.* *Aj.* 95. (4) σάμαρον ὑδροδόχοι μὴ βάπτειτε, *Callim.* *Hymn.* in *Lau.* *Pall.* 45. Βάπτω ἀνταναί, *Theophr.* *Char.* 7. Βάπτω τι ἐς ὕδατα ἔγχος πρὸς Ἀργίον στρατῶν, *Soph.* *Aj.* 95.

ΒΑΡΑΦΟΝ, *u*, τὸ, fovea in terra excavata; (2) hiatus terre profundus; (3) locus apud Athenienses in quem malefici præcipitabantur; (4) perniciæ. Hinc

Βαράφω, *u*, f. ὦσα, in barathrum præcipito.

Βαράφω, *u*, *u*, ἡ, barathro similis; (2) profundæ altitudinis voraginosus.

Βαράφω, f. ἰω, barbaris faveo; (2) barbaros imitor; (3) barbarice loquor:

Βαράφω, ἡ, ὄν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens. *A* βάρεω.

Βαράφω, adv. barbare, barbarorum more.

Βαράφω, mores et idiomata barbarorum, adfectatio utendi moribus et lingua barbarorum. Τῷ βαράφω αὐτὸν ἔχουσιν Ἀλέξανδρος, *Arr.* *Hist.* *Alex.* 7, 6. *A* βαράφω.

Βαράφω, adv. barbaros imitando, barbarice. *Ab eod.*

Βαράφω, *u*, ἡ, ἡ, barbare loquens.

Βαράφω, *u*, ἡ, ἡ, idem quod βαράφω, *Sibyl.*

Βαράφω, *u*, ἡ, ἡ, a barbaris interfectus.

ΒΑΡΒΑΡΟΣ, *u*, ὁ, ἡ, barbarus, pronunciatione insuavi et peregrina utens; omninoque peregrinus, cuius orationem non intelligimus; (2) ineruditus, imperitus; (3) agrestis; (4) non Græcus.

Βαράφω, *u*, ἡ, vitium, cum quis linguam barbare pronunciat. *A*

Βαράφω, *u*, ἡ, ἡ, qui barbare verba linguæ alicujus effert. *Ex ὅμα.*

Βαράφω, *u*, ἡ, ἡ, barbaries.

Βαράφω, *u*, f. ἰω, barbare loquor; (2) barbaro sermone utor. *A*

Βαράφω, *u*, ἡ, ἡ, barbam vocem habens. *Ex βάρεω* et φωνή, *vor.*

Βαράφω, *u*, f. ὦσα, barbarum reddo, effero agrestem, ferum facio; (2) barbarorum potestati subijcio. *A* βάρεω.

Βαράφω, adv. barbare.

ΒΑΡΒΙΛΟΣ, *u*, ὁ, ἡ, barbilus. Nomen arboris.

Βαρίτις, f. ἰω, barbitum pulso, barbito cano. *A*

ΒΑΡΒΙΤΟΝ, *u*, τὸ, barbitum, instrumentum musicum multis chordis intentum.

Βαρίτος, *u*, ὁ, ἡ, idem.

Βαρίτις, ὁ, ἡ, qui barbita canit.

Βαρίτις, tardissimus, pro βαράτις, *Hom.*

Βαρίτις, gravetur, 3. sing. præs. imperat. pass. contr. pro βαρίτις, *a*

Βαρίτις, *u*, ἡ, ἡ, idem.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem.

Βαρίτις, *u*, f. ἰω, gravo, degravio, deprimō ponere. *A* βαρίτις.

Βαρίτις, adv. graviter, moleste, valde. *Ab eod.*

Βαρίτις, difficulter audio. *Ab ἀκούω* (sed βαρίτις melior est lectio, *Ern.*).

Βαρίτις, ἄτος, τὸ, gravitas, pondus. *A* βαρίτις.

Βαρίτις, *u*, ἡ, et *Ion.* βαρίτις, gravitas. Τὰ βαρίτις τῷ ἡρώ, *Aret.* *A* βάρος, pondus.

ΒΑΡΙΣ, ἰος vel ἴδος, ἡ, proprie quodvis ædificium, οἰκοδόμημα, respondetque Lat. *mœnia*. Deinde de variis speciebus dicitur, ut navi

Ægyptiis peculiari; (2) turri; (3) domo turrita et regia; (4) muro; (5) porticu; (6) sphaera. (1) Καὶ ἵλασι τὴν βάριν, et trahit navigium, *Herodot.* 2, 96. Βαρίτις, *Eurip.* *Iph. in Aul.* 297. male *Barne-*

silius. Αἰγυπτίαν δὲ βάριν ἐκ ὑπερβολῆς, *Æsch.* *Suppl.* 880. Βαρίτις πόντιος, *Id.* *Pers.* 552.

ΒΑΡΟΣ, *u*, τὸ, pondus, onus; (2) molestia; (3) auctoritas, gravitas; (4) opes, potentia. Ἐπὶ βάρος ἀπαιτῶν, ad mali pondus intolerandum, *Soph.* *Trach.* 982.

Βαρίτις, gravem sonum edens, altus, profundus (de somno). Ἐξ ὕπνου βαρίτις ἐγχετο θυλῶς, ex alto sopore expergiscitur miser, *Oppian.* *Cyneg.* 3, 421.

Βαρίτις, *u*, ἡ, ἡ, gravi dolore percitus, gravi dolens; item gravem dolorem inferens. Epitheton Furiarum. *Ex βαρίτις* et ἄλγος.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *παγκράτις*.

Βαρίτις, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρίτις, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph*

Βάρβυλ, f. *uva*, gravor, premor. Βαρύβυς δι' S' ὑπ' αὐτῆς, Hesiod. Op. 213. Α βαρύς. Βαρυκαρότος, u, ὁ ζ' ἥ, excors. Ex καρία. Βαρυκεφάλος, u, ὁ ζ' ἥ, grave caput habens. Βαρυκορμος, u, ὁ ζ' ἥ, gravem strepitum edens. Βαρυκοτος, u, ὁ ζ' ἥ, invidus; (2) gravem simultatem gerens. Βαρυκύστης, is, idem quod βαρύκυτος, Sibyl. Βαρυκύπτος, u, ὁ ζ' ἥ, gravior strepens. Βαρυλαίλαψ, valde sonans, fremens. Βαρύλιν, u, τὸ, pondusculum. Dim. a βάρος. Βαρυλόγος, u, ὁ ζ' ἥ, maledicus. Βαρύλυτος, u, ὁ ζ' ἥ, gravior dolens; (2) gravem dolorem adferens. Ex λύσι. Βαρυμαστος, ov, mammosus. Βαρυμάνος, Dor, pro Βαρυμάνιος, u, ὁ ζ' ἥ, iracundus, valde iratus. Α Βαρυμηνις, ias, ὁ ζ' ἥ, idem. Βαρυμηνιάω, valde irascor, gravem simultatem gero. Βαρυμειτον, u, τὸ, idem quod βάριτον. Βαρυμόχθος, u, ὁ ζ' ἥ, laboriosus. Βαρυνεις, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. et Boet. pro ἱεραυνήσανα, a βαρύων. Βαρυόντος, u, ὁ ζ' ἥ, gravi morbo laborans; (2) graves morbos adferens. Βαρυοντίως, ὃν, gravandi vim habens. Α Βαρύων, f. *uva*, gravo, premo; (2) inolestia adificio. Βαρύων τις δικαστής, τινά τινι βαρύνεσθαι καμάτους, χόλων, γήρας, ὑπό τινος. Α βαρύς. Βαρυόντος, u, ὁ ζ' ἥ, gravi testa, seu tergore onustus. Βαρυοδμία, as, ἥ, graveolentia. Α Βαρυόμος, u, ὁ ζ' ἥ, gravior olens. Ab ὀδμή. Βαρυόσπας, gravissonus, Dor. pro βαρυόσπας. Βαρυόργητος, u, ὁ ζ' ἥ, qui gravi ira exardescit. Ex βαρύς et ὀργή. Βαρυόσμος, u, ὁ ζ' ἥ, idem quod βαρύδμος. Βαρυτάδιω, ægre fero. Βαρυπειθής, ias, ὁ ζ' ἥ, tardus ad parendum. Ex βαρύς et πειθίμαι. Βαρυπένθης, ias, ὁ ζ' ἥ, gravi luctu oppressus. Ex βαρύς et πένθος. Hinc Βαρυπένθεια, as, ἥ, gravis luctus. Βαρυπένθος, ov, idem quod βαρυπένθης. Βαρυπίστις, is, gravior cadens, Zsch. Α πίπτω. Βαρυπήμων, onos, ὁ ζ' ἥ, gravi detrimento adfectus; (2) gravia detrimenta adferens. Ex βαρύς et ἄπμα, damnum. Βαρυπνίω, gravior flo. Βαρυπνιος, u, ὁ, grave olens. Ex πνίω. Βαρυπότος, u, ὁ ζ' ἥ, miser, infelix. Οἱ μοι βαρυπομπωτάτας, Eurip. Phæn. 1354. Βαρυπύς, uv, gravis, seu gravior, Er. Βαρυπύστις, ias, ὁ ζ' ἥ, valde decorus; (2) sumptuosus. Ex βαρύς et πύσιπας. Βαρυπύστος, u, ὁ, valde densus; (2) sonus in musicis spissior, Marc. Cap. Βαρύς, εία, ὃ, ponderosus, gravis; (2) robustus; (3) gravis, de sono; (4) violentus; (5) molestus, onerosus; (6) opulentus, potens, amplus; (7) gravis, constans, severus, ratione morum. (5) ᾧ μηδέν ἐς' ὀποις βαρύ, cui nihil domi grave est, id est, quem nulla premit sceleris conscientia, Soph. Trach. 730. Μενῶ σ' ἐγὼ εἰσαίε βαρύς, Id. ibid. 1201. Ἐν γήρα βαρύς, senio morosus, Id. 1017. Α βάρος. Βαρυσίδηρος, u, ὁ ζ' ἥ, gravis ferro. Βαρυσταμία, ai, f. ἡσα, pondus et gravitatem addo; (2) valde sum ponderosus: Βαρυσταμίζω, f. ἡσα, idem. Α Βαρυσταβμος, u, ὁ ζ' ἥ, ponderosus, gravis. Βαρυστενάχω, f. ἀέω, gravior gemo. Βαρυστόμος, ov, profundo ore, Opp. Α σῶμα. Βαρυστόνος, u, ὁ ζ' ἥ, gravior suspirans; (2) infelix; (3) luctuosus. Βαρυστόνος, adv. ægre, magno cum gemitu. Βαρυσφόρος, u, ὁ ζ' ἥ, infelix. Α συμφορά. Βαρυσφορόντως, adv. infelicissime. Βαρυσφάργος, u, ὁ ζ' ἥ, qui gravem edit strepitum. Βαρυσώμος, ov, robustus. Α σῶμα. Βαρυσάβης, is, terribilis. Βαρυτής, πτος, ἥ, gravitas, acorbitas, dolor;

(2) importunitas, odiosa morum savitas. Παρούφαντες τῇ βαρύντησι τῷ Μάρκῳ, insuper offensi duritia Marci vel insolentia postulatorum Marci, Polyb. 1, 31. Διὰ τὴν βαρύντησιν τῶν πλάνων, Id. 1, 51. A βαρύν. Βαρύντιμος, α, ὁ ζ' ἦ, pretiosus; (2) qui pretium nimis grande exigit. (2) μὴ βαρύντιμον εἶναι περὶ τὴν διάπρασιν, Heliod. Aesch. 2. Ex τιμῇ. Βαρύντλητος, αν, intolerabilis. Βαρυντόνιον, ὦ, gravi tono profero : Hinc Βαρυντόνησι, pronuntiatio cum tono gravi. A βαρυντόνης, α, ὁ ζ' ἦ, qui gravi tono pronuntiatur. Βαρυντόνας, adv. gravi tono. Βαρύνυμος, hymnus grave sonans. Βαρύνθγγος, α, ὁ ζ' ἦ, gravem sonum edens. Βαρυνφλοισσος, αν, gravior sonans, Procl. Βαρύνφροστος, α, ὁ ζ' ἦ, gravis, onustus. Βαρυνφρονίον, ὦ, f. ἴσω, gravior mente sum adfectus. Βαρυνφροσύνη, ης, ἡ, aegritudo animi. A Βαρύνφρων, σος, α, ὁ ζ' ἦ, aeger animo. Ex φρῆν. Βαρυνφύλλιος, αν, gravia folia habens, seu gravis foliis, Ep. Βαρυνφώνια, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A Βαρυνφωνος, α, ὁ ζ' ἦ, cui vox est gravis. Ex βαρύς et φωνή, voc. Βαρυνύμιλος, αν, vaste loquens. Βαρυνύθων, σος, ὁ ζ' ἦ, gravem humum habens, Aesch. Βαρυνύχλος, α, ὁ ζ' ἦ, qui ignavo vel graviter sauciato est animo, Soph. Ai. 319. Ex ψυχή. Βαρυνώδης, ες, gravior olens, Nic. Βαρυνώδεις, α, ὁ ζ' ἦ, qui graves dolores patiuntur; (2) qui graves dolores adfert. Ex ἰδύν. Βαρυνώσιον, ὦ, f. ἴσω, visu sum obtusiore. Ex βαρύς et ὥψ, oculus. Βας, qui iuvā, a. 2. part. act. verbi βαίνα, seu potius βῆμι, ex βάω, eo. Βάσαν, act. sing. a. 2. part. act. f. g. Βασανίον, idem quod βασανίζω, Hes. Βασανῶν, adv. in tormentis, Man. Ab eod. Βασανίζόμενος, qui cruciatur, praes. part. pass. v. Βεσανίζω, f. ἴσω, exploro, probō, examino; (2) torqueo ad eruendum veritatem, quaestio nem habeo de aliquo; (3) torqueo, adfligo quocumque modo; (4) tento aliquem. Βασανίζων ταῖς ἡμετέροις ἱεσας, τὸν ἀλάστορα. Βασανίς γὰρ τὸν πάδα ταυτοῦ λαόν, Aristoph. Ran. 636. Ἐγὼ δὲ βασανῶ τῶτον μόνος, Id. Ach. 110. A βάσανος. Βασανισμός, ὅ, ἡ, exploratio, quaestio, tormentum, cruciatus. A βασανίζω. Unde Βασανιστήριον, ferendum. Ἀλλὰ βασανιστήριον τοῦτο σοι τὸ πάθος μετ' ἡμῶ, Aristoph. Lys. 481. Βασανιστήριον, α, τό, instrumentum ad explorandum; (2) locus in quo habetur quaestio; (3) locus cruciatus quivis. Ab eod. et Βασανιστής, ὅ, ἡ, explorator; (2) tortor : Βασανιστρια, ας, ἡ, exploratrix; (2) tortrix. ΒΑΣΣΑΝΟΣ, α, ἡ, lapis quo probatur aurum, lapis Lydius; (2) exploratio, probatio, inquisitio, examen; (3) quaestio per tormenta; (4) tormenta; (5) cruciatus quivis; (6) documentum, specimen, quo nempe quis, ut amicus verus, &c. cognoscatur. Βασσύνω, ἴβο, 1. sing. f. 1. ind. med. Dor. et Ael. pro βήσσομαι, a verbo βάω. Βασσύνται, progrediuntur, 3. plur. futuri ejusd. Βάσιλις, ας, ἡ, regina. A βασιλεύς. Βασίλειον, ας, ἡ, regnum; (2) diadema. Ab eod. Hinc Βασίλεικον, ὦ, f. ἄσω, regnum adfecto. Βασίλειδης, α, ὁ, regis filius, Suid. Ab eod. Βασίλειδιον, α, τό, regulus. Dim. a βασιλεύς. Βασίλειον, α, τό, regia domus. A Βασίλειος, α, ὁ ζ' ἦ, regalis. A βασιλεύς. Βασίλειέμεν, praes. inf. Ion. pro βασιλεύμεν. ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ὅς, ὁ, rex; (2) regulus, avis. Βασίλειύτερος, ας, ὁ, qui regiam majestatem magis prae se fert quam ceteri, augustior; (2) regno dignior. A βασιλεύς. Βασίλευτός, ἡ, ὅν, qui regnum ferre natura aptus est. A Βασίλειον, f. ἴσω, regno, impero, rex sum

(2) regnum adipiscor; (3) regnum creō.
Βασιλεύω τῆς Ἀσίας, ἐν Πίρσαις. Βασιλεύεσθαι
τόν τινα. Πάσης γῆς βασιλεύεις, *Aristoph.*
Eq. 1048. Ἀ βασιλεύς.
Βασιλῆς, ἡ, regnum, *Hes. ex Soph.*
Βασιλῆϊ, regi, dat. sing. *Ion.* pro βασιλείῃ.
Βασιληίδα, regiam, acc. sing. a
Βασιλίδης, ἴδος, ἡ, regia. Συμπάσαντων δὲ βασιληίδας
τιμὰν τῶνδε μόνα κρατύνεις, *Euriph. Hippol.*
1280.
Βασιλιζέμαι, f. ἵσμαι, regis more ago, regiam
speciem prae me fero, insolenter ago, re-
giam potestatem affecto. Ἀ βασιλεύς.
Βασιλικός, ὁ, ὄν, regius, regalīs. Hinc βασι-
λική, ἡς, ἡ, regia domus; (2) basilica, aedi-
ficium amplum, imprimis porticus ampla
(3) βασιλικοί, aulici, regis amici et ministri.
Ab eod.
Βασιλικώς, adv. rege, regalariter.
Βασιλίδων, ης, ἡ, ludi genus in quo qui sorte
rex factus faciendū imperat. Ἀ βασιλεύς.
Βασιλινία, ης, ἡ, regina, apud *Men.*
Βασιλῆς, ἴδος, ἡ, regina. Ἀ βασιλεύς.
Βασιλισκος, ὁ, ὄν, regulus; (2) avicula qua-
dam; (3) serpens quidam; (4) stella in
corde Leonis. Dim. a βασιλεύς.
Βασιλίσσα, et βασιλίσσα, ης, ἡ, regina.
Βάσιμος, ὁ, ὄν, ἡ, pervius, meabilis, calcabi-
lis; (2) accessibilis; (3) accessus; (4) sta-
bilis, fixus, constans. Ἀ
Βάσις, εως, ἡ, gressus, gradus, incessus; (2)
pes, planta pedis; (3) fulcumentum, fun-
damentum, vestigium, locus in quo pes figi
potest. (2) οἱ τίνες τ' ἔμπροσθεν βάσιν παύσαντας
ἄλλως, *Soph. Phil.* 1378. Ἀ βαῖνα, eo, incedo.
ΒΑΣΚΑΙΝΩ, f. ἀνά, fascino; (2) invido; (3)
criminator, reprehendo. Βασκαίνειν τινα, τί
τινι, ἐπὶ τινι.
Βασκανητικός, ὁ, ὄν, ad invidiam pronus.
Βασκανία, ας, ἡ, fascinatio; (2) invidia, invi-
dentia; (3) obrectatio.
Βασκαῖνον, ὁ, τὸ, fascinum; (2) odium. Ἀ
Βάσκανος, ὁ, ὄν, ἡ, fascinator, fascinatrix; (2)
invidus; (3) obrectator, malevolus; (4)
invisus, intolerandus, dirus, execrabilis,
nefarius. Ἀ βασκαῖνος.
Βασκαῖνος, adv. animo invido.
Βασκοσύνη, ης, ἡ, idem quod βασκανία.
Βάσκει, vado, *Poeticum*.
Βασμός, ὁ, ὄν, idem quod βαθμός.
Βασύνται, gradientur, 3. pl. f. l. ind. med. *Aeol.*
pro βήσονται, a verbo βαῖνω.
Βάσσα, concavitas, *Dor.* pro βήσσα.
ΒΑΣΣΑΨΑ, ας, ἡ, genus calceamenti; (2)
Baccha; (3) meretrix; (4) vulpes. Hinc
Βασσάριος, εἰα, εἰον, vulpinus.
Βασσάριος, Bacchico seu lymphato furore agi-
tari, *Alth.* Ἀ βασσάρεα.
Βασσαρικὸς, ἡ, δι, Bacchicus. Ab eod.
Βασσάριον, et εἰον, τὸ. Dim. a βασσάρεα.
Βασσαρίς, ἴδος, ἡ, Baccha; (2) vulpes femina;
(3) meretrix. Ἀ βασσάρεα.
Βάσσων, pro βασσύντες, seu βαῖνων, *E. M.*
Βασῶν, ἡς, ἡ, onus, quod portatur
Βάσασμα, ἄτος, τὸ, onus, gestamen.
ΒΑΣΤΑΨΩ, f. ἄσω, vel *Dor.* ἄξω, porto, ba-
lulo; (2) examino, exploro, proprie sci-
licet onus librato; (3) exporto; (4) tokero,
suffero; (5) e medio tollo, deleo, sepelio;
(6) conrecto, tango. Vide *Suidam* in voce.
Βασάζειν τί ἐπὶ τῶν ὄμων, *Aristot.* ὕβριν,
Erig. Πάντα δ' ἐβάσανεν φρενί, *Aristoph.*
Thesm. 444. Καὶ τὸ μηδαμῶ ἐλπίσθιν ἦξεν
σῶμα βασάσαι δότι, *Soph. Ed. Col.* 1104.
Φίλις ἄλλοι καὶ χίρα βασάζων, *Eurip. Alc.* 927.
Βαστακτικός, adv. baulantis modo.
Βασόν, ὅ, τὸ, calculus.
Βασάσαι, a. l. inf. act. verbi βασάζω.
Βασάσαι, dat. pl. a. l. part. act.
Βάσων, l. pl. praes. conj. act. *Dor.* pro βά-
σων.
Βαταλιζέμαι, f. ἵσμαι, turpiter et effeminatē
vivo. Ἀ
ΒΑΤΑΛΟΣ, ὁ, ὄν, mulierosus, effeminatus, ci-
naedus; (2) podex.
Βατάιον, ὁ, τὸ, patella. Dim. a τατάνα.

Βελώνης, ἰδος, ἦ, acicula. Dim. a βελώνη.
 Βελονοειδής, εὖς, ὁ ζ᾽ ἦ, acus formam habens.
 Βελονοικαίτης, υς, ὁ, qui acui vestes variegat.
 Ex βελώνη et ποικίλλω, variegato.
 Βελονοπάτης, υς, ὁ, qui acui vendit. A παλῶ.
 Βελονοπάτης, ἰδος, ἦ, quæ acui vendit.
 Βελοποιΐα, ας, ἦ, telorum fabricatio. A ποίω.
 Βελοποιός, εἰ, ὁ, telorum fabricator. A ποίω.
 ΒΕΛΟΣ, εὖς, τὸ, telum, jaculum, sagitta, et
 quicquid vulnerat; (2) fulmen; (3) ictus,
 et dolor ex ictu illatus. Ψυχῆς βίλην, sti-
 muli conscientiæ, Soph. Œd. Tyr. 893.
 Βελὺς, εὖς, ἦ, locus ad tela explodenda;
 (2) machina bellica, aries, balista.
 Βελοσφινδόνη, ης, ἦ, phalarica; (2) sagitta.
 Βελοστόκος, υς, ὁ, dictamnus, quod sagittæ
 fœtus expellat.
 Βελωκλίω, ὦ, f. ἦσω, tela extraho:
 Βελωκλία, ας, ἦ, telī infixi extractio.
 Βελωκλίω, ἦ, ὄν, ad telorum extractionem
 pertinens. A
 Βελωκλῆς, ἦ, ὄν, tela missilia extrahens. Ex
 βέλος et ἔλκω, traho.
 ΒΕΛΤΕΡΟΣ, ἴσα, ερον, melior. Compar. irreg.
 ab ἀγαθός. (Ab ant. βέλδς, ἦ, ὄν, a v. βέλω,
 unde βάλλωμαι, et volo, idem quod appetitur,
 quod voluntas sequitur, Ern.)
 Βελτιώω, ὦ, f. ὥσω, meliorem reddo. A βελτίων.
 Βέλτισα, adv. optime.
 Βέλτιος, ἴση, ἴση, optimus. Ab ἀγαθός.
 Βελτίω, nom. et acc. pl. comp. n. g. Ion. et
 Att. pro βελτίονα. A
 Βελτίων, ones, ὁ ζ᾽ ἦ, melior.
 Βελτίωνις, εὖς, ἦ, in meliorem statum resti-
 tutio; (2) emendatio; (3) profectus. A
 βελτίωω.
 Βεμβύων, f. εὖσω, idem quod βεμβηκίω.
 Βεμβύς, ὦ, f. ἦσω, idem et ab eod.
 Βεμβηκία, idem quod
 Βεμβηκίω, f. ἴσω, in gyrum ago, velut turbi-
 nem, quo pueri ludunt; circumago, volvo.
 "Ἦ ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβηκίωσιν
 αὐτούς, Ar. Vesp. 1506. A
 ΒΕΜΒΗ, ηκος, ἦ, turbo, trochus.
 Βέμβις, ἴκος, ἦ, idem. Hinc
 Βεμβηκίωδης, ες, turbinis formam habens.
 Βεμβίς, ἰδος, ἦ, apum species, Nic. Sch. item
 Dim. pisciculus, Hcs.
 Βεμβήσας, idem quod βεμβήσας, piscis genus.
 Βεμβύων, f. εὖσω, idem quod βεμβύων.
 Βεμβύων, ὦ, f. ἦσω, idem quod βεμβύων.
 Βέμβος, εὖς, τὸ, profunditas, fundum. A βάθος.
 Βεντίσιος, optimus, Dor. pro βέλτιστος.
 Βέωμαι, vivum, 1. sing. f. 1. ind. Poet. pro
 βέσσομαι, a verbo inus. βέω, vivo.
 ΒΕΨΕΠΙ, τὰ, concha uniones continens. Vox
 Indica.
 Βεζήσθων, barathrum, fossa, Att. pro βάρησθων.
 Βεζήσθων, ον, stultus, Aristoph.
 Βεζοκμία, idem quod πραικμία, præconica. Πρε-
 στικά ζ᾽ βεζοκία ζ᾽ κερσάξια ζ᾽ πάντα τὰ ἡμέια,
 πλὴν συκαμίνων, προσκαίρους ἥδονας ζ᾽ ἀπάτας
 σημαίνει, Artemid. Onirocr. 1, 75. Angl.
 APRICOTS.
 ΒΕΤΤΟΝ, υς, τὸ, betium, herba; (2) dictamnus.
 ΒΕΤ'ΔΟΣ, ἴες, τὸ, vestis genus varium, pur-
 pureum.
 Βεΰθος, τὸ, idem quod βεϋδός, Sapph.
 Βέω, -ομαι, vado, E. M.
 ΒΕΨ, vox ovium balantium.
 Βῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro βῆν.
 Βήγωμαι, ἄρος, τὸ, quod tussiendo expulsi-
 tur; (2) tussis ipsa. A βήσσω, tussio.
 Βῆξ, clamor βῆ, ut oves; (2) clamor. A βῆ.
 Βῆν, vade, 2. sing. a. 2. imperat. verbi βαίνειν.
 Βῆκας, ον, τὰ, oves, Hes. βηκία τὰ, Hijp. A βῆ.
 ΒΗΛΟΨ, εἰ, ὁ. Sunt qui hoc nomine astrorum
 ac ætheris ambitum intelligant, alii supre-
 mum omnia circumplectentem aera, non-
 nulli secundum Dryopas etiam Olympum.
 Chaldaei cælum. Significat item pavimen-
 tum, ἀπὸ τοῦ βαίνειν, id est ab incesso, ut
 placuit Eustathio, et limen domus vel tem-
 pli quod calcatur. A βάω.
 Βήμα, ἄρος, τὰ, gressus; (2) vestigium; (3)
 tribunal, suggestus. A βαίω. Hinc

ἡματίαν, ὤ, f. ἡμα, pedibus calco, ingredior.
 Βημαίνω, f. ἰσώ, per passus metior; (2) rem
 divinam in suggestu perago. (1) ταύτης
 γὰρ νῦν βεωμάσεται ἐπὶ στοιχειώσιν κατὰ στα-
 δίους ὁπότε, Pulyb. 3, 39. Secunda significa-
 tio oblat apud auctores ecclesiasticos.
 Hinc
 Βηματιστής, s, ὁ, mensor itinerum.
 Βήμαινα, a. 2. inf. act. Dor. pro βῆναι, a βῆναι.
 Βῆν, ἰνί, 1. sing. a. ὧ. ind. act. Ion. pro ἔστην.
 ΒΗΞ, βηχός, ἦ, tussis.
 ΒΗΨΗΚΕΣ, ὡν, αἱ, mazæ factæ e farinis per-
 colatis; (2) gladii recti.
 Βηρύλλον, u, τὸ, beryllus, gemma. Dim. a
 ΒΗΨΥΛΛΟΣ, u, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) herbæ genu
 Βηράμιος, a. 1. part. med. a βῆναι.
 Βῆσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔστησαν.
 Βῆς, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔστης.
 Βῆσσαι, ἵππῳ, esse, f. 1. inf. med.
 Βῆστος, 3. sing. imp. ind. Ion. pro ἔστηστο.
 Βῆσομαι, progrediar, 1. sing. f. 1. ind. med.
 Βῆσομαι, ἰβίμῳ, 1. pl. f. 1. ind. act.
 ΒΗΨΣΑΙ, ὡν, αἱ, loca in montibus per quæ
 gradi possumus; (2) saltus; (3) convalles,
 valles profluvæ: reperitur et Sing.
 Βηστήσις, ἡσασα, ἦεν, saltuosus. A præc.
 Βῆστης, vallibus, dat. plur. Ion. pro βῆσσαις.
 ΒΗΨΣΟΣ, εος, τὸ, caverna.
 Βῆσω, vel βῆτω, f. ἔω, tussio. Ὁ γὰρ ἀνὴρ
 τὴν νύχθ' ὅλην ἔσπεται, τριχίδων ἰσπίρας ἐμ-
 πλοήσιν, Aristoph. Conc. 56. A βῆξ.
 Βητάρομος, ὡ, ὁ, saltatio concinno gressu, seu ad
 sonum. Ex βῶω et ἀρμόζω.
 Βητάρομος, ονος, ὁ, saltator ad sonum.
 Βήτην, 3. dual. a. 2. ind. Poet. et Ion. pro
 ἔστητην.
 Βηχικός, ἦ, ὄν, ad tussim pertinens. A βῆξ.
 Βήχιν, u, τὸ, tussilago, Plin. tussicularis, Cæl.
 Aur. herba. Ab eod. Angl. coltsfoot.
 Βηχικός, εος, ὁ ἢ ἡ, tussi laborans. A βῆξ.
 ΒΙΑ, ας, ἦ, vis, robur; (2) violentia, violentus
 impetus; (3) injuria, contumelia
 violenta: βίαια, pl. Hom. (4) Inservit peri-
 phrasi: e.g. Ἡρακλῆϊ, forti Herculi, Il. 2,
 658. Sic apud Horat. 1, 3. Hercules labor.
 Βίαι τῶν πολλῶν, invita multitudo, Demost.
 advers. Leptinem, 548. Ἱπὲρ βίαν, ingratis.
 Μὴδὲ πρὸς βίαν φύσῃ φέραις, neque ingratiss,
 sapere discat, id est, atque ultro ad sana
 consilia redeat, non vi coactus, Soph. Elect.
 1462. Πρὸς βίαν, per tormenta. Εἰ νῦν πρὸς
 βίαν κρίνῃς Σίλοις, si videaris tormenta ad-
 movere velle, Soph. Trach. 388.
 Βιάζω, 2. sing. præc. imperat. med. Ion. pro
 βιάζωο, et
 Βιάζω, 2. sing. præc. imperat. med. Dor. pro
 βιάζε.
 Βιάζω, f. ἄσω, usitatus βιάζομαι, vim adfero,
 urgeo; (2) opprimo; (3) vi efficio; (4)
 pervinco; (5) stupro, stuprum infero. Βι-
 ἀζήσαι ῥῖν ποταμῷ, Eccl. 4, 31, adversus flu-
 men navigare. Μὴδ' ἂν βιάζῃται (supple
 λέγειν) πείσῃς, neque etiam cum auscultat-
 οῖς, si velit dicere invidis iudicibus, Demosth.
 contra Mil. 609. Βιαζόμενοι τὸς νόμους, le-
 gum violatores, Id. ibid. 612. Βιαζόμενοι
 ἄσῳ, reluctantes, sive non faventibus,
 astris, Theoc. 22, 9. A βία.
 Βιασιολών, ὥπως, ὁ, vi extortus.
 Βιασιόμαχος, s, ὁ, violentus pugnator, strenuus
 bellator, proprie qui vi corporis, non dolo,
 pugnat. Ex βίαιος et μάχομαι.
 Βιασιόμαχιν, vi certare. A præc.
 Βίαιος, αἶα, αἶον, et βίαιος, u, ὁ ἢ ἡ, violentus,
 injurius, vehemens; (2) coactus. A βία.
 Hinc
 Βιαιότης, ητος, ἦ, violentia.
 Βιαιώς, adv. vi, violententer.
 Βιαρέτης, εος, ὁ ἢ ἡ, ad vitam sufficiens, vitam
 et victum suppeditans. Ex βίος et ἀρετώ,
 sufficio.
 Βιαρέτης, s, ὁ, victui sui commeatui præfectus.
 Ex βίος et ἀρετός.
 Βιάσθαι, cogere, præc. inf. med. verbi βιάω.
 Βιάσθω, 3. sing. præc. imperat. med. contr.
 pro βιάσθω, a verbo eod.

Βίωσις, ὤ, ὁ, violatio, vis adhibita. A βιάζω.
Unde
Βιάστης, ὤ, ὁ, qui vim inferit, latro; *Dor.* βιάστης, fortis, strenuus, *ap. Pind.*
Βιαστικός, ὤ, ὁ, violentus. A *præc.*
Βιάτης, ἰδὲν, quod βιασῆς, *Pind.*
Βιάω, ὤ, et βιάομαι, βιώμαι, vim infero, violo.
A βία.
Βιάζω, f. ἄωω, vi admoveo, adigo, venire facio; (2) admitto, admissario admoveo.
A βάινω.
Βεβαιομαι, cogor, aut tarde seu ægre venio, ad coitum, *Arat.*
Βέας, præs. vel a. 2. part. act. verbi βίεμαι, pro βάινω, s. βάω, co.
Βέασθω, vado, transeo, ambulo. Ab eod.
Βέαστης, εὐς, ἡ, genus saltationis apud Lacedæmonios. A βεβάω.
Βεασῆς, ὤ, ὁ, admissarius. Ab eod.
Βέσσω, ὤ, co, gradior, incedo; sensu transi-
tivo, effero. Καὶ πρὸς ἄρανον βέων, nempe αὐτόν, seque ab illis ad astra sublatum iri, *Sophr. Œd. Col.* 381. A βάινω.
Βίεμαι, idem et ab eod.
Βελαρόδιον, εἰ, τὸ, libellus. Dim. a Βελάριον, εἰ, τὸ, idem. Dim. a βέλος. Unde Βελαρίκος, ἡ, ὄν, in librorum lectione versatus; (2) ad libros pertinens.
Βελαρόφορος, εἰ, ὁ ἢ, tabellarius.
Βέλιον, ἰνῆ, ἰον, Biblius, natus in Bibliis montibus Thraciæ; (2) chartaceus.
Βελιονογράφει, ας, ἡ, librorum scriptio. A Βελιονογράφος, εἰ, ὁ ἢ, librorum scriptor. Ex βέλιον et γράφω, scribo.
Βεβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca, libraria.
Βεβλιολήτης, εἰ, ὁ ἢ, venditor librorum, qui libros venales habet.
Βέλιον, εἰ, τὸ, liber; (2) scheda; et in *Plur.* τὰ βέβλια, Biblia, Scriptura sacra.
Βεβλιολήτης, εἰ, ὁ, bibliopola, venditor libro-
rum. Ex βέλιον et πωλήω, vendo.
Βεβλιολήτης, εἰ, ὁ ἢ, qui libros occultat, et illis lucem invidet. Ex βέβλιον.
Βεβλιολήτης, εἰ, ὁ ἢ, libellio, tabellarius.
Βεβλιολήτης, εἰ, τὸ, locus ubi libri custodi-
untur et adservantur. Ex φυλάκη.
ΒΕΒΛΟΣ, εἰ, ὁ, liber; (2) liber arboris, ut
tiliæ, *Ern.*
Βεβλοφόρος, εἰ, ὁ ἢ, idem quod βεβλιολήτης.
Βεβλωσκω, f. βεβλωσ, p. βεβλωσκω, edo, comedo, depasco. A βεβλωσκα.
Βεώντες, n. pl. præs. part. act. *Dor.* pro βιώντες; Βεωμάχος, εἰ, ὁ ἢ, vi et robore, non arte, pugna. Ex βία et μάχη, pugna.
Βίης, gen. sing. *Ion.* pro βίας.
Βήσατο, cogeat, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro βέσασατο, verbi βίας, cogo.
Βήρη, vi, per *Paragog. Poet.* et *Ion.* pro βίη.
Βηιδιον, εἰ, τὸ, idem quod Βέικιον, εἰ, τὸ, urceolus. Dim. a ΒΕΚΟΣ, εἰ, ὁ, urna ansata; (2) urceus; (3) doliolium.
ΒΙΝΕΩ, ὤ, f. ὥω, inco, coeo. Hinc Βινητιάω, ὤ, coire cupio, libidinor.
Βιόδωτης, εἰ, ὁ, vitæ dator. Ex βίος et δίδωμι.
Βιόδωτης, εἰ, ὁ, idem et ex ἱίσδ.
Βιόδωτος, αρος, ὁ, idem.
Βιόδωτος, εἰ, ὁ ἢ, victum largiens, altor. Βι-
όδωρα, ας, ἡ, altorum. "Ὅσα πέμπει γὰρ βιόδωρα", *Sophr. Phil.* 1162.
Βιοθάλας, εἰ, ὁ ἢ, qui diuturnæ vitæ est, longævus. Ex βίος et θάλαα, vigeo.
Βιοθάνωται, violenta morte pereō. A
Βιόθανατος, qui violenta morte perit. A βία.
Βιοθέρμωμαι, ονος, ὁ ἢ, vitam alens et susten-
tans. Ex βίος et θέρω, alo.
Βιοθέρπτωμαι, ας, ἡ, vitam nutrix.
Βιαι, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro βιόει.
Βιόλιτος, ον, vi solutus, *Man.* A βία et λύω.
Βιομηχανία, ας, ἡ, industria in vita sustentan-
da, et victu comparando. A
Βιομηχανος, εἰ, ὁ ἢ, docilis et ad vitæ munera ingeniosus, qui omnia ad vitam sustentan-
dam machinatur. Ex μηχανή.
Βιοπλάνης, ἰος, ὁ ἢ, qui victu parandi causa
hic illuc vagatur; mendiculus.

Βιοποριτικός, ἡ, ὄν, victum parans et suppedi-
tans. Ex βίος et πορίζω, paro.
ΒΙ'ΟΣ, υ, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates;
(4) vivendi ratio, instituta; (5) annona;
(6) res omnis ad vitam sustentandam nec-
cessaria; (7) vulgus, populus.
Βίος, ὁ, arcus; (2) nervus arcus. (1) λίγξ
βίος, Il. 4, 125. A βίω.
Βιοσέρος, υ, ὁ, ἡ, vitam servans, salutariter.
Ex βίος et σάω, servo.
Βιοσετής, εὐς, ὁ, ἡ, cui victus et ad vitam sus-
tentandam necessaria non suppetunt. Ex
βίος et σερῶ, privo, Soph. Œd. Col. 747.
Βιοτή, υς, ἡ, vitæ institutum. A βιοτή.
Βιοτήριον, υνος, ὁ, ἡ, vitam definiens, Man.
Βιοτύνω, vivo; (2) victum quero. A
βιοτή, υς, ἡ, vita; (2) vivendi ratio. A βίος.
Βιότης, υς, ἡ, idem et ab eod.
Βιοτήσιος, υ, ὁ, ἡ, vitalis. A βιοτή.
Βιοτικός, ἡ, ὄν, vitalis, ad vitam sustentandam
pertinens. Dim. a βίοςτος.
Βιότιον, υ, τὸ, parvus victus. Ab eod.
Βιότιον, victus, gen. sing. Ion. pro βιότῃ· a
βίοςτος, υ, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates.
A βίος.
Βιός, α, 2. part. act. verbi inus. βίωμι.
Βιόσθαι, vivere, præf. inf. med. a verbo βίωω.
Βιοφθόρα, ἡ, perniciēs vitæ, pestis. A
βιοφθόρος, υ, ὁ, ἡ, vitam corrumpens. Ex
βίος et φθείρω, corrumpo.
Βιόχρητος, υ, ὁ, ἡ, vita utilis.
Βιόω, ὦ, f. ὥω, vivo. Ab hoc βίωμι, unde
usitata ἔβην, βιός, βιόων. A βίος.
Βιότινα, crepida, sandalia, Suid.
Βιότατο, urgerent, 3. pl. imperf. opt. Ion. pro
βιόντο· a verbo βίωω. Et opt. pass. Ion. pro
βιόντο, contr. ex βιόοντο, coacti sunt, Apoll.
Rhod. 4, 1236.
Βιόνη, viverem, 1. sing. præf. opt. act. Att. pro
βιόην, a βίωω.
Βιόθι, vive, 2. sing. a. 2. imperat. act.
Βιόωναι, α, 2. inf. act. verbi inus. βίωμι.
Βιόωνις, υ, ὁ, qui bona alicujus sub hasta emit,
sector. Ex βίος et ὀνόματι, emto.
Βιόσσαι, vitasse, α, 1. inf. act. verbi βίωω.
Βιόσμιος, υ, ὁ, ἡ, spem vitæ servandæ ha-
bens, sanabilis; (2) vitalis. Τί γὰρ μόνη μοι
τῆδ' ἄντρο βιόσμιος; Soph. Antig. A βίωω.
Βιόσιμος, adv. vitaliter. Βιόσιμος ἔχω, vitalis
sum, Greg. Naz.
Βιόσις, υος, ἡ, ipsa vivendi actio; (2) vita an-
teacta. A βίωω.
Βιόσσομαι, vivisco. Ab eod.
Βιωτικός, ἡ, ὄν, vitalis, ad vitam sustentandam
pertinens; (2) civilis, ad vitam civilem
pertinens, opp. sacris, spiritualibus.
Βιοτικός, adv. ut fit in communi vita, popu-
lariter.
Βιοτός, ἡ, ὄν, vitalis. A βίωω.
Βιότα, vixit, 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi
βίωμι, pro βίωω, vivo.
Βιοφελής, εὐς, ὁ, ἡ, vitæ utilis.
Βλαβεί, α, 2. part. pass. verbi βλάπτω.
Βλαβεραυγής, εἰς, in damnum splendens, Man.
A βλαβερός et ἀυγή.
Βλαβερός, εὐς, ὄν, noxius, damnosus. A
βλάβη.
Βλαβερός, adv. perperam.
Βλαβή, υς, ἡ, noxa, damnum, detrimentum.
A βλάπτω, noceo. Unde
βλαβείος, εἰσας, ὄν, noxius.
Βλαβός, υος, τὸ, idem quod βλάβη.
Βλάβω, antiquum pro βλάπτω.
Βλαβῶ, noceo, 1. sing. f. 2. ind. act.
Βλαβάρως, εὐς, ὄν, flaccidus, dissolutus.
Βλαβός, ἡ, ὄν, tardus, imbellis, Hes. A
βλάξ, stultus sum. A βλάξ.
Βλαβνώδης, Vide βλενώδης.
Βλαισός, υος, ὁ, idem quod βλαιστός, Suid.
Βλαιστός, υος, ὁ, vel ἡ, pedibus mancus vel
debilis. Ex βλαιστός et πῦς, pes.
ΒΛΑΙΣΤΟΣ, υ, ὄν, valgus, distorta habens crura;
(2) blæsus, balbus. Hinc
Βλαιστότης, υος, ὁ, distortio:
Βλαιστός, ὦ, f. ὥω, p. ὠκα, distorqueo.
Βλαισώσις, υος, ἡ, distortio. A præc.

Βλακνυμα, ἄτος; τὸ, quod per socordiam fit;
(2) arrogantia; (3) stupor, dementia. A
Βλακνύω, f. ὥω, socordiae me dedo, torpeo,
stupeo; cuncto. Ὅς βλακνύειν αὐτῶν οἱ
Μακεδόνες ἰδοὺν οἱ φέροντες τὰς κλίμακας, Arr.
Hist. Alex. 6, 9. A βλάξ. Unde
Βλακνεία, υς, ἡ, socordia, stupor, mollities:
Βλακνικός, ἡ, ὄν, ignavus, socors, mollis, stultus.
Βλακνικός, adv. ignave, tarde, molliter.
Βλακνώδης, βλακνώδης, ignave, ignavius, Poll.
Βλάμω, ἄτος, τὸ, detrimentum. A βλάπτω.
Βλανός, idem quod βλενός.
ΒΛΑΞ, βλακός, ὁ, piscis quidam inutilis; (2)
stultus, ignavus, iners, socors, mollis: comp.
βλακώτερος, sup. βλακώτατος, βλακίστατος.
Βλάπτω, 3. sing. præf. conj. act. v. βλάπτω.
Βλαπτήριος, υ, ὄν, noxius, Opp.
Βλαπτικός, ἡ, ὄν, noxius, lædens, nocens. A
ΒΛΑΨΤΩ, f. ψα, lædo, noceo, damno adificio.
Οὐ γὰρ μὲ πρῶτον ἔβλαψεν δόξα, Eur. Med.
293. Βλάπτει δὲ τοι σῆμασιν, Aristoph.
Av. 1648. Cum duobus accusativis, al-
terum rei quæ damno adficitur, alterum
personæ quæ adfecta est. Οὐκ ἔξεν ἐπὶ
τοσαύτῃ συμφορᾷ ἄλλως τοσάδε βλαβῆναι
τὴν πόλιν, Arr. Anab. 28. Τὴν δὲ πόλιν
τὴν ὑπολοιπὴν αἰδέμεθα βλάψαι, Id. Bell. Civ.
2, 131. (2) privo, cum genitivo rei quæ
privatur. Νῶς βλακνυμένους ἰσθῆλ', Theogn.
223.
ΒΛΑΣΤΑΨΩ, f. βλαστήω, p. βεβλάστημι, ger-
mino, fruticeo, pullulo; (2) originem du-
co; (3) produco, profero. Τοιαύτ' ἀπ' αὐ-
τῶν βλαστάνει βελύγματα, manant, Aristoph.
Lys. 409. Hinc
Βλαστίν, υ, τὸ, germen, propago.
Βλάστη, υς, ἡ, idem et ab eod. Παῖδες δὲ βλαστᾶς,
Soph. Œd. Tyr. 717.
Βλάστημα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod. Τίκων
γλυκερὸν βλάστημα, Eurip. Med. 1099. Ὅς
τεμνὴν βλαστήματα, Id. Hecuba, 1204.
Βλαστήμων, υος, ὁ, ἡ, idem quod βλαστικός,
Nic.
Βλαστησάτω, germinet, 3. sing. a. 1. imperat.
act. verbi βλαστᾶω, pro βλαστῶ. Unde
Βλαστήσις, υος, ἡ, germinatio; (2) fructuum
inchoatio.
Βλαστήω, germinabo, 1. sing. f. 1. ind. act.
Βλαστητικός, ἡ, ὄν, germinandi vim habens; (2)
ad germinandum propensum. Ab eod.
Βλαστοκώπῃ, ὦ, f. ὥω, p. ἡω, germina de-
traho, germina corumpo. Ex κώπῃ.
Βλαστολογία, ὦ, f. ὥω, p. ἡω, lego germina,
pampino. Ex βλαστῶς et λόγος. Hinc
Βλαστολογία, υς, ἡ, germinum collectio, pam-
pinatio.
Βλάσων, τὸ, idem quod βλάσος, Hes.
Βλαστός, υ, ὁ, germen. A βλασάνω.
Βλασφηνέω, ὦ, f. ὥω, obsceana, fœda, male
ominata loquor; (2) impie loquor, male-
dictis lacesso. Βλασφημῶ περὶ τίνος, εἰς τινά,
κατὰ τίνος.
Βλασφημία, υς, ἡ, obscenitas sermonis et fœ-
ditas; (2) impietas sermonis; (3) maledi-
centia:
Βλασφημος, υ, ὁ, ἡ, obscenus, infaustus; (2)
impus in Deum; (3) maledictus; ἀπὸ τῆ
βλάπτειν τὴν φήμιν.
Βλασφημώσων, idem quod βλασφημία, Synes.
ΒΛΑΨΤΙΟΝ, υ, τὸ, os anterius narium pur-
puræ; (2) concha Indica.
ΒΛΑΨΤΑΙ, ὦν, αἰ, genus calcementi.
Βλαυσίον, υ, τὸ, solea, crepida. A præc.
Βλαυθής, læsus, α, 1. part. pass. verbi βλάπτω.
Βλαυθιγόνιος, υς, ἡ, fetus seu partus læsio. Ex
βλάψις et γένος.
Βλάψις, υος, ἡ, læsio. A βλάπτω.
Βλαυθίφρων, υος, ὁ, ἡ, cui mens est læsa, sto-
lidus. Ex βλάβη et φρῆν, mens.
Βλαίσκη, percussurum, 1. sing. a. 2. opt. act.
verbi βλάμω, percutio, a βάλλω.
Βλαίς, percussus, α, 2. part. act. v. ejusd. vel
jactus, α, 2. part. pass. per Sync. pro βαλῆς.
Βλακίμυθος, υ, ὁ, ἡ, Hes. mucosus; (2) igna-
vus; (3) deceptu facilis. Ex βλάξ et μύθος,
mucus.

Βλαμνῶν, trubicibus oculis circumspicio. A
βλάμω, ἄτος, τὸ, adspetus, intuitus, vultus.
A βλάμω.
ΒΛΕΨΝΑ, υς, ἡ, mucus. Hinc
Βλενός, ἡ, ὄν, ignavus.
Βλενώδης, υος, ὁ, ἡ, mucosus.
Βλεπείδαιμον, υος, ὁ, ἡ, horrifico adspetu in-
tuens; (2) strabus; (3) attonitus. Ex
βλέπω et δαίμων.
Βλεπῆσις, υος, ἡ, et βλέσις, υος, τὸ, adspetus.
Βλέπισμα, Dor. pro βλέπασμα.
Βλέσις, υος, τὸ, vide βλέμμα, Aristoph. A
βλέπω.
Βλεπτικός, ἡ, ὄν, acute cernens:
Βλεπτός, ἡ, ὄν, spectabilis, Soph. A
ΒΛΕΠΩ, f. ψα, adspicio, intueor; (2) specto,
vergo; (3) sedulo caveo; (4) rationem ha-
beo; (5) vivo. Βλέπειν φιλοφρονέω πρὸς τινά,
amicè intueri; πρὸς seu εἰς τινά, expectare
aliquid ab; ἀπὸ, cavere. Βλέπασαι εἰς σὲ
κῆρι, Aristoph. Av. 316. Vide σκότος (6)
vultum habeo, similis sum. (6) ἀλλ' ὡς τις
ἄδῃ παραμυθίμηνος βλέπει, Soph. Phil. 861.
Βλεσός, ἡ, ὄν, idem quod βλαιστός.
Βλεσής, potius βλυσής, ἰδος, ἡ, scaturiens,
Ep.
Βλετύεις, Hesych. nugæ.
Βλεφάριζω, f. ἰσω, nicto, crebro conniveo. A
Βλεφάρις, ἰδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum;
(2) palpebræ. A
ΒΛΕΦΑΡΩΝ, υ, τὸ, palpebra, pellis tegens
oculos.
Βλεφάρησον, τῆ, chirurgicum instrumentum,
Gott. A βλεφαρον et ἔζω.
Βλέψις, υος, ἡ, intuitus. A βλέπω.
Βλῆδη, adv. jaciendo. A βάλλω.
Βληθείς, α, 1. part. pass. verbi ejusd.
Βληθῆναι, proijici, α, 1. inf. pass. verbi ejusd.
Βληθήσῃ, conjiciaris, 2. sing. f. 1. conj. pass.
Βλήμα, ἄτος, τὸ, jactus, ictus; (2) vulnus.
Βλημάζω, alias βλημάζω, βλημάττω, contracto,
tactu exploro; ἱμῖν, mamma femine contracto.
Vox comica. Unde appeto.
Βλήμενος, ictus, perf. part. pass. per Sync. pro
βεβλημένος, α, βάλλω.
Βλῆσθαι, pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass.
Βληρίζω, fut. ἰσω, jacto. Βληρίζεσθαι ἐν τῇ
πλατείῃ κοίτῃ, Arete. Βληρίζοντες ἱμῶν φρον-
τιδ' ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰς, jactantes mea opera
per Græciam, id est, adplaudentes, Diog.
Laert. 9, 19. A βάλλω. Hinc
Βλησιμότης, υ, ὁ, jactatio assidua et vehemens
corporis, v. gr. ægrotantium, Hippocr.
End. 1.
Βλῆσω, jaciā, f. 1. ind. act. verbi βάλλω.
Βλητής, υος, ὁ, jaculator, Ep.
Βλῆτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro
ἐβλήτο, a verbo eod.
Βλητίω, dejicio, vinco.
Βλῆτος, ἡ, ὄν, ictus, attonitus, apoplecticus.
Vox medicorum de iis qui e lateris in-
flammatione difficulter respirant, et li-
vorem in latere habent, velut e percussione.
A βάλλω.
Βλῆτρον, υ, τὸ, clavus ferreus, pessulus. Hinc
Βλητρώω, immitto, v. gr. clavum.
Βλήττω, pro βλίττω, ap. Pind. (si lectio sana
est, Ern.)
ΒΛΗΧΑΪΟΜΑΙ, ὥμαι, f. ἡσμαι, balo ut ovīs;
(2) vagio ut infans.
Βλήχεσθαι, balare, v. βλήχσομαι pro βληχάσομαι.
Βληχῆς, υς, ἡ, balatus. A præc.
Βλήχων, ἄτος, τὸ, idem et ab eod.
Βλήχρον, υ, τὸ, filix, herba. A βληχρός.
Βληχρόν, υ, τὸ, leguminis genus. Ab eod.
ΒΛΗΧΡΟΣ, υ, ὄν, debilis, imbecillus; (2) va-
lidus, robustus.
Βληχρώδης, υος, ὁ, ἡ, qu. dic. balatorius; (2)
mente similis ovi. A βληχάρομαι.
Βλήχων, υος, ἡ, pulegium, herba. Vide γλή-
χων.
Βληχωνίας, υ, ὁ, ut βληχωνίας κικανών, potio cui
pulegium admistum. A præc.
Βλημάζω, idem quod βλημάζω. Οἷδ' ἀνύπνου
βλημάζοντες, Aristoph. Av. 536.
Βλημάττω, idem quod βλημάττω, Ar. Sch.
T BΛΙΤΩΝ,

BAITON, α, τὸ, blitum, olus insipidum; (2) fatuus.

Βαλιτομάρας, α, ὁ, stultus, fatuus. Vox comica.

ΒΑΙΤΤΩ, f. βλίω, exprimendo aufero, ut mel e favis, item quae βλιμάζω notat. *Ὦν μὴ τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττη με κερεῖζην, Aristoph. Lys. 478.

Βαλιχανάδης, (seu βλιχάδης,) pituitosus.

Βαλοσζαρός, ὁ, e Gal. laudat Phau. et interp. ἁπορίαν, (sed l. βλησιζαρός, q. v. Ern.)

Βαλοσζουήλιος, α, ον, acerrime pungens. A βαλοσζός et νόσω, vel ὄνω.

Βαλοσζοφραν, saevus, immitis. A φρῆν.

Βαλοσζοίος, gen. sing. Ion. pro βαλοσζοῦ, a

ΒΑΟΣΤΡΟΣ, ῥά, ῥόν, terribilis adspectu, torvus, truculentus.

Βαλοσζοῦπις, ἴδος, ἡ, habens oculos truces. Ex βαλοσζός et ὦψ, oculus. Unde

Βαλοσζοῦπις, ἡ, ὄν, terribilis adspectu.

ΒΑΤΩ, f. βλίσω, scaturio, mano; (2) efundo.

Βάτω, et βλύτω, idem.

Βαυρός, ὁ, ὁ, scatibra. A βλύω.

Βαυρηίς, ἴδος, ἡ, qu. dic. scaturitrix, scaturiens et fluens. Ab eod.

Βάω, f. ὦω, p. κα, idem quod βλύω.

Βαωβός, ῥά, ῥόν, celsus, procerus; (2) viridis; (3) tener. A βλώω, adscendo.

Βαωμίδιον, α, τὸ, buccella, offula; Dim. a ΒΑΩΜΟΣ, ὁ, buccella, fragmentum panis, portio.

Βαωμίλιος, sc. ἔρτοι, panes qui incisuras habent, a Romanis dici quadrati, Philem. ap. Ath.

Βάωσις, εως, ἡ, adventus. A

ΒΑΨΚΩ, f. ὦω, p. ακα, advenio; (2) adscendo; (3) cresco.

Βάωσις, veniam, f. l. ind. act. verbi βλώω.

Βαῶ, 3. sing. praes. ind. act. contr. pro βαῶ.

Βαῶ, 3. sing. praes. ind. act. Poet. pro βαῶ.

Βαῶσκον, 1. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἱέσκον.

Βαῶργιον, α, τὸ, scutum indutum corio bubulo.

Ex βῆς et ἄργιος, agrestis.

Βαῶριος, bellator, Dor. pro βαῶριος.

Βαῶριον, τὸ, al. βῆβαλον, vel χρυσόφθαλμον, Gal.

Βαῶρις, ὅς, ὁ, piscis quidam, qui et βῆς, item βῆς, dicitur. A βῶω.

Βαῶρις, ἡ, epith. Minervae, Steph. A βῆς et ἄργα.

Βαῶσις, 2. sing. praes. ind. pass. Dor. pro βαῶ.

Βαῶσις, Dor. pro βαῶσις.

Βαῶσις, 3. pl. praes. ind. act. Dor. pro βαῶσι.

Βαῶσις, ἡ, clamosa, Esch.

Βαῶσις, α, τὸ, boum stabulum, bubile. Ex βῆς et αἰλῆ, αἰλα.

Βαῶσιον, τὸ, idem quod βαῶσιον, Ar.

Βαῶσιος, α, ὁ, bovinum stabulum. Ἰὼν Θεῖτο βαῶσιος, Theocrit. 25, 108.

ΒΟΑΩ, ὡ, f. ὦω, p. κα, boo, clamor; (2) vociferor; (3) clamando dico, cum clamore dico; (4) in clamore, clamando voco; (5) celebro; (6) usurpatur et de inanimatis.

Τῆς δ' ἐκποσθεν βοῶν ἐκ τὰς αὐτῆς ἡ τὸ τῶν φιλων κακῶ, Soph. El. 805. Τῆς δ' βοῶν τὸν δεσπότην, Aristoph. Av. 60.

Βοεία, ας, ἡ, pellis bubula; (2) scutum, sive clypeus e corio bubulo factus. A βῆς.

Βοείακος, ἡ, ὄν, e bubula pelle factus; (2) bubulus. Ab eod.

Βοείακος, ἡ, ὄν, idem et ab eod.

Βοείος, εἰς, εἰον, bovinus, bubulus. Ab eod.

Βοείος, εἰς, εἰον, idem et ab eod.

Βοείος, εἰς, εἰον, plur. a βῆς, bos.

Βοείος, εἰς, εἰον, idem et ab eod.

Βοῆ, ἡς, ἡ, clamor; (2) pugna. (2) αὐτῶν βοῆ, haud impari pugna, Soph. Oed. Col. 1057. A βοῶ.

Βοῆ, 3. sing. praes. conj. act. v. βοῶ.

Βοηγῆς, εἰς, ὁ, ὁ, bove genitus; Epith. apis.

Βοηγεῖσσι μελίσσις, Analecta Br. 31. Ex βῆς et γένωμα, nascor.

Βοηδρόμιος, ὡ, f. ὦω, currens vociferor; (2) auxilior. (1) ἐβοηδρόμιος βασιλῆα καὶ τυράννον

ἀνελεῖν, App. Bell. Civ. 2, 119. Ἐβοηδρόμιος ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, ἀπαντα ἔχον ἀσφαλῆς, discurrens per castra clamavit, Id. Annibal. 42.

Βοηδρόμιος, α, ὁ, ὁ, auxiliaris. A

Βοηδρόμιος, α, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοῆ et δρόμιος, curro.

Βοηδρόμιος, α, ὁ, praefectus auxiliorum.

Βοηδρῆς, succurre, 2. sing. praes. imperat. act. contr. pro βοηδρῆς, a verbo βοηδρῆς.

Βοηδρῆς, ας, ἡ, adjumentum, auxilium; (2) depulsio malorum; (3) persecutio fugientium, &c. A

ΒΟΗΘΕΩ, ὡ, f. ὦω, p. κα, auxilior, opitulator, succuro; (2) occurro hostibus, propugnatum advenio; (3) patrocinor. Βοηθεῖν τινι πρὸς τὰς ἀπλῆτας ἐπὶ τὰς πολέμους, adversus; ἢς τινὰ τόπον, procurrare.

Βοηθῆμα, ἄπος, τὸ, auxilium; (2) remedium.

Βοηθημῆτις, ἡ, ὄν, auxiliandi vim habens. A praec.

Βοηθητικός, ἡ, ὄν, auxiliaris, qui auxiliari potest, aptus ad auxiliandum. A βοηθεῖν.

Βοηθός, ὁ, ὁ, auxiliator, opitulator. Ab eod.

Βοηθάσις, ας, ἡ, boum abactio; (2) praeda: (2) boves abigo; (3) voce, clamore agito.

Ex βοῆ, clamor. (3) βοηλατῶσις τὸν τῆς αἰῶνις ἀντιδρῶντες, Orphan. Cyneg. 4, 64. A

Βοηλάτης, α, ὁ, bubulus; (2) boum abactor. Ex βῆς et λαῶν, agilo.

Βοηλάτις, ἴδος, ἡ, boum agitatrix.

Βόημα, ἄπος, τὸ, clamor, Dor. βόαμα. A βόω.

Βόη, clamare, Dor. et contr. pro βοῶν.

Βοημός, α, ὁ, boum pastor, bubulus. Ex

βῆς et νέμα, jasco.

Βόης, ὁ, clamorosus vociferator, Luc.

Βόησον, 2. sing. a. l. imperat. act. v. βοῶ.

Βοητός, ὁ, ὁ, clamor. Ab eod.

Βοητῆς, f. ὦω, obruo. A βοητός, fovea.

Βόηριον, α, τὸ, parva scrobs. Dim. ab eod.

Βοηριδής, εἰς, in scrobis modum cavatus.

ΒΟΘΡΟΣ, α, ὁ, fovea, scrobs.

Βόθυνος, α, ὁ, idem. A βαθύνω, excavo.

Βοθύσθαι, lacunam facere, Gal. A βόθρος.

Βοῦδριον, α, τὸ, bucina. A βῆς.

Βοῦδιον, seu βοῦδιον, α, τὸ, idem et ab eod.

Βοῦδης, ὁ, stolidus, fatuus, Man. Ab eod.

Βοῦκος, ὁ, ὄν, bubulus. Ab eod.

Βοῦκισ, πορ, ὁ, boum fur. Ex κλέπτω.

Βοῦσι, bubuli more.

Βοιωτιάζω, et βοιωτίζω, Boeotorum partibus favere, studeo.

Βοιέρριος, ὁ, bubulus, Ep.

Βολαίος, αἰα, αἰον, impetuosus; (2) irretitus.

A βολῆ, jactio.

Βολαῖος, ἡ, jactus lucis, Man. A βολῆ et αἰγῆ.

Βολαυγῆς, εἰς, splendidus, Man. Ab ἱδ.

Βολαῖριον, α, τὸ, bulbus, parvus bulbus:

Βόλριον, α, τὸ, idem. Dim. et ab eod.

Βολεῖν, ἡ, bulbi species, Theophr.

Βόλριον, α, τὸ, stercus bubulum; (2) fimus.

A βάλλω, jacio, quoniam ejicitur.

Βολεῖδης, εἰς, ὁ, ὁ, bulbosus, bulbum referens. A

ΒΟΛΟΣ, ὡ, ὁ, bulbus; (2) radix quaevis rotunda. Hinc

Βολεῖδης, εἰς, ὁ, ὁ, bulbosus.

Βολῆς, ὡ, f. ὦω, p. κα, jacio. A βάλλω.

Βολῆς, ὡς, ὁ, fimetum, sterquilinum.

Βολῆς, ὡς, ὁ, jactus; (2) ictus, plaga. A βάλλω.

Βολῆς, f. ὦω, p. κα, bolidem demitto. A

Βολῆς, ὡς, ὁ, jaculum, sagitta; (2) funis cum

alligato plumbo, quo nautae profunditatem maris explorant. A βάλλω.

Βολίτιος, ἡ, στερ, stercoreus. A βόλιτον.

Βόλιτον, α, τὸ, stercus, fimus. A βάλλω.

Βόλιτος, α, ὁ, idem et ab eod.

Βολοπύτις, ας, ἡ, jactus tesserae in alea; (2) fremitus quem cadentes edunt. Ex seq.

et κτυπεῖν.

Βόλος, α, ὁ, jactus vel tesserae aut tali, vel retis, unde et captura; (2) dentitio.

Βομβάινω, sonum bombo similem edo. A

βόμβος.

Βόμβος, et βομβοαδρόμβος, adv. voces fictae, Aristoph.

Βομβοαῖλιος, α, ὁ, tibicen. Vox comica. Ex βόμβος et αἰλῆ, tibia.

Βομβοῦντι, Dor. pro βομβοῦσι, a

Βομβῆω, ὡ, fut. ὦω, bombum edo. A βόμβος.

Βομβοῦντι, adv. edendo bombum. Ab eod.

Βομβοῦντις, ἡ, εἰς, εἰον, bombum edens; (2) stridulus. Ab eod.

Βομβοῦντις, εἰς, ἡ, cum bombus editur. A βομβῆω.

ΒΟΜΒΟΣ, α, ὁ, bombus, sonus quem edunt apes; (2) strepitus quivis. Hinc

Βομβοῦλη, ἡ, ὁ, genus apis strepere, item insectum quodlibet streperum; ampulla olearia, Hes.

Βομβοῦντι, τὸ, Dim. a βόμβος, Aristoph.

Βομβοῦλῆς, f. ὦω, p. ακα, ventris murmur edo. A

Βομβοῦλιος, α, ὁ, idem quod βομβοῦλη (2) insecta canora omnia; (3) genus poculi. A βόμβος.

Βομβοῦλις, ἴδος, ἡ, bulla, Hes.

Βόμβος, ὅς, ὁ, bombyx, vermis. A βόμβος.

ΒΟΝΑΣΟΣ, α, ὁ, animal silvaticum.

Βοσσοκός, α, ὁ, boum pastor. Ex βῆς et

βόσκω.

Βοσγληνός, α, ὁ, ὁ, pulchris oculis praeditus.

Ex βῆς et γληνῆ, pupilla, oculus.

Βοσδομήτης, ἡ, εἰς, ὁ, boves domans seu vincens, Call. A δῆμα.

Βοσζυγίον, α, τὸ, boum jugum. Ex ζυγός.

Βοσδομήτης, α, ὁ, qui bovem mactat. Ex ζῶν.

Βοσδομήτης, ὁ, boum raptor. Ex κλέπτω.

Βοσδομήτης, ὁ, bubulum caput habens.

Βοσδομήτης, ας, ἡ, boum occisio. Ex κτείνω.

Βοσδομήτης, ας, ὁ, bubulus. Ex νέμα.

Βοσδομήτης, bovinum caput habens, Nonn.

Βοσδομήτης, ον, boves incitans, Cal. ὁ, boves agitant, epith. stimuli. Βοσδομήτης κίνετα φέροντες, boum agitatores stimulos gerentes, Quint. Calab. 5, 64.

Βοσδομήτης, ἡ, idem quod βόσδομήτης, Call.

Βοσδομήτης, ας, ὁ, boum mactatio. Ex σφαγή.

Βοσδομήτης, α, ὁ, ὁ, qui boves alit vel pascit.

Ex βῆς et τρέφω.

ΒΟΡΑ, ὡς, ἡ, esca, pabulum, proprie brutorum. Τράπεζα βορῆς, mensa, Soph. Oed. Tyr. 1464.

Βορεῖος, α, ον, caenosus, lutosus, Steph. A βόρεος.

Βορεῖος, εἰς, idem, caeno plenus vel caenum referens, Cyr.

Βορεῖος, f. ὦω, caeno similis sum; (2) caeno iniquo. A βόρεος.

Βορεῖος, α, ὁ, ὁ, caenosus, stercus olens.

Βορεῖος, α, ὁ, ὁ, qui cubat in caeno. Ex

βόρεος et κοίτη, cubile.

ΒΟΡΕΟΠΟΣ, α, ὁ, caenum, limus, lutum.

Βορεῖος, ὡ, f. ὦω, caeno contaminio. A praec.

Βορεῖος, ὡ, f. ὦω, turbulentus, qui statum civitatis foedum et turbulentum reddit.

Vox comica. Ex ταρασσω, commoveo.

Βορεῖος, ἡ, ὁ, idem quod

Βορεῖος, ὡ, ὁ, intestinorum strepitus. A

ΒΟΡΕΟΠΥΣ, f. ὦω, strepo, proprie de intestinosis crepitantibus.

Βορεῖος, α, ὁ, ὁ, qui caeni speciem refert, foedus, turpis. Ex βόρεος et ὦψ.

Βορέας, boreas, gen. sing. Aiol. pro βορέα, a

ΒΟΡΕΑΣ, α, ὁ, boreas, aquilo; (2) septentrio.

Βορέας, ἡ, filia Boreae, Soph. Antig. 985.

Βορέαθεν, adv. a plaga septentrionali, a septentrione. A βορέας.

Βορέας, α, ὁ, ὁ, borealis, septentrionalis.

Βορέας, et βορείαιος, Poet. pro βορέας, Ar.

Βορέα, pabulum, acc. sing. Ion. pro βορέα.

Βορέα, εἰς, εἰον, edax, vorax. A βορέα.

Βορέα, εἰς, εἰον, idem et ab eod.

Βόρεας, α, ὁ, Boreas.

Βόρεας, εἰς, ἡ, pastus, cibus; (2) pascuum. Οἱ

πᾶσαι βοσκοῦνται ἰαν βοῶν, Theocrit. 25, 8. A

βόω, jasco.

Βοσκῆς, ἄδος, pascens, a βοσκῶ (2) avis quaedam

dam marina; (3) piscis quædam species.
(1) φορέει δὲ τε βοσκάδα πνῆιν εὐρείαν, Nic. Ther. 782.
Βοσκῆ, ἡ, pastus, Æsch.
Βόσκημα, ἄτος, τὰ, pecus; (2) pascua; (3) cibus. (1) ἐκατὸν προσηγε συμεμῆ βοσκήματα, Soph. Trach. 761. (3) ἔμοι γὰρ ἔσω τῆς νιν λυπεῖν μόνον βόσκημα, id enim solum mihi pro cibo sit, quod eos angam, Id. El. 363.
Βόσκησις, εως, ἡ, pastio.
Βοσκύσας, pascam, f. 1. ind. act.
Βοσκήσισθε, pascemini, 2. pl. f. 1. ind. med.
Dor. pro βοσκίσθε, a βοσκῆς, vel βόσκω.
Βοσκός, ὅ, ὁ, pastor, V. L. bubulcus. Διηγέεται τὸν βοσκὸν, Anal. Brunck. 2, 107.
Βοσκοντι, pro βόσκωνσι, a
Βόσκα, f. βοσκῆσας, pasco. Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκωνσι φρυγὰς ὡς λόγος, Eur. Ph. 399. Βόσκα κῆφοις πνύμασιν, Soph. Aj. 559. Ἄ (παιδάριον) ἐγὼ μὲν τὴν φεραννηλακῶν ἔκονον, Aristoph. Thesm. 455. Οἰστρά γὰρ βόσκων, nempe ἡ κῆρ οἰστρά ὥστε βόσκων αὐτὴν, hic morbus miserabilis est alii, Soph. Phil. 1167. A βώ.
Βόσκομαι, vide præc. Ἔλπισιν δὲ βόσκομαι, spe mulcor, Soph. Antig. 1246. Τίως δὲ κῆφοις πνύμασιν βόσκω, Soph. Aj. 558.
Βόσμορος, frumenti Indici genus, Strabo. Quasi βόσκω μορον, morum esculentum.
Βοσφράγισις, ὁ, boves profigans, Tryph. A βάλω.
Βοσφῆρος, α, ὁ, ὁ, bosporius. A
Βόσπορος, α, ὁ, bosporus, quasi boum trajectus, fretum. Ex βῆς et πόρος.
ΒΟΣΤΡΥΞ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; (2) capillus, caesaries. Hinc
Βοστρυχῶν, adv. in cincinnati modum, in formam cirri. A præc.
Βοστρυχίζω, f. ἴω, in cincinnos plecto, capillum compono, calamistro. Ab eod.
Βοστρυχῶν, α, τὰ, cincinnulus. Dim. ab eod.
Βοστρυχόμαι, ἔμαι, unde βοστρυχόμενος, cincinnatus.
Βοστρυχος, α, ὁ, idem quod βόστρυξ.
Βοστρυχῶν, εως, ὁ, ὁ, cincinnati seu cirri formam habens. A præc.
Βόσω, pascam, f. 1. ind. act. a βώ.
Βοτάμια, αν, τὰ, pascua. A βώ.
Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod. Hinc
Βοτανίζω, f. ἴω, herbas carpo, vello.
Βοτανήφωλος, αν, herbas comedens, Opp.
Βοτανικός, ἡ, αν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ βοτανική, ης, sc. τέχνη, Botanica, peritia herbarum. Ab eod.
Βοτάνιον, α, τὰ, herbula, herba pusilla. Dim.
Βοτανιμός, ὅ, ὁ, evulsio herbarum. A βοτανίζω.
Βοτανολόγιον, ὦ, f. ἡσω, herbas lego, colligo. Ex βοτάνη et λόγιον.
Βοτανάδης, εως, ὁ, ὁ, herbaceus, herbosus, herbis abundans. A βοτάνη.
Βότρυς, ας, ἡ, femina pastoris. A
Βοτῆρ, ἥρος, ὁ, pastor. Καὶ βοτῆρας ἱσπανόμους, Soph. Aj. 232. Adjective sumitur; Κατανοήσαντο βοτῆρα αὐλῶν, Apoll. Rhod. 4, 1248. A βόσκω. Hinc
Βοτηρικός, ἡ, αν, pastoralis. A βοτῆρ.
Βοτῶν, ὅ, τὰ, pecus, armentum, quod pascitur. Plur. τὰ βοτὰ, αν, oves. Ὀλίσι δαυαῶν βοτὰ καὶ λείων, Soph. Aj. 144. A βόσκω.
Βοτῆς, ὅ, ὁ, pascuum, alimentum. Ab eod.
Βοτρυδιον, α, τὰ, racemulus; (2) acinus. Dim.
Βοτρυδῶν, adv. dense, instar racemi. A βότρυς.
Βοτρυφῶς, ὅ, ὁ, qui e botrufero genere est; τὰ βοτρυφῶς, pro ipsis botris, Steph.
Βοτρυφῶδες, et βοτρυφῶρος, idem quod βοτρυφῶς, Eust.
Βοτρυφῶς, α, ὁ, ὁ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex δαρον.
Βοτρυφῶς, εως, αν, racemosus, racemi instar collectus et intortus. A βότρυς.
Βοτρυφώσκω, ὁ, ὁ, racemis ornatus.
Βοτρυφῶμαι, ἔμαι, racemor. A βότρυς.
Βοτρυφῶν, εως, ὁ, ὁ, vitis, quia botros, ut liberos seu prolem, fert.
Βοτρυφῶν, εως, ὁ, ὁ, ab avis distillans. Ex βότρυς et τῶν, stillo.

Βοτρυφῶν, εως, ὁ, ὁ, serto ex uvis redimitus, Epith. Bacchi.
Βοτρυφῶν, εως, ὁ, botros crinibus implexos habens. Ex βότρυς et χρίν, coma.
ΒΟΤΡΥΣ, ας, ὁ, botrus, uva; (2) racemus; (3) nomen herbae; (4) met. de capillis.
Βοτρυδῶν, εως, ὁ, ὁ, racemosus. A præc.
Βοτρυφῶς, ὁ, ὁ, uvas ferens.
Βα, particula augendi, ut βάλμιος, βάπτεις.
Βαλῶν, ορος, ὁ, ὁ, pastor, armenti ductor. Ex βῆς et ἄγω, ago, duco.
Βέβῳ, ἴδος, ἡ, bubala, vacca silvestris. A
Βέβῳ, ὁ, bubalus, bos silvestris. A βῆς.
Βεβῶς, ὁ, qui instar bovis est gravis; (2) tardus, stupidus. Ex βῆς et βάρος.
Βεβῶν, ἴλος, ulcus præhumidum, Gorr. ex Aret.
Βεβῶν, ἡ, Isis, Ep.
Βεβῶν, α, τὰ, locus ubi pascuntur boves. Ex βῆς et βόσκω.
Βεβῶν, εως, ἡ, voracitas. Ex iisd. Unde
Βεβῶν, boum pastor, Dor.
Βεβῶν, α, ὁ, boum pastor, bubulcus.
Βεβῶν, α, ὁ, ὁ, pabulo abundans.
Βεβῶν, εως, ἡ, magna fames; (2) tristitia, acerbus dolor. Ex βῆς et βῶν.
ΒΟΤΒΟΝ, ἄνος, ὁ, inguen; (2) tumor circa inguina, vel in quacunque corporis parte. Hinc
Βεβῶν, α, laboro tumore circa inguen; (2) laboro tumore quovis.
Βεβῶν, α, ὁ, ὁ, convicium in hominem magnæ staturæ, et viribus stulte ferocem. Ex βῆς et γαίω, glorior.
Βεβῶν, εως, ὁ, ὁ, bove genitus. Ex βῆς et γίνομαι, nascor.
Βεβῶν, αν, bubulas pupillas habens, Nonn.
Βεβῶν, α, τὰ, lingua bubula, herba. Angl. BUGLOSS, BORAGE.
Βεβῶν, α, ὁ, idem; (2) solea, piscis.
Βεβῶν, α, τὰ, bovinum corium. Ex βῆς et βῶν.
Βεβῶν, α, ὁ, ὁ, boves excorians. Ex βῆς et βῶν.
Βεβῶν, α, τὰ, cursu incitato curro. Ex βῆς et βῶν.
Βεβῶν, α, ὁ, cursu citus seu incitatus.
Βεβῶν, appellatur Athenis familia quædam sacerdoti prædita, sic dicta a Buzyge quodam heroe, qui omnium primus junctis bobus arasse terram creditur.
Βεβῶν, αν, pertinens ad juncturam bovis cum asino; ἀρε, dire dictæ in eum qui junxerit, Epith.
Βεβῶν, εως, ὁ, ὁ, qui a bobus depascitur, herbosus. Ἐν βεβῶν λευκῶν, herboso in prato, Soph. Trach. 188. Ex βῆς et Σίγος.
Βεβῶν, boum comestor. Epith. Herculis, Anthol. Steph. 4, 8, 40.
Βεβῶν, ὁ, insiliens vaccis, epith. tauri.
Βεβῶν, ας, ἡ, immolatio boum. A βῶν.
Βεβῶν, α, f. ἡσω, boves macto et immolo; (2) sacrificio. Ἐνθα βεβῶν μᾶλλον πρέπει, Eur. Hec. 263. (2) βεβῶν τὰ μ' ἀμφὶ βωμῶν ἔσχετ', Soph. El. Col. 887. A
Βεβῶν, α, ὁ, qui boves mactat.
Βεβῶν, α, ὁ, ὁ, ad boum mactationem pertinens. A βῆς et βῶν.
Βεβῶν, et βοτῆν, idem quod βοτῆν, Hes.
Βεβῶν, α, ὁ, bubulcus; (2) agricola rusticus, messor, Theocr. 10, 1. A βῆς.
Βεβῶν, Polyb. Vide βουκάνω.
Βεβῶν, αν, αἱ, boum præsepia. Ex κάπη.
Βεβῶν, α, ὁ, sc. λίθος, bucardia, sc. gemma. Ex βῆς et καρδία, cor.
Βεβῶν, α, τὰ, stimulus boum.
Βεβῶν, idem quod βῆς, Nic.
Βεβῶν, fœnum Græcum.
Βεβῶν, α, ὁ, ὁ, bubulis præditus cornibus; (2) fœnum Græcum. Ex κέρως.
Βεβῶν, α, ὁ, ὁ, taurino et magno capite præditus; (2) equus Alexandri Magni.
Βεβῶν, αν, idem. A præc.
Βεβῶν, boves abigere, Varin.
Βεβῶν, α, f. ἡσω, boves pasco; (2) pasco; (3) pass. erro, vagor; (4) inani spe lacto; item, blandis verbis, narratiunculis, &c. fallo ac decipio; item demulceo, delinno.

Κατακάρα ῥίψας με βουκόλῃσται, Aristoph. Pace, 153. Βουκόλῃν τὸν δῆμον. Idem. Conc.
81. A βουκόλος. Hinc
Βουκόλημα, ἄτος, τὰ, lenimen, solamen;
Βουκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio;
Βουκόλησις, ὅ, ὁ, deceptor, Hes. A βουκόλῳ.
Βουκόλη, ας, ἡ, armentum, grex boum;
Βουκόλιζω, f. ἴω, et ἄγω Dorice, pastoritium carmen cano. Ab eod.
Βουκολιάσθεις, Dor. pro βουκολιάζεις.
Βουκολιασμός, ὅ, ὁ, pastoritii carminis modulatio. A præc.
Βουκολιαστής, ὅ, ὁ, pastoritii carminis modulator. Ab eod.
Βουκολικός, ὅ, αν, pastoritius. A βουκόλος.
Βουκόλιον, α, τὰ, armentum boum.
Βουκόλις, ἡ, ad boves pascendos apta, v. gr. herba.
Βουκολισμός, ὅ, ὁ, pastoralis cantilena.
Βουκόλος, α, ὁ, bubulcus, armentarius. Ex βῆς et κόλον, cibus.
Βουκόλῳ, ἡ, magna gravedo.
Βουκόλῳ, α, ὁ, ὁ, admodum mucosus; (2) stolidus. Ex βῆς et κορῶν.
Βουκόλῳ, α, ὁ, pro βῶκω, bubulcus; (2) messor, ὑποκριτικῶς pro βουκαίῳ. A βῆς.
Βουκόλῳ, α, τὰ, vitis nigra. A
Βουκόλῳ, τὰ, caput bubulum; (2) galea facta ex corio bubulo. Ex βῆς et κορῶν.
Βουκόλῳ, αν, bubulum caput habens. Ex
Βουκόλῳ, αἶα, αἶων, consiliarius. Βουκαία θεός, dea quæ præsidet curiæ, senatui. Πείρασθε Βουκαίας θεῖ, Appian. Pan. 84. A βουλή.
Βουκαίῳ, α, f. ἡσω, consilii vel curiæ sum princeps. Ex βουλή et ἄρχω.
Βουκαίῳ, ὁ, consilii publici princeps.
Βουκαίῳ, acc. pl. Dor. pro βουκαίῳ.
Βουκαίῳ, vis, 2. sing. præc. ind. Att. pro βουλή.
Βουκαίῳ, ἡ, munus senatorium.
Βουκαίῳ, α, τὰ, curia, Herodot. A βουλή.
Βουκαίῳ, velis, 2. sing. præc. imperat. Dor. pro βουλή, seu βουλεύω, a verbo βέλλωμαι.
Βουκαίῳ, in med. cum de pluribus dicitur; inter se conferre consilia, seu deliberare, consultare inter se: at de uno, significat, secum deliberare vel consultare.
Βουκαίῳ, consultare, 2. sing. præc. imperat med. Ion. pro βουλεύω, a βουλεύω.
Βουκαίῳ, 2. sing. præc. conj. act. Ion. pro βουλεύω.
Βουκαίῳ, ἄτος, τὰ, consilium, consultatio, deliberatio, molimen. Ἡ καὶ τὸ βουλεύω ὡς ἐπ' Ἀργείοις τὸ δ' ἦν, Soph. Aj. 44. A βουλεύω.
Βουκαίῳ, parvum consilium, consiliolum, πάντα, ταυτὶ κατὰ πᾶσα βουκαίῳ, pro βουκαίῳ, omnia ista conspergam consiliolis. Aristoph. Eq. 99.
Βουκαίῳ, volens, præc. part. med. Dor. et Poet. pro βουλεύω, a verbo βέλλωμαι.
Βουκαίῳ, consulo; ἡμῖν, nobis; ὑπὲρ σὺ, tibi. Οὐτε ἡμῖν κακῶς βουκαίῳ ἔσαι, neque nobis male consulerimus, Herodot. 1, 112. Ἀστυάγης δὲ μιν ἐν εὐ βουκαίῳ ἔφην, Astyages dixit non bene sibi illum consulare, Id. Ibid. 116.
Βουκαίῳ, 2. sing. a. 1. imperat. med. v. βουλεύω.
Βουκαίῳ, nom. dual. a. 1. part. act.
Βουκαίῳ, consultavit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et cum ἡ ἐλεῖν pro ἐβέλλω.
Βουκαίῳ, εως, ἡ, consultatio; (2) accusatio insidiarum vitæ nostræ factarum, vel pecuniæ in publicum per calumniam petitiæ, Harpoc. Ab eod.
Βουκαίῳ, α, τὰ, consilii locus, curia, senatus; (2) consulor, senator. (2) δόλιος βουκαίῳ, dolosi consultores, Eurip. Andr. 447. Ab eod.
Βουκαίῳ, α, ὁ, consulor, senator. Ab eod.
Βουκαίῳ, ἡ, αν, consultus; (2) senatorius, ad senatum pertinens. Ab eod.
Βουκαίῳ, ἡ, αν, in deliberationem cadens.
Βουκαίῳ, f. εἰσω, p. εἰσω, consulo, delibero, consilia ago. Βουκαίῳ νῆπιον περὶ τίνος, δλεθρὸν σπιν, moliri. Ὅστις σπιντὴν ἐμπαντι βουκαίῳ φόνον, Soph. Aj. 1074. Ἄλλ' αἰμῶν βουκαίῳ τὰδε, Eur. Med. 893. Τί βουκαίῳ.

βελόματα περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ γῇ ἡ παρὰ-
 γράφει ἐν τῇ δὲ τῇ μέτρῳ ὅτιν, *Aristoph. Lys.*
 515. A βελή.
 Βελών, *consiliarium*, gen. pl. *Ion.* pro βελῶν.
 ΒΟΤΑΗ, ἡ, ὅ, consilium; (2) consultatio.
 Βέλαια, 2. sing. pres. ind. med. *Ion.* pro βέλῃ.
 Βεληθήν, *voluerim*, 1. sing. a. 1. opt. pass.
 Βεληγορεύω, apud senatum concionor. *Διόσκ.*
 8 ὁ Κικέρων ἐβεληγορέσεν ὧς, *App. Bell. Civ.*
 3, 51.
 Βεληθεῖς, *qui voluit*, a. 1. part. pass.
 Βέλημα, ἄτος, τὸ, voluntas, arbitrium propo-
 situm. A βελή.
 Βελήσιον, *consiliis*, dat. plur. *Ion.* pro βελήσι.
 Βέλῃσι, *eis*, ἡ, idem.
 Βελητικός, ἡ, ὅ, voluntarius. A
 Βελήτος, ἡ, ὅ, sub voluntatem cadens; τὸ βε-
 λήτων, voluntas.
 Βεληφόρος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, consultor, consiliarius,
 princeps, magistratus. Ex βελή et φέρω.
 Βελήσιος, *as*, ἡ, ingens fames. Ex ἡμιός.
 Βελήσιος, *is*, ὅ, ἡ, idem. A
 Βελήσιος, ὦ, f. ἄσω, fame ingenti et intolera-
 bili premor. A βελήσιος.
 Βελήσιος, *is*, ὁ, idem quod βελήσιος.
 Βελήσιος, idem quod βελήσιος.
 Βελήσιος, *as*, ὅ, on, consultus, *Æsch.*
 ΒΟΥΛΟΜΑΙ, f. βελήσομαι, volo, cupio; (2)
 malo; (3) opto.
 Βελόμαχος, ὁ, pugnandi semper cupidus, idem
 quod θυμομαχών.
 Βελόμενος, *is*, τὸ, voluntas. Οὐδ' ἐπὶ τὸ κίνη βε-
 λόμενον ἐλάσθη, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1270.
 Τὰ βελόμενα, voluntas. Τὰ θεῶν ἔτω βελό-
 μεν' ἔσται, *Id. Ibid.* 33.
 Βελούτος, ὦ, ὁ, vespera, tempus quo boves sol-
 vuntur, *Arriani Hist. Alex.* 2, 3. Ex βύς et
 λύω, solvo.
 Βέλμαστος, vel βέλμαστος, *is*, ὁ, uva quædam a
 crassitudine ita dicta. Ex βύ et μαστός.
 Βεμελία, *as*, ἡ, qu. dic. bubula fraxinus, spes-
 cies fraxini. Ex βύς, seu βύ, et μελία.
 Βεμελιος, *is*, ὁ, idem et ex iisd.
 Βεμολγός, ὦ, ὁ, qui vaccas mulget. Ex βύς
 et ἀμείλω, mulgeo.
 Βεμύκαι, et βέμυκαι, mugitus. A μυκή.
 Βένερος, *is*, ὁ, hinnulus magnus.
 Βενίος, napi genus. A βενός.
 Βενίω, f. ἰώω, accumulo, adgreco. Ab eod.
 Βένιον, *is*, τὸ, idem quod Βενίος.
 Βένις, ἴδος, ἡ, sc. γῆ, terra collibus frequens.
 Βενουσία, ὦ, per colles incedo. Ex βένιον.
 Βενουσίος, ἴος, ὁ, ὅ, ἡ, montosus. Ex ἴδος.
 Βένιμος, a bobus depastus.
 Βένιμος, bobus pascendis aptus, pascuis abun-
 dans, *Soph. El.* 181. (2) bubulcus. Ἀγέλας
 βενίμοι, armenta boum, *Id. Œd. Tyr.* 26. Ex
 νίω.
 Βενουπάτιω, ὦ, f. ἰώω, colles calco, per colles
 ingredior. Ex βένιος et πατίω.
 ΒΟΥΝΟΣ, ὦ, ὁ, collis, tumulus, clivus; (2)
 tumulus, acervus.
 Βενούσιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, collibus seu tumulis fre-
 quens, clivus, colli similis. A βένιος.
 Βέπαις, αἰδός, ὁ, puer vel adolescens grandis,
 et apicularum epitheton, quia e bobus
 nascuntur. Ex βύ et παῖς, puer.
 Βεπάλιος, *on*, magnus.
 Βεπάλις, ἴδος, ὁ, ὅ, ἡ, multam luctam habens.
 Ex βύ et πάλη, lucta.
 Βεπάλιος, *is*, ὁ, magnus luctator; (2) magnus;
 (3) magnus asinus. Ex iisd.
 Βεπάμιον, *on*, ὁ, ὅ, ἡ, boum possessor, peco-
 ris dives. Ex βύς et πάω, possideo.
 Βεπίνα, *is*, ὁ, magna fames.
 Βεπιλάτης, *is*, ὁ, bubulcus. Βεπιλάται τε βούων,
 bubulci, *Apoll. Rhod.* 1342. Ex πελάζω,
 (nisi sit potius ab ἰλάτης, ut Lat. subsequa,
 Ern.)
 Βεπλάνοις, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, locus ubi boves vagan-
 tur. Ἀτῆς ἀπ' ἀκρῶν βεπλάνοις τῶν λόφων,
Lycophr. 29.
 Βεπλάτης, *is*, ὁ, qui boves fingit.
 Βεπλευρόν, *is*, τὸ, herba quædam. A πλευρά.
 Βεπληκτρον, *is*, τὸ, bovis stimulus.
 Βεπληγῆς, ἡ, ὁ, ὅ, ἡ, idem. Ex πλῆγω.

Βεπώμιον, *on*, ὁ, boum pastor, bubulcus.
 Βεπώλιος, *is*, ὁ, idem. Ex πώλιος, *verso*.
 Βεπώρος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, epith. veru magni. Ex βύς
 et πείρω, transfigo.
 Βεπρωσις, *is*, ὁ, ἡ, insectum ex cantharidum
 genere, scarabæo simile; (2) oleris sylves-
 tris species. Ex βύς et πρῶσις, inflammatio,
 quia a bobus in herba devorata eos in-
 flammat ac rumpit.
 Βεπρωσις, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, qui bovem vel caput bo-
 vinum in prora habet; (2) in quo bos an-
 tecedat. Ἀλλ' ἄνδρ' ἐπὶ κῆρυ βεπρωσις,
Soph. Trach. 12. Ex βύς et πρῶσις.
 ΒΟΥΡΑΣΟΣ, *is*, ὁ, fructus qui clauditur
 spathe, seu elate, i. e. palma suo involucrio
 inclusa.
 ΒΟΥΡΑΣΟΣ, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, taurus, vacca; (2) bo-
 vina pellis; (3) flagellum factum e corio
 bubulo, item scutum; (4) piscis quidam;
 (5) numisma Atticum bovis imagine signa-
 tum.
 Βουράσιον, subruo, pruruo. Τὸ μύσσηναι ἔκ-
 τῆων ποτὲ σέρρ' ἀνδρῶν βουράσιον γόνον,
Lycophr. 433. E σκῆπτω.
 Βουράσιον, *is*, τὸ, bubule. A βύς et ἴσμαι.
 Βεπάρμιον, *is*, τὸ, idem. A παρμῆς.
 Βεπάρμιος, ὁ, idem quod βεπάρμιον, *Eur.*
 Βεπάρμιον, *is*, τὸ, idem. A παρμῆς.
 Βεπάρμιος, ἡ, et βεπάρμιος, *is*, ἡ, idem.
 Βεπάρμιον, *adv.* vertendo et flectendo se mo-
 re boum arantium, i. e. a sinistra ad dex-
 tram, et a dextra ad sinistram; unde de
 scriptura antiqua Græcorum tali dicitur.
 Ex βύς et σέρφιω.
 Βεπάρμιος, *on*, aratus, ad arandum aptus. Οἱ δ'
 ἐν μεταφύσει βεπάρμιος χυθὼν, *Lycophr.* 1438.
 Ex iisd.
 Βεπάρμιος, ὦ, f. ἰώω, boves mactio. Ex σφάζω.
 Βεπάρμιος, *as*, ὁ, boum mactatio. A præc.
 Βάτας, *Dor.* pro βάτης, pastor; (2) bubulus.
 Ἀν' ἐν ἰδῶ κῆρυ ἀνὴρ βάτας, *Eurip. Hec.* 644.
 (2) βάτας φωνὴ Ἑλλὰς αἰεῖ, bubulam cæ-
 dem, *Id. Hippol.* 537.
 Βάτης, *is*, ὁ, pastor boum, bubulcus. A βύς.
 Βάτιμος, *is*, ὁ, bovis pretium aquans. Ex βύς
 et τιμή, pretium.
 Βάτιμος, *is*, τὸ, frutex palustris et pratensis,
Theocr. Ex βύς et τιμή.
 Βάτιμος, *is*, ὁ, idem et ex iisd.
 Βάτιμος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, boves penetrans et transfi-
 gens, epith. magni veru. Ex σέρφιω.
 Βεπάρμιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, boves alens. Ex σέρφιω.
 Βεπάρμιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, boves cædens, qui boves
 mactat; (2) species animalculi vexantis
 boves, œstrus. Ὅσ' ἐπὶ τῇ ἐξ ὅν κελύων βεπάρ-
 μιος, *Oppian. Hal.* 2, 528. Ex τύπτω.
 Βεπάρμιος, *is*, ἡ, on, e butyro factus. A
 Βάτιμος, *is*, τὸ, butyrum. Ex βύς et τυρός.
 Βεπάρμιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, boves vorans; (2) valde
 vorax, valde edax. A βύς, vel βύ, et φαγίω.
 Βεπάρμιος, *is*, τὸ, buphthalmum, herba. Ex
 βύς et ὀφθαλμός, quia flores ejus oculis bo-
 vinis similes sunt. *Angl. ox-eye*.
 Βεπάρμιος, ὦ, f. ἰώω, boves mactio.
 Βεπάρμιος, *on*, τὸ, boum mactationes, festus
 dies apud Athenienses. A
 Βεπάρμιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, qui boves cædit et mactat;
 (2) Jovis Polici sacerdos, *Paus.* Ex βύς
 et φονή, cædes.
 Βεπάρμιος, ὦ, f. ἰώω, boves pascio.
 Βεπάρμιος, *on*, τὰ, armenta. Τοῖσι δ' αὖ τὰ μέ-
 λ' ἐκ κῆρυ, πονύμην καὶ πάλιν, βεπάρμιος (ἢ
 ἀγέσθαι), *Eurip. Alc.* 1033. A
 Βεπάρμιος, ὦ, ὁ, qui boves pascit, bubulcus. Ex
 βύς et φέρω, pascio.
 Βεπάρμιος, *on*, onustus valde gravibus sarcinis,
Er. A βύς et φέρω.
 Βεπάρμιος, *is*, ὁ, valde capax, amplissimus, de
 cratere, lebe, &c. Ex βύ et Ποι. χαν-
 δάνω, capio.
 Βεπάρμιος, *as*, *on*, a Βεπάρμιος, nom. pl. urbe Epiri,
Call.
 Βεπάρμιος, *on*, herbosus, alendo pecori aptus.
 Βεπάρμιος κῆρυ, Ἀρκάδιος, pascuis abun-
 dantis domini Arcadiæ, *Analecta Brunck.*
 2, 107.

Βούνη, 1. sing. pres. opt. *Att.* pro βούμαι, a
 verbo βούω, clamo.
 Βούων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro
 ἰδῶων.
 Βούωνος, *is*, ὁ, boum emptor, sive ad sacra, sive
 in macellum, nomine publico, nomen cu-
 rationis publicæ, ejusdem valde honestæ.
 Ex βύς et ἀνίσταμαι, emo.
 Βούωνος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, bove emptus. Ex iisd.
 Βούωντι, clamantibus, dat. plur. pres. part. act.
Dor. pro βούσι, a verbo βούω.
 Βούωνος, *is*, ὁ, et βούωνος, ἴδος, ἡ, magnos (i. e.
 pulcos) oculos habens. Ex ἀψ.
 Βουάτιος, bobus agitat aro. Γυμνὸν δὲ βουάτιον,
Hesiod. Dies et Opera. 389.
 Βουάτιος, *is*, ὁ, bubulcus, nomen astri.
 Βούων, βούωνος, piscis quidam.
 Βουάτιος, *as*, ἡ, actio moderandi certamen et
 constituendi de eo; (2) adjudicatio et dis-
 ceptatio quævis. Ὅσως κλύομαι σε κοινὰς
 βουάτιος, *Eurip. Phœn.* 452. A βουάτιος.
 Βουάτιος, *is*, τὸ, victoriæ præmium, Ab eod.
 Βουάτιος, *is*, palmam ferat, 3. sing. pres. imp.
 act. verbi βουάτιος, palmam fero.
 ΒΟΥΒΕΤΣ, *is*, ὁ, qui dat præmium certa-
 minis, judex certaminis; (2) arbiter re-
 rum aliarum et præmia diribens, vel cer-
 tamina quæque disceptans. (2) σὺ δ' ἡμῖν
 τὴν φωνὴν γινῆς βουάτιος, *Eurip. Or.* 1065.
 Βουάτιος, ὦ, ὁ, idem.
 Βουάτιος, f. εὔσω, præmium do certaminis; (2)
 certaminis sum arbiter et moderator; (3)
 moderator, dispenso, gubernator, rego, præ-
 sum; (4) simpliciter, tribuo, præbeo, do.
 Βουάτιος τὴν δίκην, *Plut.* A βουάτιος.
 Βουάτιος, *Att.* pro βουάτιος, nom. plur. a recto
 βουάτιος, *Soph. El.* 690.
 ΒΟΥΒΕΤΣ, *is*, τὸ, prunum Damascenum.
 Βουβηχάλιος, *is*, ὁ, ἰών, raucus. A βράγχος.
 Βουβηχάλιος, idem quod βουβηχάλιος, *Poll.*
 Βουβηχάλιος, *is*, *Suid.* Βουβηχάλιος, τὸ, *Hes.* morbus in
 suibus.
 Βουβηχάλιος, *on*, τὰ, branchiæ quibus pisces spi-
 rant; (2) fauces porci. A βράγχος.
 Βουβηχάλιος, ὦ, raucosus. Ab eod.
 Βουβηχάλιος, *is*, branchiis similis.
 ΒΟΥΒΗΧΟΣ, *is*, ὁ, vel *is*, τὸ, raucedo, rau-
 citas.
 Βουβηχάλιος, laqueis irretitus hæreo, *E. M.*
 Βουβηχάλιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, raucus. A βράγχος.
 Βουβήτιος, *adv.* tarde, sero; (2) segnitè, cunc-
 tanter. A βουβήτιος.
 Βουβήτιος, idem quod βουβήτιος, *Xen.*
 Βουβήτιος, vel βουβήτιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, tardi-
 loquus, qui tardioris est linguæ.
 Βουβήτιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, qui tardo vortice circum-
 agitur; (2) tardus ad motum. Ex βουβήτιος
 et δίνη, vortex.
 Βουβήτιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, tardos seu seros dans
 fructus.
 Βουβήτιος, *on*, tardus, tarde incedens. A
 κινέω.
 Βουβήτιος, *as*, ἡ, tarditas ingenii. A
 Βουβήτιος, *contr.* βουβήτιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, qui tarda
 est mente et ingenio. Ex νείος.
 Βουβήτιος, f. ὠνά, tardo, cunctor. A βουβήτιος.
 Βουβήτιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, qui ægre sibi persua-
 deri sinit. Ex βουβήτιος et πείθω.
 Βουβήτιος, ὦ, f. ἰώω, tarde coquo; (2) tar-
 de concoquo. Ex βουβήτιος et πέσσω, co-
 quo.
 Βουβήτιος, *as*, ἡ, tarda et imbecilla concoctio.
 Ex iisd.
 Βουβήτιος, f. ἰώω, tarde navigo. Ἐν ἰκαναῖς
 δὲ ἡμέραις βουβήτιος, *Act.* 27, 7. Ex
 βουβήτιος et πλῆς, navigatio.
 Βουβήτιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, spiritum ægre trahens.
 Βουβήτιος, ὦ, f. ἰώω, tarde progredior. A
 Βουβήτιος, *is*, ὁ, ὅ, ἡ, tarde transiens.
 Βουβήτιος, ὁ, ὅ, ἡ, tardigradus; (2) lentus.
 ΒΟΥΒΗΤΣ, *is*, ὁ, Gen. ἴος, ἴος, ἴος, tardus,
 segnis; (2) tardus ingenio, *Comp.* βουβήτιος,
 vel βουβήτιος, vel βουβήτιος, *Superl.* βουβήτιος,
 vel βουβήτιος, tardigradus, tarde incedens.
 Ex σκύλος, crus.

Βραδυσομία, ὦ, f. ἥσω, impedit et difficulter loquor. *Ἐξ ὅσῳ, os.*

Βραδυότης, ἥτος, ἥ, tarditas, cunctatio; (2) segnitudo. A βραδύς.

Βραδυτόκος, α, ἥ, tarde pariens. *Ex τίκτω.*

Βραδυφάνης, ον, idem quod βραδυφάνης, *Cyp.*

Βραδυχρόνιος, ον, serus.

ΒΡΑΖΩ, fut. ἄσω, ferveo, bullio; (2) agito, quatio. *Βραζεῖ τὰ ἐνδον τῷ Δωρκεος, Aret. (2) σκύμνον παρ' ἀγκυλῆσιν ὕπτι βράσας, Lycorh. 461.*

ΒΡΑΘΥ, υος, τὰ, sabina, seu savina, herba.

Βράκανα, τὰ, olera agrestia quæ non facile purgantur.

Βράκος, pro βράκος, *Theocr.*

Βραδεις, a. 1. part. pass. verbi βράζω.

Βράμος, ἄτος, τὸ, aestus, fervor; (2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω. Hinc

Βραμυαίτις, α, ἥ, qui fit cum fervore; (2) ebullitioni similis, de vento.

Βρασματώδης, εος, ὁ, ἥ, immodicus, qui quasi fervet. Ab eod.

Βρασμός, ὦ, ἥ, idem quod βράσμα.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράσσω, pro βραδύνω, *Hom.*

Βράχτι, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔραχτι, a βράχτις.

Βράχτις, τὰ, brevia. Quasi a βράχος, εος.

Βραχύν, nom. sing. f. g. *Ion.* pro βραχύνει.

Βραχύν, perfusus, a. 2. part. pass. verbi βρέχωμαι, seu βρέχω, madefacio.

Βραχύν, adv. breviter; (2) paucis; (3) ad breve tempus.

Βραχύνιον, τὸ, ornamentum brachii, armilla, *Xen.*

Βραχύνιστρος, ἥτος, ἥ, armilla. *Ἐπιθυμήσασα τῶν χρυσίων βραχύνιστρον, Philat. in Romulo, 5.*

ΒΡΑΧΥΓΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus; (2) armus, v. gr. vituli.

Βραχύνιος, α, ὁ, ἥ, qui brevis est vitæ. Hinc

Βραχύνιστρος, ἥτος, ἥ, vitæ brevis.

Βραχύνιστρος, ὦ, f. ἥσω, in brevem sc. syllabam desino; (2) pede uno brevior sum;

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, in brevem desinens; pede uno brevior. *Ex βραχύν* et *καταλήγω, desino, terminor.*

Βραχύνιστρος, ὦ, f. ἥσω, comam brevem gesto. *Ex κόμη.*

Βραχύνιστρος, ἥ, membrorum brevis, cola brevia, *Hermog.*

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, brevibus membris constans. *Ex κάλον.*

Βραχύνιστρος, ον, brevis in dicendo. *Ex λέγω.*

Βραχύνιστρος, ον, brevis sum in loquendo.

Βραχύνιστρος, brevi oratione utendum, *Steph.*

Βραχύνιστρος, α, ἥ, breviloquentia. A

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, brevis in sermone.

Βραχύνιστρος, α, ἥ, tenuitas partium. A

Βραχύνιστρος, εος, ὁ, ἥ, cujus partes sunt breves et exiguæ, tenuis. *Ex μέρος.*

Βραχύνιστρος, εος, brevi temporis spatio laborans, *Hipp.*

Βραχύνιστρος, α, ἥ, breviloquentia. A μύθος.

Βραχύνιστρος, ἥ, ὦν, breviandi vim habens. A

Βραχύνιστρος, fut. ὠν, corripio, breve reddo. A βραχύν.

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, brevis tergo, breve dorsum habens. *Ex βραχύν* et *ἰστέω.*

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, pauca habens somnia.

Βραχύνιστρος, ὦ, f. ἥσω, penultimam brevem habeo. A

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, cujus penultima brevis est. *Ex βραχύν* et *παρὰλήγω.*

Βραχύνιστρος, contr. βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, brevis simulque tardos spiritus ducens. *Ex βραχύν* et *σπῆν, spiritus.*

Βραχύνιστρος, parva, epith. urbis.

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, brevis meatus habens.

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, parum potans.

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, parum potans.

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, brevis radicum. A

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, breves radices habens.

Ex βραχύν et *ῥίζα, radix.*

ΒΡΑΧΥΤ, εἰα, ὦ, Gen. εἰας, εἰας, εἰας, brevis, parvus, exiguus. Hinc (2) ἐν βραχύν, brevi tempore, subito, repente, paucis;

(3) κατὰ βραχύν, sensim, paulatim; (4) βραχύν, aliquantum, interdum, paulisper, parvi momenti.

Βραχύνιστρος, brevis, levis, epith. teli.

Βραχύνιστρος, qui parvo seu brevi caudice est.

Ex βραχύν et *εὐλήχος, caudex.*

Βραχύνιστρος, ἥ, brevis oris. A

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, qui brevi est ore, sive parvo orificio. *Ex βραχύν* et *στόμα.*

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, brevis orationis, carminis.

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, paucis syllabis constans, epith. pedis, numeri. A συλλαβή.

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, qui parvum seu exiguum symbolum ad convivium confert.

Βραχύνιστρος, εἰα, ὦ, Gen. εἰας, εἰας, εἰας, brevis finem habens.

Ex βραχύν et *τέλος.*

Βραχύνιστρος, ἥ, brevis. A βραχύν.

Βραχύνιστρος, ὦ, f. ἥσω, curte recido. A

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, curte recisus. *Ex βραχύν* et *τέμνω, secō.*

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, breve collum habens.

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, brevi contentus somno.

Βραχύνιστρος, ἥ, tenuitas victus, paucitas.

Βραχύνιστρος, α, ὁ, ἥ, brevis et exiguum lumen habens; exiguum lumen præbens, *Suid.*

Ex βραχύν et *φῶς, auris.*

ΒΡΑΧΥΝ, sono, sonitus seu crepitus edo, strepo. Est onomatopœia. Hinc ἔραχτι, et βράχτι, apud Poetas. *Ἐέραχτι χαλκός, Il. 4, 220.*

Βράγμα, ἄτος, τὸ, sinciput. A βρέχω.

Βράγμα, ὦ, ἥ, idem et ab eod.

Βράγμα, fremere, pres. inf. med. verbi

ΒΡΕΜΩ, fremo, murmuro. *Μυρίαι δ' ὄπλοις βρέμων, Eur. Ph. 113.*

ΒΡΕΜΩ, vel βρέμων, lactuca:

Βρέμων, et βρέμων, fusc, unguentum e floribus.

Unde βρέμων, fusc.

ΒΡΕΜΩ, α, ὁ, tumor, fastus; (2) avicula incerta.

Βρέμων, et βρέμων, superbio, elato animo sum, eumque gestu et vultu prodo. *Ap. antiquiores, vox comica; (2) apud posteriores, varia quæ ab superbia fiunt, aut cum superbia quadam conjuncta sunt, ut indignor, irascor, fastidio; aut superborum moribus insunt, ut severo et composito vultu aliquid facere, v. gr. meditari, Ern. Ὑπὸ φρονήματος βρέμνεται, Aristoph. Pac. 26. A βρέμων.*

Βρέμων, εἰα, ὦ, pluvia. A βρέχω.

Βρέμων, pluvare, a. 1. inf. act. verbi βρέχω.

ΒΡΕΤΑ, τὸ, simulacrum rude e ligno.

Βρετάνος, ἥ, ὦν, infantilis. A βρέφος.

Βρετάνος, infantiliter.

Βρετάνος, α, ὁ, ἥ, infanticidium:

Βρετάνος, α, ὁ, ἥ, infanticida. *Ex πτείνω.*

ΒΡΕΤΩ, εἰα, τὸ, infans; (2) foetus animalis cujuscunque, etiam ova; (3) βρετάνος, ab infantia.

Βρετάνος, α, τὸ, locus alendis et educandis infantibus destinatus. *Ex τρέφω.*

Βρετάνος, infantem efficio. *Ep. A βρέφος* et *ἔργον.*

Βρετάνος, α, τὸ, infantulus. Dim. a βρέφος.

Βρέμμα, ἄτος, τὸ, sinciput: et

Βρέμμα, ὦ, ἥ, idem: A

ΒΡΕΤΩ, f. ἥσω, madefacio, irriro, pluo. *Ἡράτω βρέχων τὰς πόδας αὐτῇ τοῖς δάκρυσι, Luc. 7, 38.*

Βρέχων ἐπὶ δακρύσι, ὦν, δάκρυς, *Matt. 5, 45.*

ΒΡΠ, partic. insep. quæ in compositione intentionem notat, redditurque fere per valde, vel vehementer.

Βραχύνιστρος, εἰα, ὦ, Gen. εἰας, εἰας, εἰας, fortis, validus.

Βραχύνιστρος, ὁ, ἥ, robustus.

ΒΡΙΑΩ, ὦ, f. ἥσω, robustum reddo; (2) robustus sum; (3) extollo; (4) tumesco.

Ῥεῖα μὲν γὰρ βερίαι Ῥεῖα δὲ βερίαντα χαλκίττι, Hesiod. Op. 5.

Βερίαντις, εἰα, ὦ, Gen. εἰας, εἰας, εἰας, qui ex somniorum interpretatione futura prædicat. *Ex βερίω.*

ΒΡΙΑΩ, f. ἥσω, vel ἥσω, post cibum dormio. *Ἐνθ' ἂν βερίαντα Ῥεῖαι Ἀγαμέμνονα δύν, Il. 4, 223.*

Βερίαντις, α, ὁ, ἥ, vehementer clamans. *Ex βεῖ* et *ἥπτιω, clamo.*

Βερίαντις, εἰα, ὦ, Gen. εἰας, εἰας, εἰας, gravis.

Βερίαντις, α, ὁ, ἥ, gravia habens cornua.

Ex βερίαν et *κέρας, cornu.*

Βερίαντις, contr. βερίαντις, α, ὁ, ἥ, gravem et prudentem mentem habens.

ΒΡΙΑΩ, sum gravis, ingravesco, onustus sum; (2) deorsum vergo præ pondere, inclino;

(3) ingruo, impressionem facio; (4) abundo; (5) gravo. *Ἡ χεῖρ βερίαν, ἥ μακρὴ πλάττω βάρε, Soph. Aj. 130.*

Βερίαντις, f. ἥσω, leonis voce utor: et

Βερίαντις, f. ἥσω, idem; (2) excandesco. A

Βερίαντις, ὦ, fremo, irascor. A

Βερίαντις, α, ὁ, ἥ, robur, potentia. *Μυρίαις βερίαν, Apoll. Rhod. 4, 1677. A βερίαν.*

Βερίαντις, adv. cum fremitu.

Βερίαντις, ἄτος, τὸ, fremitus.

Βερίαντις, ἥ, iracundia. A βεῖ et μῆνις.

ΒΡΙΑΩΜΑΙ, εἰα, idem quod βερίαντις. *Ἐ-βρεμῶτο τῷ τε Κύρῳ, ἥ τοῖς Μήδεσι, Xen.*

Βερίαντις, εἰα, ὦ, Proserpina.

Βερίαντις, εἰα, ὦ, Proserpina.

Βερίαντις, α, ὁ, ἥ, curram gravans. *Ex βερίαν* et *ἄρμα.*

ΒΡΙΑΩΜΑΙ, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, εἰα, ὦ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βερίαντις, α, ὁ, echini marini genus.

Βροτός, ὄσση, ὄν, saniosus, cruore respersus.

A βρότος, cruor.

Βροταλυσίρα, ἡ, hominibus faticina, Man. A βροτός et κλωστή.

Βροτακτόναι, hominem interficio. A

Βροτακτόναι, ὁ, ὁ δὲ ἡ, homicida. Ex κτίων.

Βροταλός, ὁ, ὁ δὲ ἡ, idem.

ΒΡΟΤΟΣ, ὁ, ὁ δὲ ἡ, mortalis; (2) homo.

ΒΡΟΤΟΣ, ὁ, ὁ δὲ ἡ, sanies, cruor; (2) sanguis pul-

vere permixtus. Hinc

Βροτακτόναι, ὄν, homines eorumque actiones

spectans, inspicis, epith. Furiarum.

Βροτάσσαι, ὄν, salutaris hominibus.

Βροτασθήναι, ἔς, invisus hominibus. A βρύος.

Βροτασθέραι, ὄν, hominibus perniciosus. A

φθορά.

Βροτάω, ὡ, f. ὡσων, cruore inficio, cruento. A

βρότος.

Βροτάω, reddo hominem mortalem, Naz.

ΒΡΟΥΚΟΣ, seu βρούχος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, species locustarum, Lev. 11, 22.

Βρούρετος, ὁ, laqueus. A βρούχος.

Βρούρη, ἡ, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A

βρύχω, humecto.

Βρούθιζω, f. ὡσων, sorbeo; (2) voro; belluor.

A

Βρούθος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, guttur; (2) lagena. A βρό-

γχος.

Βρούθουδης, ὄς, ὁ δὲ ἡ, cavus, aridus, epith. lacus. Ἐπὶ βρούθουδ' ἰλίμνη, Nic. Ther. 366.

Βρούχιος μόρος, suspensio, qu. dic. laquearis

mors, Nonn.

Βρούχης, ἴδος, ἡ, laqueus.

Βρούχος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, idem.

Βρούχω, sorbeo, voro, deglutio: inus. unde ἀνα-

βρύω, καταβρύω, ἀπὸν Hom.

Βρούζω, f. ὡσων, floreo, germino: (2) lætor,

exsulto. A βρούω.

Βρύδην, adv. cum stridore dentium; (2) fusc.

A βρύχω.

Βρύγμα, ἄτος, τὸ, morsus. Ab eod.

Βρυγμός, ὁ, ὁ δὲ ἡ, stridor dentium; (2) fremitus;

(3) rugitus. Ab eod.

ΒΡΥΚΩ, f. ὡσων, mordeo; (2) rodo; (3) de-

glutio. (2) ἡ δ' αὖ μισὰ βρύκει, exedit, Soph. Trach. 987. Βρύκω σὺ τὸν πνεύμονα;

καὶ τ' αὐτὴν ἐξέμισα, Aristoph. Lys. 367.

Βρύλλω, potito, subbibō; (2) sorbeo, sorbilo;

inebrior. A

ΕΡΥΝ, vox infantium potum petentium.

Βρύσις, ὄσση, ὄν, Gen. ὄντος, ὄσσης, ὄντος,

muscosus; (2) mollis, friabilis. A

ΕΡΥΝ, ὁ, τὸ, muscus. Angl. moss. (2) alga,

Plin. Angl. SEA-WRACK.

Βρυφόρος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, musci fertilis. Ex φέρω.

Βρύω, ὡ, f. ὡσων, musco oppleo. A βρύων.

Βρύσις, ὡς, ἡ, quasi dic. saturitio. A βρύω.

Βρυτία, ὡν, τὰ, reliquia granorum post excoc-

tam cerevisiam, item fraces vinaceæ. A

ΒΡΥΤΩΝ, ὁ, τὸ, cerevisia, potus ex hordeo.

Βρύτος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, idem.

Βρύτω, idem quod βρύχω, edo, devoro, E. M.

(2) ab hoc, febris laboro, Id.

Βρύχαιος, ἰα, ἰον, rugiens. A βρύχω.

Βρυχανόμαι, ὡμαι, f. ὡμαι, ejulo. Ab eod.

Βρυχάομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, rugio, mugio, in-

fremo. Δεινὰ βρυχάοις τάλαις, Soph. Œd.

Typ. 1265. βρυχάομενον σπασμοῖσι, Id. Trach.

805. ἔβρυχάτο μὲν βαμμοῖσι προσπίπτεσα,

Id. ibid. 904. ἴταρ ἐνέειλε, ταῦρος ὡς, βρυχά-

μενος. Ab eod.

Βρύχη, ἡ, stridor e contritu, v. gr. dentium,

fremitus. Hinc

Βρυχάδην, adv. cum rugitu, cum fremitu:

Βρυχάφθους, ὁ, ὁ δὲ ἡ, rugitus, ejulatio, gemitus:

Βρυχάμα, ἄτος, τὸ, idem.

Βρύχης, ὁ, ὁ δὲ ἡ, submersus, mergens, obruens,

et strepens fluctibus. A βρύω, (vel potius

a βρύχω, unde βρυχά, Ern.)

Βρυχμός, ὁ, ὁ δὲ ἡ, morsus, rosio, strepitus. A

ΒΡΥΧΩ, f. ὡσων, frendo, strideo, mordeo cum

stridore dentium; (2) fremo; (3) mugio;

(4) gemo; (5) in med. furo. Ἐβρυχον τὰς

ὀδόντας, ἐπ' αὐτὸν, Act. 7, 54. (1) ὅστις, ὥστε

παθόντος βέβρυχα κλαίων, Soph. Trach. 1071.

(5) ὑπεσπένει, βρυχάμενος, Soph. Aj. 321.

Βρύχων, es, strepens fluctibus.

ΒΡΥΩ, f. ὡσων, scateo; (2) fundo; (3) ger-

mino; (4) floreo; (5) abundo, circumfluo;

(6) scatere facio; (7) mano. Μήτι ἡ πηγὴ

ἐκ τῆς αἰσῆς ὅπῃς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν;

Jac. 3, 11. Βρύων μελίταις καὶ προβάταις;

Aristoph. Nub. 45.

Βρυώνης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, idem quod βρύεις.

Βρυώνη, ἡ, idem quod βρυωνία, Nic.

Βρυωνία, ὡς, ἡ, vitis genus, bryonia. A βρύων.

Angl. BRYONY.

Βρυωνίς, ἴδος, ἡ, idem et ab eod.

Βρυώνης, totius, a. l. part. pass. verbi βρύωμαι.

Βρύωμαι, ἄτος, τὸ, esca, cibis; (2) quod ex-

sum et erosum est. A βρύωμαι.

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, proprie, (1) de ru-

ditu asinorum; tum, (2) de clamore ala-

rum belluarum, ut leonis atque etiam ho-

minum iuratorum; (3) facteo. A βρύωμαι.

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, facteo. A βρύωμαι.

Βρύωμαι, ὡμαι, f. ὡμαι, cibis, edulium, esca. A βρύ-

ωμαι (2) ruditus. A βρύωμαι, Ern.

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, rudens. A βρυώομαι.

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, ruditus. Ab eod.

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, qu. dic. ruditor, rudens.

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, asinus. Νῆσον δ' ἀργαλίην

βρυώομαι δέξασθαι, Nic. Ther. 357. Ab eod.

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, factores loquens. Vox inepta

apud Lucian.

ΒΡΥΩΜΟΣ, ὡς, ὁ δὲ ἡ, graveolentia, fætor; (2) vi-

rus. Hinc

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, fætidus.

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, esurio, edere cupio. A βρύωμαι.

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, esculentus, edulis. A

βρύωμαι, ὡμαι, f. ὡμαι, cibis, edulium; (2) ipsa come-

ndendi actio; (3) erosio. A

ΒΡΥΩΜΟΣ, f. βρύωμαι, comedo, depasco, consu-

mo. Βρυώομαι κατὰ φάρμακα, gramina,

Il. 22, 94. Hinc

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, edulis, cibo aptus.

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, comestor, Nic. A βρύωμαι.

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, edulis, esculentus, Æsch.

Βρυώομαι, ὡμαι, f. ὡμαι, cibis, esca, Hom.

ΒΥ, vox infantis vagientis.

ΒΥΑΣ, ὁ, ὁ δὲ ἡ, bubo, avis nocturna.

ΒΥΛΑΡΙΟΝ, ὡς, τὸ, chartula ex papyro. Dim.

Βύλινος, ἰν, ἰον, chartaceus, papyraceus.

Βύλινον, τὸ, papyracea charta, in qua nihil

scriptum est; (2) funiculus nauticus. A

ΒΥΒΑΟΣ, ὡς, ὁ δὲ ἡ, papyrus Ægyptia; (2) herba

quodam papyro similis; (3) liber.

Βύζην, adv. dense. Τὴν μὲν ἔντονον ταῖς

ναυσὶν ἀντιπρὸς βύζην κλῆσειν ἔμελλον, na-

vibus confertim collocatis, Thucyd. 4, 8. A

Βύζω, f. ὡσων, refectio; (2) vagio; (3) bubulo.

A βύω, obturo, vel βύ, voce infantium, vel

βύας, bubo.

Βυβίεσθαι, demergi, præ. inf. pass. verbi

Βυβίω, f. ὡσων, mergo. A βυβίς.

Βυβίς, ἰα, ἰον, qui est in profundo, profundus,

unde τὰ βύβια, aquatilia; (2) marinus, na-

valis. Ἐνι πτόλιν βυβίω, Opiian. Cyneg. 2, 62. Ab eod.

Βυβίτις, quæ est in profundo. Βυβίτις ψάμ-

μος, Anthol. 41. Ab eod.

Βυβίω, adv. sub fluctibus. A βυβίος.

ΒΥΘΟΣ, ὡς, ὁ δὲ ἡ, gurgis, profundum.

Βυθοστροφής, ὡς, ὁ δὲ ἡ, in profundo nutritus.

Ex βυθός et τρέφω, nutritio.

Βυκανάω, buccina cano. A

ΒΥΚΑΝΗ, ἡ, ἡ, buccina. Hinc

Βυκανήμα, ἄτος, τὸ, clangor buccinarum.

Βυκανίω, f. ὡσων, buccino. Ab eod.

Βυκανήριον, ὡς, τὸ, buccina. A

Βυκανήτης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, buccinator. A βυκανίω.

Βύκτης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, sonans, spirans. Ἦντε βυκτῶν

ἀνέμων βρύμας, Apoll. Rhod. 1928. A βύζω.

ΒΥΝΗ, ἡ, ἡ, hordeum madefactum et tostum

ad coquendum cerevisiam.

Βυπτάω, ὡς, f. ὡσων, vel βύπτω, Hes. Æol. pro

βάπτω, Alb. mergo. Vide βάπτω.

ΒΥΡΕΑ, ἡ, ἡ, corium, pellis.

Βυρσαίτος, ὡς, ὁ δὲ ἡ, aquila raptrix τῆς βύρσης, Ar.

Βυρσίν, ὡς, ὁ δὲ ἡ, coriarius. Unde

Βυρσίνω, f. ὡσων, corium apparo, concinno.

Βυρσίνω, pro βυρσινώω, oppletus, refertus, Ar.

Βυρσίνη, ἡ, ἡ, lorium, Ar.

Βύρσινος, ἰν, ἰον, coriaceus. A βύρσα.

Βύρσις, ἴδος, ἡ, corium, pellis. Dim.

Βυρσάδην, ὡς, f. ὡσων, corium subigo.

Βυρσάδην, ὡς, ὁ δὲ ἡ, coriarius. Ex iisd. Hinc

Βυρσάδης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, coriarius pertinens.

Βυρσάδης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, corio contextus, corio

compactus. Ex βύρσα et πηγνύω.

Βυρσάδης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, coriarius.

Βυρσάδης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, corii venditor.

Βυρσάδης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, corio obductus; Epith. tym-

pani.

Βυρσάδης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, idem. A τύνω.

Βυρσάδης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, pellio, Man. A τύνω.

Βυρσάδης, ὡς, f. ὡσων, corio contego. A βύρσα.

Βυρσάδης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, qui humeros adducens hu-

meros contrahit, Arist.

Βύρσις, ὡς, ὁ δὲ ἡ, mensis quidam apud Delphos. A

φύω, germino, quia eo omnia germinant.

Βύρσις, ὡς, ὁ δὲ ἡ, obturamentum. A βύω.

Βύρσις, ὡς, ὁ δὲ ἡ, byssinus. A βύσσις.

Βυρσάδης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, in profundum labens

præ pondere. Ex βυρσός et βάρος.

Βυρσάδης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, εὖσων, profunde cogito, machi-

nor. A βυρσός et δομῶν pro δομῶν.

Βυρσάδης, adv. ex imo. A

Βυρσός, ὡς, ὁ δὲ ἡ, fundum, inum maris, &c. A

βυθός.

ΒΥΣΣΟΣ, ὡς, ἡ, byssus, lini pretiosissimi

genus.

Βυσσάδης, ὡς, ὁ δὲ ἡ, prudens, callidus, tectus

animi et consiliorum. Βυσσάδης Ἐριννύς,

Æschyl. Chaph. 649. A φέω.

Βύσσις, ὡς, ὁ δὲ ἡ, profunditas. A βυσσός.

Βύρσις, idem quod βύρσις.

ΒΥΩ, f. ὡσων, obturo, obstruo; (2) impleo;

(3) tego. Χρυσίᾳ τῶν ταῦτα παύωντων ἱερὸν

τὸ σῶμα, Aristoph. Pace, 643. Νήματος

ἀσκητοῖο βιβυμῶν, Odys. 4, 134.

Βά, 1. sing. a. 2. conj. act. v. βάινω.

Βάδιον, τὸ, bucula. Ex βοῖδιον, Dim. a βῆς.

Βωμολύχως, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, *proprie*, adsiuus aræ, et quasi insidians. Hinc (2) parasitus; (3) adulator; (4) scurra; (5) avis quædam e monedularum genere. Ex βωμολύχης et λόχος. Βωμολύχης, α, δ, qui ad aram contendit, conviciatur, vel rixatur. Ex βωμολύχης. ΒΩΜΟΣ, α, δ, basis; (2) ara. Βῶν, *bouem*, acc. sing. *Ion.* et *Dor.* pro βῶν. Βωνίτης, α, δ, vide bubulcus. A βῶν. Βῶξ, κός, δ, vide βόαξ. Βῶς, *boves*, accus. plur. *Dor.* pro βόας. Βῶται, vocare, a. l. inf. act. *Ion.* et *Dor.* pro βοῶσαι, a βοῶν. Βῶσαντι, *Poet.* pro βοῶσαντι. Βῶσαι, a. l. part. act. *Poet.* pro βοῶσαι. Βωστρομεν, vocatus, l. pl. præ. conj. act. *Dor.* et *Poet.* pro βοστρομεν. A βοστρομ, f. ἥω, clamo, voco. Τί με βοστρομεν; vocas? *Aristoph.* *Ach.* 964. Παιῶν τήμινον πᾶς δημόσιος βοστρομ' ὅτι ἐγὼ πεκτώμενος, *Id.* *Lys.* 688. Τὸν τε Μαννὴν ἡ Σῦρα βοστρομῶνται τῇ χωρίῳ, *Id.* *Pace.* 1155. A βοῶν, clamo. Βῶτας, *pastorem*, acc. sing. *Dor.* pro βῶτην. Βῶτας, *Dor.* pro βῶτης, *pastor boum*, bubulcus. Βῶτας μὲν ἐλίου, *Theocr.* 1, 86. Βῶτης, *pastor*, *Fem.* βῶτης. A βῶσαι, clamo. Βωτάνειον, *populosæ*, dat. sing. f. g. A βωτάνειος, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, alens et educans viros. Epith. agrī, ex ejus cultura colonis satis reddit. Ex βῶτης et ἀνήρ, vir. Βῶτωρ, ὄρες, δ, *pastor*. A βῶσαι, vel βῶν.

Γ.

Tertia Alphabeti Græci litera, quæ Γάμμα, ab Hebræorum Gimel, dicitur; (2) nota numeralis, significans tria, at cum lineola inferne apposita γ, tria millia. Γ, pro γε, per apostrophem, ob sequentem vocalem vel diphthongum. Γ, *Dor.* pro γῆ, terra, vel ead. dial. pro γῆ. ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, α, δ, Gagates, lapis. ΓΑΤΤΑ'ΑΙ'ΖΑ, f. ἴσα, titillo. Γαγγαμῆς, ἴος, δ, qui rete in aquam ejectum extrahit, piscator. A ΓΑΤΤΑ'ΜΗ, ης, ἡ, sagenæ, rete piscatorium. Γάγγαμ' α, ἡδ' ὑποχαί περιηγέες, ἡδ' σαγήναι, *Opp.* *Haliect.* 3, 81. Γάγγαμον, α, τὸ, idem. Γαγγαμῆς, α, δ, idem quod γαγγαμῆς. Ex ἴκω. Γαγγαμῆς, ὄνος, δ, idem quod γαγγαμῶν, *Æsch.* Γαγγίτης, α, δ, vel γαγγιτῆς, Gangites, gemma. ΓΑΓΓΑΤ'ΟΝ, α, τὸ, nervi præter naturam consorsio (tuberculum circa nervos sub cute nasci solitum, *Eryn.*). Γαγγλιώδης, ἴος, δ, ὁ ἔ, ἡ, ganglio similis; (2) e gangliorum genere. A γαγγλίον. ΓΑΤΤΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus corporis mortificatio. Hinc Γαγγραινίος, ἡ, ὁ, gangrænæ similis. Γαγγραινόμα, ἡ, f. ὥσμαι, gangræna laboro, gangræna corripior. Ab eod. Hinc Γαγγραινισίς, ἴος, ἡ, gangrænæ ingruessentia. Γάδαρος, ἴος, δ, Gadarensis. A Γάδαρ, quæ urbs fuit in Cælo-Syria. Γαδαρηνός, α, δ, Gadareus. Ab eod. ΓΑΖΑ, ης, ἡ, gaze, opes, divitiæ; (2) thesaurus. Vox Persica. Γαζοφύλακτον, α, τὸ, gazophylacium; (2) ærarium ecclesiasticum. A Γαζοφύλαξ, ἄκως, δ, ὁ ἔ, ἡ, thesauri custos. γαβί, *bone*, voc. sing. per *Arphæres*. pro ἀγαβί. Γαβίον, gaudere, præ. inf. act. *Dor.* pro γαβίον. Γαβύσιναι, præsens ejusdem, *Dor.* pro eod. Γάβσιν, gavisus est, 3. sing. a. l. ind. act. *Dor.* et *Ion.* cum v. ἔφελε, pro verbo ἐγρήσθαι. Γαβυλλίς, vel γηβυλλίς, ἴδος, ἡ, cepæ genus, *Nic.* Γαί, terra, per apostroph. pro γαία. ΓΑΓ'Α, ας, ἡ, terra, tellus; (2) regio; (3) patria. Γαίωχος, *Dor.* pro γαίωχος, *Soph.* *Æd.* *Tyr.* 160. Γαίη, terra, dat. sing. *Ion.* pro γαία.

Γαίηντης, ἴος, terra natus. Γαίην, adv. a terra. A γαία. Γαίης, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, terrenus, terrestres. Γαίωχος, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, terram tuens, moderans, Epith. Diana; (2) terram cingens et continens, ambiens, Epith. Neptuni; (1) γαίωχόν τ' ἀδελφεόν "Αρτεμιν, *Soph.* *Æd.* *Tyr.* 160. (2) καὶ τὸν πάντιον γαίωχον "Ρέας φίλον υἱόν, *Id.* *Æd.* *Col.* 1072. Γαίωφάγος, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, qui terra vescitur. Γαίωφάφος, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, qui terram describit. Ex γαία et γράφω, scribo. Γαίωφτης, α, δ, terræ dator. Γαίωχος, idem quod γαίωχος. ΓΑΙΩ'Σ, α, δ, et γαίωσον, γαίωσα, gæsum, teli genus. Γαίτης, δ, agricola, *Hes.* ΓΑΙΩ, glorior, superbio, effector fiducia et gloriatioe roboris et virtutum mearum. Κῦδ' αὖ γαίω, *Il.* 1, 405. Γαίωδης, ἴος, δ, ὁ ἔ, ἡ, terreus. A γαία. Γαίωμορία. Vide γαίωμορία. ΓΑ'ΑΔ', γάλακτος, τὸ, λα; (2) succus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. lac. Γαλαθνήος, ἡ, ὁ, lacteus. A γάλα. Unde Γαλακτιάς, α, lacte abundo. Γαλακτίς, f. ἴσα, candorem lactis imitor. Γαλακτίδος, ἡ, ὁ, lac referens, lacteus. Γαλακτίων, ἴον, lacteus. Γαλακτίον, τὸ, idem quod γάλα. Γαλακτίς, ἴδος, ἡ, et Γαλακτίτης, α, δ, lapis quidam, ita dictus quod lacteum quandam succum emittat. Γαλακτοδόχος, ὁ, lacti recipiendo factus, ut mulctra. Γαλακτοειδής, ἴος, δ, ὁ ἔ, ἡ, lacteus, lac referens. Γαλακτοερέμω, ὁ, lacte nutritus. A τρέφω. Γαλακτοέριος, α, δ, pastor. Ex κορέω. Γαλακτοέριος, ἡ, f. ὥσμαι, lactesco, in lac vertor, in naturam lactis degenero. A γάλα. Γαλακτοπῖνα, lac bibo. Γαλακτοπαινίος, ἡ, ὁ, lacti augendo aptus. A Γαλακτοπῖνα, ἡ, lactis augendi vis. Γαλακτοποσία, ας, ἡ, usus lactis ad bibendum. Γαλακτοπόταν, acc. sing. *Dor.* pro γαλακτοπόταν. Γαλακτοπῖνα, α, f. ἥω, lac bibo. A Γαλακτοπῖνα, α, δ, qui lac bibit. Γαλακτοπῖνα, α, f. ἥω, lacte alo. Ex γάλα et τροφή, cibis. Γαλακτοπῖνα, ας, ἡ, nutriticio quæ fit lacte. Γαλακτοπῖνα, lacticina conficio. Γαλακτοπῖνα, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, lacticiniorum confector. Ex γάλα et ἔργον, opus. Γαλακτοπῖνα, α, f. ἥω, lacto. A γαλακτοπῖνα. Γαλακτοπῖνα, ας, ἡ, lactatio. Ab eod. Γαλακτοπῖνα, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, lac habens, lactans, lacte nutrens. Ex γάλα et ἔχω, habeo. Γαλακτοπῖνα, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, lacte vicitans, lac comedens. Ex γάλα et φαγῖν, comedere. Γαλακτοπῖνα, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, lacti generando aut augendo utilis. Γαλακτοφόρος, lactifer, lactans. Εἰδόμενος αὐτῇσι γαλακτοφόροις τῇναι, *Oppian.* *Cyneg.* 1, 442. Γαλακτοχρῶς, contr. γαλακτόχρως, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, lactei coloris. Ex γάλα et χρῶς, color. Γαλακτώδης, ἴος, δ, ὁ ἔ, ἡ, lacteus, albidus; unde τὸ γαλακτώδης, ἴος, lac et lactis serum. Γαλακτώσις, ἴος, ἡ, mutatio in lac. Γάλας, gen. sing. *Dor.* pro γαλήνης. Γαλανάς, pro γαληνάς, *Suid.* Γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus in cælo. Et γαλαξίας λίθος, lapidis genus. Γαλαξίος, pro γαλαξίας, *Man.* Γαλαξίος, α, δ, Gallus; (2) Gallo-græcus. Hinc Γαλατία, ας, ἡ, Gallia; (2) Gallo-græcia. Γαλατικός, ἡ, ὁ, Galaticus; (2) Gallicus. Γαλαίγρη, ας, ἡ, cavea ferrea et quoddam carceris genus; (2) decipula. ΓΑΛΕ'Η, ης, contr. γαλή, ἡς, ἡ, mustela; (2) catulus, felis, *Lev.* 11, 29. Γαλειώδης, ἴος, δ, ὁ ἔ, ἡ, qui ex mustelino genere est; (2) mustelæ similis. Ex γαλιός.

Γαλειώδης, ας, ἡ, praelium inter felem et mures. Ex γαλή, μῦς, mus, et μάχη. Γαλιός, α, δ, mustela; (2) piscis quidam; (3) stellio. A γαλή. Γαλιός, ἴος, ὁ, ἡ, tranquill, serenus; (2) hilaris. A γαλήνη. Γαλιωπός, α, δ, oculis lætus et hilaris. Ex γαλιός et ὤψ, oculus. Γαλιωπός, ἴος, δ, ὁ ἔ, ἡ, idem quod γαλειωπός. Γαλιωπός, α, δ, stellio. A γαλή. Γαλή, ἡς, ἡ, mustela. A γαλή, ex quo contractum est; (2) quidam interpretantur etiam felis; parum bene. Ern. Γαληνός, αἶα, αἶον, tranquill. A γαλήνη. ΓΑΛΗΝΗ, ης, ἡ, serenitas; (2) tranquillitas et hilaritas virtus. Γαληνός, ἴος, δ, ὁ ἔ, ἡ, idem quod γαληνός. Γαληνός, α, δ, serenitas sum, tranquill. Γαληνός, f. ἴσα, serenitas reddo, tranquill. Γαληνός, ἴα, ἴον, tranquill, serenus; (2) hilaris. A γαλήνη. Γαληνός, α, δ, serenitas. A γαληνός. Γαληνός, acc. sing. part. præ. act. f. g. a γαληνός. Γαληνός, ὁ, tranquill, *J. Damasc.* Γαληνός, ἡ, ὁ, idem quod γαληνός. Hinc Γαληνός, ἡς, ἡ, serenitas, tranquillitas. Γαληνός, α, f. ἴσα, sereno, tranquill. Γαληνός, adv. tranquille, tranquillo animo. Γαληνός, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, serenitas et hilarem vultum habens. Ex γαληνός, pro γαλιός, et ὤψ. Γαλιόχων, δ, ὁ ἔ, ἡ, qui est breviori brachio, qu. mustelæ cubitum habens, ancus. Ex γαλή et ἀγκών. Γάλιον, α, τὸ, galium, herba. A γάλα, quod lac coaguli modo cogat. ΓΑΛΙΟΫΙΣ, ἴος, ἡ, frutex, urticæ similis, urtica mortua, lamium, *Plin.* *Angl.* *ARCH-ANGEL.* Γαλαίος, αἶα, αἶον, pertinet ad gallos. A ΓΑΛΛΟΣ, α, seu γαλλός, α, δ, gallus, eviratus, spado. Γαλλομάχης, δ, qui est in castrorum sacris, *Man.* Γαλλομάχης, α, f. ἥω, lacte abundo, lac habeo. Ex γάλα et ἔχω, habeo. Γαλλομάχης, ας, ἡ, abundantia lactis. Ex iisd. Γαλλομάχης, ἡ, τῆς γάλας et γάλας, ἡ, τῆς γάλας, item γάλας, glos, soror mariti; *Il.* 3, 122. (2) uxor fratris. Γάμαι, a. l. inf. act. per *Synec.* pro γαμήσαι. Γαμήσιν, f. ἴσα, connubio jungo, vel socio. Εἰς γαμήσιν δὲ ἔδη καθ' ἡμερολογίαν τῷ "Τεκνῶν γένει, *Joseph.* Γάμῃ, α, τὸ, munus seu convivium a genero dari solitum. A Γάμῃ, α, ὁ, pretiosus, v. gr. vestitus, qualis rex Persarum generis dabat. A ΓΑΜΒΟΣ, α, δ, gener; (2) socer; (3) frater uxoris; (4) sponsus, *impr. ap. Dor.* et *Æol.* Γαμβροπῖνος, δ, genericidia, *Lycurg.* A πῖναι. Γαμῖτα, 3. pl. præ. imperat. act. v. γαμῖται. Γάμν, 3. sing. a. l. ind. *Ion.* et *Boeot.* pro ἡγάμηναι. Γαμῖται, pro γαμῖται, 3. sing. f. l. ind. med. *Poet.* Γάμν, ἡς, ἡ, uxor. A γαμῖ. Γαμῖτης, α, δ, maritus. Γαμῖτης, ἴδος, ἡ, uxor, conjux. Ab eod. ΓΑΜΕ'Ω, α, fut. ἥω, uxorem duco; (2) nubo. Εἰ καὶ ἡμεῖς ἐσμέν, οὐ γαμῖται ἡμεῖς; *Aristoph.* *Thesm.* 796. Οὐ γὰρ γαμῖται τῷ κασιγνήτῳ ποτὶ, *Ib.* 907. Γαμῖται, ἡ, pecunia quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales suos inducit. Γαμῖται, idem quod γαμῖται, *Ath.* Γαμῖται, α, τὸ, munus nuptiale. A γαμῖ. Γαμῖται, α, δ, ὁ ἔ, ἡ, nuptialis, conjugal. Γαμῖται, α, δ, October, vel Januarius. Γαμῖται, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero. A γαμῖ. Γαμῖται, uxor ducenda, vel nubendum, *Steph.* Γαμῖται, f. ἴσα, nuptum do. Ab eod. Γαμῖται, ἡ, ὁ, nuptialis. A γάμος. Γάμῃ, ἴα, ἴον, idem et ab eod. Γαμῖται,

Γάμισος, idem quod γαμίζω.

Γάμοιο, gen. sing. Ion. pro γάμο.

Γαμοῖον, nubit, 3. sing. præs. opt. med. contr.

pro γαμοῖον. A γαμίζω.

Γαμοκλοπία, ὡ, f. ἡσω, furtivas nuptias quæro,

uxorem alienam corrumpto. A

Γαμοκλόπος, α, ὁ ἢ, nuptiarum fur, adulter.

A κλέπτω.

Γαμοκλοπία, ἡ, furtivæ nuptiæ, adulterium,

Sibyl.

Γαμοποιία, ἡ, nuptiarum apparatus.

Γάμος, ὁ, colonus. A γῆ et μέγας, Æsch.

Γαμόρος, gen. sing. Dor. pro γαμόρο.

Γάμος, α, ὁ, nuptiæ; (2) connubium, matri-

monium, conjugium; (3) uxor. (3) ἔξωθεν

δέ με γάμοι ἡ ἱλῶσι Θεσσαλῶν, Thessalorum

uxores, Eurip. Alc. 953. Ἰδίω αἰπινῆ Πά-

ρις ἔ γάμοι, ἀλλὰ τὴν ἄταν ἠγάγετο, Id. An-

drotr. 103. Ἐγάμοι γάμοις ἰπλίνας, Plutarch.

in Antonio. A γαμίζω.

Γαμοσολία, ὡ, f. ἡσω, nuptias paro. A

Γαμοσολός, α, ὁ ἢ, nuptias parans, ornans.

Ex γάμος et σέλλω, oppo.

Γαμοσολία, ἡ, nuptiarum paratio, Soph.

Γαμοσολία, ὡ, nuptias celeberrimo, perago.

Γαμμήν, dat. s. pr. part. pass. f. g. v. γαμῖν.

Γαμφοί, ὡν, αἰ, maxillæ. A γαμφός.

Γαμφολαί, ὡν, αἰ. A præc.

Γαμφός, ἡ, ὄν, incurvus, inflexus, aduncus.

A κάμπω, flecto. Hinc

Γαμφότης, ητος, ἡ, curvatus, curvatura.

Γαμφολή, ης, ἡ, idem et ab eod.

Γαμφονύξ, ητος, ὁ ἢ, cui curvi sunt ungues.

Ex γαμφός et ὄνυξ, unguis.

Γαμφονύχης, α, ὁ ἢ, idem et ex iisd.

Γάνας, idem quod γανῶν, Hes.

ΓΑ'ΝΟΣ, ητος, τὸ, lætitia, voluptas; (2) splen-

dor; item quod est in quaque re pulchrum,

nitidum, hilare, venustum. Hinc

Γανῶς, ὡ, f. ὡσω, lætitia adficiō; (2) splen-

deo; (3) lævigo, polio.

Γανῶμαι, lætor, gaudeo. Γανῶμαι τῷ ἱππῶν,

Luc. Τῶν ἐν γάμοις, Aristoph. Ves. 610.

Γανῶμαι, f. ὡσμαι, idem.

Γάνωμα, τὸ, idem quod γάνος, Naz.

Γανωτέλιος, α, ὁ, opipare apparo; (2) lætitiā

efficio, jucunditatem adfero. Ex γάνος.

Γανάδης, ης, (γῆ) plenum solum, Theophr.

Γάνωμα, ἄτος, τὸ, lætitia; (2) splendor. A

γανῶν.

Γάνωσις, ητος, ἡ, idem quod γάνωμα (2) la-

quear. (2) ἰπῶν τῆς τῆς θαλάσσης γανώσεως,

Etymol. Magn. in Ἀλκαίῳ.

Γαπιτής, Dor. pro γαπιτής, in terram delapsus.

Γαπιτῆς, Dor. pro γαπιτῆς, in terram delapsus.

Γάπος, ὄν, Dor. pro γάπος, a terra bibendus.

ΓΑ'Ρ, conj. enim; (2) igitur; (3) quippe, sci-

licet; (4) interdum et redundat: εἰ γὰρ,

utinam. Vide in εἰ.

ΓΑΡΓΑΡΩ, f. ἄρω, plenus sum; (2) moveor,

palpito.

ΓΑΡΓΑΡΙΩ, f. ἴσω, titillo; (2) lætitia ad-

ficiō. Γαργαρίζω τὸν ἄνθρωπον, Cebes.

Γαργαλμός, ὡ, ὁ, titillatio. A præc.

Γαργαλός, α, ὁ, idem.

Γαργαλός, ὡν, τὰ, dicitur de multitudine insigni.

Alioquin urbs Troadis. A γαργαρίζω.

ΓΑΡΓΑΡΩΝ, ὄνος, ὁ, gurgulio: a

Γαργαρίζω, f. ἴσω, gargarizo. Ab eod. Hinc

Γαργαρισμός, ὡ, ὁ, ipsa gargarizandi actio.

ΓΑ'ΡΟΝ, α, τὸ, garum, liquamen piscium sale

conditorum.

Γάρρος, α, ὁ, idem.

Γαρεύω, præs. inf. act. Ion. pro γαρεύειν.

Γαρέν, præs. idem Dor. formatum.

Γαρούμαι, conqueror, Dor. pro γαρούμαι.

Γάς, ἑταρ, gen. sing. Dor. pro γῆς, a γῆ.

Γάσος, ὁ, veterator, Hes.

ΓΑΣΤΗΡ, ητος, per Syncope. γαστρός, ἡ, venter;

(2) ventriculus in quem cibulus recipitur;

(3) uterus. Hinc

Γάστρα, ας, ἡ, fundum vasis, navis, et similium;

(2) vas ventricosum.

Γάστρη, ης, ἡ, idem et ab eod.

Γαστρίδιον, α, τὸ, parvus venter. Dim.

Γαστρίδιον, f. ἴσω, ventrem expleo, ventrem sa-

burro; (2) opipare et laute accipio; (3)

ventrem cædo. Παράβαινε κύκλῳ ἢ γάστρῳ

σταυρὸν, Aristoph. Vesp. 1517. Ab eod.

Γαστρίμαργος, ας, ὁ, ingulvies, helluatio. A

Γαστρίμαργος, ας, ὁ, gulosus, cibi avidus.

Γαστρίμαργος, ας, ὁ, gulosus, cibi aviditate.

Γάστρις, ἴος, ὁ, gulosus, lurco, ventri deditus;

(2) lumbricus. A γαστή.

Γαστρίμος, ὡ, ὁ, ventris impletio, ingulvies.

A γαστρίω.

Γαστρίνυλος, ὁ, helluo.

Γαστροειδής, ἴος, ὁ ἢ, formam ventris habens,

ventrosus. Ex γαστή et εἶδος, forma.

Γαστροκνήμις, ἡ, sura, pars tibiæ posterior;

(3) pulpa carnis. Ex γαστή et κνήμη.

Γαστροκνήμιον, α, τὸ, idem et ex iisd.

Γαστρολογία, ἴος, ἡ, liber de ventris cupiditiis,

ridiculi causa Archestrati opus. A

Γαστρολόγος, α, ὁ ἢ, qui de rebus ventri gra-

tis disserit et eas exponit.

Γαστρομαντεύομαι, f. εἰσομαι, ventre vaticinor.

Γαστρονομία, ας, ἡ, lex ventris, jocose de Ar-

chestrati libro. Ex γαστή et νόμος, lex.

Γαστροειδής, ἴος, ὁ ἢ, qui ventre tumidus est.

Ex γαστή et εἶδος, tumeo.

Γαστρορρύφια, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio,

fibula facta consutio. Ex γαστή et ῥύπτω,

sivo.

Γαστροφίλος, α, ὁ ἢ, ventri deditus.

Γαστροφώρα, ventre aufero, vel in ventre fero.

Γαστροχίρ, ητος, ὁ ἢ, manuum labore vivens.

Ex γαστή et χεῖρ, manus.

Γαστρώδης, ἴος, ὁ ἢ, ventrosus. A γαστή.

Γάστρων, ὄνος, ὁ, gulosus, lurco. Ab eod.

Γαυλίος, et γαυλινός, ἡ, ὄν, navalis; χρήματα

γαυλικά, pecunia de navibus coacta. A

Γαυλός, α, ὁ, navigii genus; (2) sentina.

ΓΑΥΛΟΣ, ὡ, ὁ, mulctra, mulctrale, situla.

Γαυλός, mulctra, acc. plur. Dor. pro γαυλός.

Γαυλάκη, ἡ, mantile villosum, ap. Cl. Alex.

Γαυριάμα, ἄτος, τὸ, exultatio, gloriatio. A

Γαυριάω, ὡ, f. ὡσω, gloriol, superbio, efforor,

me jacto. Ὅτι ἐλαυνόμην ἐπὶ ἔξοισιν, Job. 3,

14. Γαυριῶντες ἐπὶ τῷ συγγαίῳ τὸν παιδαγω-

γόν, Plut. A γαυρός.

Γαυρίκος, ἡ, ὄν, elatus, superbus. Ab eod.

Γαυριόωντες, superbientes, nom. pl. præs. part.

act. Poet. pro γαυριόωντες. A γαυριάω.

Γαυροειδής, ἴος, superbus, Suid.

Γαυρόμαι, ὡμαι, superbio, gloriol, effero.

Τῶν δ' οὐ κατθανὴν γαυρεμένην, Eurip. Hippol.

502.

Γαῦρος, ας, ὄν, superbus, arrogans, ferox;

(2) qui elatus est et aliqua re exultat.

Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, elatio, ferocia.

Γαυρός, ὡ, f. ὡσω, superbio, gloriol, efforor.

Γαυρόμα, τὸ, idem quod γαυρότης, Eur.

Γαυρόμας, ὁ, gausape.

ΓΑΥΡΟΣ, ἡ, ὄν, vel γαῦρος, η, ὄν, curvus, tor-

tuosus. Hinc

Γαυρός, ὡ, f. ὡσω, curvo.

ΓΕ, particula, aliis vocibus fere adnecti so-

lita, certe; (2) cum pronomibus, quidem;

(3) quum abundat, omnino; (4) saltem;

(5) καίγε, idem quod γέ; (6) διάγε, tamen;

(7) καίτοιγε, etsi; (8) μενῦνεγε, imo, vero.

Γέα, ας, contr. γῆ, ἡ, ἡ, terra; (2) patria.

Γεάχος, α, ὁ ἢ, terram complectens. Ex

γῆα et ἔχω, contineo.

Γέγαα, 1. sing. perf. ind. med. Ion. pro γέγηκα,

a verbo Poet. γάω, pro γένημαι.

Γεγάσων, geniti sunt, 3. plur. perf. ejusd.

Γεγάσας, geniti estis, 2. plur. perf.

Γεγάσως, perf. part. act. Dor. pro γεγηθῶς, et

hoc per Syncope. pro γεγηθῶς, a γῆσω.

Γεγάσων, natum esse, perf. inf. med. Dor. et

Poet. pro γεγηθῶναι, a verbo γάω.

Γεγαυμένος, perf. part. pass. verbi γανῶν pro

γανῶν.

Γεγεναμένος, genitus, perf. part. pass. Dor. pro

γεγεννημένος, a verbo γίνομαι, fio, nascor.

Γεγένημαι, natus fui, 1. sing. perf. ind. pass.

Γεγεννημένος, factum, acc. sing. perf. part. pass.

Γεγενήσθαι, fuisse, præc. inf. pass.

Γεγενόμην, Poet. et Ion. pro γεγενήμην.

Γέγηθα, per Syncope. pro γεγηθῶκα, a γῆσω.

Γεγηθῶς, ado. cum gaudio, cum lætitia. A

γεγηθῶς, quod est a γῆσω.

Γεγηθήκα, 1. sing. perf. ind. act. v. γεγηθῶκα.

Γεγενάμεν, facti sumus, 1. plur. perf. ind. med.

Γεγένον, natus fuerat, 3. sing. plusq. perf. ind.

med. Ion. pro γεγενῶναι, a verbo γίνομαι, sum.

Γεγονεν, factum est, 3. sing. perf. ind. med.

Γεγεραμένος, perf. part. pass. verbi γεράω.

Γεγραπται, scriptum est, 3. sing. perf. ind. pass.

Γεγυμνασασαρχικῶς, perf. part. act. v. γυμνα-

σασαρχέω.

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. v. γυμνάω.

Γέγνωα, præc. m. verbi γνῶω inus, per Metath.

pro γέγνωα, Steph.

Γεγνῶμεν, præs. inf. act. Dor. pro γεγνῶμεν.

Γεγνῶναι, ὡ, f. ἡσω, clamo, vociferor. Hinc

Γεγνῶναις, ας, ἡ, vociferatio, altus clamor.

Γεγνῶσκα, idem quod γεγνῶναι.

Γεγνῶσκω, valde notus, fama per oppidum

pervulgatus. A seq. et κάμην.

Γεγνῶν, ἡ, ὄν, alto clamore enunciatus, clare

pronunciatus; (2) clarum pronuncians;

quæ quis audire possit. Πίμπει γεγνῶν

Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπει, Æschyl. Sept. cont. Theb.

445. Σαφῆ δ' ἐκ ἔχω γεγνῶν τ' ὅπα, Eurip.

Hipp. 585.

Γεγῶς, natus, perf. part. med. pro γεγῶς, et

hoc pro γεγῶς, a verbo γάω, nascor.

ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, vallis Hinnom;

(2) locus suppliciorum. Vox Hebr.

Γεηπάς, ας, ἡ, terræ seu agri cultura. A

Γεηπάς, ὁ ἢ, agricola. Ex γῆα et πάς.

Γεηρός, ας, ὄν, terrenus, terrestrius. Ex γῆα.

Γεηρότης, ας, ὁ ἢ, agricola. Ex γῆα et ἄρος.

Γειναμένιος, nati, gen. sing. part. a. 1. med.

Ion. pro γεναμένιος, a verbo γίνομαι.

Γεινάμην, 1. sing. a. 1. med. Ion. pro γεναίμην.

Γείνω, 2. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro γίνω.

Γείνασθαι, natum esse, a. 1. inf. med. verbi ejusd.

Γείναι, 2. sing. præs. ind. Ion. pro γένη.

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, a. 1. γεναίμην, gignor, nascor;

(2) active de mare et femina, gigno, pro-

creo; (3) sum.

Γεισόμενος, α, ὁ, agricola. Ex γῆ et κομέω.

Γεισόμενος, ὡν, αἰ, coloni, qui agrum inter se

Γελᾶν, *ridet*, 3. sing. præs. ind. act. pro γελᾷ.
Γελᾷς, *rides*, 2. sing. præs. ind. act. *Eol.* pro
γελᾷς, et hoc per contr. pro γελᾷς.
Γελῶν, *ridens*, præs. part. act. *Dor.* pro γελῶν.
Γελῶντες, *ies*, ὁ ἢ ἡ, hilaris. A γελᾶω.
Γελᾶω, *ridebo*, 1. sing. f. 1. *Dor.* pro γελᾶσω.
Γελᾶσις, præs. part. f. g. *Dor.* pro γελᾶσσα.
Γελᾶστιν, *ridere cupio*. Ab eod.
Γελᾶστός, *us*, ὁ ἢ ἡ, ridiculus, risu dignus.
Γελᾶστός, *us*, ὁ, Democriti cognomen tum a ri-
dendo.
Γέλασμα, *ās*, τό, risus. Ab eod.
Γέλασαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro γελᾶσαι.
Γελαστικός, *us*, ὁ, ridendi facultate præditus.
Unde γελαστικός, *ridicule*.
Γελαστής, *us*, ὁ, risor, irrisor :
Γελαστός, *us*, ὁ, risu dignus :
Γελαστός, *us*, ἡ, risus. Ab eod.
Γελασάμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.
ΓΕΛΑΪ, *us*, f. *ās*, *us*, *ideo*; (2) *irrideo*; (3)
splendeo, niteo, floreo, hilaris sum. Γελῶ-
μενος πρὸς σὸ γὰρ ἔ τῶν Ἀπείως διπλῶν τρα-
γηγῶν, derisus ab, *Soph. Phil.* 1014. Ἐγέ-
λων μίγα κειραγότα μ' οἱ θεῶμενοι, *Aristoph.*
Vesp. 1278.
Γελῶσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro γελῶσα,
a γελῶ, *Ion.* pro γελᾶω.
ΓΕΛΗ, *us*, ἡ, omnis generis merces, scruta ;
(2) color, tinctura. Ἐπὶ τὴν γελῆν ἀπαντᾶν,
occurrere in foro ubi scruta venduntur,
Lucian. *Lexiph.* scil legendus iste locus.
Γεληρήναι, f. *eūsā*, decipio. A πρᾶξ.
Γεληδόομαι, ἔμαι, in γελῆντας evado, in nu-
cleo seu spicas divido et discerno. A
ΓΕΛΙΣ, *ios*, et γελῆνς, *idos*, ἡ, alii caput seu
nucleus.
Γελησώλω, *us*, f. *hōa*, scruta vendo.
Γελησώλης, *us*, ὁ, scrutorum venditor.
Γελησώλης, *idos*, ἡ, scrutorum venditrix.
Γελῆς, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro γελῆς.
Γελᾶζω, fut. *āsō*, *us*, *ridicula dico*, *jocor*. A
γελῶσις. Hinc
Γελῶσμός, *us*, ὁ, *jocatio*.
Γελῶσῆς, *us*, ὁ, *jocator*, *facetus*. Ab eod.
Γελῶσις, *idem* quod γελᾶω, *Hom.*
Γελῶσις, gen. sing. *Ion.* pro γελῶσις.
Γελῶσις, *idem* quod γελῶσις, *Hom.*
Γελῶσις, *ridiculi*, gen. sing. *Ion.* A
Γελῶσις, *oīa*, *oīon*, *jocosus*, *facetus*, *urbanus*; at
γελῶσις, ut *Grammaticis* placet, *ridiculus*,
irridendus. A γέλως.
Γελῶσις, *us*, *ridiculum rei*.
Γελῶντες, *ridentes*, *Poet.* pro γελῶντες.
Γελῶν, *adv.* *ridicule*. A γελῶσις.
Γέλω, *idem* quod γελᾶω, *Ep.*
Γέλων, *accus.* a recto γέλως. Πολὺν δὲ τοῖσιν
ἰχθυοῖσιν γέλων, *Soph. Antig.* 647. Κᾶτ' ἐς
γέλωσιν σὸ πᾶρμα ἔτρεψας, *Aristoph.* *Vesp.*
1253. Ἐπυθῆναι γέλωσιν πολὺν, *multa ridicula*
jactans, *Soph. Aj.* 303.
Γελῶσις, *us*, ὁ, *scurra*, *Ep.*
Γέλως, *utros*, vel *us*, ὁ, *risus*; (2) *maris* *sereni-
tatis*. Ἀλγῦσα μὲν δῖπ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γεῶ,
Soph. Antig. 551. A γελᾶω.
Γελωστοπαῖα, *us*, f. *hōa*, *risum excito*; *scur-
rilia loquor*. Ex γέλως et παῖα.
Γελωστοπαῖα, *us*, ἡ, *scurrilitas*. A
Γελωστοπαῖος, *us*, ὁ, *scurra*.
Γεμίζω, f. *isā*, *impleo*; (2) *onero*. Γεμίσαιτε
τὰς ὑδρίας ὕδατος, *Joan.* 2, 7. Ἐπιθύμει γε-
μίσαι τὴν κοιλίαν αὐτῆ ἀπὸ τῶν κρεατῶν,
Luc. 15, 16. A γέμας. Hinc
Γεμίσας, a. 1. part. act.
Γεμίσαιτε, *implete*, 2. plur. a. 1. imperat. act.
Γεμισθῆν, 3. sing. a. 1. conj. pass.
Γέμισμα, *ās*, τό, *impletio*, *implementum*.
Γέμομαι, *pleni sumus*, *Dor.* pro γέμεομαι.
ΓΕΜΩ, *plenus sum*, *onustus sum*, *proprie* de
navi, *tum vero* de variis aliis, *adeoque* et de
rebus animi. Πόλιν δ' ὁμῶ μὲν γεμαμένον
γέμαι, *Soph. Œd.* Tyr. 4.
Γενάρεται, *us*, ὁ, *gentis* et *familie auctor*; unde
Aborigines, γενάρεται (2) *princeps*, *nomen*
magistratus. Ex γένος et ἀρχή.
Γενᾶς, *us*, ἡ, *natales*, ἀπὸ γένεας, a natalibus,
a puero; (2) *generatio*, *stirps*; (3) *proge-*

nies, genus; (4) liberi; (5) tempus spatii non satis certi: non tamen infra 25 annos. Γενεαλογία, ὤ, f. ἡσσι, genus recensio, natales progenitorum investigo; (2) annunero in prosapia aliqua. Α γενεαλόγος. Γενεαλόγημα, ἄτος, τὸ, idem quod Γενεαλογία, ας, ἥ, genealogia, generis recensio. Γενεαλογικός, ῶ, ὁν, ad generis recensionem, sive ad genealogiam pertinens. A Γενεαλόγος, α, ὅ, qui originem et genus alicujus recenset. Ex γενεά et λέγω, dico. Γενεῖρην, genere. Γενεῖρην, generationi, dat. sing. Ion. et per Παρογενεὶ τῷ φιν, pro γενεᾷ, a γενεά. Γενεῖλη, ης, ἥ, genus, progenies, genitura. "Θέν ἀργύρεϊ ἐστὶ γενεῖλη, Π. 2, 857. Α γενεά. Γενεθλία, ων, τὰ, natalitia. A præc. Γενεθλιάζω, natalitia ago, celebro. Βῆταν δὲ ἔν τε Σέμω γενεθλιάζοντα φασι, Appr. Bell. Civ. 4, 134. Γενεθλιάκος, ῶ, ὄν, ad natalitia pertinens; (2) genethiacus. Γενεθλιολογία, ας, ἥ, prædictio ex natali die, notatio ex sideribus natalitiis. Α Γενεθλιολόγιω, exerceo artem e natali die fata hominum colligendi, et ex illa arte quaestum facio. Γενεθλιαλός, α, ὅ, qui prædictiones e natali die facit. Ex γενεθλία et λέγω, dico. Γενεθλιάς, ἄδος, ἥ, dies natalis, nativitas. Γενεθλίδιος, α, ὅ, natalitius: Γενεθλιόλος, α, ὅ, idem quod γενεθλιαλός. Γενεθλιον, α, τὸ, dies natalis hominis, urbis, &c. Α γενεθλι. Hinc Γενεθλίος, α, ὅ ζή, natalis, natalitius, Θεοὶ γε- νεθλιον, penates. Γενεθλίωμα, ἄτος, τὸ, genus, sexus. Γενεθλιον, α, τὸ, genus, filius vel filia, proles. Γενει, dat. sing. contr. pro γενεῖ, a γένος. Γενειάζω, f. ἄσω, pubesco. Α γένειον, barba. Γενεῖαν, præc. inf. act. contr. pro γενεαίνω. Γενειάς, ἄδος, ἥ, lanugo; (2) barba; (3) genae. (3) ἀλλ' ἀντομαί σε τήσδε προς γενειάδος, Eur. Med. 709. "Η γ' εἰμιον γενειάδα προσηγήγετ' αἰὶν εἰσμάτι, Id. Suppl. 1099. Γενεασδων, præc. part. Dor. pro γενειάζων. Γενεασκω, barbam emittere incipio. A Γενεάς, ὦ, barbatus sum; (2) pubescō. Α γένειον. Hinc Γενεῖταιν, acc. sing. Dor. pro γενεῖσταιν, a Γενεήτης, α, ὅ, et γενεαίτης, barbarus. Γένειον, α, τὸ, mentum; (2) barba. A γένος. Γένο, fuisti, 2. sing. a. 2. med. Ion. pro ἱγένε, a verbo γίνομαι, sum. Γένιστως, Att. et Ion. pro γένιστος, a γένισις. Γενίσμαι, a. 2. inf. med. verbi γίνομαι. Γένισια, ων, τὰ, natalitia, et quidem proprie de mortuo cujus natalis celebratur. Α γένισις. Γενεστάρχης, α, ὅ, originis auctor. Ex ἀρχή. Γενεσιουργός, ὃ, ὅ, originis caussa. Ex ἔργον. Γένισις, εως, ἥ, ortus, origo; 2. creatio; (3) generatio, nativitas; apud Platonem, id quod semper fluit, et nunquam vere est: (4) genitura, positus cæli tempore nati- vitatis. Α γίνομαι. Γενετήρ, ας, ἥ, genitrix, parens. Α γενετήρ. Γενετὴ, ης, ὁ, ortus, nativitas. Α γίνομαι. Γενετὴ, ἧρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod. Γενετής, α, ὅ, idem et ab eod. Γινάτωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod. Γρίτα, fui, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἱγρίστα. Γρίνω, 2. sing. a. 2. ind. med. Ion. et Dor. pro ἱγίνω. Γίνω, fueris, 2. sing. a. 2. conj. med. Γινίσι, ἰδού, ἥ, securis. "Εκεῖ γάρ ἐ ἐ τε πῶ νηπῶς ἦν πλήγῳ, ἐ δικέλλης ἐκβολή, Soph. Antig. 255. Εἰρήνη ἐ πολεῖ, ἣ γένυν, ἥ βελίων σι, προσήμεψαι, Id. Phil. 1249. Γινήσις, natus, a. 1. part. pass. verbi γίνομαι. Γινήθητι, nascaris, 2. sing. a. 1. imperat. pass. Γινήθητι, fiat, 3. sing. a. ejusd. Γινήσται, erit, 3. sing. f. 1. ind. med. Γίνεσθε, fueritis, 2. plur. a. 2. conj. med. Γινήσομαι, ero, 1. sing. f. 1. ind. med. Γίνεται, ὢν, αἰ, qui ejusdem generis sunt, gen- tiles. Ab eod.

Γένναι, 3. sing. a. 2. conjunct. med.
Γενεταίος, α, ον, Genetaeus, epith. Jovis, *Ap.*
Γεννητός, α, ον, paternus, *Synes.*
Γενήτος, η, όν, creatus, factus. A γέννομαι.
Γενικός, η, όν, generalis, γενική πτώσις, geniti-
vus casus. A γένος. Hinc
Γενικός, adv. generaliter.
Γένος, ης, ή, genus, progenies. Hinc
Γεννάδας, υ, ό, generosus; (2) ingenuus.
Γεναιοσείπας, adv. generose.
Γενναίος, αία, αίων, ingenuus; (2) nobili loco
ortus; (3) naturalis, avitus, insitus; (4)
generosus, strenuus; (5) vehementes, vali-
dus. (3) ἔγχε μοι γενναίον, non enim mihi
avitum est, alii interpretantur decorum est.
Sed perinde est, Il. 5, 253. (5) γενναία δύν,
acer dolor, *Soph. Aj. 951.* Περιτταχιστό τι
γενναίον τι καί μοι γένη ἡ πόλις τέχνη, *Herodian.*
3, 2. Ab eod.
Γενναιότης, ητος, ή, generositas. Γενναιότης σοι
ἔνεια, generosus tibi inest animus, *Eurip.*
Phæn. 1674. A γενναίος.
Γενναίως, adv. generose, fortiter. Ab eod.
Γεννάται, nascetur, 3. sing. præs. conjunct.
pass. contr. pro γεννέται, a γεννάω.
Γεννάτω, fuit, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et
Æol. pro ἐγεννάτω, a verbo γέννομαι, sum.
Γεννάω, ώ, genero, progigno, de viris; pario,
de mulieribus; (2) pario, *Metaph. Σώμα*
γεννῶν μέγα, magna corporis mole esse,
Soph. Aj. 1077.
Γεννήεις, natus, masculinum gen.
Γεννήεις, aor. 1. part. pass. n. g. A γεννάω.
Γεννέμεντος, gen. sing. a γεννέεις.
Γέννημα, άτος, τό, quod natum seu procreatum
est, progenies; (2) fructus. A γεννάω.
Γεννησαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω. Unde
Γεννησις, εως, ή, nativitas, generatio:
Γεννήστρα, ας, ή, genitrix, parens, mater:
Γεννήτης, ές, ό, generator:
Γεννητικός, ης, όν, generandi vim habens, geni-
talis:
Γεννητός, ης, όν, genitus, natus; (2) mortalis:
Γενήτωρ, ορος, ός, genitor, parens.
Γενικός, η, όν, generosus, fortis. A γέννα.
Γενικός, adv. generose, fortiter.
Γεννοδέστρα, genitrix, epith. Veneris.
Γεννάσας, generans, præs. part. act. contr. pro
γεννάσας, a verbo γεννάω.
Γενόιατα, 3. pl. a. 2. opt. med. *Dor.* pro γενέιντα.
Γενόμενος, natus, aor. 2. part. med.
Γένος, εος, τό, genus, progenies, familia; (2)
gens, natio; (3) stirps; (4) Genus, cui op-
ponitur Species. A γέννομαι.
Γενέ, sis, 2. sing. aor. 2. imperat. med.
Γενέμαι, fiam, f. 2. ind. med.
Γένος, generis, g. sing. contr. pro γένιος, a γένος.
Γένεσις, α, ό, genere propinquus. A γένος.
ΓΕΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera. Γέντα σὺς
φλῶδωντος ἀλοιφή, viscera suis rupti e pin-
guedine, *Nic. Alexiph. 556.* Γέντα βοῦς
μειλδοντες, artus bovis elixantes, *Callim.*
Fragn. 309.
PENTIANH, ης, ή, gentiana, herba. *Angl.*
GENTIAN OF FELWORT.
Γέντο, fuit, 3. sing. a. 2. med. *Poet.* pro ἐγέντο,
a verbo γέννομαι, sum, nascor.
ΓΕΝΤ Ξ, υος, ή, mentum, maxilla; (2) barba;
(3) securis. Πανχάλων γενύνω πλαγὰ, *Soph.*
Elect. 195.
Γίνομαι, fiam, a. 2. conj. med. v. γίνομαι.
Γίνομεθα, efficeremur, 1. plur. a. ejusd.
Γιούδης, is, terreus. Ex ἰδος.
Γίνομαι, έμαι, in terram vertor.
Γείχρος, υς, ό, terram continens, qui terram
suo ambitu complectitur. Ex γία et έχρω.
Γίρα, nomen plurale contractum ex γίραα,
ultima longa, a recto γίρας, munus. Γίρα
τάδ ὃν πάσιον δέξασθαι γίρας, *Soph. Elect.*
443. Οὔτε γὰρ γίρα πατρί δίδοντι, *Eurip.*
Phæn. 881.
Γεράσιος, vel γεράσσειον, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro
γίρασι, a γίρας, munus.
Γεραία, ας, ή, anus; (2) matrona. Γεραίαί,
Bacchæ mulieres. (1) γεραία δ' ἐκπαδὸν
χερήτομαι, *Eurip. Hec. 52.* A

Γεραιός, ἄ, ὄν, senilis; (2) masc. senex, vir venerabilis, magnæ autoritatis. A γέρων.
Γεραιόφλοιος, ὄν, senili cortice, maturus, Ep.
Γεραιόρα, munus honoris caussa, orno; (2) veneror, magni facio. Τραγικοῖσι χερσὶ αὐτὸν ἐγείραρον, Herodot. Μίλατι, ὃ γέραιον φωνή παῖσα, χερομανεὶ σφόδρα, Aristoph. Thesm. 970. A γέραιος.
Γεραιότερος, senior, per Syncop. pro γεραιότερος, natu major, Soph. Œd. Col. 1294.
Γεραιόδενον, α, τὸ, (al. γεραιόδενον) arbor annosa. Ex γέρων et δένος, arbor.
Γεραιόνιον, α, τὸ, grus, machina; (2) Geranium, herba, Plin. Angl. CRANESBILL.
Γεραιόνις, α, ὁ, sc. λίθος, geranites, lapis quidam. A γέραιος.
Γεραιονοτία, ας, ἡ, grex gruum pascentium. A βίσκα.
Γεραιονομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus.
ΓΕΡΑΝΟΣ, α, ἡ, grus, avis; (2) saltationis genus; (3) machina scenica; (4) machina tollendis oneribus comparata.
Γεράς, ὤ, ὁ, senex; (2) honoratus. A γέρων.
Γεράρα, a. l. inf. act. verbi γεραίω.
Γεράρος, ὄν, ὁ, honorandus, venerandus, augustus. Οὐδ' ἔτα γεράρον, Il. 3, 170. Ab eod.
ΓΕΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus; (2) honor. Τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερύωντων, Il. 4, 323. Hinc
Γεράμιος, α, ὁ, ὃς ἡ, honoratus, honore et præmio dignus; (2) honorificus; (3) senilis. Περὶ τὴν γυνάσταν, καὶ τριχὺς γερασμῆς, Eurip. Phœn. 930.
Γεραφίρος, α, ὁ, ὃς ἡ, præmium ferens; (2) præmium capiens. Ex γέραιος et φέρω.
Γερατοφίρος, α, ὁ, ὃς ἡ, idem et ex iisd.
Γεράων, gen. pl. Ion. pro γεράων, a γέρας.
Γεργίριος, ὁ, ὃς ἡ, epith. olivæ, estque decidua, quæ ob maturitatem sponte decidit.
Γερά, nom. pl. Ion. pro γέρατα, a γέρας.
Γερίνιος, α, ὁ, ὃς ἡ, epith. Nestoris, ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut a loco Γερίνα.
Γερεφορία, ἡ, honores. A φέρω.
Γερον, senex, vocat. sing. a γέρων, senex.
Γερονταγωγία, ὤ, f. ἡσσω, senem instituo; (2) senem duco, Soph. Œd. Col. 348. A
Γερονταγωγός, ὤ, ὁ, ὃς ἡ, qui senem instituit.
Γεροντιος, εἰς, ἡσσω, senilis. A γέρων.
Γεροντιῶς, αἰα, αἰών, idem et ab eod.
Γεροντία, ἡ, senectus; (2) Lacedæm. senatus.
Γεροντιῶς, ὤ, senium et delirium res pio, ad senilem modum delirio, desipio. Ab eod.
Γεροντιῶς, ἡ, ὄν, senilis. Ab eod.
Γερόντιον, τὸ, vetulus, senex; (2) senatus.
Γεροντικῶς, adv. seniliter.
Γεροντιδιδάσκων, α, ὁ, qui senis, atque adeo parum docilis præceptor est.
Γεροντοκομῖον, α, τὸ, locus ubi senes tractantur et curantur. Ex γέρων et κομῖω, curo.
Γεροντι, senibundus, dat. plur. a γέρων.
Γερασία, ας, ἡ, senatus. A γεράσιος. Hinc
Γερασιαῆς, ὤ, ὁ, senator.
Γεράσιος, α, ὁ, ὃς ἡ, ad senes vel principes reip. pertinens; (2) honorabilis. A γέρων.
Γεράδια, ὤν, τὰ, storeæ ex vimine, aut junco. A
ΓΕΡΡΟΝ, α, τὸ, scutum Persicum ex vimine textum; (2) quodvis instrumentum defensionis.
Γεραφίρος, miles qui scuto vimineo utitur.
Γερύνης, ὄν, parva rana. Nic. al. γερύνης, et γερίνης, Eust.
ΓΕΡΡΟΝ, ὄντος, ἄ, senex; (2) in plural. senatores, curia; (3) colus.
Γεραχία, ἡ, pro γεραχία, i. e. γερασία, senatus.
Γεράμιος, ὤ, ὁ, gustus. A γέρων.
Γέρμα, ὄντος, τὸ, idem et ab eod. Hinc
Γεραμίζω, f. ἡσσω, gusto.
Γερούδα, l. plur. perf. ind. pass. Ion. et Dor. pro γερούμεθα, a γέρων.
ΓΕΥΟΜΑΙ, gusto, experior, periculum facio. Εἰ μὴ γεύσεται σφὶ τίς χύσσει τὰ ἀπὸ Διὸς, irrigetur pluvius, Herodot. Μὴ διατρέψης ἀλλὰ γεύσαι σφὶς θύρας, Aristoph. Ran. 461. 'Εγευσάμην βραχὺ τι μέλιτος, 1 Sam. 14, 29.

Ἄλλαν τι μέλιτος γεύσασθαι, Soph. Trach. 1101. Τὴς σφὶς δι' ἐλάμης εἰσάμα γινυμίνος, Eurip. Hippol. 363.
Γευσάμιος, α. l. part. med.
Γεύσις, εἰς, ἡ, gustatio. A γέρων. Unde
Γευστήριον, α, τὸ, gustandi instrumentum; (2) poculum quo vinum gustatur.
Γευστικός, ἡ, ὄν, gustatorius.
Γευσός, ἡ, ὄν, qui gustari potest.
ΓΕΥΩ, fut. εἰσω, gustare facio, gustandum præbeo, cibum potumve do.
ΓΕΥΤΡΑ, ας, ἡ, pons; (2) intervallum inter binos instructæ aciei ordines; (3) locus quisque patulus, unde elabi et aliquo in tutum pervenire licet, Ern. (2) τί δ' ἐπισταύς πολέμῳ γέφυρας; Il. 4, 371.
Γεφυρίζω, f. ἡσσω, a ponte scommata in aliquem jacio; (2) derideo, cavillor, subsanno. A præc.
Γεφύριον, α, τὸ, ponticulus. Dim. a γέφυρα.
Γεφυρισμός, ὤ, ὁ, derisio, cavillatio. A γεφυρίζω. Unde
Γεφυριστής, ὤ, ὁ, cavillator, irrisor.
Γεφυροποιία, ὤ, f. ἡσσω, pontem facio, viam aliquam munio. A
Γεφυροποιός, ὤ, ὁ, pontifex, qui pontem facit.
Γεφυρῶν, præc. inf. pro γεφυρεύω. A
Γεφυρία, ὤ, f. ἡσσω, ponte jungo, pontem impono. Γεφυρὴν διάβαιον, Polyb. τὰς ποταμὸς περὶ, Luc. Ex γέφυρα. Hinc
Γεφύριον, ὄντος, τὸ, ipsum opus jungendi ponte fluvium; (2) transitus fluminis.
Γεφύρωσις, εἰς, ἡ, pontium exstructio.
Γεφυρωτής, ὤ, ὁ, qui pontes exstruit.
Γεωγραφία, ὤ, f. ἡσσω, terrarum orbem describo oratione. A γεωγράφος.
Γεωγραφία, ας, ἡ, descriptio terræ. Ab eod.
Γεωγραφικός, ἡ, ὄν, ad terræ descriptionem pertinens; (2) terræ descriptionis peritus; hinc (3) γεωγραφικά, ὤν, τὰ, commentarii de terræ descriptione. Ab eod.
Γεωγραφικῶς, geographicæ, more geographi.
Γεωγράφος, α, ὁ, qui terram, seu terræ situm, describit. Ex γῆα et γράφω, scribo.
Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ divisio, distributio, partitio. Ex γῆα et δαίω, divido.
Γεώδης, εἰς, ὁ, ὃς ἡ, terreus, terrenus. A γῆα.
Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. A γεώλοφος.
Γεώλοφος, α, τὸ, collis, tumulus. A
Γεώλοφος, α, ὁ, ὃς ἡ, e terra instar tumuli, seu collis elevati; (2) Subst. ὁ, tumulus; (3) homo crassus, stupidus, inutile terræ pondus.
Γεωμετρία, ὤ, f. ἡσσω, terram metior; (2) disco vel exerceo geometriam. Γεωμετρήσαι βέλονται τὸν ἀντα ὕμιν, Aristoph. Av. 1001. A
Γεωμέτρης, α, ὁ, ὃς ἡ, geometra, agri mensor. Hinc
Γεωμετρία, ας, ἡ, geometria, terram dimetiendi scientia.
Γεωμετρικός, ἡ, ὄν, ad geometriam seu geometram pertinens; (2) geometriæ peritus. Ab eod.
Γεωμετρικῶς, adv. geometrice, proportionem.
Γεωμῆγης, εἰς, ὁ, ὃς ἡ, terra mixtus; (2) terrenus. Ex γῆα et μέγμην, misceo.
Γεωμερία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμέρος.
Γεωμέριον, α, τὸ, terræ portio. Ab eod.
Γεωμερικός, ἡ, ὄν, (νόμος) agrarius.
Γεωμέρος, α, ὁ, ὃς ἡ, agricola, colonus. Ex γῆα et μέω, divido.
Γεωνόμος, α, ὁ, ὃς ἡ, agrum distribuit. Ex νόμος.
Γεωτῆνις, α, ὁ, qu. dic. qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet; (2) famelicus. Ex γῆα et τῆνις, (potius a τῆνωμαι, laboro, Ern.)
Γεωπονία, ὤ, f. ἡσσω, terram colo. Ex πόνος.
Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura.
Γεωπονικός, ἡ, ὄν, ad agriculturam pertinens.
Γεωπόνος, α, ὁ, ὃς ἡ, agricola.
Γεωργία, ὤ, f. ἡσσω, terram colo, agriculturam exerceo. Γεωργίῳ τὴν γῆν, Dem. A γεωργός.
Γεωργημα, ὄντος, τὸ, agricolatio. A præc.
Γεωργισμός, ὁ, ὃς ἡ, ad colendum idoneus, fertilis.

Γεωργία, ας, ἡ, agricultura. A γεωργός.
Γεωργικός, ἡ, ὄν, ad agriculturam pertinens; hinc γεωργικά, τὰ, libri de agricultura.
Γεωργίον, α, τὸ, agricolatio; (2) arvuus, ager aratus. Ab eod.
Γεωργός, ὤ, ὁ, ὃς ἡ, agricola; (2) vinitor; (3) colonus quivis. Ex γῆα et ἔργον. Hinc
Γεωργάδης, εἰς, ὁ, ὃς ἡ, rusticus. Κατὰ τὸ γεωργάδης, agricolarum sive rusticorum more.
Γεωργός, ὤν, αἰ, et γεωργαί, εἰ, qui terram custodiunt, agrorum custodes. Ex ἔργον.
Γεωργία, ὤ, f. ἡσσω, terram fodio. A
Γεωργικός, α, ὁ, ὃς ἡ, qui terram fodit. Ex γῆα et ἔργον, fodio.
Γεωτόμος, α, ὁ, qui terram scindit, agricola. Ex γῆα et τέμνω, scindo.
Γεωτρωνία, ἡ, victus et rebus terræ natis; pro infantibus opponitur lacti, et est cibus non liquidus quivis. Ex γῆα et τρώγω.
Γεωφάνιον, α, τὸ, locus in quo metalla nascuntur seu apparent. Ex γῆα et φαίνωμαι, (nisi potius sit γεωφάνιον ubi glebæ terrestres metallis foetæ excoquantur, Ern.)
Γεωφύλαξ, ὄντος, ὁ, custos agri.
Γεωφύλης, εἰς, gaudens terra, libenter in terra versans. Ex χαίρω.
Γῆ, γῆς, ἡ, terra; (2) regia. Contr. e γῆα.
Γηγιαντής, α, ὁ, terrigena, terræ filius. Νύκτωρ γηγιαντὰ προσέμεινος, Eurip. Phœn. 129. Ex γῆ et γίνωμαι, nascor.
Γηγιαντής, εἰς, ὁ, ὃς ἡ, idem; (2) indigena; (3) gigas. Ex iisd.
Γῆδον, α, τὸ, agellus. Dim. a γῆ.
Γῆδον, adv. e terra. Ab eod.
Γῆδιον, Ion. pro γῆδιον. A
ΓΗΘΕΩ, ὤ, f. ἡσσω, gaudeo, lætor. Τίς ἐν ταῖς γῆθῆσιν; Il. 9, 77. Γῆθῆσιν δι' ἡμῶν φρεσὶ Ἰκίτα πηλῶν, Hesiod. Theog. 173.
Γῆθῆσιν, 3. pl. a. l. ind. Ion. pro γῆθῆσιν.
Γῆθῆσι, lætatus sit, 3. sing. a. l. opt. act. Æol. pro γῆθῆσαι.
Γῆθειον, τὸ, pro γῆθειον, Ar.
Γῆθος, εἰς, τὸ, gaudium. Φρονήματος μετὰ καὶ γῆθος, Plutarch. in Agesilao, 612. A γῆθῆσι.
Γῆθῆσιν, ας, ἡ, idem. A γῆθος.
Γῆθῆσιν, ὤν, ὤν, lætus, lætundus.
Γῆθῆσιν, adv. læte.
Γῆθῆσιν, ὤν, ὤν, idem; (2) olus potro simile.
ΓῆΘΟΝ, α, τὸ, genus cepæ.
Γῆθον, idem quod γῆθῆσι.
Γῆθον, α, ὁ, ὃς ἡ, terrenus; (2) corruptioni obnoxius; (3) mortalis. A γῆ.
Γῆθον, α, ὁ, ὃς ἡ, idem et ab eod.
Γῆθον, α, ὁ, ὃς ἡ, agricola, rusticus. Ab eod.
Γῆθῆσι, ἡ, terræ motus, Hes.
Γῆθῆσι, α, ὁ, ὃς ἡ, qui terram quatit vel movet. Ex γῆ et κινῶ, moveo.
Γῆθῆσι, εἰς, ὁ, ὃς ἡ, humi cubans, cui humi lectus est. Ex γῆ et λέχος, lectus.
Γῆθῆσι, α, ὁ, tumulus, pro γῆθῆσι.
Γῆθῆσι, aor. l. inf. per Sync. pro γεθῆσαι.
Γῆθῆσι, aor. l. inf. med. per Sync. pro γεθῆσθαι.
Γῆθῆσι, α, ὁ, agricola. Ex γῆ et μέω.
Γῆθῆσι, ὤ, f. ἡσσω, agrum habeo, possideo. Ex γῆ et ἔχω.
Γῆθῆσι, α, ὁ, terram habens; (2) terram continens, de Neptuno. Ex iisd.
Γῆθῆσι, α, ὁ, paxillus terræ.
Γῆθῆσι, α, τὸ, ager, fundus, solum; (2) solum, quod adjacet prædiis urbanis.
Γῆθῆσι, εἰς, ὁ, ὃς ἡ, in terram delapsus. Ex γῆ et πίπτω, cado.
Γῆθῆσι, ὤ, f. ἡσσω, agrum colo. A γῆθῆσι.
Γῆθῆσι, ας, ἡ, agricultura. Ab eod.
Γῆθῆσι, adv. rustice, more agricolarum.
Γῆθῆσι, α, ὁ, agricola. Ex γῆ et πόνος.
Γῆθῆσι, ὄν, terræ epotandus, Æsch.
Γῆθῆσι, dat. sing. Ion. et Att. pro γῆθῆσι, senectuti vel senectute: aliquoties redditur tandem, ut in hoc Sophoclis versu, Γῆθῆσι τὸ φρονεῖν ἰδιδάσθαι, sapere tandem docentur, Antig. 1353. A γῆθος.
Γηραιός, ὄντος, ὁ, ὃς ἡ, idem.

Γηραιός, αἰὼς, αἰὼς, senex, senilis, senio confectus, grandævus. A γῆρας.

Γηράλιος, ἰα, ἰον, idem et ab eod.

Γηράλιος, α, ον, idem; (2) tristis, acerbus.

Γηράλιος, ἄσος, τὸ, senium; (2) floccus vanescentis floris. (2) οἱ πᾶσι πᾶσι οἱ τίνες εἰσι γηράματα ἀκάνθης, σημειῶν ἐγένοντο ἀνίμω, Scholiast. ad Aratum, 118, 1. A γηράλιος.

Γηράλιος, præs. inf. act. v. γήρημι, senesco.

Γηράλιος, senescentibus, dat. pl. a 1. part. act. Poet. et Ion. pro γηράσι, et hoc pro γηράσας, a γηράσας, verbi γηράω, senesco.

Γηράσι, senescens, præs. part. verbi γήρημι.

ΓΗΡΑΣ, ἄσος, τὸ, senectus, senium.

Γηράσι, senectus, 2. sing. a 1. conj. act. verbi γηράσας, f. ἄσος, senesco. A

Γηράσι, ἄ, f. ἄσος, idem. Ἀπὸ τῆς ἐπὶ Λυκούργου

ἐπὶ μετὰ τὴν ἐν γῆρας, Pl. 7, 148. A γῆρας.

Γῆρας, ἰα, τὸ, idem quod γῆρας. Ab eod.

Γηροσκόπιος, ἄ, f. ἴσος, in senectute alo. Εἶχον

ἐλπίδας πολλὰς ἐν ἡμῖν γηροσκόπῃσιν τ' ἐμῇ,

Eurip. Med. 1032.

Γηροσκόπιος, ας, ἡ, sustentatio senis:

Γηροσκόπιος, ἡ, δ ἡ, senum nutritor, qui aliquem

in senectute alit. Ex γῆρας et βόσκω.

Γηροσκοπεῖν, α, τὸ, locus quo aluntur senes.

Ex γηροσκοπεῖν. Unde

Γηροσκοπεῖν, ἄ, f. ἴσος, curam senis gero.

Γηροσκοπεῖν, ας, ἡ, cura et nutritio senum.

Γηροσκοπεῖν, ἡ, δ, ad curam alendi senes pertinens.

Γηροσκοπεῖν, α, δ ἡ, qui curam habet senum.

A γῆρας et κοπεῖν, curam gero.

Γηροσκοπεῖν, α, τὸ, locus in quo senes aluntur.

Γηροσκοπεῖν, ἄ, f. ἴσος, in senectute alo.

Γηροσκοπεῖν, ας, ἡ, actio et cura alendi senes:

Γηροσκοπεῖν, α, δ ἡ, senes nuticiens. Ex γῆ

ρας et κοπεῖν. Obs. Hæc verba omnia scribuntur et per α, Ern.

Γηρούνας, gen. sing. Dor. pro γηρούνης, a γηρούνη,

gorrula.

ΓΗΡΥΣ, υος, ἡ, vox: ἴα γῆρυς, Pl. 4, 437.

Γῆρυς, ἄσος, τὸ, vox. A

Γῆρυς, f. ἴσος, sono; velut pro mugire, canere, &c. (2) loquor, dico, conqueror. Γῆ

ρύς ἀνέρωπων ἀδικοῖ νόον, Hesiod. Op. 258.

A γῆρας.

Γῆρας, gen. sing. Ion. et Att. pro γῆρας.

Γῆρας, α, τὸ, idem quod γῆρας.

Γῆρας, α, δ ἡ, agricola, rusticus. A γῆρας.

Γῆρας, ἄ, f. ἴσος, terram scindo seu findo. A

Γῆρας, α, δ ἡ, qui terram findit seu scindit.

Ex γῆ et τέμνω.

Γῆρας, α, δ ἡ, qui terra vescitur; (2)

pauper, qui terræ oleribus se sustentat.

Γῆρας, α, τὸ, exterior pars terræ mollis et

minime lapidosa. Ex γῆ et χώω, fundo.

Γιγανταῖος, αἰα, αἰὼν, giganteus. A γίγας.

Γιγανταῖος, εἰα, εἰον, idem. Ab eod.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γιγανταῖος, α, δ ἡ, giganti similis.

Γλαυκοχαίτης, α, δ ἡ, cæsiam jubam vel comam habens. Ex χαίτη.

Γλαυκοχρεός, contr. γλαυκοχρεός, α, δ ἡ, glauci coloris. Ex χρεός.

Γλαυκός, ἄ, cæsium reddo. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, noctuæ speciem gerens

Ab eod.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

Γλαυκός, ἰα, τὸ, vitium in oculo, glaucedo,

suffusio, glaucoma. A γλαυκός.

ΡΑΙΟΙΣ, ᾧ, ῥ, ῥ, invalidus; (2) sordidus; (3) maliginus, malis imbutus moribus; *Subst.*
 (4) sordes olei, strigmenta.
 Γλαίω, ᾧ, f. ᾧσω, lentum et viscosum reddo; *Pass.* lentescere, viscosus fio. A *præc.*
 Γλαίωδης, εὖς, ὁ, ῥ, ῥ, glutinosus, viscidus.
 Γλαυδῶς, ἀδω, more eorum qui nutant capite inter dormiendum; (2) convivendo.
 Γαῖρος, ᾧ, ὁ, aurum (Phrygia vox). Eis γὰρ βαίωμι, ὅστις με μήτε γλαῖρ πλίνθεις, *Dosiad.* Ara. 1, 7.
 Γλάτια, ἀν, τὰ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A
 ΓΛΟΤΤΟΣ, ᾧ, ὁ, nates, clunes.
 Γλακάζω, f. ᾧσω, dulce reddo; (2) dulcesco. dulcem saporem imitor. A γλυκύς. Hinc
 Γλακάω, f. ἀνώ, idem: et hinc
 Γλακάνισ, ἔως, ῥ, qu. dic. dulcificationo.
 Γλυκασμα, ᾧς, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.
 Γλυκασμός, εὖ, ὁ, idem et ab eod.
 Γλυκερός, dulcis, gen. sing. *Ion.* pro γλυκερεῖ.
 Γλυκερός, ῥα, ῥον, dulcis. A γλυκύς.
 Γλυκεροσάφυλος, dulces uvas efficiens. Γλυκεροσάφυλον φθινονάρεν, *Orripian. Cyneget.* 1, 464.
 Γλυκεροσχερῆς, ὁ, ῥ, ῥ, formosus, tynere.
 Γλυκοίς, ὁισμα, ὄν, subdulcis.
 Γλυκιδάκρυς, υς, ὁ, ῥ, ῥ, dulces fundens lacrymas. Ex γλυκύς et δάκρυ.
 Γλυκιδόρετης, εὖς, ὁ, ῥ, ῥ, dulce videns aut adspiciens, qui dulcis aspectus est.
 Γλυκιδόραρος, υ, ὁ, ῥ, ῥ, qui suavia vel dulcia largitur. Ex γλυκύς et δωρον.
 Γλυκυνχίης, εὖς, ὁ, ῥ, ῥ, dulcisonus. Ab ἡχίω.
 Γλυκυθυμία, ας, ῥ, animi hilaritas. A
 Γλυκυθύμιος, υ, ὁ, ῥ, ῥ, exhilarans; (2) delicatus; (3) placido et miti animo præditus.
 Γλυκύκαρπος, υ, ὁ, ῥ, ῥ, dulcem fructum ferens.
 Γλυκύκρεα, dulcem carnem habens.
 Γλυκυμιλιχός, υ, ὁ, ῥ, ῥ, dulciter mitis, dulciloquus. Ex
 Γλυκυμίλιον, υ, τὸ, malum prædulce.
 Γλυκυμάθευτος, ὄν, virginea suavitæ præditus.
 Γλυκύκτηρς, υ, ὁ, ῥ, ῥ, dulcedinem amaritudini permixtam habens.
 Γλυκύσπας, ὄν, dulce spirans, *Cyr.*
 Γλυκύριζα, ης, ῥ, ῥ, dulcis radix, glycyrrhiza. *Angl.* LIQUORICE.
 Γλυκύρμιον, υ, τὸ, idem.
 Γλυκύρρος, ὄν, dulcifluus, *Cyr.*
 ΓΑΤΚΤ, εἶα, ὃ, dulcis; (2) jucundus; (3) mollis, clemens; γλυκίς, *subst.* de radice dulci.
 Γλυκυσίδη, Glycyside, pæonia.
 Γλυκύσφειρος, υ, ὁ, ῥ, ῥ, sapore dulci simul et acerbò præditus.
 Γλυκύστης, ης, ῥ, dulcedo.
 Γλυκυτράχηλος, υ, ὁ, ῥ, ῥ, dulcem, i. e. mollem, pulcrum cervicem habens.
 Γλυκύσθονος, ὄν, dulce sonans.
 Γλυκυρῳαία, ας, ῥ, ῥ, dulcis vox, cantus dulcis: Γλυκύφωνος, υ, ὁ, ῥ, ῥ, cui dulcis est vox.
 Γλυκύχυλος, ὄν, dulcem succum habens.
 Γλύμμα, ᾧτος, τὸ, sculptura, cælatura, quod sculptum est, opus cælatum. A γλύφω.
 Γλυττήρ, ῥες, ὁ, scaptor, cælator.
 Γλύττης, υς, ὁ, idem et ad eod.
 Γλυττός, ῥ, ὄν, scalptus.
 Γλύσσον, a γλυκίαν, pro γλυκύτερος, a γλυκύς *Arist.*
 Γλυφάνος, gen. sing. *Ion.* pro γλυφάνω. A
 Γλυφάνω, υ, τὸ, scalprum, instrumentum ferreum quo metalla scalpuntur et cælantur.
 Γλύφανος, υ, ὁ, scalptur, cælatura; (2) idem quod
 Γλυφαίον, υ, τὸ, scalprum.
 Γλυφεύς, εὖς, ὁ, scaptor.
 Γλυφῆ, ης, ῥ, sculptura, cælatura.
 Γλυφίς, ῥ, ῥ, incisura et crena sagittæ; (2) sagitta ipsa; (3) sculptura. Χαλκείων ἐν γλυφίδεσσιν ἀρέει, *Apoll. Rhod.* 3, 218. (2) ἐχ' ὁρὰν ἐκποδὸν τῶσαν πετρατὰς γλυφίδας ἱερκέναις, *Eurip.* Or. 273.
 Γλύφω, f. ψω, scalpo, cælo. A γλάφω.
 Γλῶκίς, αἰ, spicæ seu aristæ, *Hes. Scut.* 398
 Αἰ. περιγλῶκίσε.

ΓΛΩΣΣΑ, *Attice γλῶττα*, ης, ἡ, *lingua*; (2) *dicendi facultas*; (3) *sermo unicuique genti peculiaris*; (4) *vocabulum peregrinum obscurum et exoletum*; (5) *lingua seu lingula tibiae*; (6) *calceamentorum vincula*.
Γλωσσαλγία, ὧ, f. ἥσω, *lingua doleo*; (2) *lingua prurio*, continere os a loquendo non possum.
Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *linguæ dolor*; (2) *linguæ prurigo*; (3) *loquax maledicentia*. (3) τὴν σὺν ζήμαρρον γλωσσαλγίαν, *Eurip. Med.* 525. Ex ἄλγος.
Γλωσσαργία, ας, ἡ, *garrulitas, loquacitas*. A Γλωσσαργός, ὧ, ὁ ζῇ ἡ, *garrulus, locutuleius, blatero, nugator*. Ex γλῶσσα et ἀργός.
Γλωσσάριον, η, τὸ, *lingula*. Dim. A γλῶσσα.
Γλώσσασις, ἰδος, ὁ ζῇ ἡ, *qui lingua pro clypeo utitur, qui sua se defendit facundia*.
Γλωσσημαῖστικόν, ῶ, τὸ, *vocabulum peregrinum aut rarum, explicatione indigens*.
Γλωσσηματικῶς, voce antiqua, rara, exquisita.
Γλωσσογαστήρ, ορος, ὧ, ὁ, *qui linguæ ministerio ventrem alit, qui lingua victum quærit*.
Γλωσσογράφος, η, ὁ ζῇ ἡ, *qui de glossarum interpretatione scribit*. Ex γράφω.
Γλωσσοειδής, ἰος, ὁ ζῇ ἡ, *linguæ similis*.
Γλωσσοκράτορος, η, ὁ ζῇ ἡ, *linguam continens*. Ex κρατῶ, continuo.
Γλωσσοκομῖον, η, τὸ, *vas quod lingulas tibi- arum recipit*; (2) *receptaculum quod- vis*. A
Γλωσσοκομία, η, τὸ, *theca condendis lingulis tibi- arum idonea*; (2) *loculus cui Ægyptiis includebant cadavera condita*; (3) *marsu- pium*; (4) *arca in templo collocata, in quam conjiciebant pecunia*. Ex κομῖον, curo.
Γλωσσοκράτειος, ὧ, f. ἥσω, *linguam coerceo, taceo*.
Γλωσσομαῖνία, ἡ, *linguæ incontinentia, petu- lantia, &c.*
Γλωσσοστροφία, ὧ, f. ἥσω, *linguam agiliter ver- so, blatero*. A στρέφω.
Γλωσσοσμητὸς, ῶ, ὁ ζῇ ἡ, *cui lingua præcisa est*. A στέμνω, secundo, seco. Unde
Γλωσσοστομία, ὧ, f. ἥσω, *linguam amputo*: vel simpl. aufero. Οὐ γὰρ παρὰ τῦτο τὸν λογι- σμὸν ἡμῶν γλωσσοστομήσεις, *Joseph. Maccab.* 10.
Γλωσσοχαρίτειος, ὧ, f. ἥσω, *lingua blandior, oratione gratificor*. A χάρις, gratia, blan- ditia.
Γλωσσώδης, εος, ὁ ζῇ ἡ, *lingulatus*; (2) *linguæ similis*; (3) *linguax, locutuleius*.
Γλῶττα, ης, ἡ, *vide γλῶσσα* (2) ἱστυιὴ ἐκ βασιλείας τὴν τὴ ταμιεὶν γλῶτταν, ab imperatore fisci advocatus constitutus est, *Philostr. Vit. Soph.* 2, 29, 621. Αὐτὴ τε ἑπτάκις, εἰ παρὰ τὴν Ἡρώδην γλῶσσαν βασιανίζοντο, *Idem*, 2, 3, 568. Ἡρώδης γλῶσσαν δι τε μιν καλίσσιν Ἀθῆναι, illum linguam Herodis vocant Athenæ. Herodis lingua cognominatus est, quod dicendi virtute maxime similis esset patri. *Dedicatio Statue Regillæ*, 37.
Γλωττικός, ἡ, ὄν, ad linguam pertinen- s.
Γλωττισμός, ῶ, ὁ, et γλῶττισμα, ατος, τὸ, oscu- lum, quod lingua basiantium se contingunt mutuo. Ab eod.
Γλωττοδένψω, ὧ, fello, ore morigeror.
Γλωττόκομος, η, τὸ, idem quod γλωσσοκομον.
Γλωττοποιέω, verba fingo, formo, sed talia fere qualia philosophi solent.
Γλωττοστροφία, ὧ, idem quod γλωσσοστροφία.
ΓΛΩΧΪΝ, ἴνος, ὧ, ὁ, *cuspis teli, angulus, acies*.
Γλωχίς, ἴνος, ὧ, idem.
Γναβίς, ῶ, ὁ, mala, maxilla. A
ΓΝΑΘΟΣ, η, ἡ, mala, maxilla; (2) *dentes*; (3) *bucca*. Hinc
Γναβῶν, ὧ, f. ὧσων, cædo in malas.
Γνάβων, ανος, ὧ, parasitus, qui buccas inflatas cædendas dat.
Γναμπτοί, dat. pl. Ion. pro γναμπτώσις. A
Γναμπτός, ἡ, ὄν, incurvus, flexibilis. A
Γνάμπτω, et γνάπτω, f. ψω, inflecto, carpendo vel vellicando polio, mollio, carmino. A
κλέπτω.

ἡνάπτω, ὁ, politor, Man. A ἡνάπτω.
Γναφαῖλον, α, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur. A
Γναφαῖλον, α, τὸ, floccus fullonico carduo de-
tractus e panno inter petendum; (2) to-
mentum, quod culcitrīs infarcitur. A
γνάπτω.
Γναφαλάδης, ες, mollis, lanuginosus, in modum
τῷ γναφύλῃ, Diosc.
Γναφεῖον, α, τὸ, officina fullonis. A
Γναφεύς, ἰως, ὁ, fulla; (2) piscis quidam.
Γναφευτική, sc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, sc. ars.
Γναφευτικός, ἡ, ὄν, ad fullones pertinens.
Γναφεῖον, fullonicam exerceo. A γναφεύς.
Γναφικός, ἡ, ὄν, fullonicus, Ep.
Γναφος, υ, ὁ, carduus fullonis. A ἡνάπτω.
Γνάφῃς, εως, ἡ, politio quæ fit a fullonibus
carpendo et vellendo. Ab eod.
Γνήσιος, ἰα, ἰων, vel γνήσιος, υ, ὁ & ἡ, legitime
genitus; (2) genuinus, sincerus; (2) φρονή-
σα γνήσια, liberalia sentientem, Eur. Hipp.
309. A γνῖμαι. Hinc
Γνησιότης, ητος, ἡ, sinceritas, germanitas.
Γνησίως, adv. legitime, genuine. Ab eod.
Γνῖναι, 1. sing. a. 2. opt. v. γνῖναισκα.
Γνῆς, sciens, a. 2. part. act. verbi ejusd.
Γνάφαλλον, τὸ, idem quod γνάφαλον, Alcæe.
Γναφερός, εἰς, ῥόν, tenebrosus, caliginosus, v.
sequent.
Γναφῖς, ᾧ, f. ἡσκα, obtenebro.
ΓΝΟ΄ΟΞ, υ, ὁ, caligo, tenebræ; (2) turbo.
Γναφῖς, ᾧ, f. ἡσκα, obtenebro. A præc.
Γναφῶνς, εως, ὁ, ὁ, caliginosus. Ab eod.
Γνῆσιος, εως, τὸ, specus. Δικιλλῇ πῶν μεταλλείων
γνῆσιος, Lycophr. 485.
Γνῶξ, adv. genu flexo. A γόνυ, genu.
Γνώ, cognovit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. et
Poet. pro ἔγνω, a verbo γνῖναισκα.
Γνώμα, ἀπος, τὸ, indicium, documentum. Τῶν
ἔρχομαι γνώμα μείνισον, Herodot. 7, 52. Ὡς ἂν,
εἰ δοκτεῖ ἔχιν, ἔχοις ἂν γνώμα, μὴ πειρωμένῃ,
Soph. Trach. 992.
Γνώμας, mentis, gen. sing. Dor. pro γνῶμας.
A γνῶμη, mens.
Γνωμάτευμα, τὸ, decretum, judicium. A
Γνωματεύω, f. εἰσα, sententiosè loquor; (2)
dignosco, judico. A γνῶμη.
Γνώμεναι, α, 2. inf. act. Dor. pro γνῶναι.
Γνώμη, ης, ἡ, sententia, mens; (2) voluntas;
(3) consilium; (4) sententia, seu dictum
aliquid insigne; (5) rogatio ad populum,
relatio ad senatum; (6) senatus auctoritas,
sc. cum intercessionē tribuni senatus con-
sultum impeditur. Ἄνευ γνώμης γὰρ ἔμε
χεῖρ λέγειν, non enim, nisi re cognita, me
debet loqui, Soph. Ed. Col. 594. Δυσφόρος
γνώμα, imago falsa, Id. Aj. 51. A γνῖναισκα.
Γνωμηδὼν, adv. per singulorum sententias :
Γνωμηδίων, α, τὸ, sentioliola. Dim.
Γνωμηκός, ἡ, ὄν, sententiosus, A γνῶμη.
Γνωμοδοτεῖν, ᾧ, f. ἡσκα, consilium do, senten-
tiam pronuncio. Ex γνώμη et δίδωμι.
Γνωμολογία, ᾧ, f. ἡσκα, sententiosè dico, sen-
tentias loquor. A γνωμολόγος. Unde
Γνωμολογία, ες, ἡ, dictio sententiæ; (2) sen-
tentiarium collectio.
Γνωμολογικός, ἡ, ὄν, sentiētiis utens.
Γνωμολογικῶς, adv. sententiosè.
Γνωμολόγος, υ, ὁ & ἡ, sentiētiis frequenter
utens; (2) collector rhapsodiarum præ-
cepta morum complectentium. Ex γνώμη
et λέγω.
Γνωμοτικός, ἡ, ὄν, peritus, sciens, doctus; (2)
ad sciatherica pertinens. Hinc ἡ γνωμονική,
sc. τέχνη, gnomonica, quæ ars confici-
endi solaria. A γνῶμων.
Γνωμονικός, adv. gnomonice.
Γνωμοσύνη, ἡ, scientia, acumen judicii.
Γνωμοτυπία, sentiētiis acutis utor. Hinc
Γνωμοτυπικός, ἡ, ὄν, frequens acutis senten-
tiolis.
Γνωμοτύπος, av, cum consilio excusus, seu fa-
bricatus, On. A γνῶμη et τύπτω.
Γνώμων, ονος, ὁ & ἡ, cognitor; (2) index, nempe,
v. gr. in horologio; (3) norma, amussis;
(4) dens, ætatis index. A γνῶσκω.

Γνωμαι, a. 2. inf. act. verbi γινώσκω.
 Γνωρίζω, 3. sing. præs. imperat. pass. A
 Γνωρίζω, f. ίσω, noscito, agnosco, cognosco;
 (2) probō, explorō; (3) notum facio, indicō;
 (4) in memoriam revoco, in N. T. (5) commendo.
 Γνωρίζειν τὰς λέγοντας, ἐπιστολὴς τοῖς
 ἐν τοῖς, Isoc. γνωρίζω πρὸς τινος, ab
 Luc. (5) φλαρινὴν δὲ αὐτὸν τῇ βελῇ γνωρίζον-
 τος ἰσχυροῦς, Appian. Macedon. Eclog. 7, 4.
 Γνώριμος, u, δ ἔ ἡ, notus; (2) familiaris; (3)
 clarus, celebris; (4) discipulus. A γνωρίζω.
 Γνωρίσας, adv. familiariter.
 Γνώρισμα, ἄτος, τὸ indicium, nota; (2) pro-
 prietas; (3) insigne, ornamentum, decus.
 Γνωρίσμις, ἔ, δ, agnitio e signis, &c.
 Γνωρίστῳς, ἡ, ὄν, notitiam præbens, indicans.
 Γνωρίω, notum faciam, 1. sing. f. 1. ind. act.
 Att. pro γνῶριω, a verbo γνωρίζω.
 Γνώσις, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro γνῶσσεαι.
 Γνώστ, 2. sing. f. 1. ind. med. Att. et Ion. pro
 γνῶσσαι, a γινώσκω.
 Γνωσθεῖς, cognitus, a. 1. part. pass.
 Γνωσθέντα, notum sit, 3. sing. a. 1. imperat. pass.
 Γνωστικῶς, ὦ, f. ἥσω, fluctuo animo, re-
 pugno sententiæ meæ eamque muto, pœ-
 nitentiam ago, resipisco. Ex γνῶσις et
 μάχωμαι.
 Γνωστικός, inimicus scientiæ; nomen hære-
 ticorum. Ex iisd.
 Γνῶσις, uos, ἡ, cognitio, notitia; (2) cognitio
 judicis; (3) scientia, doctrina, sapientia;
 (3) coitus cum femina, Hebr. A γινώσκω.
 Γνώσσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. γινώσκω.
 Γνώστης, u, δ, divinator, ariolus. Ab eod.
 Hinc
 Γνωστικός, ἡ, ὄν, cognoscendi facultate præditus.
 Hinc οἱ γνωστικοί, qui in mysteria Dei altius
 quam cæteri se penetrasse credebant, (sicque
 vel Christiani recte sentientes, ut ap. Cl.
 Al. vel hæretici, ap. Epiaphan. Ern.)
 Γνωσθεῖς, ἡ, ὄν, notus, cognitus; (2) amicus.
 Γνωτῆ, ἡ, ὡ, soror. A
 Γνωτῆς, ἔ, δ, notus; (2) consanguineus, pro-
 pinquus, frater; (3) nobilis, clarus. (3)
 Ἰσθὶ δ' ἐκ κέρτα βροτῶν γνωτὸς ἂν γένειτ' ἀνθρ.
 Soph. in Inacho. A γινώσκω.
 Γνωστοφόντης, ἡ, interfector fratri propinqui.
 Γνώτω, noscilo, 3. sing. a. 2. imperat. act.
 Γνώωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. Poet. γνῶσι.
 Γνοῶντι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro γνῶνσι.
 ΓΟΑ'Ω, ὦ, f. ἥσω, et γοάομαι, ὦμαι, gemo, de-
 ploro, defleo. Γοασθεῖ μ' ὡ γυναικες, Aristoph.
 Thesm. 1045.
 Γόγγρος, u, δ, congrus vel conger, piscis; (2)
 arborum tuberculum rotundum, olivæ si-
 mile.
 Γογγυρεὺς, ἔς, congro similis. Ab ἑίδος.
 Γογγυροπνῶς, ὡ, qui congrum occidit. A πτείνω.
 Γογγυρῶν, ης, ἡ, tumor gutturis, aliarumque
 nervosarum partium. A γόγγρος.
 Γογγυρῶ, f. ὤσω, murmuro, musso.
 Γογγυλεῖμα, ἄτος, τὸ, coagmentum rotundum,
 opus teres, orbis. A
 Γογγυλεῖω, f. εὔσω, rotundo, rotundum efficio.
 Γογγυλεῖω, ὦ, f. ἥσω, idem. A γογγυλῶ.
 Γογγυλῆ, ης, ἡ, rapum rotundum, Angl. TUR-
 NIP; (2) maza rotunda. Γογγυλὴν μεμα-
 γμένην, Aristoph. Pac. 28. Ab eod.
 Γογγυλίδιον, u, τὸ, rapulum; (2) pilulæ mi-
 nutæ. Dim. a γογγυλῆ.
 Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγυλεῖω.
 Γογγυλῶς, u, δ ἔ ἡ, idem quod γογγυλῶς.
 Γογγυλῶς, ἴδος, ἡ, rapa. A
 Γογγυλῶς, ης, ὄν, rotundus. Idem quod γογγυ-
 λῶς.
 Γογγυλῶσκητος, u, δ ἔ ἡ, tabernaculum, seu
 domicilium habens rotundum. A σκηνή.
 Γογγυλωπῆς, ἡ, ὄν, qui rotunda est facie, rotun-
 dus visu seu spectatu. Ex ὤψ.
 Γογγυσμός, ἔ, δ, murmur, mussionis, fremitus.
 Γογγυστής, ἔ, δ, murmurator. A γογγυλῶ.
 Γογγυστικός, ἡ, ὄν, ad murmuracionem propen-
 sus.
 Γοῖδος, ὄν, qu. dic. luctu dotatus, lugens. Ex
 γῖος et ἔδον.
 Γοῖρῆς, ῥᾶ, ῥόν, lugubris, flebilis, lamentabilis.

Γοερῶς, lamentabiliter.
 Γοήμεναι, præs. inf. act. Dor. pro γοῖναι, a γό-
 ημι, gemo.
 Γοῖμαι, ὄνος, δ ἔ ἡ, gemibundus, lamentabilis.
 Ab eod.
 Γοηπλῆς, ἴος, δ ἔ ἡ, qu. dic. luctivagus. (Vel
 potius ad modum circulatoris vagabundus.
 A seq. et πλᾶνός, Ern.)
 ΓΟ'ΗΞ, ητος, ἡ, incantator, præstigiator; (2)
 impostor quisvis. Hinc
 Γοητεία, as, ἡ, præstigia, incantamentum:
 Γοητεύμα, ἄτος, τὸ, idem:
 Γοητευτικός, incantandi, fascinandī caussa:
 Γοητεύω, f. εὔσω, incanto, fascino, incantatione
 et præstigiis decipio; (2) illicio, pellicio.
 Ἐξαπατῶντες ἑ γοητεύοντες, Plat.
 Γοητικός, ἡ, ὄν, idem quod γῖος.
 Γόμος, u, δ, onus navis; (2) merces. A γέμαι.
 Γομοφόρος, u, δ ἔ ἡ, sarcinarius. Ex φέρω.
 Γομόν, ὦ, f. ἥσω, onero. A γόμος.
 Γομφάριον, u, τὸ, parvus clavus; (2) piscis qui-
 dam.
 Γομφίσις, uos, ἡ, idem quod
 Γομφισμός, ἔ, δ, stridor vel stupor dentium.
 Γομφιδόσπος, ὄν, circa molares dentes strepens,
 Erp.
 Γομφίος, u, δ, dens molaris. A γόμος.
 Γομφιδίος, ὄν, clavis firmatus. A δέω.
 Γομοφάγῃς, ἔς, idem; (2) accuratus, exqui-
 situs. A πρήννυμι.
 ΓΟ'ΜΕΟΞ, u, δ, cuneus; (2) clavus; (3) pis-
 cis quidam. Hinc
 Γομοφοτόριον, u, τὸ, clavus ligneus, id quo fit
 coagmentatio, Steph. clavus.
 Γομφότομος, u, δ, clavis fixus. A τέμνω.
 Γομφώμα, ἄτος, τὸ, coagmentatio per clavos:
 Γομφώσις, uos, ἡ, idem:
 Γομφωτής, ητος, ὡ, coagmentator, fabricator:
 Γομφωτικός, ἡ, ὄν, pertinens, aptus ad fabri-
 candum, struendum:
 Γομφωτός, ἡ, ὄν, coagmentatus, compactus. A
 Γομφῶν, ὦ, f. ἥσω, clavis compingo; (2) com-
 pingo quovis modo. A γόμος.
 Γονάτιζω, f. ίσω, genua flecto; (2) in genua
 procumbere facio. A γόνυ.
 Γονάτιον, u, τὸ, geniculum. Dim. ab eod.
 Γονατόδεσμος, u, δ, periculis.
 Γονατόδεσμος, ἔμαι, f. ὤσομαι, geniculus, in ge-
 niculum nodor.
 Γονατόδης, ἴος, δ ἔ ἡ, geniculatus, geniculis
 cinctus, nodis geniculatus.
 Γονία, as, ἡ, foetificatio. A γονεύς.
 Γονεῖς, parentes, nom. pl. contr. pro γονεῖς. A
 Γονεὺς, ἴος, ὡ, parens. A
 Γονή, ἡς, ἡ, genitura; (2) semen genitale; (3)
 foetus, soboles.
 Γονῆς, gen. sing. Ion. pro γονεός, a γονεύς.
 Γονίμος, u, δ ἔ ἡ, genitilis; (2) fecundus; (3)
 generosus. Ab eod. Hinc
 Γονίμως, adv. fecundè:
 Γονιότης, ητος, ὡ, fecunditas:
 Γονιμότης, ὡδης, fecundus. A
 Γονιότης, ἔς, semini humano similis.
 Γονεῖς, ὄσσα, ὄν, fecundus, fertilis. A γόνος.
 Γονοποιῶ, foetifico.
 Γονοποιᾶ, as, ἡ, foetura, foetificatio.
 Γονορροία, as, ἡ, seminis genitilis profluvium.
 Γονορροῖος, u, δ ἔ ἡ, qui seminis fluxum patitur.
 Ex γόνος et ρέω, fluo. Unde
 Γονορροῖα, idem quod γονορροῖα.
 Γονορροῖς, u, δ, idem quod γονορροῖος.
 Γονορροῖα, ὦ, f. ἥσω, fluxum seminis patior.
 Γόνος, u, δ, soboles, proles; (2) generatio;
 (3) genus; (4) genitura, semen. Ab ant.
 γένω.
 Γονός, u, δ, locus, vel solum fertile. Ab eod.
 ΓΟ'ΝΤ, uos, et γονάτος, et Poet. γνῶς, τὸ, genu;
 (2) internodium.
 Γονυαλγῆς, δ ἔ ἡ, genuum dolore laborans.
 Γονυκλίνω, ὦ, f. ἥσω, genu flecto. A
 Γονυκλίνῃς, ἴος, δ ἔ ἡ, genua flectens. Ex γόνυ
 et κλίνω, flecto.
 Γονυκλίσια, as, ἡ, genuflexio, supplicatio quæ
 fit genibus flexis. Ex γόνυ et κλίσιας.
 Γονυκροτός, u, δ ἔ ἡ, cui genia trepidant; (2)
 timidus; (3) cunctus, mollis.

Γονυπετής, ὦ, f. ἥσω, ad genua accido. A
 Γονυπετής, ἴος, δ ἔ ἡ, accidens ad genua ali-
 cujus. Γονυπετί δ' ἴδρα προσπινῶ, Eurip.
 Phœn. 300. Ex πίπτω pro πέτω.
 Γοσπλῆς, ἔς, luctivagus, Nonn.
 Γόος, u, δ, luctus. A γόω.
 Γοργεῖος, εἰς, εἶον, Gorgonius. A Γοργῶ.
 Γοργεῖω, f. εὔσω, gradum cito, festino. A γοργέω.
 Γοργιάζω, Gorgiæ dictionem et artificia imitor.
 Γοργεῖος, α, ὄν, γοργεῖος, et γοργεῖος, idem
 quod γοργεῖος.
 Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens ex capite
 Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ
 gestans. Ex Γοργῶ et λόφος.
 Γοργολόφος, u, δ, idem et ex iisd.
 Γοργωνάτος, u, δ ἔ ἡ, in tergore Gorgonis ca-
 put pictum habens. Ex Γοργῶ et νατός.
 Γοργόρομαι, ἔμαι, f. ὤσομαι, agilem et acrem me
 præbeo; (2) ferocio, efferor. A
 ΓΟΡΡΟΞ, ἡ, ὄν, acer, vividus; (2) torvus.
 Γοργότης, ητος, ἡ, torvitas; (2) strenuitas; (3)
 in oratione, genus dicendi incitatum. A
 præc.
 Γοργῶς, Gorgonis, gen. sing. contr. pro Γοργῶς.
 a nom. Γοργῶ, Gorgo.
 Γοργόφθαλμος, idem quod γοργῶπις.
 Γοργοφόνῃς, ης, ἡ, Gorgonis interfectorix.
 Γοργοφόνος, u, δ ἔ ἡ, interfector, vel idem.
 Γοργύρα, canalis subterraneus per quem aqua
 effluit; fossa subterranea; carcer subter-
 raneus. Ἐν γοργύρῃ ἐδίδετο, Herodot. 3, 145.
 Γοργῶ, ὄος, contr. ἔς, ἡ, celeritas; (2) Gorgo,
 una filiarum Phorci, Medusa scilicet, vel
 Sthepo, vel Euryale, quæ junctim Γοργόνες
 dicuntur. A
 Γοργῶν, ὄνος, δ, idem; (2) animal noxium in
 Africa.
 Γοργῶδης, ἔς, idem quod γοργῶσις.
 Γοργῶπις, ἴδος, ἡ, adpectu horrenda, ut Gorgo.
 Γοργωπῶς, ἔ, δ, adpectu horrendus, ut Gorgo.
 Γοργῶψ, δ ἔ ἡ, idem, Ern.
 Γῶν, igitur; (2) certe, quidem; (3) saltem;
 (4) etiam. Ex γῶ et ἔν.
 Γονάζωμαι, f. ὤσομαι, genua amplectens oro.
 Τῶν ὑπερ' ἐνθάδ' ἐγὼ γονάζωμαι ἔ παριόντων,
 Il. 15, 665. A γόνυ.
 Γόνάβ, pro γόνάβω, acc. pl. Ion. pro γόνάβω.
 Γοναλγῆς, ἔς, idem quod γονυαλγῆς.
 Γονάσας, ἄτος, τὸ, supplicatio. A γονάζωμαι.
 Γονοῖον, dat. pl. Ion. pro γονοῖς. A γονεύς.
 Γονοῖομαι, ἔμαι, genua amplexor supplex.
 Γονοπῆγῃς, ἴος, δ ἔ ἡ, genua pingua, tumida
 habens. Ex γόνυ et παχύς.
 Γονός, ἡ, ὄν, fertilis; (2) substantive solum fer-
 tile vel ferax, pro γόνος.
 Γένων, gen. pl. Ion. pro γονύων, a γόνυ.
 Γῶν, idem quod γοάω, Hom.
 Γῶδης, ἴος, δ ἔ ἡ, lugubris. A γοάω.
 Γῶσω, contr. pro γοάσω, a γοάω.
 Γράδην, adv. expresse, quasi depictim. A
 γράφω.
 ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, u, τὸ, tædæ genus.
 ΓΡΑ'ΓΑ, as, ἡ, anus, vetula; (2) cutis circa
 umbilicum, quia in ea rugæ senectutem
 indicant; (3) una Γραῖών, quæ certæ Deæ
 gentiliū erant. Hes. Ceres.
 Γραῖα, as, ἡ, arca panaria. A γοάω, edo.
 Γραῖδιον, u, τὸ, anicula. Dim. a γραῖα.
 Γραῖκίτης, ὡ, Græcus, Lycurg.
 Γραῖκός, ἡ, ὄν, anilis.
 ΓΡΑΙΚΟΞ, ἡ, ὄν, Græcus. Unde γραῖκῶς.
 Γραῖορομαι, ἔμαι, anus fio, senesco. A γραῖα.
 Γραῖς, ἴδος, ἡ, anus.
 Γράμμα, ἄτος, τὸ, litera, scriptum; (2) antiq.
 pro libro; (3) scriptum quodcunque, ut ta-
 bulæ publicæ, leges, libri rationum, &c. et
 in plurali (4) epistolæ, literæ; (5) literæ,
 doctrina; (6) acta publica, tabulæ; (7)
 chirographum. Hinc
 Γραμμῶν, u, τὸ, scrupulum, vigesima quarta
 pars uncia.
 Γραμματία, as, ἡ, scriptura, literatura.
 Γραμματίων, u, τὸ, tabella, libellus, codicillus,
 album; (2) volumen quodcunque; (3)
 testamentum, testamenti exemplum; (4)
 chirographum, cautio; (5) ludus litera-
 rius;

rūs; et in plural. (6) acta et documenta publica; (7) rationes argentarii. A
 Γραμματίτης, ἴος, δ, scriba; (2) magistratus nomen, varie in variis civitatibus potestatis; (3) in S. libr. legis divinae interpres, theologus.
 Γραμματεὺς, f. εὔσω, sum scriba, scribæ munus gero. A præc.
 Γραμματεῖδιον, u, τὸ, epistolum, impr. amatorium; (2) schedula testificantis; (3) tabella, libellus. Dim. a γράμμα.
 Γραμματίζω, f. ἴσω, literas, initia linguæ tradō, i. e. legendi et scribendi scientiam.
 Γραμματικεύομαι, fut. εὔσωμαι, grammaticum seu litteratorem ago, seu interpretem poteram.
 Γραμματικὴ, ἥς, ἡ, grammatica, sc. ars. A
 Γραμματικός, ἡ, ὄν, literator, grammaticus; (2) calculo, numeris tractandis peritus.
 Γραμματικῶς, adv. grammaticæ.
 Γραμματίον, u, τὸ, idem quod γραμματίδιον.
 Γραμματικῆς, ἡ, ὄ, grammaticæ præceptor. A γραμματίζω.
 Γραμματοδιδασκαλεῖον, u, τὸ, ludus literarius.
 Γραμματοδιδάσκαλος, u, δ, qui literas docet, ludi literarii magister.
 Γραμματοεισὴγγυῖος, ἴος, δ, publicarum litterarum promulgator; (2) litterarum doctor.
 Γραμματοκον (μίλαμμα), atramentum, Ερ. A τίκτω.
 αμματοκῶφον, ονος, δ, pueros docens, sc. le- : : vel scribere (vilis et contemptibilis ut γραμματικῆς). Ex κύφω, a κύπτω.
 Γραμματολοικροφίδες, οἱ, litterarum depravatores, Ερ.
 Γραμματοφορέω, ᾧ, fut. ἥσω, literas fero. A
 Γραμματοφόρος, u, δ, ἡ, tabellarius.
 Γραμματοφύλακτον, u, τὸ, locus ubi scripta publica adservantur. Ex φυλάκω.
 Γραμμή, ἥς, ἡ, linea; (2) carceres sive initium curriculum, quod olim ducta linea notabatur; (3) pl. tabula, in qua latrunculis ludebatur. A γράφω. Hinc
 Γραμμίζω, fut. ἴσω, latrunculis ludo.
 Γραμμικός, ἡ, ὄν, linearis; (2) linearum peritus. Ab eod.
 Γραμμισμός, ὅ, δ, ludus latrunculorum. A γραμμίζω.
 Γραμμοποικίλος, ον, lineis variis distinctus, virgatus, scutulatus.
 Γραμμώδης, ἴος, δ, ἡ, lineæ similis.
 Γραμμολογία, ἡ, aniles nugæ, fabulæ aniles.
 Γραμμορεπής, ἴς, aniculas decens, anilis.
 Γραμμορεπής, u, δ, qui vetulas abigit, proprie ab emendis piscibus. Vox comica. A σοβίω.
 Γραμφοίλος, δ, anicula amans.
 Γράπτις, ἴδος, ἡ, senecta, seu exuvie serpentis, cicadæ, et similium; (2) avis species.
 Γραπτῆς, ἥρος, δ, scriptor. A γράφω.
 Γράπτης, u, δ, rugosus. Ab eod.
 Γραπτὸς, ἡ, ὄν, scriptus. Ab eod.
 Γραπτὺς, ὅς, ἡ, laceratio vel laniatio cutis, genarum, &c. (2) scarificatio; (3) lex scripta. In plurali γραπτῦς, γραπτῦς acc. plur. γραπτῦας, γραπτῦς. (3) οἱ δὲ τοὶ γραπτῦς πατέρες ἔθον ἐρδόνται, Apoll. Rhod. 4, 279. Ab eod.
 ΓΡΑΨΟΣ, u, δ, sordes quæ in ovium lanis colliguntur; (2) alarum fetor.
 ΓΡΑΨΟΣ, u, δ, clamor militum in conflictu primo.
 Γράψις, ἴως, ἡ, gramen. A γράω.
 Γράσαν, ανος, δ, ἡ, hircosus, cui fletent alæ; (2) fatuus, stultus, demens. A γράσος.
 Γράς, αὐός, ἡ, anus. A γράω.
 Γράφειδον, u, τὸ, stilus; (2) penicillus.
 Γράφειον, u, τὸ, idem. A
 Γραφεύς, ἴως, δ, scriptor; (2) pictor.
 Γράφω, ἥς, ἡ, scriptura, scriptio; (2) pictura; (3) accusatio.
 Γραφῆναι, 3. pl. a. 2. imperat. pass. v. γράφω.
 Γραφίδιον, u, τὸ, stilus. Dim.
 Γραφικός, ἡ, ὄν, scriptorius; (2) pingendi peritus.
 Γραφικός, adv. graphice, expresse.
 Γραφίς, ἴδος, ἡ, stilus. A

ΓΡΑΨΩ, f. ψω, scribo; (2) pingo; (3) insculpo; (4) fero legem ad populum, sancio. Γράφω σε μνηστὴς θεαχέως, Aristoph. Av. 1057. Γράφειναι τινα παρώνημον, ἐπὶ τινος, accusare coram; δίκην, impingere.
 Γραφῆω, scripturio.
 Γράψης, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi γράφω.
 Γράψον, scribe, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 ΓΡΑΨΩ, ὅ, f. άσω, comedo.
 Γραψῶς, ἴος, δ, ἡ, anilis. A γραψῶς.
 Γραψορέω, ᾧ, f. ἴσω, vigilo. Pro ἱγρηγορέω.
 Γραψορεπής, ἴος, ἡ, vigilantia. A præc.
 Γραψορεπὴς, ἡ, ὄν, vigil, pervigil. Ab eod.
 Γραψορεπὴς, ὄν, vigil, Sibyl.
 Γραψορεπὴς, perf. part. med. Ion. pro ἱγρηγορεπὴς.
 Γραψῶς, u, δ, ἡ, anilis; (2) antiquus. A γραψῶς.
 Γραψὸς et γραψὸς, anus, vetula; (2) spuma, sive flos lactis, cremor; crustula quæ concrevit et innatet polentæ, spuma ferventi aquæ supernatans. (2) φιαρὴν δὲ ποτὶ ἀποκίνωτο γρηῖν, Nicand. Alexiph. 91. Γαυκίρα προστίνιγκασα γάλα παρικάλει ῥοφῆσαι· ὁ δὲ, ὁ Ζήλω, ἔστιν ἥν γὰρ ἱφεστηκυῖα γραψὸς αὐτῶ, stabat enim super lacte cana spuma, Athen. 13.
 Γραψομαι, et γραψάσμαι, item γραψομαι, et γραψομαι, ap. Ηἱρ. vellico, lancino, de doloribus e spasmis.
 Γραψῶς, ἴος, δ, piscator; (2) qui consuit vel sarcit retia. A γραψῶς.
 Γραψῶς, piscor. A præc.
 Γραψῶς, f. ἴσω, piscor. Hinc
 Γραψισμα, ἄτος, τὸ, lucrum, captura.
 ΓΡΑΨΟΣ, u, δ, rete.
 Γραψῶν, δ, piscator. A præc.
 Γραψῶν, f. ἴσω, griphos dissolve. A
 Γραψῶς, u, δ, vel γραψῶς, ἴος, τὸ, rete; (2) sagena; (3) convivalis questio ænigmatica; (4) ænigmaticus et ambiguus sermo quivis, griphus. A γραψῶς. Hinc
 Γραψῶς, ἴος, δ, ἡ, gripho similis, intricatus.
 ΓΡΩΝΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus quem primum docentur, scil. qui tibias inflare discunt.
 ΓΡΩΨΟΣ, u, δ, teli genus, pilum, hastæ cuspis, quam terræ infingimus; (2) glans qualis funda excutitur.
 Γρωσφορέαχος, u, δ, miles levis armaturæ, veles.
 Γρωσφορέος, u, δ, idem.
 Γρωσός, δ, griphus, Lycurg.
 ΓΡΥΨ, vel γρύψ, quicquid minimum est; (2) sordes quæ sunt sub unguibus; (3) genus quoddam parvi numismatis; (4) vox suum, item eorum qui dedignantur respondere.
 Γρύψω, f. ἴσω, grunio; (2) hisco, leniter loquor; (3) fremo, allatro. Οὐ γὰρ γρύψιν ἰαθὲν ἡμᾶς, Aristoph. Lys. 511. A γρύψ.
 Γρυπτόν, (ἴσιν ὑμῖν;) hiscere audetis? Ar. A γρύψω.
 Γρύλλη, ἡς, ἡ, grunnius. A γρύψ. Unde
 Γρυλλίζω, f. ἴσω, grunio. Hinc
 Γρυλλισμός, ὅ, δ, grunnius.
 Γρυλλίον, ανος, δ, idem. Diminut. a
 Γρύλλος, u, δ, idem quod γρύλλη.
 Γρυμμία, ας, ἡ, peræ genus; (2) res vilis et minimi pretii. A γρύψ.
 Γρυμμοσώλης, u, δ, qui peras et scruta vendit.
 Γρυμμοσώτης, δ, adunca æquila; potius avis mixta ex aquilæ et gryphum genere, Ar.
 Γρυμμοσώτης, incurvo. A γρυμμοσώτης.
 Γρυμμοσώτης, ἴος, δ, genus satyri.
 Γρυμμοσώτης, ὅ, δ, qui naso vel rostro est adunca.
 Γρυμμοσώτης, ὄν, incurvus, aduncus, inflexus. A γρύψ. Hinc
 Γρυμμοσώτης, ἴος, δ, aduncitas nasi.
 Γρυμμοσώτης, ᾧ, f. ἴσω, aduncum reddo, incurvum et inflexum facio. Ab eod.
 Γρυμμοσώτης, ἡ, incurvatio, inflexio, Sterph.
 Γρυμμοσώτης, ὅ, δ, grunnius. A γρύψω.
 Γρυμμοσώτης, αν, τὰ, scruta. A γρύψ.
 Γρυμμοσώτης, ἡ, idem et ab eod.
 Γρυμμοσώτης, locus ubi scruta venduntur.
 Γρυμμοσώτης, u, δ, scrutorum venditor. Ex γρύψη et πωλῶ.
 ΓΡΩΝΗ, ἡς, ἡ, et γρῶνης, δ, saxum, exesum,

excavatum. Ἀνὶ γρῶνης ἐδυσαν μνηστῆς, Nic. Ther. 794.
 ΓΥΨ, ας, ἡ, arvom, jugerum; (2) via; (3) fossa. Hinc
 Γύαια, αν, τὰ, funes quibus naves terræ alligantur.
 Γυάλοι, αν, αἱ, pocula. Vox Megarica.
 Γυάλοι, gen. sing. Ion. pro γυάλω.
 ΓΥΨΑΛΟΝ, u, τὸ, cavitæ; unde (2) vola, valis, &c. Hinc
 Γυαλός, ἡ, ὄν, qui manu comprehendi potest.
 Γυαλός, ἴος, δ, ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores; (2) vegetus. Ex ἀερῶς.
 Γύς, u, δ, dentale, pars aratri. A γύς.
 Γυαλός, ἴς, membra sanans, Nic. A γυῖος et ἄλθω.
 Γυαλική (παλαμοσύνη, lucta,) quæ nititur membrorum robore, Olym.
 Γυήτης, u, δ, claudus, Hes. A γυῖος.
 Γυοδάρης, ἴς, membra gravans, male afficiens.
 Γυοδάρης, u, δ, ἡ, membra depascens.
 Γυοδάμας, α, δ, qui membra domat. Ex γυῖος et δαμάω.
 Γυοκάλος, u, δ, ἡ, membra, pedes constringens. Ex κόλλω.
 Γυοκάρης, u, δ, ἡ, membra depascens; (2) membra fatigans. Ex γυῖος et κείρω.
 ΓΥΤΟΝ, u, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manusve.
 Γυοτάρης, ἴς, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus. A πύγνυμι.
 Γυοτάρης, ἡς, ἡ, pedica.
 Γυῖος, ἡ, ὄν, claudus. A γυῖος.
 Γυοτάρης, ἴος, δ, ἡ, membra tabefaciens. Ex γυῖος et τέχω.
 Γυοτάρης, δ, ἡ, membra transfigens, lacerans.
 Γυοτάρης, u, δ, ἡ, membra exedens.
 Γυῖος, ᾧ, f. ἴσω, membra frango; (2) claudum reddo; (3) enervo. A γυῖος.
 Γυοτάρης, aor. 1. part. pass. verbi γυῖος.
 Γυοτάρης, ανος, δ, ἡ, cervicem prælongam et gracilem habens. Vox comica. Ex γυῖος et αὐχῆν, cervix.
 ΓΥΨΑΙΟΨ, ὅ, δ, et γυῖος, vasculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adservabatur.
 Γυμνάζω, f. ἴσω, exerceo. A γυμνός.
 Γυμνός, ἴος, δ, ἡ, exercitatus; (2) gymnasia frequentans. Γυμνός ἴσπαι, Eurip. Hēr. 1133. (2) ὁρῶ μιν ἀνδρῶν τόνδε γυμνῶτα σέλαν, τείχοντα θωρόν, ἐκ τείχων πταυμίνεν, Frag. Eurip. ex Alora. Ab eod.
 Γυμνάζω, ας, ἡ, exercitatio. A γυμνός.
 Γυμνασιάρχης, ᾧ, f. ἴσω, exercitationibus præsum, sum gymnasiarcha. A
 Γυμνασιάρχης, u, δ, gymnasi præfectus, gymnasiarcha. Ex γυμνάσιος et ἀρχων.
 Γυμνασιάρχης, ας, ἡ, gymnasi præfectura.
 Γυμνασιάρχης, u, δ, idem ac ἀρχων.
 Γυμνάσιον, u, τὸ, exercitatio; (2) palæstra, gymnasium, locus in quo se nudi exercent. A γυμνάζω. Unde
 Γυμνῶσις, ἴος, ἡ, exercitatio.
 Γυμνασμός, ἄτος, τὸ, idem.
 Γυμναστής, ὅ, δ, præfectus pueris exercendis.
 Γυμναστής, ἡ, ὄν, palæstricus.
 Γυμναστής, ἡ, ὄν, inops. A γυμνός.
 Γυμνός, ἴος, δ, miles levis armaturæ, veles. Ab eod.
 Γυμνῶσις, et γυμνῶσις, insulæ Baleares. (Ab exercitatione artis sagittandi. Sed erant arcus et tela in armatura τῶν γυμνῶτων, Eur.)
 Γυμνῶσις, et γυμνῶσις, ἡ, armatura, i. e. militis levis armatura. A γυμνός.
 Γυμνῶσις, f. εὔσω, sum miles levis armaturæ; (2) nudus sum. Γυμνῶσις ἴσιν ἐκ πολεμίζομεν, 1 Cor. 4, 11. Ab eod.
 Γυμνῶσις, u, δ, idem quod γυμνῶσις. Hinc
 Γυμνῶσις, ἡ, ὄν, levis armaturæ; (2) qui nudus degit.
 Γυμνῶσις, ἡ, ὄν, gymnicus. A γυμνός.
 Γυμνῶσις, δ, nudus, Lycurg.
 Γυμνοδερκέομαι, ἴσμαι, nudus conspicio.
 Γυμνοδερκέομαι, u, δ, ἡ, cuius fructus nudi sunt, qui non habet fructus involvitur tectos.

Γυμνοπαῖδια, ας, ἡ, nudorum puerorum exercitatio, *Phil.*
 Γυμνοπαῖδια, ὡ, f. ἡσω, nudis pedibus incedo; (2) nudipedalia exerceo. A γυμνόπους.
 Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπους. Hinc
 Γυμνοπόδια, ας, ἡ, incessus nudis pedibus; (2) nudipedalia.
 Γυμνόπους, ὁδός, ὁ δὲ ἡ, qui nudis pedibus est, vel incedit. Ex γυμνός et πούς.
 ΓΥΜΝΟ Σ, ἡ, nudus; (2) investis, i. e. im-
 pube; inernis; (3) destitutus rebus qui-
 busvis, pauper, inops; (4) solus; (5) puer
 imberbis, qui sola tunica vel prætexta ute-
 batur, nondum togam gestabat; (6) sola
 tunica indutus, sine pallio vel amiculo; (7)
 manifestus, apertus. (2) κῆρος ἔων ἔτι γυμνός,
Apoll. Rhod. 2, 707.
 Γυμνοσφισαί, ὡν, οἱ, Indorum sapientes, qui
 nudi vitam voluptatis expertem agebant.
 Γυμνόσπερμος, et γυμνοσπέρματος, α, ὁ δὲ ἡ, cu-
 jus semen nudum, i. e. nullis involucris
 tectum est.
 Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas; (2) paupertas:
 Γυμνῶν, ὡ, fut. ὡσω, nudo; (2) spolio, privo;
 (3) aperio, detego. A γυμνός.
 Γυμνωδίντα, acc. sing. m. g. a. 1. part. pass.
 Γυμνώσις, εως, ἡ, nudatio; (2) nuditas.
 Γυνή, mulier, *Dor.* pro γυνή.
 Γύναι, ο mulier! voc. sing. ab inus. γύναιε.
 Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.
 Γυναικῶν, mollis, effeminatus.
 Γυναικῶν, α, τῶ, muliercula. Dim. a γυνή.
 Γυναικῶν, α, τῶ, gynæceum, conclave mulie-
 rum. A
 Γυναικίος, εἰα, εἶον, muliebris. Hinc τὰ γυ-
 ναικία, ὡν, menstrua.
 Γυναικίως, adv. muliebriter.
 Γυναικίας, α, ὁ, muliebris, effeminatus.
 Γυναικίζω, f. ὡσω, cultu gestuque feminam red-
 do; (2) effemino. *In med.* (1) cultu femi-
 neo utor; (2) muliebriter, effeminate vi-
 vo, muliebria patior.
 Γυναικικός, ἡ, ὡν, effeminatus, muliebris.
 Γυναικίστις, ἡ, imitatio muliebris.
 Γυναικισμός, α, ὁ, superstitio, metus, mollities,
 luxuria, pravitas, aliæ indolis et moris
 muliebris. A γυναικίζω.
 Γυναικιστή, muliebriter.
 Γυναικιστής, α, ὁ δὲ ἡ, muliebriter consulens,
 a muliere excogitatus, muliebris. A βελή.
 Γυναικοειδής, εὖς, ὡς, ὁ δὲ ἡ, qui est specie
 muliebris. Ex γυνή et εἶδος.
 Γυναικοδύμω, α, ὁ δὲ ἡ, qui muliebri est animo.
 Γυναικοδύμω, adv. muliebriter.
 Γυναικοειδέας, ὡν, οἱ, qui mulieribus, ut acci-
 pitres avibus, inhiant. Ex γυνή et ἱεράξ.
 Γυναικοκήρυκτος, ὡν, a muliere celebratus, lau-
 datus.
 Γυναικόκλῳ, adulter.
 Γυναικοκτομή, ὡν, οἱ, magistratus, qui Athenis
 mulieres petulantiores multa adfliciebant.
 Γυναικοκρασία, ἡ, mollitudo muliebris.
 Γυναικοκρατοῖμαι, ἔμαι, f. ἡσμαι, feminarum
 imperio regor, feminæ pareo. Unde
 Γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebre imperium.
 Γυναικοκρατῆμενοι, qui uxoriæ potestati parent,
Plin. lib. 6. eo nomine populos appellat
 quosdam Amazonum vicinos, bello ab
 Amazonibus victos, ex eo sic dictos, quod
 victricibus obsequiebantur ad procreandum
 eis sobolem.
 Γυναικομανία, ὡ, amore mulierum insano.
 Γυναικομανῶ γὰρ, προσέειπ' ὅτι ἡμῶν αἰ, Ari-
 stoph. *Thesm.* 583. A
 Γυναικομανής, εὖς, ὁ δὲ ἡ, mulierum amore in-
 sanus, mulierosus. Ex μανίωμα. Hinc
 Γυναικομανία, εἰα, ἡ, insanus mulierum amor.
 Γυναικομίμος, α, ὁ δὲ ἡ, mulieres imitans.
 Γυναικομορφός, α, ὁ δὲ ἡ, mulieris formam ha-
 bens. Ex μορφή forma.
 Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum disciplina. A
 Γυναικονομῶ, ὡν, οἱ, magistratus modestiæ ma-
 tronali præficti. Ex νόμος.
 Γυναικοπάθεια, ὡ, f. ἡσω, muliebria patior, effe-
 minor. Ex πάσχω.
 Γυναικοσφιστής, ὁ, venator mulierum.

Γυναικοπληθής, εὖς, ὁ δὲ ἡ, mulieribus plenus.
 Εὐλόγοι γυναικοπληθείς, *Eurip. Alcest.* 754.
 Γυναικοπρεπής, εὖς, ὁ δὲ ἡ, mulieres decens.
 Γυναικοπρεπῆς, adv. muliebriter, ita ut mu-
 lieres deceat.
 Γυναικός, mulieris, gen. sing. a γυνή.
 Γυναικοφίλας, *Dor.* pro
 Γυναικοφίλος, α, ὁ, mulierum amator; (2) ef-
 feminatus. Ex γυνή et φίλος.
 Γυναικοφρον, muliebriter sentiens, cogitans.
 Γυναικοφρονος, α, ὁ δὲ ἡ, muliebrem vocem ha-
 bens. Ex φωνή, vox.
 Γυναικάδης, εὖς, ὁ δὲ ἡ, muliebris, effeminatus.
 A γυνή.
 Γυναικῶν, ὡν, οἱ, mulierum conclave. Ab eod.
 Γυναικανότης, α, ὁ, idem. A præc.
 Γυναικανότης, ἰδός, ἡ, idem; (2) cœtus mu-
 lierum.
 Γυναιμῆν, idem quod γυναικομανής.
 Γύναιον, α, τῶ, muliercula. Dim. a γυνή.
 Γύνανδρος, α, ὁ δὲ ἡ, qui masculi et feminei
 sexus est.
 ΓΥΝΗ, γυναικός, γυναική, γυναικα, γύναι, mu-
 lier, femina; (2) uxor. Hinc
 Γύνυς, et γύνυς, ἰδός, ὁ, mollis, effeminatus. Πο-
 δαπτός, ὁ γύνυς, *Aristoph. Thesm.* 196.
 Γύνυς, α, ὁ, aquila vulturis speciem re-
 ferens.
 Γύνυς, α, τῶ, avis nidus. A
 Γυνή, ἡ, vel γύναι, ης, ἡ, vulturis nidus; (2)
 tugurium; (3) lustrum, domicilium sub-
 terraneum. A γύνυ.
 Γύνυς, ἰνῃ, ἰνον, vulturinus, qui e vulture
 est. Ab eod.
 Γυνή, εἰα, εἶον, inflexus, curvus. A γυνός.
 ΓΥΝΗΘΟΣ, α, ὁ, canistrum e vimine.
 Γυνή, ας, ἡ, fossio, scrobs, repastinatio, am-
 bitus. A
 Γυνή, f. εὖσω, in orbem verso; (2) fodio;
 (3) in scrobibus condo. A γυνός.
 Γυνήτομος, α, ὁ δὲ ἡ, in orbem scissus:
 Γυνήτομος, in orbem findens. A τέμνω.
 Γυνή, tanæ rotundæ minores et imperfectæ.
 A γυνός. Ἐξ ὕδατος πατίτες βοάσαι γυνήναι,
Aratus 947.
 Γυνή, εἰα, εἶον, orbicularis. Ab eodem.
 ΓΥΝΗ, εἰα, εἶον, ἡ, pollen.
 Γυνήτομος, α, ὁ, in orbem currens.
 Γυνήτομος, εἰς, circularem formam habens, ro-
 tundus, *Steph.*
 ΓΥΝΗ, εἰα, εἶον, curvus, incurvus; (2) ro-
 tundus; (3) ὁ, scrobs, scrobs.
 Γυνή, α, ὁ, gyrus, circulus, ambitus; (2) pla-
 centæ quoddam genus. A γυνός. Unde
 Γυνή, ὡ, f. ὡσω, incurvo; (2) in gyrum col-
 ligo, in orbem verto; (3) in scrobem con-
 do. Hinc
 Γυνή, ἄτος, τῶ, circumactio in orbem; (2)
 circus.
 Γυνή, εἰα, εἶον, ἡ, idem et ab eod.
 ΓΥΝΗ, γυνή, ὁ, vultur.
 ΓΥΝΗ, α, ἡ, gypsum. Hinc
 Γυνή, ὡ, f. ὡσω, gypso illino, gypso obduco.
 Γυνή, ego, p. t. *Apharesin*, pro ἱγώ.
 ΓΥΝΗ, ὡν, τῶ, speluncæ et latibula, seu
 lustra ferarum. Φαλῆθι λοχάδην ὑπὸ γυνή
 δίφας ἱαίει, *Nicand. Ther.* 125.
 Γυνή, τῶ, gurgles, *Lycurg.*
 Γυνή, saltē, *Ion.* pro γυνή.
 Γυνή, nom. vel acc. pl. *Dor.* pro γόνατα.
 ΓΥΝΗ, ας, ἡ, γυνή, (2) locus abditus.
 Γυνή, αἰα, αἶον, angularis. A γυνή.
 Γυνή, ὡ, ὁ, angulus concurrentium parie-
 tum. A γυνή.
 Γυνή, α, τῶ, parvus angulus; (2) locus an-
 gustus et abditus. Dim. a γυνή.
 Γυνή, εὖς, ὁ δὲ ἡ, anguli formam habens,
 angularis. Ex γυνή et εἶδος, forma.
 Γυνή, ὡ, ὁ, quasi angularis bombyx, *Eph.*
 Γυνή, ἔμαι, fut. ὡσμαι, angulo, in angu-
 lum formo, angulare reddo. A γυνή.
 Γυνή, α, ὁ, ὡ, angulosa folia habens.
 Γυνή, ὡ, ὁ, idem quod γυνή, α, ὡ.
 Γυνή, εὖς, ὁ δὲ ἡ, angulosus, angularis.
 Γυνή, adv. in formam anguli.
 ΓΥΝΗ, ὡ, ὁ, pharetra.

Δ.

Δ, Quarta alphabeti litera, quæ Δίτα, ab Hebræorum *Daleth*, dicitur; (2) nota numeralis significans quatuor, et cum lineola inferne apposita, δ, quatuor millia; (3) pars Ægypti.
 Δ, particula inseparabilis, augens significa-
 tionem vocum quibus componitur, v. gr.
 δάσκιος, valde umbrosus, ex δα et σκιά,
 umbra; δαφνός, cædis admodum avidus,
 ex δα et φόνος, cædes.
 Δα pro γη, terra (mutata littera γ in δ, ut in
 δημήτηρ pro γημήτηρ, alma terra), Ceres.
 Δα δα, Δα δα, *Eurip. Phæn.* 1304.
 Δαγκῶν, mordeo. Ex δάγω.
 Δαγκῶν, τῶ, *Dor.* pro δάγω, *Nic.*
 ΔΑΤΥΣ, ὡς, ἡ, *Theocr.* 2, 110. ubi exponunt
 (1) glacies; (2) simulacrum cereum; (3)
 ornamentum quoddam muliebre; (4) co-
 rolla.
 ΔΑΔΙΣ, ἡ, mensuræ genus.
 Δαδῶν, α, τῶ, facula, scidulæ piceæ arboris,
 omninoque minuta materia piceæ, *Hipp.*
 A δῆς.
 Δαδοκοπία, ὡ, f. ἡσω, faces incido (sc. e picea).
 Ex δῆς et κόπω.
 Δαδοργῶν, ὡ, f. ἡσω, tædas conficio. A
 Δαδοργός, ὡ, ὁ, qui tædas conficit. Ex ἔργον.
 Δαδοργῶν, ὡ, f. ἡσω, facem præfero, præluco;
 (2) illumino, illustro. A δαδῶχος.
 Δαδοργῶν, ας, ἡ, facis gestatio. Ab eod.
 Δαδοργῶν, gen. sing. *Ion.* pro δαδοργῶν.
 Δαδοργῶν, α, ὁ, facem gestans. Ex δῆς et ἔργον.
 Δαδοργῶν, ὡ, f. ἡσω, facem gesto. A
 Δαδοργῶν, α, ὁ, idem quod δαδῶχος.
 Δαδοῦ, ὡ, fut. ὡσω, in tædam convertito, *Steph.*
 δαδοῦμαι, tædæ similis fio, resinosis fio, *Ern.*
 A δῆς.
 Δαδοῦς, εὖς, ὁ δὲ ἡ, tædæ similis; (2) tædis
 abundans. Ab eodem.
 Δαδῶν, gen. plur. a δῆς, tædæ. A δαίς.
 Δαδῶν, εἰα, ἡ, in tædam mutatio, *Steph.* vī-
 tium arboris, item radicis, cum resina re-
 pletur, *Ern.*
 Δαίμα, ἡ, Proserpina, Atticis dicta, *Etym.*
 Mag.
 Δαίμα, α, ὁ, Proserpinæ sacerdos.
 Δαίς, doctus, a. 2. part. pass. verbi δαίω.
 Δαίω, disco. A δαίω.
 Δαίω, ὡ, disco, doceor; (2) scio; (3) doceo.
 (2) ὅρα δαίω, un, ut sciamus, *Il.* 2, 299. (3)
 ὅν ποτὶ μιν δίδας πότνια Κίρκη, ducit, *Odys.*
 8, 448. A δαίω.
 Δάξωμαι, f. δάσσομαι, p. δέδασμαι, divido; (2)
 lacerō, dissecō.
 Δάψ, ης, ἡ, pugna. A δαίω, incendio.
 Δαψῆς, ὡ, ὁ, incendium. Ab eod.
 Δαψῆς, a. 2. inf. pass. *Dor.* pro δαψῆναι, a
 δαίω.
 Δαψῆς, perilis, dat. plur. *Ion.* et *Poet.* pro
 δαψῆσι, a δαψῆναι, perilis.
 Δαψῆς, ης, ἡ, peritia, scientia. A
 Δαψῆς, ὡς, ὁ, doctus, gnarus, peritus.
 A δαίω.
 Δαψῆς, aor. 2. inf. pass. verbi δαίω.
 ΔΑΨΗ, ἡ, levir, mariti frater.
 Δαψῆς, discam, f. 1. ind. act. verbi δαίω.
 Δαί, vero. A δῆ, Attice, in interrog.
 Δαίδαλιος, gen. sing. *Ion.* pro δαίδαλιν.
 Δαίδαλιος, εἰα, εἶον, vel δαίδαλῶς, vel δαίδαλιος,
 artificiosus, artificiosus factus; (2) varius.
 Δαίδαλιός, ὡ, ὁ, suavissime olens. Epith. un-
 guenti. Ex ὀσμῆ.
 Δαίδαλῶν, ἡ, artifex, artificiosa femina.
 Δαίδαλῶν, f. αἰῶ, artificiose facio; (2) varie-
 go. Hinc
 Δαίδαλῶν, ἄτος, τῶ, opus artificiosum.
 Δαίδαλῶν, ὡ, ὁ, varia loquens, *Syn.*
 ΔΑΙΔΑΛΩΣ, α, ὁ, Dædalus, artifex summe
 ingeniosus; (2) artificiosus; (3) varius.
 Δαίδαλῶν, α, ὁ, artificiosus sonans.
 Δαίδαλῶν, εὖς, ὁ δὲ ἡ, artificiosas manus ha-
 bens, solers.

δαιδάλλω, *ai*, idem quod δαιδάλλω.
 Δαίδαν, *facium*, gen. pl. a *daís*, *fax*.
 Δαίε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro *edaie*, a *daíw*.
 Δαίζω, fut. *íaw*, vel *íxw*, divido, partior; (2) discerno, lano; (3) occido. A *daíw*.
 Δαιφρός, et δαίφρος, divisio. Ex *daíw* et δαίζω.
 Δαίκτης, *oi*, et δαίκτης, vi cogens, domans, infestus, hostilis. A *daízw*.
 Δαίκτης, *on*, *Apoc.* 42, 10. al. δαίκτην, laniatrem, *Pausan.*
 Δαιμονάω, *ai*, fut. *hsw*, insanio, furore correptus sum.
 Δαιμονιάζω, f. *ásw*, idem. A δαίμων.
 Δαιμονιάκος, *h*, *on*, a δαίμονε obsessus, aut affatus, aut vexatus. Ab eod.
 Δαιμονιάω, *ai*, idem quod δαιμονιάω.
 Δαιμονιζώ, f. *ísw*, pro δαίμονε habeo, et δαιμονίζομαι, a δαίμονε vexor, torqueor.
 Δαιμονιόν, Ion. προ δαιμονία, a δαιμόνιος.
 Δαιμονιτικός, *h*, *on*, δαίμονicus, idem quod δαιμονιάκος.
 Δαιμονιόληπτος, *on*, a δαίμονε afflatus.
 Δαιμονιον, *u*, τὰ δαιμόνιον, i. e. spiritus impurus, diabolus in *N. T.*; (2) larva; (3) genius; (4) fortuna.
 Δαιμονίως, *u*, *oi* *z* *h*, divinus; (2) felix; (3) admiratione dignus; (4) præter modum magnus; (5) miser, miserandus, turpis, scelestus, insanus, furiosus.
 Δαιμονοῦντις, *eos*, *oi* *z* *h*, similis δαίμονι; (2) præter modum magnus.
 Δαιμονιώνς, *adv.* divinitus; (2) vehementer, mirum in modum.
 Δαιμονοβλαΐα, *h*, ira vel pena divina.
 Δαιμονολάτρης, *u*, *oi*, δαίμονum cultor.
 Δαιμονομανία, *as*, *h*, insana idololatria.
 Δαιμονορρήσις, *u*, *oi* *z* *h*, qui a δαίμονε agitatur.
 A φορέομαι.
 ΔΑΙΜΩΝ, *ones*, *oi* *z* *h*, Deus; (2) δαίμων, medium genus entium rationalium δαίμονες proprie sunt, qui secundum a diis locum implentes humanam naturam præcedunt, primisque ultima interveniendo connectunt; (3) fortuna cum bona, tum adversa; (4) diabolus, in *N. T.* (5) furor. Τύχη δαιμόνων est fortuna sive bona sive mala nobis divinitus oblata. Τὰς δὲ δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλος ἡνὲρ οὗτος σοφός, Eurip. *apud Stob.* 568. Ἀνακαμίζομαι τύχην δαιμόνων ἀμπαλαίαισι τῶν πάρουντινος, Eurip. *Hippolyt.* 831. (5) δαίμων, κῆδος ἀνδρῶν, Sophr. *Aj.* 243. δαιμόνων κατὰστασις, fortunæ status, Eurip. *Phan.* 1272.
 Δαίνω, 2. sing. præ. imperat. act. *per Apocopen*, pro δαίνωμι, a δαίνωμι.
 Δαίνωμι, *epulor*. A δαίνω, quia antiquitus convivis, sua cuique portio dapum apponebatur. Κιχρήσατο Καδμείωνας δαινυμένους, *Il.* 4, 385. Hinc
 Δαίνωμι, *epulas* do, convivium præbeo.
 Δαίνωυθ pro δαίνωυτο, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. pro *idaínwto*, a δαίνωμαι.
 Δαίνωυθ pro δαίνωσαι, *epulari*, præ. inf. med.
 Δαίζω, *divisisse*, a. 1. inf. act. verbi δαίζω.
 Δαῖος, *iai*, *ion*, peritus, prudens; (2) hostilis.
 (2) Δύμα δαῖον, Eurip. *Andr.* 507. Τὸν ἐν δαίοις ἄπρετον μάχιστον, Sophr. *Aj.* 365. Ὁ Θεοσάμενος πᾶς ἂν τις ἦν ἡρώδης δαῖος εἶναι, Aristophr. *Ran.* 1022. Στραπεπαγγιγλαν δαῖον ὁρμῶν, Aristophr. *Nub.* 335.
 Δαίωρ, Proserpina. Δαίωρην μνηστήριαν, *Apoll.* *Rhod.* 3, 846.
 Δαίωρ, flagello, verbero, cædo. A δέω.
 Δαῖς, *idos*, *h*, *tæda*; (2) pugna, prælium, bellum. A δαίω.
 Δαῖς, δαιτὸς, *h*, *epulum*, convivium.
 Δαισόμενος, *aor.* 1. part. med. verbi δαίω.
 Δαῖσμός, *u*, *oi* *z* *h*, *edulis*, vescus. Ab eod.
 Δαῖτα, *cibum*, acc. sing. a δαῖς, *cibus*.
 Δαιτάλλεϋς, *ewos*, *oi*, conviva; (2) *epulo*. A δαίτα.
 Δαιταλογία, *as*, *h*, coquendi ars. Ex eod. et ἔργον.
 Δαιτάλλω, *ai*, fut. *ósw*, convivor, *epulor*, qu. a δαιτάλος.
 Δαιτάλος, *u*, *oi*, *epulor*.

Δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulae. A δαῖω.
Δαίτηθεν, adv. e convivio. A prac.
Δαίτης, ἴδος, ἡ, fax major; (2) alliorum capita colligata. A δαῖω.
Δαιτρέω, f. ἵστα, divido cultro; (2) coquum ago. A δαιτρέω.
Δαιτροπός, υς, ὁ ἢ, pistor, coquus;
Δαιτρον, adv. divisim, particulatim, viritim.
Δαιτρὸν πίνασι, portionibus certis bibant, Il. 4, 62. A
Δαιτρός, ὤ, ἡ, qui carnes dividit, coquus.
Δαιτροσύνη, ης, ἡ, scientia ministrandi more δαιτροῦ.
Δαιτυμὼν, ὅ, idem quod δαιτυμὼν, Nonn.
Δαιτυμὼν, ονος, ὁ, epulo, conviva; (2) qui convivium instruit. A
Δαιτύς, ὄος, idem quod δαῖς.
Δαῖφρος, ονος, ὁ ἢ ἡ, bellicosus; (2) prudens.
 (1) Ὑδάρος υἱὸς δαῖφροςος ἰσποδάμοιο, Il. 4, 370.
 Ex δαῖς et φρεῖ.
Δαῖχθης, a. 1. part. pass. verbi δαῖω.
ΔΑΙΩ, f. αἶσω, perf. m. δῖδρα, plusq. perf. ἰδῖδην, disco; (2) epulum præbeo; (3) divido; (4) incendio, uro; (5) epulor, edo; (6) celebro. (7) δαῖσις διὲ γάμον μοῦς Μυρμίδεσσιν, Il. 19, 299. Εἰς τὰς ἀλλὰς φέας γὰρ δὴ παῖδες δαῖσμεν ὕμνευσις, Eurip. Iphig. in Aul. 122.
ΔΑΚΑΡ, genus cassiæ.
Δάκ, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἴδαναι, a δάκνω.
Δάκνιν, a. 2. inf. act. Poet. pro δάκνῃ.
Δάκνιμος, ος, ὁ ἢ, mordens animum; (2) gravis, molestus. A δάκνω et θυμός.
Δάκνιστο, ι, τό, animal venenosum. A δάκος.
Δάκνάχ, idem quod
ΔΑΚΝΩ, f. ἤξω, perf. δῖδνχα, aor. 1. ἴδανον, mordeo; (2) pungo, molestia adificio. 'Ἄλλ' ἢ γὰρ ἂν σε μυρίοι ἐνὶ δαῖσι δάκνοι, Eur. Med. 1347. Δακνῖς πρὸς δ' ἤξῃσιν, ægre ferens, Soph. Phil. 377.
Δακνωδής, οος, ὁ ἢ, mordax. A δάκνω.
Δακνότος, gen. sing. aor. 2. part. act. v. δάκνω.
Δάκος, οος, τό, animal venenatum; (2) bestia fera major. Dicitur de apro, sphinge, panthera, equo Trojano, animali venenoso.
 (2) χρεὶν δ' ἄφρογγα αὐτὰς ἐρυγαταινίζῃ δάκη θηρῶν, Eurip. Hipp. 646.
ΔΑΚΡΤ, οος, τό, lacryma; (2) humor vel succus e plantis distillans; (3) effectus pro causa, sæpe apud tragicos, ut δάκρυα φίλης φίλα, cineres gestas amicos nempe combustorum ducum, Eurip. Suppl. 1128.
Δακρυγέλιος, οτος, ὁ ἢ ἡ, fletu misto ridens.
Δακρυδόν, ι, τό, lacrymula. Dim. a δάκρυ.
Δάκρυμα, ἄτος, τό, lacryma, fletus.
Δακρυντός, ὅ, ὄν, lacrymabilis, flebilis.
Δακρυόγόνος, ον, lacrymatus, lacrymabilis, Epith. Martis, Æsch.
Δακρυόεις, ὄστος, ἐν, lacrymosus, lacrymabundus. Δακρυόεσσαν ἴεσα, supple φωνή, Eurip. Phæn. 327.
Δακρυέν, adv. lacrymis effusus, Apoll. Rhod. 4, 1291.
Δάκρυον, ι, τό, idem quod δάκρυ, Hom.
Δακρυοπητής, ἰς, lacrymis cadentibus, Æsch.
Δακρυοποιός, ὅ, ὄν, lacrymas ciens. Ex ποῖω.
Δακρυόστακτος, υς, ὁ ἢ ἡ, lacrymis stillans, lacrymosus.
Δακρυόστιμος, ον, merito defectus, Orph.
Δακρυοπλάω, lacrymis exundo. A πλώω, pro πλῶω.
Δακρυόρροια, ὤ, f. ἴσω, lacrymis fluo, lacrymor. Δι' ὅσων νῆμ' ἔχων δακρυόρρην, Eurip. Phæn. 373. A
Δακρυόρροος, υς, ὁ ἢ ἡ, lacrymis fluens, lacrymas fundens. Ex δάκρυ et ῥέω, fluo.
Δακρυόσας, a. 1. part. act. v. δακρύω.
Δάκρυσι, lacrymis, dat. plur. a δάκρυ, lacryma.
Δακρυόστακτος, idem quod δακρυόστακτος.
Δακρυότος, ὄν, lacrymabilis, Æsch.
Δακρυόφεις, f. ἵστα, lacrymas fundo.
Δάκρυ, f. ἵστα, lacrymor; δακρυόμενος, lacrymans. Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν πατέρων κήλην, Aristoph. Av. 547. A δάκρυ.
Δακρυόνης, οος, ὁ ἢ ἡ, lacrymosus.

ἀκτυλῆρα, ας, ἡ, digitale, digitorum involu-
 crum; (2) tormentum digitis manuum et
 pedum adhiberi solitum; (3) annuli pal-
 mæ. A δάκτυλος. Unde
 Δακτυλικῖος, αἶσα, αἶν, digitalis.
 Δακτυλίδιον, υ, τὸ, anellus. A δάκτυλις.
 Δακτυλικῖος, ἡ, ὄν, digitalis; (2) dactylicus,
 dactylicis pedibus constans.
 Δακτυλικῶς, αὐ, per dactylos.
 Δακτυλογράφια, ας, ἡ, annulorum scalpura
 sive cælatura. A
 Δακτυλογράφος, υ, ὁ ἢ, qui annulos scalpit
 aut cælat. Ex δακτύλιος et γράφω.
 Δακτυλοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, sive
 repositorium.
 Δακτύλιος, υ, ὁ, annulus. A δάκτυλος.
 Δακτυλοργος, ὤ, ὁ, annulorum artifex.
 Δακτυλις, ἴδος, ἡ, digitalis. A δάκτυλος.
 Δακτυλίτης, ἴδος, ἡ, dactylitis, herbæ genus.
 Δακτυλοῦστος, υ, ὁ, digitus annularis.
 Δακτυλοδείκτης, ὤ, digito monstro. A
 Δακτυλοδείκναι, υ, ὁ ἢ, qui digito monstrat.
 Ex δακτύλιος et δείκνυμι.
 Δακτυλοδείκτης, υ, ὁ ἢ, qui digito monstratur.
 Δακτυλοδείξις, ἡ, demonstratio facta digito.
 Δακτυλοδόχμη, ης, ἡ, palmus minor.
 Δακτυλοῖσθς, ις, digito similis.
 ΔΑΚΤΥΛΟΣ, υ, ὁ, digitus; (2) pes metricus,
 e syllaba longa et duabus brevibus constans;
 (3) fructus palmæ; (4) gramen aculeatum;
 (5) conchæ genus; (6) sacerdotes Cybeles.
 Δακτυλοτέριτος, ον, digito tritus. A τρίβω.
 Δακτυλωτός, ἡ, ὄν, digitatus. A δάκτυλος.
 Δακνῶ, α. 2. part. act. verbi δάκνω.
 Δᾶλις, Dele, voc. sing. Dor. pro δᾶλις, a δᾶλος.
 Δαλιτε, lædebat, 3. sing. imperf. ind. med.
 Dor. et Ion. pro ἰδαλιτε, a verbo δαλίζω.
 Δαληρός, ρᾶ, ρόν, torridus, calidus. A δαλός.
 Δᾶλιον, υ, τὸ, torris, titio. Ab eod.
 Δᾶλιος, Dor. pro δᾶλιος, Delius.
 Δαλματικῇ, ἡ, vestis sacerdotalis, fere clavata.
 Δᾶλις, υ, ὁ, titio, torris; (2) funale. A δαῖν.
 Δαμᾶ, pro δαμάει a δαμάω. Unde
 Δαμᾶω, f. ἄνω, domo, interficio. Ὁ αὐτός
 αὐτὸν ἐὼς βελείσσει δαμᾶίς, Erythr. Τὸν δ' ὁ
 βέλως ἂν δάμασσαν, Il. 5, 106, et passim.
 Δαμασσάμενοι περ, licet victores, Id. Ibid. 15,
 476.
 Δᾶμᾶλη, ης, ἡ, juvenca, vitula, bucula.
 Δαμᾶλήστος, υ, ὁ ἢ, depastus a juvenecis. A
 δαμᾶλη et βόσκω, pasco.
 Δαμαληφᾶγος, υ, ὁ ἢ, qui buculas devorat.
 Δαμαλίζω, idem quod δαμᾶζω.
 Δάμᾶλις, εως, ἡ, juvenca, vitula, bucula.
 Δαμᾶλλα, lacero, avidè voro.
 Δᾶμᾶ, ἀρτος, ἡ, uxor. A δαμάω, quia do-
 matur jugo mariti (vel quia δαμᾶς imperat,
 præstet familiæ, eamque suis imperiis regit,
 quæ domina).
 Δαμάσαι, α. 1. inf. act. verbi δαμάω.
 Δαμάσδεν, Dor. pro δαμᾶζω.
 Δαμασίβετος, υ, ὁ ἢ, domitor thaliæ.
 Δάμῃσις, εως, ἡ, domitio, domitura; (2) co-
 lum. A δαμάζω.
 Δαμασίφρων, ονος, ὁ ἢ, qui domat mentem,
 ferociam, &c. Ex δαμᾶζω et φρῆν, mens.
 Δαμασίφρων, ωτος, ὁ ἢ, hominum domitor.
 Δάμασσα, Ion. et Poet. pro ἰδάμωσα.
 Δαμασθήριον, υ, τὸ, tormentum quo quis eo-
 gitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δα-
 μᾶζω.
 Δαμασῶνιον, υ, τὰ, herba quædam.
 Δαμάτεις, ας, ἡ, victrix, domitrix, Domina.
 Δαμάτωρ, ορος, ὁ, domitor, victor. A
 ΔΑΜΑΩ, ὤ, fut. ἔσσω, p. ανα, aor. 2. ἰδᾶμον,
 domo, subigo; (2) adfigo; (3) occido;
 (4) obsceno sensu, Eryn. Εἰ δὲ ἡμῶς πόλεμος
 τε δαμᾶς ἢ λοιμὸς Ἀχαιῶς, Il. 1, 61. Ἀντὰρ
 ἵπτιδ' ὅττινε δαμάσσεται ἄνδρς οἷός, Il. 12,
 478.
 Δαμῖνι, domitus sit, 3. sing. aor. 2. opt. pass.
 verbi δέμω, vel δάμνω, pro δαμάω.
 Δάμειν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. Poet. et Bæot.
 pro ἰδάμωσα, a verbo δαμάω.
 Δαμίντε, nom. dual. a. 2. part. pass.
 Δαμῖνμαι, aor. 2. inf. pass. Dor. pro δαμῖναι.
 Δαμνῖνμαι,

Δαμναίμην, *domer*, 1. sing. præs. opt. pass.

Dor. pro δαμναίμην, a δάμνημι.

Δαμνάω, *ω*, idem quod δαμνάω.

Δάμνημι, idem et ab eod.

Δάμνησι, 3. sing. præs. ind. act. verbi δάμνημι.

Δαμνίσσας, *ον*, eques, bene equitans.

Δαμογέρον, Dor. pro δημογέρον, quod vide.

Παίον ἐκ ἱλίσσιτο δαμογερόντων, *Eutr. Androm.* 299.

Δάμων, acc. sing. Dor. pro δῆμον, a δῆμος.

Δαμύταν, acc. sing. Dor. pro δημότην.

Δαμωσάμεθα, 1. plur. a. 2. conjunct. med.

Dor. pro δημωσάμεθα, a verbo δημόμαι.

ΔΑ'ΝΑ'Η, *ης*, *ῆ*, laurus Alexandrina; (2) nomen mulieris.

Δαναΐδαι, *ων*, *οἱ*, Argivi. A Δαναοί.

Δανάκη, *ης*, *ῆ*, nummus quidam barbaricus;

(3) obolus Charonti solvi solitus. A δαίω.

Δανῶν, *ων*, *οἱ*, Danai, sive Græci a Danao, Beli filio, sic dicti.

Δανειάκος, *ῆ*, *ὄν*, mutuum. A δάνειον.

Δανέζω, *φ*, εἶπω, mutuum do, fenero. Ἐς χειρὶν μοι νῦν δανείον τρεῖς δραχμῆς, *Aristoph.*

Pace, 374. in med. mutuum sumo.

Δάνειον, *α*, τὸ, fenus, mutuum, æs alienum.

A δένος, donum.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. v. δανείζω. Unde

Δανείσμα, *ῶτος*, τὸ, pecunia fœneratitia; (2) ipsa fœneratio.

Δανεισμός, *ῆ*, *ὄν*, fœneratio, mutuatio.

Δανειστής, *ῆ*, *ὄν*, fœnerator, creditor. Hinc

Δανειστικός, *ῆ*, *ὄν*, fœneratitius.

Δανίζω, idem quod δανείζω, *Eph.*

ΔΑ'ΝΟΣ, *ῆ*, *ὄν*, τὸ, donum; (2) mutuum; (3)

mors, Macedonibus.

Δᾶνός, *ῆ*, *ὄν*, aridus. A δαΐνω, *υτο*.

Δᾶος, *α*, vel δαός, *ῆ*, *ὄν*, lumen; (2) ignis; (3) lampas; (4) lupus, Phrygius; (5)

Davus. Ab eod.

Δαπανῶν, præs. inf. act. pro δαπανέειν.

Δαπανάσαιμι, 1. sing. a. 1. opt. act. A

ΔΑ'ΠΑ'ΝΑ'Ω, *ω*, *φ*, ἥσω, consumo, impendo,

sumptus facio; (2) exhauro; (3) splendide

vivo et bona abhaurio. Δαπανῶν τὴν ἑστίαν,

πολλὰ εἰς ἥδονας, τὴν πόλιν. Hinc

Δαπάνη, *ης*, *ῆ*, sumptus, impendium.

Δαπάνημα, *ῶτος*, τὸ, impensa, sumptus.

Δαπανήσας, *ῶς*, *ὄν*, sumptuosus, profusus; (2)

in quem magni sumptus fiunt. A δαπάνη.

Δαπανήσας, *ῶς*, *ὄν*, sumptuosus.

Δαπανήσας, *ῶς*, *ὄν*, sumptuosus.

ΔΑ'ΠΕΑΟΝ, *α*, τὸ, pavementum; (2) solum.

Δαπίδιον, *α*, τὸ, parvus seu vilis tapes.

Δάπτις, *ῆ*, *ὄν*, tapes, tapetum. A τάπης.

Δάπτης, *α*, *ὄν*, vorax; a δαπταί μύϊαι, mordaces

muscæ, a δάπται.

Δάπτρις, *α*, *ὄν*, lacerator, edax. Ab eod.

ΔΑ'ΠΤΩ, *φ*, *ψω*, voro, dilanio, dilaniando

voro. Πύπλοι δὲ λεπτοὶ λευκὴν ἔδωπον σάρεα

τῆς δυσδαίμονος, *Eur. Med.* 1192.

Δάπτης, *α*, *ὄν*, panis non fermentatus, *Nic. ap.*

Ath.

Δαρδάπτω, *φ*, *ψω*, idem quod δάπτω, cum

reduplicatione. Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδά-

πτωσι, *Aristoph. Nub.* 710. Τισινοὶ τοῖνον μὲ

δαρδάπτει πόδες Εὐριπίδα, invadit, *Id. Ran.*

66.

Δαρείος, *α*, *ὄν*, nummus aureus Persicus.

Δαρήσομαι, 1. sing. f. 2. indic. pass. a δέω.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, *φ*, *δερθῆσομαι*, a. 2. ἔδερθω, dor-

mio. Ἐδερθεν ἐν προδρόμῳ, per metath. pro

ἔδερθεν, *Odys.* 23, 143. A

Δαρθέω, *ω*, dormio. *Inusitatum.*

Δαρόσιος, *α*, *ὄν*, longævus. *Ex* δηρός.

Δάρισις, *ῶς*, *ῆ*, excoxiatio. A δέρω, excoxiō.

Δαρός, *ῆ*, *ὄν*, excoxiatus; (2) pellicula scroti,

Eph.

Δᾶς, *δᾶδες*, *ῆ*, tæda, fax. *Ex* δαΐς.

Δάπαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἰδᾶ-

σαντο, a δάζω.

Δάσας, a. 1. part. act. Dor. pro δῆσας, a δᾶω.

Δασάκιστο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* et

Ion. pro ἰδᾶσαντο, a δάζω.

Δασεύται, 3. sing. f. 1. ind. med. Dor. pro δᾶ-

σειται.

Δασεύω, *adv.* aspirate. A δασύς.

Δασήσομαι, *dividor*, f. 1. ind. pass. v. δάζω.

ΔΑ'ΣΚΙΛΑΟΣ, *α*, *ὄν*, dascillus, piscis quidam.

Δάσκιος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, umbrosus. *Ex* δᾶ et σκιά.

Δάσμα, *ῶτος*, τὸ, partitio. A δάζομαι.

Δάσμενσις, *ῶς*, *ῆ*, idem et ab eod.

Δασμογρᾶφος, *α*, *ὄν*, tributarius scriba, *Steph.*

Δασμολογία, *ω*, *φ*, ἥσω, tributum exigo; et

δασμολογέμαι, tributum pendo. Δασμολο-

γῆν τὰς νησιώτας, *Isoc.* παρὰ τῶν ἄλλων ἐρα-

σῶν, *Dem.*

Δασμολογία, *α*, *ῆ*, tributum collectio. A

Δασμολόγος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, tributorum exactor.

Ex δασμός et λέγω, colligo.

Δασμός, *ῆ*, *ὄν*, divisio; (2) portio; (3) tribu-

tum. A δάζομαι.

Δασμοφορέω, *ω*, *φ*, ἥσω, tributum solvo. A

Δασμοφόρος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, qui tributum pendit,

tributarius. *Ex* δασμός et φέρω.

Δάσος, *ῶς*, τὸ, locus sylvosus, fruticetum.

A δασύς.

ΔΑΣΠΑΗ'Σ, *ῆ*, *ὄν*, *ῆ*, difficilis, sævus,

atrox. *Ex* δᾶ intens. et πίμπλημι, repleo,

quasi malo augens; vel a πῆλλῃς, quasi ac-

cessu arduus et nocens.

Δασπλήτης, *ῶς*, *ῆ*, gravis; *Erynus*, epitheton

Hecates; (2) accessu difficilis. A præc.

Δάσσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* et

Poet. pro ἰδᾶσαντο, verbi δάζω.

Δασυγένιος, *ῆ*, barbatus. A γένειον.

Δασύζυλος, *ον*, arboribus densus, *Cyr.*

Δασυβρεξίς, *τρίχως*, *α*, *ὄν*, *ῆ*, qui denso capillo est.

Δασυκέρος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, cui villosa est cauda.

Δασυκέρως, Dor. pro δασυκέρεως.

Δασυκνήμις, *ον*, idem quod δασυκνήμιον, *Eph.*

Δασυκνήμιον, *ῆ*, hirsutus pedes habens.

Δασυμπαλός, *α*, *ὄν*, *ῆ*, lanosus.

Δασύνω, *fut.* *υνῶ*, denso, pilosum reddo; (2)

spiritu aspero vocabulum signo. A δασύς.

Δασυπῆδεις, *α*, *ὄν*, *ῆ*, leporinus. A

Δασύπτης, *ῶς*, *ῆ*, lepus; (2) cuniculus.

Δασύπραντος, *ον*, hirsutum anum habens; pu-

rus a nefanda et præpostera vener.

Δασυπῶνων, *ῶς*, *ῆ*, densam barbam habens,

hispida et hirsuta barba præditus.

ΔΑ'ΣΤ'Σ, *ῆ*, *ὄν*, *ῆ*, Gen. ῶς, εἶας, εἶος, densus; (2)

pilosus, hirsutus. Hinc δασύ πνεῦμα, spi-

ritus asper, sive densus, *apud Grammaticos.*

Δασύσκιος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, densam umbram faciens.

Ex δασύς et σκιά.

Δασυσμός, *ῆ*, *ὄν*, densatio, densitas. A δασύνω.

Δασύστενος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, hirsutum pectus habens.

A στενός.

Δασύτης, *ῶς*, *ῆ*, densitas; (2) pilositas; (3)

adspiratio vocis, *apud Gramm.* A δασύς.

Δασυτόνως, idem quod δασύς, *apud Gramm.*

Δασυτόριχος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, idem quod δασυβρεξίς.

Δασύφλοιος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, hirsutum habens corti-

clem.

Δασυχαίτης, *α*, *ὄν*, densam jubam seu comam

habens.

Δασυφύλλος, *ον*, foliis densus, *Cyr.*

Δατίομαι, *ῆ*, *μαι*, *φ*, ἥσομαι, divido, partior;

(2) assumo, comedo, porciones ciborum

appositas devoro. Ἀποθιμμένα δὲ διὰ κτῆσιν

δατίζονται χερσίν, *Hesiod. Theog.* 606. Ἀγ-

μαλὴν δατίσθαι, *Id. Di.* 3.

Δατίοντο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἰδα-

τίοντο, *contr.* ἰδαίνοντο.

Δατιύντο, *Ion.* pro δατίζοντο.

Δατιώμεθα, *diviserimus*, 1. pl. præs. conj.

Δατήσις, *α*, *ον*, dividens.

Δατήσις, *ῶς*, *ῆ*, divisio, partitio. A δατίομαι.

Δατητής, *ῆ*, *ὄν*, divisor, distributor. Ab eod.

ΔΑΤΙΣΜΟΣ, *ῆ*, *ὄν*, Datismus, i. e. barbaris-

mus vel solæcismus, v. gr. χαίρωμαι pro

χαίρω, quo loquendi genere in Græcia ute-

batur Datis, Persarum satrapa.

Δατίσσω, *helluor*, voro. A δαίω.

Δαυκίτης, *α*, *ὄν*, sc. οἶνος, vinum dauci radice

conditum. A

ΔΑΥ'ΚΟΣ, *α*, *ῆ*, herba quædam Cretica;

rubia.

Δαύλια, *τᾶ*, seu γαύλια, mulcralia. A *Fab. in*

Call.

Δαυλός, *ῆ*, *ὄν*, densus. *Ex* δᾶ et ὕλη, *sylvæ.*

Δαυλός, *ῆ*, *ὄν*, titio, torris. *Æolicum*, a δαλός.

Δαύω, *dormio*. Δαυίος ἀπαλῶς ἐν τῇσφι, *Soph.*

Fragm. 199.

Δαφναίος, *α*, *ὄν*, Daphnæus, epith. Apollinis;

Δαφνίλιον, *α*, τὸ, laurinum oleum. A

ΔΑ'ΦΝΗ, *ης*, *ῆ*, laurus; (2) nomen proprium

nymphæ in laurum conversæ.

Δαφνήσις, *ῆ*, *ὄν*, laureus. A δάφνη.

Δαφνηφόρος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, dicitur de vaticinanti-

bis, ut Pythia.

Δαφνηφορέω, *ω*, *φ*, ἥσω, laurum fero; sum lau-

reatus. A

Δαφνηφόρος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, lauriger. A φέρω.

Δαφνιάκος, *ῆ*, *ὄν*, laureus, laurinus. A δαφνίς.

Δαφνικός, *ῆ*, *ὄν*, idem et ab eod.

Δάφνιος, *ῆ*, *ὄν*, idem et ab eod.

Δαφνίς, *ῆ*, *ὄν*, laura; (2) bacca laurina.

Δαφνίτης, *α*, *ὄν*, idem quod δαφναίος; (2) qui lau-

rum aliqua similitudine refert. Ab eod.

Δαφνίτις, *ῆ*, *ὄν*, planta quædam lauro quo-

dammodo similis. A præc.

Δαφνογηθῆς, *ῶς*, *ῆ*, *ὄν*, lauro gaudens. *Ex*

δάφνη et γηθίω, gaudeo.

Δαφνειδής, *ῶς*, *ῆ*, *ὄν*, lauri speciem gerens.

Δαφνοκόμος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, laureatus. A κόμη.

Δαφνοπώλης, *ῆ*, epith. Apollinis.

Δαφνίσκιος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, lauris umbrosus.

Δαφνηφορέω, *ω*, *φ*, ἥσω, idem quod δαφνηφορέω.

Δαφνηφόρος, *α*, *ὄν*, *ῆ*, lauriger.

Διδίξω, 2. sing. perf. imperat. pass.
 Διδίξα, vidi, perf. ind. act. verbi δέξω.
 Διδόσθαι, perf. ind. pass. verbi δέω.
 Διδέτω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion.
 pro ιδέτω.
 Διδίχεται, ceperunt, 3. pl. perf. ind. pass. Ion.
 pro διδεδυμένοι εισί, a verbo δέχομαι.
 Δίδω, 1. sing. perf. ind. med. v. δάω.
 Διδώμαι, perf. ind. pass. verbi δάκνω.
 Διδωλάκαμιν, 1. plur. perf. ind. act. v. δηλώω.
 Διδωμύρησθαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi
 δημαργύω.
 Δίδωμαι, ligatus sum, perf. ind. pass.
 Διδώσθαι, 2. pl. perf. opt. pass. pro διδωμένοι
 εἰσθε, a δάω, ligo.
 Διδώσομαι, 1. sing. paulo post fut. verbi ejusd.
 Δίδωχα, 1. sing. perf. ind. act. verbi δάκνω.
 Διδώμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δρώω, seu
 δνύω.
 Δίδω, pro δέδω, 1. sing. perf. ind. med. v. δέδω.
 Διδίγηθι, 2. sing. a. 2. imperat. pass. v. δέδωτο-
 μαι.
 Διδάδωχθαι, perf. infin. pass. v. διδάσκω.
 Διδηκόνηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi δια-
 κόνω.
 Διδίχηκα, arbitratus sum, pro διδαίτηκα, 1.
 sing. perf. ind. act. verbi διστάω.
 Διδίθι, 2. sing. a. 2. imperat. pass. v. διδίττομαι.
 Διδικαίμαι, perf. indic. pass. v. δικαίω.
 Διδίμιν, veremur, 1. plur. perf. ind. med. per
 Sync. pro δέδιμα, a verbo δέιδω.
 Διδίωτος, adv. timide.
 Διδίσσομαι, idem quod
 Δεδίττομαι, f. ἴξομαι, terreo, terrefacio; (2)
 metuo, trepido, timeo. Τῷ χάσματι διδύ-
 τισιν, Luc. A δέιδω.
 Δεινωμένοι, nom. pl. part. perf. pass. verbi
 δύνω.
 Δεινωχεται, 3. sing. perf. ind. pass. Att. pro
 διώχεται, a verbo δυνάω.
 Διδωανθ pro δίδωμανται, 3. plur. perf. ind. pass.
 Dor. pro δίδωμνται, a δέω.
 Διδωάτω, domiti sunt, 3. plur. plusq. perf. ind.
 pass. Ion. pro δίδωμντο, a verbo δαμάω.
 Δέδωκα, edificavi, perf. ind. act. per Syncop.
 pro διδωκα, a verbo δέω.
 Δέδωμαι, perfect. ind. pass. per Syncop. pro
 δέδεμαι, ab inus. δέω, pro δαμάω.
 Δέδωτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. et
 per Syncop. pro ιδέδωτο, a δέω.
 Δέδογμα, 1. sing. perf. ind. pass. v. δοκέω.
 Δέδω, timui, perf. ind. med. Ion. pro δέδωκα.
 Δέδογμιν, 1. plur. perf. ind. med. per Sync.
 pro δέδοκα, a δέδωκα, euphoniae gr. pro
 δέδοδα, a δέδω.
 Δέδοκαμιν, timuimus, Dor. pro δέδοκαμιν.
 Δέδοκα, perf. ind. act. verbi δοκέω.
 Δέδοκται, 1. sing. perf. ind. pass.
 Δέδοκαμιν, 1. plur. perf. ind. pass. verbi
 δοκάζω.
 Δέδοκται, visum est, 3. sing. perf. ind. pass.
 verbi δοκέω, video.
 Δέδωτο, percussus erat, 3. sing. plusq. perf. ind.
 pass. Dor. et Ion. pro ιδέδωτο. A δένω.
 Δεδωάσμενος, perf. part. pass. v. δωζάω.
 Δέδοκα, 1. sing. perf. ind. med. v. δέκω.
 Δέδοται, 3. sing. perf. ind. pass. v. δίδωμι, do.
 Δεδωλεκα, 1. sing. perf. ind. act. v. δελύω.
 Δεδωλέμενοι, nom. pl. perf. part. pass. v. δελώω.
 Δέδωπα, 1. sing. perf. ind. med. v. δωπέω.
 Δέδωχα, perf. ind. act. v. δάκω, pro δοκέω.
 Δέδωκα, 1. sing. perf. ind. act. v. δράω.
 Δεδωμνηκα, 1. sing. perf. ind. act. v. πείρω.
 Δέδωκα, excoctus est, 3. sing. perf. ind. pass.
 per Metath. pro δίδωται, a δέω.
 Δέδωκα, vidi, 1. sing. perf. ind. med. per
 Metath. pro δέδοκα, a verbo δέκω, video.
 Δέδωκα, 2. sing. perf. ind. med. v. πείρω.
 Δεδωσμένως, part. perf. pass. verbi δροσώω.
 Δέδωκα, subij, 1. sing. perf. ind. act. v. δύνω vel
 δύνω.
 Δεδύκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. Ion. pro
 ιδεδύκει.
 Δεδύνημαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δύνωμαι.
 Δεδύχηκα, 3. sing. perf. ind. act. v. δυνεύω.
 Δέδωκα, 2. sing. perf. ind. act. verbi δίδωμι.

Δεδώρηται, 3. sing. perf. ind. pass. v. δωρίζωμαι.
 Δείλος, Poet. pro δήλος, id. qu. δείλος, Ern.
 Δέη, 3. sing. præs. conj. act. v. δέω, oportet.
 Δείησθε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. a δέωμαι.
 Δέημα, ἄτος, τὸ, precatio, preces. A δέωμαι.
 Δέησαν, a. 1. part. act. n. g. v. δέω, oportet.
 Δέησι, dat. sing. contr. pro δέησιν, a
 Δέησις, εως, ἡ, obsecratio; indigentia, Harpocr.
 A δέωμαι.
 Δέησομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. δέωμαι.
 Δειντικός, ἡ, ὄν, precatorius, rogatorius; (2)
 supplex. Ab eod.
 Δεῖ, fut. δέησι, aor. 1. ιδέησι, oportet, con-
 venit; (2) caret, vacat, deest. Δεῖ σ' ὅπως
 πατὴρ δέησιν ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οὗ τραφῆς,
 Soph. Aj. 588. 'Εβρίψι δέιν πειρατῖον εἶναι,
 tentandum putavit, Plut. Οὐδὲν ἐπιτεχνή-
 σαις αὐτῷ δέιν, Aristot. Πολλὰ δέιν ἔχειν,
 multum abest, Plat. Οὐδὲν γὰρ δέησι με
 ταῦτα ἔχοντα, Luc. A δέω. Unde
 Δεία, as, ἡ, penuria, indigentia, Hes.
 Δειγάνης, oi, magistratus ap. Seleucienses, Pol.
 Δείγμα, ἄτος, τὸ, exemplum; (2) specimen
 mercis quod ostenditur emtumentibus; (3)
 locus in Piræo ubi specimina talia propone-
 bantur mercium; (4) conjectura. A δέκνυμι.
 Δειγματίξω, f. ἴσω, palam traduco, infamo,
 spectaculi ergo expono. 'Απεικονισμένος τὰς
 ἀρχὰς ἢ τὰς ἑξουσίας δειγματίσιν ἐν παρήρσι,
 Col. 2, 15. A δείγμα.
 Δείδεκ' pro δέιδετο, 3. sing. plusq. perf. indic.
 pass. Ion. et Poet. pro ιδέδετο, a. v. δέχομαι.
 Δειδύχεται, exceperunt, 3. plur. perf. ind. pass.
 Ion. pro διδεδυμένοι εισί, a verbo eod.
 Δειδήμων, onos, ὁ ἢ, timidus, meticulosus.
 Δειδία, as, ἡ, nox obscura, nox obscuritate
 sua terrorem incutens, Suid. Eust.
 Δείδια, timui, 1. sing. perf. ind. med. Poet.
 pro δέδια, a verbo δέιδω, timeo.
 Δειδίξομαι, timeo, A δέιδω.
 Δείδιθι, timueris, 2. sing. perf. imperat. med.
 Poet. pro δέδιθι, et hoc pro δέιδω.
 Δείδμιν, timuimus, 1. pl. perf. ind. med. Poet.
 pro δέδιμα.
 Δειδίζεσθαι, penterrebis, 3. sing. f. 1. indic. med.
 Poet. pro δειδίζεσθαι, a δέιδω.
 Δειδύσθαι, nom. pl. perf. part. med. v. δέιδω.
 Δειδίσκομαι, timeo; (2) humaniter excipio;
 (3) porrigo, ostendo. (3) φίλω διδίσκοτο
 πατρί, Apoll. Rhod. 1, 558.
 Δειδίσσω, præs. imp. Ion. pro δειδίσσω. A
 Δειδίσσομαι, vel διδιδύτομαι, f. ἴξομαι, terreo;
 (2) metuo. 'Ὡς ἂν τὸν ἐκ ιδύνατο δύναιεν
 καρυστὰ 'Εκτορα Πριάμιν ἀπὸ νεκρῷ διδιδύσθαι,
 Il. 18, 163, 164. Δαίμονι' ἢ σὲ ἴοικε, κακὸν
 ὦς, διδιδύσθαι, Il. 2, 190.
 Δειδύκα, timui, 1. sing. perf. ind. med. Poet.
 Vide δέδογμιν.
 ΔΕΙΔΩ, f. δέισω, timeo, paveo, trepido. "Εδ-
 δισα, aor. 1. Il. 1, 568. Δείσαν, aor. 1.
 opt. Isocr. Δείσω, aor. 1. subj. Idem. Δεί-
 σωσιν, 3. plur. aor. 1. subj. Xenoph. Apomn.
 3, 5 et 6. Δείσασα, aor. 1. subj. Soph. Aj.
 317. Δέδοκα, perf. med. Soph. Aj. 280.
 Δέδοικας, Xenoph. Apomn. 2, 7, 3. Δέδια,
 perf. med. Soph. Ed. Col. 1538. Δέδιασιν,
 Isocr. 'Εδδίσαι, Dio Cass. 7. plusq. perf.
 med. Δέδιε, Plat. Phaed. 'Εδδίσαν, Isocr.
 Δεδίθι, perf. med. imperat. Lucian. Δεδιέναι,
 perf. med. inf. Xenoph. Apomn. 1, 1, 14.
 Δεδωκέναι, Aristoph. Plut. 354. Δέδωκεν τὴν
 τίσιν, πρὶ τίνος, ὑπὲρ τίνος, πρὶ τούτων 'Ελλήσι,
 ἀμφὶ τινι. "Ἐν σὺ μὴ δέισης πᾶς, Soph. El.
 1322. 'Τίτρε ληφὼν δέδοικε, Isocr.
 Δειλίω, ὦ, f. ἴσω, meridior, Odys. 17, 599.
 Δειλήσας, ubi exponunt etiam cenans, men-
 dendam sumens.
 Δειλινός, ἡ, ὄν, pomeridianus; (2) vespertinus.
 Δειλότης, ὁ, maleficus, Varin.
 Δείλων, as, τὸ, merenda; (2) crepusculum.
 Δείλος, as, ὁ ἢ, vespertinus. A δέλη.
 Δεικανάνης, præs. inf. act. verbi inus. δεικανάω,
 ostendo.
 Δεικανάσθαι, comiter et benigne excipere, sa-
 lutare, Il. 15, 86; ubi δεικανάοντο, pro δει-
 κανώντο, quasi a δέκομαι, Ion. pro δέχομαι,

ap. Theoc. autem est vel porrigere vel simile
 quid. Vid. δεκατόμοι.
 Δεικίλεις, ὦ, ὁ, qui velut imaginem quotidi-
 anæ vitæ in scena representat, mimus;
 quasi a δεικίλιν, simulacrum represento.
 Hujus verbi f. 1. δεικίλιν, Dor. unde ὁ δει-
 κίλιντας, Dor. idem quod δεικίλεις.
 ΔΕΙΚΕΑΘ, as, τὸ, simulacrum.
 Δεικίλιντας, as, ὁ, idem quod δεικίλεις.
 Δεικίλιν, as, τὸ, idem quod δεικίλιν.
 ΔΕΙΚΝΤ' MI, vel δεικνύν, fut. δέξω, ostendo,
 monstro, indicio, declaro, manifesto; pro
 δέκω. Καὶ δέξω ἀνθρώποις τὰ πνίματα τῆς
 δυσσεβείας, οἷα δωρύνται θεοί, Soph. El. 1398.
 Δεικνυμι δεικνόμεν, me ædificare, Plat. Δει-
 κνύσθω ἰὼν πολέμιος, (locutio rarior,) Herod.
 3, 72.
 Δεικνύμαι, præs. infin. act. verbi δέκνυμι.
 Δεικτῆριος, ἄδος, ἡ, prostibulum ap. Alexan-
 drinos.
 Δεικτῆριον, as, τὸ, pulpitum, suggestum. A
 δέκνυμι. Unde
 Δεικτῆς, as, ὁ, demonstrator.
 Δεικτικός, ἡ, ὄν, demonstrativus, ostensivus.
 Δεικτικῶς, adv. demonstrative.
 Δεικνόμεναι, timidus sum. A δειλός.
 Δείλαιος, αἷα, αἰον, timidus; (2) miser.
 Δειλαίος, Dor. et Att. pro δειλαίος.
 Δειλαίότης, ητος, ἡ, timor. A præs.
 Δειλακρίων, onos, ὁ ἢ, extreme timidus. Ari-
 stoph. A
 Δειλακρός, as, ὄν, Aristoph. idem. Ex δειλός
 et ἀκρός, τυμπαν.
 Δείλαν, vesperi, Dor. pro κατὰ δέλην.
 Δειλανδρέω, ὦ, f. ἴσω, terreo, paveo. Ex
 δειλός et ἀνδρῆ, vir.
 Δειλανδρία, as, ἡ, timiditas. Ex iisd.
 Δείλετο, quod a δέλομαι, in vespertinum tem-
 pus vergo, Hom.
 Δειλάτω, formidet, 3. sing. præs. imperat. act.
 contr. pro διελιάτω, a verbo διελάω.
 ΔΕΙΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum; (2)
 vespera; (3) diluculum; (4) crepusculum.
 Δειλήμων, onos, ὁ ἢ, timidus, meticulosus;
 Δειλία, as, ἡ, timiditas. Μῆδης δειλίαν ἀρεῖς, ne
 formida, Soph. Aj. 75. A δειλός.
 Δειλιάω, f. ἴσω, formido, ob ignaviam defugio.
 'Απὸ φωνῆς βροντῆς σε διελιάσσει, Psal. 104, 7.
 A præs.
 Δειλιάω, f. ἀνῶ, terrefacio. Ab eod.
 Δειλιάσις, εως, ἡ, pavor, formido. A
 Δειλιάω, ὦ, f. ἴσω, idem quod διελιάω.
 Δειλινό, gen. sing. Poet. et Ion. pro δειλινῷ.
 Δειλινόν, as, τὸ, merenda. A δέλη.
 Δειλινόν, adv. vesperi, vespertino tempore.
 Δειλινός, ἡ, ὄν, pomeridianus, vespertinus.
 Δειλόμαι, ἴμαι, f. ἴσομαι, timeo, paveo. A
 ΔΕΙΛΟΨ, ἡ, ὄν, timidus, ignavus; (2) miser;
 (3) debilis; (4) improbus, malus. Hinc
 Δειλότης, ητος, ἡ, timiditas.
 Δειλόψυχος, as, ὁ ἢ, timidus, timidi animi.
 Δείμα, ἄτος, τὸ, timor, metus; (2) terricola-
 mentum.
 Δειμαίνω, f. ἀνῶ, timeo. Δειμαίνω τὴν δύνα-
 μιν τίνος, πρὶ ἱαντῷ, ὑπὲρ τίνος. Δειμαίνω τὰν
 σὰν ἄλλαν, Eur. Ph. 264.
 Δειμῆλος, εἰα, ἴον, timidus; (2) terribilis.
 Δειμάρομαι, ἴμαι, timeo, Hes. A δέμα.
 Δείτας, aor. 1. part. act. verbi δέω.
 Δειματόεις, ἴεσσα, ὄν, timidus, pavidus.
 Δειματοσύγχος, ες, terribilis, Esch.
 Δειματόω, ὦ, f. ἴσω, terrefacio. 'Εδεμάτω τὸς
 'Ἰωνας, Herodot. Ab eod. Hinc
 Δειματώδης, εως, ὁ ἢ, terribilis, terrificus.
 Δειμάω, idem quod δέμα, Herod.
 Δειμός, as, ὁ ἢ, terror, metus. A δέμα. Hinc
 Δειμάδης, εως, ὁ ἢ, terribilis, terrificus.
 Δεῖν, oportere, præs. inf. act. v. imperson. δεῖ.
 ΔΕΙΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, Gen. δεινός, Dat. δεινί, Acc.
 δεινά, quidam.
 Δεινῶ, adv. vehementer. A δεινός.
 Δεινάζω, f. ἴσω, ægre fero, indignor. Ab eod.
 Δειναί, vortices, alias δύναι, Hes.
 Δεινακρός, as, ὁ ἢ, acutissimus, acerrimus.
 Ex δεινός et ἀκρός, acutus. (nisi κρός sit mera
 terminatio, Ern.)

Δεινύω, f. τίσω, contorqueo, in gyrum circum-
 cumago; (2) in orbem salto, circumcuro;
 Δεινύω, ὤ, f. ἵσω, idem. A δεινός.
 Δεινήσις, εως, ἡ, conversio. A praec.
 Δεινήμα, τὸ, volutatio, Man.
 Δεινόεισις, υ, ἰ, fortissimus. A δεινός et βία.
 Δεινοβόταν, acc. sing. Dor. pro δεινοβότην, a
 Δεινοβότης, υ, ἰ, maleficus, noxius, qui atrocía
 patrat. Ex δεινός et τίσιμα.
 Δεινοία, terribilis, gen. sing. Ion. pro δεινῷ.
 Δεινοκλύκετος, magna vi coercens, praepotens.
 Ex δεινός et κατέχω.
 Δεινολεχῆς, ις, infelix conjugii. A λέχος.
 Δεινολίβος, ον, infelix. Ex λίβον, filum, sc. Par-
 carum.
 Δεινολογίωμα, ἕμαι, fut. ἵσομαι, gravior con-
 queror. Ex δεινός et λέγω, dico.
 Δεινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans et exag-
 gerans rei indignitatem. Ex iisd.
 Δεινοσάθεια, ας, ἡ, querela gravis.
 Δεινοσπαθία, ὤ, fut. ἵσω, aegre fero.
 Δεινοσπαθής, εός, ὁ, ἡ, gravi affectus injuria,
 aegre ferens. Ex δεινός et πάσχω.
 Δεινοστοία, ὤ, fut. ἵσω, augeo crimen ampli-
 ficque dicendo. Ex δεινός et ποίω.
 Δεινόστας, ὁ ἢ ἡ, celer; (2) cujus adventus
 gravis est.
 Δεινοσποσσάτω, ὤ, terribili sum visu seu ad-
 spectu. Ex δεινός et σπράσσω.
 ΔΕΙΝΟΣ, ἄ, ὃν, universe, qui est in aliquo
 genere multus, vehemens, excellens; unde
 speciatim; (2) dirus; (3) gravis; (4) so-
 lers; (5) peritus; (6) validus; (7) magnus;
 (8) nefarius, improbus; (9) terribilis;
 (10) gravior aliquid faciens; (11) splen-
 didus; (12) τὰ δεινὰ, mala quævis, etiam
 mors. A δειώ, vel δίδω.
 Δεινός, υ, ἰ, gyrus, turbo; (2) vortex, gurgis;
 (3) poculi genus; (4) saltationis genus. A
 δεινός.
 Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas; (2) cal-
 iditas, solertia; (3) eloquentia, dicendi
 vis. A δεινός. Unde
 Δεινώ, ὤ, f. ὥσω, contorqueo, in orbem ago;
 (2) exaggero. Δεινώσας πάντα ἐπὶ τὸ μέζον,
 Thuc. "Εἰκον ἐπὶ ταύτῃ δεινώσαις τῆς πατρί-
 δος συμβαλεῖς, Plut. in Pericle.
 Δεινώ, terribiles, nom. dual. a δεινός, terribilis.
 Δεινωπτός, ὁ, ἢ ἡ, torvus. Ex δεινός et ὤψ.
 Δεινώς, adv. vehementer, gravior; (2) terri-
 biliter; (3) mire; (4) acute; (5) indigne.
 Δεινώσις, εως, ἡ, exaggeratio.
 Δεινωστικός, adv. cum exaggeratione.
 Δεινωτός, ἡ, ὄν, conversus; (2) tornatus.
 Δεινωπῶς, ωπτός, ὁ ἢ ἡ, terribilis aspectu. "Ὁ
 πόντιμα δεινωπός, Soph. Œd. Col. 84.
 Δείξαι, 2. sing. a. 1. opt. act. v. δείκνυμι.
 Δείξει, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro εἰδείξει.
 Δείξις, εως, ἡ, ostensio, ostentatio; (2) indi-
 cium; (3) argumentum. A δείκνυμι.
 Δείξω, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. δείκνυμι.
 Δείξω, ostendam, 1. sing. fut. 1. ind. act.
 Δείος, Poet. pro δέος, Hom.
 Δεινώριον, υ, τὰ, cœnula. Dim. a δειῖπνον.
 Δειπνήνεις, Dor. pro δειπνῖντες. A
 Δειπνέω, ὤ, f. ἵσω, ceno; (2) comedo. "Ἀπο-
 τραπέζῃ δειπνῖν, Plato. Δειπνήσει πολυτελῆ
 δειπμα, Luc. Ab eod.
 Δειπνήμι, unde δειπνάνει, idem et ab eod.
 Δειπνητός, Ἔ, ἰ, cœnæ tempus, Odys. 17, 170.
 Scrib. etiam δειπνός, δειπνήτος, δειπνητός.
 Δειπνήτω, cœnabo, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi
 δειπνῶ.
 Δειπνητήριον, υ, τὸ, cœnaculum, cœnatorium.
 Δειπνητικός, ἡ, ὄν, ad cœnam pertinens; (2)
 cœnæ instruendæ peritus.
 Δειπνητικός, adv. laute, opipare.
 Δειπνητός, ἡ, ὄν, lautus in epulando.
 Δειπνίδιον, υ, τὰ, cœnula. Dim. a δειῖπνον.
 Δειπνίζω, f. ἵσω, cenam praeco. Δειπνίζοντες
 εἰδέα, Herodot. Ταῖς αἰσας πόλλαις δειπνίζουσαι,
 Xen. Ab eod.
 Δειπνίτης, ἡ, convivalis, Epith. σολῆς, qua in
 cœna utebantur.
 Δειπνοκλήτωρ, ορος, ἰ, qui ad cœnam vocat.
 Ex δειπνόν et κλήτωρ.

Δειπνοκλήτοριον, *κ*, τὸ, epulæ, convivium.
 Δειπνολογία, *ας*, ἡ, sermo de cœna. A
 Δειπνολόγος, *κ*, ὁ ἕ ἡ, qui de cœnis loquitur.
 Ex δειπνον et λέγω, dico, loquor.
 Δειπνολόχος, *κ*, ὁ ἕ ἡ, qui conviviis insidiatur ;
 (2) parasitus.
 Δειπνοπάτης, *ιος*, ὁ ἕ ἡ, qui insano cœnarum
 amore ducitur. *Ε*ς μαίνομαι.
 ΔΕΙΠΝΟΝ, *κ*, τὸ, cœna ; (2) cibus ; (3) con-
 vivium, epulum.
 Δειπνοποιῶ, *ω*, *φ*, ἴσω, cœnam paro.
 Δειπνοποιία, ἡ, apparatus cœnæ vel convivii.
 Δειπνοποιεῖ, *ει*, ὁ, qui cœnam aut convivium
 parat. *Ε*ξείπουν et ποιῶ, facio.
 Δειπνοποιστής, *ει*, ὁ, qui inter cœnam de rebus
 editis disserit.
 Δειπνοσύνη, *ης*, ἡ, cœna. Fictum ridiculi causa
 in Parodia, εὐ εἰδὸς δειπνοσύναν, ut Hom.
 εὐ εἰδὸς τοῖσιν ὁμοῦ. A δειπνον.
 Δειπνῶντα, *α*, *κ*, sing. præ. part. act. contr.
 pro δειπνόντα, a δειπνέω.
 Δειπνοφορία, *ας*, ἡ, cœnæ portatio ; (2) mini-
 sterium conviviale. A
 Δειπνοφόρος, *κ*, ὁ ἕ ἡ, cœnæ minister.
 Δειραιός, *α*, *ον*, jugosus, *Lycurg.*
 Δειρῶς, ἄδος, ἡ, jugum montis. A δειρῆ.
 Δειρῶς, *α*, 1. part. act. verbi δειρῶ.
 Δειραχθῆς, *ιος*, ὁ ἕ ἡ, collo onerosus, satis gra-
 vis. Ex δειρῆ et ἄρχος.
 Δείρειν, præ. inf. *Ion.* pro δέρειν, a δέρω.
 Δείρη, *ης*, ἡ, collum ; (2) cervix. A δειρῆ.
 Δειριῶν, *ω*, *φ*, ἄσω, probris scindo. *Lacon.*
 Δειροπύλλων, *κ*, τὸ, poculum oblongo collo.
 Δειρόπαις, αἰδος, ἡ, filios ore pariens, epith.
 mustela. Τῆς δειρόπαιδος μαρμαραπίδος γυνῆς.
Lycophr. 843.
 Δειρόπαις, ὁ ἕ ἡ, ex collo pariens, *Lycurg.*
 Δειροπῆδη, *ης*, ἡ, monile, torques, collare.
 Δειρός, *ει*, ὁ, collis, *Hes.* A δειρῆ.
 Δειροτομῶν, *ω*, *φ*, ἴσω, caput amputo. Ex δειρῆ
 et τέμνω, secō.
 ΔΕΙΨΑ, *ν*, vel δεισσοῦς, *ης*, ἡ, humor ; (2) ster-
 cus ; (3) fætor, *L. G.* Unde
 Δεισάλλος, *ια*, *ιον*, stercoreus.
 Δεισαλία, *ας*, ἡ, impuritas.
 Δείσαντε, nom. dual. *α*, 1. part. act. *v.* δειδῶ.
 Δείσις, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro
 ἴδεισι.
 Δεισῆναι, ὁ ἕ ἡ, vinum metuens, *Æsch.*
 Δείσιμα, præ. inf. contr. pro δεισέναι, a verbo
 δέομαι.
 Δεισιδαιμόνιος, superstitiosus, religiosus sum.
 Δεισιδαιμονία, *ας*, ἡ, metus deorum, superstitio ;
 (2) religio. A δεισιδαιμόναι.
 Δεισιδαιμόνιος, adv. religiose. Τὰ πρὸς τὰς θεῖας
 δεισιδαιμόνιος καὶ φοβηθεὶς ἔχων, *Lucian.* pro
Imag. 7.
 Δεισιδαιμόναι, *ωνος*, ὁ ἕ ἡ, superstitiosus.
 Δεισιθῆος, ὁ ἕ ἡ, idem.
 ΔΕΚΑ, *οἱ*, *αἱ*, τὰ, decem. Hinc οἱ δέκα, de-
 cemviri.
 Δεκάβουος, *κ*, ὁ ἕ ἡ, decem boum pretio esti-
 mabilis. Ex δέκα et βῆς. (vel βουος est mera
 terminatio, *Ern.*)
 Δεκαγονία, *ας*, ἡ, generatio ad decimum usque
 gradum. Ex δέκα et γονή, generatio.
 Δεκαγραφῆματος, *κ*, ὁ ἕ ἡ, decem literis, lineis,
 vel versibus constans. Ex γράμμα.
 Δεκαδάκτυλος, *κ*, ὁ ἕ ἡ, decem digitos ha-
 bens, non numeratis pollicibus, *Hippocr.* de
 Morbis.
 Δεκαδέρχης, *κ*, ὁ, idem quod δεκαδέρχης.
 Δεκαδύλλος, *κ*, ὁ ἕ ἡ, decem tabulis constans.
 Δεκαεὺς, *ιος*, ὁ, decurialis. A δέκα.
 Δεκαδικός, *κ*, ὁ, denarius. Ab eod.
 Δεκάδωχος, *οἱ*, decemviri, *Lys.* Ex ἔχω.
 Δεκάδω, duodecim. "Ακλιτον.
 Δεκάδωρος, *κ*, ὁ ἕ ἡ, decem palmos longus. Ex
 δῶρον, palmus.
 Δεκαεπτά, novemdecim. Ἐξοστέλειεν ἢ τῇ δεκα-
 εννίᾳ, *Diod. Sic.* 19, 71.
 Δεκαῖτε, *οἱ*, *αἱ*, τὰ, sexdecim.
 Δεκαῖστα, *οἱ*, *αἱ*, τὰ, septemdecim.

δεκαετηρίς, ἴδιος, ἡ, decennale tempus, decennium. Ἀ δεκαετής.
 δεκαέτηρος, α, ὁ ἔξ ἡ, decem annos natus. Ex iisd.
 δεκαετής, ἑος, ὁ ἔξ ἡ, idem. Ex ἔτος.
 δεκαετία, ας, ἡ, decennium. Ex δεκαετής.
 δεκάζω, f. ἄσω, donis corrumpro, ingero, obtrudo alicui donum; (2) corrumpro, perverto.
 Τὴν σπεῖραν ἐδεκάζει χρυσὸν ἐκάσῳ διανέμων, Plut.
 δεκάκις, adv. decies. Ἀ δέκα.
 δεκάκλινος, ον, decem lectos habens. Ἀ κλίνη.
 δεκακότυλος, ον, decem cotylas habens.
 δεκακωμία, ας, ἡ, decumanus, i. e. magnus fluctus. Ex κῆμα.
 δεκάκωλος, ον, decem versiculis constans. Ἀ κῶλον.
 δεκάλιτρος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui decem librarum vel obolorum est. Ex λίτρα, libra.
 δεκάλογος, α, ὁ, decalogus, decem praecepta Dei.
 δεκαμηναῖος, αἶα, αἶον, decimum mensem agens, decimestris. Ex δέκα et μῆν.
 δεκάμνηος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 δεκαμναῖος, αἶα, αἶον, qui decem minarum est. Ex μνά, mina.
 δεκάμνης, idem et ex iisd.
 δέκαμον, α, τὸ, merces decem minarum.
 δεκάμφορος, ον, decem amphoras capiens.
 δεκαναῖα, ας, ἡ, decem naves. Ἀ ναῦς.
 δεκανία, ἡ, idem; adv. strab.
 δεκανία, ας, ἡ, decuria. Ἀ δέκα.
 δεκανόμοιαι, ὅμαι, humaniter excipio, Hes. unde δεκανόμῃσι, q. v.
 δεκαοκτώ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.
 δεκαπάλαι, adv. qu. dic. decies olim, jampridem.
 δεκάπεντε, quindecim.
 δεκάπυχτος, εος, ὁ ἔξ ἡ, decem cubitorum.
 δεκαπλᾶσιζω, f. ἄσω, decuplo.
 δεκαπλάσιος, α, ὁ ἔξ ἡ, decuplus. Ἀ δεκάπλος.
 δεκαπλίβηρος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui decem jugerum est. Ex πλίβρον.
 δεκαπλῆς, decuplus. Ἀ δέκα.
 δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens urbes; (2) regio quædam Judææ. Hinc
 δεκαπολίτης, α, ὁ, qui e regione Decapoli.
 δεκάπους, οδος, ὁ ἔξ ἡ, qui decem pedum est.
 δεκαπρωτία, ας, ἡ, decemprimatus. Ἀ
 δεκάπρωτοι, ον, οἱ, decemprimi senatores.
 δεκάρχης, α, ὁ, decurio. Ex ἀρχή.
 δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus. Ἀ δεκάρχης.
 δεκαρχικός, ἡ, ον, decurionalis. Ab eod.
 δεκάς, ἄδος, ἡ, decas, numerus denarius; (2) decuria. (1) ἥς καὶ σὺ φαίνειν δεκάδος, ex qua decuria tu quoque es, quo in numero tu quoque videris esse, Eurip. Suppl. 219. Οἱ δὲ λόχοισιν εἵκελοι, ἡ δεκάδεσσι, Orphan. Hal. 1, 443. Ἀ δέκα.
 δεκάσκαλμος, α, ὁ ἔξ ἡ, decem scalmis instructus.
 δεκάσμος, ὤ, ὁ, decimatio; (2) decimæ; (3) corruptio munerum largitione. Ἀ δεκάζω.
 δεκάσπορος, α, ὁ ἔξ ἡ, in quo decem sementes factæ sunt; (2) decennialis.
 δεκάστᾶτος, α, ὁ ἔξ ἡ, decem stateribus valens; (2) qui stipendium decem staterum accipit. (2) ἐπὶ τῷ τῷ δημοίρῳτι Μακεδόνῃ ἔδιδκασάτηρον, Arr. Hist. Alex. 7, 23. Ex σάτηρο.
 δεκάστῳος, α, ὁ ἔξ ἡ, decem tabulata habens.
 δεκάστυλος, α, ὁ ἔξ ἡ, decem columnas habens.
 δεκάσχινος, α, ὁ ἔξ ἡ, decem schænos habens.
 δεκαταῖος, αἶα, αἶον, qui decimo die v. gr. venit.
 δεκατάλαντος, ας, ἡ, decem talenta. Ἀ δεκατάλαντος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui decem talentorum est.
 δεκατίσσορες, ον, οἱ ἔξ αἱ, quatuordecim.
 δεκατίμματα, τὰς, decimæ, Call.
 δεκάτμισις, εως, ἡ, decimatio. Ἀ δεκατεῖς.
 δεκατηνέριον, α, τὸ, locus in quo decimæ persolvuntur. Ab eod.
 δεκατηνῆς, ὤ, ὁ, qui decimas exigit; (2) decumani, genus publicani.
 δεκατεῖα, f. εἶσω, decimo, decimam partem excerpo, decimas exigo; (2) decimum quemque.

quemque interficio. Δεκατέλειον τὴν ἑσάν, Herodot. A δέκα.
 Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decimæ. Τὴν δεκάτην ἐξελεῖγοντο τῶν ἐκ τῆ Πόντου πλείων, decumam de venientibus e Ponto navibus exigebant, Xenoph. Hist. Græc. 1, 1.
 Δεκάτην ἐσιάσαι, dicebatur Atheniensibus, quum decimo die congregatis necessariis, et infantibus nominibus impositis, peracta re divina, splendidum pararent convivium.
 Δεκατηλόγια, ας, ἡ, decimarum exactio.
 Δεκατηλόγιον, α, τὸ, locus in quo decimæ exiguntur et penduntur. A
 Δεκατηλόγος, α, ὁ ἢ, decimarum exactor.
 Ex δέκα et λίγα, colligo.
 Δεκατημέριον, α, τὸ, decima pars. A μέρος.
 Δεκατημέρος, ον, decimifera, Call.
 Δέκατος, ατή, ατον, decimus. A δέκα. Hinc Δεκατόν, ὦ, f. ὥσα, idem quod δεκατέλειον. Δεκατάκει τὸν Ἀβραάμ, Heb. 7, 6. δεδεκάτωται, Ibid. 5, 9.
 Δεκατάνης, α, ὁ, qui decimas redimit, decumanus. Ex δεκάταιος et ἄνιωμα.
 Δεκαφύλιος, ον, idem quod δεκαπλάσιος, Call.
 Δεκαφύλος, α, ὁ ἢ, decem tribus habens, in decem tribus divisus. Ex φυλή.
 Δεκάχραλος, α, τὸ, decem chalcis, decem ærei nummi, denarius. Ex χαλκός.
 Δεκάχιλιοι, αι, αι, decies mille. Pro δεκακισχιλίοι, Hom.
 Δεκάχορδος, α, ὁ ἢ, decem chordas habens. Ex χορδή.
 Δεκάμβολος, α, ὁ ἢ, decem instructus rostris.
 Δεκαετής, ἴδος, ἡ, decennialis; (2) decennium; (3) ludi deno quoque anno recurrentes.
 Δεκάετηρος, α, ὁ ἢ, decennialis. A
 Δεκάετης, εος, ὁ ἢ, idem. Fæm. δεκάετις.
 Δέκαυ, accipe, Dor. et Ion. pro δέχου, a δέχομαι.
 Δεκάτης, εος, ὁ ἢ, decem ordines remorum habens navis. Ex δέκα et ἱερίσω, remigo.
 Δέκαται, capio, Ion. pro δέχομαι. Unde Δεκατίος, ἐα, ἐον, accipiendus, excipiendus, recipiendus.
 Δεκατήρ, ἥρος, ὁ, qui accipit vel suscipit.
 Δεκατής, α, ὁ, acceptor; (2) mendicis.
 Δεκατικός, ἡ, ὄν, ad recipiendum aptus.
 Δέκατο, Ion. pro δέδεκτο. A δέχομαι.
 Δεκατός, ἡ, ὄν, acceptus, gratus. Ab eod.
 Δέκατριά, ας, ἡ, acceptrix, receptrix. A
 Δέκατριάς, α, ὁ, susceptor. A δεκάτος.
 Δέκατρο, ὁ, idem.
 Δελέαζω, f. ἄσω, inesco, esca capio; (2) escam impono; (3) metaphorice allicio. Δελεάζοντες ψυχὰς ἀσπρίκτους, 2 Pet. 2, 14. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελεγκόμενος ἢ δελεαζόμενος, Jac. 1, 14. A
 ΔΕΛΕΑΡ, ἄτος, τὸ, esca qua animalia capiuntur; (2) illecebræ quævis; (3) fraus, dolus. A δέλω.
 Δελεάρσαζ, γος, ὁ ἢ, escam rapiens.
 Δελεάσμα, ἄτος, τὸ, quod esca loco imponitur hamo vel laqueis, illectamentum. A δελεάζω. Hinc Dim.
 Δελεασμῆτιον, α, τὸ, inescamentum exiguum.
 Δελεασμός, ὤ, ὁ, illectamentum. A δελεάζω.
 Δελεάσπρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, transenna, in quam esca imponitur. Ab eod.
 Δελεαστρέας, εως, ὁ, qui esca decipit. Ab eod.
 ΔΕΛΕΤΡΟΝ, α, τὸ, laterna, fax.
 Δέλετρον, τὸ, idem quod δέλεαρ, ap. Ath.
 Δεληνήριον, α, τὸ, idem.
 Δεληνίον, α, τὸ, idem.
 Δέλτα, τὸ, litera quarta alphabeti Græci; (2) pars Ægypti; (3) pudendum muliebri.
 Δελτάριον, α, τὸ, tabellula. Dim. a δέλτος.
 Δελτίον, α, τὸ, Dim. ab eod.
 Δελτογράφος, ὁ, qui aliquid in literas refert.
 Δέλτασιν, libellus, dat. pl. Ion. et cum ν ἐφέλκ. pro δέλτοις, a δέλτος, liber.
 Δέλτος, α, ὁ, pugillares, qui a forma literæ Δ plicabantur; (2) liber quilibet; (3) tabula legum, testamenti, pictoris, &c.
 Δελτάω, ὦ, f. ὥσω, in formam literæ Δ plico vel effingo.
 Δελτοστές, ἡ, ὄν, in formam triangularem literæ Δ effectus. Hinc δελτωτὸν, triangulum,

signum quoddam celeste, et δελτωτοί, libri in Δ figuram complicati. A δελτώω.
 Δελφάκειος, ον, porcinus. A δελφάξ.
 Δελφάκειος, η, ον, idem.
 Δελφάκειον, α, τὸ, porcellum lactens; (2) pudendum muliebri. Dim. a δελφάξ.
 Δελφάκομαι, succresco in porcā. A
 ΔΕΛΦΑΞ, ἄκος, ὁ ἢ, porcellus.
 Δελφίν, ἴνος, ὁ, delphin, piscis; (2) nauticum instrumentum, quo utebantur ad demergendas naves. Vocabantur etiam Delphines, qui Delphicum custodiebant oraculum. Leand. et Callim. Hinc
 Δελφινίζω, delphinus imitor.
 Δελφίνιον, α, τὸ, delphinium, herba. Angl. LARKSPUR; (2) templum Apollinis hoc nomine Athenis fuit, et hinc iudicium ἐπὶ δελφινίῳ.
 Δελφινίσκος, α, ὁ, parvus delphin. Dim. a δελφίν.
 Δελφινειδής, ἐς, delphini formam habens. Ex δελφίν et ἴδος.
 Δελφινίστηρος, ον, delphino signatus; (2) mensa Delphica, abacus marmoreus. A σήμα et δελφίς.
 Δελφινόροτος, ον, delphinus ferens, Æsch.
 Δελφίς, ἴνος, ὁ, idem quod δελφίν.
 Δελφίς, ἡ, delphica, Eur.
 ΔΕΛΦΤΨ, ὥος, ἡ, vulva, uterus.
 Δέλω, inesco.
 Δίμα, ἄτος, τὸ, vinculum; (2) fasciculus. A δέω.
 ΔΕΜΑΣ, τὸ, corpus, quasi vinculum animæ. Nomen indecl. Δίμας, adv. instar. Δίμας πυρὸς αἰθμῆναι, II. 18, 1. Δίμας inservit periphrasi: ex. gr. οἰκετῶν δίμας, famuli, Soph. Trach. 908. Δανάης δίμας, Danae, Id. Antig. 915.
 Δεμάτιον, α, τὸ, parvus fasciculus. A δίμα.
 Δίμιν, ædificare, præf. inf. act. verbi δέμω.
 ΔΕΜΝΊΟΝ, α, τὸ, stratum, lectus. Εἶδε κοίλα δέμνια σορύνοντα, Soph. Trach. 901.
 Δεμνιστήρης, α, ὁ, custos lecti. Ex τηρίω.
 ΔΕΜΝ, ædifico, struo; est inusitatum sicut et δέμομαι. In usu hæc, ἱδεῖμα, ἱδεῖμάμην, δέδεμνα.
 Δεδάλις, ἡ, quidam flos, Steph. ex Ap. Sch.
 Δεδάλλω, oculos huc illuc verto; (2) oculis nūo vel adnuo. A δύνω et ἄλλος, oculus, (nisi potius ab ant. δένω, unde δόνος, δένω, ut a τίνω, tendo, hinc δενδilos, δενδύλλω) Ern.
 Δένδρεα, arbores, nom. plur. a δένδρον, arbor.
 Δενδρόστροφος, ον, arbores nutrens, Diog. L.
 Δένδρον, ἐν, τὸ, arbor. A δένδρον.
 Δενδρότης, ἡσσαν, ἤν, nemorosus, arboribus abundans. A δένδρον. Hinc
 Δενδρότης, ἡ, ὄν, arboreus, Ep.
 Δενδρόζω, arboresco, arboris figura sum.
 Δενδρόικος, ἡ, ὄν, arboreus.
 Δένδριον, α, τὸ, arbuscula.
 Δενδρίτης, α, ὁ, fautor arborum, cognomen Bacchi. Διονύριον δὲ δένδριον, πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Ἑλληνες θύουσιν, Plutarchi Symp. 5. 675.
 Δενδρότης, ἴδος, ἡ, vitis arborescens, Strabo.
 Δενδροβάττω, ὦ, fut. ἴσω, arbores scando. Ex βαίνω, scando.
 Δενδροειδής, εος, ὤ, ὁ ἢ, arboris figuram habens. Ex εἶδος, species.
 Δενδροκολάπτης, α, ὁ, picus. A κολάπτω, tundō.
 Δενδροκόμης, ὁ, idem quod δενδρόκομος, Ep.
 Δενδρόκομος, α, ὁ ἢ, arboribus ornatus. Ex κομῶ.
 Δενδροκοπέω, ὦ, f. ἴσω, arbores excindo. Ex κόπτω.
 Δενδρολῆχνα, ὦν, τὰ, olera arborescentia.
 Δενδρολίανθος, α, ἡ, thus arbor, seu arbor ipsa quæ thus fert; (2) rosmarinus coronarius.
 Δενδρομαῖαχνη, ης, ἡ, malva arborescens, althæa.
 ΔΕΝΔΡΟΝ, α, τὸ, arbor; (2) stirps.
 Δενδρότημαν, ὄνος, ὁ ἢ, arboribus nocens. Ex σῆμα, damnum.
 Δένδρος, εος, τὸ, (unde δένδρεσι,) id. q. δένδρον.
 Δενδρότης, ης, ὁ, arborum incrementum.
 Δενδροτομέω, ὦ, f. ἴσω, arbores excindo, vasto, populor. Ex τέμνω.

Δενδροφώρα, ἡ, feracitas arborum; (2) functio dendrophori, Ern.
 Δενδροφόρος, α, ὁ ἢ, arborum ferax; (2) dendrophorus. A φέρω.
 Δενδρόφυτος, α, ὁ ἢ, arboribus consitus. Ex φύωμαι.
 Δενδρόζω, fut. ἄσω, quercus subeo, inter quercus me abscondo; (2) quovis modo me abscondo. A δένδρον.
 Δενδρόδιον, α, τὸ, arbuscula. Ab eod.
 Δενδρόφιον, α, τὸ, idem et ab eod.
 Δενδρόωδης, εος, ὁ ἢ, arboreus; (2) ad arboris magnitudinem accedens. Ab eod.
 Δενδρόωδης, ὥσσαν, ὦν, arboribus abundans.
 Δενδρόων, ὦνος, ὁ, arbustum, arboretum.
 Δενδρόωτης, ἡ, arboribus densa.
 Δεννάζω, f. ἄσω, probris incesso, Eur. Rhes. 926. Ἄλλ' ἢ χαιρῶν ἐπὶ ψόγοις δέννάσεις ἐμὲ, Soph. Antig. 758. Κατὰ δέννάζων ῥήματα, Id. Aj. 243. A δύνω.
 Δεννασός, ἡ, ὄν, convitiis et maledictis obnoxius. A
 ΔΕΝΝΟΣ, α, ὁ, probrum, contumelia. Δέννος μίνγισός ἐστι, Herod. 9, 107.
 Δέξαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. A δέχομαι.
 Δέξαμεν, ἡς, ἡ, receptaculum; (2) lacus; (3) cisterna; (4) piscina. A δέχομαι.
 Δέξαμενος, α. 1. part. med. v. δέχομαι.
 Δέξασθαι, recepisse, aor. 1. inf. med.
 Δέξασθε, suscipite, 2. pl. a. 1. imperat. med.
 Δέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἰδέξατο.
 Δέξα, ὤς, ἡ, sc. χεῖρ, dextra, sc. manus; (2) fides per dextram data; (3) pacta conventa; (4) potentia et auxilium.
 Δεξιόδην, adv. a dextra. A δεξιά. Hinc
 Δεξιόμοι, ὥμαι, dextra prehendo, dextra prehensum amplexor, saluto. Hinc Homericum δεξιόμωτο, pro ἰδεξιόμωτο.
 Δεξιδωρος, α, ὁ ἢ, dono accipiens. A δέχομαι et δωρον.
 Δεξιμῆλος, α, ὁ ἢ, oves excipiens vel suscipiens. Epitheton aræ templi in quo sacrificatur. Λεῖπει δεξιμῆλον δόμον τὰς ποντίας θεῖς, Eurip. Andr. 129. Θεῶν τε δεξιμῆλ' ἀγάλαστα, Id. Phæn. 635. Ex μῆλον, ονίς.
 Δεξιόβλος, α, ὁ ἢ, qui dextra manu telum jactit, jaculator. Ex δεξιός et βάλλω.
 Δεξιόβυιος, α, ὁ ἢ, qui dextra et agilia membra habet. Ex δεξιός et γυῖον.
 Δεξιόλυκος, α, ὁ, satelles, stipator. A δεξιά et λαμβάνω, sumo.
 Δεξιόμοι, ἴμαι, f. ὥσμαι, dextram jungo, dextra prehendo; (2) humaniter ac comiter excipio. A δεξιά.
 ΔΕΞΙΏΣ, ἂ, ὄν, dexter; (2) faustus, prosper; (3) solers, acutus, ingenii dexteritate præditus; (4) scitus, eruditus, catus, urbanus, lepidus; (5) agilis, promptus, expeditus.
 Δεξιόστριος, α, ὁ, scil. ἵππος, equus jugali equo ad dextrum latus alligatus. Hinc metaphorice δεξιόστριος ἄρης, apud Soph. (A. 144.) Mars in dexterum cornu inclinans. A σειρῶ, habens.
 Δεξιόσῳτῆς, α, ὁ, qui a dextra stat; (2) qui in dextra chori parte præstat. Ex ἵσμαι.
 Δεξιότης, ης, ὁ, dexteritas, solertia. A δεξιός.
 Δεξιότοιχος, α, ὁ ἢ, in dextra parte navis remigans. Ex τοίχος, paries.
 Δεξιόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. Poet. pro ἰδεξιόωντο, a δεξιόομαι.
 Δεξιόπυρος, α, ὁ ἢ, ignem suscipiens, vel excipiens. Ἐμολον δεξιόπυρος θεῶν θυμῆλας, Eurip. Suppl. 64. A δέχομαι et πύρ.
 Δέξω, εως, ἡ, modus alicuius excipiendi, tractandi. A δέχομαι.
 Δεξιότρος, ῥῶ, ῥον, dexter. A δεξιός.
 Δεξιώμα, ἄτος, τὸ, idem quod comiter accipimus, et quasi dextra prehendumus, res grata, jucunda, expetita; (2) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi ademptum; (3) fides pacta junctis dextris. Τὰ νῦν εὐμφωνα δεξιώματα ἐν δορί διασπεδῶσιν, Soph. Œd. Col. 619. A δεξιόομαι.
 Δεξιόνομος, ον, faustus, auspiciatus.
 Δεξιός, adv. dextre; (2) prospere; (3) solerter.

Δεξιόσις, εως, ἥ, idem quod δεῖξις, et fere in bonam partem; amplexus, gratulatio, etiam si cui occurritur gratulabundi, eumque amplectimur. A δεξιόρομαι.
Δεξιόπαιστα, adv. commodissime. A δεξιόπαιστα, quod est superl. a δεξιός.
Δέξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. δέχομαι.
Δέξονται, 3. pl. a. 1. conj. med.
Δέομαι, f. δέσσομαι, oro, rogo; (2) indigeo, mihi opus est; (3) δέομαι etiam, qui aliquid cupiunt conventum. Δέομαι τῶνιν γ' ὕμῶν τὰσι πάνιν μικρὸν, Aristoph. Nub. 428. πτωχὶ βρακτοῖν, Id. Ach. 452. Παιδαγωγὲ γὰρ ἔδεομαι τῷ παιδί καλὰ ὄντι μοι, Lucian. Vitar. Auct. 12. A δεῖ, opus est.
Δέον, οντος, τὸ, decens, æquum, commodum; (2) deficiens; (3) necessarius. (1) ἡ ἀμαρτία αἱ ἐς δέον ἐγγίνετο, commodum cesserat, Herodot. 1. 119. Ἐς δέον πάρεστι, commodum advenit, Soph. Œd. Tyr. 1416. Ab eod.
Δέον, ligabant, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro δέον, a verbo dūo, ligo. Hinc
Δέοντως, adv. decenter; (2) commode.
Δέος, δέους, τὸ, metus. A δεῖδω.
Δεσάδασιν, dat. pl. Ion. pro δεσάσι, a δεσπας.
ΔΕΠΑ΄, ὅς, ἄτος, et aos, τὸ, poculum; (2) patera.
Δεσπασίας, α, ον, potulentus. Παλλὰς χρείσιος, καὶ δεσπασίας οὖτον, Lycoph. 489.
Δέσπερον, α, τὸ, poculum, crater. A δεσπας.
Δεραγγυῆς, εως, ὃ, ἕ, ἥ, collum constringens et suffocans. Εἶπεν et ἄγκυα, strangulo.
Δέραν, α, τὸ, collare, torques. A δέην. Hinc
Δεραισιότης, ης, ἥ, laqueus quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius.
ΔΕΡΑΖ, ἄτος, τὸ, pellis, corium.
Δερίνη, προς, ὃ, pellis, corium, Auid. A δέρας, (nisi potius sit δερμίνη, Ern.)
Δέρνομαι, ἄτος, τὸ, aspectus. A δέρομαι.
Δεργμός, ὅς, ὃ, idem et ab eod.
ΔΕΡΗ, ης, ἥ, cervix, collum.
Δέις, collum, Hes. A δέην.
Δεριοκιστο, apud Homerum est a δέρομαι, video, Imperfectum Iomicum, ut τύπτεισκον et τυπτεύσκειτο.
Δερίσσομαι, idem quod δέρομαι, Hom.
Δερμάτιν, εως, ὃ, ἕ, ἥ, inter dormiendum videns. Ex δέρμα et εἰνῆ, cubile.
Δερμάομαι, ὅμαι, video. A δέρομαι.
Δερμάοντα, vident, 3. pl. præf. ind. med. Poet. et contr. pro δερμαίνονται.
ΔΕΡΚΟΜΑΙ, vel δέρομαι, video, Poet.
Δερκομάνω, ἄΕολ. pro δερμαίνων.
Δερκομίνω, Ion. pro δερμαίνω.
Δέρμα, ἄτος, τὸ, pellis, cutis. A δέρομαι.
Δερμάτικος, ἥ, ον, coriaceus, Lycurg.
Δερμάτινος, ἰνη, ἰνον, coriaceus. A δέρμα.
Δερμάτιον, α, τὸ, pellicula, Dim. Ab eod.
Δερματογενικός, ἥ, ὄν, e corio conficiens, cerdo. Τὴν γὰν ὁλοσχίσιν σκεπασμάτων δερματίαν δερματογενὴν ἀφείλοντο, Plat. Politic. 280.
Δερματοπάγειν, pellem edo. Ὅτις μὴ κρεωφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σφαγεῖν, καὶ δερματοφαγεῖν, Strab. 16.
Δερματοφορέα, ᾧ, f. ἴστω, pellem gesto, pelle amictus sum. Ex δέρμα et φέρω.
Δερματοῦνης, εως, ὃ, ἕ, ἥ, coriaceus; (2) cuteus. A δέρμα.
Δερμστής, ὅς, ὃ, animalculum quoddam a consumendis pellibus ita dictum.
Δερμώπτερος, α, ὃ, ἕ, ἥ, cui membranulæ loco pinnarum sunt. Ex στερών.
Δερμώδης, sanguinem acute sugo; (2) exco- rior; (3) masturbo.
Δέξις, εως, ἥ, visio, ipsa actio videndi. A δέ- χομαι.
Δέρος, εως, τὸ, pellis, corium. A δέρας.
Δέρριον, α, τὸ, umbraculum coriaceum, um- bella ex pellibus confecta. A δέρρις.
Δέρριον, α, τὸ, cilicium. A δέρας.
Δέρρις, εως, ἥ, pellis; (2) crassum seu vile ves- timentum, cilicium.
Δέρριστη, προς, ὃ, monile equi, Hes.
Δέρσων, α, τὸ, membrana; (2) omentum; (3) rostrum. A δέρας.
Δερχέφεισθούτως, aor. 1. part. pass. v. δέρωμαι.
Δερω, f. δερῶ, a. 2. ἰδαρον, exco, pellem de-

traho; (2) cædo, verbero. *Εἰ τις ὤμας εἰς πρόσσωπον ἔρει, 2 Cor. 11, 20.*
 ΕΞΙΟΣ, α, ἴ, mensis Junius apud Macedones, ut nonnulli volunt.
 ἴσις, εως, ἡ, ligatio; (2) nodus; (3) junctura, conjunctio. *A δῖω.*
 ἴσμα, ἄτος, τὸ, vinculum. *Ab eod.*
 ἴσμενυτικός, ὃ, ὄν, aptus ad ligandum. *A ἴσμεν, f. εὔσω, ἴγω, vincio, colligo. Δεσμεύων ὕδαρ ἐν νεφύλαις, Job. 26, 8. A δεσμός.*
 ἴσμεναι, ὦ, f. ἴσω, idem et ab eod.
 ἴσμη, ης, ἡ, fasciculus. *A δῖω.*
 ἴσμός, α, ὁ, ἡ, victus. *Ab eod.*
 ἴσμις, fasciculus. *Dim. a δεσμός.*
 ἴσμορῶχος, α, ὁ, laquei vinculum, *Man.*
 ἴσμός, ὅ, ὁ, vinculum, ligamen. *A δῖω.*
 ἴσμοτικός, ὄν, vincula pariens, *Apollin.* *A τίκτω.*
 ἴσμοφύλαξ, ἄκος, ὁ, ἡ, commentariensis, custos victorum. *A δεσμός et φύλαξ.*
 ἴσμων, ὦ, f. ἴσω, vincio, ligo; (2) in carcere-
 rem conjicio. *A δεσμός.*
 ἴσμμα, ἄτος, τὸ, vinculum. *A δεσμός.*
 ἴσμητήριον, α, τὸ, carcer. *Ab eod.*
 ἴσμητης, ης, ὁ, victus, captivus. *Ab eod.*
 ἴσμητις, ἡ, captiva, *Soph.*
 ΕΞΙΟΨΩ, f. ὤσω, dominor; (2) et in pass. dominio alicujus pareo, adquireo. Hinc
 ἴσπανα, ης, ἡ, hera, domina, regina.
 ἴσπότης, α, ὁ, ἡ, herilis. *Ab eod.*
 ἴσποσιναυτός, ὁ, qu. dic. herilis navis magister; genus libertorum Laconicorum, quorum opera in navibus utebantur, *Athen. 6, 271. F.*
 ἴσπωμα, ὄν, imperium, *Man.* *A δεσπότης.*
 ἴσποσίνη, ης, ἡ, dominium, imperium. *A ἴσποσίνος, α, ὁ, ἡ, herilis; δεσποσίνη, filia herilis. A δεσπότης.*
 ἴσποτία, ας, ἡ, dominatus:
 ἴσποτίας, α, ὄν, herilis. *Ταῖς δεσποτίαις ὀλέ-
 ναις ἀγκυμένον, Lycophr. 1183.*
 ἴσποτίαιρα, ας, ἡ, domina, hera:
 ἴσποτεύω, f. εὔσω, idem quod
 ἴσποτῶ, f. ἴσω, dominor. *A*
 ἴσποτής, α, ὁ, herus, dominus; (2) rex, imperator; (3) rei alicujus possessor. Hinc
 ἴσποτικός, ἡ, ὄν, herilis; (2) qui dominari novit; (3) imperiosus, dominandi cupidus.
 ἴσποτία, ἡ, idem quod δεσποτία, *Poll.*
 ἴσποτοκίς, adv. herilitur, more dominorum.
 ἴσποτίς, ἴδος, ἡ, hera, domina. *A δεσπότης.*
 ἴσποτισκος, ὁ, herus, vel blandiendi vir contemnendo. Ὡς δεσποτικός, *Eurip. Cyclop. 266.*
 ἴσποτός, ἡ, ὄν, dominabilis. *A δεσπότης.*
 ἴστας, gen. sing. *Dor.* pro ἴετας. *A*
 ἴστη, ης, ἡ, fistula. *A δῖω.*
 ἴστη, ης, ἡ, faces in fasciculum colligatæ.
 ἴστός, ἡ, ὄν, vinctus, ligatus. *Ab eod.*
 ἴσώω, idem quod δύνω, *E. M.*
 ἴσώω, imperf. ind. *Ion.* pro ἴδω, a δύνω.
 ἴσώαι, inferior es, 2. sing. præter. ind. med. *Ion.*
 pro δύνω, v. δυνώμαι, *Poet.* pro δύναι.
 ἴσώσται, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro δυνήσῃ.
 ἴσώσται, indigebo, 1. sing. f. 1. ind. med. *Poet.*
 pro δύνωμαι, a verbo δύναι.
 ἴσώκος, τὸ, idem quod γλέκειν, *Schol. App. Rhod. 1. 1037.*
 ἴσωμα, ἄτος, τὸ, irrigatio. *A δύνω.*
 ἴσώωτο, indigerent, 3. pl. præter. opt. *Ion.* et *Poet.* pro δύνωτο, a verbo δύναι.
 ἴσώμαι, egeo, indigeo, *Poet.* pro δύναι. *Θυμῷ δυνόμενος, anima carentes, Il. 3, 294. Οὐδὲ τι θυμὸς ἰδύνετο δαιτὸς ἴσσης, Id. 1, 468, 602, et passim.*
 ἴσώμεναι, madentes, nom. pl. part. præter. pass. f. g. a verbo δύνωμαι, *madeo.*
 ἴσῶ, pro δύνω, huc. *Διὲρ' αἰὶ, ἀντὶ τῷ μείχερι νῦν, huc usque. "Ἐα τὰ λαοπαῖ· δύνῶ' αἰὶ γὰρ ἐνδοχέει, Eurip. Phæn. 1215. "Ἡ σὺ μενέεις πόνις δίδωσα δύνῶ' αἰὶ δινήσων, Id. Or. 1662. Vide διανύω.*
 ἘΤ' *PO.* adv. huc; (2) adesdum.
 ἴσῃς, 3. sing. aor. 1. conj. act. v. δύνω.
 ἴσσοσθαι, ūngo, inficio, (v. gr. fuco,) humectio, *Origen contra Celsum, 1, 40, 3, 151.*

Παλιῶνται δευσοποιῖσι τὰς παλαιὰς, *Alciph.* 3, 11. Α δὲν, idem.

Δευσοποιᾶ, ἡ, infectio, fucatio, &c. Ταχιχυσαντίς τε ἐπὶ δευσοποιᾶς, *Pollux*, 1, 49.

Δευσοποιῶς, ῥ, ὁ, infector, tinctor; (2) bene tinctus; (3) indelebilis, *passim apud Platonem, Lucianum, Plutarchum, Syneisium.* Ex δὲναι καὶ ποιῶ.

Δεῦτατος, ἀτῆ, ατον, ultimus, postremus.

Δεῦτε, adv. huc adeste, venite. Α δῦρο.

Δευτερεῖαι, ῥ, ἡ, ἡρώ, secundas fabulæ partes ago; (2) secundam in judicio orationem habeo. Α

Δευτερεῖανηῖς, ῥ, ὁ, qui secundas fabulæ partes agit. Ex δεῦτερος καὶ ἀγωνίζομαι.

Δευτεραίος, αἰα, αἰον, secundarius; (2) qui secunda die aliquid agit. Α δεῦτερος.

Δευτερεῖα, τὰ, secundæ partes, Ab eod.

Δευτερεῖω, f. ὠσώ, secundum sum, secundas fero, locum secundum obtineo; (2) vincor, superor; (3) dissimilis sum. Ab eod.

Δευτερεῖάω, f. ἄσω, secundas partes ago.

Δευτερείας, sc. οἶνος, vinum secundarium, lora.

Δευτερεῖον, α, τὸ, secundæ, partus quasi secundarius. Ab eod.

Δευτερείος, ἰα, ἰον, secundarius. Ab eod.

Δευτερεόβολος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui secundum dentes indices jactit. Ex δεῦτερος καὶ βάλλω.

Δευτερογενῆμι, secundas nuptias celebros.

Δευτερογαμία, ἡ, secundæ nuptiæ.

Δευτερογάμος, iterum maritatus.

Δευτεροδέκατη, ης, ἡ, secundæ decimæ.

Δευτεροδέκατος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui est secundæ conjugationis. *Vox Gram.* Ex ζυγός.

Δευτεροκοκίτω, ᾧ, secundus vel secunda sum in lecto, socium habeo in cubili. Α καίτω.

Δευτερολογία, ᾧ, f. ἡώ, secundo loco verba facio.

Δευτερολογία, ας, ἡ, secundæ actio, secundæ dicendi vices.

Δευτερόν, adv. secundo. Α δεῦτερος.

Δευτερονόμιον, α, τὸ, repetitio legis, secunda lex, liber quintus Mosis. Ex νόμος.

Δευτερόπαιστος, qui pro mortuo habitus, ideoque justis et exequiis de more honoratus, salvus redit ex bello vel peregrinatione.

Δευτεροπρόσωπῶς, ᾧ, sum secundæ personæ.

Vox Gram. Α

Δευτεροπρόσωπος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui secundæ personæ est. *Vox Gram.* Ex δεῦτερος καὶ πρόσωπον, persona.

Δευτερόπρωτος, α, ὁ ἔξ ἡ, alter primus, a secundo primus; epith. Sabbathi primi a secundo Paschatis die, *Scal.*

ΔΕΥΤΕΡΟΣ, ἰα, ερον, secundus, alter, posterior. Ἐκ δευτέρῃ, secunda vice: Δευτέρῃ ἡγίσθαι, posthabere. Δεύτερ' ἡγίται τὰ σπῆσαι δειπνῆς, *Soph.* *Ed.* Col. 351. Ὅς τὰλλ' ἀπαντα δευτέρ' ἡγίται πατὴρ Ζεὺς, *Id.* *Phil.* 1442.

Δευτερόρχιστος, α, ὁ ἔξ ἡ, secundo loco sequens, secundarius. Ab ἔχω.

Δευτεροτόκος, α, ἡ, quæ secundo parit vel peperit. Α τόκος.

Δευτεροτόκος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui secundo partu editus est. Ex ἰisd.

Δευτεροτρεφὴς, ῥ, ὁ ἔξ ἡ, qui secundas actionis partes vel secundum in agendo locum obtinet; (2) manuaris. Ex ἔργον.

Δευτεροτρεφῶς, ὁ, qui secundas tenet. Ab ἔχω.

Δευτεροῦν, ᾧ, f. ὠσώ, secundo facio; (2) itero, repeto. Α δεῦτερος.

Δευτερώμα, ἄτος, τὸ, secundus actus, repetitio.

Δευτέρως, adv. secundo. Ab eod.

Δευτέρωσις, ῥως, ἡ, secundus actus aut ordo, iteratio, repetitio; (2) traditio, *Eccles.*

Δευτερωτής, ῥ, ὁ, traditionum doctor.

Δευτήρ, ἥρος, ὁ, instrumentum pistorum et coquorum. Α

ΔΕΥΤΗ, ῥ, ὁ, ῥιγο, maderatio, imbui; (3) fundere, profundere. (1) ὅτε τι γλώσσαις ἄργεια δύνει, *Il.* 2, 471. (2) ἱερᾶν αἵμ' ἴδουσα, effudi, *Soph.* *Aj.* 376.

ΔΕΨΩ, f. διΨω, excorio; (2) glandem penis denudo.

Διχράμματα, α, ὁ ἔξ ἡ, decem nodos seu vincula habens. Ex δικά καὶ ἄμμα.

ΔΗΜΟΨ, ὤ, ὁ, pinguedo, adeps.

Δημοσία, adv. publice, in loco publico.

Δημοστικός, ὁ, ὄν, publicus. A δημοσίος.

Δημοσίους, ὡς, ἡ, promulgatio, divulgatio; (2) auctio.

Δημοσίως, f. εὐσώ, promulgo, divulgo, publico; (2) publica persona fungor, publica civitatis negotia tracto. Δημοσίως τὴν πολιτείαν, Plat. A δημοσίως.

Δημόσιον, ὡ, τὸ, aerarium publicum, fiscus; (2) carcer; (3) publice vendo, in primis ejus in carcere opera utitur civitas; (4) dicitur tamen de honestioribus hominibus qui operas suas civitati praestant, ut scriba.

Δημόσιος, ἰα, ἰον, publicus, solennis; (2) subst. servus publicus. Hinc

Δημοσίως, ὡ, fut. ὠσω, publico; (2) divulgo.

Δημοσίως, ὡ, ὁ, publicanus, publici redemptor, vilis, contemptus, Ern. Ex δημοσίος et ὠνίμαι. Hinc

Δημοσίωσιν, ὡ, τὸ, proventus publicus.

Δημοσίως, adv. publice. A δημοσίος.

Δημοστροφίω, ὡ, f. ἥσω, in populo versor. Ex ὤστροφος et τρέφω, verbo, verso.

Δημοσιέω, ὡ, f. ἥσω, publicis expensis aut publico nomine facio. A

Δημοσιέω, ἰα, ὡς, ὁ, ἡ, publicis expensis factus; (2) publicus. Ex δῆμος et τελέω.

Δημοσιεύω, adv. publicis impensis; (2) publice.

Δημόστερος, ὄν, popularis, civis. Δημόστεροι ἐπικληθέντο γυναικες, Apoll. Rhod. 1, 783. Ἀρχαῖα ἔργα παλαιότερα δημοτέροι, Apoll. Rhod. 3, 606.

Δημοστέρεως, ἰα, ὡς, ὁ, ἡ, populo jucundus.

Δημοτεύομαι, f. εὐσώμαι, popularis sum, municeps sum, populo alicui accenseor. A

Δημότης, ὡ, ὁ, homo plebeius; (2) popularis; item eidem δῆμος adscriptus. A δῆμος.

Δημοτικός, ὁ, ὄν, plebeius; (2) popularis status amans; (3) popularis, civilis, comis. Ab eod.

Δημοτικῶς, adv. populariter, more popularium seu plebeiorum; (2) humaniter, comiter.

Δημότις, ἡ, fem. a δημότης, Theoc.

Δημῶχος, ὡ, ὁ, ἡ, praeses, gubernator, rector populi. Εὖν ταῖς ταῖς σεμναῖς δημῶχος Ζεὺς, Soph. Œd. Col. 458. Ex δῆμος et ἔχω.

Δημοφῶγος, ὡ, ὁ, ἡ, plebivorus.

Δημοφιλής, idem quod δημαφιλής, Diosc.

Δημοφθόρος, populum corruptens. A φθίρω.

Δημοφύρις, ὡ, ὁ, qui populo libenter gratificatur, popularis, gratiam populi captans, Eurip. Hec. 134. Ex χαρίζομαι.

Δημόν, publico; usibus populi concedo, ap. Dion.

Δημόνης, ὡς, ὁ, ἡ, plebeius, popularis; (2) publicus; (3) pervulgata, de muliere quae usum sui praebet pro mercede. (3) ἡδη δὲ οὕτως δημόναι γυναῖκες, Heliodor. 3. A δῆμος.

Δημόνως, τὰ, Dor. δημόνως, vulgaria carmina quae publice canuntur. Τῶνδε χρὴ Χαρίτων δημόνως καλλιπάρων τὸν σόφον ποιήσῃν ἡμῶν, Aristoph. Pac. 798.

Δημόνως, ὡ, f. ἥσω, populo prosum.

Δημοφιλής, ἰα, ὡς, ὁ, ἡ, populo utilis. Hinc τὸ δημοφιλές, ἰα, publica utilitas.

Δημοφιλῶς, adv. populo utiliter; δημοφιλῶς, ad utilitatem populi aptissime.

ΔΗΝ, adv. diu; (2) dudum, pridem.

Δηναῖος, ὡ, ὄν, diuturnus, longævus; (2) vetus, qui jam olim fuit. A δῆν.

Δηνέριον, ὡ, τὸ, denarius.

Δήνιον, ὡ, τὸ, consilium. A

ΔΗΝΟΞ, ὡς, τὸ, consilium; (2) ars; (3) varities. (1) ἡπια δῆνε οἶδε, Il. 4, 361.

Δῆξ, δῆξος, ἡ, teredo, vermis lignum corrodens. A δῆκα, pro δάκνω, mordeo.

Δῆξινός, ὡ, ὁ, ἡ, animum mordens; (2) molestus. Ex δῆξος et θυμός.

Δῆξος, ὡς, ἡ, morsus. A δῆκα, mordeo.

Δῆξω, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω.

Δῆν, comburebant, 3. pl. imperf. ind. act. contr. et Ion. pro ἰδῶν. A

δῆν, ὡ, f. ὠσω, vasto, hostiliter populor. Δῆσασθαι τὴν νῆσον, Herodot. A δῆσος.

Δῆπτε, adv. saltem.

Δῆπτε, adv. undecunque.

Δῆπτε, adv. aliquando, tandem, unquam.

Δῆπτε, adv. utique, certe, profecto; (2) mirum.

Δῆπτε, adv. videlicet, scilicet; (2) utique, certe; (3) alicunde, ex aliquo loco.

Δῆπτε, ὡ, ἡ, pugna, contentio. A δῆπτε.

Δῆπτε, ὡ, contendendo, pugno. Ab eod.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Δῆπτε, idem.

Διαβάλλω, τὸ πείλαος εἰς Μεσσηνίαν, Demetrius Comicus apud Athen. 3, 425.

Διαβῆς, α. 2. part. act. verbi διαβαίνω.

Διαβασάνω, diligenter examino, exploro. Πειθεῖσθαι καὶ ἰκανῶς χροῖν διαβασάναντες, Plat. de Legib. 5.

Διαβασίω, transiturus sum, gestio transire.

Διαβασίλωμαι, f. ἰσώμαι, regis more ago, regiam speciem prae me fero, regnum mihi vindico, regem ago.

Διαβασίς, ὡς, ἡ, transitus; (2) divaricatio crurum, gradus vastus et firmus. A διαβαίνω.

Διαβάσσω, circumceo. Ὡς περ βασιλεὺς ἐμὴν διαβάσσει, Aristoph. Av. 492.

Διαβασάω, f. ὠσω, porto.

Διαβασάσαι, portasse, a. 1. inf. act.

Διαβασάσθαι, ὡν, τὰ, sacrificia pro transitu. A διαβαίνω.

Διαβασάσθαι, ὡ, ὁ, qui felicem transitum largitur, epith. Jovis. A διαβαίνω.

Διαβασάσθαι, ὡ, ὁ, trajector. Ab eod.

Διαβασάσθαι, ὡ, ὁ, qui trajici vel transiri potest.

Διαβασάσθαι, ὡ, ὁ, affirmo, assevero. Περὶ τῶν βαλόμεν ἐν διαβασάσθαι, Tit. 3, 8.

Διαβασάσθαι, ὡς, ἡ, affirmatio.

Διαβῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi διαβαίνω.

Διαβῆμα, ὅς, τὸ, transitus; (2) gressus.

Διαβῆσαι, transire cupio, conor.

Διαβῆτης, ὡ, ὁ, perpendicularum; item funiculus fabrorum rubrica illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno; (2) circinus, seu radicus, quo describitur circulus; (3) ap. medicos, morbus, cum vitio renum omne serum in corpore proliciunt, et per urinam continuo et copiose effundunt, qu. transitus urinæ. Ab eod.

Διαβῆσαι, cogere cohor, cogo, Eur.

Διαβῆσαι, f. ὠσω, trajicio; (2) traduco. Κατὰ τὰς γαστέρας διείλυσεν τὸν στρατὸν, Herod.

Διαβῆσαι, idem.

Διαβῆσαι, peredo, exedo, corrodo. Διαβῆσαι ἡ κίονες, Aret.

Διαβῆσαι, ὡ, f. ὠσω, vitam transigo. Τῶν χαλεπῶν ἀπὸ τοῦ διαβῆσαι, Xen. εὐτυχῆ βίον, Isoc. unde διαβῆσαι.

Διαβῆσαι, f. ὠσω, germino, pullulo. Hinc διαβῆσαι, ὡς, ἡ, germinatio.

Διαβῆσαι, f. ὠσω, perspicio, visu penetra; (2) despicio. Καὶ τότε διαβῆσαι ἐκβαλὼν τὸ κέρως, &c. Luc. 6, 42.

Διαβῆσαι, 2. sing. f. 1. ind. act.

Διαβῆσαι, ὡς, ὁ, calumniosus, vituperator, Man. A διαβάλλω.

Διαβῆσαι, ὡ, f. ὠσω, divulgo; (2) celeberrimo. Διεβῆσαι πρὸς τὸς ἐκπὸς ἀνθρώπους, Plut.

Διαβῆσαι, ὡ, ὁ, ἡ, celebris, insignis; (2) famosus. A διαβῆσαι.

Διαβῆσαι, ὡς, ἡ, criminator, obrectatio. A διαβῆσαι. Unde

Διαβῆσαι, ὡ, ὁ, idem.

Διαβῆσαι, dat. sing. Ion. pro διαβῆσαι.

Διαβῆσαι, ὡ, ὁ, calumniosus.

Διαβῆσαι, ὡ, ὁ, calumniator, criminator; (2) satan. Hinc

Διαβῆσαι, adv. per calumniam, criminando.

Διαβῆσαι, ὡ, f. ὠσω, perstrepo.

Διαβῆσαι, ὡ, f. ὠσω, strepitum edo.

Διαβῆσαι, ὡ, f. ὠσω, adversus Boream porrectus in latitudinem.

Διαβῆσαι, ὡ, ὁ, ἡ, adsumptus, exesus; (2) peredens, exedens. Ex διὰ ἐκ βορέα.

Διαβῆσαι, cincinnis orno.

Διαβῆσαι, ὡ, f. ὠσω, permulceo, delinio; (2) decipio. Διαβῆσαι αὐτὸς ἐπελπίσει, Luc.

Διαβῆσαι, f. εὐσώμαι, delibero, decerno.

Διαβῆσαι, ὡ, ὁ, ἡ, deliberatio, dubitatio. Ex βαλῆ.

Διαβῆσαι, ὡ, τὸ, idem et ex iisd.

Διαβῆσαι, ὡ, ὁ, ἡ, dubius, consilii dubii vel duplicis, Hes.

Διαβῆσαι, f. ὠσω, perfundo, adspingo, humecto.

Διαβῆσαι, f. ὠσω, gravato.

Διαβῆσαι, ὡ, ὁ, ἡ, perfusio, irrigatio, adpersio.

Διάδροχος, *ε*, *δ* ξ *η*, *madidus, uvidus*. *A. dia-*
δροχῶ.
Διάεξομαι, *τος*, *τὸ*, *quod exesum est vetustate*,
Διάεξοις, *εις*, *ἡ*, *consumtio*. *A.*
Διαεξώσκα, *idem quod διαεξώσκα.*
Διαεξωτίκας, *η*, *ὄν*, *peredendi vim habens.*
Διαενέεσθαι, *præs. inf. med. verbi*
Διαενέομαι. *Verbum rarissimum. Ap. Herod.*
διαενέονται, *trajiciunt, transigunt.*
Διαεῖω, *infercio*, *indo*.
Διαεῖω, *1. sing. a. 2. conj. act. verbi διαεῖνω.*
Διαεγλήννω, *φ*, *ἴσω*, *sereno, tranquillo.*
Διαεγνῶκται, *ῶ*, *f. ἴσω*, *ægre fero, indignor.*
Διαεγνῶω, *exhilario.*
Διαεγνῶος, *η*, *ον*, *splendidus, Man.*
Διαεγγεῖλια, *ας*, *ῆ*, *præceptum, jussum*; (2) *re-*
nunciatio, relatio, v. gr. quid legatione sua
peregerit, Ern.
Διαεγγέλλω, *φ*, *εἰλῶ*, *annunciio, divulgo.*
ἀγγελλε τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ, Luc. 9, 60.
Hinc
Διάγγελλω, *ἄτος*, *τὸ*, *idem quod διαεγγεῖλια.*
Διαγγελοῦ, *ς*, *οἱ*, *internuncius.*
Διάγω, *3. sing. aor. 2. ind. act. Dor. pro διῶγῃ,*
a διῶγω.
Διαγίγαι, *f. εἶω*, *congrego, colligo.*
Διαγίγλῶω, *ῶ*, *f. ἄσω*, *derideo*; (2) *de serene-*
tate et tranquillitate.
Διαγίνωμνος, *a. 2. part. med. verbi διαγίνομαι.*
Διαγίγνομαι, *idem quod διαγίνομαι.*
Διαγίγνῶσκα, *idem quod διαγινώσκα.*
Διαγίγνομαι, *f. γνήσομαι*, *intersum*; (2) *inter-*
cedo; (3) *duro, permaneo*; (4) *vitam to-*
lero; (5) *evado.* *Ἡμερῶν δὲ διαγινόμενων*
τινῶν, Act. 25, 13.
Διαγινώσκα, *f. γνῶσμαι*, *pernosco, plane co-*
gnosco; (2) *statuo*; (3) *delibero*; (4) *dis-*
cerno visu. *Εἰ γὰρ καθ'αἱ μὲ διαγινώκατε, Luc.*
Διαγινώσκω, *τὰ καθ' ἑαυτοῦ, Act. 24, 22.*
Διαγκυλίω, *ῶ*, *f. ἴσω*, *digitos amento jaculi in-*
sero. [Nullum exemplum reperire potui,
nisi in passiva voce.] *Ex ἀγκυλῖω.*
Διαγκυλίζω, *f. ἴσω*, *idem.* *Διηγκυλισμένους τῆς*
ἀκοντιστάς, Xenoph. 4, 209. *Ὅ δὲ τοῖς πει-*
ταστὰς πᾶσι παρ' ἐγγελλε διηγκυλισμένους ἵεναι,
ὡς ὁσῶταν ἐπημένη, ἀκοντίζειν δεήσει, Id. 5, 262.
Ex ἀγκυλῖν.
Διαγκυλῖω, *ῶ*, *f. ῶσω*, *idem et ex ἴισ.*
Διαγκυλίζομαι, *f. ἴσομαι*, *cubito innot, in-*
cubitus reclinat sedeo; (2) *cubito im-*
pacto vel adacto obstantia propello. *Hinc*
Διαγκυλνῶμενός, *ῆ*, *δ*, *nixus in cubitus.*
Διαγκυλνῶω, *τὸ*, *collyrium, Gott.*
Διαγκυλεύσω, *illumino*; (2) *dispicio.*
Διαγκυλῶω, *idem quod διαγκυλεύσω, E. M.*
Διαγλάφωσκα, *Hom. quasi a διαγλάφω, aut*
διαγλάφτω, ἴπω. excavans.
Διάγλυμμα, *ἄτος*, *τὸ*, *opus cælatum.* *A.*
Διαγλῖφω, *f. φῶω*, *scalpo, cælo.*
Διαγνοῖα, *ας*, *ῆ*, *deliberatio, decretum.*
Διαγνώμη, *ης*, *ἡ*, *statutum, decretum, plebi-*
scitum; (2) *consilium*; (3) *deliberatio, con-*
sultatio. *A. διαγνώσκα.*
Διάγνομαι, *determino, Æsch.*
Διαγνώμων, *ονος*, *δ* ξ *η*, *qui dijudicat, arbiter.*
Ab eod.
Διαγνώριζω, *f. ἴσω*, *notifico, divulgo.* *Διαγνώ-*
ρισαν περὶ τῷ ῥήματος τῷ λαλήσαντος αὐτοῖς;
Luc. 2, 17.
Διάγνῶσις, *εις*, *ἡ*, *discretio*; (2) *judicium causæ,*
cognitio; (3) *judicium.* (3) *τὸ γὰρ δάκνον σε*
τὴν διάγνῳσιν κρατεῖ, Eurip. Hipp. 696. *A.*
διαγινώσκα.
Διαγινώσκω, *1. sing. f. 1. ind. med. verbi*
διαγινώσκω.
Διαγινώσῃς, *ς*, *δ*, *idem quod διαγινώσκω.*
Διαγινώσκεις, *η*, *ὄν*, *dijudicandi et dignoscendi*
peritus. *Ab eod.*
Διαγινώρῃζω, *f. ἴσω*, *obmurmuro.* *Διαγινώρῃζο-*
ι Φασιστοῖς οἱ γὰρ μαρτυροῦσι, Luc. 15, 2.
Διαγορεύω, *f. εἶπω*, *explicite dico, scribo, e-*
dissero; (2) *jubeo, edico.* *Διαγορεύει κατὰ*
πλάτωνα, traducit, Luc.
Διάγραμμμα, *ἄτος*, *τὸ*, *titulus*; (2) *brevia-*
rium; (3) *decretum, edictum*; (4) *descripta*
tabella, *(vid. Ern.)* (5) *diagramma, figuræ*

geometrica, item musicorum tabulæ musicis notis conscriptæ. A διαγραφή.
 Διαγραμμισμός, ὤ, ὁ, tesseraei ludi species. A διαγραμμίζω, verbo in ea re usitato, h. e. lineis describo, in areolas divido.
 Διαγραπτος, α, ὁ, ὅ, ἡ, (δικην), deleta lis.
 Διαγράψους, εὖς, ὁ, qui publico scribendi munere fungitur.
 Διαγράψῃ, ἥς, ἡ, edictum; (2) descriptio et delineatio, v. gr. ædificii; (3) tabulæ rationum; (4) antiquatio cæptæ controversiæ et sublatio ex actis publicis. A
 Διαγράφω, f. ψω, describo; (2) conscribo, deligo; (3) deleo, abrogo; (4) præscribo. Διαγράψῃν ὁ ἄρχων κατὰ τὸν νόμον τὴν τυττὴ ἀμφισβήτησιν, Dem.
 Διαγράφομαι, describimus, 1. pl. f. 1. ind. act. Dor. pro διαγράφω, a verbo διαγράφω.
 Διαγραφοῦμαι, ὦ, f. ἥσω, evigilo. Διαγραφοῦσάντες δι' εἶδον τὴν δόξαν αὐτῶ, Luc. 9, 32.
 Διαγραφίαινω, f. ανῶ, exacerbo, effero.
 Διαγραφῆναι, ὦ, fut. ἥσω, insomnem noctem transigo. Ἦδη πῶτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγυρῆναισα, Aristoph. Ran. 962.
 Διαγραφνησθῆναι, ὤ, ὁ, qui noctem vigilando consumit, vel in custodiis, vel in conviviis, &c.
 Διαγραφναίωμαι, f. ἀσσομαι, exerceo me.
 Διαγῶ, f. ῶ, suffoco, strangulo.
 Διαγῶ, f. ῶ, traduco, trajicio, transmitto; (2) vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco; (5) diduco, divarico; (6) procrastino, in longum traho vel duco, διάγειν τὸν βίον μετὰ φρονήσεως, in studio; ἐν ἡσυχίᾳ, ἥδιστον, τὴν στρατίαν, trajicere; ἀπὸ τῆς λόγῃ, abducere. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμῆ, ἡλιποπότατον βίον ἀνθρώπων διαίξῃ, Aristoph. Nub. 462. Ταῦτα κἀν πείθῃς μοι, εὐδαιμονύντες τὸν βίον διαίξετε, Id. Cnc. 240. Διήγαγες τὰ σκέλη, Eszech. 16, 25.
 Διαγωγῇ, ἥς, ἡ, traductio; (2) productio; (3) vita, vita institutum; (4) conversatio; (5) oblectamentum; (6) statio. A διάγω.
 Διαγώνιον, α, τὸ, transvectionis merces, aut portorium.
 Διαγωνιάω, ὦ, f. ἀσσω, valde anxius sum, trepido; (2) vereor, timeo.
 Διαγωνίζομαι, fut. ἵσομαι, certo, dimico, prælior; (2) certo ad finem sive extremam diminutionem; (3) conor. Διαγωνίζεσθαι τινα, πρὸς τινά. Διαγωνίζομαι πρὸς τοὺς πολέμιους, Xen.
 Διαγωνίως, α, ὁ, ὅ, ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex γωνία.
 Διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c.
 Διαδόχομαι, f. ἀσσομαι, divido, distribuo, unde διδάσσαντα.
 Διαδάκνω, mordendo lacerō.
 Διαδακρύω, lacrymor.
 Διαδάπτω, f. ψω, dilacerō; (2) percutio, vulnereo. Διὰ δὲ χρεῖα καλὸν ἔδειξεν, Il. 5, 858.
 Διαδάσσεσθαι, α, 1. inf. med. v. διαδόχομαι.
 Διαδάσσειμαι, ἔμαι, f. ἵσομαι, dispertior. Χηρσαί δι' διὰ κτήσιν διατίοντα, Il. 5, 158.
 Διαδείκνυμι, f. δείξω, ostendo, do documentum et specimen.
 Διαδέκτωρ, εὖς, hereditate acceptus.
 Διαδέχμενος, α, 1. part. med. v. διαδέχομαι.
 Διαδέξιος, α, ὁ, ὅ, ἡ, faustus, lætus, prosper.
 Διαδέξῃς, εὖς, ἡ, successio, propagatio ab alio ad alium, ut humorem ex parte in aliam, Hippocrat. A διαδέχομαι.
 Διαδέχομαι, fut. ῶ, et διαδέχομαι, perspicio, transpicio.
 ΔΙΑ' ΔΕΣΜΑ, ἄτος, τὸ, malva hortensis.
 Διάδεσμος, ἵσμι, ὁ, fascia, ligamentum.
 Διαδέσμος, ὦ, f. ἀσσω, vincio, ligo.
 Διάδεστος, vincus.
 Διαδέχομαι, f. ῶμαι, excipio, accipio; (2) succedo. Διαδέχμενος ἀρχὴν ἐκ ἀδοξου, Plut.
 (Διά)ειν, f. ἥσω, cingo, redimio; (2) connecto; (3) intertexo. Διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέχοντο, Luc.
 Διαδήλειν, ὦ, f. ἥσω, valde lædo; (2) premo.
 Ἡ δὲ λίγῃ, σε κύνης διεδήλησαντο, Odys. 14, 37.

Διαδῆλος, α, δ, ζή, manifestus, perspicuus; (2) valde manifestus, Aret.
Διαδηλῶ, manifesto, declaro.
Διάδημα, ἄτος, τῷ, diadema, fascia candida qua redimitur caput regum. A διαδίω.
Διαδημαύτοφῶρος, α, δ, ζή, diadema gestans.
Διαδιδράσκω, f. άσω, aufugio, effugio. Διαδιδρασκασι δάλερον, Aret. Ex didraua.
Διαδιδῶμαι, f. άσω, trado per manus, et hinc doceo; (2) distribuo; (3) dissemino, spargo, divulgo sermonibus. Την έξουσίαν ταυτών τῷ θρηγῷ διαδίδῶσεν, Apoc. 17, 13. Κίρας διάδοτε βυσσούρας πάντῃ δια, mitte pupillas undique per capillos, Eurip. Or. 1267.
Διαδικάζω, f. άσω, dijudico, judicium fero; et quidem interdum definitivum; et in mediū, judicio contendo, ut actor.
Διαδικαίον, ά, f. άσω, justum censeo.
Διαδικασία, ας, ή, disceptatio, altercatio; (2) contentio inter duos, uter dignior honore aut munere, ut divinatio, Lat. (3) controversia de pecuniis publicatis aut publicandis, ap. Lys. (4) judicium definitivum, ut vocant. A διαδικάζω. Unde
Διαδικασμα, άτος, τῷ, actio, petitio, in jure.
Διαδικασμός, ῶ, δ, ή, lis, disceptatio.
Διαδικίω, ά, f. ήσω, judicio contendo seu discepto; (2) injuria adificio. A
Διαδικος, α, δ, litigator. Ex δίκη, lis.
Διαδίπλωσ, α, δ, ζή, duplex.
Διαδιφρεύω, curru conficio. Πέλοψ ὅτε πιλάγῃσι διδιφρυσεν Μυρτίλιν φόνον, Eur. Or. 991.
Διαδοιδούκιζω, indecenter salto. Ex δοιδού.
Διαδοικιμάζω, f. άσω, internosco, dijudico.
Hinc
Διαδοικιμαστικός, ή, όν, cui internoscendi et dijudicandi vis inest; (2) probandi vi praeditus.
Διαδοκίς, ῥδος, ή, lignum transversarium, quod caeteras trabes sustinet. Ex δοκίς.
Διαδονῶ, ά, f. ήσω, agitando discuto, disturbo.
Διαδορῆζωμαι, f. ίσωμαι, hasta dimico vel pugno, jaculor. Ex δору.
Διάδος, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. διαδίδωμαι.
Διαδόσμος, α, δ, ζή, qui per manus traditur, qui propagatur. A διαδίδωμαι.
Διάδοσις, εως, ή, traditio; (2) divisio, distributio. Ab eod.
Διαδοχή, ής, ή, successio, et quicquid fit per vices; (2) liberi, proles. A διαδόχομαι.
Διάδοχος, α, δ, ζή, successor, succedens; (2) vicarius; (3) διάδοχος, quae per vices fiunt. (3) έργασι δ' έργα διάδοχῃ αντίληφνεται, factis- que facta respondentia vicissim accipiet, Eurip. Andr. 744. Διάδοχος δακρύω (διάδοχος adverbialiter sumtum) lacrimae respondent lacrimis, id est, indesinenter lacrimor, Id. Ibid. 1202.
Διαδραστήα, 3. sing. a. 2. opt. act. v. διαδράττω.
Διαδραμῆτιζω, f. ίσω, fabulam vel aliquod poema ago; (2) comediam, tragediam, vel alterius poematis dramatici actor sum.
Ex δράμα, fabula.
Διαδραμῆσις, nom. sing. a. 2. part. act. f. g. Dur. pro διαδραμῆσις, a διατρέχω.
Διαδράναι, αυφύγισσε, a. 2. inf. verbi inus. διαδραμῇ, pro διαδράσσει, αυφugio.
Διαδράσσω, nom. sing. f. g. a. 2. part. act.
Διαδράσσει, f. σω, et inus. διαδραμῇ, αυφugio.
Διαδραστήσιμος, qui reip. munia subterfugiant; vox Aristophanica.
Διαδραστήσας, difrugit, 3. sing. a. 1. conjunct. med. Ion. pro διαδράσσει.
Διαδράσσει, εως, ή, effugium, fuga.
Διαδρομέω, ά, discuro. A δια et δρόμος.
Διαδρομή, ής, ή, discursus, discursio; (2) excursio ad lacerandam pugnam. Ex iisd.
Διάδρομος, α, δ, idem et ex iisd.
Διαδρύφης, ές, attenuatus, Nic.
Διαδύνω, f. ύνω, subeo per medium, permeo, perlabor; (2) effugio, elaboro, vito.
Διαδύμεαι, idem. Απρῶν, όση ποτε διαδύνεται, Plat. Διχῇ δέναι διαδύς, Dem.
Διαδύς, subiens, aor. 2. part. act. verbi διαδύνω.
Διάδυσσις, εως, ή, transitus; (2) retractatio, tergi-

tergiversatio, latitatio, elusio. Διαδύστας ἄκ ὅρας, καλεῖται ὁ δακρυοὶ τὸν θεόν, Liban. in Julian. apud Fabric. Biblioth. Græc. 7, 240. A

Διαδύω, f. ὕω, idem quod διαδύνω. Διαδύω, f. διδύω, dissono. Ex διὰ ἐξ ὧν. Διαδιδόμαι, donando distribuo.

Διαίδω, perspicio, cognosco. Unde apud Homerum διαίδεται, et in fut. διαίσεται. Διαίμενος, trajectus, perf. part. pass. Ion. pro διαίμενος, a verbo διήμι, trajicio.

Διαίσιπα, idem quod διαίσω, Hom.

Διαίσιρμαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. διαίδω.

Διαίσιρος, ε, ὁ ἢ, aerius. Ex αἰσιρος.

Διαίξω, ὦ, f. ἦσω, vivo, vitam ago, vitam tolo. Ὡς με καὶ μέθω, ὥφ' ὃν διέζων, Soph. Phil. 534. Ἄλλ' ἔστιν ἕτερα, νῆ δι', ἔργα σώφρονα, ὥφ' ὃν διαζῆν ἄνδρα χεῖρ τσοῦτον, victum sibi parare, Aristoph. Av. 1433.

Διαίενυμι, ε, ὁ, disjunctio. A

Διαίενυμι, f. εἴω, disjungo, disgrego; (2) repudio. Hinc

Διαίενυνός, idem et ex iisd.

Διαίενυκτός, ἢ, ὃν, disjunctivus.

Διαίενυξ, εως, ἢ, separatio, disjunctio.

Διαίξηνόμαι, æmulor, affecto, studiose facio.

Διαίξηνόπτομαι, ἔμαι, æmulor, invido.

Διαίξηνός, exquiro, excogito. Ποικίλος λόγος ἀνυρὶν εὐ διαίξηνόμενος, Aristoph. Thesm. 446.

Διάζωμαι, stamen telæ devincio, initium texendi facio; (2) plecto, nodo capillos, LXX.

Διαίξω, ε, ὁ, separatio.

Διαίξω, ε, ὁ, divortium. A ζυγός.

Διαίξω, ε, ὁ, depingo.

Διάζω, ἄτος, τὸ, septum transversum; (2) cingulum, cinctus, zona.

Διαζωμένω, bene decoquo.

Διαζώνω, f. ζώω, præcingo, succingo. Καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτὸν, Joan. 13, 4.

(2) διέζωσμένος τι, eleganter instructus, adjutus; ut Lat. succinctus.

Διαζώνω, idem et ex iisd.

Διαζώσθη, ἦρος, ὁ, duodecima dorsi vertebra, secundum Pollucem. A διαζώνω.

Διαζώω, idem quod διαζώω.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διάζω, f. ἦσω, perflo.

Διαθρήω, ὦ, f. ἦσω, effero; (2) prorsus effero, exacerbatio.

Διαθρήω, 2. sing. a. 2. conj. act. v. διαθρήω.

Διαθρήω, perfingo, contundo, collido.

Διαθρήω, ὦ, f. ἦσω, decerto, laboro.

Διαθρήω, fut. ἦσω, premo.

Διαθρήω, ὦ, f. ἦσω, turbo, v. gr. aquam; (2) infusco, obscuro.

Διαθρήω, ὦ, f. ἦσω, valde tumultuo; (2) tumultuari facio, in turbas conjicio.

Διαθρήω, f. ἦσω, confringo, lacerio.

Διαθρήω, a. 1. inf. act. verbi διαθρήω.

Διαθρήω, perspicio, Ar.

Διαθρήω, ὦ, f. ἦσω, tumultuando clamo seu loquor; (2) perturbo; (3) celebro; (3) διαθρήωσαν ἔς ἅπαντας τὴν ἱμπερίαν καὶ ἱπτεύον τὴν Σικελίαν, Appian. Pun. 105.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρήω, ὦ, fut. ἦσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

ΔΙΑΤΑ, ης, ἡ, vitæ seu vivendi institutum, vitæ ratio, vitæ genus; (2) victus; (3) disciplina; (4) victus ratio a medicis præscripta; (5) judicium, arbitrium; (6) habitatio, domicilium, cubiculum.

Διατάσσειν, pergit, 3. sing. a. 1. act. Poet. et Dor. pro διατάσσειν, a

Διατάσσειν, ὦ, f. ἦσω, sum arber, judico, discepto, disputo; (2) diata præscripta alo.

Διατάσσειν τὴν νοσούντων, αἰσ, Plut.

Διατάσσειν, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ἐπὶ διατάσσειν διατάσμενος μένει, Xen.

Διαταμένω, vitam degens, præ. part. med. f. g. contr. pro διατασμένω, a διατάσσειν.

Διατάσσειν, ὦ, f. ἦσω, sum arber, judico, discepto, disputo; (2) diata præscripta alo.

Διατάσσειν τὴν νοσούντων, αἰσ, Plut.

Διατάσσειν, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ἐπὶ διατάσσειν διατάσμενος μένει, Xen.

Διαταμένω, vitam degens, præ. part. med. f. g. contr. pro διατασμένω, a διατάσσειν.

Διατάσσειν, ὦ, f. ἦσω, sum arber, judico, discepto, disputo; (2) diata præscripta alo.

Διατάσσειν τὴν νοσούντων, αἰσ, Plut.

Διατάσσειν, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ἐπὶ διατάσσειν διατάσμενος μένει, Xen.

Διαταμένω, vitam degens, præ. part. med. f. g. contr. pro διατασμένω, a διατάσσειν.

Διατάσσειν, ὦ, f. ἦσω, sum arber, judico, discepto, disputo; (2) diata præscripta alo.

Διατάσσειν τὴν νοσούντων, αἰσ, Plut.

Διατάσσειν, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ἐπὶ διατάσσειν διατάσμενος μένει, Xen.

Διαταμένω, vitam degens, præ. part. med. f. g. contr. pro διατασμένω, a διατάσσειν.

Διατάσσειν, ὦ, f. ἦσω, sum arber, judico, discepto, disputo; (2) diata præscripta alo.

Διατάσσειν τὴν νοσούντων, αἰσ, Plut.

Διατάσσειν, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ἐπὶ διατάσσειν διατάσμενος μένει, Xen.

Διαταμένω, vitam degens, præ. part. med. f. g. contr. pro διατασμένω, a διατάσσειν.

Διατάσσειν, ὦ, f. ἦσω, sum arber, judico, discepto, disputo; (2) diata præscripta alo.

Διατάσσειν τὴν νοσούντων, αἰσ, Plut.

Διατάσσειν, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ἐπὶ διατάσσειν διατάσμενος μένει, Xen.

Διαταμένω, vitam degens, præ. part. med. f. g. contr. pro διατασμένω, a διατάσσειν.

Διατάσσειν, ὦ, f. ἦσω, sum arber, judico, discepto, disputo; (2) diata præscripta alo.

Διατάσσειν τὴν νοσούντων, αἰσ, Plut.

Διατάσσειν, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ἐπὶ διατάσσειν διατάσμενος μένει, Xen.

Διαταμένω, vitam degens, præ. part. med. f. g. contr. pro διατασμένω, a διατάσσειν.

Διατάσσειν, ὦ, f. ἦσω, sum arber, judico, discepto, disputo; (2) diata præscripta alo.

Διατάσσειν τὴν νοσούντων, αἰσ, Plut.

Διατάσσειν, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ἐπὶ διατάσσειν διατάσμενος μένει, Xen.

Διαταμένω, vitam degens, præ. part. med. f. g. contr. pro διατασμένω, a διατάσσειν.

Διατάσσειν, ὦ, f. ἦσω, sum arber, judico, discepto, disputo; (2) diata præscripta alo.

Διατάσσειν τὴν νοσούντων, αἰσ, Plut.

Διατάσσειν, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ἐπὶ διατάσσειν διατάσμενος μένει, Xen.

Διαταμένω, vitam degens, præ. part. med. f. g. contr. pro

jubeo. Τον αὐτὸν ὁμῶν διακίλευμαι, μηνιμένον, Isoc. Hinc
 διακίλευσμός, ὅ, ἔ, et διακίλισμα, τὸ, adhortatio, jussus.
 Διακίνησις, adv. inaniter, frustra, nequicquam.
 Διακίνομαι, ὡ, ὁ ἔ, ἡ, vacuus, inanis; (2) macilentus. Hinc
 Διακινέω, ὡ, f. ὤσω, evacuo.
 Διακινεῖναι, ὡ, f. ἤσω, pungo; (2) adfigo; (3) configo, confodio.
 Διακινέω, adv. vane, inaniter. A διάκινος.
 Διακινέω, εως, ἡ, evacuatio; (2) inanis.
 Διακινεῖναι, f. ῥάσω, misceo, permisceo, diluo.
 Διακινεῖναι, in minutas partes seco.
 Διακίρμαι, a. l. inf. act. Aol. pro διακίρμαι.
 Διακίρμαι, ὡ, f. ἤσω, conviciis proscindo.
 Διακίρμαι, f. ῥάσω, effuse, sine modo. A διακίρμαι.
 Διακίρμαι, adv. discrete, separate.
 Διακίρμαι, f. εἰσομαι, per caduceatorem seu praecone pacem peto; (2) mitto legatos de ineundo federe.
 Διακίρμαι, f. ἰσώ, imitor κίρμαι sive moticillam, moveor sine agitator more κίρμαι. (2) conculco, moveo, motio; (3) dissepio.
 Διακίρμαι, periculum adeo, et in pass. in periculum adducor, cum periculo fio.
 Διακίρμαι, ὡ, f. ἤσω, permoveto, incito, conculco. Διακίρμαι τὸν ὄν αὐτῷ, Aristoph. Nub. 475. Χρυσόχαλκον πάταγον ψαλῶν διακίρμαι φαιδρῶς ὄν, Id. Pace, 156.
 Διακίρμαι, commisceo, Ern.
 Διακίρμαι, ὡμαι, corpus molliter moveo, artubus frangor, salto. Διακίρμαι Ἰωνικῶς, Aristoph. Theophr. 163. Ἰωνικῶς καὶ διακίρμαι, Dionys. Halicarn. 2, 310, 18.
 Διακίρμαι, a. l. part. act. Poet. pro διακίρμαι.
 Διακίρμαι, ἡ, ὄν, flebilis, flentis vocem exprimens. A διακίρμαι.
 Διακίρμαι, ὡ, f. ἤσω, frango, comminuo, findo.
 Διακίρμαι, ἡ, interclusio, prohibitio. A διακίρμαι, f. εἰσώ, discludo, intercludo, intercipio; (2) ad inopiam redigo.
 Διακίρμαι, f. ψώ, furto diripio et distraho, subduco, supprimo.
 Διακίρμαι, f. ἰσομαι, ominor, vaticinor.
 Διακίρμαι, ὡ, f. ὤσω, sorte distribuo seu divido; (2) in med. sortior. Hinc
 Διακίρμαι, εως, ἡ, distributio quae fit sorte; (2) ipsa actio legendi sorte.
 Διακίρμαι, declino, vito.
 Διακίρμαι, ὡ, f. ἤσω, valde percutio; (2) perturbo.
 Διακίρμαι, f. ὤσω, perluo, colluo. Hinc
 Διακίρμαι, ὤσω, τὸ, id quod colluimus, seu quo utimur ad colluendum.
 Διακίρμαι, ἔ, ἔ, collutio. Ab eod.
 Διακίρμαι, f. αἰσώ, corrumpto, vitio, foedo; (2) molestia adificio, obtundo, eneco; (3) tabefacio; (4) macero; (5) vellico; (6) discerpo. Ἰνα μὴ διακίρμαι τὸς προλόγους ἡμῶν, Aristoph. Ran. 1345. (2) τὸν ἀγῶνα διακίρμαι, quando boni tristantur, Eurip. Alc. 108. Ἀνθρώπων γῆρας πολλὰ καὶ δυσάρεστοι δέκναι, Id. Iphig. in Aul. 27. (5) πέθος, ἔς με διακίρμαι ἔχει, Aristoph. Concion. 956. (6) ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφην τ' ἐσθλὴν αὐτῷ μετὰ θείας διακίρμαι, Eurip. Med. 163.
 Διακίρμαι, f. ἰσώ, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.
 Διακίρμαι, ὡ, ὁ ἔ, ἡ, cavus.
 Διακίρμαι, commune pluribus facio.
 Διακίρμαι, ὡ, f. ἤσω, regis more obo et administro. Παλιὰς διακίρμαι, Il. 4, 230.
 Διακίρμαι, ὡ, f. ἤσω, conglutino, coagmento.
 Διακίρμαι, ἡ, ὄν, ad conglutinationem vel ferruminationem pertinens, vel faciens. A praec.
 Διακίρμαι, ὡ, f. ὤσω, transnato.
 Διακίρμαι, gen. pl. praes. part. act.
 Διακίρμαι, ἡ, ὡ, transportatio, transductio, transjectio, quae portando vendendo fit. A διακίρμαι, f. ἰσώ, transporto, transveho; (2) perfero, ut tabularius, vel bajulus. Hinc

Διακομῆσις, ἡ, ἔ, qui aliquid transportat vel transvehit; (2) tabellarius, qui literas perfert.
 Διακομῆσις, ὡ, f. ἤσω, glorior, jacto me.
 Διακομῆσις, ὡ, f. ἤσω, exacuo.
 Διακομῆσις, ἡ, τὸ, diaconum, locus ubi diaconi congregantur, vel convenire solent.
 Διακομῆσις, ὡ, f. ἤσω, famulor, ancillor, ministrum ago, inservio, ministro; dicitur de legatis, inpr. eleganter; (2) cadere, interficere. Ὡς βαλκίνας διακομῆσις; Aristoph. Av. 1328. Διακομῆσις αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς, Luc. 8, 3. A διακομῆσις.
 Διακομῆσις, f. g. verbi diacoμῆσις.
 Διακομῆσις, ὡ, ὡ, ministerium; (2) utensile ad supellectilem pertinens. A διακομῆσις.
 Διακομῆσις, ἡ, ἔ, idem quod διακομῆσις.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, ministerium; (2) officium publicum; (3) legatio; (4) diaconatus in ecclesia; (5) instrumentum ad supellectilem pertinens. A διακομῆσις.
 Διακομῆσις, f. ἰσώ, idem quod διακομῆσις.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, ministratorius, ad ministerium pertinens; (2) promptus ad exsequendum ministeria, peritus exsequendi ministerium. Hinc τὸ διακομῆσις, sacrum.
 Διακομῆσις, adv. more eorum qui ministrant, sedulo, expedite.
 Διακομῆσις, ἡ, τὸ, diaconatus; (2) placenta genus; (3) placenta crepido; (4) jus quoddam; (5) maza. A διακομῆσις.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, adornatio; (2) textura quaedam; (3) homo gracilis. Ab eod.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, diacoμῆσις. Ab eod.
 Διακομῆσις, f. ἰσώ, pulvere perlino; (2) pice perlino; et (3) διακομῆσις, lorico me pulvere more athletae, in palaestra ad certamen me paro.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, ὡ, proprie, minister, famulus; (2) legatus; (3) in ecclesia qui elemosynas distribuebat pauperibus, qui panem et calicem ministrabat in eucharistia; in compar. (4) διακομῆσις, expeditior et celerior in ministrando. (2) τὰ τῶν διακομῆσις idem quod οἱ διακομῆσις legati, ii quibus mandavi, Soph. Phil. 497. Ex διακομῆσις καὶ κομῆσις.
 Διακομῆσις, f. ἰσώ, jaculor.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, intercisio, praecisio, separatio.
 A
 Διακομῆσις, f. ψώ, discindo, dissecio; (2) dirimo, separo; (3) interrompo, interpello, impedio; (4) perumpo. Διακομῆσις πόταμον, τὰς διαλύσεις, ἀμφισπῆσιν.
 Διακομῆσις, εως, ἡ, devirginatio, stuprum.
 Διακομῆσις, ὡ, corruptor virginis. A διακομῆσις, f. εἰσώ, devirgino, stupro, vito.
 Ὅσπερ με διακομῆσις ἔσαν ἰστίτιν, Aristoph. Thesm. 487.
 Διακομῆσις, ὡ, f. ἤσω, idem. A κόρη.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, ὡ, satur, satius, expletus. Ἦγε καὶ νῦν ἔστωσαν ἐπὶ τὴν κοινωσίαν, ἡ διακομῆσις ὡς ἐστὶν αὐτῷ ἀναίδην κοινωσίαν, Plut. in Lycurg. 15. A κόρη.
 Διακομῆσις, εως, ἡ, devirginatio. A διακομῆσις.
 Διακομῆσις, f. ἰσώ, devirgino; (2) intentis oculis vel pupillis intueor. A κόρη.
 Διακομῆσις, ὡ, f. ἤσω, strepitum edere cogo. Ex κορομῆσις, strepitus.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, idem quod διακομῆσις.
 Διακομῆσις, adv. abunde, adfatim.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, ducenti; (2) ducenti. Ex διακομῆσις, centum. Hinc
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, ducentiplex.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, ducentisimus.
 Διακομῆσις, ὡ, f. ἤσω, ordino, distribuo, digero; (2) compono, adorno, exorno. Στρατὶα ἐπαρμόσει ἡ ἐπιχρῶσις ὡς διακομῆσις, Philo. A διακομῆσις.
 Διακομῆσις, distribui simus, 1. plur. a. 1. opt. pass. per Synop. pro διακομῆσις.
 Διακομῆσις, εως, ἡ, ordinatio; (2) distributio; (3) gubernatio. A διακομῆσις.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, ordo et rerum digestio, numeros omnes concinnitatis habens.

Διακομῆσις, f. ὡ, ὡ, Etymolog. intentis pupillis sive oculis adspicio. Ex κόρη seu κόρη.
 Διακομῆσις, audio ut discipulus praecceptorem; (2) audio. (1) Ἀριστοτέλης τῶν λόγων διακομῆσις, Aristotelis discipulum, Arr. Hist. Alex. 4, 10. Διήκουσεν Ἀντίοχος τῷ ῥήτορος, Plut. Διακομῆσις, Act. 23, 35.
 Διακομῆσις, εως, ἡ, intercisio, dissecio. A διακομῆσις.
 Διακομῆσις, f. ὡ, quasso, concutio.
 Διακομῆσις, f. ἡ, clamo. Οἷα πιστίζω ἡ τρέχουσι διακομῆσις; Aristoph. Av. 314.
 Διακομῆσις, praes. inf. act. verbi διακομῆσις.
 Διακομῆσις, Theocr. 7, 154. διακομῆσις, quod Schol. exponit ἀνθρώπων, aperuisti, et ἰσπῆσαι, i. e. e fonte manare fecistis. Quasi a Dor. κῆμα, pro κῆμα, fons. Al. quasi pro διακομῆσις, ut si caput dolii aperuisti. Al. quasi διακομῆσις, i. e. miscuisti.
 Διακομῆσις, ὡ, f. ἤσω, obtineo, dilabi e manibus non sino. Hinc
 Διακομῆσις, εως, ἡ, retentio, conservatio.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, clamor.
 Διακομῆσις, f. ἡ, citharam pulso.
 Διακομῆσις, praecipito e saxo supplicii causa.
 Διακομῆσις, fundo, e fonte refundo. A κῆμα.
 Διακομῆσις, f. ὡ, ὡ, accurate edissero.
 Διακομῆσις, ὡ, f. ὡ, accurate elaboro. Παρὰ τὴν ὅν ἰσπῆσαι διακομῆσις ἔστω, optime finxit, Simonidis Epigr.
 Διακομῆσις, adv. discrete, distincte, diligenter; (2) praeter ceteros, praecipue. A διακομῆσις.
 Διακομῆσις, 2. pl. a. 1. opt. pass. per Synop. pro διακομῆσις, a verbo διακομῆσις.
 Διακομῆσις, discretum esse, a. 1. inf. pass. Poet. et Dor. pro διακομῆσις, Il. 3, 98. Poetae addunt in aor. 1. ut διακομῆσις pro διακομῆσις, Att. pro διακομῆσις, 2. pl. aor. 1. opt. pass. Il. 3, 102.
 Διακομῆσις, 2. pl. a. 1. conj. pass.
 Διακομῆσις, 3. sing. f. 1. ind. act. Ion. pro διακομῆσις.
 Διακομῆσις, discreti, nom. pl. a. 1. part. pass. Poet. pro διακομῆσις.
 Διακομῆσις, discepto, judicio contendito; (2) dubito, haesito. A
 Διακομῆσις, f. ὡ, discerno, dirimo, secerno; (2) dissipio, discutio; (3) dijudico, discepto; (4) in pass. (cum praes.) significat etiam adjungo me; (5) deficio, descisco ad aliquem. Διακομῆσις τῷ ἰσπῆσαι τὸ ἀκῶσιον τὴν πύλινον, dimicare. Μαρόνιος τὴν στρατὶν διέκομει, Herodot. delectum habebat; διακομῆσις μάχη. Οὐδὲν διέκομει μεταξὺ ἡμῶν τι ἐξ αὐτῶν, Act. 15, 9. Καὶ ἐ διεκρίθητε ἐν αὐτοῖς, Jac. 2, 4.
 Διακομῆσις, εως, ἡ, discretio, diremptio, secretio; (2) dissolutio; (3) judicium, dijudicatio; (4) certamen.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, discernendi vim habens; (2) segregans, praeditus vi discutiendi.
 Διακομῆσις, f. ἰσώ, velitor.
 Διακομῆσις, ὡ, ὡ, velitatio.
 Διακομῆσις, pertundo, pugnati caedo, mulco; (2) metaph. subagito. (2) ὅτι αὐτὸς αὐτὴν διεκομῆσις ἐν μέρει; Eurip. Cycl. 179.
 Διακομῆσις, εως, ἡ, depulsio veluti periculi, calumniae, &c.
 Διακομῆσις, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi διακομῆσις.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, eludens, fraudulentus. A διακομῆσις, f. ὡ, pulsando transigo; (2) in med. potius, depello; (3) rejicio; (4) retro ago, retro impello; (5) impello; (6) interperello; (7) eludo, fallo; (8) differo; (9) recuso. Ταύτην διακομῆσις αὐτὸς τῇ προφῆσει, Dion. Hal.
 Διακομῆσις, pecto.
 Διακομῆσις, ὡ, ὡ, compositio capillorum.
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, administerium; (2) functio perferendi mandata. A διακομῆσις. Unde
 Διακομῆσις, ἡ, ὡ, minister; (2) nuncius, inter-nuncius. Mercurii epith. uti et sequens.
 Διακομῆσις, εως, ἡ, idem. A διακομῆσις.

Διακτύσις, strepo, sonum gravem edo.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, gubernō, rego.
 Διακτύσις, f. εὐσά, alea ludo; (2) aleam seu periculum adeo.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, permisco; (2) confundo.
 Διακτύσις, ὦ, f. ὥσω, voluto.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, pervolvo; (2) in diversas partes volvo.
 Διακτύσις, fluctus cieo, concito.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio; (2) in faciem procaciter resisto.
 Διακτύσις, f. ψω, per aliquem locum, ut rimam vel simile, perspicio, prospicio.
 Διακτύσις, dicuntur arietes inter se cornibus decertantes; (2) metaph. contendere, Hes. κυρίως, cornu peto.
 Διακτύσις, f. ἡσω, tinnio; (2) tintinnabuli sonus explorō, v. gr. equum, an ferre possit, nec consterneret; (3) diligenter explorō, examino; (4) divulgo.
 Διακτύσις, ἄτος, τὸ, impedimentum.
 Διακτύσις, ἔ, ὅ, qui vetat, qui impedimento est.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, impediendi vim habens. A Διακτύσις, f. ὥσω, impedio, prohibeo, veto.
 Ἐάν τις διακτύσις ὄντα φόνον τοῖν ὁμαίμης, imminem fratribus, Soph. Ed. Col. 1774. Ἦ γὰρ σε λίται διακτύσις ὄφρα νῦν εἶναι παῖδες μελίας, Eur. Hec. 151.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, comice decanto; (2) mordacibus dictis incesso, subsanno.
 Διακτύσις, remigo.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, intermissio, cessatio, pausa; (2) induciae. V. διακτύσις.
 Διακτύσις, sortior, sortito divido; (2) latio. Ἐκ τῶν σιδήρεϊ δώμα διακτύσις τῶδε, Eur. Ph. 68. (2) οὐπὲρ πρὶν Ἀκταίωνα διάκτυον κύνες, Eurip. Bacch. 1290.
 Διακτύσις, ὦ, disrumpor, cum sonitu dissilio. A διακτύσις.
 Διακτύσις, calcitrando repello.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, colloquor; (2) divulgo.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, colloquor; (2) divulgo.
 Διακτύσις, f. λήσσω, divisim et sigillatim accipio; (2) intercipio, occupo; (3) distinguo, divido, partior; (4) comprehendo, complector; (5) narro vel dissero; (6) interperlo; (7) dirimo, diduco; (8) orandi causa distinguo, orno; (9) intelligo, capio; (10) statuo, censeo, iudicio; (11) consulto; (12) administro, rego. Ὁ δὲ διέλαθεν τὰς ὁδὸς φυλακῆς, Polyb.
 Διακτύσις, ἔ, splendidus, Naz.
 Διακτύσις, fut. ψω, illucesco; (2) excello, splendo.
 Διακτύσις, f. ἡσω, splendor.
 Διακτύσις, f. λήσσω et λήσσωμαι, p. m. λήσσω, prorsus lateo, clam effugio, fallo. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τῶδε διέλαθεν, Isocr.
 Διακτύσις, a. 2. inf. act. verbi διακτύσις.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, vehementer doleo, acri dolore discrucior. A διακτύσις.
 Διακτύσις, ἔ, ὅ, qui perdolet, vehementi dolore discrucior. Ex διά et ἄλγος.
 Διακτύσις, adv. eximie, præcipue, insigniter. A διακτύσις, deligo.
 Διακτύσις, loquor, sermocinor; (2) disputo, dissero. Οὐδ' ἐν διακτύσις ἀντιχρῶς τοῖς ἀλλοῖς, Aristoph. Nub. 424.
 Διακτύσις, f. ξω, deligo, secerno, eligo.
 Διακτύσις, restagno, deliquesco.
 Διακτύσις, ἄτος, τὸ, interstitium. A διακτύσις, f. ψω, intermitto, interjicio, transmittō; (2) disto, absum; (3) cum participio, desino. Οὐ δὲ λίπεται καταφύλας μὴ τὴν πῶδες, Luc. 7, 45. Διὰ μνησὶν οἶμα λισόντες, transmissio multo æquore, Apoll. Rhod. 4, 1765. Διακτύσις πυρρῶς, Hippocr.
 Διακτύσις, f. εἴρω, perungo, perlinō; (2) deleo.
 Διακτύσις, f. λήσσω, perlambo, perlingo.
 Διακτύσις, ἔ, ὅ, intermissio. A διακτύσις.
 Διακτύσις, subtiliter dissero.

Διακτύσις, ἡ, sc. πικρὴ, dialectica, ars disserendi. Arist. Platonem apex scientiarum quod per intelligibile totum progrediatur, ac rursus resolvit in illud ad quod processerat ab initio, de omnibus non opinione sed scientia tractans. A διακτύσις, ἡ, ὄν, disserendi peritus. A διακτύσις.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, modus loquendi peculiaris, idioma linguae, dialectus. Ab eod.
 Διακτύσις, distinctus, perf. part. pass. Ion. pro διακτύσις, a διακτύσις.
 Διακτύσις, adv. dissolute.
 Διακτύσις, ἔ, ὅ, sermocinatio, dissertatio, colloquium. A διακτύσις.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, argute dissero, subtiliter discepto, de rebus parvis argute disputo.
 Διακτύσις, ὦ, ὅ, ἡ, pertenuis, perexilis.
 Διακτύσις, ὦ, ὅ, ἡ, albo intermixtus et distinctus.
 Διακτύσις, a. 1. inf. pass. verbi διακτύσις.
 Διακτύσις, ἄτος, τὸ, intercapedo. A διακτύσις.
 Διακτύσις, ἔ, ὅ, divisio per sortem. A διακτύσις.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, diligens, accuratus.
 Διακτύσις, 2. sing. f. 1. ind. med. v. διακτύσις.
 Διακτύσις, ἔ, ὅ, interceptio, intercapedo; (2) consilium, propositum, institutum; (3) disceptatio, ratiocinatio; (4) explicatio rei quæ tractatur; (5) communicatio; (6) opinio, cogitatio, existimatio; (7) constitutio, decretum. A διακτύσις.
 Διακτύσις, ὦ, ὅ, ἡ, gemmatus, gemmis distinctus.
 Διακτύσις, idem quod διακτύσις.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, e reti evado seu effugio. Ex λίνον, rete.
 Διακτύσις, a. 2. inf. act. verbi διακτύσις.
 Διακτύσις, f. ἡσω, perlambo. A διακτύσις.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, differentia; (2) reconciliatio; (3) permutatio, ut mercium.
 Διακτύσις, 2. s. a. 2. imp. pass. v. διακτύσις.
 Διακτύσις, ἄτος, τὸ, reconciliatio; (2) permutatio. (2) Ἡμεῖς διάκτυς, Eurip. Hel. 592.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, reconciliator, pacis auctor.
 Διακτύσις, ὦ, ὅ, ἡ, reconciliandi vim habens.
 Διακτύσις, ἔ, ὅ, reconciliator. Διακτύσις κακῶν, reconciliator malorum, Eurip. Phœn. 471.
 Διακτύσις, vel διακτύσις, f. ξω, muto, permuto; (2) differo, discrepo; (3) reconcilio. Καὶ διακτύσις πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς, foedus ferire, Aristoph. Lys. 631. Πρῶτον διακτύσις τῶ ἀδελφῷ σου, Matt. 5, 24.
 Διακτύσις, transilio, desilio.
 Διακτύσις, ἄτος, τὸ, saltus.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, delectus, secretio; (2) dinumeratio; (3) oratio; (4) colloquium.
 Διακτύσις, f. ἡσω, dissero, discepto; (2) discerno, distinguo; (3) rationem cum aliquo in eo; (4) ratiocinor, animo verso.
 Διακτύσις, πρὸς ἑαυτὸς, Luc. 20, 14. ἐν ἑαυτοῖς, Marc. 2, 8. Ex διά et λογίζωμαι.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, in dialogo scriptus.
 Διακτύσις, ἔ, ὅ, sermocinatio, confabulatio; (2) cogitatio hominis secum ratiocinantis; (3) nuga, inanis cogitatio; (4) dubitatio. A διακτύσις.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, ratiocinatus, considerationi, meditationi deditus.
 Διακτύσις, ὦ, ὅ, sermocinatio, sermo aliquorum inter se differentium aut confabulantium. A διακτύσις.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, et διακτύσις, ἔμαι, conviciis lacero, maledictis insector. Hinc Διακτύσις, ἔμαι, maledictio, maledicentia; (2) convicius, maledictum, jurgium, altercatio probrosa.
 Διακτύσις, f. ἡσω, flecto. Hinc Διακτύσις, ἄτος, τὸ, flexio, distorsio.
 Διακτύσις, noceo, detrimentum infero, corrumpo; (2) dilanio, dilacero, excarni-

fico. Κακῆς τῆ χροῦς ἡ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διακτύσις, Aristoph. Thesm. 355.
 Διακτύσις, acc. pl. contr. pro διακτύσις. A διακτύσις, ἔμαι, ἡ, dissolutio; (2) solutio aris alieni et quicquid debeas, unde et gratie relatio; (3) compositio, foedus; (4) mors, interitus. A διακτύσις.
 Διακτύσις, ὦ, ὅ, dissolutor. A διακτύσις.
 Διακτύσις, ὦ, ὅ, amicos solvens, Eur.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, dissolvendi, expediendi, reconciliandi in gratiam vim habens, paralyticus: νόσος διακτύσις, Hippocr. Ab eod.
 Διακτύσις, ὦ, ὅ, ἡ, dissolutus. Ab eod.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, dissolubilis, qui dissolvi potest.
 Διακτύσις, ἔμαι, ἡ, redemptio.
 Διακτύσις, f. ὥσω, dissolvere, persolvere; (3) tollo, abrogo; (4) pacem inter aliquos compono, sed sic dicitur sæpius in med. ubi διακτύσις significat coalescere in concordiam renovata gratia.
 Διακτύσις, ὦ, f. ὥσω, farina conspergo. Verbum Aristophanicum. Εἰς ἄλφειον.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, mutilo, depravo, foedo.
 Διακτύσις, vasto, perdo.
 Διακτύσις, emollio, penitus emollio.
 Διακτύσις, f. εὐσά, vaticinor; (2) oraculum peto, consulo, augurium capto.
 Διακτύσις, ὦμαι, effodio. Ἐκ τῶν ἰλίων διακτύσις, χαλεπῶς διακτύσις ἐν ἀρχῇ, Arr. Hist. Alex. 6, 23. Ex διά et ἔμαι, sarculum.
 Διακτύσις, 3. sing. præ. opt. act. A Διακτύσις, f. ἀρτήσω, aberro; (2) adsequi nequeo, excido; (3) fallo. Διακτύσις τῶν ἰλίων, Luc. τῆς δόξης, Isocr.
 Διακτύσις, ἔμαι, error, aberratio, peccatum, delictum.
 Διακτύσις, τὸ, idem.
 Διακτύσις, qui etiam atque etiam oblectatus est, a. 1. part. med. v. διακτύσις.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, exceptione utor, quæ διακτύσις dicitur; et in med. (2) testor, contestor.
 Διακτύσις, ἔμαι, contestatio, obtestatio; (2) testimonium; (3) in foro Attico est genus παραγραφῆς, cum actor aut reus contenti adhibitis testibus, actionem dari posse aut non posse.
 Διακτύσις, testificor, obtestor; (2) demonstro, doceo, impro. in re mala. Ἐτίς τις λόγος πλείους διακτύσις, Act. 2, 40.
 Διακτύσις, ὦμαι, et διακτύσις, ὦμαι, f. ἡσω, mando, commando. Hinc Διακτύσις, vel διακτύσις, ἄτος, τὸ, mansum, quod mansum est.
 Διακτύσις, ἔμαι, ipsa actio manducandi.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, mansus, commansus.
 Διακτύσις, vel διακτύσις, f. ξω, subigo, pinso. Ὁν διακτύσις ἐκ καλῶν, Aristoph. Av. 469.
 Διακτύσις, ὦ, f. ὥσω, flagello, flagris cædo.
 Διακτύσις, ἔμαι, ἡ, flagellatio. A præc.
 Διακτύσις, f. εὐσά, lenociniis concilio, lenonem ago; (2) constupro. (2) βῶντος Κάτωνος διακτύσις γάμοις τὴν ἡγεμονίαν, App. Bell. Civ. 2, 14.
 Διακτύσις, f. ἡσω, suffragino.
 Διακτύσις, ἡ, ὄν, pugna, depugnatio.
 Διακτύσις, f. ἡσω, ἔμαι, et ἔμαι, depugno, acriter pugno; (2) repugno. Διακτύσις τινι περὶ τῆς χώρης, ὥστε τῆς ὁσίας, πρὸς τινά, ὑπὸ τινος, τοῖς λόγοις. Ἐκ τῶν οἱ Γραμματεῖς τῶ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, Act. 23, 9.
 Διακτύσις, ὦ, f. ἡσω, demeto, abscindo. Διακτύσις χιτῶνα ἔγχος, Il. 3, 359; (2) in med. egero, v. gr. nivem, terram, Polyb. haurio, Jos. disturbo, ut rutro vel ligone.
 Διακτύσις, demitto, Eur.
 Διακτύσις, f. ψω, commuto, permuto. Ἡμεῖς αὐτοῖς ἐκ διακτύσις τῆς ἀρετῆς πλάστον, Luc.
 Διακτύσις, ὦ, f. ὥσω, subrideo, aliquantum rideo. Διακτύσις τῶ προσώπῳ, Plut.
 Διακτύσις, f. εὐσά, adolescentur; (2) ludo, exulto; (3) juveniler et jactabundè contendo cum aliquo, &c. Τοῖς σοφισταῖς διακτύσις, Plut.

διέμειψις, εως, ἡ, permutatio. Α διαμείψω.
 Διαμερίφωμαι, 1. pl. f. 1. ind. med.
 Διαμερίλωναι, f. ανώ, nigro, nigrescacia,
 Διαμερίειν, adv. membratim, per partes.
 Διαμελεσάω, exercere aliquid.
 Διαμελλέω, f. ίσω, membratim concido; (2)
 contrunco. Hinc
 Διαμελλισμός, ὅ, ὁ, concisio in membra.
 Διαμελλήσῃς, εως, ἡ, cunctatio, mora.
 Διαμελλήθης, ὅ, ὁ, cunctator, procrastinator.
 Α
 Διαμέλλω, f. ὥσω, futurus sum; (2) cunctor,
 moror; (3) differo.
 Διαμεινόντες, qui permanserunt, nom. plur.
 perf. part. act. verbi διαμίνω, permanceo.
 Διαμειφόμεναι, f. ψομαι, incuso, conqueror,
 accuso. Διαμειφένσαι τινα ἀχαρισίας.
 Διαμείνω, f. ενώ, p. μεμείνηκα, permanceo, per-
 duro. Ὑμῖς δέ ἐστε οἱ διαμεινόντες μετ'
 ἐνὶ ἐν τοῖς παροισμοῖς μου, Luc. 22, 28. Δι-
 μεμεινεν εἰς ἡμέας, Plut.
 Διαμερίζω, f. ίσω, partior, distribuo. Διμέ-
 ριζον αὐτὰ (κτήνηματα) πᾶσι, Act. 2, 45.
 Διμερίζοντο τὰ ἱμάτια αὐτῶ, Matt. 27, 35.
 Διαμερισθῆσται πατήρ ἰδ' υἱῷ, Luc. 12, 53.
 Hinc
 Διαμερισθῆσαι, divisa, a. 1. part. pass. f. g.
 Διαμερισμός, ὅ, ὁ, partitio; (2) disidium.
 Διάμσος, ε, ὁ ὅ, ἡ, intermedius; (2) qui me-
 dioeris fortune est.
 Διάμσος, ε, ὁ ὅ, ἡ, plenus, refertus. Hinc
 Διαμσώω, ὦ, f. ὥσω, repleo, impleo, refero.
 Διαμσώω, ὦ, f. ὥσω, dimetior, admetior; (2)
 distribuo. Πεδῖον διαμσθήσασαι σχοινῷ, He-
 rodot.
 Διαμετρήσασθαι, metiri, a. 1. inf. med.
 Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimensio. Α διαμετρίω.
 Διαμετρητός, ἡ, ὁ, dimensus. Διαμετρητῶ ἐνὶ
 χώρῳ, Il. 3, 944. Ab eod.
 Διάμστρος, ε, ἡ, sc. γραμμή, diameter lineam
 dimens, per medium secans. Hinc ἐκ
 διαμστροῦ, directe ex opposito. Α μέτρον.
 Διαμειδίω, f. ίσω, femora diduco; (2) femo-
 ribus diductis in eo. Διαμειδίω τὴν Ἰσὺν αὐτὴν,
 ὥς τε θανάμζειν ὅπως, Aristoph. Av. 1260. Ex
 μερῶς. Hinc
 Διαμειρίμω, ὅ, ὁ, femorum ductio; (2) co-
 litus.
 Διαμειρήνάομαι, ὤμαι, f. ὥσομαι, molior, ma-
 chinor, conor efficere arte adhibita. Δια-
 μειρηανάμενος τινὰ τρόπον ἀνασώθῃσι με, Plut.
 Διαμειρηαντήν, elaborandum, quærendum.
 Διαμειρύμην, permiscio.
 Διαμείγω, idem.
 Διαμειρολογέομαι, ὤμαι, f. ὥσομαι, nimis μειρολόγος, i. e.
 sordidus sum. Vide μειρολόγος.
 Διαμειλλόομαι, ὤμαι, f. ὥσομαι, magno studio
 decerto, contendo.
 Διαμεινύρῃς, exili voce cantillo.
 Διαμείτω, ὦ, f. ὥσω, penitus odi.
 Διαμειθομαι, ἔμαι, elocor. Ὡς τὰ κοινὰ δι-
 μυσθῆτο, quæ in usus reipublicæ elocabat-
 tur, App. Bell. Civ. 2, 10.
 Διαμμος, ε, ὁ ὅ, ἡ, arenosus.
 Διαμνέδομαι, recorder.
 Διαμνημονεύω, f. ενώ, in memoria revoco,
 commemoro. Λόγους εἰρηνοῦς αὐτοῖς διαμνη-
 μονεύσαι, Luc.
 Διαμειρῶν, divido, discerpo. Τέκν' ἔζημα λιπὼν
 βράχυσσι ἅδ' ἀπομειρῶσαι, Eurip. Hecub. 1075.
 Ἀμφιπότῃ λόγους ἔαμαι διαμειρῶσαι, ense-
 m acnipitem desidero, quo me secam in
 partes, Id. Hippol. 1375.
 Διαμειροφάμαι, ὤμαι, f. ὥσομαι, dispartior, di-
 vido. Καὶ τὰ μὲν ἑπταχθα πάντα διμεριζέτω,
 Odys. 14, 434. Ὡς διμερῶσω χρέα, Eurip.
 Hec. 717.
 Διαμειρομήν, adv. per æquales partes. Μέσον
 νύκτα διαμειρομήν φυλάσας, Apoll. Rhod. 3,
 1029.
 Διαμεινή, ἥς, ἡ, permansio, stabilitas, peren-
 nitas. Α διαμεινώ.
 Διαμεινομαχίω, ὦ, f. ὥσω, id. q. μονομαχίω.
 Διαμειροφασκεῖω, ὦ, f. ὥσω, formas spectro, de
 forma alicujus et diligenti inspectione ju-
 dico

Διαμορφῶναι, ὤ, f. ὤσω, deformat, informo, effingo.
Διαμορφῶσις, ἡ, formatio.
Διαμοστωί, ὤ, f. ὤσω, linamentum vulneri indodo, ne coëat.
Διαμοχλίζω, vectibus amolior, frango, rumpo.
ΔΙΑΜΙΑ, Ἔ, adv. penitus, prorsus; (2) semper; (3) utrimque.
Διαμνησίω, penitus transfigo. Hinc
Διαμνητής, adv. prorsus, perpetuo. Βίλος ὡκὺν διαμνητὴς ἐξέρεσθ' ὅμην, *Il.* 5, 112.
Διαμνηστῆς, adv. idem et ab eod.
Διαμνηστῆριν, a. 2. inf. act. *Æol.* et *Poet.* pro διαμνηστῆριν, a διαμνηστῆρα.
Διαμυῖδάω, nimio humore, sudore, marcesco.
Διαμυβήρομαι, aliter loquor quam res est.
Διαμυβήσις, ιως, ἡ, *Hes.* fallens ratio, paralogismus, A præc.
Διαμυθολογῶν, ὤ, f. ἴσω, et διαμυθολογέομαι, confabular; (2) disputo, differo: Διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, *Plat.*
Διαμυθολογικός, ἡ, δι, fabulosus.
Διαμυθολογικός, adv. fabulose.
Διαμυλλάινω, f. ἀνῶ, labra torqueo, rictu os distraho; (2) tortis labris illudo; (3) pastoritia fistula prosequor. Οὗτος δὲ διαμύλλαιεν ὡς δὲ διέξιος, *Aristoph. Vesp.* 1304. Ex μυλλός, curvus.
Διαμυσίλλω, dissecō in frusta.
Διαμυρίδιος, υ, ὁ ἕ, seorsum positus; (2) separatus; (3) diversus; (4) alienus. Διαμυρίδιον μίλος, *Æschyl. Prom.* 557, idem quod ἄλλοιον, διαμυρίδιος χειραρμένον. Ἄμφις γὰρ χωρεῖς, *Hesych.* A
Διαμυρίς, adv. utrimque; (2) seorsim.
Διαμυρίστητις, ὤ, f. ἴσω, controversor, discepto. Διαμυρίστητις πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἡγμονίας, *Dem.* Hinc
Διαμυρίστησις, ιως, ἡ, dubitatio; (2) altercatio.
Διαμυροῖω, ὤ, f. ἴσω, devio, in bivio ab alio digradior. Ex ἀμφοδος, bivium.
Διαμυροῖομαι, ὡμαι, f. ἴσομαι, irrideo, illudo.
Διαμυρόσσις, ιως, ἡ, irrisio, illusio. A præc.
Διαμυράλλω, differo, procrastino.
Διαμυρίνωσκω, lego.
Διαμυραχέω, f. ἄσω, invitum cogo.
Διαμυραχασμός, ὁ, coactio; (2) membri restitutio in locum suum vi instrumenti quod et ipsum sic vocatur, *Ern.*
Διάνω, humectasse, a. 1. inf. act. verbi δαίνω.
Διανωκάβιζω, idem quod καβίζω.
Διανωκλάω, ὤ, f. ἄσω, reflecto, refringo.
Διανωπαύω, f. ἄσω, recreo, quietem do, ut exercitui iter facienti, refocillo, *Hippocr.*
Διανάσσα, vel διανάπτω, interfascio, faciendi premo, *Strabo*, 4.
Διανάστασις, ἡ, conatus assurgendi, resurrectio, et eam consequens discessus.
Διανωμαρχέω, ὤ, navali prælio dimico.
Διανῶω, perfuio.
Διάνδιχα, adv. bifariam. Διάνδιχα νηὸς ἴσσης, utrique navi procurrente; id est cum ventus incidit in utrumque pedem, *Apoll. Rhod.* 1, 934. Διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσι, *Hesiod. Op. et Di.* 13.
Διανέμαι, aor. 1. inf. act. verbi δαίνομαι.
Διανεμένης, 3. sing. a. 1. conj. pass.
Διανενέμεται, 1. sing. perf. ind. pass.
Διανέμεσις, ιως, ἡ, divisio, distributio; (2) dissipatio. A διανέμω.
Διανεμητικός, ἡ, ὅν, qui distribuit. Ab eod.
Διανεμένο, ὤ, f. ὤσω, ventilo; (2) ventis expono.
Διανέμω, distribuo, divido, partior. Ταῖς πολλαῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμω, *Plat.* Ἵνα ἐπὶ πλείον διανεμένης εἰς τὴν λαόν, *Act.* 4, 17.
Διανενημένως, adv. cogitate, prudenter.
Διανέμω, τὸ, actus annuendi.
Διανεύω, f. εἰσώ, annuo, innuo; (2) κυπ acc. rei, vitare, *Polyb.*
Διανέω, enato; (2) evado periculum, molestiam.
Διανέω, f. ἴσω, neo.
Διάνημι, τὸ, filum, stamen.

Διανησιεύω, jejuno.
Διανησιεύω, ἄ, ἐ, jentaculum; (2) jentaculi sumptio. *Ex νησις*, jejunus.
Διανήχχομαι, f. ἔχομαι, transno, natando pervenio; (2) transeo.
Διάννυσις, εως, ἡ, evaporatio, exhalatio crapulæ. *Ex νύφω*.
Διανέω, ᾤ, f. ἔω, floreō. *Ex ἄνθος*.
Διανέθω, ἰος, ὁ ἕξ, duplicem florem habens. *Ex δι* pro *dis*, et *ἄνθος*.
Διανθίζω, f. ἴσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variegō.
Διανιώνω, et *ἀσχομαι*, vehementer ango.
Διανίω, idem quod
Διανίπτω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.
Διανίσταμαι, transeo, *Orph.* Pronost. 56.
Διανίστημι, f. ἔστηω, excito, exsuscito; (2) excito, incito; (3) in aor. 2. consurgo; (4) impetum facio, cum *eis*, in *med.* assurgo, surgere conor.
Διάννυσις, εως, ἡ, lotio.
Διανοέομαι, ἔμαι, f. ἵσχομαι, ratiocinor, mente agito, sentio, statuo. *Διανοόμενος πρὸς ἑμαυτὸν*, *Plut.* Κακῶς διανοηθείς ὑπὲρ τῶν ἰδίων, *Isocr.* Hinc
Διανοηθείς, a. 1. part. pass.
Διανόημα, ἄτος, τὸ, cogitatum; (2) commentatio; (3) sententia.
Διανόησις, 2. plur. præs. conj. pass. v. *διανοέομαι*.
Διανόησις, εως, ἡ, ipsa actio cogitandi.
Διανοητικός, ὁ, ὄν, ad cognitionem pertinens, in cogitatione et commentatione positus; (2) cogitatione valens, ingeniosus. Ab eod.
Διανοητός, adv. mente et cogitatione.
Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio vel anime potentia intellectui proxima, quæ quandam velut viam perficit, dum a propositionibus ad conclusiones trajecit, unde nomen accepit, quod *διὰ νῦν*, id est per intellectum, transeat; (2) ingenium; (3) sententia, sensus.
Διανοίγω, f. ξω, adapero. *Διηγόρευεν ἡμῖν τὰς γραφάς*, *Luc.* 24, 32. *Διανοιχθεὶσαν αὐτὴν εἰς ἀκοῇ*, *Marc.* 7, 35.
Διανοιχθήσθαι, 2. sing. a. 1. imperat. pass.
Διανοίξω, εως, ἡ, aperto, *Ern.*
Διανομίζω, εως, ὁ, divisor, distributor, dispensator. *Α* *διανέμω*.
Διανομῆς, ἧς, ἡ, divisio, distributio, largitio.
Διανομεστέω, ᾤ, f. ἵσω, fero leges, statuo.
Διανοσάω, diu agroto.
Διανοσφίζω, f. ἴσω, disjungo, dirimo, divido.
Διανοσόμενος, præs. part. pass. verbi *διανοέομαι*.
Διανταίος, αἰα, αἰών, adversus, ex adverso penitans. *Ἐίφω διανταίαν ὀξυπτευεῖς ἑταῖρα*, *Æschyl.* *Chœph.* 638. *Ex διὰ* et *ἄντι*, seu *ἐναντίας*.
Διαντλήω, ᾤ, f. ἵσω, exhaurio velut sentina; (2) tolero, perfero.
Διαντλήζομαι, idem.
Διανυκτερεύω, f. εἴσω, pernocto. *Ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τῷ Θεῷ*, *Luc.* 6, 12.
Διάνυσις, εως, ἡ, confectio itineris.
Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem; *item*, quod confectum est.
Διανύω et *διανύτω*, f. ὕσω, absolvo, expedio, perficio, *impr.* iter, uti est et pervenio. *Ἡμεῖς δὲ τὸν πλεῖν διανύσαντες*, *Act.* 21, 7. *Διανύω* sequente participio; ἡ σε μυρίαις ποταμοῖς διδῶσα δεῦρ' αἰ διήνυστο pro ἡ σε μυρίαις ποταμοῖς δεῦρ' αἰ, quæ te indesinenter huc usque innumeris implicuit laboribus, *Euseb.* *Virg.* *Or.* 1662. Vide *δεῦρ' αἰ*, in *Δεῦρο*.
Διακείνω, carmino, carpo; (2) cædo.
Διακέω, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi *διάγω*.
Διακείρομαι, exsiccō.
Διακείρομαι, digladio, gladio decerto. *Ex ἔξω*.
Διακίσχυμα, τὸ, columnæ canaliculus, strigem vulgo vocant.
Διακίρσμος, ἔ, ἐ, digladiatio. *Ἀγών δ' ἦν τῷ Πελοπίδῃ πρὸς τὸν Λεοντίδην καὶ διακίρσμος ἐν ταῖς θύραις τῷ Διολάμῳ ἐναντίως ὄντας*, *Plutar.* *de Genio Socratis*, 2, 597.
Διακίω, fut. ὕσω, radendo strias, canaliculos facio.

διαπαγκράτιον, f. άσω, pancratio certo.
 διαπαίδευσις, ά, f. ήσω, instituo pueros;
 (2) moderor; (3) inservio, accommodo me.
 διαπαίδευοντες εν σφίσιν αὐτοῖς τὴν πολι-
 τειαν, Plut. Κλεοπάτρα διαπαίδευοντι τὸν Ἀν-
 τώνιον, Plut. in Ant. 29.
 διαπαίδεω, f. εύσω, instituo, erudio, doceo.
 διαπαίζω, f. έω, et σω, illudo, ludificor, irrideo.
 διαπάλαια, f. αἰώ, collector.
 διαπάλη, ης, ή, colluctatio.
 διαπάλλω, quasso, concutio.
 διαπάλλω, in partes minutas comminuo, con-
 spargo, v. gr. farina, nive. Ξανθὸν δὲ κῆρα
 διαπάλλει, flavumque caput comminuit, Eur.
 Phæn. 1168.
 διαπαννυχισμός, ή, ό, pervigilium. διαπαννυ-
 χισμός εν ἱεροῖς ἀνδρῶν συν γυναιξιν, Dionys.
 Halic. A. R. 2.
 διαπαννυχίζω, f. ίσω, totam noctem pervigilo,
 transgo; pernocto.
 διαπαννυχισμός, ή, ό, pervigilium.
 διαπαντός, adv. semper. Έξ δια et πᾶς.
 διαπαρταίνω, circumspectio.
 διαπαρκαύπτω, f. ψω, oblique adspicio.
 διαπαρθεύμεναι, Ion. pro διαπαρθεύειν. A
 διαπαρθεύω, f. εύσω, devirgino, vitio virgi-
 nem.
 διαπαρθένα δώρεα, dona quæ dantur pro vir-
 ginitate adempta. Έξ δια et παρθένο.
 διαπαρθένω, exaspero, irrito.
 διάπαρος, εως, ή, transfixio, Aret. A διαπίρω.
 διάπασμα, άτος, τὸ, medicamentum corpori
 vel potui inspersum, unguentum quo crin-
 es, &c. adsparguntur. A διαπάσσω.
 διαπασάλλω, et διαπασταλλάω, distendo clavis
 ab extrema parte fixis, ut corium bubulum,
 item, clavis figo. Διαπασταλλεῖν ἡσὶ χυμαί,
 Aristoph. Eq. 370.
 διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inspergo.
 διαπάττω, ά, f. ήσω, fallo, decipio.
 διαπάττω, conculco.
 διάπαυμα, άτος, τὸ, intermissio, cessatio.
 διάπαυσις, εως, ή, idem. A
 διαπαύω, f. αύσω, idem quod simplex.
 διαπαύειν, ά, f. ήσω, interminor, interpositis
 minis terro, minitor.
 διαπεινάω, ά, f. ήσω, valde esurio.
 διάπειρα, ας, ή, experientia, periculum; ἐπὶ
 διάπειρα, periculi faciendi ergo, quo cognos-
 catur, aut rei natura, aut successus fortuna,
 Ern.
 διαπειράω, f. άσω, tento. Διαπειράτω αὐτῷ τῆς
 ψυχῆς, Herodot.
 διαπειράω, ά, f. άσω, tento, sollicito; (2)
 capto. Διαπειράμενος τῷ παιδὶ, Plut.
 διαπειράω, f. ερώ, transfigo, transadigo. Σφωρὼν
 αὐτῷ κίντρον διαπειράς μείον, Eur. Ph. 26.
 διαπειλέϊζω, f. ίσω, securi percutio seu ferio,
 deglabro, dedolo.
 διαπέμπω, f. ψω, transmitto; (2) dimitto, in
 varia loca mitto. Διαπέμπειν φίλους πρὸς τινα,
 τινί. Κατὰ τὴν χώραν φέροντας διαπέμψαν.
 διαπεινέω, ά, f. ήσω, lugeo. Διαπεινήσαν εν-
 αὐτὸν ἔλον ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ, Plut.
 διαπεπνημένως, elaborate, eleganter, fabre.
 διαπέπτω, sive διαπίπτω, f. ψω, percoquo.
 διαπερναίνω, f. ανώ, ad finem perduco, absolvo.
 Σελήνη εν μηνὶ τῆς ἑαυτῆς διαπερναίνεται κύκλον,
 Aristot. Φίρε δὲ διαπερναόμεν λόγους, Eurip.
 Androm. 333.
 διαπερναίω, a. l. inf. act.
 διαπερναίω, ά, trajicio, transveho. Ὡς εἰς
 τοσούτων ἡλθον ὥστε ἔχειροῖν κυλεῶν ἱερῶτα δι-
 απερνάω ἐξίφθ, stringerentur, Soph. Aj. 741.
 Hinc
 διαπερναίσις, εως, ή, trajectus.
 διαπέρμα, τὸ, trajectus; (2) fretum.
 διαπερμάς, aor. l. part. act.
 διαπερσάμενος, pervius.
 διαπεράω, ά, f. άσω, transjicio, transmitto.
 διαπερὼν πόλιν, Aristoph. Av. 1265. Ἐμῶς
 εἰς τὸ πόλιν, διαπερᾶσι, Matt. 9, 1. Βασιλεία
 δ' ἐκ τοῦδε χρόνῳ ἄλλον δι' ἄλλω διαπερὼν Μολο-
 σσίαν, alium ex alio succedere regentem Mo-
 lossiam, Eurip. Andr. 1248.
 διαπέρβω, f. πέρσω, devasto, everto, depopu-

lor, expugno. Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοὶ ἀπὲ-
 χθόνται περὶ κῆρι, Il. 4, 53.
 διαπεριπᾶν, deambulo.
 διαπεριπᾶν, ά, fibula trajicio, necto.
 διαπέρωμεν, 1. pl. f. l. ind. act. verbi διαπέρω.
 διαπέρωμεν, 3. pl. pres. conj. act. contr. pro
 διαπέρωμεν, a διαπέρω.
 διαπεριπᾶν, f. 2. inf. med. v. διαπίπτω.
 διαπεριπᾶν, f. άσω, aperio, pando. Ἠξω τα-
 χέως, ὅσον διαπετάσασα ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον,
 Aristoph. Lys. 732.
 διαπεριπᾶν, f. τᾶσω, idem.
 διαπέρτομαι, f. πτήσομαι, pervolo. Σιωπῇ δι-
 απέρτομαι διὰ τῆς πολλῆς τῆς ἀλλοτρίας, volas,
 Aristoph. Av. 1217.
 διαπεριπᾶν, calculum aliter pono; item ut
 med. calculis ludo, et ludum finio.
 διαπύθομαι, inquirō, Æsch.
 διαπύθω, ή, concoctio. A διαπέπτω.
 διαπύθω, αν, τᾶ, intercolumnia, columnæ par-
 væ inter majores dispositæ. A
 διαπύθω, f. έω, compingo, concinno, com-
 pono. Έξ δια et πύθω, compingo.
 διαπύθω, ά, f. ήσω, transilio, saltu supero.
 διαπύθω, τᾶ, f. Xen.
 διαπύθω, εως, ή, transitus qui saltu fit.
 διαπύθω, f. ύσω, scaturio; (2) Hes. διαπύθει,
 τᾶ, τᾶ, transit; (διαπύθω, Voss.)
 διαπύθω, f. ίσω, decipio, fallo.
 διαπύθω, άτος, τὸ, quod mutilatum est.
 Έξ τῆς, mutilo.
 διαπύθω, f. ανώ, pinguefacio, pinguedine dis-
 tendo.
 διαπύθω, comprimo.
 διαπύθω, f. ίσω, ludo more simiæ. A
 πύθω, simia.
 διαπύθω, idem quod διαπύθω.
 διαπύθω, αν, amarum.
 διαπύθω, f. πέρσω, peruro, percalefacio.
 διαπύθω, propino, ad bibendum provoco; (2)
 bibo strenue.
 διαπύθω, f. πέρσω, divendo.
 διαπύθω, f. πύθω, intercido, interlabor,
 elabor, quasi e manibus, unde (2) excido, de
 verbis, &c. emano in vulgus; (3) vane-
 scio, intereo, difflo; (4) pecco, labor, dictis
 factisve aberro a vero et justo. Ἐν τῇ μάχῃ
 διαπύθω, Xen. Λόγος διαπύθω, εἰς τὰ
 στρατεύματα, Plut.
 διαπύθω, f. εύσω, fidei alicujus committo;
 (2) διαπύθω, committitur fidei meæ; (3)
 creditur mihi, fides habetur mihi.
 διαπύθω, ά, f. ήσω, prorsus diffido, fidem non
 habeo. Νομίζω μᾶλλον ἡμᾶς τέτοις διαπύθω-
 σιν, Dem.
 διαπύθω, εως, ή, formatio, conformatio; (2)
 species. A
 διαπύθω, vel διαπύθω, f. πλάσω, fingo,
 formo; (2) apud Medicos, in locum restituo
 membrum. Τελειώτατον ἔργον διαπύθω, f.
 Philo. Hinc
 διαπύθω, τὸ, formatio, conformatio.
 διαπύθω, ή, idem.
 διαπύθω, ή, εν, effingendi vi præditus.
 διαπύθω, dilato. Έξ δια et πλάττω.
 διαπύθω, f. έω, intertexto; (2) pertexo, con-
 texo; (3) implicio; (4) diduco; (5) per-
 rumpo, v. gr. exercitum; (6) traducere sc.
 vitam. Πάρθω διαπύθω, μὴν ἢ δυνάμενοι τὸν
 σῶτα, pertrumpere, Plut. Διαπύθω, τὸν
 βίον, Plut.
 διαπύθω, ducta, divaricata. A præc.
 διαπύθω, quæ contextu, a. l. part. act. f. g.
 Æol. pro διαπύθω.
 διαπύθω, υ, ό, ή, plenus.
 διαπύθω, nom. pl. a. l. part. act. A
 διαπύθω, f. εύσω, navigando transeo, trajicio.
 Τὸ σε πλάγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν ἔξ Παμ-
 φυλίας διαπύθω, Act. 27, 5. Διαπύθω
 τὸν βίον εὔ, Herodot.
 διαπύθω, f. ήσω, expleo, compleo.
 διαπύθω, f. ίσω, usque ad plagas per-
 venio in altercatione; (2) dimico, pugno.
 διαπύθω, ή, ό, altercatio qua venit ad
 manus. A præc.
 διαπύθω, f. έω, ictu perfringo, ictu diffri-

go, diffindo; (2) dissipo; (3) διαπύθω, divaricari (nisi hoc sit potius διαπύθω, Ern.). Τὰς μὲν ἱεῖστα διαπύθω, Ἀρχαίοι, Il. 23, 120.
 διαπύθω, ής, ή, simultas; (2) permistio, con-
 fusio. A διαπύθω.
 διαπύθω, υ, ό, ή, implicitus. Ab eod.
 διαπύθω, contr. διαπύθω, υ, ό, trajectus, tra-
 jectio, transmissio. A διαπύθω. Unde
 διαπύθω, Poet. navigationem conficio; (2)
 emetior, transgo.
 διαπύθω, τὸ, vapor, exhalatio.
 διαπύθω, ή, halitus, exhalatio.
 διαπύθω, υ, ό, ή, dissipandi vim habens,
 Aret.
 διαπύθω, f. εύσω, perfluo, perspiro; (2) difflo;
 (3) respiro; (4) flatum ventris emitto. Δια-
 πύθω, τῆς τιμωρίας ἐπ' ὀλίγον, Philo.
 Hinc
 διαπύθω, ής, ή, perflatus.
 διαπύθω, fut. ίσω, pedibus dimetior; (2)
 examino. Hinc
 διαπύθω, υ, ό, genus saltationis.
 διαπύθω, conficio, transgo.
 διαπύθω, υ, ό, ή, variegatus, diversicolor.
 διαπύθω, υ, ό, genus saltationis.
 διαπύθω, ά, bello decerto, debello. Ὅτι
 τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμωσαν πρὸς τὴν τυ-
 ραννίδα, Plut. Ὅτι τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀσίας
 διεπολέμωσαν ἐνὸντος, Appian. Hist. Alex.
 2, 12. Ἐν τῇ διεπολέμῳ αὐτῷ πρὸς τὰς
 ἄλλας Ἰνδοῦς, Id. ibid. 6, 14. Hinc
 διαπύθω, εως, ή, decertatio; (2) belli con-
 fectio.
 διαπύθω, ά, f. ήσω, constanter obsideo.
 διαπύθω, ας, ή, concertatio de rebus ad
 reipub. administrationem pertinentibus.
 A
 διαπύθω, f. εύσω, concerto de rebus
 ad administrationem reip. pertinentibus;
 (2) in reipublica administratione versor.
 διαπύθω, υ, ό, qui alteri in republica con-
 trarius est, qui diversarum partium est.
 Ὅσοι δὲ τῷ Βάρεκα διαπύθω, Appian. de Reb.
 Hispan. 430.
 διαπύθω, f. ολίσω, p. ολώλεκα, perdo, in-
 terimo.
 διαπύθω, ής, ή, transmissio, dimissio.
 διαπύθω, ή, idem; (2) depulsio, amolitio.
 διαπύθω, υ, ό, ή, transmissus; (2) tra-
 jectui idoneus. A διαπύθω.
 διαπύθω, ά, f. ήσω, elaboro, expolio; (2)
 operam do; (3) exerceo; (4) factio; (5)
 excolo; (6) in pass. laboribus exerceor; (7)
 laboro. Διαπύθω, studiosus alicujus
 artis eamque exercens, fabrifactus. Διαπύθω
 εν ὅπλοις, Plut. Διαπύθω, διὰ τὸ
 διδάσκειν αὐτὰς τὸν λαόν, Act. 4, 2. A διά-
 πονος.
 διαπύθω, άτος, τὸ, labor et exercitatio.
 διαπύθω, εως, ή, idem.
 διαπύθω, callide, improbe facio.
 διαπύθω, υ, ό, ή, laboriosus, laborum pa-
 tiens.
 διαπύθω, υ, ό, ή, qui per mare fertur; (2)
 maritimus, ut πόλις; (3) transmarinus.
 διαπύθω, adv. laboriose, magno cum labore.
 διαπύθω, ας, ή, iter per aliquem locum; (2)
 intercessio. A
 διαπύθω, f. εύσω, eo per locum ali-
 quem; (2) eo, proficiscor; (3) enaro, ut
 διέρχεται. Διαπύθω, κατὰ πόλιν ἔξ κύμας
 διδάσκω, Luc. 13, 22. Διαπύθω, τὰς
 πόλιν, Act. 16, 4.
 διαπύθω, εως, ή, idem quod διαπύθω.
 διαπύθω, ά, f. ήσω, hesito, dubito, ambigo;
 (2) dubitationem adfero, addubitans quero;
 (3) disquiro de re aliqua; (4) egeo, indigeo.
 Ἐν ἑαυτῷ δησάει ὁ Πίτρος, Act. 10, 17.
 Ἐγένετο εν τῷ διαπύθω αὐτὰς περὶ τέττε, Luc. 24, 4.
 διαπύθω, τὸ, angor, æstus, corporis in-
 quietata jactatio. A præc. Unde
 διαπύθω, εως, ή, dubitatio, addubitatio.
 διαπύθω, ή, ό, dubitativus, dubi plenus.
 διαπύθω, adv. dubitanter.

Διαπορέω, ὦ, f. ἦσω, devasto, depopulo. Τὴν χώραν καλῶς κατασκευασμένην διαπόρεθσαν, Thucyd.

Διαπορήμεναι, adv. transportando, transmittendo.

Διαπορήμεναι, f. εἶσω, transfreto; (2) transporto; (3) interpreto. Τὴν γρατὴν ἐκ Χερσονήσου διαπόρευσεν εἰς Ἀβυδον, Herodot.

Διαπορφύρεος, α, ὁ ἔξ ἡ, ex quo aliquid purpurei coloris perlucet; purpureus, purpura interstinctus.

Διαπορεύω, f. εἰλῶ, amando in diversas partes; (2) dimitto seu emitto nuncium.

Διαπορεύω, ἡς, ἡ, missio internuncii. A præc. Διαπορεύωμαι, servor. Ἐς τὰ βάθρα διαπισώθησαν, Att. Ind. 37, 5.

Διαπραγματεύομαι, negotior, idem quod πραγματούμαι. Ἰνα γῶν τίς τί διαπραγματεύσαστο, Luc. 19, 15.

Διαπραβεῖν, α. 2. inf. act. Ion. pro διαπραβεῖν, a verbo διαπείθω, devasio.

Διαπραβόμεναι, 1. plur. a. 2. ind. act. Ion. pro διαπείθωμαι.

Διαπραχάμενος, α. 1. part. med. v. διαπραχάτω.

Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii; (2) negotium ipsum. A διαπράσσω.

Διάπραξις, εως, ἡ, venditio, divenditio. A διαπράσσω.

Διαπραχάτω, vel διαπραχάτω, f. ξω, conficio, efficio; (2) obtineo, impetro; (3) transigo cum aliquo; (4) in dem. dicitur et de iis qui pecunia aliquid conficiunt in malam partem. Διαπραχάσω μοι ἰφ' ἑ ἡκοι, Dem.

Διαπραχάτω, τὴν κατὰ δασιν παρὰ τινος, Luc.

Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.

Διαπρέπης, εως, ὁ ἔξ ἡ, eximius, illustris.

Διαπρέπειν, decorum sum et excello inter alios.

Διαπρέπεις μορφώματι, Plat.

Διαπρέπεις, adv. decore, eximie, magnifice.

Διαπρέσεια, ας, ἡ, legatorum intercessio.

Διαπρέσεισις, εως, ἡ, legatorum missio. Καὶ ἐν ταῖς ταῖς διαπρεσεύουσιν ἐπιθίσθαι τοῖς ἑτακοῖσι, Appian. de Reb. Gallicis.

Διαπρεσέω, f. εἶσω, legatos dimitto, et διαπρεσεύομαι, legatus mittor, legatione fungor.

Διαπρήω, f. ἦσω, penitus inflammo, peruro.

Διαπρήσσειν, perfectio, a. 1. inf. med. Ion. pro διαπρήσσειν, a verbo διαπρήσσω.

Διαπρήσσειν, f. 1. part. act. f. g. et

Διαπρήσσειν, 3. plur. f. 1. ind. act. a διαπρήσσω, Poeticum, a fut. v. διαπρήσω, f. ἦσω.

Διαπρήσσω, Ion. pro διαπρήσσω, apud Herodotum.

Διαπρήσσω, pertranseo; (2) percurro. Μάλα δ' ὥκα διαπρήσσω πεδίον, Il. 2, 785.

Διαπρήσσειν, indicium defero. Διαπρήσσειν . . . πρὸς τῆς Σκυθίας, indicium detulit Scythia, indicavit, Herodot. 4, 79. (sed locus valde suspectus.)

Διαπρήω, f. ἦσω, serra dissecō. Οἱ δὲ ἀκύναντες διαπρήω, Act. 5, 33.

Διαπρήω, ὄν, dissecō, Ern.

Διαπρήω, adv. per totum, penitus, extra. Διαπρήω δαμάσταν, extra domum, Eurip. Or. 1495.

Διαπρήω, præssum rei, auctor sum, moderator, Ern.

Διαπρήω, α, ὁ ἔξ ἡ, et διαπρήω, εως, ion. penetrabilis; (2) penetrans; (3) clarus, qui audiri perspicue potest. A διαπρήω.

Διαπρήω, adv. clare, clara voce.

Διαπρήω, f. αἶσω, offendo, titubo. Ταῦτα ἔστι τῶν πλείονα διαπρήω, Luc.

Διαπρήω, aor. med. inf. verbi διαπρήω, transvolare, volare per, Eurip. Med. 1.

Διαπρήω, ὁ, calcitro.

Διαπρήω, f. ὦσω, alas explico seu expando; (2) pennis instruo. Διαπρήω βερόχον, Hippocr.

Διαπρήω, idem. Κόραες ἐπιφανέντες καὶ διαπρήωται πάλιν διαπρήωται, Luc.

Διαπρήω, aor. med. inf. verbi διαπρήω, transvolare, volare per, Eurip. Med. 1.

Διαπρήω, ἡ, expansio alarum; (2) purgatio aurium, quæ fere fit penna, ap. Hipp.

Διαπρήω, f. ὦσω, tundo, comminuo.

Διαπρήω, ὦ, f. ἦσω, perterrefacio, Poet. διαπρήω; (2) amore incendio, pass. vehementi amore vel formidine capior, dementor.

Διαπρήω, εως, ἡ, explicatio, solutio. A διαπρήω, f. ξω, explico quod complicatum est; (2) expando, aperio.

Διαπρήω, ventilō, λεκμάω. A πρήω.

Διαπρήω, εως, ἡ, explicatio, solutio. A διαπρήω, f. ξω, explico quod complicatum est; (2) expando, aperio.

Διαπρήω, εως, ἡ, despuidens, fœdus.

Διαπρήω, ἡ, volumen, Eur.

Διαπρήω, f. ὦσω, despuo; (2) contemno, fastidio. Σὺ δ' ὁ σέμνους ἀνὴρ ἔξ διαπρήω τὴν ἄλ- λυ, Dem.

Διαπρήω, ἄτος, τὸ, lapsus, ruina; (2) opinionis vel spei frustratio; (3) peccatum.

Διαπρήω, εως, ἡ, idem. A διαπρήω.

Διαπρήω, pus colligo, purulentus fio.

Διαπρήω, ἄτος, τὸ, collectio puris universi, concocto tumore aliquo, qui præter naturam est. A præc.

Διαπρήω, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.

Διαπρήω, ἡ, ὄν, ad pus ciendum et concoquendum aptus. Ab eod.

Διαπρήω, f. ὦσω, penitus putrefacio.

Διαπρήω, f. πρήω, pus moveo, ad suppurationem perduco. Ex δὲ αὐτῶν.

Διαπρήω, f. ὦσω, pugnus, castibus decerto; (2) contendo. Τοῖς καταπρατοῖς οἰκονομοῖς διαπρήω, Luc.

Διαπρήω, εως, ὁ ἔξ ἡ, qui per portam effertur. Ex πύλῃ.

Διαπρήω, fut. πρήωμαι, intelligo, cognosco; (2) sciscitor, percontor.

Διαπρήω, εως, ὁ ἔξ ἡ, suppuratio. Ex πρήω.

Διαπρήω, f. ὦσω, exandefacio; (2) accendo, inflammo; (3) ad iram commoveo. A

Διαπρήω, εως, ὁ ἔξ ἡ, igne exandefactus; (2) fervidus, ardens, vehementer, acer. Hinc τὸ διάπρηον, ardor, fervor. Ex πρήω.

Διαπρήω, ὦ, f. ὦσω, idem quod διαπρήω.

Διαπρήω, f. εἶσω, facem accensam præfero; (2) facibus sublatis significo a longinquo.

Διαπρήω, acriter, vehementer.

Διαπρήω, εως, ὁ ἔξ ἡ, auditus, intellectus, notus. A διαπρήω.

Διαπρήω, idem quod πρήω.

Διαπρήω, ad suppurationem perduco. Διαπρήω ἡπαρ, Hippocr.

Διαπρήω, ὦ, f. ὦσω, divendo.

Διαπρήω, vel διαπρήω, f. ἀνῶ, respergo, irri- go.

Διαπρήω, 3. sing. perf. ind. pass. per reduplicationem Att. vel Ion. pro διήρηται, a verbo διαπρήω, Herodot. 1, 192.

Διαπρήω, vel διαπρήω, f. ἄω, pertundo, perfringo. Διὰ δὲ μίγνα σάκος ἄραξ, Hesiod. Scut. 364.

Διαπρήω, εως, ὁ ἔξ ἡ, Suid. partim albus, partim niger. Ab ἀργός, albus.

Διαπρήω, f. ἄρω, irri- go; (2) ad- aquo.

Διαπρήω, (inus.) enuncio, Eur.

Διαπρήω, ὦ, f. ὦσω, articulis suis distinguo; (2) jungo, annecto; (3) effingo, con- formo, exprimo; (4) membratim et artu- atim compono, absolve; (5) explico, ex- plano. Hinc

Διαπρήω, εως, ἡ, artuum commissura; (2) artuum agilitas.

Διαπρήω, ἡ, ὄν, articulandi et membra com- mittendi vim habens. Ab eod.

Διαπρήω, ὦ, f. ὦσω, dinumero, distincte nu- mero, numerando discerno. Ὅταν διαπρήω ἀργυρίδιον τύχη, Arist. Av. 1628. Hinc

Διαπρήω, εως, ἡ, dinumeratio, supputatio.

Διαπρήω, vide ἡνέωμαι, Crat.

Διαπρήω, certo cum aliquo.

Διαπρήω, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio, suf- ficientia. A διαρκής.

Διαπρήω, ὦ, f. ὦσω, sufficienter vires habeo, par sum; (2) duro, perduro, permaneo; (3) suggero, subministro, suppedito, adjuro.

Διαπρήω, εως, ὁ ἔξ ἡ, sufficiens, abunde in- structus; (2) durans, perdurans.

Διαπρήω, par sis, 2. sing. præc. conjunct. act. contr. pro διαπρήω, a διαρκής.

Διαπρήω, adv. sufficienter; (2) perseveranter.

Διαπρήω, ἄτος, τὸ, elatio, sublatio brachii vel gladii ad ictum tanto fortius adigendum; (2) trajectus. A διαπρήω, tollō.

Διαπρήω, f. ὦσω, disjungo, disgrego. Ἄλλον ἄλλως διαπρήω ἀπὸ πρὸ διανοίας, alium alio avellens procul a domina, Eurip. Or. 1452.

Διαπρήω, f. ὦσω, idem.

Διαπρήω, ἡς, ἡ, direptio. A

Διαπρήω, f. ἄσω, vel ἄω, diripio. Τὰ σκῆπη αὐτῷ διαπρήω, Malt. 12, 29. Ἐξίλασθε διηρησμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος, Jer. 21, 22.

Διαπρήω, 2. sing. a. 2. opt. pass. v. διαπρήω.

Διαπρήω, vide διαπρήω.

Διαπρήω, 3. sing. f. 1. ind. act. v. διαπρήω.

Διαπρήω, vasto, perdo, corrumpo, destruo. Νῦν δ' ἡδὲ καὶ διαπρήω γράσιν, ἢ σαύσει, Il. 9, 78.

Διαπρήω, f. ὦσω, adspargo, conspergo.

Διαπρήω, divergo, in utramque partem moveo.

Διαπρήω, f. ὦσω, per mediam regionem fluo, perfluo; (2) difflo, dilabor. Πάσαν (χώραν) διαπρήω, Isocr. διαπρήω τεύχεα.

Διαπρήω, f. ἡω, diffingo, perumpo. Τότε δ' ἀρχιερεὺς διήρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῷ, Malt. 26, 65. Διαπρήω, idem τὸ διπλῶν αὐτῶν, Luc. 5, 6.

Διαπρήω, idem. Ex δὲ αὐτῶν.

Διαπρήω, adv. palam, clare, disertis verbis. Ex ῥέω, dico.

Διαπρήω, a. 1. part. act. v. διαπρήω. Hinc

Διαπρήω, ἡ, fissio, disruptio, divortium flu- minis.

Διαπρήω, f. ξω, diffingo.

Διαπρήω, ἄτος, τὸ, disjectio, disiectus;

Διαπρήω, f. ὦσω, divento, difflo; (2) ven- tilando vel flando dispergo, disjicio.

Διαπρήω, f. ψω, disjicio, in diversas partes jacio. Πανταχῇ διαπρήω ἡμᾶς, Arist. Thesm. 672. Τί δ' ἂν διὰ τ' ἀγάλλωμαι ἀντὶ τῶν πλατῶν γράφων διαπρήωται, Ibid. 781. Hinc

Διαπρήω, ἡ, dispersio, dissipatio.

Διαπρήω, εως, ὁ ἔξ ἡ, ex rosis compositus. Ex ῥόδον, rosa.

Διαπρήω, ἡς, ἡ, meatus, canal. Τέμνει σιδήρεω πνέματος διαπρήω, Eurip. Hec. 567. A διαπρήω.

Διαπρήω, rumores sero; (2) cum dativo per- sonæ et accusativo rei tumultuose alicui ali- quid injicio. (2) πολίταις διαπρήωται ἄψυχον κακῶν, civibus excitatis exanimem igna- viam, Æsch. Sept. adv. Th. 194.

Διαπρήω, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus; (2) profluvium ventris.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum impetu vel stridore fluo, trajicio. Ἐς δὲ πνεύμονας εἰσάγει σιγή, Surph. Trach. 577.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

Διαπρήω, f. ὦσω, cum stridore tracta est sagitta.

διέχρω, impero usque ad certum finem.
 διασαίνω, adulor, de cane caudam movente.
 διασαλκονίζω, f. ίσω, idem quod simplex.
 διασαλεύω, f. εύσω, vehementer concutio, quatio, labefacto.
 διασαλπίζω, f. ίσω, pervulgo, divulgo.
 διασαδωνίζω, idem quod simplex.
 διασαυλόδομαι, έμαι, έπυς, unde διασαυλέμενος, έμν, ενον, delicias, luxui deditus.
 διασαφίζω, ώ, f. ήσω, manifestum reddo; (2) explico, doceo. Διασάφισαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα, Matt. 18, 31.
 διασαφηνίζω, f. ίσω, accurate et dilucide explico.
 διασαφρίζω, εως, ή, declaratio, explicatio. A διασαφίζω.
 διασαφηντικός, ή, έν, declarativus. Ab eod.
 διασαφηντίον, explanandum, declarandum, Theophr.
 διασαυρίζω, έ, έ, concussio magistratus, quae fit muneribus; corruptio magistratus donatone munerum, vel etiam metu injiciendo minis. A διασάω.
 διασάω, u, έ, concussus. Ab eod.
 διασάω, vehementer concutio; (2) terreo auctoritate, minis; (3) commoveo dicendo; (4) muneribus corroptum. Μηδέν διασάωσιν, Luc. 3, 14. Όλον σὲ διασάωσιν τὰς ἐλπίσι, Luc.
 διασάω, cribro, incerno; (2) abrado, expungo, deleo.
 διασάω, ώ, f. άσω, pondus rei manu aestimo, manu sublatum pondere.
 διασάωμαι, f. ανά, signum do; (2) manu designo; (3) nota insignio, signo noto. Διασημηνει αὐτοῖς ἡνυχίας ἔκτιστος, Plut. Διασημαίνει τῷ ἱππογόντος μίτρος, Aret.
 διάσημος, u, έ, ή, insignis, illustris. A σημα.
 διασήσω, f. ψω, putrefacio, putredine ac tabe consumo. Διασησάτω, Aret.
 διάσια, αν, τὰ, Jovialia, festum in honorem Jovis Milichii Athenis. A gen. Διός.
 διασιγάζομαι, sileo, reticeo.
 διασιγάζομαι, reticebo, 1. sing. f. 1. indic. med. Dor. pro διασιγάζομαι, a verbo διασιγάζω.
 διασιγαίνω, irrideo, subsannio.
 διασιλλών, ώ, f. άσω, idem.
 διασιπτάω, ώ, f. ήσω, silentium teneo, continesco.
 διασικαίρω, transnato; (2) persulto. (2) έργα κλεινὰ διασικαίροντες έπαινο, Apoll. Rhod. 1, 574.
 διασικαλίδεύω, f. εύσω, sarculo terram verso; (2) discuto, sollicito. A σκαλίζω, sarculum.
 διασκαλνδίζω, Aristoph. Euripidis more me gero. A σκάνδλ, olus vile, quod vendere solebat Euripidis mater.
 διασκαπάζω, f. ψω, perfodio, fodiendo evertō.
 διασκαρφίζω, aves dicuntur unguibus terram scalpentes; διασκαρφίζασθαι, dissolvere.
 διασκιδνάω, f. άσω, dissipio, disjicio, dispergo; (2) divulgo, disseminio.
 διασκιδνάω, ώ, f. άσω, et διασκιδνάω, idem in pass. est etiam pereo ap. Plut. Πολλῶν διασκιδνῶσιν σφηνίαν διασκιδνῶ, Aristoph. Vesp. 229.
 διασκιδνῶ, fut. Att. verbi διασκιδνάω, pro διασκιδνάω, Soph. El. Col. 1341. Διασκιδνῶσι pro διασκιδνάσιν, Il. I. 620.
 διασκιδνῶ, part. fut. pro διασκιδνάων. Έγὼ ἐκείνον καὶ νόμους διασκιδνῶ, Soph. Antig. 287.
 διασκιδνῶ, 3. plur. fut. Att. verbi διασκιδνάω, pro διασκιδνάσιν, Soph. El. Col. 620.
 διασκιδνῶ, tēgo, obscuro.
 διασκίπτομαι, f. ψομαι, dispicio, considero; (2) contemplan, inspecio; (3) consulto, delibero. 'Αλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντ' αὖτις διασκίφει καλῶς, Aristoph. Thesm. 694.
 διασκιδνῶ, fut. άσω, adorno, compono, instruo; (2) emendo, corrogo; (3) in med. distrahere, v. ger. rem familiarem; (4) opus, fabulam iterum recensere, perpolire. Τὸν μὲν γὰρ λαβῶσα τύχη βασιλικῶς διασκιδνῶ, Luc.
 διασκινῶ, ή, ή, ornamentum; (2) apparatus; (3) ordo militaris; (4) iterata recensio, emendatio operis.
 διασκινούω, ώ, f. ήσω, captioe machinor,

insidiosae fabrico, dolose tracto; (2) conservo, tueor.
 διασκέψις, εως, ή, consideratio, deliberatio.
 A διασκέπτομαι.
 διασκέω, ώ, f. ήσω, exorno.
 διασκηνάω, ώ, f. διασκηνάω, ώ, f. ήσω, diversandi caussa tentoria pono; (2) dispertior tentoria; (3) castra metior; (4) tentoria dissolvō, vasa colligo. Διασκηνέωνται δὲ μετὰ τὸ δεῖπνον, Xenoph. Cyrip. 3, 145.
 διασκηνίστω, dissipio, dispergo. Πάντα διασκήνψι, Nic. Ther. 193.
 διασκηρίπτω, suffulcio.
 διασκιδνάω, 3. pl. praes. ind. act. verbi διασκιδνῶ, dissipio, dispergo. Διασκιδνῶσι τε νῆας, Hesiod. Theog. 875.
 διασκηρίτω, ώ, f. ήσω, exulto, exsilio, persulto.
 διασκοπίζω, ώ, f. ήσω, contemplan, speculor; (2) contemplan animo, considero rem; (3) exploro hominem, specto, experior. Διασκοπῶν σιάω, Aristoph. Thesm. 667. Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς λημνίας ἀμπέλους, Id. Pace, 1170.
 διασκοπιάομαι, άμαι, speculor, e specula observo.
 διασκορπίζω, f. ίσω, dissipio, dispergo. Διασκορπίσει ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, Luc. 1, 51. Διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς, Mat. 26, 31. Hinc
 διασκορπισμός, έ, έ, dispersio, dissipatio.
 διασκορπίζω, f. άσω, scommata et diceria jacio. Ταῦτα μὲν δὴ ἔτα διασκορπίοντο, Xen.
 διασκη, άτος, τὸ, initium telae texenda, stamina; (2) licium, LXX. A διάζωμαι.
 διασκήν, praes. inf. pro διασκιδνῶ. A διασκιδνῶ, ώ, f. ήσω, extergo, detergo.
 διασκήν, ώ, idem.
 διασκήν, f. ζω, extergendo perpurgo.
 διασκήν, f. εύσω, scapello perpurgo; (2) accurate expolio.
 διασκήν, f. ζω, lento et latente igne exuro, et cetera quae ab άσκημύχω. Th. σμήχω.
 διασκήν, ώ, fut. ήσω, dispello, discutio, disturbo.
 διασκήν, f. ίσμαι, astu utor, sophisticē ago. Διασκήνεται, λίγων, Μενετοῖ Διοί, έ μη ποδῶ, Aristoph. Av. 1625.
 διασκήν, ώ, f. ήσω, tram denso; ή σάβη, instrumento textorio; (2) prodige licia telae addo; (3) profuse insumo. Διασκηνῶσιν τὴν ἵσιν, Plut.
 διασκήν, ή, έν, dilaniatus, dilaceratus. A διασκηνίσσω, vel διασκηνίστω, f. ζω, dilacero, dilanio.
 διασκήν, u, έ, ή, qui divelli potest.
 διασκήν, εως, ή, idem quod
 διασκήν, άτος, τὸ, distractio, disruptio.
 διασκήν, έ, έ, idem.
 διασκήν, ώ, convello, divello, dirimo, destruo. Εὐλαβεσθὶς ὁ χιλιάρχος καὶ διασκηνίσθη ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Διασκηνίσθη τὸν βίον ἐτελεύτησε, Isocr.
 διασκήν, fut. έω, dispergo, disseminio, dissipo. Πῶλοι διασκηνίσαντες εἰς μέσον δρόμον, Soph. El. 750. Πάντες τὲ διασκηνίσαντες κατὰ τὰς χώρας, Act. 8, 1.
 διασκήν, f. σω, excito ad properandum, festinare jubeo, in med. festino.
 διασκήν, idem quod simplex.
 διασκήν, u, ή, disseminatio, dispersio; (2) in sacris literis Israelitae vel Judae extorres, et diversis locis domicilium habentes.
 διασκήν, εως, ή, dispersor. A διασκήν.
 διασκηνίσσω, f. άσω, ambliose ago aliquid vel expeto; unde et de ambitu dicitur, διασκηνίσαντες per ambitum sc. creati sunt. Dicitur et in med.
 διάσσω, percurro, penetro. Εἰν αἶς Διὶ δῶρα δάσσω, Soph. El. Tyr. 208. 'Ο δ' αὖ διῆλθε πλειρῶν, Id. Trach. 1082.
 διασκήν, adv. e minus, interjecto spatio, intercedente utrinque intervallo, dissitis stationibus. A δίσσω.
 διασκηνίσσω, άμαι, f. ήσμαι, libro pondus exigo; (2) metor, dispono. (2) αἰνῶ δ', ές

ἡμῖν βίον ἐκ πεφυρμένης καὶ θρηνημένης, διὸν διασκηνίσαντο, Eurip. Suppl. 201. Ex διὰ ἐτ εσθμῶν, pondero.
 διασκηνίσαντο, 3. pl. f. 2. ind. pass. verbi διασκηνίσω.
 διασκήν, εως, ή, foedus, pactum; (2) distinctio. A διασκήν. Unde
 διασκηνίσκος, ή, έν, ad distinguendum aptus, distinguendi causa factus.
 διασκηνίσκος, adv. ad distinguendum accommodare, distinguendi causa.
 διασκηνίσκος, f. άσω, discordiam vel seditionem inter aliquos excito, dissidiis segrego. 'Ο δὲ Μάγλιος διασκηνίσκει τὴν πόλιν, Plut.
 διασκήν, εως, ή, intervallum; (2) diremptio, distractio in duas partes; (3) dissidium, animorum disjunctio; (4) mutatio in iis quae degenerant; (5) apta et concinna rerum dispositio; (6) drachma data arbitris ab actore. A δίσσω.
 διασκηνίσκος, ώ, disto; (2) dissidiis implico.
 διασκηνίσκος, ή, έν, dirimendi vim habens. A διασκηνίσκος, ή, έν, distans, diremptus.
 διασκηνίσκος, vallo intersepio, munio.
 διασκηνίσκος, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi διασκηνίσω.
 διασκηνίσκος, permeo, pervado; (2) discedo. Διασκηνίσκος πόλιν, Eur.
 διασκηνίσκος, fut. εἰλῶ, diduco; (2) divido, separo, disterno; unde διασκηνίσκος, pro discentire, ap. Polyb. (3) dispono, distinguo; unde et pro interpungo; (4) mando, edico; praecipio; (5) interdicto; (6) in med. definio, ambiguitatem distinguendo tollo. Διασκηνίσκος σπανυτὸν εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων λαῶν, 1 Reg. 8, 53. Διασκηνίσκος αὐτοῖς, ἵνα μηδὲν εἰπωσιν, Marc. 7, 36.
 διασκηνίσκος, u, έ, ή, angustus.
 διασκηνίσκος, u, έ, ή, stellis distinctus, stellatus.
 Ab άσκη.
 διασκηνίσκος, άτος, τὸ, intervallum. A δίσσω.
 διασκηνίσκος, f. ίσω, paulisper subsisto et cesso, intervallum facio. A praec.
 διασκηνίσκος, ή, έν, intervallis distinctus.
 διασκηνίσκος, stabilio, firmo.
 διασκηνίσκος, a. 1. inf. act. verbi δίσσω.
 διασκηνίσκος, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. pro διασκηνίσκος.
 διασκηνίσκος, f. ζω, distinguo punctis et notis; (2) in punctum desino.
 διασκηνίσκος, mico, pelluceo, intermico. Αἶτις θρηνητικῆς διασκηνίσκος πρὸς τὸν ἥλιον, Aristoph. Pace, 565.
 διασκηνίσκος, εως, ή, interpunctio. Item figura, quando dictio a dictione distinguitur, aut quando syllaba contra naturam extenditur. A διασκηνίσκος.
 διασκηνίσκος, f. άσω, constipio.
 διασκηνίσκος, fut. ίσω, ordine colloco et dispono. Διασκηνίσκος ἀρχῶν, imperium ordinavit, Eschyl. Prometh. 230.
 διασκηνίσκος, εως, έ, instrumentum chirurgicum quo os aegrotantis aut alia compressa diducuntur. A διασκηνίσκος.
 διασκηνίσκος, ή, ή, distinctio; unde et interpunctio; (2) divisio, discretio, distractio; (3) examen rei, disquisitio, disceptatio; (4) pacificatio, reconciliatio animorum; (5) eminentia. Ab eod.
 διασκηνίσκος, ώ, f. άσω, diduco ore patefacto. A τῶμα, os. Hinc
 διασκηνίσκος, εως, ή, diductio et apertio oris.
 διασκηνίσκος, mύλη, specillum quo os clausum deducitur. Ab eod.
 διασκηνίσκος, f. άσμαι, conector.
 διασκηνίσκος, f. ψω, corusco, fulguro.
 διασκηνίσκος, conficio, emereo stipendia; legitime stipendia, seu annos militiae, ab solvo; διασκηνίσκος, emeriti veterani.
 διασκηνίσκος, u, f. ήσω, munus imperatoris obo: (2) cum acc. dolis et insidiis peto.
 διασκηνίσκος, torqueo, tormentis distraho.
 διασκηνίσκος, τὸ, depravatio, perversitas, ut strabonum, &c. A
 διασκηνίσκος, fut. ψω, perverto, distorqueo; (2) depravo. Ζητῶν διασκηνίσκος τὸν ἀνθρώπον, από

τῆς πίστεως, *Act.* 13, 8. Διασπείρων τὰς εἰδὼς
Κυρίου τὰς εὐθείας, *Ib.* 13, 10.
Διασπρόβω, ὦ, f. ὥσω, rapido vortice circum-
ago, impetuose pervado.
Διασπρόβη, ἥς, ἡ, distortio, obliquitas; (2) ini-
quitas, perversitas; (3) depravatio. A
διασπρόβω.
Διάστροφος, υ, ὁ ἢ, distortus; (2) perversus,
præposterus. Διάστροφος ποικίλος κεφαλῇ,
Aret. Ab eod.
Διασπρόβω, vel διασπρόβω, sterno, insterno.
Διάσπυλος, υ, ὁ ἢ, columnis fultus. Hinc
Διασπύλος, ὦ, f. ὥσω, columnis fulcio.
Διασπύνημι, commendo, juncundum reddo; (2)
constituo, instituo, *Gl. V.* (1) ἡδὺς πω-
διασπύνασθαι, *Antonin.* 3, 2.
Διασπύραμι, vel διασπύραμι, transeo. *Poetice*, ut
hinc sit *διέσπυρα*.
Διασπύρω, idem quod διασπύρω, *Ath.*
Διασπύριμος, ὅ, exsibilatio, irrisio. Ὁ δὲ Διο-
νύσιος πύθμενος τὸν τῶν ποιματῶν διασπύριμον,
Diodor. Sic. 14, 109. A
Διασπύριζω, sibilum edo; (2) exsibilo.
Διασπύριμος, ὅ, ε, distractio; (2) Diasyrmus,
figura rhetorica, qua dictio ad duo diversa
significata trahitur; (3) obtreectatio, cavil-
latio, irrisio.
Διασπύριμος, ἡ, ὄν, aptus, item pronus ad ob-
treectandum, cavillatorius. A
Διασπύρω, obtreecto, graviter reprehendo, irri-
deo; (2) distraho, dissipio. Ὁν ἂν ἐν λα-
οῖς διασπύριμος, *Dem.*
Διασπύρις, ἥς, ἡ, hiatus in jugulo seu gutture
dissecto; (2) hiatus quilibet.
Διάσπυγμα, τὸ, idem. A
Διασπύριζω, vel διασπύριζω, jugulum seco; (2)
disseco. Hinc
Διασπύριζω, f. ὥσω, in modum pilæ disjicio.
Διασπύρις, ἥς, ὅ, jugulum alicui resolvens,
aptus ad resolvendum jugulum.
Διασπύριζω, f. ὥσω, munio, tutum reddo.
Διασπύρις, ἥς, ὅ, aberrare facio, fallo; (2) fortuna
adversa utor. Διάσπυρις τὴν τέχνην, *Æschin.*
Διασπύρις, ἥς, ὅ, interstitium quo duæ rupes
diruptæ distant, montis hiatus, et scissura,
rupes hians et diducta; (2) vallis; qu. a
διασπύριζω.
Διασπύρις, vel διασπύρις, f. ὥσω, funda
dissipo, disjicio.
Διασπύρις, f. ὥσω, idem.
Διασπύρις, ἥς, ὅ, sibi vindicare.
Διασπύρις, ὦ, fut. ὥσω, in vespam converto,
vespæ figuram tribuo; (2) clavis ligneis
ferreivse trabes confugio et vincio.
Διασπύρις, ὦ, cuneis diffindo.
Διασπύρις, f. ὥσω, cohabeo, colligo, connecto.
Διασπύρις, ἥς, ὅ, colligatio, connexio. Διά-
σπυρις κραταιή, *Aret.*
Διασπύρις, ἥς, ὅ, pulsus arteriarum, *Aret.* Ex
σπύριζω, salio.
Διασπύρις, fut. ὥσω, pertundo, ut venam. Διά-
σπυρις φλέβα, *Aret.*
Διασπύρις, ὅ, dissipator, *Steph.*
Διασπύρις, ἥς, ὅ, dissipandi vim habens, *Ib.*
Διασπύρις, f. ὥσω, figuro, describo.
Διασπύρις, ἥς, fissus, sectus. A
Διασπύριζω, f. ὥσω, diffindo, discindo, disseco.
Διασπύρις, τὸ καλῶ, separatur ab honesto.
Διασπύρις, ἥς, ὅ, dissectio, fissio. A præc.
Διασπύρις, ὅ, frustum e dissectione.
Διασπύρις, fut. ὥσω, negotiis distineo, oc-
cupo.
Διασπύρις, a. 2. part. act. verbi διασπύρις.
Διασπύρις, f. ὥσω, servo, salvum et incolumem
tueor, conservo; (v. *Ern.*) in pass. effugio,
salvus perfugio. Ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν
διασπύρις τὸν δόλον αὐτῶ, *Luc.* 7, 3. Διασπύ-
ρις δι' ὕδατος, 1 *Pet.* 3, 20.
Διασπύρις, servaverit, 3. sing. a. 1. opt. act.
Æol. pro διασπύρις.
Διασπύρις, servaverit, 3. sing. a. 1. conj. act.
Διασπύρις, legatus principis, qui legatum ab
hostibus venientem in itinere comitatur et
defendit, et ad principis audientiam sal-
vum ac sospitem perducit, *Ern.*

Διασπύρις, ἡ, ὄν, hominum vitæ conservandæ
studiosus. Epith. imperatoris.
Διασπύρις, ἥς, ὅ, ordinatio, sanctio, mandatum;
(2) ministerium. A διασπύρις. Hinc
Διασπύρις, ὅ, edictum, sanctio.
Διασπύρις, υ, ὁ, dispositor.
Διασπύρις, ὅ, idem et ab eod.
Διασπύρις, ὦ, f. ὥσω, ærumnis et miseriis
usque premor.
Διασπύρις, f. ὥσω, in penu custodio, penum
administro.
Διασπύρις, disseco, discindo, *Ion.* et *Poet.* pro
διασπύρις.
Διασπύρις, ἥς, ὅ, edictum, constitutio; (2)
ordinatio; (3) ordo militaris, acies. A
διασπύρις.
Διασπύρις, vel διασπύρις, f. ὥσω, perturbo.
Διασπύρις, ἥς, ὅ, λόγος, αὐτῶ, *Luc.* 1, 29.
Διασπύρις, ἥς, ὅ, contentio virum et vocis; (2)
contentio, seu oratio inactiva, intermina-
tio vehemens; (3) distentio. A διασπύρις.
Διασπύρις, vel διασπύρις, f. ὥσω, ordino, dis-
pono; (2) statuo, constituo; (3) impero,
præcipio. Διασπύρις τοῖς δώδεκα μαθηταῖς
αὐτῶ, *Matt.* 11, 1. Ἐποίησε τὰ διασπύρις
αὐτῶ, *Luc.* 17, 9.
Διασπύρις, f. ὥσω, fossam duco ad dirimen-
dum, fossa dirimo vel separo; (2) per-
fodio.
Διασπύρις, adv. repente, celeriter, prompte,
Strabo. A ταχύς.
Διασπύρις, f. ὥσω, humectio, mollio, ut ferrum
igni.
Διασπύρις, divulgata, nom. plur. perf.
part. pass. n. g. verbi διασπύρις.
Διασπύρις, adv. delicate, molliter; (2)
dissolute. A διασπύρις, quod est par-
ticip. perf. pass. a διασπύρις.
Διασπύρις, a. 1. part. act. verbi διασπύρις. Δω-
ρίδα τὴν ῥοδόπυρον ὑπὲρ λιχίων διασπύρις, *Sosi-
pater in Anthol.*
Διασπύρις, protendo, extendo, porrigo; (2)
duro; (3) pertineo, specto; (4) διασπύρις,
omnes nervos intendo, enitor, allaboro; (5)
adfirmo, adsevero; (6) oratione contendo
cum aliquo, sæpe per contentationem inter-
rogo. Διασπύρις ταύτα διὰ παντὸς βίης, *Aristot.*
Διασπύρις οἱ μὲν τὰ πλῆτα, οἱ δὲ τὰ τόξα,
Xen.
Διασπύρις, fut. ὥσω, dirimo, distermينو muro
interjecto. Ἡ δὲ ὕψηλὸς βίς διασπύρις τὰ
ὅρματα, *Xen.* Hinc
Διασπύρις, ὅ, murus in id structus
ut separet quædam, murus interseprens;
(2) vallum, castra; (2) παραλύσας τι τὸ
διασπύρις, *Appian.* de Rebus Sammiticis.
Διασπύρις, a. 1. m. distemperatio, certis
notis ostendo; (2) conjicio, conjecturis ad-
sequor. Ἐργα τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διασπύρις
ραπτο, *Hesiod.* Op. 396.
Διασπύρις, idem quod διασπύρις, *Hom.*
Διασπύρις, f. ὥσω, perago, traduco ævum vel
vitam; (2) permaneo, persevero. Quando
persevero significat neutrum absolutum est.
Διασπύρις τὰ ἐν τοῖς ἐφθάρσι δέκα ἔτη, *Xen.*
Ἄριστοι διασπύρις, *Act.* 27, 33.
Διασπύρις, ὅ, ἢ, perpetuus.
Διασπύρις, *Ion.* διασπύρις, semper, perseveran-
ter.
Διασπύρις, f. ὥσω, disseco, divello, perrumpo,
discindo. Διασπύρις τὴν πολιτείαν, *Æschin.*
Διασπύρις, ὅ, ἢ, perpetuus; (2) conten-
dens. A διασπύρις.
Διασπύρις, exsicco, inarefacio.
Διασπύρις, adv. magna contentione, enixe.
A διασπύρις.
Διασπύρις, perf. inf. act. verbi διασπύρις.
Διασπύρις, perf. inf. pass. v. διασπύρις.
Διασπύρις, vel διασπύρις, perfero, pertere-
bro, pertundo.
Διασπύρις, f. ὥσω, liquo, liquefacio; (2) tabe-
facio, mollio.
Διασπύρις, ὅ, ἢ, f. ὥσω, conservo, tueor;
(2) servo, observo; (3) attente observo,
caveo. Διασπύρις πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῶ, *Luc.* 2, 51. Hinc

Διασπύρις, ὅ, observatio, conservatio;
Διασπύρις, ἡ, ὄν, conservans, conservandi
vim voluntatemque habens.
Διασπύρις, f. ὥσω, dispono, compono; (2)
administro quancunque rem; κακῶς διασπύ-
ρις, male pronunciare, male agere; (3)
constituo; (4) aliquo modo addicio, ut ex-
hilario, placo, concilio mihi; (5) tracto;
et in medio, (6) testor, testamento mando,
vel relinquo; (7) paciscor, pactum in eo,
foedus pango; (8) satisfacio; (9) vendo,
venum expono; (10) in pass. significat et
habitum animi et mores, ut φιλοστομίας διασπύ-
ρις, cupidum honoris esse; (11) statum et
conditionem, ut ἀγῶν ἀδοξότις διασπύρις,
certamen tenue, minus gloriosum, causa
male, turpiter acta. Ἡ διασπύρις, ἡν διασπύ-
ρις τῶ οἴκῳ Ἰσραὴλ, *Heb.* 8, 10. Διάβης τὰδε
κόσμος, dispone eleganter, *Aristoph.* *Av.*
1336.
Διασπύρις, ὦ, f. ὥσω, caco, excerno.
Διασπύρις, pervello, evello. Hinc
Διασπύρις, ὅ, convulsio, evulsio.
Διασπύρις, ὦ, f. ὥσω, æstimo; (2) proba, in
honore habeo, curo. Διασπύρις θεοῖς,
Æschyl.
Διασπύρις, ὅ, ἢ, æstimatio. A præc.
Διασπύρις, ἡ, ὄν, æstimandi vim habens, i. e.
rei venalis pretium constituendi.
Διασπύρις, f. ὥσω, discuto, quassatione labe-
facto; (2) quatio, vibro. Κάρα σε διασπύ-
ρις ἄνα κάτα, *Eur.*
Διασπύρις, ἡ, ὄν, fervidus, ignitus, can-
dens.
Διασπύρις, vide διασπύρις.
Διασπύρις, perfero. Οἱ δὲ τὰς ναῦς ἐν τῷ διάπλω-
ρι διασπύρις, *Appian.* de Bello Hispan. 77.
Διασπύρις, conficio ictu, confodio.
Διασπύρις, vel διασπύρις, f. ὥσω, perfero, perpe-
tior.
Διασπύρις, f. ὥσω, disseco, discindo: διάπλω-
ρι, aor. 2. dividebantur vel divisi sunt, *Apoll.*
Rhod. 2, 298.
Διασπύρις, idem. Ex διασπύρις, seco.
Διασπύρις, f. ὥσω, in vapore resolvio. Διασπύ-
ρις τὸ ζύματις σκῆνος, *Aret.*
Διασπύρις, ὦ, f. ὥσω, modo in hoc, modo in
illud navis latus jactor vel discurro.
Διασπύρις, υ, ὁ ἢ, a pariete ad parietem per-
tinetis.
Διασπύρις, ἥς, ὅ, incisio. A διασπύρις.
Διασπύρις, υ, ὁ ἢ, dissectus, discissus; (2)
æquali portione divisus. A διασπύρις.
Διασπύρις, murmur, fremo.
Διασπύρις, ὦ, f. ὥσω, circuli, annuli. A διασπύρις.
Διασπύρις, υ, ὁ ἢ, distentus, extensus; (2) con-
tentus, vehemens. Ab eod.
Διασπύρις, f. ὥσω, sagitta penetro vel trajicio;
(2) jaculo, telum vibro.
Διασπύρις, ὦ, f. ὥσω, perfero, perterebro.
Διασπύρις, υ, ὁ ἢ, penetrans; (2) trajectory;
(3) qui clare audiri potest, acutus, sono-
rus.
Διασπύρις, ὦ, f. ὥσω, reddo clarum et perspi-
cuum, declaro, manifesto.
Διασπύρις, f. ὥσω, præcipitando collum
frango; (2) præcipito; (3) disseco et con-
trunco animal.
Διασπύρις, f. ὥσω, distorqueo, perverto; (2)
averto, avoco, deterreo; (3) persuadeo;
(4) perterreo, ad inopiam consilii redigo.
Διασπύρις πρὸς ὅλγον τὸν μεράκιον, *Herod.*
Διασπύρις, efficacissime sc. ad persua-
dendum, *ap. Cl. Alex.*
Διασπύρις, f. ὥσω, alo, nutrio, enutrio. Ἀπὸ
ἀρτοποίης οἰκίαν διασπύρις, *Xen.*
Διασπύρις, f. ὥσω, p. δειράμηνκα, discurro, per-
curro, cursu pertranseo; (2) evado.
Διασπύρις, ὦ, f. ὥσω, intremisco; (2) perterre-
factus diffugio; (3) perterebro, perfero.
Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἑλλάνους ἄλλας, *Il.* 11, 486.
Ex τρεῖς, tremo, vel τρεῖς, perfero. Hinc
Διασπύρις, ὅ, ἢ, perforatus, foraminibus
pertusus.
Διασπύρις, ἥς, ὅ, mora, productio temporis in
longum,

longum, procrastinatio; (2) commoratio in aliquo loco, conversatio; (3) studium vel opera quae alicui rei impenditur, exercitium, occupatio; (4) philosophorum congressus et disputatio; (5) locus in quo disputari fit; (6) schola, locus in quo literae discuntur. A

Διατρέω, f. ψω, absumo, attero, perdo; (2) moror, commoror; (3) tempus fero in aliqua re; (4) procrastino, differo, ducor, extraho aliquem ostensa varia spe. **Διατρέβω** χρόνον ἔτη, τὸν βίον ἐν τινι, ἐπὶ τινι, περὶ τὰ μαθήματα, πρὸς θυσίαις, *Plut.* Διατρέβω δὲ καὶ χρόνον, ἅκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς, *Act.* 14, 28. Τὸν δ' ἐν Ῥώμῃ τὸς λόγους διαβήμενον ὑπὲρ τῶν Κελτικῶν . . . ἐπὶ πολὺ διήρπεν, diu retinuit apud se, *Appian. de Rebus Hispan.* 50. Hinc

Διατρέμμα, ἄτος, τὸ, intertrigo; (2) intertrimentum.

Διατραπέτης, ἡ, ὄν, ex attritu ortus, atterendi vim habens.

Διάτρετος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quaque die rediens.

Διάτρεχα, adv. trifariam, tripliciter.

Διάτρεμος, tremens, al. διάτρεμος, dissiliens, *Eur.*

Διατρύπη, ἡ, pudor, confusio oris; (2) confusio, perturbatio; (3) commiseratio; (4) mentis mutatio a suasionē diversa.

Διάτρεπος, υ, ὁ, ὅ, ἡ, perversus; (2) qui perverti solet; (3) mutabilis; (4) dissimilis moribus. **Διάτρεποι** δὲ τρέποισι, *Eurip. Iphig. in Aul.* 559. Ab eod.

Διατρύφη, ἡ, ἡ, alimentum, victus, cibum. A διατρέφω.

Διατρέφω, curru vehor, et quidem fere celeriter, propere; (2) discuro.

Διατρέφιος, υ, ὁ, ὅ, ἡ, frumento consitus intervium ordines; (2) frugifer. A τρέφω.

Διατρέπαια, ὦ, f. ἡ, perterebro, perforo, pertundo; (2) penetro, transfigo; (3) excavo. Hinc

Διατρέπημα, ἄτος, τὸ, perforatio, foramen.

Διατρέπνοισι, ἡ, perforatio.

Διατρέπτης, ἡ, ὄν, perforatus.

Διατρέφω, ὦ, f. ἡ, delicate vivo, luxurior, luxu diffuso. **Διατρέφω** παιδίαια τετραμήνους, *Plut.*

Διατρυφίς, aor. 2. part. pass. verbi διατρέπτω. **Διατρυφίαι**, f. τρυφίαι, peredo, pererro, erodo. ΔΙΑΤΡΥΦΙΩ, ὦ, percribro.

Διάττω, huc et illuc salio, emico. Ex ἄττω.

Διατύπω, ὦ, f. ὦ, constituo, sancio; (2) formo, reformo; (3) apud me constituo, animo concipio. **Διατυπών** νόμος, *Luc.*

Διατύπωσις, ὡς, ἡ, informatio; (2) constitutio, statutum, testamentum; (3) figura rhetorica; (4) oratio, velut imaginem rei exhibens.

Διπυανωμαί, exsiccor. Ab αὔω, siccus.

Διανανθῆναι, a. 1. inf. pass. v. διανανθαι.

Διανυγάζω, f. ἄσω, perluco; (2) illucesco. ὥς ἡμέρα διανύγασθαι, 2 *Pet.* 1, 19.

Διανυγῆμα, ἄτος, τὸ, diluculum. A praec.

Διανυγμός, ὤ, ὁ, splendor translucens.

Διανυγία, ας, ἡ, idem. A

Διανυγίς, ὡς, ὁ, ὅ, ἡ, pellucidus, translucidus, limpidus. Ex αὐγῇ, splendor.

Διανυγία, ας, ἡ, splendor pellucens.

Διανυγία, illucesco, ἡμέρα διανύγασθαι, diluculum.

Διανυγίζω, f. ἴσω, persulco, peraro.

Διαύλιον, υ, τὸ, dialium, quum omnibus in scena tacentibus tibicen inquit canit.

Διαύλιον, υ, τὸ, idem. Ab αὐλῆς.

Διαυλίσκες, υ, ὁ, canaliculus, in dioptris, quo visus dirigitur.

Διαυλοδρόμιον, ὦ, a calce seu meta rursum ad carceres redeo. A

Διαυλοδρόμος, υ, ὁ, qui dialium currit, qui cursum circensem, i. e. διαύδιον, peragit.

Διαύλος, υ, ὁ, circumactus curriculi huiusmodi, ut, quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrant, unde cursum inierant: cursus duplex, a carcere ad metam, et a meta ad carcerem; (2) men-

sura duorum stadiorum; (3) studium abeundi, sed et mox redeundi. Ex αὐλός, q. v.

Διαυλονία, ας, ἡ, locus angustus, in quo aves silvestres capiuntur. A praec. Hinc

Διαυλονίζω, f. ἴσω, per angustum fluo; (2) meatus longos transeo.

Διαυλονισμός, ὁ, transitus per longos meatus.

Διαυχενίζομαι, f. ἴσμαι, cervicem erigo; (2) elata cervice incedo. Ex αὐχῆν.

Διαυχνίος, υ, ὁ, ὅ, ἡ, qui est in cervice, per cervicem vadit.

Διαυχέα, gloriō.

Διαυθᾶναι, exedere, edendo consumere.

Διαυθαίνω, f. αὐθῶ, ostendo, demonstro; (2)

eluceo; et διαυθαίνομαι, inter alia conspicuus sum; (3) pellucidus sum; (4) in conspectum venio, conspicuus fio. **Διαυθάνη** ὅντιν πρὸς αὐτὸ ἰσχύος τερεῖ, ἡ ἀσθενείας, *Thucyd.* 2, 51.

Διαυθάνεια, et διαυθάνια, ἡ, splendor, perspicuitas, pelluciditas.

Διαυθάνης, ὡς, ὁ, ὅ, ἡ, pellucidus, candens; (2) illustris, celebris, clarus. A διαυθαίνω.

Διαυθανεῖα, adv. clarissime.

Διαυθανσις, ὡς, ἡ, idem quod διαυθάνεια.

Διαυθάνω, adv. pellucide, clare, manifeste; (2) cum concentu suavi.

Διαυθαρκένω, f. εὐσω, medicamentum purgans praebere, potionibus medicatis purgo.

Διαυθᾶσις, ὡς, ἡ, idem quod διαυθάνεις.

Διαυθαυλίζω, f. ἴσω, pro vili habeo, floccifacio, etiam verbis.

Διαυθαύω, f. αὐθαύω, illucesco.

Διαυθέγγω, ὁ, ὅ, ἡ, splendens.

Διαυθενᾶσις, ἡ, deceptio, impostura.

Διαυθενόντως, adv. excellenter, egregie, etiam vehementer; (2) magis, maxime. A

Διαυθέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκεν, differo, in diversas partes fero; (2) dissipo; (3) divulgo; (4) traduco, agito bellum, aetatem, &c. (5) conficio; (6) fero, perfero, sustineo; (7) differo; (8) antecello, excello, praesto; (9) confero, prosum: et (10) διαυθέρωμι, jactor, diffundor; (11) dissideo, dissentio; (12) contendo, ambigo, litigo; (13) perfero, litteras, &c. (14) etiam sententia iudicium dicitur διαυθεῖσθαι. **Διαυθέρω** τὰς ψυχὰς, distrahere, ἐν αὐτῷ, cogitare, ἀπὸ τούτου, ἐπὶ τούτου, traducere; γυναικῶν ἑδὴν, differre; τῶν ἄλλων τινι, antecellere in; ἡμῖν, prodesse; ἀνδρία, πρὸς πολέμικα, prostare. Imperson. ὧ μάλιστα διαυθέρω, cujus maxime interest. Οὐδὲν ἀνίστει Χαιρέφοντος τὴν φύσιν, discrepabis, *Aristoph. Nub.* 533. (5) Ἀλυάτης δὲ ὁ λυδὸς τὸν πρὸς Μηλήσιος πόλεμον διενείκας, confecto cum Milesiis bello, *Herod.* 1, 25. (19) ὁ δὲ ἰφίσταται γράμματα διοίσιν διὰ τῶν ἐχθρῶν ἐς τὸ Καπτιώλιον, *Appian. de Rebus Gallicis*. Imperson. Ὡν δὴ καὶ μάλιστα τῇ βουλῇ διέφερον, qui maxime cordi erant Senatui, *App. Bell. Civ.* 3, 2. **Διαυθέρω** τὸν αἰῶνα, vitam agere, aevum traducere, *Herodot.* 3, 40. Elliptici, 28 διοίσεται μόνος, te orbus vitam aget, *Soph. Aj.* 511. Ἄπαις διοίσει, orbus vitam deget, *Euripid. Rhes.* 982.

Διαυθέρω, f. εὐθέρω, effugio, evito. Ἐπεὶ τὰ χρεῖα διαυθεῖν, *Aristoph. Nub.* 442. Οἱ βαδίσας ὥς ἂν αὐτὸς διέφυγες, *Id. Vesp.* 459.

Hinc

Διαυθέρω, ἡ, effugium.

Διαυθέρω, f. ἴσω, spargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgetur mox.

Διαυθέρω τὸν λόγον, *Marc.* 1, 45. **Διαυθέρω** αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ, *Muth.* 9, 31.

Διαυθαῖν, 2. sing. a. 2. conj. pass. verbi

Διαυθεῖν, f. ἐρῶ, corrumpo; (2) stupro; (3) interficio; (4) de legibus est abrogare, de iudiciis eludere, perfringere; in fatu, elidere per abortum. (1) μηδαμῶς πρᾶγμα κάλλιστον διαυθεῖσθαι διὰ τὰ σχήματα, *Aristoph. Pac.* 323. (4) οὐκ ἔσθ' ὅποιον φαρμάκον διαυθεῖν ἡμῶν, nulla vis medicaminis eorum memoriam abolitura erat. Οὐκ ἡμῶν διαυθεῖν, non amissura eram, id est, non oblitura eram, *Eurip. Hippol.* 389. Χίρρα δ' ὁ

διαυθεῖν, manum meam non corrumpam misericordia, *Id. Med.* 1055. Τὰς ἑσας τὸ μὲν, ὅ, τὰς ἀπείκας ἐλπίδας διέφθορον, *Soph. El.* 308. Hinc

Διαυθαῖν, ας, ἡ, corruptio, corruptela; (2) stupratio, vitatio; (3) abortus; (4) strages, caedes, perniciēs; (5) mors.

Διαυθαῖν, ὡς, ὁ, corruptor; (2) stuprator.

Διαυθαῖν, ὦ, diripio, vasto.

Διαυθονέμαι, per invidiam in periculum et mala adducor, *Jus.*

Διαυθίμω, f. ἴσω, dimitto; (2) elabi manibus sino. **Διαυθίμω** τὴν δύναμιν, *Dem.*

Διαυθινοκέω, ὦ, f. ἴσω, pervicaciter contendo.

Διαυθινοκέω, ἡ, f. ἴσω, pervicaciter contendo et magno studio conor aliquid efficere.

Διαυθίγω, f. ἴσω, exuro.

Διαυθίγω, ἡ, effusio, ebullitio. A φλῶν.

Διαυθίγω, f. ἴσω, vaticinor. Τὸν ἀνδρὰ διαυθίγωσθαι κακούς, *Soph. Aj.* 332.

Διαυθίγω, idem quod διαυθίγω, *Orph.*

Διαυθίγω, rubefacio, cruento.

Διαυθίγω, ὦ, f. ἴσω, pervagor, percrebro.

Τὸ ἐργαλόγος μύζων διεφύσσον ἐῖς Ῥώμην, *Plut.*

Διαυθίγω, ας, ἡ, differentia, discernim; (2) dissidium, dissensio, controversia, contentio, inimicitia; (3) id quod interest tua, pro fortuna rei. Hinc

Διαυθίγω, ὦ, f. ἴσω, differo, disjicio, distraho; (2) diripio, spolio, discuto; (3) digero; et in pass. exhaurior, resolvor, dissipor. **Διαυθίγω** τῆς αὐτῆς χώρας ὑπὸ τῶν ληστῶν, *Dem.*

Ἰν' ὑπὸ τέτων διαυθινοκέω, dilanier, *Aristoph. Av.* 360. **Διαυθίγω** σ' εἴτι γυζέεις, *Idem Eg.* 294. A διαυθίγω. Hinc

Διαυθίγω, ατος, τὸ, quod dissipatur seu disjicitur; ludicrum, ludibrium.

Διαυθίγω, ας, ἡ, dissipatio, v. gr. per sudorem, resolutio; (2) dissolutio. Ab eod.

Διαυθίγω, ἡ, ὄν, discutiendi vim habens, v. gr. per sudorem. Vox medica.

Διαυθίγω, α, τὸ, differentia; (2) similitas, odium; (3) pars adversa; (4) controversia; (5) sumptus, impensae; (6) ipsa pecunia, et pretium rei; (7) tributum; (8) utilitas; (9) praemium.

Διαυθίγω, υ, ὁ, ὅ, ἡ, differens, diversus; (2) praestans, excellens; (3) commodus, utilis; (4) dissidens, dissentiens, atque etiam inimicus, hostis. (4) διαυθίγωσι μίμῃ, dissentio, *Eurip. Med.* 579. A διαυθίγω.

Διαυθίγω, ατος, ἡ, idem quod διαυθίγω, secundum Platonem in *Theaeteto*.

Διαυθίγω, adv. cum differentia; (2) diverse, varie, multifariam; (3) exquisite, eximie.

Διαυθίγω, ατος, τὸ, intersepiendum, quod intersepi, seu intersepiendo discludit; (2) membrana, quae cor et pulmonem a jecore et liene distinguit, praecordia:

Διαυθίγω, sive διαυθίγωμαι, sepio, munio, obstruo. **Διαυθίγω** τὸν ζύλον πολλοῖς τὸ τραπέτιον, *Plut.*

Διαυθίγω, adv. liquide, aperte. A φραδῶς.

Διαυθίγω, med. (al. διαυθίγω, Cl.) consilium confero, *Hom.*

Διαυθίγω, indicio, monstro. Τοῖσι δὲ καὶ δευρὸν διέφραδι, *Oppian. Cymeget.* 4, 378.

Διαυθίγω, vel διαυθίγω, f. ἴσω, intersepio, septo interjecto discludo et separo.

Διαυθίγω, inhorresco.

Διαυθίγω, f. ἴσω, curo, curam suscipio et adhibeo.

Διαυθίγω, ας, spumans. Ab ἀφρός, *Erin.*

Διαυθίγω, suffragia ferre et sortiiri, *Suid.* A calculo, qui φρυκτὴ ψήφος dicebatur, et φρυκτὸς νόμος.

Διαυθίγω, ατος, ἡ, fissura.

Διαυθίγω, effugio, evado. **Διαυθίγω** ἐκ τῶν δικαστηρίων, *Thuc.* A διαυθίγω.

Διαυθίγω, ἡ, ὄν, effugium. Ex διὰ et φυγή.

Διαυθίγω, 3. sing. a. 2. opt. act. v. διαυθίγω.

Διαυθίγω, ἡ, ὄν, interstitium inter artus, intervallum, fissura. A διαυθίγω.

Διαυθίγω, a. 1. inf. act. v. διαυθίγω.

Διαυθίγω, vel διαυθίγω, f. ἴσω, consergo, custodio, tueor, retineo. **Διαυθίγω** τὴν

πόλιν, Eur. Ἀδύναται γυνώσκει αὐτοὶ διαφυλάττειν πόλιν, Eurip. Iphig. in Aul. 369.
 Διαφύλαξ, ὦ, f. ἄσω, subigo, pinso.
 Διαφύσσω, ὦ, f. ἴσω, perflo; (2) flatu discutio, dispergo. Hinc
 Διαφύσσει, εὐς, ἥ, perfatio, dissipatio.
 Διάφωσις, εὐς, ἥ, interstitium inter artus; (2) fissura, rima, res intercurrens et discriminans. A διαφωῖν.
 Διαφύσσω, exhaurio. Ex διὰ et ἀφύσσω.
 Διαφύτιον, sero, planto.
 Διαφύω, f. ἴσω, internascor; (2) enascor, orior; (3) aduascor, usu edoctus sum. (3) Ὁραοὺλλον ἄνδρα πάσης ἀφραλογίας διαφυκέατα ἔχον, Dio Cass. 55, 11. Ὅς μόνον καὶ Ἑλλησπιντοὶ τὸ αὐτὸν Περσινὰς, ὡν ἐκείνους διεπύθηναι, ἀνήνετο, cujus linguae peritus erat, Id. 72, 6.
 Διαφωνία, ὦ, f. ἴσω, voce seu sono dissideo, dissentient sonum edo; (2) dissideo, discrepo. Διαφωνεῖ ταῦτα ἀλλήλοις, Arist. (3) a nimia vocis contentione obmutescit, unde (4) animam ago, efflo, morior, pereō, Ern. (2) ταῖς δὲ ταῖς ἰσότημασι διαφωνεῖν, a scientiis videntur discrepare, Aristot. Ethic. Nicomach. 1, 6. Τοῖς λόγους δὲ τάτοις τὰ ἔργα διαφωνεῖ, Idem, 10, 8. Ὅτι τῶν τιταρωτῶν πάλιν διαπεφωνηκέναι, ita ut quarta die parte rursum discrepavit, Ptolem. Magna Construct. 3, 60, 23.
 Διαφώνησις, εὐς, ἥ, dissonantia, discrepantia. Διαφωνητικὸς, ὅ, ὃς, qui est ingenio ad dissonationem propenso. A præc.
 Διαφωνία, ας, ἥ, vocis seu soni discrepantia; (2) dissensio, discordia. A
 Διάφωσις, εὐ, ὅ, ὃς, dissonus; (2) dissentiens. Ex διὰ et φωνή, var.
 Διαφώνως, diverse ab aliquo. A præc.
 Διαφύσσω, illicesco.
 Διαφύλλω, f. ἴσω, lucidum reddo, illumino, illustro; (2) in lucem profero.
 Διαχρίνω, hisco, magno hiatu diducor.
 Διαχρίλασμα, τὸ, interstitium, hiatus.
 Διαχρίλας, ὦ, f. ἄσω, laxo, dissolvo; (2) resolvo, dissipō, aperio.
 Διαχρίρατος, f. ἔω, descripto, exaro.
 Διαχρίρισμα, dilargior.
 Διαχρίσω, hisco.
 Διαχρίσις, a. I. inf. act. verbi διαχρίνω.
 Διαχρίμαζω, f. ἄσω, hiemem traduco, hierno.
 Διαχρίσασθαι, traduco.
 Διαχρίσις, ἥ, administratio, tractatio.
 Διαχρίριζω, f. ἴσω, in manibus habeo, administro, rego, gero, tracto, in med. interficō. Διαχρίριζον τὰ πράγματα, χρήματα, πόλιν τὸν κοινόν. Ὅν ἡμέρις διαχρίρισσασθε περιέρασσαντες ἐπὶ ζύλῳ, Act. 5, 30.
 Διαχρίρισις, εὐς, ἥ, idem quod διαχρίσις.
 Διαχρίρισμός, ὅ, ὃ, idem.
 Διαχρίροτονίον, ὦ, f. ἴσω, suffragio meo declaro, utra res ex propositis mihi placeat.
 Διαχρίροτονίον, ας, ἥ, adjudicatio, qua una e duabus rebus alteri suffragio præfertur.
 Διαχρίω, f. εὐσω, diffundo, dispergo, et dissipō fundendo; (2) divulgo; (3) perfundo, transfundo; (4) disseco, in frusta seco; (5) frango, minuo, v. gr. impetum, iram; unde cl. lenio, placo; (6) perdo; (7) in pass. hilari animo sum. Καὶ μὲν διέχρισεν ἀπαντα, Il. 7, 516.
 Διαχρίνω, irrideo.
 Διαχρίλαδών, ὦ, f. ἴσω, luxui deditus sum, in deliciis vivo.
 Διαχρίω, f. ἄσω, aggerem perduco; (2) agere arceo.
 Διαχρίραμαι, ὅμαι, f. ἡρομαι, utor; (2) sustento me; (3) interficio; (4) mutuo sumo.
 Διαχρίραμαι ἐκείνῳ ἔθηκε, κήρυξ, ἀβελία.
 Διαχρίσαντο ταῖς αἰσὶν μέγας, Herod.
 Διαχρίσθαι, præc. inf. pro διαχρίσασθαι, a διαχρίσθαι.
 Διαχρίραμαι, ἄτος, τὸ, id quo perungimur, unguentum; (2) perunctio. A
 Διαχρίω, fut. ἴσω, perungo, perlino.
 Διαχρίω, f. ἄσω, coloro; (2) contamino.

διαχωρισμός, *ος*, ὁ ὢ ἐ ἤ, *autō distinctus, aurum intextum habens, inauratus.*
διαχωρῶνται, *vel διαχωρῶνται*, *f. χωρῶναι*, idem quod *διαχωρῶναι*.
διαχωρῶνται, *ως*, ἡ, *diffusio, effusio*; (2) *profusio, prodigalitas*; (3) *lætitia, voluptas, &c.*
διαχωρῶνται, *ος*, ὁ, *diffundendi et exhilarandi vim habens*; (2) *prodigus. A*
διαχωρῶνται, *f. ὠναι*, *diffundō, effundō*; (2) *late spargo*; (3) *placo, exhilaro*; unde *διαχωρῶνται*, *læti, hilares, presertim in convivii, ludo, item voluptuarii.*
διαχωρῶνται, *vel διαχωρῶνται*, idem quod *διαχωρῶνται*.
διαχωρῶνται, *ω*, fut. ἔσται, *pervado*; (2) *excerno* *ventris pono*; (3) *admittor, probor, de nummis. Hinc*
διαχωρῶνται, *ἄσται*, τὸ, *excrementum*; (2) *hiatus.*
διαχωρῶνται, *ως*, ἡ, *excretio, egestio, maxime per alvum.*
διαχωρῶνται, *ος*, ὁ, *egerendi vim habens (per alvum).*
διαχωρῶνται, *f. ἰσῶν*, *disgrego, discerno, disjungo. Hinc*
διαχωρῶνται, *ως*, ἡ, idem quod
διαχωρῶνται, *ος*, ὁ, *separatio, sejunctio.*
διαχωρῶνται, *ος*, ὁ, *separandi vim habens, qui discernit ac separat. Ab eod.*
διαχωρῶνται, *ος*, ὁ, *intervallum quod est inter cohortes aut centurias, manipulorum interstitium. A χωρῶνται.*
διαχωρῶνται, *ος*, ὁ, *aggers opposito. A διαχωρῶνται.*
διαχωρῶνται, idem quod *διαχωρῶνται*, *Hes. διαχωρῶνται*, *conrecto, Poll.*
διαχωρῶνται, *f. αἰῶν*, *perpurgō*; (2) *perflo, perspiro*; (3) *distraho*; (4) *dissolutus sum, diffuō*; (5) *quietus sum. Ἀδρια διαχωρῶνται πλεονεκτήν καὶ πῶνται, Aristoph. Av. 1721.*
διαχωρῶνται, *ω*, *dimitto ad scrutationem.*
διαχωρῶνται, *f. αἰῶν*, *tango*; (2) *psallo.*
διαχωρῶνται, *ἄσται*, τὸ, *cantus et melodie immutatio. A διαχωρῶνται.*
διαχωρῶνται, *ω*, *f. ἴσῶν*, *radendo et tergendo petro*; (2) *perforo, perfodio, effodio.*
διαχωρῶνται, *f. ἴσῶν*, *vituperō, reprehendo.*
διαχωρῶνται, fut. εἰσῶνται, *fallo, decipio, mentior. Διαχωρῶνται ὑπὸ τῆς ἀρρωστίας, Isocr. in Orat. ad Philip. Διαχωρῶνται τὸν λογισμῶν, Plut. in Lyc. opinione sua est falsus.*
διαχωρῶνται, *ω*, *f. ἴσῶν*, *perrecto.*
διαχωρῶνται, *f. ἴσῶνται*, *calculum in urnam conjicio, sententiam fero. Hinc*
διαχωρῶνται, *ως*, ἡ, *suffragiorum latio*; (2) *disquisitio*; (3) *recensio civium populatim tributumque citatorum*; *examen, quod singuli populi de popularibus instituunt, inquirentes, num quis revera civis sit, an vero peregrinus et perperam adscriptus*.
διαχωρῶνται, *ος*, ὁ, *populi scitum, iudicium decretum.*
διαχωρῶνται, *f. ἴσῶν*, *surro*; (2) *fremo.*
διαχωρῶνται, *nudo, ut simplex φιλόσοφος. Σπείρας (τὴν ἰχθύα) καὶ αὐτὸς καὶ διαχωρῶνται, φωνῶν ἰσῶνται, Athen. 8, 344.*
διαχωρῶνται, *ος*, ὁ, *vim refrigerandi, reficiendi habens. A*
διαχωρῶνται, *f. ἴσῶν*, *refrigero*; (2) *recreo, reficio*; (3) *aëri seu vento perilandum expono. Τὸς ναῦς διαχωρῶνται, Thuc.*
διῶνται, *vel διῶνται*, *perflo, perspiro.*
διῶνται, *ος*, ὁ ὢ ἐ ἤ, *bipes. Ex δις et βῶνται.*
διῶνται, *ος*, ὁ ὢ ἐ ἤ, *bis tinctus. Epith. purpureæ*; (2) *ἡ διῶνται, vestis purpurea, purpurea prætexta. Ex δις et βῶνται.*
διῶνται, *ος*, ὁ ὢ ἐ ἤ, *dupliciter injectus, (infectus, de panno, Ern.) (2) anceps*; (3) *duplex. Ex δις et βῶνται.*
διῶνται, *ος*, ὁ ὢ ἐ ἤ, *qui duplicis est consilii. Ex δις et βῶνται, consilium.*
διῶνται, *ος*, ὁ ὢ ἐ ἤ, *bis madefactus, bis tinctus. Ex δις et βῶνται, madefacio.*
διῶνται, *alteras nuptias celebrō.*
διῶνται, *ος*, ἡ, *secundæ nuptiæ. A*
διῶνται, *ος*, ὁ ὢ ἐ ἤ, *qui secundo jungitur matrimonio.*

Δίγμωμα, duplex gamma. *Æolica* littera figura et vi similis Latine F. Sic dicta quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Δίγνινος, *ος*, *ο* ἢ *ἡ*, qui mento est bipartito.

Δίγνης, *εις*, *ο* ἢ *ἡ*, qui duorum est generum; (2) qui duplicis est sexus. Ex *δις* et *γίνος*.

Δίγληνος, *ος*, *ο* ἢ *ἡ*, binas pupillas habens.

Δίγλυφος, *ος*, *ο* ἢ *ἡ*, bis incisus, gemina sculptura incisus. Ex *δις* et *γλύφω*.

Δίγλωσσος, vel *δίγλωστος*, *ος*, *ο* ἢ *ἡ*, bilinguis, duarum linguarum peritus; (2) bilinguis, fallax. (1) *Λαομέδοντα δι τὸν τύττον ἀνελθόν, ὅτι διγλωσσος ἦν ἐν τῷ βασιλευσὶ γράμματα πάλαι τοῖς αἰχμηλαῖσι βαρβαροῖς κατιστήσθαι* *Arriani Alex. Expel.* 3, 6. male interpret (2) *ἔξ ὧν καὶ διγλωσσὸν δόξαν ἐκτάσαντο*, *Socrat. Hist. Ecclesiast.* 1, 23. A *γλῶσσα*.

Δίγνομος, *ος*, *ο* ἢ *ἡ*, qui duplicis seu dubie est sententia, anceps. A *γνώμη*.

Δίγονάτος, *ος*, *ο* ἢ *ἡ*, duplici geniculorum nodo cinctus. A *γόνυ*, genu.

Διγονία, *ας*, *ἡ*, partus geminus, seu partus geminato et iteratio. A

Δίγονος, *ος*, *ο* ἢ *ἡ*, geminus, seu bis genitus. Ex *δις* et *γίνομαι*, nascor.

Δίγυιος, vel *δίγυιος*, *ος*, *ο* ἢ *ἡ*, qui duorum iugum est. A *γύα*.

Διδαγμα, *ἄντος*, *τὸ*, documentum. A *διδάσκω*.

Διδακτῆριον, *ος*, *τὸ*, idem et ab eod.

Διδακτικός, *ῆς*, *ὄν*, aptus ad docendum, docendi peritus. Ab eod.

Διδακτός, *ῆς*, *ἐν*, doctus, peritus; (2) qui doceri potest; (3) qui disci potest; (4) docendus, quomodo docere licet; (5) arte exco- gitatus, exquisitus. Ab eod.

Δίδακτρον, *ος*, *τὸ*, præmium quod magistro pro doctrina traditur, Minerval. Ab eod.

Διδακτύλος, *ος*, *ο* ἢ *ἡ*, qui duorum est digito- rum.

Διδακτῶς, per doctrinam.

Διδάξει, a. 1. inf. act. verbi *διδάσκω*.

Διδάξει, docebit, 3. sing. f. 1. ind. act.

Διδάξῃς, *εις*, *ῆς*, doctrina, docendi actus.

Διδάξω, a. 1. conj. act. v. *διδάσκω*.

Διδασκαλεῖον, *ος*, *τὸ*, locus ubi docetur, gymna- sium, schola. A *διδάσκαλος*. Unde

Διδασκαλία, *ας*, *ῆς*, doctrina, institutio.

Διδασκαλικός, *ῆς*, *ὄν*, qui. dic. doctorius, ad doc- trinam pertinens; (2) docendi peritus.

Διδασκαλικῶς, more doctum.

Διδασκάλιον, *ος*, *τὸ*, idem quod *δίδακτρον*. A

Διδάσκαλος, *ος*, *ὁ*, magister literarum aut mor- um;

Διδάσκαλος, *ος*, *ὁ*, magister quilibet; (3) poeta comicus, tragicus, aut dithyrambicus. A *διδάσκω*.

Διδασκόμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *διδύσκω*.

Διδασκόμεναι, idem, sed *Dorice*.

Διδάσκου, 2. sing. præs. imperat. pass. *Dor.* pro *διδάσκω*.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. v. *διδύσκω*, *Att.* pro *διδάσκειν*, *f. æsc.* doceo, erudio, instituo; (2) *in passiv.* disco, certior fio; (3) *in medi.* erudiendum curo, loco. Fabulam dicitur poeta docere *διδάσκω*, cum eam a se con- scriptam in scenam producit et spectan- dam dat. (1 et 2) *παρὸν δι πρὸς παρόντως ἐμφανὺς θαντοὺς διδάξω, καὶ διδάσσομαι λόγους*, *Eurip. Andr.* 739. *Διδάσκων τὴς πολιτας τὰ συμφέροντα, τινὰ περὶ τινος, τινὰ μίσθω δέωμαι, edere.* *Ἐκείνος ὅρας διδάξει πάντα*, *Joan.* 14, 26.

Διδαχῇ, *ῆς*, *ἡ*, doctrina, instructio, admonitio.

A *διδάσκω*.

Διδαχῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass. verbi *δι- δάσκω*.

Διδίαισι, *ligant*, 3. pl. præs. ind. act. *Poet.* pro *διδέαισι*, vel *δίδεαισι*, a *δίδημι*.

Δίδει, vel *δίδημι*, ligo. A *δίδω*.

Δίδω, *ligabam*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro *ἰδίδω*.

Διδώμεν, *damus*, 1. pl. præs. ind. act. *per Epenthes.* pro *διδόμεν*, a *δίδωμι*.

Δδοῖ, *dat*, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *δδοῖ*, a *δίδωμι*, pro *δίδωμι*, *do*.

Δδόμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *διδόμεν*.

Δίδωμι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro *δίδωσι*.
Δίδωται, dato, 3. sing. præs. imperat. act.
Δίδω, δι, 2. sing. præs. imperat. med.
Δίδω, Ion. et *Poet.* pro *δίδωται*.
Δίδωμι. Unde *διδώσκω*, *διδάσκω*, *ιδίδω*. Idem quod *δίδωμι*.
Διδράσκω, fugio, aufugio. A *δράω*.
Διδράσκω, f. 1. ind. act. verbi *διδράσκω*.
Διδράχμων, α, τδ, didrachmum, nummus duas continens drachmas, (Alexandrinus autem idem est quod *αλ*, τετραδραχμων, quia drachma *Alex.* valet duas Atticas, *Ern.*) Ex *dis* et *δραχμή*. Unde
Διδράχμος, α, δ ε ζ η, valens duas drachmas.
Διδυμάριον, nom. dual. a *διδυμάριον*.
Διδυμάριον, α, η, et *διδυμοστόκος*, gemellipara, quæ gemellos peperit. Ex *di* *δυμος* et *τίκτω*, pario.
Διδυμάριον, α, ο, δ, geminus. A *διδυμος*.
Διδυμάριον, f. εἶσω, geminam habeo prolem.
Διδυμογενής, eodem partu editus.
Διδυμογενής, α, δ ε ζ η, duplici voce resonans.
ΔΙΔΥΜΟΣ, α, η ε ζ η, geminus, duplex; in pl. (2) gemini, gemelli; (3) testiculi.
Διδυμοστής, ητος, η, duplicitas; gemina natura; (3) geminatio. A *πρᾶξ*.
Διδυμοτοκία, α, f. ἡσώ, geminos pario.
Διδυμοτοκία, ας, η, geminorum partus.
Διδυμοχόρος, contr. *διδυμοχόρος*, α, δ ε ζ η, bicolor. Ex *di* *δυμος* et *χρόα*.
Δίδωμι, imperat. act. *Poet.* et *Eol.* pro *δίδωθι*.
ΔΙΔΩΜΙ, f. δάσω, dono, do; (2) concedo, permitto; (3) do nuptum, do in matrimonium; (4) offero, porrigo; (5) dedo; (6) tribuo, adscribo alicui, in bonam partem, ut doctrinæ laudem, &c. (7) in partem detestabilem, affligere, ut *διδόναι πόνους*, &c. (8) mathematicis est indicare, definire numerum, quantitatem, ut ex ea colligatur quod quaeritur, *Ern.* *Διδόναι* τινι σοφίας ἀρίστην, *Συγγραμμά* εἰς χεῖρας ἑαυτῶν, dedere; *πληγὰς*, infligere; *τῶν βέλων*, projicere; *ἀμφιδόξας* περὶ τῶν πόδων, injicere. *Οὐκ ἀπὸ δ' ἔργου μ' ἔδωκας* εἰς χεῖρας ποτὶ, *Soph. El.* 1363. *Ἐμμενὶν χλαμίδα δίδωται* τῆς διουρῆς, *Aristoph. Av.* 1699. *Θεῶν δίδωσιν*, ἅκ ἂν ἐκέρχοντο κακὰ, si modo dii faveant, saepe perniciem non effugiet, *Æsch.* *Septem advers.* *Theb.* 721. "Ομοῖς δ' ἀνάγκη σημαῖας βορροῖς φέρειν, *Θεῶν δίδωσιν*, *Id.* *Pers.* 291. *Ἀνδράποιοι δὲ, Θεῶν δίδωσιν*, εἰς ἡμῶν ἐξαρμόσταν, *Eurip. Hipp.* 1433.
Διδών, dare, præs. inf. act. *Dor.* pro *διδῶν*, et hoc *Ion.* et *Poet.* pro *διδόναι*.
Δίδωρος, α, δ ε ζ η, qui duorum palmorum est. Ex *dis* et *δωρον*, palmus.
Δίε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *διέ*, a *διῶ*, pro *διῶ*, timeo.
Διείδω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *διεβέβλω*.
Διελήθην, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. *διεβάλλω*.
Διεύγυα, ας, η, fidejussio. Ex *δι* et *ἐγγυή*.
Διεύγυα, α, sponione facta recipio et libero, quod fit in adsertione, repignerō; (2) oppignerō; (3) in medio spondeo, promitto, facturum me recipio; (4) sponsores do. *Διεύγυναντες* τὰ σώματι χρημάτων, *D. Hal.* Hinc
Διεύγυσις, εως, η, fidejussionis intercessio.
Διεύγυα, f. ἐρῶ, excito, suscito, expegefacio; (2) exstimulo. *Ἐν αἷς διεγείρω ὕμνον* ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινὴ διάνοιαν, *2 Pet.* 3. 1. *Θάλασσα διηγείρετο*, *Joan.* 6. 18.
Διηγείρεται, a. 1. part. pass. v. *διηγείρω*. Unde *διηγείρεται*, εως, η, excitatio.
Διηγείρεται, η, δι, excitandi vim habens.
Διηγρηγορέω, α, f. ἡσώ, evigilo, expegegor.
Διεδάσκατο, distribuit, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* a *διδάσκω*.
Διείδε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro *διείδε*, a *διδέω*.
Διεδόδοται, 1. sing. imp. ind. pass. v. *διεδίδωμι*.
Διείδε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *διείδε*.
Διείδε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro *διείδε*, a *διείδε*, effugio.
Διείδε, ας, η, dissidium. A *διείδε*.
Διείδω, α, τδ, sellula. Dim. a *διείδω*.
Διείδω, α, τδ, bisellium, sellæ genus. A

Διείδω, α, δ ε ζ η, dissidens. Ex *δι* et *ιδέω*.
Διείδω, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi *διείδω*.
Διείδω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *διείδω*.
Διείδε, 3. sing. a. 2. med. verbi *διείδε*.
Διείδε, 1. sing. a. 1. indic. act.
Διείδε, transmittēbat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi *διείδε*, aut *διείδε*, transmittō.
Διείδε, divise, disjuncte.
Διείδε, f. ἴσω, et *διείδε*, assuefacio. *Διείδε* χροῖον μάκρην τὸ ἄλγος, *Aret.*
Διείδε, perscruto, probe tenere.
Διείδε, εως, δ ε ζ η, conspicuus, clarus.
Διείδε, 3. sing. a. 2. ind. verbi *διείδε*.
Διείδε, adu. distincte, divisim; (2) præcise, præcisa formula. A *διείδε*, quod est a *διείδε*.
Διείδε, εως, η, turbo, convolutio. Hæc vox nititur tantum auctoritate Platonis, sed corrupta est et legendum divisim in Platone *Legum* 5to, sub finem, 747. *διείδε*, per calores. Vide *ειλήσις*. Ab *ειλήσις*.
Διείδε, f. διείδω, clam evolvo, in pass. clam abeo, aufugio e media turba.
Διείδε, transeo, permeo, transmittō; (2) peneetro; (3) prosequor; (4) percurro oratione; (5) narro, percraseo. *Ἀπαντα γὰρ διείδε* τοῖς τὸν ἄνθρωπον, *Aristoph. Av.* 1398.
Διείδε, usque sum, pergo esse.
Διείδε, enuncio, expono; (2) administro.
Διείδε, f. ξω, diduco, dirimo, intersepio; (2) intercludo, ut viam. *Βραχὺ πῶρος διείδε* τῆς Ἀττικῆς ἡ γῆς, *Plut.*
Διείδε, imperat. med. *Ion.* pro *διείδε*, a *διείδε*, inquiri, interrogo diligenter.
Διείδε, trajicio, infero, innecto; (2) transadigo.
Διείδε, α, δ ε ζ η, simulato hospitio fallens, sub hospitalitatis specie decipiens. Vox comica *Aristophanis* de *Laconibus*, *Pac.* 623. Ex *δι*, εἰσίναι, et *ξίνας*.
Διείδε, f. δύω, subeo, ingredior.
Διείδε, exeo, per, inter.
Διείδε, per medium emitto, trajicio. Hinc *Διείδε*, ης, η, trajectus, saltus; (2) eruptio; (3) exitus per locum angustum et interceptum, et exitus quicunque.
Διείδε, τδ, medicamentum ejiciens fœtum.
Διείδε, α, f. ἡσώ, tueor, defendo, sive armis sive oratione, ulcisor.
Διείδε, ης, η, excursus; (2) percursus. Ab *ειδέω*.
Διείδε, et *ειδέω*, exeo, erumpo. Hinc *Διείδε*, εως, η, ambages, fuga et strophæ tergiversationum; (2) exitus, eruptio.
Διείδε, 3. sing. imperf. ind. med. v. *διείδε*.
Διείδε, f. θέσω, discuro, excurro.
Διείδε, perumpo, erumpo.
Διείδε, resolvo, exsolvo.
Διείδε, 1. sing. a. 2. pass. verbi *διείδε*.
Διείδε, prono, prorumpo, cum impetu egredior. *Ἐξείδε* νηὸς ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῶν, ὡς *διείδε* αὐτῶν, *App. Bell. Civ.* 5. 34. *Ἀλλὰ διείδε* τῆς τῆς τοῦ κατ' αὐτὸν ἐπιγύμνου, *Att. Hist. Alex.* 3. 15.
Διείδε, e via seu semita digredior, *Diog. L.*
Διείδε, f. ἀνῶ, absolvo et ad finem perduco rem institutam; (2) percurro, dicendo.
Διείδε, α, f. ἡσώ, vel *ἀνῶ*, e loco aliquo per alium transeo; (2) exeo; (3) trajicio, transeo; (4) trajicio, transfigo.
Διείδε, f. ἴσω, perdis more decipio et effugio. Ex *δι*, εἰ, et *πείδε*.
Διείδε, per medium elabor, et evado; (2) per rimam et foramen evado; (3) intercido. *Διείδε* ἐκ τῶν τραποειδῶν, *Plut.*
Διείδε, f. εἶσω, impetum classe facio, carpim, h. e. irruendo, et mox recedendo, et deinde iterum impetum faciendo; (2) per medium navigo, v. gr. per hostiles naves. Unde talis impetus dicitur
Διείδε, contr. *διείδε*, α, δ, et distinguitur a *μάχη*, *Ern.*
Διείδε, *Ion.* et *Poet.* pro *διείδε*.
Διείδε, f. εἶσω, exspiro per, perflo.
Διείδε, ης, η, perlatas, expiratio, pertransitus.

Διείδε, f. εἶσω, egredior, exeo per, transeo per; (2) progredior.
Διείδε, εως, ε, e superiori loco pondere suo ruens.
Διείδε, εως, η, effugium. A *διείδε*.
Διείδε, f. εἶσω, perfluo, effluo per. Hinc *Διείδε*, contr. *διείδε*, α, δ, meatus per quem aliquid effluit, ostium, exitus aquæ.
Διείδε, η, pandiculatio. A *διείδε*.
Διείδε, f. εἶσω, dissecō; (2) exsecō.
Διείδε, excurro per, percurro.
Διείδε, εως, δ ε ζ η, pellucidus; (2) illustris, clarus. Ex *δι* et *ειφάνης*.
Διείδε, effugio.
Διείδε, effundo. *Διείδε* τὸ αἷμα, *Aret.*
Διείδε, 1. sing. a. 2. ind. act. v. *διείδε*.
Διείδε, divulgabam, 3. plur. imperf. ind. act. contr. pro *διείδε*, a *διείδε*.
Διείδε, ας, η, decursio militaris.
Διείδε, εως, η, idem. A
Διείδε, f. λῶσ, perequito, equitando iter perago; (2) decurro in armis; (3) transfigo, trajicio. *Ὅν τὸν δασεῖα διείδε*, *Luc.*
Διείδε, 3. s. imperf. ind. pass. v. *διείδε*.
Διείδε, f. ξω, redarguo, refuto; (2) discepto. *Διείδε* ἅπαντας, *Luc.*
Διείδε, divisisse, a. 2. inf. act. verbi *διείδε*.
Διείδε, penetrabit, 3. sing. et
Διείδε, transibimus, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi *διείδε*.
Διείδε, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. *διείδε*.
Διείδε, acc. sing. perf. part. med. verbi *διείδε*, transeo.
Διείδε, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi *διείδε*.
Διείδε, a. 2. inf. act. verbi *διείδε*.
Διείδε, cesso, desino.
Διείδε, pervolvo, excutio, sc. librum.
Διείδε, pertrahendi actio.
Διείδε, ης, η, puerorum lusus, in quo una pars singulos alterius partis ad se pertrahere nititur. A
Διείδε, f. εἶσω, traho per, v. gr. annulum: præcipue dicitur de navibus quæ per isthmum trahuntur. Vide *διείδε*.
Διείδε, f. ξω, diduco; (2) idem quod præc. *Πρὸς πύρ διείδε*, ad ignem potans, *Arist. Pac.* 1130.
Διείδε, undique amplector, λόγος διείδε, λημμένος, oratio intricata, obscura.
Διείδε, conviciis afficiebantur, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi *διείδε*.
Διείδε, 3. pl. a. 2. ind. med. pro *διείδε*, a *διείδε*, divido.
Διείδε, humecto. Voce passiva significationem habet activam. A *διείδε*.
Διείδε, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi *διείδε*.
Διείδε, 3. s. imp. ind. med. v. *διείδε*.
Διείδε, injicio, immitto.
Διείδε, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi *διείδε*.
Διείδε, f. εἶσω, constanter permaneo in.
Διείδε, seu *διείδε*, seu *διείδε*, f. πλῶσ, impleo.
Διείδε, α, f. ἡσώ, coemo, merco; (2) divendo. *Τὸ μὲν κατὰ σκότον ποτὶ διείδε* λόγους πρὸς δ' οὐ νοθείας; dictis obscuris ducit, *Soph. Phil.* 580.
Διείδε, f. ἀνῶ, ostendo.
Διείδε, a. 1. inf. act. *Poet.* pro *διείδε*, a *διείδε*, conficio.
Διείδε, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. v. *διείδε*.
Διείδε, distulit, excelluit, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* verbi *διείδε*, differo.
Διείδε, part. præc. medii *Att.* excellens, prestans. *Πόλεμον... πολὺ τὸν πρὸς ἄλλας ἐμνησθη καὶ παρανομία διειδεχότα*, *Polyb.* 1. 88.
Διείδε, cogito diligenter, cum cura et sollicitudine.
Διείδε, f. ἴσω, peranno, per totum annum duro; (2) per totum annum alicui rei incumbo.
Διείδε, f. εἶσω, occurro disserendo.
Διείδε, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. *διείδε*.
Διείδε, 2
Διείδε

Δίπνος, v, ε δ ζ η, biennis, bimus, qui est duorum annorum. Ex δι vel vel et ἴνος.
 Δινογχαίω, molestus sum.
 Διεντρεύωμαι, τες, εδ, vox comica, ap. Aristoph. quæsitæ de intestino; commentum, Ar.
 Διέλαγω, f. ἀλώ, traduco; (2) rego, administro; (3) transigo; (4) dirimo. Διέλαγιν τον βίον, την ἀμφισβήτησιν, Polyb. Hinc
 Διέλαγαν, ης, η, transactio, compositio, controversiæ direptio; (2) exitus, finis rei.
 Διέλαβῃς, cum impetu transit, 3. sing. a. 1. ind. act. Dor. pro διελάβῃς, a διελαίσσω, Theocr. 13, 23.
 Διελάνθημα, ἄσος, τῶ, pustula. Διελάνθηματα μικρά, Arel.
 Διέλατμιζω, per vaporem emitto, evaporo.
 Διέλαττω, f. ἀλώ, erumpo, prosilio.
 Διέλιμμι, transeo; (2) narro, edissero, mente revolo; (3) perlego.
 Διέλισσιν, 3. pl. præs. ind. act.
 Διέλιζω, prohibeo, arceo.
 Διελίσεις, εως, η, transitus. Ἑλυμναιοντο την ἴσπον ὑπὸ την γαστέρα κατὰ την διελίσαν τοῖς ξίφειν ἀνακόπτοντες, in transitu suffodientes, Heliodor. 9.
 Διελίλαινω, f. ἄσω, transeo.
 Διελειυσάμηναι, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διελέχχομαι.
 Διελείλγω, refello.
 Διελιεύεις, η, idem quod διεύδοος.
 Διελιήλυσας, transiit, perfect. ind. med.
 Διελιόσω, transiisus, a. 2. inf. act.
 Διελίσσω, dissolvo. φακίλης ῥάδων διεξίλισσαι, Herodot.
 Διελίσσομαι, ἔμαι, f. ἥσομαι, interrogo, percontor.
 Διελίσσωμαι, ω, f. ἥσω, pervestigo, perscrutor.
 Διελισσωνίμους χώρας, Plat. Hinc
 Διελισσωνήτης, ε, δ, perscrutor, indagator.
 Διελίσσωμαι, f. ὤσω, erepo, prorepro. A
 Διέλιπτω, f. ψω, idem.
 Διελίσσωμαι, f. ἐλύισμαι, pertranseo, pervado; (2) percurro narrando, explico; (3) percurro legendo; (4) considero, perpendo; (5) interficio. Διελιθῖνι κατηγορίαν κατὰ τινος βίον, Luc. accusare. Ὅσας πονήσας ε διεξελθὼν πόνος, Soph. Phil. 1409. (5) διὰ πάντων δι διεξελθόντες τῶν παιδῶν, omnibus interfectis pueris, Herodot. 3, 11.
 Διελίσσονται, 3. pl. præs. indic. act.
 Διελίσπας, f. ἄσω, diligenter inquirō.
 Διελήγισμαι, narro, demonstro, explico.
 Διελίς, εως, η, idem quod διεύδοος. A διέλχω.
 Διελίεμαι, enarrare, præs. inf. act. Dor. pro διελέμαι, a
 Διέλιμι, dimitto, emitto per.
 Διελίσθω, pertranseundum, percurrendum, Steph.
 Διελξόσω, exitum reperio, exeo.
 Διελξόδεις, η, δ, pervius; (2) qui aliquid ordine et prolixè narrat et explicat, ἱστορία διεξοδική, Plat in Fab. A διεξόδος.
 Διελξόδως, adv. copiose, fuse, narratione et explicatione verbosa, perspicua.
 Διελξόδος, v, η, bivium, trivium; (2) effugium, exitus latior; (3) transactio; (4) explicatio verbosa, et enarratio rei; (5) cursus; ῥεῖς φαέννης ἡλιον διεξόδους, Eur. Andr. 1087; (6) excretio per alvum; (7) expeditio bellica.
 Διελξέω, per urinam emitto.
 Διελοτάζω, f. ἄσω, festum diem perago.
 Διελόρασσι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαπτεράω.
 Διέπασον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi διαπίπτω.
 Διεπράβης, dixi, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro διεπράβης, a verbo διαπράβω, dico.
 Διέπαντι, Dor. pro διέπαισι, a διέπω.
 Διεπράβοις, perdidimus, 1. pl. a. 2. ind. act. Dor. pro διεπράβοις, a διαπράβω.
 Διεπρησον, efficiant, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. pro διεπρασσον, a διαπράσσω.
 Διέπτατο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. διέπταμαι.
 Διέπω, administro, rego, gubernō. Διέπιν ἀγῶνας, Herodot. στρατον, Il. 2, 207.
 Διεπιφράζω, explico, præcipio, moneo.
 Διεπιφάσκω, illicesco.

Διείραμα, ἔπος, τὸ, *colum, vas ad colandum ap-
pertum*. Ἀρὰ ἡ δοκῶσι σοι διεράματα τῷ σώματι
χρησίσαι τῇ ψυχῇ, *nonne videntur tibi ani-
mam pro corporis colo usurpare? Plutar.
ne suavior vivi posse secundum Epicuri de-
creta*, 1088.

Διεργάζομαι, *f. ἀόρμου, conficio*; (2) *interficio*.
Καὶ ἡ σὺ αὐτὸν ἐ πόλιν διεργάζῃ, *perdas*,
Soph. Œd. Col. 1422.

Διερεῖζω, *f. ἴσω, valde irrito*. *Hinc*
Διερεῖσθαι, ἀρεῖς, τὸ, irritamentum.

Διερεῖδω, *f. ἴσω, infigo, et διερεῖδομαι, innitor*;
(2) *urgeo, insto*. Κἀγὼ σκολῷ σκίπτωμι χερεῖ
διερεῖδομαι, *Eur. Hec. 65*. Διερεῖμίνη τὸ σχή-
μα τῇ βακτηρίᾳ, *Aristoph. Conc.* 150.

Διερέσσω, *vel διερέτω, f. ἔω, remigo per*.
Διερέσω, αἰ, f. ἴσω, indago, perscruto. Τὰς
μυχὰς τῆς θαλάσσης διερέσω, *App.*

Διερευνήτης, ἢ, ὁ, *inquisitor, scrutator*.
Διερῆν, *acc. sing. f. g. Ion. pro διεράν*.

Διερίζω, *f. ἴσω, contendo, certo*.
Διερμηνεύσις, ἡ, *interpretatio*.
Διερμηνεύτης, ὁ, ὁ, *interpres*. *A*
Διερμηνεύω, f. ἴσω, interpretor. Διερμηνεύοντες
αὐτοὺς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ταυτῶν,
Luc. 24, 27.

Διέρωμαι, *interrogando insto, interrogo*.
Διέρως, ῥῶ, ῥος, humidus, madidus; (2) *recens*.
A διρμῷ.

Διερπίζω, *f. ἴσω, penetro reptando, perrepo*.
Διέρπω, *f. ψω, idem*.

Διερχόμενος, 1. *sing. imperf. ind. pass. verbi*
διερχέσθαι.
Διέρχηντο, 3. *sing. imperf.*
Διέρχεται, *dirupit, 3. sing. a. 1. ind. act.*
Διέρχεται, *negligenter*; (2) *interrupte*. *A*
Διέρρηψι, 3. *sing. a. 1. ind. act. verbi* δι-
α-
ρρηπτῶ.
Διέρρωτος, α, ὁ ἐξ ἡ, *rubro colore distinctus, cui*
ruber color permistus est.
Διέρωκυ, f. ἔω, inhibeo, impedio; (2) *dirimo*,
quasi medium me interponendo. Διέρωκον
ἁφισμαχίαν τινά, *Plut.*

Διέχομαι, *f. ἐλίσσομαι, transeo, pertranseo*,
prætereo; (2) *dissero, enarro, oratione per-
curro*; (3) *transigo, conficio*; (4) *pervado*,
dimano; (5) *exire, prætereire, de certo die ac*
tempore; (9) *nilhil prætermittere, v. gr. in*
narrando, viebando, &c. Διέχεται τὸν βίον
διὰ θυσίας, *pæ transigere, dissolvunt* διὸν
τὴν ψῆσον, *Act.* 13, 6. Περὶ ἡμῶν ἡθελὲν λόγος,
Plat. Τὸν βίον, idem; πρὸς ταυτὸν, *reputare*,
Isot.

Διερωτάω, ᾧ, *f. ἴσω, interrogo*. Διερωτῆντες
τὴν οἰκίαν Σίμωνος, *Act.* 10, 17.

Διεύσσω, 1. *sing. a. 1. ind. act. v. διασάφω*.
Διεύσθω, f. ἴσω, exedo, corrodo, erodo.
Διέσις, εως, ἡ, *divisio*; (2) *transmissio*; (3)
perfusio; (4) *quarta pars toni musici, quod*
est elementum toni minimum. *Unde* 5 mi-
nima rei pars; (6) *transmissio rei liquidæ*
vel fluidæ, v. gr. per canalem; (7) *humec-
tatio*. *A διήμι, divido, vel διήμι, perfundo*.
Διεσκεῖται, 3. *sing. a. 1. ind. act. v. διασκεινῶ*.
Διεσκεμμένος, *adv. prudenter*. *A διασκεπτομαι*.
Διεσκέριστις, 3. *sing. a. 1. ind. act. verbi* δι-
α-
σπορίζω.
Διεσπάρων, 3. *pl. a. 1. ind. act. verbi* διασπα-
ράσσω.
Διεσπάρη, 1. *sing. a. 2. ind. pass. verbi* δι-
ασπείρω.
Διεσπαρμένος, *sparsim, distracte, carpum*. *A*
διασπῶ.
Διεσπαρμένως, *accurate, diligenter*.
Διέσπειρε, 3. *sing. a. 1. ind. act. v. διασπείρω*.
Διέσσυτο, *mota est*, 3. *sing. plusq. perf. ind.*
pass. Poet. pro διέσσυτο, a διέσσυτο.
Διευαλλόμεν, 1. *sing. a. 1. ind. med. verbi* δι-
εγείλω.
Διέτην, 1. *sing. a. 2. ind. act. verbi* διέτημι.
Διέτειχε, 3. *sing. a. 2. ind. act. verbi* διετείχω.
Διετραμμένος, *perf. part. pass. verbi* διετρέφω.
Διετραμμένος, *adv. distorte, prave*. *A præc.*
Διετραφην, 1. *sing. a. 2. ind. pass.*
Διέτω, *dissilius, perf. part. act. Ion. et Att. pro*
διεσκαῶ, a διέτημι.

διασφαλέμῳς, cum noxa; (2) prave, falso, perperam. A διασφάλλω.
 Δίσταζε, *divisit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διασχω, pro διέχω.
 Δισσώδην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi διασώζω.
 Δίσσους, *servavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Διστάζει, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi διατάσσω.
 Διατεράρχην, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διατάρασσω.
 Διατεκμήραντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi διατεκμαίρω.
 Διατίλει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro διατίλει, a διατίλειω.
 Διατιστάχατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro διατίσταχμῖνοι ἦσαν, a διατάσσω. Ὡς δὲ οἱ πάντες διατίσταχατο, *Herodot.* 1, 80.
 Διατήρει, *conservabat*, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro διατήρειας, a διατηρέω.
 Διατηρείς, ἴδος, ἦ, biennium. A
 Διατῆς, ἴος, ὁ ἤ ἦ, bimulus, biennis. Διατῆς ὁ τόκος τῶν ἐλεφάντων ἐστὶ, *Aristot.* de *Gen. Animal.* 4. ¶ Διατῆς et Διέτῆς, prior de eo dicitur qui perannet; posterior de bimo, *Casaubon.* ad *Suannet. Vesp.* 5.
 Διατήσιος, α, ὁ ἤ ἦ, per totum annum durans; anniversarius. Ex διὰ et ἔτος.
 Διατία, ας, ἦ, biennium. Ex διὰ et ἔτος.
 Διατίλλω, f. ἴσω, totum annum duro, annum compleo; (2) bimatum compleo.
 Διέτμαγον, 3. pl. a. 2. ind. pass. *Bæut.* pro διετμάχονσαν, a διατρέμαγν.
 Διτμαζέην, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διετμαζέην.
 Διτῆς, pro διετῆς, gen. sing. a. διετῆς.
 Διτρέφω, 1. sing. imperf. ind. act. v. διατρέφω.
 Διτρέφην, *dilatandavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Διευεργάτω, *benefacio* cum perseveratione.
 Διευεστία, ᾧ, f. ἴσω, suo quodque loco pono, colloco; (2) boni consulo. Hinc
 Διευεστῆσις, ἦ, compositio, bona administratio.
 Διευθυμέω, ᾧ, f. ἴσω, pergaudeo, bono et hilari sum animo.
 Διευυνητέ, et διδυυνητέ, idem quod
 Διευθυντής, et διδυντής, ἔ, ὁ, gubernator, *Man.*
 Διευθύω, f. ὑνά, dirigo, (2) corripo, emendo; (3) examino, discepto; (4) refuto; (5) in-
 quiro disputando. Διευθύνει τὸν λόγον, *Luc.*
 Διευκρινέω, ᾧ, f. ἴσω, discerno, intelligo; (2)
 djudico, disputo, discuto, accurate exami-
 no; (3) jus dico. (1) Ὅτι τὰς συντατάτας
 ἐνια μάλιστα ἐξ ἐπιστάσεως διευκρινεῖν, *Polyb.* 3, 22.
 Ex εὐκρινεῖν, djudicatu facilis.
 Διευκρινήσις, εως, ἦ, discretio, discussio. A præc.
 Διευλαθέμεμαι, ἔμαι, f. ἴσωμαι, metuo; (2) caveo;
 (3) vereor; (4) colo.
 Διευνάω, sopio; (2) vitam adimo. Διὰ τ' ἐγνάσαι τὸν ἱμὸν θιοτόν, *Eurip.* *Hippol.*
 Διευπράγην, res bene, feliciter gero, fortuna
 secunda utor.
 Διευρίπτω, f. ἴσω, huc et illuc vapor, sive Eu-
 ripi more huc illuc agitor et reciprocor.
 Διευρύνω, f. ὑνά, dilato.
 Διευστοχέω, adsequo quod petii, volui.
 Διευσηκηνέω, decore ago, decorum conservo.
 Διευστονέω, ᾧ, f. ἴσω, validus sum, valeo viribus;
 (2) viribus utor. Ab εὐστονος.
 Διευτυχέω, ᾧ, f. ἴσω, usquequaque prospera
 utor fortuna.
 Διέφασκεν, *illuxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum
 ἴφελαι verbi διαφασκω.
 Διαφθέρην, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. διαφθείρω.
 Διέφθακεμαι, 1. sing. perf. ind. pass.
 Διαφθαρέμῳς, corrupte, vitiose.
 Διέφθορα, perf. med. verbi διαφθείρω. Πολλὰ δὲ
 διέφθορα, multa perperam egi, *Eurip.* *Med.*
 349.
 Διεφθός, α, ὁ ἤ ἦ, bene coctus, concoctus.
 Διέφω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαφύω.
 Διεχερίσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi δια-
 χειρίζω, interficio.
 Διέχωνας, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi διαχέω.
 Διέχνης, ἴος, ὁ ἤ ἦ, disjunctus, discretus. Ex
 διὰ et ἔχω.
 Διεχθρόναι, f. ὕων, inimicus sum, inimicitias
 gero.

Διέρχεται, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi δια-
χράσμαι.
Διέχω, disjungo, distingo; (2) pertineo ad
 locum aliquem; (3) disto, intercedo. *Οὐ*
διέχον ἡμέραι πέντε, *Soph. Œd. Tyr.* 717.
Διέχον ἀπ' ἀλλήλων, *Thuc.*
Διενευσμένως, fallaciter, fallendi caussa, falso.
Διένυσται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi διαψεύ-
 δομαι.
Διέψω, coquo, concoquo; bene calefacio.
Διέω, *querere*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.*
 pro *διέσω*, a *διέσω*.
Διέω, *queris*, 2. sing. præs. ind. act. *Poet.*
 pro *διέω*, et hoc *Ion.* pro *διέσω*.
Διέμεθα, *querimus*, 1. pl. præs. ind. act.
Διέμω, idem quod *διέω*.
Διέμω, *quæro*, investigo. *Α διέω*.
Διέμω, *ones*, ὁ *ἐξ* ἡ, quæstor, investigator,
Nonnus. *Α διέμω*.
Διέμω, *υ*, ὁ *ἐξ* ἡ, bijugus; (2) duplex.
Διέμω, *υγος*, ὁ *ἐξ* ἡ, idem et *iisd.*
Διέμω, ambigo, dubito; (2) quæro; (3) do
 operam, studeo, *Pl.* 16, 713.
Διέω, *geminum*, nom. sing. n. g. *Dor.* pro *δι-*
έω, et hoc *contr.* pro *διέω*, a *διέω*.
Διέω, *υ*, ὁ *ἐξ* ἡ, qui geminam vitam habet,
 vitæ geminæ vel duplicis. Ex *dis* et *ζωή*,
 vitæ.
Διηγείω, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi *διηγείω*.
Διηγίμαι, *ἔμαι*, f. ἡσμαι, narro, commemoro,
 dissero. *Τίς ἄν ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῖς διηγέ-*
σαιτο, *Aristoph. Av.* 205. *Διηγίλατο αὐτοῖς*
ἵνα μὴ ἐνὶ διηγήσονται, *Marc.* 9, 9.
Διηγίμαι, *ἄτος*, τὸ, narratio; (2) expositio,
 commemoratio. *Α διηγίμαι*. Hinc
Διηγημάτιος, ἡ, ὄν, qui narrationibus delecta-
 tur; fabulator; (2) ad narrationem perti-
 nens, per narrationes scriptus.
Διηγηματικῶς, *adv.* narrando, narratione ver-
 bosa.
Διηγημάτιον, *α*, τὸ, narratiuncula, *Dim.*
Διηγίμαι, *εως*, ἡ, narratio, commemoratio, sed
 longior quam *διήγημα*.
Διέμω, 1. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* a
διέμω.
Διέμω, pro *διαίριος*, *υ*, ὁ *ἐξ* ἡ, aerius, per
 aerem gradiens vel volans, qui est in aere,
 ad aerem pertinens. Ex *διὰ* et *αἰέριος*.
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, et *διέμω*, percolo; (2) trans-
 mitto per angustos meatus, ut lumen, de
 corporibus pellucidis.
Διέμω, ἡ, percolato. *Α* præs.
Διέμω, 3. sing. præs. perf. verbi *διέμω*, trajecit,
 vel potius, transdigere conabatur, *Eurip.*
Phoen. 1407.
Διέμω, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro *δι-*
έμω, a *διακονέω*.
Διέμω, *adv.* accurate.
Διέμω, f. ἡσμαι, pervado, pertranseo. *Ἰσθμῶς*
εἰς τὸν πόντον διέμω, *Aristot.*
Διέμω, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi *διέμω*.
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, insolo, sole peruro.
Διέμω, *is*, unctus. *Οὗτοι γίνονται ὡς χερὶ δι-*
λιφίς φορέντα, *Soph. in Achivorum Cælu.*
Διέμω, imperf. ind. act. verbi *διαλλάττω*.
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, clavum adigo per, clavo
 transfigo.
Διέμω, *εως*, ἡ, excursus; (2) separatio, v.
 gr. hostium per impetum. *Α διέμω*.
Διέμω, 3. plur. perf. ind. act. verbi
 διαμαρτάνω.
Διέμω, f. *εἰσμαι*, diem transfigo, diem totum
 perduro in aliquo negotio.
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, mitigo, emollio, mansue-
 facio.
Διέμω, humecti, perfundo, diluo.
Διέμω, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. *διαφύω*.
Διέμω, dat. pl. *Poet.* pro *διενεκής*, a *δια-*
νεκής.
Διέμω, *adv.* continua et perpetua serie, jugi
 et continuo tenore, continuo, perpetuo. *Α*
Διέμω, *εως*, ὁ *ἐξ* ἡ, continuus, perpetuus.
 Hinc *εἰς τὸ διενεκής* vel *διενεκής*, in pepe-
 tum, jugiter. Ex *διὰ* et *νεκής*. Unde
Διέμω, *adv.* idem quod *διενεκής*.
Διέμω, *ον*, ventosus, vento expositus; hinc

(2) altus, celsus. (2) *ἔξ* ἡ *πύργον διέμω*
λίλοιπον, *Soph. Trach.* 326. Ab *ἀνεμῶς*.
Διέμω, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. *διανέμω*.
Διέμω, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro *διή-*
ξει, a *διαίω*.
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, in continentem redigo,
 continenti adjungo.
Διέμω, 3. sing. imperf. ind. act. v. *διαπύω*.
Διέμω, *mirabantur*, 3. plur. imperf. ind. act.
contr. pro *διπύω*, a *διαπύω*.
Διέμω, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro *δι-*
έμω, a *διέμω*.
Διέμω, *adv.* divisim, distincte. *Α*
Διέμω, *divisus*, quod est a *διαίω*.
Διέμω, τὸ, suprema contigatio domus, *Μελά-*
θρον δ' ἐς διέμω ἔσχατον, in extremam contig-
 nationem domus, *Eurip. Phoen.* 90. Ab *ἄρω*.
Διέμω, *εως*, ὁ *ἐξ* ἡ, biremis. Ex *ἑρῶς*.
Διέμω, pro *διαίριος* (apud Platonem et
 Aristotelem).
Διέμω, 3. sing. perf. ind. pass. v. *διαίω*.
Διέμω, imp. ind. act. verbi *διεμνέω*.
Διέμω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *διαπύω*.
Διέμω, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. *διέμω*.
Διέμω, 1. sing. imp. ind. med. v. *διέμω*.
Διέμω, 3. pl. a. 1. ind. act. v. *διέμω*.
Διέμω, 3. sing. imperf. indic. med. *contr.*
 pro *διέμω*, a *διαίω*.
Διέμω, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro *δι-*
έμω, a *διαίω*.
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, persono. Hinc
Διέμω, ἡ, ἡ, facultas illa qua velut vehiculo
 sonitus ad auditum pervenit.
Διέμω, vel *διέμω*, *υ*, ὁ *ἐξ* ἡ, bimar-
 is, qui utrimque mari adluitur.
Διέμω, *α*, ἡ, duplex numen, duo *Dii.* Ex
δύω, numen.
Διέμω, *ον*, *αἱ*, qui duos Deos statuunt. *Α* pr.
Διέμω, *υ*, ὁ *ἐξ* ἡ, utrimque acutus.
Διέμω, *ον*, *geminum* thronum habens, *Æsch.*
Διέμω, *α*, ἡ, dissensio, discordia. *Α*
Διέμω, *υ*, ὁ *ἐξ* ἡ, discors.
Διέμω, *ον*, ad dithyrambos pertinens:
Διέμω, *adv.* poetarum dithyrambicorum
 more, dithyrambica licentia et audacia:
Διέμω, *εως*, ὁ *ἐξ* ἡ, quasi duabus januis
 in lucem editus. Ex *γίνωμαι*.
Διέμω, *ον*, dithyrambicus poeta.
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, dithyrambos scribo.
Διέμω, *ον*, dithyramborum exaratio.
Διέμω, *ον*, dithyramborum poeta.
Διέμω, *ον*, dithyrambus, cognomen
 Bacchi; (2) genus carminis in honorem
 Bacchi. Ex *διέμω*, biforis, et *ἑμῶν*, in-
 gredior, quia Bacchus primum ex Semele,
 et deinde ex femore Jovis natus, adeoque
 bis in vitam ingressus fingitur, (al. *ἔμω*,
 quem vid.) Hinc
Διέμω, *εως*, ὁ *ἐξ* ἡ, dithyrambicam au-
 daciā, seu dithyrambicum tumorem præ-
 se ferens.
Διέμω, *adv.* dithyrambico tumore.
Διέμω, *υ*, ὁ *ἐξ* ἡ, duas januas habens, biforis.
 τὸ *διέμω*, ap. *Polyb.* exponunt tribunal.
 Ex *dis* et *θύρα*.
Διέμω, τὸ, duplex thyrsus.
Διέμω, bene dormio, dormio usque ad auro-
 ram. *Μὴ τὸν εὖ διέμω ... ὡς ἐγείρεται*,
Eurip. Herc. Fur. 1049.
Διέμω, *υ*, ὁ *ἐξ* ἡ, valde sudans. Ex *ἰδρώς*.
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, sudo, valde sudo.
Διέμω, transmittō, trajicio; (2) dimitto.
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, rector, moderator. *Α*
Διέμω, dirigo, rego, moderor.
Διέμω, f. ἡσμαι, humecto.
Διέμω, *ἔμαι*, f. *διέμω*, pervado, permeo;
 (2) pervenio; (3) oratione percurro, enar-
 ro. *Διέμω*, *ἄχρη μερισμῷ ψυχῆς* τε *ἐξ*
πνεύματος, *Heb.* 4, 12.
Διέμω, ἡ, ὄν, permeabilis, *Aristot.*
Διέμω, 1. sing. f. 1. ind. med. v. *διέμω*.
Διέμω, *υ*, ὁ *ἐξ* ἡ, Jovialis. *Α Ζεύς, Διέμω*.
Διέμω, *εως*, ὁ *ἐξ* ἡ, a Jove dilapsus, qui cæ-
 litus decedit; (2) continuus, instar tor-
 rentis, seu limpidus, &c. ap. *Hipp.* Ex
Διέμω, *Ζεύς*, et *πίπτω*.

Διέμω, τὸ, festum Athenis priscum dictum
 quod in eo Jovi πολλῶν sacrificaretur. Hinc
διέμω, apud *Aristophanem*, pro priscis
 et obsoletis.
Διέμω, *εως*, ἡ, unde τὸ *διέμω*, prisca,
 obsoleta, apud *Aristoph.*
Διέμω, *α*, ἡ, certamen equestre.
Διέμω, equo pervado, v. gr. flumen equo
 transeo.
Διέμω, f. *διέμω*, pervolo.
Διέμω, *ον*, *pervolans*, præs. part. med.
Διέμω, idem quod *διέμω*.
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, isthmum trajicio vel tra-
 duco. Ex *διὰ* et *ἰσθμῶς*, *isthmus*.
Διέμω, f. *ἰσμαι*, per isthmum traduco sive
 traho. Ex *iisd.*
Διέμω, præs. inf. act. verbi
Διέμω, f. *ἰσμαι*, seorsum statuo; (2) dirimo,
 distinguo, separo; at (3) *διέμω*, disto;
 (4) diffiero, dissentio. *Διέμω* ἀπ' αὐτῶν, *Luc.*
 25, 51. Ex *διὰ* et *ἰσμαι*.
Διέμω, inhibeo, reprimo, discuto. *Οὐκ*
ἄσφα διέμω (νύκτα), noctem (caliginem)
 astra non discusserunt, *Apoll. Rhod.* 4,
 1696.
Διέμω, extenuo.
Διέμω, f. *ἰσμαι*, adfirmo, vehementer
 contendo. *Ἡ δὲ διέμω* ἔσται ἔσται, *Luc.*
 Act. 12, 15.
Διέμω, f. *ἰσμαι*, viribus superior sum.
Διέμω, idem quod *διέμω*.
Διέμω, perf. inf. pass. v. *διέμω*.
Διέμω, pervestigare, investigare, *Sterph.*
Διέμω, perscruto, exploro.
Διέμω, præs. inf. act. *Ion.* pro *δικάζω*.
Διέμω, f. *ἰσμαι*, jus dico, judico; (2) in med.
 litigio, in jus voco, jus meum persequor,
 iudicio cum aliquo contendo. Κατὰ μέγας
 ἀδικήματος ἐκαστὸν δικάζω, *Herodot.* *Α δική-*
μα, *α*, ἡ, *Ion.* pro *δική*, justitia.
Διέμω, *α*, ἡ, justum imperium. Ex *δι-*
καίω et *ἀρχή*.
Διέμω, præs. ind. *Dor.* pro *δικαίωμαι*.
Διέμω, justus. *Νῶν δικαίω*, *Marc. Antonin.*
 9, 22.
Διέμω, *α*, ἡ, juris administratio, juris-
 dictio. Ex *δικαίω* et *δόνω*, a *δίδωμι*, do.
 Unde
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, jus reddo.
Διέμω, *ον*, jurisdictionem exercens ma-
 gistratus, juridicus Alexandrinorum.
Διέμω, 2. pl. præs. imper. pass. v. *δικαίω*.
Διέμω, *α*, ἡ, justum iudicium.
Διέμω, *ον*, *justus* iudex. *Α κρίνω*.
Διέμω, *ῶ*, iudicio contendo; (2) accuso;
 (3) defendo. *Ἡδεὺς ἂν τοὶ δικαιολογισαίμεν*
ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων, *Luc.*
Διέμω, *α*, ἡ, causæ suæ defensio; (2)
 accusatio. *Α λόγος*.
Διέμω, causam alterius defendo. *In med.*
me vel causam meam defendo, *Lucian.*
Διέμω, ad defendendum pertinens, ad
 defendendas causas idoneus.
Διέμω, *ον*, *causidicus*, causarum orator.
Διέμω, *ον*, *juridicus*, præfectus jure di-
 cendo.
Διέμω, *εως*, ὁ *ἐξ* ἡ, justitiam in suis urbi-
 bus colens, epith. insulæ, *Pind.*
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, juste ago. Ex *δικαίω*
 et *πράττω*, facio. Hinc
Διέμω, *ῶ*, f. ἡσμαι, justefactum.
Διέμω, *α*, ἡ, actio ex æquo et bono,
 actio justa.
Διέμω, *α*, *αἰον*, justus, æquus; aliquando di-
 citur non ob unam illam virtutem quæ
 prima est inter mortales, hoc est *δικαιοσύνη*,
 sed ob absolutam omnibus numeris probi-
 tatem; (2) dignus; (3) legitimus; (4) pro-
 bus, innocens; (5) verus, sed in causis foren-
 sibus; (6) lenis, mitis; (7) non præter mo-
 dum magnus, vid. *ἄδικος*; (8) τὰ *δικαίω*,
 suum ejusque jus, *ἵσται* res familiaris cu-
 jusque, item quicquid in causa agenda fit.
 (5) *ἄλλ' ἢ νῦν κακός*, ἡ πρόσθεν ἢ *δικαίω* ἀγγε-
 λος *παρῶν*, *Soph. Trach.* 347. *Διέμω* pro
δικαίω ἐστὶ, justum est, par est. *Αἰτήσομαι*
γὰρ

Διάζω, in gymrum agor, vorticosus sum, ut τόπος διάζων, gurgis. A δίνω.
Διναίος, α, εν, idem quod δίνιος, Ep.
Δίνασι, 3. sing. a. l. ind. act. Ion. et Dor. pro ιδίνασι.
Δινδμήνη, ης, η, Cybele.
Δινδμήνη, ης, ης, Cybele, mater deorum. Δινδμήνη γὰρ ἀγείρονται κατὰ δῆμον, sic legendum, non διδύμη, Manetho 6, 538.
Δινέμεν, praes. inf. act. Ion. pro δινεῖν.
Δινέσκεν, pro δινέσκες, volubatur se, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ιδίνεσκεν.
Δίνεμα, τὸ, circumactio in gymrum. A δινεύω, f. εἶσω, memetipsum in gymrum ago, tripudio; (2) aliquem in gymrum ago, instar vorticis circumago, gyro; (3) versor, moveo me, voluto me. (1) δινέσκες ἀνέμοισι καὶ ψαλίοις τετραβάλλεσθαι μόνον γὰρ πόλον, Eurip. Phoen. 198. (3) δινέου κατὰ μέσον, versaretur in medio, Il. 4. 541. A δίνω.
Δίνω, ὡ, f. ἴσω, idem et ab eod. (2) trituro, frumentum excutio: a δίνος, no. 6. Δινομένην ὅτ' βαθὺν ἔμην ἐφύλασσον ἄλλα, Call. Fragm. 51. Hoc verbum explicat Suidas παταμένην. Δινητήρας ἱερὸν ἀκτῆς δινέμεν, Hesiod. Op. 596.
Δίνη, ης, η, vortex. Hinc
Δινηέας, εσσα, εν, vorticosus.
Δινητόμος, ε, δ, εν, vorticem seu gymrum circumactio. A δινέω.
Δινησις, εως, ης, idem et ab eod.
Δίνος, ε, δ, vortex aetherius, turbo; (2) gyros; (3) vertigo; (4) saltationis genus; (5) vasculi species; (6) area, Aelian. Hist. Anim. 2, 25; 4, 25. Τελείσθη δὲ ἡ Ἀργεῖα καὶ τὴν ἄλκα καλεῖται δίνον, Athen. 11, 467. A δίνω.
Δίον, idem quod δινέω.
Διναῖος, εος, δ, ε, η, vorticosus, vorticibus plenus. A δίνω.
Διναίος, εσσα, εν, vorticosus.
Δινατός, ης, ον, turbidus, tornatus; (2) arte elaboratus; (3) rotundus. (1) ἐν θαλάμῳ καὶ δινατοῖσι λίχουσι, tornatis lectis, Il. 3, 391. A δινέω.
Δίζω, ε, δ, ε, η, bifidus, bifurcus. Ex δις et ζῶω, rado, scalpō.
Δίζω, ης, ον, geminus, Ion. pro διζός.
Διό, conjunct. ideo, propterea, quamobrem; (2) servit transitioni. Ex διὰ et ὅ, quod.
Διόλκω, ἴσως, δ, ε, η, a Jove tactus, seu fulmine ictus. Ex Ζεὺς, Διός, et βάλλω. Unde
Διόλκτος, ε, δ, ε, η, idem: a Jove missus.
Διόβολος, ε, δ, ε, η, idem. Πρὶν αὐτὸν εἰλε διόβολον πλάκτεον πυρὸς κεραυνῷ, Eurip. Alc. 126.
Διογενέτωρ, ορος, τὸ, Jovis parens, Jovis natalis.
Διογενής, εος, δ, ε, η, a Jove genitus seu ortus; (2) generosus, divus, nobilissimus. Ex Διός et γίνομαι, nascor.
Διογενήτος, ε, δ, ε, η, idem et ex iisd.
Διογκάω, ὡ, f. ὠσω, tumefacio, inflo; διογκόμαι, ἔμαι, turgeo. Hinc
Διογκασίς, εως, ης, tumor, inflatio.
Διόγνητος, ε, δ, ε, η, idem quod διογενήτος.
Διοδεία, ας, ης, et διόδεσσις, εως, ης, transitus: Διοδενύμενος, ε, δ, ε, η, pervius, permeabilis. A Διοδείω, f. εἶσω, iter facio per, transeo. Διόδενε κατὰ πόλιν εἰς κώμην, Luc. 8, 1. Διοδενύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, Act. 17, 1.
Διοδοιπορέω, f. ἴσω, permeo. A Διόδος, ε, ης, transitus. Ex διὰ et ὁδός.
Διόζω, δ, ε, η, duos ramos habens.
Διόειν, adv. a Jove. A Ζεὺς, gen. Διός.
Διοίγμος, ε, patefactio, ap. Aesch. (si locus sanus, Ern.) ch. 5, 24, ubi legendum videtur διούγμος.
Διοίγνυμι, fut. ζῶω, idem et ex iisd. Βεῖε διοίγνυ κλισίᾳ, Soph. Oed. Tyr. 1296.
Διόιδαιον, intumesco, inturgesco; (2) intumesco ira; (3) erumpo.
Διοιδίω, ὡ, f. ἴσω, idem. Διοιδίωσαι φλέεις, Arct.
Διόδηκος ἐκ τῆς φαρμακοποιίας τὰ σκέλη, Luc.
Διόδης, εος, δ, ε, η, tumidus, turgidus. A praec.
Διοκίω, ὡ, f. ἴσω, seorsum habito; (2) rego, administro; (3) instituo. Διοκίω σὴν πό-

λιν, τὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὸν βίον προνοεῖα διοικεῖται, administrantur. Hinc
Διοίκημα, ἄτος, τὸ, administratio, magistratus, praefectura.
Διοικῆσαι, a. l. inf. act.
Διοικῆσις, εως, ης, administratio, moderatio;
(2) quaevis provincia in qua praeses jus dicit et conventus habet; (3) administratio multarum provinciarum; apud Scriptores Ecclesiasticos, diocesis:
Διοικητής, ε, δ, administrator, procurator, imyr. fisci.
Διοικητήρια, ας, ης, cellae penuriae praeposita.
Διοικίζω, f. ἴσω, dissocio, incolas dispergo, sparsim colloco.
Διοικοδομέω, ὦ, fut. ἴσω, aedificando separo et discrimino.
Διοικονομέω, ὡ, f. ἴσω, persevero regendo.
Διοικῶντας, acc. plur. praes. part. act. contr. pro διοικούντας, a διοικέω.
Διονοχέω, vinum ministro convivis.
Διονόω, ὡ, f. ὠσω, vino refero. Ex οἶνος.
Διοῖξω, εως, ης, patefactio. A διοίγω.
Διοίσταμαι, fut. verbi διαφέρω, aetatem agam, Soph. Aj. 511.
Διόισω, l. sing. f. l. ind. act. v. διαφέρω.
Διοιστεύω, f. εἶσω, sagittam mitto per, sagitta trajicio.
Διοιστρέω, vehementi cupiditate ac prope insana incendio.
Διοιχνέω, ὡ, f. ἴσω, pererro, permeo. Διοιχνεὶ δυσφάτους αἰνιγμάτων ὁμιος, Lycurg. 10.
Διοίχομαι, f. οὐχίνομαι, pereor, intereo.
Διόκτυπος, ε, fulmine ictus.
Διοκωχῆ, ἴσως, ης, remissio.
Διολισθαίνω, labor per; (2) effugio, dilabor e manibus; (3) labor, cado in lubrico.
Διολισθίω, ὡ, fut. ἴσω, idem. Διολισθῆν τὰς χεῖρας, Aristoph. Nub. 433.
Διολκῆ, ης, ης, distractio, tractio per:
Διολκος, ε, δ, tractus in isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Aegaeum et vicissim trahebantur. A διέλκω.
Διόλλυμι, seu διολλύνω, f. ὀλέσω, p. ὀλέσκεα, disperdo; (2) obliviscor. (2) ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ εἶδως διόλεσα, Soph. Oed. Tyr. 317. Τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διόλεσε, Soph. Trach. 472.
Διόλος, ε, δ, ε, η, perpetuus, totus.
Διόλω, adv. perpetuum, Gl. V.
Διομαλίζω, f. ἴσω, complano, aequale reddo.
Διομαλύνω, idem.
Διομαῖνός, ες, δ, ε, η, furiosus, cui furor a Jove inmissus est, Ern.
Διομβρός, ε, δ, ε, η, imbre madidus; (2) madidus. Ex διὰ et ὕμερος, imber.
Διομνήα, ης, ης, ira Jovis, vel gravissima. Θεῶν διομνήη ἐχθρῶν, ira deorum, Orph. Pronost. 21.
Διόμνυμι, f. ομῶσω, vel ομῶμαι, dejero; (2) juro; (3) jurejurando adfirmo. Ὅρκον αὐτῷ προσέειπεν διώμωσεν, Soph. Trach. 255.
Διομνύω, idem.
Διομολογοῦμαι, ἔμαι, f. ἴσομαι, confiteor; (2) pacificor, ex pacto promitto; (3) constituo; (4) adfirmo; (5) transigo; (6) decido; (7) a te contendo, ut hoc fatearis, Διομολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν εἶναι, Plat.
Διομολόγησις, ης, confessio, pactum, transactio.
Διόν, l. sing. imp. ind. act. Ion. pro ἔδιον, a διώω.
Διονομαζέω, f. ὠσω, denomino, appello. Hinc διονομασμένιος, celebris, in utramque partem.
Διονύσια, ὧν, τὰ, sacra bacchica, Bacchanalia.
Διονυσιάζω, f. ὠσω, bacchanalia ago, festum Bacchi celeberrimum.
Διονυσιάκος, ης, ον, Bacchicus, Bacchanalis:
Διονυσίας, ἄδος, ης, herba quaedam:
Διονύσιον, ε, τὸ, templum Bacchi:
Διονύσιος, ἰα, ιον, Bacchicus:
Διονυσίσκος, ε, δ, qu. dic. Bacchulus; (2) ossea eminentia quae prope tempora nascitur. A ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ε, δ, Dionysus, Bacchus: i. e. intellectus mundanus.
Διόσπαις, αἰδώς, ε, Jovis filius. Ex gen. Διός.

Διόσπετος, ε, δ, ε, η, a Jove missus. Ex Ζεὺς, Διός, et πέμπω, mitto.
Διόσπε, conjunct. quapropter, quare, proinde, idcirco. Ex διὰ et ὅσπερ, quod.
Διοσπετής, ἴος, δ, ε, η, a Jove delapsus, de caelo descendens. Ex πίπτω.
Διοσπομείμαι, ἔμαι, expio, v. gr. prodigium; unde purgo; (2) ablego, exigo, et procul amoveo, rejicio, negligo. Ex Διός et πομπή, missio.
Διόσπος, ε, δ, administrator, inspector; (2) curator navis; (3) rex. Aesch. in Pers. 44. A διόψω.
Διόσπος, ε, δ, ε, η, qui habet duo foramina. Ex δις et ὀπή, foramen.
Διοσπεύω, f. εἶσω, inspecio, curo, custodio, imprimis navem; (2) speculo, exploro. Ex διὰ et ὀπταμαι, video. Unde
Διοσπής, ἴσως, δ, inspector; (2) dispensator; (3) excubitor; (4) instrumentum geometricum ejus ope rerum altitudo aestimatur.
Διόσπης, ε, δ, qui pervidet et prospicit, inspector. Ab eod.
Διόσπομαι, f. ὀψομαι, pervideo, perspicio. Hinc
Διόσπος, ας, ης, dioptra, instrumentum geometricum; (2) instrumentum librandis aquis aptum; (3) specillum chirurgicum.
Διοσπείκω, ης, ον, ad spectanda remotiora aptus.
Διόσπειον, ε, τὸ, idem quod διόσπος, n. 3. Unde
Διοσπερισμός, ε, δ, apostema vulvae.
Διόσπρον, τὸ, idem quod διόσπος, Ern.
Διοσπρῶν, contr. pro διοσπρῶν, a διοσπρῶ.
Διοσπρῆτις, ης, ον, perspicax. A διοσπρῶ.
Διοσπρῶ, ὡ, transpicio; (2) perspicio; (3) intrensco. Διοσπρῶν πρὸς τινα, Isocr.
Διοσπρῶν, apte compingo. Unde
Διοσπρῶνσις, εως, ης, partium instrumentalium in corpore humano coagmentatio.
Διοσπρῶ, f. ἴσω, ira accendo vel inflammo; (2) pass. irascor.
Διοσπρῶνσις, ε, δ, ε, η, duas ulnas longus. Ex δις et ὤν, duo.
Διοσπρῶν, recte quid facio, ut λόγον, recte dico, bene consulo; ad veritatis normam exigo, examino. Πῶς ἐν μὴ διοσπρῶν λόγους, Eurip. Suppl. 417.
Διοσπρῶ, ὡ, f. ὠσω, corrigo, emendo. Διοσπρῶμαι τὸ χεῖρος, reddo, Phal. Hinc
Διοσπρῶμα, ἄτος, τὸ, correctio, emendatio.
Διοσπρῶν, contr. pro διοσπρῶν, a διοσπρῶ.
Διοσπρῶνσις, εως, ης, idem, vel ipsa corrigendi vel emendandi actio, membri luxati repositio; (2) recta rei, ut vitæ, institutio, administratio.
Διοσπρῶτης, ε, δ, corrector, qui emendat.
Διοσπρῶτικός, ης, ον, qui corrigere potest.
Διοσπρῶτικῶς, adv. corrigendi causa, per correctionem.
Διοσπρῶ, ας, ης, definita et praescripta dies; (2) discrimen. A διόσπος. Unde
Διοσπρῶ, f. ἴσω, disterno; (2) extermino; (3) definio, distingo; (4) explico, explano disserendo; Plato διορῶν, διαφέλλειν, διατίμειν, χωρίζειν pro eodem posuit, hoc est dividere, partiri; (5) statuo, decerno, adfirmo, quo sensu (2, 3) et in med. dicitur, Διαιτάτον διορίζεται περί τινας, Isocr. Κε διαιτάτον κράτος, nec discreverunt victoriam; id est, non potuit discerni cui pertinuerit victoria, Eurip. Phoen. 1433. Hinc
Διόρσος, ας, τὸ, distinctio, definitio.
Διόρσος, ε, δ, idem et ab eod.
Διόρσος, adv. distincte, definite.
Διόρσος, ε, δ, obtestatio quae fit adjurando, Ern.
Διόρσος, procedo. Ex διὰ et ὁρῶμαι.
Διόρσος, ε, δ, diremptor, discriminator. Ex διὰ et ὁρῶ, terminus.
Διόρσος, ε, δ, ε, η, duplici tecto instructus, duplicem concamerationem vel contignationem habens. Ex δις et ὁρῶς.
Διόρσος, vel διορῶ, f. ὠσω, in serum converto, in serosam qualitatem muto.
Διόρσος, ης, idem quod διόρσος.

διαβύρη, ἥς, ἡ, fossa, perfossio. A διαρύττω.
 διαρύττειναι, a. 2. inf. pass. verbi διαρύττω.
 διαρύρμα, ἄτος, τό, fossa per aliquem locum
 ducta; (2) fovea. Ab eod.
 διαρύσις, εως, ἡ, fossa, Scholiastes Theocr. ad
 Idyll. 1, 67.
 διαρύσσω, vel διαρύττω, f. ξω, perfodio. Ὅσπερ
 κλέπται διαρύσσουσι ξ κλέπτουσι, Matt. 6, 19.
 διαρχέσθαι, ἔμαι, f. ἵσσομαι, persalto, usque ad
 finem salto, desalto; (2) peritū saltandi
 cum aliquo certo.
 διαρχσις, εως, ἡ, conversio in serum.
 διός, Jovis, gen. sing. a Ζεύς, Júpiter.
 διος, δια, dios, a Jove oriundus; (2) divus;
 (3) excellens, nobilis, generosus. A Ζεὺς
 gen. διός.
 διόσδοτος, α, ὁ ζῆ ἡ, a Jove datus. Ex gen.
 διος et δίδωμι, do.
 διασημεία, vel διασημία, ας, ἡ, signum a Jove
 datum; (2) prodigiosa tempestas; (3) pro-
 digium, ostentum. Ex διός et σημεῖον.
 διάσκαρος, αν, οί, Jovis filii, Castor et Pollux;
 (2) reges. Ex Ζεὺς, διός, et κάρος.
 διάσκαρος, αν, οί, idem; (2) apostemata sub
 auribus emergentia (παρώτιδες) in gravi
 morbo salutem indicantia.
 διάσματος, α, ὁ, vis illa quæ odorem sensum ad
 odoratum transmittit. Ab ὀσμή.
 διόσπερμα, et διόσπερον, genus cerasi, Theo-
 phrast. Hist. Plant. 3, 13. Est etiam Dios-
 peron alio nomine lithospermon dicta her-
 ba, Plin. 27, 74, 11. Angl. STONECRO.
 διόσπερος, α, ὁ, vis illa quæ odorem constans osse. Ex
 δις et ὀσέον, os.
 διασπράναι, odore (seu suavi seu fædo) per-
 fundum, imbui, unde iniquo fædis sordibus.
 διόσπρ, conjunct. quoniam, quamobrem, quare.
 διασπρέφισσι, dat. pl. Ion. pro διασπρέφισι, a δια-
 σπρέφω.
 διασπρέφης, έας, ὁ ζῆ ἡ, a Jove nutritus, Jovis
 alumnus. Ex gen. διός et πρέφω.
 διασρέω, ώς, f. ἵσσω, per urinam exerno. Hinc
 διασρετικός, ὅς, αν, vim habens urinam ciendi.
 διασρέτειναι, ἡ, æque deductio. A
 διασρετέω, f. εἶσω, per canalem aquam deduco.
 διασρής, εως, ὁ ζῆ ἡ, epith. currus quo duo vehi
 possunt. Ex δις et ὄρος.
 διασρλιά, ώς, f. ἵσσω, turbo, molestiam exhibeo.
 διασρλίξω, idem quoq. ὀρξίξω.
 διασρύραον, ώς, f. ἵσσω, munio, firmo.
 διόσρ, σπος, ὁ, dispensator, Hes. A διέσω, al.
 a διόστρομαι. Hinc
 διόσρς, εως, ἡ, transpectus; (2) perspectio.
 διόσρσις, ιδος, ὁ ζῆ ἡ, duorum liberorum parens;
 (2) bis puer.
 διατλάαισος, α, ὁ ζῆ ἡ, duorum palmarum, bi-
 paluius. Ex δις et παλαιός, paluius.
 διατλάτος, α, ὁ ζῆ ἡ, qui utrimque vibrari po-
 test; (2) utrimque telum vibrans, bina tel-
 tenens; (3) ambidexter. (2) πῶς δι σταρὸς
 διπαλτος ἀν με χειρὶ φωνεύει, Soph. Aj. 408. A
 δις et παλτός.
 διατλάτως, adv. utrimque vibrando telum; (2)
 ambabus manibus, totis viribus.
 διατμήξω, εως, ὁ ζῆ ἡ, bicubitalis.
 διαπλάξω, f. ἄσω, geminus sum; (2) duplico.
 A διαπλάω.
 διαπλάξ, ἄσος, ἡ, læna duplicata; (2) ὁ ζῆ ἡ,
 duas habens crustas. Ab eod. vel etiam
 ex δις et πλάξ, crusta.
 διαπλάσιώω, f. ἄσω, duplico, gemino.
 διαπλάσιμορμός, ὅς, ὁ, duplicatio; (2) figura
 grammatica qua litera geminatur.
 διαπλάσιος, ία, ιον, duplo major; (2) duplex,
 geminus. A διαπλάω. Hinc
 διαπλάσιον, ονος, ὁ ζῆ ἡ, duplex.
 διαπλάθρον, α, ὁ ζῆ ἡ, spatium duorum jegerum;
 (2) duo jugera. Ex δις et πλάθρον.
 διαπλάθρος, αν, duo jugera æquans.
 διαπλήρης, εως, ὁ ζῆ ἡ, duplicatus, bis plenus.
 διαπλήρης, ές, plenus, refertus, Nic.
 διαπλήω, ἥς, ἡ, duplicatas; (2) fraud, versutia;
 (3) obscuritas. A διαπλέω.
 διαπλοσιμῶτος, σν, duplicato pallio utens.
 διαπλοΐω, duplico, ap. Æsch. (si lectio sana,
 Ern.) Ag. 844, al. διαπλάω.

Διπλόστις, ἴδος, ἡ, lēna duplicata; (2) toga Rom.
 quæ totum hominem ambit; (3) pallium;
 (4) chlamys. Ab eod.
 ΔΙΠΛΟΨ, ἑ, f. διπλόν, ἡ, n. διπλόν, ἑ, du-
 plex, duplex; (2) versipellis, versutus; (3)
 magnus.
 Διπλοσσημαντος, υ, ὁ ζ ἡ, duas habens signifi-
 cationes. Ex διπλός et σημαίνω.
 Διπλῶν, ὦ, f. ὥων, duplico. Διπλῶσατε αὐτῇ
 διπλὰ κατὰ τὰ ἔργα, Apoc. 18, 6.
 Διπλωμα, ἄπος, τό, diploma, literæ principum,
 vulgo patentes; (2) vas duplex.
 Διπλόων, ἡ, duplicatio. A διπλῶν.
 Δίπυρος, ον, duo spiracula habens. A πύριον.
 Διπυδία, ἡ, genus saltationis Laconicæ; (2)
 dimensio versuum per duos pedes, v. gr.
 qui Hexameter vulgo dicitur, κατὰ διπυδίων
 est trimeter, ut et senarius Iambicus.
 Διπυδισμός, ὅ, ὁ, idem.
 Διπυδιάζω, f. ἄζω, salto per διπυδίων.
 Διπυδισαίος, αἰα, αἰών, bipedalis, bipedaneus.
 Διπυδης, εος, ὁ ζ ἡ, idem. A δίπυς.
 Διπύλιτης, υ, ὁ, gemina urbe utens, Man.
 Δίπυλος, υ, ὁ ζ ἡ, bis versus seu aratus. Ex δις
 et πύλος, verso.
 Δίπυρος, υ, ὁ ζ ἡ, duas vias seu duos meatus
 habens. Ex δις et πύρος, meatus.
 Διπυτόμας, ον, duo flumina habens, qui a du-
 obus fluminibus alluitur. Διπύταμον ἴνα
 πόλιν μάλω, Eurip. Suppl. 621.
 Δίπυς, ὀδος, ὁ ζ ἡ, bipes.
 Διπυρόσσωπος, υ, ὁ ζ ἡ, biceps, bifrons, anceps.
 Διπυρμος, υ, ὁ ζ ἡ, duplicem puppim habens.
 Ex δις et πύριμα, puppis.
 Δίπυρος, υ, ὁ ζ ἡ, duplicem proram habens.
 Δίπτερως, υ, ὁ ζ ἡ, bipennis, binas alas habens.
 Ex δις et πτερον, ala.
 Διπτιούζ, ὕχος, ὁ ζ ἡ, idem et ex iisd.
 Διπτιύζ, ὕχος, ὁ ζ ἡ, duplex. Ex δις et πτύσσω,
 plico.
 Δίπτυχα, adv. dupliciter. A
 Δίπτυχος, υ, ὁ ζ ἡ, duplex, geminus, duo.
 Χείρα διπτύχων δειλύναι, pugilaris duplicatus.
 Χείρα διπτύχων ἀνίσταται, Eurip. Andr. 578.
 Διπτύχα φάσγανα, Id. Or. 1303. A δίπτυζ.
 Διπύλως, duas portas habens. A πύλην.
 Διπύρην, υ, τὸ, instrumentum chirurgicum,
 specillum, duo capita habens, aversa parte
 et in summa cuspidē, velut nucleos. A
 Διπύρηνος, υ, ὁ ζ ἡ, duos nucleos habens; (2)
 qui interiore ligno geminus est. Ex δις et
 πυρὴν, nucleus.
 Διπυρίτης, ὁ, bis coctus, epith. panis.
 Δίπυρος, υ, ὁ ζ ἡ, idem. Ex δις et πύρ.
 ΔΙΡΚΑΓ, Α, ας, ἡ, herba quædam.
 Δίρραδος, ὄν, duabus lineis descriptus, notatus.
 Δίρρυθμος, ον, duos rhythmos habens.
 Δίρρυμς, ὅ, ὁ ζ ἡ, duos temones habens.
 ΔΙΣ, adv. bis, quod in compositis sequente
 vocali vel diphthongo σ fere retinet, se-
 quente consona vero plerumque amittit, v.
 gr. δίπυς, bipes. Sed dicitur tamen etiam
 διεφθός, pro διςφθός et δισφθών per dānans.
 Δις, Διός, ὁ, Jupiter, sed in usu est Ζεύς.
 Δισαλία, ας, ἡ, impurities, pro διςαλία.
 Δισέρεπτος, ον, bis raptus, Lyciurg.
 Δισεργονία, ης, ἡ, atneptis. A
 Δισεργονος, υ, ὁ ζ ἡ, atneptus.
 Δισεχτος, υ, ὁ ζ ἡ, bissexus.
 Δισεξάδελφος, consobrinus, patruelis.
 Δίστευος, υ, ὁ, qui duas habet uxores. Ex δις
 et σὺν, cubile.
 Δισέφθος, υ, ὁ ζ ἡ, bis coctus, recoctus.
 Δίσημος, ον, duplicem significationem habens.
 Δισθάνης, εος, ὁ ζ ἡ, bis moriens. Ex δις et
 θνήσκω, morior.
 Δισκύδις, εως, ἡ, cometa quidam. A δίσκος.
 Δισκύδιον, f. εὐδω, disco ludo, discum jacio.
 Δισκύδις, ὦ, f. ἡσω, idem et ab eod.
 Δισκυμα, τὸ, quod jaculamur, projicimus, ut
 δίσκον.
 Δισκηπτος, ον, duo sceptrā tenens.
 Δισκυον, ον, perumbrosus. A σκία.
 Δισκήσεις, a. l. part. act. Ἔσθ. pro δισκήσας,
 a δισκίω.
 Δισκοβολία, ας, ἡ, disci jactus. A

διακυβέλλας, *υ, ὁ*, disci jculator. Ex βάλλω.
 ΔΙΣΚΟΣ, *υ, ὁ*, discus, orbis proprie saeuae,
 quem exercendi corporis causa jacere so-
 lebant olim; (2) orbis solis; (3) vas in
 quo cibaria apponuntur, patina; (4) spe-
 culum.
 Δίσκωμα, terminus qui disci jactu petitur. Ex
 δίσκος et Ionico ῥος, pro ῥος, terminus.
 Διασκοφός, *ον*, discum ferens.
 Διαμύριαι, *ἰαί, ια*, viginti millia; reperitur et
 διαμύριος, *α, ου*.
 Δίσταπτος, *υ, ὁ*, atavus.
 Δισπιθαμαίος, *αία, αἰον*, idem quod
 Δισπιθαμάς, *υ, ὁ* ἤ, duas spithamas; (2)
 duos dodrantes altitudine aequans. Ex δι-
 σπιθαμή.
 Δισπώνδεος, *υ, ὁ*, duplex spondeus.
 Δισσάκνις, et δισάσσι, *adv.* bis. Α δισάσ.
 Δισσάρεχξ, *υ, ὁ* ἔ ἡ, princeps vel rex geminus.
 Τὰς τε δισάρεχξας ὀλέσσαι βασιλεὺς, Soph. *Aj.*
 389. Ex δις et ἄρεχ.
 Δισσύνω, *φ, εύσιν*, duplex sum. Α δισός.
 Δισσολογία, vel διττολογία, *ῶ, f- ἦσιν*, gemi-
 nato verbo loquor; (2) bis dico; (3) duo-
 bus modis effero. Ex δισός et λέγω.
 Δισσολόγιστος, *ον*, quod duobus modis pronun-
 ciatur, scribitor.
 Δισσολόγος, *ον*, gemino sermone utens, *Man.*
 Δισσός, vel διττός, *ἦ, ὄν*, duplex, geminus; (2)
 ambiguus; (2) ῥάσματα δισάσιν ὀνείρων, Soph.
El. 644. Διττός τις καὶ ἀμφιβόλος καὶ
 λαλῶν χρομένης συγγραφῶν, Lucian. in *Alex-*
andro. Α δις.
 Δισσυλλάβεια, *ἡ*, duae syllabae.
 Δισσύλλαβος, *υ, ὁ* ἔ ἡ, duabus constans syllabis.
 Δισσυλλάβως, *adv.* per duas syllabas.
 Δισσυμφωνία, *ῶ, f- ἦσιν*, duabus consonantibus
 efferi. Α
 Δισσυμφωνος, *υ, ὁ* ἔ ἡ, qui duarum est con-
 sonantium.
 Δισσῶς, *αντν*, dupliciter. Δισσῶς αὐτῶ, iterum
 dico, Eurip. *Phaen.* 1347.
 Δισυγάριος, *ῆ, ὅ*, dubitatio. Α δισάγξω.
 Διστάδιος, *ον*, duo stadia aequans.
 ΔΙΣΤΑΨΩ, *φ, άσιν*, dubito, ambigo. Ὁλ-
 γόντιστε, εἰς τὴν διδασκαλίαν, Matt. 14, 31.
 Δισακτικός, *ον*, δι, dubitativus.
 Δισάσιος, *ον*, bilibris; (2) duplum ponderans.
 Δισάσις, *ιας, ἡ*, dubitatio. Α δισάξω.
 Δισακτικός, *ἡ, ὄν*, dubitativus. Ab eod.
 Δισάφης, *ἴος, ὁ* ἔ ἡ, bis sepultus. Ex δις et
 θάπτω, sepelio.
 Διστεγία, *ιας, ἡ*, duplex tectum, vel domicilium
 duobus tectis seu contignationibus duabus
 instructum. Α
 Δίστεγος, *υ, ὁ* ἔ ἡ, duas contignationes habens.
 Ex δις et στέγη.
 Δίστιχος, *υ, ὁ* ἔ ἡ, duos ordines habens; (2)
 ex duobus versibus constans.
 Διστοχία, *ας, ἡ*, duplex ordo, bini ordines. Α
 Διστοχίς, *υ, ὁ* ἔ ἡ, idem quod διστιχος.
 Δίστοκος, *υ, ὁ*, quae bis peperit. Α τίκτω.
 Δίστοκος, *ον*, geminus. Τὰς διτόλους ἀδελφός,
 Soph. *Oed. Col.* 1055.
 Διστομία, bilingualis sum. Α
 Δίστομος, *υ, ὁ* ἔ ἡ, geminum os habens; (2)
 anceps, acutus; (3) duo habens ostia.
 Δισυλλάβεια, *ἡ*, duae syllabae.
 Δισύλλαβος, *υ, ὁ* ἔ ἡ, idem quod δισούλλαβος.
 Δισυλλάβως, *adv.* per duas syllabas.
 Δισχιδής, *ῆος, ὁ* ἔ ἡ, bifidus. Ex δις et σχίζω.
 Δισχίλιον, *ιαί, ια*, bis mille, duo millia.
 Δίσχυλος, *υ, ὁ* ἔ ἡ, utroque claudicans pede.
 Δισώματος, *υ, ὁ* ἔ ἡ, bicorpor. Α σῶμα.
 Δίσωμος, *υ, ὁ* ἔ ἡ, idem.
 Διτάλαντος, duo talenta ponderans.
 Διτοκία, *ῶ, fut. ἦσιν*, bis pario; (2) gemellos
 pario. Α
 Δίτοκος, *υ, ὁ*, quae bis peperit. Α τίκτω.
 Διτονίζω, duobus diversis tonis utor in pro-
 nunciando.
 Διττάχως, *adv.* dupliciter. Α διττός.
 Διττογλωττία, *ας, ἡ*, duplex lingua, duarum
 diversarum linguarum usurpatio. Α
 Διττόγλωττος, *υ, ὁ* ἔ ἡ, bilingual, duplicis lin-
 guae. Α διττός et γλωττα, lingua.

Διτογονία, *ω*, bis pario, seu bina pario. Ex διττός et γίγνομαι, quod est a γένεσθαι.
Διτολογία, *ω*, idem quod δισολογία.
Διττός, *η*, *ον*, duplex, *Attice* pro δισός.
Δισύλλος, *εν*, duplicem gibbum habens; epith. camelorum quorundam. E *dis* et *κύλος*, calculus.
Διυγίαναι, sanitatem consequor, salvus maneo. Ούτε γάρ Ξενοκράτης μᾶλλον διυγίαναι Φωκίανος, ὅτε Δημοκρίτης Θεόφραστος, *Plutar.* 135. Οὐ γὰρ ἐστὶ βέβαιον εἶναι διυγίαναι τὴν ὑπάρχουσαν Φυλιαν, salvam manere, *Jamblich. in Vita Pythag.* 102.
Διυγραίνω, maderfacio, humecto. A διυγρός, *υ*, *ο* *ζ* *η* humidus; (2) uliginosus; (3) mollis, infirmus.
Διυλάζομαι, *φ*, *ασμα*, in materiam abeo.
Διυλίζω, *φ*, *ισα*, defæco, per colum transfundo. Οἱ διυλίζοντες τὴν κύναντα, *Mall.* 23, 24.
Διύλλισι, *εως*, *η*, defæcatio, percolatio; (2) perfusio, baptismus. A *πρæc.*
Διυλισμός, *ς*, *ο*, idem et ab eod.
Διυλιστής, *ηρος*, *ο*, colum. Ab eod.
Διυπνίζω, *φ*, *ισα*, expergefacio, e somno excito. Ex *δια* et *υπνός*.
Διυφραίνω, intertexo, pertexo.
Διφάλλανγάρης, *υ*, *ο*, præfectus duarum phalangum.
Διφάλλανγάρης, *υ*, *ο*, idem.
Διφάλλανγάρης, *ας*, *η*, præfectura qua quis duabus phalangibus præest.
Διφάλλανγία, *ας*, *η*, duplicata phalanx; (2) duæ phalanges. Ex *dis* et *φάλλανγξ*.
Διφάσις, *ας*, *η*, duobus modis dictum, sermo duplex et secum non conveniens. A
Διφάσιος, *ια*, *ον*, qui duobus modis dicitur, bifarius; (2) duplex, geminus. Ex *dis* et *φάσις*, a *φάω*, dico, aio.
Διφάστος, *υ*, *ο* *ζ* *η*, qui duobus modis dicitur.
Διφά'ον, *ω*, quæro, vestigo. Τὴν διφά'ονα καλὴν, *Hesiod. Op.* 372. Hinc
Διφά'ωνος, *ηρος*, *ο*, quæsitior, investigator.
Διφά'ονα, *ας*, *η*, pellis Amalthæ capræ, in qua res humanas scribere dicitur Jupiter; exuvium; (2) quicquid e pellibus fit, ut vestis coriacea; membrana, in qua scribitur.
Διφθερίαι, *υ*, *ο*, qui gestat difphæran.
Διφθερίαι, *ον*, *σδ*, ulcus quoddam.
Διφθερίτης, *υ*, *ο*, idem quod διφθερίαι. Hinc
Διφθερίτις, *ιδος*, *η*, femina quæ vestem coriaceam gestat.
Διφθεροπώλης, *υ*, *ο*, qui pelibus negotiatur.
Διφθερός, *ω*, fut. *ώσω*, pelle, corio intego. A διφθερός.
Διφθογγίζω, per diphthongum scribo aut pronuncio.
Διφθογγόφω, per diphthongum scribo.
Διφθογγός, *υ*, *ο* *ζ* *η*, duplicem sonum habens; (2) *η*, duæ vocales in unum sonum conflatae, diphthongus. Ex *dis* et *φθόγγος*.
Διφραίνω, *ω*, *φ*, *ισα*, bis fructum fero.
Διφροσίς, *η*, differentia, discrimen. A *πρæc.*
Διφρός, *υ*, *ο* *ζ* *η*, bis anno eodem fructum ferens. Ex *dis* et *φρός*, fero.
Διφράξ, *ακος*, *η*, sella. Μαλακὴς ἀπὸ διφράκος ἔδραμε τήνα, *Theocr.* 14, 40. A διφρός.
Διφράξ, *αδος*, *η*, idem et ab eod.
Διφρέα, *ας*, *η*, aurigatio, currus agitatio.
Διφρέατις, *η*, currus agitatrix.
Διφρεντής, *υ*, *ο*, auriga, rector plaustrī. Τὸν διφρεντὴν ἤλκον προσενίπτω, *Soph. Aj.* 857. A
Διφρέων, *φ*, *εὐσα*, curru aut bigis vehor; (2) aurigor, moderor currum. (1) κυναιὶς ἱσπαις διφρέων ἄλλον πύλαγος, *Eurip. Andr.* 1012. A διφρός.
Διφρηλάσις, *ας*, *η*, currus agitatio, aurigatio. Ex διφρός et *ἐλάσις*, agito.
Διφρηλάτις, currum ago, rego. Ὡς τὸν αἰπὺν ἑραὸν διφρηλάτῳ, *Soph. Aj.* 845. Ἰσπαις γὰρ ἄς θέρειφα κῶδιφρηλάτῳ, *Eurip. Rhæ.* 781.
Διφρηλάτης, *υ*, *ο*, currus agitator, auriga.
Διφροφρός, *υ*, *ο* *ζ* *η*, qui sella aliquem gestat. Ex διφρός et *φρός*.
Διφροίκος, *υ*, *ο*, scilicet curulis auriga. Dim.
Διφροίτις, *ο* *ζ* *η*, animum dubius.

Διφροσπηγία, *ας*, *η*, vehiculorum fabrica, sellarum fabricatio. Ex διφρός et *πήγνυμι*.
ΔΙΦΡΟΣ, *υ*, *ο*, locus in curru in quo parabates et auriga sedebant; (2) bigæ; (3) sella. (f. pro διφρός. A *dis* et *φρός*.)
Διφροκία, *ω*, *φ*, *ισα*, currum traho. Ἀντογα διφροκίῃ, *Epigr.* Ex διφρός et *ἐλκω*.
Διφροκία, *ας*, *η*, bigarum seu sellarum fabricatio. Ex διφρός et *ἐργον*, opus.
Διφροφορέω, curru vehor; (2) sella gestor, sedeo. Ἐμπροσθέντες δὲ οἱ ἐπίκρουροι τῶν Περσέων τὰς διφροφορεμένους... ἔπεινον, *Herodot.* 3, 146.
Διφροφορία, *ω*, *φ*, *ισα*, curru veho. A
Διφροφόρος, *υ*, *ο* *ζ* *η*, qui sella aliquem gestat.
Διφρογίης, *ιδος*, *ο* *ζ* *η*, bis tostus, qui bis torretur. Ex *dis* et *φρύγω*, torreo.
Διφύης, *ιδος*, *ο* *ζ* *η*, qui duas habet naturas; (2) bipartitus, geminus; bicorpor. Διφύη τ' ἄμικτον, *Soph. Trach.* 1095. Ex *dis* et *φύη*.
Διφύια, *ας*, *η*, bifida partitio. A *πρæc.*
Διφύλλος, *υ*, *ο* *ζ* *η*, bina folia habens, bifolius. Ex *dis* et *φύλλον*.
Διφώνος, *υ*, *ο* *ζ* *η*, duplicem habens vocem; (2) duplici voce loquens, bilinguis. A *φωνή*.
Διφώσα, part. contr. pro διφώσας, a διφάω.
Διχά, adv. bifariam, dupliciter, divisim; (2) sine absque, seorsim. (2) διχρα παντός, ab omni conspectu segregatus, *Soph. Cæd. Col.* 1732. Ἐκ πάντων διχρα, *Id. Antig.* 164. A *dis*. Hinc
Διχάζω, *φ*, *ασα*, in duo divido, separo; (2) dissidium injicio. Ἦλκον γὰρ διχάζσαι ἄνθρωπον κατὰ τὴν παρὰ αὐτῷ, *Mall.* 10, 35.
Διχάσις, idem.
Διχάς, *αδος*, *η*, dimidia pars. A διχρα.
Διχασμός, *ς*, *ο*, divisio. A διχάζω.
Διχαστής, *ηρος*, *ο*, unus dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes isti cibum dividunt.
Διχάω, idem quod διχάζω, *Ern.*
Διχῆ, adv. divisim, bifariam.
Διχηλεύω, *φ*, *εὐσα*, ungulam bisulcam habeo.
Διχηλεύω, *ω*, *φ*, *ισα*, idem. A
Διχηλός, *υ*, *ο* *ζ* *η*, in duas chelas fissus; (2) ungulam habens bisulcam; (3) bisulcus, bifidus. Ex *dis* et *χηλή*.
Διχῆ, dupliciter, bifariam. A διχρα.
Διχῆβδιος, *ια*, *ον*, duplex. A
Διχῆβας, *αδος*, *η*, duplex. A διχῆβας.
Διχῆσαν, *ο* *ζ* *η*, duabus tectis tunicis.
Διχῆσλος, *υ*, *ο* *ζ* *η*, discors, dissentiens. Ex διχρα et *βωλή*, voluntas.
Διχογνωμία, *ω*, *φ*, *ισα*, dissensio animo, duplici sententia distrahor.
Διχογνωμένω, *ω*, *φ*, *ισα*, idem. A
Διχογνωμάν, *ονος*, *ο* *ζ* *η*, ancipiti tractus sententia; (2) cujus sententia dissidet a sententia alterius. Ex διχρα et *γνώμη*.
Διχόβιν, adv. a duabus partibus. A διχρα.
Διχόβυμος, *υ*, *ο* *ζ* *η*, dubius animi.
Διχοβίνικος, *υ*, *ο*, mensura continens duas chœnicas. A
Διχοβίνικος, *υ*, *ο* *ζ* *η*, duas capiens chœnicas. Ex *dis* et *χώνη*, chœnir.
Διχόβωτος, *υ*, *ο* *ζ* *η*, duplicis iræ.
Διχόβιν, *ννος*, *ο* *ζ* *η*, in duas partes mensem secans. Ex διχρα et *μῆν*. Hinc
Διχομηνία, *ας*, *η*, dimidia mensis pars; (2) plenilunium.
Διχομηνία, *ας*, *η*, sc. ἡμέρα, dies qui mensem in duas partes æquales dividit; (2) quæ decimo quinto die mensis aliquid facit.
Διχομηνίς, *ιδος*, *η*, luna plena et soli adversa; (2) medius mensis, Idus. Ab eod.
Διχομηνος, *υ*, *ο*, idem quod διχομηνίς. Διχομηνος σελήνη, plena luna, (passim apud Ptolem. in Magna Constructione.) Vide 10, 1, 239.
Διχομηνίτις, *ιδος*, *ο* *ζ* *η*, duplicis consilii, anceps, dubius. Ex διχρα et *μῆσις*.
Διχομυδός, *υ*, *ο* *ζ* *η*, qui ambigue loquitur; (2) ambiguus.
Διχοπόω, *ω*, *φ*, *ισα*, dissensio, dissideo.
Διχόνοια, *ας*, *η*, duplex seu bifaria sententia mentis, dissensio; (2) incertitudo. (2) σύν μιν ὄκνον καὶ διχονοίαν τῆς Ἀντωνίας γνώμης, *App. Bell. Civ.* 5, 33.

Διχόρδος, *ον*, duabus chordis tentus. Διχόρδον εἶναι φησὶ τὴν σπηκτίδα, *Athen.* 4.
Διχορία, *ας*, *η*, divisio chori in duas partes, chorus in duas partes divisus. Hinc
Διχοριάζω, *φ*, *ασα*, in duabus choreis cano.
Διχορρήγης, *ιδος*, *ο* *ζ* *η*, duplicem rupturam habens, dupliciter ruptus, disruptus. Ὅς (κίον) πεισμηται σέγης διχορρήγης ἐκείτο κρηπίδων ἐστὶ, *Eurip. Herc. Fur.* 1007. Ex διχρα et *ρήγνυμι*, rupturo.
Διχορρόπας, adv. cum inclinatione in duas partes, ambigue. Τὸ δ' εὖ κρατοῖν, μὴ διχορρόπως ἰδύν, *Æschyl. Agam.* 359, translatio sumpta a trutina. Ἐς αἰμασπὸν τῦχος ἔ διχορρόπας ψήφους ἔθεντο, *Id. ibid.* 824. Οὐ διχορρόπας μάτην, *Id. ibid.* 1283.
Διχοσάσις, *ας*, *η*, dissensio, seditio, secessio. Ex διχρα et *σάσις*, statio.
Διχοσάτις, *ω*, *φ*, *ισα*, dissideo, dissentio, discordo; (2) dissensionem facio; (3) ambigo, dubito. Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοσάτῃ, *Eur. Med.* 15. Ex διχρα et *ιστημι*.
Διχοστομία, *ω*, *φ*, *ισα*, in duas partes seco, dissideo, separo; (2) concido. Διχοστομήσει αὐτὸν, *Mall.* 24, 51. Ἐν ταύταις δὲ τὸ παρὰ νόμον καὶ ἐννομον ἐκδοσὴν διχοστομεί τῶνται, in his jam legum vel custodia, vel transgressio, singulas bifariam partiuntur, *Plat. Politic.* 302. Ex *τέμνω*.
Διχοστομήμα, *ατος*, *τὸ*, dimidia portio; (2) particula, frustum. A *πρæc.*
Διχοστομία, *η*, divisio in duas partes. A
Διχοστόμος, *υ*, *ο* *ζ* *η*, dissectus, in duo divisus; (2) dimidiatus; (3) bifidus.
Διχοστόμος, in duo dividens.
Διχοσφονέω, dissideo, dissentio.
Διχοσφονή, *ης*, *η*, discordia; (2) inimicitia; (3) seditio. A
Διχόφραν, *ονος*, *ο* *ζ* *η*, discors, dissentiens, qui mente est discors; (2) versipellis. Ex διχρα et *φρήν*.
Διχράω, divido in duas partes. A διχρα.
Διχροία, *ας*, *η*, geminus color. A διχρός.
Διχρονέω, *ω*, *φ*, *ισα*, sum duorum temporum, sum anceps, indifferens. A διχρονος.
Διχρονοκῶ, *ατος*, *τὸ*, desinens in ancipitem vocalem.
Διχρονος, *υ*, *ο* *ζ* *η*, qui duorum temporum est, anceps, indifferens, communis.
Διχρός, contr. διχρους, *υ*, *ο* *ζ* *η*, bicolor, qui gemini coloris est. Ex *dis* et *χρῶμα*.
Διχρωμός, *υ*, *ο* *ζ* *η*, idem et ex iisd.
Διχρός, adv. dupliciter. A διχρα.
ΔΙΧΡΑ, *ης*, *η*, sitis; (2) vehementer desiderium.
Διχρά, *ιτις*. Vide διψή.
Διχράκος, *ς*, *ο*, morbus renum quem comitatur maxima sitis; (2) genus herbæ. *Angl. TEASEL.* A διψα. Unde
Διχράκος, *ς*, *ο*, sitibundus, siticulosus.
Διχράς, *αδος*, *η*, siticulosa, bibula, arida; (2) genus viperæ veneno celerius necantis, prester, causos, melanurus; (3) genus herbæ.
Διχράω, *ω*, *φ*, *ισα*, sitio; (2) cupio, desidero, appeto. Διψῆν ὑδάτων μάλιστα, *Herodot.*
Πόλις ἐλευθερίας διψήσασα, *Plat.*
Διψή, *ιτις*, 3. sing. præsent. ind. act. Dor. pro διψῆ, contr. ex διψάω, a verbo διψάω.
Διψήρος, *ς*, *ο*, sitibundus, aridus. Ab eod.
Διψήσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi διψάω.
Διψησις, *ιτις*, sitis.
Διψητικός, *η*, *ον*, sitim provocans; (2) siticulosus, sitiens, sitibundus. A διψάω.
Διψίος, *ς*, *ο* *ζ* *η*, siticulosus, aridus.
Διψίος, *ς*, *ο*, idem quod διψία.
Διψύχως, *ω*, *φ*, *ισα*, ambiguo et duplici sum animo.
Διψύχια, *ας*, *η*, dubitatio, hæsitatio. A
Διψύχος, *υ*, *ο* *ζ* *η*, animo duplex, qui mentem habet dubiam et inconstantem. Ex *dis* et *ψυχή*, anima.
Διψώδης, *ς*, *ο* *ζ* *η*, siticulosus, sitibundus. A διψα, sitis.
Διψώντες, pro διψάοντες, a διψάω.
ΔΙΩ, expello, abigo; (2) timeo; med. διομαι, idem; (3) celeriter curro, fugio. Πιπὶ γὰρ διέ παμίνι λαῶν, *Il.* 5, 566. Μή σὺ, *ζ* *ὀπλό-*
2 A
στειρός,

τέρως περ ἰὼν, ἀγρόνδ' ἰδιωμαὶ Βάλλαν χερμα-
 δίσιοι, *Odys.* 21, 370.
 Διωβόλιον, κ, τὸ, duo oboli, genus nummi binos
 obolos valens.
 Διωβόλον, κ, τὸ, idem.
 Διώγω, ἄτος, τὸ, id quod persequimur; (2)
 persequuto; (3) sacrum quoddam apud Grae-
 cos, a quo viri arceabant. (2) μὴ ... Πη-
 λeus μετ' ἄλθ' ἰδιωματὶ διώγωμαι, *Eurip. Andr.*
 993. Nescio an sit locus primæ explicationi.
 Exemplum quod affert Stephanus ex Xeno-
 phonthe potest optime reddi persequuto. Sic
 se habet: Παλλὰὶ δὲ τὰ διώγματα ἀφίστασι
 ἱπανέρχοντα διὰ τὸ μισόθρον, multa (canes)
 ferarum odio, persequutione omissa recur-
 runt, *Xenoph. de Venat.* 3, 9. Α διώγω.
 Διωγμός, ὄ, ὁ, persecutio, exagitatio, vexatio.
 Διωδύονεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διόδυσσι.
 Διωδύνος, ον, acerbus, gravem dolorem adfer-
 ens. Καὶ διωδύνος σπαραγμός αὐτῷ πλεμμόνων
 ἐνθήψατο, *Soph. Trach.* 777. Α διὰ ἐ δύνει.
 Διωθεῖ, f. διώσω, vel διωθήσοι, dispello, pro-
 trudo, submoveo; (2) diluo, refello; (3)
 intrudo per, trajicio impellendo; (4) de-
 trudo, deturbo; (5) ejicio, propulso; (6)
 med. elaboro, effugio; (7) detrecto, recuso.
 Ταῦτα πάντα διωθύνοντο, *Dem.* Διωσάμενος τὴν
 ἀρχήν, τὸν ὄχλον, *Plut.*
 Διωθίζω, f. ἰσω, idem. Hinc
 Διωθιρμός, ὄ, ὁ, impulsio; (2) propulsio.
 Διωπᾶω, *Att.* idem quod διώπω.
 Διωπᾶμαι, *Ion.* pro διώκω, α διώκω.
 Διωπῶν, *Dor.* pro διώκων.
 Διωπτεύς, ἰα, ὢν, persequendus. Ab eod.
 Διωπτής, κ, ὁ, persecutor. Ab eod.
 Διωπτός, ἦ, ὢν, quem persequi debemus; (2)
 quem consecrari oportet, expetendus.
 Διωπτρία, ας, ἡ, persecutrix, venatrix.
 Διωπτός, ὢς, ὁ, persecutus. Α
 ΔΙΩΨΕΩ, f. ἴω, ἐ, ὄρωμαι, expello, abigo, trans-
 adigo; (2) in exsilium mitto; (3) perse-
 quor, insequor; (4) adsequi conor, con-
 sector, adfecto, expeto; (5) persequor ju-
 dicio, adsequo, reum ago; (6) persequor
 oratione, describo; (7) pervado, perneio.
 Διωρώμαι σε διέλις, reum agam, *Aristoph.* *Eq.*
 367. Φῦδας διωκόντίς σε ναυτικῇ σέλην, disces-
 senter ut persequerentur, *Soph.* *Phil.* 562.
 Οὐδὲ ταπεινὸς διώκει τὸν ἰαυτῷ φίλον, *Isocr.*
 Διωλύντος, ἰα, ὢν, ulnas expansas habens, vel
 ulnis amplexus. Α διὰ ἐ ὠλέην.
 ΔΙΩΛΥΪΟΣ, κ, ὁ ἐ, ἦ, magnus; (2) vehem-
 ens; (3) late se extendens. (3) πίττα διω-
 λυγῆς ἀναπύπτωται ἡσπίσει, *Apoll. Rhod.* 4,
 1258.
 Διωμοσίη, ας, ἡ, dejeratio; (2) jurandum
 de calumnia. Α διώμνημι.
 Διωμόςτος, juratus; διώμνητοι, jurati fidem suam
 obligant, *Soph.* *Phil.* 593. Vide quoque
Suidam in voci. Unde nescio quare in edit.
 anni 1766 hæc vox reddita sit *perjurus*.
 Διωμοσμένους, perf. part. pass. v. διωμοάζω.
 Διωνυμία, ας, ἡ, duplex nomen. Α
 Διωνίμος, κ, ὁ ἐ, ἦ, binominis, duo habens
 nomina; (2) celebris, pervulgatus. (2)
 πτίσαν ὃ διωνύμιος θεοὶ ἐκτίσαντο, *Eurip. Phæn.*
 688. Διωνίμος ἐγένετο ὁ Γράκκος, *Aprian.*
 de *Rebus Hisp.* 43. Illud a δις, et hoc a διὰ
 et ὄνομα.
 Διωνύσος, idem qui Διώνυσος.
 Διωράζω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. διώκω.
 Διωρῆκίλυθος, ον, cursor, festinans.
 Διωρῆσπος, κ, ὁ, equorum agitator. "Αρεὺς δ'
 αἰματόεντα διωρῆσποιο λάφυρα, *Leonidas* in
Anth. Ex διώκω ἐ ἴσας, equus.
 Διωρῆς, ὢς, ὁ, persecuto; (2) peroratio, per-
 meatio; (3) pulsio, *Ern.* Α διώκω.
 Διωρίζω, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi διώκω.
 Διωρῖα, dilatio; (2) intervallum. Ab ὄρος.
 Διωρίστα, a. 1. ind. act. verbi διωρίζω. Unde
 Διωρισμένους, adv. definite, distincte; (2) se-
 orsim, particulatim.
 Διωρῆφος, κ, ὁ ἐ, ἦ, duplex tectum habens.
 Διωρῆγη, ἦς, ἡ, fossa. Α διωρῆσαι. Unde
 Διωρῆγμα, ἄτος, τὸ, fossa per aliquem locum
 ducta, Διωρῆκα βαθύνει ἰσίστου, *Herodot.* 1, 75.

Διαιρουμένης, ἡ, ὅ, qui parietes perfodit.
 Διαιρούξ, ἔρχξ, vel υγρός, ὁ, fossa; (2) cuniculus.
 Διαιρούσαι, perfodit. Vide διαιρούσαι. Hinc
 Διαιρούχῃ, ἥς, ἡ, idem quod διαιρούξ.
 Διαιρούμενος, α, 1. part. med. verbi διαιρώ.
 Διαισῖς, εως, ἡ, protrusio, propulsio; (2) dilata-
 tio cum pulsu. A διαισῖαι.
 Διαιστούς, ὅ, ὁ, idem. Διαιστούς χειρῶν, Aret. Ab
 eod.
 Διαιστήρ, ἥρος, ὁ, instrumentum chirurgicum
 quo aliquid ex vulnere detruitur; (2) vec-
 tis. Ab eod.
 Διαιτή, ης, ἡ, diota, genus vasis duas habentis
 ansas. A
 Δίαιτος, α, ὁ ἔξ ἡ, duas habens aures; (2) duas
 habens ansas. Ex δις et δς, αἶτος.
 Διαιτέιν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Dor. et Boeot.
 pro διαιθήσαν, α δμαῖν.
 Διαιθέσαι, domita, α, 1. part. pass. f. g.
 Διαιθέσαι, dometur, 3. sing. a. 1. imperat. pass.
 Διαιήσις, εως, ἡ, subactio, domitio; (2) ipse
 domandi actus. A δαμάω.
 Διαιήσιμα, ας, ἡ, domitrix. A
 Διαιήτης, ἥρος, ὁ, domitor. A δαμάω.
 Διαιήτος, ἡ, ὄν, domitus. Ab eod.
 Διαιήτρα, per sync. pro διαιήτης, Hes.
 Διαιήτις, ἡς, ἡ, serva, ancilla. A δμαῖς.
 Διαιῖς, ἴδος, ἡ, idem et ab eod.
 Διαιῖος, ον, servilis, Ep.
 Διαιῖος, ὅ, ὁ, servus. A δμαῖν.
 Διαιῖος, οὐς, ὁ, idem et ab eod.
 Διαιῖων, servis, dat. plur. cum ἰφέλκω.
 ΔΙΟΝΟΠΑΛΛΙΖΩ, f. ἴσω, agito et percutio, vel
 executio manibus; (2) induo. Ἄνθ' ὃ ἄνδρ'
 ἰδονοπάλλειν, Il. 4, 472.
 Διανοφός, ἴα, εον, caliginosus, ater. A δνόφος.
 Διανοφεῖσθαι, dat. pl. f. g. Ion. pro διανοφείσθαι. A
 Διανοφεῖς, εἰς, εὐν, idem et ab eod.
 Διανοφίς, ἴσσω, εν, idem quod γνίφιος, Steph.
 ΔΙΟΨΘΩ, α, ὁ, tenebræ, caligo.
 Δοαῖω, ομαι, dubito, delibero; (2) post dubi-
 tationem tandem decerno. A δοῖς.
 Δογμα, ἄτος, τὸ, edictum, decretum; (2) sen-
 tentia, placitum, dogma; (3) ritus, cere-
 monia religiosa, N. T. A δοξία. Hinc
 Δογματίζω, f. ἴσω, dogma aliquod introduco,
 dogmata trado; (2) ritus religiosos præ-
 scribo, N. T. (3) consulto; (4) censeo. Τί
 αἱ ζώντες ἐν κύματι δογματίζονται; Col. 2, 20.
 Δογματικός, ἡ, ὄν, dogmaticus, qui certam re-
 rum quarundam scientiam dari statuit; (2)
 ad præcipiendum vel docendum aptus.
 Δογματίσας, ἔς, ὁ, qui dogmatis alicujus est
 auctor vel defensor. A δογματίζω.
 Δογματοποιεῖν, ὦ, f. ἴσω, decretum facio.
 Δογματοποιεῖν, ἡ, inventio placitorum philo-
 sophicorum. A præc.
 Δόδρα, ἡ, Lat. potio, seu quoddam jusculum,
 ap. Auson.
 Δοθεῖς, α, 1. part. pass. verbi δίδωμι.
 Δοθεῖστος, δατώ, gen. sing. ejusd. f. g.
 Δοθέναι, datum esse, α, 1. inf. pass.
 ΔΟΘΗΝ'N, ἦνος, ὁ, furunculus, tumor in car-
 nosis corporis partibus.
 Δοθῖον, ονός, ὁ, idem.
 Δοῖα, duo, nom. pl. n. g. Poet. pro δύο.
 Δοιάζω, f. ἄσω, dubito; (2) consulto, fluctuo.
 Ἐξομένην δ' ἔπειτα δόσασατε, animo fluctua-
 bat, Apoll. Rhod. 3, 770.
 Δοιδυκοποιός, ὁ, pistillorum fabricator, Steph.
 Δοιδυκοφέρεθ, α, ὁ, pistilli sonum timens.
 ΔΟΙΓΔΕ, ὕκός, ὁ, pistillum mortarij; (2)
 cochlear quo contusa eximuntur.
 Δοῖς, 3. pl. a. 2. opt. act. Boeot. et Æol. pro
 δάσσω. A δίδωμι.
 Δοῖη, ἥς, ἡ, dubium, dubitatio. A δύο.
 Δοῖη, 3. sing. aor. 2. opt. verbi δίδωμι.
 Δοῖαι, duo, nom. pl. m. g. Poet. pro δύο.
 Δοῖος, ὅς, ὄν, geminus. Ab eod.
 Δοῖω, duo, nom. dual. m. g. Poet. pro δύο.
 ΔΟΚΑ'ΖΩ, fut. ἄσω, observo, speculor, ex-
 pecto, arbitrator. Ὡς ἐπὶ πάλαιον νῦν ἐπὶ
 πρᾶναισι δεκασις, Theoc. 1, 150.
 Δεκασις, 2. sing. fut. 1. ind. act. Dor. pro
 δεκάσεις, α δακίω.
 Δεκαίς, 2. sing. præs. ind. act. contr. pro δεκάεις.

δοκέω, observo, expecto; (2) insidior. Βίη-
σύλασι δοκέων, Hesiod. Scut. 480. Α
ΔΟΚΕΛΗ, ὧ, f. ἥρω, video; (2) censeo, existi-
mo; (3) probō; (4) in aliqua existima-
tione sum, laudo, celebror, unde δοκίοντες,
sunt clari, &c. (5) hinc impers. δοκί, videri-
tur, placet, volo, ut πῶς δοκίς, τί δοκίς, πό-
σον δοκίς, sunt formulæ admirandi. In pass.
δεδόκται, visum est, decretum est, placet.
Δοκῶ μοι αὐθόνητος εἶναι, Plat. Κἄν γὰρ δοκῶ
μοι κινῶντα τῶτον ὑπομενῆναι, Xen. Ἄριστος εἶναι
δοκῶ, Luc. "Ὅς τὸν ἰδοῦσι, Æsch. Τίς ἀνὴρ
πλῆν τὰς εὐδοκίαν φέρει, ἡ τοσούτον ἔσται δοκίῳ,
καὶ δόξαν" ἀσπλῆναι; quis homo plus felici-
tatis obtinet, quam quantum opinione concipit?
Soph. Œd. Tyr. 1189. (3) μάλιστα δὲ
ὑπὲρ εἰκός, ἧλλον, ἱ πατὴρ ὅς μοι τῶν καλῶς
πράσσειν, δοκίῳ, quem par est osten-
dere, Id. Trach. 56.
Δόκημα, ἄτος, τὸ, idem quod δόκησις.
Δοκισιδίζω, α, ὁ ἔξ ἡ, qui sibi acutus et dex-
ter videtur, qui se faustum et felicem ex-
istimat. Ex δοκίῳ et δεξιῳ.
Δόκησις, εως, ἡ, existimatio, opinio; (2) suspi-
cio; (3) exspectatio. Α δοκίῳ.
Δοκισισοφία, ας, ἡ, opinio quam qui falso de
sua sapientia concipit. Α
Δοκισισοφός, α, ὁ ἔξ ἡ, qui sibi videtur sapiens
esse quum non sit. Οὐκὲν ἂν ἦδη τῶν Σιατῶν
τις λέγοι νεανίας δοκισισοφός, Aristoph. Pac.
43. Ex δοκίῳ.
Δοκίδιον, α, τὸ, trabecula, trabs parva. Dim. α
δοκός.
Δοκιμαζέω, f. ἄσω, exploro, probō, examino,
expor; (2) approbo, in pretio habeo;
(3) utile judico, consultum censeo; (4) sim-
pliciter, judico, censeo; et in pass. (1) tutē-
læ meæ permitto, togam virilem sumo;
(2) de iis quorum vita et mores exploran-
tur, an quis sit ad honores, quos petit, ad-
mittendus. Δοκιμαζέ τις φίλος ἐκ τῆς περὶ
τὸν βίον ἀντυχίας, Isocr. Πρὸς ἀνθρώπων δοκι-
μάζεσθαι, Plat. Α δοκιμός. Hinc
Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio; (2)
impr. eorum qui honores petunt; (3) cen-
sura; (4) specimen, documentum; (5) de-
lectus militum.
Δοκιμαστής, ὧ, ὁ, explorator, examiner, æsti-
mator; (2) approbator. Ab eod.
Δοκιμαστήρ, ἥρος, ὁ, idem; quæstor ærarii, Polyb.
Δοκιμαστικός, ἡ, ὁ, exploratorius.
Δοκιμῆ, ἥς, ἡ, experientia; (2) documentum.
Δοκιμίον, α, τὸ, exploratio. Α
Δοκιμῶς, α, ὁ ἔξ ἡ, probus, probatus, acceptus.
Α δοκίῳ, (vel α δοκαίῳ, v. Ern.)
Δοκιόττης, ητος, ἡ, integritas. Α πρæc.
Δοκίμως, adv. plane, vere.
Δοκίς, ἴδος, ἡ, trabecula; (2) trabs. Α δοκός.
ΔΟΚΟΣ, ὧ, ὁ, trabs, tignum; (2) hasta, lancea
Δοκῶ, ὅος, ἡ, opinio. Α δοκίῳ.
Δοκασίς, εως, ἡ, contigatio. Α δοκός, verbale.
Δολερός, ῥᾶ, ὅν, dolosus. Α δόλος.
Δολεράς, adv. dolose, fraudulenter.
Δολεύομαι, fut. ἐδούμαι, fraudulenter ago. Α
δόλος. Hinc
Δολιαντι, dat. pl. f. g. Ion. pro δολίαις, a δόλος.
Δολίξω, f. ἴσω, adultero, corrumpro.
Δόλος, ἴα, ὄν, dolosus. Δολίαν καὶ μεγάλαν ἄσαι,
Soph. Trach. 849.
Δολιόσπετος, ὁδος, ὁ ἔξ ἡ, insidiator, insidioso pede
incedens.
Δολιόσπης, ητος, ὁ, fraudulentia. Α δόλος.
Δολιόσπην, ονος, ὁ ἔξ ἡ, fraudulentus, dolosus.
Ex δόλος et φρίν.
Δολίῳ, ὧ, f. ὄσω, dolo utor, decipio. Ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἰδοῖσιν αὐτοὺς, (pro ἰδοῖεν, Hesot.)
Rom. 3, 13. Α δόλιος.
Δολιχαυλός, α, ὁ ἔξ ἡ, longas tibias seu fistulas
habens. Ex δολιχῶς et αὐλός.
Δολιχαῦχιν, εως, ὁ ἔξ ἡ, longam cervicem ha-
bens. Διὰ τὴν τῶν κύκων δολιχαῦχενος γένον,
Euryp. Iphig. in Aul. 794. Ex δολιχῶς
et αῦχιν, cervix.
Δολιχογυγής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, longam hastam habens.
Ex δολιχῶς et ἔργος, hasta.
Δολιχέω, f. ἐνέω, dolichum, quod est curcu-
lum.

lum certum, curro, decurro; (2) cursitio.
 Δολιχῆς, τὸν τῆς φύσεως δρόμον, Philo. A
 δολιχῆς.
 Δολιχίππος, ὁ ἔξ ἡ, longos habens pedes, Ath.
 Δολιχίρρεμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui longis remis utitur.
 Ex δολιχῆς et ἱερῆμος, remus.
 Δολιχίρρης, longus, procerus. Δολιχίρρες ἱσθί,
 Oppian. Cyneget. 1, 407.
 Δολιχογενεῖα, ας, ἡ, scriptorum prolixitas.
 Δολιχοδαίρας, υ, ὁ ἔξ ἡ, collum longum habens.
 Ex δολιχῆς et διεχθ, collum.
 Δολιχοδρόμος, ᾧ, f. ἥσω, dolichum, h. e. cur-
 sum longissimum decurro. A
 Δολιχοδρόμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui sexies stadium de-
 currit. Ex δολιχῆς et δρόμος, curro.
 Δολιχοκαυλός, υ, ὁ ἔξ ἡ, longum caulem habens;
 (2) longum hastile habens.
 Δολιχοκράτος, qu. dic. longam caudam habens;
 epith. versus cujus in fine syllaba redun-
 dat.
 Δολιχοπύς, ὁ ἔξ ἡ, idem quod δολιχίππος.
 ΔΟΛΙΧΟΣ, ἡ, ὄν, longus, prolixus; (2) mul-
 tus.
 Δόλιχος, υ, ὁ, curriculum duodecim vel qua-
 tuor et viginti stadium. A δολιχῆς.
 Δολιχοσπίος, υ, ὁ ἔξ ἡ, longam projiciens um-
 bram; (2) longus.
 Δολιχόσπας, longis præditus auribus, Oppian.
 Cyneget. 3, 186.
 Δόλιος, adv. dolose.
 Δολόδοτος, ὁ ἔξ ἡ, callide strepens, dolosus,
 epith. Martis.
 Δολόεις, ἑσσαι, ὄν, dolosus; (2) dolose factus.
 Δολοήτωρ, ὅρος, ὁ, dolosus, Sibyll.
 Δολοκτεπία, ἡ, cades per insidias facta.
 Δολομήτης, εος, ὁ ἔξ ἡ, qui dolos meditatur, do-
 losus. Ex δόλος et μέθος.
 Δολομῆτα, voc. sing. a.
 Δολομήτης, υ, ἡ, vafa, dolosus. A μῆτις.
 Δολομήτης, ιος, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 Δολομήχανος, υ, ὁ ἔξ ἡ, dolorum machinator.
 Ex δόλος et μηχανή, machina.
 Δολομήδης, ov, dolose loquens.
 Δολοπύς, f. εὔσω, Lex. Græc. Fraudem me-
 ditor, insidior. A δόλος.
 Δολοπλοκία, ας, ἡ, dolus. A
 Δολοπλόκος, υ, ὁ ἔξ ἡ, dolos nectens, versutus,
 dolosus. Ex δόλος et πλέκω, necto.
 Δολοποιός, ὄν, idem.
 Δολοπῶς, ὅσος, ὁ ἔξ ἡ, doloso pede gradiens.
 Δολορρήφιον, dolos suo, excogito. A
 Δολορρήφης, εος, ὁ ἔξ ἡ, ex dolis consutus, do-
 losus. Ex δόλος et ῥάπτω, suo.
 Δολορρήφια, ας, ἡ, varities. A præc.
 ΔΟΛΟΣ, υ, ὁ, dolus, fraus. (Ab ant. δίλω,
 ineso. Unde δέλωαι et δειλάζειν, Eryn.)
 Δολόντες, part. pro δολέοντες, a δολέω.
 Δολοῦμαι, ᾧ, f. ἥσω, dolo et ex insidiis occido.
 Ex δόλος et φόνος, cædes.
 Δολοφονείω, idem.
 Δολοφόνησις, ἡ, idem quod
 Δολοφονία, ας, ἡ, cades dolo et ex insidiis pa-
 trata. Ex iisd.
 Δολοφόνος, υ, ὁ, sicarius.
 Δολοφρονής, ιος, ὁ ἔξ ἡ, dolos animo agitans,
 astutus. Ex δόλος et φρονέω, cogito.
 Δολοφρόνιστος, ὄν, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 Δολοφρονία, ᾧ, f. ἥσω, dolos, fraudes, cogito.
 Τίτικα δὴ νῦν διῶρο δολοφρονίσσα παρίστης; Il.
 3, 405.
 Δολοφρονίστις, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, frau-
 des. A
 Δολοφρονῶν, ὄν, ὁ ἔξ ἡ, dolos meditans. Ex δόλος
 et φρονέω, mens.
 Δόλωψ, ὄν, ὁ, speculator, explorator, insidiator,
 ap. Hes. Quia Δόλωπις, Thessaliæ in-
 colæ, fraudulentus.
 Δόλωσις, ᾧ, f. ὥσω, dolose ago, decipio; (2)
 adultero, depravo. Οὐκ ἄρα διῶντες δολέ-
 μεθα; Soph. Phil. 1276. A δόλος.
 Δολωσῖς, a. l. part. pass.
 Δόλωμα, ὄν, ὁ, sica, pugio in baculo occu-
 pulsus; (2) minimum velum in navi.
 Δόλωσις, ὄν, ἡ, fraus, deceptio. A δολόω.
 Δόλω, ἄν, ὄν, δῶ, donum. A δίδωμι.

Δομοίους, αἰα, αῖων, ad structuram pertinens: αἱ δομοίαι, fundamenta. Τῆς οἱ γὰρ νῖον βάλλοντα δομοίαις, *Apoll. Rhod.* 1, 787.

Δομεύς, ᾧ, f. ἥσω, ædifico. Ὁ δ' Ἀργυρεῖσταν παρ' Αὐσονίτι φυλαμένον δομεύσεται, *Lycurg.* 593.

Α

Δομεῖν, ἥε, ῖ, ædificium, structura; (2) murus; (3) corporis compages. (3) κήρσιτο δομὴν ἀπάλαντο ἰδίστασι, cetis similes corpore visu, *Apoll. Rhod.* 3, 1395. Κόχχλοι δομὴν ἰνδάλυσται αἰῆς, similis est corpore cochleis terrestribus, *Nic. Ther.* 153. Α δομεῖν, *æstruo*.

Δομοῖς, εως, ῖ, idem. Α δομεῖν.

Δομητῶρ, ορος, ὅς, architectus. Ab eod.

Δομονδε, adv. domum versus. Α

Δομος, α, ὅ, domus; (2) triclinium; (3) compages, ordo. (3) καὶ διὰ τρήκοντα δομον πλῆνῃ, et per tricesimas laterum compages, *Herodot.* 1, 179. [Sed v. δομή.] Α δομεῖν.

Δομοσφαλής, ἑς, domum labefactans. Α σφάλλω.

Δοναβίς, α, 1. part. pass. f. g. *Dor.* pro δονεῖν, α δονίω.

Δονάκτιον, α, τὸ, arundinetum. Α δοναῖς.

Δονακίης, εως, ὅ, arundinosus. Ab eod.

Δονακίσις, εσσα, εν, idem.

Δονακίῃα, acc. sing. *Ion.* pro δονακίᾱ, α δονακίς.

Δονακοστροφής, ἑς, idem quod δονακοστροφός, *Nonn.*

Δονακοστροφός, α, ὅ, ῖ, arundinifer. Ἀτ' Εὐρώτα δονακοστροφός; *Eurip. Iphig. in Aul.* 179.

Ex δοναῖς et τρέφω, alo.

Δονακίχλωος, contr. δονακίχλως, α, ὅ, ῖ, arundinibus vires. Ex δοναῖς et χλόω.

Δονακίδης, εως, ὅ, ῖ, arundinosus. Α

ΔΟΝΑΞ, ἄρος, ὅ, arundo concava et crassa; (2) sagitta; (3) calamus scriptorius; (4) calamus piscatorius; (5) fistula.

Δονεῖν, f. εἴσω, agito. Α

ΔΟΝΕΩ, ᾧ, f. ἥσω, idem; (2) turbo; (3) laccio. Ρύκη τε ῖ περσίοι τε ραϊχάματα αἰθὴν δονεῖται, *Aristoph. Av.* 1187. (Ab ant. δένω, δίνω.)

Δόνημα, ἄσος, σα, motus. Α præc.

Δόνησις, εως, ἥ, agitatio. Ab eod.

Δόντης, nom. pl. α. 2. part. act. verbi δίδωμι.

Δόξα, ης, ἥ, sententia, opinio: hoc est id quod cognoscit quod in sensibilibus est universale, et eorum quæ διανοία percipiuntur conclusionis, sed scit sine demonstratione; (2) fama, rumor; (3) gloria, laus; (4) expectatio; (5) dignitas; (6) dogma, axioma; (7) suspicio. (1) δόξης γὰρ ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι, mente enim eramus a diis privati, *Eurip. Hippol.* 1414. (4) δόξης δ' ἐσφαλμένοι ἐνεργίῃ, spe beati nuntii frustratus sum. *Id. Med.* 1010. (7) κομψευε νῦν τὴν δόξαν, *Sophl. Antig.* 324. Α δοκίμ.

Δοξάζετε, 2. pl. præc. conj. act. verbi δοξάζω.

Δοξάω, f. ἄσω, laudo, celebroy; (2) existimo, opinor, suspicor, conjicio. Δοξάζειν τὸν Θεὸν τ' ἀληθὴ κακῶς, φερεῖ. Δοξάζω περὶ ψυχῆς ἄσως, *Thuc.* Ἐδοξάσθη εἶναι σοφώτατος, *Herodot.* Α δόξα. Unde

Δοξέωσις, α, τὸ, parva gloria, gloriola. Dim.

Δοξάσαι, α. 1. inf. act. verbi δοξάζω.

Δοξασθῶσι, 3. pl. α. 1. conj. pass.

Δοξασία, ας, ἥ, opinatio, opinio, conjectura.

Δοξαμεν, ἄσος, τὰ, quod faciendum videtur.

Δοξυστής, ῖ, ὅ, opinator. Hinc

Δοξαστῆος, ἥ, ὄν, vi opinandi præditus.

Δοξαστός, ἥ, ὄν, opinabilis. Α δοξάζω.

Δοξητε, 2. pl. aor. 1. conj. act. verbi δοκίω.

Δοξακλίαι, ας, ἥ, opinio pulchritudinis suæ seu honestatis. Ex δόξα et καλός, pulcher.

Δοξακορεψῶν, ᾧ, f. ἥσω, jactito et ostento me.

Δοξακορῆται, ᾧ, f. ἥσω, de fama et gloria laboro, ambio.

Δοξακορῆται, ας, ἥ, ostentatio, jactantia; (2) aure populari captatio. Ex δόξα et κορῆ.

Δοξαλογία, ᾧ, p. κκα, laudibus celebroy.

Δοξαλογία, ας, ἥ, collaudatio.

Δοξαλόγος, ας, ὅ, ῖ, collaudans.

Δοξομανής, εως, ὅ, ῖ, qui insano gloriæ amore tenetur. Ex δόξα et μανίωμαι.

Δοξομανία, ας, ἥ, insanus gloriæ amor.

Δοξοματισταίφθοι, οἱ, philosophi, sic dicti ob inanem de sua sapientia opinionem. (Ath.

δοξομαχίας, ὤ, ὅ, imitator rei non certo cognita.
δοξομαχικός, ὢ, ὄν, imitans rem non satis cognitam, *Plat.*
δοξοταπεινωτικός, ἥ, ὄν, scientiæ opinionem inspirans, tradens.
δοξοτομία, ας, ἡ, inanis opinionis susceptio.
δοξοσοφία, ας, ἡ, opinio sapientiæ suæ. *A*
δοξοσophos, υ, ὁ ἕ ἡ, qui se ipse sapientem credit.
δοξοσσαι, pro δοξοσσαι, α δοξῶ.
δοξαφρός, ον, gloria plenus, *Man.*
δοῶν, 1. sing. f. 1. ind. act. v. δοῶν pro δῶκα.
δοῶς, ἄς, ὄν, duplex. Vide διῶς.
δορα, ας, ἡ, pellis detracta; (2) excoxiati. *A*
δορα, ας, ὄν, duplex. Vide διῶς.
δορα, ας, ἡ, pellis detracta; (2) excoxiati. *A*
δορα, ας, ὄν, duplex. Vide διῶς.
δορατικός, αῖα, αῖον, hastæ magnitudinem æquans. *A* δορυ, ατος, hasta.
δορατίσθαι, f. ἰσμαι, hastis pugno. Ab eod.
δοραῖον, υ, τό, hostile, jaculum.
δορατισμός, ὤ, ὅ, pugna quæ fit hastis. *A*
δορατίσθαι.
δορατοπλοῦς, υ, ὁ, e ligno structus; (2) qui hastilia radit et poli. *A* γλύφω.
δορατοπλοῦς, υς, ὄν, locus in quo hastæ reponuntur. *Ex* δορυ et δῆκη.
δορατομῆχις, hasta pugno.
δορατομῆχης, ἰος, ὁ ἕ ἡ, qui hastæ crassitudine est. *Ex* δορυ et παχύς, crassus.
δορατοφόρος, υ, ὁ ἕ ἡ, hastatus, satelles. *Ex* δορυ et φέρω, fero.
δορατοφῶς, ας, ἡ, expugnatio, *App. Bell. Cín.* 4, 52.
δορατοφῶς, υ, ὁ ἕ ἡ, hasta vel bello captus. *Ex* δορυ et ἄλσσω.
δοριγυμῖνος, ἥ, in bellum nupta (sc. a cujus nuptiis bellum natum est). *Æsch. Ag.* 695.
δοριήρῃας, υ, ὁ ἕ ἡ, hasta, ἱ. e. bello, captus.
δοριήρῃας πρὸς Ἀχαιῶν, *Eurip. Hec.* 105. *Ex* θραῦς.
δοριγυμῖνος, ἡτος, ὁ ἕ ἡ, hastatus, bellifex. *Æsch. Ch.* 363. *Ex* κάμνω, laboro.
δορίκτητος, υ, ὁ ἕ ἡ, bello captus. *Ex* πῶσμαι, adquire.
δορίκτητος, υ, ὁ ἕ ἡ, bellicosus.
δορίληπτος, υ, ὁ ἕ ἡ, captus bello. *Ex* δορυ et λαμβάνω, capio.
δοριμῆνης, ἰος, ὁ ἕ ἡ, hasta furens; (2) bellandi cupidissimus. (2) ὅτε ἂν πῶς Ἑλλάς δοριμῆνης ἀπώλλυτο, *Eurip. Suppl.* 485. *Ex* μαίνομαι.
δοριμαγνος, ον, bellicosus, insano ardore belli flagrans. Μὴ γὰρ σε θυμοπαλῆτης δοριμαγνος ἀταφείτω, *Æsch. Sept. advers. Theb.* 688.
δοριμήτης, ὁ, belli peritus, amans. Ἐνναλίῳ δοριμήτῳ, *Eurip. Androm.* 1016.
δορίπαλος, ον, hastam quatiens, hastatus. Χέρεις ἡ δοριπάλλει, e manu hastam mittente, vel potius legendum χέρεις ἐν δοριπάλῳ ταμπεύεισσι ἵδρασι, cohors hastatorum ante regias aedes excubias agens, *Æsch. Agam.* 118.
δοριπῆτης, ἰος, ὁ ἕ ἡ, qui hasta cecidit. *Ex* δορυ et πίπτω, cado.
δοριπῆτος, υ, ὁ ἕ ἡ, fortis, laboriosus in bello.
δοριπῆτος ἅσιον Ἀχαιῶν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 771.
δορίς, ἴδος, ἡ, culter quo utuntur coqui ad excoxiandum. *A* δορεῖ, excoxiati.
δορίσθαι, ον, hasta transfixus, *Ern.* El γὰρ ὅτι Ἰλίῳ πρὸς τινος Λυκίου δορίσθης κατενεύρισθης, *Æschyl. Choeph.* 343.
δορίσθαι, υ, ὁ ἕ ἡ, auxil bello, strenuus.
δορεάδιος, ἰα, ἰον, e dorcadæ factus, seu e talo hinnuli.
δορεάδιον, dorcadum sive caprearum saltus imitor.
δορεάδιον, υ, τό, damula, parva caprea. *Dim.*
δορεάδιος, αν, αἰ, flagella e corio caprearum confecta; (2) instrumentum quo sotes torquebantur. *A*
δορεῖς, ἄδος, ἡ, caprea, dama, dorcas. *A* δορεῖ.
δορεος, υ, ὁ, capreolus.
δορεων, ανος, ὁ, idem; (2) cervus. *A*
δορε, νος, ἡ, caprea, capra silvestris, dama.
δορεόκομος, υ, ὁ, lignum quod tectum domus
2 A 2 sustinet.

sustinet, trabs, *Suid.* sed vox est corrupta, legendumque cum *Valesio* δουροδόχος.
 Δορός, ὅ, ἡ, uter, culeus, saccus e corio confectus. *A. diogenes, pellis.*
 Δορός, genit. pro δοράτος; (passim apud Poetas.) Vide in δορυ.
 Δορπία, ὡ, f. ἡσω, cœno. "Ἰππες λυσάμενοι, δορπίζομεν ἐνθάδε πάντες, *Il.* 23, 11. *A. δορπον.*
 Δορπία, ης, ἡ, tempus vespertinum. *Ab eod.*
 Δορπίζω, ης, ὁ, hora cœnæ. *Ab eod.*
 Δορπία, vel δορπία, ας, ἡ, prima dies Apatu-
 riorum, qua ad cœnam conveniebant qui
 ex eadem tribu erant. *Ab eod.*
 Δορπίζω, ης, ὁ, idem quod δορπίζω.
 ΔΟΡΦΙΟΝ, ης, τὸ, cœna; (2) pastus; (3) ap-
 petitus cœnandi.
 Δορπίς, ης, ὁ, idem.
 ΔΟΡΥ, gen. δοράτος, δορός, δορός: dat. δορί et
 δορί: hasta; hinc (2) sceptrum; (3) lignum,
 trabs; (4) navis; (5) res quævis tignis com-
 pacta; (6) *metaphr.* pugna. (1) γενῶς ἐκ
 δορός πολεμίας, natus e matre captiva, *Soph.*
Ant. 1013. "Ἐπὶ δορυ, ad dextram (nam dextra
 hamum tenebat). *Ex δοράτος, a dextra.* (2)
 φιλοππον λαὸν εὐδύνων δορί, regens scepro,
Eurip. *Hec.* 9. "Ἀνδρῶν συμμάχων κινὸν δορυ
 ἔχων, sociis viduum sceptrum habens. Sed
 forte in hoc exemplo δορυ debet accipi pro
 nave, *Eurip.* *Or.* 687. (3) ὅς' ἴσιν διὰ δορός,
 qui penetrat lignum, *Il.* 3, 61. (4) ἰπ' Ἀργεῖα
 δορός, *Argoia in navi, Eurip.* *Andr.* 794.
 (6) καὶ σφάγια πρὸ δορός καταβάλλεις, ante pug-
 nam, *Eurip.* *Or.* 1603. *Ex παίδων δορός*
ἀκροβόλων, primitiæ puellarum bello capta-
rum, Id. Phœn. 288.
 Δορυάλωτος, ης, ὁ ἢ ἡ, bello captus, captivus.
 Δορυεὺς, ον, hastam jaculans, epith. tormenti
 bellici. *Μηχανήματα πολλὰ πρὸς πολιορκίας*
κατισκύνουσι, πετρεὼλα τι καὶ δορυεὺς, Joseph.
Antig. 9. *A. βάλλω.*
 Δορυόειπτον, ης, τὸ, falx præacuta infixa lon-
 gurgio, harpago.
 Δορυεὺς, ης, ὁ ἢ ἡ, bellicosus.
 Δορυκλῦτος, ης, ὁ, bello inclutus.
 ΔΟΡΥΚΝΙΟΝ, ης, τὸ, dorycnium, herba.
 Δορυκράνος, ον, cuspidatus. "Ἡ δορυκράνη λόγχης
 ἵσχυς, periphr. hastæ, *Æschyl.* *Pers.* 147.
 Δορυκτεῖς, ης, ὁ ἢ ἡ, idem quod δορυκτεῖς.
 Δορυκτεῖς, ης, ὁ ἢ ἡ, idem quod δορυκτεῖς.
 Δορυκτεῖς, ης, ὁ ἢ ἡ, bellator.
 Δορυμῆς, ον, peritus rei militaris.
 Δορυμῆς, ον, ὁ ἢ ἡ, qui in bello captus atque di-
 missus est cum hospitii jure; ex hoste factus
 hospes; (2) qui mittitur legatus de redi-
 mendis captivis. "Ὁ γὰρ μέγιστος αὐτοῖς συγ-
 χάνει δορυμῆς, amicus, *Soph.* *El.* 46. Κάμωι
 δὲ πάντων φίλατος δορυμῆς, *Eurip.* *Med.* 688.
 conf. *Æschyl.* *Chœph.* 560. *Ex δορυ et ἔξινος,*
hospes.
 Δορυξέον, ης, τὸ, locus ubi hastæ raduntur aut
 poliuntur, *Hes.* *Ex δορυ et ἔξινος.*
 Δορυξέος, ης, ὁ, et δορυξέος, hastarum artifex. *Ex*
hisd.
 Δορυπαγῆς, ἔς, ligno constructus. *Δορυπαγῆς*
ἔχοντες κινανώπιδας νῆας, Æschyl. *Suppl.*
751. A. πήγνυμι.
 Δορυπῆς, ἔς, hasta percussus. *Πολλῶν νεκρῶν*
ποιῶσα δορυπῆς φόνον, Eurip. *Cycl.* 304.
 Δορυπλῆς, ον, hasta interfectus.
 Δορυπλῆς, ον, ὁ ἢ ἡ, hasta percussus. *Ex*
δορυ et πτόω, consterno.
 Δορυπλῆς, ον, ὁ ἢ ἡ, igneam hastam habens.
 Δορυπλῆς, ἔς, ὁ ἢ ἡ, hasta potens. *A. σῆνος.*
 Δορυπλῆς, ον, ὁ ἢ ἡ, acer bello. *A.*
 Δορυπλῆς, f. ἔω, vel δορυπλῆς, hasta pugno. *Δορυ-*
πλῆς σεντα φρατὸν Ἀργεῖον, hasta pugnaturum,
Eurip. *Heracl.* 776. *Δορυπλῆς, Soph.*
Ant. 1188. *A. δορυ.*
 Δορυπλῆς, ον, hasta coronatus, bellicosus,
Diog. L.
 Δορυπλῆς, ον, hasta concussus, hastam qua-
 tiens. *A. τινάσσω.*
 Δορυπλῆς, ον, lignum secans, findens.
 Δορυπλῆς, ὡ, f. ἡσω, stipo, comitor ut satelles;
 (2) tueor, protego; (3) servio, ambio,
 veneror, colo. "Εδορυπλῆς τὸν βασιλῆα, *He-*

rodol. *Τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοία δορυπλῆς,*
Isocr. *Τὴν ἐκείνης σωτηρίαν τῶν δορυπλῆς,*
Dem.
 Δορυπλῆς, ὡ, τὸ, satellitium; (2) mutæ
 personæ in scena. "Ἡ *Περδικίας* εὐθὺς ἐν δυ-
 νάμει μάλιστα τὸν Ἀργεῖον ὡς περὶ δορυπλῆς
 ἐφελκόμενος, *Plut.* in *Alex.* 77.
 Δορυπλῆς, ὡ, ἡ, idem.
 Δορυπλῆς, ας, ἡ, satellitium.
 Δορυπλῆς, ἡ, ὁ, ad satellites pertinens. *A.*
 Δορυπλῆς, ης, ὁ, spiculator, satelles, hastatus.
 Δορυπλῆς, ἔς, 2. s. aor. 2. imper. act. v. *δίδωμι.*
 Δορυπλῆς, ἔς, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.*
 pro *ἰδωται.*
 Δορυπλῆς, nom. pl. contr. pro *δορυπλῆς, a. δορυπλῆς.*
 Δορυπλῆς, ης, ὁ ἢ ἡ, qui peccati dat penas. *Ex*
δορυπλῆς et δίκη, pena.
 Δορυπλῆς, ας, ἡ, aviditas largitionum.
 Δορυπλῆς, ἡ, prostibulum.
 Δορυπλῆς, ὡ, ἡ, donum, donatio. *A. δίδωμι.*
 Δορυπλῆς, 1. sing. imperf. ind. act. *Poet.* pro
ἰδίδωμι, a. δίδωμι.
 Δορυπλῆς, 2. pl. aor. 2. imperat. act.
 Δορυπλῆς, ας, ἡ, quæ dat. *A.*
 Δορυπλῆς, ἡ, ὁ, dator. *A. δίδωμι.*
 Δορυπλῆς, ης, ὁ, idem et ab eod.
 Δορυπλῆς, ἡ, ὁ, ad dandum propensus.
 Δορυπλῆς, ἡ, ὁ, qui dari potest; (2) datus.
 Δορυπλῆς, 3. sing. aor. 2. imperat. act. v.
δίδωμι.
 Δορυπλῆς, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Att.* pro *δορυπλῆς,*
 et hoc *Ion.* pro *δορυπλῆς.*
 Δορυπλῆς, ὡ, in servitutum redigo. *A.*
 Δορυπλῆς, ης, ὁ ἢ ἡ, servorum ductor. *Ex*
δύλος et ἄγω, ducō.
 Δορυπλῆς, ας, ἡ, servorum seductio. *Ex δὲ-*
λος et ἀπατάω, seduco.
 Δορυπλῆς, ον, τὸ, servulus. *Dim. a. δύλος.*
 Δορυπλῆς, ας, ἡ, servitus. *Ab eod.*
 Δορυπλῆς, ης, ὁ ἢ ἡ, servilis. *Ab eod.*
 Δορυπλῆς, ὡ, τὸ, servitium, servitus; (2)
 servus; (2) γυναικὸς ὡν δόλυμα, *Soph.* *Antig.*
756.
 Δορυπλῆς, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἰδέ-*
λυσαν, a. δόλυσι.
 Δορυπλῆς, 3. pl. a. 1. imperat. act.
 Δορυπλῆς, ὡ, ἡ, servitium. *A.*
 Δορυπλῆς, fut. εὐσώ, servio, servus sum. *Δο-*
λύειν ταῖς ἡδοναῖς, Xen. *ταῖς νόμοις, Plat.* *A.*
δύλος.
 Δορυπλῆς, ης, ἡ, ancilla, serva. *Ab eod.*
 Δορυπλῆς, gen. sing. *Ion.* pro *δουλείας.*
 Δορυπλῆς, ἡ, ὁ, servus. *Ab eod.* *Hinc*
δουλικῶς, adv. serviliter.
 Δορυπλῆς, ης, ὁ ἢ ἡ, servilis. *A. δύλος.*
 Δορυπλῆς, ἡ, ὁ, serva. *Ab eod.*
 Δορυπλῆς, ης, ὁ ἢ ἡ, longam cervicem sive
 longum collum habens. *A. δουλικῶς, pro*
δουλικῶς, et διερῆ, cervix.
 Δορυπλῆς, ὡ, ἡ, idem quod δουλικῶς, *Ep.*
 Δορυπλῆς, ὡ, ἡ, servili animo præditus.
 Δορυπλῆς, ον, τὸ, adsertio in servitutum. *Ex*
γραφῆ, lis, vel γραφίσθαι, accusare.
 Δορυπλῆς, ὡ, ἡ, a servis me regi patior.
 Δορυπλῆς, ας, ἡ, servorum imperium in do-
 minos. *Ex δύλος et κρατέω, impero.*
 Δορυπλῆς, ἔς, ὁ ἢ ἡ, servo conveniens, ser-
 vilis, illiberalis. *Ex δύλος et πείρω.*
 Δορυπλῆς, adv. serviliter, servili more.
 ΔΟΡΥΛΟΣ, ης, ὁ, servus; (2) *adv.* ὡς, ἡ, ον, ser-
 vus, a, um; *comp.* δουλότερος. *Δόλον παρασχὼν*
θάνατον, Eurip. *Or.* 1170. "Ὅτι τὸς τριπλῆς
δύλος παρασχὼν, Id. Suppl. 876.
 Δορυπλῆς, ης, ἡ, servitus. *A. δύλος.*
 Δορυπλῆς, ης, ὁ ἢ ἡ, servilis. *Ab eod.*
 Δορυπλῆς, ον, τὰ, mancipia, servi, famuli.
Ex σώμα, quod vocatur sæpe, vel per se
mancipium significat.
 Δορυπλῆς, præter. part. pass. v. *δουλώ.*
 Δορυπλῆς, ἔς, ὁ ἢ ἡ, servi speciem gerens.
Ex δύλος et φαίνομαι, apparere.
 Δορυπλῆς, ὁ ἢ ἡ, servilis animo. *A. φρήν.*
 Δορυπλῆς, ὡ, f. ὡσω, in servitutum redigo. *Δο-*
λύειν ἀπάτη πρὸς πολέμους, Plut. *τόνον ὑπόνο-*
μοις, Plat. *Οἱ καὶ οὗτοι ἰδουλόσαντες ὑπὸ Ἀρσά-*
γη, Herodot. *A. δύλος.*

Δουλοῦντες, aor. 1. part. pass. v. *δουλώ.*
 Δουλοῦντες, ὡς, ἡ, subjugatio. *A. δουλώ.*
 Δουλοῦντες, servitus, *Ion.* pro *δουλοῦντες.*
 Δουλοῦντες, a. 2. inf. act. verbi *δίδωμι.*
 Δουλοῦντες, ὡ, f. ἡσω, sonitum edo. *Δουλοῦντες*
πῶς, Il. 4, 504. *Ex δύλος.*
 Δουλοῦντες, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum v.
ἰφελκ. pro *ἰδουλοῦντες.*
 ΔΟΥΛΟΣ, ης, ὁ, sonitus qui ex corpore ad
 terram addiso oritur; (2) sonitus quivis;
 (3) mors ejus qui cum strepitu cadit.
 Δουλοῦντες, ligna, hastæ, pl. per *Apocopen* pro *δού-*
ρατα, Ion. pro *δοράτα, a. δορυ.* *Hinc*
Δουλοῦντες, ἔα, εον, ligneus:
Δουλοῦντες, ὡ, ὁ ἢ ἡ, idem.
 Δουλοῦντες, ον, lignis compactus, *Lycurg.*
 Δουλοῦντες, ὡς, ὁ ἢ ἡ, qui intra hastæ ictum est.
Ex δορυ et ἡνεκῆς, longus, (vel ἐνέργημα, ad
quem ictus hastæ perferri potest, Ern.)
 Δουλοῦντες, dat. sing. *Ion.* pro *δορυ, a. δορυ.*
 Δουλοῦντες, ὡ, ὁ ἢ ἡ, præclarus bellator.
 Δουλοῦντες, ὡ, ὁ, idem.
 Δουλοῦντες, ης, ὁ ἢ ἡ, pro *δορυκτεῖς.*
 Δουλοῦντες, ης, ὁ ἢ ἡ, pro *δορυκτεῖς.*
 Δουλοῦντες, ἔα, εον, ligneus. *A. δορυ.*
 Δουλοῦντες, ης, ἡ, hastæ receptaculum, arma-
 rium. *Ex δορυ et δέχομαι, pro δέχομαι.*
 Δουλοῦντες, idem. *Ex δορυ et θήκη, theca.*
 Δουλοῦντες, vide *δορυπαγῆς, Orr.*
 Δουλοῦντες, idem quod *δορυπλῆς, Ep.*
 Δουλοῦντες, idem quod *δορυπλῆς, Æsch.*
 Δουλοῦντες, αἶα, αἶον, capax. *A. δέχομαι.*
 Δουλοῦντες, ης, τὸ, receptaculum. *A.*
 Δουλοῦντες, ὡς, ὁ, acceptor. *A.*
 Δουλοῦντες, ἡ, epulum, convivium. *A.*
 Δουλοῦντες, ἡ, ἡ, palmus.
 Δουλοῦντες, idem quod *πενθήμιμος, cæsura,*
quum post secundum pedem syllaba su-
perest, Hephaestion de Metris, 33.
 Δουλοῦντες, et *δορυπλῆς, ὡ, ὁ ἢ ἡ, obliquus; per*
Poet. constans una brevi et tribus longis,
Hephaest. de Metris, 83. A. δορυπλῆς.
 Δουλοῦντες, ὡ, ὁ ἢ ἡ, qui coma est tortuosa,
Hes. *Ex δορυπλῆς et κόρη.*
 Δουλοῦντες, cristata galea ornatus. *Κῦμα δορυ-*
πλῆς ἀνδρῶν, Æschyl. *Sept. contra Theb.*
116.
 ΔΟΥΛΟΣ, ὡ, ὁ, obliquus, tortus. *Hinc*
Δουλοῦντες, ὡ, f. ὡσω, curvo, inflecto, obliquo.
Θήρη δὲ τὴν λευκὴν ἰδόντα δορυπλῆς, Hesiod.
Scut. 389. *De agro.*
 ΔΟΥΛΟΣ, aor. 1. part. pass. v. *δορυπλῆς.*
 Δουλοῦντες, ὡ, ὁ, capax. *A. δέχομαι, capio.*
 ΔΟΥΛΟΣ, ης, ἡ, herbæ nomen. *Angl. ARABIAN*
MUSTARD.
 Δουλοῦντες, ὡ, τὸ, manipulus. *A. δούλω.*
 Δουλοῦντες, ης, ὁ, qui manipulos colligit.
Ex δούλω et λέγω, colligo.
 Δουλοῦντες, et *δορυπλῆς, f. εὐσώ, manipulos*
colligo. A. δούλω.
 Δουλοῦντες, ἡ, ἡ, manipulus, *Ph.* *At etymologo*
multitudo parvæ pecuniæ.
 Δουλοῦντες, ὡ, ὁ, idem, seu prehensio.
 Δουλοῦντες, ἔα, ἡ, pugillus.
 Δουλοῦντες, aor. 2. inf. act. v. *δαρβάνω.*
 Δουλοῦντες, 1. sing. aor. 2. opt. act. verbi inusit.
δούλω, pro διδούλω, fugio.
 Δουλοῦντες, f. αὐῶ, facio. *A. δούλω.*
 Δουλοῦντες, ης, ἡ, dracæna. *A. δούλω.* *Hinc*
δουλοῦντες, ἔα, ἡ, dracunculus, piscis.
 Δουλοῦντες, vīsus, a. 2. part. pass. verbi *δέκω.*
 Δουλοῦντες, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἰδουλοῦντες.*
 Δουλοῦντες, nom. dual. a. *δούλω.* *Unde*
δουλοῦντες, ἔα, εον, anguinus.
 Δουλοῦντες, ης, ὁ, anguinus; (2) lapis quidam.
 Δουλοῦντες, ης, τὸ, nomen herbæ. *Anglice,*
DRAGONS; (2) genus vitis; (3) species morbi.
Ab eod.
 Δουλοῦντες, ὡς, ὡς, ὁ ἢ ἡ, serpentigena.
 Δουλοῦντες, ἡ, serpentes in capite gerens.
 Epith. *Furiarum.*
 Δουλοῦντες, ἡ, serpentis speciem habens.
 Δουλοῦντες, adv. specie serpentis.
 Δουλοῦντες, ης, ὁ, draconis interfectior. *Ex*
δούλω et ὀλέγω, perimo, occido.
 Δουλοῦντες, ον, anguinos crines habens.
 Δουλοῦντες

Δρακοντόμιμος, υ, ὁ ἐξ ἡ, dracones imitans.
 Δρακοντόμορφος, ον, idem quod δρακοντοειδής.
 Δρακοντόποις, ὄς, ὁ, Gigas, sc. e serpentis dentibus natus.
 Δρακοντόπους, ὁ ἐξ ἡ, anguipes, Steph.
 Δρακοντοφόνος, υ, ὁ ἐξ ἡ, serpentes interficiens.
 Δρακοντοφύρατος, ον, a serpente custoditus.
 Δρακοντοῦχος, εὖς, ὁ ἐξ ἡ, draconibus seu anguibz plenus; anguicomus, vel potius anguibz armatus, epith. Furiarum. Eurip. Or. 256. A δράκων.
 Δράκος, εὖς, τὸ, oculus, visus, apud Nicandrum, 479. A δράκω, video.
 Δρακῶν, f. 2. ind. act. per Metath. pro δαρκῶν, a δράκω, video.
 ΔΡΑΚΩΝ, οντος, ὁ, draco: δράκοντες, catellæ, armillæ.
 Δράμα, ἄτος, τὸ, fabula, tragedia, vel comœdia; (2) narratio; (3) rei repræsentatio; (4) actus, seu facinus. A δράω.
 Δραματίζω, fabulam ago. A δράμα.
 Δραματικός, ἡ, ὄν, ad fabulam pertinens, fabularis, poeticus, activus. Ab eod.
 Δραματικῶς, adv. scenice.
 Δραματίον, υ, τὸ, fabella. Dim.
 Δραματοποιῶ, ὦ, f. ὡς, fabulas scribo.
 Δραματοποιῶ, ας, ἡ, fabularum scriptio.
 Δραματοποιός, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, fabularum scenicarum scriptor.
 Δραματοποιῶν, ὦ, idem quod δραματοποιῶ; (2) aliquid machinor.
 Δραματοποιός, ας, ἡ, idem quod δραματοποιῶ.
 Δραματοποιός, ας, ἡ, idem quod δραματοποιῶ.
 Δραματιζόμενος, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, idem quod δραματοποιῶ. Ex δράμα et ἔργον, opus.
 Δραμῆν, a. 2. inf. act. verbi τρέχω.
 Δραμῆμα, ἄτος, τὸ, cursus. Παλίσσυντον δράμμημα κατῆσαι, Soph. Cid. Tyr. 193. A τρέχω.
 Δραμῆν, a. 2. inf. act. Dor. pro δραμῆν.
 Δραμῆναι, quæ cucurrit, a. 2. part. act. f. g.
 Δραῖναι, aor. 2. inf. act. Dor. pro δρῆναι, a δρῆμι, facio.
 Δραῖναι, fugisse, a. 2. inf. act. verbi διδράσκω.
 Δράξ, ἄτος, ὁ, pugillus. A δράσσω.
 Δραξέμενος, a. 2. part. med. a δράσσω.
 Δραστῆναι, f. εὔσω, fugio, aufugio. Τῷ δραστῆναι δεινῶς ἀπέστηναι, Xen. A
 Δραστῆς, υ, ὁ, servus fugitivus. A διδράσκω.
 Δραστῆσαν, servum fugitivum, acc. sing. Dor. pro δραστῆσαν, a δραστῆσαν.
 Δραστῆσιν, υ, ὁ, idem et ab ipso.
 Δραστῆσιν, υς, ἡ, genus lusus. Ab eod.
 Δραστῆσιν, ἴδος, ἡ, ancilla fugitiva.
 Δραστῆσιν, υς, ὁ, servulus fugitivus. Dim.
 Δραστῆσιν, υς, ὁ, fugitivum faciens.
 Δραπῶν, aor. 2. part. act. verbi δρέπω.
 Δράς, aor. 2. part. act. verbi διδράσκω.
 Δράσει, facturio, facere vel patrare cupio, aliquid facere meditor. Τί παιδὶ ἐμῷ δράσειτον; Eurip. Phan. 1214. Τοῖσδ' ὡς τι δρασεῖται, Id. Med. 93. Σὺ δ' ὅτε φανείης, ἔτι δρασεῖται σοφῶ, Soph. Phil. 1245. Καὶ δὴ λῶς εἰν ὡς τι δρασεῖται κακόν, Id. Aj. 326. Τί ποτε δρασεῖται φανῆναι; Id. ibid. 585. A δράω.
 Δραστῆς, υ, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, efficax, strenuus.
 Δράσις, εὖς, ἡ, actio. Ab eod.
 Δρασνῶ, aufugio, latito. A διδράσκω.
 Δρασνῶν, εὖς, ἡ, fuga, Hes. A præc.
 Δρασνῶ, υ, ὁ, fuga. A διδράσκω, fugio.
 ΔΡΑΣΣΩ, seu δράσσω, f. ῥω, prehendo. 'Ο δρασσόμενος τὸς σοφῶς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, 1 Cor. 3, 19. Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι διδρασκόμενος, fretus, Soph. Antig. 241.
 Δράσαν, acc. sing. Poet. et Dor. pro δράσιν.
 Δρασίον, faciendum, Soph.
 Δραστήρ, ἄτος, ὁ, servus, minister, Ion. δραστήρ. Unde δραστήρια, famula; (2) adiutrix. Σὺν τῇ δραστήριᾳ πείσασθαι, Apoll. Rhod. 3, 700. A δράω.
 Δραστήριος, ἰα, ἰον, efficax, strenuus, impiger, industrius, promptus. A δραστήρ.
 Δραστηρίους, τας, ἡ, strenuitas, navitas.
 Δράστης, υ, ὁ, idem quod δραστήρ. A δράω.
 Δραστής, ἡ, ὄν, efficax; (2) ad faciendum paratus, et usu exercitatus, acer. A δράσθαι.
 Δραστής, pro δαρκῶς, Hom.

Δραστήριος, υς, ἡ, strenuitas in agendo; Ion. δραστήριος. A δράσθαι.
 Δραχμαῖος, αἶα, αἶον, drachmæ pretium seu pondus æquans. A
 ΔΡΑΧΜΗ, ἡς, ἡ, drachma, moneta Rom. denarium æquans; (2) pondus duarum unciarum.
 Δραχμαῖος, αἶα, αἶον, idem et ab eod.
 Δραχμίδιος, υ, ὁ ἐξ ἡ, idem et ab eod.
 Δραχμῆς, ἴδος, ἡ. Vid δραχμῆς.
 ΔΡΑΧΩ, ὦ, fut. ἄσω, facio; (2) ministro; (3) fugio. Δρῶν τὸν ἀγαθόν, κακόν, εὖ, κακῶς, χάριν, ἀμαρτήματα. 'Ο Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασιν, Aristoph. Plut. 87. Ἄλλα δράσω ταῦτα, καὶ τοὶ δύσκολος γ' ἔφουσ' ἀνῆκε, Id. Lys. 1031. Ἄσθαι γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρῶ κακῶ, Id. Thesm. 462.
 Δρεπῶν, υς, ἡ, falx. A δρέπω.
 Δρεπανήριος, υ, ὁ ἐξ ἡ, falcatus. Ex φέρω.
 Δρεπανῆς, ἴδος, ἡ, avis, Plinio Drepanis, Gazæ Fulcula riparia.
 Δρεπανοειδής, εὖς, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, falcis habens formam, falcatus. Ex δρεπανον et εἶδος.
 Δρέπανον, υ, τὸ, falx messoria.
 Δρεπανογρῶς, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, falcium faber. Ex δρέπανον et ἔργον.
 Δρεπτός, ἡ, ὄν, maturus; (2) quo quis frui potest; (3) vindemialis. A
 ΔΡΕΠΩ, f. φῶ, et δρέπωμαι, decerpo, unde (2) colligo fructus; (3) vindemio; (4) meto. Μέλισσαι ποικίλα Μεσάων ἄνθεα δρεπόμεναι, Epigr.
 Δρεψόμεναι, Dor. pro δρεψόμεναι, et hoc Ion. pro δρεψόμεναι, a δρέπω.
 Δρήσας, aor. 1. part. act. Ion. pro δράσας, a δράω.
 Δρησῶν, acc. sing. Ion. pro δρασῶν.
 Δρησῶν, δρασῶν. Vid δρασῶν, &c.
 Δρήσω, fut. 1. indic. act. verbi διδράσκω.
 Δροῖα, ὦ, arboribus et herbis vireo. A δροῖς.
 Δροῖα, ὦ, hirudo, Eleis, Hes. A
 ΔΡΩΩ, υ, ὁ, limbricus. In Epigram.
 Δροῖος, adv. acriter, vehementer.
 Δροῖος, υ, ὁ ἐξ ἡ, aliquantum acer seu acerbus, acrisculus. A
 ΔΡΩΩ, εἶα, υ, gen. εἶος, εἶας, εἶος, qui acri gustu est, acrem seu pungentem saporem habens; (2) acer, vehemens; (3) astutus; (4) truculentus, iracundus. Hinc
 Δροῖσος, acri et mordaci humore adficiō.
 Δροῖσος, υς, ἡ, acrimonia, acritudo; (2) vehementia, acerbitas, asperitas; (3) acumen, astutia. Ab eod.
 Δροῖσος, υς, ἡ, acrium ciborum esus; (2) vomitus acrium esu provocatus. A
 Δροῖσος, υ, ὁ ἐξ ἡ, qui acribus vescitur, qui acrium esu delectatur. A φαργῆν.
 Δροῖον, υ, τὸ, et
 Δροῖος, εὖς, τὸ, silva; (2) locus quivis arboribus constans. A δροῖς.
 Δροῖον, υς, ἡ, alveus balneariorum; (2) arca funebris. Vide δροῖον. Ex δροῖς et οἶτος.
 Δροῖον, adv. cursim. A δρόμος.
 Δροῖος, αἶα, αἶον, cursu valens, velox.
 Δροῖος, adv. cursim.
 Δροῖος, ἄτος, ἡ, cursitans, velox. Ut δροῖος κάμηλος, vulgo dromedarius; (2) vagum scortum. A δρόμος.
 Δροῖος, εὖς, ὁ, cursor. Ab eod.
 Δροῖος, ἄτος, τὸ, cursus, curriculum.
 Δροῖος, ἡ, ὄν, cursu valens.
 Δροῖος, adv. cursu celeriter.
 Δροῖος, ἡ, ὄν, præco, nuncius cursorius.
 Δροῖος, υ, ὁ, cursus; (2) fuga; (3) curriculum; Gymnasium, ambulacrum publicum. (3) ἄμμος δ' ἐς δρόμον ἦν... ἐρψόμεναι, Theocrit. 18, 39. Δρόμος, παλαίστρας κοινὰς ἔχουσι, Eur. Andr. 600. A δρέπω, pro quo usurpatur τρέχω.
 Δροῖος, υ, ὁ, setas vel jubam inter currendum agitant. Ex δρόμος et χροῖον.
 ΔΡΩΜΩ, υς, ὁ, dromo, parvus cancer.
 Δρόσος, ἴδος, ἡ, vindemia, Hes. A δρέπω.
 Δροῖον, idem quod δραστήριος, Steph.
 Δροῖος, εὖς, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, roscidus, rorulentus; (2) tener, mollis. A δρόσος.

Δροῖος, irroro, adspingo.
 Δροῖος, υ, ὁ ἐξ ἡ, rorem stillans, rorans. Ex δρόσος et βάλλω, jacio.
 Δροῖος, υ, ὁ ἐξ ἡ, roratus, qui rore vestitus.
 Δροῖος, εὖς, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, roscidus, rorulentus.
 Δροῖος, υς, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, roscidum mel.
 Δροῖος, υς, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, pruina, ros pruinosus.
 ΔΡΩΩ, υς, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, ros; (2) (dicitur de ténertudine, ut δρόσος ἐξ ἡ, tenera lamugo, Ern.) aqua; (3) catulus. (2) ποσφύρεα φάρμα ποταμῶν δρόσος τρέχουσα, Eurip. Hippol. 126. Ἐπὶ κρηναῖαισι δρόσος, Id. Iphig. in Aul. 182. (3) δρόσος ἐστὶν αἰπτοῖσι μαλίσθιν λείωνται, Esch. Agam. 145. Vid. Etym. 'Ερσαι.
 Δροῖος, υ, ὁ ἐξ ἡ, idem quod
 Δροῖος, εὖς, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, roscidus, rorulentus.
 Δροῖος, υς, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, roscidus, rorulentus.
 Δροῖος, υς, ὁ, ὁ ἐξ ἡ, Dryades, nymphæ. A δροῖς.
 Δροῖος, υς, τὸ, quercus. Dim.
 Δροῖος, idem quod δροῖος, Lycurg.
 Δροῖος, ἴν, ἴον, quernus, roboreus.
 Δροῖος, υ, ὁ, dryites, lapis.
 Δροῖος, τὸ, fructus, Lycurg.
 Δροῖος, υ, ὁ. Vid. δροῖος.
 Δροῖος, υ, τὸ, silva querna, quercetum; (2) nemus.
 Δροῖος, εὖ, ὁ, idem.
 Δροῖος, ας, ὄν, epith. Dianæ, Orph.
 Δροῖος, εὖς, ὁ ἐξ ἡ, silvoscus.
 Δροῖος, υς, ὁ, idem quod δροῖος.
 Δροῖος, acc. pl. Dor. pro δροῖος.
 Δροῖος, υς, ὁ, glans querna.
 Δροῖος, εὖς, ὁ ἐξ ἡ, quereu seu quercus cortice tinctus. Ex δροῖς et βάπτω, tingo.
 Δροῖος, υς, ὁ, quereu nata. Nympha Dryas.
 Δροῖος, υ, ὁ, in quercu seu arbore cubans. Ex δροῖς et κοῖτη, cubile.
 Δροῖος, υς, ὁ, picus arborarius, picus Martius. Ex δροῖς et κολλῶ, lundo, cascavo.
 Δροῖος, υ, ὁ ἐξ ἡ, qui quercus secat, quasi querciseca; (2) avis. Vid. præc. A κόπω.
 Δροῖος, idem quod δροῖος, seu δροῖος, Hesiod.
 Δροῖος, εὖς, ὁ ἐξ ἡ, e quercibus compactus. Ex δροῖς et πήγνυμι, compingo.
 Δροῖος, ἴδος, ἡ, herba quedam.
 Δροῖος, υ, ὁ, secundum quosdam pro δροῖος.
 Δροῖος, ας, ἡ, arborum amputatio, fissio.
 Δροῖος, υς, ὁ, sc. τέχνη, ars amputandi arbores. A
 Δροῖος, υς, ὁ ἐξ ἡ, qui quercus vel arbores cædit; (2) materiarius, lignarius, faber. Ex δροῖς et τέμνω.
 Δροῖος, υς, ἡ, trabs, fulcrum, &c. super quo navis ædificatur. Unde ἐκ τῶν δροῖων structæ naves sunt novæ, Ern. (1) ὅτι πρῶτον δροῖος ἐπεβάλλετο νῆος Ἀργεῖς, Apoll. Rhod. 1, 723. Ex δροῖς et ἔχω.
 Δροῖος, υς, ὁ, nomen avis. A δροῖς.
 Δροῖος, εὖς, ὁ ἐξ ἡ, oliva drupa; fructus maturus. Ex πίπτα, coquo; sed melior lectio est
 Δροῖος, εὖς, ὁ ἐξ ἡ, maturus, qui ex arbore cadere solet. Ex δροῖς et πίπτα.
 Δροῖος, υς, ὁ ἐξ ἡ, idem et ex iisd.
 Δροῖος, ἴδος, ἡ, frutex qui loco foliorum spinas habet. A δροῖος, lacerō.
 ΔΡΩΩ, f. φῶ, lacerō, lanio. Δροῖος, υς, ὁ, laniatus, Eur. Hec. 651.
 ΔΡΩΩ, υς, ὁ, quercus; (2) robur; (3) quævis arbor, impr. fructifera.
 Δροῖος, υς, ἡ, loculus, sandapila, capulum. Alii scribunt δροῖος, Eschyl. Choeph. 999.
 Δροῖος, idem quod δροῖος, Hom.
 Δροῖος, υς, τὸ, cancelli, sepes. A δροῖος.
 Δροῖος, υς, ὁ, idem et ex iisd.
 Δροῖος, υς, ὁ, idem. Strab. 13.
 Δροῖος, υς, ὁ, unguis; (2) laniatus, Hes.
 Δροῖος, υς, ὁ, idem. A δροῖος.
 Δροῖος, 1. sing. præc. opt. act. pro δροῖος vel δροῖος, a verbo δράω, facio.

Δρύνων, gen. pl. præs. part. act. pro δρύνων.
 Δρωπαικός, f. ἴσω, agglutinatione picis calidæ
 evellit pilos, et cutem deglabro. Hinc
 Δρωπαικός, ὤ, ὁ, dropacis applicatio.
 ΔΡΩ ΠΑΞ, ἄκος, ὁ, p. pix qua evelluntur pili;
 (2) adjective, vultus, glaber.
 Δῦ, 3. sing. aor. 2. indic. act. Ion. pro ἴδω, a
 δῶμι.
 Δυσδίκος, ἡ, ὄν, dualis. A δῦς. Unde
 Δυσζω, f. ἄσω, dubito; (2) pass. coeo, de du-
 obus, Ern. A
 Δυός, ἄδω, ἡ, binarius, dualitas. A δῦς.
 Δυσμῆς, ὤ, ὁ, coitus. A δῦς ζωμαί.
 Δυός, ὤ, in miseriam et calamitates conjicio.
 Unde Homericum δύωσι pro δυῶσι, δυνάσι.
 A δυν. Unde
 Δυερός, ῥά, ῥόν, ærumnosus, calamitosus; (2)
 damnosus, noxius.
 ΔΥΗ, ἡ, calamitas, infelicitas; (2) dolor,
 moror, anxietas; (2) γενναία δύν, acer dolor,
 Soph. Aj. 938.
 Δυστάθεια, ας, ἡ, laborum et ærumnarum per-
 pressio, dolor ipse. A
 Δυστηδής, ἴος, ὁ, ἡ, laborum ærumnarumque
 patiens; (2) patiens. Ex δύν et τάσχω.
 Δυστηδῆς, ας, ἡ, dolor, cruciatus. Δυστηδῆ
 τε καὶ ἄλγισιν, ob ærumnas et dolores, Apoll.
 Rhod. 4, 1395.
 Δυσπαθός, ὄν, idem quod δυσπαθής, Hom.
 Δύς, 2. sing. præs. conj. act. v. δῶμι.
 Δυή, subivertis, 2. sing. a. 2. imperat. act.
 Δυή, ἡ, ὄν, dualis. A δῦς.
 Δυικός, adv. dualiter. A δυικός.
 Δύμεναι, a. 2. inf. act. Dor. pro δύναι. A
 Δῶμι, subeo. A δύνω, vel δύνω.
 Δύναι, potes, 2. sing. præs. ind. per Apocopen
 pro δύναι, vel Dor. pro δύνω, a δύναι.
 Δυνάξωμαι, inus. unde ἰδυνάσθην, potui.
 Δύναιτ' pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. A
 ΔΥΝΑΜΑΙ, f. ἴσμαι, possum, valeo; (2)
 æstimor, de nummis; (3) efficio. Οὐδὲν
 ἐρίσαι δύναιτο, Xen. Το μὴ δύναιτο, debilitas,
 Soph. CEd. Col. 496.
 Δυνάμεις, virtutes, nom. plur. contr. δυνάμεις,
 a δύναιμι.
 Δυνάμεσθαι, possumus, 1. pl. præs. ind. act.
 Poet. pro δυνάμεθα, a δύναιμι.
 Δυναμικός, ἡ, ὄν, valens, efficax, strenuus.
 Δυνάμεις, εως, ἡ, vis, facultas; (2) dexteritas;
 (3) exercitus, copiae; (4) multitudo, copia,
 ut Lat. vis, in pl. (5) dii; (6) miracula, in
 N. T. A δύναιμι. Unde
 Δυναμοσάς, ὄν, potentem faciens, (nam in usu
 aliquando fuisse δύναιμι, pro δύναιτο, de-
 monstrat seq.)
 Δυναμῶν, ὡ, f. ἴσω, confirmo, roboro.
 Δυνασθῆναι, potuisse, a. 1. inf. verbi ejusd.
 Δυνάσις, εως, ἡ, potentia. Ἐνὸς ἂ δυνάσις ἀνά
 τε μέλους, Eurip. Andr. 484. A δυνάξωμαι.
 Δυναστία, ας, ἡ, potentia, magistratus impe-
 rium. A δυνάστω.
 Δυναστεύοντας, acc. pl. part. a
 Δυναστεύω, f. ἴσω, potentatum obtineo, sum
 princeps, impero, præsum; (2) polleo opi-
 bus et potentia; (3) in pass. potentiae seu
 imperio alicujus subjectus sum. Δυναστεύω
 ῥάμιν, Plat. κατὰ μοναρχίαν, Gal.
 Δυνάστης, ας, ὁ, potentatum obtinens, potens,
 dominus, dynasta. A δυνάστωμαι.
 Δυναστικός, ἡ, ὄν, ad obtinendum potentatum
 aptus, potentatum referens. A δυνάστω.
 Δυνάστις, ἴδω, ἡ, mulier potentatum obtinens.
 Δυνάτωρ, ὄρος, ὁ, vir obtinens potentatum.
 Ἡλῖος δυνάτωρ, Eurip. Iphig. in Aul. 280.
 Δυνατίω, ὡ, f. ἴσω, potens sum. A
 Δυνατός, ἡ, ὄν, potens; (2) validus etiam cor-
 pore; (3) habilis, aptus etiam de via; (4)
 possibilis. Ἐκ τῶν δυνατῶν, prout fieri potuit.
 Ὡς δὲ ἐκ τῶν δυνατῶν εἶχον αὐτότερος, App.
 Miltar. 86. A δύναιμι.
 Δυνατῶς, adv. potenter, valide.
 Δύνε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἴδυνε,
 a verbo δύνω, ingredior.
 Δυνίσταται, possunt, 3. pl. præs. ind. med. Ion.
 pro δύνανται, a δύναιμι.
 Δύνω, possis, 2. sing. præs. conjunct.

Δύναι, possis, 2. sing. præs. conj. Ion. pro δύνω.
 Δυνήσιν, 1. sing. a. 1. opt. pass.
 Δυνήσας, ῥά, ὄν, potens, pollens. A δύναιμι.
 Δυνήσαι, poteris, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion.
 pro δυνήσαιο, a δύναιμι.
 Δυνήσεται, poterit, 3. sing. f. ejusd.
 Δύνοντος, gen. sing. præs. part. act. v. δύνω.
 Δύντα, occidentem, acc. sing. a. 2. part. act.
 Δύνω, f. δύνω, subeo, ingredior; (2) occido;
 (3) induo. Θάρκηκα περὶ στήθεσιν ἴδυνε, Il. 3,
 332. A δύνω.
 ΔΥΟ, gen. δυῶν et δυῖν, duo.
 Δυογόν, τὸ, vox antiq. pro ζυγόν, ap. Plat.
 Δυδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.
 Δυδεδέκα μηνες, ας, ὁ, ἡ, qui duodecim men-
 sium est. Ex δυδέκα et μήν, mensis.
 Δυδεδεκάτιος, duodecim dies natus, vel duode-
 cimo die; (2) qui duodecimo die aliquid
 facit.
 Δυδεδέκατος, ἄτη, ατον, duodecimus.
 Δυοειδής, ἴς, biformis.
 Δυοκαίδεκα, duodecim.
 Δυοκαίδεκάμηνος, qui duodecim mensium est.
 Πάντα δυοκαίδεκάμηνον ἀμύνουσιν χρόνον,
 Soph. Trach. 648.
 Δυοκαίδεκάς, ἄδω, ἡ, duodenarius numerus.
 Δυσόν, ὤ, τὸ, intell. μέρος, pars altera; respon-
 det questionī, quota pars? A δῦς.
 Δυστακίω, ὡ, f. ἴσω, bina pario. Ex τικτω.
 Δύπτως, ας, ὁ, urinatur. A
 Δύπτω, f. ψω, aquas subeo, mergo. Φερονύμεν,
 ἴδυνε Νηρέος τάφω, Lycurg. 164. A δύνω,
 subeo.
 Δύσσομαι, idem ac δῦσομαι, lamentor, ploro.
 Τί μοι προσώπω νῶτον ἰγκλίναται σὸν δῦση,
 Eurip. Hec. 739.
 ΔΥΣ, particula inseparabilis, notans in com-
 positione, ægre, difficulter; (2) male, in-
 feliciter; (3) in, sive non, velut a privati-
 vum; (4) intensionem, velut αἰσθητικόν,
 valde, in partem sequiorem.
 Δυσάγης, ἴς, male-sacer, Man.
 Δυσάγκημις, ας, ὄν, non tollendus, Æsch.
 Δυσάγκητος, ὄν, difficilis iudicatu, Æsch.
 Δύσγανος, ας, ὁ, ἡ, male castus, impurus,
 spurcus.
 Δυσάγριω, ὡ, f. ἴσω, infelici captura utor,
 infelix sum in venando vel piscando, &c.
 Ἀλκιῶν καὶ δυσάγριω, Plut. in Anton. 29.
 Ex δῦς et ἄγριω, venatio.
 Δυσάγρια, ας, ἡ, infelix captura seu venatio.
 Ex ἴδω.
 Δυσάγριος, ὤ, ὁ, ἡ, qui ægre impellitur vel
 ducitur quo volumus; intractabilis, re-
 fractarius. Ex δῦς et ἀγριῶ, ductus.
 Δυσάδελφος, ας, ὁ, ἡ, infelix in fratribus.
 Δυσάδρια, ας, ἡ, malus aer, aeris tempestas
 gravis, cœli intemperies. A
 Δυσάειρος, ας, ὁ, ἡ, malum habens aërem.
 Δυσάης, εως, ὁ, ἡ, gravior spirans, tetrum
 spirans, olens. Φωκὴ τε δυσάης, Oppian. Cy-
 neg. 3, 114. Ex δῦς et ἀήρι, spirō.
 Δυσάβλιος, ὄν, valde miser.
 Δύωμαι, a. 1. inf. act. verbi δύνω vel δύνω.
 Δυσάβλιος, ας, ὁ, ἡ, gravior et miserabiliter
 defletus; (2) qui non facile lugetur; (3)
 lugubris; (4) qui non facile luget. Ex
 δῦς et αἰάω, lugeo.
 Δυσάβλητος, εως, ὁ, ἡ, idem.
 Δυσάβλητος, ὄν, infamis.
 Δυσάβλητος, ὄν, difficilis expugnatu vel captu.
 Δυσάβλητος, ας, ἡ, sensuum labefactio, hebe-
 tudo. Ex δῦς et ἀβλήσις, sensus.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, sensu non valens, he-
 betem sensum habens; (2) hebes.
 Δυσάβλιος, ας, ὁ, ἡ, qui ærummosa est vita,
 qui vitam miseram degit.
 Δυσάβλητος, εως, ὁ, ἡ, difficilem et gravem ad-
 ferens dolorem, ægre tolerabilis; (2) qui
 dolore alterius vix addicitur. Ex δῦς et
 ἄλγος.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, idem.
 Δυσάβλητος, ὄν, infandus, Man.
 Δυσάβλητος, εως, ὁ, ἡ, sanatu difficilis; (2) in-
 curabilis. Ex δῦς et ἄλγος, sanatio.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, idem. Ab ἄλγος.

Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui vix mutari po-
 test.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, vix evitabilis; (2) in-
 evitabilis. Ex δῦς et ἀλγος, evito.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, difficilis captu; (2) qui
 ægre vel difficulter corrumpitur. Κακὸν γὰρ
 ἄδεις δυσάβλητος, miseriarum enim nemo
 immunis est, Soph. CEd. Col. 1722.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui difficulter adiri aut
 scandi potest, impervius. Ex βάλω.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, idem quod
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, infelix, qui fata habet dif-
 ficilia, Hes. Ex μείρα.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui haud facile adduci,
 adsuefieri alicui rei, velut virtuti, potest.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui ægre rejicitur vel
 excreatur, non facile excreabilis; (2) qui
 ægre excreatur; (3) difficilis persuasu, per-
 tinax. Ex δῦς et ἀνάγω.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui non facile digeritur
 et in membra distribuitur, cibus.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui ægre revocatur.
 Ex ἀνακαλέω.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui ægre reducitur, revocatur
 a morbo aut periculo ad salutem; (2) qui
 ægre evehitur. Δυσάβλητος ἴσται καὶ δυσάβ-
 λητος (ταύτη ψυχῇ) Plut. in Romulo, 65.
 Ex ἀνακαλέω.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui difficulter com-
 miscetur seu temperatur. Ex δῦς et ἀνα-
 κείρωμι, commisco.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, idem quod δυσάβλητος.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui difficile refocillari
 aut recreari potest. Ex ἀνακαλέω.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, ægre resolvable seu
 dissolubilis. Ex δῦς et ἀναλύω, resolvo.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui non potest absumi, con-
 fici.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui vix dissuaderi po-
 test; (2) qui ægre ab opinione potest de-
 duci. Ex δῦς et ἀναπίθω, persuadeo.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, non navigabilis adverso flu-
 mine.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, vix tranabilis.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, ægre respirans.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, difficilis transitu, seu ad quem
 non facile transitur.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui ægre e morbo conva-
 lescit.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, ægre fero, gravor
 Δυσάβλητος ἴσται ἐπὶ τοῖς γεννημένοις, Plut.
 περὶ θανάτου, Ph. A
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, toleratu difficilis; (2)
 intolerabilis.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, iniquo animo.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, eversu difficilis.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui difficulter excreatur.
 Ex δῦς et ἀνακείρω, sursum fero, excreo.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, hominum penuria, paucitas.
 Τὸς δ' ἰταλιώτας ὀλιγοῦσι καὶ δυσάβλητος κατε-
 λάρσαν, App. Bell. Civ. 1, 7.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, idem quod δυσάβλητος.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, anxium reddo; sum molestus, V. L.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, morosus, difficilis; (2) valde
 anxius et tristis. Ex δῦς et ἀνία.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, adscensu difficilis; (2) ad
 quem accedi vix potest.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, miser.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, cum quo male et
 periculose decertatur, fortis, bellicosus.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, arduus. Apud Poetas
 idem quod
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, cujus malus seu sinister
 est occurus; (2) difficilis, sævus. Ex δῦς
 et ἀνία, occurro.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, aspectu terribilis,
 cujus oculis haud facile occurras. Ex δῦς
 et ἀνία, occurro.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui vix refelli potest;
 (2) qui resisti non potest.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, qui refelli vix potest.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, ita ut vix contradici queat,
 liquido.
 Δυσάβλητος, ας, ὁ, ἡ, cui resisti non po-
 test, invictus. Δυσάβλητος αὐτὸς ἔχων τι δυσάβ-
 λητον, Polyb. 28, 8, 13.

Δυσέδοτος, α, ὁ δὲ ἥ, non facile vendi vel elocari potest. Ex *dys* et ἐκδίδωμι.

Δυσέδρομος, ον, α δὲ ἥ, et ἱδρομος, quod vide, Nic. Δυσεδρόμαντος, α, ὁ δὲ ἥ, qui aegre potest calefieri seu incalescere. Ex ἐκδρμαίνω.

Δυσεκκρόματος, ον, aegre exportandus.

Δυσεκκρίτος, ον, non facile excernendus.

Δυσεκλάλητος, ον, vix vel non effandus.

Δυσέκλειπτος, α, ὁ δὲ ἥ, non deficiens. Ex *dys* et ἐκλείπω, deficio.

Δυσεκλόγητος, α, ὁ δὲ ἥ, qui aegre computari potest, adeoque perspectu difficilis est, obscurus. Ex *dys* et ἐκλογίζομαι.

Δυσεκλύτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui solvi vel exsolvi non potest; (2) obscurus, inexplicabilis. Unde Δυσεκλύτως, inextricabiliter, Aesch. Ab ἐκλύω.

Δυσέκμητος, ον, ex quo enatari non potest. Ab ἐκνέω.

Δυσέκμητος, α, ὁ δὲ ἥ, qui elui vix potest. Ex *dys* et ἐκνέπω, eluo.

Δυσεκπίεστος, α, ὁ δὲ ἥ, qui vix absolvi et ad finem perducitur potest. Ex *dys* et ἐκπιέω, ad finem perduco.

Δυσεκπίεστος, idem quod δυσεκπίεστος. Τὸ γὰρ παρ' ἡμῶν πάθος παρὸν δυσεκπίεστον ἔρχεται βίην, Eurip. Hipp. 677. Δυσεκπίεστον, ὁλοὺν, κακίῳ, aegre proferendum, Id. ibid. 883.

Δυσέκπλος, ον, unde vix enavigari potest.

Δυσέκπλωτος, ον, idem.

Δυσέκπλωτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui elui vix potest. Ex *dys* et ἐκπλύνω, elui.

Δυσέκπλωτος, α, ὁ δὲ ἥ, idem et ex iisd.

Δυσεκπύρετος, ον, unde exiri non potest.

Δυσεκπύρετος, α, ὁ δὲ ἥ, qui aegre ad suppurandum perducitur. Ab ἐκπύω.

Δυσέκρητος, ον, qui non facile evacuat.

Δυσέκρυκτος, ον, vix effugiendus.

Δυσεκρύπτως, adv. sine effugio, Ern.

Δυσέκφρος, ον, difficilis, durus pronuntiatur.

Δυσέκφρος, adv. dure ad pronuntiandum.

Δυσέκφυκτος, ον, inevitabilis, Man.

Δυσέλεγκτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui difficulter redargui potest. Ex *dys* et ἐλέγχω.

Δυσέλενα, infausta Helena, Eur. Or. 1389.

Δυσέλεπτος, α, ὁ δὲ ἥ, vix evolubilis; (2) difficilis gyris perplexus. Ex ἐλίσσω.

Δυσέλεπτος, α, ὁ δὲ ἥ, cuius difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex *dys* et ἐλπω.

Δυσέλεπτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui difficulter curatio ulceris vel vulneris; ulcerum malignitas medelam respuens. Ex iisd.

Δυσέλεπτος, ον, qui aegre aliquo duci seu trahi potest. Ab ἐλκύω.

Δυσέλεπτος, f. ἴσω, parum, nihil spero, diffido.

Δυσέλεπτος, ἴδω, ὁ δὲ ἥ, qui est abjecta spei.

Δυσέλεπτος, ὦ, f. ἴσω, prope despero.

Δυσέλεπτος, α, ὁ δὲ ἥ, spes mala. Ex iisd.

Δυσέλεπτος, α, ὁ δὲ ἥ, idem quod δυσέλεπτος.

Δυσέλεπτος, adv. cum mala spe, sine spe.

Δυσέλεπτος, α, ὁ δὲ ἥ, in quo incedi aegre potest, qui pedibus calcari nequit.

Δυσέλεπτος, ον, qui non facile reponi in locum suum potest, de luxatis, Hipp.

Δυσέλεπτος, α, ὁ δὲ ἥ, difficilis accessu, item ad quem vix perveniri potest. Ex ἐμβάλλω.

Δυσέλεπτος, ὦ, f. ἴσω, aegre vomo.

Δυσέλεπτος, idem.

Δυσέλεπτος, α, ὁ δὲ ἥ, aegre vomens. A

Δυσέλεπτος, ἴδω, ὁ δὲ ἥ, idem. Ex *dys* et ἐμίω.

Δυσέλεπτος, α, ὁ δὲ ἥ, malæ et infaustæ significationis. Ex *dys* et ἐμψάινω.

Δυσέλεπτος, ὁ, cedere nescius, Euseb. Demonstr. Evangelic.

Δυσέλεπτος, locus insidiis collocandis minime aptus. Ἐξέλεπτε τῆς οὐδὲ, καὶ μακροτέρων ἥης καὶ δυσέλεπτον, Appian. Bell. Hispan. 88.

Δυσεντερίαι, α, ἥ, intestinorum tormina.

Δυσεντερίαι, ἥ, ὡς, dysentericus; (2) qui dysenteria laborat.

Δυσεντερίαι, α, ὁ δὲ ἥ, idem. A

Δυσεντερίαι, idem. Ex *dys* et ἐντερον.

Δυσεντερίαι, α, ὁ δὲ ἥ, ad quem non facile patet aditus; (2) morosus, asper in congressu, sævus. Ab ἐντροχάινω, adeo.

Δυσεντερίαι, α, ἥ, morositas, asperitas in congressu.

Δυσένωτος, ον, non facile conjungendus.

Δυσέξαγωγος, α, ὁ δὲ ἥ, qui aegre educitur vel exportatur. Ex *dys* et ἐξαγω, educio.

Δυσέξαλειπτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui difficulter deletur seu obliteratur. Ex *dys* et ἐξαλείφω.

Δυσέξαλλαντος, α, ὁ δὲ ἥ, aegre mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari potest. Ex *dys* et ἐξαλλάττω, mutuo.

Δυσέξαλυκτος, α, ὁ δὲ ἥ, non effugiendus.

Δυσέξανάλωτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui non facile consumitur. Ex *dys* et ἐξανάλωω.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, idem quod δυσάπύπτος.

Δυσέξαπύπτος, ὁ δὲ ἥ, qui vel quæ aegre accendi potest, qui aegre accenditur, Plutar. in Romulo, 65.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, idem quod δυσάπύπτος.

Δυσέξαπύπτος, ον, idem quod δυσέξαπύπτος.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, difficilis explicatu.

Δυσέξαπύπτος, ον, difficilis elaboratu.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, cuius difficilis est perscrutatio, qui non facile investigari potest.

Ex *dys* et ἐξερευνάω, investigo.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, inventu difficilis.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui vix explicari potest.

Ex *dys* et ἐξηγήσομαι, explico.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, difficilis ad cicurandum.

Ex *dys*, ἐξ, et ἡμερος (nisi potius sit δυσέξημίστος, Ern.)

Δυσέξαπύπτος, ον, effectus difficilis; (2) inexplicabilis, vel vix explicandus, enodandus. (2) δισμὸν δυσέξημίστον ἔλκεται δόσεις, Eurip. Hipp. 1237.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui vix e profundo educi potest, alte demersus. Ex *dys* et ἐξμάω, profero e profundo.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, vix vel non debilis.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, difficilis exitu.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, difficilem exitum habens.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, elatu vel expositu difficilis; (2) vix explicabilis. Ab ἐκφύω.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, vix emendabilis.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui difficulter extenditur. Ex *dys* et ἐπεκτείνω, extendo.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis.

Δυσέξαπύπτος, ον, aditu difficilis.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui insidiis vix capi potest, cautus. Ex ἐπιβλέπω.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, cui vix auxilium adferri potest. Ex *dys* et ἐπιμαίνω, auxilior.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, de quo vix iudicari potest. Ex *dys* et ἐπιμαίνω, iudico.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui cum aliis commercium non habet; (2) difficilis aditu. Ex ἐπιμαίνω.

Δυσέξαπύπτος, idem quod δυσάπύπτος.

Δυσέξαπύπτος, ον, qui non facile converti potest.

Τὰ μὲν ἔργα καὶ τῆς φρενὸς ἐς τὰς οπίσθας παρενεχθέντα τε καὶ δυσέξαπύπτα ὄντα, Appian. Mithrid. 42.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui difficulter inhiberi, contineri aut retineri potest.

Δυσέξαπύπτος, ον, difficilis ad assequendum.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, multis difficultatibus implicatus, in quo elaborando summa diligentia requiritur.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, qui non facile invadi potest; (2) confectui difficilis. Ex *dys* et ἐπιμαίνω, manum admoveo.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, factu, tractatu difficilis.

Ex *dys* et ἐργάζομαι, operor.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, idem quod δυσέργος.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, difficultas; (2) segnitudo. A

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, piger ad opus faciendum; (2) difficilis, operosus. Ex ἐργον.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, inscrutabilis. Ex *dys* et ἐρευνάω, scrutor.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, desertus; (2) difficilis ob solitudinem.

Δυσέξαπύπτος, ἴδω, ὁ δὲ ἥ, contentiosus, morosus. Οἱ Ῥωμαῖοι αὐτὸν ἔφασκαν εἶναι δυσέργον τε καὶ φιλοπόλεμον, Appian. de Bell. Syr. 4. Δύσεργος καὶ ἐχθροποιός, Id. Bell. Civ. 1, 53.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, de quo vel cum quo

contendere difficile est; (2) in infelici contentione positus; ineluctabilis. Τὸ δυσέργον αἶμα φυσῶν Ἀρης, Soph. Elect. 1385. Ex *dys* et ἐρίζω.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, explicatu difficilis. Ex *dys* et ἐξηγέομαι, interpretor.

Δυσέξαπύπτος, adv. obscure.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, infelicitas, infortunium, Hes.

Δυσέξαπύπτος, α, ὁ δὲ ἥ, infelix. Suidæ exspes. A

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, invenustus, qui infelici vel periculo amore tenetur; (2) perditæ amans. Ἄ δύσεργος τις ἄνθρωπος καὶ ἀμαχανός ἐστί, Theocrit. 1, 85. Δύσεργος δὲ φανόμενος ὄντες τῶς, Eurip. Hipp. 193. Hinc

Δύσεργος, adv. perditæ amore.

Δύσεργος, 3. sing. præ. ind. v. Poet. δύσεργος.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, sterilitas anni. Ex ἴτος.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, cuius etymologia vix reddi potest. Ex ἱτυμολογία.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, periculose cubans, quæ odor miscere non potest. A

Δύσεργος, ὁ, male, periculose cubans.

Δύσεργος, ον, idem.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, inventu, intellectu, numeratu difficilis. Ex *dys* et εὐρίσκω.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, ad quem vix pervenire possumus; (2) cui vix pares esse possumus, Herodian. 2, 11.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, zelotypia. A

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator; (2) acerbus. Δύσεργος ἔστι ἐπὶ παισὶ τοκήεις, Apoll. Rhod. 4, 1089. Hinc

Δύσεργος, adv. invade.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, pervestigatu difficilis.

Ex *dys* et ζητέω, quaero.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, cuius misera est vita.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, sanatu difficilis. Nam Hes. δύσεργος exponit δύσιστον. Ex *dys* et ἀπύσομαι.

Δύσεργος, α, fut. ἴσω, difficulter audio; (2) inobediens sum. A δύσῃκος.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, difficultas auditus, aurium tarditas; (2) inobsequia. Ab eod.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, qui graviter audit; (2) inobsequens, inobediens. Ex ἀκούω.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, vix equitabilis, inequitabilis. Ex *dys* et ἐλαύνω, agito.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, molestam habens dormitionem; (2) molestus, gravis. Ex *dys* et λήγωμαι, cubo, dormio.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, ad quem sol aegre pervenit, soli minus expositus.

Δύσεργος, α, ον, immansuetus, Ar.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, sum infelix, adversa fortuna utor, res mihi infelicitate cedunt.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, infortunium, fortuna adversa, Schol. Hom. ad Il. 6, 336.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, infaustus diēs; (2) infortunium, fortuna adversa. Ex ἡμέρα.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, aegre vomo. A

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, aegre vomens. Ex ἐμίω.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, ventosus, ventis vexatus.

Ex *dys* et ἀνέμος.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, qui frænis vix regi potest. Ex *dys* et ἡνία, frænum. Hinc

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, qui frænis contineri nequit; (2) morosus; (3) doloris impatiens.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, gubernatu difficilis, qui habens aegre retineri potest. Ex iisd. et ἐχῶ.

Δύσεργος, adv. idem quod δυσέργος.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, effectus difficilis, inextricabilis. Ex *dys* et ἀνύω, perficio.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, v. δύσεργος, Aesch.

Δύσεργος, imperf. ind. act. contr. pro δύσεργος. A δύσαπύπτος, non credo.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, aratu difficilis. Ex ἀρόω.

Δύσεργος, ον, invictus, vix vincendus.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, tristis, qui animo tristis est. Ex *dys* et ἡσυχία, cor.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, horridus. Ex ἡσυχία.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, aegre vel non germinans, aegre virescens. Ex *dys* et θάλλω.

Δύσεργος, α, ὁ δὲ ἥ, calefactu difficilis, frigidus. Ex *dys* et θάλλω, foueo.

Δυσθύνειν, *ἀν, ὤ, iniquo animo mortem obo;* difficulter morior. A
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, difficulter moriens;* (2) difficlem mortem inferens; (3) mortifer.
 Δυσθανής, *ἴος, ὁ, ἡ, misere mortuus, qui infelici morte perit.* Ex *δύς* et *θνήσκω*.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, inuisus, non visus;* (2) horribilis vel infelix aspectu.
 Δυσθύνω, *ᾠ, f. ἴσσω, deficio viribus.* A *σθένος*.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, impius; odiosus Deo.*
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, aegre sanabilis.* Ita apud Sophoclem Chorus Salaminus vocat Ajacem, quod aegre avelli poterat a sententia de consciscenda sibi morte. Ex *δύς* et *θραπέω*, sano.
 Δυσθύνω, *ἴος, ὁ, ἡ, calefactu difficilis.* Ex *δύς* et *θέρω*, calefacio.
 Δυσθύνω, *ἡ, languor corporis, propter quem quis sibi ipse displicet;* (2) aegritudo animi. A *θύνω*.
 Δυσθύνω, *ᾠ, f. ἴσσω, male adificio, languidum reddo;* (2) ad magnas difficultates et inopiam consilii redigo. A
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, male situs;* (2) male adfectus, languens, sibi displicens.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, cujus contemplatio difficilis est, obscurus.* A *θραπέω*.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, difficilis venatu;* (2) difficilis intellectus. Ex *δύς* et *θραπέω*.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, cui parum succedit venatio.* Ex *ἴσσω*.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, reconditu difficilis, qui aegre recondi aut adservari potest.*
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, qui aegre frangitur.*
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, lamentabilis, luctuosus.* Soph. Antig. 1211.
 Δυσθύνω, *ον, flebilis, lamentabilis.*
 Δυσθύνω, *ᾠ, f. ἴσσω, animum despondeo.*
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, animi moror.* Τίτσει γὰρ τοὶ καὶ νόστος δυσθυμίας, Soph. in Tyrone. A
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, graviter animo adfectus;* (2) quem penitentia facti subit. (2) *ἐκ ἐμὴ τοῖς πεπαιγμένους δυσθυμίας*, Soph. Elect. 549.
 Δυσθύνω, *adv. aegro animo.*
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, aegro animo.*
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, incurabilis;* (2) sanatu difficilis. Διὸς τις ὄργη καὶ δυστοῖα πένει, Eurip. Med. 520. Ex *δύς* et *ἰάμαι*, curo.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, cui difficulter elicitur sudor.* Ex *δύς* et *ἰδρώς*.
 Δυσθύνω, *ᾠ, f. ἴσσω, non lito;* (2) victimae exta mihi dira protendunt. Ex *ἰσρώς*.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, mare subiens, epith. retis.* Ex *δύω* vel *δύνω*, et *Σάλασσα*.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, non amabilis;* (2) improbus et protervus amator.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, equitatu minus idoneus.*
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, occasus.* A *δύνω*, subeo, occido.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, investigatu difficilis, investigabilis.* Ex *δύς* et *ἵχνω*.
 Δυσθύνω, *ἴος, ὁ, ἡ, qui difficulter uri seu cremari potest, aegre ardens.* Ex *καίω*.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, qui aegre sive difficulter everti vel vinci, destrui potest.* Ex *καθαίρω*.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, purgatu difficilis, inexpiables.* Δυσκαλῆτος Ἀἰδὼς λιμὴν, implacabilis inexpiables Orci domus, Soph. Antig. 1284. Ex *δύς* et *καθαίρω*, purgo.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, qui difficulter contineri seu cohiberi potest.* A *κατέχω*.
 Δυσθύνω, *ἴος, ὁ, ἡ, qui non facile flectitur, inflexibilis.* Ex *δύς* et *κάρπω*.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, idem et ex ἴσσω.*
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, fumum molestum habens.*
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, aegre tolerabilis;* (2) plane intolerabilis. Ex *δύς* et *κατέχω*.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, expugnatu, superatu difficilis.* App. Bell. 104, 4, 137. Ex *καταγνώσκω*.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, fractu difficilis.* Ex *δύς* et *κλάω*, frango.
 Δυσθύνω, *α, ὁ, ἡ, idem.* A *καταγνώσκω*.

Δυσκατάληπτος, *ον, obscurus.*
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, difficilis reconciliatu, implacabilis.* Ex *καταλλάττω*.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, aegre solubilis, firmus.* Ex *δύς* et *κατάλω*, dissolvo.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, difficilis ad descendendum, obscurus.* Ex *καταμάνω*.
 Δυσκατάληπτος, *adv. ita ut vix addisci vel intelligi possit.*
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, vix expugnabilis.*
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, qui vix potest animadverti vel percipi.* Ex *κατανοῶ*.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus, qui coerceri non potest, implacabilis.* Δυσκατάληπτος ψυχῇ, Eurip. Med. 109. Ex *καταπαύω*.
 Δυσκατάληπτος, *adv. ita ut vix sedari possit.*
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, terribilis, timendus.*
 Δυσκατάληπτος, *vix bello subigendus.*
 Δυσκατάληπτος, *ον, vix efficiendus;* (2) qui vix frangi, domari possit.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, difficilis deglutitu.* Ex *δύς* et *καταπίνω*, deglutio.
 Δυσκατάληπτος, *ον, difficilis effectus.*
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, qui foetum non perficit, sed imminutus ejicit.* Ex *καταρτίζω*.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, qui facile extingui nequit.* Ex *δύς* et *κατασβέννω*.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, conditu seu fabricatu difficilis.* Ex *δύς* et *κατασκευάζω*.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, sedatu difficilis.* Ex *δύς* et *καθίστημι*, compono.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, qui contemni vix potest, aut non debet.* Ex *καταφρονέω*.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, qui effici seu confici aegre potest;* (2) difficilis concoctu.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, qui spectari vix potest, difficilis intellectus.* Ex *κατόπτομαι*.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, qui difficulter ex animi sententia conficitur;* (2) qui difficulter emendatur. Ex *δύς* et *κατορθώω*.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, aegre cicatricem ducens.* Ex *δύς* et *καταλίσσω*.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, malum sonum edens, horronisus;* (2) maledicus; (3) infaustus. (3) *ἐπὶ δυσκλήδους φάσμα γυναῖκας ἔξει*, Eurip. Med. 419.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἰδυσκω, a δύσκω, pro δύνω, vel δύω.*
 Δυσκατάληπτος, *ἴος, ὁ, ἡ, non lucrosus, malum lucrum aut non sine summo labore adferens.* Ex *δύς* et *κέρδος*, lucrum.
 Δυσκατάληπτος, *ἴος, ὁ, ἡ, graves curas habens;* (2) difficilis; (3) infestus. Ex *κλῆδος*, curo.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, aegre sanandus, placandus.*
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, difficilis motus, seu motus difficultas.* Ex *δύς* et *κίνησις*, motus.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, qui difficile movetur aut moveri potest, tardus;* (2) inexorabilis, praefractus. Ex *δύς* et *κινέω*.
 Δυσκατάληπτος, *adv. difficulter ad movendum.*
 Δυσκατάληπτος, *ἴος, ὁ, ἡ, inglorius, infamis.*
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, obscura fama, gloria paene nulla, sinistra fama.* Ἐπὶ δυσκλήδω, ob sinistram famam, Soph. Aj. 143. A *πρᾶξ*.
 Δυσκατάληπτος, *cum fama non bona, sine gloria.*
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, male ominatus.*
 Δυσκατάληπτος, *ᾠ, f. ἴσσω, difficilis sorte premor;* (2) sorte a magistratu excludor.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, sors adversa.* A
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, quem sors adversa premit; infortunatus.*
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, inglorius, obscurus.*
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, cui alvus est adstrictior.* Ex *δύς* et *κολία*.
 Δυσκατάληπτος, *ον, alienus a societate, asper, immitis.*
 Δυσκατάληπτος, *ᾠ, aegre et non sine molestia cubo.*
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, mala et incommoda cubatio.* A
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, male et incommoda cubans;* (2) inhospitalis locus, asperum et iniquum domicilium. Ex *κοίτη*.
 Δυσκατάληπτος, *α, ὁ, ἡ, morosus sum, indigne fero.* Δυσκατάληπτος πρὸς ἐμὴν βροχίαν, Aristoph. Lys. 829. A *δύσκολος*. Unde

Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, difficultas morum, morositas.*
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, qui glutinari difficulter potest, vix sociabilis.* Ex *δύς* et *κολάω*.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, qui aegre flectitur, in quo vox varie inflectitur: vox Comica.* Ex *δύσκολος* et *κάρπω*.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, difficlem somnum efficiens.* Ex *δύσκολος* et *κοίτη*.
 Δύσκολος, *α, ὁ, ἡ, difficilis in sumendo cibo;* (2) morosus; (3) difficilis; (4) acerbus. Ex *δύς* et *κόλον*, cibus.
 Δυσκόλως, *adv. morose, iniquo animo.*
 Δυσκόλως, *ον, infelicem uterum habens, epith. matris foetum mortuum edentis.*
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, intolerabilis.* Πότμος δυσκόλως, Soph. Antig. 1347. Ex *κομίζω*.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, intemperies.* Ex *κράσις*.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, gubernari difficilis.* Διὸ καὶ γηρύνει ἡδὴ δυσκράτητον εἶναι διὰ τὸ μέγεθος, Arrian. Syr. 61.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, male temperatus.* Ex *δύς* et *κράννω*, misceo; unde *δυσκράτως*.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, judicatu difficilis, vel disceptatu obscurus.* Ex *κρίνω*.
 Δυσκόλως, *adv. ita ut non facile sit dijudicare, ita ut difficilis sit disceptatio; obscure.*
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, comparatu et possessu difficilis.*
 Δυσκόλως, *ᾠ, f. ἴσσω, infelix sum in ludo tessenario.* Ex *δύς* et *κύβος*, tessera.
 Δυσκόλως, *ον, procellosus.* A *κυμῶν*.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, surdaster.*
 Δυσκόλως, *ον, difficilis dictu vel pronunciatu.*
 Δυσκόλως, *ον, infelix conjugio.* Ex *λέκτρον*.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, sine cortice, Nic.*
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, captu difficilis.* Ex *δύς* et *λαμβάνω*, capio.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, ratiocinatu difficilis;* (2) inconsideratus. Ex *δύς* et *λογίζομαι*.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur.* Καὶ πάντῃ ὅτι δύσκολωτέρες πόντος, Aeschyl. Prometh. 930. Hinc
 Δυσκόλως, *adv. difficulter, periculose.* Κάρα τοι τέλειον ἐν τοῖς τοῖσιν δύσκολω φέρεται, Eurip. Troad. 302.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, qui vix solvi potest.* Καὶ δύσλως ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς, Eurip. Phoen. 378.
 Δυσκόλως, *adv. ita ut vix solvi queat, nexu non facile solubili.*
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, tarditas in discendo vel intelligendo.* A *δυσμαθής*.
 Δυσκόλως, *vix agnosco, Aesch.*
 Δυσκόλως, *ἴος, ὁ, ἡ, indocilis, tardus ad discendum.* Ex *μαθάνω*.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, idem quod δυσμαθής.*
 Δυσκόλως, *adv. non facile discendo.*
 Δυσκόλως, *ἴος, ὁ, ἡ, rarefactu difficilis.* Ex *δύς* et *μαρῶς*, rarus.
 Δυσκόλως, *ἴος, ὁ, ἡ, difficilis.* Ex *μαρῶς*.
 Δυσκόλως, *ᾠ, f. ἴσσω, acriter resisto, repugno.*
 Δυσκόλως, *ον, et δύσμαχος, α, ὁ, ἡ, vix expugnabilis, inexpugnabilis.* Ex *δύς* et *μάχημα*.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, qui vix mulceri potest, implacabilis.* Ex *μολίσσω*.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, animo aequum sum male adfecto, simulates gero.* Τί μαίνομαι, καὶ δυσμαθῶς τοῖσι βυλῶνιν ἔ; Eurip. Med. 873. Ex *μένος*.
 Δυσκόλως, *dat. pl. Ion. et Poet. pro δυσμαθῶς.* A *δυσμαθής*.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, animus male erga aliquem adfectus; odium, inimicitia.* A
 Δυσκόλως, *ἴος, ὁ, ἡ, cujus animus male erga aliquem adfectus est, malevolus, inimicus.*
 Δυσκόλως, *adv. animo male erga aliquem adfecto; inimice, hostiliter.* A *πρᾶξ*.
 Δυσκόλως, *ἡ, ὄν, inimicus, hostilis.*
 Δυσκόλως, *adv. hostiliter.*
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, difficilis mutatu.* Ex *δύς* et *μεταβάλλω*, mutuo.
 Δυσκόλως, *α, ὁ, ἡ, qui aegre vel non libenter imperit vel imperitur.* Ex *μεταδίδωμι*, tradito.

Δυσμετῆτος, α, ὁ ἔ ἡ, transpositu vel mutatu difficilis. Ex δύς et μετατόμησι.
 Δυσμετακίνητος, α, ὁ ἔ ἡ, qui non facile moveri seu mutari potest. Ex μετακίνησι.
 Δυσμετάγκλωστος, ον, immisericors, inexorabilis. Ex δύς, μετα, et κλάω.
 Δυσμετακομίστος, ον, idem quod Δυσμετάστρεπτος, ον, vix mutabilis seu flexibilis. Δυσμετάστρεπτος, ον, idem.
 Δυσμετάπειστος, α, ὁ ἔ ἡ, qui ægre de sententia dimoveri potest.
 Δυσμεταχειρίστος, α, ὁ ἔ ἡ, qui capi aut teneri ægre potest; (2) qui vix tractari potest; (3) insuperabilis. Ex μεταχειρίζω.
 Δυσμεταχειρίστος, adv. ita ut vix tractari queat.
 Δυσμέτοχος, ον, idem qui δυσταγωγός.
 Δυσμέτοχτος, α, ὁ ἔ ἡ, quem metiri non est facile. Ex δύς et μέτρον, metior.
 Δυσμή, ἡς, ὁ, occasus solis; (2) occasus quilibet; (3) finis. A δύνω.
 Δύσμητις, εὐς, ὁ ἔ ἡ, cujus gravis est ira; (2) injuriarum memor, ægre placabilis. Ex δύς et μένιν.
 Δυσμήτις, εὐς, ἡ, mala seu infesta mater, nomine suo indigna.
 Δυσμήτης, α, ὁ, mala meditans, mala vel stulta consilia animo volvens. Ex δύς et μήτις.
 Δυσμήτις, ιος, ὁ ἔ ἡ, idem et ex iisd.
 Δυσμήτωρ, ὁ, sævam &c. matrem habens.
 Δυσμηχανάω, f. ἡσω, difficultate laboro, frustra conor, rationem, viam nullam invenio.
 Δυσμήκος, ἡ, ὄν, occidentalis. A δυσμή.
 Δύσμηκτος, α, ὁ ἔ ἡ, qui non facile cum alio misceri, coalescere in amicitiam et consuetudinem potest.
 Δυσμίκτος, adv. non facile admittendo mixtionem, vel congressum, vel communionem rerum.
 Δυσμήμιτος, α, ὁ ἔ ἡ, vix imitabilis. Ex δύς et μιμῶμαι, imitor.
 Δυσμήμιτος, α, ὁ ἔ ἡ, exosus. Ex μίσω.
 Δυσμνημένοντος, ον, difficilis ad tenendum memoria.
 Δυσμορία, ας, ἡ, infelicitas.
 Δύσμορος, α, ὁ ἔ ἡ, infelix. Ὡς πάτερ δύσμοιρ' ὄρεῖν, Soph. Œd. Col. 327. Ex μοῖρα.
 Δύσμορα, adv. infelicitate. Δύσμορα κοινύσθη, Orpian. Cyneg. 3, 217.
 Δυσμορία, ας, ἡ, miseria, sortis adversitas. A δύσμορος, α, ὁ ἔ ἡ, cui difficile fatum obtingit, infelix; (2) mala infelicitique morte periens. Ex δύς et μόρος, fatum.
 Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. A Δύσμορφος, α, ὁ ἔ ἡ, deformis. A μορφή.
 Δύσμοσος, ον, abhorrens a musis, parum suavis, parum comis, parum ingeniosus, tardus.
 Δυσνίκητος, α, ὁ ἔ ἡ, qui haud facile vinci potest.
 Δύσνικτος, α, ὁ ἔ ἡ, qui ægre lavari aut elui potest; (2) qui ægre deleri potest. (2) χαλκήεις ὅπως δύσνικτον ἐκ δέλτου γραφήν, Soph. Trach. 683. Ex δύς et νίπτω, lavo.
 Δυσνεία, ὤ, f. ἡσω, malevolentia prosequor, infensus sum. Ex δύς et νῆς. Hinc Δυσνήτης, α, ὁ ἔ ἡ, vix intelligibilis, obscurus.
 Δυσνοήτως, adv. perobscure.
 Δύσνομος, ἡ, animus malevolus, malevolentia. Καὶ τέκνον ὄντων ἐμοὶ δύσνομος μὴ πρόσθεν, Soph. El. 653. Ὡς αὐτὸ μὴ δύσνομος ἡγήσθη σέθεν, Eurip. Hec. 973.
 Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum institutio, prava reip. constitutio, a malis, quæ obtinent, legibus; (2) improbitas. Ex νόμος.
 Δυσνομία, Ion. pro δυσνομία.
 Δύσνομος, ον, abhorrens a legibus, nefarius.
 Δύσνομος, contr. δύσνος, α, ὁ ἔ ἡ, qui mala est mente adversus aliquem, malevolus.
 Δύσνομος, α, ὁ ἔ ἡ, difficilis, infaustus, epith. iter facientis vel itineris. Δύσνομος αὐτοῖς νόσον ἐμβαλεῖν Θέλω, Eurip. Troad. 75.
 Δυσνύμφητος, α, ὁ ἔ ἡ, gravis nuptiis, infelix conjugii. Ex δύς et νυμφίω.
 Δύσνυμφος, α, ὁ ἔ ἡ, qui inauspicas contraxit nuptias, infelix sponsus.

Δυσήραντος, α, ὁ ἔ ἡ, qui difficulter inarescit, difficilis siccato. Ex ἡραίνω.
 Δυσζύμβλητος, α, ὁ ἔ ἡ, obscurus.
 Δυσζύμβολος, α, ὁ ἔ ἡ, idem; (2) cum quo non facile pacta ineuntur; (3) difficilis moribus, non affabilis. Ex συμβάλλω.
 Δυσζύντος, α, ὁ ἔ ἡ, imprudens; (2) difficilis intellectu. Ex δύς et συνίημι.
 Δύσζυγος, α, ὁ ἔ ἡ, valde gravis.
 Δυσδιδυτος, per quem difficiliter itur. ῥ' ἡν-λότατον τὴν ἑρῶν, καὶ δυσδιδυτον, Appian. Syriac. 21.
 Δυσδοῖα, ὤ, f. ἡσω, ægre iter facio, in malam et imperviam viam incido. A δύσδοος.
 Δυσδοῖα, ας, ἡ, iter difficile, asperum; difficultas viæ, Appian. Syr. 21.
 Δύσδομος, α, ὁ ἔ ἡ, malum odorem spirans; olidus, fetidus. Ex δύς et ὀσμῇ, odor.
 Δύσδομος, α, ὁ ἔ ἡ, per quem difficulter iter fieri potest; (2) inivus, avius; (3) subst. via difficilis, aspera, et salebrosa.
 Δυσδοσπαίπολος, ον, idem.
 Δυσδοῖω, timeo, suspecto; ægre fero, Eur.
 Δυσδοῖκτος, α, ὁ ἔ ἡ, habitatu difficilis, prope modum inhabitabilis. Ex δύς et οἰκίω.
 Δυσδοκίμωτος, α, ὁ ἔ ἡ, iter difficile; (2) qui nescit gerere rem familiarem aliamve. Ab οἰκονομῶ.
 Δύσδοκος, ον, idem quod ἀόικος, Schol. Soph. ad Phil. 534, intractabilis.
 Δύσδοκος, α, ὁ ἔ ἡ, immisericors; (2) miserabilis.
 Δύσδομος, α, ὁ ἔ ἡ, idem quod δύσδοος. Ex δύς et ὀσμῇ, scmita, via.
 Δύσδομος, α, ὁ ἔ ἡ, malum vinum producens; (2) non ferax vini.
 Δύσδομος, α, ὁ ἔ ἡ, vix tolerabilis; (2) difficilis, ægre parabilis. (1) πολλὰν ἐλπίδα δύσδομον πόνων ἀβλα, Soph. Phil. 507. (2) Βίη δύσδομον ἔχοντες τροφῶν, Id. Œd. Col. 1686.
 Δύσδομος, adv. ita ut vix ferendo sit.
 Δυσδοκίμωτος, ὤ, ὅ, omen infaustum.
 Δυσδοκίμωτος, α, ὁ ἔ ἡ, inauspicatus, sinistri auspicii. Ex δύς et οἰωνίζομαι.
 Δύσδοκος, α, ὁ ἔ ἡ, piger, segniss.
 Δύσδοκος, adv. pigre, segnit, gravatim.
 Δυσδόλερος, α, ὁ ἔ ἡ, difficulter interiens.
 Δύσδολερος, ον, pluviosus. Αἰθρία δύσδολερα φεύγειν βίβλη, Soph. Antig. 357.
 Δυσδόμιλος, α, ὁ ἔ ἡ, non adfabilis, difficilis in congressu, sermone, &c.
 Δυσδομίλτος, ον, idem. Ex δύς et ὀμιλῶ.
 Δυσδόμιλτος, ον, hebes, cæcus; (2) fœdus, horrendus adpectu. Ab ὀμμα.
 Δύσδομος, α, ὁ ἔ ἡ, dissimilis.
 Δύσδομος, α, ὁ ἔ ἡ, molestis somniis vexans.
 Δύσδοπος, α, ὁ ἔ ἡ, qui ægre cernitur, obscurus. Ex ὀπτομαι, video.
 Δυσδόπος, α, ὁ ἔ ἡ, qui vix visui est obvisus, qui cerni difficulter potest; (2) fœdus, horrendus adpectu. (2) δύσδοποι τε καὶ ἀλλό-κιστα πάμπαν ἀφθῆναι, App. Bell. Hisp. 97. Ex δύς et ὄραω.
 Δυσδοργία, ας, ἡ, gravis ira, iracundia.
 Δυσδοργία, ας, ἡ, idem.
 Δυσδοργήτος, ον, iracundus.
 Δυσδοργήτως, adv. iracunde.
 Δύσδοργος, α, ὁ ἔ ἡ, iracundus, qui graviter irascitur. Θυμῷ δύσδοργος, impotenti ira exæstians, Soph. Trach. 1118. Ex δύς et ὄργη, ira.
 Δύσδοργος, α, ὁ ἔ ἡ, qui definiri et determinari vix potest. Ex δύς et ὀρίζω.
 Δύσδομος, α, ὁ ἔ ἡ, stationem navium difficilem et incommodatam habens.
 Δύσδομος, ἴδος, ὁ, qui adversis auspiciis fit. Κερσίαις ἐκ γῆς δύσδομος ἔπτατο κλεινὰς Ἀθήνας, Eurip. Hipp. 759.
 Δυσδοργήτως, α, ον, obscurus, caliginosus. Δυσδοργήτως δ' ἀμφοὶ πρὸς τὴν αὐτὴν σκοτὶ ἀμείβομαι, Eurip. Phœn. 322.
 Δυσδομία, ας, ἡ, malus odor. A Δύσδομος, ὁ ἔ ἡ, malum odorem spirans, fœtidus. Ex δύς et ὀσμῇ, odor.
 Δυσδορία, ὤ, f. ἡσω, ægre urinam reddo, Aret.
 Ex δύς et ὕρον, urina.

Δυσδορία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio; (2) urinæ suppressio. Ex iisd. Hinc Δυσδορία, ὤ, urinæ difficultate laboro.
 Δυσδορία, ἡ, ὄν, urinæ difficultate obnoxius.
 Δυσδορία, ὤ, ὁ ἔ ἡ, infelix, qui secundo vento non provehitur; vel potius, immedicabilis. Ὀδὸς est proprie ventus secundus; μεταρρητορες, rerum cursus prosperus. Hinc δύσδορος, qui nequit reduci in cursum rectum, vento scilicet adverso refrante. Hinc irreparabilis, immedicabilis, Soph. Œd. Tyr. 1316. Ex δύς et ὀρίζω.
 Δύσδορος, α, ὁ ἔ ἡ, custoditu difficilis.
 Δυσδορία, ας, ἡ, laborum et ærumnarum perpersio. A Δυσδορία, ἴος, ὁ ἔ ἡ, laborum miseriarumque patiens. Ex πάθος, passio.
 Δύσδορος, ὁ ἔ ἡ, infelix proles vel prole, Cyr.
 Δυσδορία, ας, ἡ, ineluctabilis; (2) rigidus, asper. (1) τοῖς μὴν ἀνέσφατος ὄχλος αἰὼλος ἀμφίστει δυσδορίατος ἱερὸς ἦσαν, Orpian. Cyneg. 11, 269. (2) ἴνους δ' αὐτὴν δέμας δυσδορίατος ἀμφίβηκεν, Id. ibid. 527. Vide et 981; et Hæliet. 2, 369.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, vix eluctabilis, superatu difficilis. Ex παλῆσι, luctor.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, difficilis; (2) malis instructus artibus, Hes. Ex δύς et παλῆσι.
 Δυσδορία, ἴος, ὁ ἔ ἡ, difficilem lutam adferens, superatu difficilis; (2) difficilis. (2) δυσπαλὶς δὴ γίνεσθαι, Pindar. Pyth. 4, 485. Ex δύς et πάλῃ.
 Δυσδορία, concutio, labefacto, Scut.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, cui auxilium ferri vix vel non potest. Ex δύς et παροχῆσι.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, male consulens.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, qui vix definiri potest; (2) inexplicabilis.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, difficilis probatu seu perceptu. Ex δύς et παραδέρχομαι.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, difficulter ad credendum; cum ἔχιν, vix credere.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, inauspicatus, sinistri auspicii. Ex δύς et οἰωνίζομαι.
 Δύσδοκος, α, ὁ ἔ ἡ, infelix, exoratu difficilis; (2) inexorabilis, implacabilis. Ex δύς et παροχῆσι, exoto.
 Δύσδοκος, α, ὁ ἔ ἡ, difficilis ad flectendum.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, intellectu difficilis. Ex δύς et παρακολυβῶ.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, qui difficulter vehitur equo, vel gestatur; qui difficulter iter facit; (2) difficilis, tam de itinere terrestri, quam maritimo. De maritimo Polybius: Συλλογίζομενος τὸν πλὴν τὸν ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Τυρρηνίαν, ὡς μακρὸς καὶ δυσπαροχῆσι εἴη, Polyb. 3, 61. Ex δύς et παρακολυβῶ.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, qui verbis vix flecti potest; qui suasiones, solatia, ægre admittit. Ex παροχῆσι.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, ad præter navigandum difficilis, Strab. 16.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, idem.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, in quo seu quocum non bene dormitur, s. infelix lecto geniali vel conjugio. Τὸ δύσδορος ἑστὸν ἰνδὸν ἀνέμω, conviciis lacessens tuas infelices nuptias, Soph. Trach. 791.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, vix consolabilis, omninoque vehementissimus, velut amor. Ex δύς et παροχῆσι.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, idem.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, insolabiliter, acerrime.
 Δυσδορία, ας, ὁ ἔ ἡ, pro δυσπαροχῆσι, idem.
 Δύσδορος, ας, ὁ ἔ ἡ, virgo misera.
 Δύσδορος, ἴδος, ὁ, infaustus et infelix Paris, Hom.; (2) infaustum et male ominatum nomen habens, ut Paris; infelix.
 Δύσδορος, ας, ὁ ἔ ἡ, progressu vel transitu difficilis. Ex δύς et πάρεμι, progredior.
 Δύσδορος, ον, idem.
 Δύσδορος, ον, asper calcatu.
 Δύσδορος, ας, ὁ ἔ ἡ, obsequium coactum et involuntarium, inobedientia, contumacia. A Δύσδορος, ἴος, ὁ ἔ ἡ, qui ægre parit et obsequitur, refractarius; (2) cui ægre persuaderi potest. Ex δύς et πείθω.

Δυσπιθής, adv. inobsequenter.

Δυσπικρία, ας, ἡ, difficultas experientiae.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, qui aegre sibi persuaderi sinit. Ex δὺς et πικτός.

Δυσπικτός, adv. ita ut aegre persuaderi sibi sinat.

Δυσπικτός, is ad quem accedere difficile est. Ἐξ δυσπικτῶν ἐστὶ ἀμαθὴς κακὸν, immedicabile, Soph. ex incerta Trag.

Δυσπικτός, ον, qui aegre non amoveri aut submoveri potest:

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, trajectu difficilis; (2) tempestuosus; (3) immitis. Ex πικτός.

Δυσπικτός, ὦ, f. ἥσω, graviter lueo. A

Δυσπικτός, ἰος, ὁ ἢ, graviter lugens. Ex δὺς et πικτός, luctus.

Δυσπικτός, ὦ, f. ἥσω, difficulter concoquo; (2) ferre non possum. A

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, concoctu difficilis. Ex δὺς et πικτός, coquo.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, qui difficulter transitur vel trajicitur; (2) vix, aegre transigendus.

Δυσπικτός, ἔχουσα δυσπικτὸν αἰῶνα, Eurip. Med. 647. Ex δὺς et πικτός.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, qui difficulter detrahi seu demi potest. Ex πικτός.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, qui non facile purgari potest. Ex πικτός.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, qui difficulter comprehendi potest. Ex πικτός.

Δυσπικτός, ον, difficilis intellectu. Ex δὺς et πικτός, intelligo.

Δυσπικτός, ον, linem non habens.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, qui difficulter refrigerari potest, difficulter refrigescens.

Δυσπικτός, ὦ, f. ἥσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, male me habeo; (2) aegre fero.

Δυσπικτός, ἄτος, τὸ, casus adversus, infortunium.

Δυσπικτός, ἰος, ὁ ἢ, male cadens, adversus; (2) difficilis. Ex δὺς et πικτός, cadu.

Δυσπικτός, adv. aegre, moleste; (2) infelicitur.

Δυσπικτός, ας, ἡ, difficultas concoctionis. A

Δυσπικτός, τὸ, damnum, Aesch.

Δυσπικτός, ἰος, ὁ ἢ, sordibus ac illuvie deformis, squalidus, sordidus. Ex πικτός.

Δυσπικτός, ας, ἡ, credendi difficultas.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, qui difficulter credit, incredulus; (2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. Ex δὺς et πικτός.

Δυσπικτός, ἔχω, aegre credo.

Δυσπικτός, ον, vagabundus, sed misere, Aesch.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, qui non facile perturbatur, qui aegre obstupescit, V. L. Ex δὺς et πικτός.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, completu seu perfectu difficilis. Ex δὺς et πικτός.

Δυσπικτός, ἴδος, ἡ, aspera, Lycurg.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, navigatu difficilis; (2) maleficus navibus.

Δυσπικτός, ον, aegre eluendus. A

Δυσπικτός, ὦ, f. ἥσω, spirandi difficultate laboro. Hinc

Δυσπικτός, ον, aegre respirans.

Δυσπικτός, ας, ἡ, spiritus difficultas.

Δυσπικτός, ἡ, ἄν, respirandi difficultate laborans. A

Δυσπικτός, contr. δύσπικτος, α, idem: anhelus praefestinatione; (2) graviter flans. (1) δύσπικτος ἰάνω, anhelus advenio, Soph. Antig. 230.

(2) δύσπικτος Θρησκαί, Thracis graviter flantibus, Id. Ibid. 595. Ex πικτός.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, qui bello aegre vinci potest, invictus. Ex πικτός.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, obsessu difficilis, valde munitus. Ex πικτός.

Δυσπικτός, ον, ineptus ad rem. gerendam.

Δυσπικτός, ἰος, ὁ ἢ, laboriosus, ærumnosus.

Δυσπικτός, α, ὁ ἢ, qui difficili labore fit. Κάκ' ἔτι τὴν δύσπικτον ἔχει ἀμφοτέρωθεν, Soph. Aed. Col. 1613. Ex δὺς et πικτός, laboro.

Δύσποτος, infelix, ærumnosus. Ὡς πόνος βορῶν δύσποτος, Soph. Antig. 1477.

Δύσποτος, ἡ, difficilis opera, Man.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, impervius, invius, difficilem habens transitum.

Δύσποτος, ας, ἡ, via difficultas. A δύσποτος.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, aegre parabilis. Ex δὺς et πικτός, paro.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, qui difficulter transiri potest, impervius; (2) aegre parabilis. (2) πικτός, δὲ, δύσποτος ἐστὶν ἐστρατοῖς μεγάλως, App. Bell. Civ. 4, 100. Ex πικτός.

Δύσποτος, ὦ, f. ἥσω, adversa fortuna utor, infelici fato addigor:

Δύσποτος, ας, ἡ, sors seu fortuna adversa. A

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, cui sors est adversa.

Δύσποτος, adv. infelicitur, misere.

Δύσποτος, ον, amarus, de potu, non potabilis.

Δύσποτος, ὦ, f. ἥσω, infelicitur res gero; (2) infelix sum, adversa fortuna utor. A

Δύσποτος, ἰος, ὁ ἢ, infelix in rebus agendis; (2) infelix in rebus quibuslibet. Ex δὺς et πικτός, ago.

Δύσποτος, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis; (2) infelicitas quævis. A δύσποτος.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, difficulter tractabilis, difficilis, morosus, cum quo rem habere difficile est. Ex δὺς et πικτός.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, factu difficilis. Ex δὺς et πικτός, facio. Unde

Δύσποτος, ας, ἡ, idem quod δύσποτος.

Δύσποτος, ἰος, ὁ ἢ, indecorus, turpis. Ex δὺς et πικτός, decorus sum.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, serra aegre secabilis, sectu difficilis. Ex δὺς et πικτός, setta seco.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, inhabilis ad defendendum alterum.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, non facile procidens, stabilis; (2) prudens, circumspectus, non facile temeritati cedens.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, haud facilis accessu.

Δύσποτος, idem.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, qui aegre admittitur, vel recipitur, vel probatur; (2) odiosus.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, non adfabilis, qui difficilem se praebet in congressu.

Δύσποτος, adv. morose, aspere.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, qui difficulter adiri potest; (2) qui non est adfabilis. (1) δύσποτος, ἔχω τε κλέβω σπάνιος, Eurip. Iphig. in Aul. 345.

Δύσποτος, adv. ita ut aegre adiri possit.

Δύσποτος, ον, et

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, idem quod δύσποτος.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, idem; intractabilis, vix ferendus, Soph. Aed. Col. 1277.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, aspectu difficilis; (2) qui aspectus infauti est. Δύσποτος, ὀνειρώτα, Soph. Elect. 460. Ex δὺς et πικτός, aspicio.

Δύσποτος, ον, quo naves appelli non possunt.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, accessu difficilis, qui aegre adiri potest. Ex πικτός.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, non adfabilis, morosus.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, qui deformi facie est, aspectu tristis, Soph. Aed. Col. 286.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, suppuratu difficilis. Ex δὺς et πικτός, suppuratio.

Δύσποτος, ἰος, ὁ ἢ, ruptu difficilis. Ex δὺς et πικτός, ruptio. Hinc

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, qui non facile perrumpi potest.

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, qui aegre dici seu pronunciaripotest; (2) difficilis dictu.

Δύσποτος, ἰος, ὁ ἢ, idem quod

Δύσποτος, α, ὁ ἢ, qui frigus aegre tolerat, frigoris impatiens, aliosus.

Δύσποτος, non succedo. A πικτός.

Δύσποτος, ας, ἡ, impietas. Τὴν δύσποτον ἐνέβηδ' ἱκνησάμεν, impietatis crimen, Soph. Antig. 924. A δύσποτος.

Δύσποτος, ὦ, f. ἥσω, impius sum, impie ago. Ἄλλ' ἐκδιδάχθω δὴτα δύσποτον, Soph. Trach. 1245. Ab eod.

Δύσποτος, ἄτος, τὸ, impium facinus, impietas. A πικτός.

Δυσσιβής, ἰος, ὁ ἢ, impius. Ex σίβωμαι.

Δυσσιβής, adv. impie.

Δυσσιβής, ον, firmus, immobilis.

Δύσσις, 2. sing. præs. imperat. med. Poet. pro δύσσο, et hoc Ion. pro δύσσο, a δύσσομαι.

Δύσσομαι, Poet. subeo aquas, mergor. A δύσσομαι.

Δύσσομαι, mersurum, Aed. et Poet. pro δύσσομαι.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, qui vix servari potest; (2) qui vix abigi potest; (3) quem difficulter persequi possumus.

Δύσσομαι, ον, immitis, sævus.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, non sociabilis, difficilis ad paciscendum. Ex συρρίνω.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, qui difficulter cogi seu colligi potest. Ex δὺς et συνάγω.

Δύσσομαι, ον, et

Δύσσομαι, ον, obscurus.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, ordinatu difficilis, aegre se patiens in ordinem cogi. Ex τάττω.

Δύσσομαι, ἄνος, valde miser, ærumnosus.

Δύσσομαι, Dor. pro δύσσομαι.

Δύσσομαι, ον, valde ventosus, procellosus.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, conjectu, inventu difficilis, Soph. Aed. Tyr. 109. Ex τεκμαίρω.

Δύσσομαι, ας, ἡ, infelicitas prolis.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, infelix liberis. Τὴν δὲ τίκτησαν λίποι τοῖς οἷσιν αὐτῶ δύσσομαι παιδείαν, Soph. Aed. Tyr. 1247.

Δύσσομαι, ἰος, molestus.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, aegre liquabilis.

Δύσσομαι, ας, ἡ, miseria, ærumna. A

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, infelix, miser, ærumnosus, perditus. Ex δὺς et ἰσημι, quasi qui non invenit ubi consistat.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, observatu difficilis, qui aegre custodiri potest. Ex δὺς et τηρέω.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, investigatu difficilis. Ex δὺς et τίθω.

Δύσσομαι, ον, ferus, qui se mansue fieri non sinit.

Δύσσομαι, ονος, ὁ ἢ, ærumnosus.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, toleratu difficilis.

Δύσσομαι, α, 1. part. act. f. g. verbi δύσσομαι.

Δύσσομαι, ὦ, f. ἥσω, difficulter pario.

Δύσσομαι, idem quod δύσσομαι, Call.

Δύσσομαι, ας, ἡ, difficultas pariendi. A

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, difficulter pariens.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, difficilis cæsu. Ex δὺς et τέμνω, cædo, seco.

Δύσσομαι, ον, valde molestus, gravis. A τέμνω.

Δύσσομαι, f. ἄσω, conjectura assequi non possum. Hinc

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, quem conjectura difficulter adsequi possis, difficilis conjectu, obscurus. Τοῖς μὲν ὑπὸ δύσσομαι αἰνίγματι, Eurip. Suppl. 138.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, difficilis, absurdus.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, conjectu difficilis. Ex δὺς et σχάζω, conjicio.

Δύσσομαι, ον, nefandis cibis utens.

Δύσσομαι, ας, ἡ, perversitas et malignitas morum, improbi mores; (2) molestia, difficultas efficiendi. A

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, morosus, cujus animus aegre flecti potest, durus, rigidus; (2) qui non facile sedatur: (3) qui suæ calamitatis effugium non invenit. Hesychius explicat per δυσμετάθετος, aegre a proposito dimovendus, Soph. Aj. 925.

Δύσσομαι, adv. morose, contumaciter; (2) inconcinne, incondite.

Δύσσομαι, ον, non facile loco movendus.

Δύσσομαι, ας, ἡ, morositas, malignitas animi. A

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, qui ingenio et moribus est difficilis; (2) qui transferri et moveri difficulter potest; (3) inutilis; (4) pravus, malignus; (5) contumax. Ex τρέπω.

Δύσσομαι, adv. maligne, morum quadam perversitate.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, qui difficulter alitur. Ex δὺς et τροφή.

Δύσσομαι, α, ὁ ἢ, terebratu difficilis. Ex δὺς et τερενάω, terebro.

Δύσσομαι, ὦ, f. ἥσω, sum infelix. Δύσσομαι, 2 B 2

περί τὴν μάχην, *Plut.* ἐν τοῖς ἱερωνικοῖς, *Luc.* Τὴν δὲ δυστυχίαν, tumulus infelix, id est, tumulus in peregrina terra. *Pars enim quædam felicitatis esse videbatur, si quis post mortem patrio conderetur solo, Soph. Cæd. Col. 402.* Α δυστυχίς.

Δυστυχίμα, ἄτος, τὸ, infortunium, calamitas. Α præc.

Δυστυχὴς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, miser, infelix.

Δυστυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium.

Δυστυχῶντας, acc. pl. præc. part. act. contr. pro δυστυχῶντας, α. δυστυχίω.

Δυστυχῶς, adv. infelicitèr, adversante fortuna.

Δυστυνῶ, ᾧ, ægre dormio. Α

Δύστυνος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, qui ægre dormit.

Δυστυποῖσάτος, α, ὁ ἔξ ἡ, subductus difficilis. Ex *δύς* et ὑποβόσας, subduco.

Δυστύποιος, α, ὁ ἔξ ἡ, vix tolerabilis.

Δυστυποῦντος, ὁ, ἴδμ, idem.

Δυστυπόστος, α, ὁ ἔξ ἡ, ejus impetus vix sustineri potest. Ex *δύς* et ὑψίσταμι.

Δυστυπότατος, ὁ, contumax, parere nescius.

Δυστυποῦντος, ὁ, intolerandus.

Δύσφαλτος, α, ὁ ἔξ ἡ, labefactu et subversu difficilis. Ex *δύς* et σφάλω, labefacto.

Δυσφάνης, ἴος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, vix apprensus, obscurus. Ex *δύς* et φάνωμαι, appereo.

Δυσφάντατος, α, ὁ ἔξ ἡ, non facile imagines rerum concipiens. Ex φαντάζω.

Δύσφατος, α, ὁ ἔξ ἡ, nefandus, non dicendus. Ex *δύς* et φημι, dico.

Δυσφερῆς, ἴς, intolerandus. Α φέρω.

Δυσφημῶ, ᾧ, f. ἴσω, probra et convitia in aliquem jacto; (2) male ominor; (3) male ominatis verbis utor; (4) deploro, lamentor. (4) ἢ τοι σὸτ' ἄλλην ἢ μὲν δυσφημῶ, *Soph. Elect. 1182.*

Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia; (2) obscenitas verborum.

Δυσφήμιος, ὁ, male ominatus.

Δύσφημος, α, ὁ ἔξ ἡ, maledicus, famam et estimationem alicujus lædens; (2) mali ominis, infaustus. Ex *δύς* et φημι.

Δύσφθατος, α, ὁ ἔξ ἡ, vix vel non corruptibilis. Ex *δύς* et φθείρω, corrumpo.

Δυσφίλις, ἴς, invidus, immitis. Α φίλος.

Δύσφιμος, ὁ, effrenis.

Δυσφροῖν, ᾧ, f. ἴσω, difficulter porto; (2) ægre fero, indignor.

Δυσφρόντος, α, ὁ ἔξ ἡ, toleratu difficilis.

Δυσφροῖα, ας, ἡ, portandi, tolerandi difficultas; (2) difficultas trahendi, v. gr. spiritum.

Δυσφροῖος, ὁ, animi molestiam indicans. *Vox Granm.* Α præc.

Δυσφρόμυγξ, γγος, ὁ ἔξ ἡ, flebilis, luctuosus.

Δύσφορος, α, ὁ ἔξ ἡ, portatu difficilis; (2) molestus, gravis. *Δυσφόρος* ἔπ' ὁμομασι γνώμης βαλῶσα, *Soph. Aj. 51.* Ex *δύς* et φέρω.

Δυσφόρος, adv. ita ut vix portari queat; (2) moleste, ægre, iniquo animo.

Δυσφρόντης, α, ὁ ἔξ ἡ, qui vix explicari potest. Ex *δύς* et φράζω, expono.

Δυσφρόσας, obscure in pronuntiando, dicendo.

Δυσφροῖν, f. ἴσω, animum abjicio, ægre fero.

Δυσφρονίς, ἡ, curis plena, sollicita.

Δυσφρόνως, adv. ægro animo. Α δύσφρων.

Δυσφροσύνη, gen. pl. *Æol.* pro δυσφροσύνη.

Δυσφροσύνη, ἡ, animi dejectio, anxietas, dolor, sollicitudo. Α

Δύσφρων, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, æger animo, inimicus, invidus. *Ἐπερὶ δὲ τοῦ λόγου δυσφρόνως, Eurip. Andr. 286.* Δύσφρωνος ἱριδος ὑπερ, *Id. ibid. 491.*

Δυσφρῖς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, ægre vel abnormiter nascens, aut proveniens. Ex φρῶ. Hinc

Δυσφρῖς, ας, ἡ, nascendi difficultas, monstrosa deformitas.

Δυσφύλακτος, α, ὁ ἔξ ἡ, custoditu difficilis. *Δυσφύλακτον ἔξυβριμας ὕπο, Eurip. Andr. 729.*

Δύσφυν, ἴος, ἡ, mala natura.

Δυσφονία, ας, ἡ, asperitas vocis seu soni. Α

Δύσφονος, α, ὁ ἔξ ἡ, malum aut insuavem sonum edens. Ex *δύς* et φωνῆ, vox.

Δυσφόνως, adv. voce aspera, sono insuavi.

Δυσφωρέτος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui difficile apprehendi potest. Ex *δύς* et φωρέω.

Δυσχάλιντος, ὁ, effrenis.

Δυσχάριτος, α, ὁ ἔξ ἡ, parum gratus, gratia referenda immemor. Ex *χάρις, gratia.*

Δυσχαίμερὸς, ἡ, ὁ, infestus hiberno frigore, procellosus. Sed melius

Δυσχαίμερος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem. *Περὶ Δωδώνην δυσχαίμερον, Il. 2, 750.* Ἐθρῆς ἐκ τῶπων δυσχαίμερον, *Eurip. Alc. 68.* Ex *δύς* et χαίμων.

Δυσχαίμος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem et *χαιμόν.*

Δυσχαίμων, ὁ, idem.

Δυσχαίριμα, τος, τὸ, res invicta, invincibilis. *Ἀντιπάλλω δυσχαίριμα δράκοντι, Soph. Antig. 125.*

Δυσχαίριτος, α, ὁ ἔξ ἡ, ægre superabilis, invictus. Α χαιρίω, subigo.

Δυσχαίριοντος, adv. cum indignatione et stomacho. Α

Δυσχαίριον, f. ανῶ, gravor; (2) pertæsus sum, indigne fero; (3) rem difficilem esse censeo, addubito, hasito; (4) rem difficilem reddo; et (5) δυσχαίριονμαι, sum molestus, odiosus, invisus. *Δυσχαίριονες καθ' ἑμῶν, Plut. ἐπὶ πρῶ- ζει, Luc. τὸ πρῶγμα, Dem. Α δυσχαίριος.* Hinc

Δυσχαίριον, τὸ, molestiam creantia, (significatione transitiva) *Soph. Cæd. Col. 1282.*

Δυσχαίριοντος, ἡ, ὁ, difficilis, molestus.

Δυσχαίρισμα, ἄτος, τὸ, morositas.

Δυσχίρεια, ας, ἡ, difficultas rei cujuslibet; (2) molestia, tædium, incommodum; (3) sævitia, crudelitas, acerbitas quæcunque.

Δυσχίρειαι dicuntur διαπορήματα, et argutiones, et αὐτολογία.

Δυσχίρης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, manibus ægre tractabilis; (2) difficilis, arduus; (3) molestus, gravis, odiosus. Ex *δύς* et χίρς.

Δυσχίριος, adv. difficulter, tarde; (2) odiose, moleste, ægre.

Δυσχίριοντος, α, ὁ ἔξ ἡ, figuratu difficilis.

Δύσχιμος, ὁ, pro δυσχίμω, hibernus.

Δύσχιμος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui difficulter finditur seu scinditur. Ex *δύς* et σχίζω.

Δυσχλαῖν, ας, ἡ, mala et detrita læna; (2) quævis vestis squalida. Α

Δύσχλαινος, α, ὁ ἔξ ἡ, attrita et lacera læna indutus, male vestitus. Ex *χλαῖνα.*

Δύσχορτος, ὁ, non commodè habitandus, non bene munitus; (2) ubi pabulum aut quicunque pastus male provenit; non facile adeundus, accessu difficilis, qui terminum habet accessu difficilem. *Δυσχόρτος οἶκος γαίω, Eurip. Iphig. in Taur. 219.* Barnes exponit inamictas; Scapula vero graninis non feraces, inculcas [ambo male]. Vide σύχορτος. Ex *δύς* et χόρτος, septium, arca, chors.

Δυσχραῖς, ἴς, foedus, squalidus, et hinc invisus.

Δυσχρανής, ἴς, idem, (nisi potius leg. δυσχρανής.)

Δυσχρησῶ, ᾧ, difficilis aut etiam nullius usus sum; (2) ex aliqua gravi difficultate laboro, ut inopia, &c., *Εἴρη. Δυσχρησῶμαι*, usu rei cujuspiam offendor; (3) impediō.

Ἐδυσχρήσαν τὰ τῶν ἀντιπάλων σκάφη, *Polyb.* Ex *δύς* et χρώμαι, utor. Hinc

Δυσχρήσιμα, ἄτος, τὸ, incommodum, difficultas.

Δυσχρησία, ας, ἡ, difficultas; utendi re aliqua incommoditas; (2) confusio rerum. Α

Δύσχρητος, α, ὁ ἔξ ἡ, cujus difficilis est usus; (2) inutilis, incommodus; (3) in magna difficultate constitutus; (4) male vaticinans, sinistra oracula reddens.

Δυσχρήτως, adv. ita ut difficile sit uti. Ab eod.

Δύσχροις, ας, ἡ, deformis, teter color corporis. Α

Δύσχροος, contr. δύσχρος, α, ὁ ἔξ ἡ, male coloratus. Ex *δύς* et χροῦ, color.

Δύσχρος, ἄτος, ὁ ἔξ ἡ, idem.

Δυσχρῦλῖα, ας, ἡ, saporis injucunditas, sapor insuavis. Α

Δύσχυλος, α, ὁ ἔξ ἡ, difficilem et ingratum habens saporem.

Δύσχυμος, α, ὁ ἔξ ἡ, difficilem et molestum succum seu saporem habens.

Δύσχυλος, α, ὁ ἔξ ἡ, graviter claudicans.

Δύσχυρία, ας, ἡ, difficultas loci seu regionis, loca difficilia. Ex *χῡρος.*

Δυσχάριτος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui difficulter se jungi aut secerni potest. Ex *δύς* et χαρίζω.

Δυσώδης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, gravior olens, foetidus. Ex *δύς* et ὄζω, oleo. Hinc

Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, foetor.

Δυσωλέθρος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui difficulter interit; (2) ægre moriens. Ex *δύς* et ὀλέθρος.

Δυσανίω, ᾧ, f. ἴσω, difficilem me præbeo in emendo, nolo aequum pretium dare. Α

Δυσάνως, difficilis emptor, qui morosus est in emendo. Ex *δύς* et ἀνίωμαι, emō.

Δυσάνητος, ὁ, male emptus.

Δυσάνημος, α, ὁ ἔξ ἡ, cui malum est et infaustum nomen; (2) cujus nomen odiosum est; (3) infaustus. (1) ὁ δυσάνημος Ἀίας, *Soph. Aj. 914.* (4) Καὶ γὰρ δυσίδης ὅμα καὶ δυσάνημον γλώσση σάφον τίθησιν, εὐμορφὸν τ' ἰδοῖν, *Soph. in Fragm. Alodum.* Ex *δύς* et ἀνῆμα.

Δυσανήμιος, *Veteres* pro suscipere tantum usurpant, sicut *Plato in Phædro.*

Δυσωπῶ, ᾧ, f. ἴσω, pudore adficio; (2) flecto, exoro, persuadeo; (3) omnino, moveo, sed rebus deterioribus, quæ absterrent, &c. unde est (4) horribili specie perterreo; (5) hæreo, hæsitabunde adspicio; (6) suspicor, vereor. *Τὴ μάλειψ σε δυσωπιῶ πᾶν ὑπὸ Κλειομένης τῆς μύθου, Plut.* Ex *δύς* et ὠπῶ. Hinc

Δυσωπῆμα, τὸ, res deterrens, abstrahens ab aliqua re.

Δυσωπῆτος, ἴος, ἡ, ipsa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, persuasio, et cætera, quæ videas in *δυσωπῶ.*

Δυσωπητικός, ἡ, ὁ, vim habens pudoris, timoris, &c. injiciendi.

Δυσωπητικῶς, adv. ad injiciendum pudorem, &c. accommodate.

Δυσωπία, ας, ἡ, pudor qui eos intueri non sinit qui aliquid a nobis postulant; (2) vitiosus et immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certo comprehendendi.

Δυσωπητικῶς, graviter, dure, acerbè, *Ar.*

Δυσωπῶ, ᾧ, f. ἴσω, difficulter custodio. Ex *δύς* et ὥρω, custodis.

Δυσωπῶνται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. *δυσωπῶ.*

Δύσωρος, ὁ, importunus.

Δύστος, α, ὁ, urinator. Α δύνα. Hinc

Δυστικός, ἡ, ὁ, urinatorius; (2) qui aquas subire amat seu solet; (3) occidentalis.

Δύστος, ἡ, ὁ, qui indui vel subiri potest.

ΔΥΩ, f. δύσω, subeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Καὶ θῆλον ἔμφι σώμα τλήσεται πείπον δύω, *Luc. 277.*

Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυωδεκάδεχρος, α, ὁ, et δυωδεκάδεχρος, qui duodecim viris præest. Ex *ἄρχων.*

Δυωδεκάδρομος, ὁ, qui duodecim curricula absolvit.

Δυωδεκάμηνος, et δυωδεκάμηνος, ὁ ἔξ ἡ, qui duodecim mensium est. Ex *δυώδεκα* et μήν.

Δυωδεκάπαις, et δυωδεκάπαις, αἶδος, ὁ ἔξ ἡ, qui duodecim habet filios. Ex *δυώδεκα* et παῖς, filius.

Δυωδεκάπῆχρος, ας, ὁ ἔξ ἡ, qui duodecim cubitorum est. Ex *δυώδεκα* et πῆχρος.

Δυωδεκάριθμος, α, ὁ ἔξ ἡ, duodecim numero.

Δυωδεκάς, αἶδος, ἡ, duodenarius numerus; (2) adjec. pro in duodecim partes divisus; (3) pars duodecima.

Δυωδεκαταῖος, qui duodecimo v. gr. die aut anno aliquid facit aut patitur. Α

Δυωδεκάτος, duodecimus.

Δυωκαιμικοσπηχης, ας, ὁ ἔξ ἡ, qui duorum et viginti cubitorum est.

Δυῶν, gen. dual. *Att. Ion.* pro δυῶν. Α δύω.

Δυῶνομος, ὁ, duo nomina habens.

Δῶ, acc. sing. per *Ἀποκορ.* pro δῶμα.

Δῶ, dederim, 1. sing. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.

Δῶδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, pro δυώδεκα.

Δυωδεκάβοιος, α, ὁ ἔξ ἡ, duodecim boum pretium valens. Ex *δυώδεκα* et βῶς, bos.

Δυωδεκάγναμπος, ὁ, duodecim flexus habens. *Epith. curriculi.*

Δυωδεκάδελτος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui duodecim tabulis constat.

Δυωδεκάδραχμος, ὁ, duodecim drachmas habens. *Δυωδεκά-*

Δωδεκάδωρος, *ε*, *ο* $\zeta\eta$, *qui* duodecim palmo-
rum est. *Ex* δώδεκα *et* δώρον, palmus.
Δωδεκαπύλος, *ε*, *ο* $\zeta\eta$, *qui* duodecim basium
seu laterum est. *Ex* δώδεκα *et* ἔδρα, basis.
Δωδεκάπυλος, *ον*, duodecies victor.
Δωδεκαετής, *ε*, *ο* $\zeta\eta$, *qui* duodecim annorum
est, duodecennis. *Ex* ἔτος.
Δωδεκαήμερος, *ον*, duodecim dies durans.
Δωδεκάθεον, *ε*, *τὸ*, medicamentum quoddam an-
tidotum; (2) herba quædam a duodecim
dieb sic dicta. Sunt autem αἱ δώδεκα θεοί,
Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres,
Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva,
Diana, et Vesta.
Δωδεκάθεος, *ε*, *ο* $\zeta\eta$, *qui* duodecim deorum est.
Δωδεκάμυς, *adv.* duodecies. *A* δώδεκα.
Δωδεκάκλιнос, *ον*, duodecim lectos triclinales
stratos habens.
Δωδεκάκλωνος, *ον*, duodecim ramos habens.
Δωδεκάκρονος, *ε*, *ο* $\zeta\eta$, duodecim habens fis-
tulas sive scaturigines.
Δωδεκάκωλος, *ον*, duodecim membra, *versus*
habens.
Δωδεκάπλιος, *ον*, duodecim filis constans.
Δωδεκάκρονος, *ε*, *ο* $\zeta\eta$, duodecim instructus
machinis; (2) duodecim artium peritus,
versutus. *Ex* δώδεκα *et* μηχανή.
Δωδεκάμορος, *ε*, *ο* $\zeta\eta$, in duodecim partes di-
visus. *Ex* δώδεκα *et* μέρος, pars.
Δωδεκάπαιλος, *adum.*
Δωδεκάπους, *οδος*, *ο* $\zeta\eta$, *qui* duodecim pedes ha-
bet; (2) *qui* duodecim pedum est.
Δωδεκίς. Vide *δωδεκίς*.
Δωδεκάσκαλμος, *ε*, *ο* $\zeta\eta$, duodecim scalmis
instructus.
Δωδεκάστυος, *ε*, *ο* $\zeta\eta$, duodecim pellibus in-
structus, epith. scuti.
Δωδεκαστάδιος, *ον*, duodecim stadia æquans.
Δωδεκαστάσιος, *ον*, duodecim libras pendens.
Δωδεκαταίος, *αἶα*, *αἶον*, *qui* duodecim dierum
est; (2) *qui* dies duodecim alicubi manet,
vel alicunde abest, vel duodecimo die v.
gr. venit.
Δωδεκατημέριος, *ε*, *τὸ*, duodecima pars.
Δωδεκάτος, *ἀτη*, *ατον*, duodecimus.
Δωδεκαφόρος, *vitis* singulis mensibus uvas fe-
rens, vel duodenas amphoras implens suc-
co, *Lucian.*
Δωδεκάφυλλον, *ε*, *ο* $\zeta\eta$, duodecim folia habens.
Δωδεκάφυλλος, *ε*, *τὸ*, duodecim tribus.
Δωδεκάτης, *ε*, *ο*, *qui* decem annorum est; *fæm.*
δωδεκάτης.
Δωδεκήδεις, *Ion.* pro *δωδεκαίδεις*, *Θυσία*, quæ *et*
δωδεκίδεις, dicuntur, sacrificia ex duodecim
animalibus.
Δωδεκήρης, *ε*, *ο* $\zeta\eta$, duodecim remorum ordi-
nibus instructus. *Ex* δώδεκα *et* ἑρέσω.
Δῶν, *dederim*, 1. sing. a. 2. opt. act. *Att.* pro
δοῖν, a *δίδωμι*.
Δῶνοι, *dederit*, 3. sing. a. 2. opt. act. *Ion.* pro
δοῖν, *et* hoc *Att.* pro *δοῖν*.
Δῶλον, *servum*, acc. sing. *Dor.* pro *δῶλον*.
Δῶμα, *αἶτος*, *τὸ*, domus; (2) tectum planum;
(3) triclinium. *A* δῶμα, ædifico.
Δωματίον, *ε*, *τὸ*, cubiculum, conclave; (2)
tectum. *Dim.* a δῶμα.
Δωματίτης, *ή*, domestica.
Δωμάδι, *ῶ*, *f.* ἥσω, ædifico. *Οὔ* σῆμα *δωμή-
σαντες* ἑγγυρωσί, *Lycophr.* 719.
Δῶμεν, *demus*, 1. pl. a. 2. conj. act. v. *δίδωμι*.
Δωμησι, *ε*, *ο*, *ή*, structura, ædificatio:
Δωμητός, *ῶς*, *ή*, apparatus structuræ, struc-
tura. *A* δῶμα. *Unde*
Δωμητήριον, *ορος*, *ε*, ædificator, conditor.
Δώροεν, *dederimus*, 1. pl. a. 2. conj. act. *per*
Systolen pro δώμεν, *et* hoc *Poet.* pro δώμεν.
Δῶρ, *donum*, *τὸ*, donum, pl. a. δώρον, donum.
Δωρεῖα, *ᾤς*, *ή*, donum, munus, ut victus, qui
publice alicui præbetur; prima sedes, im-
munitas, et similia, quæ imprimis honoris
causa alicui dantur, sive quæ ita dantur
ut non reddantur. *A* δῶρον.
Δωρεῖαν, *adv.* gratis, sine merito; (2) frustra,
sine causa. *A* δωρεῖα, accus. subaud. *τὸ*,
κατὰ, vel *πρός*.
Δωρεῖα, *ῶ*, *f.* ἡσά, *et* δωρεῖμαι, dono. *Κροῖστος*

ἱκανον δύο ταῦτάς τῃ δωρεῖται, *Herodot.* Ἐλένη
σ' ἀδελφῇ ταῦτάς δωρεῖται χροῖς, *Eur. Or. 117.*
A *δωρον, donum.* Hinc
Δώρημα, ἄτος, τὸ, *donum, munus.*
Δωρηματικός, ἥ, ὄν, *munificus, liberalis.*
Δωρητικός, ἥ, ὄν, *idem quod*
Δωρητός, ἥ, ὄν, *muneribus placabilis; (2) do-*
natus, dono sive gratis datus; (3) qui do-
na accipit. A δωρεῖν.
Δωριζέω et Δωρίζω, *Dorice loquor; (2) partem*
corporis donā, seu nudam conspiciendam
præbeo, ut Doricæ quondam solebant.
Δωριεύς, ἥ, ὄν, et Δωριακός, *Doricus.*
Δωρίος, ἰα, ὡν, *idem. A*
ΔΩΡΙΣ, ἴδος, ἥ, *Doris, regio Græciæ.*
Δωρισίαν, *Dorice loqui, præs. inf. act. Dor. pro*
δωρίζειν, a verbo δωρίζω.
Δωρισμός, ὤ, ὅ, *Dorica loquendi ratio.*
Δωρισί, *adv. Dorice. A δωρίς.*
Δωριότης, ὅ, *aiject. muneralis, Plut.*
Δωροβόρος, υ, ὅ ἔ ἥ, *qui dona vorat, donorum*
cupidus. Ex δῶρον et βόρος, vel βορός.
Δωροεργαφής, ἥς, ἥ, *accusatio magistratus vel ju-*
dicis ob dona accepta. Ex γράφω.
Δωροδέκτης, υ, ὅ, *qui dona liberet accipit. A*
δέχομαι.
Δωροδοκία, ὦ, f. ἥσω, *donis inhio, munera ac-*
cipio; (2) muneribus corruptio. Οἱ δωρο-
δοκῶντες ἔχ' χρήματα λαμβάνοντες ἀδικεῖν, Dem.
Δωροδοκία παρὰ σὺ, Id. Δωροδοκῶνται ταύ-
τα, Id.
Δωροδόκημα, ἄτος, τὸ, *munus per corruptionem*
acceptum. A δωροδοκέω.
Δωροδοκία, ας, ἥ, *corruptio per dona.*
Δωροδοκεῖ, *avide in accipiendis donis.*
Δωροδόκος, υ, ὅ ἔ ἥ, *donis inhians, qui se donis*
corrupti sinit.
Δωροδοκίω, ὦ, f. ἥσω, *muneribus corruptio.*
Ex δῶρον et κίπτος, *seco.*
Δωρολόπητῶν, *munera accipio, muneribus me*
corrupti sino.
Δωρολόηπτης, υ, ὅ, *qui munera accipit. Ex δῶ-*
ρον et λαφάνω, capio.
Δωρολόπῆσις, ας, ἥ, *munerum aviditas.*
ΔΩΡΡΟΝ, υ, τὸ, *donum; (2) palmus minor.*
Δωροξενία, ας, ἥ, *quum quis peregrinitatis ac-*
cusatus corruptis judicibus effugit. Ex
δῶρον et ξένος, hospes, peregrinus.
Δωροτελία, *munera solvo, fero.*
Δωροτρίχος, υ, ὅ ἔ ἥ, *idem quod δωροβόρος.*
Δωροφθορία, ὦ, f. ἥσω, *donum fero, largior.*
Δωροφθορία, ας, ἥ, *munerum oblatio. A*
Δωροφθορῶ, υ, ὅ ἔ ἥ, qui dona fert seu dat.
Δως, ἥ, *donatio, donum. "Απλῶν, a δίδωμι.*
Δωσίμεναι, f. 1. inf. act. *Dor. pro δώσω.*
Δώσω, *tradit, 3. sing. a. 1. conj. act. Poet. pro*
δωκῇ.
Δώσι, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion. pro δῶ.*
Δωσιδίκος, υ, ὅ ἔ ἥ, *qui ad penam traditur, qui*
dat penas; (2) qui judicio se permittit.
Ex δίδωμι et δίκη, *pæna.*
Δωσιπύχος, υ, ἥ, *meretric, quæ facile copiam*
corporis facit. Ex πυγή.
Δωσίντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor. pro δώσωσι.*
Δωσίω, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor. pro δώσω.*
Δώσω, ὅ, *Doson, qui semper pollicetur se da-*
turum, nec tamen unquam dat. Dabo, onis,
ex versione Erasmi. A δίδωμι.
Δώτειρα, ἥ, *datrix, Ar.*
Δωτήρ, ἥρος, ὅ, *donator, dator.*
Δωτής, υ, ὅ, *idem.*
Δωτινάζω, *dona colligo et accipio. A δωτίνῃ.*
Δωτινέαν, *acc. sing. Dor. pro δωτινῇ.*
Δωτινῇ, ης, ἥ, *donum, sive munus, quod consu-*
mitur, ut vinum, vestis, &c.
Δωτινήσιν, *donis, dat. pl. Ion. pro δωτινάις.*
Δωτός, ὤς, ἥ, *cibus, alimentia, donum.*
Δώτωρ, ὀρος, ἥ, *dator, donator. A δίδωμι.*
Δώσω, *pro δώσω, dedissent, 3. pl. a. 2. conj.*
Poet. pro δώσω, a verbo δίδωμι, do.

E.

E, Quinta apud Græcos littera, quæ : ψιλόν, sive : tenue atque exile dicitur, ad dif-

ferentiam τῷ η, quod ε latum et pingue so-
nat; (2) nota numeralis valens *quinque*, et
cum addita inferne lineola ε, *quinquies mille*,
seu *quinque millia*.
Ε, ε, *interjectio dolentis*, he! he!
Ε, ε, acc. sing. ab ε, sui.
Εἰ, *interjectio querentis*, ah! (2) *admirantis*,
hem! Quasi ab imperativo verbi εἶω, *sino*.
Hinc εἰ δὴ, *age igitur*.
Εἴ, eram, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et
Poet. pro ἦα, et hoc pro ἦν, ab εἶμι.
Εἴ, concedi, 3. sing. præs. ind. act. *contr.*
pro εἴω, ab εἶω.
Εἴα, *sinit*, 3. sing. præs. ind. act. *Poet.* pro εἴω.
Εἴγα, *fregi*, perf. ind. med. *Att.* pro ἦγα, ab
ἄγνυμι.
Εἴγων, *fractus sum*, a 1. ind. pass. *Att.* pro
ἦγων, ab eodem.
Εἴγμα, *atos*, τὸ, fragmentum, ab ἄγα.
Εἴδα, *demulsi*, placui, perf. ind. med. *Att.*
pro ἦδα, ab ἄδα. Τῆσι δὲ λοιπῇσι πόλιν τι ἐπέ-
κειν Ἰωσι εἰσεῖσαι, *Herodot.* 1, 151.
Εἰδότες, *placitemus*, acc. sing. perf. part. med.
Att. pro ἴδωτα.
Εἴκα, *permisi*, perf. ind. act. pro εἴκα, ab εἶω.
Εἴλωκα, *captus sum*, perf. ind. act. *Att.* pro
ἦλωκα, a verbo ἄλίσκω, *capio*.
Εἴλων, *cepi*, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦλων,
ab eod.
ΕἶΝ, *conjunct. si*; (2) εἰν μὴ, *nisi*; (3) ge-
minatum cum τε notat *sive*; (4) particula
potentialis pro εἴν; (5) εἶνπερ, *si, dum-*
modo.
Εἶναιον, *placebam*, 1. sing. imperf. ind. act.
Att. pro ἦναιον, a verbo ἄνδανω.
Εἰωνφόρος, δ ε ἦ, *epith.* *Aurora*; quasi splen-
didam vestem ferentis, *Hes.*
Εἰωνός, ἦ, ὄν, *subtilis, pulcher*; et (2) *subst.*
pallium, *peplum*. *Mediam* semper productum
in *Homero*; hincque colligit *celeb.* *Clarkius*
Hymnum in Venerem, ubi adjectivum εἰωνός
mediam corripit: *ver.* 63. non *Homeri* esse,
sed *scriptoris* cujusdam longe recentioris.
(3) εἰωνὸν λιγὸν κάλυψαν, *tenui linteo*, *Il.* 18,
352. *Ab* εἶω, *induo*, (*nisi* sit ab ant. εἶος, εἶω,
εἶν, unde εἶς, *cujus* neutrum in εἶ adhuc
superest, *Ern.*)
Εἰωνίς, εἶ, *subst.* amictus, pallium, *peplum*. *Me-*
diam semper corripit: Εἰωνίς εἶναιος λαβύσσα,
Il. 3, 385.
Εἵναι, *sedent*, 3. pl. præs. ind. *Att.* pro ἦνται,
ab ἦμαι.
Εἵξω, *fregit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro
ἥξω, a verbo ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*.
ΕἶΡ, ἄρος, τὸ, *ver.*; (2) *sanguis*; (3) *pingue-*
do. (2) Διερὸν ἔαρ λάπτυσαν, *Oppian.* *Hal-*
2, 618. Hinc
Εἶριζω, *f. ἰώω*, *vernum tempus dego*; (2)
verno, *vernā* temperiem refero.
Εἶρινός, ἦ, ὄν, *vernus*. Ab eod.
Εἶροδρεπτος, *ον*, *verno tempore deceptus*.
Εἶροδρεπτός, *ες*, *verno tempore gaudens*, *Orph.*
Εἶροδρεφής, *ες*, *vernus, vere natus, nutritus*.
Εἶροδρεφός, *ον*, *et εἶροδρεφής*, *ες*, *idem*.
Εἶροδρερός, *ες*, *ον*, *vernū* colorem, *i. e.* *re-*
centem, viridem habens.
Εἶροστος, *ἐσας*, *ερον*, *vernus*. Ab ἔαρ.
Εἶς, *sinit*, 2. sing. præs. ind. act. *contr.* pro
εἴωσι, ab εἶω.
Εἶσα, *placui*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἦσα, ab
ἄδδανω.
Εἶσάμεν, *vivimus*, a. 1. ind. act. verbi εἶω.
Εἶσάτε, *stetis*, 2. pl. f. 1. ind. act.
Εἶσι, *sunt*, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro εἶσι,
a verbo εἶμι, *sum*.
Εἶσαι, *dimittebat*, 3. sing. imperf. ind. *Ion.*
pro εἶαι.
Εἶσος, *siniemus*, f. 1. ind. act. verbi εἶω.
Εἶσσω, *existens*, præs. part. f. g. *Dor.* pro ἔσας,
ab εἶμι.
Εἶται, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἦται.
Εἶταίον, *renunciandum vel valedicendum est*.
Ab εἶω.
Εἰαυτῷ, *ἦς*, ὃ, *sui ipsius*. Ex το pro ὃ, *sui*, et
αὐτός, *ipse*.
Εἰσθῆ, *eor.* 1. pass. verbi ἔπω, *sequor*, pro
εἰσθῆ

ἐφθην. Ἐπ' αὐτῷ δ' ἀπὸ τῆς ἰάφης, insuperque secutum secutum est, id est, decidit, *Il.* 14, 419.

Ἐδάρην, accensus sum, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἡδύν, ab ἀπτομαι.

Ἐδ' ὦ, ὦ, f. ἄσω, sino; (2) prætermitto, omitto; (3) desino; (4) valere jubeo, renuncio. Οὐκ ἰδῶ, vcto, apud Isæum, Demostherem et quosdam alios Scriptores; sed apud Herodotum nusquam est imperantis, at mitibus verbis dissuadentis; distuadeo, dehortor. Xenophon et Thucydides hoc verbum eodem sensu aliquoties usurpant. Καὶ σφίας διὰς πατέρους ἀπολαστὴν ἡν ἔα, dehortabatur, *Herodot.* 2, 30. Πόλεμον δὲ ἡν εἶον ποιεῖν, *Thucyd.* 1, 28. Οὐκ εἶα ναυμαχεῖν, *Xenoph.* *Hellen.* 2. Οὐκ εἶα ποιεῖν, *Xen.* Μῆτις τ' ἡν ἔχλον ὑβρίζειν ἡδὲ, μῆτις ὑβρίζοντες περιερεῖς, *Isocr.*

Ἐδῶν, suarum, gen. pl. f. g. *Eol.* pro ἰδῶν, ab ἰδέ.

Ἐδῶν, donorum, genit. plur. fem. gen. ab ἰδῶς, suus. ἰδῶ, sua, dicuntur quæ unusquisque possidet seu habet veluti sua et sibi propria, hoc est, bona. Hactenus Stephanus in *Thesaur.* sed non potest esse ab ἰδῶς propter spiritum asperum hujus vocis. Vid. Ἐδός.

Ἐδᾶ, venit, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἰδῆν, a βαίνω.

Ἐδδῖος, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. βαδίζω.

Ἐδῶν, 3. sing. imperf. ind. act. v. βαίνω, eo.

Ἐδῶν, jeci, a. 2. ind. act. verbi βάλλω.

Ἐδῶν, iucunt, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bæot.* pro ἔχουσιν, a βαίνω.

Ἐδᾶπτετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. βάπτω.

Ἐδᾶπτεται, 3. pl. a. 1. ind. med. v. βαπτίζω.

Ἐδᾶρῶπισαν, caligarunt, 3. pl. a. 2. pass. v. βαρύνω, caligo.

Ἐδᾶσον, sine, aor. 1. imperat. act. *Lacon.* pro ἔσσον.

Ἐδᾶσσα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. βαράζω.

Ἐδᾶφην, tinctus sum, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. βάπτω.

Ἐδᾶφην, abominatione ejectus, part. perf. pass. verbi βεβύλωμαι.

Ἐδᾶφην, 1. pl. a. 1. ind. med.

Ἐδομαγῆτης, s, ὁ, septimo die natus. *Epith.* Apollinis.

Ἐδομαγῆτης, ὁ, ὅν, septimanus, qui septiduum durat.

Ἐδομαγῆτης, αἶα, αἶον, qui septimo die aliquid facit; (2) septimanus. Ab ἔδομος.

Ἐδομαγῆτης, adv. septies. Ab eod.

Ἐδομαγῆτης, ἄδω, ἡ, numerus septenarius; (2) hebdomas, septimana; (3) septima quæque dies; (4) septimus quique annus. (4) δέκα δι' ἑπὶ πρὸς ἑδομαγῆτην πληρῶν, *Heliodor.* 10. Ab eod.

Ἐδομαγῆτης, ἄτη, ατον, septimus. Ab eod.

Ἐδομαγῆτης, αἶ, αἶ, τὰ, septuaginta.

Ἐδομαγῆτης, adv. septuagies.

Ἐδομαγῆτης, s, septuaginta annos natus; ἑδομαγῆτης, fœm.

Ἐδομαγῆτης, ὁ, ὅν, septuagesimus.

Ἐδομαγῆτης, septuagesimus secundus, *Plut.*

Ἐδομος, ὅμν, ὅμν, septimus. Ab ἔπτα.

Ἐδομαγῆτης, 3. sing. a. 1. ind. pass. et

Ἐδομαγῆτης, 3. sing. a. 1. ind. act. v. βεβαίω.

Ἐδομαγῆτης, ictus erat, 1. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi βάλλω.

Ἐδομαγῆτης, jaciebat, 3. sing. plusq. perf. ejusd.

ἘΒΕΑΟΣ, s, ἡ, ebenus, lignum gravissimum.

Ἐβένιος, ἰνῆ, ἰνῶν, ebeninus, ex ebeno factus. Ab

Ἐβένιος, s, ἡ, idem quod ἔβελος.

Ἐβέρ vel Ἐβέρ, ὁ, Heber vel Eber. Nomen viri Ebr. ἀκλῆσι, Transiens.

Ἐβην, veni, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, venio.

Ἐβένος, venit, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐβένος, ibat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βαίνω, eo.

Ἐβένος, 3. sing. a. 1. ind. med. v. βιάω, cogo.

Ἐβένος, vivebat, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἔβην, a verbo βιάω, vivo.

ἘΒΥΣΚΟΣ, s, ἡ, hibiscus, malva althæa, herba.

Ἐβύων, vici, a. 2. ind. act. verbi βιάω.

Ἐβλάσων, nocui, a. 2. ind. act. verbi βλάπτω.

Ἐβλάσων, dissolutus sum, perf. ind. pass. *Att.* pro βεβλάσων, a verbo βλακύνω.

Ἐβλάσων, læsus sum, perf. ind. pass. *Att.* pro βεβλάσων, a verbo βλάπτω, nocuo.

Ἐβλάσων, germinantes, nom. pl. partic. perf. act. *Att.* pro βεβλάσων, a βλαστάνω.

Ἐβλάσων, germinavit, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐβλάσων, germinavi, a. 2. ind. act.

Ἐβλάσων, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βλαστάνω.

Ἐβλάσων, nocui, 3. s. a. 1. ind. act. v. βλάπτω.

Ἐβλάσων, 3. sing. imperf. ind. act. v. βλάπτω.

Ἐβλάσων, jactus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. per *Syncon.* pro ἔβλάσων, a βάλλω.

Ἐβλάσων, 3. sing. imperf. pro ἔβην, a βόῶν, clamo.

Ἐβλάσων, succurri, aor. 1. ind. act.

Ἐβλάσων, 1. s. a. 1. ind. med. v. βοηθῶ.

Ἐβλάσων, pascebat, 3. pl. imperf. ind. act. v. βοσκάω, pasco.

Ἐβλάσων, volabant, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔβλῳ, a verbo βόλῳ, volo, vel plusq. perf. pro βεβέλῳ.

Ἐβλάσων, 3. sing. perf. ind. act. v. βεβέλω.

Ἐβλάσων, consului, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐβλάσων, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. βόλῳ.

Ἐβλάσων, volens, 2. sing. imperf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro ἔβλῳ, ab eod.

Ἐβλάσων, f. ἰσῶν, Ebraeorum more loquor seu vivo. Ab Ἐβραῖος.

Ἐβραῖος, ἡ, ὅν, Ebraicus. Ab eod.

Ἐβραῖος, αἶα, αἶον, Ebraeus. Ab Ἐβρί.

Ἐβραῖος, ἰδῶ, ἡ, Ebraea. Ab Ἐβραῖος.

Ἐβραῖος, adv. Ebraice. Ab eod.

Ἐβραῖος, bullivi, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi βράζω.

Ἐβραῖος, madefeci, 3. sing. a. 2. ind. act. v. βράζω.

Ἐβραῖος, madefeci, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἐβραῖος, madefeci, 3. sing. aor. 1. ind. act.

Ἐβραῖος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. βροντάω.

Ἐβραῖος, rugiebat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βρυχάμαι.

Ἐβραῖος, edit, 3. sing. aor. 2. ind. act. v. βράω.

Ἐβραῖος, vocavi, 2. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἔβραω, a verbo βράω.

Ἐβραῖος, vocavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔβραω.

Ἐβραῖος, celebres facti sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἔβραω. Καὶ ἔτω Ἀλκμαίωνιδαι ἔβραωσαν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, celebrati fuerunt, *Herodot.* 6, 131.

Ἐβραῖος, gavisus sum, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi γανῶ.

Ἐβραῖος, s, ὁ, ἡ, qui in ipsa terra nascitur.

Ἐβραῖος, s, ὁ, ἡ, animal in continente factum excludens.

Ἐβραῖος, s, ὁ, ἡ, habens folia humi serpentina. Ex ἔβραω et φύλλων.

Ἐβραῖος, s, ὁ, ἡ, irrisor. Ab

Ἐβραῖος, ὦ, f. ἄσω, irrideo. Ἐβραῖος τοῖς παινεμένοις, *Soph.* *El.* 279.

Ἐβραῖος, s, ὁ, inquilinus, indigena. Δαίμωνι ἑγγενέσιν μίλια θίσται, diis indigenis munus dare, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1549.

Ἐβραῖος, s, ὁ, ἡ, indigena; (2) consanguineus; (3) congenitus, insitus. *Μὴ σφίς παρ' ἡμῶν ἑγγενὲς ἀλλοτρίαι, Soph.* *Ed.* *Tyr.* 1505. Θεοὶ ἑγγενεῖς, dii patrii, *Id.* *El.* 428.

Ἐβραῖος, innatus fuerat, 3. sing. a. 2. conj. med. verbi ἑγγίνωμαι.

Ἐβραῖος, gigno, ut simplex.

Ἐβραῖος, genuine, legitime, sincere. Ἐβραῖος ἑγγενὲς ἐντρέπεται, *Soph.* *Ed.* *Tyr.* 1225.

Ἐβραῖος, idem quod ἑγγίσι, terrestre.

Ἐβραῖος, f. σῶν, gustationem præbeo, pass. gusto: met. imbuo, v. gr. sanguine, cædis faciendæ initio, *Etn.*

Ἐβραῖος, ἄτος, τὸ, id cui senescimus. Ab

Ἐβραῖος, seu ἑγγενός, f. ἄσω, insensco.

Ἐβραῖος, in senectute alo.

Ἐβραῖος, seu ἑγγίσι, f. γενέσθαι, insum, innascor; (2) intersum, interjicio, de tempore; (3) contingo, evenio; et (4) ἑγγίσι, impers. licet, facultas est, datum est, fieri potest; (5) pro γίνομαι. Ἦνα μὴ χροῖος ἑγγίσιται πρὸς ἡμᾶς, *Dem.* Ἦνα μὴ αὐτὸς ἡμῶν τοῦτον ἑγγίσιται, *Plat.*

Ἐβραῖος, agnosco inesse. Οὐτὲ ἦν ἑβραῖος ἑγγίσιται, *Dem.*

Ἐβραῖος, f. ἰσῶν, appropinquo, immineo, insto, accedo. Ἐβραῖος πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, *Cebes.* Ab ἑγγίσι, *prope.*

Ἐβραῖος, adv. propius. Ab ἑγγίσι.

Ἐβραῖος, adv. proxime. Ab eod.

Ἐβραῖος, appropinquans, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἑγγίσι. Unde

Ἐβραῖος, ἄτος, τὸ, cranii fissura, in qua os loco naturali dimotum interiorem cerebri membranam attingit, (nisi potius ab ἑν et γένει, vid. *Etn.*)

Ἐβραῖος, s, ὁ, ἡ, glaucus.

Ἐβραῖος, s, ὁ, ἡ, viscosus, glutinosus, tenax.

Ἐβραῖος, s, ὁ, ἡ, cui inest aliqua dulcedo. Ex ἑν et γλυκύς, dulcis. Unde

Ἐβραῖος, dulcedinem infero.

Ἐβραῖος, f. ψῶν, insculpo. Ἐβραῖος ἑβραῖος, f. ψῶν, insculpo. Ἐβραῖος ἑβραῖος, f. ψῶν, insculpo.

Ἐβραῖος, ὦ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐβραῖος, ὥ, f. ἡσῶ, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἑν, γλώσσα, et τυπῶν.

Ἐγγυάσμαι, spondeo, 1. sing. f. 1. ind. med. Dor. pro ἔγγυασι. Ab

Ἐγγυάω, ᾧ, spondeo, satis do; (2) mutuo dare, in fœnus locare: pass. satis accipio: ἔγγυον παῖδά τινι, Herodot. Ἄλλ' εἶγε ἔγγυός σ' αὖ μοι ἔξιν ἐκείνου αἰς ἔμ', οἶσιν πᾶς χύσας, Aristoph. Plut. 1203. Οὐδὲ τις βέλτεται ἔγγυόσθαι πᾶς μὲλλοντα ἔσεσθαι, Dem. Ab

ἘΓΓΥΗ, ἡς, ἡ, sponsio, fidejussio, desponsatio. Ἐγγυῖδες, on, fundo vicinus.

Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, scrinium, in quo velut in fidejussione nummi deponuntur et pretiosa supellex. Ex ἔγγυη et ἄκη, (ap. Athen. ἔγγυθήκη. Ab ἔγγος, ἔγχος, vas, instrumentum, Ern.)

Ἐγγυήσας, aor. 1. ind. act. v. ἔγγυάω. Unde Ἐγγυήσις, ιως, ἡ, fidejussio, vadimonium.

Ἐγγυήτης, ᾧ, ὁ, fidejussor, sponsor.

Ἐγγυητικός, ἡ, ὁ, ad fidejussorem pertinens.

Ἐγγυητός, ἡ, ὁ, promissus; unde ἡ ἔγγυητή, sponsa, desponsata. Ab eod.

Ἐγγυίδειν, adv. cominus, prope. Ab ἔγγυς.

Ἐγγυήκη, ης, ἡ, idem quod ἔγγυηθήκη.

Ἐγγυή, adv. prope. Ab eod.

Ἐγγυμάζω, f. ἄσω, exerceo. Ἐγγυμασάμενος πολέμους, Plut.

Ἐγγυηθῆναι, ης, ἡ, idem quod ἔγγυηθήκη.

Ἐγγυή, ὁ, ὁ, ἡ, præs; (2) sponsor. Ab ἔγγυς.

ἘΓΓΥΣ, adv. prope. Hinc ἔγγυστερος, vel ἔγγυσις, propior, et ἔγγυτατος, vel ἔγγυτος, proximus.

Ἐγγυτάτα, adv. proxime.

Ἐγγυτάτω, adv. idem.

Ἐγγυτέρως, adv. propius. Ab ἔγγυτερος.

Ἐγγυήτης, ης, ἡ, propinquitas, vicinitas.

Ἐγγυήσις, ης, ἡ, angulus habens. Ex ἔν et γωνία, angulus.

Ἐγγυεῖναι, scripseram, 1. sing. plusq. perf. ind. act. verbi γράφω, scribo.

Ἐγγύας, genuisti, 2. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἔγγυάσω, a verbo γίνωμαι, nascor.

Ἐγγύειναι, suicitare, a. 1. inf. act. v. ἔγγειναι.

Ἐγγεῖναι, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐγγεομένη, excitati, gen. sing. præs. part. pass. Dor. pro ἔγγεομένην a verbo eod.

Ἐγγεοφρον, os, mentem excitans, acuens.

ἘΓΕΙΡΩ, f. ἐγώ, excito, expegefacio; (2) incito, accendo; (3) extruo, ædifico; (4) vitam reddo; in N. T. Μὴ ἐπὶ πλῆθι δούλων ἔγειρεται, Soph. Œd. Col. penult. Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔγειρόνται, Matth. 17, 28.

Ἐγείλας, τισι, a. 1. ind. act. Dor. pro ἔγίλασα.

Ἐγίλασσι, τισι, 3. sing. aor. 1. ind. act. Poet. pro ἔγίλασαι. A γίλαω.

Ἐγίμμαι, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. γέμιζω.

Ἐγεῖναι, imperf. ind. act. v. γέμω.

Ἐγενηθῆναι, 3. sing. a. 1. ind. pass. a γενάω.

Ἐγενησθαι, genitil, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐγενοῦμαι, a. 2. ind. med. verbi γίνωμαι.

Ἐγεννη, factus est, 3. sing. a. 2. med. per Sync. pro ἔγεννητο, a verbo eod.

Ἐγείρεναι, sum exsuscitatus, a. 1. ind. pass. verbi ἔγειρω.

Ἐγεῖσθαι, expegeisci, inf. aor. ejusdem.

Ἐγεροῖσθαι, ης, ὁ, ὁ, voce excitans. Ex ἔγειρω et βόαι, clamo.

Ἐγεροῖσθαι, οτος, ὁ, ὁ, risum excitans.

Ἐγεροῖσθαι, ος, spectatores excitans.

Ἐγεροῖσθαι, pugnam incitans. Ἦχον ἔγεροῖσθαι δολιχὸν πολέμιον αἰλῶν, Orphan. Cyneg. 1, 207.

Ἐγείρεται, ης, ὁ, epith. somni, e quo evigilamus, cui opponitur somnus mortis.

Ἐγείρεται, contr. ἔγερεται, ης, ὁ, ὁ, mentem excitans.

Ἐγείρεται, ης, excitatio; (2) resurrectio. Ab ἔγειρω.

Ἐγείρεται, ης, ὁ, lucem vel ignem excitans; lapis igniarius. In Epigram. πύρον ἔγειρεται. Ex ἔγειρω et φάος.

Ἐγείρεται, choreas excitans. Βάνκω φαιτάλας ἔγειρεται τῶν, Orphan. Cyneg. 4, 236.

Ἐγείρεται, adv. vigilant. Ab ἔγειρω.

Ἐγείρεται, ης, ος, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.

Ἐγείσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. γέω.

Ἐγνίεσθαι, excitati erant, 3. pl. plusq. ind. pass. Ion. et Att. pro ἔγνιεσθαι ἦσαν, ab ἔγνιω.

Ἐγνίεσθαι, perf. ind. pass. Att. pro ἔγνιεσθαι.

Ἐγνίεσθαι, resuscitatum, acc. sing. ejusdem.

Ἐγνίεσθαι, 1. sing. aor. 1. ind. pass. v. γνίω.

Ἐγνίεσθαι, utorem duci, a. 1. ind. act. verbi obsoleti γάμω, utorem ducō.

Ἐγνίεσθαι, cognoscebat, 3. sing. imperf. ind. act. cum ἔφλεν verbi γινώσκω.

Ἐγνίεσθαι, fut. ἄσω, cachiannor, effuse rideo.

Ἐγνίεσθαι, præs. inf. act. Ion. et Att. pro ἔγνιεν, ab ἔγναι, incendio.

Ἐγνίεσθαι, purgo.

Ἐγνίεσθαι, fut. σω, apto, accommodo. Τῶν χρηστῶν ἀσπίδων ἐς τιστῆναι ἔβλον ἔγνιεσθαι λαβόντας τῶν τοῦ αὐχίνα, perforato stipite vincere, Aristoph. Lys. 684.

Ἐγνίεσθαι, f. ἔβλον, insideo.

Ἐγνίεσθαι, seu ἔγνιεν, et ἔγνιεν, f. ἔβλον, includo, coerco. Βία τῷ πνύματος τὸ βράδαιον ἔγνιεν, Plut.

Ἐγνίεσθαι, ης, ὁ, ὁ, subornatus, clam submissus. Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἔγνιεν, υποκρινόμενοι ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, Lucas 20, 20. Ex ἔν et καθίμι, submitto.

Ἐγνίεσθαι, insidiosis, fraudulentem, Dioc. Sic.

Ἐγνίεσθαι, f. ἔβλον, indormio, incubo. Οὐκ ἔτ' ἔβλον ἔγνιεν, ἄριστος, ἄριστος, Aristoph. Lys. 617.

Ἐγνίεσθαι, f. ἔβλον, incoquo.

Ἐγνίεσθαι, ὁ, f. ἔβλον, pubesco in, juvenesco in, pubertatem consumo in. Ὅς ἔγνιεν ἔβλον ἔβλον, ἔβλον, Eurip. Hipp. 1036.

Ἐγνίεσθαι, insideo; (2) in insidiis sum.

Ἐγνίεσθαι, f. ἔβλον, colloco in.

Ἐγνίεσθαι, f. ἔβλον, colloco in, v. gr. insidiis; (2) insideo. Ἐγνίεσθαι ἐς δρόνον, Plato.

Ἐγνίεσθαι, f. ἔβλον, immitto.

Ἐγνίεσθαι, ἄτος, τὸ, sessio in aqua medicata; (2) insidia; (3) locus depressus, cavus, unde in pronunciatione ἔγνιεν est in asperitate vocis, cum vox velut subsidet: οἱ ἄτοι, ἀνακοπή, ἐπιγνίεσθαι, velut offensio ad eminentia loca, Ern.

Ἐγνίεσθαι, ὁ, ὁ, idem. Ab ἔγνιεν.

Ἐγνίεσθαι, f. ἔβλον, colloco; (2) constituo in; (3) interpono; (4) clam submitto. In a. 2. perf. et pass. etiam (5) intersum. Ἐγνίεσθαι τὴν σφαιρὴν τοῦ πόλεως, Dem.; φερεῖν, Luc.

Ἐγνίεσθαι, specto.

Ἐγνίεσθαι, in portum invehor, in statione esse. Καὶ ταύτην σφαιρὴν ἔγνιεν ἔβλον, Art. Ind. 40, 10. Hinc

Ἐγνίεσθαι, ης, ὁ, invectio in portum.

Ἐγνίεσθαι, f. ἔβλον, insolens et contumeliosus sum in; (2) insolens sum.

Ἐγνίεσθαι, ὁ, τὰ, encænia, festus dies novi operis memoria dicatus. Ex ἔν et καίνος.

Ἐγνίεσθαι, fut. ἔβλον, renovo, instauro; (2) sancio, confirmo; (3) dedico, consecro. Ἐπικαίνουσιν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον ἔβλον, Heb. 10, 20; ἔγνιεν, Ibid. 9, 18. Ex ἔβλον.

Ἐγνίεσθαι, ης, ὁ, renovatio, instauro; (2) regeneratio; (3) dedicatio, consecratio.

Ἐγνίεσθαι, ὁ, f. ἔβλον, innovo; (2) initio, dedico.

Ἐγνίεσθαι, ὁ, ὁ, opportunitas. Ab

Ἐγνίεσθαι, ης, ὁ, ὁ, opportunus, tempestivus.

Ἐγνίεσθαι, adv. opportune, tempestive.

Ἐγνίεσθαι, f. καίνος, inuro; (2) exuro; (3) encaustica pingo.

Ἐγνίεσθαι, et ἔβλον, male tracto, molestia officio; ἔβλον segnesco, detracto, ut ἐκκαίνω, si veta lectio, Ern.

Ἐγνίεσθαι, ὁ, et in med. ἔγνιεν, in jus voco; (2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam; (3) accuso, sc. in causa capitis. Ἐγνίεν δὲ μοι φωνὴ πατρὸς, Soph. El. 781. Οὐτ' ἔγνιεν ἔβλον ἔγνιεν ἔβλον, Dom.

Ἐγνίεσθαι, ὁ, f. ἔβλον, volvo in re aliqua. pass. versor.

Ἐγνίεσθαι, f. ἔβλον, placeo mihi, glorior. Ἀγαθὸς ὁν ἔγνιεν ἔβλον τῶν αἰσχροῖς, Plut. Hinc

Ἐγνίεσθαι, ης, ὁ, ὁ, in re aliqua. pass. versor.

Ἐγνίεσθαι, ης, ὁ, ὁ, in re aliqua. pass. versor.

Ἐγνίεσθαι, ης, ὁ, ὁ, in re aliqua. pass. versor.

Ἐγνίεσθαι, ης, ὁ, ὁ, in re aliqua. pass. versor.

Ἐγνίεσθαι, ης, ὁ, ὁ, in re aliqua. pass. versor.

Ἐγκαλλώπισμα, ἄτος, τὸ, ornamentum, id quo gloriamur.

Ἐγκαλοσκήλη, ιως, ὁ, ὁ, qui habet crura in ligno seu numella, Hes. Ex ἔν, κάλον, lignum, et σκήλος, crus.

Ἐγκαλοσκήλη, vox jocantis, qui ob deformitatem sponsæ negabat sibi ἀγκαλοσκήλη convenire, sed ἔβλον.

Ἐγκαλλώπω, f. ἔβλον, obtego, velo; (2) in med. velo me, faciemque meam aut caput, præ pudore; (3) pudore suffundor. Hinc

Ἐγκαλλώπω, ιως, ὁ, velatio.

Ἐγκάμω, f. ἀμῶ, lassesco. Ἐγκάμω τὸ δέξιμον ἔβλον, Aret.

Ἐγκάμω, f. ἔβλον, inflecto.

Ἐγκάμω, Aristoph. Eq. 105. ἔγκανον, infunde cum sonitu; quasi a καναχῇ, strepitus. Vide διακανάω.

Ἐγκανασθαι, Theocr. ἔγκανασθαι, inponit, vel ridendo præ latitia vel canendo fremitum edit, vel e concha a se inflata, Ern.

Ἐγκανασθαι, ἔβλον, ἡ, canthorum radix; (2) tumor carneus in angulo oculorum. A κανῆς.

Ἐγκάπω, f. ἔβλον, voro, devoro, deglutio.

Ἐγκάω, ἄτος, τὸ, cerebrum; (2) pediculus. Sed hæc vox cum his significationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur eorum, sc. qui apud Homerum, Il. 9, 378, pro ἔν καρὸς legebant ἔγκανος, minus bene.

Ἐγκάω, ης, τὸ, qu. dic. in quo cor est, medulla ligni; (2) quod in corde est, τὰ ἔγκανον, cogitata mentis, Cl. Al. A καρδία.

Ἐγκάω, ης, ὁ, cerebrum. A καρῶ, caput.

Ἐγκάρπης, ης, fructuosus, Hes.

Ἐγκάρπης, ὁ, idem quod

Ἐγκάρπης, ης, ὁ, fructum in se habens, ut poma; (2) fecundus; (3) gravidus. (2) φθίνουσα μὲν κάλυν ἔγκαρπης χένος, Soph. Œdip. Tyr. 25. Τὰ ἔγκαρπα, primitiæ. Τελεῖ τ' ἔγκαρπα Κνωίη Διί, Id. Trach. 238. Hinc

Ἐγκάρπης, fructum capio, mercedem, &c.

Ἐγκάρπης, ης, ὁ, ὁ, obliquus.

Ἐγκάρπης, adv. oblique.

Ἐγκάρπης, ὁ, f. ἔβλον, patienter vel forti animo fero, constans maneo in re aliqua. Ἐγκάρπης ταῖς ἀλγυῖσιν, Xen.

Ἐγκάω, adv. profunde, alte, Gal. in Lex. Hipp. Idem quod ἔνδοτα, κας enim est mera terminatio.

Ἐγκάω, dat. plur. ab ἔγκανω, viscera, pro ἔγκανω. Καὶ ἔγκανω καυτοῖς, Orphan. Cyneg. 4, 447.

Ἐγκάω, ὁ, τὰ, intestina, viscera, Gen. 43, 30.

Ἐγκαταβαίνω, descendo in, ingredior.

Ἐγκαταβίω, ὁ, f. ἔβλον, vitam consumo in.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, consensens in re aliqua.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, consensens in re aliqua.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

Ἐγκαταγέλας, ης, ὁ, ὁ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλας, irrideo.

urbe vel facinore capio; (2) obstringo, ob-
ligo, v. gr. jurejurando; (3) intercipio. Ἐγ-
καταλημμένοι ἵπτοι, *Thuc.*
Ἐγκαταλίγω, f. ζω, recenseo inter alios, adnu-
mero; (2) adlego, adscisco; (3) miliibus
accenseo; (4) congero.
Ἐγκατάλημμα, ἄτος, τὸ, reliquæ; (2) monu-
mentum. Ab
Ἐγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo. Ὅτι ἂν ἐγ-
καταλείψῃς τὴν ψυχὴν με εἰς ἄδου, *Act.* 2, 27.
Τὴς χώρας τὴν ἱστανίαν ἐγκατέλιπε, *Thuc.*
Hinc
Ἐγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio; (2) cum ali-
quid alicubi relinquitur.
Ἐγκαταλείφω, inungo, illino, *Hippocr. de Rat.*
Victus. Ab ἀλείφω.
Ἐγκατάληψις, εως, ἡ, interceptio, interclusio;
(2) suppressio humorum evacuandorum in
corpore, (sed vox est suspecta pro ἐγκατά-
λειψις, *Ern.*)
Ἐγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.
Ἐγκαταλογίζομαι, f. ἰσμαι, computo, adnu-
mero.
Ἐγκαταμιγνύω, adv. permixtim, immiscendo.
Ἐγκαταμιγνύμενος ταῦτά φησι, *Triclin. ad Soph. Œd. Tyr.* 95.
Ἐγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ἴω, insero,
immisceo. Καὶ τῆς ἐγκαταμίγνυς, *Aristoph.*
Lys. 583.
Ἐγκατανάω, habitatum deduco aliquo, colloco
alicubi habitandi causa. Τὸν βα ποτὶ Ζεὺς
ἄρην ἐγκατανάωσεν ἵφιστιον ἀθανάτοισι, *Apoll.*
Rhod. 111, 115.
Ἐγκατάντλησις, εως, ἡ, exhaustio, actio exhau-
riendi sive lavandi. Μιλῶν δὲ χρὴ ἐν ἡσυχίᾳ
ταῦτα... περὶ ἐγκαταντλήσεως πρὸς τὴν εὐνο-
μίην τῶν χειρῶν, *Hippocr. de decenti Ornatu.*
Ἐγκαταπαίξω, f. ζω, vel σω, illudo.
Ἐγκαταπήγνυμι, f. ἡώ, infigo.
Ἐγκαταπλάω, f. ζω, innecto, insero.
Ἐγκαταπλήξις, εως, ἡ, terror.
Ἐγκαταπρόπτω, f. ψω, insuo in.
Ἐγκαταπείνωσθαι, extingui in, *Steph.*
Ἐγκατασκευάζω, f. ἄω, intus vel clam confic-
cio, condo, et perficio.
Ἐγκατασκευῶ, u, ὁ ζ ἡ, concinnus; (2) lo-
cuples; (3) absolutus. Ex in et κατασκευῶ.
Ἐγκατασκευῶς, adv. apte, concinne. A præc.
Ἐγκατασκευάω, f. ψω, invado, irruo. Hinc
Ἐγκατάσκηψις, εως, ἡ, impetus, v. gr. morbi,
fulminis, &c.
Ἐγκατασκευῶ, u, f. ἄω, in scirrhum induro;
(2) invetere, de macula.
Ἐγκατασπείρω, f. ῥω, spargo in, semino in;
(2) disseminare, divulgo.
Ἐγκατασπορά, ἄς, ἡ, disseminatio. A præc.
Ἐγκαταστρίβω, f. ἴω, insero, interpono, po-
no in mediis.
Ἐγκατασπείρω, ὦ, f. ἄω, una cum primis
elementis indo, *Plut. in Lycurg.* 13. Ex in,
κατὰ, et στοιχείον, elementum.
Ἐγκατασφάζω, f. ζω, trucidō in loco aliquo.
Ἐγκατασφάζω, f. ψω, scarifico, scalpro aperio.
Ἐγκατατάσσω, vel ἐγκατατάττω, f. ζω, inter
alios colloco, insero.
Ἐγκατατίνω, concido in loco aliquo.
Ἐγκατατίθημι, f. θέω, depono in, repono seu
recondo.
Ἐγκαταφύττω, sero in loco.
Ἐγκαταχάω, et -χώνωμι, f. ἄω, obruo.
Ἐγκαταχωρίζω, suo, apto loco pono, insero.
Ἐγκατέα, intravit, 3. sing. aor. 2. ind. act.
Dor. pro ἐγκατέειν, a verbo ἐγκαταβαίνειν.
Ἐγκατελλίω, ὦ, f. ἡώ, involvo, implico.
Ἐγκατέλιπον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐγ-
καταλείπω, desero.
Ἐγκατέχω, insisto; (2) detineo.
Ἐγκάθετο, conde, 2. sing. a. 2. imperat. Ion.
pro ἐγκατάθετο, vel ἐγκατάθη, a verbo seq.
Ἐγκάθετο, candidi, 3. sing. a. 2. ind. med.
per Syncope. pro ἐγκατέθετο, ab ἐγκατατί-
θημι.
Ἐγκατέλθω, præc. inf. med. Ion. pro ἐγκα-
τέλθω, ab ἐγκάθωμι.
Ἐγκατέλλω, f. ὦψω, irrideo cum quodam
oculorum motu. *Hes. ἐγκατέλλω, ἐγκα-*

ταμνησθῆναι. Ἐκείνῳ ἐγκατέλλω, μέγα,
Æschyl. Eumen. 113.
Ἐγκατοῖς, ὅσα, εν, internus, Nic.
Ἐγκατοικίω, ὦ, f. ἡώ, inhabito, incola sum.
Ἐγκατοικίαν ἐν αὐτοῖς, 2. Pet. 2, 8.
Ἐγκατοικίζω, f. ἰω, colloco habitatum.
Ἐγκατοικοδομῶ, inædifico; (2) ædificatione
includo, munio; (3) in carcerem compingo,
veni, vivum circum ædifico, includo struc-
tis parietibus ut moriatur, *Ern.*
Ἐγκατοικος, u, ὁ, incola.
Ἐγκατορύττω, defodio.
Ἐγκάτος, u, ὁ ζ ἡ, interior. Ex in et καίμαι.
(sed κατος est mera terminatio. V. ἐγκάς.)
Ἐγκαυλίω, ὦ, f. ἡώ, caulesco, caulem emitto
seu gigno, erumpo in caulem. Ex in et
καυλός, caulis.
Ἐγκαυλῶ, τὸ, Ar. Sch. et
Ἐγκαυλῶν, ἡ, Theoph. Vid. ἐγκαυλῶν.
Ἐγκαυλίζω, caulem evello seu emitto, *Steph.*
Ἐγκαυμα, ἄτος, τὸ, nota inusta; (2) actus
inurendi; (3) pustula et ustione con-
tracta; (4) materia quæ cito ignem concipit,
fumes; (5) pictura encaustica. Ab
ἐγκαύω. Unde
Ἐγκαυσίς, εως, ἡ, exustio; (2) ardor, æstus,
aliqua re excitatus; (3) pictura encaustica.
Ἐγκαυστής, ὦ, ὁ, qui inurit; (2) pictor, cui
inustione aliquid pingit. Ab eod. Hinc
Ἐγκαυστικός, ἡ, ὁ, ad ἐγκαυσίν sive inustionem
pertinens; (2) ἐγκαυσίς pictus; unde et ἡ
ἐγκαυστική, scil. τέχνη, ars inurendo pin-
gendi.
Ἐγκαυστο, encaustum, liquor ardentis rubri
coloris, quo imperatores Rom. literis S. sa-
cris suis subscribere solebant.
Ἐγκαυστος, u, ὁ ζ ἡ, inustus; (2) ἐγκαυσίς pic-
tus. Ab ἐγκαύω, inuro.
Ἐγκαυχάομαι, ὦμαι, f. ἡσμαι, glorior in vel de
aliqua re.
Ἐγκάφος, u, ὁ, buccella; ὅδ' ἐγκάφος, ne tantil-
lum quidem. Οὐ γὰρ λίλιπτα τῶν ἱμῶν ὅδ'
ἐγκάφος, *Eubulus apud Suidam.* Ab ἐγκάπ-
τω.
Ἐγκεῖμαι, f. ἰσμαι, jaceo in, insum, inhæ-
reo; (2) invado, immineo, incumbō, insto;
(3) valde cupio. Οἷς ἄγαν ἐγκέμεθα, *Arist.*
Ach. 318. Ὅσοι δ' ἐκασίαν ἐγκέμεθα βλά-
βῃς, *Soph. Phil.* 1306.
Ἐγκεῖσαι, 2. sing. f. 1. ind. Ion. pro ἐγκέσῃ.
Ἐγκεῖται, 3. sing. præc. ind. verbi ἐγκεῖμαι.
Ἐγκεκείνισται, dedicatus est, 3. sing. perf. ind.
pass. verbi ἐγκέμεθα.
Ἐγκεκαλυμμένος, occultus, perf. part. pass. verbi
ἐγκαλύπτω.
Ἐγκεκλῆδος, u, ὁ ζ ἡ, qui inest strepitus; (2)
genus insecti quod bombum edit.
Ἐγκελευμα, ἄτος, τὸ, adhortatio, ap. Xen.
Ἐγκελευσμαι, ἄτος, τὸ, idem.
Ἐγκελευσμός, ὦ, ὁ, adhortatio.
Ἐγκελευστος, u, ὁ ζ ἡ, jussus. Ab
Ἐγκελεύω, f. εὔω, et ἐγκελεύομαι, hortor, in-
cito.
Ἐγκεῖλλω, f. ἴω, insisto, incumbō.
Ἐγκενῶ, f. ἄω, infundendo vacuo, infundo
large.
Ἐγκεντρία, ὦν, τὰ, calcaria, *Hes.* Ab ἐν et
κέντρον. Unde
Ἐγκεντρίζω, f. ἰω, stimulo, pungo; (2) insero.
Δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι πό-
τες, *Rom.* 11, 23. Ἐγκεντρίσθονται τῇ ἰδίᾳ
ἐλπίδι, *Ibid.* 24.
Ἐγκεντρίς, ἴδω, ἡ, aculeus; (2) calcar; (3) gra-
phium, stylus; (4) retinaculum ferreum,
quo uti solent in altum nitentes.
Ἐγκεντρίσις, εως, ἡ, insitio. Ab ἐγκεντρίζω.
Ἐγκεντρίσμος, ὦ, ὁ, idem.
Ἐγκεντρος, u, ὁ ζ ἡ, aculeatus, cui aculeus est.
Ex in et κέντρον, stimulus. Hinc
Ἐγκεντρόω, ὦ, f. ἄω, aculeum infigo.
Ἐγκερῶν, præc. inf. act. v. ἐγκεράω.
Ἐγκερῶννυμι, seu -ραννύω, f. ἄω, immisceo.
Ἐγκεροποιέω, ὦ, f. ἡώ, convitia ingero; (2) il-
ludo.
Ἐγκερῶν, exaspero.
Ἐγκέφαλος, u, ὁ ζ ἡ, qui in capite est. Ὡς

σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει, *Il.* 3, 300. Hinc
ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελός, cerebrum.
Ἐγκέχθα, incassum, perf. ind. med. v. ἐγγέλω.
Ἐγκεχερμένος, qui est in usu, perf. part. pass.
v. ἐγγέλωμαι.
Ἐγκεχερσμένος, oppigneratus, perf. part. pass.
v. ἐγγέλωμαι.
Ἐγκερως, mortalis, *Hes. ἐγκερως, θνητοί, mor-
tales.* Ex in et κερ, Parca, mors.
Ἐγκερῶ, ὦ, f. ἄω, cera obduco. A κηρός.
Ἐγκέθεριζω, f. ἰω, citharam pulso in, fidibus
cano.
Ἐγκέθω, immisceo. Ex in et κέθω, a κερῶ.
Ἐγκέλιπτομαι, f. εὔωμαι, morosus, seu potius
improbus sum, ingenio improbo præditus
sum, moribus Cilicum utor. A κέλιξ.
Ἐγκέλιπτομαι, idem pro eodem.
Ἐγκέλιπτος, turbans, impediens, *Lex. Gr.*
Ἐγκέλιπτος, immisceo, *Pind.*
ἘΚΚΙΣΣΑΩ, ὦ, f. ἡώ, coitum maris appeto.
Hinc
Ἐγκέισσομαι, hederæ more volvor, serpo, unde
(2) implicor; (3) coeo.
Ἐγκέισσος, εως, ἡ, implicatio; (2) initus; coi-
tus Venereus.
Ἐγκέισσος, coitum appetiverint, 3. pl. a. 1.
conj. act. verbi ἐγκέισσω.
Ἐγκέισσος, ὦν, τὰ, inares.
Ἐγκέλω, f. ἄω, infringo.
Ἐγκέλω, f. εὔω, includo. Εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγ-
κέλω φθοῶ, præcluderet, *Soph. Antig.* 311.
Ἐγκεκλισμένος τι, aliquid occultans, occulte
faciens.
Ἐγκεκλισμός, ὦ, ὁ, inclusio, occultatio. A præc.
Ἐγκεκλῆς, ἄτος, τὸ, crimen cuius aliquis ac-
cusatur; (2) accusatio; (3) querela. Ab
ἐγκεκλῶ. Hinc
Ἐγκεκλιστικός, ἡ, ὁ, litigiosus, accusatorius.
Ἐγκεκλιστικός, adv. accusatorie. A præc.
Ἐγκεκλιστός, accuso, queror, querulus sum,
Bud.
Ἐγκεκλιστός, ὦμαι, sarmentis silvesco.
Ἐγκεκλῆς, u, ὁ ζ ἡ, consors, particeps; (2) he-
reditarius; (3) dives.
Ἐγκεκλῆς, εως, ἡ, criminatio, accusatio.
Ἐγκεκλῆς, ἡ, ὁ, reprehensione dignus;
Ἐγκεκλῆς, u, ὁ ζ ἡ, de quo provocatio est; (2)
de quo provocatum est. (Rectius ἐκεκλῆς.)
Ab ἐγκεκλῶ.
Ἐγκεκλῶ, adv. inclinando. Ab ἐγκεκλῶ.
Ἐγκεκλῶ, ἄτος, τὸ, inclinatio ut aciei ad fugam.
Ab
Ἐγκεκλῶ, f. ἰω, inclino; (2) fugio, de acie.
Ἐγκεκλῶ, τὸς σκίμπος, innixi, *Plut.* (1)
προσώπῳ τῶν ἐγκεκλῶσων, *Eurip. Hec.* 739.
(2) οἱ δ' ἐγκεκλῶν καὶ τῶν, in fugam ver-
terunt, *Xenoph. Cyropæd.* 3. Τῇ γὰρ ἐκκλῶ
παντός ἐγκεκλῶτος τοῖς Ἀχαιοῖς, cum incli-
nasset in fugam, *Polyb.* 11, 12.
Ἐγκεκλῶ, εως, ἡ, inclinatio; (2) modus, ap.
Gramm.
Ἐγκεκλῶ, ἡ, ὁ, qui inclinari potest; (2) en-
cliticus, sive qui accentum in vocem præ-
cedentem reclinat vel rejicit. Unde adv.
ἐγκεκλῶ.
Ἐγκεκλῶ, ὦ, f. ἄω, includo, seu illigo vincu-
lo, quod collo circumdatur. Ex in et κλῶ, ὦ,
collari, sive κλῶ. Vid. κλῶτος.
Ἐγκεκλῶ, f. ἰω, fluctuo, intus fluctuo. Hinc
Ἐγκεκλῶ, ἡ, ὁ, solutus fluctuare vel æstua-
re, seu æstuum intus movens.
Ἐγκεκλῶ, f. ἰω, per clysterem indo. Hinc
Ἐγκεκλῶ, ἄτος, τὸ, quod per clysterem infun-
ditur, infusio.
Ἐγκεκλῶ, f. ἡώ, intereo, immisceo.
Ἐγκεκλῶ, f. αἰώ, incavo, excavo.
Ἐγκεκλῶ, u, ὁ ζ ἡ, qui in ventre est. Hinc τὰ
ἐγκεκλῶ, intestina, viscera.
Ἐγκεκλῶ, u, ὁ ζ ἡ, cavus.
Ἐγκεκλῶ, εως, ἡ, excavatio. Ab ἐγκεκλῶ.
Ἐγκεκλῶ, ὦμαι, indormio, incubo, ut cura
ægroti pellibus in templo Æsculapii indor-
miant.
Ἐγκεκλῶ, εως, ἡ, incubatio. A præc.
Ἐγκεκλῶ, ὦμαι, Cæsyræ mores imitor,
luxuriose vivo, et imprimis nimio cultu
ornor,

ornor, *Aristoph.* ἡγεκισαυμένῃν, etiam, longo Cæsaryarum ordine ac serie (i. e. nobilitate) superbiens, a Κασάρια, quæ femina Athenis erat luxu et molliæ diffuens.
 Ἐγκυάτις, indormio.
 Ἐγκυάτις, prædico, præcido. Ἀσπερίφας τὸν ἄμην, αὐτὸν ἐνκολλήσας, *Aristoph.* *Equil.* 263. Idem quod ἐγκολάπτω.
 Ἐγκυάτις, ἄτος, τὸ, sculptura, celatura.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, insculptus, incisus, proprie tundendo, excavando. Ab
 Ἐγκολάπτω, f. ἴσω, tundendo insculpo; (2) insculpo, incisio. Ποιῶντις ἐν τῷ μέτωπῳ τῷ χαλκῷ λυγρὸν ἐγκολάπτω, *Plut.*
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, et ἐγκολάπτω, instar κολλήσε deglutio. Εἶτ' ἀσπερίφας τὸν ἄμην, αὐτὸν ἐνκολλήσας, *Aristoph.* *Eq.* 263. Ex in et κόλλας, panis genus.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, ventus qui e sinu maris oritur. Ex in et κόλπος, sinus.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, insinuo, in sinum recipio. Πλήθος ἄλλων ποιμάτων, ὡς οἰκία ἐγκυάτις, *Phil.* Ex iisd.
 Ἐγκυάτις, ὄν, in sinu seu gremio jacens:
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, in sinum colligo vel constringo. Ex iisd.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, f. ἴσω, induor; (2) ornor. Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκυάτις, 1 *Pet.* 5, 5. Ex in et κρυάτις, ornor.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, amictorium servile.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, impedimentum, offensio. Ab ἐγκυάτις.
 Ἐγκυάτις, jactito me in, ostento me inter, *Plut.*
 Ἐγκυάτις, præ, part. act. f. g. Ab
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, propero, festino, urgeo opus. Οὐ δάττον ἐγκυάτις; *Aristoph.* *Av.* 1329. Ex in et κύνος, pulvis. Unde
 Ἐγκυάτις, adv. laboriose, cum labore.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, pulvere conspergo luctatorem.
 Ἐγκυάτις, pulvere perfundor, ut luctatores.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, ancilla, famula, ministra.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, instrumentum quo lapides secantur. Ab ἐγκυάτις.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, incisio, incisura; (2) impedimentum. Ab eod.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, laboriosus, de rebus.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, incido; (2) impedio, interpono; (3) impingo; (4) figo.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, involvo. *Aristoph.* ἡγεκισαυμένῃν. Ex in et κορύνη.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, cornibus peto, configo. Τῷ δὲ διεισέειν ἐπὶ πληγὴν ἀδελφῆς κρυάτις ἐγκυάτις, incutit, *Lycophr.* 558.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, ordine colloco seu dispono. Ex in et κόσμος, ordo.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, qui est in mundo.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, irascor, æstuo ira.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, ira. A præc.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, idem et ab eod.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, qui veteres iras animo conditas habet; (2) iratus, pertinaciter infestus.
 Ἐγκυάτις, ludus quidam. Vide *Steph.*
 Ἐγκυάτις, adv. irato animo, iracunde.
 Ἐγκυάτις, stigmata et notæ in facie; ἐγκυάτις, pictus, *Æsch.*
 Ἐγκυάτις, *Suidas* ἐκδοῖν. Ab
 Ἐγκυάτις, inclamo.
 Ἐγκυάτις, cui permixta est bilis, biliosus.
 Ἐγκυάτις, pisces quidam. A χολή.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, continentia, temperantia.
 Ἐγκυάτις, continentes, nom. pl. contr. pro ἡγεκισαυμένῃν.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, contineo me. Εἰ δὲ ἐκ ἐγκυάτις, 1 *Cor.* 7, 9.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, teneo, contineo. Ἐγκυάτις τῷ τῇ πνίγῃ, *Plut.* Ab
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, qui in potestate habet aliquid; (2) superior; (3) potens, validus; (4) qui potitur re aliqua; (5) temperans, suimet ipse compos. (4) ἡγεκισαυμένῃν Πόλις ἡγεκισαυμένῃν; annon senex Polybus regno potitur adhuc? *Soph.* *Æd. Tyr.* 941. Ex in et κρυάτις.
 Ἐγκυάτις, adv. fortiter, *Theoc.* Ab ἡγεκισαυμένῃν.
 Ἐγκυάτις, adv. potenter; (2) temperanter.

Ἐγκυάτις, ἡγεκισαυμένῃν, et ἡγεκισαυμένῃν, ὡ, f. ἴσω, suspendo in. Ex in et κρυάτις.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, qui vendit ἡγεκισαυμένῃν, *Ar.*
 Ἐγκυάτις, insero, devincio, proprie annulo. A κρίκος.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, admitto, adopto, adjungo, adnumero; (2) probor. Ἐπειδὴν τις εἰς τὴν καλὴν γαστέρα ἐγκυάτις, *Dem.*
 ἘΓΚΥΑΤΙΣ, ἡ, ὄν, opus dulciorum ex similia et oleo, vel oleo, melle et aqua, *Ætrod.* 16, 31.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, admissio, approbatio; (2) sacrum certamen, ad quod non admittebatur οἱ ἡγεκισαυμένῃν. Ab ἡγεκισαυμένῃν.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, admissus ad certamen palæstricum; approbatus, probus. Ab eod.
 Ἐγκυάτις, Dor. pro ἡγεκισαυμένῃν. Ab
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, pulso cum strepitu, *impr.* de saltantibus.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, tundendo introrsum adigo, infigo; (2) ad numeros incedo.
 Ἐγκυάτις, Dor. pro ἡγεκισαυμένῃν, milites qui aliquo in loco occurrunt ad circumvenientes hostes. Ab
 Ἐγκυάτις, fut. ἴσω, condo, intego, occulo.
 Ὅμοια ἐστὶ ζῆμα, ἡν λαβὼσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλγύρας σάτα τρία, *Luc.* 13, 21. Hinc
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, genus panis qui calido tectus cinere coquitur, panis subcineritius.
 Ἐγκυάτις, lateo in, *Ar.*
 Ἐγκυάτις, possideo extra patriam. Unde
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, et ἡγεκισαυμένῃν, possessio extra patriæ fines. Καὶ τὰ μὲν ἡγεκισαυμένῃν ἐστὶν ἐγκυάτις, ὡς ἐν ἀλλοτρίῃ, τὰ δὲ αὐτῶν, κτήματα, ὡς ἐν οἰκίᾳ, *Demosth.* de Halonneso. Καὶ τὰ ἐγκυάτις, ἡγεκισαυμένῃν, prædiis, quæ Romanorum sunt in vestra insula, *Appian.* *Mithr.* 47.
 Ἐγκυάτις, justa facio, funus duco.
 Ἐγκυάτις, idem quod ἡγεκισαυμένῃν.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, adquisitus, comparatus.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, in aliquo loco condo, struo.
 Ἐγκυάτις, magna gloria præditum, *Hes.*
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, immisceo, miscendo confundo. Ἐσφύεται ἐγκυάτις ἀλφίτῳ, *Lyophr.* 674.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, circumvolvo; (2) in theatris dicebantur ἐγκυάτις, cum per machinam proferebant spectanda, quæ intus acta essent, *Ern.* Hinc
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, τὸ, machina, qua conversa in scenis proferuntur ea de quibus ἐγκυάτις dicitur.
 Ἐγκυάτις, idem quod ἐγκυάτις, *Ar.*
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, circularis, rotundus; (2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens; (3) anniversarius; (4) certis temporibus velut orbe quodam rediens, sollemnis, *Ern.*
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, disciplinarum orbis sive complexus. Ex ἐγκυάτις et παιδεία.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, orbicularis, in orbem factus. Ast τὸ ἐγκυάτις, vestis quædam muliebris. Hinc
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, circio includo; (2) circumago; (3) circumceo, cingo.
 Ὡς περὶ φωνὴν με τίς ἐγκυάτις, *Aristoph.* *Vesp.* 394. Καρὲ δὲ πᾶς τις οὐκ ἔστιν ἡγεκισαυμένῃν, *Id.* *Av.* 1185. Hinc
 Ἐγκυάτις, τὸ, machina quæ et ἐγκυάτις (2) actio, qua proferuntur in conspectum per machinam quæ latebant; quod et
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν.
 Ἐγκυάτις, ὄν, (seu potius ἐγκυάτις) involutus, convolutus.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, involvo, implico.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, idem.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, gravida sum. Ab
 Ἐγκυάτις, ὄν, ὄν, fœtum habens, prægnans; (2) plenus, refertus. Ex in et κύα.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, idem et ex iisd.
 Ἐγκυάτις, præ, part. verb. ἡγεκισαυμένῃν.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, pronus incumbo; (2) incurvo me ad introspicendum; (3) cognosco.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, incurro, incido. Ab
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω. Τηναὶς ὁλοῦς ἐγκυάτις, loris implicari, *Soph.* *El.* 863.
 Ἐγκυάτις, illapsus, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐγκυάτις, a verbo ἐγκυάτις.

Ἐγκυάτις, idem quod κύατις, *Steph.*
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, partus. Ab ἡγεκισαυμένῃν.
 Ἐγκυάτις, adv. ad cutem usque, etymologus. Ex in et κύατις, pro σκύατις, culis.
 Ἐγκυάτις, τὸ, Laconibus pro ἡγεκισαυμένῃν, intestinum, *Hes.* Ex iisd.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, in utero fero, sum prægnans.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, laudo. Ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγον ἐγκυάτις, *Plut.* Ἐγκυάτις ἐστὶν ἀνδραγαθία, *Isocr.* Ab ἡγεκισαυμένῃν, laus. Hinc
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, laudandus.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, laudator. Ab eod.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, laudatorius. Ab eod.
 ἘΓΚΥΑΤΙΟΝ, τὸ, laudatio, præconium.
 Ἐγκυάτις, τὸ, ea pars navis qua remi sunt collocati, *Ath.*
 Ἐγκυάτις, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω.
 Ἐγκυάτις, habere, præ, inf. act. per ἡγεκισαυμένῃν, quod Dor. dicitur pro ἡγεκισαυμένῃν.
 Ἐγκυάτις, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi γλυκαίνω.
 Ἐγκυάτις, cognovi, perf. ind. act. verbi ejusd.
 Ἐγκυάτις, cognovimus, 1. pl. perf. ejusd.
 Ἐγκυάτις, cognovi, cognovi, a. 2. ind. act.
 Ἐγκυάτις, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi γλυκαίνω.
 Ἐγκυάτις, notum fecit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἐγκυάτις, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi γλυκαίνω.
 Ἐγκυάτις, 1. sing. perf. ind. pass.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, intus rado; (2) insculpo, inscalpo.
 Ἐγκυάτις, 3. pl. imperf. ind. act. verbi γλυκαίνω.
 Ἐγκυάτις, scripti sunt, 3. pl. a. 2. ind. pass.
 Ἐγκυάτις, scripsit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, tumultum excitans bellicum. Ex ἐγκυάτις et κύατις.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, pugnam incitans, bellicosus, *Soph.* *Æd.* *Col.* 1054. Ex ἐγκυάτις et μάχη, pugna.
 Ἐγκυάτις, 2. sing. præ, imperat. pass. Ion. pro ἡγεκισαυμένῃν, a verbo ἡγεκισαυμένῃν pro ἐγκυάτις.
 Ἐγκυάτις, domum excitans, *Man.* Vide *Theoc.* *Gr. P.* *App.*
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, excitans comessionem, cognomen Bacchi.
 Ἐγκυάτις, vigilanter, 3. sing. perf. ind. med. Vide ἡγεκισαυμένῃν.
 ἘΓΡΗΓΟΡΕΩ, ὡ, perf. ἐγκυάτις, vigilo. Ἐγκυάτις δὲ γ' ὡς προσδοκῶς ἐγκυάτις τὴν νύκτα πᾶσαι, *Aristoph.* *Conc.* 32. Hinc
 Ἐγκυάτις, suscitatum esse, perfect. inf. med. Poet. pro ἡγεκισαυμένῃν, a verbo præc.
 Ἐγκυάτις, vigilaverunt, 3. pl. perf. ind. med. Dor. pro ἡγεκισαυμένῃν.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, vigil, pervigil.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, idem.
 Ἐγκυάτις, adv. vigilanter, vigilando:
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, vigilantia, evigilatio:
 Ἐγκυάτις, adv. vigilanter. Ab eod.
 Ἐγκυάτις, idem quod ἐγκυάτις, *Steph.*
 Ἐγκυάτις, idem quod ἐγκυάτις.
 Ἐγκυάτις, excitor, *Att.* pro ἐγκυάτις.
 Ἐγκυάτις, exercebam, imperf. ind. act. verbi γυμνάω.
 Ἐγκυάτις, exercitus sum, 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro γυμνάω.
 Ἐγκυάτις, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. γυμνάω.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, inbio; (2) valde derideo. Κάκ' ἐγκυάτις δ' ἐκαστῶν ἡγεκισαυμένῃν, *Aristoph.* *Vesp.* 1000. Οὐ γὰρ ἡγεκισαυμένῃν ἐγκυάτις τῇ σέλει, *Id.* *Eq.* 1309.
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rudo.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab
 Ἐγκυάτις, ὡ, f. ἴσω, cui æs inest, æreus; (2) cui est pecunia.
 Ἐγκυάτις, is, capax, hians, *Nic.*
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, vestigium.
 Ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, insculptura, incisura; (2) scarificatio. Ab
 Ἐγκυάτις, vel ἐγκυάτις, f. ἴσω, insculpo, incido, imprimo.
 Ἐγκυάτις, idem quod ἐγκυάτις.
 Ἐγκυάτις, f. ἴσω, perf. med. ἐγκυάτις, caco in.
 Ἐγκυάτις, as, ἡ, sive ἐγκυάτις, ἡ, ὄν, hasta; (2) periticia

peritia hasta ceterandi. (2) ἰγχιή d' ἰκίκα-
το, hasta peritia excellabat, *Il.* 2, 530. Ab
ἰγχος, hasta.
Ἰγχιερός, *u.* ὁ δ' ἡ, bellicosus. A βέρμω.
Ἰγχιερίανος, *u.* ὁ δ' ἡ, qui fulmine pro hasta
uti solet, fulmina jaciens.
Ἰγχιμαῖος, *f.* ὁσώ, hiberno in.
Ἰγχιμαργος, *u.* ὁ δ' ἡ, hasta furens, bellico-
sus.
Ἰγχιερίω, *ω.* *f.* ὁσώ, adgredior, tracto. Ἰγ-
χιερίω χροῖ ἰγχιω ποίμοι, *Aristoph. Thesm.* 784.
Ἰγχιερίω δὲ ἰγχιερίω πολέμειν, *Ibid.* 814.
Ex in et χεῖς, manus. Hinc
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, τὸ, cœptum, conatus; (2)
institutum.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, solers in aggreddiendo:
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, modus rei tractandæ.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, qui aliquid aggreditur.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, solers in aggreddiendo.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, libellus; (2) pugio, gladiolus,
cultus; (3) manubrium.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, in manum do, trado, com-
mitto, et in pass. in manus accipio. Ἰγ-
χιερίω τὰς πόλεις, *Dem.* Αὐτοῖς χεῖρας, *Isocr.*
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, in alicujus manu posi-
tus. Ex in, χεῖς, et τὸ, idem.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, mantile, sudarium.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, idem quod
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, ipsa actio tradendi in ma-
nus. Ab ἰγχιερίω. Unde
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, qui conatur, molitur.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, qui manuum labore vitant.
Ab in, χεῖς, et γαστήρ, venter.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, inter alios creo manus
imponendo.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, manibus operor; (2)
fabricor; (3) manu facinus perpetro; (4)
medicinam manu admoveo.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, anguillaris. Ab ἰγχιερίω,
anguilla. Unde
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, vivarium anguillarum.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, parva anguilla. Dim.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, idem.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, anguillarum nutritor.
Ex ἰγχιερίω et τρεῖς.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, anguilla.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, anguillæ similis. Ex
ἰγχιερίω et ὡς, nullus.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, infundebam, imperf. ind. act. *Ion.* pro
ἰγχιερίω. Ab ἰγχιερίω.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, idem quod ἰγχιερίω,
Hes.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, bellicosus. Ex ἰγχος
et ὡς, cura. (A μαρίω vel μαρίω, laboriosus,
Schol. Hom. qu. pro μαρίω a μάσθαι, sedulo
et fabre aliquid struere, *Ern.*)
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, idem quod ἰγχιερίω, Hes.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, qui hastam vibrat; (2)
bellicosus. Ex ἰγχος et πάλω.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, idem et ex iisd.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, armatus, hastam manibus ge-
rens. Δυσμενέες βροτοὶ ἰγχιερίω, *Orph.*
Promost. 18.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, hastatus, bellicosus.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, infundentem, acc. sing. part. præ-
act. Dor. pro ἰγχιερίω. Ab
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, infundo. Ἰγχιερίω δὲ σπονδὴν,
τὸν σπλάγχων φέρε δειρὶ, *Aristoph. Pace.*
1111.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, qui in terra est, terrenus.
Ex in et χεῖς, terra.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, lana induo. Αἰεὶς ἰσ-
θητα πρὸς σφόνδιον ἰγχιερίω, *Lycophr.*
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, delicias habeo in, luxurior in;
(2) illudo.
Ἰγχιερίω, unde ἰγχιερίω, idem quod ἰγχιερίω,
Nic.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, viridis.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, lanuginosus.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, chondro adspargo; (2)
cartilagineum coopto. Ab
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, grumosus; (2) cartila-
gineus.
Ἰγχιερίω, ut ἰγχιερίω, instrumenta
chordas habentia. Ex in et χορδή.

Ἰγχιερίω, *f.* ὁσώ, choros duco in.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, hasta; (2) ensis; (3) exercitus.
(3) τὸ ἰγχιερίω, τὸν τε δυστυχιστὴν τὸν
στρατίαν, *Eurip. Suppl.* 22.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, fucus, anchusa herba.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, fucus colorari. A præc.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, usit. ἰγχιερίω, terra ad-
gesta impleo.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, infligo, impingo. Ἰγχιερίω
τὸ σπῆπτρον ἐς τὸ πρὸς πρῶτον, *Herodot.*
Ἰγχιερίω, idem; (2) coloro, imbueo, pass. ἰγ-
χιερίω, collisi.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, τὸ, quod in aliquem ex-
screamus. Ab
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, exscreo in, inspuo in.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, uxor, opus habeo. Τὰ ἰγχιερίω, ut
utensilia.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, 1. part. pass. *f. g.* Ab
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, admoveo, appello;
(2) accedo; (3) fulcio me, nitor. Περὶ σπῆπτου
μήτε τις ἡμῖν ἰγχιερίω βροτῶν, *Soph.*
El. 904.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, unctio quæ fit ob vulnus, &c.
quod et
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, unguentum.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, 2. sing. a. 1. imperat. act.
verbi ἰγχιερίω.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, illitus; (2) qui illinitur, de
medicamentis. Ab ἰγχιερίω.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, Nicand. in *Ther.* 445, admovens,
a. 1. part. act. *Poet.* pro ἰγχιερίω, verbi
ἰγχιερίω, admoveo.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, illino, sc. medicamentum;
(2) pungo, stimulo. Καλλέριον ἰγχιερίω τὸν
ὀφθαλμὸν σου, *Apoc.* 3, 18.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, diu permaneo in, immor-
ror; (2) inveterasco. Ab
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, per aliquod tempus du-
rans.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, colore imbueo,
tingo; (2) imbueo velut colore.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, vel ἰγχιερίω, idem.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, aurem in se habens.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, in succum redigo. Ab
ἰγχιερίω. Hinc
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, τὸ, succus expressus.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, succum in se habens, suc-
culentus; (2) sapidus.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, idem quod ἰγχιερίω. Hinc
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, ἡ, succi derivatio, *Aret.*
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, τὸ, quod infunditur seu in-
fusum est. Ab ἰγχιερίω. Hinc
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, infundo, instillo. Hinc
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, infusio, instillatio.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, succulentus, succi plenus;
(2) sapidus. Hinc
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, τὸ, sanguinis et humorum
in aliquam partem naturalis infusio.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, ἡ, idem et ab eod.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, infusio. Ab ἰγχιερίω.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, infusus, qui infundi solet
aut potest. Ab eod.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, inferias mor-
tuis ferunt; (2) præficæ; (3) quæ in olla
exponunt. A χύτρα.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, in olla pono; (2) occido. Ὅν ἡσώ
αἰσχυρῆς, ἰγχιερίω, *Aristoph. Vesp.* 289.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, infundo.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, τὸ, terra aggesta.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, vel ἰγχιερίω, *f.* ὁσώ, p. αἰα, terra
adgesta impleo.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, concedo, admitto, do lo-
cum. Hinc ἰγχιερίω, licet, locus est. Καὶ
ὅσον ἰγχιερίω, quatenus fieri potest, *Xen.*
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, qui natus est in ea re-
gione in qua degit, indigena, domesticus,
patrius. Ab
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁ δ' ἡ, idem. Ex in et χύτρα.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, patrio, domestico more.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, repletio quæ fit terra adgesta
in locum cavum. Ab ἰγχιερίω.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, qui inservit ad complendam
aggere fossam. Ἐγχερίω δὲ καὶ τάφρων ἰγ-
χιερίω θάλασσαν, *App.* *Bell.* Civ. 5, 36.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, per *Apharesin* μὲ, ego.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, didicit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω.

Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, 2. ind. pass.
Ἰγχιερίω, 3. sing. imperf. ind. pass. v. δαίω,
divido.
Ἰγχιερίω, 3. sing. a. 1. ind. med. v. δαίωμαι,
epulor.
Ἰγχιερίω, pro ἰδαν, rosit, 3. sing. a. 2. ind. act.
verbi δάκνω.
Ἰγχιερίω, domuit, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.*
pro ἰδαν, a verbo δαμάω, domo.
Ἰγχιερίω, domitus est, 3. sing. a. 2. ind. pass.
Ἰγχιερίω, domabat, 3. sing. imperf. ind. act.
contract. pro ἰδαν, a verbo δαμνάω.
Ἰγχιερίω, ὁ, δν, jucundus, suavis. Ab ἡδύς. (vel
ab ἄδω, comedo, *Ern.* q. v.)
Ἰγχιερίω, ὁ, δν, unde ἰδαν per *Epenethesin* τῷ
esca, edulium, cibus. Ab ἰδαν.
Ἰγχιερίω, dormire, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δα-
δαν seu δαδαν, dormio.
Ἰγχιερίω, vidi, 1. sing. a. 2. ind. act. per *Me-
talles.* pro ἰδαν, a verbo δέω.
Ἰγχιερίω, divisi, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi
δάκνω, divido.
Ἰγχιερίω, pro ἰδαν, divisimus, 1. pl.
a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἰδαν.
Ἰγχιερίω, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἰδαν.
Ab
Ἰγχιερίω, *f.* ὁσώ, solo allido, solo æquo.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, parvum pavementum. Dim.
Ab
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, solum; (2) pavementum; (3)
fundus; (4) contextus scriptoris, in quem
commentarius scribitur, seu qui explica-
tur. Ab ἰγχιερίω.
Ἰγχιερίω, dilaceravit, 3. s. a. 1. ind. act. a δάπτω.
Ἰγχιερίω, timuit, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.*
pro ἰδαν, a verbo δέω.
Ἰγχιερίω, edis, 2. sing. præ. ind. *Ion.* pro ἰδαν.
Ab ἰδαν.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, prægustator; (2) convivii to-
tius magister et curator. Ab ἰδαν.
Ἰγχιερίω, captus eram, 1. sing. plusq. perf. ind.
pass. *Poet.* et *Ion.* pro ἰδαν, a δέω.
Ἰγχιερίω, ligati fuerant, 3. pl. plusq. perf. ind.
pass. *Ion.* pro ἰδαν, a verbo δέω, ligo.
Ἰγχιερίω, 2. sing. plusq. perf. ind. med. v. δαίω.
Ἰγχιερίω, timebam, 1. sing. plusq. perf. ind.
med. verbi δέω.
Ἰγχιερίω, structi erant, 3. pl. plusq. perf. ind.
pass. *Ion.* pro ἰδαν, a δέω.
Ἰγχιερίω, 3. sing. plusq. perf. ind. med. v. δαίω.
Ἰγχιερίω, oportebat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.*
pro ἰδαν, a verbo δέω, oportet.
Ἰγχιερίω, indigui, a. 1. ind. pass. verbi δέω.
Ἰγχιερίω, opus fuit, 3. sing. a. 1. ind. act. v. δέω.
Ἰγχιερίω, ligatus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. δέω.
Ἰγχιερίω, oportebat, imperf. ind. verbi impers. δέω.
Ἰγχιερίω, timuerant, 3. pl. plusq. perf. ind.
med. per *Syncope.* pro ἰδαν, a δέω.
Ἰγχιερίω, exstruxit, 3. s. a. 1. ind. act. v. δέω.
Ἰγχιερίω, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi δέω.
Ἰγχιερίω, excoravit, 3. s. a. 1. ind. act. v. δέω.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, firmamentum, fundamentum;
(2) solum, pavementum. Ab ἰγχιερίω, sedeo.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, idem et ab eod.
Ἰγχιερίω, suscepit, 3. sing. plusq. perf. ind.
act. *Ion.* pro ἰδαν, a δέω.
Ἰγχιερίω, præ-inf. Dor. pro ἰδαν. Ab ἰδαν, edo.
Ἰγχιερίω, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi δέω.
Ἰγχιερίω, vivus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi
δέω.
Ἰγχιερίω, 3. sing. imperf. *Ion.* pro ἡδύς. Ab ἰδαν.
Ἰγχιερίω, ὁσώ, τὸ, cibum, edulium. Ab ἰδαν.
Ἰγχιερίω, τὸ, idem. Dim.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, penaria cella.
Ἰγχιερίω, *ω.* ὁσώ, esor, qui edit. Ab ἰδαν.
Ἰγχιερίω, ὁ, δν, edulis, esculentus. Ab eod.
Ἰγχιερίω, 3. sing. imperf. ind. verbi δέω.
Ἰγχιερίω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *Poet.* δέω.
Ἰγχιερίω, 2. sing. f. 2. ind. med. verbi ἰδαν.
Ἰγχιερίω, comesus est, 3. sing. perf. ind. pass.
Ion. pro ἰδαν, a δέω.
Ἰγχιερίω, edit, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἡδύς.
Ἰγχιερίω, edi, 1. sing. perfect. ind. act. *Att.*
pro ἰδαν, a verbo inus. ἰδαν.
Ἰγχιερίω, ὁσώ, ἡ, serpigio, phagedæna.
Ἰγχιερίω, edens, qui edū, perf. part. med. v. ἰδαν.
Ἰγχιερίω.

*ΕΘΕΙΡΑ, as, ἡ, coma, caesaries; (2) juba equorum.

*Εθιράζω, f. αἶμα, comam alo. Ab ἔθειρα.

*Εθιράς, ἄδος, ἡ, idem quod ἔθειρα.

*Εθίς, missus, a. 1. part. pass. verbi ἔημι.

*Εθιλακρία, as, ἡ, nimia inanis diligentia.

*Εθιλακρίαι, petulans. *Εταιρίων τὸ ἐθιλακρίον ἐκείνο καὶ μάτην θρυπτόμενον παραγκωνισάμενος, Heliodor. 7.

*Εθιλακρία, volebat, Ion. pro ἔθελω, a Σέλω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, qui libenter cum aliquo inimicitias exerceat. Ex ἔθελω et ἐχθρός.

*Εθιλακρία, adv. ἔχω seu sum ἔθελω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, voluntarius. *Ὅσα ἔθελω αὐτίκῃς, Callimach. in Dian. 31. Ab ἔθελω.

*Εθιλακρία, onos, ὁ ἔθελω, volens, lubens.

*Εθιλακρία, et ἔθελω, adverb. voluntarie, prompte.

*Εθιλακρία, velis, 2. sing. præs. conjunct. act. ἔθελω, pro ἔθελω, ab ἔθελω.

*Εθιλακρία, voluerit, 3. sing. præs. conjunct. act. Ion. pro ἔθελω.

*Εθιλακρία, volam, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

*Εθιλακρία, voluntariam in servitute meo tradit, voluntarius servus sum.

*Εθιλακρία, et ἔθελω, as, ἡ, voluntaria servitus. Ab

*Εθιλακρία, servus voluntarius.

*Εθιλακρία, as, ἡ, superstitio, adfectata pietas, summum studium obsequii erga principem.

*Εθιλακρία, u, utor ἔθελω.

*Εθιλακρία, 3. sing. præs. opt. act. verbi ἔθελω.

*Εθιλακρία, u, f. ἥρω, rem ultro ignaviter gero, tergiversor. Ὅδὲ πλείους ἐθιλακρίους τὴν καὶ ἔθελω. Herodot. 1, 128. Hinc

*Εθιλακρία, u, f. ἥρω, quum milites dedita opera vincere nolunt ob indignationem et malevolentiam erga imperatorem.

*Εθιλακρία, as, ἡ, idem. Ab

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, male rem data opera gerens.

*Εθιλακρία, adv. de industria ignaviter.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, qui sua sponte se periculis obicit, temerarius.

*Εθιλακρία, u, audire nolo, simulo surdum.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, qui dedita opera surdus est, et audire non vult.

*Εθιλακρία, adv. ultro, sponte. Ab ἔθελω.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, u, idem et ab eod.

*Εθιλακρία, spectamus, 1. pl. præs. ind. med. Dor. pro ἔθελω, a Σέλω.

*Εθιλακρία, insperant, 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἔθελω, a Σέλω.

*Εθιλακρία, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἔθελω.

*Εθιλακρία, posui, a. 1. ind. act. v. τίθημι.

*Εθιλακρία, posuisti, 2. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἔθελω.

*Εθιλακρία, florui, a. 1. ind. act. verbi Σάλλω.

*Εθιλακρία, 2. s. a. 1. ind. act. v. Σάλλω, sugo.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, mos, consuetudo. Ab

*Εθιλακρία, onos, ὁ ἔθελω, consuetus. Ab ἔθελω, mos.

*Εθιλακρία, aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἔθελω, ab ἔθελω.

*Εθιλακρία, 2. sing. præs. imperat. act. ab

*Εθιλακρία, f. ἔθελω, adsuafacio, instituo; ἔθελωμαι, adsuafio, soleo. Περὶ τῶν πόνων τὰ σώματα ἔθελωτες, Luc. *Εθιλακρία ἀπὸ πόλεως βιτάνειν, Xen. Ab ἔθελω. Unde

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, consuetus, adsuetus.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, adsuafacio: (2) consuetudo; (3) institutum. Ab ἔθελω. Unde

*Εθιλακρία, adv. adsuafaciendum est.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, cui consuetudini parari, assumi potest.

*Εθιλακρία, 3. sing. a. 1. ind. act. v. Σάλλω, frango.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, dux gentis. Ex ἔθελω et ἄγος.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, gentis praefectus, nomen principis, regio minus majusve tetrarchae nomine insignita. Ex ἔθελω et ἄγος.

*Εθιλακρία, as, ἡ, praefectura gentis.

*Εθιλακρία, gentes, acc. pl. contr. pro ἔθελω, ab ἔθελω.

*Εθιλακρία, adv. generatim, secundum totas gentes.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, genti alicui peculiaris ac proprius; (2) a fide Christiana alienus, Gentilis. Ab ἔθελω.

*Εθιλακρία, adv. more Gentilium, more non Judaico, non Christiano.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, gentilis, ejusdem gentis.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, idem (quod melius). Ab

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, gens, natio; (2) gens a fide Christiana aliena; (3) societas, ordo atque genus hominum; (4) sexus; (5) multitudo.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, auctor gentis, Joseph. Macchab. 16.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, gentem perdens, delens. Διὰ τὴν ἐθιλακρίαν πύριος ἐπιτελεῖται, Joseph. Macchab. 7.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. sing. imperf. ind. med. verbi θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

*Εθιλακρία, u, ὁ ἔθελω, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἔθελω, a verbo θανίσκω.

utinam. Tragicis frequentatum, Eurip. Orest. 1104. istud ἢ per Apocopen ab ἔθελω factum, accentum retinet. ἢ simplex idem valet, Eur. Orest. 1177. Ἐλ γὰρ Αἰγίσθω Σ' ὁμῶ! utinam et Aegistho simul! Soph. El. 1416. Ἐλ γὰρ . . . ἔθελω, utinam auferat, Eurip. Suppl. 369—371.

Εἴ' ἄ, adv. hortantis, eja.

Εἴ' ἄ, idem; (2) as, ἡ, herba, gramen, Hes.

Εἴ' ἄ, vī, 1. sing. perf. ind. med. verbi εἶμι.

Εἴ' ἄ, hortor, Eur. op. Hes.

Εἴ' ἄ, u, ὁ ἔθελω, locus humectus, irriguus; (2) locus herbosus, pratense. (1) ἐν εἰαμηνῇ, Pl. 4, 483.

Εἶδσαν, *noverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bæot.*
pro εἶδον, ab εἶδω.
Εἶδός, *scientes*, nom. dual. perfect. part. act.
per *Synecop.* pro εἰδότες.
Εἰδότες, *scientes*, nom. pl. perf. part.
Εἰδότες, *adv. scienter*. Ab εἶδω.
Εἰδοφορέω, *specimen alicujus rei effingo, gestu,*
motu, &c.
Εἰδύει, *perf. part. act. f. g. per Syncop.* pro
εἰδουκῶ, ab εἶδω, *scio*.
Εἰδύλλιον, *υ, τὸ, Idyllium, parvum poema.*
Dim. Ab εἶδος, (in quo veluti specimine
quodam spectari possit aut operis ratio, aut
auctoris ingenium.)
Εἰδύλλομαι, *videor, judicor, existimor, Dor.*
Pempeius Pythagoreus apud Stobæum, 681.
Εἰ' Δὴ, *video, in præsent. et imperf. inusitatum.*
Usitata εἶδον et ἴδον, a. 2. ἴδομαι, opt. ἰδεῖν,
inf. ἰδών, part.
Εἶδω, *sciam*, 1. sing. præsent. conj. act. *contr.* pro
εἶδω.
Εἰδωλεῖον, *υ, τὸ, delubrum.* Ab εἶδωλον.
Εἰδωλικός, *ῆ, ὄν, Paganus, oppro.* Christianus.
Εἰδωλικός, *adv. corporea specie.*
Εἰδωλόθυτον, *υ, τὸ, quod idolo immolatur.*
Εἰδωλολατρεία, *ῆ, idololatria, cultus idoli.* Ab
Εἰδωλόλατρες, *υ, ὁ, idololatra, cultor idoli.* Ex
εἶδωλον et λάτρεω, *servus*.
Εἰδωλομανία, *ας, ῆ, insanus idolorum cultus.*
Εἰδωλον, *υ, τὸ, simulacrum; (2) species etiam*
animi; (3) imago dextra, Ern.
Εἰδωλόπλαστος, *ον, ejus species efficta est animo,*
somnio. Ex εἶδος et πλάσσω, *fungo*.
Εἰδωλοποιεῖν, *ω, f. ἴσω, simulacra conficere.*
Εἰδωλοποιεῖς, *ῆ, ὄν, ad speciem rei vel corpoream*
vel intelligibilem effingendam aptus.
Εἰδωλοποιός, *υ, ὁ, ὁ, idem.*
Εἰδωλοποιήτης, *ῆ, ὄν, idem.*
Εἰδωλοποιία, *ας, ῆ, inaginis fictio; (2) personæ*
representatio. Ab εἰδωλοποιεῖν.
Εἰδωλοφάντης, *ῆ, ὁ, ὁ, simulacri speciem habens.*
Ex εἶδωλον et φαίνωμαι.
Εἰδωλοφάντης, *ον, αἰ, idoli speciem referentes.*
Ex ἰisd.
Εἰδωλοχρῆς, *ιδολis gaudens, idololatra, Synesius.*
Εἰδώς, *qui novit, perf. part. act. per Syncopen*
pro εἰδωκός, a verbo εἶδω.
Εἶν, *esto; (2) satis de hoc, hæc hactenus.*
Ab εἶμι.
Εἶν, *essent*, 3. pl. præsent. opt. per *Synec.* *Att.* pro
εἴσαν, a verbo εἶμι, *sum*.
Εἶν, *miserim*, 1. sing. a. 2. opt. act. verbi ἵημι.
Εἶ' ΘΑΡ, *adv. statim, confestim.*
Εἶς, *adv. utinam.* Ab εἰ.
Εἶην, *missus sum*, 1. s. a. 1. ind. pass. verbi
ἵημι.
Εἰδώς, *adsuetus, perf. part. act. verbi εἶδω.*
Εἶθισα, *adveni*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
Εἶθισμαι, *adsuetus sum, perfect. ind. pass.*
Εἶκα, *similis sum, perf. ind. med. verbi εἶκα.*
Εἶκα, *mihi*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἵημι.
Εἰκάδεχρης, *υ, ὁ, viginti viris præfectus.* Ab
εἶκας et ἄρχων, *præfatus*.
Εἰκαδισαῖ, *ων, αἰ, qu. dic. vicesimarii, quo nomine*
appellabantur Epicurei, quia vicesimum cujusvis mensis diem in honorem
Epicuri festum habebant. Ab εἶκας.
Εἰκάω, *f. ἴσω, adsimilo; (2) conjicio.* Εἰκά-
ζειν ἀπὸ τῆ προσώπου τὴν τῆς καρδίας διάθεσιν, a
vultu judicare. Τί θνητὸ δ' ὅμως δῆτ' Ἀδρα-
γος ἤκασιν, *Eur. Ph. 423.* Ab εἶκα, *similis*
sum.
Εἰκάω, *cedo, pareo.* Εἰκάειν τοῖς κραιπύσι,
Soph. El. 391. Μῆνιν βαρεῖαν εἰκάειν τῇ, re-
mittere iram alicui. *Soph. Ed. Col. 1328.*
Ab εἶκα, *cedo*.
Εἰκαοβλία, *ας, ῆ, vana consultatio; (2) sto-*
lilitas. Ex εἰκαός et βελή, *consilium*.
Εἰκαοβελός, *ὁ, ὁ, vane deliberans, vana con-*
silia capiens.
Εἰκαοβλήτης, *ὁ, garrulus.*
Εἰκαοβλήτης, *ας, ῆ, garrulitas.* Ab εἰκαός et
βλήτης.
Εἰκαοβλήτης, *ω, f. ἴσω, vana loquor.*

Εἰκαοβλήτης, *ας, ῆ, vaniloquentia.* Ab
Εἰκαοβλήτης, *ὁ, ὁ, vana loquens, garrulus.*
Εἰκαοβλήτης, *ω, f. ἴσω, vana loquor.*
Εἰκαοβλήτης, *ης, ῆ, vaniloquentia.* Ab
Εἰκαοβλήτης, *ονος, ὁ, ὁ, vaniloquus.* Ab εἰκαός
et ῥημα, *verbum*.
Εἰκαός, *αἰα, αἰον, temerarius, qui temere ali-*
quid facit; (2) qui temere se offert; (3)
vulgaris, trivialis; (4) vanus, futillis. Εἰκαία
σχολή, *supina ignavia, Soph. in Iphig.* Ab
εἰκῆ.
Εἰκαοστή, *ης, ῆ, temeritas.*
Εἰκαοστής, *ητος, ῆ, idem et ab eod.*
Εἰκαοστής, *ὁ, ὁ, temere reprehendens.*
Εἰκάς, *ἄδος, ῆ, numerus vicinus; (2) viginti;*
(3) vigesima dies mensis. Ab εἰκοσι.
Εἰκασί, *miserunt*, 3. plur. perf.
Εἰκασία, *ας, ῆ, similitudo, representatio ima-*
ginis, adsimilatio; (2) conjectura, imaginatio;
(3) simulacri effictio. Ab εἰκάω.
Εἰκασμα, *ἄτος, τὸ, simulacrum.*
Εἰκασμός, *υ, ὁ, conjectura, conjectatio.*
Εἰκάσσαι, *conjectari poteris*, 2. sing. a. 1. opt.
act. *Poet.* pro εἰκάσαις. Ab εἰκάω.
Εἰκαστής, *υ, ὁ, conjector.* Ab eod.
Εἰκαστικός, *ῆ, ὄν, conjecturalis, dubitativus;*
(2) adsimilativus. Hinc (3) ἡ εἰκαστική, *sc.*
τέχνη, ars statuarum, et εἰκαστική, sc. ἐπιρή-
ματα, adverbia dubitativa, seu dubitandi.
Εἰκαστικός, *adv. per conjecturam.*
Εἰκατι, *viginti, Dor. pro εἰκοσι.*
Εἰκε, *cede*, 2. sing. præsent. imperat. act. v. εἶκα.
Εἰκεν, *iteram, plusq. perf. ind. act. verbi εἶμι,*
eo.
Εἰκλόνιος, *υ, ὁ, ὁ, somnio similis; (2) vanus,*
inanis. Ex εἰκλός et ὄνειρος.
Εἰκλός, *υ, ὁ, ὁ, similis.*
Εἰκλόφανος, *ον, vocem similem (sc. alteri) ha-*
bens.
Εἰ' ΚΗ', *adv. frustra; (2) temere, sine consilio.*
Εἰκοβλία, *ω, f. ἴσω, conjector.* Ex εἰκῆ et βά-
λω, *jacio, quasi temere telum conjicio.*
Εἰκονίζω, *f. ἴσω, adsimilo, exprimo.* Ab εἰκῶν.
Εἰκονικός, *ῆ, ὄν, iconicus, omnibus lineis ad*
exemplar expressus. Epith. simulacri statu-
ram archetypæ æquantis.
Εἰκόνιον, *υ, τὸ, exigua statua, parva imago.*
Dim. ab εἰκῶν.
Εἰκόνισμα, *ἄτος, τὸ, species, simulacrum.*
Εἰκονισμός, *υ, ὁ, effictio, effigies, imago; (2)*
figura rhetorica. Ab εἰκονίζω.
Εἰκονογραφία, *ω, f. ἴσω, rerum personarumve*
imaginem oratione describo.
Εἰκονογραφία, *ας, ῆ, descriptio per imagines*
seu figuras. Ex εἰκῶν et γράφω.
Εἰκονολογία, *ῆ, idem.*
Εἰκονομαχία, *ῆ, imaginum oppugnatio.* Ab
Εἰκονομαχός, *υ, ὁ, ὁ, qui imagines oppugnat*
atque e templis deturbat. A μάχη.
Εἰκονομορφος, *ὁ, vultus simulator, Man.* Ab
εἰκῶν et μορφή.
Εἰκονοποιεῖν, *simulacrum facio.*
Εἰκοντι, *cedunt, Dor. pro εἰκασί, ab εἶκα.*
Εἰκός, *ὅτος, τὸ, par, decens, consentaneum;*
(2) verisimile, probabile. Ab εἰκῶν.
Εἰκοσάβιον, *boves viginti valens.* A βῆς.
Εἰκοσάβιος, *υ, ὁ, qui viginti basibus constat.*
Ex ἴδρα.
Εἰκοσάβιος, *ῆ, ὁ, qui viginti annorum est.*
Ex εἰκοσι et ἔτος, *annus*.
Εἰκοσάβιος, *ας, ῆ, tempus viginti annorum.*
Εἰκοσάβιος, *ἴδω, ῆ, quæ viginti est annorum.*
Εἰκοσάβιος, *adv. vices.* Ab εἰκοσι.
Εἰκοσάβιος, *ον, viginti lectos habens.*
Εἰκοσάβιος, *ον, viginti versibus brevioribus*
constans.
Εἰκοσάβιος, *υ, ὁ, ὁ, viginti remos habens.*
Ex καπτή, *remus*.
Εἰκοσάβιος, *υ, ὁ, ὁ, qui viginti mensium est,*
viginti menses durans. Ab
Εἰκοσάβιος, *ῆ, ὁ, ὁ, viginti mensium.*
Εἰκοσάβιος, *ας, ῆ, viginti primatus.* Ab
Εἰκοσάβιος, *ον, αἰ, αἰ, viginti-primi.*
Εἰκοσάβιος, *ἄδος, ῆ, duæ decades.*
Εἰκοσάβιος, *τὸ, spatium viginti stadiorum.*

Εἰκοσάβιος, *υ, ὁ, ὁ, viginti habens folia.*
Ex εἰκοσι et φύλλον, *folium*.
Εἰκοσάβιος, *ῆ, ὁ, qui viginti annorum est.*
Rem. εἰκοσάβιος.
Εἰκοσάβιος, *υ, ὁ, ὁ, habens viginti remos.*
Ex εἰκοσι et ῥεμα, *remus*.
Εἰκοσάβιος, *ῆ, ὁ, ὁ, habens viginti remorum*
ordines. Ex εἰκοσι et ῥεμα, *remus*.
Εἰ' ΚΟΣ, *viginti, adj. indeclin.*
Εἰκοσάβιος, *υ, ὁ, ὁ, viginti boum pretio æsti-*
mabilis. Ex εἰκοσι et βῆς, *bos*.
Εἰκοσάβιος, *ον, idem quod εἰκοσάβιος.*
Εἰκοσάβιος, *ῆ, ὁ, ὁ, idem quod εἰκοσάβιος.*
Εἰκοσάβιος, *υ, ὁ, ὁ, viginti mensuras ca-*
piens. Ex μέτρον, *mensura*.
Εἰκοσάβιος, *υ, ὁ, ὁ, viginti minarum.* Ex εἰκοσι
et μνά, *mina*.
Εἰκοσάβιος, *υ, ὁ, ὁ, de quo viginti conten-*
dunt. Ex εἰκοσι et ῥεμα, *seu in quo viginti*
numerantur, ab antiq. ἀρίτω, unde ἀριθμός,
Ern.
Εἰκοσάβιος, *viginti octo.*
Εἰκοσάβιος, *viginti quinque.*
Εἰκοσάβιος, *υ, ὁ, ὁ, qui viginti cubitorum*
est.
Εἰκοσάβιος, *ον, αἰ, αἰ, viginti quatuor.*
Εἰκοσάβιος, *ον, qui est viginti orgiarum.* Ex
ὄργια, *orgyia*.
Εἰκοσάβιος, *ον, qui viginti remis agitur.* Ex εἰκοσι
et ῥεμα, *seu in quo viginti*
numerantur, ab antiq. ἀρίτω, unde ἀριθμός,
Ern.
Εἰκοσάβιος, *αἰα, αἰον, vigesimo quoque loco vel*
die proveniens. Ab εἰκοσός.
Εἰκοσάβιος, *υ, ὁ, ὁ, qui vigesimam partem*
vectigalis colligit. Ex εἰκοσός et λέγω.
Εἰκοσός, *ῆ, ὄν, vicesimus.* Ab εἰκοσι.
Εἰκοσάβιος, *publicanus vicesime.* Ab ἀνίκω.
Εἰκοσάβιος, *ω, f. ἴσω, probabiliter dico; (2)*
ex conjecturis dico. Ex εἰκός et λέγω.
Εἰκότως, *adv. merito, ut par est, ut consentaneum*
est. Ab εἰκός.
Εἰκῆ, *similes fuerunt*, 3. dual. a. 2. ind. act.
per *Synecop.* pro εἰκῆσθαι, a verbo εἶκα.
Εἰκῆς, *ῆ, ὄν, facile cedens.* Ab εἶκα, *cedo*.
Εἰκῆς, *adsimilatus erat*, 3. sing. imperf. ind.
pass. per *Synecop.* pro εἰκῆσθαι.
Εἰκῆς, *decorat*, acc. sing. f. g. ab εἶκα.
Εἰ' Κῆ, (aor. 1. εἶκα, aor. 2. εἶκα, perf. med.
εἶκα et εἶκα, plusquam perf. εἶκα, part.
præter. εἶκας, vel εἶκας, *Att.* pro εἶκας,) *sim-*
ilis sum; (2) cedo, non repugno; (3) mo-
rem gero. (1) τί παύσῃ, εἶπε νεφέλη γ'
εἰς ἀλφειῶν, *δηλαῖς εἶκασι γυναιξί, undenam*
eis accidit, si revera nubes sunt, ut similes
sint factæ mulieribus? Aristoph. Nub. 340.
"Ὅστι δὲ οἱ πυρὶ λαμπυρίζοντι εἶκῃ, per *Synecop.*
pro εἰκῆσθαι, *Il. 1, 104.* Πικρὸς εἶκα
.. ἀγῶνας Ἀργείοις κηρύξαι, per *Synecop.* pro
εἶκαμιν et mutato *κ* in *γ*, *videmur, Soph. Aj.*
1239. Εἶκας ἀνεμώσας θύνας, *Aristoph. Av.*
697. Λόγας λέγων... ἔδιν εἰκότως τῷ πράγ-
ματι, *Id. Vesp. 1320.* "Εοικε, *consentaneum*
est, par est, videtur, probabile est, Eschin.
Socratic. 1, 13; 2, 27, 28, 32. (2) εἶκα θά-
τερον πόν ἔτερον, *cessisse unum alteri, Elian.*
Hist. Var. 2, 28. (3) εἶκα τοῖς ἐπιτάγμασιν,
mandatis marem gessit, Id. Ibid. 12, 1, 21.
Εἰκῶ, *ὁς, contr. εἰκός, ῆ, imago, effigies.*
Εἰκῶ, *ὄνος, ῆ, idem; (2) schema rhetoricum.*
Εἰκῶ, *cedens, præsent. particip. act. verbi εἶκα.*
Εἰκῶς, *ῆ, ὄς, similis, æquus, probabilis, perf.*
part. med. verbi εἶκα.
Εἰλάδον, *adv. similis, universim, turmatim.* Ab
ἰλάδον.
Εἰλαμῆς, *ἴδος, ῆ, membrana cerebrum ambiens.*
Ab εἰλα, *involvo*.
Εἰλαπινῶ, *f. ἴσω, epulor.* Ab εἰλαπίνω.
Εἰλαπινῶς, *υ, ὁ, conviva.* Ab εἰλαπινῶ.
Εἰλαπινῶς, *ης, ῆ, epulum.* Vide Ern.
Εἰλαπινῶς, *ῆ, repotiorum autor, Man.*
Εἰλαρ, *ἄρος, τὸ, propugnaculum.* Ab εἰλα.
Εἰλαρ, *υ, ὁ, præfectus agminis equitum, or-*
dinum præfectus. Ab εἰλα et ἄρχων.
Εἰλάω, *idem quod εἰλαίω.* Εἰλάωντα ἀφθαλμοί,
Aret.
Εἰλε, *cepit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi αἰρίω.
Εἰλίγωμαι.

Εἰλεγμαι, dictus sum, 1. sing. perf. ind. pass. Att. pro εἰλεγμαι, a verbo λῆγω.
 ΕΓΑΕΦΕΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium. Hinc
 Εἰλεῖθιον, α, τὸ, templum Lucinae.
 Εἰλεῖται, cogitur, 3. s. præs. ind. pass. ab εἰλῶ.
 Εἰλεῖς, ὅ, δ, volvulus, morbus intestinorum; (2) mensa coquinaria; (3) latebra ferarum. Ab εἰλῶ, volvo.
 Εἰλετο, elegit, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi αἰεῖω.
 Εἰλω, cepisti, 2. sing. aor. 2. ind. med. Dor. pro εἰλω.
 Εἰλύντο, versabantur, 3. pl. imperf. ind. pass. Dor. pro εἰλύντο, ex εἰλύντο, ab
 ΕΓΑΕΩ, seu εἰλῶ, ὦ, f. ἥσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo. "Ἦντες εἰλλαι χυμῶμαι εἰλύνον, II. 2, 294. Εἰλῶ, plerumque cum aspero, aliquoties tamen cum tenui; volvo, involvo, circumvolvo, circumago, verto, insinuo, implico, verso.
 Εἰλῶ, insolo, Eust. unde εἰλησις. Ab εἰλῶ.
 Εἰλῶδης, εὐς, ὁ ἢ, ileo sive volvulo laborans. Hinc τὰ εἰλῶδη, ilei cruciatus sive torsiones, Ab εἰλῶς.
 Εἰλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex; (2) foramen. Ab εἰλῶ.
 Εἰλη, ης, ἡ, splendor solis; (2) calor solaris. Ab εἰλῶ.
 Εἰληδόν, adv. turmatim. Ab εἰλῶ, verso.
 Εἰληδέρῳ, ὦ, f. ἥσω, ad solem calesco, insolo, aprico. Ab
 Εἰληδέρῳ, εὐς, ὁ ἢ, a sole calefactus. Ab εἰλῶ, splendor, et ἥρω, calefacio.
 Εἰλῆν, in sole calefactum, Hes. Ab εἰλῶ.
 Εἰλῆνθες, veni, 3. sing. perf. ind. med. Poet. pro εἰλῆνθες, ab εἰλῶμαι.
 Εἰλῆνθες, venerat, 3. sing. plusq. perf. ind. med. Poet. pro εἰλῆνθες.
 Εἰλῆνθες, venimus, 1. pl. perf. ind. med. per Syncop. et Dor. pro εἰλῆνθες, quod Poet. dicitur pro εἰλῆνθες.
 Εἰλῆνθες, ἄσος, τὸ, involvulum, integumentum. Ab εἰλῶ, involvo.
 Εἰλῆνθες, adsumptus sum, perf. ind. pass. Att. pro εἰλῆνθες, a λαμβάνω.
 Εἰλῆνθες, adsumptus est, 3. sing. perf. ind. pass. Att. pro εἰλῆνθες.
 Εἰλῆνθες, εὐς, ἡ, aplication, aestus. Οἱ μὲν γὰρ περὶ ἀνθρώπων παντοῖα καὶ δι' εἰλήσεως ἀλλόποιοι εἰσι, alii varietate ventorum et aestus intensitate difficiles sunt, Plato Legum 5° (sub finem) 747. vulgo διειλήσεις male. Ab εἰλῶ.
 Εἰλῆνθες, εὐς, ἡ, convolutio, circumvolutio: Εἰλῆνθες, ἡ, ὅν, qui se volvit et trahit inter incedendum, ut serpens, eruca. Ab εἰλῶ.
 Εἰλῆνθες, ἡ, ὅν, convolutus; (2) convolubilis; (3) εἰλῆνθες, ap. Sch. Arist. farcimen.
 Εἰλῆνθες, sumpsi, 1. sing. perf. ind. act. Att. pro εἰλῆνθες, a λαμβάνω.
 Εἰλῆνθες, sortitus est, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro εἰλῆνθες, a λαγχάνω.
 Εἰλῆνθες, ὦ, f. ἥσω, laboro vertigine. Ab
 Εἰλῆνθες, α, δ, vortex, gyros; (2) tormen intestinorum; (3) vertigo. Ab εἰλῶ.
 Εἰλῆνθες, τὸ, involutio. Ab eod.
 Εἰλῆνθες, perf. ind. pass. verbi εἰλῶμαι, circumvolvo.
 Εἰλῆνθες, εὐς, ὁ ἢ, tortuosus, intortus, flexuosus. Ab εἰλῶμαι.
 Εἰλῆνθες, ὦ, δ, vortex, gyros. Ab εἰλῶ.
 Εἰλῆνθες, εὐς, ὁ ἢ, flexuosus, anfractuosis. Ex εἰλῶ et εἰδος, forma.
 Εἰλῆνθες, εὐς, ὅν, tortuosus, voluminibus tortus. Κτίλοι εἰλῆνθες, arietes tortuosis cornibus, Opp. Cyneg. 1, 387. Ab εἰλῶ.
 Εἰλῆνθες, ας, ἡ, sinceritas: Εἰλῆνθες, ὦ, f. ἥσω, sincerum reddo. Ab Εἰλῆνθες, εὐς, ὁ ἢ, distinctus; (2) sincerus; (3) manifestus. Ex εἰλῶ, splendor solis, et κρίνομαι, secerno.
 Εἰλῆνθες, sincere, pure. Διὰ τὸ εἰλῆνθες εἶναι "Ελληνες καὶ ἀμικτῆς βαρβάρων, Plato Menex.
 Εἰλῆνθες, ἡ, ὅν, convolutus. Ab εἰλῶ.

Εἰλῆνθες, ὦμαι, versor, volutor. Ab eod.
 Εἰλῆνθες, ὦ, δ, volumen, involvulum; (2) gyros; et hinc (3) via per ambages; (4) species hederæ; (5) adj. implicatus.
 Εἰλῆνθες, α, δ, idem quod εἰλῶ.
 Εἰλῆνθες, ὦ, δ, ἢ, curvos pedes habens, vel inter ambulandum ad curvæ lineæ modum jactans.
 Εἰλῆνθες, εὐς, ἡ, vertigo; (2) vertigo conjuncta cum offusione oculorum. Ex εἰλῶ et σκοτός, obtenebro.
 Εἰλῆνθες, f. ἥσω, circumvolvo. Θεαῖς ἴπποισιν εἰλῶσαν φλόγα, Eur. Ph. 3. Βιβλίον εἰλῶσαν, Aroc. 6, 14. Ab εἰλῶ.
 Εἰλῆνθες, εὐς, ὁ ἢ, qui volutatum in altum extenditur, ad helicis vel lineæ spiralis modum. Ex εἰλῶ et τείνω.
 Εἰλῆνθες, circumvoluti erant, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro εἰλῶμαι ἥσαν, ab εἰλῶ.
 Εἰλῆνθες, trahebat, 3. sing. imperf. ind. act. ab εἰλῶ, traho.
 Εἰλῆνθες, traxi, a. 1. ind. act. verbi εἰλῶ.
 Εἰλῶ, vel εἰλλω, in angustiam cogo. Πλῆθεν ὁμῶς ἴππων τι ἢ ἀνδρῶν ἀσπιστῶν εἰλῶμεν, II. 8, 214. Ab εἰλῶ.
 Εἰλῶμεν, arctatus, præs. part. act. v. εἰλῶ.
 Εἰλῶμαι, elegi, a. 2. ind. med. verbi αἰεῖω.
 Εἰλῶ, accipi, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
 Εἰλῶμεν, α, τὸ, campus apricus, locus calori solis expositus. Ex εἰλῶ et πῖλον.
 Εἰλῶ, 2. sing. a. 2. imperat. med. verbi αἰεῖω.
 Εἰλῶμαι, circumplicatus sum et involutus, ut terra circa axem mundi; (2) versor. Τῶν δ' ἐν ποσσὶ μάλλον εἰλῶμεν τῶσι ἀνθρώποις, at eorum quæ ante pedes hominibus versantur magis, Herodot. 3, 76.
 Εἰλῶ, dixi, 3. sing. perf. ind. med. Att. pro εἰλῶ, a λῆγω.
 Εἰλῶμαι, 1. pl. perf. ind. pass. Ion. pro εἰλῶμαι εἰσι, ab εἰλῶ, seu εἰλῶμαι.
 Εἰλῶμαι, ὦ, δ, latibulum. Ab εἰλῶ. Unde Εἰλῶμαι, ἄσος, τὸ, involvulum, integumentum; (2) vestis, indumentum.
 Εἰλῶ, ὦ, δ, latibulum, lustrum.
 Εἰλῶ, εὐς, ἡ, limus, cœnum. Ab εἰλῶ.
 Εἰλῶ, εὐς, ἡ, volutio, volutatio. Ab eod.
 Εἰλῶμαι, ὦμαι, volvendo trahor. Hinc Εἰλῶμαι, ἄσος, τὸ, motus quo quid volvendo trahitur.
 Εἰλῶ, integro, involvo. Ab εἰλῶ.
 Εἰλῶ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi Εἰλῶμαι, verso, torqueo. Πάντα τε κλονίαν ἀνέμος φλόγα εἰλῶσαι, II. 20, 492. Ab εἰλῶ.
 Εἰλῶ, α, idem et ab eod. "Ἰερὴν φλόγα δ' εἰλῶσαντες, Hesiod. Theog. 692.
 Εἰλῶ, Poet. pro εἰλῶσαντες.
 Εἰλῶ, part. præs. act. f. g. Poet. pro εἰλῶσαντες, et hoc contr. pro εἰλῶσαντες.
 Εἰλῶ, vel εἰλῶμαι, f. ὦ, verso, volvo; et (2) repto, de homine qui incidere nequit; (3) involvo, occulto. "Ἐκ κίθαλῆς εἰλῶται διαμπερὶς ἐν ποσσὶ ἀκροῦ, II. 16, 640. Ab εἰλῶ. Unde
 Εἰλῶ, sive εἰλω, volvo. Μὴ νῦν περὶ πάντων εἰλωτὴν γνῶμεν ἀπὸ, Aristoph. Nub. 759.
 Εἰλῶ, α, τὸ, εἰλῶ, εὐς, ὁ, δ, Helos, Helota, servus Spartanum. Hinc
 Εἰλῶ, ας, ἡ, servitus; (2) turba servorum, mancipia.
 Εἰλῶ, f. εἰλω, servio. Εἰλωτεύειν τῇ πόλει, Isocr.
 Εἰλωτεύειν, ἡ, ὅν, heloticus:
 Εἰλωτεύειν, ἡ, ὅν, serva, ancilla.
 Εἰλω, ἄσος, τὸ, vestis. Ab εἰλω, induo.
 Εἰλω, perfect. ind. pass. verbi εἰλω.
 Εἰλωμαι, perf. ind. pass. Att. pro εἰλωμαι, a μείρω. Unde
 Εἰλωμαι, ης, ἡ, fatum.
 Εἰλωμαι, εὐς, ὁ, virili stola indutus, Dosiad. Ara 2da. Ex εἰλω et ἄσος.
 Εἰλω, sumus, Poet. pro εἰλω, ab εἰλω.
 Εἰλω, esse, præs. inf. act. Dor. pro εἰλω.
 Εἰλω, η, ὅν, coopertus, indutus, Hom. Soph.
 Εἰλω, sumus, Dor. pro εἰλω.

Εἰλω, f. ἴσσω, sum. Εἰλω ἀπὸ θυμῷ τίνι, alicui sum invisus, Apoll. Rhod. 2, 253. Ab εἰλω.
 Εἰλω, eo, vado; (2) venio. Ab εἰλω.
 Εἰλω, in, Poet. pro εἰλω.
 Εἰλω, vel εἰλω, adv. per novem annos. Ex εἰλω et ἴσσω, annus. Hinc
 Εἰλω, novem annos natus sum.
 Εἰλω, novem mille.
 Εἰλω, ὁ ἢ, marivagus, Ep.
 Εἰλω, ὁ ἢ, idem quod εἰλω.
 Εἰλω, pro εἰλω, nonarius numerus; nona mensis dies, Hesiod.
 Εἰλω, vel εἰλω, εὐς, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.
 Εἰλω, α, ὅν, epith. Lucina. Ab εἰλω, mons Cretæ, Call.
 Εἰλω, pro εἰλω, nonus.
 Εἰλω, ὁ ἢ, unum, vel novem vela habens. Ab εἰλω, vel εἰλω, et φῶσων.
 Εἰλω, propter, Poet. pro ἡμεκα.
 Εἰλω, εἰς, novennis.
 Εἰλω, in, Poet. et Att. pro εἰλω.
 Εἰλω, 3. pl. a. 1. ind. med. Ion. et Poet. pro εἰλω, vel εἰλω, a verbo φῶω.
 Εἰλω, in via positus. Pro εἰλω.
 Εἰλω, in quo folia agitantur, i. e. frondosus. Ab εἰλω, agilo, et φύλλοι.
 Εἰλω, vel εἰλω, induo. Ab εἰλω.
 Εἰλω, 3. pl. perf. ind. pass. verbi inusit. εἰλω.
 Εἰλω, similis sum, a. 1. indic. act. verbi εἰλω, quod vide.
 Εἰλω, sui, gen. sing. Poet. pro εἰλω.
 Εἰλω, perf. part. med. fem. gen. Poet. pro εἰλω, ab εἰλω.
 Εἰλω, dixi, a. 1. indic. act. verbi ἴσσω, dico.
 Εἰλω, dic, 2. sing. a. 2. imperat. act. Att. pro εἰλω.
 Εἰλω, a. 2. inf. act. Ion. pro εἰλω.
 Εἰλω, siquidem, si. Εἰλω et περ.
 Εἰλω, dixi, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion.
 Εἰλω, dixi, 3. sing. a. 2. conj. act.
 Εἰλω, dixeris, 2. sing. a. ejusd.
 Εἰλω, dixeris, 2. sing. a. ejusd. et pro eod. per Paragogen τῷ ἴσσω.
 Εἰλω, imperf. ind. med. verbi ἴσσω.
 Εἰλω, dixi, a. 2. ind. act. verbi ἴσσω, dico.
 Εἰλω, dixero, a. 2. conjunct. act.
 Εἰλω, si forte, si qua ratione.
 Εἰλω, pacis, gen. sing. Dor. pro εἰλω.
 Εἰλω, α, epith. Bacchi quod insutus fuerit femori Jovis. Παρὰ τὸ εἰλω εἶναι ἐν τῇ μηρῷ τῷ Διός, Hesych. Διὸν γένος, Εἰλω, Hymn. in Honorem Bacchi (nuper reperto). Diod. Sic. 3, 65. "Ὅς Βάκχον Διόνυσον ἐξέβρομον εἰλωτὴν μηρῷ ἱγκατῆρας, Orphic. Hymn. 47. "Ὅθεν καὶ Διὸς ἀπαινοῦμαι, Διόνυσω μὲν εἰλωτῆς ... Porphyry. de Abstinencia ab Esu Animalium, 3, 17. Nam vult Porphyry cognomina deorum indita esse illis ex animalibus εἰλωτῆς, ut ait Etym. M. 302, 57: παρὰ τὸ εἰλω. Φασὶ γὰρ αὐτὸν ὑπὸ εἰλω ἀναστρεφέναι vel ut dicit Id. Etym. M. παρὰ τὸ εἰλω τῷ μηρῷ τῷ Διός, εἰλωτῆς, προσελθόντος τῷ, καὶ ἀποβληθέντος τῷ ε.
 Εἰλω, prohibeo, distraho. Ab εἰλω.
 Εἰλω, a. 1. ind. med. verbi εἰλω.
 Εἰλω, confeci, a. 1. indic. pass.
 Εἰλω, perf. ind. pass. ab εἰλω. Unde
 Εἰλω, ὦ, δ, inclusio; (2) conjunctio in carcerem; (3) adulteri deprehensi detentio.
 Εἰλω, ἄσος, εἰλω, carceris custos.
 Εἰλω, f. ἥσω, coerceo, carcere contineo.
 Εἰλω, præs. part. act. n. g. verbi
 Εἰλω, f. ἥσω, arceo, prohibeo, excludo. "Ἡ φῶος τίς εἰλω νῦν; Soph. Phil. 570. Εἰλω, γιγνώσκω, Plat.
 Εἰλω, f. ἥσω, includo; (2) conjunctio in carcerem. "Ἐάν τις ἀδικῶς εἰλω μοιχρὸν, Dem.
 Εἰλω, ας, ἡ, concio, cœtus audientium. Ab εἰλω, dico, vel necto.
 Εἰλω, interrogas, 2. sing. præs. ind. med. Ion. pro εἰλω, a verbo εἰλω pro εἰλω.
 Εἰλω, dicti sum, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro εἰλω, a μέω.

Εἰρεῖσθαι, interrogare, præs. inf. med. *Ion.* et *Poet.* pro *εἰρεῖσθαι*, a verbo *εἰρομαι*.
Εἰρεσ, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro *εἰρεσ*.
Εἰρεος, *υ*, *δ*, captivitas, servitus. *Εἰρεον* *εἰσάναγμαι*, servitutem inducunt, *Odys.* 8, 529. Ab *εἰρα*.
Εἰρεῖσθαι, præs. inf. med. verbi *εἰρομαι*.
Εἰρεῖσθαι, *ας*, *ῆ*, remigatio, remigium. Ab *εἰρεῖσθαι*.
Εἰρεῖσθαι, *ης*, *ῆ*, ramus oleæ lana velatus, insigne supplicum. Ab *εἰρος*, lana.
Εἰρεῖσθαι, ap. *Hes. Theog.* 38, *Ion.* pro *εἰρεῖσθαι*, dicentes, verbi *εἰρα*.
Εἰρεῖν, *διξι*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro *εἰρήκει*, a *βίω*, dico. Unde
Εἰρημῖνος, perf. part. pass. *Att.* pro *εἰρήμεινος*.
Εἰρη, *ινος*, *δ*, Lacedæmonis puer, qui jam fieri potest. Ab eod.
Εἰρηναγωγία, *ω*, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, pacifice deduco.
Εἰρηναῖος, *αἰα*, *αἰών*, pacificus. Ab *εἰρήνη*.
Εἰρηναῖος, adv. pacate, amice.
Εἰρηναρχία, *ς*, *ῆ*, ienarchia, magistratus qui securitatem et quietem tuetur. *Gl. V.* pacator. Unde
Εἰρηναρχικός, *ῆ*, *δν*, ad securitatem, quietem præstandam constitutus, factus, &c.
Εἰρηνήσιον, *ς*, *τὸ*, templum pacis.
Εἰρηνέω, in pace vivo, pacem ago.
Εἰρηνιστὴς, nom. pl. præs. part. act. verbi
Εἰρηνίσω, *εἰ* *εἰσώ*, et *εἰρηνήσομαι*, idem. *Εἰρηνίστεις* *ἐν* *ἐαυτοῖς*, 1 *Thess.* 5, 13, μετὰ πάντων, *Rom.* 12, 18. Ab
Εἰρήνη, *ης*, *ῆ*, pax, quies. Hinc
Εἰρηνικός, *ῆ*, *δν*, pacificus, pacatus; (2) pacis studiosus; (3) ad pacem pertinens.
Εἰρηνικῶς, adv. pacifice. A præc.
Εἰρηνοδίκης, *ς*, *ῆ*, facialis. *Εἰρηνοδίκαι*, *οἱ*, faciales, quia interpretes et arbitri sunt pacis et belli. "Ἡγορεῖται εἰς εἰρηνοδικίας αὐτοῖς περὶ αἰνῆν, *Appian.* de *Rebus Samniticis*.
Εἰρηνοποιία, *ω*, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, pacem constituo, pacifico, paco. *Εἰρηνοποιῶν* *διὰ* *τῆ* *αἰματος*, *Col.* 1, 20. Ab
Εἰρηνοποιέω, *εἰ*, *δ* *ῆ*, *ῶ*, pacificus, qui est ingenio pacis amant; (2) pacificator, pacis conciliator. Ex *εἰρήνη* et *ποιέω*, facio.
Εἰρηνοφύλαξ, *ἄκος*, *δ* *ῆ*, *ῶ*, pacis custos; (2) pacificator.
Εἰρήνεος, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, laneus. Ab *εἰρος*.
Εἰρην, *ς*, *τὸ*, et *εἰρην*, lana. Ab eod.
Εἰρῆς, *ἰδος*, *ῆ*, *ῶ*, Iris, genus aromatis, ap. *Athen.*
Εἰρεστής, *ῆς*, *ῆ*, carcer. Ab *εἰρῶ*.
Εἰρεστικός, prohibendum, *Soph.*
Εἰρεσφύλαξ, *δ*, custos carceris.
Εἰρήμις, *ῆ*, *δ*, nexus, series. "Ἐκ *τῆ* *κατὰ* *φύσιν* *εἰρήμῃ*, *Longin.* 22. Ab *εἰρῶ*, necto.
Εἰρεσκός, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, lanas carpens vel tractans; lanificus, *Il.* 3, 387. Ex *εἰρος* et *κομῶν*, curo.
Εἰρομαι, interrogo. Ab *εἰρα*, dico, qu. auctor sum, ut id quod volo mihi vocatur, *Erg.*
Εἰρεστικός, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, laniger.
Εἰρεσπότης, *ς*, *ῆ*, qui lanificium exercet, qui in lanis laborat. Ex *εἰρος* et *πότης*.
ΕἰΡΟΣ, *ιος*, *τὸ*, lana.
Εἰρεπομεῖς, *ιβαν*, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro *εἰρεπομεῖς*, a verbo *εἰρω*, tero.
Εἰρεσχάτης, *ης*, qu. dic. latens lana; lanificus, lanatus.
Εἰρεσται, custoditi sunt, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro *εἰρεῖνται*, a verbo *εἰρεῖν*, pro *εἰρῶ*.
Εἰρεσκαι, sustulerunt, 3. pl. perf. ind. act.
Εἰρεμνέται, trahere, præs. inf. act. *Dor.* pro *εἰρεῖν*.
Εἰρεντα, 3. pl. imperf. ind. med. verbi
Εἰρεῖσθαι, servo, conservo. Ab *εἰρομαι*.
Εἰρεσσομαι, custodire, a. 1. inf. med. *Poet.* pro *εἰρεσσομαι*, ab *εἰρῶ*.
Εἰρετα, 3. s. plusq. perf. ind. pass. verbi ejusd.
Εἰρεχεται, 3. sing. perf. ind. pass. v. *εἰρηνυμι*.
Εἰρεψι, 3. s. a. 1. ind. act. verbi *εἰρω*, tero.
ΕἰΡῆ, unde *εἰρας*, necto.
Εἰρα, dico. In præsentī et imperfecto inusitatum, fut. *εἰρῶ*, et per *διάλυσιν*, *βίω*, usitatum et perf. *εἰρήκα*. Hinc

ΕἰΡῆΝ, *ωνος*, *δ*, dissimulator in oratione, dissimulate loquens; (2) cavillator. Hinc
Εἰρενῖας, *ας*, *ῆ*, dissimulatio in oratione; (2) derisio; (3) tropus rhetoricus.
Εἰρενῖομαι, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, utor dissimulatione in oratione; (2) derideo. "Ἡκιστος αὐτῆς οἶον *εἰρενῖσται*; *Aristoph.* *Av.* 1216.
Εἰρενῖσθαι, *ς*, *ῆ*, idem quod *εἰρῶ*.
Εἰρενῖστικός, *ῆ*, *δν*, dissimulatione utens.
Εἰρενῖστος, *ῆ*, *δν*, idem. Ab *εἰρῶ*.
Εἰρενῖκῶς, adv. fecte, dissimulate, ironice.
Εἰρεῖ, interrogat, 3. s. præs. ind. act. pro *εἰρεῖσθαι*, ab *εἰρεῖσθαι*, *Ion.* et *Poet.* pro *εἰρωτάω*.
Εἰρεῖ, præs. inf. act. *Ion.* pro *εἰρωτάω*.
ΕἰΡ, præs. regens accus. in; (2) ad; (3) erga; (4) contra; (5) super; (6) post; (7) propter; (8) apud; (9) per; (10) inter; (11) circiter; (12) quoad; (13) ritu, modo; (14) in compositione notat in, ad, intra; (15) inservit periphrasi, et cum nomine redditur quoadque adverbialiter, v. gr. *εἰς τὰχος*, celeriter, *εἰς ἀκριβέστατον*, accuratissime, *εἰς ὑπερβολὴν*, summe. "Ἐς *δ*, quapropter. "Ἐς *δ* *ἐλάτεις* *τὴν* *δίκην*, quapropter pœnas dedit, *Herodot.* 1, 115. "Ἐς *δ* *μυστικὴς* αὐτόν, quare eum missum fecit, sive neglexit, *Id.* 2, 116. "Ἐς *δ*, donec, dum. *Αὐτὰ* . . . *φυλάξω*, *εἰς* *δ* *ἂν* αὐτὸς *ἐλθὼν* *ἐκείνος* *ἀπαγαγῆσθαι* *ἐβόλῃ*, *Id.* 2, 115.
ΕἰΡ, *μία*, *ῆ*, unus; (2) pro *εἰς*, quidam; (3) alter. Hinc (4) *εἰς καθ' εἰς*, singuli; (5) *ἐν πάρ' ἐν*, vicissim; (6) *ὅφ' ἐν*, conjuncte, in unum.
Εἰς, *eras*, 2. sing. imperf. ind. contr. ex Ionico *εἰς* pro *ῆς*, a verbo *εἰμι*, sum.
Εἰς, *es*, 2. sing. præs. ind. act. verbi *εἰμι*.
Εἰς, qui misit, aor. 2. part. verbi *ἵμι*.
Εἰσα, scivi, aor. 1. ind. act. verbi *εἶδω*.
Εἰσα, a. 1. ind. act. verbi *ἔνυμι*, seu *ἴω*, mitto.
Εἰσαγάγῃ, introduxerit, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro *εἰσαγάγῃ*, ab *εἰσάγω*.
Εἰσαγγελεύς, *εως*, *ῆ*, qui nuntiat adventum alicujus; (2) accusator, delator criminis inominati; (3) Χάρης *δ* *εἰσαγγελεύς*, *Plut.* *intennuntius*, *Justin.* 1, 9.
Εἰσαγγελία, *ας*, *ῆ*, accusatio, delatio criminis inominati, stellionatus.
Εἰσαγγελτικός, vel *εἰσαγγελτικός*, pertinet ad *εἰσαγγελλίαν*, ut lex modum *εἰσαγγελλῶν* præscribens.
Εἰσαγγέλλω, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, p. *ἐλπω*, accuso, defero; (2) renuntio, refero. *Τὸ* *πράγμα* *ταῦτ* *δεῖν* *εἰσαγγέλλεται*, *Aristoph.* *Thesm.* 604.
Εἰσαγεῖ, 2. sing. præs. imperat. act. v. *εἰσάγω*.
Εἰσαγίγω, colligo, congrego.
Εἰσάγω, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, introduco; (2) est verbum forense, quod de iudice et actore dicitur; (3) referre in numerum, ordinem, collegium. Hinc "Ὅταν *σε* *καίριος* *εἰσαγῇ*, opportunitum fuerit, *Soph.* *El.* 39. *Οὐδὲς* *καί* *ἡ* *τεχνικὸς* *εἰσαγῇ* *δικήν*, *Aristoph.* *Nub.* 710. Hinc
Εἰσαγωγή, *ῆς*, *ῆ*, introductio.
Εἰσαγωγικός, *ῆ*, *δν*, introductorius.
Εἰσαγωγίμος, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, importans, qui aliunde importat; (2) actio quam intendere licet per legem, quæ jure dari petenti potest.
Εἰσαι, adv. semper. Hinc *δ* *εἰσαι*, sempiternus.
Εἰσαφ pro *εἰσαφ*, statua honoravit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi *ἴω*.
Εἰσαβρίω, *ω*, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, coaspicio, inspicio.
Εἰσαίρω, infero, appono.
Εἰσαίσσω, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, irruo aliquo, irrampo.
Εἰσαῖω, audio, inaudio. Ex *εἰς* et *αἰώ*.
Εἰσακοντίζω, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, jaculor in aliquem locum; (2) jaculis incesso.
Εἰσακύνω, exaudio. *Τέτῃ* *λόγοντος* *πάνδρος* *εἰσακύνω* *ἐγὼ*, *Soph.* *Trach.* 355.
Εἰσακτίω, deferendum, *Aristoph.*
Εἰσαλλομαι, insilio.
Εἰσαμείβω, ingredior.
Εἰσαμναι, collocantes, nom. pl. a. 1. part. med. *Ion.* pro *εἰσάμναι*, a verbo *ἴω*.

Εἰσάμην, scivi, a. 1. ind. med. verbi *εἶδω*.
Εἰσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *ἴω*, colloco.
Εἰσαναβαίνω, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, conscendo. "Ἐπεὶ *οὐκ* *εἰσαναβάσας*, *Il.* 2, 521.
Εἰσαναγκάζω, cogo, compello, adigo.
Εἰσανάγω, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, introduco. *Εἰρεον* *εἰσανάγωσι*, *Odys.* 8, 529.
Εἰσανάλομαι, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, impendo, sumptum facio in aliquid.
Εἰσαπιδρώ, maribus compleo.
Εἰσάπναιμι, ingredior.
Εἰσανῖδω, sursum adspicio. *Οὐρανὸν* *εἰσανῖδαν*, *Il.* 24, 307.
Εἰσανίχω, insurgo, exsurgo.
Εἰσανίω, aor. 2. part. act. verbi *εἰσάμναι*, adscendo.
Εἰσαντλῶ, infundo, ingero.
Εἰσάπαν, adv. omnino, prorsus.
Εἰσάπαῖς, adv. semel. Ex *εἰς* et *ἅπαῖς*.
Εἰσαποβαίνω, evado.
Εἰσαποκλείω, includo, exitu intercludo.
Εἰσαράσσω, irruere, impetum facere jubeo.
Εἰσαρπάζω, abreptum occulto.
Εἴσατο, *ἴνι*, 3. sing. a. 1. med. verbi *εἴμι*, eo, vado. *Εἴσατο* *λῆμνιν* *εἰσβαίνειν*, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1589.
Εἴσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi *εἶδω*.
Εἴσαττω, insilio, subsilio.
Εἴσαυθις, adv. in postremum, posthac.
Εἴσαιριον, adv. cras, in posterum diem.
Εἴσαφίμι, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, jacio intro; (2) introduco.
Εἴσαφικάνω, accedo; (2) redeo. *Μάλα* *δ'* *ἔκα* *φίλον* *πατέρ' εἰσαφικάνειν*, *Odys.* 22, 99.
Εἴσαφικναι, 2. sing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro *εἰσαφίκη*, ab
Εἰσαφικνέομαι, *εἴμαι*, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, idem. *Πεῖν* "Ἴλιον *εἰσαφικνίσθαι*, *Il.* 22, 17.
Εἰσβαίνω, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, conscendo, ingredior. *Οἱ* *δ'* *αἰψ'* *εἰσβαῖνον*, *εἰς* *τὴν* *κλήσιν* *κάβηρον*, *Odys.* 9, 103.
Εἰσβάλλω, injicio; (2) invado, ingredior.
Εἰσβάλλειν *εἰς* *θάλασσαν*, *Herodot.*
Εἰσβάσις, *εως*, *ῆ*, *ῶ*, adscensus; (2) ingressus.
Εἰσβάσις, *ῆ*, *δν*, quem ingredi possumus.
Εἰσείζομαι, fut. *άσομαι*, vi ingredior; (2) vim infero. *Εἰσεύζονται* *εἰς* *τὴν* *οἶκον*, *Plut.*
Εἰσεβάζω, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, ingero, intrudo, impono, v. gr. navi. *Εἰσεβάζον* *τὰς* *δάλεις* *ναύτας*, *Isocr.*
Εἰσεβίστω, aspicio, *Theoc.*
Εἰσβονθῶ, *ω*, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, ingredior ad ferendum auxilium.
Εἰσβολή, *ῆς*, *ῆ*, *ῶ*, ingressus, incurtus; (2) expeditio militaris; (3) impetus primus febris, paroxysmus; (4) initium, principium rei. (4) *εἰσβολὰς* *ὄρω* *λόγων*, exordia sermonum, *Eurip.* *Suppl.* 92. "Ὅρῳ *σεναγωγῶν* *εἰσβολὰς*, luctuum exordia, *Id.* *Ion.* 676. Ex *εἰς* et *βάλλω*.
Εἰσγράφω, ascribo, *Soph.*
Εἰσδάνειζω, fœnori colloco pecuniam.
Εἰσδέχομαι, inspicio.
Εἰσδέχομαι, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, admitto intro, recipio. *Κάγω* *εἰσδέχομαι* *ὅμῶς*, 2 *Cor.* 6, 17.
Εἰσδοχῇ, *ῆς*, *ῆ*, acceptio. Ab *εἰσδέχομαι*.
Εἰσδραμῖσα, a. 2. part. act. f. g. ab *εἰστρέχω*.
Εἰσδρομή, *ῆς*, *ῆ*, incurtus, ingressio; (2) impetus, irruptio. Ab *εἰστρέχω*.
Εἰσδύω, subeo, ingredior, *Ar.*
Εἰσδύνω, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, subeo, ingredior, penetro.
Εἰσδύσσω, *εως*, *ῆ*, *ῶ*, introitus, ingressus; (2) os speluncæ. Ab *εἰσδύνω*.
Εἰσδύω, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, et *εἰσδύομαι*, idem quod *εἰσδύνω*.
Εἰσι, collocavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἴω*.
Εἰσία, scies, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro *εἴση*, ab *εἶδω*.
Εἰσεα, intromitto, introire sino.
Εἰσεγγίζω, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, accedo.
Εἰσεδραμῶν, a. 2. ind. act. verbi *εἰστρέχω*.
Εἰσίδω, ingressus est, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *εἰσδύω*, ingredior.
Εἰσίδω, et *εἰσίδω*, video.
Εἰσιλίω, *ω*, *ς*, *ῆ*, *ῶ*, concludo, cogo in angustiam, compello.
Εἰσιμι, intro, ingredior. Ex *εἰς* et *εἴμι*, eo. *Τὰ* *εἰσόντα*, cibus et potus, *Xen.* *Cyrop.* 78.
Εἰσισι,

Εἰσίσμι, immittunt, 3. pl. præs. ind. act. Ion.
pro *εἰσίσμι*, a verbo *εἰσίσμι*.
Εἰσέλαινω, f. λάσσω, invehor, ingredior, irumpo.
Εἰσήλασε μύσων τῶν πολεμίων, Plut.
Εἰσέλευσις, εως, ἥ, ingressus. Ab *εἰσέρχομαι*.
Εἰσέλουσμαι, ingrediar, f. 1. ind. med.
Εἰσέλθε, ingredere, 2. sing. a. 2. imperat. act.
Εἰσέλθετε, possitis ingredi, 2. pl. a. 2. conj.
Εἰσέλκυμι, rapio, traho aliquo, v. gr. in judi-
cium.
Εἰσμπορεύομαι, f. εἰσάγωμαι, importandam mer-
cium causa me confero aliquo.
Εἶσιν, sedere jussit, 3. s. a. 1. ind. act. ab ἔω.
Εἰσινέγκρις, 2. sing. a. 1. conj. act. v. εἰσφέρω.
Εἰσιννήσκω, 3. sing. plusq. perf. ind. med.
Εἰσινδύωμαι, ingrediamur, 1. pl. a. 2. conjunct.
act. Dor. pro εἰσινδύωμαι, ab εἰσέρχομαι.
Εἰσυντάφισάω, funero, sepelio in, Ep.
Εἰσπίπτει, adv. vel conj. deinde, postea.
Εἰσπύρεσις, transfratit, 3. sing. a. 1. ind. act.
verbi εἰσπύρεω.
Εἰσπαῖνθσις, 3. sing. a. 1. ind. act. v. εἰσπαῖνώ.
Εἰσπιδιημέω, ὦ, f. ἥσω, aliquo divertio.
Εἰσίστομαι, assequor, Hom.
Εἰσέργνυμι, vel εἰσέργνυμι, includo. Ἐσέργνυσι
τὸν νεκρὸν, Herodot. 2, 86.
Εἰσέρπω, irrepo. Ex eis et ἔρπω, repō.
Εἰσέρβω, ingredior, Ar.
Εἰσέρσις, εως, ἥ, plexus, nodus; (2) insertio.
Εἰσέρωμι, intro traho, Hom.
Εἰσέρχομαι, f. εἰσάγωμαι, ingredior. Κατὰ πόλεως
κύλας εἰσῆλθεις εἰς τὸ πύργος, Aristoph. Av.
1214. Εἰσέρχεται αὐτῷ ῥόδεις, Plat.
Εἰσπείσαντες, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi
εἰσπένω.
Εἰσπείσι, sciet, 3. sing. f. 1. ind. med. v. εἶδω.
Εἰσπί, adv. in posterum quoque.
Εἰσπυρεῖαι, supposito, aor. 1. inf. εἰσενπυρεῖ-
σαι, ap. Diod. nisi leg. εἰσπυρεῖσαι.
Εἰσπρίφμι, f. ἥσω, intromitto.
Εἰσέρχω, pertineo, pervado; (2) evado, exeo,
εὔρωπο. (1) ἐσέρχῃ δι᾽ ἐς ἄλλαν πταμον ἐκ
τῆς Εὐφράτης, tendit autem ex Euphrate in
alterum flumen, Herodot. 1, 193. Εἰσέρχει
εἰς τὸν οἶκον ἥλιος, Herodot.
Εἰσινένομαι, ἔμαι, f. ἥσομαι, auctor sum et
causa aliquid rei. Unde varie dicitur pro
suadere; (2) docere; (3) legem ferre; (4)
instituere aliquid; (5) exemplum præire;
(6) explicare; (7) commemorari. Μὴ δυναι
ταῦτα ἐπισηγεῖσθαι αὐταῖς, Xen. Εἰσηγήσατο
τὸν νόμον, Luc.
Εἰσηγγίσις, εως, ἥ, omnia significat quæ ver-
bum, h. e. in quo auctoritas aliqua, causa
intelligi potest, ut suasio, admonitio; doc-
trina, legislatio, &c.
Εἰσηγητής, ὤ, ὅ, cujuscunque rei quocunque
modo auctor, ut suasor, doctor, legislator,
&c.
Εἰσηγηγρία, ας, ἥ, accusatio, querimonia, Suid.
Ex eis et ἀγγέλλω, dico.
Εἰσῆς, 3. sing. plusq. perf. ind. med. v. εἶσομαι.
Εἰσθάνω, ὦ, f. ἥσω, Altice ἐσθάνω, colo, percolo,
colando infundo, per colum instillo. He-
rodot. ἐσθῆσαντες, ubi aliqui ἐσθῆσαντες, quasi
ab ἐσθῆζω, pro ἐσθῆζω.
Εἰσθῆσθῆν, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. εἰσπένω,
exaudio.
Εἰσῆλκαστο, adsiliiit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi
εἰσάλλομαι.
Εἰσῆλθον, ingressus sum, 3. sing. a. 2. ind. act.
cum v. ἐδραμ. a verbo εἰσέρχομαι.
Εἰσινεγκάρην, attuli, a. 1. ind. med. v. εἰσφέρω.
Εἰσθ, is, 2. sing. præs. ind. act. Æol. pro εἰς, ab
εἶμι.
Εἰσθα, missum esse, perf. ind. pass. verbi ἵμι.
Εἰσθεσις, ἥ, initium, veluti comœdiæ, odæ, &c.
Vox Scholiastarum.
Εἰσθῶ, irumpo.
Εἰσθρέω, ὦ, f. ἥσω, insilio.
Εἶσι, vadit, 3. sing. præs. ind. act. v. εἶμι.
Εἰσίσσι, ingreditur, 3. pl. præs. ind. act. Ion.
pro εἰσίσμι, ab εἰσίσμι.
Εἰσίσιναι, intrare, præs. inf. verbi εἰσίσμι.
Εἰσίσζομαι, se colloco in, Hom.
Εἰσίσμι, immitto, intromitto.

Εἰσόδμη, ης, ἡ, vicus.
Εἰσικνέομαι, *Esch.* Vid. *Thes. Gr. P.*
Εἰσίστημι, *equo* ingredi.
Εἰσίστημι, et εἰσίσταμαι, *involo*. Διὰ τῶν συ-
λῶν εἰσίστατ' εἰς τὸν αἶρα, *Aristoph. Av.* 1178.
Ex eis et istamai, volo.
Εἰσίστημι, *ia, ion*, ad ingressum pertinens. *Ab*
είσμι. Hinc εἰσίστηθα, *ων, τὰς*, primus anni
die, et sacra, quae initio anni fiebant :
Εἰσίστησις, *ῆ, ὧν*, ad quem ingressus patet.
Εἰσκάλλω, *ω, intro* voco, *advoco, invito*.
"Ἀπορῶ γ' ἡμῖν πράγματα δαίμων τις εἰσέκλη-
κεν εἰς τὴν οἰκίαν, *Aristoph. Vesp.* 1464.
Εἰσκαταβαίνει, *ingredior, v. gr. antrum*.
Εἰσέκλω, *appello, advenio*. Ποῖαν δὲ γῶραν
εἰσέκλωσamen σκάψει, *Aristoph. Thesm.* 884.
Εἰσκηρύττω, *f. ξω*, *voce praconis evoco*, in
concionem voco.
Εἰσκλύω, *inundo*.
Εἰσκολυμάω, *innato*.
Εἰσκομίζω, *ης, ῆ, invectio*. *Ab εἰσκομίζω*.
Εἰσκομίζω, *f. ίσω*, *importo, inveho*.
Εἰσκειναι, *aliquem numerum adscisco, lego,*
coopto; et (2) *εἰσκεινέομαι*, *ingredior, insi-*
nno me, allegor, cooptor. Hinc
Εἰσκήσεις, *εις, insinuatio*; (2) *lectio, cooptatio*.
Εἰσκυκλώ, *ω, f. ήσω*, *volvendo intus verto,*
infero. Εἰς τις δὲ τάχιστα μὲ εἰσκυκλησάτω,
Aristoph. Thesm. 272. Hinc
Εἰσκυκλήμα, *ήτος, τὸ, machina theatralis, qua*
invehbantur ostendenda, et rursus e con-
spectu removebantur ostensa.
Εἰσκυλώ, *f. ίσω*, *involo, immitto aliquo*.
Κακοδαίμων ἰσὼ δ' ἐμὲ αὐτὸν εἰσκυλῶσα πρᾶ-
γματι; *Aristoph. Thesm.* 658.
Εἰσέπωτα, *f. ψω*, *intueor, inspicio*.
Ἔϊστω, *adsumo*. *Ab εἶτω, similis sum*.
Εἰσκαμῶω, *f. άσω*, *comessabundus adeo, ir-*
rumpo; (2) *troripce, irrepo, invalesco, sed*
semper in deteriorem partem, saepe ap.
Chrys.
Εἰσλάμπω, *f. ψω*, *illuceo, de sole radiante*.
Εἰσελεύσσω, *inspicio, Soph.*
Εἰσμάσσω, *vel εἰσμάττω, f. ξω*, *imprimo*. Μάλα
γάρ με θανάην ἐσεμάσσωτο θυμὸν, *Il.* 17, 564.
in med. idem quod
Εἰσματτεύομαι, *εισματεύομαι*, *inserendo digito*
contrecto, scrutor, (nisi potius est *είσα-*
τεύομαι, Eryn.)
Εἰσνέω, *innato*.
Εἰσνέω, *ω, f. ήσω*. Unde εἰσνέησσα, *animad-*
verti. Φίλον πατέρι' εἰσνέησον' ἑαυτὸν ἐν δέφω,
Il. 24, 700.
Εἰσδιᾶζομαι, *f. άζομαι*, *redeo, de pecunia*.
Εἰσδίδω, *ω, τὸ, reditus honorarius, pensio hono-*
rarioria; in plur. reditus quivis, sumptus.
Εἰσδίδω, *ω, δ ῶ, ή*, *ad introitum pertinens, in*
ingressu adhiberi solitus; (2) *qui itat, ven-*
titat ad, &c. Ab
Εἰσδός, *ω, ή*, *ingressus, introitus, vestibulum*
templi; (2) *via quae in locum aliquem*
fert; (3) *reditus, tributum, vectigal*. *Ex*
εις et ὁδός.
Εἰσποιεῖω, *ω, f. άσω*, *concilio, amice jungo,*
familialem et amicum reddo.
Εἰσποιέω, *ω, f. ήσω*, *habituatum aliquo migro*.
Εἰσποικίω, *εις, ή*, *migratio in locum aliquem*.
Εἰσποιῶ, *f. ίσω*, *domum introduco seu re-*
cipio; (2) *in urbem habitatum mitto*; (3)
in med. in domum immigrare; (4) *insinua-*
re; (5) *versari, commorari*. Ἐχθες εἰσο-
ποίησθα, *Aristoph. Pace*, 260.
Εἰσποιμῶς, *εις, δ*, *introductio vel receptio in*
redes; (2) *deductio colonorum*.
Εἰσποιέω, 2. sing. *f. l. ind. act. v. εισφέρω*.
Εἰσποιέω, *inferendus, introducendus*.
Εἰσορχνύω, *ingredior*. Οὐδέ μιν εἰσορχνύεισι πυ-
γνήγεται, *Odys.* 9, 150.
Εἰσοχέ, et εἰσοκιν, *Poet.* donec. *Ex εις, δ, quod,*
et κί, vel κιν, pro ἄν.
Εἰσομαι, *sciunt, f. l. ind. med. verbi εἶδω*.
Εἰσομύρηννυμι, *attingo*.
Εἰσοπίσω, *adv. postea*.
Εἰσώπτομαι, *adspicio, intueor, Hom.*
Εἰσώπτομαι, *ω, δ ῶ, ή*, *qui inspectus est, qui in-*
spici potest. *Ex εις et ὀπτομαι*.

Εἰσπείρειζομαι, f. ἰσμαι, insipio in speculum, in speculo faciem intueor. Ab
Εἰσπασσαν, v, τὸ, speculum. Ex ὀπταμαι.
Εἰσπράω, ὦ, intueor, adspicio. "Ἰππας τ' εἰσ-
πράων, II. 5, 183.
Εἰσπράω, irruo, infuso, Hom.
Εἰσπράων, vilens, præs. part. act. Poet. pro εἰσ-
πράων, quod contr. dicitur pro εἰσπράων.
Εἰσπράω, in portum inveho.
"Εἶσος, η, ον, Poet. pro ἴσος, æqualis, æquali-
bus, moderatus. Εἶσος, epith. navis, videtur
esse bona, bene ædificata; diciturque et de
singulis, forte et, cum de cibo dicitur, sig-
nificat bonum, suavem, salubrem, Ern.
Εἰσπράω, ἦς, ἡ, quod introsum vergit. Ab
εἰσπράω.
Εἰσπράω, f. εἰσάω, insilio, irrumpe. Βῶν εἰσά-
πτεισεν Οἰδίπεις, Soph. Œd. Tyr. 1252.
Εἰσπράω, f. ψαω, immitto, importo.
Εἰσπράω, ὦ, f. ἄσω, vel ἡσω, transeo; (2) adeo.
Εἰσπρίταμαι, f. πρίταμαι, involo.
Εἰσπρίταμαι, vel εἰσπρίταμαι, idem.
Εἰσπρίταμαι, ὦ, f. ἡσω, insilio, irrumpe. Αἰτήσας
δὲ φῶτα εἰσπρίταται, Act. 16, 29.
Εἰσπρίταται, incido, irruo. Εἰσπρίταται εἰς τὴν πό-
λιν, Thuc.
Εἰσπρίταται, f. εἰσάω, navigo introrsum, adnavigo.
Εἰσπρίταται εἰς τὸν λιμένα, Plut.
Εἰσπρίταται, ingendo impleo.
Εἰσπρίταται, contr. εἰσπρίταται, v, ὁ, adnavigatio;
(2) locus per quem intrant naves portum.
Εἰσπρίταται, f. εἰσάω, inspiro, afflo; (2) spiritum
duco; (3) amo. Hinc
Εἰσπρίταται, v, ὁ, Laconibus amasius, amoris
igne afflatus, (vel potius qui alteri exemplo
et præceptis amorem honestatis et virtutis
inspirat, Ern.) Theocril. 12, 13.
Εἰσπρίταται, idem.
Εἰσπρίταται, ἦς, ἡ, inspiratio.
Εἰσπρίταται, ὦ, f. ἡσάω, adscisco; (2) adopto.
Εἰσπρίταται, εἰς, ἡ, adoptio. Ab εἰσπρίταται.
Εἰσπρίταται, η, ον, adoptatus. Ab eod.
Εἰσπρίταται, ἦς, ἡ, immissio. Ab εἰσπρίταται.
Εἰσπρίταται, f. εἰσάω, ingredior. Εἰσπρίταται
ονταί εἰς Καπριναίαν, Marc. 1, 21. εἰς τὸ ἱερὺ,
Act. 3, 2. πρὸς αὐτοῖς, Ib. 28, 30.
Εἰσπρίταται, εἰς, ὁ, exactor.
Εἰσπρίταται, εἰς, ἡ, exactio. Ab
Εἰσπρίταται, vel εἰσπρίταται, f. ξαω, pœnas, pec-
uniam exigo; (2) vendico alicui quid.
Εἰσπρίταται τινὰ τὰ χεῖρματα, ἐγγύνν,
Dem.
Εἰσπρίταται, f. εἰσάω, inspuo. Ex εἰς et πρίταται.
Εἰσπρίταται, f. εἰσάω, infuso, illabor, interlabor.
Εἰσπρίταται, contr. εἰσπρίταται, v, ὁ, influxus, influxio.
Εἰσπρίταται, εἰς, ἡ, idem. Ab εἰσπρίταται.
Εἰσπρίταται, 3. sing. perf. ind. pass. Poet. pro εἶται,
ab εἶμαι.
Εἰσπρίταται, plusq. perf. ind. act. v. ἴσμαι.
Εἰσπρίταται, convitio expiebat, 3. sing. imperf. ind.
act. contr. pro εἰσπρίταται, a verbo εἰσπρίταται.
Εἰσπρίταται, impono, pono in, seu intra, indo.
Εἰσπρίταται, in censum defero, cum accus.
Εἰσπρίταται, sagittam immitto, sagitta ferio;
tropicæ, alte in animum injicio.
Εἰσπρίταται, f. ψομαι, vector in, seu intra, re-
cipio me intra, seu intus.
Εἰσπρίταται, f. θέρω, incurro. "Εὖς ἂν εἰσπρίταται
Ἀμφίρως ὄμμας; Lycophr. 1163. Εἰσπρίταται
δὲ ἀπὸ γυναικός, Act. 12, 14.
Εἰσπρίταται, ὦ, f. ἡσάω, terebrando perfuro;
insinuo me, clam me infero.
Εἰσπρίταται, f. εἰσπρίταται, a. 1. εἰσπρίταται, infero, in-
gero; (2) confero partem, do; (3) solvo
tributum, pendo; (4) fero ad populum v. gr. legem.
Ἐνίξοντα γὰρ τινὰ εἰσπρίταται εἰς τὰς
ἀκοὰς ἡμῶν, Act. 17, 20. Εἰσπρίταται ζῶων τὸ
αἷμα, Heb. 13, 11.
Εἰσπρίταται, clam irrepo, et cum pernicie
alterius. Ex εἰς et θέρω.
Εἰσπρίταται, ὦ, f. ἡσάω, ingredior; (2) sæpe in-
gredior, vel adeo, statis temporibus.
Εἰσπρίταται, ὤς, ἡ, oblatio; (3) tri-
butum. Ab εἰσπρίταται.
Εἰσπρίταται, vel εἰσπρίταται, f. ἄσω, obstruendo
includo.

Εἰσφέρει, et εισφέρει, f. ἵσω, infero, intro-mitto, introduco, introire jubeo; (2) ingredior intra ἡμαντών.
Εἰσχειρῶ, tradō, in manus do.
Εἰσχύω, f. εἴσω, infundo.
Εἴω, adv. intra; (2) intus, *Poet.* pro ἴσω.
Hinc εἴω, interior. Ab εἴς.
Εἴω, sciam, f. 1. ind. act. verbi εἴδω.
Εἰσάω, ὤ, f. εἰσάω, intrudo, intropello.
Εἰσάω, εἴ, ante conspectum aliquid habens. Ex eis et εἴψ, vultus.
Εἴ'ΤΑ, adv. postea, deinde, tum; (2) anne, numquid, itane? cum indignatione; (3) in argumentatione atqui, enimvero; (4) sed.
Εἴ', pro εἴτα, deinde.
Εἴτε, conjunct. sive. Ex εἴ et τε.
Εἴτε, sitis, 2. pl. præs. opt. per *Syncop.* pro εἴητε, ab εἴμι, sum.
Εἴτε, et εἴτεται, pro εἴτα, et ἔπειτα, *Ion.* adv. idem quod εἴτα.
Εἴτω, sit, 3. sing. præs. imperat. pro ἴτω, a verbo εἴμι vel eat, 3. sing. præs. imperat. pro ἴτω, ab εἴμι.
Εἴχ'ναι, cessisse, perf. inf. act. verbi εἴκω.
Εἴχ'ω, tenebas, 2. sing. imperfect. ind. med. *Ion.* pro εἴχεσθαι, ab εἴχω.
Εἴχ'ον, habebam, imperf. ind. act.
Εἴχ'σαν, 3. plur. imperf. verbi εἴχω, dialectus Asiaticæ, pro εἴχον. *Πηλείς εἴχ'σαν αἰγίαιλοι*, mansueta tenebant littora, *Posidipp.* in *Anthologia*.
Εἴω, usitat. εἴμι, vado, eo. Ab ἴω, eo.
Εἴω, misissem, 1. sing. a. 2. conj. act. pro ὤ, ab ἴμι.
Εἴω, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἴδω.
Εἰσώδως, adv. more solito. Ab εισώδως.
Εἴω, imperf. ind. act. pro εἴω, ab εἴω.
Εἴωσι, 3. pl. præs. conj. act. *Poet.* pro εἴωσι.
ΕΚ, sequente consona, et εἴ sequente vocali vel diphthongo, præsens regens genitivum, e, ex; (1) ὃ πάσις, καὶ κακῶν, *Eurip. Andr.* 591. (2) a, ab; (3) de; (4) per; (5) propter; (6) juxta; (7) post. *Ἐκ τῶνδε*, dehinc, postea. *Ἄ' κ' τῶνδε δράσω*, *Soph. Œd. Tyr.* 235. *Ἐκ τασαύτης συνήθης*, post tantam familiaritatem, *Alciph. Epist.* 33. (8) extra; (9) in; (10) sæpe cum suo casu pro adverbio ponitur, v. gr. *ἐκ τῷ φανερέ*, aperte; *ἐκ τῷ δικαίῳ*, juxte; *ἐξ προαιρέσεως*, ultro, consulto; *ἐκ ῥιζῶν*, radicitus; (11) interdu abundat, v. gr. *ἐξ ἡρανάνθην*, cœlitus; (12) servit *Periphrasi*, ut οἱ ἐκ τῷ Περιπάτῳ, *Peripatetici*; οἱ ἐξ ἱερείας, rixosi; (13) notat in compositione ex, vel extra, item ab, in, re, seorsum; (14) vehementer; (15) ornatum; (16) contrarium.
Εκᾶς, ης, ἡ, Hecuba.
Εκᾶδουν, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκᾶδουν, a verbo κᾶδω.
Εκᾶεργος, ε, ὁ, ἡ, epith. Apollinis sagittarii procul ferientis. Ex ἐκᾶς et εἰργω.
Εκᾶτη, ustus sum, a. 2. ind. pass. verbi καίω.
Εκαθαρίσθηναι, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi καθαρίζω.
Εκαδίζω, imperf. ind. verbi καθίζωμαι.
Εκᾶδιν, adv. procul, eminus. Ab ἐκᾶς.
Εκαδύνουν, imperf. ind. act. verbi καθύνω.
Εκαδῆμν, imperf. ind. med. verbi καθῆμαι.
Εκαδῆρην, 3. sing. a. 1. ind. act. v. καθάιρω.
Εκαδῆτη, 3. sing. imperf. ind. med. v. καθῆμαι.
Εκαδῆον, imperf. ind. act. verbi καθίζω.
Εκαδῆζι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκᾶδισι.
Εκαδύντα, 3. sing. imperf. ind. verbi καθύνωμαι.
Εκαδύνα, a. 1. ind. act. verbi καθύω.
Εκαδύ, vocabat, 3. sing. imperf. ind. act. contract. pro ἐκάλες, a καλῶ.
Εκαδύσσι, vocabat, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκάλεσε.
Εκαδῆμν, vocabat, imperf. indic. pass. *Æol.* pro ἐκαδῆμν.
Εκαλλασάτω, pulchros oculos fecit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi καλλωτίζω.
Εκαλον, quietum, acc. sing. *Dor.* pro ἐκλον.
Εκαλόφθα, a. 1. ind. act. verbi καλύπτω.
Εκαμῶν, claudēbam, imperf. ind. act. *Poet.* pro κατῶν, a verbo καταμῶ, claudio.

Εκαμον, laboravi, a. 2. ind. act. verbi κάμω.
Εκαον, occidi, a. 2. ind. act. verbi καίω.
Εκαον, ussi, a. 2. ind. act. verbi καίω, υιο.
Εκάρη, tonsus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi κείρω.
Εκαρῶναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi καρῶναι.
ΕΚᾶ'Σ, adv. procul, eminus. Unde
Εκᾶστω, adv. longissime.
Εκᾶσῃ, adv. ubique, ubilibet. Ab ἐκᾶς.
Εκᾶσῶθεν, adv. undique. Ab eod.
Εκᾶσῶδι, adv. ubique gentium, passim.
Εκᾶσῶσι, adv. quocumque, quoquo versum. Ab eod.
Εκᾶσῃ, adv. ubilibet, ubique.
Εκᾶσῶ, adv. ulterius, magis procul. Ab ἐκᾶς.
Εκᾶσος, ἀσῆ, ασον, singuli, quisque. Hinc ὁ vel οἱ καθ' ἑαυτόν, singuli; καθ' ἑαυτόν, sigillatim; καθ' ἐκάστην, sc. ἡμέραν πᾶρ' ἑκα-στα, semper, ubique.
Εκᾶστοι, adv. idem et ab eod.
Εκᾶστοίρω, adv. longius. Ab ἐκᾶς.
Εκᾶσω, pro ἐκᾶστω, ap. *Hipp.*
Εκαταβῶλον, *Dor.* pro ἐκατηβῶλον.
Εκάταιον, et ἐκάτειον, Hecates fanum et statua.
Εκατίατα, sedebant, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάθ'ητο, a κάθημαι.
Εκατηράναι, adv. alterutra seu utraque vice, bis. Ab ἐκάτερος.
Εκάτερεν, adv. utrinque. Ab eod.
Εκατέρη, ἴδω, ἡ, genus saltationis, in qua manus alternatim movebant. Ab eod.
Εκατερομάσχαλος, ε, ὁ, ἡ, manicis ab utraque axilla dependentibus instructus. Ex ἐκάτερος et μάσχαλη, axilla.
ΕΚΑ'ΤΕΡΟΣ, ἴσα, ερον, alteruter, alter ex duobus, utervis; (2) uterque.
Εκατῶθεν, adv. utrinque. A præs.
Εκατῶδι, adv. in alterutra parte, utrobique.
Εκατῶς, adv. alterutro modo; (2) utroque modo. Ab eod.
Εκατῶσι, adv. in alterutram partem; (2) in utramque partem. Ab eod.
Εκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.
Εκατηβελίται, gen. sing. *Æol.* pro ἐκατηβελίτη, ab
Εκατηβελίτης, ε, ὁ, ἡ, longe jaculans. A βάλλω.
Εκατηβῶλος, ε, ὁ, ἡ, idem.
Εκατηγόρησα, a. 1. ind. act. v. κατηγόρειω.
Εκατήσια, πᾶ, sacra Hecates.
Εκάτη, propter, causa, *Dor.* pro ἐκῆτι.
Εκατογκίφῳ, et -λος, ὁ, ἡ, centiceps.
Εκατογκῶνος, ε, ὁ, ἡ, idem.
Εκατόγχι, ερος, ὁ, ἡ, centimanus.
Εκατόγχιρος, ε, ὁ, ἡ, idem.
Εκάτοι, gen. sing. *Ion.* pro ἐκάτω.
Εκατόμβαια, ὦν, τὰ, festum in qua hecatombe mactari solebat. Ab ἐκατόμβη.
Εκατομβαιῶν, ὦνος, ὁ, hecatombæon, mensis Atheniensium ita dictus ab hecatombis, quæ tum immolabantur.
Εκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum seu quorumvis pecorum, hecatombe; (2) sacrificium solennius quodvis. A βῆς.
Εκατόμβιος, ε, ὁ, ἡ, centum boum, seu ejus nominis nummorum pretio æstimabilis. Ex *iisd.* *Il.* 2, 449.
Εκατόμπεδον, ε, τὰ, templum Athenis, *Steph.* quod et a nonnullis παραβῆνον vocatur.
Εκατόμπεδος, ὦν, magnus, latus. A πῆδον.
Εκατομπῶσιον, ὦνος, ὁ, ἡ, centuplus. Ab ἐκατόν.
Εκατόμπος, ὦν, centum pedes æquans. A πῆς.
Εκατομπολίεθρος, ὦν, idem quod-
Εκατόμπολις, εως, ἡ, centum habens urbes.
Εκατόμπος, ὦνος, ὁ, ἡ, centum habens pedes.
Εκατόμπος, ε, ὁ, ἡ, centum, i. e. multas habens portas. Ex ἐκατόν et πόλη.
Εκατομφῶνα, τὰ, sacra Martis.
ΕΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, *adject.* indecl. centum; (2) multi.
Εκατόνζυγος, sc. ναῦς, centum transtrorum navis, centiremis. Ex ἐκατόν et ζύγω.
Εκατοκῆρνος, ὁ, ἡ, centiceps, *Æsch.*

Εκατόσμενον, ε, augustum, multum, magnum.
Εκατοντάτης, ε, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἐκατόν et ἑσος.
Εκατονταίτης, εως, ὁ, ἡ, idem et ex *iisd.*
Εκατονταίτηρος, ὦν, secularis.
Εκατοντακῆρνος, *Dor.* pro εκατοντακῆρνος.
Εκατοντακίφῳ, apud *Arist.* *Dor.* centiceps.
Εκατοντάκης, adv. centies. Ab ἐκατόν.
Εκατοντάκλιος, ε, ὁ, ἡ, centum lectis in-structus. Ex ἐκατόν et κλίνη, lectus.
Εκατοντάλαντία, ας, ἡ, talenta centum.
Εκατοντάλαντος, ε, ὁ, ἡ, centum talenta pon-dere æquans.
Εκατοντάοργιος, ε, ὁ, ἡ, et εκατοντόργιος, centum cubitos æquans.
Εκατονταπλῆσιος, ἰα, ἰον, centuplus.
Εκατονταπλῆσιον, ὦνος, ὁ, ἡ, idem.
Εκατονταπλῆσιος, adv. in centuplum.
Εκατοντάπυλος, ὁ, ἡ, centum portas habens.
Εκατοντάρεχης, ε, ὁ, centurio. Ex ἄρεχων.
Εκατόνταρχος, ε, ὁ, idem.
Εκατόντης, ἀδος, ἡ, centuria.
Εκατοντατρίκλιος, ὦν, centum triclinia habens.
Εκατοντάτρις, ε, ὁ, ἡ, centimanus.
Εκατοντάχος, contr. ες, ὁ, ἡ, centuplum red-dens; (2) centum choas tensens. Ex χῆμα.
Εκατόντορος, sc. ναῦς, qu. dic. centiremis. Ex ἐκατόν et ἰρίσσω, renigō.
Εκατοντάτης, ὁ, ἡ, centum annorum.
Εκατος, ε, ὁ, longe jaculans. Epitheton Apol-linis. Ab ἐκᾶς.
Εκατοσίω, f. εἴσω, centuplico; (2) centesi-mam (genus vectigalis) colligo.
Εκατοσιῶς, α, ὦν, centesimus.
Εκατόσμος, ε, ὁ, ἡ, centum ostia habens. Ex ἐκατόν et σῶμα.
Εκατοσίς, ἡ, ὦν, centesimus. Ab ἐκατόν.
Εκατοσίς, ὦνος, ἡ, centuria. Ab eod.
Εκαύθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi καίω.
Εκαυτάξαι, excutere. *V. L. Hes. ex Soph.*
Εκαύω, hortor, *Æsch.*
Εκαύω, f. εἴσωμαι, p. εἴω, egredior; (2) evenio, accido. *Ἐπλη θειῶν ἀλοιπὸς ἐκῆναι* *διχην*, *Lycophr.* 136. *Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκῆβηχ'* *μὲν σῶσις*, evasit, *Eur. Med.* 229. *Εὐτυ-χῶς τὰ πρᾶγματ'* ἐκῆβηκεν, *Aristoph. Conc.* 503. Ex ἐκ et βαίω.
Εκακχύνω, f. εἴσω, et ἐκακχέωμαι, vehe-menter bacchor, debacchor; (2) ἐκακχύνω, in furem bacchicum impello.
Εκακῆ, ejetit, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέκαλε, ab ἐκάλλω.
Εκακῆν, ejetisse, aor. 2. inf. act.
Εκακῆλ, ejetio, excutio, elido; *impr.* fœtum; (2) repudio, explodo. *Κᾶκ' ἔστιν αὐτῷ τῷ ῥ'* ἐκακῆν πάλιν, nec fas est ei quod semel dixit mutare, *Soph. Œd. Tyr.* 849. (3) contemno, atque adeo contumelia adificio; (4) erumpo, velut fons e terra. *Ὅταν ἂν ἐκακῶι δάκρυ*, effundat, *Eur. Hec.* 304. *Σκυμμά-τιον εἴποτο τι θλιδόμενος ἐκακῆλ*, *Aristoph. Vesp.* 1276. *Ἐλαρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκακῆλ* *ποτόν*, *Lycophr.* 1033.
Εκακῶ, aor. 2. conj. act.
Εκακῶρύω, ὤ, f. ὠσώ, barbarum reddo; ἐκακῶρύωμαι, barbarus fio. *Ἐξεκακῶρύωσι τὴν πόλιν*, *Isocr.*
Εκακῶρύωσι, ἡ, barbaries.
Εκακῶρῶν, cruciatu et tormentis fateri cogo.
Εκακῶσις, ε, ὁ, excensum juvenis, efficiens. Epith. Apollinis. Ab
Εκακῶσις, εως, ἡ, egressus; (2) eventus, exitus; (3) evasio; (4) figura rhetorica. (3) *κᾶκ' ἔστιν ἄσπης εὐπρόσσωτος ἐκακῶσις*, *Eurip. Med.* 279. Ab ἐκακῶ.
Εκακῶρη, ἡ, al. ἐκακῶρη, litus, *Lycophr.*
Εκακῶσις, confirmo, *V. L.*
Εκακῶσις, εως, ἡ, fiducia.
Εκακῶσις, ὦν, sine telis capiendus vel captus.
Εκακῶση, perf. ind. act. verbi ἐκάλλω.
Εκακῶσι, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐκακῶσαι, ab ἐκακῶ.
Εκακῶτω, fut. ῶ, extussio.
Εκακῶζω, f. ὠσώ, et ἐκακῶζομαι, vi exturbo, in med. (2) vi adigo; (3) exprimo, extorqueo.
Εκακῶ.

ἔκδοσις, f. ἀσσι, educio; (2) e navi expono; (3) exigo. ἔκδοσαν ἐκ τῆς βυτῆς τ' ἑρπίδας, Aristoph. Av. 668. Hinc
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, exactio. Hinc
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, exactor rei judicatae, exequitor sententiae; (2) apparitor, viator, qui in jus vocat. Ab eod.
ἔκδοσις, f. ἔσσω, progermino. ἔκδοσις-σαι ἔξδον χλόης, Job. 38, 27.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, germen, quod progerminat. Ab ἔκδοσις.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, egerminatio. Ab eod.
ἔκδοσις, f. 1. ind. pass. verbi ἔκδοσις.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ejiciendus, rejiciendus, ejectus, repudiatus. Ab ἔκδοσις.
ἔκδοσις, f. ἔσω, effundo, emano, scaturio.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, exclamo; (2) proclamo; (3) celeberrimus; (4) cum clamore erumpo.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, proruptio. Ab ἔκδοσις.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ἔσω, ad opitulandum procuro, auxilium fero.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, exclamatio. Ab ἔκδοσις.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, abortus; (2) purgamentum argenti, scoriae. Ab ἔκδοσις.
ἔκδοσις, f. ἔσω, radicitus extraho, effodio.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ejectio, jactura, ut mercium e navi; (2) aliquid loci, aut fluminis exitus; (3) excessus orationis, Err. ἔκδοσις τῷ λόγῳ, digressio. Ταῦτα μὲν δὲ ἐν ἔκδοσις τῷ λόγῳ ἀναγεγραμμένον μοι, Arr. Hist. Alex. 6, 2. Ταῦτα μὲν μοι ἔκδοσις ἔσω τῷ λόγῳ, Id. Ind. 6. Ab eod.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, expositus, ejectus:
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ἔ, idem et ab eod.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, qu. die. ejectorium, i. e. ejectrix medicina, abigens enectos in utero infantes; ἔκδοσις οἶνος, vinum quo partus ejicitur.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, idem; (2) rejectus, projectus. (2) βρέφος ἔκδοσις οἶκου, Eur. Phoen. 811.
ἔκδοσις, f. ἔσω, et ἔκδοσις, depasco.
ἔκδοσις, f. ἔσω, ebullire seu fervere facio, Nchem. 13, 28. (2) de mari aliquid in litus aestu ejicere. Hinc
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, quod quasi bulliendo erumpit; (2) papula ardens; (3) fragmentum navis in litus ejectum.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ebullitio; (2) ejectio.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, aëstus impetu ejicio, seu expuo.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ἔσω, tonitruum emitto, instar fulminis emitto vim, Æschyl. Prom. 362. Vide φεψαλῶ.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, vehementer vociferor; (2) rugio, ut leo; (3) ut alia fera.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, edulium. Πρίονος ἔκδοσις, scobs ligni serra erasa, Soph. Trach. 699.
ἔκδοσις, exedo, consumo, erodo.
ἔκδοσις, f. ἔσω, nuptui colloco, Matt. 22, 30.
ἔκδοσις, idem. Οἱ υἱοὶ τῶ ἀνδρὸς τέσσα γαμήσιοι ἔκδοσις, Luc. 20, 34.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, superbus fio, insoleco; (2) effero, jacto, exaggero. Τὸ τ' ἄξιωμα τὰνδρὸς ἐκδοσις, dignitatem viri exaggerans, Eurip. Iphig. in Aul. 101.
ἔκδοσις, natum esse, perf. ind. med. Poet. pro ἐκδοσις, Dor. pro ἐκδοσις. Ab ἐκδοσις, nascor.
ἔκδοσις, natus, perf. part. med. verbi ἐκδοσις.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, risum effundor, effuse rideo.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, risus effusus.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, oriundus, ortus ex. Λακκαί-μονος ἐκδοσις, Eurip. Andr. 128.
ἔκδοσις, pario.
ἔκδοσις, nati sumus, 1. pl. a. 2. med. Ion. et Poet. pro ἐκδοσις. Ab ἐκδοσις.
ἔκδοσις, f. ἔσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex ἔκδοσις.
ἔκδοσις, vel ἐκδοσις, f. ἔσω, enascor, oriundus sum; (2) ἐκδοσις, datur, licet.
ἔκδοσις, f. ἔσω, viscosum reddo, Aret.
ἔκδοσις, dulce reddo.
ἔκδοσις, f. ἔσω, præstigiis illudo.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ortus, oriundus; (2) ἐκδοσις, proles, et quicquid alicunde natum est, it.

nepotes; (3) alumnus, discipulus. (2) ἔκδοσις μοι τὰ φίλατα ἐκδοσις, Soph. Ed. Tyr. 1474. Ex ἔκδοσις.
ἔκδοσις, et ἐκδοσις, exscribo, describo. Ὅν ἔκδοσις τ' Ἀπόλλωνος ἐκδοσις, Aristoph. Av. 588.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, evigilo. Τὸν τὸ κακὸν ἐκδοσις ἐκδοσις, Aristoph. Av. 1419.
ἔκδοσις, fut. ἔσω, scrutator, Hes. Ex ἔκδοσις et ἔκδοσις, scrutum.
ἔκδοσις, f. ἔσω, illacrymor. Ὅς ἐκδοσις ἔκδοσις, ἔ, ὁ, φρονέων ἐκδοσις, Eur. Phæn. 1353.
ἔκδοσις, fut. ἔσω, fenero. Ἀ δάνος.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ἔσω, expendo. ἔκδοσις ἔκδοσις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἔκδοσις, 2 Cor. 12, 15.
ἔκδοσις, perf. part. pass. verbi ἔκδοσις.
ἔκδοσις, ultio data est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἔκδοσις, ulciscor.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ἔ, cui aliquid deest, imperfectus. Ex ἔκδοσις et ἔκδοσις, egeo. Unde
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, inopia, penuria, defectus.
ἔκδοσις, ostendo.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ἔσω, terreo, timore percello.
ἔκδοσις, idem.
ἔκδοσις, f. ἔσω, augeo dicendo.
ἔκδοσις, idem quod simplex.
ἔκδοσις, præs. inf. med. Ion. pro ἐκδοσις.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, exceptivus. Ab ἐκδοσις.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, exceptio, susceptio; (2) successio. Ab eod.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, exceptor, Æsch.
ἔκδοσις, fut. ἔσω, excorio, pellem detraho.
ἔκδοσις, idem.
ἔκδοσις, f. ἔσω, revincio, religo.
ἔκδοσις, fut. ἔσω, excipio, succedo; (2) exspecto; (3) suspicio; (4) insidiis aut vi excipere, i. e. capere, interficere. Σὺ μὲν μὲν νῦν κείνῳ ἔκδοσις, Soph. Phil. 122.
ἔκδοσις, f. ἔσω, religo. Ex ἔκδοσις et ἔκδοσις, ligo.
ἔκδοσις, f. ἔσω, tardo, moror, Aret.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, evidens. Hinc
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ἔσω, manifestus; (2) explico.
ἔκδοσις, adv. clarissime.
ἔκδοσις, adv. manifeste.
ἔκδοσις, concionibus concilio mihi plebem.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ἔσω, domo absum, peregre sum, peregrinor. Θωρὸς ἐκδοσις, profectus ad consulenda oracula, Soph. Ed. Tyr. 114. Ex δῆμος. Hinc
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, peregrinatio.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ἔσω, popularitate populum capio. A seq. et ἔκδοσις.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, ἔ, peregre agens, peregrinus.
ἔκδοσις, palam facio; (2) publico.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, successio.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, descisco a disciplina, genere vite, victus. Ab ἔκδοσις et ἔκδοσις.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, desciscere facio a disciplina, genere vite, victus. Ἐκδοσις τὸ ἔκδοσις, Joseph. Macchab. 4.
ἔκδοσις, ἔ, ὁ, discessio a disciplina; (2) vita in luxum effusa. A præc.
ἔκδοσις, rescio, veluti serra, sæpe feriendo. Ἐς τρεῖς ἔκδοσις καὶ ἐκδοσις ὑπὸ ἀπεί-ρας, App. Bell. Civ. 4, 20.
ἔκδοσις, τὸ, tirocinium. Οἷον δ' ἐκδοσις καὶ ἐκδοσις, sed veluti rudimentum texturæ, Eurip. Ion. 1419. Ab
ἔκδοσις, f. ἔσω, edoceo; ἔκδοσις, edocendum curo. Λόγῳ δὲ σε βραχὺ τὸ ἐκδοσις, Soph. Phil. 435.
ἔκδοσις, exonerare se, præs. inf. act. Ion. et Poet. pro ἐκδοσις, a verbo ἐκδοσις.
ἔκδοσις, aufugio.
ἔκδοσις, effugere, Ion. pro ἐκδοσις.
ἔκδοσις, exuo. Πόλις δὲ ὅλας ἐκδοσις, Joseph. de Bello, 2, 14. Ab ἐκδοσις.
ἔκδοσις, edo; (2) dedo in potestatem alterius; (3) loco docendum, faciendum, &c.; (4) do nuptui, eloco; item nubo; (5) erumpo in aliquem locum, influo, illabor; (6) parturio. (2) ἀλλ' ἔκδοσις μὲν πρόσθεν ἐκδοσις μοι σοι, Eur. Andr. 255. Ἐκδοσις τὴν αὐτὴν φωνεῖται, Id. Med. 1238. (4) καλὸν

τικῶσαν τὰμὴν ἔκδοσις, elocare liberos, Id. Iphig. in Aul. 736. Ἐκδοσις ἔκδοσις ὅτι σε θυμὸς ἔκδοσις, Id. Med. 309. (1) γράψαντα δ' αὐτὸν ἔκδοσις, App. Bell. Civ. 1, 83. Ἐκδοσις, eruptionem facio, Appian. de Bell. Civ. 5, [sed legendum δικασίαις, quod vide.] Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, ἔσω, enarro, explico. Ἐκδοσις τὴν ἐκδοσις τῶν ἔκδοσις, Act. 15, 3.
Ἐκδοσις, disjungo. Ἐκδοσις τῶν ἐκδοσις, καὶ ἐκδοσις τῶν ἐκδοσις, ἔκδοσις ὑπὸ τῇ, licet modo quodam a se invicem dissitis, Marc. Antonin. 9, 9.
Ἐκδοσις, f. ἔσω, judicium exerceo.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, ἔσω, defendo, vindico, ulciscor.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, ἔσω, defendo, vindico, ulciscor. Ἐκδοσις μοι ἀπὸ τῶ ἀντιδίκου μοι, Luc. 18, 3. Ἐκδοσις τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτῶ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς, Apoc. 19, 2. Ex ἔκδοσις, ἔκδοσις, ultio. Hinc
Ἐκδοσις, τὸ, scelus poena dignum.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, ultio, vindicta:
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, ultor. Ab eod.
Ἐκδοσις, ulciscendi vim, munus habens.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, defensor, vindicta; (2) juris cessio, remissio, item debiti. Ab
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, ultor, vindex, defensor; (2) ad-jective, injustus. Ex ἔκδοσις et ἔκδοσις.
Ἐκδοσις, ulciscens, nom. pl. præs. part. act. contr. pro ἐκδοσις, a verbo ἐκδοσις.
Ἐκδοσις, adv. injuste. Ab ἐκδοσις.
Ἐκδοσις, moment, 3. pl. præs. ind. act. Dor. et Æol. pro ἐκδοσις, ab ἐκδοσις.
Ἐκδοσις, adv. ex Jove, divinitus.
Ἐκδοσις, f. ἔσω, e curru vel sella excutio.
Ἐκδοσις, propulsare oportet. Ab
Ἐκδοσις, f. ἔσω, expello; (2) vexo, affligo. Τῶς ἐκδοσις, 1 Thess. 2, 15. Hinc
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, insectatio; (2) expulsio.
Ἐκδοσις, explorare, examino, Schol. Aristoph. ad Thesmoph. 444.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, ἔσω, emoveo, excutio.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, excoriatio, evulsio. Ab ἐκδοσις, excorio. Unde
Ἐκδοσις, sc. φάρμακα, ὡν, τὰ, medicamenta cutem rodentia et exulcerantia.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, ἔ, qui edi seu dedi potest, vel debet, locatitius, elocatus:
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, editio; (2) deditio; (3) locatio; (4) desponsatio; (5) nauticum fœnus.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, edendus; (2) evulgandus; (3) dedendus. Ab ἐκδοσις.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, locus mercede.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, ἔ, deditus, traditus, proditus; (2) nupta.
Ἐκδοσις, qui tradidit, a. 2. part. act. v. ἐκδοσις.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, receptaculum, cisterna. Ab
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, exceptio; (2) expectatio; (3) susceptio; (4) conjectura, ap. Polyb. (5) convivium. Ab ἐκδοσις.
Ἐκδοσις, in draconem converto; (2) effero, in pass. gravi ira excandescens. (2) ἐκδοσις, ἔ, ὁ, ἔσω, ira excandescens, Æsch. Chaph. 547.
Ἐκδοσις, excurrere.
Ἐκδοσις, excurrere, ab inus. ἐκδοσις.
Ἐκδοσις, effugere, præs. inf. act. contr. pro ἐκδοσις. Ab ἐκδοσις.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, ἔ, qui sex drachmarum est. Ex ἔκδοσις et ἔκδοσις, drachma.
Ἐκδοσις, et ἐκδοσις, decerpo.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, excursio, excursus. Ab ἐκδοσις, excurro.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, qui extra institutum cursum fertur. Ab eod.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, exuvia. Ab ἐκδοσις.
Ἐκδοσις, emergere, a. 2. inf. act. v. ἐκδοσις.
Ἐκδοσις, dat. sing. præs. part. pass.
Ἐκδοσις, emergo. Ἐκδοσις κακῶν, ὀλέθρων, effluere.
Ἐκδοσις, ἔ, ὁ, spoliatio; (2) exitus, emersio, effugium. (2) ἔκδοσις, ἔκδοσις ἐκδοσις ἔκδοσις, Herod. 2, 121. Ab ἐκδοσις, vel ἐκδοσις.
Ἐκδοσις, absterreo; (2) commovo, precipi-

bus, auctoritate, Jos. (3) irascor. (3) εὐγὴ
 ἰσότης τῶ μὲν ἐκδωσάντων ἀφίμνος, amissa
 ira... Heliodor. 8.
 Ἐκδύω, f. ὥω, spolio, exuo. Ἐξέδωσαν αὐτὸν
 τὴν σφετέρην, Mar. 15, 20. Ἐξέδωσαν Ἰωνάθαν
 τὸν ἱππὸν τὴν, 1 Sam. 18, 3.
 Ἐκδωμεύομαι, in Doriensium naturam veluti
 degenero, lingua utor, moribus et institutis
 Dorici. Ἐκδωμεύονται δὲ, ὑπὸ τῇ Ἀργείῳ
 ἀρχαίον, Herod. 8, 73.
 Ἐκδύωμαι, f. 1. ind. med. v. ἐκδύωμαι.
 Ἐκιδάσσει, dissipavit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Poet. pro ἐκιδάσσει. A κιδάω.
 Ἐκιδ, adv. illic; (2) illuc, eo. Ab ἐκίνος.
 Ἐκιδέν, adv. illic. Ἐκιδέν ἡμεῖς, ἡ νῆας, δυσ-
 ταχεῖς, Eurip. Hipp. 343. Ab ἐκεί.
 Ἐκιδί, adv. illic, ibi. Ab eod.
 Ἐκιν, cedere, præs. inf. act. Poet. pro ἐκιν.
 Ἐκίνα, illa, Dor. pro ἐκίνη, ab ἐκίνος.
 Ἐκινίαν, illorum, gen. pl. Ion. pro ἐκινίων.
 Ἐκινίαν, adv. illic; (2) illa ratione, illa via.
 ἘΚΕΙΝΟΣ, ἐν, εἶν, ille. Hinc
 Ἐκείνος, adv. illo modo.
 Ἐκιστο, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κίμαι.
 Ἐκισσάμην, 1. s. plusq. p. ind. pass. v. κίω.
 Ἐκίστατο, 3. sing. imperf. ind. v. κέκλωμαι.
 Ἐκίστατο, 3. s. plusq. perf. ind. pass. v. κλίω.
 Ἐκίστατο, furatus eram, 1. sing. plusq. perf.
 ind. act. At. verbi κίσταω.
 Ἐκισσόμενοι, ornati erant, 3. pl. plusq. perf.
 ind. pass. Ion. pro ἐκισσόμενοι, a κορμῶν.
 Ἐκισσόμενοι, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi
 κίσταω.
 Ἐκίσταται, 2. sing. plusq. perf. indic. pass.
 Ἐκίσταται, jubebas, 2. sing. imperf. ind. Dor. pro
 ἐκίστα, a κίωμαι.
 Ἐκίσταται, 1. pl. a. 1. ind. pass. v. κίωμαι.
 Ἐκίσταται, jussi, a. 1. indic. act. verbi ejusd.
 Ἐκίσταται, 3. sing. a. 2. ind. act. v. κίωμαι.
 Ἐκίσταται, aor. 1. ind. act. v. κίωμαι.
 Ἐκίσταται, iofondi, a. 1. ind. act. Aor. pro ἐκίστα.
 A κίωμαι.
 Ἐκίσταται, as, ἡ, induciā, vacatio. Ἐκίσταται
 ἐκίσταται ἰσότης, Thucyd. Ex ἔχω, colubo,
 et χεῖρ, manus.
 Ἐκίσταται, fecialis.
 Ἐκίσταται, haviēram, 1. sing. plusq. perf. ind.
 med. At. pro ἐκίσταται, a χεῖρ.
 Ἐκίσταται, ἄτος, τὸ, fervor, aestuatio.
 Ἐκίσταται, εἰς, ἡ, idem.
 Ἐκίσταται, ἄτος, τὸ, idem. Ab
 Ἐκίσταται, f. ὥω, effervescere, ebullio;
 (2) ebullire facio. Mh ἐκίσταται, Gen. 49, 4.
 Ἐκίσταται σάλακα, Exod. 16, 20.
 Ἐκίσταται, on, aqua fervida clixus. Ἐκίσταται δὲ
 (τὸ συνελόν), Athen. 8.
 Ἐκίσταται, ὦ, requiro, exquiro. Καίπερ μὲν
 δακρυῶν ἐκίσταται αὐτὴν, Heb. 12, 17.
 Ἐκίσταται, reposcatur, 3. sing. a. 1. conjunct.
 pass. verbi ἐκίσταται, reposco. Unde
 Ἐκίσταται, εἰς, ἡ, exquisitio, inquisitio.
 Ἐκίσταται, ἔμαι, animal fio.
 Ἐκίσταται, ὦ, f. ὥω, exsuscito sopitum ig-
 nem; (2) aliud quidvis. Ἐκίσταται συν-
 γένειαν, Plut. Hinc
 Ἐκίσταται, εἰς, ἡ, exsuscitatio, accensio.
 Ἐκίσταται, combussi, a. 1. ind. act. verbi καίω.
 Ἐκίσταται, as, ἡ, peritia jaculandi eminus. Ab
 Ἐκίσταται, εἰς, ὁ, ἡ, longe jaculans. Ex ἐκίς
 et βάλλω, jacio.
 Ἐκίσταται, 3. sing. imperf. ind. act. v. κίω.
 Ἐκίσταται, exibam, 1. s. imperf. ind. act. v. κίω.
 Ἐκίσταται, as, ἡ, quies; (2) benigna tractatio.
 Ab
 Ἐκίσταται, εἰς, ὁ, ἡ, quietus, mitis, pacificus.
 Ἐκίσταται, adv. quiete, pacifice, remisce.
 Ἐκίσταται, a. 1. ind. pass. v. κίω.
 Ἐκίσταται, adv. caussa, gratia; (2) voluntarie;
 (3) sine, absque. Διωνύσιος ἐκίσταται, Bacchi
 gratia, Baccho volente, Apoll. Rhod. 1, 116.
 Πελίσιος ἐκίσταται, Pelia volente, concedente, Id.
 1, 902. Ab ἐκίω.
 Ἐκίσταται, mare facio, sc. e terra conti-
 nente mari obruo.
 Ἐκίσταται, ἔμαι, obstupesco, expavesco.

Ἐκίσταται, ἰδὼν αὐτὸν ἐκίσταται, Marc. 9, 15.
 Ab
 Ἐκίσταται, εἰς, ὁ, ἡ, qui mente attonita stupet,
 attonitus, stupore percussus.
 Ἐκίσταται, existiro. Ex ἔαμος, frutex. Es-
 chyl. Sept. 72.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, valde confido.
 Ἐκίσταται, ὦ, f. ὥω, idem.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, valde admiror, prædico.
 Ἐκίσταται, specto.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, per theatrum traduco; (2)
 nudo, patefacio; (3) arguo; (4) explodo,
 exigo. Ταχέως ἐκίσταται αὐτὸς, Polyb.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, deo dedico, consecro; (2)
 in numerum deorum refero; (3) divinum
 habeo, valde admiror. Hinc
 Ἐκίσταται, εἰς, ὁ, consecratio, admiratio.
 Ἐκίσταται, ἄτος, τὸ, aliquid publice expositum,
 programma publicum; (2) postibulum. (2)
 καὶ ἰσότης σταντὴ ἔκιστα ἐν πάσῃ πλατείᾳ,
 Esch. 16, 24. Ab ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, præs. inf. act. Dor. pro ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, ὦ, deum facio; ἐκίσταται, deum fieri.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, cultu et observantia con-
 cilio, vel demerore; (2) sano, persano.
 Ὀδίνον ἐκίσταται δώροις, Plut.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, meto, demeto.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, excalefacio.
 Ἐκίσταται, excalefaciens, a. 1. part. act.
 fem. gen. verbi ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, a. 2. inf. med. verbi ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, ἡ, expositio, Man.
 Ἐκίσταται, εἰς, ἡ, explicatio, expositio; (2) edi-
 tio alicujus dogmatis, vel dogma editum
 et promulgatum; (3) finis, clausula. oppon.
 ἰσότης. Ab ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, εἰς, ὁ, ἡ, exlex; (2) lege vetitus,
 illicitus, nefarius.
 Ἐκίσταται, adv. contra leges.
 Ἐκίσταται, oracula, II, 5, 64. Ubi tamen
 aliqui legunt separatim ἔκιστα ἐκ ἔκιστα,
 ut sit ἐκ ἔκιστα ἔκιστα.
 Ἐκίσταται, ἡ, ὄν, expositivus:
 Ἐκίσταται, εἰς, ὁ, ἡ, expositus; (2) ablegatus,
 securitatis causa. (2) πᾶσαι τὸν ἔκιστα ἐκ-
 θετον γόνον, Eurip. Andr. 70. Ab ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, excurro, proporo.
 Ἐκίσταται, ἡ, consecratio, relatio in deos:
 Ἐκίσταται, ἡ, ὄν, deficius. Ab ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, fut. ὥω, exsugo.
 Ἐκίσταται, εἰς, ἡ, effeminatio; (2) imbecilli-
 tas, extenuatio, mollities, dissolutio mo-
 rum.
 Ἐκίσταται, effemino, emollio, enervo.
 Ἐκίσταται, et ἐκίσταται, venor.
 Ἐκίσταται, effero, exaspero.
 Ἐκίσταται, ὦ, f. ὥω, effero, mitem naturam
 in belluinam muto.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, et thesauro depromo; (2)
 thesauro exhaurio.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, elido, ejicio. Hinc
 Ἐκίσταται, τὸ, elisio; (2) summæ cutis exul-
 ceratio et compressio aut collisione.
 Ἐκίσταται, εἰς, ἡ, elisio; (2) ejectio; (3) figu-
 ra grammatica, qua litera eliditur.
 Ἐκίσταται, animo linquo, ac pro mortuo ja-
 ceo; (2) vehementi animo percellor, timore
 exanimor, præternaturali morte, ut
 fame, siti, &c. extinguo.
 Ἐκίσταται, ep' ἴor, Esch.
 Ἐκίσταται, ὦ, exsilio, a. 2. ἔκιστα, ἔκιστα.
 Ἐκίσταται, Χρυσῶν τὴν μίαν, Hes. Thesm. 281.
 Ἐκίσταται, idem, Aret. Ex ἐκ ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, ὦ, f. ὥω, perturbo, Aret.
 Ἐκίσταται, ἐκίσταται, enunciare, indicare. Ὅς
 σφῶν θάνατον ἐκ ἄμφω θροῖ, Soph. Œd. Col.
 1420.
 Ἐκίσταται, ὦ, f. ὥω, in grumos cogo, con-
 gelo. Hinc
 Ἐκίσταται, εἰς, ἡ, concretio.
 Ἐκίσταται, exsilio, prosilio.
 Ἐκίσταται, ἄτος, τὸ, quod per cutem quasi
 erumpit, pustula, papula. Ab ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, as, ἡ, animi alacritas, fortitudo. Ab
 ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, ὦ, suffio, adeleo, accendo.

Ἐκίσταται, εἰς, ὁ, ἡ, animo promptus, alacer,
 fortis.
 Ἐκίσταται, adv. alacriter, prompte, fortiter.
 Ἐκίσταται, placo, expio.
 Ἐκίσταται, εἰς, ὁ, ἡ, expiandus. A præc.
 Ἐκίσταται, idem quod ἐκίστα, Sibyll.
 Ἐκίσταται, εἰς, ἡ, victimarum oblatio, sacrifi-
 cium.
 Ἐκίσταται, fut. ὥω, perdo et quasi mactō; (2)
 efferveo, erumpo. (1) ἐκίσταται ὁ θεὸς ἡμῶν,
 Eurip. Or. 191.
 Ἐκίσταται, movi, a. 1. ind. act. verbi κίω.
 Ἐκίσταται, ibam, 1. sing. imp. ind. act. verbi κίω.
 Ἐκίσταται, miscēbat, 3. sing. imperf. ind. act. Dor.
 pro ἐκίσταται, a κίω.
 Ἐκίσταται, 3. sing. imperf. ind. act. v. κίω.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, effuse rideo.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, expurgo, ejicio. Ἐκίσταται
 ἐκίσταται ἐν τὴν παλαιάν ἔκιστα, 1 Cor. 5, 7.
 Ἐκίσταται, expurgate, 2. plur. a. 1. imperat.
 act. verbi ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, dormio, edormio.
 Ἐκίσταται, οἱ, αἱ, τὰ, sedecim.
 Ἐκίσταται, εἰς, ὁ, ἡ, sedecim palmos lon-
 gus. Ex δώρον, palmus.
 Ἐκίσταται, ἰδός, ἡ, sedecim annorum tem-
 pus. Ex ἐκίσταται ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, εἰς, ὁ, qui sedecim annorum est.
 Ex ἰδός.
 Ἐκίσταται, sedecim cubitos æquans.
 Ἐκίσταται, on, sedecim stadia habens.
 Ἐκίσταται, ἀπὸ, αὐτοῦ, decimus sextus.
 Ἐκίσταται, εἰς, ὁ, idem quod ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, εἰς, ἡ, sc. ναὺς, navis sedecim
 ordinum. Ex ἐκίσταται ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, εἰς, ὁ, ἡ, intemptivus; (2) exole-
 tus. Ex ἐκ ἐκίσταται, tempus.
 Ἐκίσταται, exuro; (2) accendo, Rom. 1, 27.
 Ἐκίσταται, ὦ, f. ὥω, segnesco; (2) malis suc-
 cumbo. Αἰτῶμαι μὴ ἐκίσταται ἐν ταῖς θλίψεσι
 μὲν, Ephes. 3, 13. Ex καίς.
 Ἐκίσταται, defatigetur, 1. pl. præs. conj.
 act. verbi ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, ὥω, extraho, evello. Meta-
 phora a spicilegio, ἀπὸ τῆς καλῆς, a cul-
 to, spica; vel etiam ἀπὸ τῆς ἀσπαρταῖς
 καλῆς, ab arundine piscatorum. Καὶ παρ-
 πάξω ἄμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκίσταται,
 Aristoph. Vesp. 607.
 Ἐκίσταται, explicari, præs. inf. pass. contr.
 pro ἐκίσταται, ab ἐκίσταται.
 Ἐκίσταται, a. 1. inf. med. verbi
 Ἐκίσταται, ὦ, et ἐκίσταται, Aristoph. Conc. 34.
 evoco, elicio; (2) excito. (2) ὡς ἐκίσταται;
 ad quod me facinus excitas? Soph. Trach.
 1206.
 Ἐκίσταται, deformat, corrumpto.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, detego, revelo; (2) in the-
 atrum produco spectandum.
 Ἐκίσταται, defatigo, labori aut dolori suc-
 cumbo.
 Ἐκίσταται, evacuare, exhaurire. Ut supra
 ἐκίσταται, infundere.
 Ἐκίσταται, f. ὥω, adultero cauponum mo-
 re; (2) cauponor; (3) carius vendo, more
 cauponum. (2) τὸν γὰρ σίτον οἱ δυνατοὶ ζυγαλῆ-
 σαντες εἶχον, ἵν' ἐκίσταται τῆς χεῖρας, ut
 exteris more cauponum carius venderetur,
 Philostr. Vita Apollonii, 18.
 Ἐκίσταται, fructus decerpo et percipio, et
 ἐκίσταται, defrugo, defrugatione exina-
 nio.
 Ἐκίσταται, ὥω, f. ὥω, fructum colligo;
 (2) exhaurio, extenuo. Hinc
 Ἐκίσταται, εἰς, ἡ, fructuum, commodorum
 perceptio.
 Ἐκίσταται, f. εἰς, indicio. Ἐκίσταται
 εἰς, ἡ, relinquo, penitus de-
 stituo.
 Ἐκίσταται, ἡ, membri luxati per extensi-
 onem repositio, ut simp. (2) luxatio ipsa;
 est universe, vel ultra modum extensio.
 Ἐκίσταται, inusital, conspicio.
 Ἐκίσταται, desilio, Hom.
 Ἐκίσταται, aor. 2. part. act. v. ἐκίσταται.
 2 D 2 Ἐκίσταται,

Ἐκκαυλίω, ᾧ, f. ἴσω, caulesco, caulem emitto; (2) in caule marcesco. Hinc
Ἐκκαυλήμα, ἄτος, τὸ, id quo caulis instar erumpit; (2) caulis scapus.
Ἐκκαυλήσις, εως, ἡ, caulis emissio:
Ἐκκαυλίω, caulem evello. Ab eod.
Ἐκκαυμα, ἄτος, τὸ, fomes, id quo aut per quod accendimus. Ab ἑκκαίω.
Ἐκκαυσις, εως, ἡ, accensio, audistio, ardor.
Ἐκκαυστικός, ὃς, ὄν, inflammandi et accendendi vim habens. Ab eod.
Ἐκκαυχάομαι, glorior. Τότῳ μᾶλλον ἑκκαυχώμενοι ἦσαν, *Aprian.* 1. (*de Regibus.*)
Ἐκκαίμα, expositus sum, pateo.
Ἐκκέλευσις, εως, ὁ ὅς, devius.
Ἐκκέλευσις, ον, subornatus; quasi ἐξ ἄλλων κελυθεῖς.
Ἐκκενῶν, vacuum reddere, pro ἑκκενῶειν. Ab
Ἐκκενώ, ᾧ, f. ἴσω, evacuō, exinanio; (2) denudo. Ἐκ ἐκ ἐκένος.
Ἐκκεντίω, et ἑκκεντίω, ᾧ, f. ἴσω, pungo, stimulo, transfigo, interficio. Οἵτινες αὐτὸν ἐξέκκεντησαν, *Apoc.* 1, 7.
Ἐκκεντίω, f. ἴσω, idem.
Ἐκκενωσις, εως, ἡ, egestio, evacuatio.
Ἐκκερῶίω, f. ἴσω, diripio, vasto, excindo.
Ἐκκεράννυμι, vel ἑκκεράννυμι, f. ἑκκεράσω, effundendo misceo.
Ἐκκερῶμενος, adv. liberaliter, benigne; (2) effuse, de risu, &c. Ab ἑκκῶ.
Ἐκκέχυται, effusus est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἑκχύνω, vel ἑκχύνω, effundo.
Ἐκκεραίνω, aufero, *Æsch.*
Ἐκκέρυνται, εως, ὁ ὅς, ἡ, voce præconis exterminatus, publice expulsus; (2) expulsus, exactus, ejectus. Ab
Ἐκκερῶσαι, vel ττω, f. ἑω, præconis voce extermino, ejicio in exilium. Ἐξέκερυνεν ἐκ τῆς πόλεως, *Æschin.*
Ἐκκίνω, ᾧ, f. ἴσω, exagito; (2) item pro κινῶ, unde pass. pro appetere, cum præp. πρὸς. Σὺ γὰρ μὲ ἀπεναντίαςτέος ἐκκινεῖς κατ' ἐ, *Soph.* *Trach.* 1258. Οὕτως ἀναγινώσκει ἐξέκκινσας τοῦτε τὸ ῥῆμα; *Id. Œd. Tyr.* 363.
Ἐκκίω, exeo, egredior, *Hom.*
Ἐκκλάω, fut. ἑσσω, defringo. Τῇ ἀσιτίᾳ ἐξέκλάσθησαν, *Rom.* 11, 20.
Ἐκκλέω, f. ἴσω, excludo, amoveo, rejicio.
Ἐκκλείωσι ἡμᾶς Θάλασσιν, *Gal.* 4, 17.
Ἐκκλέπτω, f. ψω, furtim subduco, diciturque et de rebus qui per fraudem periculo et poena eripiuntur. Μὴ ἐκκλέψης λόγον, ne celes, *Soph.* *Trach.* 444. Τὴν φιλοκτινῆς σὲ δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγονισιν ἐκκλέψης λόγον, dictis dicere, *Soph. Phil.* 54. Ἐκκλέψας ἐμὲ, decipiens, *Ibid.* 959.
Ἐκκλήϊσθαι, excludi, præz. inf. pass. verbi
Ἐκκλήϊω, f. ἴσω, excludo. Ab ἑκκλείω.
Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus civium con-vocatus; (2) locus concionis; (3) ecclesia, cœtus eorum qui verbum Dei audiunt, eique quocumque modo credunt; (4) cœtus electorum; (5) cœtus fidelium in una aliqua civitate, vel etiam in una aliqua domo; (6) soli pastores et presbyteri, qui ecclesiae præsunt; (7) soli audientes; (8) locus in quo cœtus sacer congregatur, templum. Ab ἑκκαλέω. Hinc
Ἐκκλησιαῖω, concionor; (2) in concione delibero; (3) sum in concione, concioni intersum; (4) in concionem voco. Τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιαζόντες, *Thuc.*
Ἐκκλησιασμός, ᾧ, ὁ, concio. A præz.
Ἐκκλησιαστής, ᾧ, ὁ, concionator, qui in concione verba facit; (2) qui in concione sententiam dicit; (3) qui in concione adest.
Ἐκκλησιαστικός, ὃς, ὄν, ad concionem pertinens; (2) ecclesiasticus, ad ecclesiam Dei pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικόν, apud Atheniensens, merces eorum qui concioni interfuerunt.
Ἐκκλησις, εως, ἡ, evocatio. Ab ἑκκαλέω.
Ἐκκλητεύω, f. εἴσω, ob λιπομαρτυρίαν, testimonium non dictum in jussu voco.
Ἐκκλητικός, ὃς, ὄν, evocandi, item alliciendi et eliciendi vim habens. Ab ἑκκλήτος.
Ἐκκλήϊσις, adv. evocando, eliciendo.

Ἐκκληστος, ὁ, ἡ ἔκκλησις, convocatus; (2) ad quem provocatur; (3) de quo provocatio est; (4) ad certam consultationem destinatus.
Ἐκκληστος ὄχλος, populus convocatus, concio, Eur. Or. 611. Παρεῖν δὲ αὐτὸν ἐκκλησίου ἄπο, ducit eum ex concione, Id. ibid. 947.
Ἐκκλῆναι, deflecto. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἡ-
γερῶσθαι, Rom. 3, 12. Hinc
Ἐκκλῆσις, ἡ, ἔκκλησις, declinatio, devotatio.
Ἐκκλῆσις, f. ὕψω, eluo, abluo. Τὸ ἐπὶ ψυχῇ
ῥύπον ἐκκλῆσις, Luc. Hinc
Ἐκκλυσμα, ἄτος, τὸ, elutio.
Ἐκκλῆναι, exaudire, Hom.
Ἐκκλῆξις, explodo, esibilo.
Ἐκκναισις, idem quæ ἐκκναισις, Theoc.
Ἐκκναισύντη, odio encubunt, 3. pl. fut. ind.
act. Æol. et Dor. pro ἐκκναισῶσι. Ab
Ἐκκναις, odiose strido, molestia adficio.
Ἐκκνίξω, f. ὕψω, excido, expungo, evello, ex-
cerpo, erado.
Ἐκκοβήλικύνεσθαι, apud Aristophanem, fraudu-
lentiis adulationibus circumvenire, astute
furarī. Ὀσπερὶ, γίγοντας ἡμᾶς ἐκκοβαλινεύ-
σαι, Aristoph. Eq. 270.
Ἐκκοιλίξω, f. ἔξω, e ventre eximo.
Ἐκκοιμάμαι, ὦμαι, f. ἥσμαι, e somno exci-
tor.
Ἐκκοιτῶ, ὦ, dormio foris. Α καίτη.
Ἐκκοκκίξω, f. ὕψω, cortice ablato granum exi-
mo; (2) spolio, viduo. Ἐκκοκκίῳ τὸ γῆρας
σε, Aristoph. Lys. 366.
Ἐκκολλάστω, f. ψω, exculpo, tundendo exi-
mo; (2) excido; (3) excludo ova. Hinc
Ἐκκόλαψις, ἡ, ἔξω, excisio quæ tundendo fit,
exclusio ovorum.
Ἐκκολλῶσθαι, ὦ, f. ἥσω, enato. Μήτηρ ἐκκολλῶ-
σθης διαφύγει, Act. 27, 42. Ναύτην δὲ φασιν
ἐκκολλῶσθαι περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ διά-
δημα, Arrian. Syr. 56.
Ἐκκολύπτω, f. ὕψω, cortice nudo.
Ἐκκομίδι, ἡ, ἔξω, exportatio, elatio. Ab
Ἐκκομίζω, f. ὕψω, eveho, exporto; (2) abduco;
(3) curo, curam gero; (4) perfero. Ἐκ-
κομίσας ἑμαυτὸν ἐξ ἐχθρῶν, Herodot. Ἐξέκομι-
ξεν τεινῶνας, Luc. 7, 12. (2) ἄλλ' ἐκκομίσας
παῖδα, Eurip. Andr. 640. (3) ἐκκομίσαι τί
μι, curamque mei gere, Il. 5, 359. [Vide
Pseudodidymum, ad hunc locum.] (4) πὸ
γὰρ σπιρῶμεν δαί' ἐκκομίζω, perferre, Id.
ibid. 1269. Hinc
Ἐκκομίσαι, exporta, 2. sing. a. 1. imperat. med.
verbi ejusdem.
Ἐκκομισμός, ὦ, ἔξω, exportatio, evectio.
Ἐκκοπῆσις, f. ὕψω, insolesco, se effero. Οὐ
κατὰ σφραγὶς ἐκκοπῆσις, Soph. El. 568.
Ἐκκοπιφῶναι, lepidus, venustus, argutus sum in
ornatu, sermone, &c. Eur. Iphig. in Aul.
333.
Ἐκκοπίω, f. ὕψω, a pulvere purgo.
Ἐκκοπίς, ἡ, ἔξω, scalprum ad exsectiones.
Ἐκκοπή, ἡ, ἔξω, excisio. Ab ἐκκοπῶ.
Ἐκκοπος, ὁ, ἡ ἔκκοπος, fessus, lassatus, lassitudine
enervatus. Ἐκ ἐκ ἐκ κόπος, labor.
Ἐκκοπῆς, et ἐκκοπίζω, stercus edo, alvum
levo.
Ἐκκοπῆς, idem; (2) stercus vel cœnum ex-
purgo, amolior.
Ἐκκοπῶσις, ἡ, ἔξω, alvi laxatio.
Ἐκκοπῶσινος, ὁ, ἔξω, laxandi vim habens.
Ἐκκόπτω, f. ψω, excindo, extundo; (2) οπ-
πῶ de medio tollō; (3) impedio, et quan-
tum in me est, tollō; (4) frango, debilito.
Κλαύσει γὰρ ἢν ἄπαρ γε τίς ὀφθαλμῷ κκοπή,
Aristoph. Aul. 348.
Ἐκκορῶξίζω, ad corvos ablego, Suid. abigo,
ejicio, facessere jubeo. Ἐκ ἐκ ἐκ κορῶξ.
Ἐκκορῶς, ὦ, f. ἥσω, everro, verrendo expurgo;
(2) excutio; (3) deformo, corumpo.
Ἐκκορῶσθαι, ὦ, fut. ὕψω, summam dico; (2)
fastigio, conformo ad modum fastigii aut
verticis.
Ἐκκορῶξω, f. ὕψω, levo, sublevo. Α κῶφος.
Ἐκκορῶσι, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi
ἐκκορῶσθαι.
Ἐκκορῶσθαι, vociferor.

Ἐκκράζω, f. ζω, exclamo.
Ἐκκραπιάλλω, ebrius sum; (2) exhalo crapulam.
Ἐκκρημάμαι, et ἠκκρημάννυμι, pendereo, suspensus sum de, pendeo ab aliquo. Ὁ λαός γὰρ ὅπας ἔκκρηματόν αὐτῷ ἄνυσεν, *Luc.* 19, 48.
Ἐκκρημάννυμι, ἠκκρημαννύω, et ἠκκρημάω, suspendo.
Ἐκκρεμῖς, εἶς, ὁ ἕ ἦ, pendulus, dependens. A præc.
Ἐκκρηγνῆμι, idem quod ἠκκρημάννυμι.
Ἐκκρύω, f. ἰνῶ, excerno, expello, eximo, rejicio; (2) ordine moveo, expungo; (3) ablactō. Ἐκκρίνισι δὲ τὸν καμῆλῶν ἱναύσιον τὸν ἔγκρονον, *Aristot.* Hinc
Ἐκκρίσις, εἰς, ἦ, excretio; (2) exhaustio; (3) evaporatio, vapor.
Ἐκκρίττικός, ἦ, ὄν, excernendi vim habens.
Ἐκκρίτος, εἰς, ὁ ἕ ἦ, selectus, eximius.
Ἐκκροτιά, f. ἦωα, excutio, sc. fragore et cum sonitu.
Ἐκκρῶσις, εἰς, ἦ, excussio, exturbatio.
Ἐκκρῶτος, εἰς, ὁ ἕ ἦ, excussus, exturbatus; (2) stupefactus. Ab
Ἐκκρῶω, f. ἦωα, expello, excutio; (2) repello, depello; (3) dimoveo, deterreo, deturbo; (4) rejicio a me, procrastino; (5) tero. Ἐκκρῶειν τὸν καῖρον, εἰς τὴν ὑστέραιαν, τὸν θρόνον.
Ἐκκρῶω τὰ παρόντος ἱμαντῶν, *Dem.*
Ἐκκρύπτω, f. ἦωα, cum sonitu erumpo.
Ἐκκύβειω, f. εἰώα, jacio aleam, jacta alea periclitor, v. gr. prælium ineundo.
Ἐκκύβεισάω, ἦ, præceps in caput desilio.
Ἐκκυλλῶ, ὦ, f. ἦωα, evolvo, conversione machinæ in scena ostendo quod intus agitur; (2) revelo, patefacio. (1) ὀγκυκκλήματος, is est qui nunc advehitur, *Aristoph. Thesm.* 96.
Ἄλλ' ὀγκυκκλήσομαι καταβαίνειν δ' ἐσ σχολή, sed promovebor quidem: verum descendere non vacat. Vide ἠκκυκλήμα.
Ἐκκυκλήμα, τὸ, machina theatralis, qua intus in scenam, vel e scena intro vehebatur persona qualibet. [Vide *Pollucem* 4, 128, qui in vulgatis editionibus valde mendosus est.]
Ἐνταῦθα ἠκκυκλήματι τι γίνεταί, ἵνα φανῇ ἐν μέσῳ τοῖς Ἀίας ποιμνίοις, ibi opo machinæ theatralis, Ajax videtur inter medias pecudes, *Schol. Soph. ad Aj.* 346. [sic legendum cum 2da editione Bruckii.]
Ἐκκυκλήω, idem quod ἠκκυκλήω, *Hym.*
Ἐκκυλλῶσι τῖς φανός, quasi dicas, rotatilis et volubilis corona. Ab
Ἐκκυλλῶ, ἠκκυκλύνω, et ἠκκυκλύνω, evolvo, devolvō. Εἰς ἔρωτας ἠκκυκλύνοντας, amoribus deditos, *Xen. Mem.* 1, 2, 22.
Ἐκκυμῶω, f. ἀνῶ, fluctuando exundo; (2) defluo; (3) ejicio in litus.
Ἐκκύμανσις, εἰς, ἦ, exundatio. A præc.
Ἐκκυματίω, f. ἰσῶ, fluctibus ad litus ejicio.
Ἐκκυνηγέτις, f. ἦωα, persequor feras.
Ἐκκυνοκύνεις, canes morbo quodam affecti, et hinc a canum societate remoti.
Ἐκπύττω, f. ψω, prospicio; (2) promueo, foris appareo.
Ἐκπαδονίζω, f. ἰσῶ, divulgo. A πᾶδων.
Ἐκπακιά, evello, *Arr.*
Ἐκπαράζω, f. ἰσῶ, prociac excedo, lascive profugio. Ἐξέκυμασας γενεῖν μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα, *Eurip. Andr.* 604.
Ἐκπαράω, ὦ, f. ἦωα, surdum facio; (2) hebetō; vim adimo. Ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βῶν, *Aristoph. Eq.* 312.
Ἐκπαράω, ὦ, fut. ὠσῶ, exsurdo, exsurdecere facio; (2) hebetō, vim adimo. (2) δὲ εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφεται ἔξω; *Eur. Or.* 1287.
Ἐκπαρῆξεν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi πλᾶξαι.
Ἐκπαρῶν, clamavi, 1. sing. aor. 2. ind. act.
Ἐκπαρχῶμαι, sortior. Ὅπως πατρίδας τύμωεν ἑλλαγχον, χθόνος, *Soph. El.* 762. Κάπῶν μέρος ἔβηλαρον, *Aristoph. Thesm.* 1080.
Ἐκλαθόμενος, aor. 2. part. med. verbi ἐκλαθάνω.
Ἐκλαπτίζω, fut. ἰσῶ, calces in sublime jacto, calcebus auram verbero; (2) rejicio calcebus impetendo, Σκίλος θράνηνον ἦ ἐκλαπτίζων, *Aristoph. Vesp.* 1451. Hinc

Ἐκλάκτισμα, ἄτος, τὸ saltationis genus, quod fiebat calceus in altum jactatus.

Ἐκλάκτισμος, ε, ὁ, idem et ab eod.

Ἐκλάλει, ὦ, f. ἥσω, effutio, evulgo, eloquor. Παραγγεῖλαι μνησὶν ἐκλάλει, Act. 23, 22.

Ἐκλαμάνω, f. λάφμαι, percipio, consequor; (2) excipio; (3) deligo; (4) conduco, redimo. Οἱ παρ' ἐκλήσαν ἐκλαμάνοντες, Philo.

Ἐκλαμπάνω, idem quod ἐκλάμω.

Ἐκλαμπρός, ε, ὁ, ἔ, ἡ, lucidus, fulgidus.

Ἐκλαμπρύνω, illustro, et ἐκλαμπρύνωμαι, claresco, illustrior fio; (2) glorior.

Ἐκλάμω, f. ψω, eluceo, effulgeo; (2) adfulgeo, illiceo; (3) majore laude entesco.

Ἀρ' ἐξέλαμψε τὸν γυναικῶν ἡ σφύρη, Aristoph. Lys. 990. Οὐδ' ἥλιος τηλαυγὲς ἀκτῖνων σέλας ἐξέλαμψεν, Id. Av. 1716. Εὐκταῖον ἐκλάμψονσι θυμῶν σέλας, Lycophr. 1091. Hinc

Ἐκλαμψις, εως, ἡ, fulgor, splendor enitescens.

Ἐκλανθάνωμαι, obliviscor. Ἐκλήθησθε τῆς παραλλήλου, Heb. 12, 5. Ἐκλαβόμενος τῆς μεγαλόφρονος ἐλευθεριότητος, Appr. Bell. Civ. 4, 27. Ex λανθάνω.

Ἐκλανθάνω, oblivionem induco. Ἐκλήλαβον καθισμένον, oblivisci fecerunt artem pulsandi citharam, Il. 2, 600. Vide ἐκλήλαβον et ἐκλήθω.

Ἐκλέξιω, expolio, exsculpo, impr. saxo.

Ἐκλάπαζω, abripio, ἔσχι.

Ἐκλάπη, a. 2. ind. pass. verbi κλέπτω.

Ἐκλάπτω, lambendo edibo, seu exsorbeo. Τὸν ἀντίπαλον ἐκλάψας σφόντρον, Lycophr. 1201.

Ἐκλάσσω, fregi, a. 1. ind. act. verbi κλάω.

Ἐκλάσσωμαι, ὦ, fut. ἥσω, lapides excido; (2) lapidibus construo.

Ἐκλάσσω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κλάω.

Ἐκλάσσωμαι, fut. ἀνῶ, effodio. Βαθὺν τάφον ἐκλάσσωσαν, Apoll. Rhod. 4, 1532.

Ἐκλασχάνωμαι, olus decerpere. Ἀλάσχων.

Ἐκλαίω, f. ἀνῶ, lævigō, complano; (2) tero et comminuo.

Ἐκλέγω, et ἐκλέγωμαι, eligo, deligo; (2) adnoto, colligo; (3) eximo, detraho; (4) exigo, sc. tributum vel vectigal; (5) accipio, v. gr. mercedem; (6) Ex Hebr. in med. amo, item appeto, probō. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐκλέξατο, Luc. 10, 42.

Ἐκλιγμαι, ἄτος, τὸ, ecligma, medicamentum quod alias electuarium dicitur.

Ἐκλικτῶν, ἔ, τὸ, idem. Ab ἐκλέιχω.

Ἐκλιπτορέϊαι, ὦ, f. ἥσω, tero minutissime, contero et contundo ita ut levissimum evadat. Ex ἐκ, λείψω, et τρέβω.

Ἐκλιπτορέϊαι, ἡ, ὄν, eclipticus, defectivus. Ab ἐκλείπω, futur. ψω, derelinquo, desero; (2) omitto, prætermitto; (3) deficio, desum.

Ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδοὺς, Aristoph. Nub. 384. Ἦνα μὴ ἐκλείσῃ ἡ πῖσις σοι, Luc. 22, 32.

Ἐκλείσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi κλείω.

Ἐκλείχω, delambo; (2) in ecligmat sumo.

Ἐκλειψις, εως, ἡ, defectus; (2) deliquium solis, vel lunæ eclipsis. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλειπτοί, philosophi, qui nulli sectæ addicti ex omnibus deliquit quod maxime placet.

Ἐκλειπτός, ἡ, ὄν, electus; (2) eximius; (3) ex Hebr. sanctus, item carus. Ab ἐκλέγω.

Ἐκλήλαβον, latui, a. 2. ind. act. Poet. pro ἐξέλαβον, a verbo ἐκλανθάνω, pro ἐκλήθω.

Ἐκλήλαβον, latens, præsert. part. act. v. ἐκλελάθω.

Ἐκλήλασθε, oblivioni traditi estis, 2. pl. perf. ind. pass. verbi ἐκλανθάνω.

Ἐκλαμάνω, adv. solute, remisse; (2) minus ornate et elaborate. Ab ἐκλήω.

Ἐκλειμμα, τὸ, cortex. Vide λέμμα.

Ἐκλείψω, εως, ἡ, delectus, electio.

Ἐκλείψωμαι, a. 1. inf. med. verbi ἐκλέγω.

Ἐκλεπίζω, f. ἴσω, ex cortice et putamine eximo, decortico, desquamo; (2) excludo, excudo.

Ἐκλείπτω, εως, ἡ, corticis detractio; (2) pulorum exclusio.

Ἐκλειπτός, ον, valde tenuis.

Ἐκλειπτορέϊαι, ὦ, f. ἥσω, minutissima quæque persequor.

Ἐκλειπτόν, extenuo; (2) conficio tæbe, nacie.

Ἐκλήσω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω.

Ἐκλευκαίνω, ἀνῶ, dealbo.

Ἐκλευκος, ε, ὁ, ἔ, ἡ, valde albus, valde pallidus.

Ἐκλεψέ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κλέπω.

Ἐκλήγω, f. ζω, desisto, desino ab, cesso ab.

Ἐκλήθηναι, oblivisci facio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλήθην, vocatus sum, a. 1. ind. pass. per Synec. pro ἐκλήθην, a καλέω.

Ἐκλήθητε, vocati estis, 2. pl. a. 2. ind. pass.

Ἐκλήθω, lateo, unde ἐκλήλαβον, apud Il. 2, 600, pro ἐξέλαβον, oblivisci facio, (potius a verbo κλάω, quod fit a κλάω, Ern.)

Ἐκλήσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κλέψω.

Ἐκλήστω, ορος, ὁ, exceptor; (2) susceptor. Ab ἐκλαμάνω. Unde

Ἐκλήψις, εως, ἡ, exceptio; (2) susceptio; (3) collectio; (4) conductio.

Ἐκλήρω, ὦ, f. ἥσω, nugo, deliro.

Ἐκλήρως, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλήρω, f. ὦσα, lapido; (2) lapis fio.

Ἐκλήρω, ὦ, f. ἥσω, lapides lego, i. e. legendo eximo.

Ἐκλήρω, ὦ, f. ἥσω, ventilo, ventilabro purgo.

Ἐκλήρω, ας, ἡ, vehemens fames.

Ἐκλήρω, paludem facio. Ἐκλήρω, ὄντος ἐν ὅτε τὸ ποταμὸς stagnante interdum aqua fluvii, aqua fluvii interdum planitiem obruente, Appr. Bell. Civ. 4, 107.

Ἐκλήρω, ε, ὁ, ἔ, ἡ, fame confectus, jejunos.

Ἐκλήρω, f. ὦσα, palude obruo, stagnum facio.

Ἐκλήρω, idem quod ἐκλείπω. Ἡμετέραν τὴν, ἡνίκα ἐκλείπωτον δόμους πατρώας, Eurip. Med. 800.

Ἐκλήρω, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κλίνω.

Ἐκλήρω, declinet, 3. sing. a. 1. imperat. act.

Ἐκλήρω, ὦ, f. ἥσω, et retibus evado, seu effugio. Ex ἐκ et κλίνω, linum.

Ἐκλήρω, recubimus, 1. pl. a. 1. ind. pass.

Poet. et Dor. pro ἐκλήρωμαι, a verbo κλίνω.

Ἐκλήρω, f. ἀνῶ, pinguetio.

Ἐκλήρω, ὦ, f. ἥσω, impense oro, obtestor; (2) impense orando exoro.

Ἐκλήρω, a. 2. inf. act. verbi ἐκλείπω. Unde

Ἐκλήρω, εως, ὁ, ἔ, ἡ, deficiens, prætermisus: τὸ ἐκλείπτω, negligentia. Κολαῆς δὲ τὴν ἐν τῷ παρακλήματι ἐκλείπτω, Arr. Hist. Alex. 4, 29.

Ἐκλήρω, 2. pl. a. 2. conj. act. verbi ἐκλείπω.

Ἐκλήρω, excuso, crimen diluo. Ἀλέγω.

Ἐκλήρω, εως, ὁ, exactor vectigalium, coactor.

Ἐκλήρω, ἡς, ἡ, electio; (2) carmen pastorale, ecloga; (3) excerpta; (4) præstantia in quoque genere. Ab ἐκλέγω, eligo.

Ἐκλήρω, f. ἴσμαι, numero; (2) reputo, perpendo, aestimo; (3) explico rationes rei, demonstro. Εἰ σωφρόνως τις τὸν πόλεμον ἐκλογίζετο, Thuc. Ἀρ' ἐκλογίζομαι γε πρὸς τὸ δυσμενὲς μάλλον φρονέας τῷδε, num interpretor potius mentem istius ad id quod inimicum est, Eurip. Hec. 745. Hinc

Ἐκλογισμός, ἔ, ὁ, computatio, aestimatio; (2) consilium.

Ἐκλογιστής, ὁ, ὁ, præfectus rationibus.

Ἐκλογιστής, ας, ἡ, enumeratio; (2) comparatio; (3) numeratio facta posito calculo.

Ἐκλογιστής, ὁ, narratio, ἔσχι.

Ἐκλέγω, f. ζω, eligo. Ἐκλογίω τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλὰς γωνίας, Isocr.

Ἐκλογίω, 3. pl. imperf. ind. pass. v. κλονίω.

Ἐκλογίω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κλοποφορέω.

Ἐκλώ, f. ὦσα, eluo, abluo.

Ἐκλώ, f. ὦσα, partu edo, enitor. Ὅν ἡ ζῆναιμος πατὴρ ἐκλώσεται, Lycophr. 468.

Ἐκλώ, f. ὦσα, et cohorte seligo; (2) in cohortes distribuo.

Ἐκλώ, f. ὦσαι, silvesco densis fruticibus, fruticor, frutesco. Ex λόχμος, locus fruticosus et insidius aptus.

Ἐκλώ, 3. sing. imperf. ind. pass. v. κλύω.

Ἐκλώ, 3. pl. a. 1. conj. pass. verbi κλύνω.

Ἐκλώ, 1. sing. imperf. ind. act. verbi κλύνω.

Ἐκλώ, ον, admodum tristis.

Ἐκλώ, a. 1. inf. med. v. κλύνω. Unde

Ἐκλώ, εως, ἡ, exolutio, dissolutio, liberatio; (2) imbecillitas, debilitatio; (3) deliquium animi virumque.

Ἐκλυσάω, ὦ, rabie et impetu feror; (2) cupido appeto; nam et λύσσα dicitur de amore insano. Ex λύσσα, rabies.

Ἐκλυθήσιν, τὸ, piaculum libertatis, qui morte sua medetur malis publicis.

Ἐκλύτος, ε, ὁ, ἔ, ἡ, dissolutus, languidus, effeminatus. Ab ἐκλύω.

Ἐκλύτως, adv. solute, expedit.

Ἐκλύτως, εως, ἡ, redemptio.

Ἐκλύω, f. ὦσα, exsolvo; (2) dirimo; (3) dissibo; (4) discedo; (5) enervo, debilito; (6) macero; (7) destituo, relinquo; (8) libero. In medio, discedere facio, ablego.

Καὶ μὴν φέβοιτο ὅτι αὐτὸν ἐκλυσάμενον, Sophr. Aj. 531. Μήποτε ἐκλυσάσιν ἐν τῇ ὁδῷ, Matt. 15, 32.

Ἐκλύω, f. ἥσω, injuria afficio, dedecoro, mutilo, detruncō. Μόλις δ' ἐπὶ δ' ἔργων ὅσ' αὐτὸν ἐκλυσάσιν μολῶν, Sophr. Phil. 329.

Ἐκλύω, f. ὦσα, veste exuo. Ex λύω.

Ἐκλύω, ε, τὸ, mantile, sponsia, et quocumque ad abstergendum expurgandumve utimur; (2) expressum rei alicujus simulacrum, velut in cera signum, unde et σφραγὶς exponitur; (3) illud ipsum quod recipit speciem et figuram, unde ap. Plat. materia susceptrix et genitrix formarum variarum sic vocatur. Ab ἐκλύω.

Ἐκλύω, ὦ, exprimo, effingo. A præc.

Ἐκλύω, εως, τὸ, massa subacta; (2) expressum rei alicujus simulacrum. (2) λῆον, λῆον σοι γέγονεν, αὐτὸ ἐκλύω σὺν, expressa tui imago, Aristoph. Thesmoph. 514.

Ἐκλύω, valde furo; (2) furo, insano.

Ἐκλύω, in furem ago; (2) amore incendio. Κύπρις, τί μ' ἐκλύεις ἐν τῷ τούτῳ; Aristoph. Conc. 961. Κένταυρος ἐκλύει σὺν ταῖς φίλτραις τὸν σὺν ἐκλύει πόνον, sui incenderet amore, Sophr. Trach. 1141. Εὐδὼς τίς τρωεσσιν ἐκλύειν ὄχρον, metu in furem agens, Eurip. Hipp. 1229.

Ἐκλύω, f. ὦσα, (prorsus) beatum prædico.

Ἐκλύω, ε, τὸ, impressa species, vestigium.

Ἐκλύω, vel ἐκλύω, f. ζω, emollio.

Ἐκλύω, ὦ, f. ὦσα, emollio; (2) effemino.

Ἐκλύω, εως, ὁ, ἔ, ἡ, furiosus; (2) insane cupiens, amans. Ex ἐν et κλίνω.

Ἐκλύω, f. θήσωμαι, perdisco, edisco; (2) cognosco, intelligo. Ἀρχήσανον δὲ παντὸς ἀνδρός ἐκλύειν ψυχὴν τε, ἔ φρονίμα, ἔ γνώμην, Sophr. Ant. 181. Ἐκλύει ἀκρόασις ἐκλύει τῶν ῥητόρων, Aristoph. Conc. 244.

Ἐκλύω, a. 2. conj. pass. vel fut. 1. act. v. ἐκλύω.

Ἐκλύω, adv. furiose, ardent.

Ἐκλύω, qui absterget, a. 1. part. act. verbi ἐκλύω, abstergo.

Ἐκλύω, εως, ἡ, detercio. Ab ἐκλύω.

Ἐκλύω, f. ἀνῶ, tabefacio, languidum reddo; (2) extinguo, perimo.

Ἐκλύω, f. ὦσα, amement reddo.

Ἐκλύω, ὦ, f. ἥσω, testimonium absens edo, mitto.

Ἐκλύω, ας, ἡ, testimonium absens.

Ἐκλύω, ε, τὸ, idem.

Ἐκλύω, vel ἐκλύω, f. ζω, et ἐκλύω, extergo, abstergo; (2) exprimo; (3) veneficis defixum ac devotum libero. Ἐξίμας ταῖς θρεῖν αὐτῆς τὸς πόδας αὐτῆς, Joab. 12, 3. Ἀρκυ τῆς ἐκλύω ἐκλύω τὸς πόδας, Lycophr. 138.

Ἐκλύω, f. ζω, quæro, indago.

Ἐκλύω, ὦμαι, vanus fio.

Ἐκλύω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio.

Ἐκλύω, f. ἔσω, demulceo, delinno.

Ἐκλύω, sortior, Hom.

Ἐκλύω, ας, ἡ, cantus extra numerum, sine numeris.

Ἐκλύω, 2. sing. præc. imperat. act. pro ἐκλύω. Ab

Ἐκλύω, ὦ, f. ἥσω, meditor, exerceo. Πολιτικὴν τὴν ἀρίστην ἐκλύω, Luc.

Ἐκλύω, εως, ὁ, ἔ, ἡ, socors, iners; (2) qui est extra modulationem, absonus, inconcinuus; (2) viribus carens, invalidus; (3) luxatus. Ex ἐκ et κλίνω, vel κλίνω.

Ἐμμελίζω, f. ἴσω, membratim concido, trunco.

Ex *ex* et μέλος, membrum. Unde

Ἐμμελός, *u*, ὁ ἔξ ἡ, invalidus, *Hesych.*

Ἐμμελώς, *adv.* cum resolutione membrorum, seu laxatione.

Ἐμμεμύηται, edictus est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἔμμεναι.

Ἐμμετρέω, et ἔμμετρεμαι, emetor, dimetior. Τὴν Κορινθίαν ἔμμετρώμενος χθόνα, *Soph. (Ed. Tr.) 794*: vel potius Τὴν Κορινθίαν, ἀστροῖς τὸ λαπὸν ἔμμετρώμενος, χθόνα ἔφηνον, Corinthiam terram exsul dereliqui, astris in posterum cursum dirigens, [cum ἔμμετρώμενος subauditur ὅδον.]

Ἐμμέτρησις, *ως*, ἡ, dimensio.

Ἐμμετρος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, modum excedens. Ex *ex* et μέτρον, mensura. Hinc

Ἐμμέτρω, *adv.* modum excedendo, immodice.

Ἐμμετρῶνα, f. νῶ, longum facio, extendo.

Ἐμμενία, f. ἴσω, exandens ira, indignor.

Ἐμμενος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sex mensium est.

Ἐμμενήω, f. ὕσω, indico, enuncio.

Ἐμμενέομαι, f. ὕσμαι, evolvo; (2) extraho; (3) explico, de acie. Ex *μηνῶ*.

Ἐμμενίσσομαι, polluor, nominalim, profluvio seminis. Ex *ex* et μενίσσω.

Ἐμμενίσσομαι, ἔμαι, f. ἥσμαι, imitando exprimo. Σφηνόγεις κελαινὴς γῆρον ἔμμενίσσιν, *Lycophr. 7*. Πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ποῦσιν ἄσπευ ὀρνίθις, ἔμμενέμενοι, *Aristoph. Av. 1290*.

Ἐμμεσθός, *u*, ὁ ἔξ ἡ, cui merces non datur.

Ἐμμεσθῶ, *ω*, f. ὥσω, mercede eloco. A *πρᾶξ*. Ἐμμεσθός, *adv.* ita ut merces non detur.

Ἐμμεσθώσις, *ως*, ἡ, locatio, quæ fit pacta mercede. Ab ἔμμεσθῶ.

Ἐμμελῶ, *ω*, f. ἥσω, exeo, prodeo.

Ἐμμερόννυμι, vel ἔμμερόννομαι, f. ἔμαι, exprimo; (2) imprimo; (3) abstergo.

Ἐμμερόφω, *ω*, formam effingo seu exprimo.

Ἐμμεστω, carmine aliquid, v. gr. leges, complector; (2) doceo, sc. per carmina, proprie.

Ἐμμεσθῶνα, *ω*, f. ἥσω, exantlo labores. Ὡς τῷ τυράννῳ πλείον ἔμμεσθῶν βίον, ut tyranno amplio-rem victum paret, *Eurip. Suppl. 451*.

Ἐμμεσθλῶνα, f. ὕσω, vectibus evello vel excutio. Ἐμμεσθλῶ, *ω*, f. ὥσω, medullam eximo, detraho; (2) omnino, detraho, v. gr. pinguedinem, conficio. A μεσθῶ.

Ἐμμελῶ, et ἔμμελῶ, *ω*, f. ἥσω, exsugo. Hinc

Ἐμμελῆσις, *ως*, ἡ, ipsa sugendi actio.

Ἐμμελῆσθαι, f. ἴσω, irrideo, sannis excipio. Ἐξμελῆσθαι αὐτόν, *Lyc. 16, 14*.

Ἐμμεσίζω, f. ἴσω, uno haustu avide ebibo. Ex *μέω*, os sive labra claudo: vid. ἄμυσί.

Ἐμμενίω, effluo, *Sibyl.*

Ἐμμενέω, *ω*, f. ἥσω, obtorpesco.

Ἐμμενέω, *ω*, fut. ὥσω, cum navi portu exeo. Ἐμμενέω, *ω*, f. ὥσω, naulo accepto exporto; (2) e fluctibus enato. Διόγεια δ' εἰς Τίρηναι ἐμμενέωσθαι, *Lycophr. 726*.

Ἐμμελῶ, f. ἄσω, juveniliter cresco.

Ἐμμεμῶσθαι, depasci; (2) educi vel exire ad pastum. Οὐδ' ἄψορρον ἐμμεμῶσθαι; retro ferens, *Soph. Aj. 396*.

Ἐμμενίζω, fut. ἴσω, enervo, nervos incido.

Ἐμμενέω, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, cui nervosus cauliculus est, nerviculatus. Ex νέρων.

Ἐμμενῶ, enatasse, a. 1. inf. act. verbi ἐνέω.

Ἐμμενῶνται, part. aor. 1. verbi ἐνέω, enato, *Apoll. Rhod. 1, 593*.

Ἐμμενῶ, *ως*, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat; (2) deflexus sive diverticulum. Ab

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, nutu jubeo; (2) propendeo, evito; (3) divertio, declino. Ὁ γὰρ Ἰσχυρὸς ἐξένυσεν, ὅχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, *Joan. 5, 13*.

Ἐμμενῶ, *ω*, *παλιν*, sententiam iterum mutat, *Eurip. Phoen. 927*.

Ἐμμενέω, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, e nube prorumpens. Ex *ἐκ* et μενέω, nubes.

Ἐμμενῶ, *ω*, ἰδ. *idem*. Ex νέρων.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, enato; (2) expedio me a re aliqua difficili et perniciosa. (2) πῶς ἂν ἐμμενῶσαι δοκοῖ; quomodo se tandem illinc evasurum speraret? *Eurip. Hippi. 470*.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, jejuno.

Ἐμμενῶ, f. ψω, crapulam edormio; (2) evigilo. Ἐμμενῶν ἀπὸ τῆς ὄνις, 1 *Reg. 25, 37*.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ἀνδρῶν*, *Strach. 31, 2*. Hinc

Ἐμμενῶ, *ως*, ἡ, exhalatio crapulæ, reditus ad sobrietatem.

Ἐμμενῶ, f. ἥσμαι, enato.

Ἐμμενῶ, *ω*, f. ἥσω, vinco, supero; (2) obtineo.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, quod quis vincendo obtinuit.

Ἐμμενῶ, *ως*, ἡ, evictio. Ab ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, f. ψω, eluo; (2) expio; (3) abstergo. Οὐδὲ ποτ' ἐμμενῶ σὺ τὰ ἐμὲ πεπραγμένα σαρτῶ, *Dem.*

Ἐμμενῶ, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, *ω*, f. ὥσω, idem quod simplex.

Ἐμμενῶ, *ως*, ἡ, elutio, abstergio. Ab ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, dementia. Ab ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, depastio. Ab ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, exlex; (2) inusitatus, vehementer, insolens; (3) scelestus, nefandus.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, enormiter, præter modum, magnopere, vehementer.

Ἐμμενῶ, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, excors, demens, stultus.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, ægrum curo.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, redeo, *Hom.*

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, redeunt, nom. dual. a. 1. part. act. verbi ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, separo ex; (2) alieno; (3) rejicio.

Ἐμμενῶ, *ω*, f. ὥσω, in lignum verto, ex tenero et molli lignosum reddo; et in passivo lignum fio, in lignum mutor.

Ἐμμενῶ, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καλαινῶ.

Ἐμμενῶ, 3. pl. a. 1. ind. pass.

Ἐμμενῶ, 3. pl. a. 1. ind. med. v. κομῶ.

Ἐμμενῶ, a. 1. ind. act. verbi κομίζω.

Ἐμμενῶ, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω.

Ἐμμενῶ, a. 1. ind. pass. verbi κολοῦμαι.

Ἐμμενῶ, 3. sing. imperf. ind. act. v. κομίζω.

Ἐμμενῶ, 3. plur. a. 1. ind. act.

Dor. pro ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, 3. pl. a. 1. ind. med.

Ἐμμενῶ, adduxit, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κομῶ.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, a verbo κομίζω.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, ultro. Ab ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, a. 1. ind. act. verbi κομίζω.

Ἐμμενῶ, a. 2. ind. pass. verbi κομίζω.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἐμμενῶ, a. 1. ind. pass. verbi κομίζω, fatigo.

Ἐμμενῶ, a. 1. ind. pass. verbi κομίζω.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, 3. sing. a. 1. ind. med.

Poet. pro ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, 3. sing. imperf. ind. act. v. κομίζω.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, 3. plur. a. 1. ind. pass.

Boet. pro ἐμμενῶ, a. κομίζω.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, a. 1. ind. voluntarius.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, a. 1. ind. sponte et voluntarie aliquid ago, do, &c. Ab ἐμμενῶ. Hinc

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, a. 1. ind. actio voluntaria, impr. do- num tale.

Ἐμμενῶ, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, spontaneus; ἐξ ἐμμενῶ, de industria, sponte, *Soph. Trach. 727*. Ab ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, ultro.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, terribilem et stupendum in modum, immaniter, (*neut. plur.*)

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, idem, (*neut. sing.*) Ab

Ἐμμενῶ, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, terribilis, stupendus, admirabilis. Ab ἐμμενῶ, (*nisi* potius ab ἐμμενῶ, *Ern.*)

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, admiratione percellor, stupesco, admiror. A *πρᾶξ*.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, nom. pl. n. g. grad. superl.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, reverens, admirans. Πα- τὴρ μὲν σὺν ἐμμενῶ, *Eurip. Ores. 888*. τῶν μὲν εἶδος ἐμμενῶ, *Id. Troad. 929*.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, horribiliter, mirifice.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, *ω*, qui nihil passus est, illa- sus, incolumis; (2) immodice adfectus; (3)

cupidus, studiosus. (2) ἐμμενῶ ἐπὶ ἡδονῆς γινόμενῃ, præ gaudio mei compos non fui, *Alciph. 2, 4*. Ex πάθος.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, cum immodico adfectu.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, discipulus, filius, *Eur.*

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, instituo, erudio; (2) ad adultam ætatem perducere. Ἄς δὲ Πρὸ- βλαστος ἐμμενῶ, *Lycophr. 577*.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, virtute abreptum temere offer- ri, *Il. 5, 803*. A φῶς, lux, est φῶς, unde φῶσσω, παύσσω, celeri motu mico. ἐμμενῶ, celeri motu efforor, ἰνδοσῶ, φέρομαι, de fulgure dixit, *Apoll. Argon. 3, 1266*. Ἐμ- μὲν μεταμμενῶσθαι ἐκ νυφῶν.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, cum impetu egredior, erumpo.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, jamdudum.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, eluctor; (2) contra leges palæstricas ago.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, concubina. Ex *ἐκ* et παλλακή, concubina.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, omnino, prorsus.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, in pappos abire, præf. inf. pass. contr. pro ἐμμενῶ, ab

Ἐμμενῶ, in pappos abeo vel dissolvor. A πάππος, lanugo carduorum.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, audacissime.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, devirgino.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, prope adpono, in aor. 2. adsto.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, in τῇ γυνάμει, *Dem.*

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, persono, obtundo aures alicujus clamore.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, percello, attonitum reddo. Unde ἐμμενῶ, perculsus, attonitus.

Ἐμμενῶ, *ω*, f. ὕσω, extra viam tritam vel præscriptam evagor, expatrio; (2) inambulo. Ex πάτος, via.

Ἐμμενῶ, in devia abductus, *Æsch. Agam. 49*. ἐμμενῶ, τὸ ἐξ πάτος, *Hes.* A πάτος.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, non patrium, dissimile, *Hes.*

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, libero a malo; (2) eripio.

Ἐμμενῶ, f. νῶ, crassum reddo.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, stridor.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, persuadeo.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, tento, experior. Καὶ σὺ τοσούτων πρῶτον ἐμμενῶ, percontabor, *Aristoph. Eq. 1230*.

Ἐμμενῶ, *ω*, et ἐμμενῶ, idem.

Ἐμμενῶ, *ω*, f. ὕσω, securi excindo.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, licet, *Hesych.* ἐμμενῶ, licet, *φρονῖν μέγα, Soph. Antig. 478*. A πῖλω, sup.

Ἐμμενῶ, f. ψω, emitto. Διὰ τῆς νυκτὸς ἐμ- μενῶ τὸν Παῦλον, *Act. 17, 10*. Hinc

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, emissio, legatio.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, prorsus percoquo, ad maturitatem perduco.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, perf. ind. act. verbi ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, evolasti, 2. sing. perf. ind. pass. *Dor.* pro ἐμμενῶ, ab ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, expansus sum, præf. pass. v. ἐμμενῶ, seu ἐμμενῶ.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, ad finem perduco, prætere- o.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, exitus, *Æsch.*

Ἐμμενῶ, *ω*, transeo; (2) trajicio, traduco, transporto. Κῆρυξ παλαιὸν κλῖμα' ἐμμενῶ, scande, *Eur. Ph. 100*. Διμῖνε δὲ Ναυ- πλῖον ἐμμενῶ πλώτῃ, *Eurip. Or. 54*. [male ante Musgraviū legebatur ἐμμενῶ.]

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, decipio, effugio more per- dicis. Ex *ἐκ* et πρῶξ, perdis.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, everto, devasto. Ἐμμενῶ, Πριάμοιο πόλιν, *Il. 1, 19*.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, circumduco.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, peragro, lustror.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, usquequaque circumdo; (2) usquequaque obo, circumeo; (3) circum- venio, obsideo; (4) graviter constrictum teneo.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, circuitio, percursio. Ab *ἐκ* et περιέναι, (*vel* *ἐκ*, *Ern.*)

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, peragro, lustror.

Ἐμμενῶ, *ω*, *ω*, peragro, lustror.

Ἐμμενῶ, f. ὕσω, peragro, lustror.

Ἐμμενῶ,

Ἐπιστραφεύς, ἔ, ὁ, reversio militum in prae-
tium locum post praesentium.
Ἐπιτρέχειν, percurro, currendo oboeo, seu ab
uno ad alterum curro.
Ἐπίτρεσι, a. 1. inf. act. verbi ἐπιτρέβω.
Ἐπιτρέξι, excidit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro
ἐπίτρεσι, a verbo ἐπιτρέπω pro ἐπίτρεω.
Ἐπίτρεσι, et ἐπίτρεω, f. ψω, excoquo.
Ἐπίτρεσι, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi ἐπίτρεω.
Ἐπίτρεσι, ἔ, ὁ ἔ ἦ, amplius passusque in mo-
dum folii. Ex πίταλον, folium.
Ἐπίτρεσι, f. πρήσσομαι, evolo.
Ἐπίτρεσι, adv. cum expansione.
Ἐπίτρεσι, vel ἐπιτρεάνω, f. ἐπιτρέω, ex-
tendo; unde ἐπιτρέσσω. Ἐπιτρεάνω, exten-
do; unde ἐπιτρεσμένος, extensus. Ἐπιτρέ-
σσω τὰς χεῖρας μου πρὸς, λαὸν ἀπειθῆντα, Rom.
10, 21. Hinc
Ἐπίτρεσι, ἦ, expansio.
Ἐπίτρεσι, ὦμαι, evolo.
Ἐπίτρεσι, excidui, de fructibus maturis,
maturus; (2) volatilis. (1) πρὸς ἀνδρας ἰσὺν
ἐπιτρέσσω σὺν, fere maturæ sunt viris;
vel potius, quæ jam advolant ad viros, Frag.
Aristophanis apud Pollucem, 2, 19. (2) ἰσὺν
ὁ πατὴρ ὁ πηλαργὸς, ἐπιτρέσσω πάντας παῖδας
αὐτοῦ πηλαργίδες τρέφω, postquam pater ci-
conia pullos suos alendo fecerit volatiles
omnes, Aristoph. Av. 1355.
Ἐπίτρεσι, volo; (2) evolo.
Ἐπίτρεσι, f. ψω, excoquo. Ἐπίτρεσι τὰ σῖτα,
Aret.
Ἐπίτρεσι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐπιτρέω.
Ἐπιτρέψω, enale, perf. part. med. f. g. pl. n.
v. ἐπιψω.
Ἐπιτρέψω, vel ἐπιπρήνω, f. πρήνω, con-
glo, conglacio, reddo rigidum et solidum.
Ἐπιπρήνω, ὦ, f. ἴσω, exsilio, saltu exeo; (2)
clam exeo.
Ἐπιπρήνω, ἄτος, τὸ, saltus procursorio. A præc.
Ἐπιπρήνω, εὐς, ἦ, exitus ejus qui exsilii.
Ἐπιπρήνω, ἦ, ὄν, congelandi et conglaciandi
vim habens. Ab ἐπιπρήνω.
Ἐπιπρήνω, filum educet, 3. sing. f. 1. ind.
med. Alt. pro ἐπιπρήνωται. Ab
Ἐπιπρήνω, f. ἴσω, extrico, Aristoph. Ran. 587.
Ἐπιπρήνω, εὐς, ἦ, congelatio, concretio, quæ
frigore fit. Ab ἐπιπρήνω.
Ἐπιπρήνω, ὦ, f. ὥσω, mutilo.
Ἐπιπρήνω, εὐς, ὁ ἔ ἦ, qui sex cubitorum est.
Ἐπιπρήνω, quasi ab ἐπιπρήνω pro
Ἐπιπρήνω, f. ἴσω, exprimo premendo, urgendo
expello, v. gr. in fugam; (2) urgeo.
Ἐπιπρήνω, εὐς, ἦ, expressio; (2) compressio,
comprehensio. A præc.
Ἐπιπρήνω, ἄτος, τὸ, id quod expressum est,
succus seu liquor expressus; (2) fractura
calvariae in multas partes.
Ἐπιπρήνω, ἔ, ὁ, expressio; (2) oculi prolapsus
extra suam cavitatem.
Ἐπιπρήνω, εὐ, τὸ, in quo aliquid exprimitur,
prelum, torcular.
Ἐπιπρήνω, ἦ, ὄν, expressus; (2) qui exprimi
potest.
Ἐπιπρήνω, idem quod ἐπιπρήνω.
Ἐπιπρήνω, f. ἀνώ, exacerbo, exaspero. Ab
Ἐπιπρήνω, ἔ, ὁ ἔ ἦ, vehementer amarus.
Ἐπιπρήνω, ὦ, f. ὥσω, peramarum reddo. A
præc.
Ἐπιπρήνω, vel ἐπιπρήνω, f. ἐπιπρήνω, im-
pleo, compleo.
Ἐπιπρήνω, bibo, epoto. Τὸν δὲ λίσσων ἐπιπρήνω σκύ-
φον, Lycophr. 163. Τὴν δὲ ἐπιπρήνω αἶμα, Soph. El. 787. Ἐπιπρήνω ὀνὴ
νὴν ἐπιπρήνω, Aristoph. Pac. 921.
Ἐπιπρήνω, f. ἐπιπρήνω, excido, decido; (2) expel-
lo, explodro, repudior; (3) erumpo, edor,
ut de oraculis; (4) perire, item exitum non
habere, irritum esse, de dictis, &c. (5) repe-
diat tamen et de euentu, pro evenire, inci-
dere; (6) de mutatione rerum in contrari-
um ad diversum; (7) digredior. Ἐπιπρήνω
ἐξ ὁράματος, Aristoph. Vesp. 1416. Λόγων μα-
ταίων ὕνεκ ἐπιπρήνω χρόνους, Eur. Med. 450.
Ἐπιπρήνω, f. ἴσω, pitissando exhaurio.
Ἐπιπρήνω, ὦ, excido, decido.

Ἐκπλάγεις, a. 2. part. pass. v. ἠκπλήσω.
Ἐκπλάγῃς, εὖς, ὁ ἔ ἢ, perterritus, attonitus;
(2) terribilis. Ab ἠκπλήσω.
Ἐκπλάγεις, adv. mirabiliter, egregie.
Ἐκπλεβεῖν, plethrum cursu metiri. Ab
Ἐκπλεβῆς, ε, ὁ ἔ ἢ, plethri mensuram ex-
cendens. Ex ix et πλεβόν.
Ἐκπλεβρος, cum spiritu aspero pro ἑξάπλεβρος,
sex plethrorum. Ἐκπλεβὸς δρόμος ταχύς
βαδίζης τερεῖον ἀνδράτετι? ἄν, stadii sex ple-
throrum cursor velox metam attigisset,
Eurip. Med. 1181.
Ἐκπλεονάζω, f. ἄνω, redundo.
Ἐκπλεος, εἰς, εἰον, Attice ἔκπλεως, expletus; (2)
cumulate expletus; (3) qui sufficit.
Ἐκπλεος, ε, ὁ ἔ ἢ, sex latera habens.
Ἐκπλεύσαι, enavigasse, a. 1. inf. act. verbi
Ἐκπλῆναι, f. ἴσω, enavigo, solvo e portu; (2)
impetum classe in hostes facio. Οὐ μὴ ποτ'
ἔς τὴν Σαῦρον ἐκπλεύσας ἔχων, Soph. Phil. 380.
Ἡμεῖς δὲ ἑξενευσάμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν
ἀζύμων ἀπὸ Φιλίστων, Act. 20, 6.
Ἐκπλέω, aiv. cumulate, abunde.
Ἐκπληρῶναι, aiv. terribiliter. Ab ἠκπλήσω.
Ἐκπληθύνω, f. νῶ, idem quod
Ἐκπλήθω, f. ἴσω, expleo, compleo; (2) luo;
(3) perfungor. Ὅσος εἰς ἐκπλήσας χωρῆς, Eur.
Ph. 174. (2) Κραῖος δὲ πέμπτε γυνὴς ἀμαρ-
τάδα ἑξέπλησας, Herodot. 1, 91.
Ἐκπληκτικός, ἦ, ὄν, terrorem adferens, horri-
bilis. Ab ἐκπλήσω.
Ἐκπληκτικός, adv. cum stupore, cum terrore;
(2) cum admiratione, plausu.
Ἐκπληκτος, ε, ὁ ἔ ἢ, attonitus.
Ἐκπλημενίαι, ὦ, f. ἴσω, aestu inundo, restagno.
Ἐκπλημῆς, εὖς, ἦ, consternatio, mentis abalie-
natio; (2) sideratio et arborum tabes; (3)
vehementior cupiditas.
Ἐκπληρῶναι, ὦ, f. ἴσω, impleo; (2) servo, v. gr.
promissa. Ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς
τεκνίοις αὐτῶν ἡμῖν, Act. 13, 32. Σελήνας δώ-
δεκ' ἐκπληρηνένας, duodecim integris mensi-
bus, Eurip. Alc. 433. Ἐκατόν ἐχθρῶναι ἀσ-
πιδ' ἐκπληρῶν γραφῇ ὕδρας, centum viperas
habentem clypeum implens pictura hydræ,
Id. Phæn. 1142. Hinc
Ἐκπληρωμα, τὸ, supplementum, complemen-
tum.
Ἐκπληρώσεις, εὖς, ἦ, expletio, complementum.
Ἐκπληρωσῆς, ἔ, ὁ, qui facit jussa, mandata.
Ἐκπλήσσει, perturbare, 2. sing. præs. imperat.
pass. Ion. pro ἐκπλήσσο. Ab
Ἐκπλήσω, vel ἐκπλήττω, f. ἔω, percello, per-
terrefacio, stupefacio; (2) excutio, oppri-
mo, amoveo; (3) de nidore nares suavior
afficiente, quod Lat. tangere; unde cupidi-
tate incendio; (4) in pass. timeo, terreo, de
statu mentis decido. Ἐρωσὶ θυμὸν ἐκπληγείν;
Ἰάσονος, Eur. Med. 8. Ἐκπληρῶμενος ἐπὶ τῇ
διδασκῇ τῷ Κυρίῳ, Act. 13, 12.
Ἐκπληθύνω, f. ἴσω, lateres eximo.
Ἐκπλοος, contr. ἔκπλες, ε, ὁ, enavigatio, erup-
tio navium ex portu; (2) impetus classis in
hostes. Ab ἐκπλήσω.
Ἐκπλύνω, f. ὑνῶ, eluo. Ἐκπλύναντας τὴν οἰσ-
πῶτην, Aristoph. Lys. 577. Ἐκπλυθὲ τὸ ἔριον
εἰς γάλα, Aristot. Hinc
Ἐκπλύνω, εὖς, ἦ, ipsa eluendi actio.
Ἐκπλύτος, ε, ὁ ἔ ἢ, vel ἐκπλυτός, ἦ, ὄν, elutus,
elotus; (2) colorem non retinens.
Ἐκπλύνω, f. ἴσω, enavigo. Πέτραις συμπλη-
γάδας ἑξέπλησας, Apoll.
Ἐκπνευμάτω, ὦ, f. ἴσω, in spiritum verto;
(2) flatibus extollo. Ex πνεῦμα.
Ἐκπνευσίς, εὖς, ἦ, exspiratio; (2) mors. Ab
Ἐκπνέω, f. ἴσω, efflo, exspiro; (2) morior; (1)
ἴσας ὅν ἐκπνεύσας, fortassis omnem halitum
effuderit, Eur. Or. 699. Ὅταν ἐνθάδην αἰσῆς
ἐκπνεύσῃ βίον, Lycophr. 807. Ὅ δὲ ἡνῶς, ἀφῆς
φωνῇ μεγάλῃ, ἑξέπνευσεν, Marc. 15, 37.
Ἐκπνοή, ἦς, ἦ, exspiratio, exhalatio. Οὐδ' ὅμματα
χρεῖναι θανάσιμον ἐκπνοαίς, Eurip. Hipp.
1438. A præc.
Ἐκπνῶναι, adv. e medio, e conspectu, tropice e
vita; (2) cum gen. procul. (1) ἐκπνῶν μὲν
ὄν, etsi procul aberant. Σὺν δὲ 1000

*Ἐκπαθεῖν εἶναι, a medio cedere, Eurip. Suppl. 1113. Ἐκπαθεῖν γενέσθαι, removeri, Aesch. Socr. 2, 27. A πῆς.

*Ἐκπαθεῖν, adv. aliunde, undeconque.

*Ἐκπαῖον, fut. -ήσω, alieno, abalieno; (2) subduco, libero ab aliqua re; (3) emancipo, item adoptandum do; (4) sufficio; (5) perficio, consummo; (6) impers. suppetit, licet, sufficit, satis est, juvat. Ἐκπαῖω μὲ τῷ δικαστῇ, Herodot. (6) περὶ μὲν τέτων, ἔφη, καὶ αὐτὴς ἐκπαῖον διαλέγεσθαι, disputare libet, Cebes 15, edit. Glasguensis 1757.

*Ἐκπαῖσις, εως, ἥ, alienatio; (1) emancipatio; (2) absolutio, perfectio. A praec.

*Ἐκπαῖστος, α, ὁ ἔξ ἥ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.

*Ἐκπαικίλλω, f. ἰλῶ, vario, varie distinguo.

*Ἐκπακίω, f. ἰσω, vello crines, vellus adimo. Ἄλλ' ἐκπακίω σὲ τὰς ποκάδας, Aristoph. Thesm. 574.

*Ἐκπολεῖω, ῶ, f. ἥσω, debello, expugno; (2) bello vexo. A πόλεμος. Unde

*Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ἄσω, ad bellum concito, hostem alicui concilio, infensum reddo, in pass. infensum fieri alicui. Ἐξέπολεμάθησαν πρὸς τὸς φρυγίους, Plut.

*Ἐκπολιζέω, f. ἰσω, urbem extruo.

*Ἐκπολιζέω, ῶ, f. ἥσω, obsidione ad deditio-nem cogo, capio. Ἐκπολιζομένη ἡ πόλις ἔστιν ὡς ὤπτιον, Xen.

*Ἐκπολίω, f. εἶσω, populum ad aliam formam reip. morumve traduco.

*Ἐκπορεύω, f. εἶσω, me effero; (2) effero, evulgo, pando secreta, traduco ignominiose. Ἐκπορεύει τῷ κάλλει, Luc.

*Ἐκπορεύω, ἥ, α, emissio; (2) deductio; (3) excursio; (4) relegatio; (5) repudium. Ab ἐκπίρω, emitto.

*Ἐκπορεύω, ῶ, f. ἥσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; (2) labores perfero; (3) curare; (4) exornare; (5) instituo; (6) laborando digero. Ἐκπορεῖν ὀφθαλμοῖς ταῖς, Aristoph. Av. 384. (3) τῶν ἐκπορευμένων φιλανθρῶν κατ' αὐτὸν ὄντας ἐκπορεῖν τόχους, Eurip. Andr. 1052. (4) πᾶσιλοι ἐκπορεύ, Id. Hipp. 632. (5) τὸν ἄθετον τίς, καὶ χεῖρον ἐξέπορυσεν, Eurip. Iphig. in Aul. 208. (6) Ἐκπορεύ, Cyrip. 78.

*Ἐκπονηρέω, f. εἶσω, pravum et vitiosum red-do, vitio. Ex ēκ et πονηρός.

*Ἐκπονηζέω, f. ἰσω, trajicio mare. A πόντος.

*Ἐκπορεύομαι, fut. ἐύσομαι, exeo, egredior. Ἐξέ-πορεύετο ἔξω τῆς πόλεως, Marc. 11, 19.

*Ἐκπορεύσις, εως, ἥ, processio, egressio. A praec.

*Ἐκπορευτός, ἥ, ὄν, procedens, egrediens.

*Ἐκπορευτός, adv. per processionem.

*Ἐκπορεύω, educo. Ἐκπορεύετ' Ἰκαμένη δῆμον, Eurip. Phoen. 1075. Ἐκπορεύομεν σὺν μητρὶ παῖδος, Id. Herc. Fur. 723.

*Ἐκπορεύω, effluo, Orph.

*Ἐκπορεύω, ῶ, f. ἥσω, devasto, diripio. Πᾶσαν αὐτὴν ἐκπορεύθησαν δορί, Lycophr. 1339. Μᾶρος δὲ, Σηνητὸν ὅστις ἐκπορεύθῃ πόλεις, Eurip. Troat. 95. Κατ' ἐκπορεύθῃσι οἰκτροῖς, caput misera-biliter depopulatu, Id. Ibid. 142. Τυφλῆς δα' ἄτης ἐκπορεύθηται τάλας, Soph. Trach. 1104.

*Ἐκπορῆτωρ, ῥος, ὁ, vastator. Πόλις ἐκπορῆ-τορος, Eurip. Suppl. 1222. A praec.

*Ἐκπορῆτωρ, fut. ἐύσω, discedo navigio; (2) aveho, abduco navi; (1) ἡ Τυνδαρίς παῖς ἐκπιπόρθηται χροῖός, Eurip. Hel. 1195. (2) Μενέλαος αὐτὴν ἐκπιπόρθηται χροῖός, Id. Ibid. 1533.

*Ἐκπορεία, ας, ἥ, quaestus, negotiatio. A πό-ρος.

*Ἐκπορίζω, fut. ἰσω, excogito; (2) quaro, comparo; (3) suppedito. Τοῖς δεσμοῖσι τὸν βίον ἐκπορίζω, Dem. pass. (4) impetro, consequor.

*Ἐκπορῖνω, f. εἶσω, effuse scortor. Αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὁμοῖον τῆτοις τρόπον ἐκπορῖνούσασαι, Jude 7.

*Ἐκπορῖστος, seu ἐκπορῖω, fibulo, fibula subnecto, Hes.

*Ἐκποτάομαι, ὦμαι, evolo. Vide ἐκπτάομαι.

Ἐκποταῖα.

*Εκποτίσθαι, ἔμαι, idem. *Ὡς δ' ὅτε ταρφαί νηάδες Διὸς ἐκποτίζονται, *Il.* 19, 357.
 *Εκποτισμός, ὅ, ὁ, siccitas terræ.
 *Εκπραΐς, εἰς, ἡ, exactio. Τῶν δὲ φιλοδόντων τὴν ἐκπραΐν τῶν δονούντων ἐκ τῆς ὕλης μόνον ἰσχυήσατο, usuras de facultibus oblatorum duntaxat exegit, *Diodor. Sic.* 1, 79.
 *Εκπράσσω, vel ἐκπράττω, f. ἔω, perficio; (2) in med. exigo: conficio, ὁ γὰρ τις αὐτὸν ἔτε περφόρος θεῖν κεραιὺς ἐξέπραξεν, *Soph. Œd. Col.* 1658. *Εκπράσσειν χρήματα, pecuniam exigere, *Thucyd.* *Εκπράσσειν μητρὸς φόνον, exigere pœnas de cadē matris, ab eorum matre perpetrata, *Eurip. Med.* 1818. Μητρὸς ἐκπράξαι φόνον, eadē a matre patratam ulcisci, *Id.* 416.
 *Εκπραῦναι, f. αὐτῷ, demulceo, permulceo.
 *Εκπρεμνίζω, f. ἴσω, extirpo, radicitus evellō.
 *Εκπρεπής, εἰς, ὁ ἢ, decorus et insignis inter alios, eximius, elegans. Ab
 *Εκπρέπω, decorus sum, inter alios excello.
 *Εκπρεπίντως, adv. decenter, ut decet, mirifice, excellenter.
 *Εκπρεπῶς, adv. decore, eximie.
 *Εκπρήναι, fut. ἴσω, incendo, inflammo; (2) efflo. Hinc
 *Εκπρήξας, a. l. part. act. *Ion.* pro ἐκπράξας.
 *Εκπρησῖς, εἰς, ἡ, incensio, inflammatio. Αἶρος ἐκπρησῖς καὶ ἀνάγκη, *Plut. in Lysandro.*
 *Εκπρησμός, ὅ, ὁ, fervor aquæ, &c. bullentis, seu stridor.
 *Εκπρίαμαι, redimo; (2) pecunia corrumpo. Τὸς κινδύνους ἐκπρίαντο, *Lysias.*
 *Εκπρίασθαι, pras. inf. med.
 *Εκπρίω, redimo, *Chrys. ex Prov. Sol.*
 *Εκπρίω, f. ἴσω, serra exco, excido.
 *Εκπροθισμῶν, ὡ, f. ἴσω, diem præstitutum excedo, in mora sum. Ab
 *Εκπροθισμός, ὅ, ὁ ἢ, qui præstitutum diem non servat.
 *Εκπροθισμός, adv. post diem præstitutum.
 *Εκπροθῶ, erumpo, exsilio. *Ὅσπότε κρημνῶν ἐκπροθῶν, *Oppian. Cynege.* 4, 167.
 *Εκπροθύμωμαι, ἔμαι, fut. ἴσομαι, cupio, valde cupio. *Εκπροθύμῃ τῶνδ' ἀπὸ ἀλλήλας γάμων; *Eurip. Phœn.* 1672.
 *Εκπρόημι, emitto. Τὸν αἶναον παγὰν ἐκπρόησαι, *Eurip. Ion.* 118.
 *Εκπροκίω, f. ἴσω, doto, dote data eloco.
 *Εκπροκάλωμαι, ἔμαι, evoco, accerso. *Εκπροκαλῶσαι μὲν μεγάραν εὐνοιαστάντων, *Odys.* 2, 400. Ex ἐκ, πρὸ, et καλῶ.
 *Εκπροκῶναι, fut. νῶ, eligo, seligo. Πόλις ἐκπροκῶναι, *Eurip. Phœn.* 222.
 *Εκπρολείπω, fut. ῶν, relinquo, dimitto. Μητέρα δ' ἐκπρολείπεις, *Phocyl.*
 *Εκπρολείπεις, dimittis, 2. sing. a. 2. opt. act.
 *Εκπρομολίω, ὡ, f. ἴσω, egredior.
 *Εκπροσπίπτω, decido. *Ῥφέν ἐξ γαίαν τιτανούσται ἐκπροσπίττω, *Orph. de Lapid.* 319.
 *Εκπροστίμω, ceteris omnibus posthabitis honore addico, *Soph. Antig.* 913.
 *Εκπροφάινω, ostendo, præ me fero. *Ἀλλὰ κόποις ἰδίαις μορφῇς τύπον ἐκπροφάνωσα, illis ostendens vultum sub horridis formis, *Orph. Hymn.* 70.
 *Εκπροφῶ, f. ἐκπροσῶ, effero, profero.
 *Εκπροφύω, f. ἔω, effugio.
 *Εκπροχέω, fut. ῶν, effundo. Χλοερὲς ἐκπροχέων πλοκάμους, *Egipr.*
 *Εκπτερεύω, in altum evolo; (2) attenuo, ut levitate facile attollar. *Εκπτερέμενα καὶ λεπυρόμενα καταναλίσκονται ἐξ τῆν αὐξήσιν τῷ σώματι, *Hippocr. de Dieta.* 1, 1.
 *Εκπτερούσμαι, f. ἔμαι, alis pando et quatio, alas expassas conctio; (2) gestio.
 *Εκπτήσω, f. ἔω, expavefacio, perterrefacio. Οἶκον μ' ὡς τ' ὄρνιν θάμει τῶδ' ἐξέπταξας, *Eur. Hec.* 181.
 *Εκπτύω, τὸ. Vide πτύω, *Nic.*
 *Εκπτύω, f. ἴσω, consterno; pass. vehementer cupiditate incendor. *Ἐξέπτοῦθη, attonita obstupuit, *Eurip. Cycl.* 184.
 *Εκπτοίω, percello, *Eur.*
 *Εκπτύος, ὅ, ὁ, abominandus, repudiandus.

*Εκπύω, f. ἴσω, expuo; (2) respuo, abhorreo, *Gal.* 4, 14.
 *Εκπύω, ἄτος, τὸ, prolapsio; (2) luxatio.
 *Εκπύω, εἰς, ἡ, elapsio; (2) eruptio; (3) calamitas, ut exilium, &c. Ab ἐκπύω.
 *Εκπύω, ὅ, ὁ ἢ, elapsus. Ab eod.
 *Εκπύω, ὡ, f. ἴσω, suppuo; (2) ad suppurationem perduco. Ex πύον. Hinc
 *Εκπύω, ἄτος, τὸ, puris collectio.
 *Εκπύω, εἰς, ἡ, suppuration. Ab eod.
 *Εκπυητὴς, ὅ, ὁ, vim habens suppurandi seu pui movendi. Ab eod.
 *Εκπύω, idem quod ἐκπύω.
 *Εκπυνάω, f. πύωμαι, audio; (2) sciscitor. Σκαῖος αὐτὸν ἐκπυνάει, roges, *Aristoph. Plut.* 60. Πρὶν ἐκπυνάει πᾶν τὸ πρᾶγμ', ὅπως ἔχει, *Aristoph. Conc.* 749. *Ἴν' ἐκπυνάμεθα πόθεν πάροις, *Eur. Cyc.* 93.
 *Εκπύω, f. ἴσω, idem quod ἐκπύω.
 *Εκπυρνίζω, f. ἴσω, enucleo, educo velut nucleum; (2) extraho. Ex πυρῆν.
 *Εκπυρῶσθαι, incendi, incalcescere, ap. *Hipp.*
 *Εκπύρος, ὅ, ὁ ἢ, fervidus, æstuosus, ardens.
 *Εκπύρῶ, ὡ, f. ἴσω, incendio; (2) excandefacio. Αὐτῶν τ' ἐκπυρῶσι σώματα, *Eur.* 293. A præc. Ex ἐκ et πύρ.
 *Εκπυρῶναι, f. ἴσω, igne luceo ex aliquo loco, signum do facibus sublatis; Ex πυρός.
 *Εκπύρωσις, εἰς, ἡ, inflammatio; (2) ardor.
 *Εκπύρος, ὅ, ὁ ἢ, exauditus, cognitus, rumore populari. Ab ἐκπυνάω.
 *Εκπύω, ὅ, ὁ ἢ, cui barba crevit, barbatus. Ex πύων.
 *Εκπύω, ὡ, f. ἴσω, vendo.
 *Εκπύω, ἄτος, τὸ, poculum, phiala.
 *Εκπυτῶμαι, ὡμαι, evolo. Vide ἐκπυτῶμαι.
 *Εκράανθην, impleti sunt, 3. pl. a. l. ind. pass. *Bæot.* pro ἐκράανθην, a κραιναί.
 *Εκράδίζω, f. ἴσω, virgis expello. *Εκ τῆς πόλιος ἐκκρίνεται ἐκράδίζειν τὸς μαχητὲς, *Aristoph. Lys.* 578. Ab ἐκ et ράδίζω.
 *Εκράω, clamavi, perf. ind. med. verbi κράω.
 *Εκράω, 3. pl. imperf. ind. act.
 *Εκράω, ἡ, ἡ, diruptio, effractura. Ab ἐκρήνω, effringo.
 *Εκράω, implevi, a. l. ind. act. v. κραιναί.
 *Εκράω, 1. sing. imperf. ind. act. v. ejusd.
 *Εκράω, mixtus sum, 1. sing. a. l. ind. pass. per *Syn.* pro ἐκράω, a κραιναί.
 *Εκράω, f. ἴσω, spargo ex; (2) effundo. Κόμης δὲ λευκὸν μύλον ἐκράωι μέντε κρατὸς διασαρῆτος, effluit, *Soph. Tr.* 795.
 *Εκράω, aor. 1. ind. act. v. κράω.
 *Εκράω, corrobaboratur, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi κραταίω.
 *Εκράω, vociferatus est, 3. sing. a. l. ind. act. verbi κραυγάζω.
 *Εκράω, pendebat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi κραιμῶ.
 *Εκράω, pendebas, 2. sing. imperf. ejusd. *Att.* et *Ion.* pro ἐκράω.
 *Εκράω, fut. ῶν, effluo; (2) excido, elabor. *Ἐξέρρησαν οἱ Θημισκλῆς λόγῳ τῶν Ἑλλήνων, *Plut.*
 *Εκράω, ἄτος, τὸ, abruptum; (2) salebra, locus a torrente in campo excavatus; (3) eruptio aquarum. Ab
 *Εκράω, vel ἐκράω, f. ῥῥῶ, effringo, erumpo. Καθ' ἡμᾶς δ' ἄποτ' ἐκράωι μάχην, *Soph. Aj.* 786. Hinc
 *Εκράω, εἰς, ἡ, diruptio; (2) vociferatio.
 *Εκράω, implevi, a. l. ind. act. v. κραιναί.
 *Εκράω, ὡ, f. ἴσω, eradico, extirpo. *Ἐκρίωσθαι ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον, *Matt.* 13, 29. ἐκρίωσθαι, *Id.* 15, 13.
 *Εκρίωσθαι, eradicetis, 2. pl. a. l. conj. act.
 *Εκρίωσις, εἰς, ἡ, eradicatio, extirpation.
 *Εκρίωσις, ὅ, ὁ, extirpator.
 *Εκρίω, ἄτος, τὸ, purgamentum. Ab ἐκρίω.
 *Εκρίω, ἴνος, ὁ ἢ, cui nasus est prælongus, *Aret.* Hinc
 *Εκρίω, f. ἴσω, naso suspendo, subsano, (nisi potius a ῥίνι, *Ern.*)
 *Εκρίω, interpretatus est, 3. sing. a. l. ind. med. verbi κρίω.

*Εκρίω, f. ἴσω, flando excito; (2) accendo; (3) flando impello; (4) excito. Πνύμα προσπύον ἄνω τὴν παρασκευασμένην ὕλην ἐπὶ τῶς πολέμους ἐξέρριπτε, *Plut.*
 *Εκρίω, ὡ, projicio, ejicio. Ab
 *Εκρίω, fut. ῶν, projicio; (2) decutio; (3) relego in locum aliquem. Hinc
 *Εκρίω, εἰς, ἡ, projectio, decussio, ipsa actio projiciendi.
 *Εκρίω, ἡ, ἡ, effluvium. Ab ἐκρίω.
 *Εκρίω, contr. ἔκρως, ὅ, ὁ, idem.
 *Εκρίω, pulsus sum, a. l. ind. pass. v. κρίω.
 *Εκρίω, pepulisti, 2. sing. a. l. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἐκρίω.
 *Εκρίω, ὡ, f. ἴσω, exsorbeo.
 *Εκρίω, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. κρίω.
 *Εκρίω, 1. sing. imperf. ind. act.
 *Εκρίω, εἰς, ἡ, profluvium. Ab ἐκρίω.
 *Εκρίω, occultavi, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἐκρίω, a κρίω.
 *Εκρίω, abscondi, 1. sing. a. l. ind. act.
 *Εκρίω, f. ἴσω, effluo. Et ἐκρίωμαι, eximo, libero. Τὴν πόλιν ἐν σφαγαῖς κίμας φασγάνων ἐκρίσται, *Lycophr.* 190.
 *Εκρίω, f. ἴσω, e sagena seu reti explico.
 *Εκρίω, idem quod ἐκρίω, *Er.*
 *Εκρίω, f. ἴσω, agitando seu concutendo ejicio, vi expello. *Εκρίω, *Aristoph. Lysist.* 1028. [sed ibi legendum ἐκρίω, *Id.*]
 *Εκρίω, f. ἴσω, carnibus nudo, carnem separo. Ex ἐκ et σάρξ, caro. Unde
 *Εκρίω, ὡ, f. ἴσω, carnem excrecere facio, carnem ingenero, obesum reddo. Hinc
 *Εκρίω, ἄτος, τὸ, carnis excrementa.
 *Εκρίω, f. ἴσω, everro, verendo purgo.
 *Εκρίω, idem quod ἐκρίω, *Hom.*
 *Εκρίω, f. ἴσω, excutio, quassando moveo.
 *Εκρίω, f. ἴσω, declaro, aperio.
 *Εκρίω, f. ῶν, penitus putrefacio.
 *Εκρίω, f. ἴσω, siphone elicio, vel extraho.
 *Εκρίω, eruo. *Εκρίω, *Aristoph. Lysist.* 1028.
 *Εκρίω, f. ἴσω, ejectos dissipio, ejicio simul et dispergo.
 *Εκρίω, dissipo, *Ar.*
 *Εκρίω, fut. ῶν, vasa summota aliquid exporto; (2) exporto.
 *Εκρίω, ὅ, ὁ, dissipatio. A σκορῶ.
 *Εκρίω, ὡ, f. ἴσω, extergo.
 *Εκρίω, ὡ, f. ἴσω, expello, abigo foras.
 *Εκρίω, ὡ, f. ἴσω, extraho, evello.
 *Εκρίω, f. ἴσω, libamina effundo, libo.
 *Εκρίω, f. ἴσω, semen emitto, *LXX.*
 *Εκρίω, ὡ, f. ἴσω, ad semen pervenio, semen reddo.
 *Εκρίω, festino, festinando pervenio, tendo.
 *Εκρίω, f. ἴσω, spongia extergo.
 *Εκρίω, f. ἴσω, cervicem confringo.
 *Εκρίω, ὅ, ὁ ἢ, exclusus a federe vel a societate; (2) fœdfragus; (3) qui nullo federe tenetur. Ex ἐκ et σπονδή, fœdus.
 *Εκρίω, ὅ, ὁ ἢ, sex stadiorum.
 *Εκρίω, εἰς, ἡ, dimotio rei et statu in quo erat; (2) mentis emotio, ecstasis; (3) abscensus, discessus; (4) mutatio, qua res in aliam naturam degenerat; (5) admiratio, stupor. Ab ἐκρίω, de statu ejicio. Unde
 *Εκρίω, ὅ, ὁ, vim rem aliquam et statu suo dimovendi habens; (2) attonitus, mente alienatus, furiosus; (3) dementans; (4) pronus ad iracundiam.
 *Εκρίω, adv. furiose, fortissime.
 *Εκρίω, fut. ῶν, emitto; (2) exorno.
 *Εκρίω, supplices ramos gero, *Soph. Œd. Tyr.* 19. *Ἐκρίω κλάδους ἐξεμμένους, manibus supplices ramos gerentes, velamenta præferentes manibus, *Id. Ibid.* 3.
 *Εκρίω, f. ῶν, coronam aufero, coronam depono; (2) inanio, evacuo; (3) corona exorno; (4) exorno. Πάντας δὲ βασιλεῖς οἱ κατ' ἀμύτη δόμους προσήλθε κῆρυγες, *Eur. Alc.* 168.
 *Εκρίω, f. ἴσω, ex pectore loquor; (2) memorer non et scripto recito. Ex ἐκρίω, *Id.*

Ἐκσῆσ, mirabitur, 3. sing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐκσῆσται, ab ἐξίστημι.
Ἐκσραγγίζω, f. ἴσω, excolo, stillatim exhauro.
Ἐκστράτειν, ας, ἡ, eductio exercitus in expeditionem.
Ἐκστράτειναι, ἰως, ἡ, idem. *Ab*
Ἐκστρατεύω, fut. ἴσω, exercitum in expeditionem educo, infesto exeo agmine.
Ἐκστραπευέω, fut. ἴσω, castra loco extra urbem.
Ἐκστρέφω, fut. ψω, inverte, immuto, extorqueo. Ἐκστρέφον, ὡς τάχιστα τὸς αὐτὸν πρόσω, *Aristoph.* *Nub.* 88. Ἐκστρέφας τὴν ἡμετέραν ἰππίαν κακὸς κακῶς, *Ibid.* 554.
Ἐκστούμαι, aut ἐκστούμαι, erumpo; unde ἐξίσουτο, apud *Hom.* *Il.* 7, 1.
Ἐκσυρίγγω, ὦ, f. ὦσω, aperio et pervium reddo velut fistulam, pertundo.
Ἐκσυρίζω, f. ἴζω, sibilo, de serpente.
Ἐκσυρίσω, vel ἐκσυρίττω, f. ξω, exhibilo, exploso.
Ἐκσυφιδνάω, ὦ, fut. ἴσω, funda ejacular; (2) fundatoris more ejacular.
Ἐκσυφιδνάω, ὦ, f. ἴσω, idem.
Ἐκσφουδιλλίζω, *Att.* pro ἐκσφουδιλλίζω, vertebra loco moveo, cervicem confringo. Καὶ ἐκσφουδιλλίζομενος ὑπαικάειτο, *Joseph.* *Macchab.* 11.
Ἐκσφραγίζω, fut. ἴσω, signo, signum imprimo, exprimo. *Hinc*
Ἐκσφραγίσματα, ἄντος, τὸ, effigies expressa.
Ἐκσχιζέω, f. ἴσω, scindo ex, excindo.
Ἐκσώζω, f. ὦσω, e periculo servo, libero, tueor. Τύχης δ' αὐτὸν ἐκσώσει μὲν Ὀπλομαίας, *Lycophr.* 613. Πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων, *Soph.* *Phil.* 488. Ἴδασθε σάφει τῷ κασιγνήτῳ, φίλοι, ὅτι τὸν πατρῶον οἶκον ἐξέσωσάν, *Id.* *El.* 985.
Ἐκσωρεύω, fut. ἴσω, accumulo, acervatim adgero. Νικαὶ δὲ νεκροὺς ἐξεσωρεύονθ' ἑμῶν, *Eurip.* *Phoen.* 1202.
Ἐκτα, occidit, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔκτε, a verbo κτῆμι.
Ἐκτὰρ, ἡς, ἡ, delegatio. *Ab* ἐκτάσσω.
Ἐκταρην, 3. sing. perf. ind. act. v. κτείνω.
Ἐκτάδην, adv. extense, porrectum. Ἐκτάδην κισθαι, porrectum jacere (de mortuis et dormientibus). Τὰδ' ἐκτάδην σοι κισθὸν ἀλλήλους πύλας, *Eurip.* *Phoen.* 1692. *Ab* ἐκτείνω.
Ἐκτάδιος, α, ὁ ἢ ἡ, extensus, exporrectus; (2) amplus, qui longe lateque patet:
Ἐκτάδων, adv. idem quod ἐκτάδην.
Ἐκταθεὶς, extensus, a. 1. part. pass. verbi ἐκτείνω.
Ἐκταθὲν, occisi sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bæot.* pro ἐκτάθσαν, a κτείνω.
Ἐκταῖος, αἰά, αἰών, sextus; (2) sextanus. *Ab* ἔκτος, sextus.
Ἐκτακι, occidit, 3. sing. perf. ind. act.
Ἐκτακτοί, οἱ, extraordinarii, *Æsch.*
Ἐκτάλαντάς, talentis, id est, magna pecunia fraudo.
Ἐκταμαί, ἄτος, τὸ, extensio, productio, id quod extensum est. *Ab* ἐκτείνω.
Ἐκταμίνος, occisus, perf. part. pass. v. κτείνω.
Ἐκταμχοι, exciderit, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐκτάμχ, ab ἐκτείνω.
Ἐκταμμαί, perf. ind. pass. verbi κτείνω.
Ἐκτάμω, exseco, excido. Ἰὲς τ' ἐκτάμνιν, *Il.* 11, 515. νῆον, *Ib.* 3, 62. πρυμνήν, *Ib.* 12, 149. *Ab* ἐκτείνω.
Ἐκταν, occiderunt, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bæot.* pro ἐκτασαν, a verbo κτῆμι.
Ἐκταν, occidit, 3. sing. a. 2. ind. act.
Ἐκτανβαρῶ, tremo.
Ἐκτάνω, f. ὦσω, extendo. *Ab* ἐκτείνω.
Ἐκταξίς, ἰως, ἡ, ordinatio, instructio aciei. *Ab* ἐκτάττω, ordino.
Ἐκταπινέω, ὦ, fut. ὦσω, deprimō, humilem facio.
Ἐκταρκετικὸς, ἡ, ὄν, vim turbandi habens, *ap.* *Medicos*, ventrem:
Ἐκταράξω, ἰως, ἡ, perturbatio, *ap.* *Medicos*, ventris. *Ab*
Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. ξω, perturbo.

Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, *Act.* 16, 20. Ἐκταραχθεὶς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον, *Luc.*
Ἐκταρβίω, ὦ, f. ἴσω, extimesco; (2) exterreo.
Ἐκτας, occidisti, 2. sing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro ἐκτείνας, a κτείνω.
Ἐκτάσις, ἰως, ἡ, extensio, porrectio; (2) figura grammatica, qua syllaba brevis producitur. *Ab* ἐκτείνω.
Ἐκτάσσω, vel ἐκτάττω, f. ξω, instruo (aciem), in ordine pono. Ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκταταγμένοι πρὸς μάχην, *Philo.*
Ἐκτάσω, possedisti, 2. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐκτάσω, a κτείνω.
Ἐκτατο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi κτείνω.
Ἐκτάτῃς, ἡ, ὄν, exporrectus, extensus.
Ἐκταφείω, f. ὦσω, effodio, *Eurn.*
Ἐκτίατο, possessa erant, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐκτηντο, a verbo κτείνω.
Ἐκτείντω, expositum, acc. sing. a. 1. part. pass. verbi ἐκτείνω.
Ἐκτεφραμίνες, enutritos, acc. plur. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω.
Ἐκτείνας, a. 1. part. act. verbi ἐκτείνω.
Ἐκτειν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κτείνω.
Ἐκτείνω, f. ἴνῳ, extendo, protendo; (2) extrahō, educo. Ἐκτείνταμαι φοβερὰν φρίκα, distrahō animo trepido, *Soph.* *Œd. Tyr.* 153. Ἡδὴ γὰρ πολλὸς ἐκτείνεται χρόνος, jam enim multum elapsum est temporis, *Id.* *Aj.* 1402. Μιζὼν ἐκτείνῳ λόγον, rem longius repetam, *Id.* *Trach.* 681.
Ἐκτεινίζω, f. ἴσω, muris cingo. Ἄρα θανυμάζεις, ὅτι θῆω τὸ τεῖχος ἐκτεινίζομαι, ταχύ; *Aristoph.* *Av.* 1170.
Ἐκτείνω, pario; (2) med. ἐκτείνομαι, liberos suscipio.
Ἐκτίλιος, idem quod ἐκτελής, *Hom.*
Ἐκτελίω, ὦ, f. ὦσω, perficio, consumo.
Ἐκτελίστη, 2. pl. præs. opt. act. v. ἐκτελίστω.
Ἐκτελίστας, quum complerisset, qui complerit, a. 1. part. act. *Eol.* pro ἐκτελίσσας.
Ἐκτελευτάς, *Dor.* pro ἐκτελευτήσας, ab
Ἐκτελευτάω, finio, finem impono. Τισαὶν ἔφραζε ἱμαμμένα, τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόναν, talem declaravit fato exitum destinari Herculeis laboribus, *Soph.* *Trach.* 169.
Ἐκτελίω, ὦ, f. ὦσω, perficio. Ἐκτελεῖν τὴν δίκην, φόνος, γάμον τινί.
Ἐκτελής, ἰος, ὁ ἢ ἡ, perfectus. *Ex* ἐκ et τίλος.
Ἐκτίμνω, f. ἴμω, excido, exseco; (2) castro; (3) med. decipio. Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτίμοιμ' σὺ, *Aristoph.* *Ran.* 584.
Ἐκτίνω, ας, ἡ, extensio; (2) explicatio; (3) jugis et assidua opera, contentio; (4) copia, abundantia. *Ab* ἐκτείνω.
Ἐκτινῆς, ἰος, ὁ ἢ ἡ, extensus; (2) sedulus, diligens; (3) acer, vehemens. *Ab* eod.
Ἐκτινία, ας, ἡ, idem quod ἐκτείνω.
Ἐκτινώ, extendam, 1. s. f. 1. ind. act. v. ἐκτείνω.
Ἐκτινώς, adv. vehementer, impense, prolixè.
Ἐκτιναγμίνω, adv. ordinate. *Ab* ἐκτάσσω.
Ἐκτιναμίνω, adv. explicate. *Ab* ἐκταμίνω, quod est partic. perf. pass. ab ἐκτείνω.
Ἐκτινός, ἰως, ὁ, sextarius. *Ab* ἐκτός, sextus.
Ἐκτιφείω, ὦ, f. ὦσω, in cineres redigo comburendo.
Ἐκτιφρασις, ἰως, ἡ, exustio. *A præs.*
Ἐκτιχνάομαι, ὠμαι, f. ἴσμαι, technor, comminiscor. *Ex* ἐκ et τέχνη, ars.
Ἐκτίκω, f. ἔκω, eliquo, exprimo liquefactum; (2) emacero, tabelleo. (2) προσήλθεν ἱλπίς, ἡ, φοβερή, πάλαι τὸ μῖλλον, ἐξετηκόμην γόοις, [ordo est, προσήλθεν ἱλπίς, ἡν ἐξετηκόμην γόοις, πάλαι φοβερὴν τὸ μῖλλον ἢ pendet a suppressa præpositione διά,] venit spes, propter quam contabescbam luctu, dudum futura timens, *Eurip.* *Or.* 857. Ἐκ τοῦ με τέκεις, liquefacies me, *Id.* *Ibid.* 1047.
Ἐκτιξίς, ἰως, ἡ, percolatio, liquatio. *A præs.*
Ἐκτιμώριον, α, τὸ, sextans, sexta pars, sextarius. *Ex* ἐκτός et μωρίον, particula.
Ἐκτηναι, 3. pl. perf. ind. pass.
Ἐκτησάμεν, 1. sing. a. 1. ind. med.

Ἐκτιῆσθαι, perf. ind. pass. *Ion.* pro κτετῆσθαι, verbi κτείνω.
Ἐκτινέω, f. ὦσω, enutrio, educo.
Ἐκτινῆμι, f. θησω, expono, ut e navi, e vehiculo; (2) expono infantem; (3) adoptandum do filium; (3) propono, v. gr. edicium, præmium, &c. (5) proscribo aliquem vel aliquid; (6) edo in publicum, ut librum; (7) venum expono; (8) in med. aliquo transportandum curo securitatis causa, *Eryn.*
Ἐκτινὰ βρέφος, *Eur.* *Ph.* 25. Τὸν δὲ πατέρα Κηφία, ὃς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολίσσαν οἱ Σοῖοι, *Aristoph.* *Thesm.* 1065. Ἐκτεθείς ὑπὸ μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, *Isocr.*
Ἐκτινέω, f. ὦσω, idem quod ἐκτείνω.
Ἐκτινέω, ὦ, f. ὦσω, idem.
Ἐκτικὸς, ἡ, ὄν, in habitu positus; (2) qui hecetica febri laborat. *Ab* ἔχω, habeo.
Ἐκτικτω, fut. τίξωμαι, partu edo, edo in lucem.
Ἐκτικῶς, adv. cum habitu, h. e. firmiter, probe; (2) expedite.
Ἐκτίλω, ὦ, f. ἴσω, alvum excerno.
Ἐκτίλλω, f. ἰλῶ, evello; (2) moveo.
Ἐκτιμάω, ὦ, f. ἴσω, aestimo, magni aestimo; (2) valde honoro; (3) honoris causa nomine aliquo, præsertim honestiori, appello. *Hinc*
Ἐκτιμώσις, ἰως, ἡ, magni honores. *Ex* ἐκ et τιμή.
Ἐκτίμος, α, ὁ ἢ ἡ, expers honoris.
Ἐκτιναγμός, α, ὁ, excussio. *Ab* ἐκτινάσσω.
Ἐκτινάξω, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi
Ἐκτινάττω, f. ξω, excutio, moveo. Ἐκτινάξτε τὸν κοινοτὸν τῶν ποδῶν ἡμῶν, *Matt.* 10, 14.
Ἐκτινύω, f. ὦσω, exsolvo, luo. *Ab* ἐκτίω.
Ἐκτινώ, f. τίσω, idem et ab eod. Ἐκτινύν τὰ ἀφιλόκενα, *Plat.* Ὅσση κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσιντ' ἰὼν, retulisset, *Soph.* *Aj.* 304. Ὁ θυμάτων πρόσπαιον ἐκτινὼν χάριν δαίμων, *Iy-cophr.* 211. *Ab* eod.
Ἐκτισί, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κτείνω.
Ἐκτίσις, ἰως, ἡ, solutio. *Ab* ἐκτίω.
Ἐκτισμα, ἄτος, τὸ, multa. *Ab* eod.
Ἐκτίσω, 3. sing. perf. ind. pass. v. κτείνω.
Ἐκτίσις, α, ὁ, qui solvit; (2) exactor; (3) vindex. *Ab* eod.
Ἐκτιπτεύω, idem quod ἐκτείνω.
Ἐκτιτρώσκω, f. τρώσω, abortum facio.
Ἐκτίω, f. ὦσω, punio, solvo, rependo.
Ἐδίκως ἐκτίσῃ πόνον, *Eur.* *Med.* 267.
Ἐκτριμμα, ἄτος, τὸ, frustum sectione extractum, segmentum. *Ab* ἐκτίμω, exseco.
Ἐκτριμῆσις, ἰως, ἡ, exsectio; excisio; (2) castratio. *Ab* eod.
Ἐκτοβῆν, adv. extra, seorsim. *Ab* ἐκτός.
Ἐκτοβί, adv. idem et ab eod.
Ἐκτοχωρυχίω, parietes perfodio furandi causa.
Ἐκτοκίω, f. ὦσω, fœnori do. *Ex* ἐκ et τόκος.
Ἐκτομάω, f. ἴσω, audeo; (2) *ap.* *Jos.* ad audendum impello, incito.
Ἐκτολήσας, ausus, a. 1. part. act.
Ἐκτολυπύσας, a. 1. part. act. verbi
Ἐκτολύπτω, f. ὦσω, perficio, exantlo.
Ἐκτομῆς, ἰως, ὁ, sculptor, excisor, sector. *Ab* ἐκτείνω.
Ἐκτομή, ἡς, ἡ, excisio. *Ab* eod.
Ἐκτομῆσις, α, ὁ, exsectus, castratus. *Ab* eod.
Ἐκτομῆς, ἰδω, ἡ, sectrix. *Ab* eod.
Ἐκτομος, α, ὁ ἢ ἡ, idem et ab eod.
Ἐκτος, 3. sing. perf. ind. med. verbi κτείνω.
Ἐκτονος, ὄν, abhorrens a tono, sc. musico; (2) remissus, relaxatus, tono suo privatus.
Ἐκτοζέω, f. ὦσω, exhauro, proprie pharetram, consumo pecuniam, opes, &c.; (2) emitto telum. Νομίζω ἐκτοζεῖσθαι βίον, *Aristoph.* *Plut.* 34. (2) καὶ σὺ τὸ σῶφρον ἐξέτρεξας φρενὸς, et tua modestia emissa est mente, *Eurip.* *Andr.* 365. *Ex* ἐκ et τόξον, arcus.
Ἐκτοπίζω, f. ὦσω, loco moveo, abigo, relego; (2) peregre abeo. Ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, *Aristot.* *Ab* ἐκτοπος. *Hinc*
Ἐκτοπισμός, α, ὁ, discessus, sedis mutatio; (2) luxatio; (3) longinquitas loci.
Ἐκτόπιος, α, ὁ ἢ ἡ, peregrinus, loco emotus.
Ἐνύσας ἐκτοπίαν φλόγα σήματος, externi-

nastis, *Æd. Tyr.* 166. 'Απάγει' ἐκτόπιον, abducite ex his locis, *Id. ibid.* 1340. 'Εκτόπιος σὺνδῆς, ex hoc loco erumpens, *Æd. Col.* 119. Ab eod.

Εκτοπιστός, α, ὄν, exterminandus.

'Εκτοπιστικός, ἡ, ὄν, qui loca mutare solet.

'Εκτοπος, α, ὁ ὅς ἡ, loco suo emotus; (2) inusitatus; (3) absurdus.

'Εκτόσις, mirum in modum, incredibiliter, nimium, absurde. A præc.

'Εκτόσις, ὡ, f. ἡσσι, exterebro.

'Εκτός, ἡ, ὄν, sextus. Ab ἕξ, sex.

'Εκτός, adv. extra. Ab ἐκ vel ἕξ, ex. Hinc

'Εκτόςθεν, adv. extra; (2) a foris.

'Εκτοσσι, adv. idem et ab eod.

'Εκτοσσι, adv. ex eo tempore.

'Εκτροχάσας, ὡ, f. ἡσσι, tragœdias decanto; (2) tragice describo; (3) exaggero.

'Εκτροχάσις, declaro, manifesto, *Jun.*

'Εκτροπέζεις, α, ὁ ὅς ἡ, mensæ expers, qui in mensam non infertur. Ex τροπέζα.

'Εκτροπέλογας, ὡς, ὁ, deformem ventrem habens.

'Εκτροπέλος, α, ὁ ὅς ἡ, invenustus, fœdus, aver-sandus, qui est ἐκ τρέψε, haud pro more solito.

'Εκτροπέλις, adv. invenuste, fœde.

'Εκτροπέω, deflectat, 3. sing. a. 2. conj. pass. verbi ἐκτροπέω.

'Εκτροχάλλω, f. ἡσσι, excutio et præcipitem do, de equo; (2) collum seu cervicem frango; (3) interficio, nominatim, decollo; (4) in superbiam ago, effero, extollo. Pass. ἐκτροχάλλομαι, excuti et in collum devolvi; (2) interfici; (3) superbire; (4) deliquium pati. 'Ο δὲ ἵππος ἐκτροχάλλει τὸς μὴ δυναμένους ἰσχυρίζεσθαι, *Plut.* Ex τρέχωνος.

'Εκτροχώνω, f. ἡσσι, exaspero, exacerbo.

'Εκτροπέω, deflecto iter; (2) aversor.

'Εκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. Πρὸς τι ποίμας ἐκτρέπεται, *Soph. Aj.* 53. Οὗτος ἐκτρέπεται μετὰ τὴν ἀπαντήν, *Demosth. de Fals. Leg.*

'Εκτρέφω, f. τρέφω, enutrio, educo. 'Εκτρέφει δὲ θάλαττα αὐτὴν, *Ephes.* 5, 29. 'Εκτρέφονται, adulti, *Eurip. Suppl.* 1222. Νεανίσκος δ' ὡς ἦν ἐκτρέφεται, *Id. Ion.* 823. Χ' ἦ τις ἐξέβριθε χώρα τήνδε τὴν θρασυαίαν ὅτω, educaverit, *Aristoph. Thesm.* 522.

'Εκτρέχω, excurro, me proripio. Εἰς τὴν ἰδίαν ἐκτρέχει χώραν, *Aristot.*

'Εκτρεψίς, αὖ, f. ὡσσι, tridente emoveo.

'Εκτρέψω, ἡ, extritio, deletio.

'Εκτρέψωμαι, perdo, f. 2. ind. pass. verbi

'Εκτρέψω, f. ψω, extero, polio; (2) deleo. Κατατρέψωμαι κάκον κακῶς νιν ἄμαρον ἐκτρέψω βίον, exigere, *Soph. Æd. Tyr.* 248. Σὲ γὰρ ἐκ τρεῖς βοῶντες κάκιστον ἔστι ἐκτρέψεται ποτι, peribit, *Id. Ibid.* 436. Hinc

'Εκτρέμμα, ἄτος, τὸ, id quod aliquid abstergimus; (2) mantile, sudarium, &c.

'Εκτρέψω, a. 1. inf. act. verbi ἐκτρέψω.

'Εκτρέψω, αὖ, f. ὡσσι, deleo. Ab eod.

'Εκτροπή, ἡ, δὲ, deflexio, digressio; (2) diverticulum; (3) divortium aquarum, &c. (4) ambages. Ab ἐκτρέπω.

'Εκτροπίαις, α, ὁ, scilicet ὀϊνός, vappa. A præc.

'Εκτροπίαις, α, τὸ, vitium palpebræ eversæ.

'Εκτροπος, α, ὁ ὅς ἡ, deflexus; (2) male moratus; (3) dissentaneus; (4) qui descivit a more solito.

'Εκτροφή, ἡ, δὲ, nutritio, educatio. Ab ἐκτρέφω.

'Εκτροχάσας, ὡ, f. ὡσσι, excurro, procuro, percurro.

'Εκτροχάσις, ὡ, f. ὡσσι, vindemio.

'Εκτροχάσις, ὡ, fut. ἡσσι, exterebro; (2) terebrando erumpo. 'Αλλ' ἐκτροχάσας λαβὼν μ' ἔνδοθεν, *Aristoph. Conc.* 337. Hinc

'Εκτροχάσις, ἄτος, τὸ, terebramen, ramenta, quæ terebra educit.

'Εκτροχάσις, ὡ, f. ὡσσι, detero, attero, consumo, exhauro.

'Εκτροχάσις, idem.

'Εκτροχάσις, erodo, exedo.

'Εκτροχάσις, ἄτος, τὸ, abortus. Hinc

'Εκτροχάσις, αἰα, αἰον, abortivus: et

'Εκτροχάσις, αὖ, δὲ, abortus. Ab ἐκτροχάσις.

'Εκτροχάσις, αὖ, δὲ, abortio. Ab eod.

'Εκτροχάσις, adsequor, vel sum.

'Εκτροχάσις, αὖ, δὲ, tumor quo in modum tympani aliquid intumescit, *Ern.*

'Εκτροχάσις, α, ὁ ὅς ἡ, expressus ex archetypo.

'Εκτροχάσις, ὡ, f. ὡσσι, exprimo, effingo, informo. Hinc

'Εκτροχάσις, ἄτος, τὸ, effigies expressa.

'Εκτροχάσις, αὖ, δὲ, expressio, efformatio.

'Εκτροχάσις, ὡ, f. ὡσσι, exæco. Hinc

'Εκτροχάσις, αὖ, δὲ, exæcacio.

'Εκτροχάσις, αὖ, δὲ, incendor; (2) effero ad superbiam, ineptio, *Ern.*

'Εκτροχάσις, convitiatus est, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκτροχάσις. Α καδῶ.

'Εκτροχάσις, a. 1. ind. act. verbi ἐκτροχάσις.

'Εκτροχάσις, αὖ, δὲ, socer, mariti mater. Ab

'ΕΚΤΡΟΨ, α, ὁ, socer, mariti pater.

'Εκτροχάσις, aor. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐκτροχάσις. Α καδῶ.

'Εκτροχάσις, a. 1. ind. pass. verbi ἐκτροχάσις, sancio.

'Εκτροχάσις, 3. sing. a. 1. ind. cum ἰφελκ. verbi καδῶ.

'Εκτροχάσις, excedere, ἐξίφαγον, ἐκφαγών.

'Εκτροχάσις, f. νῶ, nitidum reddo, polio.

'Εκτροχάσις, ἡ, δὲ, manifestus, apertus; (2) splendidus, illustris. Ab

'Εκτροχάσις, f. αὖ, in lucem edo, profero, evulgo; et (2) ἐκφαγών, in lucem edor; (3) appareo, conspicuus sum. 'Ἐς τὸ πύθιον Σεῦ μαντίων ἐξίφαγον ἀρτίως ἐμοί, *Æd. Tyr.* 250. Διὲς δὲ θεοσι πῆγμα, κήφανήσεται, *Eurip. Hippol.* 42.

'Εκτροχάσις, f. ἡσσι, manifestum reddo, aperio.

'Εκτροχάσις, αὖ, δὲ, patefactio, evulgatio; (2) expressio, enarratio, significatio.

'Εκτροχάσις, ἡ, δὲ, enunciativus, enarrativus:

'Εκτροχάσις, adv. enunciative; (2) expresse, significanter. Ab ἐκφαγών.

'Εκτροχάσις, α, ὁ, doctrina rerum reconditarum interpres. Ab ἐκφάνω.

'Εκτροχάσις, ἡ, δὲ, idem quod ἐκφαντικός. A præc.

'Εκτροχάσις, α, ὁ ὅς ἡ, patefactus, evulgatus:

'Εκφάνω, α, ὁ, narrator, interpres, qui arcantum aliquid patefacit. Ab ἐκφαγών.

'Εκφάνω, adv. manifeste, palam. Ab ἐκφάνω.

'Εκφάνω, αὖ, δὲ, edictum. Ab ἐκφάνω.

'Εκφάνω, α, τὸ, spectrum, ut simp.

'Εκφάνω, α, τὸ, præsepium purgamenta, reliquæ ciborum. Ab

'Εκφάνω, f. ἡσσι, amoveo e præsepi, mensa, &c. Ab ἐκ et φάνω.

'Εκφάνω, τὸ, lacunar, &c. *Æsch.*

'Εκφάνω, adv. supra modum, ut dici nequeat.

'Εκφάνω, f. ἡσσι, pro vili habeo, contemno.

'Εκφάνω, α, ὁ, contemtus, detractio. A præc.

'Εκφάνω, α, τὸ, contemtus, fœdus. A præc.

'Εκφάνω, præc. inf. act. *Ion.* pro ἐκφάνω.

'Εκφάνω, dicta foras elimino, divulgo. Ex ἐκ, φέρω, et μύθος, verbum.

'Εκφάνω, effero, aufero; (2) effero, rapio.

'Εκφάνω, effero, exporto; (2) effero mortuum; (3) divulgo, enuntio; (4) publico, v. c. librum, publice propono, recito, &c. (5) promo, edo; (6) refero, v. c. ad senatum, vel populum; (7) infero, v. c. bellum; (8) uterum fero ad maturitatem fœtus. (1) ὅποτε τελεῖσθαι ἐκφάνω διδοῖς αὐτοῖς ἀρετὴς, quando exacta mensibus præterisset duodecim messis, *Soph. Trach.* 824. 'Ορῶ; πρὸς ἀργὴν ἐκφάνω, *Id. Elect.* 628. (2) καὶ γὰρ τινες ἐκφάνω στυγὴν νεκρὸν, *Aristoph. Ran.* 170.

'Εκφάνω, f. ἡσσι, effugio, evado. Μικρὸν ἐξίφυγε τὴν κατὰπερὶ τὸν, parum abfuit quin, *Xen.* Πῶς γὰρ ἂν τῶν δακτύλων ἐκφάνω; *Aristoph. Av.* 361. Αὐλητὴς ἐκπεφύγεται λαοκακὸς ἄνθρωπος, *Lycophr.* 235.

'Εκφάνω, 2. sing. fut. 1. indic. med. verbi ἐκφάνω.

'Εκφάνω, eloquor; unde ἐκφατο, ἐκφάνω.

'Εκφάνω, inauspicat et in perniciem exeo,

perdo. 'Εξίφαγον, prorsus perdita, *Eur. Hec.* 669.

'Εκφάνω, corrumpo, perdo, interficio.

'Εκφάνω, f. ἡσσι, idem quod ἐκφάνω. Ex φλῶς, vili, pravus.

'Εκφάνω, in phlegma converti.

'Εκφάνω, f. ἡσσι, exuro. Αὐτὸς ἐξίφαγε τὴν πόλιν, *Aristoph. Pace.* 606.

'Εκφάνω, idem quod ἐκφάνω, ap. *Hēr.*

'Εκφάνω, fut. ὡσσι, inflammo, flammam ejaculo.

'Εκφάνω, decortico, elido, *Nic.*

'Εκφάνω, f. ἡσσι, contemno, deprimo.

'Εκφάνω, f. ὡσσι, ebullio, exundo.

'Εκφάνω, idem. Ex φλῶς.

'Εκφάνω, f. ἡσσι, ebullio; apud *Apollon. Rhod.* ἐκφάνω, quasi exæstuate, e corde æstuantia promere. Ex ἐκ et φλῶς.

'Εκφάνω, α, f. ἡσσι, extero, Hinc ἐκφάνωμαι, extimesco. 'Ὅν ἐνέει ἐκφάνω με, *Soph. Æd. Col.* 269. 'Ἰνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφάνω ὑμῶς διὰ τῶν ἐπιστῶν, *2 Cor.* 10, 9. Ab ἐκφάνω. Hinc

'Εκφάνω, α, τὸ, terriculamentum.

'Εκφάνω, α, τὸ, idem.

'Εκφάνω, α, τὸ, terror, terrefactio.

'Εκφάνω, α, ὁ ὅς ἡ, exterritus, consternatus.

'Εκφάνω, vel ἐκφάνω, fut. ἡσσι, rubeo; (2) cruento. Τένοντας ἐκφάνω πῶς, *Eur. Phœn.* 42.

'Εκφάνω, α, f. ἡσσι, exeo, egredior, prodeo. Παρὰ τῆς γυναικὸς ἐκφάνω λόγῳ, *Plut.* Hinc

'Εκφάνω, α, τὸ, egressio; (2) divulgatio rei.

'Εκφάνω, α, ὁ, elatio; (2) funus; (3) divulgatio. (2) ἐκφάνω γὰρ τὸν ἐκφάνω νεκρὸν, *Eurip. Alcest.* 424. Ab ἐκφάνω.

'Εκφάνω, α, f. ἡσσι, effero, exporto. 'Εκφάνω αὐτὸν τὸν πῶς ἐκ τῆς οἰκίας, *Luc.* 'Ὅτι μόνος τὸν ζῶν ἐκφάνω, *Aristoph. Eq.* 359. Ab eod. Hinc

'Εκφάνω, α, τὸ, quod exportatum seu egestum est.

'Εκφάνω, α, τὸ, exportatio, egestio.

'Εκφάνω, α, τὸ, terræ proventus. Ab

'Εκφάνω, α, ὁ ὅς ἡ, qui exportari potest; (2) divulgatus; (3) periclitus. (1) εἰδ' ἐκφάνω σου ζυμφορὰ πρὸς ἀρετῆς, maribus declaranda, *Eurip. Hipp.* 295. Ab ἐκ et φέρω.

'Εκφάνω, f. ἡσσι, onus abijcio, exonero; (2) excutio velut onus; traditus sum, tanquam merces navi exportanda. Κάπετος ἐκφάνω πάλαι, *Soph. Antig.* 1036.

'Εκφάνω, f. ὡσσι, eloquor, edissero, enarro.

'Εκφάνω, ἡ, δὲ, cui vis inest expediendi meatus obstructos. Ab ἐκφάνω.

'Εκφάνω, α, τὸ, descriptio, expositio, explicatio, *Hesych.* λόγον ἐκφάνω, id est, evidentem sermonem orationemve interpretatur. Ab ἐκφάνω.

'Εκφάνω, ἡ, δὲ, eloquendi facultate præditus. Ab eod.

'Εκφάνω, vel ἐκφάνω, f. φέρω, emitto foras; (2) effero. (1) ἐκ ἐκφάνω δικαστὴς με; non me exire sinitis judicaturum? *Aristoph. Vesp.* 156.

'Εκφάνω, α, f. ἡσσι, curo; (2) despicio; (3) animo effero, omninoque impotenter fortunam fero; (4) despicio. Ab ἐκφάνω.

'Εκφάνω, f. ἡσσι, excogito; (2) non curo; (3) cogito. 'Εκφάνω τὸν αὐτὸν πραγμάτων, *Aristoph.* Ex ἐκ et φέρω.

'Εκφάνω, adv. dementer. Ab

'Εκφάνω, α, ὁ ὅς ἡ, delirans, amens. A φέρω.

'Εκφάνω, α, ὁ, res quæ alii adnata est. Ab ἐκφάνω.

'Εκφάνω, et -φυγάνω, effugio. Ab ἐκφάνω.

'Εκφάνω, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐκφάνω, ab ἐκφάνω. Unde

'Εκφάνω, ἡ, δὲ, effugium, fuga.

'Εκφάνω, α, ὁ ὅς ἡ, naturæ modum excedens, sed fere in bonam partem. Ex ἐκ et φέρω.

'Εκφάνω, observo, tueor, *Soph.*

'Εκφάνω, α, f. ἡσσι, senatu vel ordine aliquem moveo. Ex ἐκ, φύλλων, folium, quo olim

olim suffragia ferebantur, et φέρω. (Nisi potius a φύλος, Ern.)

*Εκφυλλοφάρεαι, ας, ἡ, ejectio e tribu, senatu, vel populo. Ex iisd.

*Εκφύλος, υ, ὁ ἐξ ἡ, qui non est ejusdem tribus: (2) qui nullius est tribus; (3) peregrinus, externus, barbarus, a moribus gentis abhorrens; (4) inusitatus. A φύλη.

*Εκφυμα, ἄτος, τὰ, papula. Ab ἐκφύω.

*Εκφυσμα, τὸ, stercus, Ntc.

*Εκφυσῆν, efflare, præs. inf. act. contr. pro ἐκφύσαν. Ab

*Εκφυσῶν, ὤ, f. ἴσω, exsufflo, vehementer respiro, gravi respiratione laboro; (2) foliibus ventilo, vel spiritu; (3) effero, elaturo facio. *Ἐκφύσῃσι γὰρ τασάντων πόλεμον, ὥστε, &c. Aristoph. Pace, 628. Hinc

*Εκφυσῶν, ἄτος, τὰ, efflatio, exsufflatio; (2) inflatio, morbus; (3) id quod efflatur:

*Εκφύσσεις, εως, ἡ, efflatio. Ab ἐκφυσῶν.

*Εκφύσσις, εως, ἡ, qu. dic. enascentia, exortus, germinatio; (2) eruptio germinantium post sementem: (3) generatio, procreatio; (4) quæ nata sunt. Ab ἐκφύω.

*Εκφυστι, εως, idem, Ern.

*Εκφύτωσα, translatum alicunde planto.

*Εκφύω, f. ὥσα, et ἐκφύω, gigno; (2) nascor. Ἐγὰρ δ' ἐλευθερίην ἐξέφυν πατρός, Soph. Aj. 487. *Ἡμῶν μὴ ὡς ὄλης σωφῶς πατὴρ ἄρ' ἐξέφυν, δὲ ἐλευθερίως, Id. Phil. 987.

*Εκφώνω, ὤ, f. ἴσω, exclamo; (2) pronuncio, exprimo; (3) pronominatim dico. Hinc

*Εκφώνσεις, εως, ἡ, exclamatio; (2) figura rhetorica; (3) pronuntiatio, vocis emissio; (4) diserta alicujus nominatio.

*Εκφωτίζω, f. ἴσω, illumino, illustro.

*Εκφύλλω, ὤ, f. ὥσω, demitto, laxando emitto; (2) dejecio.

*Εκχαλίσσω, fabricor ex ære aut metallo alio.

*Εκχαράσσω, ὤ, f. ὥσω, vi erumpo, de flumine; (2) cavernosum et salebrosum reddo, torrentibus impetuosus excavo. Ex χαράσσω.

*Εκχαυνῶ, ὤ, f. ὥσω, laxiore reddo, emollio; (2) tumidum reddo, proprie et τροπικῶς, Ern. (2) ὡς ἐστὶν αὐτὴν ὅστις ἐκχαυνῶν λόγους, Eurip. Suppl. 412.

*Εκχύνω, f. εὔσω, effundo, exhaurio; (2) pass. effundor, absumor, pereor. Κἀπὶ χεῖρ τοῦ πᾶν σόφισμα, Soph. Phil. 14. Θάνατιςιν ὄλκον ἐκχύνω, Lycophr. 773.

*Εκχύνω, ὤ, f. ὥσω, pabulo privo, vasto: unde ἐκτεχνυμένους, desolatos.

*Εκχλωίσσω, ὤμαι, et ἐκχλῶμαι, pallesco, sed ut aliquid viridis vel luridi admistum sit.

*Εκχρῖζω, f. ἴσω, fodio; (2) emundo. Ex ἐκ et χρῶν, humum egero.

*Εκχρῶν, ὤ, f. ὥσω, in bilem verto; (2) bile impleo; (3) iratum reddo.

*Εκχρῶν, ὤ, f. ὥσω, fidibus cano.

*Εκχροεῖω, f. εὔσω, et choro ejicio.

*Εκχρῶν, præs. inf. act. pro ἐκχρῶεαι.

*Εκχρῶν, oraculum edo, ut simplex χράω. Vide ἐξίχρη.

*Εκχρέσσομαι, f. φωμαί, expuo.

*Εκχρηματίζωμαι, f. ἴσμαι, exigo pecuniam. Ex ἐκ et χρεῖμα, pecunia.

*Εκχρῆσαι, sufficere; ἐξίχρησις, sufficit; ἐκχρηστί, ex usu erit, Herodot. 3, 13. Α χρεῖ, ut ἀπὸ χρεῖ.

*Εκχρησμεύω, vaticinor, oraculum edo.

*Εκχύνωσις, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi ἐκχύνω.

*Εκχύνω, f. ἴσω, succum elicio: (2) in succum redigo.

*Εκχυμῖζω, f. ἴσω, exsugo. Ex ἐκ et χυμός.

*Εκχυρῶ, ὤ, f. ὥσω, a quo ἐκχυρῶσθαι aliquid dicitur, cum succos et humores extra vasa sua effundit, ut in sigillatione. Hinc

*Εκχυμωμα, ἄτος, τὸ, sanguinis sub cutem per grumos effusus, sigullatio.

*Εκχυμωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

*Εκχυντο, effusi erant, 3. pl. plusq. perf. inf. pass. Ion. pro ἐξέκχυντο. Ab ἐκχύνω.

*Εκχύσις, εως, ἡ, effusio. Unde

*Εκχύτης, υ, ὁ, qui effundit.

*Εκχύτης, υ, ὁ ἐξ ἡ, effusus.

¹Ἐκχυρίζω, f. ἰσω, ex olla effundo, vel eximo; (2) effundo. Ex χύτρος.

²Ἐκχρυσί, effundo, pass. amore alicuius rei capior; (2) valde exhilaror, ad lætitiā, risum profundior; (3) frangor, languesco; (4) pereō, frustra consumor, de labore, impensa, Ern. Διχμὴ δ' ἐξέχρυσεν, cuspis vero exiit, [sed alii legunt ἐξέσθην], Il. 5, 293.

³Ἐκχρώνειν, f. εὐσω, conflo.

⁴Ἐκχωρεῖν, ω̃, f. ἥσω, excedo; (2) disceto. Χειμαῖνες ἐκχωρήσαντι εὐάροστον Σίρει, Sophr. Hinc

⁵Ἐκχώρησις, εως, ἡ, excessus, discussus.

⁶Ἐκψήγμα, ατος, τὸ, tamentum.

⁷Ἐκψύζω, f. ξω, animam efflo, exspiro; (2) deficio animo.

⁸Ἐκούλυσι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κούλω.

⁹ΕΚΩΝ, ὄσα, ὅν, voluntarius, qui sponte aliquid facit.

¹⁰ΕΛΞ, 3. sing. fut. Att. verbi ἐλαίνω, pro ἐλάσειν Sophr. Œd. Tyr. 418. Id. Aj. 504, 756. Vide ἐλῶ.

¹¹Ἑλλά, ας, ἡ, oliva, fructus oleæ. Ab ἐλαία.

¹²Ἑλάαν, pres. inf. act. Poet. pro ἐλαίν.

¹³Ἑλάασκοι, imperf. ind. act. Ion. pro ἤλαον.

¹⁴Ἑλεβον, α. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.

¹⁵Ἑλώνιον, α, τὸ, paxillium olei. Ab ἐλαία.

¹⁶Ἑλαφεῖς, α. 1. part. pass. verbi ἐλαίνω.

¹⁷Ἑλεβον, latini, α. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.

¹⁸ΕΑΛΙΑ, ας, ἡ, oliva, arbor; (2) olea, i. e. Fractura olivæ.

¹⁹Ἑλαιόγινος, α, ἡ, oleagnus, planta in lacu Orchomeno hascens; oleaginus, Theophr. Ex ἐλαία et ἄγρινος, viter.

²⁰Ἑλαιώγειον, τὸ, olivum agreste, Pind.

²¹Ἑλαιαίσις, ἀόσα, ἀέν, oleosus, oleaceus.

²²Ἑλαιολογία, ὦ, f. ἥσω, olivarum fructus colligo. Ex ἐλαία et λόγιον.

²³Ἑλαιόμπορος, ας, ὁ, qui olearum mercaturam exercet. Ex ἐλαία et ἔμπορος, mercator.

²⁴Ἑλαΐζειν, oleas colo; (2) oleagino colore sum:

²⁵Ἑλαΐτης, ἥεσσα, ἧεν, oleosus. Ab ἐλαία.

²⁶Ἑλαιηδός, ρὰς, ῥεν, olearius. Ab eod.

²⁷Ἑλαινεός, ἐας, εον, oleagnus, ex olea arbore:

²⁸Ἑλαινός, ἱνή, ινον, idem et ab eod.

²⁹Ἑλαιόδροχος, ας, ὁ ζ' ἡ, oleo tinctus, imbutus. Ex ἐλαία et βρέγχω.

³⁰Ἑλαιόδιπτος, α, ὁ ζ' ἡ, oleo imbutus. Ex ἐλαία et δίπνω.

³¹Ἑλαιδόκος, vel ἐλαιδοχός, ας, ὁ ζ' ἡ, oleum continens. Ex ἐλαία et διχομαι.

³²Ἑλαιοιδής, ολιᾶν vel olei species habens,

³³Ἑλαιόθηκη, ης, ἡ, cella olearia.

³⁴Ἑλαιόθεραπος, αν, oleo nutritus.

³⁵Ἑλαιοκορία, olearum cultura.

³⁶Ἑλαιοκόρος, ας, ὁ ζ' ἡ, olearum cultor.

³⁷Ἑλαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo.

³⁸Ἑλαιολογία, ὦ, f. ἥσω, olivas colligo.

³⁹Ἑλαιολόγος, ας, ὁ ζ' ἡ, qui olivas colligit.

⁴⁰Ἑλαιόμελα, ἵνος, τὸ, elæomeli, oleum mellenum, quod in Syria alibique ex arborum caudicibus effluit.

⁴¹Ἑλαιον, α, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.

⁴²Ἑλαιοπίνης, ἑς, oleo imbutus, sordidus. Ex ἔλαιον et πίνω.

⁴³Ἑλαιοποιία, ας, ἡ, olivatio, olei confectio.

⁴⁴Ἑλαιοπωλείον, α, τὸ, locus ubi venditur oleum. Ex ἔλαιον et πωλέω, vendo.

⁴⁵Ἑλαιοπώλη, ας, ὁ, venditor olei. Ex iisd.

⁴⁶Ἑλαιοστρίων, α, τὸ, idem quod Ἑλαιοπωλείον.

⁴⁷Ἑλαιοστρίπειον, ας, τὸ, trapetum, locus ubi olivæ teruntur, et oleum exprimitur. Ex ἔλαιον et τρίβω, trito.

⁴⁸Ἑλαιοστήγγιον, ἑς, ὁ, vindemia olivarum.

⁴⁹Ἑλαιόστεργον, ας, τὸ, olei fœx, amurca.

⁵⁰Ἑλαιόστηλον, ας, τὸ, locus ubi oleum confiscitur. Ex ἔλαιον et στήγω, opus.

⁵¹Ἑλαιόστιλια, ας, ἡ, olei confectio. Ex iisd.

⁵²Ἑλαιόφορον, αν, τὸ, vas olearium. Ex φέρω.

⁵³Ἑλαιόφρος, ας, ὁ ζ' ἡ, ferens oleas, olivifer.

⁵⁴Ἑλαιόφυες, ἑός, ὁ ζ' ἡ, oleis consitus, in quo olea enate sunt. Ex ἐλαία et φύω.

⁵⁵Ἑλαιοφυλλοφάγος, ας, ὁ ζ' ἡ, olivæ folia edens.

⁵⁶Ἑλαιόφυνος, ας, ὁ ζ' ἡ, idem quod Ἑλαιόφυνης.

⁵⁷Ἑλαιόφυνος, ας, ἡ, olei unctio. Α γείω.

Ἑλαιῶν, ὤ, f. ὠσα, olivas colligo; (2) oleo ungo. Ab ἑλαία.
Ἑλαίη, ἴδες, ἥ, oliva, olea, arbor. Ab eod.
Ἑλαίτης, εἶ, ὅ, qui oleas colligit. Ab ἑλαίω.
Ἑλαῖον, olei, gen. sing. Dvr. pro ἑλαίω.
Ἑλαιώσης, εἰς, ὁ, ὅ, oleosus; (2) pinguis.
Ἑλαιῶν, ὠνος, ὁ, olivetum. Ab ἑλαία.
Ἑλαιωτής, ἥρος, ὁ, qui olivas colligit.
Ἑλαιωτός, ἥ, ὄν, oleo perunctus seu imbutus.
Ἑλακος, α, 2. ind. act. verbi ἑλάω.
Ἑλάειν, pro ἑλάειον. Α λαλῶ, loquor.
Ἑλάνδρος, ον, viros capiens. Ab ἑλῆν et ἀνής.
Ἑλάνη, ἥ, fax, Ath. Ab ἑλῆ.
Ἑλαῦς, ὁ, nonn. avis, αρ. Aristoph.
Ἑλασ' pro ἑλασι, agitivus, S. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἑλασι. Ab ἑλαῖον.
Ἑλάσαι, compulsus, a. 1. inf. act.
Ἑλάσαν, compulerunt, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἑλάσασαι, S. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἑλασι.
Ἑλάσεια, α, 1. opt. act. Ἑολ. pro ἑλάσαιμι.
Ἑλασίον, expeditionem apparo. Ab ἑλαῖον.
Ἑλάσιον, ας, ἥ, equitatio; (2) cursio; (3) expeditio militaris. Α prae.
Ἑλασίφροντος, ὁ, ὁ, ὅ, a tonitru agitatus, impetu quodam agitatus, qualis est tonitru. Ex λαῖνον et βροντή, tonitru.
Ἑλασίπτος, ον, qui equis vehitur, eques. Ab ἑλαῖον et ἵππος.
Ἑλάσις, εως, ἥ, agitatio equorum seu currus; (2) expeditio militaris; (3) remigatio; (4) expulsio, abactus. Ab ἑλαῖον.
Ἑλασμα, ἄστος, τό, lamina metalli. Ab eod.
Ἑλαρεῖς, εἶ, ὁ, idem et ab eod.
Ἑλασσάμενος, qui impulsus, a. 1. part. med. Poet. pro λασσάμενος, a verbo ἑλάω, impello.
Ἑλασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poet. pro ἑλασι.
Ἑλασσειν, adv. minus, deficienter:
Ἑλασσίνος, idem. Ab ἑλάσσειν.
Ἑλασσός, vel ἑλασσός, ὤ, f. ὠσα, diminuo, atterere. Ἑλασσόμενι τῆς τιμῆς, Thuc. Ἑλασσόν ἄνδρες ὑπερναντίες, Polyb. 3, 90. Ab ἑλάσσειν.
Ἑλάσσου, minore, acc. sing. masc. Att. et Ion. pro ἑλάσσονα, ab ἑλάσσειν.
Ἑλάσσονα, ἄστος, τό, diminutio, deterior conditio. Ab ἑλασσός.
Ἑλάσσων, vel ἑλάττων, ὠνος, ὁ, ὅ, ἥ, minor; (2) deterior; (3) inferior; (4) paucior, comparativus ab ἑλαχῦς.
Ἑλάτης, εἶ, ὁ, impulsor, agitator. Ab ἑλαῖον.
Hinc
Ἑλαστέω, ὤ, f. ἥσω, agito, impello. Ζεύγμα ἑλάσσειν ἔνθα καὶ ἔνθα, Pl. 18, 543. Εὐρος δι' ὠρήτων, ὥστε τείρειας δύο πλείν ὀρέῃ ἑλασσειμέναις, Herodot. 2, 158. Δρομῆς ἀνδρόντιον ἑλάσσειν μ' αἰ, Eurip. Iphig. in Taur. 971.
Ἑλασσειν, τό, id quod impellit: unde ἑλαστέω.
E. M.
Ἑλάσω, f. 1. ind. act. v. ἑλαῖον, pro ἑλάω.
Ἑλατίερα, ας, ἥ, expultrix, agitatrix.
ἙΛΑΨΗ, ης, ἥ, abies; palmeta, extrema remi pars; item hasta, seu hastile ex abiete, Hom. (2) remus. (2) ἑλάτρη πλείσσω, Eurip. Phoen. 217.
Ἑλάτης, ἥρος, ὁ, agitator, auriga; (2) placenta genus. Ab ἑλαῖον. Unde
Ἑλάτης, ὁ, agitator; (2) cursor. Neptunus sic dicebatur apud Athenienses.
Ἑλατήρειον, ας, τό, quicquid deorsum ventrem purgat; (2) succus cucumeris agrestis; (3) cucumer. (1) καὶ τῶν ἐλατήρειον, εἰς δύο μέρης ἑκαθώρμηον, Aristot. 1, 305. Ab eod.
Ἑλατῆεις, ἥ, ὄν, impellendi, incitandi vim habens.
Ἑλατίνη, ης, ἥ, herba quaedam. Ab ἑλάτῃ.
Ἑλάτινος, ἴνι, nonn. abiegnus. Ab eod.
Ἑλατόμωσα, α, 1. ind. act. v. λατομέω.
Ἑλάτος, ἥ, ὄν, ductilis, ut lamina metalli. Ab ἑλαῖον.
Ἑλαττον, adv. minus, parum; ἑλαττον ἔχειν, vinci, inferiorem esse, injuria affici, inultum abire. Ab ἑλάσσειν.
Ἑλαττονέκεις, adv. minus, rarius. Ab eod.
Ἑλαττονίον, ὤ, f. ἥσω, minus habeo. Ab eod.
Ἑλαττονός, adv. minus. Ab ἑλάττον.

Ἐλαττώω, idem quod ἱλασσω. Hinc Ἐλαττωμα, τὸ, jactura, calamitas belli, &c.
Ἐλάττων, idem quod ἱλάσσω.
Ἐλάττωσις, *ως, ῆ*, diminutio, jactura.
Ἐλαττωτικός, *ος, ῆ*, diminuens, diminuendi vim habens. Ab ἱλαττωῶ.
Ἐλαυνέμεν, *pres. inf. act. Ion.* pro ἱλαύνειν.
Ἐλαύνει, *impellat*, 3. sing. opt. verbi ejusd.
ἘΛΑΥΝΩ, *f. ἱλάσω, p. ἱλάσκα, agito, impello; (2) stimulo, incito; (3) exerceo, exagito; (4) fatigo; (5) vexo, insector; (6) persequor judicio, accuso; (7) verbero; (8) excutio; (9) excito, incito, moveo; (10) abigo, expello; (11) ducō, ductile opus facio; (12) traduco, transfigo; (13) promoveo, progredior, evado, pervenio; (14) equito; (15) vulnereo. Κίνης τι λ. κη πῶς ἱλάσεται κακῇ, Sophr. Ajac. 275. Κρίνει μ' ἱλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονός, Eur. Med. 706. Ἐτ' Ἰνδὸς φρεσὶν ἦλκε, suscipit, Luc. Τὰ τῆς συνίσσεως τῶν ἔργων ἱλαυνόμενος, Herodian.
Ἐλαΐφειος, *ος, ῆ*, cervinus. Ab ἱλαφός.
Ἐλαφροβλία, *ας, ῆ*, cervorum venatio.
Ἐλαφροβλία, *ων, τὰ*, festum in honorem Dianae venatricis.
Ἐλαφροβλιῶν, *ώνος, ῆ*, mensis Februarius, ita a figendis cervis dictus.
Ἐλαφρόβλος, *ος, ῆ*, qui cervos jaculis figit, venator cervorum; (2) venator quivis. Ex ἱλαφός et βάλλω, jacio.
Ἐλαφρίνης, *ος, ῆ*, hinnulus cervinus. Ab ἱλαφός.
Ἐλαφρίων, *ος, τὸ*, cornu vel caro cervi.
Ἐλαφροσκοκον, *ος, τὸ*, elaphoboscon, herba quaedam valens contra morsus serpentum. Ex ἱλαφός et βόσκω, pascō, alo.
Ἐλαφροσίδης, *ης, τὸ*, cervo similis.
Ἐλαφοιο, *cervi, gen. sing. Ion.* pro ἱλάφω.
Ἐλαφοκτόνος, *ος, ῆ*, cervos occidens. Ex ἱλαφός et κτάνω, occido.
ἘΛΑΦΟΣ, *ος, ῆ*, vel ῆ, cervus vel cerva; (2) placenta genus.
Ἐλαφοσκορόδον, *ος, τὸ*, allium cervinum. Ex ἱλαφός et σκορόδον. *Augl. WILD PARSNIP.*
Ἐλαφρία, *ας, ῆ*, levitas; (2) paucitas.
Ἐλαφρίζω, *f. ἱσώ, levo, elevo, allevo.*
Ἐλαφρότης, *ων, celer.*
ἘΛΑΦΡΟΣ, *ος, ῆ*, levis et celer, velox; (2) levis, non gravis; (3) levis, non molestus, non difficilis; (4) inops, non potens, contemnendus. Unde
Ἐλαφρότης, *πος, ῆ*, levitas, celeritas.
Ἐλαφρίων, *f. ὑνά, allevo.* Ab ἱλαφός.
Ἐλαφρεύς, *adv.* leviter, celeriter.
Ἐλαχυν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
Ἐλάχυν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. λαχαίνω.
Ἐλάχισ, *adv.* minime. Ab
Ἐλάχιστος, *ιστη, ἱστος, minimus, paucissimus, brevissimus. Superl. ab ἱλαχύς.*
Ἐλαχιστότερος, *ιστα, ἱστος, minimo minor. Comp. a Superl. ἱλαχίστος.*
Ἐλαχον, a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
Ἐλαχυστήρως, *γος, ῆ*, breves alas habens. Ἀντὶ δειλφῶν ἱλαχυστήρων ἱστος ἀμείφαντος θεός, breviter pinnatos, *Pind. Pyth. 4, 29.*
ἘΛΑΧΥΣ, *εἰα, ῆ*, parvus, exiguus; *Comp. ἱλάσσω.* Superl. ἱλαχίστος.
Ἐλάω, *f. ἄσω, abigo, ejicio. Τάσδε παῖδας γῆν ἱλῶν Κρήνιαν μέλλει Κρίαν, Eur. Med. 70.*
Ἐλάων, *ώνος, ῆ*, olivum. Ab ἱλάω.
Ἐλάω, 2. sing. *pres. ind. med. Ion.* pro ἱλῶσαι.
ἘΛΑΘΑΙ, *Poet.* cupio, desidero. Hinc Ἐλῶ, *oros, τὸ*, desiderium, cupido.
Ἐλε, *interfecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἶλε, a verbo αἰρέω, pro ἔλω, capio.
Ἐλεῖρα, *miserere.* Ab ἱλεος, misericordia.
ἘΛΕΑΣ, *ος, ῆ*, nomen avis.
Ἐλεγχία, *ας, ῆ*, scil. ὄδη, idem quod
Ἐλεγχίον, *ος, τὸ*, carmen elegiacum.
Ἐλεγχισπιός, *ος, ῆ*, scriptor elegiarum.
Ἐλεγχιστός, *εἰα, εἰον, ad moestitiam factus. Ab ἱλεγχος.*
ἘΛΕΓΧΩ, *ων, οἱ*, pisces gregales, elegini.
Ἐλεγχτικός, *ος, ῆ*, reprehendendi vim habens, vel refellendi, coarguendi. Ab ἱλεγχω.*

Ἐλεγχτός, *ος, ῆ*, reprehensibilis:
Ἐλεγχμός, *ος, ῆ*, reprehensio. Ab eod.
Ἐλεγχότασαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἱλεγχω.
Ἐλεγχίς, *ως, ῆ*, idem quod ἱλεγχός.
ἘΛΕΓΟΣ, *ος, ῆ*, lamentatio, vox lugubris; (2) carmen elegiacum quo lamentatio continetur; (3) *adjective* lugubris. Ἐλεγον οἶτον ἀνδρῶν, lugubrem nāniam cantas, *Eurip. Iphig. in Taur. 1091.*
Ἐλεγχέειν, *ης, ῆ*, increpatio, probum. Ab
Ἐλεγχός, *ος, ῆ*, vituperabilis, turpis, probro dignus. Ἀργεῖοι ἰόμοιοι, ἱλεγχίς, *Il. 4, 242.*
Ἐλεγχθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. ἱλεγχω.
Ἐλεγχίγμος, *ος, ῆ*, fidem aut perfidiam conjugis ostendens.
Ἐλεγχιστός, *ος, ῆ*, probris dignissimus, *Hom.* Ab ἱλεγχος.
Ἐλεγχος, *ος, τὸ*, probum, dedecus.
Ἐλεγχος, *ος, ῆ*, argumentum, indicium, signum; (2) criminatio; (3) accusatio; (4) convictio. Νῦν δ' εἰς ἱλεγχον ἔξω, experientia doctus, *Sophr. Phil. 97.* (1) τοῖς ὅπως μαι καταστήσῃς τὸν παῖδα εἰς ἱλεγχον, *Herodot. 1, 209.* (4) ῆ δ', εἰς ἱλεγχον μὴ τίση, φοβούμενη, timens ne convinceretur, *Eurip. Hippol. 1310.* Ab
ἘΛΕΓΧΩ, *f. ἔλω, arguo, argumentis demonstro; (2) refuto, redarguo, reprehendo; (3) convinco; (4) reprimo, coerco; (5) adspem; (6) sciscitor, percontor; (7) questionem de aliquo habeo. Μὴ μ' ἱλεγχῇ πλείους λόγους, interroga, Sophr. El. 1369. Ἀμχανῶ δὲ πότιον τὸ σὺν πάτρη' ἱλεγχω πρῶτον, ῆ κείνον γίνω, Id. Phil. 336. Vid. Il. 1, 518.*
ἘΛΕΑΝΝΗ, *ης, ῆ*, eledona, species polypi.
Ἐλεῖν, *capere*, a. 2. inf. act. *Poet.* pro ἱλεῖν, a verbo αἰρέω, pro ἔλω.
Ἐλεινολογία, *ως, ῆ*, ἡσώ, miserabiliter loquor, miserabilem vocem edo. Ex ἱλεῖνός et λέγω, dico. Unde
Ἐλεινολογία, *ας, ῆ*, oratio miserabilis.
Ἐλεινός, *ος, ῆ*, miserabilis. Ab ἱλεος.
Ἐλεινώς, *adv.* miserabiliter. Ab ἱλεῖνός.
Ἐλεῖω, *ως, ῆ*, ἡσώ, misereor; et in pass. misericordiam consequor. Οὐδ' ἱλεῖς τὸ παιδίον ἄλυστον ὃν πάθοντο ἔστην ἡμέραν, *Aristoph. Lys. 882.* Ἐλίσσον αὐτῶν τὴν σπῆν, *Id. Pace, 339.* Ab ἱλεος.
Ἐλεῖσθαι, 3. pl. f. 1. ind. pass.
Ἐλεῖσθαι, 3. pl. a. 1. conj. pass.
Ἐλεῖσθαι, *ος, ῆ*, misericors, benignus.
Ἐλεῖσθαι, *adv.* misericorditer. Ab ἱλεῖσθαι.
Ἐλεῖσθαι, *ος, ῆ*, misericordia; (2) stips erogata pauperibus, eleemosyna; (3) omne beneficium quo calamitosos prosequimur.
Ἐλεῖσθαι, *ωνος, ῆ*, ῆ, misericors. Ab ἱλεος.
Ἐλίσσει, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἱλεῖω.
Ἐλίσσον, 2. sing. a. 1. imperat. act.
Ἐλεῖσθαι, *ος, ῆ*, ad misericordiam propensus, misericors. Ab ἱλεῖω.
Ἐλεῖσθαι, *ος, ῆ*, commiseratio. Ab eod.
Ἐλεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. v. αἰρέω.
Ἐλεῖνός, idem quod ἱλεῖνός, miserabilis, misericors. Τῷ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐλάμψαν ἱλεῖν, *Hom. Hymn. in Cererem, 284.*
Ἐλεῖνός, *adv.* miserabiliter, animo misericordii. Τλῆναι αἰ ἱλεῖνός' ὥδε τὰ μὲν πῆματα μείναι, *Sophr. Phil. 869.*
Ἐλειστέτης, *ος, ῆ*, qui per paludes graditur. Ex ἱλεος, palus, et βαίνω, eo.
Ἐλειστέτης, *ος, ῆ*, in palustribus locis natus. Ex ἱλεος et γίνομαι, nascor.
Ἐλειστέτης, *ος, ῆ*, in paludibus, in paludibus degens, palustris. Ab ἱλεος et γίνομαι.
Ἐλειστέτης, *ος, ῆ*, palustris, in paludibus nascens vel degens. Ab ἱλεος.
Ἐλειστέτης, *ος, ῆ*, glis; (2) sciurus; (3) species accipitris. Ab eod.
Ἐλειστέτης, *ος, ῆ*, apium palustre. Α ἱλεῖνός, *apium. Vid. ἱλεοῖνον. Angl. SMALLAGE.*
Ἐλειστέτης, *ος, ῆ*, in paludibus altus, crescens. Ex ἱλεος et γίνομαι, nascor.
Ἐλειστέτης, *ος, ῆ*, aurelia, flos agrestis auri coloris. Ex ἱλεος et χρυσός.

Ἐλεῖσθαι, *religui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἱλεῖν, a λέπω, linguo.
Ἐλεῖσθαι, *concupiscere*, 3. sing. perf. ind. pass. *Poet.* pro ἱλεῖσθαι, cubo.
ἘΛΕΑΕΤ', acclamatio bellica, eleleu! (quod est ab Heb. *Hallelu Jah*, Ern.)
Ἐλεῖσθαι, *oblitus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Poet.* pro ἱλεῖσθαι, a verbo λαλέω.
Ἐλεῖσθαι, *torquebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἱλεῖσθαι. Ab
Ἐλεῖσθαι, *f. ἱσώ, eleleu seu alala clamo; et ἱλεῖσθαι, defleo cum acclamatione τῷ ἱλεῖσθαι (2) torqueo. Τὸν ἱμὸν ῆ σὺν πολὺν ἀκρον ἱσὺν ἱλεῖσθαι δειροῖς μέλει, Aristoph. Av. 220. Ab ἱλεῖσθαι.*
Ἐλεῖσθαι, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἱλεῖσθαι.
Ἐλεῖσθαι, *qui convolvit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἱλεῖσθαι, a verbo ἱλεῖσθαι.
Ἐλεῖσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ἱφελκ.
Ἐλεῖσθαι, *sc. ὄνος, vinum salvia conditum.* Ab
Ἐλεῖσθαι, *ος, τὸ*, vel ἱλεῖσθαι, *salvia femina.* Ἀλθῆν' ἱλεῖσθαι, *salviam salubrem, Nic. Ther. 84. Α σῶμα, salvia, Angl. sage.*
Ἐλεῖσθαι, *fut. ἔλω, rapido volumine torqueo, convolvo, vel circumago, concutio et tremefacio. In med. me circumago, me convolvo. Τὴν δ' ἱλεῖσθαι σπέρματος λάβει, Il. 2, 316. Ab ἱλεῖω, volvo.*
Ἐλεῖσθαι, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bæot.* pro ἱλεῖσθαι.
Ἐλεῖσθαι, *ος, τὸ*, rapidus motus et concussio. Ab ἱλεῖσθαι.
Ἐλεῖσθαι, *ος, ῆ*, qui terram rapido motu concutit. Ex eod. et χθών.
Ἐλεῖσθαι, 3. sing. plusq. perf. ind. med. v. λαγχάνω.
Ἐλεῖσθαι, *omiserant*, 3. pl. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἱλεῖσθαι, a λέπω.
Ἐλεῖν, *invasit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἱλεῖν, a verbo αἰρέω, pro ἔλω.
ἘΛΕΝΗ, *ης, ῆ*, Helena; (2) vas quoddam.
Ἐλενφώρα, *ος, τὸ*, festum quoddam dictum ἀπὸ τῆς ἱλεῖνός, a vase in quo mysteria portabantur.
Ἐλεῖνός, *ος, τὸ*, festum apud Lacedæmonios in honorem Helenæ.
Ἐλεῖνός, *ος, τὸ*, herba quædam quæ e lacrymis Helenæ enata fingitur. *Ph. insula.* Ab Ἐλεῖν. *Angl. ELECAMPANE.*
Ἐλεῖσθαι, *dormiuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λέγωμαι, dormio.
Ἐλεῖσθαι, *ος, ῆ*, mensæ coquinarie minister. Ex ἱλεος et δύνω.
Ἐλεῖσθαι, *ος, ῆ*, genitus seu nutritus in paludibus. Ἐλεῖσθαι τὸν τὸ σῆλον, palustre apium, *Il. 2, 776. Ex ἱλεος et σείρω, alo.*
Ἐλεῖσθαι, *mensis, dat. plur. Ion.* pro ἱλεῖσθαι.
Ἐλεῖν, *adv.* misere, per *Syncope.* pro ἱλεῖνός.
Ἐλεῖν, *ος, τὸ*, sive
ἘΛΕΟΣ, *ος, ῆ*, mensa coquinarie; (2) avis quædam.
ἘΛΕΟΣ, *ος, ῆ*, vel *eos, os, τὸ*, misericordia, commiseratio.
Ἐλεῖσθαι, *ος, τὸ*, idem quod ἱλεῖσθαι.
Ἐλεῖσθαι, *ος, ῆ*, 1. ind. act. v. λαπέω, decortico.
Ἐλεῖσθαι, *ος, ῆ*, sc. μηχανή, machina obsidionalis; machina qua urbes capiuntur. Ex ἱλεῖν et πέλις.
Ἐλεῖσθαι, *idem.*
Ἐλεῖσθαι, *a. 2. inf. med. verbi αἰρέω.*
Ἐλεῖσθαι, *sumite*, 2. pl. a. 2. imperat. med.
Ἐλεῖσθαι, *αἱ, palustria loca, paludes. Πίσσά τε προλιπῶν καὶ ἱλεῖσθαι, Apoll. Rhod. 1, 1266.*
Ἐλεῖσθαι, *idos, ῆ*, *Ap. Vid. Th. Gr. Pr.*
Ἐλεῖσθαι, 3. dual. a. 2. ind. med.
Ἐλεῖσθαι, *ος, ῆ*, prensabilis, *apud Homerum, Il. 9, 409. Ab ἱλεῖν, prehendere.*
Ἐλεῖσθαι, *eligere*, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Dor.* pro ἔλω. Ab αἰρέω.
Ἐλεῖσθαι, *ος, ῆ*, libertas. Ab ἱλεῖσθαι.
Ἐλεῖσθαι, *ων, τὰ*, libertatis solennia.
Ἐλεῖσθαι, *f. ἄσω, libere vagor, ut servus fugitivus;*

fugitivus; (2) libertatem usurpo, libere ago, liberi hominis mores affecto. Hinc
 Ἐλευθερίας, ἡ, ὄν, qui libertatem amat, qui libere agere amat. A praec.
 Ἐλευθερίας, ἡ, ὄν, liber. Ab ἐλεύθερος.
 Ἐλευθερίος, υ, ὁ ὅς ἡ, liberali ingenio praeclitus, ingenuus; (2) liberalis, libero homine dignus; (3) servator, liberator, epitheton Jovis.
 Ἐλευθερίστης, πτος, ἡ, ingenuitas; (2) liberalitas; (3) beneficium a sincero animo profectum. Ab ἐλεύθερος.
 Ἐλευθερία, adv. liberally, ingenuae.
 Ἐλευθερότατος, αἰδός, ὁ ὅς ἡ, cui filii sunt liberi, et qui ipse etiam liber est.
 Ἐλευθεροραξία, ἡ, audacia, Sibyll.
 Ἐλευθεροράσιον, υ, τὰ, liberi hominis venditio; unde ἐλευθερορασίς δική, plagii crimen. Ab ἐλεύθερος et πιπράσκειν.
 Ἐλευθεροπραγής, ἰός, ὁ ὅς ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex eod. et πρέπω.
 Ἐλευθεροπραγῶς, adv. liberally, ut hominem liberum et ingenuum decet.
 ἘΛΕΥΘΕΡΟΣ, ἴρα, ερον, vel υ, ὁ ὅς ἡ, qui vadit quo vult; liber, non servus; (3) liber, immunis, liberatus; (4) liberalis, ingenuus, generosus. (Fortē ab ἐλεύθα, qui qua vult via libere incedit.)
 Ἐλευθεροροαίω, ᾧ, f. ἴσω, libere loquor.
 Ἐλευθεροραία, ας, ἡ, libertas loquendi. Ab
 Ἐλευθερορος, υ, ὁ ὅς ἡ, qui est ore libero, qui loquitur libere quaecumque in buccam veniunt. Ex ἐλεύθερος et ῥάω.
 Ἐλευθερόντας, liberantes, acc. plur. part. praes. act. contr. pro ἐλευθερόντας. Ab
 Ἐλευθερός, ᾧ, f. ὥσω, libero, manumitto; (2) in libertatem vindico. Ἐλευθερὸν τινα τῆς αἰτίας, τῷ πόνῳ. Ἀπὸ βαρεῖραν ἐλευθερὰς τὴν πόλιν, Plat. Πάν ἐλευθεροί σῶμα, quidquid venit ei in mentem dicit; σῶμα ibi est sermo ut centies: idem est ac Κατὰ πάντα ἐλευθερομαί, Soph. *Ed. Tyr.* 706. Ab ἐλεύθερος.
 Ἐλευθερόθησται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
 Ἐλευθέρως, adv. libere, ut liberum et ingenuum hominem decet. Ab ἐλεύθερος.
 Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio:
 Ἐλευθερώτης, ῆ, ὁ, liberator. Ab eod.
 Ἐλεύθα, venio. Inusit. pro ἔρχομαι. Unde usitata ἐλεύσθωμι, ἐλάνυθα, ἤλθον. Hinc
 Ἐλεύθα, εως, contr. ῆς, ἡ, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem.
 Ἐλευσίνια, τὰ, sacra Cereris quarentis filiam Proserpinam, quae Atheniensibus magnis caeremoniis arcanisque celebrabant. Haec mysteria descensus animae in regionem sensibilem significabant.
 Ἐλευσις, εως, ἡ, adventus; (2) itio.
 Ἐλεύσθωμι, f. 1. ind. med. verbi ἔρχομαι.
 Ἐλευσέον, eundem est. Ab eod.
 ἘΛΕΦΑΙΡΗ, decipio, noceo, lædo. Ἐλεφαίριστο φύλ' ἀνθρώπων, Hes. *Theog.* 330.
 Ἐλεφαντάγωνος, ῆ, ὁ, qui elephantem agit vel ducit. Ex ἐλίφας et ἄγω, ago.
 Ἐλεφαντάρης, υ, ὁ, dux eorum qui pugnant ex elephantis, elephanthorum praefectus. Ex ἐλίφας et ἄρχω. Hinc
 Ἐλεφανταρχία, ας, ἡ, praefectura elephanthorum.
 Ἐλεφάντιος, υ, ὁ ὅς ἡ, elephantinus.
 Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, elephantiasis, morbus lepra similis.
 Ἐλεφαντιασμός, ῆ, ὁ idem. Ab
 Ἐλεφαντία, ᾧ, elephantiasis laboro.
 Ἐλεφαντίως, η, on, eburnus.
 Ἐλεφαντινῆς, corum elephantinum, scutum corio elephantino tectum. Καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἀκόντια ἐς τὸν ἐλεφαντινὴν ἐκδεχόμενος, *Arrian. Punic.* 46.
 Ἐλεφαντίωσις, ῆ, ὁ, elephanthorum magister, elephanthorum dominor et rector.
 Ἐλεφαντόδετος, υ, ὁ ὅς ἡ, ebove clausus vel re-vinctus. Ἐλεφαντόδετον παρόνθιν δῆμον, *Εὐντη. Iphig.* in *Ed.* 582. Ex ἐλίφας et δέω.
 Ἐλεφαντοκόλλητος, on, ex ebove compositus, seu ebove ornatus, eburneis sigillis.

Ἐλεφαντόκεφαλος, α, ὁ ἔ ῥ ῆ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφαντος ἐ κώπη.
Ἐλεφαντόμαχος, α, ὁ ἔ ῥ ῆ, cum elephanto pugnans, elephantis infestus. Ex eod. et μάχουμαι.
Ἐλεφαντοπούς, ὁδός, ὁ ἔ ῥ ῆ, eburneus pedes habens. Ex ἐλέφαντος ἐ πύς, pes.
Ἐλεφαντοτόμος, eborarius. Ἐλεφαντοτόμοις ὑποκίει, Orpian. Cyneget. 2, 514.
Ἐλεφαντοτόραγος, α, ὁ ἔ ῥ ῆ, elephanti carnem comedens.
Ἐλεφαντώδης, εὖς, ὁ ἔ ῥ ῆ, elephantinus. Ab ΕΛΕΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantis; (2) ebur; (3) elephantiasis, morbus; (4) poculi genus. (2) ὡς δ' ὅτι τίς τ' ἐλέφαντα γυνθόφειν μίην, Il. 4, 141.
Ἐλέχθην, α. 1. ind. pass. verbi λέγω.
Ἐέλβε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λέγω.
ἘΕΛ, πς, ῥ, calor solaris; (2) splendor solis.
Ἐέλπα, α. 1. ind. act. Poet. pro ἔλπω. Α λάω.
Ἐέλπει, ceperis, 2. sing. a. 2. conjunct. act. Ion. pro ἔλψ, a verbo αἰεῖν.
Ἐέλπεται, 3. sing. a. 2. ind. med. Ion. pro ἔλπειτο, a λανθάνω.
Ἐέλλακα, perf. ind. act. Att. pro ἔλλακα, a verbo ἐλαύνω.
Ἐεληκότες, perf. part. act. Att. pro ἔλακότες.
Ἐεληκαμί, perf. ind. pass. Att. pro ἔλαμαι.
Ἐεληκαμένος, perf. part. pass. Att. pro ἔλαμένος.
Ἐεληκται, 3. sing. perf. ind. pass. Att. pro ἔλαται.
Ἐεληκται, redargutus est, 3. sing. perf. ind. pass. Att. pro ἔλεγκται. Ab ἐλέγχω.
Ἐεληκαμί, convictus sum, perf. ind. pass.
Ἐεληκώτασι, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. et Att. pro ἐλασμένοι εἰσι. Ab ἐλαύνω.
Ἐεληκώς, qui venit, perf. part. med. Att. et Ἐελο. pro ἔλυνός.
Ἐεληκω, veni, perf. ind. med. Att. pro ἔλυνω.
Ἐεληκύνει, plusq. perf. ind. med. Att. pro ἔλυνειν.
Ἐεληκυνία, perf. part. med. Att. pro ἔλυνυια.
Ἐελέξ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λέγω.
Ἐελέθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω.
Ἐεθε, veni, 2. sing. a. 2. imperat. act. per Sync. pro ἐλθεθ, ἀβ ἔρχομαι, pro ἐλύνω, venio.
Ἐελέμην, α. 2. inf. act. Ion. pro ἐλύνειν.
Ἐεθην, vel ἐλθ' ἦν, venisse, idem, Dor.
Ἐεθης, 2. sing. a. 2. conj. verbi ἔρχομαι.
Ἐεθον, venerit, 3. sing. a. 2. optat. act.
Ἐεθον, quod venit, a. 2. part. act. n. g.
Ἐεθόντισιν, advenientibus, dat. pl. a. 2. part. act. Poet. pro ἐλθόν.
Ἐεθσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Dialect. pro ἔλθον.
Ἐεθον, venerint, a. 2. conjunct. act.
Ἐελάστη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi λιάζω.
Ἐελγῶν, adv. volutum, volubiliter. Ab ἐλίσσω, volvo.
Ἐεληγόμεναι, f. 2. ind. pass. verbi ἐλίσσω.
Ἐελεγμα, ἄτος, τὸ, volutatio, involutio. Ab eod. Hinc
Ἐεληγμώδης, εὖς, ὁ ἔ ῥ ῆ, tortuosus, flexuosus.
Ἐεληγμός, ῥ, ὁ, vortex, gyrus. Ab ἐλίσσω.
Ἐεληγσθην, α. 1. ind. pass. verbi λιάζω.
Ἐελοβόλετον, imperf. ind. act. verbi λυδοβολέω.
Ἐελοκάμπνυ, κοῦς, ῥ, crines in nodum collectos habens. Ex ἐλίζ ἐ ἀμυνέ.
Ἐελοκάστρος, ὁ ἔ ῥ ῆ, obliquans, Man.
Ἐελοκ, πς, ῥ, ursus major inter astra; ἐλινή, salix Arcadibus. Ab ἐλίσσω.
Ἐελοκῶν, adv. volutatum, in orbem.
Ἐελοκῶς, α, ὁ, tortuosus, unde ἐλινικία κρησινί.
Ἐελοκοιλίφαρος, α, ὁ ἔ ῥ ῆ, proprie cui palpebrae sunt volubiles, tortiles, aut nigrae; (2) pulchros oculos habens, pulchra. Ex ἐλίζ.
Ἐελοκορόμος, α, ὁ ἔ ῥ ῆ, in urbem currens, epith. solis et lunae.
Ἐελοκιδής, εὖς, ῥ, tortilis. Ab ἐλίζ ἐ εἶδος, species.
Ἐελοκιδῶς, adv. tortuose, in gyrum. Α praec.
Ἐελοκίος, ὅσσω, ὄν, tortuosus. Ab
Ἐελοός, ῆ, ὄν, volubilis, tortilis, vorticosis; (2) niger. Ab ἐλίζ.
Ἐελομέφρος, σ, tortuosus, Orph.
Ἐελοπτή, ῥος, ὁ, armilla; (2) inauris.
Ἐελοπτός, ῆ, ὄν, tortilis, tortuosus.

Ἑλικῶν, ὄντος, ὁ, Helicon, mons Musis sacer ; (2) instrumentum quoddam musicum. Ab eod. Hinc

Ἑλικωνιάδες, ὄν, αἱ, Heliconiades, Musæ.

Ἑλικωνίος, ἴα, ἰον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc αἱ Ἑλικωνίαι παρθέναι, Heliconiades sive Musæ.

Ἑλικώπις, ἴδες, ἡ, puella cui oculi sunt nigri, vel rotundi, ac mobiles, h. e. pulchri ; unde (2) pulchra. Ab

Ἑλικωπ, ὤπος, ὁ ὅ ἡ, idem. Ab ἑλίζε et ὤψ.

ἘΑΙΝΝΥΨ, et ἐλινύω, f. ὤσω, vito, caveo ; (2) desino, desisto ; (3) maneo, moror ; (4) sedo, cessare facio. Ἐλινύσας ἕδισα χρέον, Herodot.

ἘΑΪΝΟΣ, α, ὁ, ramus, apud Nicandrum ; (2) vitis, ap. Dionys. P.

ἘΑΪΝΩ, idem quod ἐλινύω. Οὐκ ἐλινέειν ἔχρην, ἀλλὰ κοσπεῖν τὸν ἄνδρα, Aristoph. Thesm. 605.

ἘΑἶ, ἱκος, ἡ, volumen, involucrum ; (2) vortex, gyrus ; (3) clavicula ; (4) armilla, annulus ; (5) species hederæ ; (6) αἶψ. ὁ ὅ ἡ, intortus, implicitus ; (7) volubilis ; (8) circumiens. Ab εἰλῶ, vel ἐλίσσω.

ἘΑἶς, εως, ἡ, linctus. Ab ἐλίσσω, ap. Hÿpp. (nisi sit potius ἑλλῆις, vel ἑλλῆις, ab ἐλ- λείχω, Ern.)

ἘΑἶσκηρος, ὤτος, ὁ ὅ ἡ, tortuosa cornua habens. Ex ἑλίζε et κίρας, cornu.

ἘΑἶσπορος, ὄν, tortuosus, Procl.

ἘΑσποι, reliqui, a. 2. ind. act. verbi λείπω.

Ἐασπίμι, præs. inf. act. Ion. pro ἐλίσσιν.

Ἐάσσιτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi λίσσεται, suppleo.

Ἐασομίν, part. præs. f. g. med. vel pass. v.

Ἐάσω, vel ἐλίστω, f. ἔω, volvo, circumvolvo, complico. Σὺν δ' ἐλίσσεται τρηστοὶ ἡμῶι, Soph. El. 784. Πιρᾶ ἐλίσσω, circumdo. Μῆλιν πύρξιν πυκνοῖσι καθυμέναν πλὴν δοκῶν ἐλίσγει αὐτῇ Ἀργεῖον στρατόν, Eurip. Phæn. 717. Ab εἰλῶ.

Ἐάστροχος, ὄν, in quo vertitur axis, epith. σύν- ριγγος.

ἘΑἶφθες, relictī sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. Bacot. pro ἐλεῖφθουσι, a λείπω.

ἘΑἶφρσος, idem quod ἐλεῖφρσος.

Ἐακῆινος, idem quod ἐακῆινος, Æsch.

Ἐακς, trahebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔλκει, ab ἔλκω.

Ἐακς, ulceri, dat. sing. contr. pro ἔλκεϊ.

Ἐακίμι, præs. inf. act. Ion. pro ἔλκειν.

Ἐακς, 2. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἔλκεται.

Ἐακσιόπτελος, α, ὁ ὅ ἡ, longa veste indutus, peplum inter eundem trahens. Ex ἔλκω, traho, et πῆπλος.

Ἐακσιτο, 3. sing. imperf. verbi ἔλκω.

Ἐακσιχίτων, ὄνος, ὁ ὅ ἡ, cui longa est vestis sive tunica. Ex ἔλκω et χιτών.

Ἐακίω, fut. ἥσω, apud Homerum, traho ; (2) discerpo, dilacero ; (3) violo, attento, per vim traho. Σὺ μὲν κύνες ἥδ' οἰωνοὶ Ἐακίσσεσ' αἰῶος, Π. 22, 336.

Ἐακῆδον, adv. tractim, trahendo. A præc.

Ἐακῆμός, α, ὁ, violentia, tractio, vis.

Ἐακῆσθαι, α, τὸ, traha ; (2) buris. Ab eod.

Ἐακμεα, ἄτος, τὸ, præda.

Ἐακποσίω, ὤ, f. ἥσω, ulcero, exulcero. Ab

Ἐακποσίω, α, ὁ ὅ ἡ, vulnificus ; (2) exulcerans. Ex ἔλκω et ποίω, facio.

ἘΑΚΟΣ, εως, τὸ, ulcus ; (2) vulnus, imprimis inveteratum. (Ab ἔλκειν, qui humores ad partem sauciati trahuntur, Ern.)

Ἐακός, ὤ, f. ὤσω, ulcero, exulcero, saucio. Βίβλι πσιτὴν πρὸς θῆας, ἐλακώσαι τε σὺν γέροντα χρώτω, Eurip. Hec. 405. Unde pass. ἐλακῶσαι, ἡλακώσιν. Ab ἔλκω.

Ἐακσιόεις, ἡ, ὄν, tractorius, attractivus : Ἐακσός, ἡ, ὄν, tractus, ducilis. Ab ἔλκω.

Ἐακσώδης, ὄν, tractus, laceratio. Λακιστοῖσιν ὤφ' Ἐκτορος ἡλακωσέν, Τηγηthod. 21.

Ἐακσώδιον, α, τὸ, ulcusculum. Dinn. ab ἔλκος.

Ἐακσίς, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἐακσισμα, ἄτος, τὸ, scoria seu recrementum argenti. Ab eod.

Ἐακσώδης, α, ὁ, tractio. Ab eod.

Ἐλκυάζω, fut. *άσω*, trahendo raptō.

Ἐλκυήρ, ἥρος, ὁ, funis, vel quodlibet instrumentum quo aliquid trahitur, extrahitur, etiam capistrum:

Ἐλκυήκης, ἥ, ὁ, vim habens trahendi: Ab

Ἐλκύω, f. *ύσω*, traho. Ἐλκύειν τινά εἰς *δίκτον*.

*Ὅπως λυσιγέρως κλώσιν ἐλκύνει πικρὰ, *Lycophr.* 716. Ab

*ΕΛΚΩ, f. *ξω*, traho, attraho, manu, naribus, pondere, &c. unde vindico mihi, dignus sum præ cæteris, &c. (2) sugo; (3) feminam attrecto, *Ern.* Ἐλκειν τὸ γένος ἀπὸ τινος. Τὶ δῆτα μ' ἔλκει ἀσθενῆσαν; *Aristoph. Thesm.* 625. Ἰσχυρὸν συνεγόν ἡλακώτην ἔλκειν, κτῆμα πέννιτι βίῳ, *Erigr.*

*Ελκώδης, εὖς, ὁ ἢ, ulcerosus, laceratus. Ἀστέμα, ὁμῶς, χροὸς ἐλκώδης ἀπτεσθε χερσίν, *Eurip. Hippol.* 1358. Ab ἔλκος.

*Ελκωμα, τὸ, ulceratum. Ab ἐλκώ. Hinc

Ἐλκωματικός, ἥ, ὁ, ulcerativus:

*Ελκωσις, εὖς, ἡ, ulceratio.

*Ελλά, ἡ, sella, καθέδρα. Jovis Dodonei templum.

*Ελλάς, *sumpsit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔλας, a verbo λαμβάνω.

*Ελλάδιος, ἥ, ὁ, Græcanicus. Ab Ἑλλάς.

*Ελλαμβάνω, comprehensum, constrictum teneo, circumplector. Τῷ δήτι καὶ ἐστὶν ἐλλαμψέσθαι ὁ Λυδός, quod (equitatu) se prevaliturum considerabat Lydorum rex, *Herod.* 1, 80.

*Ελλαμπτύνομαι, splendesco, claresco; (2) magnificentia et splendore in quocunque genere; (3) splendida et magnifica oratione utor.

*Ελλαμπτύς, ἥ, ὁ, illuminandi vim habens.

*Ελλαμπτύς, adv. ad illuminandum apte.

*Ελλάμω, fut. *ψω*, illuceo; illustro, clarum reddo; (2) illumino, divinitus doceo.

*Ελλάμωσθαι, a. 1. inf. med. verbi præc.

*Ελλάμωσις, fut. *Ion.* med. pro ἐλλήψεσθαι, ab ἐλλαμβάνομαι, *Herod.* 1, 80.

*Ελλάμωσις, εὖς, ἡ, splendor, fulgor, claritas;

(2) illuminatio, in sacris. Ab ἐλλάμω.

*Ελλάνης, Græci, Dor. pro Ἑλληνες, ab Ἑλλην, Græcus.

*Ελλάνιος, Dor. pro Ἑλλήνιος, Græcus. Ἐπεὶ τὸν Ἑλλάνιον φανερώτατον ἀστὲρ Ἀδάνης εἶδομεν, *Eurip. Hippol.* 1122.

*Ελλαννοῖκαι, ὧν, οἱ, iudices sacrorum certaminum apud Græcos, Dor. pro Ἑλλαννοῖκαι. Ex Ἑλλαν et δίκη, iudicium.

*Ελλαννοῖκαι, ὦ, f. ἡσω, iudex sum sacrorum certaminum. Ex iisd.

*Ελλάς, ἄδος, Hellas, Græcia; (2) adj. Græcanica, Græca, pro Ἑλληνική. (2) ἄγων Ἑλλάς, conventus Græcorum. Κείνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' ἄγωνος [Vide πρόσχημα], *Soph.* *El.* 681.

*Ελλάσαι, *Poet.* pro ἐλάσαι, ab ἐλαύνω.

*Ελαχον, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐλαχον, a λαγχάνω.

*Ελεβορίζω, helleboro indigere:

*Ελεβορίζω, helleboro purgo:

*Ελεβορισμός, ὁ, ἡ, purgatio helleboro facta:

*ΕΛΛΕΒΟΡΟΣ, et ἐλλέβορος, ὁ, ὁ, helleborus, veratrum. *Angl.* HELLEBORE.

*Ελλεδαοῖσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἐλλεδαοῖς, ab

Ἑλλεδαός, ὁ, vinculum, restis. Ab ἔλλα.

*Ελλεμμα, ἄτος, τὸ, defectus, delictum, erratum; (2) reliquum pensionis non persolutæ. Ab ἐλλεμμα.

*Ελλεπής, εὖς, ὁ ἢ, cui deest aliquid, imperfectus. Ab eod.

*Ελλεπτικός, ἥ, ὁ, defectivus:

*Ελλεπτικός, adv. defective.

*Ελλείπω, fut. *ψω*, relinquo, prætermitto; (2) deficio. Ὅδδεν ἐλλείψουσιν αὐτὰς λιπαρὰς χειρουργίας, *Aristoph. Lys.* 676. Hinc

*Ελλείψις, εὖς, ἡ, derelictio, præmissio; (2) defectus; (3) figura grammatica qua vox eleganter omititur. Ab ἐλλείπω.

*Ελλείψω, f. *ξω*, linctu ingero, lingendo adsumo. Ex *in* et λείγω, lingo.

*Ελλεσχος, ὁ, ὁ ἢ, vulgatus, qui est in omnium ore et sermone. Ex *in* et λίσχω.

*ΕΛΛΗΝ, ἥρος, ὁ, Græcus; (2) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ἑλλήνων sortiti.

*Ἑλληνίζω, fut. *ίσω*, Græcos sequor seu imitor, Græcum refero, Græcus sum; (2) cum Græcis facio, Græcis faveo; (3) Græce loquor. Ab Ἑλλην.

*Ἑλληνικός, ἥ, ὁ, Græcus, Graius, Græcanicus; (2) Græcos decens; (3) Græcis favens. Ab eod.

*Ἑλληνικῶς, adv. Græce, Græco more, Græcanice.

*Ἑλληνίος, ὁ, ὁ ἢ, idem quod Ἑλληνικός.

*Ἑλληνίς, ἴδος, ἡ, Græcia. Ab Ἑλλην.

*Ἑλληνισμός, ὁ, ὁ, imitatio Græcorum; (2) litteræ Græcæ, lepos Græcus; (3) sermo Græcanicus, seu proprietas verborum Græcorum. Ab ἐλληνίζω. Unde

*Ἑλληνιστής, ὁ, ὁ, sectorator seu imitator Græcorum, æmulus et studiosus Græcorum.

*Ἑλληνιστής, adv. ad imitationem Græcorum, ritu et more Græcanico; (2) Græce, lingua Græca. Ab eod.

*Ἑλληνοδίκαι, ὧν, οἱ, idem quod ἑλληνοδίκαι.

*Ἑλληνοκοστία, Græcorum gratiam capto; (2) Græcorum more dissero, *ap. Polyb.*

*Ἑλληνοστῆμαι, ὧν, οἱ, quæstores Græciæ, æarii Græci præfecti.

*Ἑλληξέ, *Poet.* pro ἑλξέ, a λήγω.

*Ἑλλησποντίας, ὁ, ὁ, nomen venti ab Hellesponto spirantis.

*Ἑλλησπόντιος, ὁ, ὁ ἢ, Hellespontiū; (2) qui ad Hellespontum pervenit. Ab

*Ἑλλήσποντος, ὁ, ὁ, Hellespontus, mare, vel potius fretum, inter Europam Asiāque. Est quasi πόντος τῆς Ἑλλάς, quæ in ipso perit.

*Ἑλλήμινιζω, f. *ίσω*, in portu sum; (2) in portum venio, portum capio; (3) portorium exigo. Ex *in* et λήμιν, portus.

*Ἑλλήμινιον, ὁ, τὸ, portorium. Ex iisd.

*Ἑλλήμινικός, ἥ, ὁ, ad portum seu portorium pertinens. Ἑλλήμινικὰ, τὰ, sc. τέλη, portorium.

*Ἑλλήμινιστής, ὁ, ὁ, portorii exactor, portitor. Ex ἐλλήμινιζω.

*Ἑλλήμινιζω, fut. *άσω*, stagno, restagno.

*Ἑλλήπης, εὖς, ὁ ἢ, cui deest aliquid, curtus. Ab ἐλλεπώ.

*Ἑλλεπής, adv. imperfecte. A præc.

*Ἑλλεπίζω, siliquor. Ab ἐλλεπός.

*Ἑλλεπείων, ὁ, τὸ, inauris. Ex *in* et λοβός.

*Ἑλλεβοανθή, εὖς, ὁ ἢ, flos in siliqua edens, in folliculo florens. Ex ἐλλεπός et ἄνθος.

*Ἑλλεπός, καρπός, fructus in folliculo, vel in siliqua clausus. Ex *in* et λοβός, siliqua.

*Ἑλλεπώσπριματός, ὁ, ὁ ἢ, cui semina sunt in folliculo vel siliqua. Hinc ἐλλεπώσπριματα, semina in folliculis clausa.

*Ἑλλεπώδης, εὖς, ὁ ἢ, qui est e genere siliquatorum vel siliquas ferentium. Ab ἐλλεπός.

*Ἑλλογέιν, imputare. Ab ἔλλογος.

*Ἑλλογίμος, ὁ, ὁ ἢ, clarus, nobilis; (2) doctus, facundus. Ex *in* et λόγος.

*Ἑλλογος, ὁ, ὁ ἢ, rationis particeps, rationalis; (2) aptus, probandus; (3) eximius, insignis, clarus.

*Ἑλλόγως, adv. cum ratione, apte.

*Ἑλλοπέω, f. *εύσω*, piscor. Ab ἔλλοψ.

*Ἑλλοπέω, f. *εύσω*, idem ab eod.

*ΕΛΛΟΣ, ὁ, ὁ, hinnulus; (2) mutus. (2) ἰφῆκεν

ἐλλοῖς ἐχθρόν διαφθοράν, *Soph.* *Aj.* 1297.

*Ἑλλοφόνος, ὁ, ὁ ἢ, hinnulorum peremptor; (2) cervorum interfector.

*Ἑλλοχάω, ὦ, f. ἡσω, insidiis lateo, insidior. Ex *in* et λόχος, insidia.

*Ἑλλοχίζω, in insidiis pono. Ex iisd.

*Ἑλλοψ, ὁπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus ut piscis; (2) piscis. Ex λείω et ψ, vox. (Sed hæc ratio nominis ab origine repetendi minus esse videtur probanda, ut aliæ multæ sunt grammaticorum ineptæ et frigidæ, *Ern.*)

*Ἑλλυπος, ὁ, ὁ ἢ, tristis. Ex *in* et λύπη.

*Ἑλλυχνισμένος, ὁ, ὁ, ellychnium habens. Ab

*Ἑλλύχων, ὁ, τὸ, ellychnium, funale. Ex *in* et λύχνος, lychnus.

*Ἑλλυχνιστὸν, linamenti genus apud chirurgos ex materia ellychniorum.

*Ἑλλω, contineo. Ab ἐίλω, coarcto.

*Ἑλμινθιάω, ὦ, lumbricis infestor. Ab ἔλμινς.

*Ἑλμινθιον, ὁ, τὸ, lumbriculus; (2) tineæ.

*Ἑλμινθώδης, εὖς, ὁ ἢ, lumbrico similis. Ab

*ΕΛΜΙΝΣ, ὄρος, ἡ, (scribitur et ἔλμινς) lumbricus; (2) tineæ.

*Ἑλξίνη, ἡς, ἡ, helxine, herba. Ab ἔλκω, traho, eo quod prætereuntium vestes attrahat. *Angl.* PELLOTRY-OF-THE-WALL.

*Ἑλξίς, εὖς, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.

*Ἑλεγίσθη, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι.

*Ἑλέων, imperf. ind. act. Dor. pro ἐλῶν, a λῶν.

*Ἑλοῖδρει, 3. sing. imperf. ind. act. v. λοῖδρει.

*Ἑλομαι, ceperim, a. 2. opt. act.

*Ἑλοῖσα, a. 2. part. act. Dor. pro ἐλῶσα.

*Ἑλοῖσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλόμεν.

*Ἑλόν, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐλόν.

*ΕΛΟΣ, εὖς, τὸ, palus, aqua palustris ceno mixta, *Il.* 4, 483.

*Ελῶ, 2. sing. a. 2. imperat. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶμεν, 1. pl. imperf. ind. act. pro ἐλόμεν.

*Ἑλῶντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

*Ἑλῶσθαι, a. 2. opt. med. verbi αἰρέω.

Ἐλῶ, a. 2. conj. act. verbi αἰρέω.
Ἐλῶ, fut. *Att.* verbi ἱλαύνω, pro ἱλάσσω ἱλῶ, pro ἱλάσσει, *Soph. Œd. Tyr.* 417.
Ἐλῶδης, eos, ὁ δὲ ἡ, palustris. Ab ἔλος.
Ἐλωμαι, a. 2. conj. med. verbi αἰρέω.
Ἐλῶν, capiens, qui cepit, a. 2. part. act.
Ἐλῶρ, oēs, τὸ, captura; (2) rapina, praeda;
(3) pœna captionis vel cædis. (3) Πατρό-
κλῆος δ' ἔλῳρα ἀποτίσῃ, *Il.* 18, 93.
Ἐλῶριον, u, τὸ, idem.
Ἐλῶντε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi μανθάνω.
Ἐμῶν, didici, 1. sing. aor. ejusd.
Ἐμῶσαν, 3. pl. a. 2. Bæot. pro ἔμῶσαν.
Ἐμαίμαστι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Pœt.* pro
ἑμαίμαστι, a μαίμας.
Ἐμαίμας, 3. sing. a. 1. ind. act. v. μακρῶζω.
Ἐμαλάχην, a. 1. ind. pass. verbi μαλάσσω.
Ἐμαλοφόρος, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* et
per contr. pro ἐμλοφόρος, a μαλοφορία.
Ἐμάνη, a. 2. ind. pass. verbi μαινόμεαι.
Ἐμάζωτο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi μέσσω.
Ἐμῶσαν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. μαρναίμαι.
Ἐμαράνη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
Ἐμαργιγνάντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi μαρ-
γύνομαι.
Ἐμαράνθην, pugnabant, 3. dual. imperf. ind.
med. verbi μάραμαι.
Ἐμαυτῷ, ἥς, ἡ, mei ipsius.
Ἐμαχεύωμαι, a. 1. ind. med. verbi μάχομαι.
Ἐμῶσα, progredere, 2. sing. a. 2. imperat. per
Ἀποσorp. pro ἐμῶσαι, a verbo ἑμῶσαι.
Ἐμαδίζω, f. ἴσω, incedo.
Ἐμαδῖον, u, τὸ, calceus vel solea. Ab ἑμῶς.
Ἐμαδῖον, adv. pedestri itinere. Ab ἑμῶσαι.
Ἐμαθῶς δικαστής, in *Pin.* ordinarius judex.
Ex βαθῶς, tribunal.
Ἐμαθῶσα, u, τὰ, calcamenta quædam.
Ἐμαθῶντες, u, ὁ δὲ ἡ, *Hes.* sapiens, prudens.
Ex in, βαθῶς, et uῆς.
Ἐμαθῶν, fut. uῶς, profundum facio, in pro-
fundum extendo; (2) immergo.
Ἐμαθῶν, imperf. ind. act. *Pœt.* pro ἐνέβαινον.
Ab
Ἐμαθῶν, ingredior, subeo, adeo; (2) ingre-
dior, i. e. gradum facio; (3) insulto; (4)
ἐμῶσαι, intrare facere, injicere. *Χρυσό-*
πολλήτισιν ἐμῶσας δίφρους, Eur. Ph. 2. eis
ἀγορὰν, *Plut.*
Ἐμακχύνω, bacchor in, insolenter lætor in.
Ἐμακχύνω, a. 2. inf. act. verbi ἐμβάλλω.
Ἐμακχύνω, 3. sing. imperf. ind. act. *Pœt.* pro
ἐνέβαλλε.
Ἐμακχύνω, jacular in aliquem, immitto, injicio;
(2) insero, intersero, intercalo; (3) ingre-
dior; (4) hostiliter irruo, impetum in ali-
quem facio; (5) repono, condo. *Ἦτις τέκ-*
νισιν αἰσίον ἐμβάλλειν ξίφος ἔτλης, Eur. Med.
2328. Κεῖνός δ' Ποσειδῶν ἄσπιν ἐμβάλοι τὰς
οἰκίας, subvertat, Aristoph. Ach. 516. *Ἐμ-*
βάλλε χερσὶ στίγν, Soph. Phil. 810. *Ἐς τὰς*
λακύνας ἐνέβαλον αὐτοῖν τὸν ποδοῖν, Aristoph.
Av. 1151. *Ἐμβάλλειν βαλὴν, de aliqua re con-*
ferre, Xen. Cyr. 129. λόγον, sermonem con-
ferre, Id. 130.
Ἐμβάλλω, conjiceret, 3. sing. a. 2. optat. act.
Ἐμβαμμα, ἄτος, τὸ, embamma, liquamen, in-
tinctus, jurentum quod ad intinctus pa-
ratur. Ab ἐμβάπτω.
Ἐμβάντι, dat. sing. part. ἐμβάς.
Ἐμβαπτίζω, f. ἴσω, intingo, immergo.
Ἐμβαπτίζω, idem.
Ἐμβαπτίζω, f. ψω, idem. *Ἐνέβαψεν εἰς τὸν κρηῖν*
αὐτῆς τὸ πῶδες, Aristoph. Nub. 150.
Ἐμβαρὸς, ὁ, stultus, stolidus, *Hes. ex Men.* Ab
ἐμβάρω, *Pr.*
Ἐμβάρω, f. ἴσω, gravo.
Ἐμβᾶς, ἄδος, ἡ, solea; (2) soccus:
Ἐμβᾶς, a. 2. part. act. verbi ἐμβάινω.
Ἐμβᾶστικὸς, u, ὁ, qui intrare facit, aut in-
trat τὴν κοίτην, cubile. Ex ἐμβάινω et κοίτη.
Ἐμβαστικὸς, u, cubilia lustrans, *Man.*
Ἐμβαστικόν, imperf. ind. act. *Pœt.* pro ἐν-
βάστικον, ab
Ἐμβᾶστικόν, f. ἴσω, regno in. *Ὁ δ' ἄρα νῦν ἱμ-*
εῖσιν, Hesiod. Theog. 71.
Ἐμβᾶσιος, u, ὁ, epith. Apollinis, qui coleba-

tur in littore a consensuris navem. Ab
ἐμβάινω. Unde
Ἐμβᾶσιος, eos, ἡ, ingressus, introitus, conscen-
sus; (2) solium, in quo lavamus.
Ἐμβᾶστικὸς, u, ὁ δὲ ἡ, in ollas repens; no-
men muris in *Batrachom.* 208. Ex ἐμβάινω
et χύσσω, olla.
Ἐμβᾶστικόν, infero, importo, afferro.
Ἐμβᾶστικὸς, f. ἴσω, possessorius. Ab
ἐμβᾶστικόν, fut. ἴσω, et ἐμβᾶστικόν, f. ἴσω, fas-
tuose incedo; (2) invado, ingero me, in-
colo, *Æschyl. in Pers.* 449. (3) quæro,
scrutor. *Ἐμβᾶστικὸν εἰς τὴν ὁρίαν, Dem.* eis
τὴν ναῦν, *Id.* Καὶ τοὶ μὲν ἀπὸ τῶν ἐμβᾶστικῶν
λατῶν *Ἰστροδοκῶν, Lycophr.* 642. (3) ὅτε
παρὰ τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἀμφό-
τεροι ἐμβᾶστικὸν τι, *Xenoph. Sympos.* 4, 27.
Ἐμβᾶστικόν, ingredior.
Ἐμβᾶστικόν, ἡ, ἡ, solium, vel alveus, sive vas,
quo in balneo ad lavandum utuntur. Ab
ἐμβάινω.
Ἐμβᾶστικόν, u, τὸ, genus cantus ad tibiam; (2)
ingressus. Ab
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ δὲ ἡ, ingressivus. Ab ἐμβάινω.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ, sessor, equitator; (2) miles
classarius; (3) plur. ἐμβᾶστικόν, cothurni. Ab
eod.
Ἐμβᾶστικόν, ἡ, ὁ, et ἐμβᾶστικόν, ἡ, ὁ δὲ ἡ, qui ad-
scendi potest; (2) facilis accessus, ad quem
accedere licet. Ab eod.
Ἐμβᾶστικόν, u, τὸ, patina profundior. Ex ἐν et
βάπτω, mergo, tingo.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ δὲ ἡ, bibulus. Ex ἴσδ.
Ἐμβᾶστικόν, a. 1. part. act. verbi ἐμβάπτω.
Ἐμβᾶστικόν, ὡ, f. ὡς, constabilis, confirmo.
Ἐμβᾶστικόν, u, τὸ, νίκημα, *Plut.*
Ἐμβᾶστικόν, 3. sing. perf. ind. act. *Dor.* pro
ἐνέβαπτεν, v. ἐμβάινω.
Ἐμβᾶστικόν, 3. pl. plusq. perf. ind. act. per
Synchop. pro ἐνέβαπτεσαν, ab ἐμβάινω.
Ἐμβᾶστικόν, perf. part. act. *Att.* et *Ion.* pro
ἐνέβαπτες. Ab eod.
Ἐμβᾶστικόν, ὡ, f. ὡς, profano, contamino.
Ἐμβᾶστικόν, ingressus sit, 3. sing. a. 2. conj. act.
Ion. pro ἐμβᾶστικόν, ab ἐμβάινω.
Ἐμβᾶστικόν, eos, ὁ δὲ ἡ, qui est intra teli jactum.
Ex ἐν et βίλος, telum.
Ἐμβᾶστικόν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Pœt.* pro ἐνέβη,
ab ἐμβάινω.
Ἐμβᾶστικόν, 3. sing. a. 2. opt. act. *Pœt.* pro ἐμβᾶστικόν.
Ἐμβᾶστικόν, inscende, 2. sing. a. 2. imperat. act.
Ἐμβᾶστικόν, ingressum esse, a. 2. inf. act. Ab eod.
Ἐμβᾶστικόν, fut. ἴσω, impono, v. gr. navi; (2)
impello; (3) deduco; (4) doceo. *Ἐμβᾶστικόν*
ζεν τινὰ εἰς πλοῖον, Plut.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ δὲ ἡ, vitalis, vivus, vivax.
Ἐμβᾶστικόν, f. ἴσω, vivo in, dego ætatem in.
Ἐν ἡ (δίατα) ἐμβᾶστικόν ἡ νῆσος, *Aret.*
Ἐμβᾶστικόν, ὡ, f. ὡς, idem. Hinc
Ἐμβᾶστικόν, eos, ἡ, vita aliquo loco acta.
Ἐμβᾶστικόν, u, τὸ, domicilium, sedes.
Ἐμβᾶστικόν, f. ψω, impedio.
Ἐμβᾶστικόν, ἄτος, τὸ, intuitus, rectus adspectus.
Ab
Ἐμβᾶστικόν, fut. ψω, intueor, oculos figo. *Ἐμ-*
εῖψας μοι ἔ μάλ' αὖτε ταναντιῶς, Plat.
Ἐμβᾶστικόν, ἄτος, τὸ, emblemata, operi alteri in-
sertum ornatus causa; item opus tessella-
tum. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβᾶστικόν, ἡ, injectio, insertio emblematis.
Ἐμβᾶστικόν, ὡ, fut. ἴσω, inelamo, clamorem tol-
lo. *Μαῖζον ἐμβᾶστικόν τῷ Σπίντορος, Luc.*
Ἐμβᾶστικόν, eos, ἡ, qu. dic. inelamatio, clami-
tatio, *Aret.* Ab ἐμβᾶστικόν.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ δὲ ἡ, in foveamde pressus locus;
(2) qui in fovea est.
Ἐμβᾶστικόν, in foveæ vel scrobis formam excavo
vel deprimō.
Ἐμβᾶστικόν, ἄδος, ἡ, arbor insita; (2) fructus
insitus. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβᾶστικόν, eos, ὁ, aggressor.
Ἐμβᾶστικόν, ἡ, ἡ, irruptio; (2) impressio irruen-
tis aciei vel grandinis; (3) ostium flumi-
nis; (4) rostrum navis, an significet, non cer-
tum est, *Ern.* Ab eod.
Ἐμβᾶστικόν, τὰ, reia quædam.

Ἐμβᾶστικόν, αἶμα, αἶον, insertus, intercalaris.
Ab
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ δὲ ἡ, intercalaris, insertus; (2)
imperfectus; (3) subditivus. (3) *Ἰστροδοκῶν*
τὸς τὸ πῶδες ἐμβᾶστικὸν τινος, Euripolis apud
Scholias. Aristoph. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβᾶστικόν, u, τὸ, digressio, pars inserta operi
ornandi causa, episodium.
Ἐμβᾶστικόν, panni hinc inde consuti.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ, intercalatio.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ, et ἐμβᾶστικόν, u, τὸ, rostrum na-
vis; (2) paxillus, fulcrum; (3) acies
cuneata, pars machina; (4) porticus in
templis Græcorum; οἱ ἐμβᾶστικόν, tribunal,
pro rostris. (2) *χαλκιδεῖα τ' ἐμβᾶστικόν, æne*
vecies, Eur. Phæn. 115. (3) *ἐπ' ἀγρόντα ἄμα*
οἱ ὡς πρὶ ἐμβᾶστικόν τὸν ἰσπίον, aciem cuneatam
equitum, Arr. Hist. Alex. 1, 15. Ab ἐμ-
βάλλω.
Ἐμβᾶστικόν, ὡ, f. ἴσω, bombos edo; (2) resono
in.
Ἐμβᾶστικόν, f. uῶς, immoror.
Ἐμβᾶστικόν, adv. summatus, breviter.
Ἐμβᾶστικόν, ἄτος, τὸ, liquor, succus, id in quo
aliquid tingitur et mædit; (2) id quod
in liquore aliquo mædactum parti adfectæ
applicatur. Ab ἐμβᾶστικόν.
Ἐμβᾶστικόν, infremo. *Ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης Ἰσῖον*
ἐμβᾶστικόν, Il. 15, 625.
Ἐμβᾶστικόν, f. ἴσω, impluo, humecto.
Ἐμβᾶστικόν, u, ἡ, gravitas. Ab
Ἐμβᾶστικόν, eos, ὁ δὲ ἡ, gravis, ponderosus; (2)
constans, solidus, firmus; (3) ferox. Ex
ἐν et βῶδω, ingravesco.
Ἐμβᾶστικόν, adv. graviter; (2) severe, rigide;
(3) ferociter.
Ἐμβᾶστικόν, ὡμαι, fut. ἴσω, fremo; (2)
graver et vultu irato increpo, interminor.
Ἐνέβᾶστικόν αὐτοῖς ὁ Ἰσῶς, *Matt.* 9, 30.
τῷ πνέματι, *Joan.* 11, 33. Ab ἐμβᾶστικόν.
Hinc
Ἐμβᾶστικόν, ἄτος, τὸ, comminatio, indignatio,
oratio minarum plena.
Ἐμβᾶστικόν, ὡμαι, attonitus fio, obstupesco,
unde ἐμβᾶστικόν τῶν, stupere; ἐμβᾶστικόν τῶν,
stupefactus, stupidus. Hinc
Ἐμβᾶστικόν, u, ἡ, stupor; (2) vesania.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ δὲ ἡ, attonitus; (2) amens.
Ab eod.
Ἐμβᾶστικόν, ἡ, irrigatio quæ fit intingendo.
Ab ἐμβᾶστικόν.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ δὲ ἡ, illaqueatus, laqueis im-
plicitus. Ex ἐν et βῶδω, laqueus.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ, receptor embryi. Ex ἐμ-
βᾶστικόν et δέχομαι, capio.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ, uncus, seu spiculum ad
educendos fœtus. Ex ἐμβᾶστικόν et ἔλῳς, con-
tundo, frango, *Cels.* 7, 29. *Galen. Conf.*
Tertul. de Anima. 25.
Ἐμβᾶστικόν, qui in alga habitat, id est, qui ver-
satur in fundo maris, *Epith. anchoræ.* Ἀγ-
κῆραν ἐμβᾶστικόν, ἐρσινῆδα, anchoram algæ
incolam, navium retinaculum, *Analecta*
Brunck. 2, 212.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ δὲ ἡ, factum necans. Ex
ἐμβᾶστικόν et κτείνω, neco.
Ἐμβᾶστικόν, u, τὸ, embryon, infans in utero ma-
terno adhuc conclusus, crudus et imma-
turus; (2) fœtus; (3) infans recens natus.
Ex ἐν et βῶδω, pullulo, quasi ἐν τῇ γαστρί
βῶδω, in ventre sive utero pullulans.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ δὲ ἡ, prolificus, genialis.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ, umbilici sectio in infante
recens edito. Ex ἐμβᾶστικόν et τέμνω, seco.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ, instrumentum quo fœtus ex
utero trahitur. Ab ἐμβᾶστικόν et ἔλῳς.
Ἐμβᾶστικόν, ἄτος, τὸ, jentaculum; (2) erosio, seu
id ipsum quod erodum est.
Ἐμβᾶστικόν, f. ἴσω, cibum do.
Ἐμβᾶστικόν, u, ὁ δὲ ἡ, quod est in profundo, pro-
fundus, immersus.
Ἐμβᾶστικόν, f. ἴσω, buccina cano.
Ἐμβᾶστικόν, f. ἴσω, obturo, obstruo; (2) impleo;
(3) tego.
Ἐμβᾶστικόν, u, τὸ, *Jul.* nisi leg. ἰστέωμαι.
Ἐμβᾶστικόν, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω.
Ἐμβᾶστικόν, u, τὸ, *Εὐρίπαι,*

Ἐμύγατα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἰμύγατα. A μεγίστω.

Ἐμύθα, 1. pl. a. 2. ind. med. verbi ἴημι.

Ἐμύθην, genit. sing. *Eol.* pro ἰμύ, ab ἰγώ.

Ἐμύθου, a. 1. ind. pass. verbi μύθω, inebrio.

Ἐμύθουσιν, inebriati sunt, 3. plur. ejusd. aor.

Ἐμύσιν, mansi, aor. 1. indic. act. verbi μύω.

Ἐμύσι, mei, gen. sing. *Poet.* pro ἰμύ, ab ἰγώ.

Ἐμύσι, imperf. ind. impers. verbi μύω.

Ἐμύσῃσι, cura fuit, aor. 1. ind. ejusdem.

Ἐμύσῃσι, 3. sing. imperf. ind. verbi μύω.

Ἐμύσῃσι, perf. part. act. verbi μύω.

Ἐμύσῃσι, perf. part. act. verbi μύω.

Ἐμύσῃσι, 3. sing. imperf. verbi μύω.

Ἐμύσῃσι, 1. plur. præs. ind. *Poet.* pro ἰμύ, ab ἰγώ.

Ἐμύ, esse, præs. inf. pro εἶναι, ab eod.

Ἐμύ, præs. inf. act. *Ion.* pro εἶναι, ab ἰημι.

Ἐμύνοια, curabat, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἰμύνοια, a μενοιάω.

Ἐμύνον, imperf. ind. act. verbi μύω.

Ἐμύνος, a. 2. part. med. verbi ἴημι.

Ἐμύρος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. μερίζω.

Ἐμύσας, a. 1. part. act. verbi ἰμύω.

Ἐμύσια, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσις, ας, ἡ, vomitus. Ab ἰμύω.

Ἐμύσαι, *Hes.* ἰνέρισαι, impingere. Ab ἰν et μύσαι, contereclare, (al. ἰμύσαι,) non audiendus *Ernesti*, qui in editione *Hederici Lipsiensis* legit ἰμύσαι pro ἰμύσαι, aut ἰμύσαι. Κακὴν ἰνμύζατο πῆρα, morte illum adfecit, *Oppian.* *Piscat.* 2, 502.

Ἐμύταιάω, f. αἶσα, insana et futilia blatero, *Suidas.*

Ἐμύταιω, insero. *Nicanter* ἰμύταιω, ubi *Schol.* καλῆς τὰς δακτύλους, demittens et immittens digitos. *Hes.* ἰμύταιω, ψηλαφῶν, i. e. contereclans. Κίντρον γὰρ πληγῇ περιβάλλειν ἰμύταιωσα, *Nic. Ther.* 809, vulgo male ἰμύταιωσα. Ab ἰμύσαι.

Ἐμύταιωμαι, ὅμαι, pugno in.

Ἐμύταιω, ας, ἡ, in quo methodus inest; (2) artificiosus.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

Ἐμύταιω, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.

τῆς χάριτος πλῆθος τόνον ποιέμενος, *App. Bell. Civ.* 2, 10.

Ἐμύνη, ἡ, ἡ, duratio, perseverantia in re.

Ἐμύνος, α, ὁ ὅ ἡ, stabilis, permanens, constanter perseverans. Ab ἰμύναι.

Ἐμύνορ, sortitus sum, contigi, perf. ind. med. per *Metath.* pro μύνορ, a μύω, sortior.

Μύνα δὲ σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδος, magna tibi et incluta contigit gloria, *Apoll. Rhod.* 4, 1749.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, particeps; (2) fatalis.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, forma indutus, informatus; (2) formæ speciem habens.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, sc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod lintoleis conceptis exceptum intra ulcera reconditur. Ab

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, qui ulcere cavo laborat; (2) cui motus inditus est.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, musicus; (2) musicos modulos habens; (3) doctus, *impr.* de poetis et eorum libris.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.

Ἐμύνορ, α, ὁ ὅ ἡ, laborum et ærumnar

[de prima significatione dubito.] (2) οἱ δὲ ἐν ἔργῳ ἐμπλασμένοι διαφθείρονται, *Herodot.* 7, 85. Οἱ δὲ ἐμπλασμένοι κατάρθουν, se ipsi mutuo complementes, *Thucyd.* 7, 85.

Εμπάλιν, *adv.* contra, e diverso, vice versa; (2) retro, retrorsum. Dicitur et pro eodem τοῖς ἐμπάλιν, *ἐμπάλιν* et τὰ ἐμπάλιν. Γνώμην ἔχω περὶ τῷ περικύμῳ πρήγματος τὰ ἐμπάλιν ἢ ἑτα, de hac quam proposuisti re secus ego atque isti sentio, *Herodot.* 1, 207. Δύναμαι ἔχει οὐ Νείλος τὰ ἐμπάλιν περικύμῳ τὸν ἄλλον ποταμὸν, vim habet Nilus natura diversam aliis fluviis, *Id.* 2, 19: vide φύω. *Εμπάλιν* λίγυι, prioribus contraria dicit, *Soph. Trach.* 358. Τοῖς ἐχθροῖσιν ἐμπάλιν μῖσος, inimicis ea transmittite retro, *Id. Elect.* 647. Τὴν ἐμπάλιν πρὸς τὸν φρενῶν, in contrariam cognitionem recidere, *Eurip. Hippol.* 390: φρενῶν α τὴν ἐμπάλιν regitur; ad contrariam sententiam delabi.

Εμπάλλω, *f. λᾶ*, cum vi incipio, immitto.

Εμπάλλω, *f. νῦν*, *p. ὄνκα*, inspergo.

Εμπάνηνυρξω, *f. ἰσω*, publicos festosque conventus celebro in vel ob.

Εμπάτω, ἄνω, ὁ, *curator*; (2) tutor; (3) educator. Τροφίς ἄνωγει ἐμπάτω, educationis tuæ sedulum curatorum, *Soph. Aj.* 563. Ab ἐμπάτωμαι, *curo*.

Εμπασάλλωμαι, *inf.* injicio, indo, infero.

Εμπασκεννύω, *f. ἄσω*, præparo, efficio.

Εμπασκεννύω, *ο. δ. ἔ* ἢ, præparatus, instructus. *Ex* ἔν et παρσκευν, *apparatus*.

Εμπασκεννύω, *f. θῆω*, depono aliquo loco.

Εμπασκω, *f. ξω*, præbeo; (2) permitto, concedo; (3) accommo; (4) expono. Οὐ δὲ ἂν ἐμπασκῶν ἰουόν τούτῳ, *Luc.*

Εμπασκω, *f. ἴσω*, remitto, laxo. *Εμπασκωμένη* ὠδὴ, partus doloribus fracta.

Εμπασκω, *ω. f. ἴσω*, temulenter aliquid facio, per ebrietatem alicui injuriam infero, insulto, ludibrio habeo; (2) *absol.* insolenter se gerere; insolenter abuti alicujus benignitati. *Pass.* ab temulento insolenter tractari.

Εμπασκω, *contumeliæ ex insolentia*.

Εμπασκω, *libere, fortiter dico de re aliqua, vel apud aliquem*.

Εμπας, *adv.* omnino, prorsus; (2) *conjunct.* tamen. *Ex* ἔν et πᾶς (vel potius ἔν et ἴν, *ut* in, et terminatione πᾶς, πῆ, πῶν, *Ern.*)

Εμπάσω, et *ἐμπάτω*, *f. ἄσω*, inspergo; (2) *intexo*. Πολὺς δ' ἐνέπασι ἀέλος, *Il.* 2, 126.

Εμπάτω, *ingredior*, *Esch.*

Εμπάτω. *Vid.* *ἐμπάτω*.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπάτω, *ω. f. ἴσω*, compedibus constringo.

Εμπ

Ἐμπλήκτης, α, ὁ, cinifolius, *Ph.*
Ἐμπλεκτοῖν, ὤ, τὸ, structuræ genus apud architectos.
Ἐμπλεκτός, α, ὁ, implicitus, *Vitruv.*
Ἐμπλέκτρια, ας, ἡ, ornatrice quæ crines intorquet, quæ capillos fucat. *Ab*
Ἐμπλέκω, implico, irretio, intexo; (2) confundo, permisceo. Ἰχθυος ἐμπλέκας λύγους, *Lycorh.* 213. Χείρας δ' ἐμπλέκασ' ἱμῆν, *Eur. Or.* 253. Ἐμπλεκκίς πόνους, *Plat.*
Ἐμπλέων, *All.* ἐμπλέων, *Poet.* ἐμπλέων, expletus, plenus, satur, Ὅμμα ἐμπλέων, oculus vegetior, *Soph.* *Trach.* 1019.
Ἐμπλέω, ὦ, f. ὥσω, impleo; (2) satio; (3) refero. *A* præc.
Ἐμπλέωρος, α, ὁ, ὅ, ἡ, latera plena habens. *Ex in et plura, latus.* *Hinc*
Ἐμπλέωρος, ὦ, f. ὥσω, in latus alicujus insilio, costas alicujus insulto.
Ἐμπλέω, fut. εὔσω, innavigo; (2) innato. Ἐνίσπλεον τῆσι νηυσὶ, *Herodot.*
Ἐμπλέω, adv. plene. *Ab* ἐμπλέω.
Ἐμπλήγην, adv. attonite, stupide; (2) temere; (3) sine judicio. (2) ἐμπλήγην ἔτι-
ρόν γε τίς, temere alterum honorat, *Odys.* 20, 132. *Ab* ἐμπλήσσω.
Ἐμπληγῆς, ἰς, idem quod ἐμπληκτός, *Nic.*
Ἐμπληγος, ὁ, ὅ, ἡ, qui fit verberibus, verberando, ut ὕβρις ἐμπληγος. *A* πληγῆ, plaga.
Ἐμπλήγην, adv. confertim, plene. *Ab*
Ἐμπλήθω, f. ἥσω, impleo, expleo; (2) exsatur. Ἐμπλήθην τινὰ χαύνους ἱππίδος, *Plat.* τὴν πόλιν χρημάτων, *Plut.* Ὅταν ἐμπλησθῆς ὕδατος πολλῆ, *Aristoph.* *Nub.* 375.
Ἐμπληκτικός, ἡ, ὄν, stupefaciens:
Ἐμπληκτός, α, ὁ, ὅ, ἡ, attonitus vel terrore vel admiratione; (2) stupidus; (3) vecors. (3) ποιοῖτε μίντοι φῶτις ἐμπληκτοὶ βροτοῖς, hac qui sunt mente, vecordes solent vulgo perliberi, *Soph.* *Aj.* 1358. *Ab* ἐμπλήσσω.
Ἐμπλήκτως, adv. idem quod ἐμπλήγην, *Thuc.*
Ἐμπλήμενος, qui sese implevit, a. 1. part. act. per *Synchor.* pro ἐμπλησάμενος, a verbo ἐμπλήσσω.
Ἐμπλην, adv. prope; *conj.* tamen; illud a πλάω, hoc a πλέω. Βοιωτῶν δ' ἐμπλην ἐπ' ἀριστὰ δαψήσονται, *Il.* 2, 526.
Ἐμπλήξια, ας, ἡ, stupor, stupiditas; (2) vecordia; (3) pavor; (4) admiratio. *Ab* ἐμπλήσσω.
Ἐμπληρῶ, ὦ, f. ὥσω, impleo. *Hinc*
Ἐμπλήρωσις, εως, ἡ, impletio, expletio.
Ἐμπλήσαστο, impletivum, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐνπλήσαστο. *Ab* ἐμπλήθω.
Ἐμπλησθεῖς, impletus, a. 1. part. pass.
Ἐμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ἥω, irruo; (2) obstupefacio. Ἐν πυκνοῖς διαμοῖσιν ἐμπληγμῆν, *Aristoph.* *Thesm.* 1041.
Ἐμπλησθῆς, implendus. *Ab* ἐμπλήθω.
Ἐμπλοκή, ἡς, ἡ, nodus, implicatio. *Ab* ἐμπλέω.
Ἐμπλόω, f. ὥσω, innavigo, *Aret.*
Ἐμπνεύματός, inflo; (2) flatu seu vi ventorum incito; (3) spiritu vel vita impleo:
Ἐμπνευματώδης, εος, ὁ, ὅ, ἡ, flatus movens:
Ἐμπνευματώσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum generatio:
Ἐμπνευματώτικος, ἡ, ὄν, inflandi vi præditus, flatulentus. *Ab* ἐμπνέω.
Ἐμπνεύσας, qui inspiravit, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐμπνεύσας, a verbo ἐμπνέω.
Ἐμπνεύσας, idem, sed communiter.
Ἐμπνεύσις, εως, ἡ, inspiratio, inflatio. *Ab*
Ἐμπνέω, et *Poet.* ἐμπνέω, fut. εὔσω, inspiro; (2) spiro, unde ἐμπνέων, vivus, adhuc spirans; (3) Μεταφρ. inspiro, adspiro, inflo. Ἐπὶ μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστίνει, *Eur. Or.* 152. Οὐ γὰρ προδύσω σ' ἔδῃσσι ἦνπερ ἐμπνέω, *Aristoph.* *Thesm.* 933.
Ἐμπνέω, f. ἔω, suffoco. *Hinc*
Ἐμπνέωτος, α, ὁ, ὅ, ἡ, suffocatus, specialiter in olla furno inclusa.
Ἐμπνέω, ἡς, ἡ, flatus venti irruens cum magna vi.
Ἐμπνεοῖν, ας, ἡ, ipsa inspirandi actio; (2) spiratio, vita. *Ab*

Ἐμπνεος, contr. ἐμπνeus, α, ὁ, ὅ, ἡ, spirans; (2) vivus.
Ἐμπνέω, respiravit, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἐνπνέω, a verbo ἐμπνέω.
Ἐμπνέω, f. ἔω, pedes implico, impedimento sum. Τὸ θεῖον ἐνπνέει μὲν, *Aristoph.* *Av.* 971. Ἄλλὰ χ' αἱ σοφαὶ γνώμαι ἐμπνέονται, *Soph.* *Phil.* 432.
Ἐμπνέω, α, τὸ, impedimento. *Ab*
Ἐμπνέω, α, ὁ, ὅ, ἡ, qui est impedimento; (2) obvius. *Ex in et πῆς, res.*
Ἐμπνέω, ατος, τὸ, impedimentum:
Ἐμπνέω, α, ὁ, ἰdem. *Ab* ἐμπνέω.
Ἐμπνέω, ατος, α, ὁ, qui obstat, qui impedimento est. *Ex* ἐμπνέω, et ἴσθαι, sisto.
Ἐμπνέω, α, ὁ, qui impedimento est.
Ἐμπνέω, α, ὁ, qui est impedimento, cui est vis impediendi.
Ἐμπνέω, adv. ante pedes, in promptu, significatque saepe simplicem præsentiam; (2) de impedimento, τὸ ἐμπνέω, quod obstat, officit. (2) αὖτε παρὰ τὰ γ' ἐμπνέων ὄχλεις, nam præsens, quod propositum est nobis negotium impedit, *Soph.* *Æd. Tyr.* 445. (1) καὶ τοὶ γ' ἐμπνέων ἦν, et quidem in promptu res erat, *Polyb.* 2, 6. *Hinc* ὁ ἐμπνέων obvius, τὰ ἐμπνέων, præsentia. *Ex in et πῆς, res.*
Ἐμπνέω, hinc, *Theoc.* rectius ἢ πῶς ἔν, *Ern.*
Ἐμπνέω, ὦ, f. ὥσω, injicio, indo, incuto, invero, immitto; (2) facio. Ἐμπνέω ἱππιδας ἀγαθὰς τινι, *Xen.* Ὅσα χελιδόν ἦν τις ἐμπνέω, depicta, *Aristoph.* *Av.* 1306.
Ἐμπνέω, fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐνπνέωσαν.
Ἐμπνέω, α, ὁ, ὅ, ἡ, efficiens, injiciens, v. gr. terrorem, amorem, &c.
Ἐμπνέω, f. ἱω, intertexo.
Ἐμπνέω, α, ὁ, ὅ, ἡ, qui in grege est. *Ex in et ποίμνη, grex.*
Ἐμπνέω, α, ὁ, ὅ, ἡ, puniendus, poena dignus.
Ἐμπνέω, α, ὁ, ὅ, ἡ, idem. *Ex* πονή.
Ἐμπνέω, α, ὁ, ὅ, ἡ, negotiator, mercator; (2) epith. Mercurii, qui est præses negotiorum. *Ab* ἐμπνέω.
Ἐμπνέω, ὦ, f. ὥσω, vendo, negotior; (2) comparo mihi.
Ἐμπνέω, α, ὁ, ὅ, ἡ, bellicus, ad bellum pertinens. *Ex in et πόλεμος, bellum.*
Ἐμπνέω, α, ὁ, ὅ, ἡ, cujus in bello usus est, aptus ad bellum. *Ex* ἱσθ.
Ἐμπνέω, α, ὁ, ὅ, ἡ, mercator, negotiator. *Ab*
Ἐμπνέω, ὦ, f. ὥσω, vendo in aliquo loco; (2) emo; (3) comparo; (4) tropice, quod volo perficio; (4) ἀρ' ἡμπόληκας, ὥστε ἡ φάτις κρατεῖ; *Soph.* *Aj.* 978. Ἄλλ' ἔδην ἡμπόληκός σ' ἐπ' ἄλφει, ἔτε τυρόν, *Aristoph.* *Pace.* 367. *Hinc*
Ἐμπνέω, ἡς, ἡ, quod sibi aliquis emit vel comparavit, merces, onera; (2) lucrum ex negotiatione partum.
Ἐμπνέω, ατος, τὸ, idem.
Ἐμπνέω, α, ὁ, venditus; (2) emptus. (2) ὁ ἐμπόληκτος Σίσυφς Λαιρτίω, *Soph.* *Phil.* 417.
Ἐμπνέω, f. ἱω, in urbem recipio, de hominibus; et de rebus, locis, quæ mœnibus urbis amplectimur.
Ἐμπνέω, ας, ὁ, ὅ, ἡ, cui patria est et certa civitas; (2) eandem civitatem incolens.
Ἐμπνέω, f. εὔσω, et ἐμπνέωμαι, versor in republica, administro rempublicam; (2) versor in, habito in.
Ἐμπνέω, α, ὁ, incolat.
Ἐμπνέω, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐνπνέω. *Ab* ἐμπνέω.
Ἐμπνέω, f. εὔσω, valde in aliqua re me jacto; (2) publice traduco; (3) in triumpho duco. Ἐμπνέω τῶν κατωρῶν, *Dem.*
Ἐμπνέω, ὦ, f. ὥσω, operam alicui rei impendo. *Ab* ἐμπνέω. *Hinc*
Ἐμπνέω, ατος, τὸ, labor alicui rei impensus.
Ἐμπνέω, α, ὁ, ὅ, ἡ, laborum patiens; (2) qui est in labore.
Ἐμπνέω, τὸ, emporium.
Ἐμπνέω, 3. pl. a. 1. imp. pass. verbi

Ἐμπορεύομαι, f. εὔσομαι, mercaturam facio, negotior, mercor, nundinor; (2) merces aliunde importo; (3) ad quæstum conféro, ut corpus, sapientiam, &c. quæstum capto; (4) lucror, *Jac.* 4, 13. (5) eo, proficiscor, iter facio; (5) ζῆνιν ἐπὶ γαῖαν ἐμπορεύονται, *Soph.* *Æd. Tyr.* 455. *Ab* ἐμπορος. *Hinc*
Ἐμπορεύω, ατος, τὸ, mercatura.
Ἐμπορεύσις, εως, ἡ, mercandus, mercium loco importandus. *Ab* eod.
Ἐμπορεύσις, ἡ, ὄν, rei mercatoriae peritus, studiosus. *Ab* eod.
Ἐμπορεύω, ὦ, f. ὥσω, mercaturam facio. *Hinc*
Ἐμπορεύσις, ἡ, ὄν, pertinens ad mercatores.
Ἐμπορεύω, ας, ἡ, mercatura, proprie, qua mare trajicitur mercium causa, mercatus, nundinæ; (2) merces ipsa. *Ab* ἐμπορος.
Ἐμπορεύσις, ἡ, ὄν, mercatorius:
Ἐμπορεύω, α, τὸ, forum mundinarium, locus ad mercaturam exercendam aptus, emporium. *Ab* eod.
Ἐμπορεύω, α, ὁ, qui mare transiit; (2) mercator, nundinator; (3) viator; (4) ὁ, ὅ, ἡ, mercatorius. (3) πᾶς γὰρ τις πῦδα τυτὸς γ' ἡμῖν ἐμπόρων, *Soph.* *Æd. Col.* 25. Τυμῶν, σίβας ἐμπόρων, numen viatorum, *Eur.* *Alcest.* 1020. (2) κακὴν ἀρ' αὐτὴν ἐμπορὸν βίη λήγεις, molam mercatricem, *Id.* *Hipp.* 964.
Ἐμπορεύω, ὦ, f. ὥσω, infibulo, fibula alligo seu subnecto. Διπλὰ τὰ μάλιστα ἐμπορεύσιν, *Lycurg.* contra *Leocrat.* 182. *edit.* *Tagl.*
Ἐμπορεύω, ὦ, f. ὥσω, idem. Ἐμπορεύσαστο σάγον ἱερικῶς, *App.* *Hinc*
Ἐμπορεύω, ατος, τὸ, infibulatio; (2) quod fibula connectimus, chlamys, &c.
Ἐμπορεύω, ὦ, f. ὥσω, idem quod ἐμπορεύω.
Ἐμπορεύσις, α, ὁ, purpureus, pulcher, de floribus.
Ἐμπορεύσις, α, ὁ, ὅ, ἡ, indutus purpura; (2) imbutus colore purpureo; (3) in purpura vergens. *Ex in et πορφύρα.*
Ἐμπορεύω, α, ὁ, ὅ, ἡ, qu. dic. potabilis, *Aret.*
ἘΜΠΟΥΣΑ, ας, ἡ, Empusa, spectrum quod ab Hecate immissum miseris apparere, et in varias se formas mutare credebatur (ab ἔν et πῆς, q. ἡ ἐνὶ ποδὶ βαδίζουσα, *Ern.*).
Ἐμπρακτικός, ἡ, ὄν, efficax; (2) actuosus.
Ἐμπρακτός, α, ὁ, ὅ, ἡ, idem. *Unde*
Ἐμπράκτως, adv. efficaciter; (2) actuose.
Ἐμπρεπτός, α, ὁ, ὅ, ἡ, decorus, conveniens, *Hes.* *Ab*
Ἐμπρεπτός, decorus et præstans sum inter; (2) decori sum, convenio. *Hinc* ἱμπερ. ἐμπρεπτεῖ, decet.
Ἐμπρεπτός, f. ὥσω, incendio; (2) inflo. Ἐμπρεπτόν αὐτῆς τὰς κόμης, *Aristoph.* *Lys.* 383.
Ἐμπρεπτός, 2. sing. f. 1. ind. act.
Ἐμπρεπτός, incensus, a. 1. part. pass.
Ἐμπρεπτός, εως, ἡ, incensio, inflammatio:
Ἐμπρεπτός, α, ὁ, idem; (2) incendium:
Ἐμπρεπτός, α, ὁ, qui incendit, incendiarius.
Ἐμπρεπτός, a. 1. part. pass. verbi
Ἐμπρεπτός, f. ἱω, serra incido; (2) serratim incisis sum; (3) constringo, comprimo. Ἰσχυεῖ τ' ἐμπρεπτεῖ, tenetque, inciditque, *Opp.* *Hal.* 2, 377.
Ἐμπρεπτός, adv. *Dor.* pro ἐμπρεπτός, ante, cearam, *Theocr.* 9, 6: antea legebatur ἐμπρεπτός nullo sensu. *Vide* Brunck. et Valckenaer.
Ἐμπρεπτός, α, ὁ, ὅ, ἡ, qui intra constitutum diem aliquid facit.
Ἐμπρεπτός, adv. intra præstitutum tempus.
Ἐμπρεπτός, α, τὸ, dos. Λίγεται δ' ἡ πόλις ἐμπρεπτοῖν ὑπὸ Διὸς τῇ Κόρη δοθῆναι, *App.* *Mithr.* 75.
Ἐμπρεπτός, dotata. *Ab* ἐν et πρεπτός.
Ἐμπρεπτός, f. ὥσω, exerceo ad v. gr. bellum. *In med.* meditor, commentor, v. gr. bellum, mortem, orationem habendam.
Ἐμπρεπτός, adv. ante, coram. *Hinc*
Ἐμπρεπτός, α, ὁ, ὅ, ἡ, anterior.
Ἐμπρεπτός, α, ὁ, ὅ, ἡ, aculeum in anteriore parte habens; ἔλεν in ore. *Ex* ἐμπρεπτός et κέντρον.
Ἐμπρεπτός, ας, ἡ, pronus raptus; (2) inclinatus.

clinatio colli in partes anteriores involuntaria.

Ἐμπροσθοποιός, ἡ, ὄν, qui laborat inclinatione colli, sive ἑμπροσθοποίη. Ab

Ἐμπροσθόπτης, α, ὁ ἢ, in anteriora tendens. Ex ἑμπροσθεν et τείνω, tendo.

Ἐμπροσθεντικός, ἡ, ὄν, anteriore parte, seu in adversa mings, ut homo, ὀρπον. ὀπισθοθερ. Ex ἑμπροσθεν et θέω.

Ἐμπροσώπτης, α, ὁ ἢ, quem in oculis gerimus; (2) qui est exemplo vel spectulo.

Ἐμπροσώπτης, α, ὁ ἢ, qui est in prora; (2) in proram inclinat. Ex in et πρόσ.

Ἐμπροσθόπτης, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ἑμπροσθύνω.

Ἐμπροσθός, εως, ἡ, sputi coniectus in aliquid.

Ἐμπροσθμία, ἄτος, τὸ, sputum, vel quod alicui inspuitur. Ab

Ἐμπροσθία, f. ὕσσω, inspuo, conspuo. Καὶ ἡζαντό τις ἑμπροσθύνει αὐτόν, Marc. 14, 65.

Ἐμπροσθίς, εως, ἡ, lapsus, casus, prolapsus in; (2) illapsus, ut lucis in oculos, fenestras; (3) ap. Gramm. significat Pleonasmum e litera inserta. Ab ἑμπροσθύνω.

Ἐμπύς, ὦ, f. ἡσώ, purulentus sum; (2) pus excreo. Ab

Ἐμπύς, ἡ, ὄν, morbus quum pus ex thorace aut latere per pulmonem proveniens exscreatur. Ex in et πύον, pus.

Ἐμπύημα, ἄτος, τὸ, collectio puris, suppuration; (2) effusio seu exscretio puris.

Ἐμπύησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἐμπύισμα, idem quod ἑμπύς.

Ἐμπύισμα, f. ὄσω, intego, tego.

Ἐμπύλις, ἡ, janitrix. Ab in et πύλη.

Ἐμπυδόκατος, ὄν, fundum habens, Ἐρν.

Ἐμπύς, α, ὁ ἢ, in quo pus est, purulentus. Ex in et πύον, pus.

Ἐμπύημα, ἄτος, τὸ, incensio, inflammatio; (2) suscitabulum, scintilla, fomentum igniariarum; (3) ambustio, ut ciborum in olla, Ἐρν.

Ἐμπύεω, f. ὕσσω, incendo, inflammo. Ὡς σπαντὸν ἑμπυέωσαν, Aristoph. Lys. 374.

Ἐμπυέω, igni aptus, Hom.

Ἐμπυέω, idem. Ex in et πύρ. Hinc

Ἐμπυερισμός, ὦ, ὁ ἢ, incensio, inflammatio.

Ἐμπυετής, ὦ, ὁ ἢ, incensor, qui ignem admovet, qui incendit. Τὸν ἑμπυετήν ἐνίκησεν ἔγγυλον, Joseph. Macchab. 7.

Ἐμπύος, α, ὁ ἢ, ignitus; (2) qui igni admovetur, qui crematur. Ἐμπυρος, nempe τέχνη, ars vaticinandi per ignes. Hæc ars Boeotis dicebatur ἑμπυρία, teste Hesychio. Ὅστις δ' ἑμπύρῳ χεῖται τέχνη μάταιος, quicunque autem divinandi utitur arte stultus est, Euripid. Phœniss. 971. τὰ ἑμπύρα, victimæ, cremari solitæ ad tumulum, Soph. El. 405. Ex in et πύρ.

Ἐμπυροσκόπος, ὁ ἢ, divinus ex igni in sacrificiis imprimis, cum thus in ignem conjicitur, vel pelles victimarum.

Ἐμπύρος, ὦ, f. ὡσώ, inflammo, incendo, exuro, Steph.

Ἐμπύρος, α, ὁ ἢ, rufus, ruber.

Ἐμπυτιάζω, f. ὄσω, coagulo, condense. Ex in et πυτία, coagulum.

Ἐμπυτιάς, ὦ, f. ἡσώ, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exercere; (2) comparo mibi, alicunde emo ad revendendum; (3) comparo, adquiro, lucror. Ὡς ἀκίστ' ἐμπυτιάμεν ὅθ' εἰς ἡμῶν, Aristoph. Thesm. 459.

Ἐμπυτή, ἡ, venditio.

Ἐμπυτή, ἄτος, τὸ, quod venditur seu venum exponitur. Ab ἑμπυτιά.

Ἐμπυτήσις, εως, ἡ, venditio.

Ἐμπυθλόγησα, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω.

Ἐμπυθμίζω, a. 2. ind. act. verbi μυθάζω.

Ἐμπυθμίζω, venci, comesse.

Ἐμπυθμίζω, ὄντος, pastus, qui comedit.

Ἐμπυθμίζω, f. αὐθ, speciem præbeo, præ me fero; (2) verbis ob oculos pono, indico, innuo; (3) refero. Hinc (4) ἑμφάνισι, impers. videatur. Ἀπαντῶντες δὲ πᾶσι ἑμφανίζουσιν οἱ καρποὶ τὸν τῷ φρυγὲ χυλὸν, Theoph.

Ἐμφάνισις, α, ἡ, adspetus, apparitio; (2) sig-

nificatio, demonstratio; (3) significatio presentia, v. gr. divina, per miracula, ut ἑμφάνισι Θεῷ, ap. Jos.

Ἐμφάνης, εως, ὁ ἢ, conspicuus; (2) manifestus, apertus, qui fit in propatulo, lucens. Εἰδέα κατ' ἡμᾶς τὰ ἑμφάνης τὸ νῦν, Soph. Aj. 753. Ἐς τὸ ἑμφάνης, aperte, Arr. Hist. Alex. 1, 25. Ab ἑμφάνω.

Ἐμφανίζω, f. ἰσώ, ante oculos pono, patefacio; (2) certiorum facio, indico; (3) doceo; (4) accuso, defero aliquem. Hinc ἑμφανίζομαι, in conspectum venio, appareo; (3) defector, accusor. Ἐμφανίζω τὴν τινι, πρὸς τινα. Οἱ τινες ἐνέφανισαν τῷ ἡγμένῳ κατὰ τὸ Παύλῳ, Act. 24, 1. Ab eod. Hinc

Ἐμφανισμός, ὦ, ὁ ἢ, patefactio, declaratio; (2) delatio, accusatio.

Ἐμφανιστικός, ἡ, ὄν, habens emphaſin. Ἐστὶν γὰρ ὁ ἰδιωτικὸς ἐνίστοι τῷ κόσμῳ παραπλοῦς ἑμφανιστικῶς, Longin. 31.

Ἐμφανισίς, idem quod ἑμφάνω.

Ἐμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re reliqua, ut in illa re latens, comprehensum.

Ἐμφαντικός, ἡ, ὄν, idem quod ἑμφαντικός.

Ἐμφαντικός, adv. idem quod ἑμφαντικός.

Ἐμφάνω, ἑμφάνω, clare, manifeste, palam.

Ἐμφανυζόμενος, vel ἑμφανυζόμενος, qui in gutture demisit, devoravit, Hes. et Diosc. tanquam a φάρις, quod esset a φάρις.

Ἐμφάσις, εως, ἡ, representatio, species expressa; (2) simulatio; (3) expressa rei significatio, quum verbis inest tacita quedam vis et significatio; (4) significatio quavis; (5) demonstratio, explicatio; (6) cognitio, ut effectus demonstrationis. Ab ἑμφάνω.

Ἐμφαστικός, ἡ, ὄν, habens emphaſin, significans cum emphaſi. Ab eod.

Ἐμφαστικός, significanter, perspicue, nervose.

Ἐμφάστον, α, τὸ, per emphaſin dictum. Hesych. anigmatica dictum.

Ἐμφάσις, α, ἡ, similitudo. Ab

Ἐμφάσις, εως, ὁ ἢ, similis. Ab

Ἐμφάσις, deferor; (2) contineor; (3) intervenio; (4) convenio, similis sum. Ἐμφάσις ἐν πελάγει, Philostr.

Ἐμφάσις, objecto, exprobro. Οὐδ' ἔξ αἰὲν ἑμφάσις σὺ μοι φῶντας πατέρας, Soph. Œd. Col. 989.

Ἐμφάσις, adv. similiter. Ab ἑμφάσις.

Ἐμφάσις, idem quod φάσις.

Ἐμφάσις, f. ἑσώ, vocem edo.

Ἐμφάσις, εως, ὁ ἢ, qui perit in, Nicander.

Ἐμφάσις, f. ἡσώ, delector aliqua re.

Ἐμφάσις, ὦ, f. ἡσώ, in studio rei honestæ versor, gloriam in ea venor. Ἐμφάσις τοῖς γραμματικαῖς, Plut.

Ἐμφάσις, ὦ, f. ἡσώ, philosophor in, philosophice commentor in, disputo in; (2) studium et operam meam colloco in. Hinc

Ἐμφάσις, ἄτος, τὸ, in quo philosophatur, disputatio philosophica, studium philosophicum.

Ἐμφάσις, α, ὁ ἢ, philosophiæ conveniens, ad philosophiam pertinens; (2) ad philosophiam aptus, idoneus, de homine.

Ἐμφάσις, περὶ τινα, perite in aliqua re versor, perite et accurate considero, exploro, explico.

Ἐμφάσις, ὦ, f. ἡσώ, libenter habito in, libenter commoror in; (2) adhæreo.

Ἐμφάσις, f. ὄσω, intro deprimo: ἑμφάσις, intro depressus, subsidens.

Ἐμφάσις, venam seco in loco aliquo.

Ἐμφάσις, f. ἑσώ, inflammo, comburo.

Ἐμφάσις, α, ὁ ἢ, corticem habens.

Ἐμφάσις, α, ὁ ἢ, cuius semina cortice oblecta sunt. Ex σπέρμα.

Ἐμφάσις, γος, ὁ ἢ, inflammatus, ignitus. Ab ἑμφάσις.

Ἐμφάσις, ἡσώ, f. ἡσώ, in metum conjicio. Ἐμφάσις περὶ αὐτῶν, Plut.

Ἐμφάσις, α, ὁ ἢ, perterritus, timens; (2) terribilis. (2) αἱ γὰρ ἑμφάσις θανάτῳ ἔχουσιν, Soph. Œd. Col. 59.

Ἐμφάσις, α, ὁ ἢ, depascens, adsumens, Nicander. Ex in et φάσις, pascō.

Ἐμφάσις, ὦ, f. ὡσώ, capistro, capistrum injicio. Unde ἑμφάσις, tibicen, apud Aristophanem, Av. 868. capistratus, capistro munitus, ut spiritus coerceretur, nec buccæ nimis inflarentur. Ex in et φάσις.

Ἐμφάσις, præf. inf. pass. pro ἑμφάσις, ab

Ἐμφάσις, ὦ, f. ἡσώ, importo; (2) infercio; (3) infligo, incutio. Hinc ἑμφάσις, προπρία, feror in, ut mari, Hom. (4) repleo, satior, fruor copiose, etiam in malam partem; item immodice utor, v. gr. potestate; nimis indulgeo, v. gr. ira, Ἐρν. Πολλὰς ἐνέφασιν τῷ προσώπῳ πληγὰς, Plat. Ἐμφάσις τῆς ἀμφοτέρω, τὸν ὄφθαλμ. Luc.

Ἐμφάσις, εως, ἡ, usus cibi, potus, largior et ultra satietatem ac necessitatem; nimis avidus; (2) abusus rei bonæ cujuscunque.

Ἐμφάσις, α, ὁ ἢ, oneratus, onustus.

Ἐμφάσις, ἄτος, τὸ, obturamentum, septum, obex, obstructio. Ab ἑμφάσις.

Ἐμφάσις, ὦ, ὁ ἢ, idem et ab eod.

Ἐμφάσις, ἡ, ὄν, obstruendi vim habens.

Ἐμφάσις, α, ὁ ἢ, obstructus, sepius, munitus, obturatus. Ab

Ἐμφάσις, vel ἑμφάσις, f. ἑσώ, obturo, obstruo; (2) infercio. Ἐμφάσις, ἑσώ, Dem. Ταῖς αἰτίαις ἐνέφασιν τὰς κατὰ τὸ τιμωρίας, Æschin.

Ἐμφάσις, adv. prudenter. Ab ἑμφάσις.

Ἐμφάσις, ὦ, f. ἡσώ, custodias ago, in aliquo loco excubo. Ab

Ἐμφάσις, α, ὁ ἢ, cui præsidia imposita sunt, præsidii munitus; (2) qui in præsidio est, qui custodit; (3) in custodiam inclusus, in custodiam traditus.

Ἐμφάσις, οἶος, ὁ ἢ, mentis compos; (2) prudens, sapiens. Ex in et φάσις.

Ἐμφάσις, εως, ὁ ἢ, natura insitus, naturalis; (2) quod in aliqua re crevit, vel ex ea crescendo exstitit, Ἐρν. Ex in et φάσις, natura.

Ἐμφάσις, α, ὁ ἢ, tribulis; (2) intestinus; (3) civilis, cognatus. Αἰμ' ἑμφάσις, cognatum sanguinem, Soph. Œd. Tyr. 1406. Μῆτις γὰρ ἑμφάσις δορὶ κρατῆσαι, terra patria, Id. Œd. Col. 1385. Ὡς κατανότας τε καὶ θανάτας βλέποντες ἑμφάσις, cognatos, Id. Antig. 1263. Ab

Ἐμφάσις, α, ὁ ἢ, idem. Τὸ ἑμφάσις αἷμα, cognatæ cædis piaculum, Soph. Œd. Col. 407. Ex in et φάσις.

Ἐμφάσις, f. ἡσώ, insero, inoculo.

Ἐμφάσις, a. 2. tanquam ab ἑμφάσις. Unde a. 2. ἐνέφασιν, ἑμφάσις, ἑμφάσις, inharere; (2) amplecti. A φάσις.

Ἐμφάσις, inhaeresco tenaciter. Ἐνέφασιν γὰρ ἀλλήλους, ἑμφάσις, Plut.

Ἐμφάσις, immisceo, subigo.

Ἐμφάσις, ὦ, f. ἡσώ, inflo, inspiro; (2) ignem flatu accendo. Καὶ τὰτο εἶπας, ἐνέφασιν, scil. αὐτοῖς, Joann. 20, 22. Hinc

Ἐμφάσις, ἄτος, τὸ, sufflatio; (2) suggestio; (3) id quod sufflatur, seu inflando immittitur; (4) spiritus sanctus; (5) tumor, morbus.

Ἐμφάσις, εως, ἡ, flatus in intestinis.

Ἐμφάσις, εως, ἡ, ingeneratio, ipsa actio ingenerandi. Ab ἑμφάσις.

Ἐμφάσις, ἡσώ, inflor, intumescō, superbio. Ex in et φάσις, inflo.

Ἐμφάσις, α, ἡ, insitio. Ab ἑμφάσις.

Ἐμφάσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἐμφάσις, f. ὕσσω, insero. Ab

Ἐμφάσις, α, ὁ ἢ, ingentus, insitus a natura; (2) natus, non fucatus; (3) stabilis, pertinax, constans, sic et Latini insitus. Ab

Ἐμφάσις, f. ὕσσω, ingenero, insero. Θεὸς δὲ μοι ἐν φρεσὶν, οἵπας παντοίας ἐνέφασιν, Odys. 22, 348. Ex in et φάσις, gigno.

Ἐμφάσις, f. ὕσσω, lateo in, tenebras quæro in, Arel.

Ἐμφάσις, ὦ, f. ἡσώ, canendo declaro vel indico, Strabo, 13. Ab

Ἐμφάσις, α, ὁ ἢ, voce præditus, canorus. Ex in et φάσις.

Εμφώτιστος, α, ὁ ἔστι, splendidus. Ex iv et φως, lux.

Εμφυθίζω, f. ίσω, imputo.

Εμφυθίζω, f. ίσω, susurro, fremo, obscure et clam loquor cum aliquo, insurro aliquid. Ab iv et φυθίζω.

Εμφύστος, α, ὁ ἔστι, cui sonitus inest; (2) cum sonitu factus. Ex iv et φύστος.

Εμφύς, εως, ἡ, refrigeratio. Ab εμψύχω.

Εμψύχος, α, ὁ ἔστι, animatus, spirans. Ex iv et ψυχή, anima.

Εμψυχόω, α, ἡ, esus animalium.

Εμψυχώω, α, f. ώσω, animum indo, animo.

Ab εμψύχω.

Εμψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.

Ab εμψύχω, adv. vive, vivaciter, animate.

ΕΝ, *præpos.* regens dat. in, quum significat in loco; (2) pro eis, in, quum significat in locum; (3) inter; (4) apud; (5) ex; (6) per; (7) ad; (8) penes; (9) vice; (10) facit Periphrasin adverbii, ut in ἡσυχία, tranquille, in καιρῷ, opportune, in δίκῃ, merito; (11) verbi, v. gr. in φόβῳ εἰμι, metuo, in δυνάμει εἶναι, posse; (12) notat tempus, v. gr. in τῷ τῷ, interea; (13) abundat, v. gr. in βίβλῃ πληγῆς, telo percussus. Hinc etiam (14) in ᾧ, valet dum, interea dum, propterea quod, quo facto; (15) in τῷ τῷ, interea; (16) idem quod ἐνθα, ibi; (17) in δι significat insuper, item. "Εν σοὶ παρ' ἑγὼ γε σάωμαι, in te omnis mea salus posita est, Soph. *Aj.* 519. "Εν δὲ σοὶ (κρίτῃ) λείψομαι, te iudice, vel tuo iudicio, vincar, Eurip. *Hipp.* 324. "Ὡς ἐν γῇ ἐμοὶ κρινέτω" ἂν ἐ καλῶς φρονέω, meo quidem iudicio non recte sapere videretur, Eurip. *apud Stobæum.* Πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχὶ τὰδ' αἰνίσω, te iudice, *Æsch. Eumen.* 472. Σὺ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ κἂν ἐμοὶ φαίνη κακός, illius et meo iudicio, Eurip. *Hipp.* 1320.

"Εν, ἐνός, τὸ, unum. Principium ineffabile rerum τὸ ἐν a Platone vocatur in Parmenidem. Vel τὸ ἐν est aliquid multorum.

"Ενα, *vesperi.* Dor. pro ἑνῇ.

Εναβρόνχομαι, mihi valde placeo, jacto me.

Εναγγελοσπέρματος, α, ὁ ἔστι, vasculis semen inclusum habens. Ex iv, ἀγγεῖον, et σπέρμα.

Εναγρεύω, congrego aliquo, convoco.

Εναγής, εως, ὁ ἔστι, execrabilis, impurus, piacularis, qui scelere tenetur. Ex ἄγος.

Εναγίζω, f. ίσω, sacra mortuis facio, parento; Εναγίζω βίον, *Plut.* A præc.

Εναγικός, ἡ, ὄν, piacularis, de re.

Εναγισμα, ἄτος, τὸ, parentatio; (2) libamen quod parentationis causa adfertur; (3) inferia. Ab ἐναγίζω.

Εναγισμός, ὅ, ὁ, parentatio. Ab eod.

Εναγκασίζω, fut. ίσομαι, ulnis amplector. Εναγκασίζω, α, ἡ, esus, scil. παιδίων, *Marc.* 9, 36. Ex iv et ἀγκάλη.

Εναγκάσσω, τὸ, quod amplectimur, deliciae.

Εναγκύλα, εως, ἡ, amento. Ab ἀγκύλη.

Εναγκωνίς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐναγκωνίσει, ab ἐναγκωνίζω.

Εναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo, inclino. Ex iv et ἀγκών, cubitus.

Εναγκαλιζομαι. *Vid. ἐναβρόνχομαι.*

Εναγχος, adv. paulo ante, nuper. Ex ἄγχι.

Ενάγω, induco, incito; moneo, suadeo; (2) accuso, defero, adduco in jus, iudicium; *pass.* impetum facio. Ενάγειν τὸν πόλεμον, *Thuc.* Hinc

Εναγωγή, ἡ, ἡ, accusatio, delatio.

Εναγωνίζω, f. ίσομαι, resisto, adversor; (2) certo in; (3) elaboro, exerceo me in aliqua re. Εναγωνίζεσθαι τοῖς ἑλλησιν, *Thuc.*

Εναγωνίως, α, ὁ ἔστι, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus; (2) ad certamen pertinens; (3) peritus, perfectus in aliquo genere; (4) epith. Mercurii; (5) anxius, sollicitus; (6) acer, vehemens.

Εναγωνίως, adv. militatiter, perite, valde.

Εναδμονία, f. ίσω, mærore, angor.

Εναδιαφορέω, α, f. ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo; (2) indifferens sum in aliqua re; (3) contemno, non magni facio.

Εναδολαρχία, f. ήσω, de aliqua re garrio.

Ενάινος, α, ὁ ἔστι, qui unius est anni.

Εναερίζω, f. ίσω, in aërem subveho, in aëre versor, vago. Ab

Εναίριος, α, ὁ ἔστι, aërius. Ex iv et ἀήρ.

Εναθλίω, f. ήσω, exerceo me in aliqua re; *perf.* exercitatus, peritus sum. "Η δὲ μήτηρ τῶν ἱππῶν παίδων ἐνθλίει, una certabat cum eis, *Joseph. Maccab.* 17.

Εναθλίζω, exerceor, versor. "Η πολλὰ θρίξ ἦν ὄρεα, αὐτὴ πολλοὺς τοιάτους ἐνθλίειν, *Heliod.* 7.

Εναθρίω, α, f. ήσω, fixis oculis intueor.

Εναί, 3. sing. imperf. ind. act. verbi τείνω.

Εναίθριος, α, aetherius.

Εναίθριον, α, ὁ ἔστι, qui est sub dio, apricus.

Εναμάτω, f. ώσω, cruento.

Εναίμος, α, ὁ ἔστι, sanguine præditus, vivus; (2) cruentus, sanguine adhuc stillans; (3) qui adhuc cruento vulnere inijcitur et sistendo sanguini aptus est. Ex αίμα.

Εναίμοτος, πτος, ἡ, est attributum partium corporis sanguinem habentium.

Εναίμων, ονος, ὁ ἔστι, idem quod ἐναίμος.

ΕΝΑΙΨΝ, occido; (2) perdo; (3) spolio. Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνέροτο νύκτι χαλκῷ, *Hesiod. Theog.* 316. (2) πόλις ἐναίρεται σθένει, *Soph. *Æd. Col.* 842.*

Εναίσμιον, adv. commode, recte; (2) justo tempore. Ab

Εναίσμιος, α, ὁ ἔστι, fatalis, aliquid portendens; (2) faustus; (3) idoneus, decens, utilis, æquus, justus. (1) ἐναίσμιον σήματα φαίνων, fausta signa ostendens, *Il.* 2, 353. Ex αίσω, fatum.

Εναίσμιος, adv. fataliter; (2) apte, decenter, fauste. (2) ἀλλ' ἐναίσμιος φέρε, sed perfer moderate, Eurip. *Alc.* 1080.

Εναίσμιος, α, ὁ ἔστι, auspicious, pius. Εναίσμιος δὲ συντόχομαι, *Soph. *Ed. Col.* 1482.* oppon. ἔξαις.

Εναίχμαζω, f. άσω, armis pugno. Εναίχμαζωσιν αὐτανόησιοι, *Lycophr.* 546.

Εναίρειομαι, εμαι, f. ήσομαι, in sublimi feror, in superficie nato, moveor. Ex αἰρέομαι.

Εναίρειμα, ἄτος, τὸ, quod superne natat, nublula in urina quæ non subsidet.

Εναίχμαζω, f. άσω, vigorem accipio, incalesco, adolesco, increbresco.

Εναίχμας, εως, ὁ ἔστι, vegetus, robustus. Ex iv et ἀίχμη, vigor atatis.

Εναίχμος, α, ὁ ἔστι, idem et ex iisd.

Εναπολασάω, f. ήσω, petulans sum in aliquem vel in aliqua re.

Εναποσπίος, ἡ, ὄν, nongentesimus.

Εναπύω, f. σω, exaudio.

Εναλδία, α, f. ήσω, alo, augeo. Εναλδήσας κερύνην, *Nic.*

Ενάλειμμα, ἄτος, τὸ, quod illinitur.

Ενάλειπτος, α, ἡ, illitus, unctus. Ab

Ενάλειψω, f. ψω, inungo, illino.

Ενάληθης, εως, ὁ ἔστι, in veritate, verus. Τῆς δὲ ῥητορικῆς φαντασίας, κάλλιστον αἰετὸς ἐμπρακτον, ἔστι ἐνάληθης, *Longin.* 15.

Ενάληθως, adv. apte ad veritatem et fidem.

Ενάληγος, α, ὁ ἔστι, similis.

Εναλινδία, α, f. ήσω, volvo in.

Ενάλλιος, α, ὁ ἔστι, vel ἐνάλλιος, ία, ιον, *Poet.* ἐνάλλιος, marinus; (2) maritimus. Ex iv et ἄλλς, mare.

Εναλλα, inversa, contraria, præpostera, *ap. Theocr.* quasi ἐναλλαγμένα, aut adverbialiter pro ἐναλλάξ, aut ab iv et ἄλλα, alia.

Εναλλάγδην, adv. permutato ordine; (2) deussatim; (3) complicatim; (4) vice versa, vicissim, alternatim, e contrario.

Εναλλάγη, ἡ, ἡ, commutatio, ordinis mutatio.

Εναλλάγματος, ἄτος, τὸ, permutatio; (2) pretium.

Εναλλάξ, adv. mutuo, vicissim, vice versa. "Ισχειν τὸ πὸδ' ἐναλλάξ, alterum pedem alteri implicare, *Aristoph. Nub.* 979.

Ενάλλαξ, εως, ἡ, idem quod ἐναλλάγη. Ab

Εναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto; (2) vario, vices alterno; ἐναλλάττομαι, immutor; ἐναλλάττωμαι, immutatus; *item*, per vices dans et accipiens: ἄρθρα ἐναλλάττωμαι, articuli vertebrarum inserti

sibi invicem; (3) commercium habeo, *ap. Thuc.* ἐναλλάττωμαι Ἀθηναῖος, cum Atheniensibus commercium habuerunt. In in compositis sæpe vim τῷ σύν habet. Κῦν δ' ἐνάλλαξεν Διὸς τὴν τῷδ' ὕδριν, *Soph. *Aj.* 1080.* Τὴν ἐκ τῷ κατὰ φύσιν εἶρω, παντοίως πρὸς μυρίας τροπὰς ἐναλλάττωσι τὰν, *Longin.* 22.

Ενάλλαμαι, insilio, insulo. Πύλαις διπλαῖς ἐνάλατο, *Soph. *Æd. Tyr.* 1261.* "Ες τὸ κῆρυκ' ἐνάλαθ' ἡ τύχη, *Id. Ibid.* 263.

Εναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἐναλίπαι.

Ενάλος, α, maritimus, v. gr. urbs.

Εναλίω, f. ήσω, immoror cum tædio.

Εναμάτητος, α, peccato obnoxius, qui errore tenetur.

Εναμάω, f. ήσω, aggero, ut terram in corpora insepulta.

Εναμείλυνω, f. υνώ, hebeo et obtundo in.

Εναμείδω, f. ψω, alterno.

Εναμίλω, f. ξω, immulgeo.

Εναμίλλος, α, ὁ ἔστι, certans et contendens cum; non cedens, par, respondens ex æquo, comparandus, par. Ex iv et ἀμίλλα.

Εναμίλλω, adv. ita ut contendere, comparari possit, pariter.

Εναμίω, α, τὸ, vinculum. Ab ἐνάσσω.

Εναμίεω, adv. permutatis vicibus, vicissim.

Εναναπαύομαι, f. σομαι, acquiesco.

Εναναφάνίζω, f. ήσω, obscuro, deleo.

Ενανθρωπίζω, α, f. ήσω, inter homines versor, *pass.* humanam naturam induere vel adipisci. Hinc

Ενανθρώπησις, εως, ἡ, conversatio inter homines, vel assumptio humanæ naturæ.

Ενανθρωπίζω, f. ήσω, idem quod ἐνανθρώπησις.

Ενανθρωπότης, πτος, ἡ, incarnatio, *vor Eccles.*

Εναντα, adv. contra, e contrario.

Εναντι, adv. coram, ante. Ex iv et ἄντι.

Εναντία, adv. idem quod ἐναντα. *Ap.*

Εναντίον, adv. adversus, contra. Ab

Εναντίσιος, α, ὁ ἔστι, adversarius. Exρία.

Εναντιονομῶν, contra sentio. Ab

Εναντιονόμων, ονος, ὁ ἔστι, qui contrariæ est sententiæ. Ex ἐναντίος et γνώμη.

Εναντιορρομία, in contrarias partes curro, occurro.

Εναντιοδυνάμος, α, adversus, contrarius; (2) contrariam vim habens. Α δύναμις.

Εναντιολογία, α, f. ήσω, contraria loquor, contra dissero.

Εναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. Ab

Εναντιολόγος, α, ὁ ἔστι, contraria loquens. Ex ἐναντίος et λέγω, dico.

Εναντίον, adv. contra, ex adverso, coram.

Εναντιομαι, εμαι, fut. ώσομαι, adversor. Ἀλλὰ μὴν εἴδο' ἄλλο σοὶ πῶς πᾶν ἡναντιομένο, *Aristoph. Av.* 390. Δῆλος ἐστ' ὅτι ἐστὶ ἐναντιοσταί τι ταῖς διαλλαγαῖς, *Id. Pace.* 1054. Ab ἐναντίος.

Εναντιοπιστής, εως, ὁ ἔστι, in contrariam partem lapsus, qui in adversam cecidit. Ex ἐναντίος et πίπτω, cado.

Εναντιοπιστολογικός, ἡ, ὄν, qui semet ipsum cogit contraria dicere, *vor Platon.* de Sophistis.

Εναντιοπράγην, adversor, ab adversariorum partibus sto.

Εναντίος, ία, ίον, qui est in conspectu, adversus, oppositus; (2) contrarius; (3) præsens. (3) λόγος ἀνάντιον τῶν ἐναντίων πάρα, *Eurip. Androm.* 959. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξ ἐναντίας, e regione, ex adverso, et ὁ ἐναντίος, α, hostis.

Εναντιότης, πτος, ἡ, repugnantia.

Εναντιοτροπή, ἡ, ἡ, conversio contraria.

Εναντιόφημος, α, contraria dicens, sibi non constans. Α φημί.

Εναντιόφωνος, α, ὁ ἔστι, contrariam vocem edens. Ex φωνή, vox.

Εναντιόσχεον, mutuis beneficiis cum aliquo certare; (2) mutuis iisdem aut contrariis affectibus moveri.

Εναντιώμα, ἄτος, τὸ, quicquid adversatur, resistit; (2) adversus casus; (3) repugnantia rerum et factorum. Ab ἐναντιομαι. Unde

Εναντιωματικός, ἡ, ὄν, adversativus.

¹Εναντιωματικός, adv. adversative.
²Εναντίας, adv. contrarie. Ab *ἐναντίας*.
³Εναντίως, εως, ἡ, repugnantia, contrarietas.
⁴Εναῖξ, *αἰανίτι*, a. 1. ind. act. verbi *νάσσω*.
⁵Εναπαύωμαι, pendo, seu suspensus sum in.
⁶Εναπείνυτο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *ἐναπείνυντο*, ab *ἐναπείνυμι*.
⁷Εναπύλω, f. ἡσώ, minor, interminor.
⁸Εναπινυῖω, f. ἡσώ, annum integrum commoror alicubi.
⁹Εναπυράζομαι, f. ἡσμαι, facio, efficio in.
¹⁰Εναπυρίδω, f. ἡσώ, firmiter infigo; (2) retorquo, in med. innor, incumbo.
¹¹Εναπίεσμα, ἄσος, τὸ, impressio, quod impressum, infixum est; incubatio, inmixtus.
¹²Εναπίε, demisit, *Ion.* pro *ἐναπίεμι*, praet. v. *ἐναπίμι*, *Herodot.* 1, 214.
¹³Εναπείπτω, f. ψω, intingo.
¹⁴Εναποβύλλω, f. ἡσώ, vomo vel mingo in locum.
¹⁵Εναποβέρω, f. ξω, macero, perfundo, diluo in.
¹⁶Εναπογεννάω, f. ἡσώ, ingenero.
¹⁷Εναπογράφω, ε, ὁ ἢ ἡ, adscriptitius, adscriptitiae conditionis.
¹⁸Εναπογράφω, f. ψω, in literas refero.
¹⁹Εναποδίνυμαι, ostento; (2) demonstro, probō.
²⁰Εναποδίδω, f. ἡσώ, illigo alicui.
²¹Εναποξίω, f. ἡσώ, incoquo, decoquo in.
²²Εναποθνήσκω, immorior.
²³Εναποθεύω, f. εὔσω, blanditiis delinio in.
²⁴Εναποτίμω, frangor animo, deficio in.
²⁵Εναπέκειμαι, repositus sum in, insum.
²⁶Εναποκινδύνω, periculum subeo in re aliqua.
²⁷Εναποκλάω, partem defringo; unde *ἐναποκλάωτος*, de hasta confRACTA in re aliqua.
²⁸Εναποκλείω, f. ἡσώ, includo.
²⁹Εναποκλύω, f. ἡσώ, aliquid ablavo in, ad abluendum immergo.
³⁰Εναποκρύπτω, f. ὤσω, includo, intus abscondo.
³¹Εναποκαμβάνω, intercipio, intercludo, includo.
³²Εναπολείπω, fut. ψω, relinquo, derelinquo. Hinc *ἐναπολείπομαι*, relinquo, remaneo in.
³³Εναπόλινψις, εως, ἡ, reliquiae.
³⁴Εναπόληψις, εως, ἡ, interclusio, cohibitio, conclusio. Ab *ἐναπολαμβάνω*.
³⁵Εναπόλλυμαι, pereō alicubi, in aliqua re.
³⁶Εναπολύω, f. σω, ablavo in re aliqua.
³⁷Εναπομάσσω, vel *ἐναπομάττω*, f. ξω, in aliquo exipimo rem, imaginis imprimendae ergo. *Επιμαῖατο τὸν οἰκίον χαρακτῆρα, Philo.*
³⁸Εναπομένω, persisto, permaneo in.
³⁹Εναπομερύνωμαι, f. ῥομαι, imprimo, inuro; (2) abstergo, detergo.
⁴⁰Εναπίμωξις, ἡ, abstersio, detercio, *Theophr.* ubi al. *ἐναπίμωξις*.
⁴¹Εναπονίζω, ablavo in.
⁴²Εναπονίστω, f. ψω, idem cum praet.
⁴³Εναπονίψις, εως, ἡ, ablutio in. Ab eod.
⁴⁴Εναπόξω, f. ὤσω, erado, radendo eximo.
⁴⁵Εναποσπέντω, ὤ, f. ἡσώ, ventrem exonero in, *Ern.* *Ἐναποσπέντω γὰρ ἐς τὴν ἐπιτήδευσιν πάντ, Aristoph.* *Pace*, 1227.
⁴⁶Εναποσπύλω, f. γά, ablavo in.
⁴⁷Εναποσπένω, f. εὔσω, spiro in, immorior.
⁴⁸Εναποσπίνεσθαι, suffocari in, v. gr. aqua, item fumo.
⁴⁹Εναπορίω, pro *ἀπορίω*, *Ern.*
⁵⁰Εναποσβέννυμι, f. ἡσώ, extinguo in.
⁵¹Εναποσφαινομαι, imprimo, velut in ceram, signum.
⁵²Εναποσπυρίζω, incumbo, decumbo in aliquid.
⁵³Εναποσφάττω, insuper macto, interficio.
⁵⁴Εναποσφραγίζω, imprimo, velut in ceram.
⁵⁵Εναποσφράγιζω, ἄσος, τὸ, quicquid impressum est alicui rei, velut cerā, animo, &c.
⁵⁶Εναποτίλω, ὤ, perficio in; (2) efficio, reddo.
⁵⁷Εναποτίμω, f. μῶ, inter abscondo, *Strabo*.
⁵⁸Εναποτίθω, f. ἡσώ, depono in.
⁵⁹Εναποτίμω, in aestimationem accipio rem (speciem ICTI vocant) pro pecunia.
⁶⁰Εναποτίω, f. ἡσώ, solvo alicubi. *Πᾶσι κοινῇ ἐναποτίω χερμῆματα, Aristoph.* *Av.* 38.
⁶¹Εναποτίπω, ὤ, f. ἡσώ, imprimendo exprimo.
⁶²Εναποψάω, idem.
⁶³Εναποχράομαι, f. ἡσμαι, abutor.

¹Εναποψύχω, f. ξω, effio animam in, immorior; (2) crepitum ventris emitto in; (3) ventris excrementa ejicio in.
²Ενάπτομαι, f. ψομαι, tango, attingo; (2) alligor, annexor, induor. Unde *ἐνημέριος*, indutus (sed hoc videtur potius esse *ἐνημέριος, Ern.*). *Πῆμψω—ὄνειρος ἐστ' αὐτὸν παραδολῆς ἐνημέριος, Aristoph.* *Av.* 1255.
³Ενάπτω, f. ψω, alligo, illigo, innecto, adjungo; (2) incendo, accendo.
⁴Ενᾶρα, ὦν, τὰ, spolia, arma interfectis detracta. Ab *ἐνάρω*, occido.
⁵Ενᾶρῶσσω, vel *ἐναρᾶττω*, f. ἄξω, illido. *Οἱ κροὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν αὐτόματοι, ἃ βία τὰ κίρτατα ἐναρᾶζαντες ἀποδνήσκουσιν, Pausan.*
⁶Ενᾶργει, operabatur, 3. sing. imperf. ind. act. contr. et *Dor.* pro *ἐνῆργει*, a verbo *ἐνέργω*.
⁷Ενᾶργεια, ας, ἡ, evidētia, illustratio. Ab
⁸ΕΝΑΡΗΨ, εως, ὁ ἢ ἡ, clarus, evidens, manifestus. Hinc τὸ *ἐναργές*, evidētia, (Dores usurpabat ἄργον pro ἔργον, est itaque *ἐνᾶργεια* cum res de qua agitur in ἔργω velut ipsa re, praesens, demonstratur verbis, *Ern.*)
⁹Εναργῶνς, ες, clarus, manifestus. *Ἐναργῶνς ὄνειρος, Arct.*
¹⁰Εναργῶς, adv. evidenter, perspicue, luculenter. Ab *ἐναργής*.
¹¹Εναρίσσομαι, delector aliqua re.
¹²Ενᾶρετος, ε, ὁ ἢ ἡ, virtute praeditus, commendabilis virtutis ergo. Ex *ἀρετή*.
¹³Εναρίτως, adv. honeste, cum virtute.
¹⁴Ενᾶρης, εως, ὁ ἢ ἡ, execrabilis, diris devotus. Ex in et *ἀρά*, dirae.
¹⁵Εναρηφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, spolia ferens sive gerens. Ex *ἐναρε* et *φέρω*.
¹⁶Εναρῶρος, ε, ὁ ἢ ἡ, articulatus; (2) perfectus. Ex in et *ἄρθρον*, articulus.
¹⁷Ενᾶρθρος, adv. articulate, articulatim.
¹⁸Ενᾶρίζω, f. ἔξω, interficio; (2) spolio. (1) ἀλλήλως ἐνᾶρίζω, *Il.* 9, 526. *Ὁ δὲ φόντον ἡνᾶριζεν Οἰταῖος σόνει*, cuius patrem occidit dens apri *Ἐταί, Lycophr.* 486. *Ὁν αἰόλα νύξ ἐναρίζομένη τίκτει, Soph.* *Trach.* 94. (2) ἐντα, τὰ Πατρόκλῳ βίην ἐνᾶριζα κατακτάς, spoliavi interfectum, *Il.* 17, 187. Ab *ἐναρε*.
¹⁹Ενᾶρίμω, f. ἡσώ, adnumero; (2) curo, aestimo. (2) εἰ τῶν ἐξ ἄλλων ἐναρίμω, κῆδος τ' ἐμὸν, *Eurip.* *Or.* 622.
²⁰Εναρίμωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, adnumeratus. Ab
²¹Εναρίμωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.
²²Ενᾶρίμωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, homicida.
²³Ενᾶρίς, a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro *ἐνᾶρις*, ab *ἐναρίζω*.
²⁴Ενᾶρησά, a. 1. ind. act. verbi *ἐνᾶρησά*.
²⁵Εναρηκτικός, ἡ, ἐν, inchoativus. Ab *ἐνᾶρησμαι*, incipio.
²⁶Εναρμόζω, f. ὤσω, et *ἐναρμόττω*, concinno, coapto; (2) adjungo, adapto; (3) convenio, quadro, cohæreo; (4) ago, adigo. (4) σφονδύλις τ' ἐνᾶρμόσει, enseque adegit ad spinæ vertebrae, *Eurip.* *Phan.* 1422. *Εἰς περίδους ἐναρμόζων ἄπαντα τὰ νόματα, D. Hal.*
²⁷Εναρμονικός, ἡ, ἐν, ad harmoniae musicae modulosis compositus. Ab
²⁸Εναρμόνιος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) concinnus; apte compositus, cohærens. Ex *ἁρμονία*.
²⁹Εναρμονίως, adv. composite ad modulosis musicæ; apte, convenienter, decenter.
³⁰Εναρμόζω, *aprase*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro *ἐναρμόζω*, a verbo *ἐναρμόζω*.
³¹Εναρμόζω, a. 1. part. med. verbi *ἐνᾶρησμαι*.
³²Εναρῶν, interficerunt, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro *ἐναρῶν*, ab *ἐναρῶ*.
³³Ενᾶρος, ε, ὁ ἢ ἡ, diris devotus. Ex *ἀρά*.
³⁴Εναρῶρος, ε, ὁ ἢ ἡ, pro *ἐναρῶρος*, spoliator.
³⁵Ενᾶρησμαι, incipio, auspicor, *imprim.* sacra. *Ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνᾶρησθαι, Luc.*
³⁶Εναρῶς, ε, ὁ ἢ ἡ, principium habens; (2) magistratu fungens. Ex in et *ἀρχή*.
³⁷Ενᾶς, ἄδος, ἡ, unitas. Ab *εἷς*, unus. *Dii secundum Platonem sunt ἑνᾶς, i. e. unitates, quia τὸ ἐν, seu Deus supremus, producat immediate unitates, sicut ignis calorem, et sol lucem.*

¹Ενασθένει, ὤ, f. ἡσώ, debilis sum in.
²Ενάσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi *νάω*, pro *ναίω*, habito.
³Ενασκίω, ὤ, f. ἡσώ, exerceo me in aliqua re; in med. disco aliquid, exerceo me in.
⁴Ενασμενίζω, f. ἡσώ, delector aliqua re, adquisco, satis habeo.
⁵Ενασπιδώ, ὤ, f. ὤσω, et *ἐνασπιδόομαι*, ἔμαι, clypeo armo. Ex in et *ἀσπίς*, clipeus.
⁶Ενασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro *ἐνασει*, a verbo *νάω*, pro *ναίω*.
⁷Ενασράπτω, f. ψω, fulgeo; (2) radio.
⁸Ενασρος, ε, ὁ ἢ ἡ, stellatus; (2) sideratus, furore afflatus. Ex *ἄστρον*.
⁹Ενασχημονίω, ὤ, f. ἡσώ, turpiter in aliqua re megero.
¹⁰Ενάστινω, f. ἡσώ, intueor, oculos defigo in, intensus oculis aspicio.
¹¹Ενατμος, ον, plenus vapore; τὸ *ἐνατμος*, vapor.
¹²Ενάτος, ἀτη, ον, nonus. Ab *ἐννέα*.
¹³Εναυάγησα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi *ναυάγῳ*.
¹⁴Εναυᾶζω, incendo, ignem sc. vel candelam; (2) intueor.
¹⁵Εναυῆς, εως, ὁ ἢ ἡ, voce praeditus, vocalis; (2) vivus, spirans. Ex in et *αὐδή*, vox.
¹⁶Εναυῶς, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex *ἰσδ*.
¹⁷Εναυθεντίω, ὤ, f. ἡσώ, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.
¹⁸Εναυλάφοιτος, ἰδος, ἡ, sulcos frequentans. *Διοσκουρίδης καὶ ἐναυλάφοιτος ὄρεαι, Cereri frugum ventilationi praeposita et Horis camporum sulcos frequentare amantibus, Anthol.* *Reiskii.* Ex *αὐλά* et *φουτάω*.
¹⁹Εναυλιζομαι, f. ἡσμαι, diversor, maneo alicubi.
²⁰Εναυλιζόμενος τῶν χώρων, *Thuc.*
²¹Εναυλιος, ας, ον, interior; ἡ *ἐναυλία*, via domus interior; (2) sinus pudendorum, *Ern.*
²²Εναυλιστός, moratus, a. 1. part. med.
²³Εναυλιον, ε, τὸ, domicilium.
²⁴Εναυλισμα, ἄσος, τὸ, idem.
²⁵Εναυλις, ἡ, tibia inserta, epith. *γλαυτίδες*.
²⁶Εναυλιστήριον, τὸ, diversorium.
²⁷Εναυλος, ε, ὁ, stabulum; (2) recessus; ex *αὐλή*; (3) fossa, fluvius, torrens; ex *αὐλός*, *Ern.* quia ejusmodi torrens per τὰς αὐλὰς angustos terræ meatus et per fossas ferri solet. (2) αἱ μὲν ὅσαι σκοπιὰς ὀρέων λάχον, ἡ καὶ ἐναυλος, antra, *Apoll.* *Rhod.* 1, 1226. (3) ὃν ῥέ τ' ἐναυλος ἀποέρει, quem torrens perdit, *Il.* 21, 283.
²⁸Εναυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, tibiis personans; (2) in tibiā insertus; (3) inhabitans. Ex in et *αὐλός*, tibia, seu *αὐλή*.
²⁹Εναυλίζομαι, f. ἡσμαι, innutrior.
³⁰Εναυλῆς, ὁ ἢ ἡ, qui bene crescit, *Theophr.*
³¹Εναυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, in quo auræ sunt, auris apertus et pervius. Ex in et *αὐρα*, aura.
³²Εναυσμα, ἄσος, τὸ, id quo ignis accenditur, ignarium, suscitabulum, fomes, fax; (2) incitamentum; (3) reliquiae, semen, principium latens in aliqua re, &c. *Ern.* Ab *ἐναύω*, incendo.
³³Εναυχίνος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad cervicem pertinens, qui in collo est, collo injectus, collo insertus. Ex in et *αὐχὴν*, cervix.
³⁴Εναύω, f. αὐσω, incendo, accendo; (2) in med. adspiro, appeto. *Τὸν κερανὸν ἐναυσάμενος ἐκ τῆς Οἴτης, Luc.*
³⁵Εναυνίζω, f. ἡσώ, obscuro; (2) tollo, deleo.
³⁶Εναυνίζομαι, f. ἡσμαι, obscurus fio. *Ἐπειρὲς τ' ἀμύδρα φέγγη ἐναυνίζεται τῷ ἡλίῳ περιανγμένα, Longin.* 17.
³⁷Εναυάπτω, f. ψω, immitto.
³⁸Εναυίψω, ὤ, f. ἡσώ, incoquo. Ab
³⁹Εναφίψω, idem.
⁴⁰Εναφίμι, f. ἡσώ, immitto in alium, demitto. *Ὡς δὲ εὖρε ἐναφίει αὐτὸν τὴν κεφαλὴν ἐς τὸν ἄστρον, cum invenisset caput in utrem demisit, [sic enim legendum cum Wesselingio,] Herodot.* 1, 214.
⁴¹Ενάφορος, ον, occasione, materiam alicujus rei in se habens. Ab *ἀφορμή*.
⁴²Εναφώσσω, seu *ἐναφώσσω*, univels, *Lycophr.*
⁴³Ενγάμπτω, implico, *Hom.*

- (2) inclinatio capite intueor; (3) incumbo; (4) do operam.
- ¹Ενεσπάρειν, ὦ, f. ἥσω, pejero in.
- ²Ενεσπάρειν, ἄτος, τὸ, actio judicialis quam intendebant vindicantes sibi aliquid de publicatis bonis. A seq.
- ³Ενεσπάρειν, incumbere. Creditores ἐνεσπάρειν dicebantur, qui publicatis bonis cuiuspiam experiebantur contra populum, ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia petentes et vindicantes sibi partem eorum, quæ sibi quacunque de causa deberentur, ut uxori dos, creditori creditum.
- ⁴Ενεσπάρειν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐμπάρειν.
- ⁵Ενεσπάρειν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐμπάρειν.
- ⁶Ενεσπάρειν, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐμπάρειν.
- ⁷Ενεσπάρειν, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro ἐνεσπάρειν. Ab ἐνέπω.
- ⁸Ενεσπάρειν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐμπάρειν.
- ⁹Ενεσπάρειν, incendi, a. 1. ind. act.
- ¹⁰Ενεσπάρειν, a. 1. ind. act. verbi ἐμπάρειν.
- ¹¹Ενεσπάρειν, dico, cano; (2) calumnior.
- ¹²Ενεσπάρειν, injicio, ingenero; (2) quæstum facio, de meretricibus. (2) καὶ αἱ ἐνεσπάρειν τοῖς ἄλλοις ἐπιδοῦναι τὴν ἀρχήν, Plut.
- ¹³Ενεσπάρειν, as, ἡ, actio, efficacia. Ab ἐνεσπάρειν.
- ¹⁴Ενεσπάρειν, ὦ, f. ἥσω, operor, ago. Hinc ὁ ἐνεσπάρειν, a, diabolus possessor; et hinc ἐνεσπάρειν, ἄτος, τὸ, effectus, operatio.
- ¹⁵Ενεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, efficax, acer. Ab ἐνεσπάρειν.
- ¹⁶Ενεσπάρειν, ἡ, ὁ, actus, activus; (2) efficax.
- ¹⁷Ενεσπάρειν, efficaciter; (2) active, ap. Gram.
- ¹⁸Ενεσπάρειν, vi (v. gr. divina) aliqua committitur in aliam naturam, Lucian.
- ¹⁹Ενεσπάρειν, ὦ, f. ἥσω, quæstum in aliqua re facio; (2) opus faciendum suscipio, conduco.
- ²⁰Ενεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, efficax, acer.
- ²¹Ενεσπάρειν, adv. efficaciter, acriter.
- ²²Ενεσπάρειν, f. εἶσω, impingo, illido; (2) infigo; in med. innoto, incumbo. Hinc ἐνεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, compressio, infixio, innixus.
- ²³Ενεσπάρειν, eructo, irruo; a. 2. ἐνεσπάρειν.
- ²⁴Ενεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, ruber, rubore suffusus. Ex in et ἐρεσθῆς, rubor.
- ²⁵Ενεσπάρειν, vel ἐνεσπάρειν, infra. Ex in et ἐρεσθῆς (vel potius pro ἐνεσπάρειν, ab ant. ἐνεσπάρειν, profundus, Ern.).
- ²⁶Ενεσπάρειν, av, mortui, manes, inferi. ¹Ενεσπάρειν, inferorum sacrificulæ (de Furiis), Eurip. Or. 261. Ex iisd.
- ²⁷Ενεσπάρειν, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἐνεσπάρειν et χεῖρας, color cutis.
- ²⁸Ενεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, innoxio, religatio. Ab ἐνεσπάρειν.
- ²⁹Ενεσπάρειν, ἐρεσθῆς, εὖ, ὁ, ἡ, inferior. Ab ἐνεσπάρειν.
- ³⁰Ενεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, rubicundus. ¹Ενεσπάρειν, ὀφθαλμοί, Aret.
- ³¹Ενεσπάρειν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐνέπω.
- ³²Ενεσπάρειν, as, ἡ, consilium. Ab ἐνέπω.
- ³³Ενεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, immissio. Ab ἐνέπω.
- ³⁴Ενεσπάρειν, obstituerunt, per Syncop. pro ἐνεσπάρειν, 3. plur. aor. 1. pass. Apoll. Rhod. 4, 1778.
- ³⁵Ενεσπάρειν, inerit, 3. sing. f. 1. ind. med. per Syncop. pro ἐνεσπάρειν, a verbo ἐνέπω.
- ³⁶Ενεσπάρειν, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἐνεσπάρειν.
- ³⁷Ενεσπάρειν, gen. sing. perf. part. act. Ion. et per Crasin, pro ἐνεσπάρειν, ab ἐνέπω.
- ³⁸Ενεσπάρειν, institi, a. 1. ind. med.
- ³⁹Ενεσπάρειν, licet, Ab ἐνέπω.
- ⁴⁰Ενεσπάρειν, ὦ, convivio excipio, convivium celebri alicubi. Ab ἐνέπω.
- ⁴¹Ενεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, qui intra lares est, domesticus. Ex in et ἐνέπω, lares.
- ⁴²Ενεσπάρειν, perf. part. act. Ion. et Att. pro ἐνεσπάρειν, ab ἐνέπω.
- ⁴³Ενεσπάρειν, a. 1. ind. med. verbi ἐνέπω.
- ⁴⁴Ενεσπάρειν, ἡ, ὁ, ἡ, fibula. Ab ἐνέπω.
- ⁴⁵Ενεσπάρειν, ἡ, ὁ, instrumentum medicinale quo infusio perficitur, clyster. Ab eod.
- ⁴⁶Ενεσπάρειν, subornatus. ¹Ενεσπάρειν, δὲ τῶν ἐνέπω, App. Mithr. 59.
- ⁴⁷Ενεσπάρειν, imp. ind. act. verbi ἐνέπω.
- ⁴⁸Ενεσπάρειν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐνέπω.
- ⁴⁹Ενεσπάρειν, a. 2. ind. act. verbi ἐνέπω.
- ⁵⁰Ενεσπάρειν, adjungo, adapto, Soph.
- ⁵¹Ενεσπάρειν, ὦ, tranquillum sum, tranquillitate fruor. Hinc ἐνεσπάρειν, Ion. pro ἐνεσπάρειν, ἐνεσπάρειν. Εὐκλήσιν ἐνεσπάρειν, Apoll. Rhod. 2, 935.
- ⁵²Ενεσπάρειν, ὦ, feliciter vivo in, felicem vitam dego in, loco, vel genere vitæ.
- ⁵³Ενεσπάρειν, præs. inf. act. Dor. pro ἐνέπω.
- ⁵⁴Ενεσπάρειν, tranquillum, quietus, Ap.
- ⁵⁵Ενεσπάρειν, ὦ, incalesco, clarus sum in.
- ⁵⁶Ενεσπάρειν, indormio.
- ⁵⁷Ενεσπάρειν, ὦ, prosperor in; ἐνεσπάρειν, prospero successu usus est in.
- ⁵⁸Ενεσπάρειν, abundare in aliqua re.
- ⁵⁹Ενεσπάρειν, opportunitate utor in aliqua re.
- ⁶⁰Ενεσπάρειν, contemptibilis.
- ⁶¹Ενεσπάρειν, ὦ, f. ἥσω, beatum prædico.
- ⁶²Ενεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, in lecto, sede quacunque stabili, positus. Ex in et ἐνέπω.
- ⁶³Ενεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.
- ⁶⁴Ενεσπάρειν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐνέπω.
- ⁶⁵Ενεσπάρειν, ὦ, f. ἥσω, concinne suaviterque cantillo.
- ⁶⁶Ενεσπάρειν, ὦ, f. ἥσω, decenter me gero in.
- ⁶⁷Ενεσπάρειν, ὦ, f. ἥσω, operam pono in.
- ⁶⁸Ενεσπάρειν, ὦ, f. ἥσω, felix sum in, feliciter ago in.
- ⁶⁹Ενεσπάρειν, f. ἥσω, precor in vel inter.
- ⁷⁰Ενεσπάρειν, ἥσω, f. ἥσω, convivor in, convivii indulgeo.
- ⁷¹Ενεσπάρειν, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἐνέπω.
- ⁷²Ενεσπάρειν, 1. sing. a. 1. ind. pass.
- ⁷³Ενεσπάρειν, 3. sing. imp. ind. pass. v. ἐνέπω.
- ⁷⁴Ενεσπάρειν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐνέπω.
- ⁷⁵Ενεσπάρειν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐνέπω.
- ⁷⁶Ενεσπάρειν, a. 1. ind. act. verbi ἐνέπω.
- ⁷⁷Ενεσπάρειν, infudi, 3. sing. aor. ejusd.
- ⁷⁸Ενεσπάρειν, moliebatur, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνεσπάρειν, a verbo ἐνέπω.
- ⁷⁹Ενεσπάρειν, detineri, præs. inf. pass. verbi ἐνέπω.
- ⁸⁰Ενεσπάρειν, aor. 1. part. pass. f. g. v. ἐνέπω.
- ⁸¹Ενεσπάρειν, illatum esse, inf. ejusd.
- ⁸²Ενεσπάρειν, adhæreo, Aristoph.
- ⁸³Ενεσπάρειν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐνέπω.
- ⁸⁴Ενεσπάρειν, f. ἥσω, pignus capiendi potestatem do; de magistratu; at in med. pignus capio, de creditore, qui e potestate a magistratu data pignus auferit; (2) pignus capio, de ministro magistratum; (3) denique et de creditore in activo; (4) pignori depono; (5) beneficium do; in pass. beneficio obligor.
- ⁸⁵Ενεσπάρειν, ἡ, pignatio.
- ⁸⁶Ενεσπάρειν, ἄτος, τὸ, pignus.
- ⁸⁷Ενεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, pignatio, oppignatio.
- ⁸⁸Ενεσπάρειν, et ἐνεσπάρειν, idem quod ἐνεσπάρειν, ἡνεσπάρειν, pignori oppositum fuerat.
- ⁸⁹Ενεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, pignatio.
- ⁹⁰Ενεσπάρειν, idem quod ἐνεσπάρειν.
- ⁹¹Ενεσπάρειν, εὖ, ὁ, ἡ, pignus, arrhabo. Ex in et ἐνέπω, tutus.
- ⁹²Ενεσπάρειν, insto, urgeo; (2) malevolo sum animo, simulatim gero. Hinc ἐνεσπάρειν, hæreo, teneor, teneor victus, obnoxius sum.
- ⁹³Ενεσπάρειν, γὰρ μοι σφόδρα, Aristoph. Conc. 357.
- ⁹⁴Αἰ γὰρ εἰς ἡμέλλ' ἐνέσθαι φόνος, semper enim unus cædi foret obnoxius, Eurip. Or. 515.
- ⁹⁵Ενεσπάρειν, ὦ, f. ἥσω, incoquo, Aret. Hinc ἐνέσθαι, ἄτος, τὸ, pulmentum, quod coquitur. Aret.
- ⁹⁶Ενεσπάρειν, adv. positionis, incoquendum est.
- ⁹⁷Ενεσπάρειν, ἄτος, τὸ, ludicrum, oblectamentum. Τὰ πρὸς δῶμα ἐπαινεῖν φασὶν ἐνέσθαι πρὸς δῶμα, Nicand. Alexipharm. 234.
- ⁹⁸Ενεσπάρειν, aor. 1. verbi ἐνέπω, impello, introello, Apoll. Rhod. 4, 1243.
- ⁹⁹Ενεσπάρειν, inferreo. Εὖν ἐλάειν, ἐνθα πῆγανον ἐνέσθαι, Aret.
- ¹⁰⁰Ενθ, seu ἐνθ, vetus; (2) ἐνθ, tricesimus seu ultimus dies mensis, Atticis, proprie vetus et nova, sc. luna.
- ¹⁰¹Ενθ, pubesco; (2) juveniliter lascivio, delectationibus indulgeo.
- ¹⁰²Ενθ, locus amoenus in quo juvenes voluptatibus indulgent. Ab ἐνθ.
- ¹⁰³Ενθ, εὖ, ὁ, ἡ, puber. Ex in et ἐνθ.
- ¹⁰⁴Ενθ, delector in. Ex in et ἐνθ.
- ¹⁰⁵Ενθ, εὖ, ὁ, ἡ, voluptati deditus; (2) eum voluptate conjunctus. Ex in et ἐνθ.
- ¹⁰⁶Ενθ, imperf. ind. act. verbi ἐνέπω.
- ¹⁰⁷Ενθ, f. ἥσω, exhalo.
- ¹⁰⁸Ενθ, ὦ, suavitate et voluptate fruor in re aliqua, oblector. Ex in, ἥδus, et παθός.
- ¹⁰⁹Ενθ, as, ἡ, benignitas, mansuetudo. Ab ἐνθ, εὖ, ὁ, ἡ, benignus, placidus, mitis.
- ¹¹⁰Ενθ, 3. sing. imperf. ind. Poet. pro ἐνθ, verbi ἐνέπω.
- ¹¹¹Ενθ, aor. 1. inf. pass. v. ἐνέπω.
- ¹¹²Ενθ, 1. sing. aor. 1. ind. act.
- ¹¹³Ενθ, εὖ, ὁ, ἡ, audiendi facultate præditus. Ab ἐνθ, inaudio.
- ¹¹⁴Ενθ, aor. 1. med. indicat. verbi ἐνέπω.
- ¹¹⁵Ενθ, ὦ, τὰ, ligna recta in quibus defiguntur et adiguntur gradus scælae; (2) clavi rotam in axe continentes; (3) spondae, et in ring. ἐνθ, sponda, ap. Jos. pars throni in qua sedetur; (4) genus placenta, Dem. ¹Ενθ, gradus scalarum transtillis, sive, lignis rectis impacti. Κλίμακος ἀμείων ἐστὶν ἐνθ, βάρβα, Eurip. Phœn. 1186.
- ¹¹⁶Ενθ, εὖ, ὁ, ἡ, puber. Ab ἐνθ, εὖ, ὁ, ἡ, idem.
- ¹¹⁷Ενθ, adv. ordine permutato, ordine inverso, vicissim. Ab ἐνθ, vicissim.
- ¹¹⁸Ενθ, locus de celo tactus, bidental. Ab ἥλω, sicut Jupiter fulminator dicitur κατὰ βῆτα, quasi descensor.
- ¹¹⁹Ενθ, εὖ, ὁ, ἡ, insertio clavorum, item clavi ipsi. Ab in et ἥλω.
- ¹²⁰Ενθ, f. ἥσω, insideo.
- ¹²¹Ενθ, insidens, part. præs. med.
- ¹²²Ενθ, 1. sing. imperf. ind. verbi ἐνέπω.
- ¹²³Ενθ, 1. sing. perf. ind. med. v. ἐνέπω.
- ¹²⁴Ενθ, 1. sing. perf. ind. med. Att. pro ἐνθ, a verbo ἐνέπω.
- ¹²⁵Ενθ, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐνέπω.
- ¹²⁶Ενθ, ὦ, f. ἥσω, quiesco in.
- ¹²⁷Ενθ, εὖ, ὁ, ἡ, navis remigio instructa. Ex in et ἐνθ, remigo.
- ¹²⁸Ενθ, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐνέπω.
- ¹²⁹Ενθ, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐνέπω.
- ¹³⁰Ενθ, 1. inf. act. v. ἐνέπω.
- ¹³¹Ενθ, ὦ, insono; (2) inculco, doceo.
- ¹³²Ενθ, τὸ, tinnitus auris, seu ex acri quovis sono.
- ¹³³Ενθ, εὖ, ὁ, ἡ, sonans, sonorus.
- ¹³⁴Ενθ, pro ἐνθ, hic.
- ¹³⁵ΕΝΘ, adv. hic; (2) ibi, illic; (3) ubi; (4) tum.
- ¹³⁶Ενθ, pro ἐνθ, hic.
- ¹³⁷Ενθ, adv. hic, istic; (2) huc.
- ¹³⁸Ενθ, Attice; idem et ab eod.
- ¹³⁹Ενθ, ὦ, f. ἥσω, insideo. Hinc ἐνθ, εὖ, ὁ, ἡ, insessio.
- ¹⁴⁰Ενθ, vel ἐνθ, in mari versor, mare frequento, in mari navigo, duro.
- ¹⁴¹Ενθ, on, marinus.
- ¹⁴²Ενθ, foveo, velut in sinu.
- ¹⁴³Ενθ, f. ἥσω, capitis condemnio.
- ¹⁴⁴Ενθ, f. ἥσω, sepelio in.
- ¹⁴⁵Ενθ, et Attice ἐνθ, ὦ, f. ἥσω, confido, bono animo sum in.
- ¹⁴⁶Ενθ, hic, Ion. pro ἐνθ.
- ¹⁴⁷Ενθ, et ἐνθ, divino spiritu adflatus sum, sum ἐνθ, deo plenus.
- ¹⁴⁸Ενθ, ἡ, ὁ, qui fanatico furore agitur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari solet. Ab eod.
- ¹⁴⁹Ενθ, adv. ritu fanatico.
- ¹⁵⁰Ενθ, ἄτος, τὸ, surculus, qui inseritur arbori. Ab ἐνθ.
- ¹⁵¹Ενθ, inserere, aor. 2. inf. act. Ion. pro ἐνθ, a verbo ἐνέπω. Unde ἐνθ, εὖ, ὁ, ἡ, interior pars puppis.
- ¹⁵²Ενθ, adv. hinc; (2) illinc. Ab ἐνθ.
- ¹⁵³Ενθ, adv. idem et ab eod.

Ἐνθεος, pro *ἐνθεος*, seu *ἐνθεῖ*, *imposuisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. vel est a. 2. imperat. med.
Ion. pro *ἐνθεος*, ab *ἐνθεΐ* *hmi*.
Ἐνθεος, et *ἐνθεῖ*, *α*, ὁ ὅς ἡ, numine adflatus, divinus, fanaticus.
Ἐνθεστῆρας, *ον*, *p*ius, *Sibyll*.
Ἐνθεστῆταιον, *f*. *σω*, curate tracto, percolo.
Ἐνθεστῆζω, *f*. *ίσω*, astatem in aliquo loco ago.
Ἐνθεσμαινῶ, *f*. *αῖνῶ*, incresco. *Εἴς τινος ἐνθεσμαινῶμαι* πῶς, *Soph. Trach. 372*.
Ἐνθεσμος, *α*, ὁ ὅς ἡ, calidus, fervidus.
Ἐνθεῖ, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. *ἐνθεΐ* *hmi*.
Ἐνθεῖος, *εως*, ἡ, interpositio; (2) bolus, buccella. Ab *ἐνθεΐ* *hmi*.
Ἐνθεσμος, *α*, ὁ ὅς ἡ, qui servat leges; (2) legitimus, licitus, legi conveniens.
Ἐνθεσμως, *adv*. legitime, ut fas est. A *πρᾶξ*.
Ἐνθεστος, *α*, ὁ ὅς ἡ, insitus. Ab *ἐνθεΐ* *hmi*.
Ἐνθεΐνεν, *hinc*, *Ion* pro *ἐνθεΐνεν*.
Ἐνθεῖος, sancte, pie; (2) furiose. Ab *ἐνθεῖος*.
Ἐνθήκη, *ης*, ἡ, merces, *proprie*, quæ imponitur navibus.
Ἐνθηλαππάω, *ᾶ*, *f*. *ῥω*, muliebriter facio. Ex *ἴν*, *ῥήλω*, et *πάβος*.
Ἐνθηρος, *α*, ὁ ὅς ἡ, feras habens; *epith. silvæ*; (2) ferinus. Ex *ἴν* et *ῥῥῶ*.
Ἐνθῆς, *venerie*, 2. sing. a. 2. conj. act. *Dor.* pro *ἐλθῆς*, a verbo *ἐρχομαι*.
Ἐνθλάω, *εως*, ἡ, *cavum* in capite factum ex confusione. Ab *ἴν* et *θλάω*, *frangere*.
Ἐνθλάω, *f*. *ᾶω*, contendo seu tundo, premo, ut subsidat, flectatur, cedat interiori parte vel in medio.
Ἐνθλίω, *f*. *ψω*, infringo, imprimo, *Nic*.
Ἐνθίσσω, immorior.
Ἐνθόριον, *ας*, insilio.
Ἐνθόρον, insilui, a. 2. ind. act. v. *ἐνθῶ*.
Ἐνθόρος, in venerem ruens. *Ζαῦς νῦν θορόντα καὶ ἐνθόρα*, *Nicand. Theriac. 99*.
Ἐνθε, impone, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Ion.* et *Att.* pro *ἐνθεος*, ab *ἐνθεΐ* *hmi*.
Ἐνθε. Vide *ἐνθεῖος*.
Ἐνθεσιάζω, *f*. *ᾶω*, fanatico seu divino furore agor; *ἐνθεσιάζομαι*, *lymphaticus*.
Ἐνθεσιῶν, *lymphari*, insanire; in *part.* *ἐνθεσιῶν*, *insaniens*. *Πολλὰ χεῖρ γὰρ ἐνθεσιῶν, ἱκανοῖς δοκῶντες, ὁ βαρκεύσειν ἄλλα παίζειν*, *Longin. 3*. Ab *ἐνθεῖος*.
Ἐνθεσισίς, *εως*, ἡ, fanaticus seu divinus adflatus. Ab *ἐνθεσιάζω*.
Ἐνθεσισμός, *ος*, ὁ, idem; (2) acerrimum rei studium.
Ἐνθεσιστής, *ος*, ὁ, numine adflatus, fanaticus.
Ἐνθεσισταΐς, *ος*, ὁ, numine adflatus, qui numine adflari solet; (2) animos furore divino corripiscens.
Ἐνθεσισταΐκῃς, *adv.* more eorum qui furoris fanatici instinctu aguntur.
Ἐνθεσιωδῶς, idem. Ab
Ἐνθεσιωδῆς, *εως*, ὁ ὅς ἡ, idem quod *ἐνθεσισταΐς*.
Ἐνθεσάω, *f*. *ῥω*, pungo intus, affligo.
Ἐνθέρψασθαι, a. 1. inf. med. v. *ἐνθέρψω*.
Ἐνθέρψισθαι, ficulneis foliis involvi; *præc.* *ἐνθέρψισθαι*. Ab *ἴν* et *ῥείω*, *ficus folium*.
Ἐνθρόνιζω, *f*. *ίσω*, in throno loco. Hinc *ἐνθρόνιζομαι*, in throno sedeo. Et
Ἐνθρονητός, ὁ, inauguratio episcopi;
Ἐνθρονητός, *πῶ*, quod datur pro ordinatione ab episcopo; *non Eccles.*
Ἐνθρονος, ὁ ὅς ἡ, in solio sedens.
Ἐνθρολλέω, *f*. *ίσω*, idem quod
Ἐνθρολλίζω, *f*. *ίσω*, immurmuro, insusurro. *Ἄλλη τις πειραγώνος ὅς ἐνθρολλισεν τῷ δεσπότῃ*, *Aristoph. Thesm. 348*.
Ἐνθρόπτον, *πῶ*, intritum; (2) placenta. Ab
Ἐνθρόπτα, *f*. *ψω*, intero.
Ἐνθρόσκω, insilio. *Ἐνθρόσκων πνοαῖς*, *Lycophr.*
Ἐνθρόμωμαι, *ῥωμαι*, cogito, mente agito, in animo concipio, expendo, considero, reputo. *Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐνθρόμωται καλῶς*, *Aristoph. Conc. 262*. Ex *ἴν* et *θρόμῶς*.
Ἐνθρόμωθῆναι, *gen. sing. aor. 1. part. pass.*
Ἐνθρόμωθῆναι, animo voluisse, inf. aor. ejusd.
Ἐνθρόμημα, *ᾶτος*, *πῶ*, animi conceptus, cogitatio, commentum; (2) argumentum a sententia oratoria, *imprimis* constans inter-

rogatione e contrariis ; (3) species syllogismi, enthymema. Ab ἐνθυμηματι.
 *Ενθυμηματικός, ἡ, ὄν, enthymematic constans ; (2) acutus in argumentando, dicendo. A præc.
 *Ενθυμηματίον, ἡ, τὸ, sententiola argutula.
 *Ενθυμηματικός, εες, υς, ὁ & ἡ, acutis argumentationibus refertus.
 *Ενθυμησῖς, acc. pl. pro ἐνθυμήσας. Ab
 *Ενθυμήσις, εας, ἡ, cogitatio, consideratio ; (2) commentatio.
 *Ενθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐνθυμῶν.
 *Ενθυμία, αῶ, suffio, odoribus repleo.
 *Ενθυμίζεσθαι, cogitare, reputare.
 *Ενθύμιον, υ, τὸ, quicquid in animo reponitur (2) piaculum (ἄγος), quicquid in religionem aut omen trahi potest ; seu cogitatio a tali re orta, religio ; unde ἐνθύμιον παύσθαι, in religionem vertere seu in omen. (1) τί δ' ἔστι σοι τὸ ἐνθύμιον ; qua hæc tibi cura animum mordet, *Soph. Œd. Tyr.* 739.
 *Ενθύμιος, ον, qui curæ est alteri, qui curam vel sollicitudinem habet, sollicitus. *Ενθυμῖος εἶναι ἀναλόγητος τερχέσθαι, sollicito viduoque toro confici, *Soph. Trach.* 109.
 *Ενθυμῖός, ἡ, ὄν, cujus ratio habetur in re aliqua ; ἐνθυμῖον παύσθαι, religioni sibi ducere, *Herod.*
 *Ενθύμιος, υ, ὁ & ἡ, qui est animo præsentī, in quo est animus fortis, animosus.
 *Ενθύμιος, adv. fortiter, alacriter. A præc.
 *Ενθυσιάζω, f. ἄσω, sacrifico in. Ab ἐνθύω.
 *Εὐώ, venerim, a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθω, a verbo ἔρχομαι.
 *Εὐωρακίζω, f. ἴσω, lorico.
 *Εὐ, licet, per Apoc. pro εἴς.
 *Εὐ, in. Poet. pro ἰν.
 *Εὐαγγίζομαι, terrore, *Ath.*
 *Εὐαίσια, adv. quotannis.
 *Εὐαυσταῖος, α, ον, annuus.
 *Εὐαύσιος, υ, ὁ & ἡ, annuus, anniculus, anniversarius. Ab ἐὐαυστός.
 *Εὐαυτίζω, annum transigo.
 *ΕΝΙΑΤΤΟΨ, ἦ, ὁ, annus.
 *Εὐαυτοφόρος, ὦ, f. ἴσω, annum fructum fero. Ab
 *Εὐαυτοφόρος, υ, ὁ & ἡ, annum fructum ferens. Ex ἐὐαυτός et φέρω, fero.
 *Εὐαύω, fut. αύσω, immoror ; (2) dormio in.
 *Εὐαχῶ, adv. nonnullis in locis aut partibus. Ab εὐχῶ.
 *Εὐαχῶ, adv. alicubi, aliquando, interdum.
 *Εὐελάττω, impedio, *Hom.*
 *Εὐίγυς, υ, ὁ & ἡ, unum membro seu pede mutilus, claudus, *Suidas.* Ex ἑν et γύνω.
 *Εὐιδί, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐνείδω.
 *Εὐιδεῖν, dispicere. Μάλα σοι ἄπορα πυννῶσι ἐνιδεῖν πάθος, [infinis pendet a suppresso verbo ἔστι.] maxime evenit prudentibus ut dispiciant res difficiles ; id est, tibi, qui prudens es, statim apparebit, qui te ex hac difficultate extrices, *Soph. Phil.* 853.
 *Εὐιδόω, f. ἴσω, insudo.
 *Εὐιδόνω, colloco in ; (2) fundo, firmo.
 *Εὐιδόω, f. ἴσω, idem quod ἐνιδόνω.
 *Εὐιδόν, intrinſus, a. 2. part. act. v. ἐνείδω.
 *Εἴς, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνίς, a verbo ἐνίμην, pro ἐνίω.
 *Εἴς, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐνιμι.
 *Εἵναι, immittere, præ. inf. act. v. ἐνίμην.
 *Εἵς, immitte, 2. pl. præ. imperat.
 *Εἵζανω, f. ζῆσω, insideo.
 *Εἵζευγνύω, f. εἴζω, adjungo ; unde ἐνἵζευσθίς.
 *Εἵζωμαι, ἄσος, τὸ, sedes.
 *Εἵζισις, εως, ἡ, qu. dic. insessio, *Aret.* Ab
 *Εἵζω, f. ἴσω, insideo. *Εἵζωσα τῇ γλώσσῃ χολᾶ, *Aret.*
 *Εἵζω, unum pono, facio, copulo. Ab ἑν.
 *Εἵμην, f. ἴσω, immitto, infigo, injicio.
 *Εἵκα, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνίκα, a νικάω.
 *Εὐκαταβάλλω, demergo, *Ap.*
 *Εὐκαταπίστω, collabor, *Ap.*
 *Εὐκατατίθην, depono in, repono.
 *Εὐκατάτι, 2. sing. a. 2. imperat. med. Poet. et Ion. pro ἑκατάτις, ab ἐγκατατίθην.

Ἐνικλάω, f. ἄνω, infringo.
Ἐνικλείω, f. εἶσω, includo.
Ἐνικμος, υ, ὁ ὃ ἤ, humidus. Ex ἱκμός.
Ἐνικτιομαι, ἔμαι, intro, penetro.
Ἐνικνῆσω, f. ἥσω, intero radendo ungue, vel
radula carptum intero. Ποτὴρ ἐνικνῆσω ρίζας,
in pocola rade radices, Nicard. Ther. 911.
Ἐνικνώσω, indormio, incubo, Mosch.
Ἐνικός, ἡ, ὄν, singularis. Ab ἐν, unum.
Ἐνικός, adv. singulariter, numero singulari.
Ἐνικρῖνσθαι, pro ἱγκρῖνσθαι, adnumerari; unde
ἐνικρῖθηναι.
Ἐνίλλα, irrideo oculis, Eustath. Hinc
Ἐνίλωπτω, ὦ, f. ἥσω, oculos contorqueo seu
distorqueo; (?) irrideo, subsanno.
Ἐνίλωπτω, idem. Ab eod.
Ἐνισβολίω, ὦ, f. ἥσω, veneno inficio. Ex ἐν et
ισβολός, venenum ejacularis.
ἘΝΙΟΙ, ιαι, ια, quidam, nonnulli.
Ἐνίστι, adv. interdum; (2) aliquando; (3)
aliquoties. Ab ἔνιος.
Ἐνιστάλλομαι, tremefco, Ap.
Ἐνιστῆς, gen. sing. Dor. pro ἐνιστῆς. Ab
ἐνιστῆ, ἥς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίστω.
Ἐνιστλιος, Poet. pro ἱμπελιος, plenus.
Ἐνιστήσω, f. ἥσω, impleo. Εἰσὶν πάντας
ἐνιστήσωσιν ἐπαύλας, Odys. 23, 358. ἐνιστή-
σθηναι, Ib. 11, 451.
Ἐνιστήσω, vel ἐνιστήττω, terrorem incuto;
(2) irruo, incido.
Ἐνιστίζομαι, f. ἄσσομαι, equo invehor, locum
equo persulto.
Ἐνιστεύω, f. εὔσω, idem.
Ἐνιστρέβω, f. ἥσω, inuro. Ὡς πυρὶ νῆας ἐν-
ιστρέσθαι, Il. 8, 182.
Ἐνιστρίω, Poet. pro ἱμπερίω, serra incido; den-
tibus, tanquam serra, incido. Μίταπον ἐν-
ιστρίω γένυσσιν, Oppian. Cynege. 2, 261.
Ἐνιστράζω, f. ἄνω, increpo. Ab
ἐνιστρώ, f. ἄνω, inspuo.
Ἐνίστω, f. ψω, dico; (2) objurgo. Μά μιν γύ-
ναι χαλεποῖσιν ἐνείδεισι θυμὸν ἐνίσπει, Il. 3, 438.
Ex ἐν et ἔσω, dico.
Ἐνιστάζω, f. ἄνω, exaequo. Ex ἐν et ἴσος.
Ἐνισκέλλω, intus exafacio.
Ἐνισκῆστω, f. ψω, innitor, incubo. Οὐδὲν
ἐνισκῆψαντε καρήματα, Il. 17, 437.
Ἐνισκίμπτω, f. ψω, idem; (2) infigo. Δόρυ
μακρὸν ἔδει ἐνισκίμψθαι, Il. 16, 611.
Ἐνίσσε, dixi, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi
Ἐνίσσω, ὦ, dico. Ex ἐν pro ἐν, et ἔσω.
Ἐνίσπω, dico, enarro; (2) increpo, objurgo.
Εἰ μὲν τις τὸν θυμὸν Ἀχαιοῖν ἄλλος ἐνίσπει, Il.
2, 80. (2) ἔστιν δ' ἐνίσπειν τοῖσιν ἀσθενέστεροις τὸν
ἐντυγχάνει, Eurip. Suppl. 435. Ex hsd.
Ἐνίσσινω, Ion. pro ἐνίσσινω, ab
Ἐνίσσω, verbis asperis incesso, objurgo, inju-
ria adificio. Ἐπεὶ δ' αἰσχρῶσιν ἐνίσσαν, Il. 24,
239. ἐνισσόμενος, pass. Odys. 24, 162. Ab
ἐνίσπω.
Ἐνίστανται, 3. pl. praes. ind. pass. v. ἐνίστημι.
Ἐνίστημι, statuo inter, interpono; (2) colloco;
(3) hinc ἐνίσταμαι, insisto, insto; (4) institu-
o, incipio; (5) intendo; (6) immineo, ob-
servo; (7) obisto, repugno, impedio; (8)
intercedo. Ἡδὴ σῆς τῷ κληρῷ διαδοκασίας
ἐνιστηνείας, Dem. Ὅσον ἔργον ἐνίσταμαι τὸ μέ-
γιστος, Isocr.
Ἐνισχυός, υ, ὁ ὃ ἤ, gracilis, tenuis.
Ἐνισχυρίζομαι, f. ἴσσομαι, fiduciam colloco, in-
nitor; simulo, affecto fortem.
Ἐνισχύω, f. ὥσω, vires sumo, invalesco; (2)
corroboro, validum reddo. Ἐνισχύων αὐτὸν,
Luc. 22, 43.
Ἐνίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχωμαι, inhareo;
(2) hæsito in loquendo.
Ἐνιστρίφω, f. θρίψω, alo. seu nutrio in. Ὡς
Ζεύς μοι ἐνιστρίφεται φίλος υἱός, Il. 19, 526.
Ἐνιστρέβομαι, pascor in, Mosch.
Ἐνιστρίπτω, f. ψω, appropinquo; pro ἱγκρίμ-
πτω. Ζωὴν ἱγκρίμψθιντα πύλησιν, Il. 17, 405.
Ἐνιστῆσαι, avide edo. Ἄλλ' ἔλασπας ἔδην
ἐνικαλῆς περικυκλήσας τοῖν ποδοῖν, Aristoph.
Pac. 7.
Ἐνιστῖσθαι, usitatus ἱλατισθαι, deficio.
Ἐνιστρίφω, sepelio in, Ap.

Ἐναίσιμα, ας, ἡ, inhabitatrix. \ Ab
Ἐναίστης, ἥτος, ὁ, inhabitator; incolæ. Ex ἐν
ἐν ναίσις.
Ἐνάστες, adv. per novem annos. Ab ἔτος.
Ἐναετήρις, ἴδος, ἡ, novennium. Ab eod.
Ἐναέτηρος, υς, ὁ, novennis.
Ἐναετής, novennis. Fœm. ἐναετής.
Ἐναίσις, inhabitator. Fœm. ἐναίσις, inha-
bitrix. Ab ἐναίσις, inhabitat.
Ἐναίσσῃμαι, inhabito, Call.
Ἐναίσις, ἡ, inhabitatrix, Apol.
Ἐναίρειν, præf. infin. act. Poet. pro ἐναίρειν.
Ἐναίσις, inhabito, incolæ. Ἐν δ' ἄνδρες ναίσις
πολύρρητος, Thesib., Il. 9, 154.
Ἐννάϊς, novies.
Ἐννακοιστός, ἡ, ὄν, nongentesimus.
Ἐννακόσιος, ἰα, ἡ, nongenti.
Ἐννάυχες, seu ἐνάνυχες, per novem noctes,
Hom.
Ἐναταῖος, αἶα, αἰὼν, qui nono die venit, &c.
Ἐνατή, nonæ, dat. sing. f. g. ab
Ἐνιάτος, ἀτή, απον, nonus. Hinc τὰ ἑννατα, ὡν,
memorie mortuorum nono die celebrata,
novemdialia. (melius ἐνναταῖα.) Ab ἐνία.
Ἐναυλοχῆμαι, in portu sto, de navi.
Ἐναυμάχῃς, ὦ, f. ἥσας, pugna navali dimico
in. Ex ἐν, ναῦς, ἐν μάχῃ.
ENNEA, novem; in comp. ἔννα.
Ἐνιάθεος, υς, ὁ, ἕ, ἡ, novem boum pretium va-
lens. (Sed εἰος ἐν εἰος videntur meræ ter-
minations, Ern.)
Ἐνιάγηρος, ας, ον, idem quod ἐνναγῆρος, Arat.
Ἐνιάγηρος, ως, ὁ, ἕ, ἡ, qui novem vixit ætates.
Ex ἐνία ἐν γῆρας.
Ἐνιάδεσμος, υς, ὁ, ἕ, ἡ, qui novem vinculis seu
juncturis continetur; a multis vinculis
ligatus.
Ἐνιάδικός, ὡς, ὁ, ἡ, novennarius, nonarius.
Ἐνιάζω, f. ἄσας, juventutem tero in, adolesco
in aliquo studio.
Ἐννακάδεκα, novemdecim.
Ἐννακαίδεκαετηρίς, ἴδος, ἡ, cyclus novemdecim
annorum. Ex ἔτος.
Ἐννακαίδεκαταῖος, αἶα, αἰὼν, undevicesimo die
aliquid agens aut patiens.
Ἐννακαίδεκάτος, ἀτή, απον, undevicesimus.
Ἐνιάκεντρος, υς, ὁ, ἕ, ἡ, novem habens stimu-
los sive aculeos. Ex ἐνία ἐν κέντρον.
Ἐννάκις, adv. novies. Ab ἐνία.
Ἐνιάκρονος, υς, ὁ, ἕ, ἡ, novem habens fistu-
las aquam fundentes; (2) nomen fontis
Athenis, ante Callirhoe dicebatur.
Ἐνιάλινος, ὁ, ἕ, ἡ, novem lectis stratis con-
stans.
Ἐνιάλινος, ας, ὁ, ἕ, ἡ, novemplici lino plexus.
Ἐνιάμηνος, υς, ὁ, ἕ, ἡ, qui novem mensium est.
Ex ἐνία ἐν μῆνι, mensis.
Ἐνιάμικλος, υς, ὁ, ἕ, ἡ, qui novem annorum est,
robustus, validus, Hes. Callim.
Ἐνιάνυχες, adv. per novem noctes.
Ἐνιάπηχυς, εος, ὁ, ἕ, ἡ, qui novem cubitorum
est.
Ἐνναπλῆσιος, ἰα, ἰων, novemplex.
Ἐνιάπους, οδος, ὁ, ἕ, ἡ, novem pedes habens.
Ἐνιάπυλος, ὁ, ἕ, ἡ, novem portas habens.
Ἐνιάς, ἄδος, ὡς, ἡ, novennarius. Ab ἐνία.
Ἐνιάφθογγος, υς, ὁ, ἕ, ἡ, novem sonos reddens.
Ἐνιάφωνος, ας, ὁ, ἕ, ἡ, novem voces habens.
Ex ἐνία ἐν φωνῇ, vox.
Ἐνιάχλιδος, apud Hom. (Il. 3, 860.) pro ἐννα-
κισχίλιδος, novies mille.
Ἐνιάχροδος, υς, ὁ, ἕ, ἡ, novem chordas habens,
novem intentus fidibus. Ex χορδή.
Ἐνιέμομαι, pascor in.
Ἐννεήκοντα, nonaginta. Ab ἐνία, novem.
Ἐννεήκονταῖς, ἐννεήκονταῖς, qui nona-
ginta annorum est. Ex ἔτος.
Ἐννεήκιστος, ἡ, ὄν, novagesimus. Ab ἐνία.
Ἐννεόργος, ας, ὁ, ἕ, ἡ, novem ulnas (orgyas)
longus. Ex ἐνία ἐν ὀργυῖα.
Ἐννέος, ας, ὄν, pro ἐνός.
Ἐννεοτροφία, ἐννεοτροφία, ab adolescentia
inutritus.
Ἐννεοστῆναι, f. ἐννα, nidifico in. Ἐν τε τοῖς βα-
λάντις ἐννεοστῆναι, Aristoph. Av. 1113.
Ἐννέσιμα, Poet. ἐν Dor. pro ἐνέσιμα, ab

Ἐνίστω, dico, loquor. Ex *is* et *ιστω*.
Ἐνίστασι, *as*, *is*, pro *ενίστα*, voluntas, instinctus.
"Ἡγεῖν ἐνιστήνην, Junonis voluntate, *Call. Hymn. in Dian.* 108. 'Τρ' ἐνιστήσι, ut occideretur per consilia, *Apoll. Rhod.* 1, 7.
Ἐνιστήσι, dat. pl. *Poet.* et *Ion.* pro *ενίστασι*.
Ἐνίστω, f. *εἴσω*, innuo, nutu significo; (2) verbo ad aliquid. Ἐνεῖνον δὲ πᾶν πατρὶ αὐτῆ, *Luc.* 1, 62.
Ἐνίσταρος, *is*, ὁ *ξ* ἡ, novennis. Ex *ἄρα*.
Ἐνὴμαρ, *adv.* per novem dies. Ex ἡμαρ.
Ἐνήνης, *scil.* ναῦς, novem ordines remorum habens navis. Ab *ινία* et *ἐγίσσω*.
Ἐνηφην, in perendinum, perendie. Ex *ἔννη* pro *ἐνν*, et syllabica adjectione *φι*.
Ἐνοεῖω, *ῶ*, f. *ῥῶα*, mente concipio, cogito.
Ἐπιδίδαι κατὰ τί ποτε ἑνὶ νοῒ, *Plat.* Μητρος ἄδὲν ἐνοσέμενοι ἑαυτῶν, *Eur. Med.* 46. Ab *έννοος*.
Ἐνοήμα, ἄτος, τὸ, animi conceptus, cogitatio. A *πρα*.
Ἐνόησα, *sensi*, *aor.* 1. *ind.* *act.* *Poet.* pro *ἐνόησα*, a νοῖω.
Ἐνοηστέον, cogitandum, *Steph.* Ab *eod.*
Ἐνοια, *as*, ἡ, cogitatio. Ab *eod.*
Ἐνομα, *adv.* legitime. Ab *έννομος*.
Ἐνομηλίσχησι, *is*, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex *ιν*, νόμος *lex*, et *λίσχη*.
Ἐνομος, *is*, ὁ *ξ* ἡ, legitimus, legibus consentaneus, justus; (2) legi obnoxius.
Ἐνομίως, legitime, ex lege, secundum legem.
Ἐνοος, *contr.* έννος, *is*, ὁ *ξ* ἡ, mentis compos, sapiens, prudens.
Ἐνους, *is*, ὁ, vetus. Ab *ένος*, *ἐνν*.
Ἐνοσήμεν, *movisse*, a. 1. *inf.* *act.* *Poet.* et *Ion.* pro *ἐνόησα*, a verbo *ἐνόηω*.
Ἐνοστήγισσι, *is*, ὁ, quassator terræ, epitheton Neptuni. Ex *ἐνώτω* et *γαῖα*, terra.
Ἐνοστήδης, *is*, ὁ, idem, *Ern.* Ab
Ἐνοστis, *eως*, ἡ, idem quod *έννοισ*.
Ἐνοστήφυλλος, *is*, ὁ *ξ* ἡ, quatenus seu agitant folia seu frondes, in quo frondes seu folia agitantur. Ex *ἐνώτω* et φύλλον.
Ἐνοστέωω, pullos gigno, nidificor.
Ἐνοσσοποιέω, idem.
Ἐνόστιος, et έννοτος, ὁ *ξ* ἡ, humidus, irriguus. A νοστία, humor.
Ἐνουκτερέω, f. *εἴσω*, pernocto in.
Ἐνόμε, vel έννομε, 628. Χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν έννοστην, *Odys.* 6, 28. Ex *ιν* et νόος.
Ἐνούος, *is*, ἡ, nurus. Ex *ιν* et *ἔω*.
Ἐνυσσάζω, dormio in loco aliquo.
Ἐνυστα, 3. *sing.* *imperf.* *ind.* *med.* v. έννυμι.
Ἐνύχρειω, excubo, *Soph.*
Ἐνύχριος, et έννυχρος, *is*, ὁ *ξ* ἡ, nocturnus. A νύξ.
Ἐνυχρον, et έννύχριον, *adv.* noctu; multa nocte. A *πρα*.
Ἐννυχρότερον, *adv.* maturius, longius ante diem. Ab έννυχρος.
Ἐνύω, induo. Ex *ιν* et *ἔω*, induo.
Ἐνυαθρος, *is*, ὁ *ξ* ἡ, torpidus.
Ἐνώσας, qui mente concepit, a. 1. *part.* *act.* *Ion.* pro *έννοησας*, a verbo *έννοεῖω*.
Ἐνοδία, *ων*, τὰ, casses. Ab ένδοιος.
Ἐνοδία, *as*, ἡ, Hecate, Diana. Ab *eod.*
Ἐνόδιος, *is*, ὁ *ξ* ἡ, in via positus, obvius; (2) quod incidit seu offertur in via; (3) aptus itineri, ut *ἑπλά ένδοια*, quibus uti solent viatores. (4) τὰ ένδοια, casses. (5) ἡ ένδοία θεῶς, Hecate, Trivia *dea*, *Soph. Antig.* 1199. Ex *ιν* et *ὀδός*.
Ἐνόδιτις, ἡ, vialis Dea, præsens viæ, dux viæ.
Ἐνόμοος, *is*, ὁ *ξ* ἡ, odoratus. Ex *ιν* et ὀδμή.
Ἐνόω, f. *ῥῶα*, quatio, agito, moto.
Ἐνοῖδης, *is*, ὁ *ξ* ἡ, turgidus, tumidus. Ex *ιν* et *οἶδός*, tumor.
Ἐνοικέδιος, *is*, ὁ *ξ* ἡ, domesticus. Ἐνοικέδιον γαλεῖο, *Arel.* Ex *ιν* et *οἶκος*.
Ἐνοικεύσας, familiarem reddidisse, a. 1. *inf.* *act.* verbi *ἐνοικεῖω*.
Ἐνοικέω, *ῶ*, f. *ῥῶα*, et *Poet.* *ἐνοικεῖω*, incolo, inhabito. "Ἄλλοι δ' ἐνοικέησαι Σικάνων χθόνα, *Lycophr.* 951.
Ἐνοικητόμος, *on*, habitabilis.
Ἐνοικησις, *eως*, ἡ, inhabitatio. Ab ἐνοικέω.
Ἐνοικέδιος, *on*, domesticus.
Ἐνοικίω, f. *ῥῶα*, in ædibus colloco, in do-

num introduco, domo excipio. Ἐνοικίζω ἀλλότριον.
'Ενοίκισμα, ἄτος, τὸ, inhabitatio.
'Ενοίκιον, κ, τὸ, pretium conductæ domus; merces quæ hospiti datur, ad quem divertimus. Πολλὸ τῷ σώματι τελεῖν ἐνοίκιον τὴν ψυχὴν, grandem pro conducto domicilio mercedem corpori animum dependere, *Plutarch. Præcepta Sanitatis tuendæ*, 135. *Porphyrus de Abſtinentia*, 373. Ex in et ὁδός. Ab ἐνοίκος.
'Ενοικοδομῶ, ᾧ, f. ἥσω, inædifico.
'Ενοίκος, κ, ὁ ἕ ἡ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet.
'Ενοικεῖται, αἰ, domi maneo.
'Ενοικοφύειν, vino se largius ingurgitare.
'Ενοικοχρεῖται, ᾧ, f. ἥσω, vinum infundo.
'Ενοκλάζω, f. ἄσω, genibus flexis subsido. Ὁ δὲ τοῖς ὀπασίοις ἐνοκλάσας ἀνέχκει τὴν διην, *Philostr. de Cane*.
'Ενόλιος, ὁ ἕ ἡ, beatus, prædives. Ἐνόλιον ὄλεω πάντα, omnia quidem sunt opulenta opulentes, *Theocrit. 15, 24*. Ubi vulgo legitur ὄλεω . . . Vide *Clar. Toup. ad Theocritum*.
'Ενόλιος, ὁ ἕ ἡ, idem. Παμπλότης τε γίγνησι καὶ ἐντροφίᾳ καὶ ἐνόλιος, *Maneth. Apotel. 4, 85*.
'Ενολισθαίνω, labor in, nuto.
'Ενόλμος, κ, ὁ, divinus vates. Ex in et ἄλμος, pro tripode, quia ex hoc inter alia Apollo olim responsa dabat.
'Ενορίζοντο, 3. pl. imperf. ind. act. v. νορίζω.
'Ενορίζω, ᾧ, f. ἥσω, in consuetudine alicujus sum, conversor. Ex in et ὀρίζω.
'Ενομίλῃσι, 3. sing. a. 1. ind. act.
'Ενομоргνύμι, f. ῥομαι, abstergo, seu detergo in. Ἐναι, *imperson.* sum liceat. Ab ἐναι.
'Ενόντα, quæ verbes nos sunt, nom. pl. part. præter. *veni* ἐναι.
'Ενοπή, ἥς, ἡ, vox, clamor. Ab ἐνίπα.
'Ενοπάζεσθαι, armari. Στεφάνον ἐνοπλίσουν ὀλίγους πλάτους, *Lycophr. 205*.
'Ενόπλιος, κ, ὁ ἕ ἡ, qui in armis est vel sit.
'Ενόπλος, κ, ὁ ἕ ἡ, idem. Ex ὅπλον.
'Ενοπλισθῆναι, 1. pl. a. 1. conj. pass. *Dor.* pro ἐνοπλισθόμεναι, ab ἐνοπλίζω.
'Ενοποιῶ, ᾧ, f. ἥσω, unum facio.
'Ενοποιός, κ, ὁ ἕ ἡ, unum faciens, vim uniendi habens.
'Ενοπτερεύομαι, f. εὔσομαι, intueor in speculum.
'Ενοπτερεύω, f. ἴσω, in modum speculi illumino. Hinc ἐνοπτερίζομαι, intueor velut in speculo. Ab
'Ενοπτρον, κ, τὸ, speculum; (2) quidvis visum reflectit. Ex in et ὀπτομαι, video.
'Ενορᾶν, præter. inf. act. pro ἐνοράειν, ab ἐνοράω.
'Ενοράω, ᾧ, inspicio, animadverto. Ἡ μὲν ἰσθμὸν βιβλέειν ἐν ὀρεσίῳ γένει, *Arist. Av. 163*.
'Ενόρεσις, ἡ, spectatio, inspectio.
'Ενόρος, κ, ὁ ἕ ἡ, qui intra terminos est.
'Ενορκιον, κ, τὸ, juramentum. Ab
'Ενορκος, κ, ὁ ἕ ἡ, qui jurejurando fit. Ab
'Ενορκος, κ, ὁ ἕ ἡ, juratus, jurejurando obstrictus vel confirmatus. Ἐνορκον θίσσας, jurejurando obligare, *Soph. Phil. 811*. Σὺ μὲν πᾶσι δαυκας, ὅτ' ἐνορκος ἔδωκεν, ὅτ' ἔξ ἀνάγκης, *Id. Ibid. 72*. Θεῶν ἐνορκον δίκαν, justitiam deorum jurejurando firmatam, *Id. Antig. 368*.
'Ενορκως, adv. jurato.
'Ενορμάω, impello: in *med.* vado, venio.
'Ενορπης, ες, concordans, Nic. Ab ὀρπος.
'Ενορρίζω, f. ἴσω, et ἐνορρίζομαι, navem in stationem appello, portum teneo vel capio. Τὴν ναῦν ἐνορρίζει λαιμενίσκιον τιμὴν χαρίεντι, *Synes*.
'Ενορρίσμαι, τος, τὸ, statio navium. Ἐν ἡ ἐνορρίσματα ἐμελλον ἔξαι, *App. Bell. Civ. 4, 106*. Ἴνα μήτε ἐνορρίσματα ἡ ναύσθαιρα γένοντο ἐπείσσεια ἐπὶ τῇ Σικελίᾳ, *Id. Ibid. 5, 97*.
'Ενορρῶτης, κ, ὁ, qui in portu stationem habet. Ex in et ὀρπος, portus.
'Ενορρῶ, f. ῥω, irruo, insilio.
'Ενόρχαν, acc. sing. *Dor.* pro ἐνόρχην.
'Ενόρχην, gen. pl. *Ion.* pro ἐνόρχην, ab
'Ενόρχης, κ, ὁ, qui unum habet testiculum.
'Ενόρχος, κ, ὁ ἕ ἡ, idem. Ab in et ὀρχος. Ἐνόρχος

¹Ενέρχης, *ε, δ*, testiculos habens, testiculatus.
²Ενέρχης, *ιος, ιδem*.
³Ενώρα, *excito, concito in; unde occurrunt* *ινώρας, excitasti, ινώρω, excitabatur. Τῷ* *σιν δὲ γόνον πάσῃσιν ἐνώρων, Il. 6, 499. 'Ενώρω* *ἡλως μακάρεσσι θεοῖσιν, Il. 1, 599.*
⁴ΕΝΟΣ, *vel ἐνός, ε, δ*, annus.
⁵ΕΝΟΣ, *η, ὄν, vel ἐνός, ἐνός, ἔνός, annuus; (2)* *vetus. Hinc ἐνὴν et νέας, ultima dies mensis* *lunaris, quasi vetus et nova: pro vespera* *ἡν quidam accipiunt, ap. Theoc.*
⁶Ενόσις, *3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνό-* *σει, α νοσίω.*
⁷Ενοσις, *εως, ἡ*, motio, motus. *'Ενοσις δ' ἵκανς* *βαρεῖα Τάραντον ἠρόντα, Hesiod. Theog. 680.* *Ab ἐνόσω.*
⁸Ενοστήριος, *ε, δ*, terræ motor, epitheton Nep-
tuni. Ex ἐνοσις et γαῖα, terra.
⁹Ενοστήριον, *ονος, δ*, ἡ, idem.
¹⁰Ενοστήριον, *3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi νο-* *σθίζω.*
¹¹Ενότης, *ητος, ἡ*, unitas. *Ab εἰς, ἐνός.*
¹²Ενοτοῦμαι, *fleo, Eur.*
¹³Ενωλα, *ων, τὰς*, gingivæ interiores, carnes den-
tes intra ambientes. Ex ἐν et ἔλω.
¹⁴Ενωλμός, *ῶ, δ*, crispatio, v. gr. comæ quæ fit
calamistro. Ab ἐν et ἔλω.
¹⁵Ενωρίων, *ε, δ*, ἡ, qui in cælis est, coelestis.
¹⁶Ενωρίων, *ῶ, f. ἡώω, meio in; (2) urinam non* *contineo. Hinc*
¹⁷Ενωρίων, *ας, ἡ*, matula, matella.
¹⁸Ενωρίων, *ε, δ*, ἡ, qui in urina est. *Ex ἔρω.*
¹⁹Ενωρίων, *ε, δ*, ἡ, substantialis; (2) substantiæ
inherens; (3) innatus; (4) opulentus.
²⁰Ενωρίων, *εως, ἡ*, debitor de pecunia sub pignore.
²¹Ενωρίων, *ῶ, οculos alicui rei adjicio, am-* *peto. Ex ἐν et ὀφθαλμός.*
²²Ενωρίων, *ῶ, f. ἰώω, inoculo, gemmam cum* *exigu cortice in delibratam arborem in-* *sero. Εἰ τις ἐνωρίων ἰώω δένδρον ἐν ὑπὸ πλει-* *ων διαφορῶν, Diosc. Ex ἰώω.*
²³Ενωρίων, *ῶ, δ*, inoculatio.
²⁴Ενωρίων, *ῆς, ἡ*, obligatio, nexus. *Ab ἐνέχωμαι.*
²⁵Ενωρίων, *ε, τὸ*, pretium pensionis.
²⁶Ενωρίων, *ῶ, turbo, molestus sum. Νυνὶ δ' ἐνο-* *χλῶσ' ἄγων, Aristoph. Conc. 303. 'Ενόχλῶν* *τὰς πόλιν τῶς ἐν Ἰσλαπονήσῃ, Isocr.*
²⁷Ενωρίων, *ε, δ*, ἡ, qui tenetur quasi vinculus et
obstrictus; (2) obnoxius, obstrictus, reus. *Ex ἐν et ἔχω, habeo, teneo.*
²⁸Ενωρίων, *ῶ, f. ὠώω, unio, aduno. Ab εἰς, ἐνός.*
²⁹Ενωρίων, *f. ψω, insuo, includo. 'Ενέρωψατο* *ἰς τὸν μηρὸν, Herodot.*
³⁰Ενωρίων, *f. ψω, illido, irruo, nitendo effringo.* *Ὁ δὲ Σαμυρὼν ἐνώριον πύλαις, Joseph. Ab*
³¹Ενωρίων, *f. ψω, idem.*
³²Ενωρίων, *ῶ, frigeo in. Unde ἐνέρωψατο.*
³³Ενωρίων, *ῶ, f. ῥω, radices ago in.*
³⁴Ενωρίων, *f. ψω, conficio in aliquem.*
³⁵Ενωρίων, *ῶ, ὄν, qui rhythmos et numeros ser-* *vati. Ab*
³⁶Ενωρίων, *ε, δ*, ἡ, rhythmis et numeris con-
stans.
³⁷Ενωρίων, *ῶ, f. ὠώω, verro. Πόντος δ' αὐτὸς ἐν-* *σαρμένους μυχοῖς, Lycophr. 753.*
³⁸Ενωρίων, *f. ἰώω, incuto, infligo.*
³⁹Ενωρίων, *incerno, cribro transmitto.*
⁴⁰Ενωρίων, *εως, ἡ*, animarum in corpora
immissio; (2) incarnatio. A præc.
⁴¹Ενωρίων, *f. ἰώω, accumulo, obruo.*
⁴²Ενωρίων, *a. 2. part. pass. verbi ἐνέχω.*
⁴³Ενωρίων, *a. 1. part. pass. verbi ἐνέλλω.*
⁴⁴Ενωρίων, *ῶ, τὸ*, mandatum. *Ab ἐνέλλω.*
⁴⁵Ενωρίων, *f. ἰώω, recondo, in thesaurum re-* *fero.*
⁴⁶Ενωρίων, *incido, Ionice, pro ἐνέχω.*
⁴⁷Ενωρίων, *f. ὠώω, intendo. Νευρὴν ἐνταύσιν,* *Odys. 21, 97.*
⁴⁸Ενωρίων, *f. ψω, turbo, perturbo.*
⁴⁹Ενωρίων, *εως, ἡ*, intensio. *Ab ἐνέχω.*
⁵⁰Ενωρίων, *vel ἐντάτω, f. ψω, interjicio, inter-* *pono; (2) constituo.*
⁵¹Ενωρίων, *ῆ, ὄν, intendendi vim habens. Ab* *ἐνέχω.*
⁵²Ενωρίων, *ῆ, ὄν, intentus. Ab eod.*
⁵³Ενωρίων, *adv. hic, illic, huc, eo; (2) in me* *(nempe δικηκός). 'Ενταυθ' ἐν, in me situm*

est, in me positum est, a me pendet, Soph. *Æd. Tyr. 598. Ab ἐνθα.*
⁵⁴Ενωρίων, *adv. idem et ab eod.*
⁵⁵Ενωρίων, *f. ἰώω, funero, ad sepulchram corpus* *compono. Πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίη-* *σεν, Matt. 26, 12. Ex ἐν et θάπτω.*
⁵⁶Ενωρίων, *funerasse, a. 1. inf. act.*
⁵⁷Ενωρίων, *ῶ, δ*, funeratio. *Ab ἐνταφιάσω.*
⁵⁸Ενωρίων, *ῶ, δ*, funerator, libitinarius.
⁵⁹Ενωρίων, *ῶ, δ*, qui vendit ea quæ ad se-
pulchram pertinent, libitinarius. Ex ἐντά- *φιος et πωλῶ, vendo.*
⁶⁰Ενωρίων, *ε, τὸ*, vestis quæ induitur cadaveri
ornandi causa. Τὰ ἐντάφια, inferiæ. 'Εντά- *φια χερσὶν φέρονται, Soph. El. 326.*
⁶¹Ενωρίων, *ε, δ*, ἡ, sepulchralis, funebris. *Ab* *ἐνθάτω.*
⁶²ΕΝΤΕΑ, *ων, τὰ*, arma; (2) instrumenta, vasa
convivalia.
⁶³Εντελάμνος, *aor. 1. part. med. v. ἐντέλλω.*
⁶⁴Εντείνω, *f. ἐνῶ, intendo manum, &c. (2) cædo,* *ferio; (3) versibus exprimere, et addito εἰς* *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁶⁵Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁶⁶Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁶⁷Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁶⁸Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁶⁹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁷⁰Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁷¹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁷²Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁷³Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁷⁴Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁷⁵Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁷⁶Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁷⁷Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁷⁸Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁷⁹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁸⁰Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁸¹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁸²Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁸³Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁸⁴Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁸⁵Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁸⁶Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁸⁷Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁸⁸Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁸⁹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁹⁰Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁹¹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁹²Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁹³Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁹⁴Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁹⁵Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁹⁶Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁹⁷Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁹⁸Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
⁹⁹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹⁰⁰Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*

est, in me positum est, a me pendet, Soph. *Æd. Tyr. 598. Ab ἐνθα.*
¹⁰¹Εντείνω, *adv. idem et ab eod.*
¹⁰²Εντείνω, *f. ἰώω, funero, ad sepulchram corpus* *compono. Πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίη-* *σεν, Matt. 26, 12. Ex ἐν et θάπτω.*
¹⁰³Εντείνω, *funerasse, a. 1. inf. act.*
¹⁰⁴Εντείνω, *ῶ, δ*, funeratio. *Ab ἐνταφιάσω.*
¹⁰⁵Εντείνω, *ῶ, δ*, funerator, libitinarius.
¹⁰⁶Εντείνω, *ῶ, δ*, qui vendit ea quæ ad se-
pulchram pertinent, libitinarius. Ex ἐντά- *φιος et πωλῶ, vendo.*
¹⁰⁷Εντείνω, *ε, τὸ*, vestis quæ induitur cadaveri
ornandi causa. Τὰ ἐντάφια, inferiæ. 'Εντά- *φια χερσὶν φέρονται, Soph. El. 326.*
¹⁰⁸Εντείνω, *ε, δ*, ἡ, sepulchralis, funebris. *Ab* *ἐνθάτω.*
¹⁰⁹ΕΝΤΕΑ, *ων, τὰ*, arma; (2) instrumenta, vasa
convivalia.
¹¹⁰Εντελάμνος, *aor. 1. part. med. v. ἐντέλλω.*
¹¹¹Εντείνω, *f. ἐνῶ, intendo manum, &c. (2) cædo,* *ferio; (3) versibus exprimere, et addito εἰς* *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹¹²Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹¹³Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹¹⁴Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹¹⁵Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹¹⁶Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹¹⁷Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹¹⁸Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹¹⁹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹²⁰Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹²¹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹²²Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹²³Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹²⁴Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹²⁵Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹²⁶Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹²⁷Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹²⁸Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹²⁹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹³⁰Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹³¹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹³²Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹³³Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹³⁴Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹³⁵Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹³⁶Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹³⁷Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹³⁸Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹³⁹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹⁴⁰Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹⁴¹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹⁴²Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹⁴³Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹⁴⁴Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹⁴⁵Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹⁴⁶Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹⁴⁷Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹⁴⁸Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹⁴⁹Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*
¹⁵⁰Εντείνω, *ῶ, τὸ*, intendo manum, &c. *ἔπος. 'Εντείνω ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγῶν, Luc.*

Ἐντάμιμος, *ε*, armorum peritus, bellicosus, *Steph.* Ab *ἐντα*.
Ἐντασιγέρως, *ε*, *δ* *ζ* *η*, idem, *Var. L. ap. Hom. Etn.* al. armorum opifex. Ex *ἔργον* et *ἐντα*.
Ἐντίταλται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *ἐντέλλω*.
Ἐνταρμάνος, part. perf. pass. verbi *ἐνταίνομαι*.
Ἐνταρμάνως, adv. vehementer.
Ἐντίεσται, 3. sing. perf. ind. pass. v. *ἐνταίνομαι*.
Ἐνταύχην, perf. ind. act. v. *ἐνταύχην*.
Ἐνταύθεν, adv. hinc, ex eo, exinde.
Ἐνταυθεν, adv. idem, *Attic.* Ab *ἐνθα*.
Ἐνταυξίς, *ως*, *η*, aditus, congressus; (2) cujus causa fit aditus, ut postulatio, preces, gratiarum actio; (3) lectio. Ab *ἐνταύχην*. Unde
Ἐνταυξιάς, *ος*, *η*, qui conveniri et compellari facile potest, adfabilis, comis.
Ἐνταυθλανάω, cum betis coquo.
Ἐνταυφός, *ος*, *δ* *ζ* *η*, in quo cinis est; (2) cinereus; (3) referens id in quo cinis est.
Ἐνταυχία, *ας*, *η*, peritia, eruditio. Ab
Ἐνταυχός, *ος*, *δ* *ζ* *η*, doctus, artibus instructus, peritus; (2) ab arte profectus, artificiosus.
Ἐνταύχως, perite, cum magna arte. A *τέχνη*.
Ἐντήκω, f. *ξω*, illicuefacio, instillo; (2) imprimo, injicio animo, v. gr. studium, &c. (2) *ἦδ' ἂν εἰ κέρ' ἰπτακίην τῷ φίλῳ*, *Soph. Trach.* 462. Μῖσος τε γὰρ παλαιὸν ἐντήκη' ἐμοί, odium enim vetus penitus mihi infixum inhæret, *Id. Elect.* 1311. Τούτος ἔστω τῆς δόξης ἐντήκην αὐτῷ, insedit, *Lucian.* in *Peregrin.*
Ἐντί, est, vel sunt, *Dor.* pro *ἐστὶ* vel *εἰσὶ*, ab *ἐμπί*.
Ἐντίθημι, fut. *ἔσω*, impono; (2) insero, indo, immitto. *Ἐντίθης δὲ χειρὶ ἀρσεν καρχαρόδοντα*, *Hesiod. Theog.* 174.
Ἐντίκτω, f. *ἔξω*, ingenero, insero; (2) injicio menti alicujus, v. gr. opinionem. *Ἵνα τῆς ἐκείνου ἀρετῆς τοῖς ἀκούουσιν ἐντίκη λόγον ἄξιον*, *Longin.* 16.
Ἐντίλῳ, *ω*, fut. *ἄσω*, caco in vel ad; (2) merda seu stercore inquo.
Ἐντίμαρμα, *ωμα*, æstimatum accipio.
Ἐντίμος, *ος*, *δ* *ζ* *η*, qui in honore et pretio habetur, spectabilis, honorabilis, honestus, honorificus. Ex *ἐν* et *τιμή*, honor. Hinc
Ἐντίμοτης, *ητος*, *ος*, dignitas.
Ἐντίμω, adv. honeste, honorifice. Ab eod.
Ἐντιναγμός, *ος*, *δ*, incussio. Ab
Ἐντίπῳ, vel *ἐντινάσσω*, f. *ξω*, incutio.
Ἐντιπρονίζω, tribus aquæ portionibus misceo. *Vox Comica*, Ar.
Ἐντριμμα, *ατος*, τῶ, incisura. Ab *ἐντρίνω*.
Ἐντρο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi *ἐντρινω*.
Ἐντροπος, *ος*, pariens; sub usuris collocata pecunia sic dicitur, quia quasi gignit.
Ἐντολή, *ης*, *η*, mandatum. Ab *ἐντέλλομαι*.
Ἐντολμάω, f. *ἔσω*, audeo.
Ἐντομα, *ων*, τῶ, insecta, ut vespæ, formicæ; (2) victimæ, inferiæ. (2) *ἔντομα μύλων κείων*, pecudes cæsas cremarunt, *Apoll. Rhod.* 1, 587. *Ἡγύσαν ἔντομα μύλων*, cæsas pecudes cremarunt, *Id.* 2, 928.
Ἐντομή, *ης*, *η*, incisio.
Ἐντομία, *ας*, *η*, eunuchus, spado, exsectus.
Ἐντομίδης, *ος*, *δ*, qui in funere se laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. insecta macat, aut inferias infert.
Ἐντομῖς, *ιδος*, *η*, incisio, incisura; (2) laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Ab eod.
Ἐντομός, *ος*, *δ* *ζ* *η*, sectus, incisus; unde (2) *ἔντομα*, animalcula, insecta; sacra heroica. *Gl. V.* inferiæ.
Ἐντομική, *ας*, *η*, firmitas, intensio. A seq.
Ἐντομός, *ος*, *δ* *ζ* *η*, intensus; (2) acer, vehemens. Ab *ἐνταίνομαι*.
Ἐντίνω, adv. intente; (2) acriter, enixe.
Ἐντοξέω, sagitta ferio, et tropice animo injicio, velut amorem.
Ἐντοσίζω, fut. *ἔσω*, in loco aliquo dego, sedem non muto. Ab
Ἐντόσιος, *ος*, *δ* *ζ* *η*, inquilinus, loci incola.
Ἐντοσιος, *ος*, idem. *Περὶ δ' ὧδε, βῆτε, βῆτε* ἔν-

τοσιος, *Soph. Œd. Col.* 841. *Ἄ λῆς τῶν πρὶν ἐντόσιον*, *Soph. Phil.* 1170. Ex *τόσιος*.
Ἐντορεῖω, f. *έσω*, perforo; (2) ferro trajicio; (3) penetro; (4) cælo, insculpo.
Ἐντορεῖω, torno rado.
Ἐντορεῖος, *ος*, *δ* *ζ* *η*, tornatus, torno confectus.
Ἐντός, adv. intus, intra. Ab *ἐν*.
Ἐντοσθῶ, adv. intus, intra. Ab *ἐντός*.
Ἐντοσθηδία, τῶ, interiora pectoris, *Poll.* Ex *ἐντός* et *σθῆθος*, pectus.
Ἐντοσθῶ, adv. intus, intra. Ab *ἐντός*. Unde
Ἐντοσθία, *ων*, τῶ, intestina, viscera.
Ἐντοσθidia, *ων*, τῶ, idem (potius *ἐντοσθία*).
Ἐντραγῖν, comedere.
Ἐντραγῖδιω, tragædias ago, in re aliqua me jacto.
Ἐντραπεζίτης, *ος*, *δ*, parasitus, mensæ adsecla, (pro συντραπέζιτης, et sæpe in comp. usurpatur pro σύν).
Ἐντραπεζίτης, *ιδος*, *η*, parasitastria.
Ἐντραπῆ, 3. sing. a. 2. conj. pass. v. *ἐντρέπω*.
Ἐντραχύν, in quo asperitas est.
Ἐντραπικῶς, *ος*, *η*, pudefaciendi, terrendi vim habens, pudore adficiens. Ab *ἐντρέπω*.
Ἐντραπικῶς, adv. pudore adficiendo.
Ἐντρέπω, fut. *ψω*, pudore adificio, facio ut præ pudore aliquis faciem avertat. Hinc
Ἐντρέπομαι, pudore suffundor, verecundor, revereor, timeo; (3) curo, curam habeo; (4) mutor, flector; (5) dolore afflictor, moveor. *Οὐχ ἐντρέπων ὁρῶς γράφω ταῦτα*, *1 Cor.* 4, 14. *Ἀνδρῶν μὴ ἐντρέπομενος*, *Luc.* 18, 2. *Μηδὲ γ' ἐντρέπαμεθα*, *Soph. Œd. Col.* 1541.
Ἐντρέφω, f. *θρίψω*, innutrio, nutrio vel alo in. *Μακρὸν χρόνον βασιλικῇ ἔξουσιν ἐντρέφαιμην*, *Herodian.*
Ἐντρέχια, *ας*, *η*, solertia. Ab
Ἐντρέχης, *ιος*, *δ* *ζ* *η*, velox; (2) solers, acutus, acer, in utramque partem. Ab
Ἐντρέχω, curro in; (2) convenio, quadro; (3) inhæreo, insideo. *Ἐντρέχει ἀγλαὰ γυνία*, *Il.* 19, 385.
Ἐντρέχως, adv. citatim, solerter. Ab *ἐντρέχης*.
Ἐντριάνας, tridentem gerens; epith. Neptuni. *Pind.* Ex *ἐν* et *τριάννα*.
Ἐντρίβης, *ιος*, *δ* *ζ* *η*, diligenter versatus in aliqua re, adsuetus, tritus; (2) tritus, de via. (1) *πρὶν ἂν ἀρχαίς τε καὶ νόμοισιν ἐντρίβης φανῇ*, *Soph. Antig.* 176. (2) *ἦ καὶ νῦν ἐστὶν ἐπὶ τῶν ὄρων ἐντρίβης*, per montes trita via, *Apoll. Rhod.* 1, 587. *Ἀρχαίς τε καὶ νόμοισιν ἐντρίβης*, *Soph. Antig.* 183. Ab
Ἐντρίβω, f. *ψω*, intereo, infrico; (2) infligo, incutio, impingo; (3) tero. Hinc
Ἐντριμμα, *ατος*, τῶ, id quod infricatur faciei; fucus, cerussa.
Ἐντρίτος, *ος*, *δ* *ζ* *η*, triplex.
Ἐντριτος, *ος*, *δ*, sequester.
Ἐντριχον, *ος*, τῶ, coma apposititia, galericulum.
Ἐντρίχος, *ος*, *δ* *ζ* *η*, qui galericulo utitur ob comæ penuriam. Ex *ἐν* et *τρίχ*. Hinc
Ἐντρίχωμα, *ατος*, τῶ, pars sub oculis, seu extima palpebra, qua pili longiusculi enascuntur.
Ἐντρίχων, *ος*, *η*, palpebra. Ab eod.
Ἐντριψίς, *ιος*, *η*, infrictio, illitus v. gr. cerussæ vel pigmenti in cutem. Ab *ἐντρέβω*.
Ἐντρομός, *ος*, *δ* *ζ* *η*, tremefactus.
Ἐντροπᾶλίζομαι, convertor, respectu inter eundem.
Ἐντροπή, *ης*, *η*, verecundia, pudor, reverentia; (2) excusatio; (3) cum cedimus alicujus dictis, precibus.
Ἐντροπία, *ων*, *η*, idem. Ab *ἐντρέπω*.
Ἐντροπίας, *ος*, *δ*, mutatus, in *ἐντροπίας* *οἶνος*, vapra. Ab *ἐν* et *τροπή*, mutatio.
Ἐντροπίδες, *ων*, αἱ, calceamenta quædam.
Ἐντροπος, *ος*, *δ* *ζ* *η*, innutritus, adusfactus in. *Σὺ γὰρ με μόνον τῶν ἔθνης ἐντροπον*, *Soph. Œd. Col.* 1362. *Ἐντροπος παλαιῶ ἀμείρα*, longævus, *Id. Aj.* 627. Ab *ἐντρέβω*.
Ἐντροβίλλειν, inclamare in aurem, coturnici sc. victæ in certamine; nam peculiariter id sic dicebatur, *Poll.*
Ἐντροβιάω, *ω*, f. *ἔσω*, oblecto me; (2) luxuriöse

utor; (3) illudo, insulto. *Τὴς ἐντροβίαν ἐπὶ* *Μετρί.* *Plut.* *Ἐντροβιάται ἐπὶ τῆς γῆς*, *Jac.* 5, 5. Hinc
Ἐντροβήμα, *ατος*, τῶ, oblectamentum, deliciæ.
Ἐντροβής, mollis, luxu perditus. *Παμπλῶτος τε τίθησι καὶ ἐντροβίας καὶ ἐνολύς*, *Maneth. Apotelesm.* 4, 85.
Ἐντροχόμαι, molestiam creo, *Ern.*
Ἐντροχῶν, unde *ἐντροχῖν*, in a. 2. comedens ingero in ventriculum; (2) comedo.
Ἐντροχῶν, f. *ἐντροχόμαι*, a. 2. *ἐντροχῶν*, perf. *ἐντροχῶν*, occurro alicui; (2) compello, adeo alicum precandi causa, interpello; (3) invenio; (4) lego. *Ταῖς γὰρ κακοῖς ἐντροχῶν*, *Soph. Aj.* 433. *Εἰ γὰρ ἐντροχῶν τῶν ἡρώ τῶν βροτῶν νύκτωρ* *Ορίστη*, *Aristoph.* *Av.* 1497. (4) *ἐπιθυμητὴς ἐγένετο τῷ γυναικὶ σὺς ἡμῖν νόμος, καὶ ταῖς τῶν ἱερῶν γραφῶν βίβλιν ἐντροχῶν*, *Joseph. cont. Apionem.* 2, 4. *apud Herodian.* 4. *Plutarch.* in *Lycurg.*
Ἐντρο, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἔντρον*, ab *ἐντρο*.
Ἐντρολίσω, vel *ἐντρολίττω*, f. *ξω*, involvo. *Ἐν ἱματίοις διδάσκεις ἐντρολίττω*, *Aristoph. Nub.* 983.
Ἐντρολῶ, *ω*, f. *ἄσω*, callum obduco.
Ἐντρονάσθαι, a. 1. inf. med. verbi *ἐντρονάω*.
Ἐντρον, 2. sing. aor. 1. imperat. act.
Ἐντρον, f. *ἔνω*, apparo, instruo. *Πλατῆρσι λαμπρῶν ἐντρονί δρόμον*, *Lycophr.* 734. Ab *ἐντρον*, arma.
Ἐντροπῶς, adv. sic adstricta veste, ut figura corporis appareat, obvolvendo v. gr. *ος*, ut in luctu.
Ἐντροπῶς, *ος*, *δ* *ζ* *η*, impressus; *oppon.* *πρόσφυτος*, quod vide. Hinc
Ἐντροπῶς, *ω*, f. *ἄσω*, imprimo; (2) formam et effigiem imprimo, cælo. *Φαὶ τὸν Φειδῖαν τὸ ἱαυτὸ πρόσφυτον ἐντροπῶσθαι*, *Aristot.*
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, humeri acetabulum, ubi cum brachio coalescit. A præc.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, cælator.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, tyrannus subjectus sum.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, incendo; (2) intus foveo; (3) foveo.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, congressus, colloquium, compellatio, etiam per literas, legatos. Ab *ἐντροπῶς*.
Ἐντροπῶς, paro, adorno, instruo. Ab *ἐντροπῶς*.
Ἐντροπῶς, gen. sing. *Ion.* pro *Ἐντροπῶς*. Ab
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, Mars; (2) bellicosus, Martius. Ab *Ἐντροπῶς*, *Bellona*.
Ἐντροπῶς, f. *ἔσω*, contumelia adificio, injurius et contumeliosus sum in alicum. *Τὸ σὸν φράσον αὐτὸς πάλιν μοι πρᾶγμα*, *ὅτω σ' ἐντροπῶς*, *Soph. Phil.* 341. Hinc
Ἐντροπῶς, *ατος*, τῶ, contumelia, ludibrium.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, piscator.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, in aqua venans.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, humidus, madens; (2) in humido degens, aquatilis.
Ἐντροπῶς, *ω*, f. *ἔσω*, humesco, madesco.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, aquæ copia, aquatio.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, vel *ἐντροπῶς*, *ος*, *η*, lutra.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, in aqua vivens, aquatilis.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, in aqua se habens; (2) aquis abundans, aquis irriguus; (3) in aquis degens, aquaticus. Ex *ἐν* et *ὑδωρ*.
Ἐντροπῶς, *ω*, f. *ἄσω*, aquosum reddo.
Ἐντροπῶς, *ος*, τῶ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab *Ἐντροπῶς*.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, cui inest materia, materia constans, materialis. Ex *ἐν* et *ὑλῆ*.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, semen habens membranis inclusum. Ex *ἐν*, *ὑμῆν*, et *σπέρμα*.
Ἐντροπῶς, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἐντροπῶς*.
Ἐντροπῶς, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi *ἐντροπῶς*.
Ἐντροπῶς, f. *ξω*, insum, sum insitus; (2) antecedo.
Ἐντροπῶς, et *ἐντροπῶς*, somnio. *Ἐντροπῶς* *ἐντροπῶς* *ἐντροπῶς* *ἐντροπῶς*, *Aristot.* *Ἐντροπῶς* *ἐντροπῶς* *ἐντροπῶς*, *Act.* 2, 17.
Ἐντροπῶς, *ος*, *η*, somniator. A præc. Ab
Ἐντροπῶς, *ος*, τῶ, insonnium. Hinc adv. *ἐντροπῶς*, per somnum. Ex *ἐν* et *ὑπνος*.
Ἐντροπῶς, *ος*, somnio similis, vanus, inanis. *Ἐντροπῶς*

Ἐνυπαπόνημα, suffoco in, v. gr. aqua.
Ἐνυπόσπαστος, ον, cui aliquid puris inest, purulentus.
Ἐνυπόσπαστος, α, ο, δ, qui in rerum natura est, uoc. Eccles. de natura humana Christi. Ex ὑπόσπασμα.
Ἐνύσταζε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi νύσταζω.
Ἐνύστρον, α, τὸ, magnum intestinum. Ex ἰν et ὑστρως; posterior, quia est in postrema corporis parte.
Ἐνυφαίνω, f. αὐῶν, intexo.
Ἐνυφαντός, ον, intextus. A præc.
Ἐνυφασμα, ἄσος, τὸ, quod intextum est, tela auro &c. intexta. Ab eod.
Ἐνυφίστημι, insero. In aor. 2. insum, ut pars in toto.
Ἐνύον, ὄσος, contr. ὄς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis soror.
Ἐνυόω, impello, intropello. Μυχάτῃ ἐνέωσι πύον, Apoll. Rhod. 4, 1243.
Ἐνύωμα, quatiebat, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνύωμα, a verbo νύωμαι.
Ἐνυμος, α, ο, δ, qui, cui adhuc aliquid crudelitatis inest, acerbus, subcrudus.
Ἐνυμοδέρχης, α, ο, qui præest certo numero militum, qui ἐνυμοσία dicebatur.
Ἐνυμοσία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, 24, vel, secundum alios, 25. Ab
Ἐνύμοστος, α, ο, δ, qui, juratus, qui iuravit, iuramento obstrictus. Ex ἰν et ὄνομαι.
Ἐνυμότως, ἄδω, cum iurejurando, iurato.
Ἐνυπάδω, adv. coram. Ab ἐνυπά.
Ἐνυπαδίδω, coram. Ab eod.
Ἐνωπία, ἡς, ἡ, adpectus. Ex ἰν et ὤψ, oculus.
Ἐνωπῇ, adv. manifeste, coram, proprie.
Ἐνώστια, τὰ, apud Hom. paries vicinus ostio aut adversus, qui est in adpectu.
Ἐνωστίδω, adv. coram. Ab
Ἐνώστιον, adv. in conspectu, coram. Ab
Ἐνώστιος, α, ο, δ, qui in alicujus præsentia aliquid facit aut dicit. Ab ἐνωπία.
Ἐνωραίζομαι, f. ἰσμαι, placeo mihi, ostento me in. Γοναίοις ἐνωραίζομενος, Luc.
Ἐνωρος, in flore ætatis constitutus, tempestivus, vegetus. Ab ἰν et ὥρα, tempus.
Ἐνώρε, irruit, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. pro ἐνώρε, a verbo ἐνώρει.
Ἐνώρετο, irruebat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
Ἐνωσάμην, cogitavi, a. 1. ind. med. per Crasin, pro ἐνωσάμην, a νόω.
Ἐνωσι, 3. pl. præc. conj. verbi ἐνωμι.
Ἐνωσις, εως, ἡ, unitas, conjunctio. Ab ἐνώ.
Ἐνώπη, ἡς, ἡ, idem quod ἐνώπιον, Hes. ex Soph.
Ἐνωτίζομαι, f. ἰσμαι, auribus percipio. Ἐνωτίσασθαι τὰ ῥήματά μου, Act. 2, 14. Ab ἰν et ὤς, auris.
Ἐνωτίκοιτις, α, ο, aures habens ad pedes usque dependentes, ut in iis dormire videatur.
Ἐνωτίκω, ἡς, ὄν, vim uiendi habens. Ab ἐνώ.
Ἐνώτιον, α, τὸ, inauris, Plat. ἐνώτια τὰ, inaureres. Ab ἰν et ὤτιον.
Ἐνωτίσασθαι, 2. pl. a. 1. imperat. med. verbi ἐνωτίσσομαι.
Ἐνωχλήθη, a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω.
Ἐνωχρος, α, ο, δ, pallidus.
ἘΕ, οί, αἰ, τὰ, sex.
ΕΞ, ἡρατος, e, ex, sequente vocali vel diphthongo, quæ in scribitur sequente consona.
Ἐξάβιβλος, ον, sex libris constans.
Ἐξαγι, eduxit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἐξῆγε, ab ἐξάγω.
Ἐξάγαγε, 2. sing. a. 2. imperat. act. Att. pro ἐξάγε.
Ἐξαγαγῆν, a. 2. inf. act. Att. pro ἐξαγαγῆν.
Ἐξάγαστος, α, ο, δ, admiratione dignus.
Ἐξαγγελίος, εως, ὁ, nuncius, nunciator. Ex ἔξ et ἄγγελος.
Ἐξαγγελία, ας, ἡ, nuntiatio; (2) divulgatio.
Ἐξαγγέλλω, f. ἐλῶ, enuncio, prædico, nuncio; (2) narro, expono; (3) prædico, laudo. N. T. indico. Πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις, Plut. Ἐμὲ ἐξῆγγυλλον, Il. 5, 390.
Ἐξάγγελος, α, ο, δ, qui, qui nunciat iis qui foris sunt ea quæ intus sunt; enunciator; (2)

index, qui in fabulis aliquid e scena adfert.
Ἐξαγγελτικός, ὁ, ὄν, nunciandi vim habens.
Ἐξάγγελτος, α, ο, δ, qui, patefactus per famam; (2) proditus, enunciatus.
Ἐξαγγίζω, f. ἰσώ, effundo e vase. Ab ἄγγος.
Ἐξάγιστος, impurum declaro, ob piaculum expello; item extermino, simpliciter.
Ἐξάγινω, pro ἐξάγω, congrego.
Ἐξάγιον, α, τὸ, sextula, pondus pendens quatuor scrupula. Ex ἔξ et ἄγω, pendo.
Ἐξάγιος, impurus, piaculo obstrictus, exterminatus, execratus; (2) sacer, venerandus, valde sanctus. Ἄ δὲ ἐξάγιστα, μὴδὲ κινεῖται λόγῳ, αὐτὸς μαθήσει, Soph. Œd. Col. 15-6. Ex ἐξαγγίζω.
Ἐξαγκινώω, f. ἰσώ, medium aliquem comprehendendo, ut fit in lucta. Ex ἔξ et ἀγκύνω.
Ἐξαγοράζω, f. ἄσω, redimo. Ἐξαγοράζει κόσμον μεγάλης τιμῆς, Nuziatum.
Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, indicatio rei arcanæ:
Ἐξαγορευτικός, ὁ, ὄν, enuntiandi vim habens, exprimens v. gr. cogitata.
Ἐξαγορεύω, f. ἰσώ, effutio, enarro, confiteor. Ἐκάστῃ δὲ γόνον ἐξαγόρευεν, Odys. 11, 233.
Ἐξαγρίαινω, effero, exaspero, exacerbo.
Ἐξαγρίω, ὦ, f. ἄσω, agrestem reddo; (2) effero, exaspero; (3) item, asper sum. Hinc
Ἐξαγρίωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam silvestrem; (2) effratio, exasperatio.
Ἐξάγω, educo; (2) exporto; (3) subduco; (4) proveho; (5) induco, incito, impello; (6) perduco; (7) exeo; (8) aperio, patefacio; (9) violentas manus infero. Οὗς ἐξῆγον κλαίοντας ἄσι, Aristoph. Pace, 743.
Ἐξήχθη ὁ περιβόλος, exstructus, Thuc. (9) ἱαντὸν ἐξαγαγόντος, cum sibi manus intulisset, App. Bell. Civ. 2, 23. Ἐξήγαγεν ἱαντήν, mortem sibi ipsa conscivit, Plutarch. Apophthegm. Lacænar. 242.
Ἐξάγω, frango. Ἐξ ἀρχῆς ἄξι πόρεσις, Il. 5, 161. Περὶ ἡνὸς ἐξαγωγείας, radicitus effractus, Apoll. Rhod. 4, 1686.
Ἐξαγωγέος, εως, ὁ, deductor, qui v. gr. præsidia ex urbibus deducit.
Ἐξαγωγή, ἡς, ἡ, ductio; (2) exportatio; (3) demigratio e vita, mors violenta, omninoque finis alicujus rei, exitus. Ab ἐξάγω.
Ἐξαγωγίμος, α, ο, δ, qui, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγωγίμω, ὡν, merces quæ exportantur; (2) qui effert, educit aliquid, ut cloaca, ἐξαγωγίμωσι sordium. Ab eod.
Ἐξαγωνίζομαι, certo.
Ἐξαγωνίος, α, ο, δ, qui, sexangulus, qui sex habet angulos. Ex ἔξ et γωνία.
Ἐξαγωνος, α, ο, δ, qui, idem et ex iisd.
Ἐξαδάκτυλος, α, ο, δ, qui, sex habens digitos.
Ἐξαδάκρυτος, α, ο, sex virorum præfectus.
Ἐξάδελφος, α, ο, δ, natus ex fratre vel sorore.
Ἐξάδραχμος, α, ο, δ, qui, sex drachmarum est, qui sex drachmis venditur. A δραχμή.
Ἐξάδρυνεσθαι, ad perfectam maturitatem pervenire.
Ἐξάδυνάτεια, ὦ, f. ἴσω, elanguo, debilior fio, deficio. Ἐξάδυνάτων τῷ σώματι, Plut.
Ἐξάδω, f. σω, exanto, incantatione libero.
Ἐξάειρω, extollo, elevo.
Ἐξαιρέω, ὦ, f. ἄσω, in aerem converto, extenuo. Hinc Ἐξαιρέομαι, in aerem convertor, evanesco, item ab aere perflo. Ex ἄήρ.
Ἐξαις, adv. per sex annos, sexennio.
Ἐξαίτης, α, ο, sexennis. Ex ἔξ et ἴτος.
Ἐξαίτης, ἴος, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.
Ἐξαίστια, ας, ἡ, sexennium. A præc.
Ἐξαήμερος, α, ο, δ, qui, sex dies habens vel durans. Hinc τὸ ἐξαήμερον, α, spatium sex illorum dierum quo mundus a Deo conditus fuit. Ex ἔξ et ἡμέρα, dies.
Ἐξάβιλω, f. ἔω, emulgeo, exsugo.
Ἐξάβριζω, f. ἰσώ, vilipendo, contemno.
Ἐξάβλος, ὁ, qui, certare (ob senectutem, &c.) amplius non potest.
Ἐξάβριω, conspicio, inspicio. Τὰ δὲ ἔξ ἀθύρων διαπύου κελύσσαντιν ἠδύρην, Soph. Antig. 1219. Ordo est τὰδε ἐξελθῶν κελύσσαντιν,

dativus Latine reddendus per præpositionem propter vel ob.
Ἐξαβρίζω, f. σω, congrego, convoco. Ἀλλὰ νῦν πάλιν παῖς σὸς ἐξαβρίζεται, Eurip. Phæm. 1175.
Ἐξαβυμία, ὦ, penitus deficio animo, exanimor.
Ἐξαβυρίω, f. ἄσω, sereno celo expono, sub dio habeo, ad solem expono, insolo.
Ἐξαμάσσω, et ἐξαμάττω, f. ἔω, cruento; (2) refrico vulnus, dolorem.
Ἐξαμάττω, ὦ, f. ἄσω, in sanguinem verto; (2) cruento. Ex ἔξ et αἷμα, sanguis. Hinc
Ἐξαμάττωσις, εως, ἡ, ipsa actio vertendi in sanguinem, sanguinis effectio vel generatio; (2) vulneratio.
Ἐξαμος, α, ο, δ, qui, sanguine destitutus; (2) qui multum sanguinis effudit, exsanguis.
Ἐξαινίμι, aufero, privo. Φίλον δ' ἐξαινέτω θυμὸν ἀμφοτέρων, Il. 5, 155. Νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαινέτω κάλλιμα δάρα, Odys. 15, 206.
Ἐξάϊστος, ον, sex equis junctus, sc. currus.
Ἐξαιρέθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. ἐξαίρειν.
Ἐξαίρεισθαι, præc. inf. pass. pro ἐξαίρεισθαι.
Ἐξαίρεισμος, ον, exemptus. A seq.
Ἐξαίρεισις, εως, ἡ, exemptio; (2) eductio; (3) exceptio; (4) locus in portu in quem merces et navibus exponuntur; (5) actio forensis qua servum vindicamus, ap. Harp.
Ἐξαίρεισις, ejiciendus, eximendus, Xenoph. Cyrop. 131, 132.
Ἐξαίρετος, α, ο, δ, qui, exemptus e numero, selectus, eximius, peculiaris. Ab ἐξαίρειν.
Ἐξαίρειται, adv. eximie, præcipue, imprimis.
Ἐξαίρειμην, Dor. et Ion. pro ἐξηρήμην, imp. ind. pass. verbi
Ἐξαίρειν, ὦ, et ἐξαίρομαι, ἔμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho; (2) secerno, seligo tanquam præmium, donarium; (3) diripio, populo; (4) evertio, expugno. Οὐκ ἐστὶν ὅσας, ἅκ ἐξελῶ ἐκ τῆς οἰκίας, Aristoph. Nub. 800. Ἐξαίρεισθαι τῆς μέμψης, liberari. Ἡδοναίς ἀμωχθὸν ἐξαίρει βίον, exigit, Soph. Trach. 150. Ἐδῆς αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξήρει, elatus, Idem, EL. 1488. Τὴν ἀγαπήτην παιδὰ σὺ ἐξηρήσασα, Aristoph. Thesm. 768. Κοινὴ ἐξαίρεισθαι ὑπὸ ἰώνων Ποσειδῶνι Ἑλικωνίῳ, communiter ab universis Ionibus Neptuno Heliconio dicatus, Herodot. 1, 148. Κυσὶν ταχέως ἔφρας ἐξαίρει χυθὸς, eximit, Eurip. Hippol. 18.
Ἐξαίρομαι, ἔμαι, f. ἄσμαι, in lolium vertor. Ex ἔξ et αἶσα.
Ἐξαίρω, f. ἀρῶ, tollo, effero, extollo; (2) tollo e medio, aufero; (3) effero, exporto; (4) incito, irrito. Ἐξαίρειν τῷ ἴππῳ τὸν χαλινόν, Xen. Eis ὄγκον ἐξαίρεις, Plat. Κἂ τοι νόσον ἢ ἵσασκτον ἐξαίρειμθα, consciscam ultro, Soph. Trach. 491.
Ἐξαισίος, α, ο, δ, qui, iniquus; (2) indecens; (3) ingens, immensus; (4) inauspicatus. Ab ἔξ et αἶσα, sors.
Ἐξάισμα, f. ἔω, prosilio alicunde, cum impetu prodeco. Ἐξῆσται, ἔν δύο δράκοντες ἐκ τῷ νῶ, Aristoph. Plut. 752. Ἐκ δὲ μοι ἔγχοι ἡχῆθ παλάμῃν ἰτώσιν, emissa est manibus irrita, Il. 3, 367.
Ἐξαίσιον, f. ἄσω, memoriam alicujus aboleo, facio ut de aliquo nec sciri quidpiam nec cognosci possit; (2) deleo, extinguo.
Ἐξαίσιον, ὦ, et in med. ἐξαίσιμα, depono, exposco ad questionem; item ad poenam, supplicium; (2) expeto, postulo; (3) in med. est etiam aliquem deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione a poena liberare cupio vel libero. Ἐξήτισιν ἂν μοι παῖδα τὸν γράφοντα σὲ μαρτυρίας, Dem. Ἐξήτησας ὑμᾶς, Luc. 22, 31.
Ἐξαίτισσις, εως, ἡ, ipsa actio deprecandi aliquem ad supplicium, vel questionem; (2) deprecatio pro reo. Ab ἐξαίσιον.
Ἐξαίσιος, ον, eximius, Hom. pro ἐξαίρετος; (2) præcipuus, exemptus e numero; (1) αἰνός ὁ ἐξαίσιον, vinum eximium, Il. 12, 320. (2) Μένειαν δ' ἐξαίσιον ἰδὲ ἐκπαρὸς ἄλγος θάλασσα, Medeam

ἔξανασθῆναι, a. 2. inf. act. v. ἔξανίστημι.
 ἔξανασθῆν, 3. sing. a. 1. conj. act.
 ἔξανασθῆναι, f. ψω, everto.
 ἔξαναστῆναι, f. σιλῶ, exoriri facio, excito.
 Θόρυβον πόλιν ἔξαναστῆναι, *Plut.*
 ἔξανασταίνω, ostendo, exhibeo, *Orph.*
 ἔξανασταίνω, adv. aperte, clare.
 ἔξανασταίνω, refugio me; (2) suffero, sustineo.
 ἔξανασταίνω, exorior, enascor. Καρτῶν δὲ πῶς
 φθόρον ἔξανασταίνω γαίης, *Orph. Pronost.* 36.
 ἔξανασταίνω, α. f. ἴσω, recedo ex. ἔξαναστα-
 ρεῖν τὴν στρατιήν, *Herodot.*
 ἔξανασταίνω, f. ζω, refrigero ventilando; (2)
 abstergo, sicco; (3) refocillo, recreo.
 ἔξανασταίνω, f. ἴσμαι, in servitutem redi-
 digo.
 ἔξανασταίνω, nom. pl. f. 1. part. med.
 Ion. et Att. pro ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, abreptio in servitutem.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, idem.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, evado vir. ἔξανασ-
 τῆναι, adultus, *Herodot.* 2, 64. *Eurip.*
Phoen. 32. Λόχος δ' ἰδόντων ὄφιος ἔξανασταίνω-
 νος, virorum ex serpentis dentibus natorum,
Eurip. Suppl. 703.
 ἔξανασταίνω, egredior, exeo; unde ἔξανασταίνω, in
 aor. 2.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, flatu turgesco, distendor;
 (2) flatu sicco. ἔξανασταίνω τῶν Ἀλκιβιάδων
 λήξην, irritum fecit meum conjugium cum
 Alexandro, *Eurip. Hel.* 32. ἔξανασταίνω μω-
 ρίᾳ, stultitia elata sum, *Id. Andr.* 939. Hinc
 ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, infectus, infabricatus,
 minime concoctus.
 ἔξανασταίνω, f. λίσσεται, egredior, prodeō ali-
 cunde.
 ἔξανασταίνω, aor. 2. ind. act. v. ἔξανίστημι.
 ἔξανασταίνω, aor. 1. ind. act. v. ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, f. ἴσω, deprehendo, invenio. Οἷα
 καὶ ἔξανασταίνω λόγους, *Soph. Phil.* 982.
 ἔξανασταίνω, exsto super, emineo. Οὐ λόγους ἐγὼ
 ἀλλ' ἄνδρα ἔξανασταίνω κλύων non
 vacat praescriptio, verba sic ordinando: Οὐ
 ἐκ πάντων ἀνδρῶν ἀλλ' ἴσα ἐγὼ ἀνασχεύωμαι ἄν
 κλύων λόγους, cujus ego sermones ex omni-
 bus maximo cum dolore sustinerem audire,
Soph. Aed. Col. 1173. ἢ τὸς ἰμῶς τις παῖδας
 ἔξανασταίνω φθίσις σφραγίσας ὄντας, *Eurip. Andr.*
 200. Hinc ἔξανασταίνω, perfero, tolero, sus-
 tineo.
 ἔξανασταίνω, οἱ, consobrinorum filii.
 ἔξανασταίνω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἔξανίστημι.
 ἔξανασταίνω, α. f. ἴσω, effloresco ex; (2) deflo-
 resco; (3) scateo, pullulo; (4) mergo; (5)
 per summa emineo; (6) emitto; a. 1. ἔξαν-
 ασταίνω perf. part. ἔξανασταίνω. Οἱ τοιαῦτα ἔξαν-
 ασταίνω πακίλα, *Lucian.* Hinc
 ἔξανασταίνω, αἶτος, τὸ, quod effluit; (2) pu-
 stula, seu papula.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, ipsa efflorescendi, prorump-
 pendī actio.
 ἔξανασταίνω, f. ἴσω, floridis coloribus tingo. Hinc
 ἔξανασταίνω, utor veste diversicolori, floribus
 intextis, &c.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, eruptio pustularum.
 ἔξανασταίνω, α. f. ἴσω, ad humanum cultum
 reduco; (2) ab eo desisco, degenero.
 ἔξανασταίνω, ex homine quasi in alienam natu-
 ram transmutō: in pass. homo esse de-
 sinat, sed contra ἔξανασταίνω, ὅρ. *Hijr.*
 ad naturam humanam accommodata, velut
 στίβια.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, durus, sævus, inhumani-
 mus; (2) ex homine ratione pradiito in-
 sanam bellum efficiens; (3) ex hominum
 numero tollens. Ex ἔξ et ἄνθρωπος.
 ἔξανασταίνω, emitto, libero. Ex ἔξ et ἄνθρωπος,
 nihil. Hinc ἔξανασταίνω, ἔξανασταίνω. Sed ἔξανασταίνω,
 exsolvi, liberari, et ἔξανασταίνω, remittit, dissol-
 vitur, quasi ab ἄνθρωπο.

quem. Unde ἔξανασταίνω, ἔξανασταίνω, ἔξανασ-
 τῆναι. At ἔξανασταίνω, surgo, exsurgō; unde
 ἔξανασταίνω, ἔξανασταίνω, ἔξανασταίνω. Χρῆζον
 γὰρ ἔξανασταίνω δέμας, *Eur. Med.* 1215.
 Εὐθὺς ἔξανασταίνω ὁργῇ βαρεῖα, efferor, *Soph.*
Phil. 366. Ἰλῖος ποτ' ἔξανασταίνω βάθρα. *Eur.*
Suppl. 1198.
 ἔξανασταίνω, f. ζω, aperio. Εἴτ' ἔξανασταίνω μηχανὰς
 τὰς Ζησῆας, *Aristoph. Ach.* 325.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, patefactio.
 ἔξανασταίνω, α. f. ἴσω, rursus erigo; (2) in me-
 liorem statum redigo.
 ἔξανασταίνω, εἰς, sanatus, morbo defunctus, inco-
 lumis, ὅρ. *Hijr.* qu. ἔξω τὸς ἄνθρωπος, *Ern.*
 ἔξανασταίνω, ὅρ, qui est vel sit in latere con-
 trario.
 ἔξανασταίνω, α. fut. ἴσω, exhaurio, exantlo, ex-
 primo. ἔξανασταίνω γόνος, *Eur.* Πῶν τὸν ἔξ-
 νητλήκειναι, *Eurip. Med.* 79. "Ἦναι ἔξντλήκειν
 στρατὸν γόνος, lamenta profundes, *Id. Suppl.*
 838. Hinc
 ἔξανασταίνω, αἶτος, τὸ, haustus, haustum.
 ἔξανασταίνω, fut. ἴσω, perficio; (2) efficio aliquid,
 prosum; (3) interficio. Λαβόντων δ' ὀδύνας
 ἔξ' ἐνδύθεν ὅτε θύραζ' ἔξνι μοι ἔξανασταίνω βίοντα,
 expellere, *Soph. Trach.* 1039. ἔξανασταίνω...
 τὰν νεκρῶν πλάκα, iter perficere ad mortuorum
 arva, *Aed. Col.* 1562. Λαμπρῶν ἄστρον
 πόλιν ἔξανασταίνω, pro ἔξανασταίνω ὀδὸν εἰς πόλιν λαμ-
 πρῶν ἄστρον, *Eurip. Or.* 1685.
 ἔξανασταίνω, idem, Attice.
 ἔξανασταίνω, educam, f. 1. ind. act. verbi ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, et ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, qui sex
 palmarum est. Ex ἔξ et παλαιστή.
 ἔξανασταίνω, unde ἔξανασταίνω, sub-
 ducere se, discedere.
 ἔξανασταίνω, præs. inf. act. contr. pro ἔξανασταίνω,
 ab
 ἔξανασταίνω, α. f. ἴσω, decipio. Οὐδ' οὐκ ἔξναι
 ἔξανασταίνω, δις ἢ τρις ταυτ' εἰσάγων, *Aristoph.*
Nub. 546. Παλλὰς ἔξανασταίνω ὑπὸ τε σῶ,
Aristoph. Eq. 1099. Τὶ ἔξανασταίνω αὐτὸν ἔξ-
 νον; *Id. Thesm.* 899. ἔξανασταίνω ἢ χάραξ
 τὴν ἄμπελον, *Id. Vesp.* 1231.
 ἔξανασταίνω, ἢ, fallacia, deceptio.
 ἔξανασταίνω, deceptus, a. 1. inf. act.
 ἔξανασταίνω, ἢ, ὅρ, fallax.
 ἔξανασταίνω, fallo, decipio, *Poet.*
 ἔξανασταίνω, idem.
 ἔξανασταίνω, decipiunt, Dor. pro ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, α. fut. ἴσω, *Poet.* fallo, decipio.
 ἔξανασταίνω, idem.
 ἔξανασταίνω, 3. sing. præs. opt. med. verbi
 ἔξανασταίνω, decipio. Ὅπως ἔξανασταίνω Διὸς
 νόον, *Il.* 14, 160.
 ἔξανασταίνω, ὅρ, sexpes.
 ἔξανασταίνω, video. ἔξανασταίνω τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν
 ἔξναι παρὶντ' ἔστι, *Soph. Aed. Col.* 1643.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, cui sex securus præfe-
 runt ut praetori. Οἱ δὲ δύο τὴν ἔξανασταίνω,
 duo vero praetori viri erant, *Polyb.* 3, 40.
 ἔξανασταίνω, ablegavit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 cum ἢ ἔξναι, a verbo ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, adv. repente, ex improviso. Ex ἔξ,
 a priv. et φαίνωμαι, (potius ab ἄπινος, unde
 αἰφνης, in comp. Ern.) Hinc
 ἔξανασταίνω, αἶα, αἶον, vel ἔξανασταίνω, αἶα, αἶον,
 repentinus, subitus, improvisus.
 ἔξανασταίνω, adv. subito, ex improviso.
 ἔξανασταίνω, adv. idem quod ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, ἴα, ἴον, sextuplex, sextuplo ma-
 jor. Ab ἔξ, sex.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, qui sex jugerum est.
 ἔξανασταίνω, ὅρ, sex latera habens.
 ἔξανασταίνω, adv. sextupliciter. Ab ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, Ion. pro ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, ὅρ, ὅρ, contr. ἔξανασταίνω, ἢ, ὅρ, sex-
 tuplex. Ab ἔξ.
 ἔξανασταίνω, α. f. ἴσω, expando, explico, ex-
 plano. Hinc
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, explicatio, expansio. ἔξ-
 νασταίνω τὸν ἄνθρωπον εἰς πλάτος, *Arct.*
 ἔξανασταίνω, descendo; unde ἔξανασταίνω ἵστα-
 ροι νῆος, *Odys.* 12, 306.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, qui ingreditur sex pedibus;
 (2) senos pedes longus. Ex ἔξ et πῆς.

ἔξανασταίνω, seu ἔξανασταίνω, expello, abigo; unde
 ἔξανασταίνω, in conj. *Il.* 5, 763.
 ἔξανασταίνω, expellam, præs. conj. med.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, idem quod ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, exuo.
 ἔξανασταίνω, seu ἔξανασταίνω, funditus perdo.
 At ἔξανασταίνω, emorior, pereō. Hinc ἔξ-
 νασταίνω, ἔξανασταίνω, et ἔξανασταίνω, deperii,
 interii. ἔξανασταίνω δὲ δόμον κειμήλια καλά, *Il.*
 18, 290.
 ἔξανασταίνω, funditus perdidit, 3. pl. aor. 2.
 opt. med. Ion. pro ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, εἰς, reversor. Σόν δ' ἄνινυσ-
 μάχην ἔξανασταίνω, *Il.* 16, 253.
 ἔξανασταίνω, abluo, eluo. Τῷ πῶδας ἔξανασταίνω,
Odys. 19, 387.
 ἔξανασταίνω, acu, acutum facio. Φασγάνον τῶν
 ἔξανασταίνω ἀκρον, *Eurip. Cyclop.* 456.
 ἔξανασταίνω, excernor, alvum dejicio.
 ἔξανασταίνω, α. f. ἴσω, exorior, prorsus
 hæreo, et quo me vertam nescio; tædio
 vincor, egeo; debilitor.
 ἔξανασταίνω, ablego; unde ἔξανασταίνω, ἔξ-
 νασταίνω, emitto. Ἄμα δὲ τοῖς φυλάττειν
 αὐτὸν ἔξανασταίνω, *Polyb.* Hinc
 ἔξανασταίνω, ἢ, ἢ, emissio, ablegatio.
 ἔξανασταίνω, punio. Οὐτὼν κεν τῆς μητρὸς ἔξ-
 νῶς ἔξανασταίνω, *Il.* 21, 412.
 ἔξανασταίνω, ὅρ, εἰς, sex pedes habens.
 ἔξανασταίνω, ostendo.
 ἔξανασταίνω, perdo, interimo, *Soph. Trach.*
 712.
 ἔξανασταίνω, ὅρ, sex puppes habens.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, sex alas habens. Ex
 ἔξ et πτέρυξ, ala.
 ἔξανασταίνω, adnecto, appendo; unde ἔξανασταίνω,
 ἔξναι. At ἔξανασταίνω, alligor, annector;
 unde ἔξανασταίνω, aptatus, junctus, depen-
 dens, suspensus habens; ἔξνται, dependet;
 (2) invado. Ἰκίτης ἀφύλλου σφραγὶς ἔξνται
 λιτῆς, *Eur. Or.* 367. ἔξανασταίνω ὑπὸ φιλοσο-
 φίας ὡς περ πυρὸς, *Plat.* Ὁ Διδυκὸς Καρχηδονίους
 ἔξνται πόλεμος, *Arrian.* de Rebus Hispan.
 426.
 ἔξανασταίνω, f. ψω, accendo; unde ἔξανασταίνω, α-
 census. Πῆρ εὐδὸν ἦδη τὸ πρὶν ἔξνται φλογί,
Lycophr. 1363.
 ἔξανασταίνω, expello, abigo.
 ἔξανασταίνω, εἰς, ἢ, sex pullos seu equuleos
 habens.
 ἔξανασταίνω, αἶτος, τὸ, collisio, fractura. Ab ἔξ-
 νασταίνω.
 ἔξανασταίνω, α. f. ἴσω, rarefacio, *Arct.*
 ἔξανασταίνω, exemptus est, 3. sing. perf. ind.
 pass. Ion. pro ἔξανασταίνω, a verbo ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, αἶμα, f. ἴσω, a somno unde ἔξανασταίνω,
 vota persolvere, *Suid.* dedicare, conse-
 crare.
 ἔξανασταίνω, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, fut. ζω, exturbo, expello, effringo.
 Οἶον ἔξναι ἔξανασταίνω τὴν ἄλγαν αὐθαδέαν, retundam,
Aristoph. Thesm. 704. Ἄλλ' αὐθὺς ἔξανασταίνω
 πολλοὺς κακοὺς καὶ σφοδρῶς, incesso, *Id. Nub.*
 1373. Κῆρα τῷ περικτῶ θέναν τὴν κυκλὶδ'
 ἔξανασταίνω, discussi cancellos, *Id. Equit.* 640.
 ἔξανασταίνω, α. fut. ἴσω, otiosus sum, obtorpe-
 sco; unde ἔξανασταίνω, et pass. ἔξανασταίνω.
 Διὰ τὸ ἔξανασταίνω τὴν αὐτὴν δύναμιν, *Aristot.*
 ἔξανασταίνω, ἔξναι, res quæ haud neg-
 ligen-ter exsequuntur, *Soph. Phil.* 356.
 ἔξανασταίνω, τὰ, primitiæ. Apud Apollonium
 membra exteriora, quæ prima amputan-
 tur in truncatione. Ab ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, et ἴσμαι, med. in argentum redigo,
 pecunia vendo vel permuto; (2) pecunia
 emungo. Ex ἔξανασταίνω.
 ἔξανασταίνω, a. 1. partic. med.
 ἔξανασταίνω, contr. pro ἔξανασταίνω, ab
 ἔξανασταίνω, f. ἴσω, idem. Στρωμὴν ἔξανασταίνω-
 σαι, *Thuc.*
 ἔξανασταίνω, placo; (2) diis sacrifico. Ab
 ἔξανασταίνω, f. ἴσμαι, idem. Ἐάν τὸς κυρίως
 δούρις ἔξανασταίνω, *Dem.* τοῖς θεοῖς, *Xen.*
 ἔξανασταίνω, α. f. ἴσω, luxu; unde ἔξανασταίνω, τὸ,
 luxatum. Ab ἔξανασταίνω. Hinc
 ἔξανασταίνω, αἶτος, τὸ, luxatio.

ἔξαφρονσι, *ew, h*, idem et ab eod.
ἔξαφρος, *o, d, h*, articulis suis emotus, luxatus; (2) cui articuli naturaliter prominent et extant. Ex ἔξ et ἄφρων.
ἔξαφρος, *o, fut. ὦσω*, artus suis sedibus emotus. Ab ἔξαφρος. Hinc
ἔξαφροσμα, *artos, τὸ, luxatio*.
ἔξαφρονσι, *ew, h*, idem et ab eod.
ἔξαριθμός, *o, fut. ἔσω*, numero, recenseo.
ἔξαριθμόςας γονὰς σὺς μιλαίνης, *Lycophr. 1255*.
ἔξαριθμοσι, *ew, h*, enumeratio; commemoratio; expositio.
ἔξαριθμος, *on, sextuplex*.
ἔξαρκια, *o, f. ἥσω*, sufficio, satis sum; ἔξαρκι sufficit, ἔξαρκίσις, ἔξηρκισις. Ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τοὺς φίλους ἔξηρκισις, *Xen. (2) contentus sum, placeo*. (1) Ὁ γὰρ Χιρώνος βίος πᾶσιν ἔξηρκισι, *Chiro tam diu vixit quam cæteri omnes, Xenoph. de Venat. 1*. Ἐξαρκίσις ἦν Ζεὺς ὁ τιμαρτέμενος, satis erat, *Eurip. Suppl. 511*. Ἡ γὰρ δίκαια ταῦτα κάξαρκυντά μοι, *Id. Hiph. 702*. (2) Θανυσσὸν ὤπασας, εἰ τὰ ἔξαρκι πόσις; *Id. Ibid. 278*.
ἔξαρκίς, *ios, o, d, h*, sufficiens. Ἐγὼ δὲ πάντων ἔξαρκι τίθω, *Soph. Trach. 334*.
ἔξαρκιντός, *adv. sufficienter, abunde*.
ἔξαρκια, *artos, τὸ, sublatio*; (2) elevato poli; (3) tumor. Ab ἔξαρκια.
ἔξαρκίζω, *f. ὦσω*, discrepo, non sum consonus; (2) avello, disjungo.
ἔξαρκίμοι, ἔμαι, *f. ἥσωμαι, nego*; (2) recuso. Οὐκ ἔξαρκίμοι πρῶτον, *Æschin.*
ἔξαρκισμένος, *aor. 1. part. neg.*
ἔξαρνησις, *ew, h*, negatio, inficiatio.
ἔξαρνησις, *h, av*, inficiandi peritus.
ἔξαρκος, *o, d, h*, qui negat, inficiator. Ἐξαρκὸς ἐστὶ, negat, *Aristoph. Plut. 241*.
ἔξαρκάζω, *f. ὦσω*, vel ἔω, eripio; unde ἔξηρτασι, et ἔξηρταζω, et pass. ἔξηρτασα, eriputus fuerat. Ἐξαρκάσομαι σὺ τοῖς ὄντις τὰ ἔντρα, *Aristoph. Eq. 705*. Τὸ παιδίον ἔξαρκάσας μοι φρούδας ἀπὸ τοῦ τιθίω, *Id. Thesm. 698*.
ἔξαρκος, *ew, h*, ademptio, evulsio; (2) elatio. Ab ἔξαρκια.
ἔξαρκάω, *o, f. ἥσω*, suspendo, alligo, annecto; (2) elevo, tollo. Hinc ἔξαρκάομαι, ὦμαι, pendeo, dependeo; (3) magnopere deditus sum; (4) conjungor; unde ἔξηρτημαι, conjunctus sum, adhareo. At in voc. med. ἔξηρτησάμην, ἔξηρτησάω, devinxisti tibi. Ἐξηρτηνται τοῖς ἀποδοσομένοι, *Xen.*
ἔξαρτημα, *artos, τὸ, appendix*.
ἔξαρτησις, *ew, h*, suspensio, *Aret.*
ἔξαρκίω, *f. ὦσω*, absolve; (2) præparo, perfecte instruo; pass. ἔξηρτημένος, perfecte instructus. Ὅτε δὲ γίνετο ἡμᾶς ἔξαρκίσις τὰς ἡμέρας, *Act. 21, 5*.
ἔξαρκτιμένοι, *instructi, perf. part. pass. Ion. pro ἔξηρτημένοι*, a verbo ἔξαρκίω.
ἔξαρκτισις, *ew, h*, apparatus, instructio. Ab ἔξαρκίω, adorno, apparo; *perf. part. pass. ἔξηρτημένος*; a. 1. ἔξαρκτινός, instructus. Παντοσφῶν ὅπλων παρασκευῇ ἔξηρτημένους, *Herod.*
ἔξαρτίσις, *ew, h*, exhaustio. Ex
ἔξαρτίω, *f. ὦσω*, exhaurio; (2) exprimo. Ὁ πότις γὰρ τὰ γε πίνειν καὶ ἔξηρτες βυλεύων σαφώς, *Soph. Phil. 423*.
ἔξαρκης, *adv. ab initio*. Pro ἔξ et ἀρχῆς.
ἔξαρκος, *o, d, h*, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alijus rei; (2) qui in aliqua re primus est. Ex ἔξ et ἀρχῆς, *initium*.
ἔξαρχος, et ἔξερχομαι, incipio, auspicio. Οἷον ὁμῶν ἔξαρξω τὴν ἄγαν αἰθαδιάν! *Aristoph. Thesm. 711*. Στρωθὸς τὸν αἰματηρὸν ἔξαρχον νόμον, *Lycophr. 251*. Ἐξέρχῃ κανὼν, auspicare canistra, *Eurip. Iphig. in Aul. 435*.
ἔξάρξω γὰρ μοι τὰν, *Eurip. Troad. 148*. Σὺ δ' ἔξαρχε δρονον, tu vero præi iurandum, *Id. Iphig. in Taur. 743*.
ἔξας, *ados, h*, senarius numerus. Ab ἔξ.
ἔξασθενσις, *o, f. ὦσω*, elanguesco, viribus deficio.
ἔξασθενίζω, *f. ὦσω*, debilito. Ex ἀσθενής.
ἔξαρκτις, *o, f. ὦσω*, exerceo; (2) exorno

perpolio. *Ἡ ταῦτα πάντα ἐξηγκημένοι δὲ οὐκ ἴσμεν, Xen.
 *Ἐξάσπις, ov, sex stadia æquans.
 *Ἐξάστρον, v, τὰ, Pleiades. Ἐκ ἑξ ἑ ἄστρον, quoniam tantum sex plerumque stellæ in Pleiade videntur, septima vero obscura est.
 *Ἐξάσαι, ai, flocci extantes in tela, panno, e tramma seu subtemine, ap. Hipp.
 *Ἐξάστῃς, v, ὁ ἕ ἡ, senis constans ordinibus; (2) sex constans versibus.
 *Ἐξασράπτω, f. ψω, emico, refulgeo. Καὶ ὁ ἱματισμός αὐτῇ λευκός ἐξασράπτω, Luc. 9, 29.
 *Ἐξάστῃς, v, ὁ ἕ ἡ, sex columnas habens.
 *Ἐξασφάλλω, f. ἴσω, munio, tutum reddo.
 *Ἐξασφάλλω, ai, infamia noto.
 *Ἐξατμίζω, f. ἴσω, vaporem elicio; ἑξατμίζεσθαι, evaporare, exarescere, expire; ἑξατμίσθεις, evaporatus, in vaporem evanidus.
 *Ἐξατμίζεσθαι γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων συμβαίνει, Aristot.
 *Ἐξατόνω, ω, f. ἴσω, deficio, fatigor.
 *Ἐξάττω, exsilio, subsilio.
 *Ἐξαικνίω, f. ανα, exsico.
 *Ἐξαιγής, ἴος, ὁ ἕ ἡ, splendens. Ex αὐγή.
 *Ἐξαιτάω, 2. sing. præ. imperat. act. contr. pro ἑξαιτάω. Ab
 *Ἐξαιτάω, ω, f. ἴσω, eloquor. Σὺ κακί, μᾶττε πτόντι, ἑξαιτάωμαι, invocabam, Soph. Ph. 394.
 Σαφὸς παφικὸς, ὅτιν ἐξαιτάω σοφόν, Ibid. 1232.
 *Ἐξαιπιδιάζωμαι, fut. ἀσσομαι, arroganter megero.
 *Ἐξαιυλῶ, ᾧ, unde ἐξηυλημένοι γλωτται, scil. αὐλῶν, inveterata et detrita lingulæ tibiarum. Ab
 *Ἐξαιυλος, v, ὁ ἕ ἡ, cui tibia exempta aut fracta est; (2) qui tibiæ sonum non amplius edit.
 *Ἐξαιυθεσθαι, immodice augeri.
 *Ἐξαιυθεῖν, δ, fuscina, harpago, Ἐσχ. Ab ἐξαιῦσαι, eximere, Hes.
 *Ἐξαιυτῇ, αυ, eodem momento, continuo. Ex ἑξ et αὐτῇς, sc. ὡρας.
 *Ἐξαιυσι, adv. continuo, statim.
 *Ἐξαστομολεῖω, ᾧ, transfugio.
 *Ἐξαστομολεῖν, ᾧ, contumacia pervicax, quasi ab ἐξασχύνωμαι, libero cervicem meam a iugo vel freno. Ex ἑξ et αὐχύν.
 *Ἐξασυνῶ, ᾧ, f. ἴσω, valde glorior, confidenter spondeo, affirmo, mihi persuadeo. *Ἡ νῦν φρονίη ἡμῖνων ἐξασυνῇ Διός, gloriaris te plus sapere quam Jovem, Eurip. Suppl. 504.
 Σχολῇ ποθ' ἤπειν δὲν ἐξασυνῇ ἐγώ, confidenter ego spondidissim nunquam me huc rediturum, Soph. Antig. 390. Οὐ γὰρ ποτ' ὦ παῖ, πῶτ' ἐν ἐξασυνῇ ἐγώ, nunquam enim, o nate, mihi persuasissem, Id. Phil. 869.
 *Ἐξασυνῶ, ᾧ, et ἐξασυνόμαι, ἔμαι, squalesco, exaresco. Ex ἑξ et αὐχμός.
 *Ἐξασυνῶ, accendo, torreo.
 *Ἐξασφαιρίζωμαι, ἔμαι, adfero ex. Hinc ἐξασφαιρίσθαι eis ἐλευθερίαν, apud Demosth. quasi ex servitute transire in libertatem.
 *Ἐξασφαιρίζω, f. ἴσω, deleo.
 *Ἐξασφίημι, dimitto. *Ἐξασφίεται τῷδε γ', ὡς ἐγὼ κλύω, Soph. Trach. 72.
 *Ἐξασφισάμαι, abscedo, abstisto, abducor. *Ἐξασφισαίμαι λόγων παλαιών, Eur.
 *Ἐξασφάρομαι, v, αἰ, qui seni aliquod onus gestant. Ex ἑξ et φάρω, fero.
 *Ἐξασφάρον, v, τὰ, lectica quæ a sex viris gestatur. Ex iisd.
 *Ἐξασφρίζω, f. ἴσω, despumo; ἑξασφρίζομαι, in spumam redigo. Ex ἑξ et ἀφρός.
 *Ἐξασφύω, f. ἴσω, exhaurio.
 *Ἐξασφύω, εἰρος, ὁ ἕ ἡ, qui sex manus habet.
 *Ἐξασφύ, adv. sexies, sex modis, in sex partes.
 *Ἐξασχοος, contr. ἐξασχως, v, ὁ ἕ ἡ, qui sex congiurum est. Ex ἑξ et χῶς, congius.
 *Ἐξασφισ, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάσφω.
 *Ἐξασφάλομαι, a. 2. ind. act. verbi ἐκβάλλω.
 *Ἐξέσαν, exierunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. per syncop. ὅτιν ἐξέσαν, a verbo ἐκβαίνα.
 *Ἐξασφύναω, ᾧ, f. ἴσω, sponse vel fidejussione aliquem ex vel a custodia libero. Hinc ἑξασφύνασθαι, expromitto. Μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξασφύναω μηδὲνα, Dem. Hinc

Ἐγγύησις, *εως, ἡ*, vadimonium, fidejussio, sponsio.

Ἐγείρειν, fut. *εἰσῶ*, exsuscito; unde ἔγειραι, excitare, a. 1. Hinc ἔγειρόμαι, exsurgo. Ἡμᾶς ἔγειρεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, 1 Cor. 6, 14.

Ἐγείροντο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἔγειρομαι.

Ἐγείρεις, *εως, ἡ*, excitatio; (2) experfactio, surrectio e cubili. Ab ἔγειραι.

Ἐγίγρομαι, exsurgo, exorior. Ἐὰν οὐ κέρει ἔης μήνης ἔγιγροτο, *Aret.*

Ἐγίγροντο, 3. pl. imperf. ind. pass. per. *Sync.* pro ἔγειρόντο, ab ἔγειραι.

Ἐγιδάφρις, f. *ισα*, e fundamentis eruo et everto; unde ἔγιδάφριν, desolatum.

Ἐγιδόχρη, imperf. ind. med. v. ἔγιδόχρη.

Ἐγιδόκωσα, a. 1. ind. act. verbi ἔγιδόκω.

Ἐγίδωτο, 3. sing. aor. 2. indic. med. verbi ἔγιδωμι.

Ἐγίδρα, *ας, ἡ*, exhedra, locus in quo frequentes sedes, v. gr. porticus; (2) popina; locus in porticibus, villarum imprimis, pluribus instructus sedibus, ut ibi consideri, disputandi causa, possit. Στόα ... ἔγιδραν ἔχουσα, *Plut. in Bruto*. Τῆς δὲ βουλῆς εἰς τὴν ἔγιδραν προσιστέλλοσθαι, *Id. Ibid.* Τῆς δ' ἐν ἔγιδρασι, *Eurip. Or.* 1450.

Ἐγίδριν, v. σὸ, exhedrium, parva exhedra. Dim. ab ἔγιδρα. Unde

Ἐγίδρος, *α, δ ἢ ἡ*, qui in sede et domicilio suo non est, a sede et domicilio absens, remotus, aut expulsus. Ἐγίδρον χώρας ἔχων, alienam sedem habens, *Aristoph. Av.* 276. Λόγοι παραλλήλοισιν ἔγίδροι φεράναι, verba erumpentia extra sedem mentis, præter rationem, *Eurip. Hippol.* 935. Φυγάδες, ἔγίδροι χθονός, *Id. Iphig. in Taur.* 80. Λόγοι ἔγίδροι φεράναι, *Id. Hippol.* 935.

Ἐγίδρουν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἔγιδω.

Ἐγίδω, exedo; med. ἔγιδωμαι, ἔγιδεται, exedit.

Ἐγίειν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἔγιω.

Ἐγέμαρθέσαν, metu perculsi sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἔγεμαρθεσθαι.

Ἐγίδηψα, a. 1. ind. act. verbi ἔγιδῆσω.

Ἐγίδοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἔγιδόμην.

Ἐγίδωτο, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔγιδω.

Ἐγίδρυστο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἔγιδρυναι.

Ἐγί, *ερί, 2*. sing. præ. imperat. act. contr. pro ἔγεις, ab ἔγιω, pro quo in usu est ἔγεις.

Ἐγί, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔγισθαι.

Ἐγί, 2. sing. præ. verbi ἔγισμι, abeo, exeo; abis, exis, vel abibis, exibis. Οὐ γὰρ ποτ' ἔγισσας τῆς χάριτος, *Soph. Ed. Col.* 909.

Ἐγίδναι, nosse a themate inusitato; unde et ἔγιδνα, perspectum habeo. Ἐγίδῃσαι, accurate nosse.

Ἐγίδων, *α, τὸ*, parvus habitus. Dim. ab ἔγισ.

Ἐγίσει, *Poet.* pro ἔγισσι, deinceps, ex ordine.

Ἐγίκαζω, f. *άνα*, effingo, effigiam alicujus ex primo, adsimilo, ad similitudinem alicujus facio. Hinc ἔγικάζομαι, similis sum; unde ἔγικασμένως, imagine expressus. Στήνα τ' ἔγικασμένα, pectus adumbratum, pectus similitudinem aliquam illius referens, *Eurip. Phæn.* 165.

Ἐγίκοιζα, fut. *ισω*, ex exemplari effingo vel ex primo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.

Ἐγίλς, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔγίλω.

Ἐγίλιω, *ῶ, f. ἡσσι*, explico, evolvo.

Ἐγίλισσις, *εως, ἡ*, evolutio.

Ἐγίλκωσα, a. 1. ind. act. verbi ἔγίλκω.

Ἐγίλκω, proprie evolvo; (2) e possessione ejicio. Ἐάντις ἔγίλλῃ τινα τῆς ἰστανίας, *Dem.*

Ἐγίλωμαι, aor. 2. ind. med. verbi ἔγίλω.

Ἐγίλωμαι, contorqueo, *Theoc.*

Ἐγίμαι, exeo, egredior. Hinc ἔγιναι, exire, ἔγιω, exiens.

Ἐγίμαι, præ. inf. verbi impers. ἔγισι, licet.

Ἐγίμαι, hospitio excepi, aor. 1. ind. act. verbi ἔγινω, pro ἔγισμι.

Ἐγίμαι, enunciare; ἔαν ἔγισω, ἔγισσας, renunciet; ἔγιστον, edixi vel effatus sum, &c. item

item dicere simpliciter. Τάχα γὰρ τῷχαις
ἂν χρησὶν ἱεσπῶν, *Aristoph. Av.* 460.
Ἐξίπα, *dicam, dixerim*, a. 1. conjunct. act.
Ἐξιογαμίνος, perf. part. pass. v. ἔξεργάζομαι.
Ἐξιογαμίνος, adv. perfecte, absolute.
Ἐξίγην, f. ζω, cohíbeo, excludo; (2) inter-
pello dicentem. Τὸς συνοφάντας ὁ θύραζ' ἐξ-
ίχουσι; *Aristoph. Ach.* 831. Ὀφθαλμοὶν ἄδεις
τὸν σὸν ἐξίγην δόμον, *Id. Conc.* 11.
Ἐξιρύσαι, extraxisse, aor. 1. infin. act. verbi
seq.
Ἐξίρυω, f. ὤω, extraho.
Ἐξίρω, exsero. Ἐξίρειν τὴν γλῶτταν, *Aristot.*
Ἐξιορνήσας, irridere; (2) pro joco, ut per
jocum dictum accipio.
Ἐξίς, qui emisit, a. 2. part. act. verbi ἔξηναι.
Ἐξίς, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.
Ἐξίς, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἔξω.
Ἐξεκάψαν, exusti, cremati sunt, 3. plur. aor.
1. ind. pass. verbi ἔκασαι.
Ἐξεκέντησα, a. 1. ind. act. verbi ἔκκεντέω.
Ἐξεκένωσα, a. 1. ind. act. verbi ἔκκενέω.
Ἐξεκκλησιάζω, f. ἄω, concionem advoco, con-
cilium populi habeo.
Ἐξεκλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἔκκλω.
Ἐξεκλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἔκκλω.
Ἐξέκλυσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἔκ-
κλύω.
Ἐξεκλίνω, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἔκ-
κλινω.
Ἐξέκλωψα, a. 1. ind. act. verbi ἔκκλωψω.
Ἐξεκρύβω, efferebatur, 3. sing. imperf. ind.
pass. verbi ἔκρυβω, effero.
Ἐξεκρύβω, pendebat, 3. sing. imperf. ind.
med. verbi ἔκρυβω.
Ἐξέκλυν, expellere, præs. inf. act. *Poet.* pro
ἔκκλω, a verbo ἔκλω.
Ἐξέκλυν, a. 2. ind. act. verbi ἔκκλω.
Ἐξέκλω, ὦ, f. ὤω, oleo ungo; (2) in oleum
verto.
Ἐξέκλω, 3. sing. imperf. ind. act. verbi
ἔκκλω.
Ἐξέκλω, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἔκκλω.
Ἐξέκλω, aor. 1. inf. act. verbi ἔκκλω.
Ἐξέκλω, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro
ἔκκλω.
Ἐξέκλω, εἰ, ἦ, eductio pecoris ad pastum;
(2) expeditio, profectio.
Ἐξέκλω, εἰς, ἦ, expulsio; (2) discessus; (3)
expeditio militaris. Ab
Ἐξέκλω, fut. ἔκκλω, *Att.* ἔκλω, perf. ἔ-
κλω, expello, abigo; (2) equo erumpo.
Τὸς ἐκ πατρὸς ἔκκλωμαι φυγὰς, *Soph. Ed.*
Col. 1287.
Ἐξέκλω, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔ-
κλω. Ab
Ἐξέκλω, ὦ, unde ἔκλω, expellere, *per Dialect.*
ἔκλω, idem.
Ἐξέκλω, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἔκλω.
Ἐξέκλω, 3. plur. imperf. ind. med. verbi
ἔκλω.
Ἐξέκλω, fut. ἔκλω, redarguo, convinco; (2)
deprehendo, comperio, in lucem profero;
(3) pass. *ap. Polyb.* nudare animum. Ἐξέ-
κλω πάντας τὸς ἀσπίδας, *Judæ* 15.
Ἐξέκλω, pro ἔκλω, *delegit*, 3. sing. aor. 2. ind.
med. *Ion.* pro ἔκλω, a verbo ἔκλω.
Ἐξέκλω, elegit, 3. sing. a. seq.
Ἐξέκλω, elegisti, 2. sing. a. 1. ind. med. a
verbo ἔκλω.
Ἐξέκλω, aor. 2. inf. med. verbi ἔκλω.
Ἐξέκλω, ὦ, ὁ, libertinus. Ab
Ἐξέκλω, εἰ, ὁ, ὁ, proprie, qui ob æs alien-
um in servitutem a creditore redactus,
post libertatem recepit; (2) idem qui ἀπυ-
λεύθερος, libertus, libertinus. (2) καὶ ὁ ἐξέ-
κλω αὐτοῖς ἰσοπολίτης ἐστὶ, et liberti æquo
jure degunt cum civibus, *App. Bell. Civ.*
2, 120.
Ἐξέκλω, ὦ, admodum libero ore lo-
quor, *apud Soph.* *Aj.* 1258.
Ἐξέκλω, ὦ, f. ὤω, liberum facio, libertate
dono, manumitto.
Ἐξέκλω, εἰς, ἦ, exitus. Ab ἔκλω.
Ἐξέκλω, egrediar, proditurus sum, f. 1. ind.
med. verbi ἔκλω, pro ἔκλω.

Ἐξέκλω, 3. pl. plusq. perf. ind. pass.
Att. et *Ion.* pro ἔκλω, ab ἔκλω.
Ἐξέκλω, εἰς, perf. ind. med. *Att.* pro ἔκ-
λω, a verbo ἔκλω.
Ἐξέκλω, εἰς, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
Ἐξέκλω, aor. 2. part. act. n. g.
Ἐξέκλω, exiverim, a. 2. conjunct. act.
Ἐξέκλω, ὦ, ὁ, evolutio, explicatio, imprimis,
aciei. Ab ἔκλω.
Ἐξέκλω, εἰ, ὁ, evolvendus, explicandus.
Ab eod.
Ἐξέκλω, εἰς, ἦ, idem quod ἔκλω, et ab
eod.
Ἐξέκλω, aor. 2. ind. act. verbi ἔκλω.
Ἐξέκλω, vel ἔκλω, f. ζω, evolvo, explico;
(2) subduco e pugna. Ἐξέκλω ἐμὲ γ' ἐκ
τῶν ἐμῶν, *Aristoph. Nub.* 33. Ἐξέκλω περι-
βολὰς σφραγισμάτων, explicatis vinculis si-
gillorum, *Eurip. Hipp.* 864. Σὺ δ' ἐξέκλω
πῶς θεῶν διασημάτων; explicatis oracula dei?
Id. Suppl. 141. Καὶ προῦθ' λόγος, ἐξ ἧστε
ἡμεῖς αὐτὸν ἐξέκλωμεν, non ita, ut nos eum
explicavimus, *Id. Ion.* 396. Ὁ δ' ἐξέκλω
παῖδα κίονος κύκλῳ, insequens puerum circa
columnam, *Id. Herc. Fur.* 977. Τὸς κύκλῳ
ἐξέκλω, sinuum anfractus legens, *App.*
Bell. Civ. 5, 84.
Ἐξέκλω, extracti, gen. sing. m. g. part.
præs. pass. *Ion.* pro ἔκλω, verbi ἔκ-
λω.
Ἐξέκλω, ὦ, f. ὤω, exulcero.
Ἐξέκλω, abstrahendum, extrahendum, *Soph.*
Ἐξέκλω, ὦ, ὁ, extractio. Ab
Ἐξέκλω, fut. ὤω, abstraho, extraho. Ἐξέ-
κλω τὴν πᾶσαν εἰρήνην φίλῃ, *Aristoph. Pace*,
294.
Ἐξέκλω, fut. ζω, idem. Ἀμφίχρυσον φάσανον
καπὶς λαβὼν, ἐξέκλω κοιλίῃ, *Eur. Hec.* 443.
Τὸ δ' τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξέκλωμεν, *Jac.* 1,
14.
Ἐξέκλω, ἦ, laniatio, exulceratio, *Steph.*
Ἐξέκλω, fut. ὤω, Græcum facio; (2) a
Græcis derivo, a Græco deduco; (3) ad
Græcorum formam et ritum instituo; (4)
ad Græcam facundiam exacte loquor.
Ἐξέκλω, diripi, a. 2. ind. med. *Ion.* pro
ἔκλω, a verbo ἔκλω.
Ἐξέκλω, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκλω.
Ἐξέκλω, eximam, fut. 2. ind. act. verbi ejusd.
Ἐξέκλω, fut. *Att.* verbi ἔκλω, pro ἔκλω.
Ἐξέκλω, part. *Att.* fut. ejusdem verbi, pro
ἔκλω. Καὶ γὰρ ἡλθες ἐξέκλω, etenim venisti
patriam perditurus, *Eurip. Phæn.* 616.
Ἐξέκλω, a. 1. ind. act. verbi ἔκλω.
Ἐξέκλω, emisisse, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἔκλω,
a verbo ἔκλω.
Ἐξέκλω, servare, vel servaturum, sive habiturum
esse, f. 1. inf. *Ion.* pro ἔκλω, ab ἔκλω.
Ἐξέκλω, ὦ, f. ὤω, evomo, reddo vomitione.
Ἐξέκλω, idem quod ἔκλω, *Hes.*
Ἐξέκλω, constanter observando; (2) sancio.
Ἐξέκλω, ὦ, f. ὤω, divendo.
Ἐξέκλω, vendidit, perf. part. pass. *Ion.*
pro ἔκλω.
Ἐξέκλω, interficio; unde ἔκλω, a. 2. inf.
Κύνων τ' ἐκκλω, *Hesiod. Scut.* 329.
Ἐξέκλω, fut. ὤω, vel ἔκλω, interficio; (2)
occisum armis spolio. Ἐξέκλω ὃν ποτ'
ἀξίω δόλῳ νέκυσ, *Lycophr.* 50.
Ἐξέκλω, interfecit, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐξέκλω, agite, extuleritis, 2. pl. a. 1. im-
perat. act. verbi ἔκλω, pro ἔκλω.
Ἐξέκλω, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἔκλω.
Ἐξέκλω, aor. 1. part. pass.
Ἐξέκλω, *Poet.* edico, eloquor. Ἐγὼ δ' ὁ μὴ
ποτὶ τὰμ' ἐξέκλω, *Soph. Ed. Tyr.* 328. Ὁ δ'
ἄρ' ἐξέκλω ἰσχυρῶς, *Apoll. Rhod.* 1, 764.
Ἐξέκλω, f. ὤω, pignero; (2) pignora
capiō.
Ἐξέκλω, exportatus, part. perf. pass. *Ion.*
pro ἔκλω, ab ἔκλω.
Ἐξέκλω, extuli, exportavi, perf. ind. med.
Ἐξέκλω, a. 1. ind. act. v. ἔκλω.
Ἐξέκλω, exas, seu exiveris, 2. sing. a. 2. opt.
act. *Dor.* pro ἔκλω, ab ἔκλω.
Ἐξέκλω, a. 1. ind. act. verbi ἔκλω.

Ἐξέκλω, exuo.
Ἐξέκλω, f. ὤω, exentero, eximo intestina,
item medullam. Ex ἔκλω et ἐντερον.
Ἐξέκλω, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἔκλω.
Ἐξέκλω, f. ὤω, exanto; (2) incantationibus
permulceo. Ἐξέκλω φόνιν, mulcentur,
delinuntur, *Soph. Ed. Col.* 1194.
Ἐξέκλω, extollo; (2) effero animo; (3) im-
pello, incito; unde ἔκλω, a. 2. conjunct.
3. sing. Τὸς θεοῖς ἐκκλω γυναικας, ἐκκλω-
ρουν δόλῳ καταλαβεῖν τὰ χερσὶν ἡμῶν, *Ar-
istoph. Lys.* 626.
Ἐξέκλω, exsilio, *Hes.*
Ἐξέκλω, a. 2. ind. act. verbi ἔκλω.
Ἐξέκλω, excidi, aor. 2. ind. act. verbi ἔκ-
λω.
Ἐξέκλω, a. 1. ind. act. verbi ἔκλω.
Ἐξέκλω, f. ζω, glorior.
Ἐξέκλω, percello, *Eur.*
Ἐξέκλω, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἔκλω.
Ἐξέκλω, probe novi, percalleo. Ἀκριβῶς
ἐκκλωμεν, *Dem.* Εὐνὸν ὄντα ὁ ἐκκλωμαι,
Eurip. Alc. 514.
Ἐξέκλω, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro
ἔκλω.
Ἐξέκλω, f. ὤω, signo, imprimo signum.
Ἐξέκλω, adv. ex industria, de industria,
cum ex vel non sit frustra.
Ἐξέκλω, fut. ὤω, perf. ἔκλω, premo,
urgeo onere.
Ἐξέκλω, a. 1. ind. pass. verbi ἔκλω.
Ἐξέκλω, 3. pl. ejusdem aor.
Ἐξέκλω, 3. pl. imperf. ind. pass. ejusd. v.
Ἐξέκλω, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἔκλω.
Ἐξέκλω, imbre multo arva rigat. Ὀὐτ' ἐκ-
κλω, οὐτ' ἐκκλω, *Soph. in Polyxena.*
Ἐξέκλω, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔκλω,
ab ἔκλω.
Ἐξέκλω, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi
ἔκλω.
Ἐξέκλω, depradati sumus, 1. pl. a. 2. ind.
act. *per Melath.* pro ἔκλω, ab ἔκλω.
Ἐξέκλω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔκλω.
Ἐξέκλω, ὤω, τὸ, vomitus. Ab ἔκλω.
Ἐξέκλω, ὤω, τὸ, idem; (2) id quod ejec-
tum est. Ab eod.
Ἐξέκλω, ὤω, f. ὤω, evacuo, expromo. Τὸς νῦν
μοι λίθος χαρίζε πρώτων ἐκκλω, *Aristoph.*
Ach. 345. Ex ἔκλω et ἔκλω, terra.
Ἐξέκλω, interficere, præs. inf. med. verbi
ἔκλω.
Ἐξέκλω, f. ὤω, absolvo, perficio; (2)
opera pretium facio; (3) reddo, v. g.
placatum, doctum, &c.; (4) malo aliquo
adficio; (5) perdo, occido; unde ἔκλω,
ἐκκλω, ἐκκλω, ταῦτα ἐκκλω, ἐκκλω,
δὲ, ὅς τις πολέμους ὡς πλείστα κατὰ ἐκκλω,
Plut. (5) Σιγάσας, ὁ γυναικας ἐκκλω,
perditæ sumus, *Eurip. Hippol.* 565. Hinc
Ἐξέκλω, absolutum, a. 1. part. pass. n. g.
Ἐξέκλω, a. 1. h, elaboratio, absolutio; (2)
figura rhetorica qua phrases idem signifi-
cantes eleganter conjunguntur.
Ἐξέκλω, factus, perf. part. pass.
Ἐξέκλω, ἦ, ὃν, rebus agendis efficax in
agendo.
Ἐξέκλω, 3. sing. imperf. act. *Ion.* pro ἔκλω,
ab
Ἐξέκλω, perquiro, interrogo.
Ἐξέκλω, f. ὤω, irrito, prorito.
Ἐξέκλω, everso, prosterno. Ἀδύχνας ἐκκ-
κλω, *Hesiod. Scut.* 174.
Ἐξέκλω, εἰς, ἦ, collocatio, *Ern.*
Ἐξέκλω, prostraverit, 3. sing. a. 1. opt. act.
Ἐξέκλω, interrogabunt, 3. pl. imperf. ind.
med. *Ion.* pro ἔκλω, ab ἔκλω.
Ἐξέκλω, ὤω, τὸ, id quod ructu ejectum
est; (2) ostium fluminis. Ab
Ἐξέκλω, et ἔκλω, eructo, ructu effun-
do; (2) de fluminibus, qui se effundunt
in mare; f. ἔκλω, a. 2. ἔκλω. Ὅταν
κλύδωνας ἐκκλω, *Lycophr.* 474.
Ἐξέκλω, ὤω, f. ὤω, pervestigo, perscrutor,
1 *Pet.* 1, 10. Hinc
Ἐξέκλω, εἰς, ἦ, perscrutato, investigatio.
Ἐξέκλω, ὤω, ὁ, perscrutator, indagator.
2 H

Ἐξάρθρως, *ως*, ἡ, idem et ab eod.
 Ἐξάρθρος, *ος*, ὁ ὃ ἡ, articulus sive emotus, luxatus; (2) cui articuli naturaliter prominent et extant. Ex ἔξ et ἄρθρον.
 Ἐξάρθρως, *ως*, fut. *άρσας*, artus suis sedibus emotus. Ab ἔξαρθρος. Hinc
 Ἐξάρθρωμα, *ατος*, τὸ, luxatio.
 Ἐξάρθρως, *ως*, ἡ, idem et ab eod.
 Ἐξάρθρως, *ως*, fut. *άρσας*, enumero, recenseo.
 Ἐξαριθμίας, *ων*, ὁ, enumeratio; commemoratio; expositio.
 Ἐξαριθμός, *ος*, *ον*, sextuplex.
 Ἐξαρκίω, *ω*, f. *ήσω*, sufficio, satis sum; ἔξαρκι, sufficit, ἔξαρκισι, ἔξαρκισι. Ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τὰς φίλους ἔξαρκισιν, *Xen.* (2) contentus sum, placeo. (1) Ὁ γὰρ Χείρωνος βίος πᾶσιν ἔξαρκισι, Chiro tam diu vixit quam ceteri omnes, *Xenoph. de Venat.* 1. Ἐξαρκίαν ἦν Ζεὺς ὁ τιμαρμένους, satis erat, *Eurip. Suppl.* 511. Ἡ γὰρ δίκαια ταῦτα καὶ ἀρκύνει μοι, *Id. Hipp.* 702. (2) Ζαυρὸν εἶπας, εἰ τὰδ ἔξαρκι πόσει; *Id. Ibid.* 278.
 Ἐξαρκής, *ιος*, ὁ ὃ ἡ, sufficiens. Ἐγὼ δὲ τᾶνδον ἔξαρκη τίθω, *Soph. Trach.* 334.
 Ἐξαρκύντας, *adv.* sufficienter, abunde.
 Ἐξαρμα, *ατος*, τὸ, sublatio; (2) elevatio poli; (3) tumor. Ab ἔξαιμα.
 Ἐξαρκίω, f. *άσω*, discrepo, non sum consonus; (2) avello, disjungo.
 Ἐξαρκίωμαι, ἔμαι, f. *ήσομαι*, nego; (2) recuso. Οὐκ ἔξαρκίωμαι πρᾶττειν, *Æschin.*
 Ἐξαρκισμός, *ος*, aor. 1. part. med.
 Ἐξαρκισμός, *ος*, ἡ, negatio, inficiatio.
 Ἐξαρκισμός, ἡ, ὄν, inficiandi peritus.
 Ἐξαρκός, *ος*, ὁ ὃ ἡ, qui negat, inficiator. Ἐξαρκός ἐστι, negat, *Aristoph. Plut.* 241.
 Ἐξαρκάω, f. *άσω*, vel *έω*, eripio; unde ἔξαρκα, et ἔξαρκα, et pass. ἔξαρκασα, eripere fuerat. Ἐξαρκάωμαι σε τοὺς ὄντες τὰ ἔντερα, *Aristoph. Eq.* 705. Τὸ παιδίον ἔξαρκάσας μοι φρένας ἀπὸ τῶ στήθε, *Id. Thesm.* 698.
 Ἐξαρκίς, *ως*, ἡ, ademptio, evulsio; (2) elatio. Ab ἔξαιμα.
 Ἐξαρκάω, *ω*, f. *ήσω*, suspendo, alligo, annecto; (2) elevo, tollo. Hinc ἔξαρκάωμαι, ἔμαι, pendo, dependeo; (3) magnopere deditus sum; (4) conjungor; unde ἔξαρκα, conjunctus sum, adhæreo. At in voc. med. ἔξαρκάωμαι, ἔξαρκάω, devinxisti tibi. Ἐξαρκῆται τὸ ἀποδορομένη, *Xen.*
 Ἐξαρκίω, *ω*, *ατος*, τὸ, appendix.
 Ἐξαρκίω, *ως*, ἡ, suspensio, *Aret.*
 Ἐξαρκίω, f. *άσω*, absolvo; (2) præparo, perfecte instruo; pass. ἔξαρκισμός, perfecte instructus. Ὅτε δὲ ἰνέιντο ἡμᾶς ἔξαρκίσαι τὰς ἡμέρας, *Act.* 21, 5.
 Ἐξαρκίω, *ω*, *ατος*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἔξαρκίωμαι, a verbo ἔξαρκίω.
 Ἐξαρκίω, *ως*, ἡ, apparatus, instructio. Ab ἔξαρκίω, adorno, appaço; perf. part. pass. ἔξαρκισμός, a. 1. ἔξαρκισμός, instructus. Παντοσπῆ ὅπλων παρασκευῇ ἔξαρκίωμαι, *Herod.*
 Ἐξαρκίω, *ως*, ἡ, exhaustio. Ex
 ἔξαρκίω, f. *άσω*, exhaurio; (2) exprimo. Οὐ γὰρ τὰ γε κείνων κά' ἔξαρκε βαλεῖν σάφως, *Soph. Phil.* 423.
 Ἐξαρκίω, *ως*, ἡ, ab initio. Pro ἔξ et ἀρχῆς.
 Ἐξαρκίω, *ως*, ὁ ὃ ἡ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei; (2) qui in aliqua re primus est. Ex ἔξ et ἀρχῆς, initium.
 Ἐξαρκίω, et ἔξαρκίωμαι, incipio, auspicor. Οἷον ὡν ἔξαρκῶ πῶν ἄνθρωποι ἀνθρώπων, *Aristoph. Thesm.* 711. Σπρόμβον τὸν αἰματὸν ἔξαρκῶν νόμον, *Lycophr.* 251. Ἐξαρκῶ κατὰ, auspicare canistra, *Eurip. Iphig.* in *Aul.* 435.
 Ἐξαρκίω γὰρ μοι πᾶν, *Eurip. Troad.* 148. Σὺ δ' ἔξαρκῶ ὅσον, tu vero præi jursurandum, *Id. Iphig.* in *Taur.* 743.
 Ἐξας, *ατος*, ἡ, senarius numerus. Ab ἔξ.
 Ἐξασθενίω, *ω*, f. *ήσω*, clanguesco, viribus deficior.
 Ἐξασθενίω, f. *άσω*, debilito. Ex ἀσθενής.
 Ἐξασκίω, *ω*, f. *άσω*, exerceo; (2) exorno,

perpolio. Ἡν ταῦτα πάντα ἔξασκίωμαι ὡς οἱ ἱπταί, *Xen.*
 Ἐξαστάδιος, *ος*, *ον*, sex stadia æquans.
 Ἐξαστερον, *ος*, τὸ, Pleiades. Ex ἔξ et ἄστρον, quoniam tantum sex plerumque stellæ in Pleiade videntur, septima vero obscura est.
 Ἐξασται, *αί*, flocci extantes in tela, panno, e tramma seu subtemine, *ap. Hipp.*
 Ἐξαστήριος, *ος*, ὁ ὃ ἡ, senis constans ordinibus; (2) sex constans versibus.
 Ἐξαστάτω, f. *άσω*, emico, refulgeo. Καὶ ὁ ἱματισμός αὐτῷ λευκός ἔξαστάτω, *Luc.* 9, 29.
 Ἐξαστύλος, *ος*, ὁ ὃ ἡ, sex columnas habens.
 Ἐξασφάλλω, f. *άσω*, munio, tutum reddo.
 Ἐξαστίω, *ω*, infamia noto.
 Ἐξαστρίω, f. *άσω*, vaporem elicio; ἔξατρίωσθαι, evaporare, exarescere, expirare; ἔξατρίωσθαι, evaporare, in vaporem evanidus.
 Ἐξαστρίωσθαι γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων συμβαίνει, *Aristot.*
 Ἐξαστενίω, *ω*, f. *ήσω*, deficio, fatigor.
 Ἐξαστενίω, *ω*, *ατος*, exsilio, subsilio.
 Ἐξασταίνω, f. *άσω*, exsicco.
 Ἐξαστῆς, *ιος*, ὁ ὃ ἡ, splendens. Ex αὐγή.
 Ἐξαστα, 2. sing. præ. imperat. act. contr. pro ἔξασται. Ab
 Ἐξαστάω, *ω*, f. *ήσω*, eloquor. Σὲ κακί, μᾶτερ πότνι, ἔξαστάωμαι, invocabam, *Soph. Ph.* 394. Σοφὸς πεφυκός, ἀλλ' ἔξαστάω σοφόν, *Ibid.* 1232.
 Ἐξαστάωμαι, fut. *άσσομαι*, arroganter me gero.
 Ἐξαστάω, *ω*, unde ἔξαστάωμαι γλῶτται, scil. αὐλῶν, inveterat et detritæ lingulæ tibiarum. Ab
 Ἐξαστάω, *ω*, ὁ ὃ ἡ, qui tibia exempta aut fracta est; (2) qui tibiæ sonum non amplius edit.
 Ἐξαστάω, *ω*, immo, immodice augeri.
 Ἐξαστάω, *ω*, fuscina, harpago, *Æsch.* Ab ἔξασται, eximere, *Hes.*
 Ἐξαστάω, *ω*, eodem momento, continuo. Ex ἔξ et αὐτῆς, sc. ὥρα.
 Ἐξαστάω, *ω*, continuo, statim.
 Ἐξασταμόλιω, *ω*, transfigio.
 Ἐξασταμόλιος, *ος*, ὁ, contumacia perversa, quasi ab ἔξασταμόλιω, libero cervicem meatu a jugo vel freno. Ex ἔξ et αὐτῆς.
 Ἐξασταίω, *ω*, f. *ήσω*, valde gloriolior, confidenter spondeo, affirmo, mihi persuadeo. Ἡ γὰρ φρονὶς ἀμείνων ἔξασταίω Δίος, gloriolior te plus sapere quam Jovem, *Eurip. Suppl.* 504. Σχολῇ ποθ' ἔξασταίω δὲ ἔξασταίω ἐγὼ, confidenter ego spondidissimam nunquam me huc rediturum, *Soph. Antig.* 390. Οὐ γὰρ ποσ', ὦ παῖ, τῷ δ' ἔξασταίω ἐγὼ, nunquam enim, o nate, mihi persuasissimam, *Id. Phil.* 869.
 Ἐξασταίω, *ω*, et ἔξασταίωμαι, ἔμαι, squalesco, exaresco. Ex ἔξ et αὐτῆς.
 Ἐξασταίω, *ω*, accendo, torreo.
 Ἐξασταίωμαι, ἔμαι, adfero ex. Hinc ἔξασταίω, eis illecebras, apud Demosth. quasi ex servitute transare in libertatem.
 Ἐξασταίω, f. *άσω*, deleo.
 Ἐξασταίω, dimitto. Ἐξασταίωται σὺν γ', ὡς ἐγὼ κλύω, *Soph. Trach.* 72.
 Ἐξασταίωμαι, abscedo, abhisto, abducor. Ἐξασταίωμαι λόγων παλαιῶν, *Eur.*
 Ἐξασταίω, *ων*, οἱ, qui seni aliquid onus gestant. Ex ἔξ et φέρω, fero.
 Ἐξασταίω, *ος*, τὸ, lectica quæ a sex viris gestatur. Ex iisd.
 Ἐξασταίω, f. *άσω*, despumo; ἔξασταίωμαι, in spumam redigor. Ex ἔξ et ἀφρός.
 Ἐξασταίω, f. *άσω*, exhaurio.
 Ἐξασταίω, *ος*, ὁ ὃ ἡ, qui sex manus habet.
 Ἐξασταίω, *ων*, sexies, sex modis, in sex partes.
 Ἐξασταίω, contr. ἔξασταίω, *ος*, ὁ ὃ ἡ, qui sex congiuriorum est. Ex ἔξ et χῆς, congius.
 Ἐξασταίω, *ως*, ἡ, inflammatio. Ab ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, a. 2. ind. act. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, *ων*, 3. plur. aor. 2. ind. act. per Syncope. pro ἔξασταίω, a verbo ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, *ω*, f. *ήσω*, sponsione vel fidejussione alicujem ex vel a custodia libero. Hinc ἔξασταίωμαι, expromitto. Μηδὲ τὸ λοιπὸν ἔξασταίωμαι μηδὲν, *Dem.* Hinc

ἔξασταίωμαι, *ως*, ἡ, vadimonium, fidejussio, sponsio.
 Ἐξασταίω, fut. *έσω*, exsuscito; unde ἔξασταίωμαι, excitare, a. 1. Hinc ἔξασταίωμαι, exsurgor. Ἡμᾶς ἔξασταίω διὰ τῆς δυνάμεως αὐτῆς, *1 Cor.* 6, 14.
 Ἐξασταίω, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἔξασταίωμαι.
 Ἐξασταίω, *ως*, ἡ, excitatio; (2) exasperatio, surrectio e cubili. Ab ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, exsurgor, exorior. Ἐπ' οὗ πᾶν ὃ τῆς μέθης ἔξασταίω, *Aret.*
 Ἐξασταίω, 3. pl. imperf. ind. pass. per. Sync. pro ἔξασταίω, ab ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, f. *άσω*, e fundamentis eruō et everto; unde ἔξασταίω, desolatum.
 Ἐξασταίω, imperf. ind. med. v. ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, a. 1. ind. act. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, 3. sing. aor. 2. indic. med. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, *ας*, ἡ, exhedra, locus in quo frequentes sedes, v. gr. porticus; (2) popina; locus in porticibus, villarum imprimis, pluribus instructus sedibus, ut ibi consideri, disputandi causa, possit. Στάα... ἔξασταίω ἔχουσα, *Plut. in Bruto.* Τῆς δὲ βουλῆς εἰς τὴν ἔξασταίω προσιελεύσθαι, *Id. Ibid.* Τὸς δ' ἐν ἔξασταίω, *Eurip. Or.* 1450.
 Ἐξασταίω, *ος*, τὸ, exhedrium, parva exhedra. Dim. ab ἔξασταίω. Unde
 Ἐξασταίω, *ος*, ὁ ὃ ἡ, qui in sede et domicilio suo non est, a sede et domicilio absens, remotus, aut expulsus. Ἐξασταίω χωρὰν ἔχων, alienam sedem habens, *Aristoph. Av.* 276. Λόγος παραλάσσοντες ἔξασταίω φρονῶν, verba erumpentia extra sedem mentis, præter rationem, *Eurip. Hippol.* 935. Φυγάδες, ἔξασταίω χθονός, *Id. Iphig. in Taur.* 80. Λόγος ἔξασταίω φρονῶν, *Id. Hippol.* 935.
 Ἐξασταίω, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, exedo; med. ἔξασταίω, ἔξασταίω, exedit.
 Ἐξασταίω, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, metu percussus sum, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἔξασταίωμαι.
 Ἐξασταίω, a. 1. ind. act. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, 2. sing. præ. imperat. act. contr. pro ἔξασταίω, ab ἔξασταίω, pro quo in usu est ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, 2. sing. præ. verbi ἔξασταίω, abeo, exeo; abis, exis, vel abibis, exibis. Οὐ γὰρ ποσ' ἔξασταίω τῆς χώρας, *Soph. Ed.* Col. 909.
 Ἐξασταίω, nosse a themate inusitato; unde et ἔξασταίω, perspectrum habeo. Ἐξασταίω, accurate nosse.
 Ἐξασταίω, *ος*, τὸ, parvus habitus. Dim. ab ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, *ος*, τὸ, deinceps, ex ordine.
 Ἐξασταίω, f. *άσω*, effingo, effigiem alicujus exprimo, ad similitudinem alicujus facio. Hinc ἔξασταίωμαι, similis sum; unde ἔξασταίω, imagine expressus, *Πλάτων* τ' ἔξασταίω, pectus adumbratum, pectus similitudinem aliquam illius referens, *Eurip. Phæn.* 165.
 Ἐξασταίω, fut. *άσω*, ex exemplari effingo vel exprimo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.
 Ἐξασταίω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, *ω*, f. *ήσω*, explico, evolvo.
 Ἐξασταίω, *ως*, ἡ, evolutio.
 Ἐξασταίω, a. 1. ind. act. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, proprie evolvo; (2) e possessione ejicio. Ἐάντις ἔξασταίω τινὰ τῆς ἔργασίας, *Dem.*
 Ἐξασταίω, aor. 2. ind. med. verbi ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, contorqueo, *Theoc.*
 Ἐξασταίω, exeo, egredior. Hinc ἔξασταίω, exire, ἔξασταίω, exiens.
 Ἐξασταίω, præ. inf. verbi impers. ἔξασταίω, licet.
 Ἐξασταίω, hospitio excepti, aor. 1. ind. act. verbi ἔξασταίω, pro ἔξασταίω.
 Ἐξασταίω, enunciare; ἐάν ἔξασταίω, ἔξασταίω, renunciet; ἔξασταίω, edixi vel effatus sum, &c.
 item

item dicere simpliciter. Τάχα γὰρ τυχὸς
ἂν χρῆσθαι ἐξέπαιον, *Aristoph. Av.* 460.
Ἐξίσταμαι, dicam, dixerim, a. 1. conjunct. act.
Ἐξεργασμένος, perf. part. pass. v. ἐξεργάζομαι.
Ἐξεργασμένος, adv. perfecte, absolute.
Ἐξείγω, f. ξω, cohibeo, excludo; (2) inter-
pello dicentem. Τὸς σκολοφάντας ἢ θύρας ἐξ-
είχες; *Aristoph. Ach.* 831. Ὁφθαλμὸν ὤδεις
τὸν σὸν ἐξείργει δοῦναν, *Id. Conc.* 11.
Ἐξείρισται, extraxisse, aor. 1. infin. act. verbi
seq.
Ἐξείρω, f. ὦω, extraho.
Ἐξείρω, exsero. Ἐξείρων τὴν γλῶτταν, *Aristot.*
Ἐξείρωνομαι, irrideo; (2) pro joco, ut per
jocum dictum accipio.
Ἐξεῖς, qui emisit, a. 2. part. act. verbi ἐξίμην.
Ἐξεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.
Ἐξείω, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἐξίμι.
Ἐξεκαύθησαν, exusti, cremati sunt, 3. plur. aor.
1. ind. pass. verbi ἵκκαω.
Ἐξέκινησα, a. 1. ind. act. verbi ἐκκινέω.
Ἐξέκινωσα, a. 1. ind. act. verbi ἐκκινέω.
Ἐξεκκλησιάζω, f. ἄσω, concionem advoco, con-
cilium populi habeo.
Ἐξεκλάσθη, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω.
Ἐξεκλείσθη, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω.
Ἐξέκλειψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐκ-
κλίστω.
Ἐξεκλίναστε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἐκ-
κλίνω.
Ἐξεκλάψα, a. 1. ind. act. verbi ἐκκλάπτω.
Ἐξεκκρίζετο, efferebatur, 3. sing. imperf. ind.
pass. verbi ἐκκρίμην, effero.
Ἐξεκρίματο, pendebat, 3. sing. imperf. ind.
med. verbi ἐκκρίμαμαι.
Ἐξέκλειαν, expellere, præs. inf. act. *Poet.* pro
ἐξέλειαν, a verbo ἐξέλειν.
Ἐξέλειπον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλανθάνω.
Ἐξέλειψαι, ᾧ, f. ὦσω, oleo ungo; (2) in oleum
verto.
Ἐξέλειψαντε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi
ἐκλεμβάνω.
Ἐξέλειψαι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἐξέλειψαι.
Ἐξέλειψας, aor. 1. inf. act. verbi ἐξέλειψαι.
Ἐξέλειψαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro
ἐξέλειψαι.
Ἐξέλειψαι, es, ἡ, eductio pecoris ad pastum;
(2) expeditio, profectio.
Ἐξέλειψαι, es, ἡ, expulsio; (2) discessus; (3)
expeditio militaris. Ab
Ἐξέλειψαι, fut. ἐξέλειψω, *Att.* ἐξέλειψω, perf. ἐξ-
έλειψα, expello, abigo; (2) equo erumpo.
Τῆς ἡ παστράδας ἐξέλειψαμι φυνγὰς, *Soph. CEd.*
Col. 1287.
Ἐξέλειψαι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐξ-
έλειψαι. Ab
Ἐξέλειψαι, ᾧ, unde ἐξέλειψαν, expellere, *per Dialec-*
tum. ab ἐξέλειψαι, idem.
Ἐξέλειψαι, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἐξέλειψαι.
Ἐξέλειψοντες, 3. plur. imperf. ind. med. verbi
ἐκλείγω.
Ἐξέλειψω, fut. ξω, redarguo, convinco; (2)
deprehando, comperio, in lucem profero;
(3) pass. *ap. Polyb.* nudare animum. Ἐξέ-
λειψαι πάντας τοὺς ἀσθεῖς, *Judæ* 15.
Ἐξέλειψαι, pro ἐξέλειστο, delegit, 3. sing. aor. 2. ind.
med. *Ion.* pro ἐξέλειστο, a verbo ἐξέλειρω.
Ἐξέλειψαι, elegit, 3. sing. a. seq.
Ἐξέλειψαι, elegisti, 2. sing. a. 1. ind. med. a
verbo ἐκλείγω.
Ἐξέλειψαι, aor. 2. inf. med. verbi ἐξέλειρω.
Ἐξέλειψομαι, ἔ, ὁ, libertinus. Ab
Ἐξέλειψομαι, es, ὁ, ἡ, proprie, qui ob æs alie-
num in servitutem a creditore redactus,
post libertatem recepit; (2) idem qui ἀπε-
λευθέρω, libertus, libertinus. (2) καὶ ὁ ἐξ-
ελευθέρω αὐτοῦς ἰσοπολίτης ἵσται, et liberti æquo
jure degunt cum civibus, *App. Bell. Civ.*
2. 120.
Ἐξέλειψομαι, ᾧ, admodum libero ore lo-
quor, *apud Soph. Aj.* 1258.
Ἐξέλειψομαι, ᾧ, f. ὦσω, liberum facio, libertate
dono, manumitto.
Ἐξέλειψομαι, es, ἡ, exitus. Ab ἐξέχομαι.
Ἐξέλειψομαι, egrediar, proditurus sum, f. 1. ind.
med. verbi ἐξέχομαι, pro ἐξέλειψω.

Ἐξελήλασαν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass.
Att. et Ion. pro ἐξηλάσαντων, ab ἐξηλαῖνα.
Ἐξελήλυθα, exii, perf. ind. med. Att. pro ἐξή-
λυθα, a verbo ἐξέλχομαι.
Ἐξελθῆν, exire, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
Ἐξελθόν, aor. 2. part. act. n. g.
Ἐξέλθω, exiverim, a. 2. conjunct. act.
Ἐξελήλως, ἤ, ὅ, evolutio, explicatio, imprimis,
aciei. Ab ἐξέλσω.
Ἐξέλκας, α, ὁ εἶ ἡ, evolendus, explicandus.
Ab eod.
Ἐξέλκεις, εως, ἡ, idem quod ἐξελιγμός, et ab
eod.
Ἐξέλκων, aor. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω.
Ἐξέλσω, vel ἐξέλττω, f. ξω, evolvo, explicō
(2) subduco e pugna. Ἐξήλικας ἐμεῖ γ' ἰ-
στὴν ἐμὴν, Aristoph. Nub. 33. Ἐξέλκας περι-
βολεὶς σφραγισμάτων, explicatis vinculis si-
gillorum, Eurip. Hipp. 864. Σὺ δ' ἐξέλτσεις
πῶς θεῶν δεσποτίας; explicasti oracula dei?
Id. Suppl. 141. Καὶ περὶ λόγος, ἃς ἥσπερ
ῥηεὶς αὐτὸν ἐξέλκομενος, non ita, ut nos
explicavimus, Id. Ion. 396. Ὁ δ' ἐξέλκων
παῖδα κίονος κύβητα, insequens puerum circa
columnam, Id. Herc. Fur. 977. Τὴς κόλπας
ἐξέλκων, sinuum anfractus legens, App.
Bell. Civ. 5, 84.
Ἐξέλκομενος, extracti, gen. sing. m. g. part.
præs. pass. Ion. pro ἐξελκομένη, verbi ἐξ-
έλκω.
Ἐξέλκω, ᾧ, f. ὥσω, exulcero.
Ἐξέλκτον, abstrahendum, extrahendum, Soph.
Ἐξέλκωμός, ἄ, ὁ, extractio. Ab
Ἐξέλκω, fut. ὥσω, abstraho, extraho. Ἐξελ-
κώσαι τὴν πᾶσιν ἐξήντην φίλην, Aristoph. Pace,
294.
Ἐξέλκω, fut. ξω, idem. Ἀμφίχευσον φάσγανον
καπτὶς λαβὼν, ἐξέλκε πολέῃ, Eur. Hec. 443.
Τὸ τοῦ ἰδίας ἐπὶ τυμίας ἐξελκόμενος, Jac. 1,
14.
Ἐξέλκωσις, ἡ, laniatio, exulceratio, Steph.
Ἐξέλκνῃς, fut. ὥσω, Græcum facio; (2) a
Græcis derivo, a Græco deduco; (3) ad
Græcorum formam et ritum instituo; (4)
ad Græcam faciendum exacte loquor.
Ἐξέλμην, diripi, a. 2. ind. med. Ion. pro
ἐξελόμην, a verbo ἐξαιρώ pro ἐξέλω.
Ἐξέλον, a. 2. ind. act. Ion. pro ἐξείλον.
Ἐξέλω, extimam, fut. 2. ind. act. verbi ejusd.
Ἐξέλω, fut. Att. verbi ἐξείλω, pro ἐξέλσας.
Ἐξέλων, part. Att. fut. ejusdem verbi, pro
ἐξέλσων. Καὶ γὰρ ἥλθες ἐξέλων, etenim venisti
patriam perditurus, Eurip. Phæn. 616.
Ἐξέμαξα, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω.
Ἐξέμην, emisisse, a. 2. inf. act. Ion. pro ἐξείναι,
a verbo ἐξίμην.
Ἐξέμην, servare, vel servaturum, sive habiturum
esse, f. 1. inf. Ion. pro ἔξην, ab ἔχω.
Ἐξέμην, ᾧ, f. ὥσω, evomo, reddo vomitione.
Ἐξέμπαν, idem quod ἐμπαν, Hes.
Ἐξέμπεδόν, constanter obsequi; (2) sancio.
Ἐξέμπολῶ, ᾧ, f. ὥσω, divendo.
Ἐξέπωλῃνος, vendidus, perf. part. pass. Ion.
pro ἐξέμπεδόνος.
Ἐξέναιρῳ, interficio; unde ἐξενάρειν, a. 2. inf.
Κύνων τ' ἐξενάρειν, Hesiod. Scut. 329.
Ἐξέναιρα, fut. ὥσω, vel ἔξω, interficio; (2)
occisum armis spolio. Ἐξενάρειν ὄν ποτ'
ἀξίφω δόλορ νέκυς, Lycophr. 50.
Ἐξέναιρα, interfecit, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐξένωχατε, agite, extuleritis, 2. pl. a. 1. im-
perat. act. verbi ἐκφέρω pro ἐξενίγκα.
Ἐξένικαι, aor. 1. inf. act. Poet. pro ἐξενίγκα.
Ἐξένωφθεις, aor. 1. part. pass.
Ἐξένωψα, Poet. edico, eloquor. Ἐγὼ δ' ὅ μὴ
ποτε τὰμ' ἐξένωψα, Sophi. Œd. Tyr. 328. Ὁ δ'
ἄρ' ἐξενίπνουν ἰώκει, Apoll. Rhod. 1, 764.
Ἐξένωψιδέω, f. ὥσω, pigneror; (2) pignora
capio.
Ἐξεννηγίμος, exportatus, part. perf. pass. Ion.
pro ἐξεννηγμένος, ab ἐκφέρω.
Ἐξενήνοχα, extuli, exportavi, perf. ind. med.
Ἐξενήψα, a. 1. ind. act. v. ἐκνήψω.
Ἐξένωας, creas, seu exiveris, 2. sing. a. 2. opt.
act. Dor. pro ἐξένωσας, ab ἐξέλχομαι.
Ἐξένωσα, a. 1. ind. act. verbi ἐξένω.
Ἐξένωσας, a. 1. ind. act. verbi ἐξένω.

ἔξεννυμι, exuo.
ἔξεντριζαί, f. ἰσω, exentoro, eximo intestina,
item medullam. Ex ἔξ et ἔντερον.
ἔξιντο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἔξινμι.
ἔξεπαῖον, f. ἄσω, exanto; (2) incantationibus
permulco. ἔξεπαῖονταί φόνιν, mulctur,
deliniuntur, Soph. *Œd. Col.* 1194.
ἔξεπαίρω, extollo; (2) effero animo; (3) im-
pello, incito; unde ἔξεπαρή, a. 2. conjunct.
3. sing. Τὰς θεαῖς ἰχθύας γυναῖκας ἔξεπαί-
ρωνιν δόλῳ καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν, *Anti-*
stroph. Lys. 626.
ἔξεπάλλομαι, exsilio, *Hes.*
ἔξίπαρθον, a. 2. ind. act. verbi ἔκίπαθαι.
ἔξίπτισον, excidi, aor. 2. ind. act. verbi ἔκ-
πίπτω.
ἔξίστασθαι, a. 1. ind. act. verbi ἐκίστάννυμι.
ἔξισπύχομαι, f. ἔξομαι, glorior.
ἔξισπιλάσσω, percello, *Eur.*
ἔξίσπῃται, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἔκίπῃται.
ἔξισπίζομαι, probe novi, percalleo. Ἀκριβοῦς
ἔξισπίζομαι, *Dem.* Εὐνὴν ὅσα σ' ἔξισπίζομαι,
Eurip. Alc. 514.
ἔξισπίζεαι, 2. sing. præter. ind. med. *Ion.* pro
ἔξισπίζομαι.
ἔξισφραγίζω, f. ἰσω, signo, imprimo signum.
ἔξισπύχθεις, adv. ex industria, de industria,
cum ex vel ἄλλο ex est frustra.
ἔξισπώω, fut. ὥσω, perf. ἔξισπώκα, premo,
urgeo onere.
ἔξισπλάγνι, a. 1. ind. pass. verbi ἐκπλήττω.
ἔξισπλάγνουν, 3. pl. ejusdem aor.
ἔξισπλάσσαντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ejusd. v.
ἔξισπλι, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἔκπλι.
ἔξισπυρίω, imbre multa arva rigo. Οὐτ' ἔξ-
ισπυρίζω, οὐτ' ἰσπυρίζω, *Soph. in Polyxena.*
ἔξισπύνασα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔξεσπύνασα,
ab ἐκπύνω.
ἔξισπυρόντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi
ἐκπυρόμαι.
ἔξεσπαρόμενοι, depradati sumus, 1. pl. a. 2. ind.
act. per *Melath.* pro ἔξεσπαρόμενοι, ab ἐκσπάρω.
ἔξισπῃται, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔκισπῃται.
ἔξισπῶμαι, ἄτος, τὸ, vomitus. Ab ἔξισπῶ.
ἔξισπῶμαι, ἄτος, τὸ, idem; (2) id quod ejec-
tum est. Ab eod.
ἔξισπῶ, ὦ, f. ἄσω, evacuo, expromo. Τὰς νῦν
μοι λίθες χαμαῖς πρῶτον ἔξισπῶσαι, *Aristoph.*
Ach. 345. Ex ἔξ et ἔρω, terra.
ἔξισργάζομαι, interficere, præter. inf. med. verbi
ἔξισργάζομαι, f. ἄσσομαι, absolvere, perficio; (2)
opera pretium facio; (3) reddo, v. g.
placatum, doctum, &c.; (4) malo aliquo
adficio; (5) perdo, occido; unde ἔξισργάσω,
ἐξισργάσθην, ἐξισργάσμενος. Ταῦτα ζυμωθελεῖν
δαί, ὃ τὰς πολέμους ὡς πλείστα κατὰ ἐργάσεται,
Plut. (5) Συγγασαί, ὃ γυναῖκες ἐξισργάσμεναι
perditæ sumus, *Eurip. Hippol.* 565. Hinc
ἔξισργάσθην, absolutum, a. 1. part. pass. n. g.
ἔξισργασία, αἷς, ἥ, elaboratio, absolutio; (2)
figura rhetorica qua phrases idem signifi-
cantes eleganter conjunguntur.
ἔξισργασμένος, factus, perf. part. pass.
ἔξισργαστικός, ἥ, ὃν, rebus agendis efficax in
agendo.
ἔξισρῃνεαι, 3. sing. imperf. act. *Ion.* pro ἔξηρῃνεαι,
ab
ἔξισρῃνεαι, perquiro, interrogo.
ἔξισρῃζω, f. ἰσω, irrito, prorito.
ἔξισρῃσω, evertō, prosterno. Αὐχίνας ἔξισ-
ρῃσόντες, *Hesiod. Scut.* 174.
ἔξισρῃσις, αἰς, ἥ, collocatio, *Ern.*
ἔξισρῃσαι, prostraverit, 3. sing. a. 1. opt. act.
ἔξισρῃστον, interrogant, 3. pl. imperf. ind.
med. *Ion.* pro ἔξηρῃστον, ab ἔξισρῃσαι.
ἔξισρῃγμα, ἄτος, τὸ, id quod ructu ejectum
est; (2) ostium fluminis. Ab
ἔξισρῃνω, et ἔξισρῃνωμαι, eructo, ructu effun-
do; (2) de fluminibus, qui se effundunt
in mare; f. ἔξισρῃζομαι, a. 2. ἔξηρῃνον. Ὅταν
κλύδωνας ἔξισρῃνηται γνάθον, *Lycophr.* 474.
ἔξισρῃνεται ποτὶ, *Id.* 725.
ἔξισρῃνάω, ὦ, f. ἰσω, pervestigo, perscruto,
1 *Pet.* 1. 10. Hinc
ἔξισρῃνῃσις, αἰς, ἥ, perscrutatio, investigatio.
ἔξισρῃνῃσθαι, ὃ, ἥ, perscrutator, indagator.

Ἐξερευνητικός, ἡ, ὄν, ad investigandum acutus.
Ἐξερεύεις, εὐς, ἡ, eructatio. Ab ἔξευρύω.
Ἐξέρω, ὦ, eloquar, dicam, nempe per διάλυσιν ab ἔξερω; ἔξερω, et ἔξερώμαι, perquiro.
Ἐξερημάω, ὦ, f. ὥσω, desolo, vasto; (2) relinquō. Καὶ ἐξερημάσαι γένος, vasteturque genus omne nostrum, *Soph. El.* 1010. Ἐξερημαῖσαι δόμας, relinquentes domos, *Eurip. Andr.* 598. Τὰς ἐξερημαμένας πόλεις κατοικίζω, *Plat.*
Ἐξέρζω, contendo, litigo. Ἐν τοῖς δημοσίοις κινδύνοις ἐξέρζω, inimicitias exercere in crimine publico, *App. Bell. Civ.* 2, 123.
Ἐξεριθύνωμαι, f. εὐρύωμαι, fautores et adjuutores mihi comparo, *Ern.* redimo, mercede allicio; *Bud.* Ab ἔρυος.
Ἐξερνάω, f. ὥσω, caprifico, maturum reddo. Ἄλλως ἐξερνάεις λόγους, alios oratione maturus reddis. Metaphora sumta a caprificis qui non eduntur, sed inserviunt ad procurandam maturitatem ficum, *Soph. in Helenae Raptu.*
Ἐξερίπνυτες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἔξερίπω.
Ἐξερῖς, ἄ, ὅ, litigator, contentiosus. Οὐδ' ἐξερῖς τῶν λόγων, *Eurip. Suppl.* 894.
Ἐξερμηνύω, f. ὥσω, interpreter.
Ἐξέρωμαι, interrogo; unde ἐξέρωτο & ἐξήρωτο, *ap. Hom.* aor. 2. ἐξήρωμην, interrogavi; ἐξήρω, interrogavi. Ἡ τῷ πύπυρι πύπυρος ἐξήρω μ' ὄρε; vulpem illam sceleratam rogas, ubi sit? *Soph. Aj.* 103. Ex ἔξ et ἱρώ, dico.
Ἐξερούζω, f. ὥσω, propro; ἔξερω, idem.
Ἐξέρρύω, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi ἐκρήσω.
Ἐξέρρω, hinc ἐξέρρε, abi in malam rem.
Ἐξέρρωμις, ἡ, pro ἐξέρρεσις, effluxio, evacuatio.
Ἐξερυθρίω, f. ὥσω, rubefio.
Ἐξερυθρός, α, ὁ & ἡ, valde ruber.
Ἐξερύω, inhibeo, *Soph.*
Ἐξέρω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔξερώ.
Ἐξέρωσασκε, Ion. pro ἐξέρωσε.
Ἐξέρω, f. ὥσω, extraho. Χείμαρον ἐξέρωσας, *Hesiod. Op.* 624.
Ἐξέρωμαι, exeo, egredior. Ἐξέρωχοντο εἰς καθ' εἷς, *Joann.* 8, 9. Σὺ γ' εἰς τὸν ἐξελθόντος ἀνέσιν φόμα, quum tu impium hunc sermonem exorsus sis [Ordo : σὺ ἐξελθόντος εἰς τὸν ἀνέσιν φόμα. Στόμα vero ibi est sermo ut centies], *Soph. Ed.* Col. 981.
Ἐξέρωμαι, decedo, excedo. Αἱ δ' ἐξέρωσαν, illæ ex via excesserunt, *Il.* 23, 468.
Ἐξέρωτάω, ὦ, f. ὥσω, interrogo. Ἐξέρωτῆς ἄνα; *Pind. Pyth.* 9, 79.
Ἐξέρω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἔξω, rado.
Ἐξέρω, exedo, erodo.
Ἐξέρω, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Τῶν ἐνέκ' ἐξέρω πολλὰν ὁδὸν ἡλθεν, horum gratia in legationem multam viam venit, *Odys.* 21, 20. Ab ἔξωμαι, ablego.
Ἐξέρω, εὐς, ἡ, expulsio, divortium. Γυναικὸς μὴν τῆς ἔχουσ' ἐκπορεύμεθα σὺν τῆς ἐκείνης, conjugem quam habes ut repudies non postulamus, *Herodot.* 5, 40. Ab eod.
Ἐξέρω, perf. ind. act. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρωμαι, extergebam, imperf. ind. act. contr. pro ἐξέρωμαι, a verbo ἐκέρω.
Ἐξέρω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρω, enuperat, 3. sing. plusq. perf. pass. per Metath. pro ἐξέρω, ab ἐκέρω, vel ἐκέρω.
Ἐξέρω, licetib, f. 1. ind. act. per *Synecor.* pro ἐξέρω, a verbo imperson. ἔξω.
Ἐξέρω, a. 2. ind. act. verbi ἐξέρω.
Ἐξέρω, licet. Hinc ἔξω, cum liceat. (Tota dictio hæc est, ἐκποδὸν ἔξω, via plana, aperta est, obstantibus amotis, *Ern.*)
Ἐξέρωμαι, perf. ind. pass. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρωμαι, adv. e. transverso; (2) more eorum quæ inversa sunt. Ab ἐξέρωμαι, quod est ab ἐκέρω.
Ἐξέρω, f. ὥσω, examino, inquirō, perscrutor, exploro, probō, experimentum facio; (2) quæstionem habeo per tormenta; (3) æstimo; (4) comparo, contendo; (5) recenseo, enumero; (6) adnumero; (7) in

pass. dicitur de eo imprimis qui in aliquo genere egregia documenta edidit, cognitus, spectatus est; (8) adesse, præsto esse, coram sese exhibere, *Ern.* Πάσας δ' εἰδίας (σὺ εὖ λεγῶν) ἐξήσαν, *Aristoph. Thesm.* 444. Ἐξέρω, ἐτάσσει περὶ τῶν παιδῶν, *Matt.* 2, 8.
Ἐξέρω, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρω, εὐς, ἡ, exquisitio, examen; (2) quæstio, criminis inquisitio; (3) comparatio; (4) exploratio; (5) recensio, lustratio; (6) specimen et documentum industriae.
Ἐξέρω, εὐς, ὁ, inquisitio; (2) discussio.
Ἐξέρω, εὐς, ὁ, examiner, inquisitor.
Ἐξέρω, ἡ, ὄν, qui multus est in indagatione veritatis vel alicujus rei; (2) inquirendi peritus.
Ἐξέρω, adv. accurate, exquisite.
Ἐξέρω, a. 1. ind. act. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρω, perfecerunt, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐξέρω, a verbo ἐκέρω.
Ἐξέρω, perfectus sum, a. 1. ind. pass.
Ἐξέρω, perficit, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐξέρω.
Ἐξέρω, ὦ, f. ὥσω, degenero.
Ἐξέρω, α, ὁ, sexennis. Ex ἔξ et ἱτος.
Ἐξέρω, adv. ab illo tempore, jam inde.
Ἐξέρω, ἱτος, sex annos nata.
Ἐξέρω, a. 1. ind. pass. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρω, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρω, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρω, rationes ab aliquo exigo, muneris, rei gestæ.
Ἐξέρω, diligenter considero vel explico.
Ἐξέρω, ὦμαι, vereor, caveo.
Ἐξέρω, f. ὥσω, rem facilem reddo.
Ἐξέρω, f. ὥσω, propitium reddo, placo.
Ἐξέρω, f. ὥσω, eunuchum facio.
Ἐξέρω, ὦ, f. ὥσω, suppetit mihi; (2) suggero, suppedito; (3) consequor, comparo mihi. Ταῦτα δὲ πάντα δύναται πᾶσιν ἱσχυρίαν ταῖς χερσὶν ἐκέρω, *Plat.*
Ἐξέρω, a. 2. inf. act. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρω, gen. pl. perf. part. act.
Ἐξέρω, ὥς, τὸ, solers inventum.
Ἐξέρω, εὐς, ὁ, inventio, adinventio. Ab
Ἐξέρω, f. ὥσω, invenio, excogito, commiscor; (2) comperio, reperio. Νῆ μοι τὸ καλὸν ἄλλως ἐξέρω ποτὶ, *pariat, Soph. Trach.* 25. Πῶ σὺν ἄνδρα τῶτον ἐξέρωσιν; *Aristoph. Eq.* 145. Τὰ δ' ὡς γὰρ ἐξέρω τὸ σοφώτατα, *Id. Av.* 1149. (2) νόμον καλλίστον ἐξέρω, στυβαρχὺν πατρί, *Soph. Trach.* 1177.
Ἐξέρω, ἡ, ὄν, solers, ad inveniendum acutus.
Ἐξέρω, nom. pl. a. 2. part. act.
Ἐξέρω, f. ὥσω, vilipendo, floccifacio, tanquam εὐτελής; (2) tenue reddo, facio. Hinc
Ἐξέρω, εὐς, ὁ, contemptio, ut cum oratione aliquid minuius.
Ἐξέρω, f. ὥσω, paro, apparo, instruo.
Ἐξέρω, glorior, apto, vota facio, *Ζῆν δ' ὅτ' ἐξέρω τένα, quando vero optabas vivere meos liberos, Eurip. Med.* 930.
Ἐξέρω, a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἐξέρω.
Ἐξέρω, 3. pl. a. 2. ind. pass. per *Synecor.* pro ἐξέρω, ab ἐκέρω.
Ἐξέρω, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρω, α, ὁ & ἡ, qui pubertatem excessit.
Ἐξέρω, injicio, immitto; ἐξέρωμαι, mando. Ἐκείνους ἐκέρω τῶν ἐξέρωται σκηνῆς ὑπαυλον, *Soph. Aj.* 806.
Ἐξέρω, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἐκέρω, pro ἐκέρω.
Ἐξέρω, α, ὁ & ἡ, habens guttur prominens, *Hippocrat.* Ex ἔξω et βρόγος.
Ἐξέρω, ὁ & ἡ, habens prominentes nates.
Ἐξέρω, effundebat, 3. sing. imperf. ind. act. cum ἱελεῖ, a verbo ἐκέρω.

Ἐξέρω, εἰς, eminens, prominens.
Ἐξέρωμαι, adhæreō. Πρὸς τρεῖς ὁδὸν ἄλλο, ἡ τὴν παρὰ Μωσὶ νημεροβήτησαν ἐξέρωται, *Euseb. Demonst. Evangel.* 70. Μαίνεσθαι καὶ παρανοεῖσθαι τούτων ἐξέρωται σφόδρα ὥς, insanitis et deliratis, talibus ita vehementer inhærentes, *Dio Chrysost.* 514.
Ἐξέρω, 3. pers. sing. imp. act. verbi ἐκέρω, oraculum edo, a ex contractione natum in ἡ maturatur *Att.* 'Ορ' ἐξέρω κακὰ, cum prædiceret, *Soph. Ed.* Col. 87.
Ἐξέρω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐκέρω.
Ἐξέρω, a. 1. ind. pass. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρω, emineo, exsto. Πρὶν ἡλὸν ἐξέρω, *Dem.*
Ἐξέρω, a. 1. ind. act. verbi ἐκέρω.
Ἐξέρω, f. ὥσω, excoquo.
Ἐξέρω, expulerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔξωσαν, a verbo ἔξω.
Ἐξέρω, α, ὁ & ἡ, qui pubertatem excessit, jam grandis et adultus. Ex ἔξ et ἡς.
Ἐξέρω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξέρω.
Ἐξέρω, a. 1. ind. act. verbi ἐξέρω.
Ἐξέρω, a. 1. ind. act. verbi ἐξέρω.
Ἐξέρω, dur esto, 3. sing. imperat. med. contr. pro ἐξέρω, ab ἐξέρω.
Ἐξέρω, ὦμαι, dux sum, præsens, viam monstro; (2) expono, explico, interpreter, impr. res sacras, leges; (3) censeo, dissero; (4) administro; (5) educo, diduco; (6) perficio. Χῶρον μὴν αὐτοῖς αὐτίκ' ἐξέρωμαι, *Soph. Ed.* Col. 1515. Ἐξέρω δὲ τῶν πρὸς τοῖς, quos jurem deos, *Eurip. Med.* 745. (3) ὅδιν δ' τι εὐλογησὶν τὸ ἐκείνῳ καὶ ἱερῶν ἐξέρω, existimasse nihil esse, quod ipse non et audere et efficere possit, *Arr. Ind.* 20, 11.
Ἐξέρω, a. 1. ind. pass. verbi ἐξέρω.
Ἐξέρω, ἄτος, τὸ, narratio. Ab ἐξέρω.
Ἐξέρω, εὐς, ἡ, expositio. Differunt ἐξέρωται et ἐξέρωται quemadmodum e poesi poema; siquidem poema dicitur panopliæ Achillis descriptio, poesis vero tota ipsa *Ilias*. *Aphthonius.*
Ἐξέρω, εὐς, ὁ, dux in re aliqua; (2) sequester, transactor, conciliator; (3) interpres, enarrator, explicator; (4) magus; (5) prudens juris pontificis et sacrorum interpres, omninoque juris divini et humani, qui consulitur de istis rebus. (3) ἐπεμπε Διοσφόρος εἰς τὴν ἐξέρωται τελεμνησίαν, *Herod.* 1, 78. Hinc
Ἐξέρω, ἡ, ὄν, interpretandi, narrandi peritus, ad narrandum et interpretandum pertinens. Hinc τὰ ἐξέρωται, ὦν, libri pontificiales.
Ἐξέρω, a. 1. ind. act. verbi ἐξέρω.
Ἐξέρω, ας, ἡ, prædicatio accepti beneficii.
Ἐξέρω, præsent. part. med. v. ἐξέρω.
Ἐξέρω, noveram, 1. sing. plusq. perf. verbi ἐξέρω. Θανόντων γὰρ ἐξέρω, morituras enim me sciebam, *Soph. Antig.* 460.
Ἐξέρω, noveras, 2. sing. plusq. perf. verbi ἐξέρω. Ἀρ' ἐξέρω ὅσον ἦν κέρδος σιγῇ κούνη; *Soph. Trach.* 998.
Ἐξέρω, egressi erant, 3. pl. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἐξέρω, a verbo ἐξέρω.
Ἐξέρω, *Att.* pro ἐξέρω, part. præter. pass. verbi ἐξέρω, quod vide.
Ἐξέρω, extirpe, præsent. inf. act. verbi ἐξέρω.
Ἐξέρω, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta. Ab ἔξ.
Ἐξέρω, εὐς, ὁ & ἡ, sexagenarius. Ex ἔξ-ἡκοντα et ἱτος, annus.
Ἐξέρω, adv. sexagies.
Ἐξέρω, α, ὁ & ἡ, τὰ, sexaginta quinque.
Ἐξέρω, α, ὁ & ἡ, sexaginta cubitos æquans.
Ἐξέρω, α, ὁ & ἡ, sexaginta stadia explens.
Ἐξέρω, οἱ, αἱ, sexaginta quatuor.
Ἐξέρω, εἰς, sexaginta annos natus.
Ἐξέρω, qui sexagesimo die venit, agit aliquid.
Ἐξέρω, ὁ, ὄν, sexagesimus. Ab ἔξ, sex.
Ἐξέρω, adv. diligentissime, ad amussim. Ex ἔξ et ἀκριβῶς.
Ἐξέρω, discedo; (2) prætereo; (3) egressus sum; (4) de vino vappescens. Ἐξέρω τὸν ὄνειρον, somnium impletum esse, *Herodot.* 1, 120.

120. 'Ισ' ἐξήκεις δακρύων; quousque lacrimis indulgebis? quo te luctus abripit? *Sophr. Œd. Tyr.* 1515. [imo potius, Ubina[m] lacrymarum pervenisti?]
 'Εξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐξελάναι.
 'Εξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξήλαμαι, exsilio.
 'Εξήλασεν, on, lamina ductili tectus, *Hom. εὐποιήσας, Hes.*
 'Εξήλειψθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
 'Εξήλειψεν, delevis, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v. ἐφελαν ab ἐξελείφα.
 'Εξήλθετε, 2. pl. a. 2. ind. act. v. ἐξέρχομαι.
 'Εξήλθον, a. 2. ind. act. per *Synop.* pro ἐξήλυθον.
 'Εξήλθα, f. ὥσα, soli expono; (2) suspendo sub dio. *Œd. Tyr.* 1311.
 'Εξήλθισα, a. 1. ind. act. v. ἐξήλθισα.
 'Εξήλλαγμένους, perf. part. pass. verbi ἐξήλλατσαν.
 'Εξήλλαγμένως, adv. perverse, abhorrenti modo.
 'Εξήλα, 2. sing. aor. 2. med. verbi ἐξάλλομαι. 'Ὡ δαίμων, ἦν ἐξήλα; o fortuna, quonam evasisti? *Sophr. Œd. Tyr.* 1311.
 'Εξήλυσεν, eus, ἦ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.
 'Εξήμας, adv. per sex dies.
 'Εξήμαστέρηνος, adv. falso, dolose, perperam. Ab ἐξημαστέρην, pecco.
 'Εξημερεύω, ὦ, mansuefacio, cicuro. Τῶτον σφί τον χώρον προεῖπες ἐξημερεύσαι ἐν ἡμέρῃ, hunc locum jussit intra diem detergant, *Herodot.* 1, 126: qui locus nempe dumosus erat. Hinc
 'Εξημερεύσεις, eus, ἦ, cicuratio.
 'Εξημίσεις, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξημίσει.
 'Εξημιόδοι, ἦ, on, permutatorius. Εἰματά σ' ἐξημιόδοι, λοιπὰ σ' ἐξεμὰ, καὶ εὐναί, *Odys.* 3, 249. Ab ἐξημιόδοι.
 'Εξην, pro ἐξίστι, (sæpe apud Platonem).
 'Εξηνήγχα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξηνήγχα, per ἐκφέρα.
 'Εξηνός, α, ὁ ὅ ἦ, effrenis. Ex ἐξ et ἡνία.
 'Εξηνύστος, qui perfici potest, *Eurip. Hēr.* 405.
 'Εξήπαφει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐξήπαφω.
 'Εξηπαρούσα, aggerenda terra continens solum facio.
 'Εξηπεροστέω, f. ὥσα, decipio, circumvenio.
 'Εξηπιαλῶς, febri laboro, quæ ἡπιαλός dicitur.
 'Εξηπλωτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἐξηπλώω.
 'Εξηρα, sustuli, a. 1. ind. act. verbi ἐξείρα.
 'Εξηραμαι, perf. ind. pass. verbi ἐξηραίνω.
 'Εξηρανα, arefecit, aor. 1. ind. act.
 'Εξηράνθη, a. 1. ind. pass.
 'Εξηρῆς, 2. sing. imperf. ind. act. v. ἐξείρα.
 'Εξηρῆτο, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἐξηρῶμαι.
 'Εξηρεύνθησα, a. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω.
 'Εξηρῆς, eus, ἦ, sc. ναῦς, navis sex ordinum, hexeres. Ex ἐξ et ἐρῆσας, remigo.
 'Εξηρητρίμηνος, perf. part. pass. verbi ἐξηρτρίζω.
 'Εξηρητρίμηνος, nom. pl. perf. part. pass. verbi ἐξηρτρίζω.
 'Εξηρχον, incipiebant, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐξέρχω.
 'Εξηρῶσαι, cum impetu latus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξηρῶω.
 'ΕΞΗ'2, adv. deinceps, consequenter, ordine, serie perpetua, (ab inus. ἐξή, series, ordo, *Eryn.*) 'Εξῆς καθ'ἑαυτοῦ ὡς ποδοῖς, prope meum pedem, *Eurip. Iphig. in Aul.* 627. Θρόνον σε τῷ Πλούτωνος ἐξῆς, solumque proxume a Plutone, *Aristoph. Ran.* 765.
 'Εξηράται, exploraverat, 3. sing. plusq. perf. act. verbi ἐξετάζω, *Polyb.* 3, 48.
 'Εξήταξα, a. 1. ind. act. Dor. pro ἐξήπασα, a verbo ἐξετάζω, examino. Unde
 'Εξητασμένως, adv. accurate, diligenter, considerate.
 'Εξητεράζω, f. ὥσα, sumendum hinc esse ἐξητασμένον, quod Galeno apud Hippocratem est τὸ διὰ ἡτέρας, i. e. λιστῶ ὑφάρμακτος ἡνιμίνου, per tenue linteum percolatum. Ex ἐξ et ἥτερος, linteum.

'Εξητάζομαι, ὤμαι, vincor.
 'Εξηχέω, ὤ, f. ὥσα, persono. 'Αφ' ὧν γὰρ ἐξηχῆται ὁ λόγος τῷ Κυρίῳ, 1 *Thess.* 1, 8.
 'Εξηίστομαι, ὤμαι, f. ὥσαι, sano; sarcio, *Plat.*
 'Εξηῖσι, emittunt, *Att.* pro ἐξίσσι. Ab ἐξίημι.
 'Εξηιδιάζομαι, f. ὥσαι, mihi vindico, occupo; (2) aliquid gratiam mihi concilio. Ex ἐξ et ἰδιος. Hinc
 'Εξηιδιασμός, ὤ, ὁ, usurpatio, vindicatio.
 'Εξηιδιον, α, τῶ, habitus parvus, *Dim.*
 'Εξηιδιομαι, ὤμαι, proprium mihi facio; unde ἐξηιδίω, 2. sing. a. 1. med. peculiarem tibi fecisti, et privatim familiarer.
 'Εξηιδιοποιέομαι, proprium mihi facio, mancipio, vindico.
 'Εξηιδιοποιήσεις, eus, ἦ, usurpatio, vindicatio.
 'Εξηιδίω, f. ὥσα, exsudo; (2) alvum exonero.
 'Εξηιδρώ, ὤ, f. ὥσα, idem.
 'Εξηιδρώω, f. ὥσα, depono, colloco.
 'Εξηιδρώω, ὤ, f. ὥσα, consecro, dedico.
 'Εξηίεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐξίεναι. Ab
 'Εξηίημι, emitto; (2) eximo; (3) depono. (1) ἐχθροὶ γὰρ ἐξίησι πάντα δὴ κάλων, expediunt omnem rudentem, omnia moliantur, *Eurip. Med.* 278. Hinc ἐξίημι, emittere, *Poetice*; ἐξίησι, emittunt.
 'Εξηίνω, f. ὥ, rego, dirigo. 'Ὡσε γάμψη δόξα νῆϊον ἐξίνου, *Il.* 15, 410.
 'Εξηίονσθαι, pervenerunt, 3. dual. a. 2. ind. med. Dor. pro ἐξηίονσθαι, ab ἐξίνωμαι.
 'Εξηίοντο, pro ἐξίοντο, 3. sing. a. 2. ind. med.
 'Εξηιστέω, f. ὥσα, supplico; (2) supplicando flecto, persuadeo.
 'Εξηιμάζω, f. ὥσα, exsiccō, arefacio, exsugo; (2) excoquo; (3) exhalo. Τὰ ἐν ποσὶν ἐξηιμάζω παύω, ad pedes posita, id est, præsencia mala tracto, considero, commemoro. *Eurip. Andr.* 406.
 'Εξηίνωμαι, ὤμαι, pervenio; (2) assequor, v. gr. oculis, mente; (3) exsequor, perficio. Θανὼν δ' ἐξίοντο θάνατος, *Il.* 8, 439.
 'Εξηιόμην, perveni, a. 2. ind. med.
 'Εξηίω, evenio.
 'Εξηλάσσομαι, f. ὥσαι, propitium reddo, placō.
 'Εξηλάσις, eus, ἦ, placatio. Ab ἐξηλάωμαι.
 'Εξηλάσσω, ὥσαι, τὸ, placamen. Ab eod.
 'Εξηλάσμος, ὤ, ὁ, placatio, expiatio.
 'Εξηλάσσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐξηλάσσομαι.
 'Εξηλάσθης, ὤν, vim placandi habens, unde τὰ ἐξηλάσθης, piacula iræ divinæ.
 'Εξηλέομαι, ὤμαι, propitio, placō.
 'Εξηλέωμαι, τὸ, (non ἐξηλέωσαι) placamen.
 'Εξηλλιν, evolvere; (2) ejicere, arcere; (3) interficere.
 'Εξημναι, præs. inf. act. Dor. pro ἐξίεναι.
 'Εξηνός, ὤ, f. ὥσα, vacuo purgationibus, *impr.* bilem, unde ἐξηνόμενος, purgatus. Ab ἡνός.
 'Εξηνθίζω, primos pilos vello. 'Εγὼ μίαν μὲν ἐξηνθίζω τρίχα, lanuginem vello, *Sophr. in Dearum Iudicio*.
 'Εξηόντων, gen. pl. a. 2. part. act. v. ἐξίημι.
 'Εξηπώω, ὤ, f. ὥσα, exprimo, expurgo. Καὶ ἐξηπώσας ἀνελὲ τὸ ἀπορρίψιν, *Dioscor.* 5, 85 et 89.
 'Εξηπατάζομαι, f. ὥσαι, equo evehor, equo exeo.
 'Εξηπτος, α, ὁ ὅ ἦ, sex equis junctus, epith. currus.
 'Εξηπταμαι, f. ἐκπτήσσομαι, evolo.
 'Εξηπτασμός, ἦ, ὁν, exprimendi vitem extra-hendi et expurgandi pœditus. Ab ἐξηπτός.
 'Εξε, eus, ἦ, habitus, adfectio constans corporis vel animi. Ab ἔχω.
 'Εξετάζω, f. ὥσα, adæquo, æqualem reddo.
 'Εξέτης, adv. æqualiter, perinde, (*sub. μοίρας*). Ex ἐξ et ἴσος.
 'Εξέτω, adv. idem, (*sub. μέτρου*).
 'Εξενομοῖω, f. ὥσα, parem portionem capio, par sum aliis, unde ὁ ἐξενομοῦν dicitur de filio γνησίῳ.
 'Εξέσις, ἦ, on, æqualis, par.
 'Εξεστίμω, ας, ἦ, æqualitas seu exæquatio honorum. Ex ἐξ et ἰσότης.
 'Εξεσθῆσαι, adæquari, præs. inf. pass. verbi
 'Εξίσω, ὤ, f. ὥσα, adæquo. 'Εξίσωσας τὸς πολί-

τας, *Aristoph. Ran.* 706. (2) neutraliter, par sum. (2) ὅς ἐξίσωσαι σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις, quæ tibi tuisque liberis paria erunt, *Sophr. Œd. Tyr.* 425. Μητρί δ' ὀδὸν ἐξίσω, non digna est nomine matris, id est, nihil mater-num habet, *Id. Elect.* 1194. (1) φύλοσις αὐτῇ ἐξίσωται φιλοτασίῳ διαίτῃ, discordia non amplius componitur amico convictu, *Id.* 1072.
 'Εξίσω, vel ἐξίσω, vel
 'Εξίσωμαι, abistio, desisto, cedo; (2) degenero, exolesco; (3) pavesco, stupeo. (1) ἐξίσωται δὲ νυκτὸς αἰαντὴς κύκλος, concedit et noctis tenebras orbis, *Sophr. Aj.* 672. 'Εξίσωσαντο πάντες οἱ ὄχλοι, *Matt.* 12, 23.
 'Εξίσωτο, 3. pl. imperf. pass. verbi
 'Εξίσωμι, de statu demoveo; (2) de statu mentis dejicio, mente alieno, stupefacio; (3) de-sciscere vel degenerare facio, immuto, corumpo; (4) aor. 2. et med. ista omnia passive significantur; et præterea cedo, de-cedo, digredior, abstineo, degenero, &c. (ἐξίσω, et turba secessit, item a reip. administratione ad vitam privatam se contulit, *Eryn.*)
 'Εξίσωρει, exquirere, sciscitari. 'Εξίσωρεσαι ὀδὸν βαλεμμάτων, *Eur. Hec.* 783.
 'Εξίσωρος, on, cui coxa eminet; (2) omnino membrum cuius articulus vel nodus eminentior est.
 'Εξίσωρῃσθε, valeatis, 2. pl. a. 1. conj. act. verbi
 'Εξίσωω, f. ὥσα, possum, valeo, *Ephes.* 3, 14.
 'Εξίσωω, emineo, promineo; (2) porrigo.
 'Εξίσωσις, eus, ἦ, exæquatio. Ab ἐξίσω.
 'Εξίσωσιον, exæquandum, *Sophr.*
 'Εξίσωσιος, qui æquum jus habet, cui æquum jus est. 'Εξίσωσιον τὸ γέν' ὅν ἐντιλίζω, æquum tamen mihi jus tuis dictis paria referre, *Sophr. Œd. Tyr.* 408.
 'Εξίσωσις, ὤ, ὁ, exæquator; (2) peræquator, in *June Vet.* dicitur, expendens census et æquans, ut æqualiter tributarii pendant tributum.
 'Εξίσωσις, α, ὁ ὅ ἦ, evanidus, evanescens, ex-olescens, fugiens; (2) qui evanuit, deletus est. Ab ἐξίω, exeo. Unde
 'Εξίσωσις, α, ὁ ὅ ἦ, ad discessum pertinens.
 'Εξίσωσις, α, ὁ, senarius, de jactu in talis, qui et Cous dicitur. Ab ἐξ.
 'Εξίσωσιον, exeundum est.
 'Εξίσωσιον, exeundum. Ab ἐξίω.
 'Εξίσωσις, ὤ, ὁ, investigator, speculator.
 'Εξίσωσις, f. ὥσα, idem quod simplex.
 'Εξίσωσις, f. ὥσα, idem. Hinc
 'Εξίσωσις, ὤ, ὁ, investigatio, indagatio.
 'Εξίσωσις, ὤ, f. ὥσα, investigo. Διῶκων, καὶ ἐξίσωσις, *Sophr. Aj.* 997.
 'Εξίσωσις, f. ὥσα, pus vel saniem exprimo. Ex ἐξ et ἔχω.
 'Εξίσωσις, on, sex modios æquans, *Ar.*
 'Εξίσωσις, ὤ, idem quod
 'Εξίσωσις, ὤ, f. ὥσα, tumidum reddo, tumefacio. Τάλαναν μητρί ἐξίσωσαν τάφῳ, *Eur. Or.* 386. 'Εξίσωσις, ὤ, idem quod
 'Εξίσωσις, f. ὥσα, iter facio ex aliquo loco; (2) exeo, procedo; (3) excedo ex hac vita.
 'Εξίσωσις, ας, ἦ, exitus. Ab ἐξίσω.
 'Εξίσωσις, ὤ, fut. ὥσα, idem quod ἐξίσωσις (2) vendo.
 'Εξίσωσις, ας, ἦ, egressio, expeditio. Hinc
 'Εξίσωσις, f. ὥσα, exire facio; (2) erogo, expendo, impendo. Hinc
 'Εξίσωσις, eus, ἦ, ipsa actio expendendi seu impendendi.
 'Εξίσωσις, ἦ, ὄν, ad exitum pertinens:
 'Εξίσωσις, adv. obiter, per digressionem.
 'Εξίσωσις, α, τὸ, exodium, sive carmen quod in exitu fabulæ canitur; (2) exitus, finis; (3) festum

festum, in *Vet. Testamento*, quod celebratur in memoriam exitus ex Ægypto.

Ἐξόδιος, ε, ὁ ὅς ἦ, idem quod ἱεροδότης.

Ἐξοδοπορεύω, ᾧ, f. ἴσω, proficiscor ex aliquo loco, exeo foras, egredior.

Ἐξόδος, ε, ἡ, exitus de via; (2) egressio; (3) expeditio militaris; (4) excursio, eruptio; (5) profectio ex aliquo loco; (6) cantilena quæ in exitu alicujus rei canitur; (7) exitus, finis; (8) finis vitæ; (9) impensæ. (2) ἐπ' ἐξόδου ἱμαῖς, ante exitum meum ad pugnam, Eurip. Phæn. 767. Ἀχρεὶ τῆς ἀναίρεσις τοῦ Πατρόκλη καὶ τῆς δι' ἐκείνου Ἀχιλλεύς ἔξωδον, Heracl. Alleg. Hom. 420.

Ἐξοδύνω, torquedo.

Ἐξόζω, oleo, redoleo.

Ἐξοίγω, f. ἔω, aperio.

Ἐξοδαίνω, idem quod

Ἐξοδεύω, ᾧ, f. ἴσω, extumesco. Hinc

Ἐξοδίσκω, tumefacio.

Ἐξοικεύω, ᾧ, et ἔξοικίζομαι, ἔμμαι, concilio, amice conjungo, familiarem et amicum reddo. Ex

Ἐξοικεύω, ᾧ, f. ἴσω, domicilio et sedibus meis exeo, emigro. Ab ἔξοικος. Hinc

Ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio.

Ἐξοικήσιμος, ον, habitabilis, ap. Soph. CEd. Col.

Ἐξοικίζω, f. ἴσω, domo expello et ejicio; (2) expello; et (3) in pass. migro, emigro. Καὶ Ἀθηνοὶ ἄρδην ἄρσιναν ἔξοικισαν, Eur. Hec. 876. Φεῖδαι γὰρ εἰσιν (οἱ θεοὶ) ἔξοικισμένοι, Arist. Pace, 197. Hinc

Ἐξοίκισις, εως, ἡ, expulsio seu ejectio e domo; (2) expulsio ex quocumque loco.

Ἐξοικισμός, ὅ, ἴδ, idem et ab eod.

Ἐξοικοδομεύω, ᾧ, f. ἴσω, exædifico, inceptum ædificium perficio; (2) ædifico, simpliciter munio, v. gr. viam.

Ἐξοικοδομῶσις, εως, ἡ, exædificatio.

Ἐξοικος, ε, ὁ ὅς ἦ, e domo sua ejectus, exsul; (2) qui e domo sua migravit.

Ἐξοικωλύω, f. ὠλέω, ejulo, in ejulatus erumpo.

Ἐξοίνωσις, ἡ, ebrietas e vino.

Ἐξονία, ας, ἡ, idem.

Ἐξονος, ε, ὁ ὅς ἦ, qui vineum saporem perdidit; (2) vino expletus, ebrius.

Ἐξονόω, ᾧ, f. ὠσω, vino inebrio, Τερπνὸς νιν εἰσοιδμὲν ἂν ἔξονομένους, Eurip. Bacch. 812.

Ἐξοσις, εως, ἡ, divulgatio. Ab ἱκφέρω.

Ἐξοσίωμαι, efferror. Hinc fut. ἔξοισθήσεται. Οὐ γὰρ ποτὶ εἰς Ἑλληνας ἔξοισθήσεται, Eurip. Suppl. 561.

Ἐξοσίωμι, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἱκφέρω.

Ἐξοσις, effendens. Ἐξοσίον τ' ἄρ' ὅπλα Καδμεῖον πόλει, Eurip. Phæn. 719. Ἐξοσίον εἰς τὸ Φαίε, Plat. Parmenid.

Ἐξοστράω, ᾧ, ὄστρο exagitor, furore percussus sum, furo.

Ἐξοστρέω, ᾧ, demento, et active, ὄστρο exagitor, unde pass. ἐξοστρέωμαι, ὄστρο exagitor.

Ἐξοιχνύωσι, 3. pl. præ. ind. act. Dor. pro ἔξοιχνύναι, ab

Ἐξοιχνύω, ᾧ, f. ἴσω, egredior.

Ἐξοιχράω, idem. Ἦ εἰς Ἀθηναίους ἔξοιχράται, Il. 6, 379.

Ἐξοιχνύομαι, ominor, infaustum inauspicatumque duco. Ἐξοιχνύομενος τὸν ἴδον δαίμονα καὶ τὴν σύχνην, Plutarch. in Demosthene.

Ἐξοκέλλω, α. 1. ἐξοκέλλω, inf. ἔξοκέλλω, impingo, incurro; (2) erumpo, effundo me; (3) averto alium a portu, a recta via; dicitur et tropice in partem malam, incido, scilicet in aliquod vitium, malum.

Ἐξολέσθης, perdit, 3. sing. a. 1. opt. act. Ἐολ. pro ἔξολέσαι, ab ἔξολύωμι.

Ἐξολέσωμι, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ἐξολύγωμαι, ᾧ, f. ἴσω, negligo, contemno.

Ἐξολοθαίνω, et

Ἐξολοσθῶ, ᾧ, f. ἴσω, elabor, effugio; (2) de-labor, prolabor, incido. Ἐξολοθαίνειν τὰς διαβολὰς, Aristoph. Eq. 489. Πῶς ἔξολοσθὲν πτηνὸν ἂν δυνήσεται; Id. Pace, 141. Ὡς μὴ ποτὶ ἔξολοσθῇ ἡμῶς, οὐ κίνδυνος, animo excidat, Id. Cunc. 286.

Ἐξόλλω, ᾧ, ἡ, extractio. Ab ἔξελκω.

Ἐξόλλωμι, vel ἔξολλω, fut. ἔξολέσω, prorsus

evertō, omnino perdo, f. 2. ἑλῶν in inf.
 ἑλῶν, perf. ἑλῶλεκα, part. ἑλῶλεπας,
 a. 1. opt. ἑλῶσιν. Εἰδὲ με πυρφόρος αἰ-
 θίρος ἀσῆν τὸν βάθραρον ἑλῶσιν! Aristoph.
 Thesm. 1060. In prat. med. ἑλῶλα, et per
 reduplicat. Atticam ἑλῶλα, perii. Σὲ πα-
 τρὸς ἑλῶλῶτος, Soph. Trach. 85.
 Ἐξολῶρευσις, εως, ἡ, perniciēs, excidium.
 Ἐξολῶρευτής, εως, ὁ, vastator, deleitor.
 Ἐξολῶρευτικός, ὅ, ὄν, perniciosus. Ab
 Ἐξολῶρεῖν, f. ἑσσω, disperdo, funditus perdo.
 Ἐξολῶρεῖσθαι τινά τε καὶ, Act. 3, 23. Ex
 ἑξ et ὀλεσθῆς.
 Ἐξολῶζω, f. ἑζω, exululo.
 Ἐξολῶζεα, ululavi, a. 1. ind. act.
 Ἐξομαι, fut. med. verbi ἑχω. Ἄλλα πολλὰ
 μᾶλλον ἑξομῶσθα σὺ, sed multo magis te reti-
 nebo, Aristoph. Plut. 101.
 Ἐξομᾶλίζω, f. ἰσω, complano, lævigō; (2) ma-
 nu permulco.
 Ἐξομῶναι, ὤ, f. ἦσω, pluo, pluendo emitto;
 (2) effundo tanquam pluviam.
 Ἐξομῶριζω, f. ἰσω, idem. Ab eod.
 Ἐξομῶ, 2. sing. fut. med. verbi ἑξομνυμι. Ἡ
 ῥομῆ τοῦ μὴ εἶδεναι; an iurabis te hujus rei
 ignaram esse? Soph. Ant. 535.
 Ἐξομῶρισταί, εως, ἡ, postulatō obsidum vel
 obstrictio alicujus per obsides. Ab
 Ἐξομῶρις, f. ἑσσω, obsides posco, acceptis ob-
 sidibus alicujus fidem obstringo; (2) obsi-
 dibus datis emereo et adequor.
 Ἐξομῶρις, ὤ, f. ἦσω, consuetudinem habeo; (2)
 consuetudinem, sermonibus mihi concilio.
 Οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ εἰ ἑξομῶρισταί τραπεῖ, Eurip.
 Iph. in Aul. 735.
 Ἐξομῶσις, εως, ἡ, alienus, abhorrens a con-
 suetudine. Εἶναν γὰρ ἑξομῶσις ἦδὲ τις βάσις,
 ingrediuntur hospites peregrina specie,
 Soph. Trach. 964. Ex ἑξ et ὄμωσις.
 Ἐξομῶται, ὤ, fut. ὠσω, oculatum reddo, vi-
 sum restituo; (2) oculos effodio; (3) sordes
 ex oculis abstergo. Ἀντὶ γὰρ τυφλῷ ἑξο-
 μῶται, Aristoph. Plut. 634. Ex ὄμμα.
 Ἐξομῶταισις, εως, ἡ, elisio oculorum; (2)
 abstersio sordium quæ in oculis sunt. A
 prac.
 Ἐξομῶναι, et ἑξομῶναι, abjuro, ejuro, testimo-
 nium. Hinc ἑξομῶσθαι a. 1. ἑξομῶσται,
 ἑξομῶμαι, f. 2.
 Ἐξομῶθεν, adv. ex eodem loco; (2) ex propin-
 quo.
 Ἐξομῶσις, ὤ, similem efficio, adsimilo. Hinc
 Ἐξομῶσις, εως, ἡ, effectio qua simulacrum
 alicujus exprimitur.
 Ἐξομῶλογίαι, εως, et ἑξομῶλογέομαι, ἔμαι, confi-
 teor; (2) spondeo, polliceor. Ἐξομῶλογή-
 σμαί σοι ἐν ἔθνεσι, Rom. 15, 9.
 Ἐξομῶλογίστηται, 3. sing. a. 1. conj. med.
 Ἐξομῶλογιστής, εως, ἡ, confessio; (2) prædica-
 tio; (3) gratiarius actio.
 Ἐξομῶροννυμι, et ἑξομῶροννυμαι, imprimo, ex-
 primo; (2) abstergo. Unde ἑξομῶρομαι,
 f. 1. ἑξομῶρεται ἑξομῶρέμην, a. 1. ἑξομῶ-
 ρεσται.
 Ἐξομῶρεσις, εως, ἡ, impressio, expressio.
 Ἐξομῶρῆς, εως, ὁ, ῥῆ, cui prominēt seu pro-
 cidit umbilicus. Ex ἑξ et ὄμφαλος.
 Ἐξον, cum liceat, præ. part. n. g. v. ἑξῆς.
 Ἐξονεῖδω, fut. ἰσω, probris incesso, irrideo.
 Εἰδὲς τὸ στέλλημ', οἷον ἑξονεῖδισεν; quam su-
 perbe sit minata? Eurip. Phæn. 1670.
 Ἐξονεῖδισμός, ἑ, ὁ, exprobratio, irrisio. A
 prac.
 Ἐξονεῖδιστός, ὅ, ὄν, ad irridendum pronus, ir-
 risor; (2) ad irridendum pertinens.
 Ἐξονεῖωμιός, ἑ, ὁ, seminis in somno emissio.
 Ἐξονεῖωμιτικός, ὅ, ὄν, cui semen per somnum
 effluit. Ab
 Ἐξονεῖωμι, idem quod
 Ἐξονεῖωσται, f. ἑω, semen in somno emitto.
 Ἐξονομῶζω, f. ἑσω, nomine voco; (2) loquor,
 verba facio. Χείρων ἑξονομῶρεται, effatus est,
 Eurip. Iphig. in Aul. 1066.
 Ἐξονομῶναι, nuncupo, nomine voco; ἑξονομῶ-
 νης, 2. sing. a. 1. conj.
 Ἐξονομῶσθαι, adv. nominatim.

Ἐξοῦνχίζω, f. ἰώω, unguis excindendo seu eximō; (2) unguis præcido seu reseco; (3) exarmo; (4) exquisitè expendo, et ad unguem exigo. Ex ἔξ et οὐνχῆ.
Ἐξοῦνω, f. οὐνῶ, acidum reddo. Unde ἔξοῦνομαι, acesco.
Ἐξοπάζω, f. σω, præbeo, largior.
Ἐξοπίζω, succum exprimo. Ab ὀπός.
Ἐξοπίζεν, Poet. pro ἔξοπισθεν, adv. a tergo. Hinc ὁ ἔξοπισθεν, posterior.
Ἐξοστῶω, adv. retro; (2) in postremum, postea.
Ἐξοστῶω, f. ἰώω, armo; (2) exarmo. Ἐξοπλισμένη σφύρα, App. Ἐκίλειον ἔξοπλισασθῆναι τι παρὰ ταῖς πύλαις, καὶ σὺν ὀλίγοις ἰσχυθεῖν, Id. Mithr. 48.
Ἐξοσλήσια, ας, ἥ, armatura; (2) exercitatio militaris, decursio; (3) procinetus.
Ἐξοσλήσις, εως, ἥ, idem et ab eod.
Ἐξοσλήσις, ἔ, ἔ, armatura, ut simpr.
Ἐξοσλής, α, ὁ ἔξ ἥ, armatus; (2) nudus ab armis; (3) carens præsidio militari.
Ἐξοσπτάω, αἰ, f. ἡσώ, excoquo, asso.
Ἐξοσπτός, α, ὁ ἔξ ἥ, inassatus, assus.
Ἐξοράω, perspicio.
Ἐξορριζάω, ad sacra suscipienda præparo, expiando, &c. Ἰεροῖς ταῖς ἐξορριζάουσιν τὴν ψυχὴν χρώνται, Aristot.
Ἐξορριζώ, f. ἰώω, ad iram incito, irrito.
Ἐξορθιάζω, sublata voce clamo.
Ἐξορθός, rectus, erectus, ap. Sch. Arati.
Ἐξορθός, ον, idem.
Ἐξορθῶω, ᾧ, erigo; (2) instauro, corro. Τὸν σὺν ἐξορθῶσαν, Soph. Ant. 83.
Ἐξορία, ας, ἥ, exterminatio, exsilium.
Ἐξορίζω, extermino, exsilio multo; (2) termino; (3) transgredior, trajicio; (1) σὺ δ' ἐξορίζε, relega eos ex tuis finibus, Eurip. Heracl. 258. (2) ἐξορίζουσαι, terminari. Παλαιῶν προγεννησάντων ἐξορίζεται κανόν, priscorum progenitorum malum in te terminatur, Id. Hipp. 1389 (1396). (3) ἄλλην ἄν' ἄλλης ἐξορίζοντος πόλιν, ab alia urbe in aliam fines transgredientes, Id. Heracl. 16. Ab ἔξορινω, irrito, Ἀesch.
Ἐξορός, ὤ, ὁ ἔξ ἥ, qui extra terminos est; (2) exsul. Ex ἔξ et ὅρος, terminus.
Ἐξορσιμῶς, ὤ, ὁ, exterminatio. Ab ἐξορίζω.
Ἐξορσιτικός, ἡ, ον, exterminatorius.
Ἐξορσιτός, α, ὁ ἔξ ἥ, extorris, exsul. Ab eod.
Ἐξορσιτός, αἰ, adjuro, adigo ad jusjurandum.
Ἐξορσιζώ, f. ἰώω, adjuro. Ἐξορσιζῶ σε κατὰ τὴ θεῷ τῷ ζώντος, Matt. 26, 63.
Ἐξορσιμῶς, ὤ, ὁ, adjurato. Ab ἐξορσιζώ.
Ἐξορσιγής, ὤ, ὁ, exorcista, adjurator.
Ἐξορσιγῆς, f. 1. ind. act. Att. pro ἐξορσιζῶν.
Ἐξορσιός, α, ὁ, eximium jusjurandum; (2) jusjurandum contrarium aliorum verbis.
Ἐξορσίν, præf. inf. act. pro ἐξορσίων. Ab ἔξορσῶω, ᾧ, jurejurando obstringo. Hinc ἔξορσῶνται, ὡς, ἥ, jusjurandum.
Ἐξορμάω, αἰ, f. ἡσώ, impello, extrudo, in pass. et med. erumpo, proficiscor, egredior; quo sensu et in act. reperitur. Ἐξορμαῖον ναῦς, Thuc. σκίονεν, Xen. Πρωτίστα μὴν χερὶ πύφον ἐξορμαῖον πίδα, Aristoph. Thesm. 666. Δύο προεστέχοντα καὶ ἐξορμαίνον, Soph. Œd. Col. 30.
Ἐξορμαίω, α, cresco (de plantis). Καὶ ἐξορμαίνει καὶ ἐπιστοχαλάζεται βλάστη, Soph. ex Trag. incerta.
Ἐξορμαῖον, ᾧ, f. ἡσώ, e statione navium discedo, navigo, solvo.
Ἐξορμῶσις, εως, ἥ, eruptio; (2) incitatio; cohortatio.
Ἐξορμάω, f. ἰώω, idem quod ἐξορμαῖον (2) e portu educo navem; (3) sede sua moveo, in pass. luxor.
Ἐξορμιστῶν, ὁ ἔξ ἥ, piscis; al. μύρος, Ern.
Ἐξορμιός, α, ὁ ἔξ ἥ, qui e statione solvit. Κρήτας ἐξορμιός, creta solvens, Eurip. Hippol. 156.
Ἐξορσθῆναι, concito, incito.
Ἐξορσός, α, ὁ ἔξ ἥ, exsul, exterminatus.
Ἐξορσῶω, f. ἰώω, exsilio, prosilio. Πάρος δὲ δούς ἐκ κλήρος ὄρσεν, Il. 3, S25.
Ἐξορσῶος, ον, sex tabulata habens.

Ἐξορίζω, serum lactis excolo, serum e caseo expirio. Ex ἔξ et ὀρίω.
 Ἐξορύσσει, in serum vertor.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, effossio. Ab
 Ἐξορύσσει, vel ἔξορύσσει, fut. ἔξω, effodio; (2) perfodio. Τὸς ἰφθαλμοὺς ὑμῶν ἔξορύσσεις, Gal. 4, 15.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, fut. ἔξωμαι, exsulto; (2) il-ludo; (3) enuntio, prodo arcana; (4) des-cisco, aberro, v. gr. a veritate.
 Ἐξορύσσει, fut. ἔξω, excito. Unde ἔξωστο, apud Apollon.
 Ἐξορύσσει, oles, 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro ἔξωσει, a verbo ἔξω.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, f. ἔξω, sanctum reddo; (2) expio.
 Ἐξορύσσει, fut. ἔξω, exosso, ossa eximo; (2) luxo. Ex ἔξ et ὀρύσσει, os.
 Ἐξορύσσει, fut. ἔξω, testularum suffragiis in exsilium mitto; (2) in exsilium quocunque modo ejicio; (3) rejicio. Hinc
 Ἐξορύσσει, ἔξω, ἡ, exostracismus, relegatio, quæ per testarum suffragia fiebat; (2) ex-silium. Ab ὀρύσσει.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, ossis prominentia, impr. circa tempora, qu. ab ἔξω.
 Ἐξορύσσει, adv. ex quo tempore.
 Ἐξορύσσει, adv. idem. Pro ἔξω τινος.
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, exhortor, exstimulo.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, f. ἔξω, nihil facio, contemno.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, contemptus. A præc.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, ἡ, contemptor. Ab eod.
 Ἐξορύσσει, acc. pl. part. præs. act. contr. pro ἔξωδόντας, ab
 Ἐξορύσσει, ἔξω, f. ἔξω, contemno, sperno. Ἐξ-ορύσσει αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, 2 Sam. 6, 16. Ἰνα πολλὰ πάθῃ ἔξορύσσει, Marc. 9, 12. Hinc
 Ἐξορύσσει, ἔξω, ἡ, contemptus, abjectio.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, idem et ab eod.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, f. ἔξω, nihili facio, pro nihilo habeo, adsperso. Σοφίαν ἡ παιδείαν ἀσέβεις ἔξορύσσει, Prov. 1, 7. Ἰδὸς ὁ ἔξορύσσει ὅφ-ῳ, Act. 4, 11. Hinc
 Ἐξορύσσει, ἔξω, ἡ, quod nihili ducitur; (2) contemptus, neglectus.
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, pro nihilo duco; (2) in ni-hilum redigo. Ex ἔξ et ὀρύσσει, nullus.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, ἡ, ejectio. Ἐξορύσσει δίκην, nomen actionis adversus eos qui bonis aliquem arcent; (2) actio ex interdicto, unde vi dejectus sis; (3) adversus eos qui judicatum non solvunt. Ab ἔξω.
 Ἐξορύσσει, τὰ, in angustum coacta. Ab ἔξω.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, extremum agmen.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, f. ἔξω, cum urina ejicio, in urina excerno.
 Ἐξορύσσει, adv. secundis ventis, feliciter. (subin-tell. πλεῖστος). Ex ἔξω, ventus secundus.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, licentia; (2) auctoritas; (3) potestas, jus; (4) magistratus, facultas. Ab ἔξω, licet. Hinc
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, potestatem habeo, dominor. Ἡ γυνὴ τῷ ἰδίῳ σώματι ἔξω, 1 Cor. 7, 4. Ἐξορύσσει, 6, 12.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, ἡ, dominus. A præc.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, ἡ, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ se ferens. Ab eod.
 Ἐξορύσσει, adv. cum potestate, imperiose; (2) licenter; ἔξωσιν, licentius.
 Ἐξορύσσει, adaugeo, amplifico, accumulo. Odys. 15, 18. Ἐξορύσσει ἔξω.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, qui oculis est promi-nentibus, cui oculi exstant; (2) conspicuus, manifestus.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, supercilium tollo, unde ἔξωσιν, superciliosus.
 Ἐξορύσσει, adv. excellenter, supra modum. Ab ἔξω.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, ani extuberatio, Corr.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, emissarium; (2) emissio, de-ductio aquæ per fossam, canalem, &c.
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, derivio; et ἔξωσιν, emano, per canalem effluo.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, ἡ, eminentia, prominentia; (2) ex-tuberatio, sive excrescentia in corpore; (3) excellentia, præstantia. Ab ἔξω, emineo.

Ἐξορύσσει, adv. excellenter, eximie. Ab
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, eminus, præminens; (2) excellens, præstans. (1) Ἐξορύσσει Ἀργίαν κα-θαλὴν, eminus inter Græcos capite, Il. 3, 227. Ab ἔξω.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, f. ἔξω, munio, firmo.
 Ἐξορύσσει, adv. excellenter, eximie. Ab ἔξω.
 Ἐξορύσσει, superlat. ab ἔξω, præstantis-simus. Εἶδος ἔξωσιν, Eurip. Suppl. 889.
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, injuriam facio per insolentiam; (2) præ insolentia omne jus et fas contemno, fœdera violo, abutor potestate, &c. (3) insolenter me gero; (4) extra al-veum erumpo, de flumine; (5) nimia soli ubertate lascivio. Ἐξορύσσει ἐντυγχάνει, Xen. ἐς τινὰ, Luc. Hinc
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, insolentia in quocunque ge-nere; (2) luxuria segetum.
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, et
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, sano, sanitati restituo.
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, mædofacio. Unde ἔξωσιν, mædofactus, et ἔξωσιν.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, prorsus humidus seu aquosus.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, f. ἔξω, in aquam converto, re-solvo. Ex ἔξω et ὕδωρ.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, idem. Unde pass. ἔξωσιν, aquescit. Hinc
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, in substantiam aqueam conversio.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, æneus, ventus cum aquis pluviiis erumpens.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, f. ἔξω, hydropo corripior.
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, f. ἔξω, latratum emitto, in la-tratum erumpo. Τὸν μυοπαλᾶσιν ἔξωσιν, γόνι, Lycophr. 764.
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, eximo membranulam, mem-branas demo. Ex ἔξω et ὑμῖν. Hinc
 Ἐξορύσσει, ἔξω, ἡ, cultellus, quo in dissectione membranæ separantur.
 Ἐξορύσσει, ἔξω, f. ἔξω, hymnis prosequor, celebro.
 Ἐξορύσσει, intellexi, a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, a συνῆμι.
 Ἐξορύσσει, effugere, vitare.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, effugium, devitatio.
 Ἐξορύσσει, exior, Hom.
 Ἐξορύσσει, monere, jubere. Τί μοι τὸν ἔξωσιν εἰσορᾷ; Eurip. Bacch. 1255.
 Ἐξορύσσει, adv. supra, superne.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, et ἔξωσιν, ἔξω, ministro, inservio, obedio, mandata exsequor. Κλύ-οντες ἔξωσιν, Soph. Trach. 1156.
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, expergeficio. Παρὸν μοι ἔξωσιν αὐτὸν, Joann. 11, 11.
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, qui e somno excitat. Ab
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, qui e somno evigilavit, ex-pergefactus.
 Ἐξορύσσει, expergiscor, Joseph. Maccab. 5.
 Ἐξορύσσει, mitto. Καὶ ὅτι πρὸς Ὁροσδάτην ἔξωσιν, Heliodor. 10.
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, idem quod simplex; supi-nus sum, supinor; (2) negligens sum. Ἐξω-πτιάζω ὄνομα Πολυνείκης βίαν, Δίς τ' ἐν τε-λευτῇ τ' ἔξωσιν ἔξωσιν, Æschyl. contra Theb. 583, ubi Scholiast. ἔξωσιν, ἀνα-πτιάζωσαν, ἐντυμολογῶν. Ἐνδοσιν—Εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα.
 Ἐξορύσσει, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἔξω.
 Ἐξορύσσει, raserunt, 3. pl. a. 1. ind. act.
 Ἐξορύσσει, pertexo, contexto, texendo absolvo; (2) compono, struo. Unde a. 1. ἔξωσιν, in conj. ἔξωσιν, ἔξωσιν. Hinc
 Ἐξορύσσει, εὖ, ἡ, tela.
 Ἐξορύσσει, a. 1. ind. act. Att. pro ἔξωσιν, ab ἔξωσιν.
 Ἐξορύσσει, f. ἔξω, duco, præeo.
 Ἐξω, adv. foras; (2) foris; (3) extra; (4) præter; (5) absque, sine. Hinc ὁ ἔξω, sc. ὦν, externus, peregrinus; item contempus. ἔξω-πτος, exterior, et ἔξωσιν, extimus.
 Ἐξω, habeo, f. 1. ind. act. verbi ἔξω.
 Ἐξω, ἔξωσιν, τὰ, res secundæ; sc. vocatæ quia hominem superbum reddunt. Ἐπίσταται

μπαρίαι χαιρῶν τοῖς ἔξωσιν, Eur. Iphig in Aul. 921.
 Ἐξωσιν, perf. ind. act. verbi ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, adv. extrinsecus, ab externo; (2) ex-tra, exterius, foris. Ab ἔξω.
 Ἐξωσιν, ἔξω, f. ἔξω, vel ἔξω, extrudo, expel-lo, ejicio; (2) e cœtu hominum exturbo; (3) sedibus expello et extermino; (4) etiam impello; (5) porrigo, v. gr. manum, Ern. Unde ἔξωσιν, aor. 1. et ἔξωσιν inf. ἔξωσιν aor. 1. pass. ἔξωσιν. Ὡς μὲν ἔξωσιν, καπισύ-ληπεν πάσας, Soph. Œd. Col. 1325. Μὴ φθονερῶν ἔξωσιν γλώσσας ὀδύνας, exprimere, Id. 1132. Ἐξωσιν τὸ πλοῖον εἰς κόλπον, Act. 27, 39. Hinc
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, expulsio, ejectio.
 Ἐξωσιν, in oceanum egredior. Hinc
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, locus longe dissitus ab oceano. Παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν ἔξωσιν τῶν τόπων, contra Homeri in-stitutum et situm locorum longe ab oceano dissitorum, Strab. 1, 76.
 Ἐξωσιν, a. 1. ind. act. v. ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, qui foris cubat, emansor; (2) exocetus, piscis quidam. A κοῖτη.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, interecio, perniciēs. Ab
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, perditus, deploratus; (2) perniciosus; (3) interitu dignus; (4) cinæ-dus. Ab ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, plusq. perf. ind. act. v. ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, a. 2. ind. act. verbi ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, qui humerus e pallio, veste, exsertum habet. Ab ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, superhumeralis; (2) ab humeris dependens. Ab eod.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, opificium conficiendi ex-omidas. Ab
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, exomidum confector. Ex ἔξωσιν et ποίω, facio.
 Ἐξωσιν, f. ἔξω, humero tenus nudo. Ὁμοίως δὲ χειροτοντιῶν, ἔξωσιν τὸν ἔξωσιν βρα-χιονα, Aristoph. Conc. 267. Ab ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, ἔξω, ἡ, brevis et substricta tunica circa humeros desinens, seu tunica servilis non tegens brachia; (2) tunica vilis. Ab
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, qui humeros exsertos ha-bet; (2) expeditus; (3) Subst. idem quod ἔξωσιν. Ex ἔξω et ὦμος, humerus.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, abjuratio, infictio sive ex-ceptio cum jurejurando. Ab ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, redemptio. Ab ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, extra conspectum positus. Χρονίζαν δαμάσαν ἔξωσιν, Eurip. Med. 624. Τὸν δὲ δαμάσαν ἔξωσιν ἐξωσιν ὄψας, Id. Al-cest. 549. Ex ἔξω et ὦψ, oculus.
 Ἐξωσιν, a. 1. ind. act. verbi ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, dona, quæ sponsa extra do-tem constitutum fert secum. A προῖξ.
 Ἐξωσιν, f. ἔξω, exorno me.
 Ἐξωσιν, perf. ind. pass. verbi ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, extermino, Æsch.
 Ἐξωσιν, imperf. ind. act. verbi ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, defloreo, caulem amitto, Soph. Tr.
 Ἐξωσιν, a. 1. ind. pass. verbi ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, intempestivus; (2) ætati non conveniens; (3) qui ex ætate florenti jam excessit; qui consenuit; (2) μανθάνω ὅ-τι ἔξωσιν ἔξωσιν πράσσω, ætati meæ incongrua, Soph. El. 617. Ex ὦρα.
 Ἐξωσιν, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, a. 1. inf. act. verbi ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, pro ἔξωσιν, expulsio, emotio, luxatio.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, expulsio. Ab ἔξωσιν.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, expulsor. Ab eod.
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, idem; ἔξωσιν ἀνέμος, ventus as-per et violentus. Ab eod. Unde
 Ἐξωσιν, εὖ, ἡ, machina theatralis, qua con-versa ostendebatur spectatibus quid in scena pararetur; (2) conspectus. Τῆς τύχης ὡς περ ἐπίτηδες ἐπὶ τὴν ἔξωσιν ἀναβιβάζουσι τὴν ὑμῖν τὴν ἀντοίαν, fortuna, velut dedita opera amentiam vestram machinæ theatrali im-positam traducente: id est, ceu machinæ theatri

Ἐπαΐστος, α, ὁ ὃ ἡ, de quo auditum est, qui innotuit, manifestus; (2) deprehensus, sensu perceptus. Ab ἐπαΐα, audio.

Ἐπαισχῆς, ιος, ὁ ὃ ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ αἰσχος, turpitude.

Ἐπαισχύνεσθαι, 2. pl. pres. ind. pass. verbi

Ἐπαισχύνομαι, me pudet, erubescio. Hinc ἐπαισχυνοίμαι, i. ἐπαισχυνῶ, ἦς, a. 1. conj. Ἐφ' οὗ νῦν ἐπαισχύνεσθαι, Rom. 6, 21. Τὴν ἄλυσίν μου ἐπ' ἐπαισχύνω, 2 Tim. 1, 16.

Ἐπαΐτω, ῶ, f. ἥσω, mendico, stipem peto; (2) insuper peto, post aliud peto. Ἐπαιτῶν αἰσχύνομαι, Luc. 16, 3.

Ἐπαίτης, α, ὁ, mendicis.

Ἐπαίτησις, ιως, ἡ, mendicatio; (2) mendicitas. Ab ἐπαΐτω.

Ἐπαΐναι, ᾶ, et ᾠομαι, ὤμαι, causam adsigno; (2) criminor, culpo. Μᾶθ' ἐπαΐναι τὸν σόμα, Soph. El. 653. Φυλάκην ἐπαΐναι τὸν κλέφτην τὸ δὲ θεῶ, Aristoph. Vesp. 1736.

Ἐπαίτιος, α, ὁ ὃ ἡ, qui est in culpa, reus. Ex ἐπὶ et αἰτία, culpa.

Ἐπαίχῃ, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παίζω.

Ἐπαΐν, idem quod simplex αἶω, audio; (2) animadverto, Esch. Socrat. 3, 20.

Ἐπαιρόμαι, ῶμαι, attollor, efferor; (2) impendeo; (3) suspense, dubie, cunctanter ago. Unde ἐπαρόιστο, 3. sing. imperf.

Ἐπακυνθίζειν, aculeatum esse, spinis horrere.

Ἐπακήκω, perf. ind. med. Att. pro ἐπήκω, ab ἐπακῶ.

Ἐπακύνω, fut. ᾠσω, vigeo, sum ætate vegeta. Ab ἐπακμος. Hinc

Ἐπακμαστικός, ἡ, ὄν, invalescens, paulatim, sensim effervescens.

Ἐπακμος, α, ὁ ὃ ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐπὶ et ἀκμή, robur, vigor.

Ἐπακολουθεῖν, ᾧ, f. ἴσω, subsequor, sequor; (2) obedio; (3) insta operi; (4) adsector; (5) persequor; (6) animadvertens et intelligentia dicentem consequor. Ἐὰρ ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡρῶν ὃς τις ἐπακολουθεῖ; Aristoph. Conc. 479. Ἴνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἴχνυσιν αὐτοῦ, 1 Pet. 2, 21. Hinc

Ἐπακολούθημα, ἄτος, τὸ, quod consequitur ex alio; (2) appendix.

Ἐπακολουθεῖς, ιως, ἡ, consequentia, consecutio. Ab eod.

Ἐπακολουθῆναι, ἡ, ὄν, consecutivus, qui consequitur, ingeniosus, qui facile sententiam percipit. Hinc τὸ ἐπακολουθητικόν, ἡ, consecutarium.

Ἐπακοντίζω, f. ἴσω, jaculor. Hinc

Ἐπακοντισμός, ἡ, ὁ, jaculatio.

Ἐπάκουσ, acc. sing. Dor. pro ἐπήκουσ.

Ἐπάκω, ἡ, ὁ, auditor. Ab ἐπακῶ.

Ἐπάκωσος, ἡ, ὁ, exaudito. Ab eod.

Ἐπάκουστος, α, ὁ ὃ ἡ, qui auditur; (2) qui audiri potest; (3) cui præstatur obedientia.

Ἐπάκω, fut. ᾠσω, exaudio; (2) obedio, sum dicto auditis; (3) e præceptore audio, disco. Κυρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου, 2 Cor. 6, 2.

Ἐπακρῖζω, f. ἴσω, ad summum perduco; (2) finem induco. Ab ἐπακρος.

Ἐπάκρος, α, ὁ, qu. dic. cacuminatus, epitheton Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.

Ἐπακροῶμαι, ὤμαι, exaudio, ausculto. Ἐπακροῶντό ἐν αὐτοῖς οἱ ἰδιώται, Act. 16, 25. Hinc

Ἐπακροῶσις, ιως, ἡ, auscultatio.

Ἐπακρος, α, ὁ ὃ ἡ, in summo angustus, in acutum desinens.

Ἐπακτῆς, ῆρος, ὁ, venator. Ἄνδρες ἐπακτῆς, Il. 17, 135. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτικός, ἡ, ὄν, illex; (2) advena. Hinc

Ἐπακτικός, adv. per inductionem, singula æstimando percurrendoque.

Ἐπακτίς, α, ὁ ὃ ἡ, littoralis. Ἐπακτία πώμα φέγων, oves pascens in litore, Apoll. Rhod. 2, 657. Νίμω ἐπακτίον, littoralis pascua, Soph. Aj. 413. Ἐπακτία Τίρυνθι συμβέβηκεν, ad littoralem Tiryntha se contulit, Id. Trach. 1151. Vide ἐπακτρίς. Ex ἀκτή.

Ἐπακτός, ἡ, ὄν, advectivus, adscititius; (2) peregrinus; Ἐπακτός ὄρεος, jusjurandum delatum; Ἐπακτὰ ἡμέραι, intercalati dies

Nótes ἵππαι, *Nótes*, malum ultro accersitum : *Soph.* Trach. 491. Ἐρ' ἢ λαβὼν ἱππατὸν ἀνὴρ ὁ φουτῖνος πατήρ, stupratorem, *Id.* Aj. 1295. Γάρμον ἱππατὸν ἄταν, (iste accusativus pendet a verbo ἐμφύσσει) ideo non ponendum punctum post ἀμφύσειν, et duo versus sequentes, qui incipiunt ὕλητας, inter parentheses includi debent, nuptiarum externam noxam, *Eurip.* Phœn. 345. Ab ἱπάγω. ἱππατρίς, ἴδος, ἡ, navigium piraticum, actuarii. "Ελπίστες ἱππατρίδ' ὥσι μόνάδ', *Eurip.* Androm. 854. Ἐσπακτρον, α, τὸ, navigium piscatorium : Ἐσπακτροκίλης, νότος, ὁ, navigium prædatorium, medium inter ἱππατρίδαι et κίλητας. Ἐσπαλάζονέθαι, fut. εὐσμαι, jacto me. Ἐσπάλαις, 3. sing. imperf. ind. act. v. παλαίω. Ἐσπάλαιζέω, f. ἄζω, letus acclamatione. Ὅ δὲ καὶ Ἐσπάλαιζω ἐκίλυσε, *Arrian.* 1, 6. Ἐσπάλαικα, Nic. Vide simp. Ἐσπάλαικα, ἡμαι, pervagor. Πολλὰ παθὼν, ἔ' πολλὰ ἱσπαλήεις, *Odys.* 15, 176. Ἐσπάλαισι, ὦ, fut. ἥσω, gravior adficio ob mala. Φῆ δ' ἱσπαλαστήσας, *Apoll.* Rhod. 3, 369. Ἐσπαλάνα, Nic. Ἐσπαλήγῃ, ἴος, ὁ, ἔ' ἡ, acerbus, dolorem adferens. Τί δὲν γένοιτο ἱσπαλήγετον. Ἐσπαλήγετον ἰσχυρία, *Aret.* Ex ἄλγος. Ἐσπαλίμμα, ἄτες, τὸ, inunctio; (2) id quo inungimus. Ab Ἐσπάλιμα, f. ψω, inungo, superillino; (2) acuo, exhortor, excito. Βυλόμενος αὐτὸν ἱσπαλίφειν ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον, *Polyb.* Ἐσπαλίξει, f. ἥσω, auxilior. Τῷ δ' ἱσπαλίξῃσαν Σώκος, *Il.* 11, 428. Ἐσπαλίξῃσας, f. 1. part. act. verbi præc. Ἐσπαλίστρέω, fut. εὐσω, molo, *Apoll.* Rhod. 1, 1077. Ἐσπαλήθειω, f. εὐσω, verum reddo; (2) verum esse probo, confirmo; (3) verus sum. Ἐσπαλήζομαι, consensio cum aliqua re, convenio. Ἐσπαλθείς, ὦ, f. ἥσω, curo, sano. Ἐσπαλθής, ἔς, sanitati utilis, saluber, Nic. Ἐσπαλνδῶ, oblitro, aboleo. Ἰχνη γὰρ νυχίοισι ἱσπαλνδῇτ' ἀνέμοισι, *Apoll.* Rhod. 4, 1463. Ἐσπαλνδῶς, volvor, involvor. Ἐσπαλνήεις, ἔς, validus, robustus. Ex ἄλλη. Ἐσπαλνέγῃ, ἡς, ἡ, permutatio, variatio, vices. Γάρμον ἱσπαλνέγῃ ποίησαν, ut sit matrimonii commercium fecerunt, *Herodot.* 1, 74. Ἐσπαλάξ, adv. permutato ordine, vice versa. Ἐσπάλλαξ, εως, ἡ, alternatio; (2) indiscretus ab altero ad alterum transitus; (3) motus cellerrimus; (4) micatio digitorum; (5) contractus; (6) mixtio. Ab Ἐσπαλλάσσω, vel ἱσπαλλάττω, f. ζοι, alterno, varius sum, vicissim hoc atque illo modo procedo; (2) vario, evario; (3) implicio. Τὸ δ' ἔκδοτος κρατίζεις ἑ ὁμοίῳ πολέμοιο Πείραξ ἱσπαλλάξαντες, *Il.* 13, 359. Ἐσπαλλάττω, 3. sing. imperf. ind. pass. v. πάλλω. Ἐσπαλληλία, ας, ἡ, series continua et sine intermissione. Ab Ἐσπαλληλος, α, ὁ, ἔ' ἡ, alius super alium, vel post alium; (2) creber et continuus; (3) qui sine interstitio aut intercapedine succedit alteri; (4) similis. Ex ἐπὶ et ἀλλήλων. Ἐσπαλληλος, adv. serie continua et sine intermissione, identidem. Ἐσπαλλόμεστος, α, ὁ, ἔ' ἡ, qui aliarum plantarum fultus sustentaculo fructificat. Ἐσπαλλόμεστος, α, ὁ, ἔ' ἡ, cujus caulis alii innititur. Ἐσπάλλμος, præc. part. med. *Ion.* et per *Sync.* pro ἱσπαλλόμεστος, ab ἱσπαλλομαι, insilio. Ἐσπαλῆς, εως, ἡ, pinna muri; *metaph.* propugnaculum. Σωστρίαις ἱσπαλῆν, *Eurip.* Or. 1203. Ἐσπαλίτῃς, α, ὁ, σ. λίθος, lapis pinnalis, lapis qui est supra pinnam muri positus. Ἐσπαλπος, α, ὁ, mitis, suavis. Vid. *Ern.* Ἐσπαλτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et per *Sync.* pro ἐφάλλετο, ab ἐφάλλομαι.

Ἐπαλφύω, *ᾶ*, unde et *ἠπαλφύω*, farina conspersit.

Ἐπαλώτης, *ς*, *ὁ*, triturator, aut qui bobus terentibus seu trituranibus moderatur. Ex *ἰπὶ* et *ἀλώας*, *trilituro*.

Ἐπαμαρξύνω, *τερο* plaustris, γῇ *ἠπαμαρξυμένη*. Χίρως ἀρρῶς, *ἔδ' ἠπαμαρξυμένη τροχοῖσιν*, *Soph. Antig.* 251.

Ἐπαμίρομαι, *ᾶμαι*, accumulo, coacervo.

Ἐπαμείβετης, *ἥρος*, *ὁ*, vector, eques, consors gestationis.

Ἐπαμειβλῆναι, *adv.* cum tergiversatione; (2) procrastinando, differendo. Ab *ἠπαναβάλλω*, *différo*.

Ἐπαμείλικω *τῆς* καρπῆς, excutio immaturos fructus, *Steph.*

Ἐπαμίβω, et *ἠπαμειβομαι*, permuto; (2) alterno. Τύχρια δ' ἀλλήλους *ἠπαμειβόμεν*, *Π.* 6, 230.

Ἐπάμπιστο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *ἠπέμιστο*.

Ἐπάμειρον, acc. sing. *Ion.* et *Dor.* pro *ἠφήμερον*, ab *ἠφήμερος*.

Ἐπαμυσάμενος, a. 1. part. med. v. *ἠπαμύω*.

Ἐπαμύμαι, *Ion.* pro *ἠφημύμαι*, quod vide.

Ἐπαμύνω, *Poet.* pro *ἠπαναμύνω*.

Ἐπαμυεῖσθις, *adv.* per vices, mutuo, implicite. Ab *ἠπαμυεῖος*.

Ἐπαμυεῖσθαι, *adv.* idem et *ab eod.*

Ἐπάμυος, *ῆ*, *ὁ*, alternans.

Ἐπαμύτχην, superinduo.

Ἐπαμύτχην, idem.

Ἐπαμύναι, a. 1. inf. act. v. *ἠπαμύνω*. Unde

Ἐπέμυντα, *ορος*, *ὁ*, auxiliator; (2) vindex.

Ἐπαμύνω, f. *υνά*, defendo ab injuria, ulciscor; (2) auxilior, succurro. Ἐπαμύνειν ταῖς ἐνδύσιν, *Isocr.*

Ἐπαμφέρω, pro *ἠπαναφέρω*, *Sol.*

Ἐπαμφιάζομαι, superinduo.

Ἐπαμφιέννυμι, f. *ένω*, induo, superinduo.

Ἐπαμφίσκω, idem.

Ἐπαμφοτερίζω, fut. *ίσω*, in utramque partem verto, ancipitem me præbeo; (2) utrique sufficio; (3) in neutras partes transeo, medium me præbeo; (4) oratione ambigua utor, et quæ in utramque partem accipii potest.

Ἐπαμφοτερίζωντες, *adv.* ambigue.

Ἐπαμφοτερίζω, *ῆ*, *ὁ*, in utramque partem proclivis, medius, ambiguus.

Ἐπὰν, conjunct. postquam. Ex *ἰπτι* et *ἄν*.

Ἐπᾶνθάμδος, *ῆ*, *ὁ*, gradus.

Ἐπαναβαῖνω, ascendo, conscendo.

Ἐπαναβάλλεσθαι, *pres. inf. med. verbi*

Ἐπαναβάλλω, differo; (2) in med. induo. Καὶ δομῶντα πᾶνδρεια, τὰ πτεῖ ἐκλίψατε, *ἠπαναβάλλετε*, *Aristoph. Conc.* 276.

Ἐπαναβάσις, *ως*, *ῆ*, ascensio. Ab *ἠπαναβαῖνω*.

Ἐπαναβεῖλάω, f. *άσω*, impono, v. gr. equo; (2) adduco, sed in locum editum.

Ἐπαναβλήναι, *adv.* quasi injectum, injiciendo, super injectum. Ἐπὶ τούτοις δὲ εἰρήνη ἐμαστα λευκὰ *ἠπαναβλήνδον* φορέωσι, *Herodot.* 2, 81. Ab *ἠπαναβάλλω*.

Ἐπαναβόω, *ᾶ*, f. *ήω*, acclamo.

Ἐπανᾶργυνί, a. 2. inf. act. *Att.* pro *ἠπαναργύνω*.

Ἐπανᾶργυνσκα, lego; *ἠπανᾶργυν*, lege; *ἠπανᾶργυναι*, recognoscere.

Ἐπᾶναργάζω, f. *άνω*, cogo, compello.

Ἐπᾶναργικες, τὸ, necesse, necessitas; (2) necessario. Ex *ἰπτι* et *ἀνάγκη*, *necessitas*. Μόνα *ἠπανάργικες ἀπηγόρευον* ἰσθμίου ἰδιωλύβητα, *Origen contra Cels.* 8, 396. *Conf. Act. Apost.* 15, 28.

Ἐπαναργυνοῖμαι, præconis voce pronuncior.

Ἐπανᾶργον, revoco, retrorsum ago, rejicio; (2) proveho in altum, sc. mare navem, *in pass.* in altum navi provehi; *ἠπανᾶργον*, revocavi, a. 2. Ἐπανᾶργισι τὸ βάθος, *Luc.* 5, 4.

Ἐπαναργῶν, *ῆς*, *ῆ*, reductio ad aliqd.

Ἐπανᾶργοντες, a. ὁ *ῆ* *ῆ* *ῆ*, *redux*; epith. *Fortunæ*.

Ἐπανᾶρύω, cutem, corium evello.

Ἐπαναδίδομαι, cresco, augeor.

Ἐπαναδιπλάζω, et Ἐπαναδιπλόω, *ᾶ*, reduplico.

Ἐπαναδιπλάσσω, et Ἐπαναδιπλόωμαι, *ἄτος*, τὸ, id quod reduplicatum est, replicatum.

Ἐπαναδύωμαι, *ως, ἡ*, reduplicatio, replicatio, geminatio; (2) figura rhetorica, quum eadem vox in una sententia primum et ultimum locum occupat; (3) figura grammatica, quum syllaba ab initio vocis geminatur; (4) vox medicorum de febris.

Ἐπαναδρομή, *ἡς, ἡ*, recursio, recursus; (2) reditus. Ab Ἐπανατρέψω, *recutro*.

Ἐπαναζευγνύω ἱπαναζεύξω, reverti; (2) proficisci.

Ἐπαναδύομαι, *ᾠμαι*, specto.

Ἐπαναίρομαι, *ῥμαι*, suscipio, capesso; (2) occido, opprimo. Hinc

Ἐπαναίρεσις, *εως, ἡ*, occisio; (2) excidium, interitus.

Ἐπαναίρω, *ελεvo*. Unde ἱπανήρατο, a. 1. med. sustulit.

Ἐπαναίσθητος, *ε, ὁ ἢ*, sensus valde expers.

Ἐπανακαινίζω, *φ. ἰσω*, rursus renovo.

Ἐπανακάλειν, *ᾠ, φ. ἰσω*, revoco.

Ἐπανακάμπτω, *φ. ψω*, reflecto.

Ἐπανακείμαι, unde *φ. ἱπανακείσεται*, repositus erit, manebit.

Ἐπανακεφάλαιοόμαι, *ῥμαι*, summaratim enumero et colligo.

Ἐπανακίρνασθαι, rursus miscere.

Ἐπανακλαγγάνω, *Χεν.* Vid. κλαγγάνω.

Ἐπανακλήσις, *εως, ἡ*, revocatio, restitutio. Ab ἱπανακαλῶ.

Ἐπανακλίνω, reclino.

Ἐπανακλίσις, *εως, ἡ*, recessus; (2) aciei in sinistram partem inclinatio.

Ἐπανακαίω, *ᾠ, φ. ἰσω*, communico consilii capiendi gratia.

Ἐπανακομίζω, *φ. ἰσω*, refero, reduco.

Ἐπανακοιῶμαι, *pendeo*, suspensus sum.

Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.

Ἐπανακρῆσις, *εως, ἡ*, repulsus; (2) rejectio. Ab

Ἐπανακρήν, *φ. ἰσω*, repello; (2) retro inhibeo navem, curram, &c. (3) retrocedere seu remeare cogo.

Ἐπανακτάομαι, *ῥμαι*, recupero; (2) colligo me, i. e. animum, vires.

Ἐπανακυκλῶ, *ᾠ, φ. ἰσω*, repeto, itero, revolvō.

Ἐπανακυκλώω, *ᾠ, φ. ἰσω*, idem. Hinc

Ἐπανακυκλώσις, *εως, ἡ*, revolutio.

Ἐπανακύπτω, *φ. ψω*, attollo, erigor.

Ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio; (2) repeto, itero; (3) auxiliorum, quocunque modo, etiam monendo, corrigendo, asserendo; (4) epilogum facio. Hinc

Ἐπαναληψίς, *εως, ἡ*, repetitio; (2) figura rhetorica.

Ἐπαναλίσσω, *φ. ἰσω*, insumo; ἱπανήλακα, ultra insumpsi; ἱπανηλωκότες, qui consumpserunt.

Ἐπαναλογίω, *ᾠ, φ. ἰσω*, altius repeto, ab initio, accurate explico.

Ἐπαναμένω, *fut. νῶ*, ἱπανάμενον, expecta, a. 1. imp. 'Αλλ' ἱπανάμενον χρόνον, *Aristoph. Nub.* 801.

Ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam revoco; ἱπαναμνήσκω, commonefacere, aor. 1. Ἐπαναμνήσκων ἡμᾶς, *Rom.* 15, 15.

Ἐπαναμνησις, *εως, ἡ*, repetitio, recordatio.

Ἐπαναμῖνω, *ᾠ, φ. ἰσω*, renovo. Ἐπανανέωσμαι τὸν Θεασυμάχου λόγον, *Plat.* Hinc

Ἐπανανέωσις, *εως, ἡ*, renovatio.

Ἐπαναπαύω, *φ. αἰσω*, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἱπαναπαύομαι, requiesco super; (2) adquiesco in. Ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, *Rom.* 2, 17. Ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὁμών, *Luc.* 10, 6.

Ἐπαναπείρω, revertor. Ἐπαναπερῶντος δ' ἐκ τε τῆς Συρίας, *Nicol. Damascen.* 478.

Ἐπανατίμνω, sursum pello in locum aliquem.

Ἐπαναπηδάω, *ᾠ, φ. ἰσω*, insilio, insurgo.

Ἐπαναπίπτω, decumbo in, v. gr. lectum.

Ἐπαναπλάττω, *φ. ἰσω*, fingō, formo.

Ἐπαναπλέω, *ᾠ, et ᾠω*, crebro navigo; ἱπαναπλεικνύμι, renavigasse; (2) navi irruo.

Ἐπαναπνέω, *φ. εἰσω*, saepe respiro, *ap. Herod.* ἱπαναπνέειν ἱππεα, effundere flatu velut verba.

Ἐπαναποδίζω, *φ. ἰσω*, diligenter perpendo; (2) in vestigia me cessim recipio.

Ἐπαναποδίσκω, in medium revocandum et diligenter expendendum est, A praec.

Ἐπαναπολῶ, *ᾠ, φ. ἰσω*, revolvō; (2) iterum in memoriam revoco oratione repeto.

Ἐπαναπρήγνυμι, *φ. ῥέξω*, erumpo.

Ἐπαναπρήπτω, *φ. ἰσω*, suscito ignem flatu; (2) commoveo, sero bellum, belli causas.

Ἐπαναπρίπτω, unum super aliud rejicio; ἱπαναπρίπτειν, ejaculari, in sublime jacere.

Ἐπανασάλλω, *φ. εἰσω*, concuto, moveo sursum.

Ἐπανάσεισις, *εως, ἡ*, concussio armorum, vibratio; (2) mina. Ab

Ἐπανασείω, *φ. ἰσω*, concuto arma, quod factum initio praelii. Unde (2) terreo, *et in pass.* terribilis sum alii, minis terreo; (3) intento, v. gr. arma.

Ἐπανασκίπτω, *φ. ῥμαι*, considero.

Ἐπανασπείρω, insuper sero, denuo semino.

Ἐπανασπράω, *ᾠ, ἡ*, satio iterata. A praec.

Ἐπαναστάσις, *εως, ἡ*, insurrectio, seditio, rebellio; (2) eminentia, tumor; (3) eruptio. Ab ἱπανίστημι. Unde

Ἐπανάστημα, *ἄτος, τὸ*, prominentia.

Ἐπαναστέλλω, *φ. εἰλω*, reprimo, inhibeo, compesco, contraho. *Δι γίνους ἱπαναστέλλωσι τὰς φθορὰς, Aristot.*

Ἐπαναστήσομαι, *φ. 1. ind. med. v. ἱπανίσταμαι*.

Ἐπαναστραφεῖς, regressus, a. 2. part. pass.

Ἐπαναστρέφω, *φ. ψω*, retrorsus ago; (2) subverto; (3) redeo, ut *et in med.* Unde

Ἐπαναστροφή, *ἡς, ἡ*, reversio, reflexus; (2) vita et consuetudo vitae.

Ἐπανασώζω, *φ. ἰσω*, servo, iterum servo.

Ἐπανατάμνω, iterum excindo. Ἐπανατάμνειν αὐτὴς τὴν φλῖδα, *Aret.*

Ἐπανάτασις, *εως, ἡ*, extensio, intensio; (2) sublatio, evectio; (3) interminatio. Ab

Ἐπανατίνω, sublatum, v. gr. baculum, intento alicui; (2) intendo, augeo; ἱπανατίνασθαι ἱπανατινάμενος, a. 1. med.

Ἐπανατίλλω, *φ. λῶ*, orior, exsisto; (2) prorumpo, exorior.

Ἐπανατίθεσθαι, praes. inf. pass. verbi

Ἐπανατίθημι, impono, repono; (2) tribuo alicui, concedo, ut habeat sc. (3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero, imputo.

Ἐπανατρέψω, *φ. ψω*, subverto, evertō.

Ἐπανατρέφω, *φ. ῥέψω*, reficio, proprie medicorum verbum; dein tropice, recreo, quoad rem familiarem.

Ἐπανατρέχω, recuro; (2) in sublime excresco; ἱπανίτραμι, succrevit.

Ἐπανατρέγνω, *φ. ἰσω*, post vindemiam colligo quae supersunt.

Ἐπαναφέρω, transfero, removeo, rejicio; (2) refero, renuncio; (3) refero, reduco; (4) repeto, conduplico; ἱπανενεγκνῖν εἰς τὸν Δία, in Jovem remove; aor. 1. (5) recupero. Oὐ δὲ πρόσθετις ἱπανεφρόντο ταῦτα εἰς Ἀθήνας, *Χεν.* Ἐπανένειν ἱφῆ ἱκνῖν, dixit recepturum illos, *Aprian. Pun.* 103. Hinc

Ἐπαναφορᾶ, *ἡς, ἡ*, repetitio, relatio, reductio; (2) figura rhetorica, qua ab eodem verbo plures sententiae initium sumunt.

Ἐπαναφορίζος, *ἡ, ὄν*, (σχῆμα) figura Epanaphorae similis.

Ἐπαναφύσσω, *φ. ἰσω*, respiro.

Ἐπαναχέω, gemo, quoror.

Ἐπαναχευματῆρος, *ον*, excreationem juvenis, de medicamentis.

Ἐπαναχευματῶμαι, excreo, *impr.* pituitam.

Ἐπαναχευμῖσις, *εως, ἡ*, excreatio.

Ἐπαναχωρέω, *ᾠ, φ. ἰσω*, recedo; (2) impetum facio; (3) redeo ad priora, post digressionem. Ἐπαναχωρήσω πάλιν, καὶ τίς ὦν ἀνὴρ ὁ προσὶν τὸν γυγῆν, *Aristoph. Conc.* 29.

Ἐπαναχώρησις, *εως, ἡ*, impetus; (2) receptus.

Ἐπανόεις, *ε, ὁ ἢ*, virilis, virilitatem praeseferens. Ex ἱπὶ ἐπὶ ἀνῆ.

Ἐπανδρόω, liberis masculis impleo, frequento. Εἰσὶν Ἀἰμῶν παιτὶν ἱπανδρόω, *Apoll. Rhod.* 1, 873.

Ἐπανείρω, excito, suscito. Hinc

Ἐπανέγερσις, *εως, ἡ*, resurrectio.

Ἐπανέησομαι, *φ. 1. ind. pass. v. ἱπανίημι*.

Ἐπάνημι, redeo, revertor; (2) rursus disputo, ad disserendum redeo; ἱπανίωσι, revertantur, 3. pl. a. 2. conj. ἱπανίωσι, redire; ἱπανίω. Ἐπ' ἱκνῖν γὰρ ἱπανίωσι, *Luc.*

Ἐπανιστῖν, praeconio annunciare;

Ἐπανίστοι, praeconio promiserunt.

Ἐπανίστασθαι, praes. inf. med. Poet. pro ἱπανίστασθαι, ab ἱπανίσταμαι.

Ἐπανίς, a. 2. part. act. verbi ἱπανίημι.

Ἐπανίλεισις, *εως, ἡ*, reditus.

Ἐπανιλέειν, a. 2. inf. verbi ἱπανιέσθαι.

Ἐπανιλέω, *φ. ἰσω*, attraho.

Ἐπανιμῶ, *φ. ἰσω*, saepe vomo.

Ἐπανιεύομαι, ructo, subinde ructo.

Ἐπανιέρομαι, rursum interrogo; (2) interrogo. Μὴ δ' αὖθις ἱπανιέρι μί, *Aristoph. Ran.* 434.

Ἐπανιέρομαι, redeo, accedo. Ἐν τῷ ἱπανιλέειν αὐτοῖς, *Luc.* 19, 15. Ἐπανιλέοντες ἱλπίσι, *Dem.*

Ἐπανιέρω, *ᾠ, φ. ἰσω*, interrogo rursum.

Ἐπανιέρωσις, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἐπανίχω, antecello; (2) innitor; (3) immoror, insisto; (2) ἱπανοῖς ἱπανίχουσα, incantationibus innisa, dedita, *Heliod.* 3.

Ἐπανήκετος, *ον*, insanabilis, irrevocabilis; de pœna, est ultima, gravissima.

Ἐπανήκω, redeo; (2) venio, advenio.

Ἐπανήστο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἱπανιέρομαι.

Ἐπανήσθω, dicitur de rebus quae aliquid decoris extrinsecus addunt; (2) de iis quae medicis ἐξανθήματα dicuntur, quae et dicuntur ἱπανιέειν, erumpere e cute, prorumpere, *Ern.* al. eniteo, effulgeo. Κύκω τε πολυώτεροι δὲ αὐτὸ ἱπανιέειν τρεῖς, albicant, *Arist. Vesp.* 1059.

Ἐπανήθω, *ῥ*, floridus, *Man.* Ab ἄνω.

Ἐπάνθησις, *εως, ἡ*, eruptio pustularum; (2) decus extrinsecus coloris &c. additum.

Ἐπανθῶ, *ᾠ*, effloresco, *Ion.* ᾠ.

Ἐπανθίζω, *φ. ἰσω*, floridis coloribus orno; floribus spargo, floridum reddo, orno, pingo. Ἐπὶ θῖζον χρυσῶ, *Luc.* Hinc

Ἐπάνθημα, *ἄτος, τὸ*, eruptio pustularum; (2) quod inest, natat, serpit in superficie, ut lanugo in genis, spuma in urina, &c. Ἐπάνθημα ἀφρώδες, *Hippocr.*

Ἐπανθισμός, *ῥ, ὁ*, exornatio coloribus floridis, verbis venustioribus et sententiis.

Ἐπανθρίκιδες, *αι*, pisciculi quae super carbonibus assantur. Ab ἱπὶ ἐπὶ ἀνθράκας.

Ἐπανθρακίζω, *φ. ἰσω*, super carbonibus asso. Μόνον θῶν γὰρ διὰ σ' ἱπανθρακίζομαι, *Aristoph. Av.* 1452.

Ἐπανῶσι, 3. pl. praes. ind. act. *Att.* pro ἱπανιέσι, ab

Ἐπανίω, remitto, laxo; ἱπανίς, particip. praes. ἱπανίς, a. 2. part. f. ἱπανίστα inf. ἱπανίω. Μικρὸν ἱπανίς τῶν ὀφρῶν, *Luc.*

Ἐπανίσω, *φ. ἰσω*, exaquo, compenso. Ἐπανισμένης ἱκατίρας μάχης, *App. Bell. Civ.* 4, 137.

Ἐπανισαίω, 3. pl. praes. optat. med. *Ion.* pro ἱπανίσαντο, ab ἱπανίστημι.

Ἐπανίσταμαι, assurgo; (2) emineo. Ὁμοῖός τις ἱπανίσταμαι τοῖς δημοτικαῖς ὀνείσι, *Aristoph. Av.* 1590.

Ἐπανίσταται, 3. pl. praes. ind. med. *Ion.* pro ἱπανίσανται, ab

Ἐπανίστημι, excito, erigo; (2) antepono, praeficio; (3) in aor. 2. et perf. et med. assurgo; insurgo; (2) rebello, seditionem moveo; (3) ex inferis redeo; (4) exorior, nascor, erumpo, v. gr. e cute. Τῶν προσδεδειχθῶσι τοῖς ἱπανιστάμενοις, hunc in te rebellaturum expecta, *Herodot.* 1, 89.

Ἐπανιτίω, *adv.* possit. redeundum est.

Ἐπανιτητίω, idem, ab ἱπάνημι.

Ἐπανίων, praes. part. act. v. ἱπάνημι.

Ἐπάνοδος, *ε, ἡ*, reditus; (2) figura rhetorica.

Ἐπανοιδῶ, *ᾠ, φ. ἰσω*, intumesco.

Ἐπανοίκατος, *ορος, ὁ*, qui aperit, *Ern.*

Ἐπανορθῶμενος, praes. part. pass. *contr.* pro ἱπανορθώμενος. Ab

Ἐπανορθῶ, *ᾠ, φ. ἰσω*, in integrum restituo, corrigo, emendo. Σφαλλομένης πλίστα ἱπανορθῶν, *Χεν.* Hinc

Ἐπανορθώω, *ἄτος, τὸ*, recte factum; (2) res feliciter gesta; (3) emendatio, restitutio in integrum,

Ἐπανώθησας, *ως*, ἡ, idem ; (2) figura rhetorica.

Ἐπανορθωτής, ὤ, ὁ, corrector, qui emendat. Ab ἱκανορθώω.

Ἐπανορθωτικός, ἡ, ὄν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens.

Ἐπαντάνω, extendo, *Hom.*

Ἐπαντίλλωσα, praes. part. act. verbi

Ἐπαντίλλω, pro ἱπανατίλλω, orior, existo ; (2) prorumpo, exorior ; (3) sublevo, exurgo. (9) *κχυμένους ἱπαντίλλει*, jacens resurgit, *Eur. Herc. Fur.* 1052. *Ποδὸς ἵχνος ἱπαντίλλων*, pedum vestigium sublevans, *Id. Phoen.* 105.

Ἐπάσους, *ως*, ὁ ὅς ἡ, acclivis ; (2) excelsus, altus. *Ex ἱπτι et ἄνωτα, in conspectu.*

Ἐπαντιβολῶ, *φ. ἴσω*, precor, supplico.

Ἐπαντρίω, *ᾧ*, haustam aquam infundo.

Hinc

Ἐπάντημα, ἄτος, τὸ, infusio aquae vel alius liquoris, fovendi potissimum gratia ; (2) fotus, fomentum.

Ἐπάντησις, *ως*, ἡ, idem.

Ἐπάνω, *φ. ἴσω*, perficio. Unde *ἱπνώθη*, a. 1. pass.

Ἐπάνω, *adv.* supra ; (2) supra quam.

Ἐπάνωθεν, *adv.* desuper. Ab ἱπάνω.

Ἐπάνωθι, *adv.* supra. Ab eod.

Ἐπάσας, a. 1. part. act. verbi *ἐπάγω*.

Ἐπάσας, aor. 1. part. act. verbi *ἐπάσσω*, *ἐν-ρumpo*. *Κῆρυξ ἐπάσας αὐτὸς ἱσδοῦς πάλιν*, *Soph. Aj.* 305.

Ἐπάσι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro *ἐπηξίς*, verbi *πήννυμι*.

Ἐπάσιος, *ω*, ὁ ὅς ἡ, dignus. Hinc

Ἐπάσιω, *ᾧ*, *φ. ἴσω*, postulo, rogo, precor ; (2) puto, censeo. *Τῷ ἐπισέλωσθι δᾶν*, haud recusavi praestare, *Soph. Phil.* 803. *Φίλος ἱπαξίω δικαίαν χάριν παρσχεῖν*, amicis dignam gratiam rependere, *Id. Oed. Col.* 1497. (2) *ἐπάσιω σε δαίμων ὄντ' ἐξείδναι*, existimo te, qui divus es, pulcre nosse, *Id. El.* 658.

Ἐπάσιω, *adv.* digne, pro dignitate.

Ἐπάσιωσις, *ως*, ἡ, aestimatio, census ; (2) flagitatio.

Ἐπασιόνομος, *ω*, ὁ ὅς ἡ, qui circum axem volvitur. *Ex ἱπτι et ἄξω, ais.*

Ἐπάξω, 2. sing. a. 1. ind. med. *Dor. Att.* et *Ion.* pro *ἐπηξάω*, a *πήννυμι*.

Ἐπάσθῃ, *ἡς*, ἡ, incantatio. *Ex ἀοιδῇ.*

Ἐπασιδία, *αι*, ἡ, idem.

Ἐπασιδός, *ω*, ὁ, incantator.

Ἐπασ, *scdavi*, a. 2. ind. act. verbi *παύω*.

Ἐπάστω, *ᾧ*, *φ. ἴσω*, p. *κω*, minor. *Ἐμοὶ τὸ δὲν ἱπασθῆναι ἴππῃ*, *Soph. Aj.* 312.

Ἐπᾶπερίω, *φ. ἴσω*, firmiter figo ; effulcio aliquo ; *pass.* innitor.

Ἐπατίερα, discedo post, subsequor.

Ἐπατοῦμαι, *φ. ὕρομαι*, suscipio, accingor rei gerendae. *Ἄλλ' ἱπατοῦσθαι περὶ αὐτῷ τῷ πράγματι*, *Aristoph. Lys.* 618.

Ἐπατονήσκω, post aliquem morior.

Ἐπαποκίζω, iterum coloniam deduco aliquo.

Ἐπαποκνήνω, insuper, post alium vel alios, interficio.

Ἐπαπολάω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio ex re aliqua.

Ἐπαπύλλω, pessundo porro, sc. post alium.

Ἐπαπολογίωμαι, ὕμαι, insuper defendo ; (2) defendo.

Ἐπαπορίω, *ᾧ*, *φ. ἴσω*, addubito ; (2) aliam insuper dubitationem et questionem moveo. Hinc

Ἐπαπύρημα, ἄτος, τὸ, addubitatio, quaestio super aliqua re. Hinc

Ἐπαπορηματικός, ἡ, ὄν, dubitativus.

Ἐπαπορήσις, *ως*, ἡ, addubitatio et quaestio super aliqua re.

Ἐπαπορητικός, *adv.* dubitanter.

Ἐπαπορία, *ἡ* vide ἀπορία, *Hes. Suid.*

Ἐπαπορώμην, 1. pl. praes. conj. act. *contr.* pro *ἱπαπορώμαι*, ab ἱπαπορία.

Ἐπαπορίλλω, mitto post alium ; (2) successori alicui mitto ; (3) immitto alicui, v. gr. percussorem.

Ἐπάστῃνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἰπάστῃνα, a παστῃνα, *circumspicio*.
Ἐπαύω, *seu* ἱεπαύω, *acclamo, Hes.*
Ἐπαῦρ, ἄς, ὃ, ἡ, *imprecator.* Ex ἰπῇ et ἀραί.
Ἐπαράομαι, ὤμαι, *imprecor.* Ἐπαρσόμενος
Πόρῃσι πολλά, *Plat.*
Ἐπαράωμαι, in medio, diris me obstringo.
Καπαράσασθαι, et diris sese obstringerent,
Eurip. Iphig. in Aul. 60.
Ἐπάρας, a. 1. part. act. v. ἱπαίρω.
Ἐπάραστα, quae sustulit, fem. ab ἱπάρας.
Ἐπαράσιμος, α, ὃ, ἡ, *exsecrabilis.*
Ἐπαράσσω, vel ἄσσω, item ἱπαρῶσσω, -τω, f.
-ξω, *illido; (2) irruo, incumbo; a. 1. ἱπρᾶξ.*
Ἐπάρατος, 2. pl. a. 1. imperat. act. v. ἱπαίρω.
Ἐπάρατος, α, ὃ, ἡ, *exsecrabilis; (2) diris*
devotus; (3) diris sacratus, ne occupetur,
habitu. (3) Ἐπάρατος ἔγγονας, in instaurores
diras precesiones dixerunt, *Arrian.*
Bell. Punic. 2. Ἐπάρατα χρήματα, pecuniæ
quæ tangere nefas est, *Id. Civ. 2, 138.* Ab
ἱπαράομαι.
Ἐπάρατος, α, ὃ, ἡ, *leucomate seu albugine*
laborans, de oculo et animante; (2) cæcus,
obscurus. Ἐπάρατος πάθος, ὀφθαλμῷ τὸ κοι-
νῶς λεγόμενον λυγνικω, *Eustath. ad Il. 3.*
Ἐπάρατρος, α, ὃ, ἡ, *argentatus.*
Ἐπαράδω, et ἐπαράω, f. σω, *irrigo.*
Ἐπαρέσκειμαι, f. ἱσκειμαι, *placo, reconcilio mihi.*
Ἐπάρεθ, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. πάρεω.
Ἐπαρήγω, f. ξω, *auxilior.* Ὀδυσσῆ παρίσταισι
ἰδ' ἱπαρήγω, *Il. 23, 783.*
Ἐπαρηγών, ὄνος, ὃ, ἡ, *adjutor, auxiliator.*
Ἐπάρεξ, εως, ἡ, *auxilium.*
Ἐπαρήναι, *pluq. perf. ind. med. verbi ἱπάρεω.*
Ἐπαρησόμενος, a. 1. part. med. *Ion.* pro ἱπα-
ρασόμενος. Ab ἱπαράομαι.
Ἐπαρῆθις, a. 1. part. pass. v. ἱπαίρω.
Ἐπαρῶν, a. 1. ind. act. verbi πάρεω.
Ἐπάριετος, α, ὃ, ἡ, *sinister, perversus, ine-*
ptus. Hinc
Ἐπαριετότης, ὅτος, ἡ, *qu. dic. sinisteritas; (2)*
ineptia, insultatus.
Ἐπαριετός, *adv. sinistre; (2) inepte.*
Ἐπάρεκας, ας, ἡ, *auxilium; (2) ἱπαρέκας, sti-*
pendia et similia. Ab ἱπαρέξ.
Ἐπαρέκεις, ἡ, *idem.*
Ἐπαρέκεις, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro
ἱπῆρεκεις.
Ἐπαρέκεις, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ἐπαρέκω, ὤ, *arceo, propulso; (2) opulor,*
open fero; (3) suppedito, suggero; f. ἱπαρέ-
κισα ἱπαρέκισοντα, open laturum; a. 1. ἱπῆρε-
κισα inf. ἱπαρέκισαι, Poet. ἱπαρέκισσαι. Ἠλιόν
ἐς δαλτάρων τὰ σφίτερα αὐτῶν βάλειν, ἡ τοῖς
δεομένοις ἱπαρέκισαι, *Dem. (2) χρεὶ δὲ τῶν τε-*
θνηκότι τὰν ζῶντ' ἱπαρέκιν αὐτὸν ὡς θάνατον,
Soph. in Fragm. Acrisii.
Ἐπαρέκεις, εως, ὃ, ἡ, *sufficiens.*
Ἐπάρεκός, α, ὃ, ἡ, *idem.* Ab ἱπαρέκω.
Ἐπαρύντας, *adv. sufficienter.* Ab eod.
Ἐπαρῶ, ἄτος, τὰ, *locus sublatus, editus;*
(2) tumor, tuberculum; (3) inflatio, super-
berbia.
Ἐπαρῶς, εως, ἡ, *idem.* Ab ἱπαίρω.
Ἐπαρόμενος, *paratus, sufficiens.* Ὅπλα δ' ἱπαρό-
μινα πάντα τῷ ἡγνῶντι εἰλε, disposita vel
sufficientia, Hesiod. Op. 627. Ab ἱρῶ.
Ἐπαρόμενος, a. 1. part. med. v. ἱπαρέχωμαι.
Ἐπαρόμος, α, ὃ, ἡ, *agricola, hortulanus.*
Ἐπάρω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἱπαρῶ, ab
ἱπαίρω.
Ἐπαρῶσαι, ὤ, f. ἵσω, *suspendo; (2) sed ἱπαρῶ-*
σαι, ὤμαι, impendo; perf. ἱπαρηγόμενος κιν-
δωνος, impendens periculum.
Ἐπαρῆς, ἱος, ὃ, ἡ, *paratus, qui est in*
promptu. Ex ἰπῇ et ἁρῆτος, *paro.*
Ἐπαρῶν, f. ἵσω, *paro, perficio.*
Ἐπαρῶνός, ἡ, ὄν, *attollens, inflans.* Σίσανον
φυσάδεις μὲν, ἡ σομάχῳ ἱπαρῶνίδον, *Aret.* Ab
ἱπαίρω.
Ἐπαρῶν, f. ἵσω, *apto, adapto.*
Ἐπαρῶντε, et ἱπαρῶντι, ἱδός, ἡ, *vasculum quo*
oleum lychno infunditur; infusorium voca-
ta vulgata versio. Εἰσάρα καὶ ἰδὴ λυχνία
χρηστὴ ὕλη καὶ τὸ λαμπρῶν ἱσάνων αὐτῆς, καὶ

ἰστὰ λύχνῃ ἰστὰ αὐτῆς, καὶ ἰστὰ ἰσπανοῖδας τοῖς λύχνῃ τοῖς ἰσπανοῖ αὐτῆς, *Steph.* 4, 2.
Ἐσπάρτυτα, ἔ. ἰσάφῃ, *haurio*, *Steph.*
Ἐσπαρχία, ας, ἡ, *praefectura*, *provincia*.
Ἐσπαρχικός, ἡ, ὄν, *ad magistratum pertinens*, *proconularis*, &c.
Ἐσπαρχιώτης, ας, ὁ, *provincialis*; *fem.* ἰσπαρχιώτισ-τις, *Ab*
Ἐσπαρχος, α, ὁ ἔ ἡ, *praeses*, *praefectus*.
Ἐσάρχω, *f.* ἔω, *impero*, *dominor*; (2) *sum praefectus*. *Hinc* ἑσάρχομαι, *auspicio*. *Τῆς* ἑσάρχεις ἰσπέρχον, *Isocr.*
Ἐσάρω, *apto*, *Hom.*
Ἐσάρωνῃ, ἡς, ἡ, *auxilium*.
Ἐσάρωνος, ἔ, ὁ, *auxiliator*.
Ἐσάρωαι, *a. l.* *inf. act. v.* ἰσάρω.
Ἐσάσαντα, *3. pl. a. l.* *ind. med. v.* πάω.
Ἐσασθῆναι, *anhelo* in opere *faciendo*.
Ἐσασκίω, ὦ, *f.* ἔω, *exerceo*, *docceo*, *habilem rei reddo* *exercendo*; (2) *instruo adversus aliquem*. *Σοφίαν* ἰσασκί, *Aristoph. Nub.* 517.
Hinc
Ἐσασκητής, ἔς, ὁ, *exercitor*, *athleta*, *Hes.*
Ἐσασμα, ὄσος, τὸ, *incantamentum*; (2) *cantilena pueris a nutricibus cantari solita*.
Ἐσασπαίω, *palpito*.
Ἐσασσύντερος, ἔρα, ἔρον, *creber*, *frequens*, *alter post alterum*. Κύμα θαλάσσης ὄνυσ' ἰσασσύντερον, *Il.* 4, 422. *Ex* ἐπὶ ἐ' ἄσπον, *proprie*.
Ἐσασυντεροσύνης, ἔς, *idem*.
Ἐσάσω, *idem* *quod* ἰσάισσω, *irrumpo*, *irruo*, *Sophr. Aj.* 305.
Ἐσαστρέω, *f.* ψω, *fulgeo*, *emitto splendorem*.
Ἐσασχον, *imperf. ind. act. v.* πάσχω.
Ἐσάταξ, *3. sing. a. l.* *ind. act. v.* πατάσσω.
Ἐκατήνῃ, *a. l.* *ind. pass. v.* πατίω.
Ἐπάσθη, *calcuvi*, *3. sing. a. l.* *ind. act.*
Ἐπανάγῳ, *f.* ὥω, *luminis radiis illustro*, *lucem adfero*; *at in pass.* *splendesco*, *splendeo*; (2) *video*; (3) *τί τὸν ἥδυν ἰσπανώσασθε καὶ ἄδρον Σπασικράτη*, *Anal. Brunck.* 2, 1.
Hinc
Ἐπαύνασμαι, ἄσος, τὸ, *splendor*.
Ἐπαύδαω, ὦ, *f.* ἥω, *insuper dico*.
Ἐπανδύλλομαι, *f.* ἰσομαι, *in pertinacia perduro*, *perstinaciter resisto*.
Ἐπαύλειος, ὄν, *in aulam ferens*, *epith. januae*.
Ἐπαυλείω, ὦ, *f.* ἥω, *præcino*, *accino*. *Θεῶν* ἰσπύλι τῶ Πυθαγόρῃ, *Luc.*
Ἐπαυλλομαι, *f.* ἰσομαι, *stabulor*, *in loco commoror*, *in tentorio ago*. *Τὴν νύκτα ἰσπυλίσμεθα τῇ νύκτῃ*, *Luc.*
Ἐπαύλιον, α, τὸ, *villa*, *villula*; (2) *sedes*; *τὰ ἰσπαυλία*, *repotia*, *secundus nuptiarum dies*. *V. Ern.*
Ἐπαυλις, ὡς, ἡ, *villa*, *casa*, *stabulum*, *ovile*.
Ἐπαυλισμός, ἔ, ὁ, *stabulatio*, *commoratio*, *domicilium*.
Ἐπαυλις, α, ὁ, *stabulum*, (2) *sedes*. (1) *χρὲς μὲν δ' ἦδη ταρά τ' εἰς ἰσπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον*, *Sophr. Œd. Tyr.* 1138. (2) *ἴκε τὰ κράτιστος γῆς ἰσπαυλῃ*, *Id. Œd. Col.* 669.
Ἐπαυλος, α, ὁ, *stabulum*.
Ἐπανύναμαι, ἐπαύνομαι, *cresco*. *Ab*
Ἐπανύνομαι, ἐπαύω, *f.* ἔωσθαι, *augeo*. Ἐπανύξω πατρίδα, *Dem.*
Hinc
Ἐπαύξῃ, ἡς, ἡ, *accretio*, *incrementum*.
Ἐπαύρησις, ὡς, ἡ, *idem*.
Ἐπαύρης, ἔς, *crescens paulatim*, *ut febris*.
Ἐπαύρεις νόσος, *Hippocr.* *Ab eod.*
Ἐπαυρεῖ, *3. sing. præf. ind. act. contr.* *pro ἰσπαυρίῃ*, *ab ἰσπαυρίῃ*.
Ἐπαυρεῖν, *præs. inf. act. Ion.* *pro ἰσπαυρεῖν*.
Ἐπαυρεῖν, *2. sing. a. l.* *ind. med. Ion.* *pro ἰσπαυρεῖν*.
Ἐπαυρεῖν, ὦ, ἰσπαυρίσσομαι, ἐπαύρομαι, *fruos, utilitatem et fructum percipio*; (2) *damnum accipio*, *penas luo*; (3) *adsequor*, *nanciscor*. Πάρος χρεὼς λυκὸν ἰσπαυρεῖν, *Il.* 11, 572.
Ἐπαύρηαι, *fruaris*, *2. sing. præf. conj. med.* *Ion.* *pro ἰσπαυρεῖν*.
Ἐπαύρησις, *vel ἰσπαυρεῖς*, ὡς, ἡ, *voluptas*, *gaudium*. *Ab ἰσπαυρίῃ*.
Ἐπαυρίζω, *f.* ἰσω, *spiro*, *flatum emitto*.
Ἐπαυρίον, *adv. cras*. *Hinc* ἑπαυρίον, *crastinus*.
2 I Ἐπαυρίνικος

Ἐπαυρίσκω, fruor, idem quod ἱκανῶς.
Ἐπαυρίσκω, idem.
Ἐπαύρομαι, 3. sing. a. 2. opt. med. v. ἱκανῶς.
Ἐπαύρονται, 3. pl. præs. conj. med.
Ἐπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. παύω.
Ἐπαύσαντο, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἐπαύσον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. παύω.
Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. med. *Att.* et *Ion.* pro ἱπαύσω, a παύω.
Ἐπαύτιω, exclamo, *Theoc.*
Ἐπαυτίκα, statim.
Ἐπαυτοφῶρ, in flagranti delicto, in ipso facto.
Sic conjunctim sæpe invenitur, pro ἐπ' αὐτοφῶρ, cujus dativi nominativus τὸ αὐτοφῶρον, ipsum furtum, est indictus, cum occurrit αὐτοφῶρος, manifestari.
Ἐπαυχίαι, α, ὁ ἕ ἡ, qui cervici imponitur.
Ἐπαυχίαι, ὦ, f. ἡσώ, glorior ob. Ἐπαυχίῃσιν δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις, *Aristoph. Av.* 635.
Ἐπαυχίμαι, siccitatem induco, sicco. Οὐτ' ἐξεσθέρων, ἕτ' ἱπανχυμῆσας, cum ea siccet, *Soph.* in *Polyxena*.
Ἐπάω, exclamo, *Theoc.*
Ἐπαφαίρεισι, εως, ἡ, detractio iterata. Ab
Ἐπαφάριον, ὦ, f. ἡσώ, insuper demo, seu detraho.
Ἐπαφάμαι, ὦμαι, f. ἡσώμαι, contracto; (2) demulceo. Ab ἐπαφή.
Ἐπαφανύμαι, exsiccō, eneco. Sed præsupponitur tantum propter ἱπαφανάνην, ex *Arist. R.* ubi tamen alii legunt ἀπεφανάνην, 1121.
Ἐπαφανάνην, a. 1. ind. pass. v. ἱπαφανύνω.
Ἐπαφάνω, arefacto, exsiccō, eneco. Μὰ Δί' ἃ δὴ, ὥς ἱπαφανάνην Παναθηναίοισι γελῶν, Nemo Heracle: ita ut risu pene emortuus sum in Panathenæis, *Aristoph. Ran.* 1089. Simplex est αὐώ, compositum ἀφαύω, bicompositum ἱπαφαύω (ἵτι relationem ad causam notat).
Ἐπαφῶ, ἦς, ἡ, contactus, contractatio.
Ἐπάφθης, εως, ἡ, idem. Ex ἀφάω.
Ἐπάφθηναι, aor. 1. indic. act. v. ἱπαφίμην.
Ἐπαφίμην, fut. ἡσώ, immitto, instigo. Ἐπαφίμην τὰ παλτὰ, *Xen.*
Ἐπαφρίζω, spumam ago, spumo.
Ἐπαφροδίτου, α, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri;
(2) venustus, lepidus, gratus.
Ἐπαφρος, α, ὁ ἕ ἡ, super quo spuma est.
Ἐπαφῶν, seu ἱπαφῶν, insuper fundo, *Hom.*
Ἐπαφῶ, a. 2. conjunct. act. v. ἱπαφίμην.
Ἐπάχθεις, ας, ἡ, molestia, offensio. Ab
Ἐπαχθεῖς, ἰος, ὁ ἕ ἡ, gravis, molestus. Ex ἱστί et ἀχθος, pondus.
Ἐπάχθμαι, gravate fero, angor. Οὐτ' ἐπάχθμαι κακοῖς, neque angor malis, *Eurip.* *Hippol.* 1260.
Ἐπαχθῶς, adv. moleste. Ab ἱπαχθῆς.
Ἐπαχλύνω, tenebris obscuratus sum.
Ἐπαχλύνω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. παχύνω.
Ἐπαχλύνθη, a. 1. ind. pass. v. παχύνω.
Ἐπᾶν, conj. posteaquam. Ab ἐπᾶν.
Ἐπίβα, accessit, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐπέβα, ab ἐπιβαίνω.
Ἐπίβαινον, imperf. ind. act.
Ἐπίβαλλε, 3. sing. imperf. ind. act.
Ἐπίβαλον, injeci, a. 2. ind. act.
Ἐπίβαιτε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπέβαιτε, a verbo ἐπιβάλλω.
Ἐπίβην, a. 2. ind. act. verbi ἐπιβαίνω.
Ἐπίβησα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβάω.
Ἐπέβισα, a. 1. ind. act. v. ἐπιβάλλω.
Ἐπίβω, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἐπιβάμην.
Ἐπέβλεψα, a. 1. ind. act. v. ἐσιδέσθω.
Ἐπέβλευνε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιβαλέω.
Ἐπεγγαλέω, ὦ, illudo, insulto. Τοῖς Δανδίοι τοι φιλοῖσι πάντες κειμένους ἐπεγγαλέω, *Soph. Aj.* 1008.
Ἐπῆγγυος, α, ὁ ἕ ἡ, per sponsionem factus.
Ἐπῆγγυε, 2. sing. præs. imperat. act. verbi
Ἐπεγγίω, excito; incito, impello. Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἦδη κακὸν ἐπεγγίειν, *Soph. Ed. Col.* 525. Σφῶν δ' αὐτὸν εἰσεῖ ἐπεγγεῖ, *Aristoph. Av.* 84.
Ἐπῆγγεντο, 3. sing. a. 2. ind. med. per *Syncl.* pro ἐπῆγγετο, ab ἐπῆγγαμαι.
Ἐπεγγόμενος, ὦ, ἔ, et

Ἐπίγειος, *ως, ἡ*, expergefactio, incitatio.
Ἐπιγεῖαιος, *ἡ, ὁ*, incitandi, excitandi vim habens.
Ἐπιγεῖαιος, *adv.* ad incitandum apte.
Ἐπιγεκαγχᾶω, *rideo* in aliqua re, et quidem in malis alienis.
Ἐπιγεκάστω, unde ἐπιγεκάσφω, superingere, devora insuper.
Ἐπιγεκλεύω, hortor. Ἄλλ' ἐν ἐπιγεκλεύει, *Eur. Cycl.* 648.
Ἐπιγεκριννύμι, insuper admisceo.
Ἐπιγεκολάπτω, incido.
Ἐπιγεκρεμάω, suspendo in, v. gr. fumo.
Ἐπιγεκρίλλω, *volvo* in re aliqua. *Pass. volutor, hareo* in re aliqua.
Ἐπιγεγνωπίσι, *dat. pl. perf. part. act. v. ἐπιγνωσκώ*.
Ἐπιγενασθήν, *a. 1. ind. pass.*
Ἐπιγενωτί, *cognovisti*, 2. pl. *a. 2. ind. act.*
Ἐπιγερετα, 3. sing. perf. ind. med. *per Sync.* pro ἐπιγερέτω, *a verbo ἐπιγίγναι*.
Ἐπιγερομαι, *expergeo, Theoc.*
Ἐπιγερχάινω, *inhio, irrideo*; in *a. 2. ἐπιγερχαίνω, ἐπιγερχαίνω*.
Ἐπιγερχάλαω, *vide ἐπιχελάω*.
Ἐπιγερχίρσισσι, *ως, ἡ*, conatus, aggressio.
Ἐπιγερχίω, *infundo*.
Ἐπιγερχυμα, *ἄτος, τὸ*, quod infunditur seu infusum est. *Ab ἐπιγερχύνω*. Hinc
Ἐπιγερχυματίσω, *f. ἴσω*, instillo, infundo.
Ἐπιγερχύπτει, *κ, ἡ*, pincerna. *Ab*
Ἐπιγερχύνω, *insuper, iterum, crebro infundo*.
Ἐπιδέιζωτο, 3. sing. *a. 1. ind. med.* verbi ἐπιδίδνυμι.
Ἐπίδισσι, 3. sing. *a. 1. ind. act. v. πιδάω*.
Ἐπίδιδδ, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδισσας, 3. sing. *a. 2. ind. act. v. ἐπιτρέχει*.
Ἐπίδισσι, *morae*, gen. sing. *Ion.* pro ἐπίδισσας.
Ἐπίδυν, *a. 2. ind. act. v. ἐπιδύνω*.
Ἐπίδωκε, 3. sing. *a. 1. ind. act. v. ἐπιδίδωμι*.
Ἐπίσσει, *dat. pl. Ion. et Poet.* pro ἐπισσι, *ab ἐπισ*.
Ἐπίζησι, 3. sing. *a. 1. ind. act. v. ἐπιζήω*.
Ἐπιζήντι, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπιζήτιω.
Ἐπίθωτο, 3. sing. *a. 2. ind. med. v. ἐπιτίθωμι*.
Ἐπίθηςσι, 3. sing. *a. 1. ind. act.*
Ἐπίθωμωσι, 3. sing. *a. 1. ind. act. v. ἐπιθώμι*.
ἘΠΕΙ, *postquam*; (2) *quoniam*, quandoquidem; (3) *alioqui*, nam: eodem sensu usurpatum cum particulis τοί γι. (4) *deinde*. (3) *ἔπει τίς πρῶτος ἂν πειλάς τις ἀνθρωπίνη φωνὴ φθιγγέται*; nam columba quomodo humana vocem sonaret, *Herodot.* 2, 57. Ἐπίτασι *εἰ πάντα ἂν προσήκῃ, πραττόντων*, ἔως εἴς, nam si, &c. *Demost. Phil.* 1. (4) *ἔπει δὲ τὰς κνήκας . . . ἵνασι ταπεινὰ μὲν διὰ τῆς οἰκισμένης, ἰgitur, deinde εὐς juvenes, &c. Herodot.* 2, 32. Ἐπει δὲ Τροχύνον μυστὴν ὁ δῆμος, ἀρχὴν ἀποστάσεως ἔλαβεν τὸ Λυκαρῆσιος πάθος, deinde vero, *Plut. in Publicola*. Ἐπει δὲ, *verumtamen, apud Plutarchum* (præcipue). Ἐπει εὐθὺς *λέγεται τὰ σχίσμα*, cum primum, simul atque [exempla passim apud Xenophontem]. Ἐπει εὐθὺς ἥσαντο, simul atque senserunt: quo etiam modo saepe adverbium utrumque cum infinitivo conjungitur; ut *ἐπει εὐθὺς αἰσθίσθαι*.
Ἐπίγειρος, 2. sing. ind. med. *Ion.* pro ἐπίγειροςαι.
Ἐπίγειρετα, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠπίγειρετα.
Ἐπίγειρος, ὁ, qui summo studio rem aliquam perorat et urget, *Sicph.* *Ab ἐπίγειρος*.
Ἐπιγειρομένης, gen. sing. præs. part. med. *Ion.* pro ἐπιγειρομένη, *ab*
ἘΠΕΓΓΙ, *f. ζω*, urgeo, impello; ἐπιγίρομαι, festino, proporo, maturo; (2) *insto*. Ἐπίγειρος γὰρ με τὴν θεῶν παρὸν, *Soph. Œd.* 1535. Τὸν οἰκὰν ἐπιγειρον σόλων, *Id. Phil.* 499. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖσθαι ἦδη ἐπίγειρομαι, *Aristoph. Conc.* 1143.
Ἐπιγυλάω, ἡ, idem quod ἐπιεύς, *E. M.*
Ἐπειδὴν, *postquam, quoniam*. *Ab ἐπί*.
Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεὶ.
Ἐπειδὴτε, *conj.* quandoquidem.
Ἐπίθει, 3. sing. præs. opt. act.
Ἐπίθω, *insperi*: *ab inusitato ἐπίθω*.
Ἐπίθω, *Poet.* pro ἐπίθω, quum; (2) *quoniam*.

Ἐπιείδω, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἑπιείδωμαι.
Ἐπικαδῖς, αἱ, dies nefasti, *V. L.*
Ἐπικαῶ, fut. ἀω, conjunctio; (2) conjectura adsequor. Ἡ καὶ δάμαρτα τῆς ἐπικαῶν κυρὰ; an etiam recte conjunctio hanc illius esse uxorem? *Sophr. El. 663.* Ὅς ἐπικαῶ-ζην μὲν, ut opinor, *Id. Trach. 1220.*
Ἐπίκει, seu ἐπίκειν, quando, postquam; poeti- cum pro ἐπιδίδαν.
Ἐπικίλος, assimilis, *Hom.*
Ἐπίκτης, υ, ὁ, instigator. Ab ἐπίγω.
Ἐπικλημνῖν, perf. part. pass, f. g. *Att.* pro ἐπικλημνῖν, ab ἐπικλημνάω.
Ἐπίκυβλι, vel ἐπίκυβλι, volvo, convolvo. Ἀνέ- ζας δὲ τοῦς πασιότατον ἠληλασμένον ἐς τὸ λυσι- τατον ἐπικύβλι τοῦ ἀσπερ τὰ βιβλία sic legem- dum: Et cum aperisset invenit plumbum ductum in tenuissimas laminas, convolutas tanquam librum, *Pausan. 4, 26, 343.*
Ἐπιμνι, succedo; (2) invado. Ἐπιμνι μοι γα- λῶν, *Luc.* Idem quod ἐπικρύπτει μοι, mihi in mentem venit.
Ἐπιμνι, immineo, sum super et post; unde ἐπισσόμενοι, *Poet.* posterī.
Ἐπιμνι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπιμνι, ab ἐπίμνι.
Ἐπίμνασα, a. 1. ind. act. verbi ἐπινάω.
Ἐπινύσσω, præs. inf. pass. verbi ἐπινύσσω.
Ἐπίψι, ιω, ἦ, festinatio. Ab ἐπίγω.
Ἐπίπτει, conj. quoniam, quandoquidem.
Ἐπιρᾶ, transfusi, a. 1. ind. act. verbi σίρω.
Ἐπιράβη, a. 1. ind. pass. verbi σπράω.
Ἐπιράσω, tentasti, 2. sing. a. 1. ind. med.
Ἐπιράτω, 3. sing. imperf. ind. med. contr. pro ἐπιράτω.
Ἐπιρέωμαι, et ἐπیرهμαι, *Ion.* pro ἐπیرهμαι, in- terrogo, *Herod.*
Ἐπیرهσθαι, præs. inf. med. verbi ἐπیرهσθαι.
Ἐπیره, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπیره, et hoc contr. pro ἐπیرهσθαι, a πیرهώ.
Ἐπیرهσθαι, præs. inf. med. *Poet.* pro ἐπیرهσθαι, ab
Ἐπιρῶ, attraho.
Ἐπιρῶτω, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro Ἐπιρῶντα, periculum faciebant, 3. pl. imperf. ind. med. contr. pro ἐπιρῶντα, a πिरῶ.
Ἐπιρωνιόωμαι, ironice loquor super aliqua re, derideo.
Ἐπιρωτᾶν, rogare, præs. inf. act. *Ion.* et contr. pro ἐπιρωτᾶν, a verbo ἐπιρωτᾶν.
Ἐπιρωτῶν, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπιρωτῶν, contr. ex ἐπιρωτῶν.
Ἐπιρωτῶν, acc. sing. *Ion.* pro ἐπιρωτῶν.
Ἐπιρῶ, adū, a. 1. ind. act. verbi ἐπιρῶ, adeo.
Ἐπίρῳγμα, ἄτος, τὸ, *Sophocl.* id quod super- inductum est, accessio, incrementum. Ab ἐπίρῳγμα. Sed apud *Sophocl.* alii legunt ἐπί- σαγμα, ab ἐπισάπτω.
Ἐπίρῳγα, superinduco, aliunde inveho; (2) adscisco, adopto; (3) adhibeo; (4) induco, v. gr. fabulam in scenam.
Ἐπιρῳγῶν, ἦς, ἡ, superinductio; (2) invec- tio, importatio; (3) adoptio.
Ἐπιρῳγῶνιμος, υ, ὁ, ἢ, invectivus, impor- tatus aliunde.
Ἐπίρῳκτος, υ, ὁ, ἢ, advectivus, ascitivus, peregrinus; (2) adoptivus.
Ἐπιρῳγῶν, superingredior; (2) ingredior. Ἐπιρῳγῶν τῶ ἴσῳ ἐπὶ τὴν δάλῳτταν, *Xen.*
Ἐπιρῳάλλα, superinfundo, v. gr. aquam vino; (2) ingredior; (3) irumpo.
Ἐπιρῳάτης, υ, ὁ, vector, miles classarius.
Ἐπιρῳδῶν, ostendo, præbeo. Εἰ μητρὸς ἡ μητρὸς πάθος ἐπιρῳδῶνται, *Hel. Æthiop. 1.*
Ἐπιρῳδῶμαι, fut. ἔρῳμαι, insuper admitto et recipio intro.
Ἐπίρῳμι, post alium ingredior, invado.
Ἐπιρῳέωμαι, idem.
Ἐπιρῳέωμαι, ἔρῳμαι, insuper induco; (2) in usum, consuetudinem induco, invenio; (3) celebro.
Ἐπίρῳσις, ἡ, initium. *V. Schol.* Vide σπῳσις.
Ἐπίρῳσις, a. 1. ind. pass. verbi πῳσθαι.
Ἐπίρῳσι, adū, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἔρῳμι.
ἘΠΕΪΣΙΟΝ, υ, τὸ, aqualiculus, ima pars ven- tris, pudendum muliebre. Ὅταν πόρην πα-...

punio; (5) persequor oratione, scriptis; (6) operam navo; (7) exsequor.

¹Ἐπείλαιναι, f. λαῶν, in aliquem proveher equo; (2) immitto; (3) erumpere jubeo. Oἱ Ὀνόντιοι ἐπείλαινόντες τὰς ἱππεῖς, Xen.

²Ἐπείλινχον, v, ὁ, confutationis (ἐλίνχω) copiosior elaboratio.

³Ἐπείλειυστις, εως, ἡ, vindicta, ultio; (2) poena; (3) executio. Ab ἐπείερχομαι.

⁴Ἐπείλευρόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi ἐπείερχομαι.

⁵Ἐπείελευνικός, ὅς, ὃν, ultor, ultrix.

⁶Ἐπείελεῖν, a. 2. inf. act.

⁷Ἐπείεργάζομαι, f. ἀσφα, elaboro; (2) effectum opus polio; (3) absolvo; (4) occido (4) ὁλοῦσ' ἄνδρ' ἐπείεργάσας, perditum virum iterum confecisti, Soph. Antig. 1288.

⁸Ἐπείεργασία, operis perfectio. Ἐπαινύται δὲ ἡ ἐπείεργασία, Argum. Med.

⁹Ἐπείεργαστής, ὅς, ὁ, executor, qui rem perficit.

¹⁰Ἐπείεργαστικός, ἡ, ὁ, ad operis consummationem et expolitionem faciens. Ab ἐπείεργάζομαι.

¹¹Ἐπείεργαστικός, adv. cum quadam operis expolitione.

¹²Ἐπείερχω, permeo, pervado, velut calor corpus.

¹³Ἐπείερχομαι, fut. εἰσύσομαι, incurso, invado, insulto; (2) percurro, oratione persequor; (3) ulciscor, punio; (4) in jus rapio, accuso, actionem intentatam persequor; (5) perficio, absolvo; (6) exscendo aliquo.

¹⁴Ἐπείεργαστις, εως, ἡ, repetita, altera lustratio, recensio exercitus.

¹⁵Ἐπείευστικός, f. ῥῥα, ultra adinvenio.

¹⁶Ἐπείευσόμεν, 1. pl. a. 2. ind. act.

¹⁷Ἐπείεργήσομαι, explicationem addo.

¹⁸Ἐπείεργησις, εως, ἡ, narrationi juncta copiosior narratio; (2) enarratio; (3) figura quæ idem variis verbis explicat, ornandi vel dilucidius explicandi gratia.

¹⁹Ἐπείεῖς, deinceps, Ion. pro ἐπείεῖς.

²⁰Ἐπείεμαρχάζω, læta voce acclamo.

²¹Ἐπείεῖθ, 2. sing. præ. imperat. act. verbi ἐπείεμαι.

²²Ἐπείεδία, τὰ, sacra facta ob felicem expeditionis bellicæ suscipiende eventum.

²³Ἐπείεδος, v, ἡ, eruptio, exitus adversus aliquem.

²⁴Ἐπίκει, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἐπίκειναι.

²⁵Ἐπισπίνθητο, 3. sing. imp. ind. pass. verbi ἐπισπίνδω.

²⁶Ἐπίκειναι, insequi, præ. inf. act. Ion. pro ἐπίσταναι, a verbo ἐπίστω.

²⁷Ἐπισπινύστω, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἐπισπινύσσω. Α πινύσσω.

²⁸Ἐπίσταναι, a. 2. ind. act. verbi ἐπισπίντω.

²⁹Ἐπιστήγη, ficerat, 3. sing. plusq. perf. ind. med. verbi ἐπισπίνγωμαι, figo.

³⁰Ἐπίσταναι, 1. pl. a. 2. ind. act. per Sync. pro ἐπισπίνδωμαι, quod Ion. pro ἐπίστωμαι, a verbo ἐπισπίνδω, vel potius 1. plur. pl. perf. med.

³¹Ἐπίσταναι, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐπισπίνδω.

³²Ἐπίσπληναι, a. 2. ind. act. Att. pro ἐπίσπληναι.

³³Ἐπίσπληξαι, a. 1. ind. act. verbi ἐπισπλήσσω.

³⁴Ἐπίσπλω, a. 2. ind. act. verbi ἐπίσπλωμαι pro ἐπισπλώ.

³⁵Ἐπισπίνω, 1. sing. plusq. perf. ind. med. verbi ἐπισπίνδω.

³⁶Ἐπισπίνθη, 1. sing. plusq. perf. ind. med. Att. et Ion. pro ἐπισπίνδωμαι, ab ἐπισπίνδω.

³⁷Ἐπισπινύσσω, 3. pl. plusq. perf. ind. med. v. ἐπισπινύσσω.

³⁸Ἐπίσπασται, a. 2. ind. act. verbi ἐπισπείρω.

³⁹Ἐπισπένω, 1. sing. plusq. perf. ind. act. verbi ἐπισπίντω.

⁴⁰Ἐπίσπυτο, 3. sing. plusq. perf. ind. med. verbi πυνθάνομαι.

⁴¹Ἐπειρώσθαι, a. 1. ind. pass. verbi περαιώω.

⁴²Ἐπειρώσας, amabilis, Suid.

⁴³Ἐπειργάζομαι, colo, raro, subigo. Hinc

⁴⁴Ἐπειργασία, v, ἡ, jus arandi inter se; (2) aratio quæ fit ultra terminos; (3) aratio, cultura.

⁴⁵Ἐπειργία, ἡ, operatio penes alios, V. L.

⁴⁶Ἐπειρίωθ, f. ἰσίο, irritio.

Ἐπειροδιδως, ἔ, εἰ, irritatio.
Ἐπειρώω, fut. ἐίσω, infigo, valde firmo et impingo, imprimo; **ἐπειρώομαι**, innitor, incumbo, repugno. Hinc
Ἐπείρωσι, adegit, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐπειρώεις, ἐώς, ἤ, illusus; (2) intentio cogitationis in rem aliquam; (3) repugnantia.
Ἐπειρεύω, evomo in aliquid.
Ἐπερίβω, tego, tectum impono, Hom.
Ἐπετρήρισμαι, perf. ind. pass. verbi ἐπειρέω.
Ἐπέτησα, a. 1. ind. act. verbi πέτω.
Ἐπιτεμῶμαι, f. ρήσομαι, sciscitor. Πόιν λένειν ὑμᾶς ποδί, ἐπιτεμῶμαι τι μικρόν, Aristoph. Lys. 98.
Ἐπιτρέψω, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέψηνμι.
Ἐπιτρέψη, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπτω.
Ἐπιτρύψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέφηνμι.
Ἐπιτρέψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.
Ἐπειρυέσθαι, erubescere ob rem aliquam.
Ἐπειρύω, fut. ερύσω, attraho.
Ἐπίερχομαι, f. ἐλίσσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinatum transeo; (2) in animum venio; (3) invado, impetum facio; (4) ulciscor; (5) edissero, explico; (6) in concionem dicendi causa prodeo, vel senatum adeo. (5) εἴθ' ἐπίλοιποι ἅπαντά μοι σαφῶς, utinam mihi recensese omnia perspicue! Aristoph. Equit. 618.
Ἐπειρώται, ὦ, f. ἵσσω, interrogo; (2) consulo.
Ἐπειρώτηκα, ἄτος, σὺ, interrogatio; (2) sponsio, stipulatio.
Ἐπειρώτησεις, ἐως, ἡ, idem.
Ἐπειρώτηςας, a. 1. part. act. verbi ἐπειρώται.
Ἐπειρωτότατα, acc. sing. part. præs. act. contr. pro ἐπειρωτάστα, ab ἐπειρώται.
Ἐπίσχεϊν, fut. a. 1. ind. act. v. ἐπισιάστω.
Ἐπισκάειν, f. ἐνόρμαι, ingredior; (2) condescendo, sc. navem. Ἐπισκάνειν ἐς τὴν θάλασσαν, Thuc.
Ἐπισβάλλω, Att. pro ἐπισυβάλλω, Thuc.
Ἐπισκόλειω, convicior, maledico. Ab ἔπειβαλλον, velitatione verborum, Ern.
Ἐπισκολία, ας, ἥ, convicium. Ab
Ἐπισκόλος, α, ο δ' ἧ, maledicus, conviciator. Νίκος ἐπισκόλος, jurgium dicax, Apoll. Rhod. 4, 1727.
Ἔπειον, vel ἔπεισε, cecidit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, pro πίτω.
Ἐπισθῆναι, per colum aspersio, ap. Jos. (nisi est ἐπισθήναι.)
Ἐπισθίω, post aliud edo, insuper edo. Ἐπισθίην μικρὰ σίτην πολλὸν ὕψον, Xen.
Ἐπίσθια, Poet. pro ἐπισθίω.
Ἐπίσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi ἵστωμαι.
Ἔπειον, dat. pl. ab ἔπος, verbum.
Ἐπισκυάζω, imperf. ind. act. verbi ἐπισκυᾷω.
Ἐπισκύπειν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπισκύνω.
Ἐπισκέψασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐπισκύνω, visio.
Ἐπισκιάσαι, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκυᾷω.
Ἐπισκίηται, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκύνεται.
Ἐπισκίηταις, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκύνεται.
Ἐπισκίηταις, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκύνεται.
Ἐπεισον, cecidi, a. 2. ind. act. verbi πίπτω.
Ἐπίσπισσαι, præs. inf. med. Ion. et Poet. pro ἐπίσπισθαι, ab ἐπίσπισμαι.
Ἐπίσπον, a. 2. ind. act. verbi ἐπίσπῳ.
Ἐπίσπονται, erit, 3. sing. f. 1. ind. act. Poet. pro ἐπίσπονται, a verbo ἵσπων, sum.
Ἐπισπένοντο, 3. pl. imperf. ind. med. Poet. pro ἐπισπένονται, ab ἐπισπένωμαι.
Ἐπισπίνω, adv. incitate, cum impetu, Aret.
Ἐπίσπουται, 3. sing. perf. ind. pass. per Metathes. pro ἐπίσπυνται, ab ἐπίσπυνω.
Ἐπιστάνη, a. 2. ind. pass. verbi ἐρίσσημι.
Ἐπίσταν, perf. ind. pass. verbi ἐπίσταν.
Ἐπίστωμα, nisi, a. 1. ind. act.
Ἐπεινεαρίζω, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπεινεαρίζω.
Ἐπέρινε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπίνεω.
Ἐπετίφναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐπιτίφα.
Ἐπετιέμεν, perf. part. act. Ion. pro ἐφεταμένους, ab ἱστῆμαι.

Ἐπίστην, superveni, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
Ἐπιστήματα, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
verbi επιστήμην.
Ἐπιστήριξα, confirmavi, a. 1. ind. act.
Ἐπίστησα, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπίστημι.
Ἐπίσι, imperson. imminet; (2) licet.
Ἐπίσιος, υ, ὁ, Ion. pro ἐπίσιος, rectius autem
ἐπίσιος, domesticus, familiaris; epith. Jovis.
Ex ἐπί et ἐσία.
Ἐπισοναχίς, 3. sing. imperf. ind. act. verbi
ἐπισοναχίζω.
Ἐπισραμμίαν, nom. pl. perf. part. pass. n. g.
verbi επισρίψω.
Ἐπιστρέφην, conversus sum, a. 2. ind. pass.
Ἐπισυφίλλω, 3. pl. imperf. ind. act. verbi
ἐπισυφύλλω.
Ἐπισχάριος, ον, in foco situs, seu ardens, &c.
δαλὸν ἐπισχάριος, titio. Αὐγάων δαλὸν ἐπι-
σχάριον, perspicuus titium in foco, Anth. 3.
Ab ἐσχάρα.
Ἐπίσχω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπίσχω.
Ἐπίσχωτο, inhibuit, 3. sing. a. 2. ind. med.
Ἐπίσταν, acc. sing. Poet. et Dor. pro ἐπίστην.
Ἐπιστάσθην, a. 1. ind. pass. v. πητάσθην, seu
πητάζω, pando.
Ἐπίτιλα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτίλλω.
Ἐπιστιοκαρπος, υ, ὁ ἕ ἡ, quotannis fructificans.
Ἐπιστιοκαυλος, υ, ὁ ἕ ἡ, singulis annis caulem
mutans.
Ἐπίτειος, υ, ὁ ἕ ἡ, anniversarius. Ex ἔτος.
Ἐπειτιοφωρίαι, ᾧ, f. ἡσω, quotannis fero, seu
fructifico. Ab
Ἐπειτιοφωρος, ᾧ, ὁ ἕ ἡ, singulis annis fructum
ferens. Ex ἐπίτειος et φέρω, fero.
Ἐπειτιοφύλλος, υ, ὁ ἕ ἡ, singulis annis folia
mutans. Ex ἐπίτειος et φύλλω.
Ἐπίτιλλα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπι-
τίλλω.
Ἐπιτίτρεπτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi
ἐπιτίτρεπαι.
Ἐπειτιτρέπω, præter. perf. verbi ἐπιτρέπω.
Ἐπειτιτρέφισαν, 3. pl. plusq. perf. verbi ἐπι-
τρέπω. Ὅτι μὴ . . . Ῥωμαῖοι αὐτοὺς ἐπειτιτρέ-
φισαν, quod se Romanis non permisissent,
African. de Rebus Hispan. 49.
Ἐπιστήδειος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιστηδύνω.
Ἐπίτσης, υ, ὁ, pedissequus, famulus. Ab ἔσσω,
sequor.
Ἐπιστήσιος, υ, ὁ ἕ ἡ, vel ἐπιστήσιος, ἰα, ἰων, per
totum annum durans; (3) annuus. Ex ἐπί
et ἔτος, annus.
Ἐπιστήνεν, 1. sing. imperf. ind. act. contr. pro
ἐπιστήνουν, qu. ab ἐπιστήναι, pro ἐπιστήναι.
Ἐπίτσης, ἡ, ὄν, qui sequitur; (2) qui paret,
seu obsequatur. Ab ἔσσω.
Ἐπειτρίαι, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro
ἐπιστρίμαι, ab ἐπιστρίμω.
Ἐπιστρίπτει, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐπιστρίμων, imperf. ind. act. pro ἐπιστρίμων.
Ἐπίτσης, ἴδος, ἡ, pedissequa, famula. Ἡ οἱ ἐπι-
τσης πᾶσι περιέσχετο, quæ illi a tenera ætate pe-
dissequa erat, Apoll. Rhod. 3, 666.
Ἐπίττοσα, a. 1. ind. act. Poet. pro ἐπίττοσα, a
πητάω, offendo.
Ἐπιστρέπην, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω.
Ἐπιστρέπτην, 2. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐπι-
τρέπω.
Ἐπιστρέψα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστρέπω.
Ἐπιστρέχον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιστρέχων.
Ἐπισυδον, a. 2. ind. act. Æol. et Ion. pro ἐψύ-
δον, ab ἐψάδω, placeo.
Ἐπισυδω, placeo, Mus.
Ἐπισυλάω, lætis vocibus celebri acclamatione. Ab
εὐάζω. Βαυκχιακάς ἀνὰ νύκτας ἐπισυλάσσα ἄνακτα, Orph. Hymn. in Themid.
Ἐπισυδῶ, adv. recta.
Ἐπισυδῶς, adv. statim. Ὡς ἐπισυδῶς ἐν εὐδαιμονίᾳ
συνόντες οἰκίην, Joseph. Antiq. 15, 8.
Ἐπισυμμέλω, 1. pl. imperf. ind. med. verbi
ἐπισυμμέλω.
Ἐπειυμμίω, ᾧ, f. ἡσω, bono seu æquo animo
sum in, vel ob.
Ἐπισυβνῶ, dirigo; (2) rego.
Ἐπειυβνῶ, dirigo, Mus.
Ἐπειυκτίζω, ἡ, ὄν, expetendus votis, exoptandus.
Ἐπιυλάβωμαι, ἔμαι, metuo.
Ἐπειύναντο, οἱ, Spartæ dicti servi, qui cum
uxoribus

uxoribus absentium civium cubuissent; Athen. 6.

Ἐπιούριος, a. 1. part. med. verbi ἐπιούριζμαι.
Ἐπιούριος, 2. sing. fut. 2. ind. med. Ion. pro ἐπιούρι.

Ἐπιφωμίαι, ὦ, f. ἥσω, fausta acclamo. Ἐπιφωμίαν Ἀχαιοὶ αἰδέσθαι ὧς ἰσθῆαι, Il. 1, 22.

Ἐπιφώμιση, laudavi, a. 1. ind. act.

Ἐπιφωμίω, bene precor; (2) honoris causa nomen tribuo, v. gr. Sulla ἐπιφωμισθήν Felix, i. e. appellatus est honorifico nomine, Ern. Τὸς γενομένους τότε ποιῶντας Ἀρεῖος ἐπιφωμίσαν, Strab. 5.

Ἐπιύχιο, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro ἐπιύχισσε, ab ἐπιύχισμαι.

Ἐπιυχῆ, ἦς, ἡ, precatio, preces, votum.

Ἐπιύχομαι, f. ἔωμαι, precor, facio vota; (2) gloriari, jacto me. Τσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπιύχετο τρατῆς, Eur. Hec. 542. Ἐπιύχετο τοῖς θεοῖς, Plut.

Ἐπιυνίω, f. ἰσώ, vile pretium statuo; (2) villi pretio vendo. Ἐπιυνίσει τὴν ἄγοραν, Plut.

Ἐπιυνχίζομαι, convivor.

Ἐπιφάν, 3. sing. a. 2. ind. pass.

Ἐπιφάνω, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. pro πεφασμένοι ἦσαν, a. φαίνομαι.

Ἐπιφίρειν, imperf. ind. act. verbi ἐπιφίρειν.

Ἐπιφίρειν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιφίρειν.

Ἐπιφράδων, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράδω.

Ἐπιφράσσω, 3. sing. a. 1. ind. med.

Ἐπιφράσσω, Poet. pro ἐπεφράσσω.

Ἐπιφράω, 2. sing. a. 1. med.

Ἐπιφύκειν, 3. pl. imperf. ind. act. v. πεφύκα.

Ἐπιφάνει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐπιφάνει, ab ἐπιφάνειν.

Ἐπιφύειν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, fut. ἐπιφύειν, vel ἐπιφύειν, inhihero; (2) subisto; (3) differo; (4) adhibeo, applico;

(5) attendo; (6) do, præbeo; (7) obtineo, occupo; (8) re aliqua nitor, fretus sum;

(9) in animo habeo; (10) nanciscor, incido in; (11) exagito, facesso negotium;

(12) irruo, invado; (13) immoror, insisto; (14) malevolentiam, simulatam erga aliquem gero. Ἐπιφύειν περὶ τινος, hæsitare; ἀπὸ τοῦ αἰκισμῶ, abstinere; τινὰ λόγοντα, impedire; τὴν γνῶμην αὐτοῦ, applicare; ἐπιφύειν τινὰς ἡμέρας, intermittere. Οὐ πολὺν χρόνον μὲν ἔπειτα καὶ μετὰ πολὺν ταχὺ, permiserunt, Soph. Phil. 348.

Ἐπιφύειν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιφύειν, coquo.

Ἐπιφύειν, carmina, nom. pl. contr. pro ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, 3. sing. præs. conj. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, ὦ, Ion. pro ἐπιφύειν, adolesco, pubesco. Ἐπὶ δ' ἐπιφύειν οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, Herodot. 6, 83.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν, proprie qui scopum ferit; (2) qui adeptus est petita, optata. Ἐπιφύειν ἀμαρτὴν νύσσα, attingenda curru meta, Apoll. Rhod. 3, 1272. (3) qui occurrit, qui reperitur. (3) Ἡ ἐπεὶ καὶ κληροῖσιν ἐπιφύειν, vel quæ reperiuntur in hortis, Nicand. Alciphran. 232. Ab ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, 3. sing. a. 2. ind. act. Att. pro ἐπιφύειν, ab ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, 3. pl. imperf. ind. pass. Att. pro ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 1. ind. med. v. ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 1. ind. med. v. ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

Ἐπιφύειν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφύειν.

ad muros urbium scandendos; (2) aditus ad rem, v. gr. scientiam; (3) basis, Ἐπιβαθμία, ascendō, aggredior.

Ἐπιβάθρον, n, τὸ, naulum. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβαίνω, a, 2. opt. act. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπιβαίνω, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐπιβαίνω.

Ἐπιβαίνω, f. ἑθόρμαι, perf. ἐβήκα, conscendo.

Ἐπιβαίνοντες τῆς Λακωνικῆς, *Dem.* ἔτων τισσάρα ῥέοντων, *Plat.* τοῖς σώμασι, *Thuc.* Κολχίδα νῆα, *Soph.* ἐπὶ τὰς ναῦς, *Thuc.* εἰς λόγον, *Herodot.* Εὐσεβίας ἐπικαινόντες, religiose nos gerentes, *Soph. Œd. Col.* 188.

Ἐπιβάκχυναι, læta voce adclamo.

Ἐπιβάλλω, 2. sing. a. 2. conj. act. v. ἐπιβάλλω.

Ἐπιβάλλω, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ἐπιβάλλε, et hoc *Att.* et *Ion.* pro ἐπιβάλλω.

Ἐπιβάλλω, f. λῶ, injicio; (2) impono, velut multam, &c. (3) addo; (4) imprimo, sc. notam, &c. (5) contendo aliquo; (6) urgeo, ingruo; (7) aggredior, capesso; (8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent, officia, et sic fere in med. (9) subsequor præcedentem, orationem, &c. Οὐδὲ σύμβολον ἐπὶ βαλον Ὀρινάκους ἁδὲς σι παρών, *Arist.* *Av.* 1220. Δὲ τὸ τοῖς γυναικωνιστίονι φραγμέναις ἐπιβάλλουσιν, *Id. Thesm.* 522. (10) ἐπιβάλλομαι, pass. nervo sagittam admoovere, quasi emissurus. Ἐπιβεβλήμενος τὰς τοξότας, sagittarios sagitis in nervos impositus jubet, &c. *Xenoph.* 4, 209. vel additur ἐπὶ ταῖς νηυσὶ, ut *Id.* 5, 262. (11) ἀδενιοι, τὰ ἐπιβάλλοντις, παρενβέβαλον, altera die advenientes, castra posuere, *Polyb.* 3, 110.

Ἐπιβαλῶσα, a. 2. part. act. f. g.

Ἐπιβαλῶσι, injicient, 3. pl. f. 2. ind. act.

Ἐπιβαπτίζω, immergo.

Ἐπιβάπτω, fut. pl. y, idem.

Ἐπιβαρύνω, ὦ, f. ὥω, adgravo; (2) gravi damno adificio.

Ἐπιβάς, a. 2. part. act. ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάσις, ἡ, (*Ern.*) Ἐπιβάσις, τως, ἡ, scansio; (2) invasio; (3) incesso; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάσκειν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐπιβάσκω, a verbo *Poet.*

Ἐπιβάσκω, induco, *Il.* 2, 234. ἐπιβασκέμεν, inducere.

Ἐπιβασιάνω, fero in, v. gr. militem.

Ἐπιβασιάνω, f. ὠσα, navem ingredior; (2) navigio vehor; (3) in navi milito; (4) ascendo; (5) minitor, insisto, incumbō; (6) invado, occupo, mihi vindico; (7) ineo, congregidior, rem veneram habeo, de animalibus. Ἐπιβασιάνω τέσσε τὰ ῥήματα, *Herodot.*

Ἐπιβάστηρος, ε, ὁ, ῥ, scansorius, ad scandendum pertinens. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάτης, ε, ὁ, epibata, victor. Ab eod.

Ἐπιβατικός, ὁ, ὁ, ad classiarior pertinens, Ἐπιβατικὸν, classiarior.

Ἐπιβατὸς, ὁ, ὁ, ad quem patet accessus, qui consendi potest.

ΕΠΙΒΑΤΑ, ἡ, dies, quarta et ultima festi Apaturiorum apud Athenienses; (2) postridiana feriaturum dies; (3) dies secunda nuptiarum.

Ἐπιβάλλω, rursus mulgeo.

Ἐπιβεβαιώω, ὦ, et ἐπιβεβαιώω, ἔμοι, confirmationem addo, ratum facio, confirmo.

Ἐπιβεβήκως, part. perf. act. v. ἐπιβαίνω.

Ἐπιβεβῶτα, τὰ, genus quoddam salationis, *Hes.*

Ἐπιβήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐπιβήμεναι.

Ἐπιβήσθαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπιβήσθω.

Ἐπιβήσμεν, *Ion.* pro ἐπιβήσιν, consensurum esse, fut. 1. inf. act.

Ἐπιβήσω, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιβήσω.

Ἐπιβήσμενος, f. 1. part. med. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήτωρ, ὁ, qui navem vel equum consendit, qui nave vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui feminam consendit. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβεβῶζω, f. ὤσω, impono, facio adscendere. Ἐπιβεβῶσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον πῆγρον, *Luc.* 10, 34.

Ἐπιβλάσας, a. 1. part. act.
Ἐπιβλάσσω, insuper edo, edo una, velut opsonium cum pane.
Ἐπιβίω, ὦ, et ἐπιβίωμι, supervivo, ultra vivo, superstes sum. Hinc ἐπιβίωσμαι, ἐπιβιώσται, ἐπιβίωθῃ, ἐπιβιώω.
Ἐπιβλάβης, ἴος, ὁ ἔξ ἧς, noxious, damnosus. Ἐπιβλαβῆς κόστα, Aret.
Ἐπιβλαβῶς, adv. damnose, noxie. Ab
Ἐπιβλάπτω, f. ψω, insuper noceo, et damnum infero.
Ἐπιβλαστῶν, supergermino, insuper germino; (2) refructo.
Ἐπιβλάσται, ὦ, f. ἦσω, idem. Hinc
Ἐπιβλάστεις, ἴως, ἡ, secunda germinatio.
Ἐπιβλαστῖος, ἡ, δι, qui regerminat, vel regerminandi vim habet.
Ἐπιβλασθημί, convicior insuper, ultro.
Ἐπιβλήτω, f. ψω, inspicio. Ἐπιβλήτων ἐν τῇ τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀβουλίας, Isocr. Ὅστις ἐ ζῆλον ποιεῖται καὶ τύχῃς ἐπιβλήσται, qui non respexit favorem nec fortunae civium, Soph. (Ed. Tyr. 1526.
Ἐπιβλήψαι, aor. 1. opt. act. Acol. pro ἐπιβλήψαιμι.
Ἐπιβλή, ἡ, fibula, Hes. Ab ἐπιβάλλω.
Ἐπιβλήνθην, adv. qu. dic. injectum, injiciendo, respondendi ergo. Ab ἐπιβάλλω.
Ἐπιβλάμω, ἄτος, τὸ, additamentum; (2) panniculus; (3) inserta purpura in fine vestis; (4) ornamentum domus.
Ἐπιβλῆς, ἦτος, ἡ, obex, pessulus. Ab eod.
Ἐπιβλήτος, α, ὁ ἔξ ἧς, adventivus. Ab eod.
Ἐπιβλύ, adv. abunde, adfluenter. Α βλύζω.
Ἐπιβόας, ἡ, valde strepens, clamorosus. Ab
Ἐπιβόω, ὦ, et ἐπιβόωμαι, ὦμαι, inclamo, invoco, imploro. Ἐπιβόωται Θίμην ὑπνταίαν, Eur. Med. 168.
Ἐπιβοήθειαι, ας, ἡ, auxilium, subsidium. Ab
Ἐπιβοηθεῖν, ὦ, f. ἦσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, præter alios subvenio.
Ἐπιβόημα, ἄτος, τὸ, exclamatio:
Ἐπιβόησις, ἴως, ἡ, idem. Ab ἐπιβόω.
Ἐπιβόητος, α, ὁ ἔξ ἧς, famosus; in utramque partem, sed magis in malam.
Ἐπιβόων, τὸ, scil. ὄμμα, sacrificium, quod præter vel post bovis immolationem fit.
Ἐπιβόλων, α, τὸ, velamen, amictorium. Ab
Ἐπιβόλῃ, ἦς, ἡ, injectio, impositio; (2) visio immediata mentis; (3) impetus; (4) inceptum, conatus; (5) maula; (6) tributum, vectigal; (7) impressio notæ in nummo, nota ipsa, insigne quo quem agnoscimus; (8) institutum, consilium:
Ἐπιβόλος, α, ὁ ἔξ ἧς, compos, qui aliquid adeptus est. Ab ἐπιβάλλω. Hinc
Ἐπιβόλος, adv. ingeniose, sapienter; (2) feliciter.
Ἐπιβομβῆναι, ὦ, fut. ἦσω, bombis adsono; (2) bombos edo; (3) strepitum facio.
Ἐπιβόσκησις, ἴως, ἡ, depastio.
Ἐπιβόσκεις, ἴδος, ἡ, proboscis. Ab
Ἐπιβόσκειν, pascor, depascor.
Ἐπιβόσκιον, τὸ, armentum, Theocr.
Ἐπιβόβλος, α, ὁ, bubulcus.
Ἐπιβόβλωμι, ἄτος, τὸ, insidiæ; (2) molimen, aggressio, conatus.
Ἐπιβόβλωσις, ἴως, ἡ, insidiæ.
Ἐπιβόβλητης, ἔ, ὁ, insidiator. Ab
Ἐπιβόβλω, f. εἴσω, insidias struo; (2) insidioso molior; (3) consilium capio, delibero; (4) conjuro. Ἐπιβόβλευν τῇ τυραννίδι, Plat. Δανάων τινι, Thuc. λαβείν, Dem.
Ἐπιβόλῃ, ἦς, ἡ, consilium adversus aliquem initum, insidiæ. Ex ἐπὶ et βολή.
Ἐπιβόλις, ἡ, idem.
Ἐπιβόβλητος, ον, insidiosus, Luc.
Ἐπιβόλος, α, ὁ ἔξ ἧς, insidiosus. Hinc
Ἐπιβόλος, adv. insidiosæ.
Ἐπιβροῶναι, cuncor, immoror.
Ἐπιβροῶ, adv. ad breve tempus.
Ἐπιβρογγίω, ἄτος, τὸ, irrigatio, irrigatio.
Ἐπιβρόμιος, et ἐπιβρόμομαι, admurmuro.
Ἐπιβρόχω, fut. ἔω, perfundo, irroto, pluo.
Ἐπιβρόχης, ἰς, gravis, Aesch.

Ἐπιβρίθω, f. ἴσω, ingravesco, magno cum pondere irruo, impressionem facio; (2) de-gravo, deprimō.
Ἐπιβριμάμαι, ἄμαι, infrendo.
Ἐπιβρίση, 3. sing. a. 1. conj. act. v. ἰπιβρίθω.
Ἐπιβριόμαι, ὦ, f. ἴσω, admurmuro. A βρόμος.
Ἐπιβρόντας, ὦ, f. ἴσω, insuper tono, intono.
Ἐπιβρόντητος, α, ὁ ἕ ἡ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus; (2) vecors, vesanus.
A præc.
Ἐπιβροχή, ἥς, ἡ, perfusio. Ab ἰπιβρίχω.
Ἐπιβρύχω, fut. ξω, infremo, fremo.
Ἐπιβρίω, fut. ὦω, scateo, plenus sum.
Ἐπιβύτρα, ας, ἡ, obturamentum. Ab
Ἐπίβω, f. ὦω, obturo, obstruo. Ἐπιβύων το σόμα τινὸς κίεμασι, Aristoph. Ἐπιβύσασθα τὰ ὄπτα, Luc.
Ἐπιβωμίζω, f. ἴσω, aræ sacrificandi causa impono. Ex ἰπὶ ἐ βωμός, ara.
Ἐπιβώμιος, ὁ, ὁ ἕ ἡ, altari impositus; (2) ad altare cantari solitus. (1) πύρ' ἐπιβώμιον, Eurip. Androm. 1024. Ex iisd.
Ἐπιβωμισσάτις, in aram colloco, Eur. Heracl. 44.
Ἐπιβώμιτις, υ, τὰ, sacrorum minister; forte is cui curæ erat victimas altari imponere. Τὴς τῆς ἱερῆς καὶ ἐπιβώμιτας προσκαλισσόμενον, Joseph. contr. Apion. 1, 34.
Ἐπιβώσασθαι, aor. 1. inf. med. Poet. pro ἐπιβόσασθαι, ab ἐπιβόω.
Ἐπιβόσμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. contr. pro ἐπιβόσησμεθα.
Ἐπίβωστρα, ὦ, fut. ἴσω, invoco.
Ἐπίβωτος, pro ἐπιβόητος, infamis, Anac.
Ἐπίβωτης, ορος, ὁ, pastor.
Ἐπίβωτος, α, ὁ ἕ ἡ, qui super terram est; (2) humi repens. Ex ἰπὶ ἐ γαῖα.
Ἐπιγαμβρία, ας, ἡ, connubiorum junctio. Ab
Ἐπιγαμβρίων, f. ὦω, generum assumo, filiam alicui nuptum do; (2) et in pass. generi filio, uxorem duco.
Ἐπιγαμβρία, idem quod ἰπιγαμβρία, Eust.
Ἐπιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas e matrimonio.
Ἐπιγαμίω, ὦ, uxorem superinduco; aor. 1. ἐπίγαμα. Οὐ γὰρ ἐπεγάμει πόου πόσιν, Eur. Or. 572.
Ἐπιγαμία, ας, ἡ, adfinitas, jus connubii. Ab
Ἐπίγαμος, α, ὁ ἕ ἡ, nubilus.
Ἐπιγάννυμαι, vel ἰπιγάννυμαι, gaudeo aliquare; impr. malis alterius.
Ἐπιγάνω, fut. ὦω, orno, illustro, polio.
Ἐπιγάρσμος, ον, ventri deditus, ad ventrem spectans; (2) venterculo incumbens. Neut. subst. venter exterior.
Ἐπιγαυιάω, ὦ, insulto calamitoso; et pass.
Ἐπιγαυρομαι, ἔμαι, exulto, lætor; (2) efflor animo et ferocior reddor.
Ἐπίγαυρος, α, ὁ ἕ ἡ, jactabundus; (2) fortis.
Ἐπιγεγονός, perf. part. med. v. ἐπιγίνομαι.
Ἐπιγειόκαυλος, α, ὁ ἕ ἡ, cujus caulis humilis est, qui non erectum, sed humi stratum caulem habet. Ex ἰπίγμω.
Ἐπίγειον, υ, τὰ, apsis ima planetarum, auge; (2) funis quo navis terræ alligatur. Ab
Ἐπίγειος, α, ὁ ἕ ἡ, terrestris; (2) humi repens.
Ex ἰπὶ ἐ γαῖα, terra.
Ἐπιγειόφυλλος, α, ὁ ἕ ἡ, a radice tantum foliatum; (2) sparsa humi folia habens.
Ἐπιγελάω, ὦ, arrideo; (2) irrideo, insulto, impr. calamitoso. Ἐπιγελάωσι προθύμως ταῖς χεραῖς, Aristoph. Thesm. 988.
Ἐπιγεμίζω, fut. ἴσω, onero, repleo.
Ἐπιγίνομαι, ἄτος, τὰ, id quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio; (2) vitium vulnere accedens. Ab ἰπιγίνομαι.
Ἐπιγενής, ἴος, ὁ ἕ ἡ, indigena; (2) natus post, adnatus, seu insuper natus. Ab eod.
Ἐπιγεννάω, ὦ, f. ἴσω, adgenero, insuper genero.
Ἐπιγεννημα, ἄτος, τὰ, quod adnatum est; (2) symptoma.
Ἐπιγεννηματικὸς, ἡ, ὄν, adnatus, adjunctus velut natura.
Ἐπιγενόμενος, α. 2. part. med. v. ἰπιγίνομαι.
Ἐπιγεραίρω, insuper honore adificio.
Ἐπιγίνομαι, fut. ὦσμαι, gusto, degusto.
Ἐπιγηθίω, ὦ, f. ἴσω, gaudeo, lætor aliqua re.
Ἐπιγηθίω, ὦ, f. ἴσω, gaudeo, lætor aliqua re.

Ἑορῆντις, ἰδός, ἥ, herba quedam humilis. Ab ἑορῇ et γῆ.
¹*Ἐπιγινώσκω, vel ἐπιγινώσκαι, post nascor; (2) adnascor; (3) succedo, subsequor; (4) advenio, supervenio. Oi ἐπιγινώσκοντες, posteri, Isocr.*
²*Ἐπιγινώσκω, seu ἐπιγινώσκαι, agnosco, cognosco, rescio, novi; (2) decerno, statuo; (3) amo, diligo, N. T.*
³*Ἐπιγλισχραίνω, viscosus reddo.*
⁴*Ἐπιγλιχέω, cupio, appeto.*
⁵*Ἐπιγλύκαινω, reddo dulce; (2) dulcesco.*
⁶*Ἐπιγλύκω, ut, ὁ ἔξ ἡ, dulcis; (2) subdulcis.*
⁷*Ἐπιγλύφω, fut. φω, insculpo, cælo.*
⁸*Ἐπιγλωσσόραμαι, male loquor de aliquo, male ominor alicui, male precor. Σὺ θὴν δ' ἄρχῃς, ταῦτ' ἐπιγλωσσά διδς, tu quæ jamdudum cupis, illa Jovi ominaris, Æschyl. Prometh. 927.*
⁹*Ἐπιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωσσίζομαι, idem. Περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' αὖ ἐπιγλωσσήσομαι τοῦτον ὄδῃ, Aristoph. Lys. 37. Ex ἑορῇ et γλώσσῃ.*
¹⁰*Ἐπιγλωττῶ, vel ἐπιγλωττῆς, ἰδός, ἥ, lingua, lingua minor; (2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongæ, gutturi claudendo et reserando. Ex iisd.*
¹¹*Ἐπιγνώπτω, fut. φω, inflecto, intorqueo.*
¹²*Ἐπιγνώμης, α, ὁ ἔξ ἡ, interpolitus, innovatus. Ex ἑορῇ et γνώμῃ, polio.*
¹³*Ἐπιγνώω, 3. sing. α, 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω.*
¹⁴*Ἐπιγνώτης, nom. pl α, 2. part. act.*
¹⁵*Ἐπιγνώω, 2. sing. α, 2. imperat. act.*
¹⁶*Ἐπιγνώμη, ης, ἥ, cognitio; (2) venia.*
¹⁷*Ἐπιγνώσωντι, ης, ἥ, arbitrium. Ab ἐπιγνώω.*
¹⁸*Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, arbiter, judex; (2) qui veniam dat, veniæ facilis; (3) inspector vese æstimator frumenti. Ab ἐπιγνώω.*
¹⁹*Ἐπιγνώω, 2. sing. α, 2. conj.*
²⁰*Ἐπιγνώσθητε, agnoscelis, 2. pl. f. 1. ind. med.*
²¹*Ἐπίγνωσις, ιως, ἥ, cognitio, agnitio, scientia.*
²²*Ἐπίγνωω, α, ὁ ἔξ ἡ, cognitus, notus.*
²³*Ἐπιγνώτης, ἰδός, ἥ, os latum et rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella; (2) vestis genus ad genna pertinens. Ab γῶνι.*
²⁴*Ἐπιγονιον, τὸ, musicum quoddam instrumentum. Ab Epigono inventore, Poll.*
²⁵*Ἐπιγονή, ἥς, ἥ, instauratio generis; (2) fœtus. Ab ἐπιγίνομαι.*
²⁶*Ἐπιγονος, υ, ὁ ἔξ ἡ, post natus, fœtus succedaneus; (2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, posteri filii. Ab eod.*
²⁷*Ἐπιγονάτις, ἰδός, ἥ. Vid. ἐπιγονατῆς.*
²⁸*Ἐπιγονίς, ἰδός, ἥ, idem.*
²⁹¹*Ἐπιγονίσις, α, ὁ ἔξ ἡ, genibus impositus.*
³⁰*Ἐπιγυάδων, adv. strictim, stringendo leviter.*
³¹*Ἐπιγυράμω, ἄτος, τὸ, epigramma; inscriptio, sive prosaica, sive metrica; (2) titulus, laus, gloria quam quis fert alicuius facti. (2) ἄλλας εἰσα τῇ ἐπιγυράμῳ αὐτῆς ἐπιστρέφοντας, alios videt gloria reportata victoriæ ab illa urbe usurpantes, Appian. Pun. 94.*
³²*Ἐπιγυραματογράφος, υ, et*
³³*Ἐπιγυραματοποιός, ὤ, ὁ, scriptor epigrammatum.*
³⁴*Ἐπιγυράφεις, ἰως, ὁ, quæstor, qui pecuniam in ærarium conferendam describit:*
³⁵*Ἐπιγυράφῃ, ἥς, ἥ, inscriptio, titulus; (2) causa rei actæ; (3) auctoritas, cum alicuius rei autores habemur; unde (4) pro gloria dicitur; (5) indictio, descriptio census. Ab ἐπιγυράφω.*
³⁶*Ἐπιγυράφω, f. φω, inscribo; (2) adscribo, ut auctori; (3) acceptum refero; (4) viritum collationem scribo; (5) testium nomina, quos producorum sum; (6) subscribo.*
³⁷*Ἐπιγυράφειν τιμῆμα τινι, Aristot. Ἐπιγυράφεται τοῖς ἀλλοτρίοις γράμμασι, subscribere, Dem. Ἀχρεοθεῖσθ' ὅτι αὐτῷ παραδόντες προσάπτην ἐπιγυράφω, Aristoph. Pucc. 682.*
³⁸*Ἐπιγυράφω, υ, ὁ ἔξ ἡ, nasum aliquantum aduncum habens; (2) curvus, aduncus.*
³⁹*Ἐπιγύρα, τὰ, vel ἐπιγύρα, rudentes, funes quibus naves in littore alligantur. Τὴν δ' ἀπὸ τοῦ ῥέματος πλευρὰν ἠσφαλιζοντο τοῖς τε αὐτῆς γῆς ἐπιγύροις, latus, quod impetum fluminis*

expiebat, rudentibus e terra firmant, Polyb. 3, 46.

Ἐπιγυμνάζωμαι, insuper exerceo me.

Ἐπιδαίωμαι, divido, distribuo.

Ἐπιδάσιος, *u*, *o* ξ η , communis, vel hæreditate acceptus; (2) ad epulandum accommodatus. (2) ἑρῶν δὲ ἐμύησαν ἔχον ἐπιδάσιον οἶκον, cœlum non invidenter, ad epulandum, et vitam beate et hilariter transigendam, Callim. Hymn. in Jov. 59. Vide Toup. Epist. Crit. 138. Ex ἔρι et δάιο.

Ἐπιδαίωμαι, ἔμαι, fut. ἡσμαι, epulor, convivor, Hes. Ex ἔρι et δάιο.

Ἐπιδαιτρεῖ, *u*, τὸ, opsonium. A δαιτρός.

Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.

Ἐπιδάκρουν, τὸ, Eur. al. ἐπὶ δάκρουν.

Ἐπιδάκρῳ, fut. ἴσω, defleo.

Ἐπιδάριος, *o* ξ η , Dorige pro ἐπιδήριος.

Ἐπιδανίω, fut. ἴσω, ultra fœnero; in med. aliam pecuniam fœnori sumo.

Ἐπιδάσος, eos, *o* ξ η , aliquantum hirsutus.

Ἐπιδαψιλωμαι, fut. ἐύσωμαι, indulgeo, liberalem nimium me præbeo in dando, &c. addo corollarium seu auctarium.

Ἐπιδε, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi ἱπιδω.

Ἐπιδεδυκὸς, acc. sing. perf. part. act. verbi ἱπιδωμαι.

Ἐπιδέης, ἴος, *o* ξ η , indigens.

Ἐπιδεγμαι, ἄτος, τὸ, indicium, specimēn.

Ἐπιδείλω, adv. post meridiem. Ab

Ἐπιδείλω, *u*, *o* ξ η , pomeridianus, vespertinus. Ex ἔρι et δείλῃ.

Ἐπιδείκναι, vel ἱπιδεύειν, et ἱπιδείκναι, ostendo, demonstro; (2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus imprimis, poetis, &c. Unde (3) et pro dicere, canere, &c. Σαυὴν ἱπιδείκναι τοῖς ἔνοις, Aristoph. Av. 627. Hinc

Ἐπιδείκναι, ὤ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento.

Ἐπιδείκναι, ἦ, ὄν, demonstrativus; (2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium et eloquentiam comparato; quod genus ipsum ἱπιδεικτικὸν dicitur, et oratio ipsa ἱπιδεικτική.

Ἐπιδεικτικῶς, adv. cum ostentatione; (2) demonstrative, copiose, luculenter; (3) aperte, in propatulo; (4) valde ornate.

Ἐπιδείξαι, *a* 1. inf. act. Unde

Ἐπιδείξω, τω, ἦ, demonstratio; (2) ostentatio, artis specimen; (3) oratio, cantus, &c. artis ostendenda causa.

Ἐπιδειπνῶ, *u*, fut. ἴσω, secundariam cœnam perago.

Ἐπιδειπνός, *u*, *o* ξ η , qui post cœnam est, fit, &c. Ab ἔρι et δειπνόν.

Ἐπιδειπνός, ἴδος, ἦ, qu. dic. post-cœnium, cœna secundaria. Ab ἱδ.

Ἐπιδειπνόν, *u*, τὸ, idem.

Ἐπιδέκατος, ἀτης, ατον, decimus; (2) qui post decem penditur.

Ἐπιδεικτικός, ἦ, ὄν, capax. Ab ἱπιδέχομαι.

Ἐπιδελάζω, escam impono.

Ἐπιδέρμενος, *u*, *o* ξ η , in strato positus, qui in lecto est. Ex δέρμεν.

Ἐπιδέξιλονδρας, *u*, *o* ξ η , dextre et ingenue.

Ἐπιδέξιος, *u*, *o* ξ η , qui est ad dextram, dexter; (2) scitus, elegans; (3) urbanus, lepidus; (4) prosper, faustus.

Ἐπιδέξιότης, ητος, ἦ, dexteritas.

Ἐπιδέξιως, *u*, *o* ξ η , scite, decenter, lepide.

Ἐπιδόμαι, fut. δώσωμαι, insuper egeo; (2) egeo, indigeo.

Ἐπιδόμα, allig. Ἐπὶ τὰ κράνια λόφος ἐπιδόσθαι. Κάρις εἰσι οἱ κατὰδέναντι, galeis cristas adaligare ostenderunt Cares, Herodot. 1, 171. Ex ἔρι et δώω, ligo.

Ἐπιδόκναι, 3. sing. præes. ind. med. verbi ἱπιδόκωμαι.

Ἐπιδόκωμαι, insipio.

Ἐπιδόκωτος, *u*, *o* ξ η , visibilis. A præc.

Ἐπιδόμησις, ἴδος, ἦ, pellis quæ est inter digitos anserum et avium hujus generis; (2) cuticula sensu destituta et veram cutem tegens. Ex ἔρι et δόμα, pellis.

Ἐπιδόμησις, ἴδος, ἦ, idem, et ex ἱδēm.

Ἐπιείδεις, *εἰς, ἦ*, alligatio, obligatio, v. gr. vul-
neris. Ab *ἐπιδέω*.
Ἐπιδεδυμένω, fut. *έσω*, innecto, obligo; (2)
onus impono et alligo.
Ἐπιδιδύμεναι, *αι*, fut. *ήσω*, idem.
Ἐπιδιδύμεναι, *ει*, τὸ, fasciola. Ab
Ἐπιδιδύμαι, *ει*, ὅ, et *ἐπιδιδύμεναι*, τὸ, ligamen, id
quo vulnus obligatur, fascia.
Ἐπιδιδουχοῦμαι, *εις*, nodis gaudens.
Ἐπιδιδουχέω, fut. *έσω*, dominor.
Ἐπιδιδύμαι, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro
ἐπιδιδύη, ab *ἐπιδιδύω*.
Ἐπιδεύεις, *έος*, ὅ *ἔ* ἦ, indigens.
Ἐπιδεύεις, 2. sing. præs. conj. act. v. *ἐπιδιδύω*.
Ἐπιδεύομαι, et *ἐπιδεύω*, indigeo.
Ἐπιδυνάμενος, *εγος*, præs. part. med.
Ἐπιδύχομαι, excipio; (2) accipio, admitto;
(3) suscipio, v. gr. bellum.
Ἐπιδῶ, obligo; (2) alligo.
Ἐπιδῶς, adv. parce, non satis. Ab *ἐπιδεύς*.
Ἐπιδήλος, *ος*, ὅ *ἔ* ἦ, manifestus.
Ἐπιδήλως, adv. manifeste.
Ἐπιδήμιαι, f. *έσω*, advena sum; (2) peregre
advenio; (3) domi sum, non absum.
Ἐπιδήμιαι, *αι*, f. *ήσω*, idem et ab eod. Hinc
Ἐπιδήμιαις, *εως*, ἦ, adventus peregre; (2)
praesentia domi.
Ἐπιδημητικός, *ος*, ἦ, domi et quasi intra populi
fines manens.
Ἐπιδήμιαι, *ας*, ἦ, adventus, *impr.* deorum.
Ἐπιδήμιος, *ος*, ὅ *ἔ* ἦ, versans in populo; (2)
civilis; (3) domesticus; (4) popularis; (5)
publicus; (6) peregrinus.
Ἐπιδημιουργέω, perficio opus.
Ἐπιδημιουργοί, *απὸ* *Thuc.* curatores murorum
reficiendorum, sed *apud Procopium* imita-
tores, et semper de pifice.
Ἐπιδήμιος, *ος*, ὅ *ἔ* ἦ, advena, non inquilinus;
(2) qui peregre venit; (3) qui versatur in
populo, vulgaris.
Ἐπιδῆν, adv. diu, multo, pro *ἐπὶ δὴν*.
Ἐπιδῆν, idem, pro *ἐπὶ δὴν*.
Ἐπιδιαιεῖναι, post alium qui transit, ipse etiam
transgo; (2) transeo.
Ἐπιδιαιεῖναι, iterum decerno; (2) recog-
nosco.
Ἐπιδιαιέθηκα, *ης*, ἦ, testamentum posterius.
Ἐπιδιαιρῶ, divido, partior, describo.
Ἐπιδιαιρέσις, *εως*, ἦ, dispensatio; (2) arbitrium;
(3) victus ratio seu ordinatio.
Ἐπιδιαιρέτης, *ας*, qui iterum disceptatur, judi-
catur, v. gr. lis.
Ἐπιδιακίμαι, adquiesco. Τὸ *ἐπιδιακείμενον* ἀγ-
γέριον, Pollux. *Æs manuarum*, Cell. 18, 13.
Angl. STAKES OF FORFEITS.
Ἐπιδιακινῶ νῦν, periclitor.
Ἐπιδιακινῶ, insuper judico, de summo judice.
Ἐπιδιαλύω, perlucere, eluceo per.
Ἐπιδιμέναι, permaneo. Hinc
Ἐπιδιμέναι, *ης*, ἦ, permanio, immoratio.
Ἐπιδιανέμω, insuper distribuo.
Ἐπιδιανέω, post, insuper excogito.
Ἐπιδιανέωμαι, mitto insuper, sc. post alium
jam missum.
Ἐπιδιανέλω, f. *έσω*, insuper navi trajicio; (2)
trajicio.
Ἐπιδιαφύρηνμι, fut. *ήσω*, disrumpo.
Ἐπιδιαφύρω, f. *ήσω*, doceo, demonstro; (2)
pass. cognoscor, perspectus sum.
Ἐπιδιασκέω, f. *έσω*, recognosco, retracto.
Ἐπιδιασκέω, *εως*, ἦ, recognitio, retractatio.
Ἐπιδιαστῶ, perstringo, irrideo.
Ἐπιδιατάσσομαι, vel *ἐπιδιατάττομαι*, insuper
mando, vel consituo; (2) insuper addo.
Ἐπιδιατίνω, intendo; (2) increbresco.
Ἐπιδιατίθημι, addo aliquid pactis, testamento,
&c. (2) depono.
Ἐπιδιατρέφω, tempus tero, moram traho.
Ἐπιδιαφθίγω, vitio, corumpo.
Ἐπιδιδάσκω, f. *έω*, doceo, quod restat, quod
alter prætermisit.
Ἐπιδιδύμαι, *ιδος*, ἦ, propria et intima testicu-
lorum tunica dura, crassa, et admodum val-
ida. Ex *ἰπὶ* et *διδυμος*, testiculus.
Ἐπιδίδωμι, insuper do, dono præterea; (2)
do, trado, dedo; (3) cresco, augeor; (4) in
convivium

convivium vocatus venio; (5) in dotem do.
Ὁρὼν καὶ ἐκαστὴν ἐπιδοῦσαν τῶν πολιμίων ἰσχὺν,
Thuc.
Ἐπιδοίερχμαι, percenseo percensendo, obeundo
recognosco; ἐπιδοῖελεθῆναι, enarrare, explicare.
Ἐπιδοῖτης, ἰος, ὅ ἐξ ἧ, quī biennium excessit.
Ἐπιδοῖζμαι, insuper quæro.
Ἐπιδοῖήγησις, ὤς, ἡ, repetita narratio.
Ἐπιδοῖκαῖα, f. ὥσα, litigo de re aliqua.
Ἐπιδοῖκάω, discepto; (2) sententia mea adju-
dico. Hinc ἐπιδοῖκάωμαι, hereditatem jure
peto, vel obtineo; (2) expeto. Hinc
Ἐπιδοῖκασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate
controversa.
Ἐπιδοῖκάσμαι, α, ὅ, arbiter, familiæ herciscunda
impr.; deinde advocatus in quacunque re;
denique expetitus aliis, utilitatis causa.
Ἐπιδοῖκος, α, ὅ ἐξ ἧ, litigiosus, controversus.
Ἐπιδοῖμας, α, ὅ ἐξ ἧ, plus quam duas habens
partes.
Ἐπιδοῖναι, ᾧ, f. ἴσων, in orbem ago, verso.
Ἐπιδοῖνήσας, α. l. part. act.
Ἐπιδοῖνέθω, ᾧ, f. ὥσων, corrigo et emendo, quod
dixi aut feci. Hinc
Ἐπιδοῖνήσας, ὤς, ἡ, correctio eorum quæ dicta,
acta sunt. Ab ἐπιδοῖνέθω.
Ἐπιδοῖρῶντες, ὤς, ἡ, correctio eorum quæ dicta,
acta sunt. Ab ἐπιδοῖνέθω.
Ἐπιδοῖρῶντικός, ἡ, ὄν, qui ad corrigenda supe-
riora adjudicatur, quo corrigere volumus ea
quæ diximus; (2) emendandi vim habens.
Ab eod.
Ἐπιδοῖρος, insuper mingo, v. gr. pus præter
dolorem.
Ἐπιδοῖσταλάζω, f. ὥσα, duplico, ingemino.
Ἐπιδοῖστοῖζω, idem.
Ἐπιδοῖστω, ᾧ, f. ὥσων, idem.
Ἐπιδοῖφικας, ᾠδός, ἡ, currus circumferentia. Ex
ἐπι et δίφρος, currus.
Ἐπιδοῖφιος, α, ὅ ἐξ ἧ, qui super curru est, sedet,
aut pugnat; (2) sellularius, ut σέληνη, ars
sellularia; (3) ignavus, mollis. Ex iisd.
Ἐπιδοῖχα, adv. seorsim, separatim.
Ἐπιδοῖφιος, α, ὅ ἐξ ἧ, siticulosus.
Ἐπιδοῖω, f. ἴσω, insudo.
Ἐπιδοῖωκα, f. ἴω, insequor, persequor.
Ἐπιδοῖωξο, 2. sing. a. l. imperat. act.
Ἐπιδοῖωξω, dubito, consilia agito, perlibro.
Παλλὰς δ' ἐπιδοῖωσα βουλάς, *Apoll. Rhod.* 3,
21.
Ἐπιδοῖμα, ᾠτος, τὰ, adjectivo quæ supra justam
mensuram daturi emptori. Ab ἐπιδοῖδαι.
Ἐπιδοῖμῆν, cursim, *Orph.*
Ἐπιδοῖντες, nom. pl. a. l. part. act. v. ἐπιδοῖδω.
Ἐπιδοῖς, α, ὅ ἐξ ἧ, de quo est aliqua opinio
in futurum, item qui expectatur; (2) cele-
bris, clarus, illustris. Ex δόξα.
Ἐπιδοῖόττης, ἡ, claritudo, *Steph.*
Ἐπιδοῖος, adv. honorifice, gloriose.
Ἐπιδοῖρῆτις, ἴδος, ἡ, cuspis ferrea hastæ. Ex δόρυ.
Ἐπιδοῖρῆτις, ἴδος, fut. ἴσω, cenam secundariam
sumo.
Ἐπιδοῖρῆζομαι, f. ἴσμαι, idem.
Ἐπιδοῖρῆσις, α, ὅ ἐξ ἧ, ad cenam utilis, qu. dic.
post-cenius. Κάχετο ὁ γλαῖος ἐξ ἡνθὸς ἰδῶος
ἐπιδοῖρῆσις οἶων, *Theocr.* 13, 36. Ex ἐπι et
δόρπον.
Ἐπιδοῖρῆσις, ἴδος, ἡ, qu. dic. post-cenium, cena
secundaria.
Ἐπιδοῖρῆσιμα, ᾠτος, τὸ, quod in secundis men-
sis apponitur; bellaria.
Ἐπιδοῖρῆσιμος, ῆ, ὅ, cenæ secundariæ sumptio.
Ἐπιδοῖς, 2. sing. a. l. imperat. act. v. ἐπιδοῖδω.
Ἐπιδοῖσμός, α, ὅ ἐξ ἧ, addititius, ex accessione
proveniens. Ab eod.
Ἐπιδοῖσος, ὤς, ἡ, accessio, additamentum; (2)
largitio, erogatio publice facta, donativum,
congiarium, emolumentum; (3) incremen-
tum.
Ἐπιδοῖσῶντος, ἡ, ὄν, ad supererogandum propen-
sus.
Ἐπιδοῖναι, addidisse, aor. 2. inf. act.
Ἐπιδοῖναι, ᾧ, f. ἴσων, sonitum insuper edo.
Ἐπιδοῖσιον, α, τὸ, receptaculum.
Ἐπιδοῖχῆ, ἡ, ὅ, receptio, susceptio; (2) suc-
cessio. Ab ἐπιδοῖχμαι, recipio.
Ἐπιδοῖμέντος, gen. sing. aor. 2. part. act. v.
ἐπιδοῖχμαι.

Ἐπιδράσσομαι, vel ἰπιδράττωμαι, f. ἔξαμι, pre-
hendo, adripio.
Ἐπιδέρσσομαι, decerpo; (2) assumo.
Ἐπίδρομῳ, ἥς, ἡ, incurtus, irruptio; (2) levis
et perfurcatoria tractatio rei vel explica-
tio; (3) affluxus humorum, *ap. Med.* Ἐξ
ἰπιδρομῆς, obiter, *Aristid.* 1, 304. Ab ἰπι-
τρέχειν.
Ἐπίδρομίαι, ας, ἡ, idem.
Ἐπίδρῳμον, ε, το, velum quod retrorsum pan-
ditur in navi, *Hermol.*
Ἐπίδρομος, ε, ὁ ἔξ ἡ, accessus facilis, planus; (2)
incurtionibus expositus; (3) in quem ac-
cedi solet.
Ἐπιδύτω, 3. sing. præs. imperat. verbi ἰπιδύναι.
Ἐπιδυνάσσω, f. ἴσω, post alium obtineo im-
perium.
Ἐπιδυσάκω, graviter audio, *Sterph.*
Ἐπιδυσφάμι, ᾧ, infami appellatione noto;
(2) dicta prosequor verbis obscenis et
male ominatis.
Ἐπιδύνω, et ἰπιδύνω, f. ἴσω, occido super.
Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἰπιδῶμι.
Ἐπιδῶν, qui addidit, a. 2. part. act.
Ἐπιδῶσω, addam, f. 1. ind. act.
Ἐπισείκω, ας, ἡ, æquitas, æquum bonum, sum-
mi juris moderatio; (2) clementia; (3)
modestia, quum quis facile cedit, vel ali-
quid moderate fert, in meliorem partem
accipit, &c. Ab ἐπισείκης.
Ἐπισείκω, ε, ὁ ἔξ ἡ, similis.
Ἐπισεικίαι, humanis, dat. plur. ab ἐπισείκης.
Unde
Ἐπισεικίαι, ex æquo et bono ago, sum mitis.
Ἐπισεικῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, æquus; (2) decens, con-
sentaneus; (3) clemens, lenis; (4) bonus,
modestus; (5) mediocris, non magnus; (6)
qui bonus et frugi est; (7) probabilis, ve-
rosimilis; (8) facilis. Ex ἴσκα.
Ἐπισείκησις, ἴως, ἡ, pietas. A præc. Sed po-
tius ἐπισεικίαν legendum, ut sit ab
Ἐπισεικίᾳ, f. ἴσω, ex fide bona, ex æquo et
bono statuo, seu arbitror.
Ἐπισεικτὸς, ἡ, ὄν, tolerabilis; (2) facile cedens.
Ἐπισεικῶς, adv. non absurde; (2) mediocriter,
moderate; (3) clementer. Συνειπνεῖ παρ
αὐτῷ μετὰ τῶν ἄλλων ἱταίρων ἐπισεικῶς, *Plut.*
in *Anton.* 28. (4) valde sufficienter; (5) fere,
plerumque, crebro.
Ἐπισμύνομαι, perf. part. pass. *Ion.* pro ἱφόμενος,
ab ἱφόννυμι, induo.
Ἐπιέλδομαι, desidero, cupio.
Ἐπιέλτε, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.*
pro ἐπιέλπιστο, ab
Ἐπιέλπομαι, spero.
Ἐπίειναι, præs. inf. act. verbi ἔπιμι.
Ἐπίεινυμι, induo.
Ἐπίεσσομαι, et *Poet.* ἐπίεσσομαι, insequor.
Ἐπίεσσομαι, *Opp.* ἐπίεσσομαι, *Apoll. Poet.* pro
ἱφίστομαι.
Ἐπίεσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἱφίστα-
σθαι, ab ἱφόννυμι.
Ἐπίεσαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐπίω.
Ἐπίεσμαι, ἴς, vide simpl. *Nic.*
Ἐπιζῆξις, infesto, gravo.
Ἐπιζῆφλητι, ἑός, ὁ ἔξ ἡ, vehementer, ardens.
Ἐπιζῆφλητος, ε, ὁ ἔξ ἡ, idem.
Ἐπιζῆφλητος, adv. vehementer, ardentem.
Ἐπιζῶ, ᾧ, f. ἴσω, vel ἥσσω, supervivo, su-
perstes sum; (2) diu vivo.
Ἐπίζω, ἄστος, το, decoctum, genus medica-
menti. Ab ἐπιζῶ.
Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζεύγνυμι, f. ζεύξω, conjun-
go, innecto, adjungo. Hinc
Ἐπιζεύκτης, ἥρος, ἡ, catena; (2) series.
Ἐπιζεύξεις, ἴως, ἡ, conjunctio; (2) iteratio;
(3) figura rhetorica, quum eadem vox re-
petitur cum vehementia.
Ἐπιζήφυρος, α, ον, zephyro expositus, *Pind.*
Ἐπιζῶ, f. ἴσω, fervesco; (2) metaph. ingrui.
Οἷος αὖ μέλας τις ὀνὶ θυμῷ θυμῶν ἐπέεσσεν,
Aristoph. *Act.* 320. Οὐ θυμῶν ὀνὶ ἐπὶ
ἐπὶ ζῶν τὴν χολήν, *Id. Thesm.* 475. (2) διονό-
τι σῆμα Πριαμίδους ἐπέεσσι, *Eurip.* *Hec.* 583.
Ἐπιζήλος, ε, ὁ ἔξ ἡ, æmulandus, invidendus.
Ἐπιζηλοτήτων, α, fut. ἴσω, zelotypia laboro.

In vulg. ap. Lucian. sed ibi legendum εἰς
ζηλοτυπίαν, *Erv.*
Ἐπιζήμιος, *u.* ὁ ἔξ ἡ, damnosus, noxius; (2) cui
multa este irrogata. Ex ζημία.
Ἐπιζήμιος, *ω, f. ὡσα,* multam irrogo.
Ἐπιζήμιος, *adv.* damnose.
Ἐπιζῆν, *præs. inf. act. contr.* pro ἐπιζάειν, ab
ἐπιζάω.
Ἐπιζήτηα, *ῶ, f. ὡσα,* requiro, rei amissæ de-
siderio teneor; (2) posco. Ἐπιζητέειν *σε*
παρά τινος. Hinc
Ἐπιζήτημα, *ἄτος, τὸ,* quæstio.
Ἐπιζήτησις, *εως, ἡ,* requisitio, desiderium.
Ἐπιζητήσιμος, *u.* ὁ ἔξ ἡ, qui requiri potest, aut
solet; appetibilis, studio dignus.
Ἐπιζῦγιον, *τὸ,* pars navis, &c. *Hes.*
Ἐπιζυγίς, *ἡ,* locumentum machinæ in quod
indititur ἱπποπόεις, *Steph.*
Ἐπιζῦγος, *ῶ, f. ὡσα,* claudio, munio.
Ἐπιζώνμιον, *succingo.* Τύπονται ἐπιζωσμένοι,
lamentantur succinctæ, *Herodot.* 2, 85. Ἐπι-
ζωνὸν δὲ οἱ ἄνδρες πύπτονται ἐπιζωσμένοι καὶ
ἔτσι, *Id. Ibid.*
Ἐπιζώσας, *ας, ἡ,* balteus. Ex ἐπὶ ἐ ζωσθή.
Ἐπὶ, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi ἱφίμι, im-
mitto.
Ἐπίηλη, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω.
Ἐπιήνημι, incumbens inclino, *Hom.*
Ἐπιήρεος, *u.* ὁ ἔξ ἡ, adjutor. Ex
Ἐπίηρος, *u.* ὁ ἔξ ἡ, auxiliator; (2) gratiam re-
ferens. Ex ἐπὶ ἐ ἱράω.
Ἐπιηρέφης, *ἰς, Ion.* pro ἱππηρεφής. Τίμνες . . .
αὐτοφόνους ἱππηρεφῆς ἀμπόλους, *Hippocr. Erist.*
ad Dam. [In aliquibus editionibus legitur
ἐπιήρεφης.]
Ἐπιησθέντες, *nom. pl. a. 1. part. pass. Ion.* et
Poet. pro ἐψησθέντες, ab ἱψησμαι.
Ἐπιυάλλμιον, *τὸ,* carmen nuptiale. Ab
Ἐπιυάλλμιος, *u.* ὁ ἔξ ἡ, nuptialis.
Ἐπιυάλλασσιδος, vel -τῆσιδος, *ία, ἰον,* vel ὁ ἔξ ἡ,
maritimus. Ex ἐπὶ ἐ θάλασσα.
Ἐπιυάλλασσις, vel ἐπιυάλλαντιος, *idem.*
Ἐπιυάλλης, *ἰός, ὁ ἔξ ἡ,* calidus; (2) jucundus,
delectabilis. Ex ἐπὶ ἐ θάλασσα.
Ἐπιυαμείω, *ῶ, f. ὡσα,* cum stupore admiror,
stupeor.
Ἐπιυάνατος, *u.* ὁ ἔξ ἡ, morti destinatus, capi-
tis damnatus. Ex
Ἐπιυάνατος, *u.* ὁ ἔξ ἡ, mortem arcescens, le-
thifer; (2) morti vicinus.
Ἐπιυάνατος, *adv.* ita ut morti vicinus sit.
Ἐπιυάνης, *ἰός, ὁ ἔξ ἡ,* morti propinquus. Ex
ἐπὶ ἐ θνήσκει, morior.
Ἐπιυαρέω, *ῶ,* fiduciam sumo, confidentior
fio.
Ἐπιυαρεύω, *f. υῶ,* audacem reddo, animum
addo.
Ἐπιυαυμάζω, *f. ὡσα,* donis honoro.
Ἐπιυιάζω, *f. ὡσα,* deorum opem contra ali-
quem implo-ro; (2) deorum iram alicui im-
precor.
Ἐπιύατα, *τὰ,* sacra et festa pacta apud Athe-
nienses.
Ἐπιυιάω, *f. ὡσα,* numine divino adflor,
instinctu divino agor; (2) vaticinor; (3) deos
precor; (4) imprecor; (5) per ut deos ob-
testor, deorum testimonio utor; (6) con-
secro. (2) ἄλλα ἄλλα ἐπιυιάωσιν τῶν μάντιων,
varie vates hoc prodigium interpretaban-
tur, *Arrian. Hist. Alex.* 1, 11. Hinc
Ἐπιυιάσις, *εως, ἡ,* afflatus divinus; (2) ob-
testatio qua fit per Deos vel Deum; (3)
precatio, qua Dei opem imploramus.
Ἐπιυιασμός, *ς, ὁ,* idem.
Ἐπιυίβαι, *a. 2. inf. act. verbi ἐπιυίβημι.*
Ἐπιύημα, *ἄτος, τὸ,* id quod imponitur seu
superimponitur; (2) statua quæ defuncti
sepulchro imponitur; (3) operculum; (4)
corona; (5) cinctura. Ab ἐπιυίβημι.
Ἐπιυερῶπεν, *f. εῶσα,* obsequium præsto. Ἐπι-
υερῶπεν τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον εἰς τὴν πατρίδα,
Thuc.
Ἐπίσας, *εως, ἡ,* impositio; (2) aggressio, in-
vasio; (3) rerum novarum molitio; (4)
conjunctio; (5) insidiæ, impostura; (6)
amor, concupiscentia, libido.

Ἐπιθεσπίζω, f. ίσω, oraculum reddo in, sancio oraculo, auspicio addico aliquid.

Ἐπιθεσπιρεύς, ὅ, ἰ, oraculum, scitum.

Ἐπιθετόν, adv. pos. imponendum, aggredendum. Ab ἐπιτίθημι. Unde

Ἐπιθέτης, υ, ἰ, impostor, insidiator.

Ἐπιθετικός, ἡ, ὄν, aptus ad fallendum, fallax ; (2) adgressu promptus, auxad.

Ἐπιθετικῶς, adv. epitheti loco, cognomine, apud Eustath. et Schol. ad Hom. Aristoph.

Ἐπιθύσσω, ε, ὁ ἕ ἡ, adjectus, adjectivus, qui adjecti solet ; (2) aliunde invectus ; (3) commentitus ; (4) simulatus, adfectatus ; (5) impositus, qui imponi solet. Hinc τὸ ἐπιθύσσειν ὄνομα, apud Grammaticos est nomen adjectivum. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθύω, adv. pro ἐπιθετικῶς. Ἐπιθύωτος τῷ νότῳ νῦν Ἀργεῖσιν λεγόμενῳ, Argestes epitheton est austri, Strab. 1.

Ἐπιθύω, adcurro, incurro, irruo.

Ἐπιθυεῖν, ᾧ, fut. ἥσω, prospicio, considero, contempler. Ἐπὶ δὲ τῇ ἡμερᾷ τὸν καυρὸν ἐπιθυεῖν ἀναγκαῖον, ἀποτῆς ἰς ἔπος, Dionys. Halic. Ars Rhetor. 2.

Ἐπιθυώρηνσις, εως, ἡ, consideratio, contemplatio. Ἐπιθυώρηνσις τῆς τῶν ὅλων φύσεως, Marc. Anton. 8, 26.

Ἐπιθύω, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi ἐπιτίθημι.

Ἐπιθύω, acuo, exacuo.

Ἐπιθύηκη, ης, ἡ, accessio, additio.

Ἐπιθύημα, ὅτος, τὸ, (al. ἐπιθύημα) operculum, tegmen. Hinc

Ἐπιθυήσας, ᾧ, operculo claudo.

Ἐπιθυμασουργία, ας, ἡ, januarum, tectorum, et aliorum operimentorum confectio. Ex ἐπιθύημα et ἔργον, opus.

Ἐπιθυμαρχία, ας, ἡ, munus quo insignitur qui aliis θηράρχους, vel quatuor elephantis, praest. Ab

Ἐπιθυμαρχος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui aliis θηράρχους praest, qui quatuor elephantis regit.

Ἐπιθύσσει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πείθω.

Ἐπιθύσσειται, 3. sing. fut. 1. ind. med. verbi ἐπιτίθημι.

Ἐπιθύω, 2. sing. praes. imperat. act. verbi ἔπειμι.

Ἐπιθυγγᾶναι, et ἐπιθυγῶ, attingo, tango.

Ἐπιθῦλῶ, fut. φύω, premo.

Ἐπιθῦλψις, εως, ἡ, compressio, Aret.

Ἐπιθύω, 1. pl. a. 2. ind. act. per Sync. pro ἐπιθύωμεν, a πείθω.

Ἐπιθύάζω, insideo ; (2) sedeo ; (3) insanio, furo. (3) τάδε καὶ θρηναὶ, κάπιθυάζω, hæc lamentor et insanio, Eurip. Med. 1409.

Ἐπιθολῶ, ᾧ, fut. ὥσω, infusco, obscuro, per-turbo.

Ἐπιθον, persuasi, 1. sing. a. 2. verbi πείθω.

Ἐπιθορέω, ᾧ, adsilio, insilio, supersilio.

Ἐπιθόρηνται, in eo feminam. A præc.

Ἐπιθόρομαι, insilio, V. L.

Ἐπιθορεύω, ᾧ, fut. ἥσω, adstrepo, secundo ru-more adstrepo, adummuro.

Ἐπιθράω, effringo, Ep.

Ἐπιθρεύς, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέχει.

Ἐπιθρεσπας, ὄν, bene nutritus vel actus (de carne).

Ἐπιθρηνῶ, lugeo, plango, sc. super mortuo.

Ἐπιθρομβῶ, ᾧ, in grumos cogo, coagulo in. Nicand. ἢ ἐπιθρομβῶν, si coaguletur.

Ἐπιθρόσκασκα, præc. part. act. f. g. verbi

Ἐπιθρώσκω, insilio ; (2) subsilio, subsultim progredior.

Ἐπιθυμῶ, ᾧ, fut. ἥσω, cupio, concupisco, de-sidero. Ὡς τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμῶσας ἀνέρωπε παρ' ἡρώων, Aristoph. Nub. 411. Κε-ῶν ἰδίον ἰσθῆναι. Id. Ran. 359. Ex ἐπὶ et θυμός, animus. Hinc

Ἐπιθυμημα, ὅτος, τὸ, cupiditas, desiderium ; (2) res appetita.

Ἐπιθυμῶσις, εως, ἡ, idem.

Ἐπιθυμητρέα, ἡ, cupida affectatrix, Call.

Ἐπιθυμητής, ὅς, ὁ, qui tenetur alicujus rei desi-derio, cupidus. Ab eod. Hinc

Ἐπιθυμητικός, ἡ, ὄν, ad concupiscendum prop-ensus, insitans concupiscendi facultatem habens ; (2) impellens ad concupiscendum ; τὸ ἐπιθυμητικόν, libido, cupiditas.

Ἐπιθυμητικός, adv. cupide; cum ἔχην, cupiditate teneri.
Ἐπιθυμητός, ὁ, ὅν, desiderabilis.
Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, desiderium, aviditas; (2) libido, cupiditas effrenata.
Ἐπιθυμιᾶμα, ἄτος, τὸ, suffimentum, quod ad suffiendum adoleatur. Ab
Ἐπιθυμία, ῶ, f. ἄσω, suffio, odoramenta adoleo, seu accendo.
Ἐπιθύμω, ov, cupidus, Man.
Ἐπιθυμῶντες, α, δ ἔ ῆ, cœnarum appetens. Ex *ἐπιθυμία* et *δείττω*, cœna.
Ἐπιθύω, corrigo, Suid. (2) dirigo. (2) δαμάλασεν *ἐπιθύωνσι* ἄρπυιον, Oppian. Cyneget. 1, 137.
Ἐπιθύω, adv. recte, Man.
Ἐπιθυσιάω, rem divinam facio.
Ἐπιθύω, f. ἴσω, impetu feror in aliquem; (2) immolo vel sacrifico post alium; (3) immolo, sacrifico.
Ἐπιθύναναι, 3, pl. a. 2. conj. med. v. *ἐπιτίθημι*.
Ἐπιθώραξις, ας, τὸ, vestis quæ thoraci superinduitur. Ab
Ἐπιθώραξις, f. ἴσω, lorico; (2) super thoracem aliquid induo.
Ἐπιθωρήσσομαι, f. ἤζομαι, armor adversus aliquem.
Ἐπιθύω, f. ξω, acclamo, vociferando incito.
Ἐπιθύω, onos, δ ἔ ῆ, gnarus, peritus.
Ἐπιτίζομαι, insideo.
Ἐπιτίσω, oros, δ ἔ ῆ, sciens, peritus; (2) arbitro; (2) με πατήρ *ἐπιτίσω* πόντος Δῆκε, Apoll. Rhod. 4, 1557.
Ἐπιτίσσειν, coram, adfirmo. Τῶν δὲ ἐκ ἀκολούθησιν, δὲ ὅν ἄνωγ' Ἀλέξανδρος, *ἐπιτίσσειν*, Arr. Hist. Alex. 5, 25.
Ἐπιτυγχάνω, fut. ἄσω, cacinno, aliquid exipio.
Ἐπιτυγχάνω, strepo (de aqua Martina).
Ἐπιτυκῶμαι, fut. ἴσω, destruo, diruo.
Ἐπιτυκῶμαι, consido in.
Ἐπιτυκῶμαι, perpurgo, abstergo, Steph.
Ἐπιτυκῶμαι, indormio; (2) incubo.
Ἐπιτυκῶμαι, insideo; (2) sedeo.
Ἐπιτυκῶμαι, insideo.
Ἐπιτυκῶμαι, fut. ἴσω, insideo; (2) impono.
Ἐπιτυκῶμαι, gen. sing. a. 1. part. act.
Ἐπιτυκῶμαι, ἄτος, τὸ, insessus.
Ἐπιτυκῶμαι, substituo, sufficio; a. 1. *ἐπιτυκῶμαι*, Pass. *ἐπιτυκῶμαι*, *ἐπιτυκῶμαι*, substitutus.
Ἐπιτυκῶμαι, fut. ἴσω, instauro, innovo.
Ἐπιτυκῶμαι, innovo. Ἄλλ' ὅγε Στράβωνος μὴ δύν τι νῦν παρὰ τὴν κρατήσαντα ἀρχὴν παρᾶδδον *ἐπιτυκῶμαι* οἰσιν . . . Euseb. Hist. Eccles. 7, 3.
Ἐπιτυκῶμαι, conficio, ἔσχι.
Ἐπιτυκῶμαι, ας, ὁ, ὅν, opportunus.
Ἐπιτυκῶμαι, ας, δ ἔ ῆ, opportunus, commodus; (2) præcipuus; (3) temporarius. Ἐπεὶ δὲ συνῆλθεν οἱ *ἐπιτυκῶμαι*, postquam vero convenissent duces quorum opus esset, Xenoph. Cyrip. 3, 178. Ab
Ἐπιτυκῶμαι, ας, δ ἔ ῆ, idem. Διτρών δόσαν *ἐπιτυκῶμαι*, piis lavacris aptum, Soph. Aj. 1405.
Ἐπιτυκῶμαι, adv. opportune. A præc.
Ἐπιτυκῶμαι, et *ἐπιτυκῶμαι*, f. ἄσω, accendo, incendio; *ἐπιτυκῶμαι*, adustus. Τὰ σώματα ὑπὸ τῷ ἥλιῳ *ἐπιτυκῶμαι*, Plat.
Ἐπιτυκῶμαι, ὅμαι, f. ἴσωμαι, spicilegium facio; (2) spolio bonis quæ ab aliis relicta sunt.
Ἐπιτυκῶμαι, ὅμαι, invoco, imploro; (2) provoco, superiorem appello; *ἐπιτυκῶμαι*, a. 1. med. Pass. *ἐπιτυκῶμαι*, cognominor; *ἐπιτυκῶμαι*, cognominatus, a. 1. part. (2) postulo, accusor. Ἐπιτυκῶμαι τὸν θεόν, Plut.
Ἐπιτυκῶμαι, ὅ, nomino, appello, cognomino; (2) pro *ἐπιτυκῶμαι*, obijcio, vitio vorto; (3) invoco, imploro; (4) testem facio. Ἀνδραποδῆς ἐαυτὸν *ἐπιτυκῶμαι*, Xen. (2) *ἐπιτυκῶμαι* ἱεραγισίαν Μεγαρέσι σῆς γῆς τῆς ἱερᾶς, Megarensibus crimini dantes quod sacrum solum colerent, Thucyd. 1, 139.
Ἐπιτυκῶμαι, ἄτος, τὸ, tegmen, operimentum; (2) prætextus:

Ἐπικαλυπτήριον, α, τὸ, idem. Ab
Ἐπικάλυπτα, f. ψω, tego, contego; (2) ob-
scuro. Hinc
Ἐπικάλυψις, εως, ἡ, velatio.
Ἐπικαμπή, ἡς, ἡ, inflexio, incurvatio. Hinc
Ἐπικαμπής, ἐς, ἡ, flexus, curvus.
Ἐπικάμμιος, α, ὁ ὅς ἡ, idem:
Ἐπικαμπτής, εως, ὁ ὅς ἡ, inflexus, incurvus:
Ἐπικάμμιος, fut. ψω, inflecto; (2) persuadeo,
animum alicujus ad meam voluntatem in-
flecto.
Ἐπικαμπύλος, α, ὁ ὅς ἡ, incurvus.
Ἐπικαμπύς, adv. cum flexu, flexuosus, Schol.
Ἐsch. ad Sept. contra Theb.
Ἐπικαμψίς, ἡ, flexus, conversio, v. gr. navis.
Ἐπικανθίδες, ων, αἱ, canthorum radices. Εἰς
ἐπὶ καὶ κανόες.
Ἐπικας, adv. ad verticem, in caput.
Ἐπικαροδία, Nic.
Ἐπικαρπία, ας, ἡ, fructus, seu fructuum pro-
ventus; (2) usus rei fructuosus; (3) quaes-
tus, fœnus; (4) vectigal, quod a fructibus
provenit. Ab ἐπὶ καὶ καρπός.
Ἐπικαρπίζω, defrugo, Theoph.
Ἐπικαρπίδιον, ον, qui fructibus (pomis) inest
extrinsecus. Φιρόεσσ ἡ μάλων χυρὲν ἐπικαρ-
πίδιον, Anth. l.
Ἐπικάρσιον, τὸ, quicquid semen aliquod con-
tinet; ἐπικαρσία, τὰ, ramusculi plantarum
qui sunt super fructum, Ath.
Ἐπικάρσιος, α, ὁ ὅς ἡ, frugifer, fructifer, qui
semen continet; (2) qui vel quæ pertinet
ad carpum. (2) οἱ ἐπικάρσιοι ὄφεις, anguillæ
anguiformes, nam sunt ad carpum, Philostr.
Epist. 40. Ex ἐπὶ καὶ καρπός.
Ἐπικαρπολόγιον, spicilegium facio. Μῆτε ἐπι-
καρπολογούμενος τὸς ἀμντὲς, ut non spicile-
gium facere possit, Joseph. Macchab. 3.
Ἐπικάρσιος, ἰα, ιον, vel ἐπικάρσιος, α, ὁ ὅς ἡ,
obliquus, transversus.
Ἐπικάρυκκίον, insuper condio, condimentum
aliud addo.
Ἐπικατεβαίνω, descendo.
Ἐπικατεβάλλω, deprimō, demitto.
Ἐπικατάργνυμι, insuper frango.
Ἐπικατάγομαι, post alium appello.
Ἐπικαταρβάνω, indormio; ἐπικαταρβάνω, α.
2. indormire, indormisse.
Ἐπικατακλίνω, f. εἰς, concludo, recondo.
Ἐπικατακλίνω, reclino in, repono in.
Ἐπικατακλίνουσι, α. l. inf. act. verbi ἐπικατα-
κλίνω, inundo, obruo aquis.
Ἐπικατακοιμάμαι, ὤμει, indormio.
Ἐπικατακοιθῶ, insequor, persequor.
Ἐπικατακαρβάνω, occupo, anteverto; (2) con-
sequor; (3) opprimo.
Ἐπικαταμάνω, insuper maneo, immoror, Xen.
Ἐπικαταμάμαι, irrideo, subsanno.
Ἐπικαταπηδῶ, desilio in.
Ἐπικαταπίπτω, incumbo in aliquem.
Ἐπικαταπίπτω, -ττω, emplastrum impono.
Ἐπικαταπρήω, comburo super aliquem.
Ἐπικαταρκαίω, diris deovo.
Ἐπικατάρστος, α, ὁ ὅς ἡ, sacer, execrabilis.
Ἐπικατάρσσω, vel ἐπικατάρστω, percutio,
impetuo impello; in pass. immittor.
Ἐπικατάρρηνω, influo, illabor ex superiore
loco.
Ἐπικαταρρήγνυμι, super aliqua re frango, di-
scindo, v. gr. vestes, a pectore, luctus causa.
Ἐπικαταρρίπτω, super injicio.
Ἐπικαταρρίνω, desuper defluo aliquem.
Ἐπικατασίω, f. εἰς, super decutio, super de-
turbo.
Ἐπικατασκάπτω, fut. ψω, superfodio, diruo
super.
Ἐπικατασκάω, detraho.
Ἐπικατασπένω, f. σπένω, libo super.
Ἐπικαταστρεπτόνδιον, castra loco contra ali-
quem.
Ἐπικαταστρέφω, f. ψω, inverto super jaciendo.
Ἐπικαταστράτω, f. ξω, macto super, insuper
v. gr. super tumulo.
Ἐπικατατίμνω, concido, lacerō.
Ἐπικατατρέχω, irruo in aliquem, hostiliter in-
petum facio.

Ἐπικαταφθέσκει, deferor, delabor super aliquem, præceps ruo.

Ἐπικαταφρόν, ἄς, ἡ, vocabulum mathematicum, præceps locus in octavo, ab horoscopo, signo. Ab

Ἐπικατάφορος, ε, ὁ δὲ ἡ, pronus, proclivis.

Ἐπικαταρχνύμι, adobruo, super mortuo, humum.

Ἐπικαταρῶς, superficiem v. gr. agri leviter rado, sarrio.

Ἐπικαταρῶμαι, mentior adversus aliquem.

Ἐπικαταρῶν, demulceo, permulceo. Ἐπικαταρῶν αὐτὴν, καὶ παλινοῶν, delinens senatū et recantans, *App. Bell. Civ. 2, 145.*

Ἐπικατεῖδω, inspicio.

Ἐπικάτειμι, desuper descendo in v. gr. capite in stomachum.

Ἐπικατέρχομαι, idem.

Ἐπικατέρω, ὤ, defusum, transfusum, seu decapulatū, vel elutriatum superpono, vel indo compositioni.

Ἐπικατέω, retineo super aliquo loco.

Ἐπικατηγορέω, insuper exprobro; (2) insuper explico.

Ἐπικατηγόρησις, εως, ἡ, addita rei explicatio, ut, *Alba longa*, τὸ longa est figuræ ἐπικατηγόρησις.

Ἐπικατοικίω, inhabito, incolo.

Ἐπικατονομᾶν, dedico, consecro.

Ἐπικατορῶ, bene gero insuper.

Ἐπικατῶ, et ἐπικατῶμαι, veteramentarii sutoris artem exerceo, coria inveterata et detrita consuo.

Ἐπικανυλόφυλλος, ε, ὁ δὲ ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἵπτι, κανυλός, et φύλλον.

Ἐπικανύμι, ἄτος, τὸ, adustus; (2) id ipsum quod adustum est; (3) genus ulcers circa nigrum oculi partem; inustionem *Lat. Medici* vocant. Ab ἐπικαίω.

Ἐπικανύσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἐπικανύσας, et ἐπικανύσας, ε, ὁ δὲ ἡ, præustus.

Ἐπικανυῶμαι, ὤμαι, f. ἡσμαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui. Hinc

Ἐπικαύχῃσις, εως, ἡ, insultatio.

Ἐπικαχλάζω, strepito, de aqua illisa saxis; (2) irrideo, cachinnor.

Ἐπικῆν, idem quod ἐπικαίω.

Ἐπίκειμαι, impositus sum, superimpositus sum; (2) imponor, superimponor; (3) jaceo super; (4) incumbo, immineo. Ἐπικίννται γὰρ ἔγγυς αὐταῖς, *Aristoph. Av. 1024.*

Ἐπικίεσθαι, præς. inf. med.

Ἐπικίεω, attendo; (2) præcido.

Ἐπικικλημένος, perf. part. pass. v. ἐπικαλέω.

Ἐπικικρυμμένος, adv. occulte, obscure.

Ἐπικιλᾶδω, acclamo, *Hom.*

Ἐπικιλύεις, ἡ, acclamantium cohortationes:

Ἐπικιλέω, et ἐπικιλιόμαι, hortor.

Ἐπικίλλω, *Poet.* appello vel appellor, pervenio; f. ἐπικίλλω a. 1. ἐπικίλσω. inf. ἐπικίλσω. ἐπικίλσας.

Ἐπίκεινος, ε, ὁ δὲ ἡ, inanis, vanus.

Ἐπικέντρω, stimulum, calcar addo, *Epigr.*

Ἐπικέντρος, ον, in centro, *Man.*

Ἐπικερᾶννυμι, vel ἐπικεράω, admisceo. Hinc

Ἐπικεράςινδης, ἡ, ὄν, cui attemperandi vis inest, obtundens vel temperans malignitatem morbi.

Ἐπικίρας, vel ἐπικίρεας, ἄτος, τὸ, foenum Græcum.

Ἐπικερῆς, εός, ὁ δὲ ἡ, questuosus, lucrosus. Hinc τὸ ἐπικερῆς, lucrum, questus. A κέρδος.

Ἐπικερτορίζω, præς. part. act. f. g. *Dor.* pro ἱπικερτορίζω. Ab

Ἐπικερτορίζω, ἄν, fū, ἥσω, maledictis seu probis incesso super aliqua re; (2) falsum timorem incutere alicui cupio; (3) deludo, derideo. Hinc

Ἐπικερτορίζω, ἄτος, τὸ, dictum mordax cum irrisione; (2) objuratio.

Ἐπικερτορίζω, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἐπικεύω, f. εὖσω, oculo, celo.

Ἐπικεύω, f. 1. ind. act. verbi præς.

Ἐπικεφάλαιον, ε, τὸ, capitatio, id quod in capita singula penditur, tributum capitulare. *Ph.*

Ἐπιτεφθάλμιος, ὦ, f. ὥσω, in summam colligo.
Ἐπιτῆριος, α, ὁ ἔ ῆ, funebris. Hinc τὸ ἐπι-
κῆρειον, α, Epidicium, carmen funebre,
nania. Ex ἐπὶ ἐτὶ καὶ κῆρος, funus.
Ἐπικῆκατος, α, ὁ ἔ ῆ, ridiculus; (2) infamis.
Ex ἐπὶ ἐτὶ ἀπὸ κῆκος, convitiis insector.
Ἐπικῆσις, α, ὁ ἔ ῆ, hortensis. Α κῆπος.
Ἐπικῆριον, τὰ, quicquid fato obnoxium est,
Luc.
Ἐπικῆριος, α, ὁ ἔ ῆ, idem quod
Ἐπικῆρις, α, ὁ ἔ ῆ, fato lethifero obnoxius,
fatalibus morbis obnoxius; (2) caducus,
fluxus. Οὐκ ἐν χρήμασιν, ἀλλ' ἐν ἐπικῆρις καὶ
διεφθαρμένῃς χάσιν, non pecuniam, aut inter-
ituram ac caducam gratiam, Eunapius i
Ἐδεδί, 58. Ex ἐπὶ ἐτὶ καὶ κῆς, fatum.
Ἐπικῆριον, ας, ῆ, locutio de pace aut de fœ-
dere; (2) de alia re.
Ἐπικῆριον, αὐτός, τὸ, idem. Κάπικῆριον
μασι σύ γ' ἐν πᾶσι, Eurip. Med. 738. Ab
Ἐπικῆριον, per caduceatorem seu præconem
pacem peto. Dicitur tamen et de nunciis
privatorum; (2) mentionem facio (sc.
in senatu vel apud populum) pacis cum
hoste faciendæ; (3) pronuncio, prædico,
edico, denunciatio.
Ἐπικῆρις, εως, ῆ, pronunciatio pecuniæ, vel
denunciatio pœnæ, per præconem. Ab
Ἐπικῆριον, vel ἐπικῆριον, f. ῆ, per præconem
pecuniam publice ei pollicor, qui
aliquem vivum mortuumve tradiderit;
item, qui alicujus rei indicium fecerit; (2)
per præconem edico, denunciatio, veluti ca-
pitis pœnam; (3) sufficio, substituo; (4)
potestatem prædandi in finibus alicujus
publice facio. Ἐπικῆριον τὰ χρήματα, καὶ
τὰ σώματα, Plut.
Ἐπικῆρις, adv. more eorum qui fatalibus
morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii
sunt. Ab ἐπικῆριον.
Ἐπικῆριον, dissipor super, dispergor super.
Ἐπικῆριον, τὰ, cinædium factum, dictum
gestusve, Ern.
Ἐπικῆριον, f. εὐσομαι, in periculo versor,
in periculum adductus sum.
Ἐπικῆρις, α, ὁ ἔ ῆ, periculosus.
Ἐπικῆριον, ες, idem.
Ἐπικῆρις, adv. periculose. Ἐπικῆρις καί-
μα, periculis obnoxius sum. Εἰσορῶν αἰς
πάντα δεινὰ καπικῆριον βροτοῖς κῆται, Soph.
Phil. 501.
Ἐπικῆριον, admisceo.
Ἐπικῆριον, flecto, infringo. Ex κλάω.
Ἐπικῆρις, fleo super; (2) fleo. Σὺ δ' ἐπικῆ-
ριον ὕψον, Aristoph. Thesm. 1072. Hinc
Ἐπικῆρις, α, ὁ ἔ ῆ, flebilis, lamentabilis.
Ἐπικῆρις, ὦ, f. ὥσω, frango, flecto; (2) ani-
mum alicujus flecto; (3) reflecto; ἐπικῆρι-
σθαι, a. 1. pass. frangi, flecti, nempe ani-
mo; ἐπικῆριον, reflexus.
Ἐπικῆρις, εως, ὁ ἔ ῆ, gloriosus, celebrer. Ex
κλῆρις.
Ἐπικῆρις, celebrō; (2) perhibeo, dico, nomi-
no, appello; (3) invoco; (4) occludo.
Ἐπικῆρις, a. 1. partic. pass. per Sync. pro
ἐπικῆριον, ab ἐπικῆριον.
Ἐπικῆρις, αὐτός, τὰ, criminis obiectio; (2) ac-
cusatio; (3) crimen quod obijciatur.
Ἐπικῆρις, adv. cognomento; prænominē. Acc.
ab inusit. nom. ἐπικῆρις, Ern.
Ἐπικῆρις, ῆ, femina ad quam universa hæ-
reditas pertinet; (2) orba; (3) locuples,
opulenta.
Ἐπικῆρις, ὦ, f. ὥσω, sorte attribuo; (2) de-
creto aut quocunque modo attribuo, as-
signo. Ἐπικῆριον τὸν ἄρχοντα, Dem.
Ἐπικῆρις, ῆ, sortitio, attributio per sortem
facta.
Ἐπικῆρις, a. 1. inf. act. per Sync. pro ἐπικῆ-
ριον, ab ἐπικῆριον.
Ἐπικῆρις, εως, ῆ, cognomen; (2) invocatio;
(3) ignominia. Ab eod.
Ἐπικῆρις, α, ὁ ἔ ῆ, advocatus, evocatus, ac-
citus; (2) nobilis, celebris; (3) attributus,
adsignatus; (4) conviva extraordinarie vo-
catus, umbra; (5) reprehensio dignus.

Ἐπικλίνης, ὅς, ὁ ἐξ ἡ, declinans, deorsum ver-
gens, declivis, devexus.

Ἐπικλῖνον, acclina, 2. sing. a. 1. imperat. act.
verbi *ἐπικλῖναι*. Unde

Ἐπικλῖντης, α, ὁ, inclinans, faciens ut quid in-
clinet.

Ἐπικλῖνοντον, α, τὸ, sella, vel lectus, in quo nos
reclinare vel recumbere possumus. Ab

Ἐπικλῖνω, acclino, inclino, declino, jaceo super,
Apollon. ἐπικλῖνεται, adjacet; ἱπικεκλι-
μένος, inclinat, Thuc. Hinc

Ἐπικλῖσις, εως, ἡ, inclinatio; (2) acclinatio.

Ἐπικλόνειν, α, f. ἥσω, concutio, perturbo; (2)
valde concutio.

Ἐπικλόπος, α, ὁ ἐξ ἡ, furax, avidus furandi; (2)
furtivus, occultus; (3) subdolos, vafēr
versutiloquus; (5) subst. fur. *Εξ κλόστου.*

Ἐπικλῦζω, f. ὕσω, proluo; (2) inundo, sub-
mergo; (3) tropice, ut inundo, *ap. Lat. (4)*
in aor. 1. abundo. Hinc

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. act. f. g.

Ἐπικλύσις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris
terram obruentis; (2) inundatio.

Ἐπικλυμός, ὅ, ὁ, inundatio.

Ἐπικλύσας, ον, inundatus, aquis obrutus.

Ἐπικλῦτός, ὅ, ὁ ἐξ ἡ, celebris, inclytus. Ab

Ἐπικλῦω, f. ὕσω, audio, celebrer sum.

Ἐπικλώβω, ον, fatalia stamina duco; ἐπικλω-
σιν, destinavit; ἐπικλώσανσα, destinatur;
ἐπικεκλωσμένη, fato destinata; ἐπικλωσθεῖς,
sorte attributus. *ὃ σῖμματα ξήνωσ' ἐπὶ κ-*
λωσιν δαδ' ἔριν, Eurip. Or. 12.

Ἐπικνώματα, (al. ἐπικνώματα,) inflecto, intor-
queo; *propter Homericum ἐπικνώμασσα, Π.*
1. 569; sed ibi plerique legunt ἐπικνώμασσα.

Ἐπικνώω, ὤ, et ἐπικνήβω, fut. ἥσω, intero. Ἐ-
πικνώσιν τυρόν, ἑλασιον, σίλφωον, ἄρος, insuper
radunt, Aristoph. Av. 539. Τὴν παριάν ὑπὸ
τὸ δὲ ἐπικνώσα, genam sub aure scalpens,
Heliod. Ethiop. 2.

Ἐπικνῖζω, fut. ἴσω, in superficie scalpo; (2)
per summa incido. Hinc

Ἐπικνῖσις, εως, ἡ, scarificatio, incisio, quæ per
summas partes fit; (2) sculptura.

Ἐπικνοίς, ἴδος, ἡ, superior palpebra, cilium.

Ἐπικνοῖς, ον, cavus.

Ἐπικνομάμαι, ὄμαι, indormio, incumbō dor-
miens; (2) negligens, supinus, securus sum
in aliqua re.

Ἐπικνομῶσις, εως, ἡ, cubitus in aliquam cor-
poris partem in somno.

Ἐπικνοῦντες, adu. communiter, Steph.

Ἐπικνοῦς, α, ὁ ἐξ ἡ, communis, promiscuus.
Hinc τὰ ἐπικνοῦα, *ων, nomina epicœna, quæ*
sub una terminatione utrumque sexum de-
notant: participes. *Ἀμφὶ ἄλκτρων διδύμων*
ἐπικνοῦν ἴδων, Eurip. Andr. 123.

Ἐπικνοῦναι, et -νόμαι, communico.

Ἐπικνοῦνῶν, ὤ, f. ἥσω, commune habeo.

Ἐπικνοῦνός, ον, participes.

Ἐπικνοῖρῶνς, α, ὁ, rex, dux.

Ἐπικνοτάζομαι, cubile habeo, vel constituo
mibi in.

Ἐπικνοκάζω, arrideo. Vox Comica. Unde
Ἐπικνοκάζτρια, arridere, adludere solita; epith.
Echus. *al. ἐπικνοκάζτρια.*

Ἐπικκολῶω, ὤ, f. ἥσω, adglutino. Hinc
Ἐπικκόλλημα, ὤντος, τὸ, id quod glutinamentis
alici rei jungitur. A præc.

Ἐπικκολπίδος, α, ὁ ἐξ ἡ, qui in sinu gestatur.
Ex *ἐπὶ et κόλπος, sinus.*

Ἐπικκομῖζω, f. ἴσω, curo, procuro.

Ἐπικκομῶς, ornatu nimis exquisito excolo.

Ἐπικομός, ὁ, ad aliquid missus, curator, V. L.

Ἐπικομπάζω, f. ὕσω, jactabundis verbis præ-
dico, *Plut. (2) jactabundis verbis addo.*

Ἐπικομπῶν, ὤ, f. ἥσω, jactito, ostento. Ἐπι-
κομπῶν τὰ μέγιστα, Thuc.

Ἐπικομφῶν, exquisitè orno.

Ἐπικόστανον, α, τὸ, mensa coquorum, supra
quam carnes secari solent. Ab

Ἐπικοπή, ἡς, ἡ, incisio, accisio, præcisio, qua
arborum extremæ partes præcidentur.

Ἐπίκοπος, α, ὁ ἐξ ἡ, accisus, præcisus, deca-
minatus; (2) brevis; subst. τὸ, lignum
quod supponitur rei quæ secatur.

Ἐπικόπτης, *u*, *δ*, reprehensor. Ab
Ἐπικόπτω, *f*, *ψω*, incido, præcido, in cacu-
mine cædo; (2) accido, vires attenuo, re-
tundo, reprimo, inhibeo; (3) reprehendo.
Ἐπικρίζω, sperno, rejicio. *Gaz. ap. Aristot.*
Ἐπικρύβω, *u*, *τδ*, lignum quod supponitur rei
secundæ.
Ἐπικρύβω, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, qui supra tempora seu
maxillas est. *Ex ἐπὶ et κρύβω.*
Ἐπικρύσσωμαι, armor adversum aliquem.
Ἐπίκος, epicus, ut poeta, versus. Ab ἔπος.
Ἐπικουσία, cohonesto, ornatum addo, *Arist.*
Ἐπικότος, ira dignus: *τὰ ἐπικότα*, culpanda, ob
quæ quis merito irascatur, *Hesych. ex Soph.*
Nauplia (tragœdia deperdita). Ἐπικότος
τροφῆς, indigne ferens se tales filios edu-
casce, *Æschyl. Sept. contra Thebas*, 788.
Ἐπικουτάβω, *f*, *ίσω*, defundo guttas in poculo
epoto relictas, ita ut sonitum reddant.
Ἐπικότως, *adv*, irate, iracunde. Ὁ *δ* ἐπικότως
αἰὲν Ἰμέριος ἀγναμπτον νῆον, hic enim semper
iracunde inflexibili genio obsequens, *Æsch.*
Prometh. Vincit, 162.
Ἐπικύρεος, *a*, *ον*, Epicureus, *Ep.*
Ἐπικυρέω, *ω*, *f*, *ίσω*, auxilior, auxilio venio.
Ἐπικυρεῖν τοῖς δεξιμένοις, *Luc.*
Ἐπικυρήσαι, *a*, *1*. inf. act.
Ἐπικυρήσεις, *ω*, *ς*, *ἡ*, opulatio.
Ἐπικυρήμα, *τδ*, auxilium.
Ἐπικυρία, *ω*, *ς*, *ἡ*, idem.
Ἐπικυρίδης, *ἡ*, *δν*, auxiliaris. Hinc *τὸ ἐπικυ-
ρικόν*, *ἔ*, auxiliares copiae.
Ἐπικυρίως, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, auxiliaris. Ab
ΕΠΙ ΚΟΡΟΣ, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, auxiliator, adjutor.
Ἐπικυρίζω, *f*, *ίσω*, allevo. Ἐπικυρίζων τὴν
πέναν τινός, *Greg.*
Ἐπικυράδην, *u*, *δ*, quatio super.
Ἐπικυράζω, inclamo.
Ἐπικυράθην, *amarus factus sum*, *a*, *1*. ind. pass.
Poet. pro ἐπικυράθην, *a* *πικυράθην*.
Ἐπικυρέω, *ω*, *ς*, *ἡ*, efficio, perficio.
Hinc 2. sing. *a*, *1*. imperat. ἐπικυρήνων, seu
ἐπικυρήσων, perice, *apud Homerum*, *Il.* 1, 455.
item confirmo, ratum facio promissum.
Ὅς ταύτ' ἐπικυρέων, *Soph. Phil.* 1458.
Ἐπικυρέωναι, *a*, *1*. inf. act. verbi præc.
Ἐπικυρέωνην, vide ἐπικυράθην.
Ἐπικυρέων, *ιδος*, *ἡ*, cerebellum. *A* *κυρέων*.
Ἐπικυρέων, *u*, *τδ*, quod super caput est, vitta,
capitis ligamen; (2) munimentum capitis;
(3) capitulum columnæ. Βαρύ μοι κεφαλῆς
ἐπικυρέων ἔχων, *Eurip. Hipp.* 201.
Ἐπικυρέσις, *ω*, *ς*, *ἡ*, temperatio. *A* *κυρέω*.
Ἐπικυρέταιός, *ω*, *f*, *ίσω*, insuper firmo.
Ἐπικυρέταια, *ω*, *ς*, *ἡ*, potestas, ditio; (2) victoria.
Ἐπικυρέσιοντα, acc. sing. part. præc. m. g. v.
Ἐπικυρέσιω, *ω*, *f*, *ίσω*, prævaleo; (2) potior,
obtineo; (3) superio; (4) cohibeo. Ἐπι-
κρατεῖν τροφῆς, *Thuc.* τὴς τῆς φύσεως ἀμαρ-
τίας, *Isocr.* Ex ἐπὶ et κρατεῖν.
Ἐπικρατέως, *adv*, potenter, prævalide, *Poet.*
pro ἐπικρατῶς. Ab
Ἐπικρατῆς, *ω*, *ς*, *ἡ*, in potestate sua habens,
alicujus res compos; (2) fortis, potens.
Ex ἐπὶ et κράτος.
Ἐπικρατήσια, *1*. sing. aor. *1*. opt. act. *Æol.*
pro ἐπικρατήσαιμαι. Ab ἐπικρατέω.
Ἐπικρατητικός, cohibendi vim habens, *Gal.*
Ἐπικρατήτω, *δ*, apud astrologos ἀσῆς cujus in
thematē maximæ vires sunt, *Steph.*
Ἐπικρατῆδες, *ων*, *αἱ*, sudaria.
Ἐπικρατῆδιον, *u*, *τδ*, sudarium quo caput ob-
volvebatur. Ex ἐπὶ et κράς, caput.
Ἐπικρατικός, *ἡ*, *δν*, cui temperandi vis inest.
Ab ἐπικρατῶναι.
Ἐπικρατῶναι, confirmo, roboro.
Ἐπικρατῶς, *adv*, valide. Ab ἐπικρατῆς.
Ἐπικρέω, digitis citharam vel lyram pulso,
posito plectro proprie κρένω.
Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμάννυμι, vel
Ἐπικρεμᾶναι, suspendo super. Hinc *a*, *1*. ἐπι-
κρεμᾶσαι ἐπικρεμᾶσαι κύνων, periculum
impendere fecisti. Hinc ἐπικρεμᾶμαι, suspen-
sus sum super, impendo, imminere; ἐπικρεμᾶ-
μενος κύνωνος, impendens pericu-
lum; in *a*, *1*. ἐπικρεμᾶσθαι. Hinc

Ἐπικρεμῆς, *ω*, *ς*, *ἡ*, impendens.
Ἐπικρήνων, 2. sing. a. *1*. imperat. act. per
Epenth. et Att. pro ἐπικραῖων, ab ἐπικραῖω.
Ἐπικρημος, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, preceps, in præcipitum
vergens.
Ἐπικρηνωμεν, *1*. pl. aor. *1*. conj. act. Att. pro
ἐπικρηνωμεν, ab ἐπικραῖω.
Ἐπικρησαι, aor. *1*. inf. act. per Syncop. pro
ἐπικραῖσαι, ab ἐπικραῖω.
Ἐπικρηθηρίδιον, *u*, *τδ*, operculum κρηθηρίδης,
sive parvæ crateræ.
Ἐπικριδόν, *adv*, cum delectu, diligenter. Ἐπι-
κρυδὸν ἱερύσαντο μῆλα, *Apoll. Rhod.* 2, 302.
Ἐπικρίμα, *ἄτος*, *τδ*, decretum, edictum, *Jo-
seph.*
Ἐπικρίνω, *u*, *τδ*, antenna navis. Hinc *τὰ ἐπὶ
κρίω*, *ων*, navis tabulata.
Ἐπικρίσις, *ω*, *ς*, *ἡ*, adjudicatio; (2) judicium,
juramentum; (3) discretio; (4) censura;
(5) dignatio. Ab ἐπικρίνω. Unde
Ἐπικρίτης, *ἔ*, *δ*, arbiter, iudex; (2) consultor.
Ἐπικρίτος, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, lectus, delectus.
Ἐπικροτήω, *ω*, *f*, *ίσω*, applaudo; (2) crepo,
crepito; (3) castigo, vitupero, increpo.
Νηριδὲς παρόπτεον ἐπὶ τῶν δελφῶν ἐπικρο-
τῶσαι, *Luc.*
Ἐπικροτος, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, pulsatus, propulsatus,
proculcatus.
Ἐπικρομα, *ἄτος*, *τδ*, pulsus, ictus.
Ἐπικροσις, *ω*, *ς*, *ἡ*, certa percussio ferulis levi-
bus. Ab
Ἐπικρέω, *f*, *ίσω*, impello, incito. Μᾶλλον ἐπι-
κρούσεις σύμε (τὸν ἥλον) *Aristoph. Thesm.* 1013.
(2) idem quod ἐπικρέω.
Ἐπικρυπτικός, *ἡ*, *δν*, qu. dic. occultativus; (2)
occultationis significationem habens. Ab
Ἐπικρύπτω, *f*, *ψω*, abscondo; (2) celo, dissim-
ulo. Hinc
Ἐπικρύψω, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, occultus;
Ἐπικρυψίς, *ω*, *ς*, *ἡ*, occultatio; (2) sermo ob-
scurus.
Ἐπικρύζω, adrocito.
Ἐπικτάμαι, *ω*, *μαι*, *f*, *ίσω*, insuper adquire.
Συμμάτρωτες ὕμνας ἐπικτάμαι, vos simul
testes advoco, *Soph. Antig.* 846.
Ἐπικτείνω, interficio, *Soph.*
Ἐπικτείνω, *u*, *τδ*, lanugo lini adhærens pec-
tini, dum pectinatur linum; (2) locus supra
pubem. *A* *κτεῖς*, quod de pube etiam di-
citur.
Ἐπικτήμα, *ἄτος*, *τδ*, possessio extra patriæ
fines, quæ al. ἔγκτημα.
Ἐπικτήσις, *ω*, *ς*, *ἡ*, accessio possessionum.
Ἐπικτήτης, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, adquisitus, possessus.
Ἐπικτίω, *f*, *ίσω*, superædifico, superstruo;
(2) pro κτίω, de urbe.
Ἐπικτύπω, *ω*, *f*, *ίσω*, insono, strepo, per-
strepo; (2) strepitum excito.
Ἐπικυδαίνω, gloriol, effero me.
Ἐπικυδίστως, *adv*, gloriosius; (2) meliore for-
tuna et successu.
Ἐπικυδής, *ω*, *ς*, *ἡ*, gloriosus; (2) potens;
(3) magna fiducia præditus. Ex ἐπὶ et κύ-
δος.
Ἐπικύνω, *ω*, *f*, *ίσω*, superfeto. Hinc
Ἐπικύνμα, *ἄτος*, *τδ*, fetus, qui post alium
conceptum concipitur.
Ἐπικύνω, idem quod ἐπικύνω.
Ἐπικυνκλίω, extrinsecus insero, inculco.
Ἐπικύνκλιος, subintell. *πλανῆς*, quoddam pla-
centæ genus, *Ath.*
Ἐπικύνκλος, *u*, *δ*, circulus centrum habens in
peripheria alius circuli majoris, *apud Ptol.*
(et alios astronomos).
Ἐπικυλίδες, *ων*, *αἱ*, superiores palpebræ.
Ἐπικυλίκσιος, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, inter pocula dictus vel
factus.
Ἐπικυλινδῶ, *ω*, *f*, *ίσω*, volvo super, devolvo.
Ἐπικυλινδῶ, *ω*, *f*, *ίσω*, cylindris æquo. *A*
κύλινδρος.
Ἐπικυλινδῶ, idem quod ἐπικυλινδῶ.
Ἐπικυλλῶ, devolvo in.
Ἐπικυμᾶναι, fluctuando irruo.
Ἐπικυμᾶντίω, *f*, *ίσω*, innato.
Ἐπικυμάτωσις, *ω*, *ς*, *ἡ*, fluctuatio.

Ἐπικύντω, *f*, *ψω*, pronus incumbo, inspicio.
Ἐπικύνω, *f*, *ίσω*, incido, nanciscor.
Ἐπικύνω, *ω*, *f*, *ίσω*, confirmo, approbo; auc-
tor sum, sancio. Νῦν δὲ γ' ἐπικυρῶ τ' ἐγὼ,
Soph. Œd. Tyr. 258. Κἀπεκύνωσαν Θανέιν, et
sanciverunt mori, *Eurip. Or.* 860.
Ἐπικύνω, aor. *1*. inf. act. *Æol.* pro ἐπικύνω,
ab ἐπικύνω.
Ἐπικύνω, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, gibbus, convexus.
Ἐπικύνω, *ω*, *f*, *ίσω*, incurvo. *A* præc.
Ἐπικύνω, nom. dual. part. præc. act. *Poet.*
pro ἐπικύνω.
Ἐπικύνω, *f*, *ίσω*, idem quod ἐπικύνω, *a*, *1*. ἐπι-
κύνω, incidere; ἐπικύνω, partic.
Ἐπικύνω, *ω*, *ς*, *ἡ*, confirmatio.
Ἐπικύνω, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, incurvus. Ab ἐπικύνω.
Ἐπικύνω, *u*, *τδ*, qui curat alvearia apum, epith.
Panis, Ep. *A* *κύνω*.
Ἐπικύνω, *f*, *ίσω*, insonare, peripeto.
Ἐπικύνω, *f*, *ίσω*, lamentor, allacrymor. Καὶ
ἐπικύνω πατρός τὴν δυσάλειαν δαῖτα, *Soph.*
El. 285.
Ἐπικύνω, *ω*, *ς*, *ἡ*, impeditio. Ab
Ἐπικύνω, *f*, *ίσω*, impedio; (2) insuper im-
pedio, insuper prohibeo. Τὶς ἔσται μ' ὁ ἐπι-
κύνω τὰς, *Soph. Phil.* 1230.
Ἐπικύνω, *f*, *ίσω*, commissatum eo ad quem,
obruo eum protervo adventu, *Eur. Alc.*
834.
Ἐπικύνω, *adv*, laudantium more.
Ἐπικύνω, *u*, *τδ*, encomium, laus. Ab
Ἐπικύνω, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, laudatorius.
Ἐπικύνω, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, commessor.
Ἐπικύνω, *ω*, *f*, *ίσω*, mordacibus dictis in-
cesso, mordeo, noto, taxo, subsanno.
Ἐπικύνω, *u*, *τδ*, vide κύνω, *Suid.* *Eust.*
Ἐπικύνω, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, remo admotam habens
manum, remigatiōi accinctus; (2) remi-
gio instructa, de navi. Ex κύνω.
Ἐπικύνω, *adv*, more carminis epici.
Ἐπικύνω, *ω*, *ς*, *ἡ*, surditas.
Ἐπικύνω, *a*, *2*. inf. med. verbi ἐπικύνω.
Ἐπικύνω, *ἡ*, prehensio, *Æsch.*
Ἐπικύνω, super alio seu post alium sorte
obtineo; unde ἐπικύνω, *a*, *2*. sorte suffec-
tus, subjectus. Ἐπικύνω, σύμμετρον γῆρας
ἄφρον, supervenit tandem senectus amicis
orba, *Soph. Œd. Col.* 1235.
Ἐπικύνω, prehendo, comprehendo. Κἀπι-
κύνω, *ω*, *τδ*, et os comprimo, *Eurip.*
Andr. 249.
Ἐπικύνω, *a*, *2*. infinit. med. verbi ἐπικύνω.
Ἐπικύνω, pro ἐπικύνω.
Ἐπικύνω, 3. sing. aor. 2. conj. med.
Ἐπικύνω, *ω*, *ς*, *ἡ*, curruca, avicula, quæ et ὑπο-
κύνω nuncupatur.
Ἐπικύνω, concavus. Τὸ ἐπικύνω μέρος τὸ
μετὰ τὸν τράχηλον, pars illa concava quæ
collo subjacet, [jugulum dixere Latini,]
Schol. Theocr. ad Idyll. 3, 54.
Ἐπικύνω, interpello, obloquor.
Ἐπικύνω, insuper adsumo, sumo post
aliud; (2) excipio, subdo; (3) opprimo,
invado; (4) corripio, manum injicio; (5)
occupo; (6) attingo, nanciscor; (7) reti-
neo, sisto; (8) obstruo, obturo; ἐπικύνω-
μαι, prehendo, arripio; (2) reprehendo,
corripio; (3) retineo; (4) capto; (5) im-
pedio; (6) opprimo, invado; (7) opem fe-
ro. Νυκτὶς ἐπικύνω τὸ ἔργον, *Thuc.* Σὺ δ'
ἐπικύνω τὸ ὕδωρ, *Dem.*
Ἐπικύνω, *u*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, clarus, illustris, mani-
festus. Ex λύνω.
Ἐπικύνω, in celebritate magna versor,
excello, insignem me facio.
Ἐπικύνω, *Ion.* pro ἐπικύνω, qui in
qua re deprehenditur. Ἐπικύνω, δὲ ἀφρο-
σσα ἔσται, et ipsa in palpando deprehen-
datur, *Herod.* 3, 69.
Ἐπικύνω, superfulgeo, luceo, super aut post;
(2) illustro.
Ἐπικύνω, 3. sing. præc. imperat. med.
verbi
Ἐπικύνω, obliviscor, *f*, ἐπικύνω, perf.
ἐπικύνω, *a*, *2*. ἐπικύνω. Νήπιος ἐπὶ
τῶν οἰκτρῶν οἰχομένων γυνῶν ἐπικύνω, *Soph.*
El.

EL. 145. Ταῦτ' ἐπιλέλῃσαι πρὶν μαθεῖν, oblitus est, *Aristoph. Nub.* 631.
 Ἐπιλέλῃς, ας, ἥ, turba duplaris, duæ turmæ, agmen militum centum viginti octo. *Ex* ἐπὶ ἐτ' ἰλάρῃς.
 Ἐπιλέλῃω, lævigio, polio; (2) commendo aliquid, laudo per assentationem.
 Ἐπιλέγω, dictis addo; (2) eligo, deligo, seligo. *ἐπιλέγομαι*, eligo, deligo; (2) lego; (3) recenseo; *ἐπιλέξιμῃν*, a. 1. med. *ἐπιλέξιμῃνοι*, perf. pass. *delecti*. Ἐπιλεγῶν τεκμήρια, *Thuc.*
 Ἐπιλέλω, super aliqua re libo.
 Ἐπιλείω, lævigio.
 Ἐπιλείω, f. ψω, deficio, desum. *Κλητῶρ ἐπιλείωνι πρὸς καρμέναις*, *Aristoph. Vespr.* 1324. Ἐπιλείω δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, *Isocr.* Hinc
 Ἐπιλείω, εως, ἥ, defectio, penuria.
 Ἐπιλέχομαι, in perficere lambō; (2) lambō.
 Ἐπιλεκτάρχης, α, ὁ, præfectus militum extraordinariorum. Ab
 Ἐπλεκτός, α, ὁ ἐξ ἧ, delectus, selectus; (2) miles extraordinarius. Ab *ἐπιλέγω*.
 Ἐπιλέκτω, adv. cum delectu.
 Ἐπιλέλαβας, perf. ind. med. *Dor.* pro *ἐπιλέληθας*, ab *ἐπιλαμβάνομαι*.
 Ἐπιλελλῆσθαι, oblivioni traditum esse, perf. inf. pass.
 Ἐπιλέξεις, εως, ἥ, delectus.
 Ἐπιλέπω, decortico, *Hom.*
 Ἐπιλευκάνω, dealbo.
 Ἐπιλευκος, α, ὁ ἐξ ἧ, aliquantum albus, albicans.
 Ἐπιλεύσω, adspicio, prospicio.
 Ἐπιλήθεο, 2. sing. præ. imperat. med. *Ion.* pro *ἐπιλήθοο*.
 Ἐπιλήθης, ες, oblivionem afferens. Ab
 Ἐπιλήθομαι, obliviscor. Καὶ ἐπιλήθομαι κακῶν, *Eur. Hec.* 285.
 Ἐπιλήθον, apud *Hom.* aliqui pro *ἐπιλησικόν*, efficacis oblivionis. Vid.
 Ἐπιλήθω, apud *Poetas*, oblivisci facio, oblivionem induco; aor. 1. *ἐπλήθον*, oblivisci fecit. Ab hoc *ἐπιλήθω*, participium *neut.* *ἐπιλήθον*, apud *Hom.* *Odys.* 4, 221. oblivisci faciens, secundum eos qui ibi non scribunt *ἐπλήθον*.
 Ἐπιλήψis, ἰδος, ἥ, jure belli parsa, v. gr. urbs. *Ex* ἐπὶ ἐτ' ἰλίσια.
 Ἐπιληψία, crepitem seu strepitum excito ad, applaudo.
 Ἐπιλήναιος, α, ὁ ἐξ ἧ, in sacris Bacchi usitatus.
 Ἐπιλήνιος, α, ὁ ἐξ ἧ, torcularius, ad torcular pertinens.
 Ἐπιληπτικός, f. ἴω, morbo comitali laboro.
 Ἐπιληπτικῶς, ἥ, ὄν, morbo comitali laborans.
 Ἐπιληπτικῶς, adv. per epilepsiam.
 Ἐπιληπτομαι, idem quod *ἐπιληπτίζω*. Ab
 Ἐπιληπτός, α, ὁ ἐξ ἧ, reprehensione dignus; (2) correptus a dæmone; (3) laborans epilepsia sive morbo comitali; (4) conspicuus. Ab *ἐπιλαμβάνω*.
 Ἐπιλήπτωρ, αρος, ὁ, reprehensor. Ab eod.
 Ἐπλήσις, ἥ, oblivio. *Pind.*
 Ἐπλήσμων, ης, ὁ, oblivio. Ab *ἐπιλήθω*. Unde
 Ἐπλήσμωνῃ, ης, ἥ, idem.
 Ἐπιλησμοσύνη, ης, ἥ, idem.
 Ἐπιλησμοσύνητος, pro *ἐπιλησμονέυτος*, *Ar.*
 Ἐπλήσμων, ονος, ὁ ἐξ ἧ, obliviosus, quem facile capit oblio; (2) oblitus, immemor.
 Ἐπλήσσομαι, f. 1. ind. med. verbi *ἐπιλήθωμαι*.
 Ἐπλήσινος, ὄν, oblivionem afferens.
 Ἐπιληψία, ας, ἥ, invasio, paroxysmi initium; (2) morbus comitalis, epilepsia; (3) subita invasio, correptio, oppressio; (4) retentio, obstructio, obturatio. Ab *ἐπιλαμβάνω*.
 Ἐπιλήψιμος, α, ὁ ἐξ ἧ, reprehensione dignus. Ab eod.
 Ἐπιληψίς, εως, ἥ, prehensio, apprehensio; (2) invasio, manus injectio, vindicatio; (3) morbus comitalis, epilepsia. Ab eod.
 Ἐπιλήθην, adv. strictim, leviter.
 Ἐπιλημνάζω, superstagnō, restagno.
 Ἐπιλήπτιναι, pinguedine illino.
 Ἐπιλήπτης, εος, ὁ ἐξ ἧ, deficiens. Ab *ἐπιλείπω*.

Ἐπιπλῖξω, f. ἴσω, oculis innuo; (2) subsannando, derideo. (1) Οὐκ αἶψαι, ὅτι δὴ μοι ἐπιπλῖξουσιν ἀπαντες, oculis innuunt, *Odysse*. 18, 2. ἀλλ' ἔ θ' ἤμ' μοι ἐπιπλῖζοντες ὀπίσσω δὴν ἕσσεσθε, diu in posterum insultabitis, *Apoll. Rhod.* 4, 389. *Ἐπ' ἱλλος*.

Ἐπιπλως, α, ὁ ἔ ἥ, strabus, pætus.

Ἐπιπλώσσω, connoce, adnecto.

Ἐπιπλοῖς, ἴδος, ἥ, jecinoris fibræ, *Hes.*

Ἐπιπλοῦν, ἦς, ἥ, delectus, electio.

Ἐπιπλοῦνται, comupto, supputo; (2) cogito, recogito, reputo. Hinc

Ἐπιπλοῦνός, ἥ, ὄν, ad reddendam rationem pertinens; τὰ ἐπιπλοῦνικά, idem quod ἐπιπλοῦς.

Ἐπιπλοισμός, ὤ, ὁ, computatio, enumeratio. (2) cogitatio; ἐξ ἐπιπλοισμῶ, pruderentia.

Ἐπιπλοῦς, α, ὁ ἔ ἥ, subjuncta dictorum ratio, dicti alieuius explicatio; (2) epilogus, conclusio. Ab ἐπιπλῖνω.

Ἐπιπλοῦχος, ὄν, cuspidem habens. Θεσσαλὸν ὄρσται ἐπιπλοῦχον ἔχον ἐν χειρὶ βέλος, gestans in manu telum (vel cuspidem) Thessalum hastili infixum, [nam ordo est ἐπιπλοῦχον ὄρσται,] *Eurip. Hipp.* 221.

Ἐπιπλοῖσις, ὄν, libationi serviens, sc. patera.

Ἐπιπλοδοῖς, conconvicior, in re, ob rem.

Ἐπιπλοῖμα ἔσθῃ, carmina quæ cantantur post sedatam pestem. *Ἐξ ἐπὶ ἐτ' ἰομῶς*.

Ἐπιπλοῖτος, α, ὁ ἔ ἥ, reliquus. Α λείπων.

Ἐπιπλοῖτον, α, τὰ, merces pro lotura, merces balnearioris.

Ἐπιπλῶσις, ὦ, f. ἴσω, insuper molestiam adfero; (2) contristo, ad iracundiam provoco.

Ἐπιπλῶτος, α, ὁ ἔ ἥ, valde mæstus, admodum tristis. *Ἐξ ἐπὶ ἐτ' ἰομῶς, tristitia*.

Ἐπιπλῶσις, εως, ἥ, explicatio; (2) liberatio.

Ἐπιπλυτικός, ἥ, ὄν, nodosas quæstiones solvendi peritus.

Ἐπιπλυτος, α, ὁ, lucerna, seu elychnium.

Ἐπιπλύνω, explico, solvo; (2) *med. etiam* libero.

Ἐπιπλώω, f. ἴσω, ignominia, injuria afficio.

Ἐπιπλώωσις, f. ἴσως, cavillor, irrideo.

Ἐπιπλώσις, ες, damnosus, perniciosus, *Nic.*

Ἐπιπλώσσης, ὄν, ἰgnominia affectus, infamis.

Ἐπιπλώσις, ὄν, lactans, de infante, α μῶζος.

Ἐπιπλωμάς, ὦ, fut. ἴσω, vehementer cupio. *Ἐπιπλωμαὶ μάχης, Lycophr.*

Ἐπιπλωνομαι, insanio; (2) furiose amo; α. 2. ἰπρωμένη part. ἱπρωνίς, ἱπρωνίσσα.

Ἐπιπλωῖναι, attingo; (2) idem quod; (3) cupio; (4) quæro.

Ἐπιπλωθός, α, ὁ ἔ ἥ, maltha inductus.

Ἐπιπλωθον, adv. promptius, propensius, vehementius.

Ἐπιπλώθης, ἴος, ὁ ἔ ἥ, insanus, furiosus. Ab ἱπρωνομαι.

Ἐπιπρωνίζω, τὸν, manipulus sacerdotis, *Chrys.*

Ἐπιπρωνός, adv. furiose, vehementer.

Ἐπιπρωθέω, disco seu doceor post.

Ἐπιπρωτος, α, ὁ ἔ ἥ, insanus.

Ἐπιπρωτῶν, ὕψος, ὁ ἔ ἥ, testis factæ rei.

Ἐπιπρωτῶν, ὦ, fut. ἴσω, testimonium perhibeo; (2) testimonio meo attribuo vel adscribo.

Ἐπιπρωτῶν, ας, ἥ, attestatio.

Ἐπιπρωτῶμαι, testes appello, *impr.* deos vel deum obtestor, unde et moneo; (2) testificor, contestor. Ὁ ὕψων ἐν ἔχων, τὴν ἐπιπρωτῶν, *Aristoph. Vespr.* 1426.

Ἐπιπρωτῶν, Poet. qui testis est super aliqua re, qui testis adhibetur.

Ἐπιπρωτῶν, αἶμα, insuper mando, seu manduco; ἱπρωσσηνός, insuper manducatus.

Ἐπιπρωσῶν, et ἱπρωσσηνός, tango, attingo; (2) tactu exploro, palpo; (3) prehendo; (4) abstergo. Ἐλκος δ' ἱπρωσσηνός, tractabit, *Il.* 4, 190.

Ἐπιπρωσῶν, α, ὁ ἔ ἥ, mammae admotus; (2) subrumus. *Ἐξ ἐπὶ ἐτ' ἰομῶς*.

Ἐπιπρωσῶν, α, ὁ ἔ ἥ, idem et ex iisd. *Apoll. Rhod.* 4, 1734.

Ἐπιπρωσῶν, ὁ, qui cibum quærit, mendicus, *Hom.*

Ἐπιπρωσίω, ὦ, f. ἴσω, fero auxilium.

Ἐπιμαχία, ας, ἡ, societas belli ad propulsan-
dam injuriam ab altero. Ab
Ἐπιμάχος, ος, ὁ ἔ, ἡ, oppugnabilis; (2) ex-
pugnabilis; *superl.* ἐπιμαχώτατος. (3) qui
auxiliatur in pugna. Ex μάχοςμαι.
Ἐπιμεδᾶσαι, idem quod ἐπιμεδᾶσαι, *Hom.*
Ἐπιμεδῆσαι, ας, 1. part. act.
Ἐπιμεδῆσαι, εως, ἡ, arsis; (2) risus. Ab
Ἐπιμεδῖαι, ᾧ, f. ᾠσαι, subrideo; (2) adrideo.
Ἐπιμίλια, τὰ, *Il.* 9, 147, res dotales.
Ἐπιμελᾶδαι, αἰ, ovibus admixta, *Call. V. L.*
Ἐπιμελαινομαι, nigresco, nigredine inficior.
Ἐπιμέλας, αιν, αν, nigricans.
Ἐπιμέλια, ας, ἡ, et *Ion.* ἐπιμήλη, cura, dili-
gentia, studium; (2) curatio, procuratio;
(3) curatio muneris. Ab ἐπιμελής.
Ἐπιμελῖομαι, ἔμαι, fut. ἐπιμελήσομαι, curo,
curam gero. Ἐπιμελίσθαι τὸ σώματος τῶν
κοινῶν, res publicas. Ἐπιμελίστο δι τῶν ὑπαρ-
χόντων ὡς ἀνάτονος, *Isocr.* Ex ἐπι et μέλει.
Ἐπιμέλις, τὸ, cura, *Polyb.*
Ἐπιμελίστατα, *adv.* diligentissime. Ab ἐπιμε-
λίστατος, *superl.* ab ἐπιμελής.
Ἐπιμελίστρον, et -ερος, *adv.* diligentius.
Ἐπιμελήθησι, 2. sing. a. 1. imperat. pass. verbi
ἐπιμελίζομαι. Unde
Ἐπιμελήτω, ἄτος, τὸ, negotium cujus curam
gerimus, res quae cura est; (2) cura.
Ἐπιμέλης, εος, ὁ ἔ, ἡ, qui curam agit; (2) so-
licitus, diligens; (3) qui cura est, qui cu-
ratur. Ex ἐπι et μέλει, cura est.
Ἐπιμελητής, ὅς, ὁ, curator; (2) procurator.
Ἐπιμελητικός, ἡ, ὄν, aptus ad curam gerendam
alicujus rei; (2) diligens et peritus cura-
tor. A praec.
Ἐπιμέλλω, f. λίσσω, cunctor.
Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελίζομαι.
Ἐπιμέλω, accino.
Ἐπιμέλως, *adv.* diligenter.
Ἐπιμελῶν, (idem quod ἐπιμέμενος), praet. perf.
med. verbi ἐπιμαίνω, insanio, turbor, vehe-
menti ardore adficio. Vide ἐπιμέμενος.
Ἐπιμεμπτος, ος, ὁ ἔ, ἡ, culpabilis, accusabilis;
Ἐπιμεμπής, εος, ὁ ἔ, ἡ, idem;
Ἐπιμέμφει, 2. sing. praes. ind. med. *Ion.* pro
ἐπιμέμφεται, ab
Ἐπιμεμφομαι, f. φομαι, conqueror super aliqua
re, incuso; (2) reprehendo, vitupero. Ἐπι-
μεμφεῖσθαι ἐαυτῷ τῆς τόλμης, *Diosc.*
Ἐπιμεμφει, εως, ἡ, conquestio, reprehensio.
Ἐπιμένω, f. ενῶ, permaneo, persevero; (2) ex-
specto, a. 1. ἐπέρμενω, ἐπιμένειν. Ἐτι δὲ Κα-
σαλῶς ὕδωρ ἐπιμένει με, *Eur. Ph.* 231.
Ἐπιμνήσθαι, εος, ὁ ἔ, ἡ, vid. ἐπιμνήσθαι.
Ἐπιμνήσθαι, f. ἰσῶ, impertior.
Ἐπιμερισμός, ὅς, ὁ, partitio.
Ἐπίμυτος, υς, ὁ ἔ, ἡ, ἐπίμυτος ῥήματα, verba de-
ponentia.
Ἐπίμυτος, υς, ὁ ἔ, ἡ, plenus, redundans.
Ἐπιμυταπιστομαι, arcesso novum, v. gr. auxi-
lium.
Ἐπιμυτῶν, ᾧ, f. ἡσῶ, super legitimam me-
nsuram addico; (2) certa mensura mutuo
do, ut eadem reddatur mihi; (3) admetior,
addo; unde prorogo in tempus aliquod;
(4) rem breviter expositam latius ac dili-
gentius edidisse. *Polyb.* τὸ ἐπιμυτῶν, ex-
cessus rei alicujus, ut gaudii, &c. (5) indul-
gere, v. gr. animo, cupiditati, *Ern.*
Ἐπιμυτῶν, υς, τὸ, quod super mensuram addi-
tur, auctarium; (2) quod ex abundanti
additur.
Ἐπιμύδομαι, f. ἡσομαι, excogito.
Ἐπιμύθια, ας, ἡ, consilium post rem jam per-
actam; (2) prudentia.
Ἐπιμυθεύομαι, consilium re jam peracta ca-
pio.
Ἐπιμυθεύς, εως, qui sero sapit, qui re jam per-
acta consilium capit; (2) prudens; (3) Epi-
methus, praeses animae irrationales, *secun-*
dum Orphicos. Ex ἐπι et μῦθος, consilium.
Ἐπιμυθής, εος, ὁ ἔ, ἡ, prudens. Ex ἰisd.
Ἐπιμυθῆς, εος, ὁ ἔ, ἡ, oblongus; (2) praelongus;
procerus; *superl.* ἐπιμυθῆστος. Ex μῆκος.
Ἐπιμυθῆς, ἴδος, ἡ, mespili arboris genus; (2)
apii genus.

*Επιμυλῶσθῃ, ὁ, idem quod μυλῶσθῃ sed vor est suspecta.
 *Επιμήνιος, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, menstruus, qui singulis mensibus fit. Ex ἐπὶ et μῆν.
 *Επιμηνία, f. ἡ, irascor.
 *Επιμητιῶν, delibero, cogito.
 *Επιμυζάσθαι, ὤμαι, f. ἡσμαι, molior, vel machinor in alium.
 *Επιμύγνυμι, vel ἐπιμύγνυμι, f. μίξω, misceo, permisceo; (2) commercium habeo, exerceo.
 *Επιμυκτός, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, permixtus, commixtus; (2) promiscuus. A praec.
 *Επιμυνησκόμαι, recordeo, memini; (2) cum acc. mentionem facio: f. ἐπιμυνησμαι, ἐπιμυνησθήσμαι aor. 1. ἐπιμυνησθαι, et usitatus ἐπιμυνησθῆναι. Ἐπὶ δὲ ἡ καλακείας ἐπιμυνησθῆναι, Luc. Ex ἐπὶ et μύνομαι.
 *Επιμύνομαι, Poet. permaneo alicubi, incumbō.
 *Επιμύξω, adv. mistim, promiscue. Ab ἐπιμύγνυμι. Unde
 *Επιμύξαι, a. 1. part. act. Aol. pro ἐπιμύξας.
 *Επιμύξις, ας, ἡ, permistio, commistio, coalescentia, conjunctio; (2) commercium; (3) congressus, consuetudo.
 *Επιμύξις, εως, ἡ, idem.
 *Επιμύσσομαι, commercium habeo, in consortium venio; (2) ingredior, accedo. (2) Call. in Jon. 13: et sæpissime Herodotus. Vide ἐπιστάς.
 *Επιμύσθιος, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, mercenarius. A μισθός.
 *Επιμύσθις, ἴδος, ἡ, mercenaria, meretrix.
 *Επιμύσθωμι, Poet. permaneo alicubi, Ar.
 *Επιμυθίντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἐπιμυθίζομαι.
 *Επιμυθιόμην, memor sum.
 *Επιμυθίσθαι, praes. inf. med. contr. pro ἐπιμυθίσθαι, ab
 *Επιμυθίζω, ὤ, et ὀμαι, ὤμαι, impertior.
 *Επιμυθίος, ον, fatalis. A μύραι.
 *Επιμυθισ, contingere. Οἷον ἀναστῶν ἔπω Ἡρακλῆα πέμπετον πάθος οἰκτίσαι, malum quale nunquam contigit Herculi pati ab hostibus, ita ut misericordiam moveret, [jungendum πάθος cum οἷον ἀναστῶν regitur a praepositione ἀπὸ subintellecta, et οἰκτίσαι pendet ab ὥστε subintellecto], Soph. Trachl. 853.
 *Επιμυθῶν, invado, Soph.
 *Επιμυθός, ὁ, qui invadit, Aesch.
 *Επιμυθῶς, gen. sing. Dor. pro ἐπιμυθῶς.
 *Επιμυθῆ, ἡς, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιμυθίζομαι.
 *Επιμυθός, ον, vituperandus, vituperio obnoxius; (2) qui aliquem objurgat, vituperat; qui alicui succenset. (2) κατ'ἐπιμυθός εἰ φίλοι, et amicis succenses, Eurip. Rhes. 327. Ab eod.
 *Επιμυθῶ, ἡς, ἡ, permansio, perduratio, perseverantia; (2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμύνομαι.
 *Επιμυθός, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, constanter permanens, perdurans; (2) constans, perpetuus. Ab eod.
 *Επιμυθῶν, ὤ, f. ὤμαι, desolo, solum reddo, solitudinem adfero; (2) desero, destitui; unde ἐπιμυθῶν, destitutus.
 *Επιμυθῶν, adv. constanter, perseveranter.
 *Επιμυθῶν, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, qu. dic. superparticularis, qui aliam quantitatem continet et praeterea partem ipsius. Ex ἐπὶ et μύριον.
 *Επιμυθῶν γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. A μωρῆ.
 *Επιμυθῶν, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, laboriosus, arduus.
 *Επιμυθῶν, adv. magno cum labore et molestia.
 *Επιμυθῶν, pessulum obdo.
 *Επιμυθῶν, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐπιμυθῶν, et hoc pro ἐπιμυθῶν. A ἐπιμυθῶ.
 *Επιμυθῶ, 2. sing. imperf. ind. pass. Ion. et Att. pro ἐπιμυθῶ.
 *Επιμυθῶ, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. pro ἐπιμυθῶ, a ἐπιμυθῶ.
 *Επιμυθῶ, f. ζω, compressis labris gemo. Αἱ δ' ἐπιμυθῶν Ἀθηναίη τε καὶ "Ἡρα, compressis labris gemeabant, Il. 4, 20; 8, 457.
 *Επιμυθῶν, ὤμαι, alloquor; (2) exhortor.

*Επιμυθῶν, et ἐπιμυθῶν, adfabulor.
 *Επιμυθῶν, υ, τὸ, epilogos fabulae. A μύθος.
 *Επιμυθῶν, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, molaris, in mola cantari solitus, mola superior. Ex ἐπὶ et μύλη.
 *Επιμυθῶν, ἴδος, ἡ, patella, aut mola genu.
 *Επιμυθῶν, εως, ἡ, suspirium, seu gemitus qui fit compressis labris. Ex ἐπιμυθῶν.
 *Επιμυθῶν, prosequor quiritatione.
 *Επιμυθῶν, vel ἐπιμυθῶν, fut. ζω, subsanno strepitu narium, excusso spiritu irrideo.
 *Επιμυθῶν, f. ὤμαι, idem quod μύω ἵδωμ connevo. Βλέφαρ μόνις τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιμυθῶν, Aret.
 *Επιμυθῶν, irrideo, Ern.
 *Επιμυθῶν, vel ἐπιμυθῶν, ὤμαι, f. ἡσμαι, vitupero, reprehendo.
 *Επιμυθῶν, ον, reprehensibilis, Hesiod.
 *Επιμυθῶν, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, culpabilis.
 *Επιμυθῶν, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, qui sedibus suis relictis se habitatum contulit; pulsus patria, exsul. Ex ἐπὶ et μύω, habito.
 *Επιμυθῶν, vel ἐπιμυθῶν, f. ὤμαι, oppleo; ἐπιμυθῶν, oppleto, Aristoph. Eccl. 838.
 *Επιμυθῶν, ὁ, nauseans, Ern.
 *Επιμυθῶν, υ, τὸ, navalia, statio navium; (2) emporium. (2) ἐπιμυθῶν ἦν τι βραχὺ Πλακεντίας, Appian. Bell. Annibal. 7. Ex ἐπὶ et νείος, navalis.
 *Επιμυθῶν, idem quod ἐπιμυθῶν.
 *Επιμυθῶν, praes. inf. pass. verbi ἐπιμυθῶν.
 *Επιμυθῶν, εως, ἡ, distributio, divisio; (2) indictio. A seq.
 *Επιμυθῶν, distribuo, partior: (2) in numeros militares refero, decurio, centurio; (3) depasco; (4) pascio in alieno. *Επιμυθῶν τὰ βοσκήματα, Plat.
 *Επιμυθῶν, praes. perf. pass. verbi ἐπιμυθῶν.
 *Επιμυθῶν, perf. ind. act. verbi ἐπιμυθῶν.
 *Επιμυθῶν, f. ὤμαι, innuo, nutu significo; (2) annuo, adsentior; (3) vergo, deorsum vergo, propendo. Σὺ μὲν γὰρ ἐπιμυθῶν τὰδ', Eur. Or. 274.
 *Επιμυθῶν, ἡ, concessio; (2) instinctus, inspiratio, adflatus.
 *Επιμυθῶν, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, nubibus tectus, nubibus obductus; (2) nubilosus, nubis modo innatans. Ex νεφῆλη.
 *Επιμυθῶν, ὤ, f. ὤμαι, nubibus tego, obnubilo. Ab.
 *Επιμυθῶν, εως, ὁ ἔ ῥ ῆ, nubibus tectus seu obductus, obnubilus. Ex ἐπὶ et νέφος.
 *Επιμυθῶν, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, quod est in vel super renibus. Ex νεφός, ren.
 *Επιμυθῶν, εως, ἡ, actio ipsa obtegeendi nubibus. Ab inus. ἐπιμυθῶν, pro ἐπιμυθῶν.
 *Επιμυθῶν, supernato, in superficie aquae nato; (2) adnato.
 *Επιμυθῶν, sive ἐπιμυθῶν, f. ὤμαι, fatalibus filiis attribuo, fatalia fila nens tribuo, seu destino; ἐπιμυθῶν, fato attributa.
 *Επιμυθῶν, sive ἐπιμυθῶν, accumulo.
 *Επιμυθῶν, idem quod ἐπιμυθῶν, Luc. Hom.
 *Επιμυθῶν, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, qui super navi est aut fit.
 *Επιμυθῶν, accumulo, Hom.
 *Επιμυθῶν, υ, τὸ, id supra quod fila deducta glomerantur, fusus.
 *Επιμυθῶν, f. ψω, sobrius sum, maneo.
 *Επιμυθῶν, fut. ζομαι, innato, in superficie aquae nato.
 *Επιμυθῶν, ον, copiosus, largus.
 *Επιμυθῶν, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, ad victoriam pertines.
 *Επιμυθῶν, hinc τὸ ἐπιμυθῶν, υ, epiniciū, carmen triumphale. Ex ἐπὶ et νικάω.
 *Επιμυθῶν, idem quod ἐπιμυθῶν, Pind.
 *Επιμυθῶν, poculum quod post lotas manus extremo convivis apponitur. A πίπτω.
 *Επιμυθῶν, adeo, convenio, accedo, peragro, labor. Πεδῶν ἐπιμυθῶν, arva peragrat, Soph. Ed. Col. 889.
 *Επιμυθῶν, fut. ψω, ningo super, nive obruo; (2) in superficie irrigo.
 *Επιμυθῶν, ὤ, fut. ὤμαι, excogito, comminor; (2) mente agito, cogito; (3) animadverto; (4) destino, in animum induco. Εὐ γὰρ ἐπιμυθῶν αὐτὸν ἔπεμψεν, Aristoph. Av. 1517.

*Εν ταῦθ' ἂ ἐπινοῖς κατεργάσῃ, Id. Conc. 247.
 Hinc
 *Επινόημα, ἄτος, τὸ, commentum; (2) consilium; (3) institutum.
 *Επινοηματικός, ἡ, ὄν, promptus consilio.
 *Επινοητικός, ἡ, ὄν, idem. Ab ἐπινοῖν.
 *Επινόησις, εως, ἡ, inventio consilii.
 *Επινόησις, ας, ἡ, cogitatio, sensus, mens; (2) commentum; (3) solertia. A νῆς.
 *Επινόησις, 1. pl. imperf. ind. act. Dor. pro ἐπινόησιν, a πῖνα.
 *Επινόησις, ἡς, ἡ, jus compascui.
 *Επινόησις, ας, ἡ, pastio, jus pascendi in alieno; (2) jus pascendi inter se, pascuarium commercium. Ex ἐπὶ et νέμα, pascō.
 *Επινόησις, ἴδος, ἡ, strenua; (2) appendix legum. A νόμος.
 *Επινόησις, ὤ, fut. ὤμαι, insuper sancio, ad leges latas aliquam addo.
 *Επινόησις, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, hæres, Hes. (2) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμα, distribuo.
 *Επινόησις, bibebant, 3. plur. imperf. verbi πῖνα.
 *Επινόησις, ultra (superato morbo) ægroto; (2) ægroto.
 *Επινόησις, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, morbis obnoxius.
 *Επινόησις, adv. per morbos, cum morbis.
 *Επινόησις, f. ἡ, in superficie humecto; (2) irroro, inspergo.
 *Επινόησις, fut. εἶσω, pernocto.
 *Επινόησις, ἴδος, ἡ, pustula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, et noctu maxime etiam crucians; (2) nocturna hominis custodia; (3) commentarium nocturnum. Ex ἐπὶ et νύξ.
 *Επινόησις, ον, nuptialis.
 *Επινόησις, vel ἐπινόησις, f. ζω, pungo, fodico; (2) impello.
 *Επινόησις, f. ἄζω, capite declivi dormito; (2) insuper dormito.
 *Επινόησις, ὤ, f. ὤμαι, insuper distribuo; (2) appello, accedo; (3) lustrō, inspicio. (2) ὅδε τῇ αὐτῇ παλαιᾷ κακῶν ἐπινοῖν, nec ad eum quemquam accedere, qui dolores sedare possit, Soph. Phil. 167. (3) εἰ τὰδε σώματα νεκρῶν ὁμματος αὐγαῖς σάσις ἐπινέμας, si hæc corpora mortuorum oculorum tuorum acie inspiceres, Eurip. Phœn. 1556.
 *Επινόησις, dorsualia. Ab ἐπὶ et νῶτος.
 *Επινόησις, ον, humeris impositus, Ep.
 *Επινόησις, υ, τὸ, mantica, quæ tergo imponitur. Ab.
 *Επινόησις, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, super dorsum positus.
 *Επινόησις, irruo, invado, Eur.
 *Επινόησις, tego, amico. Εὐνὸν κῆρ' ἐπινωτί σας δεινὸν χόσματι θῆρας, Euripid. Hec. Fur. 361.
 *Επινόησις, exulcero.
 *Επινόησις, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, subflavus.
 *Επινόησις, hospitio excipio; in pass. diversor (divertor) apud aliquem.
 *Επινόησις, ὤμαι, f. ὤμαι, hospitio excipior; (2) peregrinor, peregre advenio.
 *Επινόησις, rado, seu scalpo.
 *Επινόησις, mensa coquinaria. A ζαῖνα.
 *Επινόησις, idem quod ἐπινόησις, Ar.
 *Επινόησις, f. ἀνῶ, in superficie sicco; (2) exsiccō, arefacio. Hinc
 *Επινόησις, ἡ, exsiccandi seu arefaciendi vim habens.
 *Επινόησις, εως, εως, valde siccus. *Επινόησις γαστήρ, Aret.
 *Επινόησις, f. ἡ, protensis ensibus salto.
 *Επινόησις, ὤμαι, excogito.
 *Επινόησις, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, communis, promiscuus.
 *Επινόησις, ὤ, communico. Κηρύττειν ἐπινέμας, το μύθος, Apoll. Rhod. 4, 435.
 *Επινόησις, f. ὤμαι, rado.
 *Επινόησις, υ, ὁ ἔ ῥ ῆ, sesquioctavus.
 *Επινόησις, ἀβλον, vini præmium, Theog.
 *Επινόησις, a. 2. ind. act. verbi πῖνα.
 *Επινόησις, Vide εἰνοχόου, Hom.
 *Επινόησις, ἐπινόησις, insuper juro, Hom.
 *Επινόησις, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi ἐπινέμα.
 *Επινόησις, f. ζομαι, inspicio. Τὸς δὲ ἐπινέμας, οἱ δὲ τριβῶν, Il. 9, 167.
 *Επινόησις,

Ἐπιρκῆαι, ὦ, f. ἡσώ, pejero. Τὸς θεῖς ἐπιρκῆαι, Ἐσχ. Ab ἐπιρκῆος.
Ἐπιρκῆσθης, 2. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ἐπιρκῆω.
Ἐπιρκητικός, ἡ, ὄν, perjurus. Ab ἐπιρκῆω.
Ἐπιρκῆα, ας, ἡ, perjurium. Ab ἐπιρκῆος.
Ἐπιρκῆων, ε, τὸ, idem et ab eod.
Ἐπιρκῆον, adv. jusrurandum temere faciendo.
Ἐπιρκῆον ἀπώμωτος, Il. 10, 332.
Ἐπιρκῆος, ε, ὁ ἢ ἡ, perjurus.
Ἐπιρκῆος, adv. pejerando, neglecto jurejurando.
Ἐπιρκῆμαι, pro ἰφροδῆμαι, Hom.
Ἐπιρσομαι, adloquor; (2) significo; (3) propicio.
Ἐπίρη, τὰ, interstitium. Ab ἔρος, terminus.
Ἐπίρηος, α, ὁ, custos.
Ἐπίρῃα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἔπιρμι. Εἰ σ' ἡ πύσσα λαμπρὰς ὀφθαλμοῖς θεῶ, si te viderit postera lux dei, Eurip. Med. 352. Μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ πύσσα ἀπυσία, quæ secutura est absentia, Eurip. Iphig. in Aul. 651.
Ἐπίρῃος, ε, ὁ ἢ ἡ, venturus; (2) de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus. Script. Eccles. supersubstantialis. Ab ἐπίρῃα, scil. ἡμέρα, crastina dies, quod est partic. verbi ἔπιρμι, sequor.
Ἐπίρῃεται, videbit, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi ἐπίρῃω.
Ἐπίρῃος, ε, ὁ, glacies in superficie, humor in summo concretus; (2) succus qui, inciso arboris cortice, emanans crescit. Ab ἐπίρῃω.
Ἐπιρῃον, adv. prorsus, omnino.
Ἐπιρῃανίζω, f. ἡσώ, pæanis cantu celebro.
Ἐπιρῃαίω, f. ὡ, deludo.
Ἐπιρῃαιμα, τὸ, offendiculum, offensio. Ab
Ἐπιρῃάω, f. αἰσώ, impingo, offendo.
Ἐπιρῃακτῆς, ἴδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιρῃῃω.
Ἐπιρῃακτῶν, ὦ, f. ἡσώ, obsero, claudio.
Ἐπιρῃακῆμαι, ὦμαι, f. ἡσώμαι, machinor; (2) simulate abluam; (3) dolose ago.
Ἐπιρῃάλλω, evibro, concutio, Ἐσχ.
Ἐπιρῃαφάλλω, ὦ, attonitus inspicio, Apoll. Rhod. 2, 127. ἐπιρῃαφάλλοντες pro ἐπιρῃαφάλλοντες.
Ἐπίρῃα, adv. in universum, omnino; (2) plerumque. Ὡς ἐπίρῃα γὰρ τοῖς εὐτυχέσιν ἡ τῶν πραγμάτων ἐπίρῃα τὴν τῷ πλείονος ἐπιρῃαμίαν παρήσκει, plerumque enim prosper rerum successus plus habendi cupiditate incendit, Diodor. Sicul. 1, 2. Vide πλῆθος in πλῆθος.
Ἐπίρῃα, adv. ut semel dicam, summam, Steph.
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, proavus, al. atavus.
Ἐπιρῃαργίονομαι, supervenio.
Ἐπιρῃαρεῖν, ὦ, f. ἡσώ, accumulo, exstruo, exaggero. Ἐπιρῃαρεῖν αὐτὸς ἄλλης πόλεως, Thuc.
Ἐπιρῃαρεῖν, f. ἡσώ, idem.
Ἐπιρῃαρεῖν, f. ἡσώ, apparere, parare.
Ἐπιρῃαρεῖν, adsum; Ἐπιρῃαρεῖν, adstans.
Ἐπιρῃαρεῖν, supervenio; (2) subsequor.
Ἐπιρῃαρεῖν, impetum facio in; (2) castra castris oppono.
Ἐπιρῃαρεῖν, sensim exeo; unde ἐπιρῃαρεῖν, paulatim evadens seu excedens.
Ἐπιρῃαρεῖν, progredior, procedo.
Ἐπιρῃαρεῖν, ἡ, secunda seu repetita ingressio, Poll.
Ἐπιρῃαρεῖν, incito, stimulo, incendio.
Ἐπιρῃαρεῖν, ὦ, f. ἡσώ, insuper adhortor.
Ἐπιρῃαρεῖν, vel ἐπιρῃαρεῖν, f. ἡσώ, adspargo, inspergo. Ἐπ' αὐρῇ ἡμῶν φάρμακα εἰδὼς πάσας, Il. 4, 218. Ἀνθ' παντοῖα ἐπιρῃαρεῖν τῇ νύμφῃ, flores omnigenos inspergens sponsæ, Lucian. Dial. Mor. 15, 3. Hinc
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, conspersus condimentis; (2) qui inspergitur.
Ἐπιρῃαρεῖν, ὦ, f. ἡσώ, adstrepo.
Ἐπιρῃαρεῖν, f. ἡσώ, infingo, v. gr. clavum.
Ἐπιρῃαρεῖν, oros, ὁ, vitricus. Ex πατήρ.
Ἐπιρῃαρεῖν, f. ἡσώ, infervesco; (2) efferveo, aestuo.
Ἐπιρῃαρεῖν, or, planior, satis planus.
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, æqualis, planus; (2) latus;

(3) campestris. Hinc τὸ ἐπίρῃατος, ε, superfluous. Ex ἰρι et πῖδον.
Ἐπιρῃατος, 2. sing. præ. imperat. med. Ion. pro ἐπιρῃατεῖν, ab ἐπιρῃατεῖν.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, obediens, morem gerens. Ab
Ἐπιρῃατος, fut. ἡσώ, persuadeo. Hinc ἐπιρῃατεῖν, persuadeor; (2) credo; (3) obedio, morem gero. Ὡς κε θεοῖς ἐπιρῃατεῖται, Il. 1, 218.
Ἐπιρῃατος, ὦ, f. ἡσώ, tento, periculum facio.
Ἐπιρῃατος, f. ἡσώ, appropinquo.
Ἐπιρῃατος, accedo, supervenio. Τὰ τ' ἐπ' ἀνθρώποις πῖλονται, quæ homines invadunt et imminent iis, Odys. 13, 60. Ὅτε δὲ ὄγδοον μοι ἐπιρῃατέοντος ἦλθε, Id. 7, 261. Ἐπιρῃατέοντος δ' ἐνὶ νύκτι, cum nox supervenisset, Apoll. Rhod. 1, 1080. Στόνος νέφος ἐπιρῃατέοντος, Soph. Œd. Tyr. 1313.
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, sesquiquintus; (2) quinta pars.
Ἐπίρῃατος, f. ἡσώ, insuper mitto; (2) mitto ad; (3) mitto; (4) immitto. Εἴτα σῖντα τίς τῆς τελευτῆς μάλλον ἐπιρῃατέοντος ἀν, Aristoph. Conc. 235. Hinc
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, missio in aliquem locum.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, quinquarius alter.
Ἐπιρῃατος, quod incidit, perf. part. act. n. g. verbi ἐπίρῃω, incido.
Ἐπιρῃατος, trajicio, Hom.
Ἐπιρῃατος, circumducendo ad me convertor.
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, subniger, nigricans; (2) maculis nigris distinctus.
Ἐπιρῃατος, a. 2. part. act. verbi ἐπιρῃω.
Ἐπιρῃατος, super extendo. Ἐπιρῃατέοντος τῇσι ἰσχυροῖσι, Aret.
Ἐπιρῃατος, ὦμαι, advolo; (3) involo; (3) evolo.
Ἐπίρῃατος, idem.
Ἐπίρῃατος, ε, τὸ, herba quædam. A πῖτος.
Ἐπιρῃατος, vel ἐπιρῃατος, f. ἡσώ, in superficie congeho, in summa parte cresco.
Ἐπιρῃατος, ὦ, f. ἡσώ, insilio, insulto, invado. Κάκειτ' εἰσαυθῆς γ' ἐπιρῃατέοντος γ' αὐτῷ κεμένῳ, Aristoph. Nub. 550.
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, impetus in quem.
Ἐπίρῃατος, idem quod ἐπιρῃατος.
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui supra cubitum est. Hinc τὸ ἐπίρῃατος, sc. μέσος, pars cubiti superior.
Ἐπιρῃατος, simium imitor.
Ἐπιρῃατος, amurum reddo, exacerbo.
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.
Ἐπιρῃατος, conspergo, appropinquo.
Ἐπίρῃατος, insuper bibo; (2) potum potui addo.
Ἐπίρῃατος, irruo, incido, ingruo. Ἐπίρῃατος τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐπ' αὐτὸς, Act. 11, 15.
Ἐπίρῃατος, concredito, or. Jos. (si lectio vera).
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, confirmatio.
Ἐπίρῃατος, ὦν, τὰ, supellex; (2) omne genus instrumenti, ut in bello tela. Ab ἐπιρῃω.
Ἐπίρῃατος, erro, vagor.
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod
Ἐπίρῃατος, ὦν, τὰ, medicamentum quod illinitur aut imponitur. Ab
Ἐπίρῃατος, vel ἐπιρῃατος, f. πλάσω, illino; (2) obstruo.
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, fictus, simulatus, commentitius; dicitur et de medicamentis, sc. emplastris, quæ distinguuntur ab ἐπιρῃατος. Hoc a πάσσει, illud a πλάττειν.
Ἐπίρῃατος, adv. fecte, simulate.
Ἐπιρῃατος, ὦν, f. ἡσώ, plaudo super re aliqua, aliquid applaudo.
Ἐπιρῃατος, dilato, expando.
Ἐπιρῃατος, adv. ut plurimum; (2) ulterius, amplius, copiosius. Ab
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, refertus, plenus.
Ἐπιρῃατος, adv. frequentissime, maxime.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, amplior, copiosior.
Ἐπιρῃατος, f. ἡσώ, permisceo, implico, intrico.
Ἐπιρῃατος, adv. amplius, copiosius. Ab
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, plenus.
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui supra latus est, costis superjacent; (2) latera ampla habens.

Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, ingressus navis vel classis. Ab
Ἐπιρῃατος, fut. ἡσώ, supernavigo; (2) adnavigo, prope navigo; (3) classe invado, navigando oppugno; (4) appello, applico; (5) innato, fluito. Αὐθῆς ἀδρυσίντες ἐπὶ πλεον τοῖς Κερκυραῖς, Thuc.
Ἐπίρῃατος, idem quod ἐπίρῃατος.
Ἐπιρῃατος, strictum, Steph.
Ἐπιρῃατος, impleo.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ, castigator, reprehensor, objugator. Ab ἐπιρῃω.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, in castigando asper, ad castigationem pertinens, objugandi celer.
Ἐπιρῃατος, adv. graviter, aspere reprehendendo.
Ἐπιρῃατος, increpuisse, aor. 1. inf. act. verbi ἐπιρῃω, increpo. Unde
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, objugatio, reprehensio.
Ἐπιρῃατος, ὦ, fut. ὡσώ, adimpleo; (2) impleo.
Ἐπιρῃατος, increpare, 2. sing. præ. imperat. pass. Ion. pro ἐπιρῃω, ab
Ἐπιρῃατος, vel ἐπιρῃατος, fut. ἡσώ, increpo, oburgo, castigo. Περσέωρ μὴ ἐπιρῃατεῖν, 1 Tim. 5, 1. percutio, Hom.
Ἐπιρῃατος, ὦν, ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπιρῃω. Unde
Ἐπιρῃατος, ἡ, ἡ, implicatio, implexus; (2) nexus amicitiae, familiaritas, adfinitas, societas.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, hernia, ramex, quum omentum descendit in scrotum. Ab ἐπίρῃω.
Ἐπιρῃατος, gen. sing. præ. part. med. Ion. per Sync. pro ἐπιρῃω, ab ἐπιρῃω.
Ἐπιρῃατος, ε, τὸ, supellex. Ab ἐπιρῃω.
Ἐπιρῃατος, impleverunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπιρῃω, pro πῖμλημι.
Ἐπίρῃατος, ε, τὸ, omentum. Ab ἐπιρῃω, quod reliquis intestinis quodammodo innatit.
Ἐπίρῃατος, contr. ε, ε, ὁ, navigatio adversus aliquid; (2) conflictus; (3) infestus classis adventus. Ab ἐπιρῃω.
Ἐπίρῃατος, ε, sc. ναῦς, rostrata navis.
Ἐπιρῃατος, 3. pl. præ. ind. Dor. pro Poetico ἐπιρῃατος, et hoc pro ἐπιρῃω.
Ἐπιρῃατος, ναυγῆς, a. 1. part. act. per Sync. pro ἐπιρῃω, ab
Ἐπιρῃατος, fut. ὡσώ, innavigo; (2) navigo adversus.
Ἐπιρῃατος, præ. part. act. Poet. pro ἐπιρῃω, ab
Ἐπιρῃατος, inspiro. Ab ἐπιρῃω.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, adflatus, inspiratio. Ab eod.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, inspiratione, adflatu factus vel constans; epith. μαντικός.
Ἐπιρῃατος, fut. ἡσώ, adspiro, afflo; (2) flo seu spiro super; (3) suggero, inspiro. Σπῆρτον Ἀργείων ἐπιρῃατος αἰματι θῆρας, incitans contra, Eur. Ph. 796. (3) Ἀργεῖους ἐπιρῃατος Σπῆρτον γίνω, Argivos concitans in Thebanos, Eurip. Phœn. 801.
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, adflatus instinctusque divinus. Ab ἐπιρῃω.
Ἐπίρῃατος, contr. ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, adflatus.
Ἐπιρῃατος, or, pedem irriteris, epith. laquei, pedicæ. Ἀργεῖας πῆδας ἐπιρῃατος, Soph. Œd. Tyr. 1349. A πῆς.
Ἐπιρῃατος, ὦ, f. ἡσώ, expeto, desidero; (2) amo.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, desiderium.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, exoptatus.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, desiderium.
Ἐπιρῃατος, ὦ, fut. ἡσώ, adfingo; (2) molior; (3) designo.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, fictus, commentitius.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde varius.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, vid. ποιμήν, Hom.
Ἐπίρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, lanatus, vellere intectus.
Ἐπιρῃατος, ε, ὁ ἢ ἡ, in superficie sum, per summa feror, existo; (3) multus et frequens sum, redundo; (4) invalesco; (5) emergo, emineo, potens sum, impotentem dominationem affecto. (4) διὰ τὸ ἔθος τῆς δουροκόμιας ἡνέκην ἐπισπλάττειν, propter consuetudinem corruptelis effuse grassantibus, Appian. Civil. 1, 35. Ἠγόμενος δ' ἔρμας

¹ Ῥωμαῖοις συμφέρειν ἐπιπολόσαι τὴν Αἰταλὸν
βίαν, censere non e re Romanorum esse
dominari Ἐτολorum violentiam, Id. Macedon.
7. Ab ἐπιπολῆς.

² Ἐπιτολάωρρίζος, α, δ ᾧ ἥ, cujus radices leviter
sunt fundatæ. Ex seq. et ρίζα.

³ Ἐπιτολόαιος, α, δ ᾧ ἥ, superficialius, qui in
superficie tantum corporis alicuius exstat ;
(2) levis, non profundus, non penetrans ;
(3) trivialis ; (4) exstans, non intus latens ;
(5) evidens, perspicuus, non obscurus ; (6)
frequens, usitatus. Αἰτιάσθαι δι βέλτιον τὴν
τῷ νόμῳ κατὰ πτωσιν, πολλὴν καὶ ἐπιτολοῦσαν
ἔσσαν ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσσιν, Strab. 1. Ab ἐπι-
πολῆς.

⁴ Ἐπιτολόαιος, adv. in superficie, leviter, non ve-
hementer, summam.

⁵ Ἐπιτολόαιος, ἡ, superlito, V. L.

⁶ Ἐπιτολοσμεός, ὅ, δ, natatio v. gr. cibi in ven-
triculo ; (2) oberratio, pertinax et assidua
insultatio, vel impetus ; affectatio principat-
us. Ab ἐπιπολόω.

⁷ Ἐπιτολοστικός, ὃ, δι, fluitans, innatans, redun-
dans. Ab eod.

⁸ Ἐπιτολοσκινός, adv. abundanter, supra modum ;
(2) insolenter.

⁹ Ἐπιτολομέω, bellum infero, Steph.

¹⁰ Ἐπιτολομέω, excitō ad bellum suscipiendum,
Steph.

¹¹ ΕΠΙΠΟΛΩ' Σ, adv. in summitate, in summitate,
supra ; addi quoque solet ἕξ.

¹² Ἐπιτολόαιος, idem quod ἐπιπόλαιος, Steph.

¹³ Ἐπιτολόομαι, ὤμαι, f. ὠσομαι, canesco, canus
fio.

¹⁴ Ἐπιτόλος, qui curat aliquid, qui famulatur.
Σὺ μὲν ἵππος ἱππόλος ἔτι μονίμος, Soph. Œd.
Tyr. 1321.

¹⁵ Ἐπιτολό, adv. multum, valde, admodum ; (2)
diu ; (3) magna ex parte. Hinc ὡς ἐπιτολό,
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, plerumque, fere, pene semper,
ut plurimum.

¹⁶ Ἐπιτορομένω, f. εὔσω, triumpho, pompam duco.

¹⁷ Ἐπιστοια, adv. pro ἐπιπονοῖς, laboriose, moleste,
Soph. Œd. Col. 1560.

¹⁸ Ἐπιτοσίω, ὦ, fut. ἔσω, illaboro alicui rei ; (2)
labores tolero. Ab

¹⁹ Ἐπιστός, α, δ ᾧ ἥ, laboriosus, operosus ; (2)
labores et molestias adferens, lassescens,
lassitudinem sentiens. Hinc τὸ ἐπίστονος, α,
labor, molestia ; et

²⁰ Ἐπιστόως, adv. difficulter, ægre ; (2) sedulo,
diligenter, magno cum studio.

²¹ Ἐπιστονία, ας, ἡ, qu. dic. supermarina, Vene-
ris cognomen. Ex ἐπὶ et πόντος.

²² Ἐπιτοροσέω, f. εὔρωμαι, eo ad, proficiscor ad ;
(2) eo, seu proficiscor per, peragro ; (3)
incurso fines hostiliter. Τῶν κατὰ πόλιν
ἐπιτοροσμένων περὶ αὐτῶν, Luc. 8, 4. Καθ'
ἑκαστον ἐπιστορεύου, singula examinabat, Phi-
larch. Consol. ad Apollon. 107. D.

²³ Ἐπιτοροσάω, et έώ, fibulas necto ; in pass. in-
duor veste fibulis nexa. Hinc

²⁴ Ἐπιτοροσήμα, et Dor. ἐπιτόροσμά, ἄτος, τδ, or-
namentum supra fibulam ; (2) fibula.

²⁵ Ἐπιτοροσί, dos, ἡ, fibula. Ex πορση.

²⁶ Ἐπιτοροσάω, vid. ἐπιτοροσάω. Hinc

²⁷ Ἐπιτοροφύζω, f. ίσώ, ad purpuram accedo, in
purpuram candico. Ab

²⁸ Ἐπιτοροφρεός, α, δ ᾧ ἥ, purpureus, purpuræ
similis.

²⁹ Ἐπιστοτάομαι, ὤμαι, involo, advlo.

³⁰ Ἐπιστοτάομαι, addo, insuper facio ; (2) exigo,
ut ἐπιστοτάομαι.

³¹ Ἐπιστορόω, mansuefacio, domo. Ῥαμμακίτης
περὶ ὀνότας Διονυσίου βασιλέως ἐπιστροφέντων ἀνακή,
Dionys. Perieg. 1051.

³² Ἐπιστρέπτω, ας, ὅ, decus, decorum.

³³ Ἐπιστρέπης, έός, δ ᾧ ἥ, decorus. Ab

³⁴ Ἐπιστρέπω, decorus sum, excello forma.

³⁵ Ἐπιστροβέω, et ἐπιστροβεύομαι, legatus mittor,
seu eo ad.

³⁶ Ἐπιστρηνής, έός, δ ᾧ ἥ, cernuus, in faciem pronus.

³⁷ Ἐπιστρίω, fut. ίσω, in superficie faciei seco ; (2)
ἐπιστρίω πὺς ὀνύκας, dentibus infrendo.

³⁸ Ἐπιστρώ, longo tractu ; (2) ulterius ; (3) per-
petim. " Ἀς ὃ γε ἐπιστρώ . . . καθήγαγε, long-

tractu deduxit, *Apoll. Rhod.* 1, 30. (2) ἔμην ἐπισπρὸς ἡδὶ κατωτέρω, nesciebat ulterius recensere, *Id.* 1, 983. (3) ἐπισπρὸς δὲ λυγρύνοντι κατὰ τυφόμεναι, continuo, *Id.* 2, 133.

Ἐπισπρόειναι, progredior, provehor.

Ἐπισπρόελλω, superinjicio.

Ἐπισπρόειναι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπισπρόειναι, ab ἐπισπρόειναι.

Ἐπισπρόειναι, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπισπρόειναι.

Ἐπισπρόειναι, longe procuro, provehor, *Apoll. Rhod.* 1, 582.

Ἐπισπρόεῖλλα, protendo; (2) adpono, v. gr. mensam.

Ἐπισπρόειμι, insuper mitto, emitto, demitto.

Ἐπίσπρως, s, ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab

Ἐπίσπρως, quod doti additur, *Hes.*

Ἐπισπρωαίω, progredior, provehor.

Ἐπισπρῶναι, idem. Καὶ δὲ ἐπισπρῶνόντο μεμασῖς, *Apoll. Rhod.* 4, 1588.

Ἐπισπρόσπτα, superincumbo, procumbo ad, v. gr. aquam bibendi causa.

Ἐπισπρόεῖλλα, proficiscor versus, peto locum. Ἐπισπρόεῖλλον Ἀεὺδης, *Apoll. Rhod.* 1, 931.

Ἐπισπρόσκημι, redeo (de vectigalibus).

Ἐπίσπρως, vel ἐπίσπρως, adv. ante, coram. Τὰ μακρὰ τῶν μικρῶν λόγων ἐπίσπρως ἐστὶ, longa oratio breviori est potior, *Eurip. Or.* 639.

Ἐπίσπρῶσθαι, εως, ἡ, appositio, adjectio.

Ἐπίσπρῶσθαι, ὡ, f. πρως, objicio, obtendo; (2) obscuro, officio luminibus, obtenebro; (3) interjectus sum; (4) proruo. Ὁ κατὰ τῶν πρῶτων ἐπίσπρῶσι τὰ ῥήτορας θυμός, in proditores proruit ira rhetoris, *Longin. de Subl.* 33. Ab ἐπίσπρῶσθαι.

Ἐπίσπρῶσθαι, εως, ἡ, obumbratio; (2) obtinere. A præc.

Ἐπίσπρῶσθαι, f. εἰσω, adnavigo.

Ἐπίσπρῶσθαι, adicio, adjungo.

Ἐπίσπρως, adv. procul.

Ἐπίσπρῶσθαι, adv. ulterius.

Ἐπισπρόφειναι, profero, ostendo; in pass. appareo.

Ἐπίσπρῶφειναι, profero, promoveo.

Ἐπίσπρῶφειναι, effundo, *Hom.*

Ἐπίσπρῶφτερον, adv. maturius.

Ἐπίσπρως, ἡ, sc. ναῦς, quæ proram versus impellitur.

Ἐπισπᾶραι, adsternuto, sternuto dum aliquid dicitur vel fit; a. 2. ἐπίσπαραν.

Ἐπίσπαραναι, ὄντες, τὸ, offensio, quum impingitur; (2) læsio pedis ex offensione. Ab

Ἐπισπᾶραι, f. αἰσω, impingo, offendo; (2) titubo, vacillo; (3) labor, collabor, corruo; (4) fallor, frustror.

Ἐπίσπαραναι, advolo, supervolo, pro ἐπίσπαραναι, *Hom. Plat.* unde occurrunt ἐπίσπαραναι, ἐπίσπᾶναι, ἐπίσπᾶσθαι.

Ἐπίσπᾶναι, idem quod ἐπισπᾶραι.

Ἐπίσπᾶσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐπίσπᾶραι.

Ἐπίσπᾶσθαι, εως, ἡ, advolutus; (2) idem quod ἐπίσπᾶσθαι.

Ἐπίσπᾶναι, 1. s. imperf. ind. act. v. πίπτω, cado.

Ἐπίσπᾶναι, ὄντες, τὸ, operculum:

Ἐπίσπᾶσθαι, εως, ἡ, applicatio operculi. Ab ἐπίσπᾶσθαι.

Ἐπίσπᾶσθαι, s, ὁ ἔξ ἡ, dignus qui insputetur, contemnendus, detestandus.

Ἐπίσπᾶσθαι, fut. ξω, circumplico, circumcirca involvo; (2) circumdo, circumfundo; (3) complector, amplector. Hinc

Ἐπίσπᾶσθαι, ἡ, s, operculum; (2) plicatura.

Ἐπίσπᾶναι, fut. ὄσω, inspuo, insputo.

Ἐπίσπᾶσθαι, ἡ, casus; κατ' ἐπίσπᾶσθαι, forte fortuna.

Ἐπίσπᾶσθαι, ἡ, suppuratio.

Ἐπίσπᾶσθαι, audio (insuper).

Ἐπίσπᾶσθαι, et

Ἐπίσπᾶσθαι, insuper febricit, et quidem gravis, paulatim, *Aret.* Vid. ἰκτερίως.

Ἐπίσπᾶσθαι, s, ὁ ἔξ ἡ, ad rufum colorem inclinans.

Ἐπίσπᾶσθαι, ἡ, ὄσω, ὄσω, obambulo; (2) lustro. Ἐπίσπᾶσθαι στήθεσιν ἐκδῶν, obit ordines virorum, *Il.* 3, 196.

Ἐπιπλάωσις, εως, ἥ, obambulation. Sic inscribitur Liber 4 *Ilíados* quod Agamemnon dicatur vers. 231 et 260 ἐπιπλάων σίχχας ἀνδρῶν. A præc.

Ἐπιτωμάζω, et Ἐπιτωμάττω, fut. ἴσω, operculo claudio et obturo.

Ἐπιτωματικός, ἥ, ὄν, claudens, v. gr. corporis poros.

Ἐπιτωρός, fut. ὥσω, obduro. Hinc

Ἐπιτώρωμα, τὸ, callum, clavus in unguibus.

Ἐπιτώρωσις, obstinatio; (2) cæcitas.

Ἐπιτωτώμαι, advolo, involo, *Ep.*

Ἐπιτεροδορέω, virga ad cursum instigo.

Ἐπιτερίω, subinde et per intervalla frigore arripior.

Ἐπίρκενος, ε, ὁ, ἥ, aliquantum rugosus aut incurvus; (2) superne incurvus, aut rugosus.

Ἐπιρράβνυμι, pigresco, vitam otiose ago.

Ἐπιρραίνω, f. ἀνῶ, inspergo, irroro, infundo.

Ἐπιρρακτός, ἥ, ὄν, incumbens cum hiatu. *Ab* ἐπιρράσσω.

Ἐπιρράμμα, ἄτος, τὸ, assumtum. *Ab* ἐπιρράπτω.

Ἐπιρράννιζω, f. ἴσω, inspergo. *Ab* ἐπιρραίνω.

Ἐπιρράπτω, f. ἴσω, refello, reprehendo quasi bacillis percutiendo; arguo, castigo. Hinc

Ἐπιρράπτισις, εως, ἥ, reprehensio, vituperatio, convicium. Γλασπάντων δὲ, ὁ μὲν Ἑρστρεῖς ἐνοστήθη τῇ ἐπιρράπτισι, ridentibus, reprehensione percussus est Eretriensis, *Athen.* 604.

Ἐπιρραπισμός, ε, ὁ, idem. Μὴ δυνάμενον αὐτὸν ὑπαφέρειν τὸν ἐπιρραπισμὸν τῶν ὄχλων, *Polyb.* 2, 64.

Ἐπιρράπτω, fut. ψω, assuo. Οὐδείς ἐπέπληγμα ῥάκας ἀνέγνω ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, *Marc.* 2, 21.

Ἐπιρράσσω, vel ἐπιρράττω, fut. ξω, irruo, incumbo.

Ἐπιρραφώω, ᾧ, fut. ἥσω, recito more rhapsodorum.

Ἐπιρρίζω, fut. ξω, sacrifico.

Ἐπιρρίν, præc. inf. act. verbi ἐπιρρίω.

Ἐπιρρίπτω, ας, ἥ, pronitas, propensio. *Ab* ἐπιρρίπτω, εως, ὁ, ἥ, qui propendet, propensus, proclivis, pronus; adeoque gravis; ἐλατὶς ἐπιρρίπτισις, spes major.

Ἐπιρρίπτω, fut. ψω, propendo, vergo; (2) inclino. Ζεὺς γὰρ τοὶ τὸ τάλαντον ἐπιρρίπτει ἄλλοτε ἄλλον, *Epigr.*

Ἐπιρρίνω, fut. εσω, influo; (2) fluo super; (3) inundo, copiose inferor; (4) largior; (5) infundo. (5) οἶνον ἐπιρρίνω, vinum infundebant, *Philostr. Vit. Apollonii.*

Ἐπιρρίγγνυμι, obdo, *Hom.*

Ἐπιρρίπνῃ, adv. palam, aperte; (2) nominativum. Ex ἐπὶ et ῥέω, dico.

Ἐπιρρίμμα, ἄτος, τὸ, adverbium, pars orationis; (2) pars comædiæ; (3) gestamen quoddam comicum. Ex isid. Hinc

Ἐπιρρίμματικός, ἥ, ὄν, adverbialis, adverbii formam habens.

Ἐπιρρίμματικός, adv. adverbialiter.

Ἐπιρρίπτω, εως, ἥ, vituperatio; (2) accusatio.

Ἐπιρρίσσω, obdo, pessulum obdo, claudio. Ἀχιλλεύς δ' ἄρ' ἐπιρρίσσε καὶ σίος, Achilles vero obdebat etiam solus, *Il.* 24, 456. Πίλλας ἐπιρρίσκαας, ocellis foribus, *Soph. CEd. Tyr.* 1244.

Ἐπιρρίστορεω, oratorie dico et eloquenter, *Ath.*

Ἐπιρρίπτος, ε, ὁ, ἥ, vituperabilis, reprehensione dignus, probrosus, infamis.

Ἐπιρρίττω, et -ῶν, idem quod ἐπιρρίνω.

Ἐπιρρίζιον, ε, τὸ, additamentum radicum. *A* ῥίζα.

Ἐπιρρίνως, ε, ὁ, naso justo præditus.

Ἐπιρρίπτω, ᾧ, f. ἥσω, superjicio, injicio.

Ἐπιρρίπτω, f. ψω, idem. Ἐπιρρίφάντες ἱαντῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, *Luc.* 19, 35.

Ἐπιρρίφαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ἐπιρρίπτω.

Ἐπιρρόη, ἥς, ἥ, influxus; (2) abundantia, affluentia; (3) infusio. (3) ἱλαίς ἐπιρρόη, *Philostr. Vit. Apollonii.*

Ἐπιρρόω, ᾧ, fut. ἥσω, strepitum seu fremitum edo; (2) acclamo, sc. cum assensu; (3) tu-

multu

multuor. (2) ἐπιρρόθησαν ὁ οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγει, Eur. Or. 899. Ab
 *Ἐπιρρόθος, α, ὁ ἔξ ἡ, auxiliator, adjutor, auxilium ferens cum magna animi alacritate; (2) utilis; (3) flagitiosus, vituperatione dignus. (3) ἐπιρρόθα δώματα, flagitiosas domos, Soph. in Terco.
 *Ἐπιρρόας, ας, ἡ, idem quod ἐπιρρόθ.
 *Ἐπιρρόβην, adv. rapido cum impetu et stridore. Ex ἐπὶ et ῥοβός, stridor.
 *Ἐπιρρόζω, adclamo, minor vociferando; cum strepitu irruo. Λεύσσω—σύρψαν ἄλλη κα-
 ππρόζωσαν πάτηρ δινύς ἀπυλάς, Aristoph. Lys. 217.
 *Ἐπιρρόζω, idem quod ἐπιρρόζω, Theoph.
 *Ἐπιρρόσπος, ον, idem quod ἐπιρρότης, Nic.
 *Ἐπιρρόφω, ὦ, f. ἦσω, sorbeo, sorbitione sumo.
 *Ἐπιρρόφω, ὦ, fut. ἦσω, idem.
 *Ἐπιρρύγχω, ἴδω, ἡ, curvitas rostri in avibus rapacibus. Ex ῥύγχω, rostrum.
 *Ἐπιρρύς, ἴντος, part. aor. 2. act. verbi ἐπιρ-
 ρέω. "Οὐδ' ἐπὶ ἐπιρρύντος, Eurip. Med. 1229.
 *Ἐπιρρύζω, instigare et incitare canes, Ar. al. ἐπιρρύζω.
 *Ἐπιρρύζω, fut. ζω, immitto, v. gr. canem.
 *Ἐπιρρύμω, fut. ἴω, ad numeros redigo.
 *Ἐπιρρύμαι, protego, Esch.
 *Ἐπιρρύπαιω, commaculo.
 *Ἐπιρρύς, εως, ἡ, confluxio, adfluxus.
 *Ἐπιρρύσμος, α, ον, affluens, irruens, impellens extrinsecus. *Ἐπιρρύσιμ, subst. species extrinsecus oblata per sensus, pulsatio sensuum. Vox Democr. ap. Sext. Emp.
 *Ἐπιρρύτος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui influit; (2) adventitius; (3) in quem humor influit, irriguus. Ab ἐπιρρέω.
 *Ἐπιρρύτως, adv. per affluxum, instillando.
 *Ἐπιρρύω, instillo, V. L.
 *Ἐπιρρύω, racemationem facio. Κἄν φεί-
 δωλός τις ἦ, ὑπὸ τῷ νόμῳ κρατεῖται μήτε ἐπιρ-
 ρυλόμενος πῶς ἀμπελώνας, et si parvus fuerit, regitur a lege, ita ut racemationem facere non possit, Joseph. Macchab. 3.
 *Ἐπιρρύννμι, f. ῥώσω, corroboro; (2) med. stre-
 nue ago, incumbo; (3) pass. incendor ad aliquid.
 *Ἐπιρρύωμαι, moveo me apud aliquid. *Ἀμφορόσαι
 χαίται ἐπιρρύωνται ἀπὸ θανάτου κρατὸς ἀνα-
 πτος, movebant se valde a capite immortali, Il. 1, 529. Ταῖς (μύλαις) δώδεκα πᾶσαι ἐπιρ-
 ρώνον γυναικες, strenue movebant se et opus faciebant ad molas, Odys. 20, 107.
 *Ἐπιρρύσις, εως, ἡ, corroboratio, recta valetudo, roboris confirmatio, Steph. A præc.
 *Ἐπιρρύω, concutio, commoveo, Ar. Idem quod ἐπιρρύννμι, Ern.
 *Ἐπισαγμα, ἄτος, τὸ, contones, qui supponuntur clittellis; (2) clittellæ; (3) accessio, incrementum. (3) δεινὸν γὰρ τὰ πείσασμα τῷ νοσήματι, terribilem in modum adgravescit hic morbus, Soph. Phil. 755. Ab ἐπισάσσω.
 *Ἐπισάσω, fut. εἴσω, concutio, agitor. Ab
 *Ἐπισάω, α, ὁ ἔξ ἡ, qui agitur, concutitur, mobilis, instabilis.
 *Ἐπισαυπίζω, buccina accino.
 *Ἐπισαυρός, α, ον, in superficie putridus, al. putricans, Steph.
 *Ἐπισάω, εως, ἡ, cumulat, adgestio. Ab
 *Ἐπισάσω, vel ἐπισάττω, fut. ζω, impono cli-
 tellas seu stragula; (2) sterno, insterno; (3) impono; (4) constipo, inculco.
 *Ἐπισαίον, τὸ, pubes, pars ima ventris supra pudenda, pudenda ipsa. Vid. Ern.
 *Ἐπισαίος, αὐ, ἐπισαίνονται αἱ τρίχες, ventilantur crines. Personæ quædam comica sic in-
 ducebantur. Ab
 *Ἐπισαίω, fut. εἴσω, incutio; (2) vibro; (3) in-
 fero; (4) incutio timorem. *Ἐπισαίω σε μὴ
 ἐπισαίει μοι τὰς αἰματώπας ἔξ ἀκακοντῶν κώ-
 ρας, Eur. Or. 245.
 *Ἐπισαίηνά, τὰ, plantæ in lunæ formam fac-
 tæ, Steph.
 *Ἐπισαίνωμαι, jacto, ostento me.
 *Ἐπισαυμένως, adv. negligenter, leviter.
 *Ἐπισαίω, et ἐπισαύωμαι, concito, impello ad-
 versus aliquem.

*Ἐπισημαινόμεθα, I. pl. præ. ind. pass. verbi
 *Ἐπισημαινῶ, fut. αὐῶ, indico, indicium facio,
 unde Deus dicitur ἐπισημαινῶ, ostendere se,
 adesse, opem ferre; (2) portando, unde de
 Deo etiam est promitto, ap. Jos. (3) signo,
 signum imprimo. Hinc ἐπισημαινόμεναι, quam-
 cunque significationem do; (4) acclama-
 tionem testor; (5) applaudo; (6) subscribo,
 approbo, obsequio. (5) *Ἐπισημαινέσθ' ἰδὼν ἡ
 σκευασία καθαρὸς ἡ καὶ ποικίλη, si omnia ap-
 parata sint probe et curata, plausum date,
 sunt verba coqui. Menander apud Athen.
 661. Hinc
 *Ἐπισημασία, ας, ἡ, significatio cujuscunque
 rei, velut futuræ tempestatis, sed ἱμν. ac-
 clamatio faventium, plausus; (2) dicitur
 tamen simpliciter de laude, et de repre-
 hensione; (3) indicium motus febrilis.
 *Ἐπισημαίω, ὦ, f. ὥσω, adnoto, scribo adnota-
 tiones; (2) plausu approbo. Hinc
 *Ἐπισημαίσις, εως, ἡ, adnotatio, scribendo v.
 gr. quæ audiuntur, Diog. L.
 *Ἐπισημον, τὸ, insigne, Aristid.
 *Ἐπισημος, α, ὁ ἔξ ἡ, cui signum, seu nota im-
 pressa est, signatus; (2) ἐπισημόν τινα est,
 quod ab aliquo nomen habet; (3) insignis,
 nobilis, illustris; (4) ἐπισημον dicitur et de
 nomine. Ex ἐπὶ et σήμα.
 *Ἐπισήμως, adv. insigniter; (2) perspicue, sig-
 nificanter.
 *Ἐπίσις, adeque. Ex ἴσος, ἴση, par.
 *Ἐπισίγμα, ἄτος, τὸ, canum instigatio. Ab
 *Ἐπισίω, canes instigo, seu incito sibilo.
 *Ἐπισίνης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, cui noceri potest, detri-
 mento obnoxius. Ex ἐπὶ et σίνω.
 *Ἐπισίνος, α, ὁ, insidiator, clam aliis nocere
 studens. Ex iisd.
 *Ἐπίσιον, τὸ, canum in venatione incitamen-
 tum, V. L. Ab ἐπισίω.
 *Ἐπισιτιάω, f. ὥσω, viaticum do; med. viati-
 cum sumo. Ab ἐπισιτία.
 *Ἐπισιτιεύμενος, fut. I. part. med. Dor. pro
 ἐπισιτιέμενος, et hoc Att. pro ἐπισιτισί-
 μένος.
 *Ἐπισιτίω, cibaria præbeo; in med. idem fere,
 frumentum, commeatum deporto, subve-
 ho, sed proprie cibaria; viaticum sumo,
 paro mihi, deinde locupletor me, Lucian.
 Gall. 16.
 *Ἐπισίτιος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui victus causa alicui
 operam locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, αω, ciba-
 ria, commeatus, viatica. Ab ἐπίσιτος.
 *Ἐπισιτισμός, α, ὁ, commeatus, cibaria. Ab
 ἐπισιτίω.
 *Ἐπίσιτος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 *Ἐπισιτιώ, ὦ, f. ἦσω, incito pastorum vel ve-
 natorum more. Ex ἐπὶ et σίττω.
 *Ἐπισιφλον, irrisio dignum, turpe, Hes.
 *Ἐπισκάζω, f. ὥσω, claudico.
 *Ἐπισκαλμῖς, ἴδω, ἡ, lignum sub scalmo.
 *Ἐπισκάπτω, f. ψω, fodio, circumfodio.
 *Ἐπισκεδάζω, f. ὥσω, dissipio et dispergo; (2)
 inspergo, spargo.
 *Ἐπισκεδάννμι, idem.
 *Ἐπισκέλησις, εως, ἡ, primus equi motus ad
 gressus glomerandos. Ex ἐπὶ et σέλος.
 *Ἐπισκεπάζω, tego, contego.
 *Ἐπισκεπής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, tectus; (2) a vento re-
 motus. Ex ἐπὶ et σέπτη.
 *Ἐπισκέπτομαι, fut. ἴσμαι, invisio, visito; (2)
 pœnas sumo; (3) opem fero; (4) adspicio,
 inspicio, contemplo; (5) lustro, re-
 censeo; (6) considero, animo expendo; (7)
 disquiro, discepto mecum, commentor.
 *Ἐπισκέψασθε ἄν, ἀδελφοί, ἀνδρες ἐξ ὑμῶν μαρ-
 τυρημένους, ἐπὶ τῷ, Act. 6, 3.
 *Ἐπισκέπω, insuper tego, Mus.
 *Ἐπισκευάζω, f. ὥσω, sarcio, instauro; (2) in-
 sterno clittellas et onera jumentis impono.
 *Ὡς τὸ δειπνον εὐτόις ἐξ' ἐπισκευασμένων ἀπα-
 ζάσασιν, Aristoph. Conc. 1142. Hinc
 *Ἐπισκευαστής, α, ὁ, instaurator, refector.
 *Ἐπισκευαστός, ἡ, ον, instauratus, reditivus.
 *Ἐπισκευή, ἡ, ἡ, instauratio, refectio.
 *Ἐπισκέψω, εως, ἡ, inspectio; (2) recensio,
 quæ fit lustrando et inspiciendo; (3) con-

sideratio, cogitatio; (4) disputatio, disqui-
 sitio; (5) nota censoris.
 *Ἐπισκύνω, α, τὸ, domicilium super scena; (2)
 superior scenæ pars. Ab
 *Ἐπίσκηνος, publice, coram populo: ut quæ
 ἐπὶ σκῆνης in theatro exhibentur. Μηδ' ἐπι-
 σκῆνης γόως δάκρυς, neque publice incende-
 luctus, vel, neque ad hæc tentoria incende-
 luctus, Soph. Aj. 580. Ex ἐπὶ et σκηνή.
 *Ἐπισκηνῶς, ὡ, f. ὥσω, in tentoriis habito. "Ἰνα
 ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ, 2 Cor.
 12, 9.
 *Ἐπισκυνώω, 3. sing. a. l. conj. act. v. præc.
 *Ἐπισκῆπτω, f. ψω, irruo, ingruo; (2) urgeo,
 insto; (3) mando, injungo, inpr. de man-
 datis morientium; (4) obtestor, obsecro;
 (5) innitor, incumbo; (6) oburgo; (7)
 inpr. est verbum forense, et (maxime in
 med.) significat, (1) falsi testimonii accu-
 sare; (2) actionem injuriarum intendere,
 ob verbera vel vulnera consulto illata; (3)
 reperitur etiam universe pro accusare, ut
 cædis, ap. Plat. (3) πρὸς τῆς θανάσεως τῆς
 ἐπισκῆπτου μόρω, ab hac defuncta objurga-
 bare exitii, Soph. Antig. 1313. (4) Καπρί-
 σκηψι, et mandavit, Id. Aj. 752. πρὸς διέξω-
 σι τῆς ἐπισκῆπτου σάβης, per hanc dextram
 hæc tibi mando, (construitur enim cum accu-
 sativo personæ hoc verbum.), Eurip. Iphig. T.
 701.
 *Ἐπισκηρίπτω, f. ψω, innitor.
 *Ἐπισκηψίς, εως, ἡ, ipsa incumbendi actio; (2)
 actio qua testi crimen falsi testimonii in-
 tendimus; (3) oratio qua moriens a cir-
 cumstantibus aliquid petit, vel iis quid-
 piam mandat. Ab ἐπισκῆπτω.
 *Ἐπίσκια, τὰ, sub. χώρα, umbræ loca, Steph.
 *Ἐπισκιάζω, f. ὥσω, inumbo, umbro; (2)
 tenebras offundo, obscuro. Καὶ ἐγένετο νε-
 φέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, Marc. 9, 7. Νεφέλη
 φωτεινὴ ἐπισκίασεν αὐτὸς, Matt. 17, 5. Ἐπε-
 σκιασμένη, tenebris abdita, Soph. Trach. 914.
 *Ἐπισκιασμός, α, ὁ, obumbratio; (2) tegumen-
 tum, velamentum. Ab ἐπισκιάζω.
 *Ἐπισκιάω, ὦ, f. ὥσω, umbro.
 *Ἐπίσκιος, α, ὁ ἔξ ἡ, umbra tectus, umbratus;
 (2) umbratilis. Ἐξοπισθεομεν... ἀνακτα δ'
 αὐτὸν ὁμμάτων ἐπισκίον χεῖρ' ἀντίχροντα κρα-
 τός, vidimus ipsum autem regem obtenta
 capiti manu oculos tegentem, Soph. Œd.
 Col. 1650. [Ordo: ἀντίχροντα κατὰ κρατὸς
 χεῖρα ἐπίσκιον ὁμμάτων.] Ex ἐπὶ et σκιά.
 *Ἐπισκίως, adv. in umbra, obscure.
 *Ἐπισκιστάω, ὦ, f. ὥσω, exsulto alicubi, insulto,
 exsultum ludo.
 *Ἐπίσκληρος, ον, durus, prædurus.
 *Ἐπισκίστα, ἐπισκίστως, adv. tendendo ad sco-
 pum, Suid.
 *Ἐπισκίστει, 2. sing. præ. imperat. act. contr.
 pro ἐπισκίπτει, ab ἐπισκίπτω.
 *Ἐπισκοπέω, α, τὸ, domus episcopi.
 *Ἐπισκοπέω, f. εἴσω, episcopus sum.
 *Ἐπισκοπῶ, ὦ, f. ἦσω, viso, visito, invisio, (2)
 inspicio; (3) curator, inspector sum; (4)
 dispicio mecum, animo verso, considero;
 (5) video, observo, animadverto; (6) etiam
 sidera dicuntur ἐπισκοπεῖν, propter influxum
 suum. *Ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ κυλιέσασιν
 ὁμα χεῖρ' κατὰσσαν, Aristoph. Thesm.
 966. Πάν ὃ, τι ἂν μέλλῃς λέγειν, πρότερον
 ἐπισκοπεῖ τῇ γνώμῃ, Isocr. ad Dem. Hinc
 *Ἐπισκοπή, ἡ, ἡ, inspectio, munus inspiciendi;
 (2) episcopatus; (3) visitatio ad opem fe-
 rendam, vel pœnam sumendam.
 *Ἐπισκοπήσις, εως, ἡ, idem.
 *Ἐπισκοπικός, ἡ, ον, episcopalis. Ab
 *Ἐπίσκοπος, α, ὁ, inspector; (2) qui alicui rei
 curandæ præfectus est; (3) inspector ec-
 clesiæ, episcopus. Ab ἐπισκίεσθαι.
 *Ἐπίσκοπος, α, ὁ, scopum feriens. Ἀδὴν γὰρ
 δοκῶ Τυγκρὸν καλῶν βοῶντος ἄτης τῆς ἐπίσκοπον
 μέλος, clamorem huic calamitati consonum,
 Soph. Aj. 974.
 *Ἐπισκοτάω, idem quod
 *Ἐπισκοτάω, ὦ, f. ἦσω, obtenebro, tenebras of-
 fundo; (2) luminibus obstruo. Α σκότος.
 *Ἐπισκότησις, εως, ἡ, idem.

'Επισκότησις, *ως, ἡ*, obtenebratio, obfuscatio; (2) caligo. A praec.
'Επισκύλλω, indignor, irascor.
'Επισκύνωνται, 3. pl. praes. conj. med. v. praec.
'Επισκύνω, f. *ίσω*, Scythas imitor, imprimis in potando.
'Επισκυθωπάτω, tristi, severo vultu sum in aliqua re.
'Επισκύνω, *α, τὸ*, supercilium; (*α*) fastus.
'Επισκύρος, *α, ὁ*, ludus quidam, Poll.
'Επισκώμις, fut. *ίσω*, scommata et dicteria jacio, cavillor. 'Επισκώπτειν τινά, *Χερ. εἰς τι*, Plut.
'Επισκρόγῳ, *ᾧ, f. ἡσω*, insono, strepo, fremo.
'Επισκώω, *ᾧ, fut. ἡσω*, abstergo.
'Επισμῆ, 3. sing. praes. ind. act. Ion. pro *ἐπισμῆ*, et hoc contr. pro *ἐπισμῆ*, ab *ἐπισμῆ*.
'Επισμύχω, fut. *ίχω*, abstergo, detergo; (2) la-cero. 'Επισμύχουσα παριούσ, Oppian. Cy-neget. 1, 500.
'Επισμύχον, *ῶν, ῶν*, ærumnosus, miserabilis; (2) tristifcus, cor dolore exedens.
'Επισμύχων, adv. ærumnose, graviter.
'Επισπείω, incedo, V. L.
'Επισπύω, adv. æqualiter, ex æquali su-perficie, Strab. E seq. et *ὅγκος*.
'Επισπύω, *ῶν, ὁ*, æqualis.
'Επισπῆν, adv. haustu, attractu. Ab *ἐπι-σπῆν*.
'Επισπῆν, amplexor, Steph.
'Επισπῆν, subsulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.
'Επισπῆν, praes. inf. pass. contr. pro *ἐπι-σπῆν*, ab *ἐπισπῆν*. Unde
'Επισπῆν, *ως, ἡ*, attractio.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, idem.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, instrumentum quo aliquid attrahimus.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, attrahendi vim habens.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, quem quis sibi ipse attrahit et accersivit; (2) adstrictus. (2) *ἔξ ἐπισπῆ-στων βόρῳ*, Eurip. Hipp. 783. Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *τὸ*, laqueus, quem quis sibi ipse induit; (2) marculus ferreus in janua; (3) funis, quo aliquid attrahitur; (4) velum, quod obducitur aditui. Ab
'Επισπῆν, *ᾧ, f. ἡσω*, attraho; (2) consequor, adquire; (3) in med. adsequor, insequor, impello. 'Εγὰρ δι' ἄλλα κλίνων πίπεται τῶν ἐπισπῆν κλῖν, Soph. Aj. 780.
'Επισπῆν, assequi, attingere; med. *ἐπισπῆν*, idem. Ab *ἐπὶ ἐπῆν*.
'Επισπῆν, f. *ῶν*, insuper sero, denuo semino; (2) dissemino; (3) insero, insemino, sero in aliquo.
'Επισπῆν, *ως, ἡ*, libatio, libamen. Ab
'Επισπῆν, f. *ῶν*, libo, infundo e patera.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, incitatus, festinus, pro-perans studiose aliquid. Ex
'Επισπῆν, premo, urgeo, festinare cogo.
'Επισπῆν, adv. studiose, festinanter.
'Επισπῆν, aor. infin. verbi *ἐπισπῆν*, obse-quo. Τῷ σὺ δικαίῳ δὴτ' ἐπισπῆναι με δει; ergone, quod tibi justum videtur, sequi me oportet? Soph. Elect. 1037.
'Επισπῆν, fut. *ῶν*, accelero, festino; (2) festinare cogo, incito; (3) urgeo, exhor-tor. 'Επισπῆν τοῖς ἱεροῖς, Herod. τὸ δρῶν, Plat. 'Επισπῆν εἰς ταυτὸ, eodem tendere. Ταῦτα μὲν ἐκ εἰς ταυτὸν τῷ ὅλῳ ἐπισπῆναι, hæ quæstiones non conveniunt cum computa-tione, a convivio alienæ sunt, Xenoph. Sym-pos. 7, 4.
'Επισπῆν, 3. sing. a. 2. conj. act. v. *ἐπισπῆν* pro *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, 2. sing. aor. 2. subj. verbi *ἐπισπῆν*, obsequor. 'Αλλ' ἢν ἐπισπῆν τοῖς ἰμοῖς βυλῆν-μασι, Soph. Elect. 967.
'Επισπῆν, fut. *ῶν*, miseria, miseria, miseria commoveor super.
'Επισπῆν, *ον*, lienosus.
'Επισπῆν, comitetur, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi Poet. σπῆν, pro *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, sequor, comitor; (2) obsequor. (Ion. verbum.) 'Επισπῆν γὰρ καὶ ὅτος ἐπι-σπῆν Καμῶν ἐπ' Ἀλγύσσον, Herod. 3, 14.

'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, foedus; (2) induciæ. Ab *ἐπισπῆν*, libo.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, satio iterata; (2) insitio, sa-tio in aliquo loco. Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, idem et ab eod.
'Επισπῆν, *α, ὁ*, qui inseritur vel rese-ritur. Ab eod.
'Επισπῆν, f. *ῶν*, festino; (2) incito, in-stigo. 'Επισπῆν ἐπὶ θύσσον, Lucian. Hinc
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, exactor, qui urget opus.
'Επισπῆν, praes. part. pass. contr. pro *ἐπι-σπῆν*, ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *α, ὁ*, impetuosus, ingruens, incumbens. Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, 2. sing. praes. ind. med. Poet. pro *ἐπι-σπῆν*, ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, instillatio. Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, adv. constanter; (2) instando; (3) scite, scienter, perite. (1) *ἐπισπῆν ἡγεῖται*, constanter erigebatur, Apoll. Rhod. 4, 1687. Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, f. *ῶν*, instillo; (2) superinstillo.
'Επισπῆν, *ον*, τὰ, mansiones, stativa:
'Επισπῆν, et *ῶν, α, ὁ*, stabulatio, diversa-tio; (2) necessitas hospites accipiendi, vel recipiendi comitatum principis, aut legati.
'Επισπῆν, f. *ῶν*, stabulor alicubi, stativa habeo, diversor:
'Επισπῆν, *α, ὁ*, stationarius, mansionum curator. Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *α, ὁ*, qui ponderi adjicitur.
'Επισπῆν, f. *ῶν*, instillo, irrigo.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, idem.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, mandatum per epistolam, commissio. Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, qui scribendis epistolis operam dat. Ab eod.
'Επισπῆν, scio, peritus sum; (2) possum, soleo; (3) existimo, credo. V. Ern.
'Επισπῆν, adv. scienter, perite; (2) pruden-ter. Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *ως, ἡ*, crebra stillatio, v. gr. san-guinis e naribus.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, instans, nom. sing. aor. 2. part.
'Επισπῆν, fœm. a praec.
'Επισπῆν, 2. sing. praes. ind. med. v. *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, supra stare, praes. inf. med. Ion. pro *ἐπισπῆν*, a verbo *ἐπισπῆν*. Unde
'Επισπῆν, *α, ὁ*, mora in aliqua re; unde attenta consideratio, diligentia; (2) præ-fectura, imperium; (3) cura, inspectio.
'Επισπῆν, *α, ὁ*, stator; epithet. Jovis.
'Επισπῆν, *ως, ἡ*, inhibito, cum gradum si-stimus; (2) animadversio, consideratio; (3) commentatio; (4) cautio; (5) dubitatio, cogitatio; (6) cura, curatio, inspectio; (7) cohibito, retentio; (8) impetus; (9) quod insidet, vel supernatatur urinæ; (10) pars navis. 'Εξ *ἐπισπῆν*, magna cum animi at-tentione, diligenter, accurate, Polyb. 3, 22. Ab eod.
'Επισπῆν, voc. sing. ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *α, ὁ*, functio, curatio, inspectio.
'Επισπῆν, praes. oportet, Plat.
'Επισπῆν, f. *ῶν*, praefectus sum, praesum:
'Επισπῆν, *ᾧ, fut. ἡσω*, idem; impero. 'Επι-σπῆν πᾶσι τοῖς τεχνίταις, Plut. τῶν ἔργων, Χερ.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, rostrum navis; (2) idem quod
'Επισπῆν, *α, ὁ*, qui praefectus est alicui rei, curator; (2) qui reipublicæ praest; (3) mendicus, qui ad fore stare solet; (4) qui a tergo stat, ut militi in acie. Ταῦρον συρ-πῶν ἐπισπῆν, Eurip. Med. 478. Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, ad curatorem vel præfec-tum pertinens. A praec.
'Επισπῆν, adv. constanter, fixe:
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, quæ curandis et admini-strandis negotiis praest. Ab eod.
'Επισπῆν, 3. sing. imperf. ind. med. verbi *ἐπι-σπῆν*.
'Επισπῆν, *α, τὸ*, basis crateris, in inscr. Sigæa.
'Επισπῆν, nom. pl. part. praes. act. verbi *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, effloresco, lanugo barbæ dicitur

ἐπισπῆν, *ῶν, ὁ*, lanugo barbæ efflorescebat, Apoll. Rhod. 1, 972.
'Επισπῆν, sciunt, 3. pl. praes. ind. Ion. pro *ἐπισπῆν*, a verbo *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, calco.
'Επισπῆν, a. 1. inf. act. verbi *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, adeo, accedo, advento; (2) ingre-dior, inambulo.
'Επισπῆν, mitto ad; (2) mitto; (3) mitto literas; (4) pro literas ceteriore facio, literis significo; (5) mando, jubeo; (6) at-traho, adduco; (7) compono, ut vestem; f. *ἐπισπῆν* a. 1. *ἐπισπῆν* perf. part. pass. *ἐπισπῆν*, τὰ *ἐπισπῆν*. Διὰ βραχέων *ἐπισπῆν* ὅμην, Heb. 13, 22.
'Επισπῆν, f. *ῶν*, ingemo, ingemisco ob.
'Επισπῆν, idem. Ex *ἐπὶ* et *ἐπῆν*, *ῶν, ὁ*.
'Επισπῆν, idem. Τὶ δὴτα λίαν τοῖσδ' ἐπισπῆν τέκναις, Eur. Med. 929.
'Επισπῆν, 3. sing. imperf. ind. pass. v. *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, 3. sing. a. 1. ind. pass.
'Επισπῆν, 1. plur. a. 1. ind. act.
'Επισπῆν, *ᾧ, f. ἡσω*, coronor.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, corona redimitus. Ab
'Επισπῆν, f. *ῶν*, corona redimio. Κῆρυ μὲν κρητῆρας ἐπισπῆντο ποταῖοι, Il. 1, 470.
'Επισπῆν, 3. pl. praes. ind. Ion. pro *ἐπισπῆν*, ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, 2. sing. praes. ind. med. Att. pro *ἐπι-σπῆν*.
'Επισπῆν, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *α, ὁ*, in pectore recumbens, quod in pectore gestatur. A *ἐπῆν*.
'Επισπῆν, columnam impono.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, columna, stela sepulchralis. Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, scientia; (2) peritia; (3) ars; (4) disciplina, cura boni ordinis obser-vandi. Vor Eccl.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, scientia præditus; (2) scientiæ cujusque proprius; (3) scientiam efficiens.
'Επισπῆν, adv. perite.
'Επισπῆν, adv. scienter, perite, scite.
'Επισπῆν, *ον*, hesitans, cogitabundus; (2) in-telligens. Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, scientia; (2) peritia. Ab
'Επισπῆν, *ον*, *ὁ*, scientia præditus, sciens, peritus. Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, f. *ῶν*, magis stabilio; (2) stabilio et firmo super. Hinc *ἐπισπῆν*, innotor, incumbo, fulcio me super. 'Επισπῆν τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, Act. 14, 22. 'Επι-σπῆν ἐπὶ τὸ δόρυ, Luc.
'Επισπῆν, 2. sing. fut. 1. ind. med. a verbo *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, adv. posit. sciendum est.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, sub scientiam cadens, quod scitur.
'Επισπῆν, f. *ῶν*, notis compungo; (2) in su-perficie notis distinguo.
'Επισπῆν, splendo, fulgeo.
'Επισπῆν, *ον*, Ion. pro *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, accedo, eo, Nonn.
'Επισπῆν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro *ἐπισπῆν* seu *ἐπισπῆν*, ab
'Επισπῆν, *ᾧ, f. ἡσω*, irrideo, contumelia adfi-cio, convicior, apud Apollon. Rhod. 4, 1725. Quasi *ἐπισπῆν*. Ex *ἐπὶ* et *ἐπῆν*, *ον*.
'Επισπῆν, f. *ῶν*, construo, compono, dige-ro super.
'Επισπῆν, adv. ornate, succincte. Ab *ἐπι-σπῆν*.
'Επισπῆν, *ως, ὁ*, epistolarum scriptor; (2) epistolarum magister; (3) tabellarius; (4) vicarius navarchi; (5) ducis, ut pretoris, &c. legatus. Ab
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, epistola, literæ quæ ad ali-quem mittuntur; (2) mandatum, jussum, præceptum. (2) *λίχης μοι καὶ τέκνων ἐπι-σπῆν ἔγραψεν ἡ δούλη*, mandata perscrip-sit, Eurip. Hippol. 858. [subauditur ὅτι,] Ab *ἐπισπῆν*.
'Επισπῆν, vestio, velut veste tego.
'Επισπῆν, *ῶν, ὁ*, epistolarum. Ab *ἐπισπῆν*.
2 L 'Επισπῆν

¹Ἐπιστολίμαϊος, *u*, ὁ ὅς ἦ, idem, et ap. Demosth. conductitius. Vid. Ern.
²Ἐπιστόλιον, *u*, τὸ, parva epistola, epistolium.
³Ἐπιστολιόφθορος, *u*, ὁ ὅς ἦ, qui epistolas fert, tabellarius. Ex ἱππολύτου et φέρεω.
⁴Ἐπιστολογράφικος, *h*, ὁ, epistolis scribendis serviens.
⁵Ἐπιστολογράφος, *h*, epistolarum scriptor, Ath.
⁶Ἐπιστολιδής, *is*, epistola similis, Bud.
⁷Ἐπιστομίζω, *f*, ὥσω, ob obturo, et loquentem reprimō; (2) frangam injicio, inhibeo. Oὐδὲ δὲ ἱπποκρίτειν, Tit. 1, 11. Ex σόμα. Hinc
⁸Ἐπιστόμιον, *u*, τὸ, idem quod
⁹Ἐπιστόμιμα, ἄτος, τὸ, obturamentum, quo os alicui obstruitur; (2) obstaculum.
¹⁰Ἐπιστονάχμι, *u*, *f*, ἥσω, ingemisco. Ἀντὶ τὴν παραδωκὴν ἱπποναχῶσι, vocem fletibilem edunt ad omnes aras, Soph. *Œd. Tyr.* 184.
¹¹Ἐπιστοναχίζω, *f*, ὥσω, idem.
¹²Ἐπιστόνυμι, pro ἱπποτόνυμι, insterno.
¹³Ἐπιστοτιά, *as*, ἡ, expeditio adversus aliquem; (2) copiae supervenientes; (3) exercitus.
¹⁴Ἐπιστάτευσις, *is*, ἡ, expeditio. Ab
¹⁵Ἐπιστάτειν, *f*, ὥσω, expeditionem suscipio adversus, infesto agmine tendo in. Ἐπισταταινὶ παρὰ τὴν ταύτης, Soph. *Trach.* 366. Διὰ τὴν γὰρ αὐτὴν τῇμ' ἱπποστατίστῃ, infestabat, Eur. *Med.* 1188. Ἐπισταταίῃσιν φασ' ἀνοῖν τῷ Διὶ, Aristoph. *Av.* 1528.
¹⁶Ἐπιστάτοπειδία, *as*, ἡ, castra adversus quem posita, accessus exercitus hostilis.
¹⁷Ἐπιστατοπειδίω, *f*, ὥσω, castra moveo adversus.
¹⁸Ἐπισταφείς, *a*, 2. part. pass. verbi ἱπποστάφω.
¹⁹Ἐπισταπτιόν, revertendum est, Aristid.
²⁰Ἐπισταπτικός, *h*, ὁ, vim habens convertendi.
²¹Ἐπισταπτος, *u*, spectabilis, qui ora hominum in se convertit.
²²Ἐπιστήρεια, *as*, ἡ, solertia, sagacitas; (2) severitas; (3) accurata diligentia, cura.
²³Ἐπιστήριος, et ἱπποστήριος, *adv.* diligenter, accurate; (2) fraudulenter. Ab
²⁴Ἐπιστήριος, *is*, ὁ ὅς ἦ, solers, attentus, cautus, circumspectus, prudens; (2) severus, ut in oburgando; (3) perversus; (4) versutus; ἱπποστήριος, Ammon. Ab
²⁵Ἐπιστήριον, *f*, ὥσω, converto, convertere gressum cogo, retroago; (2) in diversum converto; (3) errantem in veram viam reduco; (4) intorqueo, contorqueo; (5) vexo; (6) adduco, attraho, corruo; (7) inflecto, incurvo. Ἐπιστήριον, pedem refero; (2) ad meliorem mentem redeo; (3) curo; (4) se respicere tandem, ad suae utilitatis curam tandem converti. Κύνων ἱπποστήριος ἐπὶ τὸ ἴδιον ἔχοντα, 2 *Pet.* 2, 22. Ἡ ἱερὴν ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἱπποστήριον, Matt. 10, 13. Ὅδῳ σε πρὸς τὰ σπλάγχνα ἰσὺς ἱπποστήριον, Aristoph. *Plut.* 1131.
²⁶Ἐπιστήριον, *a*, 1. inf. act. verbi praec.
²⁷Ἐπιστήριοντα, acc. sing. *a*, 1. part. act.
²⁸Ἐπιστρογγύλωμαι, retundō, Nic. *A* τρογγύλος.
²⁹Ἐπιστρογγύλος, *u*, ὁ ὅς ἦ, subrotundus, turbidus.
³⁰Ἐπιστροβᾶδην, *adv.* huc illuc se convertendo, in utramque partem se convertendo; (2) studiose; (3) strenue, fortiter.
³¹Ἐπιστροβός, *is*, ὁ, primus spondylus, qui una cum collo convertitur. Ab ἱπποστροφῇ.
³²Ἐπιστροφῇ, *is*, ἡ, conversio; (2) reversio, reciprocatio; (3) vortex; (4) turbatio; (5) turba, multitudo; (6) animadversio, cura, respectus; (7) castigatio, punitio, ultio. (2) μυστὶν ἱπποστροφῇ κακῶν ἱπποστροφῇ, Soph. *Œd.* Col. 537. Καὶ τὸν ἀνδρῶν ἱπποστροφῇ, ubi concurrentes infestis armis viri, *Id. ibid.* 1044.
³³Ἐπιστροφία, *as*, ἡ, cognomen Veneris, quasi Antevorta, vel Verticordia.
³⁴Ἐπιστροφίδες, *u*, *ai*, crines contorti, cincinni.
³⁵Ἐπιστροφός, *u*, ὁ ὅς ἦ, qui convertitur, reciprocus, flexuosus; (2) qui conversatur cum aliis; (3) curiosus, diligens.
³⁶Ἐπιστροφός, *adv.* diligenter.
³⁷Ἐπιστρομαί, ἄτος, τὸ, stragulum. Ab
³⁸Ἐπιστρονύμι, vel ἱπποτρονύμι, *f*, ὥσω, insterno, supersterno, strato tego. Ἐπιστρονύσσει τῇ γῇ ὑφετὸν, Luc.

³⁹Ἐπιστροφῶν, *u*, versor in, oborto, otheo. Ἐπιστροφῶσι πόλεις, obversantur in civitatibus, urbes circumeunt, *Odys.* 17, 486. Πόλιν γὰρ σπῶδ' ἱπποστροφῇ πύδον; unde venis ad solum hujus terrae? *Eurip.* *Med.* 666.
⁴⁰Ἐπισυγνάζω, *f*, ὥσω, dolore et tristitia adficior propter aliquid.
⁴¹Ἐπισύλιον, *u*, τὸ, trabs, aut lapis, qui supra columnam ponitur. Ex ἱππὶ et σύλος.
⁴²Ἐπισύβω, *f*, ὥσω, adstringo, coerco.
⁴³Ἐπίσω, 2. sing. imperf. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἱπποσώ, ab ἱπποσώμαι.
⁴⁴Ἐπίσω, imperat. verbi ἱπποσώμαι. Ὡς ταῦτ' ἐπίσω δρώμιν, ἢ μέλλοντ' ἔτι, Soph. *Phil.* 567. Ἐπίσω τῷτό γι, hoc certo scias, *Id. ibid.* 419.
⁴⁵Ἐπισώσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi πῖσσω.
⁴⁶Ἐπισυγκροτῶ, *u*, *f*, ὥσω, convoco, colligo.
⁴⁷Ἐπισυκοφαντίω, *u*, fut. ὥσω, sycophantice aliquem insector.
⁴⁸Ἐπισυλλέγω, *f*, ὥσω, colligo, congreco, congero.
⁴⁹Ἐπισύλλυψις, *is*, ἡ, superfectatio.
⁵⁰Ἐπισυμβαίνω, insuper accido, postea accido.
⁵¹Ἐπισυμμάχια, *as*, ἡ, pactum societatis in bello mutuae praestanda.
⁵²Ἐπισυμπίπτω, una incido; ἱπποσυμπίπτει, praeterea accidit.
⁵³Ἐπισυναγαγῖν, *a*, 2. inf. act. *Ion.* pro ἱπποσυναγῖν, ab
⁵⁴Ἐπισυνάγω, *f*, ὥσω, adgreco, post alium colligo, insuper colligo; (2) colligo. Ὁν πρόπον ἱπποσυναγῖν ὅπως τὰ νοσσία ἱαυτῆς ὑπὸ τῆς πείρουγας, *Matt.* 23, 37. Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἱπποσυνήμνη ἢ πρὸς τὴν θύραν, *Marc.* 1, 33. Hinc
⁵⁵Ἐπισυναγωγή, *is*, ἡ, aggregatio, congregatio.
⁵⁶Ἐπισυναβροῖω, congreco ad locum.
⁵⁷Ἐπισυνάπτω, coagmento, conjungo; (2) adjungo; (3) committo, sc. praelium. Πόλεμον σὺν δίκῃ ἱπποσυνάπτει, *Plut.*
⁵⁸Ἐπισυναχθεῖσαν, gen. pl. *a*, 1. part. pass. verbi ἱπποσυναγῶ.
⁵⁹Ἐπισυνῶδες, *is*, ἡ, conjunctio, colligatio. Ab
⁶⁰Ἐπισυνῶ, fut. ὥσω, colligo, connecto.
⁶¹Ἐπισυνῶσμος, *u*, ὁ, vinculum, copula.
⁶²Ἐπισυνδίδωμι, fut. ὥσω, incalesco, accresco.
⁶³Ἐπισυνίμι, insuper convenio in unum. Unde ἱπποσυνόντες, supervenientes; ἱπποσυνίνας, convenire.
⁶⁴Ἐπισυνέχω, contineo, apto.
⁶⁵Ἐπισυνηγμένη, perf. part. pass. *f*, *g*, verbi ἱπποσυνάγω.
⁶⁶Ἐπισυνῆσις, *is*, ἡ, cumalata conjunctio, compositio. Ab ἱπποσυνῆσι.
⁶⁷Ἐπισυνῆκαι, *ai*, appendices foederis, *Polyb.*
⁶⁸Ἐπισυνήμι, intelligo, curo.
⁶⁹Ἐπισυνίσταμαι, coeo, conspiro, insurgo in aliquem; (2) conresco.
⁷⁰Ἐπισυνίω, aggero.
⁷¹Ἐπισυνοδοιπάρω, una iter facio.
⁷²Ἐπισυνουκίζω, colonos addo.
⁷³Ἐπισυνόσσω, vel ἱπποσυνόσσω, *f*, ὥσω, impono aliis jam constructis.
⁷⁴Ἐπισυντίω, contrahō.
⁷⁵Ἐπισυντήρομαι, contabesco aliquam ob rem.
⁷⁶Ἐπισυντίθημι, insuper compono et conjungo; (2) cumulatim adnecto et adjungo.
⁷⁷Ἐπισυντρέχω, accuro, concuro, confluo. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰσῆς ὅτι ἱπποσυντρέχει ὄχλος, *Marc.* 9, 25.
⁷⁸Ἐπισυρόμαι, impetum facio. Unde ἱπποσυρόμαι, incitatus seu concitus sum; ἱπποσυρόμενος.
⁷⁹Ἐπισυρόσσω, vel ἱπποσυρόσσω, *f*, ὥσω, sibilo ad, sibilis excipio; (2) exsibilo; (3) more grumulo clamo.
⁸⁰Ἐπισυρμαί, ἄτος, τὸ, id quod aliquis post se trahit; (2) vestigium corporis tractim se agentis; (3) res tumultuarie acta.
⁸¹Ἐπισυρμός, *u*, ὁ, abstractio, v. gr. servorum; (2) ludibrium; (3) socordia.
⁸²Ἐπισυρρέω, confluō, affluō.
⁸³Ἐπισυρῶ, attraho, post me traho; (2) tractim duco, volvo; (3) supine et tumultuarie rem gero.
⁸⁴Ἐπισυσῆσις, *is*, ἡ, conjuratio, coitio factiosa, seditio, tumultus. Ab ἱπποσυσῆσαι.

⁸⁵Ἐπισυτίλλω, contrahō.
⁸⁶Ἐπισυτρέφω, *f*, ὥσω, una converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.
⁸⁷Ἐπισυτός, idem quod ἱπποσυτός, ingruens. Τὴν φοβῶν σὺ φῆμα, γύναι, φένας ἱπποσυτός; *Eurip.* *Hippol.* 574.
⁸⁸Ἐπισυφῶν, *is*, ὁ, jugulator, mactator.
⁸⁹Ἐπισυφαιάζωμαι, *f*, ὥσω, immolo seu macto super, immolo succedaneam. Ab
⁹⁰Ἐπισυφᾶω, *f*, ὥσω, jugulo, seu macto super; (2) eneco, obtundo.
⁹¹Ἐπισυφαια, *as*, τὰ, pilae quae pro cuspidibus sunt in gladiis, hastis, quae inde praepilatae dicuntur, *Ern.*
⁹²Ἐπισυφαιάζω, insuper sphacelo laboro, de membro, quod putredine corripitur, ob alium morbum progressum, accedente.
⁹³Ἐπισυφᾶλης, *is*, ὁ ὅς ἦ, qui labefactari potest, lubricus; (2) instabilis, incertus; (3) periculosus; (4) damnosus. Ab
⁹⁴Ἐπισυφᾶλλω, supplantō, everto, fallo.
⁹⁵Ἐπισυφάλας, ἄτος, τὸ, res male, infelicitate gesta, infelix eventus.
⁹⁶Ἐπισυφᾶλως, *adv.* ita ut labefactari possit, lubricus, non sine periculo.
⁹⁷Ἐπισυφᾶτος, *u*, ὁ ὅς ἦ, perniciosus, exitialis. Ex ἱππὶ et φάω, occido, *Eust.* (2) infamis, *ap. Amm.* *A* φημί.
⁹⁸Ἐπισυφάτω, *f*, ὥσω, jugulo, seu macto super.
⁹⁹Ἐπισυφίτης, *u*, ὁ, remex, *Hes.* Ex σφίλας.
¹⁰⁰Ἐπισυφίγω, *f*, ὥσω, adstringo; (2) adductum ad me stringo et arcte complector.
¹⁰¹Ἐπισυφαιίζω, fut. ὥσω, signum imprimo, ob-signo; (2) consigno; (3) concludo velut sigillo; (4) ἱπποσυφαιίζωμαι, probō, subscribo, ut rata fiant.
¹⁰²Ἐπισυφαιήτης, *u*, ὁ, qui sigillum imprimit, obsignator.
¹⁰³Ἐπισυφαιίζω, pro ἱπποσυφαιίζω, *Ern.*
¹⁰⁴Ἐπισυφίριον, *u*, τὸ, fibula ocreae; tegumentum seu fascia malleolorum sive tibiarum. Κνημίδας . . . ἀργυρεῖσιν ἱπποσυφίριος ἀραρίας, *Il.* 3, 331. Ex ἱππὶ et σφυρὸν, malleolus pedis.
¹⁰⁵Ἐπισυφᾶω, *f*, ὥσω, in superiore parte scarifico, seu cultro aperio.
¹⁰⁶Ἐπίσχυς, 2. sing. pres. imperat. act. v. ἱπποσχύω.
¹⁰⁷Ἐπισυχῶν, *adv.* propemodum, prope.
¹⁰⁸Ἐπισυχῶν, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἱπποσυχῶν. Unde
¹⁰⁹Ἐπισυχῶν, *adv.* deinceps, ordine.
¹¹⁰Ἐπισυχία, *as*, ἡ, praetextus; (2) mora. Ab
¹¹¹Ἐπίσχυσις, *is*, ἡ, retentio, inhibitiō, repressio, remora.
¹¹²Ἐπισυχίτης, *h*, ὁ, inhibendi et reprimendi vim habens.
¹¹³Ἐπισυχηματίζω, *f*, ὥσω, effingo, compono.
¹¹⁴Ἐπισυχίδες, *u*, *ai*, cunei, quibus aliquid finditur aut distinctur.
¹¹⁵Ἐπισυχίδιον, *u*, τὸ, cuneus, quo aliquid finditur. Ab
¹¹⁶Ἐπισυχίζω, *f*, ὥσω, in superficie aliquid findo, vel scindo, incido.
¹¹⁷Ἐπισυχνῶν, *f*, *an*, arefacio, extenuo. Hinc
¹¹⁸Ἐπισυχναντίον, *adv.* positi. arefacere oportet.
¹¹⁹Ἐπισυχολάζωμαι, vaco, quod fit celeriter et non lente. Καὶ ὅμως ἐπὶ τὴν ἱπποσυχολάζεται βλάστη, germen celeriter crescit, *Soph.* ex *Trag.* incerta.
¹²⁰Ἐπισυχυρίζω, *f*, ὥσω, corroboro; (2) omni ope resisto.
¹²¹Ἐπίσχυρος, *u*, ὁ, auxiliator.
¹²²Ἐπισυχνός, *f*, ὥσω, vires sumo, incalesco. Οἱ αἱ ἱπποσυχον, *Luc.* 23, 5.
¹²³Ἐπίσχυς, cohibeo, inhibeo, reprimō, retardo; (2) adhibeo, admovo. Ἐπίσχυς τῷ δρώμει, *Aristoph.* *Av.* 1205.
¹²⁴Ἐπισυχνός, *a*, 2. part. act.
¹²⁵Ἐπισυμμάτω, *u*, *f*, ὥσω, corpus reddo, corporeum facio.
¹²⁶Ἐπίσχυμος, *u*, ὁ ὅς ἦ, corpulentus; (2) torosus. Ex ἱππὶ et σῶμα, corpus.
¹²⁷Ἐπισυμῶν, *f*, ὥσω, cumulo, acervatim adgero. Κατὰ τὰς ἱπποσυχίας τὰς ἰδίας ἱαυτοῖς ἱπποσυχῶνσι διδασκάλους, 2 *Tim.* 4, 3.
¹²⁸Ἐπίσχυτρον, *u*, τὸ, ferrum curvum quo αἰστρον munitur ne citius deteratur.

ἡγετάρῃ, ἥς, ἡ, mandatum, imperatum.
Ἐπίταγμα, ἄτος, τὸ, subsidaria cohors; (2) mandatum, Ab ἐπιτάττω.
Ἐπιταγματικός, ἡ, οἰ, subsidiarius. Ab eod.
Ἐπιτακτικός, ἥρος, ἡ, qui alius imperat.
Ἐπιτακτικός, ἡ, οἰ, imperiosus; (2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιτακτική, sc. τέχνη, ars imperandi.
Ἐπιτακτικός, adv. imperiose, pro imperio, cum imperio, cum mandato.
Ἐπιτακτοὶ, οἱ, milites triarii et subsidarii.
Ἐπίτακτος, οἰ, jussus, præscriptus.
Ἐπιτάλαιπωρος, ὤ, f. ἥω, insuper laboro et molestias perfero.
Ἐπιτάμνω, incido, Steph.
Ἐπιτάνω, fut. ἴσω, entor, contendo; (2) augeo; (3) entor, adnitor.
Ἐπιτάς, adv. deinceps, ex ordine; (2) breviter, ap. Comicos; (3) longe, ap. Tragicos. Ab ἐπιτάττω, Etym. M. Unde
Ἐπίταξ, ὤς, ἡ, mandatum, imperatum.
Ἐπιτάξις, l. pl. fut. l. med. verbi ἐπιτάσσω aliquoties usurpatur pro passivo ἐπιταχθῆσθαι. Εἰς ἐπιτάξισθαι δὲ, si jussi agemus scilicet, Eurip. Suppl. 521.
Ἐπιτάξις, ἡ, perturbatio, interpellatio. Ab
Ἐπιτάσσω, vel ἐπιτάττω, f. ξω, inturbor, interpello. Ἐπιταρτῆς ἥων τὰς οἰωνγὰς, Luc.
Ἐπιτάρβος, σ, ὁ ζῇ, auxiliator, adjutor; (2) victor. (1) τοῖν οἱ ἐγὼν ἐπιτάρβος ἦα, Il. 5, 808; et passim apud Homerum. (2) Τυγίης ἐπιτάρβος ἦσση, Tegeæ victor eris, Herodot. 1, 67.
Ἐπίτασις, ὤς, ἡ, intensio significacionis, ἰτεμ (2) affirmatio; opp. σίησις, privatio, diminutio; (3) incrementum; (4) amplificatio, exaggeratio; (5) vehementia; (6) pars comœdiæ. Ab ἐπιτίνω, intendo.
Ἐπιτάσσω, vel ἐπιτάττω, fut. ξω, colloco seu dispono post; (2) mando, impero, jubeo. Hinc ἐπιτάττωμαι, subditus sum alicujus potestati. Ἐν ἔξισσιν ἡ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθήστοις πνεύματι, Luc. 4, 36. Ἐπίταξις αὐτοῖς ἀνακλίνει πάντας, Marc. 6, 39.
Ἐπιτατάσκει, ἡ, οἰ, intendendi augendique vim habens. Ab ἐπιτίνω.
Ἐπιτατικός, adv. intendendo, vehementer.
Ἐπίτατος, οἰ, robustus, validus.
Ἐπίταφος, σ, ὁ ζῇ, funebris, pro subst. sc. λόγος, laudatio funebris. Hinc τὸ ἐπιτάφιον, carmen sepulchrale, epitaphium, sc. μέλος. Ἀ τάφος.
Ἐπιταχύνω, accelero, urgeo.
Ἐπιτίγω, irrigo, Anac.
Ἐπίτιγξις, ὤς, ἡ, madefactio; (2) enollitio, lenitio, persuasio. Ἀ τίγγω.
Ἐπιτισημαίνω, αἰῶ, adflatus, seu cum adflatu numinis. Ab ἐπιτιάζω.
Ἐπιστίλει, α, l. inf. act. verbi ἐπιστέλλω.
Ἐπιτίνω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) increasco, invalesco; (4) entor, annitor; (5) torqueo, sc. in equaleo, quia ibi homines extenduntur. Hinc ἐπίτινω, ἐπιτίνω, α, l. intendere. Pass. ἐπιστάθην conj. ἐπισταθῶ, ἐπισταθῶσι, intenduntur, augeantur; perf. παρ. ἐπισταμένω, intensus. Ἐπισταίνεις μοι τὸν ἔρωτα, Luc.
Ἐπιτιχίζω, f. ἴσω, munio adversus impetum hostium; (2) castellum struo, unde hostem infestemus; (3) e propugnaculo decurrendo infesto. Hinc
Ἐπιτιχίστις, ὤς, ἡ, idem quod
Ἐπιτιχημα, ἄτος, τὸ, propugnaculum contra aliquem munitum; (2) tropice, quicquid ejusmodi est, ut eo uti ad vexandos alios et infestandos possimus.
Ἐπιτιχημαίω, ἡ, ὁ, extructio ejusdem.
Ἐπιτιχημαίωμαι, quæro, indago conjecturis, &c.
Ἐπίτικται (γυναικες), mulieres quæ tandem pariunt, Hipp.
Ἐπιτικνω, insuper gigno; in pass. insuper nascor.
Ἐπιτιλέω, idem quod ἐπιστέλλω. Hinc
Ἐπιτιλέωσις, ὤς, ἡ, perfectio, absolutio; (2) augmentum; (3) procreatio sobolis.

Ἐπιτελέω, ᾧ, f. ὤσω, offero; vide ἱππιτελέωμα.
Ἐπιτελεσέντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. verbi ἱππιτελείω.
Ἐπιτελεστικός, ἥ, ὄν, strenuus, acer, industrius, efficax. Ab
Ἐπιτελέω, ᾧ, f. ὤσω, perficio, perago, exsequor, præsto; (2) solvo, expendo; (3) oboeo, perfungor, celebros sacra, consecro. Μάλλον ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν, Heb. 8, 5. Βαλεῖν μὲν βραβείον, ἱππιτελεῖ δὲ ταχέως τὰ δόξαντα, Isocr. Νῦν σαρεὶ ἱππιτελεῖσθε; Gal. 3, 3.
Ἐπιτελέωμα, ἄτος, τὸ, hostia succedanea, quæ post cæteras omnes immolatur, ut priora sacrificia rata fiat. Ab ἱππιτελέω.
Ἐπιτελείω, adv. tandem, denique, Aret. Ab
Ἐπιτελής, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, ad finem perductus, absolutus; (2) non irritus; (3) maturus. Ex ἱπὶ et ἑίλος, ἥνις.
Ἐπιτίλλει, 2. sing. præst. imperat. med. Ion. pro ἱππιτάλλω, ab
Ἐπιτάλλω, faciendum injungo, jubeo, mando; (2) orior, existo. Hinc a. 1. ἐπιτίλλω, in med. ἐπιτυλάμην, injunxi. ἱππιτάλλαι, præst. pass. ἐπιτετάλλην, plussq. perf. pass. Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐπιτάλλο, (pro τῷ δὲ πάντα ἐπιτάλλω), huic summa rerum erat commissa, Il. 2, 643.
Ἐπιτίμνω, fut. ἐμῶ, incido, concido; (2) reffello, irritum facio, impedio; (3) brevis reddo, in compendium redigo. Ὅμως δὲ σὺ ἐνέκα ἱππιτέμνῃ τὴν ἀπολογία, Luc. pro Imag.
Ἐπιτίς, ἐκος, ἥ, partui vicina, parturiens. Μετέμψατο ἐκ τῶν Πιρῶν τὴν θυγατέρα ἐπίτικα ἱύσα, Herodot. 1, 108. Ἡ γυνὴ ἐπιτίς ἱύσα πάντας ἡμέρας, uxoris partui indes expectabatur, Id. 1, 111. Ab ἐπὶ et τίκτω, pario.
Ἐπιτεράτιναι, f. ἐύσομαι, prodigiose adfingo, portentosis modis glorior et mentior.
Ἐπιτέριος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui terminis seu limitibus præest. Ex τέρεμα.
Ἐπιτερέης, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, delectationem et voluptatem adferens; (2) deditus rebus voluptatem adferentibus. Ab
Ἐπιτέριω, fut. ψω, oblecto, delecto.
Ἐπιτερέως, adv. jucunde, suaviter.
Ἐπιτερεῖναι, sicco.
Ἐπιτερέμιναι, adv. vehementer. Ab ἱππιτείνω.
Ἐπιτέταται, 3. sing. perf. ind. pass. Ab eod.
Ἐπιτιτῆδευμένως, adv. accurate, perite; (2) data opera.
Ἐπιτιτῆμιναι, adv. concise, contracte.
Ἐπιτίττω, deprehendo, Hom.
Ἐπιτίτραπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἱππιτρέπω.
Ἐπιτίτραφαται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro ἱππιτραμμένῳ εἶσι.
Ἐπιτίτροφα, 1. sing. perf. ind. verbi ἱππιτρέπω, Att. pro ἱππιτρέφεα. Φράζειν, ὅτι σφῶς ἐπιτε- τροφῆται τῷ Σύλλῃ, quod Syllæ sese dedisset, Appian. Mithr. 53.
Ἐπιτύγμαι, ἄτος, τὸ, adeptio, prosper successus. Ab ἐπιτυγχάνω. Unde
Ἐπιτυκτικός, ἥ, ὄν, qui solet adsequi id ad quod contendebat, successu non carens, efficax.
Ἐπιτύχει, ἴος, ἧ, impetratio, adeptio; (2) fortuna. (2) τὴν ἱμπερίαν καὶ ἐπιτύχειν, peritiam fortunamque, Appian. Pun. 105.
Ἐπιτυχνάομαι, ὤμαι, f. ὥσομαι, insuper machinor; (2) molior, machinor, comminiscor. Hinc
Ἐπιτύχναις, ἴος, ἧ, machinatio, adinventio; (2) commentum, inventum; (3) solertia.
Ἐπιτυχνός, ἥ, ὄν, arte factus, artificialis.
Ἐπιτεχνολογία, arte et ratione tracto, dissero.
Ἐπιτιθῆς, ἑίας, (ap. Lysiam) ἰων, idoneus, aptus, commodus, opportunus; (2) amicus, benevolus, studiosus; (3) necessarius, amicitia conjunctus. (2) δοκίμῳ γὰρ τῇ φύσει τὸ πικτόμινον καὶ τὸ τίκτον ἐπιτιθῆσα εἶναι ἀλλήλους, ὅτιε σωτηρίας τῷ γίνεσι, sibi invenire amica esse, Philostr. 28. Hinc τὰ ἐπιτιθῆσα, ὡν, ad vitam necessaria, victus, commeatus.
Ἐπιτιθησώμενος, adv. aptius, amicus, &c.

Ἐπιτιθεῖσθαι, ἡ, opportunitas et habilitas, aptitudo; (2) amicitia, familiaritas; (3) res ipsae ad v. gr. bellum gerendum opportunae.

Ἐπιτιθεῖσθαι, adv. commodē, utiliter.

Ἐπιτιθήσθαι, idem quod ἐπιτιθέναι, Herod.

Ἐπιτιθεῖν, ἄτος, τὸ, studium, institutum, quod studiosae sectatur, tam in malam quam in bonam partem; (2) professio; (3) disciplina; (4) vitae institutum, vitae genus.

Ἐπιτιθεῖσθαι, εως, ἡ, studium accuratum, industria, opera; (2) disciplina, institutum.

Ἐπιτιθευτής, ὅ, ὁ, studiosus, deditus alicui rei;

Ἐπιτιθεντός, ἡ, ὁ, affectatus, nimis accuratē studio factus: Ab

Ἐπιτιθέναι, f. εἶναι, studio et data opera aliquid facio; (2) studeo, operam do, studiosae sector in bonam et in malam partem. Hinc ἐπιτιθεύομαι, exerceor, habilis reddor, instruo. Ἐπιτιθέναι χαρακτῆρα τινός, Plat.

Ἐπιτιθεῖσθαι, adv. commodē, apte: Ab

ἘΠΙΤΗΔΗΣ, εἶος, ὁ ὅς ἡ, idoneus, aptus, habilis; (2) in malam partem, artificiosus. (2) καὶ μὴ πείθεις μὲν, Eurip. Iphig. in Aul. 476. Ἐπίτιδες, adv. de industria. Ab ἐπὶ, τὸ, et ἥδος, quod factum est ad placendum, Ern.

Ἐπιτήθη, ης, ἡ, avia, avi vel aviae mater.

Ἐπιτήκω, pro ἐπιτιθήκω, Ern.

Ἐπιτήκων, τὸ, id quod cera liquefacta obductum est; (2) id, cui falsa et simulata inest species. (2) Ἵδ' ὅς ἐπιτήκτα φιλοῦσα ἤλως, ecce convinceris non anare ex animo, simulatum amorem prae te ferre, Melager in Anthol. Omnia illa prima, quae etiam tuis litteris in cælum ferebas, ἐπιτήκτα fuerunt, id est, simulata fuerunt, Cicero ad Attic. 7, 1. pessime interpretes.

Ἐπιτήκω, f. ἤκω, illiquefacio; (2) liquefacto obduco.

Ἐπιτηρέω, ὦ, f. ἥω, diligenter observo. Καρὸν ἐπιτηρεῖ, Plat. Hinc

Ἐπιτηρέσας, a. 1. part. act.

Ἐπιτηρέσις, εως, ἡ, observatio, animadversio:

Ἐπιτηρητικός, ὅ, ὁ, qui observare solet, observator. Ab eod.

Ἐπιτιθέσθαι, 3. plur. praes. ind. act. Ion. pro ἐπιτιθέναι.

Ἐπιτιθέναι, idem quod

Ἐπιτιθέναι, impono, superimpono; (2) adfero, infero; (3) irrogo, infligo; (4) addo, adjicio; (5) obdo, occludo; (5*) absolute vel addito ἐπιστολὴν vel γράμματα, epistolam trado perferendam. Γράψας δὲ ἐς Ἀίγυπτον ἐπέθηκεν, tradidit epistolam in Aegyptum perferendam, Herodot. 3, 43. Et ἐπιτιθέναι, (6) impono aliquid faciendo, injungo, mando; (7) manum impono, inchoo, adgredior; (8) hostiliter adgredior, adior, invado; (9) toto pectore incumbo, penitus deditus sum; (10) cunctor, diem duco, differo. Ταῖς ὑποσχέσεσι τὸν ναυικώτατον ἐπέθηκεν, Plat. (3) τὴν δίκην ἐπέθει, aliquem supplicio afficiens, Xenoph. Hell. 7, 3. (10) ἐπιτιθεῖναι τιλός, perficere, absolvere, Arr. Ind. 5, 7. Τὰ ἱερὰ ἐπιτίθειναι, sacrificiis peractis, Arr. Hist. Alex. 7, 4, 5, 2 & 7.

Ἐπιτιθεῖς, 2. sing. praes. conj. act. verbi praes.

Ἐπιτίκω, insuper pario; (2) pario, partum edo.

Ἐπιτιλάω, commaculo sordibus, concoco.

Ἐπιτιμάω, 3. sing. praes. ind. act. contr. pro ἐπιτιμάει. Ab

Ἐπιτιμάω, ὦ, f. ἥω, rei pretium augco seu intendo; (2) reprehendo, objurgo; (3) celeberr. Μάλιστά δ' ἂν εὐδοκμοῖς, εἰ φαίνουσιν ταῦτα μὴ πρῶτταν, ἢ τοῖς ἄλλοις ἐν πρῶττῳ ἐπιτιμῆς, Isocr. Hinc

Ἐπιτιμῆμα, ἄτος, τὸ, id quod alicui verituri vitio, quod in aliquo reprehenditur.

Ἐπιτιμῆναι, Ion. pro ἐπιτιμάων, Herod.

Ἐπιτιμῆσμαι, 1. pl. a. 1. opt. act.

Ἐπιτιμῆσοι, dat. pl. ab

Ἐπιτιμῆσις, εως, ἡ, reprehensio, objurgatio, imminutio.

Ἐπιτιμησιός, reprehendendus, objurgandus, Hes.
 Ἐπιτιμηστήρ, ὁ, idem quod ἐπιτιμητής, Oppr.
 Ἐπιτιμητής, ὤ, ὁ, reprehensor, objurgator, castigator; (2) qui rem æstimatam denuo æstimat.
 Ἐπιτιμητικός, ἡ, ὁ, ad reprehensionem perti-
 nens, objurgatorius.
 Ἐπιτιμητικῶς, adv. acriter, aspere.
 Ἐπιτιμῆτωρ, ὁ, ὁ, punitor, iustus, vindex.
 Ἐπιτιμία, ας, ἡ, status civis justus et integer, quum fama ejus et existimatio integra est; (2) objurgatio.
 Ἐπιτίμιον, α, τὸ, multa, pœna; (2) præmium.
 Ab ἐπι et τιμή. Unde
 Ἐπίτιμος, α, ὁ ἢ, cui ad honores accedere licet; (2) cui honos suus integer et illæsus est, honoratus.
 Ἐπιτιμώνται, 3. pl. præ. ind. pass.
 Ἐπιτίμως, adv. honeste, honorifice.
 Ἐπιτίθειν, lactens, Ep. Α τινθί.
 Ἐπιτίθιος, α, ὁ ἢ, subrumus, lactens. Ex ἐπι et τίθος, mamma.
 Ἐπιτλάω, vel ἐπιτλήμι, perfero, perpetior. Unde ἐπιτλήται, imperat, toleret, perferat.
 Ἐπιτλήγω, seu ἐπιτλήσσω, incido, decurto.
 Ἐπίτομος, α, ὁ ἢ, fœcunda; (2) ἐπίτοπον δά-
 νηκος, fœneratori quæstiosa.
 Ἐπιτολή, ἡς, ἡ, ortus siderum. Ἐν ἄστρον ἐπι-
 τολαῖσιν, Eurip. Phœn. 1123. Ab ἐπιτολλο-
 μαί, οτιόρ.
 Ἐπιτολμαῖν, præ. inf. act. act. contr. pro ἐπι-
 τολμαίν. Unde
 Ἐπιτολμαῖ, ὤ, f. ἴσω, audeo.
 Ἐπιτομή, ἡς, ἡ, amputatio; (2) epitome, com-
 pendium. Ab ἐπιτομῆναι. Unde
 Ἐπίτομος, α, ὁ ἢ, incisione seu præci-
 sione brevior factus, præcisus; (2) in com-
 pendium redactus; (3) brevis, compendi-
 arius.
 Ἐπιτόνιον, α, τὸ, instrumentum quo chordæ
 funesve intenduntur; (2) amplificatio.
 Ab
 Ἐπίτονος, α, ὁ, sc. ἰμάς, lorum, quo aliquid
 intenditur; (2) funis, seu rudens, qui a
 summa mali parte in puppim tentus malum
 firmat. Ab ἐπιτείνω.
 Ἐπιτοξάζομαι, fut. ὠσμαι, arcum in aliquem
 tendo.
 Ἐπιτοξέω, idem.
 Ἐπιτοξίς, ἰδος, ἡ, crena et cavum illud, cui im-
 ponitur in arcu sagitta. Α τόξον.
 Ἐπιτοπιζέω, f. ἴσω, in loco et sede mea me con-
 tineo, sedem non muto. Α τόπος.
 Ἐπιτραγεία, ὤν, αἱ, piscium genus:
 Ἐπιτραγία, ας, ἡ, Veneris cognomen:
 Ἐπίτραγος, α, ὁ, vitium vitis, quum carbun-
 culatur.
 Ἐπιτραγυῖν, tragice decanto et exaggero.
 Ἐπιτραπέσιος, α, ὁ ἢ, qui est super mensam,
 aut super mensa fit. Ab
 Ἐπιτραπέσιος, α, ὁ ἢ, idem. Α τραπέζα.
 Ἐπιτραπέζια, ὤν, τὰ, quæ in mensa seu
 super mensa apponuntur; (2) secundæ
 mensæ.
 Ἐπιτρέπω, Ion. pro ἐπιτρέπω.
 Ἐπιτραχήλιος, α, ὁ ἢ, qui supra collum est,
 collaris. Ex ἐπι et τραχήλος.
 Ἐπιτρέχων, exaspero.
 Ἐπιτρέπτειν, adv. permittendum. Ab
 Ἐπιτρέπω, f. ψα, permitto, trado; (2) com-
 mitto. Οὐκ ἂν ποτ' ἄλλω τῷ ἐπιτρέπον
 ποιῶν, Aristoph. Plut. 1078. Ἐμμενὸν ἐπι-
 τρέσω σοι σκεπτόν γερονταγωγεῖν, Id. Eq. 1094.
 Ἐπιτρέφω, alo super, alendo superinduco.
 Ἐπιτρέχω, percurro; (2) adcurro; (3) incur-
 ro, incido; (4) incursionem facio, populandi
 causa usurpo. (4) ἄλλως ἰδὲν τῷ ἐπιτρέφω-
 ματι αὐτὸς ἐπιτρέχοντας, alios videret ho-
 norem victoriæ de illa urbe reportatæ usur-
 pantes, Appian. Punic. 94. Πολλὰς μυριάσι
 ἐπιτρέχει, adoriri, Philo.
 Ἐπίτρετον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi
 ἐπιτρέπω.
 Ἐπιτρέφοντι, 3. pl. f. 1. ind. act. Dor. pro
 ἐπιτρέφουσι.

Ἐπιτρέω, f. ψα, attero, affligo, crucio, no-
 ceo; (2) incito, concito, instigo. (2) τῶν
 μετρίων δεδιότων μὴ φιλοπόλεμος ἀνὴρ ἐπιτρέψῃ
 τὸ πλῆθος, Appian. de Reb. Pun. 8, 55. Ἀλλ'
 εἴ τω καὶ τὸ πεισθῆναι τοῖς ἐπιτρέψουσιν ἀδίκημα
 εἶναι δοκεῖ, quod si cui vero hoc ipsum in
 crimine videtur ponendum, quod concita-
 toribus illis paruerit multitudo, Id. ibid. 50.
 Hinc a. 2. ἐπιτρέβην ἐπιστρέβους, in conj.
 pereas. Perf. ἐπιστρέψαμι, periisti. Οἱ δώδεκα
 θεοὶ εἴσαν ἐπιτρέψαι τε, Aristoph. Av. 96.
 Ἐπιτρηραχίω, ὤ, f. ἴσω, munus trierarchi
 sustineo ultra justum tempus. Hinc
 Ἐπιτρηραχίωμα, ἄτος, τὸ, tempus quo quis
 triremem regit.
 Ἐπιτρίμμα, ἄτος, τὸ, id quod atteritur seu ad-
 fricatur, protrimentum. Ab ἐπιτρέβω.
 Ἐπίτριπτος, α, ὁ ἢ, contritus; (2) dignus
 qui conteratur vel perdat; (3) scelera-
 tus, perditus. (3) τῷ ἐπίτριπτον κινάδος, vul-
 pem illam sceleratam, Soph. Aj. 103. Ab
 eod.
 Ἐπιτρίψ, adv. ter.
 Ἐπίτριπτος, α, ὁ ἢ, sesquitercius; (2) pes
 poeticus, tribus brevis et una longa.
 Ἐπίτριψις, ὤ, ἡ, ipsa conterendi actio; (2)
 cruciatus, noxa; (3) fluctus, LXX.
 Ἐπίτριμος, ὁ ἢ, perterritus, trepidus.
 Ἐπιτροπάδην, adv. ex commisso, non sponte
 sua. Ab ἐπιτροπή.
 Ἐπιτροπαῖος, αἰα, αἰόν, commissus, concessus;
 (2) curæ alicujus traditus; (9) epith. Jovis,
 ad quem receptum habent injurias passi.
 Ab eod.
 Ἐπιτροπάω, ὤ, idem quod ἐπιτρέπω.
 Ἐπιτροπία, ας, ἡ, præfectura, procuratio.
 Ἐπιτροπίσεις, ὤ, ἡ, idem.
 Ἐπιτροπιτικός, ἡ, ὁ, peritus aliquid procu-
 randi, seu administrandi. Ab
 Ἐπιτροπέω, f. ἴσω, sum administrator seu
 præfectus, procuro, administro; (2) tutor
 sum, in tutela habeo. Hinc ἐπιτροπεύομαι,
 sum sub tutela; (3) curo, simpliciter. Θαν-
 μάξω δ' ὅπως τὸν δῆμον οἷες τ' εἰμ' ἐπιτροπεύειν
 ἴγω, Aristoph. Eq. 212.
 Ἐπιτροπή, ἡς, ἡ, ipsa actio τῷ ἐπιτροπεύειν, sive
 administrandi seu procurandi aliquid, pro-
 curatio, tutela; (2) deditio in fidem; (3)
 potestas quæ alicui permittitur, v. gr. de-
 cernendi, statuendi. Ab ἐπιτρέπω.
 Ἐπιτροπικός, ἡ, ὁ, ad tutelam pertinsens, Plat.
 Ἐπίτροπος, α, ὁ ἢ, cui cura alicujus commissa
 est, procurator, vicarius; (2) tutor; (3)
 præfectus provincie minoris, ut Judææ.
 Ἐπιτροφή, ἡς, ἡ, alimentum, ap. Jos.
 Ἐπιτροχᾶδην, adv. festinanter, more ejus qui
 percurrit; (2) summatim, breviter, suc-
 cincte. (2) ἐπιτροχᾶδην ἄγρουσι, Il. 3, 213.
 Ab
 Ἐπιτροχάζω, f. ἴσω, percurro.
 Ἐπιτροχάλος, α, ὁ ἢ, velox, volubilis. Ab
 Ἐπιτροχός, α, ὁ ἢ, idem.
 Ἐπιτροχασμός, ὤ, ὁ, percursio; (2) verhorum
 copiosa et præceps effusio ad perturband-
 um adversarium. Ab ἐπιτροχάζω.
 Ἐπιτροχάω, idem quod ἐπιτροχάζω. Εἰδὼς
 ἐπιτροχάων, valde festinans, Apoll. Rhod. 4,
 1606.
 Ἐπιτροχός, adv. velociter, cito cursu.
 Ἐπιτροχότερον, adv. agilius.
 Ἐπιτροχῶν, f. ἴσω, adurnmuo, accino.
 Ἐπιτροχάω, una cum pane comedo.
 Ἐπιτυγχάνω, 2. sing. præ. opt. act. verbi
 Ἐπιτυγχάνω, adsequor, nanciscor; (2) attingo;
 (3) succedo, feliciter evenio; (4) incido
 in aliquid; (5) convenio, adloquor. Hinc
 aor. 2. ἐπέτυχον ἐπιτυχὼν, adeptus; (6)
 ὁ ἐπιτυχὼν, quilibet obivus, vulgaris. Perf.
 ἐπέτυχκα, nactus sum. Pass. ἐπιτευγμέ-
 νον, quo potiti sumus, quod bene successit.
 Τέτο δ' ἂν ἐπιτυγχάνοις, εἰ λήγοις τῶν πόνων
 ἐπὶ πόνῳ δυνάμενος, Isocr. ad Dem. "Ἐν πῶ
 ἐπιτύχῃ θανάτῳ ἴτω σοφός, Aristoph. Nub. 535.
 Ἐπιτυμείδης, α, ὁ ἢ, super sepulchro po-
 situs; (2) ad sepulchrum pertinsens; (3)
 galeritus, ut alauda. Ab

Ἐπιτύμβιος, α, ὁ ἢ, idem. Ex τύμβος.
 Ἐπιτύρον, τὸ, edulium, quoddam ex confrac-
 tis olivis, V. L.
 Ἐπιτυφλάω, ὤ, f. ὠσω, obscuro.
 Ἐπιτυφώ, ὤ, f. ὠσω, idem quod τυφώω.
 Ἐπιτύφω, f. ψα, accendo in, inflammo; ἐπι-
 τυφμένος, incensus, ardens, proprie et tro-
 pice.
 Ἐπιτύχης, ἰος, ὁ ἢ, voti compos; (2) quem
 attingere, ferire possumus lapide, jaculo,
 &c. (2) τοῖσι παλαιῶσι εὐλατῶται καὶ ἐπιτυ-
 χεῖς πανταχόθεν ὄντες, Appian. Bell. Syr.
 35.
 Ἐπιτυχία, ας, ἡ, adeptio, prosper successus:
 Ἐπιτυχὼν, a. 2. part. act. verbi ἐπιτυγχάνω.
 Ἐπιτυχῶς, adv. prospero successu, feliciter.
 Ἐπιτυφάω, f. ὠσω, irrideo, derideo, convicio;
 (2) effuse cachinnor; (3) adsentor, adulo-
 r.
 Hinc
 Ἐπιτυφασμός, ὤ, ὁ, adulatio.
 Ἐπιφαγεῖν, a. 2. post aliquid edere, una cum
 pane edere.
 Ἐπιφαιδρῶναι, f. ὠσῶ, exhalare; (2) splendidum
 reddo, purgo, lavo.
 Ἐπιφαίνα, appareo super aliqua re, i. e. dum
 res geritur; (2) intervenio, supervenio;
 (3) appareo.
 Ἐπιφάναι, a. 1. inf. act. verbi præc.
 Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, species superna, superficies;
 (2) habitus et forma loci, item corporis, seu
 oris; (3) dignitas, honos, præstantia; (4)
 celebritas; (5) ortus, v. gr. solis, diei; (6)
 apparitio Deorum, sive vis divina, in auxi-
 lio ferendo, puniendo scelere, &c. con-
 spicua, item adventus inopinatus; (7) ap-
 paritio Christi in carne; item in judicio
 mundi; (8) omninoque majestas divinæ na-
 turæ in Christo conspicua, divinitas ipsa
 Christi; sed τὰ ἐπιφάνια, αἱ, dies qua Chris-
 tus baptizatus fuit; item, qua gentibus
 manifestari cœpit, Magique ad eum acce-
 sere. (v. Ern.) Ab
 Ἐπιφάνης, ἰος, ὁ ἢ, conspicuus; (2) illustris,
 insignis, clarus; ἐπιφάνεστος χιμῶν, hyems
 acerrima, Polyb.
 Ἐπιφάνια, ας, ἡ, vel τὰ ἐπιφάνια, αἱ, idem quod
 ἐπιφάνεια.
 Ἐπιφάντος, αἱ, conspicuus, præsens, qui est
 adhuc in vivis. Τί με ἔκ ἐπομένῳ ὑβρίζεις,
 ἀλλ' ἐπιφάντων; Soph. Antig. 840.
 Ἐπιφάνως, adv. insigniter, insignem in modum,
 splendide, magnifice. Ab ἐπιφάνης.
 Ἐπιφαρμακεία, fut. σῶ, aliud insuper medica-
 mentum sumo.
 Ἐπιφάσις, ὤ, ἡ, species externa, cultus, ap-
 paratus, ut magistratum, &c. (2) adspec-
 tus, vultus; (3) significatio, professio; (4)
 judicium quod profertur. Ab ἐπιφάνια.
 Ἐπιφάσω, dico.
 Ἐπιφανίδιος, α, ὁ ἢ, qui est ad præsepe, ad
 præsepe pertinsens. Α φάτις.
 Ἐπιφάτος, α, ὁ ἢ, qui male audit. Α φημί.
 Ἐπιφάνσκω, luceo, splendo, effulgeo; et in
 med. in lucem profero, ostendo. Ex φάω.
 Ἐπιφάνω, f. αἴσω, illucesco.
 Ἐπιφάω, idem.
 Ἐπιφίρσις, præ. part. act. f. g. Dor. pro ἐπι-
 φέρεσις, ab
 Ἐπιφίρω, f. ἴσσω, a. 1. ἐπένεκα, infero, in-
 duco, importo, invehō; (2) obijcio, ac-
 cuso; (3) adscribo; (4) impono, superim-
 pono; (5) subijcio, subjungo, post cætera
 profero in medium, promo; (6) infero, v.
 gr. censum, primitias, &c. Ἐπιφίρομαι, med.
 infero, importo; (2) profero; (3) afero,
 etiam de dote, quæ affertur a femina; (4)
 impetum facio. Αἰτίαν ἡμῶν ὡς καταπύσαις
 ἐπέφερον, Philo. Ἐπίφερος πολέμων ἑμῶν φόναις,
 Aristoph. Av. 350. Τὸ ἐπιφύρομενον, quod im-
 pendent. Τὰ ἐπιφύρομενα, eventura. Τὰ ἐπι-
 φέρομενα ἀνίσταται, rebus venturis medeor.
 Herodot. 3, 16. Καὶ μὴ πάντα προδικύνουσι
 τὰ ἐπιφύρομενα, Id. 1, 209.
 Ἐπιφικτός, αἱ, fugiendus, adversandus, V. L.
 Ἐπιφικμεῖν, bene ominari, acclamare, assentiri,
 Steph.

*Επιφρηντής, ἥρος, δ, fausta precans, qui bona ominatur, adclamans, adsentiens.

*Επίφημι, promitto, Eur.

*Επιφρημίζω, f. ἴσω, famæ seu nomini alicujus adscribo; (2) adscribo, adsigno, tribuo; (3) pervulgo, disseminio; (4) imprecor, appello nomino, (per acclamationem maxime), quo sensu et in med. maxime dicitur. (5) omine significo. (1) κείνῃ παῖδ' ἐπιφρημίζω, illius nomine filiam nuncupavi, Eur. Iphig. in Aul. 130. (4) καὶ δὴ καὶ ἰόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πεινηκόντερον ἐπιφρημίζω, male ominabatur, Herodot. 3, 124. (5) μνήμη τῆς ἐκ παιδὸς ἐπιφρημιάσεως τῷ ἀνδρὶ ἐδόξας ὑπαπατίας, memoria septimi consulatus, illi tum puero, omine significati, Appian. Bell. Civ. 1, 61. Hinc

*Επιφρημισμός, ἄτος, τὸ, omen; (2) favor, acclamatio.

*Επιφρημισμός, ὤ, δ, idem. Ab eod.

*Επιφθός, a. 2. part. act. verbi ἐπιφθάνω.

*Επιφθίγγωμαι, f. ἔωμαι, adsono, acclamo, respondendo. Hinc

*Επιφθίγγω, ἄτος, τὸ, acclamatio.

*Επιφθόμαι, ἐπιφθάνω, prior adsequor, Hom.

*Επιφθόνει, ὤ, f. ἴσω, invidio ob, vel super; (2) exprobro aliquid alicui. Καὶ ἐκείνους ἐπιφθόνει, quodque illis exprobramus, Herodot. 9, 79.

*Επιφθόνος, α, δ, ἡ, invidiæ expositus, invidiosus; (2) reprehensione dignus. (1) πᾶν ἐπιφθόνον τῶδε, Eurip. Hippol. 497. (2) πολλὰ γὰρ ἡμῶν οὐδὲν εἶδ' ἐπιφθόνου, Id. Hec. 1185. Vide Musgruv. ad Eurip. in Suppl. Πονηρὸν γλῶσσ' ἐπιφθόνον σοφῆ, solers lingua malum odiosum est, Eur. Iphig. in Aul. 333. [Musgravius legit divisim ἐπὶ φθόνον, ad odium concitandum.]

*Επιφθόνος, adv. invidiose.

*Επιφθόρος, α, δ, ἡ, exitialis, lethalis. Ex ἐπὶ et φθόρᾳ, exitium.

*Επιφθόζω, insipio veneficam more, Theoc.

*Επιφθύνουσα, præ. part. act. f.-g. Dor. pro ἐπιφθύνουσα, ab ἐπιφθύνω, vel

*Επιφθύνω, inspuo.

*Επιφθονεύω, ὤ, et ἔωμαι, ἔωμαι, naviter alicui rei operam do.

*Επιφλέβος, α, δ, ἡ, venas eminentes habens. Ex ἐπὶ et φλέβι.

*Επιφλεγμάνω, valde ardeo vel tumeo.

*Επιφλέγω, f. ἔω, incendio, inflammō, comburo; (2) illustro. Ἦντε πῦρ ἀΐδλον ἐπιφλέγει ὕστατον ὕλην, Il. 1, 455. Hinc

*Επιφλογής, ἴος, δ, ἡ, flammeus, incendens.

*Επιφλόγισμός, ἄτος, τὸ, vox medica, inflammatio, seu pars inflammatione vexata. Quasi ab ἐπιφλογῇ, incendio. A φλόγι.

*Επιφλογώδης, ὤδης, inflammationem habens, rubicundus.

*Επιφλώω, f. ἴσω, nugo, deblatō.

*Επιφλόεμαι, vereor, magnopere timeo.

*Επιφθός, δ, ἡ, metu percussus, perterritus.

*Επιφανίζω, ad colorem purpureum vergo.

*Επιφανίσω, rubefacio.

*Επιφατάω, ὤ, f. ἴσω, venio ad, accedo ad; (2) ventito ad aliquem audiendi causa; (3) viso; (4) pervado; (5) perago; (6) in mentem venio; (7) consuetudinem stupri habeo.

*Επιφαντός, ἴα, ἴον, adventitius, Hippocr.

*Επιφανεύω, idem quod ἐπιφαντός. *Επιφαντεύω ὕπνος ἐς τὸν ἄνθρωπον, Arct.

*Επιφάνησις, ἴα, ἡ, accessus, adventus; ipsa actio superveniendi, cum gen. Διῷ, inspiratio, adflatus divinus.

*Επιφαντός, δ, qui incurrit, Man.

*Επιφορά, ὤ, ἡ, vis, impressio, ut hostis, imbris; (2) oratio invectiva et cum impetu prolata; (3) præmium præter stipendium publicum navitis dari solum a trierarchis; (4) pecuniæ solutio et pœnæ perpassio; (5) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis; (6) illatio, quæ assumptionem sequitur in syllogismis, conclusio; (7) sententia addita sermoni præcedenti; (8) figura rhetorica, verbum in fine sententia-

rum repetens, Anaphoræ opposita. Ab ἐπιφέρω.

*Επιφορέω, ὤ, f. ἴσω, depasco.

*Επιφορέω, ὤ, f. ἴσω, comporto, adgero, ingero, injicio; (2) gravidam reddo; (3) infero post cætera, postremo loco infero. Οὐ καταρῆξες καὶ ἐπιφορέσεις τῆς γῆς πολλὴν, Aristoph. Pac. 167.

*Επιφόρημα, ἄτος, τὸ, mensa secunda, bellaria.

*Επιφορέος, ἡ, ὄν, vehemens, acer.

*Επιφορέος, α, δ, ἡ, ferens, perferens; (2) secundus, de vento; (3) uterum ferens; (4) proclivis, propensus, pronus. (2) παῖς δ' Μαίας ἐπιφορέατος παῖζ' ἐρίαν θύλων, Æsch. Chæroph. 811. Ab ἐπιφέρω.

*Επιφορέζω, fut. ἴσω, onero, onus impono; (2) molestiam exhibeo; (3) in humeros attollo.

*Επιφόρος, adv. prone, propense; (2) vehementer, acriter.

*Επιφράγω, ἄτος, τὸ, obturamentum.

*Επιφράδιος, adv. consulte, prudenter. Ab

*Επιφράζω, indicō, ut hinc sit ἐπιφράδι, a. 2. indixit; ἐπιφράζομαι, excogito, comminor; item, comperio, cognosco, ut hinc sit f. ἐπιφράσσομαι, Poet. ἐπιφράσσομαι. *Επιφράσσει' ὄλεθρον, Odys. 15, 443.

*Επιφράσσω, vel ἐπιφράττω, f. ἔω, obturo, obstruo. *Επιφράττομαι τὰ ὦτα, Luc.

*Επιφρονα, τὰ, præcordia, Steph. A φρήν.

*Επιφρέζω, horror maris, quid Hom. ἐχέατο πόντον ἐπὶ φρέζι, Il. 7, 63, melius divisim.

*Επιφρίσσω, ἴτω, inhorreo.

*Επιφροναί, prudens sum. Ab ἐπιφρέω.

*Επιφρονίζω, f. ἴσω, curo.

*Επιφρονα, acc. sing. ab ἐπιφρέω. Unde

*Επιφροσύνη, ἡ, ἡ, prudentia; (2) instinctus, adflatus, suggestio.

*Επιφροσύνη, dat. pl. Ion. pro ἐπιφροσύναις.

*Επιφροσός, ὄν, custos, custodiae impositus. Ξίφος δ' ἐμὴς θυγατρὸς ἐπιφροσόν διερῆ, admotum jugulo, Eurip. Or. 1575.

*Επιφρων, ὄν, δ, ἡ, mentis compos; (2) prudens, sapiens. Ex ἐπὶ et φρήν.

*Επιφράδες, propagines. Ab ἐπιφράω.

*Επιφύλαξ, κος, δ, ἡ, custos. Ab

*Επιφυλάττω, f. ἔω, observo.

*Επιφύλιος, ὄν, distributus in tribus. *Επώνυμοι γῆς, καὶ ἐπιφύλιος χθονὶς Λαδὼν ἴσονται, nomen dabunt terræ, populusque regionis in tribus distributæ, Eur. Or. 1577.

*Επιφυλλίζω, f. ἴσω, racemationem facio, racemor; (2) accurate exquiro. Ab

*Επιφυλλίς, ἴδης, ἡ, racemulus, qui magno racemo superjacet; (2) pampinus racemarius; (3) racematio; (4) racemus post vindemiam relictus; (5) parvus racemus, qui sub foliis latet. Ex ἐπὶ et φύλλον.

*Επιφυλλίσσας, α, δ, ἡ, qu. dic. super folia fructum habens, qui in folii dorso fructum gerit.

*Επιφύλλος, α, δ, ἡ, valde foliatus, multa ac magna folia habens.

*Επιφύσσω, ὤ, f. ἴσω, inflo.

*Επιφυσίω, f. ἴσω, insuper sero.

*Επιφύσις, ἴα, ἡ, accretio, incrementum; (2) conjunctio ossis cum alio osse, cum ossi os adnascitur. Ab

*Επιφύω, insuper produco seu edo; (2) ἐπιφύω, et ἐπιφύομαι, adnascor, innascor; (3) adhæreo, adhæresco; (4) adior, invado, insurgo. Hinc perf. part. ἱπποφρυκῶς, innatus; ἐπιφύσις, agnatus, post natus, adortus; quod et ἐπιφύς, inhærens, incumbens; ἐπιφύσσει, ingruere.

*Επιφανέω, ὤ, fut. ἴσω, acclamo; (2) dictum aliquod iis, quæ jam dicta sunt, cum acclamatione adjungo. Hinc

*Επιφάνημα, ἄτος, τὸ, acclamatio; (2) epiphonema dictum superioribus additum cum acclamatione. Hinc

*Επιφωνηματικός, ἡ, ὄν, qui per acclamationem effertur.

*Επιφωνηματικῶς, adv. cum epiphonemate, per exclamationem.

*Επιφωνημάτιον, τὸ, parvum epiphonema.

*Επιφώνησις, ἴα, ἡ, acclamatio, inclamatio.

*Επιφωράω, ὤ, in furto deprehendo; (2) deprehendo in quocunque facinore.

*Επιφώσκω, de sideribus, appareo, luceo; (2) de die ac nocte, incipio. Ex ἐπὶ et φῶς, lux.

*Επιφαίνω, inhio; perf. ἐπιμεχρῆναι, inhians.

*Επιχαιρέγγατος, α, δ, ἡ, qui honestis delectatur studiis, et virtutem amplectitur. Ex ἐπὶ, χαίρω, et ἀγαθός.

*Επιχαιρέκλεια, ἡ, lætitia et gaudium ex aliena calamitate, voluptas ex alienis malis. Ab

*Επιχαιρέκλεις, α, δ, ἡ, qui gaudet alienis malis. Ex ἐπὶ, χαίρω, et κακός.

*Επιχαιρῶ, proprie, gaudeo aliqua re; (2) plenius, ex alterius malis gaudium percipio, insulto calamitoso.

*Επιχάλαζω, ὤ, grandine impeto, insulto, verbero.

*Επιχάλαω, ὤ, laxo, resolvo; (2) demitto, deprimō; (3) remitto.

*Επιχαλκίζω, fut. ἴσω, fabricor, cudo super; (2) insuper fabricor et cudo; (3) expolio; (4) auditorum mentes mihi concilio.

*Επιχαλκίται, οἱ, armati, Hes. A χαλκίς.

*Επιχαλκός, α, δ, ἡ, æratus, ære obductus.

*Επιχάρω, τος, τὸ, signum quod monetæ impressum est, ut noctua in nummis Atticis.

*Επιχαράσσω, vel ἐπιχαράττω, f. ἄζω, insculpo, imprimo; (2) incisuris serratum reddo.

*Επιχαρεία, ἡ, venustus, lepos; sed melior est lectio ἐπιχαρίτω, Ern.

*Επιχάρης, ἴος, δ, ἡ, gaudens et lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίω.

*Επιχαρίως, ἴσω, ἴω, et ἐπιχαρίτως, ὄν, idem quod

*Επιχάρεις, ἴτος, δ, ἡ, gratus, gratosus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia inest. Hinc

*Επιχαρίτως, adv. gratoe, cum gratia, venuste, lepide.

*Επιχαρίττω, pro ἐπιχαρίτω, Ar.

*Επιχαρμα, ἄτος, τὸ, res lætabilis, felix eventus; (2) lætitia ipsa; (3) irrisio miseri. Οὐκ ἐπ' οὐκείσιν, εὖδ' ἐπιχαρμασιν, ἀλλ' ὀδύναςι λέγω, Eurip. Phæn. 1549.

*Επιχαροίς, ἴα, ἡ, gaudium ob aliquam rem; (2) insultatio.

*Επιχάρως, α, δ, ἡ, lætitiā ac gaudium adferens; (2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ab ἐπιχαίρω.

*Επιχασμάμαι, ὤμαι, oscito. Ἵππῶδες τι μᾶλλον δὲ γρῶδες, ἐπιχασμάμενος, Heliod. 4.

*Επιχάτης, et ἐπιχητίας, α, δ, qui indiget, inops, Hes. A χητέω.

*Επιχέζω, f. ἴσω, caco super; perf. ἐπικέχουσα, ἐπικεχόδω.

*Επιχειλέω, repleo, Ern.

*Επιχειλῆς, ἴος, δ, ἡ, labra attingens, labris vicinus; (2) qui super laborum crepidinem est; (3) non plenus; (4) plenus, de vase. Ex χεῖλος.

*Επιχειμάζω, f. ἄσω, hiemem dego in; (2) in hibernis me contineo. Hinc

*Επιχειμάσις, ἴα, ἡ, tempestas quæ post certum diem venit.

*Επιχειρεῖ, 2. sing. præ. imperat. act. contr. pro ἐπιχειρεῖ. Ab

*Επιχειρέω, ὤ, f. ἴσω, manum admoveo, manum injicio; (2) conor, nitor, adgredior; (3) argumentis adstruere et probare conor.

Καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειρεῖσι, Isocr. πρᾶγμασι νωτίοις, Plut. Hinc

*Επιχείρημα, ἄτος, τὸ, quod quis adgreditur seu molitur, molimentum, inceptum; (2) argumentum, quo aliquid probare satagimus; (3) petitio gladiatoris, &c. (4) syllogismus dialecticus.

*Επιχειρηματικός, ἡ, ὄν, exercitatus in argumentationibus; (2) qui novit petitiones athleticas et gladiatorias. A præc.

*Επιχείρησις, ἴα, ἡ, aggressio, molitio; (2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.

*Επιχειρηάτω, pro ἐπιχειρητίω, adv. pos. adgre-diendum est. Ab eod.

*Επιχειρία, τὰ, idem quod ἐπίχουρα, Poll.

*Επιχειρίζομαι, manus admoveo; (2) curatio-nem per chirurgiam tento.

Ἐπίχρησον, α, τὸ, manupretium; (2) præmium militare; (3) præmium quodvis. *A. χρεῖ.*
 Ἐπιχρησόμεναι, manibus tanquam legibus uti, *Hes. al.*
 Ἐπιχρησόμενους, quasi ἐπὶ χρεῶν νομῶντες, *Steph.*
 Ἐπιχρηστονία, α, f. ἦσα, scisco, decerno, suffragia fero. Ἐπιδὼν ἐπιχρηστονίᾳ τὰς γνώμας, *Dem.* Hinc
 Ἐπιχρηστονία, ας, ἡ, plebiscitum, creatio.
 Ἐπιχρηστονιάζω, fut. ἄσω, accedo ad figuram cheronies. *Ex ἐπὶ et χερρόνησος.*
 Ἐπιχρῖω, f. ὑῶα, infundo, superinfundo; addito ὄνον vel ἀκρατον, est in convivio aliquid vini effundere, appellato amici vel amicæ nomine. *Χέρναι δ' ἀμφίπολος προχρῖω, ἱπ-χρῖος φέρεται, Odys. 4, 52. Ἐπὶ δὲ Τρώεσσι τι καὶ ἔκτωρ ἥχῃ δισποσὶν βίβλια σφόνδα χέρναι, Tmesis, II. 8, 150.*
 Ἐπιχρηδύω, vidua sum, vitam viduæ ago.
 Ἐπιχρῆνιος, α, ὁ καὶ ἡ, terrestris, in terris versans; (2) indigena. *Ex ἐπὶ et χθών.*
 Ἐπιχρῖλῶδιν, millesimum, *Steph.*
 Ἐπιχρῖλῶδιν, fut. ἄσω, ludificor, illudo.
 Ἐπιχρῖλος, viridis. *Ποίησιν ἐπιχρῖλος ὕγρὰ μέτωπα πέτρα, Orpian. Halicut. 1, 131.*
 Ἐπιχρῖνάω, α, sum obsitus lanugine.
 Ἐπιχρῖνος, contr. ἐπιχρῖνος, α, ὁ καὶ ἡ, lanugine tectus; (2) pulvere velut lanugine obsitus.
 Ἐπιχρῖος, α, ὁ καὶ ἡ, iracundus, biliosus.
 Ἐπιχρῖσος, ἴδος, ἡ, corpus membranosum in medio intestinorum situm, mesenterium. *Ex ἐπὶ et χορδή, intestinum.*
 Ἐπιχρῖσος, fut. ὑῶα, saltabundus accedo.
 Ἐπιχρῖσος, α, fut. ἦσα, supposito, subministratio, adjicio. Ἐπιχρῖσος ἡσασται ἐν τῇ πίσι μῶν τὴν ἀρετὴν, *2 Pet. 1, 5.* Hinc
 Ἐπιχρῖσος, α, αὐτος, τὸ, quod insuper supeditatur, additamentum ad priorem supeditationem; (2) apparatus, subministratio.
 Ἐπιχρῖσος, ας, ἡ, suppositio, munificencia.
 Ἐπιχρῖσος, α, αὐτός, fut. ἦσομαι, utor; (2) saepe utor; (3) familiaris sum alicui.
 Ἐπιχρῖω, invado, vehementi cum impetu adior, insto, urgeo.
 Ἐπιχρῖω, adhiñno, cum dat.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, insuper excreo.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, Ion. pro ἐπιχρῖω.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, fut. ἴσω, scisco, ratum facio; (2) responsum do, v. gr. legis.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, scitum, decretum, quo quid ratum fit, item responsum.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, ὅ, qui sciscit, ratum facit.
 Ἐπιχρῖω, fut. ὑῶα, idem quod χρεῖστω.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, unctio.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, id, id quod illinimur, quo inungimur. *Ab ἐπιχρῖω.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, illitus, inunctus. *Ab ἐπιχρῖω, fut. ὑῶα, inungo, illino, proprie in superficie.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, color.
 Ἐπιχρῖω, fut. ἴσω, immoror; (2) invetrasco.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, diuturnus, inveteratus. *Ab*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, idem.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, inauratus.
 Ἐπιχρῖω, f. ὑῶα, coloro, colorem induco, et quidem leviter, ut color non alte descendat; (2) leviter imbuo aliqua re, ἐπιχρῖω, leviter doctus. *Δόξαις ἐπιχρῖωσμένοι, Plat.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, idem. *A. χρῖω.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, fut. ὑῶα, idem.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, infectio, levis coloratio, levis macula.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, succum faciens nutritium, ad alendum valde aptus.
 Ἐπιχρῖω, vel -χρῖω, infundo, superinfundo. Unde usitata ἐπιχρῖω, ἐπιχρῖω.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, infusio; (2) vasculum quo aliquid infundimus; (3) dealbatio; (4) numerus redundans, multitudo ingens.
 Ἐπιχρῖω, infundendum, *Steph.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, genus quoddam pemmatidis seu placentæ, *Ath.*

Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, genus quoddam placentæ.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, claudus, subclaudus.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, agger, aggestus.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, fut. χρῖω, aggere munio; (2) terra aggesta operio.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, concedo, permitto. Hinc
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, concessio, permissio; (2) cessio.
 Ἐπιχρῖω, f. ὑῶα, sum indigena, sum vernaculus; (2) ad locum aliquem ventito; (3) frequenter versor apud; (4) in usu sum alicubi. *Ab*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, vel ἐπιχρῖω, α, αὐτός, indigena, patrius, vernaculus, de persona et re. *Ex ἐπὶ et χρῖω, locus.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, separo, scerno, *Steph.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, adv. more regionis, more patrio.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, agger; (2) aggestio terræ.
 Ἐπιχρῖω, f. αλῶ, psallo, cano.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, ita ut summis tantum digitis attingas; (2) strictim.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, a. 1. conj. *Ion.* pro ἐπιχρῖω. *Ab*
 Ἐπιχρῖω, fut. αὐτός, attingo, attrecto leviter.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, Lucian. *Καὶ ἐπιχρῖωσθαι βοτῶν ἀρετὴς ἔκαστι τῶν ἐπιχρῖωσθαι μόνον, Soph. Phil. 672. Χεῖρα διέβαν ὁρᾷ κάπης ἐπιχρῖωσθαι, Ibid. 1243.*
 Ἐπιχρῖω, fut. ἴσω, inhumo, sepelio.
 Ἐπιχρῖω, f. ὑῶα, irroro, aspergo; (2) instillo, *Aristoph. Pace, 1150.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, adfingo, ementior.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, strigentum, ramentum, purgamentum. *Ab ἐπιχρῖω.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, leviter attrecto.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, ἐπιχρῖω, in suffragium mitto, rogo sententias; (2) suffragio meo comprobo, decerno, idem in medio sapius.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, actio ipsa mittendi in suffragium; (2) approbatio. *A. præc.*
 Ἐπιχρῖω, in superficie rado, destringo, detergo, *Steph.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, qui reprehensionem meretur, in vituperium incurrens.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, persono, *Call.*
 Ἐπιχρῖω, fut. ἴσω, refrigero, perfro, perspiro.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, bolos in buccam ingero.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, statio tuta navium, locus ubi &c. *Odys. 5, 404. Opp. Hal. 2, 550. Apoll. Rhod. 4, 1640.*
 Ἐπιχρῖω, α, 2. part. act. verbi ἴπω, ὁ ἴπων, quivis; (2) successor; (1) ἐπὶ τῷ πόντῳ ἦν ἀνδρὸς διαιτεῖν, non cujusvis hominis erat interpretari, *Soph. Œd. Tyr. 393. Ἀλλὰ τῷ πόντῳ ἀρπάσαι, obnoxia cujuslibet raptoris injuria, Id. Œd. Col. 752. (2) τῷ πόντῳ δεικνύτω, successori indicet, Id. Ibid. 1532.*
 Ἐπιχρῖω, α, 2. ind. pass. verbi πλάσσω.
 Ἐπιχρῖω, α, 1. ind. pass. per *Epythet.* pro πλάσσω, vel ab inusitato verbo πλάσσω pro πλάσσω, errare facio.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. imperf. indic. med. pro πλάσσω, α, αὐτός.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro πλάσσω, α, αὐτός.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. imperf. ind. act. per *Sync.* pro πλάσσω, α, αὐτός.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. imperf. act. verbi πλάω.
 Ἐπιχρῖω, 2. sing. imperf. ind. med. per *Sync.* et *Ion.* pro πλάω, α, αὐτός.
 Ἐπιχρῖω, 1. sing. imperf. ind. act. verbi πλάω.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλάω, α, αὐτός.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. imperf. indic. med. per *Sync.* pro πλάω, α, αὐτός.
 Ἐπιχρῖω, 1. pl. aor. 1. ind. act. v. πλάω.
 Ἐπιχρῖω, aor. 2. ind. pass. verbi πλάω.
 Ἐπιχρῖω, aor. 1. ind. pass. verbi πλάω.
 Ἐπιχρῖω, aor. 1. ind. pass. verbi πλάω.
 Ἐπιχρῖω, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. per *Sync.* pro πλάω, α, αὐτός.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. πλάω.
 Ἐπιχρῖω, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi πλάω.

Ἐπιχρῖω, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi πλάω.
 Ἐπιχρῖω, impletus sum, aor. 1. ind. pass.
 Ἐπιχρῖω, impleti sunt, 3. pl.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. imperf. ind. pass. v. πλάω.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. πλάω.
 Ἐπιχρῖω, 2. pl. a. 1. ind. pass. v. πλάω.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλάω.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. imperf. ind. act. verbi πλάω.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. aor. 2. ind. pass.
 Ἐπιχρῖω, spiratus sum, aor. 1. ind. pass. verbi inus. πλάω, pro πλάω.
 Ἐπιχρῖω, sesquiclavus.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, sarcinae et onera navis, *Hes.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, massa, moles.
 Ἐπιχρῖω, vide ὀγκω, *Tryph.*
 Ἐπιχρῖω, epitheton Cereris; præs. messis.
 Ἐπιχρῖω, Anthol. Ceph. Epig. 507, 1.
 Ἐπιχρῖω, viaticum, *Ion.* pro ἰφθία.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, plenus molestiæ et laboris.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, labor.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, super, defleo, deploro.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, suboleo, fateo. Unde aor. 1. ἰφθία.
 Ἐπιχρῖω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλάω.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, tumidus. *Ab*
 Ἐπιχρῖω, intumesco; (2) in superficie tumeo.
 Ἐπιχρῖω, tumefacio; (2) in superficie tumefacio.
 Ἐπιχρῖω, fecisti, 2. sing. a. 1.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, aliis ejectis inhabito. *Πέμφει ζῆνιν ἰσοκλήσοντας ὀδύνας κύνιν, Lycophr. 926.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, Ceres, quasi domestica, a cura rei domesticae.
 Ἐπιχρῖω, aedificio urbem, verbi gratia ad flumen, condo; (2) veteribus colonis ejectis alios impono, duco. (2) ταῖς δὲ πλείους τὰς αὐτῶν στρατευομένους ἰσχυρῶς, in plerasque urbes deduxit habitatum milites qui cum illo militaverant, *Appian. Bell. Civ. 1, 96.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, supellex; (2) villa, casa, domicilium. *Ex οἶκος.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, colonia. *Ἡ πολλὰς εἶχεν Ἰταλὸς ἐξ ἰσοκλήσεως Γαῖα Καίσαρος, App. Bell. Civ. 5, 137.*
 Ἐπιχρῖω, superstruo, inaedifico.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, et
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, inaedificatio, superstructio.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, nom. pl. a. 1. part. pass.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, curo, dispenso.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, accuratio, rei alicujus tractatio, expositio, &c. *Ern.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, colonus, advena; (2) inquilinus, inquilina. (2) ἀπὸ τῆς ἰσοκλήσεως ἀναστὰς, tanquam inquilina quæpiam nullius pretii, *Soph. El. 189.*
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, inhabito.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, miseror. *Καὶ ἰσοκλήσεται με, Soph. Phil. 1062. Πείθῃ τὴν σὴν ὡς ἰσοκλήσεται τύχην, Eur. Hec. 347.*
 Ἐπιχρῖω, f. ὑῶα, miseror; (2) miserabiliter queror.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, miserabilis.
 Ἐπιχρῖω, fut. ἴσω, adgemo.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, vinosus. *Ex οἶνος.*
 Ἐπιχρῖω, a. 1. inf. act. v. ἐπιχρῖω, pro ἐπιχρῖω.
 Ἐπιχρῖω, inferet, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ejusd.
 Ἐπιχρῖω, inferendum. *Ab eod.*
 Ἐπιχρῖω, accede, 2. sing. præc. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιχρῖω, ab ἐπιχρῖω.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, adversum, irruo, invado; (2) obo, percurro; (3) adeo, accedo.
 Ἐπιχρῖω, idem; item procuro. *Ὁ δὲ Κύπριον ἐπὶ χρῖω νηλεὲς χαλεπὸν, Il. 5, 330. Οὐδὲν μὲν στρατὸν ἐπὶ χρῖω, invasit, Id. 1, 50.*
 Ἐπιχρῖω, ominor alicui, faveo.
 Ἐπιχρῖω, impingo, illido; a. 1. ἰσχυρῶς.
 Ἐπιχρῖω, α, αὐτός, felix, dives, *Man.*
 Ἐπιχρῖω, et ἰσχυρῶς, α, αὐτός, illabor, incido.
 Ἐπιχρῖω, 3. plur. imperf. ind. med. verbi πλάω.
 Ἐπιχρῖω, f. ὑῶα, læta verba acclamo, pæana accino;

accino; (2) *ap. recentiores*, ejulo, lamentor. *Milos* Ἰάριτες μῦσαι τ' ἰππολύτου, *Aristoph.* *Av.* 789.

Ἐπολοῦσθαι, lamentor, lamentis prosequor.

Ἐπολύλλιστος, *on*, miserabilis, *Man.*

ΕΙΟΜΑΙ, sequor, comitor, imp. *ἐιόμεν* a. 2. *ἰσόμεν* (2) assequor, intelligo; (3) consentio, convenio, respondeo; (4) τὰ ἐπόμενά τι, quæ cum aliqua re conjuncta sunt, consentanea. Ἐπίσθαι τινί, ἅμα τινί, μετὰ τινος τῷ λόγῳ μάλλον ἴσεται, rationi consentaneum est. Τάχος γὰρ ἔργου, ἔ ποδῶν αἶψ' ἔψεται, *Soph.* *Aj.* 825.

Ἐπορεύειν, ὤ, *f. ἥσα*, imbre rigo, irrigo. *Hinc*

Ἐπορέβησις, *τως, ἥ*, irrigatio per imbrem.

Ἐπομβρία, *ας, ἥ*, imbris copia; (2) humoris abundantia. *Ab*

Ἐπομβρῆς, *υ, ὁ* ἔ *ἦ*, imbre habens seu pluviā, imbre abundans.

Ἐπομβρίζω, irrigo. Καὶ εἰς ἔτος αἰὶ τετραγώνως ἰπομβρίζοντας, et quotannis stato tempore irrigante, *Heliodor.* 9.

Ἐπόμενον, acc. sing. præs. part. med. v. ἔπομαι.

Ἐπόμενος, *adv.* consequenter, exinde, deinde, tum; (2) pedario more sequendo.

Ἐπόμενι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi

Ἐπόμενι, ἰπομύνω, ἐπόμεναι, de re aliqua juro, jurejurando confirmo; (2) insuper vel præterea juro; (5) dejero; (4) juro. *Hinc* *f. ἰπομύνα* a. 1. *ἐπόμενα* inf. ἰπομύσαι part. ἰπομυόμενος.

Ἐπόμῳσα, aor. 1. inf. act. verbi præs.

Ἐπομόσῃς, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro ἰπομόσῃ.

Ἐπομόσνυμι, et ἰπομύσνυμι, imprimo, inuro.

Ἐπομφάλλω, *υ, τὸ*, quod supra umbilicum est; (2) umbo clypeus. *Ex ὀμφαλός.*

Ἐπομφάλλω, *υ, ὁ* ἔ *ἦ*, umbilicatus, rotundus.

Ἐπόναις, 3. pl. aor. 1. indic. act. *Dor.* pro ἰπώναις, a ποῖω.

Ἐπών, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἰπώνε.

Ἐπονιδίζω, *f. ἰσώ*, probris et conviciis increpo, exprobro. *Hinc*

Ἐπονιδίσις, *υ, ὁ* ἔ *ἦ*, probrosus.

Ἐπονιδίσις, *adv.* probrose, cum probro.

Ἐπονίβην, aor. 1. ind. pass. verbi ποῖω.

Ἐπονιβεύοντες, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi ποῖω.

Ἐπονιδίωμαι, *f. ἄσω*, cognomino; (2) nomen do, nominatim consero, et consero, dico, simpliciter; (3) despondeo alicui faminam.

Ἐπονόμεσια, *ας, ἥ*, cognominatio, dedicatio.

Ἐπονόμεσις, *υ, ὁ* ἔ *ἦ*, cognominatus.

Ἐπονόμεως, *adv.* nominatim.

Ἐπόνω, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἰπώνων, a ποῖω.

Ἐπονών, 3. pl. præs. ind. med. verbi ἔπομαι.

Ἐπὸξίζω, fut. *ἰσώ*, coacesco.

Ἐπὸξύνω, instigo.

Ἐπὸξύν, ὤ, valde vehemens.

Ἐποτίξω, fut. *ἰσώ*, reverere, caveo, curo.

Ἐπότισσις, *adv.* a tergo, pone.

Ἐποποιία, *ας, ἥ*, scriptio carminis heroici;

Ἐποποιικός, *ἥ, ὄν*, ad epopeiam pertinens.

Ἐποποιεύς, ὤ, ὁ, heroici carminis scriptor.

Ἐποπτάω, ἄσω insuper.

Ἐποπτική, *ας, ἥ*, inspectio; (2) cura sacrorum. *Ab*

Ἐποπτεύω, fut. *ἰσώ*, inspicio; (2) secretiora sacra post annum initiationis inspicio; (3) ferior. *Ab ἰπώσσης.*

Ἐποπτή, ἥρος, ὁ, inspector, speculator.

Ἐπόπτης, *υ, ὁ*, inspector, spectator, speculator; (2) qui aliquid inspicit et censura notat; (3) antistes sacrorum. *Ab ἰπώσσηται.*

Ἐποπτική, τὰ, dicebantur ultima initiitorum ceremonia, neque enim ultimi ad initiati erant, spectatum admittebantur.

Ἐποπτικός, *ἥ, ὄν*, ad ἰπώσσην pertinens.

Ἐπόπτομαι, fut. ὀφμαι, inspicio, viso, invisio; (2) diligenti inspectione scerno ac seligo. *Οὐκ ἔστιν γὰρ οὐκ ἐπὶ κιν' ἰπόμεναι φάος, Lycophr.* 304. Τίς ἰμὸν οὐκ ἰπόμεναι πάθος ἀμείγαστον, ἐπὶ κακῶν παρούσι; *Aristoph.* *Thesm.* 1057. *Hinc*

Ἐσπερος, εὖ δ' ἔ, conspicuus, aspectabilis.
Ἑσπώνυ, sibilo, *V. L.*
Ἑσπών, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro *ἑσπείναι*, ab
Ἑσπάρω, inspicio, guberno. *Ἑσπῶν τὰ πρᾶγματτα*, Herodot.
Ἑσπεργῶ, ὦ, f. ἥσω, impetu feror et concitor, proprie libidinis.
Ἑσπεργιάζω, mysteria, orgia celebro.
Ἑσπερίομαι, f. ἔξωμαι, exporrecta manu preno, protenta manu capto; (2) porrecta manu præbeo; hinc, jaculor. (1) *ἐνθ' ἑσπερίζμενος*, tunc cum protendisset nempe hastam, *Il.* 5, 335.
Ἑσπερίζμενος, aor. 1. part. med. verbi præs.
Ἑσπεύειν, 3. sing. imperf. ind. med. verbi πορεύομαι.
Ἑσπεύουσιν, 3. plur. aor. 1. ind. pass.
Ἑσπεύω, altum clamorem tollo. *Ἑσπεύαζεν νῦν ῥόσιν*, extende nunc vocem luctibus, *Æschyl. Pers.* 1056. *τῷδε λαμπράδι ἑσπευάξεν*, huic lampadi alacritur accinere, *Id. Agamem.* 29. Ab ἑσπός.
Ἑσπευθεόωμαι, alta voce nuncio.
Ἑσπέρην, imperf. ind. act. *contr.* pro *ἑσπέρθεν*, a πορεύω.
Ἑσπερέναι, fut. εἶσω, diluculo, mane surgo.
Ἑσπερίζω, fut. ἴσω, idem. Hinc
Ἑσπερίσμος, εἰ, ὁ, consuetudo matutino tempore surgendi et agendi.
Ἑσπερθεόωμαι, α, εἰ, epith. galli sub auroram cantare soliti, *Eryn.*
Ἑσπερίων, concito adversus quem.
Ἑσπερίσαντες, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi πορίζω.
Ἑσπερίζω, f. ἴσω, *Ion.* pro *ἑσπερίζω*, adjuvo, obtestor per jurandi formulam. Hinc
Ἑσπερίσμος, εἰ, ὁ, adjurator, exorcismus:
Ἑσπερίστης, εἰ, ὁ, adjurator, exorcista.
Ἑσπερίμην, præs. inf. act. *Ion.* pro *ἑσπερίμηναι*, ab ἑσπερίζω.
Ἑσπερνύμι, vel ἑσπερνύω, concito et paro adversus.
Ἑσπερνύμενος, præs. part. verbi ἑσπερνύμι.
Ἑσπεράς, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi
Ἑσπερώ, fut. ἥσω, impetu seu gradu concitato feror, hostiliter adsilio.
Ἑσπερῶν, 2. sing. aor. 1. imperat. act. *Æol.* pro ἑσπερῶν, ab ἑσπερώ.
Ἑσπερχίομαι, ἔμην, fut. ἥσομαι, insulto.
Ἑσπῶν, concito adversus. Unde α. 1. *ἐπώρσα, ἱπῶρσιν*, incitavit.
Ἑσπος, εἰς, τὸ, verbum, vocabulum; (2) carmen heroicum; (3) versus; (4) versus contextus biblici; (5) oraculum; *πρὸς ἑσπος*, statim. *Διπλὴν ἑσπος*, gemitum nomen, geminus titulus, (de Jocasta, quæ mater et uxor *Œdipi* erat), *Suph. Antig.* 53. Ab ἑστω, dico.
Ἑσποτάκιζω, f. ἴσω, concham vel testulam mitto per superficiem aquæ, quod pueri ludentes facere solent. *Ex ἐπὶ ἐὺ ὄρακον.*
Ἑσποτακίμωτος, εἰ, ὁ, ludus, quo conchæ vel testæ per superficiem aquæ mittuntur.
Ἑσποχύνω, τὸ, palmes, ex quo quid enascitur. Ab ὄσχος.
Ἑποτάω, 3. sing. imperf. indic. med. *contr.* pro *ἑποτάεσθαι*, a ποτάομαι.
Ἑποτίσασθαι, 2. pl. a. ind. act. verbi ποτίζω.
Ἑποτοπίζω, defleo, deploro, super aliquem lugeo.
Ἑποτρύνειν, præs. inf. act. *Ion.* pro *ἑποτρύνειναι*. Ab
Ἑποτρύνω, instigo, excito, incito; aor. 1. part. ἑποτρύνων.
Ἑπυλίσ, ἰδὸς, ἧ, vitium gingivarum, cum tuber in iis provenit. *Ex ἑλόν.*
Ἑπυλῶν, ὦ, f. ὥσω, cicatrice obduco, ad cicatricem perduco. *Ex ἑλῆ, cicatris.*
Ἑπύλωσις, εὐς, ἧ, cicatricis obductio.
Ἑπυλωτικός, ἧ, ὅν, efficax cicatricis.
Ἑσχαίος, αἶα, αἶον, qui in cauda est; (2) cui cauda est, caudatus.
Ἑσχαῖνος, α, ὁ ἔξ ἧ, caelestis.
Ἑσχαίω, meo super; (2) meo, mingo.
Ἑσχαίωσιν, flatu secundo impello; (2) obsecundo. *Ex ἑστί ἐσχαίω*, prosperitas ventis.

Ἐπείρω, *f.* ἰώω, vento secundo impello; unde
(2) dirigo animum; (3) impello, incito;
(4) prospero, perficio. Ἄλλ' ἐπε ταύτη σὺν
φρόνη· ἐπαίτας, sed neque huc feliciter
tuum animum appulisti, Eurip. Andr. 611.
Ab
Ἐπαρος, *e,* ὁ εἴς τὴν, vento secundo impellens.
Ἐπαρος ἐστίν τις αὔρα, adspirans domibus
flatu secundo ventus, Soph. Trach. 953.
Ἐπασία, *as, ῆ,* summa. Inservit periphrasi apud
astronomos, v. gr. μήκας ἐπασία, longitudo;
πλάτος ἐπασία, latitudo; ἀποχῆς ἐπασία,
distantia; ἀνομαλίας ἐπασία, inaequalitas:
passim apud Ptolem. in Magna Construct.
Ἐπασιάζεις, *sas, ὁ εἴς τὴν,* ad substantiam accedens.
substantiae adjunctus. Ex ἄσια.
Ἐποφεύλω, insuper debeo; a. 1. ἐπωφεύλωσα.
Ἐποφίλλω, adaugeo, amplifico, cumulo.
Ἐποφάλαμι, *ui, f.* ἴσσω, oculos adjicio, et con-
cupisco; (2) invidis oculis adspicio, invi-
deo; (3) adnictio.
Ἐποφθαλμίζω, idem.
Ἐποφθαλμίω, ᾧ, idem.
Ἐποφθαλμίζω, idem.
Ἐποφάλαμος, *ος, ὁ εἴς τὴν,* oculo impositus, supra
oculum situs. Ex ὀφθαλμός.
Ἐποχευία, *as, ῆ,* derivatio. Ex ὀχευτός, rivus;
vel potius ab ὀχευτός.
Ἐποχευίων, per canalem deduco, derivo ali-
quo.
Ἐποχεύς, *ος, δ,* retinaculum rotæ decurrentis,
Eust. Ath.
Ἐποχείω, iterum ineo.
Ἐποχώω, ᾧ, fut. ἥσω, veho; ἐποχῶμαι, innitor,
invehor. Ab ἐποχος.
Ἐποχή, *ης, ῆ,* retentio, pressio; (2) remora,
impedimentum; (3) dubitatio; (4) status
cœli positusque siderum; gradus quibus
deprehenduntur planetæ in zodiaco: pas-
sim apud Ptolem. in Magn. Constr. (5) ini-
tium chronologiae, epocha, æra. Ab ἐπέχω,
contineo.
Ἐποχμάζω, ineo, subagito, subdo. Κάπτει πω-
ρόντες ἐποχμάζουσι σύεσσι, Oppian. Cyneg. 1,
388.
Ἐποχος, *ος, ὁ εἴς τὴν,* qui vehitur curru seu equo;
(2) qui firmiter insidet ad vendendum; (3)
cui quis insidet; (4) constans, permanens;
(5) obnoxius. (1) ἐποχος γενομένῃ, curru
vecta, Argumentum Medice. (5) μανίας ἐπο-
χον ῥίπτων λόγον, proferens sermonem fu-
toris obnoxii, Eurip. Hipp. 214. Ex ὀχέω.
ἘΠΟΨ, *στος, ὁ,* upupa, avis.
Ἐποψάομαι, ᾧμαι, una cum pane comedo, op-
sonii loco vescor. Ab ὀψον.
Ἐποψί, sero, usque in seram.
Ἐποψιασμός, *ος, ὁ,* inspiciendi vel spectandi
cupidas. Quasi ab ἐποψιεύω, quod est ab
ἐποψίς.
Ἐπόψημα, *ατος, τὸ,* quod cum pane comedi-
tur.
Ἐπόψεις, *εις, ῆ,* idem. Ab ἐποψάομαι.
Ἐποψία, *as, ῆ,* inspectio. Ex ὀπτομαι.
Ἐπόψιος, *ος, ἀν,* adspectabilis, qui cernitur, visi-
bilis. Διονόν, ἐδ' ἀκυστόν, ἐδ' ἐπόψιοι, Soph.
Ed. Tyr. 1312.
Ἐπόψιος, *ος, ὁ εἴς τὴν,* adspectabilis, qui cernitur,
visibilis: hinc celsus. (2) epith. Jovis ani-
madvertentis hominum neta, ulfiscensis et
auxilantis; (3) sumitur in malam partem
de homine qui conspicitur ab aliis indecore
agens. Ἔμεναι ἐπόψιον ἄλλον, alius turpi
spectaculo esse, Il. 3, 42. (1) εἰς ἐπόψιον
τόπον, celsum ad locum, Soph. Antig. 1110.
Τὰ δὲ Δήμητρος εἰς ἐπόψιον πάγον μόλαισα,
conspicuum collem, Id. Ed. Col. 1600.
Θεοὶ ἐπόψιοι, qui res hominum inspicitis,
Id. Phil. 1040. Ab ἐπόπτωμαι.
Ἐπόψιος, *εις, ῆ,* adspectus, prospectus.
Ἐπειδήν, plusq. perf. ind. med. Ion. pro ἐπι-
στέδην, a πέδηω, pedo.
Ἐπειθην, a. 1. ind. pass. verbi πίπτειν.
Ἐπειθεν, aor. 2. ind. act. per Metathesis pro
ἐπίπαρθε, a πίτρω.
Ἐπειξέω, aor. 1. ind. act. verbi πράσσειν.
Ἐπειρασέω, aor. 1. ind. act. verbi πράσσειν.
Ἐπειράσθη, aor. 1. ind. act. verbi πράσσειν.

Ἐπράχθην, aor. 1. ind. pass. verbi πρᾶσσω.
Ἐπρήξα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἑπράξα.
Ἐπρησα, 3. sing. aor. 1. ind. act. Poet. pro ἑπρησε, a πρήσω.
Ἐπρησε, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Ἐπρήσθην, aor. 1. ind. pass.
Ἐπρησάμην, 1. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἑπρασάμην, a πρᾶσσω.
Ἐπρήχθην, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἑπράχθην.
Ἐπριάμην, imperf. ind. med. verbi πριάμην.
Ἐπρίσθην, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi πρίω, vel πρίζω, dissecō.
Ἐπρίω, 2. sing. imperf. ind. Att. et Ion. pro ἑπρίω, a πριάμην.
Ἐπρωσεν, finiv. 3. sing. aor. 1. ind. act. per Synch. pro ἑπρωάσεν, a πρωάω.
ἘΠΤΑ, septem. Hinc ἑπτά ἀριθμὸς, numerus septenarius.
Ἐπταβόλιον, τὸ, genus unguenti.
Ἐπτάβοις, α, ὁ ἕξ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus; (2) impenetrabilis, de scuto, &c. et tropice, fortis, robustus. A βῆς.
Ἐπτάβοις, α, ὁ ἕξ ἡ, septem boves aequans.
Ἐπτάγλωσσος, vel ἑπτάγλωττος, ὃν, septilinguis. Ex γλῶσσα.
Ἐπταγράμματος, α, ὁ ἕξ ἡ, qui septem literarum est. Ex γράμμα.
Ἐπτάγωνα, ὃν, τὰ, musica instrumenta quadam, quae dicuntur septangula. Ex γωνία.
Ἐπταίτης, vel ἑπταίτης, ἰός, ὁ ἕξ ἡ, septennis, qui septem annorum est. Hinc
Ἐπταετία, ας, ἡ, septennium.
Ἐπταήμερος, ὁ ἕξ ἡ, qui septem dierum est.
Ἐπταίης, α, ὃν, qui septimo die venit, aliudve facit.
Ἐπτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, septemdecim.
Ἐπτακαίδεκάτος, ἄν, ἄν, decimus septimus.
Ἐπτακαίδεκάτιος, idem quod
Ἐπτακαίδεκάτης, septemdecim annos natus.
Ἐπτακαικοσαπτάλιος, α, ὁ ἕξ ἡ, septem et viginti partibus major.
Ἐπτάκαυλος, ὁ ἕξ ἡ, septem caules habens.
Ἐπτάκι, vel ἑπτάκι, adv. septies.
Ἐπτακισμύρια, ἰαί, ἰα, septuaginta millia.
Ἐπτακισχίλια, ἰαί, ἰα, septies mille.
Ἐπτάκλινος, α, ὁ ἕξ ἡ, septem lectis instructus. Ex ἑπτὰ et κλίνη.
Ἐπτακόνσιοι, septingenti.
Ἐπτακοσιοπλάσιαις, septingentes.
Ἐπτακοσιστός, ἡ, ὃν, septingentesimus.
Ἐπτάκτυπος, α, ὁ ἕξ ἡ, septisonus, septem sonos edens.
Ἐπτάκολος, ὃν, septem colis, versiculis constans.
Ἐπτάλογχος, ὃν, septem legionibus constans.
Ἐπτάλογχος στόλος, septemgeminus exercitus, Soph. *Æd.* Col. 1305.
Ἐπτάλοφος, α, ὁ ἕξ ἡ, septicollis.
Ἐπτάλυχνος, α, ὁ ἕξ ἡ, septem lucernas habens.
Ἐπτάμην, imperf. ind. med. v. τίταμαι, vel a. 1. ind. med. per Synch. pro ἑπτησάμην, ab ἑπταμαι, volo.
Ἐπταμηνιαίος, αἰα, αἰών, septimum mensem agens; (2) qui septimo mense in lucem editus est. Ex ἑπτὰ et μῆν, mensis.
Ἐπτάμηνος, α, ὁ ἕξ ἡ, idem et ex iisd.
Ἐπταμήτωρ, ὄρεσ, ἡ, septem filiorum mater.
Ἐπτάμιτος, α, ὁ ἕξ ἡ, septem habens chordas.
Ἐπταμήριον, α, τὸ, septima pars.
Ἐπτάμυχρος, α, ὁ ἕξ ἡ, septem habens recessus.
Ἐπτάωξ, 3. pl. a. 1. ind. act. Dor. pro ἑπτηξάν, a πτήσσω.
Ἐπτάπικτος, α, ὁ ἕξ ἡ, qui septies vel multoties tonderi potest. Ex πίκτω.
Ἐπτάπηχυς, εὖς, ὁ ἕξ ἡ, qui septem cubitos aequat.
Ἐπταπλάσιός, reddo septuplo majus. Ab ἑπταπλάσιος, ἰα, ἰον, septuplus.
Ἐπταπλάσιος, ὃν, ὁ ἕξ ἡ, idem.
Ἐπταπλάσιος, adv. septifariam, septies.
Ἐπτάπλευρος, α, ὁ ἕξ ἡ, qui septem latera habet; (2) cui septem costae sunt.
Ἐπτάπλος, contr. ἑπτάπλος, α, ὁ ἕξ ἡ, septemplex. Ab ἑπτά.
Ἐπταπόδης, α, ὁ, septempedalis. A πῦς.

Ἐπτάπορος, α, ὁ ἕξ ἡ, septem habens vias.
Epith. Pleiados. Ἐπτάπορος Πλειάδες, Eurip. *Rhes.* 529. *Iphig. in Aul.* 7. *Id.* Or. 1004.
Ἐπτάπους, ὄδος, ὁ ἕξ ἡ, septempedalis.
Ἐπτάπυλος, α, ὁ ἕξ ἡ, qui habet septem portas.
Ἐπτάπυργος, α, ὁ ἕξ ἡ, qui habet septem turres.
Ἐπταρον, aor. 2. ind. act. verbi πταίω.
Ἐπτάρρος, contr. ἑπτάρρος, α, ὁ ἕξ ἡ, septemfluvius; (2) septem ostia habens.
Ἐπτάς, ὄδος, ἡ, numerus septenarius.
Ἐπταστάδιος, ὃν, septem stadiis constans.
Ἐπτάστος, α, ὁ ἕξ ἡ, septem modis instructus seu ornatus.
Ἐπτάστομος, α, ὁ ἕξ ἡ, septem ora seu ostia habens, septem ostiis in mare influens; est quoque epitheton septem portarum Thebarum. Θῆσας λόγους μὴ ταῖς πόλεις ἑπταστόμους, Soph. ex Trag. incerta. Ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίαις χθονός, Eurip. *Phoen.* 294. Ἐπτάστομον πύργωμα Καδμείαν ἑπτά, *Id.* Suppl. 1221.
Ἐπτατεῖχος, ἑς, epith. portarum Thebanarum, ap. *Æschyl.* septem locis munitus.
Ἐπτάτονος, α, ὁ ἕξ ἡ, septem tonos habens, seu septem chordis instructus.
Ἐπταφῆς, ἑς, septem partibus lucens; epith. zonarum caelestium.
Ἐπτάφθογγος, α, ὁ ἕξ ἡ, septem voces seu sonos edens.
Ἐπτάφυλλος, ὃν, septem folia habens.
Ἐπτάφυνος, α, ὁ ἕξ ἡ, idem quod ἑπτάφθογγος.
Ἐπτάχῃ, adv. septifariam. Ab ἑπτά.
Ἐπταχῆ, adv. idem.
Ἐπτάχορδος, α, ὁ ἕξ ἡ, septem fidibus instructus. Ex χορδή.
Ἐπτήνηκα, perf. ind. act. verbi πτήνω.
Ἐπτήρην, α. 2. ind. pass. verbi πτήρομαι.
Ἐπτήτης, α, ὁ, septennis, septem annos natus. Ex ἔτος.
Ἐπτήτης, ἰδὸς, ἡ, septem annos nata.
Ἐπτήμερος, ὃν, septem dies durans.
Ἐπτήν, aor. 2. ind. act. verbi πτήμι.
Ἐπτήρης, εὖς, ὁ ἕξ ἡ, septem remorum ordinibus instructus, septemremis. Ex ἑρίσσα.
Ἐπτοίηται, extirpatus est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πτοίω, Poet. pro πτοίω.
Ἐπτόμην, εὐολύμην, imperf. ind. med. per Synch. pro ἑπτόμην, a verbo πτοίω.
Ἐπτωκῶς, perf. part. act. Ion. pro πειτωκῶς, a πίπτω.
Ἐπύδρος, Ion. pro ἑπύδρος.
Ἐπυδόμην, aor. 2. ind. med. verbi πυνθάνομαι pro πύδομαι vel πύδομαι, interrogo.
Ἐπυνθάντο, 3. sing. imperf. ind. med.
Ἐπύλλιον, α, τὸ, versiculus; (2) parvum carmen. Dim. ab ἑπος.
Ἐπύργωσας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi πυργώω.
ἘΠΩ, dico, inusitatum: aor. 2. εἶπον, εἰπών, εἰπὼν aor. 1. εἶπα, usitata.
ἘΠΩ, ago, operor; in compositione usitatum.
Ἐπωάξω, f. ἄσω, ovis incubo; (2) ovis incubans cano vel clamo; item clamo in modum gallinae incubantis. Ex ὦν.
Ἐπωάσις, εὖς, ἡ, incubatio, incubitus.
Ἐπωασμός, ὦ, ὁ, idem.
Ἐπωαστός, ἡ, ὃν, qui incubare solet ovis, Aristot.
Ἐπωβελία, ας, ἡ, sexta pars aestimationis litis, eo quod reus calumniae in quamlibet drachmam obolo, qui sexta pars drachmae erat, multaretur. Ex ἐπὶ et βεβόλος.
Ἐπαδῆ, ἡς, ἡ, incantamentum; (2) blandi sermones, nempe, qui mulcent et delinunt; (3) carmen; (4) cantio. (2) ἀλλὰ νουτῶμενοι φίλων ἐπαδῶς, ἔξῃ καὶ νοῦται φύσιν, sed amicorum blandis adloquiis moniti, mulcentur delinunturque, Soph. *Æd.* Col. 1193. Ab ἐπαδῶ.
Ἐπαδῆς, ὤδης, foetidus, graveolens, ut δυσῶδης.
Ἐπαδῆς, ἡ, ὃν, succinens, incantare sciens. Ab ἐπαδῶς.
Ἐπαδῖνα, parturio.
Ἐπαδῖον, α, τὸ, quod odā accinitur, versiculus. Ab ἐπὶ et ἀδῆ.
Ἐπαδῶς, ὦ, ὁ ἕξ ἡ, incantator, vel incantatrix,

pueros ægrotantes carminibus curans; (2) pars carminis lyrici, inprimis odæ Pindariæ; (3) versiculus brevis post longiorem; (4) quod vim habet amoris excitandi et conciliandi homines. Ex iisd.
Ἐπαδῶν, α, ὁ ἕξ ἡ, dolorem inferens vel adferens; (2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπὶ et ὀδῶν.
Ἐπαδῶν, adv. cum gravi dolore.
Ἐπαῶν, idem quod ἑπαῶν.
Ἐπαθῖα, ὦ, f. ἑπαῶν, impello.
Ἐπαθίζω, f. ἰσώ, idem.
Ἐπαυκίαν, illiserunt, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi παυκίω.
Ἐπαυλῖνος, α, ὁ ἕξ ἡ, qui in ulnis vel sub ulnas fertur. Ex ἐπὶ et ὀλῶν.
Ἐπαῶν, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἑπαῶν, a παῶν.
Ἐπαυμάδιος, α, ὁ ἕξ ἡ, humeris superimpositus. Ex ἐπὶ et ὤμος.
Ἐπαυμάδων, adv. super humeros, in humeris. Ζῆθος μὲν ἐπαυμάδων ἡρταῖον ἕρος ἡλιδάτω κέρη, *Apoll.* *Rhod.* 1, 738.
Ἐπαυμάδιον, α, τὸ, parva epomis. Dim. ab ἑπώμης, ἰδὸς, ἡ, superhumeralis, i. e. summa humeri pars; (2) humerus; (3) nomen vestis muliebri humeros tegens; (4) pars eminens in navi, cui inscriptum est elogium. (2) ἔξ ἀκρας ἐπαυμάδος, ex summo humero, Eurip. *Hec.* 558. Ex ἐπὶ et ὤμος.
Ἐπαυμάζω, in humeros tollo.
Ἐπωμοσία, ας, ἡ, iurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπὶ μνημι.
Ἐπωμότος, α, ὁ ἕξ ἡ, qui juravit, adstrictus iuramento; (2) obstrictus. Οὐκ ἐπωμότος λίγων, nonne iurejurando firmatus dicens... Soph. *Trach.* 427. Ζῆν ἔχων ἐπωμόσαν, Jovem adhibens testem tui iurandi, *Id.* *Ibid.* 1188. Ab eod.
Ἐπώνιον, α, τὸ, tributum quod pro aliqua re emptā penditur. Ex ἐπὶ et ὀνίωμα.
Ἐπωνόμασα, aor. 1. ind. act. verbi ἑπονόμαζω.
Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomen, cognomen; (2) nomen. Ab
Ἐπώνυμος, α, ὁ ἕξ ἡ, additus ad nomen, qui pro cognomine tribuitur, item cognominis; (2) qui nomen trahit ab alio; (3) qui nomen dat alii. (2) ἐπώνυμος τῆς πρόθεν ἀδμήτης χροῖαν μετῆς, nomine referens diu servatam olim matri virginitatem, Soph. *Æd.* Col. 1321. Τίς ἂν ποτ' αἰεὶ δ' ἐπώνυμον τῶνδ' ἐννοῖσιν ὄνομα τοῖς ἑμοῖς κακοῖς; quis unquam putasset fore, ut tam concinne malis meis conveniret nomen meum? Soph. *Aj.* 490. Τὰ τ' ἐπώνυμος δέπνα θυῖς, illaque cœna Thyestæ nomine dicta, Eur. Or. 1007. Ἐπώνυμος τινός, qui nomen ab aliquo accepit.
Ἐπώνυμον τινὶ γίνεσθαι, nomen alicui dare vel communicare. Ἐπώνυμος ἀρχῇ, consiliatus, consul, nempe a quo denominatur annus, App. *Bell. Civ.* 2, 19. Hinc τὸ ἐπώνυμον, α, cognomen. Ex ἐπὶ et ὄνομα.
Ἐπωνύμιος, adv. cognomine.
Ἐπωπάξω, inspicio, Hes. Ab ἐπώπης.
Ἐπωπάω, ὦ, idem, Hes. "Οτι μοι γλῶσσαν καὶ σὸν ἐπώπῃ, *Æschyl.* *Eumenid.* 974. Ab eod.
Ἐπώπη, ἡ, vultus, *Æsch.*
Ἐπώπης, α, ὁ, inspector, Hes. Ex ὦπ.
Ἐπωπίς, ἰδὸς, ἡ, pedisequa; (2) inspectrix, canis. Θήσεται σ' ἐπωπίδα, te faciet canem, *Lycophr.* 1176.
Ἐπώρα, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et contr. pro ἑφώρα, ab ἑφράω.
Ἐπωριάξω, curo, sollicitus sum, Steph. Ab ἑρα.
Ἐπωροεγχετα, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἑπωροεγχεταί, ab ἑπωρο.
Ἐπώρως, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπώρα.
Ἐπώρως, et ἑπωρόμαι, ululo, infremo.
Ἐπώρως, εὖς, ἡ, impulsio. Ab ἐπωρίω.
Ἐπωτίεμαι, insuper cicatrice obducor, *Aret.* Ex ἐπὶ et ὤτειλῃ, cicatrix.
Ἐπωτίδες, αἱ, ligna ex utraque prorsae parte prominentia: quasi auriculæ navis. Ab ἐπὶ et ὤς, auris.
Ἐπωφίλια, ας, ἡ, utilitas. Ab

Ἐταυφίλιος, ὡ, f. ἥσω, insuper juvo; (2) prorsum.
Ἐταυφίλιος, utinam. Ὁ μήποτε ἰγὼ . . . ἰταυφίλιος πόλιν ἐξέλελτο, Soph. Œd. Col. 540.
Ἐταυφίλιος, ἄτος, τὸ, utilitas.
Ἐταυφίλης, ἑός, ὁ ἔξ ἡ, utilis.
Ἐταυφίλιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem.
Ἐταύχωτο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἰταύχουμαι ἦσαν, ab ἰταύχω.
Ἐταύχωτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἰταύχουμαι.
ἘΤΑ, ας, ἡ, terra. Hinc
Ἐταζε, adv. in vel ad terram.
Ἐταίριον, 1. sing. præp. opt. med. Dor. pro ἰταίριον, ab ἰταίρειναι.
Ἐταίστη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἰταίνω.
Ἐταίμα, τὸ, vomitus. Ab ἰταίω.
Ἐταῖν, præp. inf. act. contr. pro ἰταίνω.
Ἐταῖαρχος, υ, ὁ, proprie, qui collegio erantistarum præest; (2) qui præest cœnæ collati-tiæ, Laert. Artemid. l. 37. Ἐταῖρος ἐτάρχη.
Ἐταῖριστος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui in ἰταῖων mercaturam exercet. Ἐταῖρος ἐταῖστω.
Ἐταῖζω, f. ἰσώ, cum acc. peto ab amicis collationem, atque adeo obitineo; (2) corrogo, emendico; (3) cum dat. confero symbolam, largior eranon; (4) colligo, comperto; (5) in med. est eranon peto. (2) eleganter tropice, colligo, aucupor et capto, v. gr. quæstum, laudem, &c. (3) consequor ab aliquo aliquid. Τὸς φίλους ἰταῖστας, Dem. Ab ἰταῖνος.
Ἐταῖνός, ἡ, ὄν, pertinens ad ἰταῖνους, qui fit ad corrogandum stipem. Ab ἰταῖν.
Ἐταῖνιον, α, τὸ, parva symbola; (2) exigua stips. Dim.
Ἐταῖνιστος, τως, ἡ, et
Ἐταῖνισμός, ῆ, ὁ, corrogatio, collectio erani.
Ἐταῖνιστής, ῆ, ὁ, qui est ex numero sodalium, qui singulis mensibus aut statis temporibus pecuniam conferunt. Ab ἰταῖνίζω.
Ἐταῖνός, αμανα, gen. sing. Dor. pro ἰταῖνός. Ab
Ἐταῖνός, ἡ, ὄν, amabilis. Ab ἰταῖώ, amo.
ἘΤΑΝΩ, υ, ὁ, collatiua cœna, convivium, in quod quisque symbolam suam confert; reperitur etiam pro cœna lauta non e sym-bolis; (2) collatio pecuniæ ad juvandum ali-quem, ut reddatur commodò tempore; (3) collatio quæ ex pacto fit certis temporibus; (4) beneficium, beneficentia; (5) gratia, præmium, merces; nempe quicquid paulatim variis factis consequimur, id eleganter ἰταῖνος dicitur, ut Cicero gratiam colligere dixit.
Ἐταῖος, humi, Dor. pro ἰταῖζε.
Ἐτάσθην, aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἡτάσθην, ab ἰτάω.
Ἐτασφάλτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, amans carminis seu cantus. Ab ἰτάω ἐτασφάλη, cantus.
Ἐτασφιλής, υ, ὁ ἔξ ἡ, studiosus capillitii. Ex ἰτάω ἐτασφίλητος.
Ἐτάσας, εως, ἡ, amatio. Ab ἰτάω.
Ἐτασχεῖστος, υ, ὁ ἔξ ἡ, pecuniæ desiderio fla-grans, pecuniam sive opes amans.
Ἐτάσμιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, amabilis, desiderabilis. Ab ἰτάω.
Ἐτασσαι, 2. sing. præp. ind. Poet. pro ἰτασσαι, ab ἰταίρειναι.
Ἐτάσσαντο, 3. sing. aor. 1. ind. med. Poet. pro ἰτάσαντο.
Ἐταστής, ῆ, ὁ, amator, amans. Παῖδων τ' ἰταστής ἦν, cupidus eram liberorum, Eurip. Suppl. 1038. Καὶ πολλοὶ παῖδων ὄντες ἰτασταί, πού-τας πάδας κε ἔχοντες εἰς τέκνα, multi, qui libe-ros amant, Phalarid. Epist. 68. Flagitio sensu plerumque, ut, Καὶ τὴν γὰρ παῖδας φασὶ πατρὶ ὑπὸ δάμν, ἐ τὸν ἰταστὸν, ἀλλὰ πάχηριον χάριν, non amatorum, sed pecuniæ gratia, Aristoph. Put. 153.
Ἐταστής, ἡ, ὄν, idem quod ἰταστός, Steph.
Ἐτάστω, ας, ἡ, fœcunia amans, amatrix.
Ἐταστένός, ἡ, ὄν, amabilis, amœnus. Ab
Ἐτάστος, ἡ, ὄν, amabilis, blandus. Ab ἰτάω.
Ἐταστέω, fut. ἰσώ, amo, cupio. Ab eod.
Ἐτασπλάκμιος, ον, pulchricornus.
Ἐτατόχερος, contr. ἰτατόχερος, υ, ὁ ἔξ ἡ, amabili colore præditus. Ex ἰτατός ἐτάρχη.

Ἐρατώ, Ἔς, Erato, una Musarum.
Ἐρατῶντις, ἴδος, ἡ, pulchros oculos habens. Ex
ἐρατὸς et ὄψ, oculus.
ἘΡΑΨ, ὦ, amo, amore prosequor; (2) cupio,
adfecto; ἡράσθη, a. 1. amavi; ἡρασθεῖς, qui
amavit; ἐρώμενος, substantive, amasius; ἐρω-
μένην, substantive, amasia, amica. Ταλαιπώ-
ρων ὡς παραγμάτων ἔρας, Aristoph. Av. 135.
Ἄλλ' ἀναγκάσιος ἔχει παρ' ἰδὸς ἑρᾶν ἀπαντας,
Eur. Ph. 361. Ἀνδρῶν τυράννων κηδὸς ἡράσθη
λαβείν, Id. Med. 700. item, defundo, ex-
pendo, vomo.
Ἐργά, 2. sing. f. 1. ind. med. Bæot. pro ἐργάσθ, ab ἐργάζομαι.
Ἐργάζεσθ, 2. sing. præter. imperat. med. Do. pro
ἐργάζεσθαι, a verbo eod.
Ἐργάζομαι, f. ὁσομαι, opus facio, laboro, impr.
in agro, mari; unde (2) colo agrum; (3)
navigo quæstus causa; (4) quæstum facio;
(5) elaboro, efficio, de arte factis, imprimis,
Eryn. Τὰ διὐνὰ κέρθη πικρανὸς ἐργάζεσθαι, Soph.
Antig. 332. Τί μ' ἐργάζει τὸ διὐνόν; Aristoph.
Lys. 368.
Ἐργάθεν, 3. sing. imperf. Poet. pro εἰργάθεν,
ab
Ἐργάθεω, arceo, aufero, separo, cohibeo. Ἐρεῖ
κίφας ἐργάθεω νυκτὸς, Apoll. Rhod. 3, 1171.
Ab εἰργον.
Ἐργαλεῖον, s, τὸ, Ion. ἐργαλλίον, instrumentum,
fermentum. Ab εἰργον.
Ἐργάνη, ἡ, Minervæ cognomen, qu. dic.
opifex. Ab εἰργον et ἄνω, perficio.
Ἐργάζεθ, 2. sing. f. 1. ind. med. Dor. pro ἐ-
ργάζεσθ.
Ἐργάσσαι, operatus sis, 2. sing. a. 1. opt. med.
Ἐργάσιος, facturio, facere cupio, facere paro,
agere volo. Ὡς ἐργασίων ὕδιν ἀν λίγας, Xenot.
loqueris, ut nihil eorum, quæ mando, factur-
us, Soph. Trach. 1232. Τί δ' ἐργασίους;
quid ergo facere paras? Id. Philoct. 1001.
Ἐργάσθ, operatus sit; 3. sing. a. 1. conj. pass.
Ἐργάσιος, as, ἡ, opus, (2) elaboratio, inpr. in
operibus artificum; (3) cultus; (4) opifi-
cium, opera, labor, unde quæstus est;
(5) de die, in quo opus facere licet; (6)
quæstus, lucrum; (7) factum præclarum.
Ab ἐργάζομαι.
Ἐργάσιμος, s, ὁ ἢ, qui elaborari potest; (2)
confectus, elaboratus; (3) cultus. Ab eod.
Ἐργασίον, ανος, ὁ, agricola, Ar.
Ἐργασμαι, 1. sing. perf. ind. pass. pro εἰ-
ργασμαι.
Ἐργασθ, adv. pos. opera danda est, agendum
est.
Ἐργασθῆ, ἥρος, ὁ, operarius.
Ἐργαστηῖαι, οἱ, opifices. Καὶ γὰρ συνθηρόσθη
πολλὸς ἐργαστηῖα καὶ βασιλεύσαν ἀνθρώπων,
Polyb. Exc. Legat. 144.
Ἐργαστηῖαρχης, s, ὁ, manceps officinæ; taber-
narius, institor. Ex seq. et ἀρχή.
Ἐργαστήριον, s, τὸ, officina, taberna; (2) in
specie cella meretricia, quam et Plautus opi-
ficinam vocat. Ab ἐργάζομαι.
Ἐργάτιος, ἡ, ὄν, operarius; (2) operosus, se-
dulus, efficax, opere et labore præstans. Ab
eod.
Ἐργατιόμαι, laboro. Ab
Ἐργάτης, s, ὁ, mercenarius, qui opus facit in
quocunque genere et arte; Soph. Œd. Tyr.
859. (2) dicitur et pro ἐργαστικός.
Ἐργατιόσιος, s, ὁ ἢ, qui coli et laborari potest.
A præc.
Ἐργατικός, ἡ, ὄν, operarius, operosus. Ab eod.
Ἐργατικός, adv. operose.
Ἐργατινῆς, dat. pl. Poet. pro ἐργατινῶν, ab
Ἐργατινός, s, ὁ, operarius.
Ἐργάτις, ἴδος, ἡ, operatrix; (2) mercenaria;
(3) Minervæ cognomen.
Ἐργάω, ὦ, idem quod ἐργάζομαι. Ab εἰργον.
Ἐργεῖ, 3. sing. præter. ind. act. verbi ἔργω, Ion.
pro εἰργω.
Ἐργεῖσθαι, s, ὁ ἢ, qui opus urget. Ex
εἰργον et ἰσχυρῆς, instigator.
Ἐργεσισάτις, operi præsum. Ab
Ἐργεσισάτης, s, ὁ, qui operi præest, operum
curator.

Ἐργετος, *u*, *δ*, sepes, sepimentum, impedimentum, *Hes.* Ἄβ *ἔργα*, pro *ἔργα*.
 Ἐργμα, *ατος*, τὸ, septum, clastrum. Ab eod.
 Ἐργῶ, operor, *V. L.*
 Ἐργμα, *ατος*, τὸ, factum, opus, facinus. Ἀβ *ῥῶ*, vel potius antiq. *ἔργω*.
 Ἐργματι, dat. sing. per Metathes. pro *ῥῆγματι*.
 Ἐργοδιωκτής, *u*, *δ*, f. *ῥω*, urgo opus. Ab
 Ἐργοδοτής, *u*, *δ*, f. *ῥω*, opus loco. Ab
 Ἐργοδότης, *u*, *δ*, qui opera distribuit, qui pen-
 sum dat, operis locator.
 Ἐργοπιστάτης, *u*, *δ*, idem quod *ἔργεπιστάτης*.
 Ἐργοκνήσης, *u*, *δ*, idem.
 Ἐργολῆψις, *u*, opus faciendum suscipio, ope-
 ram loco, redempturas facio. Aliquando
 de iis qui iudiciis corrumpendis operam
 suam locant.
 Ἐργολαβία, *as*, *ῆ*, operis faciendi susceptio,
 redemptura, vel conductio. Ab
 Ἐργολάβος, *u*, *δ* *ῥῆ*, qui opus faciendum sus-
 cipit, redemptor. Ex *ἔργον* et *λαμβάνω*.
 Ἐργολήπτης, *u*, *δ* *ῥῆ*, idem et ex iisd.
 Ἐργομακία, *as*, *ῆ*, adulatio. Ab
 Ἐργόμακος, *u*, *δ* *ῥῆ*, illusor; (2) adulator.
 Ἐργομακίω, et *ἔργομακῶ*, adentor, adolor,
 ancillor.
 ἘΡΤΟΝ, *u*, τὸ, opus, factum, res; (2) difficul-
 tas; (3) ædificium; (4) labor in agro, omni-
 ninoque in suo cujusque officio, artificio,
 munere, &c. τὰ *ἔργα*, opera *impr.* rusti-
 cana, quæ colono die propria sunt agenda,
 sata et pasta illis operibus: hinc *ἔργα καὶ*
ἡμέραι Hesiodi sunt carmen, docens quid
 operis rustici die quoque sit agendum.
 Οὐδὲν *ἔργον*, nihil prodest, nihil opus est,
Soph. Aj. 852. *Aristoph. Lys.* 424. Σὺν *ἔργον*
λίγῃ, muneris hoc est tui dicere, *Eurip.*
Phæc. 447. Οὐκὲν σὺν τῷνδε τε *ἔργον* ... ἀνα-
 πλῆξῃ, ergo tui et item horum erit officii
 complere, *Plato* in *Timæo*. Οὐκ ἄρα ἡμῶν
ἔργον ἔσάναι, sed nihil proderit ad hunc com-
 modum stetisse, *Aristoph. Lys.* 424. (4) πᾶ-
 μαθὴς *ἔργων ὄρε*, et illiteratus ob opera ru-
 stica, quia occupatus et totus in operibus
 rusticis, *Eurip. Suppl.* 421.
 Ἐργοπάρκτης, *u*, *δ*, operis locator. Ex *ἔργον*
 et *παρέχω*.
 Ἐργοπόνος, *u*, *δ* *ῥῆ*, laboriosus, rusticus.
 Ἐργοπόνος, *u*, *δ*, curator, præfectus operis. Ex
εἶλω.
 Ἐργόπους, inspector operum, qui urget opus,
Hes. Ex *ἔργον* et *πτεῖνω*, urgeo.
 Ἐργόχειρον, *u*, τὸ, opus manuum.
 Ἐργοχέραι, manibus laboro.
 Ἐργω, *f. ῥω*, arceo, veto, includo. Vid. *ἔργω*.
 Ἐργώδης, *eos*, *δ*, operosus, difficilis, laboriosus.
 Ab *ἔργον*. Hinc
 Ἐργώδως, *adv.* difficulter, ægre.
 Ἐργωδία, *ῆ*, difficultas, molestia, negotium,
Nac.
 Ἐργώλη, *ῆ*, idem, *Ap.*
 Ἐργῶνης, *u*, *δ*, manceps, seu conductor ope-
 rum, *impr.* publicorum.
 Ἐργωνία, *ῆ*, redemptura operum publicorum.
 Ex *ἀντίωμα*.
 Ἐδδσσι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἤδδσσι*.
 Ἐδδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἤδδον*. Ab
 Ἐδδω, facio. Ταχέως τὸδ ἤδδον τῶν ἀνασπαστῶν
 ὄρε, *Soph. Phil.* 7. Ἐδδοι τις ἢ ἑκάστος εἰδεῖν
 τέχνην, exerceat, *Aristoph. Vesp.* 1420. Ἀ
βῆω, quod idem notat.
 Ἐεία, *as*, *ῆ*, lana. Ab *εἶρος*.
 Ἐεῖενος, *ῆ*, ὄν, furvus, obscurus. Ab ἔρεος.
 Ἐεῖνισφιν, gen. sing. *Dor.* et per *Paragog.* *Poet.*
 pro *εἰεῖος*, *contr.* ex *εἰεῖος*, ab ἔρεος.
 Ἐεῖνίδης, *u*, *δ* *ῥῆ*, ciceri similis.
 Ἐεῖνιδίαιος, *αῖα*, *αῖον*, idem.
 Ἐεῖνίδιος, *ἰνῆ*, *ινον*, idem. Ab
 ΕΡΕΒΙΝΕΟΣ, *u*, *δ*, cicer, leguminis genua;
 (2) pudendum virile. Hinc
 Ἐεῖνιδίως, *eos*, *δ* *ῥῆ*, ciceri similis.
 Ἐεῖνιδίαια, *orci* tenebris abscondita scrutor;
 (2) subterranea scrutor.
 Ἐεῖνιδῶν, *adv.* ex orco, e tenebris. Ab
 2 M ἘΕΡΟΣ

"ΕΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, erebus, orci tenebræ seu caligo. Hinc
 "Ερεβός, εος, ὁ ὃς ἡ, tenebrosus; (2) profundus.
 "Ερεβώτης, ἴδος, ἡ, orcinus, nigros, seu terribiles oculos habens. Ex ὠφ.
 "Ερεγμα, ἄτος, τὸ, faba fræctaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta; (2) legumina quævis eo modo se habentia. Ab ἑρῖα, frango.
 "Ερεγμός, ὤ, ὁ, idem et ab eod.
 "Ερεγμός, ex fabis fresis, Diosc.
 "Ερεῖνα, interrogo. Ab ἑρῖω, dico.
 "Ερεῖσθαι, 3. sing. præ. conj. act. Ion. pro ἑρῖθαι, ab ἑρῖω.
 "Ερεῖζε, 2. sing. præ. imperat. act. v. ἑρῖζεω.
 "Ερεῖζεν, præ. inf. act. Ion. pro ἑρῖζειν.
 "Ερεῖζω, f. ἴω, irrito, lacerasso. Κύνες τ' ἀνδρας τ' ἐρεῖζαν, Il. 17, 658. Ab ἑρῖω.
 "Ερεῖσθαι, præ. inf. act. Dor. pro ἑρῖζειν.
 "Ερεῖσθαι, ἄτος, τὸ, irritamentum.
 "Ερεῖσμός, ὤ, ὁ, irritatio, provocatio; (2) rosio. Ab eod.
 "Ερεῖσθαι, ὤ, ὁ, irritator, provocator. Hinc
 "Ερεῖσθαι, ὤ, ὁ, proritandi vim habens.
 "Ερεῖσθαι, adv. irritanti more, irritando.
 "Ερεῖθαι, lacerasso, irrito, provo. Οἷμα μολύβδω ἀνυρῶν ἑρῖσθαι, Odys. 19, 517.
 "Ερεῖ, dicit, 3. sing. præ. ind. act. verbi ἑρῖω.
 "ΕΡΕΙΔΩ, f. ἑρῖω, figo, firmo, fulcio, trudo, innitor; (2) ingruo, pugno; (3) pass. etiam fundi, sc. humi sterni. Eis ὅν' ἑρῖσας λισσῖαν αἶσαν λύκος, Lycoph. 246. Ἀσπίς ἀρ' ἀσπίδ' ἑρῖδε, Il. 3, 131. perf. pass. ἑρῖσμαι, pluss. perf. pass. ἑρῖσμαι, et per redupl. Att. ἑρῖσμαι et Poet. ἑρῖσμαι, fixus eram. Καὶ διὰ θάλασσαν πολυδαίδαλα ἑρῖσμαι, Il. 3, 358. "Ερῖσσαι πλεονὸν ἀμφιδέξιν, applica minor mihi ad utrumque latus, Soph. Œd. Col. 1112. "ἑρῖσσαι πλεονὸν ἰσχυρός, per medias costas mucrone amictu, Id. Antig. 1236. "Ερῖσθαι ἕξω, inanis sedebat, Id. Aj. 309.
 "Ερῖκα, Erica, Theocrit. 5, 64.
 "Ερῖσθαι, ὤ, ὁ, confractus, fessus, fissus. Ab
 "ΕΡΕΙΚΩ, frango, confringo, confundo, scindo; (2) frango, &c. (1) ῥῖξ δι' αἰ ἀμφὶ χιτῶνα, Il. 13, 439. "ἑρῖκα χθόνα, arabast, Hesiod. Scut. 287. (2) ἑρῖκα δι' ἰσχυρὸς περὶ ἀκρωτῖος δακτύλου, fracta est galea ab acie hastæ, est aor. 2. Il. 17, 295. "Ερῖκα μένος περὶ δακτύλου, Il. 13, 446. Hinc
 "Ερῖσθαι, εως, ἡ, fractio, fissio.
 "Ερῖσθαι, εως, ἡ, Erice abundans, al. disruptus, V. L.
 "Ερῖω, interroga, 2. sing. præ. imperat. med. Ion. et Poet. pro ἑρῖω, a verbo ἑρῖμαι.
 "Ερῖσθαι, 1. plur. præ. ind. act. Poet. pro ἑρῖσθαι, ab ἑρῖω.
 "Ερῖσθαι, contentiosus, ap. Theoc. 15, 50. si sana sit lectio.
 "Ερῖσθαι, εως, ἡ, ruinæ, ædificii rudera; (2) metaphorice, cadavera, strages. (2) ἐν δ' ἐρῖσθαι νεκρῶν ἐρῖσθαι ἕξω ἀνδρῶν φόνος, Soph. Œd. Aj. 308.
 "Ερῖσθαι, ὤ, ὁ, ruina, V. L.
 "Ερῖσθαι, diruentis, gen. sing. præ. part. med. f. g. ab ἑρῖσθαι.
 "ΕΡΕΙΠΩ, everto, disturbo, demolior; ἑρῖσθαι, a. 1. part. pass. prostratus; a. 2. ab ἑρῖσθαι, ruo, ἑρῖσθαι, cecidi, lapsus sum. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἴσως πάλιν κενὸν ἐρῖσθαι, Soph. Œd. Col. 1367. Αἰσῖος αἰτῶν ἑρῖσθαι πάγον, Lycoph. 1348.
 "Ερῖσθαι, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἑρῖω.
 "Ερῖσθαι, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἑρῖω.
 "Ερῖσθαι, εως, ἡ, fultura, innixus.
 "Ερῖσθαι, ἄτος, τὸ, firmamentum, fulcrum, adminiculum. Ab ἑρῖω.
 "Ερῖσθαι, αἰ, pro ἑρῖσθαι, Steph. ex Vitruv.
 "Ερῖσθαι, 2. pl. præ. ind. act. contr. pro ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, dicit, 3. sing. præ. imperat. act. contr. pro ἑρῖσθαι, ab ἑρῖω.
 "Ερῖσθαι, ἄτος, ὤ, ὁ, caducus, ruinosus.
 "Ερῖσθαι, εως, ἡ, ruina; ab ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, ὤ, ὁ, parietem ruinosum habens.
 "Ερῖσθαι, interrogo. Ab ἑρῖω.

"Ερεμβοί, οἱ, Erembi, Arabiæ populi, qui et Ichthyophagi et Trogloditæ dicuntur.
 "Ερεμνός, ὤ, ὁ, tenebrosus, caliginosus; (2) terribilis; pro ἑρῖνός. Ab ἑρῖος.
 "Ερῖα, feci, a. 1. indic. act. verbi ἑρῖω.
 "Ερῖσθαι, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. pro ἑρῖσθαι, ab ἑρῖω.
 "Ερῖσθαι, ὤ, ὁ, laneus. Ex ἑρῖος, lana.
 "Ερῖσθαι, τὰ, alimenta, V. L. Ab ἑρῖσθαι.
 "ΕΡΕΠΩ, et ἑρῖσθαι, edo: λῆτον ἑρῖσθαι, Il. 2, 775. (2) tego; (3) orno; (4) coronō.
 "Ερῖσθαι, projectus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Att. pro ἑρῖσθαι, a ῥῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, ας, ἡ, remigatio. Ab ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, præ. inf. act. Dor. pro ἑρῖσθαι.
 "ΕΡΕΣΣΩ, vel ἑρῖσθαι, remigo; (2) impello. Τινὰ δὲ μῆτιν ἑρῖσθαι, animo volvens, Soph. Antig. 164. Τοιαῖς ἑρῖσθαι ἀπειλὰς, tales in nos jactant minas, Id. Aj. 251. De quovis motu dicitur: Ἀλλ' ἐν μεταλλαγῇ πολυμήχανος ἀνδρὸς ἑρῖσθαι, sed mutato domino versuti viri manibus tractaris, Id. Phil. 1134.
 "ΕΡΕΣΣΕΑΙ, ὤ, f. ἑρῖω, cavillor, scommate illudo, ludificor; (2) contendo, rixor.
 "Ερῖσθαι, ας, ἡ, ludificatio; (2) contentiosa disputatio. A præc.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, remex. Ab ἑρῖσθαι. Unde
 "Ερῖσθαι, ὤ, ὁ, ab remos pertiens. Hinc ἡ ἑρῖσθαι, sc. τῖσθαι, ars remigandi. τὸ ἑρῖσθαι, remigium, App. Bell. Hann. 54.
 "Ερῖσθαι, ὤ, τὸ, remus. Ab eod.
 "Ερῖσθαι, ὤ, ὁ, idem. Ab eod. Hinc
 "Ερῖσθαι, ὤ, f. ἑρῖω, remis instruo; (2) remigo.
 "Ερῖσθαι, diceris prosequor, cavillor, Hes.
 "Ερῖσθαι, ἄτος, τὸ, ructus. Ab ἑρῖσθαι. Hinc
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, ructus movens.
 "Ερῖσθαι, εως, idem.
 "Ερῖσθαι, per Sync. pro ἑρῖσθαι, Hesiod.
 "Ερῖσθαι, ὤ, ὁ, ructatio. Ab
 "ΕΡΕΤΩ, et ἑρῖσθαι, f. ἑρῖσθαι, ructo; (2) emitto, vel evolvo, quasi eructando, efundo. "Ερῖσθαι φόνος αἵματος, Il. 16, 162.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, τὸ, rubia, herba quædam.
 "Ερῖσθαι, ἑρῖσθαι, ἡ, rubicundus.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, ruber. Ab ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, ὤ, rubefio, rubesco, sum ruber.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, τὸ, rubia, herba. Ab
 "ΕΡΕΤΩ, εως, τὸ, rubor. Hinc
 "Ερῖσθαι, f. ἑρῖω, rubefacio. Ὅς δ' αἵματι γαίαν ἑρῖσθαι πύθεται, Il. 11, 394.
 "Ερῖσθαι, ὤ, ὁ, ructum movens. Ab ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, ὤ, ὁ, indagatio; (2) quæstio per tormenta. Ab
 "ΕΡΕΤΝΑΙ, ὤ, f. ἑρῖω, indago, investigo, de canibus, &c. (2) scrutor, perscrutor, quæro; (3) conor. Πόλις θαλάσσης ἐκ ἑρῖσθαι, μύχης; Lyc. 283.
 "Ερῖσθαι, 3. sing. præ. ind. act. Dor. pro ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, ὤ, ὁ, scrutator. Ab ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, ὤ, ὁ, idem et ab eod.
 "Ερῖσθαι, εως, ἡ, eructatio, Hipp. Ab ἑρῖσθαι.
 "ΕΡΕΤΩ, f. ἑρῖω, tego, contego, tectum impono. Εἰ ποτὶ σοὶ χαρίεντ' ἐστὶ νῆδ' ἑρῖω, Il. 1, 39.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, Atheniensis, ab Erechtheo rege.
 "Ερῖσθαι, scindo, agito, jacto.
 "Ερῖσθαι, coronavi, a. 1. ind. act. verbi ἑρῖω.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, tectis idoneus. Ab
 "Ερῖσθαι, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἑρῖω.
 "Ερῖσθαι, ὤ, quæro, interrogo, nuncio; (2) dicam, quæram, nunciabo. Ἀλλὰ δὲ τοὶ ἑρῖω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσι, Il. 1, 297.
 "Ερῖσθαι, amat, 3. sing. præ. ind. act. Dor. pro ἑρῖσθαι, contr. ex ἑρῖω, ab ἑρῖω.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, imperf. ind. act. Ion. pro ἑρῖσθαι, ab
 "Ερῖσθαι, f. ἑρῖω, in solitudine vagor, loca deserta frequento. Ab ἑρῖω.
 "Ερῖσθαι, αἰα, αἰών, solitarius, desertus; (2) privatus, orbatus. Ab eod.
 "Ερῖσθαι, ἄτος, ὤ, ὁ, orbata, Ep.
 "Ερῖσθαι, τὰ, pecora, Suid.
 "Ερῖσθαι, sub. δικήν, vadimonium desertum, Dem.
 "Ερῖσθαι, ας, ἡ, desertum, solitudo; (2) penuria;

(3) viduitas, orbitas, &c. (4) absentia. (1) τὴν πύλιναν τὴν ἀγῶν ἑρῖσθαι ἑρῖσθαι; Eurip. Med. 60.
 "Ερῖσθαι, ἄτος, ὤ, idem; (2) deserta, solitaria: ἑρῖσθαι, ὤ, ὁ, solitarius.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, solitarius, eremita.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, qui per deserta vagatur, qui in desertis agit. A βασιλῶν.
 "Ερῖσθαι, εως, τὸ, deservio vadimonii. Ex ἑρῖσθαι, εως, τὸ, deservio, causam, lis.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, qui solus suam causam agit, V. L.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, idem, Hes.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, calvus. A κόμη.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, in solitudine loquens, canens.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, in deserto pastus. Ex ἑρῖσθαι, εως, τὸ, pasco.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, solivagus, in desertis errans.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, qui desertum aliquid reddit, qui vastat. Ex seq. et ποίω.
 "ΕΡΗΜΟΣ, εως, ὁ, ὃς ἡ, vel ἑρῖσθαι, ἡ, ἡ, desertus, solus, solitarius, inhabitatus; (2) incultus; (3) præsidio destitutus, incultus, item qui defendi non potest propter absentiam exercitus, aut aliam talem causam; (4) omnino carens aliqua re utili, necessaria; (5) subst. ἡ, sc. χώρα, eremus, desertum; (6) ἡ ἑρῖσθαι, sc. δικήν, vadimonium desertum.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, qui negligenter excubias agit.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, solitudo.
 "Ερῖσθαι, 3. sing. præ. ind. pass. contr. pro ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, et -ος, εως, ὁ, solitudinem amans.
 "Ερῖσθαι, ὤ, f. ἑρῖω, vasto, desertum reddo; (2) derelinquo. Φύσις ἑρῖσθαι τῆς ἐκ τοῦ σωτήριος, Aristot. Ab ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, vastatio, desolatio:
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, vastator. Ab eod.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, pecuarius, E. M. ex Soph.
 "Ερῖσθαι, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro ἑρῖσθαι, εως, ὁ, ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, perf. ind. act. Att. pro ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, nixus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
 "Ερῖσθαι, perf. ind. act. Att. pro ἑρῖσθαι, ab ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, perf. ind. act. Att. pro ἑρῖσθαι, ab ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, fut. 1. ind. med. verbi ἑρῖσθαι, seu ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Baot. pro ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἑρῖσθαι.
 "Ερῖσθαι, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἑρῖσθαι.
 "ΕΡΗΤΩ, inhibeo, cohileo, reprimo. Πολλὰ κίλευος ἑρῖσθαι, Soph. Œd. Col. 156.
 "ΕΡΙ, particula, augens significationem vocum cum quibus componitur, v. gr. ἑρῖσθαι, valde fremens.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, cervicem elatam habens.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, valde clamans, clamorosus. Ex ἑρῖσθαι, εως, ὁ, clamor.
 "Ερῖσθαι, gen. pl. Dor. pro ἑρῖσθαι, ab ἑρῖσθαι, εως, ὁ, gravior fremens. A βέριω.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, idem.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, magnam guttur habens, Cal.
 "Ερῖσθαι, gen. sing. Ion. pro ἑρῖσθαι, ab ἑρῖσθαι, εως, ὁ, et ἑρῖσθαι, valde mugiens.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, glebosus; (2) fertilis. Ex ἑρῖσθαι, εως, ὁ, gleba.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, idem et ex iisd.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, ventricosus. A γαστήρ.
 "Ερῖσθαι, gen. sing. Ion. pro ἑρῖσθαι, ab ἑρῖσθαι, εως, ὁ, valde sonans.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, valde gaudens. A γνήσιος.
 "Ερῖσθαι, εως, ὁ, ὃς ἡ, magnas pupillas habens, Nonnus. Ex γλήν, pupilla.
 "Ερῖσθαι, εως, τὸ, faba aliaque legumina fresca. Ab ἑρῖσθαι. Unde
 "Ερῖσθαι,

Ἐρίγμυ, *ης, ῆ*, genus pulmenti e leguminibus
contusis.
Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab *ἔρις*.
Ἐριδῆσθαι, *Il.* 23, 279, contendere, a. 1. inf.
med. verbi *ἔριζω*, fut. 2. analogice *ἔριδω*.
Utrum novum verbum *ἔριδω*, *Poet.* duplica-
tione *ἔριδω*.
Ἐριθλος, *υ*, *ὁ* *ῆ*, valde manifestus, *Nonn.*
Ἐρίθνω, aor. 1. ind. act. *Ἀτ.* pro *ἔριδαναι*, ab
ἔριδανω.
Ἐριθρᾶσθαι, aor. 1. inf. med. verbi *ἔριθρα*.
Ἐριθρῖνος, *εὖς, ὁ* *ῆ*, vorticosis. A *ῥιπῆ*.
Ἐριθιον, *υ*, *τὸ*, exigua lana. *Dim.* ab *ἔριον*.
Ἐριμαίναντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro
ἔριδμαίνανσι, quod *Poet.* pro *ἔριδαινανσι*.
Ἐριμαίνω, vocabulum *Poet.* pro *ἔριδαναι*,
contendo, certo; (2) irrito, ad contentiōnem
provoco. *Ὅς παῖδες ἔριδμαίνουσιν ἔθοντες*, *Il.*
16, 260. Ab *ἔρις*.
Ἐριπαστος, *υ*, *ὁ* *ῆ*, valde sonans.
Ἐρίζε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἔριζε*,
ab *ἔριζω*.
Ἐρίζμεν, præs. inf. act. *Dor.* pro *ἔρίζειν*.
Ἐρίζμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro *ἔρίζειν*.
Ἐρίζοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro *ἔρίζουσι*.
Ἐρίζω, et *ἔριζομαι*, contendo, certo; (2) ex-
aspero. Ab *ἔρις*.
Ἐρίζωος, *υ*, *ὁ* *ῆ*, vivax, *Hes.* A *ῥαή*.
Ἐρίσκος, *ον*, diligenter, studiose audiens.
Ἐρίστος, *υ*, *ὁ*, valde congruus, amabilis. *Sæpe*
apud Hom. *ἔριτος* et *ἔρίστος*, per metaplas-
mum. Ab *ἔρι* et *ἔρα*, *apto*.
Ἐρίσχω, *εὖς, ὁ* *ῆ*, valde sonans. Ab *ἠρίσω*.
ἘΡΙΘΑΚΗ, *ης, ῆ*, erithace, cibus apum, vel
gluten ad conficiendos favos. Hinc
Ἐριθάκεις, *ῖδες, ῆ*, mercenaria;
Ἐριθάκας, *υ*, *ὁ*, erithacus, avis quædam soli-
taria quæ a quibusdam *Silvia*, ab aliis *Ru-*
becula dicitur.
Ἐριθάλης, et *ἔριθάλης, εὖς, ὁ* *ῆ*, valde vire-
scens, pulchre frondens. *Ἀλοῖων ἔριθάλειν*,
Il. 5, 90. *Ἐ* *Σάλλω*. Hinc
Ἐριθάλλης, *εὖς, ὁ* *ῆ*, idem.
Ἐριθάλης, *ῖδες, ῆ*, herba quædam.
Ἐριθάλος, *ὁ* *ῆ*, idem quod *εὐθάλης*, *V. L.*
Ἐριθεία, *ας, ῆ*, contentio. Ab *ἔριθέναι*.
Ἐριθεύς, *εὖς, ὁ*, avis eadem quæ *ἔριθακός*.
Ἐριθένω, et *ἔριθένουμαι*, litigo, contendo; (2)
lanam tracto; (3) laboro; (4) servo. Ab
Ἐρίθς, *υ*, *ὁ* *ῆ*, lanificus, textor, vel texitrix;
(2) agricola, messor, minister, famulus,
adjutor: proprie notat mulierem lanificam,
et quia id præcipuum opus erat ancillarum;
hinc deinde ad omnes operarios et merce-
narios translata vox. (2) *ἔριθο ἤμυν*, mete-
hant mercenarii, *Il.* 18, 550. *Δαίπνον ἔριθος*,
Id. ibid. 560.
Ἐριθένω, *ον*, alacrem animum habens, *Orph.*
Ἐρίπδες, *αῖ*, hordea fresa.
Ἐρικλάγματος, *Dor.* pro
Ἐρικλάγματος, *υ*, *ὁ*, valde strepens. *Ἐκ πλάγγω*.
Ἐρικλάμπος, *υ*, *ὁ* *ῆ*, valde lacrymosus.
Ἐρικλύτος, *ον*, valde clarus.
Ἐρικτύανος, *υ*, *ὁ* *ῆ*, valde dives.
Ἐρικτός, *ῆ, ὄν*, fresus. Ab *ἔρικω*.
Ἐρικτύπος, *υ*, *ὁ* *ῆ*, valde sonans.
Ἐρικυδής, *εὖς, ὁ* *ῆ*, valde illustris, admodum
gloriosus. A *κυδός, gloria*.
Ἐρικύμων, *ον*, valde fecundus. A *κύω*.
Ἐρίκω, frango; (2) scindo, *Il.* 17, 295. Hinc
Ἐρικωδής, *εὖς, ὁ* *ῆ*, disruptus, fresus.
Ἐρικμήτιστος, *υ*, *ὁ* *ῆ*, valde longus. *Ἐκ* *ἔρι* et
μήκος, *longitudo*.
Ἐρίμωτος, *υ*, *ὁ* *ῆ*, valde mugiens. *Ἐκ* *ἔρι* et
μῦκος, *mugio*.
Ἐρίνάζω, *φ. ᾠω*, caprificos admoveo. Ab
Ἐρίνας, *ᾠος, ῆ*, caprificus.
Ἐρινασμός, *υ*, *ὁ*, caprificatio. Ab *ἔρινάζω*.
Ἐρίνας, *ᾠ, τὸ*, caprificus, fructus, ficus sil-
vestris. Ab
ἘΡΙΝΕΩΣ, *ᾠ, ὁ*, caprificus, arbor, ficus sil-
vestris; (2) caprificus, fructus,
ἘΡΙΝΝΥΣ, *ᾠος, ῆ*, Erynnis, Furia. Ab ant.
ἔρινω, cieo, Ern.
Ἐριννώδης, *εὖς, ὁ* *ῆ*, furiosus. A præc.
ἔρινω, *τὸ, idem quod ἔρινω*.
Ἐρίπας, *υ*, *ὁ*, idem quod *ἔρινω*.

Ἑρπός, ἑ, ὅ, idem quod ἑρπός.
Ἑρπύων, ἑ, f. ὥων, idem quod ἑρπύων.
Ἑρῶδων, ὄντας, ὁ ἔξ ἡ, magnos habens dentes.
Ex ἑρι et ὀδῶς, dens.
Ἑρπον, α, τὸ, lana. Ab ἑρπος.
Ἑρπῶδων, α, τὸ, lana seu lanugo xyli, id est, gossypii fruticis. Ex ἑριον et ἔρῳ.
Ἑρποσπότης, α, ὁ, qui lanas lavat, fullo.
Ἑρποσπῶδης, ὤ, f. ὥας, lanam vendo.
Ἑρποσπῶδης, α, ὁ, lana venditor. Hinc
Ἑρποσπῶδης, adv. more lanam vendentium.
Ἑρποσπῶδων, α, τὸ, locus ubi lana venditur, emporium lanæ.
Ἑρπύωνος, et ἑρπύωνος, α, ὁ, valde utilis, Mercurii epitheton. Ex ἑρι et ὄνημι.
Ἑρπορῆς, ὤ, f. ὥας, lanificium exerceo.
Ἑρπορῆς, ας, ἡ, lanificium. Ab
Ἑρπορῆς, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, lanificium exercens. Ex ἑριον et ἔρπον, opus.
Ἑρπορῆς, laneo vestitu utor, aut lanam fero.
Ἑρπορῆς, α, ὁ ἔξ ἡ, laniger. Ex φῆρα.
Ἑρπῶν, ὤ, f. ὥας, exerceo lanificium. Ab ἑριον.
Ἑρπις, cecidit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἥρις, ab ἑρίσσω.
Ἑρίπλευρος, ὄν, robustus. A πλευρά.
Ἑρίπνευστος, ὁ ἔξ ἡ, valde spirans, Diosc.
Ἑρίπυν, ἡ, ἡ, cacumen. Ex ἑρι et πῆν, flo,
quia valde perfluit, (forte ab ἑρέφω, Ern.)
Ἑρίπτω, ὤ, fut. ὥσω, evertō, disturbo. Ab ἑρίσσω.
ἘΡΙΞ, ἶδος, ἡ, lis, contentio; (2) Dea contentionum. Eis ἑριν θυμῆμενες, Soph. Aj. 1018.
Ἑρισάλητινξ, γος, ἡ, valde sonans, ut tuba.
Ἑρίσαντι, nom. dual. a. 1. part. act. v. ἑρίξω.
Ἑρίσαν, præs. part. act. Dor. pro ἑρίων.
Ἑρίσθενής, ἑος, ὁ ἔξ ἡ, valde potens, præpotens. Ex ἑρι et σθένος, possum, valeo.
Ἑρίσμα, ἄτος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἑρίξω.
Ἑρίσμαράγων, g. sing. Ion. pro ἑρίσμαράγῃ, ab Ἑρίσμαράγος, α, ὁ ἔξ ἡ, valde tonans. Ex ἑρι et σμαράγῳ.
Ἑρίσπορος, α, ὁ ἔξ ἡ, ad sementem recipiendam aptus. Ex ἑρι et σπορά, satio.
Ἑρίσσαράδων, gen. sing. Ion. pro ἑρίσσαράδῃ, ab Ἑρίσσαράδος, α, ὁ ἔξ ἡ, valde fremens. Ex ἑρι et ἀράδος, strepitus.
Ἑρίσφύλλος, α, ὁ ἔξ ἡ, magnas ferens uvas.
Ἑρίσθ, adv. (vel potius acc. plur. neut. gen. adverbialiter sumptus), contentiose. Τῷς δυνατοῖς ἔκ ἑρίσθ πλάθειν, jurgio contendere non licet cum potentioribus, Soph. Elect. 219.
Ἑρίσθης, ἡ, ὁ, litigator. Ab ἑρίξω.
Ἑρίστικος, ἡ, ὄν, contentiosus. Ab ἑρίσθς.
Ἑρίστικῶς, adv. contentiose.
Ἑρίσθς, ἡ, ὄν, de quo contenditur. Ab ἑρίξω.
Ἑρίσφάρεγος, qui magno et elato collo est, Hes.
Ἑρίσφηνλος, ὄν, contentiosus. E. M. Ab ἑρίσφηνλος.
Ἑρίσφηνος, ἑος, ὁ ἔξ ἡ, admodum pavidus et meticulosus, Hes. Ex ἑρι et σφῆρος.
Ἑρίσφηνος, α, ὁ ἔξ ἡ, pretiosus, valde honoratus. Ex ἑρι et τιμή, honor.
Ἑρίσφηνος, α, ἡ, valde splendens, Procl.
Ἑρίσφηνος, α, ὁ ἔξ ἡ, hædinus. Ab ἑρίσφηνος.
Ἑρίσφηνος, α, τὸ, parvus et tenellus hædus. Dim.
Ἑρίσφηνος, ὄν, crassum corticem habens. Epith. arboris sterilis.
Ἑρίσφηνος, α, ὁ, hædorum raptor, Oppian.
Cyneg. 1, 516.
ἘΡΙΦΘΣ, α, ὁ, hædus. Hinc οἱ ἑρίφω, ὡν, hædi, astrum.
Ἑρίφωλλος, α, ὁ ἔξ ἡ, valde foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἑρι et φύλλων.
Ἑρίφωδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, cui lana inest, lanatus, laniger. Ab ἑριον.
Ἑρίφωδης, α, ὁ ἔξ ἡ, gravem dolorem adferens. Ex ἑρι et ὀδῶν, dolor.
Ἑρίωλη, ης, ἡ, vehemens procella, sive turbo. Ex ἑρι et ἄνωμα, flo, vel ἰαίνω, volvere, ut et ἁλῶλα ἀποσφῆρα ἱερῶντες, Apoll. Rhod. 1, 1182. Οὐδ' ἄνωμα ἱερῶντες ἰνίσσων, Id. ibid. 4, 1778. Γινῶντες σφῆρα τὸν Τρωῶ χροεῖ, καὶ τὴν ἱερῶντων, Aristoph. Ep. 511. Ἀπὸδ Ἀριστοφ.

jocose ἰσάλλη dicitur vestis lanosa, quasi ἱρίον ἀσάλλη, lanae perniciēs, *Vesp.* 1148.

Ἐρμιάς, ἄ, unus ex equis Neptūni, *Eust.*

Ἐρμιάς, α, ὁ, magnos habens oculos et venustos. Ex ἱρί et ὤψ, oculus.

Ἐρμιάς, ἴδος, ἡ, quæ magnos et venustos oculos habet. A præc.

Ἐρμιάς, ης, ἡ, sepes, sepimentum, *Eust.* Ab εἰργα, includo. Vide ἱερός.

Ἐρμιάς, seu ἱερμιάς, α, ὁ, idem, *Hes.*

Ἐρμιάς, seu ἱερμιάς, Jovis epitheton, quasi tutelaris, qui tutatur septa. Ab ἱερός.

Ἐρμιάς, idem. Ζηνὸς Ἐρμιά, *Soph. Antig.* 486.

Ἐρμίων, α, τὸ, septum. Ab eod.

Ἐρμίστης, α, ὁ, servus.

Ἐρμιοθευτική, ἡ, retiaria venatio.

Ἐρμιοθευτική, ἡ, idem. A ἔρμω.

Ἐρμω, εως, τὰ, septum, vallum; (2) τὰ ἔρμη, retia. Εἰσεβαλλον εἰς ἔρμη κατὰ, in casses malis impuli, *Soph. Aj.* 60. Ὅς δ' ὄτ' ἐν χίλῳ τανυστήτεροι ἔρμη ἐνπλήξωσι, *Odys.* 22, 468. Ab εἰργα, includo.

Ἐρμη, ἡς, ἡ, carcer. Ab εἰργα, includo.

Ἐρμη, quod proficitur, quod effici potest. Οὐδὲν, τι ὁ τελεμηνὸς τε ἐκείνῳ καὶ ἐκ τῶν ἐξηγίσεως, *Arrian. Ind.* 20, 2.

ἘΡΜΑ, ἄτος, τὰ, fulcrum, stabilimentum; (2) confidencia; (3) saburra; (4) scopolus, saxum in mari; (5) inauris; (6) monile. (1) μισαίνων ἔρμ' ὀδύνας, profundorum causam dolum, *Id.* 4, 117. (4) ἔρματ' τε εἰς τὴν σφύρμαν ἐνέθεσαν, saburram in puppim imponunt, *Arr. Hist. Alex.* 2, 19.

Ἐρμῶγλη, ἡ, multitudo, Mercurii Grex, *Ep.*

Ἐρμῶδιον, α, τὸ, Mercuriale, *Suid.* (nisi legendum ἱερμῖδιον vel ἱερμῶδιον, *E. M. Ern.*) Ab Ἐρμῷ.

Ἐρμῶζ, f. ἄσω, fulcio; (2) saburro. Ab ἔρμα.

Ἐρμῶδιον, statua Mercurii cum Minerva. Ex Ἐρμῷ et Ἀθήνῃ.

Ἐρμῶϊζω, Mercurium imitor.

Ἐρμῶϊκός, ὅ, ὄν, Mercurialis.

Ἐρμῶσιον, α, τὸ, lucrum insperatam. Ab

Ἐρμῶσιος, α, ὁ ἔ, vel Ἐρμῶσιος, αἶα, αἶον, Mercurialis. Hinc τὰ Ἐρμῶια, αν, Mercurii festum. Ab Ἐρμῷ.

Ἐρμῶσις, saxa mari latentia; (2) cumuli lapidum.

Ἐρμῶς, ὅ, ὁ, Hermas. Nomen viri.

Ἐρμῶς, ἄδος, ἡ, scopolus occultus in mari. Ab ἔρμα.

Ἐρμῶσις, εως, ἡ, saburra, vel quod saburrae loco ad stabilendum justo pondere navem adhibetur. Ab ἱερμῶζω.

Ἐρμῶσιμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod.

Ἐρμῶσιζω, f. ἴσω, saburro, saburra onero.

Ἐρμῶσιος, ὁ, fulciens, stabiliens. Ab ἔρμα.

Ἐρμῶφροδίτης, α, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris et Mercuri; (2) seminas, ambigui sexus, androgynus. Ex Ἐρμῷ et Ἀφροδίτῃ.

Ἐρμῶων, ανος, ὁ, Mercurius.

Ἐρμῶας, α, ὁ, idem.

Ἐρμῶας, α, ὁ, *Poet.* idem.

Ἐρμῶδιον, α, τὸ, Dim. ab Ἐρμῷ.

Ἐρμῶνια, ας, ἡ, interpretatio, i. e. vocabulum, modus loquendi, *ap. Gramm.* (2) genus orationis, *ap. Rhet.* (3) *N. T.* facultas interpretandi ea quæ alius peregrina lingua pronunciasset. Ab

ἘΡΜΗΝΕΥ, εως, ὁ, interpres, (ab Ἐρμῷ, vel ab ἱερμῷ) idem quod ἱερμῶς, sermo.

Ἐρμῶνιτις, ἄτος, τὸ, interpretamentum, interpretatio. Ἐρμῶνιτιμα Νηλεΐδος γάμων, monumentum nuptiarum, *Eurip. Andr.* 46. Ab ἱερμῶνις.

Ἐρμῶνιτις, α, l. inf. act. verbi ἱερμῶνις.

Ἐρμῶνιτις, ὅ, ὁ, interpres; (2) historicus.

Ἐρμῶνιτις, ὅ, ὄν, ad interpretationem pertinetes, vel aptus. Hinc ἡ ἱερμῶνιτις, ἡς, ἡ, sc. σίχιν, ας interpretandi.

Ἐρμῶνις, fut. εἶσα, interpretor, explico; (2) dicitur et de historicis; (3) propono, demonstro, doceo. Ab ἱερμῶνις.

ἘΡΜΗΪΣ, ὅ, ὁ, Mercurius, præses exercitii gymnastici, ratiocinationis, et musicae.

Ῥομῖν, vel ῖρμῖς, ὄνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ῖρμα.
Ῥεμογλυφίσων, υ, τὸ, officina ejus qui Mercurii statuas sculpsit. Ex
Ῥεμογλυφῖς, ῖος, ὁ, qui Mercurii statuas sculpsit; (2) statuarius quivis. Hinc
Ῥεμογλυφικός, ἡ, ὄν, ad statuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ῖεμογλυφική, ἡς, sc. τέχνη, ars sculpendi statuas.
Ῥεμογλύφος, υ, ὁ, idem quod ῖεμογλυφῖς.
Ῥεμοκοπίδης, υ, ὁ, qui mutilat statuas Mercurii. Ex Ῥεμῖς et κόπτω, amputo.
Ῥεμοσταν, ἄνος, ὁ, Pan. Ex Ῥεμῖς et Πᾶν, qui a Mercurio fingitur genitus.
Ῥεμοσθηλιάδης, ὄν, Hermosimiac, seu simiac Hermolyci nepotes, Ep.
Ῥενοτίετλος, ὄν, frondibus velatus.
Ῥενοκόρος, υ, ὁ & ἡ, qui plantas educat et curat, hortulanus. Ex ῖρος et κορέω.
ῬΕΝΟΖ, εἶος, τὸ, planta, germen; (2) ramus; (3) homo formosus, scita statua.
Ῥεωδῶς, εἶος, ὁ & ἡ, similis plantæ vel germi; (2) ramosus. A præc.
Ῥεζαί, a. 1. inf. act. verbi ῖρζω.
Ῥεζαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ῖρζαν.
Ῥεζή, faciē, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ῥεζῖς, υ, ὁ, coercitor, Herod. Ab ῖρζω.
Ῥεζαί, feci, perf. ind. med. per Metathes. pro ῖρζα, ab ῖρζω.
Ῥεῖς, εἶσατα, ἄν, amabilis. Ab ῖεῖω.
Ῥεμαι, f. ἥσμαι, interrogo, arguo, inquirō. Ἀποκρίναι νῦν ἄτ' ἂν ῖρμαι, Aristot.
Ῥεῖς, υ, ὁ, amor. "Ἡδ' ἰστὶν ἡ σπείρεθ' καὶ δίδωσ' ἔρον, Eurip. Hipp. 449. Unde ῖεως.
Ῥεῖς, ἡ, ἔωλ, et per Metath. pro ῖεῖς, idem quod ἔωρθ', Trall.
Ῥεῖς, 1. pl. f. 2. ind. act. verbi ῖεω.
Ῥεῖς, dicent, 3. pl. f. 2. ind. act.
Ῥεοψ, avis quædam, Hes.
Ῥεπακάνθα, ἡς, ἡ, herpacantha, genus herbæ.
Ῥεπτοδῆκτος, υ, ὁ & ἡ, morsus seu ictus a serpente. Ex ῖεπτός et δῆκνω.
Ῥεπτός, ἡ, ὄν, repulis, bestia quævis; (2) serpens, maxime. (1) ὅσος ἐπὶ γαίαν ῖεπτότα γίνονται, Odys. 4, 417. Κεχρημένον Εἰλευθῖνις ῖεπτόν, Callim. in Jov. 12. Ab ῖεπω. Hinc
Ῥεπτοδῶς, εἶος, ὁ & ἡ, qui est natura reptilis.
Ῥεπθῶν, ὄνος, ὁ, idem quod ῖεπτα.
Ῥεπν, præs. inf. act. Dor. pro ῖεπν. Unde
Ῥεπς, πτος, ὁ, morbus a serpendo ductus, eo quod per corpus serpit, estque tumor e bile puriore ortus, cum exulceratione.
Ῥεπνής, ῖς, ὁ, qui reptat. A præc.
Ῥεπνήκος, ἡ, ὄν, reptilis. Ab eod.
Ῥεπνήκος, εἶος, ὁ & ἡ, repens, serpens; (2) vim serpendi habens, ad serpentum aptus.
Ῥεπς, vinum apud Ægyptios.
Ῥεπτός, ἡ, ὄν, per Syncope. pro ῖεπτός.
Ῥεπύζ, f. ὕμα, serpyr. Ab ῖεπω.
Ῥεπύλλον, υ, τὸ, serpyllum. Ab eod.
Ῥεπυμός, ῖς, ὁ, qui reptat. Ab ῖεπύζω.
Ῥεπυή, ἥος, ὁ, reptator. Ab eod.
Ῥεπυής, ῖς, ὁ, idem et ab eod. Hinc
Ῥεπυήκος, ἡ, ὄν, reptilis, rependi vim habens.
ῬΕΡΗ, fut. ψω, serpo, repo; (2) eo, vado; (3) lente et paulatim propagor, Ern. Περός γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φόνος ῖεπι, ad potentem, Soph. Aj. 157. Εἰς ὄχλον ῖεπνι παρθῖνισιν & καλὸν, Eur. Or. 808.
Ῥερωµας, 1. plur. præs. conjunct. act. Dor. pro ῖερωµεν.
Ῥεῤῥάδισθαι, a. 1. ind. pass. verbi ῤῥάδίζω.
Ῥεῤῥάνη, a. 2. ind. pass. verbi ῤῥήννυμι.
Ῥεῤῥάσθαι, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro ῤῥασμένα τισί, a ῤῥῶ. Λύματι ὁ ῤῥάσθαι τοίχω, Odys. 20, 354.
Ῥεῤῥαµένος, perf. part. pass. verbi ῤῥάστω.
Ῥεῤῥαντιµένος, perf. part. pass. verbi ῤῥαντίζω.
Ῥεῤῥας, υ, ὁ, aries, al. aper. ap. Lycophr.
Ῥεῤῥάσις, a. 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῤῥατίζω.
Ῥεῤῥάσθαι, a. 1. ind. pass. verbi ῤῥάζω.
Ῥεῤῥασυµενῶς, adv. per inertiam, segniter. A perf. verbi ῤῥασυνέω.
Ῥεῤῥάσι, a. 2. ind. pass. verbi ῤῥάστω.

ἑρραφαν, consuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act.
ἑρρε, peris, 2. sing. præs. imper. act. v. ἑρρω.
ἑρρε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ῥέω.
ἑρρέσθην, a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, dico.
ἑρρεῖ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέω.
ἑρρετω, abeat in malam crucem, 3. sing. præs. imperat. act. verbi ἑρρω.
ἑρρευν, 3. plur. imperf. ind. act. Dor. et Ion. pro ἑρρεν, contr. pro ἑρρεον, a ῥέω.
ἑρρευσί, fluxit, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἑρρήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ῥέω, dico.
ἑρρῆξας, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, vel ῥήνυμι, frango.
ἑρρίγα, horruī, perf. ind. med. verbi ῥίγω.
ἑρρίγησι, 3. sing. præs. conj. act. Ion. pro ἑρρίγη, ab ἑρρίγω.
ἑρρίγονται, dat. sing. præs. part. act.
ἑρρίγῳ, ᾧ, f. ᾠσα, algeo; a. 1. ἐνῑρρίγῳσα.
ἑρρίγω, horreo, cum horrore trepido. Ab ἑρρίγα, quod est perfect. med. a ῥίγω.
ἑρρίζωμαι, perf. ind. pass. verbi ῥίζω.
ἑρριμμαι, perf. ind. pass. verbi ῥίπτω.
ἑρρίνω, ei, σὺ, medicamentum purgando capiti naribus infusum. Ex iv et ῥίν.
ἑρρίπτω, imperf. ind. act. verbi ῥίπτω.
ἑρρίψθω, 3. dual. perf. imperat. pass.
ἑρρίψι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω.
ἑρρίνις, εως, η, prostrato et dejecto corporis. Ex iv et ῥίψις (nisi sit ab ἑρρίψω).
ἑρρίπυκα, perf. ind. act. quasi a ῥύτω pro ῥύν.
ἑρρίμμοις, adv. annu. apte, concinne.
ἑρρίμμοις, on, concinnus, aptus.
ἑρρίπτηκα, 1. sing. aor. 1. ind. act. Att. pro ἑρρίπτηκα, a ῥύπτιναι.
ἑρρίπταμαι, a. 1. ind. med. verbi ῥύν.
ἑρρίπτοι, 1. sing. a. 1. ind. pass.
ἑρρῖν, ægre, eo dolens et addictus eo; (2) inauspicato et cum pernicie accedo; (3) ab eo in malam rem, facesso in malam crucem; (4) pereo, intereo, pessum eo. ἑρρί ταῦτα ἐκ τῆς ἰαντῶν χάρας, Plat.
ἑρρίγω, erupi; perf. ind. med. Att. pro ἑρρίγηκα, verbi ῥήνυμι, seu ῥήσσω, frango. Τὰδ ἐκ δευτέρῃ ἑρρίγων, ἐ μόνω, κακά, Soph. Œd. Tyr. 1290. ἑρρίγων παγὰ δακρυῖν, Soph. Trach. 852. Μάλιστα μὲν νυν σοὶ τὰδ ἑρρίγων κακά, Eurip. Hippol. 1338.
ἑρρίωμαι, perf. ind. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥαννύμι.
ἑρρίωμαιναι, adv. robuste, fortiter. Hinc ἑρρίωμαινέσθω, et ἑρρίωμινέσθω, fortius. Ab ἑρρίωμαιναι, quod est a ῥώννυμι.
ἑρρίω, præs. part. act. verbi ἑρρω.
ἑρρίωντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ῥώω, vel ῥώομαι, ruo.
ἑρρῶσ, ῥ, ᾧ, aper; (2) aries.
ἑρρίσσω, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ῥώννυμι.
ἑρρίσσει, perf. inf. pass. verbi ejusd.
ἑρρίσω, vale, 2. sing. perf. imperat. pass.
ἑρρσι, a. 1. ind. act. Ion. pro ῥρσα, ob ἑρρω.
ἑρρσιος, αἰα, αἰον, roscidus, rore imbutus. Ab
ἑρρῖ, vel ῥρσι, ης, ἡ, ros; (2) dicitur ut δρῖσος, ad exprimendam teneritudinem aliojus rei, ut agni, graminis, lanuginis.
ἑρρσίης, πείσσα, ἥν, torulentes, roscidus.
ἑρρση, ενος, ὁ, mas; Ion. pro ᾄρση.
ἑρρσι, vel ῥρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, relatio. Ab ἑρρω, nectio.
ἑρρσι, f. 1. ind. act. Æol. pro ἑρρῶ, ab ἑρρω.
ἑρρσῆς, εος, ὁ, ῥ, idem quod ῥρσῆς.
ἑρρυνγᾶναι, eructo. Ab ἑρρυνγᾶναι.
ἑρρυνγῖν, ructasse, a. 2. inf. act. verbi ἑρρυνγᾶναι.
ἑρρυνγῆ, ἥς, ἡ, ructus, eructatio. Ab eod.
ἑρρυνγᾶναι, eructo. Ab ἑρρυνγᾶναι.
ἑρρυνγᾶνσθαι, εως, ὁ, ῥ, ructus movens:
ἑρρυνγᾶνσθαι, εως, ὁ, ῥ, gravior boans; (2) eructans cibos. Ab eod.
ἑρρυνγᾶν, ῥ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἑρρυνγᾶναι.
ἑρρυνγᾶναι, liberare, præs. inf. med. verbi ῥύναι.
ἑρρυνγᾶναι, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ῥύναι.
ἑρρυνγᾶναι, rubeo; ἑρρυνγᾶναι, rubeo. Ab ἑρρυνγᾶναι, τῶ, rubor. Hinc
ἑρρυνγᾶναι, ἄσας, τῶ, rubor; (2) verecundia.
ἑρρυνγᾶναι, a. 1. part. act. Att. pro ἑρρυνγᾶναι.
ἑρρυνγᾶναι, ᾧ, rubeo. Ab ἑρρυνγᾶναι.

Ἐρυθρῶσαν, acc. sing. pres. part. act. *Poet.* pro
ἐρυθρίσαν, ab ἐρυθρία.
Ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυθραίος, αἶμα, κίον, ruber. Ab eod.
Ἐρυθρίσμα, ἄτος, τὸ, rubor; potius ἐρυθρία.
Ἐρυθρίας, αἰ, ὁ, rubicundus, ruber:
Ἐρυθρίαισις, εως, ἡ, rubor, pudor:
Ἐρυθρίαις, αἰ, f. ἄσα, erubesco, rubore suffun-
dor. Ab eod.
Ἐρυθρίνος, vel ἐρυθρίνος, rubellio, piscis nomen.
Ἐρυθρίον, α, τὸ, Malagmatis nomen, *apud Ἐγί-
netam.*
Ἐρυθροβάφης, ἐς, rubro colore tinctus.
Ἐρυθρόγαμμος, ἐς, ὁ ἢ ἡ, rubeis lineis distinctus.
Ἐρυθρός, ἐξ, ruber, ὁ ἢ ἡ, rubris lineis distinctus.
Ἐρυθροδάκτυλος, α, ὁ ἢ ἡ, rubros habens digi-
tos.
Ἐρυθροδάνον, α, τὸ, rubia, herba, qua tinctuntur
lanæ. Ab ἐρυθρός. *Angl.* MADDER.
Ἐρυθροδανωμένα, *apud Hes.* rubra, coccinea,
tincta rubiæ radice; quasi ab ἐρυθροδανίῳ.
Ἐρυθροίς, ἴδος, ἡ, vel ἐρυθροειδής, tunica testium
et vasorum spermaticorum, ubi extra ven-
trem processere, quia rubet. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυθροκάριος, α, ὁ ἢ ἡ, rubro corde præditus.
Ἐρυθρόκομος, α, ὁ ἢ ἡ, qui rubris est comis.
Ἐρυθρόπιλας, idem quod ἐρυθρίπιλας, *Hes.*
Ἐρυθρόπους, ὀδός, ὁ ἢ ἡ, cui pedes rubent.
Ἐρυθρός, ρά, ρόν, ruber. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυθρότης, ητος, ἡ, rubedo. A præc.
Ἐρυθρότικτος, α, ὁ ἢ ἡ, rubris maculis di-
stinctus.
Ἐρυθρόχρεος, ὁ ἢ ἡ, ruber, rubro colore infec-
tus.
Ἐρυθρόχρεως, ατος, ὁ ἢ ἡ, rubram cutem ha-
bens.
Ἐρυθρόδης, ἐς, rubicundus.
Ἐρυθράκιον, et ἐρυθράκιον, coerceo, *Hom.* ἡρύκασι,
ἐρυθράκιον, ἐρυθράκι. Ab ἐρυθρά.
Ἐρυθράναι, ἐρυθράναι, inhibeo, detineo, in aliqui-
bus exemplaribus, *Hom.*
Ἐρυθρίμην, præc. inf. act. *Ion.* pro ἐρυθρίμην.
Ἐρυθρός, continet, 3. sing. præc. opt. act.
ἘΡΥΚΩ, f. ἔω, inhibeo, contineo; (2) servo.
Ἰππες μὲν ἐρύξαν ἐπὶ τήχας, *Il.* 3, 313. Ἄλλ'
ἀνδρῶν ὅδε χῆρος ἐρύκται, hic locus libere
habetur, *id est*, sed liber hic locus, præ-
sidio vacuus omni, *Soph. Phil.* 1153.
Ἐρύμα, ατος, τὸ, tutamen, præsidium, propu-
gnaculum, munimentum. Ἀσπίδος ἔρυμα,
clypei, *id est*, clypeatorum, munimentum,
sive castra militum clypeo instructorum,
Eurip. Iphig. in Aul. 189. Ab ἐρύω, servo.
Ἐρυμάτιον, α, τὸ, parvum propugnaculum.
Ἐρυμάντος, α, ὁ ἢ ἡ, dorsum habens muni-
tionem seu loricatedum.
Ἐρυμνός, ἡ, ὄν, munitus, tutus. Ab ἐρύω.
Hinc
Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, munimentum.
Ἐρυμνός, αἰ, f. ὤσα, munio. Ab eod.
Ἐρύσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐρύω.
Ἐρυσάιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. *Ion.* pro
ἐρύσαιτο, ab ἐρύω, traho.
Ἐρυσάιτο, 2. sing. a. 1. opt. med.
Ἐρύσαις, α. 1. part. act. *Æol.* pro ἐρύσας.
Ἐρυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔρυσαν.
Ἐρυσάμματος, α, ὁ ἢ ἡ, currum trahens, *Il.* 16,
370. ἐρυσάματις ἴπποι, pro ἐρυσάμματοι,
per metapl. Ex ἐρύω et ἄμμα.
Ἐρύση, 2. sing. a. 1. conj. act.
Ἐρύσθαι, pro ἐρύνεσθαι, præc. infin. med. verbi
ἐρύω. Ἀπτίλει νῆα τ' ἐρύσθαι, *Apoll. Rhod.* 3,
607.
Ἐρυσάζω, pignoris loco capio. A ῥυσάζω.
Ἐρυσθάω, ᾧ, æruginem creo; ἐρυσθεῖ, æruginē
laborat. Ab
Ἐρυσθεῖ, ης, ἡ, rubigo, morbus ex aere super-
veniens segetibus. Ab ἔρυσθος. Hinc
Ἐρυσθόομαι, ἔμαι, ἐρυσθεῖσθαι, æruginē viti-
atur.
Ἐρυσθίξ, στήχας, ὁ ἢ ἡ, cui rufi sunt capilli,
(2) qui capillos distrahit. Ex ἐρυθρός, vel
ἐρύω, et θίξ, capillus.
Ἐρυστήμον, α, τὸ, erysimum, herba. Ab ἐρύω.
Ἐρυστήνις, ἴδος, qui navim retinet, inhibet.
Ἀγκύραν ἀμφοτέρωθεν ἐρυστήνῃδα, anchoram
algæ

algæ incolm, navis retinaculum, *Anal. Brunck.* 2, 212.

*Ερυσιπέλας, ἄσος, tumor e tenui ferventique sanguine ortus, ignis sacer, Erysipelas. Ex ἰέρω et πίλας, prope vel in vicinia, unde etiam vicinūtraha, et vicinūtribia, dicitur. Hinc

*Ερυσιπελάτωδες, εὐς, ὁ ἔξ ἧς, erysipelatis specie habens, in ignem sacrum vergens.

*Ερυσιπέταλις, εὐς, ὁ ἔξ ἧς, custos urbis.

*Ερυσιπέπτερον, Erysisceptron. Frutex spinosus, alio nomine dictus ἀσπάλαθος.

*Ευρεμός, ἧ, tutamen, remedium. Οἶδα δ' ἔπη- λυσις πολυτήμονος ἐσθλὸν ἔρμῳ, novi etiam ad incantationem nocentissimam bonum remedium, *Hom. Hym. in Cererem*, 230.

*Ευρυσάμενος, aor. 1. part. med. *Poet.* pro ἔρυσ- αμένος, ab ἰέρω.

*Ευρυσκομεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔρυσκομεν.

*Ευρεός, ἧ, ὄν, tractilis; (2) tractus. Ab ἰέρω.

*Ευρύτες, ἧς, εὐ, qui saluum et incolumem red- dit. Ab eod.

*Ευτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔρυστο.

*ΕΥΤΩ, f. ὤω, traho; (2) custodio; (3) vito. Τρεῖς ἐς ἰπποδάμους ἔρυσσι, *Il.* 17, 230. "Ευθα τε νῆες ἔρυσται, ubi naves subductæ sunt, *Id.* 4, 247.

*Ευφος, υ, ὁ, pellis, *Nic.* Ab ἰέρω, tego.

*Ερχεται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἰρ- χμῖναι εἰσι, ab ἰέρω. Hinc

*Ερχῶτος, υ, ὁ, sepes, septum, murus. Hinc

*Ερχάτο, υ, f. ὤω, obsepio, concludo; ut hinc sit ἐρχάτω, apud *Hom. Od.* 14, 15.

*Ερχάτω, 3. pl. imperf. ind. pass. *Poet.* et *Ion.* pro ἔρχατῶντα.

*Ερχο, 2. sing. præs. imperat. *Ion.* pro ἔρχεσθαι, ab ἔρχομαι.

*Ερχο, 2. sing. præs. imperat. *Dor.* pro ἔρχο.

*ΕΡΧΟΜΑΙ, f. ἰλύνομαι, a. 2. ἦλυον, per *Synec.* ἦλθον, perf. ἰλύνω, venio, eo; (2) adgre- dior, incipio; (3) invado, persequor; (4) abeo; (5) part. ἰλθὼν indicat studium, festinationem ut ἰών. Ζῦ δ' εἰς τοῦτο τῶν μανίων ἰλύνω, *Aristoph. Nub.* 830. "Ἐπὶ πᾶν ἰλθῖν, quidvis aggredi, omnes vias ten- tare, *Xenoph. Cyri Exp.* 3. "Ἐκτὸς ἔρχομαι, transgredior, violo, *Soph. Trach.* 1189. (3) ἐς χεῖρας ἦλθον πατρί, cum patre manus conserui, *Soph. Œd. Col.* 975.

*Ερψις, ιως, ἧ, reptatio. Ab ἔρπω, repto.

*Ερψύμεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔρψομεν.

*Ερψῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔρψω.

*Ερῶ, fut. 1. vel 2. ind. act. verbi ἔρω, dico.

*Ερῶ, 2. sing. præs. imperat. act. contr. pro ἔρῳ, ab ἔρω.

*Ερῶ, et ἔρῳ, ardea.

*ΕΡΑΔΙΟ, 2. ἧ, ὁ, ardea, *Lev.* 11, 19.

*ΕΡΑΝΕΩ, ὤ, f. ἦω, eo; (2) fluo; (3) impetu feror; (4) cesso; (5) retrocedo; (6) inhi- beo; (7) impello. Αἰφά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρᾷσι, *Il.* 1, 303. vel activa notio- ne, recedere facio. (4) μήπω τις ἐρᾷσι πολέμοιο, ne quis cesseret a pugnando, *Id.* 16, 422. Νῆρος ἔπῳτι ἱρᾷ, *Odys.* 12, 75. "Ερᾷ- σσι χάρις, refugient a pugna, *Id.* 14, 101.

*Ερᾷσι τὴν Ἀργῶν, reliquerat navem Argo, fugerat retro ab ea, *Theocr.* 13, 74. Activa notione, "Ερᾷσι τὴν αὐτὴν ἀπὸ νῆων, recedere feceritis eum a castris, *Id.* 13, 57.

*Ερᾷ, ἧς, ἧ, impetus; (2) cessatio; (3) retro- cessio; (4) fuga. ἤχοντο μετὰ δόρατος ἐρᾷ, sequebatur impetum hastæ, i. e. ibat ad eum locum quo hasta volaverat, *Id.* 2, 357.

Οὐχ ἀπῖμυν ἐρᾷν αὐτῷ, *Id.* 14, 488.

Πέικεν ὀφίλλυ ἀνδρὸς ἐρᾷ, auget vim viri, *Id.* 3, 62. "Ἐρ' ὅσον θυρὸς ἐρᾷ γίνεσθαι, quoad hasta impetus fit; i. e. quantum spatium pervolat conjecta hasta, *Id.* 15, 358.

Λίπετε Μινιδῶν θυρὸς ἐρᾷν, relinque- batur a Menelao ad hastæ jactum, [deest præpositio aliqua, ex, gr. εἰς, aut similis,] *Id.* 23, 529 (2). πολέμῳ δὲ ἡ γίγνισ' ἐρᾷ, pugnæ autem non erat cessatio, *Id.* 16, 302.

17, 761. Ab ἔρῳ.

*Ερᾷσι, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ἔρῳ.

*Ερᾷν, amore insano. Καὶ μάλ' ἐρωμανίον σφειγῶ, *Oppian. Cyneget.* 3, 368.

*Ερωμανίσσας, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro ἔρμα- νισσι. Ab

*Ερωμάνης, εὐς, ὁ ἔξ ἧς, amore insaniens; (2) amatorius. Ex ἔρως et μάνομαι. Hinc

*Ερωμανία, ας, ἧ, amoris insania, perditus et insanus amor.

*Ερωμάνω, adv. insano et furioso amore.

*Ερωμένη, ης, ἧ, amica. Ab ἔρῳ, amare.

*Ερωμένιος, υ, τὸ, scortillum. Dim.

*Ερώμενος, amasius.

*Ερῶν, præs. part. act. contr. pro ἔρῳ, ab ἔρῳ.

*Ερως, ατος, ὁ, amor quo prosequimur alique; (2) Cupido, Amor, Deus amoris; (3) amor quivis. Ab ἔρῳ.

*Ερωτᾶριον, υ, τὸ, parvus Cupido. Dim.

*ΕΡΩΤᾶΩ, ὤ, f. ἦω, interrogo, rogo, scisci- tor; (2) oro, precor; (3) ἐρωτᾶν λόγον est proponere captiosas quæstiones, e quibus concessis conclusiunculae ducantur, deinde argumenta. "Ἠρώτης πρῶτα μὲν αὐτῆς, πό- τιροι ταῖς ναυαῖς κρατῶν, *Aristoph. Ach.* 654.

*Ερωτῶν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶν.

*Ερωτῶν, aor. 1. part. pass. verbi ἐρωτᾶω.

*Ερωτῶμαι, ατος, τὸ, interrogatio, quæstio.

*Ερωτῶμαι, fut. ἴω, interrogo. A præs.

*Ερωτηματικός, ἧ, ὄν, interrogatorius, interro- gativus, qui per interrogationem effertur; (2) ad interrogationem pertinens.

*Ερωτηματικός, adv. interrogative.

*Ερωτηματίον, υ, τὸ, interrogatiuncula. Dim.

*Ερωτῶμαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐρωτᾶω. Unde

*Ερωτῶν, ιως, ἧ, interrogatio; (2) quæstio; (3) propositio.

*Ερωτίας, αδος, ἧ, amatoria, amabilis, *Ep.*

*Ερωτίδης, ὁ, amatorculus, pipio, *Anac.*

*Ερωτίδια, ων, τὰς, amoris festum. Ab ἔρως.

*Ερωτικός, ἧ, ὄν, amatorius, ad amorem perti- nens, ab amore proficiens; (2) in amo- rem valde propensus; (3) rerum ad amo- rem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτι- κά, ὦν, sc. ἱερὰ, festum quod Amori cele- bratur. Ab eod.

*Ερωτικός, adv. amatorie. Ab ἐρωτικός.

*Ερωτίον, υ, τὸ, parvus Cupido; (2) imagun- cula Cupidinis. Dim. Ab eod.

*Ερωτίς, ἴδος, ἧ, amica, scortillum.

*Ερωτογράφος, υ, ὁ, scriptor historię amatorię, vel carminis amatorii.

*Ερωτοδιδάσκῳ, υ, ὁ ἔξ ἧς, artem amandi, seu amoris præcepta, tradens.

*Ερωτόληπτος, υ, ὁ ἔξ ἧς, amore acri captus.

*Ερωτοληψία, ας, ἧ, libido, perditus amor, quo quis captus est. Ex ἔρως et λαμβάνω.

*Ερωτομάνει, ὤ, fut. ἦω, furiose amo. Ab

*Ερωτομάνης, εὐς, ὁ ἔξ ἧς, perdit et furiose amans. Ex ἔρως et μάνομαι. Hinc

*Ερωτομανία, ας, ἧ, furiosus amor.

*Ερωτοπαίγνιον, υ, τὸ, poema, quo lusus ama- torius continetur, ut Musæi.

*Ερωτοπλάνος, υ, ὁ ἔξ ἧς, amorem fallens, ab amore avocans. A πλανάω.

*Ερωτοπλοῖω, ὤ, in amore versor. Ex πλοῖος.

*Ερωτοποιῶμαι, ἔμαι, ad amorem adjicio.

*Ερωτοτόκοις, dat. pl. *Ion.* pro ἐρωτοτόκοις. Ab

*Ερωτοτόκος, υ, ὁ ἔξ ἧς, amorem pariens. Ex ἔρως et τέκνω, pario.

*Ερωτοτρόφος, υ, ὁ ἔξ ἧς, amorem alens. Ex ἔρως et τροφή, nutrio.

*Ερωτύλος, υ, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.

*Ερωτῶ, 2. sing. præs. opt. pass. contr. pro ἐρωτᾶσθαι, ab ἐρωτᾶω.

*Ερ, in (*Præpos.*) *Poet.* et *Att.* pro εἰς.

*Ερ, mitte, 2. sing. aor. 2. imperat. verbi ἵκημι.

*Ερωγγίλῳ, vide εἰσρωγγίλῳ, et illa vocabula etiam reliqua, in quibus εἰς, *Att.* pro εἰς.

*Εραιορέμνος, α, 1. part. med. verbi εἰσάειρω.

*Εραιορέμνος, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro εἰσάειρω, ab εἰσάειρω.

*Ερᾶλτο, insilierat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Dor.* pro ἐρᾶλτο, ab ἐρᾶλλομαι.

*Εσαν, 3. plur. imperf. ind. *Poet.* pro ἔσαν, ab εἰμί.

*Εσαν, pro εἰσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἵκημι.

*Εσαν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σάω.

*Εσαντα, ex adverso, *Hom.* al. εἰς ἄντα.

*Εσαντα, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἰσαντο, ab ἔννυμι.

*Εσάπαξ, adv. semel.

*Εσάφτι, adv. ad hoc tempus.

*Εσαφίζω, f. ἴω, insero, immitto.

*Εσαυγῶ, *Poet.* inspicio, *Ep.*

*Εσαυτίς, pro εἰσαυτίς, alias, *Ap.*

*Εσάφας, et -όμας, immitto manum contrec- tandi causa.

*Εσαφάσσα, idem.

*Εσάφην, a. 2. ind. pass. verbi σήσω.

*Εσαφινίκομαι, *Poet.* pro εἰσαφινίκομαι, perve- nio ad, accedo.

*Εσάχρη, ad usque, *Ap.*

*Εσάωδον, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bæot.* pro εἰσάω- δῆσαν, a verbo σάωζω.

*Εσάωσα, servavi, a. 1. ind. act.

*Εσάλλω, pro εἰσάλλω, *Ar.*

*Εσάοντες, ingressi, nom. pl. a. 2. part. act. verbi εἰσάω, pro εἰσάω.

*Εσέσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. σέβηνυμι.

*Εσέην, incendi, a. 2. ind. act. verbi σέθωμι.

*Εσέδω, influere, præs. inf. act. *Ion.* *Poet.* et *Att.* pro εἰσέδω, ab εἰσέδω.

*Εσέδω, Dor. pro εἰσέδω, ab ἔζομαι.

*Εσέδω, 1. plur. præs. conj. med. *Dor.* pro εἰσέδω.

*Εσαι, 2. sing. f. 1. ind. m. *Ion.* pro εἶσαι, ab εἰμί.

*Εσεάσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi σεάσθαι.

*Εσε, 2. sing. f. 1. ind. *Att.* pro ἔση, ab εἰμί.

*Εσεῖσας, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi εἶσι.

*Εσεῖσθην, motus sum, a. 1. ind. pass.

*Εσεῖται, 3. sing. f. 1. ind. *Dor.* pro εἶται, ab εἰμί.

*Εσεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro εἰσεῖν.

*Εσευχθεῖς, a. 1. part. pass. *Att.* pro εἰσευχ- θεῖς, ab εἰσέχω.

*Εσέπτατο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Att.* pro εἰσέπτατο, ab εἰσέπταμαι.

*Εσεργνύμι, pro εἰσεργνύμι, includo, *Herodot.* 2, 86.

*Εσεργνύμι, præs. inf. act. *Att.* pro εἰσεργνύμι, ab εἰσεργνύμι.

*Εσεάχαστο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἰσάχαστο, a σάπτο, onero.

*Εσεῖρη, 3. sing. plusq. perf. ind. med. verbi σάω.

*Εσεῖν, futurum esse, f. 1. inf. verbi εἰμί.

*Εσενα, concitavi, a. 1. ind. act. verbi εἶσι.

*Εσεῖν, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσμαι, ab εἰμί.

*Εσεῖν, a. 1. ind. pass. verbi εἶσι.

*Εσεῖν, præs. inf. act. verbi εἶσι.

*Εσεῖν, infusi erant, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro εἰσεῖν, ab εἶσι.

*Ερη, eris, 2. sing. f. 1. ind. a. verbo εἰμί.

*Ερηθίω, f. ἴω, infundo, instillo.

*Ερηκασεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bæot.* pro εἰσάσθησαν, a σπάζω.

*Ερηλάτο, insiluit, 3. sing. a. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσήλατο, ab εἰσάλλομαι.

*Ερηλύν, ἧς, ἧ, introitus. Ab εἶσχω.

*Ερημνα, a. 1. ind. act. verbi σμαίνομαι.

*Ερᾶ, misisse, a. 2. infinit. med. verbi ἵκημι.

*Ερᾶς, vestis, *Dor.* pro ἱσθῆς.

*Ερᾶμναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἔσθην.

*Ερᾶμα, ατος, τὸ, vestimentum. Quasi ab ἱσθῆ, pro ἴω, induo.

*Ερᾶμναι, perf. part. pass. ab inusit. ἱσθῆμαι.

*Ερᾶς, ἦτος, ἧ, vestis, vestimentum. Ab ἴω.

*Ερᾶναι, ιως, ἧ, vestitus. Ab inus. ἱσθῆ.

*Ερᾶς, 3. sing. præs. imperat. act. verbi

*Ερᾶω, edo, comedo; (2) absumo. Ab ἔσθω.

*Ερᾶλός, υ, ὁ, bonorum dator, *Synes.*

*Ερᾶλός, ἧ, ὄν, bonus; (2) probus; (3) frugi, utilis; (4) strenuus, fortis; (5) peritus. Hinc

*Ερᾶλός, ἦτος, ἧ, bonitas; (2) strenuitas.

*Ερᾶλωμα, ατος, τὸ, factum strenuum, facinus præclarum; quasi ab ἱσθῆ.

"Εσθῆ, 3. sing. præs. imperat. act. verbi

Ἐπαρίστατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἰπαρίστατο, ab ἰπαρίζομαι.
Ἐπαρον, acc. sing. *Poet.* pro ἰπαίρον.
Ἐπάρως, *u*, *o*, idem quod ἰπαίρως.
Ἐπάσις, *ως*, *h*, inquisitio, examen. Composita usitata sunt. Ab ἰτάζω.
Ἐπασιός, *ω*, *o*, inquisitio; (2) tormenta. In compositione usitatum. Ab eod.
Ἐπασον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. v. ἰτάζω.
Ἐπάφην, aor. 2. ind. pass. verbi θάπτω.
Ἐπάχυνον, imperf. ind. act. verbi ταχύνω.
Ἐπεία, *αννης*, acc. plur. ab ἔπος.
Ἐπειήλει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. verbi θάλλω.
Ἐπείην, aor. 1. ind. pass. verbi τίθημι.
Ἐπείηται, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἰπείηται, a θάπτω.
Ἐπεινήκειν, plusq. perf. ind. act. verbi θνήσκω.
Ἐπειός, *adv.* quotannis, *Lycophr.* Ab ἔπος.
Ἐπειλαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi τέλλω.
Ἐπειλαν, *extendi*, aor. 1. ind. act. verbi τένω.
Ἐπειος, *εία*, *ειο*, annuus. Ab ἔπος.
Ἐπειρον, 3. sing. imperf. ind. act. cum *v* ἰφέλκω a τέρω.
Ἐπείρετο, 3. sing. imperf. ind. pass.
Ἐπεκε, 3. s. a. 2. ind. act. v. τίκτω, pro τέκω.
Ἐπεκτισσάμετο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi πεκνισσάμετο.
Ἐπέκνυον, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Baot.* pro ἰπενύον, a πεκνύω.
Ἐπέλιστα, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro ἰπέλιστα, a τέλλω.
Ἐπέλιον, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἰπέλιον.
Ἐπέλειωσα, aor. 1. ind. act. verbi τελιεύω.
Ἐπέλεισα, aor. 1. ind. act. verbi τέλλω.
Ἐπέλειαν, *perfecerunt*, 3. pl.
Ἐπέλεισθην, aor. 1. ind. pass.
Ἐπέλεισα, *Poet.* pro ἰπέλισα.
Ἐπέλιωτε, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἰελιύται, a τελιεύω.
Ἐπέλλε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi τέλλω.
Ἐπέμον, aor. 2. ind. act. verbi τέμνω.
Ἐπεόρως, *ως*, *o*, fideliter serviens, ita serviens ut bonum servum decet. Ex ἡμείως.
Ἐπεόριδον, *u*, *τῶ*, genuinum hordeum, hordei genus quod nunquam vitatur. Ex περιθή.
Ἐπέον, *adv.* vere, revere. Ab ἰπέος.
Ἐπέος, *α*, *ον*, verus. Ab ἰπέος.
Ἐπεραλκίως, *ως*, *adv.* ancipite Marte. Ab
Ἐπεραλκής, *έος*, *o* *h*, dubius, anceps, qu. dic. anceps robur, pro ἰπεραλκής. Ex ἀλκή, vel ἔλκω.
Ἐπεραλκής, *ές*, alteri parti gravis; in alteram partem incumbens. Ab ἔχρωσθαι.
Ἐπερεγκεφάλων, *desipere*, *Poll. ex Ar.*
Ἐπεροίδης, *ές* vide ἰπεροίδης, *Nic.*
Ἐπεροίδης, *πτος*, *o*, indigena Cretensis, *Hom.*
Ἐπέρη, *adv.* *Ion.* alia via, alia ratione, alio modo. Ab ἴτερος.
Ἐπερήμερος, *u*, *o* *h*, qui alternis diebus aliquid facit; (2) vicissim et mutuas sortes habens, per dies variatus. Ex ἡμέρα.
Ἐπεροδάρεια, *ας*, *h*, alterius partis favor seu studium.
Ἐπεροδάρεος, *ον*, ab alia matre natus.
Ἐπερογενής, *έος*, *o* *h*, alienigena; (2) alterius et diversi generis. Ex γένος.
Ἐπερογλαυκος, *u*, *o* *h*, altero oculo cæsius.
Ἐπερογλωσσος, vel ἰπερογλωσσος, *u*, *o* *h*, qui alterius et diversæ linguae est; (2) lingua ipsa, diversa et peregrina. Ex γλώσσα.
Ἐπερογνώστος, *u*, *o* *h*, utriusque mandibulis avidè comedens; (2) edax; (3) qui duro ore est.
Ἐπερογνωμοσύνη, *ης*, *h*, diversa sententia. Ab
Ἐπερογνώμων, *ονος*, *o* *h*, qui alterius seu diversæ est sententia. Ex ἴτερος et γνώμη.
Ἐπερογνος, *u*, *o* *h*, e vario genere natus.
Ἐπεροδανκύνω, (seu δάνκυνω), alios comedo, vexo.
Ἐπεροδιδακτέω, *ω*, *fut.* ἡσώ, diversam doctrinam doceo. Ex διδάσκω.
Ἐπεροδόξια, *ω*, *f.* ἡσώ, alterius sum opinionis, orthodoxus non assentior.
Ἐπεροδόξια, *ας*, *h*, opinio diversa; (2) opinio prava. Ab

Ἐπεροδόξος, *u*, *o* *h*, qui alterius est opinionis; (2) qui alterius est sectæ. Ex δόξα.
Ἐπεροίδης, *έος*, *o* *h*, qui diversæ est speciei. Ex ἴτερος et εἶδος.
Ἐπεροίδης, *έος*, *o* *h*, qui diversæ est gentis.
Ἐπεροινεργής, *o*, aliud agens, *Damoc.*
Ἐπεροζήλος, *u*, *o* *h*, qui alio studio ducitur, alia sectans. Hinc
Ἐπεροζήλως, *adv.* inique, alieno animo, animo erga aliam partem magis adfecto.
Ἐπεροζύνγω, *ω*, *f.* ἡσώ, diversa animalia jungo, ut bovem et equum; (2) adjungor alienigenis.
Ἐπεροζύνγω, quibus in iugo non convenit.
Ἐπεροζύνγος, *Phocyl.* ἰσάμνος ἰπεροζύνγος, statera in alteram partem inclinans; (2) de animalibus, est diversi generis, *LXX.*
Ἐπεροζύλλης, *έος*, *o* *h*, qui altera tantum ex parte viret, vel altero ramo; (2) cuius pater vel mater tantum vivit. Ex θάλλω.
Ἐπεροζύλλης, *έος*, *o* *h*, qui aliud vult. Ex θίλω.
Ἐπεροζυθηνος, *o*, idem quod ἰπεροδόξος, *Suid.*
Ἐπεροζυθης, *u*, *o* *h*, qui diversæ est linguae; (2) alienigena.
Ἐπεροζός, *οἶα*, *οἶον*, alius, dissimilis, diversus a reliquis. Ex ἴτερος. Hinc
Ἐπεροζότης, *τος*, *h*, dissimilitudo.
Ἐπεροζώω, *ω*, *f.* ὠσώ, altero, immuto.
Ἐπεροζώως, *adv.* alio et diverso modo, aliter, dissimiliter, diverse.
Ἐπεροζώσις, *ως*, *h*, alteratio, diversitas, quum rerum qualitates aliæ atque aliæ fiunt.
Ἐπεροζώστος, *ον*, diversum fructum edens, ut v. gr., surculus insitus stirpi, &c.
Ἐπεροκλίνης, *έος*, *o* *h*, versatilis; (2) in alteram partem vergens. Ex κλίνω. Unde
Ἐπεροκλίνω, in alteram partem inclino. Ἐπεροκλίναν *τε* *κέρηνον*, *Orpian.* *Cyneget.* 4, 204.
Ἐπεροκλίτων, *τῶ*, *sc.* ὄνομα, Heterocliton, nomen quod in diversas declinationes cadit.
Ἐπεροκλίτως, *u*, *o* *h*, aliter declinatus, a comuni declinandi ratione deflectens;
Ἐπεροκλίτως, *adv.* aliter declinando.
Ἐπεροκλονίω, *ω*, *f.* ἡσώ, in diversum moveo, vel quatio.
Ἐπεροκρονία, *ας*, *h*, dolor alteram cranii partem tentans.
Ἐπεροκρωφός, *u*, *o* *h*, altera aure surdus. Hinc
Ἐπεροκρωφός, altera aure surdus sum.
Ἐπεροκρίω, *ας*, *h*, ejusdem rei aliis verbis expressio. A κρίω.
Ἐπερομάλλος, *u*, *o* *h*, altera parte villosus.
Ἐπερομάσχαλος, *u*, *o* *h*, altera tantum parte manulatus. Ex ἴτερος et μασχάλην.
Ἐπερομεγεθύνω, *ω*, *f.* ἡσώ, inæqualiter cresco.
Ἐπερομέρεια, *ας*, *h*, studium partis alterius. Ab
Ἐπερομέρης, *έος*, *o* *h*, qui est alterius partis, in alteram partem inclinans. A μέρος.
Ἐπερομήκης, *έος*, *o* *h*, altera parte longior. Ex μήκος, longitudo.
Ἐπερομήτωρ, *ρος*, *o*, frater ex diversa matre.
Ἐπερομόλιος, *u*, *o* *h*, quo vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit; ut ἰπερομόλιος *δικήν*, in qua adversarii non comparuerunt, *Suid.* Ex μόλιω.
Ἐπερομόρφος, *ον*, qui formæ diversæ est.
Ἐπεροπάθεια, *ας*, *h*, alterius partis vexatio. Ex πάθος, passio.
Ἐπεροπλάνης, *ές*, ad alteram partem vagans; epith. oculi, *Nic.*
Ἐπεροπλοία, *τῶ*, idem quod
Ἐπεροπλόν, *τῶ*, fœnus nauticum, cum comestant tantum periculum fœnerator suscipit, *Dem.*
Ἐπεροπλοος, *contr.* ἰπεροπλος, *u*, *o* *h*, ab altera tantum parte navigationem præbens; ἰπεροπλὸν *δάνεισμα*, pecunia mutua nautica, qua periculo creditoris transferuntur emptæ merces aliquo, non vero aliæ inde reportantur, ut in ἀμφοτερόπλῳ fit. Dicuntur et ἀμφοτερόπλοι, *sc.* χρήματα, vel δάνειμα.
Ἐπεροπνοος, *ον*, alternatim flans, vento minime suo sonans, *Anac.*
Ἐπεροπνός, *πνός*, *o*, claudus, *Alciph.* 3, 27.
Ἐπεροπροσπίω, *ω*, *f.* ἡσώ, persona differo.

Ἐπεροπροσπίκος, *h*, *ον*, qui alius seu diversæ personæ est.
Ἐπεροπροσπίκος, *u*, *o* *h*, idem. A προσπίων.
Ἐπεροπροσπίκω, *adv.* in alia persona.
Ἐπερορρέπτω, in alteram partem vergo. Ab
Ἐπερορρέπτης, *έος*, *o* *h*, in alteram partem vergens seu inclinans. A ῥέπω.
Ἐπερορρέπτω, idem quod ἰπερορρέπτω.
Ἐπερορρέπος, *u*, *o* *h*, idem quod ἰπερορρέπτης.
Ἐπερορρυθμός, *o* *h*, qui alterius rhythmi est.
ἘΤΕΡΟΣ, *έρα*, *ρον*, alter; (2) alius; (3) diversus.
Ἐτεροσήμαντος, *ον*, diversam significationem habens. A σημαίνω.
Ἐτεροσίκτος, quorum alterum latus umbram jactit, quorum umbra aut ad septemtrionem aut ad meridiem spectat. Ex σικιά.
Ἐτεροσίκοτος, *u*, *o* *h*, qui alterius est ordinis et diversæ seriei.
Ἐτεροσώματος, *u*, *o* *h*, altera tantum parte aciem habens, ex altera tantum parte acutus. Ex ἴτερος et σώμα, acies.
Ἐτεροστροφή, metra quædam ab alteratione stropharum. Ex ἴτερος et στροφή.
Ἐτεροσχήμων, *ονος*, *o* *h*, qui diversæ figuræ est.
Ἐτεροσότης, *ητος*, *h*, diversitas. Ab ἴτερος.
Ἐτεροσώματος, *u*, *o* *h*, alius modi, diversus.
Ἐτεροσώας, *o* *h*, unam tantum aurem habens. Ab ὄσας pro ὄς.
Ἐτεροσώσις, *u*, *o* *h*, qui alterius seu diversæ est essentiae; (2) alius, diversus. Ex ὄσια.
Ἐτεροσφάλλω, *u*, *o* *h*, qui alterum oculum amittit; (2) unoculus; (3) qui habet oculos duplicis coloris. Hinc
Ἐτεροσφάλλω, *ας*, *h*, vitium, imprimis in equis, quum varios habent oculos.
Ἐτεροσφάγγος, *ον*, idem quod ἰτερόφωτος, *Synes.*
Ἐτεροσφάγγος, *ον*, qui ab alio constituitur.
Ἐτεροσφωον, *ονος*, *o* *h*, aliter sentiens. A φέρω.
Ἐτεροσφύης, *έος*, *o* *h*, diversæ naturæ; (2) alibi natus. Ex ἴτερος et φύς, natura.
Ἐτεροσφύλος, *u*, *o* *h*, qui est ex alia tribu; (2) qui diversæ est gentis, alienigena; (3) qui diversæ est naturæ. A φύς.
Ἐτεροσφωνία, *ας*, *h*, diversitas soni seu vocis.
Ἐτεροσφωνός, *u*, *o* *h*, aliam et diversam edens vocem. Ex ἴτερος et φωνή, vox.
Ἐτεροσφωρός, alio et diverso colore sum. Ab
Ἐτεροσφωρός, *contr.* ἰτερόσφωρος, *u*, *o* *h*, discolor, diverso præditus colore, versicolor. Ex ἴτερος et χρώς.
Ἐτεροσφωρότης, *ητος*, *h*, diversitas coloris.
Ἐτεροσφωρός, *u*, *o* *h*, idem. Ex χρώμα.
Ἐτερόσφωρος, *u*, *o* *h*, idem.
Ἐτερόω, *ω*, *f.* ὠσώ, altero, muto. Ab ἴτερος.
Ἐτεροπιν, 3. sing. imperf. ind. act. cum *v* ἰφέλκω a τέρω.
Ἐτερος, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi τέρω.
Ἐτερόφην, aor. 1. ind. pass. verbi τέρω.
Ἐτερόφην, *adv.* altera ex parte, diversa ex parte. Ab ἴτερος.
Ἐτερόφω, *adv.* alibi, alio loco. Ab eod.
Ἐτερόφωτος, *u*, *o* *h*, diversum nomen habens. Ex ἴτερος et ὄνομα, nomen.
Ἐτεροφωτός, *adv.* diverso nomine, non analogice. A præc.
Ἐτεροφωμία, *h*, diversitas nominis, *Steph.*
Ἐτερός, *adv.* alio modo, aliter, secus.
Ἐτερόσως, *adv.* alteram in partem; (2) alio.
Ἐτερόσως, *ως*, *h*, alteratio. Ab ἰτερός.
Ἐτερόσως, plusq. perf. ind. pass. verbi τέλλω.
Ἐτεροσπίνω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ταπινύω.
Ἐτεροσπίνω, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro τεταγμένοι ἦσαν, a τάσσω.
Ἐτεροσπίνω, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro τεταγμένοι ἦσαν, a τεύχω.
Ἐτεροσπιν, 3. sing. imperf. ind. act. v. τέρω.
Ἐτεροσπιν, plusq. perf. ind. act. v. τέρω.
Ἐτεροσπιν, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi τέρω.
Ἐτεροσπιν, pl. perf. ind. act. *Ion.* pro ἰτεροσπιν.
Ἐτεροσπιν, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* verbi τεύχων.
Ἐτεροσπιν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τίκτω.
Ἐτεροσπιν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τίκτω.

Ἐτίθημι, *natus sum*, aor. 1. ind. pass.
Ἐτήνητο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. *τήνη*.
Ἐτήνην, imperf. ind. act. contr. pro ἰσθήνησον, a *τήνη*.
ἘΤΗΞ, *υ*, *δ*, socius, amicus; (2) civis; *ἔται*, sodales. Hinc *ἄν τῶν*, o bone.
Ἐτησίαι, *ian*, oi, Etesiae, venti anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ spirare solent. Ab
Ἐτήσιοι, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, anniversarii, annuus.
Ἐτησίως, *adv.* quotannis. A præc. ab ἔτος.
Ἐπιτόμακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἡπιτόμακα, ab ἱτοιμάζω.
Ἐτητυμία, *as*, *ῆ*, veritas. Ab
Ἐτήτυμος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, verus, verax, probus, ingenuus. Hinc *ἐτήτυμον*, *adv.* vere, revera. Ab ἔτυμος.
Ἐτήτυμος, *adv.* vere.
ΕΤΙ, *adv.* adhuc, etiamnum; (2) amplius, præterea; (3) posthac, in postremum; (4) quin, quin etiam; (5) jam, jamnunc; (6) interdum elegantiter redundat. Hinc *ἔτι μὴν*, etiam nunc.
Ἐτίθει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἰτίθει, a *τίθειν*, pro *τίθημι*.
Ἐτίθει, 2. s. imperf. ind. pass. Dor. pro ἰτίθει.
Ἐτίθε, 2. s. imperf. ind. pass.
Ἐτικτον, imperf. ind. act. verbi *τίκτω*.
Ἐτίκτω, aor. 1. ind. act. verbi *τίκτω*.
Ἐτινάσσω, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi *τινάσσω*.
Ἐτίομεν, 1. pl. imperf. ind. act. verbi *τίω*.
Ἐτίσι, *colui*, aor. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ἐτιταίνω, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi *τιταίνω*.
Ἐτλην, *sustinui*, aor. 2. ind. act. verbi *τλήμι*.
Ἐτμαγην, 3. plur. aor. 2. ind. pass. *Bæol.* pro ἰτμήγησαν, a *τμήγω*, vel *τμήσω*.
Ἐτμηγον, *secui*, aor. 2. ind. act.
Ἐτμήξα, aor. 1. ind. act.
Ἐτμήθη, a. 1. ind. pass. verbi *τμήνω*, pro *τμήω*.
Ἐτμήρης, *ῆ*, *δ*, pulmentarium ex fœsis elixisque leguminibus confectum. Ab ἔτνος.
Ἐτμήρης, *ῆ*, *δ*, trulla qua puls hauritur; (2) omne instrumentum quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula. Ab eod.
Ἐτμόδος, *se*, *τορόνη*, tudicula, seu cochlear quo τὸ ἔτνος διχρόμεθα, et ex olla expromimus, *ἔρ*.
ΕΤΝΟΣ, *eos*, τὸ, puls ex leguminibus elixis confecta.
Ἐτομάζω, *f.* *ἄσω*, paro, expedio, facio, ut in promptu sit. "A ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγγέλοις αὐτὸν 1 Cor. 2, 9. Οὐκ ἔστιν ἡμῶν δύναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασαι, Marc. 10, 40. Ab ἔτομος.
Ἐτομάσας, *parate*, 2. pl. aor. 1. ind. act.
Ἐτομάσια, *as*, *ῆ*, præparatio; (2) basis, sedes firma, firmamentum; (3) promptitudo, alacritas; (4) apparatus ad aliquid agendum, v. gr. militaris.
Ἐτομαστής, *ῆ*, *δ*, apparator, instructor; (2) conciliator.
Ἐτομμάκευς, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, qui facile flet.
Ἐτομθάνητος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, paratus ad moriendum, qui facile moritur.
Ἐτομοσσία, *ῆ*, tolerantia laboris, seu studium laborandi, sed inaniter fere et cum ostentatione. A seq. et κόπος.
Ἐτομολόγος, *on*, promptiloquus, *Naz.*
Ἐτομος, τὸ, alacritas. Τὸ γὰρ ἑτομόν ἐστὶ, ἐγ' ἔσαι καλῶς, est enim alacritas mihi, si quidem poterit bene fieri, *Eur. Or.* 1106.
ΕΤΟΙΜΟΣ, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, promptus, paratus; τὰ ἔτοίμα, quæ jam parata sunt, possessiones.
Ἐτοιμότης, *ητος*, *ῆ*, promptitudo, alacritas; (2) propensio; (3) apparatus ad rem gerendam. Ab ἔτομος.
Ἐτοιμοστέπης, *ῆ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, qui facile flectitur. Ab ἔτομος et *τέπας*.
Ἐτοίμως, *adv.* prompte, expedite, parate.
Ἐτόλμα, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἰτόλμαι, a *τολμάω*.
Ἐτόλμησεν, *ausus fuit*, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Ἐτος, *v.* dual. aor. 2. ind. act. verbi *ἔγω*.
Ἐτος, *ῆ*, τὸ, annus.

Ἐτός, *ῆ*, *δ*, *on*, verus; (2) bonus. Ab *εἰμι*, *sum*.
Ἐτός, *adv.* frustra, temere, perfunctorie. Οὐκ ἔτος ἂν ἡμῶν εἴναι αἱ τραγῳδίαί, non temere est quod de nobis fiunt tragœdiæ, *Aristoph. Iysist.* 138.
Ἐτραγον, *rosi*, a. 2. ind. act. verbi *τράγω*, *rodo*.
Ἐτραπε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *τρέπω*.
Ἐτρέπεον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi *τρέπω*.
Ἐτρέπετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. v. *τρέπω*.
Ἐτρέπην, *versus sum*, aor. 2. ind. pass.
Ἐτραπήμην, *verti*, aor. 2. ind. med.
Ἐτρέφην, aor. 2. ind. pass. verbi *τρέφω*.
Ἐτραφον, *alvi*, aor. 2. ind. act.
Ἐτρεμι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi *τρέμω*.
Ἐτρεσα, *tremui*, aor. 1. ind. act. verbi *τρέω*.
Ἐτρέφειτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi *τρέφω*.
Ἐτρεφον, *alebam*, imperf. ind. act.
Ἐτρησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *τρηάω*, seu *τίτρημι*.
Ἐτρίγων, *stridi*, aor. 2. ind. act. verbi *τρίζω*.
Ἐτρίγων, 3. pl. imperf. ind. contr. pro ἰτρίγων, a *τρίγναι*.
Ἐτρίπη, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. pro ἰτρίπω, contr. ex ἰτρίπαι, a *τρίπαι*.
Ἐτρίπην, aor. 1. ind. pass. verbi *τρίπτω*.
Ἐτρυφίσσας, 2. pl. aor. 1. ind. act. v. *τρυφάω*.
Ἐτρώσα, aor. 1. ind. act. verbi *τρωάω*.
Ἐτρώην, aor. 1. ind. pass. verbi *τρώω*.
Ἐτυλίχθη, aor. 1. ind. pass. verbi *τυλίσσω*.
Ἐτυμώδης, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, veridicus. Ex ἔτυμος et *ἀγορεύω*, *dico*.
Ἐτυμώδης, *υ*, *δ*, *ῆ*, quercus proprie dicta.
Ἐτυμώδης, contr. ἰτυμώδης, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, verisonus, veriloquus. Ex *δρόος*.
Ἐτυμολόγῳ, *ῶ*, *f.* *ἡσ*, originem verbi indico. Ab ἰτυμολόγος.
Ἐτυμολογία, *as*, *ῆ*, Etymologia, originis verborum indicatio. Ab eod.
Ἐτυμολογικός, *ῆ*, *δ*, *on*, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum.
Ἐτυμολόγος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, qui origines verborum indicat. Ex ἔτυμος et *λέγω*, *dico*.
ΕΤΥΜΟΣ, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, verus. Hinc ἔτυμος, *adv.* vere, revera; et τὸ ἔτυμον, etymum, vera origo alicujus vocabuli.
Ἐτυμότης, *ητος*, *ῆ*, idem quod ἰτυμολογία.
Ἐτυμωσιθήσαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi *τυμωσιάζω*.
Ἐτυμώσις, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, verus. Ab ἔτυμος.
Ἐτύμως, *adv.* vere; (2) ab origine vocis, secundum originem vocis. Ab eod.
Ἐτύσαν, aor. 2. ind. pass. Dor. pro ἰτύσπην.
Ἐτύθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bæol.* pro ἰτύφθησαν.
Ἐτυχε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *τυγχάνω*.
Ἐτύχην, *fui*, aor. 1. pass. verbi ejusd.
Ἐτυχον, *nactus sum*, aor. 2. ind. act.
Ἐτώσιω, *adv.* frustra, *Theoc.*
Ἐτωσιεργός, *ῆ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, qui incassum laborat; (2) qui labore fugit. Ex ἔργον.
Ἐτώσις, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, inanis, cassus, inutilis.
Ἐτωσίως, *adv.* frustra. A præc. Ab ἰτὸς, idem.
Εἶ, Dor. pro εἰ, sui. Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εἰ ἀκήδουσι, *Il.* 14, 427.
Εἶ, *adv.* bene; (2) recte; (3) facile; (4) feliciter; (5) commodum; (6) rite; (7) præclare; (8) pulchre. In compositione notat (9) facile; et interdum (10) feliciter. Εἶ βεβήκασι, pollens fortuna, opibus, *Soph. Elect.* 979. Τὸ εἶ, commodum, utilitas. Τὸ σὺν μὲν εἰ περὰ δίκης ἔσαι, tuum quidem commodum ultra jus erit, *Eurip. Iphig. in Aul.* 396. Τὸ δ' εἰ μάλιστα ᾧ ἔγω γίγνεται, commodum sic maxime fit, *Id. Iphig. in Taur.* 580. Τὸ γὰρ εἰ σηπτάμενος ἂν οἶδεν, αἰδὺ δυστυχῶν, commodis privari nescit, cum semper fortunam habuerit adversam, *Id. Fragm.* 16, ex *Bellerophonte*. Ab εἶς.
Εὐαγγέλιον, τὸ, sacrificium eucharisticum, item præmium ob lumen nunciatio.
Εὐαγγελίζω, et εὐαγγελίζομαι, lata nuncio; (2) doctrinam Christi annuncio, evangelium prædicam, evangelizo. Ὡς εὐαγγέλιον τοῖς ἱαυτῷ δούλοις τοῖς προφῆταις, *Apoc.* 10, 7.

Εὐαγγελίζομενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, *Luc.* 8, 1.
Εὐαγγελικός, *ῆ*, *δ*, *on*, evangelicus, ad Evangelium pertinens. Ab
Εὐαγγέλιον, *υ*, τὸ, lætum nuncium; (2) præmium quod nuncium lætum adherenti datur; (3) annuntiatio beneficii Christi, quo homines morte sua ab æterna morte liberavit; (4) doctrina Christiana universa; (5) historia Christi, prout ab Evangelistis descripta est.
Εὐαγγέλιος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, læta nuncians, *Ern.*
Εὐαγγελιστῆναι, 3. pl. fut. 1. ind. med. *Att.* pro εὐαγγελισσονται, ab εὐαγγελίζω.
Εὐαγγελιστής, *ῆ*, *δ*, Evangelista, Evangelii præco; (2) Evangelii sive Historiæ evangelicæ scriptor. Ab eod. Hinc
Εὐαγγελιστρία, *as*, *ῆ*, quæ Evangelium docet.
Εὐάγγελος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, qui fausta annunciat. Τί μ' ἐν ἰσπύς ἐξ εὐαγγέλιου φημὶ ἀπελθεῖν; post lætum nuncium, *Eurip. Phœn.* 1223.
Εὐάγιος, sanctus sum.
Εὐάγιος, *adv.* sancte, pure, rite. Ab
Εὐάγιος, *ῆ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, sanctus, sacer, purus, castus, pius; (2) agilis; (3) secundus; (4) qui facile frangi potest. Ex *ἀγιος*, res sacra, vel *ἄγω*, ago, seu frango.
Εὐάγιος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, purus, splendidus, clarus; (2) mobilis, qui huc et illuc facile agitur. Vox inepta dithyrambica ap. *Aristoph.* incertæ significationis, Dor. pro εὐάγιος, *Ern.* (2) *Δροσερὰν φύσιν εὐάγιον*, roscida natura agiles, *Aristoph. Nub.* 277.
Εὐάγκλιος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, facilis complexu, facilis portatu. "Ἀχθος ἐν εὐάγκλιον, *Æschyl. Prometh.* 350. Ex *ἀγκάλη*, ulna.
Εὐάγκεια, *ῆ*, fertilis vallis, *Call.* al. epith. Pindi, pervocalis. Ab *ἀγκύς*.
Εὐάγκης, *ῆ*, in valles devexus, *Pind.*
Εὐάγλις, *ῆ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, bonas seu pulchras spicas habens; (2) bonos nucleos habens.
Εὐάγχεστος, *on*, vendibilis, *Ern.*
Εὐάγχιος, *ῶ*, *f.* *ἡσ*, in captura sum felix; (2) prædæ copiam habeo. Ex εἶ et ἄγχα.
Εὐάγχιος, *ῆ*, prospere capiens, *Opp.*
Εὐάγχιος, *as*, *ῆ*, felicitas et bonus successus in captura, prospera venatio, opima præda: Εὐάγχιος, *on*, felix in captura.
Εὐαγωγία, *as*, *ῆ*, bona educatio.
Εὐάγωγος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, qui facile duci potest; (2) tractabilis, docilis.
Εὐάγως, *adv.* sancte. Ab εὐάγιος.
Εὐαθε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro ἑαθε.
Εὐαθής, *ῆ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, placidus, tranquillus. Ex εἶ et ἄδω, *placeo*.
Εὐαδικητος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, qui facile injuria addici solet, injuriæ obnoxius; (2) imbecillus.
Εὐαεῖ, dat. sing. ab εὐαής.
Εὐαεής, *ῆ*, tranquillum cælum habens: Εὐαερία, *as*, *ῆ*, tranquillitas cæli. Ex *ἀήρ*.
Εὐάζω, fut. ἄσω, Evan clamo; (2) sacro furore percitus sum. Ab εὐάω.
Εὐαῆς, *ῆ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, salubriter spirans; (2) qui bene a ventis perflatur. Εὐά' ἂν πρῶτα φανῇ σέβας Ἠρόωνος, χάραξ ἐν εὐαεῖ, *Hesiod. Op.* 506. Εὐαεῖ σε πνεύματι χρησάμενος, secundo vento usus, *Herodot.* 2, 117. (1) ἔπνευ δ' ἀλγίων εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις, *Soph. Philoct.* 849. Ex εἶ et ἀήμι.
Εὐάδλος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, clarus certaminibus, peritus certaminum.
Εὐαδίνης, *on*, laude dignissimus. Ab αἰνία.
Εὐαίριτος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, qui facile capi potest.
Εὐαισθησία, *as*, *ῆ*, sensuum vigor. Ex εἶ et αἰσθάνομαι, sentio. Unde
Εὐαίσθητος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, sensu valens, sensum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, *υ*, sentiendi facultas, sensus acumen.
Εὐαισθητός, *adv.* cum sensuum vigore, facilius ad perceptionem. *Comp.* εὐαισθητοτέρως, *ap. Plat.*
Εὐαίαν, *ονος*, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, beatus, felix ævi. Τὸν λαὸν ἦδη βίοντων εὐαίων ἔχουν, *Soph. Trach.* 81.
Εὐαίως, *adv.* feliciter. *Vox Comica.*
Εὐάικτος, *υ*, *δ* *ἔ* *ῆ*, curatu facilis. Ex εἶ et ἀίκομαι.

Εὐακίως, *adv.* ita ut curari facile possit, *Aret.*
 Εὐάκτιν, *ivos*, ὁ ἔξ ἡ, pulchros habens radios.
 Εὐάλακτον, *acc. sing. Dor.* pro εὐηλάκτον.
 Εὐαλδώς, *felicitet et cum profectu.* Ab
 Εὐαλδής, *ios*, ὁ ἔξ ἡ, bene et felicitet crescens,
 bonum incrementum accipiens. Ex ἄλδω.
 Εὐαλδής, *ios*, ὁ ἔξ ἡ, sanatu facilis. Ex ἄλδω.
 Εὐάλος, *Dor.* pro εὐήλος.
 Εὐαλλοίωτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile mutari potest.
 Εὐαλσής, *es*, nemorosus. Ab ἄλσος.
 Εὐάλοσία, *as*, ἡ, Cereris epith. quoniam areas
 frugum copia implet, *Hes.* Ex εὐ et ἄλοω,
trituro.
 Εὐάλωτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, captu facilis, expugnabilis.
 Ex εὐ et ἄλσκωμαι, *capio.*
 Εὐαμερίαν, *acc. sing. Dor.* pro εὐημερίαν.
 Εὐάμπελος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, pulchre vitibus consitus.
 Εὐάμ, *vox mulierum Bacchantium.* Hinc Lat.
 Εὐαμ, ipse Bacchus.
 Εὐανήγρωτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, lectu facilis. Ex εὐ et
 ἀναγνώσκω, *lego.*
 Εὐανήγρωτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile rejicitur, sive
 excreatur. Ex εὐ et ἀναγνώσκω.
 Εὐαναδιδάκτως, *adv.* ut facile meliora sibi per-
 suaderi sinat. Ab ἀναδιδάσκω.
 Εὐαναδότης, ὁ ἔξ ἡ, qui facile digeritur et in
 membra distribuitur. Ex ἀναδίδωμι.
 Εὐανάκλητος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, revocatu facilis; (2)
 qui facile flecti potest et ab ira revocari.
 Ex εὐ et ἀνακαλῶ, *revoco.*
 Εὐανακλήτως, *adv.* placibiliter. A *præc.*
 Εὐανάληπτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile refocillari,
 restitui potest. Ex ἀναλαμβάνω.
 Εὐανάλωτος, *on*, qui facile absunitur. Ab ἀνα-
 λίσκω.
 Εὐανάμνηστος, *on*, memor.
 Εὐανάπνευστος, *on*, respiracioni aptus. Ab ἀνα-
 πνέω.
 Εὐανάσφαλτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, facile ex morbo re-
 surgens; facile convalescens. Ex εὐ et
 ἀνασφάλλω.
 Εὐανάτρεπτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, subversu seu eversu
 facilis. Ex εὐ et ἀνατρέπω.
 Εὐανάτροφος, *on*, bene nutritus, vigenz.
 Εὐανδρία, *ai*, f. ἡσω, bonis et strenuis viris
 abundo; (2) viribus polleo, vigeo.
 Εὐανδρία, *as*, ἡ, abundantia fortium virorum;
 (2) virilitas. Ab
 Εὐάνδρος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, fortes viros habens, qui a
 strenuis viris incolitur. Ex εὐ et ἀνής.
 Εὐάνεμος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, bonos et prosperos ventos
 habens; (2) serenus; (3) a ventis tutus.
 Εὐάνετος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, emissu facilis, dissolutu et
 dilutu facilis, facile liquescens. Ex εὐ et
 ἀνίημι, *remitto.*
 Εὐανθεῖς, *nom. pl. contr.* pro εὐανθής.
 Εὐάνθειος, *ai*, *on*, et
 Εὐάνθιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, floridus.
 Εὐανθείω, *ai*, f. ἡσω, bene et prospere floreo. Ab
 Εὐανθής, *ios*, ὁ ἔξ ἡ, pulchre floridus; (2) niti-
 dus, venustus. Ex εὐ et ἄνθος, *flos.*
 Εὐάνιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui moderate dolores fert,
 lenis, mitis. Ex εὐ et ἄνιος.
 Εὐάνιοτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, apertu facilis, qui facile
 reseratur. Ex εὐ et ἀνίγω.
 Εὐανόω, *propitius sum, Call.*
 Εὐάντης, *es*, et
 Εὐάντης, *u*, ὁ ἔξ ἡ, facile obviu, expositus;
 (2) propitius, mitis; (3) cui occurrere bonu
 et faustum est. Ex εὐ et ἀντάω.
 Εὐαντίλεκτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile refelli potest.
 Ex εὐ et ἀντιλέγω.
 Εὐάντυξ, *υγος*, ὁ ἔξ ἡ, pulchram circumferen-
 tiam aut orbem habens.
 Εὐαπάλλακτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quo facile liberari
 possumus. Ex ἀπαλλάσσω.
 Εὐαπαλλάκτως, *adv.* ad evadendum apte.
 Εὐαπάριστος, *on*, perfectus, absolutus.
 Εὐαπάτητος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile decipitur. Ex
 ἀπατάω, *decipio.*
 Εὐαφήγητον, *facilem narratu, acc. sing. Ion.*
 pro εὐαφήγητον, ab εὐαφήγητος.
 Εὐαπόβητος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, facilis descensu. Ex
 ἀποβαίνω.
 Εὐαπόδεικτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, demonstratu facilis,
 probabilis. Ex εὐ et ἀποδείκνυμι.

Εὐαπόδεκτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, acceptus, gratissimus.
 Εὐαπόδοτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, redditu facilis; (2) qui
 facile excernitur. Ex ἀποδίδωμι.
 Εὐαποκρίστος, *adv.* ita ut facile responderi
 queat. Ex ἀποκρίνομαι.
 Εὐαπολύγητος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile excusari
 potest. Ex ἀπολογίζομαι.
 Εὐαπόλυτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile exsolvi potest,
 recedit vel abscedit. Ex ἀπολύω.
 Εὐαπύρρυντος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, facile defluens.
 Εὐαποσείστος, ut facile amoveri, repelli possit.
 Εὐαπόσπαστος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile avelli vel
 abstrahi potest.
 Εὐαποτιγίχιστος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui circumvallari et
 muniri facile potest. Ex ἀποτειγίζω.
 Εὐαπόφυκτος, *on*, qui facile effugi potest.
 Εὐαρόδης, *ios*, ὁ ἔξ ἡ, bene irrigatus; (2) irriga-
 tione aptus et conveniens. Ex ἄρδω.
 Εὐάρεσκος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, blandus, placere cuilibet
 studens, placidus, obsequiosus. Ab ἄρεσκω.
 Εὐάρεσκως, *adv.* blande. A *præc.*
 Εὐαρεσκοτέρως, *blandius, Xen.*
 Εὐάρεσία, *ai*, f. ἡσω, placeo. Εὐήρεσσε δι' Ἡνώχ
 τῷ Θεῷ, *Gen. 5, 22.* Τῶν αὐτῶν γὰρ θυσιῶν
 εὐαρεστῆσαι ὁ Θεός, *Heb. 13, 16.* Hinc
 Εὐαρεστήριος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, placatorius.
 Εὐαρεστήσις, *ios*, ἡ, placabilitas, lenitas, gratiæ
 conciliatio, studium placendi; ipsa gratia.
 Εὐαρετῖκός, *u*, ὁ ἔξ ἡ, ad placendum accommoda-
 tus. Ab
 Εὐάρετος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, acceptus, valde gratus, bene
 placens.
 Εὐάρετως, *adv.* ad placitum, grate.
 Εὐάρημτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, numeratu facilis; (2)
 non multus, paucus.
 Εὐαρέης, *ios*, ὁ ἔξ ἡ, ad propulsandum vel aux-
 ilandum idoneus. Ex ἀρέω.
 Εὐαρεπτος, *on*, tractabilis, moriger. Ab ἀρεχω.
 Εὐαρέματος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui bonum habet currum,
 eoque bene utitur. Ex ἀρεμα.
 Εὐαρεμοσία, *sum* concinnus, *Hipp.*
 Εὐαρεμοσία, *as*, ἡ, concinnitas, lepos.
 Εὐάρεμος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, aptus, habilis, dexter,
 quadrans, commodus; (2) apte composi-
 tus.
 Εὐαρεμώτως, *adv.* apte, concinne. A *præc.*
 Εὐαρος, *on*, agnis abundans, bonos agnos ha-
 bens. Ab ἄρε, *agnus.*
 Εὐάρατος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, aratu facilis; (2) bene
 aratus. Ex εὐ et ἀροτός.
 Εὐάρπυτος, *on*, bene conditus. Ab ἀρπύω.
 Εὐαρχία, *as*, ἡ, principatus bonus. Ab
 Εὐαρχος, ὁ ἔξ ἡ, bonus ductor et imperator;
 (2) imperio parus. Ex εὐ et ἀρχή.
 Εὐασμα, *ατος*, τὸ, ovatio, vociferatio bac-
 chantium; (2) vociferatio quævis. Εὐασμα
 διδὸς βακχεῖον ἀνακτος, *Orph. Hymn. in Si-
 lenum 8.*
 Εὐασμός, *is*, ὁ ἔξ ἡ, idem. Ab εὐάζω.
 Εὐάσμεμα, *ai*, ἡ, Baccha, sacerdos Bacchi.
 Εὐάστρετος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, splendide lucidus, lucidissime
 fulgens. Ex εὐ et ἀστήρ, *stella.*
 Εὐάστη, *ηρος*, ὁ ἔξ ἡ, Evans, qui furit e Baccho; (2)
 sacerdos Bacchi.
 Εὐάστης, *is*, ὁ ἔξ ἡ, idem, et ab εὐάζω.
 Εὐαστικός, *u*, ὁ ἔξ ἡ, Bacchicus.
 Εὐασγής, *is*, vel, qui undique conspicui
 potest, vel, unde prospectus in vicina late
 patet. Εἴην θεατὴς πύργον εὐασγῇ λαβάν,
Eurip. Suppl. 652. Εἴδον γὰρ εἶχε παντός
 εὐασγῇ στρατός, sedem unde longe lateque ex-
 ercitus omnem prospicere poterat, *Æsch.*
Pers. 464.
 Εὐάσματος, *volatilis, Theophr.*
 Εὐάστος, *bene situs, bene ventilatus.*
 Εὐάσσης, *ios*, ὁ ἔξ ἡ, bene crescens. Ex αὐξάνω.
 Εὐάσφηγτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, facilis explicatu, item
 qui facile exprimi verbis potest. Ex εὐ et
 ἀσφηγίζομαι.
 Εὐάφεια, *as*, ἡ, mollitudo. Ab
 Εὐάφης, *ios*, ὁ ἔξ ἡ, mollis, tractabilis. Ex ἀφή.
 Εὐάφομος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, opportunus; (2) excu-
 satu facilis; (3) excusatione dignus. Ex
 εὐ et ἀφορμή.
 Εὐάφορος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, editus, unde longe prospici
 potest. Ex εὐ et ἀφορεύω.

Εὐαφής, *adv.* decenti tactu, appositissime.
 Εὐαχίς, *nom. plur. Dor. et contr.* pro εὐήχης.
 Εὐάχνητος, *Dor.* pro εὐήχνητος, sonorus, valde
 resonans. Ποτάται δ' ἐπὶ γαίαν, εὐάχνητον δ'
 ἄλμυρον ἐπὶ πόντον, *Eurip. Hippol. 1272.*
 Εὐάστακτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, facilis gestatu, facilis ad
 ferendum. Ex εὐ et βατάω.
 Εὐῆατος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile adiri aut transiri
 potest, pervius, facile scansilis.
 Εὐῆιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, bene et commodè vivens, com-
 pos vitæ facilioris, cui victus facilis est.
 Εὐῆϊατος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 Εὐῆλαπτος, ὁ ἔξ ἡ, offensionis obnoxius, qui
 facile lædi potest. Ex βλάπτομαι.
 Εὐῆλασία, *ai*, f. ἡσω, bene et copiose germino.
 Ex εὐ et βλασάνω, *germino.*
 Εὐῆλασία, *as*, ἡ, copiosa germinatio.
 Εὐῆλασής, *ios*, ὁ ἔξ ἡ, bene germinans.
 Εὐῆλασία, *as*, ἡ, copiosa germinatio.
 Εὐῆλαστος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, bene germinans.
 Εὐῆλητος, qui facile ferri potest. Καὶ τοῖς
 ἐπιθέσαν εὐῆλητες δι' ἀτρεμίαν, οἷα σκοπέας, εἶναι,
 et quos facilis attingant emissæ tela, cum
 metarum instar sint immobiles, *App. Bell.*
Civ. 2, 79.
 Εὐῆόθητος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, cui facile est opitulari,
 facile medicabilis, qui facile juvatur.
 Εὐῆολία, *ai*, f. ἡσω, felicem alæm jactum sor-
 tior, feliciter alæm jacio. Ab
 Εὐῆολος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, felix in jactu; (2) idoneus
 jaciendis rebus; (2) καὶ ἡν εὐῆολον τι χρῆμα
 καὶ πολυέτηρον, *Heliod. 5.* Ex βάλλω.
 Εὐῆόσις, *u*, ὁ ἔξ ἡ, fertilis boum, *Hom.*
 Εὐῆοσία, *as*, ἡ, pabuli bonitas seu ubertas,
 bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli co-
 pia. Ex εὐ et βόσκω, *pasco.* Unde
 Εὐῆόσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, bene pastus; (2) pascuis
 abundans; (3) bonas pecudes habens.
 Εὐῆόστρεχος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, pulchros habens cincin-
 nos seu cirros.
 Εὐῆότρετος, *u*, idem quod εὐῆόστρετος. Τὰς ἀμπε-
 λων εὐῆόταλον εὐῆότρετον, *Anacr. Od. 18.*
 Εὐῆότρετος, *uos*, ὁ ἔξ ἡ, pulchros racemos ha-
 bens.
 Εὐῆελεύς, *is*, ὁ ἔξ ἡ, ἄλδης, κατ' εὐφημισμὸν, *Nic.*
 Εὐῆελία, *as*, ἡ, bonum consilium, prudentia,
 sive scientia discipendi quid et quomodo
 aliquid faciendum sit. Ab
 Εὐῆελος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, consultus, prudens, qui
 bene consultat aliis. Ex εὐ et βελή.
 Εὐῆέλως, *adv.* prudenter.
 Εὐῆερχέως, *larga irrigatione seu potione, Nic.*
 Εὐῆερχος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, multos habens laqueos.
 Εὐῆερωτος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, aptus cibo, edulis.
 Εὐῆέριος, *on*, idem quod εὐοίριος, *E. M.*
 Εὐῆελοσφόρητος, *on*, facilis aratu, pinguis. A
 βάλλω et σφοδρῇ, *Ern.*
 Εὐγάβητος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, *Dor.* pro εὐγῆβητος, de-
 lectabilis. Ex γῆβω.
 Εὐγαιος, *on*, terreus, epith. soli, non lapidosi,
 sed facilis aratu et fertilis.
 Εὐγῆλακτες, *ai*, ὁ ἔξ ἡ, bene lactati. A γάλα.
 Εὐγῆλληνος, *on*, serenus. A γῆληνη.
 Εὐγῆλληνως, *adv.* serene. A *præc.*
 Εὐγῆλμος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, felix nuptiis.
 Εὐγε, *adv.* laudantis seu adsentientis, euge, sane,
 recte; (2) insultantis, vel-irridentis.
 Εὐγείος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, idem quod εὐγαιος.
 Εὐγείνεια, *as*, ἡ, nobilitas; Aristoteles hanc ge-
 neris virtutem esse ait; (2) ingenuitas.
 Εὐγείνιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, bene barbatus; (2) villo-
 sus; (3) generosus, nobilis. Ex εὐ et γί-
 νειον, vel γίνωσ.
 Εὐγείνιστος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, nobili genere ortus.
 Εὐγείνης, *ios*, ὁ ἔξ ἡ, idem; generosus. A γίνωσ.
 Εὐγείνης, *idos*, ἡ, generosa.
 Εὐγείνω, *adv.* generose.
 Εὐγείφωτος, *on*, bonum pontem habens; (2)
 de loco, aptus ad pontem struendum.
 Εὐγείρητος, *on*, arabilis, fertilis.
 Εὐγείως, *ai*, ὁ ἔξ ἡ, idem quod εὐγείως.
 Εὐγῆνης, *es*, lætus, *Eur.*
 Εὐγῆβητος, *on*, idem, jucundus, *Eur.*
 Εὐγῆνεια, *as*, ἡ, commoda senectus, felix se-
 nium. Ex εὐ et γῆρας, *senectus.*
 Εὐγῆνης, *ios*, ὁ ἔξ ἡ, vocalis.

Εὐγῆρας, α, ὁ ζή, senio felix, cui commoda et felix senectus obigit. Ex γῆρας.
 Εὐγλαῆρας, ἰος, ὁ ζή, lacte abundans et plenus. Ex γλάρος, lac.
 Εὐγλάγτος, ον, idem.
 Εὐγλαῆρας, ον, lactens, *Lycophr.*
 Εὐγλῆρας, α, ὁ ζή, pulchras pupillas habens, pulchros oculos; (2) acutum cernens. A γλήνη.
 Εὐγλυπτος, α, ὁ ζή, bene sculptus; (2) bene cavatus. Ex εὖ et γλύφω.
 Εὐγλύφης, ἰος, ὁ ζή, idem et ex iisd.
 Εὐγλύκιν, ἰος, ὁ ζή, bonam habens cuspidem, Cal.
 Εὐγλωσσία, vel εὐγλωττία, ας, ἡ, recte loquendi facultas; (2) facundia, suavis sermone.
 Ab
 Εὐγλωσσος, vel εὐγλωττος, α, ὁ ζή, disertus, facundus. Ex γλώσσα. Hinc
 Εὐγλωττία, ῶ, f. ἡ, facundus seu disertus sum.
 Εὐγῶμα, ἄτος, τὸ, votum, precatio; (2) gloriatio, preces. Εὐγῶματ' προσήγορος, preces adhibitorum, *Soph. Antig.* 1185. Ab εὐχμαι, precor.
 Εὐγμαι, perf. ind. pass. verbi ejusd.
 Εὐγναμτος, α, ὁ ζή, flexibilis, qui facile flecti potest; (2) bene flexus, unde in nonnullis rebus veritas elaboratus, pulcher.
 Εὐγναμσία, ῶ, f. ἡ, fidem bonam agnosco; (2) æquo animo sum. Ab εὐγνάμω.
 Εὐγναμνός, adv. ex æquo bonoque, ex bona fide. Ab eod.
 Εὐγναμοσύνη, ας, ἡ, æquitas animi, bona mens; (2) candor. Ab
 Εὐγνάμω, ἰος, ὁ ζή, proba mente præditus, fidelis, æquanimis; (2) bonus rerum æstimator; (3) qui bonam fidem agnoscit; (4) candidus. Ex εὖ et γνάμω.
 Εὐγνώσιμος, α, ὁ ζή, agnitu facilis, qui facile agnosci potest. Ex εὖ et γνωρίζω.
 Εὐγνώσιμος, α, ὁ ζή, cognitu facilis; (2) bene notus; (3) clarus, perspicuus, conspicuus. (3) εὐγνώσιμος ἐμὲ ζυνέτης διὰ παντός εὐφραν, conspicuus mihi adis semper propitius, *Soph. Aj.* 704.
 Εὐγνώσιμος, adv. clare, perspicue.
 Εὐγνώσιμος, idem quod εὐγνώσιμος, *Steph.*
 Εὐγνοφος, ον, clavatus, clavis firmatus.
 Εὐγνοφτος, bene coagmentatus, bene compactus: epith. navis firmæ. Νῆα μὲν εὐγνοφωτον ἐξέχον, *Orpian. Halicut.* 58.
 Εὐγνώτος, α, ὁ ζή, pulchra genicula seu internodia habens, bene seu pulchre geniculatus. A γόνυ.
 Εὐγνώσιμος, sum fecundus, *Theophr.*
 Εὐγονία, ας, ἡ, fecunditas. Ab
 Εὐγονος, α, ὁ ζή, fecundus. A γονή.
 Εὐγγραμμία, ας, ἡ, lineamenta scite ducta, accurata delineatio. Ab
 Εὐγγραμτος, α, ὁ ζή, bene delineatus, lineamentis bene distinctus. Ex γραμμή.
 Εὐγγραφής, ἰος, ὁ ζή, bene, seu pulchris literis scriptus; (2) bene scribens, seu pingens.
 Εὐγῆρος, ον, in orbem actus, rotundus; epith. lucte.
 Εὐγῆριος, α, ὁ ζή, recte angulatus, angulos rectos habens. Ex γωνία.
 Εὐδαΐδης, ον, perpulcher, egregie elaboratus.
 Εὐδαμνίστα, adv. felicissime. Ab
 Εὐδαμνία, ῶ, fut. ἡ, felix sum, beate vivo. Ab εὐδαμνω. Hinc
 Εὐδαμνίμω, ἄτος, τὸ, eventus felix.
 Εὐδαμνία, ας, ἡ, felicitas, beatitudo. Εὐρῶια βίος, βίος ἐμολογόμενος ἢ σύμφωνος, ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον, τὸ εὖ τὸν δαίμονα ἔχον secundum Platonem.
 Εὐδαμνίζω, f. ἰω, beatum judico, vel prædico.
 Εὐδαμνικός, ὃν, ἂν, ad felicitatem idoneus; (2) beatus.
 Εὐδαμνίσμα, ἄτος, τὸ, felicitas.
 Εὐδαμνισμός, ῶ, ἡ, beatitudinis prædicatio.
 Εὐδαμνισμός, ἰα, ἰον, fortunatus, existimandus.
 Εὐδαμνός, adv. fortunate, feliciter.

Εὐδαίμων, ἰος, ὁ ζή, fortunatus, felix, beatus; (2) dives, opulentus. Ex δαίμων.
 Εὐδάκρυτος, α, ὁ ζή, valde luctuosus, lacrymosus.
 Εὐδάκω, incubo, *Lycophr.*
 Εὐδαπῆνος, α, ὁ ζή, sumptuosus, largus.
 Εὐδαρκής, ἰος, ὁ ζή, bene et acute videns, *Hes.* pro εὐδερκής. Ex δερκω.
 Εὐδε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εὐδε, ab εὐδα.
 Εὐδέτελος, ῶ, ὁ ζή, ad occasum, vel etiam ad meridiem situs; (2) clarus; (3) tranquillus; (1) οἱ νεμέροισ' Ἰθάκην εὐδέτελον, Ithacam ad occasum sitam, *Odys.* 2, 167. Ex εὖ et δέλη.
 Εὐδειπνος, α, ὁ ζή, copiosus, delicatus; epith. cenæ; (2) bene cenans, qui lautis epulis excipitur. Εὐδειπνοὶ δαίτις, convivia læta, lautis epulis instructa, *Eurip. Med.* 200.
 Εὐδενδρος, α, ὁ ζή, arboribus bene constitus.
 Εὐδερμάτος, ον, firma vel pulchra pelle munitus, tectus. A δερμα.
 Εὐδέψητος, α, ὁ ζή, subactus facilis, bene subactus. A δέψω, subigo.
 Εὐδελος, α, ὁ ζή, admodum evidens.
 Εὐδῆσι, 3. sing. præf. conj. act. *Ion.* pro εὐδῆ, ab εὐδα.
 Εὐδαΐα, ας, ἡ, qu. dic. aeris bonitas; (2) serenitas, sudum, serenum cælum; (3) pulchra dies; (4) tranquillitas aeris; (5) tranquillitas maris. Ab εὐδίας.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, qui facile transiri potest.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, quem facile criminari possumus, criminationibus obnoxius; (2) cui facile imponi potest.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, idem. Ex διαΐαλλω.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, facile discernendus.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, lætus, hilaris; (2) qui est læti seu jucundi convictus; (3) qui oblectat vitam et tædium admittit. Ex εὖ et βίω ἀγωνή, vita institutum.
 Εὐδαΐατος, f. ἀσμοί, tranquillum sum, tranquille vivo. Hinc et εὐδαΐατος, tranquillus, serenus, clemens et tepidus. Ab εὐδία.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, bene seu pulchre dispositus; (2) bene adfectus animo; (3) qui facile distrahi, qui vendi potest.
 Εὐδαΐατος, adv. recte atque ordine.
 Εὐδαΐατος, ον, fragilis.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ, clavus ligneus in carina navis fixus, quo exempto defluit aqua in sentina collecta; (2) foramen in carina per quod egeritur sentina. Εἰς ἀρκύ' καὶ κινός, ὥστε εὐδαΐατος, ἀμφοτέρω εἰς ταντὸ διὰ ταντὸ εἰσκαμίζομεναι, unus communis (meatus) tanquam foramen, sufficit ambobus, per eundem in eundem locum convectis, *Plutarch.* 2, 699. Vide Pollucem 1. Segn. 92. Ab εὐδία.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, qui facile dividi potest, fissilis; (2) perspicuus; (3) distinctus ordine.
 Εὐδαΐατος, α, ον, serenior, tranquillior.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, arbitrati facilis, de quo arbitrari seu judicare facile est. Ex διαΐατο.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, qui victu facili contentus est; homo frugi. Ex εὖ et διαΐατο.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, fragilis, fractu facilis. Ex εὖ et διαΐατο, perfirgo.
 Εὐδαΐατος, ον, qui facile traji potest.
 Εὐδαΐατος, et εὐδαΐατος, ον, qui facile frangi, comminui, secari potest.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, facile reconciliabilis, placabilis. Ex εὖ et διαΐατο.
 Εὐδαΐατος, adv. placabiliter.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, qui facile dissolvi potest, frangive; (2) pronus ad pacem.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, dividiuus, qui facile distribui potest. Ex εὖ et διαΐατο.
 Εὐδαΐατος, ῶ, ὁ ζή, tranquillitatem aeris faciens, tepidam tempestatem reddens. Ψυχρὰν εὐδαΐαν φάρμακον ἀνέρι, frigidarum aurarum tepidum remedium, (elegans descriptio

pallii εὐδία quasi præbentis,) *Pind. Olymp.* 9, 146.
 Εὐδαΐατος, ον, idem quod seq.
 Εὐδαΐατος, contr. εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, perflabilis, perflatum facile capiens; (2) qui per spiritalia meatus facile transmittitur. Ex εὖ et διαΐατο, perflo.
 Εὐδαΐατος, ον, bene articulatus, bene copulatus.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, direptu facilis, direptioni expositus. Ex εὖ et διαΐατο.
 Εὐδαΐατος, ον, qui facile diffilatur, h. e. perimitur, aboletur.
 Εὐδαΐατος, ον, qui facile revelli, dissolvi potest, ut vallum.
 Εὐδίας, α, ἡ, foramen in carina navis, per quod egeritur sentina. Ἐκεῖ δὴ καὶ θυρίς ἐστιν εἰς ἐκροήν τῷ ὕδατος, ἥτις εὐδίας καλεῖται, ibi scilicet et foramen per quod aqua egeritur, εὐδίας vocatur, *Basili Nimmach. apud Fabric. Biblioth. Gr.* 8, 140, 18.
 Εὐδαΐατος, adv. distincte.
 Εὐδαΐατος, ον, bene sectus, divisus.
 Εὐδαΐατος, ον, valde corruptibilis.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, idem. Ex εὖ et διαΐατο.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, qui facile sudat; (2) qui facile digeritur. Ex εὖ et διαΐατο.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, qui facile vitari potest. Ex εὖ et διαΐατο.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, qui facile diffunditur, et diffluit. Ex εὖ et διαΐατο.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, qui facile egeritur. Ex εὖ et διαΐατο, pervado.
 Εὐδίας, ῶ, tranquillum sum, tranquillitate fruor. Hinc εὐδίας, Ionice pro εὐδίας, εὐδίας.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, docilis.
 Εὐδίας, ἡ, ὁ, serenus, tranquillus. Ab εὐδία.
 Εὐδίας, adv. cum serenitate, tranquille, placato vultu.
 Εὐδαΐατος, ον, facile excernendus, transpirandus, *Hippocr. de Flatibus.*
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, narratu facilis. Ex διηγίωμαι, enarro.
 Εὐδαΐατος, ας, ἡ, bonum jus, judicium sincerum. A δική.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, agilis. A δίνω.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, transitu facilis, permeabilis.
 Εὐδαΐατος, tractabilis, qui facile administrari potest. Ex εὖ et διαΐατο.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, qui facile pervideri potest, visui pervius. Ex διαΐατο.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, emendabilis, sanabilis, emendatus. Ex διαΐατο.
 Εὐδίας, α, ὁ ζή, serenus, tranquillus; (2) sereno cælo utens, ap. *Arel.* Hinc εὐδία, adv. tranquille, placide. Ab εὐδία, nisi sit ab εὐδα, quiesco, Ern.
 Εὐδαΐατος, α, ὁ ζή, bene ædificatus. A δέμω.
 Εὐδαΐατος, ῶ, f. ἡ, acquiesco, oblector, gaudeo; (2) bene volo; (3) bona existimatione sum, probor. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείᾳ, 2 *Cor.* 12, 10. ἐν σοί, *Luc.* 3, 22. εὐλοκαυτώματα, *Heb.* 10, 6.
 Εὐδαΐατος, ἡ, benevolentia. Ἐφ' ἧν γὰρ διὰ τῆς ἀποκρίσεως τηρήσειν ἄμα καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εὐδοκίαν τῷ Διονυσίῳ, *Diodor. Sic.* 15, 6.
 Εὐδαΐατος, ον, gratus, jucundus, *Suidas.*
 Εὐδαΐατος, ας, ἡ, benevolentia; (2) bona et propensa voluntas Dei, S. S. (3) decretum, placitum.
 Εὐδαΐατος, ῶ, et εὐδοκίμωμαι, ἡ, bene audio; (2) clarus sum; (3) felici successu utor; (4) gratus sum. Εὐδοκίμωμαι παρὰ τοῖς ἄλλοις, *Isocr.* Ab εὐδοκίμω.
 Εὐδοκίμωτος, nom. plur. part. perf. act. verbi εὐδοκίμω. Unde
 Εὐδοκίμωτος, ἰος, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis splendor; (2) approbatio.
 Εὐδοκίμωτος, ον, probus, *Sibyl.*
 Εὐδοκίμωτος, α, ὁ ζή, probus, probatus et laudatus.
 Εὐδοκίμωτος, adv. ita ut alicui placeat.
 Εὐδοκίμωτος, ῶ, fut. ἡ, celebror sermone hominum, sum clarus et illustris. Ab εὐδοκίμω.
 2 N 2 Εὐδοκίμωτος.

Εὐδοξία, *as*, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona existimatio. Ab eod.
 Εὐδοξος, *as*, ὁ ἢ ἡ, illustris, gloriosus, honorificus. Ex *δόξα*.
 Εὐδοξως, *adv.* cum laude. Καὶ εὐδοξως ἀπεκρίνω, et decore admodum respondisti, *Plato*.
Hipp. Maj. 287 (sub finem). A *præc.*
 Εὐδολος, *as*, ὁ, bonus, frugi servus; (2) servus benevolus aut benignus.
 Εὐδράκης, *is*, pro *εὐδρακής*, bene et acute videns. Ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακής ὕπνος αὐπνος λείσσειν, *Sophr. Philoct.* 846.
 Εὐδρανία, *as*, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quasi ab *εὐδρανής*, efficax.
 Εὐδρανία, *as*, ἡ, idem.
 Εὐδρομία, *as*, ἡ, bene curro, agilis et pernix cursus; (2) inoffenso pede procuro.
 Εὐδρομία, *as*, ἡ, celeritas:
 Εὐδρομίας, *as*, ἡ, qui bene currit, celer. Ab
 Εὐδρομος, *as*, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) bene procedens.
 Εὐδροςος, *as*, ὁ ἢ ἡ, rosidus.
 Εὐδούκιος, *adv.* al. *εὐδουκίως*, *Odys.* 10, 65.
 Εὐδυνάτος, *on*, valde potens.
 Εὐδυνάτης, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui facile pudore adficiatur; (2) facile exorabilis. Ex *δυνάπαι*.
 Εὐδυσωπήτης, *adv.* facile erubescendo, flexibiliter. A *præc.*
 Εὐ΄ΔΩ, dormio. Ὡς ἔστω εὐδω λυπρὰ σὺ κηρύγματα; cessabis clamare? *Eur. Hec.* 657.
 Εὐδωρής, *on*, bene seu facile donatus, *Upp.*
 Εὐδωρος, *on*, beneficus, liberalis, *Sibyl.*
 Εὐείανος, *as*, ὁ ἢ ἡ, decenter velatus.
 Εὐείρος, *as*, ὁ ἢ ἡ, cui tuto insidetur; (2) firmus; (3) tutus; (4) qui firmiter insidet.
 Εὐείρος, *adv.* firmiter, apte.
 Εὐείρεα, bene comata, capillis decora, *Anac.*
 Εὐεί, 3. sing. *præs.* ind. act. verbi *εὐώ*.
 Εὐείος, *as*, ὁ ἢ ἡ, speciosus, formosus, scitus, pulcher. Ex *εὐ* et *είδος*, species.
 Εὐείκτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, conjectu, seu ad conjecturam facilis. Ex *εὐ* et *εἰκάω*.
 Εὐείκτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, facile cedens, obsequens, morigerus. Ex *εὐ* et *εἰκω*.
 Εὐείκτος, *adv.* cum prompto obsequio, facile, prompte. A *præc.*
 Εὐείλος, *as*, ὁ ἢ ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ex *εὐ* et *εἰλω*, splendor solis.
 Εὐείματος, bene et eleganter sum indutus.
 Εὐείματος, *as*, ὁ ἢ ἡ, bene et eleganter vestitus. Ex *εὐ* et *εἶμα*, vestis.
 Εὐείμων, *on*, ὁ ἢ ἡ, idem.
 Εὐείμων, idem quod *εὐείματος*.
 Εὐείρος, *as*, ὁ ἢ ἡ, bonam habens lanam: *epith.* *ovis*. Ἀργὴν οἶς εὐείρε πόκα, *Sophr. Trach.* 675.
 Εὐείσβολος, *as*, ὁ ἢ ἡ, ingressum vel adgressum facilem habens. Ex *εὐ* et *εἰσβολή*.
 Εὐείσβωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, facilis egressu.
 Εὐείσκριτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, excretu facilis, qui facile ejicitur. Ex *εὐ* et *εἰσκρίνω*.
 Εὐείκνυτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui facile elui et ablui potest. Ex *εὐ* et *εἰκνύω*, eluo.
 Εὐείκλυτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui facile eluit; (2) quod facile eluitur.
 Εὐείκλυτος, *on*, facilis exustu. Ab *εἰκνύω*.
 Εὐείκλυτος, *on*, facile eluendus.
 Εὐείκτω, *as*, fut. *ἔστω*, sum bona corporis habitudine, sum firmo corporis habitu. Ab
 Εὐείκτης, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui est bona corporis habitudine. Ex *εὐ* et *εἶχω*, habeo.
 Εὐείκτις, *as*, ὁ ἢ ἡ, idem. Ab *εὐείκτες*.
 Εὐείκτικώς, *adv.* corpore firmo, bona corporis habitudine.
 Εὐείκτης, qui bene habito corpore est, alacer, nitidus. Ex *εὐ* et *εἶχω*, habeo.
 Εὐείκτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, admodum fertilis; (2) facilis pronuntiatus.
 Εὐείλκος, *as*, ὁ ἢ ἡ, olei ferax. Ex *εὐ* et *εἰλαία*, oliva.
 Εὐείλεγκτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui facile reprehendi, refelli potest; (2) proclivis ad reprehendendum. Ex *εὐ* et *εἰλέγω*.
 Εὐείλκτος, *on*, flexus, convolutus.
 Εὐείλκς, *as*, ὁ ἢ ἡ, ulcus facile sanatu habens. Ex *εὐ* et *εἰλω*, ulcus.

Εὐέλπις, *is*, ὁ ἢ ἡ, bona spe fretus, bene sperans; (2) *pass.* de quo bene speratur, *Polyb.*
 Hinc τὸ εὐέλπι, bona spes. (2) bonæ spei plenus, *Polyb.* 1, 32. Hinc
 Εὐέλπις, *adv.* cum bona spe.
 Εὐέλπισία, *as*, ἡ, bona spes. Ab eod.
 Εὐέλπιστος, *on*, idem quod *εὐέλπις*, *Sophr.*
 Εὐέλπιατος, *as*, ὁ ἢ ἡ, facilis ingressu. Ex *εὐ* et *εἰμύω*.
 Εὐέλπλητος, *on*, qui facile invaditur; (2) morbis obnoxius.
 Εὐέλπλος, *as*, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex *εἰμύω*.
 Εὐέλμπος, *as*, ὁ ἢ ἡ, vomitum facile movens. Ab
 Εὐέλμω, *as*, vomitum ciere sine dolore, facile vomo; unde *εὐέλμω*, a. 1. conj. vomitio bene succedat.
 Εὐέλμς, *as*, ὁ ἢ ἡ, facile vomens, proclivis ad vomendum. A *præc.*
 Εὐέλμωσις, *as*, ἡ, proclivitas labendi; (2) medicis dicitur de incommodis quæ facile eveniunt in corpore humano, ut catarrhus, diarrhæa.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui facile incidit seu illabatur; (2) qui facile labitur, peccat.
 Εὐέλμωτος, *adv.* facile incidendo seu illabendo, procliviter. A *præc.* Ex *εἰμύω*.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui facile cedit. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, cedo, *præc.*
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, aditu facilis, affabilis. Ab *εἰμύω*, adeo, *convenio*.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui facile avehi potest. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, aveho.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, debilis, qui facile delictur. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, delco.
 Εὐέλμωτος, *on*, qui facile consumitur; de cibo, qui facile digeritur.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, facilis deceptu. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, decipio.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, accensu facilis, qui facile accendi potest. Ex *εὐ* et *εἰμύω*.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui facile argumentis probari potest, certus, exploratus, bene discussus; (2) qui facile refelli potest. Ex *εὐ* et *εἰμύω*.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, facile evolvendus, vel explicandus, *Strab.* 3.
 Εὐέλμω, *as*, ἡ, bona corporis habitudo; (2) felix status, v. gr. reipublicæ; (3) dexteritas in re aliqua. Ex *εὐ* et *εἶχω*, habeo.
 Εὐέλμωτος, *on*, placabilis. Ab *εἰμύω*.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, facilem exitum habens.
 Εὐέλμωτος, *on*, acutus sensus habens, facile sentiens; (2) qui facile sentitur.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, correctu et emendatu, sanatu facilis. Ex *εὐ* et *εἰμύω*.
 Εὐέλμω, *as*, ἡ, facundia; (2) apta verborum compositio, nitor et elegantia verborum. Ab *εὐέλμω*.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui aliquid adeptus est.
 Εὐέλμωτος, *adv.* manifeste; (2) recte.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui facile noceri potest, damnis seu injuriis obnoxius. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, damno afficio.
 Εὐέλμω, *as*, ὁ ἢ ἡ, facundus, disertus. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, verbum.
 Εὐέλμω, *as*, ἡ, facundia. Ex *iisd.*
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui facile consendi potest; (2) quem facile aggredi, invadere licet. Ex *εὐ* et *εἰμύω*.
 Εὐέλμωτος, *on*, conspicuus.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, cui facile insidiæ strui possunt. Ex *εὐ* et *εἰμύω*.
 Εὐέλμωτος, *on*, et *γνώσις*, facilis cognitu.
 Εὐέλμω, *acc.* sing. *Ion.* pro *εὐέλμω*.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, adgressu vel invasu facilis, expositus insidiis, incursionibus hostium. Ex *εὐ* et *εἰμύω*.
 Εὐέλμωτος, *adv.* ad insidias faciendas apte.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, obliviosus, facile obliviscens. Ex *εὐ* et *εἰμύω*.
 Εὐέλμωτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, sociabilis, facilis aditu; dicitur et de hominibus, et de populis, et locis, terris, portubus. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, commisceo.

Εὐεμείκτως, *adv.* facile admittendo congressum, seu consortium, seu aditum.
 Εὐεμείκτος, qui facile vertitur, pronus. *Εἰσὶ δ' αἱ πόλεις ἐπὶ τὸ χεῖρον εὐεμείκται, Appian.* *Punic.* 50.
 Εὐεμείκτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, pronus ad aliquid. Ὁ μὲν ἐν Σαφελῇ εὐεμείκτος εἰς τὸν πηλὸν, *Sophocles* frequenter utitur voce *πηλὸς* ad significandum vinum, *Etymol. Mag.* Εὐεμείκτος δὲ ὁ πεινῆς ἐπὶ τὰς τοιαύτας μεταπτώσεις, frequenter utitur *Poeta* talibus modulationibus, *Schol. Sophr.* ad *Aj.* 619. Εὐεμείκτος Σαφελῆς εἰς τὸ πρῶτον ἀντὶ τῷ ἔχῳ λίγων, frequenter utitur *Sophocles* vocis *πρῶτον* nutrico, vice vocis *ἔχω* habeo, *Id.* ad *Antig.* 897.
 Εὐεμείκτως, *adv.* procliviter ad aliquid.
 Εὐεμείκτος, *as*, ὁ ἢ ἡ, quem adorari, aut quod suscipere, facile est. Ex *εἰμύω*.
 Εὐεμείκτως, *adv.* facunde.
 Εὐεμείκτος, *as*, ἡ, beneficentia, beneficium.
 Εὐεμείκτως, *gen.* pl. *Id.* pro *εὐεμείκτως*.
 Εὐεμείκτως, *acc.* sing. *Dor.* pro *εὐεμείκτως*.
 Εὐεμείκτως, *as*, fut. *ἔστω*, benefacio. Εὐεμείκτως διορίσας, *Aristoph.* *Plut.* 835. Τὴν πόλιν, *Dem.* ὅσα εὐεμείκτως ἡμᾶς ὄντος ἀνέη, *Id.* Ab *εὐεμείκτως*.
 Εὐεμείκτως, *part.* aor. 1. *pass.* verbi *præc.*
 Εὐεμείκτως, *as*, τὸ, beneficium, item quodvis præclarum factum.
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ, benefactor, beneficus, *Bacchi* cognomen. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, *onus*.
 Εὐεμείκτως, *adv.* positionis, beneficiendum est:
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ, beneficus. Ab *εὐεμείκτως*.
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ, beneficium, ad beneficiendum proclivis. Hinc τὸ εὐεμείκτως, *as*, beneficium, beneficentia. Ab *εὐεμείκτως*.
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ, benefica. Ab eod.
 Εὐεμείκτως, *as*, fut. *ἔστω*, benevaleo, felix sum.
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ ἢ ἡ, bene fabricatus; (2) agilis, ad opus faciendum expeditus; (3) qui bene, recte facit; (4) beneficus; (5) bene meritis de aliquo. Ex *εὐ* et *εἰμύω*.
 Εὐεμείκτως, *as*, ἡ, felix rerum successus; (2) beneficium, *ap.* *Jos.* si locus sanus, *Ern.*
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ ἢ ἡ, qui bene et honeste operatur, qui se bene gerit; (2) expeditus, facilis; (3) bene factus, bene cultus.
 Εὐεμείκτως, *adv.* efficaciter.
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ ἢ ἡ, facile irritabilis, iracundus. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, irrito.
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ ἢ ἡ, promptus, expeditus. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, invenio.
 Εὐεμείκτως, seu *εὐεμείκτως*, *as*, ἡ, munio, bona munio. Ab
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ ἢ ἡ, bene septus, bene munitus. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, septum.
 Εὐεμείκτως, *as*, pro *εὐεμείκτως*, benefactor, *Ep.*
 Εὐεμείκτως, *adv.* munite, bono septo.
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ ἢ ἡ, fortunatus, felici rerum successu gaudens. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, *Mercurius*, qui mercimoniorum habebatur præses et lucri inde provenientis procurator. Hinc
 Εὐεμείκτως, *as*, ἡ, fortunæ successus, felicitas.
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ ἢ ἡ, virens, qui est lætis germinibus; (2) pulchros habens stipites seu truncos, procerus; unde et de hominibus bene adolescentibus; (3) densus arboribus. Ex *εἰμύω*.
 Εὐεμείκτως, et *εὐεμείκτως*, *as*, ὁ ἢ ἡ, bene lanatus. Ex *εὐ* et *εἰμύω*, lana.
 Εὐεμείκτως, *as*, ἡ, horti *Hesperidum*, *Theophr.*
 Εὐεμείκτως, *as*, ἡ, aedes, sed pulchræ, palatia. *Διὰ τὴν τὴν ἐπὶ τὴν τοιαύτην εὐεμείκτως φερόσας ὁδὸς, Dionys. Halic. Antiq. Rom.* 7, 11.
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ ἢ ἡ, bene habitans. Ex *εἰμύω*.
 Εὐεμείκτως, *as*, contr. *εἰμύω*, *as*, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, status rerum bonus ac tranquillitas, *Æsch. Prom.* 192. Ab *εἰμύω*.
 Εὐεμείκτως, *as*, ἡ, annuorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ex *εὐ* et *εἰμύω*.
 Εὐεμείκτως, *as*, ὁ ἢ ἡ, idem.
 Εὐεμείκτως, *on*, facilis inventu. Usitatus *εὐεμείκτως*, *as*, *as*, locus expeditus, sive, in quo omnia sic disposita sunt, ut facilissime

lime reperiri possint, *Xenoph. Oeconom.* 8, 17.
Εὐέρπτος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, accessu facilis, adortu, oppugnatus.
Εὐψπτος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, bene coctus; (2) coctu seu concoctu facilis.
Εὐζήλια, *ας*, *η*, bona æmulation, æmulation in bonam partem. *Ab*
Εὐζήλος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, æmulator in bonam partem; (2) bonus et felix æmulator, seu imitator.
Εὐζήως, *adv.* bene æmulando; (2) feliciter.
Εὐζυγής, *ες*, bene compactus, *Ep.*
Εὐζυγος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, bene junctus seu copulatus.
Εὐζωνος, *ως*, *η*, *Dor.* pro *εὐζωή*, bona et beata vita.
Εὐζώω, bene vivo.
Εὐζώω, *ας*, *η*, vita facilis, honesta, et commoda.
Εὐζωμενία, *fut.* *εὐζω*, bene coquo, condio.
Εὐζωμος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, jurulentus, in jure seu condendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ εὐζωμον, *υ*, herba eruca, miræ suavitatis.
Εὐζώνιο, *gen. sing. Ion.* pro *εὐζώνω*. *Ab*
Εὐζώνος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, bene cinctus; (2) formosus; (3) expeditus. *Ex* *εὐ* et *ζώνω*.
Εὐζως, *υ*, *δ* *ζ* *η*, cujus vita beata est; (2) vivax. *Ex* *εὐ* et *ζωή*, vita.
Εὐζωρος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, merus, meracus; *Comp.* *εὐζωρότερος*, et *εὐζωρότερος*, meracior.
Εὐηγγέλην, *aor. 2. ind. pass. verb. εὐαγγέλλω*.
Εὐηγγελίστο, *3. sing. imperf. ind. pass.*
Εὐηγγελισμένην, *evangelizavi*, *aor. 1. ind. med.*
Εὐηνής, *ης*, *Poet.* pro *εὐγενής*.
Εὐηνησία, *ας*, *η*, bonum imperium, bona administratio.
Εὐηνόω, *ω*, *fut. ἡσω*, laudo; (2) bene, lepidè, facundè dico vel disputo.
Εὐηνόρεια, *ας*, *η*, sermonis elegantia. *Ab*
Εὐηνόρος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, bene peritus fori; (2) juris consultus; (3) facundus. *Ex* *ἀγορά*.
Εὐηνόρος, *adv.* facundè.
Εὐήδονος, *ον*, suavis. *Ab* *ἡδονή*.
Εὐήδιστα, *adv.* stultissime. *Σφῶας κλεῖστας* *συγκρίτῃ* *εὐήδιστα*, *Eurip. Andr.* 626.
Εὐήθεια, *ας*, *η*, innocentia, probitas, simplicitas; (2) fatuitas, stultitia.
Εὐήθεια, *ας*, *η*, idem. *Ab*
Εὐήθης, *ος*, *δ* *ζ* *η*, bonis, antiquis moribus præditus; (2) simplex; (3) stultus; (4) mitis, lenis, de morbo, &c. (5) vilis, contumibilis, tenuis. *Ex* *εὐ* et *ἥθος*. *Unde*
Εὐήθισμαι, *simpliciter ago*; (2) stulte ago. *Τὶ εὐήθισθε πρὸς ἀλλήλους*, *Plat.*
Εὐήθικος, *ος*, *δ* *ζ* *η*, simplex; (2) stultus, ineptus.
Εὐήθικως, *adv.* simpliciter; (2) stulte, inepte.
Εὐήθως, *adv.* idem.
Εὐήκης, *ος*, *δ* *ζ* *η*, valde acutus. *Ex* *ἀκμή*.
Εὐήκοω, *ω*, *f. ἡσω*, facile audio; (2) obedio.
Εὐήκοια, *ας*, *η*, facilitas audiendi; (2) obedientia. *Ab*
Εὐήκοος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, facile audiens, auditu valens; (2) qui facile auditur, exaudibilis; (3) obsequiosus; (4) attentus. *Ex* *ἀκούω*.
Εὐήκοως, *adv.* obedienter.
Εὐήκτων, *imperf. ind. act. contr. pro εὐήκτων*, *ab* *εὐεκέω*.
Εὐηλεκτός, *υ*, *δ* *ζ* *η*, pulchram colum habens; (2) colus tractandè peritus, cui lanificium bene succedit; (3) pulchras sagittas habens; (4) artis sagittariæ peritus. *Ex* *ἡλεκτός*.
Εὐηλάτος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, qui facile duci, v. gr. in laminas, fila, potest; (2) spatiosus, equitabilis, patens, facilis equitatu; (3) bene fabricatus, puta, ex auro, &c. *Ex* *εὐλαύνω*.
Εὐήλιος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, apricus, soli expositus.
Εὐήλιος, *adv.* serene, placide.
Εὐήλιος, *ω*, *fut. ἡσω*, dies feliciter transigo, commodè et ex animi sententia vivo, bona sum habitudine, vigeo, gratia et auctoritate valeo; (2) personam bene, feliciter ago, de histrione. (2) *Ἀνδρόνικον δὲ τῷ τραγῳδῷ ἀπ' ἀγώνος τινας, ἐν ᾧ τὰς ὑπάρχουσας εὐμεγέθεις, πίνιν μιλύοντας. Andronicus Tragico post certamen quoddam ludorum quo feliciter egerat Sophoclis epigonus, potaturo, Athen.* 13, 584.

Εὐήμερον, *ἄτος, τὸ*, res quæ prospere successit, felix inceptum, successus:
Εὐήμερία, *ας*, *η*, diæ serenitas; (2) cæli tempestas; (3) successus, *impr.* in rebus bellis, prosperitas; (4) secunda fama, gloria. *Ab*
Εὐήμερος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, prosper, felix; (2) mansuetus. *Ex* *εὐ* et *ἡμέρα*, dies.
Εὐήμερεια, *ας*, *η*, peritia jaculandi. *Ex* *ἡμέρα*.
Εὐήμερος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, prosperos ventos habens; (2) amœnus, pulcher; (3) tranquillus. (3) *λμῆνας ἡλθες εἰς εὐήμερος, Eurip. Andr.* 750. *Ex* *εὐ* et *ἀνέμος*.
Εὐήμιος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, qui habenas facile admittit; (2) tractabilis, mitis, lenis; (3) obsequens; (4) non turbulentus. *Ex* *ἡμία*.
Εὐήμιος, *adv.* placidè, obedienter. *A præc.*
Εὐήνορία, *ας*, *η*, fortitudo. *Ex*
Εὐήνωρ, *oros*, *ος*, *η*, virilis; (2) viriles seu strenuos faciens, viris animum addens; (3) habens et generans bonos viros; (4) potens; (5) viros ornans ac tuens. *Ex* *εὐ* et *ἀνὴρ*, vir.
Εὐήντος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, effectu seu confectu facilis. *Ex* *εὐ* et *ἀνίω*.
Εὐήπιλος, *ος*, *δ* *ζ* *η*, mansuetus; (2) obediens, *Hes.* *Ex* *εὐ* et *πίλωμαι*. Hinc
Εὐήπιλία, *ας*, *η*, prosperitas, bona habitudo.
Εὐήπιος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, valde amabilis. *Ex* *ἐράω*.
Εὐήρηια, *ας*, *η*, facilis in remigando; (2) facilis in re quavis. *Ab* *εὐήρη*.
Εὐήρησμαι, *a. 1. ind. act. verb. εὐαρεστέω*.
Εὐήρητος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, bonos habens remos, agilis, habilis (de remo). *Εὐήρητος πλάτα*, palmula apta remo, *Soph. Oed. Col.* 716.
Εὐήρητος ναῦς, *Eurip. Ion.* 1160. *Ex* *εὐ* et *ῥέω*.
Εὐήρης, *ος*, *δ* *ζ* *η*, idem; (2) qui facile agi, duci potest; (3) tractabilis, mitis. *Ex* *iisd.*
Εὐήρης, *ης*, affabre elaborata. *Ex* *εὐ* et *ἔργω*.
Εὐήρητος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, aratu facilis; (2) bene aratus; (3) fertilè habens terram. *Ex* *ἔργω*.
Εὐήρητος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, animum oblectans. *Ex* *εὐ* et *ἥτορ*, animum, cor.
Εὐήρητος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, bene textus. *Ἐκ τῆς δὲ Νέσχερος φησὶ τὰς εὐηρείας ὑφαίνεσθαι συνδύνας, subtilia ac tenuia lineata, Strab.* 15, 1016. *Ex* *ἥτορ*.
Εὐήρης, *ος*, *δ* *ζ* *η*, bene sonans, sonorus, bonam vocem habens. *Ex* *εὐ* et *ἤχος*.
Εὐήρητος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, idem et ex *iisd.*
Εὐήρης, *υ*, *δ* *ζ* *η*, idem.
Εὐήλαστος, *ον*, mare opportunum habens, ad mare situs, epith. urbis, *Soph. Oed. Col.* 7, 11.
Εὐθαλίω, *ω*, *f. ἡσω*, bene vireo seu germino. *Ab*
Εὐθάλης, *ος*, *δ* *ζ* *η*, florens, floridus. *Ex* *θάλλω*.
Εὐθαλόεις, *ισσα*, *εν*, bene virens, *Call.*
Εὐθαλής, *ες*, facile incallescens, *Call.*
Εὐθαλπία, bene caleo, *Hom.*
Εὐθανύσια, *ας*, *η*, naturalis, facilis, item honesta mors. *Ex* *θανάτος*. Hinc
Εὐθανάτω, *ω*, *fut. ἡσω*, facili et honesta morte morior; (2) dicatur et de eo quocum bene agitur, cum moritur, cui optabilis mors est.
Εὐθάνατος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, qui in lectulo suo moritur, jubente fato, sine cruciatu; (2) bene et honeste moriens; (3) bonam et honestam mortem adferens.
Εὐθανάτως, *adv.* felici morte; (2) facili morte.
Εὐθαρόω, *ω*, *fut. ἡσω*, forti animo sum, bene spero, *Æsch. Theb.* 33.
Εὐθάρσεια, *ας*, *η*, fiducia, animi præsentia. *Ab*
Εὐθάρσης, *ος*, *δ* *ζ* *η*, fiducia præditus, qui fidenti est animo, alacer, confidens. *Ex* *εὐ* et *θάρος*, fiducia.
Εὐθαρόως, *adv.* cum fiducia, audacter.
Εὐθεῖν, *dat. sing. Ion.* pro *εὐθεία*, *ab* *εὐθύς*.
Εὐθύμελος, *ον*, bene fundatus, *Hom.*
Εὐθέμεια, vel *εὐθένια*, *ας*, *η*, prosper successus; (2) annonæ ubertas, abundantia et copia rerum. Sed hæc lectio est vitiosa; *εὐθένια* et *εὐθηνίαν*, per *υ*, ubiqueque est exarandum.
Εὐθένια, *ω*, *f. ἡσω*, prospero successu utor; (2) sum dives, rebus omnibus abundo. *Εὐθέντων τῶν πραγμάτων, Dem.* *Ex* *θῆν*, cumulus.

Εὐθεράπιτος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, facile sanabilis; (2) quem colere et demereri officiis facile sit.
Εὐθεράματος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, bene calefactus; (2) bene calescens.
Εὐθερμος, idem quod *εὐθεράματος* comparat. *εὐθερότερος*. *Καὶ γὰρ ἡ κόπρος ἡ νειασμένη μὲν εὐθεροσίη ἐστίν, ἡ δ' ἀραιή ἐσσα*, nam et firmum densius accumulatum, intus calidius est quam quod rarum existit, *Hippocr. de Nat. Pueri*.
Εὐθεσία, *ας*, *η*, bona corporis habitudo, firma corporis constitutio; (2) de agris vel tempore, fecunditas, fertilitas, ut *εὐθέσις*. *Ex* *εὐ* et *θεῖσις*.
Εὐθεσμος, *ον*, probe legem observans, *Apollin.*
Εὐθετίω, *ω*, *fut. ἡσω*, aptus sum; (2) utilis sum; (3) bene habitus sum; (4) concinne dispono, scite degero; (5) luxurio. *Εὐθετίς πάντα, Syn.* *Ab* *εὐθετός*. *Unde*
Εὐθετίω, *fut. ἡσω*, concinne dispono.
Εὐθετίσας, *aor. 1. part. act. verb. præc.*
Εὐθετός, *υ*, *δ* *ζ* *η*, appositus, aptus; (2) firmus, stabilis. *Ex* *εὐ* et *τιθήμι*.
Εὐθέτως, *adv.* apte, utiliter.
Εὐθεώρητος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, spectatu, cognitu facilis.
Εὐθέως, *adv.* statim, confestim; (2) exempli causa, ut hoc utar, ne longius abeam. *Ab* *εὐθύς*.
Εὐθηγής, *ος*, *δ* *ζ* *η*, bene acutus, facile patiens acui. *A* *θῆγω*.
Εὐθηκτος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, idem.
Εὐθηλία, *εὐθηλόμενον*, idem quod *εὐθελος*, seu *εὐθηλόμενα*, *Æsch.*
Εὐθηλόμενος, *ον*, bene nutritus, pinguis, *Ep.*
Εὐθελος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, mammosus, distentas mammæ habens. *Εὐθελος δὲ πρέφοντο βόες, Eurip. Iphig. in Aul.* 579. *Ex* *εὐ* et *θηλή*.
Εὐθημόνιος, *ω*, *f. ἡσω*, apte et concinne dispono.
Εὐθημόνιον γνάθος, *Plut.*
Εὐθημοσύνη, *ης*, *η*, concinna rerum dispositio, ordo. *Ab*
Εὐθήμων, *ον*, *ος*, *δ* *ζ* *η*, concinnus, bene constitutus, apte seu pulchre dispositus. *Ex* *εὐ* et *τιθήμι*, pono.
Εὐθηνία, *ω*, et *εὐθηνίωμα*, *ῥμαι*, abundo, exuberor; (2) prosperis successibus utor, item, prospere succedo; (3) vigeo corpore, bene cresco.
Εὐθηνῶντα, *acc. sing. part. act. pro εὐθηνόντα*.
Εὐθηνία, *ας*, *η*, vide *εὐθηνία*.
Εὐθιράτος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, facilis venatu, qui facile capi potest venando:
Εὐθιρία, *ας*, *η*, opportunitas aut felicitas venandi, *Pollux Julius* 108.
Εὐθής, *υ*, *δ* *ζ* *η*, felix in venando; (2) aptus venationibus, de loco, &c. (2) *ἡ Μυκάλη τὸ ὄρεος εὐθῆρον καὶ εὐδενδρον, Strab.* 14. *Εὐθῆρσιν ὠοδαῖς, carminibus venatoris, Opiān.* *Cyneg.* 1, 46. *Ex* *θῆρα*.
Εὐθήσαυρος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, felix thesauris, habens egregios thesauros; (2) bene reconditus et custoditus.
Εὐθίπτος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, tactu facilis, tractabilis; (2) dicax; nempe qui commode ac salse aliquem dictis tangit. *Ἐν γὰρ εὐθίπτος, Polyb.* 17, 4. *Ἐν δὲ ἡ Λαμία σφόδρα εὐθίπτος καὶ ἀσκή πρὸς τὰς ἀποκρίσεις, Athen.* 13, 5, 577. *Ex* *εὐ* et *θίγω*.
Εὐθίπτως, *adv.* apte, congrue, facete. *Εὐθίπτως τε πρὸς τὰ λεχθέντα ἀποκρίνασθαι, Herodian.* 4, 12.
Εὐθίξια, *ας*, *η*, dexteritas in feriendo seopo; (2) sagacitas in re aliqua concijienda et adsequenda; (3) felicitas in perficiendo, sanando, &c. *Ex* *εὐ* et *θίγω*.
Εὐθλαστος, *ον*, valde fragilis. *A* *θλάω*.
Εὐθνήσιμος, *ον*, faciem ac sine dolore mortem efficiens, pro *εὐθανάσιμος*. *Ὡς ἀσφάδυστος, αἰμάτων εὐθνήσιμον ἀποκρίνουντων, Æschyl. Agam.* 1304.
Εὐθίνος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, splendida cena exceptus, lautus. *Ex* *θῖν*.
Εὐθιρόνητος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, qui facile terretur, perturbatur. *Ex* *θιρόω*.
Εὐθραυτος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, fractu vel contusu facilis, fragilis;

fragilis; (2) aptus ad vulnera facienda. Ex εὖ et θανά, vulnero.

Εὐθιγυρεος, *ov*, firma lorica, septo munitus; (2) munitus bene. Εὐθιργυροὶ θ' ἵδουσι, et pinnis conspicuæ sedes, Eurip. *Hel.* 70. Α θειργυροῖς, γιννα.

Εὐθριζέ, ἵχθος, ὁ ζ' ἡ, bene capillatus; (2) coronatus.

Εὐθρόνος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, pulchrum thronum habens.

Εὐθρόνος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, pulchre sonans, sonorus.

Εὐθρύς, *εις*, fragilis; friabilis, Diosc. Α θρύπτω.

Εὐθύροπος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, fragilis; (2) friabilis; (3) fractus deliciis; (4) mollis. Ex εὖ et θρύπτω.

Εὐθύ, *adv.* recta: ἡ εὐθύ ὁδός, Æsch. *Socr.* 3, 1. (2) statim; (3) sine circuitione, aperte. Ab εὐθύς.

Εὐθύβαλλον, ᾧ, fut. ἵσω, recte jaculor.

Εὐθύβαλος, *ας*, ἡ, rectus jactus; (2) recta conjectura. Ab

Εὐθύβαλος, ὁ ζ' ἡ, recta feriens.

Εὐθύβαλος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, appositus, qu. dic. recte jactus. Ex εὐθύς et βάλλω, jacio.

Εὐθύβαλος, *adv.* recto et destinato jactu, recte.

Εὐθύγλωσσος, vel εὐθύγλωττος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, veridicus; (2) qui eloquitur quæ sentit; (3) sincerus, probus, verax.

Εὐθύγραμμος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, rectis lineis distinctus, directis lineis constans, rectilineus; τὸ εὐθύγραμμον, recta linea, regula lineis duccendis. Ex γραμμῇ, linea.

Εὐθύημων, ὁ, Expr. ἀπλυσία δημότης, ex fæce vulgi, Hes. ex ἔπη.

Εὐθύημων, ᾧ, f. ἵσω, quasi pede collato et recto certamine configo; (2) caput causa peto.

Εὐθύδικαια, *ας*, ἡ, intentionis depulsio; (2) judicium rectum et incorruptum. Ab

Εὐθύδικος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, qui in neutram partem muneribus illectus inclinat, recte judicans. Ex εὖ et δίκη, jus.

Εὐθύδρομέω, ᾧ, fut. ἵσω, rectum cursu teneo, recto cursu pergo. Εὐθύδρομήσαμεν εἰς Σαμωράκην, Act. 16, 11. Ab

Εὐθύδρομος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, qui recto cursu pergit.

Epith. stadii.

Εὐθύεντερος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, cui recta sunt intestina. Ab ἔντερον.

Εὐθύεπεια, idem quod

Εὐθύεπία, *ας*, ἡ, rectum minimeque obliquum dicendi genus, Hes. Α ἔπος.

Εὐθύεργης, *εις*, elaboratus ad amussim. Τῷ ὑποπιδῷ δει, τὸ τίς εὐθεργὴς καὶ τὸ εὖξειτον θανυμάζει, Lucian. quomodo Hist. conscrib. 27.

Εὐθύθανάτος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, subitam mortem inferens, statim interficiens.

Εὐθύτριξ, τρίχης, ὁ ζ' ἡ, qui crines habet pendentes, simplices, non crispis.

Εὐθύταυλος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, qui rectum habet caulem.

Εὐθύτητος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, comparatu, captu facilis. Ex εὐθύς et λαμβάνω.

Εὐθύτοργίω, ᾧ, fut. ἵσω, recte et proprie loquor. Ab

Εὐθύτοργος, ὁ, ἡ, proprie loquens sine circuitione, Suid.

Εὐθύτορδος' vide ἰδύτορδος.

Εὐθύμακρος, *υ*, ὁ ζ' ἡ, recta in longitudinem tendens.

Εὐθύμαχος, *υ*, ὁ, Dor. εὐθυμάχας, qui recta in prælium tendit; (2) vir fortis. Ex μάχη.

Εὐθύμαχία, *ας*, ἡ, prælium, seu bellum tumultuarium et repentinum. Ex eod.

Εὐθύμαχος, *υ*, ὁ, tumultuarie pugnans; (2) bellicosus. Ex eod.

Εὐθύμια, et -ῖμαι, bono et læto animo sum.

Εὐθύμει τις; ψαλλέτω, Jac. 5, 13. Jucundam vitam ago. Εὐχρίνης δι' γενομένης εὐθυμίας, Arrian. *Ind.* 12, 4.

Εὐθύμητιον, lætandum, Xen.

Εὐθύμια, *ας*, ἡ, lætitia animi, alacritas. Ab

Εὐθύμως, *υ*, ὁ ζ' ἡ, qui est bono et alacri animo.

Εὐθύμως, *adv.* alacriter, bono parato animo.

Εὐθύνατε, 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi εὐθύνω.

Εὐθύνω, *ης*, ἡ, disquisitio; vid. Ern. (2) accusationes; (3) crimen; (4) pœna, plur. εὐθύναι, rationes; (5) γνάμια, amelioratio soli, Thesophr. Ab εὐθύω. Unde

Εὐδυνας, υ, ο, qui rationes exigit :
Εὐδύναις, εως, ἡ, directio, correctio.
Εὐδύντης, ἡγεσ, ὁ, director, corrector.
Εὐδυντηρία, ας, ἡ, apud architectos de com-
plantatione soli ; (2) pars navis, ab εὐδύνειν,
gubernare, ut Lat. gubernaculum. (2) δι
εὐδυντηρίας διακας, per navis partem ubi gu-
bernaculum est, Eurip. Iphig. in Taurid.
1856.
Εὐδυντηρίας, α, εν, gubernandi vim habens, gu-
bernans. Ἐχρονται σκηπτρον εὐδυντηρίην, Æsch.
Pers. 766.
Εὐδύντης, ὤ, ὁ, idem : rector. Καὶ μὴν ὅσα γε
δήμος εὐδύντης χθονός, Eurip. Suppl. 442.
Εὐδυντιλός, ἡ, ὄν, regens, corrigens, idoneus
ad regendum.
Εὐδυντός, ἡ, ὄν, directus. Ab
Εὐδύνω, fut. νῶν, complano ; (2) gubernō, di-
rigo ; (3) reprehendo, redarguo ; (4) in-
quiro, exigo ; (5) reum facio, postulo ; (6)
damno et muleto. Φίλιππον λαὸν εὐδύναν δαρι,
Eur. Hec. 9. Ab εὐδύς.
Εὐδυντηρία, ας, ἡ, somnium aperte ostendens
quid futurum sit. Ab
Εὐδύνειρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui aperte videt in som-
nis quod futurum sit ; (2) το εὐδύνειρον, som-
nium evidens.
Εὐδυνούξ, χος, ὁ ἔξ ἡ, rectos ungues habens.
Εὐδυνούχως, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem.
Εὐδυντλός, recta navigo, Strab. 11, 13.
Εὐδύσ cursus, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis
cursor. Ex πλός.
Εὐδύτλος, εν, et contr. εὐδύτλας, Strab. 6, recta
navigans, rectum cursum tenens.
Εὐδύτλοκία, ας, ἡ, recta textura seu connexio.
Ex πλοκή, necus.
Εὐδύντος, contr. εὐδύντης, υ, ὁ ἔξ ἡ, recta spi-
rans, cujus flatus in rectum procedit ; (2)
qui facilem respirationem habet, αρ. Ηχηρ.
(1) σήρυσαν εὐδύντῳ Ζεφύρεο τομαται, Pind.
Nem. 7, 42. (2) κράμβην ἰδοκαίος ἔφαγαν—
εὐδύντῳ ἰγνίστο, Hippocr. Epid. 6, 2.
Εὐδύντομος, et εὐδύντομος, recta ducens. Πα-
τρίαν εἰστρο καθ' οὐδὸν νῦν εὐδύντομῆς αἶον, pa-
terna siquidem in semita cum recta ducens
ævum, Pindar. Nem. 2, 9. [Sed forte legen-
dum εὐδύτομος.]
Εὐδύντοκος, ᾧ, fut. ἥσω, sum meatibus in rectum
porrectis, habeo meatus in rectum proten-
sos ; (2) rectam viam sequor, recto itinere
progredior.
Εὐδύντοκος, ας, ἡ, itineris rectitudo, progressio
in rectum. Ab
Εὐδύντοκος, υ, ὁ ἔξ ἡ, cujus meatus in rectum
porriguntur, tramite recto progrediens ;
(2) rectus, ut trames, via.
Εὐδύντορος, adv. recta, Hom.
Εὐδύρρημονία, ᾧ, f. ἥσω, recta seu sine circuitione
rem eloqui ; (2) rem suo nomine pro-
prio, quamvis turpi, appello.
Εὐδύρρημονας, sine circuitione ; (2) proprio,
quamvis turpi, verbo.
Εὐδύρρημασύν, ης, ἡ, oratio εὐδύρρημονος, seu
consuetudo εὐδύρρημονας loquendi.
Εὐδύρρημαν, ον, ὁ ἔξ ἡ, qui aperte et sine cir-
cuitione nalla rem ipsam loquitur ; (2) utens
verbis turpibus, non consulens auribus ho-
nestis. Ex εὐδύς et ῥήμα.
Εὐδύρριζος, υ, ὁ ἔξ ἡ, cujus rectæ sunt radices,
in rectum protensæ. Ex ῥίζα.
Εὐδύρριν, ἴνος, ὁ ἔξ ἡ, qui recto est naso, habens
nasum justæ proportionis.
Εὐδύρριν, idem.
Εὐδύρρος, εν, thyrsum gerens, seu ad modum
thyrsi redimitus.
ΕΥΘΥΣ, εἶος, υ, gen. εως, είας, εως, rectus, non
obliquus ; (2) apertus, nulla circuitione
tectus. Hinc εὐθύς, adv. recta ; (2) protin-
us, confestim, statim ; (3) jam inde ; (4)
inconsulte, inconsiderate.
Εὐδυσκοπία, ᾧ, fut. ἥσω, rectis oculis, recte ad-
spicio.
Εὐδυτνής, εως, ὁ ἔξ ἡ, directus, in directum ten-
dens. Ex εὐδύς et τείνω, tendo.
Εὐδύτης, ητος, ἡ, rectitudo ; (2) æquitas. Ab
εὐδύς.

Εὐδύτμος, υ, ὁ ζή, in rectum secans; *εὐδύτμος*, pass. directo sectus. Ex *τόμνο*.
Εὐδύτμος, υ, ὁ ζή, in rectum extensus. Ex *τείνω*.
Εὐδύτρητος, υ, ὁ ζή, in rectum perforatus, *recta* habens foramina.
Εὐδύτρεξ, ές, ὁ ζή, in rectum tendens; (2) *rectus*. Ex *εὐδύς* et *τρέω*.
Εὐδύρλαιος, υ, ὁ ζή, rectum corticem habens; (2) *species* roboris.
Εὐδυφοροίμαι, ἔμαι, *recta* feror.
Εὐδυφορία, ή, *motus* qui fit *recta* linea, *opp. κυκλοφορία*, *Aristot.*
Εὐδύφρων, ον, *sapiens*, *prudens*. A *φρήν*.
Εὐδυωρία, ώ, fut. ήω, *recta* linea progredior.
Εὐευρία, ας, ή, *rectitudo*; (2) *proceritas*; (3) *directio*; (4) *rectus* *trames*; (5) *rectus* *processus*; (6) *rectæ* *lineæ* *porrectio*. Ab *εὐδύς*.
Εὐδυνωρον, adv. *secundum* *lineam* *rectam*; (2) *recto* *tramite*, *recta* *via*; (3) *statim*, *eadem* *hora*. Ab
Εὐδυνωρίς, ώ, ον, *rectus*, *secundum* *lineam* *rectam*. Ab *εὐδύς*.
Εὐδωρήκτος, υ, ὁ ζή ή, *bene* *loricatus*; (2) *bene* *armatus*. Ex *δωρέω*.
Εὐδωπός, ή, ον, *Bacchicus*. Ab *Εὔιος*.
Εὐδύτερος, α, δν, *idem*.
Εὐείατος, ον, *sanatu* *facilis*. Ex *ίαμαι*, *εανο*.
Εὐελάσσια, ας, ή, *propitiatio*. Ab *εὐ* et *ελάσσομαι*, *propitior*, *placor*.
Εὐελάστευω, fut. εύσω, *propitius* *sum*; (2) *ignosco*. Ab
Εὐελάστης, υ, ὁ ζή ή, *propitius*, *qui* *facile* *cohiberi* *potest*, *Suid.* Ex *ελάω*.
Εὐμαπτός, *bene*, *pulchre* *vestitus* *sum*.
Εὐμαπτός, ον, *pulchris* *indutus* *vestibus*, *Steph.*
Εὐνός, υ, ὁ ζή ή, *bene* *fibratus*, *nervosus*. Ex *εὐ* et *νός*, *fibra*, *nervus*.
Εὔιος, ὁ, *Bacchus*. Παύσκει εὔιον πῦρ, *sacras* *Bacchi* *extinguerat* *lampades*, *Soph. Ant.* 963.
Εὐίππος, υ, ὁ ζή ή, *bonus* *seu* *præstantes* *equos* *habens*; (2) *equitandi* *peritus*; (3) *equitatu* *præstans*. *Εὐίππος* ὄχου ἐξεύεσται, *Eurip. Androm.* 1019.
Εὐίχθης, ὁ ζή ή, *piscosus*.
Εὐκαής, ές, ὁ ζή ή, *facile* *ardens*. Ex *καίω*.
Εὐκαθαίριος, υ, ὁ ζή ή, *qui* *facile* *everti* *potest*. Ex *καθαίρειω*.
Εὐκαθέδρος, ή, *remigio* *bene* *instructa*, *sc. navis*.
Εὐκαθέκτος, υ, ὁ ζή ή, *qui* *facile* *contineri* *aut* *cohiberi* *potest*, *facile* *in* *ordinem* *redigendus*. Ex *εὐ* et *κατέχω*.
Εὐκαιρία, ώ, f. ήω, *opportunitatem* *nanciscor*; (2) *vacat* *mihi*; (3) *opulentus* *sum*. *Οὐδὲ* *φαγὲν* *νικαίρειν*, *Marc.* 6, 31.
Εὐκαιρία, 'ας, ή, *opportunitas*, *copiæ*, *opes*. Ab
Εὐκαιρός, υ, ὁ ζή ή, *opportunus*, *tempestivus*; (2) *cui* *vacat*, *otiosus*.
Εὐκαιρός, adv. *opportune*, *tempestive*; (2) *otiose*: *εὐκαιρός* ἔχειν, *vacare*.
Εὐκαμπτός, υ, ὁ ζή ή, *facilem* *laborem* *habens*.
Εὐκαμπής, ές, ὁ ζή ή, *flexibilis*, *curvus*, *rotundus*. Ex *εὐ* et *κάμπτω*.
Εὐκαμπτος, υ, ὁ ζή ή, *idem* *et* *ex* *iisd.*
Εὐκαμπφία, ας, ή, *flexibilitas*. Ex *iisd.*
Εὐκάδοις, υ, ὁ ζή ή, *forti* *animo* *præditus*; (2) *stomacho* *gratus*. Ex *καρδία*.
Εὐκάδοις, adv. *forti* *et* *præsentī* *animo*; (2) *prompte*, *cupide*.
Εὐκαρτέω, ώ, fut. ήω, *uberes* *fructus* *fero*.
Εὐκαρτέω, ας, ή, *idem*.
Εὐκαρτία, υ, ή, *fructum* *uber* *proventus*; (2) *fertilitas*. Ab
Εὐκαρτίω, *idem*.
Εὐκαρτός, υ, ὁ ζή ή, *fructuosus*, *fæcundus*; (2) *fæcunditatem* *adjuvans*.
Εὐκαταγέλαιος, ον, *derisu* *facilis*; *al. ridiculus*, *contemnendus*, *Steph.*
Εὐκατάγνητος, υ, ὁ ζή ή, *reprehensibilis*.
Εὐκαταγόμενος, υ, ὁ ζή ή, *qui* *facile* *accusari* *potest*, *facile* *reprehensibilis*. Ex *εὐ* et *κατηγόμαι*, *accuso*.
Εὐκαταγώνιστος, υ, ὁ ζή ή, *expugnatu* *facilis*, *parum* *validus*. A *καταγωνίζομαι*.

Ευκατάκαυτος, *ον*, facile comburendus.
Ευκατακάρμης, *υ, δ* *ε* *η*, deportatu facilis; (2) pronus, proclivis. Ex κατακάρμίζω.
Ευκατακρότης, *ον*, infirmus, parum validus; (2) qui facile retineri, defendi potest.
Ευκαταλέγω, *rite narro*, Hom.
Ευκατάληπτος, *υ, δ* *ε* *η*, comprehensu facilis.
Ευκατάλλακτος, *υ, δ* *ε* *η*, facilis reconciliatu, placabilis.
Ευκαταλάπτως, *adv*, placide, placibiliter.
Ευκαταμάθητος, *ον*, facilis, non obscurus.
Ευκαταμύχης, *υ, δ* *ε* *η*, expugnabilis.
Ευκατανόητος, *υ, δ* *ε* *η*, quem facile intelligere possumus. A κατανοώ.
Ευκαταπράϊντος, *υ, δ* *ε* *η*, placabilis. A καταπράϊνω.
Ευκατάπρηστος, *υ, δ* *ε* *η*, facilis combustu. A καταπίμπρημι.
Ευκαταπρότης, *ον*, facile terrendus, timidus. A καταπτοίω, terreo.
Ευκατάπτωτος, *υ, δ* *ε* *η*, proclivis ad lapsum, caducus; (2) debilis.
Ευκατασημάντος, *υ, δ* *ε* *η*, obsignatu facilis. A κατασημαίνω.
Ευκατασκευάσιμος, *ον*, et ευκατάσκευος, *ον*, conditu seu fabricatu facilis.
Ευκατάσκευτος, *ον*, bene fultus, nixus; (2) impetu ruens.
Ευκατάσπῆτος, *υ, δ* *ε* *η*, bene constitutus; (2) bene compositus; (3) sedatus, placidus; (4) stabilis. Ex εὐ et καθίστημι.
Ευκατάσπρηστος, *ον*, volubilis. A κατασπρίφω.
Ευκατάσχετος, *ον*, qui firmiter retinetur.
Ευκατάστρεπτος, *ον*, volubilis, mobilis.
Ευκατατρέχων, *υ, δ* *ε* *η*, proprie volubilis in modum rotæ; (2) volaticus, inconstans; (3) in quem (agrum v. gr.) facile incursio fieri potest; unde (4) contemptibilis. A τροχίζω.
Ευκατατρέχων, *υ, δ* *ε* *η*, propensus. A τρέχω.
Ευκαταφροσία, *ας, η*, proclivitas. Ab
Ευκατάφροτος, *υ, δ* *ε* *η*, propensus, pronus, proclivis. Ex εὐ et καταφύρω.
Ευκαταφρόνητος, *υ, δ* *ε* *η*, contemptibilis, despicibilis, adspernabilis. A καταφρονέω.
Ευκατάψευτος, *ον*, in quo facile est mentiri.
Ευκαταργάζομαι, bene subigo, mollio velut lanam, linum.
Ευκαταργαστος, *υ, δ* *ε* *η*, qui facile confici aut effici potest; (2) qui facile subigitur vel aratur; (3) qui facile vincitur, item interficitur.
Ευκαταρήγοτος, *υ, δ* *ε* *η*, qui facile multis de causis accusari potest, reprehensibilis.
Ευκάταρτος, *υ, δ* *ε* *η*, perspicuus.
Ευκαταρόεωτος, *υ, δ* *ε* *η*, factu, bene gestu, facilis. Ex εὐ et καταρθέω.
Ευκάτατος, *υ, δ* *ε* *η*, qui facile coerceri potest.
Ευκαυτος, *ον*, idem quod ευκατάκαυτος.
Ευκαυτος, *ον*, idem.
Ευκάσιος, *υ, δ* *ε* *η*, qui facile findi potest, scissilis; (2) qui facile frangi potest. Ex εὐ et καίω.
Ευκάστιος, *υ, δ* *ε* *η*, idem et ex iisd. Τηλόθι δ' ὁδμῇ κέρει τ' εὐκαίστοι, Odys. 5, 60.
Ευκίλαδος, *υ, δ* *ε* *η*, bene sonans; (2) sonorus.
Ευκίαντος, *υ, δ* *ε* *η*, bene aculeatus.
Ευκίριος, *υ, δ* *ε* *η*, pulchra habens cornua.
Ευκίραστος, *υ, δ* *ε* *η*, bene mistus; (2) bene dilutus et temperatus. A κεράννυμι.
Ευκίρως, *ιος, δ* *ε* *η*, questuosus. Σπείρις εὐκίρως ἔργα, indaginis questuosa opera, Opprian. Cyneg. 1, 37.
Ευκίρως, idem quod ευκίριος, corniger. Οὐχ ὡς εὐκίρως ἄγαν ἔχων, non autem tanquam potiretur cornigero pecu, Soph. Aj. 64.
Ευκίφαλος, *υ, δ* *ε* *η*, egregio capite præditus; (2) capiti conveniens, seu conducens.
Ευκίλητρα, *ας, η*, placatrix. Ab ευκίληος.
Ευκίληα, *ας, η*, quies, Hes. Ab eod.
Ευκίληος, *υ, δ* *ε* *η*, quietus, mitis.
Ευκίλως, quiete. A πράω. Ab ἡκίλος.
Ευκίλος, qui facile cremari potest. Ἐξανθρακώσας πυθμὶν εὐκίλον δέουσι, Io apud Etymol.

Ευκήστος, *ον*, pulchros hortos habens, Pind.
Ευκίνησια, *ας, η*, facilis motus, agilitas, mobilitas. Ex εὐ et κινέω, moueo.
Ευκίνητος, *υ, δ* *ε* *η*, qui facile movetur, seu moveri potest, mobilis, agilis, expeditus, de militia. Ex iisd.
Ευκίνητως, *adv*, mobiliter, agilitate.
Ευκίαν, *ονος, υ, δ* *ε* *η*, pulchras habens columnas.
Ευκλάδος, *ον*, procerus, late germinans.
Ευκλαστος, *υ, δ* *ε* *η*, fractu facilis, fragilis.
Ευκλής, *ιος, υ, δ* *ε* *η*, gloriosus. Ex κλέος.
Ευκλεία, vel ευκλεία, *ας, η*, seu ευκλεία, gloria, splendor nominis. Est et deæ nomen, cui apud Bæotios et Locros in foro quolibet ara statuæque dicata fuit.
Ευκλείζω, *f. ίσω*, celebro.
Ευκλείζαι, *a. 1. inf. act. Dor.* pro ευκλείσαι.
Ευκλείης, *ιος, υ, δ* *ε* *η*, gloriosus.
Ευκλείως et ευκλείως, *adv*, gloriose.
Ευκλείστος, *ον*, bene clausus.
Ευκλήης, *η, bene clausa.* Ex εὐ et κλείω.
Ευκληρία, *ω, f. ίσω*, prospera fortuna utor.
Ευκληρημα, *άτος, τὰ*, prospera fortuna. A πράω.
Ευκληρία, *η*, bona sors, prospera fortuna. Ab
Ευκληρος, *υ, δ* *ε* *η*, fortunatus.
Ευκλωστος, *υ, δ* *ε* *η*, nendo bene contortus.
Ευκλωπτος, *υ, δ* *ε* *η*, flexibilis, qui flecti facile potest. Ex εὐ et κνώμηντω.
Ευκναπτος, *υ, δ* *ε* *η*, bene paratus a fullone.
Ευκνήμις, *ιδος, υ, δ* *ε* *η*, bene ocreatus vel armatus.
Ευκνήμις, *ιδος, υ, δ* *ε* *η*, qui bonis seu pulchris tibiis est. Ex κνήμη.
Ευκνηςος, *ον*, bene velicans, Man. A κνίω.
Ευκοίλιος, *υ, δ* *ε* *η*, faciem alvum faciens. Ex κοίλια, alvus.
Ευκοινομήτης, *ος, η*, communi multorum consilio bene constitutus.
Ευκοινώντος, *υ, δ* *ε* *η*, facile communicans, communis, adfacilis. Ex κοινανέω.
Ευκοινωνσία, *ας, η*, affabilitas, comitas. A πράω.
Ευκολία, *ας, η*, facilitas. Ab ευκολος.
Ευκόλλητος, *υ, δ* *ε* *η*, qu. dic. adglutinabilis, sociabilis. Ex εὐ et κολλάω, glutinare.
Ευκόλος, *υ, δ* *ε* *η*, facilis, qui non est stomacho fastidioso; (2) simplex, apertus, ingenuus. Ex εὐ et κόλον, cibus.
Ευκόλως, *adv*, expedite, facile; ευκόλωτατα, facillime. A πράω.
Ευκόλπος, *ον*, sinuosus, magnum sinum habens.
Ευκόλμυτος, *υ, δ* *ε* *η*, urinandi peritus.
Ευκορέω, bene recondo, Ap.
Ευκόρης, *ος, η*, bene comatus. Ex εὐ et κέρω.
Ευκορέθης, *ιος, υ, δ* *ε* *η*, bene curatus; (2) bene tractatus. Ex εὐ et κορίζω, curo.
Ευκορίζω, *f. ίσω*, bene recondo; (2) diligenter colo.
Ευκορίσασθαι, *a. 1. inf. med.*
Ευκόριμος, *υ, δ* *ε* *η*, qui bene curatur; (2) qui facile portari potest. (2) τὰ μὲν ευκόριμα πάντα σιτολεγον, App. Mithr. 90.
Ευκομος, *υ, δ* *ε* *η*, idem quod ευκόριμος.
Ευκοπία, *ας, η*, facilitas. Ab
Ευκοπος, *υ, δ* *ε* *η*, facilis, qui facili labore fit; (2) qui facili labore aliquid conficit.
Ευκοπράδης, *ωδης*, excrementi colorem et naturam habens; τὰ ευκοπράδεια, excrementa stercorea boni coloris et odoris.
Ευκόσπας, *adv*, facili labore et negotio.
Ευκόρυθος, *ος, υ, δ* *ε* *η*, pulchre galeatus. Ex κόρυς.
Ευκοσμία, *ω, f. ίσω*, modeste me gero, officio fungor; (2) orno bene. Hinc
Ευκόσμητος, *ον*, bene curatus, ornatus.
Ευκοσμία, *ας, η*, decencia, modestia.
Ευκοσμίως, *adv*, modeste, decenter.
Ευκοσμος, *υ, δ* *ε* *η*, bene ordinatus, concinnus.
Ευκόσμως, *adv*, concinne, recte.
Ευκόρης, *ιος, υ, δ* *ε* *η*, bene temperatus. Ex κεράννυμι.
Ευκρείρος, *ος, υ, δ* *ε* *η*, pulchra cornua habens.
Ευκρέως, *άτος, υ, δ* *ε* *η*, bene mixtus, dilutus seu temperatus, Eur.
Ευκρασία, *ας, η*, bona temperies.
Ευκράτος, *υ, δ* *ε* *η*, temperatus; (2) sincerus;

(3) qui media constat temperatione; (4) qui confundi commiserique potest.
Ευκράτως, *adv*, firmiter. A κράτος.
Ευκρεντος, *υ, δ* *ε* *η*, bene strepens, canorus, sonorus. Ex κρέω.
Ευκρηνος, *υ, δ* *ε* *η*, scaturigine bona præditus. A κρήνη.
Ευκρήτης, *ον*, bene mixtus, dilutus, seu temperatus, Ep.
Ευκρίδης, *υ, δ* *ε* *η*, bonum habens hordeum.
Ευκρίνεια, *ας, η*, perspicuitas, puritas. Ab
Ευκρίνης, *ιος, υ, δ* *ε* *η*, purus, liquidus; (2) ordine collocatus; (3) distinctus; (4) qui e morbo convalluit, omninoque robustus, elegans, velut de corpore. Ex κρήνη.
Ευκρίνητος, *υ, δ* *ε* *η*, bene discernendus.
Ευκρίνω, bene discerno, accuratum delectum habeo; bene secerno et seligo, Hom.
Ευκρινώς, *adv*, distincte, discrete.
Ευκρίτος, *ον*, perspicuus, facile distinguendus, judicandus.
Ευκρόαλος, *ος, υ, δ* *ε* *η*, pulchram seu copiosam in littore arenam habens. A κροάλη.
Ευκρότάλος, *ον*, suaviter strepens, sonorus. A κρόταλον.
Ευκρότης, *ον*, bene conflatus, compactus; (2) laudatus, ap. Soph. (An. 437.) Ern.
Ευκρύβης, *ον*, valde terribilis, Tryph.
Ευκρύπτος, *ον*, facile latens.
Ευκρύβης, *ιος, υ, δ* *ε* *η*, facile se occultans; (2) qui bene latet. Ex εὐ et κρύπτω.
Ευκταίος, *αία, αίων*, optabilis. Ευκταία Θέμις, Themis, quæ vota et imprecationes effectui carere non sinit, Eurip. Med. 169. Πατὴρς ευκταίαν Ἐρινύν, furiam a patre Œdipo invocantem, Æsch. Sept. contr. Theb. 725. Ευκταία φαινών, vota solvens, Soph. Trach. 239. Ab ευχομαι.
Ευκταίως, *adv*, optabiliter.
Ευκτιάνος, *υ, δ* *ε* *η*, dives, opulentus. A κτιάνομαι.
Ευκτιάτος, *ον*, felix possessionis, Cal.
Ευκτίας, optandus, Ep.
Ευκτημενία, *ης, η*, divitiæ. Ab
Ευκτήμων, *ονος, υ, δ* *ε* *η*, dives. A κτάμαι.
Ευκτήριος, *υ, δ* *ε* *η*, precatorius, ad preces pertinetis. Hinc ευκτήριον, oratorium, sacrarium, lararium. Ab ευχομαι.
Ευκτίζω, *f. ίσω*, bene ædifico.
Ευκτικός, *η, δν*, optativus. Ab ευχομαι.
Ευκτικώς, *adv*, optative. Ab ευκτικός.
Ευκτιμένη, *perf. part. pass. Poet.* pro ευκτισμένη, ab ευκτίζω.
Ευκτίμενος, bene ædificatus, Hom.
Ευκτις, *ος, υ, δ* *ε* *η*, eleganter conditus.
Ευκτίτος, *ος, υ, δ* *ε* *η*, bene structus.
Ευκτός, *η, δν*, item ευκτος, *ος, υ, δ* *ε* *η*, optabilis, optandus, expetendus.
Ευκτώς, *adv*, optabiliter.
Ευκύβω, *ω, f. ίσω*, felici successu ludo tesseris, seu bene jacto. A κύβος.
Ευκύβη, *ιος, υ, δ* *ε* *η*, poculis, i. e. compotationibus, conviviis aptus.
Ευκύκλος, *υ, δ* *ε* *η*, rotundus; (2) cum est epith. currus, significat volubilis, ευτροχος. (3) qui fit in orbem.
Ευκύκλως, *adv*, rotunde.
Ευκύκλωτος, *η, δν*, rotundatus.
Ευκύλιστος, *ος, υ, δ* *ε* *η*, volubilis. A κυλίω.
Ευκύμντος, *ον*, fluctuosus.
Ευκύριω, bene ago, Æsch. al. ευκυρία.
Ευκύλητος, *ον*, membris bene compactis, seu firmis pedibus, Nic.
Ευκύπτος, *ον*, remigio bene instructus, agilis, de navi.
Ευλάβεια, *ας, η*, metus, reverentia, circumspectio; (2) sollicitudo, anxietas; (3) pietas in sacris.
Ευλάβειομαι, *ῥμαι*, vereor, caveo religiose; (2) timeo, metuo; (3) caveo, declino religiose; (4) vito, fugio; (5) religione teneor. (1) ευλάβειτο μὴ σάξιν φίλους, veritus est servare amicos, Eurip. Or. 1059. Ευλάβεισθαι τὴν ἀπὸ τινος λύμην. Ευλαβηθεὶς ὁ χιλιερχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 25, 10. Μάλιστα ευλάβει τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας, Isocr. Ab εὐλαβής.

Εὐλαβέστερος, cautius, Eur. Ab
 Εὐλαβής, εὐ, δὲ ἡ, qui bene res capessit, seu
 adgreditur, circumspexit, cautus; (2) timi-
 dus; (3) religiosus; (4) verecundus. Ex
 εὐ et λαμβάνω, capio.
 Εὐλαβήσας, adv. poss. cavendum est.
 Εὐλαβία, ας, ἡ, cautio. Ab εὐλαβέσμαι.
 Εὐλαβία, ἡ, idem quod εὐλαβία, Theog.
 Εὐλαβίης, gen. sing. Ion. pro εὐλαβίας.
 Εὐλαβῆ, 2. sing. imperat. præs. med. Att. et
 Ion. pro εὐλαβέσσω, ab εὐλαβεσμαι.
 Εὐλαβῶς, adv. timide, caute; (2) religiose.
 Εὐλαβῶν, ἱς, leporibus abundans. A λαγρός,
 Ion. lepus.
 Εὐλαβῶν, putresco, vermes produco; subo,
 Hes. Ab εὐλαβί.
 Εὐλαβῶν, f. εὐλαβῶν, aro, Lac. ap. Thuc.
 Εὐ'ΑΑ', ὄν, αἱ, vermes, proprie, qui e putre-
 dine nascuntur.
 Εὐλαβῶν, γο, δὲ ἡ, δὲ τὰ, e bonis pulchrisque
 lapidibus structus. Ex λαβῶν.
 Εὐ'ΑΑ'ΚΑ, ας, ἡ, Vor Lacon. vomer; (2) bi-
 dens, ligo.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, bene loquens, facundus,
 disertus; (2) loquaculus. Ex λαβῶν.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, splendens, fulgidus.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, splendidus.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, oleribus abundans, seu fertilis.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, qui facile lævigatur, aut
 complanatur; (2) qui facile conteritur.
 Ex λαβῶν.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, bona prata habens. Ex λαβῶν.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, idem.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, pulcher; epith. feminae. Εὐ-
 λαβῶν Κύπρις, Sophr. Trach. 515. Ἰμερος
 εὐλαβῶν νόμος, Id. Antig. 796.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, bonas dictiones habens.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, desquamatu facilis; (2)
 qui facile delibratur et cortice spoliatur.
 A λαβῶν.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, valde albus.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, idem quod εὐλαβῶν; (2) felix, de
 sponsis, vel conjugibus, vel nuptiis.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, qui facile labitur in
 lethargum. A λαβῶν.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, brevis, non diu duraturus. A
 λαβῶν.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, animosus sum, forti sum
 animo. A λαβῶν.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, qui facile capi potest. Ex
 εὐ et λαμβάνω.
 Εὐλαβῶν, adv. ita ut facile et cito capi possit.
 Εὐ'ΑΗΡΑ, ὄν, τὰ, lora, habenæ.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, thure abundans, thurifer.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, pulchros habens lapides.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, bene instructus portu,
 epith. portus ipsius, commodus. A λαβῶν.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, præpinguis. A λίπος.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, exorabilis.
 Εὐλαβῶν, εὐ, δὲ ἡ, laudo; (2) bene precor,
 ominor; (3) benigne polliceor, per Ebr.
 vulgo benedico. Ἐάν τις αὐτὸς εὐλογῇ, Arist.
 Ach. 376. Ἀλλὰ πολλὰ τε κἀγαθὰ ἑστέρη τε
 πλείστα τὰς γυναικας εὐλογεῖ, Id. Conc. 454.
 Ὡς πλείστ' ἑπαινοῖς εὐλογώμενον πόδον, Sophr.
 Œd. Col. 720. A λόγος.
 Εὐλογηθήσονται, 3. pl. f. i. ind. pass.
 Εὐλογῆμαι, perf. ind. pass. Ion. pro εὐελο-
 γῆμαι.
 Εὐλογῆμενος, benedictus, part. perf. ejusd.
 Εὐλογῆς, ἡ, ὄν, cui benigne promissum est;
 (2) laudatus, vulgo benedictus.
 Εὐλογία, ας, ἡ, honestus sermo; (2) laus, præ-
 dicatio; (3) fausta omina, felicitatis pro-
 missio, vulgo benedictio; (4) beneficium,
 munus, eleemosyna; (5) sacra Cena.
 Εὐλογισίαι, ὡ, fut. ἴσω, recte ratiocinor; (2)
 æquo animo fero.
 Εὐλογισία, ας, ἡ, ratio bene subducta; (2)
 consilium, vel ratio recte inita, prudentia
 in capiendis consiliis. Ab
 Εὐλογισίης, εὐ, δὲ ἡ, quem facile reputare et
 pendere licet; (2) qui recte ratiocina-
 tur, prudens, moderatus; (3) probabilis,
 idoneus. A λογίζομαι.
 Εὐλογισίης, adv. prudenter, sapienter, recte.

Εὐλογος, εὐ, δὲ ἡ, rationalis, rationi consen-
 taneus, probabilis, rectus, verus; (2) quod
 facile parari et haberi potest.
 Εὐλογος, adv. recte, apte, opportune, vere.
 Εὐλογοφάνεια, ας, ἡ, probabilitas causæ, præ-
 textus.
 Εὐλογοφάνης, ἱς, speciosus, verosimilis.
 Εὐλογχίω, felix sum, Hesych. Ab
 Εὐλογχός, fortunatus. A λογχός.
 Εὐλυσία, ας, ἡ, mundities qua quis bene clotus
 est; (2) purgatio. Ex εὐ et λύω.
 Εὐλύφος, εὐ, δὲ ἡ, bene cristatus; (2) stre-
 nuus; (3) morigerus; (4) pulchram cris-
 tam habens.
 Εὐλύφος, adv. generose, fortiter. Ὅστις δὲ πρὸς
 τὸ πῖπτον εὐλύφος (legitur εὐλόγως pessime)
 φέρεται τὸν δαίμονα, Eurip. Fragn. 15, ex An-
 tig.
 Εὐλόγος, εὐ, δὲ ἡ, gravidis vel parturientibus fa-
 vens; epitheton Dianæ, Eurip. Hipp. 106.
 Εὐλύγιστος, εὐ, δὲ ἡ, flexilis, qui facile flecti
 potest. Ex εὐ et λυγίζω.
 Εὐλύρας, Dor. pro εὐλύρης, εὐ, δὲ, bonam lyram
 habens; (2) bene lyra canens; (3) canorus.
 (2) εὐλύρας Ἀπόλλων, Eurip. Alcest. 574. Ex
 εὐ et λύρα.
 Εὐλύρος, εὐ, δὲ ἡ, idem et ex iisdem.
 Εὐλύτος, εὐ, δὲ ἡ, qui facile solvi potest; (2)
 paratus discedere, expeditus. A λύω.
 Εὐλύτος, adv. expedite, facile.
 Εὐμάθεια, ας, ἡ, docilitas, celeritas discendi.
 Ab
 Εὐμάθης, εὐ, δὲ ἡ, docilis, ingeniosus; (2)
 facilis intellectu. Ex εὐ et μαθάνω.
 Εὐμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμάθεια.
 Εὐμαθῶς, adv. ita ut quis facile addiscat, fa-
 cile discendo; (2) ita ut facile percipi
 possit.
 Εὐμαλακτος, εὐ, δὲ ἡ, qui facile emollitur, fa-
 cile emollescens. Ex μαλάσσω.
 Εὐμαλλος, εὐ, δὲ ἡ, bene villosus, Pind.
 Εὐμαλον, acc. sing. Dor. pro εὐμῆλον.
 Εὐμάρα, ἡ, pellis, corium, Sch. Theoc.
 Εὐμαραντος, εὐ, δὲ ἡ, qui facile marcescit, ca-
 ducus. A μαραίνω.
 Εὐμαρεία, ας, ἡ, facilis; (2) tranquillitas
 animi; (3) latrina, ap. Iones. Οὐκ εὐμαρεία
 χαράμενος πολλῇ, Sophr. Trach. 196. Ab
 Εὐμαρῆς, εὐ, δὲ ἡ, facilis, commodus. Ἐν
 εὐμαρῇ εἶναι, nullius esse momenti, Eurip.
 Iphig. in Aul. 969; Helen. 1243.
 Εὐμαρῆς, adv. facile, Theog.
 Εὐμαρία, ας, ἡ, idem quod εὐμαρεία.
 Εὐμαρίω, f. ἴσω, allevo. Ab eod.
 Εὐμαρίς, ἱδός, ἡ, calcamenti genus. Ab εὐ-
 μαρῆς, quia facile induitur aut expeditum
 incessum facit; sive ab εὐμαρία, quia e co-
 rio erant, Erit. Βαρεῖς εὐμαρίων, Eurip.
 Orest. 1369.
 Εὐμαρῶς, adv. facile, nullo negotio.
 Εὐμεγένης, εὐ, δὲ ἡ, valde magnus, ingens;
 (2) procerus. Ex μέγας.
 Εὐμεθίδος, εὐ, δὲ ἡ, in quo methodus et ratio
 est; (2) compendiosus, artificiosus.
 Εὐμεθιδίως, adv. apte; (2) compendiose.
 Εὐμεθῶς, adv. idem.
 Εὐμείδης, εὐ, δὲ ἡ, hilaris, lætus. Ex εὐ et
 μείδω.
 Εὐμειλαντος, εὐ, δὲ ἡ, qui facile mulceri, leniri,
 vel placari potest. A μειλίσσω.
 Εὐμειλίχως, εὐ, δὲ ἡ, idem.
 Εὐμείλεια, ας, ἡ, apta modulatio. Ab
 Εὐμείλης, εὐ, δὲ ἡ, apte modulatus, canorus.
 A μέλος, modulatio.
 Εὐμείλια, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.
 Εὐμείλιος, εὐ, δὲ ἡ, fraxini, i. e. hastæ e fraxino,
 peritus, bellator bonus. A μέλι.
 Εὐμελίην, acc. sing. Ion. pro εὐμελίαν.
 Εὐμελιστίαι, ὡ, f. ἴσω, apes meæ bene mellifi-
 cant; (2) bene mellificæ. A μέλιττα.
 Εὐμελῶς, adv. perite, accurate.
 Εὐμείνεια, ας, ἡ, benevolentia, animus bene ad-
 fectus, clementia, placabilitas:
 Εὐμενεστῆρας, adv. benignius:
 Εὐμενεστῆρας, ας, ἡ, benevola, patrona: Ab
 Εὐμενετής, εὐ, δὲ ἡ, benevolus, amicus: Ab

Εὐμενείας, ὡ, f. ἴσω, benevolus sum, propitius.
 sum. Ab
 Εὐμενής, εὐ, δὲ ἡ, benevolus, clemens, ami-
 cus, bonignus. A μένος.
 Εὐμενίδης, ἱδός, αἱ, Eumenides, Furia. Per
 Antiphrasin ab εὐμενίης.
 Εὐμενίω, f. ἴσω, benevolum reddo, placo.
 Εὐμενῶς, adv. benevole, benigne.
 Εὐμερίσος, εὐ, δὲ ἡ, dividuus.
 Εὐμετάβλητος, εὐ, δὲ ἡ, mutabilis, inconstans.
 A μεταβάλλω.
 Εὐμετάβλητος, εὐ, δὲ ἡ, idem.
 Εὐμεταβλήτως, adv. inconstanter.
 Εὐμετάδοτος, εὐ, δὲ ἡ, facilis ad impertiendum,
 liberalis. Ex μεταδίδωμι.
 Εὐμεταδίωτος, adv. benigne, liberaliter.
 Εὐμετάθετος, εὐ, δὲ ἡ, mutabilis.
 Εὐμετακινήτος, εὐ, δὲ ἡ, qui facile moveri et
 mutari potest. A μετακινέω.
 Εὐμετακίνητος, εὐ, δὲ ἡ, transportatu et tra-
 ductu facilis. A μετακινέω.
 Εὐμετάπειτος, εὐ, δὲ ἡ, cui facile aliud persua-
 detur; (2) qui facile dissuaderi potest.
 Εὐμεταπειστος, ὄν, mutabilis.
 Εὐμετάπτωτος, εὐ, δὲ ἡ, mutationi obnoxius.
 A μεταπίπτω.
 Εὐμετάπτος, εὐ, δὲ ἡ, instabilis, inconstans.
 A μεταπίπτω.
 Εὐμετάπτος, ὄν, idem.
 Εὐμετάφορος, ὄν, idem.
 Εὐμεταχειρίσιος, ας, ἡ, mobilitas, placabilitas,
 tractabilitas, commodi mores.
 Εὐμεταχειρίσιος, εὐ, δὲ ἡ, tractabilis, non dif-
 ficilis, mitis, placabilis; (2) qui facile capi
 potest. A μεταχειρίζω.
 Εὐμεταχειρίσιος, adv. ita ut facile tractari
 queat, placabiliter, leniter.
 Εὐμετρεῖς, ἱα, ἰον, idem quod
 Εὐμετρος, εὐ, δὲ ἡ, modum servans, modera-
 tus. A μέτρον.
 Εὐμήκης, εὐ, δὲ ἡ, bene longus, decore pro-
 cerus. A μήκος.
 Εὐμήλος, εὐ, δὲ ἡ, ovibus abundans; (2) pec-
 corum ferax. A μήλον.
 Εὐμήρος, εὐ, δὲ ἡ, qui bona seu decora et
 firma femora habet.
 Εὐμήρῳτα ἔργα, lanæ ad nendum faciles. Ex
 εὐ et μερῶν, filum deduco.
 Εὐμήτης, ἱδός, ἡ, prudens. A μήτις.
 Εὐμηχανία, ας, ἡ, industria, solertia. Ab
 Εὐμηχῆνος, εὐ, δὲ ἡ, ad machinandum promp-
 tus, industrius, ingeniosus.
 Εὐμηχανῶς, adv. ingeniose, artificiose.
 Εὐμηκτος, ὄν, comis, facilis, bonus sodalis.
 Εὐμήκτος, εὐ, δὲ ἡ, facile imitabilis.
 Εὐμήκτος, εὐ, δὲ ἡ, invidiosus, invidus.
 Εὐμήκτος, ὄν, bono stamine factus. Ὅθνην καὶ
 τὸν εὐδὸς εὐμήκτος πλοκαίς, Eurip. Iph. Taur.
 824.
 Εὐμήκτος, εὐ, δὲ ἡ, bene mitra cinctus.
 Εὐμηκνοστήρας, adv. ad retinendum aptius.
 Εὐμηκνοστήρας, εὐ, δὲ ἡ, memoratu facilis, me-
 morabilis. A μηκνοστή.
 Εὐμνηστος, εὐ, δὲ ἡ, cujus facile recordamur,
 cujus memoria semper nobis obversatur.
 A μνήστω.
 Εὐμοίρειας, ὡ, bona sorte utor.
 Εὐμοίρεια, ας, ἡ, bona sors, felicitas.
 Εὐμοίρος, εὐ, δὲ ἡ, bona sorte utens, felix.
 Ὡς εὐμοίροισιν ἀπονήσκηκας, App. in Han-
 nibal.
 Εὐμοίρειας, adv. felici fato. A præc. A μοίρα.
 Εὐμολπίως, recte cano, Hom.
 Εὐμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia
 cantus; (2) suavis vocis. A μολπή.
 Εὐμολπος, εὐ, δὲ ἡ, bene canens.
 Εὐμορφία, ας, ἡ, pulchritudo. Ab
 Εὐμορφος, εὐ, δὲ ἡ, formosus, speciosus.
 Εὐμορφολογέιν, facite, lepide loqui.
 Εὐμοσία, ας, ἡ, musica elegantia, musicus le-
 pos, et doctrinæ lepos et gratia. Ex Μῦσα.
 Εὐμωσος, ὄν, suavis canens; (2) venustus,
 argutus; (3) eruditus.
 Εὐμώσως, adv. eleganter, erudite.
 Εὐμωχθῶς, εὐ, δὲ ἡ, labore honesto ortus, vel cum
 eodem conjunctus, Hesych.

Εἰδυμένος, ον, mugiens. Α μυκάμαι.
 Εἰδυμένη, ἡ, rumor, *Hymn. Hom.*
 Εἰδυόμενος, dormio, cubo. Ab εἰνῇ.
 Εἰδυῶν, ὁ, f. ἴσω, sopio; (2) in cubili colloco, cubile statuo; (3) de mari, placare, tranquillum reddere, ponere, sternere; (4) dormio, quiesco; (5) conculco. Τὸν τετραπύην ὕδρον εἰνύσας θρόνους, *Lycophr.* 1313. Γάμοις ἴσαν βασιλικοῖς εἰνύσσαι, *Eur. Med.* 18. Καὶ τὸν μὲν ἥρην εἰνύσαι δαίμον δορυ, *Lycophr.* 567. Ab εἰνῇ.
 Εἰναια, ης, ἡ, Ion. pro εἰνῇ.
 Εἰναια, tori socia. Ἡγάγετ' εἰναιαν εἰς θαλάμους, *Eurip. Andr.* 104.
 Εἰναιεύς, bene seu benigne defluens, *Æsch.*
 Εἰναιεῖα, commodum habito, *Hom.*
 Εἰναιόμαι, bene habitor, *Hom.*
 Εἰναιόμενος, part. præs. ind. pass. v. εἰναιῶ.
 Εἰναιών, α, τὸ, stratum lecti, stragulum.
 Εἰναιός, αἶα, αἶον, qui procumbere amat, tori particeps. Ἐλάνη θυμαλλοχθεῖσαν εἰναιός γάμοις, *Eurip. Androm.* 1246.
 Εἰναιῖα, bene vel commodum habito.
 Εἰνᾶς, ἄδος, jacens, *Steph.*
 Εἰνᾶντος, α, ὁ εἰς ἡ, ad cubandum, seu cubile statuendum opportunus. Ab εἰνᾶζω.
 Unde
 Εἰνᾶτης, ἥρος, ὁ, concubitor; (2) maritus.
 Εἰνᾶτηριον, α, τὸ, cubiculum, dormitorium; (2) cubicular lectus. (2) καὶ βίβας ἐν μέσσοις εἰνᾶτηρίοις, *Soph. Trach.* 918. Ὑγιᾶς εἰνᾶτηριον, *Eurip. Or.* 589.
 Εἰνᾶτης, ἡ, ὁ, cubicularius.
 Εἰνᾶτωρ, ὁρος, ὁ, idem quod εἰνᾶτης.
 Εἰνᾶτριάς, ας, ἡ, concubitor; (2) conjux, marita. Ab
 Εἰνᾶτης, ἥρος, ὁ, concubitor; (2) maritus.
 Εἰνᾶτηριον, α, τὸ, cubile; (2) dormitorium.
 Εἰνᾶτωρ, ὁρος, ὁ, maritus. Πρὸς ἄλλων εἰνᾶτωρ, *Eurip. Andr.* 1041. Αἱ μὲν εἰνᾶτωρ, αἱ δὲ παιδᾶς, *Id. Troad.* 830.
 Εἰνᾶω, ὦ, fut. ἴσω, colloco; (2) sopio; (3) sedo; (4) pass. dormio. Τῆς δ' εἰνᾶτης γόνυ, *Odys.* 4, 758. Θεᾶ θροῦν εἰνᾶτριάς, *Il.* 2, 821. Ab εἰνῇ.
 Εἰνᾶτης, α, ὁ, concubitor; (2) maritus.
 Εἰνᾶτης, ἴδος, ἡ, concubina; (2) uxor. Ab
 Εἰνᾶτης, ἡς, ἡ, cubile; (2) lustrum; (3) concubitus; (4) tentorium; (5) sepulchrum, *Soph. Electr.* 436; (6) locus quavis in quo aliquis commoratur; (7) ancora; (8) vestis, stragula lecti; (9) torus funebris, *Eurip. Suppl.* 768.
 Εἰνᾶτριάς, part. a. 1. ind. pass. f. g. ab εἰνᾶω.
 Εἰνᾶν, adv. e lecto.
 Εἰνᾶμα, ἄτος, τὸ, concubitus.
 Εἰνᾶτριάς, ας, ἡ, cubitrix, cubans.
 Εἰνᾶτριάς, conjux; (2) epith. noctis, quæ soporem inducit. (2) ἐσθλὴν εἰνᾶτριάς νύξ, *Apoll. Rhod.* 4, 1058.
 Εἰνᾶτριάς, ἥρος, ὁ, cubicularis; εἰνᾶτριάς χιτῶν, vestis cubicularis, nocturna.
 Εἰνᾶτης, α, ὁ, maritus. Ὀδυρομένη σὺν εἰνᾶταν, *Eurip. Med.* 159. (εἰνᾶταν ob metrum, alias dicendum εἰνᾶτην.)
 Εἰνᾶτος, seu εἰνᾶτης, α, ὁ εἰς ἡ, bene textus, de veste pulchra. Α νῆα.
 Εἰνᾶτριάς, ας, ἡ, cubitrix, cubans. Ὡς ἡρ' ἔπασσε δὲ ξανθὴ ἴσ' ἐν κοίταισι ταῖσδε εἰνᾶτριάς, *Soph. Trach.* 921.
 Εἰνᾶτωρ, ὁρος, ὁ, maritus. Ἦν ὁ Διὸς πατὴρ εἰνᾶτωρ Διὸς, *Eurip. Herc. Fur.* 27. Εἰνᾶτωρ δὲ ὁς, *Id. Ibid.* 97.
 Εἰνᾶν, adv. e lecto. Ab εἰνῇ.
 Εἰνᾶν, ὦν, τὰ, stragula, strata. Ab eod.
 Εἰνᾶς, ἴδος, ἡ, uxor. Ἀνδρῶν εἰνᾶδας λαοφύμοις, *Eurip. Or.* 327. Κακίης εἰνᾶδος τιμωρία, *Id. Iphig. Aul.* 397. Ab eod.
 Εἰνᾶς, ἴος, ὁ εἰς ἡ, privatus, orbus, viduus, vidua orba. Τὰν φίλων πατρῶν... εἰνᾶς, segregata a paternâ familia, *Soph. Trach.* 562. Ab εἰς, uiuus.
 Εἰνᾶν, ὦ, fut. ἴσω, benevolus sum, bene affectus sum animo erga aliquem, *Matt.* 5, 25. Ab εἰνᾶτος. Hinc
 Εἰνᾶντος, α, ὁ εἰς ἡ, facilis intellectu:

Εἰνοήτως, adv. ita ut facile intelligi queat:
 Εἰνοῖα, ας, ἡ, benevolentia. Ab eod.
 Εἰνοῖος, ἡ, ὦν, benevolus. Ab eod.
 Εἰνοῖκος, adv. benevole; εἰνοῖκω, magis benevole. Ab εἰνοῖκος.
 Εἰνοῖος, ὦ, fut. ἴσω, bonis legibus instituo. Hinc εἰνοῖομαι, ὦμαι, bonis legibus utor; (2) bene leges exerceo. Πόλις μέλλει εἰνοῖοσθαι, *Plat.* Ab εἰνοῖος.
 Εἰνοῖος, ας, ἡ, bonæ leges; (2) status sub bonis legibus; (3) æquitas; (4) pietas. (4) εἰνοῖα σέθεν μεγίστα, summa pietate colens, *Soph. Aj.* 712. Ab eod.
 Εἰνοῖοις, ὦν, sc. pascua pecoribus accommodatissima, *Hes.*
 Εἰνοῖον, acc. sing. Ion. pro εἰνοῖον.
 Εἰνοῖος, α, ὁ εἰς ἡ, qui bonis legibus utitur; (2) pascuus, pabulosus. Ex νόμος, lex, vel νόμος, pascuo.
 Εἰνοῖος, contr. εἰνῶς, α, ὁ εἰς ἡ, bene adfectus erga aliquem, benevolus; τὸ εἰνῶν, benevolentia. Comp. εἰνῶτος sup. εἰνῶτος.
 Εἰνῶν, acc. sing. contr. pro εἰνῶν.
 Εἰνῶτος, α, ὁ εἰς ἡ, numen molendinis appositum, quod farinæ mensuram inspicere, eique præse credebatur.
 Εἰνῶχας, α, ὁ, spado. Ab εἰνῶχος.
 Εἰνῶχας, fut. ἴσω, eunuchizo, castro, viro, *Matt.* 19, 12. Ab eod.
 Εἰνῶχον, α, τὸ, lactucæ genus Veneri maxime adversum. Ab eod.
 Εἰνῶχιστής, ἡ, ὁ, castrator. A præc.
 Εἰνῶχιστής, ἡ, εunucho similis.
 Εἰνῶχος, α, ὁ, eunuchus, spado; (2) continentiam servans; (3) gynæcei præfectus, genus honoris in oriente, unde εἰνῶχοι, proceres. Ex εἰνῶ et ἔχω, curro.
 Εἰνῶχως, ἴος, ὁ εἰς ἡ, effeminatus, ut eunuchus. Ab εἰνῶχος.
 Εἰνῶς, adv. benevole. Ab εἰνῶτος.
 Εἰνῶς, adv. idem et ab eod.
 Εἰνῶτα, acc. sing. part. præc. Dor. pro εἰνῶτα, seu ὄντα, ab εἰμί.
 Εἰνῶντος, ἴος, volubilis, *Soph.*
 Εἰνῶντος, ον, qui facile movetur, vibratur. Α νομάω.
 Εἰνῶτος, α, ὁ εἰς ἡ, bonum habens dorsum; (2) fortes et latos humeros habens.
 Εἰνῶτα, 2. sing. a. 1. opt. med. verbi εἰνῶμαι.
 Εἰνῶμενος, dat. sing. part. aor. 1. med.
 Εἰνῶμενος, α, ὁ εἰς ἡ, hospitalis. Hinc Εἰνῶμενος, sc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium ἀξίως dicebatur.
 Εἰνῶμενος, adv. hospitaliter, amice.
 Εἰνῶμενος, α, ὁ εἰς ἡ, idem quod εἰνῶμενος.
 Εἰνῶμενος, adv. idem quod εἰνῶμενος.
 Εἰνῶμενος, α, ὁ εἰς ἡ, bene rasis, politus, elaboratus. Α ξίω.
 Εἰνῶν, 2. sing. a. 1. conj. med. verbi εἰνῶμαι.
 Εἰνῶνθην, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. εἰνῶναι.
 Εἰνῶνθης, α, ὁ εἰς ἡ, qui facile desiccatur. Α ξηραίνω.
 Εἰνῶς, α, ὁ εἰς ἡ, bene rasis seu politus; (2) qui rasura seu sculptura facile poliri potest. Α ξίω.
 Εἰνῶλης, ἴος, ὁ εἰς ἡ, qui est probæ materiæ. Ab εἰ et ἔωλον.
 Εἰνῶλος, α, ὁ εἰς ἡ, idem et ex iisd. (2) arborum ferax, lignis abundans.
 Εἰνῶλος, ὁ, ε ligno poliens egregia, *Man.*
 Εἰνῶλος, vide εἰνῶλος, et sic etiam cætera in quibus τὸ εἰν Att. pro σὺν positum.
 Εἰνῶντος, ον, perspicuus, clarus.
 Εἰνῶτος, α, ὁ εἰς ἡ, rasilis. Α ξίω, rado.
 Εἰνῶτος, α, ὁ εἰς ἡ, molis amplius et compactæ, corpulentus, mediocriter intumescens; (2) qui admittit et requirit ornatum; (3) molis minutus, hinc portatu facilis. (3) αὐτὴν δὲ τὴν πύλιν ἐπιστῆναι εἰνῶτον σφίσι ποιήσασθαι, *Arr. Hist. Alex.* 6, 29. Ab ὄγκος.
 Εἰνῶν, ὦ, fut. ἴσω, et εἰνῶμαι, ὦμαι, prospere progredior, prosperum iter præbeo. In med. prospero itinere, seu omnino, prospero successu utor. Ἡ μὲν ἂν εἰνῶν φέρεται κατὰ, scil. aqua, *Dem.* Ab εἰνῶτος.
 Εἰνῶν, idem.

Εἰνῶς, idem quod εἰνῶτος.
 Εἰνῶς, ας, ἡ, expeditum, planum, prosperum iter.
 Εἰνῶς, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. Ab
 Εἰνῶς, α, ὁ εἰς ἡ, boni odoris, fragrans.
 Εἰνῶς, α, ὁ εἰς ἡ, per quem facile iter patet, pervius; (2) iter expeditum habens; (3) qui prospero successu utitur.
 Εἰνῶς, idem quod εἰνῶς, in act. et med. (2) prospera precor, adnuo; prospera do. (2) σφῶν δ' εἰνῶν Ζεὺς, prospera omnia adnuat Jupiter, *Soph. Œd. Col.* 1435.
 Εἰνῶς, perf. ind. act. Ion. pro εἰνῶς.
 Εἰνῶν, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Εἰνῶν, adv. facili via, expedite; (2) prospero successu, feliciter.
 Εἰνῶν, Eueo, vox qua Baccho acclamabatur. Hinc ὁ Εἰνῶς, Bacchi cognomen.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, dispensatu facilis; (2) digestu facilis. Ex εἰνῶν.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, æconomia peritus.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, bonam domum habens; (2) bonus et commodus ad habitandum.
 Εἰνῶν, ὦ, f. ἴσω, vino abundo; (2) vinum bonum ferro. Ab εἰνῶν. Unde
 Εἰνῶν, ας, ἡ, vini abundantia et bonitas; (2) annus vini copia et bonitate insignis.
 Εἰνῶν, ον, vino bono factus, ut libatio.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, bonum vinum ferens; (2) vino abundans.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, auspicatus.
 Εἰνῶν, ον, felix, dives.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, valde lubricus, labilis.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, imbribus abundans.
 Εἰνῶν, part. præc. ind. pass. verbi εἰνῶ.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, qui bene et dextre novit cum aliis conversari, affabilis.
 Εἰνῶν, planum et concessu facile. Ab
 Εἰνῶν, qui bona somnia videt vel efficit.
 Εἰνῶν, ας, ἡ, armorum bonitas. Ab
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, bene armatus; (2) felix in armis.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, conspicuus, adspectabilis. Ex εἰ et πατῶμαι.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, qui facile cerni potest.
 Εἰνῶν, ας, ἡ, promptitudo seu facilitas ad irascendum; (2) morum sive ingenii lenitas, bonitas; nam ὀργαί sunt mores, animi affectus. Ὅς τὴν ἰμὴν πίπτειν εἰνῶν ψυχὴν κρατῆσιν, qui confidit sua morum bonitate meum animum flexurum, *Eurip. Hippol.* 1039: nam sic legendum cum Valckenario pro εἰνῶν. Πρὸς σοφὴν γὰρ ἀνδρῶς, ἀσκέει σόφρον' εἰνῶν, sapientis enim viri est modum in ira tenere, vel potius, morum bonitate commendabilem esse, *Eur. Bacch.* 641. Ab εἰνῶν.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, qui facile seu levi de causa irascitur; (2) qui moderate irascitur; (3) bene moratus, morum lenitate commendabilis. (3) εἰνῶν γὰρ ἐστὶ καὶ πρὸς, *Phitarch. de Oracul. Defectu.* 2, 413 C. sic legendum deleta vocula εἰ. Ab ὀργᾶν.
 Εἰνῶν, adv. ita iracunde ut ne ira modum excedat; (2) studiose, alacriter; (3) moderate, decore.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, idem quod εἰνῶν: vide ibi (2. 3.) Ab ὀργᾶν.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, qui bene appetit cibos; (2) qui stomacho appetitum cibi conciliat. Ex εἰνῶν.
 Εἰνῶν, α, ὁ εἰς ἡ, qui suis finibus facile continetur; (2) quem definire et suis limitibus describere facile est. Ab ὀργᾶν.
 Εἰνῶν, ὦ, f. ἴσω, religiose juro. Ὑμῖς δὲ κατὰ νόμον εἰσεπῶντες εἰνῶντες κρινέτε, *Xen. Τὴν ἰμὴν ψυχὴν κατὰ νόμον, ἢν ἂν εἰνῶντες ἰγῶν, per animam meam juro, quam non pejeraverim, Eurip. Or.* 1517. Ab εἰνῶν.
 Hinc
 Εἰνῶν, ας, ἡ, sanctum iusjurandum. Vox suspecta, neque ex analogia sermonis commendabilis, *Eurip. Hippol.* Sed legendum est εἰνῶν, cum scholiaste et uno codice manuscripto. Reperitur tamen apud Alex-
 2 O andrum

andrum in Helena testante grammatico, manuscripto in bibliotheca San-Germanensi asserto, qui rariores voces Atticas ex veteribus adnotavit.

Εὐορκία, ας, ἡ, iurijurandi fides. Ab

Εὐορκος, ος, ὁ ἢ, qui iusjurandum religiose colit; (2) τὸ εὐορκον, quod iurijurando consentaneum est, quod iusjurandum exigit: ὡς εὐορκος, perjurus, Eurip. Med. 495.

Εὐορκισμός, τὸ, vide εὐορκία.

Εὐορκωτός, vide εὐορκος.

Εὐορκως, adv. religiose iusjurandum servando; (2) interposito sacramento.

Εὐορκωτός, ον, unde facile impetus fieri potest; (2) qui facile incitatur, commovetur.

Εὐορκος, υς, ὁ ἢ, commodam et tutam navium stationem habens.

Εὐορκισμία, ας, ἡ, bonum augurium. Ab

Εὐορκίς, ἴδος, ὁ ἢ, qui bonis auspiciis fit.

Εὐορκός, ον, pulchram seu bonam contignationem habens, Eyr.

Εὐορκίαι, bene olea, odor sum, fragro, Theophr.

Εὐορκία, ἡ, bonus odor, fragrantia, Soph.

Εὐορκος, υς, ὁ ἢ, bene olens, fragrans, odoratus. Ex εὐ et ὀρμη, odor.

Εὐοσφραντικός, ἡ, ὄν, idem quod

Εὐοσφρητός, υς, ὁ ἢ, olfactu pollens, sagax. Ab ὀσφράομαι.

Εὐοσφάλλος, υς, ὁ ἢ, qui pulchris et venustis oculis est; (2) qui alienis oculis gratus est; (3) honestus, bellus.

Εὐοσφάλλως, adv. cum quadam oculorum venustate; (2) decore, decenter.

Εὐοσφρως, υς, ὁ ἢ, pulchra habens supercilia.

Εὐοσφριμαι, ἴμαι, εὐοσφρίται, recte habentis regitur. Ab ὀσφρην.

Εὐοσφρία, ὦ, f. ἡσω, lætor, feliciter ago ex labore. Ab

Εὐοσφρος, υς, ὁ ἢ, lætus.

Εὐοσφρος, ον, firme retinens. Ab ἔχω.

Εὐοσφία, pulcher, jucundus aspectu sum.

Εὐοσφία, ας, ἡ, facies pulchra, pulcher aspectus, venustus; (2) opsoniorum abundantia, bona opsonia. Ab ὀσφρην, vel ὀσφρην.

Εὐοσφρος, ον, opsoniis abundans.

Εὐοσφρην, ες, bene compactus. A σφρην.

Εὐοσφρία, ας, ἡ, natura quæ facile adfici potest, corporis constitutio injuriis facile obnoxia; (2) felicitas; (3) beneficium quatenus quis eo adficitur; (4) voluptas, oblectatio, deliciae; (5) habitus bonus corporis vel animi, qui facile sustinet incommoda; robor corporis vel animi.

Εὐοσφρία, ὦ, f. ἡσω, facile patior seu aliqua re adficior; (2) felicitate fruor; (3) bona sum corporis habitudine; (4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab

Εὐοσφρην, ες, ὁ ἢ, qui facile aliqua re adficitur; (2) pronus, promptus. Ex πάθος.

Εὐοσφρηνος, υς, ὁ ἢ, passibilis, patiendi necessitati valde expositus. Ab εὐοσφρην.

Εὐοσφρην, beneficiarius, partic.

Εὐοσφρηνισμός, ας, ἡ, recta institutio liberorum; (2) disciplinarum notitia, quæ inest recte instituto; (3) commodi, honesti, liberales mores. Ex παιδεία.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, recte institutus, valde eruditus, doctissimus. Εὐοσφρηνισμός δ' ἀπο- τρεπὴ λέγειν, sapienter autem dicere vitas, (pro εὐοσφρηνισμῷ legebatur ante Musgraviū ἀπαιδευτα. Εὐοσφρηνισμός vero est neutrum plurale pro adverbio.) Eurip. Or. 410. Ex eod.

Εὐοσφρηνισμός, adv. erudite, docte, perite.

Εὐοσφρηνία, ας, ἡ, felicitas habendi bonos liberos; felicitas quam adferunt boni liberi. Ab

Εὐοσφρην, αιδος, ὁ ἢ, bonos habens liberos; (2) bona proles.

Εὐοσφρηνος, acc. sing. Dor. pro εὐοσφρηνον.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, manu perita structus, artificiosus, bene constructus; (2) dexter, agilis; (3) validus. A παλάμη.

Εὐοσφρηνισμός, ες, ὁ ἢ, laborem facilem habens, facile eluctabilis. A πάλη.

Εὐοσφρηνισμός, ον, vibratu facilis, Steph.

Εὐοσφρηνισμός, Ion. εὐοσφρηνισμός, sine magno certamine.

Εὐοσφρηνος, acc. sing. Poet. et Dor. pro εὐοσφρηνον.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui facile decipitur; (2) cui facile persuadetur; (3) qui facile regitur seu tractatur.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, valde acceptus, probatus, gratus; (2) credibilis.

Εὐοσφρηνισμός, ον, idem quod simplex.

Εὐοσφρηνισμός, ον, aptus seu facilis ad recipiendum.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, exorabilis, placabilis.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui facile advocatur, qui facile allicitur, placabilis, quocum agere facile sit; (2) propensus ad recipiendum.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, facilis intellectu, facile rem perspiciebat, capiens. A παρακα- λῶ.

Εὐοσφρηνισμός, adv. perspicue.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, adventu seu compor- tatu facilis. A παρακαλῶ.

Εὐοσφρηνισμός, ον, qui facile decipitur.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui facile flecti potest, exorabilis. A παρακαλῶ.

Εὐοσφρηνισμός, ον, pulcher, Dor. ap. Pind. pro εὐ- σφρηνος, seu εὐοσφρηνος.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, pravi docilis; cui facile malum suadet, qui facile decipitur. A παρακαλῶ.

Εὐοσφρηνισμός, υς, qui sine periculo præternavi- gatur.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui facile a sententia deducitur aut decipitur. A παρακαλῶ.

Εὐοσφρηνισμός, ον, obnoxius falsariis, qui facile perperam exprimitur, vel effingit, nam et active dicitur. A τυπῶ.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui facile in malam partem detorquetur; (2) qui facile in mentis errorem incidit. A παρακαλῶ.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, constanter assidens, assi- duus in aliquo negotio, constans, firmus.

Εὐοσφρηνισμός, adv. assidue, constanter.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, pulchras genas habens, pulcher. A παρῖα.

Εὐοσφρηνισμός, ον, qui facile subit, se insinuat. A παρῖα.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, facile consolationem ad- mittens, æquus animo.

Εὐοσφρηνισμός, adv. æquo animo, facilem se consolationibus præbendo.

Εὐοσφρηνισμός, ον, pulchras genas habens, Pind. P. 12. εὐοσφρηνισμός, Din. male.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, felix virgo, virginitatem facile et honeste tolerans.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui facile commove- tur. A παρακαλῶ.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, facilem se præbens; (2) bonus præbitor. Ex παρῖα.

Εὐοσφρηνισμός, ον, cum fiducia loquens. A παρῖα.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, elegantiori limbo prætextus; (2) laticlavus; (3) laticlavio veste utens. Ex παρῖα.

Εὐοσφρηνισμός, beneficio adficior: unde εὐοσφρηνισμός, quasi ab εὐοσφρηνισμῷ.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, claro patre natus; genero- sus; nobilis, Eur.

Εὐοσφρηνισμός, idem quod εὐοσφρηνισμός, Steph.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui facile calcari potest. Ex εὐ et παρῖα, calco.

Εὐοσφρηνισμός, ον, eupatorium, herba quæ- dam, Plin. 25. § 29. c. 6. Angl. AGRIMONY.

Εὐοσφρηνισμός, Dor. εὐοσφρηνισμός, patricius. Ex εὐ et πατὴρ.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, idem quod εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, bono patre natus.

Εὐοσφρηνισμός, ες, carnosus, compactus. A παρῖα.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, bonos agros, multa loca plana habens.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, pulchris indutus calceis seu talaribus. A πῖλον.

Εὐοσφρηνισμός, ον, pulchros pedes habens, pulchra sc. femina.

Εὐοσφρηνισμός, ας, ἡ, obsequium.

Εὐοσφρηνισμός, ὦ, f. ἡσω, obtempero, obsequor. Ab

Εὐοσφρηνισμός, ες, ὁ ἢ, qui facile paret seu obse- quitur, credulus; (2) aptus ad persuaden- dum. (2) τὸν γὰρ ἡδὺν φίλων νῖοι μολόντες, εὐοσφρηνισμοί, nam consuetis amicis novi ve- nientes ad persuadendum sunt aptiores, Eurip. Andr. Ex εὐ et πῖλον.

Εὐοσφρηνισμός, adv. obsequenter:

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, cui facile aliquid persua- deri potest, tractabilis; (2) morigerus. Ab iisd.

Εὐοσφρηνισμός, adv. ita ut facile persuaderi quid- quam possit.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, bene pexus, seu facilis ad pectendum.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, secari facilis, dolatu fa- cilis. A πικρῶ.

Εὐοσφρηνισμός, ον, felix, lætus. Αὐτὰ δ' ἔχουσαι μοῖραν ἢκ εὐοσφρηνισμῶν, Æschyl. Eumenid. 479.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui nobilem socerum habet.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, pulchrum habens peplum.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, concoctu facilis. A πῖπτον.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, facilis circumactu, ver- satilis. A περιγῶ.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui facile detrahitur. Ex εὐ et περιγῶ.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, conspicuus.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, bene circumscriptus, concinnus, habilis; (2) qui facile explicari, describi potest; (3) qui facile circumscri- bitur, i. e. coeretur. A περιγῶ.

Εὐοσφρηνισμός, ον, fragilis. A θραύω.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui facile velari, tegi, celari potest. A περικαλύπτω.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui facile ali- orum importunitatem fert, v. gr. in ade- undo (al. cui comitatus modicus et mini- sterium habile est).

Εὐοσφρηνισμός, ον, angustus, non late patens, brevis.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, valde adspectabilis; (2) qui facile despicitur, contemptibilis. Ex εὐ et περιπῖπτον.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui facile terminari seu circumscribi potest. A περιορίζω.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, bene ambulare seu in- cedere faciens, qui non impedit iter facere. Ex εὐ et περιπατῶ.

Εὐοσφρηνισμός, ον, qui facile flecti, circumagi potest. A περισπῶ.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, ad circumcingendum proclivis; (2) tenaciter inhærens; (3) quem multi circumstunt. A περισπῶ.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, manifestus, deprehensus facilis. A περιφωρῶ.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, qui facile circumfunditur, undique circumfus. A περιχύνω.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, bene foliatus, foliis deco- rus. A πῖπτον.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, expansus seu explicatu fa- cilis. A πῖπτον.

Εὐοσφρηνισμός, ας, ἡ, facilitas. Ab εὐοσφρηνισμός.

Εὐοσφρηνισμός, gen. sing. Ion. pro εὐοσφρηνισμός.

Εὐοσφρηνισμός, ες, ὁ ἢ, facilis. Πάντα δ' εὐοσφρηνισμός, Eurip. Phæn. 696. A πῖπτον.

Εὐοσφρηνισμός, ον, e saxo duro factus.

Εὐοσφρηνισμός, adv. facile, sine molestia, expedite.

Εὐοσφρηνισμός, ας, ἡ, facilis concoctu. A πῖπτον.

Εὐοσφρηνισμός, ες, ὁ ἢ, bene compactus, firmus, validus. Ex εὐ et πῖπτον.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, idem et ex iisd.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, pulchra ornatus galea.

Εὐοσφρηνισμός, ον, pulchre textus. A πῖπτον.

Εὐοσφρηνισμός, ες, ὁ ἢ, pulchra brachia habens, pulchra, de femina.

Εὐοσφρηνισμός, υς, ὁ ἢ, irriguus, aquosus; epith. terræ. Ex εὐ et πῖπτον, fons, scaterra.

Εὐοσφρηνισμός, ες, certus, quo freti esse possumus. Vid. εὐοσφρηνισμός.

Εὐοσφρηνισμός, ον, densus, dense textus.

Εὐοσφρηνισμός, ες, ὁ ἢ, squalidus, sordidus; epith. orationis

orationis vetustatem sine vitio imitantis. *A πίνες.*
Εύπιστος, α, δ, ζ, η, qui facile credit, credulus; (2) fidelis; (3) credibilis, qui facile creditur. A πίστις.
Εύπιστος, adv. fideliter.
Εύπτιον, on, praeipunguis, opulentus.
Εύπληγος, εως, δ, ζ, η, qui feliciter vagatur.
Εύπληστος, α, δ, ζ, η, qui facile fingi potest, qui facile formam aliquam induit. A πλάσσω.
Εύπληστος, ad fingendum apte; (2) speciose.
Εύπληγος, εως, δ, ζ, η, valde latus, peramplus. A πλάσσω.
Εύπλητος, on, bene plenus, Hom.
Εύπληκτον, gen. pl. ab
Εύπληγος, εως, δ, ζ, η, bene junctus, nexilis; unde εύπλεϊς, Pict. A πλέω.
Εύπληκτος, α, δ, ζ, η, bene plexus, bene plicatus, eleganter nexus seu contextus.
Εύπληγος, α, δ, ζ, η, qui bonis firmisque lateribus est, lateribus valens, seu decorus. A πλέω.
Εύπληγος, εως, δ, ζ, η, qui facile pulsatur. A πλέω.
Εύπληγος, α, δ, ζ, η, bene repletus; (2) qui facile impletur. A πλέω.
Εύπλοια, bene navigo.
Εύπλοια, ας, η, Ion. εύπλοϊα, felix et bona navigatio. A πλώω.
Εύπλοκαμνος, εως, δ, ζ, η, pulchros cincinnos habens. Ab
Εύπλοκαμνος, α, δ, ζ, η, idem; crinitus, cincinnatus.
Εύπλοκος, α, δ, ζ, η, bene textus. A πλώω.
Εύπλος, contr. εύπλος, α, δ, ζ, η, navigatio facilis, navigationem faciliem habens; (2) commodus navigantibus. (2) εύπλον υμνον Ιουιο, Theocr. 7, 62.
Εύπλοτος, α, δ, ζ, η, praedives.
Εύπλοτος, εως, δ, ζ, η, bene lotus; (2) mundus. A πλώω.
Εύπνοια, ας, η, facilis et commoda spiratio, spirationis facilitas. Ab
Εύπνοια, α, δ, ζ, η, bene spirans, cujus spiracula aperta sunt; (2) perfabilis; (3) bonum odorem spirans. A πνίω.
Εύπνοια, facile spiro, Steph.
Εύπνοια, η, commoda spiratio, Steph.
Εύπνοια, contr. εύπνοια, α, δ, ζ, η, bene spirans; (2) perfabilis. A πνίω.
Εύπνοια, on, pedi aptus, de calceo.
Εύπνοια, ας, η, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εύπνος.
Εύπνοια, ω, f. ήσω, benefacio, beneficium confero. Εύπνοια τον εύποιοντα, Xen.
Εύποιος, εως, δ, ζ, η, beneficio adficiendus.
Εύποιος, η, on, propensus ad benefaciendum.
Εύποιος, α, δ, ζ, η, bene factus, elegans.
Εύποιος, ας, η, beneficentia:
Εύποιος, εως, δ, ζ, η, beneficus. A ποίω.
Εύποικίλος, on, diversicolor.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, bonum vellus habens.
Εύποκός, α, δ, ζ, η, oppugnabilis, qui debellari facile potest, cum quo bellum gerere facile est. A πολεμῶ.
Εύποκός, α, δ, ζ, η, habilis ad bellum, bellicosus, strenuus et fortis in bello.
Εύποκός, adv. apte ad rationem bellicam; ex arte militari.
Εύποκος, εως, δ, ζ, η, multas pulchras urbes habens.
Εύποκός, on, bene constitutus, de civitate.
Εύποκός, α, δ, ζ, η, obsessu facilis. A πολεμῶ.
Εύποκός, on, consiliis abundans, prudentissimus.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, bonus dux, de vento secundo, de duce via tuto et fido gnaroque.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, facile pervius, permeabilis. A πορεύω.
Εύποκος, ω, ε, εύποκοίμαι, ήμαι, abunde possum, est mihi facultas, abundo, etiam in rebus malis. Εύποκόν χρημάτων, της τροφής, Aristot. εἰπὶν, Plat. τὰ χρηματικά, Dem. Α πόρος.
Εύποκος, ας, εως, δ, ζ, η, facultas, copia.

Εύποκος, α, δ, ζ, η, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abunde suppetens.
Εύποκος, ας, η, copia, facultas; (2) opes.
Εύποκος, excogito, Eur.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, parabilis, adquisitu et paratu facilis, qui facile suppeditatur. Ex πορίζω.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, expeditus; (2) copiosus, opulentus, locuples.
Εύποκος, adv. facile, copiose.
Εύποκός, on, adv. facilis.
Εύποκος, η, bona fortuna, felicitas. Ab
Εύποκος, α, δ, ζ, η, felix, fortunatus.
Εύποκος, adv. fortunatus, felicitas.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, potatu facilis, potui aptus; (2) e quo hiberna facile ac jucundum est. Ex εύ et ποτίν.
Εύποκος, ας, εως, δ, ζ, η, bonis pedibus praeditus, pedibus firmus; (2) velox.
Εύποκος, ω, f. ήσω, feliciter res ago, felix sum in rebus gerendis. Ab εύποκος. Hinc
Εύποκος, ας, εως, δ, ζ, η, felicitas in rebus agendis; (2) opera strenue navata.
Εύποκος, εως, δ, ζ, η, felix in rebus agendis. Ex εύ et πράττω. Hinc
Εύποκος, ας, η, idem; (2) sors prospera, res secundae; (3) recta actio, bonum opus.
Εύποκος, on, felicior.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, factu facilis.
Εύποκος, ας, η, vide εύποκος.
Εύποκος, εως, δ, ζ, η, idem.
Εύποκος, vel εύποκος, f. ήσω, felix sum in rebus gerendis, secundis rebus utor. Εύποκος, in τῇ μάχῃ, Thuc. (rectius divisim.) Ern.)
Εύποκος, α, δ, ζ, η, pulchrum habens stipitem. A πρίω.
Εύποκος, ας, η, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus.
Εύποκος, dat. pl. Ion. et Poet. pro εύποκος, ab
Εύποκος, εως, δ, ζ, η, decorus, decens, speciosus; τὸ εύποκος, impr. de praetextu specioso dicitur. A πρίω.
Εύποκος, on, idem, wr. Aesch.
Εύποκος, adv. decore, decenter, speciose, specioso praetextu; εύποκος, decentius, quod et εύποκος.
Εύποκος, acc. sing. Ion. pro εύποκος.
Εύποκος, Ion. pro εύποκος, Herod.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, facilis accensu ustique; (2) inflatu facilis, epith. flatus, est validus. A πρίω.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, accurate sectus aut dissectus; (2) qui facile secari potest. A πρίω.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, promptus.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, prospectus, praevisus. A προοίω.
Εύποκος, εως, δ, ζ, η, qui prior beneficio est adfectus. A προοίω.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, gratus.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, adsiduus in aliquo negotio.
Εύποκος, ας, η, adfabilis. Ab
Εύποκος, ας, η, adfabilis, comis.
Εύποκος, adv. comiter.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, accessu facilis. Ex πρόσμιμι.
Εύποκος, adv. facili aditu.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, accessu facilis.
Εύποκος, adv. aditu facili, Polux.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, allatu facilis; (2) pervius; (3) expositus, aditu facilis, mitis; (4) commodus; (5) aditu facilis, mitis, quo cum congressi, agere et consuescere facile jucundumque sit. (4) καὶ ἐν αὐτῇ εύποκος, neque est commodum effugium hujus mali, Eurip. Med. 279. Ex πρόσμιμι.
Εύποκος, on, faciliem aditum habens, epith. portus.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, promptus, utilis.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, facile coiens et coalescens. Ex προοίω.
Εύποκος, honestam speciem habeo. "Οσοι δὲ εὐποκῶντες ἐν ἐσθλῇ, Gal. 6, 12.

Εύποκος, ας, η, honesta species, verisimilitudo. Ab
Εύποκος, α, δ, ζ, η, pulcher aspectu, qui speciosa forma est; (2) speciosus, probabilis; (3) qui hilari et laeto est vultu. Οὐκ εύποκος, θοοίμοις ἀρχὴ λόγου, infaustis proemiis inchoas orationem, Eurip. Phoen. 1346.
Εύποκος, adv. speciose, probabiliter.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, praetextu facilis; (2) speciosum praetextum habens; (3) excusatione dignus. Ex προοίω.
Εύποκος, adv. specioso praetextu.
Εύποκος, on, facile proferendus seu pronuntiandus.
Εύποκος, εως, δ, ζ, η, et
Εύποκος, α, δ, ζ, η, pulchram puppim habens. Παρ' εύποκος, Ἀργίων πλάταις, Euripid. Iphig. in Aul. 723.
Εύποκος, on, bonam proram habens; (2) idem quod εύποκος. (1) εύποκος, πλάταις, Eurip. Iphig. in Aul. 765.
Εύποκος, on, lubricus, fallax. A πταίω.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, bene alatus; (2) nobilis, superbus. Ex πτίω.
Εύποκος, on, idem; (2) celer.
Εύποκος, on, timidus, facile terrendus. A πταίω.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, habens pulchros ramos.
Εύποκος, ας, η, pulchrae clunes, Ath.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, cui bonae seu pulchrae nates sunt. Ex πνίω.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, pulchras turres (item urbes) habens, bene munitus.
Εύποκος, on, fertilis frugibus. A πυρός.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, qui facile ignescit, facilis excaufactus.
Εύποκος, ας, εως, δ, ζ, η, bene barbatus.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, producent bonos equos; equis praestans, Soph. Aed. Col. 711; (2) qui facile veritur aratro. Ex πῶλος, vel πῶλος, verto.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, multis irrorans guttis, stillans, Nonnus.
Εύποκος, ας, η, ferramenta axi infixata, ne a rota atteratur, Pollux. Ab εύρος.
Εύποκος, aor. 1. part. med. per Sync. pro εύποκος.
Εύποκος, a. 1. ind. med. per. Sync. pro εύποκος, ab εύποκος, pro εύποκος, invenio.
Εύποκος, adv. ex obliquo, a latere. Σὺ δ' εύποκος, ἰν' ἀπὸ, Il. 11, 251; 15, 541. Ab εύρος.
Εύποκος, ας, η, bene laborantes, epith. Eumenidum, Orph.
Εύποκος, εως, δ, ζ, η, bene consutus, pulchram seu firmam suturam habens. Ex βάπτω.
Εύποκος, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. εύποκος.
Εύποκος, Ion. fem. pro εύποκος, ab εύποκος.
Εύποκος, 3. sing. ab
Εύποκος, a. 1. ind. pass. verbi εύποκος.
Εύποκος, inventi sunt, 3. plur.
Εύποκος, praes. infin. act. Dor. pro
Εύποκος, invenisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
Εύποκος, ας, εως, δ, ζ, η, inventum. Ab εύποκος.
Εύποκος, η, inventio verborum; facundia.
Εύποκος, verba invenio, disertus sum.
Εύποκος, εως, δ, ζ, η, verborum inventor, facundus. Ex εύποκος et εύποκος.
Εύποκος, εως, δ, ζ, η, inventor, autor malorum.
Εύποκος, ω, f. ήσω, prompte et solertius verba invenio; (2) fictos sermones, nugae loquor. (2) ἀγνώμην μὴ δόξω τισὶν ὑμῶν ἐκ ἀναγκῆς εύποκος, verbosior esse quam necesse est, Polyb.
Εύποκος, ας, η, solertia in inveniendis verbis, facundia; (2) loquacitas. Ab
Εύποκος, α, δ, ζ, η, solers in inveniendis verbis, narrationibus; facundus, disertus; (2) nugator, fabulator.
Εύποκος, εως, η, inventio. Ab εύποκος.
Εύποκος, α, δ, ζ, η, inventor artium, insignis artibus.
Εύποκος, εως, δ, ζ, η, inventor.
Εύποκος, εως, δ, ζ, η, inveniens; (2) investigabilis.
Εύποκος, η, on, inveniendi vim habens.

Εὐρεσις, ἴδος, ἡ, inventrix. Ψυχὴ γὰρ εὐρεσις, καὶ φρονίσις τῶνδ' αὖ, κρίσις σοφιστῶ παντός ἐστιν εὐρεσις, Soph. in Fragm. Alctis. Ab εὐρεσις.

Εὐρεσις, 3. sing. aor. 2. ind. med. v. εὐρίσκω.

Εὐρεσις, ἄ, ὄν, inventus; (2) qui inveniri potest. Ab εὐρίσκω.

Εὐρεσις, τὰ, præmium inventori rei amissæ dari solitum. Ab eod.

Εὐρεσις, ας, ἡ, inventrix. Ab εὐρεσις.

Εὐρεσις, invenī, perf. ind. act. verbi εὐρίσκω.

Εὐρεσις, α, ὁ εὐρίσκω, facile frangendus. Εὐρεσις αἰώματα, Aret.

Εὐρεσις, ἄτος, τὰ, inventum; (2) quæstus, lucrum.

Εὐρεσις, ας, ἡ, facundia. Ab

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, facundus. Ex ῥέω.

Εὐρεσις, ας, 2. inf. act. Dor. pro εὐρίσκω.

Εὐρεσις, et εὐρίσκω, ας, abundans pecoribus.

Εὐρεσις, invenies, 2. sing. fut. 1. ind. act.

Εὐρεσις, invenietis, 2. plur. fut. ejusd.

Εὐρεσις, ἴος, ὁ εὐρίσκω, idem quod εὐρεσις.

Εὐρεσις, ὁρος, ὁ εὐρίσκω, inventor.

Εὐρεσις, 2. pl. a. 2. conj. act. verbi εὐρίσκω.

Εὐρεσις, ἴα, ἴον, invenientes. Ab εὐρίσκω.

Εὐρεσις, α, ὁ εὐρίσκω, bene radicans, firmis nitens radicibus; (2) radice exuberans. Ex ῥίζα.

Εὐρεσις, ἄ, f. ὄσω, bene radicans sum; (2) radicibus exubero. A præc.

Εὐρεσις, ἴος, ὁ εὐρίσκω, sagax, quasi cui boni sunt nares. Superl. εὐρεσις. Κυνὸς λακκαίνης ὡς τις εὐρεσις βίας, Soph. Aj. 8.

Εὐρεσις, α, ὁ εὐρίσκω, idem et ex iisd. (2) firmo vel pulchro corio, pelle pulchra tectus. A ῥίνος.

Εὐρεσις, ας, adv. more Euripidis.

Εὐρεσις, Euripi modo huc illuc agitari, Aristot.

Εὐρεσις, α, ὁ εὐρίσκω, instabilis, versatilis; (2) qui fide incerta est. A ῥίσις.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, Euripus, fretum reciprocum, quale est inter insulam Eubæam et Atticam; (2) fretum quodvis; (3) stagnum, seu fossa aqua plena in hortis. Hinc

Εὐρεσις, ἴος, ὁ εὐρίσκω, Euripo similis, reciprocos æstus habens, velut Euripus.

Εὐρεσις, ας, invenio investigando et inquirendo; (2) casu reperio; (3) comperio, reperio, deprehendo; (4) quidam εὐρεσις pro esse. At εὐρεσις, invenio, aor. 1. εὐρίσκω (5) in med. comparo mihi, adipiscor, paro, impetrio; (6) incido in aliquid mali, conscisco: aor. 1. med. εὐρίσκω, εὐρεσις, εὐρεσις, perf. part. pass. εὐρεσθαι, inf. a. 2. Ἀρεσις εὐρεσις πᾶσις μαθήσει τε εὐρίσκω, Xen. Tὰ δ' ἔργα τὰς λόγους εὐρεσθαι, Soph. El. 627.

Εὐρεσις, ἄ, fut. ἴσω, bene fluo; (2) facilem cursum habeo; (3) feliciter ago, prospera fortuna utor. Εὐρεσις, ας, Polyb. Ab εὐρεσις.

Εὐρεσις, ας, ἡ, facilis fluxus; (2) facilis cursus; (3) res prosperæ et ad voluntatem fluentes. Ab eod.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, stridens; (2) celeriter volans. Ex εὐρίσκω.

Εὐρεσις, aor. 2. med. verbi εὐρίσκω.

Εὐρεσις, part. a. 2. act. Dor. pro εὐρεσθαι.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, Euroaquilus, (q. v. in Lat. Dict. M.) fluctuosus Euris. Ex εὐρεσις et αἰώματα.

Εὐρεσις, 1. pl. aor. 2. ind. act. pro εὐρεσθαι.

Εὐρεσις, invenī, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, Euronotus, ventus ab oriente hiberno spirans.

Εὐρεσις, contr. εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, bene fluens, facilem cursum habens; Eurip. Hec. 649. (2) facilem meatum præbens; (3) copiose fluens; (4) facundus.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, Euris, ventus ab oriente spirans, ap. Poetas, at ap. Geographos, Historicos, Physicos, spirans ab oriente brumali, adeoque e regione meridiem versus.

Εὐρεσις, εος, τὰ, latitudo, amplitudo. Ab εὐρεσις.

Εὐρεσις, α, 2. part. act. verbi εὐρίσκω.

Εὐρεσις, εος, ὁ εὐρίσκω, bene seu pulchre consultus. Ex εὐρίσκω.

Εὐρεσις, idem quod εὐρίσκω, Ep.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, pulchre fluens. Hom. εὐρεσις, in genitivo. Ex ῥέω vel ῥίσις.

Εὐρεσις, ὁ, ἡ, aquis, fontibus, fluvii abundans. Παμπαν εὐρεσις τε καὶ εὐρεσις, Apoll. Rhod. 3, 1086.

Εὐρεσις, al. εὐρίσκω, pro εὐρίσκω, Hom.

Εὐρεσις, vos, ὁ, ἡ, dives ovibus, ovibus abundans. Εὐρεσις "Ἀδμητος εὐρίσκω ἀνάσσειν, Apoll. Rhod. 1, 49.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, idem. Ex εὐρίσκω, ἀρεσις, agnus.

Εὐρεσις, εος, ὁ εὐρίσκω, aut εὐρίσκω, qu. dic. pulchri-fluus, ut hinc sit genitiv. εὐρίσκω, Il. 6, 508. Ex εὐρίσκω, fluo.

Εὐρεσις, ἴος, ὁ εὐρίσκω, sagacis naris.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, largiter, bene fluens.

Εὐρεσις, adv. late. Ab εὐρεσις.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latas vias habens. Ex ἄγω.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, latam seu amplam aream habens; (2) spatiosus maris campus: ab ἄλς, ἄλως, mare; (2) ἰδὺν τε ἄγω καὶ ἄγω, φῖα ἡ καὶ ἄγω, ὡς εὐρεσις, Orpian. Halicut. 1, 61. Ab εὐρεσις et ἄλως, area.

Εὐρεσις, ας, ας, ὁ εὐρίσκω, idem et ex iisd.

Εὐρεσις, ας, late regina, regina potens.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, improbe agere, ut Eurybates, seu Eurybates.

Εὐρεσις, pro εὐρεσις, ας, ὁ, ejus vis se late extendit. Ex εὐρεσις.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, prolixam barbam habens. A γενίσιον. Nonnus, contra analogiam, pro familiam copiosam habente, quasi a γένος, Ern.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latos vortices habens; profundus, latus. Ex εὐρεσις et δίνω.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, templum lati fundi, Call.

Εὐρεσις, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri; concinnitas corporis, decens et aptus motus. Ab

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, numerosus; (2) concinnus.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, concinne.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, latum seu vastum caput habens. Ex ἀκρόν.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, lata cornua habens; (2) Euryceros (qui Plinio vocatur Platyceros). (2) καλὴν βροτὴν πάλιν Εὐρεσις, Orpian. Cypre. 2, 293. Βάβαλος μὲν δέμας Εὐρεσις, Id. Ibid. 300.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latum alvum habens. A αἰώματα.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latum sinum habens, sinuosus.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, late dominans.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, lata prata habens; (2) latus, amplus.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, late regnans, late rex. Ex εὐρεσις et μέδω, impero.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, firmus, fortis.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latam frontem habens.

Εὐρεσις, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi εὐρίσκω.

Εὐρεσις, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro εὐρίσκω.

Εὐρεσις, f. αἰώματα, dilato. Καλὸν δ' εὐρεσις ἀγῶνα, Odys. 8, 260. Ab εὐρεσις.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, latum dorsum habens.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, pro εὐρεσις.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, vel εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, latas vias habens. Hinc εὐρεσις, Ion.

Εὐρεσις, pro εὐρεσις, vide εὐρεσις.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, latus seu amplus turba; (2) populosus. Ex εὐρεσις et ἄλως.

Εὐρεσις, vide Εὐρεσις.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, latum habens solum, agrum. A πῖον.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latum habens calceum.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, latos habens meatus; (2) lata habens vada. Ex εὐρεσις et σῶρος.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, mollities cinædi.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latum et amplum podicem habens.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, abstersu facilis. A ῥύπτω.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, lata et spatiosa porta.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latas, amplas, et spatiosas portas habens. A ῥύπτω.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, idem et ex eod.

Εὐρεσις, ας, ὁ εὐρίσκω, lata habens fluentia, late fluens. Ex εὐρεσις et ῥέω, fluo.

Εὐρεσις, f. εὐρεσις, late fluo. Ex iisd.

Εὐρεσις, εὐρεσις, ας, ας, ας, latus, amplus, spatiosus.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latum et amplum scutum habens. Ex εὐρεσις et σῶρος.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, late, valde potens.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latum habens loculum, ut εὐρεσις, Epigr. amplum et capax sepulchrum.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latum pectus habens.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, qui lato seu amplo pectore est, pectorosus. Ex εὐρεσις et σῶρος.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, hiatus vastus oris, sc. in pronunciando.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, qui lato ore seu ostio est; (2) garrulus. Ex εὐρεσις et σῶρος.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, qui late distenditur, latus, amplus. Ex εὐρεσις et σῶρος.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latum pectus habens.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latitudo, amplitudo.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, valde honoratus. A τιμή.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, bene fluens, manans, liquidus.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, lata et ampla habens foramina.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, altam seu amplam habens pharetram. Epith. Apollinis.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, late crescens. Ex ῥέω.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, pronunciatio, sonus verbi amplior.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, ampla voce præditus; (2) de verbo, sonorus.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latus, capax. Ex ἄλως.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, latam comam habens. Ex ἄλως.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, lato hiato, Opp.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, pro εὐρεσις, ab

Εὐρεσις, ας, ας, ας, amplus, spatiosus, pro εὐρεσις.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, idem quod εὐρεσις.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, locus amplus, spatium latum, opportunitas ex amplitudine loci. Ab

Εὐρεσις, ας, ας, ας, amplus, spatiosus, capax.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, vel ας, ας, late et longe videns; Jovis epitheton, quasi omnia longe lateque providentia sua perlustrantis et gubernantis. Ab ὤφ, oculus. Aut ab ὤφ, vox, ut sit longe lateque sonans, tonans, Il. 1, 498, εὐρεσις Κρονίδην. Apud eundem est et εὐρεσις Ζεύς, Il. 5, 265. Nota. pro εὐρεσις.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, bene acinatus. Ex ῥέω.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, et εὐρεσις, ας, ας, putris, situ obstitus; (2) tenebrosus, obscurus; (3) amplus, latus. Ab εὐρεσις.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, situ-sentus, Hom.

Εὐρεσις, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi εὐρίσκω.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, Euripus, Euripus.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, idem, et ab

Εὐρεσις, ας, ας, ας, Europa.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, tenebrosus; (2) χάσμα, εὐρεσις, Eurip. Iphig. in Taur. 626. A seq. (ας, ας, ας, est terminatio, Ern.)

Εὐρεσις, ας, ας, ας, sitis, mucor, caries.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, bene valeo, robustus sum.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, robur, firmitas, bona valetudo. Ab

Εὐρεσις, ας, ας, ας, robustus, validus, bene valens. Ex εὐρίσκω et ῥύπτω, robor.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, robuste, valide, firmiter.

Εὐρεσις, ας, ας, ας, (1) παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἴσος ἐπὶ μεγάροις ἀντιτάλλω, Odys. 15, 449. Πῖσι δ' αὖτοι . . . κακῶν, ἔτερος δὲ ἰσὺν, duo dolia, alterum malorum; alterum vero, bonorum, Ibid. 24, 528. Οἱ δ' αὖτοι δ' αὖτοι, dii datores bonorum, Ibid. 8, 325. Δωρεῖται ἰσὺν,

ἱών, *Callim. Hymn. in Jovem*, 91. (2) ἡς τε μέγας τε, pulcher forma et magnus statura. *Il.* 2, 653. (3) εἰ δὴ τοι σὺ πατὴρ ἐνίστασαι μένος ἡῦ, si revera tibi instillatus est animus præstans tui patris, *Odys.* 2, 271. Ἐνῆκε δὲ οἱ μένος ἡῦ, *Il.* 20, 80. Ὁφείλλετο γὰρ μένος ἡῦ ἴσσει, *Ibid.* 23, 524.

Εὔσα, aor. 1. ind. act. verbi εἶω.

Εὔσα, part. præ. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro εἶσα, vel ἔσα, ab εἶμι.

Εὐσάνιδωτος, α, ὁ ἔ, ἡ, bene tabulatus, epith. navis. Ex εὔ et σανίδω, tabulo.

Εὐσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. Ab

Εὐσαρκος, ας, ὁ ἔ, ἡ, bonam habens carnem, carnosus, corpulentus. Ex σάρξ. Hinc

Εὐσαρκίω, ᾧ, reddo corpulentum et carnosum.

Εὐσάρκωνος, εως, ἡ, corpulentia.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio; (2) cura et tutela eorum quibus eam debemus. Εὐσεβίαν ἱπαικόντες, ut pie nos gerentes, *Soph. Œd. Col.* 188.

Εὐσεβία, ᾧ, f. ἡσω, probe et religiose Deum colo, pius sum, pie ago, adversus quemcunque cui pietas debetur. Hinc (2) curo et tueur eos quos debeo. Πρώτων μὲν ἂν εὐσεβίαν τὰ πρὸς τοῖς θεοῖς, *Isocr.* Ab εὐσεβής.

Εὐσεβίας, adv. pie, religiose. Ab εὐσεβής.

Εὐσέβημα, ἄτος, τὸ, pium factum, officium pietatis. Ab εὐσεβέω.

Εὐσεβής, εὐς, ὁ ἔ, ἡ, pius, religiosus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβές, εὐς, pietas. Ex σέβω.

Εὐσεβία, idem quod εὐσεβία, *Soph.*

Εὐσεβίω, adv. idem quod εὐσεβίως. Εὐσεβίως ἔχει, pium est, fas et æquum postulant, *Soph. Œd. Tyr.* 1431.

Εὐσεβος, α, ὁ ἔ, ἡ, qui facile potest concuti; (2) terræ motibus obnoxius.

Εὐσίλινος, α, ὁ ἔ, ἡ, lucidus, lunæ fulgore illustis; (2) non illustus.

Εὐσίλμος, α, ὁ ἔ, ἡ, pulchra habens transtra. Ex σίλμα.

Εὐσέπτος, α, ὁ ἔ, ἡ, venerabilis. A σέβωμαι.

Εὐσήμια, ἴον. εὐσημία, ἡ, bona significatio, bonum signum. A σημεῖον.

Εὐσημος, α, ὁ ἔ, ἡ, bene significans, faustus; (2) insignis. (1) εὐσημόν τε φάσμα ναυδάταις, *Eurip. Iphig. in Aul.* 252. Ex ἔσημα.

Εὐσημω, adv. clare, perspicue.

Εὐσηπτος, α, ὁ ἔ, ἡ, qui facile putrescit, putredini obnoxius. Ex ἔσημα.

Εὐσημία, ας, ἡ, putrescendi celeritas.

Εὐσημία, ας, ἡ, virium integritas, robur.

Εὐσθενία, ᾧ, f. ἡσω, viribus polleo. Ἐκασον εὐσθενεῖν τὴν οἰκίαν χάρις, *Aristot.* Ab

Εὐσθένης, εὐς, ὁ ἔ, ἡ, viribus pollens, validus, admodum robustus. Ex σθένος.

Εὐσθενος, α, idem.

Εὐσθενώς, valde, firmiter, constanter, *Phil.*

Εὐσπίκος, dives, qui peram plenam habet. Αἱ σὺ . . . θεῖς εὐσπίκος ἐξ ὀλιγοσπύων, utinam locupletēs ex egenis facias, *Analecta Brunck.* 1, 222.

Εὐστίω, bene habitus sum e cibo; (2) cibum appeto; (3) cibum alacriter sumo. Ab

Εὐστός, α, ὁ ἔ, ἡ, qui bono est stomacho.

Εὐστανδάλιστος, α, qui facile offendit. A στανδάλισω.

Εὐσκαρθεῖος, α, ὁ ἔ, ἡ, bene saltans, celer, velox, agilis.

Εὐσκιλῆς, εὐς, ὁ ἔ, ἡ, bona habens crura.

Εὐσκιπαστος, α, ὁ ἔ, ἡ, bene tectus atque munitus.

Εὐσκιπής, εὐς, ὁ ἔ, ἡ, idem; bonum tegumentum habens. A σκίπω.

Εὐσκιπαστος, α, et Εὐσκιπτος, α, ὁ ἔ, ἡ, vasis seu utensilibus bene instructus.

Εὐσκιπία, vasis utensilibusque bene instructus sum; bene paratus sum, *Soph.*

Εὐσκιπία, vasis seu utensilibus bene instruo. Οὐτὼ μὲν εὐσκιπῶμεν, *Soph. Aj.* 134.

Εὐσκίπας, α, et Εὐσκίπος, α, ὁ ἔ, ἡ, umbrosus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Καίταν δ' ἔχει γέρον εὐσκίπας αἶν, *Soph. Œd. Col.* 1706. Ex σκιά.

Εὐσκοπος, α, ὁ ἔ, ἡ, qui scopum perite adsequitur; (2) providus; (3) opportunus.

Εὐσκόπως, adv. apte, perite, feliciter, recte.

Εὐσκόλος, *Ar. Lys.* 810. sed leg. εὐσκόλωσι.

Εὐσκαμμένως, adv. facete, salse.

Εὐσκαμμοσύνη, ας, ἡ, facilitas in scommatis et diceriis jaciendis. Ab

Εὐσκαμμεῖν, α, ὁ ἔ, ἡ, dicax. Ex σκάμμαι.

Εὐσμίλωτος, α, ὁ ἔ, ἡ, scalp pro bene politus, *Hes.* Ex εὔ et σμίλη.

Εὐσοία, ας, ἡ, salus, incolumitas. Εὐσοίας χάριν, salutis suæ causa, *Soph. Œd. Col.* 390. Ab

Εὔσοος, contr. εὐσός, ὁ ἔ, ἡ, incolumis, salvus, *Theocr.*

Εὐσπειρής, εἰς, et Εὐσπειρος, α, ὁ ἔ, ἡ, pulchras spiras faciens, pulchre se in spiras colligens, in spiras bene convolutus. Ex σπείρω.

Εὐσπλαγχνία, ας, ἡ, animositas; (2) misericordia.

Εὐσπλαγχνίζομαι, facile misereor.

Εὐσπλαγχνος, α, ὁ ἔ, ἡ, animosus; (2) misericors; (3) qui bona et valida viscera habet. Ex σπλάγχνα.

Εὐσπορος, α, ὁ ἔ, ἡ, fecundus, de agro. Ex σπορά.

Εὐσθέμια, ας, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia; (2) bona constitutio corporis, tranquillitas animi.

Εὐσθέμια, ᾧ, f. ἡσω, stabilis ac firmus sum, placidus ac tranquillus sum; (2) quiesco. Εὐσθέμιον πύλαγος, *Luc.* Ab

Εὐσθέης, εὐς, ὁ ἔ, ἡ, stabilis, firmus, constans; (2) epith. morbi constantis, ejusdemque moderati. Hinc τὸ εὐσθέης, εὐς, bona constitutio. Ex εὔ et ἔσθαι.

Εὐσθάβια, ας, ἡ, idem quod εὐσθάβια.

Εὐσθάβως, adv. exacte, ad amussim.

Εὐσθαβίω, adv. constanter, firmiter, tuto.

Εὐσταντος, α, stillatitius, *Gorr.*

Εὐσάλλιος, adv. apte, composite. Εὐσαλῆος δὲ χιτῶνα πῆξας ἐλκίσθω, expedite autem tunicam adstrictam gestet, *Oppian. Cyneg.* 1, 97. Ἀψέω χερσὶν εὐσαλῆος συνέβαλλεν, membra manibus apte conjungebat, *Id. Ibid.* 4, 282.

Εὐσάλλης, εὐς, ὁ ἔ, ἡ, bene instructus, decenter ornatus; (2) succinctus et paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus; (4) secundus, expeditus (de navigatione). (4) γίνονται δὲ πλεῖς οὐρίοι τε κεύσαλλης, *Soph. Phil.* 779. A σάλλω.

Εὐσαλῶς, adv. decenti cultu, composite, expedito. A præc.

Εὐσάφύλος, α, ὁ ἔ, ἡ, uvis onustus. A σαφύλη.

Εὐσάχυνος, υος, ὁ ἔ, ἡ, bonas et multas spicas ferens.

Εὐσενγής, εἰς, bene tectus, munitus. A σένγω.

Εὐσενρος, α, α, on, firmam carinam habens. Epith. navis. A σείρω.

Εὐσέλλω, bene orno, *Hom.*

Εὐσενρος, α, ὁ ἔ, ἡ, bonum ac firmum pectus habens. Ex σένον.

Εὐσέφανος, α, ὁ ἔ, ἡ, corona pulchra cinctus, bene coronatus; (2) bene munitus, bene muris cinctus.

Εὐσέφης, εὐς, ὁ ἔ, ἡ, idem. Ex εὔ et σέφω.

Εὐσέφιος, α, ὁ ἔ, ἡ, idem et ex iisd.

Εὐσέφης, εὐς, ὁ ἔ, ἡ, bene tritus et calcatus pedibus viatorum; (2) planus. Ex εὔ et σέφω.

Εὐσέπτος, α, ὁ ἔ, ἡ, idem et ex iisd.

Εὐσολίζω, probe decoro, *Eur.*

Εὐσολος, α, ὁ ἔ, ἡ, bene indutus, pulchre ornatus; (2) bene instructus, habilis. (2) εὐσολος ὀλκίας, bene instructa navis, *Apoll. Rhod.* 1, 603. Ex σέλλω.

Εὐσομα, adv. de silentio in sacris, ut εὐσομῇ ἔχει, ore fave, lingua fave, i. e. sile. εὐσομα κείσθω, lingua favendum.

Εὐσομάχια, ας, ἡ, bonus ventriculus; (2) sapor stomacho gratus. Ab

Εὐσώμαχος, α, ὁ ἔ, ἡ, bonum habens stomachum; (2) stomacho conveniens, utilis, gratus, stomachum corroborans.

Εὐσομία, ᾧ, f. ἡσω, suavem ore cantum modulator; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico.

Εὐσομία, ας, ἡ, bona pronuntiatio; (2) orationis festivitas, dicacitas; (3) sapor or gratus; (4) prudentia et modestia dicendi. Ab

Εὐστος, α, ὁ ἔ, ἡ, ori conveniens, sapidus; (2) qui pulchro ore est; (3) disertus.

Εὐστέφυλλος, γος, ὁ, pulchre peculiatus. Εὐστέφυλλοι Περίπρω ἀντίθετοι, *Anal. Brunck.* 2, 141.

Εὐστοχάζομαι, f. ἀσομαι, conjectura adsequor.

Εὐστοχία, ας, f. ἡσω, jaculandi peritus sum, solerter jaculor, scopum attingo; (2) solerter conjecto; (3) prodesse, valere ad aliquid. Πάσης εὐστοχείῃ περιστάσει, *Polyb.*

Εὐστοχῆμα, ἄτος, τὸ, id quod recte conjicitur, quod solerter perspicitur; (2) sententia, apophthegma; (3) prosper rei successus, felix eventus.

Εὐστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perspicacitas, solertia conjectandi. Ab

Εὐστοχος, α, ὁ ἔ, ἡ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) recta ad scopum tendens, directus; (3) solers, ingeniosus, perspicax, acutus. A στοχάζομαι.

Εὐστόχος, adv. dextre, apte, solerter, accomodate.

Εὐστρα, vel εὐστρα, ας, ἡ, fossa in qua sues macabantur; (2) spica hordei tosta. Ab εὔω, vel εὔω, ustulo.

Εὐστράβης, εὐς, ὁ ἔ, ἡ, qui facile torquetur, vel flectitur. Ex στρέφω.

Εὐστράτηνέω, ᾧ, f. ἡσω, bene impero exercitui.

Εὐστράβης, εὐς, ὁ ἔ, ἡ, versatilis, agilis; (2) navis, strenuus. Ex εὔ et στρέφω.

Εὐστρεπτος, α, ὁ ἔ, ἡ, idem et ex iisd.

Εὐστρεφής, εὐς, ὁ ἔ, ἡ, pulchre tortus; (2) flexilis. Ex iisd.

Εὐστρογγύλιζω, fut. ἴσω, in rotunditatem conglobo.

Εὐστροφάλιγξ, ὁ ἔ, ἡ, calamistratus, epith. comæ.

Εὐστροφία, ας, ἡ, qu. dic. versatilitas; (2) versutia, versatile ingenium. Ab

Εὐστροφος, α, ὁ ἔ, ἡ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchre tortus; (2) δάδεξ' εὐστροφωτάταις ναυσίν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 293. Ex στρέφω.

Εὐστροφως, adv. apte, perite.

Εὐστροφος, α, bene stratus, *Ep.*

Εὐσύλος, α, ὁ ἔ, ἡ, columnas justis intervallis distributas habens, ideoque columnarum specie decorus.

Εὐσύγκρυπτος, α, ὁ ἔ, ἡ, bene celatus, facilecelandus, *Arct.*

Εὐσύλητος, α, prædantibus, spoliandibus expositus. A συλλάω.

Εὐσύλληπτος, α, ὁ ἔ, ἡ, qui facile concipit; (2) facilis captus; (3) comprehensibilis. Ex συλλαμβάνω.

Εὐσυλλόγητος, α, ὁ ἔ, ἡ, qui facile colligi potest. Ex συλλογίζομαι.

Εὐσυμβέβαστος, α, ὁ ἔ, ἡ, facile conciliandus, conjungendus, congruens.

Εὐσύμβλητος, α, ὁ ἔ, ἡ, qui per conjecturas facile cognosci potest. Ex συμβάλλω.

Εὐσύμβολος, α, ὁ ἔ, ἡ, facilis in pactis, in commercio, cum quo facile pactum inimus; item, facilis et comis in congressibus, aditu; (2) fausti ominis, fausti signi; (3) facile aliquid conciens, bonus conector. Ex σύμβολον.

Εὐσυμπερίφορος, α, ὁ ἔ, ἡ, qui facile circumducitur quo quis vult, obsequiosus, moriger, facile adsentiens, lenis. Ex συμπεριφέρω.

Εὐσύμφυτος, α, ὁ ἔ, ἡ, facile coalescens, qui facile coagmentari potest.

Εὐσυνάγωγος, α, ὁ ἔ, ἡ, qui facile congregari potest; (2) in quem facile aliquid comportari potest. Ex συνάγω.

Εὐσυνάλλακτος, α, ὁ ἔ, ἡ, idem quod εὐσύμβολος. Ex συναλλάττω.

Εὐσυνάλλακτως, adv. comiter, placide, humane.

Εὐσυνάρητος, α, ὁ ἔ, ἡ, qui facile aptari et coagmentari potest. Ex συναρῶ.

Εὐσυνάρητος, α, ὁ ἔ, ἡ, qui facile abripi potest. A συναρῶ.

Εὐσυναρπάζω, adv. ut facile corripri possit.

Εὐσυνειδήσιος, ας, ἡ, conscientia recti.

Εὐρέτης, ἴδος, ἡ, inventrix. Ψυχὴ γὰρ εὐνὴς, καὶ φρονέουσα τῇδικῶν, κρείσσων σοφιστῶ παντὸς ἐστὶν εὐρέτης, Sophr. in *Fragm. Aetis*. Ab εὐρέτης.
 Εὐρέτω, 3. sing. aor. 2. ind. med. v. εὐρίσκω.
 Εὐρέτω, ἀ, ὄν, inventus; (2) qui inveniri potest. Ab εὐρίσκω.
 Εὐέρω, τὰ, praeium inventori rei amissae dari solitum. Ab eod.
 Εὐέρω, ἀς, ἡ, inventrix. Ab εὐρέτης.
 Εὐρηκα, invenit, perf. ind. act. verbi εὐρίσκω.
 Εὐρήκτος, α, ὁ ἢ, facile frangendus. Εὐρήκτα σώματα, Aret.
 Εὐρημα, ἄτος, τὸ, inventum; (2) quæstus, lucrum.
 Εὐρημοσύνη, ἡ, facundia. Ab
 Εὐρήμων, αος, ὁ ἢ, facundus. Ex ῥέω.
 Εὐρήν, aor. 2. inf. act. Dor. pro εὐρεῖν.
 Εὐρήνος, et εὐρήνος, ὄν, abundans pecoribus.
 Εὐρήσεις, invenies, 2. sing. fut. 1. ind. act.
 Εὐρήσεις, invenietis, 2. plur. fut. ejusd.
 Εὐρησιεπής, ἴος, ὁ ἢ, idem quod εὐρησιεπής.
 Εὐρήτω, ὀρος, ὁ ἢ, inventor.
 Εὐρηται, 2. pl. a. 2. conj. act. verbi εὐρίσκω.
 Εὐρητίος, ἴα, ὄν, inveniens. Ab εὐρίσκω.
 Εὐρίξος, α, ὁ ἢ, bene radicans, firmis nitens radicibus; (2) radice exuberans. Ex ῥίξω.
 Εὐρίξω, ᾧ, f. ὥσω, bene radicans sum; (2) radicibus exuberans. A præc.
 Εὐρίν, ἴνος, ὁ ἢ, sagax, quasi cui boni sunt naves. Superl. εὐρίνοτατος. Κυνὸς Λακαίνης ὡς τις εὐρίνος βάσις, Sophr. *Aj*. 8.
 Εὐρίνος, α, ὁ ἢ, idem et ex iisd. (2) firmo vel pulchro corio, pelle pulchra tectus. A ῥίνος.
 Εὐρίπιδικῶς, adv. more Euripidis.
 Εὐρίπιζεν, Euripi modo huc illuc agitari, Aristot.
 Εὐρίπτος, α, ὁ ἢ, instabilis, versatilis; (2) qui fide incerta est. A ῥιπίζω.
 ΕΥΡΥΠΙΝΟΣ, α, ὁ, Euripus, fretum reciprocum, quale est inter insulam Euboeam et Atticam; (2) fretum quodvis; (3) stagnum, seu fossa aqua plena in hortis. Hinc
 Εὐρίπιδος, ἴος, ὁ ἢ, Euripo similis, reciprocos æstus habens, velut Euripus.
 ΕΥΡΥΠΙΣΚΩ, invenio investigando et inquirendo; (2) casu reperio; (3) comperio, reperio, deprehendo; (4) quidam εὐρίπιδος pro esse. At εὐρίπιδος, invenio, aor. 1. εὐρίπιδος (5) in med. comparo mihi, adipiscor, paro, impetro; (6) incido in aliquid mali, consciscio: aor. 1. med. εὐρίπιδος εὐρίπιδος, εὐρημένος, perf. part. pass. εὐρίπιδος, inf. a. 2. Ἀετὰς εὐρίπιδος πάσας μαθήσεις τε ἢ μελίτην αὐτῶν, Xen. Τὰ δ' ἔργα τὰς λόγους εὐρίπιδος, Sophr. *El*. 627.
 Εὐρίω, ᾧ, fut. ἴσω, bene fluo; (2) facilem cursum habeo; (3) feliciter ago, prospera fortuna utor. Εὐρίωσαντος τῷ πρᾶγματος, Polyb.
 Εὐρίω, ἀς, ἡ, facilis fluxus; (2) facilis cursus; (3) res prospera et ad voluntatem fluentes. Ab eod.
 Εὐρίωζης, α, ὁ ἢ, stridens; (2) celeriter volans. Ex εὐ et ῥιζός.
 Εὐρίωμν, aor. 2. med. verbi εὐρίσκω.
 Εὐρίωσα, part. a. 2. act. Dor. pro εὐρίωσα.
 Εὐρακλῶδων, ὄνος, ὁ, Euroaquo, (q. v. in *Lat. Dict.* M.) fluctuosus Euræus. Ex εὐρος et κλῶδων.
 Εὐρῆμεις, 1. pl. aor. 2. ind. act. pro εὐρῆμεν.
 Εὐρον, invenit, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
 Εὐρόντος, α, ὁ ἢ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno spirans.
 Εὐρώτος, contr. εὐρος, α, ὁ ἢ, bene fluens, facilem cursum habens; Eurip. *Hec*. 649. (2) facilem meatum præbens; (3) copiose fluens; (4) facundus.
 ΕΥΡΩΣ, α, ὁ, Euræus, ventus ab oriente spirans, ap. Poetas, at ap. Geographos, Historicos, Physicos, spirans ab oriente brumali, adeoque e regione meridiem versus.
 Εὐρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab εὐρός.
 Εὐρύα, a. 2. part. act. verbi εὐρίσκω.

Εὐρύαφης, ἴος, ὁ ἢ, bene seu pulchre consutus. Ex εὐ et ῥάπτω.
 Εὐρύβεις, idem quod εὐρύβεις, Ep.
 Εὐρύβιτης, α, ὁ ἢ, pulchre fluens. Hom. εὐρύβιτας, in genitivo. Ex ῥέω vel ῥίω.
 Εὐρύβιτος, ὁ, ἡ, aquis, fontibus, fluvii abundans. Παμπαν εὐρύβιτος τε καὶ εὐβωτος, Apoll. *Rhod*. 3, 1086.
 Εὐρύβις, al. εὐρύβης, pro εὐρύβος, Hom.
 Εὐρύβην, vos, ὁ, ἡ, dives ovibus, ovibus abundans. Φερεῖς Ἀδμητος εὐρύβηνσαν ἀνάσσαν, Apoll. *Rhod*. 1, 49.
 Εὐρύβηνος, α, ὁ ἢ, idem. Ex εὐ et ἄβης, ἀβός, agnus.
 Εὐρύβης, ἴος, ὁ ἢ, aut εὐρύβης, qu. dic. pulchri-fluus, ut hinc sit genitiv. εὐρύβιος, *Il*. 6, 508. Ex εὐ et ῥέω, fluo.
 Εὐρύβην, ἴνος, ὁ ἢ, sagacis naris.
 Εὐρύβος, α, ὁ ἢ, largiter, bene fluens.
 Εὐρύ, adv. late. Ab εὐρός.
 Εὐρύαγνος, α, ὄν, latas vias habens. Ex ἀγνία.
 Εὐρύαλος, α, ὁ ἢ, latam seu amplam aream habens; (2) spatiosus maris campus: ab ἄλς, ἄλός, mare; (2) ἰδυντὴρ ἄγνι καὶ ἀμεμφία νῆα χάρον ἐς εὐρύαλον, Orpian. *Halicut*. 1, 61. Ab εὐρός et ἄλως, area.
 Εὐρύαλος, ὄνος, ὁ ἢ, idem et ex iisd.
 Εὐρύανασσα, ἡ, late regina, regina potens.
 Εὐρύανασσαι, improbe agere, ut Eurybates, seu Eurybates.
 Εὐρύβης, pro εὐρύβης, α, ὁ, cujus vis se late extendit. Ex εὐρός et βία.
 Εὐρύβεις, α, ὁ ἢ, prolixam barbam habens. A γενεῖον. Nonnus, contra analogiam, pro familiam copiosam habente, quasi a γένος, Ern.
 Εὐρύβης, α, ὁ, latos vortices habens; profundus, latus. Ex εὐρός et δίνω.
 Εὐρύβηλον, τὸ, templum lati fundi, Call.
 Εὐρύβηαι, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri; concinnitas corporis, decens et aptus motus. Ab
 Εὐρύβης, α, ὁ ἢ, numerosus; (2) concinnus.
 Εὐρύβης, adv. numeroze; (2) concinne.
 Εὐρύβης, α, ὁ ἢ, latum seu vastum caput habens. Ex ἀκρόν.
 Εὐρύβης, αος, lata cornua habens; (2) Euryceros (qui Plinio vocatur Platyceros). (2) καλῖνοι βοοτοὶ πάλιν Εὐρύβητας, Orpian. *Cyneg*. 2, 293. Βέβαλος μείων δὲμος Εὐρύβητος; *Ibid*. 300.
 Εὐρύβητος, ὄν, latum alvum habens. A κοιλία.
 Εὐρύβητος, ὄν, latum sinum habens, sinuosus.
 Εὐρύβητος, ὄν, late dominans.
 Εὐρύβητος, ὄν, late prata habens; (2) latus, amplus.
 Εὐρύβητος, ὄν, late regnans, late rex. Ex εὐρός et μέδω, impero.
 Εὐρύβητος, ἴς, firmus, fortis.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, latam frontem habens.
 Εὐρύβητος, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi εὐρίω.
 Εὐρύβητος, 3. plur. præ. ind. act. Dor. pro εὐρίω.
 Εὐρύβη, f. νῶ, dilato. Καλὸν δ' εὐρύβην ἀγῶνα, *Odyss*. 8, 260. Ab εὐρός.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, latum dorsum habens.
 Εὐρύβητος, gen. sing. Ion. pro εὐρύβητος.
 Εὐρύβητος, α, ὄν, vel εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, latas vias habens. Hinc εὐρύβητος, Ion.
 Εὐρύβητος, pro εὐρύβητος, vide εὐρύβητος.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, latus seu amplus turba; (2) populosus. Ex εὐρός et ὄχλος.
 Εὐρύβητος, vide Εὐρύβητος.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, latum habens solum, agrum. A πῖδον.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, latum habens calceum.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, latos habens meatus; (2) lata habens vada. Ex εὐρός et πῖδον.
 Εὐρύβητος, ας, ἡ, mollities cinædi.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, latum et amplum podicem habens.
 Εὐρύβητος, ὄν, abstersu facilis. A ῥύπτω.
 Εὐρύβητος, ἡ, late et spatiosa porta.
 Εὐρύβητος, ἴος, ὁ ἢ, latus, amplas, et spatiosas portas habens. A πύλη.

Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, idem et ex eod.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, lata habens fluentia, late fluens. Ex εὐρός et ῥέω, fluo.
 Εὐρύβητος, f. εὐρύβητος, late fluo. Ex iisd.
 ΕΥΡΥΤΗΣ, ἴος, ὁ, latus, amplus, spatiosus.
 Εὐρύβητος, αος, ὁ ἢ, latum et amplum scutum habens. Ex εὐρός et σάκος.
 Εὐρύβητος, ἴος, ὁ ἢ, late, valde potens.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, latum habens loculum, ut εὐρύβητος σῆμα, in *Epigr.* amplum et capax sepulchrum.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, latum pectus habens.
 Εὐρύβητος, αος, ὁ ἢ, qui lato seu amplo pectore est, pectorosus. Ex εὐρός et σῆθος.
 Εὐρύβητος, ας, ἡ, hiatus vastus oris, sc. in pronunciando.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, qui lato ore seu ostio est; (2) garrulus. Ex εὐρός et στόμα.
 Εὐρύβητος, ἴος, ὁ ἢ, qui late distenditur, latus, amplus. Ex εὐρός et τείνω.
 Εὐρύβητος, adv. latius.
 Εὐρύβητος, ἴος, ἡ, latitudo, amplitudo.
 Εὐρύβητος, ὄν, valde honoratus. A τιμή.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, bene fluens, manans, liquidus.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, lata et ampla habens foramina.
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, altam seu amplam habens pharetram. Epith. Apollinis.
 Εὐρύβητος, ἴος, ὁ ἢ, late crescens. Ex φύνω.
 Εὐρύβητος, ας, ἡ, pronunciatio, sonus verbi amplior.
 Εὐρύβητος, ὄν, ampla voce præditus; (2) de verbo, sonorus.
 Εὐρύβητος, ἴος, ὁ ἢ, latus, capax. Ex χάζω.
 Εὐρύβητος, Dor. pro εὐρύβητος, α, ὁ, latam comam habens. Ex χαίτη.
 Εὐρύβητος, ἴς, lato hiato, Opp.
 Εὐρύβητος, Ion. pro εὐρύβητος, ab
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, amplus, spatiosus, pro εὐρύβητος.
 Εὐρύβητος, ἴος, ὁ ἢ, idem quod εὐρύβητος.
 Εὐρύβητος, ας, ἡ, locus amplus, spatium latum, opportunitas ex amplitudine loci. Ab
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, amplus, spatiosus, capax.
 Εὐρύβητος, αος, vel αος, ὁ ἢ, late et longe videns; Jovis epitheton, quasi omnia longe lateque providentia sua perlustrantis et gubernantis. Ab ὤψ, oculus. Aut ab ὤψ, vor, ut sit longe lateque sonans, tonans, *Il*. 1, 498, εὐρύβητος Κρονίδην. Apud eundem est et εὐρύβητος Ζεύς, *Il*. 5, 265. Nom. pro εὐρύβητος.
 Εὐρύβητος, αος, ὁ ἢ, bene acinatus. Ex ῥάβη.
 Εὐρύβητος, αος, ὁ ἢ, et εὐρύβητος, εντος, putris, situ obsitus; (2) tenebrosus, obscurus; (3) amplus, latus. Ab εὐρος.
 Εὐρύβητος, ἴσσω, εν, situ-sentus, Hom.
 Εὐρύβητος, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi εὐρίσκω.
 Εὐρύβητος, αία, αῖον, Eurypæus.
 Εὐρύβητος, ἴος, ἡ, idem, et ab
 Εὐρύβητος, ἡ, Europa.
 Εὐρύβητος, ἡ, ὄν, tenebrosus; (2) χάσμα τ' εὐρύβητος πίττας, Eurip. *Iphig. in Taur*. 626.
 A seq. (πας et αος est terminatio, Ern.)
 ΕΥΡΥΤΗΣ, ὡσος, ὁ, sitis, mucor, caries.
 Εὐρύβητος, bene valeo, robustus sum.
 Εὐρύβητος, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. Ab
 Εὐρύβητος, α, ὁ ἢ, robustus, validus, bene valens. Ex εὐ et ῥώννυμι, robo.
 Εὐρύβητος, adv. robuste, valide, firmiter.
 ΕΥΡΥΤΑΣ, α, ὁ, Eurotas, fluvius Laconiae; (2) veretrum in Ep. apud Suid.
 Εὐρύβητος, ᾧ, situ obsitus sum, putreo, marceo. εὐρύβητος, part. cariosus, sordidus. Ab εὐρός.
 ΕΥΤΗΣ, ἴος, ἴω, et Ion. ἴος genitiv. ἴος et ἴος: accus. ἴω et ἴω genit. plur. ἴων, Ion. ἴων, Dor. ἴων bonus; (2) pulcher; (3) strenuus, præstans. (1) παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἴος ἐν μεγάροις ἀντιτάλλω, *Odyss*. 15, 449. Πῶτοι δαῖσι . . . κακῶν, ἴσως δὲ ἴων, duo dolia, alterum malorum; alterum vero, bonorum, *Ibid*. 24, 528. Θεοὶ δωτήρες ἴων, dii datores bonorum, *Ibid*. 8, 325. Δωτὴρ ἴων,

ἰών, *Callim. Hymn. in Jovem*, 91. (2) ἡύς τε μέγας τε, pulcher forma et magnus statura, *Il.* 2, 653. (3) εἰ δὴ τοι σὺ πατὴρ ἐνὶ σπυγδαῖς μῖνος ἦν, si revera tibi instillatus est animus praestans tui patris, *Odys.* 2, 271. Ἐνῆκε δὲ οἱ μῖνος ἦν, *Il.* 20, 80. Ὁφείλλετο γὰρ μῖνος ἦν ἴππευ, *Ibid.* 23, 524.

Εὔσα, *ar.* 1. ind. act. verbi εὔω.

Εὔσα, part. praes. ind. act. *Dor.* et *Aeol.* pro εὔσα, vel εὔσα, ab εὔω.

Εὐσανιδάτος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, bene tabulatus, *epith.* navis. *Ex* εὔ et σανδία, tabulo.

Εὐσαρκία, *α*, ἡ, corpulentia. *Ab*

Εὐσαρκος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, bonam habens carnem, carnosus, corpulentus. *Ex* σάρξ. *Hinc*

Εὐσαρκίω, *ῶ*, reddo corpulentum et carnosum.

Εὐσάρευστος, *α*, ἡ, corpulentia.

Εὐσεβία, *α*, ἡ, pietas, religio; (2) cura et tutela eorum quibus eam debemus. *Εὐσεβίαν* ἰπταίνοντες, ut pie nos gerentes, *Soph.* *Æd.* *Col.* 188.

Εὐσεβίω, *ῶ*, *f.* ἥσω, probe et religiose Deum colo, pius sum, pie ago, adversus quemcunque cui pietas debetur. *Hinc* (2) curo et tueor eos quos debeo. *Πρώτον μὲν ἐν εὐσεβίᾳ τὰ πρὸς τοὺς θεούς, Isocr.* *Ab* εὐσεβής.

Εὐσεβέας, *α*, *adv.* pie, religiose. *Ab* εὐσεβής.

Εὐσεβήμα, *ᾶτος*, τὸ, pium factum, officium pietatis. *Ab* εὐσεβέω.

Εὐσεβής, *ῖος*, ὁ ἔξ ἧ, pius, religiosus, qui pie colit Deum. *Hinc* τὸ εὐσεβές, ῖος, pietas. *Ex* εὐσεβέω.

Εὐσεβία, idem quod εὐσεβία, *Soph.*

Εὐσεβῶς, *adv.* idem quod εὐσεβέως. *Εὐσεβῶς ἔχει*, pium est, fas et æquum postulant, *Soph.* *Æd.* *Tyr.* 1431.

Εὐσεβτος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, qui facile potest concuti; (2) terræ motibus obnoxius.

Εὐσεβήνος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, lucidus, lunæ fulgore illustis; (2) non illunis.

Εὐσεβήμος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, pulchra habens transtra. *Ex* σέλαμα.

Εὐσεβήτος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, venerabilis. *A* εὐσεβέω.

Εὐσημία, *ἰον.* εὐσημία, ἡ, bona significatio, bonum signum. *A* σημεῖον.

Εὐσημος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, bene significans, faustus; (2) insignis. (1) εὐσημόν τε φάσμα ναυδάταις, *Eurip.* *Iphig. in Aul.* 252. *Ex* σήμα.

Εὐσημῶς, *adv.* clare, perspicue.

Εὐσηπτος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, qui facile putrescit, putredini obnoxius. *Ex* σήπω.

Εὐσηψία, *α*, ἡ, putrescendi celeritas.

Εὐσθίνεια, *α*, ἡ, virium integritas, robur.

Εὐσθενία, *ῶ*, *f.* ἥσω, viribus polleo. Ἐκαστον εὐσθενεῖ ἐν τῇ οἰκίᾳ χόρῳ, *Aristot.* *Ab*

Εὐσθενής, ῖος, ὁ ἔξ ἧ, viribus pollens, validus, admodum robustus. *Ex* σθένος.

Εὐσθενος, *ον*, idem.

Εὐσθενῶς, valde, firmiter, constanter, *Phil.*

Εὐσπύτος, dives, qui peram plenam habet. *Αἱ σὺ . . . Ζεὺς εὐσπύτος ἐξ ὀλίγωνιστῶν, utinam locupletis ex egenis facias, Analecta Brunck.* 1, 222.

Εὐσπίτω, bene habitus sum e cibo; (2) cibum appetto; (3) cibum alacriter sumo. *Ab*

Εὐσπίτος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, qui bono est stomacho.

Εὐσπικνῶδιστος, *ον*, qui facile offendit. *A* σπικνῶδιστος.

Εὐσπαρῆμος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, bene saltans, celer, velox, agilis.

Εὐσπικλής, ῖος, ὁ ἔξ ἧ, bona habens crura.

Εὐσπίπαστος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, bene tectus atque munitus.

Εὐσπικτής, ῖος, ὁ ἔξ ἧ, idem; bonum tegumentum habens. *A* σπέσω.

Εὐσπικέστος, *ον*, et *Εὐσπικέστος*, *α*, ὁ ἔξ ἧ, vasis seu utensilibus bene instructus.

Εὐσπικένω, vasis utensilibusque bene instructus sum; bene paratus sum, *Soph.*

Εὐσπικένω, vasis seu utensilibus bene instruo. *Ὀῦτω μὲν εὐσπικένωμαι, Soph.* *Aj.* 134.

Εὐσπικέστος, *ον*, et *Εὐσπικέστος*, *α*, ὁ ἔξ ἧ, umbrosus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. *Κοῖταν δ' ἔχει νύκθιν εὐσπικέστος αἶν, Soph.* *Æd.* *Col.* 1706. *Ex* σπιά.

Εὐσκόπος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, qui scopum perite adsequitur; (2) providus; (3) opportunus.

Εὐσκόπως, *adv.* apte, perite, feliciter, recte.

Εὐσκόλιος, *Ar.* *Lys.* 810. sed leg. εὐσκόλιος.

Εὐσκαμμένως, *adv.* facete, salse.

Εὐσκαμμοσύνη, *α*, ἡ, facilitas in scommatis et diceriis jacientis. *Ab*

Εὐσκάμμενος, *ονος*, ὁ ἔξ ἧ, dicax. *Ex* σκάμμα.

Εὐσμίλωντος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, scalpro bene politus, *Hes.* *Ex* εὔ et μίλων.

Εὐσμία, *α*, ἡ, salus, incolumitas. *Εὐσμίᾳ χάριν*, salutis suæ causa, *Soph.* *Æd.* *Col.* 390. *Ab*

Εὐσμός, *contr.* εὐσμός, ὁ ἔξ ἧ, incolumis, salvus, *Theocr.*

Εὐσπικτής, ῖος, et *Εὐσπικτής*, *α*, ὁ ἔξ ἧ, pulchras spiras faciens, pulchre se in spiras colligens, in spiras bene convolutus. *Ex* σπείρω.

Εὐσπλαγχνία, *α*, ἡ, animositas; (2) misericordia.

Εὐσπλαγχνίζωμαι, facile misereor.

Εὐσπλαγχνός, *α*, ὁ ἔξ ἧ, animosus; (2) misericors; (3) qui bona et valida viscera habet. *Ex* σπλάγχνον.

Εὐσπορος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, fecundus, de agro. *Ex* σπορά.

Εὐσθεΐα, *α*, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia; (2) bona constitutio corporis, tranquillitas animi.

Εὐσθεΐω, *ῶ*, *f.* ἥσω, stabilis ac firmus sum, placidus ac tranquillus sum; (2) quiesco.

Εὐσθεΐν πέλαγος, *Luc.* *Ab*

Εὐσθέης, ῖος, ὁ ἔξ ἧ, stabilis, firmus, constans; (2) *epith.* morbi constantis, ejusdemque moderati. *Hinc* τὸ εὐσθέης, ῖος, bona constitutio. *Ex* εὔ et ἴσθμι.

Εὐσταθία, *α*, ἡ, idem quod εὐσθεΐα.

Εὐστάθως, *adv.* exacte, ad amussim.

Εὐσταθῶς, *adv.* constanter, firmiter, tuto.

Εὐστατος, *ον*, stillatitius, *Gorr.*

Εὐστέλλω, *adv.* apte, composite. *Εὐσταλῶς δὲ χιτῶνα πύξας ἐλκίσθω*, expedite autem tunicam adstrictam gestet, *Oppian.* *Cyneg.* 1, 97. Ἐφ' ἧς χερσὶν εὐσταλῶς συνέβαλλον, membra manibus apte conjungebat, *Id.* *Ibid.* 4, 282.

Εὐστέλλης, ῖος, ὁ ἔξ ἧ, bene instructus, decenter ornatus; (2) succinctus et paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus; (4) secundus, expeditus (de navigatione). (4) γίνονται δὲ πλεῖς οὐροὶ τε κίεσταλῆς, *Soph.* *Phil.* 779. *A* τέλλω.

Εὐσταλῶς, *adv.* decenti cultu, composite, expedite. *A* πράξ.

Εὐστάφυλος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, uvis onustus. *A* σφυλή.

Εὐστάχυνος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, bonas et multas spicas ferens.

Εὐστεγής, ῖος, bene tectus, munitus. *A* στέγω.

Εὐστερος, *α*, *ον*, firmam carinam habens. *E* - pith. navis. *A* στέρω.

Εὐτέλλω, bene orno, *Hom.*

Εὐτέρεος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, bonum ac firmum pectus habens. *Ex* τέρεον.

Εὐτέφανος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, corona pulchra cinctus, bene coronatus; (2) bene munitus, bene muris cinctus.

Εὐτέφης, ῖος, ὁ ἔξ ἧ, idem. *Ex* εὔ et τέφω.

Εὐτέφιος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, idem et *ex* iisd.

Εὐτέφης, ῖος, ὁ ἔξ ἧ, bene tritus et calcatus pedibus viatorum; (2) planus. *Ex* εὔ et τέφω.

Εὐτέπτος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, idem et *ex* iisd.

Εὐτολίω, probe decoro, *Eur.*

Εὐτολός, *α*, ὁ ἔξ ἧ, bene indutus, pulchre ornatus; (2) bene instructus, habilis. (2) εὐτολὸς ὄλκας, bene instructa navis, *Apoll.* *Rhod.* 1, 603. *Ex* τέλλω.

Εὐτορμα, *adv.* de silentio in sacris, ut εὐτορμῇ ἔχε, ore fave, lingua fave, i. e. sile. εὐτορμα κείσθω, lingua favendum.

Εὐτορμάχια, *α*, ἡ, bonus ventriculus; (2) sapor stomacho gratus. *Ab*

Εὐτορμάχος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, bonum habens stomachum; (2) stomacho conveniens, utilis, gratus, stomachum corroborans.

Εὐτορμία, *ῶ*, *f.* ἥσω, suavem ore cantum modulator; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico.

Εὐτορμία, *α*, ἡ, bona pronuntiatio; (2) orationis festivitas, dicacitas; (3) sapor orationis; (4) prudentia et modestia dicendi. *Ab*

Εὐτορμος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, ori conveniens, sapidus; (2) qui pulchro ore est; (3) disertus.

Εὐτορμύχης, ῖος, ὁ, pulchre peculiaratus. *Εὐτορμύχην Πειήπην ἀντίθετον, Anal.* *Brunck.* 2, 141.

Εὐτορμάζομαι, *f.* ἀσμαι, conjectura adsequor.

Εὐτορμάω, *ῶ*, *f.* ἥσω, jaculandi peritus sum, solerter jaculor, scopum attingo; (2) solerter coniecto; (3) prodesse, valere ad aliquid. *Πάσης εὐτορμαῖς περιστάσεως, Polyb.*

Εὐτόρημα, ᾶτος, τὸ, id quod recte conijcitur, quod solerter perspicitur; (2) sententia, apophthegma; (3) prosper rei successus, felix eventus.

Εὐτορχία, *α*, ἡ, dexteritas in jaculando, perspicacitas, solertia conjectandi. *Ab*

Εὐτορχος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) recta ad scopum tendens, directus; (3) solers, ingeniosus, perspicax, acutus. *A* τορμάζομαι.

Εὐτόρως, *adv.* dextre, apte, solerter, accomodate.

Εὐτράα, vel εὐτράα, *α*, ἡ, fossa in qua sues macabantur; (2) spica hordei tosta. *Ab* εὔω, vel εὔω, ustulo.

Εὐτρέφης, ῖος, ὁ ἔξ ἧ, qui facile torquetur, vel flectitur. *Ex* τρέφω.

Εὐτρέτην, *ῶ*, *f.* ἥσω, bene impero exercitui.

Εὐτρέφης, ῖος, ὁ ἔξ ἧ, versatilis, agilis; (2) navis, strenuus. *Ex* εὔ et τρέφω.

Εὐτρέπτος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, idem et *ex* iisd.

Εὐτρέφης, ῖος, ὁ ἔξ ἧ, pulchre tortus; (2) flexilis. *Ex* iisd.

Εὐτρογγυλίζω, fut. ἴσω, in rotunditatem conglobo.

Εὐτροφῶ, ῖος, ὁ ἔξ ἧ, calamistratus, *epith.* comæ.

Εὐτροφία, *α*, ἡ, qu. dic. versatilitas; (2) versutia, versatilis ingenium. *Ab*

Εὐτροφος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchre tortus; (2) δῶκεν εὐτροφωτάταις ναυσὶν, *Eurip.* *Iphig. in Aul.* 293. *Ex* τρέφω.

Εὐτροφῶς, *adv.* apte, perite.

Εὐτρώτος, *ον*, bene stratus, *Ep.*

Εὐτύλος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, columnas justis intervallis distributas habens, ideoque columnarum specie decorus.

Εὐτύκρητος, ὁ ἔξ ἧ, bene celatus, facile celandus, *Aret.*

Εὐτύκηντος, *ον*, prædantibus, spoliandibus expositus. *A* τυλάω.

Εὐτύλλητος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, qui facile concipit; (2) facilis captu; (3) comprehensibilis. *Ex* συλλαμβάνω.

Εὐσυλλογιστος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, qui facile colligi potest. *Ex* συλλογίζομαι.

Εὐσυμβέστος, *ον*, facile conciliandus, conjungendus, congruens.

Εὐσυμβλητος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, qui per conjecturas facile cognosci potest. *Ex* συμβάλλω.

Εὐσύμβολος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, facilis in pactis, in commercio, cum quo facile pactum inimus; item, facilis et comis in congressibus, aditu; (2) fausti ominis, fausti signi; (3) facile aliquid conjiciens, bonus conector. *Ex* σύμβολον.

Εὐσυμπεριφωρος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, qui facile circumducitur quo quis vult, obsequiosus, moriger, facile adsentiens, lenis. *Ex* συμπεριφέρω.

Εὐσύμφυτος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, facile coalescens, qui facile coagmentari potest.

Εὐσυνάγωγος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, qui facile congregari potest; (2) in quem facile aliquid comporari potest. *Ex* συνάγω.

Εὐσυνάλλακτος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, idem quod εὐσύμβολος. *Ex* συναλλάττω.

Εὐσυνάλλακτος, *adv.* comiter, placide, humane.

Εὐσυνάρμωτος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, qui facile aptari et coagmentari potest. *Ex* συναρμώζω.

Εὐσυνάρμωτος, *α*, ὁ ἔξ ἧ, qui facile abripi potest. *A* συναρμώζω.

Εὐσυναρπάζω, *adv.* ut facile corripri possit.

Εὐσυνεισησία, *α*, ἡ, conscientia recti.

εὐφραίνεσθαι Ἀπόλλωνα προσέειπεν . . . ἀνέγειτε, Soph. Trach. 208.

Εὐφραίνεσθαι, α, δ, ἡ, medicamentis conveniens seu utilis. Ex φάρμακον.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, splendor, claritas. Ἀδριανὸν μὲν γὰρ διὰ τὴν εὐφροσύνην φιλοσοφία παραβέβηται, etenim facula propter claritatem et lucem suam philosophiae comparatur, Jamblich. in Protreptico, 145 (sed legendum εὐφροσύνην).

Εὐφροσύνη, εὐ, δ, ἡ, egregium splendorem habens, valde splendidus. Ex φέρω.

Εὐφροσύνη, ὦ, fut. ἡσω, celebro, laudo; (2) gratulator, bene ominor; (3) faveo lingua, bona verba dico; (4) verbis eufhemias utor. εὐφροσύνη, melius ominare; bona verba quæso; desine male loqui; sile; εὐφροσύνη, favete linguis. Ἐν καποῖσι δὲ ἡ ῥάδιον βορροῖσιν εὐφροσύνην φέρω, Eur. Hec. 659. Ab εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, inf. act.

Εὐφροσύνη, melius ominare, et ut Terentius inquit, Bona verba quæso, et quod Cicero dixit in Catone, Dii meliora.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, proprie honestas et suavitas, quæ est in verbis; (2) bona fama; laus, favor; (3) honorifica appellatio; (4) bonum omen; (5) fausta acclamatio.

Εὐφροσύνη, f. ἡσω, faustis omnibus prosequor. Hinc

Εὐφροσύνη, ὦ, δ, ἡ, boni ominis captatio; (2) Euphemismus, figura rhetorica, qua res ingrata nomine molliori effertur.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, honorificus; (2) pius, religiosus; (3) proprie, bene, suaviter sonans, sed de verbis; bonæ, honestæ, jucundæ rei cogitationem affertens, (οἱ, βλάσφημος); (4) bonum omen faciens, habens, bene ominatus.

Εὐφροσύνη, adv. honesto nomine; (2) per Euphemismum; (3) bona verba dicendo, bene precando; (4) religiose.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, idem quod εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, corruptibilis. Ex φθέρω.

Εὐφροσύνη, bene sono, suaviter cano, articulate pronuncio. Ab

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, bene sonans, suavem edens sonum.

Εὐφροσύνη, ες, gratus, jucundus alicui. A φίλος.

Εὐφροσύνη, et Dor. εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, δος, δ, ἡ, indulgens in liberis.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, ambitiosus, laudis cupidus, magnificus.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, adstringens, vim adstringendi habens, obturandi vel obstruendi vi pollens; (2) frenatus.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, fragilis. A φάω.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, inflammatus facilis. Ex φλέω.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, pastus seu alimenti copia. Ex φέρω.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, τὸ, nomen arboris. Ex eod.

Εὐφροσύνη, bene nutritus. Εὐφροσύνη βοῶν ἀγέλαις, Orph. Promoth. 65.

Εὐφροσύνη, ferax sum, uberes fructus profero. Ἀνθρώπων τινὲς πλεῖστα, εὐφροσύνην ἡ χάρη, Luc. 12, 16. Ab εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, tolerabilis. Ab εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, portandi facilitas; (2) feracitas, fertilitas, abundantia, ubertas; (3) bonus habitus, bona rei conditio.

Εὐφροσύνη, γος, δ, ἡ, pulchram citharam habens; (2) subst. ἡ, pulchra cithara.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, portatu facilis; (2) qui facile fert, fertilis, ferax, fecundus; (3) agilis, expeditus. Ex φέρω.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, expeditus. Ἐλαφροῦς εὐφροσύνη, Orph. 1, 85. γένεσιν εὐφροσύνη, Id. 4, 447.

Εὐφροσύνη, adv. ita ut facile portetur vel toleretur; (2) leviter, facilitate, aequo animo.

Εὐφροσύνη, adv. vehementissimo motu. Εὐφροσύνη δὲ ἐς τὸ πάθος ἐκφροσύνη, Arrian. Bell. Civ. 2, 146.

Εὐφροσύνη, Ion. et Poet. pro εὐφροσύνη, ab

Εὐφροσύνη, εὐ, δ, ἡ, elarus, manifestus; (2) bene differens, disertus. Ex φράζω. Hinc

Εὐφροσύνη, adv. elegantiter, prudenter; (2) decenter, ornate.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, venustus sermonis, facundia.

Εὐφροσύνη, fut. ἀνῶ, exhalare, oblecto; εὐφροσύνη, letor. Ἦν δ' ἡμῶν ἐπὶ τοῖσιν ἡμῶν εὐφροσύνην εὐφροσύνη, Aristoph. Nub. 561. Ἠστανόμενος μὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφροσύνηται, Soph. Aj. 280. Ex φέρω.

Εὐφροσύνη, 2. sing. fut. 1. ind. med. Ion. pro εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, fut. 1. ind. act. Ion. pro εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, aor. 1. ind. pass.

Εὐφροσύνη, 2. sing. aor. 1. imperat. pass.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, exhalans, genialis, lætus.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, exhalans, genialis, lætus.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, lætitia, gaudium honestum, ob res bene gestas. Ab εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, explicatu facilis; (2) pronuntiatio facilis; (3) bene notus, certus. Ex φράζω.

Εὐφροσύνη, hilarem, accus. sing. ab εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, ὦ, fut. ἡσω, bene sapio; (2) bene cupio, Il. 2, 78. Ab εὐφροσύνη. Hinc

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, nox. Quia nox aptissima ad inventionem et considerationem rerum.

Εὐφροσύνη, adv. prudenter; (2) benevole.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, lætitiam adferens; (2) hilaris, lætus. Ab eod.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, bene munitus, Orph.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, cui mens integra est; (2) hilaris, lætus; (3) lætitiam adferens, exhilarans. (2) διὰ παντός εὐφρον, semper propitius, Soph. Aj. 715. Ex φέρω.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, fugæ facilitas seu commoditas. Ex φεύγω.

Εὐφροσύνη, εὐ, δ, ἡ, bene ac læte crescent, ut arbor, &c. (2) ingeniosus; (3) bene a natura constitutus et factus; (4) facetus, jocosus, dicax. Μηροὶ εὐφροσύνης, femora formosa vel robusta, Il. 4, 147. A φύω.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, custoditu seu servatu facilis; (2) bene custoditus; (3) a quo facile caveri potest. Ex φυλάσσω.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, densus foliis.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, penitus inutilis, Polit.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, qui spiritu facile dissipatur. A φυσάω.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, ingeniose; (2) ut decet bona indole prædigen; (3) percommode.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) suavis pronuntiatio. Ab

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, bene sonans, vocalis, canorus. Ex φώνω.

Εὐφροσύνη, adv. bona voce; (2) suavi pronuntiatione; comp. εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, deprehensio facilis. Ex φράζω.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, bene seu pulchre jubatus; bene comatus. A χαίτη.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, pulchro, probò ex ære factus.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, idem. A χαλκίω.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, honeste, lepide, acute jocos.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, gratus, jucundus, facetus, cui gratia inest.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, f. ἡσω, gratum me præbeo, gratias ago; (2) gratulator. Εὐφροσύνην ὀφείλωμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ἡμῶν, 2 Thess. 1, 3. Ab εὐφροσύνη. Hinc

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, τὸ, gratiarum actio; (2) Sacra Cæna.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, qui gratiarum agendarum vel habendarum causa fit, ut hymnus, quo gratiæ aguntur.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, part. act. verbi εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, suavitatis rei vel personæ; (2) gratus animus; (3) grata beneficiorum commemoratio, grati animi significatio, gratiarum actio; (4) mysterium Sacræ Cænæ, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Christum partorum commemoratione conjuncta. Ab

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, gratus, beneficii memor; (2) gratus, acceptus, amabilis.

Εὐφροσύνη, adv. animo grato; (2) lepide, gratiose; (3) bene, feliciter.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, idem quod εὐφροσύνη; ab εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, labrosus, pulchra seu magna labia habens.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, ad hiberna accommodatus; (2) salubri frigori expositus; (3) frigoris bene patiens. Ex χεῖμα.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, cui manus sunt habiles, manu fortis, strenuus, artificiosus. Ἀνδρὸς εὐφροσύνη τέχνη, artificis periti opus, Soph. Œd. Col. 472. Hinc

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, manu dexteritas seu agilitas; (2) artificium, dexteritas.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, idem quod εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, qui facile in potestatem redigi, capi, et mansueferi potest, superabilis. Ex χεῖμα.

Εὐφροσύνη, imperf. Ion. et Poet. pro εὐφροσύνη, verbi εὐφροσύνη gloriari, Il. 3, 430.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, facilitas; (2) levitas; (3) proclivitas, studium. Ab

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, manibus tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. (2) Ὀρεὸς καὶ εὐφροσύνης ἐς ἀπαντας ἰγνέστω, crudelis et inconstans, Arrian. Maced. Eclog. 14. Ex χεῖμα.

Εὐφροσύνη, adv. facile; (2) leviter; εὐφροσύνη, facilius; εὐφροσύνη, facillime.

Εὐφροσύνη, 3. sing. præsent. imperat. med. verbi εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, præsent. inf. med. Poet. pro εὐφροσύνη, ab

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, precor, supplico; (2) glorior; jacto me. Poet. εὐφροσύνη pro εὐφροσύνη, εὐφροσύνη, 3. pl. ind. εὐφροσύνη, imperf. pro εὐφροσύνη et εὐφροσύνη. Μεγάλ' εὐφροσύνην ὁ ἑαυτοῦ, Il. 8, 347. Ab

Εὐφροσύνη, α, δ, supplex, vota faciens.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, oratio, precatio, votum.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, optabilis. A præc.

Εὐφροσύνη, 3. sing. perf. imperat. pass. v. εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, abundans pabulo et alimonia; (2) bene nutrens; (3) succulentus, corpulentus.

Εὐφροσύνη, contr. εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, bene virens, pulchre virescens, frugifer. Εὐφροσύνη δὲ ἀμνηστος, Soph. Œd. Col. 1600. Cererem, quam hic epitheto εὐφροσύνη distinguit, Athenienses colebant Χλόης appellatione. Ex χλόω.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, viriditas, Sterph.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, pulchre viridans; (2) viridis.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, libellus in quo preces continentur. Ex εὐφροσύνη et λόγος.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, facilis iræ, Epi.

ΕΤΧΟΜΑΙ, fut. εὐφροσύνη, precor, opto, voveo; (2) glorior; jacto me; (3) profiteor, dico; (4) εὐφροσύνη εἶναι, periphrastice sum. Ἐπειὶ γὰρ εἶπαι οἷον εὐφροσύνη εἶναι, Aristoph. Ran. 1002. Εὐφροσύνη ἑαυτοῦ ἀναστίνοντες τῷ χεῖρι, Id. Av. 630. (4) ἀρεῖς ἐνὶ στρατῷ εὐφροσύνη εἶναι, potentissimus est vel fertur in exercitu, Il. 1, 91. Vulgares versiones gloriatur se esse: male eodem enim modo loquitur Homerus ubi (Il. 2, 82.) Nestor non detrahit Agamemnoni, aut irridet, sed auctoritatem addere cupit. Οἷος πάρος εὐφροσύνη εἶναι, qualis antea eras vel ferebaris, Id. ibid. 4, 264. Passive sumitur apud Sophoclem: Νῦν δὲ σὺτ' εὐφροσύνη μοι, nunc vero hoc a me votum habete, Œd. Tyr. 1512.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, suaviter sonans, epith. citharæ. Ex χορδή.

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, fæno seu gramine abundans.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, gloria, honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, opulentus sum, divitiis abundo; Εὐφροσύνη, ας, ἡ, opulentia. Ab

Εὐφροσύνη, α, δ, ἡ, pecuniosus, pecunia bene instructus. Ex χρεµατα.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, idem quod εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum,

εὐχεσθῆναι, commodis afficio, seu beneficiis.

Εὐχεσθῆναι, ἄτος, τὸ, commodum :

Εὐχεσθῆναι, as, ἡ, usus commodus, commoditas ; (2) utilitas. Ab

Εὐχεσθῆναι, as, ἡ, idem quod εὐχεσθῆναι.

Εὐχεσθῆναι, adv. commodē, utiliter, liberaliter.

Εὐχράστος, on, bene coloratus, nitidus, epith. bene valentium. A χρᾶς.

Εὐχρόαι, ω, fut. ἴσω, bono sum colore, colore sum hilari, vel jucundo ; (2) bona sum corporis habitudine. Ab εὐχρος.

Εὐχρόαι, ἴος, ὁ εὐχρῆ, idem quod εὐχρος.

Εὐχρόαι, as, ἡ, pulcher color. Ab

Εὐχρος, contr. εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, bono præditus colore, bene coloratus. Ex χρᾶς.

Εὐχρύστος, on, auro abundans, aurum ferens, epith. Pactoli.

Εὐχρῆς, ὠτος, ὁ εὐχρῆ, idem quod εὐχρος.

Εὐχρόαι, as, ἡ, bonitas succi ; (2) bonus sapor. Ab

Εὐχρόαι, as, ὁ εὐχρῆ, bono succo præditus, sapidus ; (2) succo abundans.

Εὐχρόαι, as, ἡ, bonus succus, bonus sapor, saporis gratia. Ex

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, qui boni succi est, sapidus.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, facilis fusu. Εὐχρῆς ἐς τὸν ἰλιόθεον φλέγμα, Aret.

Εὐχρῆς, ἡ, votum ; (2) precatio ; (3) devotio ; (4) gloriatio ; (5) gloria. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, Hinc

Εὐχρῆς, αἰα, αἰον, soldurius, devotus ; (2) optabilis. Oī δὲ εὐχρῆς, qui vota exsequuntur, Herod. 2, 63.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, separatu et secretu facilis. Ex χρῆς.

Εὐχρῆς, on, pulcrum seu bonum campum habens, Sibil.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, qui facile muniri aggere potest, bene munitus. Ex χρῆς.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, tractabilis ; (2) ad tactum accommodatus. Ex χρῆς.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, facilis refrigeratu.

Εὐχρῆς, ω, fut. ἴσω, forti, bono, magnoque sum animo ; confido. Ἰνα πρὸς εὐχρῆς, Phil. 2, 19. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, ἴος, ὁ εὐχρῆ, jucundo et salubri expositus frigori ; (2) frigidus. Ex χρῆς.

Εὐχρῆς, as, ἡ, animi præstantia et fortitudo, magnanimitas, æquanimitas ; (2) εὐχρῆς, pl. Polyb. Ab

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, qui generoso et alacri est animo ; animosus, magnanimus ; (2) lætus ; (3) æquo animo, miti præditus ; (4) audax.

Εὐχρῆς, adv. animose, animo magno fortique, æquo animo. A præc. Ex χρῆς.

Εὐχρῆς, vel εὐχρῆ, uro, ustulo. Ἦσ' ἀνδρᾶς εὐχρῆς, ὅτι ἐν τῇ ἐνστά, Εὐχρῆς ἀπὲρ δαλῆ, Hes. Op. 703.

Εὐχρῆς, acc. sing. contr. pro εὐχρῆς, ab

Εὐχρῆς, eos, ὁ εὐχρῆ, bene olens, fragrans. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, as, ἡ, odor, suavitas odoris. A præc. Εὐχρῆς, Hes. vel εὐχρῆς, bene oleo. A præc.

Εὐχρῆς, ἴος, ἡ, partu felix. Nonnus, εὐχρῆς Σαλασῆς, fœcundis maris.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, pulchra habens brachia. Πρὸς τῆς σῆς δεξιᾶς εὐχρῆς, Eurip. Hipp. 605.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, æquabilis. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, qui salubris pretii est.

Εὐχρῆς, as, ἡ, salubre pretium ; (2) vilitas mercium.

Εὐχρῆς, fut. ἴσω, vile facio, pretium rei deprimō verbis. Ab

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, parabilis, qui parvo pretio emi potest. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, fausti nominis ; (2) clarus, celebrandus ; (3) sinister, lævus, quoniam læva olim felicia habebantur.

Εὐχρῆς, adv. salubris, seu parvi pretii.

Εὐχρῆς, accusat. a recto εὐχρῆς, Soph. Ant. 530.

Εὐχρῆς, vocat. a recto εὐχρῆς, Soph. Œd. Tyr. 189.

Εὐχρῆς, as, ἡ, fertilitas, ubertas, Call. Vid. Thes. Gr. P.

Εὐχρῆς, ὁ εὐχρῆ, acutum cernens ; (2) pulchros habens oculos, vel pulcher, venustus. Εὐχρῆς, Διὸς εὐχρῆς, Soph. Œd. Tyr. 189.

Εὐχρῆς, ἴος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulchra. A δ' εὐχρῆς ἀρετᾶ, Soph. Trach. 523.

A præc.

Εὐχρῆς, ἡ, on, qui bene cernit ; (2) idem quod εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, leviter curare ; negligere, Hes.

Εὐχρῆς, as, ἡ, levis cura ; negligentia.

Εὐχρῆς, contemno, negligo, Hes. ex Soph.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, bene curans ; (2) leviter custoditus, neglectus ; (3) qui non curat, negligens, Suid. Hes. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, on, bene tectus, laqueatus, pulcher, de ædibus. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, ω, f. ἴσω, convivio accipio ; (2) saturo, satio ; (3) oblecto ; (4) pascō ; εὐχρῆς, convivor ; epulor. Δοκῶ μοι σε εὐχρῆς ἵππων καὶ νῆων λόγων, Theophr. Εὐχρῆς τὰς ἐπομένους, Herodot. Ab

Εὐχρῆς, as, ἡ, convivium, epulum, dapes ; (2) copia indulgendi gulæ.

Εὐχρῆς, ἡ, on, epularis. A præc.

Εὐχρῆς, ὠτος, ὁ εὐχρῆ, pulchros habens oculos ; (2) qui pulchro est adpectu, seu vultu.

Τίγνησ' εὐχρῆς παρῆν, Soph. Antig. 530.

Εὐχρῆς, 3. sing. a. 2. ind. med. Dor. pro εὐχρῆς, a φημί.

Εὐχρῆς, a. 1. ind. pass. Poet. pro εὐχρῆς, a φημί.

Εὐχρῆς, acc. sing. Dor. pro εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, inferias facio. Καθαγιαστέας δ' εὐχρῆς (βέβηκε), Soph. Antig. 247: resolvendum sic, καὶ καθαγιαστέας ἐπὶ τῷ νίκῃ. Hinc apparet verbum καθαγιαστέας esse vocem nihili.

Εὐχρῆς, comedi, a. 2. ind. act. verbi φάγω.

Εὐχρῆς, 2. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, 3. plur. imperf. ind. act.

Εὐχρῆς, ἡ, post eligo, alium eligo ; (2) substituo in locum electi. Τῷ δὲ μὲν αὐτὸν ἱστανόμεν ἱστανόμεν, Thuc.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, ad mare situs, maritimus ; (2) qui est super mare. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, insilio, irruo ; aor. 1. εὐχρῆς, part. εὐχρῆς, qui insiluit. Arud Poetas, ἐπὶ αὐτὸν, pro εὐχρῆς, insiliens, irruens. Εὐχρῆς ἐπὶ αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος, Act. 19, 16.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, muria conditus. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, idem quod εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, as, ἡ, assultus. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, pres. part. ind. act. Dor. pro εὐχρῆς, contr. ex εὐχρῆς, ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, aor. 2. ind. med. Dor. pro εὐχρῆς, a φημί.

Εὐχρῆς, pecco, peccatum peccatum addo.

Εὐχρῆς, on, peccatis obnoxius.

Εὐχρῆς, 1. pl. imperf. ind. act.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, similis, par, æqualis ; (2) æmulus, æmulator. (1) οἱ δὲ εὐχρῆς ἀρετῇ, illi vero qui virtute pares sunt, Mac. Tyr. 21, 2, male interpretes. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, adv. cum æmulatione, studiosè.

Εὐχρῆς, ἄτος, τὸ, amictus, indumentum.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, amictus.

Εὐχρῆς, 3. plur. imperf. ind. act. Bæot. pro εὐχρῆς, a φημί.

Εὐχρῆς, complacere, gratus sum.

Εὐχρῆς, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi φαίνω.

Εὐχρῆς, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. φαίνω.

Εὐχρῆς, 3. sing. aor. 2. ind. pass. a φαίνω.

Εὐχρῆς, 1. sing. aor. ejusd.

Εὐχρῆς, apparui, 3. sing. aor. 1. ind. pass.

Εὐχρῆς, 3. pl. aor. 1. ind. pass. v. φαίνω.

Εὐχρῆς, adv. semel.

Εὐχρῆς, f. ἴσω, impono, circumdo. Hinc Εὐχρῆς, ἄτος, τὸ, tegumen, culcita.

Εὐχρῆς, ἴος, ἡ, sagum, paludamentum. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, attingo ; alligor. Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφίψατο, Aristoph. Plut. 727. Ἰκίτης ἔφηναι πατρὸς ἑς ὁ ἰγνέατο, Soph. Aj. 1191.

Εὐχρῆς, fut. φω, illigo, alligo ; (2) accendo,

adstringo. Τί δ' ἰγνὸν λύνω; ἂν ἡ φάπτασα προσθεῖμην πλῆον ; nam quid ego vel solvens vel adstringens legem, prodesse possim? Soph. Antig. 39.

Εὐχρῆς, as, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coeret. A præc.

Εὐχρῆς, ἡ, commissura, convenientia. Ab

Εὐχρῆς, fut. ἴσω, accommodo, apto, concinno ; (2) congruo, convenio, quadro.

Ἀνὴρ σοφὸς φειδὼς ὁ δαπάνη μίτρον ἱφηνέστατο, Luc. in Epigr.

Εὐχρῆς, Dor. pro εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, as, ἡ, convenientia.

Εὐχρῆς, accommodo ; (2) quadro. ἄλλοις, Procl. ἐπ' ἄλλο γίνος, Aristot.

Εὐχρῆς, 3. pl. a. 1. med. per Metathes. pro εὐχρῆς, a φάπτασα, a φάπτασα.

Εὐχρῆς, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. pro εὐχρῆς, a φημί.

Εὐχρῆς, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi φημί.

Εὐχρῆς, aor. 1. ind. act. verbi φαυλίζω.

Εὐχρῆς, a. 1. part. ind. med. v. εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, 3. sing. aor. 1. ind. med. Dor. vel Ion. pro εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, ἴος, ἡ, victura. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, 3. pl. imperf. ind. med. v. φίζωμαι.

Εὐχρῆς, as, ἡ, insessio ; insidia ; (2) herba quadam, ita dicta quod arboribus insideat.

Εὐχρῆς, impono, defigo ; (2) suffulcio, sustento. (2) τὴν βάσιν τῶ προσέβουτος πρὸς τὸ παρ' ἑλπίδα χερσὶν ἥρμα παραλυομένην ἐφιδρόζοντος, incessumque senis præ insperato gaudio sensim languefactum suffulciente, Heliodor. 7. A præc.

Εὐχρῆς, as, τὰ, natium prominentia.

Εὐχρῆς, as, ἡ, sessio, ipse sedendi vel insidendi actus ; (2) præsidium, statio ; (3) actus insidiandi vel observandi ; (4) subsidia militaria, item adjumenta. Ab

Εὐχρῆς, f. εὐχρῆ, insideo, subsideo ; (2) insidior ; (3) victori imminere, ut cum eo quam primum congrediar ; (4) imminere alicui rei, capto, v. gr. occasione, &c. (5) in subsidii sum ; (6) de præsidii omnibus dicitur ; (7) adesse alicui adjuvandi causa. Βυλάμενος ἐφιδρόζουσι τοῖς τῶν συμμάχων παρτοῖς, Polyb. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, fut. ἴσω, insideo ; (2) insideo tergo alicujus. Ab eod. Hinc

Εὐχρῆς, εὐ, ὁ, actus insidendi tergo alicujus in ludo. Hes. ἐφιδρομοῦς, quasi ab ἐφιδροῦς, quod idem est.

Εὐχρῆς, ἴος, ὁ, qui in ludo devicti manibus a tergo junctis insidens portabatur, Hes.

Εὐχρῆς, τὸ, sella, et quidem firma.

Εὐχρῆς, as, ὁ εὐχρῆ, insidens ; (2) insidiator, qui eventum rei quasi ex insidiis occupatur ; (3) captator occasionis ; (4) subsidiarius, subessor, triarius ; (5) adversarius ; (6) successor, vicarius ; (7) tertiaris, id est, ille qui in lucta victo succedit, et cum victore congreditur. Hinc metaphorice commilitones Ajacis apud Soph. Aj. 609, victi malis, dicunt Καὶ μοι δυσθεράπτευστος Αἴας ἔνευσεν ἐφιδροῦς, ad hæc mala hoc etiam accedit, tanquam tertiaris adest insanabilis Ajax. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, 3. sing. imperf. ind. med. v. εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, insideo. Οὐχθρῆς ἐφιδροῦς παρ' Εὐχρῆς ποταμὸν, Aristoph. Av. 780.

Εὐχρῆς, a. 1. ind. act. Ion. pro εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, a. 1. part. pass. Ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, 3. sing. imperf. ind. med. v. φείδαμαι.

Εὐχρῆς, perf. part. pass. verbi φρονέω.

Εὐχρῆς, aor. 2. inf. act. verbi εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, irruerant, 3. pl. plusq. perf. ind. pass.

Εὐχρῆς, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. φείδαμαι.

Εὐχρῆς, 3. sing. perf. imperat. pass. verbi εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, plusq. perf. ind. act. Poet. pro εὐχρῆς, ab εὐχρῆς.

Εὐχρῆς, 2. sing. aor. 1. ind. med. Att. et Ion. pro εὐχρῆς, a φείδαμαι.

Εὐχρῆς, 3. plusq. perf. pass. verbi εὐχρῆς, per-mitto : εὐχρῆς, pres. ind. pass. εὐχρῆς, perf. pass.

pass. *ἰφίστημι*, ἰφίστα, plusq. perf. pass. *ἔσθη*.
Prometh. (initio.) *Soph. Phil.* 619. *Aristoph.*
Vesp. 242.
Ἐρίω, aor. 2. conj. act. *Poet.* pro *ἰφίω*, *ἰφῶ*,
ab *ἰφίημι*.
Ἐρεπτικός, ἡ, ὄν, inhibendi et reprimendi vim
habens, compescens; *ἱρεπτικοὶ*, Philosophi,
Sceptici, Pyrrhonii, a cohibendo assensu.
Ab *ἰπείχω*, *cōhibeo*.
Ἐρεπτικός, dubitanter, hæsitanter, *Stroph.*
Ἐρεπτος τόπος, qu. dic. iura sextaria; a sex-
ta sumptæ parte; (2) *ἔρεπτον*, quod est su-
pra sex. Ex *ἔπι ἐκτος*, *sextus*.
Ἐρίλισσα, convulso. *ἰφρίλιζα*, a. 1. *Ἐς ἑλα-
μὸν μολύβδα λισπτόν ἰγγρώσαντες τινα*, *ἰφρίλ-
ξαν αὐτόν*, ὥστε τι χαρίσθην, *Dio Cass.* 40,
56; ubi male legitur *ἰφρίλιζαν*. Oudendor-
pius emendat *ἰφρίλιζαν*, non recte cum sim-
plici *ἑλίσσω* sit aspera littera enuntiatus.
Ἐρελκίς, ἰδος, ἡ, ramentum, crusta ulceris.
Ab *ἑλκος*.
Ἐρελκύνω, pro *ἰφελκύνω*, *ap. Sch. Lycophr.*
Ἐρελκυσμός, Ἔ, ὁ, attractio.
Ἐρελκυστής, Ἔ, ὁ, qui attrahit; (2) auxiliator,
adjutor. Ab *ἰφελκύνω*.
Ἐρελκυστικός, ἡ, ὄν, attractorius; (2) attractus.
Ab eod.
Ἐρελκύνω, attraho; (2) elicio; (3) impello.
Ἐρίλας, fut. *ἔω*, idem et procrastino. *Πάλλ'*
ἑρίλκεται πυρὴ κατὰ ζῶν αὐτῇ, *Eur. Med.*
461.
Ἐρίμω, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro *ἰφρίναι*, ab
ἰφίμω.
Ἐρίξῃς, *adv.* deinceps, postea; (2) ordine.
Ἐρίξω, *ews*, ἡ, retentio, inhibitiō, *impr.* assen-
sus. Ab *ἰπείχω*.
Ἐρίσσκω, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro
ἰφρίσκω, ab *ἰφίσκω*.
Ἐρίσπομαι, subsequor, *Poet.* *ἰφίσπομαι* aor. 2.
ἰφίσπομαι *Ion.* *ἰφίσπομαι*. *Ἄλλ' ἢ ἰφίσση τοῖς*
ἰμοῖς βαλεῖμασι, *Soph. El.* 973. *vide Schol.*
Ὅλα γυναικῶν ἰφίσπομενος, (*sic enim legen-*
dim), obsecutus dolo mulieris, *Herod.* 1, 91.
Οὐκ ἑρίσποτο λόγισιν, *Eurip. Hipp.* 1307.
Ἐρίπω, *apud Poetas*, persequor; (2) perse-
quor de ulcisci volentibus; (3) agitare,
incitare; (4) has vel illas sedes velut con-
sector, incolo; (5) rego, gubernō, admini-
stro; (6) versor in re. (1) *Il.* 11, 177, &c. (2)
παρὰ τὰς ἰφίστας ἑρίσπομαι, delicta persequentes,
Hesiod. Theog. 220. (3) *Πατρόκλην ἑρίσπε Ἰα-
πών*, equos in Patroclum incita, *Il.* 16, 724.
Ἰάπες ἰφίσταν μέσσην, scutica equos agitant,
Id. 24, 326. (4) *οἱ ἑρίσποσι νήσων ἱερμαίν*, qui
desertam incolunt insulam, *Apoll. Rhod.* 2,
384.
Ἐρεμνευτικός, ἡ, ὄν, σχῆμα, figura orationis
cum explicatio præcedentis additur. *Vox*
Gramm.
Ἐρεμνευτικός, *adv.* per explicationis adjec-
tionem. Ab
Ἐρεμνεύω, explicationem verbi præcedentis,
dictorum, addo.
Ἐρεπον, ferebam, imperf. ind. act. verbi *φίρω*.
Ἐρεπύξω, fut. *ὑσώ*, adrepro, irrepro.
Ἐρίπτω, idem. Ex *ἰπῶ* et *ἑρπω*, serpo.
Ἐρίρην, 3. sing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro *ἠνέρεν*,
qu. a fut. *φίρω*, *Æol.* pro *φίρω*, a *φίρω*.
Ἐρίς, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi *ἰφίμω*.
Ἐρίσμος, α, ὁ ἢ ἡ, qui transferri potest a ju-
dicio ad aliud iudicium. Ab
Ἐρίσις, *ews*, ἡ, provocatio a iudicio ad aliud
iudicium, translatio causæ de foro ad
forum; (2) appetitus, desiderium; (3) im-
petus, impressio. (2) *δόξας ἀγαθῆς ἐκ ἀτόσῳ*
ἰφρίσι, gloriæ non inepto desiderio, *Arrian.*
Hist. Alex. 4, 19. *Ἐρίσιν παραλαβόντες*, per-
missu alicujus agere. *Ἐρίσιν δίδοναι*, potesta-
tem facere, permissum dare, *Dionys. Halic.*
Antiq. Rom. 6. Ab *ἰφίμω*.
Ἐρίσπειρία, ας, ἡ, tempus vespertinum:
Ἐρεσπειρία, fut. *ἑύσαι*, vespere advigilo. Ab
Ἐρίσπερος, α, ὁ ἢ ἡ, vespertinus.
Ἐρίσπειτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poet.*
Ἐρίσπειρος, prosequor, sector, *Poet.* ὃ *χάρει*
ἰφρίσπειτο, *Aristoph. Vesp.* 1268, pro *ἰφρίσπει*.

Ἐφείσας, 2. sing. aor. 1. imperat. med. Poet. pro ἔφισαι, ab ἔφισαι, vel ἰφίημι.
Ἐφίσσασθαι, f. 1. inf. med. Poet. pro ἰφίσσασθαι.
Ἐφίσσασαν, 3. pl. imperf. ind. act.
Ἐφίστηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἰφίστημι.
Ἐφίστιος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui est vel sedet apud focum; (2) qui habet focum seu larem, id est, domum; (3) civis, incolae; (4) qui in eadem est domo; *Apoll. Rhod.* 1, 909. (5) qui domi est, qui domum rediit; ἔφιστιοι θεοὶ, penates. Ἐφίστιος ἀλαλαγαῖς, clamoribus ad aras factis, *Sophr. Trach.* 205. Ἐφίστιος Ζεύς, Jupiter qui familiæ præstet, *Id. Aj.* 492. Ab ἔφισαι.
Ἐφιστρίδιον, τὸ, umbella, *V. L.* Ab ἰφίστρις.
Ἐφίστρις, ἰδοῖς, ἡ, pallium, chlamys, amiculum, (opponitur χιτῶνι, tunicae), (2) vestimentum quodvis. Ex ἰφί et ἔννυμι.
Ἐφιστῶνα, acc. sing. perf. part. act. per *Crasin. Att.* pro ἰφιστῆνόςτα, ab ἰφίστημι.
Ἐφιστῆν, ὧν, οἱ, Ephetae, magistratus apud Athenienses, qui de causis capitalibus iudicabant. Ab ἰφίστημι.
Ἐφιστικός, ὅς, ὁν, desiderativus; (2) cupidus. Ab eod.
Ἐφετίς, ἡ, ancilla, *Hes.*
Ἐφετρίων, gen. pl. *Ion.* pro ἰφιστῶν, ab ἰφίστημι.
Ἐφετμή, ἡς, ἡ, mandatum, iussum.
Ἐφετός, ὁ ἔξ ἡ ἰφετόν, illa res quam summo studio appetimus, *Schol. Theocrit.* ad *Idyll.* 10, 11.
Ἐφετός, adv. acriter, cum impetu. Ἐφετός καὶ ταχίως, *Polyb.* 2, 8.
Ἐφευάων, bacchantium more tripudio et vociferor in re aliqua.
Ἐφευρετής, ὤ, εἰ, inventor. Ab
Ἐφευρίσκα, invenio. Οὐδέ τίς ἄλλην μῆτιν ἰφευρίσκει, *Odys.* 19, 58.
Ἐφεύρο, 3. sing. aor. 2. opt. act.
Ἐφευφάωμαι, 3. sing. aor. 1. pass. verbi φεφάλας, comburo, *Eschyl. Prometh.* 362.
Ἐφευφόμενος, ὡμαι, illudo, insulto; ἰφευφώμενος, 3. pl. imperf. pro ἰφευφώμενος, ἰφευφώμενος. Τέθνηπῶτι γ' ἰφευφώμενται ἅπαντες, *Odys.* 19, 531.
Ἐφευφώμενος, 3. plur. imperf. ind. Poet. pro ἰφευφώμενος.
Ἐφίφα, recoquo, incoquo, impono.
Ἐφίω, ὦ, fut. ἔω, perf. ἔκα, colloco.
Ἐφώρας, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἰφώρας, ab ἰφώραω.
Ἐφη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi φημί.
Ἐφηκαῖον, τὸ, pubes, pecten, *Diosc.*
Ἐφηκάω, ὦ, pubesco, adolesco.
Ἐφηκεία, ας, ἡ, ipsa aetate pubescendi; (2) pubertas; (3) adolescentia. Ab ἰφικέω.
Ἐφηκείον, α, τὸ, ephebeum, locus epheborum. Ab ἰφικέω.
Ἐφηκείων, fut. ἔωμαι, pubesco; (2) puer sum: Ἐφηκεία, ας, ἡ, idem quod ἰφικεία. Ab eod.
Ἐφηκεία, τὰ, sc. χωρία, palaestrae, ubi ephebi exercentur.
Ἐφηκτικός, ὅς, ὁν, ad ephebos seu puberes pertinet. Hinc τὸ ἰφικέειν, ἔ, pubertas, ipsa pubes, ephebi.
Ἐφίσιον, α, τὸ, pubes, pubis regio; id omne quod est ab hypogastro usque ad pudenda. Ab
Ἐφθεός, α, ὁ ἔξ ἡ, qui ad pubertatem pervenit; puber, pubescens, adolescens, usque ad virilem aetatem. Ex ἔπι et ἔθω.
Ἐφθεότης, ἡ, pubertas. A praec.
Ἐφθρήσκω, ἔμαι, praesum. Hinc
Ἐφθρήσκεις, ὡς, ἡ, actus adversus eum qui recipit aliquid, cum publice finibus interdictum est.
Ἐφθόμαι, delector, vel gaudeo aliqua re, *in pr.* malis alterius; fut. ἰφροθησόμενος, ἰφροθησόμενος. aor. 1. ἰφροθῆναι, *in inf.*
Ἐφθύνω, exhillaro super aliqua re.
Ἐφῆκα, 1. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἰφίημι.
Ἐφῆκα, pervenio; (2) advenio; (3) venio. Καίριον ἰφῆκει, *Sophr.*
Ἐφῆλαστο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἰφάλλομαι.

Ἐφ' ἧλός, ιοτός, ὁ ἕξ ἡ, ætate par, æqualis; (2) adultus.

Ἐφ' ἧλός, ἴδος, ἡ, fibula; (2) lepræ species. (2) ἀργυρίσσαντες ἐπ' αὐρ σείνεται ἔφ' ἧλιν, albam lepram inducunt, Nic. Ther. 333. Ab ἧλος, vel ἦλω.

Ἐφ' ἧλος, υ, ὁ ἕξ ἡ, ἐφ' ἧλιν, ἴδος, adfixus; (2) maculis solaribus infectus; et hinc (3) subis, cutis asperitas in facie ex ardore solis aut inflammatione; (4) soli expositus. Ab ἧλος, vel ἦλος.

Ἐφ' ἧλώω, clavo affigo, Steph.

Ἐφ' ἧλω, insideo, Soph.

Ἐφ' ἡμενος, insidens, præst. part. verbi ἔφηναι.

Ἐφ' ἡμερεύω, quotidie versor, assiduus sum in aliqua re. Ἐπιτιθέμενος . . . τοῖς ἐφ' ἡμερεύουσιν μετ' ἡμέραν προφανούς, adorti palam et interdium illos qui in stationibus erant, Polyb. 20, 10, 6.

Ἐφ' ἡμερίς, ας, ἡ, et pl.

Ἐφ' ἡμερίς, vices diariæ. Ab ἐφ' ἡμερος.

Ἐφ' ἡμερεύς, ἡ, ὄν, quotidianus. Ab eod.

Ἐφ' ἡμέριος, υ, ὁ ἕξ ἡ, diurnus; (2) unius diei. Ab eod.

Ἐφ' ἡμέριος, ἴδος, ἡ, ephemeris, libellus in quo acta diurna sive quotidiana consignantur, diarium, commentarius.

Ἐφ' ἡμερον, ε, τῶ, herba quædam; (2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus celeritate. Ἐπιστά παρόντα Κόρον τὸν μάντιν, δίδει ὅτι ἐνὶ τῷ φέροντι τῶν ἐφ' ἡμερον, Aristid. 1, 285.

Ἐφ' ἡμέρος, υ, ὁ ἕξ ἡ, quotidianus; (2) diurnus; (3) in diem vivens; brevis vitæ; unde mortalis; homo. Ex ἐπὶ et ἡμέρα.

Ἐφ' ἡμιος, ον, infansus, Æsch.

Ἐφ' ἡμιόμοις, præst. pass. verbi ἐφάπτομαι. Ἐπαμεινῶναι εἶδος, formosæ, quæ nempe speciem apti aptam et quasi connexam habent, Herodot. 1, 199. Male Gronov. παιδὶς εἶδος Ἐπαμεινῶναι, pueri forma præditi, Id. 3, 105.

Ἐφ' ἡμοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίμαι.

Ἐφ' ἡν, dixi, aor. 2. ind. verbi φημί.

Ἐφ' ἡνε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi φαίω.

Ἐφ' ἡντα, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐφάπτομαι.

Ἐφ' ἡμερος, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. ἐφαρμύζω.

Ἐφ' ἡσα, dixi, aor. 1. ind. act. verbi φημί.

Ἐφ' ἡσις, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi ἐφίμαι.

Ἐφ' ἡσθα, 2. sing. imperf. ind. act. Æol. pro ἔφης, a φημί.

Ἐφ' ἡσθεις, 3. pl. aor. 1. opt. pass. per Sync. pro ἰφισθέισαν, ab ἰφθόρμαι.

Ἐφ' ἡσσαι, fut. 1. ind. med. verbi ἐφίμαι.

Ἐφ' ἡσυχάζω, acquiesco, quietem ago.

Ἐφ' ἡσκα, πρæveni, perf. ind. act. verbi φθάνω.

Ἐφ' ἡσκα, 1. sing. aor. 1. ind. act. Dor. pro ἐφ' ἡσκα.

Ἐφ' ἡλίος, ἐα, ἐόν, coctus, elixus. Ab ἐφός.

Ἐφ' ἡσιν, perii, aor. 2. ind. pass. verbi φθίω.

Ἐφ' ἡσκα, corrupti, perf. ind. act.

Ἐφ' ἡσκαίνεος, interemptus, perf. part. pass.

Ἐφ' ἡσκα, πρæveni, aor. 1. ind. act. verbi φθάνω.

Ἐφ' ἡσγγοντα, 3. plur. imperf. ind. med. verbi φθίγγομαι.

Ἐφ' ἡσζαο, 2. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἐφ' ἡσζαο.

Ἐφ' ἡσθης, ας, ὁ ἕξ ἡ, qui est septem dierum, durans septem dies; (2) factus intra septem dies. Ex ἐπτά et ἡμέρα.

Ἐφ' ἡμμερίως, ὅς, ὁ ἕξ ἡ, vox prosodica significans tres pedes cum dimidio.

Ἐφ' ἡν, aor. 1. ind. act. qu. a φθίμαι, a φθάνω.

Ἐφ' ἡν pro ἐφ' ἡντα, 3. pl. pl. pass. perf. ind. pass. Poet. pro ἐφ' ἡντα, a φθίω.

Ἐφ' ἡσθιν, a. 1. ind. pass. verbi φθάνω, vel φθίω.

Ἐφ' ἡντα, 3. sing. pl. pass. perf. ind. pass.

Ἐφ' ἡσπωλίον, ε, τῶ, locus ubi cocta seu elixa veniunt. Ab

Ἐφ' ἡσπώλης, υ, ὁ, qui cocta seu elixa vendit. Ex ἐφός et πᾶλης.

Ἐφ' ἡσρα, perf. ind. med. verbi φθίω.

Ἐφ' ἡς, ἡ, ὄν, elixus, coctus; (2) imbecillus a febris. Ab ἄψω.

Ἐφ' ἡς, αῖ, elixo, coquo; (2) asso. Ab ἐφός.

Ἐφ' ἡλάω, immitto; (2) manus admoveo; f. ἱφιάλῳ, ἱφιάλεις. Ἐφ' ἡλάω κιντὸν ὑπὸ τὸν πρακτὸν σὺ τὸν σιραφός, Arist. Nub. 1302.

2 P Ἐφ' ἡλάτη

Ἐφιάλτης, *ε, δ, ephialtes, incubus.* Ab ἄλ-
λομαι. Hinc
Ἐφιάλιτις, *αε, ἡ, herba pæonia adversus ephi-
alten valens.*
Ἐφιάλιον, *ε, τὸ, idem et ab eod.*
Ἐφίγναιμι, perf. part. pass. verbi ἰφνέσθαι.
Ἐφίρῳα, *ῶ, fut. ῶσα, insudo; (2) sudore lan-
gueo; (3) sudo.* Hinc
Ἐφίρῳσις, *εως, ἡ, sudor tenuis debilitans cor-
pus.*
Ἐφίει, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro
ἐφίει, ab ἐφίω, pro ἐφίωμι.
Ἐφίστα, 3. pl. præ. ind. act.
Ἐφίστατ, *ἴδωσι, ἡ, calyculus, vel simile quid
in corona.*
Ἐφίσταμι, mando; (2) expeto, cupio. (1) τὸτο
σοὶ δ' ἐφίσταμι, *Soph. Aj. 116.* Ὀς ἐφίστατο, ut
jussit, *Soph. El. 51.* (2) ὧν δὲ σε τοχχεῖν
ἐφίσταμι, ἀνυσον, quæ vero te consequi cu-
piam, accipe, *Soph. Phil. 1315.*
Ἐφίστα, pres. inf. act. *Ion.* pro ἐφίσταει, ab
ἐφίωμι.
Ἐφίσταει, immittere, præ. infin. act.
Ἐφίστεια, τὰ, donaria, *V. L.*
Ἐφίσταν, 3. plur. imperf. ind. act.
Ἐφίσταω, insideo, *II. 10, 26.*
Ἐφίσταται, pres. part. act. *Dor.* pro ἐφίσταται,
ab ἐφίω.
Ἐφίστα, insideo, *Hom.*
Ἐφίσταμι, f. ἡσας, injicio, immitto; (2) remitto,
relaxo; (3) indulgeo; (4) permitto; (5)
admitto; (6) impello, incito; (7) appello,
provoco ad judicem alium. Hinc (8)
ἐφίσταμι, peto, appeto, cupio; (9) mando,
præcipio. Ὀς δυτοχχὴ θῆσθαι τῇ τὸθ ἡμέρᾳ
ἐκτὶν ἐφίστα, *Eur. Phœn. 5.* Τί μοι τῶν δυ-
τοχχῶν ἐφί; *Soph. El. 144.* Τῆς ἀρετῆς
ἐφίσταται, *Xen.*
Ἐφίστα, 3. sing. præ. ind. act.
Ἐφίσταται, 3. sing. præ. ind. act. *Dor.* pro ἐφίσταται.
Ἐφίσταται, assequor, *Hom.*
Ἐφίσταται, aor. 2. inf. med. verbi ἀφικνέσθαι.
Ἐφίσταται, 3. sing. aor. 2. ind. med.
Ἐφικνέσθαι, ἔμαι, fut. ἔξομαι, attingo, pertin-
go, pervenio ad; (2) assequor, consequor;
(3) adspiro; (4) permeo, pervado. Τῆς
ἀρετῆς ἐφικνέσθαι, *Isocr.* Ἐφικνέμενοι εἰς ὅμους,
2 Cor. 10, 14.
Ἐφικτόν, ἡ, ὃν, quem adsequi possumus. Hinc
ὡς ἐφικτόν, pro viribus. Ab ἐφικνέσθαι.
Ἐφίλασθαι, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Dor.* et
Bæot. pro ἐφιλήσθαι, a φίλω.
Ἐφίλαστα, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro
ἐφίλστα.
Ἐφίλαστο, 3. sing. a. 1. ind. med. quasi a φίλω.
Ἐφίλστο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. φίλωμι.
Ἐφίλστο, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro
ἐφίλταν, contr. ex ἐφίλεω, a φίλῳ.
Ἐφίλσταν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bæot.* pro
ἐφιλήσταν.
Ἐφίλστα, aor. 1. indic. act.
Ἐφίλωνικῶν, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro
ἐφίλωνικῶν, a φιλονικῶν.
Ἐφίλοσόφῃσθαι, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφῆν.
Ἐφίλωσις, cupio, Mus.
Ἐφίμερον, adv. amabiliter, suaviter. Ἐφίμερον
ἐκιδύσθαι, *Apoll. Rhod. 4, 1899.*
Ἐφίμερος, *ε, δ, ἡ, amabilis, desiderabilis.*
Ἐφίμωσις, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φέμω.
Ἐφίπτασθαι, fut. ἀσφωμαι, equo invehor; (2)
inequito, adequito.
Ἐφίπτασθαι, *αε, ἡ, turma equitum mille et
viginti quatuor.*
Ἐφίπτασις, equestris. Κάσας δὲ σάουτ' ἄνδ' ἐφίπ-
τασις τοῖς τῶν ἰστίων ἡγεμόσι δὸς, saga hæc
equestria da equorum ducibus, *Xenoph. Cy-
rip. 8.* (Sed legendum ἐφίπτασις.)
Ἐφίπτασις, equum immitto in aliquem; (2)
subagito feminam. (1) πρῶτος ἐφίπταται
τοῖς ἡέσταις, *Diodor. Sicul. 17, 19.* (2)
χιμαροὺς λαοφίην ἐφίπταται χιμαίραις, *Opp.
Cynogel. 1, 389.*
Ἐφίπταται, *ε, δ, ἡ, equestris.* Hinc ἐφίπταται,
ε, stratum equitum, ephippium. Ab
Ἐφίπταται, *ε, δ, ἡ, qui equo vehitur, eques.*
Ἐφίπταται, *αε, ἡ, sagittarius, equester.* Dio-

dur. Sic. 19, 29. Sed alii legunt ἀφισπαστοῦ ὄτης.
ἐπισπᾶμαι, involo, advolvo; ἐπισπᾶται, advo-
labat; ἐπισπᾶσθαι, involare. "Ὡς ἄρα ο
εἰπόντι ἐπισπᾶται διέξως ἔρπυ, Od. 15, 160.
ἐπισπᾶμαι, idem.
ἐφίσσει, 3. sing. præs. ind. act. Dor. pro ἐφίσ-
σει, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐφίσσει.
ἐφίσκειμι, f. ἐφίσκησα, colloco juxta, admoveo,
appono, adhibeo; (2) praeficio; (3) ani-
mmum intendo, intentus sum, considero; (4)
represso, inhibeo, coerceo. Hinc ἐφίσκαμαι,
insto, advenio, impr. de adventu et appa-
ritione deorum; (2) repente ex insidiis ex-
surgō, ingruo; (3) praefectus sum; (4)
adhibeo mentem; (5) supernato; aor.
ἐφίσκησα, admovi, adverti; ἐφίσκᾶμαι, admo-
vere, advertere; ἐφίσκηθαι, adveni, a. 2. ἐφί-
σκᾶμαι, perf. adstūti, adsum, imminco, insto.
Ἐπίστανται αὐτοῖς οἱ ἐφίς, Act. 4, 1. Κσᾶται
δ' ἐφίσκαμαι τραπίζαις, Soph. El. 194. ἐφίσκᾶ-
μαι, considerare, praesse, &c.
ἐφίσκειν, ᾧ, f. ἴστω, sciscitor, percontor, in-
super sciscitor.
φλάσσω, a. 2. ind. act. verbi φλάζω.
φλάζω, a. 1. ind. act. verbi φλέγω.
φλέγῃς, 3. sing. a. 1. ind. pass. Bavoī. pro φλο-
ύῃς, aor. φέλω.
φύσσω, a. 1. ind. act.
φύσσει, as, ἦ, lustratio, quæ obeundo fit; (2)
munus obeundi vigilias.
φύσσειν, et ἐφοδύσκειν, obo, percurro, lustrō
vigilias. Ab ἐφύδοσ.
φουδίζω, f. ἄνω, ad viam instruor et viatico
dono; (2) instruor quasi viatico. Gloss. Vet.
impetum facio, irruo; ἐφουδίζωμαι, viatico
donor, instruor, item viaticum peto, impe-
tro. Ἐφουδίζω ἀργίαν, Phil. Ἐκ τῶν ἀλ-
γορητῶν φουδισάσθητι, Xen. Ab
φουδίων, v. τὸ, viaticum et quidquid est inter
arcinas iter facientis; (2) adminiculum
quodcuq; subsidium, occasio, aditus ad
aliquam rem. (3) τὰ ἐφουδία, res familiaris,
facultates. (2) ἐφουδία λαβέσθαι τινός νύχθηται,
Heliod. 5.
φουδός, v. ἡ, via qua aliquo acceditur, aditus,
unde facultas rei alicujus; (2) via, ratio;
(3) insinuatio; (4) accessus, adventus, impr.
hostilis impetus; (5) narratio, expositio
rei prima, velut in oratione, ubi per nar-
rationem fit ingressus in causam; (6) ap-
paratus, instrumentum; (7) ὁ, circitor,
vigiliarum recognitor; (8) meatus, per
quem corporis excrementa ejiciuntur; (sed
hoc videtur potius ad ἄφροδος referendum
esse, Ern.) (9) ὁ ἔξ ἡ, ad quem via patet,
qui adiri potest.
φουίται, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro
φουίταις, a. φουίταις.
φουίταις, ibat, 3. s. imperf. ind. Dor. pro φουίταις.
φουίταις, v. τὸ, gubernaculum; temo:
φουίτικιον, v. τὸ, navis parva, quæ a majori
trahitur; (2) navicula, ex qua vectores in
majorem admittuntur; (3) navicula quæ-
vis; (4) gubernaculum; (5) quicquid ex
alio dependet. Ab ἐφίλπω.
φουλάξω, φός, ἡ, idem; (2) appendix, accessio,
auctarium, sed in re mala. (1) Θουσί πανό-
λαις ἐφύμεθ ἐφούλκιδες, Theseum sequemur,
ut perditæ scaphulae, Eurip. Herc. Fur.
1424. (2) ἐμαντή σ' ἄλλαν ἐφούλκίδα, Id.
Andr. 199.
φουλόξω, ἡ, δν, attrahens; (2) illiciens, su-
aviter capiens. Ab eod.
φουραστῆν, ᾧ, fut. ἴστω, insequor, Il. 8, 191;
(2) sum præsens. (2) φουραστῆν αὐτὸν μο-
νοῦν δαυερμένον τῶν Περσῶν, Arrian. Hist. Alex.
1, 19.
φουρίσσω, ᾧ, fut. ἴστω, versor cum aliquo.
φουρίσσει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φουρίσσω.
φουρίσκειν, f. ἴστω, armo, apparo adversus, δαίται,
Il. 4, 344. ἡμῖνοις ἔξ ἄμειζον, Od. 6, 37. δό-
πον, Il. 23, 55.
φουρίσσομαι, 1. pl. fut. 1. ind. med. Dor.
pro φουρίσσοιμαι.

Ἐφορᾶτ' αἰδώς, ἢ, ὄν, peritus inspicendi res et illis providendi. Ab
Ἐφορέω, ὤ, intueor, oculis lustrō; (2) observo. Ζῆς δὲ ἰφορεῖ πάντα, & κρατύνει, Soph. El. 176.
Ἐφορέα, ας, ἡ, inspectio, Ephori munus.
Ἐφορέιον, ε, τό, Ephorum curia, locus in quo Ephori judicia exercebant.
Ἐφορέε, 2. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἰφορέε, a φορέω.
Ἐφορέων, 3. plur. imperf. ind. act. Dor. pro ἰφορέων, quod contr. dicitur pro ἰφορέων.
Ἐφορέω, f. εὔσω, Ephorum ago, inspector sum. Ab ἰφορέω.
Ἐφορέα, ας, ἡ, confinium; (2) fines. Ab
Ἐφορέω, ια, ιον, qui in finibus est, finitimus. Ab ἰφορέω.
Ἐφορῶμαι, fut. ἴσω, adjuro.
Ἐφορῶμαις, aor. 1. part. pass. Dor. pro ἰφορῶμαις, ab ἰφορῶμαι.
Ἐφορῶμαιν, irruo in aliquid, appeto aliquid.
Ἐφορῶμαι, ὤ, f. ἴσω, irruo, invado, impetum facio aliquo; (2) impello. Ἐφορῶμαιν ἀλλήλοις, Thuc. Παρσηπῶν δὲ ἀνὴρ μίγας πύξις ἰφορῶνται, Plut. τέλειμον, II. 3, 165. Ἐφορῶμαισθασι ἀέδωκας, Hes. Scut. 127. Τί τῆνδ ἰφορῶμε; πύξω; id est, τί ὁρῶμε; ἐπὶ τῇνδε πύξω; Soph. Aj. 289.
Ἐφορῶμαισθασι, aor. 1. inf. med. verbi ἰφορῶμαι.
Ἐφορῶμαι, ὤ, f. ἴσω, appello, applico; (2) in statione sum; (3) in statione me continens alteri immineo; (4) obsideo portum. Πόλιν μεγάλην ἰφορῶμαι τοῖς ταύτῃ καιροῖς, Dem. Ab ἰφορέω.
Ἐφορέω, ἦς, ἡ, incitatio; (2) invasio, impetus.
Ἐφορέωμαι, ιως, ἡ, idem. Ab ἰφορῶμαι.
Ἐφορέωμαις, ας, ἡ, vim habens aggrediendi.
Ἐφορέωμαι, f. ἴσω, navem ad stationem appello, hinc
Ἐφορέωμαις, ιως, ἡ, ingressus navium in stationem. Ab
Ἐφορέω, α, ὅ & ἡ, qui in statione est; (2) ὅ, locus stationi navium accommodatus; (3) idem quod ἰφορῶμαις.
Ἐφορέω, ε, ὅ & ἡ, finitimus, confinis.
Ἐφορέω, ὤ, ὅ, inspector, ephorus, praeses. Ab ἰφορέω.
Ἐφορέον, αἰν. in quantum, quoad.
Ἐφορέον, a. 2. ind. act. verbi φορέω.
Ἐφορέα, a. 1. ind. act. verbi φορέω.
Ἐφορέαυ, pro ἰφορέατο, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἐφορέατο, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φορέω.
Ἐφορέαυτο, 3. pl. aor. 1. ind. med. Pect. pro ἰφορέαυτο.
Ἐφορέων, imperf. ind. act. pro ἰφορέων, a φορέω.
Ἐφορέω, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἰφορέω, a φορέω.
Ἐφορέαυτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi φορέωμαι.
Ἐφορέω, a. 1. ind. act. v. φορέω, vel φορέω.
Ἐφω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φωμί.
Ἐφωρίζω, f. ἴσω, contumelia addicio; (1) insolenter minari. (2) πῦρ δ' ἐς τὰ δεῖνὰ τῆδ' ἐφωρίζει Πύλο Καπάνω; Eurip. Phœn. 185. τὸν δῆμον, Plut. Hinc
Ἐφωρίζη, ἦρος, ὅ, contumeliosus in alios, insolens, petulans.
Ἐφωρίζης, ὤ, ὅ, idem et ab eod.
Ἐφωρίζεις, ε, ὅ & ἡ, idem. Hinc
Ἐφωρίζεις, adv. contumeliose.
Ἐφωρίζω, a. 2. ind. act. verbi φωρίζω.
Ἐφωρίζων, 3. plur. aor. 2. ind. act. Dor. pro ἰφωρίζων.
Ἐφωρίζω, humecto.
Ἐφωρίζω, ε, ὅ & ἡ, irriguus, uliginosus.
Ἐφωρίζεις, α, ὅ & ἡ, aquaticus. Ab ἰδωρ.
Ἐφωρίζω, irrigo; ἰφωρίζομαι, adaquor.
Ἐφωρίζω, ας, ἡ, aquae copia. Ab ἰφωρίζω.
Ἐφωρίζας, ἄδω, ἡ, Nympha aquatica.
Ἐφωρίζω, ε, ὅ & ἡ, aquosus; (2) aquaticus, aquas adferens. Ab ἰδωρ.
Ἐφωρίζω, ὅ, apparitor, qui clepsydram in judiciis curabat, pro ἰφ ἰδωτι.
Ἐφωρίζω, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi φωμί, φωμί.

Εφύλαξα, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω.
Εφύμναι, decanto, celebro; (2) invocho, obtestor; (3) cum imprecatione exprobo, dira imprecor. (2) πρὸς ταῦτ' ἐφύμνειται Δία, ad hæc imploret Jovem, Soph. Antig. 658. (3) κακὰς πράξεις ἐφύμνησας, dira imprecata, Id. Ibid. 1305. Τοιαῦτ' ἐφύμναι, talia imprecata, Id. (Ed. Tyr. 1275. Ab ὕμνος. Unde
Εφύμναι, v, τὸ, canticum, quod hymno succinitur, sive, quod post hymnum cantatur.
Εφρν, a. 2. ind. act. verbi φέρω.
Εφύπτερες, sive ἐφύπτερες, adv. desuper.
Εφύτερβυον, v, τὸ, superliminare.
Εφυντίαις, a, ὁ ἔξ ἡ, somnum inducens. Ab ὕπνος.
Εφυνάτωτα, indormio, Bud.
Εφυον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi φέρω.
Εφυώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. φύστω.
Εφύση, sufflavit, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. et Poet. pro ἐφύσα, ex φύσας, a φύστω.
Εφύτερειν, idem quod simplex, absum.
Εφυσσεῖν, fut. ἴσα, posterior sum, vel fio.
Εφύσσει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φυτύνω.
Εφφραίνω, intexo; (2) inter tendendum insero.
Εφφῆ, ης, ἡ, id quod staminis subtexitur, trama, subtemen.
Εφω, fut. ὦω, pluvia perfundo. Hinc ἐφώ, imperson. implitur, pluvia statim sequitur, statim post pluit.
Εφώσεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum v. ἴφωσεν.
Εφώσι, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐφώσιν.
Εφώσις, v, ὁ ἔξ ἡ, tempestivus.
Εφωτίσθη, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω.
Εχάδον, a. 2. ind. act. verbi χάζω. Οὐκ ἐχάδον σῆθος χόλον, non continuit in pectore iram, Il. 4, 24.
Εχαίρον, imperf. ind. act. verbi χαίρω.
Εχαράσθη, a. 1. ind. pass. verbi χαλάω.
Εχαλέπαινα, 1. sing. aor. 1. ind. act. Att. pro ἐχαλέπαινα, a χαλεπαίνω.
Εχανον, ἡνέον, a. 2. ind. act. verbi χαίνω.
Εχαράει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐχαράει, a χαράσκω.
Εχάσθη, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω.
Εχάσθησαν, 3. pl. aor. ejusd.
Εχαρίστω, 3. sing. a. 1. ind. med. v. χαρίζω.
Εχαρίσθη, a. 1. ind. pass.
Εχέω, a. 1. ind. act. pro ἔχουσα, a χῆω.
Εχέουσιν, v, τὸ, lorum quo bos alligatur aratro. Ex ἔχω et βῆς, bos.
Εχέγγυος, v, ὁ ἔξ ἡ, fide dignus; (2) qui promissa servat; (3) ad fidem faciendum aptus, fide fretus. Ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἐπὶ τὴν ἰχέγγυον, fide tua fretum, Soph. (Ed. Col. 284. Ex ἔχω et ἐγγυή.
Εχευλάττω, ἡ, taciturnitas, Lucian.
Εχέλυμος, v, ὁ ἔξ ἡ, mente præditus; (2) qui animi cupiditates coercet.
Εχείδιον, v, τὸ, viperula; (2) fœtus viperæ. Dim. ab ἔχis.
Εχειστονήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi χειστοσύνω.
Εχεκκαλλος, v, ὁ ἔξ ἡ, pulcher.
Εχεκκαλλος, v, ὁ ἔξ ἡ, tenax instar glutinis, glutinosus. Αλλά.
Εχεκκῆσαι, adv. firmiter. A præc.
Εχεκτείνω, v, ὁ ἔξ ἡ, habens divitias, dives.
Εχέμεν, præc. inf. act. Ion. pro ἔχων.
Εχεμνία, ᾧ, f. ἴσω, linguam contineo, supprimo verba.
Εχεμνία, v, ἡ, taciturnitas, silentium. Ab ἔχω.
Εχεμνός, v, ὁ ἔξ ἡ, qui linguam cohibere novit, taciturnus; (2) qui arcana ecclat.
Εχει, habet, 3. sing. præc. ind. act. Dor. pro ἔχει, vel habebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro εἶχει, ab ἔχω.
Εχεις, 2. s. præc. imperat. pass. Ion. pro ἔχισα.
Εχενήσις, ἴδος, ἡ, echencis, remora, pisciculus; (2) anchora navem retinens. Α ψήφω.
Εχεστικῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, amarus; (2) mortifer, venenatus. (2) βίολος ἐχεστικῆς ἄρμεν, Il. 4, 129. Ex ἔχω et στικῆ.
Εχέστικος, ov, idem.
Εχέστωλος, v, ὁ ἔξ ἡ, pullos equinos habens; (2) equos habens.

ἡρίσματος, υ, ὁ ῥή, carni seu cuti adherens. Ex ἔχω et σάρξ, caro.

Ἐχέταις, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et Poet. pro ἔχει, ab ἔχω.

Ἐχέσωνος, υ, ὁ ῥή, qui gemitus adfert; (2) perniciosis. Ex ἔχω et σόνος.

Ἐχέστην, 3. dual. imp. ind. act. Ion. pro εἰχέστην.

Ἐχέστης, υ, ὁ, dives. Ab ἔχω.

Ἐχέσται, πς, ἡ, stiva. Ab eod.

Ἐχέσταις, εσσα, εν, stivalis, Ep. Ab ἔχέσται.

Ἐχέσταιον, παρ navis piscatoriae, in qua piscatores pisces conduunt, vivarium. Ἐχεσταίε ἐναυδόσσα, Nic. Ther. 825.

Ἐχέτω, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro εἰχέτω, ab ἔχω.

Ἐχέτρωσις, εως, ἡ, bryonia alba.

Ἐχέτωα, α. 1. ind. act. pro ἔχενωσα, ἡ χέω.

Ἐχέτωα, 3. sing. α. 1. ind. med. pro ἔχενωσάτω.

Ἐχέφρονες, cordati, nom. plur. ab ἐχέφρων.

Ἐχέφρονεία, ωί, f. ἥσω, prudens sum, sapio.

Ἐχέφροσύνη, νος, ἡ, prudentia. Ab

Ἐχέφρων, ονος, ὁ ῥή, prudens, cordatus. Ex ἔχω et φρήν.

Ἐχρησα, γαυῖς sum, α. 1. ind. act. Att. pro ἔχησα, ἡ χαιρω.

Ἐχρης, 2. sing. præs. conj. act. verbi ἔχω.

Ἐχρης, ὁ, dives, idem quod ἐχέτης, E. M.

Ἐχρῆταις, 3. sing. præs. conjunct. act.

Ἐχρῆταισι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro ἔχρῆταισι.

Ἐχρῆταις, odio persequor. Ὅστις ἐμφοταῖς θεοῖς ἐχρῆταιμαι, Soph. Aj. 457. Ab ἔχθος.

Ἐχρῆς, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἔχθω.

Ἐχρῆς, adv. heri. Ἀ χρίε.

Ἐχρῆσίνος, ἡ, ὄν, hesternus. Ἀ πράε.

Ἐχρῆσμα, ἄντος, τὸ, odium. Ab ἔχθος.

Ἐχρῆσταις, 3. sing. α. 1. opt. act. Æol. pro ἔχρῆσται, ab ἔχθαισμαι.

Ἐχρῆσται, α. 1. conj. act. Att. pro ἔχθῶμαι.

Ἐχρῆσταιμαι, f. 1. ind. med. verbi ἔχθῶμαι.

Ἐχρῆσθον, odiosus, Soph.

Ἐχρῆσόνος, adv. infensus, infestus. Ab ἔχθῶν, infensor, ab ἔχθος.

Ἐχρῆστος, inimicissimus, infensissimus.

Ἐχρῆδοσπία, ὦ, f. ἥσω, altercor; (2) invisus fin, odio sum. Ὅτ' ἐμ' ἐχρῆδοσπῆσαι εἰθῆσαι "Ηρῆ II 1, 518. Ab

Ἐχρῆδοσπῆς, ἡ, ὄν, odiosus, invisus. Φάρομαι ἄλλαν φε χρίσματος ἐχρῆδοσπῆ, Opp. Hal. 4. 662. Ex ἔχθος et ant. δῖσπῶ, unde δῖσπῶ.

ἘΧΘΟΣ, εος, τὸ, odium, inimicitiae, simulas. Hinc comp. ἔχθῶν et superl. ἔχθιστος.

Ἐχθῶς, ας, ἡ, simulas, inimicitiae. Ἀ πράε.

Ἐχθῶναι, odio prosequor; (2) pro inimico habeo, inivsum-reddo. Ἐχθῶναι βίον ῥε πόλεμον, Plut. Ἐχθῶναι ἐξ ἐμοῦ, odio habebis, Soph. Antig. 93. Ἀ πράε. Hinc

Ἐχθῶνταις, ἡ, ὄν, odio prosequendus, pro inimico habendus.

Ἐχθῶνται, fut. εἶσω, inimicus sum, inimicitias gero; simultatem exerceo. Ab ἔχθῶμαι.

Ἐχθῶνταις, infestus, odiosus, Jun.

Ἐχθῶνταίμων, υ, ὁ ῥή, invisus Diis; (2) infelix. Ex ἔχθῶς et δαίμων.

Ἐχθῶρῆστος, υ, ὁ ῥή, osor hospitum. Δόμους καλεῖσθαι τὰς ἑσθὰς ἐχθῶρῆστος, Eurip. Alc. 561.

Ἐχθῶρσποσίω, υ, fut. ἥσω, inimicum reddo, inimicitias concito.

Ἐχθῶς, ὁ, ὄν, invisus, quem odimus; (2) qui odit, infensus, inimicus. Ab ἔχθος.

Ἐχθῶτάστα, adv. inimicissime. Ab eod.

Ἐχθῶνδωδῶς, adv. infense, infeste, infesto animo. Ab ἔχθῶς.

Ἐχθῶς, adv. inimice.

Ἐχθῶ, odi, et ἔχθῶμαι, sum odio. Ἐχθῶμενος Ἀθήνῃ, Odys. 4, 507. "Ἐχθῶτο πᾶσι θεοῖσι, Ib. 14, 366. Ab ἔχθος.

Ἐχθῶνα, πς, ἡ, vipera, femina. Ab ἔχτις.

Ἐχθῶναιος, αἶα, αἶων, viperinus. Ἀ πράε.

Ἐχθῶντίς, ἥντος, idem et ab eod.

Ἐχθῶνισιν, υ, τὸ, viperula. Diin.

Ἐχθῶνισποσίω, υ, ὁ ῥή, morsus, ictus a vipera. Ex δάκνω.

Ἐχθῶνισπῶδης, εος, ὁ ῥή, viperæ similis; viper-reus. Ab ἔχθῶναι et εἶδος.

Ἐχθῶνισφῶδης, ες, viperis gaudens, Sibyl.

Ἐχίνιον, apud Nicandrum, τὸ ἔχινον.
 *Ἐχίνος, ὁ, locus ubi tenetur temo, *Stroph.*
 Ἐχίνιαλῶσθῃ, ἔκος, ἡ, echinovulpes.
 Ἐχίνες, αἱ, οἱ, murium genus. Ab ἔχινος.
 Ἐχίνισκος, α, ὁ, echinulus, parvus echinus; (2) concavitas aurium. Din. ab ἔχινος.
 Ἐχινιαλέβαλος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui caput habet capiti echini simile. Ex κεφαλῇ.
 Ἐχινόπητρα, ᾧ, αἱ, echinometræ, echinorum matres, seu matricæ, echini majores.
 Ἐχινόπτης, ὁδός, ὁ ἔξ ἡ, spinæ vel tribuli genus aculeis horrens.
 *ΕΧΙΝΟΣ, α, ὁ, echinus, marinus vel terrestis, erinaceus; (2) testa echini marini; (3) olla; species; (4) capsula vel scrinium forense, in quod acta conjiciebantur; (5) fræni pars; (6) placenta genus. Hinc
 Ἐχινώδης, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, echinatus; (2) spinosus, asper, ut echinus.
 Ἐχινόκητος, α, ὁ ἔξ ἡ, morsus a vipera. Ex ἔχis et δάκνυμι.
 Ἐχιον, α, τὸ, echion, herba. Ex ἔχis, quod hujus moribus medetur.
 *ΕΧΙΣ, ἴος, vel ἔος, ὁ, anguis, vipera, mas.
 Ἐχίτης, α, ὁ, echites, lapis, gemma. A prac.
 Ἐχμα, ὅπος, τὰ, retinaculum; (2) junctura. Ab ἔχω. Hinc
 Ἐχμάω, f. ὄσω, inhibeo, prohibeo; (2) detineo; (3) firmo; (4) quiesco.
 Ἐχῃ, 2. sing. pras. opt. act. verbi ἔχω.
 Ἐχισμα, pras. part. act. f. g. Dor. pro ἔχισμα.
 Ἐχέλωσι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. χολῶσι.
 Ἐχομένος, adv. proxime, contigue; (2) deinceps; (3) statim; (4) congrue.
 *Ἐχῆμις, 1. pl. pras. ind. act. Dor. pro ἔχῃμις, ab ἔχω.
 Ἐχῆν, imperf. ind. act. Ion. pro εἶχον.
 Ἐχόντως, more habentis, ut appareat habere.
 Ἐχερᾶσθαιον, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi χερτάω.
 Ἐχε, pro ἔχῃς, 3. pers. sing. imperf. verbi χῶσι. Χῶμα ἐν ἐς τὴν θάλασσαν ἔχε μακρὸν, longum aggerem produxit in mare, *Appian.* *Pun.* 121.
 Ἐχεον, a. 2. ind. act. verbi χράωσι.
 Ἐχεν, imperf. ind. act. verbi imperson. χεῖ.
 Ἐχεστάμηναι, 1. plur. aor. 1. ind. med. verbi χράωμαι.
 Ἐχεσθῆναι, a. 1. ind. pass. verbi χράωσι.
 Ἐχεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἔχεσθαι, ab ἔχεσθαι.
 Ἐχεῖσις, 3. sing. imperf. ind. act. verbi χρεῖσι.
 Ἐχεις, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἐχέονσα, a. 1. ind. act. verbi χροῖζω.
 Ἐχεόσαντες, utebantur, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἔχεσαντες, quod contr. dicitur pro ἔχεσαντες, a χροῖσμαι, ulor.
 Ἐχῶσι, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi χῶσι.
 Ἐχῶν, a. 1. ind. pass.
 Ἐχῶνται, plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἐκῶνται.
 *ΕΧΤΟΞ, ἐξ, ῥόν, munitus, firmus, tutus.
 Ἐχυρότης, ἥτος, ἡ, munitio, munimen, firmitudo. A prac.
 Ἐχυρόφων, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, firma et stabili prudentia præditus. Ex ἔχυρος et φωνῇ.
 Ἐχυρός, ᾧ, f. ὄσω, munio, firmo, firmum reddo; (2) vallo. Καὶ ταῦταις ἐχυρῶσαι τὴν Ἑλλάδα, *Isocr.* Ab ἔχυρος. Hinc
 Ἐχυρῆμα, τὸ, munitio; (2) securitas.
 Ἐχυρός, adv. tuto, firme. Ab ἔχυρος.
 *ΕΧΩ, f. ἔωσι, vel στήσω, p. ἔσχωμαι, a. 2. ἔσχω, habeo, possideo, teneo, obtineo; (2) sustineo; (3) resisto, obsisto; (4) cohæreo, reprimo, unde et pro abstineo, intell. ἐμπατῶν (5) cingo, circumdo; (6) appello navem, classe; (7) attingo; τὸν ἀδικτῶνα ἔσται, *Soph. Œd. Tyr.* 891. (8) tendo, currum dirigo, iter habeo; (9) attineo; (10) gesto; (11) scio; (12) habito, incolo; (13) astimo, reputo; (14) inf. seq. possum; (15) præbeo materiem, causam alicujus rei afferō, τὸ γὰρ δίκαιον ἐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐπὶ ζῆν, *Soph. Electr.* 466. (16) cum adversariis varia significat, ἀμφιβόλος ἔχει, dubito; εὐνοϊκῶς, benevolus sum, &c. (17) eleganter

etiam redundat, ut ληρεῖς ἔχων, nugari; (18) administro, gubernare; ἔχων τὰ πρῶτα γρῆστα, *Thucyd.* 3, 72. (19) affectus sum. *In pass.* habere, sum in potestate alterius, impeditus sum; (2) laboro, v. gr. morbo; (3) prehendo atque prehensum teneo, adhæreo, conjunctus sum alicui, loco, sectæ, &c. (4) consentio, unde τὰ ἐχόμενα, consentanea; (5) aggredi aliquid, et in eo assiduum esse; (6) *In med.* continere se, abstinere, desistere, quiescere. "Ἄσσω θυμῷ ἐξ διὰ μνημῆς ἔχω, in memoria habeo, *Lycophr.* 8. Τὸν ἄνδρ' εἰκεν ὕπνος ἂ μακροῦ χρόνου ἔξειν, *Soph. Phil.* 821. Εὖ ἔχουν, κακῶς, εὐνοικίως πρὸς τινα πῶς ἔχεις δόξας, quid sentis *Plat.* διὰ χειρὸς, σφύματος, ἐλπίδος; ἔχεσθαι ἔργον, πάλῃ, δδαιτορίας, aggredi. Ἐχόμενος interdum inservit periphrasi. Τὰ τῶν ὀνείρων ἐχόμενα, insomnia, *Herodot.* 1, 120. Καρπῶν ἐχόμενα, fruges, *Id. ibid.* 193. Τοῖσι ὅτε χρυσὸν ἐχόμενόν ἐστι ἄδην, ὅτε ἀργύρου, illis nihil est neque aurum neque argenti, *Id.* 5, 49. Τὰ ἐς πόλεμον ἀρχισὺν οἰκιστῶν ἐχόμενα, omnes domestici (ut impuberes, puella, senes, servi) bello inutilis, *Id.* 8, 142. Συρίαν ἐχόμενα, comœtæ, *Id.* 3, 25.

Ἐχων, part. verbi ἔχω, οἱ ἔχοντες (1) divites. (1) Φθσὶ γὰρ αὐτὴ τὰς μὲν ἔχοντας καὶ πλεοντὰς ἀπειπον κατὰ μὴν' ἀποπέμπτειν, *Aristoph.* *Plut.* 596. Πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ θόβος ἔρπει, *Soph. Aj.* 157.

Ἐχοντες, habeant, 3. plur. præ. conj. act. *Dor.* pro ἔχουσι.

Ἐχόμε, 3. sing. imperf. ind. act. a χαίρω.

Ἐχούσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi χαίρωμαι.

Ἐχούσθη, aor. 1. ind. pass. verbi χωνύω, vel χώνυμι, pro χῶω.

Ἐφάβλασται, 3. s. a. 1. ind. med. v. φαβάλλω.

Ἐφάλασαι, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐφάλλμαι εἰσι, a φάλλω.

Ἐφάλλος, ἔα, εὐν, coctus, elixus; (2) cotilis; (3) jurulentes. Ab ἔψω.

Ἐφένος, ἦ, ὄν, idem.

Ἐφάνης, σῆ, ἦ, olla; vas in quo coquitur, *Hes.* Ab eod.

Ἐφῶω, coquo, v. ἐψέω.

Ἐφσαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐψῶσαι, ab ἐψομαι.

Ἐφῶμαι, præ. inf. act. *Dor.* pro ἔψιν.

Ἐφεσαι, 3. sing. f. 1. ind. med. v. ἐψομαι.

Ἐφῶντο, 3. sing. imperf. ind. pass. præ. verbi ψεύδομαι, fallo.

Ἐφῶσθησαν, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἐφῶσμένους, adv. falso. A ψεύδομαι.

Ἐφῶω, ᾧ, fut. ἦσω, coquo, elixo; ἐψῶσαι, et ἐψάσθαι, a. 1. ἐψήμενος, perf. coctus, fervens.

Ἐψηλάφῃσαι, a. 1. ind. act. verbi ψηλάφω.

Ἐψημα, ἄτος, σῶ, pulmentum; (2) cotile, quicquid ad coquendum est idoneum; (3) sapa, defrutum. Ab ἐψέω. Hinc

Ἐψημᾶτῳδης, εὐς, ὁ ἐψῆ, sapa redolens.

Ἐψησις, εὐς, ἦ, coctio, coquendi ratio aut actus. Ab ἐψέω.

Ἐψητόν, coquendum, *Steph.* Ab ἐψέω.

Ἐψητόριον, ε, σῶ, olla, id in quo coquitur aut elixatur aliquid. A præc.

Ἐψητός, ἔ, ε, coctor. Ab eod.

Ἐψητικός, ἦ, ὄν, ad coquendum pertinens; Ἐψητός, ἦ, ὄν, coctus, elixatus. Ab eod.

Ἐψμα, τὰ, ludicra dicta; (2) crepundia.

Ἐψία, ας, ἦ, confabulatio; (2) ludicrum, ludus. Ab ἔπω, dico.

Ἐψιάσθαι, præ. inf. med. *Poet.* pro ἐψιάσθαι, contr. ex ἐψιάσθαι, ab ἐψάσθαι.

Ἐψίλῳμαι, ἐψάμμαι, confabular; ludo, facetiis et jocis exilaror, delector; ἐψίλωνται, 3. pl. pro ἐψίλωνται, ἐψίλωντο imperfect. ἐψίλῳντο, pro ἐψίλωντο, ἐψίλῳντο imperativ. ἐψιάσθων pro ἐψιάσθωσαν, *Odys.* 17, 530.

Ἐψίλῳν, ludendum, *Suid.* Ab ἐψάσθαι.

Ἐψιθυρίσθαι, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐψιθυρίζω, a ψιθυρίζω.

Ἐψιμνύσθαι, adv. fucate. A ψιμνύζω.

Ἐφίαντα, S. pl. imperf. ind. med. Poet. et Ion.
pro ἰφίαντα, ab ἰφιάδαι.
Ἐφυχαγωγέει, 3. sing. imperf. ind. act. contr.
pro ἰφυχαγωγέει, a φυχαγωγέω.
Ἐφυλον, imperf. ind. act. verbi φύλω.
Ἐφω, coquo, elixo.
Ἐω, inus. hinc fut. ἔσομαι, ero, præs. εἰμί.
Ἐω, inus. hinc fut. ἔω, Poet. ἔσσα, ἔσσεις, ἔσσει,
induct. a. 1. m. ἔσσωμαι, imperat. ἔσσαι,
ind. perf. εἰμαι, indutus sum; εἰμένος, in-
dutus, perf. usit. ἐννυμι.
Ἐω, inusit. a cuius fut. ἔω est a. 1. Ion. ἔσα,
ἔσας, collocasti; εἰς, collocavisti, perf. pass.
εἰμαι ἵσταται, pro ἔνται, collocata sunt.
Ἐω, inus. unde fut. ἔωω, mittam; perf. ἦκα,
misi; in præs. usit. ἵημι.
Ἐω, a. 2. conj. act. Poet. pro ᾧ, ab ἵημι.
Ἐω, sim, præs. conj. Ion. pro ᾧ, ab εἰμί.
Ἐω, acc. sing. a recto ἔως, aurora, matutinum
tempus. Ἐῶ ἔω, mane. Πρὶν ἐς ἔω Καίσαρα
ἔπειλῃν, App. Bell. Civ. 98.
Ἐῶ, suo, dat. sing. ab ἔδω, suis.
Ἐργα, perf. ind. med. Att. pro ἔργα, ab ἔργω.
Ἐργμαι, perf. ind. pass. Att. pro ἔργμαι.
Ἐργυῖα, perf. part. med. f. g. Attice pro ἔργυῖα.
Ἐωθα, perf. ind. med. Xol. et Ion. pro εἴωθα,
ab ἔωω, solco.
Ἐωθεν, adv. mane, diluculo. Ab ἔωω.
Ἐωθινός, ἡ, ὄν, matutinus. Ab eod.
Ἐωθεν, imperf. ind. act. Att. et contr. pro ᾧθεν,
ab ᾧθα.
Ἐώϊος, ἰα, ὄν, matutinus; (2) orientalis.
Ἐώϊων, similis eram, plussq. perf. ind. med.
Poet. pro εἰώϊων, ab εἰώω.
Ἐωλίζω, fut. ἰώω, putresco sepositus. Ab
ἔωλω.
Ἐωλοκρησία, ας, ἡ, mistura pridiana et exoleta;
(2) potio vana et inefficax; (3) hesternæ
repletionis gravo et incommoditas, te-
mulentia pridiana; (4) sordium, purga-
mentorū colluvies. Ex ἔωλος et κρησίς.
Ἐωλοκρησάδαι, dudum mortuus, Suid.
ἘΩΛΟΣ, ᾧ, ὄ δ ἡ, hesternus, pridianus; (2)
marcidus, rancidus; (3) vetus, obsoletus.
[ἔωλος, orientalis, ex Philostrato citat Lar-
cher, ὁ ἐκ τῆς ἑώλης Γαλατίας] sed legendum
ἔωϊος.]
Ἐώλπειν, plussq. perf. ind. med. Poet. et Att.
pro ἥλπειν, ab ἔλωω.
Ἐώμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. Poet. pro ὤμεν,
ab ἵημι.
Ἐώμι, præs. opt. act. contr. pro ἰώμι, ab ἔωω.
Ἐών, præs. part. act. Ion. pro ὄν, ab εἰμί.
Ἐώνημαι, perf. ind. pass. Att. pro ὄνημαι, ab
ᾧνομαι.
Ἐώνημι, imperf. ind. pass. Att. pro ᾧνήμι.
Ἐωροχόων, imperf. indic. act. Att. pro ᾧρο-
χόων, quod contr. dicitur pro ᾧροχόων, ab
οἰνοχόω.
Ἐῶρα, aor. 1. indic. act. Att. pro ᾧρα, ab
ἔωω.
Ἐῶρας, α, ὄν, matutinus; (2) orientalis.
Ἐῶρα, ας, ἡ, exaltatio, gestatio; (2) suspen-
dium, pro αἰώρα. (2) πλεκταῖς ἑῶρας ἐμ-
πεπλεγμένην, Soph. Œd. Tyr. 1264.
Ἐῶρα, 3. sing. imperf. ind. act. Att. et contr.
pro ὤρας, ab ὀράω.
Ἐῶραται, 2. sing. perf. indic. act. Att. pro
ᾧραται.
Ἐῶργειν, plussq. perf. ind. med. Poet. et Att.
pro ἰῶργειν vel ὤργειν, ab ἔργω.
Ἐῶρομαι, ᾧμαι, sublimis tollor, Hes.
Ἐῶρημα, ἄτος, τό, elatio. A præc.
Ἐῶρησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ἐῶρομαι, obambulo [vel gestor]. Ἐῶριζό-
μενος ἐπὶ τὸ παραλίον μέρος τῆς Τύβης, Παλαρ-
62. Joan. Malal. Chronogr. 36. [sed legen-
dum αἰωρίζομαι.] Ab ἔωρα.
Ἐῶροσιν, imperf. indic. act. verbi ἐγοράζω.
Ἐῶρον, imperfect. indicat. act. Att. et contr.
pro ᾧρον, ab ὀράω.
Ἐῶς, α, ὄν, aurora; (2) oriens. Ab ἡῶς.
Ἐῶς, adv. donec, usquequidum, tantisper dum,
quoad, quamdiu; (2) in S. S. sæpe actum
continuum notat. Hinc ἔως ὅτε, donec,
quoad; (3) ἔως πότε, quousque? (4) ἔως

ὦν, ἕως ἄρτι, usque nunc; (5) ἕως δ, ἕως ὅτε,
 ἕως τίνος, quousque; (6) ἕως τίνος, usque
 ad aliquod tempus; (7) ἕως πῶς, hucusque,
 τῶς, ἕως, tantisper, donec. Ab ὡς.
 "Εως, dum, Poet. pro ὡς.
 "Εἰς, ἐπὶ, ἐν, matutinus, eous; (2) orien-
 talis.
 "Εσσα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὤσα, ab ὤω.
 "Εσθην, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ὤσθην.
 "Εσσι, 3. plur. præs. conj. act. *Ion.* pro ὤσι,
 ab ἐπι, sum.
 "Εσσαι, rejectus est, 3. sing. perf. ind. pass.
Att. pro ὤσαι, ab ὤω.
 "Εωσφός, α, ὡ, lucifer. Ex ἕως et φῶς.
 Ἐωσῦ, sui ipsius, *Ion.* pro ἰανῦ.

Z.

Ζ Est sexta litera Græcorum, quæ ζῆτα appellatur, atque ab Hebæorum Zade existimata orta; (2) in notis numeralibus valet septem, et cum lineola inferius addita (ζ,) septies mille.

ΖΑ, particula inseparabilis augens significacionem, ut ζάπαιστος, valde dives, ζαφελῆς, vehementer ardens. Non tamen semper.

Ζαβάρειον, *Hes.* et *Elym.* ζεπασιών, decipere, putatur esse a διαβάλλειν, calumniari.

Ζάβα, lorica, ζάβα, arma bellica, *Suid.* Hinc **Ζαβαρίον**, *v. τὸ*, zabareum, locus in quo reponuntur zabæ; armamentarium, *Suid.*

Ζάβστος, *v. ο* ζή ή, admodum abundans pascuus; (2) abundans pecoribus, *Hes.* Ex ζα et βοτός, pascuum, vel βοτόν, pecus.

ΖΑΒΡΟΣ, *id.* edax, vorax, *Hes.* lege ζαόρος.

Ζαργυρίος, Bacchus apud *Poetas*.

ΖΑΥΤΚΑΗ, ης, ή, falx.

Ζάγκλον, *v. τὸ*, idem.

Ζαργυρίος, *ios*, ή, Bacchus, aliis Pluto. Ex ζα et ἀργυρίος, venior.

ΖΑΥΡΟΣ, discalecator, *Suid.*

Ζαῖς, stans, præ. part. act. verbi ζάιμαι.

Ζαῖς, *ios*, ο ζή ή, vehementer spirans. Ex ζα et ἄω, spiro.

Ζαβῖος, gen. sing. *Ion.* pro ζαβῖν, a Ζάβιος, *ἐν*, *εον*, divinus, sacer. Κίλλαν τε Ζαβῖην, *Il.* 1, 38. Ποταμῶν Ζαβῖον καλούμεται, *Aristoph. Nub.* 283.

Ζαβήρης, *ios*, ο ζή ή, admodum calidus, fervidus, ardens. Ex ζα et θέρω.

Ζαῖς, 3, pl. præ. opt. act. *Bæot.* pro ζαίνουσι, a ζῆμαι pro ζάω.

Ζάκαλλης, *ios*, ο ζή ή, admodum formosus, perpulcher, *Hes.* Ex ζα et κάλλος.

ΖΑΚΕΥΤΑΔΕΣ, seu ζευκλιτῖδες; *ων*, *αι*, rapa; (2) cucurbita; ζευκνίδες, *Hes.*

Ζάκορος, *v. ο* ζή ή, ædituus; (2) famulus, minister. Ex ζα pro διά, et κορία.

Ζάκοτος, *v. ο* ζή ή, furcivus, valde iracundus, Φαῖξς κεν Ζάκοτον τινα ἔρμεναι, *Il.* 3, 220.

Ζαγγχος, *v. ο* ζα, gazophylacium. Vox *Hebr.*

Ζαλαίνω, desipio, *E. M.*

Ζάλλω, *f. ἥσω*, fluctuo, procellis agitor; unde apud *Nic.* Ζαλόσσα, pro Ζαλῶσα, Ζαλάνσσα.

ΖΑΛΕΪΑ, *alex*, ή, zalea, laurus Alexandrina quibusdam, teste *Dioscor.*

Ζάλευ, 2. sing. præ. imperat. med. *Dor.* pro ζήλῃ, contr. ex ζήλω, a ζήλω.

Ζάλευκος, *ον*, valde albus, *Sibyl.*

ΖΪΑΗ, ης, ή, turbo vehementes, procella; (2) agitato maris; æstus, tempestas. Hinc **Ζαλόεις**, *ίσσας*, *όν*, procellousus:

Ζάλω, *v. ο*, ή, aqua agitata et fluctuans.

Ζάλω, *ος*, *δς*, præ. ind. act. *Dor.* et contr. pro ζήλω.

Ζαλωτόν, acc. sing. *Dor.* pro ζηλωτόν.

Ζαμελακείων, *v. τὸ*, oleum ex olivis.

Ζαμενῖος, *ω*, *f. ἥω*, magna vi ago; (2) valde iratus sum, *Hesiod. Theog.* 928.

Ζαμῖνος, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ζαμένονσε. **Α**

Ζάμηνος, *ios*, ο ζή ή, vehemens, validus; (2) magnanimus; (3) infensus; (4) valde iracundus; (5) violentus. Ex μῖνος.

Ζάμηνήχολος, plurimo felle suffusus. Ζαμηνήχολον *Ion.* *Omyan.* 3, 448.

Ζάπειον, *u*, τὸ, latum pavementum, magnum solum, pro δάπειον.

Ζάπμιλος, *u*, δὲ ἡ, praeinguis, admodum pinguis, *Hes.* Ex πμιλή.

Ζαπληθής, *ios*, δὲ ἡ, admodum plenus, copiosus, multus. Ex πλῆθος.

Ζαπλεῖαι, valde dives sum, abundo divitiis. *A*

Ζάπλωτος, *u*, δὲ ἡ, valde dives, praedives. Παλλοὶ μὲν γὰρ Ζάπλωτοι ἀνθρώπων, ἀνδρείοι εἰσι, *Herodot.* 1, 32.

Ζάπλιος, *u*, δὲ ἡ, valde bibax, magnus seu strenuus potator, *Hes.* Ex πότης.

Ζάπυρος, *u*, δὲ ἡ, valde igneus. Ἐλικες δ' ἐκλάμπουσι πυρρῆς Ζάπυροι, *Æsch. Prom. Vinc.* 1091. Ex πυρ.

Ζατίω, *Dor.* pro ζητίω, et ζατίω pro ζητεύω, quæro; unde ζατίωσα pro ζητίωσα, quærens.

Ζατρείον, *u*, τὸ, locus in quo servi puniuntur, carcer servorum; *V. L. al.* ζατρείον.

Ζατρείω, in pistrino torqueo, *Lex. Gr.*

Ζατρεφής, *ios*, δὲ ἡ, bene nutritus, saginatus, pinguis. Ex τρεφω.

Ζαφελής, *ios*, δὲ ἡ, admodum lucidus et splendidus, *Hes.* Ex φέγγος.

Ζαφελής, *ios*, δὲ ἡ, valde simplex, *Suid.* (2) durus, vehemens, *Hes.* Ex ζα et ἀφελής, simplex, vel ex

ζάφελος, vehemens, intentus, quasi ζαίφελος. Ex ζα et ἀφελω, augeo, *Etym.*

Ζαφελίω, *adv.* valde simpliciter, *Suid.* (2) vehementer, *Hes.* A ζαφελής.

Ζαφλεγής, *ios*, δὲ ἡ, admodum urens; (2) valde splendens; (3) summo vigore præditus. Ex φλέγω.

Ζαχρύς, *u*, δὲ ἡ, valde iracundus. Ex χαλή.

Ζαχρύς, *ios*, δὲ ἡ, valde utilis. Ex ζα et χρεία, necessitas, utilitas, *Hom.* Ζαχρείαι ἀνίμυς, quia venti nobis utiles. Sed quidam ibi legunt Ζαχρείαις, a Ζαχρήης.

Ζαχρείος, indigens. Ὅδῳ Ζαχρείων, via indigentem, *Theocr.* 25, 6.

Ζαχρήης, *ios*, δὲ ἡ, impetuosus, valde ingruens et ingruens in aliquem, acerrimus invadens. Οἵσται τὸ πάρος Ζαχρήεις τελέσθαι, *Il.* 12, 346. Ζαχρήων ἀνέμων, *Il.* 5, 524. Ex χράω.

Ζαχρύσος, *u*, δὲ ἡ, dives auri. Ἐν Ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος, *Eur. Rhes.* 439.

ΖΑΩ, ζῶ, vigeo, vivo: de hominibus, brutis et plantis ex æquo dicitur, ut annotat *Ammonius*. Τῆς μὲν ἀρα ζῆται νυμφίων βίον, *Aristoph.* *Av.* 161. ζῶ, ζῆς, ζῆ. *Imp.* ζῶν, ζῆς. *f. l.* ζῆσμαι. *a. l.* ζῆσα. *Part.* ζῶν, ζῶντος. *Inf.* ζῆν. *Poet.* ζῶω, ζῶεις.

ΖΕΑ, *as*, ἡ, zea, far, hordei genus, spelta; (2) striata pars oris equini.

Ζεᾶ, *as*, ἡ, idem.

Ζεῖδαρος, *on*, fertilis, almus. Ζεῖδαρος ἄρουρα, *Il.* 2, 548, et passim. Ex ζεᾶ et δῶρον.

Ζεῖσσα, *præs. part. act. f. g. Ion.* pro ζεῖσσα, a ζεῖω, fervesco.

ΖΕΪΠΑ, *as*, ἡ, amiculum, palla; (2) redimiculum.

Ζεῖσιν, aromata facere, *Hes.*

Ζεῖρον, varium, *Hes.*

Ζεῖροφόρος, *δ*, ferens ζεῖρον, *Hes.*

Ζεῖω, *Poet.* pro ζεῖω, fervescere.

ΖΕΛΛΩ, jacio, *Hes. Etym.* pro βέλλω, idem quod βάλλω.

Ζέμα, *as*, τὸ, decoctio, potus decoctus: a ζίννω, vel ζέννω, fervescere; unde ζέννωμενος, quod coquitur. A ζέω.

Ζεῖρεθον, (τὸ βίερεθον, τὸ βάρεθρον,) barathrum. Ζεῖς, *3. s. a. l.* ind. act. *Ion.* pro ζεῖς, a ζέω.

Ζεσθίς, fervescit, *a. l.* part. pass.

Ζεῖσις, *ios*, ἡ, fervor, æstus. A ζέω.

Ζεσολασία, *as*, ἡ, lotio quæ fit aqua fervida. Ex ζεῖος et λῶω, luo.

Ζεῖος, *δ*, *on*, fervidus. A ζέω.

Ζεῖω, fervescit, *f. l.* ind. act. verbi ζέω.

Ζευγίον, *u*, τὸ, parvum jugum; (2) par bucularum non magni faciendum. A ζεύγος.

Ζευγεῖον, *u*, τὸ, jugum, *ap. Jos.*

Ζευγελάτης, *u*, δὲ ἡ, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. Ex ζεύγος et ἰαίνω.

Ζευγηλάτῃω, *as*, *f. g.* ἡσω, jugum boum ago. *A*

Ζευγηλάτης, *u*, δὲ ἡ, idem quod ζευγελάτης.

Ζευγησίον, census τῶν ζευγιστῶν apud Athen.

Ζευγητίς, *idos*, jugalis, quæ jugum ferre potest.

Ζευγητής, *u*, δὲ ἡ, jugalis, jugo adstrictus; (2) ζευγιστῆς, apud Athen. ex instituto Solonis classis civium equestri ordini subordinata;

quasi jugales, a jumentis, quæ ζεύγη aut quia junctim bini equestrem censum expleant;

(3) remiges medi ordinis in triremi.

Ζεύγλη, *ns*, ἡ, jugum. A ζεύγος.

Ζεύγληθεν, *adv.* de jugo. *Apoll. Rhod.* 3, 1319.

Ζευγλήρι pro ζεύγλη. Ἰπὸ ζεύγληφι λυθείσας, a jugo solutas, *Callim. Hymn. in Dian.* 162.

Sed forte legendum ἀπὸ, ut sit ἀπολυθείσας ζεύγλης [male].

Ζευγλῆδισμον, *u*, τὸ, lorum jugi. Ex ζεύγλη et δισμός.

Ζεύγμα, *as*, τὸ, junctura, conjunctio; (2) zeugma, figura Grammatica; (1) ἀνάγκης ζεύγματα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 443. *A* ζευγνύω.

Ζευγνύσαι, *3. pl. præs. ind. act. Ion.* pro ζευγνύσι. *A*

ΖΕΥΓΝΥΜΙ, vel ζευγνύω, *f. ζεύξω*, jungo, copulo; (2) jungo matrimonio; (3) jungo ponte. *a. l.* ζεύξαι et ζεύξασθαι, jungere.

Pass. ζεύχθην, ζευχθείς, *a. l.* pass. ζεύγην. Καὶ τοι σὺ μὲν πολλῶν τε κἀνάγκη ζυγείς, *Soph. Phil.* 1017. Ζεύξομαι ἄρουραι πάλας, *Eur. Hec.* 409.

Ζευγοποιία, *as*, ἡ, conjugatio, copulatio parium, et in specie bigarum constructio. Ex ζεύγος et ποίω.

Ζεύγος, *ios*, τὸ, jugum, et boves qui sunt sub jugo; (2) bigæ; item trigæ et quadrigæ, omninoque vehiculum; (3) par; dicitur etiam de tribus. A ζευγνύω.

Ζευγοτρεφεῖν, equos curules alere.

Ζευγοτρεφός, qui alit equos curules.

Ζευκτηρία, *as*, ἡ, vinculum. *A*

Ζευκτός, *δ*, *on*, conjugatus, junctus.

Ζεύξαι, *a. l.* inf. act. verbi ζεύγνυμι.

Ζεύξομαι, *h.* Juno apud Argivos, *E. M.*

Ζεύξι, *ios*, *ai*, δὲ, cui subditi sunt populi. Ex ζεύξαι et λαός, vel Attice λαός, populus.

Ζεύξις, *ios*, ἡ, connexio, copulatio, *impr.* pontis fabricatio in flumine. A ζεύγνυμι.

Ζεύξω, *jungam*, *f. l.* ind. act. verbi ζεύγνυμι.

ZET *3. Gen.* Δεός, *δ*, Jupiter.

Ζεφύρις, *idos*, ἡ, zephyria, *Ep.*

Ζεφυρίαι, *h.* sub. ἀέθρ. vel πνοή, zephyrus, *Hom.*

Ζεφυρίκός, *δ*, *on*, zephyrius, et

Ζεφυρίος, *u*, δὲ ἡ, favonialis. A ζέφυρος.

Ζεφυρίτις, *idos*, ἡ, favonialis. Θέων ζεφυρίτισιν ἀρούραις, *Oppian. Cyneget.* 4, 75.

Ζεφυρίωτης, *δ*. A Ζεφύριον, *nom. prop. loci.*

ΖΕΨΥΡΟΣ, *u*, δὲ ἡ, zephyrus, favonius.

ΖΕΨΩ, *f. ζέσω*, fervescere, bullio, excandesco; (2) scateo; (3) fervescio, *Il.* 21, 361.

Ζῆ, *2. sing. præs. imperat. act. Dor.* pro ζῆ, *contr.* ex ζαί. Καὶ ζῆ σάμανον σχῆμ' ἔχων, *Soph. Antig.* 1196. Ἄλλ' ἔπειτα καὶ ζῆ, καὶ δόμος οἴκει πατρὸς, *Eurip. Iphig. in Taur.* 699.

Ζηδύνω, venabulum, *Ph.* pro ζιδύνω.

Ζῆθ, *2. sing. præs. imperat. act. verbi ζῆμι.*

Ζηλαίος, *αἰα*, αἰών, iracundus, æmulus;

Ζηλυτής, *as*, *δ*, æmulor; (2) invidus. *A*

Ζηλούω, *f. εύσω*, æmulor. A ζῆλος.

Ζηλῶ, invidio, *Eust.*

Ζηλόμην, *on*, *δ*, invidus, zelotypus. A ζῆλος, aut quasi a ζηλῶ, quod esset invidio.

Ζηλοδοτή, *h.* *dos*, *dator* rerum invidandarum; (2) studium rerum bonarum injiciens.

Ζηλοῖ, *3. sing. præs. ind. act. pro ζηλῶι*, a ζηλῶ.

Ζηλομένης, *is*, iracundus, *epith.* Bacchi.

ΖΗΛΟΣ, *u*, δὲ ἡ, æmulatio; (2) invidia; (3) studium vehemens alicujus rei; (4) sors invidenda, felicitas; (4) οἷος λατρείας ἀνθ' ὅου ζῆλον τρέφει, *Soph. Aj.* 503. Ὅ τ' ἐπὶ μακαρίους ζῆλος ἂν ποτ' οἴκοις, invidiosa felicitas

quæ inerat olim opulentæ domui, *Eurip. Or.* 970. Hinc

Ζηλοσύνη, *ns*, ἡ, invidia.

Ζηλοτύπῳ, *as*, *fut.* ἡσω, zelotypus sum, præ amoris vehementia rivalere pati nequeo;

(2) zelo ducor; (3) æmulor, in bonam partem; (4) invidio, maligno animo prosequor. Ζηλοτυπῶν ἀρετὴν, *Æschyl.*

Ζηλοτυπία, *as*, ἡ, zelotypia, invidentia, qua quis rivalere in amore pati nequit; (2) invidia, æmulatio. *A*

Ζηλοτύπος, *u*, δὲ ἡ, zelotypus, invidia, æmulatio incensus. Ex ζῆλος et τύφος.

Ζηλοτύπως, per æmulationem, per invidiam.

Ζηλῶ, *as*, *f. εύσω*, æmulor; (2) invidio; (3) affecto, sector; (4) probro, laudo; (5) beatum prædico, felicem duco; (6) zelotypus sum. (2) ἂν ζηλῶ σε τῆς παιδείας, tibi non invidio educationem tuam, *Aristoph. Thesm.* 175. (3) ὅσοι δημηγόρους ζηλῶσι τιμῆς, quicunque apud populum oratorios sectamini honores, *Eurip. Hec.* 254. (4) ζηλῶ σε τῶν, τῆς δὲ διελίας τυγῶ, *Soph. Aj.* 1027. X' οἱ δημόταιι ζηλῶντες, admirabundi, *Aristoph. Nub.* 1210. (5) καὶ τοι σε καὶ νῦν τισὶ γε ζηλῶν ἔχω, quanquam et nunc ob hoc te beatum prædicare fas est, *Soph. Aj.* 552. ζηλῶ σε, γέρον, felicem duco te, *Eurip. Iphig. in Aul.* 16. *A* ζῆλος.

Ζήλωμα, *as*, τὸ, æmulatio, zelotypia:

Ζήλωσις, *ios*, ἡ, idem; (2) affectatio, appetitus alicujus rei.

Ζηλωτός, *as*, *ion*, æmulandus:

Ζηλωτής, *as*, *δ*, æmulator, accensus zelo:

Ζηλωτικός, *δ*, *on*, æmulans. *A* præc.

Ζηλωτός, *δ*, *on*, æmulandus, expetendus; (2) beatus, felix, egregius. *A* ζηλῶ.

ZHM' *as*, ἡ, damnum, detrimentum; (2) multa; (3) pena, supplicium. Hinc

Ζημῖω, *as*, *f. εύσω*, damnum adfero, detrimento adificio; (2) multa pecunia, exsilio, &c.

Ἐζημιώσι πατέρας, *Eur. Or.* 561. τινὰ ζημιώσαν, *Plat. χρημασι, Phil. θανάτω, Thuc.*

(2) φονῇ δὲ ζημιῶντας εὐσεβῆς, *Eurip. Or.* 896.

Ζημιώδης, *ios*, δὲ ἡ, damnosus, perniciosus, qui fraudi est. *A* præc. Hinc

Ζημιώδεις, *adv.* damnose.

Ζημιώθ, *3. sing. a. l. conj. pass. v. ζημιώω.*

Ζημιώμα, *as*, τὸ, damnum; (2) multa:

Ζημιώσις, *ios*, ἡ, multatio.

Ζῆν, Ζηνός, *δ*, Jupiter.

Ζῆν, *præs. inf. act. Dor.* pro ζῆν, a ζαί.

Ζηνοφρων, *on*, *δ*, *δ*, Jovis mentem habens. Ex Ζῆν et φρον.

Ζηροῖδιον, *u*, τὸ, et Ζηροῖδον, antrum in quo canes sacrificabant, Corybantumque illic et Hecates mysteria erant, *Suid.*

Ζῆς, *2. sing. præs. ind. act. Dor.* pro ζῆς, *contr.* ex ζαίς.

Ζήσασα, *a. l.* part. act. fem. gen.

Ζήσῃ, *vives*, *2. sing. f. l. ind. med. Ion. et Att.* pro ζήσεται.

Ζήσμαι, *vivam*, *f. l.* ind. med.

Ζήσωμεν, *1. pl. a. l. conj. act.*

Ζῆται, *2. sing. præs. imperat. act. pro ζῆται.*

Ζητεύς, *2. sing. præs. conj. act. verbi*

Ζητεύω, *f. εύσω*, quæro. *A*

ZHTE' *as*, *f. ήσω*, quæro; (2) quæstionem habeo seu exerceo; (3) requiro, rei amissæ desiderio teneor; (4) studeo, conor; (5) etiam peto, sed raro apud veteres, *Ern.* Ἐαλῆνες σοφίαν ζητεῖον, *1 Cor.* 1, 22. Ζητεῖ τὰ χρέματα ἀποστήμπεσθαι, *Plat.* Hinc

Ζήτημα, *as*, τὸ, quæstio, quæsitum. Τὸ δὲ ζήτημα, τὸ πείμναντος ἢ φοβέου τὸδ' εἰπεῖν, quod attinet ad quæstionem, *Soph. Ael.*

Tyr. 278.

Ζητημάτιον, *u*, τὸ, quæstiuncula. *Dim.*

Ζητησάτω, *3. sing. a. l. imperat. act. v. ζητίω.*

Ζήτησις, *ios*, ἡ, ipsa quærendi actio, investigatio; (2) quæstio, controversia.

Ζητήσωμεν, *1. pl. a. l. conj. act. verbi ζητίω.*

Ζητητός, *as*, *ion*, quærendus. *Ab eod.*

Ζητητήρια, *as*, quæstiones, vel potius loca ubi quæstiones exercentur, tormenta, *Suid.*

Ζητητής, *as*, *δ*, quæsitior criminum; (2) *impr.* in foro

foro sic dicitur, qui *Lat.* recuperator in causa repetundarum: qui quærit, quo pecunia male conciliata et capta pervenerit, ut repeti inde possit, *Ern.*

Ζητητικός, ὁ, ὄν, qui quæreret et investigare solet, sagax, ad quæstiones movendas promptus. A Ζητήτης.

Ζητήσιον, 3. pl. pro ζητήσιον.

Ζητησιόν, α, τὸ, vid. Ζητήσιον.

Ζήτω, vivat, 3. sing. præ. imperat. act. *Dor.* pro ζήτω, contr. ex ζήτω, a ζήω.

Ζητώμεν, 1. pl. præ. conj. act. contr. pro ζητούμεν, a ζητάω.

Ζητώνη, ης, ἡ, lancea, hasta, jaculum, venabulum, pro σελήνῃ.

ΖΙΤΤΙΒΕΠΙ, εως, ἡ, zingiberis, planta Arabica.

ΖΙΤΤΟΣ, α, ἡ, sonus apum, *Hes.*

ΖΙΖΑΝΙΟΝ, α, τὸ, zizanium; lolium.

Ζιζάνιον, τὸ, corrigia calcamenti, *Suid.*

Ζίω, quæro, *E. M.*

Ζῆς, vitæ, gen. sing. *Ion.* pro ζωῆς, a ζωή.

Ζηράδες, αι, capreae, *Ion.* pro δορυράδες.

Ζηράες, capreae, pro δορυάες.

Ζῆσθαι, 3. sing. præ. imperat. pass. contr. pro ζήσθαι, a ζῶω pro ζώννυμι.

Ζήσας, εας, εον, idem quod ζοφείσας.

Ζήσων, gen. sing. *Ion.* pro ζοφείσων, a ζοφείσας, ὅτι, ὄν, tenebrosus, caliginosus. A ζῶφος.

Ζηροδοτίας, α, ὅ, qui vespere cænat. Ex ζῶρος et δορσων, cæna.

Ζηροδοσις, ιδος, ἡ, cæna tenebrosa, h. e. serotina. *Ex iisd.*

Ζηροσιδελος, ον, idem quod ζοφοσιδής, ater, *Nic.*

Ζηροσιδής, εος, ὁ, ὅ, idem quod

Ζηροίς, ὅσσαι, ὄν, tenebrosus, obscurus. A ζῶρος.

Ζηρημνία, ας, ἡ, obscuritas lunæ, lunæ defectus. Ex ζῶρος et μνίνη, luna.

Ζῶθος, α, ὅ, caligo, tenebræ; (2) occasus, pars occidentalis. Hinc

Ζῶθος, ᾧ, fut. ὥσας, otenbro, obscuro.

Ζῶθοντες, σος, ὁ, ὅ, idem quod ζοφείσας.

Ζῶφως, εως, ἡ, obscuratio; (2) tenebræ, obscuritas. A ζῶφος.

Ζυγὰ, τὰ, vide Ζυγόν.

Ζυγάδην, adv. jugatim, junctim. A Ζυγός.

Ζυγάνα, ης, ἡ, zygæna vel libella, piscis:

Ζυγάσπιον, α, τὸ, arca, capsula. Ab eod.

Ζυγάσπον, α, τὸ, idem et ab eod.

Ζυγάσπον, ὁ, idem quod Ζυγάσπον, *Xen.*

Ζυγάντες, nom. pl. aor. 2. part. pass. v. ζεύγνυμι.

Ζυγάρφος, α, ὁ, ὅ, jugum ferens. Ex φῆρα.

Ζυγῆς, ᾧ, jugum, in jugum porrigor, quod fieri solebat in acie, quum militum ordines ab uno cornu in alterum intrabantur. A Ζυγός.

Ζυγία, ἡ, Juno, *Hes.*

Ζυγιάνος, ὅ, ὄν, natus sub Libra, signo caelesti:

Ζυγιμος, α, ὁ, ὅ, jugalis:

Ζυγιον, α, τὸ, statera, libella: A Ζυγός.

Ζυγίς, ἡ, zygis, serpillum silvestre, *Diosc.*

Ζυγιτής, α, ὅ, remex in medio navis supra arborem, remex medi ordinis; (2) ζυγίται, αὶ ζευγίται, de quibus supra.

Ζυγῶδεςμον, α, τὰ, lorum quo temo alligatur jugo; (2) collare, subjugium, lorum. Ex Ζυγός et δέσμος.

Ζυγῶδεςμος, α, ὅ, idem et ex iisd.

Ζυγῶδότης, α, ὅ, idem. Ex Ζυγός et δέω.

Ζυγῶσιδής, εος, ὁ, ὅ, jugi speciem præferens.

Ζυγῶλωσον, τὸ, lorum quo jugum adstringitur cervicibus.

Ζυγομάχῃω, rixor, contendō, *impr.* cum domesticis, familiaribus; (2) repugno. Διὰ γὰρ τὴν πρός αἰκίστην Ζυγομαχίαν, *Plut.* Πρὸς τὴν Τύχην γὰρ Ζυγομαχίαν εἰ βάδιον, *Menand.* 252. (2) ἀκωντας ἐπιδόλαι καὶ Ζυγομαχώντας, *Plutarch.* in Lucullo. Ex μάχη.

Ζυγόν, ἑ, τὸ, transtrum navium superius, remigium sedes; (2) melanth. clavus, temo regui; (3) *impr.* in *puer.* trutina; (2) ἐπεὶ δ' ἐπὶ Ζυγοῖς καθέζετο ἀρχῆς. *Eurip.* *Phaen.* 74.

Ζυγοσκεῖαι, ᾧ, f. ῶω, juga currum construo.

Ζυγοσκεῖς, ὁ, qui jugum facit, *Ath.*

Ζυγός, ἑ, ὅ, jugum; (2) in testudine transtul-

lum quo brachia seu cornua ejus junguntur; (3) jugum in acie, series porrecta; (4) calcementi corrigia; (5) trutina, libra, in gen. fam. ut Grammaticis placet. Ζυγος-ἀτά, ὦ, f. ἥσω, pondero, in trutina appendo, libra exaequo. Ζυγος-αὐτὸ ἰν αὐτοῖς τοῖς λόγους, ἐ, πρὸς τὸ ἴσον ἀντιθέτων, Lucian. Οὐ Ζυγος-αὐτῶς πάντας αὐτὸς πρὸς τὸν Τιμάρχη δοξαζόμενα. Non comparabo. Alciph. 2, 2. Pass. de aequatis lancibus, unde tropice de aequato Marte. Α Ζυγος-ἀντης, α, ὁ, libripens, ponderator. Ex ζυγός, libra, et ἵσμη. Ζυγο-φέρω, fut. ἥσω, jugum fero. Ζυγο-φόρος, α, ὁ ἐξ ἡ, jugifer, qui fert jugum. Ζυγόν, ὦ, f. ὠσω, jugo submitto; (2) conjungo; (3) eadem serie et linea collocatus sum. Α Ζυγός. Ζυγώδης, ἐ, Ζυγώμα, os quoddam in corpore humano medulla carens, Galen. lib. 11. de usu part. Ζυγο-εἴζω, f. ἴσω, claudo vecte; (2) examino, libro, perpendo. Α Ζυγώσθης, ἐ, τὸ, vectis qui valvas seu ambas fores conjungit. Ex ζυγός et Θύρα. Ζύγωμα, ἄτος, τὸ, jugamentum: Ζύγους, εως, ἡ, jugatio. Ζυγωτός, ἡ, ὄν, junctus jugo. Αἰέτως ζυγωτῶν ἀφ' ὧν ἐπὶ ἐπὶ τὰς, Soph. El. 702. Α Ζυγώω. ΖΥΘΟΣ, α, ὁ, vel εως, τὸ, zythus, potus ex hordeo confectus, cerevisia. ΖΥΜΗ, ης, ἡ, fermentum; (2) tropice quicquid alios paulatim corrumpit. Ζυμῆς, ἥσως, ἥσιν, fermentatus. Α Ζύμη. Ζυμίζω, fermenti acorem refero. Α bod. Ζυμῆτης, idem quod Ζυμῖστος, E. M. Α bod. Ζυμῆτης, α, ὁ, fermentatus. Α Ζύμη. Ζυμῶν, ὦ, f. ὠσω, fermento. Μικρὰ Ζύμη ὅλον τὸ φερέμα ζυμῶι, Gal. 5, 9. *Εως ἐ ἔξωρθῆ ἔλον, Luc. 13, 21. Α bod. Ζυμαδης, εως, ὁ ἐξ ἡ, fermentaceus; (2) non mucidus. Α bod. Ζύμαμα, ἄτος, τὸ, fermentum. Α Ζυμῶν. Ζύμαν, ανος, ὁ, sed Sch. Ζύμαμα, Nic. Ζύματος, εως, ἡ, fermentatio, inflatio: Ζυματικός, ἡ, ὄν, vim inflandi, flatus ciendi habens: Ζυματός, ἡ, ὄν, fermentatus. Α bod. ζωαγραφία, idem quod ζωγραφέω. ζωαγραφή-μενος, aor. 1. part. med. ζωάγρια, τὰ, præmium pro vita servata. Α ζωγρία. ζωάριον, τὸ, animalculum, a ζωόν. ζωαρχίης, εως, ὁ ἐξ ἡ, qui ad vitam sustentandam sufficit, vitam adjuvans. Ex ζωῇ et ἀρχίω. ζωαρχικός, ἡ, ὄν, vitæ principium habens. Ex ζωαρχος, α, ὁ ἐξ ἡ, qui animanti præest; (2) qui præest elephanto. ζωγράφειον, α, τὸ, officina pictoris. Α ζωγράφος. ζωγραφέω, ὦ, fut. ἥσω, animalia pingo; (2) quidvis pingo. Ex ζωόν et γράφω. Hinc ζωγράφημα, ἄτος, τὸ, pictura, id ipsum quod pictum est. ζωγραφητός, ἡ, ὄν, pictus. ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. Α ζωγράφος. ζωγραφική, ἡ, sub. τέχνη, pictoria ars, Slepht. ζωαρχικός, ἡ, ὄν, pictorius, pingendi peritus; (2) ad artem pictoriam pertinens. ζωαφικῶς, adv. picturæ modo. Α præc. ζωγράφος, α, ὁ ἐξ ἡ, pictor. Ζωγραί, 2. sing. pras. imperat. act. pro Ζωγρεῖ, a ζωγρία. Unde Ζωγρεῖς, ας, ἡ, et Ζωγρία, condonatio vitæ capto hosti facta; (2) captura vivī animalis. Ζωγρεῖον, α, τὸ, vivarium, bestiarium, cavea, locus in quo animalia capta adservantur. Α Ζωγρεῖς, ὦ, fut. ἥσω, vegeto, vivifico; (2) in vitam revoco, excussico; (3) instauro; (4) vivum capio, a eadē captum servo, vitam alicui in bello servo. Ζωγρεῖ ἐπιστρίβου κα- πῶι κεκαθάρτα θυμῶν, Il. 5, 698. Ex ζωῇ et ἐγείρω, excito, vel ζωῶς et ἀγρεύω. Ζωγρεῖτικός, ἡ, ὄν, vivis animalibus capiendis accommodatus, ut nassa, rete, &c.:

ζωήρατος, *υ*, *δ*, *vivus captus*, *Hes.* Ab eod.
ζωήρον, *υ*, *τὸ*, *vivarium*, *cavea*. Ab eod.
ζωήρος, *δ*, *πρὸ* *ζωήριον*. *Hes.*
ζωήρεν, *pres. part. act. n. g. contr.* *πρὸ* *ζωήριον*, *α* *ζωήρια*.
ζωάριον, *υ*, *τὸ*, *animalculum*; *Dim.* *α* *ζωόν*.
ζωδιακὴ, *ἡ*, *πρὸ* *ζωδιακῶς κύκλος*, *Man.*
ζωδιακός, *ε*, *δ*, *signifer*, *Zodiacus in caelo*. *A*
ζωδιόν, *υ*, *τὸ*, *animalculum*; (2) *signum coeleste in Zodiaco*. *Dim.* *α* *ζωών*. *Hinc*
ζωδιωτός, *ἡ*, *ὄν*, *idem quod ζωστός*.
ζωδιωφόρος, *signifer*, *scil.* *circulus*.
ζῶν, *vivubal*, *3. sing. imperf. ind. act. Ion.* *πρὸ* *ζῶα*, *α* *ζῶα*, *Poet.* *πρὸ* *ζῶα*.
ζῶν, *vivere*, *pres. inf. act.* *a verbo eod.*
ζῶσσκον, *imp. ind. act. Ion. et Poet.* *πρὸ* *ἱζσκον*.
ζῶρ, *3. sing. pres. conj. act.*
ζῶη, *ἡ*, *υ*, *vita*. *A* *ζῶα*.
ζῶον, *adv.* *animantium more*. *A* *ζῶα*.
ζῶον, *pres. opt. act. Att.* *πρὸ* *ζῶμι*, *contr.* *πρὸ* *ζῶμι*.
ζῶρος, *εἰς*, *εἰς*, *vivax*; (2) *vitan præbens*. *A* *ζῶη*.
ζῶρσιν, *dat. pl. Ion.* *et cum* *ὑ* *ἱερλκ*, *πρὸ* *ζῶαῖς*.
ζωήφορος, *υ*, *δ* *ζῆ* *ἡ*, *vitam adferens*, *salutaris*.
ζωήβαλμος, *υ*, *δ* *ζῆ* *ἡ*, *viduus*, *almus*, *Pind.* *Ex* *ζῶη* *et* *θάλασσ*, *vel* *θάλλω*.
ζωῖδιος, *υ*, *δ*, *idem quod ζωδιακός*.
ζωϊκός, *ἡ*, *ὄν*, *animalis*. *A* *ζῶον*.
ζῶμα, *ἄτος*, *τὸ*, *vestmentum quo cingimur*, *circulamus*. *A* *ζῶννυμι*.
ζωμάστρον, *υ*, *τὸ*, *trulla*, *cochlear*. *A* *ζωμός* *et* *ἀρώα*.
ζώμνυμα, *ἄτος*, *τὸ*, *condimentum*, *salgamum*. *A* *ζωμάω*, *condio*; (2) *elixo*. *A* *ζωμός*.
ζωμήρευσ, *εἰς*, *ἡ*, *haustus jusculi*. *Ex* *ζωμός* *et* *ἀρώα*.
ζωμίδιον, *υ*, *τὸ*, *jusculum*. *A* *ζωμός*.
ζωμοποιῶν, *jurulentum cibum facio*.
ζωμοποιός, *ῥ*, *δ* *ζῆ* *ἡ*, *opifex jurulenti cibi*, *con-*
diendi juris peritus; (2) *in cibis idoneus*.
Ex *ζωμός* *et* *ποιῶν*.
ΖΩΜΟΣ, *ῥ*, *δ*, *jus*, *jusculum*, *cibus jurulentus*.
ζωμοστῆρχος, *υ*, *δ*, *qui muria piscium sale*
conditorum nimium delectatur. *Ex* *ζωμός* *et*
στῆρχος.
ζωναιός, *δ*, *qui zonam habet*, *Synes*.
ζωνάριον, *υ*, *τὸ*, *zonula*. *A* *seq.*
ζώνη, *ἡ*, *υ*, *zona*, *baleus*, *cingulum*, *Ammon-*
ius *annotat virorum esse*, *quemadmodum*
ζώνιον *feminarum*. *Homerus* *πρὸ* *armo-*
rum *apparati usurpat*, *et veteres* *ζῶσθαι*
(a quo descendit) *ἀντὶ* *τῷ* *ἰδύναι* *τὰ* *ὄπλα*,
id est, *arma induere dixerunt*; (2) *perni*
A *ζωννύω*, *cingo*.
ζώνιον, *υ*, *τὸ*, *cingulum*; (2) *cinctura*. *Dim.*
ζωνίσταλος, *υ*, *δ* *ζῆ* *ἡ*, *qui zonas plectit seu*
conficit, *zonarius*. *Ex* *ζώνιον* *et* *στῆλαι*.
ζωνίτης, *υ*, *δ*, *zonarius*. *A* *ζώνη*.
ζωνίτης, *ἴδος*, *ἡ*, *zonaria*. *A* *prac.*
ΖΩΝΝΥΜΙ, *ζωννύω*, *ζωννύσκει*, *f.* *ζῶσα*, *cingo*,
præcingo. "*Ὅταν* *δὲ* *γνῆράς*, *ἐκτενὲς* *τὰς*
χεῖρας *σε*, *ῥ* *ἄλλος* *σε* *ζῶσει*, *Joann.* *21, 18.*
ζωννύκετο, *3. sing. imperf. ind. pass. Ion.* *πρὸ*
ἱζώννυτο.
ζώννυσαι, *accendi*, *armari*, *sese parare*, *ζῶσαι*,
aor. 1. med. accinge te; *ἱζωμένος*, *perf.*
pass. particip. accinctus.
ζωνόσσω, *ορος*, *δ* *ζῆ* *ἡ*, *medio ventre cinctus*.
Ex *ζώνη* *et* *γαστήρ*.
ζώντιον, *seu* *ζώντιον*, *υ*, *τὸ*, *mola qua sc. victus*
conficitur, *qu.* *ζώντισον*, *α* *ζῶα*, *Hes. Ern.*
ζωονήγης, *ἱς*, *ab animalis procreatus*, *animalis*.
ζωονόγιον, *ῶ*, *f.* *ἴσα*, *animal seu vivum gigno*;
(2) *fatifico*; (3) *vivifico*; (4) *vivum con-*
servo. (4) *σπλιμαύτην* *ὑπὸ* *τὴν* *μήνιν* *γα-*
βέναν *ζωονόγων*, *tantam sub cerebri membrana*
virginem vivam nutriendi, *Lucian.* *Dial.*
Deor. 8. *Ex* *ζῶον*, *vel* *ζῶη*, *et* *γονή*.
ζωονόγης, *αἰς*, *ἡ*, *generatio animalis*; (2) *ver-*
miculatio.
ζωονογικός, *ἡ*, *ὄν*, *animantis procreandi vim*
habens, *Phil.* *A*
ζωονόγης, *υ*, *δ* *ζῆ* *ἡ*, *vivum animal generans*;
(2) *vitalis*; (3) *epitheton numeri septen-*
narii, *quod infantes septimo mense nata*
vivunt.

vivant facilius quam qui nati mense sequente.

Ζωογάρφος, pictor: idem quod *ζωγράφος*, *Theoc.*
Ζωοδότης, as, ἡ, vitæ largitrix. A
ζωοδότης, u, ὁ, vitæ largitor. A *δίδωμι*.
Ζωοδότης, u, ὁ, vitæ donans. Hinc τὸ
ζωοδότην, u, vitam dandi facultas. Ex *ζωὴ*
et *δίδωμι*.

Ζωοθήρια, ἡ, animalium vivorum captura. Ex
ζῷον et *θήρα*.

Ζωοθήριος, ἡ, ὄν, ad *ζωοθήριαν* pertinet.

Ζωοθύσια, as, ἡ, victima constans animante.

Ζωοθύσιον, animal sacrificio. Ex *θύσις*.

Ζώοντι, præs. opt. act. v. *Poet.* *ζώον*, pro *ζῶον*.

Ζώοντι, animalibus, dat. pl. *Ion.* pro *ζῶοις*.

Ζωοποιός, u, ὁ, ἡ, formam animalis habens.

Ex *ζῷον* et *μορφή*.

Ζῶον, u, τὸ, animal. A *ζῶω*, vivo.

Ζωοπλαστῖον, ὡ, f. ἡ, animal effigie, vivum
formo. *Ζωοπλαστῶν ἀνδρας*, *Lycophr.* 844.

Ζωοποιῶν, ὡ, f. ἡ, vivifico; (2) vermes genero.

Ex *ζῶον* et *ποιῶν*.

Ζωοποίησις, ius, ἡ, vivificatio; (2) in vitam
restitutio; (3) conservatio:

Ζωοποιήτικος, ἡ, ὄν, vim habens generandi viva,

vim vivificandi habens:

Ζωοποιός, u, ὁ, ἡ, vivificus; (2) vivum et animal
male generans. Ex *ζῶον* et *ποιῶν*.

Ζωοπώλης, u, ὁ, qui animalia vendit. A *πω-*
λήω.

Ζῶος, ἡ, ὄν, vivus. A *ζῶω*.

Ζῶοστασία, as, ἡ, animalium statio, stabulum.

A *ζῷον* et *στάσις*, statio.

Ζωοτέμνω, vivum disseco. A *τέμνω*.

Ζωοτήνη, ητος, ἡ, quæ dic. animalitas, natura
animalis. A *ζῷον*.

Ζωοτοκία, ὡ, f. ἡ, animal genero seu pario:

Ζωοτοκία, as, ἡ, animalis generatio. A

ζωοτοκός, u, ὁ, ἡ, animal gignens vel pa-

riens; (2) viviparus. Ex *ζῷον* et *τίκτω*.

Ζωοτός, ἡ, ὄν, animalibus pictis distinctus.

A *ζῶον*, (sed rectius *ζωοτός*, *Ern.*)

Ζωοτροφίον, u, τὸ, vivarium. A seq.

Ζωοτροφίω, u, f. ἡ, animalibus nutriendis rem
quero. A

Ζωοτροφία, as, ἡ, pecuaria; nutritio et sagi-

natio animalium, piscium, ut vendantur.

Ζωοτροφικός, ἡ, ὄν, ad alenda animalia, et ad
negotiationem istam pertinet.

Ζωοτρόφος, u, ὁ, ἡ, pecuarius, pecoribus alen-

dis rem querens. Ex *ζῷον* et *τρέφω*.

Ζωοτύπη, ἡ, genuina forma, *Man.*

Ζωογρός, ὁ, vitæ operator, *Dolsc.*

Ζωοφάγιον, ὡ, animalibus victito. A

ζωοφάγος, u, ὁ, ἡ, animantes devorans, ani-

malibus victitans. Ex *ζῷον* et *φάγω*.

Ζωοφάλαμον, τὸ, herba quæ βύββαλμον *Plin.*

Ζωοφάρος, ον, qui coit cum bestia.

Ζωοφόρος, et *ζωοφόρος*, ὁ, ἡ, animalia ferens; (2)

zodiacus; (3) pars trabecationis in colum-

nis. Gall. la frise, *Ern.*

Ζωοφύτα, τὰ, quæ mediæ sunt naturæ inter

animalia et plantas. Ex *ζῷον* et *φύω*.

Ζωοφύτιον, vivos surculos edo, *ap. Athen.* si

lectio sana, *Ern.*

Ζῶον, ὡ, fut. ὥσω, vivifico, animo. A *ζῶος*.

Ζῶοισσα, ης, ἡ, pix, resina, quæ in usum me-

dicaminum e navibus deraditur. A *πίσσα*.

Ζωοπύρα, ἡ, folliis, *Hes.*

Ζωοπύριον, ὡ, f. ἡ, ignem sopitum suscito; (2)

bella aut alia mala sopita suscito; (3) re-

foctio, vires propemodum extinctas in-

staurio; (4) restituo. Ei vñ τὸ δῖόν με *ζωο-*

πύριον, irritabilis, *Aristoph. Lys.* 685. *Ὁρῶς*,
ὁ νῦν σὺ *ζωοπύριον* νῦν νῦν, *Eur. Electr.* 1121.

A *ζῶον* et *πύρ*.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

Ζωοπύριον, τὸ, idem quod *ζῶον*, n. 2.

Ζωοπύριον, ius, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2)

item alius rei prope extinctæ.

**Ἡγείων, excitaverunt*, 3. pl. aor. ejusd.
 **Ἡγείσθαι*, præs. inf. med. verbi *ἡγέομαι*.
 **Ἡγείται*, 3. sing. præs. ind. med. pro *ἡγίσται*.
 **Ἡγεμονία*, ας, ἡ, principatus; (2) ducatus.
 Ab *ἡγεμονίου*.
 **Ἡγεμόνεια*, ἄσος, τὸ, idem.
 **Ἡγεμόνεις*, ὁ, idem quod *ἡγεμῶν*, Hom.
 **Ἡγεμονεύω*, fut. *εἰσώ*, præeo, sum dux, rego.
 **Ἡγεμονεύεσθαι* ὑφ' ἑμῶν ἐκ ἀξιώσει, Thuc. Ab
ἡγεμῶν.
 **Ἡγεμονίᾳ*, ᾧ, fut. ἥσω, principatum teneo.
 **Ἡγεμόνη*, ης, ἡ, Dianæ epitheton, Hes. et alii;
 item Veneris, Hes.
 **Ἡγεμονίᾳ*, acc. sing. Ion. pro *ἡγεμονίᾳ*, ab *ἡγε-*
μονεύ.
 **Ἡγεμονία*, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab *ἡγε-*
μῶν. Hinc
 **Ἡγεμονίδης*, υς, ὁ, princeps, rector; (2) domi-
 nus sensuum, animus.
 **Ἡγεμονικός*, ἡ, ὄν, principalis, praesidialis, im-
 peratorius. Hinc *τὸ ἡγεμονικόν*, ἔ, princi-
 patus, animus, rector corporis. Ab eod.
 **Ἡγεμονικῶς*, adv. ut ducem, imperatorem de-
 cet; (2) ut deceat virum principem.
 **Ἡγεμόνεις*, υς, ὁ, Mercurius, quoniam viæ dux
 est, et animas ducit. Ab *ἡγεμῶν*.
 **Ἡγεμονίς*, ἡ, ἡ, imperatrix, regina, quæ
 principatum obtinet. Ab eod.
 **Ἡγεμόνεις*, ὁ, idem quod *ἡγεμῶν*, V. L.
 **Ἡγεμόσι*, dat. pl. ab *ἡγεμῶν*.
 **Ἡγεμόνιστον*, υς, τὸ, præmium ducendi, τὰ ἡγε-
 μόνιστον, sacrificium pro felici itinere, cum
 Deum ducem exposcimus. Ab
 **Ἡγεμῶν*, ὄνος, ὁ, dux, præses, auctor, causa
 rei. Ab
 **ἩΓΕΟΜΑΙ*, ἔμαι, fut. ἡσομαι, duco, dux sum,
 præeo; (2) opinor, puto, reor, arbitror;
 (3) vulgo adpello. *ἡγῆμαι*, existimavi, puto.
ἡγητέον, putandum, (1) οἱ ἡγέμενοι, magis-
 tratus. Πῶς γὰρ ἐστὶ πᾶσα τῶν ἡγεμῶν,
 Soph. Phil. 386. Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφ-
 λοῖς ἡγέμεθα, Aristoph. Plut. 15. Τίς ἐκ ἂν
 ἡμῶν ἀνδρας ἡγήσασθαι δοῶν, Aristoph. Conc.
 101. (3) ὅν (πόλεμον) ἐκ πόλεως αὐτῶν μῆ-
 Νομαντινὸν ἡγόνται, quod (bellum) a Numan-
 tia una eorum urbe, Namantium vulgo
 adpellant, Appian. de Reb. Hisp. 66. Καὶ
 Λιθεργίδας ἐντυθεὶν ἡγόνται Ρωμαῖοι τὰς νῆς τὰς
 περὶ τῆς, Liburnicas adpellant, Id. Bell. Civ.
 2, 39.
 **Ἡγερόντα*, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi *ἡγε-*
ροῦμαι, Il. 3, 231.
 **Ἡγεροῦμαι*, Poet. *ἡγεροῦσθαι*, Hom. congregari.
 **Ἥνα γὰρ σφιν ἐπὶ φραδὸν ἡγερέσθαι*, Il. 10, 128.
 Ab *ἡγεροῦμαι*.
 **Ἡγέρειν*, 3. pl. aor. 1. ind. pass. Beot. pro
ἡγέρθησαν.
 **Ἡγέρθη*, aor. 1. ind. pass. verbi *ἡγείρω*.
 **Ἡγέρω*, perf. ind. act. verbi *ἡγείρω*.
 **Ἡγέρει*, 2. pl. aor. 2. ind. med. verbi *ἡγείρω*.
 **Ἡγέρει*, ας, ἡ, ductus; (2) principatus;
 **Ἡγέρει*, υς, ὁ, dux. Ab *ἡγέομαι*.
 **Ἡγέρειον*, plusq. perf. indic. act. Att. pro
ἡγέρειν, ab *ἡγείρω*.
 **Ἡγελᾶω*, fut. ἄσω, duco, ago, pello, sustineo,
 Odys. 17, 217. Ab eod. aut ab *ἡγεῖν* et
ἡλᾶν, pellere.
 **Ἡγῆμαι*, ἄσος, τὸ, ductus; (2) consilium.
 **Ἡγῆν*, aor. 2. ind. pass. verbi *ἡγῆμι*, vel *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, duxisti, 2. sing. aor. 1. imperat. med.
 **Ἡγῆσάμην*, aor. 1. ind. med. verbi *ἡγέομαι*.
 **Ἡγῆσάσθαι*, 3. sing. aor. 1. imperat. med.
 **Ἡγῆσται*, 3. sing. aor. 1. ind. med.
 **Ἡγῆται*, 3. sing. præs. conj. med.
 **Ἡγῆται*, εως, ἡ, idem quod *ἡγῆμαι*. Ab *ἡγέομαι*.
 **Ἡγῆται*, ας, ἡ, dux; fem. ductrix. Ab
 **Ἡγῆται*, ἡρος, ὁ, ductor.
 **Ἡγῆται*, υς, ὁ, dux. Ab *ἡγέομαι*.
 **Ἡγῆται*, ας, ἡ, massa ficuum quæ in festivi-
 tate quadam præferrebat, in memoriam
 mitioris et mansuetioris victus. A præc.
 **Ἡγῆται*, ας, ἡ, principatus, Suid. (2) massa
 ficum, Suid. A seq.
 **Ἡγῆται*, ὄρος, ὁ, dux, ductor. Ab *ἡγέομαι*.
 **Ἡγῆται*, ας, ἡ, ductrix. Ab *ἡγῆται*.
 **Ἡγῆται*, dat. pl. perf. pass. verbi *ἡγῆσθαι*.

**Ἡγῆται*, perf. ind. pass. verbi *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, adv. erudite. Ab *ἡγῆται*, doctus,
 eruditus, part. perf. pass. ab *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, adv. pure, caste. Ab *ἡγῆται*.
 **Ἡγῆται*, nom. pl. perf. part. act. v. *ἡγῆται*.
 **Ἡγῆται*, purificatio, perf. part. pass.
 **Ἡγῆται*, perf. ind. act. verbi *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, 3. sing. aor. 1. ind. act. Poet. pro
ἡγῆται.
 **Ἡγῆται*, 1. sing. imperf. ind. act. pro *ἡγῆται*.
 **Ἡγῆται*, 1. pl. imperf. ind. act. verbi *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, imperf. ind. act.
 **Ἡγῆται*, 3. pl. imperf. ind. med.
 **Ἡγῆται*, 2. sing. aor. 1. ind. act. v. *ἡγῆται*.
 **Ἡγῆται*, 2. pl. aor. 1. ind. pass.
 **Ἡγῆται*, perf. part. pass.
 **Ἡγῆται*, 3. pl. aor. 1. ind. pass. v. *ἡγῆται*.
 **Ἡγῆται*, 3. pl. imperf. ind. pass. Poet. pro
ἡγῆται.
 **Ἡγῆται*, 2. sing. imperf. verbi *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, εως τὸν τῶν ἡγῆται ἔστιν, Soph. Trach.
 601.
 **Ἡγῆται*, conj. sive; (2) videlicet.
 **Ἡγῆται*, 3. sing. imperf. ind. pass. Poet. pro
ἡγῆται, ab *ἡγῆται*.
 **Ἡγῆται*, aor. 1. ind. pass. verbi *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v. *ἡγῆται*.
 **Ἡγῆται*, 2. sing. perf. ind. pass. v. *ἡγῆται*.
 **Ἡγῆται*, perf. inf. pass.
 **Ἡγῆται*, aor. 1. ind. med. verbi *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi
ἡγῶ.
 **Ἡγῆται*, perf. ind. pass.
 **Ἡγῆται*, plucui, perf. ind. med. verbi *ἡγῶ*, pro
ἡγῶ.
 **Ἡγῆται*, ἡ, ὄν, dulcis, suavis. Ab *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, 3. sing. perf. ind. pass. v. *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, conj. apud Poetas pro καί.
 **Ἡγῆται*, 1. sing. plusq. perf. ind. act. Ion. pro
ἡγῶ, Att. et Sync. ex *ἡγῶ*, ab *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, 1. pl. plusq. perf. ind. act. Att. et per
 Sync. pro *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, sciebat, 3. sing. plusq. perf. antecedentis.
 **Ἡγῆται*, plusq. perf. ind. act. Att. et per Sync.
 pro *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, noverant, 3. pl. plusq. perf. ind. act.
 Att. et per Sync. pro *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, 2. sing. plusq. perf. ind. act. Att.
 Aeol. et per Syncop. pro *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, 2. pl. plusq. perf. ejusdem.
 **Ἡγῆται*, perf. ind. act. Att. pro καί, ab *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, 3. pl. plusq. perf. ind. act. Att. pro
ἡγῶ, ab *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, aor. 1. ind. pass. verbi *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, 3. sing. præs. ind. verbi *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, adv. suaviter, libenter. Ab *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, adv. jam; (2) mox, abhinc; (3) adeo.
 **Ἡγῆται*, noveram, noverat, noram, norat, 1. et 3.
 sing. plusq. perf. ind. Att. verbi *ἡγῶ*, Soph.
 Antig. 448. Ed. Tyr. 433. Ed. Col. 944. et
 passim.
 **Ἡγῆται*, plusq. perf. ind. act. Att. pro *ἡγῶ*,
 ab *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, noveras, noras, 2. sing. plusq. perf. ind.
 verbi *ἡγῶ*, Att. *Ἡγῆται* τὰ κερχθέντα, Soph.
 Antig. 447.
 **Ἡγῆται* pro *ἡγῶ*, Steph.
 **Ἡγῆται*, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v. *ἡγῶ*,
 ab *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, adv. suavissime, lubentissime. Ab *ἡγῶ*,
 superl. ab *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, delector, lator: ἡσθην, aor. 1. delecta-
 tus sum, delector, fut. ἡσθήσομαι, part. præs.
 ἡσθῆναι, libens, gaudens. Ἡσθην ἀπειλαῖς,
 Aristoph. Eq. 693. Καὶ διδρακτικῶς γ' ἡσθῆναι,
 Id. Av. 332.
 **Ἡγῆται*, præs. part. med. f. g.
 **Ἡγῆται*, adv. libenter. A præc.
 **Ἡγῆται*, canebam, imperf. ind. act. verbi *ἡγῶ*.
 **Ἡγῆται*, ἡς, ἡ, voluptas, suavis, delectatio.
 πρὸς ἡδονήν, suavitatis causa. ἐν ἡδονῇ, idem,
 et leniter. Ab *ἡγῶ*. Hinc
 **Ἡγῆται*, ἡ, ὄν, voluptarius.
 **Ἡγῆται*, ἡδοναπλήξ, ἡγῶ, ὁ, ἡ, voluptate percussus,
 voluptati deditus. Ex ἡδονῇ et πλήξω.

**Ἡδῶς*, εως, τὸ, item ἡδῶς, utilitas, delectatio,
 suavis. Ab *ἡδῶς*.
 **Ἡδῶς*, εως, τὸ, acetum.
 **Ἡδῶσαι*, aor. 1. ind. act. verbi *ἡδῶ*.
 **Ἡδῶσαι*, adultus, perf. part. act. verbi *ἡδῶ*.
 **Ἡδῶσαι*, aor. 1. ind. pass. verbi *ἡδῶ*.
 **Ἡδῶσαι*, adv. suaviter. Ab *ἡδῶς*.
 **Ἡδῶσαι*, placenta genera. Ex ἡδῶς et βίος, (nisi
 εως mera terminatio est, Ern.)
 **Ἡδῶσαι*, Dor. pro *ἡδῶσαι*, υς, ὁ, suavem vocem
 edens, canorus. Ex ἡδῶς et βίος.
 **Ἡδῶσαι*, ὁ, ἡ, suavis esus, Nas.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, ἡ, bonam terram seu bonum
 solum habens. Ex ἡδῶς et γαῖα.
 **Ἡδῶσαι*, ὁ, ἡ, dulce, suaviter ridens.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, ἡ, suavem et jucundam
 linguam habens. A γλῶσσα.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, ἡ, qui consilio et pruden-
 tia, &c. homines delectat. Ex γλῶσσα.
 **Ἡδῶσαι*, suaviter gemens, Cal.
 **Ἡδῶσαι*, ας, ἡ, suaviloquentia, facundia. Ab
 **Ἡδῶσαι*, εως, ὁ, ἡ, suaviloquus, eloquens, fa-
 cundus. Ab ἔπος.
 **Ἡδῶσαι*, contr. ἡδῶσαι, υς, ὁ, ἡ, suaviter so-
 nans, dulcisonus; mitis, lenis.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, ἡ, suaves fructus habens.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, ἡ, cujus caro grati est saporis.
 Ex κρέας.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, ἡ, jucundam præbens co-
 messationem; (2) jucunda comessatio; (3)
 genus saltationis.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, suaviter captus seu perceptus,
 P. Sil.
 **Ἡδῶσαι*, fut. ἡσῶ, adulor, jucunda loquor.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, adulatio, adsentatio. A præc.
 **Ἡδῶσαι*, ᾧ, fut. ἡσῶ, loquor auditu jucunda,
 adulor.
 **Ἡδῶσαι*, ας, ἡ, suavis sermonis, suavilo-
 quentia; (2) scurrilis dicacitas; assentatio.
 Ab
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, ἡ, suaviloquus, assentator,
 scurria.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, suaviter lyra canens; (2) sua-
 visionus. Ex λύρα.
 **Ἡδῶσαι*, εως, ὁ, ἡ, suavem et canoram vo-
 cem habens; suaviter canens. A μέλος.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, dulces et mellitos sonos
 edens, Ep.
 **Ἡδῶσαι*, suavis, jucundus, dulcis. Ab *ἡδῶς*.
 **Ἡδῶσαι*, 3. pl. præs. opt. Ion. pro *ἡδῶσαι*, a
ἡδῶσαι.
 **Ἡδῶσαι*, imperf. ind. med.
 **Ἡδῶσαι*, aor. 1. ind. med. Att. pro *ἡδῶσαι*.
 **Ἡδῶσαι*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *ἡδῶ*.
 **Ἡδῶσαι*, ἡδονή, ἡδονή, sal condendi vim ha-
 bens. Ab *ἡδῶσαι*. Hinc
 **Ἡδῶσαι*, ας, ὄν, permulcendi, delectandi vim
 habens.
 **Ἡδῶσαι*, τὰ, condimenta, Bud.
 **Ἡδῶσαι*, ἡ, ὄν, condendi vim habens, ad
 condendum aptus; (2) ad condendi sci-
 entiam pertinens. Hinc ἡδονή, ὄν, con-
 dimenta, sc. ἀρετήματα. Ab *ἡδῶσαι*.
 **Ἡδῶσαι*, ὄν, conditus. Ab eod.
 **Ἡδῶσαι*, suave reddo, condio; (2) læticia adfi-
 cio. Ab *ἡδῶσαι*.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, ἡ, suave vinum ferens.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, ἡ, jucunde et suaviter olens;
 (2) mentha, Angl. MINT; (3) ὁ, calamus
 aromaticus. Ex ὄσμη.
 **Ἡδῶσαι*, υς, ὁ, ἡ, lætos oculos habens, suavis
 aspectu.
 **Ἡδῶσαι*, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria,
 molities, libido.
 **Ἡδῶσαι*, ᾧ, fut. ἡσῶ, voluptate fruar, mol-
 liter vivo. Ab *ἡδῶσαι*. Hinc
 **Ἡδῶσαι*, ἡ, ὄν, voluptas, suavis.
 **Ἡδῶσαι*, εως, ὁ, ἡ, voluptati deditus, volup-
 tarius, libidinosus. Ex ἡδῶς et πάθος.
 **Ἡδῶσαι*, υς, pro *ἡδῶσαι*, Ep.
 **Ἡδῶσαι*, contr. ἡδῶσαι, υς, ὁ, ἡ, suaviter spi-
 rans. A πνοή.

ἤδυστολις, *ios*, *o* δ ξ η , gratus et acceptus civi-
tati.
ἤδυστοφύρα, *as*, η , ostrea quadam.
ἤδυστοπίδες, *phialas* et pocula quadam. Ab
ἤδυστοτης, *u*, δ ξ η , suavis conviva, *fiam*. ἤδυστοσις.
ἤδυστοτος, *u*, δ ξ η , cujus potus suavis est.
ἤδυστρούσσος, *on*, lætus aspectu, hilaris, mitis.
ἤΔΥΣ, *eis*, δ , *gen.* *eis*, *eias*, *ios*, suavis, jucun-
dus; (2) lætus, lepidus.
ἤδυσμα, *antos*, *to*, suavitas; (2) condimentum
suave. Ab ἡδύσω.
ἤδυσμας, *ei*, δ , idem et ab eod.
ἤδυσματόπληρα ὀψάγια, *opsonia* condimentorum
nescio quæ nungumenta habentia, *Ath.*
ἤδυσώματος, *on*, pulcher forma.
ἤδυστα, *adv.* libentissime, suavissime.
ἤδυνος, *ptos*, *h*, suavitas, lepos. Ab ἡδύς.
ἤδυσγία, *suaviter* se libenter edo.
ἤδυσζήτης, *ios*, δ ξ η , suave splendens. A φάω.
ἤδυσζουγγυς *δρυμματίδες*, *glæ* gratæ placen-
tæ. A φάεγγυς.
ἤδυφώνια, *as*, η , *vocis* suavitas. Ab
ἡδύφωνος, *u*, δ ξ η , suavem vocem habens. A
φώνη.
ἤδύφωνος, *adv.* suavi voce. A præc.
ἤδυχρος, *contr.* ἡδύχρος, *u*, δ ξ η , jucundo co-
lore præditus. A χροά.
ἤδω, *suavitate* et *jucunditate* afficio, delecto,
oblecto: fut. 1. ἤσω, a. 1. ἥσω, ἥσας, delecta-
sti. Ab ἡδύς, (potius ab ant. ἄδω, unde
ἀνδάνα, *Ern.*)
ἤ, *conj.* aut, vel, sive; (2) an? Ab ἦ.
ἤ, *erat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἦ,
ab εἶμι, *sum*, vel antiquo ἦω.
ἤει, *iteram*, plusq. perf. ind. med. *Ion.* pro
ἦει, ab εἶμι, *eo*.
ἤει, *iterat*, 3. sing. plusq. perf. ind. med.
ἤειδεν, *pro* ἦδει, sciebat, *Ap.*
ἤειδεν, plusq. perf. ind. med. *Att.* pro εἶδεν,
ab εἶδω. Est etiam 3. plur. plusq. perf. ind.
med. pro ἤειδσαν sive ἤειδισαν, *noverant*,
Apoll. Rhod. 4, 1700.
ἤεισθης, 2. sing. plusq. perf. conj. med. *Att.*
pro εἶσθς.
ἤειν, plusq. perf. ind. med. verbi εἶμι, *eo*.
ἤειρα, *aor.* 1. ind. act. *Att.* *pro* εἶρα, ab εἶρω.
ἤελιος, *u*, δ , *Poet.* *pro* ἥλιος, *sol*.
ἤελιώτης, seu Ἠλιώτης, η , solaris, *Soph.*
ἤεν, 3. sing. imperf. ind. *Att.* *pro* ἦν, ab εἶμι.
ἤεπερ, *conj.* quæ. *Ex* ἥε et περ.
ἤερα, *nebulam*, acc. sing. ab ἥρη, *Poet.* *pro* ἀήρη.
ἤερόμαι, in aerem attollo; (2) pendeo, sus-
pensus sum; (3) inconstans vel suspensus
animo sum. *Alsi* δ *σπλοστέρων ἀνδρῶν φρένες*
ἡερόνται, *Il.* 3, 108. Ab ἄερος, *tollo*.
ἤερόνται, 3. pl. præf. ind. pass. verbi ἀερό-
μαι, vel ἡερόμαι.
ἤερον, a. 1. ind. pass. v. ἄερος, vel αἶρω, *tollo*.
ἤερι, *aeri*, dat. sing. *Poet.* *pro* ἀέρι, ab ἀήρη.
ἤερινός, η , *ov*, vernus. Ab ἔαρ, *ver*.
ἤερίος, *ia*, *ion*, aerius, per aerem volans, qui
est in aere; (2) excelsus; (3) vernus; (4)
matutinus. Ab ἥρη, *pro* ἀήρη.
ἤεροδίνης, *ios*, δ ξ η , aerem agitans; (2) qui in
aere agitur. *Ex* ἥρη et δίνω.
ἤεροδίντος, *u*, δ ξ η , in aere agitatus.
ἤεροισίης, *eas*, δ ξ η , obscurus. *το* ἤεροισίδες *dicitur*
totum aeris spatium, quoad oculis prospici-
ere possumus, *Ern.* (2) aereus, levis. (2)
ἔγω *τοι* ἀμνησνότερον πάντων εἶναι *το* ὕδωρ ἐκίνω
καὶ ἡεροισίδες *Att.* *Ind.* 6. *Ex* ἥρη et εἶδω
ἤεροις, *ασσας*, *on*, tenebrosus, caliginosus.
ἤερόβην, *adv.* ex aere, ab aere.
ἤερολίσχος, δ , vaniloquus, *Ep.*
ἤερομίκης, *es*, *altus*. A μήκος.
ἤερόσλαγκτος, *on*, in caelo errans, *epith.* stel-
larum. A σλάζω.
ἤεροφρίτης, δ , idem quod ἡερόφριτος, *Orph.*
ἤεροφρίτης, *ιδος*, η , per aerem means; (2) quæ
in tenebris vagatur, quæ obscuritate septa
vel aliorum oculis latens, incedit. *Epith.*
Furiarum. *Ex* ἥρη et φριτάω, *eo*.
ἤερόφριτος, *u*, δ ξ η , per aerem vagans; (2)
aerius. *Ex* *iisd.*
ἤερόφρωνος, *u*, δ ξ η , voce aerem replens, *valde*
clamans. *Ex* ἥρη et φωνή.

ἥσπερ, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀΐσω.
ἥς, ἥσος, ὁ ἢ ἡ, Poet. pro ἁς, aer.
ἥσαν, 3. plur. plusq. perf. ind. act. Att. pro ἥσαν, ab εἶμι, eo.
ἥσανθον, aor. 1. ind. pass. verbi ἄζαναι.
ἥθα, perf. ind. med. Att. pro εἶθα, seu εἶθα, ab εἶω, consuesco.
ἥθάδα, consuetam, acc. sing. Ab ἥθας.
ἥθῶεις, mansuetus, familiaris. ἥτια δὲ φρονέειν, καὶ ἥθαλει μερόπτεσιν, Oppian. Cyneg. 2, 88.
ἥθωνον, s. τὰ, colum. Ab ἥτιν.
ἥτις, αὐδός, ὁ ἢ ἡ, familiaris, adsuetus, consuetus. ἥτας εἰμί πως τῶν πῆσδε μύθων, Soph. El. 372. Τῶν γὰρ ἥδων φίλων νείμι μολόντες εὐνέμεντες, Eurip. Andr. 819. Τὰ καὶνὰ γ' ἐκ τῶν ἥδων ἥσιον' ἐστίν, Eurip. Cycl. 249. Ab ἥδος.
ἥλιν, præp. inf. act. contr. pro ἥλιν, ab ἥλῶ.
ἥλιος, εἰς, sion, venerandus, colendus; ἥλιε, vox junioris ad seniore reverentia causa; germane venerande, colende frater. Α ἥλιος, (vel potius pro ἥθεος, nisi sit ab ἥδος, Ern. q. v.)
ἥλιε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἔβλιω.
ἥλιεσα, volui, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
ἥλιον, volebam, imperf. ind. act.
ἥθεος, idem quod ἥθεος, juvenis, adolescens; (2) caelebs. Οἱ δὲ τ' ἥβων λεῖπτοί, Soph. Œd. Tyr. 18. (2) ἔ γάρ ἐστιν ἥθεος, non enim est caelebs, Eurip. Phæn. 952.
ἥλω, ᾧ, colo, per colum mitto. Ab ἥλω.
ἥλκηκα, colavi, perf. ind. act. v. ἥλω.
ἥπνητήσιον, s. τὰ, vas in quo aliquid percolatur. Ἐν ἥπνητήσιον πλεκτοῖς ἐπὶ τὴν κίστην, Strab. 3, 370. male in edit. ἥπνητήσιον vel ἰσπνητήσιον; male quoque ἐπὶ τὴν πίστην, vel ἐπὶ τῇ κίστῃ, quod reponit Casaubonus.
ἥπτης, ἔ, ὁ, qui colat:
ἥλίζω, f. isω, colo. Ab ἥλω.
ἥθικός, ἥ, ὄν, ethicus, moralis, moratus; τὰ ἥθικα, præcepta morum, sc. διδάγματα. (2) colatus. Ab ἥθος, vel ἥδω.
ἥθικῶς, adv. moraliter; (2) morate, modeste; (3) graviter, severe.
ἥθιστος, εἰς, ἥ, percolatio. Ab ἥδίζω.
ἥθισμός, ἔ, ὁ, idem et ab eod.
ἥθιστηριον, s. τὰ, rete, nassa. Ab eod.
ἥθῶλιον, s. τὰ, parvum colum, sacculus, Dim. ab ἥθῶς.
ἥμουδής, εἰς, ὁ ἢ ἡ, coli formam habens.
ἥμους, ἔ, ὁ colum, qualis. Ab ἥδω.
ἥμορεψος, s. ὁ, qui morum notationes scripsit. Ab ἥθος et γράφω.
ἥβολογία, ας, ἥ, figura rhetorica, quum verba moresque alicujus oratione exprimentur. Ab ἥβολόγος.
ἥβολόγος, ὁ, morum effector, mimus.
ἥβοποιᾶ, ᾧ, mores exprimo.
ἥβοποιητικός, accommodare ad mores exprimendos, vel affectus.
ἥβοποιᾶς, ας, ἥ, morum affectumve expressio. Ab
ἥβοποιεῖς, ὁ, ἔ ἢ ἡ, mores instituens; (2) mores exprimens. Ex ἥθος et ποιᾶς.
ἥδος, εος, τὰ, unde usitatum pl. ἥεα, ἥθη, domicilium, mansio, sedes consueæ.
ἥδος, τὰ, ingenium, indoles, morum quædam proprietates; (2) mores, affectus, natura, proprietates.
ἥδομαι, gregatim, confertim. Ab ἀδράζω.
ἥδύμην, imperf. ind. act. Att. et contr. pro ἑδύμουσιν, a θυμέω.
ἥδω, colo, percolo, f. ἥσω, unde a. 1. part. ἥσας, i. e. ἥδίας.
ἥια, τὰ, vaticia; (2) palææ.
ἥις, 3. sing. perf. ind. med. Ion. pro ἥε, ab εἶμι.
ἥΓΕΘΕΣ, s. ὁ, adolescens, juvenis; (2) caelebs: Venerem non expertus.
ἥικτω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Poet. pro εἶκτω, ab εἶω.
ἥιμεν, 1. pl. plusq. perf. ind. med. Att. pro ἥιμεν, ab εἶμι.
ἥϊζω, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσω.

Ἡΐζα, 2. sing. perf. ind. pass. *Poet.* pro εἶζα, ab εἶκα.
Ἡΐεας, ὄρεσσα, ὄεν, habens altas ripas sive magnū littus. Ab ἥϊον, ῥίπα.
Ἡΐόνισσι, littoribus, dat. pl. *Ion.* pro ἥϊόνισσι.
Ἡΐόνισθα, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro αἰονήσαι, ab αἰονάω.
Ἡΐόνιος· vide ῥόνιος. Ab ἥϊον.
Ἡΐος, τα, ἰον, jaculandi peritus. Ab ἥϊμι.
Ἡΐς, γυήβις, dat. pl. *Poet.* pro ἥς, et hoc *Ion.* pro αἶς, ab ἥ, quae, fœm. ab ὅς, qui.
Ἡΐσαν, 3. pl. a. 1. ind. *Poet.* pro εἶσαν, ab εἶμι.
Ἡΐσεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. εἶσκα.
Ἡΐτωσα, a. 1. ind. act. verbi αἶτσω.
Ἡΐχην, incurri, a. 1. ind. p. s. verbi αἶτσω.
Ἡΐχι, pro ἥχι, et hoc pro ἥ, ubi.
Ἡΐ ΩΝ, ὄνος, ἥ, littus, ῥίπα.
Ἡε, aor. 1. ind. act. verbi ἥμι.
ἩKA, adv. leniter, quiete, sensim, submisce.
Ἡκα, comedī, perf. ind. act. verbi ἔω.
Ἡκα, misi, aor. 1. ind. act. verbi ἥμι.
Ἡκαζον, imperf. ind. act. *Att.* pro εἰκαζον, ab εἰκάω.
Ἡκαλῆεις, ὄρεσσα, ὄεν, lenis, quietus. Ab ἥκα.
Ἡκαλῆς, ἥ, ὦν, tranquillus, quietus. Ab ἥκα.
Ἡκασος, 2. sing. aor. 1. verbi εἰκάω, *Att.* pro εἰκασα. Ἀπὸς ἥκασος καλῶς, ipse conjuncti probe, *Soph.* *El.* 662.
Ἡκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἥω.
Ἡκαχον, dolui, aor. 2. ind. act. verbi ἀκαχέω.
Ἡε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἥμι.
Ἡειν, plusq. perf. ind. act. *Att.* pro εἰκειν, ab εἶκα.
Ἡειν, *Poet.* pro ἥν, ἄν, ἰάν, si, an.
Ἡειάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἀεκάμην.
Ἡειστος, ἔση, εἶσιν, stimulo nondum domitus, stimulum nondum expertus. Ex ἥ pro a priv. et κινῶμαι, (et inus. πόριμα, *Eryn.*)
Ἡεκέστιν, plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀηκέστιν, ab ἀεκάω.
Ἡησίμας, aor. 1. indic. med. verbi αἰκίζω.
Ἡεσι, adv. minime. Ab
Ἡειστος, ἔση, εἶσιν, minimus. Ab ἥκα, (cujus comp. est primitus ἥκιστος, deinde usitatus ἥττων, *Eryn.*)
Ἡελῶδες, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἡελῶδες.
Ἡελῶθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκαλῶμαι.
Ἡεομαι, 1. pl. imperf. ind. act. verbi ἥω.
Ἡεόνημαι, perf. ind. pass. verbi ἀκονάω.
Ἡε, *Ion.* pro ἥπν, certe.
Ἡεκα, perf. indic. act. verbi ἀέκω.
Ἡεναυ, auditū, a. 1. ind. act.
Ἡεός· ηγ, ης, η, aor. 1. ind. pass.
Ἡερεβόμενος, perf. part. pass. verbi ἀερεβίω.
Ἡερεβόμενος, adv. accurate. Ab ἡερεβόμενος, part. perf. pass. ab ἀερεβίω.
Ἡερεβωσα, aor. 1. ind. act. verbi ἀερεβίω.
Ἡερεώστα, 3. sing. eor. 1. ind. med. verbi ἀερεώμαι.
Ἡερωηριασόμενος, perf. part. pass. verbi ἀερωηριάζω.
Ἡετα, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἄγω.
Ἡετα, ἥ, qui it, seu vadit, *Man.* Ab ἥκα.
Ἡερωάστα, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ἀερωέω.
ἩΚΩ, f. ἥω, venio, accedo, pervenio, veni; pertinere, attineo. Ἡκει σοι ἔλεος, *Dem.* εἰς Ἀττικὴν, *Idem.* ἀπὸ τοῦ δαίτητος, *Xen.* ἐπὶ τῇν σπερδία, *D. m.* σπέρσ πονήων, *Xen.* Ἡκιν eleganter adhibetur pro εἶναι. Ὅς ἐκ πατρός ἦσαν γενέος ἄξιους πολυπύκων Ἀρχαίων, *Soph.* *Aj.* 636. Ὅπως πρᾶσιγόνοιν ἴσως ἡκον ὁδὸς ὕστερος, hic majorum forte nulli secundus, *Id.* *Phil.* 180. Ὅ δ' ἐνδὸδ' ἦσαν, ille in hoc statu, id est, sic lacessitus, *Id.* *Phil.* 377.
Ἡλάθην, a. 1. ind. pass. v. ἑλαίνω, pro ἑλάω.
Ἡλακα, perfect. indic. act. verbi ejusd.
Ἡλαίνω, insanio; ἑλαίνονται, vagantur. Κορυδαλλῶνς ἑλαίνονται, cassite vagantur, *Theocrit.* 7, 23. Ab ἥλεος, pro quo ἥλαιος, *Hes.*
ἩΛΑΚΆΤΗ, ης, ἥ, colus; in pl. τὰ ἡλάκατα, an, fusus; (2) fila, stamina; lanae colui circumvolūtæ; (3) suprema pars mali nautici. Ἐπ' ἡλακάτην ἐρύσαντες, cum vela expansa essent in supremam mali partem, *Rhodd.* *Rhod.* 1, 565. Hinc

ἡλιόπτης, pisces quidam a similitudine soli ita dicti.

Ἡλιακοῦντης, *es*, coli similis; (2) ad colum pertinens.

Ἡλιαῶα, aor. 1. ind. act. verbi ἡλιαῶω.

Ἡλιόμην, aor. 1. ind. med. v. ἡλιόμην, *salio*.

Ἡλιας, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. ἡλιάνω.

Ἡλιακάδης, idem quod seq. *Odyss.* 9, 457.

ἩΛΛ' ἸΚΝ, *vagor, errabundus circumque*; (2) declino, devito; (3) errabundum fugito, vagabundum declino, *Il.* 2, 470.

Ἡλίσσων, imperf. ind. act. verbi ἡλίσσω, *Il.* 15, 21.

Ἡλίσσειν, 2. sing. imperf. ind. act. pro ἡλίσσεις, ab ἡλίσσειν.

Ἡλιτο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἡλιόμην.

Ἡλιαττόντων, 3. pl. imperf. ind. med. *contr.* pro ἡλιαττόντων, ab ἡλιαττόντω.

Ἡλιάττωα, aor. 1. ind. act. verbi ἡλιαττόω.

Ἡληκηα, *doli, perf. ind. act. verbi ἡληγίω.*

Ἡλην, imperf. ind. act. pro ἡληγεν.

Ἡληζα, aor. 1. ind. act. verbi ἡληγχα.

Ἡλημμαι, perf. ind. pass. verbi ἡληφω.

Ἡληφα, *unxi, perf. ind. act. verbi ejusd.*

Ἡλεκτρον, *υ, τῶ, electrum, succinum*; (2) metallum ex auro et argento conflatum; (3) lapis crystallinus. Ab ἡλέκτωρ.

Ἡλεκτρος, *υ, ἡ, idem et ab eod.*

Ἡλεκτροφῆς, *ιος, ὁ, ὅ, ἡ, instar electri fulgens, splendidus. Δακρύων τὰς ἡλεκτροφῆς αὐγὰς, lacrymarum electro pellucidis splendores, Eurip. Hippol.* 740. Ex ἡλεκτρον et φάω, *luceo*.

Ἡλεκτρώδης, *es, electro similis*; (2) de excretionē, cum splendore et relu cet

Ἡλιῶτες, *ores, ὁ, sol.*

Ἡλιμῶτος, *ἀπτι, απων, vanus, stultus. Ab ἡλῆος.*

Ἡμεμῶτας, *adv. frustra, stulte. A praec.*

ἩΕΘ' Σ, *ὦ, ὄν, stultus, stolidus.*

Ἡλυναι, a. 1. ind. act. *Poet. et Ael.* pro ἡλυναι, ab ἡλυναι.

Ἡλυθῆρσα, a. 1. ind. act. verbi ἡλυθεῖν.

Ἡλῆλατο, 3. sing. plussq. perf. ind. pass. *Att.* pro ἡλῆλασθαι, ab ἡλῆλυναι, pro ἡλῆω.

Ἡληλῆμην, plussq. perf. ind. pass. *Att.* pro ἡληλῆμην, vel ἡληλῆμην, ab ἡλῆλφω.

Ἡλῆς, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἡλῆσμαι.

Ἡλῆον, a. 2. ind. act. *per Syncope*, pro ἡλῆσον.

Ἡλῶσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Becol.* pro ἡλῶσον.

Ἡλιάζω, fut. ἄσω, et ἄξω, ad solem expando, soli expono. Hinc ἡλιάζωμαι, *apricor*; (2) in Heliaa judico. 'Αλλ' ἐκ τῷ ἡλιάζεσθαι, in foro sedebis, *Aristoph. Lys.* 380. Ab

Ἡλιαία, *α, ἡ, Heliaea, forum Athenis, in quo causae publicae agebantur. Ab ἡλῶς, (concio, vel congressus populi, &c. in vet. pelbicisitis et alijs monumentis ἄλια, ab ἄλιω, congrego, ἄλῃς, confertus, ἄλιω et ἄλῃζω, congrego, Ern.)*

Ἡλικῖον, *ῆ, τῶ, -olarium, locus apricus. Ab*

Ἡλιακός, *ἡ, ὄν, solaris. Ab ἡλιος.*

Ἡλιός, *ἄδος, ἡ, sol. κῆρη, Solis filia:*

Ἡλιᾶδες, Heliaes, Solis filiae:

Ἡλιαίσις, *εως, ἡ, insolato, apricatio*; (2) iudicandi munus in Heliaea:

Ἡλιασῆρον, *α, τῶ, locus ad apricandum, solarium. Ab eod.*

Ἡλιασῆς, *ῆ, ὁ, iudex in Heliaa. Ab ἡλιάζω.*

Ἡλιασῖος, *ἡ, ὄν, heliasticus, judicialis.*

Ἡλιᾶς, *ῶ, solem refero, ut sol candeo. Ab ἡλιος.*

Ἡλιῶτας, pro ἡλιότατος, *υ, ὁ, errabundus.*

Ἡλιότατος, *υ, ὁ, ὅ, ἡ, tam altus, ut uni soli sit pervius, altissimus*; (2) profundus. (2) ἡλιότατος ὑπὸ κυρτωμένῳ γινώσκων, *Eurip. Hipp.* 731. Ex ἡλιος et βαίνω, *vado*: vel etiam ἡλιέικατος, tam altus aut profundus ut accessum frustretur. Ab ἄλιεῖν, *aberrare, et βάσις, gressus.*

Ἡλιέον, *τῶ, fanum solis, Eust.*

Ἡλιεον, imperf. ind. act. verbi ἡλιένω.

Ἡλίσθ, *adv. frustra*; (ab ἄλθ, *error, Ern.*); (2) copiose, valde; (3) simul.

Ἡλιθῶζω, *f. ἄσω, stulte ago, stultus ac stupidus sum. Ab*

ἡΛΙΟΘΙΟΣ, *ια, ιον*, stultus, stolidus, brutus, in-
 sapiens, sensu communi destitutus. A *πρᾶκ.*
 ἡλιόθης, *ητος, ῆς*, stoliditas, stultitia. A
πρᾶκ.
 ἡλιόσιον, *ω, f. ὥσιον*, stultum reddo. Ab *eod.*
 ἡλιόσιον, *adv.* stulte, stolidè. Ab *eod.*
 ἡλιόστοργος, *ῆς*, stulte agens. Ex *ἔργον*.
 ἡΛΙΚΤΑ, *ας, ῆς*, statura ; (2) *αἰας* ; (3) ado-
 lescentia, juvenus, ætatis vigor ; (4) *αἰας*
 bello apta, juvenus, apta bello gerendo ;
 (5) *αἰας* senilis ; (6) *αἰας*, i. e. sæculum ;
 (7) *αἰα*ltiludo. Hinc
 ἡλικιωτής, *ῆς, ὁ, ῆς*, par ætate, æqualis.
 ἡλικιωτής, *ἰδος, ῆς*, coeva. A *πρᾶκ.*
 ἡΛΙΚΟΣ, *ικη, ικον*, quantus, quam magnus
 (2) quam potens.
 ἡλινόηστος, *perf. inf. pass. verbi ἡλινόειν*.
 ἡλός, *ῆτος, ὁ, ῆς, ῆς*, qui ejusdem ætatis.
 ἡλίοελητος, *ον*, idem quod
 ἡλιόβολος, *ος, ὁ, ῆς, ῆς*, qui solis radii quasi ferit-
 ur, soli expositus ; (2) solis radiis ictus,
 liquefactus, &c. furore aliove morbo tac-
 tus. Ex *ἥλιος* et *βάλλω*.
 ἡλίοειδης, *ῆος, ὁ, ῆς, ῆς*, soli similis, in *superl.* cla-
 rissimus. Ex *εἶδος*. Hinc
 ἡλίοειδής, *adv.* specie solis.
 ἡλιοκαής, *ῆος, ὁ, ῆς, ῆς*, perustus a sole, exustus
 in sole. Ex *ἥλιος* et *καίω*. Hinc
 ἡλιοκαΐα, *ας, ῆς*, ardor sive æstus solis ; (2)
 insolatio.
 ἡλιοκάνιστος, *ς, ὁ, ὁ*, fornax solaris, caminus so-
 laris, vaporarium solare.
 ἡλιοκάνθηστος, *ς, ὁ, ὁ*, scarabæus solaris.
 ἡλιοκαυστος, *ῆς, ὁ, ῆς, ῆς*, sole tostus, sole exustus.
 Ex *ἥλιος* et *καίω*.
 ἡλιοκέντησις, *ἰδος, ῆς*, qu. dic. solipunga, musca
 in æstu solari pungens. A *κέντρον*.
 ἡλιοκνήνης, *ῆος, ὁ, ῆς, ῆς*, sole gaudens, epith.
κιδάω. A *μαίνομαι*.
 ἡλιόμορφος, *ς, ὁ, ῆς, ῆς*, solis formam habens.
 ἡλιόπυς, *ῆδος, ὁ, ὁ*, heliotropium magnum.
 ἡΛΙΟΣ, *ς, ὁ, ὁ*, sol.
 ἡλιοσκοπίος, *ς, qu. dic. solem spectans, helio-*
scopium, tithymali species comas cum sole
circumagens. A σκοπός.
 ἡλιοσετής, *ῆος, ὁ, ῆς, ῆς*, sole privatus ; (2) sole
 privans, inumbrans. (2) *ἡλιοσετής κωνή,*
galerus obumbrans caput, Soph. Œd. Col. 313.
 Ex *σερέω*.
 ἡλιοστρέψος, *ῆος, ὁ, ῆς, ῆς*, a sole tritus, per quem
 sol incedit aut meat, soli expositus. A
στρέω.
 ἡλιόστοντος, *ον, ὁ, ὁ*, sole ortus seu creatus. A
τεύχω.
 ἡλιοστέσιον, *ς, τὸ, ὁ*, herba solaris, heliotropium ;
 (2) solarium, horrologium. A *στέπω*.
 ἡλιοφάνεια, *ας, ῆς*, solaris claritas. Ab
 ἡλιοφάνης, *ῆος, ὁ, ῆς, ῆς*, solis splendorem habens ;
 (2) sole illustratus. A *φαίνω*.
 ἡλιώω, *ω, f. ὥσιον*, insolo, in sole expono, inde
 solis modo splendo, niteo ; *ἡλιώσιον*, nitida.
 Hinc in *pass.* *ἡλιόμαι, ἔμαι*, sole illustror, a
 sole uror. Ab *ἥλιος*.
 ἡλιόκοντα, 3. pl. imp. ind. *pass. v. ὥλισκεν*.
 ἡλιόσκος, *ς, ὁ, ὁ*, clavivulus, parvus clavus. Dim.
 ab *ἥλος, clavus*.
 ἡλιτεν, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi *ἡλιτεύω*.
 ἡλιτενής, *ὁ, ῆς, ῆς*, altus ; quasi ad solem usque
 pertinens. Ab *ἥλιος* et *τείνω*.
 ἡλιτης, *ς, ὁ, ὁ*, clavaris. Hinc *ἡλιτίας, ὥδος, ῆς*,
 squama æris quæ et clavis decutitur. Ab
ἥλος.
 ἡλιότροπος, *ὁ, qui aberravit ab opere suscepto,*
Suid.
 ἡλιότρεμος, *ς, ὁ, ῆς, ῆς*, aberrans a mensibus,
 ante justos menses natus. Ab *ἡλιτεύω* et
μήν, mensis.
 ἡλιόστονος, *ον, ὁ, ὁ*, improbus ulciscens. Epith.
 Furiarum. Ab *ἡλιτεύω* et *πυνή, pœna*.
 ἡΛΙΥ, *ἶπος, ῆς*, calceus, Schol. Theocr.
 ἡλιώδης, *ῆος, ὁ, ῆς, ῆς*, solem referens, soli similis.
 ἡλιωβίς, *aor. 1. part. pass. v. ἡλίστα*.
 ἡλιώσα, *ς, κόμην*, flava, solem referens, *Anac.*
 ἡλιώσιον, *ενος, ῆς*, insolatio, apriatio.
 ἡλιώσις, solaris. ἡλιώσις, *ἄκρης, Soph. Trach.*
 697.

ἤλκος, imperf. ind. act. Dor. pro εἶλον, ab ἔλκω.
ἤλκαμι, perf. part. pass. verbi ἔλκω.
ἤλλαγγσαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. v. ἀλλάσσω.
ἤλλαγγμένος, *mutatus*, perf. part. pass.
ἤλλαξ, *mutavi*, aor. 1. ind. act.
ἤλλοιμαι, perf. ind. pass. verbi ἀλλάω.
ἤλλοτριώνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀλλοτριόω.
ἤλοιός, ὁ ἔξ ἡ, clavi formam habens.
ἤλοισην, a. 1. ind. pass. verbi ἀλόω.
ἤλοισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀλόω, *Poet.* pro ἀλώω.
ἤλοιστρον, εἰ, σὺ, calcar. Ab ἤλος et κίντρον.
ἤλοστός, εἰ, ὁ, faber clavorum. Α κόπτω.
ἤλος, εἰ, ὁ, clavus; (2) oleæ morbus, qui et fungus; (3) tubercula callosa potissimum in plantis et digitis pedum, etiam in albo oculo.
ἤλός, ἡ, ὄν, stolidus. Ab ἤλός, (ἄλη, *Ern.*)
ἤλοστός, εἰ, ὁ ἔξ ἡ, clavo percussus aut fixus; (2) clavo tractatus. Ex πύσσω.
ἤλός, ᾧ, fut. ᾶω, clavo, figo, configo. Ab ἤλος.
ἤλκος, perf. ind. act. verbi ἐλπίζω.
ἤλυγάζω, fut. ᾶω, obumbro, obtenebro; (2) occulto. Ab ἤλυν. Unde
ἤλυνος, αἴα, αἴον, umbrosus, opacus.
ἤλυν, ης, vel ἤλυνη, ἥς, ἡ, tenebræ, umbra. Α λύνω, (ab a priv. et λύω, *lux* - unde *Latine* hallucinari, *Ern.*)
ἤλυνίζω, f. ἴω, idem quod ἤλυνάζω. Hinc
ἤλυνισμός, ἔξ, ὁ, obumbratio; (2) obscuritas.
ἤλυθα, perf. ind. med. verbi ἔρχομαι.
ἤλυθον, *veni*, a. 2. ind. act.
ἤλυξ, a. 1. ind. act. verbi ἀλύω.
ἤλυσον, seil. πεδίον, Elysius campus.
ἤλυσος, εἰς, ἡ, adventus, ingressus, itio, *Εὐνίφ. Herc.* 1140. Ab ἔρχομαι.
ἤλφον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἄλφω, vel ἀλφάνω.
ἤλωκα, perf. ind. act. v. ἄλωμι, pro ἄλω.
ἤλωμην, *vagabar*, imperf. ind. verbi ἀλόμαι.
Φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἤλωμην ἐγὼ.
ἤλων, a. 2. ind. act. verbi ἄλωμι, pro ἄλω.
ἤλωσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
ἤμα, ἄτος, τὰ, telum, missile, jaculum. Ab ἤμι, *mitto*.
ἤμαθην, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἡμάθαν, ab ἡμαίνω.
ἤμαθός, ὅσσα, ὄν, arenosus. Ab ἡματός.
ἤμαθίντα, acc. sing. *Ion.* pro ἡμαθίνοντα.
ἤμαθός, τὸ, arena, *Anac.*
ἤμαθός, arenosus.
ἤμαι, ἡσά, ἡσά, sedeo.
ἤμαρ, ἄτος, τὸ, dies. Ἐπ' ἡματι, quotidie, *Soph. Ed. Col.* 688. Ab ἡμέρα, (potius ab εἶμι. *Vid. Ern.*)
ἤμαρτες, 2. sing. a. 2. ind. act. v. ἡμαρτάνω.
ἤμαρτηκα, *peccavi*, perf. indic. act.
ἤμαρτημένος, *adv.* perperam, opp. ὀρθῶς.
ἤμαρτον, *peccavi*, aor. 2. ind. act.
ἤματιν, *adv.* quotidie, assidue, *Hom.*
ἤματιος, ἰα, ἰον, diurnus. Ab ἡμαρ.
ἤματωμαι, perf. ind. pass. verbi ἡμαρτάω.
ἤμαλκον, aor. 2. ind. act. verbi ἡμελαίω.
ἤμελίσθον, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἡμελίζω.
ἤμελίσθον, aor. 2. ind. act. verbi ἡμελίσθω.
ἤμας, ποσ, acc. plur. *Ion.* pro ἡμάς.
ἤμεδός, ἡ, ὄν, qui est e nostro, sc. solo, nostras. Ex ἡμεῖς et ἰδαφος, *solum*.
ἤμεδός, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἡμεῖσιν.
ἤμεδθη, perf. ind. act. verbi ἡμεῖδω.
ἤμασιν, nostrum, gen. plur. *Ion.* pro ἡμῶν.
ἤμεκτε, ægre fero, indignor.
ἤμελημένος, perf. part. pass. verbi ἡμελέω.
ἤμελημένος, *adv.* incuriose, negligenter.
ἤμελλ, 3. sing. imperf. ind. act. v. μέλλω.
ἤμελλον, 3. pl. imperf. indic. act. *contr.* pro ἡμέλων, ab ἡμέλω.
ἤμενη, conjunct. et, atque.
ἤμεν, 1. plur. imperf. ind. verbi εἶμι.
ἤμεν, esse, præ. inf. *Ion.* pro εἶναι.
ἤμενος, sedens, præ. part. verbi ἡμαι.
ἤμερα, ας, ἡ, dies; (2) pro tempore, Hebraizantes

braizantes; (3) καθ' ἡμέραν, quotidie; μεθ', interdiu; πρὸς, versus diem, sub lucem. Πάσαν ἡμέρην, [sub. κατὰ,] quotidie, in dies. Ἡ γυνὴ ἐπιτέλει ἴσα πᾶσαν ἡμέρην, uxoris partus in dies expectabatur, Herodot. 1, 111. Pessime Gronov. ἡμέρα, idem quod βίος. Δούλος ἡμέρα, servitus. Παλαιά ἡμέρα, senectus, Soph. Aj. 627. Ἡμέραν παρ' ἡμέραν, alternis diebus, Plutarch. de tuenda Sanitate, 132.

Ἡμερέω, f. εἶνα, diem transigo, in opere diem totum versor. Ab ἡμέρα.

Ἡμερέων, gen. pl. Ἰον. pro ἡμερῶν.

Ἡμερήσιον, α, τὸ, merces diurna; (2) diarium. Ab.

Ἡμερήσιος, ἰα, ιον, vel ἡμερήσιος, α, ὁ ὅς ἡ, qui est unius diei, diurnus. Ab ἡμέρα.

Ἡμερία, ας, ἡ, Dor. ἡμερία, dies.

Ἡμερίδης, α, ὁ, mitis. Ab ἡμερος.

Ἡμερίδιον, α, τὸ, diecula. Dim. ab ἡμέρα.

Ἡμερίδης, ἡ, den, diurnus. Ab eod.

Ἡμερίος, εν, idem; ἡμερία, supple. ὥρα, diurnum tempus. Τί δ' ἀνῆλκαυται τῆς ἡμερίας νύξ ἥδε βᾶρος, quammam pro hesterno statu noch ab inexist gravis infortunii viam, Soph. Aj. 208. (2) unicum diem durans. Ἡμερίον, homines mortales; παλὺμοχλον γένος ἡμερίον, Dor. pro ἡμερίων, Eurypid. Iphig. in Aul. 1331.

Ἡμερίς, ἰδὸς, ἡ, mansueta, cicur; (2) vitis sativa, ab hominibus culta; ad differentiam agrestis, Hom. Ἀγχι δὲ τοῖο ἡμερίδης, Apoll. Rhod. 3, 219. Καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδης ὄρχον, Aristoph. Ach. 997. Ab ἡμέρα.

Ἡμερίσιος, α, ὁ ὅς ἡ, qui in diem vivit; (2) victum quotidie mendicans. Ex βίος, vīta, vel victus.

Ἡμεροειπναῖος, ὅ, fenerator diurnus; Epith. Menippi, Diog. L.

Ἡμεροδρομία, ᾧ, sum cursor, sum a pedibus; (2) totum diem curro. Ab

Ἡμεροδρομος, α, ὁ, qu. dic. cursor diurnus, qui cursum die conficit; (2) tabellarius; (3) qui est a pedibus. Ex ἡμέρα et δρόμος.

Ἡμερόδενος, ος, ἡ, arbor glandifera, species quercus.

Ἡμερόδουλός, εος, ὁ ὅς ἡ, placide et benigne vīgens seu pullulans; (2) placide virescere et pullulare faciens. Ex ἡμερος et δάλλω.

Ἡμερόδωτος, α, ὁ, interdiu venans.

Ἡμεροκαλλίς, τὸ, sc. ἄνθος, et

Ἡμεροκαλλίς, ἰδὸς, ἡ, flos une die vīgens.

Ἡμεροκαλλίστης, α, ὁ, fur diurnus, Ph.

Ἡμεροκαίτος, α, ὁ ὅς ἡ, qui tota die dormit. Ex ἡμέρα et κοίτη, lectus.

Ἡμερολογεῖν, adi. singulos dies numerando:

Ἡμερολεπτός, ᾧ, fut. ἥσω, quotidie numero, dies supputo. Ex ἡμέρα et λέγω.

Ἡμερολογεῖν, dies numerare, praes. inf. act.

Ἡμερολογεῖος, et ἡμερολόγιον, α, τὸ, diarium, calendarium, fasti. Ex iisd.

Ἡμερονόκτιον, α, τὸ, diei et noctis spatium. Ex ἡμέρα et νύξ.

Ἡμεροποιία, mansuetum reddo. Ex ἡμερος.

Ἡμεροποιός, qu. dic. mansuefactor.

ἩΜΕΡΟΣ, α, ὁ ὅς ἡ, mansuetus, cicur, mitis, placidus; (2) sativus.

Ἡμεροσκοπεῖν, ᾧ, fut. ἥσω, speculor interdiu.

Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκοπῖον, diurnae speculationis locus. Ab

Ἡμεροσκοπός, α, ὁ, diurnus speculator, excubias diurnas agens. Α σκοπός.

Ἡμερότης, ητος, ἡ, mansuetudo. Ab ἡμερος.

Ἡμεροτροφίς, ἡ, idem quod χοίτις, Ath.

Ἡμεροφάντες, ον, interdiu conspicuus seu visus. Α φανίω.

Ἡμερόφαντος, α, ὁ ὅς ἡ, interdiu oberrans. Ex ἡμέρα et φανίω.

Ἡμεροφίλατος, ᾧ, εος, ὁ, custos diurnus.

Ἡμεροφάνος, α, ὁ ὅς ἡ, diem inclamas seu vocans, i. e. lucem. Ex ἡμέρα et φανίω.

Ἡμερίω, ᾧ, f. ὥσω, mansuefacio, cicuro; ἡμεριεύμαι, mansuefac. Ab ἡμερος. Hinc

Ἡμερώμα, ᾧτος, τὸ, mitigatio, mansuefactio.

Ἡμερορεῖν, interdiu custodire, Suid. Hes. Ex ἡμέρα et ῥεῖω.

Ἡμεῖρος, adv. mansuete, placide, modeste ; *contr.* *ἡμεροειρως*, mansuetus.
Ἡμεῖρωσις, τως, ἡ, mansuetudo. Ab *ἡμερός*.
Ἡμες, esse, præs. inf. *Dor.* pro εἶναι, ab εἶμι.
Ἡμερολογιον, dat. pl. f. *g. Ion.* pro ἡμετερολογισμῶν.
Ἡμετέριος, τος, ἡ, *ἡμετέρος*, *Anac.*
Ἡμετέρος, ἑσ, ερον, noster ; (2) qui nobiscum facit. Ab *ἡμεῖς*.
Ἡμεῖον, nostrum, gen. pl. *Ion.* pro ἡμῶν.
Ἡμερονομία, perf. part. pass. verb. *ἀράω*.
Ἡμεν, eram, imperf. ind. med. verbi εἶμι.
Ἡμεν, sedebam, imperf. ind. med. verbi ἤμαι.
Ἡμετε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *ἀράω*.
Ἡμε, pro φημι, dico, *Aristoph. Ran.* 37. *Nub.* 1145 ; παῖ, *ἡμέι*, παῖ, puer, inquam, puer.
Hinc ἦν δ' ἐγὼν, dicebam ; ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit, apud *Atticos*.
Ἡμεμερόφρον, α, τὸ, amphorē dimidium, urna. Ex ἡμίονος et ἀμφορεύς, et sic reliqua deinceps ab *ἡμέι* incipientia.
Ἡμεμιάνδρο, α, ὁ, semivir. *Ἡμεμιάνδρου*, semimares. Ab ἀνήρ.
Ἡμεμιάνθρωπος, α, ὁ, semihomo, semivir.
Ἡμεμιαν, ορος, ὁ, semivir.
Ἡμεμιόρτιον, α, τὸ, genus panis hemicycli figura. *Hes.* *ἡμιαρτον*. Ab ἄρτος.
Ἡμισσοάριον, α, τὸ, semissis.
Ἡμισσαῖον, α, τὸ, semitalus.
Ἡμισβάβαρος, α, ὁ ἢ, semibarbarus.
Ἡμίτις, ον, media vita, *Man.*
Ἡμετερχής, et *ἡμεδωρχής*, ἑος, ὁ, dimidia ex parte rigatus, seminadidus.
Ἡμεδωτός, α, ὁ, semivir, centaurus. *Ἰσπαν* ἡμεδωτόν, *Oppian. Cynaget.* 11, 7.
Ἡμεδωχος, α, ὁ, semivir, idem. Α βρέχω.
Ἡμεδωός, ατος, ὁ ἢ, semesus. Α βρέσσω.
Ἡμεδωτος, α, ὁ ἢ, idem.
Ἡμεγεγνέας, α, ὁ ἢ, semibarbarus.
Ἡμεγεγνέας, ἑος, ὁ ἢ, semigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quasi semicreatus, inchoatus. Α γένομαι.
Ἡμεγεγνέας, α, ὁ ἢ, seminudus.
Ἡμεγεγνέας, et
Ἡμεγνέας, α, ὁ ἢ, semivir.
Ἡμεδαίης, ἑος, ὁ ἢ, semesus ; (2) semidivisus ; (3) semustus. Α δαίω.
Ἡμεδαίτης, α, ὁ ἢ, semioccisus. Α δαΐζω.
Ἡμεδαμής, ἑος, ὁ ἢ, semidomitus. Α δαμάω.
Ἡμεδεύς, ἑος, ὁ ἢ, cui dimidium deest, semivacuus, semiplenus. Α δέωμαι.
Ἡμεδιπλασίδιον, α, τὸ, dimidiata diplois, semicinctum, vestimentum muliebris genus. Α διπλοῖς.
Ἡμεδιπλός, α, ὁ ἢ, semiservus, *Eurip. Andr.* 943.
Ἡμεκτίον, α, τὸ, dimidiatus sextarius, dimidium sextarii. Ex ἡμίονος et ἑκτος.
Ἡμεκτός, α, τὸ, idem et ex iisd.
Ἡμεῖλλον, ὁ ἢ, semigræcus.
Ἡμεεργής, ἑος, ὁ ἢ, semifactus, ad dimidium factus ; (2) inchoatus. Ab ἔργον.
Ἡμεεργος, α, ὁ ἢ, idem.
Ἡμεῖστες, τὸ, dimidiatus annus. Ab ἔτος.
Ἡμεεφθός, α, ὁ ἢ, semielixus, semicocctus.
Ἡμεζώνιον, α, τὸ, semicinctum. Α ζώνη.
Ἡμεζώος, α, ὁ ἢ, semivivus.
Ἡμεζώος, α, ὁ ἢ, dimidia ex parte soli expositus ; (2) ad dimidium siccatus. Ab ἥλιος.
Ἡμεβλήης, ἑος, ὁ ἢ, semiviridis. Α βάλλω.
Ἡμεβανή, acc. sing. *contr.* pro ἡμεβανέα, ab ἡμεβάνης, ἑος, ὁ ἢ, semimortuus. Α θνήσκει.
Ἡμεβιανία, ης, ἡ, semidea. Ab
Ἡμεβίος, α, ὁ ἢ, semideus, indiges, heros ; ἡμεβίος, indigetis, divi.
Ἡμεβήλυς, ὁ, semimas, semivir, eviratus. Τὸν ἡμεβήλυν *Ἄστυν*, *Anacr. Od.* 13.
Ἡμεβηρ, ηρος, ὁ, semiferus.
Ἡμεβήλης, ητος, vel ἡμεβήτης, ητος, ὁ, semimortuus. Α θνήσκει.
Ἡμεβήτης, α, ὁ ἢ, idem ; (2) semideus ; (3) qui alternis vicibus vivit vel moritur. Ex eod.
Ἡμεβρωτος, α, ὁ ἢ, semifractus. Α θρώω.
Ἡμεβροακτικόν, α, τὸ, dimidius thorax.
Ἡμεβροακτός, ὁ, semijudeus.

Ἡμισάδιον, vel ἡμικάδιον, α, τὸ, dimidius ca-
dus. Α κάδος, vel κάδος.
Ἡμικάκος, α, ὁ ζή ἡ, semimalus, semipravis;
(2) non plene bonus; (3) neglectus.
Ἡμικάκος, αὐ, εὐν. semiprave, non omnino bene,
ægre. Τίως μὲν ἐν, ἀλλ' ἡμικάκος ἑσοσκήμην,
Aristoph. Thesmoph. 449.
Ἡμικάκτος, α, ὁ ζή ἡ, semiestus, dimidia ex
parte crenatus. Εξ ἡμὶ καί καίω.
Ἡμικαντός, α, ὁ ζή ἡ, idem et iis iid.
Ἡμικενος, α, ὁ ζή ἡ, semivacuus, semiplenus.
Ἡμικέραιον, α, τὸ, urna. Α κέραμος.
Ἡμικεφάλιον, et ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέ-
φαλον, α, τὸ, sinciput. Α κεφαλή.
Ἡμικλῦδεντος, α, ὁ ζή ἡ, semiputatus. Α κλα-
δεύω.
Ἡμικλάστος, α, ὁ ζή ἡ, semifractus. Α κλάω.
Ἡμικλησίον, α, τὸ, dimidia hæreditas, dimidium
bonorum. Α κλήρος.
Ἡμικόριον, α, τὸ, dimidia pars cori. Α κόρος.
Ἡμικοτύλη, ης, ἡ, dimidia cotyla.
Ἡμικοτυλλίος, αἶα, αἰών, qui est cotylæ dimidi-
atæ. Ab
Ἡμικοτύλιον, α, τὸ, cotyla seu hemina dimi-
diata. Α κοτύλη.
Ἡμικρανία, ας, ἡ, dimidia capitis pars; (2)
medium capitis. Α κραιά.
Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa dimidium sive
medium capitis. Ab ἡμικρανον. Hinc
Ἡμικρανικός, αἶ, ὁ, hemicrania laborans.
Ἡμικράνον, α, τὸ, dimidia capitis pars; sinciput. Α κράνον.
Ἡμικρέης, ὁ, semicretensis.
Ἡμικυάθος, α, ὁ, semicyathus, Aret.
Ἡμικύκλιον, α, τὸ, semicirculus, semiorbis,
hemicyclium:
Ἡμικύκλιος, α, ὁ ζή ἡ, semicirculi figuram ha-
bens, semicircularis. Α κύκλος.
Ἡμικυκλιώδης, ἑς, idem.
Ἡμικύκλος, α, ὁ, semicirculus, hemicyclus.
Ἡμικυλίνδριον, α, τὸ, semicylindrus. Α κύλιν-
δρος.
Ἡμικυτρον, α, τὸ, semimodius.
Ἡμικύων, ονος, ὁ ζή ἡ, semicanis.
Ἡμιλάσαντος, α, ὁ ζή ἡ, nequam.
Ἡμιλπίσιος, α, ὁ ζή ἡ, semidecortatus, ad di-
midium ovo exclusus. Α λειπίζω.
Ἡμιλέπτος, ον, semisexclusus, sc. ex ovo. Α
λέπω.
Ἡμιλέυκος, α, ὁ ζή ἡ, semialbus.
Ἡμιλιτριῖος, αἶα, αἰών, selibitis, semilibris.
Ἡμιλιτρον, α, τὸ, selibra, semilibra, libra dimi-
diata; (2) semilibra, sex ærei. Α λίτρα.
Ἡμιλίωτος, α, ὁ ζή ἡ, semilotus. Α λίω.
Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidia cohors. Α λόχος.
Ἡμιλοχίτης, α, ὁ, qui præest ἡμιλοχίᾳ.
Ἡμιμάδης, ἑος, ὁ ζή ἡ, semidictos. Α μαρβάω.
Ἡμιμαλλόντες, Menades, Nymphæ, Bacchæ.
Ἡμιμάνης, ἑος, ὁ ζή ἡ, semiinsanus. Α μαινομαι.
Ἡμιμαραντος, ον, flaccidus, semieridus. Στέ-
φανοι ἡμιμαραντοὶ, Luc. Α μαραίνω.
Ἡμιμέσσητος, α, ὁ ζή ἡ, semimansus. Α μεσ-
σάομαι.
Ἡμιμέδιμνος, α, ὁ, semimedimus.
Ἡμιμέθυσος, α, ὁ ζή ἡ, semiebrius.
Ἡμιμερής, ἑος, ὁ ζή ἡ, dimidiæ partis. Α μέρος.
Ἡμιμερτος, α, ὁ ζή ἡ, semiparus.
Ἡμιμετρον, α, τὸ, dimidium mensuræ, v. gr.
modii.
Ἡμιμενναῖος, α, ον, semenstruus. Α μήν.
Ἡμιμήνιον, τὸ, semenstruum, mensis dimi-
dius. Ab eod.
Ἡμιμεναιον, α, τὸ, dimidia mina. Α μνᾶ.
Ἡμιμόριον, α, τὸ, et ἡμιμορίον, dimidiata pars,
altera pars.
Ἡμιμόρχηρος, α, ὁ ζή ἡ, semimalus.
Ἡμίνη, ας, ἡ, hemina, dimidium sextarii, co-
tyla, acetabulum. Ab ἡμινω.
Ἡμινόρος, ὁ, coracinus piscis, Soph. ap. Ath.
Ἡμινέζων, hemina, dimidius sextarius.
Ἡμινέρος, ὁ ζή ἡ, semiarefactus, sideratus.
Ἡμινέσσητος, α, ὁ ζή ἡ, semirarus. Α ξεράω.
Ἡμιόβλιον, α, τὸ, semibolus.
Ἡμιόδιον, α, τὸ, semita, Philox. Ab ὁδός, via.
Ἡμιόδιος, α, ὁ ζή ἡ, qui dimidia parte præest
itineribus.

Ἡμισία, ας, ἥ, navis piratica, myoparo.
Ἡμισυλατρός, ἕ, ὁ, praeisio sescupli. Ab
Ἡμισίαις, α, ὁ ἕ ἥ, totus cum dimidia sui parte,
sescuplus, sesquialter, sesquipleus.
Ἡμίολος, α, ὁ ἕ ἥ, idem; ex ὅλος, totus.
Ἡμιολίς, ἥ, subintell. μίση, sescupa portio,
idem quod ἡμιολία.
Ἡμίονος, υ, ὁ ἕ ἥ, mularis. Ab ὄνος.
Ἡμιονήγιος, ἕ, ὁ, agaso mulorum, mulio. Ex
ἥμιονος et ἄγω.
Ἡμιονικός, ἥ, ὄν, mularis. Ab ἥμιονος.
Ἡμιόνιον, α, ὁ, herba quaedam, *aspledon* alias
dicta; (2) avis quaedam. Ab eod.
Ἡμιονίς, ἴδος, ἥ, stercus muli, *qr. Hipp.* pro
ἥμιονος ὄνις.
Ἡμιονίτης, υ, ὁ, mularis.
Ἡμιονίτις, ἴδος, ἥ, mularis; (2) mulum pariens.
Ἡμίονος, υ, ὁ ἕ ἥ, mulus, vel mula; (2) idem
quod ἥμιονος. Ab ὄνος.
Ἡμισίος, qu. dic. semernis. Ab ὄπλα, arma.
Ἡμισιοὶ αἰόλοι, tibiae pauciorum foraminum.
Ab ὀτή.
Ἡμισίοςτος, υ, ὁ ἕ ἥ, semiassus; (2) semicoctus.
Ab ὀττάω.
Ἡμισιφάνης, ἕος, ὁ ἕ ἥ, qui ex dimidio apparet.
Α φαίνα, (rectius, ἡμιφανής.)
Ἡμισιγῆης, ἕος, ὁ ἕ ἥ, semiconcretus. Α πη-
γνύω.
Ἡμισιθής, ἕος, ὁ ἕ ἥ, partem adfectus, vel vi-
tiated. Ἡμισιθία μέριμα, *Aret.* Α πάθος.
Ἡμισικαίδυντος, semicoctus. *Suid.* indoctus.
Ἡμισιγῆης, ἕος, ὁ ἕ ἥ, suffertus. Α παχύς.
Ἡμισίλεκκον, et ἡμισιλεκκίον, τὸ, securicula, *Epr.*
V. L.
Ἡμισίλεκκον, υ, τὸ, securis uno tantum latere
scindens, ab una tantum parte acuta. Ex
πίλεκκος.
Ἡμισίεπτος, υ, ὁ ἕ ἥ, semicoctus.
Ἡμισιγχευαίος, αία, αἰών, semicubitalis.
Ἡμισιγχευς, υ, idem.
Ἡμισιγχευον, υ, τὸ, dimidium iugeri.
Ἡμισιγχευτικός, ἥ, ὄν, hemiplexia laborans. Ab
Ἡμισιγῆς, ἴγος, ὁ ἕ ἥ, dimidia parte percussus.
Α πλῆττω. Hinc
Ἡμισιγῆτης, ας, ἥ, dimidii corporis resolutio,
paralysis, hemiplexia, quæ est partis cor-
poris, sicut apoplexia totius corporis.
Ἡμισιγῆτης, ἕος, ὁ ἕ ἥ, semiplenus.
Ἡμισιγῆωστος, υ, ὁ ἕ ἥ, semiplenus.
Ἡμισιγῆνδιον, υ, τὸ, dimidium later; ἡμισιγῆνδιον,
semilateres. Α πλίνθος.
Ἡμισιγικτος, υ, ὁ ἕ ἥ, semisuffocatus.
Ἡμισιγικός, contr. ἡμισιγνός, υ, ὁ ἕ ἥ, semianimis,
semivivus. Α πνέω, spirito.
Ἡμισιόδιον, υ, τὸ, pes dimidiis. Α πῆς.
Ἡμισιόλον, υ, τὸ, dimidium poli, i. e. cæli me-
dia pars. *Hes.* Α πώλος.
Ἡμισιόνηρος, ὁ ἕ ἥ, semimalus, semimalignus.
Ἡμισίος, ὄδος, semipes.
Ἡμισιπτατος, υ, ὁ ἕ ἥ, semirutus, qui dimidia
ex parte corruit. Α πέπτω.
Ἡμισιπύρος, υ, ὁ ἕ ἥ, semiustus, semiardens.
Ἡμισιπύρρος, υ, ὁ ἕ ἥ, semirufus.
Ἡμισιπύρρος, ον, semicomпустus, seu semica-
lidus.
Ἡμισιρῶμβος, ὅ, et ἡμισιρῶμβιον, τὸ, genus fasciæ,
semihirumbos.
Ἡμισιρῶγῆς, ἕος, ὁ ἕ ἥ, semifractus, semilacer,
interruptus. Α ῥήσσω.
Ἡμισιρῶστος, αὐν. moderate, mediocriter, leni-
ter. Α ῥήσι.
Ἡμισιρῶστος, ον, semisuccidus, suborsidus.
Ἡμισιρῶλutos, υ, ὁ ἕ ἥ, dimidia ex parte con-
cussus et agitatus, semiebruius. Α σαλεύω.
Ἡμισιρῶτης, ἕος, ὁ ἕ ἥ, semiputris, qui ex parte
computruit. Α σήσω.
Ἡμισιρῶτῆδος, ὅ, semisperans, *Steph.*
Ἡμισιρῶμα, ἄτος, τὸ, dimidium, dimidiæ pars.
Ἡμισιδίος, dimidiis sum; (2) dimidia ex parte
æquo; (3) ad dimidias partes redigo. Ab
ἥμισος.
Ἡμισιρῶκίον, τὸ, dimidiatus siclus.
Ἡμισιρῶστος, υ, ὁ ἕ ἥ, leviter sapiens.
Ἡμισιρῶστος, υ, ὁ ἕ ἥ, semivulsus, semiaivulsus.
Α σπάω.
Ἡμισιδίον, υ, τὸ, semistadium. Hinc

Ἡμιστάδιος, α, ον, dimidium stadii æquans. *Ἡμιστάτης*, ἥρος, ὅ, semistater, genus nummi. *Ἡμιστήριον*, α, τὸ, hemistichium, dimidium versus. *Ἀ σίχος*, verrus. *Ἡμιστεράωντες*, α, ὅ, semimiles, miles semivir. *Ἡμιστεργυλλος*, η, ον, semiteres, semicircularis. *Ἡμίτις*, εὐς, τὸ, dimidium, altera pars, semis. *Ἡμιστίς*, σεια, συ, gen. εὐς, είας, εὐς, dimidius, semi, semis. *Ἡμισφάγιος*, ὅ, ἕ ἡ, semimactatus. *Ἀ σφάπτω*. *Ἡμισφαίριον*, α, τὸ, dimidiata sphaera, dimidium globi, *Æsch. Socr.* 3, 19. (2) colli dimidium. *Ἀ σφαίρα*. *Ἡμισφάλαντον*, α, τὸ, semitalentum. *Ἡμισφάριχος*, α, ὅ, ἕ ἡ, qui media ex parte se mediocriter est salsamentum. *Ἡμιστέλεια*, ἡ, dimidium, semis, *Luc.* *Ἡμιστέλιος*, α, ον, dimidius. *Ἡμιστέλετος*, α, ὅ, ἕ ἡ, dimidia ex parte absolutus, imperfectus. *Ab* *Ἡμιστέλης*, εὐς, ὅ, ἕ ἡ, idem. *Δόμος Ἡμιστέλης*, domus vacua, vidua; nam Schol. ad hunc locum interpretatur ἀφηρερμένους τῷ ἑτέρῳ τῶν διαποσῶν, *Il.* 2, 701. *Ἀ τίλος*. *Ἡμιστετρεγωνον*, α, τὸ, dimidium quadratum. *Ἡμιστέμπος*, ον, in duas partes sectus. *Ἡμιστόριος*, α, ὅ, cui alter testiculus exsectus est. *Ex τέμνω*. *Ἡμιστομίαις*, α, ὅ, idem. *Ἡμιστόμιον*, α, τὸ, dimidia pars, dimidium. *Ἡμιστόμος*, α, τὸ, idem; (2) latus; (3) genus fasciæ apud Medicos, quod et *Ἡμιστόμος*. *Ab* *Ἡμιστόμος*, ὅ, ἕ ἡ, dimidiatus; (2) piscis genus. *Ἡμιστόνον*, α, τὸ, dimidia pars toni, semitonium. *Ἀ τόνος*. *Ἡμιστρέφυλος*, α, ὅ, ἕ ἡ, semibalbus. *Ἡμιστρέφης*, εὐς, paululum detritus. *Ἀ τρέφω*. *Ἡμιστρέφυλος*, α, τὸ, dimidium triangulum. *Ἡμιστριτάιος*, αἶα, αἰών, semitertianus. *Ἡμιστρέσιον*, α, τὸ, indumentum lineum, fimbria; (2) sudarium, fascia. *Ἡμιστύμιον*, α, τὸ, dimidium, h. e. parvum bustum, parvum sepulchrum. *Ἀ τύμβος*. *Ἡμισπνοος*, α, ὅ, ἕ ἡ, semisomnis. *Ἡμισπῆς*, ἕ, vide *Ἡμισπῆς*. *Ἡμισφάλακρος*, α, ὅ, ἕ ἡ, semicalvus. *Ἡμισφάσιον*, α, τὸ, dimidia vestis pars. *Ἀ φῆρος*. *Ἡμισφαιλος*, ον, dimidia parte futilis, i. e. nullius pretii in aliquo genere. *Ἡμισφλεγής*, εὐς, ὅ, ἕ ἡ, semistussus. *Ἀ φλέγω*. *Ἡμισφλεκτικός*, α, ὅ, ἕ ἡ, idem. *Ἡμισφωγος*, α, ὅ, ἕ ἡ, dimidiatam vocem edens; (2) litera semivocalis. *Ἀ φωνή*. *Ἡμισψάλλος*, α, ὅ, ἕ ἡ, semiviridis. *Ἡμισχοῖος*, αἶα, αἰών, dimidium continens congium, semisextarius. *Ἀ χῶος*. *Ἡμισχοος*, contr. *Ἡμίχως*, α, ὅ, ἕ ἡ, idem et ex eod. dimidi congrui capax. *Aristot.* *Hinc* et *Ἡμίχων*, sc. ἀγγυῖον, dimidius congius. *Ἡμισχόνικος*, α, ὅ, ἕ ἡ, dimidiam chœnicem continens. *Ἡμίχονις*, ἱκος, ἡ, dimidiata chœnix. *Ἡμισχολάδης*, εὐς, ὅ, ἕ ἡ, subbiliosus. *Ἡμισχόριος*, α, τὸ, altera pars chori bipartiti. *Ἡμισχερσος*, α, ὅ, ἕ ἡ, non satis bonus, subimprobis. *Ἡμίχερσος*, α, ὅ, ἕ ἡ, ex dimidia parte aureus. *Ἡμίχρωτος*, α, ὅ, ἕ ἡ, semirutus. *Ἀ χρωτίζω*. *Ἡμίψυχης*, εὐς, ὅ, ἕ ἡ, idem quod *Ἡμίψυκτος*, α, ὅ, ἕ ἡ, semifrige factus, semigelatus. *Ἀ ψύχω*. *Ἡμίψυχος*, α, ὅ, ἕ ἡ, semianimis. *Ἀ ψυχή*. *Ἡμισβολιαιος*, αἶα, αἰών, semibolaris, semibolum pretio æquans; (2) vilis, exigui pretii. *Ab* *Ἡμισβόλιον*, α, τὸ, semibolus, dimidia oboli pars. *Hinc* et τὰ Ἡμισβόλια, ον, vasa minimi pretii. *Ab eod.* *Ἡμισβόλιον*, α, τὸ, idem et ab eod. *Ἡμισβριον*, α, τὸ, semihora. *Ἀ βρινα*. *Ἡμμι*, perfect. ind. pass. verbi ἀμμι. *Ἡμοισηκός*, perf. part. act. verbi ἀμοίσει. *Ἡμός*, adv. *Poet.* quando, quum. *Ἡμεις*, ἡ, ὀν, poster. *Poet.* *Ab ἡμῖς*.

Ἡμεροῦν, ης, ἡ, jaculatio, seu jaculandi peritūa.
Ab ἡμων.
Ἡμετισχόμεν, induebar, imperf. ind. pass. vel med. Poet. pro ἀμπευχόμεν, ab ἀμπεύχω.
Ἡμετισχόμεν, aor. 2. ind. med. verbi ἀμπεύχω.
Ἡμετισχόμεν, imperf. ind. pass. verbi ἀμπεύχω.
Ἡμετόλοσ; 3. sing. a. ind. act. verbi ἱμετοίλω.
Ἡμεύωτο, ultus est, 3. sing. aor. 1. ind. med.
Ἡμευν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἡμύνω.
Ἡμεύοις, ὅσσα, ὧν, qui solet inclinare seu cadere. Ab ἡμύω.
Ἡμευσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἡμύω.
Ἡμεύσις, ceciderit, 3. sing. aor. ejusd. *Æol.* format. *Il.* 4, 290.
ἩΜΥΨΩ, fat. ὥσα, inclino, cado, demitto. *Ἐπ.* τ' ἡμύσι ἀσχυροῖσιν, *Il.* 2, 148.
Ἡμεφαγόμεν, imperf. ind. act. pro ἡμεφαγόντοσ, ab ἀμμεφαγνύω.
Ἡμεφινόμεν, perf. part. pass. verbi ἀμμεφινύμι.
Ἡμεφίσταλλω, imperf. ind. act. verbi ἀμμεφίσταλλω.
Ἡμεφίρυνεν, imperf. ind. act. contr. pro ἡμεφίρυνόντοσ, ab ἀμμεφίρυνω.
Ἡμεφινύμεν, imperf. ind. pass. v. ἀμμεφινύμι.
Ἡμεφίσσα, vestivi, aor. 1. ind. act.
Ἡμεφίσσαι, indutus sum, perf. ind. pass.
Ἡμεφισμένοι, acc. sing. perf. part. pass.
Ἡμεφιστήν, imperf. ind. act. contr. pro ἡμεφιστήντοσ, ab ἀμμεφιστήνω.
Ἡμεν, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἡμι, mitto.
ἩN, conj. si, pro ἰάν, si. Hinc ἦν μὴ, nisi.
Ἡν, dixi, Poet. pro ἔφην, aor. 2. verbi φημί.
Ἡν, misi, aor. 2. ind. verbi ἡμι.
Ἡνάγκασα, aor. 1. ind. act. verbi ἀναγκάζω.
Ἡναγκασμένωσ, adv. coacte.
Ἡναδιπλότῃσ, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναδιπλώω.
Ἡνάλωσα, aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω.
Ἡναντιάθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἱναντιόμαι.
Ἡναῖα, aor. 1. ind. act. verbi ἀναίωσσω.
Ἡναερα, interfeci, aor. 1. ind. act. verbi ἱναίρω.
Ἡνασεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum v. ἱφίλω.
Ἡνδανον, imperf. ind. act. verbi ἀνδάνω.
Ἡνδραγαθικέμαι, perf. inf. act. v. ἀνδραγαθίω.
Ἡνδράβην, aor. 1. ind. pass. verbi ἀνδρῶω.
Ἡνεγκω, a. 1. ind. act. verbi φέρω, pro ἐνέγκω.
Ἡνεγκαν, tulerunt, 3. pl. aor. ejusd.
Ἡνεγκον, tuli, aor. 2. ind. act. verbi ejusd.
Ἡνεγμαι, latus sum, perfect. indic. pass.
Ἡνέγην, aor. 1. ind. pass. verbi αἰνέω, laudo.
Ἡνεκα, tidi, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἡνεγκα.
Ἡνεῖπε, editit, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀνεῖπε, ab ἀνέπω.
Ἡνεῖχθην, aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἡνεῖχθην, a φέρω.
Ἡνεῖχμεν, sustinebam, imperf. ind. med. *Att.* pro ἀνεῖχόμεν, a verbo ἀνέχωμαι. Συμφοραῖς δ' ἡνεῖχόμεν, sustinui propter mala mea, *Eurip. Androm.* 981.
Ἡνεκίωσ, adv. diu multumque, longo tempore. Ab
ἩNEKḤΣ, ἑός, ὁ ὅς ἡ, porrectus, protentus in longitudinem; (2) perpetuus, continuus.
Ἡνεμοίει, ὅσσα, ὧν, venustus, spectans sublimia, superna, nempe ea quæ circa astra, sub astris, in auris, fiunt aut apparent. Καὶ ἡνεμόεν φωνήμα, sublimiumque rerum scientiam, *Soph. Antig.* 354.
Ἡνεμόφοντος, ον, aera vadens, aerius, *Steph.* Ab ἀνεμῶς et φωτός.
Ἡνεμώδης, ες, ὁ ὅς ἡ, idem, *Hes.*
Ἡνεπον, dixi, aor. 2. ind. act. verbi ἐνέπω.
Ἡνεσα, laudavi, aor. 1. ind. act. verbi αἰνέω.
Ἡνεσχέθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω.
Ἡνεσχόμεν, aor. 2. ind. med. *Att.* pro ἀνέσχεσθην. Μίστηρ δὲ σ' ἡ τεκνύσα ταύτ' ἡνέσχετο; *Eurip. Elect.* 264.
Ἡνεστο, imperf. pass. vel mcd. verbi ἀνα, quod vide. *Herodot.* 1, 190.
Ἡνέχθην, delatus sum, aor. 1. ind. pass. v. φέρω.
Ἡνέγκω, perf. ind. med. *Att.* pro ἀνέγκω, ab ἀνέγω.
Ἡνεόχρησαν, aperti sunt, 3. pl. aor. 1. ind. pass.
Ἡνήλωμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἀνήλωμαι, ab ἀναλίσκω, pro ἀναλώω.

Ἠγνάμην, tenui, aor. 1. ind. méd. verbi ἀναίνα-
μαι.
Ἡβῆς, venit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Dor. pro
ἡβῆς, ab ἔρχομαι.
Ἡθεον, aor. 2. ind. act. Dor. pro ἡλθον.
Ἡδιστρίμης, perf. part. pass. verbi ἀνέλζω.
ἩΝΙ, adv. ecce.
ἩΝΙΑ, as, ἡ, habena, lorum, retinaculum;
ἀφ' ἡνίας, ad sinistram a dextra.
Ἡνιάζω, fut. ἄσω, frango. A præc.
Ἡνιγμαι, perf. ind. pass. verbi αἰνύσσομαι.
Ἡνίδε, ecce, Dor. pro ἐνίδε, ab ἐνίδω.
Ἡνίσσαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνιάω.
Ἡνίστα, adv. quum, quando, apud Atticos
de hora diei, qua hora? ut et σπινάα, qua?
Ἡνίστα, u, τὸ, frangere. Ab ἡνία.
Ἡνιστοισιν, u, τὸ, officina habenarum:
Ἡνιστοία, habenas conficere; (2) habenas re-
go et ducō; (3) rego, moderor. Ab
Ἡνιστοίς, ἡ, δ ῥ ἡ, qui habenas facit.
Ἡνιστροβία, ὦ, habenas verto, gubernō. *Ος
ἄμα λευκὸν ἡνιστροβίῃ βῶδες, Eur. Ph. 176.
Ab
Ἡνιστροφός, u, δ ῥ ἡ, qui habenas flectit, au-
riga. Ex ἡνία et στρίφω.
Ἡνισχία, et ἡνισχία, as, ἡ, aurigatio; (2) gu-
bernatio, moderatio, agitatio.
Ἡνισχῆς, ἑὸς, δ, auriga; obliqui casus, ἡνι-
σχῆς, ἡνισχῆς, ἡνισχῆς, Poet. Ab
Ἡνισχένω, fut. ἐσώω, habenas teneo, aurigo; (Σ)
moderor, rego. Πάλον ἡνισχένω, Epigr. Ab
ἡνισχῶς.
Ἡνισχῶς, ὦ, fut. ἥσω, idem et ab eod.
Ἡνισχῆς, aurigæ, nom. pl. Ion. pro ἡνισχῆς.
Ἡνισχῆσι, eus, ἡ, aurigatio. Ab ἡνισχῶς.
Ἡνισχίωδης, ἡ, ὄν, ad aurigandum aptus, auri-
gationis peritus. Ab
Ἡνισχος, u, δ, auriga. Ex ἡνία et ἔχω.
Ἡπίσπεν, dixit, 3. sing. perf. ind. med. Poet.
pro ἥπισπ, ab ἡνίσσω.
Ἡπίς, ior, ἡ, annicula. Ab ἥνιος, annius.
Ἡπιστάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἀνίσσομαι.
Ἡπιστάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἡνίσσω.
Ἡπιστετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi
αἰνίσσομαι.
Ἡρίχθω, 3. sing. perf. imperat. pass.
Ἡρόας, florui, perf. ind. med. verbi ἡρίθω, per
Metathes. pro ἀνέθω.
Ἡρόγη, aor. 2. ind. pass. Ion. pro ἀνέγη, ab
ἀνέγειν.
Ἡρόξα, aperui, perf. ind. act. verbi ejusd.
Ἡρῶσαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναφέρειν,
pro ἀνείω, refero.
Ἡρον, imperf. ind. act. per Sync. pro ἡρων, ab
ἀνύω.
Ἡροῖα, as, vel ἡροῖα, ης, Ion. ἡ, vigor, robur:
hinc virtus nempe bellica fortitudo. Ἡροῖαφι
στρατιώτῃ, Il. 4, 303. Ἡροῖην ἱερταυτὴν ὠπασαν.
Id. 6, 156.
Ἡροχῆ, tuli, perf. ind. med. verbi φέρω.
Ἡροψ, ἑὸς, δ ῥ ἡ, sonorus, vocalis; (2) per-
spicuus, lucidus. Ab ἥνω, pro ἀνύω, et ὄψ,
vel ἔψ.
Ἡροχάμην, 1. sing. aor. 2. ind. med. contract.
pro ἡροσχάμην, αρ. Soph. Ann. 473. Ab
ἀνέχω.
Ἡρτα, sedent, 3. pl. præs. ind. verbi ἥμαι.
Ἡρτεον, imperf. ind. act. verbi ἀντίω, Ion. pro
ἀντάω.
Ἡρτετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἀντομαι.
Ἡρτητο, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀντάω.
Ἡρτιβόλων, imperf. ind. act. contr. pro ἡρτιβό-
λων, ab ἀντιβολῶν.
Ἡρτιδίκην, imperf. ind. act. contr. pro ἡρτιδί-
κων, ab ἀντιδικῶν.
Ἡρτινα, quam, acc. sing. ab ἥτις.
Ἡρτληπότες, nom. pl. plusq. perf. part. act.
verbi ἀντλήω.
Ἡρτο, sedebant, 3. pl. imperf. act. verbi ἥμαι.
Ἡρως, 3. sing. imperf. ind. act. cum v ἰφέλι-
ab ἀνύω.
Ἡρως, perfecti, aor. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ἡρῶρον, u, τὸ, unus ex ventriculis animalium
ruminantium. Ab ἀνύω, perficio.
Ἡρῶσα, mandavi, perf. ind. med. verbi ἀνάγω.
Ἡρωμαι, perf. ind. pass. verbi ἰνῶω.

Ἡνώξα, jussi, aor. 1. ind. act. verbi ἠνώξω.
Ἡνώξεν, imperf. ind. act. contr. pro ἠνώξασθαι,
ab ἠνώξω.
Ἡνώξωσα, emendavi, aor. 1. ind. act.
Ἡνώξωσαν, imperf. ind. act. contr. pro ἠνώξασθαι,
ab ἠνώξω.
Ἡῶα, veni, aor. 1. ind. act. verbi ἦκα.
Ἡῶα, fregi, aor. 1. ind. act. verbi ἔγνων.
Ἡῶα, aor. 1. ind. verbi ἔδωκα, vel ἔδωκα. Σὺ δ'
ἐκαστος ἦξας πρὸς τί; Soph. El. 1402. Μάτην
ἦξ, Eurip. Iphig. in Aul. 742.
Ἡῶν, veniet, 3. sing. fut. 1. ind. act.
Ἡῶς, εἰς, ἡ, adventus. Ab ἦκα.
Ἡῶς, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἦξας.
ab ἔξω.
Ἡῶνται, 3. sing. perf. ind. pass.
Ἡῶν, 3. pl. fut. 1. ind. act. verbi ἦκα.
Ἡῶν, veniam, fut. 1. ind. act. Dor. pro ἦκα.
Ἡῶ, aurora, dat. sing. contr. pro ἥῳ, ab ἥως.
Ἡῶς, οἷα, οἷον, orientalis, matutinus. Ab ἥως.
Ἡῶμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. Att. pro ἔομεν,
ab ἔμμε.
Ἡῶν, ivi, aor. 2. ind. act. Att. pro ἔειν.
Ἡῶνα, ripam, acc. sing. ab ἥνυ.
Ἡῶνας, 2. sing. aor. 1. indic. act. verbi αἰ-
νόω.
Ἡῶνις, ἰα, ἰον, littoralis. Ab ἥνυ.
Ἡῶς, gen. sing. contr. pro ἥος, ab ἥως.
Ἡῶα, ἄπος, τὸ, hepar, jecur.
Ἡπατήην, aor. 1. ind. pass. verbi ἀπάτω.
Ἡπατήρη, τὰ, medicamenta hepatis affectibus
accommoda, &c. Steph. Ab ἥπαρ.
Ἡπατήρης, ὁ, ὄν, hepaticus, hepaticus: Af-
ferunt et Ἡπατήρη, scil. φάρμακα, medica-
menta hepatica. Ab ἥπαρ.
Ἡπατηρίτης, ἡ, ὄν, fraudulentus. Ab ἀπάτω.
Ἡπατίας, υ, ἰ, ad hepar pertinens:
Ἡπατιῶς, α, ον, idem. Ab ἥπαρ.
Ἡπατίζω, fut. ἴσω, hepatis similis sum; (2) ad
hepatis colorem vergo.
Ἡπατίζω, ἡ, ὄν, jecoralis; (2) qui jecoris in-
flammatione aut alio vitio laborat.
Ἡπάτιον, υ, τὸ, jecusculum. Ab ἥπαρ.
Ἡπατίτης, υ, ὁ, jecoralis; (2) lapidis genus.
Ἡπατίτης, ἴδος, ἡ, jecoraria, ut vena, mor-
bus.
Ἡπατοειδής, ἴος, ὁ, ἔξ ἡ, jecinori similis.
Ἡπατος, υ, ὁ, piscis quidam a jecinoris colore
nomen sortitus. Ab ἥπαρ.
Ἡπατοσκοπία, ὤ, fut. ἴσω, exta consulo.
Ἡπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inspectio, haru-
spicina. Ab
Ἡπατοσκοπία, υ, ὁ, ἔξ ἡ, haruspex, extispex, qui
ex inspecto victimae jecinore futura collig-
it. Ex ἥπαρ et σκοπία.
Ἡπατοτομή, ὁ, ἔξ ἡ, hepatis dissector, ἡ. Ly-
coptr. si lectio vera, quod non videtur, Ern.
Ἡπατωρίον, υ, τὸ, eupatorium, herba.
Ἡπαφι, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἀπα-
φίσκα.
Ἡπάω, et ἔω, ὤ, fut. ἴσω, sarcio. Hinc ἡπά-
σασθαι.
Ἡπάδης, ἡ, ὄν, claudus; (2) infirmus; (3) sto-
lidus. Ex η pro α priv. et πέζω, seu πίδω.
Ἡπάδης, ὤ, fut. ὄσω, debilito. A praec.
Ἡπάγεται, 3. sing. imp. ind. pass. verbi ἔπειγα.
Ἡπάμω, perf. ind. pass.
Ἡπάθησα, aor. 1. ind. act. verbi ἀπίθω.
Ἡπάθω, imperf. ind. act. pro ἡπίθω.
Ἡπάλει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἡπείλει.
Ἡπάλητος, 3. sing. a. 1. ind. act. cum. ν ἐφέλε-
ab ἀπείλω.
Ἡπειρογενής, ἰς, in continente natus. A ἡῖνο-
μαι.
Ἡπειρος, gen. sing. Ion. pro ἡπείρου. Ab
ἩΠΕΙΡΟΣ, υ, ἡ, terra continens ac mediterranea;
(2) nomen regionis, Epirus.
Ἡπειρός, ὤ, fut. ὄσω, continentem facio, conti-
nenti adjicio. Ἀναρχοῖσι κυμάτων θαλάσ-
σας ἡπείρωσαν, Aristot. A praec.
Ἡπειρώτης, υ, ὁ, in continente natus; (2) Epi-
rota, quidam ex Epiro. Ab eod.
Ἡπειρωτικός, ἡ, ὄν, ad continentem spectans;
(2) Epiroticus. Ab eod.
Ἡπειρώτης, ἴδος, ἡ, mediterranea; (2) Asiatica.
(2) διὸν γὰρ ἡπειρώτης εἰς τὰ τοιαῦτα φωνή-
ται.

γυναικῶν, Eurip. Andr. 159. Τῶς δ' ἡπειρώταις, ὅς' ὕταν ἔν πάσχοντι, χάριν ἴσασιν, Asianis, Isocrat. Panegyur.
 *Ἠπειτά, deinde, pro. ἔπειτα.
 *Ἠπερόστυμα, ἄτος, τὸ, res qua aliquem decipimus. Ab ἡπερόστυς.
 *Ἠπεροστέυς, εὐς, et Poet. πῶς, ὁ, impostor, deceptor. Ab eod.
 *Ἠπεροστεύας, aor. 1. part. act. verbi ἡπεροστεύω.
 *Ἠπειρόστυς, τῶς, ἡ, fraus, impostura.
 *Ἠπεροστυτής, ἑ, ὁ, idem quod ἡπεροστέυς.
 *Ἠπεροστέω, fut. ὅσων, decipio, fallo. *Ἡ ἔχ' ἄλλῃς ὅτι γυναικῆς ἀνάγκης ἡπεροστέυεις; Il. 5, 349. Ab ὄψ, voc. (forsan ab ἀπάνω, Ern.)
 *Ἠπεχθάνοντα, 3. pl. imperf. ind. pass. Att. pro ἀπεχθάνοντα, ab ἀπεχθάνομαι.
 *Ἠσατής, ἑ, ὁ, sartor vel sutor. Ab ἡπάω.
 *Ἠσήτηα, ας; ἡ, sartrix. A prac.
 *Ἠσήτηον, ε, τὸ, instrumentum quo sutores et sartores in consueudis coris vel pannis utuntur, subula, acus. Ab ἡπάω.
 *Ἠπιαλέω, ὦ, epiala febris laboro. Ab
 *ἨΠΙ' ἈΛΟΣ, ε, ὁ, febris algida, epialus.
 *Ἠπιάλης, ητος, ὁ, idem.
 *Ἠπιαλῶδες, εος, ὁ ἔξ' ἡ, febrilis. A prac.
 *Ἠπιάμα, ἄτος, τὸ, lenimentum. Ab
 *Ἠπιάω, ὦ, fut. ἄσω vel ἥσω, mitigo, lenio. Ab ἡπιος.
 *Ἠπιόνη, aor. 1. ind. pass.
 *Ἠπιόδωρος, ε, ὁ ἔξ' ἡ, lenis, qui mitia dat. Ab ἡπιος et δῶρον.
 *Ἠπιόδωτης, υ, ὁ, idem, epith. Æsculapii.
 *Ἠπιόδωμος, υ, ὁ ἔξ' ἡ, benigni et mitis animi.
 *Ἠπιόλη, ἡ, medela, V. L. Ep. al. ἡπιόνη.
 *Ἠπιόλης, υ, ὁ, idem quod ἡπιάλος.
 *Ἠπίλιον, υ, τὸ, Dim. ab
 *Ἠπίολος, υ, ὁ, bestiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem esse quod ἡπιάλος.
 *Ἠπίρμητις, ὁ, idem quod ἡπιόδωμος, Epith. Patris, Naz.
 *Ἠπίρμητος, ον, lene fatum sortitus, mite ingenium sortitus.
 *ἨΠΙΟΣ, ιας, ιον, placidus, clemens, mitis, lenis. Οὐδέ πω ἦπιος, nondum placata, Eurip. Med. 133. Hinc
 *Ἠπιόση, ητος, ἡ, lenitas, clementia.
 *Ἠπιόχειρ, εος, ὁ ἔξ' ἡ, placidus, mitis.
 *Ἠπίσαστο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. et Att. pro ἡπίσαστο, ab ἡπίσασμαι.
 *Ἠπισιδήνη, a. 1. ind. pass. verbi ἀπισίω.
 *Ἠπισιδήνη, scivi, compertus sum, aor. 1. verbi ἡπίσασμαι. *Ἐν δὲ καὶ ἡπισιδήνη πολυστερηγμῶνι, Herodot. 3, 15.
 *Ἠπισήσουσ, diffiderunt, 3. pl. a. 1. ind. act.
 *Ἠπίσεν, imperf. ind. act. pro ἡπίσεν. *Ἠπίσω, novaras, 2. sing. imperf. ind. verbi ἡπίσασμαι imperf. ἡπισίωμαι, ἡπίσαστο, Ion. ἡπίσαστο. Att. ἡπίσω, Euripid. Herc. Fur. 344.
 *Ἠπίως, adv. leniter, benigne, clementer, æquo animo: ἡπιωτίσως, lenius.
 *Ἠπόμην, imperf. ind. med. verbi ἑπομαι.
 *Ἠπόρην, imperf. ind. act. pro ἡπόρουν, ab ἀπορεύω.
 *Ἠπε, nimirum; (2) certe, profecto; (3) nedum, multo minus; (4) interrogat etiam.
 *Ἠπαται, tetigit, attigit, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἔπαμαι. *Ἠπαται μὲ τῷτο τοι, lædit me, Soph. Trach. 1009.
 *Ἠπαυα, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπύω, vel ἡπύω.
 *Ἠπυτα, vociferator, voc. sing. ab
 *Ἠπύτης, υ, ὁ, vociferator. Ab
 *Ἠπύω, sono, sonitum edo, vociferor, clamo. Οὐτ' ἄνεμος τόσων γε ποτὶ θεῶν ἐνφύκομασιν ἡπύει. Il. 14, 399. Ab ἀπύω.
 *Ἠρ, ἦρος, τὸ, ver; (2) diluculum. Ab ἥαρ.
 *Ἠρα, τὰ, grata, apta, convenientia. Ab ἑρᾶν, amare, vel ab ἔρω, apto. (*Ἠρα, gratiam, beneficium, auxilium, ab antiquo ἦρ, quod idem significat, Ern.) *Ἐπὶ ἧρα φεῖν δι', obsequium præstare Jovi, Il. 1, 578. Sic melius divisum ut sit ἡφιέρων. Καὶ μοι σκορπίον βεβλημένον ἧρα κομίζεις, et mihi a scorprio ictu remedium affers, Orph. de Lapid. 20, 4.

Ἡσθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἥσθω.
 Ἡσθησάμην, a. 1. ind. med. verbi αἰσθάνομαι.
 Ἡσθησθαι, sensisse, perf. ind. pass.
 Ἡσθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι.
 Ἡσθητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi inus. ἥσθηκα, pro ἥνυμαι, induor.
 Ἡσθιον, imperf. ind. act. verbi ἥσθω.
 Ἡσθημην, aor. 1. ind. act. Att. pro ἥσθηκα, ab ἀσθημίνω.
 Ἡσθημην, a. 2. ind. med. verbi αἰσθάνομαι.
 Ἡσθι, 3. sing. præs. conj. act. Ion. pro ἥ, ab εἰμί.
 Ἡσιν, 3. sing. præs. conj. Ion. et cum v. ἡσιν.
 Ἡσις, εὐς, ἥ, voluptas, delectatio. Ab ἥδω.
 Ἡσίτων, imperf. ind. act. contr. pro ἡσίτεον, ab ἀσιτώ.
 Ἡσκην, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἡσκει, contr. ex ἡσκει, ab ἡσκέω.
 Ἡσκήθην, aor. 1. ind. pass.
 Ἡσκηκα, exercui, perf. ind. act.
 Ἡσκησαν, exercuerunt, 3. pl. aor. 1. ind. act.
 Ἡσκην, imperf. ind. act. pro ἡσκον.
 Ἡσμαι, perf. ind. pass. verbi ἥδω.
 Ἡμαι, perf. ind. pass. verbi ἥδομαι.
 Ἡμεν, plusq. perf. ind. act. Att. et per Sync. pro εἰδήκαμεν, ab εἶδω.
 Ἡσα, eras, 2. sing. imperf. vel plusq. perf. verbi εἰμί.
 Ἡσάζοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ἀσπάζομαι.
 Ἡσικα, perf. ind. act. verbi ἀσπίζω.
 Ἡσικα, vel ἥσικα, ἡς, ἥ, adversum praelium, clades, inferiores partes. Ab ἥσσαν.
 Ἡσάομαι, vel ἥτάομαι, ὤμαι, inferior discedo, superior, vincor, succumbo, proprie et tropice. Unde et deditus alicui, nimis amans, &c. cum. gen. ἥσθησθαι, aor. 1. victus; ἥσθη- μένος, perf. victus, ἥσθησθαί, victum esse, ἥσασθαι, præs. vinci. Πικρὸν δ' ἔρωτος ἥσθησθαι, Eur. Hipp. 731. τῶν συμφορῶν, Isocr. τῶν ἡδονῶν, Xen. Ab eod.
 Ἡσθήθην, aor. 1. ind. pass. ab ἥσάομαι.
 Ἡσθι, 3. sing. aor. 1. ind. act. Poet. pro ἥσθι, ab ἥδω.
 Ἡσσητίον, superandum, Soph.
 Ἡσσω, neutrum ab ἥσσαν, minus. Τὸ δ' ἥσσαν ἀδίκημα νύμωσα, [intellige μένος,] minus tribuens injustitiæ, Eurip. Suppl. 379.
 Ἡσώνως, et ἥστώνως, minus, parum. Ab ἥσσαν.
 Ἡσσω, acc. Att. ab eod.
 ἩΣΣΩΝ, vel ἥσσαν, ὄνος, ὁ ἥ, minor, inferior, victus. Οὐκ ἂν γ' ἔλοις ἥσσω με τῶν αἰσχυρῶν ποτε, nunquam me a turpibus devictum argues, Soph. Antig. 747. Ἡσσω λαβεῖν, minoris ducere. Ταῦτα πᾶν ἥσσω λαβεῖν σῆς ἐμῆς σωτηρίας, Id. ibid. 439. (2) deditus, obnoxius cupiditati et dulcedini alicujus rei. Ἄλλ' εἰσὶ τὰς κέρδους ἀπαντες ἥσσαντες, vincuntur a lucro, Aristoph. Plut. 363.
 Ἡσαι, sedit, 3. sing. perf. ind. verbi ἥμαι.
 Ἡσάσθην, imperf. ind. act. contr. pro ἥσάσθην, ab ἀσάτιω.
 Ἡσι, 2. pl. plusq. perf. ind. act. Att. et per Sync. pro εἰδήκατε, ab εἶδω.
 Ἡσιν, 3. dual. imperf. ind. Poet. pro ἥσιν, ab εἰμί.
 Ἡσιν, 2. dual. imperf. ind. Poet. pro ἥσιν.
 Ἡσθ, 3. sing. imperf. ind. pass. Poet. pro ἥσθι, ab ἥμαι.
 Ἡσθς, ἥ, ὄν, jucunditate adfectus, exhilaratus; (2) qui jucunditate affici potest. Hinc τὸ ἥσθον, ἥ, jucunditas, suavitas. Ab ἥδω.
 Ἡσθασι, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀσθασι.
 Ἡσθησθαι, perf. ind. act. verbi ἀσθησθαι.
 Ἡσθως, adv. quiete, tacite, sensim.
 Ἡσυχάζω, f. ἥσσω, quiesco; (2) taceo; (3) tranquille vivo. Ἡσυχάζειν τὸς πῆδας, Thuc. Ab ἥσυχος.
 Ἡσυχάσις, αἶα, αἶον, quietus. Ab eod.
 Ἡσυχάστερος, αἶον, placidior, quietior.
 Ἡσυχασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἥσυχάζω.
 Ἡσυχασήσθην, αἶον, locus in quo degunt ἥσυχασαί. Ab
 Ἡσυχαστής, ὁ, ὄν, monachus, solitariam vitam agens. Ab ἥσυχάζω.
 Ἡσυχῆ, idem quod ἥσυχος, item aliquantum.

Ἡσυχία, αἶα, ἥ, quies, tranquillitas, silentium, otium. Ab ἥσυχος.
 Ἡσυχίτης, ἥ, idem, Ern.
 Ἡσυχίμος, ὄν, et
 Ἡσυχός, αἶ, ὁ ἥ, idem quod
 Ἡσυχίως, idem quod ἥσυχος, Hom.
 ἩΣΥΧΟΣ, αἶ, ὁ ἥ, tranquillitas, otiosus.
 Ἡσυχως, adv. quiete, tranquille. A præs.
 Ἡσυχάσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω.
 Ἡσυχων, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσφαλίζω.
 Ἡσυχολήσσαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἀσφαλίζω.
 Ἡσυχύνειτο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. αἰσχύνομαι.
 Ἡσω, mittam, fut. 1. ind. verbi ἵημι.
 Ἡσασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔταζω.
 Ἡ', pro ἥτις, artic. præpos.
 Ἡς, eratis, 2. pl. imperf. ind. verbi εἰμί.
 Ἡς, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἰτέω.
 Ἡςενώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἀσπένδω.
 Ἡσθήναι, plusq. perf. ind. verbi αἰτέω.
 Ἡσθην, erant, 3. dual. imperf. ind. verbi εἰμί.
 Ἡσθασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi αἰτέω.
 Ἡσθαστε, 2. pl. a. 1. ind. act.
 Ἡσθίω, 3. sing. imperf. ind. pass. v. αἰτιάομαι.
 Ἡσθιάθην, a. 1. ind. pass. verbi αἰτέω.
 Ἡσθιάσθαι, 2. pl. a. 1. ind. act.
 Ἡσθίωσι, 3. sing. aor. ejusd.
 Ἡσθι, sive, seu, vel, certe. Ab ἥ, aut.
 Ἡσθίμας, 3. sing. imp. ind. act. v. ἱσθίμας.
 Ἡσθίμασι, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἡσθίμασιν, 3. sing. perf. ind. pass.
 Ἡσθιν, 2. dual. imperf. ind. verbi εἰμί.
 Ἡσθς, τὸ, animus, anima, cor, pectus.
 Ἡσθίντο, 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἥσθίντο, ab αἰτέω.
 Ἡσθίος, αἶα, αἶον, ad imum ventrem perti- nens. Ab ἥσθον.
 Ἡσθίος, αἶα, αἶον, idem et ab eod.
 Ἡσθίδιον, αἶα, τὸ, tomaculum; (2) sumen, abdo- men. Dim. ab eod.
 ἩΤΠΙΟΝ, αἶα, τὸ, stamen; (2) textum. Ἡσθια χιονώδεα, nitidæ membranæ, chartæ puræ in usum scribendi, Analecta Brunckii 2, 195.
 ἩΤΠΟΝ, αἶα, τὸ, imus venter, pars ab umbilico usque ad pubem; (2) interior pars cujuslibet rei, ut medulla, &c. Χλοερὸν νόσθηκος ἀπὸ μίση ἥσθον ὀλέφας, viridis ferulæ ex intima parte evellens medullam, Nicand. Ther. 595.
 Ἡττα, vide ἥσσω.
 Ἡττάομαι, ὤμαι, vide ἥσάομαι. Unde
 Ἡττάσθαι, præs. inf. med. pro ἥττάσθαι.
 Ἡττᾶς, ὄνος, τὸ, defectus; (2) clades; (3) res perperam facta. Ab ἥττάομαι.
 Ἡττημένος, perf. part. pass. verbi ἥττάομαι.
 Ἡττητία, adv. posit. cedendum est. Ἀπὸ εὐ γυναικῶν ἔδοπον ἥσθ' ἥττητία ἡμῖν, Aristoph. Lys. 453.
 Ἡττον, ὄνος, τὸ, minus; (2) damnum. Ab ἥττων, vide ἥσσαν.
 Ἡτύχι, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἥτύχης, ab ἀσυχίω.
 Ἡτω, 3. sing. imperat. Poet. pro ἔτω, ab εἰμί.
 Ἡύγι, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἥύγης, ab αὐγίω, pro αὐγίω.
 Ἡύγινος, αἶ, ὁ ἥ, multum barbatus, pulchre barbatus. Ex ἥ pro εὐ, et γίνωσκω.
 Ἡύγμαι, νοτί, præt. verbi εὐχόμεαι, Att. pro εὐγμαι.
 Ἡύγμην, νοτεbam, imperf. verbi εὐχόμεαι, Att. pro εὐγμην. Οὕτω γὰρ ἥύγμην, Soph. Trach. 610.
 Ἡύδα, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἥύδης, ab αὐδάω.
 Ἡύδαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. Dor. pro ἥύδαντο, ab εὐδάω.
 Ἡύδης, perf. part. act. verbi αὐδάω.
 Ἡύδην, a. 1. ind. act. Att. pro εὐδόνην, ab εὐδοκίω, volo.
 Ἡύδον, imperf. ind. act. verbi εὐδω.
 Ἡύδην, aor. 1. ind. act. Att. pro ἥύδην, ab αὐδάνω, arefacio.

Ἡύδην, aor. 1. ind. pass. verbi εὐδω.
 Ἡύκαίρον, imperf. ind. act. Att. et contr. pro εὐκαίρον, ab εὐκαίρω.
 Ἡύκαίρω, per Diacres. et Ion. pro εὐκαίρω.
 Ἡύκαρος, αἶ, ὁ ἥ, pulchre comatus, pulchras comas habens. Ex ἥ pro εὐ, et κάω.
 Ἡύλει, 3. sing. imperf. indic. act. pro ἥύλει, ab αὐλείω.
 Ἡύλίσσασθαι, 1. pl. aor. 1. ind. act.
 Ἡύλίσθην, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι.
 Ἡύλγει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἥύλγει, ab εὐλόγειω.
 Ἡύν, donum, acc. sing. Poet. pro εὐν, ab εὐς.
 Ἡύζαν, 3. sing. imperf. ind. act. v. αὐζάνω.
 Ἡύζατο, 3. sing. aor. 1. indic. med. verbi εὐ- χομαι.
 Ἡύζην, 3. sing. aor. 1. ind. act. Dor. et cum v. ἡφελ. pro ἥύζην, ab αὐζώ.
 Ἡύζην, 3. sing. imperf. ind. med. v. αὐζομαι.
 Ἡύζην, aor. 1. ind. pass.
 Ἡύζην, αὐξί, aor. 1. ind. act.
 Ἡύζην, 3. sing. imperf. indic. med. pro ἥύζην, ab εὐζομαι.
 Ἡύζην, aor. 1. ind. med. Att. et per Syncor. pro εὐζομαι, ab εὐζομαι.
 Ἡύζην, inventum esse, perf. ind. pass.
 Ἡύζην, 2. sing. aor. 1. ind. med.
 Ἡύζην, εὐς, ὁ, bonus, pulcher; (2) fortis; (3) magnus; (4) generosus. (3) ἥύς τε μέγας τε, Il. 3, 167. Ab εὐς.
 Ἡύσα, aor. 1. ind. act. per Dialysin pro ἥύσα, ab αὐζώ.
 Ἡύτε, adv. sicut, tanquam. Ab εὐτε; (Ion. pro εὐτε, integra formula foret, ἐφ' ὃ τρέπε, quem ad modum, Ern.)
 Ἡφα, nexui, perf. ind. act. verbi ἀπτω, necto.
 Ἡφαίστιος, εἶα, εἶον, Vulcanius. Hinc τὸ Ἡφαίστιον, αἶα, εἶον, Vulcani templum, et τὰ Ἡφαίστια, αἶα, εἶον, Vulcanalia, seu Vulcani festum.
 Ἡφαίστιον, αἶα, εἶον, Vulcanalia.
 Ἡφαίστιον, gen. sing. Ion. pro Ἡφαίστιον. Ab
 ἩΦΑΙΣΤΟΣ, αἶα, εἶον, Vulcanus, Deus gubernator naturæ fluentis corporum, et rationarum seminalium universi præses, et fons ignis; (2) ignis, flamma; (3) lux. Ab ἀπτω, Ern.
 Ἡφαίστιον, αἶα, εἶον, a Vulcano elaboratus.
 Ὁπλῶν Ἡφαίστιον πεπορευμένος, Eur. Iphig. in Aul. 1072.
 Ἡφαιστόπιος, αἶα, εἶον, idem. Καὶ τὸ παγκρατὶς σίλως Ἡφαιστόπιος, Soph. Phil. 986.
 Ἡφαιστόπιος, εἶα, εἶον, idem.
 Ἡφασα, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω.
 Ἡφαιδίσσασθαι, 3. plur. plusq. perf. ind. act. verbi ἀφιδίω.
 Ἡφείθην, aor. 1. ind. pass. Att. pro ἀφείθην, ab ἀφίημι.
 Ἡφηνικῶς, perf. part. act. Att. pro ἀφηνικῶς, ab ἀφηνιάω.
 Ἡφθα, 3. sing. a. 1. ind. pass. Dor. pro ἥφθην, ab ἀπτω.
 Ἡφθα, attigisse, perf. inf. pass. verbi ejusd.
 Ἡφίς, 3. sing. imperf. indic. act. Beot. pro ἥφην, ab ἀφίημι.
 Ἡφιν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum v. ἡφελ.
 Ἡφυσάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀφύω.
 Ἡφυσάσθαι, perf. inf. pass. v. ἀφρίζω, termino.
 Ἡφως, duali, præt. verbi ἀγω. Εἰς ταύτας τόπας ἥφως τὸς ἐχθρούς, Polyb. 3, 3.
 Ἡχᾶν, mendico, Suid. Quasi ab ἀχᾶν.
 Ἡχεῖ, duali, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀγω.
 Ἡχέι, 3. sing. præs. ind. act. pro ἥχέι, ab ἥχω.
 Ἡχέιον, αἶα, τὸ, vas seu machina quo sonus edi- tur. Ab eod.
 Ἡχέτης, αἶα, εἶον, sonator, sonorus, ἥχεται τίςτις, cicada strepens, canora. Ab ἥχω. Hinc
 Ἡχετικός, ἥ, ὄν, sonorus, canorus.
 Ἡχέω, αἶα, fut. ἥσω, sono, resonans, tinnio. Ἡχέι- σις ἐν ἀσσημον, ἀλλὰ δυσυχῆ κακὸν εἶω, Soph. Trach. 375. (1) τὸ χαλκίον ὡς τᾶχος ἔχει, vas æneum quamprimum pulsa, The- ocr. Idyll. 2, 36. Ab ἥχος.
 Ἡχῆ, ἥς, ἥ, sonus. Ab eod.
 Ἡχῆς, ἥσσω, ἥεν, resonans, sonorus.
 Ἡχῆς, ὡς, ὁ, sonans, sonorus. Ab ἥχην.
 Ἡχῆτικός, ἥ, ὄν, sonorus.

- ¹ἤχθησθαι, a. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι.
²ἤχθημαι, perf. ind. pass. verbi ἰχθύνομαι.
³ἤχθη, a. 1. ind. pass. verbi ἄγω.
⁴ἤχθη, 3. sing. a. 1. ind. act. Att. pro ἤχθησθαι, a verbo ἰχθύνομαι.
⁵ἤχθη, a. 2. ind. med. verbi ἰχθύνομαι.
⁶ἤχθι, adv. ubi.
⁷ἤχθης, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄχθω.
⁸ἤχθησθαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi αἰχμαλωτίζω.
⁹ἤχθον, imperf. indic. act. Dor. pro ἤχθον, ab ἤχθω.
¹⁰ἤχθον, ὄνος, ὁ δὲ ἡ, sonipes, pedibus sonitum edens, Eust. Ex ἤχθον et πῆς.
¹¹ἤχθος, u, ὁ, sonus, sonitus; (2) clamor.
¹²ἤχθω, a. 1. ind. pass. verbi ἄχθω.
¹³ἤχθω, ὄνος, contr. ἤ, ἤ, Echo, sonus reciprocus, vox repercussa. Ab ἤχθω.
¹⁴ἤχθω, εἰς, ὁ δὲ ἡ, sonorus, resonabilis.
¹⁵ἤχθω, aor. 1. ind. med. verbi ἄχθομαι.
¹⁶ἤχθω, 3. sing. aor. ejusd.
¹⁷ἤχθω, aor. 1. ind. act. v. ἴψω, pro ἰψώ.
¹⁸ἤχθω, acc. sing. pro ἡσ, ab ἡσ.
¹⁹ἤχθω, adv. a mane, a diluculo. Ab ἡσ.
²⁰ἤχθω, adv. sub aurora, diluculo.
²¹ἤχθω, u, ὁ, matutinus somnus, Hes. Ex κοίτη.
²²ἤχθω, ὄνος, ἡ, littus, ripa. Ab ἡσ.
²³ἤχθω, 3. sing. plusq. perf. indic. act. verbi αἰωνίζω.
²⁴ἤχθω, ὄνος, ὄνος, matutinus; (2) orientalis; (3) oriens, orientalis plaga. Ab ἡσ.
²⁵ἤχθω, 3. sing. imperf. ind. pass. contr. pro ἡχθώ, ab αἰωνίζω.
²⁶ἤχθω, imperf. ind. act. pro ἡχθώ.
²⁷ἤχθω, ὄνος, contr. ἡσ, ἡ, aurora, diluculum; (2) dies; (3) oriens.

Θ.

- Θ** Octava litera Græcorum, quæ Θήτα appellatur, atque nomen habet ab Hebræorum Teth; (2) in numeris significat novem, et cum lineola inferne addita (θ) novies mille; (3) sola extra numeros posita olim θάνατον notabat, signumque erat condemnationis.
¹Θάσσω, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro θάσσει. A
²Θάσσω, sedeo. Διπλὸν ἔδος, ἔθθα θάσσω, Il. 9, 194.
³Θάσσω, 2. sing. f. 1. ind. med. verbi θάσσω.
⁴Θάσσω, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. Dor. et contr. pro θάσσει, a θάσσει pro θάσσει.
⁵Θάσσω, præs. imperat. pass. Ion. pro θάσσει, a θάσσει pro θάσσει.
⁶Θάσσω, ὄνος, τὸ, spectaculum, miraculum. Θάσσω, ὄνος, τὸ, spectaculum, mirandum. A θάσσω.
⁷ΘΑΙΡΟΣ, ὄνος, ὁ, cardo, axis.
⁸Θάσσω, f. ἴσσω, sedeo. A θάσσω.
⁹Θάσσω, ὄνος, f. ἴσσω, sedeo. Ab eod. Hinc
¹⁰Θάσσω, ὄνος, τὸ, sessio, sedendi actio, sedes, item domicilium. Ἄλλ' εἰ τὸ θάσσω ἐξαναγκάζει, sed id si flagitat supplex ad aram sedentis habitus, Soph. Ed. Col. 1179. Τί προσχέζοντα τῷ θάσσω, quidve potentem hac supplicatione, Id. ibid. 1160.
¹¹Θάσσω, u, ὁ, sedes, sedile.
¹²Θάσσω, εἰς, τὸ, idem.
¹³Θάσσω, ὄνος, αἰ, foramina seu cavitates narium, nares. A θάσσω.
¹⁴Θάσσω, ὄνος, εἰ, remex infimi ordinis. A θάσσω.
¹⁵Θάσσω, ὄνος, τὸ, contubernium: et
¹⁶Θάσσω, ὄνος, αἰ, mulier quæ curat ad thalamum et nuptias pertinentia, prouba. A θάσσω.
¹⁷Θάσσω, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo versor:
¹⁸Θάσσω, uxorem duco. Οὐ γὰρ τις ἐμὲ ζῶντος ἔτιρος θάσσω χαρίζεσθαι, Polluc. Onom. Heliod. 4.
¹⁹Θάσσω, ὄνος, ἡ, cubile ferarum, latibulum piscium. Ἐν ταῖς πολυδένδρον Ὀλύμπω θάσσω, Eur. Bacch. 561. Phæn. 538. Herc. 807. A θάσσω.

- Θάσσω, ὄνος, ἡ, et αἰ θάσσω, ὄνος, templum Dioscurorum: item templum cujuscunque Dei. Ab eod.
¹Θάσσω, ὄνος, ὁ, thalamegus, navigii genus ad magnificentiam et delectationem factum, habens diatras, triclinia, &c. quo genere usi quondam reges Ægyptii in Nilo. Ex θάσσω et ἄγω.
²Θάσσω. Hinc θάσσω δῶρα, ligna thalamo struendo apta. Pro θάσσω.
³Θάσσω, ministro, famulus in cubiculo; (2) conjugium paro, copulo. (1) Scholiast. Lycophronis ad vers. 152. (2) ἔθθα σοὶ δὲ κύνων θάσσω μιλίσθω, Opp. Cyneg. 1, 392.
⁴Θάσσω, u, ὁ δὲ ἡ, cubicularis, cubicularia, circa cubiculum versans, idque custodiens; (2) sponsus; (3) cellaria, seu penu procuratrix. (2) ὁ μίγας λιμὴν αὐτοῦ ἤκετο παῖδι καὶ πατρὶ θάσσω πσιεῖν, Soph. Ed. Tyr. 1208. (3) πικρὸν δ' ὄμμα τῶν θάσσω, illam promptuariam procurantium, Eschyl. Sept. ad Th. 561.
⁵Θάσσω, as, ἡ, Ion. θάσσω, ὄνος, navis foramen, per quod remus exstat.
⁶Θάσσω, u, ὁ, scil. ἰφίτης, remex infimi ordinis, θάσσω ὄνος, ἡ θάσσω. A θάσσω.
⁷Θάσσω, u, ὁ, idem et ab eod.
⁸ΘΑΛΑΜΟΣ, u, ὁ, cubiculum, ubi lectus genialis; (2) thesaurus ubi reponuntur pecunie et alia pretiosa; (3) nidus, omninoque ubi animalia habitant; (4) concavus locus in parietibus, ubi simulacrum Dei repositum est; (5) pars sanctior templi; (6) cava capitis in quibus oculi sunt; (7) pars navis ubi infimus remigantium ordo sedet.
⁹ΘΑΛΑΣΣΑ, seu θάσσω, ὄνος, ἡ, mare; (2) aqua marina, aqua salsa; (3) aquæductus seu fossa. Hinc
¹⁰θάσσω, as, ὄνος, marinus:
¹¹θάσσω, f. ἴσσω, in mari versor:
¹²θάσσω, u, ὁ, cui marina aqua admixta est:
¹³θάσσω, u, ὁ δὲ ἡ, marinus, maritimus:
¹⁴θάσσω, aquam marinam habeo, de ostreis; (2) reddo saporem aquæ marinæ; (3) de locis ita aquis mersis ut mare referant.
¹⁵θάσσω, u, ὁ δὲ ἡ, marinus, maritimus:
¹⁶θάσσω, u, ὁ, sc. ὄνος, vinum cui aqua marina admixta est.
¹⁷θάσσω, u, ὁ δὲ ἡ, e mari victum parans. Ex θάσσω et βίος, victus.
¹⁸θάσσω, u, ὁ, e mari natus. A γένωμαι.
¹⁹θάσσω, u, ὁ δὲ ἡ, maris speciem referens, coloris marini. Ex ἴσσω.
²⁰θάσσω, u, ὁ, remis aquam percutio, ut strepitus fiat; (2) tumultuor, vana et inania loquor. Ex κόπω.
²¹θάσσω, u, f. ἴσσω, maris imperium teneo; (2) copius navalibus valeo.
²²θάσσω, as, ἡ, imperium maris; (2) potentia marina.
²³θάσσω, u, ὁ, maris dominus; (2) potens mari. A πρώτος, robustus.
²⁴θάσσω, u, ὁ, thalassomeli, confectio ex melle, aqua marina, et aqua pluvia.
²⁵θάσσω, u, ὁ δὲ ἡ, in mari pascens. A νίμω.
²⁶θάσσω, u, ὁ, maris filius vel filia.
²⁷θάσσω, u, ὁ δὲ ἡ, per mare errans, marivagus, fluctivagus. Κτανὸν νιν, ἐκβάλλει ξένος, θάσσω πλάγην, Eurip. Hec. 785.
²⁸θάσσω, u, ὁ, fluctibus maris expositus.
²⁹θάσσω, u, ὁ, mare trajiciens.
³⁰θάσσω, u, ὁ, in mari laborans, Cyr.
³¹θάσσω, u, f. ἴσσω, per mare iter facio. A θάσσω.
³²θάσσω, u, ὁ, per mare iter faciens.
³³θάσσω, u, purpureus.
³⁴θάσσω, u, fut. ἴσσω, in mari opus facio; (2) maritimis negotiationibus vaco; (3) rem navalem tracto. A
³⁵θάσσω, as, ἡ, piscatura. A
³⁶θάσσω, u, ὁ δὲ ἡ, in mari opus faciens, piscator, item mercator. Ab ἔργω.

- θάσσω, u, fut. ἴσσω, mari submergo, mari obruo. A θάσσω.
¹θάσσω, u, ὁ, θάσσω, θάσσω, θάσσω, θάσσω, θάσσω, &c. Vide θάσσω, θάσσω, &c.
²θάσσω, u, ὁ, submersio quæ fit a mari, inundatio, proluvis maris. A θάσσω.
³θάσσω, u, ὁ, omnia bona quæ hominem quasi florere faciunt, Hom. θάσσω, lætis rebus, Suid. A θάσσω.
⁴θάσσω, 3. sing. præs. ind. act. verbi θάσσω.
⁵θάσσω, u, ὁ, vireo, pullulo. Ab eod.
⁶θάσσω, u, ὁ, Thalia, nomen Musæ; (2) epulum solenne ac splendendum; (3) dies festus; (4) rerum affluentia. A θάσσω, vireo, vel a θάσσω.
⁷θάσσω, u, ὁ, virens, floridus.
⁸θάσσω, u, ὁ, pulchros oculos habens, pulcher. A θάσσω et ὄμμα.
⁹θάσσω, u, ὁ, vireo, faciens, Steph.
¹⁰θάσσω, u, ὁ, formosum vultum habens. Ἰπὸ μακρὴν θάσσω ἡγεγνέναι, cum splendescere incipit pulchra aurora, Anthol. 3.
¹¹θάσσω, u, ὁ, florens, floridus, lætus; (2) pulcher; (3) calidus, vehemens, magnus, de lacrymis, spiritu, &c. A θάσσω.
¹²θάσσω, u, ὁ, floreo, vireo, niteo, præ pinguedine; (2) ornor. Ab eod. Hinc
¹³θάσσω, as, ἡ, convivium, epulæ solennes; (2) frons oleagina; (3) ramus virens; (4) viscus.
¹⁴θάσσω, f. ἴσσω, convivia florida ago; sertis virentibus redimitus convivor. A præc.
¹⁵θάσσω, dat. sing. Ion. pro θάσσω.
¹⁶θάσσω, u, τὸ, thalictrum, herba. A θάσσω.
¹⁷θάσσω, u, ὁ, qui arculas corio obductas sive riscos conficit. Ex θάσσω et ποίω.
¹⁸θάσσω, u, f. ἴσσω, floreo, vireo. A θάσσω.
¹⁹θάσσω, as, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.
²⁰θάσσω, e vimine contextus. Οὗτος θάσσω ποῖον ἀγγεῖα ἐπλέττει, Scholiast. Aristoph. ad Av. 799.
²¹θάσσω, præs. part. act. Dor. pro θάσσω.
²²θάσσω, u, ὁ, oleæ germen; (2) omnis frons vel planta virens; (3) signum supplicantis; (4) omnis illecebra. Ab eod.
²³θάσσω, u, ὁ, frondes comedo. A φάγω.
²⁴θάσσω, u, ὁ, oleaginam frondem gesto. Ex θάσσω et φάγω.
²⁵θάσσω, u, ὁ, oleaginam frondem gestans, ut in Panathæorum festo apud Athen.
²⁶ΘΑΛΛΩ, vireo, floreo; (2) pullulo; (3) scaeto: perf. τέθλα. part. τέθλας, fam. τεθλυῖα. H' δ' ἐμὲ νόσος ἀπὸ τέθλας, κατὰ μὲν ἔργον, Soph. Phil. 258. Ἐμὲ θάλλω, Eur. Phæn. 818.
²⁷θάσσω, u, ὁ, ramus virens. A θάσσω.
²⁸θάσσω, u, ὁ, germen, proles, filius.
²⁹θάσσω, 2. sing. præs. conj. pass. Ion. pro θάσσω, a θάσσω.
³⁰θάσσω, calefacio. A θάσσω.
³¹θάσσω, u, caleo. Ab eod. Hinc
³²θάσσω, part. act. Poet. pro θάσσω, contr. ex θάσσω, Odys. 12, 319.
³³θάσσω, u, ὁ, iris, H. Steph. ex Vet. Lex.
³⁴θάσσω, u, ὁ, calidus, fervidus; (2) splendidus. Ab eod.
³⁵θάσσω, caleo. Καὶ ταῦτα γ' ἄλλα θάσσωται ῥάκη, siccantur, Soph. Phil. 37.
³⁶θάσσω, u, τὸ, calor, æstus.
³⁷θάσσω, u, ὁ, in vapore alitus, sustentatus. A præc. et τέθλα, alio.
³⁸θάσσω, u, ὁ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc θάσσω, u, τὸ, fomentum, tegumentum.
³⁹ΘΑΛΛΩ, f. ἴσσω, foveo, calefacio. Ἄλλω ἴσσω θάσσω φίλον, Theocr. 14, 38.
⁴⁰θάσσω, u, ὁ, fomentum; (2) solamen, spes, fiducia. A θάσσω.
⁴¹θάσσω, u, ὁ, calidus, fervidus; (2) vehementis. A θάσσω.
⁴²θάσσω, calefacio, Hes. Ab eod.
⁴³θάσσω, u, τὸ, Cerealia, festum post comportatas

portatas fruges; (2) primitivæ frugum. A
θάλλω, vīro.

Θαλῦσις, ἰα, ἰον, ex novis frugibus factus; (2) qui pro felici frugum proventu datur.

Θαλῦσαι, fovere, incendere, Hes.

Θαλῦω, calefacio, uro, incendio. Et pass. Θαλῦμαι, unde Θαλῦσθαι, φλίγσθαι, Hes.

Θαλῦσις, aor. 1. part. pass. verbi θάλλω.

Θάλλω, ἰα, ἰον, calefacio, calor, fomentum.

Θάλλω, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi θάλλω.

ΘΑΛΛΑ, adv. crebro, frequenter; (2) perpetuo. Unde Θαλλῶν, adv. idem.

Θαμνοχρῆμα, ὦ, inquietus sum, concurso, trepido, Hes. Ex Θαμνὸν ἐτρέχω.

Θαμβάλλω, ἰα, ἰον, stupendus, formidabilis; (2) stupens, admirandus. A Θαμβός.

Θάμβω, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. et cum ἰφιλάκῃ pro θαμβέω, a

Θαμβέω, ὦ, f. ἥσω, obstupescio, stupore percello; (2) obstupescio; Θαμβόμαι, ἰα, παύσω; τιθαμβοῦμαι, stupescio. Οἱ δὲ ἰδόντες Θάμβωσαν, Il. 8, 76. Ἐθάμβωσεν αὐτόν, Odys. 17, 367. A Θαμβός.

Θάμβημα, τὸ, terror, Man. A Θαμβέω.

Θάμβωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et cum ἰφιλάκῃ pro θαμβέω.

Θάμβωσις, ἡ, horriditas, Man.

Θαμβήτης, ἡ, terribilis, epith. Furiarum.

Θαμβήτος, ἡ, ὄν, timendus, horrendus.

ΘΑΜΒΩΣ, εὐς, τὸ, stupor, attonita admiratio, pavor quo attoniti percillimur.

Θαμβός, ἡ, ὄν, attonitus, stupenda admiratione percussus, Eust. A præc. vel Θαμβέω.

Θαμβέω, ὦ, ὄν, crebro, frequens. A Θαμβός.

Θαμβέω, frequentes, nom. plur. a Θαμβή.

Θαμβέω, Ion. pro Θαμβώω. A

Θαμβέω, ἰα, ἰον, crebro, frequens. Hic nominativus vix occurrit, sed ab eo pluralia, Θαμβέω, Θαμβέω, Θαμβέω.

Θαμβέω, fut. ἴσω, frequenter, frequens sum. Οὐδὲ Θαμβέω ἡμῖν, Plat.

Θαμβέω, adv. idem quod Θαμβέω. A

Θαμβέω, ἡ, ὄν, crebro, frequens. A Θαμβέω.

Θαμβέω, adv. frequenter, crebro.

Θαμβέω, fut. ἴσω, fruticose, frutices produco. A Θαμβέω.

Θαμβέω, τὸ, fruticetum parvum. Dim.

Θαμβέω, τὸ, ὄν, idem.

Θαμβέω, τὸ, frutex pusillus, Diosc.

Θαμβέω, ἡ, ὄν, fruticose.

Θαμβέω, ἡ, epith. virgæ, flagelli ex arbore seu verpibus resecti.

Θαμβέω, ὄν, frutices depascens.

ΘΑΜΝΟΣ, ε, ὄ, dumus, frutex, fruticetum; (2) ramulus densus arbori adnatus; Θαμνοί, vepres, virgulta. Hinc

Θαμβέω, εὐς, τὸ, ὄν, fruticose.

Θαμβέω, ὄν, fruticetum. A Θαμβέω.

Θαμβέω, congreco, cogo in unum. A

Θαμβέω, ἰα, ἰον, solennis conventus hominum, concilium, Hes. A Θαμβέω.

Θαμβέω, ε, ὄ, ἡ, vel Θανάσιμος, ἰα, ἰον, lethalis, mortifer, exitialis; Θανάσιμα, morticina. Vide βέβηκε. Σάφ' ἴσθ' ἐκείνον Θανάσιμον βέβηκέντα (supple ἴδον), Soph. Œd. Tyr. 959. Οὐδ' ὅμῃ χραίνειν Θανάσιμοισιν ἐκπαυαίς, Eur. Hipp. 1438. A Θανάσιμος.

Θαμβέω, adv. lethaliter. A præc.

Θαμβέω, et Θανάσιμα, ὦ, mori cupio, mortem opto, affecto. Ab eod.

Θαμβέω, ἡ, ὄν, mortifer. Ab ἐλγός.

Θαμβέω, ἡ, mortis illatio. A

Θαμβέω, ε, ὄ, ἡ, lethifer, mortifer.

Θαμβέω, ὦ, mori cupio, Luc. idem quod Θανάσιμα.

Θαμβέω, ἡ, ὄν, lethalis, mortifer, capitalis.

Θαμβέω, ἡ, ὄν, idem.

Θαμβέω, ὄν, idem.

Θαμβέω, gen. sing. Ion. pro Θανάσιμῃ.

Θαμβέω, ε, ὄ, mors, lethum; (2) res capitalis. A Θανάσιμῃ, mortior.

Θαμβέω, nom. pl. præc. part. pass. pro Θανάσιμῃ.

Θαμβέω, præc. inf. act. pro Θανάσιμῃ.

Θαμβέω, 2. pl. præc. imperat. act. pro Θανάσιμῃ. A

Θανάσιμος, ὦ, f. ὥσω, occido, morte adicio; (2) capitis damno. Ὅν κρινάς, ἰθανάσιμῃ, Plut. A Θανάσιμος.

Θαμβέω, ὦ, τὸ, festum apud inferos.

Θαμβέω, videri, videri.

Θαμβέω, εὐς, τὸ, ἡ, lethalis, mortifer.

Θαμβέω, εὐς, τὸ, ἡ, occisio, internecio, cædes. A Θανάσιμος.

Θαμβέω, 3. pl. a. 1. ind. conj. act.

Θάμβω, 3. sing. aor. 2. ind. act. per Aphær. pro ἴβαν.

Θάμβω, a. 2. inf. act. Ion. pro Θάμβω, a Θάμβω, pro Θάμβω.

Θάμβω, a. 2. inf. act. Ion. pro Θάμβω.

Θάμβω, mortis, aor. idem, communiter formatum.

Θάμβω, aor. pro ἀποθανέω. Πρὸς τὸν πνεύσαν μὴδὲν Θάμβω ἀπο, Soph. Trach. 1160.

Θάμβω, 1. sing. aor. 2. opt. act.

Θάμβω, gen. sing. aor. 2. part. act. Dor. pro Θάμβω.

Θάμβω, mortuum, aor. 2. part. act. n. g.

Θάμβω, fut. 2. indic. med.

Θάμβω, aor. 2. part. act.

Θάμβω, sugo, Γυναῖκά τε θάμβω μαζόν, Il. 24, 58. Σὺ δ' ἴθισσο πῶνα μαζόν αἰγρὸν Ἀμαλθείης, Callim. Hymn. in Jov. 48. Παρέχων ἱεστητὸν γάλα θάμβω, Odys. 4, 89.

Θάμβω, acc. sing. præc. part. act. v. θάμβω.

Θάμβω, εὐς, τὸ, stupor, attonita admiratio. A θάμβω, stupor.

Θάμβω, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. cum ἰφιλάκῃ pro ἴβαν, a θάμβω.

Θάμβω, ἡ, ὄν, sepeliendus. A

ΘΑΨΤΩ, f. ψω, præc. med. τίθηται, sepelio, humo, inhumo, justa funeri facio; (2) stупeo, admiror cum stupore, cum stupore specto. Τίθω ἄνθρωπον ἐπὶ τῇ στήθῃ, Il. 4, 243. Θάψαι νεκρὸς μοι τάνδρῃ, ἡ κλαυθῆσαι πάρος, Eur. Med. 1380. Τὰ δ' ἄλλα τύχῃ κοινὸν ἱμοὶ τίθεται, Soph. Aj. 578.

ΘΑΨΤΩ, ὦ, τὸ, Thargelia, festum in honorem Apollinis et Dianæ.

ΘαΨΤΩ, ὦ, τὸ, Thargelia, undecimus mensis apud Athenienses. A ΘαΨΤΩ, quia festum hoc in eo celebrabatur.

ΘαΨΤΩ, τὸ, fiducia, fidentia, Polit.

ΘαΨΤΩ, ἡ, ὄν, fidens, animosus; (2) audax, in bonam partem. A ΘάΨΤΩ. Hinc

ΘαΨΤΩ, ἡ, fiducia, fidentia, Steph.

ΘαΨΤΩ, adv. audacter, confidenter.

ΘαΨΤΩ, præc. inf. act. pro ΘάΨΤΩ. A

ΘαΨΤΩ, ὦ, fut. ἴσω, p. τελέω, confido, bono animo sum; ΘάΨΤΩ, fretus. Οὐτὶ φίλιππος ἰθάρρει σέτῃ, Dem. A ΘάΨΤΩ.

ΘαΨΤΩ, ἡ, ὄν, fiducia fretus; (2) animosus. A ΘάΨΤΩ.

ΘάΨΤΩ, εὐς, τὸ, idem quod ΘάΨΤΩ.

ΘάΨΤΩ, audacter, confidenter. A ΘάΨΤΩ.

ΘάΨΤΩ, fiducia affero, animum addo. ΘάΨΤΩ, τὸ, ἀπάρτης, Plut.

ΘαΨΤΩ, ἡ, ὄν, fidens, audax. A ΘάΨΤΩ.

ΘαΨΤΩ, confidenter, audacter. A præc.

ΘάΨΤΩ, 2. sing. præc. imperat. act. contr. pro ΘάΨΤΩ, a ΘάΨΤΩ. Eurip. Andr. 994. ΘάΨΤΩ γέροντος χεῖρα, ne reformides senis manum.

ΘαΨΤΩ, præc. part. act. f. g. Dor. pro ΘάΨΤΩ, contr. ex ΘάΨΤΩ.

ΘαΨΤΩ, ὦ, fut. ἴσω, confido, animum habeo. A ΘάΨΤΩ.

ΘαΨΤΩ, ἡ, ὄν, qui est animo fidenti, ἴδεν; (2) audax, ferox. Ab eod.

ΘαΨΤΩ, a. 1. part. act. verbi ΘάΨΤΩ.

ΘαΨΤΩ, ἡ, ad audaciam genitus, Æsch.

ΘΑΨΤΩ, εὐς, τὸ, fiducia, proprie ex idonea causa; (2) audacia, quæ proprie dicitur.

ΘαΨΤΩ, Poet. pro ΘάΨΤΩ.

ΘάΨΤΩ, ὦ, ὄν, confidens, in spem erectus. A ΘάΨΤΩ, Il. 16, 70.

ΘάΨΤΩ, fiducia affero; ΘάΨΤΩ, hortabatur ad audendum, pro ἰδούσῃ, Ionice. Τί σε ΘάΨΤΩ; Eur. Alc. 94. Τὰς μάλ' ἄνθρωπος παρὶς ἀνδρῶν ἴσθ' ἴδεν, Il. 4, 233.

ΘαΨΤΩ, ἡ, ὄν, fiducia præditus, fidens, animo præsentē, audax. Rarissime occurrit.

ΘάΨΤΩ, 2. sing. aor. 1. imperat. med. Dor. pro ΘάΨΤΩ, a ΘάΨΤΩ.

ΘάΨΤΩ, fut. 1. ind. med. Dor. pro ΘάΨΤΩ, a τίθημι.

ΘάΨΤΩ, fut. 1. part. med. verbi θάΨΤΩ.

ΘάΨΤΩ, adv. citius. A ΘάΨΤΩ.

ΘάΨΤΩ, sedeo. Ἦνυχος θάΨΤΩ ἐπ' ἀπαιτῇ τῇσδε ὀργῆς, Eur. Hec. 39.

ΘάΨΤΩ, vel ΘάΨΤΩ, ὄν, ὄν, celerior. Hinc ΘάΨΤΩ, vel ΘάΨΤΩ, adv. celerius, citius, magis facilius, comp. a ταχέως, celer.

ΘάΨΤΩ, id est, τῇ ἀτίτῃ. Δούλι δὲ μοῖραν θάΨΤΩ πεπλήκειται, Eurip. Hippol. 894.

ΘάΨΤΩ, i. e. τὸ ἔτερον, alterutrum. Hinc ΘάΨΤΩ, et sic porro, ἐπὶ ΘάΨΤΩ, in diversum, in alteram partem. Ex τὰ ἐτερά.

ΘάΨΤΩ, vide ΘάΨΤΩ.

ΘάΨΤΩ, ὄν, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. A

ΘΑΨΤΩ, fut. ὥσω, p. τιθαμβέω, miror, admiror; (2) observantia prosequor, colo, magni facio, in pretio habeo; (3) laudo; (4) contemtor; (5) improbo, cum admiratione reprehendo, cum genit. Τῆς εὐλαείας ἡ καλοπαρονομία τὸν Κάρμυλον ἰθαμβέωσαν, Plut. (2) δίστονα δ', ἡ νῦν ἀντὶ τοῦ θαμβέω, Eurip. Med. 1144. Ὑμῶν μὲν τοὶ θαμβέω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, Xen. Ἐθαμβέω τὸς περὶ αὐτὸν σπυδαζόμενος, Isocr.

Θαμβέω, admiror. A Θαμβέω.

Θαμβέω, ἡ, ὄν, admirandus, a eod.

Θαμβέω, ἡ, semius carbo, E. M.

Θαμβέω, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi θαμβέω. Unde

Θαμβέω, ἡ, ὄν, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τὰ θαμβέω, ὄν, admiranda Dei opera, quæ salutis hominum causa ab eo eduntur. Hinc

Θαμβέω, ὄν, ἡ, admirabilis.

Θαμβέω, mirabilia facio, de præstigiatoribus.

Θαμβέω, adv. admirabiliter.

Θαμβέω, ἡ, ὄν, admiratio. A Θαμβέω.

Θαμβέω, adv. posit. mirandum.

Θαμβέω, ἡ, ὄν, admirator; (2) laudator.

Θαμβέω, ἡ, ὄν, ad admirationem propensus; (2) immodice admirans.

Θαμβέω, adv. cum admiratione.

Θαμβέω, ἡ, ὄν, admirabilis, admirandus; (2) qui colitur. (2) νυκτὶ θαμβέω, θεός, deus qui noctu colitur, Eurip. Hipp. 106.

Θαμβέω, ὦ, fut. ὥσω, mirabilem reddo.

Θαμβέω, adv. mirabili modo.

Θαμβέω, fut. ἴσω, rei admirabilitate obstupescio. A Θαμβέω.

Θαμβέω, mirabiliter.

Θαμβέω, ὦ, fut. ἴσω, præstigiatoris in modum facio, præstigiis utor:

Θαμβέω, ὦ, ἡ, præstigiæ; (2) miraculum. A Θαμβέω.

Θαμβέω, ὦ, ὄν, idem quod Θαμβέω.

Θαμβέω, ὦ, ὄν, ἡ, præstigiator, circulator; (2) miracula edens; (3) mira proponens. Ex θαμβέω et ποίω.

Θαμβέω, ὦ, fut. ἴσω, miracula edo; (2) præstigiis utor. Ἐφ' ὃ ἐμελλε θαμβέω, Xen.

Θαμβέω, ὦ, τὸ, idem quod θαμβέω.

Θαμβέω, ὦ, ἡ, præstigiatio, præstigiæ; (2) miraculum. A

Θαμβέω, ὦ, ὄν, qui miracula edit; (2) præstigiator. Ex θαμβέω et ἔργον.

ΘάΨΤΩ, aor. 1. part. pass. verbi θάΨΤΩ.

ΘάΨΤΩ, a. 1. inf. act. verbi ejusd.

ΘάΨΤΩ, ὦ, ὄν, herba quædam in insula Thapso. ΘάΨΤΩ, ὦ, ὄν, Thapso similis. A

ΘΑΨΤΩ, ε, ὄ, thapsus, lignum Scythicum; (2) herba ad tingendum apta.

ΘάΨΤΩ, video cum stupore, inus.

ΘάΨΤΩ, ὦ, ὄν, spectaculum; (2) ludus; (3) locus e quo ludus spectatur, ut Lat. spectaculum; (4) quævis res jucunda spectatu.

ΘάΨΤΩ, ὦ, ὄν, Dea. A Θεός.

Θαμβέω, ὦ, ὄν, qui denuntiat solennitates Deorum, præco. Ex Θεός et ἀγγίλος.

Θαμβέω, ὦ, ὄν, Deorum evocatio; (2) divinatio; (3) auspicius. Ex Θεός et ἀγῶ.

ΘάΨΤΩ, f. ὥσω, divinus sum, proxime ad Deum

accedo; (2) vaticinor, ago et loquor ut Deo plenus. A θεός.
 Θεάδηναι, aor. 1. inf. pass. verbi θεάω.
 Θεάιναι, ns, h, Dea. Ab eod.
 Θεάιτης, on, a Deo expetitus seu exoratus. Ab αἰτέω.
 Θεάτωρ, oros, h, Deos domans, vincens. Ab ἄγω.
 Θεάμα, ἄτος, τὸ, spectaculum. A θεάομαι.
 Θεάμων, onos, h, spectator, contemplator, specular. Ab eod.
 Θεανδρικός, h, ὁν, divinus et humanus simul, deivirilis. A θεάνδρος, ut
 Θεάνθρωπος, h, vox eccl. de Christo θεάνθρώπῳ.
 Θεάνθρωπος, epith. Christi.
 ΘΕΑΪΟΜΑΙ, ὠμαι, fut. ὠσμαι, specto, contem-
 plo; (2) spectro ludos; (3) video. Θεά-
 σονται σὲ τί ποιήσεις, Dem.
 Θεάρετος, u, h, Deo placens. Ex ἀρέσκω.
 Θεάρετος, adv. ita ut Deo placeat. A πράξ.
 Θεῶν, u, τὸ, locus sacer, templum.
 Θεαρχία, as, h, suprema divinitas, Deus su-
 premus, divinum et æternum principium
 omnium rerum; (2) qui deocratia, v. Ern.
 Ex Θεός et ἀρχή. Hinc
 Θεαρχικός, h, ὁν, qui suprema divinitatis est;
 (2) qui summi Dei est; (3) divinus.
 Θεαράμενος, aor. 1. part. med. verbi θεάω.
 Θεάσασθαι, vidiisse, videre, aor. 1. inf. med.
 Θεατός, h, ὁν, divinus; (2) qui spiritu di-
 vino agitur. A θεάω.
 Θεᾶτιον, spectandum. A θεάομαι.
 Θεᾶτης, u, h, spectator. Ab eod.
 Θεᾶτος, h, ὁν, visibilis, spectabilis.
 Θεατρεῖον, u, τὸ, theatrum. A θεάτρον.
 Θεάτρια, as, h, spectatrix. A θεατής.
 Θεατρίδιον, u, τὸ, parvum theatrum. Dim.
 Θεατρίδιον, f. ἴσων, in theatro versor, comœdiam
 ago; (2) edo in theatro, ostento; (3) tra-
 dugo, publice omnibus deridendum pro-
 pono. Ὁνειδιμὸς τε καὶ θλίψις Θεατρίδι-
 μνοι, Heb. 10, 33. Ab eod.
 Θεατρίκεις, h, ὁν, theatralis, ad theatrum per-
 tineans; (2) qui theatralibus spectaculis
 delectatur; (3) ostentatorius, ad ostenta-
 tionem compositus; (4) concinnus, exqui-
 situs. Ab eod.
 Θεατρικῶς, adv. scenice; (2) fastuose, cum
 ostentatione.
 Θεατριῆς, u, h, mimus, Suid.
 Θεατροειδής, eos, h, h, theatri formam habens.
 Ex θεᾶτρον et εἶδος.
 Θεατροειδής, adv. forma theatri.
 Θεᾶτροποιία, spectatorum gratiam capto, pla-
 cere cupio. A κόπτω.
 Θεατροποιία, as, h, captatio applausus scenici.
 Θεατροκρατία, as, h, theatralis potestas. Ex
 θεᾶτρον et κράτος.
 Θεᾶτρομάνειά, u, fut. ἴσων, insano theatri amore
 teneor. Ex θεᾶτρον et μανίαι.
 Θεᾶτρομόρφος, on, idem quod Θεατροειδής.
 Θεᾶτρον, u, τὸ, theatrum, locus in quo comœ-
 diæ tragœdiæque spectantur; (2) specta-
 culum; (3) spectatores. A θεάομαι.
 Θεᾶτροπώλης, u, h, qui a spectatibus mer-
 cedem theatralem exigit. Ex πώλης.
 Θεᾶτροσκοπία, as, h, theatralis spectatio, aut
 inspectio theatri. A σκοπέω.
 Θεᾶτροσκοπῶν, h, qui dic. theatri cochlear, i. e.
 assiduus in theatro ut sc. cochlear in olla
 seu patina.
 Θεᾶτρων, u, h, theatri magister, qui thea-
 trum conduxit suo periculo. Ex ἀνίσταμαι.
 Θεᾶφον, u, τὸ, sulphur. A θεῶν, id. et ἄπται.
 Θεᾶφος, u, h, sulphur. Ab eod.
 Θεῖ, 3. sing. imp. ind. act. Ion. pro θεῖτε, a
 θεῖω.
 Θεῖον, sulphur, Pœt. et Ion. pro θεῖον. Καθα-
 ρὸν δὲ πυρῶναι δῶμα θεῖον, Theocr. 24, 94.
 Θεῖον, u, fut. ὠσω, sulphure perfumo, vel expi-
 o, lustro. Ὁρῶ θεῖον μέγαρον, Odys. 22, 482. A θεῖον pro θεῖον.
 Θεῖον, Ion. pro θεῖω, Hom.
 Θεῖμενος, præ. part. med. Ion. et per contr.
 pro θεῖμενος, ex θεῖμενος, a θεῖομαι.
 Θεῖω, idem quod θεῖω, admiror, Hes.

Θεγενής, eos, h, h, Deo genitus, Deo natus.
 Ex Θεός et γένωμαι, nascor.
 Θεηγορέω, Deum pronuncio aliquid; (2) di-
 vina loquor. Ex ἀγορεύω.
 Θεηγόρος, u, h, divina loquens, digna Deo
 loquens; (2) vates, propheta; (3) theolo-
 gus. A πράξ.
 Θεηδόκος, u, h, Deo seu rerum divinarum
 susceptor. Ex δέχομαι.
 Θεηδόχος, u, h, idem.
 Θεῖος, pro θεῖος, Bion.
 Θεῖλος, u, h, h, actus, a Deo impulsus, a
 Deo immissus. Ex ἱλαίνω.
 Θεῖμα, ἄτος, τὸ, Ion. pro θεῖμα.
 Θεῖμαχία, θεῖμαχος, vide θεῖμαχία, et -χος.
 Θεῖμοσύνη, ns, h, speculatio, contemplatio. A
 θεῖμα, onos, h, spectator, Ion. pro θεῖμα.
 Θεῖπολῆς, u, fut. ἴσων, Deorum simulacra cir-
 cumfero et stipem corrogo. A πολῖα.
 Θεῖπῶλος, h, h, Dei minister. A πολῖα.
 Θεῖς, dat. plur. Ion. pro θεῖς, a θεῖα.
 Θεῖσασθαι, aor. 1. inf. med. Ion. pro θεῖσα-
 σθαι, a θεῖομαι.
 Θεῖσαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. Ion. pro
 θεῖσεται.
 Θεῖτης, u, h, spectator, Ion. pro θεῖτης.
 Θεῖτοκος, vide θεῖτοκος.
 Θεῖτος, h, ὁν, Ion. pro θεῖτος.
 Θεῖα, as, h, amita; (2) matertera. A θεῖος.
 Θεῖζω, f. ὠσω, divinum instinctum immitto;
 (2) divino afflatu incito; (3) pass. adflatus
 sum divinitus. Θεῖζαι τελευταῖς, Philostr.
 A θεῖος. Hinc
 Θεῖσμος, u, h, adflatus numinis; (2) supersti-
 tiosa religio; (3) preces, quibus Dei opem
 imploramus, aut Dei fidem obtestamur.
 Θεῖσικῶς, afflatu numinis, Poll.
 Θεῖς, 3. sing. præ. ind. act. Ion. vel Bacot.
 pro θεῖς, a θεῖω.
 Θεῖν, aor. 2. opt. act. verbi τίθημι.
 Θεῖνός, h, ὁν, admirandus, pro θεῖνός.
 Θεῖνός, idem quod θεῖνός, Ar.
 Θεῖκός, h, ὁν, divinus. A θεῖος.
 Θεῖκός, adv. divine; (2) Deum respiciendo,
 Deum referendo. A θεῖός.
 Θεῖλοπιδεύω, in aprico exsiccō, insolo. A
 Θεῖλοπιδόν, u, τὸ, locus apricus; pro εἰλόπιδον
 ex εἰλην et πιδόν.
 Θεῖναι, posuisse, aor. 2. inf. act. verbi τίθημι.
 ΘΕῖΝΑΙ, ferio, percutio, Il. 6, 135.
 Θεῖοδότης, h, divinum numen domans, Suid.
 Θεῖοδότης, on, a Deo seu Diis exstructus. A
 θεῖω.
 Θεῖοι, gen. sing. Ion. pro θεῖοι, a θεῖος.
 Θεῖομεν, aor. 2. conj. act. verbi τίθημι.
 Θεῖον, u, τὸ, sulphur.
 Θεῖοποιός, idem quod Θεῖοποιός, Sibyl.
 Θεῖος, εἶα, εἶον, divinus, ad Deum pertinens.
 Hinc τὸ θεῖον, u, divinitas; (2) numen divi-
 num; (3) providentia divina; (4) res quæ-
 que mirabilis.
 ΘΕῖΟΣ, u, h, patris vel matris frater; avun-
 culus, patruus. Θεῖος, absolute pro ὁ πρὸς
 πατέρα θεῖος, Eur. Iphig. Taur. 930.
 Θεῖοτέρως, adv. divinius, Herodot. 1, 122. A
 θεῖοτερος, comp.
 Θεῖότης, ητος, h, divinitas, divina majestas.
 Θεῖοφᾶγος, is, quem Di edunt, delicatus.
 Θεῖοχρως, contr. Θεῖοχρως, u, h, sulphuris
 colorem habens, luridus. Ex θεῖον et χρῶς,
 color.
 Θεῖω, u, fut. ὠσω, Deo seu Diis consecro; (2)
 sulphure perfumo. Ex θεῖος vel θεῖον.
 Θεῖτο, 3. sing. aor. 2. opt. verbi τίθημι. Εἰ
 γὰρ . . . γὰρ δὲ φίλων Ἰνᾶχῃ θεῖτ' ἀνήτας, uti-
 nam terram Inachi sibi conciliet beneficiis!
 Eurip. Suppl. 369-371.
 Θεῖω, curro, metri causa pro θεῖω.
 Θεῖωδης, eos, h, h, sulphureus. Θεῖωδης λατρεῖα,
 Aret. A θεῖον.
 Θεῖως, adv. divine, divinitus, divina sorte.
 Θεῖωσα, a. 1. ind. act. Ion. pro θεῖωσα, a θεῖω.
 Θεῖωσιμῶς, on, suavia, blanda loquens, ora-
 tione permulcens animum.
 Θεῖγίνες, Hesychio sunt οἱ τελεῖγίνες, præstigia-
 tores; venefici; versipelles. A θεῖγιναι.

Θεῖλγιναι, u, τὸ, delinimentum; illecebræ.
 Ὁ φίλον ὕπνον θεῖλγιναι, Eurip. Orest. 211.
 Θεῖλγιναι, ἄτος, τὸ, delinimentum. Ab eod.
 Θεῖλγομένη, gestiens, præ. part. pass. f. g. A
 ΘΕῖΛΓΩ, fut. ξω, mulceo, delinio, demulceo;
 (2) decipio, seduco; (3) lædo; (4) tene-
 bras induco. Αὐτὰρ Ἀχαιῶν θεῖλγε νόον, Il.
 12, 254. Πολλ' Ἀγαμέμνονεν ἀλοχον θεῖλ-
 γεσσ' ἐπίσσαν, Odys. 3, 264.
 Θεῖλμος, voluntarius, spontaneus. Θεῖλμον
 πῶμα χύσαι, Eschyl. Suppl. 1034.
 Θεῖλμος, idem quod θεῖλμον, Esch.
 Θεῖλμα, ἄτος, τὸ, voluntas. A θεῖω.
 Θεῖλμος, h, voluntarius, lubens, Vel. Lex.
 Θεῖλμων, onos, h, h, spontaneus, volens.
 Θεῖλπος, u, h, volitio, voluntas.
 Θεῖλσος, fut. 1. ind. act. verbi θεῖω.
 Θεῖλσος, u, h, qui vult, qui libenter facit; (2)
 æmulator.
 Θεῖλσος, h, ὁν, cupitus, expetitus.
 Θεῖλσος, h, h, delinitor. A θεῖλγω.
 Θεῖλσος, u, τὸ, illecebra. Ab eod.
 Θεῖλσος, u, h, cui delinendi seu ob-
 lectandi vis inest; (2) blandus; (3) pel-
 lax. Λόγος θεῖλσος, Eurip. Hippol. 478.
 Ab eod.
 Θεῖλσις, h, delinens, v. gr. cantilena.
 Θεῖλσις, u, h, idem.
 Θεῖλσος, u, τὸ, delinimentum.
 Θεῖλσος, u, h, adulatrix, blandiens, Suid.
 Θεῖλσος, on, homines permulcens, suavis.
 Θεῖλσος, contr. Θεῖλσος, u, h, demulcens;
 (2) decipiens.
 Θεῖλσος, onos, h, h, animum delinens. Ex
 θεῖλγω et φέρω.
 Θεῖλσος, h, pro θεῖλσος, V. L.
 Θεῖλσος, præ. part. act. f. g. Dor. pro θεῖλσος, a
 θεῖω.
 Θεῖλσος, u, h, idem quod θεῖλσος.
 Θεῖλσος, 3. pl. præ. ind. act. Dor. pro θεῖλ-
 σος.
 Θεῖλσος, u, τὸ, fundamentum. A θεῖω at
 λυμενον videtur mera terminatio, Ern.
 Θεῖω, fut. θεῖω, volo; (2) opto; (3) delec-
 to; (4) possum. Ab ἱθαῖω.
 Θεῖω, ἄτος, τὸ, positio, positum, appositum,
 expositum, aut depositum, unde et pecunia
 apud trapezitam posita; (2) legio provin-
 ciæ imposita; (3) ipsa provincia; (4) pro-
 positio apud Rhetores; (5) horoscopus, sidus
 natale. A τίθημι, pono.
 Θεῖωσις, fut. ἴσων, depono, repono; (v) thema
 facio, horoscopum constituo.
 Θεῖωσις, h, ὁν, positivus; (2) primitivus,
 apud Grammaticos; (3) provincialis; (4)
 præmium propositum habens pecuniarum,
 epith. ludi seu certaminis. A θεῖω.
 Θεῖωσις, u, h, positio casus; (2) positus,
 statio; (3) thematis astronomici erectio.
 A θεῖωσις.
 Θεῖωσις, u, τὸ, fundamentum. A θεῖωσις.
 Θεῖωσις, u, τὸ, idem.
 Θεῖωσις, Pœt. et Dor. pro θεῖωσις.
 Θεῖωσις, τὸ, pro θεῖωσις, metri causa.
 Θεῖωσις, h, ὁν, fundamentalis.
 Θεῖωσις, adv. funditus. A seq.
 Θεῖωσις, u, h, qui in fundamento seu
 fundamenti loco ponitur.
 Θεῖωσις, f. ὠσω, fundamentum jacio. Σὺ κατ'
 ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν θεῖωσις, Heb. 1, 10.
 Θεῖωσις γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν, Matt. 7, 25.
 Hinc
 Θεῖωσις, u, h, fundatio, fundamenti sub-
 structio.
 Θεῖωσις, u, h, fundator, qui fundamentum
 ponit. Ab eod.
 Θεῖωσις, aor. 2. inf. act. Ion. pro θεῖωσις, a τίθημι.
 Θεῖωσις, aor. 2. inf. act. Dor. pro θεῖωσις.
 Θεῖωσις, h, h, modestus, plenus pudoris.
 A θεῖωσις, gravis, Hes. et φέρω. V. Ern.
 Θεῖωσις, h, modesta, pudibunda. Ab eod.
 et ἄψ. Vide θεῖωσις.
 ΘΕῖΩΣΙΣ, u, τὸ, fundamentum.
 Θεῖωσις, idem quod θεῖωσις, Pind.
 Θεῖωσις, on, legitime nexus, seu plexus.
 Epith. coronæ.

ΘΕΜΙΣ, *ἴσος*, vel *ἴδος*, ἡ, lex; (2) institutum; (3) jus, fas; (4) Dea juris, sive justitiae, consiliorumque et oraculorum praeses. In plur. *Θέμισες*, tributa, vectigalia; (2) oracula, vaticinia; (3) consilia; (4) leges, statuta.

Θεμισκρίων, ὁ, recte, bene imperans. A κριῶν al. Θεμισκρίων, jus administrans. A κριῶν.

Θεμιστοκος, ὁ, justus inspector seu curator.

Θέμις, justitiam, acc. sing. a Θέμις.

Θεμιστιός, εἰς, εἰον, justus. Ab eod.

Θεμισυτὸν, lege sanctum, Hes. A

Θεμισυός, fut. εἰσώ, do jura et leges; (2) vaticinor, do responsa et oracula; (3) impero.

Θεμισυίδι δὲ ἕκαστος παῖδων ἢ δ' ἄλλωων, Od. 9, 114. Ab eod.

Θεμισίων, gen. pl. Ion. pro Θεμισῶν, a

Θεμιστός, ἡ, ὁν, legibus congruus, justus. A Θέμις.

Θεμιστοπύλος, α, ὁ, ὅ, qui circa leges et reddenda jura versatur, legis peritus; (2) judex. Ex Θέμις et πύλος, versor.

Θεμιστῆχος, α, ὁ, jus dicens, juris antistes. A Θέμις et ἔχων.

Θεμισυός, υός, ἡ, Dea justitiae, V. L.

Θεμιστωρ, ὁρος, ὁ, justus; (2) prudens; (3) aequus. A Θέμις.

Θεμιστός, ἡ, ὁν, justus, licitus. Ab eod.

Θεμιστός, adv. juste, licite, legitime.

Θεμισώ, ὦ, fut. ὤσω, admoveo, accedere cogo.

Θεμισώ δὲ χέριον κινέσθαι, Odys. 9, 486. A Θείω, ὁμο, sc. in conspectu.

Θεν, particula, significans in compositione motum de loco, v. gr. θρονάθεν, de caelo.

ΘΕΝΑΡ, ἄρος, τὸ, vola manus et pedis. Βαμμοῖο θίνωρ, periphraze pro βωμῶς, ara, Pind. Pyth. 4, 367.

Θεράζω, fut. ἴσω, percutio. A θένω.

Θένω, pulso, tundo. Τῷ σκέλει θένει τὴν πύσαν, Aristoph. Av. 54. Τὴν γνάθον βέλει θένω; Id. Lys. 823. A θένω.

Θεόβλαβεια, ας, ἡ, laesio Deorum, impietas; (2) dira stoliditas, vel ut divinitus immissa.

Θεόβλαβεία, ὦ, fut. ἴσω, divinitus punior. A Θεόβλαβης, εἰς, ὁ, ὅ, cui Deus mentem eripuit, divinitus mente captus; (2) in Deos contumeliosus; (3) adverso numine agens; (4) a Deo reprobatus. (1) ὧσε Θεόβλαβης εἶον, utpote lymphatus, Herodot. 1, 127. E βλάπτω.

Θεόβλαβής, adv. dementer, furiose.

Θεογάμια, ὦν, τὰ, festum Proserpinae. Ex Θεός et γάμος.

Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptismus.

Θεογένητος, α, ὁ, ὅ, a Deo ortum habens, a Deo genitus; (2) baptizatus. Ex Θεός et γένωμαι.

Θεογενής, εἰς, a Deo ortum habens, a Deo genitus. Ἀλλὰ θείος τοι καὶ Θεογενής, Soph. Antig. 834.

Θεόγληνος, α, ὁ, ὅ, divinas, i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, aspectu divino praeditus, Nonnus. A γλήνη.

Θεόγλωσσος, ὁ, ὅ, ἡ, cui divina est lingua.

Θεόγνια, ὦν, τὰ, Dei natalis, pro Θεογονία.

Θεογνωσία, ας, ἡ, eognitio Dei; (2) religio orthodoxa. A γινώσκω.

Θεογνώσις, α, ὁ, ὅ, Dei cognitio, carus.

Θεογονία, ας, ἡ, Deorum generatio, Deorum ortus et origo. A γίνωμαι.

Θεογόνος, ὦν, a Deo natus. Τὸν ἀπὸ Θεογόνων γάμων, Eurip. Or. 346.

Θεογράψος, ὁ, ὅ, ἡ, a Deo scriptus.

Θεοδύμων, ὦν, ὁ, ὅ, Deum excipiens; (2) rerum divinarum peritus, divinus. A θεύωμαι.

Θεοδύτης, ὦν, ὁ, ὅ, ἡ, Deum capax videre, Synes.

Θεοδύτης, α, ὁ, ὅ, ἡ, a Deo laesus; (2) Dei noxa illatus. A δηλέω.

Θεοδιδάκτος, α, ὁ, ὅ, ἡ, a Deo doctus. A διδάσκω.

Θεοδότης, εἰς, ὁ, ὅ, ἡ, a Deo in orbem agitatus, instinctu Dei editus. A δίνω.

Θεοδότης, ὁ, Deum vestigans, Synes.

Θεοδότης, ὁ, Deum vestigans, Synes.

Θεοδότης, ὁ, Deum vestigans, Synes.

Θεοδότης, ὁ, Deum vestigans, Synes.

Θεοδότης, α, ὁ, ὅ, ἡ, divinitus aedificatus.

Θεοδόκος, et Θεοδόχος, ὦν, sacer, de templo, quia Deum δέχεται. Τίς οὖν Θεοδόκων ὑπερτελής; Eurip. Ion. 1549. Sed Piersonus ad Mœridem, p. 271, legit Θεοδόκων, quod verum credo.

Θεοδοσία, ἡ, cultus Dei per victimas quae Deo redduntur.

Θεοδόσιος, α, ὁ, ὅ, ἡ, divinitus datus:

Θεοδόσιος, α, ὁ, ὅ, ἡ, idem. A δίδωμι.

Θεοδόρητος, ὦν, idem.

Θεοδορέω, ὦ, fut. ἴσω, sancte vivo. A δρέω.

Θεοδόρμος, ὦν, sancte vivens.

Θεοείδεια, ας, ἡ, similis Deo forma. A

Θεοείδης, εἰς, ὁ, ὅ, ἡ, Deo similis, Dei formam habens, Il. 2, 623. Ab εἶδος.

Θεοείδως, adv. Deo similiter, ita ut Dei figuram repraesentet, divine. A praec.

Θεοείκελος, α, ὁ, ὅ, ἡ, Deo similis, Il. 1, 131.

Θεοείχθια, α, ὁ, ὅ, ἡ, idem quod Θεοβλάβεια.

Θεοεχθρία, ἡ, idem, cui Diis sunt ἐχθροί.

Θεόθεν, adv. a Deo, divinitus. Φθόνος Θεόθεν, deorum livor. Φθόνος νυν εἰλε Θεόθεν, Eurip. Or. 972. Τὸ Θεόθεν, quod est a diis immis-

sum. Διμύειναι τὰν πᾶν ἀλλὰν, καὶ τὸ Θεόθεν, Eurip. Phœn. 264.

Θεόδωτος, α, ὁ, ὅ, ἡ, Deo immolatus. A θύω.

Θεοίνια, ὦν, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, sacrum Bacchi, Hes. Suid. A θείνος.

Θεοίνων, α, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Θεοίνος, α, ὁ, Deus vini, Bacchus, Suid.

Θεοῖο, Dei, gen. sing. Ion. pro Θεῷ, a Θεός.

Θεοῖσα, part. act. Dor. pro θείσα, a θείω.

Θεοῖτα, cicuterit, 3. sing. aor. 2. opt. med.

Θεοῖσθηλος, α, ὁ, ὅ, ἡ, qui res divinas cauponatur et quaestui habet.

Θεοκατασκευάστος, ὦν, a Deo paratus, seu Deo, in honorem Dei, factus. A κατασκευάζω.

Θεοκέρυξ, υκος, ὁ, praeco Dei seu sacrorum.

Θεοκίνητος, ὦν, a Deo commotus, concitus.

Θεοκλήμενος, pro Θεόκλητος, V. L.

Θεόκλητος, α, ὁ, ὅ, ἡ, a Deo vocatus; (2) quo vel in quo Deus invocatur. A καλέω.

Θεοκλήτεια, ὦ, fut. ἴσω, Deum invoco, sc. ut preces meas audiat; (2) Deum audio, Deo obedio. (1) Θεοκλήτεια δ' ἀδικα παθῆσα, Eurip. Med. 207. Κυρίον Θεοκλήτεια, Quirinum pro deo, tanquam deum, invocare, Plutar. in Rom. Θεοκλήτεια, cum diis colloqui seu conversari. Τὸ μακρινὸν ἐστὶ καὶ Θεοκλήτεια γένος, Plutar. de Genio Socr.

Θεοκλήτεις, εἰς, ἡ, Deorum imploratio, Dei invocatio, item execratio.

Θεοκλήτος, α, ὁ, ὅ, ἡ, a Deo honoratus.

Θεόκλητος, α, ὁ, ὅ, ἡ, a Deo elaboratus, i. e. divinus. A κάμνω.

Θεοκοῖρνος, ὦν, admodum divinus, Synes.

Θεοκόλλητος, ὦν, Deo adhærens, qu. adglutinat.

Θεοκράτος, ὦν, a Deo perfectus, effectus. A κραίνω.

Θεοκράτεια, ας, ἡ, Dei imperium. A κράτος.

Θεοκρίτος, α, ὁ, ὅ, ἡ, divino judicio electus. A κρίνω.

Θεοκτίσις, et Θεοκτίσις, α, ὁ, ὅ, ἡ, a Deo creatus, a Deo institutus. A κτίζω.

Θεοκτόνεια, ας, ἡ, Dei caedes. A

Θεοκτόνος, α, ὁ, qui Deum interfecit. Voces Eccles.

Θεοκῶμων, ὦν, ὁ, ὅ, ἡ, divinus, Synes.

Θεολαμπής, εἰς, a Deo illustratus, divinum splendorem habens. A λάμπω.

Θεόληπτος, α, ὁ, ὅ, ἡ, numine adflatus, a numine correptus. A λαμβάνω.

Θεοληψία, ας, ἡ, numinis adflatus seu instinctus.

Θεολογία, ὦ, fut. ἴσω, de Deo loquor, de rebus divinis dissero: Θεολογούμενα, ea quae de Diis feruntur; quae theologice disputantur.

Θεολογία, ὦ, fut. ἴσω, de Deo loquor, de rebus divinis dissero: Θεολογούμενα, ea quae de Diis feruntur; quae theologice disputantur.

Θεολογία, ὦ, fut. ἴσω, de Deo loquor, de rebus divinis dissero: Θεολογούμενα, ea quae de Diis feruntur; quae theologice disputantur.

Θεολογία, ὦ, fut. ἴσω, de Deo loquor, de rebus divinis dissero: Θεολογούμενα, ea quae de Diis feruntur; quae theologice disputantur.

Θεολογία, ὦ, fut. ἴσω, de Deo loquor, de rebus divinis dissero: Θεολογούμενα, ea quae de Diis feruntur; quae theologice disputantur.

Θεολογία, ὦ, fut. ἴσω, de Deo loquor, de rebus divinis dissero: Θεολογούμενα, ea quae de Diis feruntur; quae theologice disputantur.

Θεολογία, ὦ, fut. ἴσω, de Deo loquor, de rebus divinis dissero: Θεολογούμενα, ea quae de Diis feruntur; quae theologice disputantur.

theologiae peritus; (3) theologiae deditus.

A Θεολογία.

Θεολόγος, α, ὁ, ὅ, ἡ, theologus, qui de Deo disserit, rerum divinarum consultus apud Eccles. qui divinitatem Christi defendit scriptis.

Θεολωβήτης, ὁ, in numina contumeliosus, Man.

Θεορῆντης, εἰς, ὁ, ὅ, ἡ, Decorum instinctu furens, cui furor a Diis immisus est. Θεορῆντης λύσση θυμῶς, divinitus immissa rabie victus, Eurip. Or. 843. A μαίνωμαι.

Θεορῆντία, ας, ἡ, divinitus, instinctu divinus.

Θεορῆντία, ὦ, f. ἴσω, vaticinor instinctu divino.

Θεορῆντης, εἰς, ὁ, ὅ, ἡ, vates.

Θεορῆχων, ὦ, fut. ἴσω, cum Deo pugno, Deo repugno, Act. 29, 9. A Θεομάχος.

Θεορῆχια, ας, ἡ, Deorum pugna. A

Θεορῆχος, α, ὁ, ὅ, ἡ, cum Deo pugnans, Deo repugnans. A μάχομαι.

Θεορῆς, 1. pl. aor. 2. conj. act. Poet. pro θῶμεν, a τίθημι.

Θεορῆς, idem quod Θεομάχος, seu Θεομάχος, Pind.

Θεορῆντία, ας, ἡ, ira divina, ira Dei seu Deorum. A μήνις.

Θεορῆτης, ὦν, ὁ, rerum divinarum consultus, peritus.

Θεορῆτης, ὦν, divina sapio, divino spiritu agor, Hes. A

Θεορῆτης, εἰς, ὁ, ὅ, ἡ, divina sapiens, divina consulens. A μήνις.

Θεορῆτης, ἡ, Dei mater, Maria.

Θεορῆτης, ας, ἡ, Dei imitatio. A μιμῆσθαι.

Θεορῆτης, α, ὁ, ὅ, ἡ, ad imitationem Dei factus et institutus. Ab eod.

Θεορῆτης, adv. imitando Deum, imitatione Dei. A praec.

Θεορῆτης, εἰς, ὁ, ὅ, ἡ, Deo invisus. A μῖσος.

Θεορῆτης, εἰς, ὁ, ὅ, ἡ, qui Deum odit.

Θεορῆτης, adv. odio Dei, impie.

Θεορῆτης, α, ὁ, ὅ, ἡ, divinitus acceptus, praestantissimus; (2) a Deo aliqua re ornatus, felicissimus. A μοῖρα.

Θεορῆτης, seu Θεορῆτης, ἡ, fatum, Call.

Θεορῆτης, seu Θεορῆτης, idem quod Θεορῆτης, divina infictus manu, Ar.

Θεορῆτης, εἰς, ὁ, ὅ, ἡ, sceleratus, abominandus. A μῖσος.

Θεορῆτης, gen. pl. praes. part. act. verbi θείω.

Θεορῆτης, ὦν, τὰ, festum in omnium Deorum honorem institutum. A ξίφος.

Θεορῆτης, ὁ, epith. Apollinis.

Θεορῆτης, εἰς, ὁ, ὅ, ἡ, Deo natus.

Θεορῆτης, α, ὁ, ὅ, ἡ, divinitus traditus; (2) divinitus institutus. A παραδίδομαι.

Θεορῆτης, α, ὁ, ὅ, ἡ, a Deo productus. A παράγω.

Θεορῆτης, ὁ, Dei pater, epith. Davidis.

Θεορῆτης, εἰς, ὁ, ὅ, ἡ, parens seu obediens Deo, fidelis, pius. A πείθομαι.

Θεορῆτης, ας, ἡ, obedientia adversus Deum.

Θεορῆτης, α, ὁ, ὅ, ἡ, a Deo missus.

Θεορῆτης, ας, ἡ, ignorantia veri Dei. A πλανῶμαι.

Θεορῆτης, ὦ, f. ἴσω, Deos fingo; (2) in numerum Deorum refero. A

Θεορῆτης, α, ὁ, Deorum confictor; (2) Deus, rerum omnium effictor.

Θεορῆτης, ας, ἡ, Deorum confictio.

Θεορῆτης, ὦν, Deorum metu tacitus, supersticiosus. A πλήσσω, (nisi est Θεορῆτης, a πτήσσω, Ern.)

Θεορῆτης, α, ὁ, ὅ, ἡ, divinitus inspiratus, (vel rectius, Deum spirans, mentem divinam referens, Ern.) A πνέω.

Θεορῆτης, ὦ, fut. ἴσω, Deum seu Deos facio. Θεορῆτης τὴν κοιλίαν, Luc. A Θεορῆτης.

Θεορῆτης, ἡ, confictio Deorum; (2) fabricatrix religiosorum simulacrorum. A praec.

Θεορῆτης, ὦ, ὁ, qui Deos seu Deorum simulacra facere potest; unde Θεορῆτης, sub. τέχνη, Poll.

Θεορῆτης, α, ὁ, Deorum fabricatio, simulacrorum Deos representantium effictio.

Θεορῆτης, ὦ, ὁ, ὅ, ἡ, qui Deos seu Deorum imagines fabricatur. Ex Θεός et ποίω.

Θεοπαλία, ὦ, circa Deos versor, Deos fingo, Deorum simulacra fabricor. A παλία.
 Θεόπαιστος, ον, divinitus datus, divinus.
 Θεοτόκτος, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo elaboratus, factus, structus. A πνοία.
 Θεοπαγία, ας, ἡ, divina actio. A πάσσω.
 Θεοπερασία, ας, ἡ, magnificentia Deo digna. A Θεοπερατής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, Deo conveniens, divinus. Hinc τὸ Θεοπερατής, ἴος, divinum decus, divina majestas. Ex Θεός et πέριαι.
 Θεοπερατός, αὐτ, ut Deum decet, Deo convenienter, divino modo.
 Θεοπροπέω, ᾧ, fut. ἥσω, vaticinor. Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι Θεοπροπέων ἀγορεύεις, Il. 1, 109.
 Θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio, vaticinium, oraculum.
 Θεοπροπιν, τὸ, idem. A
 Θεοπρόπος, α, ὁ ἔξ ἡ, vates; (2) Dei propheta. Ex Θεός et πρόπαι, (vel potius a προέπω, qui loco Dei loquitur, Ern.)
 Θεοπρόπος, adj. fatidicus. Τῆπος Θεοπρόπον, vox fatidica, oraculum, Soph. Trach. 822.
 Θεόπτης, α, ὁ, qui Deum videt; (2) qui Deum sublimius contemplatur, ap. mysticos. Ab ὁπταμαι.
 Θεοπτία, ας, ἡ, visio Dei, seu divina Dei conspectus. A Θεόπτης.
 Θεοπτικός, ἡ, ὄν, Deum videns. Ab eod.
 Θεοπόλεμος, ὁ, Deo bellum inferens, Cyr.
 Θεόπτυστος, ον, Deo invisus.
 Θεόπρος, α, ὁ ἔξ ἡ, divinitus seu cœlitus accensus. Ex Θεός et πύρ.
 Θεόργητος, ον, idem quod Θεμανής.
 Θεοργόν, ὅ, τὸ, quod fit a Deo. Ab ἔργον.
 Θεορρησώδης, ης, ἡ, institutio, doctrina divina; (2) institutio quæ viva voce fit. A
 Θεορρημῶν, ονος, ὁ ἔξ ἡ, qui divina loquitur, divina locutus.
 Θεόρητος, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo dictus; (2) divinus. A ῥέω, dico.
 Θεόρροπος, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo profluens. A ῥέω.
 Θεόρτος, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo missus, datus. Ab ὄρω.
 ΘΕΟΣ, α, ὁ, Deus, ἡ Θεός, Euripid. Androm. 130. et ἡ Θεά, Dea; (2) sol. Τὰ Θεῶν, cultus deorum, Eurip. Iphig. in Aul. 24. Πρώτα μὲν τὰ τῶν Θεῶν σκοπεῖν κελεύω, Id. Suppl. 301. Πάντα γὰρ τὰ τῶν Θεῶν εἰς ἀφανὲς ἔπει, Id. Iphig. in Taur. 476. (2) δύνοντος ἄρτι τῷ Θεῷ, occidente jam sole, Appian. Bell. Civ. 4, 79.
 Θεόδοτος, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo divinitus datus.
 Θεόδοτος, ον, idem. A δῶρον.
 Θεοδέξιος, ας, ἡ, Dei cultus, religio.
 Θεοδέξω, ᾧ, Deum colo. A
 Θεοδέξιος, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, religiosus. A δέξω.
 Θεοδέξω, αὐτ, pie.
 Θεόδοτος, α, ὁ ἔξ ἡ, Dei instar colendus, venerabilis, venerandus. Ex Θεός et σεπτός.
 Θεοδέπτης, ας, ὁ, Dei cultor, pius. "Ὅδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ καὶ Θεοδέπτης, Eurip. Hipp. 1364.
 Θεοσεχρία, ας, ἡ, odium et inimicitia in Deum, Dei odium, impietas. Ab ἔχθρα.
 Θεοσημία, ας, ἡ, signum divinitus editum, miraculum; (2) oraculum. A σημεῖον.
 Θεοσημνῶν, ᾧ, Deos honoro, Deos colo.
 Θεοσημία, ας, ἡ, rerum divinarum scientia, Theologia. A
 Θεοσηφός, α, ὁ ἔξ ἡ, rerum divinarum consultus, Theologus. Ex Θεός et σοφός.
 Θεόστροφος, ον, a Deo genitus. A στροφή.
 Θεόστροφος, et Θεόστροφος, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo impulsus, divinus, a Deo profectus, Æsch. Prom. 116. A στροφή.
 Θεόστροφος, α, ὁ ἔξ ἡ, Dei amans, Nonnus. A στροφή.
 Θεοστροφίης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, Deo odiosus, Deo invisus. A στροφή.
 Θεοστροφίης, ον, idem.
 Θεοστροφία, ας, ἡ, odium Dei. A Θεοστροφίης.
 Θεοσφύλις, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, sacrilegus. A σφύλις.
 Θεοσφύλις, ον, Deo conjungens. A συνάγω.
 Θεοσφύλις, ον, Deum commendans, laudans, (vel a Deo commendatus.) A συνίστημι.
 Θεόταυρος, ὁ ἔξ ἡ, Deus taurus, epith. Jovis.

Θεοτίμωτος, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo prodigiose proficiens. A τίμας.
 Θεοτιμής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, Deum delectans, Deo gratus, Nonnus. A τίμαω.
 Θεοτιμωτός, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo factus.
 Θεότης, ητος, ἡ, deitas. A Θεός.
 Θεοτίμητος, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo honoratus; (2) honore adficiendus, venerandus. A τιμάω.
 Θεοτίμος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem. A τιμή.
 Θεοτόκος, α, ἡ, Deum pariens, Dei genitrix. A τίκτω.
 Θεοτοκος, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo natus.
 Θεοτρέπτος, ον, a Deo conversus in aliquem. A τρέπω. (2) a Deo altus. A τρέπω.
 Θεοτύπια, ας, ἡ, conformatio cum Deo.
 Θεωδέα, ας, ἡ, pietas, religio, Nonnus. A Θεωδής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, Deo similis, religiosus, pius, Deo acceptus. Ex Θεός et εἶδος.
 Θεωδόχος, α, ὁ ἔξ ἡ, Dei seu rerum divinae susceptor, Deum seu res divinas capiens; (2) epith. templorum et Mariæ. A δέχομαι.
 Θεωργία, ας, ἡ, opus divinum, sacrorum administratio.
 Θεωργικός, ἡ, ὄν, ad sacra pertinens; (2) in sacris frequens, diligens; (3) Θεωργική, sc. ἐπιστήμη, scientia sacrorum.
 Θεωργός, α, ὁ ἔξ ἡ, qui sacris operatur. Ab ἔργον.
 Θεορῆναι, ας, ἡ, Dei adspectus; (2) nativitas filii Dei. A ρῆναι.
 Θεοράνεια, αν, τὰ, et Θεοράνεια, αἱ, festum solenne quod illo die celebratur quo Deus hominibus apparuit. Apud Christianos festum nativitatis Christi; item trium regum.
 Θεοράντος, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo declaratus aut manifestatus.
 Θεοράντωρ, ας, ὁ, sacerdos; (2) theologus.
 Θεοράττω, fut. ἴσω, vaticinor, Hes. A
 Θεοράτος, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo pronunciatus, oraculo editus. A ρημί.
 Θεορῆγτος, ον, idem.
 Θεορῆγης, ἴος, divinitus lucens, Jo. Dam.
 Θεορῆμος, α, ἡ, deliquis, Man.
 Θεορῆλῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, Deo gratus; (2) amans Deorum; (3) imprimis felix, beatus.
 Θεορῆλῆς, ας, ἡ, amor Dei; (2) amicitia et familiaritas cum Deo. A
 Θεορῆλῆς, α, ὁ ἔξ ἡ, Dei amans, amicus Dei, Deo gratus. Ex Θεός et φίλος.
 Θεορῆλῆς, αὐτ, feliciter, beate.
 Θεορῆν, αὐτ, divinitus. Ex Θεός et φιν.
 Θεορῆτος, α, ὁ ἔξ ἡ, Deum timens, Hes.
 Θεορῆμαι, ἔμαι, divino numine adflatus sum. Παραδόξως τὰ τῷ Διὶ κλέρον βασιλεῖα κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῷ Διὶ δυνάσθαι Θεορῆται, Longin. 15. A Θεορῆτος. Hinc
 Θεορῆσις, ἴος, ἡ, inspiratio divina.
 Θεορῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, qui numine agitur, numine adflatus.
 Θεορῆσις, αὐτ, divino numine, instinctu.
 Θεορῆσις, ας, ἡ, numinis adflatus, Sterph. A
 Θεορῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, Deum ferens; (2) divinus. A φέρω.
 Θεορῆσις, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, a Deo pronunciatus; (2) divina loquens. A φράζω. Hinc
 Θεορῆσις, ας, ἡ, consilium divinum, oraculum divinum.
 Θεορῆσις, ον, α, qui ex Deo loquitur, in quo Deus loquitur.
 Θεορῆσις, ον, α, ὁ ἔξ ἡ, divina mente præditus, vates, propheta. Ex Θεός et φέρω.
 Θεορῆσις, ης, ἡ, pietas, religio, qua scilicet divina sapimus. A Θεορῆσις.
 Θεορῆσις, ον, a Deo defensio, custoditus. A φέρω.
 Θεορῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo servatus, qui est in Dei tutela. A φυλάσσω.
 Θεορῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo plantatus. A φύνω.
 Θεορῆσις, ας, ἡ, numinis instinctu afflatus vaticinor. Καθάπερ ἐν Τροφῶνι λόγος Θεορῆσις τὸς ὑπελθόντας, Heliodor. Æthiop. 2.
 Θεορῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo insculptus, impressus, scriptus. A χαρασσω.
 Θεορῆσις, ας, ἡ, diræ, Phil. A χολῶσθαι.

Θεορῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, iratum Deum habens; (2) dirus, Phil.
 Θεορῆσις, effatus a Deo. Θεορῆσις γὰρ λόγια τὸς νόμους εἶναι ὑπολαμβάνοντες, Philo Judæus, 2, 577.
 Θεορῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, a Deo unctus. A χρίω.
 Θεορῆσις, α, fut. ἴσω, Deum facio. Ex Θεός.
 Θεορῆσις, ης, ἡ, ancilla, famula.
 Θεορῆσις, α, τὸ, ancilla. Dim.
 Θεορῆσις, ἴος, ἡ, ancilla. A Θεορῆσις.
 Θεορῆσις, ας, ἡ, famulus, ministerium; (2) famuli, ministri, servi, comitatus, satellites; (3) observantia, obsequium; (4) cultus qui exhibetur; (5) cultus arborum, herbarum, plantarum; (6) sanatio, medela; (7) recreatio, refectio; (8) indulgentia in quovis genere, cum fovemus aliquid, &c. A Θεορῆσις.
 Θεορῆσις, dat. sing. aor. l. part. pass. f. g. verbi Θεορῆσις.
 Θεορῆσις, αὐτος, τὸ, cultus quo demeremur vel conciliamus; (2) id quod sanandum proponitur. Ab eod.
 Θεορῆσις, ας, ἡ, curatio, sanatio; (2) supplicatio. Ab eod.
 Θεορῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, medicabilis, sanabilis. Ab eod.
 Θεορῆσις, fut. l. ind. act. verbi Θεορῆσις.
 Θεορῆσις, ἴα, ἴον, venerandus; (2) sanandus; (3) colendus. Ab eod.
 Θεορῆσις, ἴος, ὁ, cultor, minister; (2) curator, medicus.
 Θεορῆσις, ὅ, idem et ab eod. Hinc
 Θεορῆσις, ἡ, ὄν, obsequiosus, officiosus, colendis hominibus deditus; (2) sanandi vim habens; (3) aptus ad gerendam curam alicujus rei.
 Θεορῆσις, αὐτ, officiose, obsequiose; (2) comiter, benigne.
 Θεορῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, sanabilis, curabilis.
 Θεορῆσις, ας, ἡ, et Θεορῆσις, ἴος, ἡ, cultrix; (2) curatrix. A
 Θεορῆσις, fut. εἴσω, famulus, servus; (2) obsequium præsto, officiis demereor, colo, curo, procuro; (3) medeor, sano. Θεορῆσις ἐν τῷ, τὸς Θεός ἴαται. Ταῦτα γὰρ τοὶ γνῶς ἐγὼ ἱκανοὶν ἰδέραινα, Aristoph. Thesm. 179. A Θεορῆσις.
 Θεορῆσις, gen. sing. Ion. pro Θεορῆσις.
 Θεορῆσις, ἴος, ἡ, cultrix, Hes.
 Θεορῆσις, ης, ἡ, ancilla; Euripid. Troad. 1070. per Synocpen a Θεορῆσις.
 Θεορῆσις, α, τὸ, ancilla. Dim.
 Θεορῆσις, ἴος, ἡ, idem. A
 ΘΕΡΑΠΕΙΑ, οντος, ὁ, minister, famulus, servus; cultor. Hinc
 Θεραπῆς, αὐτος, ὁ, servus, minister, cultor. Καὶ Θεραπῆς νῦν σε παρερχόμεθα, et nos, qui te colebamus, nunc te præterimus, Strat. 71. Analecta Brunck. 2, 375.
 Θεραπῆς, vel Θεραπῆς, ας, ἡ, æstas. A Θερος.
 Θεραπῆς, α, ὁ ἔξ ἡ, æstiva habens pascua; Θεραπῆς, locus æstiva habens pascua. A Θερος et βόσκη.
 Θεραπῆς, gen. sing. Ion. pro Θεραπῆς.
 Θεραπῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, æstate lectum præbens, umbrosus. Ex Θεραπῆς et λέχος.
 Θεραπῆς, ον, idem quod Θεραπῆς. A νομή.
 Θεραπῆς, εἴα, εἰον, æstivus. A Θερος.
 Θεραπῆς, ον, æstate rigatus. A πίνω.
 Θεραπῆς, ον, æstuosissimus. A Θεραπῆς.
 Θεραπῆς, ης, ον, locus habitationi æstivæ accommodatus. A Θεραπῆς.
 Θεραπῆς, gen. sing. Dor. pro Θεραπῆς, ex Θεραπῆς.
 Θεραπῆς, idem quod Θεραπῆς, Hom.
 Θεραπῆς, α, τὸ, currus quo messis importatur, Hes. Ex Θερος et ἄγω, ago, porto.
 Θεραπῆς, ης, ἡ, Θεραπῆς, Ionice.
 Θεραπῆς, fut. ἴσω, æstivo, æstatem alicubi trahendo; (2) meto, demeto; (3) prosterno. Καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἰδέραινα, Aristoph. Av. 512. Καὶ ἰδέραινα ἡ γῆ, Apoc. 14, 16.
 Θεραπῆς, ἡ, ὄν, æstivus; (2) messorius, V. Lex.
 Θεραπῆς, ἡ, ὄν, æstivus.
 Θεραπῆς, pro Θεραπῆς, Diosc.
 Θεραπῆς, metere, præf. inf. Dor. pro Θεραπῆς.
 Θεραπῆς, Θεραπῆς,

Θείρις, *εως, ἡ*, messio. A *Θερίζω*.
 Θειριμός, *ἡ*, messis. Ab eod.
 Θειρήσιον, *ἡ*, τὸ, falx messoria. A
 Θειρήσις, *ἡ*, ὁ, messor. A *Θερίζω*.
 Θειρήση, *ἡ*, ὁ, messorius. Ab eod.
 Θειρήσις, *ἡ*, ὁ, messorius. Ab eod.
 Θειρήσιον, *ἡ*, τὸ, vestis aestiva. Ab eod.
 Θειρήσιον, *ἡ*, τὸ, idem et ab eod.
 Θείμα, τὸ, pro *Θεμῶν*, Men.
 Θειμάζω, sive *Θεμάω*, calefacio, foveo, Nic.
Θεμάσιον, in a. l. med. A *Θεμῶν*.
 Θειμαίνω, f. *ανώ*, calefacio. Conj. a. l. *Θεμῶν*.
Θεμῶν, calefacias; *Θεμαίνομαι*, cale-
 sco; *Θεμαίνωμαι*, a. l. inf. calescere; (2) fe-
 bricitare. *Μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχχναι Θεμῶν*
κίτῳ, Aristoph. Ran. 954. *Θεμαίνει φιλότατι*
νόν, Pindar. Olymp. 10, 105. "Ὅστις κενύειν
 ἱλπίον Θεμαίνεσθαι, Soph. Aj. 478. *Χαρά Θε-*
μαίνουσα καρδίαν, Euripid. Electr. 405.
 Θειμανσις, *εως, ἡ*, calefactio. A *Θεμαίνω*.
 Θειμαντήρ, *ἡ*, ὁ, caldarium. Ab eod.
 Θειμαντήριον, *ἡ*, τὸ, idem et ab eod.
 Θειμαντήριος, *ἡ*, ὁ, vim calefacienti habens.
 Θειμαντήριος, *ἡ*, ὁ, qui calefacere potest, cale-
 factorius. A
 Θειμαντής, *ἡ*, ὁ, calefactus; (2) qui calefieri
 potest.
 Θειμασία, *εως, ἡ*, calefactio, calor. A *Θε-*
μάζω.
 Θειμασμά, *ἡ*, ὁ, fomentum. Ab eod.
 Θειμασμήν, *ἡ*, ὁ, e caminis, Hes.
 Θειμασίς, *ἡ*, ὁ, idem quod *Θεμαντήρ*, Poll.
 Θειμασσία, *εως, ἡ*, caminus, Hes. A *Θεμάζω*.
 Θειμαστίς, *ἡ*, ὁ, caldarium; (2) genus sal-
 tationis; (3) forceps. Ab eod.
 Θειμανσρα, *εως, ἡ*, caminus, Call. Del. 144.
 Θειμανσρίζω, f. *ἴσω*, in aere pedes concuto. A
 Θειμανσρίς, *ἡ*, ὁ, idem quod *Θεμαστίς*.
 Θειμάω, seu *Θεμάζω*, calefacio, foveo, Nic.
 Θειμαλή, *ἡ*, pro *Θεμῶν*, Suid.
 Θειμαρύνωμαι, (vox Comica) delicate vivo, Poll.
 Θειμαρῶπις, *ἡ*, ὁ, faciem rubefaciens: *Θεμα-*
ρῶπι αἰδῶν, pudorem, qui faciei calorem
 et ruborem inducit, Aesch. Pr. 134, (v. Ed.
 Morell. 4to.) v. *Θεμαρῶπις*.
 Θειμετο, 3. sing. imperf. Ion. pro *ἵδμετο*, a
Θεμῶν.
 Θειμη, *ἡ*, ὁ, calor, aestus. A *Θεμῶν*.
 Θειμηγάρω, *ἡ*, fut. ἴσω, vehementer, iracunde
 loquor. Ab *ἀγορίης*.
 Θειμημιαί, *ἡ*, αἱ, dies calidi, dies aestivi;
 tempus aestatis. Ex *Θεμῶν* et *ἡμέρα*.
 Θειμια, τὰ, lupini. A *Θεμῶν*.
 Θειμινος, *ἡ*, interdum pro *πέρμινος*.
 Θειμίνος, *ἡ*, ὁ, e lupinis factus.
 Θειμῖδυστρος, *ἡ*, calide sacturiens, P. Sil.
 Θειμῖδελος, *ἡ*, calidus, praecipitibus consiliis
 utens. A *βυλῆ*.
 Θειμῖδότης, *ἡ*, ὁ, qui calidam aquam dat, qui
 calidam praebet. Ex *Θεμῶν* et *δίδωμι*.
 Θειμῖδότης, *ἡ*, ὁ, quae calidam praebet.
 Θειμοκάλιος, *ἡ*, ὁ, cuius ventriculus intemperati
 caloris est. A *καλία*.
 Θειμοκῶμος, *ἡ*, ὁ, calida faba, Ath.
 Θειμοκῶσις, *εως, ἡ*, lavacrum calidum.
 Θειμοκῶσιον, *ἡ*, ὁ, ap. Hipp. idem. A *λύω*.
 Θειμοκῶσιον, labor calida.
 Θειμοκῶσιον, *ἡ*, fut. ἴσω, idem. Ex *λύτρον*.
 Θειμῖνός, *ἡ*, calidi ingenii homo.
 Θειμοπότης, *ἡ*, ὁ, qui calidam bibit. Hinc
 Θειμοπότης, *ἡ*, ὁ, poculum e quo calida bi-
 bebatur.
 Θειμοπύλαι, *ἡ*, αἱ, thermopylae, quae dic-
 portae calidae, fauces saltus, in Graecia,
 prope quas fontes erant calidi. Ex *Θεμῶν*
 et *πύλαι*.
 Θειμοπύλης, *ἡ*, ὁ, qui calidam vendit.
 Θειμοπύλιον, *ἡ*, τὸ, locus ubi calida, ut calidus
 potus, venditur; thermopolium.
 Θειμός, *ἡ*, ὁ, calidus; (2) ardens, fervens
 etiam animo. A *Θεμῶν*.
 Θείμος, *ἡ*, ὁ, lupinus, leguminis genus, Angl.
 LUPINES.
 Θειμοσποδιά, *εως, ἡ*, calidus cinis.

Θειμότης, *ἡ*, caliditas, calor, aestus; (2)
 fervor animi. A *Θεμῶν*.
 Θειμοσπῆγιά, *ἡ*, fut. ἴσω, calida comedo.
 Θειμοσπῆγία, *εως, ἡ*, audax et temerarium faci-
 nus. A
 Θειμοσπῆγος, *ἡ*, ὁ, fervidus ingenio; (2)
 audax, temerarius, acer, confidens. Ex
Θεμῶν et *ἐργον*, opus.
 Θειμῶν, *ἡ*, fut. ἴσω, calefacio.
 Θειμῶν, calefacio, Hom. *Θεμῶν δ' ἴδωρ*, cale-
 fiebat aqua, Il. 18, 348. A *Θεμῶν*.
 Θειμῶν, *ἡ*, calor; (2) febris. A *Θεμῶν*.
 Θειμῶν, *ἡ*, adu. calide, fervide. Ab eod.
 ΘΕΡΟΣ, *ἡ*, ὁ, aestas; (2) messis, sive fruges
 demessae.
 Θέρσος, *ἡ*, *ἔολ*, pro *Θέρσος*, Steph.
 Θέρσος, f. l. ind. act. *ἔολ*, pro *Θέρσος*, a *Θέρσος*.
 ΘΕΡΩ, fut. *Θέρω*, (et *ἔολ*, *Θέρσος*, unde *Θε-*
σμένος, apud Homerum, Odys. 19, 507.)
 calefacio; (2) medeor, curo. Et in pass.
 calefio, caleasco, uror, caleo.
 Θέρ, 2. sing. aor. 2. imperat. act. pro *Θίτι*, a
τίθημι.
 Θέρων, 3. pl. a. 2. ind. act. Ion. pro *ἔθων*.
 Θέρων, posuissē, aor. 2. inf. med.
 Θέρων, 3. sing. a. 2. imperat. med. a *τίθημι*.
 Θέρων, *εως, ἡ*, positio; positura; situs; (2) de-
 positio pecuniae, (a) in mensa trapezitae,
 (b) ap. iudicem, sacramentum; unde et pro
 controversia dicitur, (c) ap. debitorem, fac-
 toris causa; (3) impositio v. gr. nominis;
 (4) ap. philosophos, (a) principium demon-
 strationis, (b) positio sine vera et propria
 rei explicatio, cui opp. *ἄρσις*, negatio, (vid.
 etiam Prosod. Morell. p. 4.); (5) ap. Rhe-
 tores, quaestio infinita; (6) adoptio. A *τί-*
θημι.
 Θέρων, *ἡ*, mirum in modum, Hom.
 Θέρων, *ἡ*, ὁ, Deo similis, admirabilis, ad-
 mirandus. "Ἦνα *Θέρων* ἔργα ἴδωμι Τρώων, Il.
 3, 130. Τύχῃ *Θέρων*, Apoll. Rhod. 4, 657.
 Ex *Θέρων* et *εὐκλείδης*.
 Θέρων, *ἡ*, pro *Θέρων*, Nonn.
 Θέρων, *ἡ*, τὸ, debitum legitimum; (2) con-
 suetudo, lex. A
 Θέρων, *ἡ*, *ἴω*, legitimus, legibus conveniens.
 A *Θέρων*, lex.
 Θέρων, *ἡ*, fut. ἴσω, legem accepto et ad-
 mitto, legi me submitto. Ex *δέχομαι*.
 Θέρων, *ἡ*, *ἴω*, circa leges dedit.
 Θέρων, *ἡ*, *ἴω*, lex; (2) legislatio; (3) ri-
 tus, mos. Ex *τίθημι*.
 Θέρων, *ἡ*, τὸ, locus ubi leges feruntur,
 concilium civitatis.
 Θέρων, *ἡ*, sum thesmotheta; leges fero.
 Θέρων, *ἡ*, *ἴω*, legislator, institutorum auc-
 tor; (2) magistratus quidam Athenis, cus-
 todes legum.
 Θέρων, *ἡ*, f. ἴσω, leges facio, praescribo.
 Θέρων, *ἡ*, circa versa versans, Ep.
 Θέρων, *ἡ*, *ἴω*, idem quod *Θέρων*, Ap.
 ΘΕΣΜΟΣ, *ἡ*, ὁ, lex, institutum, ritus. A *τί-*
θημι.
 Θέρων, *ἡ*, *ἴω*, jus, leges. A praec.
 Θέρων, *ἡ*, ὁ, *ἴω*, legislator, Nonnus. E
τίθημι.
 Θέρων, *ἡ*, *ἴω*, Cerealia; festum quod in
 Cereris legiferae honorem celebratur. A
Θέρων, Hinc
 Θέρων, *ἡ*, fut. ἴσω, sacra Cereris legiferae
 celeberrima.
 Θέρων, *ἡ*, τὸ, festum in honorem Cereris,
 Ar.
 Θέρων, *ἡ*, ὁ, *ἴω*, legifer, legislator. Ex
Θέρων et *φίω*.
 Θέρων, *ἡ*, *ἴω*, legum et institutorum custodes.
 Θέρων, *ἡ*, *ἴω*, leges et instituta sacra cano. Ex
ἴω.
 Θέρων, *ἡ*, ὁ, *ἴω*, divinus. *Θέρων*, divino
 consilio, divina voluntate, intelligendum est
γνώμη vel *βουλῇ*, Il. 2, 367. A *Θέρων*.
 Θέρων, *ἡ*, adu. divine, divinitus. Ab eod.
 Θέρων, *ἡ*, ὁ, *ἴω*, divinitus, ardens, aut
 doctus a Deo. Ex *Θέρων* et *δαίω*.
 Θέρων, *ἡ*, *ἴω*, divino ore loquens, fatidica;
 (2) vaticinatio. Ex *Θέρων* et *ἴω*.

Θεσπίζω, fut. ἴσω, vaticinor, oraculum reddo;
 (2) sancio, statuo. A *Θέρων*.
 Θεσπιν, τὸ, res divina, V. L.
 ΘΕΣΠΙΣ, *ἡ*, ὁ, *ἴω*, vates, divinus, ex Deo
 loquens; (2) a Deo dictatus.
 Θεσπισμα, *ἡ*, ὁ, responsum vatis, oracu-
 lum; (2) dictum vel sancitum. A *Θεσπίζω*.
 Θεσπισμός, *ἡ*, fut. ἴσω, vaticinor, oracula cano.
 "Ὅς Θεσπισμός τριτόσδος ἐκ χειρὸς ἀντὶς, Aristoph.
 Plut. 9. A
 Θεσπισμός, et Poet. Θεσπισμός, *ἡ*, ὁ, *ἴω*, vates,
 fatidicus. Ex *Θέρων* et *ἴω*.
 Θεσσαλονικεύς, *ἡ*, ὁ, Thessalonicensis. A
 Θεσσαλονίκη, *ἡ*, Thessalonica, urbs Mace-
 doniae.
 Θεσσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. Ion. et Poet.
 pro *ἔθσαν*.
 Θεσσομαι, oro, desidero, peto. Ὅδ' ἄρα Θεσσο-
 μέναι παίδων γένος, Apoll. Rhod. 1, 824.
 Θεσπῆγος, *ἡ*, ὁ, divinatrix, Aesch.
 Θεσπῆγος, *ἡ*, ὁ, a Deo dictus; fatalis.
 Hinc τὰ Θεσπῆγος, *ἡ*, divina responsa, ora-
 cula. Ex *Θέρων* et *φημι*, dico.
 Θεσπῆγος, *ἡ*, ὁ, positivus.
 Θεσπῆγος, *ἡ*, ὁ, positivus; (2) adoptivus.
 Θεσπῆγος, 3. sing. aor. 2. imperat. act. a *τίθημι*.
 Θεσπῆγος, 2. sing. aor. 2. imperat. med. Dor. pro
Θέρων, ex Ion. *Θέρων*, pro *Θέρων*.
 Θεσπῆγος, dat. sing. Dor. pro *Θέρων* a *Θέρων*.
 Θεσπῆγος, *ἡ*, Dei pars, h. e. primitia, caro
 quae sacerdotibus datur quum sacrificatur,
 Hes. Ex *Θέρων* et *μέρον*. Hinc
 Θεσπῆγος, fut. ἴσω, Deo munus offero, Hes.
 Θεσπῆγος, *ἡ*, ὁ, divina sorte datus, divinitus
 immissus. A *μέρον*.
 Θεσπῆγος, *ἡ*, idem.
 Θεσπῆγος, 2. sing. f. l. ind. med. Ion. pro *Θέρων*
ἴω, a *Θέρων*.
 Θεσπῆγος, *ἡ*, *ἴω*, cursus, ap. Sch. Lycophr. A *Θέρων*.
 Θεσπῆγος, fut. l. part. med. Dor. pro *Θέρων*
ἴω.
 Θεσπῆγος, *ἡ*, furor et instinctus divinus,
 Poet. pro *Θέρων*, Suid.
 ΘΕΩ, f. Θεωσμαι, curro. Ὅδ' δὲ καὶ πᾶσι ἐπὶ σὶ
καὶ ἴωμι Θεῶν, Aristoph. Vesp. 1349.
 ΘΕΩ, *ἡ*, fut. ἴσω, p. τίθημι, pono.
 Θεωμεν, l. pl. aor. 2. conj. act. Ion. pro *Θέρων*,
 a *τίθημι*.
 Θεώντων, spectantium, gen. pl. praes. part. act.
 contract. pro *Θέρωντων*, a *Θέρων*.
 Θεωνίμια, *ἡ*, divinae appellationes, apud Dion.
 Areopagitam. Ex *Θέρων*.
 Θεωρίται, 3. sing. pr. ind. pass. contr. pro
Θέρωνται, a
 Θεωρίω, *ἡ*, f. Θεωρίσω, p. *θεωρήσκα*, specto; (2)
 cogito, considero, simpliciter; (3) res di-
 vinas, sublimes contempler; (4) ludos
 specto, ludos spectatum publice eo. Θεω-
 ρεῖν τι, περί τινος, ἔς τι. Ἐγὼ δὲ *θεωρήσκα*
πᾶσι ἴδωμι, πλὴν ἐς Πάρον, Aristoph. Vesp.
 1182. A *Θέρων*.
 Θεωρημα, *ἡ*, ὁ, spectaculum, quod specta-
 mus; (2) contemplatio; (3) doctrina, arti-
 ficium; (4) tractatio alicuius rei scribendo
 vel legendo: *Θεωρηματα*, speculamenta disci-
 plinarum, commentationes et praeepta.
 Cicero vertit percepta, Ern. A *Θέρων*.
 Θεωρηματικός, *ἡ*, ὁ, contemplativus; dogmati-
 cus, praeeptis artium utens. A *Θέρων*.
 Θεωρησις, *ἡ*, contemplatio. A *Θέρων*.
 Θεωρητήριον, *ἡ*, τὸ, locus ubi spectantur ludi,
 cavea in theatro. Ab eod.
 Θεωρητικός, *ἡ*, ὁ, contemplativus, contempla-
 tioni deditus; (2) theorematum continens.
 Ab eod.
 Θεωρητός, *ἡ*, ὁ, spectabilis, adspectabilis; (2)
 qui sub animi contemplationem cadit, per-
 ceptibilis, comprehensibilis. Ab eod.
 Θεωρητρία, τὸ, munera quae sponsus sponsae
 dabat,

dabat, cum se primum, deposito flammeo, spectandam daret. Ab eod.

Θεωρητός, adv. visibiliter.

Θεωρίαι, ας, ἡ, contemplatio, meditatio; (2) legatio ad ludos, nomine civitatis; (3) ludus ipse, spectaculum; (4) inspectio locorum et morum cujusque civitatis; (5) doctrina; (6) dicitur etiam de rebus ipsis spectatu dignis, ut Θεωρία βασιλείων, ap. Jos. magnificientia regia visenda. A Θεωρός.

Θεωρίζω, specto, V. L.

Θεωρίαι, ἰδός, ἡ, navis qua legati Athenienses vehabantur ad sacra Delica.

Θεωρίαι, ἡ, ὅν, ad spectationem ludorum seu spectaculorum pertinens. A Θεωρία.

Θεωρίαι, τὰ, spectaculum.

Θεωρίαι, ὁ, Apollo, Hes.

ΘΕΩΡΟΣ, ὁ, spectator, contemplator; (2) legatus ad sacra solennia, item ad oraculum petendum. A Θεός et ὁράω, (vel a simpl. Θεώω.)

Θεωροῦν, ἡ, inspectio, Man.

Θεωροῖς, 3. pl. pro Θεωροῖσι, a Θεωρέω.

Θεωρίαι, εως, ἡ, dedicatio, apothecosis; (2) conjunctio cum Deo, in Deum adsumptio. A Θεός.

Θεωτέρος, divinius, pro Θεϊτέρος. A Θεός, ut a βασιλεύς, βασιλειότερος.

Θεογενής, ἰός, ὁ, ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus sive natus. Παινεῖται τε Θεογενεῖ, Eurip. Suppl. 136. Ex Θεῷ et γενέσθαι, nascor.

Θεοαῖς, adv. Thebas. A Θεῷ.

Θεοβαίος, ἡ, ὅν, Thebaicus; ad Thebanos pertinens. Ab eod.

Θεοβαίς, ἰδός, ἡ, Thebais, sc. poesis.

Θεοβαίος, αἶα, αἶον, Thebanus.

Θεοῖ, ης, ἡ, Θεοαῖ, αἶ, Thebe sive Thebæ. Urbs in Ægypto, Asia Min., et Boeotia. Θεοῖ, Thebis. Θεοῖ, adv. Thebis.

Θηγαῖος, ἰός, ἰον, acutus; in Epigr.

Θηγαῖος, ης, ἡ, cos. A Θήγω.

Θηγαῖος, ε, τὸ, idem et ab eod.

Θηγαῖος, acuio, Hes. A Θήγω.

ΘΗΓΩ, fut. Θήγω, acuio; (2) excito, instigo, inflammo; τεθρηγμένος, perf. part. acutus. Θήγει δὲ τε λευκὸν ἰδόντα, de apro, Hesiod. Scut. 388, et Il. 11, 416. τὰς ψυχὰς εἰς τὰ πολέμικα, Xen. Oἱ γὰρ μὲν ἀέσκει γλώσσῃ σὺ τεθρηγμένῃ, Soph. Aj. 585.

Θηϊσθαί, præs. inf. med. Ion. pro Θηϊσθαι.

Θηϊστος, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἰθῆιστος, a

Θηϊσμαι, cum admiratione specto. Thema Ionicum. ἰθῆιστα, spectabat; Θηϊσντο, spectabant mirabundi; Θηϊσαστο, a. l. m. cum admiratione spectavit; ἰθῆισαντο, spectarunt; Θηϊσσαντο, opt. admiraretur. A Θεάομαι.

Θηϊσμος, spectans, præs. part. med. Ion. et Dor. pro Θεάομενος, vel Θεάομενος, a Θεάομαι.

Θηϊσντο, 3. plur. imperf. ind. med. Dor. pro ἰθῆισντο, contr. ex ἰθῆισντο.

Θηϊσσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἰθῆισσαντο.

Θηητής, ἦρος, ὁ, qui cum admiratione spectat.

Θηητός, ἡ, ὅν, cum admiratione spectandus, spectabilis, admirabilis.

Θηήτωρ, ἦρος, ὁ, admirator, admirans spectatorem.

Θηῖον, τὸ, pro Θεῖον, Ion. sulphur.

Θηκαῖος, αἶα, αἶον, thecæ destinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A Θήκη.

Θηκάμενος, aor. 1. part. med. verbi θήκει.

Θηκαῖ, 3. pl. a. l. ind. act. Ion. pro ἰθῆικαι.

Θήκα, 2. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἰθῆικα.

Θήκη, 3. sing. a. l. ind. act. Ion. pro ἰθῆικη.

Θήκη, ης, ἡ, theca, vagina, conditorium, sepulchrum, locus. A θήκη.

Θηκῖον, ε, τὸ, repositorium; (2) locus. Dim. a Θήκη.

Θηκτός, ἡ, ὅν, acutus. A Θήγω.

Θηλάζω, ἡ, ὅν, papillam sugendam præbeo, lacto; (2) in med. lacteo, mammas præbitam sugo. (Μακάριον) μαστοὶ οἱ οὐ ἰθῆλασαν, Luc. 23, 29. (Μακάριον) μαστοὶ εἰς ἰθῆλασαν,

Ibid. 11, 27. Θηλάζω τὸ θηρίον, Plut. de Romul. A Θηλή.

Θηλαῖος, lacto; unde a. l. med. Θηλαῖαντο.

Θηλαῖνός, ἡ, ὅν, lactens, recens natus, Hes.

Θηλαῖνός, ἰός, ὁ, ἡ, nutritor, nutrix, Lycophr.

Θηλασμός, ὁ, ἡ, lactatio; (2) lactis haustus.

A Θηλάζω.

Θηλάστρια, ας, ἡ, nutrix.

Θηλαῖα, ας, ἡ, Ion. Θηλαῖη, ης, ἡ. A Θήλος.

Θηλαῖαι, 2. s. pr. ind. act. Ion. pro Θελαῖαι, a

Θηλαῖα, fut. ἡσται, germino, vireo; ut hinc fit

Θηλαῖον, pro ἰθῆλαῖον, virebant, in imperf., et

Θηλαῖαντα in aor. 1. part. Od. 5, 73. A

Θάλλω.

ΘΗΛΗ, ἡς, ἡ, papilla; mamilla.

Θηλοῖδης, ἰός, ὁ, ἡ, papillatus; papillæ formam habens, Gl. V. Ab εἶδος.

Θηλόπιδον, pro Θελοπιδόν, Ep.

Θήλυ, τὸ, femella.

Θηλυγνής, ἰός, ὁ, ἡ, femina ortus, muliebris.

Ex Θήλως et γενέσθαι. Hinc

Θηλυγενής, adv. feminino genere.

Θηλυγλωσσος, ον, teneram, suavem vocem, orationem habens. A γλῶσσα.

Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio; (2) cognatio a matre. A

Θηλυγόνος, ε, ὁ, ἡ, feminam procreans seu

gignens. Ex Θήλως et γόνος.

Θηλυδριῶν, puellascere, Gl. Vet. A

Θηλυδρία, ε, ὁ, pathicus, effeminatus. A Θήλως.

Hinc

Θηλυδριώδης, ἰός, ὁ, ἡ, mollis et effeminatus.

Θηλυδριώτης, ἰδός, ἡ, mollis, effeminata.

Θηλυκισμός, muliebritas me gero. A

Θηλυκός, ἡ, ὅν, femininus; (2) femina referens; (3) effeminatus; (4) femineo sexui

proprius et peculiaris. A Θήλως.

Θηλυκός, adv. feminino genere; (2) molliter.

Θηλυκρινία, vel Θηλυκρινία, ας, ἡ, cornus.

Θηλυκρῆτης, ἰς, feminis imperans.

Θηλυκτονος, ε, ὁ, ἡ, muliere interfectus. Ex

κτείνω.

Θηλυμάνιος, furo feminarum amore, Man.

Θηλυμάνης, ἰός, ὁ, ἡ, insano feminarum amore

captus, mulierosus. Ex μαίνομαι.

Θηλυμῆλης, ἰός, ὁ, ἡ, molliter et ut femina

canens. Ex μέλος.

Θηλυμῆτης, ὁ, mitra muliebriter redimitus.

Θηλυμῆτης, ἡ, idem, de viro, per irrisiōnem.

Θηλυμορφος, ε, ὁ, ἡ, femina forma præditus,

qui forma feminea est. Ex μορφή.

Θηλυμορφος, contr. Θηλυμῆς, ε, ὁ, ἡ, qui animo

est femineo, mollis, effeminatus.

Θηλυμῶ, effemino, emollio; ἰθῆλυμῶν, aor. 1.

pass. ἰθῆλυμῶν σῶμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός,

Soph. Aj. 660. A Θήλως.

Θηλυμῆς, ἡ, quæ filiam peperit.

Θηλυμῆς, ὁδός, ὁ, ἡ, ut Θηλυμῆς βάσις, apud

Eur. pes seu incessus femineus, seu femi-

narum.

Θηλυμῆτης, ἰός, ὁ, ἡ, feminis conveniens.

Θηλυμῆτης, ἰδός, ἡ, filix femina.

ΘΗΛΥΣ, ἰός, ὁ, ἡ, vel υς, εια, υ, femineus, qui

est sexus feminei; (2) tener, mollis. Hinc

Θηλυτέρος, effeminatior, mollior. Unde αἱ

Θηλυτέραι, feminae.

Θηλυστόρος, ἡ, a femina satus, femina. A

σπείρω.

Θηλυστόλις, αῖ, fut. ἡσται, muliebriter vestio. A

στολή.

Θηλυστόλος, ε, ὁ, ἡ, muliebris veste indutus.

Θηλυτός, ἡ, feminea natura, femineum

ingenium; (2) feminea mollities. A Θήλως.

Θηλυτοκία, αῖ, fut. ἡσται, feminei sexus partum

edo.

Θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. A

Θηλυτόκος, ε, ὁ, ἡ, feminei sexus partum

edens; (2) habilis feminae procreandæ. Ex

τίκτω.

Θηλυφάνης, ἰός, ὁ, ἡ, feminae similis. Ex φαί-

νομαι.

Θηλυφάνης, ε, ὁ, ἡ, feminas occidens, feminei

sexus animalia interimens; (2) aconitum.

Ἄνομα Θηλυφόνον καλεῖται, Elian. Histor.

Anim. 9, 27. Ἰδὼς ἐν κνήμῳσι πολλὰς Θηλυ-

φόνον, Nicand. Alexiph. 40. A φένω.

Θηλυφρον, ἰός, ὁ, ἡ, muliebris mente præditus,

effeminatus, sapiens muliebris. Ex φρόν.

Θηλυφρονος, ον, muliebrem item suavem vocem

habens. A φωνή.

Θηλυφύτων, ὁ, ἡ, muliebris indutus tunica.

Θηλῶ, ἰός, ἡ, altrix, Hes. A Θηλή.

Θηλωτής, ἰδός, ἡ, idem, Plut. Si lectio sana,

Ern. (An Θηλωτής, V. not. ad Hesych.)

Θήμα, ἄτος, τὸ, theca, sepulchrum, Hes.

Θήμας, ὁ, τὸ, ἡμέτερον. Ἡμεῖς σὺ δὲ αὐτὸς τῆς

μέγας φανείς, Soph. Aj. 1362.

Θήμας, ἰός, ὁ, acervus frugum in agro; (2)

cumulus quicunque. A Θήμα.

Θημανία, ας, ἡ, idem. Θημανία, Hes.

Θημανοστέιν, manipulos frugum in acervos con-

gerere, Schol. Theocr.

ΘΗΝ, ἰός, ὁ, acervus, cumulus, agger; (2)

cumulus arenæ; (3) acervus frumenti; (4)

littus, al. θῆν.

ΘΗΝ, partic. Poet. sane, diu; ὃ θῆν, haud sane.

Θήσας, a. l. part. act. verbi Θήγω, acuio.

Θήσις, εως, ἡ, punctio per acum; (2) actus

acuendi; (3) momentum, punctum, cele-

ritas. A Θήγω.

Θήσω, acuam, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Θησις, spectes, 2. sing. præs. opt. med. contr.

pro Θησις, a Θήσω.

Θήσω, stupeo, cum stupore admiror. Fingitur

hoc verbum propter τήθησθαι, perf. med. ob-

stupui, miror, Il. 21, 64. Ταῶν, aor. 2.

verbi Θάπτω.

ΘΗΡ, Θηρῶς, ὁ, fera, bellua.

Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio; (2)

præda venatu capta. A Θήρ.

Θηράγος, ας, ἡ, ferarum captura, venatio; (2)

res capta in venatu; (3) indagatio, v. gr.

veri. Ex Θήρ et ἄγω.

Θηραγέτης, ε, ὁ, venator. A præc.

Θηραγέτης, ον, venationi aptus, serviens.

Θηρῶμα, ἄτος, τὸ, captura, quod venatu capi-

tur; (2) venatio. A Θηράω.

Θηρῶν, præs. inf. act. contr. pro Θηρῶν, a

Θηράω.

Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in

elephantos. A

Θηραρχος, ε, ὁ, præfectus ferarum seu bellua-

rum, rector ferarum; (2) rector elephantor-

um. Ex Θήρ et ἀρχός.

Θηρασίμος, ε, ὁ, ἡ, qui venatu capi potest;

(2) venatu captus. Θηρασίμοι γάμοι, cap-

tandæ nuptiæ, Æsch. Pr. 856. A Θηράω.

Θηραστῖον, adv. posit. venandum est:

Θηραστῖος, ἰός, ἰον, venandus;

Θηραστής, ε, ὁ, venator:

Θηρατικός, ἡ, ὅν, venaticus. Ab eod.

Θηρατός, ἡ, ὅν, venatu capiendus; (2) tropice,

assequenda, quæ labore curaue teneri pos-

sunt, Θηρατὰ dicuntur ap. Polyb.

Θηρατρον, ε, τὸ, instrumentum venatorium; id

quod feras capimus, v. gr. laqueus, pedica,

rete. A

Θηρατῶ, ε, et Θηρατῶμαι, ὤμαι, venor; (2) sector,

consector; (3) capto; in re amatoria, in

amorem illicere tento; (4) elicio, ut miseri-

cordiam, &c. Θηρῶν ἐπείσει τὰ μέγιστα, Soph.

Ant. 92. A Θήρ. Unde

Θήριος, ε, ὁ, ἡ, ferinus, belluinus.

Θηρεύμεν, præs. inf. act. Ion. pro Θηρεύειν, a

Θηράω.

Θηρεύμα, ἄτος, τὸ, captura, venatus;

Θηρεύσιμος, ε, ὁ, ἡ, qui venatu capi potest;

(2) ad venandum aptus. A

Θηρεύσις, εως, ἡ, venatio, ipsa venandi actio;

Θηρευτής, ἦρος, ὁ, venator. A Θηρεύω.

Θηρευτής, ε, ὁ, venator, captator:

Θηρευτικός, ἡ, ὅν, venaticus. Hinc Θηρευτικῇ,

scilicet τέχνῃ, venandi scientia.

Θηρευτός, ἡ, ὅν, qu. dic. venabilis, qui venatione

capi potest. A

Θηρεύω, f. εἶσται, feras venor, aucup

Θηρέτρια, ἡ, venatrix, Call.
Θηρητὴρ, ἄνδρ., venator. A θῆρας.
Θηρήτωρ, ἄνδρ., idem, et ab eod.
Θηρίαια, ἄν, τὰ, scil. φάρμακα, medicamenta quibus animalium venenatorum morsus sanantur. A θῆριας.
Θηριακὴ, ἡ, sc. ἀντίδοτος, theriaca, antidotus adversus venenum. Ab eod.
Θηριακός, ἡ, ὄν, ferinus; (2) agens de feris. A θῆρ.
Θηριάλωτος, υ, ὁ ἢ, a feris captus. Ex θῆριον et ἄλσις.
Θηριόβωρος, υ, ὁ ἢ, a feris adesus, a feris devoratus. Ex θῆρ et βορᾶ, esca.
Θηρίδιον, υ, τὸ, bestiola. Dim. a θῆρ.
Θηρίκιος, υ, ὁ ἢ, Thericleus, ut θηρίκιος, sc. κύλικις. Θηρίκεια, sc. ποτήρια, pocula ab artifice Thericle.
Θηριόβωρος, υ, ὁ ἢ, a feris devoratus.
Θηριόδνημι, ἄνδρ., τὸ, morsus a fera, inpr. morsus serpentis. A δάκνω.
Θηριόδνητος, υ, ὁ ἢ, a fera seu bellua morsus; (2) a serpentis morsu ictus.
Θηριακόνος, υ, bestias perimens. A κτείνω.
Θηριμαχίαι, ἄν, fut. ἡ, cum belluis pugno. Et κοῦν ἀνδρῶπων ἐθηριμαχίῃσιν ἐν Ἐφέσῃ, I Cor. 15, 32.
Θηριμαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A θηριμαχος, υ, ὁ ἢ, qui cum feris seu belluis pugnat, bestiarius. A μάχουμαι.
Θηριμύτης, υ, de Scylla, Centauris. A μίγνυμι.
Θηριμόρφος, υ, belluinam formam habens. Ex θῆριον et μορφή.
Θηρίον, υ, τὸ, bestia, bellua, fera; (2) bestia venenata, serpens, vipera; (3) lumbricus; (4) pediculus; (5) ulcus tetrum, malignum. A θῆρ.
Θηριόδνημι, ἡ, frutex quidam, Corr. Vid. Steph.
Θηριόδνημι, υ, bestiiis conveniens.
Θήριος, idem quod θῆριος, Poll.
Θηριότης, υ, feritas. A θῆριον.
Θηριοτροφίον, υ, τὸ, locus ubi belluæ aluntur, vivarium. A
Θηριοτροφός, υ, ὁ ἢ, qui feris vescitur; (3) qui vescitur serpentibus. A τρέφω.
Θηριοτρόφος, υ, ὁ ἢ, qui belluas alit.
Θηριόφθονος, υ, ὁ ἢ, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex θῆριον et φθάνω.
Θηρίον, ὡ, in naturam ferinam convertio, efero; (2) irrito, ira gravi adversus aliquem incendio; τῆθηριμῶνος, exasperatus, efferratus. A θῆριον.
Θηριώδης, υ, ὁ ἢ, ferus, belluinus; (2) feris refertus; (3) sævus, atrox, teter, vehementer. Hinc τὸ θῆριώδης, υ, feritas. Ab eod.
Θηριώδης, ας, ἡ, feritas. A præc.
Θηριώδης, adv. ferino more. Ab eod.
Θηριώδης, ἄνδρ., τὸ, ulceris teterrimi genus. A θῆριος.
Θηριώδης, υ, ὁ ἢ, efferatio, in belluam mutatio. Ab eod.
Θηριόδνημι, ἄν, fut. ἡ, feras ferio. Ex θῆρ et βολέω, pro βάλλω.
Θηριόδνημι, sc. θάνατος, mors ab feris illata, Man.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, a feris adesus seu arrosus. Ex βορᾶ.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, a feris depastus; (2) feris pascendis aptus. Ex βόσκω.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, a feris devoratus. Ex βιβρώσκω.
Θηριόδνημι, ἡ, ferarum institutio, Man.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, animalium formas habens, ut vestis animalium figuris picta; (2) ferus. Ex θῆρ et ἴδος.
Θηριόδνημι, αἱ, venatores, Hes.
Θηριόδνημι, υ, feras, iratus.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, ferarum curator. A κομῶ.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, ferarum occisor. Ex θῆρ et κτείνω.
Θηριόδνημι, verba exquisita aucupor.
Θηριόδνημι, feras occido. A
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, belluarum occisor. Ab ἄλλω.

Θηριόδνημι, semiferus, ut centaurus. Ἀγρία
φύλα θηριόδνημι, Oppian. Cyneg. 2, 6.
Θηριόδνημι, υ, idem.
Θηριόδνημι, ἡ, forma ferarum.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, feras pascens. A ἴμα.
Θηριόδνημι, υ, veste ferina indutus.
Θηριόδνημι, αἱ, f. ἡ, feras fingo, facio.
Θηριόδνημι, υ, epith. Circes.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, feris insidians.
Θηριόδνημι, υ, venatio, Hes. A θῆρ.
Θηριόδνημι, υ, feras gignens; epith. silvarum, saltuum. A τίκτω.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, qui feris vescitur; (2) a feris nutritus. (2) τὰν ἀπὸ θηριόδνημι δρέκοντος γέναν, Eurip. Phœn. 827. A τρέφω.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, feras alens.
Θηριόδνημι, υ, ferinam formam habens.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, ferarum interfecto, Oppian. Cyneg. 1, 537.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, feras occidens, Dianæ epith. θηριόδνημι, aconitum ab enecandis feris; (2) venator, Oppian. Cyneg. 4, 70.
Θηριόδνημι, υ, ὁ ἢ, vestem e pelle ferina gestans. A χλάνω.
Θηριόδνημι, præc. part. pass. vel med. contr. pro θῆριμῶνος, a θῆρα, venor.
Θῆριον, præc. part. act. contr. pro θῆριον.
Θῆρ, υ, proprie, cives, liberi illi quidem, sed qui mercede operas faciunt propter paupertatem; (2) mercenarius. Ἐκαλέντο θῆρτες, οἱς ὕδρ' ἑμὴν ἀρχὴν ἔδωκεν ἀρχεῖν, Plut. in Solon. 18.
Θῆρ, α. 1. inf. act. per Sync. pro θῆρῶν, a θῆρῶν.
Θῆρ, 3. pl. aor. 1. opt. med. Ion. pro θῆρῶν, a θῆρῶν.
Θῆρ, υ, sugs. Oὔτε σίτον ἔδωκεν, ἢ θῆρῶν, Hom. Hymn. in Cerer. 286. Vide θῆρῶν.
Θῆρ, υ, f. ἡ, thesauros exstruo; (2) in thesauro repono; (3) recondo, adseruo; (4) opes colligo; (5) colligo, cumulo. Μὴ θῆρῶν ἔστω ἡμῶν θῆρῶν ἐπὶ τῆς γῆς, Matt. 6, 19. A θῆρῶν. Hinc
Θῆρ, υ, τὸ, quod in thesauro conditum et repositum est, thesaurus; (2) repositorium; (3) adservatio.
Θῆρ, υ, ipsa actio reconcondendi et reponendi in thesauro; (2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.
Θῆρ, υ, qui thesauros congerit, qui in thesauro adservat opes. Ab eod.
Θῆρ, υ, in thesauro reconcondens; condens in futurum. Ab eod.
Θῆρ, υ, ὁ ἢ, collector thesauri; (2) avarus. Ex θῆρῶν et ποίω.
Θῆρ, υ, ὁ ἢ, thesaurus, locus ubi reponuntur res pretiosæ; (2) ipsæ opes repositæ; (3) copia rerum bonarum vel malarum. Ἰακῆριον θῆρῶν, abundantiam ἱκιστηρίων, earum rerum quæ pertinent ad supplices, vel ad supplicationes, Soph. Aj. 1194.
Θῆρ, υ, custos sum, præfectus ærarii, pecuniarum.
Θῆρ, υ, τὸ, ærarium, locus in quo thesauri repositi custodiuntur. A
Θῆρ, υ, ἄνδρ., ὁ, præfectus, custos thesauri.
Θῆρ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi τίθημι, pro θῆω.
Θῆρ, υ, is qui in Thesei templo versatur et tempus terit, Ar.
Θῆρ, f. 1. inf. act. Dor. pro θῆσιν.
Θῆρ, 1. pl. fut. 1. ind. med. Dor. et Æol. pro θῆσθαι.
Θῆρ, τὸ, templum Thesei.
Θῆρ, lactare, præc. inf. med. per Sync. pro θῆρῶν, sive pro θῆρῶν, ex θῆρῶν, a θῆρῶν.
Θῆρ, 1. ind. med. verbi τίθημι.
Θῆρ, 3. pl. f. 1. ind. act. Dor. pro θῆσθαι.
Θῆρ, υ, ancilla mercenaria. A θῆρ.
Θῆρ, 1. ind. act. verbi τίθημι.
Θῆρ, servum, acc. sing. a θῆρ, servus.

Θηρία, ας, ἡ, servitus, famulatus pro mercede. Ab eod.
Θητιός, υ, mercenarius. Ab eod.
Θητιός, f. ἡ, mercede operas præsto; unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori θητιόν, vide θῆρ, Ern. Ἐθέτησαν παρ' Ἀδμήτῃ, Luc. θητιόν πύκλωσι, Euripid. Cyclop. 77. Ab eod.
Θητιός, υ, mercenarium proprius et peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui constat e mercenariis famulisque operariis. Ab eod.
Θῆρ, υ, idem quod θῆρ.
Θῆρ, υ, τὸ, pretium mercenarii. A θῆρ et ἀνίσταμι.
Θῆρ, panes qui diis apponebantur.
Θῆρ, choros ducere, tripudiare, Hes. A θῆρ vel θῆρ, quod melius.
Θῆρ, υ, sacri chori princeps et antistes sacrificantium, vel solenni cœtu Deum colentium. Ex θῆρ et ἀρχῆ.
Θῆρ, υ, per pompam et cum thiaso progredior. θῆρ, initio. Ἐθῆρ σε, ἡ πῶς τὰν ἀνδρῶν, Euripid. Ion. 552.
Θῆρ, υ, idem quod θῆρ.
Θῆρ, υ, cœtus seu multitudo tripudantium, proprie Bacchicos choros agitas; (2) examen et caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium; (5) cœtus quilibet.
Θῆρ, υ, thiasis celebris. A præc.
Θῆρ, υ, locus in quo thiasii et festa convivia aguntur, choreæ exercerentur; locus convivalis, cenatio. Ab eod.
Θῆρ, υ, sodales thiasos agitantes, socii in chorea; (2) socii. Ab eod.
Θῆρ, υ, ad thiasos pertinens. Ab eod.
Θῆρ, υ, fiscella e vimine plexa in modum arcule.
Θῆρ, υ, item θῆρ, calidus, tostus, vehemens; (2) tener, pulcher, &c.
Θῆρ, tango, contracto. Θῆρ δυοῖν ἑμῶν, Soph. Œd. Col. 342. Μὴ θῆρῶν μὴ μὴδ' ἄλλ' εἰργιν ὅχλον τῆς παιδὸς, scil. χεῖρ, Eur. Hec. 695. A θῆρ.
Θῆρ, 2. inf. act. verbi θῆρ.
Θῆρ, υ, τὸ, quod tangitur. A θῆρ.
Θῆρ, præc. part. act. f. g. Dor. pro θῆρ.
Θῆρ, 2. sing. a. 2. imperat. act. Dor. pro θῆρ.
Θῆρ, f. θῆρ, tango, attingo. Πᾶσι δ' ἦν φόβος θῆρ νεοῦ, Eur. Med. 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς θῆρ, Soph. Œd. Tyr. 770. Ἐξοῖδα γὰρ νῦν πάντος ἀν' λόγῳ κακῇ γλώσσῃ θῆρ, Id. Phil. 406. θῆρ ὡλόναις τέκνῳ, Eur. Phil. 907. Κλαίον τις αὐτῶν ἀρ' ἐμῶν γε θῆρται, Idem, Hipp. 1089.
Θῆρ, υ, vel ἢ, acervus, cumulus; (2) litus, ripa; (3) collis; (4) agger.
Θῆρ, υ, ὁ ἢ, littoreus; (2) leviter elatus in modum cumulorum arearum et acervorum frugum.
Θῆρ, υ, tactus, ictus. A θῆρ.
Θῆρ, tangam, f. 1. ind. act. verbi θῆρ.
Θῆρ, υ, idem quod θῆρ.
Θῆρ, υ, eunuchus, cui testes sunt contusi. A θῆρ. θῆρ, Hes. a θῆρ.
Θῆρ, υ, idem et ab eod.
Θῆρ, υ, contusio. Ab eod.
Θῆρ, υ, idem.
Θῆρ, υ, thlaspi, herba, cardamum agreste, pes gallinaceus.
Θῆρ, υ, idem. Dim.
Θῆρ, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poet. pro θῆρ, a θῆρ, frango.
Θῆρ, υ, contuendi seu collidendi vim habens. Ab eod.
Θῆρ, υ, contusus. Ab eod.
Θῆρ, υ, fut. ἄνω, contundo, colligo, conquasso, frango. Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἢ θῆρ, Hesiod. Scut. 140.
Θῆρ, f. ψω, premo; (2) comprimo, constringo; (3) elido; (4) adfingo. Ἰνα μὴ θῆρῶν αὐτὸν, Marc. 3, 9. Μιλλομεν θῆρ, 1 Thess. 3, 4. Hinc
Θῆρ, υ, succus expressus.

Θλιμύς, ὅ, ὁ, afflictio. Ab eod.
 Θλίψις, εως, ἡ, compressio; (2) afflictio, angustia, anxietas. Ab eod.
 Θνάσκει, morior, Dor. pro θνήσκω.
 Θνήσκω, f. 1. ind. med.
 Θνησεῖδον, et θνησεῖδον, α, τὸ, materia morticina.
 Ζῶων δὲ τὰ θνησεῖδια πλὴν τῶν ἰχθύων, ἃ καὶ αὐτὰ βίῃ ἀναίεμαι, ἐκ δὲ τῆς προσενηγματο, Porphyr. de Abst. 3. 18. A θνήσκω.
 Θνησιμόιος, αἶα, αἰών, morticinus. Hinc τὸ θνησιμόιον, α, cadaver. Ab eod.
 Θνήσις, εως, ἡ, mors, Suid. Ab eod.
 Θνήσκον, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro θνήσκον, α
 ΘΝΗΣΚΩ, morior, f. θανῆμαι, et τεθνήσκωμαι, p. τεθνήκα, a. 2. ἔθανον, θανόν, Poet. perf. part. p. τεθνήκως, mortuus, pro τεθνήκως, a τεθνήκως, a τεθνήκως τεθνήκα, mortui sunt; inf. τεθνήσκων, et τεθνήσκειν, τεθνήκει, imperat. τεθνήσκω, opt. &c. pleraque quasi a θνήμι, vel τεθνήμι. Τέθνηκε Ὀδυσσεύς ἐξ ἀναγκαιῶς τύχης, Soph. El. 48. "Ἀς ἔχρηξεν, γὰρ ἐπὶ ζῆναις ἔθανε, in terra ubi optavit, Id. Ed. Col. 1700.
 Θνητογάμια, ας, ἡ, nuptiae mortualium, nuptiae cum mortali. Ex θνητός et γάμος.
 Θνητογενής, εὖς, ὁ ἢ, mortalius genitus. A γίνωμαι.
 Θνητοειδής, εὖς, ὁ ἢ, formam mortalis habens; (2) mortalis. Ex θνητός et εἶδος.
 Θνητοῖς, gen. sing. Ion. pro θνητῷ, a θνητός, ἡ, ὁ, mortalis; (2) homo; (3) bestia. Τέκνον τὸ θνητὸν κόμισαι δέμας, Eurip. Suppl. 273. A θνήσκω.
 Θνάζω, f. ἄσω, celeriter moveor; (2) sedeo, proprie celeriter in sedile insilio; (2) exagito, impello, exerceo. Τίνας πῶς ἴδρας τὰς δὲ μοὶ θνάζετε; S. ph. Aedip. Tyr. 2. (3) τίς δ' ἄγων φόνος ἔρχεται, θνάζων σὲ τὸν μέλεον; Eurip. Or. 334. Ἰππασίαι θνάζεις, Id. Phæn. 801. A θνός.
 Θλασμα, τὸ, sedes, Orph.
 Θλας, αἰ, animalia sunt ex hyæna et lupo prognata. Thoes etiam Latinis dicuntur, Plin.
 Θλαρός, turbatus, Hes. et Suid.
 Θλαῖς, dat. pl. Ion. pro θλαῖς, a θνός, celer.
 Θλαμπίδιον, α, τὸ, parva vestis; (2) palliolum. Dim. a
 Θλαμπῖον, α, τὸ, vestis; (2) pallium. Ex τὸ et ἰμάτιον.
 Θλαμπῖ, aor. 2. opt. med. Att. et Poet. pro θλαμπῖ, quasi a θλα, pro τήνημι.
 Θλανάζω, convivor, epulor. Ἐνηνοσάτω δὲ ὡς ἐθονάζεν ἐν ταῖς θλασῖαις, Xenoph. Agesil. 8.
 Θλανῶμα, ἄτος, τὸ, epulum, convivium:
 Θλανῶτης, ἥρος, ὁ, convivator, epulo. A
 Θλανῶμα, ὦ, et θλανῶμα, ὦμα, epulor, convivor; (2) cæno; (3) in cæna absumo; (4) vescor, comedo, devoro. Ἀργυρεῖαι διελφίνες ἐθόνων ἑλλοπας ἰχθύς, Hesiod. Scut. 212. Αἰσχρὸν παρὰ κλαῖσι θλανῶσαι ξίνες, Eur. Alcest. 539. A
 Θλανῆ, ας, ἡ, epulum, convivium; (2) cibus, dapes. Hinc
 Θλανῆριον, α, τὸ, et θλανῆριον, triclinium, sc. χωρίον (2) epulæ, dapes, sc. ἔδισμα.
 Θλανῆτις, ἡ, ὁ, ad epulationem idoneus:
 Θλανῆτις, ἡ, ὁ, idem; (2) ad comedendum aptus. A θλανῶμα.
 Θλανῆτις, ὁ, ὁ, convivia, epulo. Ab eod.
 Θλαῖς, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi τήνημι.
 Θλαῖς, εως, ἡ, turbidus; (2) obscurus; (3) inquinatus; (4) de spiritu, concitatus, anxius. A θνός.
 Θλαῖς, adv. turbide. A præc.
 Θλαῖα, ας, ἡ, pileus fastigiatus, umbella. A θνός.
 Θλαῖς, ἡ, ὁ, tholi seu cameræ formam habens. Ex θνός et εἶδος.
 Θλαῖς, α, ὁ, sordes turbidæ; (2) fuscus et turbidus humor, quem sepiæ emittunt; (3) obscuritas.
 Θλαῖς, ἡ, ὁ, turbidus. A θνός.
 Θλαῖς, α, ὁ vel ἡ, tholus, camera fastigiata, rotunda, testudo ædificii; (2) apud Athen. locus in quo Prytanes cænare solebant; (3) ædificium rotundum in quo vasa quotidiana

usui necessaria reponebantur; (4) locus in balneis in quo sudor elicitur calore.
 Θλαῖς, acc. sing. præc. part. pro θλαῖς, a θνός, ὦ, f. ὦσω, turbo cæno fæculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infusco, inquino; (4) corrumpo. (2) θλαῖς δὲ καρδίαν, Eurip. Alc. 1070. Τεθλόωται γὰρ τῇ φράσει, obscuratur dictione, Longin. 3. A θνός.
 Θλαῖς, εως, ὁ ἢ, turbulentus, limosus, fæculentus. Ab eod.
 Θλαῖς, εως, ἡ, turbatio, infuscatio, inquinatio. A θνός.
 Θλαῖς, α, ὁ, celer, velox; (2) acutus; (3) splendidus, fulgidus. (3) Ἄριστος ὁχμαῖς θλαῖς σάκος, Apoll. Rhod. 1, 743. Vide Hesych. (sed hic valet mobilis.)
 Θλαῖς, ὦ, accu. Ἐγὼ δ' ἰδὼσα παραπὰς Ἀκρον, Od. 9, 227. A θνός.
 Θλαῖς, αἶα, αἰών, seminalis. A θνός.
 Θλαῖς, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro θλαῖς, a θνός, vel θνός.
 Θλαῖς, ὦ, f. ὦσω, salio; θνός, idem.
 Θλαῖς, ἡ, ἡ, genitura, semen genitale. A præc.
 Θλαῖς, ἡ, ὁ, seminalis, genitili semini accommodus. A præc.
 Θλαῖς, vel θνός, item θνός, et θνός, insilio, in eo, libidine agitor, coeo.
 Θλαῖς, εως, εν, seminalis, genitilis. Θνός, βεῖφος, Orphan. Cyneg. 3, 522.
 Θλαῖς, ὦ, ὁ, semen genitale; (2) excretio seminalis.
 Θλαῖς, α, ὁ, admissarius, Hes.
 Θλαῖς, 3. pl. præc. ind. act. Dor. pro θνός.
 Θλαῖς, ὦ, f. ὦσω, tumultuor; (2) perturbo; (3) cum tumultu applaudo: τεθροῦνκα, perf.; pass. τεθροῦνμαι, aor. 1. ἰθροῦνκα, part. θροῦνκα. Ὅπως δὲ μὴ θροῦνκα μοι, Dem. Ταῦτα γὰρ ἰθροῦνκα, Plut. (3) Τὸς ἀκόντας ἐπισημαίνεσθαι καὶ θροῦνκα ἀναγκάζων, Isocr. Panathen. 181. (4) fremitu et clamore aliquod mihi displicere significo. (4) συνεπιφύκειν εἰ τῷ καλῶς βεβηκῶς: εἰ δὲ μὴ τάναντιον ἰθροῦνκα, Diodor. Sicul. 1, 72. A θνός.
 Θροῦνκα, obstrepat, 3. sing. a. 1. conj. act.
 Θροῦνκα, ἡ, ὁ, tumultus, pavore faciens. Καταπληκτικὸς τ' ἄριστος τὸ θροῦνκα, optime comprimens tumultuantes, Aristoph. Equit. 1380.
 Θροῦνκα, ὦ, f. ὦσω, tumultus facio.
 Θροῦνκα, ὦ, ὁ ἢ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) seditiosus. A
 ΘΡΥΒΟΣ, α, ὁ, tumultus, turba; (2) applausus, acclamatio. Θροῦνκα χρηστὸν ἀνακτῆν, acclamationem festivam, qualis fieri solet in festo Lenæorum, Aristoph. Equit. 544. Πῶς νῦν καὶ προσκυτῆραν σύνδοι καὶ θροῦνκα διδόνταν ἀπαντα; Aristid. Monodia de Smyrna, 1, 262. Hinc
 Θροῦνκα, εως, ὁ ἢ, tumultuosus, turbulentus; (2) strepens, obstrepens.
 Θροῦνκα, adv. tumultuose, turbulente, rapidim.
 Θροῦνκα, præc. inf. pass. verbi
 Θροῦνκα, in libidinem concito, qu. dic. πρὸς τὴν θροῦνκα θροῦνκα.
 ΘΡΥΒΩ, salio; ut hinc sit ἔθροον, θροῦν, imperf. et a. 2. θροῦν, θροῦν, a. 2. part. Il. 8, 252, 320.
 Θροῦνκα, αἶα, αἰών, qui cum impetu adsultat, impetuosus. A θνός.
 Θροῦνκα, ὦ, ὁ, impetuosa, Nicand.
 Θροῦνκα, idem quod θροῦνκα, seu θροῦνκα, Lycophr.
 Θροῦνκα, ας, ἡ, initus, ὁχλαῖς, Hes. A seq.
 Θροῦνκα, α, ὁ, admissarius, qui inquit, Hes.
 Θροῦνκα, ἡ, ὁ, impetuosus, violentus. A θνός.
 Θροῦνκα, ὁ, vox comica, vates ineptus, proprie qui bellum vaticinatur.
 Θροῦνκα, ἡ, ὁ, impetuosus, bellicosus:
 Θροῦνκα, ἡ, ὁ, impetuosa. Μῆπως τι μέβετε θροῦνκα ἀλκῆς, Il. 4, 234.
 Θροῦνκα, pro τὸ ἔρμαιον, lucrum insperatum. Ἄλλ' ἔστ' ἐμὸν ἔρμαιον, ἐκ ἄλλω τῷδε, Soph. Antig. 397.

Θροῦνκα, α, ὁ, impetuosus, qui cum impetu adsultat, acer, strenuus. Τὶς δ' ἐκ θροῦνκα θνός ἀν γένετ' ἄρης; Eurip. Suppl. 579. A θνός.
 Θροῦνκα, α, ὁ, sedile, solium, consessus. A θνός.
 Θροῦνκα, adv. celeriter. A θνός.
 Θροῦνκα, ὦ, ὁ, fragor, seu sonus e re aliqua contusa.
 Θροῦνκα, ἡ, ὁ, Thracius. A θροῦνκα.
 Θροῦνκα, ἡ, ὁ, idem et ab eod.
 Θροῦνκα, ας, ἡ, Thracia; τὰ ἐπὶ θροῦνκα, Thracis. A θροῦνκα.
 Θροῦνκα, οἱ, Thracæ, Edones.
 Θροῦνκα, α, ὁ, Thracias, ut θροῦνκα λίθος.
 Θροῦνκα, ἡ, ὁ, Thracius. A θροῦνκα.
 Θροῦνκα, adv. Thracum more. Ab eod.
 Θροῦνκα, ἡ, trabs, V. L.
 Θροῦνκα, fut. εἰσω, supra scabellum vel sedile pono, extendo. Ἡ βύρα σε θροῦνκα, Aristoph. Eq. 368. A θνός.
 Θροῦνκα, α, τὸ, Dim. a θνός.
 Θροῦνκα, τὸ, idem quod θνός, Ar.
 Θροῦνκα, α, ὁ, remex summi ordinis in triremi. Hinc
 Θροῦνκα, ἡ, remus thranitiæ.
 Θροῦνκα, ἡ, ὁ, qui thraniturum est.
 Θροῦνκα, α, ὁ, sella in specie familiarica; (2) scabellum, hypopodium; (3) scabellum in quo coria extenduntur. A θνός, sedeo.
 Θροῦνκα, θροῦνκα, ejusdem significationis cum θροῦνκα, fut. εἰσω, confringo, contero, comminuo. Οἱ πάντα θροῦνκα ἐν τῷ σκάφει, Lycophr. 664. A θνός, frango.
 Θροῦνκα, ὁ, parietum pictor, Hes.
 ΘΡΥΒΩ, θροῦνκα, ὁ, Thrac.
 Θροῦνκα, nomen avis, Opp.
 Θροῦνκα, adv. audacter, temerarie.
 Θροῦνκα, α, ὁ, audax, ferocitas, pro θνός.
 Θροῦνκα, vel θροῦνκα, θροῦνκα, Thressa vel Threissa, femina ex Thracia.
 Θροῦνκα, Attice θροῦνκα, fut. εἰσω, moveo, molestiam creo vellicando, pungendo; item contundo, frango. A θνός.
 Θροῦνκα, α, ὁ ἢ, audax verbis:
 Θροῦνκα, ας, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis. A γλῶσσα.
 Θροῦνκα, α, ὁ ἢ, audax membris. A γυῖον.
 Θροῦνκα, α, ὁ ἢ, simul audax et timidus, audaciæ timidus ostentator.
 Θροῦνκα, idem quod θροῦνκα, Man.
 Θροῦνκα, α, ὁ ἢ, audax, ferus. A καρδία.
 Θροῦνκα, gen. pl. Dor. pro θροῦνκα.
 Θροῦνκα, acc. sing. Dor. pro θροῦνκα, α
 Θροῦνκα, α, ὁ ἢ, Dor. pro θροῦνκα, audax machinator, qui consilia audacia init. Ex θροῦνκα et μηχανή.
 Θροῦνκα, α, ὁ, Dor. pro θροῦνκα, audax in pugna. A μάχη.
 Θροῦνκα, α, ὁ, idem.
 Θροῦνκα, α, ὁ ἢ, qui audacter irruentem hostem sustinet. A μέναι, (vel memor constantiæ, fiduciæ in discrimine. A μέναι, Ern.)
 Θροῦνκα, ὁ ἢ, et θροῦνκα, α, ὁ, audax consilio. A μέναι.
 Θροῦνκα, α, ὁ ἢ, verbis audax.
 Θροῦνκα, audacem reddo. Hinc θροῦνκα, audax fio, audacter et libere loquor, sum confidens; (2) ferocio. (2) διδάσκω μὴ θροῦνκα κακῶς, Soph. Phil. 1387. Ἐπὶ θροῦνκα καὶ ὑποστῆλη λόγῳ, Eurip. Orest. 606. θροῦνκα ἀεὶ καὶ ὑπονοίας, Plut. πρὸς τινα, Id. A θνός.
 Θροῦνκα, ας, ἡ, hospitibus insolentia, audacia hominis peregrini. A ξένος.
 Θροῦνκα, α, ὁ, fortis in sustinendo labore.
 Θροῦνκα, α, ὁ, gen. εὖς, εἰας, εὖς, audax, temerarius, protervus. Οὐκ ἐν θροῦνκα γ' αὐτὸν ἐλπίς ἀναμένει, Eurip. Andr. 445. A θνός.
 Θροῦνκα

ὁρᾶσσοπλαγχχῆς, υ, ὁ ἔξ ἡ; animo intrepidus, audax. *Kān* ὁρᾶσσοπλαγχχῆς τις ἦ, Eurip. Hipp. 424. Α σπλᾶγχχον.
 ὁρᾶσσοπλαγχχῆς, adv. audacter, intrepide.
 ὁρᾶσσόμενος, ὦ, f. ὥσα, audacter et insolenter loquor. A
 ὁρᾶσόμενος, υ, ὁ ἔξ ἡ, ore audax.
 ὁραυῖτης, ητος, ἡ, audacia, ferocia. A ὁραυῖς.
 ὁραυῖθων, Cal.
 ὁραυῖθον, ας, ἡ, vocis audacia. A
 ὁραυῖθονος, υ, ὁ ἔξ ἡ, audaci et procaci ore utens. Ex ὁραυῖς et θωνή.
 ὁραυσχεμῖς, ἰ, idem. Cal.
 ὁραυσχιε, ρος, ὁ ἔξ ἡ, audax, promptus manu.
 ὁραυσχιρία, ας, ἡ, fortitudo. A præc.
 ὁρᾷττα, ἡ, nomen piscis vilis, ap. Athen.
 ὁραυτῖδιον, ποτ. Dim. a præc.
 ὁράττω. Vid. ὁράσω.
 ὁραῦλος, ruptus, fractus, fragilis; comp. ὁραυ-
 λότερος, Suid. A ὁραῦς, al. ὁραυός.
 ὁραυῖταλος, traupalos, arbor, apud Theophr.
 ὁραυῖς, ἰδος, ἡ, avis. Gazæ carduelis, Aristot.
 ὁραυσάντῳ, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, frangens curram, can-
 thum. Verbum ineptum veteris tragici, ap.
 Aristoph.
 ὁραῦσμα, ἄσος, τὸ, fragmentum; (2) lepra, lues.
 ὁραῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura; (2) calamitas,
 lues, LXX.
 ὁραυῖς, ἡ, ὄν, fragilis; (2) friabilis. A
 ὉΡΑΥ'Ω, fut. αἶσας, frango; (2) frio, contun-
 do; (3) debilito; (4) dolore adificio, LXX.
 Ἐδραυνεὶ δ' ἔξονος μίσος χυῖος, Soph. El. 747.
 Ὁραυᾶν τὴν ἐλπίδα, Herodian. τὴν Ἀθηναίων
 δύναμιν, Plut.
 ὉΡΑ'Ω, sedeo. Verbum rarissimum, occurrit
 Ὁρήσασθαι, apud Athenæum e Philetæ.
 Ὁρήισσα, Threissa, Dor. pro Ὁρήισσα.
 Ὁρεατῖκός, ἡ, ὄν, celer, cursu velox. A τρέχω.
 Ὁρεατῖς, ἔ, ὁ, cursu peractus. Ab eod.
 Ὁρέμμα, ἄτος, τὸ, pecus, ovis. Χαλκίδος ἔκγονα
 Ὁρέμματα, Eurip. Iphig. in Aul. 598. *Ὡ
 βάδραρον σὺν Ὁρέμμα, ο barbarum tu pecus! *
 Id. Andr. 260. Interdum inservit periphra-
 σί.
 Ὁρέμμα Λερναίας ὕδρας, hydra Lernæa, Soph.
 Trach. 574. Δεινὸς Ἐχιδνὸς Ὁρέμμα, terribili
 satum Echidna, (de Cerbero.) Id. Ibid. 1039.
 A τρέφω.
 Ὁρεμμάτοσφειν, pecora habeo vel alo.
 Ὁρέξασκα, curro. Præsupponitur propter Ὁρέ-
 ξασκον, Il. 18, 599, et 602. potius haben-
 dum imperf. Ion. formatum ab a. 1. ἠρέξα,
 ἰδούας, ἰδρήσασκον, Ὁρέξασκον. A τρέχω.
 Ὁρέξω, f. 1. ind. act.
 Ὁρεκατῖκος, ον, tristis, Anacr. (potius τρεκατῖ-
 κος, P. Ὁραυσκατῖκος, Hes.)
 Ὁρίπτα, τῶ, seu Ὁρίπτερα, Hom. per Sync. pro
 Σφρηπτήρια, alimenta.
 Ὁρεπτανεῖδ', vox a Philoxeno tragico conficta
 ad exprimentum sonum citharæ, quæ lu-
 dentem Cycloperm introducit, Ar. Sch.
 Ὁρίπτερα, ας, ἡ, nutrix, alitrix. A seq.
 Ὁρεπτήρ, ἥρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.
 Ὁρεπτή, ἥς, ἡ, idem quod Ὁρεπταίνα, Ph.
 Ὁρεπτήρια, ων, nutritionis præmia, beneficia
 quæ parentibus senioribus tribuuntur pro
 educatione a liberis; sc. γέρα. (2) alimenta.
 (2) παρεῖ Ὁρεπτήρια, habet alimenta, Soph.
 (Ed. Col. 1262.
 Ὁρεπτήριος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui ali solet; (2) ad alen-
 dum idoneus.
 Ὁρεπτήριος, ἡ, ὄν, aptus ad nutriendum, alendi-
 vim habens. A τρέφω.
 Ὁρεπτός, ἡ, ὄν, nutritus, altitlis:
 Ὁρίπτερα, ας, ἡ, nutrix, alitrix. Ab eod.
 Ὁρίπτερον, τὸ pl. Σφρηπτερα, nutritionis præmium,
 quod et Σφρίσκα, Hom. si lectio sana. Οὐδὲ
 παυσιμὶ Σφρηπτερα φίλοις ἀπιδύνα, Il. 4, 477.
 ὉΡΕΤΤΕ, vox barbara pro Σφρηπτι.
 Ὁρέφθ, 3. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. pro
 ἰδρέφθ, a. τρέφω.
 Ὁρέψαι, aluisse, aor. 1. inf. act.
 Ὁρέψαμένος, aor. 1. part. med.
 Ὁρέψασα, aor. 1. part. act. f. g.
 Ὁρέψις, εως, ἡ, nutritio, alitura. A τρέφω.
 Ὁρέψον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. v. τρέφω.
 Ὁρέψω, alam, f. 1. ind. act.

ΕΡΕΨ, seu *Ἐρείψαι*, sonum edo, fremo, clamo, loquor, lamentor, lugeo. *Ἀδρή Ἐρείψειν αὐτῇ κακὰ, Eur. Med.* 51.
Ἐρῳῶν, gen. pl. *Ion.* pro *Θερῳῶν*, a *Θερᾷ*.
Ἐρῳνι, 2. sing. praes. imperat. act. contr. pro *Ἐρῳνι*, a
Ἐρῳνία, ὡ, f. ἥσω, lamentor; (2) lugeo; (3) odas lugubres cano. *Τὸν δύνωνεν ἱμῶν Ἐρῳῶν πατέρα, Soph. El.* 94. *Οὗς διὰ τῆς ἐμάματος Ἐρῳνίς, Aristoph. Av.* 218. *Ἀ Ἐρῳνός.*
Ἐρῳνητός, ἰα, ἰον, legendus. *Ἀ Ἐρῳνίω.*
Ἐρῳνητῆς, ἥσος, ἰ, qui luget, ejulat:
Ἐρῳνητῆς, et Ἐρῳνητῶς, ἰ, idem quod *Ἐρῳνητῆς, Esch. Man.*
Ἐρῳνητικός, ἦ, ὄν, ad lamentandum propensus
Ἐρῳνητικός, adv. lugubriter:
Ἐρῳνητεία, ας, ἦ, praefica. *Ἀ Ἐρῳνίω.*
 ΕΡΨΗ'ΝΟΞ, υ, ὁ, plangtus, lamentatio, cantus lugubris.
Ἐρῳνός, υσος, ἰ, scabellum pedum. *Ἀ Ἐρῳῶ.*
Ἐρῳνῳδία, ὡ, f. ἥσω, lugubre carmen cano; (2) lugeo, deploro. *Ἀ Ἐρῳνῳδός.* Hinc
Ἐρῳνῳδήμα, τῶ, lugubris cantus.
Ἐρῳνῳδός, εος, ὁ, ἕ, ἡ, ad lamentandum propensus, flebilis, querulus. *Ἀ Ἐρῳνός.*
Ἐρῳνῳδία, ἦ, lugubris cantus. *Ἀ*
Ἐρῳνῳδός, ἕ, ὁ, ἕ, ἡ, qui carmen lugubre canit, ἡ *Ἐρῳνῳδός*, praefica quae conducta plorat in funere. *Ex Ἐρῳνός et ὀδῶν, cantus.*
Ἐρῳσκεία, ας, ἦ, religio, superstitio, ritus, caeremonia. *Ἀ Ἐρῳσκείω.*
Ἐρῳσκυτήριον, υ, τῶ, templum, aedes, sacellum.
Ἐρῳσκυτῆς, ἕ, ὁ, religiosus; (2) superstitiosus. *Ἀ*
 ΕΡΨΗΣΚΕΥ'Ο, f. εἶσω, superstitiosus sum; (2) Deum colo, veneror; (3) colo, veneror. *Θερσικεύσει γὰρ μάστιγα τὴν θεῶν τήνδε Ῥωμαιοί, Herodian.* Hinc
Ἐρῳσκος, ον, religiosus; (2) superstitiosus.
Ἐρῳάξ, f. ὥσα, folia fici aut ejusvis arboris decerpo; (2) furore percitus sum, numine adflor. *Hes. Ἀ Ἐρῳν, vel*
ΕΡΨΙΑΤ', ὦν, αἰ, calculi quos sortilegi in urnam conjiciunt; (2) sortes.
Ἐρῳαμῆντης, ἕ, ὁ, triumphator. *Ἀ*
Ἐρῳαμῆνός, f. εἶσω, triumpho de aliquo; (2) triumphare facio. Hinc *Ἐρῳαμῆνῶμαι*, in triumpho ducor. *Ἐρῳαμῆνῶς βασιλεῖς, scil. κατὰ, Plut. Ἀπὸ τούτων, Id. Τῶ δὲ Θεῶι χαῖρις τῶ πίνοντι Ἐρῳαμῆνόντι ἡμῶς ἐν τῷ Χρυσῷ, 2 Cor.* 2, 14. *Ἀ Ἐρῳαμῶς.*
Ἐρῳαμῆνός, ἦ, ὄν, triumphalis. Ab eod.
Ἐρῳαμῆς, ἰδός, ἦ, idem et ab eod.
Ἐρῳαμῆνῶδαμῶς, ἰ, epith. Bacchi.
 ΕΡΨΑΜΒΟΞ, υ, ὁ, triumphus; (2) hymnus in honorem Bacchi versibus iambicis constans. (2) *Ἐρῳαμῆνῶς ἀναρτῶντες*, versus iambicos in honorem Bacchi proferre, *Cratin. apud Suid.* Vide et *Hesych.* v. *Ἐρῳαμῶς.*
Ἐρῳαμῶν, ὦν, οἰ, ficum cultores; (2) vinitores. *Ἀ Ἐρῳάξ.*
Ἐρῳγγος, τῶ, idem quod *Ἐρῳγγος, Plut. Paus.*
Ἐρῳγγιον, υ, τῶ, septum parvum. Dim. *Ἀ*
 ΕΡΨΙΚΟΞ, seu *Ἐρῳγγός*, et *Ἐρῳγγός*, ἕ, ὁ, pinna seu corona murorum; (2) lorica muri; (3) septum, vallum, maceria. *Ἐρῳγγος καλῶν, Euripid. Troad., summum malorum.* Est enim *Ἐρῳγγός* τὸ ἡνώτατον τῶ τείχεως, *Eustath.*
Ἡ γὰρ Ἐρῳγγὴ κατὰ συνθεσὺς τέστιν, Eurip. Or. 1569. Metaph. τὸ λείπον δι' *Ἐρῳγγός* ἀλλῶν κακῶν, illud vero postremum est, ac fastidium miserorum malorum, *Eur. Troad.* 489. Hinc
Ἐρῳγγῶς, ὡ, f. ὥσω, vallo, sepio, lorico; (2) fastidium seu coronam adificio impono. *Ἐρῳγγῶσιν ἀρχέσθαι, Odys.* 14, 10. *Δῶμα Ἐρῳγγῶσαι κακοῖς, domum coronare malis.* Ex hoc ultimo facinore mala consummare, *Eurip. Herc. Fur.* 1280.
Ἐρῳγγωσις, εως, ἦ, loricatio, circumsepio.
Ἐρῳδάκτιον, ης, ἦ, lactuca silvestris. *Ἀ Ἐρῳδάξ.*
Ἐρῳδάκτις, ἰδός, ἦ, lactucula. Ab eod.
Ἐρῳδάκτινος, ον, ον, qui est in vel e lactuca, ut folium:
Ἀ Ἐρῳδάσκη, ης, ἦ, lactuca. Ab eod.

ῥοδάκνης, *ros*, ὁ ἔξ ἧ, *lactuca* similis, qui e
 lactucarum genere est. A
 ῬΙΔΑΣ, ἄκος, ἧ, *lactuca*. *Angl. LETTUCE.*
 Ῥρίζω, *f. ἴσω*, meto; (2) incido; (3) rado, pro
 Ῥρίζω, vel ab inus. Ῥρίζω, *tero*, item pro ῥίζω,
 unde Hes. Ῥιζμός, Ῥίσιος, pro Ῥίος.
 Ῥινακρία, *ας, ἧ*, Sicilia. Ῥινακρίη, Sicilia.
 Ῥινακρίς, ἴδος, ἧ, Sicula.
 Ῥιναῖς, ἄκος, ὁ, quasi tridens, ligo, bidens; (2)
 vannus, vannulus, ventillabrum.
 ῬΡΙΞ, ῥίχθος, ἧ, capillus; (2) seta; (3) villus.
 Ῥισόβλος, *ς, ὁ* ἔξ ἧ, qui Ῥίσιος in urnam jactit,
 sortilegus. Ex Ῥίσι et βάλλω.
 ῬΥΡΟΝ, vel Ῥύριον, *ς, τὸ*, folium ficulneum;
 (2) folium quodvis; (3) genus edulii.
 ῬΥΡΟΙ, *οἱ*, extremi rudentes, qui laxantur pri-
 mum in prora, vento favente.
 Ῥυρπίδης, *ς, ὁ* ἔξ ἧ, corrosus et exesus a tineis.
 Ex Ῥυρῖ et ἴδω, *edo*.
 Ῥυρπίδρωτος, *ς, ὁ* ἔξ ἧ, idem; (2) corrosus et
 exesus e vermibus quibusvis. Ex Ῥυρῖ et
 βιδρώσκω.
 Ῥυρπιθῶγος, *ς, ὁ* ἔξ ἧ, cui victus est e cossis;
 (2) qui vescitur vermibus ligna rodenti-
 bus.
 Ῥυρπίδης, *εὺς, ὁ* ἔξ ἧ, putrescens, vermibus ob-
 noxius. A Ῥυρῖ.
 Ῥρίσσα, et Ῥρίσιος, piscis quidam, *Ar.*
 Ῥρίψ, Ῥρίσιος, ὁ, vermis qui ligna exedit. A
 ῥίψω.
 Ῥροῖα, *ω, f. ἴσω*, fremo, clamo, loquor; (2)
 turbo; pass. perturbo. Ὁ ῥίσιος Ῥροῖ τὰς
 αἰχμαλώτους πασιῶν, alloquitur, *Sophr. Trach.*
 531. Οὐ πρὸς ἱατρὴν σοφὴν Ῥροῖν ἱπαθὰς πρὸς
 ταμῶντι πῆματι, canere, *Id. Aj.* 583. A
 Ῥρός, ῥίχθος.
 Ῥροθήναι, *aor. 1. inf. pass. verbi Ῥροῖω*.
 Ῥρομέλιον, pro Ῥρομέλιον, *ς, τὸ*, grumulus, par-
 vus grumus. A Ῥρομέλιος.
 Ῥρομέλιον, *ς, τὸ*, idem et ab eod.
 Ῥρομέλιος, ἴδος, ὁ ἔξ ἧ, grumosus, grumo simi-
 lis. A Ῥρομέλιος et ἴδως, *species*.
 ῬΡΟΜΒΟΣ, *ς, ὁ*, grumus, v. gr. sanguinis con-
 creti. Hinc
 Ῥρομβέω, *ῶ, f. ὥσω*, in grumos coeo. Hinc
 Ῥρομβόμομος, ἔμωμι, in grumos coeo.
 Ῥρομβόδης, *εὺς, ὁ* ἔξ ἧ, grumo similis, grumo-
 sus. Ῥρομβόδης ἀφροῖ, *Sophr. Trach.* 699.
 Ῥρομβωσις, *εὺς, ἧ*, concretio rei in grumos.
 Ῥρονίζω, *f. ἴσω*, in throno colloco. A Ῥρόνος.
 Hinc
 Ῥρονισμός, ἔ, ὁ, collocatio in throno:
 Ῥρονιστής, ἔ, ὁ, qui in throno collocat.
 ῬΡΟΝΟΝ, *ς, τὸ*, flos; (2) pigmentum; (3)
 pharmacum, venenum; τὰ Ῥρόνα, *etiam* be-
 stiae vesiculosae.
 Ῥρονοσιός, ἔ, ὁ ἔξ ἧ, qui thronos conficit.
 ῬΡΟΝΟΣ, *ς, ὁ*, thronus, solium, sedes, sedile,
 sella; (2) regnum, imperium; (3) regimen
 ecclesiae, seu episcopatus.
 Ῥρός, *ς, contr. Ῥρῆς, ἔ, ὁ*, clamor tumultuan-
 tium; (2) fremitus, murmur, susurrus; (3)
 fama, rumor; (4) turba. (1) ἐ γὰρ πάντων
 ἦεν ὁμοῖ Ῥρός, *Hom. A.* 437. A Ῥρέω.
 Ῥρουαλίζω, *crepo*, *Il.* 4. *Erp.*
 Ῥρουαλίδιον, *ς, τὸ*, Dim. A
 Ῥρυσάλις, ἴδος, ἧ, ellychnium; (2) herba cujus
 folia apta sunt ad ellychnia.
 ῬΡΥΓΑΝΩ, *ῶ, frico*, scalpō, leniter pulso,
 v. gr. januam. Τὴν γέιτονα τὴν δ' ἐκκαλίσσω
 αὐτὴν Ῥρυγάνωσα τὴν Ψάραν, *Aristoph. Conc.* 34.
 [Ῥρυγὴν Ῥρυγάνω.]
 Ῥρύος, *ιν, ιον, juncus*. A Ῥρύον.
 Ῥρύλις, seu Ῥρυλλία, *Theoc.*
 Ῥρυλλινός, ἔ, ὁ, vitium et peccatum canentis,
ap. Dion. Halic. idem fere quod ἐκμήλιας,
 aut saltem species ejus. A Ῥρυλίζω, *Ern.*
 Ῥρυλλίον, *ῶ, fut. ἴσω*, susurro; (2) famigero,
 disseminō, jacto in vulgus; (3) inculco.
 Ταῦτα ὑπὸ πλεσιόων περύλληται, *Plut.*
 A Ῥρύλλος.
 Ῥρύλλημα, ἄτος, τὸ, quod vulgi rumoribus jac-
 tatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, ru-
 mor, susurrus. A Ῥρύλλω.
 Ῥρύλληγμα, ἄτος, τὸ, quod confRACTUM sive
 quod discerpTUM est. A Ῥρύλλισσω.

Θυλλίζω, f. ίσω, susurro, murmuro. A Θυλλί-
λος. Reperitur Θυλλίζω.
Θυλλίσσω, f. ξω, frango, quasi a Θραύω. Θυλλί-
σας δέμας, Lycophr. 487.
ΘΥΤΛΑΟΣ, u, δ, susurrus, murmur, rumor;
(2) tumultus; (3) colloquium clandestinum.
Θυμμα, ατος, τδ, fragmentum. A Θρύπτω.
Θυμματις, ιδος, η, genus placentæ; (2) fru-
stum panis; (3) crustum. A prac.
Θυμύς, εσσα, εν, idem quod Θυμύς, Nic.
ΘΥΤΩΝ, u, τδ, juncus; (2) ulva. Hinc
Θυμώρος, u, δ, genus herbae vesicariae.
Θυμπίκος, η, εν, propensus ad delicatam vi-
tam, delicatus, mollis; (2) frangendi seu
comminuendi vim habens. A Θρύπτω.
Θυμπίκος, adv. molliter, delicate. A prac.
Θυμπίκμος, contritus, praes. part. pass. verbi
ΘΥΠΤΩ, f. ψω, frango, confringo, commi-
nuo, contero; (2) frigio; (3) frango deliciis,
luxu; Θρύπτωμαι, deliciis frangor, enervor,
delicior, delicias facio, insolens sum. Καυ-
νύνται γὰρ τοῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαίων ἔθρυ-
πτονται, Xen.
Θυμπίκος, η, εν, mollis, delicatus. A
Θρύψω, εως, η, ipsa actio frangendi, fractio,
comminutio, friatio; (2) delicia, mollities.
A Θρύπτω.
Θρυψίχρως, ατος, δ, η, qui molli et delicata
est cute, Hes. Ex Θρύψω et χροά.
Θυμώδης, ες, juncis abundans. A Θύνω.
ΘΥΡΣΚΩ, salio, insilio, pro Θερσώ. "Οδ' αὐ-
τὸς ἀορίστες Θρῶσκι δόμοις, tempestive redit,
Soph. Trach. 58. Δύται πλησίον Θρῶσκασι
μῦ, Eur. Or. 247. Hinc
Θρῶσκος, δ, η, tumultus, locus eminens.
Θύα, ας, η, vide Θύα.
Θυάζω, f. άσω, sacrificio, consecro; (2) Bac-
chica orgia celebro. A Θύω.
Θύαρος, u, δ, lolium, Diosc. A Θύω.
Θυάρατος, γος, δ, sacrilegus, Hes.
Θύας, υδος, η, quae furore percita fertur; (2)
Baccha, quoniam Bacchae quasi furore per-
citate ferebantur cum sacra sua celebrarent;
(3) alij, solennis. A Θύω.
Θύαω, ω, subo; velut sus libidinoso furore
percita. Ab eod.
ΘΥΤΑΪΤΗΡ, τέρος, per Sync. τρὸς, η, filia.
Θυγατρίδω, ης, η, neptis ex filia. A prac.
Θυγατρίδης, υς, δ, nepos ex filia. Ab eod.
Θυγάτριον, u, τδ, filiola. Dim. a Θυγάτηρ.
Θυγατρίστειω, ω, f. ήσω, pro filia adopto. A
τίσθμι.
Θύς, 3. sing. imp. ind. act. Ion. pro ἴθω, a Θύω.
Θύεσσι, dat. pl. Poet. pro Θύσι, a Θύος.
Θύια, ας, η, vide Θύα.
Θυία, seu Θύια, ας, η, mortarium. A Θύω.
Θυϊδίων, u, τδ, mortariolum. Dim. a Θυία.
ΘΥΓΑΛΑΣ, ας, η, procella, turbo. Hinc
Θυγαλλήεις, ήσσα, ην, procellusos.
Θυγαλλοφάρις, ω, f. ήσω, cum impetu fero.
Θυγαλλώδης, εος, δ, η, procellusos. Ab eod.
Θυγείως, εία, ειν, Thyesteus. A Θυγείης.
Θυίτω, 3. sing. praes. imperat. act. a Θύω.
Θυίτης, ήσσα, ην, odorifer, odoratus. A Θύος.
Θυηκόος, Hes. et Θυηόος, Eust. pro Θυοσκόος.
Θυηλή, ης, η, haruspitium, extispicium; (2)
libamentum, primitiae sacrorum; (3) sac-
culus in quem suffimenta conjiciuntur. (2)
Θυία δὲ χεῖρε γάζει θυηλῆς "Αεῖος, Soph. El.
1422. A Θύω. Hinc
Θυηλήμωτα, άτων, τὰ, farra ad sacrificium
pertinentia; (2) suffimenta quae in aris
adolebantur.
Θυηλίσιον, τδ, vas mensarium, Poll.
Θύμη, ατος, τδ, suffimentum, odoramentum.
A Θύος.
Θυηπολῖα, sacrificio, macto. Καθ' ἃς θυηπολῖσι,
scil. βέβηλας, Plat.
Θυηπολία, ας, η, operatio in sacris;
Θυηπόλιον, u, τδ, sacrificium. A
Θυηπόλος, et Θυηπόλης, u, δ, η, qui circa sacra
versatur, sacerdos, sacrificus; (2) vates.
(2) σύν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ, Eur. Iphig. in
Aul. 746. Ex Θύος et πολῖα.
Θυητός, η, εν, odoratus, redolens suffimentis.
Θυητὰ μύρα, Aret.

Θυητῆγος, u, δ, η, victimam consumens. Ex
Θύος et φαγεῖν.
Θυία, ας, η, thya, arbor odora perpetuo vi-
rens; (2) mortarium; (3) pila. A Θύω.
Hinc
Θυϊδίων, u, τδ, mortarium parvum. Dim.
Θυϊάς, υδος, η, idem quod Θύας.
Θυϊζω, idem quod Θυάζω, Hom.
Θυϊνός, ινη, ινον, thynus, qui est e thya. A
Θύω.
Θυϊός, α, εν, thyan similitudine referens.
Θυϊόν, τδ, invenitur pro Θύον.
Θυϊς, ιδος, η, mortarium. A Θύα.
Θυϊσκη, ης, η, tribunal, acerra; (2) mortario-
lum. Ab eod.
Θυϊσκος, u, δ, acerra, thuribulum. Ab eod.
Θυϊσκη, sc. λίθος, lapis thytes.
Θυϊκος, τδ, vas in quo conjiciuntur suffimenta,
Eust.
Θυϊάκιον, u, τδ, sacculus; (2) folliculus, va-
gina seminis. Dim. a Θυϊάκος.
Θυϊακίσκος, Θυϊακίσκη, Θυϊακίσκον, idem.
Θυϊακισίδης, εος, δ, η, sacci formam habens;
(2) folliculo similis. Ex ἱδός.
Θυϊακίτης, u, δ, fem. Θυϊακίτης, υδος, η, sacci
seu folliculi formam habens. A
ΘΥΛΑΚΟΣ, u, δ, saccus, uter, folliis, crume-
na; (2) folliculus, vagina seminis; (3) pa-
narium, saccus, in quo panes conduntur;
(4) corpus humanum, per contemptum,
cum refertur ad animum. Εἴσα δ' ἰσχυμέ-
σθα θυνάζοντες εἰς τὰς θυλάκας, Aristoph.
Vesp. 1081.
Θυλακοτρώς, τρώγος, δ, saccos rodens; nomen
muris. E Θύλαξ et τρώγω.
Θυλακοφάρις, ω, f. ήσω, qui sacco circumfert,
v. gr. merces; Θυλακοφάρος, qui peram
gestat.
Θυλακώδης, εος, δ, η, sacci formam habens.
A Θύλακος.
Θύλαξ, άκος, δ, idem quod Θύλακος.
Θυλήματα, idem quod Θυηλήματα.
Θύμα, ατος, τδ, odoramentum; (2) sacrificium,
victima. (2) Θύμα δάιον, victima peritura,
Eurip. Andr. 507. Καμ' ὡς ὑπέστην Θύμα "Αρ-
τέμιδι θύσειν, Id. Iphig. in Aul. 530. A
Θύω.
Θυμαίνω, f. ανῶ, irascor, excandesco. Δεινὰ δ'
ἰς ἀλλήλας δράπον ὄμμασι θυμῆσθαι, Hesiod.
Scut. 262. A Θυμός.
Θυμαλγής, εος, δ, η, dolorem adferens animo.
Ex Θυμός et ἄλγος.
Θυμᾶλλς, ιδος, η, Nic.
Θύμαλον, τδ, taxus, Theophr.
Θυμᾶλωψ, ωπος, δ, titio niger, carbo semiustus,
vel fuligo; tropice, iracundia. A τύφω,
ustulo.
Θυμᾶρις, ω, f. ήσω, placeo; (2) mihi placet. A
Θυμᾶρης, εος, δ, η, gratus, placidus.
Θυμᾶρμιον, animo gratum, Nicand. A Θυμός
et ἄρω, αρτο.
Θυμᾶτιον, u, τδ, hostiola, victima exigua. Dim.
a Θύμα.
ΘΥΜΒΡΑ, ας, η, thymbra, herba odorata; Sa-
tureia, Philox.
Θυμβρεπιδειπνος, u, δ, η, qui thymbra vescitur,
pauper. Ex prac. ἐπὶ et δειπνω.
Θυμβρεῖτης, u, δ, sc. οἶνος, vinum thymbrites,
i. e. thymbra conditum.
Θυμβρόν, u, τδ, idem quod Θυμβρα.
Θυμβροφάγος, u, δ, η, thymbra victitans.
Θυμβροφάραντος, δ, η, qui non fœdat sed de-
decorat convivia et lusus, V. L.
Θυμίλη, ης, η, altare; (2) ara Bacchi post or-
chestram; (3) farina quae in ara offertur;
(4) scena, theatrum; (5) atrium amplum
et magnificum in templis deorum; (6) atri-
um in regum divitumque aedibus. (6) ἐπὶ
Κυκλώσων ἰεῖς θυμίλας, Eurip. Iphig. in Aul.
152. Προσεκτεῖτο ἔμολον δεισιπύρους θιῶν θυμί-
λας, Eur. Suppl. 65. A Θύω.
Θυμιλικός, η, εν, scenicus; (2) subst. δ, histrio;
(3) musicus. A Θυμίλη.
Θυμιόμαι, ὄμαι, fut. ήσμαι, irascor. A Θυ-
μός.
Θυμπερίω, ω, f. ήσω, animum recolligo aut

suscito, stimulo ad iracundiam. Ex Θυμός
et ἀγίρω, colligo.
Θυμπία, ω, f. ήσω, animo sum læto et hilari.
Ex Θυμός et ήδομαι.
Θυμπίδης, εος, δ, η, animo gratus. Ex Θυμός
et ήδύς. Hinc
Θυμπίδα, ας, η, animi voluptas, animi delecta-
tio, lætitia.
Θυμπίνας, iratus, a. l. part. act. Att. pro Θυμπί-
νας; a Θυμπίνα.
Θυμπίρης, εος, δ, η. Vide Θυμπίρης.
Θυμπίριον, pro Θυμπίριον, Suid.
Θυμία, ας, η, et Ion. Θυμίν, idem quod Θυμί-
αμα, Aret. A Θυμιάω. Unde
Θυμιάμα, ατος, τδ, Ion. Θυμίνημα, suffitus, suf-
fimentum ex aromatibus, incensum, thus.
Θυμιάσις, εως, η, suffitus, suffitio; (2) evapo-
ratio, exhalatio.
Θυμιατήριον, u, τδ, thuribulum, acerra.
Θυμιατικός, η, εν, ad suffiendum aptus; (2)
vapores exhalans.
Θυμιατός, η, εν, exhalans, vel qui exhalatur.
ΘΥΜΙΑΩ, ω, f. άσω, suffio, odores accendo;
adoleo. Θυμιαβίς, a. l. part. pass. accensus,
ustus. Θυμίων τῷ λιβανωτῷ, Luc. λιβανωτόν,
Herodian. Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε
τῷ Θυμιάσῳ, Luc. 1, 9.
Θυμίδιον, u, τδ, animalulus. Dim. a Θυμός.
Θυμίηται, 3. sing. praes. ind. med. Ion. et Dor.
pro Θυμιάται, a Θυμιάω.
Θυμικός, η, εν, animosus; (2) fortis; (3) ira-
cundus. A Θυμός.
Θυμικός, adv. irate, vehementer irate. A prac.
Θυμίνος, η, εν, thymus, thymus, e thymo factus.
Ab eod. Unde
Θύμιον, u, τδ, smilax, taxus, cunila; (2) quod
supra corpus quasi verrucula eminet; inpr-
tuberculum carnosum. A Θύμος.
Θυμίτης, u, δ, thymo conditus, ut Θυμίτης οἶνος,
vinum thymites; ἄλλες θυμῖται, sales cum
thymo tritii. Ab eod. Hinc
Θυμίδης, u, δ, thymo mistus, tritus. Hinc
apud Aristoph. Θυμίδων ἁλῶν, Dor. pro Θυ-
μινίδων ἁλῶν, salium thymo mistorum.
Θυμβᾶρης, εος, δ, η, animo dolens, luctu et
mœrore gravis. Ex Θυμός et βαρύς.
Θυμβορία, ω, f. ήσω, animum exedo. A
Θυμβόρος, u, δ, η, animum exedens, Ex Θυμός
et βορά, pabulum.
Θυμβόκης, εος, δ, η, molestus, animum ro-
dens et mordens. Ex δάκνω.
Θυμοειδής, εος, δ, η, animosus, acer et vehem-
ens, epith. equi; τὸ θυμοειδές, animi præ-
sentia, strenua virtus, Plat.
Θυμοειδώς, adv. animosè, iracundè. A prac.
Θυμολοίαινα, ης, η, leonina, h. e. magna mente
prædita.
Θυμολών, οντος, δ, leonino animo præditus.
Θυμολώνης, εως, δ, η, qui animo, ratione, fu-
tura prospicit, vates.
Θυμομάχια, ω, f. ήσω, infenso animo sum ex
aliqua re; (2) bello aliquem ulcisci cupio,
cum propter tenuitatem virum non pos-
sim, sed cogar injurias perferre, ap. Polyb.
"Ην δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν τυρίος, Act. 12,
20.
Θυμομαχία, η, infestus in aliquem et bellige-
randi cupidus animus.
Θύμον, u, τδ, thymum, herba odora; (2) cepa
agrestis, bulbus. A Θύμος.
Θυμοζάλαμη, ης, η, confectio medica e thymo,
aceto et salibus, pulegio et ruta. A Θύμος
et ζῶος, acetum, et ἄλμη, muria, salsedo.
Θυμοπληθής, ες, plenus irarum, iracundus. Θυ-
μοπληθῆς ἅπα, noxia iracundia, Æsch. Sept.
advers. Thebas, 688.
Θυμοραΐνης, υς, δ, animum perdens, Il. 13, 544.
ΘΥΜΟΣ, υς, δ, animus, seu impetus animi; (2)
cupiditas; (3) animi præsentia; (4) præ-
stantia; (5) vehementia; (6) animalis et
vivificus spiritus; (7) ira, excandescencia,
iracundia; (8) iræ effectus, pœna.
Θύμος, u, δ, thymus, herba; (2) bulbus, cepa
agrestis; (3) glandulosa pars quæ in jugulo
ad os summum pectoris consistit; (4) tu-
berculum carnosum. Vide Θύμιον.
Θυμοσφικίς,

Θυμοσφοῖδες, ἢ, ὃν, qui ipse sibi animi sui acumine peritiam alicujus rei adquisivit; (2) ingenio prestant, ingeniosus, solers. A
Θυμοσφοῖς, ἢ, ὃ ἔξ ἡ, qui sapientiam non ex disciplina, sed ab ipsa natura, hausit; (2) natura solers, docilis, ingeniosus.

Θυμῶν, τὸ, ira. Μηδὲ τῷ θυμῶνι τὸν εὖ λήγοντα δυσμενὴ ποιεῖς φρενί, prae ira, Eur. Hec. 299.

Θυμῶντος, irritabilis, part. verb. θυμῶμαι, θυμῶμαι. Vide ἔριν.

Θυμοσφορίῳ, ὦ, f. ἥσω, animum corruptum, exedo, ut curis, aegritudine; maceror animum. Ἄς δ' ἐγὼ θυμοσφορίῳ, μὴ σ' ἐκράβους παύσασα, quantum vero maceror animum, utinam ne unquam iisdem oppressa malis discas, Soph. Trach. 142. A

Θυμοσφόρος, ἢ, ὃ ἔξ ἡ, animum labefactans, animum perdens. Ex φθίρειν.

Θυμῶν, ὦ, fut. ὤσω, ad iram provocho, concito; θυμῶμαι, ἦμαι, irascor; θυμῶντις, iratus, aor. 1. part. ἔθυμῶθη λίαν, Matt. 2, 16. A θυμῶς.

Θυμῶντις, ιος, ὃ ἔξ ἡ, animosus; (2) iracundus; (3) thymum referens. A θυμῶς vel θυμός.

Θυμῶντος, ὁ, iracunde. A prac.

Θυμῶντις, ιως, ἡ, excarescentia. A θυμῶν.

Θύνε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔθυνε.

Θύνειν, cum impetu feror, propero. A θύνω.

Θυνάξω, f. ὤσω, pungo, ut piscator thynnum majorem, conto vel tridente; (3) irruo. Εἴτα δ' ἐσπόμεσθα θυνάξοντες εἰς τὴν θύλακην, Aristoph. Vesp. 1081. A θύνω.

Θυννῶντις, αἶα, αἶον, qui ex thynno est. Hinc θυνναῖον, ἢ, sacrificium e thynnis.

Θυνναῖος, ἢ, parvus thynnus. Ab eod.

Θυννάς, ἄδος, ἡ, thynna; θύννα, ἡ, ἡ.

Θυννίον, ἢ, τὸ, frustum thynni.

Θυννιτῆδες, ἢ, ὄν, thinninus; epith. retis quo thynni capiuntur, qu. a θυννία.

Θυννῆ, ἡ, idem quod θυννίς, Ath.

Θυννίβες, ὡν, αἶ, salsamenta muriae; (2) frusta thynnorum in partes concisorum.

Θυννίζω, f. ὤσω, pungo, stimulo; (2) rejicio; (3) decipio. Vide θυνάξω.

Θυννίον, ἢ, τὸ, parvus thynnus. Dim.

Θυννίς, ἴδος, ἡ, thynna, piscis.

Θυννηραῖος, αἶα, αἶον, thynnorum venationi aptus. A

Θυννηράς, ἢ, ὃ, thynnorum venator, qui thynnus captat. Ex θύνω et θήρα.

ΘΥΝΝΟΣ, ἢ, ὃ, thynnus, piscis. A θύνω.

Θυνός, ἢ, impetus; item bellum, Hes.

Θυννοσκοπία, ὦ, fut. ἥσω, thynnus speculor et capto; (2) intentis oculis accurate obser- vo.

Θυννοσκοπῖον, ἢ, τὸ, locus thynnorum insidiis aptus.

Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum speculatio et captatio; (2) accurata observatio. A

Θυννοσκοπός, ἢ, ὃ ἔξ ἡ, qui thynnus insidiatur.

Θυννώδης, ιος, ὃ ἔξ ἡ, thynnum referens; (2) crassus et ineptus. A θύνω.

Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo. Θύνε γὰρ ἀμπεδίον, Il. 5, 87. διὰ προμάχων, Ib. 20, 412. A θύνω.

Θυδῶντος, ἢ, ὃ ἔξ ἡ, suffimentorum receptor; (2) victimas recipiens; et est epith. templi.

(2) ἐξέβαλον ἐκ τῶς θυδοῦς ἀνακτόρων, Eurip. Andr. 1158. Hinc θυδοῦς, scil. ἀγγλίων, suffimentorum receptaculum. A θύνω et δέχομαι, recipio.

Θυδῶντις, ὡς, ὃ ἔξ ἡ, odoratus, suffitu repletus.

Θυδῶντις, pres. part. act. f. g. Dor. pro θυδῶσα.

Θύον, ἢ, τὸ, libum quod diis offerrebat; (2) aroma seu suffimentum; (3) thya. A θύνω.

Θύοντι, 3. pl. pres. ind. act. Dor. pro θύουσι.

Θύος, ιος, τὸ, victima, hostia, sacrificium; (2) suffimentum in sacris. A θύνω.

Θυσκινέω, sacra facio.

Θυσκός, ἢ, ὃ, haruspex. Ex κοίω, pro κοίω.

Θυσκόπος, ἢ, ὃ ἔξ ἡ, idem.

Θύω, ὦ, fut. ὤσω, rebus odoratis suffio, odorem jucundum reddo; pass. furore correptus sum, cum furore ruo. A θύνω vel θύος.

ΘΥΡΑ, ας, ἡ, janua, ostium; (2) crates; θύρα dicebatur, quoniam januae formam et figuram praeferebat; (3) facultas rei faciendae. (2) ἔτι ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, Herodot. 2, 96.

Θύραζε, adv. foras; (2) extra, foris.

Θύραθεν, adv. foris; (2) forinsecus, extrinsecus. Hinc ὃ ἔξ ἡ θύραθεν, externus, a, um; τὰ θύραθεν, bona externa, fortuita. Αἱ θύραθεν εἰσόδου, externi introitus, Eurip. Andr. 953.

Θυράια, ας, ἡ, janua inter duas aedes, quae scilicet est perfosso pariete communi. A

Θυράιος, αἶα, αἶον, foris veniens, foris adlatus; (2) qui foris est, absens, externus; (3) alienus; et metaph. de liberis, nothus, non legitimus; (4) ad januam pertinens. (3) καὶ θύραιος ἄν κρηρῇ, Eurip. Andr. 423. Παιδὺς θυράιος εἰς δόμους ἐκτῆσται, Id. ex Menalippe.

Θυράια μὲν φρονήματ' ἀνδρῶν νοθεύειν εἰσάται, aliorum hominum cogitationes, Id. Hipp. 395. A θύρα.

Θυράϊον, gen. plur. ἔολ. pro θυράϊον, a θύρα.

Θυραυλία, ὦ, f. ἥσω, foribus adsideo; (2) foris, non domi sum; (3) sub dio ago, ut pastores, &c. (4) extra urbem, in agro, castris sum. A θύραυλος.

Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores; (2) commoratio extra urbem, in agro sub dio.

Θυραυλικός, ἢ, ὃν, qui sub dio est, aut fit.

Θύραυλος, ἢ, ὃ ἔξ ἡ, ante fores jacens seu excubans; (2) foris sub dio pernoctans. Ex θύρα et αὐλῆς.

Θυράων, gen. pl. ἔολ. pro θυράϊον, a θύρα.

Θυράσκις, ἴδος, ἡ, scutum et parma.

Θυρεοειδής, ιος, ὃ ἔξ ἡ, scuti formam habens; (2) cartilago quadam. Ex seq. et εἶδος.

Θυρεός, ἢ, ὃ, janua, operculum; (2) scutum, a forma januae. A θύρα.

Θυρεοφόρος, ἢ, ὃ, scutifer, scutatus pedes. A θυρεός et φέρω.

Θυρεοφανέτης, ἢ, ὃ, januarum apertor, Philox. effractor; (2) qui quasvis aedes impune ingreditur. Ex θύρα et ἵκανοίγω.

Θύρετρον, ἢ, τὸ, janua, ostium. A θύρα.

Θύρεψι, dat. adv. foris, extra. A prac.

Θυρεβόλος, ὃ, faber, Suid.

Θυρίδιον, ἢ, τὸ, ostiolum. Dim. a θύρα.

Θύριον, idem et ab eod.

Θυρίς, ἴδος, ἡ, ostiolum; (2) fenestra. Ab eod.

Θυρεοειδής, ιος, ὃ ἔξ ἡ, ostii speciem habens.

Θυρεογῶς, ἢ, ὃ, janitor. Ex θύρα et ὄρω.

Θυρακοπία, ὦ, f. ἥσω, januam pulso. Ἀπὸ γὰρ οἶνα γίνεσθαι τὴν θυρακοπῆν, Aristoph. Vesp. 1245. Ex κόπω.

Θυρακοπῆτης, ἢ, ὃ, januae pulsans, ut marculus.

Θυρακοπία, januae pulsatio. Καὶ προσιόντες ταῖς οἰκίαις, θυρακοπία τε ἔχοντες, καὶ ἐρωτῆσαι περὶ τῆς ἰσῆς, Liban. Antioch. 340.

Θυρακοπῆς, ἢ, ὃν, idem.

Θυρακοπός, ἢ, ὃ, idem.

Θυρακρῆσι, ὦ, f. ἥσω, januas pulso. Ex κρῆσι.

Θυροπηγία, ας, ἡ, januarum fabricatio. Ex πήγνυμι.

Θυροποιός, ἢ, ὃ, januarum opifex.

Θυρόν, ὦ, fut. ὤσω, janua claudo seu obstruo, foribus munio. Θυρόναι χερσαῖσι θύραις, Aristoph. Av. 621. A θύρα.

Θυραδῶν, thyrsum fero, Bacchor, Ar.

Θυραοειδής, ιος, ὃ ἔξ ἡ, thyrsi formam referens. Ex θύρος et εἶδος.

Θυραδολογῶς, ὃ, thyrsus, hasta thyrsi; λόγῳ τιθεσθαι μῆνιν.

Θυραομῆντις, ιος, ὃ ἔξ ἡ, thyrsu furens, thyrsu concitus. Οὐδ' ὑπὸ θυραομῆντι νεκρῶν μετὰ δινέουσι, Eurip. Phoen. 798. Ex μῆνιμι.

Θύρετρον, τὸ, idem quod θύρος, Ep.

Θυροσπλήν, Hes. θυροσπλήνης, thyrsu percussis, insanientibus in orgiis Bacchicis; tropice, acerrima alicujus rei cupiditate incensi. Ex πλῆσσω.

Θύρσος, ἢ, ὃ, thyrsus, hastula hedera vestita; item virga, baculus, LXX. A θύνω.

Θυροσφορίῳ, ὦ, fut. ἥσω, thyrsus gesto.

Θυροσφορία, ας, ἡ, thyrsi gestatio. A

Θυροσφορός, ἢ, ὃ ἔξ ἡ, thyrsifer, thyrsus gestans. Ex φέρω.

Θυροσῶν, ὦ, fut. ὤσω, hastam hedera cingo, ut thyrsus fiat.

Θύραμα, ἄτος, τὸ, obstructio aditus ad januam; (2) janua; (3) tabulae vel ad januas faciendas, vel e januis revulsae; (4) postis, Gl. V. A θύρα.

Θυρόν, ἄτος, ὃ, vestibulum. A θύρα.

Θυροῖον, ἢ, τὸ, cella janitoris.

Θυροῖον, ὦ, fut. ὤσω, januam custodio, sum janitor. Ἦν θυροῖον αὐτὸν ἐπιστήσης, Luc. A

Θυροῖος, ἢ, ὃ vel ἡ, januae custos, janitor, ostiarius. Ex ἄτος, custos, vel ὄρα, cura.

Θύσαι, αἶ, Bacchae, Lycoph.

Θύσαι, aor. 1. inf. act. verb. θύνω.

Θυσανόεις, ὡς, ὅν, fimbriatus, Il. 17, 593. rectius θύσαν. A

ΘΥΣΑΝΟΙ, ὡν, αἶ, fimbriae, limbi.

Θυσάνερος, ἢ, ὃ ἔξ ἡ, hirtam et villosam, fimbriatam vel alatum habens caudam, Hes.

Ex θύσανος et ἄρα, cauda.

Θυσανώδης, ιος, ὃ ἔξ ἡ, fimbriatus.

Θυσανώτης, ἢ, ὃν, idem; qu. a θυσανία.

Θύσειν, f. 1. inf. act. verb. θύνω.

Θύσθαι, ὡν, τὰ, vitis folia seu rami cum fructu appenso; (2) virgæ Bacchicae; (3) folia ficus quæ altaribus imponebantur;

Θύσθαι, ας, ἡ, sacrificatio; ipsa actio sacrificandi, solemnitas in re divina faciendi; (2) feriæ quibus sacra fiunt; (3) victima, hostia. A θύνω. Hinc

Θυσιάζω, fut. ὤσω, sacrifico, immolo.

Θυσίας, ἄδος, ἡ, Baccha. A θύνω.

Θυσίασμα, τὸ, hostia, victima, Ath.

Θυσιαστήριον, ἢ, τὸ, ara ubi victimæ adolentur; (2) mensa in qua Eucharistia reponitur. A θυσιάζω.

Θυσίαν, gen. plur. ἔολ. pro θυσίαν, a θυσία.

Θύσιμος, ἢ, ὃ ἔξ ἡ, qui sacrificari potest aut sollet. A θύνω.

Θυσκῆριον, ἢ, τὸ, Dim. a

Θύσκη, ἢ, ἡ, scapha; τὰ θύματα, diis offerenda recipiens. A θύνω.

Θυσκόπος, ἢ, ὃ. Vide θυσκόπος.

Θυσκόπος, ἢ, ὃ ἔξ ἡ. Vide θυσκόπος.

Θύσανοι, θυσανόεις, et θυσανωτός. Vide θύσανοι.

Θύσσω, quatio, Hes. A θύνω.

Θύσας, ἄδος, ἡ, sacrificia, sacrificialis; (2) Bacchica, v. gr. βοή, clamor Bacchantium, Æsch.

Θυτή, ἡ, ὃς, sacrificus. A θύνω.

Θυτήριον, ἢ, τὸ, ara. Ab eod.

Θυτήριος, ἢ, ὃ ἔξ ἡ, aptus ad sacrificandum.

Θύτης, ἢ, ὃ, haruspex, sacerdos. A θύνω.

Θυτῆς, ἢ, ὃν, sacrificus, ad sacrificia perti- nens. Hinc ἡ θυτῆς, sc. τέχνη, haruspicina, haruspicum disciplina, scientia faciendi rem divinam. A θύνω.

Θύψις, ιως, ἡ, ustio. A φύω, uro.

ΘΥΩ, f. θύω, p. τίθειν, sacrifico, sacra facio, at in med. exta inspicio, de aruspibus;

(2) cum impetu, quasi furibundus, feror, propero, ruo, festino; (3) furo; (4) ferveo, aestuo. Ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θύας, Arist. Av. 191. Ὅτε τὸ πάσχα ἔθυσαν, Marc. 14, 12.

Ἐπεὶ ἡμῶν ἐτύθη, 1 Cor. 5, 7.

Θυωδῶν, ιος, ὃ ἔξ ἡ, odoratus. A θύος.

Θυώεις, ὡς, ὅν, idem et ab eod.

Θύωμα, ἄτος, τὸ, suffimentum odoratum, odoramentum. A θύνω.

Θυανῶντις, Thyaneus, Bacchus, Opp.

Θυῶνη, ἡ, Semele, mater Bacchi, ap. Sch.

Hinc

Θυανίτης, ἢ, ὃ, Bacchus, apud Rhodios.

Θυρωῖμαι, in sacra mensa epulari, Hes.

Θυρωίς, ἴδος, ἡ, idem quod θύρος.

Θυρωίτης, ἢ, ὃ, qui sacræ mensæ ministrat; (2) mensarius, trapezita.

Θυρωός, ἢ, ὃ ἔξ ἡ, ut τράπεζα θυρωός, mensa quæ sacris usibus dicitur; (2) unguentarius, unguenti confector. (2) ἦν γὰρ θυρωοὶ ... πολυθρησκον καλεῖσθαι, vocant, Nic. Ther. 104.

Θά, aor. 2. conj. act. verb. τίθημι, pono.

ΘΗΉ, ἡς, ἡ, multa, damnum injunctum. Zoi
δὲ, γέρον, *Odys.* 2, 192.
Θάψ, mercurius, *Suid.* item mensis nomen ap.
Egyptios.
Θακίω, ὡ, sedeo. *Θακίῳ ἐν θρόνῳ, Herod.* A
Θάκος, α, ὁ, sedile, solium; (2) consessus. A
θάκος.
Θάμν, posuerimus, 1. pl. aor. 2. verbi τίστημι.
Θάμνις, γος, ὅ, funis e sparto, vel cannabi;
(2) nervus, vinculum, chorda.
ΘΑΜΨΩ, vel Θάμψω, f. ἔω, vincio seu ligo;
(2) fodico, pungo, flagris cædo; *Θάμψοις*,
a. 1. part. pass. verberatus, flagellis cæsus.
ΘΑΜΩΣ, ὤ, ὁ, acervus frumentū, lignorum,
&c. *Æsch. Agam.* 303.
Θάσιος, ὁ, Ægyptius, a Thono rege, Nic.
Θάσιος, ας, ἡ, adsentatio, adlatio, blanditiæ.
A Θάσιος.
Θάσιμα, ἄτος, τὸ, blandimentum. *Γλυκίαι δ'*
ἦσαν εἰς θάσιμα, minus dulces ad blan-
ditias, Eurip. Suppl. 1103. Ab eod.
Θάσιμας, ὁ, ὁ, adsentatorius, blandus.
Θάσιμας, ὁ, τὸ, adsentatiuncula. Dim.
Θάσιμας, adv. adsentatorie.
Θάσιμος, f. ὡς, adulor, adsentor, blandior.
Δοκίς γὰρ ἂν μὲ τὸνδε θάσιμας πτότ' ἂν; *Eur.*
Med. 368. A θάσι. Unde
Θάσιος, ὁ, ὁ, adsentatorius, adulatorius.
Θάσιος, adv. adsentatorum more, adulatorie.
ΘΑΠΤΩ, f. φῶ, adsentor; (2) colo; (3) ca-
villor, irrideo.
Θαράκειον, τὸ, idem quod Θωράκειον (2), *Æsch.*
Θωράκειον, f. ἴσω, thorace munio, lorico; (2)
armo. A Θωράξ.
Θωράκειον, α, τὸ, lorica, lorica; (2) propug-
naculum; (3) pars mali nautici. Dim.
Θωράκειος, α, ὁ, loricator. A Θωράξ.
Θωράκισ, α, ὁ, miles thoracatus, lorica mu-
nitus. A Θωράξ.
Θωρακοῦχος, α, ὁ, ὁ, qui thorace indutus
pugnat. Ex μάχουμαι.
Θωρακοποιός, ὅ, ὁ, qui thoracem conficit, lo-
ricarius. Ex ποίω.
Θωρακοποιός, α, ὁ, ὁ, qui thoracem gestat.
ΘΥΡΑΞ, ἄτος, ὁ, thorax, pectus; (2) lorica;
(3) murus urbis; (4) poculi genus. (2) Θύ-
ρακος γνάλον, *Il.* 5, 99.
Θωρακοφόρος, gen. sing. Ion. pro Θωρακοφόρος.
Θωρακίτης, ὅ, ὁ, thoracatus, loricator; (2) ar-
matus. A Θωράξ.
Θωρήξ, ας, ὁ, ὁ, loricator; (2) potatio vini.
Ab eod.
Θωρήσσο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro
ἰθωρήσσο, a
Θωρήσσω, f. ἔω, thorace munio, lorico; (2)
armo; (3) poto; *Θωρήσθηναι, armari, a. 1.*
pass. Θωρήσθεις, part. armatus, inebriatus,
ebrius. Μυροῦσας, δ' ἄρ' ἐποικίμενος Θωρήξεν
Ἀχιλλεύς, Il. 16, 155. Τῶς δ' ἐγὼν αὐτὸς
Θωρήσσομαι, armabor adversus, *Id.* 7, 101. A
Θωράξ.
Θωρήξ, aor. 1. part. pass.
Θῶς, θῶος, ὁ, ὁ, animal lupo simile, lupo
cervarius, *Gl. Antiq.* A θῶω, vel θῶος.
Θῶτερον, alterum, Dor. pro τὸ ἑτερον.
Θῶτις, ἡς, ὁ, latrator. A θῶσσω.
Θῶμα, ἄτος, τὸ, miraculum, Ion. pro θῶμα.
Θῶμας, ὁ, ὁ, admiror, Ion. pro θῶμας.
ΘΩΨΩ, f. ἔω, clamo, vociferor; (2) cla-
more incito, adhortor; (3) impetuose fe-
ror. *H ἐκ ἡσάσσετο Αἰάντος, ὅταν τῆνδε θῶψ-
σει βοή; *Soph. Aj.* 335. Πανώλεθρον κηλίδα
θῶψος γίνετο, imprecatur, *Lyc.* 165. (2) θῶψ-
σαν δὲ κυναγέτας, *Eurip. Or.* 869.
Θῶψος, mirabilis, Ion. pro θῶψος, *Hesiod.*
Θῶψ, θῶψος, ὁ, adsentator, adulor, palpo,
blandus, adsentatorius, adulatorius. A
θῶπτω.

I.

I Est nona litera Græcorum, quæ ἰῶτα di-
citur, semperque vocalis est, et nunquam
consonans; (2) nomen habet ab Hebræ-
orum Iod; (3) in numeris valet decem, et

cum lineola inferne addita (ι) decem millia;
(4) *Matt.* 5, 18. idem est ac minimum quid,
velut apex, punctum, vel simile.
Ἰά, Ion. ἴη, ἡ, vox; ἴα, una.
Ἰάξω, Iones imitor, Ionum lingua utor; (2)
purpureum colorem refero. (2) τὸ ὑποκί-
μενον ἰαξέσης, omnia subjecta purpureo co-
lore tingentis, *Heliod. Æth.* 2.
Ἰάθῃ, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. ἰάομαι, sano.
Ἰαθίσταται, sanabitur, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Ἰάθητι, sanati fuistis, 2. pl. a. 1. ind. pass.
Ἰαθεῖ, adv. dolentis. Vide ἰαίνω.
ἸΑΓΝΩ, calefacio, tepefacio; (2) liquefacio,
dissolvo, emollio; (3) perfundo lætitia, ex-
hilare; ἰγνᾶσι, a. 1. calefacite; ἰάθῃ, a. 1.
pass. exhilaratus est. Οἷά τε θυμὸν αἰὶ δμῶ-
εσσιν ἰαίνει, *Odys.* 15, 378. Θυμὸς ὑψροσύ-
νησιν ἰαίνεται, *Ibid.* 6, 156.
Ἰακός, ὁ, ὁ, Ionicus. Ab ἴων.
Ἰακχάγωγος, ὅ, ὁ, quasi mystagogus, minister
in orgiis, sc. qui Bacchi imaginem in orgiis
portat. Ab ἰακχος et ἄγωγος.
Ἰακχάξω, clamo, vociferor bacchantium
more;
Ἰακχαῖος, α, ον, Bacchicus.
Ἰακχῶ, clamo, *Steph.* ἰακχῶ, *Suid.* idem quod
ἰαχῶ.
Ἰακχος, α, ὁ, Iacchus, Bacchus; (2) hymnus in
Bacchum.
Ἰακχος, ὁ, porcus, *Dion. Sic.*
Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo, *Hes.* Ab
ἸΑΛΕΜΟΣ, α, ὁ, Ialemus, Calliopes filius;
poeta ineptus et frigidus; (2) qui defunctos
luget; (3) carmen lugubre et lamentabile;
(4) *adj.* miser, febilis, nullius pretii, con-
temnendus. Hinc
Ἰαλεμίδης, ας, ὁ, ὁ, frigidus et ineptus.
Ἰαλλον, imperf. ind. act. verbi ἰάλλω.
Ἰαλλος, α, ὁ, derisor, cavillator; (2) scommā,
dictetum, *Suid.* Ab ἰάλλω.
ἸΑΛΛΩ, f. ἀλλῶ, mitto, emitto, jacio. Ἰαλλῶν
οἶσιν ἀπὸ νευρήθην, *Il.* 8, 300. ἀτιμήσιν τῖνα,
afficere, *Od.* 13, 142.
Ἰαλτός, ὁ, ὁ, missus, *Æsch.*
Ἰάμα, ἄτος, τὸ, sanatio; (2) remedium. Ab
ἰάομαι.
Ἰαμβουλῆ, iambis tibiam adhibere, *Hes.*
Ἰαμβῆσιον, α, τὸ, carmen iambicum.
Ἰαμβεύς, α, ὁ, ὁ, iambeus, iambicus.
Ἰαμβήλος, α, ὁ, ὁ, convitiator; maledicus,
Hes. Ab ἰάομαι.
Ἰαμβιάξω, ex *Enrip.* pro
Ἰαμβίζω, iambis insector; (2) maledico.
Ἰαμβικός, ὁ, ὁ, iambicus, iambis constans.
Ἰαμβιστής, ὅ, ὁ, convitiator; proprie, qui alios
iambis proscindit. Ab ἰαμβίζω.
Ἰαμβογράφος, ὁ, iambicus poeta, et
Ἰαμβοποιός, ὁ, iamborum scriptor, *Ath.*
ἸΑΜΒΟΣ, α, ὁ, Iambus, pes metricus, syllaba
brevis et longa constans; (2) carmen versi-
bus iambicis constans; (3) carmen satyri-
cum, mordax, quod iambico carminis ge-
nere fere conscribi solebat.
Ἰαμβογράφος, ὁ, idem quod ἰαμβιστής.
Ἰαμβύκαι, ὡν, αἰ, organa, sive instrumenta
musica, triangula, quibus carmina iambica
canebantur, *Hes. Suid.* Ab Ἰαμβός.
Ἰαμβεαί, αἰ, loca herbosa et irrigua; prata,
vireta, *Hes.* pro ἰαμβῆν, quod melius.
Ἰαμβοί, οἰ, ap. Nic. idem.
Ἰάνθῃ, florui, aor. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω.
Ἰάνθινος, ἰνῆ, ἰνον, violaceus. Ab
ἰάνθος, α, ὁ, flos colore purpureo seu violaceo,
Hes. Ab ἰον.
ἸΑΟΜΑΙ, ὡμαι, medeor, sano, curo; f. ἰάσο-
μαι, Ion. ἰσσομαι aor. 1. m. ἰσάμην vel ἰσά-
μην aor. 1. pass. ἰάθην, sanatus sum. Ἰάσο-
μαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐν τετακοῖαν, *Artis-*
toph. Vesp. 649. Ἰασόμενος αὐτὸν τῆς σπέρ-
σας, *Æschin.*
Ἰάσιος, Iones, Athenienses, Græci.
ἸΑΠΤΩ, f. ἰάψω, mitto, jacio; (2) noceo;
(3) jungo; (4) convitiator insector. Ἰάπτειν
οὐρήματα αὐτοῦ, *Soph. Aj.* 710.
ἸΑΠΥΞ, ὕγος, ὁ, Japyx, Apulus, ventus ex
Apulia flans versus Romanum.

Ἰαροῖς, ἴσα, α, animadvertens, *Man.*
Ἰάς, ἄδος, ἡ, Ionica. Ab ἴων.
Ἰάσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ἰάομαι.
Ἰάσαστο, sanavit, 3. sing. aor. 1. ind. med.
Ἰάσθαι, mederi, præes. ind. med. contr. pro ἰάσ-
θαι.
Ἰάσι, 3. pl. præes. ind. act. Ion. pro ἴσι, ab ἴω.
Ἰάσι, mittunt, 3. pl. præes. ind. act. contr. ex
Ion. ἰάσι, pro ἴσι, ab ἴω.
Ἰασίον, τὸ, Nic.
Ἰασίμος, α, ὁ, ὁ, sanabilis. Ἀλλ' ὅμως ἰασίμος,
placabilis, *Eurip. Or.* 399.
Ἰασίμος, ὁ, lugubre carmen, *Hieron.*
Ἰάσις, ας, ἡ, sanatio. Ab ἰάομαι.
ἸΑΣΙΝΗ, ἡς, ἡ, Jasione, olus sylvestre.
Ἰάσμη, ἡς, ἡ, Jasme, et ἰάσμιον μῦρον, unguen-
tum quoddam. Ab ἴον, viola.
Ἰάσμιον, α, τὸ, idem et ab eod.
Ἰασπίξιν, jaspideum imitari, jaspidis colore esse,
Dioscor. Ab
ἸΑΣΠΙΣ, ἴδος, ἡ, jaspis, gemma.
Ἰάσι, adv. Ionice. Ab ἴων.
Ἰάσιον, sanandum est. Ab ἰάομαι.
Ἰάσιος, ἰα, ἰον, sanandus. Ab eod.
Ἰάσις, ἡς, ὁ, medicus. Ab eod.
Ἰαστρῆ, medicina, ars medica, *Hes.*
Ἰαστρῆος, ἰα, ἰον, sanandi vim habens.
Ἰαστρῆς, ὁ, ὁ, idem. Ab eod.
Ἰαστρῆα, ας, ars medica (sub. τέχνη). Τίς ὁ χυ-
ροτῆρς ἰαστρῆας, *Soph. Trach.* 1001 (vel
1019).
Ἰάσις, sanatus, *Plato de legibus* 9.
Ἰαστρῆσις, α, ὁ, medicus unguentis et per-
frictionibus corporis morbos sanans, medicus
unguentarius. Ab ἰάσις. Hinc
Ἰαστρῆσις, ἡς, ἡ, scil. τέχνη, ars unguentis
curandi.
Ἰαστρῆα, ας, ἡ, curatio, medela. Ab ἰαστρῆω.
Ἰαστρῆον, α, τὸ, medici vel chirurgi officina;
(2) premium medici. Ab eod.
Ἰαστρῆσις, ας, ἡ, medicatio, sanatio. Ab
ἰαστρῆω, f. ὡς, medeor, curo, sano; (2) me-
dicinam profiteor. Σαυτὸν πρὸς τῆς ἀνάγκης
ἰαστρῆσαι, *Nax.* In med. curo me, medicinam
mihi facio. Χολαῖς καὶ πυλῖαις ἰαστρῆμασι,
felle aut coagulo medicinam sibi facientes,
Plut. de capienda ex inimicis utilitate, 86.
Ab ἰαστρῆ. Unde
Ἰαστρῆα, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita.
Ἰαστρῆος, ἡ, ὁ, ad medicos vel ad medicinam
pertinens; (2) medicina peritus. Hinc ἰ-
αστρῆα, ἡς, ἡ, sc. τέχνη, ars medica, medicina.
Ab eod.
Ἰαστρῆσις, adv. medicorum more.
Ἰαστρῆα, ἡς, ἡ, medica; (2) obstetrix.
Ἰαστρολογία, ὡ, f. ὡς, de medicina loquor seu
dissero. Ex ἰαστρῆς et λόγος, dico.
Ἰαστρον, α, τὸ, merces quæ datur medico.
Ἰαστρομαντις, ὁ, medicovates. Vox comica.
Ἰαστρονίκης, α, ὁ, medicorum victor. A νικάω.
Ἰαστρῆς, ὅ, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.
Ἰαστροσοφιστής, ὅ, ὁ, medica arte doctus.
Ἰαστροτήχης, α, ὁ, medicina artifex, qui medi-
cinam proficitur. Ex ἰαστρῆς et τέχνη.
ΙΑΤΑΤΑΙ, interjectio lamentantis, heu!
Ἰατταταιῶς, interjectio, heu! eheu! Ab eod.
ΙΑΤ', interjectio indignantis; (2) lugentis.
Ἰαυθρός, ὅ, ὁ, locus quietus, in quo quis com-
moratur; (2) stabulum, lustrum; (3) cu-
bile; (4) somnus. Ab ἰαύω.
Ἰαυοί, interject. exclamantis, qua quis utitur ad-
ventante gaudio; (2) audientis vocantem et
respondentis. Ab ἰαύω.
Ἰαυόν, imperf. ind. act. verbi
ἸΑΥΩ, commoror, tempus toro; (2) dormio,
pernocto; ἰαύσκον est imperfectum, Ion. ab
ἰαυον, ἰαυον, non ab ἰαυόν. (1) ἴτ' ἰνυχίαν
τέρψιν ἰαυῖν ἰρώτων, nec blandis amoribus
ducere noctes, *Soph. Aj.* 1203. (2) Ζηλὸς
γὰρ ἐν ἀγκυρίῳ ἰαυῖν, *Il.* 14, 213. Ἰαυοῖ
τὸν μερομήνιον πότμον, *Lycophr.* 430.
Ἰαυέτης, α, ὁ, sagittarius. Ab ἰαύω.
Ἰαυθρία, a. 1. inf. pass. verbi ἰάπτω, mitto.
Ἰαυθρία, ἡ, ον, adj. clamosus. Ἰαυθρία ἐκ σο-
μάτων, *Soph. Œd. Tyr.* 1219.
Ἰαυθρία, dat. pl. Ion. pro ἰαυθρία, ab ἰαυθρία.

ἰάχῃ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἰάχῃ.
ἰάχων, ᾧ, f. ἡσ, clamor, vociferor; (2) cum clamore seu vociferatione loquor. Οὐδὲ μάντιν ἰάχῃσας, Epigr. Ab ἰάχῃ.
ἰάχῃ, ἡς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.
ἰάχῃμα, ᾧτος, ῃ, τό, vociferatio. Ab ἰάχῃ.
ἰάχους, υ, ὁ, idem.
ἰάχων, 1. sing. imperf. ind. verbi ἰάχῃ.
ἰάχωνια, resonans, perf. part. med. f. g. verbi
ἰάχῃ, vociferor, clamor.
ἰάχως, perf. part. act.
ἰάων, ὅ, ἰάωνες, Iones.
ἰαωνίζω, Ionice loquor.
ἰαωνισί, Ionice. A præc.
ἰβνός, υ, ὁ, clavus in fundo navis, Eust.
ἰΒΗΡ, ηρος, ὅ, Iberus, gentile.
ἰβήρια, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminae, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ et Hispania dicitur. Hinc
ἰβηρινός, ἡ, ὄν, Hispanicus.
ἰβηρικῶς, adv. more Hispanico.
ἰΒΗΡΪς, ἡ, Iberis, herba.
ἰΒΙΞ, ιδος, ἡ, Ibis, avis Ægyptia serpentes devorans.
ἰΒΙΞΚΟΞ, υ, ὁ, hibiscus, species malvæ silvestris.
ἰβύξ, ύκος, ὁ, Ibyx, avis clamoræ genus.
ἰβυς, ἡς, ἡ, mortarium, pila; (2) genus saltationis. Hinc
ἰβυδίζω, agito pistillum; (2) torqueo, flecto.
ἰβυδιον, υ, τό, mortariolum. Dim. ab eod.
ἰβυdis, idem quod ἰβυδν.
ἰβυδισμα, ᾧτος, ῃ, genus saltationis in quo lumbi agitantur, ut pistillum.
ἰβυδοδῶσανον, τό, idem quod ἰβυδν. Α κόπτα.
ἰβυμα, adveni, perf. ind. pass. et
ἰγμενος, perf. part. ab ἰνέομαι.
ἰγνύα, ας, ἡ, posterior genu pars, poples.
ἰγνυς, ύος, ἡ, idem. Α γόνυ.
ἰδε, vidit, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἰδῶν, video: vel vide, 2. sing. aor. 2. imperat. v. ejusd.
ἰΔα, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ, item Cretæ; item quivis locus editus et sylvosus; vid. ἰδν.
ἰδαία, ας, ἡ, Idæa, herba, quæ et laurus Alexandrina dicitur. Ab ἰδα.
ἰδαίος, αία, αίων, Idæus. Ab eod.
ἰδάλμιος, υ, ὁ ἔ, ἡ, æstuosus, sudorem ciens; (2) humidus; (3) speciosus, formosus. Ab ἰδος, sudor, vel ἰδία, species.
ἰδανίδος, ὄν, idealis, mundus intelligibilis, ap. Timæum. Ab ἰδῖν.
ἰδα, τό, cibus, esca, Hes.
ἰδι, Ion. pro ἡδι, et, atque.
ἰδία, ας, ἡ, idea, species; (2) genus et forma; (3) pulchritudo; (4) modus et ratio rei; (5) redundat etiam, ἰδία πρᾶγματος, res. Ab ἰδῖν, videre.
ἰδῖν, vidisse, aor. 2. inf. act. Ion. pro ἰδῖν.
ἰδει, dat. sing. contr. pro ἰδει, ab ἰδος.
ἰδῖν, vidisse, aor. 2. inf. act. verbi ἰδῶν.
ἰδμεν, aor. 2. inf. act. Ion. pro ἰδῖν.
ἰδν, aor. idem, sed Dorice formatus.
ἰδεναι, vidisse, aor. 2. inf. med. verbi ejusd.
ἰδεσκες, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἰδε.
ἰδετε, 2. pl. aor. 2. imperat.
ἰδν, ης, ἡ, silva, materiam. ἰδση συνηγεφής, sylvis contactus, Herodot. 1, 110.
ἰδν, 3. sing. aor. 2. conj.
ἰδναι, 2. sing. aor. 2. conj. med. Ion. pro ἰδν.
ἰδν, videris, 2. sing. aor. 2. conj. act.
ἰδναι, viderbo, fut. 1. ind. act. Dor. pro ἰδῆσαι.
ἰδντι, videritis, 2. pl. aor. 2. conj. act.
ἰδία, adv. privatum; (2) seorsim, separatim; (3) clam. Dat. adverbiascens ab ἰδος.
ἰδιαζόντως, adv. peculiariter, singulariter. Ab ἰδιαζῶν, fut. ἄσω, seorsim sum ab aliis, in secessu dego; (2) proprium mihi facio, mihi vindico; ἰδιαζῶν, proprius, singularis, peculiaris. Καλέωσι τῶν Μακρόνῃ ἀποσάντι καὶ ἰδιασάντι, ἐντυχῶν τοῖς γράμμασι, Herodian. Ab ἰδος.
ἰδιαίντως, adv. maxime peculiariter, seorsum ac proprie. Ab
ἰδιαίντως, ἄτην, αἰσπατον, maxime peculiariter proprius. Ab ἰδος.

ἰδιαιτέρον, adv. peculiararius ; (2) secretus, magis seorsum. Ab eod.
ἰδιαστής, ὤ, ὁ, vitam agens privatam. Ab ἰδίᾳ.
Ἰδίᾳ, propria, dat. sing. *Ion.* pro ἰδίᾳ, ab ἴδιος.
Ἰδικός, ἡ, ὅν, specialis, peculiaris. Ab ἴδιος, vel εἶδος, species.
Ἰδικῶς, adv. seorsum, speciatim.
Ἰδιοβελύτω, fut. *ἴσω*, meo consilio utor, mei consilii et arbitrii sum.
Ἰδιοβελύω, ᾧ, fut. *ἴσω*, idem. A βελή.
Ἰδιογενής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, proprium et privatum genus habens, sui generis. A γένος.
Ἰδιόγλωσσος, υ, ὁ ἔξ ἡ, propriam et peculiarem linguam habens. A γλῶσσα.
Ἰδιογνομάνω, ᾧ, fut. *ἴσω*, propriam ac peculiarem sententiam habeo, vivo meo arbitratu. Ab
Ἰδιογνώμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, qui propriam et peculiarem sententiam habet, qui ex suo arbitrio privatum statuit, qui suae sententiae est. A γνώμη.
Ἰδιογονία, ας, ἡ, generatio proles e sui generis animali. Vox Platon. A γίγνομαι.
Ἰδιόγραφον, υ, τὸ, scriptum manu propria exaratum. A γράφω.
Ἰδιοηρευντικός, ἡ, ὅν, sibi venans, sui quaestus causa venans. A ἡρευνῶ.
Ἰδιοηρεία, ας, ἡ, venatio cuius quaestus ad nos redit.
Ἰδιοκρίτης, υ, ὁ, ἡ, qui suo iudicio et arbitrio vivit.
Ἰδιοκτήτης, υ, ὁ ἔξ ἡ, peculiaris, Ph. A κτάομαι.
Ἰδιόλογέομαι, ἔμαι, f. ἴσομαι, separatim loquor. A λέγω.
Ἰδιολογία, ας, ἡ, propria et peculiaris loquendi forma. A λόγος.
Ἰδιόμορφος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui propriae et peculiaris formae est. A μορφή.
Ἰδιον, υ, τὸ, peculium, Ph.
Ἰδιοξενία, ας, ἡ, necessitudo hospitalis cum aliquo privata, privatum hospitium. Ab
Ἰδιοξενος, υ, ὁ ἔξ ἡ, cui privatum est hospitium cum aliquo, privatus hospes.
Ἰδιόομαι, ἔμαι, fut. ὠσομαι, mihi vindico ; (2) mihi concilio. Ab ἴδιος.
Ἰδιοπείθεια, ας, ἡ, propria et peculiaris affectio. Ab
Ἰδιοπάθος, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, al quam peculiarem affectionem habens. A πάθος.
Ἰδιοποιέω, alteri proprium reddo, stabilem et firmam possessione n do.
Ἰδιοποιέομαι, ἔμαι, proprium mihi facio, usurpo, vindico mihi ; (2) concilio mihi.
Ἰδιοποίημα, ἄτος, τὸ, usurpatio, Ph.
Ἰδιοποίησις, εως, ἡ, vindicatio ; (2) apud Script. Eccles. dicitur de naturis Christi alterius naturae praedicata assumtentibus, item de assumptione humanae naturae, *Ern.*
Ἰδιοπράγεια, ᾧ, fut. ἴσω, mea negotia curo, non aliena ; (2) meo arbitrio ago. A πράγος.
Ἰδιοπράγεια, ας, ἡ, cura negotiorum suorum ; (2) privata commoditas.
Ἰδιοπραγμαμένω vide ἰδιοπραγία.
Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, sua tantum curans, suas res agens ; (2) vitam privatam agens. A πρᾶγμα.
Ἰδιοπραγία, ας, ἡ, privata commoditas. A πρᾶξις.
ἸΔΙΟΖ, ἰα, ἰον, peculiaris, sui generis ; (2) suus ; (3) privatus ; (4) de morte spontanea, non per vim ab aliis illata ; (5) τὰ ἴδια, domicilium, sedes.
Ἰδιοζόλος ναῦς, navis quam quis sibi suis sumptibus instruit. Ex ἴδιος et ζόλος.
Ἰδιοσυγκρίσις, ας, ἡ, propria et peculiaris quaedam concretio et constitutio ; peculiare temperamentum. A σύγκρισις.
Ἰδιούσιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui habet propriam hypostasim, per se consistens. A συνίσταμαι.
Ἰδιούσιον, adv. ex propria substantia.
Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Ab ἴδιος.
Ἰδιοτροπος, υ, ὁ ἔξ ἡ, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicujus vel hominis vel populi receptus, ut τροφή ἰδιοτροπος, de cibis Iudeorum. av. Jos.

ἰδιότῃσιν, adv. modo proprio et peculiari; (2) peculiariter et privatim.

ἰδιότροφος, *υ*, ὁ ἐξ ἧ, qui seorsum alitur et pascitur, qui peculiaribus et propriis nutrimenti utitur. *A* πρέβω.

ἰδιόχειρον, *υ*, τὸ, propria manu scriptum factumve. *A* χεῖρ.

ἰδιόχειρος, adv. manu propria. *A* πρæc.

ἰδίω, vindico mihi, adscisco. Ab *ἰδίω*.

ἰδίσις, *εως*, ἡ, sudatio; (2) sudor. *A* seq.

ἰδίω, fut. *ἰδῶ*, sudo. Ὡς ἡδὴ τινὲς ἰδίωσαν αἵματι τὴν ἰδρώτα, *Aristot.* Ab *ἰδίω*.

ἰδίωμα, ὅσος, τὰ, proprietas; (2) idioma, proprietas linguae. Ab *ἰδίω*.

ἰδιωματικὸς, ἡ, ὄν, peculiaris.

ἰδίω, adv. proprie.

ἰδίσις, *εως*, ἡ, vindiciæ. Ab *ἰδίω*.

ἰδιωτεία, *ας*, ἡ, vita privata. Ab

ἰδιωτεύω, *φ*, ἰδίω, privatam vitam ago; (2) obscurus, ignobilis sum, etiam de urbe; (3) imperitus sum, ignarus rei alicujus. Τά τιν' οὐ πράγματος τῆς ἀρετῆς ἰδίωται δὲ ἰδιωτεύειν, *Plat.* Ab

ἰδιωτής, *υ*, ὁ, privatus, vitam privatam agens; (2) laicus, apud Scriptores Ecclesiasticos, sive qui munere in ecclesia non fungitur; (3) unus e vulgo, plebeius; (4) rei alicujus imperitus; (5) domesticus, inquilinus; (6) omnino teneant tirores, vim hujus vocis admodum variam esse, eamque singulis locis ex antitheto intelligendum esse. Ab *ἰδίω*.

ἰδιωτίζω, ad vulgarem consuetudinem accommo-
A præc.

ἰδιωτικός, ἡ, ὄν, ad privatos seu vulgus perti-
nens; (2) privatus. (2) τὰ ἰδιωτικά, vita
privata. Τὰ δὲ ἰδιωτικώτερα, ὥς ἐν τοῖς παρῶ-
σιν ἀκινδυνώτερα, αἰρεῖσθαι μᾶλλον, privatam
conditionem, ut in præpositi rerum statu
tutorem, præferre, *Apert. Bell. Civ.* 3, 10.
Ab eod.

ἰδιωτικῶς, adv. privatorum more, vulgi more;
(2) sermone vulgi.

ἰδιωτής, ἰδὼς, ἡ, privata. Ab *ἰδιωτής*.

ἰδιωτικῶς, ἡ, ὁ, sermonis forma e vulgo
sumpta, plebeia dicendi ratio. Ab *ἰδιωτίζω*.

ἰδμεν, 1. pl. præes. ind. act. *Dor.* et per *Sync.*
pro ἰδμεναι, ab ἰδμην, scio.

ἰδμεναι, scire, aor. 2. inf. act. *Dor.* et per *Sync.*
pro ἰδμεναι.

ἰδμοσύνη, *ης*, ἡ, scientia. Ab

ἰδμεν, *ονος*, ὁ, sciens, peritus. Ab *ἰδμεναι*.

ἰΔΑΝΟ, *ῶ*, fut. ἰδῶν, incurro, inflecto, intor-
queo; a. 1. pass. ἰδνῶνθι, incurvatus est, sese
retorsit. ἰδνῶνθι δὲ πᾶσαν, *Il.* 13, 624.

ἰδίστα, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro ἰδίντα,
ab *ἰδῶ*.

ἰδομῖ, viderim, aor. 2. opt. act.

ἰδίστα, aor. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἰδῶσα.

ἰδῶμην, vidi, aor. 2. ind. med.

ἰδῶν, vidi, aor. 2. ind. act.

ἰδόντες, nom. pl. aor. 2. part. act.

ἰδοντο, viderunt, 3. pl. aor. 2. ind. med.

ἰδῶσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Bæol.* pro ἰδῶν.

ἰΔΟΣ, *εως*, τὸ, sudor, *Hes.* 1, 397.

ἰδὲ, adv. en, ecce. Ab *ἰδῶν*.

ἰδῶθαι, *οι*, tibiarum genus, *Poll.*

ἰδῶσα, aor. 2. part. f. g. verbi *ἰδῶ*.

ἰδρία, *ας*, ἡ, peritia. Ab ἰδρηναι.

ἰδρίτης, ἡ, idem quod ἰδρία, *Esch.*

ἰδρία, *ας*, ἡ, idem et ab eod.

ἰδρίης, gen. sing. *Ion.* pro ἰδρίας, a præc.

ἰδρίς, *εως*, ὁ ἐξ ἧ, peritus, sciens; (2) providus.

ἰδρίτης, *υ*, ὁ, idem.

ἰδρῶς, *ῶ*, fut. ἰδῶν, sudo. Οὐτὲ αὐτὸς ποτε πρὶν
ἰδρῶσαι δειπῶν αἰρεῖται, *Xen.* Ab ἰδρῶς.

ἰδρῶνθι, seu ἰδρῶνθην, aor. 1. pass. ab ἰδρῶν vel
ἰδρῶναι.

ἰδρωμα, ὅσος, τὸ, opus constructum; (2) fir-
mamentum, fundamentum, stabilimentum;
(3) delubrum, locus in quo Deorum simu-
lacula collocantur, fanum; (4) sedes; (5)
columen. (5) τὸ σὺν ἰδρωμα πόλεως ἐκκορίζομαι
πρὸς πύλιν, filios, qui erant columen urbis.
Eurip. Suppl. 631. 'Ἐρισμὶ Ἀνδράγαυτος, col-
umen Agrigenti. Sic vocatur Theron.
Pind. Olymp. 2, 12. Ab ἰδρῶν.

ἰδρῦμι, idem quod ἰδρύω.
ἰδρύνει, aor. 1. part. pass. verbi
ἰδρύω, idem quod ἰδρύω.
ἰδρύσις, εἰς, ἡ, collocatio, fundatio: (2) sedes.
Ab ἰδρύω.
ἰδρύσω, fut. 1. ind. act. verbi ἰδρύω.
ἰδρύνειν, sedendum, collocandum. Ab ἰδρύω.
ἰδρύνει, ἡ, ὄν, fundatus, firmatus, stabilis.
ἰδρύω, fut. ὕσω, sedere facio, statuo, colloco;
et in pass. statuo, colloco, sedeo, insideo;
ἰδρύνω, perf. pass. collocatus; ἰδρύει, aor.
1. pass. collocatus est. Καὶ πῶ κλύειν νιν,
τίκνον ἰδρύνειν χέρονδ; commorari, Soph.
Trach. 68. Ἀνωφελὴς εὐφρία κατ' οἶκον ἰδρύνται
γυνή, Eur. Hipp. 643.
ἰδρῶ, dat. vel acc. sing. per Apoc. pro ἰδρῶτι
vel ἰδρῶτα, ab ἰδρύω.
ἰδρῶσα, vel ἰδρῶσα, ὅν, τὰ, morbi e sudore,
pustulis ulceribusve se exserentes, pustulae
ipsae. Ab eod.
ἰδρῶν, εἰς, cum sudore conjunctus.
ἰδρῶς, ὥστε, ὁ, sudor. Ab ἰδρύω.
ἰδρῶσις, εἰς, ἡ, sudatio, sudoris evocatio.
ἰδρῶτήριον, ὅ, τὸ, sudatorium. Ab ἰδρύω.
ἰδρῶτικός, ἡ, ὄν, sudare solitus, crebro sudans,
sudatorius. Ab eod.
ἰδρῶτικῶς, adv. propense ad sudorem.
ἰδρῶτιον, ὅ, τὸ, sudor. Ab ἰδρύω.
ἰδρῶτοποιῶ, sudorem elicio, et in pass. sudo.
ἰδρῶτοποιῶ, ἡ, sudoris evocatio, sudatio. Ab
ἰδρῶτοποιῶς, ὅ, ὁ, ἡ, sudorem eliciens. Ex
ἰδρῶς et ποιῶ.
ἰδρῶω, sudo. Ab ἰδρύω, quod idem notat.
ἰδρῶω, sudo. part. perf. med. pro ἰδρῶω, ab εἶδω, scio.
ἰδρῶμαι, viderim, aor. 2. conj. med.
ἰδρῶω, intuens, aor. 2. part. act.
ἰδρῶω, viderint, 3. pl. aor. 2. conj. act.
ἰδρῶ, 2. sing. aor. 2. imperat. act. ab εἶμι, eo.
ἰδρῶ, 2. sing. præs. imperat. act. v. ἰδρῶ, mitto.
ἰδρῶ, mitlebat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi
ejusd.
ἰδρῶ, præs. opt. act. verbi ejusd.
ἰδρῶ, 2. sing. præs. verbi ἰδρῶ, mitto, jaculor.
ἡ πᾶσαν ἰδρῶ γλώσσαν, quæ statim clamas,
Soph. El. 596.
ἰδρῶ, 2. sing. imperf. ind. act. verbi ἰδρῶ.
ἰδρῶ, mittens, jaculans, præs. part. act. verbi
ejusd. Τὸν γὰρ μιγάδων ψυχῶν ἰδρῶ, convi-
cia in magnos qui jaculatur viros, Soph.
Aj. 154.
ἰδρῶ, nom. pl. præs. part. act. f. g. v. ejusd.
ἰδρῶ, 3. pl. præs. ind. act. verbi ejusd.
ἰδρῶ, eo cum impetu. ἰδρῶ, ποταμοὶ ῥῶαν,
Odys. 10. 529. Ἀφρὶς, Ib. 17, 5.
ἰδρῶ, cupio, desidero, ἰδρῶ, νόστον, Odys.
15, 69. φιλέειν, Ib. 201. ἐπὶ δίκαν, Luc. πρὸς
τὴν πόλιν, Plut.
ἰδρῶ, præs. inf. act. Ion. pro ἰδρῶ, ab ἰδρῶ.
ἰδρῶ, præs. inf. act. Ion. pro ἰδρῶ, ab εἶμι.
ἰδρῶ, mittere, præs. inf. act. Dor. pro ἰδρῶ, ab
ἰδρῶ.
ἰδρῶ, 3. pl. imperf. ind. act. Poet. pro ἰδρῶ.
ἰδρῶ, præs. inf. act.
ἰδρῶ, ire, præs. inf. act. verbi εἶμι.
ἰδρῶ, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ἰδρῶ.
ἰδρῶ, nom. plur. part. præs. act.
ἰδρῶ, ὅν, τὰ, sacra, exta.
ἰδρῶ, ὅ, ἡ, medicamentum quædam compositio;
(2) serpentis nomen. Ab ἰδρῶ.
ἰδρῶγελος, ὅ, ὁ, qui sacras celebritates annun-
ciat.
ἰδρῶγελος, ὅ, ὁ, sacrorum interpres, mysta:
adj. ναὺς ἰδρῶ, navis quæ sacra fert. Νεῖλος
ὁπποῦν ἄναξ μύσαις φίλον ἰδρῶγελος εὖρε μέλος,
Hedyl. apud Athen. 12.
ἰδρῶ, ὅ, τὸ, hieracium, genus herbæ. Ab
ἰδρῶ, quoniam ejus succo oculorum he-
betudini mederi credebantur accipitres.
Angl. HAWKWEED.
ἰδρῶκός, ὅ, ὁ, parvus accipiter. Dim. ab eod.
ἰδρῶκός, ὅ, ὁ, lapis quidam. Ab eod.
ἰδρῶκοι, ὅ, ὁ, sacri vates, προφῆται, Hes.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, accipiter.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacer cantor, poeta, Hes.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacer, fut. ἰδρῶ, sacerdos sum;
ἰδρῶ, femina sacerdos; ἰδρῶ, aor. 1.

sacerdos factus sum. ἰδρῶ, τῆς θεῆς,
Pausan. τῇ Ἀθηνᾷ, Id. Ab ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, fut. ὕσω, sacris præsum, sacro im-
perio et magistratu fungor. Ab
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, qui sacris præest; (2) ponti-
fex qui sacris ordinibus præest. Ex ἀρχή.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrum imperium, imperium
in rebus sacris. A præc.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, pontificalis; ad eum perti-
nens qui sacris præest, vel etiam ad hi-
erarchiam ipsam. Ab eod.
ἰδρῶ, adv. more eorum qui sacris præ-
sunt.
ἰδρῶ, 3. sing. præs. ind. med. contr. pro
ἰδρῶ, a verbo ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacerdotium. Ab ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrum. Ab eod.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacerdotium. Ab eod.
ἰδρῶ, et ἰδρῶ, sacerdotio fungor,
sum sacerdos. Τῶ ὅ ἰδρῶ, Herodian. Ab
ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacerdotalis; (2) sacris usibus
destinatus. Ab ἰδρῶ.
ἰδρῶ, gen. pl. Dor. pro ἰδρῶ, ab ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacerdos, femina. Ab eod.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, victima, hostia; (2) actus sa-
crificandi. ἰδρῶ, quæcumque ad come-
dendum jugulantur animalia, Casaub. ad
Athen. 1, 11. Ab eod.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacerdos, ex Platone.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, antista; (2) supplex femina.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacerdos. Ab ἰδρῶ.
ἰδρῶ, fut. ὕσω, sacrifico; (2) dico, consecro.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, βῆν ἰδρῶ, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Πίονα, Il. 2, 402. Ab ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacerdos, antista, Plut.
ἰδρῶ, Il. 22, 159. Ion. τὸ ἰδρῶ.
ἰδρῶ, gen. sing. Ion. pro ἰδρῶ, ab ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacerdos, femina. Ab eod.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, verba.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, peritus sculptendi hierogly-
phica. A γλύφω.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, hieroglyphica, sacra mo-
numenta apud Ægyptios, non literis sed
variis figuris animalium aliarumque rerum
exarata. Ex ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, idem quod ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, ἡ, sacram linguam callens.
A γλώσσα.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, scribe rerum sacrarum
et mysticarum, sacer scriba.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, divinarum rerum imagines
seu adumbrationes. A γράφω.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, rerum divinarum adumbratio
per signa quædam. Ex ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, idem quod ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, thuris, quia in sacris ad-
hibetur, et e frutice lacrymarum modo
prorumpit. ἰδρῶ, ὅ, ὁ, thus lacry-
mas sacras fundens, Athen. 14.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, qui sacra docet, sa-
crorum doctor, qui ad sacra initiat.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacer, epith. victimarum alio-
rumque donorum quæ diis dantur. At
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, accentu in penultima, epith. templi,
cistæ mysticæ, quæ sacra continet. ἰδρῶ,
ὅ, ὁ, ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνῶ, dona deis obla-
ta ab homine puro, Æsch. Suppl. 368.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacris inserviens, æditus;
(2) Deo sacratu.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacros ritus instituo. Ab
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrorum rituum institutor.
Ex ἰδρῶ et τίθημι.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrum, Ph.
ἰδρῶ, sacrifico, sacris faciendis præsto
sum.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacerdos; (2) summus sacer-
dos quibusdam locis, a quo annus nomen
accepit, Ern. (2) ἐπὶ ἰδρῶ, Νυμφόδορον τῷ
Φιλῶν, sacerdote Nymphodoro Philonis
filio. In inscriptione apud Gruterum ἰδρῶ
ἡ γενεῖς Doricus.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrificatus, immolatus.
Hinc τὰ ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacra hostiæ. Ex ἰδρῶ
et θύω.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacris, dat. pl. Ion. pro ἰδρῶ.

ἰδρῶ, fut. ὕσω, adoleo, immolo; pass.
immolator. Πολλὴ πύρος τὰς ἰδρῶν
ἀνδρῶν κατέχοντος, Diodor. Sic. 20, 65. A
καίω.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacer præco, qui in sacris
aliquid edicit.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, qui sacrorum curam gerit,
æditus. A κομία, curo.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, de sacris rebus loquor; (2) sa-
cra verba pronuncio. A λόγος.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sermo de rebus sacris.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, ὕψις, Lexic. Reg. MS.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, orgia Bacchi, in quibus e
Baccho furebant. A μαινομαι.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, calendæ; (2) dies festi, sup-
plicationes; (3) festivi ludii. Ex ἰδρῶ et
μήνη, mensis, vel potius μήνη, luna.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, fungor munere ἰδρῶ
μήνητος. Ab
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrarum rerum seu sa-
crorum rituum memoriæ præfectus, sacro-
rum præstul; (2) sacer scriba qui est a
commentariis rerum sacrarum; (3) apud
Græcos sacerdos annuus, qui cum Pyla-
goris mittebatur ad concilium Amphicty-
onum superior Pythagoris; (4) idem qui ἰδρῶ
ῥόθους.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, myrtus acuta, myrta sylves-
tris.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, qui sacris mysteriis initiat,
qui sacros ritus tradit, sacrorum antistes.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrum sacrificium; (2) hostia,
victima; (3) sacellum, fanum, templum,
delubrum; (4) quicquid est ædificiorum ad
ædem pertinentium, etsi in iis sacra non
sunt, ut Hierosolymis ἰδρῶ, a quo distin-
guitur ναὸς, ædes in qua sacra sunt.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, victor in sacris Græcorum cer-
taminibus. Ἀντιστάνε τῷ Ἀπόλλωνος ἰδρῶ,
Lucian. de Hist. conscribenda, 30. A νίκη.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrae disciplinæ magister et
exactor. A νέμω.
ἰδρῶ, idem quod ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrae ambages, Man.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, rerum divinarum imagines
seu adumbrationes. A πλάσσει.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, rerum divinarum adum-
bratio per quædam signa.
ἰδρῶ, fut. ὕσω, sacra facio; (2) dedico,
consecro. Εἰσπρία ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἰδρῶ,
Dem.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrificatio, sacrificium. Ab
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrificus, sacrificulus; (2)
Athenis decem inspectores haruspicum,
cum exta inspiciunt ne fraus intercedat.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, urbs sacra, sancta civitas.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sanctimoniam præ se fe-
rens, sanctus, augustus. Hinc τὸ ἰδρῶ,
ἰδρῶ, sanctimonia. A πρίπει.
ἰδρῶ, adv. ut decet sanctum, ut convenit
rei sacrae, sacro quodam modo.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, haruspex. Ab ἰδρῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacer, sacrosanctus, augustus.
Οἱ ἰδρῶ, sacerdotibus, sacrorum ministri. Ἀλ-
λὰ ζῶν ἰδρῶ, εὐσεβὲς σκοπεῖν, Eurip.
Iphig. in Aul. 674. Τὸν ἰδρῶ ὡς κτείναν, Id.
Ion. 1224.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, tubicen in sacris; fidicen,
Ph.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, haruspis munere fun-
gor.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, haruspica. Ab
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, haruspex, extispex.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, velatus sacris insignibus, vittis
velatus. Σὺν τοῖς ἰδρῶ ἐγχερίδους ἰδρῶ
πτασι κλάδοισι, Æsch. Suppl. 22. A εἶπω.
ἰδρῶ, fut. ὕσω, sacrilegium committo.
Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδωλά, ἰδρῶ, Rom.
2, 22. Ab ἰδρῶ. Hinc
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrilegium.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrilegium. Ab
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacrilegus. A σὺλῶ.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, qui sacris initiat, sacerdos;
(2) episcopus. A τελέω, initio.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, initio, consecratio, &c.
ἰδρῶ, ὅ, ὁ, sacer, epith. carpenti. ἰδρῶ

χων ἄρκα τιταίνεις, *Orph. Hymn. in Rheam*, 2. A τείχων.
 'Ιερóυτος, α, δ ἢ ἡ, cui sacra figura impressa est.
 'Ιεργία, α, fut. ἴσω, operor sacris; (2) macto, immolo. 'Ιεργύντα τὸ εὐαγγέλιον, *Rom.* 15, 16. (2) εἴνεις, ἡ καὶ ἐνχαρίεις ἱεργεῖσθαι κελεύεις νόμος; *Heliodor.* 10.
 'Ιεργία, ας, ἡ, rei divina peractio seu operatio, sacrificium. Ab
 'Ιεργός, α, δ ἢ ἡ, divina peragens, sacrificus, immolator. Ab ἔργον.
 'Ιεροφάντια, α, f. ἴσω, sacrorum antistes sum. Ab
 'Ιεροφάντης, α, δ, qui sacra et caeremonias docet, sacrorum antistes. A φαίνω. Hinc
 'Ιεροφάντια, ας, ἡ, antistitis sacrorum dignitas; (2) sacrorum caeremonia.
 'Ιεροφαντικός, ἡ, ὄν, sacerdotalis. Ab eod.
 'Ιεροφαντικός, adv. more sacerdotum.
 'Ιεροφάντης, ἡ, antistita sacri. Τὸν ἱεροφάντην, καὶ τὰς ἱεροφάντας, καὶ τὸν δαδύχον, καὶ τὰς ἄλλας ἱερείας μυστήτων σέβανον, *Ister apud Schol. Soph.* ad *Ed.* Col. 681.
 'Ιεροφάντης ἀπὸν, *Ep.* sed leg. ἱερόφαντος, aera frequentans, *Din.*
 'Ιεροφάντης, α, δ ἢ ἡ, qui sacra fert. A φέρω.
 'Ιεροφύλακτον, α, τὸ, locus ubi sacra custodiuntur, sacarium. Ab
 'Ιεροφύλαξ, ατος, ὁ, sacrorum custos, aedituus.
 'Ιεροφάντης, α, δ ἢ ἡ, sacram vocem habens, seu in sacris canens, sonans. A φωνή.
 'Ιερόχρηστος, dei responsum. 'Ιερόχρηστα λόγια, *Iamblich. in Pyth.* 29: ubi male legitur λόγων pro λόγων.
 'Ιεροφάλης, α, ὁ, qui sacra canit; (2) psaltes in sacris. A ψάλλω.
 'Ιεροψύχους, α, δ ἢ ἡ, divinum animum habens. A ψυχή.
 'Ιερώ, α, f. ὥσω, sacro, dedico, initio, inauguro; inf. ἱερώσθαι, perf. pass. sacrum, sacrum esse. Partic. ἱερωμένος θεῷ, Deo sacratus, sacer. Ab ἱερός.
 'Ιερωμα, ἄτος, τὸ, quod consecratum est, sacrum. Ab ἱερός.
 'Ιερόνυμος, α, δ ἢ ἡ, cui sacrum est nomen. Ab ἱερός.
 'Ιερός, adv. sancte. Ab ἱερός. Unde
 'Ιερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium.
 'Ιεωσα, 3. pl. imperf. ind. verbi ἱεμαι.
 'Ιεσθην, 3. dual. præs. imperat. med. verbi ἱεμαι.
 'Ιετο, cupiebat, 3. sing. imperf. ind. med.
 'ΙΕΤ', hui! (2) iridentis.
 'Ιίω, jaculor, mitto, immitto; thema inus. unde imperf. 3. sing. in usu ἱίω, mittebat, jaciebat, *apud Poet.* Τίτῳ δ' ἱέμενον ἄρον ἱίω ἐκαστὸς; *Ἀπόλλων*, *Il.* 1, 479. 'Ἐπιγινώσκουσιν ἱίω κακότητα βαρβάρων, *Il.* 10, 71. ἐς τεῖχος ῥέον, *Il.* 12, 25. οἶσθον, 13, 650. Ab ἱίω, seu ἱέμαι.
 'Ιζάνη, ἡ, vestis e capris pellibus; vel potius caprina pellis vestimenti vicem præstans, *Poll.*
 'Ιζάνω, sedere facio; (2) sedeo, sido, pessum eo; f. ἱζήσω, a. 1. ἱζήσω, mutuatur ab inusit. ἱζίω. Οὐ μὲν ἱζ' ὁμασι νήδυμος ὕπνος ἱζάνει, *Il.* 10, 91.
 'Ιζω, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἱζεω.
 'Ιζίω, sede, *Dor.* pro ἱζω, *Il.* 3, 162.
 'Ιζήσας, aor. 1. part. act. verbi ἱζίω.
 'Ιζημα, ἄτος, τὸ, sedile; (2) locus depressus, vallis. Ab ἱζίω.
 'Ιζισα, sedens, præs. part. act. *Dor.* pro ἱζωσα.
 'Ιζον, imperf. ind. act.
 'ΙΖΩ, fut. ἴσω, sedere facio, colloco; (2) sedeo; ἱζωμαι, sedeo; (2) sido. 'Ἐπ' ἀμφότερης πύλας ἱζίω, *Il.* 13, 281.
 'ΙΗ, io! ἡ παῖδα, io Pæan.
 'Ιη, vox; ἡν, vocem.
 'Ιη, una, sola; pro ἱα, una, sola.
 'Ιῆ, æquali, dat. sing. *Ion.* pro ἱῆ, ab ἰδῆ, quod in gen. et dat. circumflecti dicitur; sed fortasse pro μῆα ponitur, quod dativ. est a μῆα, una.
 'Ιήιος, α, δ, epitheton Apollinis, ab ἰῆ, quod ipsi Pythonem interficienti acclamabatur.
 'Ιῆσι Φοῖβι, *Soph.* *Ed.* Tyr. 1096.
 'Ιήος, lugubris, flebilis, lacrimosus. Οὐτε τόποισιν ἰήων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες, nec

parturientes mulieres lacrimosos dolores perferunt, *Soph.* *Ed.* Tyr. 173.
 'Ιήσας, α, δ ἢ ἡ, doloribus medens. Ex ἰάσμαι et κόσος, labor.
 'Ιηλα, ἱηέαι, aor. 1. ind. act. verbi ἰάλλω.
 'Ιηλαίμεν, ας, ἡ, ploratrix, perfica, ex *Hes.* quasi ab ἱηλαίμεν, quod esset plorare.
 'Ιηλεμος, *Ion.* pro ἰάλεμος, lamentatio.
 'Ιημα, ἄτος, τὸ, *Ion.* pro ἱάμα.
 'Ιημα, mitto; (2) emitto; ἱέωι et ἱῶσι, mittunt; ἱέω, mittere, et in a. 2. ἱέω, *Poet.* At f. ἴσω, ab ἱέω, ut et perf. ἴηα, *Poet.* ἴηα, ut in ἱφίηκα, προήηκα pass. ἱέμαι, significat cupio, desidero. 'Ιημα φωνή, *Plat.* διὰ χώρας, *Hesiod. Theog.* 806.
 'Ιησάων, ονος, ὁ, Apollinis cognomen, ab acclamazione ἡ παῖδα.
 'Ιησάωμαι, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro ἰάσασθαι, ab ἰάσμαι.
 'Ιησι, 3. sing. præs. ind. act. ab ἱέμαι.
 'Ιησι, 2. sing. aor. 2. conj. *Ion.* pro ἴησι, ab ἱέμαι.
 'Ιησίμος, sanabilis, *Ion.* pro ἰασίμος.
 'Ιησις, εως, ἡ, *Ion.* pro ἰασίσι, sanatio, *Hippoc.* de Morbo sacro.
 'Ιητῆρ, ἥρος, ὁ, medicus, *Ion.* pro ἱατῆρ.
 'Ιητῆριος, α, ον, medicinalis, *Aret.* A præs.
 'Ιητῆριον, α, τὸ, *Ion.* pro ἱατῆριον.
 'Ιητῆρ, α, ὁ, medicus, *Ion.* pro ἱατῆρ.
 'Ιητῆρ, ὁ, idem quod ἱητῆρ, *Hes.*
 'Ιθαγενής, εως, ὁ, ἢ, (antep. prod.) *Odys.* 14, 203, genuinus, qu. dicit recte natus, verus. Ab ἰδῆς et γένος.
 'Ιθαγενής, α, al. ἰθαγενής, ἰδυγενής, *Hes.*
 'Ιθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen insulæ.
 'Ιθία, recta, *Ion.* pro ἰθία, ab ἰδῆς.
 'Ιθίαν, vel *Ion.* ἰθίαν, recta. Ab eod.
 'Ιθίως, adv. recte; (2) confestim, statim.
 'Ιθ, adv. age, agendum; imperat. ab ἱέμαι.
 'Ιθμα, ἄτος, τὸ, gressus, passus. Ab eod.
 'Ιθμός, pro ἡμός, *Ep.*
 'Ιθ, et ἰδῆς, adv. recta; (2) obviam; (3) statim. Ab ἰδῆς.
 'Ιθύβολος, α, δ ἢ ἡ, qui recta jacitur seu projicitur; (2) directus; (3) aptus; ἰθυβόλος, recta feriens. A βάλλω.
 'Ιθυδικασίαι, dat. pl. *Ion.* pro ἰθυδικαῖς, ab ἰθυδικῆς, α, δ ἢ ἡ, cujus judicia recta sunt. Ex ἰδῆς et δικη.
 'Ιθυδρόμος, α, δ ἢ ἡ, recta currens, rectam viam in currendo tenens.
 'Ιθυδρῆς, τεύχος, ὁ, qui crinibus est passis.
 'Ιθυκίλεσθαι, α, δ ἢ ἡ, recta via ambulans.
 'Ιθυκίτης, α, recte judicans, *Dols.*
 'Ιθυκίτης, ες, et ἰθυκίτης, η, ον, e recto obliquus, gibbosus, *Hippocr.* A κύστω.
 'Ιθυλορδός, ον, e recto incurvus, sc. ad interiores partes flexus, repandus.
 'Ιθυμάχη, ης, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. A μάχη.
 'ΙΘΥΜΟΙ, ον, οἱ, saltatores ridiculi, vel saltationes sive cantiones ridicula ad Bacchum pertinentes, *Poll.* *Hes.*
 'Ιθύει, dirigit, 3. sing. præs. ind. verbi ἰδύνω.
 'Ιθύειν, direxit, 3. sing. aor. 2. ind. act.
 'Ιθύη, ἡ, directio, *V. L.*
 'Ιθύσας, α, δ ἢ ἡ, recta cogitans, *Apoll.*
 'Ιθύσις, εως, ἡ, directio, ab ἰδύνω.
 'Ιθύσις, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. Ab ἰδύνω, ἡ, ἥρος, ὁ, rector, moderator. Ab ἰδύνω.
 'Ιθυστήριον, α, τὸ, regimen, *Ph.* At *Hes.* scaptrum e lauro, quod vates gestabant.
 'Ιθυτή, α, ὁ, idem quod ἰδυτήρ.
 'Ιδυτάς, ορος, ὁ, idem et ab eod.
 'Ιδυται, rego; (2) corrogo; (3) muleto. Βίβλος δ' ἰδυται Ἀθήνη 'Εἶνα παρ' ὀφθαλμῶν, *Il.* 5, 290. ἐπὶ σάβμην, *Odys.* 21, 44. σκολιόν, *Hesiod.* *Op.* 7. μῦθος, *Il.* 261. Ab ἰδῆς.
 'Ιδυσις, recta volare. A πύριμα.
 'Ιδυσις, α, fut. ἴσω, recta progredior, *Hipp.* de Œstium natura.
 'Ιδυσις, α, δ ἢ ἡ, recta procedens; ἰδυσις, recta transeundus, directus.
 'Ιδυσις, α, δ ἢ ἡ, recta volans.
 'ΙΕΤΣ, εως, ὁ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, apertus; *fæm.* ἰθία, et ἰθίη neut. ἰδῆς.

'Ιδῆς, εως, impetus. Ab ἰδῆς.
 'Ιδύσας, η, ον, rectissimus. A præs.
 'Ιδυσκόλιος, ον, e recto obliquus et incurvus, *Hippocr.* de Articulis.
 'Ιδυτινία, ας, ἡ, via in rectum extensa, via recta. Ab
 'Ιδυτινός, εως, ὁ, ἢ, in rectum extensus; (2) rectus. Ex ἰδῆς et τίνω, tendo.
 'Ιδυτινός, adv. directa via, recte. Πρὸς τὴν ἡλιακὴν μαρμαρυγὴν ἰδυτινός ἀντιζίνω, *Cyrillus Alex.*
 'Ιδυτής, α, δ, director. Ab ἰδῆς.
 'Ιδυτής, ητος, ἡ, rectitudo, *Aret.* Ab eod.
 'Ιδυτός, α, δ ἢ ἡ, in rectum sectus; (2) rectus. Ex ἰδῆς et τέμνω, seco.
 'Ιδυτέχης. Vide ἰδυτέχης.
 'Ιθυφαλλικός, ἡ, ὄν, ithyphallicus.
 'Ιθυφαλλίον, α, τὸ, carmen Priapeum. Τοῖαντά ἐστὶ τὰ πριάπεια, ὅσῳ πινωὶ δι' ἰθυφαλλία λεγόμενα, *Dionys.* *Halic.* de Compos. Verborum.
 'Ιθυφαλλός, α, δ, penis erectus; (2) carmen quod in erectum penem cantabatur; (3) qui in sacris Bacchi phallum sequebatur, muliebri indutus veste, ac phallicum seu ithyphallicum carmen cum tripudium canebat. Ex ἰδῆς et φαλλός.
 'Ιδυφρων, α, δ ἢ ἡ, recta sapiens, *Apoll.*
 'Ιδῆς, f. ὥσω, recta feror, recta pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) desiderio aliquis rei feror seu agor, incendor. 'Ιδῆς, ἄλλ' ἐπὶ τεύχος ἀολλῆς, *Il.* 12, 433. 'Ιδῆς, ἀλλ' ἐπὶ πῆρσι, i. e. recta irrui, sed nihil proficit; *Il.* 17, 661. Ab ἰδῆς.
 'Ιδυρία, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progressio directa. Ab eod. et ὥσω.
 'Ιδῆς, æruginem refero, ærugini seu ferrugini assimilis sum, *Dioscor.* Ab ἰδῆς.
 'Ικαν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἱκάνω.
 'Ικάνιστον, perveniebat, 2. dual. imperf.
 'Ικανοδότης, ας, ἡ, satisfatio, *Ph.* Ex ἱκανός et δίδωμι, seu δάσις.
 'Ικανοδότης, α, δ, satisfactor, *Ph.* Ab ἰδῆς.
 'ΙΚΑΝΟΣ, ἡ, ὄν, idoneus, dexter; (2) sufficiens; (3) satis magnus, satis multus; τὸ ἱκανόν, subst. quod dari oportet, constituta multa, certum pretium, satisfatio, summa qua satisfatur. Hinc ἐξ ἱκανῶ, scil. χρόνου, a multo tempore; ἐφ' ἱκανόν, diu, (vide *Err.*)
 'Ικανοὶ et ἱκανάτοι, in gratitate sequere appellabantur magistri collegiorum, seu officiorum comitatensium, ex eo, quod essent pares negotiis gerendis, homines gnavi et fortes.
 'Ικανότης, ητος, ἡ, sufficientia, facultas, habilitas. A præs.
 'Ικανοσθῆναι, 3. sing. præs. imperat. pass. contr. pro ἱκανοῖσθαι, ab
 'Ικανός, α, fut. ὥσω, idoneum vel sufficientem reddo. 'Ὅς ἢ ἱκανοῖσιν ἡμᾶς διακόνες καὶ καὶ διαθήκας, 2 *Cor.* 3, 6.
 'Ικάνω, convenio, adeo, adsequor, supplico; (2) tango, invado, opprimo; ἱκάνομαι pro ἱκάνω, venio supplex. Ab ἱκάνω.
 'Ικανός, adv. abunde, satis, sufficienter; (2) valde, multum; superl. ἱκανώτατος, prorsus.
 'Ικίλος, ελῆ, ελον, similis. Ab ἱκίλος.
 'Ικίλω, α, adsimilo, ex *Vet. Lex.* A præs.
 'Ικίλω, adv. similiter, *Hippocr.* de Glandulis.
 'Ικιν, ibat, 3. sing. imperf. ind. act. cum ἱφίηκα ab ἱκάνω.
 'Ικει, veni, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἱκισο.
 'Ικίσθαι, venisse, a. 2. inf. med.
 'Ικίσθην, venerunt, 3. dual. a. 2. ind. med.
 'Ικισία, ας, ἡ, supplicatio, preces supplices, deprecatio, preces. Ab ἱκίστης.
 'Ικισίος, ἱα, ἱον, supplicum præses; *Epith.* *Jovis.* (2) supplex. (2) ἱκισία χεῖρ, supplici manu, id est, manu protensa, et tenente ramum supplicatorem, *Eurip.* *Suppl.* 108. Ab eod.
 'Ικιστάδομος, α, δ ἢ ἡ, admittens supplicem. 'Ικιστάδομα γὰρ πῆρ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρᾷ τὸ πλεῖστον, *Æschyl.* *Suppl.* 721. 'Ὅς ἀρὰ φιλοκτινέμενος τις ἀν' εἴη καὶ ἱκιστάδομος, *Scholias.* *Soph.* ad *Ed.* Col. 258. A διχομαί.
 'Ικίταν,

ἱκέτης, acc. sing. Dor. pro ἱκίτην. Ab ἱκίτης.
ἱκεσία, ας, ἡ, supplicatio. Ab eod.
ἱκέτις, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἱκετιῶν.
ἱκέτασμα, ἄτος, τὸ, supplicatio. Ab ἱκετεύω.
ἱκέτις, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἱκευστικός, ἡ, ὄν, supplicatorius, supplex,
Schol. Soph. ad *Ed. Tyr.* 143.
ἱκευσιτικός, adv. suppliciter.
ἱκετιῶν, f. ὥνα, supplexo, supplex oro. ἱκε-
τιῶν αὖ ἀνιθῆναι τί μοι, Soph. *Ed. Col.* 1409.
Ab ἱκίτης.
ἱκετήρια, ας, ἡ, supplicatio, deprecatio; (2)
velamenta supplicum, i. e. oleæ ramus lana
velatus.
ἱκετήριος, ἱα, ἰον, ad supplices pertinens, sup-
plicibus conveniens. ἱκετήρια θυσία, sup-
plicatio. Ab ἱκετήρ inus.
ἱκετήρις, ἱδος, ἡ, supplex. Ab
ἱΚΕΤΗΣ, α, ὁ, supplex, qui humiliter et more
servili aliquid orat; (2) cui supplicatur;
(3) servus.
ἱκετήσιος, ἱα, ἰον, idem quod ἱκίσιος.
ἱκετικός, ἡ, ὄν, supplicatorius. Ab ἱκίτης.
ἱκετις, ἱδος, ἡ, femina quæ supplicat; (2) fa-
mula serva (sed hoc potius est οἰκίτης).
ἱκίτη, 3. sing. a. 2. ind. med. ab ἱκώ.
ἱκετοδόκος, vel ἱκετοδόχος, α, ὁ ἢ ἡ, supplicum
receptor; verbi ἱκετοδόκος.
ἱκετρία, ας, ἡ, idem quod ἱκετήρια.
ἱκετούσινα, ὤν, τὰ, supplicationes. Ab ἱκίτης.
ἱκται, veniās, 2. sing. præs. vel aor. 2. conj.
med. Ion. pro ἱκται, ab ἱκνέμαι.
ἱκνέται, veniās, 3. sing. aor. ejusd.
ἱκμάζω, f. ἄσω, humecto, humefacio;
ἱκμαιναι, f. ἀνῶ, idem; (2) emollio. Ab ἱκμάς.
ἱκμαῖος, JUPITER, qu. dic. humidus, pluvius.
ἱκμαῖλιος, ἱα, ἰον, humidus. Ab
ἱΚΜΑ, 2, ἄδος, ἡ, vel ἱκμάς, humor; (2) va-
por.
ἱκμαῖσία, ας, ἡ, idem. Ab ἱκράζω.
ἱκμενός, vel ἱκμενός, humidus, secundus, de
vento. Ab ἱκμάς, vel per Sync. pro ἱκμέ-
νος, ab inus. ἱκμαι.
ἱκμη, πς, ἡ, planta quædam humida. Ab
ἱκμάς.
ἱκμοδόκος, α, ὁ ἢ ἡ, humorem jactans, emi-
tens. Ex ἱκμάς et βάλλω.
ἱκμεθώλον, α, τὸ, gleba humectata. Ex ἱκμάς
et βάλλω.
ἱκνέσθαι, præs. inf. med. contr. pro ἱκνέσθαι,
ab
ἱΚΝΕΟΜΑΙ, ἔμαι, venio, advenio; (2) subeo;
(3) invado; (4) pertineo, tango; (5) sup-
plico, obsecro; f. ἔξομαι, et a. 2. ἱκνέμην, ab
inus. ἱκμαι.
Ἐγὼ θάρσσομαι μάλλον ἐς λόγους
πὺς σὺς ἱκνέμην, loquerer, Soph. *El.* 316. Καί
σε πρὸς τὸ σὺ τέκνη χ' εἰὼν ἱκνέμαι, Soph. *Aj.*
589.
ἱκνευμένα, dat. sing. part. præs. med. Ion. pro
ἱκνευμένη.
ἱκνέμενος, veniens, part. præs. med. contr. pro
ἱκνέμενος, a verbo ἱκνέμαι. ἱκνέμενος χρόνος,
constitutum tempus, Antonin. 3.
ἱκνευμένος, adv. congrue, convenienter.
ἱκνύνται, 3. pl. præs. ind. med. Dor. et Ion.
pro ἱκνύνται.
ἱκοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἱκώ.
ἱκοίμαι, a. 2. opt. med. Dor. pro ἱκοίμην.
ἱκοίμην, veni, a. 2. ind. med. verbi ejusd.
ἱκοντο, venerunt, 3. pl. a. 2. ind. med.
ἱκε, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. et Ion. pro
ἱκισσέω, vel imperat. med. ἱκοίμην, u.
ἱκοῖσιον, τὸ, Dim. Ab
ἱΚΡΙΟΝ, α, τὸ, tabula, tabulatum, asser; (2)
caudex.
ἱκροσπῆγος, ὤ, ὁ ἢ ἡ, qui tabulata conficit seu
coagmentat. Ex ἱκρίον et σπῆγγος.
ἱκριός, f. ὥνα, e tabulis et levibus lignis ex-
struo, qualia fuisse ab initio theatra et am-
phitheatra temporaria.
ἱκτα, adv. juxta, prope; (2) celerrime. (1)
φανέντες ἱκτα μελέθρων, *Æschyl. Agamem.*
117. Ab ἱκνέμαι.
ἱκτεράω, seu ἱκτερίαια, ᾧ, ictero, morbo regio
laboro. Ab ἱκτερός.
ἱκτερίαις, ὁ, icterias lapis, Steph.

ἰκτερίδης, ἡ, *av*, ictericus, arquatus.
ἰκτερώδης, εὖς, ὁ ἕ ἡ, ictero laborans:
ἰκτερόομαι, ἔμαι, idem quod ἰκτεράω. A seq.
ἸΚΤΕΡΟΣ, κ, ὁ, icterus, morbus regius seu arquatus; (2) avis galbula.
ἰκτερώδης, εἰ: vid. ἰκτεριάδης.
ἰκτῆρ, πρὸς, ὁ ἕ ἡ, supplex; id. quod ἰκίστηρ.
ἰκτηρία, ἡ, pro ἰκτηρία κλάδος, *Ar*.
ἰκτηρίος, ἴα, *ion*, pro ἰκτηρίος.
ἰκτῆς, ὁ, idem quod ἰκτῆρ, *Lycophr*.
ἰκτίδιος, ἴα, *sov*, e mustela confectus. Ab ἰκτίς.
ἸΚΤΙΝ, ἴνας, ὁ, milvus, seu milvius; (2) lupi genus.
ἰκτινός, κ, ὁ, idem.
ἸΚΤΙΣ, ἴδος, ἡ, mustela silvestris; (2) mustela domestica major, viverra; (3) animal aquaticum et piscivorum; castor.
Ἰκτο, 3. sing. aor. 2. ind. med. *per Sync.* pro ἰκτα, ab
ἸΚΩ, venio; (2) adsequor; f. Ἰξω a. 1. Ἰξῶ est et Ἰξω imperfectum, tanquam a the-mate Ἰξω, facto ex futuro. Αὐτὰρ ὄγ' ἰς Πό-δον Ἰξῶ ἀλάωμις, *Il.* 2, 667.
Ἰκωμαι, veneram, aor. 2. conj. med.
Ἰκωντι, 3. pl. aor. ejusd. *Dor.* pro ἰκωνοι.
Ἰλᾶδον, *adv.* turmatim; (3) affatim. Ἐσυχό-αντο ἰλᾶδον εἰς ἄγορην, *Il.* 2, 93. Ab ἰλῆ.
Ἰλαθί, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἰλημι.
Ἰλάομαι, propitio; ἰλάσθαι, propitiare, placare; ἰλάσονται, placent; f. ἰλάσσομαι hinc ἰλάσσαι, 2. sing. placabitis; ἰλασώμεθα, a. 1. conjunct. med. propitiemus; ἰλάσασθαι, a. 1. conj. a. 1. med. propitium reddidit; ἰλασαι, a. 1. imperat. propitia, placa. *Pan.* ἰλασώ-μενος, qui propitiavit, aut cum propitiasset; ἰλάσθητι, a. 1. imp. pass. esto propitius; ἰλασ-μένος, propitiatus; ἰλασμένος κείος, aries ex-piatorius, *Num.* 5. (nisi hoc est potius ἰλασ-μος, *Ern.*) Occurrit et ἰλᾶζονται, f. 1. propitiabunt, *apud Apoll.* *Rhod.*
Ἰλαος, κ, ὁ ἕ ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, filialis. Ab ἰλαίω.
Ἰλᾶριον, *av*, τὸ, hilaris, festum quoddam:
Ἰλαρον, τὸ, hilaritas, *Suid.* Ab
Ἰλᾶρος, ἄ, *on*, hilaris, lætus. Ab ἰλᾶομαι. Hinc
Ἰλαρότης, ητος, ἡ, hilaritatis:
Ἰλαροί, ᾧ, fut. ὥσω, hilaro, exhilaro, lætifico.
Ἰλαρινον, idem quod ἰλαροί, *Steph.*
Ἰλᾶρχης, κ, ὁ, præfectus turmæ seu agminis; (2) qui octo elephantis præfectus est. Ex ἰλῆ et ἀρχῆ. Hinc
Ἰλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum seu equitum.
Ἰλαρῶντι, læta carmina cantare, ut de amoribus rebusque jucundis ad theatra et convivia exhilaranda. Ab ἰλαρός et ᾠδή.
Ἰλαρῶντις, ας, ἡ, decantatio hilarium et festivorum in theatris et conviviis:
Ἰλαρῶνδης, ὅ, ὁ, carminum hilarium poeta et cantator. *Ez* iisd.
Ἰλάσθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass. ab
Ἰλάσσομαι, propitio, placō; (2) pass. propitiator, placor. Εἰς τὸ ἰλάσκεισθαι τὰς ἁμαρτίας τῷ λαῷ, *Heb.* 2, 17. τὸν Θεόν, *Luc.*
Ἰλασκίμενος, præs. part. med.
Ἰλάσκω, propitio, placō.
Ἰλασμα, τὸ, idem quod ἰλασμός, *Sibyll.*
Ἰλαμός, ᾧ, ὁ, propitiatio. A præc.
Ἰλάσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἰλάσσομαι.
Ἰλασώμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἰλασώμενος.
Ἰλάσσαι, 2. sing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἰλάσσει, vel ἰλάσθ.
Ἰλασώμεσθα, 1. pl. a. 1. conj. med. *Poet.* pro ἰλασώμεθα.
Ἰλαστῆρ, ὁ, redemptor, *Ep.*
Ἰλασθῆναι, τὸ, piaculum, ἀνάθημα, et quicquid datur placandorum deorum causa; unde et de victimis; (2) in *Libris Sacris* aurea ta-bula, seu lamina quæ tegebatur arcam foederis, *Ern.* Ab
Ἰλασθήσους, ἴα, *ion*, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab ἰλάσσομαι.
Ἰλαος, κ, ὁ, *Poet.* pro ἰλαος. Hinc
Ἰλαόομαι, ἔμαι, propitium reddo, placō.

Ἰάσω, propitiū reddo, idem quod *ἰάσσομαι*, Bud.
Ἰάσω, ω, ὁ ἔ ῆ, propitiū, *Att.* pro *ἴασω*.
Ἰάσω, adv. animo propitio et hilari, hilariter. Ab *ἴασω*.
Ἰάη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata; (2) turma, ordo equitum. Ab *ἰάη*.
Ἰάπῃ, propitiū esto, 2. sing. præs. imperat. act. *Ion.* pro *ἴαθι*, ab *ἰάημι*.
Ἰάηκησι, 3. sing. perf. conj. act. *Ion.* pro *ἰάηκη*.
Ἰάηκα, propitiū sum. Ut hinc sit *ἰάηκα*, opt. *ἰάηκα*, et in subj. *ἰάηκησι* pro *ἰάηκη*. A seq.
Ἰάημι, propitiū sum; ponitur propter *ἴαθι*, et *ἰάπῃ*, imperat. esto propitiū.
Ἰλιάδες, ἡ, δὲ, *Iliacus*, Trojanus. Ab *ἴλιον*.
Ἰλιάς, ἀδός, ἡ, *Ilias*, prius Homeri poema, quod de rebus agit *Iliacis*; (2) mulier *Iliaca*; (3) turdi species; (4) multitudo. Ab eod.
Ἰαγγιάω, ᾧ, vertigine laboro. *Ἀπὸ τῆς διγῆς γὰρ τῶν ὀπλων ἰαγγιάω*, *Aristoph. Ach.* 587. Ab
Ἰαγγῆ, γος, ἡ, vortex. Ab *εἰλίσω*. Hinc
Ἰαγγος, υ, ὁ, vertigo oculorum; (2) hæsitatio hominis, quo se vertat, nescii.
Ἰαίοθεν, adv. ab *Ilio*. A seq.
ἸΑΙΟΝ, υ, τὸ, *Ilium*, urbs Troja.
Ἰασκαίης, ἡ, ὁ, *Ilii* populator. *Εκ ραίων*.
Ἰαλαίω, f. ἀνά, oculos distorqueo, torve inspicio. Ab *ἴλλω*.
Ἰάλλας, ἀδός, ἡ, vinculum tortum, funis. Ab *ἴλλω*.
Ἰαλλίζω, oculis innuo. Ab *ἴλλω*.
Ἰάλλις, ἰδός, ἡ, lusciosa, quæ oculis retortis est. Ab *ἴλλω*.
ἸΑΛΩΞ, υ, ὁ, vel *ἴλλω*, oculus.
Ἰάλλος, ὤ, ὁ, strabo, strabus, lusciosus, oculis retortis; (2) cæcus. Ab
ἴλλω, oculis conniveo; (2) volvo, convolvo; (3) vincio, constringo; (4) contineo; (5) concludo. Ab *ἴλλω*. Unde
Ἰαλλῶντες, ες, qui oculis connivit, strabo.
Ἰαλωπείω, ᾧ, fut. ἴσω, strabus sum; (2) nictō, (3) conniveo; (4) hallucino. Ab *ὠψ*.
Ἰαλωπιζέω, f. ἴσω, idem et ab eod.
Ἰαλώπτω, idem, *Ern.*
Ἰάω, ας, ἡ, caverna, latibulum.
Ἰάωις, ἐσσσα, ὄν, limosus; (2) fæculentus.
Ἰάως, ὤ, ὁ, lustrum. Ab *εἰλώος*.
ἸΑΥΞ, ὤος, ἡ, limus, qualis in paludibus et fluviis; (2) lutum, cœnum; (3) fæx.
Ἰαυσκάμει, repo. *Τῷ δὲ ἰαυσκάμηνῳ (γίνε) οἱ φαλαεῖ*, *Mar. Tyr.* 26, 6.
Ἰαυσκαίς, ἡ, reptatio illa quæ fit tractim et volutim, *Arist.*
Ἰάω, f. ἴσω, oblimo, limo obduco; (2) torqueo; (3) occulto. A præc.
Ἰαυδης, εος, ὁ ἔ ῆ, limosus; (2) fæculentus. Ab eod.
Ἰαώσις, εος, ἡ, vel *ἱλλωσις*, distortio, seu per versio, de oculis; ab *ἰάλλω*, idem quod *ἰάλλω*. *Ἰαώσις τῇ ὀφθαλμῷ*, *Aret.* Ab *ἴλλω*.
Ἰμα, ἄτος, τὸ, vestimentum, pro *ἵμα*.
Ἰμαίος, αἴα, αἶον, molaris, qui a molas versantibus, aut aquas e puteis extrahentibus, canitur; (2) redundans, copiosus, uber.
Ἰμαίος, υ, ὁ, haustor. Ab *ἵμα*.
Ἰμαλιὰ, ᾶς, ἡ, cumulata farinæ mensura, *Hes.* Ab eod.
Ἰμαλιος, ἰα, ἴω, abundans, copiosus, *Hes.*
Ἰμαλῖς, ἡ, Dea farinæ; (2) cantilena molentium.
Ἰμαντήριον, υ, τὸ, situla nautica; (2) instrumentum nauticum quodvis. Ab *ἵμας*.
Ἰμαντελιγμός, ὤ, ὁ, duplicis lori tortuosa implicatio, *Eust.*
Ἰμαντήριον, υ, τὸ, lorilium. Dim.
Ἰμάντινος, ἰνῆ, ἴων, loreus, e loris factus.
Ἰμαντίον, υ, τὸ, uva, morbus, uvulæ in ore extensio. Ab *ἵμας*.
Ἰμαντοδερμος, υ, ὁ, qui loris devincitur.
Ἰμαντοστέθη, ης, ἡ, vinculum loreum. *Cirri Polypi*.
Ἰμαντόστυς, ὁ, loripes, *Steph.*
Ἰμαντοτομέω, lora scindo.
Ἰμαντότομος, qui lora scindit, *Steph.*
Ἰμαντόθη

ἱμαντῶδες, εὖ, ὁ ἔξ ἡ, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab ἱμάς.

ἱμαντῶσις, εὖ, ἡ, loramentum, corrigiarum in calcamentis constrictio; (2) lignum quod ad continendos parietes in medio structuræ ponitur; (3) affectus morbidus gurgulionis. Ab eod.

ἱμασιός, ἔ, ὅ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab ἱμαῖον.

ἱμάς, ἄντος, ἡ, lorum, corrigia, habena; (2) affectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit. (1) ἄρχη δὲ μιν πολυέστος ἱμάς, *Il.* 3, 371.

ἱμάσθη, ης, ἡ, scutica, flagellum. Ab ἱμάς.

ἱμάσι, loris, dat. pl. ab ἱμάς, lorum.

ἱμάσας, a. 1. part. act. Poet. pro ἱμάσας, ab

ἱμάσσω, loris cado, verbero; f. ἱμάσω· unde aor. 1. ἱμασιν partic. ἱμάσας, Poet. ἱμάσσας. Ἡνίοχος δ' ἱμασιν καλλίερχας ἴππους, *Il.* 11, 280. Ab ἱμάς.

ἱματιόριον, ε, τὸ, idem quod

ἱματιδίων, ε, τὸ, Dim. ab ἱματίον. Unde

ἱματίω, fut. ἱώω, vestio, *Luc.* 8, 35.

ἱματιόθη, ης, ἡ, vestiarium.

ἱματιοκάπλος, ε, ὁ, vestimentorum propola, vestiarius, scrutarius, cerdo.

ἱματιοκλήτης, ε, ὁ, vestium fur. A κλέπτω.

ἱματιοσθένης, ε, ὁ, qui choragis vestes mercede locat. A μισθός.

ἱματιομισθῆτης, ε, ὁ, idem. A μισθός.

ἱματίον, ε, τὸ, vestimentum, velamen, toga.

ἱματιστῶλης, ε, ὁ, vestium venditor, vestiarius.

A πωλῶ. Hinc

ἱματιστῶλης, ἴδος, ἡ, vestiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιστῶλης, forum vestiarium, seu in quo vestes venduntur.

ἱματιοφορέις, ἴδος, ἡ, vestigera.

ἱματιοφυλάκειον, vestes custodio, servo.

ἱματιοφυλάκιον, ε, τὸ, arca vestiaria, vestiarium,

locus in quo vestes adservantur. Ab

ἱματιοφύλαξ, ἄκος, ὁ, vestium custos.

ἱματιομέδς, ἔ, ὁ, vestitus. Ab ἱματίω.

ἱματιστοῖα, ας, ἡ, vestificium, *Gl. V.* Ab ἱμα,

pro εἶμαι, et ποιεῖν. (Sed leg. ἱματιστοῖα.)

ἱματιστοῖός, ἡ, ὄν, ad vestes conficiendas pertinens. Hinc ἱματιστοῖα, sc. τέχνη, ars

vestiaria. Ab

ἱματιστοῖός, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, qui vestes conficit, vestiarius. Ex ἱμα, pro εἶμαι, et ἔργον.

ἱματιοφύλαξ, et ἱματιοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c. (sed præstat, add.)

ἱμάω, ᾠ, f. ἡσω, loreo fune extraho, haurio.

Ab ἱμάς.

ἱμεῖρον, et ἱμεῖρομαι, desidero, cupio. ἱμεῖρον φιλόνητος, *Hesiod. Scut.* 31. χρίματα

ἔχων, *Plut.*

ἱμεν, 1. pl. præf. ind. act. verbi εἶμι.

ἱμεν, præf. inf. act. *Ion.* pro ἵεν vel ἵεναι.

ἱμερόεις, ὅσσα, ὄν, desiderabilis, amabilis.

ἱμερόνης, ὄν, amabilis animo.

ἱμερός, ε, ὁ, desiderium, cupiditas, cupido;

(2) Cupido, Deus amoris; (3) desiderium

amatorium. Ab ἱμεῖρον.

ἱμερόσθαι, Venerem pati. ἱμερόσθαι, aor. 1.

Hippocr. coitum passæ. Ab ἱμερός.

ἱμερόφωτος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui vocem habet suavem,

suaviloquus. A φωνή.

ἱμερότης, ἡ, ὄν, desiderabilis, optabilis, amabilis,

formosus, suavis. Ab ἱμεῖρομαι.

ἱμαντός, ἡ, ὄν, loreo fune extractus, haustus.

Ab ἱμάω.

ἱμανθῆ, ας, ἡ, funis loreus, seu e loris bubulis

tortus, quo aqua e puteis extrahitur. Τὸ γὰρ φάσμα, αὐτὸ ὀρεῖνδον ὄν, κοῖλον ἂν καὶ βαθύ, ὥστε δεῖν ἱμανθῆ μακράς, *Did.* Ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμανθῆ τὴν ἀποσπαστείς, at tu funem cacas,

Aristoph. Conconatr. 351. Ab eod.

ἱμνοσφόρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, versat. A σφείρω.

ἱν, nomen mensuræ; (2) fibra, nervus.

ἱνα, acc. sing. ab ἵς.

ἱνᾷ, conj. ut. Hinc ἱνα μὴ, ne, ut ne. *Apud*

Hom. ἱνα μὴ, pro εἰ μὴ, nisi; ἱνα σί, vel ἱνατί, quamobrem? quare? quomodo? in

quem usum? (2) adv. ubi. Ἡζόμενος, ἵν'

ἔλθωιν βελόμηναι, τῆς τυχεῖς, venimus ad eam

fortunam, ad quam venire volumus, *Eur. Hel.* 1461. Ἐμαθεῖ ἵνα ἡ κακὴ, *Herod.* Aliquando sine genitivo. Πατρὶς γὰρ ἐστὶ παῖς ἵν' ἂν πρῶτον τις εἴδῃ, *Aristoph. Plut.* 1151.

ἱναί, ire, præf. inf. verbi εἶμι, eo.

ἱνάσσω, vires præbeo, robur addo. *Varin.*

quasi ab ἵς.

ἱνάω, ᾠ, idem quod ἵναω, *Hes.*

ἱνᾷλλομαι, similis videor. ἱνᾷλλετο δὲ σφίσι

πάνσιν, τὴν χερσὶν λαμπρόμενος μεγαθύμος Πηλεΐωνος, *Il.* 17, 214. (2) menti obversor, de simulacris rerum. Ἀμυδὶς δὲ κίλευθος ὕγρη

τε τραφεῖρή τ' ἱνᾷλλεται, *Apoll. Rhod.* 2, 546. Οἰμῶν γὰρ δὲ μοι ἐν ᾧσι πύργων ἐξ ἄκρων

ἱνᾷλλεται, *Luc.* 254. (3) videri. Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἱνᾷλλεται, *Il.* 23, 460. (4) remiscor. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἱεῖω ὡς μοι ἱνᾷλλεται

ἦτορ, *Odyss.* 19, 224. sed facit cum secunda

notione, nempe, Dicam ut res menti meæ

obversantur.

ἱνᾷλμα, ἄτος, τὸ, simulacrum, species. A præf.

ἱναῖκον, ἔ, τὸ, piper vel zingiber indicum;

(2) coloris et medicamenti genus.

ἱνᾷλτης, ε, ὁ, Indorum perditor, qui Indis

cladem intulit, Bacchi epith. Ex ὀλλωμι.

ἱνᾷς, αἱ, fibræ, nervi.

ἱνεῶν, tendo, *Hes.* Ab ἵς· al. ὀνέω.

ἱνεῶν, ᾠ, vacuo, inanio, purgo. Hinc

ἱνημός, ἔ, ὁ, purgatio, evacuatio. Ὁ γὰρ

ἱμπος τὸν ἱνῆρον ποιεῖ (vulgo πᾶναι sedat,

nullo sensu) vomitus enim evacuationem

facit, *Hippocr. de locis in homine.*

ἱνίον, ε, τὸ, occipitium, occipit a cerebri basi

usque ad latos nervos, qui robur nostrum

continere creduntur; posterior colli pars.

Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἱνίον, *Il.* 5, 73. Ab ἵς.

ἱνῆς, ιος, ε, ὁ ἔξ ἡ, filius, puer, nepos, *Hesych.*

Ἀσυνάξ· Ἐκπρος ἱνῆς, *Eur. Troad.* 570.

Ἑδόμενος ὁ δὲ ἱνῆς, *Eurip. Andr.* 799.

ἱνοῖδης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, fibræ similis, nervosus. Ex

ἵς et εἶδος.

ἱναί, ὄς, contr. ἔς, ἡ, Ino. Nomen mulieris.

ἱναῖος, εὖ, ὁ ἔξ ἡ, fibrosus, nervosus. Ab ἵς,

fibra.

ἱζ, ἴκος, ὁ, vermiculus vites arrodens.

ἱζάλη, ης, ἡ, pellis caprina, ap. *Hipp.* al. ἱσάλη.

ἱζᾶλος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui saltu progreditur, saltator,

crebro saltans, impetuosus, salax; (2) capra fera. (1) ἱζάλη αἰγῆς, salacis capri,

Il. 4, 105. Ex ἱζῶ et ἄλλομαι, salio.

ἱζῆς, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω.

ἱζῆται, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἱζῆσαι

vel ἱζῆ.

ἱζευμα, ἄτος, τὸ, aucupium. Ab ἱζέω.

ἱζευτήρ, ὁ, idem quod ἱζευτής, *Man.*

ἱζευτηρία, ας, ἡ, qu. dic. viscatrix, viscata;

(2) aucupium, ars aves capiendi arundine

viscata:

ἱζευτήριον, ε, τὸ, aucupium. Ab eod.

ἱζευτής, ἔ, ὁ, visco aves captans, aucups, *Amos*

3, 5. Ab eod.

ἱζευτικὸς, ἡ, ὄν, aucupatorius, ad aucupium

pertinens. Ab eod.

ἱζευτήρια, ας, ἡ, viscaria. Ab eod.

ἱζέω, visco aves capio, aucupor. Ab ἱζός.

ἱζία, ας, ἡ, viscum; (2) herba, Chamæleon

albus; (3) varix.

ἱζίμας, ε, ὁ, radix quædam viscosa lethalis.

ἱζιόρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, visco vascens, viscum vo-

rans; (2) turdi species. A βορά.

ἱζίνη, ης, ἡ, planta viscosa mastichen ferens.

Ab ἱζῆς. Unde

ἱζιόεις, ὅσσα, ὄν, viscosus; (2) lethalis.

ἱζίς, εὖ, ἡ, adventus, *Ion.* ἱζίς, apud *Hipp.*

ductus, trames rectus. Ab ἱνέομαι.

ἱζιφᾶρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, visco victitans, viscum vo-

rans. A φάγω.

ἱζοδόλος, ὁ, idem quod ἱζευτής· viscarius, *Man.*

A βάλλω.

ἱζοδόρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἱζοδόρος.

ἱζομαι, veniam, 1. sing. f. verbi ἵκω.

ἱζον, veni, a. 2. ind. act. *Bæot.* pro ἱζον· vel

veniebam, imperf. ind. act.

ἱζοῦς, ἔ, ὁ, viscum; (2) arundo aucupatoria;

(3) varix; (4) adj. tenax, parvus.

ἱζοφᾶρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἱζιφᾶρος.

ἱζοφόρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, viscum ferens, ut ἱζοφόροι δρύες, visciferæ quercus.

ἱζῶς, ὄς, ἡ, lumbus, coxa.

ἱζώδης, εὖ, ὁ ἔξ ἡ, viscosus; (2) visci modo lentus et tenax. Ab ἱζός.

ἱζωκχος, *Hes.* ὁ Διόνυσος, Bacchus, a bacchantium clamore.

ἱζόσπτης, ε, ὁ, violarius, *Gl. V.* Ab ἱόν, viola, et βάπτω, lingo.

ἱζοφᾶς, ἔς, violaceus. Ex ἱζδ.

ἱζοβιφᾶρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, nigra, pulchra habens supercilia, *Hes.*

ἱζολία, ᾠ, f. ἡσω, sagittas mitto; (2) veneno inficio. Ab

ἱζόλος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui sagittas jaculatur; (2) venenum ejaculans, venenatus. Ex ἱός et βάλλω.

ἱζόρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, venenatus; (2) iracundus, *Hes.* Ex ἱός et βορά.

ἱζοερχός, ε, ὁ ἔξ ἡ, comam nigram habens.

ἱζολήνη, ης, ἡ, nigricantes habens pupillas in modum violæ. Ex ἱόν et γλήνη.

ἱζότος, ὄν, e violis nexus; epith. coronæ.

ἱζοφῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, violaceus, purpureus. Ex ἱόν et διφῆς.

ἱζόκη, ης, ἡ, pharetra. Ab

ἱζόκος, ε, ὁ ἔξ ἡ, sagittas recipiens; (2) venenatus: ex ἱός, venenum. (2) τὸν δένειν ἱζῶς πᾶρος ἀπρεμῶντα ἱζόκη χειρὶς ἀμαλυστός, quem antea quiescentem e venenato latibulo excitavit messor, *Oppian. Cyneg.* 1, 520. Ex ἱός et δέχομαι.

ἱζοῖδης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, niger, rubiginosus; (2) purpureus, violaceus. Ex ἱόν et εἶδος.

ἱζίς, ὅσσα, ὄν, rubigini obnoxius, ferrugineus; (2) accommodus ad sagittas conficiendas; (3) niger. Ab ἱός, vel ἱόν.

ἱζῶνος, ε, ὁ ἔξ ἡ, violaceo seu purpureo cingulo circumdatus. A ζώνω.

ἱζώλης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, instar violæ florens, pulcher. Ex ἱόν et βάλλω.

ἱομαι, eam, opt. præf. ind. act. v. ἵω vel εἶμι.

ἱοῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἱῶσα.

ἱομεν, ἵωμι, 1. plur. a. 2. ind. act.

ἱομῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἱός et μίγνυμι.

ἱομρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, sagittis occidens, sagittis addictus. Ὁ περὶ ἱός μεμολομένος (sicuti ἱγχεσίμωρος et similia), *Il.* 4, 242. Ex ἱός et μῶρος.

ἱόν, ε, τὸ, viola, vaccinium, *Philox. Angl.*

VIOLET.

ἱονθῆς, ἄδος, ἡ, lanuginosa; (2) villosa; (3) varis laborans. Ab

ἱονθός, ε, ὁ, lanugo, primi pili; (2) faciei lentigo.

ἱομαι, ἔμαι, rubigine corrumpor, inficior; ἱωμένος, perf. pass. partic. Ab ἱός.

ἱοπέπλος, ε, ὁ ἔξ ἡ, peplum violaceum, purpureum gestans, item nigrum.

ἱοπλόκμος, ε, ὁ ἔξ ἡ, violaceos vel nigros capillos habens.

ἱοπλόκος, ε, ὁ ἔξ ἡ, e violis corollas nectens. A πλέκω.

ἱοπκοί, ὄν, οἱ, caprearum genus.

ἱός, ἔ, ὁ, missile, sagitta, jaculum; (2) venenum; (3) rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo. (2) διπλὸν ἱός αἵματος μέλας, *Soph. Trach.* 717.

ἱός, ἡ, ἱόν, solus, unus.

ἱοσφᾶνος, ε, ὁ ἔξ ἡ, coronam e violis gestans.

ἱότης, ητος, ἡ, consilium; (2) voluntas; ut ἱότητι θεῶν, voluntate deorum, *Hom.* Ab ἵω, mitto. Vid. *Æsch. Pr.* 559.

ἱοτόκος, ε, ὁ ἔξ ἡ, venenum pariens, venenosus. Ex τίκτω.

ἱοτίπης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, jaculo percussus, sagitta ictus. A τύπτω.

ἱοτῆ, interjectio dolentis, heu, eheu, oh! (2) exultantis, io! Scribitur et ἱῶ.

ἱωδαίω, f. ἵωω, Judaize, Judæus fio, Judaice vivo, *Gal.* 2, 14. Ab

ἰαλίζω, f. ἰώω, primam lanuginem emitto, pubesco. Ab ἰαλός.
ἰαλός, ἰδός, ἦ, iulis, piscis quidam saxatilis.
ἰαλόσσειοι, naves, ap. Lycophr. quæ multos habent remos. Ex ἰαλός et σείζω.
ἰαλός, α, ἰ, manipulum collectorum fascis; (2) cantilena lanam tractantium; (3) prima lanugo e puberum genis efflorescens; (4) lanugo aliarum rerum; (5) bestiola quædam multipes in parietibus repens, item scolopendra. Ab ἰαλός.
ἰαλοφύω, ᾠ, idem quod ἰαλίζω. A φύω.
ἰαλώσης, σος, ὁ ἔξ ἡ, iulo, verni similis. Ab ἰαλός.
ἰαν, imperf. ind. act. contr. pro ἰσων, ab ἴημι.
ἰῶσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἴημι.
ἰῶφ, vox detestantis.
ἰαφόρος, venenosus. Οὐ γόνον ἰοφόρον παναμειλίχτωσιν δακαίνης, Oppian. Cyneget. 3, 223.
ἰαχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, vel sagittis gaudens, Diana. Ex ἰός et χῆω, vel χυέω.
ἰώω, rubigine obduco, rubigine consumo, Arist.
ἰπνός, ἰα, ἰων, qui e furno est, qui furni est. Ab ἰπνός.
ἰπνίτα, gen. Dor. pro ἰπνίτη, a recto ἰπνίτης, Analecta Brunck. 2, 53.
ἰπνίτης, α, ὁ, ut ἄετος, panis furnaceus; (2) testaceus. Ab ἰπνός.
ἰπνοκύβη, ἔς, in furno tostus, crematus. A κύβη.
ἰπνολέειν, ητος, ὁ, lebes ad aquam in furno calefaciendam, Lucian.
ἰπνολέησιον, α, τὸ, idem, Poll.
ἰπνοποιός, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, qui furnos facit vel fabricatur. Ex ἰπνός et ποίω.
ἰπνός, ἔ, vel ἰπνός, α, ὁ, furnus; (2) caminus; (3) culina, Aristoph. Vesp. 837. (4) lampas, lychnus; (5) sterquilinum. Ab ἰπνω.
ἰπνοτόνος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui vermiculos vites arduentes occidit. Ex ἴψ and κτείνω.
ἰπτος, α, ὁ, muscipula, al. εἴπτος. Ab ἴπτω.
ἰπτος, α, ὁ, pressura. Ab eod.
ἰπῶω, ᾠ, f. ἰσώω, premo more fullonum; (2) vexo, affligo. Ab ἴπτω.
ἰπταγορεύειν, ᾠν, οἱ, equos congregantes, quomodo dicebantur tres viri apud Lacedæmonios ab Ephoris electi, qui equitatum congregabant. Ex ἴπτος et ἀγορεύω.
ἰπταγρος, α, ὁ, equus silvestris et ferus.
ἰπτύγωνος, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, navis equos vehens vel trajiciens. Ex ἴπτος et ἄγω.
ἰπτάδης, αἱ, sacrificia, quæ equites Athenis peragebant.
ἰπτώσων, α, ὁ, aquila magnitudine equum æquans; (2) animal ex aquila et equo.
ἰπτάζω, et ἰπτάζομαι, equito, equo vehor. "Ὅταν γε μὴν ἰπταζόμενον ᾤκηται, Xen.
ἰπταρχμία, ἡ, certamen equestre. Ab
ἰπταρχμῆος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui hasta vel lancea ex equo pugnat. Ex αἰρχμή.
ἰπτάριον, ης, ἡ, caseus equinus; (2) equi coagulum. Ab ἴπτος.
ἰπτάκης, α, ὁ, idem et ab eod.
ἰπτακοντισταί, ᾠν, οἱ, equestres jaculatores qui ex equo pugnant. Ex ἀκοντιστής.
ἰπτακτεπνών, ἄνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum. Ex ἀλεπνών.
ἰπτάλιος, equestris, equinus. "Ὅσοι δ' ἰπταλῖος ἀνέστησαν ἰπταλῖος, Oppian. Cyneget. 1, 169. Ἰπταλῖος, Id. ibid. 242.
ἰπταλίδης, epithet. Castoris; eques, Theocrit. 24, 127.
ἰπτανόρροπος, α, ὁ, Centaurus.
ἰππάτι, vox per jocum ab Aristophane ficta.
ἰππάριον, α, τὸ, hippardium, animal equo simile, quid Aristot. Ab ἴπτος.
ἰππάρων, α, τὸ, equuleus, parvus equus; (2) avis nomen similis vulpanseri. Diim.
ἰππαρμῆς, ἔ, ὁ, equitatu præfectus.
ἰππαρχίω, ᾠ, f. ἰσώω, sum magister equitum, præsum equitum. Ab ἴππαρχος.
ἰππάριος, α, ὁ, idem quod ἴππαρχος.
ἰππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum.
ἰππαρχικός, ἡ, ὅν, ad magistratum equitum

peritines; (2) ducendorum equitum peritines. Ab eod.

¹ἵππαρχος, α, ὁ, equitum magister, praefectus equitum. Ex ἵππος et ἀρχή.

¹ἵππας, ἄδος, ἡ, equestris. Καὶ πόντος ἱππᾶδας τελέωντας ἱκέλυν, *Plut.* Ab ἵππος.

¹ἱππασία, ας, ἡ, equitatio; (2) equitatus.

¹ἱππασίμος, α, ὁ ἔξ ἡ, equitabilis, equis idoneus:

¹ἱππᾶστρος, ηρος, domandis equis aptus; *epith. calcaris.* Δουδίκη σοι, Κύρη, τὸν ἱππαστῆρα μῶντα... ἴθνην, *Anth. inedita. Epig.* 359, 1.

¹ἱππᾶσθης, ῆ, ὁ, eques, equitator:

¹ἱππᾶσι, ἀδν, equitantium modo, divariatis pedibus. Ab ἱππᾶσθω.

¹ἱππᾶφισι, ιως, ἡ, carceres, locus unde emituntur equi ad currendum in stadio. Ex ἵππος et ἀφίρμι.

¹ἱππᾶσις, ας, ἡ, equitatio; (2) munus aurigandi. Ab ἱππᾶσις.

¹ἱππῆιος, εἰα, εἰον, equester, equinus. Ἴππῆιος Σιδος, Neptunus. Δωμᾶν ἱππῆσις Σιδεῖ, *Eurip. Phoen.* 1701. Neptuni epithetum, quia primus equos junxit, et equitandi artem invenit. A praec.

¹ἱππῆλατεια, ας, ἡ, quae equo vincit; (2) quae equum agitat, equo vehitur.

¹ἱππῆλαφος, α, ὁ, equicervus, animal formam equi et cervi habens.

¹ἱππῆραστῆς, ῆ, ὁ, equorum studiosus.

¹ἱππῆρος, ῆ, ὁ, equorum amor, equorum studium. Vox ficta ab Aristophane, cum allusione ad morbos, ut ἱππῆρος, ὕδρος, ut ἱππῆρος τῶν χρημάτων sit insanus amor equorum quo facultates exhauriuntur. Ab ἵππος.

¹ἱππῆριμα, ἄδος, τὸ, equitatio; (2) iter equestre, iter quod ab equite conficitur.

¹ἱππῆρις, ιως, ἡ, equitatio.

¹ἱππῆρις, ιως, ὁ, eques, et in *plur.* ἱππῆρις, ordo equestris; (2) genus cometae.

¹ἱππῆυτῆς, ηρος, ὁ, idem quod

¹ἱππῆυτῆς, ὁ, equitandi peritus, equestris. Ab ἱππῆς, f. εἰώω, equito; (2) sum eques. Περὶ τῶν ὑπὲρ ἀκαρπίτων σιτίων Σικελίας Ζεφύρου πνοαῖς ἱππῆυσαντος, Zephyro equitante per campos steriles (i. e. mare) qui circumflunt Siciliam, *Eurip. Phoen.* 217.

¹ἱππῆυτῆς, α, ὁ, equorum ductor, Epith. Neptuni. Ab ἀγίτης, dux.

¹ἱππῆυγος, ῆ, ὁ ἔξ ἡ, ut ἱππῆυγοὶ ἦναι, hippagines. Ex ἱππῆς et ἄγω.

¹ἱππῆδν, ἀδν, equorum et equitantium modo. Ab ἵππος.

¹ἱππῆλασίς, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex ἱππῆς et λαίνω.

¹ἱππῆλασίος, ῆ, ut ἱππῆλασίη ὁδός, *Il.* 7, 340, via equitabilis per quam equi aguntur. Ex iisd.

¹ἱππῆλατίς, ῶ, f. ἡσω, equos agito, equos impello; (2) equito. Ab

¹ἱππῆλατίος, α, ὁ, equitator, agitator equorum. Ex iisd.

¹ἱππῆλατος, α, ὁ ἔξ ἡ, equitabilis, per quem equi agi possunt; (2) spatiosus, amplus.

¹ἱππῆμυλγοί, ὦν, οἱ, equimulgi populi. Ex ἵππος et ἀμύλω, mulgeo.

¹ἱππῆλῶς, αἰ, statuae equestres mulierum, *V. L.*

¹ἱππῆλῶς, ητος, ὁ, dux equitum.

¹ἱππῆλατρία, vel εἰα, ας, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria. Ab

¹ἱππῆλατρες, α, ὁ, medicus equarius, veterinarius, mulomedicus. Ex ἵππος et ἱατρός.

¹ἱππῆδιον, α, τὸ, equuleus. Dim. ab ἵππος.

¹ἱππῆδης, ἡ, ὅν, equestris; (2) equestris artis peritus. Hinc τὸ ἱππῆδον, ῆ, equitatus.

¹ἱππῆιος, α, ὁ, equestris, cognomen Neptuni, quod primus ille equos invenit. Minervae etiam epitheton est, quod prima illa currum instruxerat. Prætera est epitheton Martis et Junonis. Ab eod.

¹ἱππῆιοχῆις, α, ὁ, ex juba equina sive setis equinis factus. A χῆις, seta.

¹ἱππῆιοχέτης, α, ὁ, equis gaudens, qui equo in pugna utitur. A χῆις.

¹ἱππῆς, ἰδος, ἡ, equestris, *Dion.*

¹ἱππῆστος, α, ὁ, equuleus. Dim. ab ἵππος.

ἵπποδάμαν, *ones*, δ, qui equum conscedit; eques, equestris; (2) grandis, qui quasi equo vehitur; (3) qui quatuor pedibus incedit, quadrupes. (3) ἵπποδάμονα σφατὸν Σηρῶν, quadrupedem manum Centaurorum, Sophr. Trach. 1095. (2) Φωτὸς ἀμυνμένη φοροτικόντος ἀνδρός ῥήμαθ' ἱπποδάμονα, sesquipedalia verba, Aristoph. Ran. 820. Ex ἵππος et βαίνω.

ἵπποδάτης, α, δ, idem ex iisd.

ἵπποδοτός, valde libidinosus; vox ficta ab Aristophane, qui Calliam Hipponici filium, libidinosum hominem, vocat Καλλιαν τὸν ἵπποδόν, Ran. 428. Ex ἵππος, quod significat magnitudinem in compositione quandoque, et βένω, quod venereum actum significat.

ἵπποδοσκός, ὤ, δ, idem quod

ἵπποδότης, α, δ & ἦ, qui equos pascit seu alit, ad certamina potissimum equestria; (2) qui opibus et gloria præcellit. Ex βόσκειν.

ἵπποδότας, Dor. pro ἵπποδότης, equestris. Θιάσος ἐμολοῖν ἱπποδοτάς Κενταύρων, Eurip. Iphig. in Aul. 1059.

ἵπποδοταίοι, gen. sing. Ion. pro ἱπποδοτέ, ab

ἵπποδοτος, α, δ & ἦ, equis pascendis aptus.

ἵπποδικυλός, α, δ & ἦ, equiso, equorum pastor seu educator. Ex βυκόλος.

ἵπποδρωτός, α, δ & ἦ, ab equis devoratus. Ex βιβρώσκω.

ἵππουγεῖται, qui magnis gruihus seu equis vehuntur, apud Luc. Ex γέρας.

ἵππογλωσσος, α, δ & ἦ, linguam equinam habens seu referens. Hinc τὸ ἱππογλωσσον, α, Hippoglossa, frutex, cujus folia linguae equinae similia sunt. Ex γλώσσα.

ἵππογράφωμαι, *ones*, δ & ἦ, qui quas gravidas ab aliis internoscit, Vet. L. (2) magnanimus. Ex γινώσκω.

ἵππουῖται, equites qui vulturibus invehuntur, apud Luc. in Vera Hist. Ex γύψ, vulturus.

ἵπποδάμασις, ὤ, δ, equorum domitor.

ἵπποδάμοιο, gen. sing. Ion. pro ἱπποδάμος, ab

ἵπποδάμος, α, δ & ἦ, idem. Ex δαμάω, domo.

ἵπποδάμους, εία, υ, hirsutus ē setis equinis; epith. galææ. Κάρυθος λάβειν ἱπποδάμοις, Il. 3, 369. Ex δάσσω.

ἵπποδέματα, ων, τὰ, vincula equorum, habentæ. Ex δεσμός.

ἵπποδέτης, α, δ, ligans equum, ἱπποδέτης ἑμὲ, lorum equi, quo equus ligatur. Ex δέω, ligo.

ἵπποδιώκτης, α, δ, equorum agitator, eques. Ex διώκω.

ἵπποδοτήριον, equum sacrificio, (prava lectio, melior ἱπποτόνην, quod vide.)

ἵπποδρομία, τὰ, equiria, ludi Circenses.

ἵπποδρομία, ας, ἦ, cursus equestris.

ἵπποδρομιος, α, δ, ut ἱπποδρομιος μῆν, mensis in quo quorum cursus certatur.

ἵπποδρομος, α, δ, hippodromus, circus in quo habentur certamina equestria seu curulia. Ex δρόμος, cursus.

ἵπποδύγιος, α, δ & ἦ, ad modum equi jugalis.

ἵππιδειν, adv. ex equo. Ab ἵππος.

ἵπποθήλαι, οί, equimulgi, pulli equarum lactentes, uberibus suppositi. Ex θηλάω.

ἵπποθοός, α, δ & ἦ, equo velox seu celer; (2) auriga. Hes. Ex θέός.

ἵπποθορός, α, δ, in equas insiliens, admissarius; (2) cantio saluti accini equabus coeuntibus ad extimulandas eas magis. Ex θέρω.

ἵπποτύτις, ᾧ, f. ἴσω, equum sacrifico.

ἵπποτίον, gen. dual. Ion. pro ἵππων.

ἵπποκάμπη, ης, ἡ, hippocampus, animal marinum. Ex κάμπω.

ἵπποκάματος, α, δ, idem.

ἵπποκανθάρος, α, δ, cantharus, equi vicem præstans voluturo in cœlum, ap. Comicum.

ἵπποκέλευθος, α, δ & ἦ, iter equo faciens, equester, qui multum itineris conficit.

ἵπποκένταυρος, α, δ, hippocentaurus.

ἵπποκορέω, ᾧ, equos curo.

ἵπποκύκος, α, δ & ἦ, equiso, equorum educator.

Ἰππόκομος, *u*, δ *z* *h*, ex setis equinis confectus. Ex κόμη.
Ἰπποκορυτής, *u*, δ *h*, equus, bellator equestris; *Il.* 2, 1. Ex κορύσσω.
Ἰπποκρατία, *f*, ἡσω, equestribus copiis vinco; (2) equestribus copiis præsto. Hinc
Ἰπποκρατία, *as*, *h*, victoria pugnae equestris.
Ἰπποκρημένος, *u*, δ *z* *h*, rupium modo grandis, valde asper sicut præcipitia; vox ficta apud Aristophanem, ad asperitatem verborum Æschyli exprimentandam; Ἰπποκρημένα ῥήματα, verba prærupta, alta, aspera.
Ἰπποκροῖται, *u*, fut. ἡσω, equis perstrepo. Ex Ἰπποκροτος, *u*, δ *z* *h*, equis perstrepens. Δίσκοινα γυμνασίαν τῶν Ἰπποκροῦτων, Eurip. Hippol. 229. Ἰπποκροτα λίλοιτε δάπνδα, Id. Hel. 209.
Ἰππολόπαθον, *u*, τὸ, hippolapathum, herba.
Ἰππολόφρα, *as*, *h*, locus ubi equi lavantur, Hes. Ex λῶω.
Ἰππομῆνης, *u*, δ *z* *h*, frutex quidam equis lethalis; (2) equina cupido coitus; (3) amoris veneficium quod equis innascitur; virus ex equarum naturalibus distillans;
Ἰππομόναιον, *u*, equorum insano amore ducor; (2) equo, de equa, quæ ad rabiem coitus agit; (3) libidinis furore, equarum more, extimulor. Ab
Ἰππομῶνις, *u*, δ *z* *h*, insano amore equorum flagrans; (2) qui equino more libidinis furis extimulatur; (3) valde insanus. Apud Sophoclem, prati epitheton est floridi et luxuriantis pascuis. Ex μόνοναι. Hinc
Ἰππομανία, *as*, *h*, insanus equorum amor, insanus equorum curulum studium.
Ἰππομάραβρον, *u*, τὸ, fœniculum silvestre sativo majus. Ex μάραβρον.
Ἰππομάχαια, *u*, fut. ἡσω, ex equo pugno;
Ἰππομαχία, *as*, *h*, equestre prælium. Ab
Ἰππομάχος, *u*, δ *z* *h*, ex equo pugnas. Ex μάχομαι.
Ἰππομολγός, *u*, δ *z* *h*, vide ἰππημολγός.
Ἰππομόρφος, *u*, equi speciem habens.
Ἰππομοιρηνικες, *u*, *ai*, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur, apud Lucianum.
Ἰππονόμα, *u*, τὰ, merces ex equis et mulis locatis, Hes. Ab ἰππονόμος.
Ἰπποπόρως, *u*, δ *z* *h*, equarius, equi pastor.
Ἰπποπόριος, *u*, δ *z* *h*, equorum pastor; simpliciter pro pecudum pastor, Soph. Aj. 232. Ex πορίω.
Ἰπποπόρως, *Dor.* -μας, *u*, *h*, equos agitant, epith. solis: equorum moderator, epith. aurigæ. Οὐδ' ἰππονόμας, Eurip. Hippol. 1399. Ex πορίω.
Ἰπποποιμα, ἰπποποιμαί, in equum mutari.
Ἰπποποιρής, *u*, δ *z* *h*, qui equi aut artis equestris periculum facit. Ex ποιράω.
Ἰπποπόρηαι, bulgæ, sacculi, sive peræ, quibus equites necessaria itineri secum ferunt.
Ἰπποπόλος, *u*, δ *z* *h*, qui equos alit; (2) equester, bellicosus. Ex πόλιω.
Ἰπποπόρονος, *u*, δ *z* *h*, equæ equientis more scortans, immane libidinosus.
Ἰπποποσειδών, *u*, δ *z* *h*, Neptuneus equestris.
Ἰπποπότμος, *u*, δ *z* *h*, equus fluvialis.
Ἰπποπόωλης, *u*, δ *z* *h*, equorum venditor. Ex ποώλιω.
ἸΠΠΟΣ, *u*, δ vel *h*, equus, equa; (2) equitatus, ἡ ἵππος; (3) nomen piscis; (4) oculo-rum quædam affectio, cum assidue tremunt, moventurque; (5) pudenda; in compositione significationem auget, et magnitudinem notat, v. gr.
Ἰπποσίλιον, *u*, τὸ, apium sativo majus. Smyr-nium, Plin. Angl. ALEXANDERS.
Ἰπποσῆας, *u*, δ *z* *h*, Dor. pro -ης, *u*, equorum agi-tator, eques. Ex ἵππος et σῆω, vel σῆω.
Ἰπποσός, idem quod ἰπποσός, Pind.
Ἰπποσῶνία, *as*, *h*, equile, stabulum equorum, statio equorum. Ex ἵππος et σῶσις.
Ἰπποσῶνιον, idem et ex iisd.
Ἰπποσῶσις, *u*, δ *z* *h*, idem et ex iisd. Ἀμφὶ μὲν αἰλίω κυφίαιαν ἰπποσῶσιν, αἰθῆρα, Eurip. Alcest. 595.
Ἰπποσῶνις, *u*, δ *z* *h*, dux equitum.
Ἰπποσῶνις, *u*, δ *z* *h*, ars vite peritia equitandi. Δαρ-

δανία τλάμειν, Γανυμήδεος ἰπποσύνα, in qua Ga-nymedes equos agitabat, Eur. Or. 1391.
Ἰπποσύνης, *u*, δ *z* *h*, equester.
Ἰπποταύρος, *u*, δ *z* *h*, taurus junctus cum equo. Ξί-νην τινὰ ταύτην ἰπποταύρῳ ξυνοίκα ζυζόμενον, Heliod. 10.
Ἰπποτίκτων, *u*, δ *z* *h*, fabricator equi, sc. Trojani.
Ἰπποτίτης, *u*, δ *z* *h*, equester. Ab ἵππος.
Ἰπποτίλος, *u*, δ *z* *h*, morbus equorum. Ex τίλῶν, stercus elidere.
Ἰπποτοβότης, *u*, δ *z* *h*, equus sagittarius.
Ἰπποτοβότης, *u*, δ *z* *h*, bestia ex equo, hirc, et cervo. Ex ἵππος, τράγος, et ἔλαφος.
Ἰπποτοφείον, *u*, τὸ, stabulum equorum.
Ἰπποτοφῶν, *u*, fut. ἡσω, equos alit.
Ἰπποτοφῶν, *u*, δ *z* *h*, equorum nutritio;
Ἰπποτοφῶν, *u*, δ *z* *h*, idem quod
Ἰπποτοφῶν, *u*, δ *z* *h*, qui equos alit. Ex τρέφω.
Ἰπποτοφῶν, *u*, δ *z* *h*, equina, i. e. magna superbia, inanis gloria. Ex τύφος.
Ἰπποκρήνη, *u*, δ *z* *h*, Hippocrene; i. e. equi fons quem Pegasus in Helicone pedum pulsu elicit.
Ἰπποκρίτης, *u*, δ *z* *h*, galea cristam e setis equinis habens; (2) setis equinis comans; (3) cau-da equina, herbæ nomen; (4) morbus gen-italium, ex Hipp. Ex ἵππος (5), seu potius ex ἵππος et κρήνη, Engen, Ern.
Ἰπποκρύς, piscis nomen, Plin. Hippurus.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, caudam equinam habens; (2) piscis quidam; (3) sciurus, a magnitu-dine caudæ; (4) genus muscæ.
Ἰπποκρύς, et *u*, δ *z* *h*, vide ἰπποκρύς.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, hippophæstum, planta, spi-na fullonia.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, equi terrorem incutiens, herba quædam quam equæ in primis aver-santur. Ex φέβω.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, equorum pastor. Ex φέβω.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, equorum cura.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, greges equorum.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, locus pascendis equis.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, qui equos alit, Eur. Ab ἵππος et φέβω.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, equorum pastor.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, toltarius, gradarius, Gl. V.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, vel ἰπποκρύς, cardius quo ful-lones utuntur in concinnandis pannis. Ex ἵππος et φύν al. ἰπποκρύς.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, equis gaudens. Ex χαίρω.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, equinus, equo similis.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, equile, equorum stabulum.
Ἰπποκρύς, *u*, fut. ἡσω, equos emo. Ex ἵππος et ἰπποκρύς.
Ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, equorum emptor, qui equariam mercaturam exercet. Ex iisd.
Ἰπποκρύς, et ἰπποκρύς, *u*, δ *z* *h*, equorum emptio.
ἸΠΤΑΜΑΙ, *f*, ἰπποκρύς, volo; (2) cito cursu vel impetu feror. Ἀπὸ δ' ἵππατο πικρὸς οἶστος, Il. 13, 592. Ἀπὸ δ' ἵππατο θυμὸς, Il. 16, 469.
Ἰπποκρύς, *f*, 1. ind. med. verbi ἵπταμαι.
ἸΠΤΩ, *f*, ἵππωμαι, lædo, noceo. Τάχα δ' ἵπεται οἷας Ἀχαιῶν, Il. 2, 193.
Ἰπτω, volabas, 2. sing. imperf. ind. Att. et Ion. pro ἵπτασθαι, ab ἵπταμαι.
Ἰπτω, idem quod ἵπτω.
Ἰρᾶ, τὰ, sacra, victimæ, Ion. pro ἱερὰ, ab ἱερός.
Ἰραι, vel ἱραι, ἱράων, ἱράων, concio, locus ubi ha-bentur conciones, forum. Ab ἱερῶ, dico.
Ἰραῖ, seu ἱραῖ, Ion. pro ἱραῖ, Hom.
Ἰράομαι, pro ἱεράομαι, Herod.
Ἰράται, sacerdotes est, 3. sing. præ. ind. med. Ion. et contr. pro ἱεράται, ab ἱεράομαι.
Ἰραῖ, accipiter, Ion. pro ἱραῖ, Il. 13, 62.
ἸΡΙΓΓΕΣ, *u*, *ai*, arteriæ, Hipp.
Ἰρινόμικτος, unde ἰρινόμικτος σμήγμασιν, apud Athenæum, smegmatibus irino oleo seu un-guento mixtis, aut etiam irina radice. Ex ἱρίων et μίγνυμι.
Ἰρίων, *u*, δ *z* *h*, ex iride factus: ἱρίων μύρον, unguen-tum irinum, oleum irinum. Ab ἱρίς, 4.
Ἰριδιδής, *u*, δ *z* *h*, iridis speciem habens.
ἸΡΙΣ, *u*, δ *z* *h*, iris, arcus cœlestis; (2) Iris, arch-angelica, Dea; (3) circulus oculi; (4) her-

ba quædam aromatica, Angl. FLOWER-DE-LUCE.
Ἰρισσιν, dat. pl. Poet. pro ἱερίσιν, ab ἱερίσ.
Ἰρίσος, *u*, δ *z* *h*, series, consequentia, Hes. alias ἱερί-σος. Ab ἱερίσ, necto.
Ἰρισοφύλας, *u*, δ *z* *h*, carceris præfectus. Affertur pro ἱερισφύλας.
Ἰρίσος, *u*, δ *z* *h*, pro ἱερίσος, sub quo videnda etiam cætera, in quibus i pro is Ionice dicitur.
ἸΡΟΣ, *u*, δ *z* *h*, Irus, mendicus quidam apud Ho-merum; (2) pauper, mendicus quivis.
Ἰσθρίαι, *u*, *ai*, vide ἱσθρίαι.
Ἰσθ, idem quod ἱσθ, necto.
Ἰσθ, gen. pl. Ion. pro ἱερίσ, ab ἱερίσος.
Ἰσθ, *u*, δ *z* *h*, fibra, nervus; (2) robor, vis. (2) Ἰσθ ἀπίλκρον ἔχοντες, vires immensas habentes, Il. 5, 245.
Ἰσθ, adv. perinde, æque; similiter. Ἰσθ λά-τρεις ἐγγενομέναν, Eurip. Phœn. 228. Ab ἱσθ, par.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, nuntium conforme, V. L.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, similis angelis, angelicus.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, fratris animo præditus, fratris loco amatus. Ἰσθρίαι ἀνὴρ, vir par fratri, Eur. Or. 1015.
Ἰσθρίαι, fut. ἡσω, adæquo. Ἰσθρίαι ἀλλήλους, Aris-tot. Ab ἱσθ.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, par, æqualis, similis; ut hinc sit apud Nic. ἰσθρίαι, acc. pl. fœm. sed potest Ionice esse ab ἰσθρίαι, pro ἰσθ, ut σεληνάια pro σελήνη. Ἐπ' ἰσθρίαι γὰρ οἶκας πάλασθαι, de pa-ribus enim convenit sortiri, Callim. H. in Jon. 63. Ab eod.
Ἰσθρίαι, dat. pl. f. g. Poet. pro ἱσθρίαι.
Ἰσθρίαι, æqualior, comparat. ab ἰσθρίαι. Τί τέτων ἰσθρίαι ἰσθρίαι πτόλι; Eurip. Suppl. 441.
Ἰσθρίαι, idem quod ἰσθρίαι, unde ἰσθρίαι, apud Nic.
Ἰσθρίαι, adv. æqualiter, pariter, totidem modis seu vicibus.
ἸΣΤΑΛΗ, *u*, δ *z* *h*, vestis e pelle caprina. Ab ἱσθρίαι.
Ἰσθρίαι, æqualis, similis. Τανυφλοῖες γὰρ ἰσθρίαι οἷς αἰγίερα βοσὶν ἀποβάλλει, qui simi-lis populo vitam amittit, Soph. ex incerta Tragedia.
Ἰσθρίαι, scio, Dor. pro ἱσθρίαι.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, in contentione par, æqua-lis in certamine. Ex ἱσθρίαι.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἱσθρίαι, eo; vel sciebant, per Sync. Dor. pro ἱσθρίαι, ab ἱσθρίαι, scio.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, vento par velocitate, velo-cissimus. Τὸν ἰσθρίαιον πρὸς ποδῶν λαίψηροδρό-μον Ἀχιλλῆα, Eurip. Iphig. in Aul. 207.
Ἰσθρίαι, 3. plur. præ. ind. act. Dor. pro ἱσθρίαι, ab ἱσθρίαι.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, æquivalens, æquipollens. Οὐτως ἰσθρίαιον ἐστὶν τὸ δρώμενον, adeo ejusdem est pretii utraque actio, Porphyry. de Abstin. 2, 55.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, par apostolis.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, par numero.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, 2. sing. præ. ind. med. v. ἱσθρίαι.
Ἰσθρίαι, sciunt, 3. pl. præ. ind. act. v. ejusd.
Ἰσθρίαι, scit, 3. s. præ. ind. act. Dor. pro ἱσθρίαι.
Ἰσθρίαι, idem quod ἰσθρίαι, Hom.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, stellis similis, pulcher, præclarus.
ἸΣΤΙΣ, *u*, δ *z* *h*, glastum, herba; Angl. wood.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, ut ἰσθρίαι χαλκή, bilis quæ isatim seu glastum colore refert, i. e. fusca. A præc.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, Isaurica, proprie epith. ensis, Ep.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, Isaurorum prædonum interfec-tor, Ep.
Ἰσθρίαι, adv. totidem modis, æqualiter. Ab ἱσθρίαι.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, sacrum Isidis. Ab ἱσθρίαι, Isis.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἱσθρίαι.
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, ἰσθρίαι, ἱσθρίαι, libere loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἱσθρίαι et ἀγ-γέλιω, loquor. Hinc
Ἰσθρίαι, *u*, δ *z* *h*, æqua loquendi libertas; (2) juris æqualitas, status reip. popularis.
Ἰσθρίαι, idem quod ἰσθρίαι, Suid.

Ἰσηλίξ, ἴσος, ὁ ἕ ἡ, ætate par. Ex ἡλίξ.

Ἰσημερία, ας, ἡ, æquinoctium.

Ἰσημερίως, ἡ, ὡς, æquinoctialis. Ab

Ἰσημερος, α, ὁ ἕ ἡ, ut ἰσημερος πυρός, apud Theoph. triticum quod æquinoctio verno seritur. Philox. ἰσημερος, æquinoctialis. Ex ἴσος et ἡμέρα.

ἸΣΗΜΙ, scio, novi, cognosco. Dor. ἴσαιμι, scio: ἴσμεν, et ἴδμεν, scimus; ἴσῃ, scitis; pro ἴσμεν, ἴσῃτε, ἴσῃ, &c. scias, sciat, pro ἴσῃ, ἴσῃται.

Ἰσημῖος, α, ὁ ἕ ἡ, cui portio æqualis cum cæteris datur, qui par portionem accipit.

Ἰσημέριος, α, ὁ ἕ ἡ, totidem seu æquales remos habens. Ἰσημέριον νῆος, Eurip. Iphig. in Aul. 242. Ex ἴσημος.

Ἰσητης, εὖς, ὁ ἕ ἡ, æqualis, par. Ex ἄρω.

Ἰσημίμῃος, α, ὁ ἕ ἡ, idem quod ἰσαρίμῃος.

Ἰσθί, scias, 2. sing. præ. imperat. act. per Syncop. pro ἴσῃ, ab ἴσημι.

Ἰσθίς, es, vel sis, 2. sing. præ. imperat. verbi εἰμί.

Ἰσθμία, τὰ, monile, ornamentum collare. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμία, τὰ, scil. ἰσθμῖα, Isthmia quæ in honorem Neptuni celebrabantur in Isthmo Corinthiaco. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμιάζων, Suidas ait dici ἐπὶ τῶν κακῶς βιόντων, de minus commode salubriterque viventibus.

Ἰσθμιάκος, ἡ, ὄν, isthmicus, ad Isthmia pertineas. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμιάς, ἄδος, ἡ, isthmiaca. Ab eod.

Ἰσθμιάκος, ἡ, ὄν, isthmicus. Ab eod.

Ἰσθμίων, α, τὸ, quod circa fauces est; (2) ornamentum collare, monile. Ab eod.

Ἰσθμιοῦκος, α, ὁ, victor in ludis Isthmicis:

Ἰσθμίος, ἰα, ὡν, in Isthmo habitans; (2) isthmus. Ab eod.

Ἰσθμοειδής, εὖς, ὁ ἕ ἡ, isthmo similis. Ex ἰσθμός et εἶδος.

Ἰσθμῖ, adv. in isthmo.

ἸΣΘΜΟΣ, ὤ, ἕ, isthmus, terra angusta inter duo maria; (2) Isthmus Peloponnesi; (3) aliquid isthmo simile, collum; (4) collum clepsydre.

Ἰσθμώδης, εὖς, ὁ ἕ ἡ, isthmo similis, in modum isthmi angustus. Ab ἰσθμός.

Ἰσι, eunt, 3. pl. præ. ind. act. verbi εἰμι.

Ἰσιῶδες, ὤ, ὁ ἕ ἡ, indutus more eorum qui Isidis templum visebant; (2) initiatus Isiacis sacris, sacerdos Isidis. Ab Ἰσις.

Ἰσικιον, α, τὸ, et Ἰσικος, α, ὁ, lucanica, edulii genus e carne intrita et minutissime incisa. Videtur Latinum.

ἸΣΙΣ, ἴδος, ἡ, Isis, Dea Egyptiorum.

Ἰσκα, scio, fingo; (2) adsimilo, simile videri aliquid facio; (3) dico, apud Poetas recentiores. (1) Ἰσκειν, ita fingebat, Odys. 19, 203. (2) φωνὴν Ἰσκειν ἀλόχουσαν, similem se faciens, quod vocem attinebat, uxoribus Græcorum (φωνὴν regitur a præposit. κατὰ), Odys. 4, 279. (3) Ἰσκειν τοιάδε πολλά, Theocr. 22, 167. Ἰσκειν ἑυφρονίαν, Apoll. Rhod. 4, 1586.

Ἰσμα, ἄτος, τὸ, structura, opus, ut sepulcrum, &c. Ὁριβόσπαιδος Ἰσμα φοιβάζων ποταῖς, ab ave-orti monumentum abluens unda, Lycophr. 731. Ab ἴζω.

Ἰσμεν, scimus, 1. pl. præ. ind. act. per Sync. pro ἴσμεν, ab ἴσημι.

Ἰσμένιος, vocabatur Apollo, eo quod omnia sciret.

Ἰσοβάθης, εὖς, ὁ ἕ ἡ, æque profundus. Ex βάθος.

Ἰσοβάρης, ἑς, æque gravis. Ex βάρος.

Ἰσοβάσιλιν, εὖς, ἡ, par vel æqualis regi.

Ἰσοβασιον, bovis pretium æquans. A βῆς.

Ἰσοβαλός, α, ὁ ἕ ἡ, æqualis ponderis, Hes.

Ἰσοβασις, α, ὁ ἕ ἡ, terræ æqualis, par, qua terram, seu regionem, seu agros. A γαῖα.

Ἰσογενής, ἑς, æqualis, ejusdem generis.

Ἰσογνώμων, ονος, ὁ ἕ ἡ, ejusdem sententiæ ac voluntatis. A γνώμη.

Ἰσογρηφός, ον, æqualis scriptor, Ep.

Ἰσογώνιος, ον, æquiangulus. Ex γωνία.

Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ ἕ ἡ, qui æquali sorte fruitur,

qui ejusdem sortis est; (2) Deo par, qui parem reddit deis. Τὰς ἰσοδαίμονος τ' ἀνθρώποις βασιλῆιδος ἀρχαίς, Ariphron. Cant. in Saut. 6.

Ἰσοδένδρος, α, ὁ ἕ ἡ, arborem æquans, i. e. altus, longus.

Ἰσοδίατα, ης, ἡ, æqualitas victus, similitudo in victu.

Ἰσοδίατης, α, ὁ, idem quod

Ἰσοδίατος, α, ὁ ἕ ἡ, æquali seu pari victu cum alio utens. A δίατα.

Ἰσοδομος, α, ὁ ἕ ἡ, æqualiter structus. Ex δῖμος.

Ἰσοδόξος, ον, æque clarus. A δόξα.

Ἰσοδρομία, ὤ, fut. ἴσω, æque cursu, pariter curro et una feror. Ab

Ἰσοδρόμος, α, ὁ ἕ ἡ, cursu æquans.

Ἰσοδινάμειω, ὤ, f. ἴσω, æque potens sum, æquipolleo. Gl. V. ἰσοδυναμῶντα, æqualia:

Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis potestas. Ab

Ἰσοδύναμος, α, ὁ ἕ ἡ, æque potens. Ex δύναμις.

Ἰσοδυνάμω, adv. pari vi. A præc.

Ἰσοελάς, εὖς, ὁ ἕ ἡ, par pondere, æquilibris. Ab ἴσος et ἔλας, traho.

Ἰσοζύγης, εὖς, ὁ ἕ ἡ, qu. dic. æquijugis, par, æqualis. A ζυγός.

Ἰσοζύγος, α, ὁ ἕ ἡ, idem.

Ἰσοζύς, ὕγος, ὁ ἕ ἡ, idem.

Ἰσοθεία, ας, ἡ, æqualitas cum Deo, Deitas. Ab

Ἰσότης, ὁ ἕ ἡ, Deo par, Deo æquiparandus.

Ἰσότης ἐγκλησα λαχεῖν, paria deis sortiri, Soph. Antig. 837. ἴσος in compositione refertur ad substantivum: in hoc versu intellige tanquam si scriptum erat ἴσα θεοῖς ἐγκλησα λαχεῖν.

Ἰσοκάπληκτος, α, ὁ ἕ ἡ, æqualiter desinens, similem exitum habens. Ex καταλήγω.

Ἰσοκίφαλος, ον, par caput habens.

Ἰσοκίνδυνος, α, ὁ ἕ ἡ, qui est in pari discrimine, qui pari periculo se exponit.

Ἰσοκιννάμωμον, cinnamomo æquipollens, casia.

Ἰσοκλής, εὖς, ὁ ἕ ἡ, gloria par. A κλῆς.

Ἰσοκλήρος, α, ὁ ἕ ἡ, qui pari cum alio sorte est, cui par portio sorte obvenit.

Ἰσοκλινής, εὖς, ὁ ἕ ἡ, æqualiter vergens et inclinans, de æquilíbrio. A κλίνω.

Ἰσοκόμος, α, ὁ ἕ ἡ, æque concavus.

Ἰσοκόρυφος, α, ὁ ἕ ἡ, æqualem verticem habens, æque eminens. Ex κορυφή, vertex.

Ἰσοκράτεια, seu ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. Ex ἴσος et κράτος.

Ἰσοκράτης, εὖς, ὁ ἕ ἡ, æquali robore præditus, æque pollens. Ex ἴσδ.

Ἰσοκρατής, vel ἰσοκρατής, εὖς, ὁ ἕ ἡ, æqualiter temperatus. A κρανύμι, misceo.

Ἰσοκρίθον, ον, hordeo par, mensura aut pretio. Ex κριθή.

Ἰσοκωλία, ας, ἡ, membrorum æqualitas. Ab

Ἰσόκωλος, α, ὁ ἕ ἡ, paria membra habens. Ex κῶλον.

Ἰσολογία, ας, ἡ, par et æqualis ratio; (2) honoris æqualitas. Ex λόγος.

Ἰσολύρος, ον, epith. cantus. Ex λύρα.

Ἰσομάτωρ, Dor. pro ἰσομήτωρ, quod vide.

Ἰσομάχοι, οἱ, pares et æquales in pugna. Ex μάχη.

Ἰσομεγέθης, εὖς, ὁ ἕ ἡ, æque magnus, æqualis magnitudinis. Ex μέγεθος.

Ἰσομερής, εὖς, ὁ ἕ ἡ, æqualiter participans. A μέρος, pars.

Ἰσομήτρης, α, ὁ ἕ ἡ, æquam mensuram habens. Ex μετρίω.

Ἰσομήτρος, ὁ, qui paris mensuræ est, Ath.

Ἰσομήτρως, adv. pari mensura. A μέτρον.

Ἰσομέτωπος, α, ὁ ἕ ἡ, parem frontem habens, de acie; ἰσομέτωποι, æquato acie stantes. Ex μέτωπον.

Ἰσομήκης, εὖς, ὁ ἕ ἡ, qui pari longitudine seu proceritate est. Ex μήκος.

Ἰσομήτωρ, par matri. Τὸ δὲ θῆς γ' ἰσομάτωρ ἀμύν, Theocrit. 8, 14.

Ἰσομήλησις, ον, epith. vestis, ad modum Milesiarum factæ, mollis; par Milesio. Ἰμάτιον ἰσομήλησιον, Dind. Sic. 12, 21.

Ἰσομήμος, ον, similis. A μέμος.

Ἰσομερίω, ὤ, fut. ἴσω, æqualem portionem capio; (2) tantundem juris habeo:

Ἰσομερία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab

Ἰσομερος, α, ὁ ἕ ἡ, cui portio par et æqualis datur; (2) qui idem juris habet; (3) æqualitatis in partiendo studiosus. Ἦν δὲ ἰσομερος ἀνὴρ, caligo terram æqualiter cum luce partiens, Soph. Elect. 86. Ἰσομερότατος ἐν τοῖς κέρδεσιν, in præda dividenda æqualitatis studiosissimus, Appian. de Rebus Hispan. 75. Ex μερία.

Ἰσομορος, α, ὁ ἕ ἡ, idem, Hes.

Ἰσομυθία, ὤ, exquisite loquor, Hes. ἰσομυθῶντες, ἀκριβολογῶντες, vide Steph. Ind.

Ἰσον, adv. æqualiter. Ab ἴσος.

Ἰσόνειρος, α, ὁ ἕ ἡ, somnio similis, inanis, vanus.

Ἰσόνειρος, εὖς, ὁ ἕ ἡ, fato defunctus pari, similis mortuo. Ὀλόμισθ' ἰσόνειρος, Eurip. Or. 200.

Ἰσονομοίμαι, ἔμαι, in legum seu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσόνιμος.

Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum et juris.

Ἰσονομικός, ἡ, ὄν, æquabilitate juris utens.

Ἰσονομικός, adv. æqualiter.

Ἰσόνιμος, α, ὁ ἕ ἡ, æquabilitate legum seu juris utens; (2) ἰσόνιμος, æqualiter distributus. Ex νόμος, lex, vel νόμος, distribuo.

Ἰσονται, 3. pl. fut. 1. ind. med. Poet. pro ἴξονται, ab ἴκω.

Ἰσόπαις, αἶδος, ὁ ἕ ἡ, juvenilis, v. gr. vis qualis in juvenibus est.

Ἰσοπάλαμτος, ον, æquans palmi latitudinem. Ex παλαμή.

Ἰσοπαλῆς, ἴδος, ἡ, epith. fornacis, ap. Jos. (πὶ sana lectio.) Interpretatur, par tormentum habens, Ern.

Ἰσοπαλῆς, εὖς, ὁ ἕ ἡ, par in lucta seu pugna; (3) par viribus. Ex πάλη, vel πάλος.

Ἰσοπαλός, α, ὁ ἕ ἡ, idem.

Ἰσοπαλῶς, adv. æqualibus viribus in pugna seu lucta.

Ἰσοπαχῆς, εὖς, ὁ ἕ ἡ, æque crassus. A παχῆς.

Ἰσοπέδον, α, τὸ, planities. Ab

Ἰσοπέδος, α, ὁ ἕ ἡ, planus. Ex πέδον.

Ἰσοπίλινθος, α, ὁ ἕ ἡ, qui totidem jugerum est, æque magnus. Ex πῖλινθον.

Ἰσοπενθής, ης, parem luctum, noxam afferens seu habens.

Ἰσοπεριμέτρης, ον, eundem ambitum habens.

Ἰσόπετρος, ον, durus.

Ἰσοπῆχης, εὖς, ὁ ἕ ἡ, qui totidem cubitorum est.

Ἰσοπλάτης, εὖς, ὁ ἕ ἡ, æque latus. Hinc τὸ ἰσοπλατῆς, εὖς, par latitudo. Ex πλάτος.

Ἰσοπλάτων, ὁ, Platoni par, comparandus.

Ἰσοπλευρός, α, ὁ ἕ ἡ, æquilaterus. Ex πλευρά.

Ἰσοπληθής, εὖς, ὁ ἕ ἡ, æque plenus, pari multitudine. Ex πλῆθος.

Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis; (2) æqualitas reipublicæ.

Ἰσοπολίτης, α, civis pari jure utens (ut reperitur apud Stephanum). Sed potius, qui eodem jure utitur.

Ἰσοπολίτης πόλις, urbs cujus cives æquali jure fruuntur, municipium, Appian. Bell. Civ. 1, 10.

Ἰσοπρεσβύς, ὁ, par ætate.

Ἰσόπριος, ὁ, utrinque strictus, seu onustus, epith. asini, Soph.

Ἰσόπυρον, τὸ, Isopyrum, planta, alias Phasio-lus.

Ἰσορροπία, ὁ ἕ ἡ, æque vergens, Nic.

Ἰσορροπία, ὤ, fut. ἴσω, æquilibrium facio, sum æqualis momenti, in neutram partem vergo; (2) æqualibus sum viribus, æqualis sum, adæquo.

Ἰσορροπία, ας, ἡ, æquilibrium. Ab

Ἰσόρροπος, α, ὁ ἕ ἡ, qui ejusdem ponderis est; (2) par, æquivalens. Ex ῥέπω.

Ἰσορρόπως, adv. pari vi, valore.

ἸΣΟΣ, vel ἴσος, η, ον, æqualis, par, æqualis. Hinc τὸ ἴσον, α, æqualitas, æqualis portio; ἴσα ἔ, perinde ac, æque ac; ἴσος, totidem. Πολλὰς δ' ἐρασίας κατὰ Θηλείαν ἴσας ἔχων,

ἴχων, ex mulieribus æquali numero, Eurip. Suppl. 899.
 ἴσων, et ἴσων, as, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia.
 ἴσων, ὦ, fut. ἴσω, æquipolleo, æquali polleo robore. Ab
 ἴσων, ἴσος, ὁ, ἡ, pari robore præditus, paribus pollens viribus. Ex ἴσων.
 ἴσων, ἴσος, ὁ, ἡ, æqualia habens crura; (2) æqualia habens latera; (3) par, de numero, Plat. Ex σκέλος.
 ἴσων, ἴσος, ὁ, ἡ, legumini similis. Vide in ὄνος. Ex ὄσπον.
 ἴσων, adv. contra stando, seu pugnando, pari vi. Ab ἴσων.
 ἴσων, idem pondus habeo. A σάβως.
 ἴσων, as, ἡ, æquilibrium, Ph. A seq.
 ἴσων, ἴσος, ὁ, ἡ, par pondere.
 ἴσων, par pondere; (2) æqualis. (2) ἴσων, πῶς ἐκείνη γινώσκον, de pugna, Arrian. Bell. Annibal. 53.
 ἴσων, idem quod ἴσων.
 ἴσων, on, ex adverso respondens, oppositus, ut ἀντίσπον.
 ἴσων, on, idem quod ἀντίσπον.
 ἴσων, ὦ, f. ἴσω, totidem syllabas habeo.
 ἴσων, ὦ, totidem syllabis.
 ἴσων, ὦ, qui par est ponderis, æquilibrium faciens; (2) æqualis.
 ἴσων, pari celeritate curro, vel sum. Eis τὸ ἐπισπῶν τῆς σφαιρῆς ἴσων ἄνδρα τῆς, Heliodor. 8.
 ἴσων, ἴσος, ὁ, ἡ, æque velox. Ex ταχύς.
 ἴσων, adv. æque celeriter, pari celeritate.
 ἴσων, as, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum civibus; (2) æqualis libertas. Ab
 ἴσων, ὦ, qui idem cum aliquo vectigal pendit; (2) qui iisdem legibus cum civibus vivit. Ex τίλος.
 ἴσων, on, qui simul, una absolvitur, expletur, qui finem habet. Κόρος ἴσων, ἴσων, Αἶδας, satietas quæ sola morte finitur, Soph. Ed. Col. 1220. A τελέω.
 ἴσων, ἴσος, ἡ, æqualitas, par conditio, paritas; (2) æquitas. Ab ἴσων.
 ἴσων, as, ἡ, par honor et dignitas; (2) par conditio et jus. Ab
 ἴσων, ὦ, ἡ, æque pretiosus. Ex τιμή.
 ἴσων, adv. pari honore, conditione.
 ἴσων, on, pares parietes habens.
 ἴσων, ὦ, ἡ, qui est æquali tono, eodem accentu. Ex τόνος.
 ἴσων, adv. æquali tono; (2) æque, perinde.
 ἴσων, on, par mensæ, par alteri quoad mensam.
 ἴσων, ὦ, fut. ἴσω, similibus moribus sum. Ab
 ἴσων, ὦ, ἡ, qui similibus est moribus.
 ἴσων, ὦ, ἡ, eandem habens formam.
 ἴσων, ὦ, ἡ, tyrannis par et æqualis.
 ἴσων, ὦ, fut. ἴσω, paria facio. Ab
 ἴσων, ὦ, ἡ, paria faciens, Hes. Ab ἔργον.
 ἴσων, præf. inf. pass. contr. ab ἴσων.
 ἴσων, ἴσος, ὁ, ἡ, æque altus. Ex ὕψος.
 ἴσων, ὦ, ἡ, quasi iudicari. Οὐδὲ τις αὖ δύναται μῖνος ἴσων, Il. 6, 101. Ἔργα δ' Ἀθηναίη γλαυκῶπις ἴσων, Ib. 9, 390. Ab ἴσων et φέρειν, ferre, ut ἐμφερής.
 ἴσων, Dor. pro ἴσων.
 ἴσων, ὦ, ἡ, æqualem partem ferens; (2) paris capacitatis aut mensura, Enn.
 ἴσων, ἴσος, ὁ, ἡ, æqualis naturæ, essentiae, Nonn. Ex φύς.
 ἴσων, labrum pari libramento demitto, Gaz.
 ἴσων, ἴσος, ὁ, ἡ, labra æquans, de mensura, plenus usque ad labra. Ex χεῖλος.
 ἴσων, ὦ, ἡ, pari robore præditus.
 ἴσων, ὦ, ἡ, æque lanuginosus. Ex χνόη.
 ἴσων, ὦ, ἡ, totidem habens chordas. Ex χορδή.
 ἴσων, ὦ, fut. ἴσω, tempore eodem vivo. Ab ἴσων.

ἴσων, ὦ, ἡ, idem quod
 ἴσων, ὦ, ἡ, tempore seu ætate par.
 ἴσων, contr. ἴσων, ὦ, ἡ, simili colore præditus. Ex χροῖα.
 ἴσων, ὦ, ἡ, in quo est æqua auri portio; (2) auro par; (3) qui auro rependitur, auro repensus.
 ἴσων, as, ἡ, par jus in suffragiis ferendis; (2) paria suffragia. Ab
 ἴσων, ὦ, ἡ, qui par est in suffragiis ferendis; (2) parum auctoritatem habens.
 ἴσων, ὦ, ἡ, legumini similis. Vide in ὄνος. Suppl. 353.
 ἴσων, ὦ, ἡ, unusquisque, amicissimus; (2) similis animo. Ex ψυχή.
 ἴσων, adv. pari animo. A præf.
 ἴσων, ὦ, fut. ἴσω, æquo, adæquo, æquiparo; (2) libro. Δράμα δ' ἴσων τῇ φύσει τὰ τέρατα, metam carceribus cursu jungens; id est, emenso autem tanta celeritate stadio, ut inter carceres et metam vix aliquid spatii esse videretur, Soph. Elect. 586. Vide ἄφρον.
 ἴσων, 2. sing. præf. imperat. act. Att. pro ἴσων, ab ἴσων.
 ἴσων, sto, subsisto, persto, statuo.
 ἴσων, præf. part. pass. verbi ἴσων.
 ἴσων, 3. plur. præf. ind. act. Dor. pro ἴσων.
 ἴσων, idem quod ἴσων seu ἴσων, Steph.
 ἴσων, 2. sing. imperfect. ind. med. Ion. pro ἴσων.
 ἴσων, sta, 2. sing. præf. imperat. med.
 ἴσων, 3. sing. imperfect. ind. pass. vel m
 ἴσων, ὦ, ἴσων, ἴσων, sisto. Vide ἴσων.
 ἴσων, 2. plur. præf. ind. act. per Sync. pro ἴσων, ab ἴσων.
 ἴσων, sciendum, Ion. pro ἴσων, ab ἴσων.
 ἴσων, sta, siste, 2. sing. præf. imperat. act. Att. pro ἴσων; vel statueris, 2. sing. præf. ind. pass. Att. pro ἴσων, ab ἴσων. Eis ὁδὸν ἴσων, in rectam viam siste, Eurip. Suppl. 1230.
 ἴσων, in præf. imperf. fut. aor. 1. colloco, statuo; et hinc pondoro, convertito, &c. quæ ex adjectivo substantivo iudicanda sunt, at in aor. 2. perf. plusq. perf. sto, consisto; unde est (1) de meretrice prostante: (2) esse natum, ortum esse; (3) conquiscescere, &c. quæ vis et in med. ἴσων, obtnet; f. ἴσων, stabo; aor. 1. ἴσων et ἴσων, perf. ἴσων, in partic. ἴσων, ἴσων, stans; in inf. ἴσων, stare; ἴσων, statuere; ἴσων, stare; ἴσων, stans, &c. Ὁδὸν ἴσων, arigit aures, Soph. El. 27. Ἐνταῦθα τῆς ὁδοῦ τῆς λόγῃ, Dem. βασιλῆα, Plat. ἴσων, ἴσων, irasci, Soph. Ed. Tyr. 699. ἴσων, clamare (apud Tragicos). Στήσων, ἴσων, saltabimus, Eurip. Iphig. in Aul. 676. ἴσων, vociferatur est, Id. ibid. 1039. Στήσων, clamare, Id. Or. 1529. Στήσων, ἴσων, metuent, Id. Iphig. in Aul. 787 et 789.
 ἴσων, Dor. et Ion. pro ἴσων, Eust.
 ἴσων, seu ἴσων, ἡ, Ion. pro ἴσων, focus, Vesta.
 ἴσων, ὦ, τὸ, tricladium, locus epulationis, pro ἴσων, Ion.
 ἴσων, ὦ, fut. ἴσω, solis velis feror, non remis. Ex ἴσων et δρόμος.
 ἴσων, ὦ, ἡ, navigatio quæ fit velis et remis. Ex ἴσων et κωπή.
 ἴσων, ὦ, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab ἴσων.
 ἴσων, ὦ, fut. ἴσω, vela facio.
 ἴσων, ὦ, ἡ, qui vela suit; (2) dolosus, astutus. Ex ἴσων et ῥάπτω.
 ἴσων, ὦ, ἡ, proprio aratri temo. Ex ἴσων et βούς.
 ἴσων, ὦ, ἡ, idem et ex ἴσων.
 ἴσων, Ion. pro ἴσων, ab ἴσων.
 ἴσων, ὦ, ἡ, receptaculum mali nautici. Ex ἴσων et δίχρωμα.
 ἴσων, as, ἡ, antenna.
 ἴσων, ὦ, ἡ, lignum in media et ima navi, cui inseritur malus, seu foramen in media navi, cui mali erecti pars inferior insertebatur.

ἴσων, ὦ, ἡ, textor, textrix. Ex ἴσων (2) et (3) et ὦ.
 ἴσων, ὦ, ἡ, pes textorii mali, seu ligni, e quo stamina ducta sunt.
 ἴσων, peritum, acc. sing. ab ἴσων.
 ἴσων, ὦ, fut. ἴσω, inquirō, sciscitor, exploro; (2) viso, lustrō; ἴσων, vidi ipse, videndo cognovi; (3) memoria tradidi, literis prodo; (4) sciscitando vel percontando audio vel cognosco. Τάλημον ἐπὶ τῇ, εἰ φρονεῖν, ἢ ὦ ἴσων, Soph. Tr. 408. Βυλόμενος ἴσων τὴν πόλιν, Plut. Ab ἴσων.
 ἴσων, ὦ, τὸ, res gesta et quæcunque quæ audiendo visendove cognoscitur.
 ἴσων, as, ἡ, cognoscendi studium; (2) lustratio locorum; (3) percontatio, inquisitio; (4) commentatio; (5) historia, rerum gestarum expositio; (6) scientia; (7) sensus scripturæ historicus sive literalis.
 ἴσων, vel ἴσων, ostento, cum affectione quadam demonstro; ab ἴσων, Hippi. ἴσων, Ion. pro ἴσων.
 ἴσων, ὦ, ὦ, ab historiam pertinens; (2) historicus, historiarum scriptor.
 ἴσων, adv. historice, historicorum more; (2) sensu literali.
 ἴσων, ὦ, ἡ, historiarum scriptor. Ex ἴσων et γράφω, scribo.
 ἴσων, ὦ, τὸ, argumentum, fides seu probatio rei alicujus, Hippocr. Ab ἴσων.
 ἴσων, ὦ, ἡ, historiarum scriptor.
 ἴσων, ὦ, ἡ, historica traditio, fama, historia.
 ἴσων, cognoscens, part. verbi ἴσων, ὦ. Οὐδὲ ἴσων, inscius, Soph. Ed. Tyr. 1484.
 ἴσων, ὦ, ἡ, malus navis; (2) malus seu lignum e quo stamina seu tela suspenditur; (3) ipsa tela; (4) tibia. (4) ὁδοστῆς κώλον τανύαι δολιχῆς ἴσων, rectæ, longæ, prolixæ, crurum tibiarum, Oppian. Cyneg. 1, 407. Ab ἴσων.
 ἴσων, ὦ, ἡ, stamina seu licia quibus textorius ἴσων intenditur, Ar.
 ἴσων, ὦ, on, iugo extensus, a, um. ἴσων, ὦ, ἡ, extensa iugo fila, Aristoph. Ran. 1315.
 ἴσων, ὦ, ἡ, classarius, socius navalis. A τρέω.
 ἴσων, ὦ, τὸ, textrina. A seq.
 ἴσων, ὦ, fut. ἴσω, telas tracto, telam texo.
 ἴσων, as, ἡ, textura, telæ contextio.
 ἴσων, ὦ, ὦ, textorius. Hinc ἴσων, sc. τέχνη, ars textoria. Ab
 ἴσων, ὦ, ἡ, textor, textrix. Ex ἴσων.
 ἴσων, scito, 3. sing. præf. imperat. per Sync. pro ἴσων, ab ἴσων.
 ἴσων, imperf. ind. act. contr. pro ἴσων, ab ἴσων, pro ἴσων.
 ἴσων, per Sync. pro ἴσων, 3. dual. imperf. vel pro ἴσων, 3. pl. imperat. v. ἴσων.
 ἴσων, ὦ, ἡ, sciens, peritus; (2) testis, iudex, arbiter.
 ἴσων, ὦ, τὸ, caricula. Dim. ab ἴσων.
 ἴσων, ὦ, ἡ, caricarum venditor. Ex ἴσων et πωλῶ. Hinc
 ἴσων, ὦ, ἡ, caricarum venditrix.
 ἴσων, ὦ, ἡ, sistens sanguinem, sistendi sanguinis vim habens. Ex ἴσων et αἷμα.
 ἴσων, idem quod ἴσων, herba sic dicta, Theophr.
 ἴσων, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, pro ἴσων, ab ἴσων.
 ἴσων, ὦ, ἡ, macer, tenuis. Ab eod.
 ἴσων, ὦ, ἡ, inhihero, retineo; (2) appetito, desidero, Poet. Hinc ἴσων, cupit, Poet. pro ἴσων, per Dialysin ἴσων, desiderans, cupidus, pro ἴσων. Ἀντὶ τ' ἴσων, νάσκον, Il. 15, 723. Τὴν δ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μῖνον δρόμον ἴσων, Ib. 23, 300. Ab ἴσων, habeo.
 ἴσων, Poet. pro ἴσων.
 ἴσων, Poeticum, comprimo, contineo, teneo, habeo. Δίος ἴσων, ἀνδρας, Il. 14, 387. Ὅσπερ κούρην ἀνδρῶν ἴσων, Hesiod. Op. 493. Ἐμῖν πῶς θυμὸν ἀνδρῶν ἴσων, de me meliorem sententiam habes, Apoll. Rhod. 1, 901.

ἰσχὺς, ἔδος, ἡ, carica, ficus arida; (2) ficus quævis. Ab *ισχύος*.
ἰσχυρὸς, ἔδος, ἡ, anchora, nempe quæ retinet navem. Ναυτὰς δ' ἰμνηροῦντο νηὶς ἰσχυρά, revolverunt anchoram navis, *Soph.* ex incerta *Tragedia*.
ἰσχυίμην, præs. inf. act. *Ion.* pro *ἰσχυην*, ab *ἰσχω*.
ἰσχυο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro *ἰσχυσο*.
ἰσχυ, *Dor.* pro *ἰσχυ*.
ἰσχυῖδες, ἡ, ὄν, ab coxendicis dolores faciens; (2) coxarum dolores patiens. Ab *ισχύς*.
ἰσχυῖος, ἡ, ὄν, idem et ab eod.
ἰσχυῖα, fut. ἄσω, e coxa laboro.
ἰσχυῖας, ἄδος, ἡ, ut *ισχυῖας νόσος*, coxendicum dolor. Ab
ἰσχυῖον, ἡ, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. Βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχυῖον, *Il.* 5, 305. Ab
ἰσχυῖς, εἰς, ἡ, lumbus, *Hes.*
ἰσχυῖος, ὁ, qui crassas seu tumidas habet coxas vel clunes, *Eust.*
ἰσχυναίω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, mitigo, enollio. Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχυναίῃ βίᾳ, *Eschyl.* *Prom.* *Vinc.* 380. Σὺ μοι τὸ δεινὸν καὶ διαφθαῖν φρενῶν ἰσχυναίω, *Eurip.* *Or.* 298. Ab *ισχύος*. Hinc
ἰσχυναίος, εἰς, ὄν, macilentus, gracilis.
ἰσχυναίος, εἰς, ἡ, attenuatio, macies. Ab eod.
ἰσχυναίος, ἡ, ὄν, extenuandi et emaciendi vim habens. Ab *ισχυναίω*.
ἰσχυναίος, εἰς, ἡ, macies. Ab eod.
ἰσχυνοπέω, nimis tenuiter ac subtiliter loquor.
ἰσχυνολογία, idem.
ἰσχυρολογία, εἰς, ἡ, nimis arguta disputatio. A λόγος.
ἰσχυρολόγος, εἰς, ὁ, subtilis disputator.
ἰσχυνομήν, ὦ, subtiliter loquor, *Hes.* *Suid.*
ἰσχυρομήν, εἰς, ἡ, leptologia, argutiae ineptiae, *Hes.* *Suid.* A μῦθος.
ἰσχυροπῆν, ἡ, tenuis pedica, tenue vinculum.
ἰσχυροπῆς, εἰς, ὁ, ἡ, meatus tenues habens.
ἰσχυροπῆς, ἡ, ὄν, macer, gracilis, tenuis, *proprie* et *metaphorice*.
ἰσχυροπῆς, εἰς, ὁ, ἡ, exilia habens crura. A σκέλος.
ἰσχυροπῆς, ἡ, ὄν, macies, gracilitas.
ἰσχυροπῆς, εἰς, subtiliter factus, elaboratus; epith. vestis. Ab *ισχύος* et ἔργον.
ἰσχυροπῆς, εἰς, ἡ, vocis exilitas, imbecillitas; (2) linguae hesitatio. Ab
ἰσχυροπῆς, εἰς, ὁ, ἡ, qui gracili et tenui voce est; (2) cui vox supprimitur, et repente sistitur ac deficit inter loquendum. A φωνή.
ἰσχυρῶς, ὦ, emacio, macilentum reddo. Ab *ισχύος*.
ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς, extenuatur.
ἰσχυρῶς, adv. tenuiter.
ἰσχυρῶνται, 3. plur. præs. ind. med. verbi *ἰσχω*, pro *ἰσχω*.
ἰσχυρία, εἰς, ἡ, obstructio vesicae, urinae in vesica represso. Ex *ἰσχω* et ἔρον.
ἰσχυριεύω, assevero, affirmo. Ab
ἰσχυρίζομαι, fut. ἰσομαι, contendo viribus; (2) nitor, fiduciam colloco, pro defensione utor; (3) adsevero, adfirmo. Ἰσχυρίζεσθαι περὶ τῶν νεκρῶν, *Plut.* τῶν νόμων, *Xen.* Ab *ισχυρός*.
ἰσχυροβελής, εἰς, adversus sagittarum ictus validus, epith. ocrearum vel loricae. A βέλος.
ἰσχυρογεννῶσιν, εἰς, ἡ, pertinacia, pervivacia in sententia, propositum tenax. Ab
ἰσχυρογεννῶν, ὄν, ὁ, ἡ, obfirmatus in sententia, tenax propositi. A γνάμν.
ἰσχυροβίος, εἰς, ὁ, valide victus seu ligatus. A βίος.
ἰσχυροποιέω, ὦ, fut. ἴσω, robustum, validum reddo, corroboro, confirmo, v. gr. argumentis; *ἰσχυροποιέωμαι*, corroboror.
ἰσχυροπῆς, εἰς, ὁ, avide, multum bibens.
ἰσχυροπῆς, εἰς, ὁ, ἡ, gravia, fortia ausus. A πᾶρμα.
ἰσχυροπῆς, εἰς, ὁ, ἡ, radicem validam habens, seu agens. Ex ῥίζα.
ἰσχυρός, εἰς, ὁ, ὄν, robustus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab *ισχύς*.
ἰσχυρός, ὦ, f. ἄσω, idem quod *ἰσχυροποιέω*, corroboro, confirmo; (2) munio. Ab *ισχυρός*.
ἰσχυρῶς, adv. valde, vehementer, enixe.

ἰσχυρῶς, εἰς, ὁ, ὄν, robur, vires, potentia.
ἰσχυρῶν, 3. pl. aor. 1. ind. act.
ἰσχυρῶν, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi *ισχύω*.
ἰσχυρῶν, εἰς, ὁ, idem quod *ισχυρός*: ab
ἰσχύω, fut. ἴσω, robustus sum; (2) potens sum, polleo, possum. Ταῦν δὲ δῦλον ἰσχύωσιν βίον, sustinent, *Soph.* *Trach.* 306. τοῖς ὅλοις, *Dem.* σώμασι, *Xen.* Ab *ισχύς*.
ἰσχω, habeo, teneo; (2) occupo, occupatum possideo; (3) cohibeo, coerco, contineo, reprimo, impedio, repello; (4) retineo; (5) valeo, de pretio interno nummi; ἰσχωμαι, haereo, sisto gradum, desino. Ἰσχειν ξύγ- γνυσθαι, dare veniam, *Soph.* *Ant.* 66. Καλεσθὲν ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτῶν, sc. χεῖρας ἰσχειν, *Arist.* *Ly.* 507. Ἐρεκα ἰσχει, septa retinent, *Il.* 5, 90. Χειμῶνος δὲ ἱμῶν ἰσχυσιν (ποταμοί), sub. αὐτῶν, se cohibent. *Arr.* *Hist. Alex.* 5, 9. Ab *ἰσχω*.
ἰσωνία, εἰς, ἡ, pretium par. Ab ὀνίωμα.
ἰσωνύμος, εἰς, ὁ, ἡ, cognominis. Ab ὄνομα.
ἰσως, adv. æqualiter, æque, pariter; (2) fortasse, forsitan. Ab ἴσος.
ἰσως, 3. pl. aor. 1. conj. act. verbi *ἴδω*, nisi sit pro ἴσσω, 3. pl. præs. ind. ab ἴσμη.
ἰσως, εἰς, ἡ, æquatio, comparatio. Ab ἴσος.
ἰσῶλια, εἰς, ἡ, Italia, regio Europæ.
ἰσῶλιος, ἡ, ὄν, Italicus; (2) Latinus.
ἰσῶλιος, εἰς, ὁ, Italus, magnæ Græciæ incola, qui est ex magna Græcia.
ἰσῶλιος, εἰς, ὁ, Italia.
ἰσῶλιος, εἰς, ὁ, Italus; (2) taurus, bos. Aliis ἰσῶλιος.
ἰσῶλιος, εἰς, ὁ, temerarius, præceps, protervus, trux, petulans, impudens. Ab ἴσως.
ἰσῶλιος, εἰς, ὁ, temeritas, procacitas, impudentia. A præc.
ἰσῶλιος, adv. proterve, impudenter.
ἰσῶ, 2. pl. præs. imperat. verbi *ἴμι*.
ἰσῶ, εἰς, ἡ, et ἰσῶν, ἡ, salix; (2) clypeus, quia primi clypei erant a salice, ut *Hesychius* voc. ἰσῶν. (2) σῶν δὲ ἰσῶν λαβὼν χεῖ- ρι, *Eurip.* *Suppl.* 695. Ἐξέει ὅμως, ἐν ἡ ταφῇ- σῃ, χαλκὸν ὀνομαζόμενον ἰσῶν, *Id.* *Troad.* 1192. Ἰσῶν εἰς μέσσην θανάω, *Id.* *Cycl.* 7. Hinc
ἰσῶν, ἰσῶν, salignus, e salice.
ἰσῶν, adv. posit. eundem. Ab *ἴμι*, 80.
ἰσῶν, ὄν, ὁ, salicetum, salicetum, locus consitus salicibus. Ab ἰσῶν.
ἰσῶν, 3. dual. imperf. ind. act. verbi *ἴμι*.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, temerarius, audax, præceps, impudens; (2) magnanimus, animosus.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, temerarius, præceps; (2) temerarium reddens. A præc.
ἰσῶν, ἰσῶν, 2. dual. imperf. ind. act. vel ἴσις, itemque *eunt*, 2. vel 3. dual. præs. ind. act. Ab *ἴμι*.
ἰσῶν, τὰ, sumen, abdomen; (2) bellaria, dulciaria opera.
ἰσῶν, τὸ, opus pistorium, tenue et fragile, *Ath.*
ἰσῶν, εἰς, ὁ, placentarium, quæ ἰσῶν dicuntur, venditor. Ex ἰσῶν et πωλῶν.
ἰσῶν, τὸ, utris, *Ep.* ima pars ventris, *Suid.*
ἰσῶν, εἰς, ὁ, circumferentia et curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, umbo.
ἰσῶν, ἴσος, 3. sing. præs. imperat. act. verbi *ἴμι*.
ἰσῶν, ἡ, clamor acutus. Ab ἴσως.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, idem; stridor. Ab eod.
ἰσῶν, ἡ, motacilla, avicula veneficis in usu; (2) illecebra amoris; (3) illecebræ quævis; (4) desiderium, cupiditas.
ἰσῶν, acutum clamo, strideo, cano; (2) ejulo. (2) βοῶν, ἴσως, *Soph.* *Trach.* 787. Hinc
ἰσῶν, εἰς, ὁ, acutum clamans, stridens; item cantor, fistula canens. Πρῶτος αὐτὸς λαχὼν ἰσῶν Μενέλαος, *Theocrit.* 8, 30.
ἰσῶν, læsi, perf. ind. act. verbi ἴσσω, lædo.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, ἡ, vel ἴσως, ἡ, meon, robustus; (2) fortis, generosus, animosus. Ex
ἴσως, adv. valide, fortiter, magno animo. Ab ἴσως, seu inusitat. ἴσως, vis.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, ignis. Ἐκφαίνει δὲ πυρὸς σίλας ἰσῶν, ignem vi excussum, *Orph.* *Fragm.*
ἰσῶν, εἰς, ὁ, genus calcamentorum quæ ab *Iphicrate* nomen indepta sunt.

ἰσῶν, pingue; ut hinc sit ἴσως μῆλα, *Il.* 5, 556. item magnum, speciosum. Ab ἴσως.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, robustus, fortis, celer, *Hes.* *Steph.*
ἰσῶν, ἡ, species oleris agrestis, *Suid.*
ἰσῶν, εἰς, et ἰσῶν, ἡ, pellis arida marinæ squatinæ; (2) ferreus unguis, cuius usus est in extractione et sectione fœtus; (3) limatura, scobs, camentum. Ab ἰσῶν.
ἰσῶν, ὦ, piscor. Hinc ἰσῶν, *Odyss.* 12, 95, pro ἰσῶν, et ἰσῶν, *Ion.* pro ἰσῶν. Ab ἰσῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, qui tridente pisces figit, piscator. Ex ἰσῶν et βάλλω.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, pisces tridente figo, piscor. Ἐπείφην ἰσῶν, κατὰ φλογε τινῆν, *Epigr.* Ab
ἰσῶν, εἰς, ὁ, ἡ, pisces tridente figens, piscator. Ex ἰσῶν et βάλλω.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscivorus. Ἰσῶν λαβὼν, τὸν τινῆν, *liris* pisces devorantibus lugetur, *Anthol.* A βορέα.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, ἡ, pisculentus, *Nonni.*
ἰσῶν, εἰς, τὸ, pisciculus. Dim. ab ἰσῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, pisces capiens, continens. Τὰς ἰσῶν σκυρίδας, *Anth.* A δέχομαι.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, vide ἰσῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, ὡ, scab, squamæ piscium; (2) scobs; (3) ramentum; (4) cortex. Ab ἰσῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, ὄν, pisculentus, piscarius; (2) aptus ad pisces. Ab ἰσῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, idem quod ἰσῶν, *Man.*
ἰσῶν, εἰς, ὁ, ut ἰσῶν, *piscaria* porta. Ab ἰσῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, τὸ, fuscina, tridens.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, idem quod ἰσῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, idem quod ἰσῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, idem quod ἰσῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, a piscibus depastus aut depascendus. Ex βίωσκα.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, ἡ, pisci similis. Ab ἴσως.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, ὄν, piscosus. Ab ἰσῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscator. A θῆρα.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscator, *Man.*
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscatoria. A θῆρα.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscator. Ἰσῶν, *ἰσῶν* Μενέστρεον ὡλεσεν ἀργῇ, *Anthol.* A θῆρα.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscatorius. Ab ἰσῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, vel -θηρος, rapum terræ.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, Tritonis epith. *Schol.*
ἰσῶν, εἰς, ὁ, *Alexand.* 34.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, idem quod ἰσῶν, *Suid.*
ἰσῶν, εἰς, ὁ, ichthyocolla, piscis cui glutinosum est corium, ipsum illud gluten. A κόλλα.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, qui pisces reti e mari vel flumine trahit, piscator. Ex ἴσως.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, de piscibus dissero. A seq.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, qui de piscibus disserit.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, pisces multos absumens. Vox Comica, de Atheniensibus. A λύμη.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, ex piscibus futura prædicens.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, ἡ, piscibus imperans, piscibus jus dicens. A νόμος.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscium venditrix.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscaria, forum piscarium. Ab
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscium venditor. A πωλῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, negotiatio piscaria.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscium vivarium, ceterium, locus ubi pisces aluntur.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, qui piscibus alendis delectatur. Ab
ἰσῶν, εἰς, ὁ, qui pisces alit, piscinarius. Ex ἰσῶν et τρεῖς.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, idem quod ἰσῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscibus victio. Ab
ἰσῶν, εἰς, ὁ, victus e piscibus.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, qui piscibus vivit, qui pisces comedit. A φαγῶν.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, pisci hærens, *Ep.*
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscis.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, pisces vorans, *Ep.*
ἰσῶν, εἰς, ὁ, piscium interfector. Ἰσῶν, *τελείωνται*, *Orpian.* *Cyneget.* 2, 444.
ἰσῶν, εἰς, ὁ, *ἰσῶν*.

ἰχθυώδης, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, piscosus, pisculentus; (2) pisci similis. Ab ἰχθύς.
 ἰχθυώδης, adv. piscium modo.
 ἰχναῖος, η, ον, qui vel quæ vestigia hominum insequitur. ἰχναίη σε φυλάσσει παρθένης, Antholog. 41.
 ἰχναῖος, unde ἰχναία, vestigatrix, Hom. al. proprie ab ἰχναί, oppidum in ora Macedoniae, Steph.
 ἰχναῖομαι, ὤμαι, vestigo. Ab ἰχνο.
 ἰχναῖος, ας, ἡ, vestigatio, indagatio. Ab ἰχναῖος.
 ἰχνηλάτης, υ, ὁ, vestigator. Ab ἰχνος et ἐλαύνω, prosequor.
 ἰχνηλαῖν, vestigiis, dat. pl. ab ἰχνο.
 ἰχνημα, ἄτος, τό, vestigatio. Ab ἰχναῖος.
 ἰχνημαῖον, ονος, ὁ, Ichneumon, quasi investigator crocodili; (2) genus vespe.
 ἰχνησις, εὐς, ἡ, indagatio, investigatio.
 ἰχνηστής, υ, ὁ, vestigator, indagator.
 ἰχνηύω, f. εἰσώω, vestigo, vestigiis consequor. Τὸ μὲν γὰρ ὅρη οἶον ἐστὶ ἔξ ἰχνηύειν, Xen. Ab ἰχνο.
 ἰχνηλασία, ας, ἡ, investigatio.
 ἰχνηλασίω, ᾧ, indago, investigo. ἰχνηλασίῳ τάλῃς, Phil. Ab
 ἰχνηλάτης, υ, ὁ, investigator, indagator, qui aliquid vestigiis consequitur. Ex ἐλαύνω.
 ἰχνη, α, τό, vestigium. Dim. ab ἰχνο.
 ἰχνηδότης, υ, ὁ, qui vestigiis insistit. Ex ἰχνο et βαίνω.
 ἰχνοελάτης, ες, vestigio debilis, Man.
 ἰχνογραφία, ας, ἡ, descriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex ἰχνο et γράφω.
 ἰχνοστήνη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, cassis.
 ἰχνοστής, εὐς, τό, vestigium, i. e. ima pars pedis; (2) vestigium, i. e. e. signum quod pes solo vel alii rei molli imprimit.
 ἰχνοσκοπία, ᾧ, f. ἡσώ, vestigia lustrō, investigo.
 ἰχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum e vestigiis. Ex ἰχνο et σκοπέω.
 ἰχνορ, ὤρος, ὁ, sanies, tabum, pus; (2) humor serosus, vel cruor, proprie deorum, Il. 5, 416. Hinc
 ἰχνορίζω, suppurō, Gl. V. unde ἰχνορισμένος, suppuratus.
 ἰχνοροῖς, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, humoris serosi speciem habens, saniem referens. Ex εἶδος.
 ἰχνορώδης, idem quod ἰχνοροῖς.
 ἰχνορόω, ᾧ, sanie fluo. A ῥόη.
 ἰψ, ἰσός, pl. ἰσες, vermis cornua adrodens; (2) vermis vites infestans. Ab ἰστω.
 ἰψας, læsisti, 2. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἰψασο, seu ἰψω, ab ἰστω.
 ἰών, vox lætantium et lamentantium.
 ἰωνθαῖος, υ, ὁ, Jubilæus.
 ἰωνή, ἡς, ἡ, tegmen; quies; litus; (2) vox, clamor.
 ἰωής, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, violaceus, violæ similis; (2) rubiginosus, ferrugineus; (3) venenosus. Ab ἰών, vel ἰός.
 ἰωνή, ἡς, ἡ, vox, clamor; (2) flatus. (1) σὺν δ' αἰψά περὶ φρένας ἦλυν ἰωνή, Il. 10, 139. (2) ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωνή, per Zephyri flatum, Il. 4, 276.
 ἰωκή, ἡς, ἡ, persecutio, impetus, quasi διωκή, a διώκω, persequor; in accus. ἰώκα, per Metaplasma pro ἰωκή.
 ἰωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi εἶμι.
 ἰών, interject. eho, heus! Ab ἰά.
 ἰών, ανος, ὁ, Ion, filius Xuthi, nepos Hellenis; (2) Ionius. Hinc
 ἰωνες, ἰωνων, οἱ, Iones, populus Græcus.
 ἰωνία, ας, ἡ, violetum, locus ubi nascuntur violæ. Ab ἰών.
 ἰωνία, ας, ἡ, Ionia, regio. Ab ἰών.
 ἰωνίζω, Iones emulor, Iones sequor.
 ἰωνίτης, ἡ, ὁν, qui Ionum est, Ionum proprius, Ionius. Ab eod.
 ἰωνικός, adv. Ionice, Ionum more, id est delicate, molliter; ap. Aristoph. quod Ionum molities et luxuries in proverbium abierit.
 ἰωνίς, ἰδος, ἡ, Ionica. Ab ἰών.
 ἰωξίς, persecutio, hostilis infestatio.
 ἰωξός, υ, ὁ, locus montanus; (2) mons; (3)

vestibulum domus; (4) vestibuli seu domus custos. Ab ἔρος, custos.
 ἰώτα, τό, Iota. Nomen lit. Gr. ἀπλ. ἰον.
 ἰωτακισμός, ὤ, τό, vitium cum iota super justum extenditur, Diom. qu. ab ἰωτακίζω.
 ἰωτογράφω, per ἰώτα scribe, opp. per διπλόγραφω. Vox Gramm.
 ἰωχμός, ὤ, ὁ, persecutio, hostilis infestatio.
 Pro διωχμός, a διώκω.
 ἰωψ, ἰωπος, ὁ, iops, piscis nomen.

K.

K. Decima litera Græcorum, quæ κάπτα dicitur, et nomen habet ab Hebræorum Caph; (2) in numeris valet viginti, et cum lineola inferne posita (x) viginti millia.
 Καβαῖων, Laconice pro καταβαῖων, descendens. Ἀπὲρ ἐπ' ἄνθη καταβαῖων, Aleman. apud Hephaest. 44.
 Κάβαιος, vorax qui satiari nequit. A κάβος.
 ΚΑΒΑΛΛΗΣ, υ, ὁ, caballus, equus clitellarius, Hes.
 Καβάλλω, pro καταβάλλω, Hom.
 Κάβαλις, 3. sing. a. 2. ind. act. Dor. vel Poet. pro κατίβαλι, a καταβάλλω. Unde
 Καβεαλίος, ἡ, ὁν, luctandi, deiciendi peritus, bonus luctator.
 Καβέας, α, 2. part. act. Poet. pro καταβας, a καταβαῖων, Laconice. Ἀχιλλεὺς χαμαὶ καβέας ἀφ' ἑμάρτων, Pindar. Nem. 6, 87.
 Καβιμάζομαι, Cabirom ritus sequor, celeberrimo.
 Καβιρικός, ἡ, ὁν, Corybanticus, a Cabiris fieri, cani solitus.
 Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. Fæm. καβειρίδες.
 Κάβη, ης, ἡ, cibus, Suid. quasi a κάπτειν, edere.
 Κάβηξ, κνος, ὁ, vel κάβαξ, latus, avis vorax; (2) versutus, vafer, L. Gr. Ab eod.
 ΚΑΒΟΣ, υ, ὁ, mensurae frumentaceæ genus.
 Κάβατος, εἰ bonis, pro ἔ ἀναβάτος.
 Κάγγον, ad genu, Il. 20, 458. Æol. pro κατὰ γόνυ.
 ΚΑΤΑΜΟΝ, υ, τό, cancamum, lacryma ligni Arabici.
 Κάγκανον, τό, herba quædam.
 Κάγκανος, ον, aridus; ξόλα κάγκανον, Hom. τὰ κάγκανον etiam subst. A καγκανώ.
 ΚΑΤΑΧΑΖΩ, fut. αἶω, cachinnor, convitior.
 Καρχαζών μεθ' ἑτέρων νεανίας, Arist. Conc. 846.
 Πάντων καρχαζόντων γλώσσας βαρυάληγτα, Soph. Aj. 199.
 ΚΑΤΑΧΑΙΝΩ, calefacio, arefacio, Hes.
 Καρχαλάω, ᾧ, cachinnor, rideo; (2) exsulto, gaudeo; i. e. cachinnor, pro καρχαλῶν, Il. 6, 514. A καρχαλῶ.
 Καρχαλῶσι, exsultent, 3. pl. præs. conj.
 Καρχαλῶς, εἰς, εὐν, aridus, Man. A καρχαίνω.
 Καρχασμός, ὤ, ὁ, cachinnatio, risus effusus. A καρχαλῶ.
 Καρχαστής, ὤ, ὁ, qui effusus ridet. Ab eod.
 Καρχαστικός, ὤ, ὁ, idem et ab eod.
 Καρχαυδίας, υ, ὁ, ut καρχαυδίας ἄρτος, panis hordeaceus; alias καρχαυδίας.
 Κάρχαρος, seu κάρχαρος, roris marini fructus, Diosc. Etiam sine γ.
 Κάρχαρος, αἰ, hordeæ, hordei farina; alias κάρχαρος. A κάρχαρος, contr.
 Κάχω, et ego, Att. pro κατὰ ἐγώ.
 Κάδδω, secundum vero, Poet. pro κατὰ δέ.
 Καδδῖσις, 3. sing. a. 2. ind. act. Æol. pro κατῖσις δέ, a καταπίπτω, decido.
 Κάδδω, καδδῖον, καδδῖος vide κάδδω, κάδδω, καδδῖος.
 Καδδωρίτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. Dor. pro κατῖδωρίτην, a καταδρῖναι.
 Καδδύναμι, pro viribus, secundum potentiam, Dor. pro κατὰ δύναμι.

Καδδύσαι, a. 1. inf. act. Dor. pro καταδύσαι, a καταδύω.
 Κάδει, pro καὶ ἴδει, Soph.
 Καδῖον, υ, τό, parvus cadus, sitella; (2) pera. A κάδδω.
 Καδίσκος, υ, ὁ, idem. Ab eod.
 Καδμία, seu -μα, ας, ἡ, lapis erosus; (2) medicamentum metallicum.
 ΚΑΔΟΣ, υ, ὁ, cadus, dolium, vas vinarium, situla; (2) sitella suffragiorum. Κάδδω καλῖται τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ἀπομαρταλίας ἐμβάλλουσιν, Plut. in Lycurg. c. 12.
 Καδοσίδης, ὤ, ὁ, cadorum fabricator.
 ΚΑΔΥΤΑΣ, υ, ὁ, herbulæ Syriacæ arboribus et spinis se circumvolvens.
 Καῖς, deustus, a. 2. part. pass. verbi καίω.
 ΚΑΨΩ, fut. κάσω, orno, exorno, decoro, excolo, instruo. Unde usitatum apud Poet.
 κικασμένος, ornatus, perfect. part. pass.
 κίκατος, plusq. p. pass. ornatus erat. Ἐκίκατος ἐγγυῖν, Il. 2, 530. καλλεῖ, Ib. 13, 482.
 ἰπποσύνη, 23, 219. ἔλκω, σπλῆγ, Ibid. 24, 536. μαντοσύνη, Odys. 9, 509.
 Κάη, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi καίω.
 Καπσομαι, ardebo, fut. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 Καθᾶ, adv. velut, sicut. Ex κατὰ et ἄ.
 Καθαγίζω, f. αἶω, consero; (2) cremo.
 Καθαγίζω, f. ἰσώ, consero; (2) solvo justa, perago exsequias; (3) adoleo, cremo, uro.
 Καθαγίζω τὸ σῶμα τινός, Plut. Ex κατὰ et ἄγος, res sacra; metaphorice, devoro. Ὅσων σπαράγματα κύνες καθήρηναν, quorum corpora laniata canes devorant, Soph. Antig. 1581. (1) φέρε' ἐγὼ καθαρῶς τήνδε, age, ego sacrificabo hanc hostiam, Aristoph. Lysist. 238. Ἦν δὲ Ποσειδῶνι τις οὐν εὐνὴ, νήπτην καθαρῶς, si quis Neptuno pecudem sacrificet, is autem triticum consecret, Id. Av. 566. Hinc
 Καθαγισμός, ὤ, ὁ, consecratio; (2) parentatio, parentalia.
 Καθαγίζω, fut. ἰσώ, purifico; (2) expio. Περὶ καθήρηναι δέμας, Eur. Or. 40.
 Καθαμακτός, ὤ, ὁ ἔξ ἡ, valde cruentatus. A καθαμῶσσω, fut. αἶω, cruento. Σὺν ἡπταρὶ δὲ τῷδε σὺν καθαμῶσσω κάρα, Eur. Andr. 588.
 Καθαμακτώω, ᾧ, fut. αἶω, idem. Καθαμακτώσει βαμὼν, Aristoph. Thesm. 702.
 Κάθαμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, cruentus. Ex κατὰ et αἷμα.
 Καθαίρεσις, εὐς, ἡ, destructio, demolitio; etiam tropice, (2) cædes. A καθαίρειν.
 Καθαίρεσις, εἰς, εὐν, evertendus. Ab eod.
 Καθαίρεσις, υ, ὁ, eversor, vastator; etiam tropice, (2) interfectior. Ab eod.
 Καθαίρετικός, ἡ, ὁν, evertendi sive minuendi vim habens. Ab eod.
 Καθαίρειν, ᾧ, detraho, everso, destruo; proprie et Metaph. (2) victim interfectio; (3) cohibeo, comprimo; (4) extenuo, depriimo; καθαίρειν, a. 2. inf. deducere, deicere, minuire; part. καθάρων, qui minuit, &c. καθαίρειν, ἔμαι, deicior, everso, imminuor; καθαίρειν, a. 1. part. depositus, dejectus, &c. Καθαίρειν τὰς σήλας, rescindere, Dem. τὸ ἀξίωμα, Plut. Φύσιμα, Idem. Καθαίρειν, Act. 19, 27. (1) ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με καθάλειν Αἰδου θανάσιμος οἰκίστορας, (subintell. εἰς οἰκήτορας,) Soph. Aj. 516.
 ΚΑΘΑΡΙΝ, fut. αἶω, p. αἶω, purgo, mundo; (2) lustrō, expio; (3) flagris cædo; a. 1. ἐκάθηναι, purgavi; pass. ἐκαθάρθην part. καθαρθῆς, purgatus. Καθαίρειν καθάρειν, Plut. Ὅψεως γὰρ καθαίρεται, Aristot.
 Καθάλλωμαι, f. καθαλῶμαι, desilio. Καθάλλωμαι ἀπ' ὀχθῶν, Xen. Καὶ καθαλούμενοι τινες ἀνίστανται τῷ Σικιωνί τὰς πόλεις, Arrian. de Rebus Hispan. 446.
 Καθαλῆς, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, aliquid tantum salsus; (2) salsus, Nicand. Ex κατὰ et ἄλμη, salsugo.
 Κάθαλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, sale conspersus; (2) subsalsus. Ex iisd.
 Καθαμαξέω, ex κατὰ et ἑμαξέω, plaustrum per aliquem locum agito. Hinc in usu καθαμαξέωμενος in perf. pass. tritus, trivialis; καθαμαξέωμεν, a. 1. pass. tritum.

Καθαίριος, Dor. pro *καθημέριος*, quotidianus. *ὄνα ἂ καθαίριον εἶναι*, vitis quae quotidianum exstillas potum, *Eurip. Phoen.* 236.

Κάθαμμα, ἄσος, τὸ, vinculum, nodus. *Κάθαμμα λύσιν λόγῳ*, dissolvere nodum hujus argumenti, *Eurip. Hippol.* 671. Ab ἄστω.

Καθαμύζω, f. ἴσω, arena obruo. Ex ἄμμος.

Καθάπαι, pro καθ' ἅπαν, adv. omnino, in universum.

Καθάπαυ, adv. omnino, prorsus.

Καθάπτω, adv. sicut, veluti, quasi.

Καθαπτενεί, idem.

Καθαπτερί, idem.

Καθαπλῖον, ὡ, fut. ἴσω, explico, expando.

Καθάπυ, adv. simul, vero, *Strab.* 7.

Καθάπτωσθαι, praes. inf. med. v. καθαπτομαι.

Καθαπτικός, ἡ, ὄν, infectivus, mordax, lacescendi vim habens. A

Καθάπτομαι, attingo, tango; (2) impeto, pungo, mordeo, lacesco; (3) manus injicio, invado; f. καθαπτομαι aor. 1. καθαπτήμην, καθαπτήσω, tetigisti, pupugisti. *Καθαπτήμην τυραννίδος*, *Plut.*

Καθαπτός, ἡ, ὄν, ligatus, adstrictus, inductus. A

Καθάπτω, apto, annecto, necto, alligo; a. 1. καθαπῶ, *Soph. Trach.* 1068. Ex κατὰ et ἄπτω, necto.

Καθάρσιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, mundus, munditiei studiosus et servans. A καθαίρω.

Καθαρίστης, ητος, ἡ, mundities. A praec.

Καθαρίων, fut. ἴσω, purgo; (2) sum purus.

Καθαρίων τῶν ταύτων τὴν πόλιν, *Plut.* A καθαρός.

Καθάραται, perf. inf. pass. *Ion.* pro *καθαράσθαι*, a καθαίρω.

Καθαρίσι, 3. sing. fut. 1. ind. act. *Att.* pro *καθαρίσιν*, a

Καθαρίζω, fut. ἴσω, purgo, purifico, mundo. *Τῇ πίστι καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν*, *Act.* 15, 19. *Ὅχι οἱ δίκαι ἐκαθαρίσθησαν*; *Luc.* 17, 17. A καθαρός.

Καθάρσιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, mundus, munditiam servans, delicatus, *Ph.* Ab eod.

Καθαρίστης, ητος, ἡ, mundities, puritas.

Καθαρίσθαι, 3. sing. a. 1. conj. act. v. καθαρίζω.

Καθαρίσθαι, 2. sing. a. 1. imperat. pass.

Καθαρίσμός, ἔ, ὁ, purificatio, purgatio; (2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.

Καθαρίως, adv. munde, munditiam servando; (2) eleganter; (3) bona fide, nihil mentiendo. A καθαρός.

Κάθαμμα, ἄσος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθαράματα, ὡν, homines viles et abjecti; (2) sacri et piaculares. A καθαίρω.

Καθαμύζω, f. ἴσω, adapto, compono. *Βρόχον λυκῶν καθαμύζουσα δέξα*, *Eur. Hipp.* 774.

Καθαρίσμός, ἔ, ὁ, purgatio, lustratio. A καθαίρω.

Καθαροποίηω, ὡ, fut. ἴσω, purifico, purgo.

Καθαρός, εἰ, ὄν, purus, mundus, nitidus, sincerus, merus, candidus; (2) impermixtus, simplex; (3) qui se non contaminavit scelere; (4) expeditus, nullis obstaculis impeditus; (5) praestans, excellens; ἄστος καθαρός, purior panis. *Gl. V.* siligineus. *Ἐν καθαροῦ*, blande, placide. *Κατηύχουμαι ἐν καθαροῦ βῆναι*, *Soph. Ed. Col.* 1575. *Ὀυκίτι γὰρ καθαράν φρενὶ ἔχω*, mente turbor; nam καθαρός significat tranquillus, *Eurip. Hippol.* 1120. A καθαίρω.

Καθαρίσθαι, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities; (2) puritas, innocentia. A καθαρός.

Καθαράζω, fut. ἴσω, corripio. *Ἐκ τε διέξιας ξίφῃ καθαράσθαι*, *Ξηραμένιοι*, *Eurip. Andr.* 813.

Καθαρίσθαι, υ, τὸ, se. ἱερῶν, expiatio, lustratio, piaculum; καθαρία, sacra expiatoria, piacula. A καθαίρω. Unde

Καθάρσιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, lustralis, expiatorius. *Πῶς καθαρίσθαι*, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1111.

Κάθαρος, εως, ἡ, purgatio; (2) expiatio, lustratio. A καθαίρω.

Καθαρίων, adv. possit. purgandum. Ab eod.

Καθαρή, ητος, ὁ, purgator; (2) lustrator, expiator. Ab eod.

Καθαρήσιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, purgandi vim habens, expiatorius. Hinc τὰ καθαρήσια, ὡν, purgationes, et τὸ πῦρ τὰ καθαρήσια, ignis purgatorius. Ab eod.

Καθαρήτης, ἔ, ὁ, purgator; (2) expiator, lustrator. *Σὺ γὰρ ἔρχομαι καθαρήτης*, venio enim ut te expiem, *Soph. Elect.* 69. Ab eod.

Καθαρήσιος, ἡ, ὄν, purgandi vim habens; (2) lustralis. A καθαίρω.

Καθαρύλλω, υ, ὁ ἔξ ἡ, Dim. a καθαρός ἄστος τῶν καθαρύλλων, *Alexis*, panis purior. Vid. καθαρός.

Καθαρόν, gen. sing. Dor. pro καθαρόν.

Καθαρός, adv. pure, nitide; (2) dilucide, manifeste; (3) pura mente, candide, sincere; (4) prorsus, omnino.

Καθαροαῖνος, f. ἀνώ, arefacio, sicco.

Καθαυόν, adv. seorsum; (2) per se; (3) penes se; (4) sua sponte; (5) suo arbitrio; pro κατὰ ἑαυτὸν.

Καθιδύμαι, f. 1. ind. med. verbi καθίζωμαι.

Καθίδω, ας, ἡ, cathedra, suggestum; (2) sedes, sella, sedile; (3) locus exonerandæ alvo; (4) obsidio; sessio; (5) habitus sedentis.

Καθιδρύομαι, consideo, *Hom.*

Καθίζωμαι, sedeo; f. καθιδύμαι, sededo; (2) καθίζεσθαι, etiam castra dicuntur alicubi aliquandiu manentia: dicitur (3) de supplicibus qui ad aram confugerunt; (4) de meretricibus quæ in cella se prostituunt. *Ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς καθίζετ' ἀρχῆς*, *Eur. Ph.* 75. *ἐς τὸ Ἡραῖον*, *Thuc.*

Καθίστω, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* ἐκάθηντο, a καθήμεναι.

Καθικίμαι, perf. inf. act. verbi καθίμι.

Καθίλων, aor. 2. ind. act. verbi καθαίρω, pro καθίλω.

Καθιμένως, perf. part. pass. verbi καθίμι.

Καθιμένως, adv. remisse, parce, dimisse.

Καθίμαι, aor. 2. inf. act. verbi καθίμι.

Καθίτω, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. v. ejusd.

Καθιγνύμι, et καθιγνύνω, coerceo, cohibeo.

Καθιγνύντω εἰς οἰκίαν, *Plut.* A

Καθίγω, f. ξω, idem; a. 1. καθίζω: perf. part. pass. καθιγνόμενος. *Εἶτα δὲ, αὐτὴν καθιζάμην ἐς λοφίον στρογγύλον*, *Aristoph. Nub.* 749.

Καθίκεται, 3. sing. perf. ind. pass.

Καθίξις, εως, ἡ, prohibitio, coercitio, custodia carceris. A καθίγω.

Καθίς, unusquisque sigillatim, unus post alium. Ex κατὰ et εἰς, unus.

Καθίς, aor. 2. part. act. verbi καθίμι.

Καθίσειν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum v. ἐφελκ. a καθίζω.

Καθισθήσειαν, 3. pl. plusq. perf. ind. act. verbi καθίσειν.

Καθίτω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi καθίμι.

Καθικάζην, pro καθ' ἐκάζην, scil. ἡμέραν, quotidie, indies; καθικάζων, pro καθ' ἑκάζων, singulatim.

Καθικάζσιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, voluntarius.

Καθικτόν, adv. possit. retinendum est. A κατήχω.

Καθικτικός, ἡ, ὄν, continens, retinens. A

Καθικτός, ἡ, ὄν, qui contineri aut detineri potest; (2) qui fieri potest. A κατήχω.

Καθικτός, adv. ita ut contineri vel retineri queat.

Καθίλεις, 2. sing. aor. 2. conj. act. v. καθαίρω, pro καθίλω.

Καθίλκυσμός, ἔ, ὁ, detractio. A

Καθίλκω, f. ἴσω, detraho.

Καθίλκω, f. ξω, idem; καθίλκω et καθίλκωσι τὰς ναῦς, naves in mare deducere. *Ναῦς δὲ καθίλκωσιν τῷ πίνῃτι μὲν δοκεῖ*, *Aristoph. Conc.* 97. τὰς στήθεας, *Dem.*

Καθίλω, f. 2. ind. act. verbi καθαίρω.

Κάθεμα, ἄσος, τὸ, monile e variis gemmis in pectus mulierum descendens, ornamentum collare. Ex καθίμι; demitto.

Καθίμενος, aor. 2. part. med. verbi καθίμι.

Καθινύμι, vestio, *Hom.*

Καθίξης, adv. ordine, deinceps.

Κάθις, εως, ἡ, retentio, conservatio; (2) detentio. A κατήχω.

Καθίζω, f. 1. ind. act. verbi κατήχω.

Κάθω, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro καθίω, a καθίμι.

Καθίσματα, τὰ, monilia; περιτραχήλια, ornamenta, *Anac.* Vid. *Thes. Gr. P.*

Καθισπύζω, f. ἴσω, irrepo, serpo. *Καθισπύσαντες ἀπὸ τῶν τειχῶν*, *Jos.*

Καθίστα, idem; (2) serpendo descendendo, item descendendo.

Κάθες, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi καθίμι.

Κάθισαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi ejusd.

Κάθισις, εως, ἡ, sedes, domicilium, diversorium; (2) demissio, dejectio; (3) immissio, subornatio; (4) insectatio. A καθίζω, vel καθίμι.

Καθισμός, ἔ, ὁ, consessus, sedes. A καθίζωμαι.

Καθίσσαντο, collocarunt, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Poet.* pro καθίσσαντο, a καθίζω.

Καθιστάμενος, perf. part. pass. verbi καθίσειν.

Καθίστακα, constitui, perf. ind. act.

Καθιστηκός, οἱ, virilem ætatem agentes, maturam et gravem; (2) καθιστηκός, stata, certa, fixa; item, bene constituta.

Καθιστηκός, adv. composite, rite, decenter, animo composito et moderato. A καθίσειν.

Καθίστακα, consto, persto, constanter permaneo, ut hinc sit f. 1. καθιστήω, καθιστήεις, constabit.

Καθίστω, ὡν, τὰ, status præsens; pro καθιστηκός. A καθίσειν, constituō.

Καθίστη, ητος, ὁ, immissor. Instrumentum chirurgicum vesicarium; (2) lintheamentum tortum quod ulceribus immittitur; (3) redimiculum, *Ph.* A καθίμι.

Καθιστησμός, ἔ, ὁ, operatio per catheterem.

Καθίστης, υ, ὁ, perpendiculum, *Ph.*

Καθίστος, υ, ὁ, qui demittitur. A καθίμι.

Καθίστος, υ, ἡ, sc. γράμμη, perpendiculum, linea perpendicularis; (2) altitudo rectis lineis subjecta, perpendiculariter ardua; (3) linea piscatoria, hamus, rete. Ab eod.

Καθεύδω, f. καθεύδω, cubare, decumbere dormiendi causa. *Ἐνθα καθεύδ' ἀναβάς*, *Il.* 1, 611. Sic interpretor cum *Eustathio*, nam *Homerus* *Il.* 2, 2, dicit Jovem dormire nequisse. *Διὰ δ' ἢ ἔχει νήδυμος ὕπνος*; (2) cum muliere rem habeo; imperf. καθεύδω. *Ὅδ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεύδειν*, *Aristoph. Thesm.* 486.

Καθεύρεμα, ἄσος, τὸ, inventum.

Καθεύρισκα, invenio.

Καθεύφω, υ, ὁ ἔξ ἡ, probe coctus. *Epith. auri obryzi.* Ex κατὰ et ἔφω.

Καθεψίω, ὡ, fut. ἴσω, decoquo; (2) mollio, frango. Hinc

Καθεψήσις, εως, ἡ, decoctio.

Καθεψάσμαι, αμαι, scommatis incesso, illudo.

Καθεψω, idem et ex iisd.

Κάθῃ, 2. sing. præs. ind. med. *Att.* pro καθήσας, a καθήμαι.

Καθηδῶ, ὡ, idem quod simplex ἡδῶ.

Καθηγεμονικός, ἡ, ὄν, ad præeundum et præcipiendum aptus. A

Καθηγεμών, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, dux viæ; (2) auctor; suator; (3) præceptor. A

Καθηγιόμαι, ἔμαι, f. ἡσμαι, dux sum, præeo, instituo, doceo, induco. *Καθηγιότατο δὲ Κάισρος*, ὁ Ἀθηνίδωρος, præceptor fuit, *Strab.* τῷ πολιτεύματός, rempublicam administrabat, *Plut.* Τὸν δ' ὡν πολλὸν τὸν τῷ Διονύσῳ συμπίπτοντον *Μελάμπους* ἐπὶ ὁ κατηγησάμενος, phallum qui in pompa Bacchi exhibetur, *Melampus* induxit, *Herodot.* 2, 49. Hinc

Καθηγητής, ἔ, ὁ, dux viæ; (2) institutor, præceptor, doctor, monitor.

Καθηγεμένω, ns, ἡ, præfecta monasterii, abbatis. Ab eod.

Καθηγέμενος, υ, ὁ, præfectus monasterii, abbas.

Καθηδύνω, suave reddo.

Καθηδυνάβω, ὡ, fut. ἴσω, per voluntatem et luxum absumo. *Τὴς τῷ πολέμῳ κυρτὸς καθηδυνάβων*, *Luc.* *Ἀναλίσκειν ἔκ καθηδυνάβων* τὸ

τὸ πολυτελέστατον ἀνάλωμα τὸν χρόνον, *Plut. in Anton.* 28.

Καθήκα, aor. 1. ind. act. verbi καθίμι.

Καθήκον, οντος, τὸ, conveniens, decens; (2) officium. A καθήκον.

Καθηκόντως, adv. ita ut officium postulat, convenienter, decenter, rite. A καθήκον.

Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc καθήκει μοι, impers. convenit mihi, consentaneum est mihi; officii mei est, paritum meum est, item, meum est, τὰ καθήκοντά μοι mea, simpliciter, aptus sum, item appropinquo.

Καθελώω, ὦ, fut. ὥσω, defigo clavis, configo. Hinc

Καθελώεις, εως, ἡ, defixio quæ fit clavis.

Καθελωτής, ἔ, ὁ, qui clavo defigit.

Καθίμαι, ἄτος, τὸ, idem quod καθίμι.

Καθίμαι, sedeo; (2) moneo; (3) desideo; (4) habito; (5) insideo et obsideo; (6) castra metor; (7) occupor aliqua in re.

Καθίστασι ἐπὶ τῶν ἰσταν, *Xen. πρὸς τὸ πύρ, Aristoph. ἐπὶ ταῖσι θύραις, Id. χάρμαι, Id.*

Καθημαζεύμενος, adv. trito modo. A καθημαζεύω.

Καθημέριον, adv. in dies, quotidie. Ex κατὰ ἐτήμερον.

Καθημερινός, ἡ, ὁ, quotidianus, diurnus:

Καθημερινός, ἡ, ἰον, idem et ex iisd. Μοῖρα καθημέρια, hujus diei fatum, *Soph. Elect.* 1414.

Καθημερίβιος, ε, ὁ ἢ, in diem vivens, presentibus contentus, mimine sollicitus de futuris.

Ex κατὰ ἡμέραν, et βίος, νίτα.

Καθηράμενος, aor. 1. part. med.

Κάθρος, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καθαίρω.

Καθροῖσθαι, a. 1. ind. pass. per Systolen pro καθροῖσθαι, a καθαίρω.

Καθροῖσθαι, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.

Καθροῖσθαι, præs. inf. verbi καθαίρω.

Καθροῖσθαι, sede, 2. sing. præs. imperat. med.

Καθροῖσθαι, sededo, f. 1. indic. med.

Καθροῖσθαι, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* et *Poet.* pro ἐκάθρο.

Καθροῖσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφέλκω pro καθίρω, a καθίστα.

Καθροῖσθαι vid. καθίστα.

Καθροῖσθαι, ὦ, desudo; (2) madefacio sudore.

Καθροῖσθαι, ὦτος, τὸ, delubrum, ara, statua, *Phil. pulvinar, Ph.* A καθιδρύω.

Καθροῖσθαι, nom. pl. aor. 1. part. pass. v. καθιδρύω.

Καθροῖσθαι, idem quod καθιδρύω.

Καθροῖσθαι, εως, ἡ, dedicatio. A

Καθροῖσθαι, f. ὥσω, colloco; (2) fundo, instituo, constituo, erigo; (3) dedico, consecro. 'Εν γὰρ τοῖς τιμιωτέροις, τὸ τιμιώτερον καθιδρύω ἡ φύσις, *Aristot.*

Καθροῖσθαι, ὁ ἢ, *Suid.* lassus usque ad sudorem;

(2) perfusus sudore.

Καθροῖσθαι, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro καθροῖσθαι, a καθίρω.

Καθροῖσθαι, Vide καθίρω.

Καθροῖσθαι, f. ὥσω, sacrifico, sacris operor; (2) dedico, consecro.

Καθροῖσθαι, ἔμαι, idem.

Καθροῖσθαι, ὦ, f. ὥσω, consecro, devoteo. Τῷ θεῷ τὴν δεκάτην, *Plut.*

Καθροῖσθαι, consecrandum.

Καθροῖσθαι, εως, ἡ, consecratio, dedicatio, devotio. A καθιδρύω.

Καθροῖσθαι, 3. pl. imperf. ind. act. verbi καθίρω.

Καθροῖσθαι, sedeo, insideo, resideo; (2) constituo. 'Εφ' ἅπαντα βλαστήματα καθροῖσθαι, *Isocr.*

Καθροῖσθαι, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro καθίρω, a καθίρω.

Καθροῖσθαι, acc. sing. part. præs. f. g.

Καθροῖσθαι, ἡ, sessio, collocatio.

Καθροῖσθαι, f. ὥσω, sedere jubeo, colloco; (2) constituo, velut in insidiis, &c. (3) prostituo, sc. feminam; (4) dicitur tamen et neutraliter, ut in med. καθροῖσθαι, sedeo; unde (1) de supplicibus; (2) de meretricibus in lupanari; (3) de saltatoribus scenicis, cum contumelias causa coguntur inter spectatores sedere; (4) de iudicibus, qui sedere coguntur; (5) de exercitu, sedente ad urbem;

(6) de navi sidente. In quorum tamen nonnullis medium usitatus est, *Ern.* Καθροῖσθαι τὸν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμπαρον, *Aristoph. Nub.* 253. Στίνι ἦν μὴ ἐπὶ τῷ πρώτῳ καθροῖσθαι, *Ξύλα, Idem, Vesp.* 90.

Καθροῖσθαι, demitto, submitto; (2) immitto; καθροῖσθαι, demittens; καθροῖσθαι, in aor. 2. qui demisit; καθροῖσθαι, demittere; καθροῖσθαι, demisi; perf. *Poet.* καθροῖσθαι part. perf. pass. καθροῖσθαι, demissus, dejectus; et de barba, promissus, promissaque barba, *Virg.* Καθροῖσθαι τὸν πωγῶνα, τὸ ἱμάτιον, *Βορρύνχες.*

Καθροῖσθαι, contigisti, 2. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro καθροῖσθαι, a καθροῖσθαι.

Καθροῖσθαι, f. ὥσω, supplico; (2) submittendo me alicui capto gratiam ejus, *Ern.*

Καθροῖσθαι, ἔμαι, f. ἔμαι, contingo, adsequor, pervenio. Cum genitivo personæ, ferio, percutio. Μίσον κάρα διπλοῖς κίντροισι μὴ καθροῖσθαι, ubi constructio est καθροῖσθαι μὴ διπλοῖς κίντροισι (κατὰ) μίσον κάρα, *Soph.*

Ed. Tyr. 809. Κονδύλῳ καθροῖσθαι αὐτῷ, inflicto ei colapho, *Plutar. in Alcib.*

Καθροῖσθαι, exhilario, placare.

Καθροῖσθαι, ὦ, fut. ὥσω, fune demitto; (2) demitto, *Arist. Vesp.* 378. Hinc

Καθροῖσθαι, εως, ἡ, demissio per funem.

Καθροῖσθαι, insideo, desideo, colloco, *ap. Hipp.* Al. καθροῖσθαι, quod vitiosum putatur, *Ern.*

Καθροῖσθαι, aor. 1. part. act. *Dor.* pro καθροῖσθαι, a καθροῖσθαι.

Καθροῖσθαι, 3. sing. aor. 1. conj. act.

Καθροῖσθαι, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καθροῖσθαι.

Καθροῖσθαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro καθροῖσθαι.

Καθροῖσθαι, fut. ὥσω, equo decurro; (2) in equo, vel cum equitatu incurso. Καθροῖσθαι τῆς φιλοσοφίας, se exercere in, *Laert.*

Καθροῖσθαι, εως, ἡ, invasio et incursio quæ fit in equo; (3) adequitatio. A

Καθροῖσθαι, f. ὥσω, perequito, equo decurro; (2) equitatu adior. (2) τί δ'; εἰ καθροῖσθαι, αἰνῶν Ἀργείων στρατὸν; *Eurip. Phoen.* 739.

Καθροῖσθαι, ὦ, f. ὥσω, equis seu equestribus copiis vinco.

Καθροῖσθαι, fut. ὥσω, alendis equis insumo.

Καθροῖσθαι, vel καθροῖσθαι, fut. -πήσθαι, devolo.

Καθροῖσθαι, aor. 1. part. act. verbi καθροῖσθαι.

Καθροῖσθαι, 2. pl. aor. 1. imperat. act.

Καθροῖσθαι, 3. sing. f. 1. ind. act.

Καθροῖσθαι, 3. sing. a. 1. conj. act.

Καθροῖσθαι, εως, ἡ, sessio, sessus. A καθροῖσθαι.

Καθροῖσθαι, ἄτος, τὸ, sessio, sessus. A καθροῖσθαι.

Καθροῖσθαι, 2. sing. præs. imperat. act. *per Apoc.* pro καθροῖσθαι, a καθροῖσθαι.

Καθροῖσθαι, et καθροῖσθαι, ὦ, fut. καθροῖσθαι, idem quod

Καθροῖσθαι, in præs. fut. aor. 1. constituo; (2) instituo; (3) colloco; (4) efficio, reddo; (5) compono, ordino; (6) paco, in tranquillum statum redigo, omninoque (7) bene constituo, firmo. At in aor. 2. perf. pass. dicitur καθροῖσθαι, mores, item res bene constitutæ; ἡλικία καθροῖσθαι, ætas integra, qualis est militaris media; (2) καθροῖσθαι, qui non sana mente est; καθροῖσθαι, fio, sum.

Ὅθεν τὸν ἀνδρα πῶς γὰρ καθροῖσθαι, *Eur. Ph.* 51. Πανταχῇ φυλάττει καθροῖσθαι, *Aristoph.*

Av. 1166. Κατασθῆσθαι σ' ἐγὼ, τὴν ἀνδρα, *Ibid.* 1678.

Καθροῖσθαι, v, τὸ, sella. A καθροῖσθαι.

Καθροῖσθαι, 3. sing. præs. ind. act.

Καθροῖσθαι, præs. part. act. f. g. contr. pro καθροῖσθαι, a καθροῖσθαι.

Καθροῖσθαι, adv. sicut; (2) in quantum, quatenus. Ex κατὰ et ὅ, quod.

Καθροῖσθαι, ὦ, fut. ὥσω, dux viæ sum, deduco:

Καθροῖσθαι, ας, ἡ, viæ deductio. A

Καθροῖσθαι, ἔ, ὁ, dux viæ sue itineris.

Καθροῖσθαι, v, ἡ, decensus, migratio ex aliquo loco; (2) reditus, plerumque exulum in patriam, aut restitutum in regnum.

Καθροῖσθαι, ἡ, ὁ, universalis, perpetuus.

Καθροῖσθαι, adv. universe, in universum.

Καθροῖσθαι, ἡ, detractio seu deductio, *Steph.*

Καθροῖσθαι, adv. prorsus, omnino, penitus, in universum, in summa. Ex κατὰ et ὅλος.

Καθροῖσθαι, f. ὥσω, complano; (2) a ferocia in mansuetudinem redigo. Ex ὁμαλός.

Καθροῖσθαι, idem quod simplex ὁμαλός, *Homericæ induco, Homericis versibus describo.*

Καθροῖσθαι, ὦ, f. ὥσω, cum dat. consuetudinem seu commercium habeo; (2) cum acc. alloquor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, persuadeo, muto sententiam alicujus disputando, &c. et in pass. in consuetudinem, proverbium abeo. Καθροῖσθαι, vulgaris.

Καθροῖσθαι τοῖς καιροῖς, *Aristot.*

Καθροῖσθαι, ὦ, fut. ὥσω, confiteor; (2) paciscor, despondeo. Καθροῖσθαι τὴν ἀδελφὴν αὐτῷ Παύλῳ, *Plut.*

Καθροῖσθαι, fut. ὥσω, armo; (2) debello, profligo. Καθροῖσθαι τὴν ἀδελφὴν αὐτῷ Παύλῳ, *Chrys.* 'Ισχυρὸς καθροῖσθαι, *Luc.* 11, 21. (2) τὸ μὴ καλὸν καθροῖσθαι, profligato scelere, *Soph.*

El. 1087.

Καθροῖσθαι, εως, ἡ, actio ipsa armandi.

Καθροῖσθαι, ὦ, ὁ, armatura.

Καθροῖσθαι, v, ὁ ἢ, pro κάτοπος, *Hipp.*

Καθροῖσθαι, intuetur, 3. sing. præs. ind. act. contr. pro καθροῖσθαι, a καθροῖσθαι.

Καθροῖσθαι, ἡ, ὁ, perspicax. A

Καθροῖσθαι, ὦ, despicio, despecto; (2) perspicio, oculis lustro; (3) animadverto. 'Ατινὶν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθροῖσθαι, fixis, *Luc.* Καὶ δὴ καθροῖσθαι τὴν οἰκίαν τὴν τῷ Διὶ, *Aristoph. Pac.* 178. Τοῖς παύμασι νόμῳ καθροῖσθαι, *Rom.* 1, 20.

Καθροῖσθαι, fut. ὥσω, definitio. Hinc

Καθροῖσθαι, ἡ, ὁ, definitivus, perspicuus, certus.

Καθροῖσθαι, f. ὥσω, stationem, portum subeo.

Καθροῖσθαι ἐκ τὸν εἰς ἡσύχῳ, *Plut.* Καθροῖσθαι, v, τὸ, momile.

Καθροῖσθαι, ὦ, f. ὥσω, sanctum reddo; (2) expio; (3) consecro, dico, devoteo; (4) sacrifico, immolo; (5) damno; (6) despondeo. Καθροῖσθαι τὴν πόλιν καθροῖσθαι, *Plut.*

'Επὶ δὲ βασιλῇ πόσῃ καὶ προθύματῳ καθροῖσθαι, *Aristoph. Plut.* 660. (5) καθροῖσθαι τὴν προσηλυτῶν τῶν αὐτῷ θυγατρί, *Joseph. de Bello Jud.* 1, 117.

Καθροῖσθαι, εως, ἡ, consecratio; (2) absolutio et condemnatio; (3) crimen læsæ majestatis; (4) desponsatio.

Καθροῖσθαι, adv. quantum.

Καθροῖσθαι, eo quod. Ex κατὰ et ὅ, τι, quod.

Καθροῖσθαι, 2. sing. a. 2. imperat. med. v. καθροῖσθαι vel sede, a καθροῖσθαι.

Καθροῖσθαι, fut. ὥσω, insolenter adificio injuriis, injuria lacesso, dedecore adificio, violentiam offero per meram libidinem. Τοῖς σοῖς ἔχουσιν καθροῖσθαι, insultans, *Soph.* *Aj.* 153. 'Ὅς μὴ τις αὐτὸς πολέμιον καθροῖσθαι, *Eur.*

Med. 1383. Τῷ καθροῖσθαι valet ὑβρίζω κατὰ τίνος. Τῷ καθροῖσθαι δοκίμῳ τὸς; id est, κατὰ τίνος δοκίμῳ ὑβρίζει τὸς; quemnam proscindere putas hisce conviciis? *Soph. *Æd. Col.**

960.

Καθροῖσθαι, madefacio, humecto, irriro.

Καθροῖσθαι, v, ὁ ἢ, humidus, madidus.

Καθροῖσθαι, sc. Νύμφαι, idem quod ὑδραῖδες, *Ep.*

Καθροῖσθαι, v, ὁ ἢ, aquis abundans. Ex κατὰ et ὕδωρ.

Καθροῖσθαι, ὦ, fut. ὥσω, oblatro, latro in.

Καθροῖσθαι, f. ὥσω, percolo. Ab ἔλκω.

Καθροῖσθαι, ὦ, frondibus et foliis luxurio, supervacuis frondibus silvesco. 'Εχμὶ γὰρ φύσιν καὶ τὸ ἀκόλαστον ἐν ἑαυτῇ, ὅπου εἰ μὴ καθροῖσθαι ἱπποκρίσειτο, ὡς τὰ δένδρα καθροῖσθαι, luxuriatur et sylvescit instar arborum, *Srab. Serm.* 72, 441.

Καθροῖσθαι, ὦ, fut. ὥσω, decanto, celebraz.

Καθροῖσθαι, supero, vinco. A κατὰ et ὑπερίκω, idem, superior sum.

Καθροῖσθαι, insolens, arrogans, sum.

Εἶση γὰρ αὐτίκα δις τίνες ὄντας ἡμᾶς ἐκακηγό-
ρεις, Lucian.

Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum.

Κακηγόριον, ας, τὸ, idem : ut κακηγορία δίκη, ac-
tio injuriæ ex maledictis.

Κακηγορίστες, maledicentior ; κακηγορίσματος,
maledicentissimus. A

Κακηγορέας, ας, ὁ ἢ, maledicus. Ab ἀγορέω.

Κακηγορέας, adv. maledice, cum maledicentia.

Κακηός, ἔς, malignus, Nic.

Κακηλεχὺς, ἔς, malum habens conjugem, Cyr.
A λέχος.

Κακητεῖλαιον. A Nicandro dicitur, ὁ κακῶς
ἔχων, qui male habet, æger. A κακός et
τεῖλαιον, sum, ad exemplum Homericum ὀλεγε-
τεῖλαιον, vix spirans, Il. 15, 24.

Κακητεῖλεια, ἡ, adversa valetudo, Nic.

Κακῆς, malis, dat. pl. Ion. pro κακῶς.

Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas ; (2) vitium,
pravitas ; (3) dedecus, probum ; (4) igna-
via, timiditas ; (5) incommodum, ma-
lum, adfectio. A κακός.

Κακίστατος, ας, ὁ ἢ, artem vituperans. Ex
κακίῳ et τέχνη, ars.

Κακίῳ, f. ἴσω, timidum reddo ; (2) vitupero.

Κακίῳμαι (3) ignavus fio, timidus sum,
præsto me ignavum et imbellem. (1) παύ-
σαι, με μὴ κακίῳ, Eurip. Iph. in Aul. 1436.

(3) ὦ μοι, κακίῳ, Id. Ion. 984. καὶ μὴ
κακισθῆς, et ne sis ignava, Id. Med. 1246.

Μὴ κακισθεὶς εἰς ἀναγορίαν πείσης, Id. Elect.
982. (2) αὐτὸς τε τὰς σοφιστὰς λέγειν κακίον-
τας τὸν Κάλανον, vituperantes, Arr. Hist.

Alex. 7, 2. A κακός.

Κακίριος, adversa luna natus, infelix. A μήν,
mensis.

Κάκιον, adv. pejor. A κακός, κακίων, pejor.

Κακίσαι, aor. 1. inf. act. verbi κακίῳ.

Κακισμός, ὅ, ὁ, vituperatio, ipsa actio vitupe-
randi, probum. A κακίῳ.

Κάκιστος, adv. pessime. A κακός, κάκιστος.

ΚΑΚΚΑΪΑ, ης, ἡ, perdis.

ΚΑΚΚΑΪΑ, ας, ἡ, seu κακκάβη, ης, ἡ, et κάκκα-
βος, ας, ἡ, cacabus, olla testacea.

Κακκάβη, cacabo, vox perdicum ; (2) ulu-
larum. A κακκάβα.

Κακκάβιον, ας, τὸ, parvus cacabus. Dim.

Κακκάβης, ἴδος, ἡ, perdis.

Κακκάβη, gallinarum cantus ad ovorum par-
tum, Hes. At Poll. meleagridum.

Κακκάϊον, pro κατὰκαϊόν, Hom.

Κακκάϊον, idem quod κακάϊον.

Κακκίειν, dormitare, præf. inf. act. Æol. pro
κατὰκαϊεῖν, a κατὰκαϊέω.

Κακκίω, decumbere cupio, pro κατὰκαϊέω.

Κακκίφθαλς, in caput, pro κατὰ κεφαλῆς.

Κάκκη, ης, ἡ, merda.

Κακκῆαι, a. 1. inf. act. per Sync. pro κατὰκῆαι
seu κατὰκαῖσαι, a κατὰκαϊέω.

Κακκῆρις, in galeam : ex κατὰ et κόρυθα.

Κακκῆριον, in verticem : ex κατὰ et κορυφή.

Κακκῆρπτον, pro κατὰκῆρπτον, Hesiod.

Κακκῆρπτον, pro κατὰκῆρπτον, a κατὰκῆρπτον.

Κακκῆρπτον, on, epith. chori ; tristis, luctu-
osus. A βακχῆϊον.

Κακκῆϊος, ας, ὁ ἢ, male seu duriter vivens.

Κακκῆϊασίον, ας, f. ἴσω, male germino. A

Κακκῆϊας, ἔος, ὁ ἢ, male germinans, in ger-
minando deficiens. A κακός et βλαστάνω.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, idem et ex iisd.

Κακκῆϊας, on, frustra jactus, epith. teli.

Κακκῆϊα, f. ἴσω, male consulo. Vid. κάκη.

Κακκῆϊα, ας, ἡ, malum consilium, perversitas
et pravitas in capiendis consiliis. A

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, cuius malum est consi-
lium ; malevolus, stultus, parum prudens.

A βαλῆ.

Κακκῆϊασίον, ἡ, malum consilium, Sibyll.

Κακκῆϊας, adv. temere, imprudenter.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, infelix, ob generum,
seu ob affinitatem.

Κακκῆϊας, ας, τὸ, nuptiæ malæ, sive malo
consilio et non rite contractæ, ut κακκῆϊας
δίκη, accusatio ob tales nuptias.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, infelix matrimonio.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, malus vicinus ; (2)

malis vicinus, adfinis malis. Oὐδὲ τιν' ἐγγύ-
ων κακκῆϊας, neque incolam loci ullum,
infortunii sui adfinem, Soph. Phil. 692.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, male barbatus, cui te-
nuis vel rara est barba. A γένειον.

Κακκῆϊας, ἔς, ignobili et sordido genere natus.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, qui est male lingue,
inauspiciatus ; maledicus, jactator, &c. Τί
δ' ὁ τάλαινα, σὺς κακκῆϊας βοῆς ; Eurip.
Hec. 661.

Κακκῆϊας, on, male, infelicitate natus. A γί-
νομαι.

Κακκῆϊας, ας, a malo genio sive cacodæ-
mone agor, insano.

Κακκῆϊας, ας, f. ἴσω, sum infelix, adversa
fortuna utor, agitor a mala intemperie, a
malis furis.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, infelicitas, calamitas.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, idem.

Κακκῆϊας, f. ἴσω, infelicitate judico. A

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, infelix, miser, calami-
tosus ; (2) malus dæmon, malus genius.

Κακκῆϊας, on, tristis, luctuosus. A δακρύνω.

Κακκῆϊας, male excipio, male accipio, Hes.

A δίχομαι.

Κακκῆϊας, ας, f. ἴσω, male deoco.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, malum et corruptum judi-
cium. Ex δίκην.

Κακκῆϊας, on, male olens. Ex ὁσμῇ.

Κακκῆϊας, on, reprobos, Err.

Κακκῆϊας, ας, f. ἴσω, sum pravæ et malæ opi-
nionis ; (2) infamia laboro. Πρὸς δὲ τούτοις
κακκῆϊας, Xen.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, mala opinio ; (2) malum
dogma ; (3) infamia, inominia. A

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, ignobilis ; (2) malæ famæ.

(2) κρίσιν δὲ νίκην μὴ κακκῆϊας ἔχειν, habere,
Eurip. Andr. 779. Ex δόξα.

Κακκῆϊας, ας, ὁ, malus et infelix servus.

Κακκῆϊας, ἔς, mala specie, deformis.

Κακκῆϊας, ἡ, malus ac sordidus vestitus. A

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, male indutus, perperam
vestitus, pannosus, detrita veste amictus.

Ex εἶμα, vestis.

Κακκῆϊας, ἔς, qui male seu in malum trahi-
tur, Man.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, sermo vitiosus ; (2) maledi-
centia, obrectatio. Ex ἔστος.

Κακκῆϊας, ας, f. ἴσω, maleficus sum.

Κακκῆϊας, ης, ἡ, Ion. pro κακκῆϊας, malefi-
cium, improbitas. A

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, maleficus. Ex ἔργον.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, mala et infelix æmulatione,
seu adfectio inficita et importuna.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, misera vita. Ex ζωή.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, calliditas ; (2) malignitas ;
(3) fraus callida.

Κακκῆϊας, τὰ, genus carcinomatis, ut scribit
Celsus. Hinc Juvenalis malam et invete-
ratam scribendi consuetudinem insanabile
cacœthes vocat, Sat. lib. 7.

Κακκῆϊας, τὸ, quod maligine fit, Steph.

Κακκῆϊας, ἔος, ὁ ἢ, male moratus ; (2) malig-
nus, malitiosus ; (3) callidus, fraudulentus.

Ex ἥθος, mos.

Κακκῆϊας, depravandum est, Steph.

Κακκῆϊας, adv. maligne, fraudulenter.

Κακκῆϊας, ἔος, ὁ ἢ, male sonans.

Κακκῆϊας, on, idem. Ex ἥχος.

Κακκῆϊας, ἔς, non idoneus ad fovendum,
non bene fovens. Ex θάλπω.

Κακκῆϊας, on, male, misere moriens.

Κακκῆϊας, ἔος, ὁ ἢ, malevolus, malignus.

Κακκῆϊας, et κακκῆϊας, ας, ἡ, malevolentia,
obrectatio. A δέλω.

Κακκῆϊας, on, infelix, ut κακκῆϊας.

Κακκῆϊας, ἡ, mala et perversa curatio
morbis.

Κακκῆϊας, ης, ἡ, ignavia, proprie quum res
male geruntur et disponuntur. A

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, qui est corpore male
constituto ; (2) male digestus ; (3) ignavus.

Ex σίθημι.

Κακκῆϊας, infelicem esse, vel male habitum :
κακκῆϊας dicuntur τὰ πρὸς αὐτὰ, oves, cum
male proveniunt agni, ipsæque partu sunt
infelices, cum parva agnorum copia est.
Ex Σὴν, cumulus.

Κακκῆϊας, contr. κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, maledicus,
infaustus.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, malevolentia, animus male
adfectus. A

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, qui malo seu malevolo
animo est, tristis.

Κακκῆϊας, ας, τὸ, infelix Ilium ; scelestum Ili-
um.

Κακκῆϊας, gen. sing. Ion. pro κακῆ.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, annus sterilis. A

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, male et infelicitate fruc-
tificans, malos fructus gignens.

Κακκῆϊας, on, male sonans ; (2) maledicus,
invidus.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, Ion. κακκῆϊας, ης, ἡ, turpis
quæstus. Ex κέρδος.

Κακκῆϊας, Ion. et Poet. pro κακκῆϊας.

Κακκῆϊας, ἔος, ὁ ἢ, infamis, qui malæ famæ
est. Ex κλέος.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, qui crura habet exilia.

Ex κνήμη.

Κακκῆϊας, on, male dormiens.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, pravum et iniquum judi-
cium. Ex κρίσις.

Κακκῆϊας, on, insepultus, male sepultus.

Κακκῆϊας, incesto pollutus cubili, Oppian.

Cyngel. 1, 261.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, malum portum habens.

Ex λιμὴν.

Κακκῆϊας, ας, f. ἴσω, obrecto. Δυνήσεται ταχὺ
κακκῆϊας, Marc. 9, 39.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, obrectatio, cum male de
aliquo loquimur.

Κακκῆϊας, ἡ, ὁ, obrectandi, maledicendi
cupidus.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, obrectator, maledicus.

Κακκῆϊας, ἔος, ὁ ἢ, qui male didicit, male
doctus. Ex μαθήσας.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, malus vates, mala vati-
cians. Πίφρικα τὸν Ὀδυσσεὺς Σέδν, κακ-
κῆϊας, Æsch. Sept. adv. Theb. 722. "Εἴβοις,
ὁ κακκῆϊας, κακκῆϊας, Apoll. Rhod. 3,
935.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, Dor. pro κακκῆϊας.

Κακκῆϊας, ας, f. ἴσω, malitiose, improbe, ac
subdole, item prave, timide, ignave, pug-
no. Ex μάχη.

Κακκῆϊας, on, mala, tristia canens, tristis.

Epith. vocis, ap. Æschyl. Pers. 932. Ex μέλος.

Κακκῆϊας, ας, male metior.

Κακκῆϊας, on, recta mensura carens. Τὸ
κακκῆϊας, vitium in metro poetico, Eu-
stath. in Odyss. 10, (male pro κακκῆϊας).

A Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, male metiens, Schol. Ari-
stoph. ad Ran. 13. Ex μέτρον.

Κακκῆϊας, ἔος, ὁ ἢ, cui malum est consilium ;
(2) fraudulentus, astutus. Ex μῦθος.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, mala mater, Err.

Κακκῆϊας, ας, ὁ, malo consilio utens, cuius
mala sunt consilia. Κακκῆϊας οἷος Ὀδυσσεύς,
malorum artifex, Eurip. Or. 1403. Ex
μῦσις.

Κακκῆϊας, ας, ὁ, idem.

Κακκῆϊας, ἡ, pravus animus, Man.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, malam habens matrem.

Ex μήτηρ.

Κακκῆϊας, ας, mala machinor, mala
struo vel molior. A κακκῆϊας.

Κακκῆϊας, ας, fut. ἴσω, idem et ab eod.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, mala ars, dolus, fraus,
machinatio malorum. Ab eod.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, malorum excogitator,
malorum machinator. Ex μηχανή.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, consuetudo cum pravis.

Κακκῆϊας, adv. male imitando, cum affec-
tatione. Ex μιμῆσθαι.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, malum aut nullum præ-
mium ferens.

Κακκῆϊας, ας, ἡ, fatum adversum.

Κακκῆϊας, et κακκῆϊας, on, infelix.

Κακκῆϊας, ας, ὁ ἢ, idem.

Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A seq.
Κακομορφος, υ, ὁ ἔξ ἡ, deformis. Ex μορφή.
Κακόμοσος, ον, carens cantu, ingratus, invita musa natus, abhorrens. A Μῆσα.
Κακόμοσος, υ, ὁ ἔξ ἡ, male, i. e. in vanum laborans.
Κακονόαι, ὦ, f. ἡσω, malevolus sum, male cogito.
Κακονόαια, ας, ἡ, malevolentia. A
Κακονόος, contr. κακόνος, υ, ὁ ἔξ ἡ, malevolus, mala mente peditus. Ex νόος.
Κακονόμος, ας, ἡ, pravæ leges.
Κακονόμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui malis legibus utitur.
Κακονόσιτα, adv. nimis malevole. A κακόνος.
Κακονόσιτος, ας, ἡ, idem quod
Κακονόμος, υ, ἡ, quæ infelicit nupsit; (2) malus sponsus; (2) βαῖν τὸν ἐν λείχῃ προδότην, κακόνουφι, Eurip. Med. 205. Ἐπὶ ῥέσας ἱμᾶν ἀνασσαν κακονοφιστᾶν ὄνασιν, Id. Hipp. 755. Ex νύμφη.
Κακόνος, adv. malevole. A κακόνος.
Κακόζεις, υ, ὁ ἔξ ἡ, Poet. κακόζεις, qui male se gerit erga hospites, inhospitalis.
Κακόζεις, υ, ὁ ἔξ ἡ, ad malum sapiens ac prudens, callidus ad fraudem. Ex συντός.
Κακοπάθια, ας, ἡ, vexatio, molestia, ærumna, calamitas, labor.
Κακοπαθίω, ὦ, f. ἡσω, malis affligor, vexor, item molestias, v. gr. itineris, &c. fero. Σὺ δὲ κακοπαθήσῃ, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 Tim. 2, 3. A
Κακοπάθης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, ærumnosus, addictus, malis pressus. Ex πάθος.
Κακοπάθος, ον, idem.
Κακοπαθῶς, adv. ærumnose, male, aspere.
Κακοπαρομένης, adv. indigno virgine modo.
Κακοπαρόντος, ον, virgini non conveniens, faciens indigna virgine.
Κακόπατρις, ἴδος, ὁ ἔξ ἡ, malo patre ortus; (2) qui obscuris est natalibus; (3) cui mala est patria. Ex πατήρ vel πατρίς.
Κακοπίτης, male volans. Ex πίτομαι.
Κακόπτερος, υ, ὁ ἔξ ἡ, vilem habens peram. Ex πέρα.
Κακοπίνης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, impurus, sordibus et illuvie fœdus; (2) malignus. Ex πίνος.
Κακοπίστια, ας, ἡ, perfidia.
Κακοπίστος, ον, perfidus.
Κακόπλαστος, υ, ὁ ἔξ ἡ, male fictus, si sit a πλάσσω, fingo; sed affertur ex Hermo. pro errativus, ut sit a πλάττωμαι, erro.
Κακοπλάστος, per fictionem parum elegantem.
Κακοπλόαι, et κακοπλόαι, male navigo.
Κακοποιέω, ὦ, f. ἡσω, male facio, noceo, Luc. 6, 9.
Κακοποιητικός, ἡ, ὄν, maleficus.
Κακοποιᾶ, ας, ἡ, maleficientia, maleficium. A κακοποιός, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, maleficus, malis adficiens. Ex ποιέω.
Κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ administratio, corruptus reip. status.
Κακοπονητικός, υ, ex Aristot. affertur pro pessime adfectus ad labores tolerandos, ad laborem ineptus, debilis. Ex πονέω.
Κακόποτος, ον, infelix.
Κακόπος, ὄδος, ὁ ἔξ ἡ, qui infirmis aut deformibus est pedibus.
Κακοπράγιω, ὦ, f. ἡσω, infelix sum. A
Κακοπράγης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, male factus, aut rebus adversis utens, Hes. A πράττω, vel πρᾶγος. Hinc
Κακοπράγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, seu gerendis; (2) infelicitas quævis, sors dura, res adversæ.
Κακοπραγμαίνω, ὦ, f. ἡσω, improbe ago; (2) improbas seu malas res molior, mala cogito, Polyb. 3, 2, 8, malo animo, perfide agere. Κακοπραγμαίνοντες, καὶ βυλόμενοι φθείρειν καὶ λυμάνειναι τὸς τῶν Ἀχαιῶν συμμάχους, Id. 4, 15, 8.
Κακοπραγμασύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calliditas, fraus, calumnia. A
Κακοπράγμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, malas res agens, improbe vivens, litigiosus, calumniator. Ex πρᾶγμα.
Κακοπρόσωπος, υ, ὁ ἔξ ἡ, informis,

Κακόπτερος, υ, ὁ ἔξ ἡ, male pennatus, male volans. Ex πτερόν.
Κακορῥαφία, ας, ἡ, Ion. κακορῥαφίη, ης, ἡ, malorum machinatio, insidiæ, dolus.
Κακορῥαφισί, Ion. et Poet. pro κακορῥαφίας.
Κακορῥαφός, υ, ὁ ἔξ ἡ, dorum machinator. Ex ῥάπτω.
Κακορῥετήρα, ἡ, al. κακορῥητήρα, malefica, noxia, Sibyl.
Κακορῥήκτης, υ, ὁ, maleficus, improbus. A ῥέζω.
Κακορῥήμοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A
Κακορῥήμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, maledicus; (2) indisertus, expers eloquentiæ. Ex ῥήμα.
Κακορῥόβω, ὦ, fut. ἡσω, qu. dic. malo strepitu lingua prosequor, vel insector. Τίς ἡ γεραίς ἡ κακορῥόβωσά σε; Aristoph. Thesm. 903. Συγγόνους κακορῥόβω, Eur. Hipp. 344.
ΚΑΚΟΨ, ἡ, ὄν, proprie vitiosus, vitio aliquo laborans in suo genere; (2) malus, improbus, nequam; (3) infaustus, perniciosus; (4) infestus; (5) ignavus, timidus, imbellis; (6) ignobilis; (7) humilis, abjectus; (8) pauper; (9) vilis vetusque. Δοκῶ μὲν ὅτιν ῥῆμα σὺν κίχιδι κακόν, censeo autem nullum dictum esse male ominatum quod lucrum afferat, Soph. Electr. 61. Hinc τὸ κακόν, ὤ, scelus, calumnia, damnum.
Κακόσινος, υ, ὁ ἔξ ἡ, nocens. Ex σίνω, noceo.
Κακοσίτια, ας, ἡ, cibi fastidium. A
Κακόσιτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui stomachi vitio cibum fastidit.
Κακοσκήλις, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, qui pravis est cruribus. Ex σκίλος.
Κακοσκήνιος, ὁ, malum tentorium, Ep.
Κακοσκήνης, qui est deformi corpore. Χάω... κακοσκήνης ἐνὶ τῷ φθονί μὴ κέρη, Crinagoras in Anthol.
Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A
Κάκοσμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, malum odorem spirans. Ex ὁσμή.
Κακόσπερμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, male sementans, malum semen proferens seu habens. Ex σπείρω.
Κακόσπληγχνος, ον, excors, timidus.
Κακοσπορία, ας, ἡ, mala satio, i. e. alieno loco et irritum cum exitu. A σπόρος.
Κακοσσομένος, affertur ex Hom. Il. 1, 105; sed legendum κακὸν ὁσσομένος.
Κακοσσύτιον, ὦ, f. ἡσω, male sto, male constitutus sum. Ex σῦτός, stans.
Κακοσύναικτος, et -αίχτος, ον, misere gemens.
Κακοσύναιχτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, cuius stomachus male adfectus est; (2) qui stomachum lædit.
Κακοσύνω, ὦ, f. ἡσω, maledico, convitior; (2) male pronuncio. (1) ἡ πᾶσαν αἰεὶ γλῶσσαν, ὡς τὴν μητέρα κακοσυνώμεν, quæ statim clamas matrem me conviciis exagitare, Soph. El. 596.
Κακοσμία, ας, ἡ, vitium quo quis male pronunciat verba alienæ linguæ; (2) maledicentia. A
Κακόσμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui mali est oris, maledicus; (2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. Ex ὁσμή.
Κακόστρωτος, ον, male stratus, incommodus, de lecto.
Κακοσύμβουλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, male suadens, male-suada, Gl. V.
Κακοσύντης, υ, ὁ ἔξ ἡ, prudentia abutens.
Κακοσυνθσία, ας, ἡ, malum fœdus; (2) mala compositio; (3) malorum structura et machinatio. Ex συντίθημι.
Κακοσύντης, ἴος, ἡ, idem.
Κακοσύντης, υ, ὁ ἔξ ἡ, male compositus.
Κακοσύντης, υ, ὁ ἔξ ἡ, male consistens. Ex συνίσταμαι.
Κακοσφύξια, ας, ἡ, pravitas pulsus. Ex σφύξω, pulsus venarum.
Κακοσχημένος, adv. indecenter, turpiter. A
Κακοσχημων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, indecens, indecorus. Ex σχήμα.
Κακοσχολέομαι, otio abutor, nugas ago.
Κακοσχολία, idem.
Κακοσχολία, ας, ἡ, otium inutile, otium quod malis rebus insumitur. A
Κακόσχολος, υ, ὁ ἔξ ἡ, otio male utens, malis

rebus otium impendens; (2) improbus. Ex σχολή, otium.
Κακοσχολώς, adv. otio abutendo, nihil, male, noxie, inepte, frustra agendo.
Κακότακτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, male ordinatus.
Κακοτελεύτητος, ον, male desinens, malum exitum habens.
Κακοτεχνία, ὦ, f. ἡσω, malis artibus utor; (2) malis artibus adultero et depravo; (3) omnino mala fide in aliqua re utor; (4) inprimis, falsum testimonium dico. Κακοτεχνίαν δὲ φαίνει περὶ τὰς διαθήκας, Dem.
Κακοτέχνης, idem quod κακοτέχνης.
Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars quæ ad hominum perniciem convertitur, maleficium; (2) falsum, quod ICTI vocant: falsum testimonium.
Κακοτέχνης, υ, τὸ, idem, unde κακοτεχνία δίκη, adversus eum qui falsum testimonium dixit.
Κακότεχνος, υ, ὁ ἔξ ἡ, malis artibus deditus; (2) in malis rebus artificiosus, malignus; (3) soticus, perniciem adferens. (3) διὰ κακοτέχνην ὀργάνον, Joseph. Maccab. 6. Ex τέχνη.
Κακότης, πτος, ἡ, malitia; (2) improbitas; (3) vitium; (4) scelus; (5) ignavia, timiditas; (6) malum, calamitas, ærumna. A κακός.
Κακοτροπέομαι, f. εἰσομαι, malis artibus ago, malitiose impetruque; item, perverse, dementer ago. Κακοτροπέομαι πρὸς τὴν προσηρμένην, Polyb.
Κακοτροπία, idem.
Κακοτροπία, ας, ἡ, mali et perversi mores; (2) malignitas, nequitia. A
Κακότροπος, υ, ὁ ἔξ ἡ, male moratus, mali moris; (2) malus, pravus, malignus.
Κακοτρόπος, adv. maligne, perverse.
Κακοτροφία, ὦ, male nutritor, malum alimentum sive parum alimenti accipio. aor. 1. part. κακοτροφίους, male nutritus, et pass. κακοτροφηθεὶς, idem.
Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutrimenta. A
Κακότροφος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui male nutritur. Ex τρέφω.
Κακοτύχια, ὦ, fut. ἡσω, infelix sum, infelicitate ago.
Κακοτύχια, ας, ἡ, infelicitas. A
Κακοτύχης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, infelix, infortunatus. Ex τύχη.
Κακοτυνέτος, ον, suspicax. Ab ὑπονοίω.
Κακυρία, ὦ, f. ἡσω, maleficus et fraudulenter sum; (2) damno adificio. Τὴν χώραν ἐπὶ τὰ κτήματα κακυρίαν, Plat. A κακυρίως.
Κακυρία, ὦ, f. ἡσω, maleficus, facinus maleficium, scelus. A præc.
Κακυρία, ας, ἡ, improbitas, scelus, maleficium, idque fere tectum et occultum, astutus, fraus; stellionatus, Gl. V. A
Κακυρία, υ, ὁ ἔξ ἡ, maleficus, improbus, facinorosus; (2) fraudator, latro, insidiator. Ex ἔργον. Hinc
Κακυρία, adv. malefice, improbe, scelerate.
Κακυρία, male tracto, male aliquem habeo.
Κακυρία, ας, ἡ, mala tractatio, vexatio; (2) cultus corporis neglectus. Ex κακόν et ἔχω.
Κακόφαιτος, ἴδος, ἡ, male sonans, male ominata. Ex φημι, seu φάσις, fama.
Κακόφαιτος, ον, τὸ, mala compositio syllabarum, junctura deformem sonum reddens. Detorsio sermonis in obscenum. Ex nominibus male ominatis consistens. Al. κακίφαιτον et κακίφαιτον. Ex iisd.
Κακόφαιτος, ἡ, famositas; (2) obtrectatio. A
Κακίφαιτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui est mali ominis, inauspicatus; (2) famam lædens, infamiam adferens; (3) famosus. Ex φάσις.
Κακόφαιτος, ον, male perditus:
Κακόφαιτος, ἴος, ὁ, male perdens, Nicand.
Κακόφαιτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, perditor, male perdens; idem. Ex φάσις.
Κακίφαιτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, malum corticem habens. Nic.
Κακοφάδης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, malum cogitans seu machinans. Voc. κακοφραδίας. A φράζω.
Κακοφραδία,

Κακοφράδία, ἡ, idem quod κακοφροσύνη, Nic.
 Κακοφραδισμῶν, ης, malum consilium, stultitia. Κακοφραδισμῶνσι νοία, Orph. Pronost. 41.
 Κακοφράδμων, ον, male suadens seu consulens.
 Κακοφρονία, ὦ, f. ἡσω, male cupio alicui:
 Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitiosa mens; (2) stultitia; (3) mens malevola. A
 Κακοφρων, ονος, ὁ, ἡ, malae vel malitiosae mentis; (2) malevolus; (3) stultus. Ex φρον.
 Κακοφύης, ἰος, ὁ, ἡ, qui prava est natura, pravo ingenio seu animo praeditus; (2) male nascens, male proveniens. Ex φύω.
 Κακοφύια, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indolisque corruptio.
 Κακοφωνία, ας, ἡ, vox seu sonus asper; (2) insuavis pronuntiatio. A
 Κακίφωνος, υ, ὁ, ἡ, malam vocem seu asperam habens; (2) ingratam et insuavem pronuntiationem habens. Ex φωνή.
 Κακοφώνως, adv. ingrata pronuntiatione.
 Κακόχρεστος, υ, ὁ, ἡ, alienis malis gaudens; (2) quo mali gaudent. Ex χρεῖω.
 Κακόχρως, al. κακήχρως, ον, mala bile percitus, Cyp.
 Κακοχρόσμων, ονος, ὁ, ἡ, improbus. Ex χροάμαι, ulor.
 Κακοχρόω, ὦ, fut. ἡσω, mali sum coloris.
 Κακόχρως, ας, ἡ, malus, teter color. A
 Κακόχρεος, contr. κακόχρεος, υ, ὁ, ἡ, decolor, qui inali, tetri est coloris. Ex χρεῖω.
 Κακόχρως, υ, ὁ, ἡ, qui mali est succi.
 Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A
 Κακόχυμος, υ, ὁ, ἡ, malis et vitiosis humoribus plenus; (2) malos humores gignens.
 Κακόφυγος, υ, ὁ, ἡ, qui nequiter reprehendit, maledicus. Ex φύγω.
 Κακοφύχια, ας, ἡ, ignavia, demissio animi. A
 Κακόφυχος, υ, ὁ, ἡ, pusillanimis, qui animo est demisso sive malo. Ex φύχω.
 Κακίω, ὦ, proprie corumpo, vitiosum reddo, ut aquam turbulentam reddendo, &c. (2) malo seu damno adificio, infesto, vasto, populo, vexo, adfigo, male et inique tracto.
 κακαίμενος, perf. pass. adfectus. 'Εως ἄν ἡ ἡμετέρα χώρα κακῶται, Xen. A κακός.
 Κακῶμαι, aor. 1. inf. act. Dor. pro κατὰπτῶμαι, a καταπτῶ.
 Κάκτανι, 2. sing. aor. 2. imperat. act. per Synop. pro κατὰττανι.
 Κάκτινι, 3. sing. imperf. sive 3. sing. aor. 1. ind. act. Poet. pro κατῆκτινι.
 ΚΑΚΤΟΣ, υ, ὁ, cactus, spinosa quaedam plantula, carduus.
 Κἄκτῳ, ex hoc tempore, Dor. pro ἔκ τῷ, sc. χρόνῳ.
 Κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corumpo; κακύνωμαι, depravor, improbus fio, improbe ago; (2) convicior, infamo probris. 'Εφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνωμαι, Eur. Hippi. 690. Οὐκὼν κακύνῃ τοῖς θεοῖς βυλεύμασιν, an non ergo malus argueris ex tuis ipsis consiliis, Eurip. Hec. 251. A κακός.
 Κακχύναι, aor. 1. inf. act. per Sync. pro κατὰχύναι, a καταχύνω.
 Κακῶδης, ἰος, ὁ, ἡ, male olens. Ex ὄζω.
 Κακαδία, ας, ἡ, malus odor.
 Κακῶδης, ον, perniciosus.
 Κακόνυμος, ον, mali nominis. Ex ὄνομα.
 Κακῶν, adv. pro κακῶς, Call.
 Κακῶς, adv. male, improbe, perperam, misere, luctuose. Κακῶς κλύω, male audio. Τῇ γὰρ κακῶς κλύσαν ἡ ἀνασχιστὸν, Soph. Trach. 721. Κακῶς σπᾶσται, male multari, infelicem esse. 'Εγὼ Διοσκόρῃ καὶ Δικαίῳ ὄντι ἀπὸ κακῶς ἔπαρσται, Aristoph. Plut. 28.
 Κάκνωσι, ἰος, ἡ, afflictio, vexatio, infestatio; (2) clades, exitium. A κακῶς.
 Κακῶσται, 3. pl. fut. 1. ind. act. a κακῶς.
 Κακῶσαν, adflicturus, fut. 1. part. act.
 Κακωνίος, ὁ, ὡν, infestandi seu vexandi vim habens, noxius. A κακῶς.
 Καλᾶ, adv. opportune. A καλός.
 ΚΑΛΑΒΡΓΙΩΝ, Calabros imitor. Hinc

Καλαβρισμός, ὤ, ὁ, saltatio Calabria.
 Καλάβρωψ, idem quod καλαῖωψ, Ar.
 Κἄλῳ, υ, τὸ, parvus calathus, quasillus. Dim. a κάλαθος.
 Καλαῖς, ἰος, ἡ, idem et ab eod. Ar.
 Καλαθίσκος, υ, ὁ, idem et ab eod.
 Καλαθινός, υ, ὁ, saltationis genus, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.
 Καλαθιστής, ἰος, ὁ, ἡ, figuram calathi habens. Ex κάλαθος et ἰδος.
 Καλαθιστής, adv. calathi forma. A praec.
 ΚΑΛΑΘΟΣ, υ, ὁ, calathus, qualus; (2) poculum.
 Καλαῖνος, ἰνι, ἰνον, ex calai lapide factus, vel constans. A
 ΚΑΛΑΓΓΙΩΝ, υ, calais, lapis quidam.
 Κἄλῳ, υ, τὸ, arundineum gramen. Ex κάλαμος et ἀγρωσίς, gramen.
 Καλαμῶδης, υ, ὁ, ἡ, arundinosus.
 Καλαμαῖος, αἰα, αἰών, culmarius, qui inter culmos seu stipulas est. A κάλαμος.
 Καλαμαῖα, ας, ἡ, cicada, Erui. A
 Καλαμάροι, ὡμαι, fut. ἡσμαι, stipulas lego, spicas colligo post messores; (2) racemo; (3) spolio post alium; (4) summas olerum partes carpo et comedo. Ab eod.
 Καλαμῶριον, υ, τὸ, calamarium, theca in qua reconduntur calami. Ab eod.
 Καλαμαῖω, υ, ὁ, qui calamo canit. Ex κάλαμος et αὐλός, tibia.
 Καλαμαυλητής, υ, ὁ, idem.
 Καλαμεντής, υ, ὁ, messor. A
 Καλαμῖναι, fut. εἰσώ, meto, calamos seco et colligo. A κάλαμος.
 Κἄλῳ, υ, τὸ, stipula; (2) frumenti spica; (3) corpus senecta confectum et quasi arescens; (4) cadaver hominis interempti.
 Καλαμτομία, ας, ἡ, culmorum seu stipularum sectio; (2) messis. Ex τέμνω.
 Καλαμητμός, ον, culmos secans.
 Καλαμήτρια, ας, ἡ, quae stipulas colligit; (2) quae spicas colligit. A κάλαμος.
 Καλαμητρίς, ἰδος, ἡ, idem et ab eod.
 Καλαμητρός, ον, culmos secans, de falce.
 Καλαμητορέω, culmos gestare.
 Καλαμητρός, υ, ὁ, ἡ, culmos gestans.
 Καλαμῖω, fut. εἰσώ, calamo cano, calamo canentes imitor. A κάλαμος.
 Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha, herba. Ab eod. Angl. CALAMINT. Hinc
 Καλαμίνθος, ὁ, nomen ranæ in Batrachom.
 Καλαμινθῶδης, ἰος, ὁ, ἡ, ex calamintha confectus, Strab. 8.
 Καλάμινος, ἰνι, ἰνον, arundineus; (2) arundinis speciem referens, arundinosus:
 Καλάμινος, υ, τὸ, calamulus, parvus calamus, parva arundo; (2) specillum, instrumentum medicorum; (3) ornamentum parvum cinnos ambiens. Dim. a κάλαμος.
 Καλαμῖς, ἰδος, ἡ, arundo piscatoria; (2) calamarius, sive theca calamorum; (3) acus arundinea qua mulieres in componendo capilla utebantur; (4) arundinetum. Ab eod.
 Καλαμίσκος, υ, ὁ, idem quod καλάμινος.
 Καλαμῖτης, υ, ὁ, culmus frumenti. A καλάμινος.
 Hinc
 Καλαμῖτης, ἰδος, ἡ, spicis gaudens.
 Καλαμῖστος, υ, ὁ, calamostrepus. Ex βοᾶω.
 Καλαμογλῶφῳ, ὦ, fut. ἡσώ, calamos sive arundines sculpo. A
 Καλαμογλῶφῳ, υ, ὁ, ἡ, calamorum sive arundinum sculptor. Ex γλύφω.
 Καλαμογραφία, ἡ, calamorum scriptura, Man.
 Καλαμοῖδης, ἰος, ὁ, ἡ, calami speciem habens. Ex ἰδος.
 Καλαμῖνος, ὄσσα, ὄν, arundineus. A
 ΚΑΛΑΜΟΣ, υ, ὁ, calamus, arundo; (2) culmus; (3) virga geometrica; (4) calamus scriptorius; (5) tibia; potius testudinis μαγάδιον, quod in veterima structura erat ex arundine, Ern. (6) stipula.
 Καλαμοσφῖαν, gen. pl. a
 Καλαμοσφῖς, ἰος, ὁ, ἡ, culmis redimitus. Ex κάλαμος et σφῖς, corono.
 Καλαμοσφῖς, υ, ὁ, auceps, Hes. Ἐκ τέπται.

Καλαμοσφῖγης, υ, ὁ, calamo sonans, arundine canens. Ex κάλαμος et σφῖγγω.
 Καλαμοσφῖγος, υ, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.
 Καλαμοσφῖς, υ, ὁ, ἡ, calamus seu arundinem gestans. Ex κάλαμος et σφῖς.
 Καλαμοφυλλος, υ, ὁ, arundinea folia habens. Ex φύλλον.
 Καλαμόχνοος, υς, qu. dic. arundinum lanugo, Sierph.
 Καλαμῶδης, ἰος, ὁ, ἡ, arundineus, arundineus. Hinc τὰ καλαμῶδη, sc. ἔλη, arundineta. A κάλαμος.
 Καλαμῶν, ὄνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.
 Καλαμῶν, υ, ὁ, septum ex calamis in navigiorum oris, sive extremis. Ab eod.
 Καλαμῶν, υ, τὸ, forma caligaris, Gl. V. A
 Καλάπης, ὄδος, ὁ, norma, Ph. forma calcei lignea. Ex κάλον, lignum, et πῦς.
 ΚΑΛΑΨΙΣ, ἰως, ἡ, vestis lineae ad talos demissa, tunica lata.
 Καλαυῖς, λυδῶν, apud Dioscoridem, spuma argenti ex puro argento, forsitan quod in Calauria sive Calabria fieret.
 Καλαῦρος, ὄνος, ὁ, pedum, proprie, quod in summo est repandum. Ex καυλός et ῥίπαι.
 Καλῖσκον, imperf. ind. act. Ion. pro ἐκάλειν, a καλῖω.
 Καλῖσκον, praes. inf. act. Dor. pro καλῖν.
 Καλῖσκον, praes. opt. pass.
 Καλῖσκον, 3. pl. praes. ind. act. Dor. pro καλῖσκον.
 Καλῖσκον, υ, ὁ, vocor; (2) voco in jus; (3) sum. (3) τῷ δὲ καὶ νικῶντι φίλῳ πελάγη ἔκοντι, Il. 3, 138. Soph. Electr. 232, 937.
 Καλῖσκον, imperf. ind. act. Ion. pro ἐκάλειν.
 Καλῖσκον, 3. pl. pr. ind. act. Dor. pro καλῖσκον.
 Καλῖσκον, 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἐκάλισκον.
 Καλῖσκον, ον, pulchros choros agens.
 Καλῖσκον, 3. sing. imperf. ind. pass. καλῖσκον, pro καλῖω, Il. 14, 338.
 Καλῖσκον, 2. sing. aor. 1. imperat. act.
 Καλῖσκον, 3. sing. aor. 1. ind. med. Ion. et Poet. pro ἐκάλισκον.
 Καλῖσκον, 3. pl. praes. ind. pass. Dor. pro καλῖσκον.
 ΚΑΛΕΩ, ὦ, voco, f. καλέω, p. ἐκέλευα. Καλῖω τινι ἐπὶ δῖπνον, πρὸς τὰ πονᾶ, ad remp. eis τὸ δικαστήριον, in jus; Θεῶν, invocare. Σὺ καλῶ σύμμαχον, Aristoph. Lys. 348. 'Ὅστις γὰρ τολμᾷ σῆμα τὸν βασιλῆα καλῖν, Id. Thesm. 895. 'Εν δὲ δόλῳ ἐκάλειν, Idem, Av. 339. Μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ ἐκέλευεν αὐτὴν τῶν φίλων; Idem, Conc. 349. Καλῖωμαι πεπρωμένῳ, Idem, Av. 1051.
 Καλῖσκον, praes. vel aor. 1. inf. act. Dor. pro καλῖναι, quasi a κάλῳ vel καλῖω.
 Καλῖσκον, pr. part. med. ἔολ. pro καλῖσκον.
 Καλῖσκον, υ, ὁ, ἡ, cui felix est dies; (2) qui pulchram habet diem. Ex ἡμέρα.
 Καλῖσκον, ὄνος, ὁ, vocator. A καλῖω.
 Καλῖσκον, ον, calathum gestans, Hes.
 Καλῖω, ας, ἡ, nidus; (2) cavea; (3) domus, proprie lignea; (4) horreum. A καλῖω.
 Καλῖω, ἄδος, ἡ, tugurium; domuncula. Καλῖωδης ἱεράς ἱσάντων, et cum erexissent sacras cellas Diis, Plut. in Numa. A praec.
 Καλῖω, υ, τὸ, domuncula, tugurium. Dim.
 Καλῖω, idem quod καλῖω, V. L.
 Καλῖω, nidi, gen. sing. Ion. pro καλῖω.
 Καλῖω, οἱ, calcei, caligae.
 Καλῖω, ὦ, voluto, verso; καλῖωμαι, volutor. 'Εν πόσῃ ἀμυθία καλῖωμένην, Plat. in Phaedon. 'Εν παλαιῇ καλῖωμένην, Synes. Epist. 32. καλῖωμένην, aor. 1. volutatus. A καλῖω, idem.
 Καλῖω, α, ὁ, casa, tugurium. A καλῖω, n. 3.
 Καλῖω, idem quod καλῖω, Ep.
 Καλῖω, idem, Hes.
 Κάλῳ, τῆ, color purpureus, coccineus; (2) barbae galli gallinae a colore. 'Αλεστῶν μαχμῶντος, ὁ τὰ κάλῳ ἡγερεκός, Philostrati Epist. 26. A κάλῳ.
 Καλῖω, purpureus; (2) venetus, caruleus, hyacinthinus. A praec.
 Καλῖω, pro καταλῖω, Hom.

Καλλείριον, τὸ, lilium, V. L.

Καλλείψω, relinquam, 1. sing. fut. 1. ind. act. *Æol.* pro καταλείψω, a καταλείπω.

Κάλλη, τὰ, vestes stragulae exquisitoris coloris, *inpr.* purpurei; (2) floris genus, ex quo fit color.

Καλλιβλέφαρον, α, τὸ, sc. φάρμακον, medicamentum ad pulchritudinem palpebrarum faciēns. Ex κάλλος et βλέφαρον.

Καλλιβλέφαρος, ον, pulcher, *Eur.*

Καλλιβόσας, α, ὁ, qui pulchram habet vocem, dulcisonus. 'Ο καλλιβόσας αὐλός, dulcisona, *Soph.* *Trach.* 640. Ex κάλλος et βοάω, clamo.

Καλλιβότρυς, υος, ὁ, ὅ, pulchros racemos habens. 'Ο καλλιβότρυς Νέρκισσος, *Soph.* *Æd. Col.* 682. Ex κάλλος et βότρυς.

Καλλίβωλος, ον, fertilis, pinguis. Φεύγιον ἄβυ καλλίβωλον, *Eurip.* *Or.* 1382.

Καλλιγᾶλνος, ον, serenus, pulcher. Α γαλήνη.

Καλλιγάμος, ον, pulchras nuptias habens, *Er.*

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut secundum alios Cereris, epith. Alii nutricem, alii pedissequam, Cereris voluit.

Καλλιγέφυρος, α, ὁ, ὅ, pulchro ponte junctus. Ex κάλλος et γέφυρα, pons.

Καλλιγῆτος, ον, nates formosas habens.

Epith. Veneris, Clemens *Alex.* ex Nicandro.

Καλλιγόμφος, ον, pulchris clavis compactus, *Er.*

Καλλιγόνος, pulchri generis, *Gl. V.*

Καλλιγαῖφία, ᾧ, eleganter scribo; (2) fucio.

Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans scriptura, scribendi pingive elegantia. A

Καλλιγράφος, α, ὁ, ὅ, qui eleganter scribit aut pingit; (2) librarius. Ex γράφω.

Καλλιγυναικίς, αικος, ὁ, ὅ, pulchris mulieribus abundans.

Καλλιδένδρος, ον, arboribus abundans, arborum copia pulcher. Epith. regionis.

Καλλιδίνης, α, ὁ, pulchre fluens, liquidus, epith. fluvii. Ξυνοῖδε πηνειὸς ὁ καλλιδίνης, *Eurip.* *Herc. Fur.* 368.

Καλλιδίδωρος, ον, cui pulcher currus, seu sella. Τὰς καλλιδίδωρος Ἀθαναίης ἐν κροκίῳ πέπλῳ, *Eurip.* *Hec.* 467.

Καλλιδόναξ, ἄκος, arundinibus abundans, epith. fluminis. 'Ιὺ αἰ ῥοαὶ τῇ καλλιδόνακος εἰσὶν Εὐρώτα μόνον, *Eurip.* *Hel.* 499.

Καλλιθεῖρα, ας, ἡ, quæ pulchram habet comam.

Καλλιθέριος, ον, pulchris capillis, *Er.*

Καλλιθαῖος, α, ὁ, frugifera olea. Ex ἰλαία.

Καλλιπεία, ας, ἡ, pulchritudientia, elegantia et ornatus sermonis, sermo ornatus.

Καλλιπείω, ᾧ, f. ἴσω, eleganter loquor, ornate et eleganter dico; καλλιπείηναι λόγῳ, dicta elegantibus vocabulis contexta. Ex κάλλος et ἴσω.

Καλλισπῆς, ἐς, facundus, *Ar.*

Καλλισπείω, ᾧ, fut. ἴσω, pulchre fabricor, ad-fabre facio. A

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλισπῆς, α, ὁ, ὅ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.

Καλλίκοκκος, α, ὁ, ὅ, pulchra habens grana, cui pulcher est acinus.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, qu. dic. collis pulcher, locus quidam anemissimus juxta Simoentem, fluvium Troadis. Ex κολώνος.

Καλλικόμοιο, gen. sing. *Ion.* pro καλλικόμῳ. A

Καλλίκομος, α, ὁ, ὅ, pulchram comam habens. Στίφναι καλλικόμαν πλόκαμον, *Eurip.* *Iphig. in Aul.* 1080. Ex κόμην.

Καλλικοτταῖος, ᾧ, cottabo venuste ludo, scite cottabizo. Τῷ καλλικοτταῖῳ κλητήρια τίθημι, *Soph.* *in Salmono.* Ex κότταβος.

Καλλίκριας, ἄτος, τὸ, pulchra caro, caro candida et subpinguis esuque jucundissima.

Καλλικροδέμενος, α, ὁ, ὅ, pulchram habens vitam. Ex κροδέμενος, vitta.

Καλλίκριτος, ον, eleganter structus, *Nonn.*

Καλλίκριτος, ον, pulchre strepens seu sonans.

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλικυρῖος, οἱ, expr. δῆλοι τὸν φυγάδων, *Suid.*

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πύδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.

Καλλίπυργος, α, ὁ, ὅ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus

nus; (3) pulchras choreas agitans; (4) tri-
pudiis se oblectans; (5) pulcher chorus.
Καλλιχόρος, υ, δ, Callichorus, nomen putei
celebris in Attica. Καλλιχόρον ἀμφὶ σιμένον,
Eurip. Suppl. 392. Καλλιχόρον εἰς εὐδω-
λίπσαι, Id. ibid. 619.
Καλλιχάρος, υ, δ, ἡ, pulchram regionem ha-
bens. Ex χάρω.
Καλλιόνυμος, υ, δ, ἡ, pulchrum nomen ha-
bens; (2) genus piscis siccissimi, Ern. Ex
δονμα.
Καλλιότης, ἡ, pulchritudo, elegantia. A
κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo oris, decor; (2)
cujusvis rei pulchritudo; (3) Veneris un-
guentum; (4) barba seu palearia galli gal-
linacei. A καλῆς.
Καλλοσύνη, ἡ, pulchritudo. Καλλοσύνης ἔκκεν,
Eur. Hel. 389. Κυκοσπότερ καλλοσύνας, Id.
Or. 1388.
Καλλόστρον, η, ον, pulcher.
Καλλόφυλλος, υ, δ, ἡ, pulchris foliis præditus.
Καλλοπύριον, υ, σὺ, ornamentum, Hes. καλ-
λοπύριον, τὰ, festum quoddam apud Athen.
Etym. A καλλίνω.
Καλλυντής, υ, δ, ornator, comptor; (2) tonsor,
Hes. A καλλύνω.
Καλλυντράν, υ, τὸ, omne instrumentum ad co-
mendum; (2) instrumentum quo verrimus,
scopæ; (3) spatula. A
Καλλύνω, pulchrum reddo, orno; (2) verro,
mundo; et (3) καλλύνωμαι, venustor; nitide
elegantique me habeo; (4) glorior, mihi
ipse placeo. Κρητίδα πηγῶν νέρεθ καλ-
λυντὶ πλάγῳ, Lycophr. 338. Χρυσῶ φαιδρῶ ῥέθῳ,
Ibid. 862. A καλλός.
Καλλωπίζω, f. ἰώω, decoro, elegantem et venu-
stam faciem facio, sed fere de curiosi nimis
studio ornandi, et sic etiam tropice; (2) orno.
Hinc καλλωπίζωμαι, orno me, glorior, mihi
placeo, artem ostento. Ex ὤψ. Hinc
Καλλωπία, ὤτος, τὸ, ornamentum, cultus;
(2) ἱερ. cultus superfluus, exquisitor; (3)
prætextus. (3) Καὶ ἡγόμενος εἶναι τὰδε καλλω-
πίασμα, App. Bell. Civ. 5, 56.
Καλλωπισμός, ὤ, δ, idem:
Καλλωπιστής, υ, δ, cultus (in vestitu) nimium
studiosus. Ab eod. Hinc
Καλλωπιστικός, ἡ, ὄν, ad comendum vel ornan-
dum aptus.
Καλλωπίστρια, ας, ἡ, cultus in vestitu nimium
studiosa; (2) ornatrix. Ab eod.
Καλλοῦμαι, δ, funambulus, Man.
Καλλοῦς, υ, δ, funambulus, Gl. V. et Pl.
(2) grallator. A κάλον et βαίω, incedo.
Καλοῖδάσκκαλος, υ, δ, honestatis magister, ho-
neste docens.
Καλέστρος, ον, beneficus, Man.
Καλοπῆς, ες, commodis moribus præditus, co-
mis, mitis. Ab ἥσος.
Καλόρις, τείχος, bene comatus, item júbatus,
de equo.
Καλοῖνυτος, υ, δ, ἡ, bene ominatus, auspica-
tus. Ab οἰωνίζομαι, auguro.
Καλοκάγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas et
honestas:
Καλοκάγαθικός, ἡ, ὄν, honestus, probus, inte-
ger. A
Καλοκάγαθος, υ, δ, ἡ, idem. Ex καλός, ε, et
ἀγαθός.
Καλοκοπία, ὤ, fut. ἴσω, ligna cædo, findo. A
κάλον et κόπτω, cædo.
Καλολογία, ἡ, idem quod καλλιλογία.
Καλόμορφος, ον, pulcher. A μορφή.
ΚΑΛΟΝ, υ, τὸ, lignum.
Καλοπύδιον, υ, σὺ, τὸ, ligneæ compedes.
Καλοπύδιον, υ, σὺ, pes ligneus, instrumentum
sutorum, forma calcei, norma. Ex κάλον
et πῦς.
Καλοποδιάκτης, υ, δ, αρ. Comic. Vide καλωπο-
διάκτης.
Καλοποιέω, ὤ, f. ἴσω, benefacio, bonum facio.
Καλόπους, ὀδός, δ, ἡ, pulchros pedes habens;
(2) ligneum pedem habens; (3) pes ligneus,
forma calcei cavi, norma sutoris. Ex καλός
vel κάλον, et πῦς.
Καλοπρόσωπος, ον, idem quod καλλοπρόσωπος.

ΚΑΛΟΨ, ἡ, ὄν, pulcher, formosus; (2) de-
cens, decorus, honestus, laudabilis, egre-
gius; (3) probus, bonus, æqui bonique
amans; (4) strenuus, fortis; (5) jucundus,
suavis. Hinc τὸ καλόν, ὤ, decus, ornamentum,
commodum; et conpar. καλλίων, pul-
chrior; superl. κάλλιστος, pulcherrimus; et
adv. καλόν, pulchre, belle, honeste. Τὸ κα-
λόν, idem. Τίττω' εἶναι τὸ καλόν πεφιλαιμένον,
Theocrit. 3, 3. Τὸ μὴ καλόν, quod inhones-
tum est, scelus, Soph. El. 1087. Vide κα-
θοπλίζω.
Κάλος, υ, δ, rudens, funis nauticus; usitatus
κάλως.
Καλοσῖθνος, υ, δ, ἡ, bene nutriens; (2) bene
nutritus, Hes. Ex τιβήνη, νιτρίτι.
Καλοσύπος, υ, δ, ἡ, ligna tundens. Ex κῶ-
λον et τύπτω.
Καλοφόρος, δ, qui ligna portat, calo, Ath.
Καλόφρων, ονος, δ, ἡ, benevolus; (2) bona,
honeste mente præditus. Ex φρήν.
Καλοπάζει, equum in gressum exsultantem ur-
gere, vulgo calloper; (2) summis pedibus
et molliter incedere.
ΚΑΛΠΗ, ης, ἡ, urna, situla, hydria, urceus.
Hinc
Κάλπις, ἴδος, ἡ, idem:
Κάλπιον, υ, τὸ, genus poculi:
Κάλπος, poculi genus, Hes.
Καλύβη, ης, ἡ, casa, tugurium, gurgustium; (2)
caverna; (3) cella. A καλύπτω.
Καλύβιον, υ, τὸ, tuguriolum, casula, gurgustio-
lum. Dim. a καλύβη.
Καλυεῖται, υ, δ, qui in tugurio habitat.
Καλυεσσίω, αἰ, et καλυεσσιόωμαι, gurgustia
seu casas facio. Ex καλύβη et ποίω.
Καλυθεῖς, υ, δ, thalamus; (2) ex velis obductis
facta scena, Hes. A καλύβη.
Καλύκίζω, fut. ἴωω, floreo, Hes. A κάλυξ.
Καλύκισον, υ, τὸ, calyculus. Ab eod.
Καλυκοσφύανος, ον, coronam e rosis recentibus
gerens. A κάλυξ.
Καλυκώδης, εος, δ, ἡ, calyce intectus. Ab eod.
Καλυκώπις, ἴδος, ἡ, roseam, i. e. pulchram, fa-
ciem habens.
Καλυμμα, τὸ, velamen, tegmen. Ἐκ καλυμ-
μάτων, semoto velamine, amotis vestibus.
Δεῖξω γὰρ τὰδ' ἐκ καλυμμάτων, Soph. Trach.
1078. A καλύπτω.
Καλυμνέτιον, υ, τὸ, parvum tegmen. Dim.
Καλυντήρια, τὰ, festum ap. Athenienses,
E. M.
Καλύξ, ὤκος, ἡ, calyx, flos rosæ nondum aper-
tus; (2) omnis folliculus, seu omne puta-
men, quo aliquid continetur; (3) orna-
mentum muliebri; (4) nomen herbæ. A
καλύπτω.
Κάλυξ, calyx rosæ; (2) ornamentum quod-
dam e rosis, Hes. Quasi e καλύσσω, quod
esset ἱερό.
Καλυπτήρ, ἥρος, δ, tegmen, operculum; (2)
tegula, imbrex. A καλύπτω.
Καλυπτήριον, υ, τὸ, operimentum. Ab eod.
Καλυπτός, ἡ, ὄν, opertus, tectus; (2) active,
qui vel quæ tegit, tegens. Καὶ καταρῖνις
μηροὶ καλυπτός ἐξικνίοντο σιμιλῆς. Καλυπτός
est pro καλυπτός, Soph. Antig. 1010. Ab
eod.
Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebri;
(2) tegumentum, operculum quodvis.
Καλύπτρη, acc. sing. Ion. pro καλύπτραν.
ΚΑΛΥΠΤΩ, fut. ψω, tegero, operio, velo. Τί δέ
με δεῖ καλύπτειν πύλαις εἴερα; Eur. Andr.
832. Καλύψαι τινα τάρω, sepelire. Εἰαγ-
γίλιον κικαλυμμένον, 2 Cor. 4, 3.
Καλύψω, aor. 1. inf. act.
Καλυσίω, purpureo colore tingo; (2) alta
mente cogito, alto animo verso. A
ΚΑΛΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal quo purpura
tingitur. Hinc
Κάλχιν, υ, τὸ, purpura κάλχη tincta.
Καλῶ, fut. 1. ind. act. Att. pro καλίσω.
Καλώδιον, υ, τὸ, funiculus nauticus; (2) quivis
funiculus. A κάλω.
Καλωποδιάκτης, υ, δ, qui consecratur pulchros.
Ex καλὸς et δίακτος. Vide καλωποδιάκτης.

Καλωπός, ἡ, ὄν, pulcher aspectu. Ex ὤψ.
ΚΑΛΩΝΣ, ως, vel ω, δ, rudens, funis nauticus.
Πάντα κάλων κινεῖν, Proverb. Vide ἱζικί.
Ἐκ τῶδ' ἀναλύμεθα περηνήντην κάλων, Eurip.
Med. 770.
Καλῶς, adv. pulchre, recte, honeste.
Καλωσφύρος, υ, δ, ἡ, qui funes conficit. Ex
κάλως et σφύρα.
Καμακίας, υ, δ, ut καμακίας σῖτος, frumenti
genus, fortasse a magnitudine, quod perti-
cam æquet. A κάμαξ, pertica. Unde
Καμάκινος, υ, δ, ἡ, qui ex pertica est.
Καμακίς, ἡ, ornamentum muliebri capitis.
ΚΑΜΑΣ, ἄκος, ἡ, vitis pedamentum, palus; (2)
pertica; (3) contus; (4) lignum bastæ,
Æsch. Agam. 66. (4) πολλὰ παλαίσματα...
διακναιόμενης κάματος, Æsch. Agam. 63, 66.
Ἄλλαι δὲ κάμακα θρηκίαν θάμναται, Eurip.
Hec. 1155.
ΚΑΜΑΡΑ, ας, ἡ, camera seu camera; proprie
tectum arcuatum, deinde, quicquid tale
tectum habet, ut carpentum, vehiculum,
navis, pars auris juxta foramen. Hinc
Καμαρεύω, laboro, labore me fatigo; (2) ad-
quiro, accumulo, Hes.
Καμεῖον, υ, τὸ, cerebri pars supra communem
meatum fornicis modo superinducta.
Καμαρίς, ἡ, ornamentum quoddam muliebri.
Καμαροειδής, εος, δ, ἡ, fornicis habens figuram,
cameratus. Ex καμάρα et εἶδος.
Καμαρῶν, fornicio, Gl. V. A καμάρα. Hinc
Καμαρῶμα, ὤτος, τὸ, fornicatio, fornix.
Καμαρῶσις, εως, ἡ, cameratio. Ab eod.
Καμαρωτός, ἡ, ὄν, fornicis habens formam,
fornicatus; exinde currus cum tecto, &c.
Ab eod.
Καμαρῶστω, pro καταμαρῶστω, Hes.
ΚΑΜΑΣΓΝΕΣ, vel καμασῆνης, ων, οἱ, pisces qui-
dam marini.
ΚΑΜΑ'ΕΣΩ, moveo, Hes. (2) torqueo, vibro.
Καμασῆδον, adv. laboriose, Man. A κάματος.
Καμασῆδός, ῶς, ὄν, laboriosus; (2) defessus, de-
fatigatus. A κάματος.
Καμασῆδως, adv. laboriose, ægre.
Κάματος, υ, δ, labor, fatigatio: (2) id quod
labore partum est; (3) morbus. A κάμα, ων,
Il. 10, 98.
Καμάτω, ὤ, fut. ὤσω, laboro, fatigo, fatisco;
(2) delasso, Gl. V. A κάματος.
Καματώδης, εος, δ, ἡ, laboriosus; (2) gravis.
Καμβάινω, Æol. pro καταβαίνω, descendo: vel
potius cesso, nam Hesychius interpretatur
κάμειν, παύσθαι. Καμβάινει μὲν γλῶσσαι, cessat
mea lingua, Bion. Idyl. 4, 9.
Καμβολίη, ης, ἡ, vox Ion. calumnia, crimen. A
καταβολή.
Κάμβωλον, δέροντι, aor. 2. ind. act. Æol. pro
κατιμβάλομαι, a κατιμβάλλω.
Κάμει, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔκαμει,
a κάμνω.
Καμεῖται, elaboravit, 3. sing. fut. 1. vel 2. ind.
med.
Καμηλαῖον, υ, τὸ, vel καμηλαῖον, pileus.
Quasi ex καῖμα, æstus, et ἱαῖναι, colibeo.
Καμήλιος, εἰω, εἰω, camelinus. A καμήλος.
Καμηλέμπορος, υ, δ, negotiator, qui camelis
merces vehit. Ex κάμηλος et ἔμπορος.
Καμηληλάστια, ας, ἡ, camelorum agitatio:
Καμηληλάστης, υ, δ, cameli vel camelorum agi-
tator. Ex κάμηλος et ἱαῖναι.
Καμηλίω, camelo similis sum, imitor cam-
elum.
Καμηλίστης, υ, δ, cameli agitator vel curator.
Καμηλοκόμος, υ, δ, idem. A κομία.
Καμηλοπάροδλος, εως, ἡ, camelopardalis.
ΚΑΜΗΛΟΣ, υ, δ, ἡ, camelus, animal.
Καμηλοτροφέω, camelos alo. A τρέφω.
Καμηλωτή, ἡς, ἡ, sc. δορά, pellis cameli.
Κάμητε, 2. pl. aor. 2. conj. act. v. κάμνω.
ΚΑΜΙΑΟΣ, υ, δ, funis nauticus quo nautæ
utuntur ad ancoras jaciendas.
Κάμιναιος, αἰα, αἰον, ad caminum pertinens.
Καμινία, ας, ἡ, opera quæ navat ad cami-
num. A καμινίω. Unde
Καμινωτής, υ, δ, in camino excoquens, ad for-
nacem laborans.

Καμινιότης, ἥρος, ὁ, idem.

Καμινιούτρια, ας, ἡ, quæ circa caminum seu fornacem laborat; (2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A

Καμινίου, fut. εἶσω, in camino excoquo seu candefacio. A κάμινος.

Καμινίτης, υς, ὁ, ἄρτος, panis in camino coctus. Ab eod.

Καμίνιον, υ, τὸ, parvus caminus, parva fornax. Dim. ab eod.

Καμινιούτης, υς, ὁ, furnarius, *Gl. V.* A καίω, ντρο.

ΚΑΜΙΝΟΣ, υς, ὁ vel ἡ, caminus, fornax, furnus; (2) *ap. Eccles. Script.* ignis, flamma, æstus, ardor. Hinc

Καμινὸν, ὤς, ὁ, fuligine camini oppleta.

Καμινώδης, εὐς, ὁ ἢ ἡ, fuliginosus.

Κάμμος, κάμμος, ὁ, et

Κάμμος, κάμμος, τὸ, squillæ marinæ et cancerorum genus; (2) aconiti genus.

Καμμάριον, α. 1. inf. act. *Æol.* pro καταμάριον, a καταμάριον.

Καμμάτα, ὧν, τὰ, edulia quædam Laconica.

A κάπτω, comedo.

Καμμάτις, ὧν, αἱ, idem et ab eo ipso.

Καμνί, νίτην, *Æol.* pro κατὰ μὲν.

Καμνίνιον, πρæs. inf. act. *Æol.* pro καταμνίνιον.

Καμνίς, et νῆς, *Æol.* pro ἡμίς.

Καμνίσσον, per medium, *Æol.* pro κατὰ μέσον.

Καμνίξος, *Æol.* pro καταμνίξος, a καταμνίνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

Καμνόνιον, ης, ἡ, *Æol.* et *Ion.* pro καταμνόνιον.

(3) ἔχουσι διὰ λόγῳ κάμψαι κατὰ, declinare mala, *Eurip. Suppl.* 748.

Καμπύλαυχον, υνος, ὁ, inflexum collum habens.

Καμπύλη, ης, ἡ, sc. βακτηρία, baculus curvus; item lituus, *Ph.* A καμπύλος. Unde

Καμπυλιάζω, fut. ἄσω, inflecto.

Καμπυλόγραμμος, υς, ὁ ἢ ἡ, curvis lineis circumscriptus. Ex γραμμή.

Καμπυλόεις, ἑσσσα, ὅς, recurvus. Ab eod.

Καμπύλωμαι, curvor, inflector. A κάμπτω.

Καμπυλόπτερος, ὧν, obliquam puppim habens. A πτερόν.

Καμπυλόρην, υνος, ὁ ἢ ἡ, aduncum nasum habens. A ῥίς.

Καμπυλόρηνος, ὧν, idem.

Καμπύλος, ὤλη, ὤλον, curvus, inflexus. A κάμπτω.

Καμπυλοσάλπιστοι, cornicines, *Ph.* A καμπύλη et σάλπιξ.

Καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.

Κάμψα, ης, ἡ, capsula viminea. A κάμπτω.

Καμψάνης, υς, ὁ, vas olearium. Ab eod.

Κάμψη, 3. sing. a. 1. conj. act. v. κάμπτω.

Καμψιδάουλος, υς, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. in dialo reciprocans; (2) volubilis, cito percurrens aliquid. Ex κάμπτω et διαολος.

Καμψίον, υς, τὸ, idem quod κάμψα.

Καμψίγος, υς, ὁ ἢ ἡ, flectens caudam. Ex κάμψις et ἰσός, cauda.

Καμψίστος, πδος, ὁ ἢ ἡ, curvos pedes reddens, epith. *Furiarum*, *ap. Æsch.*

Κάμψις, εως, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus, flexura, anfractus, de via. A κάμπτω.

Καμψόδυνος, υς, ὁ ἢ ἡ, flectendo vel inflexu frequenter dolens; (2) incurvatus dolore. Ex κάμψις et δύνω.

Καμψός, ης, ὁ, inflexus, curvus. A κάμπτω.

Κάμψον, τος, mortuus, aor. 2. part. verbi κάμνω.

Καὶ οἱ ὄντινθε καμίντας ἀνθρώπους τίνασθον, *Il.* 3, 278. proprie est vita functos. Εἰδῶλα καμίντων, *Id.* *Ibid.* 23, 72. et *Odys.* 11, 475.

Κῆν, et in. Ex καὶ et ἰν, vel ἰαν, etsi, quamvis, tametsi.

Κῆν γῆν, saltē.

Κανάνιος, *Vid.* καννάβιος.

ΚΑΝΑΒΟΣ, υς, ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram vel linum circumlinunt; (2) homo corpore emaciato, ut venæ emineant; (3) κανάβοι, fontes multiplicibus rivulis sparsi.

Κανάβρον, υς, τὸ, currus ex storea. A κάννη.

Κανάβρι, exinanire, exhaurire. *Vid.* ἰκκανάβρι.

Καναστραία, ὧν, τὰ, vasa quædam cava, *Suid.*

A κάνης. Unde

Κάναστρον, υς, τὸ, canistrum; (2) cochlear.

Κανάχης, *adv.* cum strepitu, *Æschyl.*

Καναχίω, ὧν, fut. ἡώω, resono, strepitum seu crepitum edo. A καναχή et ἡχος.

Καναχή, ης, ἡ, crepitatio, sonitus, cantus. Αὐλὸς ἰάχων καναχὴν, *Soph. Trach.* 641. Καὶ σφας ἰσίδων πολλῶν ῥέμματα προσηγομένους, χρυσὸν καναχὴν, χυπέροσπλαις, aureorum armorum crepitu, *Id.* *Antig.* 128. A præc.

Καναχηδὸν, *adv.* cum strepitu. Ab eod.

Καναχηδόν, *adv.* idem et ab eod.

Καναχηδόν, *adv.* idem et ab eod.

Καναχίω, resono, strepo. Τῶν δ' ὑποστυομένων καναχίει πῶς εὐρεῖα χθών, *Hesiod. Scut.* 337. A καναχή.

Καναχός, streperus, clamosus, *Nic.*

Κανάουλος, υς, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caseo, et melle. A κἀνδουλος.

Κανδύκη, ης, ἡ, Persica vestis. A κἀνδους.

Κανδύλαι, et κανδύσαναι, seu κανδύτανες, et κανδύταλις, vestimenta, pretiosorum vestimentorum repositoria. Ab eod.

ΚΑΝΔΥΛΟΣ, υς, ὁ, idem quod κἀνδουλος.

ΚΑΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Persicum.

Κανῖν, aor. 2, inf. act. verbi καίνω.

Κάνιον, idem quod κανόν.

Κανίσιο, canistri, gen. sing. *Ion.* pro κανίς, a Κάνιον, et κανών, canistrum, cista. A κάνης.

Κανῖν, aor. 2, inf. act. *Dor.* et *Æol.* pro κανῖν, a καίνω.

ΚΑΝΗΣ, ητος, ὁ, canistrum, calathus.

Κανήτιον, υς, τὸ, parvum canistrum. Dim.

Κανηφορεῖν, canistrum ferre in sacris.

Κανηφορία, ας, ἡ, gestatio canistri in sacris.

Κανηφόρος, υς, ὁ ἢ ἡ, canistrum ferens; Canephora, virginis sacra portantes, *Cic. in Ferr.* 4, 5. Ex κάνης et φέρω.

Κανηφόριον, *ap. Ammon.* tremo. A κάνθαρος. Sed vox corrupta videtur a πανθαρίζω, *Ern.*

Κανηφόριον, υς, τὸ, parvus cantharus. Dim.

Κανθάριος, vel κανθάρεος, seu κανθαρίος, vitis genus. Hinc

Κανθαρίτης ὄνος vinum cantharites.

Κανθαρίς, ἴδος, ἡ, scarabæus frumentum rodens; (2) insectum alatum virosum causticum, e muscarum genere, vulgo musca Hispanica. A

ΚΑΝΘΑΡΟΣ, υς, ὁ, scarabæus; (2) cantharus, poculi genus; (3) piscis quidam littoralis; (4) nota in lingua Apidis; (5) navigii genus.

Κανθήλα, ὧν, τὰ, elitellæ. A κανθήλιος.

Κανθήλιος, υς, ὁ, sc. ὄνος, asinus magnus; (2) bardus, stolidus. A κάνθος.

Κανθίς, ἴδος, ἡ, asella. Dim. ab eod.

ΚΑΝΘΟΣ, ὤς, ὁ, oculi angulus, birqueus; (2) canthus, ferrum quo rotæ vincuntur.

ΚΑΝΘΩΝ, υνος, ὁ, asinus.

Κανίσκιον, υς, τὸ, parvum canistrum. Dim. a κάνης.

Κάνιστρον, υς, τὸ, canistrum, *Hes.* Ab eod.

ΚΑΝΝΑ, vel κάννη, ης, ἡ, canna, storea.

Καννάβιος, ἰνῃ, ἰνον, ex cannabe factus, stuppeus. A

ΚΑΝΝΑΒΙΣ, et κάνναβος, cannabis, stuppæ. *Angl. HEMP.*

Καννίσσας, *Æol.* pro καταννίσσας, aor. 1. *apud Hom. Odys.* 15, 463. A καταννίω.

Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάννα.

Καννησταιός, ὤς, ὁ, qui storeas seu tegetes conficit, *Pollux.* Ex κάννη et ποίω.

Κάννομος, *Æol.* pro κατάννομος, legitima.

Καννάρεχης, υς, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canones in vigiliis excitat. Ex κανὼν et ἄρχω.

Κανόνις, υς, ὁ, et plur. κανόνια, *apud Hipp.* quibus ventres velut ad canonem sive regulam exacti sunt, h. e. substricti, non prominentes. A κανὼν. Unde

Κανονίζω, fut. ἴσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo; (2) per certas regulas seu canones constituo aliquid, veluti κανονίζεσθαι, *ap. Gram.* dicitur de regulari forma declinandi et conjugandi; (3) in canonem scripturarum refero aliquid; (4) concinno, modolor. *Γῇ πύρα τὴν ἐνέργειαν φαρμάκων κανονίζειν, Diosc.*

Κανονικός, ης, ὁ, canonicus, regularis, regulæ consentaneus; κανονικοὶ vocantur a Pythagoreis harmonici, qui primas in iudicando partes, longeque ratas maxime rationi ascribunt; (2) in canonem Scripturæ relatus. A κανὼν.

Κανονικῶς, *adv.* regulariter, rite, secundum regulam et normam.

Κανόνιον, υς, τὸ, lignum cui in navibus cataphractis tabulæ incumbunt; (2) libellus, seu quodvis tractatus seu operis genus. Dim. a κανὼν.

Κανόνις, ἴδος, ἡ, scriptorium instrumentum, quo utuntur elegantius scripturi; (2) librorum seu chartarum volumen. Ab eod.

Κανόνισμα, ἄτος, τὸ, regula. A κανονίζω.

Κανονισμός, norma, *Man.*

Κανὼν, τὸ, et plur. κανῶν, canistrum, canistra.

Κανυόδατος, *Æol.* et *Dor.* pro ἡνυόδατος.

Κανυσίνος, ὧν, canusina pænula, item pænula quæcunque, sc. φανίλης.

Κανυστρον, τὸ, idem quod κάναστρον, *Poll.*

ΚΑΝΩΝ, ὄνος, ὁ, proprie examen in libra; (2) regula, norma, unde iudices, quorum iudicium in aliquo genere sequimur; item, excellentes in aliquo genere κανόνες dicti; (3) calamus, circa quem textores fila involvunt; (4) virgula, quibus olim filyceos tenebant; (5) palus, seu lignum erectum, mensura saltus omninoque mensura et portio

tio certa alicui attributa; (6) tributum statum, formula tributi; (7) decreta conciliorum ad mores pertinentia; (8) psalmus et cantus certis diebus ordinarie cantari solitus; (9) catalogus librorum divinarum, item, hominum certo collegio adscriptorum, unde et ordo clericorum. Vide *Ern.* (10) norma. *Δαμπερά μὲν ἀκτὴς ἡλίου, κανὼν σαφῆς, splendidus quidem radius solis, norma recta, id est, quo clare et perspicue omnia recuntur. Cave distinctionem ponas post ἀκτὴς, ut in vulgatis editionibus, Euripid. Suppl. 650.*

Κανωπιδόν, ἡ, τὸ, pityusa, herba. A ΚΑΝΟΠΟΝ, ἡ, τὸ, sambuci flos. Κᾶξ, Æol. pro ἡ.

Κᾶξῃγριε, exciavit quoque, Æol. pro ἡ ἱξῃγριε, 3. sing. imp. vel a. 1. ind. act. v. ἱξῃγριε.

Καπῶναξ, nomen partis in curru, Poll. A. Κάπτων, ἡ, præsepe; (2) rheda; (3) pars quædam currus; (4) galea e pilis. A καπῶν.

Καπῶνιός, unde καπῶνικώτερα, magis satiantia, grandiora; (2) curulus.

Κάπασιλῶν, pro καὶ ἐκασπιδῶν. Ἡ κῆπασιλῶν ὁδὸς ἐκπῆρχη Θραυῆς; Soph. Antig. 752.

Κᾶπιτα, Æol. pro ἡ ἐπίσιτα, et postea.

Καπίλειον, idem quod καπνίλειον.

Κᾶπτω, ἡ, fossa, fovea, scrobs, sepulchrum. Σπύσσον κοίλῃν κᾶπτω τὴν ἰδίῃν τῶδε, Soph. Aj. 1184. A σκάπτω, fodio, (vel potius a κάπτω, capio, Ern.)

Καπίταλις, ἡ, sc. αὐλὴ, palatium Capitolinum, Ep.

Καπυρετής, ἡ, ὁ, pabuli inventor, Strabo.

Κᾶπη, ἡ, præsepe; (2) pabulum equis in præsepi appositum. A κάπτω.

Κάπηθεν, adv. a præsepi, Suid.

Κάπηλῖα, ας, ἡ, ars cauponaria; (2) cauponatio, ipsa cauponando actio.

Καπηλῖον, ἡ, τὸ, caupona, popina, taberna.

Καπηλευτής, ἡ, ὁ, nundinator, Gl. V. A.

Καπηλεύω, fut. εύω, cauponor, cauponariam exerceo; (2) nundinor, cauponor, callide et avare tracto. A κάπηλος.

Καπηλικός, ἡ, ὁ, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλική, ἡ, sc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, adv. cauponum more; (2) fraudulenter, dolose.

Καπίλιον, ἡ, τὸ, taberna. A κάπηλος. Unde Καπηλῖς, ἴδος, ἡ, quæ cauponariam exercet, copā.

Καπηλῶδης, ἡ, ὁ, qui cauponam subinde ingreditur; ganeo, tabernarius. Ex δύω.

Καπηλῶς, adulteratum. A

ΚΑΨΗΛΟΣ, ἡ, ὁ, caupo; (2) institor, cujusque rei propola.

ΚΑΨΗΡΙΑ, τὰ, placenta genus, Suid.

Κᾶψι, Æol. pro ἡ ἐψι, et in.

Καψῖνη, ἡ, mensura duarum cotylarum Atticarum capax. A ψῖθος, dolium.

Καπνῖα, fumigo, suffio, Poet. pro καπνῖα.

Καπνῖλαιον, τὸ, resina sponte profluens, e καπνός, quia igni admota multum fumi edit.

Κάπνη, ἡ, ἡ, caminus, fumarium. A καπνός.

Καπνῖα, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπνῖα, ἡ, ὁ, fumus; (2) lapis ex jaspidium genere; (3) vinum vile, vappa. Ab eod.

Καπνῖα, ὡ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνηλός, ὁ, fumidus, Nic.

Καπνίζομενος, part. pass. verbi

Καπνίζω, fut. ίσω, fumum excito; (2) ignem accendo; (3) infumo, fumigo, fumo inficio; (4) fumo; (5) ignem accendo convivii gratia. Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, ἡ δειπνῶν ἴλοντο, Il. 2, 399.

Καπνῖον, ἡ, τὸ, parvus fumus. Dim. a καπνός.

Κάπνισις, εως, ἡ, idem quod

Κάπνισμα, ἄσος, τὸ, infumatio; (2) thus, incensum. A καπνίζω.

Καπνιστός, ἡ, ὁ, fumigatus, infumatus.

Καπνῶδεκ, ἡ, ἡ, funarium. A καπνός et δέχομαι.

Καπνῶδεξιον, ἡ, τὸ, idem. Ex iisdem.

Καπνῶδεχνη, ἡ, ἡ, idem et ex iisdem.

Καπνῶδεχρον, ἡ, τὸ, idem et ex iisdem.

Καπνόμε, ἡ, fumo. Κερῶνιν δῖμας καπνῶτ' ἐκ κλιμάκων ὁρδιστάτων, Eurip. Suppl. 496.

Ἡ νῦν καπνῶται, Id. Troad. 8. Οἰκτρά γε τύχα πόλεως, ἡ καπνῶται, Id. Ibid. 584.

Καπνοποιός, ὁ, magnum fumum edens.

ΚΑΙΝΟΣ, ἡ, ὁ, fumus; (2) ignis; (3) fumaría, herba quædam. Angl. fumitory.

Καπνοσφάντης, ἡ, et καπνοσφραντής, ἡ, ὁ, fumi olfactor, sordidus et præparcus.

Καπνοτομία, ἡ, fumipara, Apollin.

Καπνῆχος, ἡ, ὁ, tubulus per quem fumus exit.

Ex καπνός et ἔχω.

Καπνῶδης, εως, ὁ, ἡ, fumosus, fumidus; (2) nebulosus; (3) fæulentus. A καπνός.

Κάπος, ἡ, ὁ, flatus, spiritus; (2) cortex palmæ, in quo fructus latet et primum germen.

Καππῆριον, ἡ, τὸ, parva capparis, frutex et fructus. Dim. a

ΚΑΨΗΡΙΑ, εως, ἡ, capparis, frutex spinosus.

Καππαῖς, 3. sing. præ. ind. act. Æol. pro καππαῖται.

Καππῖδιον, per campum, Æol. pro κατὰ πῖδιον.

Κάππισι, decidit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Æol. pro κατίσσι, a verbo καταπίστω, pro κατὰπίτω, decido. Κάππισον ἐν λήμῃ, Il. 1, 593, decidi.

Καπποφόρος, ἡ, ὁ, ἡ, Kappa ferens inustum vel quocumque modo impressum. Ex Κάππα et φέρω.

Καππυρίσσα, aor. 1. part. act. f. g. Æol. pro κατὰπυρίσσα, a καπυρίζω.

Κάπραινα, ἡ, ἡ, libidinosus. A κάπρος.

Καπρῶς, ὡ, subo, velut sus aprum appetens, prurio. Ab eod.

Καπρία, αἱ, carnes in genitali cameli prominentes, Suid. Ab eod.

Καπρία, ας, ἡ, virus ex genitalibus scropharum. Ab eod.

Καπρία, ὡ, subo, prurio. Ab eod.

Καπρίζω, idem et ab eod.

Κάπριος, ἡ, ὁ, aper; (2) rostrum navis. Ab eod.

Κάπριος, ἡ, ὁ, ἡ, aprugus; ut καπρίες πρῶται, aprorum instar rostratas proras.

Καπρίσκος, ἡ, ὁ, piscis quidam, qui et Mys appellatur, Athen.

ΚΑΨΡΟΣ, ἡ, ὁ, aper, verres; (2) virilia.

Καπρῶγος, ὁ, ἡ, apri vorus, Hes.

Καπρῶφύλαξ, ὁ, caprarum custos, Ep.

Καπρῶς, idem quod καπρῶς, V. L.

Καπρῶς, idem quod καπρῶς.

ΚΑΨΤΟΣ, repetitis identidem et interpellantibus morsibus appeto, et vellicatim carpta demitto: hinc edo, avido edo, mordeo. Ὅλην ἐνέκαψε περικυκλίσας τοῦ ποδοῦ, Aristoph. Pac. 7.

Καπύρια, et καπυρίδια, τὰ, crustula, placenta genus.

Καπυρίζω, f. ίσω, clare et sonore rideo, cachinnor; (2) gulæ indulgo et ventri servio.

Κάπυρις, ἡ, tunica Persica manuleata.

Καπυροίμαι, ἡ, torreo, calidus vel fervidus sum, Strabo, lib. 4. A

Κᾶπυρὸς, εἰς, ὁ, ὁ, torridus, adustus; (2) efflans, expirans. A καπνός. Hinc

Καπυρός, calidum, fervidum reddo.

Κᾶπυ, flo, expiro, ut hinc sit a. 1. ἐκάπυσσε, efflavit, ap. Hom. Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε, Il. 22, 467. A κάπτος.

Κάπυ, idem; (2) antiquitus, capio, Ern.

Κάπφαλας, ad clavos cassidis, Æol. pro κατὰ φάλαρα, Il. 16, 106.

Κάπυν, ὡ, capo, gallus castratus.

Κᾶρ, pro κάρα, caput; ἔπι κάρ, in caput.

ΚΑΡ, Καρός, ὁ, Car, gentile; (2) mancipium Caricum, homo nauci. Κάρε, Cares, Καρία, Caria regio.

Κᾶρ, τὸ, caput; (2) vertex; (3) tota facies. A κᾶρην.

Κάρα, pro κάρατα. τῷ καὶ ἀπὸ ῥίζης ἐκατὸν κάρα ἐξεπύφκει, Homer. Hymn. in Cererem, 12.

Κᾶρῶν, ἡ, τὸ, parvus carabus; (2) navicula, in Lex. Vulg. Dim. a κᾶραβος.

Καράβουδης, εως, ὁ, ἡ, carabi speciem habens. Ex κᾶραβος et ἴδος, forma.

Καράβοπροσωπος, ὁ, carabi formam habens.

ΚΑΨΑΒΟΣ, ἡ, ὁ, carabus, animal marinum e cancorum genere.

Καράβουδης, εως, ὁ, ἡ, e caraborum genere.

Καράδοκῖα, ὡ, fut. ἴσω, specto, capite quasi ad videndum exserto seu elato; (2) exspecto.

Καράδοκῖς ὄντων φρόντισμα Ἀργείων ἐξῆν κάλας, Eur. Tro. 93. Ἐπαράδοκῃσιν εἰς ἐμὴ ἡ βαλὴ πάλιν, Aristoph. Eq. 660. Ex κάρα et δοκέω.

Hinc

Καράδοκῖα, ας, ἡ, spes, expectatio.

Καράβουδῖα, ὡ, gravedine capitis laboro. Ex κάρα et βάρος.

Καράβουδῖα, ὡ, idem et ex iisd.

Καράβουδῖα, ἡ, τὸ, cuculla, Gl. V. qu. ex κάρα et κάλλος, (vox aut Latina aut barbara.)

Καράβουδῖς, ἡ, ὁ, caput rescans.

Καράβουδῖς, ἡ, ὁ, capitalis. Μέρος καράβουδῖς, Eur. Rh. 818. A κᾶρην.

Κάρανος, ἡ, ὁ, dominus, qui summo cum imperio præest, caput reliquorum. A κάρα.

Καράνῶν, ὡ, fut. ὠσω, summam dico, narro; (2) absolvo. A κᾶρην.

Καράτομία, ὡ, fut. ἴσω, caput amputo. Χρῆν καράτομῃν ἔξιφι, Eur. Rh. 585.

Καράτομία, ας, ἡ, capitis amputatio.

Καράτομος, ἡ, ὁ, ἡ, qui caput amputat, caput abscindens. Ex κάρα et τέμνω.

Καράτομος, ἡ, ὁ, ἡ, cui caput amputatum est. Γοργὼν ὡς καράτομος, Gorgoni capite truncatæ, Eurip. Alc. 1121. Ex iisd.

Καράβουδῖς, et καράβουδῖς, et καράβουδῖς, Carice ac barbare loqui, Hes.

Καράβουδῖς, ἡ, ὁ, Barbarus, Æsch. Agam. 1070.

ΚΑΡΒΑΤΙΝΗ, ἡ, ἡ, vile et rusticum calceamentum.

Καράβουδῖς, ἡ, ὁ, ἡ, admodum parvus, ita ut etiam e nasturtio excuspat, quo vitam toleret. Ex καράβουδῖς et γλύφω.

Καράβουδῖς, cardamum imitor; (2) aspero vultu sum, aspere intueor.

Καράβουδῖς, ἡ, ἡ, herba nasturtio similis, cardamine. A κᾶρην.

Καράβουδῖς, ἡ, ὁ, ἡ, idem et ab eod.

ΚΑΨΑΜΟΝ, ἡ, τὸ, nasturtium. Angl. cresses.

Καράβουδῖς, ἡ, τὸ, cardamomum, planta aromatica. Ex καράβουδῖς et ἄρωμα, quia utriusque simile.

Καράβουδῖς, ἡ, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara, ap. Ammon.

ΚΑΡΔΑ, ας, ἡ, cor; (2) animus; (3) os ventriculi; (4) affectus, appetitus; (5) me dulla arboris; (6) alveus clepsydre. Hinc

Καρδιῶν, ἡ, ὁ, ad cor pertinens; (2) cardiacus, cui cor vel potius os ventriculi dolet.

Καρδιαλγία, dolore cordis affici. A

Καρδιαλγῆς, εως, ὁ, ἡ, cui cor dolet; (2) cordis dolorem adferens. Ab ἄλγος. Hinc

Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis, vel potius oris ventriculi.

Καρδιαλγῖος, ἡ, ὁ, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem invehens.

Καρδιῶν, ὡ, cordis dolorem sentio, seu potius dolorem ventriculi. Hinc καρδιῶντα, apud Nic. pro καρδιῶντα, καρδιῶντα.

Καρδιῶντα, ἄσος, τὸ, capitis gravedo, vox Ionica, Erotianus. Ex κάρα et δινίσθαι.

Καρδιοβελτίσθαι, corde vulnerrari, contristari, Hes. Ex καρδία et βελή.

Καρδιοβόλος, ἡ, ὁ, ἡ, cordi noxius. Καρδιοβόλα βρώματα, Aret. Ex iisd.

Καρδιογνώστης, ἡ, ὁ, qui corda novit, abditorum animi recessum scrutator. Ex γνώσκω.

Καρδιοστομία, ὡ, fut. ἴσω, cordis dolore vexor; (2) animo angor.

Καρδιαλγία, ὡ, fut. ἴσω, cor extraho vel evello. Τὰ ἔγκρατα ἐκαραῶν ἡ καρδιαλγία, Luc. Ab ἔλλω.

Καρδιαλγία, ας, ἡ, cordis extractio seu evulsio.

Καρδιοφύλαξ, ἄσος, ὁ, ferreum tutamen pectoris apud Romanos.

Καρδιῶν, ὡ, f. ὠσω, vulnero. Pass. καρδιῶσθαι, Hes. καρδιῶσθαι, de victimis, qu. dic. cor laniare, apud Etym. victimæ cor adipe tectum igni imponere, infin. aor. 1. med. καρδιῶσθαι. A καρδία.

Καρδιαγῆδος, ἡ, ὁ, dolor ventriculi. A

2 X Καρδιῶσσω,

καρδίωσσι, et καρδιάντω, ventriculi dolorem sentio. A καρδιά.
Καρδοστειν, υ, τὸ, capistrum, quo servi pin-sentes aut farinam subigentes a comedendo arcebantur.
Καρδοστογλήφως, υ, ὁ ζή η, qui alveos seu mac-tras sculpti seu conficit. A γλήφω.
ΚΑΡΔΟΠΟΣ, υ, η, mactra, alveus, in quo farina subigitur.
Κάρη, τὸ, inclinabile, caput.
Καρή, tonsus sis, 3. sing. aor. 2. conj. pass. v. κείρω.
Κάρηα, ἄτος, τὸ, caput. A κάρη.
Καρηβαράν, capite gravari. A seq.
Καρηβάρα, ᾤ, fut. ἴσω, gravedine capitis labo-ro, gravor capite. Ex κάρη et βάρος.
Καρηβαρίτης, et καρηβάριος, ας, η, gravedo capi-tis. Ex iisd.
Καρηβαρίων, capite gravari. Ex iisd.
Καρηβαρίωνος, η, ὁν, gravedinem capitis indu-cens, caput gravans. A καρηβαρία.
Καρηκαρῖτης, υ, ὁ, sc. οἶνος, vinum gravedinem capiti adferens, Suil. Ab eod.
Καρηδάα, ᾤ, fut. ἴσω, caput clamoribus dirup-tum habeo; (2) vertigine laboro.
Καρηκομάω, ᾤ, caput comatum habeo, capite crinito sum. Hinc illud Homericum καρη-κομῶντες, comantes, capillati, pro καρηκο-μῶντες, καρηκομαίνοντες. A κόμη.
Καρήνια, aor. 2. inf. pass. verbi κείρω.
ΚΑΡΗΝΟΝ, υ, τὸ, caput; (2) vertex, sum-mitas.
Κάρητος, gen. seq. per Sync. pro καρήατος.
Κάρια, ας, η, Caria, regio Asiæ Minoris.
Καρίδιον, et κάριδάριον, υ, τὸ, parva squilla. A καρίς.
Καρίζω, Carum more ago.
Καριτογενής, ἴος, ὁ ζή η, a Carica gente factus.
Ex Καρικὸς et ἔργον, opus.
Καρίκος, η, ὁν, Carius. A Κάρε.
Καρίκον, τὸ, medicamentum, unguentum, ulce-ra purgans; (2) oleum quoddam, apud Athen.
Καρίαι, ὧν, αἱ, mulieres quæ placentu prose-quebantur funera, e Caria fere ortæ.
Καρίαι, unde καρίωσαι, perimere, Hes. A κάρ, pro κλέ, mors.
Καρίς, ἴδος, η, squilla, piscis caput permagnum habens. A κάρη.
Καρίσι, adv. Carum more.
ΚΑΡΚΑΪΡΟ, resono, sonitum edo; (2) pulsa-tum vibro vel tremo. Κάρκαιρε δι γαῖα πόδεσσιν, Il. 20, 157.
Κάρκαρος, ρος, ρον, crispus seu hirtus, Sim.
Καρκινάδες, ὧν, αἱ, parva animalcula canceris similia, colore fulvo. A καρκίνος.
Καρκινίον, υ, τὸ, parvus cancer. Dim. A
ΚΑΡΚΙΝΟΣ, vel καρκίνος, υ, ὁ, cancer, animal ἀμφίβιον; (2) sidus cæleste; (3) mor-bus; (4) vinculi genus; (5) genus calceamenti; (6) forceps; (7) instrumentum quo pessulus attollitur; et (8) καρκίνοι, ossa duo jugalia, quæ prope tempora commit-tuntur. Hinc
Καρκινίον, ἄ, cancro adsimilo; (2) cancro (mor-bo) infesto; καρκινῶσθαι, cancro tentari.
Καρκινῶδης, εος, ὁ ζή η, cancro similis; (2) e cancerum genere; (3) a cancro exesus, cancerosus. Ab eod.
Καρκίνωμα, ἄτος, τὸ, carcinoma, cancer, mor-bus. A καρκίνος.
Καρνεάται, ὧν, οἱ, Apollinis Carnei ministri, Hes.
Καρνεία, vel κάρνια, τὰ, sacra Carne, quæ ce-lebrantur in honorem Apollinis Carnei, propter interfectum Carnum quandam va-tem.
ΚΑΡΝΕΙΪΟΣ, υ, ὁ, Carneus, Apollinis cogno-men, a Carno, ut putatur, Jovis et-Europæ filio, Hes. Hinc
Καρνεοκταί, ὧν, οἱ, victores in ludis Carneis.
ΚΑΡΝΟΣ, εας, τὸ, pediculus; (2) ovis; (3) pecus, Hes.
Καρένιον, υ, τὸ, Carænum, mustum decoctum. Ex κάρη et ὄνος.
ΚΑΡΟΣ, υ, ὁ, soror cum gravedine, marcor

Nicandr. Ther. 728. *vel potius vertigo*. Κάρος δὲ μιν ἀμφικαλύψι ποσφύριος, Apoll. Rhod. 2, 203.

Κάρος, vel κάρον, herba quæ in officinis Carui. al. κάρον, et κάριον, item κάρυον, necnon καρνεύσιον, Angl. CARAWAYS.

Καρσιτύχης, υ, ὁ, Dor. pro κηροτύχης, cerarius, qui signa fingit formate et cera. Οὐκ εἰμι καρσιτύχης, Anacr. Od. 10.

Κάρου, ὦ, soperem cum gravidine adfero. Et in pass. gravidine soporis adgravor, ebrior, alto gravique somno corripior. Α κάρος.

ΚΑΡΠΑΙΑ, putantur esse vermes in oleis.

ΚΑΡΠΑΙΑ, ας, ἡ, saltationis genus.

Καρπῆλιμος, celer, rapidus. Quasi ab ἀρ-πάλιμος, ab ἀράλῃ, rapio.

Καρπαλίμως, adv. cito, raptim.

Καρπαλίον, τὸ, idem quod κάρπωμα, Hes.

Καρπασίνος, η, ον, carbasinus. Α

ΚΑΡΠΑΣΟΣ, υ, ὁ, venenatum quoddam medicamentum; (2) carbasus.

Καρπεία, ας, ἡ, fructus perceptio, ususfructus:

Καρπεῖον, υ, τὸ, fructus. Α

Καρπεύω, f. εἶλω, fructum percipio; (2) fruor. Πολλὰς πρᾶξις καρπεύονται, D. Hal.

Α καρπός.

ΚΑΡΠΗΨΙΟΝ, υ, τὸ, Carpesium, festuca tenuis.

Καρπία, ας, ἡ, idem quod καρπεῖα. Α καρπός.

Καρπίξω, et καρπίξομαι, fructum decerpo, defrugo, fruor; (2) adsero. καρπίξομαι, in libertatem adseror. Τὸ σῶφρον δόξαν ἰσθλὴν ἐν βροταῖς καρπίξεται, Eur. Hēr. 431. Vide καρπεῖα.

Κάρπιμος, ἴμψ, ἴμω, ferax frugum, fructifer; (2) ad fructum edendos aptus. Κάριμος εὔχως, frugum spica, seges, Eurip. Suppl. 91. Α καρπός.

Καρπῖς, ἴδος, ἡ, vindicta, adsertio.

Καρπισμός, ῥ, ὁ, fructus perceptio, ususfructus; (2) defrugatio; (3) vindicta, adsertio; (4) mancipio. Α καρπίξω.

Καρπεῖα, ας, ἡ, adsertio in libertatem, quod mancipii archiale caperetur, quod carpus dicitur.

Καρπισῆς, ῥ, ὁ, adsertor, vindex. Ab eod.

Καρποβάλλομαι, υ, τὸ, balsami fructus.

Καρποδῶρωτος, υ, ὁ, ἢ ἡ, fructum exesum habens; (2) fructum esculentum habens. Ex καρπός et βρώσκη, comedo.

Καρπογενέλιος, υ, ὁ, generator fructuum. Vide γενέλιη.

Καρπογένειον, ὦ, f. ἡσω, fructum gigno seu fero:

Καρπογονία, ας, ἡ, fructus editio, quum stirpes fructum pariunt. Α

Καρπογόνος, υ, ὁ, ἢ ἡ, fructum gignens, frugifer. Ex καρπός et γίνομαι, gigno.

Καρποδῶριον, αν, τὰ, manice seu vincula que manus iniunguntur. Sic abusive Lexiphanes Luciani, cum sit ornamentum manuum, Gl. Vel. καρποδῖσμος, lemniscus, articularis fasciola. Α δερμός. Hinc

Καρποδῖσμος, lemniscatus, Gl. V.

Καρποδντετρα, ας, ἡ, fructuum inventrix; (2) fertilis. Α

Καρποδότης, υ, ὁ, fructuum seu frugum dator, frugifer. Ex καρπός et δότης.

Καρπολογέω, ὦ, fut. ἡσω, fructus lego vel colligo. Ex καρπός et λέγω.

Καρπομάνης, ἴος, ὁ, ἢ ἡ, luxurians fructu, nimis fructificans. Α μαινόμαι.

Καρποδομαι, ῥμαι, fructum percipio, fruor, exhauro fructibus. Ἐξ τέτων καρποῦμαι ἀσφαλίας ἐξ εὐκλείας, Xen. 'Ὡς ἀλλήτων ἡμέ' ἐμοὶ ῥήμας, ἀνασχὼν τήσδε νῦν καρποῦμαι, fruimur enim omnes hoc famæ lumine, quod insuperatum mihi exortum est modo, Soph. Trach. 203. Κίμος κεινέταν σοι, δι' αἰῶνας μακρὸ πένθη μέγιστα θαυρεύων καρποῦμαι, Eurip. Hēr. 1426.

Καρποποιός, ῥ, ὁ, ἢ ἡ, fructificus. Α ποίω.

ΚΑΡΠΟΣ, ῥ, ὁ, fructus; (2) semen cum quo involucro; (3) semen quodvis; (4) utilis

tas, emolumentum; (5) junctura manus cum brachio, carpus.

Καρποπότορος, ὁ, fructuum sator, *Man.*
Καρποποτία, ὦ, f. ἡσώ, fructum pario vel fero.
Καρποποτία, ας, ἡ, fructus editio. *A*
Καρποτόκος, υ, ὁ ἢ ἡ, fructum pariens, frugifer, fructifer. *Ex καρπός et τίκτω.*
Καρποτόροφος, υ, ὁ ἢ ἡ, frugibus nutritus et altus; καρποτόροφος, fructus alens, frugifer, almus. *A τρέφω.*
Καρποφάγειν, fructibus vescor, item fructibus victito, *Arist.*
Καρποφάγος, υ, ὁ ἢ ἡ, fructibus vivens, fructum esu vitam sustentans. *A φαγῶν, edere.*
Καρποφόρος, υ, fructibus exitium, perniciōs, *Orph. Pronost. 55.*
Καρποφείω, ὦ, f. ἡσώ, fructum fero, fructifico. *Ἀντομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφερεῖ, Marc. 4, 28.*
Καρποφορέω, υ, ὁ ἢ ἡ, fructum offero, sacrifico, *LXX. russ. seu med. fructum percipio, colligo, fruor, utor. A καρπός.*
Καρπώδης, εως, ὁ ἢ ἡ, fructuosus, *Gl. V.*
Καρπωμα, ἄπος, το, fructus, qui percipitur, quæstus; (2) oblatio, sacrificium, *LXX.*
Καρπώσιμος, υ, ὁ ἢ ἡ, ex quo fructus capi potest; (2) frugifer. *A καρπός.*
Καρπώσις, εως, ἡ, usus rei fructuosus; (2) holocaustum. *Ab eod.*
Καρπῶτες χιτῶν, vestis talaris, *2 Reg. 13.*
Κάρρα, adv. continuo, pro κατάρρα.
Καρίζω, demulceo, *Il. 5, 424, pro καταρίζω.*
Καρρόβην, adv. *Dor.* pro ἀπὸ καρίττονος, ex meliore loco. *Ἐργὸν δὲ καρρόβην ἐνθάδε ἀφίκομαι, ego vero ex meliori loco huc descendi, Damascius apud Suid.*
Κάρρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, melior, præstantior, fortior. *Comp. Dor.* pro καρίσων, proprie pro καρίων.
Καρσια, ας, ἡ, obliquitas. *A κάρσιος.*
ΚΑΡΣΙΟΣ, ἰα, ἰον, obliquus.
Κάρσις, εως, ἡ, tonsura. *A κείρω, tondeo.*
Καρσιω, adv. oblique. *A κάρσιος.*
Κάρτα, adv. valde, vehementer, admodum; (2) profecto, certe. *A κάρτος, pro κράτος.*
Καρταίνω, valeo, vinco. *A κάρτα.*
Καρταίπας, ὄδος, ὁ, bos, taurus, ap. *Delphos.*
A κερταίος.
Καρταλάμιον, υ, τὸ, parvus κάρταλλος, *Rob.*
At Glo. V. καρταλάμιον, cartalamia.
ΚΑΡΤΑΛΛΟΣ, et κάρταλος, υ, ὁ, fissella, co-phinus, seu corbis in angustum desinens.
Ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον, *Deuterom. 26, 2.*
Καρτερίζω, *Dor.* pro καρτερίζω, a
Καρτερίζω, υ, ὁ, bellator fortis.
Καρτερίω, ὦ, fut. ἡσώ, forti animo sum; (2) persevero, tolero, patienter fero, duro, per-duro. *Τὸν ὑποπτικὸν ὄγκον μὲν ἂν οὐ δέλοι καταρτίσασιν, Isocr. τοῖς κίνδυνος, Xen. πρὸς τὸ μίσηται, Idem. Ἄλλα καρτερίει ἐκκατερτίεται πάμα, sed sis fortis, Hypp. fortitudo mea abiit: actum est de fortitudine mea, Eurip. Hypp. 1456. A καρτερός. Hinc*
Καρτερήσις, εως, ἡ, tolerantia, patientia.
Καρτερία, ας, ἡ, Idem. *A καρτερός. Hinc*
Καρτερίκος, ἡ, ὄν, patientia præditus, pa-tiens.
Καρτερινῶς, adv. toleranter, sedulo.
Καρτεριερόντης, υ, ὁ, gravior tonans.
Καρτεριερόμος, υ, ὁ ἢ ἡ, tolerans, *Il. 5, 277.*
Καρτεροπλήξ, ἦρος, ὁ ἢ ἡ, fortiter feriens. *A πλῆσσω.*
Καρτερός, ῥά, ῥόν, robustus, potens, qui re ali-qua potiri, vel illam retinere potest; (2) magnanimus; (3) violentus; (4) tolerans, patiens. *Στρατία ἐς τὸ καρτερώτατον, exer-citus maxime vires, Arrian. Hist. Alex. 5, 15. A κάρτος pro κράτος.*
Καρτερόντης, fortiter, patienter. *A καρτερία.*
Καρτερίως, *Kartriōs.*

Καρτερός, idem. Α καρτερός.
 Καρτερόφρων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, praefractus; (2) magnanimus. Ex καρτερός et φρόν.
 Καρτερόχρη, ρος, ὁ ἔξ ἡ, fortis manu.
 Καρτερόψυχια, ας, ἡ, animi fortitudo. Α ψυχῆ.
 Καρτερόνυχ, ὤχος, ὁ ἔξ ἡ, qui fortes sive robustos habet ungues. Ab ὄνυχ.
 Καρτερόνυχος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex eod.
 Καρτός, ἡ, ὄν, tonsus. Α κείρω.
 Κάρτος, εος, τὸ, vires, robur, per Metathesin, pro κράτος, Soph. Aj. 433.
 Καρτύνη, aor. 1. inf. act. per Metathesin, pro καρτύνη.
 Καρτύνη, firmum reddo, corroboro. Τιτῆνες δ' ἰστέοντες ἱκαρσύνατο φάλαγγας, Hesiod. Theog. 676. Α κάρτος.
 ΚΑΡΤ' Α, ας, ἡ, nux juglans; arbor ipsa.
 Καρτύγιον, υ, τὸ, nucula, Gl. V.
 Καρύδια, τὰ, nuces, Gl. V.
 Καρυὸνδὴν κάταγμα, fractura ossis in tenues partes, tanquam nucis fractae. Α κάρυον.
 Καρυόνης, εἰς, ὄν, nucis, ad nucem pertinens, nuci similis.
 Καρύνης, ἰνῆ, ἰον, idem et ab eod.
 Καρύνης, υ, ὁ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.
 Καρύτης, caryites, herbæ genus, Diosc. Α Plinio Myrsinites etiam vocari traditur, Steph.
 Κάριμία, ας, ἡ, condimenti exquisiti confectio, nominatim e sanguine, v. καρύκη (2) conditura supervacanea.
 Καρυκεύμα, ἄρος, τὸ, condimentum exquisite factum. Α
 Καρυκεύω, f. εἶσω, exquisite condio; (2) condio; (3) misceo, confundo. Α
 ΚΑΡΤ' ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam seu condimentum Lydorum, sc. e sanguine; (2) condimentum exquisite factum; (3) conditura, seu condimentum quodvis.
 Καρύνης, η, ὄν, epith. vestis, niger. Α
 Καρύκιν, υ, τὸ, idem quod καρύκευμα.
 Καρυκοειδής, εἰς, subcruentus, epith. excrementorum, ap. Hipp.
 Καρυκόν, ὤ, τὸ, medicamentum ex nucibus et aliis rebus. Α κάρυον, (sed scribendum καρύκον, Ern.)
 Κάρικασιεύω, ἄω, fut. ἥσω, conficio καρύκιν. (2) condio suaviter; (3) condimentum conficio. Α
 Καρυκασιεύς, ὤ, ὁ ἔξ ἡ, qui conficit καρύκιν.
 Κάρυξ, præco, Dor. pro κερύξ.
 Καρύξια, α. 1. part. act. f. g. Dor. et Æol. pro κερύξια, a κερύσσω.
 Κάρυξ, 3. sing. aor. 1. ind. Ion. et Dor. pro ἐκέρυξ.
 Καρυόφθης, ὤ, ἡ, niger. Ex βάπτω.
 Καρυοκατάκτης, υ, ὁ, instrumentum quo nuces franguntur. Ex κάρυον et καταγνύνω.
 Καρυοκακέρμηλα, nucipruna, Vet. Lex. et Plin.
 Κάρυον, υ, τὸ, nux juglans, fructus; (2) omnis fructus durioris corticis. Α καρύνα.
 Καρυόπερσικα, qu. dic. nucipersica, V. L.
 Καρύπος, υ, ὁ, nucis succus. Ab ὀπίς.
 Καρύφυλλον, υ, τὸ, caryophyllum, quasi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cujusdam Indicae.
 Καρυόχρους, ὤ, ὁ, ἡ, niger. Α χροῖα.
 Καρυώτης, εος, ὁ ἔξ ἡ, nucis, nuci similis. Α κάρυον.
 Καρυωτικός, ὤ, ὁ, idem quod καρυωτός.
 Καρυώτης, ἰδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.
 Καρυωτόν, ὤ, τὸ, scyphus in nucis modum factus. Α
 Καρυωτός, ἡ, ὄν, nucis; καρυωτός φθίνω, caryota palmula. Α κάρυον.
 Καρφέλιος, εἰα, ὄν, siccus, aridus. Α κάρφω.
 Καρφέιον, υ, τὸ, ramentum. Α κάρφω.
 Κάρφη, ης, ἡ, stramen, palea, fenum. Α κάρφω.
 Καρφηρός, ὤ, ὄν, e festucis factus; epith. nidi. Α κάρφος.
 Καρφίον, υ, τὸ, parva festuca; (2) surculus. Dim. Α κάρφη.
 Κάρφισ, εως, ἡ, idem quod κάρφη.

Καρφίτης, υ, ὁ, festucis compositus; ut καρφίτης δόλαμος.
 Καρφουίης, εος, ὁ ἔξ ἡ, festuca modo gracilis, tenuis. Ex κάρφη et ἰδος.
 Καρφολογίω, ὤ, f. ἥσω, paleas seu festucas lego; (2) exquisitè in alium inquirō, quasi festucam in oculo scrutans; (3) floccos lego et quisquilas in veste hærentes. Ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ πνεύματος προσέτινῃ ἀχρὺν καρφολογῶσαι, Theoph. Chor. c. 2. Variè autem scribitur. Casaub. legit καρφολογῶσαι, alii καρφολογῆσαι. Ex κάρφος et λέγω, lego, i. e. colligo.
 Καρφολογία, ας, ἡ, palearum, seu festucarum, seu floccorum lectio. Ex iisd.
 Κάρφος, εος, τὸ, palea; (2) festuca; (3) surculus; (4) tabella, tessera; (5) nidus, e festucis, &c.
 Καρφυλαί, αἱ, strata ex festucis, Eur.
 Καρφύνω, idem quod κάρφω. Hes. καρφύνεσθαι, ἐξηραίνεσθαι, arescere, corrumpi. Α κάρφω.
 ΚΑ'ΡΦΩ, sicco, arefacio; (2) deprimo, minuo, frango. Κάρεν μὲν οἱ χροῖα καλὸν ἐν γναμπτύσει μέλεισι, Od. 13, 430. Ἀγῆνορα κάρφει, Hes. Op. 7.
 Καρφώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, stramentitius.
 Καρχυλίς, εἰα, ὄν, siccus, aridus.
 Καρχυρία, υ, ὁ, canis marinus, piscis, sic dictus ab asperis quos habet dentibus; (2) piscis species. Α κάρχαρος.
 Καρχαρέδης, ὄντος, ὁ ἔξ ἡ, dentibus asper.
 Κάρχαρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, asper, acutus; (2) vehemens.
 Καρχηδονιάζω, Carthaginiensium partes foveo.
 Καρχηδόνιος, εος, ὁ, Carthaginiensis. Α
 Καρχηδὸν, ὄνος, ἡ, Carthago, urbs Africae.
 ΚΑΡΧΗ'ΣΙΩΝ, υ, τὸ, carchesium, summa pars mali nautici, antenna; (2) poculum.
 Κάρχω, leguminis genus, Steph.
 Καρχώδης, ες, asper, idem quod κάρχαρος, Ib.
 Καρχῶ, dat. sing. Dor. pro κερῶ, a κηρός.
 Καρχώτης, εος, ὁ ἔξ ἡ, soporifer, Arct.
 Κάρωσις, εος, ἡ, soporatio; (2) sopor, vertigo. Α καρύω.
 Καρωτίδες, et καρωτικά ἀρτηρία, arteriæ quædam in collo.
 Καρωτικός, ὤ, ὄν, soporifer, soporem inducens, gravedinem adferens.
 Κάσαλδάζω, fut. ἄσω, convitiis et probris meretricum more incesso. Κάσαλδᾶσω τὴς ἐν Πύλῳ στρατηγὸς, Aristoph. Eq. 354. Α
 Κάσαλδᾶς, ἄδος, ἡ, meretrix. Α
 ΚΑΣΑ'ΑΒΗ, ης, ἡ, meretrix, scortum.
 Κασάλειον, υ, τὸ, lupanar. Α præc.
 Κάσαμω, υ, τὸ, casamum, a quibusdam medicis ἡ κυκλῆμινος.
 ΚΑ'ΣΑΣ, υ, ὁ, tapes utrobique villosus.
 Κάσαυρα, ας, ἡ, meretrix, scortum, Hes. Ex κάσα, tugurium.
 Κασαυράς, ἄδος, ἡ, idem.
 Κασαυρείον, υ, τὸ, lupanar. Ab eod.
 Κασαύριον, υ, τὸ, idem et ab eod.
 Κασαυρίς, ἰδος, ἡ, meretrix, Hes.
 Κρότλοισιν, et in bonis, Æol. pro ἡ ἐσθλοῖσιν.
 Κασία, ας, ἡ. Vide κασσία.
 Κασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana.
 Κασίγνητος, υ, ὁ, frater ex utroque parente, germanus; (2) consobrinus, fratris vel sororis filius; (3) consanguineus; (4) adject. fraternus, germanus. Α γίνωμαι et κάσις.
 Κασιόβηρος, ὤ, vermīs qui casie innascitur et eam rodit, Hes.
 ΚΑ'ΣΙΣ, εος, ὁ ἔξ ἡ, frater vel soror; (2) ætate æqualis.
 ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, scortum.
 Κασσαβᾶς, ἄδος, ἡ, idem.
 ΚΑΣΣΙΑ, ας, ἡ, cassia, frutex aromaticus, etiam cinnamomum; (2) herba apiaria.
 Κασσίω, f. ἴσω, cassiam refero. Α κασσία.
 Κασσιτίριος, ἰνῆ, ἰον, stanneus. Α
 ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, υ, ὁ, stannum, plumbum album, Hinc
 Κασσιτερεῖος, ὤ, ὁ, qui stannea opera conficit. Gl. V. stannorum.
 Κασσιτερός, ὤ, f. ὥσω, stanno induco; κικασσιτερεῖος, stanno inductus.

Κάστωμα, Ἄλλω κάστωμα, ἄτος, τὸ, corium, proprie, e quo calcei suuntur; (2) dolosa machinatio. Α
 ΚΑΣΣΤ'Ω, Ἄλλω κάστωμα, consuo, reficio consuendo, ut veteramentarius calceamenta; (2) struo, machinor. Οἷδ' ἐγὼ τὸ πᾶγμα τῶδ', ὅθεν πάλοι κατῴεται, Aristoph. Eq. 314.
 Κασσωρίον, υ, τὸ, lupanar. Α κασσωρείω.
 Κασσωρείω, f. εἶσω, scortor, meretricor. Βασσάρα σιμῶς κασσωρείωσα, Lycophr. 772. Α
 Κασσωρίς, ἰδος, ἡ, scortum, meretrix. Α κάσσα.
 Κασῶλια, ας, ἡ, fons apud Delphos, unde Muse Κασῶλιδες nominatæ.
 ΚΑ'ΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Castana, urbs Thessaliæ et Ponti. Hinc
 Κασταναῖκος, ἡ, ὄν, castaneus, ut Κασταναῖκὸν κάρυον, nux castanea.
 Κάσανον, υ, τὸ, castanea. Α κάσανα.
 Κάσηνος, pro κασταναῖκος, Nic.
 Καστόριος, υ, ὁ ἔξ ἡ, Castoreus, qui fit in honorem Castoris. Καστόριον μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium ininitur. Α Castore Spartano.
 Καστόριαι et Καστόριδες κύνες, canes Spartani.
 Καστόριζω, f. ἴσω, castorium refero. Α
 Καστόρις, et καστόριον, υ, τὸ, καστόριον, castorea, testiculic castoris; (2) medicamentum e castoris testiculis. Α κάστωρ.
 Καστόνυμι, sterno, consterno, pro καταστόνυμι, Hom. καταστόνω, Od. 17, 32.
 ΚΑ'ΣΤΩΡ, εος, ὁ, castor, fiber; (2) Castor, nom. propr. frater Pollucis.
 Κάσχω, 3. sing. imperf. ind. act. Æol. pro κατίσχω, a κατασχω, pro κατίσχω.
 ΚΑΤΑ', præpos. cum genit. adversus, contra, in, super, de, post, sub, e. Cum accus. secundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præscriptum. Sæpe per adverbium redditur, ut κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, paulatim, sensim; κατὰ καιρὸν, opportune; κατ' ἡδονήν, libenter. Formula κατ' αὐτὸν significat multa, ut sua sponte, ipse, suo arbitrio, solus, seorsim, separatim ab aliis. Cum accus. et articulo periphrasi servit, v. gr. οἱ κατὰ ἀγοράν, caussidici. Aliquando deficit, v. gr. ὃν τρίτον, ad quem modum, quemadmodum; σπῆνισσαι τὴν τέχνην, Scenopoi artem, i. e. quod atinet ad artem, vel secundum artem; in compositione notat (α) oppositum τῷ ἄνω, sive, de, vel deorsum, ut καταβαίνω, deorsum scando, descendō; (β) contra, ut καταναυχῶσθαι, contra gloriari; (γ) valde, quum intendit significationem, ut κατεῖδω, refertus idolis; vel (δ) retinet significationem simplicis, ut κατανήσω, morior.
 Κᾶτα, deinde. Ex ἔξ et εἴτα, deinde.
 Κατάβα, descende, 2. sing. a. 2. imperat. act. per Apocopen, pro κατέβα, a καταβαίνω.
 Κατάβαινον, adv. qu. dic. descensum, tanquam descendendo. Α καταβαίνω. Unde
 Καταβαμῆς, ὤ, ὁ, descensus, cataracta.
 Καταβαίνω, descendō; (2) demitto me; (3) incurro, congruo; κατάβα, descendē, pro κατέβην. Πολλὰ δὲ δάκρυά, μοι κατέβα χροῖς ἐνὶ ἔλεπον ἄνυ, Eur. Andr. 111. εἰς πτόδιον, Xen. ἀπὸ τῷ ἴππῳ, Id.
 Καταβακχεύωμαι, entusiasmo correptus sum.
 Καταβακχίω, idem.
 Καταβακχίωμαι, furore divino corripior, bacchor, Eurip. Bacch. 109.
 Καταβάλλω, dejicio, evertō, deleo, deturbo, prosterno; (2) conjicio; (3) projicio; (4) abjicio; (5) solvo, persolvo; (1) καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλλω, victimas feries, Eurip. Or. 1603. Et καταβάλλωμαι, fundamentum pono, omninoque initium alicujus rei facio; (6) dicitur et de scerentibus, qui mandant semina terræ. Καταβάλλειν τῇ γῇ τὰ σπέρματα, Plat. Epist. 7. Μεταρῆ. Κατέβαλον φάσιν, rumorem disseminarunt, Herodot. 1, 122. Οὐ καταβαλὶς τὰ κῶδι, ὃ θυηπόλις; Aristoph. Pace, 1132. τὸ ἀργύριον, 2 X 2 Decm.

Dem. Ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλόμενος, *Plat.*
Καταβαπτίζω, *f. ἴσω*, demergo, obruo. *Hinc* Καταβαπτίτης, *ῥ, ὅ*, qui demergit, vel aqua obruit, submersor.
Καταβαπτιστήριον, *α, τὸ*, locus ubi baptizantur infantes.
Καταβάπτω, *fut. ψω*, demergo.
Καταβάρις, *ῶ, f. ἥσω*, degravio, præpondero, pondere deprimo. *Α βάρος, onus.* *Hinc* Καταβάρεσις, *εως, ἡ*, oppressio, *Gl. V.*
Καταβάρης, *ἑς, ὁ ἔξ ἡ*, prægravis.
Καταβαρύνω, *f. υνῶ*, degravio.
Καταβάς, *a. 2. part. act. verbi καταβαίνειν.*
Καταβάσινω, *f. ἴσω*, exploro.
Καταβάσινω, *α, τὸ*, descensus.
Καταβάσιος, *α, ὁ ἔξ ἡ*, descendens. *A*
Καταβάσις, *εως, ἡ*, descensus, descensio, clivus.
A καταβάσις.
Καταβάσκαίνω, *f. ανῶ*, fascino.
Καταβάσμος, *ῥ, ὅ*, descensus. *A καταβαίνειν.*
Καταβάστω, *f. υνω*, descendo.
Καταβάτης, *α, ὁ*. *Vide καταβάτης.*
Καταβάτω, *3. sing. a. 2. imperat. act. verbi καταβαίνειν.*
Καταβαυκαλῶ et καταβαυκαλεῖν, cantu sopire, ut nutrices puerulos. *Hinc*
Καταβαυκαλῆσις, *εως, ἡ*, cantus sopiendis puerulis; (2) deceptio.
Καταβαυκαλεῖω, *fut. ἴσω*, sopio cantu nutricis more. *Ex κατὰ et βαυκός, jucundus.*
Καταβεβαίωμαι, *ῶμαι*, confirmo. *A βέβαιος.*
Καταβεβαίωσις, *εως, ἡ*, confirmatio. *A præc.*
Καταβεβλῆκυρμένος, *adv. per socordiam, molli animo.* *A καταβλακισομαι.*
Καταβεβλήμενος, *acc. pl. part. perf. pass. f. g. verbi καταβάλλω.*
Καταβεβήσομαι, *3. plur. perf. ind. med. verbi καταβείβω.*
Καταβέλης, telis confossus. *Ἐξαμος δὲ ὦν ἦδη καὶ καταβέλης ὁ Κρότος ὕπηνυ ὀλίγον, Dionys. Halic. Antiq. Rom. 2, 42.*
Καταβέ, *3. sing. aor. 2. conj. act. v. καταβαίνειν.*
Κατέβηθι, *descende*, *2. sing. a. 2. imperat. act.*
Καταβήσῃς, *2. sing. præc. imperat. med. Ion. pro καταβήσῃς, a καταβήσομαι.*
Καταβήσεται, *3. sing. fut. 1. ind. med.*
Καταβιάζω, et καταβιάζομαι, *vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo.* *Καταβιάζεται ὑπ' αὐτῷ, Plat.*
Καταβιάζω, *f. ἴσω*, descendere cogo, deduco, dejicio, deturbo. *Κατὰ μικρὸν καταβιάζει τὴν πόλιν πρὸς τὴν Θάλασσαν, Plut.* *Ἔως ἔδρα καταβιάσθησιν, Mall. 11, 23.* *Hinc*
Καταβιάσις, *εως, ἡ*, depressio. *Καταβιάσις τῷ τόνῳ, Etymol. Mag. 610, 24.*
Κατοβιάσμος, *ῥ, ὅ*, depressio. *Ἔθες ὧν, ἔθεις, καὶ κατοβιάσμοῦ τῷ τόνῳ, ἥεις, Etymol. Mag. 422, 21.*
Καταβιβάσσω, comedo, devoro, deglutio. *Τὰ ὄντα καταβιβάζωμαι, Hyper.*
Καταβίω, *ὄ, f. ὥσω*, vitam transigo, finio. *Hinc* Καταβίωσις, *εως, ἡ*, vita, vitæ finis.
Καταβλάσκωμαι, *f. εῖσομαι*, socorditer me dedo, socorditer me gero, obtorpesco, stultum et ignarum me gero.
Καταβλάπτω, *f. ψω*, lædo, detrimento adificio. *Καὶ σιγὰν ὥς μήτι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτῷ, Hom. Hymn. in Merc. 93.*
Καταβλέπω, *f. ψω*, deorsum adspicio; (2) diligenter contempler, adspicio. *Καταβλέπειν εἰς τὴν γῆν, Poll.*
Κατάβλημα, αὐτός, τὸ, quidquid extremis cujusque rei incipitur; ut fundamentum, firmibria, vel simile quid; (2) aulæum, sive tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum pictum erat; (3) ligamentum, foementum. *A καταβάλλω.*
Καταβλητῖον, deiciendum; reddendum.
Καταβλητικός, *ῥ, ὧν*, deiciendi vel prosternendi vim habens.
Καταβληθώμαι, ὥμαι, balo.
Καταβλώσκω, decurro in, percurro, subterfugio. *Εἰς Τίμωσαν νύκτιν καταβλώσων, Lycophr. 1068.* *ἔσν, Odys. 16, 466.*
Καταβάσας, *ῶ, f. ἥσω*, et ἥσομαι, vociferor; (2)

reclamo; (3) clamore persequor, convicior; (4) accuso.
Καταβολή, ἥς, ἡ, accusatio, incusatio.
Καταβολήσις, εἰς, ἡ, convitium, incusatio; (2) reclamatio; (3) invectio, querela.
Καταβολήν, acc. sing. *Dor.* pro καταβολήν.
Καταβολεύς, εἰς, solutor, *Gl. V.* Α καταβολή.
Καταβολή, ἥς, ἡ, jactum fundamentum, molinen; omninoque cujusque rei initium et origo, ut creatio mundi, &c. (2) pensio, solutio; (3) calumnia; (4) adflatus instinctusque divinus; (5) destructio, descensus; (6) sacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto deorsum. Α καταβολῶν.
Καταβολικός, vim deijciendi habens, deijciens.
Καταβολή, υ, ὁ, confector, v. gr. ferarum, victimarius.
Καταβορβορώσις, εἰς, ἡ, ceni adpersio, dejection in cenum, inquitio. Εξ βορβορώ.
Καταβόρρος, υ, ὁ ἢ, borea expositus, sive obversus. Εξ κατὰ ἐ βορρᾶς, boreas.
Καταβορρομένην, gen. plur. part. præs. med. *Æol.* pro καταβοσκομένην. Α
Καταβοσκίω, καταβόσκω, et καταβοσκομαι, depasco. *Ξυλόρον καταβοσκομένην, Il.* 5, 162.
Καταβοτρυχός, υ, ὁ ἢ, cincinnis tectus, comatus, *Eurip. Phæn.* 148.
Καταβουκόω, ὦ, decipio, irrideo, deludo.
Καταβοῦξίω, f. εἶνα, ignominia afficio; (2) imperiose tracto. *Μηδεῖς, ὠρεῖς καταβοῦξίω-ετα, Col.* 2, 18.
Καταβοῦχῶς, paulatim, *Plat.*
Καταβοῦχῇ, paulatim, parumper.
Καταβοῦχω, perfundo, irriquo, mergo.
Καταβοῦω, fut. ἴσω, onero; (2) onustus sum; (3) copia super. *Εἰρόσκει δ' αἶψα μαλλοῖς καταβοῦοίσι, Hesiod. Op.* 232.
Καταβοργίζω, deglutio. Α βοργίχος, guttur.
Καταβορῶντάς, ὧ, f. ἦνα, adversus aliquem tono; (2) attonitum reddo.
Καταβορῶω, ὦ, fut. ὠσω, cruore inquo, cruento.
Καταβορῶξω, f. ἴσω, devoro, deglutio. 'Εγὼ δὲ γ' ἤνυστον βοῶς, ἡ καλὴν ἑῶν καταβορῶξίτας, *Aristoph. Eq.* 356. 'Οβελὸν καταβορῶξίτας, *Idem, Acl.* 509. Ex βορῶξω. Hinc
Καταβορῶξιμός, υ, ὁ, devoratio, absorptio.
Καταβορῶω, sorbeo, vel resorbeo; ut hinc sit καταβορῶξαι, apud *Hon. Odys.* 4, 222.
Καταβοῦω, fut. ξῶ, comedo, commando.
Καταβοῦχω, fut. ξω, frendeo.
Καταβόρωμα, ἄτος, τὸ, esca, cibus. Α
Καταβόρωσκαι, sive καταβόρωσκαω, devoro, deglutio, perf. καταβόρωσκα, part. καταβόρωσκαί, qui devoravit. Ὡς μὴ καταβορῶξῃ νῦν ἐν βόχκοις κλυδών, *Lycurgus.* 742.
Καταβόρωσις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro καταβόρωσις.
Καταβούζω, fut. ἴω, in profundum jacio, demergo; pessundo. Καταβούζω in πάλυγμα.
Καταβούσιμός, υ, ὁ, demersio. Α πράξ.
Καταβουσία, ὦ, f. ὠω, corio contego. Τὰς γὰρ σπάρας ἡ τῆς νῆος ἄνω ἐπὶ πολλὴ κατεβούσωνται.
Καταβούσιμος, f. 1. ind. med. *Ion.* pro καταβούσιμος, α καταβούσι.
Κατάγαιος, υ, ὁ ἢ, subterraneus. Εξ γαῖα.
Καταγγελλεύς, εἰς, ὁ, annunciator, delator.
Καταγγέλλω, ας, ἡ, annunciatio, delatio. Α
Καταγγέλλω, fut. εἰώ, annuncio, nuncio; (2) indico; (3) defero, accuso. 'Αντὶ δ' εἰρήνης πόλεμον καταγγέλλεσθαι, *Plut.* Διὰ τῆς ἐνὶ ἡμετέροις ἀμαρτίαις καταγγέλλεται, *Acl.* 13, 38.
Κατάγγελος, υ, ὁ ἢ, obnunciator, delator.
Κατάγγελλτος, patefactus per nuncium, detectus, delatus.
Καταγγίζω, f. ἴω, in vas defundo, vel condo.
Εξ κατὰ ἐ ἄγγος, vas.
Κατάγγις, υ, ὁ ἢ, subterraneus. Εξ γῆ.
Καταγγελισθήν, 2. sing. fut. 1. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro καταγγελισθίσσαι, α καταγγίλῶ.
Unde
Καταγγελλισμα, ἄτος, τὸ, derisus, derisio.
Καταγγελιστικός, ἡ, ὄν, irrisorius, vim irridendi habens.
Καταγγελισκῶς, adv. deridendo, derisorum more,

Καταγίλατος, ω, ὁ ἐξ ἧ, ridiculus, qui derideri solet, derisioe dignus, derisus.
Καταγίλασως, adv. ridicule.
Καταγίλαος, ὦ, fut. ἄσω, derideo, irrideo. Οὐ σὲ καταγίλωμαι, Aristoph. Av. 98.
Κατάγιλος, ωτος, ὁ, derisio, irrisio.
Καταγιμός, plenus sum, onustus sum.
Καταγιωρῆσαι, ὦ, fut. ἴσω, aro, consero, colo.
Καταγιῶται, ὦν, οἱ, pollinctores, qui inhumant mortuos. Hes. rectius καταγιωσαί.
Καταγιόχαι, deduxi, Att. pro κατήχαι, a κατὰ γινω.
Καταγιραίος, ἄ, ὄν, senilis, senectute confectus.
Καταγιρᾶσκα, fut. ῥᾶσω, senesco, consenesco. Ἐν κακότητι βροτοὶ καταγιρᾶσκασι, Hes. Op. 93.
Καταγιρᾶω, ὦ, fut. ἄσω, consenesco.
Καταγιρῶς, ω, ὁ ἐξ ἧ, senex, senio confectus. Ex κατὰ ἐ γρηας.
Καταγιρῶς, conserco, Ion. pro καθαγιρῶς.
Καταγιωρῆσαι, verbum ab Aristophane comice fictum, pro inire, permolere, a γίωρτον, nucleus sive os acini, Acharn. 275.
Καταγιῶ, Ion. pro καθαγιῶ, conserco, dico, offero, adoleo.
Καταγιῶν, deorsum fero, vel veho, deveho, e loco superiore fero. Ἄσφ δ' ἄφ' ὑψηλῶν ῥέων καταγιῶν ὕλην, Odys. 10, 104.
Καταγινομαι, versor, sum occupatus; (2) habito, moror; (3) persevero. Καταγινοσθαι περὶ τι, περὶ τινος.
Καταγινοσκα, decerno adversus aliquem, condemnō; (2) cognosco, intelligo, percipio; (3) sentio de iudicio, existimo de; (4) arguo, reprehendo, accuso. f. καταγινοσκαί, reprehendam; pass. καταγινοσθίσομαι, reprehendar, a. 2. καταγιῶναι, damnare; pass. καταγινοσθῆναι, damnari. Καταγινοσκέιν τινός φων, τινὰ φων, Τί δὲ ἰδὼν ποιεῖντα ταῦτα κατέγινοσκας αὐτῶ; Xen. Πολλὴν γὰρ μὲ κατέγινοσκας ἄνυσιν, Plat.
Καταγιυλῶ, ὦ, f. ὡσω, tortuosum reddo.
Καταγλαῖζω, f. ἴσω, orno.
Καταγλισχροῖναι, f. ἀνῶ, viscosum reddo.
Καταγλυκαῖναι, f. ἀνῶ, dulce seu suave reddo; (2) mulceo. Ποιητῶν μέτερι εὖ μύθῳ καταγλυκαίνοντων τὴν ἀκοήν, Greg.
Καταγλύφω, ἧς, ἡ, incisura, cavitas facta.
Καταγλωττίζω, f. ἴσω, suavior lingua ori inserta; (2) elinguum reddo, obturo os. Κατεγλωττισμένα dicuntur res, verba exquisitae suavitatis, etiam in bonam partem. Καὶ ψευδὴ κατεγλωττίζει μιν, deblateravit, Aristoph. Ach. 384. Ex κατὰ ἐ γλωττα, lingua, Hinc
Καταγλωττισμα, ἄτος, τὸ, osculum libidinosum; (2) verbum exquisitae elegantiae.
Καταγλωττισμός, ῥ, ὅ, idem et ab eod.
Κατάγμα, ἄτος, τὸ, fractum; pro κατάγμα, a κατάγνυμι, f. ἴσω, tractum laneum, pars velletis avulsula. (2) τὸ γὰρ κατάγμα τυχάνω ῥίψασά πως τῆς οἰᾶς, Soph. Trach. 695. Α κατὰ γνυμι, deduco.
Καταγινώστω, carmino, item lanam carminatam repono; (2) recondo, repono.
Καταγιῶναι, a. 2. opt. act. v. καταγιῶσκα.
Κατάγνυμι, vel καταγιῶναι, frango; aor. 1. κατίζω, p. m. κατίζω. Vide κατίζω.
Κατὰ κατίζε χιῶν, Aristoph. Vesp. 1425.
Καταγιῶν, aor. 2. conj. act. a καταγιῶσκα.
Κατάγνυσις, εως, ῥ, reprehensio, damatio, condemnatio; (2) improbatio. Ab eod.
Καταγιῶντες, reprehensionem obnoxius; (2) ignominiosus, notatus, Gl. V.
Καταγογγυῶ, f. ἴσω, murmuro adversus aliquem, obgannio, obmurmuro.
Καταγοργισμός, f. ἴσω, praestigis illudo, fascino.
Κατάγορος, onustus, Gl. V. Μετὰ τρεῖς βαρυτάς τε καὶ λαφύρας καταγορύς, spoliis onusto, Appian. Syr. 21. Ex κατὰ intensiva, et γομός, opus, sarcina.
Καταγορύω, ὦ, f. ὡσω, adfigo, infigo clavo.
Καταγορᾶσμός, ῥ, ὅ, emptio. Ex ἀγοράζω.
Καταγορεύομαι, εως, ῥ, delatio arcani, enunciatio, expositio. Δ

Καταγορεύω, f. εἶναι, defero, arcanum enuncio.

Καταγράφω, τ' ἀλλήθῃ, Isocr.

Κατάγραπτος, α, ε, δ, ε, δ, descriptus, perscriptus; (2) pictus, depictus, notis punctisque distinctus. A καταγράφω. Unde

Καταγράφῃ, ἥς, ἡ, perscriptio. Gl. mancipatio; (2) delineatio; (3) relatio in tabulas, delectus militaris, census.

Κατάγραφος, α, ε, δ, ε, δ, idem quod κατάγραπτος.

Καταγράφω, f. ψω, describo, delineo; (2) lego, conscribo milites, senatum. Τὰς Ὀρφέϊα κατέγραψε γῆρας, Eur. Alc. 957. Νόμοι κατεγράφησαν εἰς βύβλους Ἀζώνος, Phil.

Καταγυνώω, ὦ, enervo, imbecillum reddo.

Καταγυμνάω, fut. ἄσω, exerceo. "Ἦν πολλαῖς ἀνάγκαις εἰς πόνας ἀντίτειναι τὰς νέας καταγυμνάζωσι, Luc.

Καταγυνάω, αἰκος, ε, mulerosus. Ex κ. et γυνή.

Καταγύναιος, salax. Ph. mulerosus. Ab iisd.

Καταγύνῃς, α, ε, δ, mulerosus. Ab iisd.

Κατάγχω, suffoco.

Κατάγω, frango, confringo. In præs. inusitatum, et pro eo dicitur καταγύνω et κατάγνυμι; verum a κατάρω formatum patet, a. 1. et κατάρω, perf. med. fregi; κατάρω, quæ fregit; partic. pass. καταγνύμενος, fractus; κατέγνην, aor. 2. pass. fractus sum; ἔαν καταγῇ, si fractum fuerit; καταγῆν, fractum.

Κατάγω, f. ξω, reduco; (2) deduco; (3) appello in portum, applico; κατάρωμαι, deducor; (4) diversor, hospitor, a. 2. act. καταγαγίην, a. 1. pass. καταχθῆναι, κατέχθην, arripuit; (5) neo. Κατάγωι et κατάρωσαι τὰς νῆας, ad terram appellere. Τὰς μίκρας ἀνάγωι, τὰς μεγάλας κατάρωι (Δαμῖνον) tollit, dejicit, Epigr. (1) Εὐμολπίδων καὶ Κηρύκων ἐπιβυάζοντων μὴ κατάρωιν, Thucyd. 8, 53. Κατάξῃ καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι, reduceris, Eurip. Med. 1015. (2) βρόττα σώματα κατάρωι κοίλαν πρὸς ἄνωγαν θνασκόντων, Pindar. Ol. 9, 52. "Ἄλλες κατάρωι πρόσθεν ἡ τάλαν ἔγω, alios prius ad inferos deducam (mittam), Eurip. Med. 1016. (4) κρίνον κατάρωσα, Ionam trahens, Lucian. Dial. Meretr. Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Ὁρέῳ κατάρω, apud illum Orei diversari solitus eras, Æsch. adv. Cleophr.

Καταγωνικός, opp. ἀναγωνικός, i. e. mystico, Bud.

Καταγωνή, ἥς, ἡ, diversorium, hospitium; (2) advectio, appulsus in portum; (3) reditus vel restitutio exsulum. A κατάρω.

Καταγωνίον, α, ε, δ, diversorium. Ab eod.

Καταγωνίος, ἴδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria, Hes. Ab eod.

Καταγωνίζομαι, f. ἴσομαι, in certamine vinco; (2) aliquem quocunque modo percello, opprimo. Οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, Heb. 11, 33.

Καταγωνίσω, εως, ἡ, qu. dic. devictio. A præs.

Καταγωνισμός, ε, δ, expugnatio, subactio, et quasi debellatio. A καταγωνίζομαι.

Καταδάζομαι, f. ἄσομαι, divido, discerpo. 'Ἀλλὰ κύνες τε, εἰ οἰνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται, Tmesis, Il. 22, 354.

Καταδαινύμαι, epulor; comedo, Nonnus.

Καταδαίωμα, consumo, de igne, qui absumit victimam, ap. Jos.

Καταδάκνω, mordeo. 'Ἄλλ' ἐπὶ λείπτρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω, Hom. Batr. 45.

Καταδακρύχειν, lacrymas fundo, Hom.

Καταδάκρυν, f. ἴσω, defleo, deploro; (2) ad lacrymas provoco. Καταδάκρυσε τὴν ἐαυτοῦ τύχην, Xen.

Καταδακτύλιζω, f. ἴσω, pollice et medio digito crepo irridendi causa, medio digito porrecto demonstro, ignominie causa. Unde irrideo. A δάκτυλος.

Καταδακτυλῖος, Aristoph. Vid. Sch.

Καταδάμνω, f. ἄσω, edomo, perdomo.

Καταδάμνωμαι, idem ac δάμναμαι, domo.

Καταδάνειος, α, ε, δ, ε, δ, oberatus. Ex δάνειον.

Καταδαιπνέω, ὦ, f. ἴσω, consumo, impendo, sumptus facio. Καταδαιπνῆν τὸν χρόνον.

Καταδαπνῆν, ἡς, ἡ, sumptus.

Καταδάπτω, f. ψω, dilanio, lacerio. Μὴ μὲ παρὰ νανοὶ κύνας καταδάπτει 'Αχαιοὶν, Il. 22, 339. Καταδάπτειτ' . . . ἦτορ, Odys. 16, 92.

Καταδαρδύπτω, idem.

Καταδαρδύω, indormio, obdormio; (2) cubitum eo, dormitum eo, aor. 2. καταδαρδύνω, obdormire, obdormisse; καταδαρδύνω, qui obdormivi; κατέδαρδένην, arripit Hom. Od. 15, 493. pro καταδαρδένην, καταδαρδένην.

Καταδέω, εως, ε, δ, ε, δ, cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris; καταδέεσθαι, inferior. Ex κατὰ et δέωμαι, indigeo.

Καταδεῖ, indiget, ei deest. Ex κατὰ et δεῖ.

Καταδεῖδω, pertimesco, formido, a. 1. καταδεῖσαι, formidare. Μᾶτς τὴν προσγορίαν καταδεῖσαντες, Luc.

Καταδεῖνύμι, vel καταδεῖνύω, ostendo, patefacio; (2) instituo, doceo; (3) constituo, edo. Πάλαι καταδεῖνυμένον τῶτο ποιεῖν, Synes.

Καταδεῖλιάω, ὦ, f. ἄσω, timide et ignave succumbo, extimesco, expavesco.

Καταδεῖνύω, devoro, absumo.

Καταδεῖνυν, τὸ, prandium, Aristoph. Vide Sch.

Καταδεῖνός, aor. plenus arboribus.

Καταδεῖξαι, aor. 1. infn. act. Ion. pro καταδεῖξαι, a καταδεῖνυμι.

Καταδεῖμαι, rogo, precor, obsecro, a. 1. opt. ἔαν καταδεῖνῃς, si rogaverit. Οὐκ ἂν ἐκείνους γε αὐτὴ καταδεῖνῃς, Plat.

Καταδεῖμαι, et καταδεῖμαι, devincior, adstringor, aor. 1. καταδεῖνῃς, victus.

Καταδεῖσαι, εως, ἡ, adstrictio. A præs.

Καταδεῖσθαι, video, specto.

Καταδεῖσθαι, f. εἶναι, deligo, devincio.

Καταδεῖσθαι, ὦ, innodo, vincio, Gl. V.

Καταδεῖσθαι, α, ε, δ, vinculum quo quis adstringitur, ligatura; (2) incantatio.

Καταδεῖναι, f. εἶναι, maledacio, humecto. "Ἦν δατὰ μὴ καταδεῖν, Hesiod. Op. 544.

Καταδεῖσθαι, f. δεῖσθαι, recipio, admitto; (2) sustineo, possum; (3) non recuso, subeo; (4) probo.

Καταδεῖναι, f. δεῖσθαι, deligo, devincio, adstringo; (2) prohibeo; (3) impedio; (4) arguo, convinco facinoris alicujus; (5) incanto, veneficio devincio. Προσελθὼν κατέδεσε τὰ τραγῆματα αὐτῷ, Luc. 10, 34.

Καταδεῖναι, adv. tenuiter, parce.

Καταδεῖναι, devasto, deprador, exciscendo.

Καταδεῖναι, α, ε, manifestus, perspicuus.

Καταδεῖναι, ὦ, f. ἴσω, blande et populariter loquor, populum demulceo. Τέτρες ὁ Περικλῆς καταδεῖναι γινώσκων, Plut. Ex κατὰ, δημοῦ, et ἄγω, duco.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, populum devoro, quæ sunt populi vovo; (2) devoro, consumo. Λαοὶ δὲ καταδεῖναι γινώσκων, Il. 18, 301. Ex κατὰ, δημοῦ, et δεῖσθαι, esca.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, populariter mihi populum concilio, auram popularem capto; (2) favorem alicujus capto.

Καταδεῖναι, in populum distribuere, quasi a δημομερίζω. Ex δημοῦ et μερίζω.

Καταδεῖναι, ὦ, idem quod καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦμαι, certo, concerto. Τέτρες δ' ἔγν' στίδιον καταδεῖναι, Il. 16, 96.

Καταδεῖναι, ὦ, divido, aor. 2. καταδεῖναι, dividere, Hes.

Καταδεῖναι, ὦ, condemnno. Οὐτὲ ἔφη με καταδεῖναι τὴν δίκην αὐτῷ, Dem.

Καταδεῖναι, vel ἄπται, reconcilio. Εἰσὶ τινες οἱ μὲν ἔλεγον ὡς καταδεῖναι, Aristoph. Vesp. 1274.

Καταδεῖναι, præs. inf. act. Ion. pro καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, distribuo; (2) influo, indo. "Ἐνθα τὰ ἐν καταδεῖναι, Plut. de mari, καταδεῖναι ἐς ποταμὸν, Herodot.

Καταδεῖναι, dirimo, intervallo aliquo separo.

Καταδεῖναι, condemnno, multo. Οὐκ ἂν κατεδικάσαι τὸς ἀνακτῆς, Matt. 12, 7. "Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σε καταδικάζω, Id. 37.

Καταδεῖναι, 2. pl. aor. 1. conj. pass.

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, condemnatio; (2) judicatum, res judicata; (3) mulcta.

Καταδεῖναι, α, ε, δ, ε, δ, obnoxius et re judicata, damnatus.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἄσω, condemno. A præs.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἄσω, pelle obtego.

Καταδεῖναι, ὦ, vehementer sitio.

Καταδεῖναι, persequor, insequor. Εἰς τὴν θάλασσαν καταδεῖναι, Xen.

Καταδεῖναι, ὦ, f. ἴσω, arbitror, existimo; (2) improbo.

Καταδεῖναι, ὦ, f. ἴσω, deblatero, eneco nugis aliquem; (2) meditor. Οὐδ' ἴνα τὴν ἄλλως ἀδολεσχῶ, Dem.

Καταδεῖναι, f. ἄσω, contra opinor; (2) opinor, existimo; (3) gloriosum reddo, ad gloriam effero.

Καταδεῖναι, 3. sing. præs. ind. act. contr. pro καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, et καταδεῖναι, ἔμαι, in servitutem redigo, subjugo. Καταδεῖναι τὴν νῆσον βασιλεῖ, Isocr. Hinc

Καταδεῖναι, εως, ἡ, servitus imposita.

Καταδεῖναι, ὦ, f. ἴσω, sonitum edo ex alto decicens, cum sonitu decido. A

Καταδεῖναι, α, ε, δ, sonitus corporis ex alto decidentis; (2) catracta.

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, receptio; (2) inpr. restitutio exulum in patriam. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, aor. 2. inf. act. v. καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, decerpo, stringo.

Καταδεῖναι, ἡ, famula, Hom. A δεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A καταδεῖναι.

Καταδεῖναι, ὦ, fut. ἴσω, incurro, occurro:

Καταδεῖναι, ἡς, ἡ, incurtus, incurso, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδεῖναι, α, ε, δ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt fun

Καταίνω, 3. pl. imperf. act. verbi καταίνω, lego, cooperio.

Καταίσω, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi κάτμι.

Καταίνωμι, vel καταίνω, induo, vestio; καταίνω, inductant, tegebant; καταμίνω, partic. perf. pass. indutus. Θριζὶ δὲ πάντα νέον κατίνω, Il. 23, 135.

Καταζάω, siccō, arefacio. Καταζήνασε δὲ δαίμων, Odys. 11, 586.

Καταζάω, ᾧ, longum vitæ tempus ducō.

Καταζεύγνυμι, vel καταζεύγνυμι, fut. εὔζω, conjungo, copulo; castra metor, sc. post iter; (2) diversor. Ἀναπαυσίον τῶν καταζεύγνυτον ἐσθίουργον, Plat.

Καταζευγοστροφίω, ᾧ, fut. ἥω, in alendis equis consumo meas facultates.

Καταζεύγεις, εὐς, ἡ, castrametatio, descensus in itinere ad commodandum. Α καταζεύγνυμι.

Καταζύγνω, libro, unde καταζύγνυσις, ἡ, librammentum, Steph.

Καταζώνυμι, vel καταζώνω, f. ζώω, præcingo, cingo.

Καταβάλω, fut. ψω, calefacio, foveo.

Καταβαύω, ᾧ, fut. ἥω, demoror cum stupore.

Καταπιθαμνημένος τὸν Ἀντίαν, Plut.

Καταβάτω, fut. ψω, sepelio, inhumo, funero. Ἄλλὰ χρεὶ τὸν μὴν καταβάπτειν, Il. 19, 228.

Καταβῆμι, ᾧ, fidenti animo sum, fidenter seu audacter me adversus aliquem gero.

Καταβαρῶ, ᾧ, fut. ἥω, idem.

Καταβαρύνω, animo, incito.

Καταβῶμαι, ᾧμαι, fut. ἄσμαι, respicio, suspicio. Ἴνα τὸν θῆραν καταβῶμαι, Philo.

Καταβῖναι, a. 2. inf. act. v. κατατίθωμι.

Καταβῖς, 2. sing. aor. 2. opt. med.

Καταβίλω, fut. ξω, demulceo, cicuro. Κατίθλγαι δὲ κύρη, Mosch. 2, 94. Σὺς γὰρ ἔρωσ κατίθλγαν ἱκανὸν νόον, Epiogr. Hinc

Κατάβιλις, εὐς, ἡ, demulsio, delinitio.

Καταβῶμαι, f. ἔσω, percuo, Gl. V. officiis demecor.

Καταβῶ, torreo, ut simplex.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.

Καταβῶμαι, ᾧ, f. ἥω, animo concido et labasco; (2) considero. Διμῶς παντὶ δὲ κατὰβῶμαι, Xen. Ex Sympt., animum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

Καταβῶμαι, u, τὸ, animi desiderium, libitum.

μὴ κατασχύνει ἔτι γένεθλα, si mortaliū non reveremini genus, Soph. Œd. Tyr. 1424.

Κατασιῶ, 3. sing. præs. ind. act. contr. pro κατασιῶμι.

Κατασιῶμαι, ᾧμαι, criminator, accuso, insimulo; κατασιῶμαι, accusatus, aor. 1. pass.

ΚΑΤΑΪΤΤΕ, ἔτος, ἡ, cassis, galea sine cista, et depressa, Il. 10, 258.

Κατασιῶμαι, ᾧμαι, dependeo, vagor huc illuc sublimis, fluctuo. Θῆσαν δὲ κατασιῶντα φαινοί, Hesiod. Scut. 225.

Κατακαγγάζω, fut. ἄσω, vehementer irrideo. Ἔργον γὰρ τι γυναιξὶν κατακαγγάζειν τῶν ἄγαν ἰκτεροτάτων, Anthol. 7.

Κατακαίω, aor. 2. part. pass. verbi κατακαίω.

Κατακαίω, Dor. pro κατακαίω, exustum esse. Α κατακαίω.

Κατακαίωμαι, εἰμι, f. 2. ind. pass.

Κατακαίω, f. ἄσω, comburo.

Κατακαίω, perimo, interficio, interimo.

Κατακαίω, periculosum, lethale, opportunum, V. L.

Κατακαίω, f. ἄσω, concremo, exuro, comburo; κατακαίωμαι, conflagro; κατακαίωμαι, p. pass. combustus, aor. 2. κατακαίω, combustus, torridus. Ἐπὶ τῷ ῥοίῳ δὲ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἐκ τῶν κατακαίων, Aristoph. Nub. 406.

Μὲν ἰγὼ τῇ λαμπράτῃ ἡμᾶς κατακαίω; Idem, Lys. 1221.

Κατακάλω, ᾧ, f. ἴσω, advoco, accerso; (2) adquo; (3) invoco, imploro. Ἐκ τῆς μετροπλῆως κατακλήθεις, Thuc.

Κατακάλω, exorno; (2) verro.

Κατακάλω, ἄτος, τὸ, operimentum, velum.

Κατακαλύπτω, fut. ψω, velo, obtego, operio.

Κατακαλύπτω, τὸ λογισμῷ, Plat.

Κατακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo.

Κατακάμψις, εὐς, ἡ, inflexio. Α præc.

Κατακάμψις, ᾧ, adultero, cauponum more.

Κατακάμψις, in caput, secundum caput, Long.

Sic enim dicunt Attici pro eo quod est ἰσὶ κεφαλῇ.

Κατακάμψις, u, ὁ, ad cor tendens, in cor directus, sententiae animi conveniens. Ex καρδία.

Κατακάμψις, τὸ, fructus, Theophr.

Κατακάμψις, u, ὁ, fructuosus, frugifer.

Κατακάμψις, ᾧ, fut. ἄσω, adoleo. Α præc.

Hinc

Κατακάμψις, εὐς, ἡ, cinis in altari e consumpto holocausto relictus, LXX.

Κατακάμψις, desiccō, exsiccō; (2) e conspectu seu medio tollo.

Κατάκαυμα, ἄτος, τὸ, quod exustum seu combustum est; (2) ambustum. Α κατακαίω.

Κατακαύω, a. 1. inf. act. verbi κατακαίω.

Κατακαύω, exuret, 3. sing. f. 1. ind. act.

Κατακαύω, εὐς, ἡ, ambustio; (2) exustio, combustio. Ab eod.

Κατακαύω, u, ὁ, combustor mortuorum.

Κατακαύω, ᾧμαι, gloriol adversus aliquem; (2) insulto alicui; (3) non timeo, audax sum, Rom. 11, 18.

Κατακαύω, f. ἴσω, torreo, comburo, Epe.

Κατάκαυμα, decumbo ut aegrōtus; (2) accumbo, discumbo, procumbo; (3) dispositus sum, pro διάκειμαι. Ἡ δὲ πρὸς τὸν Σίμωνος κατέκειτο πυρὸς σπῆρα, Marc. 1, 80.

Κατάκαυμα, 2. sing. præs. imperat. med.

Κατακαίω, fut. κείω, detondeo; (2) absumo.

Βίον κατακαίει τι πολλὸν, Odys. 5, 676.

Κατακαίω, decumbo, recumbo, ut dormiam.

Κατακαίω, perf. part. pass. verbi κατακλίνω.

Κατακαίω, 3. sing. perf. ind. pass. verbi κατακλίνω.

Κατακαίω, u, ὁ, cohortatio; (2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad feriendum Pythonem draconem excitabant. Α

Κατακαίω, f. εὔω, hor. hor. ut nauta; (2) hor. tor quovis modo; (3) silentium indico.

Κατακαίω, u, f. ἴσω, evacuo, exinanio.

Κατακαίω, idem quod

Κατακαίω, u, pingo, stimulo, confodio.

Κατακαίω, idem. Hinc

Κατακλινῆμα, ἄτος, τὸ, compunctio.
 Κατακλινόμεναι, ἔμαι, stimulis refertus sum.
 Κατακλινῶμαι, idem quod κατακλινῶμαι, *Agel.*
 Κατακλινῶμαι, commisceo, permisceo. Hinc
 Κατακλινῶσι, εἰς, ἡ, commixtio, temperatio.
 Κατακλινῶσι, ἡ, ὅν, temperandi vim habens.
 Κατακλινῶσι, ὦ, fulmine ferio, interficio.
 Κατακλινῶσι, f. ἀνῶ, quastum facio.
 Κατακλινῶσι, f. ἰσῶ, in minutos nummulos
 redigo, minutos nummulis muto; (2) in
 minutas partes comminuo seu dissecō. 'Α-
 κλινῶσι δὲ νῦν μὴ τὰ δόντως συνισταμένην, ἀλλ'
 ὅσα ἄντικρυς μικρὰ καὶ κατακλινῶσι, *Longin.* 42.
 Κατακλινῶσι, ὦ, verbis mordacibus insector.
 Κατακλινῶσι, effusi sunt, 3. pl. perf. ind.
 pass. *Ion.* pro κατακλινῶσι, a κατακλινῶσι,
 a κατακλινῶσι.
 Κατακλινῶσι, ὦ, f. ἰσῶ, idem quod simplex κη-
 λῶσι. 'Η τῶν κυρίων καὶ μεγαλοπρεπῶν ὀνομάτων
 ἐκλογὴ θαυμαστὴ ἄγει καὶ κατακλινῶσι τὰς ἀκρί-
 βους, *Longin.* 30. Hinc
 Κατακλινῶσι, ἡ, ὅν, cui vis inest suavitate au-
 ditus animum permulcendū.
 Κατακλινῶσι, ὦ, fut. ἰσῶ, cera obduco, illino,
Her.
 Κατακλινῶσι, vel κατακλινῶσι, per præconem
 indicō.
 Κατακλινῶσι, ὦ, fut. ἰσῶ, commoveo; (2) di-
 moveo.
 Κατακλινῶσι, εἰς, ἡ, dimotio, commotio.
 Κατακλινῶσι, ὦ, contempero, permisceo.
 Κατακλινῶσι, pumice polio, lævigo. Ex
 κλινῶσι, ῥυμπεξ.
 Κατακλινῶσι, ὅν, hederaceus, hederā redimitus.
 Κατακλινῶσι βρόμοντας πολυάκρους φέρουσα Ὀδύ-
 σσεως, *Anacr.* Od. 6.
 Κατακλινῶσι, f. αὐσῶ, defleo, deploro; (2) læ-
 crymis ad misericordiam commoveo.
 Κατακλινῶσι, εἰς, ἡ, deploratio. A præc.
 Κατακλινῶσι, εἰς, ἡ, fractio, fractura. A
 Κατακλινῶσι, ὦ, fut. ἰσῶ, defringo; (2) frango,
 confringo; (3) torqueo. Κατακλινῶσι τὰς
 ἄρτες, *Marc.* 6, 41.
 Κατακλινῶσι, εἰδος, ἡ, *Ion.* κατακλινῶσι, quæ clau-
 dendis foribus adhibetur; (2) jugulum,
 pars scapularum in collum sub pectore de-
 sinens; (3) parvum foramen in veste mu-
 liebri, id quod inserebatur fibula.
 Κατακλινῶσι, εἰς, ἡ, oclusio.
 Κατακλινῶσι, εἰς, ἡ, inclusus, conclusus. A
 Κατακλινῶσι, f. ἰσῶ, includo, concludo, occludo;
 (2) finio, claudio; (3) claudio obsidione,
 obsidione cingo. Κατακλινῶσι τὸν Ἰωάννην ἐν
 τῇ φυλακῇ, *Luc.* 3, 20. Φυλακῇ, *Act.* 26,
 10.
 Κατακλινῶσι, f. ἰσῶ, concludo, occludo.
 Κατακλινῶσι, ἡ, claustrum, *Call.*
 Κατακλινῶσι, sorte distribuō. Κατακλινῶσι
 δότεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν, *Act.* 13.
 Κατακλινῶσι, ὦ, hereditatem adeo; (2) he-
 reditatem possideo; (3) heredem facio;
 (4) hereditatis loco tribuo. Κατακλινῶσι
 μὴν αὐτὸν Κύριος, *1 Reg.* 2, 15.
 Κατακλινῶσι, ὦ, f. ἰσῶ, sorte adsignatum ac-
 cipio, sorte nasciscor, in sortem accipio;
 (2) in colonias describo, colonis distribuō.
 Κατακλινῶσι τὴν χώραν, *Polyb.*
 Κατακλινῶσι, ὦ, f. ἰσῶ, sorte lego seu deligo.
 Κατακλινῶσι, αἰ, ἡ, concio multitudinis facta
 per κατακλινῶσι, *Hes.* A κατακλινῶσι.
 Κατακλινῶσι, εἰς, ἡ, convocatio multitudinis
 non modo urbanæ, sed etiam rusticæ, et
 per pagos Atticos dispersæ ob gravius ne-
 gotium. Ab eod.
 Κατακλινῶσι, aor. 1. inf. pass. v. κατακλινῶσι.
 Κατακλινῶσι, 2. sing. a. 1. conj. pass.
 Κατακλινῶσι, a. 1. inf. act.
 Κατακλινῶσι, ἄτος, τὸ, lectus discubitorius, *ap.*
Jos. sed lectio est dubia, *Eryn.*
 Κατακλινῶσι, ἰος, ὁ καὶ ἡ, pronus, deversgens; (2)
 decumbens in lecto, reclinis; (3) qui de-
 cumbit ob adversam valetudinem.
 Κατακλινῶσι, εἰς, lectos obiens, lectos terens,
 epith. morbi. Ex κλινῶσι et βαίνω.

Κατακλινῶσι, fut. ἰσῶ, reclino, depono; (2) dis-
 cumbere facio; (3) discumbo; κατακλινῶσι
 reclino; decumbo; procumbo; de-
 vergo; a. 1. κατακλινῶσι, reclinavi; pass. κα-
 τικλινῶσι, decubui; κατακλινῶσι, discumbens.
 a. 2. κατακλινῶσι, discumbens; aor. 1. med.
 κατακλινῶσι, discumbens. f. 2. pass. κα-
 τικλινῶσι, accumbam. p. pass. κατακλινῶσι,
 vergit. Κατακλινῶσι αὐτὸς, *Luc.* 9,
 14. Μὴ κατακλινῶσι εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, *Il.*
 14, 8. Hinc
 Κατακλινῶσι, εἰς, ἡ, accubitus; (2) decubitus,
 accubatio epularis. 'Υπὸ τῇ κατακλινῶσι τῷ
 θεῷ, in epulo in honorem dei celebrato,
Arr. 2.
 Κατακλινῶσι, εἰς, τὸ, lectulus discubitorius; (2)
 sedes in qua reclinare possumus.
 Κατακλινῶσι, fut. ἰσῶ, proluo, ut mare terram
 supergressum, inundando, obruo aquis, sub-
 mergo; (2) abundare facio; (3) obruo.
 Τὴν θρυγῶν πόλιν χρυσὸν ῥέσαν ἡλκισας κατα-
 κλινῶσι δαπάναισι, *Eur.* *Tro.* 996. Δὲ ὅν
 τότε κόσμος ὕδατι κατακλινῶσι ἀπώλετο, *2*
Pet. 3, 6. Hinc
 Κατακλινῶσι, εἰς, ἡ, proluvis; (2) diluvium,
 inundatio terræ.
 Κατακλινῶσι, ὦ, δ, diluvium, inundatio; (2)
 ablutio, eluvies. Ab eod.
 Κατακλινῶσι, εἰς, τὸ, compluvium, *Ph.* Ab eod.
 Κατακλινῶσι, ὦ, αἰ, Parca, stamina fatalia de-
 ducentes. A κατακλινῶσι.
 Κατακλινῶσι, ἡ, f. fatum, *Suid.* Ab eod.
 Κατακλινῶσι, fut. ἰσῶ, fila deduco, stamina de-
 duco; (2) deduco stamina fatalia.
 Κατακλινῶσι, molestia adificio. 'Εξιδίωξε τὸν οὖν
 καὶ εὐφράνθη αὐτὸν κατακλινῶσι, filium e-
 jecit, et gavisus est cum eundem discrucari
 animo cerneret, *Themist.* Or. 32.
 Κατακλινῶσι, ὦ, fut. ἰσῶ, concido, dissecō; (2)
 derado, abrado, defrico.
 Κατακλινῶσι, fut. ἰσῶ, derado, a. 1. conjunct.
 pass. κατακλινῶσι, divellim; κατακλινῶσι,
 pruritus patior, prurio. Hinc
 Κατακλινῶσι, εἰς, ἡ, culter quo cascum abradim-
 us, *Hes.*
 Κατακλινῶσι, fut. ἰσῶ, pungo, vel uro, in mo-
 dum urticæ, scarifico. A κλινῶσι, urtica.
 Κατακλινῶσι, fut. ἰσῶ, concido, lancino, carpo,
 vellico; (2) sugillo, obtrecto; (3) titillo,
 pruritus excito. Τὰ τῷ Ὀμήρῳ κατακλινῶσι,
Luc. Hinc
 Κατακλινῶσι, ὦ, δ, pruritus, salacitas; (2) amo-
 res.
 Κατακλινῶσι, dormio.
 Κατακλινῶσι, ὦ, fut. ἰσῶ, sopio, consopio; κα-
 τακοιμῶμαι, ὦμαι, obdormio, dormio; κα-
 τακοιμῶμαι, aor. 1. sopitus; κατακοιμῶμαι,
 perf. sopitus. Φοινὴ δ' αὖθις παρ' ἄμμι μένων
 κατακοιμῶται, *Il.* 9, 427.
 Κατακοιμῶται, 2. sing. aor. 1. imperat. pass.
 Κατακοιμῶται, ὦ, δ, cubicularius.
 Κατακοιμῶται, ἡ, ὅν, soporans, somnum in-
 ducens. A κατακοιμῶται.
 Κατακοιμῶται, fut. ἰσῶ, sopio, soporo. Hinc
 Κατακοιμῶται, ὦ, δ, cubicularius.
 Κατακοιμῶται, idem quod
 Κατακοιμῶται, ὦ, communico, impertio.
 Κατακοιμῶται, ὦ, fut. ἰσῶ, dominor, rego, ad-
 ministro. 'Ὅσοι πρῶτον Ἰθάκῃ κατακοιμῶ-
 νται, *Odys.* 1, 247.
 Κατακοιμῶται, εἰς, ἡ, qui in cubili est, jacet,
 aut dormit. A κατακοιμῶται.
 Κατακοιμῶται, ὦ, f. ἰσῶ, glutino, adglutino.
 Κατακοιμῶται, ὦ, consequor, sector; (2) exse-
 quor, adsentior; (3) obsecundo, obsequor.
 Αὐτὴν κατακοιμῶται τῷ Παύλῳ, *Act.* 16,
 17.
 Κατακοιμῶται, fut. ἰσῶ, in sinum deflecto, si-
 num intro. Κατακοιμῶται εἰς Αἴγιναν, *Thuc.*
 Hinc
 Κατακοιμῶται, εἰς, ἡ, receptio in sinum, *Suid.*
 Κατακοιμῶται, ὦ, fut. ἰσῶ, nato; (2) urinor.
 Κατακοιμῶται, ὦ, δ, qui aquas subit, urinor.
 A præc.
 Κατακοιμῶται, ἡ, δ, deportatio; (2) comporta-
 tio. A

Κατακοιμῶται, f. ἰσῶ, deporto, devehō, deduco;
 κατακοιμῶται, domum redeo.
 Κατακοιμῶται, εἰς, ὁ καὶ ἡ, cui disjecta coma est, vel
 qui densam comam habet. Ex κλινῶται.
 Κατακοιμῶται, scite et eleganter dicere.
 Κατακοιμῶται, ὦ, *Dor.* corruptio, abolitio, mors.
 Refertur ab Eustathio inter ἀπαξ λεγόμενα.
 Κατακοιμῶται μὲν ἐν ἀείωτος βίῃ, vitæ profecto
 subversio plane intoleranda, *Eurip.* *Hipp.*
 821. Vide κατακοιμῶται (2).
 Κατακοιμῶται, ὦ, fut. ἰσῶ, acuō, exacuō; (2)
 corumpo et attenuo attendendo. Κατακοιμῶται
 μὲν ἐν ἀείωτος βίῃ, *Eur.* *Hipp.* 824.
 Κατακοιμῶται, fut. ἰσῶ, pugnos ingero, pug-
 nis cædo.
 Κατακοιμῶται, f. ἰσῶ, confodio telo, seu jaculo;
 κατακοιμῶται, perf. inf. pass. jaculis con-
 fossus esse.
 Κατακοιμῶται, ἡ, δ, decisio, detruncatio, concisio.
 A κόπτω.
 Κατακοιμῶται, εἰς, ὁ καὶ ἡ, defessus, labore confec-
 tus. A κόπτος.
 Κατακοιμῶται, f. ἰσῶ, decido, amputo, detruncō;
 (2) concido, in minutas partes seco; (3)
 trucidō; (4) percutio, batuo, κατακοιμῶται,
 concidor, percutor, trucidor; (2) plango.
 Κατακοιμῶται αὐτὸν λίθῳ, *Marc.* 5, 5. 'Ες
 κερὶν ἄρα κατακοιμῶται ἐταῖ, ἐς τὰς γάμεις;
Aristoph. *Av.* 1695.
 Κατακοιμῶται, vel κατακοιμῶται, satio; exsa-
 turo.
 Κατακοιμῶται, adv. in plenum, admodum, *Plat.*
 Κατακοιμῶται, adv. adfatim, *Hippocr.* A
 Κατακοιμῶται, εἰς, ὁ καὶ ἡ, fastidium adferens; (2)
 saturatus; (3) multus, abundans; (4) me-
 rus, purus, sincerus; (5) putidus, et ni-
 mis in aliqua re; item, loquax, ostentator,
 et hinc offendens alios. A κοίω.
 Κατακοιμῶται, amputo, *Hes.* A κομῶται. Unde
 Κατακοιμῶται, lignum in minutas partes seco.
 Κατακοιμῶται, εἰς, ὁ καὶ ἡ, satur, satiat; (2) κα-
 τὰκοιμῶται, nimis, qui satietatem adfert, idem
 quod κατακοιμῶται, n. 5.
 Κατακοιμῶται, adv. abunde, adfatim, immodice,
 justo orebrius.
 Κατακοιμῶται, ὦ, f. ἰσῶ, compono, exorno, con-
 decoro, ordino, apto, digero in ordinem,
 colo. 'Επὶ νερῇ κατακοιμῶται πικρὸν εἶδος, *Il.*
 4, 118. Κατακοιμῶται τινε σημαντικὴν πράγ-
 μασιν; *Aristoph.* *Vesp.* 1462. Hinc
 Κατακοιμῶται, εἰς, ἡ, ordo et digestio rerum,
 aptaque compositio.
 Κατακοιμῶται, εἰς, ἡ, auditio. Τὴν κατάκοιμῶται τῶν
 παραγγελλμάτων, *Arrian.* *Hist. Alex.* 5, 7.
 Κατακοιμῶται, ὦ, δ, auscultor, *Gl. V.* A
 Κατακοιμῶται, f. ἰσῶ, exaudio; (2) ausculto; (3)
 dicto sum audiens, obedio, obsequor, ob-
 tempero. Νυκτιδόρμῳ σύριγγος ἰὼν κατακοιμῶται,
Eur. *Rhes.* 552.
 Κατακοιμῶται, molior, convello.
 Κατακοιμῶται, reclamo, obstrepo, occlamo, cla-
 more obtundo; paulo post f. κατακοιμῶται,
 clamore obtundam.
 Κατακοιμῶται, adv. *Ion.* κατάκοιμῶται, pro κατ' ἄκρας
 et κατ' ἄκρας, quasi a summo, scil. ad imum,
 i. e. in totum, penitus, prorsus, funditus.
 Ab ἄκρα, summitas, apex, vel a κράς, sive κράς,
 caput. Aliqui κατάκοιμῶται pro κατὰ κράτος,
 i. e. vi, per vim.
 Κατακοιμῶται, εἰς, ἡ, commistio, permistio. A
 κατακοιμῶται.
 Κατακοιμῶται, ὦ, f. ἰσῶ, robore vinco, subigo,
 supero; (2) cohibeo, reprimo. Κατακοιμῶται
 τῆς ἀρχῆς καὶ δύναται, *Theoph.* Hinc
 Κατακοιμῶται, εἰς, ἡ, subactio, superatio.
 Κατακοιμῶται, ἡ, ὅν, cohibendi seu sistendi
 vim habens.
 Κατακοιμῶται, adverbialiter, per vim; (2) om-
 nino; (3) vehementer; (4) pro viribus;
 disjunctim κατὰ κράτος.
 Κατακοιμῶται, f. ἰσῶ, occlamo tibi, *Suid.*
 Κατακοιμῶται, κατακοιμῶται, vel κατακοιμῶται,
 suspendo de; κατακοιμῶται, sus-
 pensus sum de, pendeo de.
 Κατακοιμῶται, εἰς, ὁ καὶ ἡ, pendens de, suspen-
 sus de. A

Κατακρεμάω, ᾧ, f. ᾠσω, suspendo de. Καδδ' ἐκ πασσαλῶν κρέμας φορμιγγα λυγείαν, pro κατεκρέμασι, *Odys.* 8, 105.

Κατακρεμνίζω, ᾧ, f. ᾠσω, lanionum more concido. Ex κατὰ ἐργον.

Κατακρεμνίζω, sive κατὰκρεμνίζω, adv. a capite in totum, penitus; *Il.* 16, 548. Vide κατάνους.

Κατακρεμνύνω, ᾧ, fut. ᾠσω, praecipito.

Κατακρεμνύμαι, idem. κατακρεμνύμαι, praecipitor.

Κατακρεμνίζω, f. ᾠσω, idem. Εἰς τὸ κατακρεμνίσαι αὐτόν, *Luc.* 4, 29.

Κατακρεμνίστης, ὅ, ὅ, qui praecipit alium. At *Gl. V.* praeceps. A praec.

Κατάκρη, adv. in totum, funditus. Αἶ. vi, per vim. Vide κατὰκρη.

Κατακρεῖσθαι, ᾧ, accurate rimor, ago diligenter.

Κατακρεῖσθαι, f. εἰσθαι, male de aliis loquor, obtreco. Ex ἀκρίς.

Κατάκρημα, ἄτος, τὸ, damnatio, condemnatio. A

Κατακρεῖναι, νῶ, damno, condemno; κατακρεῖναι, f. condemnabit; κατακρεῖς, aor. 1. pass. condemnatus. Κατακρεῖναι αὐτὸν θανάτου, *Marc.* 10, 93. Ὁ δὲ ἀπίστως κατακρεῖσται, *Marc.* 16, 16. Hinc

Κατακρεῖσθαι, ον, capitis damnatus.

Κατάκρησις, εως, ἡ, condemnatio.

Κατάκρητος, ο, ὅ, ὅ, capitis damnatus.

Κατακροῖσθαι, ὦμαι, ausculto.

Κατακροῖσθαι, f. ᾠσω, magnopere strepito.

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, laetis plausibus excipio, seu comprobo, valde laudo.

Κατάκροτος, ingens, de plausu, strepitu. Ἐπὶ δὲ τὴν ἀκούην ἡχῇ κατὰκροτος ἐπεφίετο, *Herod.* *Aethiop.* 1.

Κατακροῖσθαι, fut. ᾠσω, defluo, instar salientis aquae fluo deorsum. A κροῖσθαι.

Κατάκρησις, εως, ἡ, depressio, decussio.

Κατακροῖσθαι, ἡ, ὅν, vim habens reprimendi.

Κατακροῖσθαι, f. ᾠσω, deorsum pello, adigo; (2) repello, reprimo; (3) fallo.

Κατακροῖσθαι, f. ᾠσω, occulto, dissimulo. Κατακροῖσθαι πύλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογος, *Eur.* *Iph. in Taur.* 1210. Hinc

Κατακροῖσθαι, ᾧ, ὅ, occultatio, dissimulatio. Οὐ γὰρ ἔχω κατακροῖσθαι, *Soph.* *Æd. Col.* 218.

Κατακροῖσθαι, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κατακροῖσθαι.

Κατάκρησις, εως, ἡ, occultatio, dissimulatio.

Κατακροῖσθαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακροῖσθαι, a κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, f. 2. ind. med. *Ion.* pro κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, ὦμαι, f. ᾠσω, acquiro, paro.

Κατακροῖσθαι, f. εως, interficio, occido. Παιδάς κατακροῖσθαι τοῖς δολοῦσιν γάμοις; *Eur.* *Iph. in Au.* 921.

Κατακροῖσθαι, f. ᾠσω, pecto.

Κατακροῖσθαι, ἡ, quae pexis comis seu capillis est, *Hes.* Ex πexis et κόμη, al. κατὰκρητος κόμη.

Κατάκρημι, interficio, occido. Κεῖνον δ' ἐνός ἄκοντι παλινδρομεῖν κατέκρημι, *Epiqr.*

Κατάκρησις, α, ὅ, deductor. Α κατὰκρη, deduco.

Κατάκρησις, α, ὅ, fractor. Α κατὰκρη, frango.

Κατάκρησις, εως, ἡ, acquisitio, redactio in potestatem. Α κατὰκρημι.

Κατάκρησις, ἡ, fragilis. Ab ἀγνῶν.

Κατάκρησις, deductilis, pensilis. Α κατὰκρη.

Κατάκρησις, ἡ, lanificio dedita.

Κατακροῖσθαι, ᾧ, fut. ᾠσω, sonitu percutio.

Κατακροῖσθαι, f. εως, in alea consumo et dissipio. Κατακροῖσθαι τὰ ἄντα, *Lysias.*

Κατακροῖσθαι. Vide κροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, commisceo.

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, claudio, circumdo.

Κατακροῖσθαι, et -ῖω, deorsum volvo, devolvo.

Κατακροῖσθαι, a. 1. part. act. verbi

Κατακροῖσθαι, f. ᾠσω, idem; κατακροῖσθαι, devolutus. Κατακροῖσθαι ἀπὸ τῶν ἰσπαν, *Xen.*

Κατακροῖσθαι, cymbalo pulsando obtundo;

(2) illudo, decipio, (quo sensu videtur potius leg. κατακροῖσθαι, *Etn.*)

Κατακροῖσθαι, acc. sing. part. praes. act. f. g.

Κατακροῖσθαι, f. ᾠσω, inclino me; (2) deorsum aspicio. Κατέκρημι εἰσω τῷ χόσματος, *Luc.*

Κατακροῖσθαι, f. εως, dominor; (2) supero, subigo, vinco. Οἱ ἀρχόντες τῶν ἰσθμῶν κατακροῖσθαι αὐτῶν, *Matt.* 20, 25.

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, confirmo, ratum facio; (2) adjudico, addico. Ψῆφον θανάτου κατακροῖσθαι, *Eur.* *Or.* 1002.

Κατακροῖσθαι, f. ᾠσω, prohibeo, veto, detineo. Μὴ κατακροῖσθαι τὴν πρὸς εἰς, *Dem.*

Κατακροῖσθαι, comessatum eo ad aliquem; (2) irruo, invado per vim aut insolentiam; (2) εἴ τι τὸ δαίμονιν κατεκροῖσθαι δόμασιν Οἰδῖπῳ, *Eurip.* *Phoen.* 355.

Κατακροῖσθαι, ἡ, ὅ, detentio, retentio, possessio; (2) instinctus, adflatus numinis. Α κατέκρημι, *Hinc*

Κατακροῖσθαι, α, ὅ, ὅ, qui detineri et capi potest.

Κατακροῖσθαι, aor. 2. inf. med. verbi κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, antique pro eod. *Hipp.*

Κατακροῖσθαι, 2. pl. aor. 2. conj. act.

Κατακροῖσθαι, part. aor. 2.

Κατακροῖσθαι, τὸ, quod accidit, *Herodot.*

Κατακροῖσθαι, unde apud *Hes.* κατακροῖσθαι, a. 1. pass. εἰς ἡνὸς κατεκροῖσθαι, ad libidines projectus, in libidines prolapsus.

Κατακροῖσθαι, f. εως, jactabunde aliquid dico vel facio, arroganter et vane commemoro. Κατακροῖσθαι περὶ τὴν πύλον, *Isocr.*

Κατακροῖσθαι, inculco. *Gl. V.* calcitro contra quem.

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, obloquor, loquacitate obruo; (2) traduco, detraho. Μὴ κατακροῖσθαι ἀλλήλων, *Jac.* 4, 11. τινὰ, *Polyb.*

Κατακροῖσθαι, ᾧ, ὅ, obtreccatio, criminatio. Α Κατακροῖσθαι, α, ὅ, ὅ, maledicus, obtreccator.

Κατακροῖσθαι, deprehendo, offendo, nanciscor; (2) comprehendo, adsequor; (3) comperio, deprehendo; (4) invado; (5) occupo; (6) praesidia impono; (7) pass. de iis qui ἐνθεοι vocantur, a Deo quodam incitantur; (8) compesco; ceterae significationes facile ex adjecto verbo intelliguntur. Κατακροῖσθαι τὸ στρατόπεδον, *Thuc.* Κατακροῖσθαι με συμφορὰ, *Plat.* (8) εἰ πως δύναται... κατακροῖσθαι αὐτῶν ἀυξανομένην τὴν δύναμιν, *Herod.* 1, 46. Ὅς ὅρα πάντα μὴν ἄνδρα σεννῖντα τὰ πῦρ, δυναμένης δὲ ἐκείνῃ κατακροῖσθαι, *Id.* *Ibid.* 87. Ἄλλ' ἵσχε καὶ κατακροῖσθαι σιωπῶν, *Id.* 3, 36. Κατακροῖσθαι φάτιν, *Id.* 1, 122.

Κατακροῖσθαι, f. ᾠσω, splendo, fulgeo. Κατακροῖσθαι τινὰ, *Luc.* τινος, *Aristoph.* τινί, *Naz.*

Ἡ θάλασσα ὑπὸ τῷ ἡλίῳ κατακροῖσθαι, *Luc.*

Κατακροῖσθαι, κατακροῖσθαι, obviscor, *Hom.*

Κατακροῖσθαι, doleo, *Soph.*

Κατακροῖσθαι, doloribus et molestiis adificio.

Κατακροῖσθαι, f. εως, laevigo; (2) complano; (3) explano, explico; (4) comminuo, contero.

Κατακροῖσθαι, f. εως, deligo, describo, centurio; (2) adscribo; (3) censo, existimo, loco habeo; (4) recenseo, enumero; (5) narro, commemoro, dico. Κατακροῖσθαι στρατιώτας, conscribere, *Aristoph.* *Ach.* 1070. Κατακροῖσθαι ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀντιμῶν, *Xen.*

Κατακροῖσθαι, f. εως, effundo et distillo; (2) pass. defluo; (3) consumo. (3) δέμας ἀνέκλειον κατακροῖσθαι, corpus indecore deformatum consumere, tabescere, *Eurip.* *Andr.* 131.

Κατακροῖσθαι, ἡ, ὅ, placabilis, placidus, A Κατακροῖσθαι, vel κατακροῖσθαι, f. εως, commuto, permuto; (2) reconcilio; (3) concilio; κατακροῖσθαι, commuto, permuto, et pass. reconcilior. Κατακροῖσθαι αὐτὸς πρὸς ἀλλήλους, *Aristot.* Κατακροῖσθαι χρεσίον ἐπὶ τοῖς στρατιώταις, *Dem.*

Κατακροῖσθαι, adv. pro κατακροῖσθαι, *Polyb.*

Κατακροῖσθαι, α, ὅ, ὅ, congruus, consentaneus, respondens. Ex κατὰ et ἀλλήλων. Hinc

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, in publica commoda

meas facultates insumo, impendo, militia fungor, &c.

Κατακροῖσθαι, f. ᾠσω, ablino, illino.

Κατακροῖσθαι, εως, ὅ, relicto, reliquiae.

Κατακροῖσθαι, relicto, perf. part. pass.

Κατακροῖσθαι, 3. sing. f. 2. ind. med. v. κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, f. 1. ind. act. *Dor.* pro κατακροῖσθαι, a κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, subtiliter disputo.

Κατακροῖσθαι, ὑνᾶ, extenuo, attenuo, diminuo.

Κατακροῖσθαι, ἀνᾶ, dealbo.

Κατακροῖσθαι, α, ὅ, ὅ, dignus qui lapidibus obruatur. A

Κατακροῖσθαι, f. εως, lapidibus cooperio, lapidibus obruo, a. 1. κατέκρημι. pass. κατακροῖσθαι, lapidibus obrutus. Κατέκρημι βάλλοντες, *Plat.*

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, mola frango.

Κατακροῖσθαι, f. εως, desino, terminor.

Κατακροῖσθαι, obliviscor. Εἰ δὲ θανόντων περὶ κατακροῖσθαι εἰν ἄνδρα, *Il.* 22, 389.

Κατακροῖσθαι, f. ᾠσω, praedationibus incurso, vasto, diripio, depopulo.

Κατακροῖσθαι, μέτρον, carmen cui in fine deest syllaba ad perfectionem. Α κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, εως, ὅ, terminatio, clausula. Ab eod.

Κατακροῖσθαι, occupandus, praecipiendo.

Ὅρων δὲ τὴν ἑρῶν θάλασσαν τὴν τέλμας καὶ πάχιν καὶ κατὰκροῖσθαι ἄνδρα, *Plutarch.* in *Cesare.* Κατακροῖσθαι, occupandum est. Α κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, ὅ, ὅ, comprehendendi vim habens; (2) qui praecupit. Κρησικός, κατακροῖσθαι τὴν ἑρῶν θάλασσαν, affectus movet, optime comprimens tumultuantes, *Aristoph.* *Equit.* 1379. Ab eod.

Κατακροῖσθαι, adv. comprehendendo, ex certa comprehensione.

Κατακροῖσθαι, ὅ, ὅ, qui comprehendendi potest, comprehensibilis; (2) qui obtineri potest. Πένθος θείον κατακροῖσθαι, dolor divinitus acceptus, *Eurip.* *Hipp.* 1347.

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, cum acc. nugis obruo et obtundo, nugando perdo; (2) nugas ago.

Κατακροῖσθαι, α, ὅ, ὅ, ad deprehensionem et condemnationem faciens et incitans. Α

Κατάκρησις, εως, ὅ, deprehensio; (2) comprehensio; (3) invasio, occupatio; (4) adeptio; (5) comprehensio mente, perceptio; (6) exploratio concentus chordarum pulsando; (7) in morbis is qui vocatur παροξυσμός. Α κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, f. εως, lapidibus obruo, lapido.

Πᾶς ὁ λαὸς κατακροῖσθαι, *Luc.* 20, 6.

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, lapidibus peto.

Κατάκρησις, α, ὅ, ὅ, lapideus, saxosus.

Κατακροῖσθαι, ᾧ, lapidibus obruo seu cooperio.

Κατακροῖσθαι, relinquo, desero. Κῶραν κατακροῖσθαι, relinquo, desero, *Plat.*

Κατακροῖσθαι, ἀνᾶ, pinguem reddo, sagino.

Κατακροῖσθαι, ᾧ, fut. ᾠσω, impense rogo, obtestor.

Κατακροῖσθαι, aor. 2. part. act. verbi κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, convincor ex, *Herodot.*

Κατακροῖσθαι, demulceo, *Ar.*

Κατακροῖσθαι, abligurio.

Κατακροῖσθαι, adv. per commutationem seu permutationem; (2) mutuo, vicissim, e converso. Α κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, a. 2. part. pass. v. κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, ἡ, ὅ, commutatio, permutatio; (2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.

Κατακροῖσθαι, α, ὅ, reconciliator, pacificator.

Κατακροῖσθαι, ὅ, ὅ, placabilis, placidus, A Κατακροῖσθαι, vel κατακροῖσθαι, f. εως, commuto, permuto; (2) reconcilio; (3) concilio; κατακροῖσθαι, commuto, permuto, et pass. reconcilior. Κατακροῖσθαι αὐτὸς πρὸς ἀλλήλους, *Aristot.* Κατακροῖσθαι χρεσίον ἐπὶ τοῖς στρατιώταις, *Dem.*

Κατακροῖσθαι, adv. pro κατακροῖσθαι, *Polyb.*

Κατακροῖσθαι, α, ὅ, ὅ, congruus, consentaneus, respondens. Ex κατὰ et ἀλλήλων. Hinc

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, in publica commoda

meas facultates insumo, impendo, militia fungor, &c.

Κατακροῖσθαι, f. ᾠσω, ablino, illino.

Κατακροῖσθαι, εως, ὅ, relicto, reliquiae.

Κατακροῖσθαι, relicto, perf. part. pass.

Κατακροῖσθαι, 3. sing. f. 2. ind. med. v. κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, f. 1. ind. act. *Dor.* pro κατακροῖσθαι, a κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, subtiliter disputo.

Κατακροῖσθαι, ὑνᾶ, extenuo, attenuo, diminuo.

Κατακροῖσθαι, ἀνᾶ, dealbo.

Κατακροῖσθαι, α, ὅ, ὅ, dignus qui lapidibus obruatur. A

Κατακροῖσθαι, f. εως, lapidibus cooperio, lapidibus obruo, a. 1. κατέκρημι. pass. κατακροῖσθαι, lapidibus obrutus. Κατέκρημι βάλλοντες, *Plat.*

Κατακροῖσθαι, ᾧ, f. ᾠσω, mola frango.

Κατακροῖσθαι, f. εως, desino, terminor.

Κατακροῖσθαι, obliviscor. Εἰ δὲ θανόντων περὶ κατακροῖσθαι εἰν ἄνδρα, *Il.* 22, 389.

Κατακροῖσθαι, f. ᾠσω, praedationibus incurso, vasto, diripio, depopulo.

Κατακροῖσθαι, μέτρον, carmen cui in fine deest syllaba ad perfectionem. Α κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, εως, ὅ, terminatio, clausula. Ab eod.

Κατακροῖσθαι, occupandus, praecipiendo.

Ὅρων δὲ τὴν ἑρῶν θάλασσαν τὴν τέλμας καὶ πάχιν καὶ κατὰκροῖσθαι ἄνδρα, *Plutarch.* in *Cesare.* Κατακροῖσθαι, occupandum est. Α κατακροῖσθαι.

Κατακροῖσθαι, ὅ, ὅ, comprehendendi vim habens; (2) qui praecupit. Κρησικός, κατακροῖσθαι τὴν ἑρῶν θάλασσαν, affectus movet, optime comprimens tumultuantes, *Aristoph.* *Equit.* 1379. Ab eod.

Κατακροῖσθαι, adv. comprehendendo, ex certa comprehensione.

Καταλλήλότης, ητος, ἡ, congruentia, series congruens, coherentia quadrans.
 Καταλλήλως, adv. congrue, convenienter.
 Καταλάω, f. ἴσω, vel ὥσω, trituro; (2) confringo, contundo; (3) vulnero, interficio.
 Καταλογῶδην, adv. prosa oratione.
 Καταλογεύς, εὐς, ὁ, qui delectum facit. A κατάλογος.
 Καταλογέω, ᾧ, fut. ἴσω, contemno, negligo.
 Καταλογῶ, ης, ἡ, respectus, Ph. (seu despectus, Epi.)
 Καταλογίζομαι, f. ἴσομαι, computo; (2) imputo; (3) adnumero, adscribo. Καταλογίζεσθαι πρὸς τινα τὸ εὐεργετήματα, Dem. τινὰ ἐν τοῖς ἀδικοῖς, Xen. Τι ἐστ' ἀρετῇ, Esch. Ἡ δὲ εὐεργισίαν καταλογίζει πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ ὕβρει, Lucian. Hinc
 Καταλογισμός, ὤ, δ, computatio, numeratio, recensio, imputatio.
 Κατάλογος, υ, ὁ, enumeratio, recensio, proprie eorum qui stipendia merent; (2) delectus; (3) album militare; (4) ipsa stipendia quæ quis facit. Unde ὅτις κατάλογον, emeriti. A κατάλογος.
 Καταλοῖός, V. vide καταλόος.
 Κατάλοσος, υ, ὁ δὲ ἡ, idem quod simplex.
 Καταλοκίζω, fut. ἴσω, sulco. Κατὰ μὲν ὄνυσιν ἡλοκίσμεθα, Eurip. Suppl. 825.
 Κατάλω, perluo, subluo, Gl. V. Apud Aristophanem a κατάλωμαι est κατάλεις, pro κατάλῃ, balnei impendis, absumis, consumis, Nub. 836.
 Κατάλοφάδιον, adv. supra cervicem, super humeros. Βῆν δὲ κατάλοφάδιον φέρων, Odys. 10, 169. A λόφος, humerus.
 Καταλόχεια, ας, ἡ, turba A κατὰ λόχους.
 Καταλόχιον, (Poll.) idem quod
 Καταλόχιος, f. ἴσω, decurio, centurio, in decurias seu centurias distribuo, in classes describo. Ab eod. Hinc
 Καταλόχισμός, ὤ, δ, distributio in cohortes.
 Καταλόγιζω, f. ἴσω, circumago, torquendo flecto, vincio.
 Καταλόκευγιζω, Lycurgi leges contra asfero.
 Κατάλωμα, ἄτος, τὸ, diversorium. A καταλύω, diverto.
 Καταλύειναι, noceo, vasto, populor.
 Καταλύεσθαι, εὐς, ἡ, depopulatio. A præc.
 Καταλύσιμος, υ, ὁ δὲ ἡ, qui dissolvi, destrui, aboleri potest.
 Κατάλυσις, εὐς, ἡ, dissolutio, eversio, destructio; (2) finis, exitus, unde et mors; (3) diversorium; (4) reconciliatio. A καταλύω.
 Καταλυσάω, vel καταλυσάω, ᾧ, rabie sum contra aliquem incitatus, Suid.
 Καταλυτός, adv. posit. tollendum, destruendum.
 Καταλυτήριον, υ, τὸ, diversorium.
 Καταλυτής, ὤ, δ, destructor, eversor.
 Καταλύτης, υ, ὁ, item ὁ κατάλυτος, υ, hospes divertens aliquo. A
 Καταλύω, dissolvo; (2) everto, destruo, aboleo; (5) item, irritum reddo; (3) finio; (4) desino; (5) diverto in hospitium, commoror; (6) sedo; (7) conficio; (8) privo, v. gr. honore, cum gen. dicitur tamen si absolute; (9) in med. pacem facio; (2) reconcilior; (3) abduco me, sc. magistratu. Καταλύειν τὸν πόλεμον, λόγῳ, βίῳ παρὰ τινα, εἰς πᾶνδοχίον, divertere; τινὰ τῆς ἀρχῆς. Τὸς δόλους κατέλυσε, Aristoph. Pac. 742. φονία αἰχμᾶ, Eur. Tro. 821.
 Καταλύω, interquiesco, remitto; proprie, subduco cervicem oneri vel molestiae. Καδδὲ ἱμὸν κῆρ λαφίσσει κακῶν, Odys. 9, 459.
 Καταμάγειν, f. εἶσω, incanto.
 Καταμάγετε, discite, 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi καταμαρτάνω, pro καταμαρβῶ.
 Καταμάθεσις, εὐς, ἡ, consideratio, disciplina, eruditio, perceptio mentis.
 Καταμαίνομαι, furore incitatus sum contra. Ph. καταμαίνονται, succenset.
 Καταμάκτες, υ, ὁ, tersor, Gl. V. A καταμάσσω.
 Καταμαλάω, f. ἴσω, emollio, effemino.
 Καταμαλάω, vel καταμαλόω, f. ἄξω, emollio; (2) demulceo, cohibeo.

Καταμαλθῶ, f. ἴσω, idem.
 Καταμαλθῶ, vel καταμαλθῶ, idem.
 Καταμαρτάνω, disco, cognosco; (2) animadverto; (3) perpendo, diligenter considero. Τὴν σταυρὴν φύσιν κατὰμαρβῶ, Epict. τι ἐκ τῆς, Isocr.
 Καταμαρτάνω, f. εἶσω, vaticinor, conjicio. Καταμαρτάνω, τὰ μὲλλοντα, Aristoph.
 Καταμαρτάνω, Ion. pro καταμαρτάνω, curru tero, unde ὁδὸς καταμαρτάνω, via trita; κατμαρτάνω, tritum, triviale, vulgare. Ab ἀμαρτάνω.
 Καταμαρτάνω, f. αὐῶ, tabefacio, exarefacio.
 Καταμαρτάνω, f. ψω, comprehendo, corripio. Ὅτι μιν κατμαρτάνετε δίκαν, Pl. 16, 598.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, fut. ἴσω, testimonium dico contra aliquem; καταμαρτάνω, testimonio convincor, testimonium dicitur contra me; καταμαρτάνω, convictus est. Αὐτὸς αὐτὸν κατμαρτάνοιτο, Dem.
 Καταμαρτάνω, a. l. f. g. part. act. Æol. pro καταμαρτάνω, a καταμαρτάνω.
 Καταμαρτάνω, qui corripuit, aor. idem, m. g.
 Καταμαρτάνω, et καταμαρτάνω, ὤμαι, comanduco, absumo.
 Καταμαρτάνω, tergo, Gl. V.
 Καταμαρτάνω, f. εἶσω, inquiri vel exquiri.
 Καταμαρτάνω, immitto, sc. contrectandi causa, v. gr. digitum in vulnus, &c.
 Καταμαρτάνω, idem, Hipp.
 Καταμαρτάνω, expugno, vinco.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, f. ἴσω, accumulo, ut messor; καταμαρτάνω, accumulare; καταμαρτάνω, conspergere, veluti caput pulvere aut cinere. Τὴν ῥα κυλινδρόμενος κατμαρτάνω χερσὶν ἴσῃ, Pl. 24, 165.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, fut. ὥσω, hebetor, obtundo.
 Καταμαρτάνω, idem.
 Καταμαρτάνω, magno animo contemno.
 Καταμαρτάνω, f. ἴσω, inebrio.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, f. ἴσω, derideo, ludibrio habeo.
 Καταμαρτάνω, vel καταμαρτάνω, f. ξω, demulceo, delinio.
 Καταμαρτάνω, aor. l. inf. act. verbi καταμαρτάνω.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, fut. ἴσω, meditor, exerceo; καταμαρτάνω, meditatum esse.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, f. ἴσω, negligo, nullam curam gero, prorsus negligo, contemno; a. l. pass. καταμαρτάνω, contempta; perf. pass. καταμαρτάνω, neglectus. Καταμαρτάνω, neglectum, contemptum. Κἄν ἐξέπραξεν, εἰ κατμαρτάνω ἱγὰρ, Soph. Aj. 45.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, fut. ὥσω, melle inficio, suave reddo. Οἷον κατμαρτάνω τὴν λόχμην ἔλκῃ, Aristoph. Av. 231. A μέλι.
 Καταμαρτάνω, cunctari, procrastinare.
 Καταμαρτάνω, on, vituperandus, odiosus. Τὸ κατμαρτάνω . . . γῆρας, Soph. Ed. Col. 1234. A
 Καταμαρτάνω, f. ψω, conqueror, accuso, incuso, reprehendo. Καταμαρτάνω, ἑαυτὸν τῆς προτέρας ζωῆς, Xen. Hinc
 Καταμαρτάνω, εὐς, ἡ, idem quod simplex.
 Καταμαρτάνω, fut. ενῶ, remaneo, commoror; (2) subsideo. Οὐ ἦσαν κατμαρτάνοντες, Act. 1, 13.
 Καταμαρτάνω, f. ἴσω, in partes dissecō; (2) distribuo, dispenseo. Καταμαρτάνω, τὸν πλῆτον πρὸς τὴν παρῶσαν χερίαν, Basil.
 Καταμαρτάνω, ἴδος, ἡ, fragmentum. A μέρος.
 Καταμαρτάνω, ὁ, divisio, partitio, Steph.
 Καταμαρτάνω, adv. membratim, sigillatim.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, f. ἴσω, demetior, metior. Hinc
 Καταμαρτάνω, εὐς, ἡ, dimensio, mensuræ et spatii descriptio.
 Καταμαρτάνω, εὐς, ὁ δὲ ἡ, perlongus. A μήκος.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, f. ὥσω, specillum immitto, specillo seu spathula agito, exploro.
 Καταμαρτάνω, υ, ὁ δὲ ἡ, menstruus; καταμαρτάνω, τὸ, menstrua muliebra. A μήν.
 Καταμαρτάνω, εὐς, ὁ δὲ ἡ, menstruus.
 Καταμαρτάνω, εὐς, ἡ, indicium, proditio, delatio. A
 Καταμαρτάνω, fut. ὥσω, indico, defero, prodo, enuncio. Καταμαρτάνω, πᾶν, Plut.
 Καταμαρτάνω, αὐῶ, polluo.

Καταμαρτάνω, aor. l. part. act. Æol. pro καταμαρτάνω, a καταμαρτάνω.
 Καταμαρτάνω, vel καταμαρτάνω, immisceo, permisceo. Διστὴν καταμαρτάνω ἐς τὸν ὁμοῖον ἄερα, Aristoph. Nub. 230. Καταμαρτάνω, τὰς ἀναγκαίους ἀρετῆς τινὰ ζῆλον, Plut. Hinc
 Καταμαρτάνω, εὐς, ἡ, commixtio, permixtio.
 Καταμαρτάνω, adv. sensim, paulatim; (2) divisim, minutim.
 Καταμαρτάνω et καταμαρτάνω, admisceo. Ὅταν ὁ καταμαρτάνω ἀποστα σπῆν, Hom.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, f. ἴσω, largitione consequor.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, f. ἴσω, in stipendia militum exhaurio. Καταμαρτάνω, τὰ ἐπὶ ἀρχόντα, Eschin.
 Καταμαρτάνω, f. εἶσω, memor sum.
 Καταμαρτάνω, descendō, devenio. A μέλω.
 Καταμαρτάνω, on, vituperabilis; (2) infaustus, infelix.
 Καταμαρτάνω, adv. solum; (2) seorsum, privatim. Ex μόνος.
 Καταμαρτάνω, ης, ἡ, statio, remansio, Gl. Vet.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, singulari certamine vinco. Κύκνον κατμαρτάνω, Plut.
 Καταμαρτάνω, υ, ὁ δὲ ἡ, permanens, perdurans. A καταμαρτάνω.
 Καταμαρτάνω, propagatio, Gl. V. A μωσχεῖω.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, f. ὥσω, numeris et modis exorno, et venustus reddo.
 Καταμαρτάνω, υ, ὁ δὲ ἡ, vitibus consitus, abundans.
 Καταμαρτάνω, circumtego, cooperio.
 Καταμαρτάνω, idem. Εὐφύχον ἔνδρα, πολεμίων θανόντων ὑπο, κύβη κατμαρτάνω ἐν τῷ μὲν χερσὶ, Eurip. Helen. 858.
 Καταμαρτάνω, se, fabulas tibi narro, seu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, Philostr.
 Καταμαρτάνω, 3. sing. a. l. ind. med. Ion. pro καταμαρτάνω, a καταμαρτάνω.
 Καταμαρτάνω, f. ἴσω, unguentis perfundo.
 Καταμαρτάνω, aor. l. inf. act. verbi καταμαρτάνω.
 Καταμαρτάνω, εὐς, ἡ, actio connivendi, conniventia. A καταμαρτάνω.
 Καταμαρτάνω, vel καταμαρτάνω, f. ξω, laceror, perstringo; καταμαρτάνω, a. l. med. perstringit; aor. l. part. pass. καταμαρτάνω, sauciatus, saucius. Πρὸς χρυσὴν πηρόν κατμαρτάνω χεῖρα ἀρετῇ, Pl. 5, 425.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, f. ὥσω, allium contundo, facio intritum alliatum. Aristoph. καταμαρτάνω, perf. pass. contrita penitus, ut allia in mortarium conjecta, sive ut alliatum quod in mortario contunditur. Ex κατὰ et μωσχεῖω, intritum ex allis.
 Καταμαρτάνω, minutatim contero, Arist. Pac. 246. ubi leg. κατὰ μωσχεῖω.
 Καταμαρτάνω, f. ὥσω, conniveo, oculos claudō; (2) morior. Καταμαρτάνω, τὰ βλέφαρα, Xen.
 Καταμαρτάνω, f. ἴσω, vestio; (2) obduco, v. gr. auro, &c.
 Καταμαρτάνω, ὤμαι, derideo, deludo. Καταμαρτάνω, on, Arrian. Hinc
 Καταμαρτάνω, εὐς, ἡ, irrisio, illusio.
 Καταμαρτάνω, sensim sedo, lenio.
 Καταμαρτάνω, irrideo, vituperor.
 Καταμαρτάνω, f. ὥσω, cogo, adigo; (2) vexo.
 Καταμαρτάνω, ης, ἡ, violentior amoris illecebra; (2) catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens.
 Καταμαρτάνω, ἄτος, τὸ, maledictum, devotio.
 Καταμαρτάνω, f. ἴσω, anathema imprecor, diris devoto. A præc.
 Καταμαρτάνω, f. εἶσω, impudenter tracto aliquem, loquor contra aliquem, Eust.
 Καταμαρτάνω, ὁ, invecundus, Man.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, f. ὥσω, insumo, impendo.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, f. ἴσω, impudenter me erga aliquem gero.
 Καταμαρτάνω, f. ὥσω, consumo, impendo, absumo; κατμαρτάνω, consumpsit, aor. l. καταμαρτάνω, consumptum, perf. pass. Καταμαρτάνω, τὴν ἐν τῇ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοῖαν, Isocr. ad Dem.
 Καταμαρτάνω, ᾧ, fut. ἴσω, torpefacio; (2) obtorpeo.

torpeo. Οὐ κατενέγκησα ἄδενός, 2 Corinth. 11, 8.

Καταναυμάχῳ, ὤ, fut. ἤσω, navali praelio oppugno; (2) navali praelio supero. Τὸν βασιλικὸν καταναυμάχῃς ἐβλον, Suid.

Κατανάων, habitatum colloco. Hinc a. 1. apud Poet. κατίνασσι, collocavit, habitare jussit. Κατίνασσι πατὴρ ἐς πείρατα γαίης, Hesiod. Op. 167. Κατανάομαι, in medio, habito. Semper apud veteres transitive activum et neutraliter medium sumitur: recentiores vero promiscue formis activis et mediis usi sunt. Κατ' ἀνδρὶ νάσσατο παῖδας, ibi collocarat filios, Apoll. Rhod. 1, 1356. Κατενόησεν, aor. 1. pass. habitavi, Eurip. Phoen. 215.

Κατανόηζομαι, f. ἴσομαι, fortiter vinco.

Κατανόησιν, as, ἡ, collectio viritum facta. Ex κατὰ, ἀνδρα, et λέγω, seligo.

Καταναυνοίμαι, f. εὔσομαι, juveniliter glorior; (2) juvenili robore praevalere, animose supero.

Κατανοίσομαι, vel κατανόσομαι, descendo. Ἐξ ὀχλῶν κατανόσεται, Apollon.

Κατανεμίσσις, εὐς, ἡ, indignatio. Ex κατὰ et νημίσσις, indignor.

Κατανέμω, distribuo, despertio; κατανέμομαι, incolo, possideo, fruor; κατανέμωμαι, a. 1. med. partic. pass. κατανεμηθέντες, distributi; κατανεμημένοις, perf. pass. depastus. Ὅν ἐγὼ κατανέμω τοῖσιν ἱπποῖσι ποτὶ ἐς κάππωμα, Aristoph. Ach. 305.

Κατανοίμαι, seu κατανόωμαι, descendo.

Κατανοίω, aor. 1. inf. act. verbi κατανόω.

Κατανεύσιμος, on, quod concedi, annui, seu nutu perfici potest.

Κατάνευσις, εὐς, ἡ, nutus, confirmatio per nutum. A

Κατανεύω, fut. εὔσω, annuo, nutu aliquid confirmo; (2) innuo, nutu significo. Κατίνευσαν τοῖς ἐν τῷ ἱερῷ, Luc. 5, 7.

Κατανήφω, ὤ, f. ὥσω, caligine obduco, obscuro.

Κατανήσσω, aggerare, extruere, Herodot. Ex κατὰ et νῆσαι, quasi a νέω, sive νῆα, cumulo.

Κατανήχσομαι, natando deferor.

Κατανήσσομαι, ὤ, f. ὥσω, in carbones verto seu redigo; κατηνθρασκώμενος, perf. pass. in carbonibus versus. Ἐπεὶ δ' ἄπαν κατηνθρασκώθη Σὺν' ἐν Ἡφαίστῳ φλογί, Eur. Iph. in Aul. 1602. Τὴν δὲ ὥς ἔρρει δίεμας φλογιστὴν ἦδη καὶ κατηνθρασκώμενον, Soph. El. 57.

Κατανήσσομαι, f. ἴσω, idem; (2) carbone inficio, v. gr. os, Anthol.

Κατανήζω, fut. ἴσω, diffundo, transfundo, Vet. Lat.

Κατανήκω, supero, Eur.

Κατανήμω, ἄτος, τὸ, perfusio, lotio.

Κατανήπτω, s, ὅ, qui Atheniensis peplum Minervae infra sordidatum eluebat. A

Κατανήπτω, f. ψω, idem quod κατανήζω. Κατανήψων ἀπὸ γλώττης ἀπαντας, Luc.

Κατανήσσομαι, idem quod κατανήσσομαι.

Κατανήσσομαι, consurgo contra aliquem, insurgo repugnatorius. Κατανήσσει τῶν πολιέμων τῇ πόλει, Polyb.

Κατανήφω, f. ψω, ningo; (2) nive obruo. Κ' εἰ κρημνῶδη κατανήφω, Aristoph. Nub. 962.

Κατανόω, ὤ, f. ἤσω, contempler, specto; (2) considero; (3) animadverto, intelligo, perspicio; (4) disco. Κατανοήσατε τὰ κρίνα, Luc. 12, 27. Hinc

Κατανόημα, ἄτος, τὸ, quod ab aliquo animadvertum seu perspectrum est, commentum, remedium excogitatum.

Κατανόησις, εὐς, ἡ, contemplatio, animadvertio, cognitio; (2) diligens et attenta consideratio; (3) documentum. Ab eod.

Κατανοήτικός, ἡ, ὄν, perspicax. Ab eod.

Κατανοίμαι, absumor. Τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται, Odys. 2, 58.

Κατανομήσειν, f. εὔσω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos insumo, Cyr. Jos. Ex κατὰ et νομίζω, in ea significatione qua et νόμισμα, nummus, inde descendit.

Κατανομήσειν, ὤ, legem oppono legi, obrogo.

Κατανομήσειν, surripio, depulcor.

Κατανομήσειν, ὤ, fut. ἤσω, commoneo, monitis instituo et moderor.

Κάτανα, ὤν, τὰ, declivia, Poetice.

Καταντάω, ὤ, f. ἤσω, devenio, pervenio; (2) pervenire facio, transfero. Κατάντησαν εἰς Κασάρειαν, Act. 25, 13. Μισθοφορίας ἀλόγως προκειμένης πολλοὶ ἵδονται κατάντων, Diod. Hinc

Κατάντημα, ἄτος, τὸ, occursus; (2) fastigium aedificii; item (3) finis, terminus.

Κατάντης, εὐς, ὅ, ἡ, declivis, proclivis, deorsum vergens.

Κατάντησιν, al. κατάντησιν, Hom. idem quod καταντίσιν.

Καταντία, as, ἡ, declivitas.

Καταντίβολω, ὤ, fut. ἤσω, precor.

Καταντικρὺ, adv. ex adverso, e regione, ex opposito, τὸ καταντικρὺ, contrarium.

Καταντίον, adv. idem.

Καταντίπτερας, adv. idem.

Καταντίπτερον, idem quod καταντικρὺ, Man.

Καταντλία, ὤ, f. ἤσω, hausta aqua perfundo, et proprie quidem cum magna abundantia. Ph. καταντλῶ, fomento. Ap. Med. est fomenta adhibere liquida; oratores denique dicuntur καταντλῆναι, cum suaviatate orationis capere tentant auditores, et permulcere aut multitudinem verborum obruere. Ἄλλ' ὅταν ζυνήγορος ταῦτα ταῦτά σε καταντλῇ, accusationibus aspergit, Aristoph. Vesp. 481. Καταντλῆμενος ταῖς τῶν βρῶσάνων τρικυμίας, Joseph. Maccab. 7. A κατάντλος.

Κατάντλημα, ἄτος, τὸ, fomentum quod cum infusione fit. A praec.

Κατάντλησις, εὐς, ἡ, infusio aquae vel alius liquoris, potissimum fovendi gratia.

Κάταντλος, ὅ, ἡ, abundans, circumfluens.

Κατανυγγέ, 2. sing. a. 2. conj. pass. verbi κατανύσσω.

Κατανυκτικός, ἡ, ὄν, acerbus, mordax.

Κατάνυξις, εὐς, ἡ, compunctio; (2) dolor animi; (3) veteranus profundus et omni sensu privans, sopor, stupor, LXX. (Sed hoc sensu potius leg. κατανύσσις, Ern.)

Κατανύσσω, vel κατανύττω, f. ξω, pungendo penetrao, compungo: a. 2. pass. κατινύγην, 3. pl. κατινύγησαν. Ἀκούσαντες δὲ κατινύγησαν τῇ καρδίᾳ, Act. 2, 37.

Κατανύσσω, f. ὥσω, dormito capite dejecto et nictante; (2) obdormisco; (3) aliquantum dormio.

Κατανυκτικός, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κατανύσσω.

Κατανύω, fut. ὥσω, conficio, perago; (2) pervenio. Κατανύειν δέμον, τὴν πορείαν, Plut. Φίλης γὰρ προέβην κατάνυσαν, amicam enim apud hospitam diversantur, Soph. Elect. 1451: elliptica locutio pro κατάνυσαν τὴν ὁδὸν εἰς Φίλης προέβην οἶκον.

Κατανοήσις, αἶα, αἶον, qui a tergo est.

Κατανοήσομαι, dorso fero, sublatum bajulo.

Καταναίνω, carpo, carmino; (2) lacerio; (3) excorio; (4) cado; (5) contero, attero. f. 1. καταναίνω, εἰς, a. 1. part. καταναίνων, pass. καταναίνεσις. Μὴ ἐ καταναίνω τὸν ἄνδρα τέτοιον εἰς φονιζίδας; creuantur, Aristoph. Ach. 324.

Κατεξάνθη πόνους, Eur. Tro. 757. Κατεξάνται δίεμας, corpus macie extabuit, Eurip. Hipp. 274. Κατεξάνθη πόνους, consumpta sum laboribus, Id. Med. 1030.

Κατάξιμεν, f. 1. inf. act. Ion. pro κατάξιμεν, a κατὰξω.

Κατάξινω, ὤ, fut. ὥσω, hospitio excipio.

Κατάξιω, f. ἴσω, edolo, derado, deradendo et scalpendo polio; a. 1. pass. κατεξίσθη, sub. 3. sing. κατεξίσθη. Ὅταν δὲ πρὸς τῇ, ἡ καταξίσθη, Plut. de cornibus.

Κατεξήρανω, f. ἀνῶ, siccio, exsiccio.

Κατάξηρος, s, ὅ, ἡ, siccus, aridus. Κατάξηρος ψυχῇ, Num. 11, 6.

Κατάξιοις, dignus, Soph.

Κατάξιω, ὤ, f. ὥσω, dignum judico, dignor; (2) rogo, imploro; (3) in honore habeo;

pass. καταξιῶμαι, dignus judicor. aor. 1. κατεξίσθη. inf. καταξιῶμαι. Κατεξίσθησαν ἀτιμασθέναι, Act. 5, 41. τῷ αἰῶνι ἐκείνῳ τοῦ, Luc. 20, 35. Κατεξίσθη τὸ ταύτην ῥημῶς αὐταῖς μετῆχεν τῆς πόλεως, Demosth. in Neaeram. Οἱ μὲν ἐπὶ τοσούτων πείσας καὶ τῶν ὁμοίων καταξίσθησάνται, alii fidei gradum, aliarumque id genus rerum merentur, Phylar. de Stoic. remigantibus. Σὺ τοι, σὺ τοι κατεξίσσας, hanc fortunam meritis es, id est, tu quidem ipse tibi calamitatem hanc concivisti, Soph. Phil. 1095.

Καταξίως, adv. digne, pro dignitate, merito.

Καταξίωσις, ἡ, dignitas; (2) reverentia, admiratio alijus rei. Διὰ τὴν Ἀμίλκην τὴν στρατηγὴν καταξίωσιν, propter dignitatem, gloriam Ἀμίλκαρι ducis; vel potius, motus admiratione et reverentia erga ducem Ἀμίλκαρην, Polyb. 1, 78. (2) τὴν κατὰ πλῆξιν καὶ καταξίωσιν παρὰ τοῖς συμμάχοις τῷ Ῥωμαίων πολιτικῷ, admirationem atque reverentiam qua Romanam rempublicam socii colunt, Id. 3, 90.

Καταξυράω, rado, derado.

Καταξυρμός, ὤ, ὁ, sculptura. A

Καταξίω, f. ὥσω, derado, abrado, litura obduco, obliero; (2) incido, scarifico. Τὰς τιφαναίας αὐτῶν καταξιώντις, Luc.

Καταπαίζω, f. αἰζω, vel αἰσω, deludo, illudo, ludibrio habeo. a. 1. part. pass. καταπαίζεσις, elusus.

Καταπαίω, f. αἰσω, percutio, flagello ferio.

Καταπακτός, ἡ, ὄν, compactus. A σπῆστις.

Καταπαλαίω, f. αἰσω, eluctor, lucta vinco; (2) vinco; a. 1. part. pass. καταπαλαίσεσις, lucta victus. Ἄλλ' οἱ λόγοι καταπαλαίσειν λέγεις, Eur. Iph. in Aul. 1038.

Καταπαυήζομαι, f. ἴσομαι, pernocto.

Καταπαυήζω, f. εὔσω, malitiose ago contra, dolis utor adversus.

Κατάπασις, ἄτος, τὸ, id quo corpus conspergitur. A

Καταπάσσω, vel καταπάττω, f. καταπάσω, conspergo. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λατὴν τῖφραν, Aristoph. Nub. 177. Hinc

Κατάπασις, s, ὅ, ἡ, conspersus; (2) variiegatus, pictus.

Καταπάτω, ὤ, fut. ἤσω, conculco, proculco. Τὸν υἱὸν τῷ Θεῷ καταπατήσας, Heb. 10, 29. Καταπατίσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Matt. 5, 13. Hinc

Καταπάτημα, ἄτος, τὸ, quod conculcatur.

Καταπάττεις, εὐς, ἡ, conculcator.

Κατάπαυμα, ἄτος, τὸ, requies; (2) finis.

Καταπαύσιμος, s, ὅ, ἡ, requiem adferens.

Κατάπαυσις, εὐς, ἡ, requies, quies; (2) sedatio; (3) dejectio de honore.

Καταπαυστικός, ἡ, ὄν, vim leniendi, sedandi habens. A

Καταπαύω, f. αἰσω, cessare seu desistere facio, coerco, compesco, reprimo; (2) finio, termino, finem impono; (3) requiesco, cesso; καταπαυήσεται, sedabitur, f. 1. pass. Δύσπεινα χόλον καταπαύσει, Eur. Med. 172. Ἐγὼ σε καταπαύσω τὰς πνοάς, Aristoph. Av. 1403.

Καταπαύεις, εὐς, ὅ, ἡ, obsequens, moriger. A

Καταπαίω, f. πείσω, persuadeo, adduco, induco. Pass. obedio, morem gero, pareo.

Καταπαίω, ὤ, fut. ἤσω, interminor.

Κατάπεινος, s, ὅ, ἡ, fame confectus. Ex κατὰ et πείνα, sitis.

Κατάπειρα, as, ἡ, tentamen, experimentum.

Καταπειράζω, f. ὥσω, periculum et experimentum facio, attento, tento; (2) lacerio. Καταπειράζειν τῶν πολιέμων, Polyb. ὦψον τινος, Lys. Hinc

Καταπειρασμός, ὤ, ὁ, tentatio, qua fit alicujus rei periculum, experientia.

Καταπειράω, idem quod καταπειράζω. Hinc

Καταπειρητής, ἡρος, ἡ, instrumentum quo nautae maris altitudinem explorant.

Καταπειρητής, ης, ἡ, Ion. pro καταπειρατήρῃ, sc. σχοῖνος, aut μολυβδῖς, idem.

Καταπειράω, f. εἰρώ, transfigo, transadigo, configo; καταπειραμένος, perf. pass. confixus.

Καταπλιμάττω, ᾧ, f. ὥσω, munio novis soleis, reficio calceatum lacerum. Καταπειλματῶ-
μενα σενάβλια, calcei sordidi, obsoleti, re-
flecti, Josu. 9, 5. Ex πέλμα, solea calcea-
menti.

Καταπλήττω, f. ὥσω, catapultis impugno; (2)
invaso, vel incurso, more petalorum mil-
tum; f. 1. med. καταπλήττονται, petati in-
cursabunt. Καταπλήττονται τὴν Βωστίαν
ἔλν, Aristoph. Ach. 164. Α καταπλήττει.
Καταπληράφτης, ε, ὅ, qui telum e catapultā
mittit. Ex καταπλήτης et ἀφίημι, emitto.

Καταπλήτης, ε, ὅ, catapultā, machina bellica;
(2) supplicii genus. Ex πλήτης.

Καταπλήττειός, ἦ, ὄν, catapultarius. Α prae.
Καταπλήτιος, pro καταπλήματιος.

Καταπύμπω, fut. ψω, demitto; (2) mitto. Κα-
ταπύμπειν γερμασίαν, Herodian.

Καταπένθω, ᾧ, fut. ἥσω, defleō, deploro.

Καταπείσσω, commitigo, Gl. V.

Καταπεικασμένον, musicorum verbum. Vide
Fab. 1, 19.

Καταπεσθῆναι, part. perf. act. f. g. per Synec.
pro καταπεσθῆναι, α καταπεσθός.

Καταπίπτω, f. ψω, percoquo. Χόλον καταπίψη,
Pl. 1, 81.

Καταπειρασμένους, adv. solenter, callide, frau-
dulenter. Α συνείδη.

Καταπερεύω, ᾧ, f. ὥσω, traduco, trajicio. Hinc
Καταπερεύσεις, ὡς, ἦ, transitus, Eust.

Καταπέρω, oppedo, crepitum ventris contra
emitto, contemtim et insolenter illudo; a.
2. καταπαρῶδην, oppedere.

Καταπερίεμι, superior sum, supero.

Καταπερίενσι, ὡς, ἦ, laceratio, scarificatio.

Καταπεριβάω, ᾧ, infibulo, velut fibula defigo.

Καταπεριείρωμαι, adulor; vendito me alicui.

Καταπέσω, a. 2. part. act. verbi καταπίστω.

Καταπέτω, fut. ὥσω, expando, explico, ex-
tendo; (2) obtego, obvelo, cooperio. Κα-
τεπίττω αὐτὸ τὴν κεφαλὴν φοινίκει, Aristoph.
Plut. 730.

Καταπετάννυμι, vel καταπεταννύω, idem.

Καταπετάσμαι, ὤμαι, vel καταπέτομαι, devolo,
volando descendo.

Καταπέτασμα, ἄτος, τὸ, aulæum, velum quod
rei alicui obtenditur. Α καταπέταζω.

Καταπετροκόπω, ᾧ, f. ὥσω, lapidibus jaciendis
frango. Τὸς δὲ Ἀμφικτύνας καὶ τὸν Φίλιππον
τὰ ὅπλα τῶν Φωκίων καὶ τῶν μισθοφόρων κατα-
πετροκόπησι, Diodor. Sicul. 16, 60. Α πέτρος
et κόπω.

Καταπέτρον, ᾧ, f. ὥσω, de saxo præcipito; (2)
lapidibus obruo, lapido. Ex πέτρος.

Καταπίπτω, Att. pro καταπίσσω.

Καταπεριέγκω, configureri, 3. plur. perf. ind.
med. verbi καταφύγω.

Καταπέφνω, occido. Εἰ μὲν ἐν Μενέλαον Ἀλέ-
ξανδρος καταπίφει, Pl. 3, 281.

Καταπεφρονήσεται, adv. contemptim. Φρονι-
ματισθέντες ἐπὶ τῷ προτερήματι, καταπεφρονη-
κίτας διὰ τινος σενῶν καὶ ἀποκερμέναν δόσιν
ἐπαρῶσθαι, successu elati, magno hostium
contentu per fauces quasdam arctas et con-
fragosas properant, Diodor. Sic. 14, 101.

Καταπίψη, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi κατα-
πίπτω.

Καταπήννυμι, vel καταπενήννυμι, defigo, depa-
ngo; (2) gelu constringo, congelo, congelio.
Εἶτα κατάπην στῆρος αὐτῶν, scil. δόλιλον, Ari-
stoph. Av. 365.

Καταπήνῶ, ᾧ, fut. ἥσω, desilio, insilio.

Καταπηναίω, f. αἰῶ, noceo, damnum adfero,
unde a. 1. opt. καταπηναίημι, noceat.

Καταπηναίης, 3. sing. a. 1. opt. act. Ἐολ. et
Att. pro καταπηναίημι.

Καταπῆξ, ἥτος, ὅ, sublica, palus qui in terram
defigitur. Α καταπηγνύμι.

Κατάπης, εν, læsus, mutilatus.

Καταπήσω, vel καταπῆται, fut. ξω, defigo.

Καταπίνω, f. αἰῶ, pinguefacio.

Καταπίζω, fut. ἔσω, deprimo, opprimo; (2)
comprimo, pressio.

Καταπίσεις, ὡς, ἦ, depresso, oppressio, com-
pressio. Α καταπίεζω.

Κατάπικρος, ε, ὅ ἐξ ἦ, peramarus.

Καταπίμπλος, μ , δ ξ η , pinguis, obesus. Ex
πιμῖλῃ, pinguedo.

Καταπίμπλος, καταπίμπλημι, vel καταπίπλημι,
repleo, oppleo, compleo; fut. καταπίπλω, a. l.
κατίπλησω. pass. καταπίμπλαμαι, or-
pleor.

Καταπίμπρος, vel καταπίμπρημι, fut. ἦσω,
incendo, inflammo, comburo. Κατεπίμπρη-
σαν τὰς οἰκίας, Plut.

Κατάπινι, 2. sing. pres. imperat. act. verbi
Καταπίνει, absorbeo, bibo; (2) deglutio, de-
voror: f. 2. καταπίνεμαι, καταπίνεσθαι, devora-
bunt; pass. f. 1. καταποθήσκει, καταποθεί-
σθαι, devorabitur; a. l. pass. καταποθῆναι,
aor. 2. act. κατίπινον conj. ἐὰν καταπίῃ.
Αὕτη γὰρ τὰ ἐκείνους δάπαντα καταπίπαισι βροδῖος,
Aristoph. Vesp. 1141.

Καταπίπλημι. Vide καταπιμπλάω.

Καταπίπρωμαι, vendo, venundo.

Καταπίπτω, prolabor, procumbo, decido, de-
labor; a. 2. κατίπτεον καταπίπτων, prolapsus;
perfi. inf. καταπιπτωκέαι, decidisse. Πάντως
δὲ καταπίπτονται ἡμεῖς εἰς τὴν γῆν, Act.
26, 14.

Καταπίπτω, vel καταπιπτῶ, ω , fut. ὦσω, pico,
pice illino, pice incrusto.

Καταπίπτω, f. ϵ ν ω , credo, fidei alicujus com-
mitto. Καταπίπτουσιν ταῖς Μῆσαις, Phal.

Καταπίσω, ω , f. ὦσω, fidem facio, fidem pre-
sto, fidem exigo. Ex πίσις. Hinc

Καταπίσεις, ϵ ω ; η , fiduciae et securitatis con-
tractus.

Καταπίττωσις, η , picatio, obductio picis.

Καταπίων, ν ν δ ξ η , pinguis, obesus.

Καταπλάγεις, aor. 2. part. pass. verbi κατα-
πλήσσω. Unde

Καταπλόγης, ϵ ω ; δ ξ η , metu consternatus.

Κατάπλωμα, α ν τ ω , τ ω , medicamentum quod
illinitur vel quod superimponitur, emplastrum.
A

Καταπλώσω, vel καταπλάττω, f. ἄσω, illino,
obliño; (2) cataplasma impono, cataplasma
curo. Μὴ τῶνιν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψι-
μύθῃ κατάπλωται, Epigr.

Καταπλάσῃ, η , medicamentum, Herod.

Καταπλάσσει, η , δ ν , illitus; (2) confictus.

Καταπλάσσει, ν ν δ ξ η , emplastrum, oblitum.

Ἀπαρίεσθαι τῇ δευτέρῃ ἡμέρῃ τὴν καταπλάσιν,
Herodot. 4, 75.

Καταπλάω, fut. ξ ω , complico, necto. Κατα-
πλέειν τὴν ζώνην, Herodot. finire; ῥῆσιν, per-
orare.

Καταπλονεκτῶ, excello, praesto.

Κατάπλω, ϵ ν δ ξ η , α ν τ ω , expletus, plene
satiatus.

Καταπλώω, fut. ϵ ν ω , navi devehor in terram,
appello in portum. Κατίπλευσαν εἰς τὴν
χωρὰν τὸν Γαδαρηνόν, Luc. 8, 26.

Καταπληγμός, ϵ ν δ ξ η , oburgatio, insultatio. A
καταπλήσσω.

Καταπλήθω, f. ἦσω, impleo, repleo, oppleo.

Καταπληκτικός, η , δ ν , terribilis, stuporem ad-
ferens, admirabilis.

Καταπληκτικῶς, α ν , cum stupore, terrore,
ut stupeant qui vident, &c.

Καταπλήξῃ, ἦγος, δ ξ η , percussus, consternatus;
(2) pavidus; (3) stolidus.

Κατάπληξεις, ϵ ω , η , obstupefactio; (2) stupor,
mens attonita. A

Καταπλήσσω, vel καταπλήττω, perterrefacio,
percello, obstupefacio; καταπληθίσθαι, ob-
stupesco, stupeo, percellor; a. l. act. κατα-
πλήξαι, perculisse, in med. κατάπληξασθαι
a. 2. pass. καταπληγνῆναι, percelli, perculum
esse. Κατίπληξέι πάντας, Xen. Κατα-
πληγνῆναι τὰς πολέμους, Thuc.

Καταπλόη, η , δ ν , implicatio, complexio.

Κατάπλω, ϵ ν δ ξ η , α ν τ ω , α ν τ ω , navigatio
deorsum, sive qua descendimus; (2) appul-
sus; (3) locus ad quem appellimus.

Καταπλώω, ω , fut. ἦσω, dives sum, abundo.

Καταπλώω, fut. ϵ ν ω , dito, locupleto.

Καταπλωμαζῶν, divitiis contra aliquem pu-
gno, divitiis ad alterum debellandum utor.

Καταπλύνω, f. ν ν δ ξ η , abluo, eluo; (2) lavo, per-
luo; tropice, probris, contumeliis.

κατάπλυνσις, εως, ἡ, lotio, ablutio. A præc. Καταπλῶν, Ion. pro καταπλῶν, navi devehor ; a. 1. καταπλῶνσις, devectus. Κατάπνυμα, ἄτος, τὸ, adflatus. A Καταπνῖα, fut. ἐύσω, perflo, adflo, et quidem cum vi. Καταπνίγω, f. ἴξω, suffoco, præfoco, strangulo. Καταπνίγειν πύλ, Gal. Hinc Κατάπνιξις, εως, ἡ, strangulatio, suffocatio. Καταπνῖς, ἥς, ἡ, venti irruentis flatus. Καταπνῖς, et καταπνῖς, adv. e vestigio. Vide πῆς. Καταπνῖς, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. καταπνῖς, pro καταπνῖα. Unde Καταπνῖς, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, stomachi orificium. Καταπνικίλλω, variego, varie distinguo ; perf. pass. καταπνικίλλμαι, variegatum est. Καταπολεύω, f. αὔσω, perfuor ; (2) nimium et plus, quam par est, fruor. Καταπολέμειν, ᾧ, fut. ἥσω, bellum gero contra aliquem, oppugno, debello. Καταπολέμειν τινα ἐγκληματι, Thuc. Hinc Καταπολέμησις, εως, ἡ, oppugnatio ; (2) debellatio. Καταπολιτεύομαι, fut. ἐύσομαι, politica ratione vinco, causam ad remp. pertinentem obtineo contra aliquem. Καταπολιτεύσατο τὴν ἐν ταύταις πλεονεξίαν, Plut. Καταπολὶ, adv. multum, valde ; (2) multo, cum compar. Καταπομπήναι, fut. ἐύσω, transmitto, transveho pompa ; (2) gloriur adversus quem. Καταπονέω, ᾧ, f. ἥσω, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, fasso ; καταπονέμαι, labore conficior, fatisco, affligor ; καταπονθείς, a. 1. part. debilitatus, vexatus. Ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονεμένῳ, Act. 7, 24. Hinc Καταπονθείς, εως, ἡ, fatigatio, lassitudo. Κατάποντος, ε, ὁ ἢ ἡ, labore defessus, confectus. Καταποντίζω, f. ἴσω, demergo in pontum seu mare, submergo. Καταποντισθῆν ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης, Matt. 18, 6. Hinc Καταποντισμός, ὅ, ὁ, demersio in mare, submersio. Καταποντισῆς, ἔ, ὁ, qui in pontum demergit ; (2) pirata, qui post prædā captam homines in aquas submergit. Καταποντός, ᾧ, f. ἄσω, idem quod καταποντίζω. Καταποσίβειν, oppedo. Καταποσβεύομαι, f. ἐύσομαι, redeo ab exsilio. Καταπορνεύειν, ἡ, scortatio ; (2) stupratio. A Καταπορνέω, f. ἐύσω, stupro, stuprum infero ; (2) prostituto. (2) χωρὶς ἡ οὐτὰ ἑλίκη τέκνα καταπορνέουσι, Herodot. 1, 94. Καταπορνέω, ᾧ, fut. ἥσω, in meretrices insumo. Ex πορνόκοπος, leno. Καταπορεύω, molior, machinor, exhibeo, Χει. Κατάποσις, εως, ἡ, absorptio, devoratio, deglutitio cibi vel potus in ventriculum ; (2) gula, cibi meatus. Gl. V. κατέποσις, vorago. A καταπίω. Καταπότις, ε, ὁ, vorax, helluo, Gl. V. (2) gula. Ab eod. Καταπότιον, ε, τὸ, catapotium, medicamentum quod deglutitio sumitur. Ab eod. Κατάποτος, ε, τὸ, idem, Hēr. Καταπραγματεύομαι, fut. ἐύσομαι, negotior. Καταπραῆνς, ιος, ὁ ἢ ἡ, declivis, pronus. Καταπράσσω, vel καταπράττω, et καταπράττωμαι, efficio, perago, transigo ; (2) pertracto ; (3) comparo. Ἐὰν μὴ πάντα, ὅσα ἡ πόλις βέλεται, καταπράττω, Plut. Καταπράννις, εως, ἡ, mitigatio, sedatio. A Καταπράννω, mansuefacio, lenio, sedo. Καταπράννει τῆς ὀργῆς αὐτόν, Plut. Κατάπρεμος, ε, ὁ ἢ ἡ, stirpibus, arboribus, abundans. Ex πρέμιον, stirps. Καταπρεβέω, f. ἐύσω, cum gen. legatus venio contra aliquem, oppugnaturus quem. Καταπρήω, f. πρήσω, comburo ; (2) incendio. Καταπρηῆς, ιος, ὁ ἢ ἡ, pronus, declivis. Καταπρηίζω, fut. ἴσω, pronum præcipito. Καταπρηένω, ᾧ, fut. ὤσω, præcipito, pessundo ; hinc aor. 1. med. καταπρηένωσα, pro καταπρηένωσι. Ex κατὰ τὴν πρηνίαν, pronus.

Καταπερθεῖν, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi καταπερθεῖν.
 Καταπερθεῖν, fut. ἴσω, serra deseco, vel præcido, serra descindo; (2) discindo, dissecō.
 Καταπερθεῖν, præf. inf. act. verbi καταπερθεῖν, f. ἴσω, prodo. Μῆτε τὸς συμμάχους καταπερθεῖν, Thuc.
 Καταπερθεῖν, aor. 1. inf. med. verbi καταπερθεῖν, e manibus dimitto, projicio; (2) cum neglectu abjicio.
 Καταπερθεῖν, progredior; (2) irideo, contemno; (3) impune evado; impune aliquid facio, ut hinc sit καταπερθεῖν, futurum. Sic autem occurrit: ὁ καταπερθεῖν, pro ὁ καταπερθεῖν, haud impune feceris; et ὁ καταπερθεῖν, non impune fecerit. Οὐτοί, οὐ καταπερθεῖν λίγισα ταῦτα, Aristoph. Thesm. 573, et Vesp. 1385. Καταπερθεῖν, stuprari, quorumvis ludibrio exponi, Argument. Antig. Soph. Quasi κατὰ προίκα, gratis impune; in altera significatione, quasi ex κατὰ, pro, et ἴσω.
 Καταπερθεῖν, impune reliqui, aor. 1. ind. med. verbi καταπερθεῖν.
 Καταπερθεῖν, fut. ἴσω, relinquo, desero.
 Καταπερθεῖν, ὡ, f. ἴσω, primas partes eripio, vinco.
 Καταπερθεῖν, fut. ἴσω, p. κίχικα, profundo, effundo.
 Καταπερθεῖν, ὡ, ὁ, cinædus.
 Καταπερθεῖν, a. 2. part. act. verbi καταπερθεῖν.
 Καταπερθεῖν, ὡ, f. καταπερθεῖν, devolve, præf. inus.
 Καταπερθεῖν, ὡ, ὁ, plumatus, aliger, alatus. Μῆτε καταπερθεῖν τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ δῶμον, Eurip. Or. 178. Ex περθεῖν.
 Καταπερθεῖν, perstringere; præf. inf. med. Ion. pro κατὰπερθεῖν, a κατὰπερθεῖν.
 Καταπερθεῖν, fut. κατὰπερθεῖν, p. κατὰπερθεῖν, terreo; (2) consternor, perterrefio, pertimesco, valde timeo, testor animum fractum et desperandum.
 Καταπερθεῖν, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. pro κατὰπερθεῖν, a verbo κατὰπερθεῖν.
 Καταπερθεῖν, ὡ, fut. ἴσω, metu consterno, exterreo.
 Καταπερθεῖν, Ion. pro κατὰπερθεῖν, tango, exprobro; cito, de teste. Vide κατὰπερθεῖν.
 Καταπερθεῖν, ὡ, despector, derisor, Anac.
 Καταπερθεῖν, ὡ, ὁ, despiciens, detestandus, abominabilis. A κατὰπερθεῖν.
 Καταπερθεῖν, ὡ, ὁ, sinuosus, plicatus. Ex πτύσω, plico.
 Καταπερθεῖν, f. ἴσω, despicio, despicio, contemptim adversor.
 Καταπερθεῖν, ὡ, ὁ, lapsus, casus, ruina. A κατὰπερθεῖν.
 Καταπερθεῖν, ὡ, ὁ, idem et ab eod.
 Καταπερθεῖν, metu concido, trepido.
 Καταπερθεῖν, succiduo, Gl. V. A κατὰπερθεῖν.
 Καταπερθεῖν, fut. ἴσω, despicio, despicio, contemptim adversor.
 Καταπερθεῖν, ὡ, ὁ, idem et ex eod. Hinc
 Καταπερθεῖν, ὡ, fut. ἴσω, flagitium cinædorum.
 Καταπερθεῖν, ὡ, ὁ, cinædus. A πυγή.
 Καταπερθεῖν, impudicior, libidinosior.
 Καταπερθεῖν, f. ἴσω, putrefacio, putredine consumo; καταπερθεῖν, putresco.
 Καταπερθεῖν, f. ἴσω, exorno; (2) constipo.
 Καταπερθεῖν, ὡ, ὁ, condensus.
 Καταπερθεῖν, ὡ, fut. ἴσω, condendo. Καταπερθεῖν παραδύναται πλῆθει τῆς πόλεως, Plut. Ταῖς ἐν τῇ ἀληθείᾳ φαντασίαις καταπερθεῖν, Longin. 9.
 Καταπερθεῖν, f. ἴσω, vinco pugilatu.
 Καταπερθεῖν, f. ἴσω, inflammo. Ex πυρ.
 Καταπερθεῖν, ὡ, ὁ, ignitus, candefactus; (2) ardentissimus, ferventissimus. Ex πυρ.
 Καταπερθεῖν, ὡ, f. ἴσω, igni absumo, comburo.
 Καταπερθεῖν, ὡ, ὁ, valde rufus.
 Καταπερθεῖν, ὡ, ὁ, barbatus.
 Καταπερθεῖν, f. ἴσω, vendo, venale habeo.

Κατάρω, ὡ, ὁ, exsecratio, diræ.
 Κατάρω, convalesco, ut simp.
 Κατάρω, seu κατάρω, ὡ, lacerō. Unde perf. part. κατάρω, laceratus. A ῥω.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, cataracta, locus abruptus et præceptus in flumine, unde aqua in præceptus ruit; (2) vectis, obex; (3) porta; (4) avis quedam. A κατάρω.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, f. ὡμαι, male ominor, exsecror, devoceo. "Ὅταν κατάρωμαι λάβρα τῷ διοσπύτῃ, Aristoph. Ran. 764. "Ἡ σὺν ἡν κατάρω, Marc. 11, 21. Ex ἀρά.
 Κατάρω, 2. plur. præf. imperat. med. contr. pro κατάρω, a κατάρω.
 Κατάρω, ὡ, exsecrabilis.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, exsecratio.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, diris devotus, exsecratione dignus. A κατάρω.
 Κατάρω, vel κατάρω. Vide κατάρω.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, usque ad calceos demissus. Ex ἀρά.
 Κατάρω, ὡ, f. ἴσω, p. κατάρω, inefficacem reddo, cessare facio ab opere; (2) abrogo, aboleo; (3) inutile reddo. Κατάρω τὰ τῷ νηπί, 1 Cor. 13, 11. Κατάρω, ἀπὸ τῷ νόμῳ, Rom. 7, 6. "Ὅταν ἀντὶ κατάρω, χρεῖα, Eurip. Phœn. 760.
 Κατάρω, 3. plur. f. 1. ind. pass. verbi κατάρω.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, initiatio, et in plur. primitia. A κατάρω.
 Κατάρω, acc. sing. part. præf. pass. f. g. verbi κατάρω.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, argentatus; (2) argenteus.
 Κατάρω, ὡ, fut. ἴσω, argento obduco, vel tego; (2) pecunia corrumpto. (2) καὶ τῷ ἀβρῶν ἐν κατάρω, λίγισα, corruptus pecunia, Soph. Antig. 1077.
 Κατάρω, ὡ, irriguus, Gl. V. quasi a κατάρω, quod esset irriguo.
 Κατάρω, irriguo. Οὐτε πανουργῶν, ὅτε κατάρω, ἀλλὰ τὰ βέλτετα διδάσκων, laudibus perfundens, Aristoph. Ach. 664.
 Κατάρω, fut. ἴσω, demulceo manu. Χεῖρ τί μιν κατάρω, Il. 1, 361.
 Κατάρω, ὡ, ventus contortus, et desuper irruens cum impetu, typho. A κατάρω.
 Κατάρω, aor. 1. part. pass. Ion. pro κατάρω, a κατάρω, purgo.
 Κατάρω, ὡ, fut. ἴσω, articulo.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, horribilis, horrendus.
 Κατάρω, ὡ, f. ἴσω, annumero; (2) enumero; (3) numero. Κατάρω, Τρωάδων ἄλλων μετὰ, Eur. Tro. 873. Κατάρω, ὡ, ὁ, ἡντὶ κατάρω, Eur. Rhœ. 446.
 Κατάρω, Ion. pro κατάρω, adapto.
 Κατάρω, nego, Soph.
 Κατάρω, ὡ, f. ἴσω, aro; (2) gigno, de mare.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, dilaceratio.
 Κατάρω, a. 2. inf. pass. verbi κατάρω.
 Κατάρω, ὡ, f. ἴσω, ignave vel timide ago. Τὰ κατάρω, per negligentiam amissa, Demosth. Philipp. 1, 4.
 Κατάρω, fut. ἴσω, perfundo stillatim; (2) adspingo, inspergo, irroro.
 Κατάρω, ὡ, idem quod κατάρω.
 Κατάρω, f. ἴσω, insuo, consuo.
 Κατάρω, vel κατάρω, fut. ἴσω, frango, rumpo; (2) impetuo de turbo; (3) erumpo, cum impetu decido; (4) decido, more salientium aquarum defluo; (5) ruo, confugio. Κατάρω, δὲ εἰς τὴν θάλασσαν ἄπαντας, Dem. (5) ἀλλὰ κατάρω, ἀπὸ τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῶν ἐλεφαντῶν, ad elephantos tanquam ad amicum murum confugiunt, Att. Hist. Alex. 5, 17.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, consutus; (2) pannosus; (3) ex commissuris nexus, non inte-

ger; (4) imbellis, de homine imbecille valetudinis. A κατάρω.
 Κατάρω, ὡ, fut. ἴσω, nugar consuendo carmina; (2) nugar, blatero.
 Κατάρω, f. ἴσω, permulceo, Ern.
 Κατάρω, præf. part. act. n. g. v. κατάρω.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, deorsum vergens, declivis; (2) in alteram partem vergens. A κατάρω, f. ἴσω, deorsum vergo et inclino.
 Κατάρω, nom. sing. a. 1. part. act. n. g. verbi
 Κατάρω, fut. ἴσω, defluo, adfluo; (2) decido, delabor; (3) collabor, concido. "Ἐκείνο τῆρι, μὴ σφαλῇ κατάρω, ἐνταῦθα, Aristoph. Pace, 145. ὅταν κατάρω, Eur. Tro. 16.
 Κατάρω, vel κατάρω, confringo, distingo; (2) cum impetu decidere facio, dejicio; (3) alvum celeriter et cum impetu moveo; valde purgo, ap. Med. Γυναικὶς κατάρω, τὰς πύλας, Xen. Ἀσπὶς κατάρω, Jos. 9, 4. (1) τῶν κατάρω, περὶ οὐκ ὁρᾷ, Eur. Iphig. 675. (3) κατάρω, τὰς γαστέρας, dysenteria laborare coperant, Ap. de Reb. Hispan. 54. Hinc
 Κατάρω, ὡ, ὁ, celeriter urinam aut alvum ciens.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, accusatio; (2) condemnatio.
 Κατάρω, vel κατάρω, f. ἴσω, confringo, diffingo; (2) constrepo, intersono.
 Κατάρω, f. ἴσω, contra aliquem verba facio; (2) eloquentia supero; (3) eloquentiæ vi demulceo.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, radices terræ infixas habens; (2) radices e capite demittens. Ex ῥίζα, radix. Hinc
 Κατάρω, ὡ, f. ἴσω, radicibus firmo seu fulcio, radicibus fixis stabilo.
 Κατάρω, fut. ἴσω, limo, lima polio; κατάρω, exquisitum, elegans. "Ἀστὴρ τα λείων καὶ κατάρω, aliquid urbanum et limatum, Aristoph. Ran. 900. Πολλὰς δὲ γ' εὐρήσονται ἐν μεσοβελῇ θάλασσῃ βραχίον' αὐ κατάρω, lacertum bene limatum, id est, probe exercitatum, Æschyl. Suppl. 754. Ex ῥίνη, lima.
 Κατάρω, f. ἴσω, idem.
 Κατάρω, f. ἴσω, dejicio, vel disjicio.
 Κατάρω, ὡ, f. ἴσω, dejicio, prosterno. A κατάρω, f. ἴσω, idem.
 Κατάρω, ὡ, f. ἴσω, asthmate sibilante laboro.
 Κατάρω, f. ἴσω, catarrho laboro, distillationibus vexor. A κατάρω.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, a catarrho proveniens; (2) catarrho obnoxius; (3) catarrho ciens, seu cum catarrho conjunctus. Ab eod.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, idem et ab eod.
 Κατάρω, id. quod κατάρω, Steph.
 Κατάρω, contr. κατάρω, ὡ, ὁ, catarrhus, defluxio, destillatio; gravado. A ῥόος.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, declivitas, cum quid deorsum vergit. A
 Κατάρω, ὡ, ὁ, declivis, deorsum vergens. A κατάρω.
 Κατάρω, idem quod κατάρω, Ern.
 Κατάρω, ὡ, f. ἴσω, sorbillo, absorbeo.
 Κατάρω, es, catarrhis obnoxius, gravatinosus.
 Κατάρω, et
 Κατάρω, inus. idem quod κατάρω, Steph.
 Κατάρω, ὡ, fut. ἴσω, quadro, ad numeros aptos redigo, conformo, fingo.
 Κατάρω, f. ἴσω, idem.
 Κατάρω, defluo, descendo, de veste.
 Κατάρω, f. ἴσω, conspurco, contamino. Σπερμολόγα ῥήματα τὰς λίγιστας πρῶτες κατάρω, Plut.
 Κατάρω, idem.
 Κατάρω, ὡ, ὁ, irriguus, qui defluente humore irrigatur; (2) abundans, copiosus. A κατάρω.
 Κατάρω, ὡ, f. ἴσω, extimesco, metu consternor. Unde plusq. perf. κατάρω, Ion. pro

pro καταρροδῆναι part. καταρροδῆναι, ap. Herod.

Καταρροῦς, γὰρ, ὁ δ' ἡ, scopulus fractus fluctibus. Ὁ καταρροῦς πῖσσαι, Soph. Phil. 937. Α καταρροῦναι.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, appulsus navium; (2) locus ubi naves appellant, vel unde egrediuntur; (3) profectio, adventus. Α καταρροῦναι.

Καταρροῦς, ὡ, f. ἡσ, appendo; (2) apto. "Ενα καταρροῦς ἐς τὸτο κῆνα πάντα, Herodot. Hinc

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, coaptatio.

Καταρροῦς, f. ἡσ, membrum luxatum loco suo repono; (2) instauro, reficio, resarcio; (3) perficio, absolvo; (4) struo, instruo; (5) accommodo, apte compono; (6) ex multis unum compono; (7) concilio, ad concordiam adduco. Καταρροῦντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, Matt. 5, 12. Σώμα δὲ καταρροῦς μοι, Heb. 10, 5. (2) καταρροῦς ἐν τῇ παραχημασίᾳ τὰς τοῦ πάδελφῃ καταλειφθείσας τριώνοντα νῆας, Polyb. 3, 95.

Καταρροῦς, τὸ, malus nauticus, Hes. ex Hom.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, restauratio, perfectio.

Καταρροῦς, εἰ, δ, restauratio membrorum luxatorum in locum suum; (2) instauratio, reparatio, &c.

Καταρροῦς, ἥρος, εἰ, compositor, conciliator, moderator.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, conditio ciborum; (2) disciplina, institutio. Α

Καταρροῦς, fut. ἡσ, compono, coagmento, instruo; (2) condio; (3) efficio. (3) ἡ καταρροῦς μοι; an effecturus ut huc se conferat? Soph. Aed. Col. 71.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, mulieribus seducor, corumpor. Καὶ μὴ καταρροῦς ἐσθλαῖς πρὸς τῆς τῷ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας, et non corruptum esse a cupiditate ditiendi, Longin. 44.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, ambiendo vinco, sive, malis artibus finem propositum adsequor.

Καταρροῦς, adv. ab initio. Ex ἀρχῇ.

Καταρροῦς, ἡ, ἡ, initium, exordium; (2) primitia; (3) libatio.

Καταρροῦς, pres. part. act. f. g. verbi

Καταρροῦς, fut. ἡσ, prior vel primus facio aut dico; (2) incipio, inchoo; (3) auctor sum alicujus rei, exemplum præbeo; (4) præcentorem ago; (5) imperito, dominor; (6) κατάρρομαι, incipio, inchoo; (7) victimam ferio, libo. Ταύροι κρυφαῖες χιρῆας κατάρροται ὁ χιλιάρχος, sacrificia, Lycophr. 209. Κατάρρομαι νόμον βασιλείων, Eur. Hec. 680. Θανόντα διασπῆν γένος κατάρρομαι, lamentis prosequi incipiam, Eurip. Andr. 1199.

Καταρροῦς, acc. pl. pres. part. med. contr. pro καταρροῦναι, a καταρροῦναι.

Καταρροῦς, 3. pl. pres. ind. med. contr. pro καταρροῦναι.

Καταρροῦς, εἰ, δ, ἡ, carnosus, corpulentus, obesus. Ex σὰρξ, caro. Hinc

Καταρροῦς, ὡ, fut. ἡσ, obesus reddo.

Καταρροῦς, f. ἡσ, constipio, condenseo.

Καταρροῦς, fut. κατάρροναι, fut. σέσω, p. ἐσέσω, extinguo; (2) sedo, restinguo. Ἐγὼ δὲ γ' ἵνα τὴν σὴν πύραν τῶν κατάρρομαι, Aristoph. Lys. 736. Ὅμοιος ὡς πῦρ κατάρροται λάβρον, Eur. Or. 680.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, extinctio. Α præc.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, concussio. Α

Καταρροῦς, fut. σέσω, decutio; (2) concutio, quasso; (3) terreo; (4) manu deorum commota silentium præcipio, seu aliud signum do. Κατάρροται τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, Act. 21, 40. τὴν χεῖρα, Ib. 19, 33.

Καταρροῦς, fut. ἀναῖ, annoto, observo; (2) obsigno; (3) nota insigno.

Καταρροῦς, f. ψα, tacefacio, putrefacio. Ἀλλὰ κατάρροται, ὡς γέ μοι δοκεῖ, Aristoph. Plut. 1035.

Καταρροῦς, de equo sæviente in frenum.

Καταρροῦς, fut. ἡσ, silentium impero.

Καταρροῦς, ὡ, fut. ἡσ, idem; (2) conticesco, sileo.

Καταρροῦς, Siculum quid comedo. Ver-

bum comice fictum ab Aristophane, τὴν κατάρρομαι, caseum Siculum devorabat.

Καταρροῦς, ludibrio habeo, irrideo, dicteris incesso, Hippocr.

Καταρροῦς, resimio, Gl. V.

Καταρροῦς, f. ἡσ, admodum lædo. Α

Καταρροῦς, idem.

Καταρροῦς, ἡμαι, f. ἡσ, comedo, vescor.

Καταρροῦς, ὡ, fut. ἡσ, conticesco; (2) silentium impero; (3) sedo.

Καταρροῦς, f. ἡσ, claudico; (2) prosterno.

Καταρροῦς, f. ἡσ, desilio, salio.

Καταρροῦς, fut. ψα, suffodiendo everto, diruo, evertor. Καταρροῦνται πόλιν, Eur. Iph. in Aul. 64. Πατὴρ δ' ἐξῆς κατάρροται, Eur. Hec. 22.

Καταρροῦς, f. ὡ, vellico, pugno, fodio.

Καταρροῦς, ἡς, ἡ, eversio. Α κατάρροται.

Καταρροῦς, εἰς, εἰ, ἡ, dirutus, suffodiendo eversus. Ab eod.

Καταρροῦς, fut. ἡσ, dispergo, dissipio; (2) diluo, refuto; (3) dissipio, v. gr. rumores; (4) offundo, defundo. Κατάρροται δὲ μὲν τὸτο καὶ ἡμῶν αὐτῶν, Aristoph. Av. 542.

Καταρροῦς, et -ναι, idem.

Καταρροῦς, f. ἡσ, exsiccio, arefacio, extenuo; (2) proprie carmen demo, ut sola ossa remaneant; scelerem efficio. (3) macero, absumo, contero. Ἐν τοῖς ἄλλοις παιδῶν τοῖς ἐδόντος ἄξιός ἐαυτὸς καταρροῦς, alii nullius pretii disciplinis sese conterunt, Plutarch. de Educat. Liberorum.

Καταρροῦς, idem quod καταρροῦς, seu καταρροῦς, Hes.

Καταρροῦς, idem. Hinc

Καταρροῦς, εἰς, tenuis, exsanguis, aridus, durus, rigidus.

Καταρροῦς, f. ἡσ, protego.

Καταρροῦς, ψομαι, exploro; (2) provideo. Καταρροῦς, f. ἡσ, et -ομαι, instruo, adorno;

(2) armis instruo, armo; (3) extruo, exedifico; (4) adstruo, probo argumentis, confirmo; (5) instauror; (6) molior, machinor; (7) efficio, reddo; (8) comparo, adquire; (9) fabricor, compono, conficio; (10) præparo; (11) suborno, immitto, ut exploratorem vel calumniatorem, Ern. Ὁ δὲ τὰ πάντα καταρροῦς Θεός, Heb. 3, 4. Πᾶς γὰρ οἶκος καταρροῦς ἐστὶν ὑπὸ τινος, Ib. Hinc

Καταρροῦς, ἄτος, τὸ, id quod structum est, molimen, machinamentum; (2) edificium; (3) commentum, molimentum subdolum; (4) remedium excogitatum.

Καταρροῦς, εἰ, δ, commentum, molimentum subdolum. Ab eod.

Καταρροῦς, εἰ, δ, structor, opifex; Καταρροῦς, ἡ, δ, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. Ab eod.

Καταρροῦς, adv. demonstratione.

Καταρροῦς, ἡ, δ, exstructus, conditus, structilis; (2) compactus; (3) subornatus, appositus, submissus.

Καταρροῦς, ἡ, δ, exstructio, structura, opificium; (2) structura, compositio, et artificium orationis; (3) constitutio; (4) institutum; (5) apparatus; (6) supellex, vasa et instrumenta domus vel fundi; (7) metatio castorum; (8) adstructio, probatio, demonstratio. Ex σκῆνη.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, contemplatio. Α κατάρροται.

Καταρροῦς, ὡ, fut. ἡσ, exerceo; (2) erudio.

Καταρροῦς, et κατάρροται, ὡμαι, tentorium defigo; (2) sedem et domicilium pono.

Καταρροῦς, ὡ, f. ἡσ, idem; (2) tentorium seu tabernaculum præbeo; (3) quiesco. Κατάρροται ἐν μέσῳ τῶν οὐν Ἰσραὴλ, Num. 35, 34. ἵπ' ἐλπίδι, Act. 2, 26. ἐν τοῖς κλάδῳ, nidulari, Xen. Hinc

Καταρροῦς, ἄτος, τὸ, idem quod

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, tentorium seu tabernaculum collatio; (2) tentorium, habitaculum; (3) nidus.

Καταρροῦς, fut. ψα, impetu devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado. Κατάρροται, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado. Κατάρροται, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

σκῆνη ἐς ἀγγίλεις, Herodot. τῷ ὀδόντι, Aristot. Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Καταρροῦς, εἰς, ἡ, irruo, devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado.

Κατάσπασις, *ως, ἡ*, perfusio, ut hostiæ. A
Κατασπίνω, *f. σπίνω*, libo, perfundo libamine
seu libamento; (2) devoveo. Χωρὶς κατα-
σπίνου ὑπὲρ ματίδος τάφου, Eur. Or. 1176.
Κατασπίνω, fut. *εἶσω*, festino, propero; (2)
urgeo, instigo; perf. part. pass. *κατισπέν-
ημένος*, acceleratus. Κατασπίνουεν τὸ πρῶγμα,
Æsch. A σπεινῶ.
Κατασπινάλλω, fut. *άσω*, commaculo, labem
adspergo, inquino. A σπίνω. (2) ex im-
proviso appareo, adsum; irruo. A σπινάλας.
Κατασπνῶ, *ω, fut. ἥσω*, ferio, percutio. Τὸν
ἄνδρα τῷ πελίκῃ γυνὴ κατισπνῶσεν, Aristoph.
Thesm. 567.
Κατασπαρά, *ας, ἡ*, seminatio. A κατασπείρω.
Κατασπαράζω, fut. *άσω*, studeo, operam navo,
studiose adfecto; perf. part. pass. *κατισπα-
ράσμενος*, rerum agendum anxius.
Κατασπαρῶ, *adv.* de industria, studio, data
opera. A σπαρῶ, studium.
Κατασπαρῶ, *ω, ὁ*, destillatio. A
Κατασπῶ, fut. *άσω*, destillo, instillo, stillatim
infundo, effundo. Ἰδρὼς γίνοιτο ἐν πᾶν κατα-
σπῶι δέμας, Soph. Phil. 823. Ὁρᾶς νεκρὸν
τὸν, ὃ κατασπῶ δάκρυ; Eur. Hec. 749.
Κατασπαθῶ, aor. 1. part. pass. verbi *καθίστημι*.
Κατασπαθῶ, fut. *εἶσω*, in statione, diver-
sorio, seu stabulo colloco. Τὰ βοσκήματα
κατασπαθῶσι, Strabo.
Κατασπαθῶ, fut. *εἶσω*, appendo, pondere de-
metior. Hinc
Κατασπαθῶ, *ω, ὁ*, appensio, libratio.
Κατασπαθῶ, *ω, ὁ*, reprimendi aut sistendi
vim habens, reprimens, sistens, cohibens.
A κατασπῶ.
Κατασπαρῶ, fut. *άσω*, in vas seu dolium in-
fundo et condo. A σπῶ.
Κατασπᾶντος, gen. sing. aor. 2. part. act. verbi
καθίστημι.
Κατασπᾶνῶ, fut. *άσω*, seditione opprimo et
adfligo; (2) concerto. Κατασπᾶνῶσι τὴν
βουλὴν, Phil. Κατασπᾶνῶσι τὸν δὲ Λυσάν-
δρου φίλων, Xen.
Κατασπᾶνῶ, seditionis movendæ contra
aliquem idoneus. Θορὴν τινα κατασπᾶνῶν,
Heliador. 7.
Κατάσπᾶσις, *ως, ἡ*, collocatio et constitutio
cujusvis rei in sua sede; (2) constitutio,
ordinatio, institutio; (3) ordinatio ad offi-
cium; (4) constitutio, v. gr. aeris, corporis
humani; (5) status, conditio; (6)
ipsa actio standi; (7) locus in quo con-
sistitur; (8) consessus, concilium, concio;
(9) sedes; (10) sedatio, v. gr. tumultus; (11)
stipendium equestre. A καθίστημι. Unde
Κατασπᾶσις, *ω, ὁ*, instaurator, dispositor.
Κατασπᾶσις, *ω, ὁ*, certo statu præditus; (2)
sedandi vim habens. Ab eod.
Κατασπᾶνῶ, fut. *άσω*, tegero, operio. Hinc
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, operimentum, teg-
men.
Κατάσπᾶσις, *ω, ὁ*, tectus, tecto coopertus.
A σπῶ, lego.
Κατασπᾶνῶ, fut. *ψω*, calco, pedibus tero.
Κατασπᾶνῶ, aor. 1. inf. act. verbi *κατασπᾶναι*.
Κατασπᾶνῶ, fut. *ξω*, descendo; (2) redeo, re-
vertor.
Κατασπᾶνῶ, *f. σπᾶν*, reprimo, sedo, compesco;
(2) vestio, orno; (3) protego; *κατασπᾶνῶ*,
in a. 1. *κατασπᾶνῶ*, perf. part. moderatus.
Κατασπᾶνῶ δὲ ὁ γραμματικὸς τὸν ὄχλον, Act.
19, 35. Ἄλλ' αὐτὸν ἡμῖς, οἷς σε θεραπεύειν
μίλει, πάλιν κατασπᾶνῶμεν, Eur. Bacc. 932.
(3) τὸν ὄχλον οἰκτον περιβαλὼν κατασπᾶνῶ, Eurip.
Iphig. in Aul. 934.
Κατασπᾶνῶ, fut. *νάσω*, ingemisco, cum gemitu
deploro.
Κατασπᾶνῶ, *f. νῶ*, ingemo, suspiro. Τί δῆτα σὺ
κατασπᾶνῶ τίνων; Eur. Andr. 444. Ὑπὲρ συ-
ράωνων συμφορᾶς, Iphig. in Aul. 481.
Κατασπᾶνῶ, *f. ἴσω*, stellis distinguo, stellis in-
signio; (2) inter astra colloco, in astra re-
fero. Φασὶν καὶ ἔγω κατασπᾶνῶσθαι τὰς
Πλειάδας τὸν Ὀρίωνα φεγγάσας, Apoll. Rhod.
Scholiast. ad 3, 226. A κατᾶσπᾶσις. Hinc

Κατασπᾶνῶ, *ως, ἡ*, constellatio, Gl. V.
Κατάσπᾶσις, *ω, ὁ*, stellatus, qui siderum
splendorem imitatur. Ab ἀσπῆρ.
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, relatio in astra. Eratos-
thenis κατασπᾶνῶ, enarratio eorum quæ
in astra sunt relata, iisque nomen dedere.
Ab eod.
Κατασπᾶνῶ, *ω, fut. άσω*, coronō.
Κατασπᾶνῶ, *ω, coronatus*. Ἐπὶ κατασπᾶνῶ
χρὸν δὲ τὴν ἀνδρὰ πρὸς χράνιν λόγων, Soph.
Trach. 178. A
Κατασπᾶνῶ, *f. ψω*, coronō, serto redimio. Σοὶ
κατασπᾶνῶ ἰσὺν ὃν ἦγον ὡς γαυμῶν, Eur.
Iphig. in Aul. 928.
Κατασπᾶνῶ, fut. *εἶσω*, in stela noto, pro-
scribo; oratione invectiva infamo; perf.
part. pass. *κατασπᾶνῶ*, proscripsit.
Κατασπᾶνῶ, *ω, fut. άσω*, cippi, columellis dis-
tinguo, v. gr. viam. Ἰγνατία ἐστὶν ὁδὸς βε-
σηματισμένη κατὰ μέλιον, καὶ κατασπᾶνῶν,
via Ignatia dimensa ac per milliaria distinc-
ta columellis ad singula positis, Strab. 7.
Κατάσπᾶσις, *ω, ὁ*, constitutio, habitus, statu-
s; (2) habitus vultusque hominis com-
positæ mentis; (3) vestitus. Σαρκεὶς εὐσταθὺς
κατάσπᾶσις ἀνυπακούων, obesam carnem ac
bene constitutam, Cleomedes Cyclicæ Theo-
riae, 2, 87. Plutarch. adversus Epicurum,
1089. D. A καθίστημι.
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, sedatus, qui nullo modo
turbatur. A πᾶσις.
Κατάσπᾶσις, *ω, ὁ*, vestis denso stamine. A
σπᾶνῶ.
Κατασπᾶνῶ, aor. 2. inf. act. verbi *καθίστημι*.
Κατασπᾶνῶ, fut. *έσω*, fulcio; (2) ἱκανῶν, innitor,
incumbo, consideo, cum sis.
Κατάσπᾶσις, *ω, ὁ*, macula in pelle animalis.
A
Κατασπᾶνῶ, fut. *ξω*, punctis distinguo, compun-
go. Hinc
Κατάσπᾶσις, *ω, ὁ*, punctis distinctus, notis
compunctus, varius, maculosus.
Κατασπᾶνῶ, niteo, fulgeo, refulgeo.
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, repressio, inhibitiō, cohibitiō;
(2) vestitus, amictus; (3) modestia in ves-
titu. A κατασπᾶνῶ.
Κατασπᾶνῶ, fut. *έσω*, vestibus orno, vestio.
Κατασπᾶνῶ, fut. *έσω*, tacere cogo.
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, tibiæ pars quædam. A
σπᾶνῶ, os.
Κατασπᾶνῶ, *ω, fut. ἥσω*, ingemisco, suspiro
graviter.
Κατασπᾶνῶ, fut. *έσω*, idem.
Κατασπᾶνῶ, vel κατασπᾶνῶ, sterno; ut
animum iratum, mare, tranquillum reddo;
a. 1. *κατασπᾶνῶ*, stravit, sedavit; plusq. perf.
pass. *κατασπᾶνῶ*, strati ac cæsi fuerant;
aor. 1. pass. *κατασπᾶνῶ*, sedari. Κατα-
σπᾶνῶ τὴν φιλοτιμίαν, Plut.
Κατασπᾶνῶ, fut. *άσω*, collineo, scopum
peto; (2) velut scopum propositum habeo,
specto; (3) conjicio.
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, conjectura.
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, conjecturalis, in conjici-
endo acutus.
Κατασπᾶνῶ, fut. *έσω*, facio destillare.
Κατασπᾶνῶ, fut. *ψω*, fulgore illustro, fulgore
vel splendore optleo.
Κατασπᾶνῶ, *ω, fut. ἥσω*, stratagemate supero,
bellica astutia decipio; perf. part. pass. *κα-
τασπᾶνῶ*, stratagemate circumventus.
Καὶσαρο κατασπᾶνῶν, Plut.
Κατασπᾶνῶ, fut. *έσω*, castra moveo ad-
versus, exercitu infesto, invado; (2) castra
metor; in castris dego.
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, castrametatio, seu ca-
stra ipsa.
Κατασπᾶνῶ, *ω, fut. άσω*, torqueo; (2) distor-
queo, depravo.
Κατασπᾶνῶ, fut. *ψω*, subverto; (2) dejicio, pro-
sterno; (3) revoco; (4) exigo, finio, clau-
do; (5) morior, vitam finio; (6) desino;
(7) subigo, subjugo, in potestatem redigo;
κατασπᾶνῶ, act. et pass. ut *κατασπᾶνῶ*,
πολλὴν γῆν, qui multum terræ sube-
git; *κατασπᾶνῶ*, subactus, eversus. Τὰς

τραπίδας—κατασπᾶνῶ, Marc. 11, 15. Οἱ
Λυδοὶ κατασπᾶνῶντο ὑπὸ Παρσίω, Herodot.
Κατασπᾶνῶν γὰρ τὰς ἐναντίας, fugavi, Ari-
stoph. Vesp. 1086. (4) νοσῶν δ', εὐ ποῖς τὴν
νόσον κατασπᾶνῶ, bene termina, Eurip. Hip-
pol. 477.
Κατασπᾶνῶ, aor. 1. part. med.
Κατασπᾶνῶ, 3. plur. fut. 1. ind. act. Dor. pro
κατασπᾶνῶ.
Κατασπᾶνῶ, *ω, fut. άσω*, insolentius et lascivius
me gero, lascivio. Ὅταν γὰρ κατασπᾶνῶσι
τὴν Χρυσῶ, 1 Tim. 5, 11.
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, catastrophe, extrema pars
fabulæ; (2) subversio, directio; (3) exitus,
mors. A κατασπᾶνῶ. Hinc
Κατασπᾶνῶ, *adv.* more catastrophe, seu
ut in catastrophe fabularum fieri solet.
Κατάσπᾶσις, *ω, ὁ*, superius tabulatum navis,
quod nautas aut milites sustinet, fori. A
Κατασπᾶνῶ, vel κατασπᾶνῶ, fut. *σῶσω*, con-
sterno; (2) humi sterno, humi adfigo;
inf. *κατασπᾶνῶ*, sternere; aor. 1. *κατέ-
σπᾶνῶ*, straverunt; plusq. perf. *κατέσπᾶνῶ*,
strati fuerant. Κατασπᾶνῶν γὰρ ἐν τῇ ἱερῇ
μῇ, 1 Cor. 10, 5. Hinc
Κατάσπᾶσις, *ω, ὁ*, constratio; (2) prostratio.
Κατασπᾶνῶ, *ω, fut. ἥσω*, aversor, odio prose-
quor.
Κατασπᾶνῶ, fut. *άσω*, molestia afficior.
Κατάσπᾶνῶ, *ω, tristis, æger*.
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, valde durus, asper.
Κατασπᾶνῶ, debilatero, blaterando obtundo;
p. part. pass. *κατασπᾶνῶ*, ad loquacita-
tem et garriendum factus, compositus; aor.
1. med. *κατασπᾶνῶ*, argute accusavit,
argute recitavit. Οἷα κατασπᾶνῶν ἔ-
καστα, Aristoph. Thesm. 468.
Κατασπᾶνῶ, cum impetu ruo; ut hinc sit
Homericum κατᾶσπᾶνῶ, Il. 21, 38.
Κατασπᾶνῶ, fut. *ξω*, sibilum edo, sibilō; (2)
exsibilo.
Κατασπᾶνῶ, fut. *ω, detraho, deorsum traho*; (2)
populor, diripio; (3) pertraho. Μῆποτε
κατασπᾶνῶ σε πρὸς τὸν κρητὴν, Luc. 12, 58. Τῆς
διὰ μισσητικῆς κατασπᾶνῶν ἵδρυται Ἡρώ, Dion.
Pet. 296. (2) κατασπᾶνῶ δὲ τὴν Λακείδα καὶ
τὴν Βοετανίαν χώρας, Polyb. 1, 56.
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, interemptio, occisio. A
Κατασπᾶνῶ, sive κατασπᾶνῶ, fut. *ξω*, jugulo,
mactō; (2) interficio, occido; aor. 2. part.
κατασπᾶνῶ, interemptus. Κατασπᾶνῶ (αὐ-
τὸς) ἱεροσολὶν μὲν, Luc. 19, 27. Κατασπᾶνῶ
στρατῆς, Eur. Rhos. 811. Hinc
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, avidus cedis, sanguino-
lentus.
Κατασπᾶνῶ, fut. *έσω*, munio, tutum reddo;
(2) seris claudio, obfirmo.
Κατασπᾶνῶ, 2. plur. aor. 1. ind. act. verbi
κατασπᾶνῶ.
Κατασπᾶνῶ, *ω, fut. ἥσω*, fundam contorqueo
adversus aliquem.
Κατασπᾶνῶ, *ω, fut. άσω*, in angustum contraho;
(2) clavis configo.
Κατασπᾶνῶ, *ω, fut. άσω*, cuneo findo.
Κατασπᾶνῶ, distringo, Gl. V. constringo.
Κατασπᾶνῶ, fut. *έσω*, signo, signaculo obfir-
mo. Βιβλίον κατασπᾶνῶν, 1 Proc. 5, 1.
Κατασπᾶνῶ, fut. *άσω*, scarifico, scalpro ape-
rio.
Κατάσπᾶσις, *ω, ὁ*, scarificatio, incisio aut
apertura scalpello facta. A κατασπᾶνῶ.
Κατασπᾶνῶ, *ω, ὁ*, idem et ab eod.
Κατασπᾶνῶ, *adv.* proscarifico, scarificandum. Ab eod.
Κατασπᾶνῶ, laxo, remitto.
Κατασπᾶνῶ, 3. sing. aor. 1. imperat. pass.
verbi *κατέχω*, pro κατέχω.
Κατασπᾶνῶ, inhibeo, detineo.
Κατασπᾶνῶ, oblinere, aor. 2. inf. Παγκληρί-
μους κατασπᾶνῶν φυγάδι Πολυνείκει θύλων,
Eurip. Suppl. 14.
Κατάσπᾶσις, *ω, ὁ*, possessio, occupatio; (2)
retentio. A κατέχω, contineo.
Κατάσπᾶνῶ, fut. *άσω*, indignor adversum.
Κατάσπᾶνῶ, *ω, ὁ*, detentus, qui captus
detinetur; (2) cohibendus, coercendus.
'Ἄλλ' εἰσόμεσθα μὴ τι καὶ κατᾶσπᾶνῶν κρυφῇ
καλύπτει

καλύπτει καρδία θυμωμένη, *Soph. Antig.* 1253.
 Α κατέχω, delineo.
 Κατάσχω, 3. sing. aor. 2. conj. act. v. κατέχω.
 Κατασχηματίζω, fut. ἴσω, effingo, conformo.
 Κατασχηματίζω ἐαυτὸν, *Plut.*
 Κατασχημονέω, ὦ, fut. ἴσω, indecore et contumeliose ago, seu tracto.
 Κατασχεύω, fut. ἴσω, diffindo, discindo, conciscendo, diffindendo convello; (2) praecido.
 Σὺ γὰρ κατασχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι, *Aristoph. Ran.* 402. Hinc
 Κατασχίσαι, εὖ, fut. ἴσω, diffissio, discissio.
 Κατάσχημα, ἄτος, τὸ, frustum diffindendo avulsum.
 Κατασχέω, aor. 2. part. act. *Dor.* pro κατασχέω, a κατέχω.
 Κατάσχομαι, ὦ, fut. ἴσω, otium habeo, vaco, cesso. Ἐάν μοι τῷ χρόνῳ δοκῇ τι κατασχεύω, *Soph. Phil.* 126.
 Κατασχοῦμαι, ὦ, fut. ἴσω, occupatus sum; (2) otio male utor.
 Κατασχημένος, aor. 2. part. med. verbi κατέχω.
 Κατάσχωμεν, 1. pl. aor. 2. conjunct. act.
 Κατάσχω, aor. 2. part. act. verbi ejusd.
 Κατασχεύω, fut. ἴσω, accumulo, coacervo.
 Κατασχεύω, fut. ἴσω, per luxuriam absumo.
 Κατασχω, attero, contero.
 Κατασχεύω, idem quod κατατέμνω.
 Κατατέμνω, fut. ἴσω, extendo; (2) explico, expedio.
 Κατατέμνω, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro κατατέμνω, a κατατέμνω.
 Κατατέμνω, εὖ, fut. ἴσω, centuriatio, decuriatio. A
 Κατατέμνω, seu κατατέμνω, fut. ἴσω, perturbo.
 Καταταράσσω, fut. ἴσω, in locum caliginosum, item carcerem, dejicio.
 Κατατάσσω, vel κατατάττω, fut. ἴσω, ordino, constituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, insero. Εἰ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξε, *Lys.*
 Κατατάσσω, ὦ, celeritate vinco et avertō. Κατετάσσω γὰρ αὐτὸς Ἀντίκας, *Pol. Ex. tachis.*
 Κατατάσσω, adv. pro κατὰ τάχος, celeriter.
 Κατατάσσω, εὖ, fut. ἴσω, extensio; (2) collocatio membrum, *ap. Hipp.* A
 Καταταράσσω, adv. confidenter, audacter, licenter. A καταταράσσω.
 Κατατέμνω, tendo; (2) retineo attractis habenis; (3) inhibeo, coerceo; (4) prosterno, dejicio; (5) contendo; (6) distendo, extendendo, distendendo torqueo; (7) porrigo, pertineo; (8) pergo; (9) contendo; conmitto. Κατατέμνω τὰς ἵππους, *Plut.* Ὅδὲ κατατεμνόμενος ὑπὸ τῆς βασιλῆος, *Dem.*
 Κατατεμνίζω, f. ἴσω, muros demolior et dejicio.
 Κατατεμνίζω, cum gen. in pariete adversus quem scribo quid.
 Κατατέμνω, εὖ, fut. ἴσω, perfectus, totus, usque ad reliquias. Hinc τὰ κατατέμνω, in reliquiis; (2) sumptus et impensae; (3) magistratum consessus. Ex τέλος.
 Κατατέμνω, fut. ἴσω, concido; (2) vulneribus multis concisum interficio; (3) occido; (4) dissecō, in partes secō; (5) dirimo, dirimo societatem; aor. 2. κατέταμνον part. κατατεμνόντων qui scidit; aor. 1. pass. κατατεμνέμενον part. κατατεμνέμενος, scissus. Ἐαυτὸν κατατέμνω, *Xen.*
 Κατατέμνω, fut. ἴσω, delecto.
 Κατατεμνίζω, ὦ, fut. ἴσω, in cinerem redigo.
 Κατατεμνίζω, ὦ, fut. ἴσω, idem quod κατέταμνω.
 Κατατεμνίζω, adv. artificiose.
 Κατατεμνίζω, ὦ, fut. ἴσω, artificiose distinguo et dissero; (2) in artem redigo.
 Κατατέμνω, εὖ, fut. ἴσω, artificiosus, industrius. Callimachi epith. ab Atheniensibus propter elegantiam et artis subtilitatem; (2) artificiose elaboratus et perpolitus. A τέμνω, ars.
 Κατατέμνω, fut. ἴσω, colliquefacio; (2) amacio, contabefacio. Ἐπὶ τῷ γὰρ ἄλλως κατατεμνέμε, *Aristoph. Plut.* 1034.
 Κατατέμνω, admiror, obstupesco; perf. med. κατετέμνω, κατατετέμνω, 3. pl. perf.
 Κατατέμνω, ex humeris, &c. depono; (2) depono apud aliquem; (3) persolvo, numero;

(4) repono, colloco; (5) *In med.* depono ex humeris, et omitto controversiam, accusationem; (2) constituo, ordino res; (3) comparo, consequor; (4) in eo (gratiam), suscipio (inimicitias), (5) tribuo (beneficium). *In pass.* accipio; (6) tracto aliquem in utramque partem; (7) occulto, comprimo, de danariis, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat, *Ern.* Κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, *Marc.* 15, 46. Θέλειαν τε χάριτας καταβέβαιαι τοῖς Ἰουδαίοις ἐφ' ἡλίου, *Aul.* 24, 27.
 Κατατίλλω, ὦ, fut. ἴσω, stercore contamino; (2) stercus emitto adversum.
 Κατατίλλω, depilo; (2) compilo, convello.
 Κατατίττω, perforo.
 Κατατίττω, ὦ, fut. κατετίττω, perforo, pertundo, perterebro; perf. part. pass. κατετίττεται, perfuratus.
 Κατατίττω, fut. ἴσω, saucio, vulnero.
 Κατατίττω, fut. ἴσω, fenore obruo et exhauro.
 Κατατίττω, ὦ, fut. ἴσω, audeo adversus aliquem, item audaci animo, cum periculo; etiam facio aliquid.
 Κατατίττω, ὦ, fut. ἴσω, concisio; (2) incisio, sectio, incisura. A κατετίττω.
 Κατάττω, εὖ, fut. ἴσω, deorsum tendens; (2) minus altus. A κατετίττω, deorsum tendo.
 Κατατέμνω, fut. ἴσω, sagitta peto; (2) sagitta configo, confodio. Βολίδι κατατέμνεσθαι, *Exod.* 19, 13.
 Καταταράσσω, fut. ἴσω, saucio, vulneribus conficio.
 Κατατέμνω, ὦ, fut. ἴσω, perforo.
 Κατατέμνω, fut. ἴσω, in fugam verto, fugo.
 Κατατέμνω, incurro, incursionem facio, incursionibus vasto; (2) insector, inveho, reprehendo; (3) percurro, lustrō, considero; aor. 2. κατέταμνον inf. καταταμνέμενον part. καταταμνόντων. Κατατεμνόντες τὴν χώραν ἐλπίαν ἀπάγοντες, ἐπορεύσαντες, *Herod.* Κατέταμνον ἐπ' αὐτὸς, *Act.* 21, 32.
 Κατάττω, εὖ, fut. ἴσω, perforatio. A κατετίττω.
 Κατατεμνίζω, cum scortis rem habere, *V. L.*
 Κατατέμνω, fut. ἴσω, contero, attero, confrico; (2) consumo vel tero tempus; κατετίττεται, aor. 2. pass. atatem consumpsisse; perf. pass. κατετίττεται, atatem consumpsi. Κατατετίττεται ἡδοναίς, περὶ τὸν πόλεμον, *Plut.*
 Κατατέμνω, fut. ἴσω, strido, stridorem edo.
 Κατατέμνω, εὖ, fut. ἴσω, instar pili tenuis. A τέμνω.
 Κατατέμνω, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi κατετίττω. Unde
 Κατατέμνω, εὖ, fut. ἴσω, attritus, contritus.
 Κατάττω, εὖ, fut. ἴσω, deorsum versus, deorsum vergens, declivis, *Hes.* A τέμνω.
 Κατατεμνίζω, fut. ἴσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex τέμνω, perstrico, rota.
 Κατατέμνω, εὖ, fut. ἴσω, qui cursu transiri potest. A prac.
 Κατατέμνω, ὦ, fut. ἴσω, terebro.
 Κατατέμνω, ὦ, fut. ἴσω, oblector, delector; (2) luxu diffuso, delicate admodum vivo; (3) luxurior in aliqua re. Κατατέμνωσαν περὶ τὴν Σάλασαν, *Aristid.*
 Κατατέμνω, attero, contero; (2) adfligo, vexo. Δάροισι κατατέμνω, *Il.* 17, 225.
 Κατατέμνω, fut. ἴσω, idem.
 Κατατέμνω, comedendo seu corrodendo consumo, comedo.
 Κατατεμνίζω, evenio; (2) consequor, adsequor; κατετεμνίζω, aor. 2. part. voti compos; inf. κατετεμνίζω, assequi.
 Κατατεμνίζω, ὦ, fut. ἴσω, tyrannidem exerceo.
 Κατατεμνίζω, fut. ἴσω, arefacio. Ψυχρὸν νεκρὸν ἀπὸ τῆς σιγῆς κατατεμνίζω, *Lycophr.* 397.
 Κατατεμνίζω, fut. ἴσω, illumino, illustro; (2) resplendo, luceo; (3) video. Κατατεμνίζω φύσιν ἀνδρῶν, *Nonn.* Κατατεμνίζω ὑπὸ τῆς σφίγης. (3) κατετεμνίζω βοτάνη αὐλίου, *Apoll. Rhod.* 4, 1248. Hinc
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, illuminatio, illustratio.
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, quae illuminat.
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, eloquor, *Soph.*

Κατατέμνω, εὖ, fut. ἴσω, vociferatio. Ab αὐδῶ.
 Κατατεμνίζω, adv. illic.
 Κατατεμνίζω, fut. ἴσω, sulco.
 Κατατεμνίζω, ὦ, fut. ἴσω, tibia modulator. Et in pass. κατατεμνίζωμαι, ἴμαι, tibia cantum audio; (2) tibiis personor; item demulceo a strepitu tibiaram; (2) exsibilor et derideo. Hinc
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, tibiaram inflatus.
 Κατατεμνίζωμαι, fut. ἴσω, stationem habeo; (2) castra metor, considero. Νῦν μὲν κατατεμνίζω, *Eur. Rhes.* 517.
 Κατατεμνίζω, adv. statim, illico.
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, istic.
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, glorier contra.
 Κατατεμνίζω, glorior, *Esch.*
 Κατατεμνίζω, fut. ἴσω, torreo, exuro; (2) aboleo.
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, nepos, helluo, ganeo, *Ph.* καταφαγῶς, comestor, *Ph.* καταφαγῶς, gulator, *Ph.* A
 Κατατεμνίζω, aor. 2. praes. non datur; peredere, edere, devorare; (2) consumere, absumere, per luxum abligurire; καταφαγῶμαι, devorator. Καταφαγῶν σε τὸν βίον, *Luc.* 15, 30. Πᾶν γὰρ ἦν, νῦν δ' ἤρερε, ἐκατέφαγε, *Aristoph.* *Pac.* 6.
 Κατατεμνίζω, appareo, videor esse. Hinc
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, claritas, perspicuitas.
 Κατατεμνίζω, 3. sing. aor. 2. conj. pass. a καταφαγῶμαι. Unde
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, conspicuo, apertus.
 Κατατεμνίζω, fut. ἴσω, idem quod simplex.
 Κατατεμνίζω, ὦ, fut. ἴσω, adfirmativus, qui adfirmari potest, adfirmandus (sed hoc potius κατὰ φάτος). A κατέφηναι. (2) qui videri aut conspici potest, conspiciendus. A καταφαγῶμαι.
 Κατατεμνίζω, adv. aperte, evidenter, manifeste.
 Κατατεμνίζω, fut. ἴσω, veneficio delinquo; (2) lenocinio adificio, fuco.
 Κατατεμνίζω, vel καταφαγῶμαι, fut. ἴσω, veneno laedo, veneno noceo.
 Κατάφηναι, εὖ, fut. ἴσω, adfirmatio, enunciatio cum adsensu. A κατέφηναι.
 Κατατεμνίζω, idem quod κατέφηναι.
 Κατατεμνίζω, dico contra aliquem; (2) sancte polliceor, affirmo. Ex φάτις, fama.
 Κατατεμνίζω, ὦ, fut. ἴσω, adfirmans.
 Κατατεμνίζω, adv. adfirmando.
 Κατάφηναι, εὖ, fut. ἴσω, recens, qui potius προσφάτος, *Sleph.*
 Κατατεμνίζω, fut. ἴσω, pro vili habeo, contemno, verbis deprimō.
 Κατατεμνίζω, fulgore percello. Ὅσπερ κατατεμνίζω κατεφίγγω τὸς ἀπ' αἰῶνος ῥήτορας, *Longin.* 34.
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, proclivitas. A
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, declivis, pronus, proclivis; (2) infirmus, imbellis; (3) salax, libidinosus, meretrix; (4) omninoque intemperans in quocunque genere. A
 Κατατεμνίζω, deorsum fero, defero, demitto; (2) dejicio, deturbo; (3) adigo, allido, incutio; κατεφίγγωμαι, deferor, appello; κατεφίγγω, a. 1. part. delatus, appulsus; in act. κατεφίγγω, qui detulit, adegit. Ἀναμεινόμενον τε αὐτὸν κατεφίγγω ψῆφον, *Act.* 26, 10. Καταφίγγω ὑπὸ βασιλῆ, *Ibid.* 20, 9. ἀπὸ τῷ ὑπνε, *Ibid.*
 Κατατεμνίζω, confugio, perugio. Τὸν δ' ἐκ ἔχον καταφύγειν, *Eur. Cyc.* 433. Κατεφύγειν εἰς τὰς πόλεις, *Act.* 14, 6. Hinc
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, confugiendus. Ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δὴ μοι καταφύγειν, *Lucian.*
 Κατατεμνίζω, εὖ, fut. ἴσω, perugium, confugium.
 Κατάφηναι, aio, adfirmo, confirmo; (2) contradico; (3) defero, denuntio. (2) ἀλλ' ἢ μεμφομένων ἀν καταφάσκω, non contradicere illis, qui vatem incusarint, *Soph. Aed.* *Tyr.* 506.
 Κατατεμνίζω, fut. ἴσω, divulgo, famam spargo, καταφάσκω, fama fert. Κατεφάσκω καλίσθαι τῷ ὄντι ἀθάνατον, jussit cum vocari hoc nomine immortalis, *Pind. Olymp.* 6, 93.
 Κατάφηναι, εὖ, fut. ἴσω, famosus, *Gl. V.* A φήμη. Κατα-

Καταφθάνω, pervenio, advenio; (2) opprimo aliquem, invado.

Καταφθαίνομαι, idem, *Æsch. Eum.* 401.

Καταφθαίρονται, 3. pl. fut. 1. ind. pass. A

Καταφθείω, corrumpto, perdo. 'Εν τῇ φθορᾷ αὐτῶνα καταφθαίρονται, 2 *Pet.* 2, 12.

Καταφθιμίνω, dat. pl. perf. part. pass. *Ion.* pro κατεφθιμίνω, a καταφθίω.

Καταφθινύω, profigo, perdo, corrumpto; (2) contabesco, dispereo.

Καταφθίνω, consumo tabe; (2) pass. tabesco, marcesco, intereo. Οὐδ' εἰσὶ σὺ στένοντα γῆρα πένθιμα καταφθινύν, *Eur.* *Alc.* 618.

Καταφθίω, fut. ἴσω, perdo, interficio. 'Επεὶ κατ' ἴφθιτο πατὴρ ἰμῶς, *Soph. Phil.* 345.

Καταφθορά, ἄς, ἡ, corruptio, destructio; (2) maceratio; (3) stupratio; (4) internecio, strages, cædes; (5) mors aeterna; (6) vita improba, perdita. A καταφθίω.

Καταφθίω, ὦ, f. ἴσω, deosculor. 'Επιστόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τῷ Παύλῳ, κατεφίλαν αὐτὸν, *Act.* 20, 37.

Καταφιλοσοφῶ, ὦ, f. ἴσω, sentio in philosophia contra aliquem, seu disputo; (2) philosophica disputatione vinco; (3) silentio et modestia seu patientia vinco aliquem.

Καταφλίγω, f. ξω, comburo, inflammo; καταφλίγμαι, deflagro; καταφλεχθεῖς, a. 1. part. pass. combustus. Τάδε πάντα καταφλίξω πυρὶ κηλῖν, *Il.* 22, 512.

Καταφλέκω, ον, combustus.

Καταφλέξαι, 3. sing. a. 1. opt. act.

Καταφλέξις, exustor, vastator urbis. A καταφλέξω et πόλις.

Κατάφλεξις, εως, ἡ, combustio, exustio. A καταφλίγω.

Καταφλυαῖω, ὦ, f. ἴσω, obgannio; (2) deblatero, nugas effutio.

Καταφλύω, ὦ, f. ἴσω, extereo, conterreo. A

Κατάφλυος, υ, ὁ ἢ, formidolosus; (2) exteritus, timens.

Καταφρονίσσω, rubore tingo, cruento.

Καταφροντάω, ὦ, f. ἴσω, venio, discedo.

Καταφρονταίνω, præs. inf. act. *Ion.* pro καταφρονταίνω.

Καταφρονέω, f. ἴσω, eadem perpetuo, occido. 'Εὰν δ' ὅπ' ἀσὺν καταφρονέσθηναι πίττει, *Eur.* *Or.* 608.

Καταφροῶ, ἄς, ἡ, lapsus, delapsus; etiam occasus solis; (2) ictus; (3) adissio; (4) altus sopor, gravis somnolentia; (5) invectiva; (6) merces operarum, *Poll.* (4) μαλακώσαν ποιεῖ τὴν καταφροῶν τοῖς πίνουσιν, efficit ut suavis dormiant qui id biberunt, *Plutarch.* quomodo *Adolescens Poetas audire debet*, 15. F. A καταφροῶ.

Καταφροῦω, ὦ, deveho, defero. A κατάφροτος.

Καταφροικός, ἡ, ὄν, vehemens, cum impetu incurrens, invectiva. Ab eod.

Καταφροικός, adv. vehementer, aspere.

Κατάφροτος, υ, ὁ ἢ, proclivis, pronus, propensus; (2) qui defertur, delabitur.

Καταφροτίζω, f. ἴσω, magnopere onero. Hinc

Καταφροτίζω, ἡ, ὄν, onerosus; (2) vehemens.

Κατάφροτος, ον, onustus. A φρότος.

Κατάφραγμα, ἄτος, τὸ, munimen. A καταφράσσω.

Καταφράζω, 2. pl. præs. imperat. act. verbi

Καταφράζομαι, f. ἀόρομαι, considero, perpendo, animadverto. Καταφράζεσθε ἑ αὐτοὶ τῆδε διάνη, *Hesiod.* *Op.* 246.

Κατάφρακτος, υ, ὁ ἢ, loricatus; κατάφρακται ψυχαί, animæ obtenebratæ, neque prævidentes futura, septus, conclusus, inclusus. Πιστεύει κατάφρακτος ἐν δισμῷ, *Soph.* *Antig.* 958. A

Καταφράσσω, vel καταφράττω, f. ξω, munio; (2) lorica munio.

Καταφρονέω, ὦ, f. ἴσω, contemno, sperno, despicio; (2) adfecto, meditor; (3) existimo, arbitror, sed hanc opinionis potestatem semper parit vel comitatur contentum, cum contentum considero; (4) in fines alienos irruo hostiliter, sc. quia hostes contemno, hoc est, non timeo. (5) non timeo, contemnit, ut quem non timeo, tracto; ut et

Latini contemno dicunt. (2) καταφρονέωσιν τὴν τυραννίδα, ἡγίρει πείσσειν ἄσιν, tyrannidem affectans, *Herod.* 1, 59. Sed doctiss. Valckenarius suspicatur corrigendum καὶ φρονέωσιν τὴν τυραννίδα, tyrannidis occupandæ studiosus. Ego nihil muto, non nescius in eodem verbo modo redundare præpositionem, nec ullam vim habere; modo addere verbo aliquid significationis, quod et Latini imitati sunt: sed motus præstat componere fluctus, &c. igitur καταφρονέωσιν idem erit quod simplex φρονέωσιν. (3) καταφρονέοντες Ἀρκάδων κρείσσονες εἶναι, Arcadibus, quos contemnebant, se præstantiores arbitrat, *Herod.* 1, 66. Καταφρονέοντες ταῦτα, ista cum contentu considerantes, *Id.* 8, 10. Unde

Καταφρονέοντες, impostores, fraudulent; (2) in fines alienos irruo hostiliter, sc. quia hostes contemno, h. e. non timeo; contempit, ut quem non timeo, tracto; ut *Lat.* contemno. 'Η τῆς ἐκκλησίας τῷ Θεῷ καταφρονεῖ; 1 *Cor.* 11, 22. Οὐ καταφρονεῖ ἐγὼ τῶν Θεῶν θνητῶς γινώσκω, *Eur.* *Bacc.* 199. Hinc

Καταφρόνημα, ἄτος, τὸ, contemptus, contemptum; (2) hostilis irruptio in fines alienos.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despectio.

Καταφρονήτης, ὦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Καταφρονητικός, ἡ, ὄν, ad contemnendum propensus, qui facile contemnit. Ab eod.

Καταφρονητικῶς, adv. contemptim, per contemptum.

Καταφρονέοντας, acc. pl. part. præs. act. pro καταφρονέοντας, a καταφρονέω.

Καταφροντικός, f. ἴσω, jocosum fictum ab Aristophane, ἢ ἀπολόωλι, ἀλλὰ καταφροντικός, scil. θομάστιον, non amisi vestem, verum studiis impendi, *Aristoph.* *Nub.* 855.

Καταφρούαγμα, ἄτος, τὸ, fastus, supercilium. A

Καταφρούσσομαι, vel καταφρουάττομαι, proprie de equo saviente in frenum; (2) gloriam mihi adversus aliquem adsumo, effero me contra aliquem.

Καταφρούω, f. ξω, torreo; (2) cremo. Καταφρούω βαλάν ἡμέας, *Aristoph.* *Nub.* 395.

Καταφρούσσω, vel καταφρούστω, f. ξω, idem.

Καταφυγγάνω, confugio.

Καταφύγῃ, ἡς, ἡ, refugium. Εἰς ὃ ἐλπίς ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν, *Eurip.* *Or.* 448. Ab eod.

Καταφύγιος, υ, τὸ, perfugium. Ab eod.

Καταφυλάδω, adv. per tribus, tributum, per gentes. ὦκηεν καταφυλάδω, *Il.* 2, 668. Ex κατὰ et φυλῇ, tribus.

Καταφύλασσω, vel -ττω, f. ξω, observo.

Καταφυλλορέω, ὦ, f. ἴσω, folia demitto, folia abjicio. Ex κατὰ et φύλλον.

Καταφύσσω, ὦ, flatu effundo, perfundo. Καταφυσῶσιν οἶνον γλυκεῖ, *Aristot.*

Καταφύτευσις, εως, ἡ, plantatio. A seq.

Καταφύτεύω, f. ἴσω, planto, consero.

Κατάφυτος, υ, ὁ ἢ, consitus, arboribus consitus. A φυτὸν, planta.

Καταφανεῖν, personare, de cicadis. Hinc

Καταφάνησις, εως, ἡ, cum quid sono expletur.

Καταφράω, ὦ, f. ἴσω, in furto aut alio facinore deprehendo; (2) deprehendo et comperio; (3) scrutor, exquiro. Τὸς ἐπιβαλύνοντας μὴ καταφράω, *Thuc.*

Κατάφρατος, υ, ὁ ἢ, deprehensus in facinore, manifestus, reus. A φράω, fur.

Καταφωτίζω, fut. ἴσω, illumino, illustro; (2) baptizo, ap. *Eccl.* *Script.*

Καταχαίνω, fut. ἀνῶ, dehisco; (2) derideo.

Καταχαίρω, gaudeo infortunio alicuius, aliorum malis lætor, insulto. Καταχαίρειν ἐπὶ τινος, *Herodot.*

Καταχαλάζω, ὦ, grandine obruo, lapides, fustes congero.

Καταχαλάω, ὦ, fut. ἴσω, demitto per funem.

Καταχαλκύνω, refingo ferreum aut æneum instrumentum, ap. *Pl.* si lectio vera, *Erm.*

Κατάχαλκος, υ, ὁ ἢ, æratus, æneus. Κατάχαλκον ἄπαν πῶδον ἀσάπτει, *Eurip.* *Phæn.* 110. Hinc

Καταχαλκῶ, ὦ, f. ἴσω, ære obduco.

Καταχαρίζομαι, f. ἴσομαι, indulgeo, condono; (2) in gratiam alicuius fero; (3) populariter et ambitiosè loquor; dicitur autem plerumque in partem deteriore; ut præter jus alicui condonare. Οὐ προδίδως ἑμῶς, ὅδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαρίζομαι, *Æschin.*

Καταχαριστικός, ὦ, ὁ, largitor. A præc.

Κατάχαρμα, ἄτος, τὸ, ludibrium.

Κατάχασμα, ἄτος, τὸ, hiatus, profunditas; (2) irrisio cum cachinno. A καταχαίνω. Hinc

Καταχασμάομαι, ὦμαι, f. ἴσομαι, dehisco; (2) derideo. Hinc

Καταχάσσεισις, εως, ἡ, derisio.

Καταχίζω, f. ἴσω, concaco.

Καταχίρειος, ον, habilis manui, ut χειμαδῖος, *Erm.* A χεῖρ.

Καταχίροτονίω, ὦ, f. ἴσω, adversus aliquem suffragium fero, suffragio condemnno. Hinc

Καταχίροτονία, ἄς, ἡ, condemnatio per suffragia, condemnatio a plebe facta.

Καταχίς, ἴος, τὸ, sonorus, streperum, *Dor.* pro κατηχίς, a κατηχίς.

Καταχίετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.*

pro κατεχίετο, a καταχίεομαι.

Καταχίω, fut. ἴσω, profundo, idem quod

Καταχίω, defundo, effundo; (2) offundo, perfundo; aor. 1. κατήχισα. 'Αλλ' ἴσπερὸν μὲν κατήχισεν τὸν χρημάτων, *Aristoph.* *Nub.* 74.

'Εγὼ δὲ καταχίωσα τῷ θροῦνι ὕδωρ, supra cardinem, *Idem.* *Thesm.* 494.

Καταχίην, ἡς, ἡ, derisio, contemptus. A καταχίω.

Καταχίην, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro καταχίην, a καταχίω.

Καταχίρην, fut. ἴσω, vidua sum, in viduitate ago.

Καταχίω, fut. ἴσω, molestia afficio.

Καταχίς, ἴς, gravatus, valde gravis, *Nic.*

Κατάχθομαι, rei alicuius molestia adficior.

Καταχθόνιος, υ, ὁ ἢ, subterraneus, infernus, infernalis; καταχθόνιος, inferi. A χθών.

Καταχλαίνω, ὦ, f. ἴσω, vestio, proprie læna, veste pinguiori. A χλαίνα.

Καταχλευάζω, fut. ἴσω, ludificor, irrideo, subanno, cavillor.

Καταχλιδάω, ὦ, delicias facio, insolens sum.

Κατάχλος, ον, valde viridis. A χλόη, herba.

Καταχοδεύειν, intestina et ventrem seu etiam carnem concidere, secare, καταχευεργεῖν, *Herod.* 'Ες δὲ ἐς τὴν γαστέρα ἀπίπτοι, καὶ ταῦτα τὴν καταχοδεύειν ἀπίπτοι, *Herodot.* 6, 75. A χοδῆ.

Καταχοδεύω, idem; (2) interficio, concido.

Καταχορευσις, εως, ἡ, species cantus, quo in ludis Pythii Apollo ob jam devictum Pythonem ovals describebatur.

Καταχορηγέω, ὦ, f. ἴσω, consumo in choragio, absumo in apparatu ludorum choricorum; (2) suppedito, largior, erogo; (3) effundo, large contribuo.

Καταχῶν, inusit. sed fut. 1. καταχῶσω, et tempora inde formanda suppeditat verbo καταχωννύω, humo congesta tego, humo vel arena obruo.

Καταχαρῶν, polluo, imbuo, *Erm.*

Καταχράομαι, ὦμαι, f. χηρῶμαι, abutor, immodice utor, absumo, profundo; (2) utor, in bonam partem; (3) male accipio verberibus, morte adficio; (4) utendum accipio.

Eis τὸ μὴ καταχρησάσθαι τῇ ἐξουσίᾳ, 1 *Cor.* 9, 18.

Καταχρέμπτομαι, f. ψομαι, exscreo in; (2) despuo, conspuo.

Κατάχρεος, υ, ὁ ἢ, *Att.* κατάχρεος, ære alieno oppressus, obaratus; (2) obnoxius. Hinc τὰ κατάχρεα, ἄν, bona oppignerata et obarata.

Καταχρήσθαι, præs. inf. med. *Att.* et *Ion.* contr. pro καταχράσθαι, a καταχράομαι. Hinc

Κατάχρησις, εως, ἡ, abusus, abusus; (2) usurpatio, etiam in bonam partem; (3) catichresis, figura rhetorica.

Καταχρηστικός, ἡ, ὄν, abusus. Ab eod.

Καταχρηστικῶς, adv. abusive.

Κατάχρησις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.

Κατάχρησμα, ἄτος, τὸ, unguentum.

Κατάχρησις,

Κατάχρησις, α, ὁ ἔξ ἡ, inunctus, perlitus. A καταχρῆναι, fut. ἴσω, inungo, illino, obolino. Καταχρῶν, inusit. sed suppleditur f. καταχρῶναι, verbum καταχρῶνναι, colore imbuo; (2) tingo. Καταχρῶσις, α, ὁ ἔξ ἡ, auro obductus, inauratus. Hinc Καταχρῶσις, ὤ, inaurō, auro obduco. Καταχρῶναι, fut. ὦσω, coloro, colore imbuo. Καταχρῶνναι, vel καταχρῶνναι, fut. ὦσω, idem. Κατὰ δ' αἰδᾶλε κηλὶδ' αἰκροπτόταν κίχρωςαι, Eurip. Hec. 911. Καταχρῶσις, ἡ, coloratio, infectio, Poll. Καταχρῶν, idem quod simplex, Anac. Καταχρῶμα, ἄτος, τὸ, profusio, infusio, adpersio. A καταχρῶν. Unde Καταχρῶσις, εως, ἡ, idem; (2) vas quo aqua manibus infunditur, vel mensae infertur. Καταχρῶσις, ἄτος, τὸ, adpersio -inis; quod effunditur, seu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχρῶματα, ὦν, bellaria, nuges et ficus, quæ in capita recens emptorum servorum ad forum sedentium, vel etiam sponsorum, effundi solebant. Ab eod. Hinc Καταχρῶματιον, α, τὸ, jussulum et condimentum, quo perfunditur caro assa. Dim. Καταχρῶν, α, τὸ, perfundibulum, vas quo lavantes se perfundunt balneatores. A καταχρῶν. Καταχρῶνναι, fut. ἴσω, in olla vel vase fictili condo, repono, expono; (2) occido. Καταχρῶν, fut. ἴσω, defundo, effundo, inus. Καταχρῶνναι, fut. εἴσω, claudico. Καταχρῶνναι, fut. εἴσω, conflo. Καταχρῶνναι, vel καταχρῶνναι, f. καταχρῶναι, ab inus. καταχρῶν, aggerem duco; (2) terra obruo; aor. 1. part. pass. καταχρῶνθης, obrutus. Κατὰ σι χώσμεν τοῖς λίθοις, Aristoph. Ach. 299. Καταχρῶν, f. ἴσω, semoveo; (2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo statuo; (3) in literas refero, in tabulario repono. Καταχρῶνναι, ὤ, ἔ, collocatio; (2) relatio in literas, in tabularium, &c. Καταφῶν, commoveor. Καταφῶν, fidibus cano, fidibus oblecto. Καταφῶν, ὤ, f. ἴσω, tergendō siccandove demulceo, defricco, demulceo; (2) contero, contundo, in minutas partes redigo. Καταφῶναι αὐτὴ τὴν κερὰν, Xen. (2) κατέφηται χροῖ, comminuta dilabitur humi, Soph. Trach. 698. Καταφῶν, f. ἴσω, irroro, rore adperso; (2) adperso. Καταφῶνναι, f. ψέσμαι, mentior, mendaciter confingo; (2) mendaciter traduco. Καταφῶνναι, f. πρὸς πρὸς, Phal. Καταφῶνναι, ὅ, qui falso testimonio oppugnat, Plat. Καταφῶνναι, ὤ, f. ἴσω, falsum testimonium dico, in falso testimonio oppugno et opprimo. Καταφῶνναι, f. πρὸς πρὸς, Xen. Καταφῶν, falle, frustra, Steph. Κατάφῶν, εως, ἡ, figmentum, mendacium, obtreectatio. A καταφῶνναι. Καταφῶν, ὤ, ἔ, idem et ab eod. Καταφῶν, tenebras offundo. Καταφῶνναι, f. ἴσω, damno; (2) censeo, decerno, pronuncio; (3) sententiam fero adversam, antiquo. Καταφῶνναι, f. πρὸς πρὸς, Xen. Hinc Καταφῶν, ὤ, ἔ, condemnatio: Καταφῶν, εως, ἡ, idem. Καταφῶν, fut. ἴσω, mulceo, permulceo, frico, derado, destringo, detergo; (2) æquo, complano; (3) contero, contundo. Καταφῶν, Eur. Hipp. 115. Καταφῶν, ὤ, f. ἴσω, denudo, depilo, compilo; (2) complano. Καταφῶν, f. ἴσω, persono locum. Καταφῶν, ὤ, ἔ, ἡ, refrigeratus, qui refrigerari potest. Καταφῶν, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi καταφῶν. Κατάφῶν, εως, ἡ, refrigeratio. Κατάφῶν, α, ὁ ἔξ ἡ, frigidus, pergelidus. A

Καταφῶν, f. ἴσω, refrigero; (2) arefacio, exsiccō; (3) sedo, refocillo. Καταφῶν, ὤ, ἡ, ὡς, Luc. 16, 24. Κατάφῶν, ὤ, immaturus ætate. Καταφῶν, perf. ind. med. Ion. pro καταφῶν, a κατάφῶν. Κατάφῶν, confregi, aor. 1. ind. act. Κατάφῶν, sedent, 3. pl. præ. ind. med. Ion. pro κάθηναι, a κάθηναι. Κατάφῶν, Dor. pro Κατάφῶν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. καταβαίνω. Κατάφῶν, descendit, 1. sing. aor. ejusd. Κατάφῶν, Dor. pro κατάφῶν, a καταβάλλω. Κατάφῶν, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi καταβάλλω. Κατάφῶν, α, 1. ind. pass. verbi καταβάλλω. Καταφῶν, ὤ, f. ἴσω, vadimonio, sponsione, vel satisfactione obstringo; (2) despondeo, vel desponsatam trado; καταφῶνναι, desponsata, sponsa. "Ἦν σοὶ καταφῶνναι ἱταίριαν, Eur. Or. 1068. Καταφῶν, ης, ἡ, desponsio, Ph. Καταφῶνναι, sponsalia, GL. V. A καταφῶν. Καταφῶν, ε, somno me ipsum excito. Φεῖγε, μίθεις ὅταν κῶμα, καταφῶνναι: sic legendum esse evicit Cl. Tour. (Theocr. Epig. 3.) Καταφῶν, imperf. ind. act. contr. pro καταφῶν, α, a καταφῶν. Καταφῶν, ὤ, in judicium voco, actione convenio; (2) accuso. Hinc Καταφῶν, ἄτος, τὸ, criminis intentio, criminatio; (2) crimen incuso; (3) accusatio. Καταφῶν, irruo, incumbo in, insto, urgeo. Καταφῶν, ὤ, f. ἴσω, festino. Καταφῶν, 3. plur. aor. 2. indic. act. verbi καταφῶν. Καταφῶν, f. ἀνῶ, inhio; (2) hianti ore illudo, irrideo. Καταφῶν, fut. εἴσω, defundo in. Καταφῶν, ὤ, f. ἴσω, delicias facio; (2) delicto fastidio rejicio. Κατάφῶν, α, 2. ind. pass. verbi καταφῶν. Κατάφῶν, α, 2. ind. act. verbi καταφῶν. Κατάφῶν, f. ἴσω, solo æquo; (2) solo allido. Κατάφῶν, α, 1. ind. act. verbi καταφῶν. Κατάφῶν, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi καταφῶν. Κατάφῶν, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro κατέφῶν, α, a κατάφῶν. Κατάφῶν, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi καταφῶν. Κατάφῶν, 3. sing. imperf. ind. med. verbi καταφῶν. Κατάφῶν, α, 1. ind. act. Κατάφῶν, imperf. ind. act. verbi καταφῶν. Κατάφῶν, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. et contr. pro κατέφῶν, α, a κατάφῶν. Κατάφῶν, 2. sing. a. 2. ind. act. per Metath. pro κατέφῶν, α, a κατάφῶν. Κατάφῶν, α, 2. ind. act. verbi καταφῶν. Κατάφῶν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. κατέφῶν. Κατάφῶν, comedo, consumo; fut. εἴμαι perf. κατέφῶν, qui devoravit; a. 1. pass. κατέφῶν pass. κατέφῶν, comestus. "Ἰον ἴην... Αἰῶνός τῃς κατέφῶν, Epigr. σφοδρὰ Ζηλῆν, Aristoph. Vesp. 834. Διὸς τὰς οἰκίας οἱ Πάριος ἐ κατέφῶν, Aristoph. Av. 595. Καταφῶν, perf. part. med. Ion. pro καταφῶν, α, a κατάφῶν. Κατάφῶν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καταφῶν. Κατάφῶν, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi καταφῶν. Κατάφῶν, f. ἴσω, consuefacio. Καταφῶν, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi καταφῶν. Κατάφῶν, 2. sing. præ. ind. act. verbi κατέφῶν. Κατάφῶν, effundo, perfundo; κατέφῶν, defluo, fluo. Θαλῆν δὲ κατέφῶν δάκρυ παριών, per genas, Il. 24, 794. Κατάφῶν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατέφῶν. Κατάφῶν, inusit. sed hinc κατέφῶν, conspexi;

κατέφῶν, conspicatus. "Ἰον δὲ μᾶλλον ἡ κατέφῶν, Eur. Hec. 1075. Κατέφῶν, α, ὁ ἔξ ἡ, idolis refertus, idolis editus. Ab εἴδωλον. Κατέφῶν, 3. sing. perf. ind. med. cum ὑφίλει, α, κατέφῶν. Κατέφῶν, fut. ἴσω, conjicio. Κατέφῶν, εως, ὁ ἔξ ἡ, cedens, obsequens, moriger. Ab εἴλω. Κατέφῶν, Att. pro καταφῶν, præ. pass. verbi καταφῶν. Τὸν ἐς Παρθένους κατέφῶνναι, App. Bell. Civ. 3, 7. Κατέφῶν, ὤ, f. ἴσω, implico; (2) colligo in arcum, in orbem conglobo; (3) involvo; (4) compello, includo. Κατέφῶν, ἐς Μίμωφιν, Herodot. (4) κατέφῶν, ἐς τὸ τῶν, Idem, 1, 80. Hinc Κατέφῶν, εως, ἡ, involutio. Κατέφῶν, perf. part. pass. Att. pro καταφῶν, α, a καταφῶν. Κατέφῶν, obvolvo; κατέφῶν, Ion. et Æol. obvoluti erant, 3. pl. plusq. perf. pass. Κατέφῶν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro κατέφῶν, ἴσαν, α, κατέφῶν. Κατέφῶν, coarctatum et quasi conclusum teneo, in angustum cogo. Κατέφῶν, ὤ, ἡ, corpus instar serpentis traho. Ab εἴλω et σπῶμαι. Κατέφῶν, fut. ἴσω, intego, occulto. Κατέφῶν, fut. ἴσω, in servitutem redigo, mancipio. Ab εἴλω, servus Laconum. Κάτεφῶν, descendit; (2) redeo, revertor. Κατέφῶν, aor. 2. inf. act. Ion. pro κατέφῶν, α, κατέφῶν. Κατέφῶν, pro κατέφῶν, E. M. ex Hom. Κατέφῶν, α, 1. inf. act. verbi κατέφῶν. Κατέφῶν, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi κατέφῶν. Κατέφῶν, præ. inf. act. verbi κατέφῶν. Κατέφῶν, fut. ἴσω, arceo; (2) subigo, compello. Ναυτὶν ἐκ θάλασσης κατέφῶν, Paus. εἰσάγει, Id. Κατέφῶν, ὑπὸ τῇ δυνατῇ, Thuc. Κατέφῶν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατέφῶν. Κατέφῶν, exp. calumnior, detraho, Steph. Κατέφῶν, f. εἴσω, per dissimulationem deludo; (2) cavillor. Κάτεφῶν, 3. sing. præ. ind. act. cum ὑφίλει, pro κάτεφῶν, α, κατέφῶν. Κατέφῶν, α, 2. ind. pass. verbi καταφῶν. Κατέφῶν, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταφῶν. Κατέφῶν, imperf. ind. med. verbi καταφῶν. Κατέφῶν, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. καταφῶν. Κατέφῶν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταφῶν. Κατέφῶν, ὤ, concio repente convocata, Poll. καταφῶν, Hes. Κατέφῶν, 3. sing. a. 1. ind. med. Dor. pro κατέφῶν, α, a καταφῶν. Κατέφῶν, 2. sing. a. 1. conj. pass. Dor. pro κατέφῶν, α, a καταφῶν. Κατέφῶν, frango alicujus vires, impetum, &c. Κατέφῶν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. verbi καταφῶν. Κατέφῶν, α, 1. ind. pass. verbi καταφῶν. Κατέφῶν, condemnari, α, 1. ind. act. Κατέφῶν, 3. sing. aor. 2. ind. act. Dor. pro κατέφῶν, verbi κατέφῶν. Κατέφῶν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. Bæot. pro κατέφῶν, α, a καταφῶν. Κατέφῶν, occidi, aor. 2. ind. act. Κατέφῶν, effugio. Κατέφῶν, aor. 2. indic. act. verbi καταφῶν. Κατέφῶν, depello. Κατέφῶν, 3. sing. præ. imperat. act. verbi κατέφῶν. Κατέφῶν, f. ἴσω, redarguo, convinco. "Ἰον δὲ κατέφῶν Περσία, σὸν κίτην, Perse, qui the condidit, non est dedecori Arias, Anthol. Steph. 1. Κατέφῶν, ὤ, misereor, commiseror. Κατέφῶν, Luc.

Κατελὼν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro κατελὼν, a κατελὼν, pro κατελὼν.
 Κατελίσθη, a. 1. ind. pass. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro κατελίσσεται, a κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, a. 1. ind. med.
 Κατελίσσεται, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, εὖ, ἡ, descensus, adventus. A κατελίσσεται.
 Κατελίσσεται, aor. 1. ind. pass. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κατελίσσω, a κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, descenderimus, a. 2. conj. act.
 Κατελίσσεται, qui descendit, a. 2. part. act.
 Κατελίσσεται, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, *Ion.* pro κατελίσσεται, convolver.
 Κατελίσσεται, a. 2. part. med. *Ion.* pro κατελίσσεται, a κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, dat. plur. a. 2. part. act. *Ion.* pro κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, f. ἰσώ, spero, spem concipio.
 Κατελίσσεται, ὅ, ἡ, spes. A praec.
 Κατελίσσεται, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, *Ion.* pro κατελίσσω. A κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, 3. plur. imperf. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, f. ψα, intueor, adspicio.
 Κατελίσσεται, ὡ, f. ἰσώ, vomitu conspergo.
 Κατελίσσεται, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, demitto, immitto, *Nicand.*
 Κατελίσσεται, corripio, urgeo, *Id.*
 Κατελίσσεται, fut. πρήσω, incendo, inflammo; (2) efflo, exsufflo.
 Κατελίσσεται, interfectio, corrumpe; aor. 1. med. κατελίσσεται, interfecit.
 Κατελίσσεται, adv. ex adverso, e regione; (2) adversus, obvium.
 Κατελίσσεται, adv. idem.
 Κατελίσσεται, adv. idem.
 Κατελίσσεται, interfectio, occido, jugulo; part. pass. κατελίσσεται, jugulatus.
 Κατελίσσεται, habitavi, aor. 1. pass. verbi κατελίσσω. "Ἦν ὑπὸ διειρήνης νηλοῦς Παρθένου κατελίσσεται, *Eurip. Phoen.* 214.
 Κατελίσσεται, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro κατελίσσεται, a κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, εὖ, ὅ, ἡ, indigus.
 Κατελίσσεται, ἡ, lapsus ex alto. Ab *inus.* ἐνέγκω.
 Κατελίσσεται, per *Metath.* pro κατελίσσω. Vide κατελίσσω, *Hesiod.*
 Κατελίσσεται, delitit, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro κατελίσσω, a κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, a. 1. part. pass. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, oppulsum esse, a. 1. inf. pass.
 Κατελίσσεται, f. ὥω, pignorer.
 Κατελίσσεται, constraverat, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* et per *Metathesis*, pro κατελίσσω, a κατελίσσω, pro quo dicitur κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro κατελίσσω, a κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, distraho, κατελίσσω, enixe contendendo, flagito.
 Κατελίσσεται, ὅ, ὅ, qui aliquem conveniens accusat, vel alium vel ipsum. A
 Κατελίσσεται, convenio, compello aliquem contra alium.
 Κατελίσσεται, ὡ, insulto. *Philox.* κατελίσσεται, insolescere.
 Κατελίσσεται, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, vel κατελίσσω, adv. in conspectu, coram. Ex κατελίσσω et ἐνώπιον.
 Κατελίσσεται, adv. idem et ex *iisd.*

Κατελίσσεται, εὖ, ἡ, oppugnatio, rebellio.
 Κατελίσσεται, ἡ, ὡ, oppugnans, adversans. A
 Κατελίσσεται, effundor, de fluvio qui ripas praeterit; (2) contra alium insurgo, oppugno; (3) contra futurum me preparo. (1) ἀλλὰ κατελίσσεται τῆς ὁχλῆς, *Heliod. Ethiop.* 2.
 Κατελίσσεται, fut. ὥω, recognosco.
 Κατελίσσεται, fut. ὥω, potestatem exerceo in aliquem. *Oi μεγάλοι κατελίσσεται αὐτῶν, Matt.* 20, 25. Hinc
 Κατελίσσεται, ἡ, ὡ, imperans.
 Κατελίσσεται, εὖ, ὅ, ἡ, qui est suae potestatis, qui est sui juris et arbitrii. Ab *ἐξουσία*.
 Κατελίσσεται, εὖ, ἡ, promissio.
 Κατελίσσεται, polliceor, promitto.
 Κατελίσσεται, induco, infero; (2) invito. *Εἴτα δ' αὐτὸ κατελίσσεται πυκνῶν, Aristoph. Eq.* 25.
 Κατελίσσεται, incanto; (2) mulceo, ut incantatores solent; (3) cantu oppugno, cantu expello; blandis verbis cum aliquo loquor.
 Κατελίσσεται, effero me adversus aliquem.
 Κατελίσσεται, ἄτος, τὸ, accessio, consecutio, additamentum.
 Κατελίσσεται, εὖ, alternans.
 Κατελίσσεται, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Κατελίσσεται, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, urgeo, compello; κατελίσσεται, festino, propere, maturo, accelero; (2) studiosus sum; f. 1. pass. κατελίσσεται, urgebitur.
 Κατελίσσεται, τὸ, idem quod κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, a. 2. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, 3. sing. a. 2. ind. act. per *Synoor.* pro κατελίσσω. *Al.* a φω fit φωνῶ, per *redupl.* πεφώνῳ, et per *Syn.* πεφώνῳ, inde aor. 2. ἔπειθον.
 Κατελίσσεται, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, 3. sing. aor. 1. indic. act. cum *ν* ἰφίλκῃ a κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, aor. 1. ind. pass. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, jacto, glorior.
 Κατελίσσεται, εὖ, ὅ, ἡ, cupidus. *Gl. V.* κατελίσσεται, desiderabilis. Ex κατελίσσω et ἰφίλκῃ, *ciuidit.*
 Κατελίσσεται, ὡ, f. ἰσώ, perjurio causam subverto, vel judicio vinco.
 Κατελίσσεται, f. εὖ, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter studioseque.
 Κατελίσσεται, f. εὖ, confugio.
 Κατελίσσεται, ὡ, f. ἰσώ, impetum facio in aliquem, manum injicio.
 Κατελίσσεται, a. 1. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, a. 1. ind. pass. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, a. 1. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, contra aliquem loquor. *Μὴ πρὸς τῶν θῶν, ἡμῶν κατελίσσω, ἀντιβόλῳ νῆς διαποτα, Aristoph. Pace.* 377. "Ἄγε δὴ κατελίσσω μοι σὺ τὸν σαντὶ πρόπον, *Idem, Nub.* 476.
 Κατελίσσεται, defendere; quasi ab ἔρα, *tetra*; unde ἔραζε, humo.
 Κατελίσσεται, f. ὥω, efficio, perficio, perago; (2) conficio, concoquo; (3) consumo; (4) profugo; (5) interficio; (6) operor; κατελίσσεται, perf. pass. cultus. "Ὁ γὰρ νόμος ὁρῶν κατελίσσεται, *Rom.* 4, 15. Τὰ μὲν σημεῖα τὰ ἀποστόλων κατελίσσεται ἐν ἡμῖν, *2 Cor.* 12, 12. Μητέρα κατελίσσεται πονηρῶ ἔφω, *dispatch* 4, *Eur. Iphig. in Taur.* 1176. Hinc
 Κατελίσσεται, εὖ, ἡ, confectio; (2) opificium; (3) concoctio, ut cibi; cultura et elaboratio, ut soli.
 Κατελίσσεται, arceo, cohibeo. *Στρατὸν κατελίσσω, Aesch. Eumen.* 569.
 Κατελίσσεται, idem quod κατελίσσω, *Aesch.*
 Κατελίσσεται, perf. part. pass. *Ion.* pro κατελίσσω. A κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, expugnandum, enitendum est.
 Κατελίσσεται, ἡ, ὡ, vim habens conficiendi.
 Κατελίσσεται, εὖ, ὅ, ἡ, excultus, ornatus, opulentus.
 Κατελίσσεται, includo. Κατὰ σφύραις ἱερῶν, *hais includebat, Odys.* 10, 238, est pro κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, εὖ, ὅ, ἡ, labore excultus; τὸ κατελίσσω, confectio, cultus, usus, *LXX.*
 Κατελίσσεται, ὡ, confectus, ut senio, &c.
 Κατελίσσεται, idem quod κατελίσσω, *Aesch.*
 Κατελίσσεται, f. ἰσώ, irrito, incito.
 Κατελίσσεται, f. εὖ, superimpono.
 Κατελίσσεται, εὖ, ὅ, ἡ, confractus. A
 Κατελίσσεται, f. εὖ, frango, contundo, scindo.
 Κατελίσσεται, f. ψα, dejectio, diruo; κατελίσσεται, perf. pass. dirutus. "Ἐσθ' ἐν φέρων, κατελίσσεται δὲ σὺν αὐτῷ θῆρ, *Ephig.*
 Κατελίσσεται, 3. sing. a. 1. ind. act. cum *ν* ἰφίλκῃ a κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, eructo in, ructu effundo aut efflo in; κατελίσσεται, aor. 2. ructavit in faciem. "Ἦς θῆρὸν ἡ μωρὰ τὴν κατελίσσεται, *Aristoph. Vesp.* 1145.
 Κατελίσσεται, εὖ, tectus, coopertus. A
 Κατελίσσεται, f. ψα, tecto, tectum impono. "Ἦς εὖ κατελίσσεται εὖ κατελίσσεται πρὸς τὸν ἡνῶν, *Aristoph. Vesp.* 1284, operat' estis.
 Κατελίσσεται, ὡ, dicor seu loquor contra, indico, obloquor; (2) edissero. Κατελίσσεται πρὸς γ' ἡμῶν ἰλιθίως τάλῃ, *Aristoph. Nub.* 518. "Ἀποκατῆ, εἰ μὴ κατελίσσω μοι τὸν ὅ, εἰ πῶς ἰσὶ σοι, *Idem, Pace.* 188.
 Κατελίσσεται, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, f. ὥω, detineo, retineo. Κατελίσσεται, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατελίσσω. *Soph. Phil.* 1462.
 Κατελίσσεται, contendo, litigo.
 Κατελίσσεται, idem quod κατελίσσω. Hinc
 Κατελίσσεται, εὖ, ἡ, destructio, vastatio.
 Κατελίσσεται, rubefacio.
 Κατελίσσεται, rubore suffundor.
 Κατελίσσεται, detineo, remoror, ut hinc sit *Homericum* μὴ κατελίσσω, ne detine; sed ibi legitur et κατελίσσω, *Il.* 24, 218.
 Κατελίσσεται, idem.
 Κατελίσσεται, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατελίσσω. A
 Κατελίσσεται, fut. εὖ, idem. *Στίχαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν ὅων ἀποκατελίσσω κατελίσσω, Aristoph. Vesp.* 599.
 Κατελίσσεται, f. ὥω, detraho, deduco. *Τὴν γὰρ κατελίσσω εἰς ἄλλα διαν, Od.* 5, 251.
 Κατελίσσεται, f. εὖ, descendo; sc. in loca depressiora; (2) de oratore, scriptore, venio ad locum aliquem explicandum oratione; (3) redeo ex exilio, postliminio redeo; (4) invehor, irrumpo. "Ὁ, ὅ, κατελίσσω, σὺν δὲ γὰρ Ἑλλὰν ἀνῆλ, *Eur. Iphig. in Taur.* 39. ἀπὸ τῆς Ἰδαίας, *Act.* 21, 10. πρὸς τὴν ἄνῃ, *Id.* 9, 32.
 Κατελίσσεται, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, edo, peredo, voro, devoro. "Ὅτι κατελίσσω τὸς πατέρας ἀποδυνάστευ, *Luc.* τὰς οἰκίας τῶν χερῶν, *Matt.* 23, 14.
 Κατελίσσεται, perf. part. pass. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, dirui, a. 1. ind. act.
 Κατελίσσεται, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, adv. festinanter, accelerando.
 Κατελίσσεται, part. perf. pass. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, adv. studiose, dedita opera, item bona fide. A κατελίσσω, part. perf. pass. verbi κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, oppositi sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Eol.* pro κατελίσσω, a κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, idem, sed communiter.
 Κατελίσσεται, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, perf. part. act. *Ion.* pro κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro κατελίσσω.
 Κατελίσσεται, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro κατελίσσω.

Κατήρη, constitui, a. 2. ind. act.
Κατήρησατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.*
pro κατήρημαιν ἦσαν, a κατήρησα.
Κατήρησθῃσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
Κατήρησθῃ, 3. sing. imperf. ind. pass.
Κατήρησα, subverti, a. 1. ind. act.
Κατήρησθῃσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κα-
τήρησθαι.
Κατήρησῃ, horruit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi
κατήρησθαι.
Κατήρηθῃ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κα-
τήρησθαι, pro κατήρη.
Κατήρηχῃ, retinui, 3. sing. a. 2. ind. act.
Κατήρηται, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.*
pro κατήρηται, a κατήρηται.
Κατήρῃσσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κα-
τήρῃσθαι.
Κατήρῃς, adv. quotannis, annuatim, pro κατ'
ἔτος. Ex ἔτος, annus.
Κατήρῃον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατ-
ῃρῃναι.
Κατήρῃζῃ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κα-
τήρῃζαι.
Κατήρῃζαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κα-
τήρῃζαι.
Κατήρῃσσαντο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κα-
τήρῃσθαι.
Κατήρημα, ἄτος, τὸ, imprecatio, dirae; (2) res
voto promissa, donum votivum. (2) *ἐκ τῆς*
ἀφ' ἧς οὐδὲν οὐκ κατήρημασι, *Soph. (Ed. Tyr.*
920. A κατήρημα.
Κατευδαμηνίζω, f. ἰσω, fortunatum dico, beatum
prædico.
Κατευδοκίω, laudo quem, probō.
Κατευμησῃς, ὦ, f. ἥσω, prospere ago; (2) gratia
et auctoritate polleo; (3) auctoritate et gra-
tia supero. Κατευμησῃς παρ' ὑμῖν, *Æschin.*
Κατευμῃσῃ, ὦ, f. ἥσω, scopum ferio; (2) rem
acu tango; (3) adsequor. Ex εὐθικτος, tactu
facilis.
Κατευθῇ, adv. recta, pro κατ' εὐθί.
Κατευθυνῇ, ἥρος, ὅ, corrector, emendator.
Κατευθυνῇς, ἔ, ὅ, idem.
Κατευθυνῇς, ἔ, ἄς, amissus, regula fabrilis.
Κατευθύνω, dirigo; (2) rego, moderor; (3)
compono, constituo; (4) muleto; (5) com-
mode ago seu vivo, felici successu gaudeo;
(6) recta incedo. Ὁ δὲ Κύριος κατευθύνει
ἡμῶν τὰς καρδίας, 2 *Thess.* 3, 5. τὰς πόδας
ἡμῶν, *Luc.* 1, 79. Hinc
Κατευκαιρῇ, ὦ, f. ἥσω, occasione dextre utor.
Κατευκλήω, ὦ, f. ἥσω, permulceo, delinno, sedo.
Κατευκτάω, adv. optando, precandi causa.
A κατεύχομαι.
Κατευλογίω, ὦ, f. ἥσω, prædico, laudibus ex-
tollo; (2) fausta precor. Κατευλογῇς πρὸς
τὴς πολλὰς, *Plut.*
Κατευμῃσῃ, fut. ἰσω, verbis aliquid levo; (2)
levo, elevo; (3) complano; (4) facile ali-
quid efficio.
Κατευμεγῃνῇ, superiorem esse, dominari. Ab
εὐμεγῃνῇς.
Κατευμῃσῃ, fut. ἰσω, sopio; (2) sedo, paco;
(3) finio; (4) in pass. et med. quiesco, re-
quiesco; (5) cubo, dormio: Ἐκτος αὐτῶν
τάξας κατεύσαντο Ἐκτωρ, *Eur. Rhés.* 614.
Τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν πῆ κατεύσαντας φέροντο, *Ibid.*
611. Hinc
Κατευμῃσῃ, ὦ, ὅ, dormitio, somnus.
Κατευσαῖον, a, τὸ, cubiculum, cubile.
Κατευσαῖος, ὦ, ὅ, cubicularius; (2) qui spon-
sam ducit dormitum.
Κατευσαῖος, ἄς, ὄν, vim sopiendi, sedandi, ha-
bens.
Κατευσῇ, ὦ, unde a. 1. pass. κατευσῇντα, so-
pitum, inde quod κατεύσῃ.
Κατευσῇ, ὦ, f. ὥσω, prosperum iter præbeo;
(2) fortunō. Et in pass. κατευσῇμαι, pro-
speror, prospere ago. Hinc
Κατευσῇσαι, τω, ἡ, prosperatio, *Gl. V.*
Κατευορκίω, ὦ, f. ἥσω, sancte et religiose juro.
Κατευορκῇς, ὦ. Vide εὐορκῇς.
Κατευορῃω, ὦ, f. ἥσω, abundo, ut simplex.
Κατευρῃω, fut. υῶ, dilato, *Ern.*
Κατευορῃω, ὦ, f. ἥσω, bene collimo; (2) con-
jecto bene.

Κατευαλλίζω, fut. ἰσω, elevo, parvi facio.
Κατευατρῶ, fut. ἰσω, apparo, instruo, ordino. Καὶ μὲν τοι οὐ μὲν ταύτας κατευατρῆσαι? Aristoph. Conc. 508.
Κατευαυχῶ, ᾧ, f. ἡσα, feliciter ago in.
Κατευαυμίζω, ᾧ, fut. ἡσω, fausta acclamatione prosequor; (2) laudo, collaudo. Πολλὰ κατευαυμῶντες αὐτόν, Plut.
Κατευαφραίνω, fut. ἀνῶ, exhilario.
Κατευαυρίζω, idem quod ευαυρίζω.
Κατευχθῆ, ἤς, ἤ, precatio, obsecratio, votum; (2) imprecatio, Gl. V. A
Κατευχομαι, f. ἔχομαι, imprecor, diras precor, deoveo; (2) magnopere precor; (3) precor; (4) votum facio; (5) opto; (6) glorior, me jacto. "Ὅταν κατεύχῃ ταν" ὅροι καμὶ θανόντι εὐχῇ, Soph. Aj. 392. Καὶ εἰσα πρὸς ἐν ἰσίας κατεύχεται, Eur. Alc. 152.
Κατευυχομαι, ἔμαι, epulor.
Κατευυχῶ, epulis excipio.
Κατέφαγον, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi καταφαγεῖν.
Κατέφαινετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi καταφαίνειν.
Κατέφειλλομαι, idem quod κατέβλλομαι, Hom.
Κατέφριμμεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Dor. pro κατέφριμμεν, verbi καταφριμῆσαι.
Κατέφρων, a. 2. ind. pass. verbi καταφραίνω.
Κατέφραμινος, perf. part. pass. verbi καταφρίσκειν.
Κατέφθικα, corrupti, a. 1. ind. act.
Κατέφθομαι, insurgo in aliquem. Κατέφθισαν θρομβήσαν ὁ Ἰσδαίου τῷ Παύλῳ, Act. 18, 12.
Κατέφθονσι, aor. 1. indic. act. verbi καταφθύνειν.
Κατέφθον, a. 2. ind. act. verbi καταφθύνω.
Κάτις, 2. sing. præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro κατέτις, a κατίς.
Κατέτις, 3. sing. a. 1. ind. act. per Sync. pro κατέτις, a κατίς.
Κατέτις, effudi, 1. sing. aor. ejusd.
Κατέτιχεν, idem quod antecedens κατέτιξεν.
Κατέτρεχον, odio prosequor, inimicus sum alicui.
Κατέτρεχον, f. ᾶς, idem quod ἐντρέχω.
Κατέτρεχον, præs. part. pass. verbi.
Κατέτω, fut. κατέτω, vel κατασχήσω, detineo, retineo; (2) teneo, occupo, possideo; (3) sustineo, v. gr. impetum; (4) contineo, cohibeo, coerceo; (5) applico, appello, advenio, accedo: cum subst. varias accipit significationes, ut histriones scenam, scurræ convivium κατέτιχον dicuntur, qui placeant, in quos omnes sunt intenti: fama κατέτιχον, quæ pervulgata est, Ern. Et adhuc in pass. numen amittat. "Ἄλλ' ἀνέγειας κατέτιξ' αἰ σὺν στρατῶσιν δυσφημίαν, implebat, Soph. Phil. 11. Κατέτιχος ἔρωτες ἔμας πλέω, Aristoph. Av. 1321. Μεγάλῃ θέρει κατέτιχον" ἡμᾶς ἐπὶ δυσκαίρῃ, Soph. Aj. 142. Κατέτιχον κατέτιχτο ἔρωτι θανά, Eurip. Hipp. 27. "ὅς τὴν χιοναδὴ θέρειαν κατέτιχον, Hipp. Hec. 81. In pass. præter aliam significationem, numine corripior, afflor. Οἱ δὲ καὶ ἀνέγειραν πολλὰς . . . κατασθένειαν πρὸς Διονύσιον, Arrian. 5, 2. Κατέτιχον ἐν τῷ θείῳ, Id. 4, 13. Εἰ μὴ τότε φάσμα νυκτὸς εἰς κατέσχεον, nisi hoc nocturnum spectrum bene nobis cesserit. Metaphora sumpta a navibus, quæ κατασχεῖν dicuntur, cum terræ appellunt, Soph. Electr. 504.
Κατέβολα, ᾧ, f. ἡσω, animam ago, linquo animo, Nicand.
Κατέπαγον, a. 2. ind. act. Att. pro κατέπαον, a κατέπαω.
Κατέπαον, Ion. pro κατέπαον, dux.
Κατέπαον, Ion. pro κατέπαον.
Κατέπαον, ᾧ, fut. ἡσω, reprehendo, adversus aliquem loquor; (2) indico, arguo, defero nomen, accuso, demonstro, prædico, enuncio; in logicis. "Ὡς ἡμεῖς κατέπαον αὐτὴν, Act. 23, 8. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὐτὴ καταπαύον ἐν, Aristoph. Thesm. 451. Κατέπαονται παρὰ τῶν Ἰσδαίων, Act. 22, 30.
Κατέπαον, a. 1. part. pass. II. 2.

Κατηγορέωμαι, ἄτος, τὸ, de quo quis accusatur, crimen, quod obijciat; (2) accusatio; (3) quod obijciat, vel prædictatur, prædicatum, ap. Logicos. Ἀ κατηγορεῖν.
Κατηγορεῖσθαι, accusandum. Ab eod.
Κατηγορία, ας, ἡ, accusatio; (2) categoria, prædicamentum, apud Logic. Ab eod.
Κατηγορεῖν, ἡ, δι, accusatorius; (2) ad prædicandum pertinens; (3) delator. Ἀ κατηγοροῦ.
Κατηγορικῶς, adv. accusatorie, criminose.
Κατήγας, ε, ὁ ἔ ἡ, accusator. Ab eod.
Κατηγορούμενος, præs. part. pass.
Κατηγορίαν, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi καταγινώσκει.
Κατήδασα, α. 1. ind. act. verbi κατὰιδέω.
Καταβελωμένη, perf. part. pass. f. g. verbi καταβαλέω.
Κατήν, 3. sing. perf. med. Att. pro κατῆ, α. κατέμι.
Κατήναι, 3. sing. præs. ind. act. Ion. pro κατήναι, α. καθήναι.
Κατήναι, imperf. ind. act. verbi κατὰινῶ.
Κατήνος, ε, ὁ ἔ ἡ, dicto audiens, moriger; (2) imperio subjectus; (3) attentus; (4) explorator auritus, auscultator; (5) auditor. (4) καὶ αἰ κατήνοσπόι τε καὶ κατήνος ἦσαν ἀνὰ πάντων τὴν χώραν, habebat, Herod. 1, 100. Ἀ κατακνω.
Κατήνω, Ion. pro κατήνω, devenio, pertineo. Τὰ κατήνοντα et τὰ κατήκοντα πρήγματα, res sunt urgentes et præsentēs. Διγόντες περὶ τῶν κατήκοντων, Herod. 1, 97. Τὰ κατήκοντὰ ἐσι τοιαῦτα, Id. 5, 49. Vide Eund. 8, 19.
Κατήλασα, α. 1. ind. act. verbi κατελαίνω.
Κατήλας, 3. sing. α. 2. ind. act. per Syncop. pro κατήλυσι, α. κατέλχομαι.
ΚΑΤΗΛΑΨ, ἴτος, vel ἴφος, ἡ, tabulatum trabestuctum sustinens; (2) scala. Νῶ δὲ δέισασαί γέ πω ἐπὶ τὴν κατήλυφ' εὐθύς ἀνιπνέσασμαι, Aristoph. Ran. 565.
Κατηλλάστην, aor. 2. ind. pass. verbi κατελλάσσω.
Κατηλόγια, ᾧ, f. ἥω, contemno, nihili facio.
Κατηλόκω, f. ἴω, sulco.
Κατηλόυσαι, 3. sing. perf. ind. pass.
Κάτηλος, ἴδος, ὁ ἔ ἡ, declivis, Nonnus. Ἀ κατέχουμαι. Hinc
Κατηλύσια, ας, ἡ, descensus.
Κατήλυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Κατηλυσία, part. perf. act. fern. gen. Ion. pro κατηλύσῃα, α. καθάλωμι.
Κατήμας, adv. indies, quotidie, singulis diebus.
Κατημελημένος, adv. contemptim, neglectim, cum neglectu. Ἀ κατημελημένος, neglectus, vilis, perf. part. pass. α. καταμελέω.
Κατημύχθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi κατὰμύσσω.
Κατημύνω, demitto, v. gr. animum dolore, &c.
Κατηναγκαμένως, adv. coacte, necessario.
Κατηναλαινά, nom. pl. perf. part. pass. n. g. verbi καταναλίσκει.
Κατήναε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατενείω.
Κατήνικα, α. 1. ind. act. verbi κατὰφίω.
Κατήνοχα, detuli, perf. ind. med.
Κατήνομος, ε, ὁ ἔ ἡ, ventis obnoxius, ventis expositus, ventosus.
Κατήντισιν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ἰφίλω, α. κατανάω.
Κάτηξ, εως, ἡ, Ion. confractio. Ἀ κατὰγω.
Κατηξέωσαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καταξέω.
Κατήνων, περιέπεινδεbam, imperf. ind. act. contr. pro κατήνων, α. κατεινώνω.
Κατῆρος, ε, ὁ ἔ ἡ, dependens, demissus. Ex κατὰ et αἶρος, tollo.
Καταπυρρύνω, adv. raptim. "Ἐσι καὶ καταπυρρύνει ποιεῖσθαι τὴν ἐκστάσιαν, Heliod. 8.
Κατηπνία, ᾧ, mitigo, lenio, placo; (2) lenis et placidus sum. Hinc Hom. κατηπνίωντα, pro κατηπνιόντα, Il. 5, 417.
Κατηπνέω, 3. sing. imperf. ind. med. contr. pro κατηπνέω, α. καταρπνέω.

Κατηγεγνησθαι, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi καταγεγνησθαι.

Κατηγεγνηκα, abolevi, perf. ind. act.

Κατηγεγνησα, inanem reddidi, a. 1. ind. act.

Κατηγες, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταίρω.

Κατηγες, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro κατῆγες, a καθαιρώ.

Κατηγεδιστο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi κατερίδω.

Κατηγεμεύω, ω, fut. ήσω, tranquillo, sedo.

Κατηγεμίζω, fut. ίσω, idem.

Κατηγεφθίω, ίος, δ ἔξ ή, tectus, coopertus, opacatus: item plenus, redundans. Καί κατηγεφθί τὸν μὲν περιστῆξαντες, Soph. Antig. 885. Εὐδοντ' ἐπ' ἀκροῖς ἐν κατηγεφθί πύργοι, Id. Phil. 272. Ζῶσα δ' ἐν κατηγεφθί σείρη, Id. El. 381.

Ex ιερέω.

Κατηγες, ής, suspensus; (2) accommodatus, instructus, apparatus. Είχε πλοῖον κατηγες εἰσόμενον, Herodot. 8, 21. Σκάφος ταραῶ κατῆγος πύτυλον ἱππευόμενον, ad navigandum, Eurip. Iphig. in Taur. 1345. Σὲ, τὸν κατῆγος χλαυδίου, ἀνιστοῶ, te, veste virili instructum, Id. Suppl. 110. Ab ἄρω.

Κατηγιστε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατερίδω.

Κατηήραζαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καταράσσω.

Κατηισθῆναι, perf. inf. pass. verbi καταρίζω.

Κατηισθῆναι, perfectisti, 2. sing. aor. 1. med.

Κατηισθῆναι, imperf. ind. act. verbi κατεισθῆναι.

Κατηισθῆναι, aor. 1. ind. pass. v. καταισχύνομαι.

Κατηισθῆναι, pudescerebam, imperf. ind. act.

Κατηίς, as, ή, vultus demissus, pudor cum moerore; dedecus. Κατηίς, δὲ σοι αὐτῶ, Il. 3, 51.

Κατηίς, ω, sum vultu demisso prae pudore.

Τί δὲ κατηίς ἔμμε; Eurip. Med. 1012. A

Κατηίς, ίος, δ ἔξ ή, qui est vultu prae pudore demisso, pudibundus, subtristis, maestus.

Ex κάτω et φάος, (vel potius ἀπὸ τοῦ, figo, Ern.)

Κατηίς, as, a. 1. part. act. verbi κατηίς.

Κατηίς, ω, f. άσω, erecto vultu intueri non audeo prae pudore. Hinc Poetice κατηίς, ων, part. pro κατηίς, ων, κατηίς, ων. Μικρὸν ἐπισχύνοντα, καὶ κατηίς, ωντα προσεπιπνί, Plutarch. Consol. ad Apollon. Κατηίς, ων καὶ ἀναυδῶς, Gregor. Naz. in Carmine. A κατηίς.

Κατηίς, οί, probrosi, pudore et probris digna committentes; vel pro κατηίς, probra, ut κατ' ἐλόν, Herod.

Κατηίς, ω, fut. ήσω, sono, insono; (2) insono aliquid auribus alicujus, viva voce doceo aliquid, item doceo simpl. (3) doceo prima artis alicujus rudimenta; (4) doceo prima elementa Christianismi; a. 1. pass. κατηίς, ων, edoctus, informatus. "Ἦνα ἔξ ἄλλης κατηίς, ων, I Cor. 14, 19. Περὶ ὧν κατηίς, ων, Luc. 1, 4. (Vid. Ern.)

Κατηίς, ω, aor. 2. sonitus. A κατηίς.

Κατηίς, ίος, δ ἔξ ή, sonorus, streperus. Ex κατὰ et ήχος, sonus.

Κατηίς, ω, ή, obturatio aurium, et stupefactio sensuum, quae fit pulsatione et conpreparatione aëneorum, &c. (2) institutio; (3) doctrinae Christianae elementa.

Κατηίς, ή, δ, doctor; (2) qui prima tradit elementa, qui initiat. A κατηίς.

Κατηίς, ω, qui initiantur. Vulg. Lex. ex Dionys. Areopag. Ab eod.

Κατηίς, ω, a. 1. ind. pass. verbi κατῆγος.

Κατηίς, ω, f. ίσω, idem quod κατηίς. Hinc

Κατηίς, ω, δ, disciplina, in primis Christianismi elementa.

Κατηίς, ή, δ, qui elementa, in primis doctrinae Christianae, tradit. Ab eod.

Κατηίς, ή, δ, ad institutionem in re aliqua pertinens. Ab eod.

Κατηίς, ω, vel κατηίς, ων et κατηίς, ων, ων τὰ, loca in quibus stabant catechumeni, tabulae catecheticæ adservabantur. A κατηίς.

Κατηίς, ω, 3. pl. imperf. ind. pass. Dor. pro κατῆγος, a κατῆγος.

Κατῆγος, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταίρω.

Κατῆγος, aor. 2. inf. act. Aol. et Ion. pro κατῆγος, a κατῆγος.

Κατῆγος, 2. sing. a. 2. imperat. med. Aol. et Ion. pro κατῆγος.

Κατῆγος, f. ή, ludo, corrumpro.

Κατῆγος, άδος, scapellum quo fetus aut abscessus ex utero excinditur. Ion. pro κατῆγος.

Κατῆγος, 3. pl. praes. ind. act. Ion. pro κατῆγος, a κατῆγος.

Κατῆγος, aor. 2. inf. act. verbi κατῆγος.

Κατῆγος, nom. pl. aor. 2. part. act.

Κατῆγος, praes. inf. act. verbi κατῆγος.

Κατῆγος, Ion. pro κατῆγος, demitto.

Κατῆγος, Ion. pro κατῆγος, colloco.

Κατῆγος, adv. recta, e regione; ex adverso.

Κατῆγος, dirigo.

Κατῆγος, Ion. pro κατῆγος, supplico.

Κατῆγος. Vide simpl. Nic.

Κατῆγος, humecto; (2) mollio.

Κατῆγος, distortis oculis irrideo.

Κατῆγος, contorqueo, convolvero; (2) implicor, confundo, ut verba in pronunciando; (3) idem quod κατῆγος, ut et

Κατῆγος, ω.

Κατῆγος, idem; (2) strabis seu contortis oculis intueor. (2) τῷ θῆλυ κατῆγος, in Antholog. in Miscell. Lips. 9, 462.

Κατῆγος, f. ή, limo obduco; unde aor. 1. pass. κατῆγος, oblimatus.

Κατῆγος, acc. sing. praes. part. act. verbi κατῆγος.

Κατῆγος, ω, rubigine obduco seu consumo; κατῆγος, ήμαι, rubigine consumor; perf. part. κατῆγος.

Κατῆγος, praes. inf. med. Ion. pro κατῆγος, a κατῆγος.

Κατῆγος, praes. inf. act. Ion. et contr. pro κατῆγος, a κατῆγος.

Κατῆγος, praes. inf. pass. Ion. pro κατῆγος, a κατῆγος.

Κατῆγος, constituebantur, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. pro κατῆγος.

Κατῆγος, 2. sing. praes. ind. med. verbi seq. Ion. pro κατῆγος.

Κατῆγος, praes. inf. act. verbi κατῆγος.

Κατῆγος, idem quod κατῆγος.

Κατῆγος, ω, δ ἔξ ή, macer, gracilis.

Κατῆγος, ω, fut. ήσω, attenuo, emacio; (2) diligenter examino, minutissima quaeque pervestigo.

Κατῆγος, 3. pl. praes. ind. act. verbi

Κατῆγος, f. ή, viribus valeo adversus aliquem, obruo, deprimo, dejicio; (2) invalesco; (3) possum; (4) roboro, corroboro; (5) conor, et (6) in pass. viribus alicujus opprimor, vincor, cedo. Κατῆγος, αὐτῶν, Luc. 23, 23.

Κατῆγος, coerceo, contineo, sisto; (2) appello, devenio aliquo. Λέγουσι σίλας ἐπὶ τὴν βῆν ἐκ τῆ ἑρῶν κατῆγος, Herodot. deferri. Ἐς Σαλαμῖνα κατῆγος τὰς νῆας, Idem.

Κατῆγος, 3. sing. perf. ind. pass. v. κατῆγος.

Κατῆγος, Ion. pro κατῆγος, Herod.

Κατῆγος, ω, dolore conficio; κατῆγος, dolore conficior.

Κατῆγος, deploro, defleo.

Κατῆγος, άδος, ή, domestica. A κατῆγος.

Κατῆγος, ω, τὰ, festa eo die quotannis celebrari solita quo quis aliquo habitatum cesserat. Ab eod.

Κατῆγος, ω, fut. ήσω, inhabito, incolo, habito. Κατῆγος τῆνδε γῆν Κορίνθιον ἔξ ἀνδρὶ ἔτι κενονισιν, Eur. Med. 10. Ἄνε κατῆγος τῆνδε τὰς τόπας σαφῶς, Soph. Phil. 39.

Κατῆγος, praes. inf. act. Dor. pro κατῆγος.

Κατῆγος, ω, ή, habitatio, domicilium.

Κατῆγος, ω, τὸ, idem.

Κατῆγος, as, ή, habitatio, habitandi locus; (2) colonia; (3) praefectura; (4) oppidum; (5) pagus; (6) coloniae deductio. A κατῆγος.

Κατῆγος, ία, ων, vel κατῆγος, ω, δ ἔξ ή, domesticus, domi nostrae degens. Ab eod.

Κατῆγος, fut. ίσω, in domo colloco; (2) ha-

bitatum mitto; (3) condo, aedifico; (4) incolis frequento; κατῆγος, habitatum mitto, colloco. "Ὅς ἂν κατῆγος μὲν τὰ σὲ τὴν πόλιν, Aristoph. Av. 203. (2) χώρα ἢ ἱμακίων κατῆγος, Soph. Oed. Col. 637.

Κατῆγος, ή, δ, domestica, in domo habitans. A κατῆγος.

Κατῆγος, ω, ή, collocatio in aedibus; (2) colonia deductio; (3) oppletio loci, quae fit structuris ibi depositis. A κατῆγος.

Κατῆγος, ή, δ, domicilium. Ab eod.

Κατῆγος, ή, δ, deductor coloniae.

Κατῆγος, ω, inaedifico, oppleo structuris.

Κατῆγος, ω, fut. ήσω, dispenso.

Κατῆγος, ή, δ ἔξ ή, habitator, incolat.

Κατῆγος, ω, f. ήσω, domum et familiam, seu rem familiarem, consumo ac perdo.

Κατῆγος, miseror; a. 1. part. κατῆγος, κατῆγος με τὴν παναθλίαν, Aristoph. Thesm. 1117. Ἄλλ' αἰδοῦμαι, ἔ κατῆγος βίον, Eur. Iph. in Aul. 1274.

Κατῆγος, et κατῆγος, commiseror; (2) conditionem meam amare defleo. Τὰς τῶνδ' ἀβέβλους ἑομοφῶς κατῆγος, Eur. Herc. 153.

Hinc

Κατῆγος, ω, ή, miseratio, misericordia.

Κατῆγος, ω, ή, idem. Ab οἰκτῆρος.

Κατῆγος, ω, in ejulatus erumpo, prosequor aliquid lamentis.

Κατῆγος, ω, δ ἔξ ή, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ex οἶνος. Hinc

Κατῆγος, ω, f. ήσω, vino inebrio, vino obruo.

Κατῆγος, arroganter de me sentio.

Κατῆγος, 2. sing. perf. ind. med. per Sync. pro κατῆγος, Aol. pro κατῆγος, a κατῆγος.

Κατῆγος, morior; οἱ κατῆγος, mortui.

Κατῆγος, f. ίσμαι, augurium capio, auguror.

Κατῆγος, in genua procumbo, genua flecto.

Κατῆγος, tergiversare pigeat te, 2. sing. praes. imperat. act. contr. pro κατῆγος. A

Κατῆγος, ω, fut. ήσω, pigeat me, pigro; (2) timeo, vereor, gravor; (3) non possum, nequeo. Κατῆγος περὶ δὲ γῆν τμηθεῖσαν, vastari, Thuc.

Κατῆγος, idem quod κατῆγος.

Κατῆγος. Vide κατῆγος.

Κατῆγος, ω, f. ήσω, prorsus negligo, parvi pendo.

Κατῆγος, et κατῆγος, ω, f. ήσω, delabor; κατῆγος, collapsus, aor. 2.

Κατῆγος, prosequor aliquid ἐλογυμῶ, laeta acclamatione vel etiam lamentatione, ploratu.

Κατῆγος, deploro, defleo.

Κατῆγος, ω, f. ήσω, imbre madefacio, rigo; (2) humecto, madefacio.

Κατῆγος, as, ή, diluvium, Gloss. Vet. A

Κατῆγος, ω, δ ἔξ ή, imbre madens; (2) humidus, madidus. Ex ἄμβρος.

Κατῆγος, et κατῆγος, dejero; (2) contra aliquid juro, (v. Ern.) (3) sancte juro;

(4) jurejurando confirmo; κατῆγος, a. 1. juravi. Κατῆγος τὴν ταυτὰ μοι, Aristoph. Av. 450. Τὴν ἰμὴν ψυχὴν κατῆγος, ἢ ἂν εὐρακαίμ' ἐγώ, Eur. Or. 1490.

Κατῆγος, ή, pro κατῆγος, Steph.

Κατῆγος, ω, ab umbilico, Nic.

Κατῆγος, f. ίσω, probris incesso, vitupero.

Κατῆγος, suctulam verso et circumago.

Κατῆγος, fut. άσω, nomino; (2) denomino.

Κατῆγος, ω, τὰς πάθεις, ab, Philo.

Κατῆγος, as, ή, denominatio, nomen.

Κατῆγος, ω, et κατῆγος, vitupero, carpo, sperno; ut hinc sit Herod. μή με κατῆγος, in a. 1. conj. pass. ne me contemnas.

Κατῆγος, acuor. A

Κατῆγος, ή, ω, peracutus; τὸ κατῆγος, vehementia, vis. Τὸ κατῆγος τῆς ὀρέξεως τῶ ἡδὲ τῆς ἐπαγγελίας κατῆγος, Heliod. Aethiop. 1.

Κατῆγος, f. ήσω, a tergo premo, prosequor.

Κατῆγος, τὸ, vectis, obex, V. L. Theoc. Schi.

Κατῆγος, adv. a tergo, retro. Ex ὀπίσσω.

Κατῆγος, vel κατῆγος, idem. Ἄ δ' ἄρ' ὀπίσσω κατῆγος

κατόπισεν θνατοῖς ἀμελείται, virtus vero posthabita mortalibus negligitur, Eurip. *Phig.* in *Aul.* 1093.

Κατοπτάω, ᾧ, f. ἴσω, asso, torreo. Α κάτοπτος. Κατόπτεισις, ἰως, ἡ, aspectus, inspectio, speculatio.

Κατοπτήριος, ον, ad speculandum aptus. Α Κατοπτεύω, speculator, adspicio, oculis lustrō; (2) perspicio, animadvertō. (1) ἰγὰρ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτεινῶ παρὼν, *Soph.* *Phil.* 124. (2) κροῖστος γὰρ δὴ πάντων ἰγνέτω ἡπτόρων φύσιν ἀνθρώπων κατοπτέυσαι, *Dionys. Halic.* in *Lysia.* Α κατόπτης.

Κατοπτῆς, ἦρος, ὁ, speculator; (2) specillum, instrumentum quo sedes mali diducitur, ut vitium latens cognosci possit:

Κατοπτήριος, ον, idem quod κατοπτεινῆριος. Est et nomen proprium rupis in Parnasso.

Κατόπτης, υ, ὁ, speculator, explorator.

Κατόπτια, ας, ἡ, speculatio, contemplatio. Α Κατόπτοιμαι, fut. ἴσμαι, perspicio, video, cerno. Μὴ καί τις ὀφείλει ἡμᾶς, ὅτι ἡμῶν ἴσως κατόπτη, *Aristoph.* *Conc.* 495. Παρβένον τε ἔξ δαμάρτα, δυνάμειρα κατόπτιται, *Eur.* *Or.* 1514.

Κάτοπτος, υ, ὁ ἔξ, conspicuus, oculis expositus; (2) pertostus, assatus. Α κατόπτοιμαι, vel ex κατὰ et ὁπτός, assus. (sed hoc potius κατόπτιστος, *Ern.*)

Κατοπτρίζω, fut. ἴσω, imagines et reflexiones facio in modum speculi; κατοπτρίζομαι, in speculo me contemplan, intueor velut in speculo. Α κατόπτρον. Unde

Κατοπτρικός, ἡ, ὄν, specularis. Hinc ἡ κατοπτρική, sc. τέχνη, Catoptrica, disciplina opticae, quae reflexiones radiorum contemplatur.

Κατοπτρικός, adv. speculari ratione.

Κάτοπτρε, ἡ, speculum, *Call.*

Κάτοπτρον, υ, τό, speculum; (2) adj. invisibile, *Aeschyl.* Α κατόπτοιμαι.

Κατοράω, ᾧ, Ion. pro καθοράω, prospicio, cerno.

Κατοργάνω, vigere, florere, viribus, &c. *Hes.*

Κατοργαζέω, fut. ἴσω, orgis, proprie Bacchi, initio, ad orgia praepero.

Κατορβύσαι, acc. sing. praes. part. act. f. g. contr. pro κατορβύσασαι. Α

Κατορβύω, ᾧ, fut. ὤσω, erigo, constituo; (2) felici successu rem gero; item recte et laudabiliter; (3) bene constituo, ordino, v. gr. civitatem, &c. Τοῖς θεοῖς μὲν εὐχόμεαι τυχεῖν κατορβύσασα τὰ βιβυλευμένα, dirigens, *Aristoph.* *Conc.* 172. Οὐδὲ πολλοσημέριον ἂν εὐερίην τῶν ἐκείνους τοῖς ἡρώσι πάντῃ κατορβύμεναι, *Longin.* 36.

Κατορβύωμαι, ἄντος, τὸ, res feliciter gesta, facinus felici successu patrum; (2) recte factum, bonum opus; (3) beneficium Dei erga homines; κατορβύωματα, fortia facta, res feliciter gestae, status rerum (inpr. bellicarum) prosper, victoriæ. Α praec.

Κατορβύωσις, ἰως, ἡ, perpetratio, rei felix gestio, res feliciter gesta, prosper successus; (2) recta effectio; (3) directio; (4) correctio. Ab eod.

Κατορβύτης, ᾧ, ὁ, moderator, instaurator, corrector. Ab eod.

Κατορβυτικός, ἡ, ὄν, qui recte efficere omnia solet, ad res feliciter gerendas idoneus.

Κατορβυδία, ᾧ, futur. ἴσω, timeo, cunctor, defugio.

Κατορυκτός, ἡ, ὄν, defossus. Α κατορύσσω.

Κατορύξω, ἰως, ἡ, defossio. Ab eod.

Κατορύσσω, vel κατορύττω, fut. ἔσω, defodio, terra obruo; (2) sepelio. Ὑπὸ τῇ πυλῶνι κατορύξω ποτε, *Aristoph.* *Thesm.* 469. "Ὡ δ' ἄρ' ἀποθνήσκων, κατορυχθόσμεναι πῦ γῆς, *Id.* *Av.* 400. Hinc

Κατορύχῃ, ἡς, ἡ, defossio.

Κατορυχόμαι, ἔμαι, saltando delecto; (2) in contemptum et contumeliam alicujus salto. Inde illudo, insulto. Εὐλον ἔτω μάχμον ποῖς αὐτοῖς Διάσις κατορυχάσας, *Luc.* Hinc

Κατορυχίτης, υ, ὁ, sc. οἶνος, vinum demulcens lenitudine sua.

Κατορυχέσθαι, perf. inf. pass. verbi κατορύττω.

Κατορύξω, in solo fundove constitutus; (2)

subterraneus. κατωρύξις, inferi. Ex ἔδος, solum.

Κατωλάς, ἄδος, ἡ, scil. νύξ, nox obscura. Ab ἔλος, (vel ὄλος, solidus, *Ern.*)

Κατωλάω, ᾧ, fut. ὤσω, cicatrice obduco. Hinc

Κατωλατικός, ἡ, ὄν, cicatricem inducens.

Κατωρύονεν, adv. coelitus.

Κατωρέω, ᾧ, fut. ἴσω, meio in aliquem; (2)

permeio; (3) infamo, ignominia afficio.

Κατωρίζω, vento secundo expando, explico, ut ventus secundus inspiret; (2) vento secundo utor; (3) fortuna secunda utor; (4) ad finem perduco. (4) τὰ δ' ὁρβῆς ἐμπέδα κατορίζει, ista ad certum exitum deducit, *Soph.* *Trach.* 826. Κατωρίζει pendet a τῶ-σος versu abhinc quarto.

Κατωρύω, idem. Τὸ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τὸς ἴσας, ἔξ κατορῶσαν, *Polyb.* Ex ἔρος.

Κατορυίλω, debeo.

Κατορυφνύομαι, ὤμαι, supercilium tollo; (2) superbus fio. Ex κατὰ et ὀφρύς.

Κατορυφνύομαι, ὤμαι, idem; κατωρυφνύμενος, perf. part. pass. superbus, elati supercilii.

Κατορχεύς, ἰως, ὁ, retinaculum, *Gl. V.*

Κατορχεύω, fut. εὔσω, idem quod ὀρχεύω.

Κατορχή, ἡς, ἡ, detentio, retentio; (2) possessio; (3) adflatus instinctusque numinis; (4) adfectus vehemens cerebri cum gravi dolore, itemque stupore totius corporis conjunctus. Hinc

Κατόρχιμος, υ, ὁ ἔξ, numine adflatus, fanaticus; (2) quod possidet, possideri potest, licet, *LXX.*

Κάτορχος, υ, ὁ ἔξ, qui tenetur, v. gr. somno; (2) qui captus tenetur; (3) tenaciter hærrens, *LXX.* (4) numine adflatus, v. gr. somno; (5) qui laborat κατορχῇ. (6) unde et κάτορχος, sc. νόσος, pro κατορχῇ. Α κα-τέρχω.

Κατόρχω, adv. continenter; (2) cum stupore.

Κατόρψις, υ, ὁ ἔξ, oculis subjectus, conspicuus; (2) qui conspicit, unde aliquis conspicit. (2) Πέραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόρψιον γῆς τῆδε, unde prospectus est in hanc terram, *Eurip.* *Hipp.* 30. Α κατό-πτωμα.

Κατοφοβήγαι, ᾧ, f. ἴσω, opsonia comedo. Hinc

Κατοφοβγία, ας, ἡ, opsoniorum comestio.

Καττάδε, *Dor.* pro κατὰ τὰδε.

Κάττης, ὁ, cattus, *Suid.*

Κάττωμα, ἄντος, τὸ, corium; (2) machinatio dolosa; (3) ratio consuendi corii. (1) ὁ δὲ αὐτὸς περιτράζεται ἀποπίνων τὰ καττώματα, soles obrodens suget [sutores enim soles mordent et quasi sugere videntur], *Lucian.* in *Gallo.* 2, 745. Gravius hic nihil vidit. (3) εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα καττώμ', ὅδ' ἰγὰρ χαροδύμα-τα, si tu non nosti rationem suendi coria, nec ego rationem faciendi intestina, *Aristoph.* *Equit.* 315.

Καττώπτισθαι, praes. inf. med. per *Synecop.* pro κατατύπτισθαι, α κατατύπτοιμαι.

ΚΑΤΤΩ, vel κασσώ, fut. ὤσω, consuo, reficio consuendo, et quidem imprimis calceos, ut veteramentarius; (2) machinor, struo.

Ἔσκι Πίλμανδ' οἶσι πιδίλα παλμβόλα κασσέουσι, *Nicand.* (2) οἷδ' ἰγὰρ τὸ πρῶγμα τῶδ', ὅθιν πάλας καττώται, *Aristoph.* *Equit.* 314.

Κατύπτει, super, Ion. pro καθύπτει.

Κατυπνώσαι, aor. 1. inf. act. Ion. pro καθυπνώ-σαι, α καθυπνώω.

ΚΑΤΩ, adv. infra; (2) deorsum; (3) inferne, in inferiore parte, subter; (4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus; (5) τὰ κάτω, terrena; (6) οἱ κάτω, homines terreni addicti; item, posteriores, ap. *Lucian.* ὁ κάτω νόμος, *Dem.* lex superior recitatae ad scriptae proxima subjecta, *Ern.*

Κατωέλιπον, οντος, ὁ, catoblepon, bestia tauro similis, solo aspectu hominem interficiens. Ex κάτω et ἐλίων. Unde

Κατωέλιψ' Ἐρμῆς, despiciens Mercurius.

Κατώγιος, υ, ὁ ἔξ, subterraneus. Ex κάτω et γία, seu γῆ, terra.

Κατώγιως, et κατώγιος, *Suid.* ut κατώγιος, subterraneus.

Κατωδύνος, υ, ὁ ἔξ, qui dolore adficitur. Ex κατὰ et δύνω, dolor.

Κάτωθι, vel κάτωθεν, adv. ex inferiori loco, ab ima parte; (2) infra, deorsum, in inferiore loco; (3) in imo, in profundo.

Κατωθίω, ᾧ, detrudo, depello, dejicio.

Κατωκάρα, adv. in caput, capite deorsum vergente. Ex κάτω et κάρα.

Κατώκις, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro κατώκει, α κατοικίως.

Κατώκις, habitari, aor. 1. ind. act.

Κατώκισθαι, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro κατοικίσθαι, α κατοικίω.

Κατωκοδμήμηναι, dat. plur. perf. part. pass. f. g. verbi κατοικοδομῆαι.

Κατωμάδιος, ἰα, ἰων, Ion. ἰῆ, ἰων, qui humeris fertur; (2) qui ex humeris dependet.

Κατωμάδην, adv. ex vel in humeris.

Κατωμάζω, humeris tollo. Hinc

Κατωμαζός, ἔ, ὁ, sublatio in humeros; (2) operatio chirurgica qua humerus luxatus in suum locum reponitur:

Κατωμισῆς, ἔ, ὁ, ἵππος, equus sternax, sessorem excutiens, *Hes.* Ab eod.

Κάτωμος, υ, ὁ, qui est dejectus humeris vel armis. Ex κάτω et ὤμος.

Κατωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum:

Κατώμοσις, ἰως, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum. Α κατόμνημι.

Κατωμοτικός, ἡ, ὄν, jurando serviens, et quidem affirmative; ut νῆ est particula κατωμοτική. Ab eod.

Κατώμωτον, τὸ, jumentum genus, *Steph.*

Κατωνάκη, ἡς, ἡ, vel κατωνάκης, υ, ὁ, vestis servilis et brevis quae ultra genua non pertingebat, cui adtus erat limbus e pelle ovina. Ex κάτω et νάκος, pellis ovina.

Κατόντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατόνομαι.

Κατωπιάω, ᾧ, vultum demitto. Α

Κατωπός, ἡ, ὄν, qui oculos dejicit, vultum demittit ob mororem. Ex κάτω et ὤψ.

Κατώρα, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et contr. pro καθύρας, α καθοράω.

Κατώρυξ, ὁ, ἡ, defossus. κατώρυγες λίθοι, lapides in fundamentis aedificiorum defossi, *Homerus* κατωρυχίας vocat, *Pollux.* κατώρυξ, propago, *Gl. V.* nempe stirpes et virgulae in terram defossa ad plantandum. Ex κατὰ et ὀρύσσω, fodio.

Κατώρυξ, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατορύττω.

Κατωρύχης, ἰως, ὁ, defossus; dat. pl. κατωρυχέ-ισσι λίθοις, ap. *Hom.* Vid. κατώρυξ.

Κατώρυχος, υ, ὁ ἔξ, idem. Ex ὀρύσσω.

Κατωρχέοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατορχέομαι.

Κατωρικός, ἡ, ὄν, epith. medicamenti deorsum purgantis. Α

Κατώτερος, inferior; κατώτατος, infimus, imus; κατωτέρω, adv. inferius; κατωτάτω, adv. imo loco, maxime infra. Α κάτω.

Κατωφάγῃς, ᾧ, ὁ, nomen avis; (2) cognomen comicum Cleonymi, apud *Aristoph.*

Κατωφελής, ἰως, ὁ, ἡ, utilis.

Κατωφίρεια, ας, ἡ, pronitas qua aliquid deorsum fertur; (2) propensio animi ad libidinem, salacitas feminarum χαμαιτυπῶν. Α

Κατωφίρης, ἰως, ὁ ἔξ, qui deorsum fertur, declivis, deorsum propendens, proclivis, pronus; (2) salax, libidinosus; (3) infirmus corpore. Ex κάτω et φέρωμαι.

Κατωφίρως, adv. deorsum, in praecipis.

Κατώφορος, υ, ὁ ἔξ, ima petens, deorsum tendens.

Κατωχρόω, ᾧ, palleo, pallesco, admodum, admodum pallidus fio. In *Epigram.* κατωχρό-σασα, aor. 1. part. pallore perfusa.

Κατωχρία, ᾧ, idem.

Κανώζω, fut. ἔξω, *Poet.* pro κατάνωμι, vel κα-τάγω, contero, frango. Οὐτὲ πε νῆα κα-νώζεις, *Hesiod.* *Op.* et *Dies.* 664.

ΚΑΤ'ΑΒ, ἄκος, ὁ, et καυήξ, πκος, ὁ, latus, avis quaedam.

Καυάζεις, 2. sing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro καυάζεις, a verbo καυάζω.

Καυθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi καίω.

Καυθήσομαι, 1. sing. ejusd. in conj.

Καυθμός, ὅ, ὅ, uredo, arborum morbus. *A* καίω.

ΚΑΥΚΑΛΙΣ, ἴδος, ἡ, caucalis, herba ex oleum genere; (2) myrrha exoleta.

Καυκάων, ἡ, vestimenti genus, *Ar.*

Καυκίσιαι, saltare indutum καυκίον, ut ex fragmento apud Athenaeum colligitur.

ΚΑΥΚΙΣ, ἴδος, ἡ, calcei genus, *Ib.*

Καυλίω, ὦ, fut. ἡσος, caulesco. *A* καυλός.

Καυλῶν, adv. in modum caulis. *Ab* eod.

Καυλίας, α, ὅ, ut καυλίας ὄπος, succus e caule, praesertim laserpitii. *Ab* eod.

Καυλίος, ἡ, ὄν, cauli similis. *Ab* eod.

Καυλίνας, αἱ, virides cobii, *Alh.*

Καυλίον, α, τὸ, cauliculus; (2) herba quaedam.

Dim. α καυλός. *Unde*

Καυλίσκος, α, ὅ, cauliculus. *Dim.*

Καυλιόνης, ἐς, caulis formam habens, *Steph.*

Καυλοπώλης, α, ὅ, qui caules vendit.

ΚΑΥΛΟΣ, ὅ, ὅ, caulis; (2) virga membri virilis; (3) ostium uteri mulieribus; (4)

ligni in hasta extremitas quae cuspidi im-

mittitur; (5) capulus ensis; (6) scapus

quisque.

Καυλῶν, εὐς, ὅ, ὅ, caulosus, caulaceus, qui

caule magno est.

Καυλωτός, ἡ, ὄν, caulem habens.

Καύμα, ἄτος, τὸ, ardor, aestus, calor nimius;

(2) aestus febris. *A* καίω.

Καυμάσια, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum solis

aestum, ex *Vet. L.* *Vid.* καυσία.

Καυμάτηρος, εὐς, εὐν, aestuosus, aestivus. *A*

καύμα.

Καυματίζω, fut. ἴσω, aestu affligo, ardore ex-

crucio; καυματίζομαι, torreo; aor. 1.

ἐκαυματίσθη, aestu interit. Ἐδόθη αὐτῷ καυ-

ματίσαι τὰς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ, *Apoc.* 16, 8.

Ἡλίοι δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, *Matt.* 13,

6. *Ab* eod.

Καυματούμαι, ἔμαι, aestuo, *Gl. V.* *Ab* eod.

Καυματώδης, εὐς, ὅ, ὅ, aestuosus.

Καυμός, ὅ, ὅ, idem quod καυθμός.

Καυμάκη, ης, ἡ, vestis barbarica, Persica.

Καυμάσαι, sortiri. *A* καυμός, sors, vel a Cau-

niis (Caunni, Cariae urbis incolis), quod

praecipue sortitionibus uteretur.

ΚΑΥΝΟΣ, α, ὅ, sors, *Hes. Sch. Ar.*

Καῦρος, vel καυρός, α, ὅ, ventosus, levis, *Suid.*

Ab αὔρα.

Καυθμός, ὅ, ὅ, idem quod καυθμός.

Καυσία, ας, ἡ, causia, tegumentum Macedo-

nicum capitis. *A* καίω.

Καυσίμος, α, ὅ, ὅ, aptus ad comburendum,

qui uri et cremari potest. *Ab* eod.

Καῦσις, εὐς, ἡ, ustio, crematio; καῦσις νεκρῶν,

ustrina, bustuarium, *Gl. V.* (2) cremandi

et abolendi modus; (3) ustio medicorum;

(4) ustio architectonica; (5) aestus, ardor.

Ab eod.

Καυσόμαι, ἔμαι, aestuo, ardore infestor, calore

extremo uror. *Καυσεμένον σωμαίχον βοηδὶ,*

Diosc. *A* καυσός, ardore infesto; hoc a

Καῦσος, α, ὅ, ardor, aestus, calor nimius; (2)

febris ardens; (3) dipsas, serpens quidam.

Ab eod.

Καυσίος, ὅ, ὄν, ardens, fervens. *Ab* eod.

Καυσηρία, idem quod καυσηρία.

Καυσηρίον, α, τὸ, locus ubi inuruntur stigma-

ta; (2) ferrum quo stigmata inuruntur;

(3) macula ipsa ferro candente inusta.

Καυσηρός, εὐς, εὐν, ardens, fervens. *A*

Καυσής, ὅ, ὅ, combustor, *Gl. V.* καυσή νεκρῶν,

bustuarium.

Καυσίος, ἡ, ὄν, urendi vim habens. *A* καίω.

Καυσικῶς, adv. urendo:

Καῦσις, εὐς, ἡ, seges adulta et sole adurente

maturescens; (2) fenum ejusmodi; (3)

puendum muliebne. *Ab* eod.

Καυσός, ἡ, ὄν, ustus, crematus; (2) qui uri et

cremari potest. *Ab* eod.

Καύσρα, ας, ἡ, καύσρα νεκρῶν, ustrina, *Ph.*

Καυσῶν, εὐς, ὅ, ὅ, aestuosus, ardens. *A* καῦσος.

Καύσμα, ἄτος, τὸ, ardor, aestus; (2) inflam-

matio. *A* καυσόμαι.

Καύσων, ἄτος, ὅ, ardor, aestus, nomen venti,

Eurus.

Καυτή, ἡσος, ὅ, cauter, quo notae et stigmata

inuruntur; item, quo medici partem cor-

poris putrem inurunt. *A* καίω.

Καυτηρία, fut. ἴσω, caute inuro; (2) caute

praestringo amputata, comprimendo

cruori. *Κεκαυτηριασμένον τὴν ἰδίαν συνίδου,*

1 Tim. 4, 2. *A* praec.

Καυτήριον, α, τὸ, cauterium, quod urendi vim

habet; (2) medicamentum urens; (3)

stigma inustum; (4) locus ubi inuruntur

stigmata. *Ab* eod.

Καυτικός, ἡ, ὄν. *Vide* καυσίος.

Καυτός, ἡ, ὄν. *Vide* καυσίος.

Καυχάσαι, 2. sing. praes. ind. med. *Ion.* pro

καυχῶμαι, α

ΚΑΥΧΑΟΜΑΙ, ἔμαι, fut. ἡσομαι, glorior; me

jacto; (2) exsulto; (3) jactanter praedico.

Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αἰῶνα, *Prov.* 27, 1. ἐν ἀν-

θρώποις, *1 Cor.* 3, 21. ἐπ' ἐλπίδι, *Rom.* 5, 2.

ὕπερ τῶ τοῦτον, *2 Cor.* 12, 5.

Καυχῶ, ἄτος, ἡ, jactatrix. *A* καυχάομαι.

Καυχάσαι, gloriaris, idem quod καυχάσαι.

Καυχίνα, cervicem, acc. sing. ab αἰχμή.

Καύχη, ης, ἡ, idem quod καυχῶμαι.

Καύχημα, ἄτος, τὸ, gloriatio, jactatio; (2) de

quo quis gloriatur. *A* καυχάομαι.

Καυχηματίας, α, ὅ, gloriator, jactator. *A* praec.

Καύχησις, εὐς, ἡ, gloriatio, jactatio:

Καυχητής, ὅ, ὅ, jactator. *Ab* eod.

Καῦω, (inus.) pro καῶ, seu καίω, *Diosc.*

Κάφω, ὦ, fut. ἡσας, spiro, anhele, exspiro; po-

nitur, ut hinc sit καφῶν, κακαφῶτα, apud

Hom. pro κακαφῶν, *Il.* 5, 698. *Vide* καπνῶ.

Κάφος, et κάσος, flatus. *Ab* eod.

ΚΑΨΗ, ης, ἡ, vulpes, *Suid.*

Καψάω, fut. *Dor.* καψάω, pro καρχάω.

Καψάρις, imaginula ex cera alba, vel auro,

puellarum ludicrum. *Ex* κηρός et ψάρις.

Καρχητία, ὦ, malo corporis habitu laboro;

mala sum corporis habitudine; (2) dicitur

et de vitio animi. *Vid.* seq. *Οἱ καρχητίτες*

τῶν ἀθλητῶν, Polyb. *A*

Καρχήτης, α, ὅ, male habitus; (2) qui malae

mentis et seditiosus est. *A* κακός et ἔχω.

Καρχήτος, α, ὅ, ὅ, idem et ex iisd.

Καρχίσις, ας, ἡ, malus corporis habitus, cac-

chia; (2) mala mens; (3) perturbatio

animi. *Ex* iisd.

Καρχιεύς, ἐς, gravia et insanabilia ulcera ha-

bens. *Ab* ἔλκος.

Καρχηταίρις, ας, ἡ, malum consortium.

Καρχηταίρις, gen. sing. *Ion.*

Καρχήμερος, α, ὅ, ὅ, cui mala seu infelix est

vita. *Ex* κακός et ἡμέρα.

Καρχλάζομαι, praes. part. act. f. g. *Dor.* pro

καρχλάζω, α καρχλάζω.

Καρχλάω, strepito, resono; (2) tumeo, effe-

veo, ebullio, *Gl. V.* scaturio; (3) magno

cum fremitu concito, effundo. (3) καὶ σί-

ριξ ἄφρον πολὺν καρχλάζον παντίῳ φυσήματι,

spumas concitans, *Euphr.* *Hippol.* 1210. *A*

καρχλήξ.

Καρχαίνω, turbo, *Hes.* *A* καρχλάω. *Unde*

Καρχασμα, ἄτος, τὸ, strepitus, sonitus.

Καρχασμός, ὅ, ὅ, scaturigo, *Gl. V.*

ΚΑΧΛΗΞ, ησος, ἡ, lapillus, calculus, qui in

aqua invenitur. Ἐν δὲ οἱ αἰεὶ τίσσας ἀπ-

ταῖς διερῶν καρχήλας ἰσίου, littorales calculos,

Oppian. *Halient.* 3, 374.

Κάχλος, et κάχνης, apud comicos, ridiculus,

stupidus. *A* καίνω. *V. L.* *Steph.*

Καχορμία, infausta quies in statione navium.

Ἡ λοχῆς, δισί, καχορμία, *Anth.* *ined.*

Const. *Cephala.* *Carm.* 736, 6.

Καχευδίας, α, ὅ, ut καχευδίας ἄρτος, panis ex

hordeo tosto. *A* καχέω.

Καχευδίων, α, τὸ, hordeum tostum. *Dim.*

Καχευδίας, ἄσπας, ὅς, hordeo tosto similis:

Καχευδίας, seu καχευδίας, similis τῷ καχευ-

exp. canchy ferens, *Nic.* *A*

ΚΑΧΥΤΣ, υος, ὅ, hordeum in furno tostum;

(2) semen roris marini; (3) granum hor-

dei; (4) quiddam quod pilulae forma in

arboribus, quercu, abiete, et aliis crescit.

Καχευδίας, α, ὅ, ὅ, planta καχέω φέρουσα,

apud *Nicand.* *A* καχέω et φέρω.

Καχευδίας, υος, ὅ, ὅ, idem quod καχευδίας.

Καχυπόνητος, ὅ, ὅ, idem ac καχυπόνητος, sus-

piciosus, suspicax, *Poll.* ex *Plat.*

Καχυπόνητος, α, ὅ, ὅ, suspiciosus, qui prave

suspiciatur de re; (2) de quo mala suspicio

est. *Ab* ὑπόπτης.

Καχυποτόποιμαι, ἔμαι, male suspicor. *A*

Καχυποτόπος, α, ὅ, ὅ, mala suspicax, suspi-

ciosus, *Suid.* *Ab* ὑποπότης, suspicor.

Κάψα, ης, ἡ, capsula, cista, arca. *A* κάπτω.

Καψάων, α, ὅ, idem. *A* praec.

Καψάκιον, α, τὸ, cistula, capsula, situla. *Dim.*

Καψιδρώτιον, α, τὸ, sudarium. *Ex* κάψα et

ιδρώς, sudor.

Κάψις, υος, ἡ, voratio; (2) morsus. *A* κάπτω.

Κάω, idem quod καίω: κάομαι, uror, ardeo;

aor. 2. ἐκάω fut. 2. καήσομαι.

ΚΕ, sequente consona, et κιν sequente vocali, particu-

lula poetica, idem notans quod ἐν poten-

tiale in prosa, utique; sane, nec redundat,

et si non semper verbo exprimi potest, *En.*

Κεῖω, fut. ἴσω, findo, scindo. *Eὐ* ἐκτεταμένους

κίσαον ἔβλα, *Odys.* 20, 161.

ΚΕΑΝΘΟΣ, α, ὅ, spina quaedam.

ΚΕΑΡ, ἄτος, τὸ, cor; (2) animus.

Κεῖς, ἄτος, ὅ, locus quo immituntur malefici

apud Lacedaemonios, ut Athenis in Bara-

thrum.

Κέσμα, ἄτος, τὸ, fractura, fragmentum, *Hes.*

A κεῖω.

Κίασσις, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro

κίασα, α κεῖω.

Κίασσις, 3. plur. praes. ind. med. *Ion.* pro κίιν-

ται, α κίμαι.

Κίασσις, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro

κίιντο.

Κέβλη, ης, et κέβλη, ης, ἡ, caput. *A* κεβλή,

quod Macedonia dialecto est κεβλή.

Κεβληγόνος, α, ὅ, ὅ, in capite fortum habens,

quæ specularantur adversarios. Ab inus.
 πειχρῶν, εἰρηνο, vario.
 Κεῖδαν, sive κεῖδαν, fut. άσν, pro σχιδάω. "Ος
 σ' άκα βίαν ἐκιδάσσει γερφρας, Il. 5, 88.
 Κεῖδαι, dissipo; κεδῖομαι, dissipo; etiam
 pereō, de naufragiis, ap. Arat. et Soh. κε-
 δαιομένης, Nicand.
 Κεδραίνεσθαι, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi
 κεῖδω.
 ΚΕΔΜΑΤΑ, ών, τὰ, diuturni e deflexionibus
 adfectus, diuturni articularum dolores;
 tumores inguinum, Hipp.
 Κεδματώδεια, τὰ, κέδμασι similia.
 Κεδνός, ἡ, ὅν, dignus cuius cura habeatur, in
 pretio ob virtutem habendus; (2) vene-
 randus; (3) prudens; (4) probus, hone-
 stus; (5) pudicus; (6) temperans. Πολ-
 λῶν μεσ' άλλων δ' άλλισας κεδνόν λέχος, Eurip.
 Hipp. 835. Κεδνὰ πρῶττω, lata sorte po-
 tior, Eurip. Alc. 608. Α κήδος, cura.
 Κεδρεῖλαιον, α, τὸ, oleum cedrinum. Εξ κήδρος
 et έλαιον.
 Κεδρεῖλας, ης, ἡ, cedrus abietem magnitudine
 aequans. Ex κήδρος et λέσση,abies.
 Κεδρία, αν, ἡ, pix cedrina, resina, lacryma
 cedri; (2) oleum cedrinum. Α κήδρος.
 Κεδρίνος, ία, εον, cedrinus, e cedro confectus.
 Ab eod.
 Κεδροῖνος, ίνη, ινον, idem et ab eod.
 Κεδρον, α, τὸ, oleum cedri, cedria:
 Κεδριος, α, ον, cedrinus, bene olens, Hes.
 Κεδρίς, ίδος, ἡ, fructus cedri; (2) frutex ce-
 dro similis. Ab eod.
 Κεδροῖτης, α, ὁ, sc. οἶνος, cedrites, vinum ce-
 drinum. Ab eod.
 ΚΕΔΡΟΣ, α, ἡ, cedrus, arbor odorata; (2)
 masc. fructus cedri.
 Κεδροχάρης, ίς, cedro gaudens, Man.
 Κεδρῶν, ώ, fut. ώσας, cedrino oleo vel liquore
 perungo, vel condio. Α κήδρος. Unde
 Κεδρῶν, ώνος, ὁ, locus ubi cedri nascuntur.
 Κεδρωτός, ἡ, ὄν, cedria unctus. Α κεδρῶν.
 ΚΕΔΡΩΤΙΣ, εως, ἡ, cedrostis, vitis alba.
 Κεῖται, 3. sing. præs. ind. med. Ion. pro κείται,
 α κείμεναι.
 Κεῖσθαι, jaceat, 3. sing. præs. conj. med.
 εἰαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. pro καύσαν-
 τες, α καίω.
 Κεῖσθαι, 3. pl. præs. ind. med. Ion. pro κύνται,
 α κείμεναι.
 Κεῖς, Dor. pro κε εἴη, sit.
 Κεῖθεν, illuc, pro ἐκείθεν.
 Κεῖθι, illic, pro ἐκείθι.
 ΚΕΙΜΑΙ, f. κείσθαι, jaceo; (2) positus sum,
 situs sum; (3) repositus sum; (4) propo-
 situs sum; (5) projectus sum; (6) mortuus
 sum; (7) sepultus sum; (8) pendeo ex
 aliquo interfectus; (9) desideo, ferior, nil
 ago; (10) dicitur etiam de rebus Deo con-
 secratis. Κεῖται δὲ πᾶν ἀπερ εἴσας, parata
 sunt, Aristoph. Conc. 512. Πάντων δ' Έλ-
 λήνων κείσονται ἐν σήμασιν, de Ilio, Epigr.
 Κεῖμενος, jaceus, part. præs. med.
 Κεῖμηλάρχης, α, ὁ, qui pretiosa suppellectili
 præest, thesaurarius. Ex κειμήλιον et ἀρχή.
 Hinc
 Κεῖμηλάρχιον, α, τὸ, locus ubi pretiosa supel-
 lectil reponitur.
 Κεῖμηλάρχος, α, ὁ, idem quod κειμηλάρχης.
 Κεῖμηλιον, α, τὸ, supellex pretiosa, delicia;
 (2) supellex quævis. Α κείμεναι. Hinc
 Κεῖμηλιος, ὁ, qui velut pretiosa supellex repo-
 nitur, vel repositus est.
 Κεῖν, pro εἰν, vel εἰν, et in.
 Κεῖν, illic, illa ratione, pro ἐκείνη, sc. ὁδῶ.
 Κεῖνος, ille, Ion. pro ἐκείνος.
 Κεῖνός, vacuus, inanis. Σύν κεινήσιν νηοσί, Il. 4,
 181. Pro κενός.
 Κεῖν, illi, dat. sing. pro ἐκείνῳ.
 Κεῖνός, pro ἐκείνός, illa ratione. Κεῖνός μὲν γὰρ
 ἀλλοτριῶνται, alioquin enim alienatur, Hero-
 dot. 1, 120.
 Κεῖπος, idem quod κῆπος, Strab.
 Κεῖραμαι, nom. plur. aor. 1. part. med. f. g.
 verbi κείρω.
 Κεῖρε, tondere, 2. sing. præs. imperat. act.

Κεῖρεκός, α, ὁ, qui comam totondit, tonsus.
 Κεῖρια, ας, ἡ. Κεῖρια, fascia, cui mortuus in-
 volvitur, fasciæ sepulchrales; (2) fasciæ
 quibus colligatur infans in cunis, Gl. V.
 κεῖρια, instata. Sunt autem ligamina spon-
 darum.
 Κεῖρις, εως, ἡ, ciris, avis quædam, halcyon
 alis, aliis accipiter; quibusdam scylla.
 ΚΕΙΡΩ, f. κείρω, (tondeo; (2) scindo, abscondo;
 (3) populo, vasto, diripio; insatiabili eda-
 citate voro; aor. 1. κείρω. med. κειράμην.
 aor. 2. pass. ἐκείρην. perf. act. κέκρικα. pass.
 κέκαρμαι. part. κειραμένος, tonsus. Έκείρα-
 το τὴν κόρην, Job. 1, 20. Πολὺν σοι βοσφύ-
 χων πλόκαμον κείρωμαι, Eur. Tro. 1184. Έκεί-
 ρε πολύκερον φόνον, cornigerum boum late
 edidit stragem, Soph. Aj. 55.
 Κεῖς, et in, Dor. pro εἰς.
 Κεῖς, illuc, pro ἐκείς.
 Κεῖσθαι, fut. 1. ind. med. Dor. pro κείσθαι.
 Κεῖσθαι, jaceret, præs. inf. med. verbi κείρω.
 Κεῖσθων, 3. plur. imperat. Att. Sync. pro
 κείσθων, verbi κείρω. Έμοι δ' ἐν μίσῳ κείσ-
 θων οἱ ὑπὲρ τούτων λόγῳ, mihi vero hac de
 re sermo in medio relinquendus videtur,
 Arr. Hist. Alex. 5, 3.
 Κεῖσθαι, f. 1. ind. med. Dor. pro κείσθαι.
 Κεῖτο, 3. sing. imp. ind. med. Ion. pro ἐκείτο.
 Κεῖω, jaceret, se cubare cupio. Α κείρω.
 Κεκαδήσθαι, f. 2. ind. pass. Ion. et Poet. pro
 καδήσθαι, pro χαδήσθαι, α χαῖω.
 Κεκαδῖνον, perf. part. pass. Dor. pro κικα-
 σμένον, α κάω.
 Κεκαδον, α, 2. ind. act. Ion. pro ἐκαδον, α χαῖω.
 Κεκάδικα, perf. ind. act. verbi καδίζω.
 Κεκαλύμμαι, perf. ind. pass. verbi καλύπτω.
 Κέκαμον, aor. 2. ind. act. Poet. pro ἔκαμον, α
 κάμω.
 Κεκάμω, aor. 2. conj. act. Ion. pro κάμω.
 Κεκάσθαι, perf. inf. pass. verbi κείρω.
 Κέκαρκα, totondi, perf. indic. act.
 Κεκαρωμένον, gen. plur. part. perf. pass. verbi
 κείρω.
 Κεκάσθαι, perf. inf. pass. verbi κάω, orno.
 Κεκασμένος, ornatus, part. perf. ejusdem.
 Κεκαύθαι, perf. inf. pass. verbi καίω.
 Κεκαυμένῳ, αὐτο, dat. sing. perf. part. pass.
 Κεκαφῆς, perf. part. act. Ion. pro κικαφηνῶς,
 α κάπτω.
 Κεῖρακα, perf. ind. act. verbi κείραίνω.
 Κεῖρακα, texti, perf. ind. med. verbi κείρω.
 Κέκρη, accendi, perf. ind. med. verbi καίω.
 Κεκήρυκται, 3. sing. perf. ind. pass. v. κηρύσσω.
 Κεκινδυνεύμένος, adv. periculose. Α κινδυνεύω.
 Κεκινιάται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro
 κκινύνται, α κινίω.
 Κεκλάγγω, f. 1. ind. act. Poet. pro κλάγγω, α
 κλάω, clamo.
 Κέκλαγχα, clamavi, perf. ind. act.
 Κεκλαμῖνον, gen. pl. perf. part. pass. pro κε-
 κλασμένον, α κλάω, frango.
 Κέκλαμμαι, perf. ind. pass. pro κέκλεμαι, α
 κλέπτω, furor.
 Κεκλασμένος, adv. fracte. Α κλάω.
 Κέκλας, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion.
 pro ἐκέκλας, α κλάω, frango.
 Κεκλαύσεται, 3. sing. paulo post fut. ind. pass.
 verbi κλαίω.
 Κεκλεμένος, perf. part. pass. verbi κλείω.
 Κεκλεισμένον, gen. pl. part. pass. verbi κλείω,
 claudio.
 Κεκλειμένον, perf. part. pass. n. g. v. κλείπτω.
 Κέκλει, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro
 κέκλειτο, seu κέκλει, α κέκλειμαι.
 Κεκλήσεται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro κέ-
 κληνται, α κλείω.
 Κέκληγα, perf. ind. med. Ion. pro κέκλαγα, α
 κλάω.
 Κεκλήγοντες, nom. pl. præs. part. act. verbi
 Κεκλήγω, clamo, clango, fremo. "Ος οἱ κεκλή-
 γοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὀρυσσιν, Il. 16, 430. Α
 κλάω.
 Κεκληγώς, perf. part. med. v. κλάω, clamo,
 Hom. Il. 2, 222.
 Κέκληκα, perf. ind. act. per Sync. pro κικά-
 ληκα, α καλῶ.

Κεκληκός, part. perf. ejusd.
 Κεκληῶ, 2. sing. præt. pass. opt. verbi καλῶ.
 Σοφός τ' ἂν αὐτός κήραδός κεκληῇ ἄμα, Soph.
 Phil. 119.
 Κεκληῖσθαι, vocatum esse, perf. inf. pass.
 Κεκλησάμαι, 1. sing. paulo post fut. ind.
 Κεκλήσεται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro κέ-
 κληνται, α κλίω.
 Κεκλημένη, inclinata, perf. part. pass. f. g.
 Κέκλειμαι, jubeo, hortor; (2) invoco; (3)
 voco, advoco. Κεκλόμενος Τρῳέσσι κατὰ σί-
 χας, Il. 15, 354. Α κέκλειμαι, seu καλῶ.
 Κέκλειφα, perf. ind. med. verbi κλείπτω.
 Κέκλυθι, 2. sing. præs. imperat. act. Ion. pro
 κλῦθι, α κλῦμι.
 Κέκλυτε, 2. plur. præs. imperat. act. Ion. pro
 κλῦτε.
 Κεκλυσμένος, perf. part. pass. verbi κλῦω.
 Κεκμακός, perf. part. act. Dor. et per Sync.
 pro κικαμηνός, α κάρνω.
 Κεκμηκα, perf. ind. act. per. Sync. pro κικά-
 μηκα.
 Κεκμηκός, adv. cum labore, ærumnose.
 Κεκμηκός, mortuus, perf. part. pass. verbi κά-
 μνω. "Ο δ' άλλος πῶ κεκμηκόςτων ὄχλος; Eur.
 Suppl. 756.
 Κεκμηκῶτα, acc. sing. Ion. pro κικμηκῶτα, Il.
 6, 261.
 Κεκμηκῶτες, pro κικμηκῶτες, mortui. Καὶ ἐπι-
 καλέμεθα τὰς κεκμηκῶτας; Thuc. 3, 59.
 Κέκνωσαι, perf. ind. pass. verbi κνῶω.
 Κεκνῶνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi
 νοιμάω.
 Κεκολῶσθαι, perf. inf. pass. verbi κολῶω.
 Κεκολασμένος, adv. moderate, frenando et mo-
 derando cupiditates luxuriamve. Α κικο-
 λασμένος, part. perf. pass. α κολῶω.
 Κέκομαι, perf. ind. pass. verbi κόπτω.
 Κέκονα, perf. ind. med. Poet. pro ἐκονα, α
 κτίνω.
 Κεκοναμένος, part. perf. pass. verbi κονάω.
 Κεκονιμένος, pulverulentus, pulvere impletus,
 perf. part. pass. Att. pro κικονιμένος, α κo-
 νίζω.
 Κεκόπτακα, perf. ind. act. verbi κοπάζω.
 Κεκοπίακα, perf. ind. act. verbi κοπιῶ.
 Κεκορεσμένος, perf. part. pass. verbi κορέννυμι.
 Κεκορημένος, perf. part. pass. verbi κορίω.
 Κεκορηός, perf. part. act. Ion. pro κικορηκός.
 Κεκορυμβίος, galea armatus, perf. part. pass.
 per Syncop. pro κικορυμβίος, α κορυβίω.
 Κεκοτῆτος, iratum, acc. sing. perf. part. act.
 Ion. pro κικοτῆκῶτα, α κοτίω.
 Κεκόσθαι, perf. infin. pass. verbi κόπτω.
 Κεκράντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion.
 et Poet. pro ἐκίκραντο, α κρῖνω.
 Κέκραγα, perf. ind. act. verbi κράζω. Hinc
 Κέκραγμα, ἄτος, τὸ, clamor, vociferatio.
 Κεκραγμός, ὁ, ὁ, idem et ab eod.
 Κεκραγω, clamo, vociferor; unde aor. 1. ἐκί-
 κρᾶξα. Ab eod.
 Κέκρακα, miscui, perf. ind. act. per Sync. pro
 κέκρικα, α κερᾶννυμι, pro κείρω.
 Κέκραμαι, perf. ind. pass. verbi κερᾶννυμι.
 Κεκραμένος, adv. temperate. Α κικραμένος,
 part. perf. pass. α κερᾶννυμι.
 Κεκραξιδάμος, α, ὁ, qui vociferatione et cla-
 more aliquem vincit ac domat, valde cla-
 mamosus. Vocabulum Aristophanicum de
 Cleone. Ex κράζω et δαμάω, domo.
 Κεκραῖξομαι, paulo post fut. verbi κράζω vel
 clamabo, f. 1. ind. med. verbi κερᾶγω.
 Κεκράτῃται, 3. pl. perf. ind. pass. v. κρατίω.
 Κεκράχεται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro
 κικραχέμενοι εἰσὶ, α κράζω.
 Κεκραχθί, 2. sing. perf. imperat. act. pro κέ-
 κραχθι.
 Κέκραχα, perf. ind. med. pro κέκραγα.
 Κέκρατο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. et
 per Syncop. pro ἐκικράσας, α κερᾶω.
 Κικρηγόντες, incerte loquentes, nom. plur. part.
 perf. med. verbi κρίζω, strido.
 Κεκριμένον, acc. sing. perf. part. pass. f. g.
 verbi κρίνω.
 Κικριμένος, adv. exacte, cum judicio et censura.
 Α κικριμένος, part. perf. pass. α κρίνω.
 Κίκριται,

Κίρται, *judicatum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi κρίνω.

Κικροταμένος, perf. part. pass. Dor. pro κικρο-
ταμένος, a κροταίω. Unde

Κικροταμένος, adv. sonore, sonore (de ora-
tione).

Κίρρυν, perf. indic. med. verbi κρύπτω.

Κικρυμένος, occullus, perf. part. pass.

Κικρυμένος, adv. occulte, clam, latenter. A
κικρυμένος, part. perf. pass. a κρύπτω.

Κικρυφάλιον, τὸ, reticulum, Poll.

Κικρυφάλος, τὸ, reticulum, Poll.

ΚΕΚΡΥΨΑΛΟΣ, α, ὁ, reticulum quo mulieres
crines revinciunt, vitta, vinculum capillo-
rum; (2) sudarium; (3) venter quidam
animalium ruminantium.

Κικρυφάται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro
κικρυφάται, a κρύπτω.

Κικτρηται, perf. ind. pass. verbi κτάμαι.

Κικτρημένος, part. perf. pass. qui adquisivit,
qui possidet; herus. Κικτρημένη, hera. *Ην
γὰρ... δόξη μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κικτρημένῳ,
Aristoph. Plut. 4. Φράσαι μοι τὸν ἀνδρ', ὅστις
ἐστὶ τῆς ἐμῆς κικτρημένης, Id. Eccles. 1117, 18.

Κικτρηνὶ κικτρημένοι, sapientes, Aeschyl. Pers.
826.

Κικτρήσθαι, adquisivisse, possidere, perf. inf.
pass.

Κικυῖσσι, 3. plur. a. 2. conj. Ion. pro κικυῖσσι, a
κικύω, occulto.

Κικυῖσσι, streperus, tumultuosus, strepitum
et sonum edens; κικυῖσσι dicitur Diana, vel
quod Enceladum occidit, vel quod lunæ
mutationes aëris tumultus sequatur, vel a
tumultu et strepitu venatorio. A κικυῖσσι.

Κικυῖσσι, pro κικυῖσσι, Pind.

Κικυῖσσι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro
κικυῖσσι, a

Κικυῖσσι, ὡ, f. ἴσω, strepo; (2) tumultuosus; (3)
sono, insono, resono. Βοῶν, βοῶν δ' Ἑλλάς
κικυῖσσι, Eur. El. 376.

Κικυῖσσι, ἄτος, τὸ, strepitus; (2) clamor, tu-
multuatio. A præc.

Κικυῖσσι, ἡ, sonora, Pind.

Κικυῖσσι, ὡ, cum strepitu, i. e. celeriter
currens, epith. Dianæ.

Κικυῖσσι, Ion. pro κικυῖσσι, a

ΚΕΛΑΔΟΣ, α, τὸ, strepitus; (2) tumultus; (3)
clamor; (4) sonus musicus.

Κελαδών, præs. part. act. Ion. pro κελαδών, a
κελαδῶ.

Κελαδῶ, idem quod κελῶν, Hom.

Κελαδῶν, ἡ, ἴσω, nigram, i. e. funestam
hastam habens, bellicosus. Ab ἔγχος.

Κελαδῶν, ἡ, ὅς, ἡ, nubes atras reddens,
vel cogens; (2) nubes atras habens. Ex
νέφος.

Κελαδῶν, ὡ, nigror, sum niger. Hinc κελαι-
νῶν, pro κελαινῶν, partic. A κελανός.

Κελαδῶν, ὡ, niger, sed de cibo, apud
Aesch. A βρώσκει.

Κελαδῶν, ὡ, cerasa, Hes. cerasa nigricantia,
ut lotus. Ex λῶτος, κελαινῶν, Voss.

Κελαδῶν, ὡ, cujus adfectus sunt obscuri;
tectum, argutum, subdolum, Hes. Ex πά-
θος, sed leg. κελαινῶν, Dymon, Alb.

Κελαδῶν, ὡ, nigram cutem habens, Opp.

Κελαδῶν, ὡ, niger, ater; (2) horridus;
(3) obscurus.

Κελαδῶν, ὡ, nigror, A præc.

Κελαδῶν, ὡ, ὅς, ἡ, nigra specie, ater, ob-
scurus. Ex κελανός et φῶς pro φῶς.

Κελαδῶν, ὡ, subdolum. A φῶς.

Κελαδῶν, ὡ, ὅς, ἡ, niger, obscurus.

Κελαδῶν, conturbo, Aesch.

Κελαδῶν, Dor. pro κελαινῶν, α, ὁ, Soph. κελ-
αινῶν, animus non palam appa-
rens, sed in tenebris latens, et quasi abs-
conditus et insidiosus; (2) profunda cogi-
tans, subdolum; fæm. κελαινῶν, A

Κελαδῶν, ὡ, ὅς, ἡ, niger; (2) formidabilis
aspectu. Ex κελανός et ὡψ, vultus.

Κελαδῶν, τὸ, quædam vasa, Poll.

ΚΕΛΑΡΤΩ, vel κελάρτω, cum strepitu fluo;
(2) murmuro, strepitu. Τῆς διὰ μύσης Κη-

φισῶ μεγά χεῦμα κατερχόμενον κελάρτω,
Dion. Per. 440. Hinc

Κελάρτω, Dor. pro κελάρτω.

Κελάρτω, ὡ, ὅς, ἡ, murmur, strepitus.

Κελάρτω, ὡ, ὅς, ἡ, murmur seu strepitus
aquæ fluentis. Ab eod.

Κελάρτω, ὡ, ὅς, ἡ, idem et ab eod.

Κέλαι, 2. sing. præs. ind. med. Ion. pro κέλαι-
σαι, a κέλωμαι.

Κέλαι, ὡ, ὅς, ἡ, poculum; (2) pila in qua aliquid
pinsitur, Theocrit. Idyll. 2, 2. A κέλαιω,
libo.

Κέλαιω, Poet. κελῶν, τὸ, idem.

Κέλαιω, idem quod κέλωμαι, seu κέλω, Eust.

Κέλαιω, ὡ, ὅς, ἡ, pedes textorii mali. *Εκ τῶν
κέλαιων ἔρρη νύκτωρ αὐτῷ καὶ γάλα, Anti-
nin. Liberal. 10.

ΚΕΛΕΩΣ, ὡ, ὅς, ἡ, avis quædam perniciosissima,
galgulus; (2) est et nomen proprium Hero-
is Attici; (3) idem qui ἰστέως, in pl.

Κέλαιω, 2. plur. præs. imperat. med. verbi
κέλωμαι.

Κέλαιω, αἰ, Deæ quæ in viis statuebantur
ad eas monstrandas, vel ad viatores custo-
diendos, Hes. A κέλαιος.

Κέλαιω, viam carpo; δίδω, Hes.

Κέλαιω, ὡ, ὅς, ἡ, viator. Ab eod.

Κέλαιω, ὡ, iter facere cupio. Ab eod.

Κέλαιω, ὡ, viator, qui iter conficit, Ep.

ΚΕΛΕΥΩ, ὡ, ὅς, ἡ, via, cum terrestris, tum
marina, vel aëria, plur. τὰ κέλαια, vicia.

Κέλαιω, ὡ, dux viam ostendens, submo-
tor.

Κέλαιω, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro κέλαι-
ω, a κέλαιω. Unde

Κέλαιω, ὡ, ὅς, ἡ, jussio, ipsa actio jubendi; (2)
imperium:

Κέλαιω, ὡ, ὅς, ἡ, jussum, mandatum; (2)
hortamen, quod hortandi causa dicitur;

(3) hortamen remigum; (4) hortamentum
aurigæ; (5) clamor hortatorum. (1) Ζεῦ νῦν
κέλευσέ με ἐπιδράσθαι μαντιόων, Eurip. An-
drom. 1030. Ab eod.

Κέλαιω, ὡ, ὅς, ἡ, idem et ab eod.

Κέλαιω, ὡ, ὅς, ἡ, jussum, mandatum.

Κέλαιω, ὡ, ὅς, ἡ, jussor, qui jubet, hortator; (2)
qui celestus canit, celestes, hortator re-
migum; (3) proreta, proræ præfectus;

(4) porticulus ad cujus ictus fit remigatio.
Ab eod. Hinc

Κέλαιω, ὡ, ὅς, ἡ, hortandi vim habens.

Κέλαιω, τὸ, cohortatio, Synes.

Κέλαιω, ὡ, ὅς, ἡ, jussus, imperatus. A κέλαιω.

Κέλαιω, ὡ, hortor. Hinc κελαινῶν, pro κελ-
αινῶν, κελαινῶν, Il. 13, 125. Ab eod.

Κέλαιω, f. ἴσω, jubeo, impero; (2) hortor,
invito ad aliquid agendum; (3) peto, po-
stulo; (4) permitto; (5) censeo; (6) re-
miges clamore incito. *Εκέλευσε τοῖς ὄχλοις,
Matt. 15, 35. διδάσκει ἀλλήλους, Act. 21, 33. A
κέλω.

ΚΕΛΗΣ, ὡ, ὅς, ἡ, celes, equus desultorius;

(2) desultor, equus desultorius, qui in cer-
tamine uno tantum equo utitur; (hinc ce-
lebs, Lat. Ern.) (3) navigium parvum,
quod uno tantum remigio agit, celox;

(4) pudendum muliebri.

Κέλαιω, 3. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro
κέλαιω, a κέλωμαι.

Κέλαιω, f. ἴσω, jubeo, f. 1. ind. med.

Κέλαιω, f. ἴσω, celete equo vehor, equum
desultorium ago. *Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κε-
λήσειεν εἰς εἶδος, Il. 16, 679. A κέλαιω.

Κέλαιω, α, τὸ, parva celox. Dim. ab eod.

ΚΕΛΛΩ, f. κέλαιω, appello, appello, pervenio
in portum; (2) moveo; (3) celeriter curro,
Soph. Trach. 817. (3) Εὐρίπιδος διὰ χειμάτων
κέλαιω, Eurip. Iph. in Aul. 166.

Κέλαιω, præs. opt. med. verbi κέλωμαι.

Κέλαιω, 3. pl. imperf. med. Ion. pro κέλαιω.

Κέλαιω, idem quod κέλαιω, Ern.

Κέλαιω, appulsi, aor. 1. inf. act. verbi κέλαιω.

Κέλαιω, adv. Gallice. A Κέλαιω, Gallus.

Κέλαιω, α, τὸ, putamen.

Κέλαιω, es, corticosus, Theoph.

Κέλαιω, es, τὸ, putamen, cortex. A καλύπτω,
(potius ab ant. κέλαιω, unde γέλαιω.)

ΚΕΛΩ, usitatus κέλωμαι, jubeo, hortor. *Η
μιν Τρώες γε κέλονται, Il. 7, 393. Κέλαιω
Ἀργείοισιν ἀμύνεσθαι, Ib. 9, 513.

Κέλαιω, filius vel nepos, Eur. (2) spado; (3)
vox; Id. et Etym. *Αγαμέμνονιος κέλαιω,
Agamemnonis filius, Eurip. Andr. 1034.

Α κέλαιω, Hes.

Κέλαιω, vociferari, clamare, Hes. A præc.

Κέλαιω, ὡ, ὅς, ἡ, venator, venatrix, cervos
agitans. Εὐδὲ φιλοσκοπία πόνον κεμαδοσίου
ἄγρης, Nonnus, 5, 152. A

ΚΕΜΑΨ, ὡ, ὅς, ἡ, dama, hinnulus cervi; (2)
species capræ sylvestris, Eur. I. T. 176.

Κέραιος. Vide κέραιος.

Κερ. Vide Κερ.

Κεραγγῆς, es, naves exhauriens, Aesch.

Κεραγγῆς, ας, ἡ. Vide κεραγγῆς.

Κεραγγῆς, ας, ἡ, inopia virorum. A

Κεραγγῆς, ας, ὅς, ἡ, viris vacuus; (2) vir vanus
ac futilis, Suid. Ex κενός et ἀνός.

ΚΕΝΑΓΓΙΑ, ας, ἡ, instrumentum ad fabrican-
das naves; in Epigramm.

Κεραγγῆς, habere vasa inania, Hipp. A

Κεραγγῆς, ας, ἡ, Ion. pro κεραγγῆς, apud Hipp.
vasorum vacuitas et inanitas; (2) fames,
inedia. Hinc

Κεραγγῆς, ὡ, ὅς, ἡ, habens vasa vacua; (2) per-
tinet ad adfectum quo vasa corporis habentur
inania, Id.

Κεραγγῆς, adv. eorum more quibus vasa
sunt vacua, Id.

Κεραγγῆς, abstinendum a cibo, Call.

Κεραγγῆς, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio,
vaniloquentia, inanis sermo. Ex ἀγορά.

Κεραγγῆς, es, ὅς, ἡ, vana jactans; (2) super-
bus. Ex κενός et αὐχόμαι.

Κεραγγῆς, ας, τὸ, morticinae carnes, carnes e
cadavere excisæ. A κεράς.

Κεραγγῆς, et κεραγγῆς, ας, vaniloquus, Naz.
Dolce.

Κεραγγῆς, ὡ, f. ἴσω, per inania gradior.

Κεραγγῆς, ας, ὅς, ἡ, vanus, inanis, Ion. pro κενός.

Κεραγγῆς, idem quod κεραγγῆς.

Κεραγγῆς, ὡ, pars corporis inter thoracem
et os ad ilia pertinens; (2) venter; (3)
spatium vacuum. A κενός.

Κεραγγῆς, ας, ἡ, morbus equorum circa ilia.
Ex κενῶν et περίσσις, fissio.

Κεραγγῆς, α, τὸ, vacuum sepulchrum, inane mo-
numentum. Ex κενός et ἥριον.

Κεραγγῆς, ας, ἡ, consilium inane et futile. Ex
κενός et βυλῆ, consilium.

Κεραγγῆς, ὡ, dentibus carens. Ex δδός.

Κεραγγῆς, ας, ἡ, vana gloria; (2) inanis gloriæ
cupiditas; (3) vana de se opinio.

Κεραγγῆς, ὡ, inanis gloriæ sum cupidus, inani
gloria ducor; (2) vana et inanes opiniones
habeo. (2) κεραγγῆς περὶ τὸ ἀληθές, Joseph.
Maccab. 5.

Κεραγγῆς, ας, ὅς, ἡ, inanis gloriæ cupidus. Ex
κενός et δδός.

Κεραγγῆς, vacue curro, Man.

Κεραγγῆς, nugor, laborem inutilem suscipio.
Ex κόπος.

Κεραγγῆς, ας, vanum caput habens, Sibil.

Κεραγγῆς, ας, fut. ἴσω, inania loquor, superva-
canea dico. Ex κενός et λέγω, dico.

Κεραγγῆς, ας, ἡ, vaniloquentia. A

Κεραγγῆς, ας, ὅς, ἡ, vaniloquus, inaniloquus, Gl. V.
Ab eod.

Κεραγγῆς, ας, vanis ducor adfectibus. A πάθος.

ΚΕΝΩΣ, ὡ, ὅς, ἡ, vacuus, inanis; (2) vanus;
(3) orbis. Τὰ τῷ πολέμῳ κενῶ, vana terri-
culamenta in bellis existentia. *Ἐξόδους ἔε-
πιν κενῶς, vanos exitus exire, id est, te-
mere egredi, Soph. Aj. 287. (3) ὡς κενῶς σκύ-
μον λαίαντες, tanquam lænæ catulum or-
batum matre, (nam est enallage pro κενῶν),
Id. 786. *Ἐν κενῶς pro κενῶς, inaniter. Προς
ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενῶς ἐβρίχεται, Id. 986.
Hinc εἰς κενῶν, frustra. Vide Ern.

Κεραγγῆς, ας, ἡ, vana et inanis sapientia. A

Κεραγγῆς, ας, ὅς, ἡ, in vanis et inanibus sapiens.

Κεραγγῆς, rebus inanibus intentus sum, Jos.

Κεραγγῆς.

Κενιστοπῖδια, ας, ἡ, inane studium. A
Κενιστοπῆδος, υς, ὁ ἢ, rebus inanibus studens.
Ex *κενός* et *παιδῆς*.
Κενιστοπῆδως, adv. studio inani, frustra.
Κενιστοφάνη, ὤ, f. ἥσω, tumulo inani sepelio, tumululo inani aggero. *Ὁν Τυνδαρίδης παῖς πρὸ πάντων κενιστοφῆνι*; *Eur. Hel.* 1261. A *τάφος*.
Κενιστοφῶν, υς, τὸ, cenotaphium, honorarium sed inane sepulchrum; (2) quivis inanis tumulus; (3) simulacrum, seu imago.
Κενότης, ητος, ἡ, inanitas; (2) vanitas. A *κενός*.
Κενωτορία, ας, ἡ, inanium et vanarum rerum studium. Ex *κενός* et *τιμω*.
Κενωφροσύνη, ης, ἡ, vana mens, inanis opinio, studium conciliorum et ceptorum vanorum. A
Κενόφρων, ονος, ὁ ἢ, vana cōgitans, stultus. Ex *κενός* et *φρην*, mens.
Κενωφώνη, ὤ, fut. ἥσω, inanes emitto voces, *Suid.*
Κενωφῶνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus; (2) sermo vanus et futilis; (3) sermo impius sive hæreticus. A
Κενώφωνος, υς, ὁ ἢ, inanes voces fundens. Ex *κενός* et *φωνῆς* vox.
Κεῖσος, ὤ, fut. ὥσω, evacuatio; (2) deprimio, ad humilitatem redigo; (3) inutilem reddo; (4) exhaurio, consumo, omnia in aliquid impendo; (5) corpus humoribus purgo; (6) desero, relinquo, abscedo. *Κεῖσθαι*, evanescere, vacuari, purgari, de corpore: aor. 1. *κενέσθης*, exinanitus. *Τί δ' ὁ ματαίαις, τῶνδ'ε σὰς κινέας χιῆρας*; *Eurip. Med.* 959. *Μυριάδας* τὸ πᾶντες ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν, *Id. Rhés.* 911. *Ὅταν μὴ κινέωθι ὁ σαυροῦς τῷ Χριστῷ*, 1 Cor. 1, 17. (6) *βρωμὴ κινέσας* διεκίχθηλον ἐσ- χέρας, *Eurip. Andr.* 1139. A *κενός*.
Κίεσαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. per *Synac.* pro *κένισσαι*, a verbo *κινέτω*.
Κίντασι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro *κινέουσι*.
Κινταύρειος, εἰα, εἰον, Centaurus; ut *κενταυρέϊα βοτάνη*, herba centauræ. A *κίνταυρος*.
Κινταυρίδης, υς, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus ducens. Ab eod.
Κινταυρίκος, ἡ, ὁν, Centauricus. Ab eod.
Κινταυρικῶς, adv. Centaurorum more; (2) more et ritu agresti feroque.
Κινταύριον, σης, κενταύριον, υς, τὸ, centaurium, herba. A *κίνταυρος*. *Angl.* CENTAURY.
Κινταυρίς, ἰδος, ἡ, idem et ab eod.
Κινταυρίσκος, υς, ὁ, parvus Centaurus; (2) rusticus, agrestis. *Dim.* ab eod.
Κινταυροκτόνος, υς, ὁ, interfector Centaurorum. A *κίνταυρος* et *κτείνω*.
Κινταυρομάχαια, ας, ἡ, Centaurorum pugna; (2) pugna immanis, qualis Centaurorum erat cum Lapithis. Ex *μάχη*.
Κινταυροπληθής, εος, ὁ ἢ, Centaurorum plenus. Ex *κίνταυρος* et *πλήθω*.
Κίνταυρος, υς, ὁ, Centaurus, animal, superne homo, infra equus; (2) sidus quoddam; (3) navis quædam. Ex *κινέτω* et *ταύρος*.
Κιντάω, φως; *κινεῶ*, pungit, *Ph.*
KENTÉΩ, ὤ, f. ἥσω, pugno, stimulo. Πάντα γὰρ κεντῶντες ἄνθρωποι, κηρυττοῦμεν βίον, *Aristoph. Vesp.* 1107. Hinc
Κέντημα, ὄτος, τὸ, aculeus, stimulus, id quo pungimus; (2) punctio. *Ph.* *κέντημά*, punctus, punctum.
Κίντησις, εως, ἡ, punctio, *Gl. V.*
Κιντῆστιον, υς, τὸ, id quo pungere possumus; (2) subula. Ab eod.
Κιντῆστιός, ἡ, ὁν, pungen, aculeatus.
Κιντῆστις, ἡ, ὁν, punctus, punctis distinctus.
Κεντίζω, f. ὡν, pugno. A *κιντέω*.
Κεντῆμης, ἥσσω, ἥεν, aculeatus. A *κίντρον*.
Κεντῆρνεκίς, εος, ὁ ἢ, stimulus agitatus. Ex *κίντρον* et *ἐκω*, cedo, (vel *ἐκίγω*, *Ern.*)
Κεντρίζω, f. ὡν, stimulo, pugno; (2) incito, excito. *Ὁρχηστὴν μασιγῶν ἔκ κεντρίζων*, *Xen.* Ab eod.
Κεντρίαια, ὡν, οἰς, culicum genus. A
Κεντρίνιος, υς, ὁ, qu. dic. aculeatus, genus squali piscis. A *κίντρον*.

Κέντρον, τὸ, stimulus boum, *E. M.*
Κεντρίς, ἴδος, ἥ, aculeus, ut apum, vesparum,
et similia; (2) locus in equo qui a calca-
ribus stimulat; (3) genus serpentis. *Α*
κέντρον.
Κεντροδόληντος, α, ὁ ἔ' ἥ, seu *κεντροδόληντος*, qui
pungendo noxam adfert. *Ex δηλίου*.
Κεντρομυρσίνη, ης, ἥ, ruscus, myrtus silvestris,
quæ et *ἄξιμορσίνη*, qu. dic. acuta myrtus,
et *μυρρίανανθος*, qu. dic. spinosa myrtus.
Κέντρον, α, τὸ, stimulus; (2) calcar; (3) in-
citamentum; (4) aculeus, spiculum, cus-
pis, acumen; (5) centrum; (6) vitium lig-
norum seu lapidum; *κέντρα*, cardines cæli.
Α κέντρω.
Κεντροστύπος, α, ὁ ἔ' ἥ, stimulo seu jaculo fe-
riens, aculeum infgens. *Ex τήστω*.
Κεντρώω, ὤ, f. ὠνά, stimulo, spiculo configo;
(2) aculeo seu spiculo armo; *κεντροστωμένος*,
aculeatus, perf. pass. *Α κέντρον*.
Κεντρώδης, ες, ἥ, aculeos habens:
Κέντροντες, centoues, Ab eod.
Κέντρωσις, εως, ἥ, stimulatio, incitatio.
Κεντροσπίς, ἥ, ὄν, stimulis confixus; (2) aculeis
seu spiculis armatus. *Α κεντρώω*.
Κεντρούριον, οντος, ὁ, centurio. *Vox Latina*.
Κέντω, f. κένσω, stimulo; ut hinc sit *κένσω*,
a. 1. inf. apud *Hom. Il.* 23, 337. al. per *Synp.*
pro *κεντῆσαι*, possit quoque a *κίνω*, antiq.
pro *κίνω*, repeti, *Ern.*
Κέντωρ, ορος, ὁ, stimulator, qui punit; *κέντορες*
ἵππων, agitatores eorum. *Α κεντώω*.
Κίνωμα, ἄτος, τὸ, purgamentum, evacuatio.
Α κίνω.
Κίνω, adv. vane, frustra, sine causa. *Α κενός*.
Κίνωσις, εως, ἥ, evacuatio, exinanitio; (2) de-
tractio humorum e corporibus. Ab eod.
Κινωτικός, ὃς, ἄν, evacuandi vim habens.
Κίωμα, pro *κίωμα*, jaceo. *Ἀτάξ τοῖς ἑμαῖς' ἐνὶ*
μεγάροισι κίονται, *Il.* 22, 510.
Κίονται, 3. plur. præ. indic. med. *Ion.* vel
Poet. pro *κίονται*, a *κίωμα*.
ΚΕΨΘΩ, ες, ὁ, et *κίψω*, species avis marinæ
levissima, quæ a quovis vento facile cir-
cumagitur; (2) homo levis, stolidus. Hinc
Κεψθῶντα, leviter effundi et circumagi in mo-
dum τῶ κίψωφρ under *κεψθῶντες*, a. 1. part.
pass. illatus, agitated, incitatus, *Suid.* de-
ceptus, *Hes.* *κεκψῶμαι*, p. pass. elate,
Hes.
Κίρα, ας, ἥ, raphanus agrestis, *Theophr.* *At*
τὰ κίρα, cornua, et alicubi crines, apud
Hom.
Κεράτα, nominat. vel accusat. plur. poet.
a *κίρας*, cornu. *Νῶϊν δὲ κεράτα μυθήσασθαι*
εὐδαιν, *Oppian. Cyneget.* 2, 494.
Κεράτας, gen. sing. poet. a *κίρας*. *Λαυρὶ δὲ κε-*
ράτας ἄκρον, *Arat. Phen.* 174.
Κεραῦτης, ε, ὁ, qui cornuum adminiculo
scandit. *Ex κίρας* et *βαίνω*, scando.
Κεραυλῆς, εως, ὁ, qui cornibus trahit, de bove
sub jugo. *Ex κίρας* et *ἔλκω*.
Κεράσσιν, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro *κίρασι*, a
κίρας.
Κεραία, ας, ἥ, cornu; (2) antenna; (3) omnis
eminentia in aliqua re, apex; (4) minuta
pars ligni, ut festuca, literæ, &c. *Ern.* *Α*
κίρας.
Κεραῖζον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi
Κεραῖζω, cornibus dissipo; (2) vasto, excindo,
deleo; (3) incurso, velut infestis cornibus.
Ὅθι περ Τρώας κεραῖζε' ἑ' ἄλλων, *Il.* 2, 861.
Θαλόμυς κεραῖζομένης, *Ib.* 22, 63. *Α κίρας*.
Κεραίνω, misceo; ut hinc sit *κίραινω*, misce,
Il. 9, 203: sed ibi rectius legitur *κίραρι*.
Α κέραω.
Κεραῖνχος κάλας, funis antennæ cornua reti-
nens. *Ex κεραία* et *ἔχω*.
Κεραίη, 3. sing. pres. imperat. act. verbi
Κεραίρω, misceo. *Α κίρας*, *κεραίνω*.
Κεραῖς, ἴδος, ἥ, perditrix, vastatrix. *Α κεραῖζω*.
(2) vermis cornu infestans; (3) cornix;
(4) pro *κεράς*, ἄδος. *Α κίρας*.
Κεραῖσῃς, ῶ, ὁ, vastator, populator; (2) piscator,
nempe qui piscatur linea piscatoria,
quæ Græcis vocatur *κεράς*. Ab eod.

Κεραΐτις, ἴδος, ἡ, fœnum Græcum. Ab eod.
Κεραΐν, ἴτος, vernis cornua rodens, *Eust.*
Κεραΐν, miscœo, infundo. Ἀτμίνον τε κεραΐ-
μιον λίπος ὄνην, laboriosum oleum permix-
tum vino, *Nic. Alexiph.* 178.
ΚΕΡΑΜΗΘΑΝ, κεράμιον, α, τὸ, et κεράμιον,
-ῖνος, bestiola, scarabæus similis, quæ ficui
arbori alligata calices abigit, *Hes.*
Κεραμῖος, ατά, αῖον, fictilis, figulinus. Α κί-
ραμος.
Κεραμῖ, διά, sing. pro κεραμῖ, a κεραμῖς.
Κεραμῖν, ας, ἡ, sc. τέχνη, ars figularis, figlina.
Α κεραμῖς.
Κεράμιον, αἰ, locus Athenis. Ὡς τὰ ἀγάλ-
ματα ἐκίστο ἰδρυμένα, *Schol. Aristoph. av.*
Equit. 5, 769.
Κεραμῖον, α, τὸ, figuli officina, figlina.
Κεράμιος, εἰα, εἰον, figulinus. Α κεραμῖς.
Κεράμιος, εἰα, εἰον, contr. κεραμῖς, idem.
Κεραμῖς, εἰα, εἰ, figulus.
Κεραμντικός, ἡ, ὄν, ad figulum pertinens. Hinc
ἡ κεραμντική, sc. τέχνη, ars figularis. Α
Κεραμνῶ, fut. εὔω, fingo, figulinam exerceo.
Καλλιστὴ ῥόσην ἥπερ κεραμνεῖ τὸν κεραμνὸν τῷ
Διῷ, *Aristoph. Av.* 1544. Α κεραμῖς.
Κεραμνίος, *Hom.*
Κεραμνῖος, ᾧ, fut. ὥσω, tegulis tego. Κεραμνι-
στὴ οἰκία, *Aristot.* Α κεραμῖς.
Κεραμνικός, ἡ, ὄν, fictilis, figularis, figulinus.
Κεράμιον, α, τὸ, vas fictile; (2) amphora, ur-
cus; (3) dolium. Α κέραμος.
Κέραμος, εἰα, εἰον, fictilis, figulinus. Ab eod.
Κέραμις, ἴδος, ἡ, vas fictile, testa; (2) tegula;
(3) dolium; (4) genus terræ. Ab eod.
Κεραμοποιός, ὤ, ὁ, figulus, tegularius, *Gloss.*
Vet. Ex κέραμος et ποίω.
Κεραμοπωλεῖον, α, τὸ, locus ubi fictilia vendun-
tur. Α
Κεραμοπωλήν, ᾧ, f. ὥω, fictilia, tegulas vendo.
Ex κέραμος et πωλήν.
Κεραμοπώλης, α, ὁ, fictilium venditor.
ΚΕΡΑΜΟΣ, α, ὁ, terra figularis, sive e qua
fictilia fiunt; (2) vas fictile; (3) testa;
(4) tegula; (5) omne instrumentum men-
sarium, argenteum, aureum, fictile, et ex
quacunque demum materia constans; (6)
carcer, sc. operis lateritii. (6) χαλκίω δ'
ἐν κεράμῳ δέδοτα, carcere, *Il.* 5, 387.
Κεραμογενός, ὁ, tegularium figulus, *Man.*
Κεραμῖς, et κεραμῖς, idem quod κέραμος,
Diosc.
Κεραμωτός, ἡ, ὄν, testaceus. Α κέραμος.
ΚΕΡΑΝΤΜΙ, vel κεραννῶ, vel κεράν, ᾧ, fut.
ᾶσω, miscœo; (2) infundo; (3) miscœo, sc.
aquam vino; (4) tempero; κεράσαι, aor. 1.
act. et κεράσασθαι, -aor. 1. med. miscere,
temperare; p. pass. part. κεκρασμένος, et
usitatus κεκραμῖνος, mistus; aor. 1. pass.
part. κεκρασθῆς, mistus. Κεραννῶν τὴν ἐπι-
κίαν τῇ δικαιοσύνῃ, ὠμὸν τὴν πηγὴν. Φύσιι πρὸς
πάσαν ἀρετὴν ἐν κεκραμῖνος τὸ ἦος, *Plut.*
Κέρας, ἄνος, ὁ, arcus; (2) pilus; (3) pudend-
um. Α κέρα.
Κερασός, α, ὁ, ἢ ἡ, cornuum politor, ex qui-
bus arcus conficiuntur, *Gl. V.* κερασός,
cornarius. Ex κέρας et ξίω, polio.
Κεράς, cornutus; (2) corneus.
Κεράρχης, α, ὁ, qui cornui seu alæ præfectus
est.
Κεραρχία, ἡ, munus illud quo quis alæ præest,
Steph.
ΚΕΡΑΣ, ἄπος, τὸ, cornu; (2) potentia; (3)
tibia vel poculum e cornu factum; (4)
arcus; (5) cornu, pars exercitus; (6) ex-
tremitas altera uteri; (7) fluminis ostium,
seu ramus; (8) sophisma et captiosæ argu-
tiæ; (9) cincinnus et plexus ad cornu for-
mam factus; (10) antenna; (11) quævis
eminentia, ut fastigium montis.
Κεράς, ἄδος, ἡ, cornuta; (2) bidens agna.
Κερασόλος, α, ὁ, ἢ ἡ, ut κερασόλον σπέρμα,
semen quod inter serendum cornua bu-
bula attingit. Veteres crediderunt, nec igne
absumi, nec facile coqui (ex hac vulgi opi-
nione manavit metaphorica significatio).
(2) durus, contumax, intractabilis. (1) διὰ

δὲ τὸν σπείροντα παραφυλάττειν, ἵνα μὴ ἐμπέσῃ τῷ κέρατι τῶ βοῶς τὰ σπέρματα, ταῦτα γὰρ κεραιόελλα καλεῖται τινες, καὶ ἄφορα καὶ ἀτελή τὰ τοιαῦτά φασι γίνεσθαι, ὥς μὴδὲ ὑπὸ τῆς τῆς πυρὸς τήκεσθαι δυνάμει, Geoponic. 2, 19. (2) ἀνέμιστον δὴ φοβεῖσθαι μὴ τις ἐγγίγνεται τῶν πολιτῶν ἡμῖν οἷον κεραιόελλος· ὅς ἀντιράμων εἰς τοῦσθον φύσει γίγνεται ἄν, ὥς μὴ τήκεσθαι καὶ βάπτει ἐκείνη τὰ σπέρματα πυρὶ. Male hunc locum interpretati sunt Serranus et Ficinus: tu vero verte, Minime indignandum est si vereamur ne quis inter nos existat civis aliquis, seminis, quod cornu tetigit, naturam imitans, qui adeo durus et præfixatus evadat, ut emolliiri nequeat, sicut nec semina illa igni. Plato, 10, 853. Ex κέρας et βάλαν.

Κεράσια, ας, ἡ, idem quod κέρασος. Unde Κεράσιον, α, τὸ, cerasum, fructus arboris cerasi.

Κέρασμα, ἄτος, τὸ, mixtura. Α κεράννυμι. ΚΕΡΑΣΟΣ, α, ὁ, cerasus, arbor.

Κεράσης, α, ὁ, cerastes, vermiculus ficus infestans; (2) serpentis genus; (3) cervus quum perfecta cornua habet. Α κέρας.

Κεραφόρος, α, ὁ, κέ, κέρ, corniger. Ex φέρω. Κεραρχήλαι, οί, labia cornuum modo incurva habentes. Hes. Ex κέρας et χεῖλος.

Κεράσω, fut. 1. ind. act. verbi κεράννυμι, pro κέρω, misceo.

Κεράτω, cornua. Φύσις κέρατα παύροισι, Anacr. Od. 2. Κινῶσι δὲ κέρατα, καὶ ἀγκλινῶσ' ἐκάτρεθ, Oppian. Cyneget. 2, 95.

Κερατύλλης, α, ὁ, cornicem, qui cornu canit. Ex κέρας et αὐλός, tibia.

Κερατε, dual. Poet. pro κεράτας. Καὶ σὺ κέρατε κρατὶ προσηπτεράκινα, Eur. Bacch. 909. (Fallitur Larcherus de contractione: κέρας apud antiquiores poetæ facit κερῶτες in genitivo.)

Κερατεία, ας, ἡ, siliquastrum. Α κέρας.

Κερατηφόρος, idem quod κερατοφόρος, Steph.

Κερατίας, α, ὁ, cornutus; (2) cornu speciem habens. Ab eod.

Κερατίζω, fut. ἴσω, cornu peto, ferio.

Κεράτινος, ἴνη, ἴων, corneus, e cornu factus. Hinc κερατίνη, ns, buccina. Ab eod.

Κεράτιον, α, τὸ, corniculum; (2) siliqua; (3) fœnum Græcum; (4) arbor siliquifera, et fructus ejus. Dim.

Κερατιόμεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. Att. pro κεραιόμεν, α κεραιίζω.

Κερατιστής, ὅ, ὁ, qui cornu ferit. Α κεραιίζω.

Κερατῖτης, α, ὁ, cornutus, corniculatus. Fœm. κεραιτῖτης, corniculata. Α κέρας.

Κερατογυλῶρος, α, ὁ, κέ, ἡ, qui cornua scalpit. Ex κέρας et γυλῶρον.

Κερατοειδής, ἴος, ὁ, corneus, cornu similis.

Κερατοπαῖος, ὅ, ὁ, opifex ferri e cornu arcus et alia conficit. Gl. V. cornificus.

Κερατόπους, ὀδος, ὁ, cornipes, Gl. V.

Κερατογυρῶς, ὅ, ὁ, κέ, ἡ, qui aliquid e cornu conficit. Ex κέρας et ἔργον.

Κερατοφρέα, ὦ, fut. ἴσω, cornua gero, sum corniger. Α

Κερατοφόρος, α, ὁ, κέ, ἡ, corniger. Ex φέρω. Κερατοφύων, cornua habeo. Α κέρας et φύω.

Κερατόφιος, α, ὁ, κέ, ἡ, cornutus. Ab ἴisd.

Κερατόφωνος, α, ὁ, κέ, ἡ, cornu resonans. Ex κέρας et φωνή, vox.

Κερατόωδης, ἴος, ὁ, κέ, ἡ, cornu imitans, cornutus; unde epith. montis.

Κερατῶν, ἄνος, ὁ, ara in insula Delo e cornibus constructa.

Κεράτων, gen. pl. a κέρας-ωτος.

Κερατωνία, ἡ, siliqua, Gal.

Κεραύλης, α, ὁ, cornicem. Ab αὐλῶν.

Κεραύνιος, α, ὁ, κέ, ἡ, fulmineus. Α κεραινός.

Κεραύνιας, α, ὁ, fulmine ictus; (2) gemma quædam, Hes. Ab eod.

Κεραύνιος, α, ὄν, idem quod κεραινός. Καπαγίως κεραινόν δέμας, Capanei corpus fulmine ictum, Eur. Suppl. 496.

Κεραυνόβλαται, fulmine percutiunt; part. a. 1. pass. κεραινοβληθείς. Hinc

Κεραυνόβλητης, ἥτος, ὁ, κέ, ἡ, fulmine ictus.

Κεραυνόβλητος, α, ὁ, attonitus, Gl. V.

Κεραυνόβωλος, ὦ, f. ἴσω, fulmino, fulmine peto.

Κεραυνόβωλια, ας, ἡ, fulminis jaculatio.

Κεραυνόβωλος, α, τὸ, bidental, fulgur, Gl. V.

Κεραυνόβωλος, α, ὁ, κέ, ἡ, fulminis jaculator.

Κεραυνόβωλος, α, ὁ, κέ, ἡ, fulmine ictus.

Κεραυνόβραντης, α, ὁ, epith. Jovis tonantis et fulminantis.

ΚΕΡΑΤΝΟΣ, ὅ, ὁ, fulmen.

Κεραυνοκοπεῖον, α, τὸ, locus in scena e quo fulmina mittebant. Ex κεραινός et σκοπός.

Κεραυνοκοπία, ας, ἡ, haruspicina.

Κεραυνόφῃς, ἴος, ὁ, κέ, ἡ, in modum fulminis coruscans. Ex κεραινός et φάω.

Κεραυνόφωρος, α, ὁ, κέ, ἡ, fulmen gerens.

Κεραυνῶν, ὦ, f. ἴσω, fulmino, fulmine percutio; κεραινωθαίς, a. 1. pass. fulmine percussus, de cælo tactus. Φλῆξ δὲ κεραινωθέντος ἀπίσσαντο τοῖο ἀνακτος, Hesiod. Theog. 859.

Α κεραινός.

Κεραινωθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κεραινω.

Κεραινωσις, ἴος, ἡ, fulminatio, percussio fulmine. Α κεραινω.

Κεράω. Vide κεραινω.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ, α, ὁ, Cerberus, canis infernalis fictitius.

Κερδαίνω, lucrō, lucrifacio, quæstum facio; (2) dicitur et in partem deteriorem, ut ὄνιδος κερδαίνειν. fut. 1. κερδαίνω. aor. 1. ἐκέρδαν.

Aliud f. 1. a κέρδιω, κερδήσω, et κερδήσομαι a. 1. ἐκέρδησα. p. κερκέρηκα. Ἐκέρδησας τὸν ἄδελφόν σου, Matt. 18, 15. κερκέρησθαι, 1 Pet. 3, 1. Α κέρδος.

Κερδαλῆ, ἴος, contr. λῆ, λῆς, pennis vulpine. Α κερδαλῆ.

Κερδαλῆος, λῆα, λῆον, lucrosus, quæstuosus; (2) astutus; (3) utilis. Α κέρδος.

Κερδαλότης, ἥτος, ἡ, astutia, versutia, prudentia. Α πρᾶξ.

Κερδαλεόφρων, ὀνος, ὁ, κέ, ἡ, vulpine mente præditus. Ex φρονί.

Κερδαλῆως, ἄνδρ. cum lucro, utiliter.

Κερδαλῆς, ns, ἡ, vulpes, Hes. Α κερδῶ.

Κερδαιόμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. Ion. pro κερδανόμεν, α κερδαίνω.

Κερδαίον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κερδαίοντος, ὁ, mercator felix.

Κερδαίω, ὦ. Vide κερδαίνω.

Κερδήσαι, aor. 1. inf. act. verbi κερδαίνω.

Κερδητικός, lucrosus, Gl. V. Α κέρδιω.

Κερδογάμῖω, ὦ, fut. ἴσω, lucrī gratia uxorem duco.

ΚΕΡΑΣΟΣ, ἴος, τὸ, lucrum, quæstum, emolumentum, compendium, commodum, utilitas; (2) astutia, versutia, dolus. Hinc

κερασιασμός, ὁ, κέ, ἡ, κερδαίνω, ὅ, τὸ κέρδιον, lucrosior, utilior, lucrosius, utilius; et superl. κερδιστός, utilissimus, lucrosissimus, (v. Ern.)

Γένειον ἂν κέρδος, optimum hoc foret, Eurip. Suppl. 603.

Κερδιστήν, ns, ἡ, astutia, dolus. Α πρᾶξ.

Κερδαίον, α, τὸ, lucellum, quæsticulum, Gl. V. Dim. a κέρδος.

Κερδῶ, ὀς, contr. ὄς, ἡ, vulpes. Αἰολόβωλος ἐπ' ἀγροῦλοισι μάλιστα Θηρεῖ στέλει κερδῶ, Oppian. Cyneget. 3, 449. Α κέρδος.

Κερδῶς, lucrosus; (2) qui lucrī præest; (3) vulpinus. Epith. Mercurii. Α κέρδος, vel κερδῶ.

Κέρω, nom. pl. Ion. pro κέρατα, a κέρας.

Κεραλῆς, Poet. pro κεραλῆς, cornibus valens, cornibus fretus. Α ἀλῆς.

Κεραία, ἡ, idem quod κεραία, Nonn.

Κερβείς, tonsus, aor. 1. part. pass. verbi κέρω.

Κέρβιος, α, ὁ, avicula quædam parva.

Κεραφιδάι, οί, Rhodii, a Cercapho rege, Ep.

Κερκίδιον, α, τὸ, radiolus. Dim. a κερκίς.

Κερκισπαντική, vel κερκισποαίική, ἥς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi radios textorios. Α

Κερκισποαίος, ὅ, ὁ, κέ, ἡ, qui radios textorios conficit. Ex κερκίς et ποίω.

Κερκίζω, fut. ἴσω, radio discrimino fila inter texendum; (2) concutio, proprie, pectine textorio subtemen. Α

ΚΕΡΚΙΣ, ἴδος, ἡ, radius textorios, pecten; (2)

hinc metaph. tela ipsa; (3) tudicula qua aliquid agitur inter coquendum; (4) os majus quod tibiam fert; (5) pini et populi cacumen; (6) plectrum; (7) radius mathematicus. (2) Ἰχθυοὶ καλεῖται Ἡδωνῆς χοροί, opus Edonicæ manus, Eurip. Hec. 1153.

Κερκιστική, sc. τέχνη, textoria ars.

Κερκοπίθηκος, α, ὁ, cercopithecus, simia caudata. Ex κέρκος et πίθηκος.

ΚΕΡΚΟΣ, α, ἡ, cauda; (2) ansa poculi; (3) penis.

Κέρκυρος, vel κερκῆρος, α, ὁ, genus navigii longioris vel brevioris, Latine cercurus, navigium celerioris, ad persequendum aptum; (2) species piscis. Ex κέρκος et ἔρα, cauda.

Κερκοφόρος, α, ὁ, κέ, ἡ, caudatus, qui caudam gerit. Α κέρκος et φέρω.

Κέρκυρα, ας, ἡ, Corcyra, insula.

Κερκυραῖος, αἶα, αἶων, Corcyraeus, ut Κερκυραῖα μάστιξ, proverb. de magno et egregio flagello. Α Κέρκυρα.

Κέρκω. Pro κέρκω.

Κερκώπιος, α, ὁ, κέ, ἡ, versutus, fraudulentus, veratorius. Α κέρκωψ.

Κερκώπη, ns, ἡ, cicada quadam parvula, vel animalculum simile cicadæ.

Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem; (2) lascivio; petulans sum; (3) subsanno. Α κέρκωψ.

Κέρκωψ, ὤσπος, ὁ, fera ingentem caudam habens; (2) homo versutus et fraudulentus. Α κέρκος.

Κέρμα, ἄτος, τὸ, frustum monetæ minutulum, minutiae æris, nummulus, æs, pecunia. Α κέρω.

Κερματίον, α, τὸ, nummulus, frustum. Dim.

Κερματίζω, f. ἴσω, in minutos nummulos comminuo; (2) in minuta scindo, comminuo. Α κέρμα. Hinc

Κερματιστής, et κερμαδότης, α, ὁ, qui minutias æris cudit; (2) qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, nummularius.

Κερμαδότης, α, ὁ, idem quod κερματιστής, Nonn.

ΚΕΡΝΟΣ, α, ὁ, vel ἴος, τὸ, vel κέρνον, α, τὸ, vas fictile, quod omnis generis fructibus repletum Diis offerebatur, crater mysticus; (2) genus saltationis. V. Ern.

Κερνοφόρος, α, ὁ, κέ, ἡ, craterem mysticum ferens. Ἄτε κερνοφόρος ζῆλορας βωμίστρια ῥέις, Nic. Alexiph. 217. Ex κέρνος et φέρω. Hinc

Κερνοφῶριον, illud gesto in orgiis.

Κερνοῦτης, α, ὁ, corneus pedes habens. Epith. Panis. Ex κέρας et βούων.

Κερδοστός, ligatus et compactis cornibus constans, ut arcus. Ex κέρας et δέω, ligo.

Κερδοσῆς, ἴς, cornu similis. Ex εἶδος.

Κερόεις, ὄσπος, ὄν, cornutus; (2) capillos habens plexos et intortos. Α κέρας.

Κεραῖα, ἄπος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu. Funis, idem qui ceruchus, Lucian.

Ex κέρας et δαῖζ, temo.

Κεραπλάτης, α, ὁ, comæ ornandæ artifex, Poll.

Καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κεραιπλάτην, φιλόκοσμον εἶναι περὶ νέμην καὶ καλλωπιστήν, Philarch. 2, 976. Ex κέρας et πλάτης.

Κερόστρωτος, α, ὁ, κέ, ἡ, cornibus seu corneis laminis stratus; cerostrotum opus, ramentis et tessellis cornuum, pictorum variis coloribus et vermiculatis ligno insertorum, compositum. Ex κέρας et στρώννυμι.

Κερυλῆς, ἴδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. Α

Κερυλῆς, ἡ, ὀν, cornibus trahens; κερυλῶ βοῆς, cornibus aratrum trahentes, Hes. κερυλῆς κάλως, funis quo antenna trahitur, Hes. κερυλῆς, Apollo, quasi corneum arcum trahens. Φίλιππου καὶ κερυλῶ, Soph. ex Trag. incerta. Δός μοι τόξα κερυλῆα, δώρεα Λοξίου, Eurip. Or. 268. Ex κέρας et ἐλκία.

Κερυτίας, α, ὁ, superbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. Α κέρας.

Κερυτιάω, ὦ, cornua tollo, cornua sumo. Metaph. superbio. Aristoph. κἀκερυτίας pro κἔκερυτίας, imp. ind. 2. sing. et cornua sumebas, superbiebas, Eq. 1340.

Κερυχίς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἶγες κερυχίδες, Theocr. 5, 145.

Κεράχως, et κεραυχώς, ὁ ἔξ ἡ, cornua habens, corniger, cornutus; (2) κεράχως κάλως, ceruchus, funis antennam seu antennā cornu tenens. Ex κέρως et ἔχω.
 Κεραύνω, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro κεραῖνω, a κεράω.
 Κεραῖω, totidisse, aor. 1. inf. act. verbi κεῖρω.
 Κέρως, totidit, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 Κερατομέω, ὦ, f. ἥσω, convicior. Πότερσι δὲ κερατομένων λίγεις πάδε; *Soph. Phil.* 1223. Ἰσως ἐκέρσῃσι κάμει, ἔξ οὗ τις, *Eur. Iph. in Aul.* 862. A κερατομος. Hinc
 Κερατομήσις, ἰσως, ἡ, irrisio, ludibrium;
 Κερατομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia;
 Κερατομίας, α, ἡ, maledicus, irrisor. Ab eod.
 Κερατομίσσι, dat. pl. *Ion.* pro κερατομίοις. A
 Κερατομος, α, ὁ. Vide seq.
 Κερατομος, α, ὁ ἔξ ἡ, cor, alicui scindens, conviciator vel conviciatrix; (2) cavillatorius, jocularis. Ex κίω, cor, et τέμνω. (*V. Ern.*)
 Κεραυάλλος, ἰσως, ἰον, asperum et raucum sonitum edens; (2) aridus, siccus, *Hipp.* A κέρχω.
 Κεραυάω, ὦ, raucum creperumque sono, *Hipp.*
 Κεραυάλλος, *Hipp.* idem quod κεραυάλλος.
 Κεραυάμω, ἔ, ἰ, raucedo, *Gal. Lex. Hipp.* A
 Κεραυάω, ὦ, idem quod κεραυάω.
 Κεραυνή, ης, ἡ, puls e milio; (2) auris piscis;
 (3) avis quaedam; (4) quæ est melleo colore. A κέρχω. Hinc
 Κεραυνή, ἰδος, ἡ, avis quaedam, stridula, vel etiam strix.
 Κεραυνός, α, ὁ, adspersitas gutturis, quasi milii granis conspersi; (2) milium; (3) sonus qui editur e sensu adspersitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone; (4) pulvis in officinis argentariis, seu argentifodinis; (5) adj. siccus; (6) asper. A κέρχω. Hinc
 Κεραυνώ, aspero, quasi granis milii; (2) cælo.
 Κεραυνώ, idem quod κεραυνώ.
 Κεραυνῶς, εως, ὁ ἔξ ἡ, qui asperum quid raucumque sonat; (2) qui tale quid sonare facit. Ab eod.
 Κεραυνωμαι, ἄτος, τὸ, adspersitas; (2) cælatura; (3) idem quod κέρχρωμα, *Ern.* A κεραυνώ.
 Κεραυνῶς, ἡ, ὄν, signis asper, cælatus.
 ΚΕΡΧΩ, exaspero; κέρχωμαι, exasperor, et quidem ita ut vocem seu sonum edam raucum et creperum.
 Κεραυῶς, εως, ὁ ἔξ ἡ, ita exasperatus ut sonum raucum edat. A κέρχω.
 Κίω, pulso, cædo, *Sch. Lycophr.*
 Κεῶ, tondebo, fut. 1. ind. act. verbi κείρω.
 Κεῶδός, ἔ, ὁ, cornicen, *Gl. V.* Ex κῆω.
 Κερονία, ἡ, ceronia, *Theophr.*
 Κίρω, gen. sing. a recto κίρω. Ἀπὸ τῆ δεξιῆ κίρω, *Arr. Hist. Alex.* 1, 1.
 Κίρω, 3. sing. imp. ind. med. *Ion.* pro κείρω, a κίρωι. Κίρωσι ἐν μεγάροισι, *Odys.* 21, 41.
 Κίρωμαι, pro κείρωμαι, *Hom.*
 Κίρω, ἰσως, cæsum, cingulum Veneris illecebrosus; (2) acu pictus. A κεντίω, *rynogo.*
 ΚΕΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) piscis species; (3) genus teli militaris, sudes. Hinc
 Κεστράιος, α, ὁ, piscis species alia, quam κέσρα.
 Κεστρεύς, ἰσως, ὁ, mugil, piscis. Ab eod. Hinc
 Κεστρεύειν, præfame ore hiare, *Hes. κεστρεύ, Voss.*
 Κεστρίσκος, ὁ, Dim. a seq.
 Κεστρίνος, ἰσως, ὁ, idem quod κεστρεύς.
 Κεστρίτης, α, ὁ, sc. οἶνος, vinum e cestro. A
 ΚΕΣΤΡΩ, α, τὸ, cestrum, betonica herba: idem quod κέσρος, *Sleph.*
 Κέσρος, α, ὁ, teli genus, tragula, *Suid.* (2) veruculus ad usum picturæ encausticæ.
 Κεσσοφρόνῳ, ης, ἡ, tragula. Ex κέσρος, vel κέσρος, et σφρόνῳ, *Junida.*
 Κεσσοτόν ξύλον, lignum urendo acuminatum, *Hes.* A κέσρα.
 Κευνάω, oculo, occulto. Οὐ μὲν γὰρ φιλόσητι γ' ἐκύνανον, *Il.* 3, 453. A κεύθω.
 Κεύθω, acc. pl. contr. pro κεύθω, a κεύθω.
 Κεύθης, 2. sing. præc. conj. act. verbi κεύθω.
 Κευνῶς, ἔ, ὁ, latebra, latibulum. Ab eod.
 Κευνῶν, ἄνος, ὁ, idem; (2) penetrabile, recessus, abditus locus; (3) latibulum seu lustrum feræ; (4) orcus. Ab eod.

Κεύθος, εως, τὸ, idem et ab eod. occurrit in pl. κεύθω, κεύθωσι. Χωρεῖται γὰρ ὑπὸ κεύθωσι ὄγυγισσι, *Æschyl. Eumen.* 1038. Βάθι κεύθος οἶκον, *Eurip. Alc.* 875.
 ΚΕΥΘΩ, f. κεύθω, oculo, abscondo; κεύθω, p. med. in sing. præc. celat, occultat. Οὐτι σε κεύσω, *Dion. Per.* 270. Εὐθὺς δὲ κεύθωμενον χερσὶ κτάσας, *Erig.* Κεφῆθ' δὲ κεύθω, *Soph. Antig.* 85. Σαγῇ κεύθω, *Id. Trach.* 989. Passive aliquoties sumitur. Ὅ δὲ θανάων κεύθωι κάτω δὴ γῆς, conditus est sub terra, *Id. Cil. Tyr.* 968. Ξύνεισιν δὲ τῷ ἱλπίδι κεύθω, at cum spem conceperim me aliquid certi circa divinam providentiam intelligere, *Eur. Hipp.* 1105. Κεῖσσαν γὰρ ἔβρα κεύθω, satius est orco condi, activo pro passivo, *Soph. Aj.* 642.
 Κεφαλαία, ας, ἡ, inveteratus et ægre cedens capitis dolor. A κεφαλῇ.
 Κεφαλαίων, α, τὸ, caput, capitulum; (2) quod summum et præcipuum est; (3) vertex, cardo; (4) caput, unde fructus et reditus manat, summa pecunie, sors; (5) pars libri; (6) pl. argumenta quibus causa innititur; (7) summa rerum. Adjective aut per oppositionem, ap. *Aristoph.* κεφαλαία ῥήματα, grandi et gravi verbo. Ὡς ἐν κεφαλαίῳ φῶμαι, ut summam dicam. Hinc
 Κεφαλαίω, ὦ, f. ὤσω, summam et capitulatim attingo, in capita et summas redigo; (2) in capite vulnero. Κεκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, *Marc.* 12, 4.
 Κεφαλαῖωδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, summarius; (2) τὸ κεφαλαῖωδης, definitum, cujus est definitio, ap. *Log.*
 Κεφαλαῖωδης, adv. summam.
 Κεφαλαίωμα, ἄτος, τὸ, quod in summam subductum est; (2) summa ipsa. A κεφαλαίω.
 Κεφαλαλγία, f. ἥσω, capitis dolore laboro.
 Κεφαλαλγής, ἰσως, ὁ ἔξ ἡ, caput dolens, cui caput dolet; (2) dolorem capitis adferens. Ex κεφαλῇ et ἄλγος.
 Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis.
 Κεφαλαλγίης, ἡ, ὄν, idem quod κεφαλαλγής.
 Κεφαλαλγῆς, ἡ, ὄν, idem.
 ΚΕΦΑΛΗ, ἡ, ὁ, caput; (2) homo; (3) extremum ossis, crassius illud rotundumque; (4) summa et conclusio; (5) princeps, qui primas tenet; (6) in aliqua re præcipuum.
 Κεφαληγέτης, α, ὁ, *Dor.* κεφαληγέτας. Sic a Cratino apud *Plut.* dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite (allusione facta ad *Homericum* Jovis epith. νεφεληγέτης), quasi caput extollens. Ex κεφαλῇ et γίγνομαι.
 Κεφαλήγους, ὄν, epith. τῆς κάλυκος, *Alth.*
 Κεφαλῆκος, ἡ, ὄν, capitalis, ad caput pertinens. A κεφαλῇ.
 Κεφαλῆκος, adv. capitaliter.
 Κεφαλῆν, ης, ἡ, pars linguæ proxima faucibus, alias γένσις, gustus, quia ibi præcipue sentitur, *Poll.*
 Κεφαλῆνος, α, ὁ, cephalinus, piscis. A κεφαλῇ.
 Κεφάλιον, α, τὸ, capitulum; (2) caput. Dim.
 Κεφαλῆς, ἰδος, ἡ, capitulum, tegumentum capitis, pileus; (2) capitulum; (3) volumen, liber. Ab eod.
 Κεφαλῆμος, ἔ, ὁ, simplicium numerorum usque ad decem multiplicatio, vulgo abacus Pythagoricus. Ab eod.
 Κεφαλῆτης, α, ὁ, sc. λίθος, lapis angularis.
 Κεφαλοβάρης, ἰσως, ὁ ἔξ ἡ, cujus caput grave et ponderosum est. Ex κεφαλῇ et βάρος.
 Κεφαλοδίσμιον, α, τὸ, capitis ligamentum, frontale, retiolium, *Gl. V.* A
 Κεφαλοδίσμιος, α, ὁ, idem.
 Κεφαλοδῆς, ἰσως, ὁ ἔξ ἡ, capitis figuram sive speciem referens. Ex κεφαλῇ et εἶδος.
 Κεφαλόθλασος, α, ὁ ἔξ ἡ, caput contusum habens. Hinc τὰ κεφαλόθλασα, contusiones capitis. Ex κεφαλῇ et θλάω, *lundo.*
 Κεφαλοκρήνης, α, ὁ, caput pulsans, feriens. Ex κρήνῃ, pulso.
 Κεφαλόμακτρον, τὸ, sudarium quo caput extinguitur, *Sleph.*
 Κεφαλόρριζος, α, ὁ ἔξ ἡ, radicem habens capitatum. Ex ῥίζα, radix.

Κίφαλος, α, ὁ, cephalus, piscis, mugil. *Gl. V.* capito, mugilis. A κεφαλῇ.
 Κεφαλοτομία, ὦ, f. ἥσω, caput amputo. A
 Κεφαλοτόμος, ὄν, caput amputans. Φασὶ δὲ καὶ Θρακῶν τινὰς τὰς προσταγομένους Σαρματίας, οἷον κεφαλοτόμους, οἰκῆσαι ὑπὲρ τῆς Ἀρμενίας, *Strab.* 11. A τέμνω.
 Κεφαλόωδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, caput imitans seu referens; (2) in caput extuberans. A κεφαλῇ.
 Κεφαλωτός, ἡ, ὄν, caput habens, capitatus; ut πρᾶσον κεφαλωτῶν, porrum capitatum.
 Κίχρα, ἱαυι, perf. ind. med. verbi χάζω.
 Κεχάδοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐχάδοντο.
 Κεχάδοντα, acc. sing. præc. part. med. *Poet.* pro κεχάδοντα.
 Κίχρα, perf. ind. med. verbi χείρω.
 Κεχεραγμένος, insculptus, perfect. part. pass. verbi χεράσσω.
 Κεχερηκα, gavisus sum, perf. ind. act. verbi χείρω pro χείρω.
 Κεχερηπτότα, gavisum, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* pro κεχερηπτότα.
 Κεχερητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐκεχερητο.
 Κεχερισμένος, beneficio adfectus, carissimus, perf. part. pass. verbi χερίζομαι.
 Κεχερισμένος, adv. grate, accepte, jucundè, ad gratiam. A κεχερισμένος, part. pass. perf. a χερίζομαι.
 Κεχεριστώμενος, adv. jucundissime, *Scholias.* *Aristoph. ad Acharn.* 867.
 Κεχεριστώμενος, adv. idem, a χεριστώ.
 Κεχερισται, 3. sing. perf. ind. pass.
 Κεχεροίωτο, 3. plur. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro κεχεροίοντο, a χείρω.
 Κεχεριμάνται, 3. plur. perfect. ind. pass. verbi χερμαίνω.
 Κίχρη, perf. ind. med. *Att.* pro κίχρη, a χίρην, *hio.*
 Κεχρηνός, adv. ore hiante. A κεχρηνός.
 Κίχρα, perf. ind. med. verbi χάζω.
 Κεχρηδών, qui sibilavit, aor. 2. part. act.
 Κεχρηλαγκα, perf. ind. act. verbi χερμαίνω.
 Κεχρηδός, perf. part. med. verbi χερμαίνω.
 Κεχρωμένος, perf. part. pass. verbi χολώω.
 Κεχρωσσαι, 2. sing. paulo post fut. ind. pass. *Ion.* pro κεχρωσσαι.
 Κεχρωσται, 3. sing. paulo post fut. ejusd.
 Κεχρωσθαι, iratum esse, perf. ind. pass.
 Κίχρηκα, perf. ind. act. verbi κίχρημαι.
 Κίχρημαι, perf. ind. pass. verbi κίχρημαι.
 Κίχρημένος, indigus, *Odys.* 1, 15. *Eurip. Ion.* 1199. *Cycl.* 88, 98.
 Κεχρησται, mos indigebit, 3. sing. paulo post f.
 Κίχρησθαι, 2. plur. perf. ind. pass.
 Κίχρησαι, perf. ind. pass. verbi χείρω.
 Κίχρημαι, fusus sum, perfect. ind. pass. verbi χύω, fundo.
 Κίχρητο, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. *Ion.* pro ἐκίχρητο.
 Κεχωρήκισαν, 3. plur. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐκεχωρήκισαν, a χείρω.
 Κεχωρίδαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro κεχωρισμένοι εἰσι, a χείρω.
 Κεχωρισμένος, separatus, perf. part. pass.
 ΚΕΩ, jaceo, thema inusitatum; (2) decumbo. (2) ὅσο κίω, surge decubiturus, *Odys.* 7, 342. Hinc κίωμαι, κίονται, apud *Hom.* jacent. Et κέκιστο, *Odys.* 21, 41, jacebat, imperf. quod formatur a fut. 1. κίω, inus. κίσκω, inus. ἐκίσκω, inus. ἐκίσκω, inus. Hinc et κίω, decubitorio.
 ΚΕΩ, findo; thema inus. Hinc κίω, findo, *Hom.* κίω, findens.
 ΚΕΩ, uro; thema inus. Hinc aor. 1. verbi κίω, uro, ἡκισα pro ἡκισα, καύσαντες, κίωμαι pro κίωμαι, καύσωμεν, uramus.
 Κῆαι, accendisse, a. 1. inf. act. verbi κίω, uro.
 Κῆαντο, accenderunt, 3. pl. aor. 1. ind. med.
 ΚΗΒΟΣ, α, ὁ, cebus, animal e genere simiarum.
 Κῆγῶ, et ego, *Dor.* pro ἐκῆγῶ.
 Κῆσῶμαι, curo, sollicitus sum. A κῆσος.
 Κῆδῶ, τὸ, locus quidam tenebrosus, *Sleph.*

Κηριοποιός, ὅ, ὁ ἦ, qui favos conficit. Ex κηρίον et ποίω.

Κήρις, piscium genus, *Athen.*

Κηρίτης, ὅ, ὁ, sc. λίθος, cerites, gemma.

Κηριτεφής, ἱς, qui una cum letifero fato alitur, *Hesiod.*

Κηριφάτος, ὅ, ὁ ἦ, qui morbo fatali decessit, fato decedens. Ex κηρ et φάω, occido.

Κηριώδης, ἑς, ceræ similis colore et odore.

Κηρογόνια, ἁς, ἦ, ceræ generatio. Ex γονή.

Κηρογραφία, ὤ, fut. ἴσω, ceris pingo.

Κηρογραφία, ἁς, ἦ, pictura quæ ceris fit. A

Κηρογράφος, ὅ, ὁ ἦ, qui cera seu ceris pingit; κηρογράφος, cereo colore pictus. Ex κηρός et γράφω.

Κηροδέτης, ὅ, idem quod κηροδότης, *Eur.*

Κηροδέτος, ὅ, ὁ ἦ, cera ligatus, cera compactus. Ex κηρός et δέτος, ligatus.

Κηροδομία, ὤ, fut. ἴσω, ex cera ædifico, cereas aedes struo. Ex κηρός et δέω.

Κηροδομίαν, acc. sing. præp. part. act. f. g.

Κηροίτης, ἑος, ὁ ἦ, cui ceræ forma est, ceræ similis, mollis. Ex κηρός et εἶδος.

Κηρόβη, ἀδύ, corde, ex animo. A κήρ.

Κηροπᾶγος, ἑος, ὁ ἦ, e cera compactus:

Κηροπᾶγρον, ὅ, τὸ, candelabrum ubi cerei depanguntur. Ex κηρός et πᾶγρον.

Κηροπᾶσσον, ὅ, τὸ, et -σος, ὅ, ἦ, maltha, *Gl. V.*

Κηροπᾶστος, ὅ, ὁ ἦ, emplastrum, unguentum e cera et pice, quo splenium illinitur; (2) splenium tali unguento illitum. Ex κηρός et πᾶστος.

Κηροπᾶστω, ὤ, fut. ἴσω, ex cera vel in cera fingo; (2) ceras fingo. A

Κηροπᾶστος, ὅ, ὁ, qui in cera imagines fingit.

Κηροπᾶστος, ὅ, ὁ ἦ, e cera formatus, cereus; (2) cera compactus. Κηροπᾶστος δὲ νόστος, fistula, scilicet, quia dispares calami compagine ceræ inter se juncti erant, *Æsch. Prometh.* 576.

Κηροπᾶστος, ὤ, fut. ἴσω, ceram gigno; de apibus.

Κηροπᾶστος, ὅ, ὁ, cerarius, *Gl. V.*

ΚΗΡΟΨ, ὅ, ὁ, cera; et ὅ, ὁ, tenuis; (2) fucus muliebris, cerussa. (2) τὸ δὲ φυνίον, καὶ ὁ κηρός, καὶ τὸ παραντινίδιον, καὶ οἱ ἐπικράσαιοι ἔφει, καὶ αἱ χρυσαὶ πῖδες, Θαΐδος καὶ Ἀριστοφάνους καὶ Λαΐδης φάρμακα, *Philost. Epist.* 40.

Κηροτέχνης, ὅ, ὁ, idem quod κηροπᾶστος. Vide κηροτέχνας.

Κηροτέφης, ἱς, qui inter miseriis educatur, miseriis innutritus.

Κηροσφόρος, ὅ, ὁ ἦ, lethum seu mortem adferens, lethifer, mortifer; (2) ceram alens.

Ex κηρ, mors, vel κηρός, et στέφω, alo.

Κηρολύκος, ὅ, ὁ ἦ, ad fatum lethiferum trahens, ad funestum fatum rapiens. Ex

ἔλω, traho.

Κηροφεία, ὤ, favos fero. Ex κηρός et φέω.

Κηροχίτων, ὤ, ὁ ἦ, ceræ veste indutus.

Κηροχρῶς, ὤ, ὁ ἦ, qui cerino colore est, *Ath.*

Κηροχρῶς, ὤ, ὁ ἦ, ceram fundo, e cera fingo; (2) fingo, v. gr. animum. A

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Κηροχρῶς, ὅ, ὁ ἦ, e cera fusa fictus. Epith.

Τὰ δὲ ταῦτα χρὴ κηρυκεῖν, ὅς τις ἀνοίκτος,

Eur. Tro. 783. A κηρύξ.

Κηρύκειον, ὅ, τὸ, caduceus. Ab eod.

Κηρύκειος, ἦ, ὁ, idem quod κηρύκειος.

Κηρυκίνη βάβδος, virga Mercurii, caduceus, *Suid.*

Κηρυκιοφόρος, ὅ, ὁ, caducifer, *Gl. V.* A κηρύκιος et φέω.

Κηρυκτής, ὅ, ὁ, prædicator, *Gl. V.* A κηρύσσω.

ΚΗΡΥΞ, ὅ, ὁ, præco, caduceator; (2) nomen ministri sacrorum, ap. Athenienses, quos *Diodorus* comparat *Ægyptiorum* pastophoris; (3) sacerdotes ipsi et quidem principes apud Corinthios; (4) in *Lib. Sacris*, doctor religionis Christianæ; (5) piscis quidam, murex; (6) avis quædam, et quidem, ut nonnulli putant, gallus gallinaceus.

Κηρύξας, aor. 1. part. act. verbi κηρύσσω.

Κηρύξαι, 2. plur. aor. 1. ind. act.

Κηρύξας, ὅ, ὁ, præconium, prædication. A

Κηρύσσω, vel κηρύττω, fut. ἴσω, prædico, præconio promulgo; præconio convoco; (2) præconis voce edico; (3) præconis voci subijcio, per præconem vendo; (4) divulgum; (5) invoco; (6) in *Lib. Sacris*, doceo. "Ὁν ὁ Παῦλος κηρύσσει, *Act.* 19, 13. "Ὅτις ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον, *Mat.* 26, 18. Κηρυξάτω μὴ ἀδικεῖν μηδὲνα τὴν ἀγοράν, *Xen.* (4) καὶ οὕτως τὸν Ἀλκιμάχου πῶς παῖς ναίει ποτὶ, ut mihi indices ubi tandem habitat Alcmenæ filius, *Soph. Trach.* 97. (5) κηρύσσει θεὸς τὰς ἀρανίδας, τὴν ὕψος γαίαν, invoca deos, *Eurip. Hecub.* 148. A κηρύξ.

Κηρυχθῆν, 3. sing. aor. 1. conj. pass.

Κηρύξ, ceræ, gen. sing. *Dor.* pro κηρύξ, a κηρός.

Κηρύξας, ὅ, ὁ ἦ, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρός.

Κήρυμα, ὅ, τὸ, ceroma, tabula cerata; (2) ceratura; (3) unguentum ex oleo et cera; (4) gluten, viscus aurium. A κηρός.

Κηρυμάτικος, ἦ, ὁ, ceromate unctus. A præc.

Κηρυμάτις, ὅ, ὁ, qui ceromate aliquem ungit. Ab eod.

Κηρύων, ὄνος, alveus. A κηρός.

Κήρυσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

Κηρύσις, ὅ, ὁ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρός.

ΚΙΒΔΗΛΟΣ, ὅ, ὁ ἦ, cui scoria admixta est non satis purgatus a faecibus; (2) non sincerus, fucatus, adulterinus. (2) τὴν δὲ κίβδην ἀνθρώποις παρὸν, γυναικας εἰς φῶς ἔλιν κατ'ὀψίνας; *Eurip. Hipp.* 616.

ΚΙΒΙΣΙΣ, et κίβισις, ὅ, ὁ, pera, sacculus. Vox Cypria.

ΚΙΒΩΡΙΟΝ, ὅ, τὸ, fructus fabæ *Ægyptiacæ*; (2) poculi genus; (3) propriæ, locus fabæ; (4) vasis genus, quibus altaria ornantur; (5) umbella, machina obumbrans aram.

Κιβώριον, ὅ, τὸ, arcula, capsula, scriniolum. Dim. a κιβώριος.

Κιβωτοποιός, ὅ, ὁ ἦ, qui arcas seu cistas conficit, arcaram fabricator. Ex ποίω.

ΚΙΒΩΤΟΣ, ὅ, ὁ, arca, cista, capsula.

Κιγκλίζω, fut. ἴσω, imitor κίγκλον, seu crebro motu corporis motacillam imitor, crebro motu agito; (2) muto sæpe, de inconstantia, &c. Εὐ πᾶσα κιγκλίζω, *Theocr.* 5, 117. A κίγκλος.

Κιγκλιώδης, qui clunes movet. *Κιγκλιώδης* ῥυθμός, saltatio obscena, *Procop. Arc. Hist.* 49. *Ælian. Nat. Animal.* 12, 9. ex *Aristoph.*

Κιγκλῖς, ἴδος, ἦ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ, *Gl. V.* κιγκλῖς, transenna.

Κίγκλις, ὅ, ὁ, crebra et levis agitatio, succussio. A κιγκλίζω.

Κιγκ

sans, simul voce accinit. Ex κινάρα et αἰδός, cantor.

Κίβων, ὄνος, ὁ, Ion. χιτὼν, tunica.

Κικῆμον, τὸ, oleris genus, Nic.

ΚΙΚΙ, εἰς, τὸ, cici, arbor quædam; (2) genus olei. Hinc

Κικίνος, ἴνη, ἰον, ut ἔλαιον, oleum cicinum, sive e fructu arboris prædictæ factum.

Κικίνος, idem quod κίκινος, Theoc.

ΚΙΚΙΝΟΣ, α, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis in-tortus.

ΚΙΚΚΑΒΑΤ, vox clamantium nocturnarum:

Κικκαβή, ἡ, ἡ, noctua, Sch. Aristoph.

Κικλήσκω, pro κικλήσκω, vocans, præc. part. act. f. g. verbi κικλήσκω.

Κικλήσκω, voco, accerso; (2) appello, no-mino; (3) convoco. Ὑψιμέδοντα μὲν θῶν θῆνα τῶραν ἐξ ἡρώδων πρῶτα μέγαν κικλήσκω, Aristoph. Nub. 564. Α καλέω.

Κικλίσμῶς, ὁ, ὁ, risus, cachinnus, Hes. pro κικ-κλίσμῶς.

Κικράω, ὦ, misceo. Α κεράω.

Κικριμῆς, ἴδος, ἡ, noctua. Hinc

Κικριμῶσσειν, vel κικριμῶσσειν, cæcutire, debili esse visu, ut noctuæ interdiu, Suid.

ΚΙΚΤΣ, υος, ἡ, vis, robur.

Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, pro-pero, festino, Suid. Α κικύω.

Κιλίκιος, εἰς, ἰον, pertinens ad Cilices.

Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia, regio Asiæ Minoris.

Κιλικισμός, fut. ἰω, Cilices imitor; (2) cum Ci-licibus facio; (3) sum improbus et trucul-entus, ut Cilix. Α Κίλιξ.

Κιλίκιον, α, τὸ, cilicium, vestis ex villis hir-corum. Α

Κιλίκιος, ἰα, ἰον, Cilicius. Α Κίλιξ.

Κιλικισμός, ὁ, ὁ, caedes ex temulentia patrata, Suid. Α κιλικίζω.

Κιλικισσα, ἡς, ἡ, quæ est e Cilicia. Α Κίλιξ.

ΚΙΑΙΞ, ἴκος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus; (2) Cilicius; (3) filius Phœnicis, a quo genti et regioni nomen inditum putatur.

Κιλακτῆς, ἦρος, ὁ, agaso, Poll. Ex κίλλος et ἄγω.

ΚΙΑΑΪΒΑΝΤΕΣ, αν, αἱ, ligna tribus suffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis qui quiescere volebant a belli laboribus, tripodes.

Κίλλος, ἰα, ἰον, asininus; (2) fuscus. Α

ΚΙΑΑΪΟΣ, ὁ, ὁ, asinus, apud Dores, Poll.

Κιμαρίς, ἡ, genus quercus, ap. Sch. Theoc.

Κιμῆσια, et κιμῆσκια, ἡ, sordes, avaritia sor-dida. Α κιμῆς, vel κιμῆξ.

Κιμῆσιον, (sic legend, apud Suid.) vestimenti genus. Καὶ κιμῆσιον ὀρθοστάδια, Aristoph. Ly-sist. 4°. Κιμῆσιον ἐνδύσονται, Id. ibid. 52.

ΚΙΜΒΗΞ, κος, ὁ, animalium e vesparum vel apum genere; (2) sordidus, nimis parvus, avarus et nimis tenax.

Κιμῆξ, ἴκος, ὁ, idem quod κιμῆξ.

Κιμῆσις, pro κίμνις, Sch. Ar.

Κιμαλία γῆ, terra e monte Cimolo effossa, candida alba, seu creta, alia ad purpuram colore accedens.

ΚΙΝΑΪΡΑ, ας, ἡ, canum cibus; (2) fœtor, quem alæ caprarum reddunt; (3) fœtor quivis. Hinc

Κιναῖραν, ὦ, oleo hircinum quid, fœteo. Αἰγῶν τε κιναιῶντων μέλη, Aristoph. Plut. 294.

Κιναῖρευμα, ἄστος, τὸ, purgamentum fœtens, Hes. Quasi a κιναιῖναι, a κινάειρα, κινάειρε-μα, et κινάεισμα.

Κινάδιον, α, τὸ, vulpecula, Suid. Dim. a

ΚΙΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, vel ὁ, vulpes, Soph. Aj. 103. (2) homo vafer et versutus, vulpina mente præditus.

Κινάδω, moveo; (2) exili voce lamentor, Hes. Α κινάω. Hinc

Κινάδισμα, ἄστος, τὸ, motus, strepitus multitu-dinis congregatæ, Æsch. Pr. 124.

Κινάδισα, ας, ἡ, cinædica impuritas. Α κινά-δος. Unde

Κινάδιζομαι, fut. ἴσμαι, cinædi more me gero, impuritate cinædos imitor. Hinc

Κινάδιον, τὸ, Hes. ἡ ἴνγξ, motacilla.

Κινάδισμα, ἄστος, τὸ, obscenitas cinædica.

Κιναιδολογία, obscene loqueri. Ἡῆς δὲ Σωτῆρος μὲν πρῶτος τῇ κιναιδολογίᾳ, Strab. 14. Α

Κιναιδολόγος, α, ὁ, ὁ, turpilocus, cinædico sermone utens. Ex κινάιδος et λόγος.

Κινάιδος, α, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius: Ph. κινάιδος, eviratus; (2) mar-garita. (2) κινάιδος ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσσῃ κάσ-μον γυναικῆσιν, Arr. Ind. 8, 8. Ex κινέω et αἰδώς, vel αἰδοῖον.

Κιναιδῶδης, ες, cinædicus. Α præc.

Κινάειμον, α, τὸ. Vide κινάειμον, Dion.

Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carex, Gl. V. Vide κυναρα.

Κινδαλισμός, ὁ, ὁ, lusus qui fit paxillis, Poll. cujus Ed. Nov. κινδαλισμός. Α

ΚΙΝΔΑΛΟΣ, α, ὁ, clavus, paxillus. Poll. in Ed. Nov. κινδαλα et κινδαλοι.

Κινδάξ, ἄκος, ὁ, ὁ, agilis, qui facile huc et illuc movetur, Hes. Α κινέω.

Κινδύνεμα, ἄστος, τὸ, facinus audax; (2) peri-clitatio, periculum ipsum. Α κινδυνεύω.

Κινδυνεύτις, ἰα, ἰον, periclitandus. Ab eod.

Κινδυνεύτης, ὁ, ὁ, temerarius, qui periclitari solet. Ab eod. Hinc

Κινδυνεύτικός, ἡ, ὁ, qui se offert periculis.

Κινδυνεύω, fut. εἴσω, in periculum conjicio; (2) in periculo sum, periculum adeo vel susci-pio; (3) dimico; (4) periclitor, capite reus sum; (5) videor prope, vel parum absum, quin. Κινδυνεύειν τῆς ἀρχῆς, τῇ πόλει, περὶ ὑπὲρ τινος, ἐφ' ἡν παιδί τερπνῆναι γὰρ παντός, Ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; 1 Cor. 15, 30. (5) τῷ ὄντι γὰρ κινδυνεύει ταύτην (σοφίαν) εἶναι σωτός, nam hoc revera sapiens esse videor, Plat. Apoll. Socr. Κινδυνεύει μὲν γὰρ ἡμῶν ἰδέτερος, neuter nostrum videtur enim, Id. ibid. Κινδυνεύει ἴσως εἶναι τάς τε ἔργα ἀρετῶν, hoc opus videtur esse inchoandum vere, Xenoph. Æconom. 16, 52. Id. Sympos. 7, 2. Α

ΚΙΝΔΥΝΟΣ, α, ὁ, periculum, discrimen.

Κινδυνῶδης, εος, ὁ, ὁ, periculosus.

Κινέισθαι, 3. sing. præc. imper. pass. v. κινέω.

Κινεῖν, 2. sing. præc. imperat. med. Dor. pro κινῶ.

ΚΙΝΕΩ, ὦ, fut. ἴσω, moveo; (2) moveo loco;

(3) agito, quatio; (4) permovo, excito, incito; (5) initium facio, incipio, v. gr. cantum; (6) sumo, attingo, v. gr. pecu-niam; (7) subigo, sc. fœm. (8) muto, ab-rogo; (9) iniungitur dicuntur, qui appetitu alicujus rei moventur, item (10) qui in aliqua re sunt studiosi et industrii, &c. Μη θεῶν κινεῖ φρίνας δίνας, Aristoph. Av. 1243. Κινεῖται τραπεζῶς, Eur. Rhes. 89. Κινεῖται τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, Matt. 27, 39. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, ἡ κινεῖται, Act. 17, 28. (2) μο-ναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι Καδμίου χθόνα, (omissa præpositione eis), et moveri phae-ratos equos ad Cadmeam terram, Eurip. Suppl. 586.

Κινεῖν, α, τὸ, tudicula, instrumentum tinc-torum, quo pannos inficiendos demergunt versantque, Poll. (sed communis analogia postulat κίνητρον, Ern.)

Κινεῖται, α, τὸ, motus, motio, commotio, qua aliquid movetur; (2) inceptum, insti-tutum, ap. Plut.

Κινεῖται, εως, ἡ, motus quo quis movet et aliquid movetur.

Κινεῖται, α, τὸ, movens. Α præc. et φέρω.

Κινῆσας, aor. 1. part. act. verbi κινέω.

Κινεῖσθαι, ὁ, ὁ, terram movens.

Κινεῖται, ἰα, ἰον, movendus. Α κινέω.

Κινεῖται, ἦρος, ὁ, motor. Ab eod.

Κινεῖται, α, ὁ, idem quod κινητικός, Æsch. Ab eod.

Κινεῖται, ὁ, ὁ, motor; (2) turbator, rerum no-varum studiosus. Ab eod.

Κινεῖται, ὁ, ὁ, movendi vi præditus; (2) turbulentus, seditiosus:

Κινεῖται, ὁ, ὁ, qui movetur, mobilis.

Κινεῖται, α, τὸ, id. quod κινῆτρον.

ΚΙΝΝΑ, ης, ἡ, cinna, gramen quoddam in Ci-licia nascens.

KINNA'BAPI, εως, τὸ, cinnabari vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ; (2) calx colorata;

(3) coloris genus, vulgo etiam κόκκινον dic-tum. Gl. Vet. κινάβαρις, minium. Ph. κιν-νάβαρις, minium. Hinc

Κινναβαρίζω, f. ἴσω, colore cinnabarum imitor, cum colore cinnabaris.

Κινναβαρίνος, ἴνη, ἰον, cinnabarinus:

Κινναβαρίος, α, ὁ, ὁ, cinnabarius. Ab eod.

Κιννάβευμα, ἄστος, τὸ, idem quod seq. Quasi a κιννάβω, quod est a

ΚΙΝΝΑΒΟΣ, α, ὁ, exemplar, quod sibi propo-nit plastes in effingendo simulacro alicujus rei, proplasma, Suid.

Κινναμολόγος, α, ὁ, avis in cinnamoni surculis nidificans. Ex κιννάμω et λόγος, lego.

Κιννάμω, α, τὸ, cinnamomum.

Κινναμώμιον μύρον, unguentum e cinnamomo.

KINNĀMŌMON, α, τὸ, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice est.

Κινναμωφόρος, α, ὁ, ὁ, cinnamomum fetens. Ex κιννάμω et φέρω.

Κιννυμα, ἄστος, τὸ, quod movetur seu jactatur; αἰθέριον κιννυμα dicitur Prometheus, ap. Æschylum, Caucasu affixus, quasi αἰθέριμα, quia suspensus est et sublimis pendet, sequē jactat. Schol. (v. 157. vid. Nost. Ed. M.) minus recte, ὥστε εἰδῶλον κριμαται ὑπὸ τὸν αἴρα, uti et Eust. αἰθριον εἰδῶλον. Descendit a κινύσσω, (Ern.)

Κινύμαι, moveo. Δῆλον ἐς πόλεμον συγκαταί κί-νυντο φάλαγγες, Il. 4, 281. Α κινέω.

KINŪPA, ας, ἡ, instrumentum musicum Phœ-niciæ et Syriæ, soni queruli.

Κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri voce queror. Τὶ κινυρόμῃ ἄλλως; Aristoph. Eq. 11. τινά, Epigr. Α κινύρα.

Κινύρος, ῥα, ῥον, querulus, lamentabilis, funes-tus. Ab eod.

Κινύσσω, moveo. Eust.

Κινώπιστα, αν, τὰ, feræ bestiæ; sunt aves, se-cundum Eustath. ad Dionys. Perieg. Οὐκὲν αἱ τὰ πάρεστι κινώπιστα λευκὰ τέτυκται, Dio-nys. Perieg. 544. Quasi ex κινέω et πέδον, campus.

Κιζαλλεύω, furor. Ὅς ἂν κιζαλλεύωι, ἡ κιζάλλας ὑποδέχεται, qui furta fecerit, aut fures domo exceperit, Antiquit. Asiat. 99, 18.

Κιζάλλης, α, ὁ, fur. Κιζάλλην καὶ ληστὴν πάντα κτείναν τις, ἀθῶος ἂν εἴη, καὶ αὐτοχειρή, καὶ κελύων, καὶ φήφαρ, prædonem atque qualemunque furem occidens quis sine noxa esto, seu manu id fecerit, seu jussione, seu suffragio, Stobæus Sermon. 42, 279.

Κιονεῖς, ες, columnæ similis.

Κιονικός, ὁ, ὁ, columnaris. Α κίων.

Κιόνιον, α, τὸ, columella. Apud Diosc. pur-puram buccinarumque media pars, circa quam velut columellam testæ volumen in-torqueatur. Α κίων.

Κιονίς, ἴδος, ἡ, oris columella, quæ et uvula dicitur. Ab eod.

Κιονίσκος, α, ὁ, columella. Dim.

Κιονόκερνον, α, τὸ, caput columnæ. Ex κίων.

Κιονοφώρα, fero columnam, seu montem, de Atlante.

KIPKAIA, ας, ἡ, circæa, herba quædam.

Κιρκήλατος, αν, infestatus ab accipitre.

Κιρκήσια, αν, τὰ, Circensia, seu Circenses ludī.

KIPKOΣ, α, ὁ, circus, accipitris species, falco, Gl. V. (2) Circus; (3) circulus, annulus. Hinc

Κιρκῶν, ὦ, f. ὥσω, annulo aut circulo in orbem ducto ligo et adstringo. Σκέλη δὲ κερκῶν βία, Æschyl. (Pr. 74.)

Κίρνα, miscebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et contr. pro κίρνεας, a

Κιρνώ, f. ὥσω, et κίρνεμι, misceo. Α κίρνω.

Κίρνη, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro κίρνεμι, a κίρνεμι.

Κίρνω, imperf. ind. act. Ion. et contr. pro κίρνεμι, a κίρνεμι.

Κίρρās, ἄδος, mellina, flava. Epith. vitis, Nic.

Κίρρις, ἡ, pro κίρρις, Oppr.

KIPPOΣ, ῥα, ῥον, fulvus, gilvus, luteus.

Κίρσιον, α, τὸ, cirsium, herba. Α κίρσιος.

Κισσοειδής, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, varicis speciem habens, varicum modo tumens, varicosus. Ex κισσός et εἶδος, species.

Κισσοκήλη, ης, ἡ, varicosus ramex.

ΚΙΣΣΟΣ, ἔ, ὁ, varix, vena dilatata.

Κισσοειδής, ἴος, varicis speciem gerens, varicosus. A praec.

ΚΙΣΣ, κισός, ὁ, eis, vermis qui in frumento et ligno nasci solet, eaque rodit.

ΚΙΣΣΑ, vel κισσα, ης, ἡ, pica, avis; (2) fastidium consuetorum ciborum et absurdorum appetitus, pica, malacia. Hinc

Κισσαίσιζω, vel κισσαίσιζω, picae vocem imitor.

Κισσαμπτελος, υς, ἡ, herba quaedam.

Κισσαμβρομον, υς, τὸ, herba quaedam.

Κισσάρεος, υς, ὁ, hederā. A κισσός.

Κισσάω, ὦ, f. ἡσω, pica seu malacia laboro; (2) vehementer appetō; (3) libidinōsum, Eryn. 'Τρεῖς μὲν δ' οἱ κισσῶντες τῆς εἰρήνης, Aristoph. Pucc. 495. Οὕτω κισσῶ διὰ τὸν σαυνοῦν μετὰ χοίρειον περιελθεῖν, Id. Vesp. 348. A κισσάω.

Κισσάρεος, hederā consitus. Νυσίαν ὀρίων κισσάρεος ἔχων, Soph. Ant. 1131.

Κισσάρεος, υς, ὁ, pumex. A κίς. Hinc

Κισσαρέωδης, υς, ὁ ἔξ ἧ, pumicosus, pumici similis.

Κισσαρέωδης, ἡ, ὁν, hederaceus, hederā vinctus, velut a κισσάω, id. qu. κισσάω.

Κισσινεοφής, υς, ὁ ἔξ ἧ, hederaceo colore tinctus. Ex κισσός et βάπτω.

Κισσίνος, ἡν, ἰον, hederaceus, ex hederā confectus. A κισσός.

Κισσίνον, υς, τὸ, hederā parva. Ab eod.

Κισσόβρυς, ὄν, hederā abundans, hederā ornatus. A κισσός et βρύω.

Κισσοειδής, υς, ὁ ἔξ ἧ, hederæ similis, hederaceus. Ex κισσός et εἶδος.

Κισσοειδής, adv. hederæ more.

Κισσοκήμις, υς, ὁ, hederā redimitus. Ex κόμη.

Κισσοκλήτος, ὄν, hederā, thyrsu percussus, furore percitus divino. Neul. dithyrambicum, tumidum.

ΚΙΣΣΟΣ, vel κιστός, ἔ, ὁ, hederā, frutex.

Κισσοποιός, vel κισσοποιός, ὄν, hederaceus.

Κισσοειδής, υς, ὁ ἔξ ἧ, hederā coronatus.

Κισσοειδής, ἴος, idem. A εἶσω.

Κισσοειδής, vel κισσοειδής, ὦ, f. ἡσω, hederam gero, hederacea corona redimitus sum. A

Κισσοειδής, υς, ὁ ἔξ ἧ, hederam gestans, hederā redimitus. Ex κισσός et εἶσω.

Κισσοειδής, ἴος, hederā gaudens.

Κισσοειδής, υς, ὁ ἔξ ἧ, hederacea indutus tunica, hederā velut tunica amictus.

Κισσάω, vel κισσάω, ὦ, f. ἡσω, hederā orno, hederā coronō; κισσοειδής, perf. part. pass. hederā redimitus. Μέλαν χορεύειν κισσάωσας ἔμειν, Eur. Bacch. 205. A κισσός.

Κισσίδιον, υς, τὸ, poculum e ligno hederaceo; (2) poculum quodcumque. Ab eod.

Κισσοειδής, υς, ὁ ἔξ ἧ, hederaceus, hederæ similis; (2) malacia seu pica laborans. A κισσός vel κισσάω.

ΚΙΣΤΗ, ης, ἡ, cista, capsula.

Κιστίς, ἴδος, vel κιστίς, ἴδος, ἡ, idem.

ΚΙΣΤΟΣ, υς, ὁ, cistus, frutex.

Κιστοφύς, ὁ ἔξ ἧ, cistifer, qui cistam gestat; (2) nummus in quo imago cistam ferentis expressa erat. Ex κίστη et φέρω.

Κίταρις, υς, ἡ, citaris; regium capitis ornamentum, quod et κίταρις, quod vide.

ΚΙΤΡΙΑ, υς, ἡ, citria, arbor, malus Medica.

Κίτριον, υς, τὸ, malum citrium; (2) arbor citria; (3) cortex citrius. A κίτριος.

Κισσάω, vel κισσάω, Ar.

Κισσοφύρος, picam ferens ad mysteria Bacchi peragenda, videlicet quod infirmi facere solent. Hinc dictum invenitur in hominem vilem et despiciatum, ut de Æschine ait Demosthenes.

Κισσάω, tunica, acc. sing. Dor. pro κισσάω.

Κίχινος, κίχινος, κίχινος, invenio; (2) adsequor, comprehendo, fut. 1. κίχισω, med. κίχισσμαι κίχισσας, aor. 1. med. pro κίχισσας κίχισσας, praes. part. advenientes; κίχισ-

μαι, pro κίχισμαι, inf.prehendere. Μίχισ ὅν μυχῶς κίχισαι τὴν κάτω θύην, pervenerint, Soph. Aj. 579. Μὴ μισοῦμαι μ' ἐν δόμοις κίχισ, Euripid. Alc. 22.

Κίχισ, 3. sing. praes. optat. act. verbi κίχισμαι.

Κίχισμαι, 1. pl. praes. optat. act. per Sync. pro κίχισμαι.

Κίχισμαι, pro κίχισμαι, metri causa, subjunct.

Κίχισ, 3. sing. aor. 2. conj. act.

Κίχισμαι, a. 2. inf. act. Dor. pro κίχισ.

Κίχισσας, a. 1. part. act.

Κίχισσας, υς, ἡ, comprehensio, Hes. A κίχισ.

Κίχισσας, 3. dual. aor. 2. ind. act. per Sync. et Ion. pro κίχισσας.

ΚΙΧΛΗ, ης, ἡ, turdus; (2) piscis quidam marinus, κίχλη, Athen.

Κίχλη, υς, f. ἴσω, epulor turdos; (2) indecenter et effusius rideo. Οὐδὲ κίχλη, ἔδ' ἴσχειν τὸ πᾶν ἐν ἀλλήλῃ, Aristoph. Nub. 979.

A κίχλη. Hinc

Κίχλη, υς, ὁ, turdorum comestio; (2) risus immodicus, cachinnus.

Κίχλη, τὰ, et κίχλη, item κίχλη, τὰ, olera quaedam agrestia, cichorea.

Κίχλη, υς, ὁ, mutuo peto, mutuor. Δισχίλια τάλαντα κίχλη, Appian. de Rebus Siculis.

Κίχλη, praes. part. act. verbi κίχλημαι.

Κίχλη, dant utendum, 3. pl. praes. ind. act.

Κίχλη, υς, et κίχλη, frequenter, commodo; κίχλη, qui utendum dedit; et κίχλη, part. qui utendum rogavit; κίχλη, commodo, Gl. V. κίχληται, mutuatur, Phil.

A κίχλη, idem.

Κίχλη, idem quod κίχλη, Lyc.

ΚΙΧΩΡΗ, ης, ἡ, cichorium, oleris arvensis species. Hinc

Κίχλη, υς, τὸ, idem. Gl. V. ambuvia.

Κίχλη, υς, ὁ ἔξ ἧ, similis cichorio.

ΚΙΩ, vado, eo; κίς pro κίς, imperf. ibat; κίω, a. 2. part. profectus. Ἡ δ' ἀέκυσ ἔμειν τῶν γυνήϊν, Il. 1, 348.

ΚΙΩ, υς, ὁ ἔξ ἧ, columna; (2) curculio praeter naturam auctus et oblongior, apud Medicos; (3) interseptum narium carnosum usque ad labrum descendens; (4) κίω, aut potius κίω, congregata multitudo bestiolarum frumentum peredentium, Gal. Lex. Hipp. (5) κίω, ejusmodi vermis unus, Ib. (6) alti montes etiam a veteribus κίωες dicti, Eustath.

Κλαγγάω, clango ut grus. A κλάγω. Unde

Κλαγγάω, clango, ut canis in venatione.

Κλαγγάω, 3. pl. praes. ind. act. Dor. pro κλαγγάω, a κλαγγάω, pro κλάω.

Κλαγγάω, ης, ἡ, clangor, proprie gruum; (2) anserum; (3) tubarum et cornuum; (4) hominum praecipue in praelio; (5) suum; (6) canum in venatione; (7) sagittarum emissarum. Ab eod.

Κλαγγάω, adv. cum clangore, Il. 2, 463. A κλαγγάω.

Κλάγω, clango, Gl. V. clamo, strido, vociferor. a. 1. κλαγγάω. Vide κλάω. Hinc

Κλαγγάω, υς, ὁ ἔξ ἧ, clangori similis.

Κλαγγάω, ης, ὁ, idem.

Κλάγω, clamabo, f. 1. ind. act. verbi κλάω.

Κλαγγάω, υς, ὁ ἔξ ἧ, qui mobilis est oculis, Hes. Ex κλαγγάω et ὅμα.

Κλαγγάω, υς, ὁ, ὁν, mobilis, epith. oculi; (2) fragilis; (3) ramalis. A κλάω.

Κλαγγάω, acc. pl. Dor. pro κλαγγάω, a κλαγγάω.

Κλαγγάω, υς, ὁ, agitor; κλαγγάω, υς, ὁ, agitur, sanguis currens, agitatus, Emped. A κλαγγάω, ramulus deputo, pampino; (2) quassus, concutito. A κλαγγάω.

Κλαγγάω, υς, ὁ, putatio. A κλαγγάω.

Κλαγγάω, υς, ὁ, putator, pampinator.

Κλαγγάω, υς, ὁ, falx putatoria. A praec.

Κλαγγάω, υς, ὁ, vites puto.

Κλαγγάω, dat. sing. Dor. pro κλαγγάω. A κλαγγάω.

Κλαγγάω, υς, ὁ, ramulus, Anac.

ΚΛΑΓΩ, υς, ὁ, ramus, proprie tener et flexilis; (2) progenies, Poet. et qua patriam et qua parentes; κλαγγάω, dat. per Metaplasma. quasi a κλάω, κλαγγάω, fort. a κλάω.

Κλαγγάω, υς, ὁ ἔξ ἧ, ramosus. A κλάω.

Κλαγγάω, υς, ὁ, ramulus, Hes. Din.

Κλαγγάω, inf. act. Dor. et Att. pro κλαγγάω.

ΚΛΑΓΩ, clamo, vociferor, clango, strido; p. med. κλαγγάω, κλαγγάω, part. κλαγγάω in fœm. clamitans, vociferans. Potest hinc etiam formari κλαγγάω, a. 1. inusit. κλαγγάω, per Epenthesis κλαγγάω, κλαγγάω, Διαμέτρω, παλαιὸν ἐξ ἀντιτύχων κλαγγάω, σὺδρε, Eur. Rhes. 567. Σὺ δὲ κλαγγάω κλαγγάω παιάνας μέλπον, Id. Ion. 399.

Κλαγγάω, υς, Dor. pro κλαγγάω.

Κλαγγάω, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro κλαγγάω, a κλαγγάω.

Κλαγγάω, part. act. f. g. Dor. pro κλαγγάω.

Κλαγγάω, 2. s. praes. opt. act. Æol. pro κλαγγάω.

Κλαγγάω, claustrum, Dor. et Æol. pro κλαγγάω.

ΚΑΛΩ, Alt. κλάω, lacrimor, fleo, ploro, ejulo; (2) deploro, delecto; (3) do poenas, vapulor, poenitentia facti ducor; fut. κλαύσω, κλαύσωμαι, et κλαύσω, κλαύσω. Κείνης δὲ κλαύω συμφορὰ κλαύσωμαι, Eur. Med. 347. Οἰκείτω δ' ἐκλαύσωμαι δόσπονται, Alc. 758.

ΚΑΛΩ, υς, ὁ, mutilatus.

ΚΑΛΩ, υς, τὸ, armilla.

Κλάω, υς, ὁ, clavis. Vox Dorica pro κλαύω, a κλαύω.

Κλάω, f. 1. ind. act. Dor. pro κλαύω, a κλαύω.

Κλάω, υς, αἱ, grallæ; (2) lignei calcei qui vis. Ex Lat. clava.

Κλαύω, aor. 2. part. pass. verbi κλαύω, seu κλαύω.

Κλαύω, acc. pl. Dor. pro κλαύω.

Κλαύω, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. et Dor. pro κλαύω, a κλαύω.

Κλάω, aor. 1. part. act. verbi κλάω.

Κλαύω, gen. sing. aor. 1. part. pass. f. g. Κλαύω, υς, αἱ, grallæ; (2) lignei calcei qui vis. Ex Lat. clava.

Κλαύω, υς, ὁ, qui frangit, fractor; (2) qui vites amputat. Ab eod.

Κλαύω, f. 1. ind. act. Dor. pro κλαύω, a κλαύω.

Κλαύω, υς, ὁ, Claudia. Nomen insulae.

Κλαύω, υς, ὁ, ejulatus, ploratus. A κλαύω.

Κλαύω, υς, ὁ, fletus, ploratus. A κλαύω.

Κλαύω, υς, ὁ, qui cum fletu fit, flebilis. A κλαύω.

Κλαύω, υς, ὁ, locus fletum seu fletus; (2) fletus. A κλαύω. Unde et

Κλαύω, υς, τὸ, ploratus, ejulatus.

Κλαύω, υς, ὁ, fletus. Ab eod.

Κλαύω, υς, ὁ, fletus. Ab eod.

Κλαύω, 3. sing. f. 1. ind. med. Dor. pro κλαύω, a κλαύω.

Κλαύω, 2. pl. f. 1. ind. act.

Κλαύω, υς, plorare cupio; (2) strideo, de janua. Ἀλλὰ δῆτα τὸ θύειν φεγγαῖον ἐκλαύω, Aristoph. Plut. 1099. A κλαύω.

Κλαύω, υς, ὁ, fletus cum risu permixtus, lacrimae risui intermixtae.

Κλαύω, υς, ὁ, in pugna plorans, timidus. Ex μάχη.

Κλαύω, υς, ὁ, fletus, Gl. V. A κλαύω.

Κλαύω, fut. 1. ind. act. Dor. pro κλαύω, a κλαύω.

Κλαύω, υς, ὁ, plorator, Man. A κλαύω.

Κλαύω, υς, ὁ, idem quod

Κλαύω, υς, ὁ, lacrimabilis. Ab eod.

Κλαύω, Alt. pro κλαύω.

ΚΛΑΩ, f. ὁ, frango; κλαύω, a. 1. pass. κλαύω, part. perf. pass. fractus. Χρυσὴ μῆλα κλαύω, Epigr. "Οτι τὴν πίντε ἄρτους ἐκλαύω, Marc. 8, 19.

Κλαύω, υς, ὁ, inelytus, illustis, celber, Hes. A κλαύω, celebrō.

Κλεωνός, inclytus, celebr, pro κλεινός.
 Κληιδών, ὄνος, ὁ, omen, praedictio, oraculum.
 Α κλῖος, fama.
 Κληθῆσται, 3. sing. f. 1. ind. pass. per Sync.
 pro κληθῆσται, a κλῖω.
 Κληιδίον, α, τὸ, clavicula, Dim. a κλῖς.
 Κληιδουσίως, ἔ, ὁ, claustrarius, Gl. V. Ex κλῖς
 et πῶσις.
 Κληιδάρας, α, ὁ, ὁ, clavem habens, claviger.
 Ex κλῖς et ἔχων.
 Κληιδούλας, ὁ, ὁ, custos clavium, aedituus.
 Κληιδῶς, ὦ, f. ὡς, claudio, obsero. Α κλῖς.
 Κληιδώμα, ἄτος, τὸ, sera. Α praec.
 Κληιδώσις, εως, ἡ, obseratio. Ab eod.
 Κληιδῆς, 2. pl. praes. imperat. verbi κλῖω.
 Κληιδῶ, f. εἰσώ, celebr. Α κλῖς.
 Κληιδρία, ας, ἡ, rima januae. Gl. V. κληιδρία,
 rima. Α κλῖω. Hinc
 Κληιδρίαδης, εἰς, ὁ, ὁ, rimosus, Gl. V.
 Κληιδρον, α, τὸ, claustrum, sera; (2) clathrum.
 Κληιδροσύς, ἔ, ὁ, claustrarius, Gl. Vet. Ex
 κληιδρον et πῶσις.
 Κλεινός, inclytus, celebr, Hes.
 Κλεινός, ἡ, ὁ, inclytus, celebris.
 Κλεινύς, claudio. Α κλῖω.
 Κλειζά, aor. 1. inf. act. Dor. pro κλῖσαι, a
 κλῖω.
 Κλειζομαι, Poet. pro κλῖομαι.
 Κλῖος, pro κλῖος, gloria.
 Κλῖσσαι, nom. pl. part. act. verbi κλῖω.
 Κλῖς, εἶδος, ἡ, clavis; (2) angustiae; (3) jugu-
 lum. Α κλῖω.
 Κλῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi κλῖω.
 Κλεισθῆσται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
 Κλεισθῶ, clausus sum, aor. 1. conj. pass.
 Κλεισίαι, ὦν, αἱ, fores, vel januae latae, per quas
 etiam jumenta ingreditur. Ab eod.
 Κλεισίαις, εἶδος, ἡ, valvae, fores; (2) clausura.
 Ab eod.
 Κλεισίον, α, τὸ, locus in quo stant boves, sta-
 bulum. Ab eod.
 Κλεισμός, ἔ, ὁ, sedes. Ab eod.
 Κλεισός, ἡ, ὁ, clausus; (2) qui claudi solet.
 Κλεισρον, α, τὸ, sera. Ab eod.
 Κλεισρύς, ας, ἡ, claustrum montis vel mon-
 tium. Ex κλῖω et ὄρος, mons.
 Κλεισρύς, ας, ὁ, ὁ, equis insignis. Ex
 κλειτός, celebr, et πῶλος, pullus equinus.
 Κλειτοριάζω, fut. ἄσω, idem quod
 Κλειτοριζέω, fut. ἰσω, myrtum muliebrem at-
 tracto. Α
 Κλειτορίς, ἴδος, ἡ, myrtus in natura muliebri.
 Α κλῖω.
 Κλειτός, ἡ, ὁ, inclytus, celebris, praeclarus.
 Α κλῖω, celebr.
 ΚΛΕΙΩ, f. εἰσώ, claudio, obsero; κεκλεισμένος,
 perf. part. pass. clausus. Κλῖς πηκτὸν
 δωμάτων, repagula, Aristoph. Ach. 484.
 Ἐκλεισθῆ ἡ Σύρα, Matt. 25, 10.
 ΚΛΕΙΩ, celebr, celebrem reddo; (2) me-
 moro, dico, perhibeo. Χίρας αἵματηρὸς
 βράχοισι κεκλειμένα, colligata, Euripid. An-
 droon. 502.
 Κλῖω, ὄς, contr. ἔς, ἡ, Clio, una Musarum.
 Α κλῖος vel κλειός.
 Κλῖμμα, ἄτος, τὸ, furtum, peculatus; (2) stra-
 tagema. Α κλῖπτω.
 Κλεμμάδιον, α, τὸ, furtivum. Dim. a κλῖμμα.
 Κλεμμάδων, adv. furtim. Ab eod. Unde
 Κλεμμάτικος, ἡ, ὁ, furax; (2) astutus.
 Κλεμαι, celebr. Μῆτις τε κλῖμαι ἔ κέρδουσιν,
 Odys. 13, 299. Α κλῖς.
 Κλεμενισταί, οἱ, sectatores Cleomenis, Polyb.
 2, 53.
 Κλῖος, κλῖς, τὸ, gloria, celebritas, splendor
 nominis; (2) fama, rumor (tam in bonam
 quam in malam partem). (2) ἡμῖς δὲ κλῖος
 οἶον ἀκούμεν, Il. 2, 486. Καὶ σὺ τῷδ' ἀγωνίῃ
 φόνος κλῖος, infamiam hujusce cædis lues,
 Eurip. Andr. 336. Α κλῖω.
 Κλῖπος, εως, τὸ, furtum. Α κλῖπτω.
 Κλεπτάρειον, α, τὸ, furunculus, Gl. V. Α κλῖ-
 πτης.
 Κλεπτίλεγχος, α, ὁ, fures arguens, fures de-
 prehensens; ut κλεπτέλεγχος λίθος, apud
 Dioscor. de aëtiæ, lapis cujus indicio

fures deprehenduntur. Ex κλῖπτης et
 ἰλέγχω.
 Κλεπτῆρ, ὁ, fur, Man.
 Κλῖπτης, α, ὁ, fur. Α κλῖπτω.
 Κλεπτίδης, ὁ, idem; Poll. ex Pherecr.
 Κλεπτίχῃ, ἡς, ἡ, sc. τίχην, ars furandi. Α
 Κλεπτικός, ἡ, ὁ, furax, furtivus, furtis deditus.
 Α κλῖπτω.
 Κλεπτίστατος, furacissimus, Att.; (2) maxime
 arcanus, taciturnus. Πιστότατον ἡγούμεναι σε ἔ
 κλεπτίστατον, Aristoph. Plut. 27. Vox ambi-
 gua qua utitur Aristophanes ut simul furaci-
 tatem servi indicet. Α κλῖπτης.
 Κλεπτῖσα, part. act. Dor. pro κλῖπτωσα.
 Κλῖπτον, pro κλεπτικὸν furtivum, furax quid-
 dam, apud Aristoph. part. neut. a κλῖπτω.
 Κλεπτοσύνη, ἡς, ἡ, furtum, furacitas, fallacia,
 astutia. Α praec.
 Κλεπτρία, ας, ἡ, femina furax. Α κλῖπτης.
 ΚΛΕΠΤΩ, f. ψω, furor, depeculor, suffuror;
 (2) oculo, supprimo; (3) clam facio aut
 dico; (4) fallo, decipio; perf. κέκλεφα κέ-
 λοφως, furatus. pass. κεκλειμένος, surreptus,
 κλαπτός, aor. 2. deceptus. Κλεπτὴν τὴν εὐ-
 νοίαν κολακείαν, λόγῳ, dolum verbis struere,
 Soph. El. 56. Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλειμένος,
 praec. senio deliramus, Id. Ant. 692. Εἰ μὴ
 ξυμποραὶ κλῖπταισι μοι, fallat, Id. Trach.
 247. Εἰ δ' ὑποκαλλόμενοι κλῖπταισι μύθος, si
 confictas furtim subdunt fabulas, Soph. Aj.
 188.
 Κλῖτας, τὸ, mons altus, jugum, Lycophr.
 Κλῖψας, aor. 1. part. act.
 Κλεψίμβω, carminis genus apud Alcmanem,
 Hes. At Polluci κλεψίμβωτος, inter instru-
 menta musica quæ pulsantur.
 Κλεψίγῆμος, ὁ, idem quod κλεψίνυμφος, Sibyl.
 Κλεψίμαχος, αἶσα, αἶον, furtivus, furto ablati.
 Α κλῖπτω.
 Κλεψίνυφος, contr. κλεψίνυς, α, ὁ, ὁ, aliud in
 pectore clausum habens, aliud in lingua
 promptum, qui aliud mente occultit quam
 loquitur. Ex κλῖπτω et νόος.
 Κλεψίνυμφος, ἡ, clandestinas nuptias faciens.
 Κλεψίπῳτος, ὦ, parce bibendo comptorem
 fallo, Suid. Α
 Κλεψίπῳτης, α, ὁ, ap. Suid. sine expositione,
 f. qui fallaciter potat. Ex κλῖπτω.
 Κλεψίρρυτος, α, ὁ, ὁ, furtim et per occultos
 meatus fluens, ut Athenis aquae fontis Cle-
 psydrae, Hes. Ex κλῖπτω et ῥύω.
 Κλεψίτάκος, α, ὁ, ὁ, clam pariens.
 Κλεψίφρων, ὄνος, ὁ, ὁ, versutus, decipiens,
 animum occultans. Α φρήν.
 Κλεψίχολος, α, ὁ, ὁ, bilem occultans, bilem
 seu iram occultam habens. Α χολή.
 Κλεψίχωλος, α, ὁ, ὁ, claudicationem occul-
 tans.
 Κλεψύδρας, ας, ἡ, clepsydra; (2) fons quidam
 Athenis. Ex κλῖπτω et ὕδωρ.
 Κλεψύδριον, τὸ, parva clepsydra, Philostr.
 ΚΛΕΩΝΙΑ, ας, ἡ, cleonia, quibusdam hele-
 nium herba.
 Κλῖδην, adv. nominatim. Α κλῖω.
 Κληδονίζομαι, f. ἰσομαι, ominor. Α κληδών.
 Κληδονισμός, ἄτος, τὸ, augurium, omen, quod
 capitur e re aliqua. Α κληδονίζομαι.
 Κληδονισμός, ἔ, ὁ, ominatio, divinatio, augu-
 rium. Ab eod.
 Κληδονέμαι, infamia notor. Hanc vocem, quæ
 nullibi reperitur, sufficit Scaliger in Euri-
 pidis Herculi. Fur. 1288, loco κληδονέμαι,
 quod vide.
 Κληδονέχων, claves habeo; (2) sacerdos sum.
 Ex κληῖς et ἔχων.
 Κληδῆχος, ὁ, ὁ, aedituus, Æsch.
 Κληδονέχων, vox nihili, quæ ante Scaligerum
 legebatur in Hercule Furiente: sed illius loco
 Cl. Musgrav. reponit κληδονέχων, linguæ
 amaris stimulis obnoxii.
 Κληδών, ὄνος, ἡ, fama, rumor; (2) omen, divi-
 natio; (3) armilla; (4) vocatio. (4) ἔ γὰρ
 μῖσος σε κληδόνος πρεσβυμῖα μετήλθον, Eurip.
 Andr. 562. Α κληῖς.
 Κλῖναι, praes. infin. act. Ion. pro κλῖναι, a
 κλῖω.

Κληῖς, f. ἡσω, claudio; (2) celebr; (3) voro.
 Pro κληῖς, a κλῖω, claudio vel celebr. Πά-
 λαι παλαιὰ δὲ τὴνδ' ἐγὼ κληῖς πάλιν, Aristoph.
 Av. 927. Ἐάν Διὸς νόρον κληῖσμεν Ἄρτεμι,
 Eur. Iph. in Aul. 1574. Τὰς κληῖσται πατῆρ,
 Id. in Tau. 920.
 Κληιδών, ὄνος, ἡ, fama, rumor. Σίβην δ' ἐγὼ
 Ἑλλάδι πάση θεοσισίην ὄσω κληιδόνα, Apoll.
 Rhod. 3, 391.
 Κληῖν, aor. 1. part. pass. n. g.
 Κληῖντος, vocati, gen. sing. a. 1. part. pass.
 per Sync. pro κληῖντος, a κλῖω.
 Κληῖς, 2. sing. aor. 1. conj. pass.
 Κληῖσμαι, vocabor, f. 1. ind. pass.
 Κληῖσθαι, ἡς, ἡ, Ion. pro κληῖσθαι, ας, ἡ, alnus.
 Κληῖρον, α, τὸ, claustrum, sera, repagulum.
 Κληῖρον δ' ἐξορμα, Eurip. Iphig. in Aul. 149.
 Α κλῖω, claudio.
 Κληῖρος, α, ἡ, alnus. Vide κληῖσθαι.
 Κληῖς, aor. 1. conj. pass. verbi κλῖω.
 Κληῖδαν, pro κληῖδαν, Hom.
 Κληῖς, f. ἰσω, claudio; (2) celebr; (3) com-
 memoro; (4) voco, appello. Τῷ μὲν ὁ
 στρατηλάτας πατὴρ ἐκκληῖστα, Eur. Or. 1380.
 Α κλῖω, claudio vel celebr.
 Κληῖς, ἴδος, ἡ, Ion. pro κληῖς, clavis. Vide κληῖς.
 Κληῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi κληῖς.
 Κληῖσός, ἡ, ὁ, clausus, qui claudi potest. Α
 κληῖς, claudio.
 Κληῖμα, ἄτος, τὸ, palmas, sarmentum; flagel-
 lum vitigineum, virga vitea; (2) vitis, i. e.
 centurionatus, quia virga vitea insignie
 centurionum erat. Α κλῖω, frango.
 Κληματικός, ἡ, ὁ, pampineus. Α praec.
 Κληματικός, ἰνῃ, ἰνῃ, sarmentitius, e sarmentis
 factus. Ab eod.
 Κλημάτιον, α, τὸ, viticula, parvum sarmentum
 aut flagellum. Dim. Ab eod.
 Κλημάτις, ἴδος, ἡ, vinca pervinea, κληματίδες,
 herbæ quæ emittunt κλημάτια, flagella viti-
 gineis flagellis similia. Ab eod. Angl. PARI-
 WINKLE.
 Κληματίτις, sarmentaria, herba.
 Κληματίτις, ἰσσω, ἐν, sarmentitius, Nic.
 Κληματίτις, εως, ὁ, ὁ, pampinosus, Gl. V.
 Κληματικός, ἡ, ὁ, qui censetur in clero, clericus.
 Α κληῖς.
 Κληροδοσία, ας, ἡ, distributio quæ fit sorte;
 (2) id quod sorte datur; (3) partium divi-
 sio; (4) hæreditas. Ex κληῖς et δῶσις.
 Κληροδοσία, ὦ, f. ἡσω, sorte distribuo; (2) hæ-
 redem scribo. Ex κληῖς et δίδωμι.
 Κληροδοτής, α, ὁ, testator; (2) qui per sortem
 dat.
 Κληροθεσμοθεσία, ὦ, f. ἡσω, sortitu thesmotheta
 fio. Ex κληῖς et θεσμοθεσία.
 Κληρονομία, ὦ, f. ἡσω, hæreditatem adeo, hæres
 fio vel sum; (2) hæredem relinquo; (3)
 accipio, sortior, consequor in utramque
 partem. Ἐκκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν, Num.
 21, 35. Α κληρονόμος. Hinc
 Κληρονόμημα, ἄτος, τὸ, hæreditas.
 Κληρονομῶμαι, 3. sing. aor. 1. imperat. act.
 verbi κληρονόμω.
 Κληρονόμω, 3. sing. aor. 1. conj. act.
 Κληρονόμω, ας, ἡ, hæreditas. Α κληρονόμος.
 Κληρονόμικός, ἡ, ὁ, hæreditarius.
 Κληρονόμος, α, ὁ, ὁ, hæres; (2) cui sorte ali-
 quid tribuitur. Ex κληῖς et νέμα.
 Κληροπῶλος, εἰς, ὁ, ὁ, qui sorte distribuitur.
 Ex κληῖς et πῶλος, agilo.
 ΚΛΗΨΩ, α, ὁ, sors seu nota quæ in vas con-
 jicitur ad sortiendum; calculi quibus sorti-
 mur; auguris tabellæ; (2) ipsa sortitio; (3)
 sors, quicquid sortiendi obvenit, omnino-
 quæ sine opera nostra, ut (4) portio agri
 colono data; et κληῖς, prædia, in quæ ager
 omnis ab initio divisus et distributus fuit;
 (5) hæreditatis pars, hæreditas, et hinc (6)
 facultates; (7) collegium eorum qui sacris
 funguntur, velut possessio Dei; (8) vermi-
 culus infestans apum favos. (1) κληῖς τε
 μοι φύλασσε παρθένω χειρὶ, tabellæ, Eurip.
 Phæen. 845. Ἡ δὲ αἰὶς ἦδε κληῖς ὁ δειδύμενος,
 epistola sortes vatium non expectans, Id.
 Hipp. 1037. (5) ἢ ἐτι καὶ κληῖς ἐν ἰσθῆλας,
 vel

vel quæ nascuntur in hortis, Nicand. *Alexiph.* 232. Optime Scholiastes τασίσι τὰ τοῖς ἡμῶν κληροῖς, ἤγουν κήποις.

Κληροχῆν, ὡ, f. ἡσ, sorte assignatum possideo, in sortem accipio; (2) per sortem do.

Κληροχῆν τὰ χωρία, App.

Κληροχῆμα, ἄτος, τὸ, portio agri sorte data. Τὰ κληροχῆματα συγχωρῶντες αὐτοῖς πιπράσκουσιν, App. *Bell. Civ.* 3, 2.

Κληροχία, ας, ἡ, assignatio qua colonis agri sorte distribuebantur; (2) portio ipsa sorte data.

Κληροχικός, ἡ, ὄν, pertinens ad eos qui sortiuntur, aut qui sorte aliquid obtinuerunt, colonicus, ut ager. A

Κληροχός, ας, ὁ ἢ, qui sorte aliquid sibi attributum possidet; (2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus; (3) qui agros possidendo sorte attribuit, triumvir coloniae deducens. (1) αἰδῆσαι δὲ μεντερά πολλῶν ἐσῶν κληροχόν, Soph. *Aj.* 507. Ex κληρός et ἔχω.

Κληρώω, ὡ, fut. ὠσω, sorte lego; (2) clericum facio, clericis adscribo; et κληροδοῖμαι, ἔμμαι, sortior, sortes duco. Δελφῶν ἀρετίς, ἔς ἐκλήρωσεν πάρος, Eur. *Ion.* 417. Ἐν ᾧ ἐκλήρωσεν, Ephes. 1, 11. A κληρός.

Κληρώομαι, fut. 1. ind. med. verbi κληρώω.

Κληρώσεις, εως, ἡ, sortitio. A κληρώω.

Κληροτήριον, ας, τὸ, locus ubi magistratus sorte creantur; (2) locus in theatro ubi magistratus sorte lecti sedebant. Ab eod.

Κληροτικός, ἡ, ὁ, qui sorte legit. Ab eod.

Κληροτικός, ἡ, ὄν, ad sortiendum pertinens, ad sortitionem faciendam aptus. Ab eod.

Κληρωτός, ἴδος, ἡ, urna, seu situla, in quam conieciiebantur sortes. Ab eod.

Κληρωτός, ἡ, ὄν, sorte lectus, sorte designatus seu electus. Ab eod.

Κληρωτός, ἴδος, ἡ, urna, Ph. A κληρώω.

Κληρωτός, sortitio, Gl. V.

Κλῆς, ἥδος, ἡ, clavis; (2) angustiae; (3) jugulum. (3) παῖσον ἐμῶς ὑπὸ κλῆδος, Soph. *Trach.* 1034. (2) ἐφ' ἄλμυρῶν πόντε κλῆδ' ἀτίεραν, Eurip. *Med.* 212.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio; (2) *impr.* ad cenam; (3) in jus, diciturque interdum etiam pro προσκλησις. (4) in Lib. Sac. dicitur de quovis beneficio divino, quod homini sine ejus opera datur; item vitæ conditione, sorte; in quo est Hebraismus. A καλέω.

Κλῆσον, 2. sing. a. l. imperat. act. per Synæres. a καλέω.

Κλητέος, εας, ὄν, vocandus. A καλέω.

Κλητεύω, fut. εῖσω, in jus voco testimonii dicendi causa, testimonium denuncio; (2) sum κλητῆς, subscriptor. Γυναῖκί κλητεύειν εὐκαίως θαψύνη, Aristoph. *Vesp.* 1402. Ab eod.

Κλητῆς, ἥρος, ὁ, apparitor, qui in jus vocat; (2) antestatus, testis vocationis in jus, subscriptor. Ab eod.

Κλητικῆς, appellativa, gen. sing. f. g. A

Κλητικός, ἡ, ὄν, appellativus, vocativus.

Κλητός, ἡ, ὄν, vocatus; (2) constitutus ad aliquid beneficio alicujus, per Hebraismum, cui beneficium divinum datum est. A καλέω.

Κλήτωρ, ὁρος, ὁ, vocator, accersitor, invitator; (2) praeo, nuncius, minister magistratus jus dicentis; (3) testis, proprie in jus vocationis, qui potest esse ipse κλητῆς, viator, qui vocavit; item antestatus; (2) sed deinde testis quivis, Eur.

ΚΛΙΒΑΔΙΟΝ, ας, τὸ, clibadium, herba quaedam quam nonnulli helxine vocant.

Κλιβανεύς, ὁ, tabernarius, fornacarius, Man.

Κλιβανῆς, ας, ὁ, in fornace coctus. A κλιβανός.

Κλιβανειδής, εως, ὁ ἢ, clibani formam habens. Ex κλιβανός et εἶδος.

ΚΛΙΒΑΝΟΣ, ας, ὁ, clibanus, in quo hordeum coquitur; (2) clibanus quivis; (3) focus; (4) caminus. Hinc

Κλιβανῶν, testaceum, Gl. V.

Κλιδόν, adv. inclinando, idem quod ἐγκλιδόν.

Ταὶ δὲ κλιδὸν ὄσσε βαλῶσαι, Oppian. *Cyneget.* 1, 355.

Κλίμα, ἄτος, τὸ, coeli positus certus; (2) terræ tractus, regio; (3) declivitas, devexitas, inclinatio. A κλίνω.

Κλιμακῆδόν vel κλιμακίδόν, adv. gradatim, per gradus. A κλίμαξ.

Κλιμακίζω, f. ἴσω, certo luctæ genere, quod κλίμαξ appellatur; (2) perverto, detorqueo, dejicio. Ab eod.

Κλιμακίον, ας, τὸ, parva scala; (2) lignum in scala transversum, gradus. Dim.

Κλιμακίς, ἴδος, ἡ, parva scala; (2) femina adsentatrix, quæ reginæ in curru ascensuræ dorsum substernebat, Phit. Ab eod.

Κλιμακίονος, ας, ὁ, parva scala. Dim.

Κλιμακίονος, εἶσα, ὄν, gradatus, scalæ modo factus. Ab eod.

Κλιμακοφόρος, ὁ, scabellum gestans, per quod ascenditur in equum, currum; genus apparitoris.

Κλιμακτῆρ, ἥρος, ὁ κλιμακτῆρ, scalæ gradus; (2) anni scandiles sive climacterici.

Κλιμακτῆρικός, ἡ, ὄν, climactericus. A præc.

Κλιμακωδής, εως, ὁ ἢ, gradatus, scalaris:

Κλιμακωτός, ἡ, ὄν, idem. A

ΚΛΙΜΑΞ, ακος, ὁ, scala, gradus; (2) instrumentum tororium; (3) gradatio, figura rhetorica; (4) palestra genus; (5) pars curus. (4) ἢν δ' ἀμφίπλεκτοι κλιμακίαι, lutationes utrinque constraintes, Soph. *Trach.* 520. (6) τὸς δ' ἴσπερ διὰ τῆς κλιμακίαι ἀναγκάζοντες, per pontem, Appian. *Bell. Hispan.* 94.

Κλινῆριον, ας, τὸ, lectulus. Dim. a κλίνη.

Κλινεῖας, ας, ὄν, ad lectos pertinens, Eur.

Κλινῆς, ας, ὁ, lectus; (2) lectica. A κλίνη.

Κλινῆρης, εως, ὁ ἢ, lecto adfixus. Ab eod.

Κλινηφόρος, ας, ὁ ἢ, lectum, sellam, ferens. Ex κλίνη et φέρω.

Κλινῆστην, 3. dual. aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἐκλινῆστην, a κλίνη.

Κλινίδιον, ας, τὸ, lectulus; (2) lectica. Dim.

Κλινικός, ἡ, ὄν, clinicus, morbo ita decumbens, ut adsurgere nequeat; (2) medicus, qui empirico opponitur; unde ἡ κλινικῆ, sc. τέχνη, medicina methodica.

Κλινίς, ἴδος, ἡ, lectulus; (2) sellula.

Κλινειδής, ες, lecti formam habens, Gorr.

Κλινικοσμίαι, ὡ, f. ἡσ, lectos triclinii orno.

Κλινοπέτης, εως, ὁ ἢ, qui in lectum procumbit. Ex κλίνη et πίπτω, cado.

Κλινοπηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. Ex κλίνη et πήγνυμι, compingo.

Κλινοπήγιον, ας, τὸ, locus ubi lecti compinguntur. Ex iisd.

Κλινοπόδιον, ας, τὸ, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam; κλινοπόδιον, lecti pes, Gl. V. Ex κλίνη et πῆς.

Κλινπέτης, ὁδος, ὁ, pes lecti, Gl. V.

Κλινοποιός, ἡ, ὄν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοποιική, ἥς, sc. τέχνη, ars fabricandi lectos. A

Κλινοποιός, ες, ὁ ἢ, lectos fabricans. Gl. V.

Κλινοποιός, ας, ὁ, lectorum compactio. Ex κλίνη et ποιέω.

Κλινοπρόχον, ας, τὸ, vel κλινόπροςχος, ας, ἡ, lectoria; acris genus, ex quo lecti torno fiebant; (2) rotula lecti pedi indita. Ex κλίνη et πρόχω, curro.

Κλινῆμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. verbi κλίνω.

Κλινῆρης, ας, ὁ, idem quod κλινοποιός.

Κλινηφόρος, ας, ὁ, lecticarius, Gl. Vct.

Κλινηχόρης, εως, ὁ ἢ, lectum amans, piger, deses. A κλίνη et χαίρω.

Κλιντῆρ, ἥρος, ὁ, sella apta ad declinandum corpus; (2) lectus. A κλίνη.

Κλιντῆριον, ας, τὸ, lectulus, vel sella in qua reclini capite recumbimus. A κλιντῆρ.

ΚΛΙΝΩ, f. ἴνω, inclino; (2) reclino; (3) accolino; (4) deprimo; (5) inclino me; (6) declino, deflecto; (7) reflecto, avertio: a. l.

ἐκκλινω, inclinavi; pass. ἐκκλινῆν, inclinatus sum, jaceo; κεκλιμένος, inclinatus, jacens.

Κλινόν εἰς ἐνὶν δῆμας, Eur. *Or.* 331. Ἡμέρα κλινίς τε, κἀνάνη πάλιν ἀπαντα τ' ἀνθρώποις, deprimit, et attollit, Soph. *Aj.* 131. Κλινί

πρὸς ὄδας, sternet, Lycophr. 557. "Ἐκλινε γὰρ κίρκας τὸ λαῖον ἡμῶν, Eur. *Supp.* 705. Κλινεῖς ἐς ὄδας, Id. *Her. Fur.* 957. "Ἐκ δὲ συνήμινον ἔκλινε ποῖλα κλῆθρα, funditusque evellit cava claustra, Soph. *Ed. Tyr.* 1261.

Κλίσια, ας, ἡ, locus in quo recumbitur, tabernaculum; (2) casa, tugurium; (3) stabulum; (4) sella discubitoria, aut in qua reclini capite sedemus; (5) lectus; (6) discombentium classis. A κλίνω.

Κλίσιαν, gen. pl. Aol. pro κλίσιον.

Κλίσιας, ἄδος, ἡ, fenestra. Ab eod. pl. fores, forte a κλίσω.

Κλίσινδης, adv. in κλίσιαν. Ab eod.

Κλίσινθεν, adv. ex κλίσια. A

Κλίσιον, ας, τὸ, idem quod κλίσια; (2) ovile, caula, stabulum.

Κλίσιας, εως, ἡ, inclinatio, declinatio; (2) motus militum, in exercitationibus; (3) declinatio, in gramm. A κλίνω.

Κλίσιας, εως, ἡ, lectus, in quo recumbere possimus; (2) sella recubitoria. Ab eod.

Κλίσιας, ἡ, ὄν, declinatus, V. L. Ab eod.

Κλίσιας, εως, τὸ, declivitas, devexitas:

Κλίσιας, ἡ, ὄν, qui declinatur seu inclinatur; (2) latus. Ab eod.

Κλίσιας, εως, ἡ, declivitas, clivus. Πολλὰς δὲ κλίσιας τὸτ' ἀποτμήνγει χαράδραι, Il. 16, 391.

Δροσιστὴς συνεχῆς κλίσιας, Eurip. *Hipp.* 226. Ab eod.

Κλίσιας, εως, τὸ, idem quod

Κλίσιας, εως, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, boia, furca. A κλίνω.

Κλίσιας, ἡ, ὄν, collari inclusus; quasi a κλίσω, quod esset collari induere.

Κλινόντο, 3. pl. imperf. indic. pass. Ion. pro ἐκκλινόντο, a.

Κλινώω, ὡ, fut. ἡσω, commoveo; agito tumultuose, turbulentum reddo; (2) quatio, concutio. "Ἄλλ' ἢ λάβρακας καταφαγών, Μιλησίης κλονήσεις, Aristoph. *Eq.* 360. Πάντοθεν βόρειος, ὡς τις ἀπὸ κύματος πλῆξ χειμερία κλονεῖται, Soph. *Ed. Col.* 1235. "Ὅθι πλείστοι κλονεῖντο, Il. 5, 8. A κλίνω.

Κλινώσις, εως, ἡ, concussio, perturbatio; (2) confluxus cum vi aut strepitu.

Κλινών, ας, τὸ, coxendix, spina dorsi, Hes.

Κλινός, εως, ἡ, venter.

Κλινώεις, εἶσα, ὄν, tumultuosus, turbulentus. A

ΚΛΟΝΟΣ, ας, ὁ, motus tumultuosus; (2) tumultus; (3) strepitus; (4) concussio.

Κλονοκάριος, ὄν, quatiens cor, Orph.

Κλονώδης, εως, ὁ ἢ, idem quod κλονώεις.

Κλοπαίος, αια, αἰον, furtivus. A κλοπή.

Κλοπαία, ας, ἡ, furtum, ipsa furandi actio. A κλοπέω.

Κλοπέω, εως, ὁ, fur. A κλοπή.

Κλοπέω, fut. εῖσω, furor. A κλοπή.

Κλοπέω, ὡ, fut. ἡσω, idem et ab eod.

Κλοπή, ἥς, ὄν, furtum, subreptio; (2) dolus.

(1) ποδοῖν κλοπὴν ἀρεῖσθαι, clam pedibus fugam arripere, vel potius clam sese subducere fuga, Soph. *Aj.* 247. (2) καὶ σοὶ σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνέγκη ζυγίης, Soph. *Phil.* 1025. A κλέπτω.

Κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπός.

Κλοπίμαίος, αἰς, αἰον, furtivus. A κλοπῆμος.

Κλοπίμαίος, adv. furtim, Gl. V. A præc.

Κλοπίμας, ἰμην, ἰμον, furtivus, furto ablati. A κλοπῆς.

Κλοπῆμος, adv. furtive, Man.

Κλοπίος, ας, ὁ, furax, furtivus; (2) subdoli. Ab eod.

Κλοπός, ες, ὁ, fur. A κλέπτω.

Κλοποφορέω, ὡ, fut. ἡσω, furto aufero, furtim expilo. Ex κλοπή et φέρω.

ΚΛΟΤΟΠΕΤΩ, f. εῖσω, latenter furor et subdolo tempus; (2) subterfugio, cunctor, tergiverso; (3) verba do, decipio. Οὐ γὰρ χρεὶ κλοτοπεύειν ἐνδὸν ἰόντας, Il. 19, 154.

ΚΑΤ'ΒΑΤΙΣ, herba quæ et helxine, et Lat. parietaria dicitur.

Κλυδάζομαι, pro κλυδανίζομαι, fluctuo.

Κλυδασμός, ες, ὁ, fluctuatio. A præc.

Κλυδών, ανος, ὁ, fluctus, unda; (2) æstus, tempestas. A κλύζω. Hinc

Κλῶνίζομαι, fut. ἴσμαι, fluctuo, fluctibus agito. Κλῶνιζέμενοι ἢ περιφερόμενοι πᾶντι ἀνίμῳ τῆς διδασκαλίας, *Ephes.* 4, 14.
 Κλῶνιον, *υ*, τὸ, parvus fluctus, parva unda; (2) fluctus, unda; (3) aestus, appulsus maris ad litus. (3) δάλης ποδῶν παράθεν ἐν κλυδωνίῳ, *Eurip.* *Hec.* 48.
 Κλῶν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum *ν* ἰβέλ- pro ἰβλυ, α κλῶν, *audito*.
 Κλῶζεσκειν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum *ν* ἰβέλ- pro ἰβλυζε.
 Κλῶζομένη, dat. sing. præs. ind. pass.
 ΚΛΥΖΩ, fut. ὑσῶ, abluo, eluo, lavo; (2) clystere perluo; (3) inundo; (4) sonum, ut fluctus, edo; ἱκλύοθη θάλασσα, α. 1. pass. turbatum est mare; κλυζέσκον, imp. *Ion.* pro ἱκλυζον, lavabant. Θάλασσα κλυζέει πάντα τὰνθρώπων κακὰ, *Eurip.* *Iph. in Tam.* 1196.
 Κλῦθ, 2. sing. præs. imperat. act. verbi κλῦμι.
 Κλύμενον, τὸ, herbæ nomen, *Diosc.*
 Κλύμενος, *η*, on, inclytus, *Theoc.*
 Κλῦμι, audio. Hinc κλῦθι, imperat. audi; κλῦτε, et per reduplicationem κίκλυτε.
 Κλύμι, *audiam*, pres. opt. act. verbi κλῦμι.
 Κλῦν, 3. plur. imperf. fut. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἱκλυον.
 Κλῦσις, *εως*, ἡ, lavatio; (2) infusio; (3) clyster. Α κλῦζω. Unde
 Κλῦσμα, ἄτος, τὸ, ablutio, lotio; (2) ipsa actio abluendi; (3) æstuarium.
 Κλυσμαῖον, τὸ, et κλυσρός, ὁ, ablutio, lotio, seu ipsa actio abluendi, *Hipp.*
 Κλυστή, ἥρος, ὁ, id quo alvus eluitur; (2) ipsum instrumentum quo elutio fit.
 Κλυστήριον, *υ*, τὸ, parvus clyster. *Dim.*
 Κλῦτοσύλος, on, inclytus dans consilium, seu clarus consilio, *Opp.*
 Κλυτοστρόφος, *ῥ*, ὁ ἢ ἡ, inclytus artifex. *Ex* κλυτός et ἔργον, opus.
 Κλυτόκαρπος, on, præclarum fructum habens.
 Κλυτόμαντις, *εως*, ὁ, inclytus vates.
 Κλυτομήτης, *υ*, ὁ, inclytus prudentia vel consilio. *Ex* κλυτός et μέτις, consilium. Hinc
 Κλυτόμητις, *ιος*, ὁ, inclyta prudentia.
 Κλυτόμαχος, *υ*, ὁ ἢ ἡ, inclytus laboribus.
 Κλυτόπαις, αἰδός, ὁ ἢ ἡ, clarus liberis.
 Κλυτόπαλος, *υ*, ὁ ἢ ἡ, celebrer equis.
 Κλῦτός, ἡ, ὄν, vel κλυτός, *ῥ*, ὁ ἢ ἡ, inclytus, clarus; (2) vocalis, cuius vox audiri potest, strepitum edens, obstreps. (2) καὶ ἡμεῖς κλυτὰ μέληα, clamorosa pecora, *Odys.* 9, 308. Κλυτοῖς πεισὼν αἰσπλοῖς, *Soph.* *Aj.* 375. Κλυτὸν ὄρεον, clamosum diluculum, *Ibycus apud Elymol.* *M.* 440, 54. Α κλῦω.
 Κλυτοτέριον, onos, sc. ὄρεα, inclyta per limitem suum, *Man.*
 Κλυτοτέχνης, *υ*, ὁ, celebris artifex, arte clarus. *Ex* κλυτός et τέχνη, ars.
 Κλυτοτέχνης, ὁ ἢ ἡ, idem quod κλυτοτέχνης, *Dolsc.*
 Κλυτοτόξος, *υ*, ὁ ἢ ἡ, arcu et jaculis insignis. *Εὐχαιο* δ' Ἀπόλλωνι Λυκαργεῖ κλυτοτόξῳ, *Il.* 4, 101. Α τόξον.
 Κλυτοφειγγής, *ῖς*, clare splendidus, *Man.*
 Κλυτόφρημος, on, clarus. Α φήμη.
 ΚΛΥΩ, audio; (2) exaudio; (3) ausculto, obtempero, obedio, morem gero; (4) percipio, sentio. Ὡς τὰπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὴν κλύεις, *Soph.* *Phil.* 23. Κακῶς κλύω, male audio; probris, conviciis laccor. Vide κακός. Ὅταν κλῦθ κακῶς, *Eurip.* *Syrph.* 436.
 ΚΛΩΒΩ, *ῥ*, ὁ, cavea avium. *Ex Epigr.*
 ΚΛΩΓΜΟΣ, *ῥ*, ὁ, vox proprie graculorum, tum vero gallinaceorum etiam, itemque equitum; (2) sonus, quo quis explodetur e theatro. Α κλώζω.
 Κλώδωνες, ὄνων, αἶ, Bacchæ, seu Mænades. *Vox Macedonia.*
 ΚΛΩΖΩ, clamo more graculorum; (2) explodo e theatro; (3) sibilo.
 ΚΛΩΘΩ, fut. ὠσω, neo; (2) glomero; (3) torqueo; (4) germino. κλώθεσθαι etiam dicuntur quæ fato destinantur; κελωσθῆναι, perf. fato destinata. (4) κλώθοντος ἐν ἀρπύ- ζων ἱρίων, *Nic. Ther.* 647. Hinc

Κλωθῶ, ὄος, ῥ, ἡ, Clotho, una Parcarum.
 Κλωμακίαι, ὄσσα, ὄν, clivus, adscensu difficilis, item montuosus. Ἰδιώμην κλωμακί- σσαν, *Il.* 2, 729. Α
 Κλωμάξ, ἄκος, ὁ, asperitas.
 ΚΛΩΝ, ὄνος, ὁ, ramus, surculus, qui depu- tari solet. Α κλῶν, *Err.*
 Κλώνας, ἄκος, ὁ, surculus parvus, *Hes.* *Dim.*
 Κλωνάριον, *υ*, τὸ, idem et ab eod.
 Κλωνίζω, *υ*, ἴσω, ramulos seu surculos amputo, *Suid.* Ab eod.
 Κλωνίον, *υ*, τὸ, idem quod κλωνάριον.
 Κλωός, *ῥ*, ὁ, boia, *Attice* pro κλοῖος.
 Κλωπαῖσθαι, furari, furtim, clanculum, sine strepitu incedere, aut aliquid agere, *Hes.*
 Κλωπίαις, *ας*, ἡ, furtum. Α
 Κλωπίαις, fut. εῖσω, furor. Α κλώψ.
 Κλωπίαις, *ας*, on, furtivus, clandestinus.
 Κλωπίαις, ἡ, ὄν, furax.
 Κλωπιτίαις, idem quod κλωπίαις, *Suid.*
 Κλωποπαῖρας, ὄρος, ὁ ἢ ἡ, fure patre natus. *Ex* κλώψ et πάτερ.
 Κλώσις, ἡ, idem quod κλωστή, *Lyc.*
 Κλώσις, neo, *Hes.* Α κλώθω.
 Κλώσμα, ἄτος, τὸ, filum quod nendo deductum, glomus; (2) fascia, quæ ornatus causa stolis talaribus addi solebat. Ab eod.
 Κλωσμός, idem quod κλωγμός, *Plut.*
 Κλωστή, ἥρος, ὁ, filum nendo deductum; (2) filum Parcarum; (3) ipsa fili deductio; (4) fusus. Α κλώθω.
 Κλωστής, *ῥ*, ὁ, qui stamina digitis torquet, qui fila deductit. Ab eod.
 Κλωστής, ἡ, ὄν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eod.
 Κλωσθαλλός, on, lanosus, laniger. *Ex* μαλλός.
 Κλώψ, ὄπος, ὁ, fur, prædo, grassator, latro, qui vias obsidet, et viatores pecunia vesti- busque spoliatur. Α κλέπτω.
 Κμητός, ἡ, ὄν, elaboratus, factus. *Ex Hes.* Α κάμνω, laboro: pro καμήτος ab antiq. καμῖω, *Err.*
 Κναίω, scindo; (2) rado; (3) contristo. Ἐπὶ δ' αἰγίον κνή σαρὸν κνήσι χαλαίῃ, *Il.* 11, 639. Α κνάω.
 Κνάκος, ἡ, ὄν, flavus; (2) albus; (3) colore varius. Α κνήκος.
 Κνάκος, ὄνος, ὁ, cneci colorem habens, i. e. album flavente mistum. Ab eod.
 Κνάκω, flecto; (2) robore vinco; κνάκω- μαι, malis frangor, succumbo. Α κάμω, flecto.
 Κναμός, acc. plur. *Dor.* pro κνημός, α κνημός, collis.
 ΚΝΑΨΩ, carnino, carpo, ut fullones, pec- to, polio.
 Κνάσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro κνήσαι, α κνάω.
 Κνᾶφαλον, *υ*, τὸ, floccus fullonico carduo de- tractus; (2) tomentum e floccis fullonicis. Α κνάπτω. Vide κνᾶφαλον.
 Κναφείον, *υ*, τὸ, officina fullonis, fullonica.
 Κναφεῖς, *εως*, ὁ, fullo, qui carduo pectit et destringit pannos. Α
 Κναφεῖα, fut. εῖσω, fullonicam exerceo, sum fullo. Ὅ δὲ κναφεῖς τις: ὁ δὲ πλύνει κώδια, *Aristoph.* *Plut.* 166. Α κνάπτω.
 Κναφίον, τὸ, *Ion.* pro κναφείον.
 Κναφίαις, ἡ, ὄν, fullonicus. Α
 Κνάφος, *υ*, ὁ, carduus fullonicus; (2) tormenti seu carnificinæ genus, clavis aculeisque oppletum, ad miseros crudelissime enecandos. Vide *Suidam* et *Timæum*. Τὸν ἀν- θρωπον τὸν ἀντιπρήσσοντα ἐπὶ κνάφῃ ἔλκων διέ- φθιξε, hominem in carduis fulloniis tractum interemit, *Herodot.* 1, 92. Apage quod editi præferunt ἐπὶ κναφῇ. Vide *Herodo- tum* *Wesseling.* Α κνάπτω.
 ΚΝΑΨΩ, et κνάω, vel κνήμι, *υ*, ἴσω, rado, scal- po, scabo; (2) prurium moveo, titillo.
 Κνεφάξω, *υ*, ἴσω, obscuro, tenebras obduco: Κνεφαῖος, αἶα, αἶων, tenebrosus, caliginosus, obscurus; (2) qui aliquid facit sub tenebras matutinas, vespertinas, aut nocturnas. Κνεφαῖος αἰθῆρ, occidens, occidentalis plaga. Α κνίφας.

Κνεφαῖος, *adv.* obscure.
 Κνῆφαλον, *υ*, τὸ, tomentum, pulvinus, *Suid.* vitiosa lectio. Vide κνᾶφαλον.
 ΚΝΕΨΩ, *ας*, τὸ, caligo, tenebræ; (2) crepusculum; (3) diluculum seu ultima pars noctis. Κεῖνο μὲν ἔν Κεστήν ἦν κνίφας πύλι- ζοντο, illam noctem, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1689. Hinc
 Κνέφος, *εως*, τὸ, obscuritas, umbra, caligo.
 Κνέωρον, *υ*, τὸ, herba quædam linguam mor- dens. Α κνίω.
 Κνῆ, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκνη, α κνήμι.
 Κνήθη, urtica. Vide κνίδη.
 Κνήθιαι, *ῥ*, prurio. Α κνήθω.
 Κνήθιαι, *ῥ*, ὁ, pruritus. Α κνήθω.
 Κνήθω, fut. κνήσω, scalpo, scabo, frico; (2) prurire facio, pruritum moveo; (3) irrito, ad iram provoquo; et (4) κνήθεμαι, prurio. Α κνάω.
 Κνηκίαις, niger aut fulvus, aquilæ epith. *Ly- cophr.*
 Κνηκίαις, *υ*, ὁ, lupus, a colore. Α κνήκος.
 Κνήκινος, *ινη*, *ινον*, e cneco confectus. Ab eod.
 Κνηκίς, ἴδος, ὁ, nubecula. Διαδρομή κνηκίδος ἀραιᾶς, discursus raræ nubeculæ, *Plutarch.* 2, 581.
 Κνηκιδής, ἴος, ὁ ἢ ἡ, cneci speciem gerens, cneco similis, *Hes.* *Ex* ἴδος.
 ΚΝΗΚΟΣ, *υ*, ὁ, cneco, herba quædam flore croceo. *Ph.* κνήκος, semen candidum.
 Κνηκός, ἡ, ὄν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. Α κνήκος.
 Κνηκώδης, *εως*, ὁ ἢ ἡ, cneco similis, ad cnecum accedens. Ab eod.
 Κνήκων, ὁ ἢ ἡ, idem quod κνηκός, *Theocr.*
 Κνήμα, ἄτος, τὸ, ramentum, id quod abradi- tur; (2) pruritus. Α κνάω usitatus κνήσμα.
 Κνημαῖος, αἶα, αἶων, tibialis, ad tibiam spec- tans. Α κνήμη.
 Κνήμαργος, *υ*, ὁ, qui crassas tibias habet, *Hes.* forte ut λαίμαργος, gulosus. (Vide *Theocr.* 25, 127.)
 ΚΝΗΜΗ, *ης*, ἡ, tibia, crus; (2) sura; (3) tibia in rota, radius.
 Κνήμησι, dat. pl. *Ion.* pro κνήμας.
 Κνήμια, *ας*, ἡ, radius rotæ. Α κνήμη.
 Κνημιδοφόρος, *υ*, ὁ ἢ ἡ, qui ocreas seu tibialia gestat, ocreis armatus. *Ex* κνήμις et φέρον.
 Κνημιδωτός, ἡ, ὄν, ocreatus, *Gl. V.*
 Κνημῖς, ἴδος, ἡ, tibiale; (2) ocrea; (3) rotæ radius. Α κνήμη.
 Κνημοπαχῆς, ἴος, ὁ ἢ ἡ, cruris seu tibiæ crassi- tudinem æquans. *Ex* κνήμη et παχύς.
 Κνημός, *ῥ*, ὁ, pars montis, quæ a pede ipsius ascendit; (2) locus saltuosus. Ab eod.
 Κνημῆμαι, pereō. Πολὺν δ' ἐπὶ πολλὰκι κώλῳ κνημαθῖς κώμης εἴχτε, sæpe labore senio- que confectus commessiones adibat, *Hermes- ianactis Elegia.* (Sed lectio dubia est.)
 Κνησθῆναι, a. 1. opt. pass. verbi κνάω.
 Κνησίαι, *ῥ*, prurio. Α κνήθω.
 Κνήσις, *εως*, ἡ, fricatio, frictio. Α κνάω.
 Κνήσμα, ἄτος, τὸ, idem quod κνήμη.
 Κνημονή, ἡ, ἡ, fricatio, fricandi motus; (2) prurio. Α κνήθω.
 Κνημός, *ῥ*, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod. Hinc
 Κνημοῦδης, ἴος, ὁ ἢ ἡ, pruritum excitans.
 Κνηστή, ἥρος, ὁ, qui radit; (2) radula.
 Κνηστήριον, *υ*, τὸ, radula. Α κνηστήρ.
 Κνησίαι, *ῥ*, prurio. Α κνάω.
 Κνήσις, ἴδος, ἡ, lancinula; (2) fistula; (3) acus. Ab eod.
 Κνήσις, *εως*, ἡ, culter; (2) radula.
 Κνήσις, ἡ, ὄν, rarus; (2) sectus, concisus. Α κνάω.
 Κνήστρον, *υ*, τὸ, idem quod κνηστήριον.
 Κνήψ, *ης*, ἡ, pruritus, prurigo. Α κνάω.
 Κνιδάω, *ῥ*, mordeo. *Ex Hes.* ubi κνιδάται, δά- κνεται, mordetur. Α κνίδη.
 Κνιδέλαιον, *υ*, τὸ, oleum e Cnidio grano. *Ex* κνίδιον et ἔλαιον, oleum.
 Κνίδη, *ης*, ἡ, urtica; (2) piscis nomen. Α κνίζω.
 ΚΝΙΔΙΟΝ, *υ*, τὸ, atriplex; (2) granum Cni- dium.

Κνίδωσις, *εις*, ἡ, punctura et pruritus, sive uredo, qualis ab urtica excitatur. *A knída.*
Κνίζα, *ας*, ἡ, sculptura. *A*
Κνίζω, fut. *ίσω*, seco; (2) rado; (3) per summa et leviter derado; (4) scalpo; (5) scarifico; (6) pruritus moveo; (7) urticae in modum pungo, vel uro; (8) indignationem moveo, molestus sum, sollicitudine afficio; (9) perdo. "Οἷμα δ' ἐκνίξε μ' αἰεὶ τῷδ', *Soph. Œd. Tyr.* 795. *Καί με κακίαις ἐκνίσε, Aristoph. Vesp.* 1276. *A knízō.*
Κνίπια, *ας*, ἡ, parsimonia. *A knípōs.*
Κνίπια, *ας*, ἡ, folliculus ulmi vel vitis, in quo nascuntur *κνίπες*. Ex *κνίψ* et *πῆμα*.
Κνιπολόγος, *ς*, ὁ, nomen avis culicibus vel etiam vermicibus ligna erodentibus infestæ, culicilega. Ex *κνίψ* et *λόγος*, colligo. *Al. κνιπολόχος*, quod iis insidiatur, a *λοχέω*.
Κνιπολόχος, seu *κνιπολόγος*, avis quædam, culicilega. *Gaz.* *A knípōs* et *λόγος*.
Κνιπμορφος, *ον*, monstriformis. *Lyc.*
Κνίπτος, parvus, necessariis etiam aliquid abradens; tenuiter vivens; *κνίπτος*, cupidus. *Ph.* *A knípōs.*
Κνίπτος, *ητος*, ἡ, pruritus, aut lippitudo sicca, *Galen. Lex. Hippocr.* Ab eod.
Κνίς, *κνίδος*, urtica. *Ph.* *A knízō.*
Κνίσσα, *ας*, ἡ, nidor. Vide *κνίσσα*.
Κνίσσῃ, dat. sing. contr. pro *κνισσέντι*, et hoc *Dor.* pro *κνισθέντι*, a *κνισθεῖς*.
Κνίσσα, *ς*, novacula. *Suid.* *A knízō.*
Κνίσθην, præf. inf. act. *Dor.* pro *κνίσθην*. Unde *κνίσσας*, *ατος*, τὸ, vellicatio; (2) pruritus; (3) ignes quibus amantum pectora uruntur; (4) punctiunculae malevolentiae, vindictæ, &c.
Κνισμός, *ος*, ὁ, pruritus, prurigo; (2) pruritus Venereus; (3) dissidium et jurgium inter amantes. *Ab eod.* Hinc
Κνισμώδης, *ος*, ὁ, ὅς, pruriens.
Κνισολιχός, idem quod *κνισσολιχός*.
ΚΝΙΣΣΑ, sive *κνίσσα*, *ης*, ἡ, nidor, arvinæ seu pinguedinis incensæ fumus; (2) odor et vapor ex carnibus quæ torrentur aut assantur; (3) ipsa pinguedo, arvinæ aut adeps.
Κνισσάριον vel *κνισάριον*, *ς*, τὸ, exigua pinguedo. *Suid.* *Dim.* a *κνίσσα*, vel *κνίσσα*.
Κνισσάρι, aor. 1. inf. *Poet.* pro *κνισάρι*, a *κνίζω*.
Κνισσάω, vel *κνισάω*, *ω*, fut. *ήσω*, nidore inficio seu repleo; (2) vaporis, suffio, de sacrificantibus; (3) fumo corrumpto. *Κνισσάωντ' ἀγνίαις, Aristoph. Av.* 1238. *A knίσσα*.
Κνισσῆς, vel *κνισῆς*, *ήσας*, ἦν, nidore plenus, nidorem referens. *Ab eod.*
Κνισσητός, vel *κνισσῆτος*, *ῶς*, ῶν, idem.
Κνισσοδωκτής, *ς*, ὁ, qui nidorem sectatur, parassitus.
Κνισσοδωκῆς, *ἄκος*, ὁ, idem.
Κνισσολιχία, vel *κνισσολιχία*, *ας*, ἡ, liguritis, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat; (2) gulositas quævis, liguritis. *A*
Κνισσολιχός, vel *κνισσολιχός*, ὁ, ὄν, liguritor, gulosus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. Ex *κνίσσα* et *λιχία*.
Κνισσότερος, *ς*, ὁ, nidoris appetentior, gulosior, quasi a *κνισσός*, quod esset gulosus.
Κνισσώω, vel *κνισάω*, idem quod *κνισσάω*.
Κνισσώδης, *ος*, ὁ, ὅς, ἡ, nidorosus, nidore plenus. *A knίσσα*.
Κνισσώδης, ὁ, ὄν, idem. *A knισσώω*.
Κνίς, *ος*, ὁ, concisus, abrasus. *A knίζω*.
Κνίφος, *ος*, τὸ, urtica. *Hes.*
Κνίψ, *ίπτος*, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. *A knída*.
Κνὸς, ἦς, ὅς, strepitus axis, rotæ, vel pedum.
Κνός, *ον*, *κνός*, ὁ, idem. *Hes.*
ΚΝΥ, res minima.
Κνύζα, *ας*, ἡ, scabies, prurigo; (2) conyza, cunilago. *A knύζω*. Hinc
Κνύζομαι, *ωμαι*, gannio, proprie ut canis queribundum ululatum edens; (2) gannio queribunde et adulatorie; (3) vagio.
Κνύζας, et *κνύζας*, *ω*, idem.
Κνύζονται, 3. plur. præf. ind. med. *Dor.* pro *κνύζονται*, a *κνύζω*.
Κνύζημός, *ος*, ὁ, gannitus canis adulatorius et

queribundus; (2) ploratus seu vagitus infantis; (3) rugitus. *A knύζω*.
Κνύζημα, *ατος*, τὸ, vagitus. *Ab eod.*
Κνύζομαι, idem quod *κνύζω*. *A knύζω*.
Κνύζω, *ω*, fut. *ώσω*, scabie infesto seu deturpo; (2) deturpo, deformat. *Ab eod.*
Κνύζω, rado, scalpo; *apud Hipp.* *ἐκνύζειν*, aor. 1. *Dor.* sonuit; item gannio. *A knύω*.
Κνύμα, *ατος*, τὸ, sculptura. *A knύω*.
Κνύος, *ος*, τὸ, scabies, prurigo; (2) perditio, corruptio. *A*
Κνύω, fut. *ύσω*, rado, scalpo. *Οὗτος πόθρ' ἐκνύειν ἰλθὼν τὴν θύραν, Aristoph. Thesm.* 481. *A knύω*.
ΚΝΩΔΑΛΟΝ, *ς*, τὸ, bellua, *Ph.* fera. *Μάχην γ' δισσοῖν κνωδάλλον ἀπεικάσας*, assimilans pugnam pugnae duarum ferarum. *Eur.* *Suppl.* 146. *Κνωδάλλον*. *Dim.* *Κνωδάλα*, insecta, lumbrici. *Æsch.* *Socr.* 3.
Κνωδαν, *αντος*, ὁ, mucro, cuspis seu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem ab apro tuetur. *Ξίφος ἔλκει διπλῆς κνωδοντας*, accipitem stringit ense, *Soph. Antig.* 1232. *Ab ἰδῶς*.
Κνώσσω, profunde dormio; (2) cubo; (3) sterto.
Κνώψ, *ωπός*, ὁ, ὅς, cæcus. *Suid.* *At apud Nic.* *κνώπες*, quod est pro *κνωψί*, *Schol.* exponit *φαλαγγίους*. *Ex κίνος* et *ὠψ*.
ΚΟΔΑΛΕΜΟΣ, stolidus, amens.
ΚΟΔΕ, vox ranæ clamantis.
Κόας, *ω*, audio, intelligo; *κοῶ*, audit.
Κοδᾶλεια, *ας*, ἡ, impostura, quæ fit joco, deceptio ludici speciem habens; (2) adulatio dolosa hominis improbi. *A*
Κοδᾶλίστα, decipio, impono, sum *κοδᾶλος*.
Κοδᾶλίστα, *ίας*, ἡ, idem quod *κοδᾶλίστα*.
Κοδᾶλίστα, *ας*, τὸ, deceptio, impostura, versutia; (2) astutum et dolosum facinus. *A*
Κοδᾶλίστα, fut. *έσω*, idem quod *κοδᾶλίστα*.
Κόδαλος, ὁ, idem quod *κοδᾶλος*, *Ar.*
ΚΟΒΑΛΟΣ, *ς*, ὁ, vafer, maleficus, blatorator, adulator, impostor, deceptor; (2) Cobalus, dæmon quidam Dionysiacus, asper et immitis.
ΚΟΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, scurra, dicax, convitiator. *Hes.*
Κόβηλις, ἡ, culter, radula, *Phil.* seu scribendum *κῶβηλις*, *Steph.*
Κόγγος, *ς*, ὁ, conger. *A κόγγος*.
Κογγάριον, *ς*, τὸ, parva concha. *Dim.* a
ΚΟΓΧΗ, *ης*, ἡ, concha, ostreum marinum et aquatile; (2) mensura conchæ capacitate æquans; (3) vasculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavum.
Κογγίον, *ς*, τὸ, conchula. *Dim.* a præf.
Κογγίτης, *ς*, ὁ, sc. λίθος, conchites, lapis.
Κογγίτης, *ς*, conchæ similis.
Κόγχος, *ς*, ὁ vel ἡ, idem quod *κόγχη*.
Κογχύλη, *ης*, ἡ, murex. *A κόγχη*.
Κογχυλιετής, *ς*, ὁ, qui conchyliis venatur. *Quasi a κογχυλιεύω*.
Κογχύλιον, *ς*, τὸ, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus, mensuræ æque instruendæ ac vestibuli inficendæ aptum; (3) lana seu vestis conchylii cruore infecta; (4) testa ostrei. *A κογχύλη*. Hinc
Κογχυλιώδης, *ος*, ὁ, ὅς, ἡ, conchyliatus; (2) conchylii formam referens.
Κογχυλιώτης, ὁ, ὄν, muricatus. *Gl. V.* quasi a *κογχυλιώω*, quod est a *κογχύλιον*.
Κοδομίον, *ς*, τὸ, instrumentum quod ad frigendum hordeum utebantur veteres. *A*
Κοδομύς, *ίως*, ὁ, qui hordeum frigit et torret. *A κοδομίστιον*.
Κοδομύτρια, *ας*, ἡ, fem. *Ab eod.*
ΚΟΔΟΜΕΤΩ, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vase frigo. *Hes.*
Κοδομή, ἡ, serva. *Hes.* *A præf.*
Κοδραντής, *ς*, ὁ, quadrans, seu quarta pars assis. *Vox Latina*.
Κόω, *ω*, fut. *ήσω*, intelligo, sentio, pro *νόω*.
ΚΟΘΟΡΝΟΣ, *ς*, ὁ, cothurnus, calcamentum utroque pedi et utrique sexui aptum; inde homo inconstans, &c.
Κοθῶρις, vulpes. *Hes.* *Ex κούρω* et *ἑρά*.

Κόβηρος, *ς*, ὁ, ὅς, ἡ, caudam abscondens; (2) fucus, quia aculeum abscondit. *Ex iisd.*
ΚΟΓ, vox grunnientium porcellorum, *apud Aristoph.* *Unde κοίζω*.
Κοίη, *qua via*, dat. sing. *Ion.* pro *ποιή*.
Κοίζω, fut. *ίξω*, grunnio, *apud Aristoph.* *A κοί*.
Κοιβάλλω, circumspectare. *Τί κοιβάλλεις ἔχων;* quid circumspectas? *Aristoph. Thesmoph.* 852, ubi alii aliter.
Κοιλάνω, fut. *ανῶ*, cavo, curvo. *Κοιλανῶ δόμους, Lycophr.* 772. *A κοίλος*.
Κοιλάναι, aor. 1. inf. act. verbi *κοιλάνω*. *Unde Κοιλάνεις, εως*, ἡ, excavatio; (2) cavum.
Κοιλὰς, *ἄδος*, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, *Ph.* item mare; *κοιλᾶδης*, cavernæ, *Ph.* *A κοίλος*.
Κοιλίμβλον, *ς*, τὸ, acies cava; aciei modus, cum duplicis phalangis posteriora cornua conjuncta sunt, sed anteriora disjuncta. *Ex κοίλος* et *ίμβλον*.
Κοίλη, ἡ, cavum navis, seu cavus recessus, aut venter navis, *Ath.*
Κοιλήνασσα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi *κοιλάνω*.
Κοίλη, dat. plur. *Ion.* pro *κοίλαις*, a *κοίλος*.
ΚΟΙΛΙΑ, *ας*, ἡ, venter, alvus, ventriculus. Hinc
Κοιλιάκος, ὁ, ὄν, coeliacus, alvinus, qui excrementa semicotta et fluida subito reddit.
Κοιλῖδιον, *ς*, τὸ, ventriculus. *Dim.* a *κοίλια*.
Κοιλοδαιμῶν, cui venter deus est, qui in gula et ventre summum bonum ponit. *Ex κοίλια*.
Κοιλοδέσμος, *ς*, ὁ, ventrale vinculum quo venter revincitur. *Ex κοίλια* et *δεσμός*.
Κοιλοδύλος, *ς*, ὁ, ὅς, ἡ, ventris servus, ventri deditus.
Κοιλολύσια, *ας*, ἡ, ventris solutio seu resolutio.
Κοιλοπῶλης, *ς*, ὁ, qui vendit ventres et omasa.
Κοίλις, ἡ, superior palpebra, *Poll.*
Κοιλοφάραγξ, γγος, cavæ vallis, vel cavi hiatus, *Eub.*
Κοιλωδης, *ος*, ὁ, ὅς, ἡ, ventrosus, ventris speciem habens. *A κοίλια*.
Κοιλογάστωρ, *ορος*, ὁ, magnum ventrem habens, item flexum magnum, ut circulus.
Κοιλοερότῳφος, *ς*, ὁ, ὅς, ἡ, tempora capitis cavata habens, *Aret.*
Κοιλοπίδος, *ον*, valles, cavitates habens, *epith.* terræ, agri. *A πῖδον*.
Κοιλόπιδος, *ον*, in cavo solo situs, *Pind.*
ΚΟΙΛΟΣ, *κοίλη*, *κοίλον*, cavus, concavus; dicitur etiam de partibus rerum in quibus est cavum, ut *κοίλη ναῦς*, sentina, carina. Hinc τὸ *κοίλον*, *ς*, cavum, et τὰ *κοίλα*, *ων*, ilia, cava lateris.
Κοιλοσθέρμει, *ω*, fut. *ήσω*, fornico, camero. *A*
Κοιλόσθαβρος, *ς*, ὁ, ὅς, ἡ, cava habens stabula, i. e. stabula fornicata.
Κοιλοσομία, *ας*, ἡ, vitium, quo vox velut in specu obscuratur, et quasi in recessu auditur. *A*
Κοιλόστροφος, *ς*, ὁ, ὅς, ἡ, qui quasi cavo ore loquitur, i. e. obscure. *A στροφή*.
Κοιλοσυρία, *ας*, ἡ, Coelosyria, regio Asiæ.
Κοιλοσχετος, ὁ, claudus, *Suid.*
Κοιλοσώματος, *ος*, ὁ, ὅς, ἡ, valde capax, *epith.* *vasis*, &c.
Κοιλότης, *ητος*, ἡ, cavum. *A κοίλος*.
Κοιλοφθαλμία, *ίας*, ἡ, oculorum cavum.
Κοιλοφθαλμιάω, *ω*, cavis oculis sum, oculi mihi recedunt. *A*
Κοιλοφθαλμός, *ος*, ὁ, ὅς, ἡ, qui cavis est oculis, cujus oculi subsidunt.
Κοιλοφυλλος, *ς*, ὁ, ὅς, ἡ, concava folia habens.
Κοίλω, *ω*, fut. *ώσω*, cavo, *Gl. V.* *A κοίλος*.
Κοιλώδης, *ς*, cavus, concavus, *Schol. Soph.* *ad Phil.* 937.
Κοίλωμα, *ατος*, τὸ, cavum; (2) ulcus in cornea tunica oculi; (3) mare, item alveus fluminis. *A κοίλω*.
Κοιλῶπις, ἡ, cava ad spectu, *Suid.* *A*
Κοιλωπός, *ος*, ὁ, cavus ad spectu. *Κοιλωπός ἀγρῶς*, concava rupis compages, *Eurip. Iphig. in Tauris*, 263. *Ex κοίλος* et *ὠψ*.
ΚΟΙΜΩ, *ω*, fut. *ήσω*, sopio; (2) in lecto colloco;

loco; (3) dormio, obdormio; (4) morior, periclitor, mortui, perf. part. κοιμηθείς, sopitus, aor. 1. (5) dicitur et sopire tropice, ut, κοιμίζω φύλλον τί μοι παρέστιν, ὃ μάλισ' αἰεὶ κοιμῶ τὸ δ' ἔλαος, mitigem, Soph. Phil. 650. Ἰερὸν ὕπνον κοιμάσθαι, Eryn. 11, 11. (4) ποντισθεὶς Μυστῖλος ἐκοιμάθη, obdormivit, mortuus est, Soph. Elect. 508.

Κοιμηθείς, a. l. part. pass. verbi κοιμάω. Hinc Κοιμημα, ἄτος, τὸ, dormitio.

Κοιμήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἐκοιμήσαντο.

Κοιμήσεις, εὐς, ἡ, somnus; (2) mors, obitus.

Κοιμητήριον, ε, τὸ, cimiterium, locus in quo dormitur; (2) locus in quo humana corpora mortua jacent, seu humantur, (sed in hoc sensu solummodo a. Script. Christianis, qui mortem pro somno habebant, unde aliquando cuique sit rursus evigilandum, Ern.

Κοιμίζω, fut. ἴσω, somnum induco, sopio; (2) opprimere vim alijus rei et frangere, ut ira, venti, &c. Καλῶ δ' ἄμα πομπαίων Ἐρῆν χθόνιον εὐ με κοιμίσαι, Soph. Aj. 843. (2) τὰν Ζῆος ἀμφιπύρρον κοιμίζει φλογμῶ, Eurip. Hec. 473. Δεινὸν τ' ἄρμα πνευμάτων κοιμίζει εἴνεοντα πόντον. . . Ἄρμα κοιμίζει πόντον εἴνεοντα (ἐκ) δεινὸν πνευμάτων, Soph. Aj. 674. A κοιμίζω.

Κοιμίστης, ὅ, ὃ, qui sopit. A κοιμίζω.

Κοινά, adverbialiter pro κοινῶς, una. Τὰ δ' ἄλλα τύχη κοινῇ μοι τεδοίφεται, una mecum sepeliuntur, Soph. Aj. 577.

Κοινάσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. Dor. pro κοινάσαντες, a κοινάω.

Κοινεῖν, scortari, V. L.

Κοινεῖον, ε, τὸ, lupanar, caupona. A κοινός.

Κοινῇ, adv. communiter, in commune.

Κοινηλογία, colloquor cum aliquo, sermones conféro. A λόγος.

Κοινὸν, τὸ, idem quod κοινεῖον, Hes.

Κοινοβιακός, ἡ, ὄν. Hinc κοινοβιακοί, qui simul habitant et eodem vitæ genere utuntur. A κοινόν.

Κοινοβίᾳρχης, ε, ὁ, cenobiarcha, abbas. Ex

Κοινόν, ε, τὸ, cenobium, id est, vitæ communis societas, communis monachorum habitatio. Ex κοινός et βίος. Unde

Κοινός, ε, ὁ, ὃ, consors, Ph.

Κοινότης, ητος, ἡ, consortium, Gl. V.

Κοινοβία, οἱ, senatores, Hes. Ex βουλῇ. Hinc

Κοινοβέλειω, ὦ, fut. ἴσω, communiter consulto, consilia communico.

Κοινοβλία, ε, ἡ, commune consilium, voluntatis communicatio.

Κοινοβύλιον, ε, τὸ, idem et ab eod.

Κοινοβμία, ἡ, commune altare, Esch.

Κοινογάμια, τὰ, communes et promiscue nuptiæ. Ex κοινός et γάμος.

Κοινογενής, εὐς, ὁ, ὃ, ὃ, qui communis est generis, ut mulus. Ex γένος.

Κοινογονία, ε, ἡ, generatio proles ex alieni generis animali.

Κοινοδμή, adv. vulgo, publice. Ex δῆμος.

Κοινοδμήμιον, ε, τὸ, hospitium publicum, Suid.

Κοινοδικαίον, ε, τὸ, concilium publicum.

Κοινοδοράμιον, ὦ, pari incitatione communiter decurro. Ex δόρμος, cursus.

Κοινὸς, 3. sing. præs. ind. act. contr. pro κοινός, vel 3. sing. præs. opt. act. vel 3. sing. præs. conj. a κοινάω.

Κοινολαΐτης, ε, ὁ, plebeius. Ex λαός.

Κοινολεκτικός, vulgari sermone utor. A λέγω.

Κοινολέκτρος, ε, ὁ, ὃ, ὃ, commune lectum habens, epith. conjugum. Ex λέκτρον.

Κοινολεχτής, εὐς, ὁ, ὃ, ὃ, idem. Κοινολεχτής Αἰγισθος, thalami consors Aegisthus, Soph. Elect. 97. Ex λέχος.

Κοινολεκτικός, adv. vulgari sermone, communi lingua.

Κοινολογέομαι, v. κοινηλογέομαι. Κοινολογῶνται γὰρ ἄλλήλους περὶ τῆς κρίσεως, Aristot. Hinc

Κοινολόγημα, ἄτος, τὸ, colloquium.

Κοινολογία, ε, ἡ, collocutio, consultatio

Κοινονομοσύνη, ης, ἡ, civitas, animus civilem et communem se præbens. Ex κοινός et νόμος.

Κοινοπάθης, ες, qui alienis rebus commovetur, humanus. Ex κοινός et πάθος.

Κοινοπλοος, contr. κοινόπλους, ε, ὁ, ὃ, ὃ, cui cum aliquo navigatio est, navigationis socius.

Κοινόπλων ὁμιλίαν, navales socios, Soph. Aj. 881.

Κοινοποιέομαι, ἔμαι, commune facio, communico. Ex κοινός et ποίω.

Κοινόπους, ὄδος, ὁ, ὃ, ὃ, communi et socio pede iter faciens.

Κοινοπράγία, ὦ, fut. ἴσω, communiter aliquid facio, auxiliatore et consortem me præbeo. Ex κοινός et πράττω, facio.

Κοινοπράγία, ε, ἡ, conspiratio, societas, in re aliqua peragenda, consilii. Ex iisd.

ΚΟΙΝΟΣ, ἡ, ὄν, communis, publicus; (2) pervagatus, vulgaris, tralatitius; (3) societate gaudens; (4) profanus, impurus, immundus, per Hebr. (5) facilis, comis, ut Lat. communis; (6) æquus, justus, de iudice.

Κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μίλλειν, idem autem est et habere et sperare (malum), Soph. Trach. 952. Ὅ μὴτος κοινὸς ἄδωμῶς ὄδε, hoc dictum non est evulgandum, Eurip. Hippol. 609.

(1) πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε, ad totam Græciam hoc pertinet, Eurip. Suppl. 538. Λόγιοι κοινὸι τῶν ἀκούοντων καὶ τῶν λόγοντας, sermones qui pertinent ad auditores æque ac ad narratorem, Id. ibid. 849. Ὅτι πᾶν κοινόν ἡ ἀκάθαρτον ὀδύσσει εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μὲ, impurum aut immundum, Act. Apost. 11, 8.

Hinc et τὸ κοινόν, vel τὰ κοινά, res publica, commune commodum.

Κοινότης, ητος, ἡ, communis, consortium;

(2) societas; (3) simplicitas, lenitas, facilitas. A præc.

Κοινότοκος, ε, ὁ, ὃ, ὃ, communi partu editus, frater, germanus. Πάρεσιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατρίδαν τ' ἀρωγοί, Soph. Elect. 857. Vide ἀρωγός.

Κοινοτροφικός, ἡ, ὄν, ad communem victum pertinens. A τρέφω.

Κοινοφθγία, ε, ἡ, crimen Judaicum, si quis vetito cibo vescitur. A φαργίν.

Κοινόφρων, ονος, ὁ, ὃ, ὃ, concors, similis animi. Ex κοινός et φρον.

Κοινοχρησία, ε, ἡ, communis usus, publica utilitas. Ex χρῆσις. (Nisi potius sit κοινοχρησία.)

Κοινάω, ὦ, f. ὴσω, communico, impertio, participem facio; (2) conféro cum aliquo, communico cum aliquo; (3) inquino, polluo, in Sacr. Lib. Φέρε, κοινάωσιν μύθον ἐς ἡμῶς, Eur. Iph. in Aut. 44. Κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον, Act. 21, 28. Συμφορὰν δίλω κοινημένη σὺν δ' ἡ θανείν, ἡ ζῆν καλῶς, Eur. Ion. 895.

(3) γαστέρα ἐκοίνωσας μακροφθγία, ventrem esca impura contaminasti, Joseph. Maccab. 7. Τὴ σὺ δὲ παῖδός αἵματος κοινημένην, sanguine filii pollutam, Eurip. Andr. 655. A κοινός. Unde

Κοινάω, ὄνος, ὁ, socius; sociatus, conjunctus.

Κοινωέτω, 3. sing. præs. imperat. contr. pro κοινωέτω, a

Κοινωέω, ὦ, f. ἴσω, in commune venio, commune aliquid habeo, particeps sum, communico; (2) consuesco cum aliquo; (3) consensio cum aliquo in re aliqua, velut opinione, &c. (4) sacrae cenæ particeps fio, ad sacram cenam accedo; (5) ad sacram cenam admitto; sacram cenam aliqui ministro. Ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν κοινῶν σύχης, Eur. Med. 302. Ἰνα αὐτοῖσι κοινάωσιν τὴν πραγμάτων ἐμὸν, Aristoph. Nub. 197. A κοινός. Hinc

Κοινωνία, ἄτος, τὸ, commercium, communicatio, societas; (2) commercium cum fœmina.

Κοινωνίης, εὐς, ἡ, idem.

Κοινωνίαι, dat. pl. a. l. part. act. v. κοινωνία.

Κοινωνητικός, ἡ, ὄν, sociatus amans, qui aliquid alteri facile tradit, v. gr. morbum, &c.

Κοινωνία, ε, ἡ, communio, communitas, con-

sortium, societas, communicatio, participatio; (2) concubitus, ap. Jos. (3) beneficentia, elemosyna, officium charitatis; (4) sacra cœna. (1) ἔλαττε πᾶσιν ἀρσένων κοινωνίαν, Eurip. Phœn. 15. A κοινωνός. Unde Κοινωνικός, ἡ, ὄν, communis; societatis amans; (2) facilis ad communicandum, liberalis; (3) ad communionem pertinens; (4) qui ad sacram cenam admittitur, non excommunicatus.

Κοινωνικός, adv. communicatis inter se bonis suis, amice, concorditer.

Κοινωνοποιέω, ὦ, communico, socio, Gl. Vet.

Κοινωνός, ε, ὁ, ὃ, ὃ, cui est communitas, socius, particeps. Ἀπὸν μαθήσει τδεγον, ὡς κοινωνός αὐγ, Soph. Aj. 284. A κοινός.

Κοινός, adv. communiter, vulgo, in commune, simul, una, publice, uno animo.

Κοινοφελής, εὐς, ὁ, ὃ, ὃ, commune adherens utilitatem republicæ, omnibus utilis.

Κοινοφείλιμος, ε, ὁ, ὃ, ὃ, idem.

Κοινοφιλία, et κοινοφίλεια, ε, ἡ, communis utilitas. A præc.

ΚΟΙΨ, ἱκός, ὁ, coix, species plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.

Κοιρινία, ε, ἡ, Cæo genita, Latona. Ex Κοίος et γεινέμαι.

Κοιρινότα, acc. sing. præs. part. act. verbi κοιρινάω.

Κοιρινόντι, Dor. pro κοιρινέοντι.

Κοιρέναι, ὦ, f. ἴσω, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo; excello. Οἱ ἡνῶδες κοιρινέοντι, Olyss. 20, 234. A κοιρέω.

Κοιρινός, ε, ὁ, idem quod κοιρέω, Soph. Antig. 940.

Κοιρινή, ης, ἡ, dominium, imperium.

Κοιρινικός, ἡ, ὄν, imperatorius, principalis. A ΚΟΙΡΑΝΟΣ, ε, ὁ, princeps, imperator, dominus. Vide Ern.

ΚΟΙΣΤΡΑ, ε, ἡ, Cæsya, femina Athenis, dives, sed luxu diffuens et arrogans. Hinc

Κοιστροέομαι, ἔμαι, nobilitate et divitiis superbio.

Κοιτάω, et κοιτάζω, in lecto colloco, et κοιτάζομαι, sum in cubili, cubo. Ἐγχεσθὲ, τί μέλειτε κοιτῶν; Eur. Rh. 531. A κοιτή.

Κοιταῖος, αἶα, αἶον, qui lectum petit, qui it cubitum, vel in lecto est: hinc τὸ κοιταῖον, ε, lustrum ferarum; (2) qui manet per noctem aliquo in loco. Dicitur et de militibus aliquo in oppido præsidii causa excubantibus. Εἴπε μὲν δὲ Ἀθηναίων μνηστῆρ' ἀρεῖν ἐν τῇ χώρᾳ κοιτῶν γίγνεσθαι, dixit ne quis Atheniensium ullo de prætextu in agro pernoctet, Demosth. pro Corona. Τάξας ἡμῶν, ἐν ᾗ δέησι πάντας ἐν Ἀρμίνῳ γίγνεσθαι κοιταῖς, Polyb. 3, 61. τὰ κοιταῖα, libationes quæ fiebant antequam irent cubitum. Τὰ κοιταῖα τοῖς νυχίοις θεοῖς ἐπιπείσασθαι, Heliod. 3. Ab eod.

Κοιτάζω, 3. sing. a. l. ind. med. Ion. et Dor. pro κοιτάσσω, a κοιτάω, vel κοιτάζω.

Κοιτάζω, ε, ἡ, concubitus. A κοιτάζομαι.

ΚΟΙΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus; (2) concubitus; (3) ipsum cubandi tempus; (4) cista. Ἐπὶ τάνδε σθεῖς ἀλὲθριν κοιτᾶν, Eurip. Hec. 1082.

Κοίτης, ἴδος, ἡ, lectulus; (2) parva cista, arcula, capsula; (3) capsula vestiarum. κοιτίδες, cunæ, Gl. V. (2) τὴν κοιτίδα τις θεραπεύει, ἐκείνην, Eunap. in Eledio, 62. A κοιτή.

Κοίτος, ε, ὁ, idem quod κοιτή (2) somnus; (3) pisciculus quidam fluviatilis sub saxis latens. Ab eod.

Κοιτονήτης, ε, ὁ, cubicularius. A κοίτη et νῆσαι, (vel potius κοιτώνισ, quod vid. Ern.)

Κοίτων, ὄνος, ὁ, locus domus ubi sunt cubilia cubiculum, cubile. Ab eod. Hinc

Κοιτώνης, ἴδος, ἡ, parvum cubiculum.

Κοιτώνιον, τὸ, idem.

Κοιτώνισκος, ε, ὁ, idem; (2) parvus lectus, lectulus. Dim.

Κοιτωνίτης, ε, ὁ, præfectus τῷ κοιτῶνι, Ern.

Κοκκύλος, ε, ὁ, strobilus, nucleus nucis pineæ. A κόκκος.

Κοκκάω, accino, onomatopœia, Ern.

Κοκκίζω, fut. *ίσω*, grana eximo.
 Κοκκινωδής, *έως*, *δ* *ζ* *ή*, cocco tinctus. Ex *κόκκινος* et *βάπτω*, tingo.
 Κοκκίνος, *ίνη*, *ίνον*, coccineus, cocco tinctus. A *κόκκος*.
 Κοκκίον, *υ*, τὸ, pilula. Dim. ab eod.
 Κοκκοσάφης, *εις*, cocco tinctus, *Ath.*
 Κοκκοσός, *δ*, avis, quo. dic. inter vociferandum cucuriens, *Eust. ex Soph.*
 Κοκκοσάφης, *υ*, *δ*, avis quædam, *Hes.* Ex *κόκκος* et *θραύω*, a frangendis baccis.
 ΚΟΚΚΟΣ, *υ*, *δ*, granum pomorum et similitum, bacca; (2) pilula, *apud Medicos*; (3) granum ilicis arboris rubens, quo punicea inficitur; (4) *ή*, frutex, cui grana adherent, quibus tinctoris utuntur; (5) testiculum, *item* muliebria; (6) mica, particula minuta, *Ern.*
 ΚΟΚΚΥΤΑΙ, vel *κοκύαι*, *ών*, avi et majores, *Hes.*
 Κοκκύω, fut. *ύσω*, coccyzo, canto ut cuculus; (2) ut gallus gallinaceus. *Ἐκόνκυνον*, *δ* *μόνον* *μαι* *τότε* *δύνατον* *πρὸν*, *Luc.* A *κόκκυς*.
 Κοκκυμυλία, *ας*, *ή*, prunum.
 Κοκκυμυλόν, *υ*, τὸ, prunum.
 Κοκκυμυλός, *υ*, *ή*, prunus, *Gl. V.* Hinc
 Κοκκυμυλίαν, *άνος*, *δ*, prunetum, *Gl. V.*
 ΚΟΚΚΥΞ, *ύγος*, *δ*, coccyx, cuculus, avis clamans *κοκκύ*, cucu; (2) piscis quidam; (3) grossus caprifici arboris; (4) galea, *galerus*; (5) collis; (6) herba quædam; (7) os in imo sacri ossis.
 Κοκκύνειν, præ. inf. act. *Dor.* pro *κοκκίζειν*.
 Κόκκων, *άνος*, *δ*, granum Cnidium, granum mali Punici. A *κόκκος*.
 Κοκκωτόν, baccatum, granatum, *Ph.* quasi a *κοκκώω*, grano, unde granatus.
 Κοκύναι. Vide *κοκύναι*.
 ΚΟΎΛΑ, *ης*, *ή*, venter, dat. pl. *ταῖς* *κύλαις*, *Suid.*
 At *τὰ* *κύλα*, *Hes.* ossa, membra.
 Κολαεῖν, buccellam devorare, deglutire. A
 Κόλαρος, *υ*, *δ*, offula, buccæ parva. A *κόλον*, *κύβος*.
 Κολαερέσθαι, saltare; quasi ex *κόλα* et *ἄερος*.
 Κολαερίζω, lascive saltare, irridere, *Hes.* A *κόλαρος*.
 Κολαερίζεσθαι, infamari, contemni, *Suid.*
 Κολαερισμός, *ς*, *δ*, lasciva saltatio, irrisio. A *κολαερίζω*.
 ΚΟΛΑΒΡΟΣ, *υ*, *δ*, porcellus; (2) cantio lasciva, qua *κολαερίζοντες* utebantur.
 ΚΟΛΑΪΝ, fut. *άσω*, punio, castigo; (2) reprimō, coerco, moderor, fræno, tempero, ut vinum aqua infusum, (*τὴν* *γαστέρα*, *gulam* et ventrem compescere, temperanter et caste vivere; (3) *de oratione*, copiam nimiam et redundantiam minuire, castigare, *Ern.*) *κεκολαμένους*, perf. pass. punitus. *Ὅτι* *ὕδὲ* *πολλὰ* *ἐξέρ* *μοι* *τὰς* *οἰκίας*, *Aristoph.* *Nub.* 7. *Περικλῆς* *τῶτον* *κόλασαι* *τὸν* *ἄνδρα*, *Id.* *Thesm.* 451. *Πῶς* *κόλασσονται* *αὐτὸς*, *Act.* 4, 21.
 Κολακία, et *κολακία*, *ας*, *ή*, adulatio, adsentatio, blandimentum, illecebræ. A *κολακεύω*.
 Unde
 Κολάκευμα, *άτος*, τὸ, adulatio.
 Κολακεύω, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi *κολακύνω*.
 Κολακυντός, *έως*, *έον*, cui blandiendum est.
 Κολακυντής, *ς*, *δ*, blandus, *Gl. V.*
 Κολακυντικός, *ή*, *όν*, adulatorius, adsentatorius, adulandi peritus.
 Κολακυντικός, *adv.* adsentatorie, adulatorie.
 Κολακύνω, fut. *έσω*, adulor, adsentor, adulationibus capio vel decipio; *κολακυνθείς*, aor. 1. pass. blanditiis tentatus. *Κολακύνειν* *τινα*, *Xen.* A *κόλας*. Unde
 Κολακικός, *ή*, *όν*, adulatorius, adsentatorius; (2) adulandi peritus, peritus adsentator.
 Κολακικός, *adv.* adsentatorie, adulatorie. A præc.
 Κολακίς, *ίδος*, *ή*, adsentatrix. *Κολακίδες* dicebantur mulierculæ quædam in aulis regum et principum, quæ et *Κλυμακίδες*.
 Κολακύνμος, *δ*, adulator, *Av.*
 ΚΟΛΑΞ, *άκος*, *δ*, adulator, adsentator; (2) parasitus.

Κολαστήρ, *ήρος*, *δ*, instrumentum lapicidarum, malleo simile, sed rostratum; scalprum. A
 ΚΟΛΑΪΠΩ, fut. *ψω*, tundo, tundendo excavo, incido, scalpo, sculpo; *κεκολαμμένος*, perf. pass. excavatus, sculptus. *Τὸ* *ήπαιρ* *κολαΪπτιν*, *Luc.* *τὰ* *ἄρματα*, *Aristot.*
 ΚΟΛΑΡΙΣ, *έως*, *δ*, animal ululæ inimicum.
 Κόλασις, *έως*, *ή*, punitio, castigatio, supplicium; (2) amputatio arborum luxuriantium. A *κολάζω*.
 Κόλασμα, *άτος*, τὸ, pœna, vel quod pœnæ loco infligitur. Ab eod.
 Κόλασμός, *ς*, *δ*, pœnæ inflictio, punitio; (2) moderatio, refrænatio.
 Κολασήριον, *υ*, τὸ, locus supplicii, locus ubi sontes torquentur; (2) instrumentum aptum ad pœnas inferendas; (3) carcer; (4) ipsa pœna; quodcumque temperando, coercendo, et reprimendo adhibetur, inservit. *Gl. V.* *κολασήριον*, carnificina. A
 Κολασήριος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, aptus ad infligendas pœnas. A *κολάζω*.
 Κολασής, *ς*, *δ*, punitor, castigator; (2) vindex, ultor; (3) tortor. *Ἐμὲ* *κολασθῆ* *προσαχών*, castigatorem me nactus, *Soph.* *El.* 1463. Ab eod. Hinc
 Κολαστικός, *ή*, *όν*, qu. dic. punitorius, pœnas infligens; (2) moderandi, coercendi vim habens.
 Κολάσσωνται, 3. plur. aor. 1. conj. med. verbi *κολάζω*.
 Κολαφίζω, 3. sing. præ. conj. act. verbi
 Κολαφίζω, fut. *ίσω*, alapam alicui infringo, colaphum infingo, *Gl. V.* *κολαφίζειν*, depalmare. *Ἐκολάφισαν* *αὐτόν*, *Matt.* 26, 27. A *κόλαφος*. Hinc
 Κολάφισμα, *άτος*, τὸ, colaphi incussio; (2) ipse colaphus, alapa.
 Κόλαφος, *υ*, *δ*, colaphus, alapa. A *κόλαπτω*.
 Κολεῖν, gen. dual. *Poet.* pro *κολεῖν*.
 Κολεῖο, *υ*, *δ*, vagina, gen. sing. *Ion.* pro *κολεῖ*.
 Κολέσπτερος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, cujus pennæ involucre crustaceo, velut vagina, includuntur. Ex *κολεῖος*, *υ*, *δ*, vagina, culeus, locus.
 ΚΟΛΕΣ, *ς*, *δ*, vagina, culeus, locus.
 Κολεραὶ *οἶες*, oves glabræ seu brevem lanam habentes, *apud Aristot. Hist. An.*
 ΚΟΛΕΤΡΑΪΝ, *ά*, proculco. *Τῶτον* *δείλαιον* *κολετρώσ* *αἰεῖ*, *Aristoph.* *Nub.* 552.
 Κολιάνδρον, coriandrum, *Gl. V. Schol. Aristoph.* *κολιάνδρον* dictum ait *τὸ* *κορίαννον*, quod est coriandrum.
 ΚΟΛΙΑΣ, *υ*, *δ*, piscis quidam.
 ΚΟΛΙΟΣ, *ς*, *δ*, avis quædam, galgulus.
 ΚΟΛΛΑ, *ης*, *ή*, gluten.
 Κολλάβω, fut. *ίσω*, impingo; (2) *κολλαβίζω*, ludere ludum, quo unus manibus oculis tegit, alius percussuum rogat, ultra manu percussit. A *κόλλαος*. Hinc
 Κολλαβισμός, *ς*, *δ*, lusus *κολλαβίζόντων*.
 Κόλλαβος, *υ*, *δ*, epitonium chordarum; (2) verticillus lyræ; panis genus. A *κόλλω*.
 Κολλάμφακος, *υ*, planta quædam, de qua non liquet, *Lucian.* *Tragop.* 157.
 Κολλάω, *ά*, fut. *ήσω*, glutino; (2) adjungo firmius; unde *κολλάομαι*, *άμαι*, adjungo, adhæresco; partic. *κολλώμενος*, adhærens, *κεκολλημένος*, perf. pass. glutinatus. *Ἐκολλήθη* *ἐν* *τῶν* *πολιτῶν* *τῆς* *χώρας* *ἐκείνης*, *Luc.* 15, 15. *Κολλήθητι* *τῷ* *ἄρματι* *σένῳ*, *Act.* 8, 29. *τῷ* *ἀγαθῷ*, *Rom.* 12, 9. A *κόλλα*.
 Κολλίφης, *δ*, qui glutinum coquit, *Rud.*
 Κολλήεις, *ήσσω*, *ήνιν*, glutinatus, conglutinator. A *κόλλα*.
 Κολλήθητι, 2. sing. aor. 1. imperat. pass. verbi *κολλάω*. Unde
 Κόλλημα, *άτος*, τὸ, glutinamentum.
 Κόλλησις, *έως*, *ή*, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, *Gl. V.* (2) applicatio cucurbitulæ; (3) figura rhetorica.
 Κολλητζίδα, *ή*, herbæ genus porro simile, *Sch. Theocrit.* in *Idyl.* 13, 42.
 Κολλητήριον, *υ*, glutinatorium.
 Κολλητής, *ς*, *δ*, glutinator, concinnator.
 Κολλητικός, *ή*, *όν*, vim habens conglutinandi.

Κολλητός, *ή*, *όν*, glutinatus, glutine compactus. A *κόλλα*.
 Κολληκοφάγος, qui *κόλληκας* vorat, *Aristoph.* *Comice.* Vide seq.
 Κόλλις, *έως*, *δ*, panis rotundus; (2) pastillus. A *κόλλω*.
 Κολλομελῖω, *ά*, carmina conglutino et concinno; verbum comicum *Aristoph.* Ex *κόλλα* et *μέλος*, *carmen*.
 Κολλοπέω, glutino, *Eust.*
 Κολλοπίζω, fut. *ίσω*, clavicular seu verticillis intendendo. A *κόλλω*.
 Κολλοποδιώκτης, *υ*, *δ*, qui pueris exoletis et durioribus inhiat, *Eust.*
 Κολλοπώλης, *δ*, qui glutinum vendit, *Bud.*
 Κολλύριον, *υ*, τὸ, medicamentum certa forma figuratum, in primis oblongum et teres, quod fistulis induci possit. Vide *κολλύριον*.
 ΚΟΛΛΟΥ, *όπος*, *δ*, corium durius in collis seu cervicibus boum aut ovium; (2) puer exoletus et callosus, seu supra ætatem libidinans; (3) verticillus in cithara aut lyra, quo chordæ intenduntur.
 Κολλυδιστής, *ς*, *δ*, trapezita, nummularius, qui nummis permutandis quæstum facit. A *κόλλω*. Hinc
 Κολλυδιστικός, *ή*, *όν*, ad rem nummulariam pertitens.
 ΚΟΛΛΥΤΒΟΣ, *υ*, *δ*, vel *κόλλυβος*, *υ*, τὸ, genus numismatis minuti, cui bovis imago impressa erat; (2) permutatio pecuniæ; (3) fœnus permutatæ pecuniæ.
 ΚΟΛΛΥΤΡΑ, *ας*, *ή*, collyra, panis qui pueris dabatur, frustulum panis; (2) panis cinere coctus.
 Κολλυρίζω, fut. *ίσω*, opus pistorium facio, placentas paro. A *κολλύρα*.
 ΚΟΛΛΥΤΡΙΟΝ, *υ*, τὸ, collyrium, medicamentum oculorum, ex spodio, coloris cinerei; (2) quodvis medicamentum oculorum; (3) quod adhibebatur ad resignandas literas, ne fraus sentiretur.
 Κολλυρίς, *ίδος*, *ή*, collyris. Dim. a *κολλύρα*.
 ΚΟΛΛΥΤΡΙΟΝ, *άνος*, *δ*, avis quædam.
 Κολλώδης, *έως*, *δ* *ζ* *ή*, glutinosus, tenax. A *κόλλα*.
 Κολόβιον, *υ*, τὸ, subucula, *Gl. V.*
 Κολοβισάνειν, florem minutulum aut sectilem gerere.
 Κολοβισάνθης, *έως*, *δ* *ζ* *ή*, minutulum florem habens, edens. Ex *κολοβός* et *ἄνθος*.
 Κολοβόκερκος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, cauda mutilatus.
 Κολοβόπας, *όδος*, *δ* *ζ* *ή*, truncus pedibus.
 Κολοβόρην vel *κολοβόρην*, *ίνος*, *δ* *ζ* *ή*, cui nasus præcisus, qui mutilo est naso.
 Κολοβός, *ς*, *δ* *ζ* *ή*, mutilus, truncus, recutitus; (2) humilis, parvus. (2) *κολοβόν* *τειχίον*, *Avp.* *Mithrid.* 26. Hinc *κολοβώτερος*, humilior, minor, inferior. *Και* *τείχος* *ἤγειρεν* *ἐκ* *πλίνθων*, *ἔτε* *κολοβώτερον* *τῶ* *τῶν* *πολεμίων*, *Id.* *Punic.* 125. A *κόλω*, *αμυγνῶ*.
 Κολοβός, *υ*, *δ*, spicis truncatus; (2) brevem ferens spicam.
 Κολοβότης, *ή*, qu. dic. decurtatio, qua aliquid curtum, mancum, truncatum, aut mutilum est; defectio. A *κολοβός*.
 Κολοβώρος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, cauda truncatus, *Hes.* Ex *βρά*.
 Κολοβώω, *ά*, fut. *άσω*, decurto, mutilo, trunco, contraho. *Και* *εἰ* *μὴ* *Κίριος* *ἐκολλέωσι* *τὰς* *ἡμέρας*, *Marc.* 13, 20. *Και* *εἰ* *μὴ* *ἐκολλέω* *θῆσαν* *αἱ* *ἡμέραι* *ἐκείναι*, *Matt.* 24, 22. *κολοβώθονται*, *Ibid.* A *κολοβός*. Unde
 Κολοβώδης, *έως*, *δ* *ζ* *ή*, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens.
 Κολοβώθονται, 3. plur. fut. 1. ind. pass. verbi *κολλέω*.
 Κολέωμα, *άτος*, τὸ, id ipsum quod mutilum aut truncum est, quidquid aliquo membro deficit. A *κολοβός*.
 Κολέωσις, *έως*, *ή*, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.
 Κολοβώτης, *ς*, *δ*, decurtator, detruncator; (2) loquendo ultimas syllabas suppressens. Ab eod.
 Κολοῖν, dicuntur graculi clamitantes, *Poll.*
 Κολώδεις, *ή*, *όν*, vim habens conglutinandi.

Κολομάχης, *α, ὁ*, praefectus excubitorum et custodum, *ap. Aristoph. Av. 1212. Ern.*
 ΚΟΛΟΙΟΥΣ, *ῥ, ὁ*, graculus, monedula; (2) impudent loquax.
 Κολοῖδης, *εὸς, ὁ* ἢ *ῥ, ὁ*, graculo similis. A praec.
 ΚΟΛΟΚΑΣΙΑ, *α, ἡ*, faba Aegyptia, colocasia; (2) ejus fabae radix.
 Κολοκάσιον, *ν, τὸ*, idem.
 Κολοκοδόκολα, *τὰ*, intestina, *Lasc.*
 Κολοκύμα, *ἄσος, τὸ*, fluctus surdus, qui nullum strepitum edit, sive nullam vim, quamvis magnus, habet, *Lat. flustrum*; (2) *ap. Com.* homo qui magno molimine nihil agit; aliis fluctus magnus. Ὁδῶν κολοκύμα, fluctus vano conatu propellens, *Aristoph. Equit. 692.*
 Ex κολοκῶν, i. e. κερῶν, vel κοῖλον et κύμα.
 ΚΟΛΟΚΥΝΘΑ, κολοκύνθη, κολοκύνθη, *ης, ἡ*, cucurbita. *Angl. cucurbit.* Hinc
 Κολοκύνθη, *ἴδος, ἡ*, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus.
 Κολοκύνθη, *ης, ἡ*. Vide κολοκύνθη.
 Κολοκύνθιον, *ν, τὸ*, cucurbitula. Dim. A praec.
 ΚΟΛΟΝ, *ν, τὸ*, cibus; (2) intestinum, pro κώλον.
 Κόλος, *ν, ὁ* ἢ *ῥ, ὁ*, mutilus, truncatus.
 Κολοσσαί, *ἄν, αἱ*, Colossae, urbs Asiae Minoris.
 Κολοσσαῖος, *αἰᾶ, αἰὼν*, colossæus, qui colossam aequat, colosso par. A κολοσσός.
 Κολοσσός, *ἴδος, ὁ*, Colossensis. A Κολοσσαί.
 Κολοσσαῖος, colossæus. Κῶν κολοσσαῖος τὸ μέγεθος, *Lucian. in Hermotimo.*
 Κολοσσικός, *ῥ, ὁ*, Colossicus. Ab eod.
 Κολοσσόβαμν, *ῥ, ὁ*, statuarius, *ap. Lycophr.*
 Κολοσσόπνοος, *ῥ, ὁ*, colossorum faber, *Man.*
 ΚΟΛΟΣΣΟΣ, *ῥ, ὁ*, colossus, statua ingens.
 Κολοσσουργία, *α, ἡ*, colossi structura. Ex κολοσσός et ἔργον.
 Κολοσσεῖς, *ῥ, ὁ*, strepitus sarmentorum, quum per terram trahuntur; (2) turba, tumultus. Ex κολῶν et σύρω, (vel a κολός, antiquus strepitus.)
 Κολυραῖος, *α, ὁ*, *ον*, cavus, epith. petræ, *ap. Call. Frag. 56.*
 Κολύριον, cauda truncum, *Suid.*
 Κόλυρις, vulpes. Supra κοθύρις.
 Κόλυρος, *ν, ὁ* ἢ *ῥ, ὁ*, cauda mutilus; (2) circuli duo in doctrina sphaerica, secantes se mutuo in polis mundi, et per puncta æquinoctialia et solstitialia transeuntes, ita dicti, quod eorum pars, seu cauda, quasi semper sub horizonte lateat. Ex κολός et ὑρά.
 Κόλυσις, *εὸς, ἡ*, truncatio, amputatio. A κολῶν. Unde et
 Κόλυσμα, *ἄσος, τὸ*, fragmentum recisum, *Hes.*
 ΚΟΛΟΥΤΕΑ, *α, ἡ*, colutea, arbor.
 ΚΟΛΟΥΤΗ, *ῥ, ὁ*, scuto, decurto, amputo, trunco, immuno, retundo, debilito. Κολοῦν ἄξιωμα, *Plut.*
 Κολύφρα, *τὰ*, jumenta, *Sch. Nic. al. λόφρα, Theophr.*
 ΚΟΛΟΥΦΩΝ, *ἄσος, ὁ*, fastigium, apex; (2) summa manus finis. Asiae Minoris olim civitas potens.
 Κολοφώνιος, *ία, ἰον*, Colophonius.
 Κολοφωνία, *α, ἡ*, resina, *Gl. V. Κολοφωνία πίσσα, Colophonia pix.* A κολοφών.
 Κολπίας, *ν, ὁ*, sinuatus. A κολπός.
 Κολπίζω, *ῥ, ὁ*, sinuo. Ab eod.
 Κολπιδῶς, *ἄδν, in* formam sinus. Ὅτε κοιλαιήσῃ κολπιδῶς καθ' αὐτὸν, *Strab. 9.* A
 ΚΟΛΠΟΣ, *ν, ὁ*, sinus, gremium. Hinc
 Κολπῶν, *ῥ, ὁ*, fut. ὥσω, in sinus contraho, sinum efficio.
 Κόλπω, *ῥ, ὁ*, sinus, gen. sing. Dor. pro κόλπω.
 Κολπῶδης, *εὸς, ὁ* ἢ *ῥ, ὁ*, sinuosus. Τὴν κολπῶδην πτέρυν' Εὐβοίας, *Eurip. Iphig. in Aul. 120.*
 Ab eod.
 Κόλπωμα, *ἄσος, τὸ*, sinuatum, sinuato volumine collectum.
 Κόλπωσις, *εὸς, ἡ*, sinuatio, in sinum collectio.
 Κόλπωτος, *ῥ, ὁ*, sinuatus. A κολπῶν.
 ΚΟΛΥΘΡΟΝ, *ν, τὸ*, colythrum, planta.
 Κολυμβῶς, *ἄδν, ἡ*, urinatrix, natatrix; (2) oliva in muria natans, quæ et νηκτεῖς et φθινοπωρεῖς dicitur.
 ΚΟΛΥΜΒΑΝ, *ῥ, ὁ*, fut. ἥσω, nato; (2) urinor,

aquas subeo. Ἐκίλευσε τὴν δύναμιν κολυμβῶν, *Act. 27, 4.* Hinc
 Κολυμβήθρα, *α, ἡ*, locus ubi natare possumus, piscina; (2) baptisterium.
 Κολυμβήσας, *εὸς, ὁ*, natatio, actio urinandi. Ἐν ἡ κολυμβήσας τὴν σπινκίαν ἔσιν, in qua piscatio margaritarum, *Arrian. Peripl. Mar. Erythr.*
 Κολυμβήτης, *ῥος, ὁ*, (δίκην κολυμβητήρος, *Æsch. Suppl. 412.*) idem quod
 Κολυμβητής, *ῥ, ὁ*, natator, urinator.
 Κολυμβητικός, *ῥ, ὁ*, natandi peritus. Πλὴν καὶ ἕνα τῆς κολυμβητικῆς ἄττα μέρη, *Plato Soph.*
 Κολυμβίς, *ἴδος, ἡ*, urinatrix; (2) avis quædam.
 Κόλυμβος, *ν, ὁ*, urinator; (2) natatio; (3) avis quædam.
 ΚΟΛΥΤΕΑ, *α, ἡ*, colytea, arbor.
 ΚΟΛΧΙΚΟΝ, *ῥ, τὸ*, Colchicum, herba venenata.
 Κολάω, *ῥ, ὁ*, tumultuo, do turbas; (2) vociferando perstrepo, more graculorum garrio. Θεορίτης δ' ἐστὶ μῦθος ἀμειροσπῆς ἱκολάω, *Il. 2, 212.* A κολαίος.
 Κολώνη, *ης, ἡ*, collis, tumulus, locus editus; (2) montium fastigium. A
 ΚΟΛΩΝΟΣ, *ῥ, ὁ*, idem.
 Κολωνίτης, *ῥ, ὁ*, mercenarius. A κολωνός.
 Κωλωνοῖδης, *ἴς, ὁ*, collis figuram habens.
 Κολῳίον, *ν, τὸ*, idem quod κολῳός, *Hes.*
 Κολῳόν, *ῥ, τὸ*, idem, *Hes.*
 Κολῳός, *ῥ, ὁ*, tumultus, perturbatio. A κολαίος, graculus.
 Κομαιός, *ν, ὁ* ἢ *ῥ, ὁ*, flavam habens cæsariem. Ex κόμη et αἶθος, flamma.
 Κόμαρον, *ν, τὸ*, fructus arbuti; (2) arbutum. A
 ΚΟΜΑΡΟΣ, *ν, ὁ* ἢ *ῥ, ὁ*, arbutus. *Angl. THE STRAWBERRY TREE.*
 Κομαροφάγος, *ν, ὁ* ἢ *ῥ, ὁ*, qui arbutis vescitur.
 Κομάσαι, *3. sing. aor. 1. opt. act. Dor. pro* κομήσαι. A κόμη.
 Κομάω, *ῥ, ὁ*, f. ἥσω, comatus sum; comam alo; (2) abundo, ornatus sum; (3) effero me, glorior et me jacto, magnifice de me sentio; superbio; κομῶντες, *Poet. pro* κομῶντες, κομῶντες, comantes, part. praes. κομῶσι, *Poet. pro* κομῶσι, κομῶσι, 3. pl. praes. ind. sibi placent, gloriantur. Ἀνὴρ μὲν ἰὼν κομῶς, ἀτιμία αὐτῶν ἐστὶν, *1 Cor. 11, 14.* Εἰπέ μοι, ἐπὶ τῷ κομῶς ὁ κομῶς εἶναι προσποιεῖς, *Aristoph. Vesp. 1306.* A κόμη.
 Κομβολίτης, *ν, ὁ*, qui crumenas resecat et aufert, *Hes.* Ex κόμβος et λῶω, solvo.
 ΚΟΜΒΟΣ, *ν, ὁ*, nodus, in culmis et arundine; (2) ad ornatum in vestitu; (3) marsupium, crumena. Hinc
 Κομβῶν, *ῥ, ὁ*, fut. ὥσω, nodo necto, *Gl. Vet. (2)* κομβώσασθαι, vestiri, *Hes. (2)* τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθαι, *Epist. Petri, 5, 5.* (3) ἐκομβώσας πολλὰ χρήματα, pecunias malis artibus corrassit, *Malala. Hist. 2, 109.*
 Κόμβωμα, *ἄσος, τὸ*, vestitus, amictus, *Hes. (2)* ornamentum, *Suid.* A κομβῶν.
 Κομίστην, *3. dual. imperf. ind. act. Ion. pro* ἐκομίστην. A
 ΚΟΜΕΩ, *ῥ, ὁ*, curo, curam gero; (2) nutrio, alo; κομίσσκε, curabat, imperf. *Ion. pro* ἐκομει, ἐκομει. Κῶνα παρεχρόνοντα κομῶν, *Hesiod. Op. 622.*
 ΚΟΜΗ, *ης, ἡ*, coma, compta hominis cæsaries et curiosius culta; (2) coma, i. e. frondes arboris, herbarum, &c. (3) herba quædam.
 Κόμη, *ν, ὁ*, classis nauticæ praefectus, *Basilii Naumach. apud Fabric. Biblioth. Gr. 8, 141.*
 Κομησάμινις, superbus Amynias, Amynias notatus ob superbiam: hinc fictum verbum. Ὅν πόνον πονηρῇ καὶ κομησάμινι, *Aristoph. Vesp. 466.*
 Κομήτης, *ν, ἡ*, comas, comatus, crinitus; sc. ἀστὴρ, cometa, stella comata. Κομήτης ἴδς, alata sagitta, *Soph. Trach. 576.* Κομήτης λειμῶν, pratum herbosum, floridum, *Eurip. Hipp. 210.* A κομάω.
 Κομῖδῃ, *ῥ, ὁ*, cura, curatio, qua alicujus rei cura geritur; (2) portatus, vectio, vectura; (3) advectio, importatio; (4) accessio; (5) recuperatio alicujus rei. A κομίζω.

Κομῖδῃ, *ἄδν, perquam, valde, admodum, nō* mis, oppido, *dat. adv. a κομῖδῃ.*
 Κομῖνιμθα, *1. pl. f. 1. ind. med. Ion. Dor. et Att. pro* κομῖνιμθα, a κομίζω.
 Κομίζω, *ῥ, ὁ*, curo, alo, foveo; (2) porto, fero, apporto, adveho; (3) duco, deduco; (4) effero, sc. sepeliendi causa. At in med. etiam accipio, recipio, fero, velut præmium consequor; (2) sumo mihi, ut penam ex aliquo; item, emendo; (3) recipio me, revertor; (4) proficiscor, f. 1. κομίσαι, et κομίσσεται, Attice κομῖμαι, κομῖτε, recipies, auferes; κομῖνις, a. 1. part. pass. portatus, vectus. Κομῖς νῦν μοι παῖδα τὸν ἱμῶν, ὡς ἴδω, *Soph. Aj. 530.* Κομῖμθα παντὶ τέσπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν, *Aristoph. Av. 556.*
 Κομίζαι, a. 1. inf. act. Dor. pro κομίσαι.
 Κομῖμαι, *ῥ, ὁ*, fut. 1. ind. med. Att. pro κομῖσομαι.
 Κομῖσαντο, *3. plur. aor. 1. ind. med. Ion. pro* ἐκομίσαντο.
 Κομίσσεται, *3. sing. aor. 1. conj. med.*
 Κομῖσος, congerendus, *Æsch.*
 Κομῖς, *ῥ, ὁ*, commeat, cibus, *Hes.*
 Κομῖτης, *ῥος, ὁ*, portator, bajulus; (2) deductor. A κομίζω.
 Κομῖτης, *ῥ, ὁ*, curator; (2) deductor. (2) ἔς τ' ἂν λαβῶσα πειντήκοντα Νηρῶν χορὸν, ἔλθω, κομῖσῃν ἐν, *Eurip. Andr. 1267.* Ab eod. Hinc
 Κομῖστρια, *α, ἡ*, curatrix:
 Κομῖσος, *ῥ, ὁ*, allatus.
 Κομῖσρον, *ν, τὸ*, præmium quod datur portatori. A κομίζω.
 Κομῖν, *f. 1. ind. act. Att. pro* κομίσω.
 Κομῖα, *ἄσος, τὸ*, segmen, fragmentum; (2) incisum, incisio; (3) pars periodi; (4) nota, seu signum, nummo impressa. A κόπτω.
 Κομματικός, *ῥ, ὁ*, commaticus, commatibus et incisus constans, in quo crebra sunt incisa seu commata, brevissima sententiæ. A κόμμα.
 Κομματικῶς, *ἄδν, crebris commatibus.*
 Κομματίον, *ν, τὸ*, parvum segmentum. Dim. *ap. Sch. Com. κομματίον χορῆ.*
 ΚΟΜΜΙ, *τὸ*, gummi. Nomen indeclinab. (2) in specie gummi Arabicum.
 Κομμιδῶδης, *εὸς, ὁ* ἢ *ῥ, ὁ*, gummosus; gummi referens. A praec.
 Κομμιζέιν, gummi speciem præbere. A κόμμι.
 Κομμιδῶς, *εὸς, ὁ* ἢ *ῥ, ὁ*, gummosus; gummi referens. Ab eod.
 Κόμμος, *ν, ὁ*, plactus, plangor. A κόπτομαι, plango.
 ΚΟΜΜΟΣ, *ῥ, ὁ*, ornatus nimis accuratus et supervacaneus; nitor fucatus et ascititius, fucus, mangonium.
 Κομμός, *ῥ, ὁ*, ornatus curiosiorem adhibeo, fucus, proprie et tropice; unde κομμῶν, inf. praes. et κομμῶσαι, aor. 1. κομμῶνθια, a. 1. pass. ornata. A κομμός.
 Κόμμιωμα, *ἄσος, τὸ*, id quod ad corpus mangonizandum adhibetur; (2) cultus muliebris exquisitor; (3) ornatus orationis exquisitor, et fere in deteriorem partem.
 Κόμμιωσις, *εὸς, ἡ*, ornatus et cultus corporis orationisve exquisitor et mollior.
 Κομμιωτής, *ῥ, ὁ*, mangonizandi corporis artifex; mango. Hinc
 Κομμιώζω, *ῥ, ὁ*, fut. ἥσω, curiosius orno.
 Κομμιωτικός, *ῥ, ὁ*, aptus ad formæ lenociniae; (2) ad cultum exquisitiorem pertiens; (3) tropice κομμιωτικῶς dicuntur in oratione omnimodo ornatum exquisitum captantes, et talis oratio κομμιωτική.
 Κομμιωτικῶς, *ἄδν, nimis compe.*
 Κομμιώτρια, *α, ἡ*, ornatrix.
 Κομμιωτρίδιον, *ν, τὸ*, calamistrum, seu aliud aliquod instrumentum aut medicamentum quo crines ornantur.
 Κομμοσφῶν, *ῥ, ὁ*, comam alo. Ex κόμη et σφῶν.
 Κομῖω, comam orno, *Sterph.*
 Κομῖνι, *3. plur. praes. ind. act. Dor. pro* κομῖσαι, a κομῖω.
 Κομῖάζω, *f. ἄσος*, magnopere me jacto, insolenter

lenter et fastuose me gero; (2) *proptie* strepitum seu sonitum edo. Καὶ σοὶ μὲν, πῶς, γυναικὶ ἄριστον ἔστι κομψάσαι λαβεῖν, Eur. Alc. 321. A κομψός. Hinc
 Κομψασμα, ἄτος, τὸ id ipsum quo gloria-mur.
 Κομψαμὸς, ὤ, δ, jactatio, jactantia, gloriatio, elatio, insolentia verborum.
 Κομψασις, ὤ, δ, jactator.
 Κομψασικός, ἦ, δν, jactans, jactabundus.
 Κομψασικῶς, adv. jactanter.
 Κομψίω, ὦ, fut. ἤσω, crepo, strepo, crepito, edo strepitum, qualem aper acuens seu col-lidens dentes, crepo; (2) jacto, glorior. Τὸ σὺν δ' ἐκώμῃ μῦθον, Soph. Aj. 781. Κομ-ψαῖν δ' ἔσ' ἀτελῆ ὅν ψεύδων αἰσχρὸν οὐκ εἶδος, Id. Phil. 835. A κομψός.
 Κομψρός, ῥά, ῥον, jactans se, jactabundus.
 Κομψολακίω, inaniter strepo. Hinc imperf. ap. Aristoph. ἀλλ' ἐκ ἀκομψολάκων, at non inaniter loquebar, Ran. 1078.
 Κομψολακίτης, υ, ὤ, magna sonans; jactator timidus, gloriosus, vox Aristophanica. Ex κόμπος et λήκυθος, ampulla.
 Κομψορῖμω, ὄνος, δ, ἦ, qui se grandibus ver-bis jactat, timidus jactator. Ex ῥῖμα.
 ΚΟΜΠΟΣ, υ, ὤ, crepitis apri acuentis dentes; (2) strepitus, crepitis quivis; (3) sonitus, qui a saltantibus pulsando pedibus terram editur; (4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, ostentatio, insolentia. (4) κόμπων μεταρσίων πρόσω, longe a superbis jactatio-nibus distantia, Eurip. Androm. 1221. In vulgatis edit. male legitur κόμψω μεταρσίω πρόσω.
 Κομπός, ὤ, δ, jactator, jactabundus.
 Κομψοφιλολόγημα, ὄνος, ὤ, ampullosa et grandi verborum compositione utens, percrepans grandiloquentia. Vox Aristophan. Ex κόμ-πος, φίλος, ἔδος, et ῥῖμα. Vide Ern.
 Κομψώδης, εὐς, δ, ἦ, jactans sui, jactabun-dus. Hinc τὸ κομψώδης, εὐς, jactantia. A κομψός.
 Κομψώδως, adv. jactanter. A præc.
 Κομψώδης, ας, ἦ, elegantia, festivitas, lepor; (2) vafrities. A κομψεύω. Unde
 Κομψεύμα, ἄτος, τὸ, scite, venuste, dictum aut factum.
 Κομψευτῖδικός, adv. scite et eleganter, Euri-pidis more. Vox Aristophanica. Ex κομψός et Εὐριπίδης.
 Κομψεύωμαι, scite seu festive aliquid facio; (2) scite et urbane cavillor; (3) scitus et facetus esse volo, adfecto venustatem; (4) jacto me, ac vendito; κωμωμεύωμαι, p. pass. scite et eleganter compositum, dictum. Οἱ πλά-σαι δὲ ἐπὶ μᾶλλον κομψεύονται ἐν τῷ ἔργῳ, Plat. A κομψεύω. Hinc
 Κομψεύτης, ἦ, δν, festivus, lepidus, ornatus.
 Κομψεύω, argutari. Κόμψευε νῦν σὴν δόξαν, ar-gutare quantum vis de suspitione, Soph. Antig. 324.
 Κομψοσπῆς, εὐς, δ, ἦ, factus, verbis elegans. Ex κομψός et ἔπος.
 Κομψοσπετής, εὐς, δ, ἦ, scitus, elegans, festivus. Ex σπείρω.
 ΚΟΜΨΟΣ, ἦ, δν, scitus, elegans, bellus, ven-ustus, lepidus, facetus, festivus; (2) lo-quaculus, garrulus; (3) vafer, versutus; (4) plenus jactantiæ et ostentationis.
 Κομψότης, σπῆς, ἦ, elegantia, lepor, festivitas; (2) argutia, subtilitas. A κομψός.
 Κομψός, adv. scite, lepide, festive.
 Κομψέω, ὦ, fut. ἤσω, resono, sonum reddo. Ἀμφὶ δὲ νῆες Σμερδαλίον κομψέωσαν, Il. 2, 334. A κόμψος.
 Κομψέωδον, adv. cum sonitu. Ab eod.
 Κομψέως, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐκονά-θησε, a κομψέω.
 Κομψέω, f. ἴσω, resono. Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ χθόν Σμερ-δαλίον κομψέει ποδάνα ὕτάν τι, ἔ ἴσπαν, Il. 2, 466. Ab eod.
 ΚΟΝΑΒΟΣ, υ, ὤ, sonitus, strepitus.
 ΚΟΝΑΤ, υς, τὸ, poculum barbaricum, Per-sicum, certe Asiaticum, decem cotylarum. Ἴδω ἑλθῶμαι ἐκ τῆς χειρὸς σε . . . τὸ κόνου τῷ

Συμῷ μῦ, calicem indignationis meæ, Isaias 51, 22.
 Κονδύλη, ης, ἦ, tuber, vibex.
 Κονδύλιζω, fut. ἴσω, digitis in condylos con-tractus verberō; pugnum impingo, pugno cædo.
 Κονδύλισμός, ὤ, δ, talitum; plaga pugno in-cussa. A κονδύλιζω.
 ΚΟΝΔΥΛΟΣ, υ, ὤ, digiti articulus et junctura, seu nodus et curvatura qua digitus flecti-tur; (2) tuber in digitorum junctura; (3) pugnus; (4) ictus qui fit pugno. Gl. V. κονδύλοι, articuli; κονδύλος, colaphus, tali-trum, pugnus. Hinc
 Κονδύλωμαι, ἔμαι, intumesco, extubero instar tuberum in juncturis digitorum.
 Κονδύλωδης, εὐς, δ, ἦ, nodos et tubera in digi-torum juncturis representans. A κονδύλος.
 Κονδύλωμα, ἄτος, τὸ, tuber, quale est nodorum in juncturis digitorum.
 ΚΟΝΕΨ, ὤ, festino, propere, curro, ministro, famulor, Hes. usitatum in compositione, ut ἐγκονεΐν, διακονεΐν (2) sentio, novi. A κοίω, Ern. Hinc
 Κονή, ης, ἦ, ministerium; (2) cædes. Ab ob-soleto κόνω, occido.
 Κονήτης, υ, ὤ, minister, famulus, Hes.
 Κονία, ας, ἦ, arena, pulvis; (2) cinis; (3) lixi-vium; (4) calx, tectorium, albarium, Gl. V. (5) arena. A κόνις.
 Κονιάμα, ἄτος, τὸ, calce inductum, opus alba-rium seu tectorium; κονιάματα, circumli-ones, Gl. V. A κονίαμα.
 Κονιάσις, εὐς, ἦ, albarii sui tectorii operis in-duction, Gl. V. tectorium. Ab eod.
 Κονιατής, ὤ, δ, et κονιαστής, υ, ὤ, qui opere alba-rio parietes tegit. Ph. dealbator, tector;
 Κονιατός, ἦ, δν, albario et tectorio opere induc-tus, calce illitus. Ab eod.
 Κονιάω, ὤ, f. ἄσω, pulvere impleo, pulvere ad-spergo, inspergo; (2) calce induco vel ob-duco, calce dealbo; (3) cerusso, fucō; κο-νιάμαι, in pulvere volutor, dealbor, et ali-cubi active, tectorio induco; κωνιαμένος, perf. pass. pulverulentus, dealbatus. Πα-ρομοιάζετε τάφους κωνιαμένους, Matt. 23, 27. A κονία.
 Κονίω, ὤ, pulverem excito, moveo, V. L. A κόνις.
 Κονίσι, dat. pl. Ion. pro κονίσις.
 Κονίς, υς. Vide κονίω.
 Κονίζω, fut. ἴσω, pulvere impleo, respergo, fædo; κονίζομαι, in pulvere volutor, versor; (2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor; κωνιζόμενος, perf. pass. pulveru-lentus, festinans; (3) est etiam perire, in-terfici. Vid. κονίω.
 ΚΟΝΙΪΑ, ης, ἦ, cunila, herba quæ et origanum Herculeum dicitur.
 Κόνιον, υ, τὸ, pulvis. A κόνις.
 Κονίος, ὄδος, δ, ἦ, ἦ, cujus pedes in pulvere versantur, pulvere repersi sunt; (2) cal-ceamenti genus. Ex κόνις et πῆς.
 Κονιορτόπυς, ὄδος, δ, ἦ, idem. Hinc κωνιορτό-πῶδες, ἀγροίκαι ἐργάται, rustici operarii, agricolæ. Ex κωνιορτός et πῆς.
 Κωνιορτός, ὤ, δ, pulvis, pulvis excitatus et in aerem elevatus; (2) homo squalidus et illu-vie laborans. Ex κόνις et ὄρω. Hinc
 Κωνιορτώ, ὤ, f. ἄσω, pulvero, Gl. V. κωνιορτῶ-μαι, pulveresco, Gl. V.
 Κωνιορτώδης, εὐς, δ, ἦ, pulverulentus, Gl. V.
 Κόνιος, pulvereus, ut ζεύς κόνιος. A κόνις.
 Κονίω, ὤ, pulverem excito. Ab eod.
 Κονίπυς, ὄδος, δ, ἦ, idem quod κονίος.
 Κονίπυ, excito pulverem, impleo pulvere, V. L.
 ΚΟΝΙΣ, εὐς, ἦ, pulvis; (2) cinis; (3) lixi-vium. Hinc
 Κόνις, ἴδος, ἦ, lens, ovum pediculorum.
 Κονίσσος, vel κωνίσσος, υ, ὤ, ἦ, pulvis motus, pulvis excitatus, Gl. V. pulvisculus; (2) pudendum, seu nomen Priapicum. (1) κωνίσσος ὤρνυτ' ἀελλῆς, Il. 3, 13. (2) Athen. 10. Synes. Epist. (2) Aristoph. Lys. 975. Ex κόνις et ἄλλομαι.

Κονιστήριον, υ, τὸ, locus in quo athletæ decerta-turi pulvere se conspergebant, oleo antea peruncti. A κονίζω. Unde
 Κονιστικός, ἦ, δν, qui in pulvere volutari solet;
 Κονίστρα, ας, ἦ, volutabrum pulvereum, arena in qua se exercebant athletæ; (2) cavum pulvereum, in quo se volutant aves.
 Κόνιτρον, υ, τὸ, idem. A
 Κονίω, pulvere impleo; pulverem excito; obli-no, obliquo pulvere; κωνίωμαι, in pulvere volutor, ad pugnam me paro athletarum more; κωνισάμενος, a. 1. med. volutatus in pulvere; κωνιζόμενος, p. pass. pulverulentus. Κονιόντες πιδίω, Il. 13, 820; 22, 405. A κόνις.
 ΚΟΝΝΑΡΟΣ, υ, ὤ, connarus, arbor apud Alex-andrinos.
 Κοννέω, ὤ, cognosco. Κοννῷ δ' ἄπαν, Æschyl. Suppl. 171.
 ΚΟΝΝΟΣ, υ, ὤ, barba. Alicubi junctum voci ψέλλων, armilla, videtur tale ornatus genus significare. Est Κόννος sive potius Κόννας et Κοννός, etiam nomen proprium citharædi cujusdam pauperis miserique; unde pro-verb. Κόννη ψῆφος, de homine nihili.
 Κονόφρων, unde dat. pl. apud Hes. κωνόφροσι, quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus. Ex Κόννος et φρήν, mens.
 Κοντίλος, υ, ὤ, contus, V. L. (2) coturnix, Hes. (3) serpens quidam, Hes. A
 ΚΟΝΤΟΣ, ὤ, δ, contus, pertica, sudes.
 Κοντοκόλιω, contis jaculor, peto. A βάλλω.
 Κοντοφόρος, υ, ὤ, ἦ, qui contum gestat, conto armatus. Ph. hastatus. Ex φέρω.
 Κοντωτὰ πλοῖα, contis instructa navigia, quæ contis impelluntur. A κόντος.
 Κονύζα, ης, ἦ, herba coronaria; cunilago.
 Κονυζήεις, εῖσα, ε, ex herba cunila, Nic.
 Κοπάζω, fut. ἄσω, desino, quiesco. Ἐκοπάσεν δ' ἄνμος, Matt. 14, 32. A κόπος.
 Κοπᾶνίζω, pistillo contundo, pinso. A κό-πανον.
 Κοπανιστήριον, υ, τὸ, pistillum. A præc.
 Κόπανον, υ, τὸ, idem. A κόπω.
 Κοπᾶς, ἄδος, ἦ, arbor incisa, arbor quæ cædi solet. Ab eod.
 Κοπεῖν, a. 2. inf. act. verbi κόπτω.
 Κόπειν, υ, τὸ, vel κόπαιον, frustum. Ph. κόπειν, idem. Ab eod.
 Κοπετός, ὤ, δ, planetus. A κόπτομαι.
 Κοπεύς, εὐς, ὤ, cælum quo lapides et similia cælamus. A κόπτω. Unde
 Κοπή, ης, ἦ, sectio, incisio; (2) cædes, strages.
 Κοπήναι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω.
 Κοπιᾶρός, ῥά, ῥον, laboriosus, molestus, lassitu-dinem nervis inferens. A κοπιᾶω. Unde
 Κοπιᾶτης, υ, ὤ, vespillo, Ph.
 Κοπιᾶτω, 3. sing. præc. imperat. act. contr. pro κοπιᾶτω, a
 Κοπιᾶω, ὤ, fut. ἄσω, laboro; (2) moleste fero, fastidio; (3) fatigor, lassesco, fatisco; κο-πιᾶσας, aor. 1. delassatus; perf. κωνοπιᾶσας, lassus, fatigatus; præc. part. pass. κωνιῶ-μενος, fatiscens. Περσσότερον αὐτῶν πᾶν-των ἐκοπιᾶσα, 1 Cor. 15, 10. Κωνοπιᾶσας ἐκ τῆς ὀδοπορίας, Joan. 4, 6. A κόπος.
 Κοπίζω, f. ἴσω, epulum agito, quod κοπίς dici-tur; κοπίζω, mentiri, Hes. A κόπις, lo-γραφα.
 ΚΟΠΙΣ, ἴδος, vel κόπις, ἴδος, ἦ, gladius seu cul-ter aptus ad cædendum; (2) cœna, seu convivium quoddam Laconicum, Athen.
 Κόπις, orator, rhetor (scæpe in malam partem). Πρὶν δ' οὐκ ἐκλεγετο κόπις, ἡδὲ λόγος, δημοχρασίης, Eur. Hec. 133.
 Κοπιᾶδης, ε, idem quod κοπᾶδης.
 Κοπιᾶντής, nom. pl. pro κοπιᾶντες.
 Κόπος, υ, ὤ, labor; (2) molestia; (3) lassi-tudo, defatigatio ex labore. A κόπτω.
 Κοπῶ, ὤ, fut. ἄσω, lasso, fatigo; κοπῶμαι, ἔμαι, lassor, fatigor, ἐκοπῶμαι, aor. 1. las-sus est, Hom. Batr. 188. κωνοπωμένος, perf. lassitudine confectus, defatigatus. A κόπος.
 Κόπῳ, indecl. figura nonaginta significans.
 Κοπῳπᾶτις, υ, ὤ, equus τῷ κόπῳ insignitus.
 Κοπῳφόρος, idem. Ex φέρω.

Dii supermundani custodiendi vim habentes, secundum Orphicos; (2) sacerdotes Deae Phrygiae, Rheae, Cybeles.

Κορυδαλλίς, ἴδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κόρυς.

Κορυδαλλῶν, alaudæ, g. s. Dor. pro κορυδαλλῶν.

Κορυδαλλός, et κορυδαλλός, ὅ, ἰ, idem. A

Κορύδος, ὅ, ἰ, galerita, alauda cristata.

ΚΟΡΥΖΑ, ns, ἡ, gravedo, humoris crudi e capite destillatio, morbus cerebri; (2) mucus narium, pituita; (3) stoliditas, stupor.

Κορυζάω, ὦ, fut. ἴσω, gravedine laboro, mucus plenus sum. A κόρυζα.

Κορυζῶ, idem, Polyb.

Κορυθαίτις, κος, ἰ, galeam movens, bellator. A κόρυς et αἶσσω, moveo.

Κορυθαίολος, vel κορυθαίολος, ὅ, ἰ, ἡ, qui habet galeam variegatam, cristatus; (2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicosus, Il. 2, 816. Ex κόρυς et αἰόλος.

Κορυβῆα, armo, Hom.

Κορυβῆιον, α, τὸ, galeola, Gl. V. A κόρυς.

Κορυμβολία, ας, ἡ, pilæ jactatio, exercitii genus, Aret. Ex κόρυκος et βάλλω.

Κορυμβόχρεια, ας, ἡ, idem.

ΚΟΡΥΚΟΣ, α, ἰ, sacculus, marsupium; (2) scrotum; (3) pilæ genus, folliculus; infra pro α, κόρυκος, quæ scriptio est usitata.

Κορυμῆτις, ἡ, idem quod κόρυμβος, Ath.

Κορυμβόχρεια, ας, ἡ, hederæ, corymbus ferens:

Κορυμβία, α, ἰ, sc. κιντὸς, hederæ species cujus racemi in orbem sunt circumacti:

Κορυμβόχρεια, ἡ, hinc κεκορυμβωμένη κόμη, apud Suid. coma corymbis fastigiata. A

ΚΟΡΥΜΒΟΝ, α, τὸ, vel κόρυμβος, α, ἰ, quicquid excelsum est, vel eminens; hinc (2) cacumen montium; (3) apustria navium; (4) coma certo modo nodata; (5) caulis, racemus; (6) ramus; (7) corymbus, bacca.

(3) ἀμφὶ τῶν κόρυμβων, Eurip. Iphig. in Aul. 258.

Κορυνάω, ὦ, instar clavæ fastigium habeo, fastigium me et velut thyrsum profero. A

ΚΟΡΥΝΗ, ns, ἡ, clava; (2) metaph. pro asini veretro, Nicand. (3) κορυνή βλαστῆ, geniculatum incrementum et cacuminum articulatione in germinatione arborum; (4) κορυναί, articuli humeri summi neonon cubiti, capitulata seu capitata ossa in humeri cubitice articulatione, Poll. Il. 7, 141.

Κορυνήσις, ας, ἡ, germinatio, Athen.

Κορυνήτης, α, ἰ, qui clava utitur in pugna; clavator, Gl. V. A κορυναίω.

Κορυνήφορος, α, ἰ, claviger, clavator.

Κορυναίος, ὅσας, ὅς, clavæ formam habens, in clavæ modum fastigiatus. A κορυνή.

Κορυναίος, α, ἰ, idem quod præc.

Κορυπῆτις, seu κορυπῆτης, α, ἰ, qui cornibus petit, petulcus; (2) cornupeta, Gl. V. A

Κορύπτω, f. φω, cornibus peto, cornibus ferio; arieto, Gl. Vet.

ΚΟΡΥΞ, ὅσας, ἡ, galea, cassis; (2) galerita, alaudæ genus. (1) τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυξ Φάλοιο, Il. 4, 459.

Κορυξίμην, præc. inf. act. Ion. pro κορυξίμην.

Κορύσσω, galea armo; (2) armo; (3) incito; et κορύσσωμαι, impetu feror, furo. Πόλεμόν τε κορύσσω, Il. 2, 273. Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, Id. 4, 424. A κόρυς.

Κορυτῆς, ὅ, ἰ, armatus miles, bellator. Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυτῆν, Il. 4, 457. A κορύσσω.

Κορυφαία, ας, ἡ, pars habentæ summum caput equi cingens. A κορυφή.

Κορυφαίον, α, τὸ, pars retis. A

Κορυφαίος, αἰα, αἰον, verticalis, in vertice positus; (2) supremum locum obtinens, supremus, præcipuus; (3) præsul, præcentor; (4) cæteris honore quoque præstans. A

ΚΟΡΥΦΗ, ns, ἡ, vertex capitis; (2) cacumen, fastigium, vertex cujusvis rei; (3) summa, caput; (4) ornamentum quoddam muliebri; (5) digiti extremitas interna; (6) pars ossis versus anum inclinans. Hinc

Κορυφῶν, ὦ, f. ὦσα, in verticem attollo, fastigio, consummato; κορυφῶμαι, in verticem attollor;

fastigior, consummor. Τῶτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφόμενος ἰς τὸν ἀριθμόν, Anth. 3. Dicitur et de mari commoto ventis.

Κορυφιστῆς, ἡρος, ἡ, pars ornamenti muliebris; a κορυφή (4) retis pars, Bud.

ΚΟΡΥΧΟΡΟΣ, α, ἰ, olus quoddam vile silvestre; (2) piscis quidam.

Κορώνειος, α, ficus, cujus fructus coracino colore sunt.

ΚΟΡΥΝΗ, ns, ἡ, cornix; (2) malleus ferreus, quo fores pulsantur; (3) annulus, quo fores attrahuntur; (4) summitas in curvamine arcus, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus; (5) inflexum seu curvitas in puppi navis; (6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protensi; (7) quævis summitas; (8) corona. Hinc

Κορωνιάω, α, cervicem vel cornua effero; (2) incurvus et lunatus sum; (3) interpr. ap. Polyb. contendo, obtrecto. Κορωνιάντα πέτηλα, Hesiod. Scut. 589.

Κορωνίδεις, ὅσας, ἰ, cornicis pulvis. A κορωνίς.

Κορωνίζω, fut. ἴσω, cornicis stipem colligo, ut solebant circulatores quidam, cornicem præferentes, stipemque ei corrogabant, cantilenam quandam canentes. Ab eod.

Κορώνιος, incurva et lunata habens cornua, Hes. A κορωνίς.

Κορωνιάντα, acc. sing. part. præc. act. Poet. pro κορωνιάντα, a κορωνιάω.

Κορωνίς, ἴδος, ἡ, epith. navis nigræ, vel cujus puppis inflexa; (2) summitas cornuum in bobus inflexa; (3) tota libris appingi solita ad denotandum finem partis alicujus, velut scenæ in fabulis scenicis; (4) fastigium, summitas, apex alicujus rei; (5) id quod ultimum ædificio imponitur; (6) cornix. A κορώνη.

Κορώνισμα, ὅσας, τὸ, carmen τῶν κορωνιζόντων. A κορωνίζω. Unde

Κορωνιστῆς, ὅ, ἰ, circulator κορωνίζων.

Κορωνόβλον ὄργανον, instrumentum ad cornices petendas accommodatum. Ex βάλλω.

Κορωνόμος, ὅ, medicorum vox, idem quod κύβηλον, Hipp.

Κορωνοπόδιον, α, τὸ, pediculus cornicis, Hes.

Κορωνοπόδιον, α, τὸ, cornoporus, herba. Dim. a Κορωνόπους, ὅσας, ἰ, pes cornicis, herba quædam. Ex κορώνη et πῦς.

Κορωνοπειδής, ὅσας, ἰ, ἡ, pedi cornicis similis. Ex præc. et εἶδος.

Κορωνός, ὅ, ἰ, elatus, cervicem efferens. A κορώνη.

Κοσκινεύω, fut. ὤσω, cribro. A κόσκινον.

Κοσκινῆδον, adv. in modum cribri:

Κοσκινίζω, fut. ἴσω, cribro. Ab eod.

Κοσκίνιον, α, τὸ, cribellum. Dim. a κόσκινον.

Κοσκινόγυρος, α, ἰ, circulus ligneus ambiens cribrum. A γύρος, circulus.

Κοσκινόμαντις, ὅσας, ἰ, e cribro divinas.

ΚΟΣΚΙΝΟΝ, α, τὸ, cribrum.

Κοσκινοποιός, ὅ, ἰ, qui cibra conficit, cribrifex. Gl. V. cribrarius. Ex κόσκινον et ποίω.

Κοσκινοπάλης, α, ἰ, qui vendit cibra. Hes. Ex κόσκινον et πίνος.

Κόσκινος, ὅ, idem quod κόσκινον, Sim.

ΚΟΣΚΤΑΜΑΤΙΑ, αν, τὰ, minuta rerum, ut corii præsegrina, quæ abijci solent.

Κοσμάριον, α, τὸ, parvum ornamentum, inpr. exquisitius, ut annuli, torques, &c. Dim. a κόσμος.

Κοσμεῖω, ὦ, f. ἴσω, orno, honesto, condecoro; (2) ordino, digero, dispono; (3) adorno, instruo, apparo; (4) fungor magistratu.

Ἐκοσμήσαν τὰς λαμπράδας αὐτῶν, Matt. 25, 7. Πλῆθον δὲ κοσμεῖν ἱματίους σίμους πρίντι, Aristoph. Plut. 940. Εὐρίσκετο κοσμημῖνον, Matt. 12, 44. (4) κατὰ Κρήτην κοσμεῖντος ἰνὸν ῥοτάν, Κούδατι, cum Gortynæ in Creta cosmus esset Cydates, Polyb. Excerpt. Legat. 45. Ab eod.

Κόσμητις, S. pl. aor. 1. ind. pass. Barot. pro ἱκοσμήθησαν.

Κόσμημα, ὅσας, τὸ, ornamentum, insigne. A κοσμεῖω.

Κοσμήν, præc. inf. act. Dor. pro κοσμεῖν.

Κοσμήσαι, aor. 1. part. act. Æol. pro κοσμήσαις.

Κοσμήσαντες, nom. pl. aor. ejusd.

Κόσμησις, ας, ἡ, ornatio, exornatio.

Κοσμήτειρα, ἡ, ornatrix. A

Κοσμητής, ἡρος, ὅ, idem quod κοσμητής, Man.

Κοσμητής, ὅ, ἰ, seu κοσμήτης, α, ἰ, ornator, ciniflo, fucator; (2) moderator. A κοσμεῖω.

Κοσμητικός, ἡ, ὅν, ornandi peritus. Ab eod.

Κοσμητός, ἡ, ὅν, ornatus, excultus.

Κοσμητορῆς, principes, nom. dual. a Κοσμητορῆς, ὅσας, ἰ, dux, princeps; (2) qui aciem instruit.

Κόσμητρον, τὸ, instrumentum quo in ornando utimur, ut scopæ, &c.

Κοσμήκος, ἡ, ὅν, mundanus, rebus humanis deditus; (2) secularis, qui extra clerum est; (3) externus, visibilis, caducus:

Κόσμιον, α, τὸ, ornamentum exquisitius, deliciæ. A κόσμος.

Κόσμιος, ἰα, ἰον, vel κόσμιος, α, ἰ, ἡ, qui est moribus compositis, moderatus, modestus. Hinc τὸ κόσμιον, α, modestia, et οἱ κόσμιοι, magistratus quidam apud Cretenses (elegantiores homines, Eru.) eadem potestate qua Ephori apud Lacedæmonios, Strab. 10, 738. Hinc

Κοσμιότης, πτος, ἡ, modestia, decorum:

Κοσμιώδης, ας, ἰ, ἡ, modestus, elegans.

Κοσμίως, adv. moderate, modeste; (2) ordine.

Κοσμογένεια, vel κοσμογενία, ας, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. Ex γίνομαι.

Κοσμογονία, ας, ἡ, origo mundi, qualis vel a philosophis fingitur, vel a Mose traditur.

Κοσμογράφια, ας, ἡ, descriptio mundi. A Κοσμογράφος, α, ἰ, ἡ, qui mundum describit. Ex κόσμος et γράφω.

Κοσμοκόμος, α, ἰ, comam ornans, epith. pectinis. Ex κόσμος et κόμη.

Κοσμοκράτορ, ὅσας, ἰ, mundi imperium obtinens; (2) rex, magistratus. Ex κρατέω.

Κοσμοκλήτης, ἰ, mundum perdens, Ep.

Κοσμολογία, ας, ἡ, disputatio de mundo, ejus origine, &c. Ex λόγος. Hinc

Κοσμολογικός, ἡ, ὅν, ad doctrinam de mundo pertinens.

Κοσμομάτης, ὅ, mundi amore insaniens, Sibyl.

Κοσμοπλάστης, α, ἰ, mundi fctor, mundi creator. Ex κόσμος et πλάσσω.

Κοσμοπλήτης, mundum implens. Ἐν τῷ κοσμοπλήτῃ κατακλυσθῆναι, Joseph. Maccab. 15.

Κοσμοπλόκος, ὅ, ἡ, ornans mundum, epith. solis. Ex κόσμος et πλέκω.

Κοσμοποιῶ, ὦ, fut. ἴσω, mundum condo.

Κοσμοποιία, ας, ἡ, mundi fabricatio seu creatio. A

Κοσμοποιός, ὅ, ἰ, mundi conditor. Ex ποίω.

Κοσμοπολιτής, α, ἰ, mundi civis.

ΚΟΣΜΟΣ, α, ἰ, ordo; (2) modus et ratio; (3) disciplina; (4) ornatus, ornamentum; (5) decus, laus; (6) magistratus quidam apud Cretenses; (7) ap. Philos. tota compages rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem; unde et Latini mundum vocare, imprimisque cælum, h. e. sidera. In sacris etiam significat (8) homines universos; (9) homines impios.

Κοσμοσάδαλον, τὸ, planta bellum florem edens.

Κοσμοσυνήριος, α, ἰ, ἡ, mundo salutaris.

Κοσμοσυνήριος, α, ἡ, mundi officium. A Κοσμοσυνήριος, ὅ, ἰ, mundi opifex, conditor.

Κοσμοσφάρος, α, ἰ, mundi vastator. Ex σφάριον.

Κοσμοσφάριον, mundum verito. Ἡ τῷ Ναὶ κίβητος . . . κοσμοσφάριον, Joseph. Maccab. 15.

ΚΟΣΣΟΣ, α, ἰ, colaphus, alapa.

ΚΟΣΣΥΦΟΣ, vel κόσσυφος, α, ἰ, merula, avis.

Κοσσίριον, α, τὸ, locus ubi costus crescit, Strabo.

ΚΟΣΤΟΣ, α, ἰ, costus, planta aromatica.

ΚΟΣΤΥΜΒΗ, vel κοσσύμβη, ns, ἡ, crinium nodus; (2) capitis redimiculum; (3) tunica fimbriata; (4) fibula.

Κόσσυφος, vel κοσσυμβός, α, ἰ, idem. Hinc Κοσσυμβώτις, ὅ, ἰ, fimbriatus, nodatus, nodis substrictus, epith. tunicae, LXX.

κοῦρα, ἡ, nomen *feminae nobilis, divitis, voluptariae et arrogantis, ap. Com.*
Κοταίνω, idem quod *κοτίω*.
Κοτίσονται, 3. sing. fut. 1. ind. med. *Poet.* pro *κοτίσεται*, a
Κοτίω, irascor, similitates exerceo, item invideo; *κοτισάμενος*, a. 1. med. iratus, perf. part. *κικοτήσας* pro *κικοτήκας*: *κικοτήσῃ θυμῷ, irato animo.* Σοί δ' ἔπα μάλα πάγχυ θοοί μάκαρες κοτίωνιν, *Il.* 14, 143. Τισὶν τε κοτίσονται ἰδριόματόν, *Ib.* 5, 747. Α κότος. *Κοτήεις*, ἥσασα, ἥν, iratus. *Ab eod.*
Κοτίνης, ἄδης, ἡ, ut *κοτίνης ἱλαία*, olea oleastro inserta; (2) bacca oleastri. Α κόνιος. *Κοτinhφόρος*, α, ὁ, ἔ, ἡ, oleastrum ferens. Ε κόνιος et φέρω.
ΚΟΤΙΝΟΣ, α, ὁ, ἔ, ἡ, oleaster, oliva silvatica; (2) corona ex oleastro; (3) acinus.
Κοτινοτρόχος, α, oleastro vescens, *Ar.*
Κοτίς, ἴδης, ἡ, occupat, vertex capitis; at *κότις*, *ap. Hes. ira.*
ΚΟΤΟΞ, α, ὁ, ira vetus, simulas, invidia.
Κοτταΐειν, α, ὁ, τῶ, primum quod ei dabatur qui cottabo vicisset; (2) pelvis, in quam id quod a potu in poculo reliquum erat ita effundebatur ut resonaret. Α κίτταξος.
 Unde
Κοτταΐζω, fut. *ίσω*, cottabo ludo, vel certo; (2) vomo, evomo.
Κοττακίδης, ἡ, ὄν, ad cottabum pertinens.
Κοττάειν, εως, ἡ, idem quod
Κοττακίδης, α, ὁ, lusus cottabi. Α *κοτταΐζω*.
ΚΟΤΤΑΒΟΣ, α, ὁ, cottabus, genus ludendi, quo amatores imprimis liquorem aliquem in altum jaciebant, ut caderet in aereas phialas, et si major strepitus ederetur, ab amica se amari credebant; (2) vinum ipsum quod ita effunditur.
ΚΟΤΤΗ, ης, ἡ, caput, *Hes.*
Κόττις, ἡ, idem, *Dor. ap. Poll.*
Κοττοί, galli gallinacei. Α *κόττη*, ob caput insigniter cristatum, *Hes.*
ΚΟΤΤΛΗ, ης, ἡ, cavum; (2) cavum coxae; (3) vola sive cavum manus vel pedis; (4) sinus, in quo caput femoris volvitur; (5) quodvis cavum profundius ossis, in quo aliquid volvitur; (6) vasculum concavum; (7) mensura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus; (8) mensura aridorum unciarum novem capax. (4) *κοτύλην δὲ τί μιν καλῶσι*, acetabulumque ipsum vocant, *Il.* 5, 306.
 Hinc
Κοτυλήδων, ὄνος, ἡ, idem; (2) umbilicus Veneris, herba; (3) pars concava in polypodis cirris, et ipsi cirri; (4) os venae seu arteriae intra uterum eminentis; (5) polypodis cirrus. (5) *σπὸς κοτυλήδωνων πυκνὰ καίγῃς ἔχονται*, polypodis cirri multi calculi adhaerescunt, *Odys.* 5, 433.
Κοτυλήφτος, vel *κοτυλήφτης*, α, ὁ, ἔ, ἡ, largus fluens, velut fusus poculo, *Il.* 23, 34. *Εκ κοτύλης et βίου.*
Κοτυλίας, αἶα, αῖον, cotylae mensuram aequans. Α *κοτύλη*.
Κοτυλίζω, fut. *ίσω*, per cotylas seu heminas liquida aridaque vendo. *Ab eod.*
Κοτυλίσ, ἴδης, ἡ, cavum coxendicis. *Ab eod.*
Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla. Dim.
Κοτυλίσκιον, α, τὸ, idem.
Κοτυλίσκος, α, ὁ, parvus crater, Baccho sacer, quo utebantur sacerdotes ejus; (2) plantaginis genus.
Κότυλος, α, ὁ, poculum capiens quantum cotyla; (2) mensura unciarum novem.
Κοτυλάδης, εως, ὁ, ἔ, ἡ, cotylae formam habens, *Κοτώεις*, idem quod *κοτύνης*, *V. L.*
Κούιβ, *Æol.* pro *ἐκείνῃ*, nec jam.
ΚΟΥΚΙ, τὸ, cuci, arbor; (2) fructus, pomum arboris cuci.
Κουκίμλον, α, τὸ, cuci pomum.
Κουκίφρος, ὁ, ἔ, ἡ, arbor cuci. Α *κῦκι* et *φέρω*.
Κουκίμον, τὸ, cucuma; vasis genus, *Steph.*
Κουέιν, α, τὸ, seu *κυλεύς*, ὁ, ἡ, *Poet.* pro *κυλεύς*.
Κυλεύστερος, α, ὁ, ἔ, ἡ. Vide *κολεύστερος*.
Κῦμι, surge. *Vox Hebr.*
Κῦρά, ας, ἡ, tonsura. Α *κίρω*.

Κοράλλιον, *υ*, τὸ, corallium; (2) pupa, qua ludere puella solent, *Ern.*
Κορεῖκος, *ή*, ὁ, tonsorius, ad tonsores perti-
nens. *Α* κορεῖα.
Κορεῖον, *υ*, τὸ, tonstrina, officina tonsoris. *Α*
κορεῖος.
Κορεῖω, cupio tonderi. *Ab eod.*
Κορεῖος, *ῖος*, ὁ, tonsor. *Α* κορεῖος.
Κορευτής, *ῖς*, ὁ, idem et *ab eod.*
Κορεῖστρια, *ας*, *ή*, tonstrix. *Α* πράε.
Κορεῖω, fut. *ῖσω*, tondeo. *Α* κορεῖα.
Κορεῖσις, *ς*, *ή*μῃρα, seu ἡσθη, cum tendentes
puerorum capillos Dianæ sacrificant, *Suid.*
Κῆρη, *ης*, *ή*, idem est quod *κῆρη*.
Κηρήσιμος, *ον*, detonsus, sc. capillus.
Κηρήτης, Curetes, Dii intellectuales, impol-
utis proprietatis, et custodiendi vim ha-
bentes, secundum Orphicos.
Κερίας, *υ*, ὁ, tonsus. *Α* κερά.
Κερίδιον, *ῶν*, tonderi volo. *Ab eod.*
Κερίδια, *ας*, *ή*, quæ virgo viro nupsit; juveni-
lis. *Α* κερίδιος.
Κερίδιος, gen. sing. *Ion.* pro κερίδιας.
Κερίδιος, *ιας*, *ιον*, juvenilis, epith. mariti cui uxor
nupsit cum virgo esset. *Α* κῆρος vel κῆρη.
Κερίω, fut. *ῖσω*, juvenilem ætatem ago; (2)
juvenilia sapio; (3) a puerili ætate educo;
(4) tondeo, attondeo; (5) succido; (6)
deputo. *Δι* κατὰ γαίην Ἄνδρος κηρίωνιν,
Hesiod. Theog. 347. *Α* κῆρος pro κῆρος, vel
a κερά.
Κερίκος, *ή*, ὁ, tonsorius, ad tonsorem pertinens,
seu ad tonsuram idoneus. *Α* κερά.
Κερίον, *ιμῶν*, *ιον*, idem et *ab eod.* Σίβαρον κύ-
ριον, tonsorium ferrum, *Eurip. Or.* 964.
Κερίε, adv. per comam, coma. Πικνά δι κερίε
ἱλακόμενι πλακάμενι, *Apoll. Rhod.* 4, 18. *Ab*
eod.
Κερίε, *ή*, tonsorium instrumentum, *Poll.*
ΚΟΤ' PMI, τὸ, curmi, potionis genus ex hor-
deo vel tritico.
Κεροβόρος, ὁ *ἢ* *ή*, natos, pueros perdens. *Ex*
βορά.
Κερογονία, *ας*, *ή*, puerorum vel puellarum ge-
neratio. *Ex* κῆρος et γονή.
Κεροβύλιον δάφνη, laurus virentibus ramis de-
cota. *Ex* κῆρος et δάφνη, viro.
Κεροπλάτος, pro κοροπλάτος, *Steph.*
Κῆρος, idem est ac κῆρος. *Hinc*
Κεροσύνη, *ης*, *ή*, pueritia, infantia.
Κεροσύνος, juvenilis, *Ep.*
Κεροτομία, marem pario. *Α*
Κεροτόκος, *υ*, *ή*, quæ puerum peperit; (2)
puerpera mater. Οὐδ' εὐρυτυχίας μίστεσιν μοι
κεροτόκοις ἱν' Ἀργείας, *Eurip. Suppl.* 956. *Α*
τίκτω.
Κεροτρέφει, *ῶν*, fut. *ήσω*, juvenes nutrio. *Α*
Κεροτρέφος, *υ*, ὁ *ἢ* *ή*, juvenum nutritor vel
nutrix. *Ex* κῆρος et τρέφω.
Κεσθία, *ας*, *ή*, custodia. *Vox Latina.*
Κεφάλαγρος, *ῖς*, ὁ *ἢ* *ή*, leve onus ferens. *Ex*
κῆφος et ἄγω.
Κερίζω, fut. *ῖσω*, levo, sublevo, adjuvo; (2) in-
altum tollo; (3) erigo addictum, et conso-
lor; (4) levis sum. Ὡς πλῆθος κερίσειμι
μυτήρα χθόνα, *Eurip. Hel.* 40. Ἐγὼ τε γὰρ
λῆκσα κερίθῃσομαι ψυχὴν, *Idem, Med.* 473.
Ἄλλα κερίζειν, exsilire, *Soph. Aj.* 1287. (1)
παύχελρον ἀσπίδι ἄμφι βραχίονι κερίζων, cir-
ca brachium gerens, *Eurip. Phæn.* 122. Οὐ-
ράνιον πίδαμα κερίζουσα, aerium saltum li-
brans, *Eurip. Elect.* 860. Δύστρονον αἰώμηνα
κερίζω, miserabile levamen libro, *Id. Suppl.*
1047. *Α* κῆφος. *Hinc*
Κεφίσις, *εως*, *ή*, levatio, allevatio.
Κεφισμα, ἄτος, ὁ, levatio, levamen.
Κεφισμός, *ῖς*, ὁ, idem et *ab eod.*
Κεφιστός, *ή*, ὁ, levandi vim habens.
Κεφοδοξία, *ας*, *ή*, vana opinio. *Α* δοξά.
Κεφολογία, *ῶν*, verborum levitate utro, nugor.
Κεφολογία, *ας*, *ή*, loquacitas; (2) nugæ. *Α*
Κεφολόγος, *υ*, ὁ *ἢ* *ή*, nugator, garrulus.
Κεφόντες, *ον*, levis, *Soph.*
Κεφονοία, *ή*, levitas, inconstantia. *Α*
Κεφόνος, contr. κεφόνος, *υ*, ὁ *ἢ* *ή*, levis, incon-
stans. *Hinc* τὸ κεφόνων, inconstantia et *ab*

vitas mentis. Οὐδ' ἐπὶ τῇ Καρχηδονίᾳ πύθων μίτρι πάντες εἶναι, levitate Carthaginien-
sum, *Aprian. de Rebus Hispan.* 431. Ex
πύθος et νόος.
Καφώνως, *adv.* cum quadam mentis levitate,
temere.
Καφώνως, *υ*, *ὁ* ἔξ ἡ, levis et agilis dorsi, *Ath.*
Καφώπιρος, *ον*, facile volans. *Α πτερόν.*
ΚΟΤ' ΦΟΞ, *η*, *ον*, levis; (2) remissus, languid-
us; (3) exiguus; (4) ventosus, inconstans;
(5) vacuus; (6) facilis.
Καφοτίως, *adv.* levius, &c.
Καφότης, *ητος*, *ή*, levitas. *Α πύθος.*
Καφών, *ᾧ*, *fut. ὄσω*, levo, allevo. *Ab eod.*
Κάφως, *adv.* leviter, facile; (2) temere.
Καφονιστός, *ῆ*, *ὁ*, quasiliarius, *Gh. V.* Ex *seq.*
et *ποιός*.
ΚΟΨΙΝΟΣ, *υ*, *ὁ*, cophinus, corbis, qualus; (2)
mensura apud Bæotus cum liquidorum tum
aridorum.
Καφινώδης, *ες*, ad cophini modum factus.
Κοχλάζω, ebullio, scaturio. *ΑΙ. καχλάζω.*
Κοχλάκωδης, *ιος*, *ὁ* ἔξ ἡ, siliceus. *Α*
ΚΟΧΛΑΞ, ἄκος, *ὁ*, *ἡ*, κοχλάς, glareæ, calculus,
lapillus in fluvii ripa vel maris littore; (2)
silex.
Κόχλαι, *ᾧν*, *αἱ*, conchæ. *Α κόχλος.*
Κόχλασμα, *τὸ*, fervor aquæ, æstus; (2) quod
ebullit. *Α κοχλάζω.*
Κοχλιάρον, *υ*, *τὸ*, cochleare. *Α κόχλος.*
Κοχλιάς, *υ*, *ὁ*, cochlea; (2) machina aquaria.
Ab eod.
Κοχλιάδιον, *υ*, *τὸ*, conchula, parva cochlea.
Dim. Α κόχλος.
Κοχλιαῖδης, *εις*, idem quod κοχλιάωδης.
Κοχλῖς, ἴδως, *ἡ*, idem et *ab eod.*
Κοχλιάδης, *ιος*, *ὁ* ἔξ ἡ, cochleæ speciem gerens,
conchæ similis; (2) tortuosus, tortilis. *Α*
κοχλιάς.
Κόχλος, *υ*, *ὁ*, concha; (2) conchylium, os-
treum, purpura. *Α*
ΚΟΧΛΗ, gyro, roto, torqueo, *Etyim.*
ΚΟΧΟΣ, *υ*, *ὁ*, humor abunde fluens, *Schol.*
Theocr.
Κοχὺν, impetuose, rapide, *Hes.*
Κοχύνωσι, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro
κοχύνουσιν, *α*
Κοχύνω, *ᾧ*, idem quod κοχύνω.
Κοχύνειν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro
κοχύνει, *α*
Κοχύνω, magna copia, abunde fluo. *Ἐν δὲ μι-
τάτῳ ἰδρῶς μὲν κοχύνειν, Theoc. 2, 107.*
Α κόχως.
ΚΟΧΩΝΗ, *ης*, *ἡ*, commissura partium coxen-
dicis cum podice, aut femore; item femur
ipsum.
Κοχώνον, *α*, *τὸ*, idem.
Κοφάς, *αορ. 1. part. act. verbi κόπτω.*
Κόφειον, *εία*, *τὸ*, smyrnion herba, vulgo levisti-
cum, *Nicand.*
ΚΟΨΙΜΟΣ, *υ*, *ἡ*, genus arboris.
ΚΟΨΙΧΟΣ, vel κόψυχος, *υ*, *ὁ*, avis quædam,
merula, *ΑΙ. piscis quidam, Ath.*
Κράανον, *αορ. 1. imperat. act. Poet. pro κρᾶνον*
vel κρῆνον, *α κρᾶνον.*
Κράας, ἄτος, *τὸ*, caput. *Α κρᾶς*, idem.
ΚΡΑΒΑΤΟΣ, vel κρεβάστος, *υ*, *ὁ*, grabbatus,
lectus in quo sedetur; *Atticis σκιμπες.*
Κρεβάτιον, *εια*, *τὸ*, lectulus.
ΚΡΑΤΗ, *ης*, *ἡ*, piscis e genere squillarum.
ΚΡΑΤΤΟΝΕΣ, *ων*, *οἱ*, iidem squillarum spe-
cies.
Κραταίς, *αορ. 2. part. pass. verbi κράζω.*
Κραγίστης, *υ*, *ὁ*, vociferator, clamator. *Α κρά-
ζω.* *Unde*
Κρατὺν, *adv.* clara, acuta, alta voce.
Κραδαίνω, vibro, crispo, commoveo, quasso,
concutio; κραδάνως, *αορ. 1. part. quatiens,*
vibrans; κραδαίνομαι, tremisco, metu con-
cutior. *Τὸ δαυρ κραδάνας, Plut. Ἐν δὲ οἱ ἔργους*
Νηδυῖται μάλ' ὅδ' κραδανομένην λῖνε γυνί, Π.
17, 524. *Α κραδάς.*
Κραδαῖον, *υ*, *τὸ*, folium ficulnum. *Α κρᾶδν.*
Κραδάλος, *υ*, *ὁ*, ramus ficulnus. *Ab eod.*
Κραδαλός, *ῆ*, *ὁν*, vibratilis, qui facile concutitur
seu quassatur. *Α*

Κραδαίνω, ᾧ, vibro, concutio, quatio; (2) κρα-
δα, laboro. Κραδῶν δολιχίσκιον ἔγχος, *Il.*
7, 213. Α κραδῶν.
Κραδύνω, fut. σω, idem. Ab eod.
ΚΡΑΨΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, surculus ficul-
neus; (2) folium ficulneum; (3) quodvis
folium; (4) machina theatralis.
Κραδύφορος, ας, ἡ, gestatio ramorum, proprie
ficulnorum. Ex κραδῶν et φόρος.
Κραδίον, acc. sing. Ion. et per Metath. pro καρ-
δίαν.
Κραδοπῶλης, ὅ, surculorum ficulneorum seu
ficuum venditor, *Steph.*
Κραδός, υ, ὁ, ramus ficulnus; (2) vitium seu
morbis in ficu. Α κραδῶν.
Κραδύφορος, υ, ὁ, ἡ, qui ficus comedit. Ex
κραδός et φαγῶν.
Κράζον, part. præs. act. n. g. a
ΚΡΑΨΩ, fut. αω, clamo ut cornix vel corvus,
crocit; (2) clamo, vocifero; paulo post f.
κικράζομαι perf. med. κικράγα, clamavi, cla-
mo: τί κικράγας; quid vociferaris? Θεις
δὲ τὰ γόνυατα, ἔκραζε φωνῇ μεγάλῃ, *Act.* 7,
60. Ποῦ κικράγας ἀνδρὸς ὡδ' ὑπείρθεονα;
propter quem? *Soph. Aj.* 1253. Εὐδύς δ' ἀπὸ
δορυπέτῃ κικράγεν ἱμβάδας, poscit, *Aristoph.*
Vesp. 103.
Κραθεῖς, aor. 1. part. pass. verbi κραννυμι.
Κραθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi κρατίω.
Κραιναί, perficior; κρήνην, perfice, aor. 1. im-
perat. Ion. pro κραιναίνω, *Il.* 1, 41.
ΚΡΑΤΝΩ, fut. ανῶ, perficio, effectum reddo;
(2) impero, regno; κραθεῖς, a. 1. part. pass.
consummatus; κρανέσσεια ψήφος, victrix sen-
tentia. (1) ἡμεῖν τιμωμένοι δυοῖν ἔσιν κραιναῖσι
Μῦσαι, inter duos hymnorum artifices aemul-
ationem excitare solent Musæ, *Eur. Andr.*
477. Cum ellipsi vocis ἰδὼν et præpositionis
eis. Ὀλιγάκις αὖτε κρήνην κραιναίνον κύκλον, raro
conficiens (viam ad) orbem et fori circu-
lum: id est, raro commeans ad urbem et
conciones publicas, *Eurip. Or.* 917. Πολλὰ
δ' αἰλίσσας κραιναῖσι θείοις, *Eur. Med.* 14, 19, et
Alc. 1148. Ὅς κραιναῖ κρατῶ, *Soph. Aj.* 1069.
Κραπιστῶδης, ᾧ, crapulam sentio, dolorem capi-
tis sentio ex nimio potu; (2) inebrior; (3)
desipio per crapulam, vino demento; κραι-
παλῶντες, vacillantes, *Ph.* Ἡμεῖς ζητήσομεν
κύκλωπα—κραπιπαλῶνται, *Arist. Plut.* 298.
Α ΚΡΑΠΠᾶ'ΑΗ, ης, ἡ, crapula; (2) comessatio;
(3) obtenebratio mentis a potu.
Κραπιστῶδης, α, ὁ, ἡ, qui ebrius et vino
gravatus comessatur.
Κραπιστῶδης, ιως, ὁ, ἡ, obnoxius crapulæ,
ebrius; (2) ad crapulam usque potans.
Α κραπιστῶδης.
Κραινοβάτης, celeriter ambulans, *Cyr.*
Κραινοπόρος, ον, celeriter euns, *Cyr.*
ΚΡΑΠΠΝΩ, ἡ, ον, pernix, celer, velox, rapi-
dus. Hinc κραπινᾶ, adv. velociter.
Κραιπιστότης, υ, ὁ, ἡ, Ex σῶα.
Κραιπιστότης, adv. celeriter.
Κραιπιστόρος, υ, ὁ, ἡ, velox, citus. Ex φέρομαι.
Κραιπνός, adv. velociter, cito; (2) propere.
ΚΡΑΓΡΑ, ας, ἡ, caput, *Hes.*
Κράκτης, υ, ὁ, clamator, clamosus. Α κράζω.
Κρακτικός, ἡ, ον, clamosus. Α πρæc.
Κράμα, ἄτος, τὸ, mixtura, mixtum; (2) vinum
aqua mixtum; (3) concretio et temperatura
corporis naturalis. Α κραιννυμι.
Κραμβῆλος, α, ον, tostus, assus, siccus. Α
κράμβος.
Κραμβέον, υ, τὸ, cicuta. Vox Sicula. Α
Κραμβέον, υ, idem; (2) decoctum brassicæ, *ap.*
Hipp.
ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, brassica, crambe, caulis. *Angl.*
COLEWORTS.
Κραμβήεις, ισσα, εν, ad brassicam pertinens, *Nic.*
Κραμβέον, υ, τὸ, brassica; (2) decoctum bras-
sicæ. Α κράμβη.
ΚΡΑ'ΜΒΩ, η, ον, aridus, siccus, torridus; (2)
bonus; (3) dulcis; (4) subst. vitium fruc-
tuorum, præcipue uvarum.
Κραμβοφῶγος, υ, ὁ, ἡ, qui brassica vescitur.
Ex κράμβη et φαγῶν.

Κραναήπιδος, υ, ὁ, ἡ, asperum solum habens.
Ex κραναὸς et πῖδον.
Κρανῆινος, ἰνῃ, ιον, cornus, e corno. Α κρα-
νεία, cornus.
Κρανῆς, ἡ, ον, asper; (2) sterilis. Κραναῖς περ
ἰσθμῆς, *Il.* 3, 201. Α κρᾶνον.
Κρανέσσεια, f. 2. inf. med. pro κρανέσσεια, a κραιναί.
ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, cornus, arbor; (2) hasta ex
corno. Hinc
Κρανῆινος, ἰνῃ, ιον, cornus, e corno.
Κράνειον, seu Κράνειον, Craneum. Nomen Gym-
nasii Corinthi.
Κράνειος, corneus. Α κραιναί.
Κρανθῆν, τὸ, factum, part. neut. aor. 1. pass.
verbi κραιναί. Πρὸς τὸ κρανθῆν, propter hoc
factum, *Eurip. Hipp.* 868.
Κραναί, ας, ἡ, cornus.
Κραναῖδαν, gen. plur. Dor. pro κρηναῖδαν, a
κρηναῖδες.
Κρανῆινος, ης, ον, corneus.
Κρανῖον, υ, τὸ, calvaria. Α κρᾶνον.
Κρανοκολλᾶσθης, υ, ὁ, genus phalangii, bestiolæ
lucernis advolantibus non dissimile, phalan-
gium quod caput petit, si in aliquem irruit.
Ex κρᾶνον et κολλᾶσθαι, percutio.
Κράνον, υ, τὸ, caput, *Eust.* Α κρήνην.
Κρήνοποιία, galeas facio.
Κρανοποιός, υ, ὁ, ἡ, galearum opifex.
Κράνος, εος, τὸ, galea. Α κρᾶνον.
Κρανύμαι, fut. 1. ind. med. verbi κραιναί.
Κρανοργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. Α
Κρανοργός, υ, ὁ, galearum opifex. Ex κράνος
et ἔργον, opus.
Κραντίρα, ας, ἡ, regina; (2) perfectrix. Α
Κραντήρ, ἥρος, ὁ, effector, qui efficit vel perfici-
tit; (2) κραντήρες, dentes, qui *Lat.* genuini.
Α κραιναί.
Κραντής, υ, ὁ, idem.
Κραντήριος, υ, ὁ, ἡ, efficax, strenuus:
Κραντῶς, αρος, ὁ, rex, princeps. Χρόνης Φέλιος
κράντορες, *Eurip. Andr.* 508. Ab eod.
Κράζας, aor. 1. part. act. verbi κράζω.
Κραπάταλλος, fatuus, delirus, *Hes.* (2) numis-
ma, *Id. Poll.* (3) pl. pisces quidam, *Id.*
Κράς, ἄτος, τὸ, caput.
Κράσις, ιως, ἡ, mixtio, mixtura, proprie qua
aqua vino miscetur; (2) temperamentum
corporis et elementorum; (3) contractio
vocalium et diphthongorum *apud Gram.*
Α κραιννυμι.
Κράσπιδον, υ, τὸ, limbus, instita, lacinia, ora;
(2) margo retis; (3) margo littoris; (4)
montis radix; (5) vestis sacerdotis, sic dic-
ta, quod solum usque pertingat. (1) ἄκροισι
λαΐφης κρασπίδος ὑπεκδοραμῖν, *Eurip. Med.*
524. Ex κρίμαμαι et πῖδον. Hinc
Κρασῆριον, υ, τὸ, crates lignea super præsepi,
cui imponitur fenum, *Poll.* Α κράσις.
ΚΡΑΣΙΖΕΘΑΙ, vesci gramine, *Etym.* Ab eod.
ΚΡΑΣ'ΤΙΣ, ιως, ἡ, gramen.
Κράσπιδος, ον, caput percitens. Α κράς et
βάλλω.
Κραταβῆλος, idem quod κραταβῆλος, *Nax.*
ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, υ, ὁ, cratægus, arbor habens
folium simile mespilo.
Κραταιγυῆλος, υ, ὁ, ἡ, firmus, fortis. Α κρα-
ταῖος et γυῆλον, vola.
Κραταιγών, ὄνος, ὁ, idem quod κράταιγος.
Κραταῖς, adv. valide, vel subst. vis magna. Ex
ἴς, vis.
Κραταίλιος, ᾧ, lapidosus, asper.
Κραταῖον, υ, τὸ, consuetum scripturæ aut pic-
turæ firmamentum. Α κραταῖος.
Κραταῖνα, conforto, *Gl. V.* Α κράτος.
Κράταιος, α, ον, potens, fortis, robustus, validus;
(2) validus seu potens in retinendo; (3) in-
gens, magnus; (4) violentus, truculentus.
Α κράτος. Hinc
Κραταίστης, ἥρος, ἡ, robur, vis, fortitudo.
Κραταῖον, ᾧ, fut. ὦσα, potentem reddo, corro-
boro. Δυνάμις κραταῖωθῃναι διὰ τῷ πνεύματι,
Ephes. 3, 16.
Κραταῖπιδον ἔδρας, solum firmum, seu lapidibus
stratum. Ex κραταῖος et πῖδον.
Κραταῖπες, ὄδος, ὁ, ἡ, qui pedes robustos ha-
bet. Ex κραταῖος et πῖς.

Κράταιρινος, υ, ὁ, dura seu firma pelle tectus;
et est epitheton testudinis, *Herod.* 1, 47.
Κραταῖωθῃναι, aor. 1. inf. pass. verbi κραταῖω.
Unde
Κραταῖωμα, ἄτος, τὸ, robur.
Κραταῖος, adv. valide, fortiter, robuste.
Κρατάνιον, υ, τὸ, genus poculi, *ap. Ath.*
Κρατέις, 3. sing. præs. ind. act. verbi κρατίω.
Κράτι, dat. sing. contr. pro κράτῃ, a κράτος.
Κράτεράλης, ις, cum valido robore conjunctus,
Cyr.
Κρατεράωχην, εως, ὁ, ἡ, robustam cervicem
habens.
Κρατεράων, gen. pl. *Æol.* pro κρατεράων. Α
Κράτερος, ρά, ρόν, validus, fortis; (2) vehemens,
acer, violentus; (3) acerbus, minax; (4)
durus, sc. petentibus, &c.
Κρατερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, invictus animo, cui mens
dura et rigida, durus, acer, præfractus;
(2) magnanimus. Ex κρατερός et φρήν.
Κρατερόχρεος, robustus. Ὅθεν κρατερόχρεος φῦ-
λα, *Orpian. Cynaget.* 3, 339. In Vaticano
codice legitur κρατερόφρονα, quod minus ap-
tum.
Κρατερόω, ᾧ, fut. ὦσα, validum et firmum red-
do, solido. Α κρατερός. Hinc
Κρατερώμα, ἄτος, τὸ, mixtura æris et stanni,
qua aliquid solidatur.
Κρατεράνω, ἔγχος, ὁ, ἡ, solidos, firmos, et ro-
bustos ungues habens; solidas ungulas ha-
bens. Ex κρατερός et ὄνυξ.
Κρατεράνωχος, υ, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.
Κρατερός, adv. valide, fortiter, strenue, fir-
miter; (2) totis viribus; (3) intrepide; (4)
aperte. Α κρατερός.
Κρατισταί, ᾧ, αἰ, verum fulcra. Α κρατεύω.
Κρατισταῖον, gen. plur. *Æol.* pro κρατισταῖον.
Κρατιστήρια, ᾧ, αἰ, idem ac κρατισταί.
Κράτῃ, ᾧ, fut. ἴσω, imperium obtineo, impero,
domino; (2) possideo, potior, compos sum;
(3) superior sum, vinco; (4) præsto, ex-
cello; (5) contineo; (6) vinco, obtineo,
invalideo, retineo, mordicus retineo; (7)
memoria teneo; (8) prehendo, apprehendo.
Πολλὴ κρατῇ τῶτον ἀνάγκη, cogit, *Soph. Phil.*
915. Ζεὺς ἐστὶν ὁ τῆς δι' ἡγῆς κρατῶν, *Ibid.* 980.
Νῦν δ' ἐ κρατῶ γὰρ τὸν ἐμὰντι χρημάτων,
Aristoph. Vesp. 1343. Ἐμὰντ' κρατῶ, mei
juris sum. Μηδ' ἴ' ἂν σαυτὶ κρατῶς, non
vero (te locare,) ubi tui juris esse possis,
Soph. Ed. Col. 405. Οἱ κρατῶντες, qui re-
rum potiuntur, *Eurip. Suppl.* 18. Τὰν κρα-
τῶντων ἐπὶ πάντ' ἀκυσία, *Soph. Elect.* 340. In-
terdum eodem sensu ponitur absque articulo:
Οὐκ εἰ κρατῶντων πρὸς πύλας ὄσον τά-
χος; *Eurip. Iphig. in Taur.* 1301. Α κρᾶ-
τος.
Κρατῇ, teneat, 3. sing. conj. pro κρατέη.
Κρατῆς, aor. 1. part. pass.
Κράτῃμα, ἄτος, τὸ, fulcrum.
Κρατῆς, ἥρος, ὁ, crater, vas in quo miscetur
vinum; (2) signum cœlestis; (3) recepta-
culum aquæ salientis; (4) κρατῆς, montis
Ætinæ foramina, quibus ignis cinisque evo-
mitur. Α κραιννυμι.
Κρατῆς, ις, σ. πλοῖον, navis instructa et pa-
rata, *Herod.*
Κρατηρίζω, fut. ἴσω, compoto, *Eust.* ex *Vell.*
ἐκρατηρίσθηναι, aor. 1. pass. inebriati sumus
exhaustis crateribus, *Hes.* (2) dicitur tamen
et de ministro compotum. Α κρατήρ.
Κρατήριον, υ, τὸ, parvus crater. Dim.
Κρατήσαι, tenuisse, aor. 1. inf. act. verbi κρα-
τίω.
Κρατησίμαχος, υ, ὁ, ἡ, qui victoriam in præliis
obtinet. Ex κρατῆς et μάχημαι.
Κρατησίπες, υ, ὁ, ἡ, pede validus.
Κρατησίπαιος, υ, ὁ, ἡ, qui vincit equis.
Κράτῃς, ιως, ἡ, potentia, retentio, *Ph.* Α
κρατίω.
Κρατητικός, ἡ, ον, tenax, *Gl. V.* Ab eod.
Κρατῇ, capiti, dat. sing. a. κρᾶς, caput.
Κρατῆς, ἡ, farrago, *Aristot.*
Κράτῃς, adv. optime, præstantissime. Α κρᾶ-
τις. Unde
Κρατιτεύω, fut. ὦσα, præsto, antecello; τὸ κρᾶ-
τιτεύειν,

τισίῳ, *pissimum et præstantissimum. Τῷ σώματι ἔσ' τῇ ψυχῇ κρατιστάνοιντες, Xen.*
Κρατιστάνοιν, adv. delectu. A
Κρατιστός, ιστή, ισών, fortissimus, validissimus;
 (2) *optimus. Superlat. α κράτος, robur. Εἰρή-
 χιστα γὰρ κράτιστος ἐστὶ ποσὶν κακὰ, præsentia
 mala quo breviora sunt, eo videntur levi-
 ora, Soph. Antig. 1327.*
Κρατιστόρεας, ὄρεας, ὁ, caput devorans.
Κρατιστάνης, ἑς, caput compactus, Man.
ΚΡΑΪΤΟΪ, eos, τὸ, robur, vis, potentia ; (2)
imperium, imperii summa ; (3) *victoria ;*
 (4) *pars manus vergens ad digitos, in qua*
manus robur. Πρὸς ἰσχύος κράτος, vi, Soph.
Phil. 594. (3) κρήνυν κράτος ἀρετίας σὺνί, al-
cui sententia lata addicere palmarium vi-
tutis bellicæ, Soph. Axi. 443.
Κρατὺς, capitis, gen. sing. α κράς.
Κρατύντας, acc. plur. part. act. contr. pro κρα-
τύνοντας, α κρατύν.
Κρατφορέας, caput fero seu gesto, Ath.
Κρατύντης, ἥτος, ὁ, victor, prævalens, Hes. A
κρατύν.
Κρατύντηος κλισμός, sella ad retinendum et
firmandum. A præc.
Κρατύντηός, ἡ, ὄν, firmandi vim habens. A
Κρατύνω, fut. σνῶ, validum ac firmum reddo,
munio ; (3) *confirmo, stabiliō, vim mag-*
nam tribuo ; (3) *roboro, induro ;* (4) *impe-*
ro. Κρατύνω ἑσπύνα, Apollon. Ἀργείῳ δ'
ἐστράθεν ἐκαστύνοντα φάλαγγας, Il. 11, 215.
(4) ὅς ἐφορεῖ πάντα καὶ κρατύνει, Soph. Elect.
175. A κράτος. Unde
Κρατύνς, ὁ, validus viribus, fortis, potens.
Κρατυσμός, ἑ, ὁ, corroboratio. A κρατύν.
Κραυνάω, fut. ἄσω, clamo, vociferor. Φωνῇ με-
γάλῃ ἐκραυνάσας, Joan. 11, 43. A κραυή.
Κραυνάνα, idem. Παίδων προκείμενον, ἀσπαίδῳ
τε καὶ κραυνάμενον, Herodot. 1, 3.
Κραυνάσας, υ, ὁ, vociferor, clamorosus ;
Κραυνάσικός, ἡ, ὄν, clamorosus ;
Κραυνάσικός, adv. cum clamore. A κραυνάω.
Κραυνή, τίς, ἡ, clamor, vociferatio. A κράζω.
Κραυνίης, υ, ὁ, ut κραυνίης ἵππος, equus qui
clamore et strepitu terretur. A præc.
Κραυνῶν, struma laborare ; (2) *de morbo apum*
cum vermes et araneas gignunt, Hes. A
ΚΡΑΥΨΟΣ, εἰς, εον, aridus, siccus, torridus, fri-
abilis, rigidus ; (1) *ἡ κραύψα, subst. struma ;*
 (3) *morbus boum. Hinc*
Κραυψότης, πτος, ἡ, ariditas, siccitas, friabilitas.
Κράω, pro κρέω, Ar.
Κρέα, nom. vel acc. plur. pro κρέατα, α κρέας.
Κρεάδρα, ας, ἡ, fuscina, harpago, instrumen-
tum ad extrahendas carnes ex olla vel ahe-
no. Ex κρέας et ἀνέωσα, capio.
Κεαυγίς; ἴδος, ἡ, idem et ex ἰίδ.
Κεαυγαστίω, lacero carnem.
Κεάυγαστος, ον, carnem seu cutem lacerans,
vulnerans ; (2) *asper.*
Κρεάδιον, υ, τὸ, caruncula, carnis frustum.
Diim. α κρέας.
Κρεάνομαι, ὦ, fut. ἥσω, carnes distribuō ; (2)
aliorum carnes dissecō, coquo ac voro.
Κρεάνομία, ας, ἡ, distributio carniū, viscera-
tiō. A
Κρεάνωμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, carnes distribuens. Ex
κρέας et νόμος.
ΚΡΕΑΣ, ἄτος, τὸ, caro ; (2) *frustum carnis ;*
 (3) *corpus.*
Κεαυγίς, ἑ, ὁ, pulsatio, sonitus. A κρέω.
Κρεάδοκος, υ, ὁ ἔξ ἡ, ad recipiendas carnes fac-
tus. Ex κρέας et δέχομαι.
Κρεάφαγιον, ἰον. pro κρεάφαγιον.
Κρεάφαγιν, νς, ἡ, pro κρεάφαγια, ἰον.
Κρέας, Poet. pro κρέας, Hom.
Κρέισσα, imperans, regina, præc. part. act. Dor.
pro κρέσσω, α κρέω.
Κρέϊον, υ, τὸ, vas carniarum, carniū recepta-
culum, olla. A κρέας.
Κρεϊοφάγος, Et κρεάφάγος, pro κρεοφάγος.
Κρέισσανα, nom. plur. n. g. α κρέισσων.
Κρέισσοι, vel κρεῖσσοι, dat. plur. α
Κρέισσων, vel κρεῖστων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, melior, præ-
stantior ; (2) *præstantior viribus, poten-*
tia, aliave re, unde (3) κρεῖστος; Dii, ἐξ

tes; (4) victus ab aliqua re, ut voluptate, &c. κρείσσαν θανάτου, immortalis. Τὸ κρείσσαν, numen. Εὐχαίς, ἢκ αἰτίαις, ἐξέλκται τὸ κρείσσαν, *Helioid. Ethiop.* 1. Α κράτος. Κρεῖσσομένης, ὁ, filius potentior, *Æsch.*
Κρεῖων, ὄντος, rex, regnator; κρείσσεια, regina.
Κρεῖων, carniū, gen. pl. contr. et *Poet.* pro κρέστων.
Κρεκάδιον, τὸ, aula, vela, quibus aula tam ornatus gratia, quam arcendo sole, vento, &c. obtendebatur. Κρεκάδι αὐλῆς θαύμασον, *Aristoph. Vesp.* 1215.
Κρεῖκελος, fletus, ploratus, *Hes.* Α κρέκω.
Κρέκων, sonum odiosum, *Gal.* apud Hipp.
Κρεκπός, ἡ, ὄν, stridulus, *Æsch.*
ΚΡΕΚΩ, pectine seu radio pulso; (2) pulso; (3) sonum molestum et odiosum edo. 'Αδὺ κρέκεις τι μέλος, *Epigr.*
Κρεμάβρα, ας, ἡ, pensile, aut storea pensilis in qua reponuntur casei, aut opsoniorum reliquia. Α
Κρεμάμων, pendeo; κρεμάμωμος, suspensus. Κρέμαται μὲν ἐν ἐντεύθην ὤμων ἡ τέχνη, *Aristoph. Av.* 1393.
Κρεμάννυμι. Vid. κρεμῶω.
Κρεμᾶσθαι, aor. 1. inf. med. verbi κρεμᾶω.
Κρεμᾶσθεις, suspensus, aor. 1. part. pass.
Κρεμασμός, ὅ, ὁ, suspensio.
Κρεμασθεῖς, πρόσ, ὁ, qui suspendit aut suspensus tenet; (2) κρεμασθῆεις, nervi testium; (3) crates viminea, in qua casei siccantur; (4) lorum, seu habena pensilis e qua aliquid dependet. Α κρεμᾶω. Hinc
Κρεμασθήσις, ας, ὁ ὅ ἢ, pendulus, pensilis.
Κρεμασθῆς, ὅ, ὁ, idem quod κρεμάβρα.
Κρεμασθῆς, ἡ, ὄν, pendulus, pensilis. Α κρεμᾶω.
Κρεμάσσεια, ας, ἡ, id unde aliquid pendet; (2) vas pensile, in quo panes, casei, et similia reponuntur; (3) pediculus multifidus, ex quo fructus appenduntur. Α
ΚΡΕΜΑ'Ν, ὦ, vel κρεμάννυμι, seu κρεμάννυω, fut. μάσω, suspendo; (2) suspensus teneo; et (3) in pass. suspendor; (4) pendeo. 'Εκρέμασι κρεμᾶν δύνανται, *Aristoph. Thesm.* 1037.
Κρεμβάλιας, crembalum pulso. Hinc
Κρεμβάλιας, ας, ὅ, ὁ, cremballi peritus, qui crembalum insonare novit.
Κρεμβάλιας, ὄς, ὁ, strepitus seu sonitus quem edit crembalum. Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνῶν καὶ κρεμβάλιας ἐν μιμνήσθαι ἵσταν, *Hom. Hymn. in Apoll.* 162.
Κρεμβάλιας, fut. ἴσω, crembalum pulso. Α
ΚΡΕΜΒΑΟΝ, ας, τὸ, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum strepitum edit.
Κρεμνᾶω, ὦ, idem quod et α κρεμᾶω.
Κρεμνημι, idem et ab eod.
Κρεμμαι, suspensus sum, *Ar.*
Κρεμνω, ὦ, idem quod κρεμᾶω.
ΚΡΕΜΥΣ, υος, ὁ, piscis quidam.
Κρεμῶν, pro ἀκρεμῶν, *E. M.*
Κρεῖς, κίς, ἡ, crex, avis pugnax, rostrum acutum et serratum habens, nuptisque inauspicata. *Angl.* A DACKER HEN. Α κρέω.
Κρεόβοτος, carnivorus. Τὰς ἀνάνδρους κρεόβοτους Ἀμαζόνες, *Æschyl. Suppl.* 295.
Κρεύβωτος, ον, carnivorus. Α βρώσκα.
Κρεῖσσι, pr. part. act. Dor. pro κρέσσεια, a κρεῖω.
Κρεοκάκκωτος, ας, ὁ, edulium e carnibus minutim concisus, et cum sanguine, arvina, et dulci jure concinnatus. Εἰς κακκῶτη.
Κρεονομία, ας, ἡ. Vid. κρεωνομία, &c.
Κρεοσώπομαι, carniū more putresco.
Κρεοσυζαλία, ας, ἡ, ratio apparandarum carniū, Εἰς κρέας et σκευασιῶν.
Κρεωγρία, ὦ, fut. ἴσω, exarnifico, dilanio, lanio sum, carnes lanio more concido. Α κρεωγρίω.
Κρεωγρηδόν, adv. more eorum quæ in parva frustra dissecta sunt, seu quæ a laniis conciduntur. Α eod.
Κρεωγρία, ας, ἡ, carniū dissectio sen concisio, laniatus, visceratio. Ab eod.
Κρεωγρίος, ἡ, ὄν, laniionius. Α
Κρεωγρίος, ὅ, ὁ ὅ ἢ, lanius, lanio. Εἰς κρέας et ἔργον, opus.
Κρεωφαγία, ἡ. Vide κρεωφαγία. 'Απὸ κρεωφαγίας τὸν βίον ἔχον, *Diod. Sic.* 3, 31. Α

Κρεοφάγος, α, ὁ ἔσ' ἡ. Vide κρεοφάγος.
Κρέσσοντες, nom. plur. Ion. pro κρείσσοντες.
Κρεύλλιον, α, τὸ, caruncula. Dim. α κρέ.ας.
ΚΡΕΨΩ, vel κρείω, regno, impero.
Κρεωβορία, ἡ, carnium devoratio, usus copiosior. Θερμώδεστρον, διὰ τὴν κρεωβορίαν, Eustath. ad Iliad.
Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium in frusta concisurum distributio, visceratio. Ex δαίω.
Κρεωδαίτης, α, ὁ, carnium in frusta divisarum distributor.
Κρεωδαίτης, ἡ, fam. τῷ κρεωδαίτης, Steph.
Κρεωδωρεα, ἡ, culter ad carnes excoriandas, Poll.
Κρεώτης, εος, ὁ ἔσ' ἡ, carnosus. Α κρέας.
Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium distributio, visceraatio. Ex κρέας et δίδωμι, unde δόνος.
Κρεωδοτήω, ᾧ, fut. ἴσω, carnes distribuo. Α
Κρεωδοτής, α, ὁ, carnium dator s. distributor.
Κρεωδόχος, α, ὁ ἔσ' ἡ, ad recipiendas seu adservandas carnes factus, Ex δέχομαι.
Κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, Gl. V.
Κρεωθονία, ἡ, cena seu epulum e carnibus, Suid.
Κρεωπώσιον, ᾧ, carnes seco. Ex κρέας et κόπτω.
Κρεωπίστος, α, ὁ ἔσ' ἡ, carnes secans.
Κρεωολογία, carnem colligo. Ex κρέας et λέγω.
Κρέων, οντος, ὁ, rex, regnator. Πόντω κρέοντι, Neptuno, Eurip. Hippi. 1167.
Κρεωνομία, ᾧ, fut. ἴσω, carnes distribuo. Ex κρέας et νέμω.
Κρεωνοσία, ας, ἡ, carnium distributio.
Κρεωπωλεία, α, τὸ, idem quod κρεωπωλίων.
Κρεωπώλης, α, ὁ, carnium venditor, lanus. Ex κρέας et πωλίων. Hinc
Κρεωπωλῆκος, ἡ, ὄν, ad lanium pertinens.
Κρεωπώλιον, α, τὸ, macellum.
Κρεωστάμιον, ης, ἡ, statera, in qua carnes appenduntur. Ex κρέας et αἰσάμι.
Κρεωφάγειν, ᾧ, fut. ἴσω, carne vescor.
Κρεωφαγία, ας, ἡ, victus e carne.
Κρεωφάγος, α, ὁ ἔσ' ἡ, carnes edens, qui carnibus vescitur. Ex κρέας et φαγείν.
ΚΡΗΓΓΩ, uon, gratus, jucundus, placidus, (2) bonus; (3) utilis; (4) idoneus, aptus; (5) suavem vocem edens. Μέντι κακῶν ἢ πώποστ' μοι τὸ κρήγυν εἶπας, Il. 1, 106.
ΚΡΗΓΑΕΜΝΟΝ, α, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros uliorum aut vasorum similium; (3) muri, et pinnæ murorum, Ern.
Κρήγνον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. Poet. pro κρήνω, α κραινω.
Κρήθεν, adv. a capite. Α κράς, caput.
ΚΡΗΘΜΟΝ, α, τὸ, herbæ genus; Angl. SAMPHIRE.
Κρηθεός, ὁ, ostrea, Lyc. al. κρυθεός.
Κρήσιον, τὸ, Ion. pro κρείσιον.
Κρημέναιμι, pendeo, suspensus sum. Νῦν δὲ ἐρὸπτερον χρεῖας ἡδως κερημνέμεσθα, Eur. Ion. 1658. Α κρημνίς. Unde
Κρημνάω, ᾧ, vel κρημνημι, fut. νήσω, præcipito.
Κρημνίς, idem quod κρημνάω. Laudant Appiani locum in quo κερημνι; sed melius legitur κερημνη. Vide κρημνημι.
Κρήνω, 2. sing. præ. gras. imperat. per Apocopen, pro κρημνίω, α κρημνίμι.
Κρημνιβάσσης, ὁ, idem quod κρημνιβάτης, Nax.
Κρημνηγορέω, α, verba ardua et grandia fundito. Ex κρημνίος et ἀγορέω, loquor.
Κρήμνην, in cruceo ago. Τίποδ' ἐρευνάμενος κερημνη, Appian. de Bello Mithrid.
Κρημνίζω, fut. ἴσω, præcipito. Α κρημνίς. Hinc
Κρημνίστης, εως, ἡ, præcipitatio, Schol. Thucyd. ad lib. 7.
Κρημνιβάσσει, ᾧ, per præcipitia incedo. Α
Κρημνιβάσσης, α, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca prærupta incedens; (2) funambulus. Α κρημνίος et βαίνω, incedo.
Κρημνίδης, adv. e præcipitio, vel potius a vertice; si sana lectio: Κρημνίδης ἐκ βύζης, Ophi. Argonaut. 995.
Κρημνηρομνηστέω, ᾧ, verbis præruptis et arduis gloriur, jacto, arroganter et superbe loquor.
Κρημνησποῖς, ὁ, verba ardua funditans, An.

mam, cui opp. *σημονητικὴ*, quia subtemen subtilius nebat, stamen crassius. A *κρόκη* et *νέω*.

Κροκόσπιλος, *κ*, *δ* *ζ* *η*, croceo peplo velatus. *ΚΡΟΚΟΣ*, *κ*, *δ*, et *κρόκον*, *κ*, *τὸ*, crocus vel crocum. *Angl.* SAFFRON. Hinc

Κροκόω, *ω*, fut. *ώσω*, croco tingo.

Κροκίζω, fut. *ώσω*, idem quod *κροκίζω*.

Κροκός, *ὄδος*, *η*, idem quod *κροκός*.

Κροκυφαντός, *κ*, *δ*, *peplum* seu velum tenuius.

Ex *κρόκη* et *ὕφαινα*.

Κροκάδης, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, croceus. A *κρόκος*.

Κροκάωντας, *κροκάωντας*, *κροκάωντας*, *δ*, animalis nomen e lupo et cane misti. *Lat.* crocuta.

Κροκαυτίδιον, *τὸ*, crocotula. *Dim.*

Κροκαύτιον, *κ*, *τὸ*, idem. *Dim.* A

Κροκαυτός, *η*, *δν*, croco tinctus, et absolute *κροκαυτός*, *δ*, *δ*, vestis (feminea et exterior) croceo colore imbuta, *Ar.* A *κροκόω*.

Κροκαυτοφόρος, *ω*, *f. ἡ* *ἡ* *ἡ*, crocotam gesto, crocota indutus sum. A

Κροκαυτοφόρος, *κ*, *δ* *ζ* *η*, qui crocotam gestat, crocota indutus. A *κροκαυτός* et *φέρω*.

Κροκαυτογάρηιον, *κ*, *τὸ*, olus mixtae naturae ex getio et cepa.

Κροκαύων, vel *κρόμμων*, *κ*, *τὸ*, cepa. A *κάρω*.

Κροκαυτομεγέθυς, *α*, *η*, foetidus ructus, qualis eorum est qui allium vel cepas comedunt.

Κροκαυτοπώλης, *κ*, *δ*, qui cepas vendit.

Κρόνια, *ω*, *τὰ*, Saturnalia, *it.* tempora prisca sub Saturni regno, *apud Aristoph.* A *Κρόνος*. Unde

Κροναῖδες, *ων*, *αι*, *sc. ἡ* *ἡ* *ἡ*, dies Saturnales.

Κροναῖος, *κ*, *δ*, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus etiam et Pluto.

Κροναῖος, *η*, *δν*, Saturnius; (2) *præ* senio delirus; (3) *stultus*; (4) *pervetustus* et *rancidus*.

Κρόνιος, *ία*, *ιον*, idem.

Κρόνιστος, *κ*, *valde* fatuus, *Aristoph.*

Κρόνιον, *ωνος*, *δ*, idem quod *Κροναῖος*.

Κρονόληρος, *κ*, *δ*, delirus senex, *Aristoph.*

ΚΡΟΝΟΣ, *κ*, *δ*, Saturnus; *κρόνος* *νῦς*, *i. e.* *δ* *καθαρός*, seu purus intellectus radicatus in causa prima, et deus dux ordinis intellectuales; (2) *senex morosus* et *maleficus*; (3) *bardus*, *fatuus*, *delirus*.

Κρονοτέκνος, *δ*, Saturni pater, *epith.* *Cœli*.

Κρόξ, idem quod *κρόκη*, *Hesiod.*

Κρόσσα, *αι*, *scale*; (2) *scalæ* *scalas* *superimpositæ*; (3) *pinnae* *murorum* *aut* *turris*.

Κρόσσας *μὴν* *πύργων* *ἔχον*, *ζ* *ἔχουσιν* *ἐπ' αὐτοῖς*, *Il.* 12, 258. A

ΚΡΟΣΣΟΣ, *ω*, *δ*, fimbria, cirrus, vel villus, qui imæ oræ vestimenti adsui solebat. Hinc

Κροσσάω, *ω*, fimbriam vesti adsumo.

Κροσσώτης, *ω*, *δ*, *sc. χιτῶν*, vestis fimbriata, tunica fimbria villosa prætexta. A *κροσσάω*.

Κρόσφος, *κ*, *δ*, idem quod *κρόσφος*.

Κροταίνω, idem quod *κροταίνω*.

Κροτάλια, *ων*, *τὰ*, ornamenta margaritarum quæ collisa sonum edunt. A *κρότος*.

Κροταλίζω, *f. ἰω*, pulso, crepitare facio, plaudo. A *κρόταλον*.

Κροταλισμός, *κ*, *δ*, plausus, *Gl. V.* A *præc.*

Κρόταλον, *κ*, *τὸ*, crotalum, crepitaculum, tinnabulum; (2) *Comici* etiam pro garrulo, ut et *κρόταλος*. A *κρότος*.

Κροταφίς, *η*, vas fabrilis, *Poll.*

Κροταφίτης, *κ*, *δ*, ut *κροταφίται* *μῦες*, musculi temporales. A

ΚΡΟΤΑΦΟΣ, *κ*, *δ*, tempus, pars capitis; *κρόταφος*, *ω*, *τὰ*, tempora.

Κροταῖω, *ω*, *f. ἡ* *ἡ*, crepito, pulso, verbero; (2) *plaudo*, *plausu* *comprobo*; (3) *crepo*, *dico*; (4) *clocito* ut *ciconia*. *Κιβόραν* *κροταῖω*, *Theoc.* 18, 35. A *κρότος*. Hinc

Κρότημα, *ἄτος*, *τὸ*, plausus, sonus ex plausu; (2) *de homine*, idem quod *κρόταλον*, *n.* 2.

Κρότῃς, *εὖς*, *η*, plausus, ipsa plaudendi actio.

Κροτῆτος, *η*, *δν*, pulsatus, plausibilis.

Κροτισμός, *κ*, *δ*, idem quod *κρότος*.

Κροτοδρόμος, *κ*, *δ*, plausus, ictus cum tumultu.

Ex *κρότος* et *δρόμος*.

Κροτοπαῖγνια, *τὰ*, puerilia crepitacula, *Auson.*

ΚΡΟΤΟΣ, *κ*, *δ*, pulsus, qui fit manu, remis, pedibus vel simili modo, strepitus, crepitus; (2) *plausus*, *favor* *theatralis*; (3) *crepitatio* *quam* *ciconia* *edit* *rostris*.

ΚΡΟΤΩΝ, *ωνος*, *δ*, *ricinus*, *musca* *canina*, idem quod *κίκι*, *Theophr.*

ΚΡΟΤΩΝΗ, *ης*, *η*, vitium in olea arbore.

Κροτανοειδής, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, ricino similis, ricini figuram habens. Ex *κρότων* et *εἶδος*.

Κρόμα, *ἄτος*, *τὸ*, sonus quem instrumenta musica pulsata edunt; (2) *pulsus*; (3) *instrumentum* *musicum* *pulsatile*. A *κρόω*.

Κροματικός, *η*, *δν*, pulsandi peritus. A *κρόμα*.

Κροματίων, *κ*, *τὸ*, canticum in instrumento musico pulsatum. *Dim.* *ab* eod.

Κροματοποιός, *ω*, *δ*, instrumenta musica pulsandi peritus. Ex *κρόμα* et *ποιῶν*.

Κροναῖος, *αἶα*, *αἶων*, *κ* *scatebris* *seu* *fonte* *saliens*. A *κρόνος*.

Κροναῖον, et *κροναῖα*, genus poculi, *ap.* *Ath.*

Κροναῖον, *adv.* instar *scatebræ*, ad modum fontis salientis. A *κροναῖος*.

Κροναῖω, fut. *ίσω*, in modum fontis salientis effluo. *Ab* eod.

Κροναῖος, *ἄτος*, *τὸ*, id quod in modum salientis aquae effluit. A *κροναῖος*.

ΚΡΟΤΩΣ, *ω*, *δ*, *scatebra*, *fons* *saliens*. *Κροναῖος* *δ* *ἐχέον*, fontes vero fluebant, *Eurip.* *Hec.* 568.

Κροναυτοπληραῖον, *τὸ*, nugator, garrulus, *Ar.*

Κροναῖος, *ἄτος*, *τὸ*, alveus. *Νῆστις* *δ* *ἡ* *δακρυόεις* *τέγγει* *κροναῖα* *βρόντιον*, et *Nestis* quæ lacrymis rigat humanum alveum, *Empedocles*, *apud* *Plutarch.* *de* *Placitis* *Philosoph.* 1. *Sextum* *Empyr.* *advers.* *Physicos* *et* *alios*.

Κρόπαλα, *ων*, *τὰ*, lignei calcei, *Hes.* Ex *κρόω* et *πάλλω*, *νίβρω*.

Κροπαῖα, *ων*, *αι*, calceamenta lignea apud *Bæotos*. Ex *κρόω* et *πέζω*.

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κροπαῖα, *ων*, *τὰ*, idem et *ex* *iisd.* Unde

Κρομαχέτης, *ις*, gaudens hyeme, frigore. A *κρομαχέω*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κροναῖος, *εὖς*, *δ* *ζ* *η*, frigidus. A *κρόνος*.

Κρυφίως, τὰ, res abditæ, Dionys. Ar. Α κρύπτα.
Κρυφίος, ἰα, ἰον, et κρυφίος, υ, ὁ ἔ ῆ, occultus,
absconditus, clandestinus. Α κρύπτα.
Κρυφίως, adv. occulte, clam. Α κρύφιος.
Κρύφος, υ, ὁ, latebra. Α κρύπτα.
Κρύψαι, aor. 1. inf. act. verbi κρύπτω.
Κρύψε, celavit, 3. sing. aor. 1. indic. act. Ion.
pro ἔκρυψε.
Κρυφίγυνος, ὁ ἔ ῆ, arcano partu editus.
Κρυφίδρομος, ὁ ἔ ῆ, in obscuro, in tenebris
currens; epith. Baccharum.
Κρυφίνος, contr. κρυφίνης, υ, ὁ ἔ ῆ, idem quod
κρυφίνος.
Κρυφίνως, adv. occulte. Α præc.
Κρύψις, ἰως, ῆ, occultatio, abscondio; (2) aor.
occultandi id quod occultari debet. Α
κρύπτα.
Κρυψιχόλος, υ, ὁ ἔ ῆ, iram occultans.
Κρυφοστόματος, ὁ ἔ ῆ, occultans frontem.
Κρύψις, ἰως, ὁ ἔ, frigidus, gelidus. Α κρύος.
Κρύωλα, ῆ, olus simile apio prope mare na-
scens, Erot.
Κρῶ, seu κραύ, pro κρῶν, Thuc.
ΚΡΩΒΤΑΟΣ, υ, ὁ, aureus vel argenteus co-
rymbus ex capillis pendens; indumentum
capitis apud Athenienses, πλέγμα τριχῶν
εἰς ἄνδρ' ἄγων in viris κρῶβυλος, in mulieribus
κρύμβος, puerorum σκόρπιος vocabatur.
Κρῶβυλῶδες, ἰς, similis τῷ κρῶβύλῳ, Luc.
Κρωγκῶς, ᾤ, ὁ, crociticatus, vox corvi vel cōr-
nicis. Α
ΚΡΩΖΩ, crocито, ut corvus; (2) ut quævis
avis male canens; (3) garrus. Τύτο μὲν,
σαυτῇ κρῶζαις, Aristoph. Lys. 508.
Κρωπαῖος, ὄσσω, ὄν, præceps, abruptus, Hes.
Α κρώμαζ' al. κλωμακίσις.
Κρωμακώτης, ῆ, ὄν, præceps et ascensu difficilis,
Eust. Ab eod.
ΚΡΩΜΑΣ, ἄκος, ὁ, acervus lapidum, Hes.
Κρωτῆς, οἱ, piscatores, sc. οἱ τῷ πόρῳ χρώ-
μενοι, Poll.
ΚΡΩΠΙΟΝ, υ, τὸ, falx.
Κρώσσιον, υ, τὸ, urceolus, Hes. Α
ΚΡΩΣΣΩ, ᾤ, ὁ, hydria; urceus, vas aqua-
rium.
Κτᾶ, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et per Apo-
copen, pro ἔκτανε, α κτίνω.
Κτᾶμεν, aor. 1. inf. act. Ion. pro κτίνωι.
Κταμένοιο, gen. sing. part. aor. 2. med. Ion.
pro κτανίμω, α κτῆμι.
Κτὰν, 3. plur. aor. 2. ind. act. Ion. et Bæot.
pro ἔκτανε, α κτᾶομαι.
Κτάν, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔκτανε,
α κτίνω.
Κτανίσθαι, fut. 2. inf. med. Ion. pro κτανίσθαι.
Κτανιόντες, nom. pl. part. fut. 2. act. Ion. pro
κτανίντες.
Κτανέω, 3. pl. f. 2. ind. act. Ion. pro κτανέωι.
Κτάνθη, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Ion. et Bæot.
pro ἐκτάνθη.
ΚΤΑΟΜΑΙ, ὦμαι, fut. κτᾶσθαι, adquiro, com-
paro, concilio; (2) in perf. adquisivi, ha-
beo, possideo; unde κεκτημένος, dominus;
quanquam et simpliciter dicitur de eo ad-
quem aliquid ejusqueque generis pervenit,
ut ἐχθρὸν κεκτημένος ἄδυνα, qui nullum ini-
micum habet, apud Lys. obtineo, conse-
quor. Σμικρὸν γένος, καλὸν δὲ κεκτημένο Πάθρον
ἐμμοις, Eur. El. 1017. Σὶ δ' ἄλλα τίς γυνὴν
κεκτησεται, Id. Alc. 178. Κεκτησεται δὲ σῆς
φυγῆς ἱππώνυμον, Ἀζᾶσιον, Ἀρκάσιον τ' Ὀρίσειον
κλένει, consequetur ut vocetur Azanibus et
Arcadibus Orestem [sic edit. Musgr. et
Brunckii], Eurip. Or. 1646. Κατὰ γένος μὲν
ἄν' ἔξ ἀρχῆς ἐκτεκτο βασιλεῖα γενεομένη Πάθρον
ἐπιτινέτω τὸ διδόμεμα πρῶτος, prærogativa erat
ei antiquitus gentilitia regi Parthorum de-
signato ut imponeret primus diadema, Plut.
in Crasso.
Κτᾶσθαι, possidere, præses, inf. med. verbi κτά-
μαι, possideo. Κτᾶσθαι, interficere, α κτίνω-
μαι, interficio. "Ἰλιον ἀπεινήν' ἔλπειν, κτᾶ-
σθαι τε πολέτας, Il. 15, 558.
Κτᾶτω, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro
ἐκτᾶτω, α κτᾶμαι.
Κτᾶνίμω, ὁ, possessio, Man.

Κτήσιον, κ, τὰ, possessio, facultates, opes. Κτήας, ἄτος, τὸ, idem et ab eod. Κτηάτις, ας, ἡ, domina. Κτηάτεσι, dat. pl. Poet. pro κτήσι, α κτήας. Κτηαίσι, fut. ἴσω, adquire, possideo ; κτηά-σις, aor. 1. pro κτηάσις, acquisivi. "Ἦν δὲρ' ἐμὴ κτηάσις, Il. 16, 57. Ab eod. Κτήαι, occidisse, aor. 1. inf. act. verbi κτήνω. Κτήνε, occide, 2. sing. præs. imperat. act. Κτηνομένω, fut. occiditur, præs. part. pass. ΚΤΕΝΩ, fut. ἐνῶ, interficio ; ἔκτενας, aor. 1. ΚΤΕΣ, ἐνός, ὁ, pecten ; (2) pubes, inguen ; (3) κτήνες, conchæ quædam marinæ ; (4) κτήνες, dentes quatuor anteriores ; (5) digiti manus et pedis ; (6) ordo costarum. (6) πάσσονα τῶν ἄλλων πτερυῶν κτήνα, *Oppian. Cyneget.* 1, 295. Sic legendum conjecit Brunnicius, quæ conjectura melior explica- tione Belini. Κτηνίζω, fut. ἴσω, pecto ; κτηνισθεῖς, pexus ; aor. 1. part. pass. Α κτήσις. Unde Κτήνιον, κ, τὸ, pectunculuss, parvus pecten. Κτηστής, ῆ, ὁ, pectinator, *Gl. V.* Α κτηνίζω. Κτήνω, κτήννω, κτηνύνω, interficio. Α κτήνω. Κτηνοῦσθαι, adv. pectinatim, *Gl. Vet.* quasi α κτηνοῦσθας, pectinem referens. Ex κτήσι et ἔιδος. Κτηνόσθης, εος, ὁ ῆ, pectini similis. Ab eod. Κτηνοπάλης, κ, ὁ, qui pectines vendit. Κτηνοτός, ἡ, ὄν, pexus ; (2) textus. Κτήρας, ἄτος, τὸ, res possessa ; (2) donum. Α κτόραμι. ΚΤΡΕΑ, αν, τὰ, exsequia, justa, inferiæ. Κτρεῖζω, f, σι, exsequias, justa facio. Α pr. Κτρεῖζω, fut. ἴσω, idem. Ab eod. Κτρεῖσθαι, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Attice*, pro κτρεῖσθαι, α κτρεῖζω. Unde Κτρεῖσµα, ἄτος, τὸ, parentatio, funus, justa. Κτρεῖσθης, ῆ, ὁ, libitinaris, curator funeris. Κτρεός, εος, τὸ, idem quod κτρεῖσθης. Κτρώμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro κτρώμεν, α κτῆµι. Κτῆδόν, ἐνός, ἡ, *proprie* pecten, deinde quic- quid similitudinem habet, ut venarum cursus in arboribus ; (2) filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano. Α κτῆσις. Κτῆµα, ἄτος, τὸ, quod aliquis adquisivit, pos- sessio ; (2) fundus, prædium, et (3) *in plur.* κτῆµατα, opes, facultates. Α κτῶραµαι. Κτῆρατῆός, ἡ, ὄν, dives. Α præc. Κτῆράτιον, κ, τὸ, possessiuncula ; (2) prædio- lum. Ab eod. Κτῆρατῆτης, κ, ὁ, dives. Ab eod. Κτῆρατολογία, ας, ἡ, honorum seu possession- ium index. Ex κτῆµα et λόγος. Κτῆµι, occido, interficio ; inusit. Sed hinc aor. 2. ἔκτην' particip. κτᾶς, κτᾶμενος. Κτηνῆδόν, adv. jumentorum seu pecorum more. Α κτῆνος. Κτηνίατρος, κ, ὁ, jumentorum medicus, veteri- narius, *Gl. V.* Ex κτῆνος et ἱατρός. Κτηνίτης, κ, ὁ, jumentarius, *Ph.* Α κτῆνος. Κτηνοῖσται, qui jumenta ineunt. Ex βαῖνω. Κτηνόσµα, ἔµαι, fut. ὠσµαι, jumentum fio, in jumentum seu pecudis morem degenero. Α κτῆνος. Κτηνοσπετής, εος, ὁ ῆ, jumentis conveniens. Ex κτῆνος et σπένω. ΚΤΗΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus, bos. Κτηνοστάσιον, κ, τὸ, jumentarium, scil. stabulum, *Gl. V.* Ex κτῆνις et στάσις. Κτηνοτροβία, ὤ, fut. ἴσω, jumenta pasco. Κτηνοτροβίας, ας, ἡ, ipsa actio pasendi jumenta seu pecora. Α Κτηνοτρόφος, κ, ὁ ῆ, jumentorum pastor ; jumentarius, *Gl. V.* Ex κτῆνις et τρώφω. Κτηνώδης, εος, ὁ ῆ, jumentarius, pecuarius, ad jumenta seu pecudes pertinet ; item pecudi similis ; brutus ; (2) stolidus. Α κτῆνος. Κτηνώδεια, ας, ἡ, stoliditas belluina. Α præc. Κτηνώδης, adv. pecudis more. Κτῆσαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. med. v. κτόραµι. Κτῆσιδιον, κ, τὸ, possessiuncula, agellus, curta supellex. Dim. α κτῆσις. Κτῆσιος, κ, ὁ, dator divitiarum ; ut κτῆσιος Ζεύς, Jupiter ; κτῆσιος Ἑρμῆς, Mercurius. Α κτῆσις.

Κτήσιος, κ, ὁ, cæsus. *Σπάσασα κτησίῳ βοτὴ
λάχνην, Soph. Trach. 690. Α κτήμι, occido,
interficio.*

Κτήσιππος, κ, ὁ, ἔ, ἡ, possessor equorum.

Κτήσις, εως, ἡ, possessio, ipsa possidenti actio;
(1) adquisitio; (3) res que possidetur, fa-
cultates, opes, fortunæ. Κατ' ἔργου κτήσιν,
pro meritis factorum, ut factis nostris dig-
num est, *Soph. Trach. 230. Α κτῶμαι.*

Κτῶσμαι, fut. 1. ind. med. verbi κτῶμαι.

Κτητὴ, ἦς, ὅ, famula empty. Α κτητός.

Κτητικὴ, ἥς, ὄν, acquiring peritus; (2) pos-
sessivus. Hinc κτητικῇ, ἥς, sc. τέχνη, ars
acquiring, ars quæstuariæ. Α κτῶμαι.

Κτητικῶς, adv. possessive. *Vox Gramm.*

Κτητός, ἥ, ὄν, adquisibilis; (2) adquisitus,
emptus, emptitius.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, possessor, dominus.

Κτίδιος, pro κτιδίου, e viverræ silvestris pelle
seu corio confectus; nam galeam talem κτι-
δίην κυνίην dixit *Homerus, Il. 10, 335 et 458.*
Α κτίς pro κτίς.

Κτίζωμαι, habito, incolo. Σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν,
ἔ διονομοὶ θεαὶ ἐκτίσαντο, *Eurip. Phœn. 688.*

ΚΤΙΖΩ, fut. ἰσθ, condo, creo, fabricor; (2)
coloniam aliquo duco; (3) locum aliquem
ædificiis in eo constructis habitabilem reddo;
(4) instituo, auctor sum aliquid rei; (5)
patro, facio. Κτισθεὶς, aor. 1. part. pass. et
ἐκτισμένος, perf. conditus. Ἀπ' ἐκτισθαι βου-
λωσάν, ἃ ὁ θεὸς ἐκτίσεν, 1 *Tim. 4, 3. Τὰ
πάντα δι' αὐτὴν ἔ εἰς αὐτὸν ἐκτίσται, Col. 1, 16.*
(4) ποταμὸν εἰς τὴν θείαν κτίσαν, *Eurip. Suppl.*
620. (5) καὶ ταύτ' ἔταλ τὴν χεῖρ γυναικεία
κτίσαι; *Soph. Trach. 898.*

ΚΤΙΛΟΣ, κ, ὁ, aries, dux ovium; (2) adj. cieur,
mansuetus. Κτίλος ὄν, velut arie. *Il. 3,
196.*

Κτιλόω, ὦ, fut. ὥσω, cicuro, mansuefacio; (2)
delinio, demulceo. Hinc a. 1. med. ἐκτιλώ-
σαντο, apud *Herodot.* mansuetas reddidere;
ἐκτιλωμένοι, perf. pass. part. familiaris fac-
tus, quod *Eust.* affert ex *Paus.* Α præc.

Κτίζωμαι, perf. part. pass. *Ion. et Poet.* pro
ἐκτισμένος, α κτίζω.

Κτίνωμι, vel κτινώω, occido. Α κτίνω.

Κτίς, ἱδὸς, ἡ, mustela silvestris. Ab ἱκτίς.

Κτισάσθην, κ. dual. aor. 1. ind. med. *Ion. et
Dor.* pro ἐκτισάσθην, α κτίζω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, productio re-
rum e nihilo; (2) regeneratio; (3) instau-
ratio et renovatio cœli et terræ; (4) res
condita, creata; (5) rerum creatarum uni-
versitas; (6) totum genus humanum; (7)
ordinatio politica magistratus. Α κτίζω.

Κτίσμα, ἄτος, τὸ, res condita, creata; (2) opus,
structura, ædificium. Α κτίζω.

Κτισμὰτετρατρεῖα, ας, ἡ, rerum creatarum col-
lectio et veneratio. Α

Κτισματολάτρης, κ, ὁ, qui res creatas adorat.

Κτιστής, ἑ, ὁ, et κτίστης, κ, ὁ, conditor, creator;
(2) loci aliquis frequentator, instaurator,
dux coloniarum. Α κτίζω. Unde

Κτιστός, ἥ, ὄν, conditus, creatus, fabricatus.

Κτιστός, ὅος, ἡ, ædificatio. Ab eod.

Κτιστῶρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator.
Ab eod.

Κτίσσης, κ, ὁ, idem quod κτιστής. (3) ἰσπίην τ'
Ἀργεὺς κτίσαι, incolae, *Eurip. Or. 1621.*

Κτίνει, ᾧ, occido. Α κτίνος.

Κτίνος, κ, ὁ, cædes. Α κτίνω.

Κτύσσει, ᾧ, fut. ἥσω, pulsu sonitum cicio; (2)
strepo, resono; (3) quatio, percutio, tundo.
Ἄπασα δι' εἶργη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν;
*Eur. Med. 1183. Πόλλοισιν ὄν κἀκὼσιν ἐκτύπει
φθόν, Id. Rhœs. 307. Α κτύσσει.* Hinc

Κτύσσημα, ἄτος, τὸ, sonitus, strepitus, proprie
qui pulsu cietur; (2) fragor. (1) ἃκ ἐκτι-
θήσομαι ἐμῷ κατὰ κτύσσημα χερσὶ ὀλοῦν; *Eur.
Med. 1211.*

Κτύπος, κ, ὁ, fragor, strepitus. Α κτύπτω.

Κυάθειον, κ, σὸ, parvus cyathus. Α κύθεος.

Κυαθίζω, fut. ἰσώ, cyathis ludo, cyathis indul-
geo, potō; (2) cyathum misceo, bibendum
do. Ab eod.

Κυάθιον, κ, τὸ, parvus cyathus. Dim. ab eod.

Κυαθίον

Κυάθης, ἴδος, ἡ, vas cotylæ simile. Ab eod.
 Κυαθίσκος, υ, ὁ, parvus cyathus. At κυάθισκος
 τῆς μηλλης, concava pars specilli chirurgici,
 specillum aversum. A
 ΚΥΑΘΟΣ, υ, ὁ, cyathus, vas potorium; (2)
 liquoris vel aridi mensura apud Romanos,
 pars duodena sextarii; (3) trulla ænea qua
 vinum de cratera hauriebant. (3) οἱ γὰρ τῶν
 βασιλέων οἰνοχόαι, ἐπειδὴν ἐνδιώκει τὴν φιάλην,
 ἀρυσάντες ἀπ' αὐτῆς τῷ κυάθῳ ... καταπύρρῃ-
 σιν. Xenoph. Cyri Instit. 1, 3. Hinc
 Κυαθώλης, εως, ὁ, ὅ, cyathos similis.
 Κυαθότης, ητος, ἡ, qu. Cyathitas, Plat.
 Κυαίνα, gravidam sum. A κύα.
 Κυάμεος λίθος, cyamea gemma. A κύαμος.
 Κυαμευτής, ὤ, ὁ, qui fabis eligit, sortilegus.
 Κυαμευτός, ὤ, ὁ, fabis, seu sorte electus; A
 Κυαμευία, fut. εύω, fabis suffragium fero; κυ-
 αμεύομαι, sortior, fabis sortior. A κύαμος.
 Κυαμίσιος, αίας, αίων, fabalis, qui fabali magni-
 tudine est. Ab eod. Unde
 Κυαμίζω, catulio, de puella virum appetente.
 Κυάμιος, ἴνη, ἴων, fabaginus. Ab eod.
 Κυάμιον, υ, τὸ, fabula, parva faba. Dim. α κύ-
 αμιος.
 Κυαμοδόλος, ὁ, qui sortem jactit, qui fabam in
 urnam conjicit ad suum suffragium dan-
 dum, idem quod δικαστής, Hes. ex Soph.
 ΚΥΑΜΟΣ, υ, ὁ, faba, planta et fructus; (2)
 calculus in suffragiis ferendis, quia veteres
 pro calculis fabis utebantur; (3) testicu-
 lus; (4) papilla extumescens in pubescenti-
 bus; (5) mensura apud medicos; (6) sors,
 quæ alicui obtingit.
 Κυαμοτρόξ, ὤγος, ὁ, fabarum vorator, qui in
 suffragiis ferendis quæstui simul faciendo
 studet. Νῶν γὰρ ἐστὶ διαστότης ἀγροίκος ὀργήν,
 κυαμοτρόξ, ἀπαράχολος, Aristoph. Pac. 41. A
 τρώγω.
 Κυαμοδόγία, ας, ἡ, fabarum esus. A φαγῖν.
 Κυάμιον, ὤγος, ὁ, locus fabis consitus. A κύαμος.
 Κυάκαυγος, ἴδος, ἡ, nigram ac formidabilem ægide-
 m gestans. Ex κύανος et αἰγίς.
 Κυανόανθος, ὤγος, ὁ, ὅ, cœruleum habens ἄμ-
 τυκα. Ex κύανος et ἄμπευξ.
 Κυανόανθος, ἡ, cœrulea.
 Κυανόανθος, εως, ὁ, ὅ, cœruleus. Ab αὐγή.
 Κυανούλας, ἄκος, terra nigra, fertilis. Ζοί γὰρ
 ἐγγὺς κυανούλακος Αἰγυπτίου αἰψά πτόδον δώσω,
 Heliod. Æthiop. 2.
 Κυάνιος, εας, ἐν, εον, cyanum referens, cœruleus,
 cyaneus, coloris cœrulei atro misti; ferru-
 gineus, atter, niger, fuscus; κυανῶν, cœrule-
 um, ferrugineum, glaucum, Gl. Vet. Κυαν-
 ῆν νεφίλην, Il. 5, 345. A κύανος.
 Κυάνιος, εία, εον, idem et ab eod.
 Κυανίμβολος, υ, ὁ, ὅ, cœruleum rostrum ha-
 bens, epith. navis.
 Κυανίω, nigricō, V. L. ex Hesiod. κυανέονταν, al.
 κυανέω.
 Κυανίζω, sum colore cyaneo. A κύανος.
 Κυανίτης, ἴδος, ἡ, cyano similis. Ab eod.
 Κυανωίδης, εως, ὁ, ὅ, ἡ, idem. Ex εἶδος.
 Κυανόβρεξ, ιχθες, ὁ, ὅ, cœruleam comam ha-
 bens.
 Κυανοκρήδεμος, ὁ, ὅ, ἡ, cœruleam vittam habens,
 Cal.
 Κυανόπεζα, ης, ἡ, nigros pedes habens; epith.
 mensæ, Hom.
 Κυανόπτερος, υ, ὁ, ὅ, ἡ, nigrum peplum habens;
 epith. noctis.
 Κυανοπρόρειος, υ, ὁ, ὅ, ἡ, proram nigricantem
 habens. Ex κύανος et πρῶρα.
 Κυανόπτερος, υ, ὁ, ὅ, ἡ, idem et ab eod.
 Κυανόπτερος, υ, ὁ, ὅ, ἡ, alas nigricantes habens.
 Κυανόπτερος ὄρνις εἶπ' εἶπ' ἔην, Eurip. Andr. 863.
 Ex κύανος et πτερόν.
 ΚΥΑΝΟΣ, υ, vel κυανός, ὤ, ὁ, color cœruleus,
 qualis cœlo inest; (2) lapis seu succus in
 metallis concretus, cœrulei coloris; (3) flo-
 ris nomen inter farra nascentis; (4) aqua
 marina, Hes. (5) avis quædam, Hes. adj.
 cœruleus; unde κυανώτατος, superlat. ap.
 Suid.
 Κυανόσολος, υ, ὁ, ὅ, ἡ, cœrulea veste indutus.
 Ex κύανος et σόλη.

Κυανόφρεν, υος, ὁ, ὅ, ἡ, nigrum supercilium ha-
 bens.
 Κυανοχάιτης, υ, ὁ, qui est nigris setis; cujus
 crines cyanum referunt. Ex χαιτή.
 Κυανοχέτης, ες, cœruleus, Orph.
 Κυανόχρως, ωτος, ὁ, ὅ, ἡ, qui est colore nigro,
 furvus, cœruleus. Βοσφύων τὰ κυανόχρωτα
 χαιτάς πλόκαμον, Eurip. Phœn. 315. Ex
 χροῖα.
 Κυανόχρωτος, ον, idem; epith. Furiarum.
 Κυανώπις, ἴδος, ἡ, cœruleo aspectu, nigricantes
 vel cœruleos habens oculos. Ex κύανος et
 ὤψ, oculus.
 Κυανώπτος, ὤ, cœruleus. Κυανώπτον, ὡς τις ἴσῃς,
 ἀνταυγεί σίλας, Eurip. in Fragm.
 Κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cœrulei, ni-
 gri, &c. Quasi a κυανός.
 ΚΥΑΡ, κύατος, τὸ, cavum; (2) foramen acus;
 (3) pars auris interior.
 Κύβη, adv. inclinato capite. A κύπτω.
 Κύβηρον, et κύβερον, τὸ, idem quod κυψέλη.
 Κύβηα, ας, ἡ, alea, lusus aleæ; (2) astutia, cal-
 liditas. A κύβηα.
 Κύβηον, υ, τὸ, locus ubi alea seu tessera ludi-
 tur. Ab eod.
 Κύβηρος, ὁ, impudens, Suid.
 Κύβηλη, ης, ἡ, Cybele, magna mater Deum,
 quæ et Rhea, unde et ejus sacra dicebantur
 μυτήρια, et μυτηρίζω eadem, obire.
 ΚΥΒΕΡΝΑΪ, ὤ, fut. ἴσω, navem rego, navis
 cursum dirigo; (2) gubernator, rego. (2) σῆ
 κυβερνώμαι χροί, Soph. Aj. 35. Hinc
 Κυβερνήσια, ων, τὰ, gubernatoria, dies festi in
 Attica in honorem Nausithei et Phæacis.
 Κυβερνήσις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.
 Κυβερνήτις, ας, ἡ, gubernatrix. A
 Κυβερνήτης, ἥρος, ὁ, gubernator. A κυβερνώω.
 Κυβερνήτης, ον, gubernandi peritus. A præc.
 Κυβερνήτης, υ, ὁ, dux seu gubernator navis;
 (2) gubernator quivis. A κυβερνώω. Hinc
 Κυβερνήτικος, ὤ, ὁ, ad gubernatorem pertinen-
 s, gubernatorius.
 Κυβερνήσις, ὁ, gubernatio, V. L.
 Κύβηρος, ὁ, gubernator, Nav.
 Κυβερνήσιον, υ, τὸ, aleatorium, locus ubi alea
 luditur; (2) consessus aleatorius. A κυβεύω.
 Κυβερνήτης, ὤ, ὁ, aleator, qui alea ludit. Hinc
 Κυβερνήτικος, ὤ, ὁ, ad aleatorium pertinen-
 s, aleatorius; (2) alea peritus.
 Κυβεύω, fut. εύσω, alea ludo, ludo tesseris; (2)
 subeo aleam, periclitor. Κυβέειν πρὸς ἀλ-
 λήλους περὶ τῶν γυναικῶν, Athen. A κύβος.
 ΚΥΒΗ, ης, ἡ, caput.
 Κυβήκη, ης, ἡ, Cybele. A seq.
 Κυβήκης, υ, ὁ, ὅ, ἡ, pronus, inclinatus, præceps,
 Etyim. A κύβη. Unde
 Κυβήκειν, in caput præcipitare, Etyim. Suid.
 Κυβηλίζω, fut. ἴσω, securi percussio, Suid. A
 ΚΥΒΗΛΙΣ, ιος, ἡ, securis, bipennis.
 Κυβηλίστης, ὤ, ὁ, improbus, maleficus, Hes. Suid.
 A κυβηλίζω.
 Κύβης, υ, ὁ, idem quod κυβερνήτης, Hes.
 Κυβίζω, fut. ἴσω, cubum facio. A κύβος.
 Κυβίτης, ὤ, ὁ, cubicus, tessararius. Ab eod.
 Κυβικῶς, adv. cubice, in modum cubi.
 Κυβισάω, ὤ, fut. ἴσω, in caput me dejicio, in
 caput salto. Gl. V. cernuo, urinor, præci-
 pito me, proprie in aquam ruo, irruo, ut
 in hostes, in tela. A κυβίζω.
 Κυβίσμα, ἄτος, τὸ, saltatio in caput, præci-
 pitiatio, impetus.
 Κυβίσσις, εως, ἡ, idem.
 Κυβιστήτης, ἥρος, ὁ, saltator qui se in caput de-
 jicit; (2) urinator. Πυκνὴς κυβιστήτης
 ἐκνευνοκότης, Eurip. Phœn. 1158. Ab eod.
 Κυβιτίζω, fut. ἴσω, cubito percussio.
 ΚΥΒΙΤΩΝ, υ, τὸ, cubitus, Hipp.
 Κυβειδής, εως, ὁ, ὅ, ἡ, speciem cubi habens. Ex
 κύβος et εἶδος.
 ΚΥΒΟΣ, υ, ὁ, cubus; (2) tessera; (3) lusus
 tesserarum; (4) unio tesserae insculpta; (5)
 panis quadratus; (6) numerus cubicus; (7)
 spina vertebræ et imprimis colli.
 Κύβωλον, υ, τὸ, idem quod κύβητον, Poll.
 ΚΥΤΧΝΙΣ, ἴδος, ἡ, calix parvus medicis quon-
 dam usitatus, Gal. L. Hipp.

ΚΥΤΧΡΑΜΟΣ, υ, ὁ, Cynchramus, dux cotur-
 nicum. A κύχρανος, Aristot.
 Κυδάγχρη, ης, ἡ, convicium, probrum, Hes. A
 κυδάσσω.
 Κυδάγχω, conviciis et probris incesso, Hes.
 Κυδάξω, fut. άσω, convicior, maledico. Κυδά-
 ζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμῶ, Soph. Aj. 733.
 A κύδος.
 Κυδαίνα, fut. αῶ, celebro, laudo; (2) genero-
 sum reddo, illustro. Κυδαίνα Ἰσηνόν βροτόν,
 Odys. 16, 212. A κύδος.
 Κυδάλμιος, υ, ὁ, ὅ, ἡ, gloriosus. Ab eod.
 Κυδάσσω, convicior, Hes. A κύδος.
 Κυδάω, ὤ, glorior; (2) veneror, admiror, ex-
 tollō, Vell. Lex. A κύδος.
 Κύδιος, εας, εον, gloriosus, Vulg. L. Ab eod.
 Κυδήεις, ἥσσω, ἥεν, idem. Ab eod.
 Κυδήναι, aor. 1. inf. pass. verbi κυδάω.
 Κυδίονερος, υ, ὁ, viros honestans; (2) claros
 viros continens; κυδίονερα ἀγορά, ap. Hom.
 concio, in qua oratores inlarescunt. Ex
 κύδος et ἀνήρ.
 Κυδίω, ὤ, glorior, gloriose me effero et jacti-
 to. Hinc partic. κυδίω, Poet. pro κυδίω,
 κυδίω, Il. 2, 597. A κύδος. Unde
 Κυδίμιος, υ, ὁ, ὅ, ἡ, gloriosus, inclytus.
 Κυδίσιος, υ, ὁ, gloriosissimus; superl. a κύδος.
 Κυδίον, ονος, ὁ, ὅ, ἡ, gloriosior; comp. κυδίον,
 melius. Τί μοι ζῆν δῆτα κυδίον κακῶς κλύοντι,
 καὶ κακῶς πιστευόσιν, Eurip. Alc. 963. Κύ-
 διον βροτῶς πίνητα χροτόν, ἡ κακὸν καὶ πλῆθος
 γαμβρόν πιστεύσθαι, Eurip. Androm. 640.
 Κυδῖος, ἡ, ὁ, inclytus, gloriosus.
 Κυδαδοπάω, ὤ, tumultuor, misceo. Ἐξόφει
 γῆν ἔνδον ἐκ οἷδ' ἄττα κακυδοῖσσαι, Aristoph.
 Pace, 1161. Ex κυδοίμιος et δυτίω, (potius
 α κύδος ἄτος et ὀπος sunt mera termina-
 tiones, Ern.)
 Κυδοίμι, ὤ, turbas excito, tumultuor. Hinc
 κυδοίμιον, imperf. Il. 11, 324. A
 ΚΥΔΟΙΜΟΣ, ὤ, ὁ, turba, tumultus.
 ΚΥΔΟΣ, εως, τὸ, gloria, decus.
 ΚΥΔΟΣ, υ, ὁ, convicium, probrum.
 Κυδοσκίπος, ον, gloriosus, Man.
 Κυδρὸς, εας, εον, gloriosus, clarus. A κύδος.
 Κυδρῶ, ὤ, fut. άσω, clarum reddo; a κυδρῶμαι,
 glorior, gloriose me effero. A κυδρῆς.
 ΚΥΔΩΝ, ανος, ἡ, Cydon, urbs Cretæ.
 Κυδωναία σύκα, ficus hibernæ, Athen.
 Κυδωνιάω, ὤ, similis sum malo Cydonio. A
 Κύδων.
 Κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum, Cottonium,
 Ph.
 Κυδωνίτης, υ, ὁ, sc. οἶνος, vinum Cydonium.
 Κυίς, aor. 2. part. pass. verbi κύω.
 Κύω, ὤ, fut. κύσω, uterum fero. A κύω.
 Κύημα, ἄτος, τὸ, fetus. A κύω.
 Κύησις, εως, ἡ, gestatio in utero. Ab eod.
 Κυητικός, ὤ, ὁ, concipiendi vim habens.
 Κυθήραια, ας, ἡ, Cytherea, Venus, ab insula
 Cytherea.
 Κύθος, semen, Etyim. A κύω.
 Κύθρα, olla, Gl. V. Ion. pro χύτρα.
 Κυθράκυλος, υ, labrum conchæ specie, apud
 Jos. Ex κύθρα et γαυλός, mulctra.
 Κυθάνιμος, ὁ, ὅ, ἡ, infamis, seu nomen habens
 quod oculatari debet, Hes.
 ΚΥΤΓ, υος, ἡ, Cylix, bulbosa quædam planta.
 Κυῖριται, οί, Quirites.
 Κυῖσκω, et κυῖσκαμαι, concipio, fero partum,
 sum prægnans. A κύω.
 ΚΥΚΑΣ, ἡ, genus palmæ Æthiopice.
 Κυκάνειω, ὤ, fut. ἴσω, misceo. A
 ΚΥΚΑΪ, ὤ, fut. ἴσω, misceo, liquores con-
 fundo, turbo, perturbo. Ἐγὼ τὴν βουλὴν βία
 κυκῶ, Aristoph. Eq. 362.
 Κυκεία, ας, ἡ, permixtio, confusio. A κυκῶ.
 Κύκω, acc. sing. per Ἀποκορ. pro κυκίαν, a
 Κύκων, ὤγος, ὁ, miscellanea potio. Acc. κυ-
 κείαν, et κυκείω, item Poet. κυκείω. A κυκῶ.
 Κυκλήτην, 3. dual. aor. 1. ind. pass. Ion. pro
 ἐκυκλήτην, a κυκῶ.
 Κυκήθρα, ας, ἡ, miscella, permixtio; (2) confu-
 sio, perturbatio. A κυκῶ.
 Κύκρηον, υ, τὸ, rutrum, tudicula; (2) auctor
 fraudum. Ab eod.

Κύκημα, ἄσος, τὸ, permistio; (2) perturbatio.

Ab eod.

Κύκησις, ἰως, ἡ, idem.

Κυκασίτης, ἰως, ἡ, cineres miscens seu turbans. Ex κυκίαι et τίφρα, cinis.

Κυκασίτης, ὤ, ὁ, turbator. A κυκίαι.

Κυκλάζω, circumeo, Hes. A κύκλος.

Κυκλάω, roto, rotundo, Hes. Ab eod.

Κυκλάμιος, α, ἡ, et κυκλάμιον, τὸ, cyclaminus, herba e coronariarum genere, tuber terræ. Angl. sowbread.

Κυκλάς, ἄδος, ἡ, orbiculata, rotunda. Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades insulæ; (2) circularis! κυκλάς ἄρα, tempus anniversarium. (2) κυκλάς ἀνικα καρινὸς περιένσταται ἄρα μηνὸς, Eurip. Alcest. 450. Vide et Orph. Hymn. 52, 7; 55, 5. (3) Κυκλάς, cyclas, vestis genus; (4) orbis, limbus. (4) κυκλάς Ἀρκάδος κυνῆς, Soph. in Inachio.

Κυκλάω, fut. εἶσω, cingo, circumdo; in orbem ago. Gl. V. circumeo, lusto, ambio.

Κυκλάω, ᾤ, fut. ἴσω, verso, roto; (2) agito, in omnes partes pello; rotis adveho, id est, curru; (3) cogo in unum, congreo. (1) ἴδισθ' μὲ οἷον ἄρτι κύμα φωνίας ὑπὸ ζάλης ἀμφιδόρον κυκλῆται, Soph. Aj. 351. (2) αὐτοὶ δ' ἀγορεύον κυκλῆσθαι ἐνθάδε νεκρὸς βῆσι καὶ ἡμιόρην, curribus advehemus, Il. 7, 332. Βάσαν κυκλῆν, circumire, Soph. Aj. 19. (3) κυκλῶν αὐτὰς, eas (feras) congregans de Orpheo, Jambl. in Pythag. Κυκλῆ δὲ πᾶσαν οἰκτὴν παμπλήθει, omnem familiam congregavit, Soph. in Lacoonte. Forte et hinc interpretandus versus Homeri quem nos addimus in (2). Ποῖ σὺν πᾶσιν ἐπὶ συνοῖρ κυκλῆς; Eur. Or. 615. A κύκλος.

Κυκλῆδιν, adv. instar circuli; (2) circumcirca.

Ab eod.

Κυκλῆσις, ἰως, ἡ, circumactio. Ab eod.

Κυκλία, adv. Εἰλισσόμενα κυκλία, saltantes in orbem, Eurip. Iphig. in Aul. 1055. Ab eod.

Κυκλῆς, ἡ, ὁν, circularis, orbiculatus, rotundus; (2) circulator, circumforaneus, trivialis, ut cyclici poetæ, circulares chori, circularia carmina. Ab eod.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, circularis.

Κυκλῆς, α, ὁ, orbiculus; (2) scalprum. (nisi κυκλῆς legendum, Eryn.)

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

Κυκλῆς, ἰω, ἰον, orbiculatus.

lorum orbis, Id. Œd. Tyr. 1270. (2) εἰς δὲ συστάσει κύκλος τ' ἰχώρι λαὸς οἰκίτωρ θεῶ, ad conventus et cætus, Eurip. Andr. 1089.

Κυκλῶς, adv. in orbem.

Κυκλοστῆς, ἰω, ὁ, ἡ, tornando rotundus factus, teres. Ex κύκλος et στῆναι.

Κυκλοστῆς, adv. in circuitu. A præc.

Κυκλοφορία, ᾤ, f. ἴσω, in orbem ago; κυκλοφορεῖμαι, in orbem agitor. A φέρω. Hinc

Κυκλοφορητικός, ἡ, ὁν, qui in orbem circumferri potest; (2) circularis, orbicularis.

Κυκλοφορητικός, adv. in orbem.

Κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, in orbem circumactio. Ex κύκλος et φέρω.

Κυκλοφορεῖς, ἡ, ὁν, idem quod κυκλοφορητικός.

Κυκλοφορεῖς, adv. in orbem.

Κυκλώω, ᾤ, fut. ὄσω, circulo includo; (2) circumdo, cingo; (3) in orbem ago, circumago; κυκλόμαι, ᾤμαι, circumdor, circumvenior; (4) circulo, in circulo consisto, loquendi vel colloquendi causa, active circumdo, circumvenio. Ἐκύκλωσαν ἔν αὐτὸν οἱ Ἰθαίοι, Joan. 10, 24. Ἀμφὶ ἴσσαι Δῆλον ἰκυκλώσαντο, Dion. Per. 526. Κυκλωθέντα (τίχρη) ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, Hebr. 11, 30. A κύκλος.

Κύκλωμα, ἄσος, τὸ, rotatio, rotæ circumactio; (2) circuitus. Ὡς κύκλωμα Ἰξίονος, ut rotæ, cui Ixion alligabatur, circumactio, Eurip. Phœn. 1192. A κύκλος.

Κυκλώπιος, α, ὁ, ἡ, et ἰα, ἰον, Cyclopicus, Cyclopeus; (2) beatus, minime laboriosus.

A κύκλωψ.

Κυκλώπιος, ἡ, ὁν, Cyclopicus, Cyclopes refrens. Ab eod.

Κυκλώπιος, adv. more Cyclopi.

Κυκλώπιον, α, τὸ, albugo oculi. Ex κύκλος et ὤψ, oculus.

Κυκλώπις, ἰδω, ἡ, Cyclopica. A κύκλωψ.

Κύκλωσις, ἰω, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A κύκλω.

Κυκλώσις, ἡ, ὁν, rotundus. Ab eod.

Κύκλωψ, ὠσος, ὁ, Cyclops.

Κύκνειος, cygneus, olorinus. A κύκνος.

Κυκνός, ὠ, α, cygnis nutritus. A τρέφω.

Κυκνός, ὠ, α, navis cygni et canthari effigiem gerens.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυκνός, ὠ, α, cygni speciem habens, candidus. A μαρφή.

Κυλινδρῶς, ἰω, ὁ, ἡ, cylindro similis.

Κυλινδρῶς, adv. cylindri specie.

Κύλινδρος, α, ὁ, cylindrus, corpus quodlibet teres. A κυλίνδω. Hinc

Κυλινδρῶς, ᾤ, fut. ὄσω, cylindro æquo, complano.

Κυλινδρῶς, ἰω, ὁ, ἡ, cylindro similis.

Κύλινδρος, volvo, voluto; (2) devolvo: κυλινδομαι, volvor. Πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει, Il. 17, 688. Κύμα κυλινδεῖται, Il. 11, 307.

A κυλίω.

Κύλιξ, ἰω, ὁ, calix. Ab eod.

Κυλίη, ἡ, terra minus frugifera, Sterph.

Κυλίη, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi κυλίω.

Κυλίη, ἰω, ὁ, volutatio. Ab eod.

Κυλίη, ἡ, ὁ, patera. A κυλίω.

Κυλίη, ἡ, ὁ, parvus culix, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, volutabrum.

Κυλίη, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, versatus, volutatus.

Κυλίη, ας, ἡ, idem quod κυλινδρῶς.

Κυλίη, ἡ, ὁ, poculum, vel pyxis medica.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυλίη, ἡ, ὁ, idem quod κυλίη, Ath.

Κυματωγή, ἡς, ἡ, littus, ad quod undæ feruntur et franguntur; crepido. Ex ἄγνυμι.
Κυματώδης, εὖς, ὁ ἕξ ἡ, fluctuosus.
Κυματωδία, α. 1. part. pass. f. g. a κυματώ.
Κυματώσις, εὖς, ἡ, fluctuatio, æstuatio. A κυματώ.
Κυμβαίον, et κυμβεῖον, pro κυμβίον, vel κύμβα, Eust.
Κυμβάλιζα, fut. ἰσώ, cymbalum pulso. A κύμβαλον.
Κυμβαλίστης, ὤ, ὁ, cymbalista, cymbalum pulsans. A πρæc.
Κυμβαλίστρια, ας, ἡ, cymbalistris.
Κυμβέλλον, α, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, instrumentum cavum quod manu pulsum crepitat. A κύμβος.
Κύμβηχος, α, ὁ ἕξ ἡ, pronus in caput; (2) extrema galeæ pars, cui crista inditur. A κύμβη, caput.
Κύμβη, ης, ἡ, cymba, navigii genus; (2) acetabulum; (3) genus poculi rotundi; (4) caput. A κύμβος.
Κυμβίον, α, τὸ, poculi genus. A πρæc.
Κυμβητιάω, in caput dejicio, E. M.
Κύμβον, τὸ, acetabulum, Nic.
ΚΥΜΒΟΣ, α, ὁ, cavus recessus; (2) ollæ fundus.
ΚΥΜΙΝΑΙΣ, ἡ, avis nocturna.
Κυμινάδης, ης, ἡ, repositaculum cumini. Ex κύμινον et δέχομαι.
Κυμινάδχος, α, ὁ, idem et ex iisd.
Κυμινάδικη, ης, ἡ, repositorium cumini.
Κυμινάμιξις, ἱκος, ἡ, præparcus, nimium adstrictus. Ex κύμινον et κίμειξ.
ΚΥΜΙΝΟΝ, α, τὸ, cuminum, herba et semen.
Κυμινάπρις, α, ὁ, qui cuminum secat; (2) præparcus, sordidus. Ex κύμινον et πρίω.
Κυμινάπρισταδμοναγλίφος, α, ὁ ἕξ ἡ, qui cuminum in partes secat, et e cardamo sive nasturtio, herba vili, exculpit quod comedit, perquam sordidus. Vox Comica. Ex κύμινον, πρίω, κάρδαμον, et γλύφω.
Κυμινάτριτος, α, ὁ ἕξ ἡ, cum cumino tritus. Ex κύμινον et τρίω.
Κυμινάδης, εὖς, ὁ ἕξ ἡ, cuminaceus, cumino similis. A κύμινον.
Κυμινάγειον, ονος, ὁ ἕξ ἡ, fluctus excipiens. Ἀπὸ τῆς κυμινάγεινος πλάσας, Eurip. Hipp. 1173. Ex κύμινον et δέχομαι, capio.
Κυμβάλης, ἱς, undis abundans; epith. Neptuni. A γάλλω.
Κυμοτόμος, α, ὁ ἕξ ἡ, fluctus secans, machina triangularis pontibus præstrui solita ad fluctus frangendos. Ex τέμνω.
Κυνάγχη, ης, ἡ, angina; (2) millum, collare canum. Ex κύων et ἄγχω. Hinc
Κυναγχικός, ἡ, ὁ, angina laborans.
Κυνάγωχος, ὤ, ὁ, canum ductor.
Κυνάδης, α, ὁ ἕξ ἡ, idem quod κινάδης.
Κυνάιος, ὁ, impudens, Suid. A κύων.
Κυνάκανθα, vel κυνακάνθη, ης, ἡ, sentis canina.
Κυνακτής, ὤ, ὁ, vinculum funis, quo ducitur canis. A κύων et ἄγω.
Κυνάλωπτος, ης, ὁ, canivulpes, vulpe et cane natus; (2) homo impudens, ut canis, et astutus, ut vulpes.
Κυνάμεια, ας, ἡ. Vide κυνόμενα.
Κυνάθρευκος, α, ὁ ἕξ ἡ, versipellis; (2) impudens.
Κυνάρα ἄκανθα, et κυνάρος ἄκανθα, sentis caninus, cynosbatos, Gl. V. κυνάρα, cardui.
Κυνάριον, α, τὸ, catellus. Dim. a κύων.
Κυνάς, ἄδος, ἡ, pilus caninus; (2) pulpa mollior ex pane, ad manus abstergendas adhiberi solita; (2) rubus caninus, sentis canina. A κύων.
Κυνάστρον, α, τὸ, canicula, stella Sirius.
Κυνάω, ὤ, Cynicum ago, Cynicos imitor. A κύων.
Κυνάλη, ἡ, lusus quidam Græcus.
Κυνάλιος, ὤ, idem.
Κυνάλοπος, α, ὁ, qui κυνάλην ludit.
Κυνάλλος, ὁ, clavus, paxillus. Vide κύνδαλος.
Κύνη, ης, ἡ, contr. κυνή, ης, pellis canina; (2) pellis canis flavialis, qua olim caput tegebant; (3) galea; (4) pileus, galerus. A κύνιος.

Κύνιος, εἰς, εἰον, vel κύνιος, α, ὁ ἕξ ἡ, caninus. A κύων.
Κύνιος, εἰς, εἰον, idem et ab eod.
Κύνιν, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro κύνιον, a κύων.
Κύνισσι, canibus, dat. plur. Ion. pro κυσί.
Κύνια, ὤ, fut. ἦσω, osculor, suavior; (2) turbo, commoveo, (nisi hoc potius ad κύνω referendum, Ern.) Κύνη δ' ὁ μέν τις χεῖρ, ὁ δὲ ξάνθον κέρα παῖδων, Eur. Med. 1144. Ἐγὼ κυνήσομαι τοῖσδε σάμα, Cyc. 170. A κύων.
Κυνή, pro κυνή, Ar.
Κυνήγιον, α, τὸ, venatio.
Κυνηγεία, ας, ἡ, venatio, venatus. A κυνήγιος.
Κυνηγίστιον, α, τὸ, idem et ab eod. Τὶ κυνηγίστιον καὶ σοὶ μελίτη; Eurip. Hipp. 224. Vide μελίτη.
Κυνηγεῖω, ὤ, fut. ἦσω, venor. Ab eod.
Κυνηγέτης, α, ὁ, venator. A κυνήγιος. Hinc
Κυνηγετικός, ἡ, ὁ, venatorius; ad venatorem et venationem pertinens; (2) venationis studiosus; (3) de re venatoria agens.
Κυνηγίτης, ἱδός, ἡ, venatrix. Ab eod.
Κυνηγίω, ὤ, fut. ἦσω, venor; (2) vestigio. Ὁ μὲν ἱκονήγει τὸν Ἑρακλίδην, Plato.
Κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio.
Κυνήγιον, α, τὸ, idem. A
Κυνηγός, ὤ, ὁ ἕξ ἡ, venator vel venatrix. Ex κύων et ἄγω, duco.
Κυνήδον, adv. canum more.
Κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio, i. e. venatio. Ex κύων et ἱλαύνω, agito.
Κυνηλατίω, ὤ, fut. ἦσω, canes agito. Ex iisd.
Κυνήπαδες, αν, οἱ, ossa in cruribus equorum inter ungulam et suram. Ex κύων et πῦς.
Κυνία, ας, ἡ, sc. κράμβη, crambe canina.
Κυνίδιον, α, τὸ, catellus. Dim. ab eod.
Κυνίζω, fut. ἰσώ, canem ago; (2) sum Cynicus, philosophiam seu sectam Cynicam sequor. Ab eod.
Κυνικία, canem irrito, V. I.
Κύνικλος, α, ὁ, caniculus. Rectius κύνικλος.
Κύνικος, ἡ, ὁ, caninus; (2) Cynicus. A κύων.
Κυνίσκη, ης, ἡ, catella. A κύων.
Κυνίσκος, α, ὁ, catellus; (2) impudens. Dim.
Κυνισμός, ὤ, ὁ, Cynica institutio, vita Cynica. A κυνίζω.
Κυνισί, adv. canum modo.
Κυνόβλῳψ, ὥπος, ὁ, cui aspectus caninus est, impudens. Ex κύων et βλέπω.
Κυνόβρωτος, α, ὁ ἕξ ἡ, a canibus devoratus. Ex eod. et βιβρώσκω.
Κυνόγλωσσαν, α, τὸ, qu. dic. lingua canina, plantago minor, herba, Angl. hounds-tongue.
Κυνόδεσμον, α, τὸ, vinculum quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κύνα vocant. Ex κύων et δεσμός.
Κυνόδεσμη, idem quod
Κυνόδεσμος, α, ὁ, vinculum, catena canis.
Κυνόδηκτος, α, ὁ ἕξ ἡ, a cane morsus. Hinc τὰ κυνόδηκτα, canum morsus. Ex eod. et δάκνω.
Κυνόδους, dens caninus; κυνόδοντες, οἱ, dentes canini. Ex κύων et ὀδύς.
Κυνόδρομείω, ὤ, fut. ἦσω, incitato cursu, tanquam canis, feror; (2) cum canibus curro, vestigo. Ex κύων et δρόμος.
Κυνόδρομία, ας, ἡ, canum cursus. Ex iisd.
Κυνόδωτος, εὖς, ὁ ἕξ ἡ, canis speciem referens, qui est canino aspectu, impudens.
Κυνόχλωρον, chamæleon niger gravem odorem spirans. Ex κύων et δῖω, oleo.
Κυνόφαρης, εὖς, ὁ ἕξ ἡ, canina præditus audacia seu impudentia; (2) ferox, de equo. Ex κύων et φάρος, audacia.
Κυνόραϊς, εἰς, ἡ, idem.
Κυνόραϊδμον, α, τὸ, nasturtium.
Κυνόκαυμα, ἄτος, τὸ, æstus caniculæ.
Κυνόκεντρον, α, τὸ, herbæ nomen, Hec. quasi aculeus caninus, al. κυνοκράμβη.
Κυνόειφάλλος, α, ὁ ἕξ ἡ, capite canino præditus, caniceps; (2) impudens, ut canis; κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura sic dicti; it. homines ficti in Africa.

Κυνοκλόπος, α, ὁ ἕξ ἡ, canis, fur, canem furatus. Ex κύων et κλέπτω.
Κυνοκοπία, ὤ, fut. ἦσω, canina pelle percussio.
Κυνοκοπήω σὺ τὸ νῶτον, Aristoph. Eq. 289. A κύων et κόπτω.
Κυνοκράμβη, ης, ἡ, brassica canina.
Κυνοκτόνος, α, ὁ ἕξ ἡ, canes occidens. Hinc τὸ κυνοκτόνον, α, aconitum, quod canes necat. Ex πτείνω.
Κυνοκυτίς, ἱδός, ἡ, marina rosa, V. L.
Κυνολίσχη, α, ὁ, cui confabulationes sunt de rebus obscenis. Ex λίσχη.
Κυνόλοφα, αν, τὰ, asperitates quædam post primam spinam. Ex λόφος.
Κυνόλυσος, α, ὁ, morsus a cane rabido. Ex λύσσα, rabies.
Κυνομάχων, ὤ, fut. ἦσω, cum canibus, seu adversus canes, pugno. Ex μάχομαι.
Κυνόμορφος, ον, canis formam habens, Steph.
Κυνόμουσα, ας, ἡ, musca canina; (2) impudens, Il. 21, 394.
Κυνόπρωσσω, α, ὁ ἕξ ἡ, qui canina facie est, caninum adspectum habens.
Κυνόρροdon, vel κυνόρροdon, α, τὸ, rosa canina, silvestris. Gl. V. ligustrum.
Κυνόρραϊς, vel κυνοραϊς, ὤ, ὁ, ricinus. Ex κύων et ραῖω.
Κυνόσαγρις, εὖς, τὸ, gymnasium et populus in Attica. Ex κύων et ἄγρος, albus.
Κυνόσβῆτον, α, τὸ, rubus caninus. Ex βάτος.
Κυνόσβατος, α, ὁ, idem, sive cynosbatus.
Κυνόσσημα, vel κυνός σῆμα, monumentum canis; hoc est, Hecubæ, nomen loci.
Κυνόσσοι, venatores, Hec. Ex σῖνος.
Κυνόσσυρα, ὤ, ὁ, canis cauda, ursæ minor, Cynosura, sidus boreale. Ex ὕρα.
Κυνόσσυρα, ὠα, ova urina, irrita, ventosa. Ex ὕρος, ventus.
Κυνόσπακτος, ον, a canibus discerpitus.
Κυνόσπασον, τὸ, idem quod κυνόσβατον, Plin.
Κυνόσφάγης, ἱς, cui canis immolatur. Epith. Hecates. A σφάττω.
Κυνόσφάνης, ὁ, ἡ, epith. Dianæ canino capite. Ἄντρον τῆς κυνοσφάνης Ζεὺς, Lycophr. Alex. 77.
Κυνόσφική, ης, ἡ, ars alendi acudique canes. A σφάττω.
Κύνυον, τὸ, aspera petra, Lyc.
Κυνύχος, α, ὁ, lorum quo canis tenetur; (?) saccus, marsupium, proprie lorum quo contrahitur. Ex κύων et ἔχω.
Κυνόφθαλμίζωμαι, canini; i. e. impudentibus oculis adspicio, Synes. Ex ὀφθαλμός.
Κυνόφρων, ὁ ἕξ ἡ, impudens. A φρήν.
Κύντᾶτον, atrocissimum. A
Κύντερος, α, ὁ, impudentior, protrevior, sævior. A κύων.
Κυνύτης, εὖς, ὁ ἕξ ἡ, caninus. A κύων.
Κυνύπης, α, ὁ, caninum adspectum sive vulum habens, impudens, inverecundus. Ex κύων et ὤψ, vultus.
Κυνύπης, ἱδός, ἡ, fœm. præc.
Κύνωψ, ὥπος, ὁ, herba canina, oculus caninus. Ex iisd.
Κύος, εὖς, τὸ, fœtus. A κύων.
Κυοτοκία, ας, ἡ, partus. Ex κύος et τέκω, pario.
Κυοτροφία, ἡ, fœtus nutritio. Ex τροφή.
Κυόμενα, nom. plur. part. præc. pass. vel med. n. g. verbi κύω.
Κυοφρέω, ὤ, in utero fero, prægnans sum.
Κυοφρέω ἐκ τινος, Luc. Ex κύος et φέρω.
Κυοφορία, ας, ἡ, tempus quo mulier fert uterum; (2) fœtus in utero gestatio; (3) conceptio. Ex iisd.
Κυπαρισσίας, ἡ, tithymalli quoddam genus, Diosc.
Κυπαρισσίνος, vel κυπαρίττινος, ἰνὴ, ἰνον, cupressinus, e cupresso factus. A
ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, vel κυπαρίττος, α, ἡ, cupressus.
Κυπαρισσών, ὠνος, ὁ, cupressetum, locus in quo nascuntur cupressi. A κυπαρίσος.
Κυπαρισσοτρεφός, α, ὁ ἕξ ἡ, cupressus alens.
ΚΥΠΑΡΟΣ, α, ὁ, vas magnum concavum.
ΚΥΠΑΨ, ἄδος, ἡ, pallium, lecti stragulum.
ΚΥΠΑΨΣ, vel κύπασις, εὖς, ἡ, supparum, species tunica.

Κύπριος, ἡ, cyperis. Α κύπερος.
 Κύπερος, ἡ, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. Α
 ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ἡ, ὁ vel ἡ, cyperus, juncus angu-
 losus, juncus triangularis.
 Κύπελλος, ἡ, ἰδος, ἡ, idem quod
 ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ἡ, τὸ, genus poculi.
 Κυτελλομάχος, ὁ, in quo poculis certatur vel
 pugnatur. Ex μάχη.
 Κυτελλομάχων, ὁ ἢ ἡ, poculis gaudens. Ex
 χαίρω.
 Κύτω, everso, *Lyc.*
 Κυπριάζειν, florere; unde *apud Suid.* κυπριάζει-
 σαι, ἀνθῆσαι, florescentes.
 Κυπριζέειν, idem.
 Κυπριδῆς, ἰα, ἰον, Venereus; (2) tener, mollis.
 Κύπρινος, ἡ, τὸ, sc. μέρον seu ἔλαιον, oleum seu
 unguentum cyprinum, factum e floribus
 Cypri arboris.
 Κυπρινός, ἡ, Cyprinus, piscis fluvialis.
 Κύπριος, ἡ, Cyprus, incola Cypri.
 Κύπρις, ἰδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, quæ ita
 dicitur a Cypri insula, in qua olim in pri-
 mis colebatur, eoque e mari appulisse cre-
 debatur; (2) actio Venerea; (3) flos vitis.
 Κυπριμῆς, ἡ, ὁ, germinatio. Α κυπριζέω.
 Κυπριγένεια, ἡ, ἡ, Venus. Ex Κύπριος et γένει-
 μαί, nascor. Unde
 Κυπριγενής, ἰδος, ὁ ἢ ἡ, in Cypri natus.
 ΚΥΠΡΟΣ, ἡ, ὁ, Cyprus arbor; (2) insula
 Veneri sacra; (3) mensura quædam.
 Κυπτάω, pronus specto, prospecto, specto
 demissis oculis; (2) cunctor, tempus tero.
 Τὶ κυπτάει ἔχων περὶ τὴν θύραν; *Aristoph.*
Nub. 509. Α
 ΚΥΠΤΩ, fut. ψω, pronus sum, incurvo me ad
 videndum, demitto oculos; vergo; incli-
 no; κυνωτός, perf. part. pronus spectans;
 item ut κυπτάω (2): 'Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάτω κύ-
 ψαι, *Joan.* 8, 6. Στένων ἢ κύπτων εἰς τὴν
 γῆν, *Dem.*
 Κυπτός, ἡ, ὁ, inclinatus, supplex, *Æsch.* Α
 κύπτω.
 Κυρβαῖν μᾶζα, *ap. Hom.* in Iresione fuerit
 maza seu offa furfuribus conspersa, aut
 etiam furfuracea; quasi ἀπὸ τῶν κυρβαίων,
 quæ sunt τὰ πίτυρα, furfures; at πίτυρις
 et πίτυριος ἄρτος, panis furfuraceus, (sed
 vox incerta.)
 ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ἡ, ἡ, crista gallinacei; (2) tiara,
 apex, *Dionys. Hal.*
 ΚΥΡΒΙΣ, ἰως, ὁ, quibusdam ἡ, tabula trian-
 gularis cui leges Athenis inscribebantur.
 Κύρε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κύρει,
 a κύρω, incido.
 Κυρεῖα, ἡ, ἡ, dominatus, potestas, *Suid.* Vide
 κυρία. Α κύρος.
 Κύρεω, ὦ, fut. ἥσω, incido; (2) adsequor; (3)
 contingo, evenio; (4) sum. Νῦν σοὶ τέρεψις
 ἐμῶν κερῶν, contingit, *Soph. Trach.* 295.
 Εἰ μὴ κυρήσις πολέμους ἀπὸ χθονὸς φεύγοντας,
Eur. Rhes. 113. Α κύρω.
 Κυρηάσια, ἡ, ἡ, pugna quæ fit cornibus, con-
 cursus animalium cornutorum, *Suid.* Α
 Κυρηάει, cornibus peto. Πρὸς σκύλος κυρηάει-
 σι, cornibus incurabit, pugnabit, *Aristoph.*
Eg. 272.
 ΚΥΡΗΒΙΑ, ὦν, τὰ, glumæ, paleæ, furfures.
 Κύρημα, ἄτος, τὸ, inventum fortuitum, in quod
 casu incidimus, *Suid.* Α κύρω.
 Κυρήνη, ἡ, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.
 Κυρήνιος, ἡ, ὁ, Quirinus. Nomen Latinum.
 Κυρήσαι, aor. 1. inf. act. verbi κύρω.
 Κυρήεις, aor. 1. part. pass. verbi κύρω.
 Κυρία, ἡ, ἡ, domina; κυρία, subaud. ἡμέρα,
 præstitutus dies; (2) subaud. ἐκκλησία, dies
 comitalis, seu comitia, quibus leges san-
 ciuntur. Α κύρος.
 Κύρια, τὰ, neut. plur. a κύριος, auctoritas,
 ii penes quos est potestas, magistratus.
 Ἀφῆς τὰ τῆς δε τῆς γῆς κύρια, spretis iis
 penes quos est hujus loci publica auctori-
 tas, *Soph. Ed.* Col. 914.
 Κυριάκος, ἡ, ὁ, ad dominum pertinens; (2)
 ad Dominum nostrum, Jesum Christum,
 pertinens; (3) dominicus. Hinc τὸ κυρια-
 κόν, ἡ, templum Dei; et τὰ κυριακά, ὦν,

bona ecclesiastica; κυριακή, sc. ἡμέρα, dies
 dominica. Α κύριος.
 Κυριαρχία, ἡ, ἡ, dominationis principium et
 origo. Ex κυρία et ἀρχή.
 Κυρίσσις, ἰως, ἡ, dominium. Α κυριεύω.
 Κυριεύω, fut. εἴσω, dominor, dominus sum vel
 ἥω; (2) potior, capio, in potestatem re-
 digo; (3) recupero. Κυριεύω σὲ, dominor
 tibi; σὲ, dominum te facio. Πάντων κυ-
 ριεύειν, *Xen.* Ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν
 αὐτῶν, *Luc.* 22, 25. Α κύριος.
 Κύρις, pugna quæ fit cornibus. Καὶ ἐ μόνον
 φασὶ τοῖς ἄρρεσιν εἶναι τινα συμφυῆ κύριον τε
 πρὸς ἀλλήλους καὶ μάχην, *Ælian. de Nat. An.*
 16, 20.
 Κυριακτονίω, ὦ, fut. ἥσω, dominum occido.
 Κυριακτονία, ἡ, ἡ, domini cædes. Α
 Κυριακτόνος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, domini interfector. Ex
 κύριος et κτείνω.
 Κυριαλεκτίω, ὦ, f. ἥσω, proprie loquor. Ex
 κύριος et λέγω.
 Κυριαλεκτικός, ὦ, et κυριαλεκτός, adv. proprie lo-
 quendo.
 Κυριαλέξια, ἡ, ἡ, proprietates loquendi. Ex iisd.
 Κυριαλογέω, proprie loquor. Ex κύριος et λόγος.
 Κυριαλογία, ἡ, proprietates loquendi, sermo seu
 oratio propriis constans verbis. Ex iisd.
 Κύριος, ἡ, ὁ, auctoritatem in aliquam rem ha-
 bens, a cujus auctoritate pendet aliquid,
 dominus. Α κύρος.
 Κύριος, ἰα, ἰον, penes quem est potestas ali-
 cuius rei, qui pro arbitrio aliquid facit; (2)
 cui alicujus rei potestas seu cura permissa
 est; (3) auctoritatem habens, ratus; (4)
 præcipuus, principalis; ut in corpore mem-
 brum vitale maxime, ut caput, cor, &c. (5)
 proprius. Ab eod.
 Κυρίτης, ἡ, ὁ, dominatio, dominatus. Α
 κύριος.
 Κυρίω, idem quod κυρός, *Steph.*
 Κυρίσσω, vel κυρίττω, fut. ξω, cornibus peto,
 ferio. Λακτίζοντες ἢ κυρίττοντες, *Plato.* 'Ὁ
 ταῦρος δ' εἰκεν κυρίειν τὴν ἀρχάν, *Hephæst.* 44.
 Α κύρας.
 Κυρίττοι, οἱ, genus mimorum, ligneas personas
 sibi aptantes et obversis frontibus sibi oc-
 currentes, *Hes. κυρίττοι, Voss.*
 Κυριωνυμία, a domino nomen habeo.
 Κυριωνυμία, ἡ, ἡ, proprietates nominis. Α
 Κυριώνυμος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, a domino nomen habens.
 Ex κύριος et ὄνομα.
 Κυρίως, adv. cum auctoritate et potestate; (2)
 firmiter, stabiliter; (3) proprie; (4) jure.
 (4) κυρίως αἰτεμένοι, jure petenti, *Soph. Phil.*
 63.
 Κυρῶνῃν, idem duod κυκῶνῃν, *Aristoph.*
 Κύρω, ἄτος, τὸ, id, in quod aliquis incidit,
 quod nanciscitur, præda. Α κύρω.
 ΚΥΡΩΣ, ἰως, τὸ, auctoritas; (2) firmamen-
 tum, rata fides, potestas aliquam suasionem
 sancienti, majestas imperii, *Ern.* Πάντως
 γὰρ ἔχου τὰδε κύρος, rata sunt, *Soph. Ed.*
 Col. ult. Sed Κύρος, ἡ, ὁ, Cyrus, rex Per-
 sarum.
 Κυρῶν, præf. inf. act. contr. pro κυρίων. Α
 Κύρω, ὦ, fut. ὥσω, sancio, decerno, ratum
 facio, auctoritate mea probato; κυρωμένον,
 sancitum; a. 1. κυρωθῆς, probatus. Κυρῶσαι
 ἀγάπην, 2 Cor. 2, 8. κυρωμένην διαθήκην,
Gal. 3, 15. Α κύρος.
 Κύρωται, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro κύρωται, a κύρω.
 Κυρώσιος, unde voc. κυρώσιος, adolescens, *ap.*
Aristoph. Vox Laconica.
 Κύρω, fut. 1. ind. act. *Æol.* pro κυρῶ.
 Κυρῶνῃν, ἰως, ὁ ἢ ἡ, cui incurva est cervix.
 Ex κυρτός et αὐχὴν.
 Κύρτη, ἡ, ἡ, nassa, qualis, fiscella.
 Κυρία, ἡ, ἡ, textum vimineum.
 Κυρτίδιον, ἡ, τὸ, quasillum. Α πρæc.
 Κυρτίς, ἰδος, ἡ, qualis, fiscella. Α κύρτη.
 ΚΥΡΤΟΣ, ἡ, ὁ, curvus, gibbosus, incurvus;
 (2) convexus. Κύμα—Κυρτὸν ἰὸν κερυφύται,
Il. 4, 426.
 Κύρτος, ἡ, ὁ, nassa; (2) cavea. Α κυρτός.
 Κυρτότης, ἡ, ὁ, curvitas. Ab eod.
 Κυρῶν, ὦ, fut. ὥσω, curvo, incurvo; curvum,

convexum reddo; κυρῆμαι, curvesco. 'Απὸ
 βάρος κυρτύνται, *Xen.* Ab eod. Hinc
 Κύρτωμα, ἄτος, τὸ, quod est incurvatum, gib-
 bus; (2) tumor omnis præter naturam.
 Κύρτωσις, ἰως, ἡ, curvitas, tumor.
 ΚΥΡΩ, fut. *Æol.* κύρω, aor. 1. ἐκურσα, in-
 cido; (2) nanciscor; (3) impingo; (4) sum.
 Ὡς τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσαστε, *Eur. Med.*
 1366. Ὡς ἐκύρσαστε ἐξ ἐμῶν, *Id. Suppl.* 1167.
 Aliquando cum accusativo. (2) ἐπ' ἀκραιῶ
 νιν κυρῶ θαλασσίους, *Eurip. Hec.* 698. Εἰ μὴ
 κρησῖες πολέμους ἀπὸ χθονὸς φεύγοντας, *Id.*
Rhes. 113.
 Κύρωσις, ἰως, ἡ, comprobatio quæ fit aucto-
 ritate alicujus, confirmatio, rata fides. Α
 κυρῶ. Unde
 Κυρωτίον, adv. posit. sancendum.
 Κυρωτικός, ἡ, ὁ, confirmandi vim habens.
 Κύρας, aor. 1. part. act. verbi κύρω.
 Κύς, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκυσ.
 ΚΥΣΟΣ, ἡ, ὁ, podex; (2) pudendum mulie-
 bre. *Gl. V. cunnus.* (2) κύσθη λαιστὴν ἱημε-
 ρόν, *Aristoph. Ran.* 430.
 Κυσί, canibus, dat. pl. a κύων, canis.
 Κυσοδάκρυος, qui nates sibi baccharum inungit,
Hes. Ex κύσος et δάκρυος.
 Κυσοδάκρυον, quasi nates prurire, *Hes.* κυσο-
 δακνῆς, ψωρῆς, scabiosus est. Ex δάκνω.
 Κυσοδόχη, ἡ, ἡ, lignum quo religantur mere-
 trices, *Alciph.*
 Κυσολάκων, ὁ, prædicator, *Hes.* Ex κύσος et
 λάκων, unde λακωνίζω.
 Κυσολαμπία, ἰδος, ἡ, cicindela, *Hes.* Ex λάμπω
 al. πυγολαμπία.
 Κυσολίσχης, ἡ, ὁ, obscena loquens. Ex λίσχη.
 Κυσονίπτης, ἡ, aquariolus, *Hes.* Α νίστω.
 Κυσονίπτειρα, ἡ, ἡ, meretrix, adultera.
 Κυσός, ὦ, vel κύσος, ἡ, idem quod κύσος.
 Κύσσαρος, ἡ, ὁ, idem et ab eod.
 Κυσσαμένη, aor. 1. part. med. *Poet.* pro κυσα-
 μένη, a κύω.
 Κύσσις, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro
 ἐκυσσι, a κύω.
 ΚΥΣΤΙΣ, ἰως, ἡ, vesica, v. gr. bilis, sed max-
 ime urinæ; (2) ventriculus, *ap. Sch. Arist.*
 Α κύω, proprie comprehendit, complector,
 concipio: unde κύσις, κύσος, κύσθος, loca ca-
 va, quæ aliquid continent; sed usus fert, ut
 κύσις magis de vesica dicatur, *Ern.* Κατὰ
 κύσιν, juxta vesicam, *Il.* 5, 67.
 Κυτίδιον, ἡ, τὸ, cystula. Α κυτίς.
 ΚΥΤΙΝΟΣ, ἡ, ὁ, cytinus, flos et primus partus
 mali Punici. Hinc
 Κυτινώδης, ἰως, ὁ ἢ ἡ, capitulo mali Punici si-
 milis.
 Κυτίς, ἰδος, ἡ, cista. Α κύτος.
 Κυτίσηνμος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, qui cytiso pascitur. Ex
 κύτισος et ἔνιμα, pasco.
 ΚΥΤΙΣΟΣ, ἡ, ὁ, cytissus, frutex.
 Κυτιμῖς, αἱ, emplastri quoddam genus, *Luc.*
 ΚΥΤΟΣ, ἰως, τὸ, cavum, cavus sinus, alveus;
 (2) venter cavus; (3) corporis truncus;
 corporis moles; corpus. (1) τριπόδος ἐν κοίλῳ
 κύτει, *Eurip. Suppl.* 1202. (3) ἀνδρείῳ κύτει,
 virili corpore, *Soph. Trach.* 12.
 Κύτρα, acc. sing. *Dor.* pro χύτρα, a χύτρα.
 Κυτρίον, ἡ, τὸ, cellula, alveolus. Dim. a
 Κύτταρος, ἡ, ὁ, idem fere quod κύτος, *impr.* al-
 veus apum, folliculus, &c. Α κύτος. Unde
 Κυτῶδης, ἡ, ὁ ἢ ἡ, cavus, cavo sinu tumens.
 Κυφάγωνος ἵππος, equus proni vel cernui ca-
 pitis. Ex κυφός et ἄγω, duco.
 Κυφαί, vel κύφαι, ὦν, αἱ, genus squillarum,
 gibbæ. Α κυφός.
 Κυφᾶλλος, ἰα, ἰον, incurvus, gibbosus. Ab eod.
 Κυφέλα, ἡ, nubes densa. Ab eod.
 ΚΥΦΙ, ἰως, τὸ, cyphi, sufficienti genus, sacer-
 dotibus Ægyptiis usitatum.
 Κυφειδής, ἰως, ὁ ἢ ἡ, cyphi similis. Ex κύφω et
 εἶδος.
 Κύφος, ἡ, ὁ, curvus, gibbosus. Α κύπτω.
 Κύφος, ἰως, τὸ, curvatio, tumor gibbus.
 Κυφότης, ἡ, ὁ, idem. Α κυφός.
 Κυφῶ, ὦ, incurvo; κυφῶσαι, incurvari.
 Κύφωμα, ἄτος, τὸ, gibbus. Α πρæc.
 Κύφων, ἄτος, ὁ, instrumentum quo torqueban-

tur sotes, catasta, numella, collare; (2) furcifer, maleficus; (3) κύφωσις, vel κύφωσις, virgæ incurvatæ supra currum, Pollux de partibus currus; curvatura, camera, fornix, *Etyim.* stiva; (4) angina, *Hes. Psellus*; (5) vestis genus, *Hes.*

Κύφωσις, ὅ, δ, supplicium per κύφωσις.

Κύφωσις, εως, ἡ, incurvatio. A κύφωσις.

Κύφωσις, nom. pl. a. 1. part. act. verbi κύφωσις.

ΚΥΨΕΛΗ, ἡ, ἡ, alveare apum, e viminibus aut stramine plexum; (2) arca; (3) genus vasis aut mensuræ frumentariæ; (4) interioris auris foramen; (5) sordes aurium.

Κυψέλιον, α, τὸ, cistula. Dim. a præc.

Κυψέλις, ἴδος, ἡ, alveus; (2) cistula, cistella; (3) sordes aurium. Ab eod.

Κυψέλιδος, α, ὁ ἢ, cui aurium foramina sordibus vel alio modo obturata sunt. Ex

κυψέλη et βύω, obturo.

ΚΥΨΩ, et κύψω, fut. κύψω, tumeo; (2) comprehendendo; unde in utero gesto, sum prægnans; (3) concipio. Κύνει ἐν τῇ δύσ, *Theophr.*

Οὗς τέκε κυσσομένην, *Hesiod. Theog.* 125.

Κύν, fut. κύσω, osculor. Κύνον με, ἔ, τὴν χεῖρα δὲς τὴν δεξιάν, *Aristoph. Nub.* 81.

ΚΥΝΩΝ, κυνός, ὁ vel ἡ, canis; (2) canis marinus; (3) canis celestis, Sirius, canicula; (4) canis, jactus in ludo aleatorio; (5) scintilla e ferro candente dum ceditur pro-

liens, *Hes.* (6) membrum virile, *Hes.* pars quædam ejus, *Etyim.* At *Eust.* de pudendo muliebri; (7) morbus quidam; (8) κύων ἑλλην, rubus canina. "Αφικτοί κύνης, *Erinyes, Soph. Elect.* 1388.

Κύως, pellis ovina villosa, vellus. A κύως.

Κυϊδάριον, α, τὸ, parvus gobio. Dim.

Κυϊδίον, α, τὸ, idem. A

ΚΥΒΙΩΣ, ὅ, δ, gobius, seu gobio, piscis.

Κυβίσις, ἴδος, ἡ, apuæ species. A præc.

Κυβιάδης, εως, ὁ ἢ, gobio similis. Ab eod.

Κυδάριον, α, τὸ, Dim. a κύριον, signif. lecythum, vel sacculum coriaceum.

ΚΥΔΕΙΑ, fut. κυδαία, ας, ἡ, caput papaveris; (2) globulus. Κώδειαν ἀνασχών, *Il.* 14, 499.

Κυδιέλλος, ὁ, idem quod κυδάριον, *Suid.*

Κυδών, α, τὸ, pellis, vellus. A κύως.

Κυδιόφορος, ον, pellem gestans, pellitus.

Κυδία, ἡ, caput ciborii, *Eust.*

ΚΥΔΩΝ, ανος, ὁ, tintinnabulum, nola; (2) metaph. homo garulus; (3) tubæ officium in extremo habens speciem campanulæ; (4) tuba ipsa. (4) χαλκοστόμη κύδωνος ὡς Τυρ-
σικῆς, *Soph. Aj.* 17.

Κυδωνίζω, fut. ἴσω, tinnio, tintinnabulum seu nola; (2) tintinnabulo exploro; (3) vasa figulina exploro; (4) simpliciter, exploro. "Ο τι ποιεῖ, κυδωνίζω, *Aristoph. Ran.* 79. A κύδων.

Κυδωνόκοτος, ον, tinniens; (2) fastuosus, magniloquus. A κρύσος.

Κυδωνοφάλαγγας, α, ὁ ἢ, qui nolas seu tintinnabula equorum phaleris adjicit. *Vox Aristoph.* Μέμονας κυδωνοφάλαγγας, memnonas equis utentes phaleris et tintinnabulis ornatis, *Aristoph. Ran.* 965. Ex κύδων, φάλαγγα, et πάλας.

Κυδωνοφορέω, ὡ, tintinnabulum seu nola circumfero, vigilas exploro. Ἐφθεύεται, κυδωνοφορεῖται, *Aristoph. Av.* 1165. A

Κυδωνοφορος, α, ὁ, tintinnabulum seu nola circumferens; (2) vigilarum explorator.

Κύωσις, nom. pl. a κύωσις.

Κύωσις, ὁ, idem quod κύων, *Nut.*

ΚΥΘΩΝ, ανος, ὁ, Cothion, genus poculi Lacedæmonici et militaris, *Plut. in Lycurg.* 9. (2) compotatio largior, *Eustath.* 8, 17.

Κυθωνίη, ἡ, ἡ, larga compotatio. A præc.

Κυθωνίζω, fut. ἴσω, largius potio. Ab eod.

Κυθωνισμός, ὅ, δ, largior potatio. A præc.

Κυθωνιστήριον, α, τὸ, locus compotationibus destinatus. Ab eod.

Κυκίμα, ἄστος, τὸ, fletus, ejulatus. Ἐλένης τὸ κύκυμα ἔστιν, *Eurip. Or.* 1298. A κύκινος.

Κυκινός, ὅ, δ, idem; (2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

ΚΥΚΥΩ, f. ἴσω, fleo, ploro, lamentor, ejulo.

*Απτίρειον ἰν στίραις αἰῶνα κυκίωσιν, *Lycophr.* 908. *Il.* 18, 37.

ΚΩΛΑΚΡΕΨΑΙ, ὡν, οἱ, diribitores carniū e victimis reliquarum inter sacerdotes. A κῶλον (5); (2) *Sch. Aristoph.* quæstores et custodes judicialis pecuniæ et in victimas consumendæ.

Κωλῆριον, α, τὸ, parvum colon. Dim. a κῶλον.

Κωλῆσις, ὁ vel ἡ, idem quod κωλῆ, *Ath.*

Κωλῆ, ἡ, ἡ, perna; *contr.* ex κωλῆ.

Κωλῆν, ἡ, ἡ, perna, petaso. Ab eod.

Κωλῆψ, ἡ, ἡ, talus; (2) sura. Ab eod.

Il. 23, 726. Κῶψ' ὅστιν κῶληπα τυχῶν, ὅπτε-
λυσσι δὲ γυῖα.

Κωλικιούμας, coli vitio laboro, *Alex.*

Κωλῆσις, ἡ, ὡν, colicus, coli dolore habens.

ΚΩΛΩΝ, α, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus; (2) pars periodi; (3) intestinum crassum; (4) alvus; (5) partes majores victimarum, ut τραχήλια, minores; (6) κῶλα, corpora, *Paul.* *Tac.* ἱμάς ἔχον χεῖρας, καὶ κῶλα, *Eurip.* *Hecl.* 1163.

Κωλοτομία, ὡ, f. ἴσω, membra incido, membris trunco. Ex κῶλον et τίμνω.

Κωλοῦται, 3. sing. præc. imperat. act. verbi κωλῶν. Unde

Κῶλῶμα, ἄστος, τὸ, impedimentum; (2) munimentum.

Κωλύμας, ἡ, ἡ, impedimentum. Ab eod.

Κωλυσάνημος, α, ὁ, ventos arcens.

Κωλυσιδένιος, α, ὁ ἢ, cœnam impediens.

Κωλυσιδωμος, ον, de podagra, cursum impediens, *Lucian.*

Κωλυσιεργία, f. ἴσω, impedio, impedire tento.

Κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimentum et remora. Ex κῶλυνσις et ἔργον.

Κῶλυνσις, εως, ἡ, impeditio, remora; (2) impedimentum, obstaculum. A κῶλυν.

Κωλυτήρ, ἡ, ἡ, qui impedit. Ab eod.

Κωλυτήριος, α, ὁ ἢ, impediendi vim habens.

Hinc τὸ κωλυτήριον, α, impedimentum, remora. A præc.

Κωλυτής, ὅ, δ, impeditor. A κῶλυν.

Κωλυτικός, ἡ, ὡν, prohibitorius. Ab eod.

Κωλυτός, ἡ, ὡν, impeditus; (2) qui prohiberi potest. A

ΚΩΛΥΩ, fut. ὤσω, prohibeo, impedio; veto; inibeo, reprimo; κωλυθῆναι, aor. 1. pass. reprimi; κωλυθείς, prohibitus. Perf. κικαλύ-
σθαι, prohibitum esse. Ἐστίν τις, ἔστιν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρῆν, *Soph. Phil.* 1290. Εἰ πρὸς τῷ θεῷ κωλυμισθε μὴ μαθεῖν ἂ βῆλαι, *Eur.* *Ion.* 392.

ΚΩΛΥΤΗΣ, α, ὁ, stellio.

ΚΩΜΑ, ἄστος, τὸ, sopor gravis, vel libido perpetua dormiendi; (2) veternus; (3) illecebra, *Schol. Pind.*

Κωμάζω, imperf. ind. act. *Ion.* pro κῶμαζον. A

Κωμάω, fut. ἄσω, comissor; (2) sum petulans et lascivus more comissantium; (3) e temulentia proterva convicior et pulso ob-

vios; (4) tripudio; (5) comissabundus venio; (6) hymnis celebraz; (7) Bacchus dicitur κωμάζειν, cum simulacrum ejus pompa solemnī cum cantu circumfertur, *ap. Diod.*

Sic. Κώμαζον ἰπ' αἰλῆ, *ap. Hesiod. Scut.* 281. Τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἱκώμασιν, *Eur.* *Her. Fur.* 180. A κῶμος.

Κωμαῖνον, dormito, dormituro, *Hes.* A κῶμα.

ΚΩΜΑΚΟΝ, α, τὸ, fructus quidam aromaticus.

Κώμαξ, ἄστος, ὁ, petulans, nugator, *Eust.* A

κῶμος.

Κωμάζατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. *Dor.* pro κωμάσατε, a κωμάω.

Κωμάρχης, α, ὁ, pagi præfectus, qui vicis, oppidulis, præest. Ex κῶμη et ἀρχή.

Κώμαρχος, α, ὁ, idem et ex ἴisd.

Κωμάσσω, *Dor.* pro κωμάζω. Unde

Κωμάσσια, ας, ἡ, pompa Bacchi in qua simulacrum ejus circumfertur.

Κωμασῆς, ὅ, δ, comissator; (2) epith. Bacchi κωμάζοντος (3) nomen ministri in Bacchica pompa. Ab eod.

Κωμαστικός, ἡ, ὡν, ad comissatores vel comissionem pertinens. A præc.

Κωμαστικός, αὖν, comissantium more.

Κωμαστικός, εως, ὁ ἢ, quem torpor seu veternus tenet, vel opprimat. A κῶμα.

Κώμαυλος, ὁ, rusticus, *Ep.*

ΚΩΜΗ, ἡ, ἡ, pagus, vicus; (2) villa; (3) castellum; (4) vicus in urbe.

Κωμηδῶν, αὖν, vicatim. A κῶμη.

Κωμητής, α, ὁ, paganus; κωμηταί, ejusdem vici incolæ, ejusdem viciniae; vicini. *Φερεΐας* τῆς δὲ κωμηταί χθονός, *Eurip. Alcest.* 479. Ab eod.

Κωμητικός, ἡ, ὡν, paganus, qui in pago est, vel ad pagum pertinet. Ab eod.

Κωμητίς, ἴδος, ἡ, pagana, vicina. Πλὴν ἡ γ' ἰμὴ κωμητίς ἦδ' ἐξέρχεται, vicina mea, *Aristoph.* *Lysist.* 5. A κωμητής.

Κωμητόρε, ορος, ὁ, pagi incola.

Κωμικεύομαι, Comice loquor. A

Κωμικός, ὅ, δ, Comicus, ad comœdiam perti-

nens, Poeta Comicus. A κῶμη.

Κωμικός, αὖν, Comice.

Κῶμιον, α, τὸ, parvus pagus seu vicus. Dim.

Κωμογραφημάτων, εως, ἡ, nomen honoris.

Κωμοπόλις, εως, ἡ, oppidulum. Ex κῶμη et πόλις.

ΚΩΜΟΣ, α, ὁ, comessatio, convivium lascivum; (2) etiam honeste, de convivio hilarī, festivo, et, ut videtur, sic proprie, *Ern.* (3) nomen Dei præsidis compotationum, h. e. Bacchi; (4) saltationes in comessationibus, et saltatio universa; (5) lascivia, petulantia, sc. comessantium; (6) cœtus. (6) προσπῶλον ὀπισθόπους κῶμος λέλακας, *Eur.* *Hipp.* 54. Κῶμον διχρεσθαι τὸν ἱμὸν ἀσπίδηφρον, *Id.* *Sympl.* 390.

Κωμῶσθαι, alto sopoze opprimi; unde perf. part. κωμωμένους, *apud Hippocr.* veterano oppressus. A κῶμα.

Κωμώριον, τὸ, parva et vilis herba, *Eust.*

ΚΩΜΥΣ, ὅσος, ἡ, laurus, quæ ante fores statuitur; (2) fasciculus fœni.

Κωμυδῆς, ὡ, f. ἴσω, mordacibus dictis incesto, mordeo, noto, taxo, velut in primis in veterē comœdia fieri solebat. A κωμυδός.

Κωμυδῆμα, ἄστος, τὸ, dictum mordax, subsannatio. A præc.

Κωμυδία, ας, ἡ, fabula, comœdia; (2) satira, scriptum satiricum. A κωμυδός.

Κωμυδικός, ἡ, ὡν, idem quod

Κωμυδικός, ὡν, idem quod κωμικός.

Κωμυδικός, αὖν, comice.

Κωμυδιογράφος, ὁ, comœdiarum scriptor. Κωμυδιογράφος, idem. A γράφω.

Κωμυδιοποιός, ὁ, idem quod κωμωδοποιός.

Κωμωδοδιδασκαλῆς, ας, ἡ, ars comica. A

Κωμωδοδιδάσκω, α, ὁ, comœdia scriptor, Poeta comicus.

Κωμωδολεχών, qui comœdos lingit; parasitus.

Κωμωδολεχών περὶ τὸν εὐ πράττοντ' αἶσι, *Aristoph. Vesp.* 1307. A κωμωδία et λέγω.

Κωμωδοποιία, ας, ἡ, actio ipsa scribendi comœdias. A κωμωδοποιός.

Κωμωδοποιήτης, ὅ, δ, poeta comicus.

Κωμωδοποιός, ὅ, δ, comœdia scriptor, qui comœdias conficit, poeta comicus.

Κωμωδός, ὅ, δ, comœdus, comœdia actor.

Ex κῶμη et ὄδῃ, cantus, quoniam comœdia ab initio in vicis et pagis decantabatur.

Κωμωδοτραγῳδία, ας, ἡ, fabula mixta e comœdia et tragedia, ut Cyclops Euripidis.

Κωμωδοτραγῳδός, ὅ, δ, actor ejusdem.

Κωνάριον, α, τὸ, parvus conus, nux pinea.

Κωνιάζομαι, fut. ἄσσωμαι, cicutam bibo, lethale pharmacum haurio. A κῶνιον.

ΚΩΝΕΙ'Ν, circumagere, pice oblinere, *Hes.*

Κῶνιον, et Κώνιον, α, τὸ, cicuta. *Angl. HEMLOCK.*

Κώνησις, εως, ἡ, gummitis apum. A præc.

Κωνίας, α, ὁ, ut κωνίας ὄνος, vinum picatum.

Κωνίω, f. ἴσω, pico.

Κωνικός, ἡ, ὡν, conicus, in conī figuram compositus; πνεῦμα κωνικόν, turbo. A κῶνις.

Κωνικός, αὖν, ad figuram conī, metæ, &c.

Κωνοειδής, εως, ὁ ἢ, conī formam habens, turbinatus. Ex κῶνις et εἶδος.

Κῶνον, *Attice* pro ἔ ὄνον.

ΚΩ'ΝΟΣ, α, ὁ, conus, metæ, corpus mathematicum

cum e lato in acutum desinens; (2) turbo, quo pueri ludunt; (3) nux pinī piceæque; (4) involucrum quorundam fructuum; (5) apex galeæ.

Κωνοφόρεω, ᾧ, fut. ἴσω, conum fero. A

Κωνοφόρος, υ, ὁ ἔξ ἧς, conum ferens, conifer.

Κωνοπίσιον, υ, το, conopeum, velamen ad arcendos culices. A κώνυψ.

Κωνοπίσιον, instrumentum ad arcendos culices.

Κωνοπίσιος, εὐς, ὁ ἔξ ἧς, culicis speciem habens.

Ex κώνυψ et εἶδος.

Κωνοπιθήρας, υ, ὁ, avis culicis venans, Hes.

Ex κώνυψ et θήρα, venatio.

ΚΩΝΩΨ, ωπος, ὁ vel ἧς, culex.

Κῶος, εὐς, το, vellus, stragulum e pelle villosa.

At κῶος, υ, ὁ, jactus astragali. Alioqui Κῶος, qui est ex insula Co.

Κάπαιον, υ, το, superior pars remi, Hes.

Καπαῖς, ἴδος, ἧς, anguilla in Eubœa, ut in Sicilia πλώσα. Bœotii præcipuas τῶν καπαίων διῖς immovebant victimarum ritu coronatas.

Καπαῖος, εὐς, longus in modum remi.

Καπῆν, εὐς, το, remex. Κάπεις, remiges; (2) ligna apta ad remos conficiendos; (2) πολλοὶ καπῆες, affatim lignorum in remos.

Herodot. 5, 23. Τὸ νέωρον δ' αὖ καπῆων πλατυμένον, navale vero an non plenum fuisset lignis ad fabricandos remos aptis, Aristoph.

Acharn. 551. A κῶπη.

ΚΩΠΗ, ης, ἧς, remus; (2) manubrium.

Καπῆς, ἴσσα, ἧν, manubrium seu capulum habens, Il. 15, 713. A præc.

Καπηλασία, ας, ἧς, remigatio.

Καπηλαῖον, ᾧ, fut. ἴσω, remigo. Τρύπανον καπηλαῖον, Eur. Cyc. 454. A

Καπηλαῖος, υ, ὁ, remex, qui remum impellit.

Ex κῶπη et ἱλαίνω.

Καπηρῆς, εὐς, ὁ ἔξ ἧς, navis quæ remis agitur, acturia. A κῶπη.

Καπητήρ, ἦρος, ὁ, id quo remus scalmo alligatur. Ab eod.

Καπητήριον, et καπητήριον, το, qu. dic. remorum repositorium, Poll.

Κωπίον, υ, το, parvus remus; καπῖα, ossa angustiora costarum. Dim. a κῶπη.

Κῶπος, ὁ, monile, V. L.

Κωπητήρ, ἦρος, ὁ, locus ubi remi ponuntur.

Κῶρη, Dor. pro κῆρη, κῆρος, et κερσύνη.

Κῶρος, Dor. pro κῆρος, κῆρος, et κερσύνη.

Κωροσύνη, Dor. pro κωροσύνη, pueritia. Χαῖρων κωροσύνη, Theocr. 24, 57.

Κωρυκαῖος, υ, ὁ, explorator, delator.

Κωρυκαῖος, υ, ὁ, idem. A κῶρυκος.

Κωρύκειον, το, sacculus, folliculus, Suid.

Κωρύκεις, ἧς, pro κῶρυκος, Eust. Ar.

Κωρυκοχρία, ἧς, pigna seu lusui qui κωρύκη fit, Sierh.

ΚΩΡΥΚΟΣ, υ, ὁ, pera, saccus coriaceus; (2) pila, folliculus seu pila major inflata; (3) montis nomen. Hinc

Κωρυκάδης, εὐς, ὁ ἔξ ἧς, peræ seu folliculo similis.

ΚΩΣ, pellis ovina villosa, vellus ovis; (2) stragulum.

Κῶς, κῶς, ἧς, Cos, insula.

Κῶς, quomodo, Ion. pro πῶς.

Κῶταλις, tudicula, Eust.

Κωτίλας, ἴδος, ἧς, hirundo. A κωτίλλω.

Κωτίλλη, ἧς, idem.

Κωτίλλια, ας, ἧς, adulatio, blanditiæ. A

ΚΩΤΙΛΛΑ, fabular, garrigo; (2) blandis et fallacibus verbis decipio. Παῦσαν δ' ὠδύσονται, ἀνάνυτα κωτίλλασαι, Theocr. 15, 87.

Αἰμύλα κωτίλλασα, Hesiod. Op. 372. Μὴ κωτίλλέ με, ne me garriendo eneca, Soph. Antig. 756.

Κωτίλος, ἰλη, ἰλον, garrulus, loquax; (2) canorus; (3) blandus, fallax, astutus, A præc.

Κωφῶς, ᾧ, exsurdo, surdum facio; et κωφάομαι, ᾧμαι, obtumesco, obsurdeseo.

Κωφῆν, f. εἶσω, sileo, LXX.

Κωφίας, υ, ὁ, surdaster, species serpentis, Hes.

ΚΩΦΟΣ, ἧς, ὄν, hebes, obtusus, proprie; atque

hinc (2) sensu aliquo captus, inpr. auditu; (3) mutus, tacitus; (4) stolidus, stupidus, iners, rudis; (5) invalidus, irritus; (6) obscurus, de oratione. Κάφα καὶ παλαί ἔπη, rumores futiles et inanes, Soph. Œd. Tyr. 290.

Κωφότης, ητος, ἧς, surditas, stupor. A præc.

Κωφῶς, ᾧ, fut. εἶσω, hebetor, obtundo; (2) exsurdo, surdum reddo; κωφῆμαι, surdeo, surdesco. Ab eod.

Κωφῶμα, ἄτος, το, surditas morbo superveniens. A κωφῶς. Unde

Κωφῶσις, εὐς, ἧς, hebetudo quævis, ut oculorum, aurium, &c.

Κῶχτο, pro ἔξ ἥχτο, 3. sing. imperat. ind. med. verbi οἴχομαι, abeo.

Κωχέω, fut. ῶ, attollo, sustineo, Hes. Πιστοὶ γὰρ κωχέουσιν ἄμφορῶν δέμας, Sophoc. in Fragm.

Λ.

Λ. Undecima litera Græcorum, quæ λάμ, εδα, vel etiam λάβει, ab Hebræorum Lamed dicitur; (2) inter notas numerales triginta notat, et cum lineola inferne posita (λ.) triginta millia.

Λα, particula, augens significationem vocum cum quibus componitur, e. gr. λάμαχος, valde pugnax. Ex μάχομαι.

ΛΑΑΣ, gen. λάας, contr. λᾶος, ὁ, lapis, saxum. Λᾶν ἱμβετλῶν κάρσ, saxum in caput dejiciens, Eurip. Phæn. 1164.

Λαβέργυρος, υ, ὁ ἔξ ἧς, qui pecuniam accipit; (2) qui nihil nisi accepta pecunia facit. Ex

λαβῆναι et ἄργυρος.

Λαβδακισμός, υ, ὁ, crebrior literæ λ usurpatio. A λάβει, idem ac λάβειν.

Λαβδοειδής, εὐς, ὁ ἔξ ἧς, ut λαβδοειδής βραχί, sutura transversa in posteriore cranii parte, literæ Lambda formam habens. Ab eod.

Λάβε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔλαβε, a λαμβάνω.

Λάβε, cape, 2. sing. a. 2. imperat. act.

Λαβῆν, a. 2. inf. act. Dor. pro λαβεῖν.

Λάβειν, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔλαβεν.

Λάβη, ἧς, ἧς, prehensio, proprie, qua athleta adversarium corripit; unde et de initio paroxysmi febrilis dicitur; (2) id quo aliquemprehendimus, velut ansa, capulus, manubrium; (3) ansa, occasio, prætextus. A λαβεῖν.

Λαβῆν, a. 2. inf. act. Dor. pro λαβεῖν.

Λάβης, ceperis, 2. sing. a. 2. conj.

Λάβησι, 3. sing. aor. ejusd. Ion. pro λάβη.

Λαβίδιον, υ, το, forcipicula. A λάβει.

Λαβιδῶς, fibula constringo, connecto. Ab eod.

Λάβειον, υ, το, manubrium. Dim. a λαβῆ.

Λάβει, ἴδος, ἧς, ansa, capulus, manubrium; (2) forceps; (3) fibula; (4) cochlear, quo Græci utuntur in Eucharistia. Ab eod.

Λάβομαι, ceperimus, 1. pl. a. 2. opt. act.

Λαβοῖσα, a. 2. part. act. Dor. pro λαβῶσα.

Λαβόμεν, a. 2. ind. med. Ion. pro ἔλαβόμεν.

Λάβον, cepti, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔλαβον.

Λαβόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Λαβράγοριον, ᾧ, procaciter loquor, præceps vel incontinens sum in loquendo. Ex λάβρος et ἀγορεύω.

Λαβραγός, υ, ὁ, procaciter sive effuse loquax. Ex iisd.

Λαβράζω, f. εἶσω, idem quod λαβραγορεύω. Οἳ γὰρ μάργον δῆμα λαβράζουσιν, Nicand. Alexiph. 159. A λάβρος.

Λαβράκιον, το, parvus labrax, Ath.

Λαβράς, ἄκος, ὁ, labrax, piscis, lupus marinus. Ab eod.

Λαβρεία, ας, ἧς, garrulitas, libido effutiendi quidlibet. A

Λαβρεύομαι, fut. εἰσώμαι, idem quod λαβραγορεύω. Ἄλλ' αἰεὶ κύνους λαβρεύονται, Fl. 23, 478.

Λαβροπόσιον, ᾧ, fut. ἴσω, avide bibo. Οὐ μὰ τὸν ἥδυν Βάκχον, ὃν ἐν ταύτῃ λαβροπόσιον κύλικι, Anthol. 7, 623. A

Λαβροπόσιος, υ, ὁ, qui avido et hianti ore bibit; (2) vehemens et impetuosus, de torrenide, (nisi in hoc sensu est λαβροπόσιος, ut in edd. Ern.) Ex λάβρος et πόσις.

ΛΑΒΡΟΣ, υ, ὁ, valde vorax, avidus; (2) vehemens. Ὁμῶς λάβρον, truci vultu, Eur.

Hes. 385. Hinc τὸ λάβρον, υ, aviditas hianti ore omnia devorandi.

Λαβρόσσυτος, υ, ὁ ἔξ ἧς, cum impetu ruens. Ex σύσσωμι, feror, ruo.

Λαβρόσομαι, ᾧ, fut. ἴσω, procaci sum ore, procacem sum in loquendo.

Λαβροσομία, ας, ἧς, procacitas in loquendo. A λαβρόσμος, υ, ὁ ἔξ ἧς, valde garrulus, loquax.

Λαβρόσση, ης, ἧς, voracitas, incontinentia; (2) procacitas. A λάβρος.

Λαβρότης, ητος, ἧς, idem et ab eod.

Λαβρόφωγος, ᾧ, avido et hianti ore voro.

Λαβρόσσω, idem quod λαβράζω.

Λαβρόνιον, υ, το, poculum quoddam latum, Persis in primis usitatum. A λάβρος.

Λαβρόνιος, υ, ὁ, idem et ab eod.

Λάβρος, adv. voraciter, avido, incontinenter; (2) procaciter; (3) confertim; (4) impetuose, rapide. Ab eod.

Λαβύζος, Labyzus; aromaticus genus, Ath.

Λαβυρινθίος, υ, ὁ ἔξ ἧς, labyrinthus, labyrintho similis.

Λαβυρινθώδης, εὐς, ὁ ἔξ ἧς, idem. A

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ, υ, ὁ, labyrinthus, locus multus viarum ambagibus inflexus.

Λαβῶ, cariam, f. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.

Λάβωσι, 3. pl. a. 2. conj. act.

Λαγάνιον, υ, το, parvum laganium. Dim. a

ΛΑΓΑΝΟΝ, υ, το, laganium, placenta genus e simila et oleo recente.

Λαγαρίζομαι, laxor, evacuo, concido, flacesco, extenuor, maceror. Ἐκ κηθείας λαγαρίζομαι, Aristoph. Vesp. 672.

Λαγαρόομαι, ἔμαι, idem. A

Λαγῶρος, εἰς, εὐς, laxus, vacuus, subvacuus, non distentus, non plenus; λαγαρός εἶχος, versus cui aliquid in medio deest. A λαγών.

Λαγαροειδῶς, adv. ad modum versus qui λαγαρός dicitur.

Λαγαρόκυκλος, ον, epith. lyrae et citharae.

Λαγαρότης, ητος, ἧς, laxitas, quum quid non distentum, sed inaniter laxum est. A λαγαρός.

Λαγγάζειν, et λαγγύνειν, pigrari, cessare, fugere, Hes. Hinc Angl. to languish.

Λαγγών, cessator, Ph.

Λάγδον, adv. calce, extremo pede. A λάξ.

Λαγείος, leporinus; ut λάγνιον κρίας, et pl. λάγνια, sc. κρίας, leporina caro. A λαγῶς.

Λαγῆτης, υ, ὁ, dux, ductor populi. Ex λαῖς et ἡγέτης, dux.

Λαγῆνιον, υ, το, lagenula. Dim. a

ΛΑΓΗΝΟΣ, υ, ἧς, lagena, poculi genus; (2) genus mensurae, sextarius.

Λαγνηφόρος, ας, ἧς, festum quoddam Alexandriae. Ex λάγνιος et φέρω.

Λαγνῖος, ἧς, lepusculus, Strabo.

Λαγνίτης, εὐς, ὁ, fetus leporinus, leporis catulus; (2) cuniculus. A λαγῶς. Hinc

Λαγνίδιον, υ, το, lepusculus. Dim.

Λαγνῖος, υ, ον, leporinus.

Λαγῖον, vel λαγῖον, υ, το, lepusculus. Dim.

Λαγνῖα, ας, ἧς, libidinositas, salacitas, immoderata rei Venereæ appetentia; (2) coitus; (3) semen genitale. A λαγνῖος.

Λαγνῖμα, ἄτος, το, idem. Ab eod.

Λαγνῖος, f. εἶσω, libidinosus et salax sum; (2) rebus Venereis utor; (3) semen emitto. A

λάγνιος.

Λαγνῖς, υ, ὁ, idem quod

ΛΑΓΝΟΣ, υ, ὁ, libidinosus, lascivus.

Λαγνῶταίτης, υ, ὁ, leporum epulor. A δαῖτη.

Λαγνῶθρας, υ, ὁ, leporis venator. Ex θήρα.

Λαγνόνισσι, dat. plur. Ion. pro λαγνόνισσι.

Λαγῶς, υ, ὁ, lepus.

Λαγοσφάγια, ας, ἧς, leporum occisio, caedes.

Ex σφαγή.

Λαγοσφορίον, εἶν, το, leporarium, Gl. V. Ex

λαγῶς et τρέφω.

Ἀγώνιον, *u*, τὸ, laguncula. *A*
 Λαγωνίς, ἴδης, *h*, idem. *A*
 Λάγωνος, *u*, ὁ, idem quod λάγνος.
 ΛΑΓΧΑΪΝΟ, sortior, sortes duco; (2) sorte accipio, sortito nanciscor, vel obtineo; (3) participem reddo, velut sortem attribuo; (4) obtineo, obvenit mihi; (5) eligo; (6) intelligo, *ἔκην*, actionem, litem intendo; (7) λαχόντες, candidati senatus. (5) καὶ λαχὼς ἢ ἀδελφία, καὶ μὴ λαχῶσα, δυστυχὴς κατὰ τιμαίαν, Eurip. *Androm.* 385. (6) ἔλαχον Ἀνδοσίης, dicam scripsit Andocides, *Lysias*, a. 2. ἔλαχον. part. λαχόν, sortitus, perf. ἔλαχον, et apud Poet. praeipue, λίλαχον, plusq. p. ἐλλελόχην. Λαρχάνιος τῆς μηδ, τὰς δίκας. Ἀλλ' ἔχ' ὁ χρεῖστος τῷ κακῷ λαρχίαν ἴσεν, Soph. *Antig.* 525.
 Λαρχάων, *an*, τὰ, carnes leporinæ; (2) deliciae. *A* λαγρός.
 Λαρχωβελίον, *u*, τὸ, pedum quo lepores capiuntur.
 Λαρχωβόλια, *as*, *h*, venatus leporum.
 Λαρχωβόλος, *u*, τὸ, pedum quo lepores fugientes petuntur. *A*
 Λαρχωβόλος, *u*, ὁ ἔξ *h*, lepores impetens vel figens. Ex λαγρός et βάλλω, *facio*.
 Λαρχωδίας, *u*, ὁ, otus, avis. *A* λαγρός.
 Λαρχώδιον, *u*, τὸ, lepusculus. Dim. ab eod.
 Λαρχωθήρας, *u*, ὁ. Vide λαγωθήρας.
 Λαρχωθήριον, leporum venor. Κετ' ἑλαρωθήριον, πλεῖστέμενος ἄρευν, *Aristoph. Lys.* 792.
 ΛΑΓΩΝ, ὄνος, *h* vel ὁ, ilia, lateris cavum laxius et exos; (2) cavum terræ; (3) retis.
 ΛΑΓΩΟΞ, *u*, ὁ, *Alt.* λαγρός, *ω*, *Ion.* λαγρός, *u*, lepus; (2) sidus quoddam cœleste hujus nominis. Hinc
 Λαγρός; ὄνα, ὄνον, leporinus.
 Λαγωωφόνος, ὁ ἔξ *h*, interfectior leporum, *Opp.*
 Λαγωώπις, ὀδος, ὁ ἔξ *h*, pedes leporinos habens; (2) nomen avis; (3) nomen herbæ.
 Λαγωώπιρος, *u*, *h*, vel λαγώπιρον, *u*, τὸ, leporis triticum, herbæ quædam.
 Λαγρός; vide λαγρός.
 Λαγωωροφίον, *u*, τὸ, leporarium. *A*
 Λαγωωροφίον, fut. ἴσων, lepores alo. *A* τρέφω.
 Λαγωωφρηγία, *as*, *h*, leporum esus. Ex φαγῆν.
 Λαγώωφθαλμος, *u*, ὁ ἔξ *h*, oculis conniventibus, sicut lepus dormiens, eo quod palpebræ superiores oculos non prorsus tegunt. Ex λαγρός et ὀφθαλμός.
 Λαγωωφόνος, *u*, ὁ ἔξ *h*, lepores occidens.
 Λάβανον vide λήθανον.
 Λαβρίαν, impetuose et rapide fluens, *E. M.*
 Λάβξ, *u*, 2. sing. præ. imperat. med. *Ion.* pro λάβξω vel λάβξ, a λάβξμαι.
 Λαβξίατο, 3. plur. præ. opt. med. *Ion.* pro λάβξιντο.
 ΛΑΪΖΟΜΑΙ, fut. ἄσσομαι, capio, prehendo, arripio.
 Λάιβμαι, idem. Λάιβσθι χειρῶν τῶν, Eurip. *Bac.* 41. Λάιβσθαι χερῶν μοχλῶς, *Id. Her.* *Fur.* 946.
 Λαίμματι, præ. inf. act. *Dor.* pro λάιν, a λάω.
 Λάβα, *as*, *Dor.* pro λήθη, oblivio.
 Λάβαστος, *u*, ὁ ἔξ *h*, clandestinus, clam malus et mordens. *A* præc.
 Λαβασμός, ἔξ, ὁ, oblivio. *A* ληθάνα.
 Λάβξ, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi λαβάνω, pro λήθη, obliviscor.
 Λαβίμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* et *Dor.* pro λαβείν.
 Λαβίσθαι, latuisse, a. 2. inf. med. verbi ejusd.
 Λαβίστο, oblitus est, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλάβστο.
 Λάβξτε, 2. pl. a. 2. imperat. verbi ejusd.
 Λαβήτης, *u*, ὁ, immemor juventæ, valde senex, qui juventutis quasi oblitus est. Ex λήθη et ἥθη, juvenutus.
 Λαβήτιος, *h*, ὁ, qui latere potest. Ex λαβείν, latere.
 Λαβήροσυνή, *as*, *h*, oblivio. Ex eod. et φρήν.
 Λάβηροδής, ἑός, ὁ ἔξ *h*, curas oblivione tegens. Ex λήθω et κηδός, cura.
 Λαβίστης, *u*, ὁ ἔξ *h*, redire oblitus, tarde rediens. Ex λήθωμαι et νῆσθαι.

Ἀβίσπινος, *υ*, ὁ *ξ* ἥ, punire oblitus ; (2) qui non punitur. *Ἐκ λάθος* et *ταῖνῃ*.
Λάβισπινος, *υ*, ὁ *ξ* ἥ, laborum et molestiarum oblitus. *Λάβισπινος* δ' ἰδύναν ἔπ' ἔνδοθεν, ἔπι θύραθεν ἴτι μοι ἔξουσιναι βίοντε, *Soph. Trach.* 1021. *Ἐκ λάθος* et *τόνος*.
Λαβίφθογγος, gen. sing. *Ion.* pro *λαβίφθογγυ*.
Λαβίφθογγος, *υ*, ὁ *ξ* ἥ, vocis oblivionem inducens ; faciens ut loqui obliviscamur.
Λαβίφρασύν, *ης*, ἡ, oblitio, dementia. *A*
Λαβίφρων, *ονος*, ὁ *ξ* ἥ, obliviosus ; (2) mentis suæ oblitus, stultus, demens. *Ἐκ λάθος* et *φρην*.
Λάθος, *ος*, τὸ, oblitio, memoria abolita ; (2) negligentia, incuria. *A* *λῆθω*.
Λαθοσύνη, *ης*, ἡ, idem. *A* *πρæc*.
Λάθρα, *adv.* clam, clanculum, latenter, furtim, *Ion.* *λάβρη*. *Ab eod.* Hinc
Λαθραῖος, *αῖα*, *αῖον*, clandestinus, occultus.
Λαθραῖονεκτης, *υ*, ὁ, clam mordens. *A* *δάκνω*.
Λαθραῖως, *adv.* idem quod *λάβρα*.
Λαθρηδα, vel *λαθρηδόν*, *adv.* clam, clanculum, furtim. *A* *λάβρα*.
Λαθρηδός, *ία*, *ιον*, occultus, latens. *Ab eod.*
Λαθρηδῖος, *adv.* clam, furtim.
Λαθραῖμος, *αῖα*, *αῖον*, clandestinum, *Phil.* *A* *λάβρα*.
Λάθρις, *υ*, ὁ, idem quod *λαθρηδός*.
Λάθριος, *adv.* clam, furtim. *A* *πρæc*.
Λαθροβόλος, *υ*, ὁ *ξ* ἥ, clam feriens. *Ἐκ λάθρα* et *βάλλω*.
Λαθρογαμία, *ας*, ἡ, clandestina nuptiæ. *Ἐκ λάθρα* et *γάμος*.
Λαθροδίκωνος, *υ*, ὁ *ξ* ἥ, vel *λαθροδίκωνος*, *η*, *ος*, clam mordens. *Ἐκ λάθρα* et *δάκνω*.
Λαθροήκτης, *υ*, ὁ *ξ* ἥ, idem et *ex iisd*.
Λάθρον, *adv.* idem quod *λάβρα*, *Call.*
Λαθρόνυμφος, *υ*, ἡ, quæ clam nubit.
Λαθροπάγειν, clam et furtim comedere, *Poll.*
Λαθροφρονιότης, *ῆς*, ὁ, latro, sicarius. *Ἐκ λάθρα* et *φρονίω*, *occido*.
ΛΑΘΡΙΨ, ἴδος, ἡ, *Lathyris, herba*.
ΛΑ' ὈΤΡΟΣ, *υ*, ὁ, cicercula, genus leguminis.
Λαθών, *aor.* 2. part. act. verbi *λανθάνω*.
Λαῖγυ, ἰγγος, ἡ, lapillus, calculus. *A* *λαῶς*.
ΛΑΙΔΡΟΣ, *ῆς*, ὁ, latro, sinister ; (2) impudens, procax.
Λαίθρωνος, *υ*, ὁ *ξ* ἥ, clandestinus, clam mordax. *Κύνω λαίθρωνος* *εἶ*. Vide *Eustath.* ad *Homer.* 493.
Λαιβυράζω, irrideo, derideo, *Suid.*
Λαικάστω, fut. *άσω*, decipio ; (2) scortor. 'Ἐν *Πεπτανίῳ λαικάσσει*, *Aristoph. Eq.* 167. *Ἐκ λα* et *κάστω*, *orno*. Hinc
Λαικαστής, *ῆς*, ὁ, scortator. Hinc
Λαικάστρια, *ας*, ἡ, meretrix, prostibulum.
Λαῖκός, *ῆς*, ὁ, laicus, qui non est e clero. *A* *λαός*.
Λαιλᾶπιζω, violenter irruo. *A*
ΛΑΓ' ΑΑΨ, ἄπος, ἡ, turbo, ventus procellosus, procella.
Λαῖμα, τὸ, qu. dic. gula ; (2) fames ; (3) impetus. *A* *λαῖμος*. Hinc
Λαίμαζω, immodice edo, *Hes.*
Λαίμαργία, *ας*, ἡ, voracitas, ingluvies. *A*
Λαίμαργος, *υ*, ὁ *ξ* ἥ, gulosus, gulæ deditus, vorax ; (2) insatiabilis. *Ἐκ μάργος*.
Λαίμαρσσω, -άτσω, item *άω*, *ῶ*, insatiabilis aviditate deglutio, immodice edo, *Suid.* *A* *λαῖμος*.
Λαίμαν, *ῶ*, idem et *ab eod.*
Λαίμητος, *υ*, ὁ *ξ* ἥ, jugulum insidens seu secans. *In Epigr.* *Λαίμητος κεφαλῆς σπάσας*, *Eurip. Iphig. in Aul.* 776. *A* *λαίμος* et *πένω*.
Λαίμητομος, *υ*, ὁ *ξ* ἥ, cui jugulum est sectum, jugulatus, *Eurip.* *Ex iisd*.
Λαίμιζω, fut. *ίσω*, decollo. *A* *λαίμος*.
Λαίμοδίκης, *ῆος*, ὁ *ξ* ἥ, gulam mordens. *Ἐκ λαίμος* et *δάκνω*.
Λαίμοπῆδη, *ης*, ἡ, collare canis, millum ; (2) pedica qua gula avium constringitur, quum capiuntur. *Ἐκ λαίμος* et *πῆδη*.
Λαίμορρως, et *λαίμορρυνος*, *ον*, e gutture profluens. *A* *ρίω*.
ΛΑΙΜΟΣ, *ῆς*, ὁ, guttur, gula, jugulum.
Λαίμορρῆτος, *υ*, ὁ *ξ* ἥ, cui jugulum est incisus

jugalatus. Οὐ γὰρ τὸ λαμβόμενον εἰσὸς ἦν
κάρα Γαργῆς, Eurip. Phœn. 458.
Λαμβόμενος, υ, ὁ ἔ ἡ, idem; (2) active jugulans,
guttur secans. (2) λαμβόμενον δισποῖσας χιτοῖ
Σάνη, Eurip. Iphig. in Taur. 444. A
Λαμβόμεναι, ᾧ, fut. ὄσα, jugulor, jugulum in-
cido seu seco. Ex λαμβός et τίμνω.
Λαμβοῶν, fugio, Suid.
Λαμβόσσω, gulosus sum, famelicus sum. A
λαμβός.
Λαῖνος, ἴα, εν, lapideus. A λᾶας, lapis.
Λάινος, ἴην, ἴον, idem et ab eod.
Λαῖον, υ, τὸ, seges, qua frui possumus, Dor.
pro λήϊον. A λαῖον.
ΛΑΙΟΣ, ἄ, δι, lævus, sinister.
Λαιοτρίαι, ᾧ, segetem seco, meto. Ex λαῖον
et τίμνω, seco.
ΛΑΙΨΟΞ, cinædus, salax, libidinosus, Hes.
Λαισθήν, υ, τὸ, breve scutum, parmula.
ΛΑΪΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudō, Suid.
Λαῖσκαπρος, υ, ὁ ἔ ἡ, lascivus, perditē petu-
lans, Suid. Etym. Ex λα et κάπρος.
Λαισποδία, υ, ἄ, valde libidinosus; quasi ex
λα vel λῆας et ποδῖν. Fuit et nomen pro-
prium viri Attici vitiosus pedem habentis.
Λαισδόν, onerosum, molestum, Suid.
ΛΑΙΓΤΜΑ, ᾧσος, τὸ, trajectory; (2) latitudo;
(3) æquor. (2) κρηταῖον λαῖγμα, Apoll.
Rhod. 4, 1694.
Λαιφαζέμαι, haurio. Ἐν δὲ αἵμα λαίφαζη, Ni-
cander. Theriac. 476.
Λαῖφν, ης, ἡ, vestis, vestimentum. A λαῖφος.
ΛΑΪΨΟΣ, εος, τὸ, vestis e tenui stamine; (2)
vestis quavis; (3) vestis attrita et lacera;
(4) velum.
Λαῖφωον, imbecille, invalidum, Suid.
Λαῖφροδρομος, υ, ὁ ἔ ἡ, velociter currens.
Λαῖφροδρόμον Ἀχιλλῆα, Eurip. Iphig. in Aul.
207.
Λαῖφροκέλευθος, υ, ὁ ἔ ἡ, celeriter viam con-
ficiens; (2) velox, rapidus.
Λαῖφρος, ρά, ρόν, valde mobilis, perquam agi-
lis, admodum celer. Στήσον, φέδω μινδίσαν,
λαῖφρον πῶδα, Eurip. Hel. 562. Ex λα et
αἰφνός.
Λαῖφρως, adv. celeriter, velociter.
Λαῖκός, ἴα, insono, strepo. A λῆκω.
ΛΑΚΑΨΘΗ, ης, ἡ, lachata, arbor campestris.
Λακκαῖνα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmone
oriunda. A Λάκων.
ΛΑΚΑΨΘΟΝ, υ, τὸ, species aromatis.
Λάκς, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔλακς,
a λακύν.
Λακεδαῖμον, ονος, ἡ, Lacedæmon, urbs Pelo-
ponnesi. Hinc Λακεδαῖμόνιος, Lacedæmoni-
us, vel Laco.
Λάκνν, sonare, crepare, strepere, est aor. 2.
præsentis vicem gerens; λάκνν, Ion. pro
ἐλακς, sonuit, crepuit; λελακύναι, perf. part.
vociferans, latrans: τί ἐλακς; quid clama-
mitas? quid ais? τί ἐλακς; quid effatus est?
Vide λακύν et ληκύν. Hinc
Λάκνρος, ᾧ, δι, garrulus, nugivendulus.
Λακνολογία, ας, ἡ, garrulitas.
ΛΑΚΕΨΤΖΑ, ας, ἡ, garrula, loquax; (2) ma-
ledica, conviciatrix. Hinc
Λακεῖς ἔσθαι, garrire, conviciari, Hes. Suid.
Λακείων, ᾧ, fut. ὄσα, lacerō. A λακίς.
Λακίω, f. ἴω, discindo, lacerō; λελακυσμένος,
perf. part. pass. scissus, dilaceratus. Λακίωσ'
ἵθοναις ψυχρὸν δῆμας, Lycophr. 1113. A
Λάκς, ἴδω, ἡ, fissura cum crepitu facta, scis-
sura; (3) frustum seu lacinia panni lacer-
ando avulsa. A ληκύν.
Λάκισμα, ᾧσος, τὸ, fissura, fragmentum.
Λακίσος, ὅς, δι, dilaceratus. A λακίω.
Λακκαῖος, α, ον, ut λακκαῖον ὕδωρ, aqua cister-
nina, e cisterna. A Λάκων.
Λακκακαπατόγων, ὁ, cinædus.
Λακκόπιδον, υ, τὸ, vel λακκόπιδον, pars testicu-
lorum, item testiculī ipsi, Poll.
Λακκόπλυντος, υ, ὁ, valde dives.
Λακκοπρῆκτις, ας, ἡ, mollities cinædica.
Λακκοπρῆκτος, υ, ὁ, cinædus.
ΛΑΚΚΟΣ, υ, ὁ, fossa, fovea, lacuna, fovea
subterranea, cisterna, puteus, Gen. 37, 20.
Δάκκω

Λάκκος τῷ τραχήλῳ, jugulum, *Hypat. de partibus corp. humani*, 148.
 Λακκουσίαι, lacunarius, *Gl. V.*
 Λακκουχίας, υ, ὁ, cui semper latus est testiculus sacculus. Ex λάκκος et ὄρχια.
 Λακκῶτις, α, calce premo, planta pedis calco, *Hes. ubi λακκῶσιαι*, aor. 1. inf. Ex λάξ, calce, et πατίω, calco. Hinc
 Λακκῶτης, υ, ὁ, calce pressus, calce pulsatus.
 Λακκίζισα, Dor. pro λακκίζω, a λακκίζω.
 Λακκίζω, f. ἰσώ, calcitro, calce ferio; λακκίζεις, aor. 1. part. calcibus insultatus. Οἷδ' ἱκαροῖσιν πρὸς κύμα λακκίζοντες, *Eur. I. T. 1401.* Ὦν οὐ λακτίσας πολλὴν χάρην, *Id. Rhés. 410.* Α λάξ.
 Λάκτις, υ, cochlear, spatha. Ἐπειτα δὲ λάξο πυκτὴν εὐεργὴν λάκτιν, *Nic. Ther. 108.*
 Λάκτισμα, ἄτος, τὸ, ictus calce factus. A *præc.*
 Λακτισμός, υ, ὁ, idem.
 Λακτιστής, υ, ὁ, calcitro.
 Λακτιεύς, υ, ὁ, qui ferire solet, calcitrans.
 Λακῶ, crepo, *Gl. Vet.*
 ΛΑΚΩΝ, ανος, ὁ, Laco, incola Lacedæmonis seu agri Spartani. Hinc
 Λακωνίζω, f. ἰσώ, Lacedæmonios imitor; (2) facio cum Lacedæmoniis; (3) brevis sum in loquendo, ut quondam Lacones.
 Λακωνική, υς, ἡ, sc. χώρα, Laconica, regio Peloponnesi. Ab eod.
 Λακωνικός, υ, ὁ, Lacedæmonius, Laconicus.
 Λακωνικός, adv. more Laconum, Laconice; (2) brevis.
 Λακωνίς, ἴδος, ἡ, mulier Laconica. Α Λάκων.
 Λακωνισμός, υ, ὁ, Laconismus, brevilonguitia; (2) studium erga Lacedæmonios. (2) καὶ ὅσος δ' ἐξέβαλεν ἐπὶ λακωνισμῷ καὶ τοῖς τῶν χρημασίων ἐχρήσθη, *Xenoph. Hellen. 7, 1, (sub fin.)* Α λακωνίζω. Unde
 Λακωνιστής, υ, ὁ, qui Lacedæmonis favet, qui partes Lacedæmoniorum sequitur.
 Λακωνομάνειν, α, nimis faveo Lacedæmonis.
 Ἐλακωνομάνειν πάντες ἄνθρωποι τότε, *Aristoph. Av. 1286.* Α Λάκων et μανέω.
 Λαλαγύντες, nom. plur. præ. part. act. Dor. pro λαλαγύντες, a
 Λαλαγῶν, α, resono, clamo, garrio, canto; λαλαγύνων ἡχώ, pro λαλαγύνων, resonantem echo; λαλαγύνειν ὁδόντες, pro λαλαγῶσι, sonant, crepitant dentes. Hinc
 Αἰλάγῃ, υς, ἡ, clamor, garritus.
 Λαλάγημα, ἄτος, τὸ, idem.
 Λαλαγής, υ, ὁ, nugator. Ab eod.
 Λαλάξω, vocifero, *Anacr.*
 Λάλαξ, ἄτος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, sonitus.
 Λάλει, 2. sing. præ. imperat. act. contr. pro λάλε, a verbo λαλέω.
 Λαλέντι, 3. plur. præ. ind. act. Dor. pro λαλέισι.
 Λαλέμεν, 1. plur. præ. Dor. pro λαλέμεν.
 Λαλέντι, 3. plur. præ. Dor. pro λαλέσι.
 ΛΑΛΕΨ, α, f. ἰσώ, loquor; (2) sonum edo; (3) garrio, temere et inconsiderate verba fundo. Ὅλιγα μὲν λαλῶν, πολλὰ δὲ ἀκούων, *Luc. λαλέειτε ἀλήθειαν, Ephes. 4, 25.* Πρὸς τὸς πατέρας, *Luc. 1, 55.* Καθ' ὃν τρόπον ἐλάλησται μοι, *Act. 27, 25.* Hinc
 Λαλήφρος, υ, ὁ, ὁ, garrulus, loquax;
 Λάλημα, ἄτος, τὸ, sermo; (2) loquacitas; (3) pro λάλος, garrulus. Ὅς λάλημα δῆλον ἐκ πεφουκῆς εἶ; quam nimis garrulus es? *Soph. Antig. 320.* Πακίλων λαλήματων, compturum loquaculorum, *Eurip. Andr. 938.*
 Λάλησον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi λαλέω.
 Λαλήτης, ἰα, ἰον, dicendus, prædicandus.
 Λαλητός, υ, ὁ, loquendi facultatem habens; (2) dicendus, prædicandus. Ab eod.
 Λαλητικός, υ, ὁ, loquax, garrulus; (2) vim habens loquendi. Ab eod.
 Λαλητής, ἴδος, ἡ, garrula, loquax. Ab eod.
 Λαλιά, υς, ἡ, loquela, sermo; (2) loquacitas; (3) rumor, fama; (4) sermo de re aliqua, colloquium;

Λάλιος, υ, ὁ, facti. λαλῶν ἱστίον, in *Epigr. facundam amicam.* Ab eod.
 Λάλις, *Poet. pro λάλος, V. L. Compar. λαλίστερος.* Λαλίστρον μὲ ἴθικας κορώνης, loquacior me fecisti cornice, *Anac.*
 Λάλλαι, lapilli fluviales et litorales. Αἰδ' ὅστις γένηται λάλλαι κρυάλλω ἢ δ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο ἐκ βυθῶ, lapilli qui erant in imo fundo similes erant crystallo et argento, *Theocrit. 22, 39.* Sic legendum evicit *Cel. Ruhenen. ad Hesych.* Vide auctarium emendationum ad calcem tomi secundi. Vide et *Hesychium* voc. λάλλαι.
 Λαλόεις, ἰσσαι, ὅν, idem quod
 Λάλος, υ, ὁ, ὁ, loquax, verborus; (2) argutus, facetus. *Comp. λαλίστερος.* *Sup. λαλίστατος.*
 ΛΑΜΒΑΝΩ, accipio; (2) sumo, capio; (3) capesso; (4) tollo; (5) consequor; (6) emo; (7) corripio; (8) prendo; (9) deprehendo; (10) convinco; (11) concipio, de fem. (12) accipio aliquid in bonam malamve partem, cum πρὸς vel ἐκ; (13) in med. saepe active dicitur, et cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum, nancisci, increpare; et pass. capior, corripior, prehendor; f. λάβομαι, accipiam; p. εἴληφα, accepi; p. pass. part. εἰλημένος, sumptus; a. 1. pass. ληφθείς, acceptus; a. 2. ἔλαβον, accepi; part. λαβών, adeptus; med. λαβόμενος, prehensens. Λαμβάνειν μισθόν, δίδων, δίκην, sumere; εἰς τὰς χεῖρας, ἐν ταῖς γνώμαις ἐλαβε μὲ πόνος, incessit; πακύν, pati; τὸ ὄλεθρον, emere; λαμβάνειν νόσον, corripio; λαβόμενος τῆς χειρὸς, σχολῆς. Πρὸς τῆς ὁμαίης ἔκασιν γέννηται λαβών, ab, *Soph. Elect. 12.* Λάβειν χεῖρας διζύας, *Eur. Med. 899.* Ἐμὶ δὲ κἀντὺν τῆς κόρης ταύτης ἔργον εἴληφεν, *Aristoph. Thesm. 1128.*
 Λαμβανισμός, υ, ὁ, idem quod λαβδακισμός.
 ΛΑΜΙΑ, s. λαμία, ας, ἡ, Lamia; bestia quædam; monstrum; terribilamentum puerorum. Lamiae, sagæ incantatrices.
 Λαμπαδασχία, ας, ἡ, munus ejus qui λαμπαδοφορίαν dirigebat. Ex λαμπάς et ἀρχή.
 Λαμπαδίσω, in faciem convertio; ap. *Diod.* λαμπαδίσουμαι, idem quod λαμπαδίζω.
 Λαμπαδοφορία, ας, ἡ, cursus quo lampades gestantes contendebant, quis primus ad scopum pervenire posset, lampade non extincta. Ex λαμπάς et ὄρμος.
 Λαμπαδοφορίω, α, fut. ἴσω, lampadem gesto; (2) lampadem gestans cursu certo.
 Λαμπαδοφορία, ας, ἡ, lampadis gestatio; (2) certamen illud, quo lampades gestantes cursu certabant. A
 Λαμπαδοφόρος, υ, ὁ, ὁ, qui lampadem gestat. Ex λαμπάς et φέρω.
 Λαμπαδίζω, fut. ἴσω, lampadem ferens curro.
 Λαμπαδιστής, υ, ὁ, ut λαμπαδίσαι ἀγώνες, certamina ludica ferendis facibus.
 Λαμπαδίων, υ, τὸ, parva lampas, facula, funale; (2) instrumentum, seu vinculum, quo in vulnere curando utuntur; (3) tænia, fascia, lacinia quæque; (4) persona comica. Dim.
 Λαμπαδίτης, ἰσσαι, ἰν, facibus gaudens, facifer; epith. Cereris.
 Λαμπαδιστής, α, fut. ἴσω, idem quod λαμπαδοφορία.
 Λαμπαδύχος, υ, ὁ, ὁ, facem tenens. Ex λαμπάς et ἔχω.
 Λαμπαρά, υ, vulpis genus albicante cauda, *V. I.*
 Λαμπάς, ἄδος, ἡ, lampas, fax, funale; (2) phantasma ærium, meteoron igneum; (3) genus tormenti; (4) certamen lampadum sive facium; de quo vide *Meursium in Græcia feriat, 5.* (4) λαμπαδά ἐπιτελίσας, lampadam agone celebrato, *Arrian. Hist. Alex. 2, 5.* Λαμπαδά ἐποίησε, lampadam certamen celebravit, *Id. ibid. 2, 24.* Α λάμπω.
 Λαμπανγίτης, sc. ἀντίς, fulgida, *Man.*
 Λαμπανγίτης, υ, idem, et ἰδ.
 Λαμπιάνω, α, luceo, splendo. Hinc λαμπι-

τόν, partic. pro λαμπιάνων, λαμπιάνων, περι λαμπιάνων, *Il. 1, 104.*
 Λαμπιανή, υς, ἡ, Lampetia, solis filia.
 Λάμπη, υς, ἡ, seu λαμπή, υς, ἡ, crassior spuma vino innatans.
 Λαμπήδων, ἄτος, ἡ, fulgor, splendor. Ab eod.
 Λαμπήνη, υς, ἡ, currus regius, lectica regia, tentorium. Hinc
 Λαμπήνικος, seu λαμπήνικος, ἀμάξας λαμπήνικος, plaustra tecta, *Núm. 7, 3.*
 Λαμπήνης, ἰδός, ἡ, rōn, spumoso, spumeus, *Gal. Lex. Hipp.* Α λάμπη.
 Λάμπης, υ, ὁ, Lampus, equus auroræ; (2) equus Hectoris. Α λάμψω.
 Λαμπυρίς, ἴδος, ἡ, vulpes; (2) cicindela, nocticula. A
 Λάμπης, υ, ὁ, ὁ, lucentem caudam habens, canis nomen apud *Theocrit.* Ex ἔρα.
 Λαμπυρινός, υς, candefaciens. *Man.*
 Λαμπυρίμων, ανος, ὁ, ὁ, splendide vestitus. Ex λαμπρός et ἵμα, vestis.
 Λαμπυρίμων, ανος, ὁ, ὁ, idem et ex ἱσδ.
 Λαμπυρίδης, υ, ὁ, lautus, *Ph.*
 Λαμπυρίδης, υς, ὁ, ὁ, splendide cinctus, pulchro cingulo ornatus. Α ζώνη.
 Λαμπυρίδης, υς, lucens decore, *Nonn.*
 Λαμπυρίδης, υς, pulchros pedes habens, pulchra.
 Λαμπυρίδης, υς, ὁ, ὁ, cujus facies rutilo splendore coruscet; angeli epith. *Naz.* Ex λαμπρός, πυρρός, et κορφή.
 Λαμπρός, υς, ὁ, ὁ, splendidus, fulgidus; (2) luculentus; (3) clarus, illustris; (4) clarus, ita ut exaudiri queat; unde et de vento magno dicitur; (5) liberalis, benignus; (6) perspicuus. Α λάμπω.
 Λαμπρότης, υς, ὁ, splendor, fulgor, claritas; (2) splendor nominis, claritas; (3) splendor orationis, splendendum dicendi genus. Α λαμπρός.
 Λαμπρότοξος, υ, ὁ, ὁ, pulchrum arcum gerens.
 Λαμπροφάνης, υς, valde nitidus, splendens. Α λαμπρός et φάνη.
 Λαμπροφθαλμος, υ, ὁ, ὁ, splendidus seu pulchros oculos habens.
 Λαμπροφώρα, α, fut. ἴσω, candidam seu splendidam vestem gero.
 Λαμπροφώρα, ας, ἡ, splendide vel candidæ vestis gestatio. A
 Λαμπροφόρος, υ, ὁ, ὁ, splendidam seu candidam vestem gerens. Α φέρω.
 Λαμπροφώνιος, alta voce clamo.
 Λαμπροφώνια, ας, ἡ, vocis elegantia. A
 Λαμπροφώνος, υ, ὁ, ὁ, eleganti, clara, sonora voce præditus. Α φωνή.
 Λαμπροφύχος, υ, ὁ, ὁ, qui egregio et præstanti est animo. Ex λαμπρός et ψυχή.
 Λαμπρυντής, υ, ὁ, ostentator ferociæ.
 Λαμπρυντικός, υ, ὁ, vim habens illustrandi et reddendi nitidum. A
 Λαμπρύνω, clarifico, illustro; λαμπρύνουμαι, illustror; claresco; magnifice me ostento. Ὅχους τε ἔχ' ἐπὶ λαμπρύνουσαι, *Eur. El. 974.* Δι' ἀμπερυνταὶ κόρας, *Aristoph. Plut. 634.* Α λάμπω.
 Λάμπρυσμα, τὸ, ornamentum splendidum, splendorem afferens, ut gemmæ, &c.
 Λαμπρῶς, adv. splendide, magnifice; (2) clare, perspicue; (3) aperte, manifeste, haud ambigue, in ultramque partem, ut manifeste improbus, manifeste victus et vincens; (4) vehementer, acerrime. Α λαμπρός.
 Λαμπτής, ἴδος, ὁ, fax fulgens, lucerna; (2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem. *Ph. candela.* Α λάμπω.
 Λαμπτιροκλίπτης, υ, ὁ, fur lucernæ seu facis; epith. *Promethei.*
 Λαμπτιροφόρος, υ, ὁ, ὁ, qui lampadem seu facem fert. Ex λαμπτήρ et φέρω.
 Λαμπτιρίων, f. ἰσώ, lampyridem refero, cicindela instar luco. A
 Λαμπυρίς, ἴδος, ἡ, lampyris, cicindela; (2) piscis qui Ausonio mustella dicitur, vulgo lampreda.

lanipreda. Ex λάμπω et πῦρ (3) vulpes, pro λαμπυρίαι, Ern.
ΛΑ'ΜΠΩ, f. ψω, niteo, luceo, splendeo, fulgeo, mico; (2) splendo, splendesco, me-
 larh. Ἀσὴρ ἰδεῖν ἑλάμφε χρυσαυγὶ δόμῳ, Aristoph. Av. 1707.
Λαμπυρία, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, in quo spuma innatat, Erotian. Ἀ λάμπω.
Λαμβύριαι, ας, ἡ, facundia, lepos; (2) loquacitas; (3) protervia, impudentia; (4) limpiditas. A
ΛΑΜΨΡΟΣ, ὤ, ὁ, et λάμπω, disertus, lepidus, facetus; (2) impudent loquax, scurrilis; (3) saevus, terribilis.
Λαμυρῶς, adv. diserte, lepide; (2) loquaciter, scurriliter, procaciter et proterve.
Λαμφεῖν, sumptus sit, S. sing. aor. 1. opt. pass. Ion. pro ληφῆναι, a λαμβάνω.
Λάμφω, 2. sing. aor. 1. imperat. med. verbi λάμπω.
Λάμφεις, εὐς, ἡ, splendor, fulgor. Ἀ λάμπω.
Λάμφωμαι, f. 1. ind. med. Ion. pro λήφωμαι, a λαμβάνω.
Λανθάνω, αῖρα, tempus quo silent venti, clementia temporis. Ex λανθάνω et ἄνεμος.
Λανθάνωντας, adv. latenter, clam, ita ut nemo sentiat. Ἀ λανθάνω, part. a
ΛΑΝΘΑΝΩ, lateo, delitescō; clam facio, aut sic ut non resciscat alius; λανθάνωμαι, obli-
 viscor: sumit tempora a λήθω, f. λήσω, la-
 tebo; p. λήθησθαι, latui, lateo; perf. pass. λήθησμαι, part. ληθόμενος, oblitus, Poët. λε-
 λατμένος. a. 2. act. ἔλαθον, latui; part. λαθών, latens. Ἐξέρχῃ, σκοπῇ τὸν ἄνδρα ἔζητούν ὅπως λήθην ὄμῳ, Aristoph. Thesm. 627.
ΛΑΨ, adv. calce, calcibus, extremo pede.
Λάψασθαι, a. 1. inf. act. Dor. pro λήξασθαι, a λαγχάνω pro λήξω.
Λάψωμαι, τὸ, lapidea semita, Man.
Λαψυτήριον, α, τὸ, instrumentum quo lapicidæ utuntur. Ἀ λαψύω.
Λαψυτής, ὤ, ὁ, lapicida. Ab eod.
Λαψυτός, ἡ, ὄν, in saxo incisus. Ab eod.
Λαψύων, f. εὐσων, lapides polio, lapides scalpo, lapides incido. Ex λάσας et ξίω.
Λάξας, εὐς, ἡ, Ion. pro λήξας.
Λαψυτήριος, idem quod λακπυτήριος. Λαψυτήριον ἀντίρριπτον χαλκόν, Sophr. Antig. 1275.
Λαυδοῦμαι, ας, ἡ, alma.
Λαυδοῦστος, ον, almus.
Λαυροφῆα, ας, ἡ, populi descriptio, census. Ex λαὸς et φέρω, descriptio.
Λαυδοῦμαι, ας, ὁ, populi domitor. Ex λαὸς et δαμάω, domo.
Λαυρομυκτηνῆς, adv. e vulgi opinione.
Λαυρομυκτηρία, ας, ἡ, imperium in populum.
Λαυροῦμαι, οντος, princeps. A μείδω.
Λαυροῦστος, α, ὁ, lapidum sculptor, lapicida. Ex λαὸς et ξίω.
Λαυροῦστος, ἡ, qui a populo male tractatus, injuria affectus est.
Λαυροῦστος, ας, ὁ, populi seductor.
Λαυροῦστος, ας, ὁ ἔξ ἡ, populus transiens.
Λαυροῦστος, ας, ὁ ἔξ ἡ, per quem populus transit. Ex λαὸς et πόρος.
ΛΑΟΣ, ὤ, ὁ, populus, turba.
Λάος, λάος, saxum. Ἐπ' ἀκρὸς λάος βραχὺς ἀκλάσας, Sophr. Œd. Col. 195.
Λαοσέτης, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, a populo cultus. Ex λαὸς et εἰσβαίνω, colo.
Λαοσέτης, ας, ὁ ἔξ ἡ, populum servans, populi servator; (2) qui populum agit seu concitat. Ex ὅς vel σῶω.
Λαοτόμος, ὁ, idem quod λατόμος, Man.
Λαοτόμος, ας, ὁ ἔξ ἡ, qui populum alit. Ex λαὸς et τρέφω.
Λαοτόμος, ας, ὁ ἔξ ἡ, a populo nutritus.
Λαοτόμος, ὁ, idem quod λαοτόμος.
Λαοτόμος, ας, ὁ ἔξ ἡ, populum corrumpens et evertens, populi perniciēs. A φθείρω.
Λαοτόμος, ας, ὁ ἔξ ἡ, populum occidens.
Λαοτόμος, ας, ὁ ἔξ ἡ, populos ferens.
Λαοτομία, τὸ, id quod evacuando educitur.
Λαοτομία, ὤ, ὁ, evacuatio, exinanitio. A
ΛΑΠΑΖΩ, et λαπάσσω, sive λαπάττω, fut. ἔξω, evacuo, inanio; (2) mollio; (3) per-

do, destruo. Λαπάττω τὴν γαστέρα, Gal. Hinc
Λάπαθον, α, τὸ, fossa, terræ sulcus evacuando excavatus; (2) lapathum, herba, Angl. dock.
Λάπαθος, ας, ἡ, idem et ab eod. Unde
Λάπαθος, εὐς, ἡ, evacuatio.
Λάπαθος, ας, ἡ, locus infra costas, quasi laxus et vacuus, quia caret costis, abdomen, ilia, Gl. V. A
Λαπαρός, ὤ, ὁ, ὤν, vacuus, inanis; (2) tenuis, gracilis, mollis. Ἀ λαπάζω.
Λαπαρός, ας, vane, Gall.
Λαπάσσω, Vide λαπάζω.
Λαπίσσαι, Dioscuri, sic nominati fuerint, quod excinderint urbem Lan. Nη τῷ λαπίσσει, Sophr. in Lacenis.
ΛΑΠΗ, ης, ἡ, pituita, Hipp. Μεσοὶ λάπης, pleni pituita, Diphilus.
Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi λάττω.
ΛΑΠΙΖΩ, f. ἰσώ, me effero et jacto, Etym. (2) sibilo, crepo.
Λάπισμα, αῖτος, τὸ, jactantia. A præc.
Λαπίσθης, ὤ, ὁ, jactator, nugax, mendax; (2) delicatus et mollis; (5) nihil pensi habens, levis. Ab eod.
ΛΑΠΤΩ, f. ψω, lambo, lambendo more canum bibo; (2) avide bibo; (3) evacuo, exinatio; (4) consumo, perdo, ut λαπάζω. Τὸ αἶμα λάπτει προθυμῶς, Plut.
Λαρινέωμαι, saginor. Ἀ λαρινός.
ΛΑΡΙΝΟΣ, ὤ, ὁ, saginatus, pinguis; λαρινὸς βόες, saginati, bene habiti boves.
Λαρίδης, idem quod λαρός, Ep.
Λαρκάγωνος, ὤ, ὁ, corbem gestans. Ex λαρκός et ἄγω.
Λαρκίδιον, α, τὸ, parva corbis. Dim. a
ΛΑΡΚΟΣ, ὤ, ὁ, corbis e vimine plexa, cophinus, corbis carbonaria.
Λαρκόριον, α, f. ἡσω, corbem vimineam fero. Ex λαρκός et φέρω.
Λαρκόριον, ας, ὁ ἔξ ἡ, arcam corrumpens. Ex λάρναξ et φέρω.
Λαρκόριον, ον, in arca gestatus, vectus, &c. Ἀ λαρκός et φέρω.
ΛΑΡΝΑΞ, αῖτος, ὁ, capsula, arca, riscus, cista, locus, conditorium.
Λαρκίτης, ἡ, laro similis. A
ΛΑΡΟΣ, α, ὁ, Larus, marina avis, a cujus stupiditate homines stupidos laros appella-
 mus. Λάρων Comici pro furacissimo usurpant quandoque.
Λάρως, ὤ, ὁ, hilaris, jucundus, suavis; dicitur inpr. de odore, item de vino. Ab ἰλαρός. Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρόν παρὰ δειπνῶν ἔθηκε, Pl. 19, 316.
Λαρυγγία, α, τὸ, Hinc λαρυγγίαν, part. præc. pro λαρυγγίαν, λαρυγγίαν, raucom stertens, raucos ronos edens. Ἀ λάρυγξ.
Λαρυγγίω, vocem dilato, clamito, vociferor; λαρυγγίω, f. Att. pro λαρυγγίω, clamore obtundam. Λαρυγγίω τὸς ἥτορας, Aristoph. Eq. 375. Hinc
Λαρυγγίμος, ὤ, ὁ, clamor, vociferatio quæ fit gutture latius ducto, de corvis.
Λαρυγγίτης, ὤ, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco.
Λάρυγξ, γος, ὁ, caput asperæ arteriæ, guttur.
Λαρυγγόφωμος, ας, ὁ ἔξ ἡ, e gutture vocem fundens. Ex φωνή.
Λᾶς, λαός, ὁ, lapis, contr. a λᾶας.
Λατάμνος, aor. 1. part. med. Dor. pro λησάμνος, a λαθάνω.
ΛΑΨΑΝΩ, α, τὸ, vasculum, olla; (2) cloaca, sella familiaris; (3) lasanum. Κυτρώ-
 πος δὲ οὐ καὶ πύργος πύργος, ὁ καὶ λασανον λέγεται, Schol. antiq. ad Sophr. Ajaxem Masti-
 gorh. 1405. Eadem habent triclinii Schol. ad eundem versum: Τρίπυδα, ἥγαν κυτρώπην, τὸν καὶ πύργος πύργος, ὁ καὶ λᾶσανον λέγεται sed pro τῷ λᾶσανον, voce nihili, legendum est λᾶσανον.
Λασανόφωρος, ας, ὁ, qui domino lasanum fert.
Λάσσω, 2. sing. præc. imperat. med. Dor. pro λᾶζω, seu λᾶσω, a λᾶζωμαι.
Λασύμενα, 1. pl. fut. 1. ind. med. Dor. pro λασώμενα, a λαθάνω.

ΛΑΨΘΗ, ης, ἡ, illusio, contumelia.
Λασθῆναι, aor. 1. inf. pass. Dor. pro λασθῆναι, a λαθάνω.
Λασίανχη, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, hirtam cervicem habens, jubatus. Λασίανχενά Σ' ἴππον ὑπάξειται ἀμφίλοφον ζυγόν, Sophr. Antig. 351.
Λασίονος, γος, ὁ ἔξ ἡ, hirtus, hirsutus, villosus.
Λασίονος, ας, ὁ ἔξ ἡ, crura hispida habens, epith. leporis. Διολοῖς λασίονοι λαγῶν, Orypion. Cyneg. 2, 186.
Λασίονος, ας, ὁ ἔξ ἡ, surdus ex aurium hirsutia, Plat.
Λασίονος, ας, τὸ, pomum lanugine obductum, Hes.
ΛΑΣΙΟΣ, ας, ὁ ἔξ ἡ, hirsutus, hispidus, pilosus, setosus, horridus, hirtus, villosus; (2) herbidus, fruticibusque et arboribus consitus.
Λασίονος, ας, ὁ ἔξ ἡ, qui hirsutum habet pectus. Ex λᾶσιος et στέρον.
Λασίονος, ας, ὁ ἔξ ἡ, qui hirsuta habet supercilia.
Λασίον, αῖτος, ὁ, loca densa arbutis.
ΛΑΣΚΩ, loquor, dico. Ταιῦτα λᾶσκεις πῶς ἀναγκαίως φίλους; Eurip. Andr. 671. Confer Æschyl. Agam. 875.
Λάσσω, τὸ, mantile hirsutum, Sapph.
Λασίονος, Vide λᾶσιος.
Λασίονος, ας, ὁ ἔξ ἡ, edulium quoddam operosius et lautius. Ex λᾶσσω et κάκκωτος.
Λάσσω, ας, ὁ, hirsutus circa virilia, et quidem inprimis inter anum et scrotum; (2) insigniter mutoniatus; (3) salax, impudicus; (4) cinædus. Ex λα vel λᾶσιος et ταύρος.
Λάσσω, f. 1. ind. act. Dor. pro λᾶσω, a λαθάνω.
Λατῶν, strepitum seu sonitum edere, λᾶτῶν effusus.
Λατῶν, ἡ, vox Sicula; idem quod
ΛΑΤῶ, ἡ, sonitus qui fit inter cotta-
 tum poculo in altum sublatum, et quod a
 potu reliquum fuit in subjectam pelvim
 effundendo; (2) animal quoddam amphi-
 bium.
Λατῶν, ἡ, latina, Nonn.
Λατομίον, ας, τὸ, lapicidina. Ἀ λατομία,
 ἡ, f. ἡσω, saxa cædo. Ὁ (μνηστῆρ)
 ἰλατόμην ἐν τῇ πέτρῃ, Mull. 27, 60. λελα-
 τομῆν, Marc. 15, 46. Ἀ λατομία. Hinc
 λατομῆμα, αῖτος, τὸ, saxum excisum, camentum. A præc.
Λατομῆτος, ἡ, ὄν, incisus in lapides. Ab eod.
Λατομία, ας, ἡ, lapicidina. Ἀ λατομία.
Λατομίον, ας, τὸ, idem et ab eod.
Λατομῆτος, ἡ, ὄν, ad lapides excindendos per-
 tinens.
Λατομία, ας, ὁ, lapicida. Ex λᾶς et τέμνω.
ΛΑΤΟΣ, ας, ἡ, latus, piscis.
Λατρία, ας, ἡ, servitus; (2) cultus religiosus, cultus Dei; (3) Eucharistiæ celebratio. Ἀ
 λατρία.
Λατρία, αῖτος, τὸ, servitium, ministerium; (2) cultus. Ab eod.
Λατρία, εὐς, ὁ, servus, minister: Λατρία, ας, ὁ, cultor. Ab eod.
Λατρία, ἡ, ὄν, servilis. Ab eod.
Λατρία, fut. εὐσων, servio, famulus; (2) reli-
 giose colo; (3) sacrifico. Καλῶς δ' αὐτὸν ὦ
 λατρεύμεν, Πολύφωμον, Eur. Cyn. 24. Τίνα
 πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; Id. Elec. 131. Ἀ
 λάτρεω, ας, ὁ, servus, famulus.
ΛΑΤΡΙΑ, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, idem.
Λάτρεω, ας, ὁ, servilis, Pind.
Λάτρεω, ας, τὸ, merces servientis. Ἀ λάτρεω.
Λάτρεω, ας, fut. ἡσων, lapides incido; (2) mu-
 ros e lapidibus extruo. Ἀ λατρία.
Λατρία, ης, ἡ, quod e lapide abraditur; (2)
 terra figlina; (3) gypsum. Ab eod.
Λατρία, ας, ὁ, qui tundit seu percutit lapides,
 lapicida. Ex λᾶς et τύπτω.
Λατρία et λατρία, agitare, ferire, de
 anibus, qui aerem alis verberant: de pisci-
 bus, qui aquam pinnis et cauda agitant.
Λατρία et λατρία, agitare, ferire, de
 anibus, qui aerem alis verberant: de pisci-
 bus, qui aquam pinnis et cauda agitant.
 2, 430. Ἐπορεύσασθε λατρία, Orypion. Cyneg.
 Id. Haliut. 1, 628.

ΛΑΤΚΑΝΙΑ, ας, ἡ, guttur, gula, *Il.* 22, 325.

Alii scribunt λυκανία, perperam. Λαυκανία, ὁ λοιμός, ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως, *Elym. Mag.* Λαύια, ἔξ ὁ ἀπολαύω, καὶ λαυκανία, ὁ λοιμός, *Eustath.* 531.

Λαύρα, ας, ἡ, platea lata, vicus; (2) recent. monasterium. Πολυδίος ἐπέθεσαν ὅσοις αὐτὴν λαύραι, τοσαύται ἀρίθμῳ, pro numero vicorum, *Herodot.* 1, 180. Α λαύρος.

ΛΑΥΡΟΣ, ρα, ρον, latus, multus, copiosus. Λαύρος, adv. late; (2) abunde; (3) vehementer.

Λαυροσφαίω, ᾧ, fut. ἥσω, procaciter et præcipitanter loquor, blatero, *Æschyl.* Ex λαύρος et σφαίω, os.

Λαύω, fruor.

Λαφρία, ας, ἡ, prædatrix; epith. Minervæ, qu.

λαφρία, a λαφύρον.

Λαφρυμός, ὤ, ὁ, helluor. Α λαφύσσω.

Λαφρυγέ, ὁ, morsus, *V. L.*

Λαφρυγέ, εὖς, ἡ, idem:

Λαφρυγέτις, α, ὁ, liguritor, helluo. Ab eod.

Λαφύρα, αν, τὰ. Vide λαφύρον.

Λαφρυγανγία, ᾧ, f. ἥσω, spolio, prædor, diripio. Ex λαφύρα et ἄνγανγ.

Λαφρυγάν, f. εἶσω, idem. Α λαφύρα.

Λαφρυγανγός, ὤ, ὁ, prædator. Ex eod.

Λάφυρον, α, τὸ, ap. Polyb. potestas prædandi in agro alieno, quæ datur publico, quod est ἐπικηρύττειν, *Æt.* (2) λάφυρα, τὰ, spolia et cetera præda.

Λαφυροσφαίω, ας, ἡ, hastarium, *Gl. V.* subhastatio prædæ. Ab eod. et σφαίω, vendo.

Λαφυροσφαίω, α, τὸ, officina in qua spolia divenduntur. Α

Λαφυροσφαίω, ᾧ, f. ἥσω, spolia vel exuvias vendō; (2) sub hasta divendo, auctionor.

Λαφυροσφαίω, α, ὁ, spoliatorum seu exuviarum venditor; (2) qui captivos vendit.

ΛΑΦΥΣΣΩ, vel λαφύττω, fut. ξω, avide deglutio; (2) helluor, lurcor, consumo per luxum.

Λαφύσιος, ια, ιον, vorax, helluo. Α præc.

ΛΑΧΑΙΝΩ, fodio. 96. ἡν μεγάλην (τάφρον) ἐλάχυνε, *Mosch.* 4, 4.

Λαχάινω, τὸ, olusculum, *Steph.*

Λαχαναία, ας, ἡ, locus oleribus consitus: (2) olerum collectio. Α

Λαχαναίωμαι, fut. εἰσώμαι, olera produco; (2) oleris instar esui sum. Α λαχάνω.

Λαχαναήρος, ρα, ρόν, oleraceus. Ab eod.

Λαχαναήφορος, α, ὁ, ὅ, ἡ, olera ferens.

Λαχαναίζωμαι, f. ἰσώμαι, olera colligo vel lego. Α λαχάνω.

Λαχανισμός, ὤ, ὁ, olerum collectio.

Λαχαναίης, ὤ, ὁ, ad olera pertinens, *Steph.*

Λαχάων, α, τὸ, olus. Α λαχάινω.

Λαχαναίω, α, τὸ, locus ubi olera venduntur. Α

Λαχανοσφαίω, ᾧ, f. ἥσω, olera vendo.

Λαχανοσφαίω, α, ὁ, olerum venditor.

Λαχανοσφαίω, ας, ἡ, olerum venditrix.

Λαχανοσφαίω, ἴδος, ἡ, idem.

Λαχανοσφαίω, ἐτα, ἡ, venditio olerum.

Λαχανοσφαίω, ἡ, cibus ex oleribus.

Λαχανώδης, εὖς, ὁ, ὅ, ἡ, oleraceus, ex olerum genere. Α λαχάνω.

Λαχία, ας, ἡ, fossa facilis; (2) brevis. Α λαχάινω.

Λαχεῖδης, Nic.

Λαχύν, α. 2. inf. act. verbi λαγχάνω. Unde λαχύναι, εὖς, ἡ, Lachesis, una Parcarum.

Λαχῆ, ἡς, ἡ, sors. Ab eod.

Λαχύναι, α. 1. part. act. *Att.* pro λαχύναις, a λαχάινω.

ΛΑΧΜΟΣ, ὤ, ὁ, pilorum densitas.

Λαχμός, ὤ, ὁ, sors. *Gl. V.* λαχμός, micatio. Α λαγχάνω.

Λαχαναίος, αία, αῖον, lanuginosus, villosus, pilosus, hirsutus, hispida. Α

ΛΑΧΝΗ, ἡς, ἡ, lanugo; (2) pili lanuginis modo molles; (3) pellis lanugine hirta, seu pellis hirsuta pilis mollioribus.

Λαχνήεις, ἡσσω, ἡν, idem quod λαχαναίος. Φῆρας ἐτίσαστο λαχνήεις, *Il.* 2, 743.

Λαχνός, pro λαχνήεις, *Suid.*

Λαχανώδης, εὖς, ὁ, ὅ, ἡ, idem quod λαχανώδης.

Λαχοίν, 1. sing. aor. 2. opt. act. *Att.* pro λαχοίμαι, a λαγχάνω.

Λάχος, εὖς, τὸ, sors. Α λαγχάνω.

Λαχύν, α. 2. part. act. f. g. a λαγχάνω.

Λαχύν, sortitus, f. 2. ind. act. verbi ejusd.

Λαχύν, sortitus, aor. 2. part. act. verbi ejusd.

Λαχύν, idem quod λαχύναι, *Lyc.*

Λαφύμαι, 1. sing. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λήφωμαι, a λαμβάνω.

Λαφύ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήφω.

Λαφύμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήφωμαι.

Λάω, video; (2) volo; (3) fruor. Ὅ μιν λάω νεβρόν ἀπάγχων, *Odys.* 19, 230.

Λαώδης, εὖς, ὁ, ὅ, ἡ, popularis. Α λαός.

Λέω, ας, ἡ, vel λέω, ᾧς, ἡ, lapis quem textor inter tendendum stamini appendit, *Elym.* Α λέω.

Λεῖνω, ἡς, ἡ, læna. Α λεῖνω.

Λεῖνω, f. λεανώ, lævigo, polio, complano; (2) comminuo. Ἐπειδ' ἵνα λεῖνωμι τῷτ' ἡμισχόμην, caleferem, *Aristoph.* *Conc.* 538. Α λεῖος.

Λεῖναι, α. 1. inf. act.

Λεῖναι, ας, ἡ, lævigatrix. Α λεῖνω.

Λεαντικός, ἡ, ὁ, lævigandi vim habens. Unde

Λεαντικός, adv. ad lævigandum apte.

ΛΕΒΗΡΙΣ, ἴδος, ἡ, exuvia, pellis deposita, membrana sive senectus anguium deposita, vernatio, vernatio anguina; (2) cortex fabæ, pellicula fabæ, *Hes.*

ΛΕΒΗΣ, ἡτος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus; (2) pelvis, 1 *Reg.* 2, 14.

Λεβητάριον, α, τὸ, parvus lebes. Dim.

Λεβήτιον, α, τὸ, idem et ab eod.

Λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo.

Λεβητοχάρων, lebetibus gaudens. Ex λέβης et χαίρω, gaudeo, cum allusione ad Charontem.

Λεβητώδης, εὖς, ὁ, ὅ, ἡ, lebetis formam habens.

Λεβιανός, ὤ, ὁ, lebianus, piscis quidam.

Λεβίας, α, ὁ, lebias, piscis.

Λεγῶν, ὄνος, ὁ, legio; *Vox Latina.*

ΛΕΓΩΝ, α, τὸ, fimbria quæ adsuit extre-mæ vesti.

Λεγνός, ᾧ, unde apud *Hes.* λεγνῶσαι, α. 1. inf. quod exponit παικλαί, i. e. variegare.

Λεγνός, εὖς, ὁ, ὅ, ἡ, varius, variegatus, *Hes.* ubi λεγνῶσαι, παικλαί. Α λεγνόν.

Λεγνός, virgatus. Λεγνός, χιτών, virgata tunica. Τὸ δ' ἐπὶ νότῳ λεγνῶσα σιλῶσαι, virgatis splendet maculis, *Nic. Ther.* 726.

Λεγνός, 1. pl. præ. ind. pass. *Æol.* pro λεγνόμεθα, a λέγω.

Λέγομαι, 1. pl. præ. *Dor.* pro λέγομεν.

Λέγοντι, 3. pl. *Dor.* pro λέγναι.

ΛΕΓΩ, f. λέξω, dico, aio, memoro; (2) numero, percenseo; (3) lego, colligo, deligo; Pass. λέγομαι, dicor, deligor, recenseor; Med. deligo, numero, percenseo; (2) disse-ro, loquor; (3) cubo, jaceo, dormio. Μέλ-λωσι μὲ αἱ γυναικες ἀπολείν—ἔτι κακῶς αὐ-τὰς λέγω, *Aristoph.* *Thesm.* 189. Τῷτον ἄδωμὲ λέγω, nihili facio, *Soph.* *Antig.* 189. Ἐν Βραχέϊ ξυνοίς λέγω, summam, *Id.* *El.* 675.

Ἐν λαλείν ἄριστος ἀδυνατώτατος λέγειν, *Plut.* in *Alcib.* 15. ex *Eupol.* (3) ὅδ' ἡδὲ λέξατο ὕμνῳ, *Il.* 4, 131.

Λεγώμεθα, *Il.* 2, 435. Tempus colloquendo teramus—vel, hic accubemus.

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipsa actio agendi prædam; (2) præda. Ex λεῖα et ἐλαύνω.

Λεηλατίω, ᾧ, f. ἥσω, prædam ago, prædando abigo, depopulo, prædor. Λεηλατίῳ, ἔκ-τινος, *Xen.* Ex iisd.

Λεηλατίος, ἡ, ὁ, prædatorius. Ex iisd.

ΛΕΙΑ, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.

Λεῖνω, f. ανώ, lævigo, polio. Πᾶν δ' εὖ λεῖνω, *Il.* 4, 111. Λεῖνω χορὸν, *Odys.* 8, 260. Α λεῖος.

Λεῖναι, ας, ἡ, quæ lævigat. Α præc.

ΛΕΙΒΝ, libo, fundo, stillo. Ἐπὶ δ' αἴθρῳσιν οἶνον λείβει, *Il.* 1, 463. Δάκρυα λείβω, *Ib.* 13, 658.

Ἀφρὸς δὲ περὶ σῶμα μασιχρόνουσι λείβεται, de nigro, *Hesiod.* *Scut.* 390. Hinc λείβομαι, fluo, liquesco.

Λεῖσθρον, α, τὸ, rivus, aquæ ductus; (2) locus irriguus. Α præc.

Λειντερῖος, ᾧ, f. ἥσω, laboro lævoro seu fluxu intestinorum. Ex λείος et ἔντερων.

Λειντερῖος, ας, ἡ, lævitas intestinorum, cibos incoctos elabi sinens. Ex iisd.

Λεινύμαι, lævigor, præ. ind. pass. *Dor.* pro λεινύμαι, contr. ex λείβομαι, a λείω.

Λεῖζομαι, et Poet. ληίζομαι, f. ἰσώμαι, prædor. Α λείω.

Λεῖνω, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐλείναν, a λείνω.

Λεινώριον, α, τὸ, vannus parvus. Dim.

Λεινώζω, vanno, *Gl. V.* Α λείκνον.

Λεῖκνον, α, τὸ, ornamentum Bacchicum, vannus; ventilabrum, quod et λίκνον.

Λεῖμακίστροι, loci paludos et arboribus consiti. Εἰσὶ γὰρ φύσεις αἱ μὲν ὅσων ἰσχυρίαι, δέν-δρα δὲσὶ τε καὶ ἀφύρῳσι αἱ δὲ λεπτοῖσι τε καὶ ἐνδρόσι αἱ δὲ λεῖμακίστροις τε καὶ ἐλάδοσι, lim-natica ac paludosa, *Hippocr.* de aëre, locis, et aquis, 547. interpres male vertit prata (sed nihil aliud est quam comparativum a λείμαξ).

Λεῖμακίστροι, es, prata habens seu pascua.

Λεῖμαξ, ἄκος, ὁ, pratum. Λωστορέφρον κατὰ λεί-μακα, *Eurip.* *Phæn.* 1564. Χλοεραῖς ἐμπαί-ζουσα λείμακος ἡδοναίς, *Id.* *Bacch.* 864. Α λείμων.

Λεῖμαξ, ἄδος, ἡ, idem et ab eod.

Λεῖμαξέστερος, herbidiior, viridiior, *Suid.*

Λεῖμαξ, ἄτος, τὸ, quod relictum est, reliquiae. Ὅρα τῷ παιδὶ τὰ λείμματα, *Herodot.* 1, 119.

Α λείπω.

Λεῖμώδωρον, α, τὸ, Limodorum, herba, fenum Græcum suffocans.

ΛΕΙΜΩΝ, ὄνος, ὁ, pratum, locus irriguus; (2) pudendum muliebne, *Eur. Cycl.*

Λεῖμωνήρης, εὖς, ὁ, ὅ, ἡ, ut λεῖμωνήρης βοτάνη, herba pratensis. Α λείμων.

Λεῖμωνία, ας, ἡ, anemones species. Ab eod.

Λεῖμωνιάς, ἄδος, ἡ, pratensis; (2) in pratis de-gens. (2) Νύμφαι τ' ἐνδρόσι λεῖμωνιάδες, *Soph.* *Phil.* 1454. Ab eod.

Λεῖμωνιάτης λίθος, Limoniates, gemma, quæ Plinio eadem videtur cum smaragdo, dicta a pratensi virore. Α λείμων, pratum.

Λεῖμωνίον, α, τὸ, Limonium, quibusdam beta silvestris. Ab eod.

Λεῖμωνίος, ια, ιον, pratensis. Ab eod.

Λεῖμωνίς, ἴδος, ἡ, pratensis: ut λεῖμωνίς πῶα, herba pratensis. Ab eod.

Λεῖμωνοειδής, εὖς, ὁ, ὅ, ἡ, prato similis, floridus, herbidos. Ex λεῖμων et εἶδος.

Λεῖμωνόβη, vel λεῖμωνόβην, adv. e prato.

Λεῖμώδης, α, ὁ, ὅ, ἡ, leniter incedens. Ex λείος et βαίνω, eo.

Λεῖμονέιος, α, ὁ, ὅ, ἡ, læve mentum habens; (2) tenui mollique barba præditus. Ex λείος et γένειον.

Λεῖμοκῆνος, α, ὁ, ὅ, ἡ, læve et glabrum caput habens. Ex λείος et κῆνον.

Λεῖμοκυλός, α, ὁ, ὅ, ἡ, lævem caulem habens, cui scapus est lævis.

Λεῖμοκύμων, ονος, ὁ, ὅ, ἡ, λεοκύμων θάλασσα, mare pacatum, non asperum fluctibus, sed quasi complanatum. Ex λείος et κύμα.

Λεῖμοκίτος, sc. κίμαξ, *Er.* peritica illa trans-versa, cui appenduntur αἱ λείαι ad complananda stamina, *Steph.*

Λεῖοντῆ, ἡς, ἡ, pro λεοντῇ, leonina pellis.

Λεῖοντομάχων, acc. sing. *Dor.* pro λεοντομά-χων, α

Λεῖοντομάχων, α, ὁ, ὅ, ἡ, pugnas cum leone. Ex λεῖων pro λέων et μάχομαι.

Λεῖοντοπάλης, α, ὁ, idem. Ex πάλη.

Λεῖοπάς, ὄδος, ὁ, ὅ, ἡ, qui lævis est pedibus.

ΛΕΙΨΟΣ, λεία, λείων, lævis, non asper, glaber, planus; (2) proclivis, facilis; (3) tritura lævigatus; (4) minutatim contusus. Hinc

τὸ λείον, α, lævor; item pulvis.

Λεῖοσῆκος, α, ὁ, ὅ, ἡ, lævi testa intectus. Ex λείος et σῆκος, testa.

Λεῖοστρεῖα, αν, τὰ, ostræ læves, ostrea non sca-bra. Ex λείος et στρεῖον, seu στρεῖον.

Λεῖότης, ἡτος, ἡ, lævitas, lævor. Α λείος.

Λισοριβία, αἰ, fut. ἴσω, contero, contundo et comminuo, ita ut lævigetur.
 Λισοριβίης, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, qui ita tritus et tusus est ut sit lævis. Ex λείος et τριβω.
 Λισοριβίην, λᾶν capillo præditum esse; λισοριβίην ποιεῖ, pilos lævigat et expolit. Ex λείος et τριβω, capillus.
 Λισοριβίω, αἰ, f. ἴσω, expolio, lævigo, complano. Ex λείος et ἔργον, opus.
 Λίσσιν, dat. pl. Ion. pro λίσσι, a λίων, leo.
 Λισόφλοιος, αἰ, ὁ ἐξ ἧ, lævem seu tactu inollem corticem habens. Ex λείος et φλοιός.
 Λισόφυλλος, αἰ, ὁ ἐξ ἧ, lævia, non aspera, habens folia. Ex λείος et φύλλον.
 Λίσω, αἰ, fut. ὥσω, lævigo. A λείος.
 Λισπανδρίν, viris destitui, virorum inopia laborare. Ex λίσπω et ἀνῆρ. Hinc
 Λισπανδρείον, αἰ, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda.
 Λισπανδρία, αἰ, ἡ, virorum penuria.
 Λισπανθρώπια, αἰ, ἡ, penuria hominum.
 Λισποδοστάνω, αἰ, fut. ἴσω, herba seu gramine deficior, pabulo careo. Ex λίσπω et βοσκήν.
 Λισπόγγμος, αἰ, ὁ ἐξ ἧ, qui nuptias reliquit. Τὰν λισπόγγμον, Eurip. Or. 1305.
 Λισπογγμῶν, οὐς, ὁ ἐξ ἧ, dentibus destitutus, qui dicuntur gnomones.
 Λισπογγμῶτος, οὐ, cui litera deest.
 Λισποδής, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, inops, egenus, pauper. Ex λίσπω et δίω, ego.
 Λισπόδερος, αἰ, ὁ, cui deficit præputium seu cutis glandem tegens, apella. Gl. Vel. λισπόδερος, verpus. Ex λίσπω et δίωμα.
 Λισποδράνιω, αἰ, f. ἴσω, viribus ad agendum destitui, ad faciendum aliquid imbecillis sum. Ex λίσπω et δράω, facio.
 Λισποδράνης, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, viribus ad aliquid agendum destitutus, Aret. A præc.
 Λισποδρέω, αἰ, fut. ἴσω, animo deficio seu deficior.
 Λισποδρέω, αἰ, ἡ, animi defectio, animi deliquium. A
 Λισποδρέω, αἰ, ὁ ἐξ ἧ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.
 Λισποδυκίως, αἰ, fut. ἴσω, cum deliquio.
 Λισποδύς, αἰ, ὁ ἐξ ἧ, cui caro deficit, non carnosus. Gl. V. λισποδύς, macilentus.
 Λισπομαρτίριον, αἰ, τὸ, desertio testimonii dicendi; (2) actio in desertores testimonii.
 Λισπόναις, ὁ, qui navem deserit.
 Λισπονάτης, αἰ, ὁ, qui socios nautas deserit.
 Λισπονάτιον, αἰ, τὸ, desertio sociorum nautarum; (2) λισπονάτιον δίκη, lis quæ intenditur desertoribus navium, navalium sociorum, vel etiam certaminis navalis. A præc.
 Λισπονίως, ὁ, idem quod λισπονάτης, Suid.
 Λισποπάτη, idem quod λισποπάτωρ, Eur.
 Λισποπάτωρ, οὐς, ὁ ἐξ ἧ, qui patrem deserit. Τὰν λισποπάτορα, Eur. Or. 1305.
 Λισποπύριος, αἰ, ὁ ut λισποπύριος πυρετός, febris continua, in qua simul externa frigit, interna uruntur. Ex λίσπω et πύρ.
 Λισποπυγώνια, αἰ, ἡ, barbæ defectus. Ex πάγων.
 Λισποσάρκος, αἰ, ὁ ἐξ ἧ, qui carne deficitur, non carnosus, macilentus. Ex σάρξ.
 Λισποσράτεια, αἰ, ἡ, militiæ desertio.
 Λισποσράτης, αἰ, ἡ, vel λισποσράτειον, αἰ, τὸ, idem et ex iisd.
 Λισποσράτιον, τὸ, desertio expeditionis seu militiæ, Thuc.
 Λισποσράτης, αἰ, ὁ ἐξ ἧ, qui militiam deserit.
 Λισποσρατίωτης, αἰ, ὁ, qui militiam deserit. Τὴν λισποσρατίωτην ἐν τοῖς πολέμοις ἡγούμενον, Appian. Punic. 115.
 Λισποστάσιον, αἰ, f. ἴσω, desero ordinem, desero stationem. Λισποστακτεῖν τὴν φιλίαν. A
 Λισποστάτης, αἰ, ὁ, qui locum in acie deserit, desertor ordinis, stationis, vel aciei. Ex λίσπω et στάσις, ordinis.
 Λισποστάζω, αἰ, ἡ, desertio ordinis aut loci in acie.
 Λισποστάζω, αἰ, ὁ, idem quod λισποστάτης.
 Λισποστάζω, αἰ, τὸ, idem quod λισποστάζω.
 Λισποστάζω, αἰ, ὁ, idem quod λισποστάτης.

Λισποφυρία, αἰ, fut. ἴσω, anima linquor, animo deficio, Xen.
 Λισποφυρία, αἰ, ἡ, animi deliquium seu defectio. Ex λίσπω et ψυχή. Hinc
 Λισποφυρώδης, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, qualis est qui deliquium animi patitur.
 Λισπτόν, αἰ, fut. ἴσω, relinquendum est. Οὐ λισπτόν τάδε, Eur. Herc. Fur. 1390.
 Λισπτόος, relinquendus, Eur.
 Λισπύριος πυρετός, febris continua, Gorr.
 ΛΕΙΠΩ, fut. ψω, linquo, relinquo, defero; (2) relinquo alicui aliquid; (3) desum, deficio, absum; λίσπομαι, relinquo, supersum; superior, minor sum; minor, posterior, inferior sum; deest mihi aliquid; vincor, causa cado, p. m. λείλω, relinquo; a. 2. ἔλιπον, relinquo; p. pass. part. λειψόμενος, relictus; a. 1. pass. part. λειψόμενος, relictus. Τὴν ὡν τίνων λίσποιστο πρὸς τὰς κρίσεις, superaretur, Soph. Tr. 270.
 Δύσση, ὅτ' ὀδυρμάτων ἑλπίστ' ἔδει, Ib. 954.
 Παλαιὰ καὶ νῦν λίσπεται κηρυγμάτων, cedunt, Eur. Med. 76. Λειψόμενος λόγος, qui vocem non audit, Soph. Aj. 543. Ἦν ἔξιν δὲ λόγος κενθήσει ὁ λειψόμενος, qui cecidistis causa, Id. ibid. 1245. Λίσπομαι γὰρ ἐν τῷ μὴ δύνασθαι, μὴ δὲ ὅτι, δυνάμει κακῶν, impediō duplici malo, Soph. Oed. Col. 495. Ἦσαν λείψω τῶν ἡμῶν βουλευμάτων, non assequeris meum consilium, Eurip. Or. 1085. Ἐν δέ σοι λείψωμαι, te iudice vincar, deficiam; victam me dabo, acquiescam in tuo iudicio, Id. Hippol. 324. Γνώμη δ' ἀδελφῶ Μελιάρου λειψόμενος, inferior autem prudentia Meleagro fratre, Id. Suppl. 904. Λειψόμενος, δυνάμει, μάχης, tristitia patiar, si mature non pervenero ad pugnam, Id. Heracclid. 734. Λείψωμαι τῶν ἐν Ἑλλάσιν νόμων, ignoro mores Græcorum, Id. Helen. 1262.
 Λειψάδιν, ἴνως, ὁ, doloribus exemptus, Suid.
 Λείψω, Dor. pro λίσσω, a λίσπω.
 Λείψω, ἴνως, ἴνως, liliaceus, a liliis factus; (2) lilio similis; (3) floridus, mollis, delicatus. A λείριον.
 Λείριος, ὄσσω, ὄν, liliaceus; (2) floridus; (3) suavis; (4) tener. (3) ὅσα λειριόσσαν ἴσιν, vocem suavem emittunt; alii facilem interpretantur. Vide Hesych. Hom. Il. 3, 152. Ab eod.
 ΛΕΙΡΩ, αἰ, τὸ, liliū; (2) flos narcissi; (3) flos quilibet.
 Λείριος, floridus. Λείρια κηρία sic vocat Oppianus quod mel fiat ex succis florum omnis generis, Oppian. Cyneg. 1, 128.
 Λειρός, ῥα, ῥον, gracilis, pallidus, Hes. A. λείος.
 Λειρόφθαλμος, αἰ, ὁ ἐξ ἧ, qui placido et miti aspectu est. Ex λείος et φθαλμός.
 Λειρώδης, liliaceus, Theophr.
 Λείριος, ἡ, ὄν, prædabilis. A λείζω.
 Λείριον, αἰ, τὸ, publicum.
 Λειτοργία, αἰ, f. ἴσω, publicum munus ob eo; ἱερῶν. sumptibus in remp. faciendis, deinde (2) tropice, reip. quocunque modo, prodesse; (3) sacris opor in N. T. (4) ap. Eccles. Script. munere ecclesiastico fungor; ἱερῶν. Sacram Cenam administro. Λειτοργεῖν, τὴν πόλιν, Xen. τὰς διαπαντὴς λειτοργίας, Dem. περὶ τὰς ἀρχάς, Aristot. πρὸς τὴν Id. A λειτοργός. Hinc
 Λειτοργία, αἰ, τὸ, ministerium sacrum et ecclesiasticum; (2) tributū præstatum.
 Λειτοργία, αἰ, ἡ, ministerium seu munus publicum; (2) ministerium quodvis; (3) quodvis pietatis officium; (4) administratio S. Cænæ. A λειτοργός.
 Λειτοργικός, ἡ, ὄν, sacerdotalis; (2) ad ministerium pertinet. A
 Λειτοργός, αἰ, ὁ ἐξ ἧ, qui munus publicum obit; (2) minister ecclesiæ. Vide λειτοργός.
 Λειτοργοί, οἱ, operæ militares, ministri, operarii militares. Λειτοργοὶ φιλοπονᾶσται, Polyb. 5, 2, 5.
 Λειψαίω, αἰ, sanguine destitui, exsanguis et pallidus reddor. A
 Λειψαίος, αἰ, ὁ ἐξ ἧ, cui sanguis deficit, pallidus et exsanguis. Ex λίσπω et αἷμα.

Λιχάζω, fello, -as, Gl. V. A λείχω.
 ΛΕΙΧΗ'N, ἴνως, ὁ, lichen, impetigo, summa cutis asperitas, cum leni pruritu, Lev. 21, 20. (2) callus in equorum genibus; (3) herbæ species, lichenas sanans, Angl. LIVERWORT. Hinc
 Λιχηνώδης, αἰ, lichène seu impetigine laboro.
 ΛΕΙΧΩ, fut. ξω, lambo, lingo.
 Λείψω, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔλιψαν, a λίσπω.
 Λειψανδρία, αἰ, ἡ, virorum penuria. Ex λείψω et ἀνῆρ.
 Λειψανηλόγος, ὁ ἐξ ἧ, reliquias colligens. Ex seq. et λέγω.
 Λείψανον, αἰ, τὸ, reliquiae, quod relictum est. Λείψω, εὐς, ἡ, relictio; (2) penuria. A λίσπω.
 Λειψυδρία, αἰ, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. Ex λείψω et ὕδωρ.
 Λειώδης, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, lævis, planus, Suid. A λείος.
 Λείωμα, ἄτος, τὸ, lævigatum; (2) friando in pulverem reductum. A λείω.
 Λείωσις, εὐς, ἡ, lævigatio. Ab eod.
 Λεκαλός, ὁ, patinarius, ciborum delicatiorum appetens; quæ λεκανήφιλος, ap. Lucian.
 Λεκανάριον, αἰ, τὸ, patella. A seq.
 ΛΕΚΑ'NH, ἡ, ἡ, pelvis, catinus, patina. Χαλκώματα . . . λεπτότατα ταῖς κατασκευαῖς, οἷον λεκανὰ καὶ ἑτέρα ὅμοια τούτοις, Polyb. 20, 11, 10.
 Λεκάριον, αἰ, τὸ, patella, parva pellis, catinulus. Dim. a λεκάριον.
 Λεκάρις, ἴδως, ἡ, idem et ab eod.
 Λεκανίσκη, ἡ, ἡ, idem et ab eod.
 Λεκανομαντεία, αἰ, ἡ, divinatio e pelvi.
 Λεκανομαντής, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, e pelvi vaticinans.
 Λεκανοσκοπία, ἡ, pelvium inspectio, Man.
 Λεκιθίτης, αἰ, ὁ, qui e vitello est, seu in quo vitelli sunt. A λείκω.
 Λεκιθολαγάνωσις, ἡ, quæ pisa et olera vendit. Vox Com.
 Λεκιθώλης, αἰ, ὁ, qui pisa vendit. Hinc
 Λεκιθώσις, ἴδως, ἡ, quæ pisa vendit.
 ΛΕΚΙΘΩΣ, αἰ, ἡ, vitellus, ovi luteum; (2) ὁ λείκω, pisum; (3) lens, cui cortex detracta; (4) pulmentum e leguminum farina. Hinc
 Λεκιθώδης, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, luteus, croceus, colorem vitelli referens; (2) e farina leguminum confectus. A λείκω.
 Λεκίς, ἴδως, ἡ, parva scutella. A λείκω.
 Λεκίσκιον, αἰ, τὸ, scutella. A λείκω.
 Λεκίσκος, αἰ, ὁ, idem et ab eod.
 ΛΕΚΩΣ, αἰ, ὁ, vel λείκω, εὐς, τὸ, patina, scutella, Hes. Poll.
 Λεκτός, εἰς, ἴνως, dicendus. Hinc λεκτεῖον, dicendum est. A λέγω. Unde
 Λεκτής, αἰ, ὁ, dicentarius, Gl. Vel.
 Λεκτικόν, τὸ, lectica, V. L.
 Λεκτικός, ἡ, ὄν, orationi et sermoni accommodatus, disertus, eloquens. Gl. Vel. λεκτικός, dicax.
 Λεκτικῶς, αἰ, proprie, vi vocis.
 Λέκτω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἔλιπετο, a λείγω. Unde
 Λεκτός, ἡ, ὄν, collectus, delectus; (2) dictus; (3) dicendus, qui dici potest; (4) qui in verbis seu dictis consistit. Philox. λεκτὸν, dicibile; plur. λεκτὸν, delecti, principes. (3) λέγει μὲν τὸν ὄν, ὅτι λεκτὸν, ὅτι πιστὸν, magnam aliquam prædicat felicitatem, inerrabilem et incredibilem, Arist. Av. 421.
 Λεκτοκλόπος, ὁ, adulter, Sibil.
 Λέκτρον, αἰ, τὸ, lectus, cubile. A λείγω.
 Λέκτρον, αἰ, τὸ, lectus, cubile. A λείγω.
 Λεκτροχῆρς, εἰς, concubitu gaudens. A χείρω.
 Λέκω, αἰ, ὁ, idem quod λείκω.
 Λεκάσθαι, aor. 2. inf. med. Ion. et Poet. pro λεκίσθαι, a λαμβάνω.
 Λεκάσθαι, 3. sing. præc. vel aor. 2. conj. act. Ion. pro λαβῶ.
 Λεκάσθαι, aor. 2. ind. med. Ion. et Poet. pro ἐλαβῶ.
 Λέκω, perf. ind. med. Dor. pro ἐλάθη, a λαμβάνω pro λήθω, lateo.
 Λελαβῶν, αἰ, 2. ind. med. Ion. pro ἐλαβῶν.
 Δίλακας

Αίλακα, perf. ind. med. α ληκία.
 Αελακνία, part. perf. med. f. g.
 Αελάληκα, perf. ind. act. verbi λαλήω.
 Αελάλησθηναι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαλήω.
 Αελάσμεθα, 1. pl. perf. ind. pass. Dor. pro λελάσμεθα, α λανθάσω.
 Αελάσαι, oblitus est, 3. sing. perf. ejusd.
 Αελάχουσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. Ion. pro λαχουσι, α λαγχάνω.
 Αελείπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λείπω.
 Αελείπτο, relictus erat, 3. sing. plusq. perf. ejusd.
 Αελεχόντες, perf. part. act. verbi λείχω.
 Αελέχθαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λείχω.
 Αεληθία, perf. ind. med. verbi λανθάνω.
 Αεληθότως, adv. latenter, clam, furtim. Α εληθός, quod est part. perf. med. α λανθάνω.
 Αίληκα, perf. ind. act. per Sync. pro λελάληκα, α λαλήω.
 Αίλημαι, perf. ind. pass. verbi λαμβάνω.
 Αελησθαι, perf. ind. pass. verbi λανθάνω.
 Αελησθαι, perf. inf. pass. verbi ληίζω.
 Αελησμαι, perf. pass. verbi ληίζω. ληλησμένος, part. pret. pass. Έκ γής βαρέερα ληλησμένη, abrepta, Eurip. Med. 256.
 Αελησμαι, oblitus sum, perf. ind. pass.
 Αίληφα, perf. ind. act. verbi λαμβάνω.
 Αεληφίμος, perf. part. pass. per Euripon. pro λεληφίμος, Aesch. Sept. ad Theb. 386. Τυδείης δὲ μνηστῆρ' ἐμὴν λειμμένης, pro λεληλημένος, α λιλίω.
 Αίλογα, dixi, perf. ind. med. verbi λείγω.
 Αελογίσμεθα, 1. pl. perf. ind. pass. v. λογιζώ.
 Αελογισμὸν, τὸ, ratio. Τὸ ελελογισμὸν παρῆς, καὶ τὸ καλὸν, Eurip. Iphig. in Aul. 386.
 Αελογισμὸς, adv. prudenter, caute. Α ελελογισμένος, part. perf. pass. α λογιζομαι. Εἰ τὰ πράγματα ελελογισμένως πρόσσω μὴ μᾶλλον, ἢ σθένει, Eurip. Iphig. in Aul. 1021.
 Αίλογχα, perf. ind. med. verbi λαγχάνω.
 Αίλοις, 3. sing. perf. ind. med. verbi λείπω.
 Αελευμένο, acc. sing. perf. part. pass. v. λένω.
 Αέλαχας, 2. sing. perf. ind. act. Att. pro λελέχας, α λένω.
 Αελύμασμαι, perf. ind. pass. Att. pro λελύμασμαι, α λυμαίνω.
 Αελύμινος, adv. leniter, lente. Α λύω.
 Αίλυναι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λύω.
 Αεμβέδιον, v. τὸ, parvus lembus. Dim.
 Αίμβραρος, v. ὁ, lembi gubernator, qui lembo praest, E. M.
 ΑΕΜΒΟΣ, v. ὁ, lembus, parvum navigium. Hinc
 Αεμβώτης, eos, ὁ ἢ, lembo similis.
 Αίμματα, ἄστος, τὸ, cortex, liber; (2) cortex nondum detractus; (3) tunica plantae, leguminis et similia; (4) tegmen. Α λίσπω.
 ΑΕΜΦΟΣ, v. ὁ, mucus concretus.
 Αεμφός, v. ὁ, vel λέμφος, v. ὁ, mucosus; (2) stolidus, stultus.
 Αέντιον, v. τὸ, linteum. Vox Latina.
 Αεώσθην, contr. ex ελεώσσωσαν, aor. 1. imperat. med. α λένω, cubo, Il. 9, 67.
 Αέξατο, recensuit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἰλέξατο, α λένω, recenseo.
 Αέξω, cuba, 2. sing. praes. imperat. Ion. pro λέξω, α λένω, cubo.
 Αέξω, gen. sing. Att. et Ion. pro λέξιος, α λέξιος. Unde
 Αεξίδιον, vel λεξίδιον, v. τὸ, vocula, verbum exquisitum. Dim. α λέξιος.
 Αεξίαι, dicturio, Gl. V. Α λέξω, dicam.
 Αεξήθρας, v. ὁ, vocabulorum captator. Ex λέξιος et θήρα.
 Αεξήθρεια, v. voculas aucupor et capto:
 Αεξήθρεια, v. ὁ, vocum captatio. Ex iisd.
 Αεξιογράφοι, v. ὁ ἢ, Lexici scriptor.
 Αεξίαις, v. ὁ, vocabula deinceps posita explicans. Hinc ἡ λεξικὴ, ἥ, sc. τέχνη, ars lexica, vocabulorum rationem reddens, et τὸ λεξικόν, ὅ, sc. βιβλίον, liber in quo vocabula sua serie posita explicantur, Lexicon, vocabularium. Α
 Αέξω, v. ὁ, dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus; (2) vocabulum, verbum. Α λένω.

Αέξω, 3. pl. f. 1. ind. act. Dor. pro λένω, α λένω.
 Αεοντάχωνος, ὁ ἢ, leonem angendo perimens. Ab ἄγχω.
 Αεοντή, v. et contr. λεοντή, ἥ, sc. δαρά, pellis leonina, exuvium leonis. Α λένω.
 Αέοντιος, εἰς, εἰον, vel λέοντιος, v. ὁ ἢ, leoninus, qui leonis est, qualis leonis est:
 Αεοντήδον, adv. more leonino, instar leonis.
 Αεοντήδον δὲ ἐντινάξαντες εἰς τὴν πολέμιον, κατέστανον αὐτὸν χιλίους πρὸς τοῖς μηρίοις, Maccab. 2, 11, 11.
 Αεονταίος, αἰα, αἰον, leoninus. Ab eod.
 Αεοντιδεύς, εἰς, ὁ, pl. λεοντιδεύς, leonis catuli. Ab eod.
 Αεοντική, ἥ, ἢ, leontice, herba. Ab eod.
 Αέοντιος, εἰς, εἰον, leoninus. Ab eod.
 Αεοντισκος, v. ὁ, parvus leo. Dim. ab eod.
 Αεοντιόμην, ὁ ἢ, leoni insinans, Aesch.
 Αεοντιόστος, v. ὁ ἢ, leones alens. Ex λένω et βόσκω.
 Αεοντιόστος, αντος, ὁ, leones domans, leonum domitor. Ex λένω et δαμάω.
 Αεοντιόμην, v. ὁ ἢ, leonino, id est, forti animo praeditus. Ex λένω et θυμός.
 Αεοντιόφθαλος, v. ὁ ἢ, caput leonis habens.
 Αεοντιόφθαλος, v. ὁ ἢ, leonum curator. Ex νομίζω.
 Αεοντιόφθαλος, εἰς, ὁ ἢ, leonis mixtione genitus; ut λεοντομυγίς κύνες, canes canum et leonum coitu progeniti. Ex λένω et μίγνυμι.
 Αεοντιόπτερον, v. τὸ, leontopetalum, herba.
 Αεοντιόπτερον, v. τὸ, leontopodium, pes leonis, herba. Ex λένω et πτερόω.
 Αεοντιόπτερος, αντος, leonis faciem habens.
 Αεοντιόπτερος, v. ὁ ἢ, leonida, leonum interfecto; λεοντιόπτερος, α leone occisus.
 Αεοντιόπτερος, v. ὁ ἢ, leonem ferens. Ex φέρω.
 Αεοντιόπτερος, εἰς, ὁ ἢ, ex leone natus. Ex λένω et φύω, nascor.
 Αεοντιόπτερος, v. ὁ ἢ, pelle leonina indutus. Ex χλαῖνα, vestis.
 Αεοντιόπτερος, v. fortissimus. Ex ψυχή.
 Αεοντιόπτερος, εἰς, ὁ ἢ, leoninus, leoni similis, qualis est leonum. Α λένω.
 Αεοντιόπτερος, adv. more leonino.
 Αεοντιόπτερος, v. λεοντός.
 Αεοντιόπτερος, v. τὸ, pl. τὰ λένω, lora lata quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. Α λένω.
 Αεοντιόπτερος, αἰα, αἰον, montanus, arduus, praeeruptus, asper; (2) corticibus abundans. (1) λεονταίος ἢ κατὰ τὸ ὅπου χλόνος, Eurip. Hippol. 1248. Α λένω, vel λένω.
 Αεοντιόπτερος, v. ὁ ἢ, albus, Eust. Ex λένω et ἄργος, albus.
 Αέπας, τὸ, rupes, mons, jugum. Α λένω.
 Αεπας, ἄστος, ἢ, lepa, concha petrae adnascens. Πρὶν Ἰδοίην κατὰ κίονα λένω, mitteret, Eurip. Andr. 295. Α λένω.
 Αέπασμα, τὸ, velamen, Man.
 Αεπασθῆ, ἥ, ἢ, genus poculi conchae formam habens. Α λένω.
 Αεπασθῆ, ἴδος, ἢ, idem et ab eod.
 Αεπιδιον, v. τὸ, parvus cortex; (2) parva squama; (3) lacinula. Dim.
 Αεπιδιοδής, εἰς, ὁ ἢ, squamæ formam habens. Ex λένω et εἶδος.
 Αεπιδιοδής, v. ὁ, æris squama.
 Αεπιδιοδής, ὁ, ὅν, squamatus, squameus, squamosus; (2) piscis quidam.
 Αεπιδίω, f. ἴω, decortico, putamen vel squamam detraho; (2) pellem detraho; (3) laminam detraho qua inductum quid erat. Διότι λεπιδίον τὴν τὴν Διὸς τράπεζαν, ἀργυρεῖν ἴσαν, Polyb. 23, 2, 7. Α
 Αεπιδίω, ἴδος, ἢ, cortex, liber; (2) squama; (3) lamina. Α λένω.
 Αέπισμα, ἄστος, τὸ, cortex, detractus; (2) decortico. Α λένω.
 Αέπισμα, εἰς, τὸ, cortex, liber, qui detrahitur; (2) cortex plantam aut legumini ambiens, siliqua; (3) squama piscis. Α λένω.
 Αέπισμα, v. ἢ, lepra, vitiligo, asperitas cutis profundior cum pruritu eam in squamas resolvens. Α λένω. Unde

Αεπας, ἄστος, ἢ, scabra, aspera.
 Αεπας, ὅ, scaber fio; scaber sum.
 Αεπιδίω, ὅ, idem et ab eod.
 Αεπιδίος, ἢ, ὅν, ad lepram pertinens; (2) lepra medens. Α
 ΑΕΠΡΟΣ, v. ὁ, ὅν, scaber, asper; (2) leprosus, cujus cutis quasi in squamas asperas resolvitur. Hinc τὸ λεπρόν, ἢ, lepra. Hinc
 Αεπιδίω, v. f. ἴω, scabrum reddo, velut squamulis obduco. Hinc λεπρόμας, ἢ, lepram patior, lepra laboro.
 Αεπιδίω, λεπρόμας, idem.
 Αεπιδίος, eos, ὁ ἢ, leprosus, scaber.
 Αεπιδίος, v. ὁ, tenuis, minuscule, minutulus. In Epigr. Ph. λεπιδίος, gracilis. Α λένω.
 Αεπιδίος, εἰς, εἰον, tenuis, subtilis; (2) gracilis, macilentus, oppon. obeso. Μὴδ' ἐνι λεπιδίω, Oppian. 1, 87. Ab eod.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, gracilis supra graciles, gracilitate omnes superans, Epigr.
 Αεπιδίος, v. ὁ, f. ἴω, minutissima quæque recenseo. Ex λεπιδίος et ἀργός.
 Αεπιδίω, extenuo, attenuo.
 Αεπιδίος, εἰς, ὁ ἢ, mediocriter profundus.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, tenuia germina edens. Ex λεπιδίος et βλαστάνω.
 Αεπιδίος, v. ὁ, exillem et gracilem vocem habens. Ex λεπιδίος et βοή, clamor.
 Αεπιδίος, v. ὁ, tenuem pellem habens.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, cujus solum tenue et non pingue est. Ex λεπιδίος et γαῖα.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, idem. Ex γένω, vel γένω.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, idem; τὸ λεπιδίον, tenuitas, sterilitas soli.
 Αεπιδίος, v. ὁ, acutus, subtilis. Ex λεπιδίος et γένω.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, minutis literis seu lineis constans. Ex γένω, seu γραμμή.
 Αεπιδίος, tenuiter, subtiliter scribens.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, minutis et exiguis literis descriptus.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, tenuem pellem seu cutem habens. Ex δέρμα.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, idem.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, corii tenuitas.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, tenuiter ædificatus, ex tenui materia structus. Ex δέρμα.
 Αεπιδίος, v. ὁ, subtiliter dissero, minutissima quæque tracto. Ex ἴσος.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, qui tenui pilo seu capillo est. Ex λεπιδίος et θρίξ.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, tenuia habens folia. Ex λεπιδίος et θρίξ.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, tenues nervos seu exiles fibras habens. Ex λεπιδίος et ἴσος.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, arundinis tenuis.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, cujus fructus tenuis est.
 Αεπιδίος, v. τὸ, nux avellana.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, festucam seu surculum tenuem habens.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, qui tenuem caulem seu scapum habet.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, exiles tibias, ac suras, seu crura exilia habens. Ex κνήμη.
 Αεπιδίος, v. f. ἴω, minutim concido, seu contundo, comminuo. Ex κοπή.
 Αεπιδίος, εἰς, ὁ ἢ, subtiliter et nimis scrupulose de re leviori disputans. Ex λεπιδίος et λίσχη, sermo.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, subtiles nugæ, subtilior de re levi disputatio. Ex ἴσος.
 Αεπιδίος, v. f. ἴω, minuta et subtilia disputo, subtilius de re levi dissero, curiosius expono. Καὶ λεπιδίον ἴδω ζήτησιν, ἢ περὶ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν, Aristoph. Nub. 319. Α λένω.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, qui subtiliter et minutis de rebus disserit; (2) argutus; (3) accuratus. Ex λεπιδίος et λόγος.
 Αεπιδίος, v. ὁ ἢ, tenuitas partium, subtilitas. Α

Λεπτομέρης, ἰός, ὁ ἔξ ἡ, tenuis et exiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. Ex λεπτός et μέρος.
 Λεπτομέριμος, α, ὁ ἔξ ἡ, scrupulosus, anxius; in minutis diligens, Ph. Ex μέριμος.
 Λεπτομέρως, adv. minutatim, subtiliter, excutendo minutissima quæque.
 Λεπτόμητις, ἰός, ἡ, prudens consilium; (2) animus cordatus. Ex λεπτός et μήτις.
 Λεπτόμιτος, α, ὁ ἔξ ἡ, tenui licio seu filo textus. Ἐπὶ αἰθέριον λεπτόμιτον φάρος, Eurip. Andr. 831.
 Λεπτομυθέω, ὦ, fut. ἥσω, subtiliter dissero, argutor.
 Λεπτόν, ὦ, τὸ, minutus nummus. A λεπτός.
 Λεπτόνητος, α, ὁ ἔξ ἡ, subtiliter netus, vel etiam e stamine subtili textus. Ex νέω.
 Λεπτοσπείω, ὦ, fut. ἥσω, extenuo, attenuo.
 Λεπτόπους, ὁδός, ὁ ἔξ ἡ, tenues et graciles pedes habens.
 Λεπτόπυγος, α, ὁ ἔξ ἡ, tenues et exiles habens nates. Ex πυγή.
 Λεπτόρριζος, α, ὁ ἔξ ἡ, cui tenuis est radix.
 Λεπτόρύτης, α, ὁ ἔξ ἡ, tenuiter fluens. Ex λεπτός et ῥέω, fluo.
 ΛΕΠΤΟΣ, ἡ, ὄν, tenuis, subtilis; (2) exiguus, parvus; (3) gracilis, macer; (4) rarus; (5) acutus, ingeniosus, argutus.
 Λεπτοσκιλῆς, ἰός, ὁ ἔξ ἡ, tenuia habens crura.
 Λεπτοσπαθήτος, tenuis, de linteo dicitur. Λεπτοσπαθήσαν χλανιδίον ἱερειῶς θάλασσα καὶ ψυχρὰ, tenuibus linteaminum pannis, Soph. in Niobe.
 Λεπτοσπεριμος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui tenue et minutum semen habet. Ex λεπτός et σπέρμα.
 Λεπτόστροφος, ὄν, tenue, angustum os habens.
 Λεπτοσύνη, ἡ, ὄν, tenuitas, gracilitas.
 Λεπτοσύνετος, ὄν, e subtili materia factus, subtilis, mollis.
 Λεπτοσχιδῆς, ἰός, ὁ ἔξ ἡ, tenuibus fissuris distinctus, tenuiter scissus, incisus, diffusus. Ex λεπτός et σχίζω.
 Λεπτόσωμος, α, ὁ ἔξ ἡ, tenue corpus habens. Ex λεπτός et σῶμα.
 Λεπτότης, ἡ, ὄν, tenuitas, subtilitas; (2) gracilitas, macies; (3) argutia, subtilitas ingenii. A λεπτός.
 Λεπτοστέριος, ὦ, fut. ἥσω, in tenues partes seco. Ex λεπτός et τέρι.
 Λεπτοτράχηλος, ὄν, gracilem cervicem habens.
 Λεπτότριχος, α, ὁ ἔξ ἡ, tenues et raras capillos seu pilos habens. Ex λεπτός et τρίξ.
 Λεπτοτρυγία, ὦ, f. ἥσω, subtilia opera conficio; (2) subtiliter partior, distinguo, exprimo, subtili ratione tracto. Ἄλλ' ἔγχε ἰνδύνοντι λεπτοτρυγίῃ, Eur. Hippi. 926.
 Λεπτοτρυγίς, ἰός, ὁ ἔξ ἡ, subtili artificio factus.
 Λεπτοτρυγίς, α, ὁ ἔξ ἡ, opus subtile. A λεπτοτρυγίς, ὦ, ὁ ἔξ ἡ, subtilium operum artifex. Gl. V. faber lignarius. Ex λεπτός et ἔργον.
 Λεπτότρυψ, ἰός, subtiliter textus. Ex ὑψή.
 Λεπτότρυψ, α, ὁ ἔξ ἡ, tenuem et subtilem corticem habens.
 Λεπτότρυψ, ἰός, ὁ ἔξ ἡ, tenuis, exilis, subtilis. Ex τρυφή.
 Λεπτόφυλλος, α, ὁ ἔξ ἡ, tenuia folia habens.
 Λεπτοφώνια, α, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A λεπτόφωνος, ὄν, tenuem et gracilem vocem habens. Ex λεπτός et φωνή.
 Λεπτόχυμιλος, α, ὁ ἔξ ἡ, tenuia labra habens.
 Λεπτόχυμιλος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui tenuem habet succum, qui succi tenuis est.
 Λεπτόω, ὦ, pass. λεπτόομαι, ὤμαι, macer fio, macreo, Gl. V. A λεπτός.
 Λέπτωμι, ἡ, Proserpina, vel anima, mors, fatum, Pluto, Lycophr.
 Λέπτυνσις, ἰός, ἡ, attenuatio, extenuatio.
 Λεπτυντικός, ἡ, ὄν, attenuandi vim habens, quod tenuem et gracilem reddit. A λεπτόω, adv. attenuo, tenuem et gracilem reddo, minuo, extenuo; λεπτύνομαι, macresco. A λεπτός.
 Λεπτυνμός, ὦ, ὁ, idem quod λεπτύνσις.
 Λεπτῶς, adv. tenuiter, subtiliter, accurate.
 Λεπτύριον, α, τὸ, parvus cortex, exiguum putamen, squamula. Dim. a λεπύριον. Hinc

Λεπτύριον, ὦ, f. ὥσω, decortico, deglabro.
 Λεπτύριον, ἰός, ὁ ἔξ ἡ, idem quod λεπύριον.
 Λέπτωτον, α, τὸ, cortex, testa. A λεπτός. Hinc
 Λεπτύριος, ῥα, ῥον, corticosus, squamosus.
 Λεπτύριος, ἰός, ὁ ἔξ ἡ, idem. Ab eod.
 Λεπτύριον, α, τὸ, gluma, folliculus. A
 ΛΕΠΤΩ, fut. ὥσω, decortico, delibro, putamen vel squamam detraho. Μάχης μελαγχρῆ μίριδα λαμβάνων λέπτει, Athen.
 Λεπτός, ἰός, ὁ ἔξ ἡ, squamosus, Gl. V. A λεπτός.
 Λερναίος, αἰα, αἰον, Lernaüs. A
 Λέρνη, ἡ, ὄν, Lerna, palus in Argolide, in quam sordes omnis generis confluunt.
 Λεσβιάζω, fut. ἄσω, Lesbiorum mores obscenos imitor. A Λέσβος. Unde
 Λεσβιάς, ἄδω, ἡ, fellatrix, femina obscena.
 Λεσβίζω, fut. ἴσω, fut. inf. λεσβείν, Att. pro λεσβίσαν, idem quod λεσβιάζω.
 Λέσβιον, τὸ, poculum, Ep.
 Λέσβιος, ἰός, ἰον, Lesbios, ex insula Lesbo.
 Λεσβίς, ἰδός, ἡ, femina Lesbia. Ab eod.
 ΛΕΣΒΟΣ, α, ὁ, Lesbus, insula maris Ægei.
 Λεσβάζω, fut. ἄσω, garrio, blatero, sermocinor.
 Λεσχαίνω, idem. A λίσχη.
 Λεσχαίος, α, ὁ, confabulator, Hes. A
 ΛΕΣΧΗ, ἡ, ὄν, sermocinatio, crebra confabulatio; (2) futilis sermo; (3) sedes et locus in quem homines de rebus philosophicis disputandi gratia convenire solebant, Gen. 24, 63.
 Λεσχηνέας, α, ὁ, confabulator; (2) loquacitas; (3) contumelia, convicium, injuria.
 Λεσχηνεύτης, ὦ, ὁ, confabulator. A
 Λεσχηνεύω, fut. ἴσω, sermocinor, confabulator, garrio. A λίσχη.
 Λεσχηνήτης, ὁ, contumeliosus, Suid.
 Λεσχηνόριος, α, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod ipso lucente, seu interdiu, homines inter se confabulari solent. Quidam
 λεσχηνόριον, alii λεσχηκόριον.
 Λεσχηνώται, discipuli qui sermonibus præceptoris intersunt.
 Λεσχηρῶ, confabulator, sermocinor, Hes.
 Λεσχομάχος, α, ὁ ἔξ ἡ, confabulationibus pugnans. Ex λίσχη et μάχομαι.
 Λευγάλης, dat. plur. f. g. Ion. pro λευγαλῆις.
 Λευγάλιος, ἰός, ἰον, exitiosus, perniciosus; (2) difficilis, gravis, molestus; (3) malus; (4) miserabilis, ærumnatus; (5) invalidus, il. tenuis, levis, vilis. A λουργός.
 Λευγαλῶς, adv. graviter, acerbe, tristi animo.
 Λευκαίνω, fut. ἀνώ, dealbo, candidum facio; λευκαίνομαι, dealbor, item albus seu candidus sum, albeo, candeo, candico. Λευκαίνει τὸδε φῶς ἦδη λάμπει τῷ ἡμῖν, Eurip. Iphig. in Aul. 154. A λευκός.
 Λευκάκινθα, ἡ, ὄν, spina alba. Ex λευκός et ἄκανθα.
 Λευκάλφιος, α, ὁ ἔξ ἡ, albam polentam seu farinam habens. Ex λευκός et ἄλφιτον.
 Λευκάμυξ, ὦ, ὁ, ἡ, albas vittas habens, album vinculum habens, Opp.
 Λευκάν, acc. sing. f. g. Dor. pro λευκῇ.
 Λευκᾶναι, aor. 1. inf. act. verbi λευκαίνω.
 Λευκανθεῖς, dealbatus, aor. 1. part. pass.
 Λευκάνθημον, α, τὸ, anthemidis species. Ex λευκός et ἄνθος, flos.
 Λευκανθῆς, ἰός, flos, album habens. Ex iisd.
 Λευκανθίζω, fut. ἴσω, candidus sum; (2) dealbo, candidum reddo. Ex λευκός et ἀνθίζω.
 Λευκᾶναι, α, ὁ, ἡ, Ion. λευκᾶνῆς, ἡ, ὄν, guttur, gula. A λευκαίνω.
 Λευκανίνθη, adv. ad gulam.
 Λευκανίνθη, adv. ex gutture, ex imo gutture.
 Λευκανοίς, ἰός, ἡ, dealbatio. A λευκαίνω.
 Λευκαντής, ὦ, ὁ, dealbator, Gl. V. Ab eod.
 Λευκαντικός, adv. candida, specie alba.
 Λευκάργυλος, α, ἡ, argilla candida.
 Λευκᾶς, ἰδός, ἡ, alba, candida; (2) clara; (3) leucas, herba. A λευκός.
 Λευκαρμός, ὦ, ὁ, dealbatio; (2) candor, Vet. Lex. Quasi a λευκάζω.
 Λεύκασπις, ἰδός, ἡ, album clypeum habens.
 Λευκαυγής, ἰός, candidus cum splendore.
 Λευκαχάτης, α, ὁ, sc. λίθος, gemmæ species, achates albus.

Λευκαρινός, ὦ, ὁ, caprificus alba, ficus species.
 Λευκέρυθρος, ὄν, ex albo et rubro mixtus. Ex λευκός et ἑρυθρός.
 Λευκερῶδης, α, ὁ ἔξ ἡ, ardea alba, ardeola.
 Λεύκη, ἡ, ὄν, populus alba; (2) vtiligo alba; (3) spartum.
 Λευκηπατίας, α, ὁ, pallidus ex vitio quodam hepatis; (2) timidus. Ex λευκός et ἥπαρ.
 Λευκήρεστος, α, ὁ ἔξ ἡ, sc. ναῦς, navis albos remos habens. Λευκήρεσμον δ' ἀρητάφιον ἦγεν ὦν Μίγρης ἄνασσα, albis remis instructum excrevit, Eurip. Iphig. in Aul. 283.
 Λευκήρης, ἰός, albus.
 Λευκίνος, ἰνὴ ἰον, populeus. A λευκή.
 Λευκίππος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui candidos equos habet.
 Λευκίσκος, α, ὁ, piscis e mugilum genere. A λευκή.
 Λευκίτης, ὦ, ὁ, candidus; apud Theoc. hircus dicitur λευκίτας, Dor. a colore. A λευκός.
 Λευκογαῖος, α, ὁ ἔξ ἡ, cuius terra alba est.
 Λευκογῆιος, α, vel Att. λευκογῆις, α, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 Λευκογαφία, ὦ, fut. ἥσω, colore albo depingo. Ex λευκός et γράφω.
 Λευκογράφος, ἰδός, ἡ, leucographis, genus lapidis. Ex iisd.
 Λευκοδερμάτος, α, ὁ ἔξ ἡ, alba pelle amictus. Ex λευκός et δέρμα.
 Λευκοδερῆρος, α, ὁ ἔξ ἡ, albis pellibus seu rhemonibus indutus. Ex λευκός et διδέρω.
 Λευκοίμαι, ὄν, ὁ ἔξ ἡ, candidatus, Gl. V. Ex λευκός et τίμαι.
 Λευκοθεῖα, α, ἡ, Leucothea, Albunea mater, Matuta; Ion. Λευκοθεῖα, Nereides.
 Λευκότριξ, ἡ, ὄν, ἡ, qui candidos habet capillos, cui nivei sunt pili.
 Λευκοτόρεος, ὁ, candida loricator.
 Λευκότιος, ὄν, e leucofactus. A
 Λευκότιον, α, τὸ, alba viola. Angl. SNOW-DROPS. Ex λευκός et ἰον, viola.
 Λευκόκαρπος, α, ὁ ἔξ ἡ, albos fructus proferens.
 Λευκόκαυλος, α, ὁ ἔξ ἡ, cuius caulis est albus, Λευκοκάρπης, alba habentes cornua, Hes.
 Λευκοκράτης, α, candidum caput habens.
 Λευκόκομος, α, ὁ ἔξ ἡ, cui candida est coma.
 Λευκόκομος, candidum habens caput, Hes.
 Λευκόκομος, ἰός, ὁ, albus fluctus. Hinc
 Λευκοκύμα, ὁ, ἡ, spumans, epith. litoris.
 Λευκόλιθος, α, ὁ ἔξ ἡ, ex albo lapide constans.
 Λευκόλινον, α, τὸ, linum album.
 Λευκόλοφος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem quod
 Λευκόλοφος, α, ὁ ἔξ ἡ, albam cristam habens, Eurip. Phæn. 120.
 Λευκομαῖς, ἰδός, ἡ, mæna candida, piscis.
 Λευκομαλλός, ὄν, candidum vellus seu albam lanam habens.
 Λευκομέλας, αἶμα, αἷον, e nigro et albo mixtus.
 Λευκομέστος, α, ὁ ἔξ ἡ, candidam habens frontem; (2) candidus.
 Λευκομήλας, ficus species. Ex ὀμφαλός.
 Λευκόντος, α, ὁ, purus et candidus, i. e. siccus notus seu auster, qui imbribus caret.
 Λευκοόστροφος, ἡ, albescentes seu flavescentes fructus ferens, epith. arboris. Ex ὀστέρα.
 Λευκοστέριος, α, ὁ ἔξ ἡ, candidas genas habens. Ex λευκός et στέριον.
 Λευκοστέριος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 Λευκοστέριος, α, ὁ ἔξ ἡ, cuius vestis album limbum aut albos clavos habet. Ex στέριον.
 Λευκοστέριος, gemma quæ candorem nivis ex auro distinguit, Plin. Ex στέριον.
 Λευκοστέριον, α, τὸ, rupes nuda a gramine, &c.
 Λευκόσπηγος, α, ὁ ἔξ ἡ, albos habens cubitos. Ἀνάγετε κακυντόν, ἐπὶ κρᾶτά τε λευκοστέριος κτύπος χερσῶν, Eurip. Phæn. 1360.
 Λευκόπλευρος, ὄν, alba latera habens.
 Λευκοπληθής, ἐκκλησία, concio albis, i. e. mulieribus plena, Aristoph. Ex πλῆθος.
 Λευκοποιίλος, ὄν, albas maculas vel stria, &c. habens.
 Λευκόπους, ὁδός, ὁ ἔξ ἡ, albos habens pedes.
 Λευκόπρωκτος, ὄν, album habens podicem, i. e. mollis.
 Λευκόσπερος, α, ὁ ἔξ ἡ, albas alas vel etiam alba vela habens. Ex λευκός et σπερόν.
 Λευκίπυγος,

λευκόπυγος, *ov*, albas habens nates; (2) mollis et effeminatus. Ex λευκός et πυγή.
 Λευκόπυγος, *u*, *o* *z* *h*, qui albis equis utitur, epitheton solis.
 Λευκόσπαρος. Vide λευκοσπαρος.
 Λευκόσπορος, *u*, *o*, *z*, rosa alba seu candida, *Ph.* λευκόσπορος, ligustrum, salicaria.
 ΛΕΥΚΟΣ, *h*, *ov*, albus, candidus; (2) limpidus; (3) dilucidus, perspicuus; (4) faustus, felix; (5) jucundus; (6) serenus; (7) pinguis; (8) mollis, ignavus; (9) stupidus, tardus; (10) integer, purus. (3) 'Αναγκάζεται καὶ λευκότερον διαλεχθῆναι τῷ Θεογενεῖ, plantis loqui, *Heliodor.* 7.
 Λευκοσπαρῶς, *u*, *o* *z* *h*, candidam carnem habens. Ex λευκός et σάρξ.
 Λευκοσπῆς, *ios*, *o* *z* *h*, alba lana velatus; epith. supplicis. Ex λευκός et σῆμα.
 Λευκοστικτός, *u*, *o* *z* *h*, albis maculis distinctus. Λευκοστικτὸν σιγῇ βαλὼν, *Eur. Iphig. in Aul.* 221.
 Λευκοσφύρος, *u*, *o* *z* *h*, candidos habens pedes. Ex λευκός et σφύρα.
 Λευκοσάματος, *ov*, albus, candidus.
 Λευκότης, *h*, *ov*, albor, candor. A λευκός.
 Λευκοτριχῶς, *u*, *o*, albos crines habeo. Ex λευκός et τρίχis.
 Λευκότροφος, *ov*, albus et mollis, *Arr. Sch.*
 Λευκός, *ov*, albus caudam habens. Ab ἐρά.
 Λευκοῦφης, *is*, alba textura constans; (2) albus. Ex λευκός et ὕψω.
 Λευκοῦφης, *is*, albus aspectu. Παρὰ δὲ λευκοφαί ψάμαθον, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1054.
 Ex λευκός et φάω.
 Λευκοῦφης, *is*, *o* *z* *h*, ex albo et fusco mixtus.
 Λευκοφθαλμος, *u*, *o* *z* *h*, candidos seu albicantes oculos habens.
 Λευκοφλεγματίας, *u*, *o*, ut λευκοφλεγματίας ὕδρω, hydrops, qui totius corporis superficiem alba pituita plenam extollit. Ex λευκός et φλέγμα.
 Λευκοφλεγματώ, hydropis leucophlegmatia laboro.
 Λευκοφλεγματώδης, *is*, laborans leucophlegmatia.
 Λευκοφλοιός, *ov*, album corticem habens.
 Λευκοφορέω, *u*, *o*, fut. ἴσω, candida veste utor.
 Λευκοφόρος, *u*, *o* *z* *h*, albam seu candidam vestem gerens; (2) albus, candidatus. Ex λευκός et φέρω.
 Λευκοφρύς, *u*, *o* *z* *h*, candida habens supercilia.
 Λευκοχίτων, *ov*, *u*, *o* *z* *h*, candidam tunicam habens.
 Λευκοχρῶς, *as*, *h*, candidus et albus color.
 Λευκοχρῶς, *ov*, *u*, *o* *z* *h*, albus, albicans. A χρῶς.
 Λευκοχρύσος, *u*, *o* *z* *h*, sc. λίθος, lapis aureus interveniente candida vena, *Plin.*
 Λευκοχρύς, *ov*, *u*, *o* *z* *h*, qui candidam habet cutem. (2) ὅθεν ἐμὸν λευκοχρῶς κείρομαι πενήθηρ κέμων, *Eurip. Phœn.* 326.
 Λευκοψύρος, *ov*, albicans in cinereum colorem, *Bud.*
 Λευκός, *u*, *o*, fut. ὥσω, dealbo, album reddo; λευκομένους, perf. pass. part. dealbatus, albo colore inductus; λευκομένον γραμματεῖον, *Dem.* A λευκός.
 Λευκόλυτος, *u*, *o* *z* *h*, candidos habens lacertos; (2) formosus. Ex λευκός et ὥλυτος.
 Λευκόμα, ὅσος, *ov*, id ipsum quod dealbatum est; (2) tabella albo colore inducta, quæ proponitur, velut in proscriptione; unde tabula proscriptionis, album; (3) liber e tabulis gypsatis, qui et ipse album dicitur; unde (4) catalogi, v. gr. senatorum, equitum, &c. (5) leges ipsæ, edicta; (6) album ovi, albumen; (7) album oculorum, albugo. A λευκός.
 Λευκομαπίζω, fut. ἴσω, dealbo. A πρᾶξ.
 Λευκων, ὅσος, *o*, populeum. A λεύκη.
 Λευκώπη, *u*, *o*, albus aspectu. Ex λευκός et ὥψω.
 Λευκωπίας, *u*, *o*, idem et ex iisd.
 Λευκωπίας, ἴδος, *h*, alba aspectu.
 Λευκωσις, *is*, *h*, albugo, morbus oculorum; (2) dealbatio. A λευκός.

Λευρός, *ov*, *u*, *o*, *z*, *h*, lævis, planus, æquus, de loco. A λείος.
 Λεύσιμος, *u*, *o* *z* *h*, lapidatus, lapidans. Εἰ χρεὶ θανόντων λευσίμου πέτράματι, *Eur. Or.* 50. (2) λευσίμος δίκη, actio, qua quis reus fit noxæ, cuius poena lapidatio; vel potius, supplicium lapidationis. (2) *δ* *z* *h* λευσίμος μόνι δίκη, *Id. Heracl.* 60. Λεύσιμον δύναι δίκη, lapidari, *Id. Or.* 613. A λεύω.
 Λευρός, *u*, *o*, *z*, lapidatio. Ab eod.
 ΛΕΥΣΣΩ, video, adspicio. Σὺ ταῦτα λείσεις, ἥνικ' αὖν λείσσης μὲ καὶ, *Eur. Heracl.* 736.
 Λευστή, ἥρος, *u*, *o*, lapidator; (2) dignus qui lapidetur, seu lapidibus obruatur; (3) qui mittitur jaculando, sc. lapis. Λευστή, φονὴς λίθοις ἀναιρέων, *Æsch. S. T.* 205.
 Λευτός, *h*, *ov*, lapidatus. A λεύω. (2) visibilis. A λείσσω.
 Λευχισμῶν, *u*, fut. ἴσω, albis induor; (2) lætitiæ sermone præ me fero. (1) ἐπεφανώμην καὶ λευχισμῶντες, *Plutarch. in Arato.* A
 Λευχίσμων, *ov*, *u*, *o* *z* *h*, candidatus, albam vestem gestans. Ex λευκός et εἶμα.
 Λευχηπατίας. Vide λευχηπατίας.
 Λεύω, fut. εὔσω, lapido, lapidibus obruo; λευσθεῖς, aor. 1. pass. apud *Hes.* lapidatus. A λῶς, vel λῶας.
 Λεχάινειν, lectum appetere, *Hes.*
 Λεχάιος, αἶα, αἶον, toris seu lectis extruendis aptus. A λέχος.
 Λεχέισσι, lectis, dat. plur. *Ion.* pro λέχισσι.
 Λεχεσπίνης, ferens herbas lectis et stibadiis idoneas, *Il.* 2, 697. Ex λέχος et πῶα.
 Λεχῆσις, *is*, *ov*, *u*, lecto adfixus. A λέχος.
 Λεχθῆν, nom. sing. aor. 1. part. pass. n. g. verbi λέγω.
 Λέχος, *is*, *ov*, lectus, cubile; (2) concubitus, coitus; (3) nuptiæ; (4) uxor, tori socia: passim apud *Tragicos.* Κρύφον λέχος, concubina, *Soph. Trach.* 360. Τὸ σὸν λέχος, tuæ nuptiæ, *Id. est*, nuptiæ quas crepas, *Soph. Antig.* 573. Καλὴς λέχος, bona nuptialia, *Id. Trach.* 161. A λέγω, cubare facio.
 Λέχουδς, adv. lectum versus, ad lectum.
 ΛΕΧΡΙΟΣ, *is*, *ov*, obliquus. Λέχριος γ' ἐπ' ἄκρῳ λῶς βραχύνει ὀκλύσας: nempe λέχριος σῆμα, nam præcedit ἦ σῶ; num stare debeo, *Soph. CEd.* Col. 196.
 Λέχρις, adv. oblique. A πρᾶξ.
 Λέχων, vel λέχομαι, cubo.
 Λεχῶ, ὅσος, *ov*, *u*, *o*, *z*, *h*, puerpera, *Eur. El.* 652. A λέχος. Hinc
 Λεχάιος, *ov*, ad puerperium pertinens.
 Λεχάιος, ἴδος, *h*, puerpera. Ab eod.
 Λεωῆστος, *u*, *o*, *z*, *h*, sc. ὁδός, via publica et vehicularis. Ex λῶς pro λαός et βαῖων.
 Λεωῆς, *is*, *ov*, *u*, *o* *z* *h*, vulgaris, *Ph.* A λῶς.
 Λεωλογέω, *u*, *o*, populum percenseo. Ex λῶς et λέγω, percenseo.
 Λεῶμι, vellem, præs. opt. act. contr. pro λαέομαι, a λαῶ.
 ΛΕΩΝ, *ov*, *u*, *o*, leo; (2) piscis quidam; (3) serpens quidam; (4) astrum zodiaci; (5) morbus quidam, qui et elephantiasis; (6) saltatio quadam.
 Λεωπάτητος, *u*, *o* *z* *h*, a populo calcatus. Ex λῶς et πατήω.
 Λεωπίτρα vel λειοπίτρα, et λειωπιτρία, *as*, *h*, petra plana et lævis. Ex λῶς et πίτρα.
 Λεωπιτρία, *as*, *h*, idem et ex iisd. LXX.
 Λεωργός, *u*, *o*, *z*, *h*, audax, temerarius, *Æsch. Prom.* Xen. Memor. 3, 9. Ex λῶς et ἔργον. Vide Ern.
 Λῶς, *u*, *o*, *z*, *h*, Att. pro λαός, populus.
 Λεωφότερος, *u*, *o* *z* *h*, quem sua civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui unum ex suo populo, i. e. civem faciunt. Ex λῶς et σφότερος.
 Λεωφόρος, *u*, *o* *z* *h*, populum seu populos ferens; via publica, via regia. Ex λῶς pro λαός et φέρω.
 Λῶ, 3. sing. præs. conj. act. Dor. pro λῶ, a λαῶ.
 Ληγίμεναι, præs. infin. act. Dor. pro λήγειν.
 Ληγοίμεν, 1. plur. præs. opt. act.

ΛΗΓΩ, fut. ξῶ, cesso, desino, finem facio; (2) cessare seu desinere facio. "Ἄλλ' ἔμιν δὲ λήξω θρήνων συγκροτῶν τε νόμον, *Soph. El.* 103. ὅσων, *Eur. Her. Fur.* 1014. Λήγων παῖων, *Plat.* Λήγει μόνος, is qui ipse se cohibet; λήγει μόνος, is qui occisus, aut vulneratus, aut defatigatus deficit, *S. Clark, S. T. P.* ad *Hom. Il.* 13, 424.
 Ληδῶν, *u*, *o*, idem quod ληδών, vel etiam pingue illud roscidum, quod e ληδὸς colligebatur in Arabia. A ληδών.
 Ληδῶν, *u*, *o*, *z*, vestis vilis, qualis æstate gestabatur. "Ὅτε χρεὶ χλαῖναν παλῆιν ἦδεν, καὶ ληδῶν τι πρίσασθαι, *Aristoph. Av.* 715. Οὐκ ἐπὶ δὲ τρεῖς καὶ τὸ ληδῶν ἐχέσει, *Id. ibid.* 915. "Ὅσων vocat facite amiculum lacerum. Galli dicerent "un habit qui a du service." A ληδών.
 Ληδών, vel ληδών, *u*, *o*, idem et ab eod.
 ΛΗΔΩΝ, *u*, *o*, *z*, ledon seu ladon, cisti genus.
 ΛΗΔΩΣ, *is*, *ov*, *u*, *o*, *z*, vestis e panno raro et detrito.
 Ληθαῖος, αἶα, αἶον, vel ληθαῖος, αἶα, αἶον, lethæus, obliviosus, oblivionem inducens. A λήθη.
 Ληθαῖος, oblivisci facio. Ab eod.
 Ληθαργίος, *as*, *h*, lethargus.
 Ληθαργικός, *h*, *ov*, veterno morbo laborans, lethargicus, veternosus. A ληθαργος.
 Ληθαργίζω, fut. ἴσω, veterno laboro, dormiendi necessitate sum oppressus. Ab eod.
 Ληθαργός, *u*, *o*, lethargus, veternosus. Sed adject. *o* *z* *h*, obliviosus. A λήθη et ἀργός.
 Λήθη, 2. sing. præs. ind. pass. *Ion.* pro λήθῃ, a λήθη.
 Ληθηδῶν, *is*, *ov*, oblivionem inducens. A λήθη.
 Ληθηδῶν, ὅσος, *o*, obliivio, memoria abolita. "Εργα δὲ φωνῶν ἐς σαρκὶν ἔργα τοιαῦτα ληθηδῶν, *Anthol. Steph.* 279.
 Λήθη, 3. sing. præs. ind. act. verbi λήθω.
 Λήθητο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro λήθηστω.
 Λήθη, *is*, *h*, obliivio, memoria abolita. A λήθη.
 Ληθητός, *h*, *ov*, oblivionem inducens. A λήθη.
 Ληθῆς, *is*, *ov*, clandestinus, *Hes.* Ab eod.
 Ληθομέμενος, *ov*, curarum oblivionem inducens. A μερίμνη.
 Ληθοσύνη, *is*, *h*, obliivio. Ab eod.
 Ληθότης, *is*, *h*, obliivio, *Suid.* Ab eod.
 ΛΗΘΩ, fut. ἴσω, lateo; λήθομαι, obliviscor. Οὐ δὲ σε λήθω, *Il.* 1, 561. Οὐδὲ μὴν ἡὼς φανόμενη λήθοσκην, *Il.* 24, 13.
 Ληϊάδης, *u*, *o*, *z*, prædando captus, seu abductus, captivus, *Hes.* A λήη.
 Ληϊάειρα, *as*, *h*, injiciens viris mulieri amorem. Ex λήη et ἀνῆρ.
 Ληϊάς, ἄδως, *h*, prædando capta, captiva.
 Ληϊόστειρα, *as*, *h*, quæ segetes depascit, et arva vastat.
 Ληϊόστης, ἥρος, *u*, *o*, qui segetem depascit.
 Ληϊόστης, *u*, *o*, idem. A λήϊον et βόσκω.
 Ληϊάριον, *u*, *o*, vestis vilis. Dim. a λήδῶ.
 Ληϊδῶς, *is*, *ov*, prædando captus. A λήϊς.
 Ληϊζέτω, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐλπιζέτω, a
 Ληϊζω, f. ἴσω, prædator, depopulo; (2) eripio, rapio; (3) sortior, nanciscor. "Ὅς ἔξ ἐμὸν δόμων δάμαρτα ξενοπάτης ἐλπίστω, *Eur. Tro.* 868. Οὐ μὴν γὰρ τε γυναικὸς ἀνὴρ ληϊζήσῃ ἀμεινον τῆς ἀγαθῆς, *Hesiod. Op.* 700. A λήϊν.
 Ληϊή, *is*, *h*, præda, *Ion.* pro λεία.
 Ληϊνός, *u*, *o*, qui segetem depascit, *Ep.*
 ΛΗΤ'ΩΝ, *u*, *o*, *z*, seges; (2) triticum; (3) arum segete constium, campus segetum.
 Ληϊς, ἴδος, *h*, præda; (2) magna pecoris copia, et amplæ opes. (2) δὲ δὲ ἰωλῶτι ἀνδρὸς ληϊδῶν τὸ σῶσθαι ἔμιν, *Theocrit.* 25, 115. A λήϊα.
 Ληϊσάτω, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐλπίστω, a ληϊζω. Unde
 Ληϊστής, ἥρος, *u*, *o*, prædo, prædator.
 Ληϊστής, *u*, *o*, idem et ab eod.
 Ληϊστής, *h*, *ov*, prædando captus; (2) qui prædando captus seu acquiri potest. Ab eod.
 Ληϊσάλλοι, *is*, *ov*, dicti fuerunt Tyrrheni, quod prædones essent, et primi tybas invenissent, *Hes.* Ex ληϊστής et ὀλλοῦ, tuba.
 Ληϊσῶς, ὅσος, *h*, præda. A ληϊζω.

Ανίσωρ, ορος, ὁ, prædo, prædator; (2) prædatorius, furtivus. Ab eod.
 Ανίσις, ἴδος, ἡ, prædatrix, epitheton Dianæ.
 Ανίσις, ἴδος, ἡ, bello seu prædando capta mulier.
 Ανιστάσθαι, αἰ, qui præerant sacrificiis, Hes. Ex λήϊτον et ἀρχή.
 Ανίστον, α, τὸ, locus publicus, ubi magistratus conveniunt, curia. A λήϊτος.
 Ανίτος, α, ὁ, publicus. A λείτος.
 Ανιστρέβω, opus publicum facio. A
 Ανιστρέβος, ὤ, ὁ ἔξ ἡ. Vide λαιστροβός.
 ΑΗΚΕΩ, αἰ, sono, resono, vocem edo, loquor. Hinc aliqui aor. 2. ἔλακον. Vide λακείν.
 Αηκτῆρος, α, ον, definitus, terminatus, undique finitus. A λήγω.
 Αηκυβίζω, fut. ἰσω, elucubro ad lucernam, cui oleum e lecytho adfunditur; (2) exquisitus compono, ampullor, sesquipedalia verba crepo. A λήκυθος.
 Αηκυβίον, α, τὸ, Dim. parva lecythus, parva ampulla; (2) idem quod λήκυθος.
 Αηκυβισμός, ὤ, ὁ, cantus suavior, mollior, suavis vocis. A ληκυβίζω. Unde
 Αηκυβιστής, ὤ, ὁ, qui cavam vocem edit, sc. qualem edunt vasa cava quum pulsantur; (2) qui exilem edit vocem, Hes. Suid.
 Αηκυβοπαίος, ὤ, ὁ ἔξ ἡ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. Ex λήκυθος et παίω.
 Αηκυβοπώλης, α, ὁ, qui lecythos vendit.
 ΑΗΚΤΘΟΣ, α, ὁ, lecythus, vas olearium, ampulla olearia; (2) ampulla unguentaria; (3) arcula pigmentaria; (4) pigmenta oratoria; (5) liber confertus pigmentis oratoriis.
 ΑΗΜΑ, ἄτος, τὸ, præsens animus, animus fortis virilisque, fortitudo; (2) superbia, animus tumidus; (3) voluntas, consilium, decretum, propositum animi; (4) dignitas; (5) lucrum.
 Αημῆλιος, ἰα, ἰον, gramiosus; (2) lippus. A λήμη.
 Αημῆτις, α, ὁ, præsentis et confidenti animo præditus. A λήμη. Unde
 Αημῆτιάω, ὤ, præsentis animo sum.
 Αημῆσιώω, ὤ, fut. ὤσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.
 Αημῆω, ὤ, lippio, gramiosus oculis habeo. Ὡ λημῶντες τὰς φρένας, Aristoph. Plut. 580.
 ΑΗΜΗ, ης, ἡ, gramia, sordes oculorum, cum lacryma e pituita conerescit; (2) lippitudo; (3) stupor: λημία, ἡ, Hipp.
 Αημῆμα, ἄτος, τὸ, acceptum, sumptio, res quæ accipitur; (2) munus quo quis corrumpitur; (3) lucrum, reditus qui alicunde capitur, seu honeste, sive turpiter; (4) reditus, obventio; (5) sumptio, adsumptio, apud Dialecticos; (6) major propositio, apud eosdem; (7) titulus et argumentum disputationis; (8) apophthegma. A λαμβάνω.
 Αημῆματικός, ἡ, ὄν, occasione apte et dextre utens. A præc.
 Αημῆματιον, α, τὸ, propositio, sumptio parva. Dim.
 Αημῆμιος, ἰα, ἰον, Lemnius; (2) maximus, de malo aliquo. A Αἰμνος, Lemnius, insula.
 ΑΗΜΝΙΣΚΟΣ, lemniscus, fasciola e corona dependens; (2) linamentum oblongum, quod vulnere inditur.
 Αημνῶθεν, ex Lemno. A Αἰμνος.
 Αἰμνος, α, ὁ, Lemnus, insula Vulcani sacra.
 Αηναί, ὤν, αἰ, Lenæ, Bacchæ, mulieres bacchantes; (2) Nymphæ, torcularium præsidæ. A ληνός. Unde
 Αηναίζω, e Baccho furo, de Poetis dicitur, in Bacchum carmen scribo, &c.
 Αηναϊνός, idem quod ληναῖος, Ath.
 Αηναϊκός ἀγών, ludi Baccho Lenæo sacri.
 Αἰναιον, α, τὸ, pl. Αἰναία, Lenæa. Lenæum, festum in honorem Bacchi agitari solitum. A Αηναῖος.
 Αηναῖος, Lenæus Bacchus.
 Αηναῖτης, α, ὁ, ut Αηναῖτης ἀγών, ludi Baccho Lenæo sacri.
 Αηναῖον, ὤντος, ὁ, mensis in quo festum Lenæum in honorem Bacchi agitabatur. Qui-

busdam idem est qui Januarius noster. A ληνός.
 Αηνίς, ἴδος, ἡ, eadem quæ ἰσποῖδη: scribitur etiam ληνίς, male, Ern.
 Αηνωβότης, α, ὁ, calcator, torcular, Gl. V.
 Ex ληνός et βαινός, calco.
 ΑΗΝΟΣ, ὤ, ὁ, lacus præli torcularii, ubi uvæ exprimuntur, torcular; (2) lacus seu concavus locus in prato; (3) alveus, in quo farina subigitur; (4) locus concavus in curru, quo ab aurigis reponebantur scuticæ; (5) mali nautici receptaculum; (6) canalis, aqualiculus; (7) ecclesia, met.
 ΑΗΝΟΣ, εος, τὸ, lana.
 Αἴξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔλξαν, a λήγω.
 Αἴξια, aor. 1. opt. act. Æol. pro λήξαιμι.
 Αἴξιαρχικόν, ὤ, τὸ, sc. βελών, liber, in quem puerorum nomina inscribebantur, qui jam suæ tutelæ facti erant. A
 Αἴξιαρχοι, ὤν, ὁ, magistratus Athenis, qui pueros suæ tutelæ factos in λῆξιαρχικὸς inscribebant. Ex λῆξις et ἀρχων.
 Αἴξιαρχετος, α, ὁ ἔξ ἡ, faciens cessare febrem.
 Αἴξις, εως, ἡ, sortitio; (2) sors, id quod sortitione obtingit; (3) conditio; (4) hereditas; (5) cessatio; (6) regio, locus; (7) culmen, fastigium. A λήγω, pro λαγχάνω, sortior, vel λήγω, desino.
 Αηπτός, ἰα, ἰον, capiendus, petendus, sumendus. Hinc ληπτήον, capiendum, sumendum, incipiendum est. A λαμβάνω.
 Αηπτής, ὤ, ὁ, qui capit, prehendit. Ab eod.
 Αηπτικός, ἡ, ὄν, ad capiendum seu accipiendum proclivis. Ab eod.
 Αηπτός, ἡ, ὄν, captus; (2) perceptus; (3) qui capi potest. Ab eod.
 Αηραίνω, nugar, deliro, ineptio. A λῆρος.
 Αηραίω, ὤν, idem. Αἴρον ληρείς, Aristoph. Plut. 516. A λῆρος.
 Αἴρημα, ῥήματος, τὸ, nugæ, deliramentum: Αἴρησις, εως, ἡ, idem. A ληραίω.
 Αηραλόγος, α, ὁ ἔξ ἡ, nugar.
 ΑΗΡΟΣ, α, seu pl. λήροι, ὤν, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vana, deliramentum; (2) nugax, nugar, vaniloquus. Hinc
 Αηρώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, nugatorius, nugax.
 Αηρωδία, ὤ, fut. ἡσω, nugar, deliro. Ex λῆρος et ὤδῃ, cantus.
 Αηρωδία, ἡ, nugæ.
 Αηρωδῶς, adv. inepte, nugatorie.
 Αἴς, velis, 2. sing. præc. conj. act. Dor. et contr. pro λῆσις, seu λῆς, vel Dor. pro Σίλης, a λῆω, vel Σίλω.
 Αἴσις, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi λήθω.
 Αησιπαίγμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, qui ludi oblivionem inducit. Epith. Bacchi. al. λυσίπαίγμων. Ex λήθω et παίγμα.
 Αἴσις, εως, ἡ, voluntas, electio. A λῶ, volo.
 Αησιμῶν, ἡς, ἡ, oblivio, Gl. V. A λήσμων.
 Αησιμῶν, ἡς, ἡ, obliquo, Gl. V. A λήσμων.
 Αἴσμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, obliviosus, immemor. A λήσμων, fut. 1. ind. med. verbi λήθω.
 ΑΗΨΟΣ, α, ὁ, stella splendida in spina Scorpionis, Hes.
 Αηψάρχος, α, ὁ, princeps latronum. Ex ληψῆς et ἀρχη.
 Αἴψαρχος, α, ὁ, idem et ex iisd.
 Αηψεία, ας, ἡ, latrocinium. A
 Αηψεύω, f. εὔσω, latrocino, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædando infesto, vasto. Κάμαις τε ἔξ ἀγροῖο ἱππείρης ἐλθόντων, Herodian. A ληψῆς. Unde
 Αηψήριον, α, τὸ, prædonum receptaculum; (2) prædonum agmen; (3) latrocinium.
 Αηψήριος, idem quod ληψικός, Slepht.
 Αηψῆς, ὤ, ὁ, latro, prædo, prædator, pro ληψῆς, a λείω, præda.
 Αηψικός, ἡ, ὄν, prædatorius, ex rapto vivens. Hinc τὸ ληψικόν, ὤ, sc. σύστημα, agmen prædonum. A ληψῆς.
 Αηψικῶς, adv. more prædonum.
 Αἴσις, εως, ἡ, obliquo, Eur. C. 171. A λήθω.
 Αησιπτόνος, α, ὁ ἔξ ἡ, prædonum interfecto.
 Ex ληψῆς et κτείνω.
 Αηψός, ἡ, ὄν, pro ληψῆς.

Αηστροφῶν, e præda alo. Ex τροφή.
 Αησρίκον, ὤ, τὸ, prædones, vel prædonum agmen. A ληψῆς.
 Αησρικός, ἡ, ὄν, prædatorius. Ab eod.
 Αησρικῶς, adv. prædonum more.
 Αησρίς, ἴδος, ἡ, prædatoria, prædatrix. A ληψῆς.
 Αἴσω, fut. 1. ind. act. verbi λήθω.
 Αησάρχος, ὁ, sacerdos publicus, ap. Lycophr. Ex λήϊτον et ἀρχή.
 Αἴσιραι, sacerdotes, Call. al. Δίτιραι.
 Αηστογινεῖα, ἡ, filia Latonæ.
 Αηστογινῆς, ἰς, Latona natus.
 Αητοῖδης, Latonæ filius. A
 Αητῶς, εος, contr. ὤς, ἡ, Latona. Sic dicta quia animabus extendit levitatem morum, voluntariam vitam, et divinam mansuetudinem et quietem, Procl. in Crat.
 Αητῶς, ἴδος, ἡ, filia Latonæ; ut Αητῶς κῆρη, Diana.
 Αητῶν, τὸ, templum Latonæ.
 Αητῶς, α, ὁ, Latonius.
 Αηθβείς, aor. 1. part. pass. verbi λαμβάνω.
 Αηθβήται, 3. sing. aor. 1. imperat. pass.
 Αηψήσθαι, 2. pl. fut. 1. ind. med.
 Αἴψις, εως, ἡ, acceptio; (2) captura, prehensio, captio; (3) impetus primus febris; (4) sumptio; seu adsumptio, apud Dialecticos. (3) εὐτάκτως δὲ τῶντοις πᾶσιν ἀπὸ τῆς πρώτης λήψιος, Hippocr. Epid. 1. Περὶ τὴν λήψιν, in ipsa accessione, Id. Epid. 7. Ὑπὸ τὴν λήψιν, sub ipsam accessione, Id. Ibid. A λαμβάνω.
 Αἴψομαι, 1. sing. f. 1. verbi λαμβάνω, pro λήθω.
 Αἴψονται, accipient, 3. pl. fut. ejusd.
 Αι, in compositione est pro λίαν.
 ΑΙΛ'ΖΩ, fut. ἄσω, agito, jacto, turbo; (2) admodum proprio, magnam adhibeo diligentiam; (3) separo; et (4) λιάζομαι, separo me, secedo; (5) egredior, exeo; (6) abeo, discedo; (7) eo, venio; (8) inclino, demitto me; (9) coeo, claudor. Σαυθὴ πρὸς ε' ἐλάσθη, exii, Eur. Hec. 99. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφιλάζετο κύμα θαλάσσης, Il. 24, 96. (4) ἀπὸ ζωῆς ἐλάσθη (pro ἐλάσθησαν), e vita excidissent, Apoll. Rhod. 4, 1305.
 ΑΙ'ΑΝ, adv. valde, admodum. Τὸ λίαν, impetus, violentia, id quod nimium est. Τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς, impetum moderari, Eurip. Or. 704. Τὸ λίαν ἥσσον ἐπαῖνον τῷ μηδὲν ἄγαν, Id. Hipp. 264.
 Λιανῆς, ἰς, valde floridus, pulcherrimus. Ex λίαν et ἀνθός.
 Λιαρὸς, εὖ, ὄν, tepidus, egelidus, calidus, suavis, placidus, pro χλιαρός. A χλιαῖνα.
 Λίασμα, ἄτος, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum. Pro χλιασμα. Ab eod.
 Λιασθεῖς, part. aor. 1. pass. verbi λιάζω.
 Λιβάδιον, α, τὸ, locus irriguus, pratum; (2) centaurium minus, herba. A λιβάς.
 Λιβάζω, fut. ἄσω, stillo, gutto. Ab eod.
 Λιβάνικος, ἡ, ὄν, thureus, thus referens.
 Λιβάνινος, thurinus, Gl. V. A λίβανος.
 Λιβανοκαῖα, ας, ἡ, qu. dic. ustio thuris. Ph. λιβανοκαῖα, athuratio. A καίω.
 Λιβανόμαντις, εος, ὁ ἔξ ἡ, qui e thure incenso vaticinatur.
 ΛΙΒΑΝΟΣ, α, ὁ, thus; at proprie (2) arbor thurifera: reperitur etiam τὸ λίβανον, et ἡ λιβάνη, sed ap. recentiores; (3) Libanus, mons Syriæ.
 Λιβανόφορος, α, ὁ ἔξ ἡ, thuriferus. A φέρω.
 Λιβανόχρους, contr. λιβανόχρεος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui thureo colore est. Ex χροῖα.
 Λιβανῶδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, thureus, thus referens, thuris modo odoratus. A λίβανος.
 Λιβανωτίζω, fut. ἰσω, thus adoleo. A λιβανωτός.
 Λιβανωτῆς, ης, ον, e thure factus.
 Λιβανωτίον, α, τὸ, thusculum, Gl. V. Dim.
 Λιβανωτῆς, ἴδος, ἡ, rosmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus thus redolet.
 Λιβανωτὸν, ὤ, τὸ, thus. Ab eod.
 Λιβανωτοπωλείω, ὤ, fut. ἡσω, thus vendo. A
 Λιβανωτοπώλης, α, ὁ, qui thus vendit.
 Λιβανωτός, ὤ, ὁ, thus; (2) thuribulum. A λίβανος.

Ἀλεξανδαροφόρος, υ, ὁ ζ' ἡ, *thurifer*. A *φίρω*.
 Ἀλεξανδανοί, ἴδος, ἡ, *planta thurea*. A *λεῖβανος*.
 Λεῖβας, ἄδος, υ, ἡ, *gutta, liquor, uligo*.
 Λεῖβηρον, υ, τὸ, *aquæ ductus, fossa*. A *λεῖβω*.
 Λεῖβηρος, εἰς, εὖν, *humidus, stillans*. Ab *eod*.
 Λεῖβονοτος, υ, ὁ, Libonotus, ventus inter Afri-
 cum et Austrum spirans. Ex *λίψ*.
 Λεῖος, εἰς, τὰ, *gutta, stillatio humoris ex*
oculis; (2) *libum, ap. Athen. Vor Lat.* A
λεῖω.
 Λεῖοφροῖνις, ὁ, Carthaginensis, idem quod Λε-
 βονοτος.
 Λεῖρος, εἰς, εὖν, *humidus*; (2) *tenebrosus, ni-*
ger. A *λεῖω*.
 Λεῖση, ης, ἡ, Libya, regio Africae, Africa.
 Λεῖσκος, ἡ, ὁ, Africanus, Punicus, Libycus.
 Λεῖβηνις, ἴδος, ἡ, Liburnica navis.
 Λεῖβηρον, τὸ, Liburnum, species navigioli.
 Λεῖβος, εἰς, ἡ, Libycus, Africanus, Africanus,
 Punicus. A *λίψ*.
 Λεῖβουσα, ης, ἡ, Libyca, Punicia; (2) *femina e*
Libya.
 Λεῖβυτικός, ἡ, ὁ, Libycus.
 Λεῖβως, ἴδος, ἡ, sc. γαῖα, Libyca regio, *Ep*.
 Λεῖω, libo, stillo, *Hes.* A *λεῖβω*.
 Λιγῶ, adv. stridule, argute, clare; pro *λιγία*,
 α *λιγύς*. Unde
 Λιγανία, stridulum et argutum sono; (2) *clare*
prædico, vehementer gemo, &c.
 Λιγγέσιον, τὸ, *electrum, incurius*.
 ΛΙΓΓΩ, strideo, stridorem edo; unde *Home-*
ricum *λιγέει*, aor. 1. *Λιγέει βίος*, *Il.* 4, 125.
 ΛΙΓΔΗΝ, adv. strictim; in superficie tantum,
 non profunde; (2) *leviter*.
 ΛΙΓΔΟΣ, υ, ὁ, *pila, mortarium*; (2) *fornacina*
in qua metallâ conflantur.
 Λιγεία, nom. pl. n. g. α *λιγύς*.
 Λιγεῖν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro *λιγιάει*.
 Λιγεῖν, dat. sing. f. g. *Ion.* pro *λιγίαει*.
 Λιγείως, adv. stridule. A *λιγύς*.
 Λιγνία, adv. argute. Κινύμεναι *πτινέρις* *σι* *λι-*
γνία *σφιγέειν*, *Oppian. Cyneget.* 4, 411.
 Λιγνός, ια, ιον, canorus, argutus, stridulus, lu-
 gubris. Λιγνόν *τι ἀνακαλυψάσσα*, *Heliod.* 5.
 Λιγνια, τὰ, *vestis partes quædam interiores*,
Poll. At *Ph.* *λιγνόν*, *bandum*.
 Λιγνυῖος, ὅσσα, ὅν, *fuliginosus*.
 ΛΙΓΝΥΣ, ὅς, ἡ, fuligo; (2) *fumus*; (3) *flam-*
ma. (3) *σίσιφις* *λιγνύς*, *coruscans flamma*,
Soph. Antig. 1127. Hinc
 Λιγνυῶδες, εἰς, ὁ ζ' ἡ, *fuliginosus*.
 Λιγνυῶς, pingui similis; *λιγνυῶς*, *Nicand. ubi*
Schol. *λιπυῶς*.
 Λιγύς, sonuit, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro
ἐλιγέει, a verbo *λιγγω*, *sono, strideo*. *Λιγύς*
βίς: *νευθεὶ δὲ μίγ'* *ἰαχεν*, *ἄλτο δ' ὕϊεν*, *Il.* 4,
 125.
 Λιγύ, adv. stridule, *Poet*.
 Λιγυήχης, εἰς, ὁ ζ' ἡ, *stridens, clare resonans,*
argutum tinniens. Ex *λιγύς* et *ἡχίω*.
 Λιγυῖρος, contr. *λιγυῖρος*, υ, ὁ ζ' ἡ, *idem*.
 Λιγυῖστος, υ, ὁ ζ' ἡ, *suaviter canens*. Ex
λιγύς et *μίλπομαι*, *cano*.
 Λιγυῖσχος, ὄν, stridula voce ærummas et mi-
 serias suas effertens, *Sch. Ar*.
 Λιγυῖστος, υ, ὁ ζ' ἡ, qui stridula voce loquitur.
 Λιγυπνία, ὄντος, ὁ, *dulce spirans, argutum*
sonu stridulum flatu sonum reddens. Ex
λιγύς et *πνέω*, pro *πνέω*, *spiro*.
 Λιγυπνός, *λιγυπνός*, υ, ὁ ζ' ἡ, *idem*.
 Λιγυπτιένης, ὄν, *alis stridens*. A *πτινέει*.
 Λιγυρῖς, fut. *alis*, argute et concinne *cano*.
 Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A *Λιγυρ*.
 Λιγυρίων, τὸ, *lyncurius, lapis*.
 Λιγυρόβος, contr. *λιγυρόβος*, υ, ὁ ζ' ἡ, *argutum*
sonans. Ex *λιγυρός* et *θέρω*.
 Λιγυρόπντος, contr. *λιγυρόπντος*, υ, ὁ ζ' ἡ, *stridu-*
lum spirans. Ex *πνέω*.
 Λιγυρός, εἰς, εὖν, *stridulus, argutus, argutum*
stridens; (2) *canorus*; (3) *jucundus*; (4)
flexilis, gracilis. A
 Λιγύς, εἰς, υ, *idem*. A *λιγγω*.
 ΛΙΓΥΣ, ὅς, ἡ, *Ligur*.
 Λιγυτικός, ἡ, ὁ, Ligusticus. A *Λιγυς*.
 Λιγυσίς, ἴδος, ἡ, *femina Ligustica*.
 Λιγυσθόλογισσι, dat. plur. *Ion.* pro *λιγυσθόλογισσι*

Διγύθρογρος, *α*, *ο* *ζ* *ή*, stridulam seu suavem vocem habens, argutus.

Διγύθρωνος, *α*, *ο* *ζ* *ή*, idem. Π. 19, 350.

Διθάζω, *φ*, *άσω*, proprie in lapidem convertor ; (2) lapido, lapidibus obruo. *Διθάσσωνες* τὸν Παύλον, *Act.* 14, 19. Ἐλιθάσθησαν, *Heb.* 11, 37. *Διθαπύωνιν*, *Act.* 5, 26. Τὸν χροστὸν ἐν τὴν παιδὶα ἐλιθάζον, aurum in puellam projecerunt, *Appian*, in *Fragmento apud Suidam*. *Α* *λίθος*.

Διθάς, *έπος*, *ο* vel *ή*, lapillus ; (2) locus asper ; (3) petra lubrica vel aspera ; (4) *adject.* lapidosus. *Ab eod.*

Διθαργήρος, *α*, *ή*, spuma argenti ; (2) medicamentum metallicum.

Διθαρεγίδιον, *α*, τὸ, lapillus, gemma, *Gl. V. Dim.* *Α*

Διθάριον, *α*, τὸ, lapillus. *Ph.* *λιθάριον*, gemma, *Dim.* *Α* *λίθος*.

Διθάς, *έδος*, *ή*, lapillus, lapis. *Ab eod.*

Διθάσας, *αορ.* 1, part. act. verbi *λιθάζω*.

Διθαβασσιν, 3. pl. *αορ.* 1. conj. pass. cum *ν* *ἐφαλμ*.

Διθαψής, *ω*, *έ*, lapidator, *Ph.* *Α* *λιθάζω*.

Διθαβασσιν, 3. pl. *αορ.* 1. conj. act.

Διθείος, *είας*, *είον*, vel *λίθειος*, *α*, *ο* *ζ* *ή*, lapideus, saxeus. *Α* *λίθος*.

Λίθος, *έας*, *εον*, vel *λίθειος*, *α*, *ο* *ζ* *ή*, idem.

Λιθία, seu *λιθεία*, *ή*, copia lapidum, lapides.

Λιθιώνος, unde *λιθιακά*, τὰ, liber de lapidibus. *Α* *λίθος*.

Λιθίαισις, *εως*, *ή*, calculi generatio in vesica. *Gl. V.* calculositas ; (2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. *Α*

Λιθιάω, *ω*, fut. *άσω*, calculo laboro ; part. *λιθιών*, calculosus. *Ph.* *Α* *λίθος*.

Λιθίδιον, *α*, τὸ, lapillus. *Dim.* *Ab eod.*

Λιθίζω, lapidem refero seu imitor, *Sterrh.*

Λιθίνος, *ίνης*, *ιονος*, vel *λίθινος*, *α*, *ο* *ζ* *ή*, lapideus, saxeus. *Α* *λίθος*.

Λιθίνωξ, *αδον*, ad instar lapidis vel saxi.

Λιθίς, *ίδος*, *ή*, lapillus, parvus lapis. *Dim.*

Λιθόβλητος, *α*, *ο* *ζ* *ή*, lapidibus petitus, lapidibus obrutus. *Ex λίθος* et *βάλλω*.

Λιθοβολέω, *ω*, fut. *ήσω*, lapidibus peto, lapidibus obruo. *Λιθοβολήσα* τὰς ἀπισταμένους πρὸς αὐτήν, *Luc.* 13, 84. Ἡμεῖν ἐντειλάτο τὰς τοιαύτας λιθοβολοῦσθαι, *Joan.* 8, 5. *Λιθοβολήσεται*, *Heb.* 12, 20.

Λιθοβόλαια, *ας*, *ή*, lapidatio. *Α*

Λιθοβόλος, *α*, *ο* *ζ* *ή*, lapidibus jaculans, lapidibus impetens. *Ex λίθος* et *βάλλω*.

Λιθογλύπτης, *α*, *ο*, lapicida, sculptor.

Λιθογλύφης, *έος*, *ο* *ζ* *ή*, in lapide insculptus.

Ex λίθος et *γλύφω*, *sculpo*. *Unde*

Λιθογλύφος, *α*, *ο*, qui lapides sculpsit, statuarius, sculptor marmorarius, *Ph.*

Λιθογλύφιος, *α*, *ον*, cœlatus, *Man.*

Λιθοδόρον, *α*, τὸ, corallium.

Λιθοδόρεως, *έος*, *ο* *ζ* *ή*, epith. Gorgonis, quasi lapideo aspectu, qui vim habeat convertendi in lapides. *Ex λίθος* et *δέρω*.

Λιθοδέρμος, *α*, *ο* *ζ* *ή*, pelle lapidea tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. *Ex λίθος* et *δέρμα*, *cutium*.

Λιθοδύκτω, lapidibus impeto, *Suid.*

Λιθοδόμητος, *ον*, e saxo structus.

Λιθοδόμος, *α*, *έ*, faber lapidarius, qui ex lapidibus ædificia struere novit. *Ex λίθος* et *δέρμα*, *ædifico*.

Λιθοειδής, *έος*, *ο* *ζ* *ή*, lapidis speciem seu formam habens. *Ex λίθος* et *είδος*.

Λιθοεργής, saxificus, in lapidem mutans. *Οὐχ* *μύσαντον* *ἀβρείς* *λιθοεργέος* *Μεδάσης*, *Opprian.* *Cyneget.* 3, 222.

Λιθοέργος, in lapidem vertens. *Γεργόνα* τὰν *λιθοεργὸν* *ὁμῶ* *καὶ* *τριπλῶ* *γυνία* *γραφάμμενοι*, *θήνις*, *queris* *cui* *pingi* *jusserit* *Gorgonem* *adspicentes* *in* *saxa* *vertentem* *et* *tres* *pedes*, *Analect.* 1, 496.

Λιθοθλάω, *ω*, lapidem aut lapide frango. *Ex λίθος* et *θλάω*.

Λιθοκαρδής, *α*, *ο* *ζ* *ή*, immisericors, durus. *Ex λίθος* et *καρδίω*.

Λιθοκέφαλος, *α*, *ο* *ζ* *ή*, lapideum et durum caput habens. *Ex λίθος* et *κεφαλή*.

Διδοκάλλα, ατ, ἡ, glutinum quo lapides conglutinantur. Ex λίθος et κάλλα.
Διδοκάλλιντος, α, ὁ ζῆ ἡ, e lapidibus conglutinatius et compactus; (2) cui lapides pretiosi adglutinati sunt; (3) gemmis et lapidibus distinctus, pictus; (4) metaphorice, durus. (4) χράλιντος διδοκάλλιντον σάμιον παρήρουναι, induens tibi frena dura ferri, id est, frena ferrea, Soph. Trach. 1260.
Διδοκασία, ας, ἡ, ictus lapidis, Suid. ἡ ἐκ λίθων βοάλη, percussio quæ fit lapidibus coniectis; (2) labor lapicidæ. A
Διδοκόπος, α, ὁ, lapicida. Ex κόπτω.
Διδολεύειν, ὦ, fut. ἴσω, lapido.
Διδολεύης, α, ὁ, lapidator. A διδολεύω.
Διδολεύεις, α, ὁ, ζῆ ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus; (2) per lapidationem factus. Διδολεύεις Ἀρης, Soph. Aj. Πιφθόνημα διδολεύον ἄρη θυγαλῆνι μετὰ τῷδε τυπέει, metuo ne lapidibus impetitus misere mortem cum eo oppetam, Id. ibid. 253. Ab eod. Hinc
Διδολεύσθαι, lapido, Guil. Bud.
Διδολεύω, fut. εὔσω, lapido. Vet. Lex.
Διδολόγιον, ὦ, fut. ἴσω, lapides lego, seu operi faciendo idoneos lapides seligo. Hinc
Διδολόγημα, ἄτος, τό, ædificium ex lectis lapidibus exstructum; strues lapidum. A præc.
Διδολόγος, α, ὁ, ζῆ ἡ, qui lapides legit, seu colligit, seu seligit idoneos; (2) qui locum lapidibus plenum purgat, rudium purgator. (2) διδολόγη γὰρ . . . ᾠδοῦσιν τοῖς διαβέσσιν, Apriun. Punic. 129. Ex λίθος et λόγος.
Διδομύλια, ἡ, lapides molares, saxa, cæmenta. Ex λίθος et μύλη.
Διδοῦστος, α, ὁ, lapide scalptus.
Διδοῦστος, εἶς, τό, lapicidina, Gl. V.
Διδοῦστος ἐργαλεῖον, instrumentum radendis aut scalpendis lapidibus idoneum. A
Διδοῦστος, α, ὁ, qui lapides scalpit seu polit, aut radendo complanat. Ex λίθος et ξίω.
Διδοῦστος, ὦ, ὁ, ζῆ ἡ, calculum fignens, sacrificus. Ex πάσιω.
Διδοῦστρος, α, ὁ, serrarius lapidarius, Gl. V. Ex πῆρω, serra seco.
Διδοῦρμος, α, ὁ, ζῆ ἡ, lapidea pelle tectus, corio fere lapideo munitus; epith. testudinum.
ΔΙΘΟΣ, α, ὁ vel ἡ, lapis, saxum; (2) lapis pretiosus, gemma; (3) ara, item tribunal et saxo, impr. quod Athenis in templo erat.
Διδοῖος, vel διδοσσός, α, ὁ, lapidum jactu fugans; (2) lapidator, lapides jaciens. Ex λίθος et σόω.
Διδοσπῆδης, epith. muri, &c. cuius lapides vulsi.
Ἀρμόν χρώματος διδοσπῆδῃ ὄντις περὶ αὐτὸ σίμων, ipsum subeunte ostium, soluto prius compage saxi objecti, Soph. Antig. 1216.
Ex λίθος et σπάω, vello. Male in Hederico Ernestino, e lapide structus.
Διδοσπερμον, α, τό, lithospermum, herba, quæ sic dicitur ob seminis duritiem.
Διδοσπῆγος, εἶς, τό, lapide tectus, e lapide structus. A σπῆγος, tectum.
Διδοσπῆτος, α, ὁ, ζῆ ἡ, lapidibus stratus. Τὸ λιθόσπῆτον, subst. pavimentum tessellatum.
Διδοσπῆτος, εἶς, τό, lapicidina, Gl. V. Ex λίθος et σπῆνω.
Διδοσπῆτος, fut. ἴσω, lapides excindendo.
Διδοσπῆτης, ας, ἡ, lapicidina.
Διδοσπῆτης, α, ὁ, idem quod διδοκόπος, Poll.
Διδοσπῆτος, α, ὁ, lapicida, cementarius; (2) chirurgus calculum excindens. A σπῆνω.
Διδοσπῆτος, α, ὁ, incisus a lapide. Ex eod.
Διδοσπῆχηνος, α, ὁ, ζῆ ἡ, duram, rigidam habens cervicem.
Διδοσπῆχινῃ, ἡς, ἡ, sc. τέχνη, ars lapides elaborandi ad operum ornamenta. Ex σπῆνω.
Διδοσπῆω, ὦ, lapides traho, extraho. A
Διδοσπῆω, ὦ, ὁ, ζῆ ἡ, lapides extrahens e lapicidina. Ex λίθος et ἄλωω, traho.
Διδοσπῆω, ὦ, fut. ἴσω, lapides elaboro; (2) in lapidem convertō. A λῆνυμι.
Διδοσπῆω, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.
Διδοσπῆκίς, ἡ, ὄν, lapides incidens. Hinc ἡ διδοσπῆκίς, ἡς, sc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθόργιον, *u*, τὸ, lapidicina. Ab eod.
 Λιθοργός, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui lapides elaborat, qui lapides scalpit et operi aptat; lapidarius, *Gl. V.* Ex λίθος et ἔργον.
 Λιθοφόρος, *u*, fut. ἴσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A
 Λιθοφόρος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, lapides ferens seu portans; λιθοφόρος, sc. μηχανή, catapultā, quā lapides mittit. Ex φέρω.
 Λιθόψακτος, *on*, lapides laevigans, *Man.*
 Λιθώ, *u*, fut. ὥσω, in lapidem verto, lapidem reddo; λιθόμαι, ἔμαι, lapidesco. A λίθος.
 Λιθώδης, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, lapidosus, saxosus. Ab eod.
 Λιθωδία, *as*, ἡ, saxositas, saxea durities.
 Λιθωμύται, qui ad lapidem in concione iurant, *Hes.* Ex λίθος et ὁμνυμι, *jurō.*
 Λιθώπτης, *es*, lapideo aspectu, *Theoph.*
 Λιθώσις, *eis*, ἡ, mutatio in lapidem seu in naturam saxeam. A λίθος.
 Λικινγέ, minima et exilissima avis vox, *Sch. Aristoph.*
 Λικμῆσις, ἄθος λιμναίη, *Suid.* Vide *Steph.*
 Λικμάω, *u*, fut. ἴσω, ventilo, evanno, ventilabro purgo; (2) cribro, *Il.* 5, 500. A λιμρός.
 Λικμήσι, *3.* sing. fut. 1. ind. act.
 Λικμητήρ, ἥρος, ὁ, ventilator, qui vannō frumentum purgat. A λιμμάω.
 Λικμητήριον, *u*, τὸ, ventilabrum, vannus quo frumentum purgatur. Ab eod.
 Λικμητήρις, ἴδος, ἡ, qualis per quem fæx percolatur. Ab eod.
 Λικμητής, *is*, ὁ, ventilator. A λιμμάω.
 Λικμητῶρος, ὀρος, ὁ, idem et ab eod.
 Λικμητῶκος, ἡ, ὄν, ad ventilandum factus.
 Λικμίζω, trituro, tero, *Hes.* A
 ΛΙΚΜΟΣ, *u*, ὁ, ventilabrum, vannus.
 Λικμοφόρος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, vannum ferens; vide λιμοφόρος. Ex φέρω.
 Λικμώντων, gen. pl. part. præs. contr. pro λιμπόντων, a λιμμάω.
 Λικνῶριον, *u*, τὸ, vannulus, *Gl. Vet.*
 Λικνίζω, vannō, vannio, *Gl. V.* A λίκνον.
 Λικνίτης, *u*, ὁ, Bacchi epith. Ἀπὸ τῶν λίκνων ἐν οἷς σταδίᾳ κοιμῶνται, a cunis, *Hes.*
 Λικνοειδής, ἑός, ὁ ἔξ ἧ, vannō similis; (2) sordidus. Ex λίκνον et εἶδος.
 Λίκνον, *u*, τὸ, vannus; (2) cribrum; (3) cunabulum, *Gl. V.* cunæ.
 Λικνοσεφής, *is*, vannō redimitus, *Hes.*
 Λικνοφορέω, *u*, vannum gesto. A
 Λικνοφόρος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, homo infimæ sortis qui vannum gestat in Bacchicis sacris, unde etiam dictum est de homine abjecto et contempto. Ex λίκνον et φέρω.
 Λικνέφης, adv. oblique, ex obliquo, *Il.* 14, 46.
 Λίκτης, *u*, ὁ, linctor, *Gl. Vet.* Ex λείχω.
 Λιλαίαι, *2.* sing. præs. ind. med. *Ion.* pro λιλῆι, a
 ΑΙΛΑΤΟΜΑΙ, cupio, appeto, desidero. Οὐδέ τι αὐτὸς ἔσθαι ἐν κλισίᾳ λιλαίωμα, *Il.* 13, 253.
 Ὅλοσι λιλαίμενοι πολέμοιο, *Ib.* 3, 133.
 Λιμαγχία, *u*, inedia neco. Ex λιμός et ἄγχω.
 Λιμαγχικός, ἡ, ὄν, fame vexans:
 Λιμαγχονάω, *u*, fame neco; (2) fame ango et adfligo. Ex iisd.
 Λιμαγχονέω, *u*, fut. ἴσω, idem et ex iisd.
 Λιμαίνω, fame laboro. A λιμός.
 Λιμακώδης, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, herbidus, humidus. Ex *Hippocr.* A λιμαῖζω.
 Λιμβρός, obscurus, tenebrosus, *Hes.* A λιβρός.
 Λιμνέρεχνης, *u*, ὁ ἔξ ἧ, portus seu portuum præfectus, custos. *Gloss. Vet.* portitor. Ex λιμνὴν et ἄρχη, principatus. Hinc
 Λιμνερχία, *as*, ἡ, portus præfectura, custodia.
 Λιμνήροχος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui portum continet. Ex λιμνὴν et ἔχω. Unde
 Λιμνήροχος, *u*, ὁ, qui portu continetur.
 Λιμνήτης, al. λιμνίτης, in portu versans, *Eph.*
 Λιμνέζω, fut. ἴσω, recipio, colloco in portu. Pass. seu med. sum in portu. A λιμνή.
 Λιμνέων, *u*, τὸ, parvus portus. Dim.
 Λιμνέσκος, *u*, ὁ, porticulus, *Gl. V.*
 Λιμνίστης, *u*, ὁ, in portu versans, qui portum incolit. Fem. λιμνίστης. Ab eod.
 Λιμνοειδής, ἑός, ὁ ἔξ ἧ, portui similis, portuosus. Ex λιμνὴν et εἶδος.

Λιμνοερμῆτης, *u*, ὁ, qui ad portum applicat, applicatur. Ex λιμνὴν et ἐρμῆτης.
 Λιμνοσκοπός, *u*, ὁ ἔξ ἧ, portuum inspector.
 Λιμνοφυλακία, *as*, ἡ, portuum custodia. A
 Λιμνοφυλάξ, ἄκος, ὁ, portus seu portuum custos. Ex λιμνὴν et φύλαξ.
 ΑΙΜΗ'Ν, ἑνός, ὁ, portus.
 Λιμηρής, *is*, E. M. ex Pind. per Sync. pro λιμνήρης, vel λιμνωήρης.
 Λιμηρῆς, *es*, ὁ, famelicus, fame laborans, pauper. A λιμός.
 Λιμνα, vel λιμνή, Limna, gymnasium prope Trezenem, vicinum mari, dicatumque Dianæ. Δισπῶν ἄλλως Ἀσπρῆς Λιμνας, *Eurip. Hippol.* 228.
 Λιμνα, *Dor.* pro λιμνή, mare, apud *Soph.*
 Λιμνάζω, fut. ὥσω, stagno, restagno; (2) stagnare facio. A λιμνῶ. Unde
 Λιμναίος, αἶα, αἶον, paluster, lacuster. At
 Λιμναίος, Bacchus. A Λιμναί, loco Atticæ.
 Λιμναία, *Poet.* pro λιμνή, *Eust.*
 Λιμνάϊς, ἴδος, ἡ, palustris, epith. Nympharum.
 Λιμνάσια, ἡ, stagnatio, stagnum. A λιμνάζω.
 Λιμνάς, ἄδος, ἡ, palustris, lacustris. A λιμνῶ.
 Λιμνάτις, *Dor.* pro λιμνήτης, palustris.
 ΛΙΜΝΗ, *ns*, ἡ, palus, stagnum, lacus; (2) mare. At Λιμναί, locus Atticæ.
 Λιμηήτης, *u*, ὁ, idem quod λιμναίος.
 Λιμηήτης, -νήστῶς, ἡ, palustris, lacustris.
 Λιμνοειδής, adv. specie lacus. Ab εἶδος.
 Λιμνοθάλασσα, *ns*, ἡ, lacus ingens, maris instar.
 Λιμνομάχαι παίδες, pueri pugilati ceriantes in loco qui Λιμναί dicebatur, *Hes.* Ex Λιμναί et μάχη, pugna.
 Λιμνόμοι, ἔμαι, in paludem seu lacum abeo et exundo, in paludem redundo, aqua stagnante repleor. A λιμνῶ.
 Λιμνόστρεα, *on*, τὰ, paludis seu paludum ostrea. Ex λιμνὴν et ὄστρεον.
 Λιμνοσάμῃτος, *on*, epith. piscis palustris.
 Λιμνεργός, *is*, ὁ ἔξ ἧ, qui circa paludes opus facit. Ex λιμνὴν et ἔργον.
 Λιμνορῆς, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, in palude seu stagno natus. Ex φῶς, nascor.
 Λιμνοχάρης, *is*, ὁ ἔξ ἧ, paludibus gaudens, qui in palude vivit. Ex χαίρω. Unde
 Λιμνοχάρις, Limnocharis, ranæ nomen, in *Batrachom.* qu. dic. paludibus gaudens.
 Λιμνώδης, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, paludosus, paludem imitans. A λιμνῶ.
 Λιμνωοριεύς, qui fame adacti aliquo demigrant; ut Dorienses e Peloponneso, qui Rhodum et Cnidum incoluerint. A λιμός et δωρεῖν.
 Λιμνωορέω, fame compulsus aliquo commigro, *V. Lex.*
 Λιμνὸν, ὁ ἔξ ἧ, fame mortuus. A θνήσκω.
 Λιμοκίμβριξ, *kos*, ὁ ἡ, τὸ, qui ad famem usque parvus est. Ex λιμός et κίμβριξ.
 Λιμοκτονία, *u*, fame eneco.
 Λιμοκτονία, *as*, ἡ, qu. dic. cædes quæ fit fame, summa fames, summa esuritiō; (2) abstinentia ab omni cibo. A
 Λιμοκτόνος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, fame enecans, famem mortiferam adferens. Ex λιμός et κτείνω.
 Λιμοῦχος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, famelicus, *Gl. V.*
 Λιμοῦχος, adv. famelice, *Ph.* A præc.
 ΑΙΜΟΣ, *u*, ὁ, [Dor. ἦ,] fames.
 Λιμοφορέω, *is*, ὁ, famem afferens. Gen. plur. *Poet.* λιμοφορέων, in *Epigr.* pro λιμοφορέων. A
 Λιμοφόρος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, idem. Ex λιμός et φέρω.
 Λιμόφυρος, *u*, ὁ, scabies e fame orta, sive qua homines jumentaque in fame corripuntur, *Polyb.* Ex ψάρα.
 Λιμπάνω, linquo. A λείπω.
 Λιμφεύω, fut. εὔω, fallo, decipio. A λιμός.
 ΑΙΜΦΟΣ, *u*, ὁ, sycophanta, delator, *Hes.* al. λιμός.
 Λιμώδης, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, famelicus. A λιμός.
 Λιμώστω, esurio, fame laboro. Ἀσπρῶς ἔξ λιμώστων ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται, *Luc.*
 Λιναγέτης, *u*, ὁ, piscator. A λίνον et ἀγρεύτης.
 Λίνακος, e lino factus, *V. Lex.* A λίνον.
 Λινάριον, *u*, τὸ, funiculus, parvum filum, *V. Lex.* (2) rete, *Eust.* Dim. ab eod.

Λίνεος μίτος, lineum stamen, *Suid.*
 Λίνεος, *ias*, *eon*, contr. λινός, ἡ, ὄν, lineus.
 Λινεργής, *ios*, ὁ ἔξ ἧ, e lino factus. Ex λίνον et ἔργον.
 ΑΙΝΕΤ'Σ, *ias*, ὁ, mugil, piscis, *Hes.*
 Λινευτής, *u*, ὁ, venator. Ἀρπαλίον ὁ πρῆστος, ὁ πᾶς ῥυτίς ὦν, ὁ λινευτής, *Anthol. Reisk.* 5.
 Λίνισκος, *u*, ὁ, parvum filum lineum, funiculus, *V. L.* Dim. a λίνον.
 Λινώδεσμος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, ex lino vinculum habens; (2) vinculum lineum.
 Λινώδετος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, lino vinctus. Ex δία.
 Λινώδους, herba, quæ alio nomine χαμαίδους, trissago, *Diosc.* Ex λίνον et δρύς.
 Λινώζευκτος, *on*, lino compactus, *Opp.*
 Λινώζωσις, herba mercurialis, *Diosc.*
 Λινωθήρεξ, -θήρεκος, ὁ ἔξ ἧ, lineum thoracem habens.
 Λινοκλάμη, *ns*, ἡ, lini stipula, *Jos.* 2, 6.
 Λινοκλάμις, ἡ, linum agreste, *V. L.*
 Λινόκλωσος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, e lino netus. Ex κλώω.
 Λινόκροκος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, e lino textus. Ποντίος πείσματος λινόκροκον φάρος σίλλων, *Eurip. Hec.* 1080.
 ΑΙ'ΝΟΝ, *u*, τὸ, linum, herba quædam. *Angl. FLAX.* (2) filum lineum; (3) filum quodvis; (4) chorda citharæ; (5) rete; (6) linea piscatoria; (7) textum e lino; (8) linteam velum.
 Λινόστειπλος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, lineam vestem indutus.
 Λινοσπληγής, *is*, rete terendo, mordendo, feriendo perumprensus. Epith. piscis. Ex λίνον et σπληγή.
 Λινοσπλόκος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, retia texens, piscator. *Gl. V.* linarius. Ex πλέκω.
 Λινοσπλύνος, *u*, ὁ, qu. dic. lini lotor. Ex πλύνω.
 Λινοσπίος, *u*, ὁ, linarius, *Gl. V.* Ex σπείω.
 Λινοτόρος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, per linum transiens, per velum transiens. Ex λίνον et τόρος.
 Λινοστάζω, retia spectro, defixos in retia oculos habeo, *Hes.* A λινόστασις.
 Λινοσπῆμα, *u*, et λινοσπῆμαι, ὦμαι, idem.
 Λινόσπερος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, lineas habens alas, i. e. vela. Ex λίνον et σπέρων.
 Λινοσπέρωξ, ὕγος, lineas alas habens, id est, vela, vilivolus. Λινοσπέρων ὄπλα νῆων, *Oriphian. Cynegol.* 1, 121; 4, 61.
 Λινόστης, *u*, ὁ, qui retia servat. Ex ὕστατοι.
 Λινοθήρεξ, *is*, e lino sutus.
 Λινοθήρεξ, et λινόθηρεξ, *ap. Steph.* idem quod λινόθηρεξ.
 Λίνος, *u*, ὁ, fossorum et agricolarum cantilena.
 Λινόσκακος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qu. dic. lineam, i. e. ex lino carmen habens, tenuis et mollis. Ex λίνον et σάρεξ.
 Λινόσπαρτον, *u*, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum utebantur, *Theophr.*
 Λινόσπερμον, *u*, τὸ, lini semen, *Gl. V.*
 Λινοστάσις, *as*, ἡ, retium collocatio. Ex στάσις.
 Λινοστάτω, *u*, retia pono seu colloco. Et in pass. λινοσταίωμαι, ἔμαι, in retia incido; illaqueor.
 Λινοσολία, *as*, ἡ, amictus lineus. Ex σολή.
 Λινόσροφον, *u*, τὸ, marrubium, herba, *Ph.* Ex σρέφω, verto.
 Λινόστροφος, *on*, ex lino tortus, *Opp.*
 Λινύκλος, ὁ ἔξ ἧ, e lino ductus seu factus, nisi leg. λινεργός, *Err.*
 Λινεργέιον, *u*, τὸ, lanificum. A λινεργός.
 Λινεργία, *as*, ἡ, lini apparatus, confectio. A
 Λινεργός, *u*, ὁ ἔξ ἧ, qui linum elaborat. *Gl. V.* lintearius. Ex ἔργον.
 Λινέριος, *u*, ὁ, retarius, *Gl. V.* Ex ἔριω.
 Λινοφόρος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, linum corruptens. Ex φθείρω.
 Λινοχίτων, *on*, ὁ ἔξ ἧ, lineam vestem habens.
 Λινοχλαίνης, *u*, ὁ, idem. Ex λίνον et χλαίνα.
 Λινόω, *u*, f. ὥσω, lino vincio. A λίνον.
 Λίνασις, *eis*, ἡ, ligatio. A λίνω.
 Λίπα, indecl. pingue. A λίπος.
 Λίπαζω, ungo, *Nic.*
 Λίπαίνω, f. ανώ, pinguefacio, pinguem reddo; pass. λιπαίνωμαι, pinguesco; a. 1. part. λιπαίνθεις, pinguefactus. Ab eod.

Λιχμάζω, f. άσω, lambo, ligurio. Λιχμαζών δ' άσα πάγη, Hesiod. Scut. 235. A λείχω.
Λιχμάς, άδος, ή, quæ lambitur seu lingitur.
Λιχμάς, ώ, et λιχμαίμαι, άμαι, lambo, lingo.
Δέμαστα έλθοντες έλιχμύνοντα, App.
Λιχμήρης, εος, δ ή, exserta lingua os lingens, Nic. in Alex. 37.
Λιχνεία, ας, ή, liguritio, catillatio.
Λιχνευμα, άτος, τδ, cupidiae, delicatae dapes, quibus avido ore inhiamus.
Λιχνεύω, et λιχνεύομαι, ligurio; (2) avide capio. A
Λίχνος, η, ον, qui ita cupidis deditus est, ut digitos seu catinos lingat; liguritor, catillo, gulosus, avidus. A λείχω.
Λίχνον, τδ, cupedo, gulositas, Steph.
Λιχοφιλάργυρος, υ, ό, gulosus, simul et avarus. Ex λίχνος et φιλάργυρος.
Λίχνας, adv. gulose, avide, voraciter, more catillonum. A λίχνος.
Λίχος, τδ, condimentum delicatum, Poll.
Λιψ, λιψς, ή, petra, unde aqua destillat, Hes. (2) gutta, stilla.
Λιψ, λιψς, ό, Africus ventus.
Λιψερία, ή, defectus urinæ, ap. Æsch. sed lectio vitiosa videtur, Erot.
Λιψόριον, υ, τδ, locus quidam Atticæ, aqua destitutus, ex re nomen habens. Ex λείπω et δδωρ.
Λόβιον, υ, τδ, gibba pars hepatis, fibra. Dim. a
ΛΟΒΟΨ, ε, ό, ima pars auris; (2) extrema pars hepatis; (3) siliqua, leguminum integumentum, quo plura simul involvuntur. Hinc
Λοβώδης, εος, δ ή, siliquæ seu folliculo, leguminum similis, siliqueaceus.
Λογάδες, oculi, Anthol. album in oculo, Schol. Nicantri. At λογάδες, electi; vide λογάς.
Λογάδην, adv. lecte, electe. A λογάς.
Λογαίος, αία, αίον, lectus, delectus. Ab eod.
Λογαριάζω, fut. άσω, rationem in eo, computo. A λογάριον.
Λογαριασμός, ε, ό, computatio. A λογαριάζω.
Λογαριασής, ε, ό, computator. Ab eod.
Λογαρίον, υ, τδ, vocula; (2) oratiuncula; (3) disputatiuncula; (4) ratiuncula, computatiuncula. Dim. a λογός.
Λογας, άδος, δ ή, delectus; pl. λογάδες, electi, delecti; λίβδι λογάδες, temere reperti, non excisi e lapidina; (2) oculus. (1) σν δν ερεστηγών λογάσιν Έλληνων ποτι, Eurip. Androm. 324. (2) πάρονφι φση λογάδας τε περισαικής, locustis oculis similis, Nic. Ther. 292. A λόγος.
Λογάς, ώ, dicturio, dicere seu disserere cupio, Luc. Lcxipl. A λόγος.
ΛΟΓΓΗ, ης, ή, sepulchrum, Hes. (proprie, quies, Erot.)
ΛΟΓΓΩΝ, ώνος, ό, lapis in portu pertusus, ut per ejus foramen fune trajecto navis religari possit, Etym.
Λογείον, υ, τδ, pulpitu in theatro, super quo histiones fabulam recitant; (2) quibusdam et os, quoniam per illud sermo exit, Poll. (3) in Sacris Literis oraculum, quod sacerdos in pectore gestabat, duodecim in primis gemmis, pro numero tribuum Israelitarum, constans. Velus versio, rationale. Nova, pectorale. A λόγος.
Λογέμπορος, υ, ό, verborum venditor, qui mercaturam verborum exercet; de Sophists.
Λογέας, έως, ή, tabularius, scriba. A λόγος.
Λογία, ας, ή, collecta, id quod in ecclesia colligebatur, ad pauperum sustentationem, item oblatio sacra. A λόγος, colligo.
Λογίατρος, υ, ό, verbo tenus medicus. Ex λόγος et ιατρος.
Λογίδιον, υ, τδ, vocula; (2) oratiuncula; (3) fabella. Dim. a λόγος. Unde
Λογίεις, έως, ό, orator, qui causas dicit; δ ή-σας, ut exponit Pollux e Critia.
Λογίζεσθαι, 3. sing. præs. imperat. med. verbi
Λογίζομαι, f. ίσμαι, rationem in eo seu subduco, computo, supputo; (2) collatis utrimque rationibus certi aliquid concludo; (3) me-

cum reputo, considero, perpendo, cogito, censeo, arbitror, existimo, opinor, aestimo; (4) imputo, tribuo. "Ος' έί τις δύο ή ή πλείες τις ήμάς λογίζεται, μάταιός έστι, sibi promittit, Soph. Trach. 960. Τάτα την σωτηρίαν έν ιδού λογίζεται, nihili ducit, Chrys. Eur. Alc. 780. A λόγος.
Λογιαεύομαι, fut. εύσομαι, ratiocinor, ratione utor. A
Λογικός, ή, όν, rationalis, ratione præditus, ratione utens; (2) dialecticus, pertinens ad disserendi methodum, i. e. subtilis; (3) qui sermocinari potest, sermocinator; (4) eloquens, facundus, disertus; (5) doctus; (6) in oratione prosa usitatus. Hinc τδ λογικόν, υ, ratio; et ή λογική, sc. τέχνη, logica, ars ratiocinandi. A λόγος.
Λογιαώς, adv. cum ratione, more eorum qui ratione utuntur; (2) disserentium modo, i. e. subtiliter. A λογικός.
Λογίμος, ίρη, ίμον, vel λόγιμος, υ, ό ή, mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis. A λόγος.
Λόγιον, υ, τδ, responsum, oraculum. Vide λογείον. (1) ός άπασιν έξέσι θανματοποίος είναι, και μικρόν άπερθερίσασιν έν τώ λόγιω άποδύναι και σχοδιάσαι τέχνην έίας άξιαν, Synesius de Calvito, 78.
Λόγιος, ία, ίον, celebris, memorabilis; (2) historiae et antiquitatis peritus; (3) eloquens, disertus, facundus, elegans, doctus; (4) fatidicus, vates. Unde
Λογιότης, ητος, ή, eloquentia, facundia.
Λογίσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. verbi λογίζομαι. Unde
Λόγισμα, άτος, τδ, quod in rationibus supputandis alicui imputatur.
Λογισμός, ε, ό, supputatio, computatio, ratiocinium; (2) ratiocinatio, reputatio, cogitatio; (3) consilium, deliberatio; (4) ipsa ratio ac mens; (5) syllogismus; (6) confessio, apud medicæ ætatis Græcos.
Λογισέον, adv. posit. ratiocinandum, considerandum, cogitandum.
Λογισέω, f. εύσω, computo. Philoxen. λογισέεις, curat. A λογισής.
Λογιστήριον, υ, τδ, locus ubi sedebant λογισαί. Gl. V. tabularium; (2) judicium τών λογιστών (3) λογιστήρια, scholæ ratiocinatorum; item scholæ in quibus disseritur.
Λογιστής, ε, ό, ratiocinator, supputator, calculator; (2) cui reddenda est ratio administrate republicæ; (3) aestimator. Gl. V. curator, tabularius, pensitor, rationalis. A λογίζομαι.
Λογιστικός, ή, όν, idem; artis numeros tractandi peritus; (2) rationalis, rationis compos, qui ratione uti potest. A λογιστής.
Λογιστόμος, ον, rationarius, Man.
Λογίως, adv. diserte, eloquenter, eleganter. A λόγος.
Λογογραφία, ώ, fut. ήσω, scribo orationes forenses, aut historiam; (2) scriptito, scribo. Λογογραφών κρύφα τοίς αντιδικούσι, Plut.
Λογογραφία, ας, ή, orationum aut etiā historiarum scriptio.
Λογογραφικός, ή, όν, ad scribendi artem perti- nens. Hinc ή λογογραφική, ης, sc. τέχνη, ars scribendi orationes. A
Λογογράφος, υ, ό ή, qui orationes scribit, orator; (2) tabularius; scriba. Gl. V. Ex λόγος et γράφω, scribo.
Λογοδιδάσκαλος, υ, ό ή, orationum ingeniosus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes vario artificio elaborat.
Λογοδευπνον, ε, τδ, cœna verbis magis ac sermonibus, quam cibo aut ferculis constans.
Λογοδηρία, ας, ή, verborum contentio, altercatio inanis. Ex δηρις, pugna.
Λογοδιάρρημα, ας, ή, verborum profluvium, profusio loquendi inanis et nugax.
Λογοδιδάσκαλος, υ, ό ή, dicendi magister.
Λογοειδής, εος, ό ή, solutæ orationi similis; (2) rationis speciem habens. Ex ειδος.
Λογοειδία, ας, ή, viuium poematis, cum nihil

cultus splendorisque habet, sed futile est et nugax. A præc.

Λογοθεσία, ας, ή, discussio, Ph. Ex θείσις.

Λογοθίσσον, υ, τδ, rationum exactio.

Λογοθίστω, ώ, fut. ήσω, rationem reposco; (2) ratiocinor, computo. A

Λογοθίτης, υ, ό ή, rationum exactor, discus- sor. Ph. cancellarius. Ex τίθημι.

Λογοθήςρας, υ, ό, qui verba aucupatur, verbo- rum captator. Ex θήρα.

Λογολίσχιν, blaterare, nugari. A

Λογολίσχος, υ, ό, blatero, blaterator, nugator, loquax. Ex λόγος et λίσχην.

Λογομαίριος, υ, ό, exquisitius ornans oratio- nem.

Λογομαίνω, ώ, literis et disciplinis vehementer incumbo, insano quasi amore earum teneor.

Ex λόγος et μαίνομαι.

Λογομαχέω, ώ, verbis pugno, rixor, 2 Tim. 2, 14.

Λογομαχία, ας, ή, pugna quæ fit verbis, aut de verbis, inanis rixa. A

Λογομαχος, υ, ό ή, qui verbis pugnat, argu- tator. Ex μάχομαι.

Λογοράμος, υ, ό, scurra, qui aliorum dicta imi- tando exprimit.

Λογορεύειν, υ, τδ, fabulosa narratio. Ex λόγος et μύθος.

Λογοποιώ, ώ, fut. ήσω, fabulas fingo, seu scribo, more poetarum fingo; (2) fingo, mentior, rumorem falsum spargo; (3) dictio, perhi- beo; (4) dissero, sermones conféro. Kai

πολλάς άλλας άνομίας έλογοποίησαν κατά τών θείων, Ioscr. A λογοποιός.

Λογοποίημα, -ποιήματος, τδ, fabula, commen- tum, mendacium; (2) rumor.

Λογοποιητική τέχνη, ars oratoria. Ab eod.

Λογοποιία, ας, ή, fabularum confictio, fabula- rum scriptio; (2) mendaciorum confictio.

Λογοποιικός, ή, όν, idem quod λογοποιητικός.

Λογοποιός, υ, ό ή, fabularum confictor seu scriptor; (2) qui mendacia confingit, qui falsos rumores spargit, mendax, fabulator;

(3) orationis artifex, exquisitori oratione utens; (4) historiarum scriptor, historicus.

Ex λόγος et ποιέω.

Λογοπράγέω, ώ, fut. ήσω, confingo, mentior, fal- sum rumorem spargo; (2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo, Suid. Lex.

Ex λόγος et πράσσω.

Λογοπράτης, υ, ό, verborum venditor, causidi- cus, rabula; (2) Λόγος venditor, Judas pro- ditor. Ex λόγος et πράτης.

Λογοπώλης, υ, ό, idem quod λογοποιός, n. 3. item, qui verba pro rebus vendit; de phi- losophis.

Λόγος, υ, ό, dictum, verbum; (2) sermo, ora- tio, item potestas dicendi; (3) rumor, fama;

(4) opinio; (5) liber, tractatus; (6) defi- nitio; (7) ratio; (8) causa; (9) proportio;

(10) mentis conceptus, cogitatio; (11) fa- bula, mendacium; (12) ratio, unde reddere rationem; (13) Verbum essentiale Dei, sive

Christus; (14) λόγος, studia artium libera- lium, literæ; (15) potestas, imperium. (2)

λόγον αίτείν, dicendi veniam et locum posce- re. Λόγον δίδοναι, dicendi potestatem facere.

Λόγον λαβείν, λόγος συχείν, dicendi facultatem accipere. Hinc passim apud Oratores, λόγον

κατά μέρος δδναι τε και λαβείν, hoc est, loqui vicissim et vicissim audire. (10) λόγον δίδε- ναι, cum dativo casu pronominis reciproci

est ratiocinari et aliquid argumento colligere, rem diligenter expendere. Kai έδιδε- σαν σφισι λόγον, inter se rem diligenter ex- penderunt, Herod. 1, 97. (12) λόγον δίδοναι,

άποδδδναι, ύποσχείν, rationes reddere. At Λό- γον ζητειν, λαμβάνειν παρά τινος, άπειταινείναι, est requirere rationem ab aliquo. Έωύτω

λόγον έδωκε, secum rem expendit, Herod. 1, 54. Item λόγος, res: άδενός λόγος (cum verbis emer- di, vendendi), vilissimo pretio, Soph. Aj. 477.

Ουδ' έπί σμικρόν λόγον έπ' ίσχυι μνήσιν, ne- que in minimis rebus memoriam tui retinet,

Id. Ibul. 1268. (15) ή' π' έπ' σπ' πλθβει λόγος; an penes multitudinem imperium est, Sophi.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Id.

Ed. Col. 66. Τὸ τῷ λόγῳ, ut dicitur, ut est adagium, *Heliod. Æthiop.* 3. Α λόγῳ.
 Λογιστικός, α, ὁ, syllogismus hypotheticus seu conditionalis, apud *Dialecticos*.
 Λογιστής, α, ὁ, studiosus literarum, disertus.
 Λογίζω, ὦ, f. ὠσω, rationalem facio; λογίζομαι, ἔμαι, rationalis fio; naturam τῷ λόγῳ quodammodo induco. Α λόγος.
 Λογχεῖον, α, τὸ, parva lancea. Dim. α
 Λόγχη, ης, ἡ, lancea, spiculum; (2) Ionum idiomate, sors, portio, παρὰ τὸ λαγχάνειν, sortiri: exercitus. (2) Λόγχη παιδίας, in campo instructa acies, *Soph. Trach.* 1059.
 Λογχαῖος, α, ὁ, hastatus, *Suid.* Α πρᾶξ.
 Λόγχασι, dat. pl. Ion. pro Λόγχασι. Α Λόγχη.
 Λογχήτης, ἑός, ὁ ἐξ ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. Λογχήτης σὺν Μυρμιδόνων ἑσπιατοῖσιν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1067. Ab eod.
 Λογχήτης, ὁ, idem quod Λογχήτης, *Suid.*
 Λογχιδίων, τὸ, parva lancea. Dim.
 Λόγχιμος, η, ον, hastatus.
 Λογχίς, ἴδος, ἡ, hasta. Α Λόγχη.
 Λογχίτης, α, ὁ, hastatus, lanceatus.
 Λογχοειπᾶνον, α, τὸ, hasta falcata.
 Λογχοῖμαι, ἔμαι, mucronatim, sive in acutum, desino.
 Λογχοποιός, ὤ, ὁ, lancearum fabricator.
 Λογχοφόρος, α, ὁ ἐξ ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles; lancearius. Ex φέρω.
 Λογχοτός, ἡ, ὄν, mucronatus, mucroni aut cuspidi vel lanceæ similis. Α Λογχοῖμαι.
 Λόγω, gen. sing. Dor. pro Λόγει.
 Λόγωσι, εως, ἡ, verficatio, quum quis quodammodo ad naturam Verbi sive Filii Dei accedit. Α Λόγος.
 Λόιν, lavit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. et cum ἡ φίλκ. pro ἔλος, a verbo poetico λούω.
 Λοισαμίνο, part. aor. 1. med. Poet. pro Λοισάμενος, quasi a λούω, pro λούω.
 Λοισσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et Poet. pro ἔλδσαν.
 Λοιστρὸν, ὤ, τὸ, lavacrum, balneum; (2) aqua lavationi parata. Α λένω unde λωτρός.
 Λοιστροχός, α, ὁ ἐξ ἡ, *Dialysis* pro λωτροχός.
 Λόισω, ὦ, f. ἥσω, lavo. Ponitur ut hinc fit λούισαι, *Odys.* 19, 320. Vide λένω.
 Λοιβῶ, dat. sing. Dor. pro λοιβῇ, α λοιβῇ. Unde Λοιβόμαι, libo, *Hes. λοιβάται, σπένδει, Ζεύι.*
 Λοιβέσθαι, α, τὸ, vas quo libatur. Α λοιβῇ.
 Λοιβέτιον, α, τὸ, libamen; (2) vas quo libatur. Α
 Λοιβῶ, ης, ἡ, libatio. Χρυσέοισιν ἄφουσε λοιβῶν ἐν κρατήρῳ γυαλεῖς, nectar hausit, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1051. Α λείβω. Hinc
 Λοιβίς, ἴδος, ἡ, calix quo libatur.
 Λοιγαῖος, αἰα, αἰών, lugubris; ut λοιγαῖα ἐσθής, *Lycophr. vestis* lugubris. Α λοιγός.
 Λοιγής, ἥσσα, ἥεν, idem et ab eod.
 Λοιγῖος, ἰα, ἰον, extitialis, perniciosus. Α
 ΛΟΙΟΨ, ὤ, ὁ, perniciēs, exitium.
 Λοιδόσι, ὤ, et λοιδόρομαι, ἔμαι, convicior, maledico, probris insector; (2) reprehendo, objurgo. Α λοιδόρησαι τὰς πονηρὰς, ἄδιν ἐπ' ἐπιφθονον, *Aristoph. Eq.* 1270. Α λοιδόρος.
 Λοιδόρημα, ἄτος, τὸ, convicium, probrum, id ipsum quod alicui probrose objicitur. Α πρᾶξ.
 Λοιδορημίτιον, α, τὸ, conviciolum. Dim. α
 Λοιδορημὸς, ὤ, ὁ, objurgatio. Α λοιδόριον.
 Λοιδόριον, ας, ἡ, convicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. Α
 ΛΟΙΔΟΡΟΣ, α, ὁ, conviciator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λοιδόρον, α, maledicentia.
 Λοιδορισμός, idem quod λοιδόρημα, *Ar.*
 Λοιδόρος, adv. conviciando, maledicendo.
 Λοιμηρός, idem quod λαιμηρός, *Ep.*
 Λοιμηρός, ἡ, ὄν, pestilens. Α λαιμῆς.
 Λοιμοῖο, pestis, gen. sing. Ion. pro λαιμῷ.
 ΛΟΙΜΟΣ, ὤ, ὁ, pestis, pestilentia, lues, contagium; (2) homo pestilens et extitialis, *LXX.* pro ἡμπαίσις.
 Λοιμοφῆρος, α, ὁ ἐξ ἡ, pestifer. Ex φέρω.
 Λοιμαδής, εός, ὁ ἐξ ἡ, pestilens.
 Λοιμαγίτιον, peste laborare, peste infestari, *Lucian.* Α λαιμός.

Λοιπαδύριον, α, τὸ, reliquum, *Gl. V.* Α
 Λοιπᾶς, ἄδος, ἡ, idem; *Gl. V.* λαιπάδες, reliquatores, *Guil. Bud.*
 Λοιπάλλεσθαι, reliquari, *Guil. Bud.*
 Λοιπογῶφία, ας, ἡ, reliquatio, *Ph.*
 Λοιπογῶφῶς, reliquo, *Gl. V.*
 Λοιπός, ἡ, ὄν, reliquus. Hinc τὸ λοιπὸν, quod superest; et λοιπὸν, adv. cæterum, alioquin, postea; (2) ad extremum, potest tamen iis locis, ubi ad extremum vertitur, melius plerumque verti jam, *Ern.* (3) in posterum, et τῷ λοιπῷ, de cætero. Α λείπω.
 Λοισθεῖς, λαισθῆος, λαισθῆι, *Pol.* postremus, imprimis in certamine. Α λοισθός.
 Λοισθήναι, Ionice pro λαισθείναι, præmia quæ ultimo certatori dantur. Α λοισθός.
 Λοισθιον, adv. postremo, *Theoc.* ad postremum, *Soph.*
 Λοισθίος, ἰα, ἰον, ultimus, postremus. Α
 ΛΟΙΨΘΟΣ, α, ὁ, ultimus, postremus.
 Λοιστογένεθλος, ον, ultimogenitus, *Cyr.*
 ΛΟΚΑΛΟΣ, α, ἡ, ciconia, *Aristot.*
 Λοκμῆ, ἡ, chlamys, *Hes. Λοκμῆ, Ep.* ubi bustum; exponitur vero calva, i. e. vetula sponsa.
 Λόξᾶ, adv. oblique. Α Λόξος. Unde
 Λόξῶναι, obliquo, obliquum reddo.
 Λόξιας, α, ὁ, obliquus; *epith.* Apollinis, quia obliqua dabat responsa, vel quia sol obliquis flexibus cælum percurrit; (2) Apollo, absolute, præsertim apud Euripidem. Τῷ δὲ Λόξῳ μίμφομαι, *Aristoph. Plut.* 8. Προσγέρου γὰρ οἱ Λόξῳ, *Herodot.* 1, 91.
 Λόξῳ, ἡ, idem quod Λόξος, obliquitas, *Steph.*
 Λόξωδῶμος, ον, oblique incedens, *Naz.*
 Λόξωδῶμων, ονος, ὁ ἐξ ἡ, oblique incedens. Ex λόξος et βαῖνω.
 Λόξωδῶτης, α, ὁ, idem et ex iisd.
 Λόξωκινῆτας, ον, qui oblique movetur, obliquus; *epith.* zodiaci. Α κινῶ.
 Λόξωπολίω, ὤ, oblique vagor, transversus feror.
 Λόξωπορέω, ὤ, oblique incedo. Ex πόρος.
 ΛΟΞΟΣ, ἡ, ὄν, obliquus, transversus; (2) ambiguus, dubius; unde, qui non fident alteri.
 Λόξότης, ητος, ἡ, obliquitas. Α πρᾶξ.
 Λόξωτοχίς, ἴδος, ἡ, oblique currens; (2) oblique verba volvens. Ex λόξος et τέχνη.
 Λόξωχρήμαν, ὁ ἐξ ἡ, ambigua oracula edens; *epith.* Apollinis et Pythiæ.
 Λόξω, ὤ, obliquo, obliquum reddo.
 Λόξῶναι, adv. oblique.
 Λόξωσι, εως, ἡ, obliquatio. Α Λόξω.
 Λοπιδαεπῶγῖδης, α, ὁ, patellarum raptor, cum scommate dictum in voracem. Ex λοπάς et ἑρπαγή.
 Λοπιδίων, α, τὸ, patella. Dim. α λοπάς.
 Λοπιδοφύσητης, ὤ, ὁ, helluo. Ex φύσας.
 ΛΟΠΑΨ, ἄδος, ἡ, patina, patella.
 Λοπάω, ὤ, cortice turgesco, sum cortice turgido. Α λοπίς. Hinc
 Λοπητός, ὤ, ὁ, tempus anni quo arborum cortices turgescunt et exemptiles fiunt.
 Λοπία, ας, ἡ, corticis tumor quum humor sub eo est.
 Λοπίων, ὤ, idem quod λοπάς.
 Λοπίζω, f. ἰσώ, decortico. Α λοπίς.
 Λοπίμος, α, ὁ, qui decortici potest; ut κάρον λοπίμων, nux, *Gl. V.* λοπίμα, castaneæ.
 Ab eod.
 Λοπίς, ἴδος, ἡ, squama; (2) cortex, putamen. Ab eod.
 Λόπισμα, ἄτος, τὸ, cortex, putamen. Α λοπίζω, decortico.
 Λοπίς, ὤ, ὁ, cortex; (2) vestimentum. Α λίσπω.
 Λορδῶναι, f. ανῶ, incurvo in anteriora. Α
 ΛΟΡΔΟΣ, ἡ, ὄν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora; mancus, *Ph.* Hinc
 Λορδός, ὤ, f. ὠσω, incurvo; trunco, debilito; λορδῶμαι, incurvor.
 Λορδῶσις, εως, ἡ, incurvatio, inclinatio in anteriora, debilitatio. Α πρᾶξ.
 Λορδῶφρος, α, ὁ ἐξ ἡ, lanista, *Ph.* Ex τρέφω.
 Λόρμαι, pres. ind. pass. *Att.* pro λόρομαι.
 Λόρον, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. et cum ἡ φίλκ. pro ἔλρω, α λένω.

Λούσι, εως, ἡ, lavatio, *Gl. V.* Α λένω.
 ΛΟΤΨΘΟΝ, α, τὸ, lussum, album quiddam in abiete nascens, apud *Theophr.*
 Λοῶ, f. 1. ind. act. Dor. pro λένω.
 Λοῶ, ἡ, ὄν, pelvis, vas ad lavandum; labrum. Α λένω.
 Λοῶνδριον, α, τὸ, labellum. Dim. α λωτρίον.
 Λοῶνδριον, α, τὸ, idem.
 Λοῶνδρικός, α, ὁ, idem. *Gl. Vet.*
 Λοῶνδριον, ὤ, lavare cupio, *Luc. Lactiph.*
 Λοῶνδριον, α, τὸ, aqua sordida balnei, in quo quis lavit, *Hes.* Α λωτρίον.
 Λοῶνδριον, ον, in latrina cæsus, *Æsch.*
 Λοῶνδριον, α, τὸ, aqua sordida in qua quis lavit.
 Λοῶνδριον, ὤ, τὸ, lavacrum, ipsa aqua in balneo; (2) balneum; (3) libamina; (4) purificatio; apud auctores Ecclesiasticos, baptisma. (3) Λοῶνδριον σαπρῇ, *Soph. El.* 434. Πατρὸς χρίοντες Λοῶνδριον, patri inferias facientes, *Id. Ib.* 84. Μὴδ' ἐπὶ νεκρῷ Λοῶνδριον χέει, *Diocorid.* in *Anthologia.* (4) κατὰ Λοῶνδριον καθαίρει, quæque purificationis vice maculas absternit illius capite, *Id. Ib.* 445.
 Α λένω.
 Λοῶνδριον, ὤ, lavacrum fero, sponso loturo fero aquam. Α
 Λοῶνδριον, α, ὁ ἐξ ἡ, aquam ferens ad lavandum. Λοῶνδριον χλιδῇ, deliciæ balnearum, *Eurip. Phæon.* 350. Ex λωτρίον et φέρω.
 Λοῶνδριον, aquam ad lavandum affundo. Α
 Λοῶνδριον, α, ὁ ἐξ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. Ex λωτρίον et χρίω, fundo.
 Λοῶνδριον, ὤ, balneum, lavacrum, *Gl. Vet.* Α λωτρίον.
 ΛΟΥΨ, f. λένω, lavo, et quidem proprie alterum; λένωμαι, lavo, lavo me; f. λένωμαι, lavaturus; a. 1. λένωσθαι, lavari; perf. pass. λελυμένος, lotus; λένωμαι, *Att.* lavo; part. λένωνος, qui lavatur. Poetice pro λένωαι dicitur λούσσαι, aor. 1. λούσασθαι, part. lavans, lotus. Κάκ τῶν καλῶν ἔλκων ἡμῶν, *Aristoph. Lys.* 404. Ἵνασι ποταμίοις λενὸν χροῖα ἐλκασαί, *Eur. Alc.* 157.
 Λοῶνδριον, α, ὁ, scutula splendida, quæ galeis adfigi solebant, *V. Lex.* Α Λοῶνδριον.
 Λοῶνδριον, ὤ, cristatus sum, cristam in capite gero; (2) cristam appeto. Ab eod.
 Λοῶνδριον, α, τὸ, cristarum repositorium; (2) theca speculi. Ab eod.
 Λοῶνδριον, exalto, item acquiesco, desino, *V. L.*
 Λοῶνδριον, ἡ, summitas, *V. L.*
 Λοῶνδριον, ὤ, ἡ, Ion. λοφίη, ἡ, ἡ, cervix, dorsum seu eminentia dors; (2) juba, seta; (3) summitas, cacumen. Ab eod.
 Λοῶνδριον, dat. sing. Ion. pro λοφίῳ, α λοφίῳ.
 Λοῶνδριον, ὁ, cristatus, *Ep.*
 Λοῶνδριον, α, τὸ, parva crista. Ab eod. Unde
 Λοῶνδριον, ἴδος, ἡ, cristæ in galea repositorium.
 Λοῶνδριον, exalto, *Vulg. Lex.* Α Λοῶνδριον.
 Λοῶνδριον, ας, ἡ, fax, tæda.
 Λοῶνδριον, τὸ, facula. Dim. α
 Λοῶνδριον, ἴδος, ἡ, facula, tæda.
 Λοῶνδριον, ὄντος, ὁ, tumulosus, editos colles habens. Α Λοῶνδριον.
 Λοῶνδριον, ὤ, ὁ, qui cristas in galeis conficit. Ex Λοῶνδριον et ποίω.
 Λοῶνδριον, ὤ, cristas vendo.
 ΛΟΨΘΟΣ, α, ὁ, cervix, seu ea pars colli in jugmentis cui jugum imponitur; (2) collum seu cervix hominis; (3) crista in galea; (4) cristæ avium; (5) collis, tumulus; (6) quicquid editum et elatum est.
 Λοῶνδριον, ον, τὸ, animalia quæ caudam et setas in cervice erectas habent, in modum cristæ. Ex Λοῶνδριον et ὄν, cauda.
 Λοῶνδριον, crista insignis, qui cervicem erigit, superbus, *Hesych.* Α Λοῶνδριον.
 Λοῶνδριον, εως, ἡ, cristæ emissio. Quasi a λωῶνδριον, quod esset cristatum reddo.
 Λοῶνδριον, ὁ, cristatus, crista insignis.
 Λοῶνδριον, α, ὁ, Dor. pro λοχνηγίτης.
 Λοῶνδριον, f. ἥσω, cohortem dūco; (2) insidiis struendis præfectus sum.

Λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel insidiarum præfectura.
Λοχαγός, ὢ, ὁ, cohortis præfectus. *Ex λόχος et ἄγω, duco.*
Λοχαγὸν, ὢ, ὁ, idem et ex iisd.
Λοχαγία, adv. insidiosè, furtim, per cohortes.
Λοχαζέω, insidior, *Hes.* **Λόχος**.
Λοχαῖος, αῖα, αἰον, parturiens; (2) ad partum pertinens. **Λοχός**.
Λοχῶν, præf. inf. act. contr. pro λοχαύν.
Λοχαρχος, υ, ὁ, decurio, *Gl. V.* *Ex λόχος et ἄρχω, præsum.*
Λοχάω, ὦ, f. ἴσω, insidior, insidias pono; (2) capto, v. gr. alicujus gratiam, &c. **Λοχάομαι**, ὦμαι, insidiis pector; (2) in insidiis locatus sum. *Ἐλόχησαν τὰς γυναῖκας, Herodot.* *Λοχησθέναι πρὸς τῶν διδραντῶν, Hesiod.* **Λόχος**.
Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus.
Λοχεία, ων, τὰ, purgamenta post partum in mulieribus relicta. *Ab eod.* *Unde*
Λοχείος, εἰα, εἰον, ad partum pertinens; ut **Λοχεία** Ἀρτεμῖς, Diana cum a parturientibus invocatur. *At λοχεία, τὰ, purgamenta in utero post partum relicta. Alicubi et τὰ λοχεία, pro loco natali.*
Λοχείοι, gen. sing. *Ion.* pro λοχεῖ, a **Λοχείος**, insidie; idem quod **λόχος**, *Hesiod.*
Λοχεῖται, idem quod **λοχεύω**, *Poll.*
Λοχεύω, ἄτος, τὸ, foetus, partus, partu editum. *Φυλῖος Λοχεύωμαι, Phylei filius, Eurip. Iphig. in Aul. 285.* **Λοχεύω**.
Λοχεύτρια, ας, ἡ, puerpera, pariens; (2) obstetrix. *Ab eod.*
Λοχεύω, fut. εὔσω, parturio, pario; **λοχεύομαι**, partu edor; **λοχευέτης**, a. 1. genitus es; et active, **λοχευέτης** τῆς μητρὸς, matre puerperio functa. *Ἀνοσον λοχεύει σ', ὥς μὴ γυνῶναι φίλας, Eur. Ion. 1641.* **Λοχευέτις** ἀσραπηφόρη πύρι, *Id. Bac. S.* **Λοχός**.
Λοχεύω, f. εὔσω, insidior. **Λόχος**.
Λοχηγεῖται, præf. inf. pro λοχηγεῖται, a **Λοχηγεῖται**, ὦ, cohortem duco. **Λοχηγεῖται** **λόχῳ**, *Herodot.*
Λοχηγέτης, υ, ὁ, cohortis ductor. *Ex λόχος et ἡγίμαι, duco.* *Unde*
Λοχηγεῖται, ὦ, fut. ἴσω, cohortem duco.
Λοχηνοί, ἡ, insidias, *Suid.*
Λόχια, ων, τὰ, puerperium. **Λοχός**.
Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, *Gl. V.*
Λοχιζέω, f. ἴσω, in cohortes dispono, decurio; (2) insidias pono, in insidiis colloco. **Λοχιζέω** εἰς δὲν τινα κολίην & **λοχιζομένη** ἐπὶ λίσσας **τινάς**, *Thuc.* **Λόχος** sed **λοχιζέω**, parturio, pario, a **λοχός**.
Λόχισ, ἰα, ἰον, idem quod **λοχέος**. *Ἀρτεμῖς Λοχία, Diana quæ adest parturientibus, Eurip. Suppl. 958.*
Λοχημῖς, ὢ, ὁ, insidiarum collocatio. **Λοχιζέω**.
Λοχίτης, υ, ὁ, insidiator; (2) manipularis. **Λόχος**.
Λοχίτης, ἴδος, ἡ, centuriata. **Λοχίτης** ἐκκλησία, centuriata comitia, *App. Bell. Civ. 3, 30.*
Λοχημῖς, ut **λοχημαία** μῦσα, musa silvestris, seu ex silvis et fruticetis resonans. **Λόχος**.
Λόχημα, ης, ἡ, dumetum, fruticetum; locus insidiis aptus, ob virgulta densiora. **Λόχος**.
Λόχημος, silvestris, arbusta et fruticeta frequentans. **Λόχημα**.
Λοχημοί, frutico, *Theoph.*
Λοχημός, ὁ, obliquus, *Steph.*
Λοχημῶν, εὐς, ὁ & ἡ, arbutis et virgultis densus, fruticosus. **Λόχημα**.
Λοχηνδῶ, adv. ad insidias. **Λόχος**.
ΛΟΧΟΣ, υ, ὁ, cohors, agmen; aliis centuria, aliis decuria; (2) insidias; (3) expeditio. (3) *εὐαγὸς Λόχος, Soph. Œd. Col. 1089.*
ΛΟΧΟΣ, ὢ, ἡ, gravis, *Diosc.* puerpera, *Ph.*
Λοχηνοί, insidior, in insidiis deprehendo. *Θῆρά τε πικρὴν ... λοχηνοὺς ἔλεφαν, Orpian. Cyneg. 4, 378.*
Λόω, lavo, ut hinc sit **λόω**, *apud Hom.* pro ἔλω, lavabat, *Odys. 10, 361.*
Λόω, ας, vel **λόω**, ης, ἡ, seditio, dissidium, pugna. **Λόω**, *solvo.*
Λοκίος, υ, ὁ, **Lyæus**, **Bacchus**. *Ab eod.*

Λόος, gen. sing. *Dor.* pro **λόος**, a **λόω**.
Λογαῖος, αῖα, αἰον, tenebrosus, obscurus. **Λόω**.
Λογαῖος, adv. obscure, latenter, *Suid.*
Λογγάνω, singultio, *Hes.* **Λόω**.
Λογγέριον, et **Λογγέριον**, τὸ, lyncurium, seu electrum, *Theophr.*
Λογγώδης, εὐς, ὁ & ἡ, continenter et assidue singultiens. *Πυρετοὶ λογγώδεις*, febres cum singultibus, *Arct.*
Λογδῶν, adv. cum singultu.
Λογδῖνος, ἰνῃ, ἰνον, lygdinus; (2) e lygdo confectus. **Λ**.
ΛΥΓΔΟΣ, υ, ὁ, lygdus, lapis candidissimus, *Parium marmor.*
ΛΥΓΗ, ης, ἡ, tenebræ, obscuritas.
Λογίζω, f. ἴσω, *Dor.* **Ly**, flecto, torquco; vicio, *Gl. V.* *med. in omnes partes me flecto, elabior.* *Τὸ θῆν τὸν ἔρωτα κατιύχῳ, Δάφνι, λυγίζῃ, Theoc. 1, 97.* *Μάρφας ποδὸς νιν, ἄρθρον ἢ λυγίζεταί, quæ flectitur cruris junctura, Soph. Trach. 779.* **Λόγος**. *Unde*
Λόγος, ἰνῃ, ἰνον, vimineus.
Λογίζῃν, fut. 1. inf. act. *Dor.* pro **λυγίσαι**, a **λυγίζω**. *Unde*
Λόγισμα, ἄτος, τὸ, flexus; (2) flexus vocis in cantu; cantus mollis, fractus.
Λογισμός, ὢ, ὁ, idem et ab eod.
Λογιστής, ὢ, ὁ, **λυγιστής**, victores, *Gl. V.*
Λογιστικός, ἡ, ὁν, agilis in flectendo se; (2) qui flecti potest. *Gl. V.* **λυγιστικός**, viminale.
Λογισόν, flexile, *Gl. V.* **Λογίζω**.
Λογισαίνω, singultio, *Suid.* **Λόω**.
Λογισός, ἴως, ὁ, Lynceus quidam, insigni visus acie, unde proverb. **Λόγος**.
Λογισκόν, adv. acutissimis oculis, *Hom.* **Λογισκός**.
Λογισκόν, υ, τὸ, lyncurium electrum, quod e lyncis urina concrevit. *Ex λύνξ et ἔρον.*
Λογισμός, ὢ, ὁ, singultus. **Λογισκός** βαρυνόμενος **θαμνίσσιν**, *Nic. Ther. 434.* **Λόω**. *Hinc*
Λογισμῶν, εὐς. *Vide λογγώδης.*
Λόγος, γνός, singultus. **Λόω**.
ΛΥΓΞ, λός, ὁ vel ἡ, lynx, fera prædita acerrimo visu.
Λογικός, ἡ, ὁν, lynceus. **Λογικός**.
Λογισμός, υ, ὁ & ἡ, viticeus, vinctus.
ΛΥΓΟΣ, υ, ἡ, vitex, vimen; (2) virga, bacillus.
Λογός, ὢ, ὁ, prelum quoddam, *Hes.*
Λογιστικός, εὐς, ὁ & ἡ, viticeus, vimineus; ut **λυγιστικός** κύβητος, de cavea psittaci. *Ex λύνος et τύνχω, striuo.*
Λογισμός, ὁ, crepusculum.
Λογῶν, ὦ, f. ὥσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. *Καὶ Δανάης ἐλύγισεν ὁ χρεὺς φρένα, Epigr. A λύνος.*
ΛΥΓΡΟΣ, ρά, ρόν, gravis, difficilis, funestus, tristis, exitiosus, miserabilis, misero conveniens.
Λογρῶς, adv. graviter, exitiose, miserabiliter. **Λογρῶς**.
Λύγρῶν, εὐς, ὁ & ἡ, viticeus, vitici similis, lentus, flexibilis. **Λόγος**.
Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.
Λύδια, ας, ἡ, Lydia, regio Asiæ Min., Mæonia; (2) nomen mulieris. **Λύδης**.
Λυδίαζω, Lydos imitor; (2) cum Lydis facio, *Suid.* **Ab eod.
Λυδίαζος, ἡ, ὁν, Lydius, Lydicus. *Ab eod.*
Λυδῖος, εἰα, εἰον, idem. *Ab eod.*
Λύδης, ἰα, ἰον, idem et ab eod.
Λυδίζω, f. ἴσω, idem quod **λυδίαζω**. *Hinc*
Λυδισί, adv. Lydorum imitatione, Lydio more.
Λυδοπάδης, εὐς, ὁ & ἡ, obnoxius iis πάθει, quibus Lydi; voluptarius, mollis.
ΛΥΔΟΣ, ὢ, ὁ, Lydus, e Lydia oriundus.
ΛΥΩ, f. ἴω, singultio, singulto. *Γοῖρὸν λύνειν, Epigr.*
Λύβη, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bæot. et Ion.* pro **ἐλύθησαν**, a **λύω**.
Λύβη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro **ἐλύθη**.
Λυβισμός, ὁ, *apud Pindarum* vocatur **Bacchus**, quod Jupiter illum assuerit femori, ac mox eo in lucem prodituro inclamaverit **λύβη**.**

λύβη, λύβη **λύβη**, id est, solve suturam, solve suturam.
ΛΥΘΡΟΝ, υ, τὸ, cruor, sanguis pulvere mixtus, tabum, sanies.
Λυθρῶν, ὦ, f. ὥσω, cruento, sanguine cum pulvere permisto fædo; unde part. pass. perf. **λελυθρωμένος**, cruentatus. **Λύθρον**.
Λυθρῶν, εὐς, ὁ & ἡ, cruentus. *Ab eod.*
ΛΥΚΑΒΑΣ, αντος, ὁ, annus; ἀπὸ τῆς **λυγαῖας** βαίνειν, quod clam prætercat, vel quod seriatim dies ejus cohereant, instar luporum, qui quum flumen tranant, proximus quisque præcedens caudam mordicus tenet.
Λύκαια, αν, τὰ, Luperalia. **Λύκος**.
Λύκαια, ης, ἡ, lupa. *Ab eod.* *Hinc*
Λυκαῖνός, ἴδος, ἡ, parva lupa. *Dinn.*
Λυκαῖνός, ὁ, lupa formam habens. *Λυκαῖνός **Νυκτίμω** **κραινόμενος**, *Lycophr. 481.*
Λυκαῖος, Lycaeus, mons Arcadiæ; (2) in Arcadia natus, Jovis cognomen.
Λυκαῖνός, ας, ὁ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, et in primis circa mortuorum corpora, donec illucescat, versantur. **Λ**
Λυκαῖνός, εὐς, ὁ, νύκτος, ἡ, idem. *At λυκαῖνός* **προς**, ὁ, homo qui lycanthropo seu lycanthropia laborat. *Ex λύνος.*
Λυκάς, ὁ, nomen canis, *Simon.*
Λυκαῖνός, εὐς, τὸ, diluculum. *Ex λύνη et αὐγή, fulgor.*
Λύκαφος, idem quod **λύκοφης**, *Nic.*
Λυκαῖνός, morbus, qui al. **λυκαῖνός**, *Steph.*
Λυκή, contr. **λυκή**, ης, ἡ, pellis lupina; (2) galea, e pelle lupina. **Λύκος**.
Λύκειον, υ, τὸ, Lyceum, gymnasium Athenis.
Λύκειος, εἰα, εἰον, vel **λύκειος**, υ, ὁ & ἡ, lupinus. *Est et Apollinis epith. a λύνος, quia lupus ei dicitur; vel a λύνη, quæ sole oriente existit.*
ΛΥΚΗ, ης, ἡ, lux prima, præcedens solis ortum.
Λυκηγενής, εὐς, ὁ & ἡ, lucem generans, vel in Lycia genitus; epith. Apollinis, *Il. 4, 101.* *Ex λύνος vel λύνη et γενίμαι.*
Λυκηδόν, adv. luporum more. **Λύκος**.
Λυκηδόν, ὢ, ὁ, luporum ululatus, *Suid.*
Λυκιδεύς, ἴως, ὁ, lupi catulus; plur. **λυκιδεύς**, *Theoc.*
Λυκίθης, adv. e Lycia. **Λυκία**.
Λυκισμός, in Lycia factus, factus more Lyciorum. *Περὶ βόλῃς δύο λυκισμοῦ ἕκαστος εἶχε, bina venabula Lycia, Herod. 7, 76. (Ernesti λυκισμός.)*
Λύκειον, υ, τὸ, lycium, arbor spinosa; (2) locus in Thessalia; (3) succus e lycio arbore seu frutice extractus. **Λύκος**.
Λύκος, idem quod **λυκίος**, *Eust.*
Λυκισμός, fut. ἴσω, more Lycio elaboro. **Λ**
Λυκία et **ἐργον**.
Λυκίς, ἴδος, ἡ, lupa parva. **Λύκος**.
Λυκίσκος, υ, ὁ, trochlea sucula carens, *Hes.*
Λυκοβασία, υ, ὁ, ut **λυκοβασίας** δρυμός, nemus, saltus, ubi lupi versantur. *Ex λύνος et βαίνω, vado.*
Λυκοβασίας, υ, ὁ & ἡ, a lupo mansus, lacertatus. *Ex λύνος et βαίνω.*
Λυκοδόντες, canini dentes, qui bini, al. **κυνδοῖντες**. *Ex λύνος et ὀδός.*
Λυκοῖδης, εὐς, ὁ & ἡ, lupo similis. *Ab ἴδος.*
Λυκοβαρής, εὐς, ὁ & ἡ, audax adversus lupos; (2) magnanimus. (1) *διεγείρασι τὸν λυκοβαρῆσιν βοσκῶν, Anal. Brunck. 2, 107.*
Λυκοθήρας, υ, ὁ, luparius, *Gl. V.* nempe qui lupos venatur. *Ex λύνος et θήρα.*
Λυκοκτόνῳ, f. ἴσω, lupum vel lupos occido. **Λ**
Λυκοκτόνος, υ, ὁ & ἡ, luporum interfector. *Hinc τὸ λυκοκτόνος, υ, aconitum, cujus esus lupos interficit; λυκοκτόνος, a lupo occisus. Λ πτίνω.*
Λυκοπάνθηρ, ης, ὁ, animal quod ex parte lupo ex parte panthera est.
Λυκοπόδες, ων, οἱ, satellites tyrannorum; vel quod pedes pellibus lupinis cinctos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces essent, vel etiam lupi insigne in clypeis gestarent.*

Λυκοφάνης, *u*, *δ*, luporum laniator; *λυκοφάνης* *κύνες*, in Epigr. A. *βίαια*.

ΛΥΚΟΣ, *u*, *δ*, lupus; (2) lupatum, fræni genus asperitum, *Hes.* (3) λύκοι, flos herbarum idris, quod laborum lupi speciem referant, *V. Lex.* (4) instrumentum quoddam coquinarium, *Poll.* (5) avis e monedularum genere, *V. Lex.* ex *Aristot.* (6) piscis, al. *καλλιώνυμος*, ex *Athen.* (7) aranei genus, *Hes.* (8) pastilli nomen adstringentis et desiccantis, *ap. Aetium*; (9) sol, *Macrob.*

Λυκοκυτάλιον, *u*, τὸ, quibusdam Sesamoides major, *Diosc.* Ex λύκος et σκυτάλιον.

Λυκοσάπιδες, *an*, *oi*, equi a fræni genere, quod λύκος, lupatum, *Plut. Sympr.* At *Nic. Schol.* vespæ.

Λυκοσώμος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, qui ore lupino est; apuæ epith. *Suid.* Ex λύκος et σόμα.

Λυκοφάλλος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, quæ dic. lupinos oculos habens; est autem gemmæ nomen.

Λυκοφιλία, *as*, *ή*, lupina, suspecta et subdola amicitia. A

Λυκοφίλιος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, subdulus, suspectus, lupina quadam amicitia nixus. Ex λύκος et φίλος.

Λυκοφίλιος, *adv.* suspecte, subdole.

Λυκοφύρος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, lupum ferens, ut insigne.

Λυκοφύρον, *onos*, *δ* *ζ* *ή*, qui est lupini animi. Ex φύρον.

Λυκοφύρος, τὸ, tempus ante solis exortum, *Gl. V.* crepusculum, diluculum.

Λυκοχρῶς, *contr.* *λυκοχρῆς*, *u*, *δ* *ζ* *ή*, lupi colorem habens. *Ex χρῶς.*

Λυκοφία, *as*, *ή*, aliis nox sublevis, aliis noctis obscuritas, crepusculum. Ex *δφίς*.

Λύκοψις, *λυκοψῆς*, vel *λυκοφῆς*, quarta anchusæ species, *Diosc. Gal.*

Λυκώ, *ω*, dilanio, dilacero lupi more; *pass.* *λυκῶμαι*, unde perf. part. *αλυκομένης*, a lupo dilacerata. A λύκος.

Λυκοδῆς, *εὐς*, *δ* *ζ* *ή*, lupinus, lupo similis, epith. coloris. Est autem medius inter album et nigrum. Ab eod.

ΛΥΜΑ, *ἄτος*, τὸ, purgamentum, sordes; λύμα, piacula, *Ph.* Ἄλλα λύμα τῶν γῆρας τρέφει, *Soph. CEd. Col.* 805.

Λυμάω, idem quod *λυμαίνω*, *V. L.*

Λυμαίνω, et frequentius *λυμαίνομαι*, devasto, labefacto, violo; populor; vitio, corrumpo; *λυμαίνεσθαι*, aor. 1. med. qui vastavit; *λελυμαίνεσθαι*, perf. part. pass. vastatus. *Λυμαίνεσθαι* τὰ πράγματα τῆς πόλεως, *Dem.* ταῦτα μὲν τοὶ Σοφοκλῆς λυμαίνονται in ταῖς τραγωδίασιν ἐν τὸν Τηρέα, *Aristoph. Av.* 100. *Λυμαίνεσθαι* δὲ τῶν νεκρῶν, cadaver mutilans, *Herodot.* 1, 214. Ὅδ' ὡς κύνες τῆσδ' ἐλμυγῶν χίρας; *Eurip. Andr.* 720. A λύμη. Hinc *λυμαντήρ*, *ἦρος*, *δ*, perditor, corruptor. Hinc *λυμαντήριος*, *u*, *δ* *ζ* *ή*, perniciosus, exitialis.

Λυμαντής, *u*, *δ*, idem quod *λυμαντήρ*.

Λυμασις, *ή*, idem quod λύμα, *Æsch.*

Λυμάω, *ἄτος*, *δ*, perditor, vastator, violator.

Ὅτις γυναικῶν λυμαίνων ἦδεται ξένους κομίζων, *Eurip. Hipp.* 1068. Μὴδ' ὡς λυμαίνεσθαι, *Soph. Aj.* 574. A

ΛΥΜΗ, *us*, *ή*, lues, noxa, exitium; (2) contumelia; (3) sordes; (4) quicquid obest, nocet, perdit; ut *Lat.* perniciēs, pestis. (3) λύμη βίη, sordido victu, fædo victu, *Soph. Elect.* 1195.

Λύμην, plusq. perf. opt. pass. *Ion.* et *Poet.* pro *λελυμένος* *εἶναι*, a λύω.

Λυμνέμενος, aor. 1. part. med. verbi *λυμαίνω*.

Λυμνῆς, *δ*, idem quod *λυμαντής*, *Sibyl.*

Λύνη, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro *ἐλέλυντο*, a λύω, in med. redimo. *Λυόμενος* τε *Θύγατρα*, *Il.* 1, 13.

Λυπερόν, τὸ, tristitia, *Sicrh.*

Λύπια, *ω*, fut. *ήσω*, dolore adificio, contristo; (2) lædo, offendo, detrimentum adificio; *λυπέμαι*, tristor, mæreo, *Εἰ μὴ λυπῆσαι πέρα, præter modum, Aristoph. Av.* 1251. Μηδὲνα λυπῆσαι τῶν πολλῶν, *Isocr.* A

ΛΥΠΗ, *us*, *ή*, dolor, animi molestia et ægritudo, tristitia, mæror, quasi λύσις, hoc est solutio totius hominis, teste *Chrysippo*.

Λυπῆσθαι, 2. plur. fut. 1. ind. pass. verbi *λυπῶ*.

Λυπημα, *πῆμα*, τὸ, dolor. A λυπῶ.

Λυπηρός, *εὐς*, *ρόν*, molestus, molestiam et ægritudinem animi adferens, acerbus, tristis. A λυπῶ. Hinc

Λυπηρῶς, *adv.* cum molestia, moleste, cum dolore, dolenter.

Λυπῆς, 2. sing. præ. conj. act. contr. pro *λυπέης*, a λυπῶ.

Λυπησίδιος, *δ* *ζ* *ή*, sermonibus molestus, *Ern.*

Λυπητικός, *ή*, *όν*, qui tristitia adficit; (2) ad tristitiam pronus. A λυπῶ.

Λυπῆ, *angere*, 2. sing. præ. imperat. pass. vel med.

Λυπῆσιος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, qui duram degit vitam.

Λυπρόγαιον, τὸ, soli gracilitas, *Arr. ap. Suid.*

Λυπρόγαιος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, gracile et macilentum solum habens. Ex λυπρός et γαῖα.

Λυπρόγαιος, *Att.* pro λυπρόγαιος.

Λυπρακτύπης, *δ*, idem quod *λυροκτύπος*, *Ανακ.*

Λυπρός, *αῖ*, *όν*, idem quod λυπηρός; (2) gracilis, tenuis, macilentus, aridus; (3) tenuis, opp. copioso et sufficienti. (1) τὸ τῶν λυπρόν, *Eurip. Suppl.* 38.

Λυπρότης, *ητος*, *ή*, ariditas, gracilitas, sterilitas, macies. A λυπρός.

Λυπρόχαιρος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, idem quod λυπρόγαιος. Ex λυπρός et χῶρα.

Λυπρῶς, *adv.* tenuiter, steriliter.

ΛΥΡΑ, *as*, *ή*, lyra, instrumentum musicum; (2) sidus celeste; (3) piscis quidam.

Λυραοῖδης, *u*, *δ*, lyricen, qui lyra canit.

Λυρίζω, fut. *ίσω*, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.

Λυρικός, *ή*, *όν*, lyricus, melicus; (2) *δ*, poeta lyricus. Ab eod.

Λύριον, *u*, τὸ, parva lyra. Dim.

Λυρισμός, *u*, *δ*, cantus lyrae. A λυρίζω. Unde

Λυριστής, *u*, *δ*, qui lyra canit, fidicen, *Ph.*

Λυρογῆτης, *εὐς*, *δ*, *ζ* *ή*, lyra gaudens, epith. *Apol.* in *Epigr.* Ex λύρα et γῆθομαι.

Λυροῖς, *εῖσα*, *όν*, lyricus, cui lyrica modulatio inest. A λύρα.

Λυροεργός, *u*, *δ* *ζ* *ή*, qui lyras conficit. Ex *εργον*.

Λυροβλήτης, *εὐς*, *δ* *ζ* *ή*, lyra seu lyra sono gaudens, vel demulcens. Ex *βλέγω*.

Λυροκτῆτης, *u*, *δ* *ζ* *ή*, lyra adquisitus.

Λυροκτύπῃ, *us*, *ή*, lyra sonus, lyra pulsus.

Λυροκτύπος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, qui lyram pulsat.

Λυροποιῶ, *ω*, fut. *ήσω*, lyras facio. Hinc

Λυροποιητικός, *ή*, *όν*, lyras conficiendi peritus.

Λυροποιός, *ή*, *όν*, idem.

Λυροποιία, *as*, *ή*, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum scientia. A

Λυροποιός, *u*, *δ* *ζ* *ή*, qui lyras conficit, compingit. Ex ποιῶ.

Λυροφόνις, *us*, *δ*, species lyrae, quasi Phœnicia, *Hes.*

Λυραδία, *as*, *ή*, lyra cantus. A

Λυραδῆς, *u*, *δ*, lyricen, lyren. Ex λύρα et ἀδή.

Λυραδῶς, lyricen, more eorum qui lyra canunt.

Λυρανία, *ή*, idem quod *λυροποιητική*, sc. τέχνη.

Λύραι, aor. 1. inf. act. verbi λύω.

Λύραις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro λύσας.

Λυσανίας, *u*, *δ*, dolores solvens. *Apud Aristoph.* allusio ad Lysaniam, nomen viri.

Λύσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi λύω.

Λύσις, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλυσε.

Λυσῆ, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi λύω.

Λύσῃ, *ος*, *δ* *ζ* *ή*, homines frangens, debilitans. Ex λύσις et ἄνηρ.

Λυσήμορος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, capillos solutos seu passos habens. Ex λύσις et ὄρεσιν.

Λυσιμάχια, *as*, *ή*, Lysimachia, herba cujus ea vis esse dicitur, ut jumentis discordantibus imposita, asperitatem cohibeat. Ex λύσις et μάχη.

Λυσιμάχιον, τὸ, lysimachium, herba quædam, *Diosc.*

Λυσιμάχος, *δ* *ζ* *ή*, solvens pugnam, *Ar.*

Λυσιμελῖον, dimembro, *Gl. V.* A

Λυσιμελής, *εὐς*, *δ* *ζ* *ή*, solvens membra, epith. somni et mortis. Ex λύσις et μέλος.

Λυσιμέριμος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, curas solvens; (2) curis solvendis idoneus. Ex μέριμος.

Λύσιμος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, solubilis, qui solvi potest; (2) qui refelli vel refutari potest; (3) exemptilis. A λύσις.

Λυσίνεμος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, legis dissolutor, legis ruptor, *Nonnus.* Ex λύσις et νόμος.

Λύσιος, *ία*, *ιον*, vel λύσιος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, solvendi seu liberandi vim habens. Epith. Bacchi, quia solvit et liberat curis. At λύσις Θεοῖ, expiationum praesides Dii; τὰ λύσια, sacra Bacchi. A λύω.

Λυσιστάγμων, *ονος*, *δ*, in jocos resolvens. Epith. Bacchi (*ap. Anac.* sed vox est corrupta et contra analogiam, ex qua est *λυσις ludos*, *Ern.*). Ex λύω et στάγμων. Verum est

Λυσιστάγμων, *ονος*, *δ* *ζ* *ή*, detrimentum vel damno liberans. Ex λύω et στάγμων.

Λυσιστόμος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, desiderium seu amorem solvens, tollens. Ex λύω et στόμος.

Λυσιστόνος, *u*, *δ* *ζ* *ή*, laboribus et molestiis liberans, dolores eximens, epith. Bacchi.

Λύσις, *εὐς*, *ή*, solutio, dissolutio; (2) actio solvendi captivitate; (3) redemptio; (4) solutio questionis vel ænigmati; (5) solutio pecuniæ vel debiti; (6) expiatio. A λύω.

Λυσισταμῖον, *ω*, soluto, languido corpore sum, *Hippocrat.*

Λυσιστελῖον, *as*, *ή*, utilitas, reditus, fructus: expediat. *Λυσιστελῖον αὐτῶν ἐμὲ μύλος*, &c. *Luc.* 17, 2. A

Λυσιστελής, *εὐς*, *δ* *ζ* *ή*, utilis, frugifer, commodus; *Λυσιστελέτερον*, commodius. Ex λύω et τέλος, *improba.*

Λυσιστελέτης, *adv.* utiliter. A λυσιστελῖον, part. præ. a λυσιστελῖον.

Λυσιστελῶς, *adv.* utiliter, commodè.

Λυσισφρον, *ονος*, *δ* *ζ* *ή*, mentem curis solvens, seu prudentiam e mente tollens. Epith. Lyæi seu Bacchi. Ex φρόν.

Λυσισφῶς, *u*, *δ*, Lysiodus. *Λυσισφῶς*, genus histriionum, a Lydis sic dicti, et *εὐδῶς*.

Λύσων, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi λύω.

ΛΥΣΣΑ, vel λύσσα, rabies, furor, proprie canum; (2) vermiculus sub lingua canum, quo exempto nec rabidi fieri, nec fastidium sentire dicuntur. Hinc

Λυσσαίνω, rabidus sum, insanio. Ἄρα μὴ... πατρί λυσσαίνων πάρος; *Soph. Antig.* 632, 633.

Λυσσαλῆς, *ία*, *ιον*, rabidus. A λύσσα.

Λυσσάνιος, *as*, *ον*, idem quod λυσσῆς, *Ar.*

Λυσσῆς, *ἄτος*, *ή*, rabida, rabiosa. *Λυσσῆς* συγκριτικῶς μόνον, in tuo furore interfecisti, *Eurip. Herc. Fur.* 1024. Ab eod.

Λυσσῶν, vel λυσσῶν, *ω*, rabidus sum, in rabiem actus furor, de canibus et lupis; (2) de homine. *Λυσσῶν* *εἰς* ἀγρίους διαπότῃς, *Plut.* Ab eod.

Λυσσῆς, *εντος*, *δ*, rabidus, furiosus.

Λύσσημα, *ἄτος*, *ή*, rabies, furor. A λυσσῶν.

Λυσσῆν, pres. inf. act. *Dor.* pro λυσσῶν, contr. ex λυσσῶν, a λυσσῶν.

Λύσσης, 2. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro λύσσης, a λύω.

Λυσσῆς, *εἰς*, idem quod

Λυσσῆς, *ἦρος*, *δ*, rabidus, rabiosus. A λυσσῶν.

Λυσσῆτης, *δ*, idem quod λυσσῆτης, *Er.*

Λυσσῆτης, *u*, *δ* *ζ* *ή*, a rabido cane morsus. Ex λύσσα et δάκνω, mordeo.

Λυσσομανία, attonitus sum, furor, *Man.*

Λυσσομάνης, *εὐς*, *δ* *ζ* *ή*, in rabidum furorem actus, rabidus præ furore. Ex μανία.

Λυσσάω, ὦ, fut. ὥσω, idem quod λυσσάω.
 Λυσσάων, furens, praes. part. act. Poet. pro λυσ-
 σάων, contr. ex λυσσάων, a λυσσάω.
 Λυσσάδης, εὐς, ὁ ἢ, rabidus, rabiosus. Ab eod.
 Λυσσαθένης, 2. sing. aor. 1. opt. pass. v. λυσσάω.
 Λυσσάσις, 3. pl. praes. ind. conj. act. verbi
 λυσσάω.
 Λυσσάσις, ἴδος, ἡ, trux, torva visu. Ab ὥψ.
 ΛΥΣΣΑΜΑ, ὥσος, τὸ, aequamentum capillorum.
 Gl. V. λύσσωμα, discriminale. Hinc
 Λυσσαμάτιον, α, τὸ, discerniculum, Gl. V.
 Λύσσωσις, εὐς, ἡ, idem quod λύσσωμα.
 Λυτὰ, τὰ, juris intermissiones, quae et λύσιμα,
 Ep.
 Λυτίον, adv. posit. solvendum. A λύω.
 Λύτιμα, ας, ἡ, solutrix, quae solvit. Περαιὶ νο-
 μένῳ δὲ λύτιμα, Orph. Hymn. in Nat. 17. A
 Λυτῆς, ἥρος, ὁ, liberator; (2) expiator. A λύω.
 Λυτήρια, τὰ, sacra expiatoria, Soph.
 Λυτήριος, ἄδος, ἡ, liberatrix. Λυτήριος, ἀρχι-
 γινέτης, Orph. Hymn. in Rheam.
 Λύτῆριος, α, ὁ ἢ, expiatorius; (2) solvendi seu
 liberandi vim habens. (2) ἡ δ' ἔχω, φίλαι,
 λυτήριον λύπημα, σπῆδ' ὕμιν φράσω, qua vero
 ratione possim huic aegritudini mederi, eam
 vobis dicam, Soph. Trach. 558. Καὶ νῦν λυ-
 τήριος ἐκ θανάτου γενέ, Eurip. Alc. 224. A
 λυτήρ.
 Λυτικός, ἡ, ὄν, solvendi vim habens. A λύω.
 Λυτικῶς, adv. cum vi dissolvendi.
 Λύτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. et Poet.
 pro ἐλύτο, a λύω, solvo; Il. 21, 114.
 Λύτο, pro ἐλύτο, 3. sing. imperf. Il. 24, 1.
 Λύτος, ἡ, ὄν, solubilis, qui solvi potest; (2)
 solutus. A λύω.
 Λύτρον, α, τὸ, redemptionis pretium, Ph. λύτρα,
 redimie. Ab eod. Hinc
 Λυτρώω, ὦ, fut. ὥσω, redimo; λυτρώομαι, ὦμαι,
 redimo, redimor; λυτρώσασθαι, redimere;
 λυτρωσθῆναι, redimi, redemptum esse. 'Ο
 μέλλων λυτρωσθῆναι τὸν Ἰσραήλ, Luc. 24, 21.
 Οὐ θηρατοῖς—λυτρωθήσεται, 1 Pet. 1, 18. Hinc
 Λυτρώσεται, 3. sing. aor. 1. conj. med.
 Λύτρωσις, εὐς, ἡ, redemptio, expiatio:
 Λυτρωτήν, adv. proxi. redimendum. Ab eod.
 Λυτρωτῆς, ὁ, idem quod
 Λυτρωτής, ὁ, ὁ, redemptor. Ab eod.
 Λύτωρ, ὁρος, ὁ, liberator, solutor. A λύω.
 Λύχνα, τὰ, Ion. lucernae. Λύχνα καίεισι πάντες
 πολλὰ ὑπαιθρία περὶ τὰ δώματα κύκλῳ, Hero-
 dot. 2, 62.
 Λυχναῖος, α, ὁ, et λυχνέος, εὐς, ὁ, lapis pellu-
 cidus, speciesque pyropi, vel carbunculi.
 A λύχνης.
 Λυχνάπις, α, ὁ, qui lychnum seu lumen ac-
 cendit. Ex λύχνης et ἄπω. Unde
 Λυχναΐα, ας, ἡ, luminis seu lychni accensio;
 lucernarum accensio, Gl. V.
 Λυχνεον, α, τὸ, candelabrum. A λύχνης.
 Λυχνεύω, fut. εὔσω, praeleuco. Ab eod.
 Λυχνεών, ὄνος, ὁ, lucernarum repositorium.
 Λυχνία, ας, ἡ, idem et ab eod.
 Λυχνιαῖος, αἶα, αἶον' ut λυχνιαῖα φλῶ, lucernae
 flamma. Ab eod.
 Λυχνίδιον, α, τὸ, lucernula. Dim. a λύχνης.
 Λύχνιον, α, τὸ, idem quod λυχνία.
 Λυχνίς, ἴδος, ἡ, lucernula; (2) flos quidam,
 Ph. λυχνίς, rosa Graeca; item populus, lychnis,
 Plin. Angl. CAMPIONS; (3) gemma
 quadam.
 Λυχνίσκος, α, ὁ, lucernula. A λύχνης.
 Λυχνίτης, α, ὁ, qu. dic. lucernarius; λυχνίτης
 λίθος, lychnites-lapis; λυχνίτης πῶα, herba
 lucernaria. Ab eod.
 Λυχνιδεύς, α, ὁ ἢ, noctu agenda interdū
 agens, et interdū peragenda noctu agens;
 lucernarius. A λύχνης et βίος, vita.
 Λυχνοβόρος, α, ὁ ἢ, lychni seu ellychnii vo-
 rator. Epith. maris. Ex βορέα.
 Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, Ion. λυχνοκαΐη, ης, ἡ, dies
 festus apud Aegyptios, quo larpades ac-
 cendebantur. Ex λύχνης et καίω, urō.
 Λυχνοκαυσία, ὦ, fut. ἥσω, candelis utor per
 noctem, candelis illuminō. Ex iisd.
 Λυχνοκαυσία, ας, ἡ, luminum, lucernarum seu
 lychnorum accensio. Ex iisd.

Λυχνοποιία, ὦ, fut. ἥσω, lucernas conficio.
 Λυχνοποιός, α, ὁ ἢ, lucernarum confector.
 Λυχνόπολις, εὐς, ἡ, urbs lucernarum, nomen
 fictum a Luc. in V. Hist.
 Λυχνοπώλης, α, ὁ, lychnorum seu lucernarum
 venditor. Ex πωλείω.
 ΛΥΧΝΟΣ, α, ὁ, lychnus, lucerna, candelā.
 Λυχνῆχος, α, ὁ, lychnuchus, qui lychnum te-
 net, qui lumen sustinet. Gl. V. lucerna-
 rius; candelabrum; (2) lucerna, mono-
 podium, cui lumen cum candelabro impo-
 nitur. Ex λύχνης et ἔχω.
 Λυχνοφορία, ὦ, fut. ἥσω, lampada gesto. A
 Λυχνοφόρος, α, ὁ ἢ, lucernam ferens, prae-
 lens. Ex λύχνης et φέρω.
 ΛΥΧ, fut. λύσω, perf. λέλυκα, solvo, laxo, re-
 mitto, solvo e portu; (2) utilis sum, pro
 sum, expedio. (2) λύει γὰρ ἡμᾶς ὁδὸν, nihil
 enim nobis profuerit, Soph. Elect. 1005. Τέ-
 λη λύει, expedit, prodest, Id. Aed. Tyr. 316.
 Πρώτος ἀργυρίαν ὄνειν σὲ λύω, Soph. Trach.
 184. Τῆς νῦν παρέσσης πηνονῆς λύσεις βάρος,
 Id. Elect. 945. Οἱ γὰρ Περσῆες λύσι τὴν ἐκ-
 κλησίαν, Aristoph. Ach. 177. Δύσον με δεσμών,
 Id. Thesm. 1118. Παῖδά δὲ μοι λύσατε φίλην,
 Il. 1, 20.
 ΛΥ, λῆς, λῆ, vel λῆς, λῆ, volo, vis, vult;
 λῶντι, pro λῶντι, volunt.
 Λωβίζω, fut. ὥσω, injuria adicio, contumeliam
 infero; λωβίζεσθαι, contumeliose improbari.
 A λῶβη.
 Λωβόομαι, ὦμαι, idem; (2) corrumpo, de-
 pravo; (3) mutilo, deformat. Item pass.
 λελωβημένος, contumelia affectus; deprava-
 tus, mutilatus; λωβήεις, aor. 1. idem. (2)
 πλεκτηταῖν ἀρετῆς λωβῶμαι βίον, suspensio
 sibi vitam ademit, Soph. Antig. 54. Τὴν
 πόλιν ὅπως αἰσχρῶς ἔδωκεν ἰλωθῆσαντο, Hero-
 dot. Τόδε αὖ λωβῶνται, rursus excruciat, Soph.
 Trach. 1031. (3) τίσιν δὲ τρέπον λωβησάμενοι
 τὴς Κυναιδῆς, Polyb. 4, 18. Ab eod.
 Λωβέωσις, εὐς, ἡ, contumelia illatio, irrisio. A
 Λωβείω, fut. εὔσω, contumelia adicio; (2) ir-
 rideo, illudo. Τίπτε μὲ λωβείεις πολυπενθία
 θυμὸν ἔχουσαν, Odys. 23, 15.
 Λωβία, λωβίωμα, Ion. injuriam infero. A
 ΛΩΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia; (2) op-
 probrium, dedecus; (3) perniciēs, dam-
 num, jactura, mutilatio; (4) quidam au-
 rim morbus. (Lat. labe.) Hinc
 Λωβήεις, ἥσσα, ἥν, damnosus, perniciosus.
 Λωβήεις, aor. 1. part. pass. verbi λωβῶ.
 Λωβήσαιμι, 2. sing. aor. 1. opt. med.
 Λωβήσις, εὐς, ἡ, injuria seu contumelia illa-
 tio:
 Λωβητῆς, ἥρος, ὁ, injuria seu contumelia illa-
 tor, injuriosus, contumeliosus; (2) contu-
 melia dignus, flagitiosus:
 Λωβητής, α, ὁ, injuriosus, contumeliosus; (2)
 depravator, corruptor. A λωβία.
 Λωβητός, ἡ, ὄν, injuria seu contumelia adfectus,
 laesus; (2) injuria seu contumelia exposi-
 tus, sive obnoxius; (3) dolore adfectus;
 (4) noxius, damnosus; (5) mancus, mutila-
 tus, male mulcatus. (1) μόχθῳ λωβητός, con-
 tumeliis confectus, Soph. Phil. 1103. (4)
 λωβητὸν ἐμπόλεμα· τῆς ἐμῆς φρενός, damna
 merces animo meo, Soph. Trach. 538. (5)
 ὁρῶν λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κατέμεινον, Id. Trach.
 1070. Ab eod.
 Λωβήτωρ, ὁρος, ὁ, conviciator, contumeliosus;
 (2) qui nocet, qui perdit, qui vastat.
 Λωβός, ἡ, ὄν, qui aurium quodam morbo la-
 borat; (2) perplexus; (3) mutilatus. A
 λῶβη.
 ΛΩΓΑΝΙΟΝ, α, τὸ, palcare.
 Λωῖων, ὄνος, ὁ ἢ, melior, quem magis volu-
 mus. Hinc compar. alius λωῖτερος, melior,
 et superl. λωῖσις, et contr. λῶσις, optimus.
 A λῶ, volo.
 ΛΩΜΑ, ἄσος, τὸ, fimbria, instita, ora vesti-
 menti. Hinc
 Λωμάτιον, α, τὸ, fimbriola. Dim. a praec.
 Λῶντι, 3. plur. praes. ind. act. contr. pro λῶντι,
 a λῶω, volo.
 ΛΩ'ΟΖ, vel λῶρος, α, ὁ, Lous, mensis, apud

Macedonas, ejus primo die solstitium aesti-
 vum incidit.

Λωπᾶς, ἄδος, ἡ, vestimentum tenue. A
 Λώπη, ης, ἡ, pallium; (2) vestimentum, vestis.
 Λωπίζω, fut. ἴσω, veste exuo, denudo. 'Εκ δ'
 ἐλωπίης πλευρὰν ἄπασαν, Soph. Trach. 925.
 A praec.
 Λώπιον, α, τὸ, parvula tunica; (2) vestis; (3)
 vestimentum vile; (4) velum nauticum.
 Dim. ab eod.
 Λωποδίσια, ας, ἡ, spoliatio, grassatio, proprie
 vestium exspoliatio. A λωποδύω.
 Λωποδύτις, ὦ, fut. ἥσω, veste exuo, vestimenta
 furor; (2) spolio, rapinis infesto, Ph. λω-
 ποδύτι, grassatur. Λωποδύτων τὴν Ἑλλάδα,
 Hermod. A
 Λωποδύτης, α, ὁ, qui viatores vel mortuos ve-
 stimentis exuit et spoliatur, seu in balneis
 depositas vestes surripit, grassator. A
 Λωποδύω, fut. ὥσω, idem quod λωποδύτις.
 ΛΩ'ΠΟΣ, εὐς, τὸ, vestimentum tenue.
 ΛΩ'ΡΟΝ, α, τὸ, lorum, habena; (2) vinculum
 capitis, diadema. Vox Lat.
 Λώρος, α, ὁ, idem.
 Λωροτόμιος, in lora seco. A τομή.
 Λῶσις. Vide λῶϊων.
 Λώτας, ἄσος, ὁ, mendicus; (2) tibicen. A
 λῶσις.
 Λωτύντα πιδία, campi loto abundantes, her-
 bosi, Il. 12, 283, pro λωτύντα, quod veteres
 contractum ex λωτύντα volunt, a λωτύνει,
 alii ex λωτύνοντα, quasi a λωτύνω, quod esset
 lotum et herbas profero.
 Λωτία, ας, ἡ, sartum e loto textum:
 Λωτίζω, fut. ἴσω, lotum carpo; (2) decerpo:
 Λώτιος, ἴνη, ἴνον, lotinus, e loto factus. A λωτός.
 Λώτισμα, ἄσος, τὸ, flos loti; (2) metaph. prae-
 cipui in aliquo populo, flos populi. (2)
 ὁ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα, Eurip. Hcl. 1609.
 Λωτίσις, ὄσσω, ὄν, loti ferax, herbosus; poni-
 tur ob λωτύνοντα, quod vide.
 ΛΩΤΟΣ, α, ὁ, lotus; (2) trifolium, Ph. (3)
 tibia. (3) διὰ λωτῶ Λίβυος, Eurip. Iphig. in
 Aul. 1036. Λωτὸς φθόγγον κηλαδί καλλίσον,
 Id. Elect. 716.
 Λωτοτρόφος, α, ὁ ἢ, lotum alens seu produ-
 cens. Λωτοτρόφον κατὰ λείμνακα, Eur. Phae.
 1564. Ex λωτός et τρέφω.
 Λωτοφῶν, populi loto vicitantes. A φαγών.
 Λωτοχόος, Dor. pro λωτοχόος.
 ΛΩΦΑΝ, ὦ, fut. ἥσω, respiro, interquiesco;
 (2) cesso. Κάποις ἐπειδὴ τῷ ἐλωφῆσεν φόνος,
 Soph. Aj. 61. Ἀπὸ νόσου μεγάλῃς ἔ' πολέμῳ
 βραχὺ τι λελοφῆκαμιν, Thuc.
 Λωφίω, ὦ, quiesco, Hcs. (2) sedo, Aesch. P.
 Λωφίον, α, τὸ, sedandi vim habens. Λωφίῳ
 ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ ἱερῷ, Apoll. Rhod. 2, 485. A
 praec.
 Λωφήμα, ἄσος, τὸ, laxamentum. A λωφίω.
 Λωφῆσις, εὐς, ἡ, quies, cessatio, respiratio,
 laxamentum. Ab eod.
 Λωφία, η, idem quod λωφῆσις, V. L.

M.

M, Litera duodecima, μϛ, ab Hebr. Mem;
 (2) nota numeri quadraginta, et cum
 lineola subjecta, μ, quadraginta millia.
 MA', adv. jurandi negat. μὰ Δία, non certe,
 per Jovem; ἢ μὰ Δία, idem. Sed ναι μὰ
 Δία, affirm. profecto, certe, per Jovem.
 Occurrit μὰ solum et affirmative, sed raro,
 et fere apud recentiores.
 Μαγὰδίζω, magadi canere, psallere.
 Μαγὰδιον, α, τὸ, parva μαγὰς; (2) asserculus,
 qui recipit chordas lyrae. Dim. a μαγὰς.
 Μαγὰδης, sive μαγὰδης, acc. ιν, ἡ, magas, in-
 strumentum quoddam musicum:
 Μαγὰζειν, fides pulsare, psallere. A
 MA'ΓA'Σ, ἄδος, ἡ, ponticulus testudinis, seu he-
 misphaerii testudinei, super quo nervi ten-
 duntur, qui olim ex arundine factus; ei
 postea vel lignea tabella, vel cornea substi-
 tuta est, unde Cicero in testudinibus reso-
 nari coram dicit, Ern.

Μαγγανία,

Μαργαρίνα, ας, ἡ, veneficium, praeſtigia, incantatio, lenocinium. *Α μαργαρίνα.*
Μαργαρίνα, ας, ἡ, idem et ab eod.
Μαργαρίτης, ὅς, ὁ, veneficus, praeſtigiator, mango, qui varias res miscet, ut alios decipiat. Ab eod. Hinc
Μαργαρίτης, ὅς, ὁ, praeſtigiosus.
Μαργαρίνα, praeſtigii et incantationibus utor, *Κίρην—μαργαρίνας μοδιόσαν τε τὰς ἐταίρας, λαδόντες, Aristoph. Plut. 310. A*
ΜΑΤΓΑΝΟΝ, ας, τὸ, veneficium, praeſtigia; (2) machinamentum praeſtigiatorium; (3) sera vectis, pessulus, repagulum, *Ph. μάργανον πολυμικρόν, ballista; μάργανα πολυμικρά, tormenta.*
Μαργαλιά, ας, vel **μαργαλιά**, ἄς, ἡ, pulpa mollior ex pane, ad detergendas manus adhiberi solita. *Α μάσσα.*
Μάγεια, ας, ἡ, magia, ars magica, scientia magica. *Α μαγεία.*
Μαγεία, ας, ἡ, coquina. *Α μάγειρος.*
Μαγειρίαν, ας, τὸ, locus in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. *Α μάγειρος.*
Μαγειρέμα, ἄτος, τὸ, cibus coctus. *Α*
Μαγειρέω, fut. ὤσω, coquinariam exerceo, sum coquus; (2) lanio, macto.
Μαγειρικός, ὅς, ὁ, ad coquum pertinens, culinarius. Hinc ἡ **μαγειρική**, ἡς, sc. τέχνη, ars coquinaria.
Μαγειρικός, adv. arte coquinaria.
Μαγειρικός, ας, ὁ ἢ ἡ, coquus. Dim. a **μάγειρος**.
Μαγειρίσσα, ας, ἡ, coqua. *Α*
ΜΑΓΕΙΡΟΣ, ας, ὁ, coquus.
Μάγεμα, ἄτος, τὸ, machinamentum magicum, artes magicae, *Eur. Suppl. 1110. Α μαγύνω.*
Μαγνός, ἄτος, ὁ, pinsor, pistior; (2) qui tergit, abstergit. *Α μάσσα.*
Μαγνύτης, ὅς, ὁ, magicus, artis magicae peritus. *Α*
Μαγνύς, ας, ὁ, magus sum, artes magicas calleo, exerceo, magicis artibus utor. *Α μάγος.*
Μαγνός, ὅς, ὁ, magicus, veneficus. Ab eod.
Μάγνις, ἴδος, ἡ, mactra, vas subigendae farinae; (2) offa, maza, quam manibus praeferebant in Trophonii antrum ituri; (3) panis, *ap. LXX. Α μάσσα.*
Μάγμα, ἄτος, τὸ, quidquid superest crassum ex aliqua materia expressa, recrementum; (2) unguentum, et omne spissius, paucum humore subactum. Ab eod.
ΜΑΓΝΗΞ, ας, ἡ, magnes, lapis ferrum attrahens; (2) ὁ, qui est ex Magnesia.
Μαγνησίαν λίθος, *Hippocr. magnes.*
Μαγνήτης, ας, ὁ, idem quod **μάγνης**.
Μαγνήτις, ἴδος, ἡ, sc. λίθος, magnes.
ΜΑΓΟΞ, ας, ὁ, magus, sapiens apud Persas; (2) praeſtigiator, veneficus, magicae artis peritus.
Μαγοφάνια, ας, ἡ, magorum caedes, eorum qui post Cambysis mortem regnum invaserant. Festum apud Persas. *Α φόνος.*
ΜΑΓΓΑΡΙΞ, ας, ἡ, magudaris, radix laserpii.
Μαγνή, ἡς, ἡ, mollis quaedam et effeminata saltatio, a Chrysogono mago, *Hes. Athen.*
Μαγνήδια, ας, ἡ, Magodia, ludus scenicus in quo magorum decantabantur miracula. *Α*
Μαγνήδης, ὅς, ὁ, histrio magorum miracula decantans, gestibusve exprimens.
Μαδύλλω, glabro, depilo, *Hes. Α μαδός.*
Μαδύρος, ὅς, ὁ, depilis, glaber. Hinc
Μαδύροτης, ας, ἡ, glabrities, levor, e defluvio pilorum.
Μαδύρος, ὡ, fut. ὤσω, glabro, depilo. Ab eod.
Μαδύρωσις, ας, ἡ, depilatio; (2) idem quod **μαδύροτης**; (3) defluvium palpebrarum.
Μαδύς, ὡ, f. ἴσω, levis et depilis sum; (2) mado, madidus sum; part. **μαδύντες**, glabri ones, *Gl. V. Aristoph. Plut. 266. Α μαδός.*
Μάδος, Dor. pro **μάζω**.
Μαδύω, fut. ἴσω, glabro, depilo; (2) depilis sum; **μαδύσθεις**, aor. 1. part. pass. depilatus, *Ph. Α μαδός. Hinc*
Μαδύσις, ας, ἡ, defluvium pilorum.
Μαδιστήριον, ας, τὸ, id quo glabratur, seu lavigatur cutis. *Gl. V. volsella. Ab eod.*

ΜΑΔΟΣ, ὅς, ὁ, laevis, glaber, depilis.
Μάδρα, ας, τὴ, pruna, madrya, pro **μαλόδρα**.
ΜΑΖΑ, vel **μάζα**, ας, ἡ, maza, offa; (2) panis; (3) massa auri vel argenti, *Gl. V. μάζα, βῶλος, massa. (3) ἰς δὲ πίνον ἔφερε καὶ μάζας ἐκ μαλίδου, χρυσῶ καὶ ἀργύρου περιεβεβλημένους, Arrian. Bell. Civ. 1, 44.*
Μαζαγίας, ας, ὁ, ὁ, ob mazam flens, *Hes. Ex μάζα et γοῶν μαζαγίας, Voss.*
Μαζαγρέτας, Dor. pro **μαζαγρέτης**, ας, ὁ, maza-seclator, lurco, helluo. Ex **μάζα** et **ἀργίω**, sector.
Μαζάω, ὡ, mazas pinso, coquo. *Α μάζα.*
Μαζίνος, ἴν, ἴν, e maza factus. Ab eod.
Μαζιον, ας, τὸ, mamilla, *Gl. V. Α μαζός.*
Μαζιον, ας, τὸ, parva maza, offula, *Gl. V. (2) aurum et argentum rude, non signatum, Thuc. (1) μούρα πολλὴν φράσας κατὰ ἀλφίτου καὶ ἐλαίου καὶ ὕδατος ποίει μαζία, Geoponic. 20, 33. (2) Scholiast. Thucyd. ad 2, 14. (pag. 106, edit. Dukeri.) Dim. α μάζα.*
Μαζίσκη, ας, ἡ, idem et ab eod.
Μαζονόμιον, seu **μαζονομίων**, ας, τὸ, lanx, *Poll.*
Μαζονόμος, idem, *Gl. V. μαζονομοί, lances, Gl. V. Α μάζα et νέμα, tribuo.*
Μαζοπίστης, ας, ὁ, qui mazas coquit. Ex **μάζα** et **πίπτω**, coquo.
Μαζοπίσις, ας, ὁ, offarius, *Gl. V.*
Μαζοποίησις, ας, fut. ἴσω, mazas conficio.
ΜΑΖΟΣ, ας, ὁ, mamma, mamilla. *Apud Callim. et pro nutrice.*
Μαζονόμος, ας, ὁ, uerosus, *Lyc. Α μαζός.*
Μαζοφάγιον, delector offis.
Μαζοφάγιος, ας, ὁ, qui offis delectatur.
Μαζοφάγιος, ἴδος, ἡ, idem quod **μαζονόμος**.
ΜΑΖΩΝΕΣ, bacchanale convivium, apud Spartanos.
ΜΑΘΑΛΛΙΞ, ἴδος, ἡ, genus poculi vel mensurae, qualis cyathus.
Μάθε, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. **μανθάνω**.
Μαθεύμαι, fut. 2. ind. med. Dor. pro **μαθῆμαι**.
Μάθημα, ἄτος, τὸ, disciplina, studium, documentum; **μαθήματα**, mathematicorum theoremata. *Α μαθήνα.*
Μαθηματικὴ, ας, ἡ, sc. ἐπιστήμη, mathesis, disciplinarum mathematicarum complexus et notitia. *Α*
Μαθηματικός, ὅς, ὁ, ad disciplinas pertinentes, ad disciplinas aptus; (2) discendi cupidus; (3) docilis; (4) sciens, peritus; (5) ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens; (6) mathematicus, disciplinarum mathematicarum peritus. *Α μάθημα.*
Μαθηματικός, adv. mathematicorum more.
Μαθῆσαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. Ion. pro **μαθήσασθαι**, a **μαθήνα**.
Μαθῆσις, ας, ἡ, ipsa discendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, disciplina. *Α μαθήνα.*
Μαθητεία, ας, ἡ, institutio discipuli, doctrina vel disciplina oralis. *Α μαθητεία.*
Μαθητίον, adv. posit. discendum est, discere oportet. *Α μαθήνα.*
Μαθητεύω, fut. ὤσω, discipulus sive auditor sum; (2) doceo, instituo; **μαθητεύωμαι**, doceor. "Ὅς ἔ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ, Matt. 27, 57. Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, Id. 28, 19. *Α*
Μαθητὴς, ας, ὁ, discipulus. *Α μαθήνα.*
Μαθητῆς, ὡ, discipulus esse, discere cupio, *Διξὼν ὡς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτη μαθητὴν γὰρ, Aristoph. Nub. 188. Α*
Μαθητὴς, ὅς, ὁ, qui disci potest, debet. *Α μαθήνα.*
Μαθητῆς, ας, ἡ, discipula. *Α μαθήνα.*
Μαθητῆς, ἴδος, ἡ, idem et ab eod.
Μαθίστα, aor. 2. part. act. f. g. Dor. pro **μαθίστα**, a **μαθήνα**.
Μαθῶν, qui didici, aor. 2. part. masc. gen.
ΜΑΓΑ, ας, ἡ, obstetrix; (2) mater; (3) nutrix; (4) avia; (5) appellatio honestior matronae cuiusvis aetate provectoris; (6) genus cancerum; (7) Maia, filia Atlantis: mater est Mercurii, quod ζήτης, id est investigatio, ducit in lucem εἴησιν, id est inventionem. (2) **μαῖα** δὲ κάτω βέβηκεν, Eurip. Alc. 394.
Μαϊάνδριος, ἴα, ἴον, Mæandrius, a

ΜΑΙΑΝΑΡΟΣ, ας, ὁ, Mæander, fluvius Asiae Minoris admodum flexuosus.
Μαῖας, ἄτος, ἡ, nutrix; (2) avia. *Α μαῖα.*
Μαῖα, ας, ἡ, obstetricia ars. *Α μαῖα.*
Μαῖσμα, ἄτος, τὸ, quod ab obstetrice extractum est, partus, infans. Ab eod.
Μαῖσις, ας, ἡ, idem quod **μαῖα**.
Μαῖστικός, ας, ὁ, obstetricius. Ab eod.
Μαῖστικῶς, adv. obstetricum more.
Μαῖστρια, ας, ἡ, obstetrix. *Α μαῖα.* Hinc
Μαῖστρικῶς, adv. obstetricum ritu.
Μαῖνῶ, et **μαῖνῶμαι**, obstetricem ago, sum obstetrix; (2) pullos avium nutrio; (3) quæro, investigo, scrutor. *Α μαῖα.*
Μαῖνῶν, palpitare, agitari, salire, fluctuare, *Suid. Α μαῖω.*
Μαῖνακτῆρας, ας, τὰ, sacra, quæ apud Athenienses fiebant Jovi **Μαῖνακτη**.
Μαῖνακτηριῶν, ἄτος, ὁ, mensis, a quo hyems incipit, quo Jovi **Μαῖνακτη** sacrificabant Athenienses, propter mutationem et turbulentiam aeris; September, *Gl. V.*
Μαῖνακτῆς, ας, ὁ, furore percitus, furiosus; turbulentus, Jovis epith. *Α μαῖνακτῆς.*
Μαῖμαξ, ἄτος, ὁ, turbulentus, impetuus, *Hes. Ab eod.*
Μαῖμάσσειν, vehementer cupere, palpitare, *Hes. Ab eod.*
Μαῖμάω, ὡ, fut. ἴσω, vehementer cupio, impetu feror. *Μαῖμῶν κορέσσει χεῖρα διψῶσαν φόνε, Luc. 117. Ab eod.*
Μαῖμῶσις, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. pro **μαῖμῶσις**.
Μαῖμῶν, præs. part. act. Poet. pro **μαῖμῶν**, contr. ex **μαῖμάω**.
Μαῖμῶσα, præs. part. act. f. g. verbi **μαῖμάω**, pro **μαῖμῶν**.
Μαῖμῶσις, pro **μαῖμῶσα**.
Μαῖμῶν, fut. ὤσω, idem quod **μαῖμάω**.
Μαῖνῶς, ἄτος, ἡ, insana, furiosa, lymphata. *Μαῖνῶδες, Bacchæ. *Α μαῖνῶν.*
Μαῖνῶν, ας, ἡ, mæna, piscis Hecatae seu Dianæ sacer.
Μαῖνῶν, ας, τὸ, mænula. Dim. a seq.
Μαῖνῶς, ἴδος, ἡ, mæna, piscis. *Α μαῖνῶν.*
Μαῖνῶν, ας, ὁ, furens, lymphatus, Bacchi epith. *Α μαῖνῶν.*
Μαῖνῶν, ας, ὁ, idem, itidem Bacchi epith.
Μαῖνῶν, ας, ὁ, idem, itidem Bacchi epith.
Μαῖνῶν, ας, ὁ, idem, itidem Bacchi epith.
ΜΑΙΝΟΜΑΙ, f. **μαῖνῶμαι**, insanio, furo, desipio; (2) vehementi studio teneor, gestio; **μαῖνόμενος**, part. furens, insanus, lymphatus, *Ph. μαῖνεις, aor. 2. in furem actus, furore percitus. Ὁ διαπότῃς με μαῖνεται καὶ νῦν τῶν, Arist. Pac. 54.*
Μαῖνέρος, ας, ὁ, Mænurgus, piscis.
ΜΑΙΝΩ, in furem ago; aor. 1. ἔμην. *Φαρμάκῳ ἐτίμα (γυνὴ) τὸν ἀνδρὲς ἔμην, Aristoph. Thesm. 568.*
Μαῖνω, cupio, gestio, *Ap. (2) quæro. (1) ἄμφω λαβὼν ἐμαῖνέτ' ἐρχομαι, Soph. Id. 286. (2) μαῖνεται δ' ὅτι πρῶτον ἐπαῖξαντες ἔλωσι, Apoll. Rhod. 2, 126. Α μαῖω.*
Μαῖνωμαι, obstetrix sum, *Ep. Α μαῖα.*
Μαῖω, canicula, sidus; æstus intensissimus; luna, *Hes. Α μαῖω, luceo.*
ΜΑΙΩ, luceo; unde **μαῖωμαι**.
Μαῖων, ὁ, coquus, vel coqui servus, *Hes.*
Μαῖω, instigo, incito, al. quæro, *Hes.*
Μαῖωσις, ας, ἡ, obstetricis opera, officium. *Α μαῖα.*
Μαῖωσις, adv. Scythice. *Α*
Μαῖωσις, ἴδος, ἡ, sc. λίμνη, Palus Mæotica. *Α*
Μαῖωσις, populus Scythicus.
Μαῖωσις, ας, τὸ, merces obstetricis. *Α μαῖα.*
Μαῖωσις, ας, τὸ, beatus, fortunatus, *Ar.*
ΜΑΚΑΡ, ας, ὁ, ὁ, beatus, dives, felix; **μακάριος**, dii, et homines beati post mortem. Hinc
Μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum post mortem apud inferos, locus vitæ beatæ.
Μακαρίζω, fut. ἴσω, beatum prædico, beo. *Τὸν διὰ κατ' ἡμῶν, ὅτι βίωτος εὐδαίμων, μακαρίζω, Eur. Bac. 910. Ab eod.*
Μακαρίος, ας, τὸ, beatus, felix; (2) defunctus, qui sepelitur. Ab eod. Hinc
Μακαρίως, ας, ἡ, beatitas, beatitudo.
Μακαρίως, ας, ἡ, beatitas, beatitudo.*

Μακάριος, ἴδος, ἡ, idem quod μακαρία.
 Μακαρισμός, ὤ, ὁ, beatitudinis prædicatione, qua
 nimirum aliquem beatum prædicamus; (2)
 μακαρισμοί, hymni in commemorationem
 beatitudinis sanctorum; (3) ipsa felicitas,
 in Sacc. L.L. Α μακαρίζω.
 Μακαρίζω, dat. plur. Ion. pro μάκασι.
 Μακαρίζων, τὸ, beatitudo, Suid.
 Μακαρίζεις, ἡ, ὡν, qui beatus habetur et prædi-
 catur, quem omnes beatum iudicant.
 Μακαρίζω, adv. beate. A præc.
 Μακαρίζης, ἡ, ὁ, beatus, de defuncto.
 Μακαρίτης, ἴδος, ἡ, fem. præc. Theoc.
 Μακαρίω, fut. 1. ind. act. Alt. pro μακαρίζω.
 Μακαρίως, adv. beate, feliciter.
 Μάκαρις, ἀρετή, ὁ, ὅς, ἡ, pro μακάριος, per Sync. Eust.
 Μακάριστατος, beatissimus. A præc.
 Μακάριστερος, beator; Nonni. Ab eod.
 Μακαροῦς, ἡ, ὡν, beatus et opulentus. Ex Epigr.
 Α μακαρός.
 Μάκιδος, ἡ, ὡν, longus, procerus; quasi a μα-
 κιδανός, Dor. ut μακιδανός, a μήκος.
 Μάκιδονια, ας, ἡ, Macedonia. Α Μακιδόν.
 Μακιδονίζω, fut. ἴσω, Macedones sequor, cum
 Macedonibus facio. Ab eod.
 Μακιδονικός, ἡ, ὡν, Macedonicus. Ab eod.
 Μακιδονιστής, Macedonico more vel sermone.
 Μακιδών, ὄνος, ὁ, Macedo.
 Μάκλι, ης, ἡ, ligo. Α κέλλω.
 Μάκλιλα, ης, ἡ, idem et ab eod.
 Μάκλλον, ὤ, τὸ, macellum. Vox Latina.
 ΜΑΚΕΡ, macer vel macir, cortex quidam, qui
 ex India advehitur.
 Μακροεικρινός, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, oblongam galeam ha-
 bens; upuræ epith. Hes. Ex μάκος pro
 μήκος, et κράνος, galea.
 Μάκιστε, ἡρος, ὁ, longus, prolixus. Α μάκιστος
 pro μήκιστος, vel inus. μακίζω.
 Μακιστή, ὁ, punctor, pungens, Æsch. prolixus,
 P. μακιστή, Stant. αἰκιστή, Heath.
 Μάκιστος, Dor. pro μέγιστος. Sic adhibent tra-
 gici. "Ὅτι δύναται μάκιστον, quam potes maxime,
 Soph. Phil. 849.
 ΜΑΚΚΟΑΝ, despice, stulte et fatue se gerere;
 μεμακακωκῶτα, perf. part. delirantem. Καί
 τὸ τῷ δῆμῳ, πρὸς τὸν μακκοῦ καθήμιον, Ari-
 stoph. Eq. 395. "Ὅ δ' αὐτὸν ὡς ὅρᾳ μεμακα-
 κῶτα, Id. ibid. 62.
 Μακρὰ, ἡ, solum, labrum; al. μάκτρα. Gal.
 Μακρὸν, τὰ, putei, lacus profundus, ex Hom.
 Μακρῶ, adv. majorem in modum, Hom.
 Μακροῖον, ὄνος, ὁ, ὅς, ἡ, diurnus, longævus. (1)
 δύσασιν, μακροῖον θ', ὡς, Soph. Æd. Col. 151.
 (2) deus, immortalis. (2) τίς ο' ἐτίκει τὸν
 μακροῖον, Id. Æd. Tyr. 1099. Ex μακρός
 et αἰὼν, ævum.
 Μακροκρίντιον, ὤ, τὸ, spiculum longum.
 Μακρὸν, adv. longe, procul, de loco; (2) lon-
 gum, de tempore. Τέττοι δώσειτον καλὴν δίκην,
 ἐκείτ' ἡ μακρὰν, Aristoph. Vesp. 452. Non
 longe post. Α μακρός.
 Μακραύχινος, ὁ, idem quod μακραύχην, V. L.
 Μακραύχην, ὄνος, ὁ, ὅς, ἡ, cui collum est prælon-
 gum, prælongus. Μακραύχηνος κλίμακος
 προσμακρῶστος, Eurip. Phæn. 1180.
 Μακρότερος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, qui in longos annos per-
 durat. Ex μακρός et ἔτος.
 Μακρηγορία, ὤ, fut. ἴσω, longa oratione utor,
 multa verba facio: μακρηγορέω, Eurip.
 Hippol. 704. et Ph. 768. Ex μακρός et ἀγορεύω.
 Μακρηγορία, ας, ἡ, sermo prolixus, oratio lon-
 ga. Ex iisd.
 Μακρημερία, ας, ἡ, tempus quo dies sunt lon-
 giores. Ab ἡμέρα.
 Μακρὴν, acc. sing. Dor. pro μακράν.
 Μακροβῆμων, ὄνος, ὁ, qui longis passibus ince-
 dit. Ex μακρός et βῆμων, eo.
 Μακρόβιος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longævus.
 Μακροβίσιος, ἡρος, ἡ, vita longæva, vivacitas.
 Μακροβίσιος, ἡρος, ἡ, idem.
 Μακροβιότερος, vivacior; comp. a μακρόβιος.
 Μακροβόλια, ας, ἡ, in longum jaculatio. Α
 Μακροβόλος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, e longinquo feriens;
 eminens feriens. Ex μακρός et βάλλω.
 Μακροβύλος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, epith. agri, qui magnis
 seu densis est glebis, glebosus.

Μακρογύνιος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, qui longo est mento. Ex
 μακρός et γύνιον.
 Μακρογύνιος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longam senectutem agens,
 valde senex. Ex μακρός et γῆρας.
 Μακρογύνυλος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, teres.
 Μακροδάκτυλος, ὡν, longos habens digitos.
 Μακροδρόμος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, qui longos cursus con-
 ficit.
 Μακροζωία, ας, ἡ, longævitas. Ex μακρός et ζωή.
 Μακρομείρευστος, ἡρος, ἡ, longitudo dierum, lon-
 gævitas. Α
 Μακρομερίων, fut. εἶσω, diu vivo. Α
 Μακρομύρος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longævus. Ex ἡμέρα.
 Μακρόθεν, adv. procul, longe, eminus. Hinc
 et ἀπὸ μακρόθεν, e longinquo. Α μακρός.
 Μακροθυμία, ὤ, fut. ἴσω, patienter fero, leni
 sum animo, patienter expecto, iram differo
 seu cohibeo; duro, Ph. Μακροθυμῶν ἐπί
 στω, Mat. 18, 26. πρὸς πάντας, 1 Thess. 5, 14.
 εἰς τινα, 2 Pet. 3, 9.
 Μακροθυμία, ας, ἡ, tolerantia, lenitas animi,
 longanimitas, patientia expectandi.
 Μακροθύμιος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longanimis, lenis, pa-
 tients. Ex μακρός et θυμός.
 Μακροθύμως, adv. patienter, longanimiter,
 æquo animo, iram differendo.
 Μακροκαμπύλαιον, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longum et cur-
 vum collum habens; epith. avium quarun-
 dam. Ex μακρός, κάμπυλος, et αὐχὴν.
 Μακροκατάληκτος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, in vocalem longam
 seu syllabam desinens. Α καταλήγει.
 Μακροκαυλος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, caulem longum habens.
 Μακροκέντρος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longum aculeum ha-
 bens, longo spiculo armatus.
 Μακροκέρκεος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, prælongam caudam ha-
 bens.
 Μακροκίφθαλος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longum caput habens;
 cilo, Gl. V.
 Μακροκομία, ὤ, longam et prolixam comam
 alo seu habeo. Ex μακρός et κόμη.
 Μακροκώλια, ας, ἡ, longius membrum; (2)
 quum periodus longius membrum habet. Α
 Μακροκώλος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, membra seu colla longa
 habens. Ex μακρός et κώλον.
 Μακρόλοθος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longam habens siliquam seu
 folliculum, siliqua oblonga inclusus.
 Μακρολογέω, ὤ, fut. ἴσω, prolixè loquor, longa
 oratione utor:
 Μακρολογία, ας, ἡ, prolixitas sermonis. Α
 Μακρολόγος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, prolixus in sermone.
 Μακρὸν, adv. altum, alta voce, Hom.
 Μακρονομία, ας, ἡ, morbus diuturnus. Ex νόσος.
 Μακροπαρεληκτικὴν, in penultimam longam de-
 sinere. Ex μακρός et παρεληκτικόν.
 Μακροπαρσίονος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longe contumeliosissi-
 mus, et quidem ex ebrietate. Α παρσίονος.
 Μακρόπτερος, ὡν, longum pepulum gerens.
 Μακρόπνοος, contr. μακρόπνους, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, qui lon-
 gos ducit spiritus. "Ελκεῖς μακρόπνυν ζῶαν,
 Eurip. Phæn. 1531. Ex μακρός et πνοή.
 Μακροταρία, ὤ, fut. ἴσω, procul eo, longum iter
 facio.
 Μακροταρία, ας, ἡ, longum iter. Α πάρος.
 Μακροτόντρος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, improbissimus, Suid.
 Μακροτόρος, ὡν, longis passibus gradens, Apol.
 Μακρόπος, ὄδος, ὁ, ὅς, ἡ, longos pedes habens.
 Μακρόπτερος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longa alas sive longas
 pennas habens. Ex στερνόν.
 Μακροπτόλεμος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, e longinquo pugnans.
 Μακρόπυλος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, amplas habens portas.
 Ex μακρός et πύλη.
 Μακροπύγων, ὡν, ὁ, ὅς, ἡ, longam barbam ha-
 bens.
 Μακρορρίζια, ας, ἡ, longitudo radicum. Α
 Μακρορρίζος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longas radices habens.
 Ex μακρός et ρίζα.
 Μακρορυγχος, ὡν, rostrum longum habens.
 Μακρός, ῥα, ῥόν, longus, prolixus; (2) longus,
 diuturnus; (3) magnus, multus; (4) altus,
 excelsus. Διὰ μακρὸν, in longum tempus. Διὰ
 μακρὸν γὰρ ἡ χάρις, in longum enim tempus
 durat hoc officium, Eurip. Hec. 320. Α
 μήκος.
 Μακροστελής, ἡρος, ὁ, ὅς, ἡ, longa crura habens.
 Ex μακρός et στέλος.
 Μακροστελής, ἡρος, ὁ, ὅς, ἡ, longum seu proce-

rum truncum habens, qui longo est cau-
 dice. Ex μακρός et στέλχος.
 Μακροτάτα, adv. longissime. Α μακρός.
 Μακρότερον, longius. Ab eod.
 Μακροτέρως, adv. diutius, longius. Α μακρό-
 τερος, quod est comp. a μακρός.
 Μακρότης, ἡρος, ἡ, longitudo, longinquitas; (2)
 diuturnitas. Ab eod.
 Μακροτμήν, ὤ, fut. ἴσω, ita puto ut longæ re-
 dundent amputatæ partis reliquie. Α
 Μακροτμός, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, ita putatus ut amputati
 longæ reliquie supersint. Ex τομή.
 Μακροτρυχέλος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longum habens col-
 lum.
 Μακροῦντιον, ἡ, diuturnus somnus. Ex ὕπνος.
 Μακροφάρυγξ, ἡρος, ὁ, ὅς, ἡ, longas fauces ha-
 bens.
 Μακροφλυαρήτης, ὤ, ὁ, magnus nugator. Ex
 μακρός et φλυαρέω.
 Μακροφλυαρός, ὁ, prolixus nugator, Ep.
 Μακροφύης, ἡρος, ὁ, ὅς, ἡ, natura longus, longus
 natus. Et μακρός et φύω, nascor.
 Μακροφύλλος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longa habens folia.
 Μακροφωνία, ὡν, fut. ἴσω, alta voce clamo.
 Μακρόχειλος, ὡν, magna labia habens.
 Μακροχρῆς, ῥα, ὁ, ὅς, ἡ, longimanus; (2) cui una
 manus longior est altera.
 Μακρόχρηλος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, ungulas longiores ha-
 bens. Ex μακρός et χρῆλος.
 Μακροχροῖνις, fut. ἴσω, diuturnus seu longævus
 sum. Α
 Μακροχροῖνος, ὤ, ὁ, ὅς, ἡ, longævus, diu durans.
 Ex μακρός et χρόνος. Hinc
 Μακροχροῖνιότης, ἡρος, ἡ, longævitas, Gl. V.
 Μάκρυμα, ὡτος, τὸ, quod longe removetur,
 abominatio:
 Μάκρυσις, ἡρος, ἡ, dilatatio; (2) amplificatio,
 v. gr. narrationis. Α
 Μακρύνω, f. ὠνῶ, longe seu procul amoveo, re-
 moveo, in longum differo, extendo, porri-
 go. Α μακρός.
 Μακρῶ, (dat.) adv. longe, multo. Ab eod.
 Μάκρωνος, οἱ, qui longo sunt capite, al. pr. ap.
 Xen.
 Μακρῶς, adv. longe, prolixè.
 Μάκρωσις, ἡρος, ἡ, prolongatio, in longum di-
 ductio. Quasi a μακρός.
 Μακρότης, ὤ, ὁ, longas aures habens. Ex
 μακρός et ἔς, ὡτος, auris.
 Μάκται, qui mazas pinsunt, Hes. At Phil.
 gulatores. Α μάσσα.
 Μακτῆρες, οἱ, idem qui μάκται, Hes.
 Μάκτρα, ας, ἡ, vas in quo pinsitur, et farina
 subigitur, mactra. Apud Nicandrum pro
 colo seu mortario. Ab eod.
 Μακτριμός, ὤ, ὁ, saltationis genus. Qu. a
 μακτρίζω.
 Μάκτρον, ὤ, τὸ, mappa, Gl. V. Α μάσσα.
 ΜΑΛΛ, adv. valde, multum, admodum, ve-
 hementer. Hinc comp. μάλλον, magis, am-
 plius, potius; et superlat. μάλιστα, maxime,
 potissimum, præsertim; jungiturque no-
 minibus, verbis, et adverbis. In numeris est,
 omnino, admodum; de tempore est, fere.
 Μαλαβάθρινον, ὤ, τὸ, foliatum, Gl. V. sc. un-
 guentum. Vide μαλόβαθρον.
 Μάλαγμα, ὡτος, τὸ, malagma, quo aliquid
 molitur. In re militari est corpus molle
 ad frangendos eludendosque tormentorum
 ictus, ut cilicium. Α μαλάσσω.
 Μαλακῶ, dat. sing. f. g. Dor. pro μαλακῇ.
 Μάλακαίπτε, ὄδος, ὁ, ὅς, ἡ, (metri causa pro μά-
 λακίπτε) molli pede incedens.
 Μαλακαυγής, ὁ, ὅς, ἡ, pro μαλακάλγης, do-
 lores leniens. Μαλακαυγῆσσι ὕπνῃ, Aristot.
 in Pæane apud Athen. 15, 16. Diogen. Laert.
 5, 7. Stobæum, Serm. 1, 2. Est vox Cretica.
 Cretenses dicebant, teste Hesychio, αὐγῆν
 pro ἀλγῆν, αὐκᾶν pro ἀλγῆν, αὐκῶνα pro
 ἀλγῶνα, αὐσος pro ἄλσος, εὐβίη pro ἰλβίη,
 εὐύγεςθαι pro εὐύγισθαι.
 Μαλακυνία, ὡν, fut. ἴσω, molliter decumbo et
 dormio. Ex μαλακός et ἵκω.
 Μαλακυντικός, ἡ, ὡν, vinu leniendi habens; qu.
 a μαλακῶνα.
 Μαλακία, ας, ἡ, mollities, inprimis animi, ig-
 τιανα

nava et effeminata; (2) morbus quidam; (3) summa tranquillitas maris. *A. μαλακός.*
Μαλακίας, α, δ, mollis, effeminatus. Ab eod.
Μαλακίαν, α, mollis et effeminatus sum, mollitie laboro; (2) languere, aeger sum. Αι κινίς μαλακίανος τὸς ῥίνας ἔδυνανται αἰσθάνεσθαι, Xen. A. μαλακία.
Μαλακίζω, fut. ἴσω, mollio, effemino, timidum reddo; et pass. μαλακίζομαι, mollesco et effemino; (2) misereor; (3) languere, ægroto, timidus sum, frangor. Πρὸς τὸν θάλασσαν ἱμαλακίσαντο, Xen. A. μαλακός.
Μαλακίης, α, frigidus causa dolentis, V. L.
Μαλάκιον, α, τὸ, ornamentum quoddam muliebri, Hes. τὰ μαλάκια, piscium genus, scipiae; item, olus, beta, Ern.
Μαλακισθῆναι, emolliitum esse, aor. 1. inf. pass. verbi μαλακίζω, emollio.
Μαλακίον, ανος, δ, molliculus. Dim. α. μαλακίον.
Μαλακίονος, α, δ, ἡ, mollem habens terram. Ex μαλακός et γῆ, terra.
Μαλακογνώμων, ανος, δ, ἡ, qui molli, h. e. leni, et submissa est mente seu animo. Ex μαλακός et γνώμων.
Μαλακοδερμος, α, δ, ἡ, mollem habens cutem; (2) molle habens putamen. Ex μαλακός et δέρμα.
Μαλακορίζω, δ, ἡ, mollem habens pilum; μαλακοτρίχης, quibus molles capilli.
Μαλακοσίσος, α, δ, qu. dic. mollis hedera, convolvulus.
Μαλακοκόλαξ, ανος, δ, assentator, palpator.
Μαλακοκέραιος, ανος, δ, qu. dic. molliceps, avis. Ex μαλακός et κέραν.
Μαλακοποιῶ, α, fut. ἴσω, mollio. A.
Μαλακοποιός, ανος, δ, molliens.
Μαλακοσύνη, ανος, α, δ, ἡ, mollem et tenerum habens nucleum. Ex μαλακός et πυρήν.
Μαλάκος, α, δ, ἡ, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remissus, languidus, molli et remisso animo aliquid agens; (5) placidus, tranquillus. A. μαλάσσω.
Μαλακοσάρκος, α, δ, ἡ, mollem ac teneram habens carnem. Ex μαλακός et σάρξ.
Μαλακόςρακος, α, δ, ἡ, molli testa tectus. Ex μαλακός et ἔσθρακον.
Μαλακότης, ητος, ἡ, mollietis, mollitudo. A. μαλακός.
Μαλακόφθαλμος, ανος, δ, mollis, mitis ad aspectu.
Μαλακόφλοιος, α, δ, ἡ, mollem corticem habens.
Μαλακόφρων, ανος, δ, molli, leni animo. Ex φρήν.
Μαλακόφωνος, ανος, δ, molli, suavi voce præditus. Ex μαλακός et φωνή.
Μαλακόχει, ανος, α, δ, ἡ, molles manus habens, lenis, mitis.
Μαλακοψύχην, α, fut. ἴσω, molli sum animo, animo sum remisso, abjecto. Μαλακοψυχήσαντας ἀπεπείσθη δόγμα ὑποκρίνεσθαι, Joseph. Maccab. 6. Ex ψυχή.
Μαλακτῆς, ητος, δ, qui molli, seu emollit. A. μαλάσσω.
Μαλακτικός, α, δ, ἡ, emolliendi vim habens.
Μαλακτός, α, δ, ἡ, qui molli, seu emolli potest. Ab eod.
Μαλακυννός, ανος, δ, emolliitio, qua aliquid mollius redditur. A.
Μαλακύνω, mollio, emollio, mollem reddo. Pass. μαλακύνομαι, mollior, molliorem me præbeo, mollesco, languidior et remissior sum, fio. A. μαλακός.
Μαλακῶ, mollis, gen. sing. Dor. pro μαλακῷ.
Μαλακῶς, adv. mollior, leniter, placide, effeminate, remisse.
Μάλαξις, ανος, ἡ, molliitio, emolliitio. A.
ΜΑΛΑΑΣΣΩ, vel μαλάσσω, f. ζω, mollio, emollio; (2) placo, lenio. Ὡς ἐν νυκτὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ, Aristoph. Eq. 388. Χρόνῳ μαλάξῃν σπλάγχνον, Eur. Or. 1190. (2) ἐργῶς μαλάσσειν ἄνδρος, Id. Alc. 774. Πρὶν ἢ ... νύκτι μαλαχθῆς τῆσδε, Soph. Phil. 1332. Hinc
Μάλαχῃ, ης, ἡ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. Angl. MALLOW.
Μάλαξις, ανος, δ, ἡ, tener, ustivus, consumens, ignis epith. A. μαλός.

ΜΑ'ΑΛΗ, ης, ἡ, axilla, ala.
Μάλα, ης, ἡ, cera emollita. A. μαλάσσω.
Μαλθαζω, mollio; pro quo usitatius μαλθάσσω.
Μαλθακύνω, ανος, ἡ, lecti seu cubilis mollietis.
A. μαλθακός et εὐνή, cubile.
Μαλθακῆρος, ανος, δ, ἡ, tener, mollis. A. μαλθακός.
Μαλθακία, ανος, ἡ, mollietis, mollitudo. Ab eod.
Μαλθακίζω, fut. ἴσω, mollio, emollio; (2) delinio, emollio animum. Pass. μαλθακίζομαι, mollesco, ignaviter ago, languesco, elanguesco. Ab eod.
Μαλθακίνος, ανος, ἡ, inon, mollis. Ab eod.
Μαλθακιστής, ανος, δ, ἡ, mollior, mollior agendum est et segniter. A. μαλθακίζω.
Μαλθακός, α, δ, ἡ, mollis; (2) iners, remissus, ignavus, lentus; (3) effeminatus: εἰς τὸ μαλθακὸν, placide. Οὐ γὰρ ποτ' Ἀργεὺς γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν προσγίγμεσθαι, nunquam enim alias Argivos placide compellassemus, Eur. Or. 713. A. μαλάσσω.
Μαλθακοφῶνος, α, δ, ἡ, qui mollem ac teneram habet vocem. Ex μαλθακός et φωνή.
Μαλθακῶ, α, fut. ἴσω, mollio, emollio. A. μαλθακός.
Μαλθακτῆρος, ανος, ον, idem quod
Μαλθακτικός, α, δ, ἡ, emolliendi vim habens.
Μαλθακώδης, ανος, α, δ, ἡ, qui emollit. A. μαλθακός.
Μαλθακῶς, adv. mollior.
Μάλαξις, ανος, ἡ, fatus. A.
Μαλθαζω, f. ζω, mollio; (2) mollibus verbis persuadeo, delinio, demulceo. Ὡς λόγους τόνδε μαλθαζάμεν ἂν, Eur. Her. Fur. 299. A. μάλα, vel μαλάσσω.
Μάλα, ης, ἡ, idem quod μάλα.
Μαλθα, α, fut. ἴσω, mollio, emollio, velut ceram, Hes. A. μάλα. Unde
Μαλθαδῶς, ανος, δ, ἡ, malthinus, cereus.
Μάλας, α, δ, ἡ, mollis et effeminatus, dissolutus. Ph. μάλας, nebulosus. Ab eod.
Μαλαβάλη, ης, ἡ, planta in Ægypto nascens, Theoph.
Μαλασμός, ανος, δ, veterinorum morbus. A.
Μαλιά, α, malide laboro. A.
ΜΑ'ΑΙΣ, ιδος, ἡ, Malis, jumentorum morbus, quum tussit.
Μαλαβάλη, ης, ἡ, planta in Ægypto nascens, Theoph.
Μαλῆς, ιδος, ἡ, Nymphæ nomen, Dor. pro Μηλῆς, α, μήλον, malum, pomum.
Μάλισα, superl. α, μάλα, in interrog. τι μάλισα, tandem, quæso.
Μαλκίς, ανος, ἡ, malis, frigore contrahor; (2) torpeo, hebesco. A.
ΜΑ'ΑΚΗ, ης, ἡ, torpor ex frigore; (2) torpor quilibet.
Μαλκίαν, sive μαλκίαν, α, idem quod μαλκίαν.
Καὶ τότε δὴ κεραὶ ἔλκυσται λυγρὴν μαλκίαντες, Hesiod. Opera et Dies, 530.
Μάλκιον, frigidum. A. μάλκῃ.
Μάλκῃος, frigus cum torpore invehens, Steph.
Μαλκίστατος, frigidissimus, Suid.
Μάλλιον, Dor. pro μάλλον, Eust.
Μαλλοδότης, ανος, δ, vinculo laneo vinctus. Τὰς μαλλοδότης κύστις, Soph. in Polydo. A. μαλλός et δῖος.
Μαλλοῖσι, dat. plur. Poet. pro μαλλοῖς.
Μάλλον, adv. comp. α, μάλα, quod vide.
ΜΑΛΛΟΨ, ανος, δ, vellus; lana promissa, villus; (2) coma promissa, cirrus, cincinnus.
Μαλλοφόρος, ανος, α, δ, ἡ, vellus ferens, laniger. Ex μαλλός et φέρω.
Μαλλωτός, ανος, δ, ἡ, villosus, velleris densi. A. μαλλός.
ΜΑΛΟΒΑΘΡΟΝ, α, τὸ, Malobathrum, folium quod in India paludibus nascitur.
Μαλῶρεον, τὸ, vide μάλα.
Μάλον, pro μήλον, Dor. malum, pomum.
Μαλοσάρκος, ανος, α, δ, ἡ, malis seu pomis similes genas habens. Ex μάλον et σαρξ, gen. α.
Μάλος, ανος, δ, ἡ, tener; (2) exitiosus.
Μαλοφόρος, ανος, ἡ, epith. Cereris, pomifera.
Μάμερσα, ανος, ἡ, Minerva, Lyc.
Μάμερτος, ανος, δ, Mars, Lyc.
ΜΑΜΗΡΑ, vel μαμῖρα, ανος, ἡ, seu μαμῖρα, me-

dicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum censent.
ΜΑ'ΜΜΑ, μάμη, μαμμία, ης, voces quibus pueri matrem vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant; (2) avia.
Μαμμάκτος, ανος, δ, Mammacutus; nomen hominis notæ stultitiæ; ideo quivis stolidus et ignavus sic appellatur.
Μαμμάκτος, idem.
ΜΑΜΜΑ'Ν, vox pueruli panem flagrantis.
Μαμῖον, ανος, τὸ, mater. Dim. α. μάμη.
Μαμμία, ανος, ἡ, mater; (2) avia. Ab eod.
Μαμῖδιον, ανος, τὸ, matercula. Τῶτον, ἔφη, μαμῖδιον, Heliod. 7. Ab eod.
Μαμῖον, ανος, τὸ, matercula. Dim. Ab eod.
Μαμῖοστροφος, ανος, α, δ, ἡ, a nutrice, vel potius avia, eoque mollius educatus. A. μάμη et τροφή.
Μαμῖον, vel μαμῖον, ανος, vox Syr. ἀκλῖτος, divitiæ.
Μᾶν, pro μὴν, Dor. tamen, sane, certe; item mensis, Dor. pro μῆν.
Μανέκιον, ανος, τὸ, ornamentum collare, Sch. Theocr. Dim. α. μάνος. Vide μανάνης.
ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.
Μανδανκτὸν, adv. ad cutem. A. præc.
Μάνδαλον, ανος, τὸ, pessulum, repagulum, Ph.
ΜΑΝΔΑΛΟΤΟ'Ν, ανος, τὸ, osculi genus immodestum.
Μανδοῖδης, ανος, ἡ, similis μανδύη, pro μανδοῖδης.
ΜΑ'ΝΔΡΑ, ανος, ἡ, stabulum, caula, septum, quo noctu clauduntur pecora; (2) spelunca; (3) locus ubi sunt torcularia.
ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ανος, δ, mandragoras, planta cui vis inest obstupesciendi sensus et soporandi homines. Angl. MANDRAKE.
Μανδραγορίζω, mandragoram propino.
Μανδραγορίτης, ανος, α, δ, sc. ὄνος, vinum mandragora conditum. A. mandragoras.
Μανδρεμμα, ανος, τὸ, idem quod μάνδρα.
ΜΑΝΔ'ΑΣ, ανος, δ, genus vestimenti militaris, ap. Persas, simile penulæ.
Μανδύη, ης, ἡ, vestis lacernæ similis, Poll. et Gl. V. μανδύη, impluvia.
Μανδύς, ανος, ἡ, lacerna.
Μανῖσα, α, 2. part. pass. f. g. verbi μαίνομαι. Hinc
Μανίωμα, insanio; ut hinc sit μεμάνημαι, perf. pass. apud Theoc. amore insanio.
ΜΑ'ΝΗΣ, ανος, δ, servus, famulus; (2) poculi genus; (3) nomen jactus tesserarii.
ΜΑΝΘ'ΑΝΩ, f. μανθίσσωμαι, p. μεμάνηκα, disco; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognosco; (3) doceo; a. 2. ἔμαθον partic. μεθών, qui didicit. Att. τί μεθών, quare. Πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μεθών ἔπειτα ἦσαν αἰσχυρὰ, edoctus a, Soph. Phil. 963. 'Απ' ἐχθρῶν δὴτα πολλὰ μεμάνησιν οἱ σοφοί, Aristoph. Av. 379.
Μάνια, ανος, ἡ, furor, insaniam. A. μαίνομαι.
Μανιάνης, ανος, α, δ, ornamentum collare seu brachiale, Gl. V. torques. (vocab. originis barbaricæ, Celtica ut videtur, Ern.) A. μανία.
Μανιάνιον, ανος, τὸ, idem; μανιάνια, Hes. inter ornamenta numerat in μνηίσκοι.
Μανιάνιον, ανος, τὸ, idem, Polyb. A.
Μανιάνης, tortile, circulus, tortus, Gl. V.
Μανιάνς, ανος, ἡ, furiosus, insana. A. μαίνομαι. Unde
Μανιάν, α, apud Phryges magna et insignia admirandaque facta dicebantur, a Mane quodam rege suo, incredibilis virtutis et potentie viro.
Μανιάνος, ανος, δ, ἡ, insanus; (2) ad insaniam pronus; (3) insaniam seu furorē gignens; (4) divinus ac numine inflatus.
Μανικῶς, adv. furiose, furenter.
Μανιόκητος, ανος, α, δ, ἡ, furiose libidinosus, Eust.
Μανιοποιός, ανος, α, δ, ἡ, ad insaniam redigens.
Μανιόπης, ανος, α, δ, ἡ, furiosus, insanus; (2) insaniam gignens. A. μανία.
Μανία, Dorice pro μανία, succenso. Μανία Σισίον, Eurip. Hipp. 1146.
ΜΑ'ΝΝΑ, vel μᾶν, τὸ, manna. Vox Hebr. ἀκλῖτος, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Israelitas in Deserto sustentavit; (2) manna Indicum vel saccharum veterum; (3) pulvis seu pollen thuris, Ern.

Μαννάκιον, *u*, τὸ, idem quod *μανάκιον*.
 Μαννάριον, *u*, τὸ, matercula, *Ern.* an *μαμμάριον*.
 Μαννοδοσία, *ω*, fut. *ήσω*, manna do, vel suppedito. Ex *μάννα* et *δόσις*, *dator*.
 ΜΑΝΝΟΞ, vel *μάνος*, *u*, *δ*, ornamentum collare. Vide *μανιάτης*.
 Μαννοφόρος, *δ* *ζ* *η*, ornatus monili.
 Μανόκαρπος, *u*, *δ* *ζ* *η*, rarum ferens fructum, cujus fructus non dense hæret. A
 ΜΑΝΟΣ, *η*, *δν*, rarus, solutus, fungosus, laxus, mollis.
 Μαννοσπορία, *ω*, semen non dense spargo. A
 Μανόσπορος, *u*, *δ* *ζ* *η*, rare seminatus. Ex *μανός* et *σπείρω*.
 Μανόσημος, *u*, *δ* *ζ* *η*, qui laxo seu raro est stamine, *Hes.* Ex *σημαν*.
 Μανότης, *ητος*, *η*, raritas; (2) laxitas. A *μανός*.
 Μανύμαι, *f*. 2. ind. med. verbi *μαίνωμαι*.
 Μανύβυλλος, *u*, *δ* *ζ* *η*, cui sunt rara folia.
 Μανύω, *ω*, rarefacio, solutionem reddo; *μανύσθαι*, rarescere. A *μανός*.
 Μαντεύα, *as*, *η*, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio.
 Μαντεύω, *u*, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus in quo editur oraculum. A *μαντεύω*.
 Μαντεύω, *εία*, *ειν*, ad vaticinationem seu vates pertinens. A *μάντις*.
 Μαντεύει, 2. sing. præ. ind. med. *Ion.* pro *μαντεύει*, a *μαντεύωμαι*.
 Μάντευμα, *ας*, τὸ, vaticinium, oraculum. A
 Μαντεύωμαι, fut. *εἴσομαι*, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, ariolor, auguror, conjicio, opinor; (3) oraculum consulo, oraculum peto. Ταῦτα *ζ* *μαντεύωμαι*, *Eur. Ion.* 347. Οὐδ' ἂν πιθόμην εἰ μαντεύσθαι τοῖς, *Id. El.* 995. A *μάντις*.
 Μαντεύω, *adv.* posit. vaticinandum est. Τῷ γὰρ θεῷ τάναντι *μαντεύω*, *Eur. Ion.* 374.
 Μαντεύτης, *u*, *δ*, vates, vaticinator.
 Μαντεύτικός, *η*, *δν*, ad vaticinationem seu vaticinatiores pertinens; (2) vaticinandi artis peritus. A *μαντεύωμαι*. Unde
 Μαντεύτης, *η*, *δν*, vaticinio prædictus; (2) a vaticibus indicatus, monstratus. "Εἶπες τοῖς θεοῖσιν, ὅσοις πάτριον *μ* *μαντεύοι* αὐτῶ, *Att.* *Ind.* 17, 11.
 Μαντήη, *ης*, *η*, *Ion.* pro *μαντεύα*.
 Μαντήιον, *u*, τὸ, *Ion.* pro *μαντεύω*.
 Μαντήιος, *u*, *δ*, vaticinium, fatidicus, epith. *Apollinis*, *Ion.* pro *μαντεύω*.
 Μαντήϊα, *ης*, *η*, *sc.* τέχνη, divinatio.
 Μαντήϊος, *η*, *δν*, ad vatem seu vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) vaticinandi peritus, divinus; (4) vaticinationem habens. A *μάντις*.
 Μαντικῶς, *adv.* vaticinando, per vaticinium.
 Μαντιπώλις, *ω*, fut. *ήσω*, vaticinor.
 Μαντιπώλιος, *δ* *ζ* *η*, vates, fatidicus. Τῆς μαντιπώλε Βάκχης ἀνέχον λέγετ' Ἀγαμέμνων, *Eur. Iphig.* 123. Ex *μάντις* et *πολίς*.
 ΜΑΝΤΙΣ, *ως*, *δ*, vates, hariolus, haruspex.
 Μαντιχώρας, *u*, *δ*, Mantichora, bestia horrenda; *Aristot. Hist. Anim. Elian. Plin.* Apud Ctesiam *μαρτιχώρα*.
 Μαντισσὴν, *ης*, *η*, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A *μάντις*. Unde
 Μαντισσῶνος, *u*, *δ* *ζ* *η*, vaticinus, divinus. Θεῷ νιν κίλυξεν ἐπιστρέφει μαντισσῶνον, *Eurip. Androm.* 1030. "Οταν θεῷ μαντισσῶν πνύσας ἀνάγκη, *Id. Iphig. in Aul.* 76'.
 Μαντιώδης, *ως*, *δ* *ζ* *η*, fatidicus, vaticinus.
 Μαντιώτης, *u*, *δ*, idem; epith. *Apollinis*.
 Μάντις, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* et *Dor.* pro *εἰμύνης*, a *μνήω*.
 Μάνυσον, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 Μανύω, fut. *ήσω*, indico, *Dor.* pro *μνήω*.
 Μανύδης, *ως*, *δ* *ζ* *η*, laxus, rarus. A *μανός*.
 Μάνυσσις, *ως*, *η*, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A *μανός*.
 Μανέειν, apprehendisse, a. 2. inf. act. per *Synec.* pro *μαρπείν*, et hoc *Ion.* et *Poet.* pro *μάρπιν*; et *μεμάρπιν*, opt. a *μάρπιν*, prehendo; a. 2. *μαρπείν*, et abjecto *ε*, *εἰμάρπιν* (2) calcare. "Εἶμεναι *μαρπείν*, *Hesiod. Scut. Herc.* 281, "Ο δὲ πρῶτον μεμάρπιν, *Id. ibid.* 252.

ΜΑΡΓΑΔΟΣ, seu *σμάραγδος*, *u*, *δ*, smaragdus, gemma.
 ΜΑΡΓΑΝΑ, *ης*, *η*, flagellum, scutica; (2) genus supplicii.
 ΜΑΡΑΘΡΟΝ, *u*, τὸ, marathrum, fœniculum. *Angl. FENNEL.*
 Μάραγμα, *η*, scutica. Ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆςδε μαράγμης δέσπος ἐκνύται, *Æschyl. Choeph.* 373.
 ΜΑΡΑΙΝΩ, *f.* ανῶ, macero, marcidum reddo, marcescere facio, tabefacio. *Μαραίνωμαι*, marcesco, flaccesco, exaresco. Κάλλος μὲν ἡ χρόνος ἀναλίσκει, ἡ νόσος ἐμάραινε, *Isocr.* *Φθίνει γὰρ, ζ* *μαραίνεται νόσος, Eur. Alc.* 200.
 Μαραίνω, *ω*, *δ*, *ζ* *η*, cui pedes marcuere, qui marcidos pedes habet, *Hes.*
 Μαραίνω, a. 1. inf. pass. verbi *μαραίνω*.
 Μάρανσις, *ως*, *η*, marcor, tabes. A *μαραίνω*.
 Μαραντικός, *η*, *δν*, flaccidum seu marcidum reddens, corrumpens, absumens. Ab eod.
 Μαρασμός, *u*, *δ*, marcor, tabes. Ab eod.
 Μαρασμάδης, *ως*, *δ* *ζ* *η*, laborans *μαρασμῷ*, cui inest *μαρασμός*.
 ΜΑΡΑΣΣΩ, luceo, splendo; (2) perstrepo, sonitum edo.
 Μαραυγίω, lumine privari, *Phyl.* Quasi ex *μαίρω*, privo, *f.* *μαρῶ*, et *αὐγή*, splendor.
 Μαραυγία, *ας*, *η*, obscuratio visus. Ex *iisd.*
 Μαραυγίω, insanio. *Μαραυγίω* ἐπ' ἀδανάτοισι θεοῖσι, *Il.* 5, 882. A *μάργος*.
 Μαραυγίς, *ισσα*, *ιν*, unio, seu gemmæ similis, *Naz.*
 Μαραυγίτης, *u*, *δ*, *sc.* λίθος, margarita, gemma. A *μαργαρον*.
 Μαραυγίτης, *ιδος*, *η*, *sc.* λίθος, idem.
 ΜΑΡΓΑΡΟΝ, *u*, τὸ, unio, margarita. Hinc
 Μαραυγίτης, *ως*, *δ* *ζ* *η*, margaritæ similis.
 Μαραγῶ, *ω*, insanio. A *μάργος*. Unde
 Μάργη, *ης*, *η*, insanitia, protervia, *Hes.*
 Μάργησις, *ισσα*, *ιν*, insanus, amens, *Hes.*
 Μάργης, *u*, *δ*, insanus, *Suid.* Ab eod.
 Μάργησις, *u*, *δ*, stupidus, fatuus, a Margite quodam insigni fatuo, qui ultra quinque numerare non possit, et cum virginem duceret, eam non ausus est attingere, ne illa matri ejus rem indicaret; (2) leviculus, imbellis. Ab eod.
 ΜΑΡΓΟΣ, *ης*, *ον*, vel *μάργος*, *u*, *δ* *ζ* *η*, insanus, amens, venustus, stolidus; (2) protervus, petulans, improbe libidinosus. Hinc
 Μαραγόντης, *ης*, *η*, insanitia, vesania, vecordia; (2) petulantia, protervia, procacitas.
 Μαραγόντης, *ητος*, *η*, idem et ab eod. Πολλὰ δὲ μαργόντη, *Eurip. Androm.* 950.
 ΜΑΡΗ, *ης*, *η*, veterum scholiastarum testimonio *μάρα* dictæ fuere manus, *Eust.*
 Μαρλιεστής, *u*, *δ*, qui carbonem tractat, carbonarius. A
 Μαρλίω, favillas, carbonem tracto. A
 ΜΑΡΙΛΗ, *ης*, *η*, pulvis carbonum, favilla.
 Μαρλικαυτής, *u*, *δ*, carbonarius, *Hes.* ubi *μαρλικαυτών*, τῶν ἀνθρακωτών. Ex *μαρίλη* et *καίω*, *υπο*.
 Μαρλιόπότης, *u*, *δ*, favillæ poter. Vulcani, fabrorum ac carbonariorum epith. Ex *μαρίλη*.
 ΜΑΡΙΝΟΙ, pisces quidam.
 ΜΑΡΙΞ, *ως*, *η*, mensura liquidorum.
 ΜΑΡΜΑΙΡΩ, fut. *αρῶ*, rutilo, resplendo, vibrant splendore corusco. Ἥλθεις μοι χρυσῶν χαίτων μαρμαίρων, *Eur. Ion.* 921. "Ομματα μαρμαίροντα, *Il.* 3, 397.
 Μαρμαίριος, *εία*, *ειν*, marmoris more candens, marmoreus. A *μαρμαρος*.
 Μαρμαρός, *εία*, *Ion.* *ή*, *ειν*, idem et ab eod.
 Μαρμαρίζω, *f.* *ισω*, marmoreo splendore vibro, ut marmor splendo. Ab eod. Unde
 Μαρμαρίνης, *ήνη*, *ιν*, marmoreus, e marmore confectus, marmoris nitore habens.
 Μαρμαρογλύφια, *ας*, *η*, marmoris sculptura, seu calatura. Ex *μαρμαρος* et *γλύφω*.
 Μαρμαρόεις, *ισσα*, *ον*, marmoris nitore splendens. A
 Μάρμαρον, *u*, τὸ, vide *μαρμαρος*.
 Μαρμαρόομαι, fio marmoreus, *Lys.*
 Μαρμαροποιός, *u*, *δ*, marmorarius, *Ph.* Ex *μαρμαρον* et *ποιέω*.

Μάρμαρος, *u*, *δ* *ζ* *η*, albus, candidus; (2) *sc.* λίθος, marmor, quod et *μαρμαρον* (3) cæmentum marmoris, seu quodvis; *μαρμαρον*, et *μαρμαρα*, vitium veterinorum.
 Μαρμαρόγη, *ης*, *η*, splendor, splendor vibrans, fulgor. Quasi a *μαρμαρόσσω*.
 Μαρμαρογῶδης, *ως*, *δ* *ζ* *η*, fulgidus radios emittens, vibrans. A *præc.*
 Μαρμαρίζω, splendore, *ap. Jul.*
 Μαρμαρώπις, *ιδος*, *η*, splendentem faciem, oculos nitentes habens, epith. *Medusæ*. (2) *της* διεισπταδὸς μαρμαρώπιδος γαλῆς, e collo parientis saxifacæ mustelæ, *Lycophr.* 843. Ex *μαρμαρον* et *ὄψις*.
 Μαρμαρώπτος, *u*, *δ* *ζ* *η*, oculis micans.
 Μαρμαρώσις, *ως*, *η*, exornatio quæ fit marmore. *Gl. V.* incrustatio. Quasi a *μαρμαρίω*.
 ΜΑΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio decerno, de eventu belli, *Il.* 3, 307. Ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάχεσθαι μίαν οἰοί τε, *Eur. Tro.* 728.
 Μαρναμένω, gen. dual. part. præ. med. *Ion.* pro *μαρναμένω* gen. pl. *μαρναμένων*, verbi *μάρναμαι*.
 Μαρναμῶσα, pugnetus, 1. pl. præ. conj. med. *Dor.* pro *μαρναμῶσα*.
 Μαρπείω, a. 2. inf. act. *Poet.* pro *μαρπείν*; et *Μάρπτις*, *δ*, raptor, qui vim facit. "Οδὲ μάρπτις ναῖος, γαῖος, o tu raptor, qui nuper eras in nave, nunc es in terra, *Æschyl. Suppl.* 835.
 ΜΑΡΠΙΤΑ, *f.* *ψω*, capio, corripio, prehendo, adsequor, attingo scopum. Οὐκ ἂν τις αὐτ' ἔμαρπιν ἄλλος ἂντ' ἐμῷ, præter me, *Soph. Aj.* 444.
 Μαρπύριον, vel *μαρσύριον*, *u*, τὸ, marsupium parvum, sacculus. Dim. a
 ΜΑΡΨΙΠΟΣ, vel *μάρσπος*, *u*, *δ*, marsupium, crumena, loculus, sacculus.
 Μαρτιχώρας. Vide *μαντιχώρας*.
 ΜΑΡΤΥΡ, *υρος*, *δ* *ζ* *η*, testis; (2) martyr, qui tanquam Christianus, vel supplicia vel cruciatus, vel ærumnas certe sustinet.
 Μαρτύριος, *ω*, *f.* *ήσω*, testor, testimonium dico, perhibeo; (2) demonstro, significo, declaro; (3) laudo, celebroy, prædico; (4) probro, &c. *Arud Eccles. Scriptores*, sum martyr, martyrium subeo: *μαρτυρίωμαι*, *ἔμαι*, testibus, testimonio comprobor; (2) laudor, celebroy, *in N. T.* (2) testor, testificor. *Μαρτυρῶ σοι τὴν λόγον ἀληθείας εἶναι, Dem.* *Is* τὰ πάγκρατα ἐμὰ, *Luc.* κατὰ τίνος, de, *Herodot.* περί τίνος, *Philo.* A *μαρτυρ*.
 Μαρτύριμα, *ας*, τὸ, testimonium, quod testimonio perhibetur. A *præc.*
 Μαρτύριος, *ας*, *η*, testimonium, quod a teste perhibetur; (2) ipsa dictio testimonii; (3) elogium, testimonium, quod alicui datur; (4) martyrium. Ab eod.
 Μαρτυρήσις, testimonius, dat. pl. *Ion.* pro *μαρτυρίας*, a *μαρτυρία*.
 Μαρτυρικός, *η*, *δν*, ad martyrium pertinens, ad martyres spectans. Ab eod.
 Μαρτυρικῶς, *adv.* martyrum more.
 Μαρτύριον, *u*, τὸ, testimonium, seu quod testimonii loco adfertur; (2) ipse testis; (3) argumentum, seu testimonium, quo aliquid comprobatur; (4) doctrina, præceptum, *in S. S.* (5) accusatio; (6) redargutio; (7) martyrium; (8) templum seu sacellum in honorem martyris erectum. A *μαρτυρ*.
 Μαρτυρόμαι, testor, testificor, testatum facio; interdieo, *Ph.* Ταῦτ' ἐγὼ μαρτυρόμαι, *Aristoph. Vesp.* 1425. "Οπως παλαιὴς ἰνδάρη μαρτυρεται, *Eurip. Iphig. in Aul.* 77. Ab eod.
 Μαρτυροστέμα, *ας*, τὸ, attestatio, testificatio, *Ph.* A *μαρτυρ* et *στέμα*.
 Μαρτυροστέμα, *ας*, *η*, testificatio.
 Μαρτύριος, pl. *μαρτυριον*, *Poet.* testes.
 Μαρτυρῶ, præ. part. act. n. g. *contr.* pro *μαρτυρέω*, a *μαρτυρία*.
 Μάρτυς, *ως*, *δ* vel *η*, testis.
 Μαρύεται, 3. sing. præ. ind. pass. *Dor.* pro *μαρύνεται*, a *μαρύνω*.
 Μαρυνάμαι, *ἔμαι*, rumino.
 Μαρυνῶται, 3. sing. præ. ind. med. *Dor.* pro *μαρυνῶται*.

μηνυκᾶται, contr. ex μηνυκᾶται, a μηνυκᾶται.
 Μαρύνημα, ἄτος, τὸ, ruminatio. A præc.
 Μαρύνημαι, Dor. pro μηνύομαι, neo, fila tor-
 queo.
 Μαρφακτός, ὄν, correptus, Man.
 Μάρφαις, aor. 1. part. act. *Ἐοίει* pro μάρφαις, a
 μάρφαι.
 Μάρφης, 2. sing. aor. 1. conj. act.
 ΜΑΣΣΑΟΜΑΙ, vel μασσάομαι, ὤμαι, f. ἡσμαι,
 mando, comedo, voro. "Ἐὼθεν σκορδία μα-
 σάμεθα, Aristoph. Thesm. 501. Ἐμασσάντο τὰς
 γλώσσας αὐτῶν ἐν τῷ πόνῳ, Apoc. 16, 10.
 Μάσσαν, acc. sing. Dor. pro μάζαν.
 Μάσδον, acc. sing. Dor. pro μάζδον.
 Μασθός, Dor. pro μάζος, mamilla.
 Μάσσημα, seu μασσημα, ἄτος, τὸ, quod man-
 ditur, seu manducatur. A μασσάομαι.
 Μάσσης, vel μασσησις, ὤς, ἡ, manducatio.
 Μασσητή, seu μασσητή, ἥτος, ἡ, qui mandit,
 qui commanducat. Ab eod.
 ΜΑΣΣΟΛΗ, ἡς, ἡ, et μασσολή, ἡτος, ὁ, lorum
 emollitum; corium, pellis; (2) homo mol-
 lis et in improbitate exercitatus.
 Μασσός, ὤ, ὁ, mamma, mamilla; μασσοί, ubera.
 A μάζος.
 Μασίν, dat. pl. Dor. pro μασίν, a μῆν.
 ΜΑΣΣΕΤΟΝ, ε, τὸ, laserpitii folium.
 Μασσάομαι, ὤμαι. Vide μασσάομαι.
 Μάσσαν, adv. magis: compar. majus: vide μά-
 σον, *Æschyl. Prom. Vinc.* 630.
 ΜΑΣΣΩ, vel μάττω, fut. ζω, pinso, subigo;
 μεμαγμένους, perf. part. pass. subactus, pis-
 tus. Πότερον σκληρὸν ἢ μαλακὸν μάσει, *Ari-
 stot. Μιμαγμένον πῶς ἰσθύνει, Aristoph. Plut.*
 305.
 Μάσσω, vel μάττω, f. ζω, abstergo.
 Μάσσω, sive μάσσωμαι, tango; (2) quero; f.
 μάσω, unde a. 1. μάσσωμαι, et μάσσωμαι.
 Μάσσω, ὄνος, ὁ, ὁ, longior, amplior, major.
 Quasi a μακρός, longus.
 Μάσσω, mando, manduco. A μασσάομαι.
 Μάσσε, ἄτος, ἡ, mandibula, vel os; (2) la-
 brum superius et in eo enati pili; (3) esca,
 cibis, alimentum; (4) cicada.
 Μασσάω, male mando, languide manduco;
 (2) labra contraho in modum lactentium
 puerorum. "Ὅδ' ὑπὸ γῆρας μασσάρεται, *Arist.*
Ach. 695. A μασάω, vel μασός.
 Μάσσωσις, ὤς, ἡ, inquisitio, persecutio.
 Μασσωτής, ὤ, ὁ, inquisitor, investigator. A
 ΜΑΣΤΕΤΩ, f. ὤσω, quero, perquiro, vesti-
 go; (2) desidero, cupio, adfecto. Τί χρέμα
 μαστίσσει; *Eur. Hec.* 743. Σκύμνος δι πα-
 τὸς κῆρα μαστίων φένη, *Lycophr.* 1120.
 Μάστῃ, ἥτος, ὁ, inquisitor, investigator. A
 Μαστήριος, α, ον, investigando callidus. A
 μάω.
 Μαστιγεύς, ὤς, ὁ, virgator, flagellator, qui fla-
 gello cædit aliquem. A μάστιξ.
 Μαστιγίω, Ion. pro μαστιγών, *Herodot.*
 Μαστιγίως, α, ὁ, mastigia, flagrio, verbero, man-
 cipium improbum, servus nequam. Ab
 eod. Hinc
 Μαστιγιάω, ὤ, verberibus indigeo, prurit pellis
 flagrum pati.
 Μάστιγμα, ἄτος, τὸ, qu. dic. flagellamentum,
Plut. A μάστιξ.
 Μαστιγόμορος, α, ὁ, qui gymniciis certaminibus
 præest, designator. Ex μάστιξ et νέμω.
 Μαστιγόσσω, 3. sing. præc. imperat. pass. contr.
 pro μαστιγίσσω, a μαστιγίω.
 Μαστιγόφθορος, α, ὁ, ὁ, flagellifer; (2) lictor,
 qui agonothetas in sacris certaminibus co-
 mitabatur ad submovendam turbam, et
 cohibendas seditiones. Ex φέρω.
 Μαστιγώω, ὤ, fut. ὤσω, flagello, flagris cædo,
 verbero; μαστιγῶμαι, flagellor, vulpo; μα-
 στίγασται, fut. 1. flagellabitur; μαστιγώβης,
 aor. 1. part. flagellis cæsus. Πλευρὰς τὸς
 ὤμους Ὀδρὴν μαστιγῶν, *Hesiod. Scut.* 431. α.
 μαστίξων, α. μαστίων. Μαστιγώβης ὅπως
 ἂν ὀδῇ τοῖς δικασταῖς, *Plat.*
 Μαστιγώωντες, nom. pl. aor. 1. part. act.
 Μαστιγώσμορος, α, ὁ, ὁ, verberibus seu flagello
 dignus. A μαστιγίω.

Μαστιγώσις, ὤς, ἡ, flagellatio. Ab eod.
 Μαστιγώσις, flagellandus. Ab eod.
 Μαστιγίτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. pro ἱμα-
 στίτην, a μαστίξ.
 Μαστίξω, fut. ζω, flagello, flagris cædo, ver-
 bero; μαστιγέθης, aor. 1. part. pass. verber-
 atus. Τὸς ἴσπατος ἐμάστιξον, *Plut. Lycurg.*
 740. A μάστιξ.
 Μαστίκτωρ, ὄρος, ὁ, flagellifer. "Ἐπὶ φρένας, ὑπὸ
 λοδὸν πᾶρετιν μαστικῶρος δαίς δαμνίς, *Æschyl.*
Eumen. 158.
 ΜΑΣΤΙΞ, ὤς, ἡ, flagrum, flagellum, scuti-
 ca; (2) *Metaph.* poena divina; etiam pro
 morbo.
 Μάστιξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἱμα-
 στίξεν, a μαστίξω.
 Μάστις, *Poet.* pro μάστιξ unde acc. μασίν, *Od.*
 15, 182, et dat. μασί pro μασί, *Il.* 23,
 500.
 Μαστίδων, præc. inf. act. Dor. pro μαστίξιν.
 Μαστίδοιν, 3. pl. præc. opt. act. Dor. a
 Μαστίδω, Dor. pro μαστίξω μαστίδοιν, *Theocr.*
Id. 7. 108, pro μαστίξωιν, flagris cædant.
 Μαστίχάω, ὤ, mando, manduco. Hinc *apud*
Hes. a. 389. μαστιχῶντι pro μαστιχῶντι, κα-
 σιχῶντι. A μασσάομαι.
 ΜΑΣΤΙΧΗ, ἡς, ἡ, mastiche, *Gl. V.* mastix;
 lentisci resina. Hinc
 Μαστιχίνον ἔλαιον, mastichinum oleum.
 Μαστίω, *Poet.* pro μαστίξω.
 Μαστιώδης, ὤς, ὁ, ὁ, mammæ similis. Ex
 μάσος et ἴδος, forma.
 Μάσος, ὤ, ὁ, mamma, mamilla, *Gl. V.* ruma;
 (2) tumulus, *Ern.* Ἀδὸς τρίτος μάσος λοι-
 πὸς ἦν, tertium jugum restabat, *Xenoph. Cyr.*
Exped. 4, 198. A μασός.
 Μασρωπεία, ας, ἡ, lenocinium. A
 Μασρωπείω, f. ὤσω, lenocinor, prostituo.
 Μασρώπιον, α, τὸ, lenulus, *Gl. V.* A
 Μασρωπός, ὤ, ὁ vel ἡ, leno, vel lena; occurrit
 et μασρωπός. "Ὅποσα αἱ μασρωποί ἐπὶ τοῖς
 μηχανῶνται, *Luc.* Hinc
 Μασρωπικός, ἡ, ὄν, ad lenocinium pertinens,
 aptus.
 Μάσως, ὤς, ἡ, vestigatio, inquisitio. A μάω.
 Μάσωδης, ὤς, ὁ, ὁ, mammosus. *Gl. V.* mam-
 matus. A μάσος.
 Μάσω, ὄρος, ὁ, quæsit, inquisitor; (2) qui
 de rebus publicis inquirat. A μάω.
 ΜΑΣΧΑΛΗ, ἡς, ἡ, ala, axilla, armus; (2)
 pars folii olivæ, *Hes.* (3) palmæ virga, *Hes.*
 (4) pars proræ. Hinc
 Μασχαλίω, fut. ἴσω, axillis appendo; (2)
 extremas corporis partes pro ignominiam
 trunco. "Ἐφ' ἡς δάνων ἄνθρωπος, ὥς δυσμενής,
 ἐμασχαλίσθη, *Soph. El.* 447.
 Μασχάλιον, α, τὸ, canistrum palmeum vel fu-
 nis e palma, *Hes.* Ab eod.
 Μασχαλῆς, ἴδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.
 Μασχαλίσματα, τὰ, truncationes, mutilatio-
 nes, partes detruncatæ, *Hes. Suid.* A μα-
 σχαλίω. Unde
 Μασχαλίστη, ἥτος, ἡ, lorum quo equi alli-
 gantur curri; (2) vinculum latum quod
 ornatus causa gerebatur sub axilla; (3)
 catena maxillaris, *Æsch.* *Pr.* 71.
 Μάτᾶω, ineptio, desipio. "Ἡ τῶν ἀνίκτων ἔξ-
 ται ματᾶζων, *Soph. Ed. Tyr.* 891. Vide
 ἔχρημαι in medio (7). A ματάω.
 Ματαίᾶω, idem. A ματάω.
 Ματαίω, idem; (2) pedo, unde comp. ἀπο-
 ματαίω, *apud Herodot.* pedere.
 Ματαίωσάμενης, α, ὁ, nugigerulus, *Gl. V.* Ex
 μάταιος et βασιλῶ, gero.
 Ματαίωβελος, ας, ἡ, inane consilium. Ex μά-
 ταιος et βελή.
 Ματαίοκομος, α, ὁ, ὁ, vana jactans, glorio-
 sus. A μάταιος et κομῶ.
 Ματαιολογέω, ὤ, f. ὤσω, vana loquor, blatero.
 Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba va-
 na; vaniloquium, frustratio. A
 Ματαιολόγος, α, ὁ, ὁ, vanus in loquendo,
 vaniloquus. Ex μάταιος et λόγος.
 Ματαιολοιχός, ὤ, ὁ, qui frivolas res consecta-
 tur, eas velut delambens. Ex μάταιος et
 λείχω. Vide ματιολοιχός.

Ματαιοποιῶ, ὤ, fut. ἴσω, vanas res ago.
 Ματαιοποιός, ὤ, ὁ, ὁ, inania agens.
 Ματαιοπονεῖω, ὤ, f. ὤσω, frustra laboro, operam
 perdo.
 Ματαιοπονία, ας, ἡ, inanis labor, opera frus-
 tranea. A
 Ματαιοπόνος, α, ὁ, ὁ, frustra laborans.
 Ματαιοπράγῳ, ὤ, f. ὤσω, frustra laboro. Ex
 μάταιος et πράσσω.
 Ματαιοπράγῳ, ας, ὁ, ὁ, inanis labor. Ex iisd.
 Ματαιοπράγῳ, ὁ, frustra barbatus, h. e. virili
 ætate, sed puerili animo.
 Μάταιος, αἶα, αἶον, qui frustra fit, vanus, in-
 anis; vanus, ineptus; inutilis; mendax, fal-
 sus; (2) miser. (1) πότερον ἰγὼ μάταιος,
 fallarne, *Soph. Trach.* 863. (2) ἀγοιτ' ἐν
 μάταιον ἄνδρ' ἐκποδὸν, *Id. Antig.* 1339. A
 μάττη.
 Ματαιοσπυδία, ας, ἡ, inane studium. A
 Ματαιοσπύδος, ας, ὁ, ὁ, rebus inanibus stu-
 dens, in rebus vanis operam locans. Ex
 μάταιος et σπυδῆ, studium.
 Ματαιοσύνη, ας, ἡ, fatuitas, desipientia. A
 μάταιος.
 Ματαιοτικνός, ὄν, frustra factum, sobolem
 edens, item nullius pretii prolem.
 Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis studium, vana
 artis imitatio. A
 Ματαιοτεχνος, α, ὁ, ὁ, vanis artibus dedi-
 tus, inanum artium studiosus. Ex μάταιος
 et τέχνη.
 Ματαιότης, ἡτος, ἡ, vanitas. A μάταιος.
 Ματαιοφιλοτιμίαι, ἔμαι, fut. ἡσμαι, frustra
 largus sum, frustra laboro; (2) frustra
 gloriatur et mihi placeo.
 Ματαιοφρονέω, ὤ, fut. ἴσω, vana cogito, desi-
 pio. A
 Ματαιοφρονος, ὁ, ὁ, qui inepta et absurda
 sapit. Ex μάταιος et φρονί.
 Ματαιοφρονος, α, ὁ, ὁ, frustra et inepte lo-
 quens, garrulus. Ex μάττη et φωνή.
 Ματαίω, α, fut. ὤσω, vanum, irritum reddo;
 frustror; ματαίωμαι, ἔμαι, inepte et stulte
 ago; (2) vanus et irritus fio. *Gl. V.* eva-
 nesco. Ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς
 αὐτῶν, *Rom.* 1, 21. A μάταιος.
 Ματαίωμὸς, ὤ, ὁ, actio stolidi, sc. rerum stoli-
 darum. A ματαίω.
 Ματαίως, adv. vane, inepte, leviter.
 Μάταν, Dor. pro μάττη, frustra. Unde
 Μάτῳ, α, f. ὤσω, vane tempus tero; frustra
 laboro. Οὐ ματᾶς τὴν ὁδὸν, *Æschyl.* Μὴ
 τῷ μὲν δίσσαντε ματᾶσθον, ne hi, si expave-
 rint, frustra laborent, nempe, temere va-
 gando, *Il.* 5, 233.
 Ματευτής, ὁ, vestigator, Man.
 Μάτω, fut. ὤσω, quero. Πατέρα ματεύων,
Soph. Ph. 1200. A μάω.
 Ματίω, α, f. ὤσω, quero, inquirō; (2) aberro,
 frustra laboro. Ab eod.
 ΜΑΤΗΝ, adv. frustra, incassum, in vanum,
 temere, nequicquam, casu, fortuito, im-
 merito, sine ulla spe, falso. Πολλὴν γὰρ ἂν
 καὶ μάταν πημάτων ἰκνημένον, *Soph. Ed. Col.*
 1565. Νοσὶν μάταν, ægrotare malo insana-
 bili, *Id. Aj.* 635. Ἐπ' ἀληθείς, ἐπ' ἀλ' ἐν μά-
 ττη, vera ne, an falsa, *Id. Phil.* 345.
 Ματῆς, ἥτος, ὁ, idem qui ματῆς.
 Ματῆς, Dor. pro μήτῆς, mater.
 Ματηρεύω, quero, *Hes.*
 Ματῆς, 2. sing. præc. ind. act. *Æol.* et Dor.
 pro ματῆς, a ματίω.
 Ματῆστον, 3. dual. fut. 1. ind. act. verbi
 ματάω.
 Μάτῳ, ας, ἡ, Ion. ματῆ, vanitas, levitas, sto-
 liditas; (2) irrita et infelix cupiditas, aber-
 ratio a scopo. Εἰλες ἱμῶν ματῆ, *Apoll. Rhod.*
 4, 367. A ματάω, seu μάττη.
 Ματίω, f. ὤσω, indago, quero. A μάτος.
 Ματιολοιχός, ὤ, ὁ, qui ex falsa mensura lucrum
 captat, *Aristoph. in Nub.* 450. Scribitur et
 ματιολοιχός, quod vide. Ex μάττην et λείχω,
 lambo.
 ΜΑΤΙΟΝ, α, τὸ, genus mensuræ.
 Μάτος, inquisitio, perquisitio. A μάω.
 Ματρώβιος, spurius, *Hes. Dor.* pro ματρώβιος.
 3 G 2 Ματρώβι-

Ματρουλλῆιον, *ε*, τὸ, lupanar. A .
 ΜΑΤΡΥΛΛΗ, *ης*, ἡ, lena.
 Ματρύλλιον, *ε*, τὸ, idem quod μα-
 τρουλλῆιον.
 Μάτρωσις, nom. pl. *Dor.* pro μήτρωσις, α μήτρωσις.
 ΜΑΤΤΑΒΟΞ, *ς*, ὁ, stultus, fatuus; *ματταβῶν*,
 fatuum esse, *Hes.*
 Ματτῶα, *ας*, ἡ, deliciæ ciborum, lautitia om-
 nis generis, quæ in eduliis adhiberi solent;
 mensa secunda. A μάττω pro μάσσω.
 Ματτωῖζω, *φ*, ἄσω, paro epulas lautas. A præc.
 Μάττωι, *φ*, *ζω*, seu μάττωμαι, pinso; (2) pinso;
 (3) investigo, quæro, *Hipp.*
 ΜΑΤΑΓΑ, gladius, *Schol. Thuc. Suid.*
 Μαυλιζω, fut. *ῖσω*, mercede prostituo. A
 ΜΑΤΑΙΞ, ἴδος, ἡ, culter, gladius, *Nic.* (2)
 mercede aliquid faciens, meretrix, *Hes.*
 Μαυλῆις, *ς*, ὁ, leno. A μαυλιζω.
 Μαῦρος, obscurus; (2) fatuus, stultus, *Hes.*
Suid. μαῦρος, iisdem τὸ ἀμαυρὸν ἔσθῃσις,
 obscurum et invalidum. Ab ἀμαυρὸν per
 Ἀφῆρεςιν.
 Μαυροῖ, *ω*, *φ*, ὥσω, obscuro, deleo, extinguo.
 ῥῖτα, τὸ μιν μαυροῖσι θεοῖ, *Hes. Op.* 323. A
 præc.
 ΜΑΤ'ΟΡΙΟΝ, *ς*, τὸ, muliebree tegmentum ca-
 pitis, colli ac humerorum, velum de capite
 in humeros defluens. Vocab. originis aut
 barbaricæ, aut, si Græcæ, corruptum ex
 ὠμοφόριον, *Ern.*
 Μάχαιρα, *ας*, ἡ, machæra, gladius, sicca, cul-
 ter, cultellus, novacula. Hinc
 Μαχαιρίδιον, *ς*, τὸ, Dim. Et
 Μαχαιρίον, *ς*, τὸ, gladiolus, cultellus, novacula.
 Μαχαιρίς, ἴδος, ἡ, gladiolus, culter tonsorius.
 Μαχαιρίδες, forcipes. A μάχαιρα.
 Μαχαιροδότης, *ς*, ὁ, lorum quo gladius alliga-
 tur, *Hes.* Εἰ μάχαιρα ἐτ' δῖον, *ligo.*
 Μαχαιρομάχῃω, *ω*, *φ*, ἵσω, machæra pugno seu
 certo. Ex μάχαιρα et μάχουμαι.
 Μαχαιροποιός, *ς*, ὁ, machærarum, cultellorum,
 gladiorumve faber. Ex μάχαιρα et ποίω.
 Μαχαιροστάλειον, *ς*, τὸ, locus ubi gladii ven-
 duntur.
 Μαχαιροστάλιον, *ς*, τὸ, idem. A
 Μαχαιροστάλης, *ς*, ὁ, gladiorum seu cultro-
 rum venditor.
 Μαχαιροφορέω, *φ*, ἴσω, et ἵσω, gladium gesto. A
 Μαχαιροφόρος, *ς*, ὁ ἔξ ἡ, gladium gestans, gladio
 cinctus; sicarius, *Gl. V.* (2) satellites. Ex
 μάχαιρα et φέρω.
 Μαχαιρώμιον, *ς*, τὸ, nomen herbæ, quæ aliis
 etiam ἐπιφον dicitur. A μάχαιρα.
 Μαχαιρωτός, *ς*, ὁ, *ὄν*, ad formam machæræ factus.
 Quasi α μαχαιρώς.
 Μάχαις, dat. plur. *Poet.* pro μάχαις.
 Μαχάω, *ω*, *φ*, pugnare gesto, *Hes.* A μάχη.
 Μαχαιόμενος, præc. part. med. verbi Ποίειν
 μαχέομαι, pro μάχομαι.
 Μαχίστο, 3. sing. præc. opt. med.
 Μαχισταμην, pugnaverim, aor. 1. opt. med.
 Μαχίσομαι, pugnabo, *f.* 1. ind. med.
 Μαχίσασθαι, a. 1. inf. med.
 Μαχέω, *φ*, *εῖσω*, conf. med. pugno. A
 Μάχη, *ης*, ἡ, pugna, conflictus, prælium, di-
 micatio; (2) locus ubi pugnatum est; (3)
 contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium.
 Μαχήμεον, *ονες*, ὁ ἔξ ἡ, pugnax. A præc.
 Μαχνηρός, *ς*, ὁ, prælium, pugna; (2) depræ-
 liatio. Ab eod.
 Μαχνηρός, *ς*, *f.* 1. ind. med. verbi μαχέομαι.
 Μαχνητός, *ς*, ὁ, *Dor.* μαχᾶτος, pugnator, bella-
 tor; (2) pugnax, bellicosus. Ab eod.
 Μαχνητικός, *ς*, ὁ, *ὄν*, pugnax, ad pugnam pro-
 pensus, aptus; fortis. Hinc τὸ μαχνητικόν, *ῖ*,
 pugnicatas. A præc.
 Μαχνητικός, *adv.* pugnaciter, repugnando.
 Μαχνητός, *ς*, ὁ, *ὄν*, expugnabilis. A μάχομαι.
 Μάχῃμος, ἴμι, *μω*, vel μάχῃμος, *ς*, ὁ ἔξ ἡ,
 pugnax, bellicosus, habilis ad pugnam, vel
 ad bellum: οἱ μάχῃμοι, milites. Ab eod.
 Μαχᾶς, ἄθος, ἡ, mulier lasciva. A μάχλος.
 Μαχᾶλω, *ω*, libidini indulgeo, lascivus sum,
 scortor, *Hec.* Ab eod.
 Μαχᾶλῶς, lascivus, *Mam.*
 Μαχᾶλῖς, ἴδος, *ς*, ἡ, idem quod μαχᾶλς.

ΜΑ'ΧΑΟΞ, **μ**, **ὁ** **ξ** **ή**, libidinosus; lascivus.
Hinc
Μαχ'αούνη, **ης**, **ή**, lascivia, propensio ad Ven-
 nerem, impudicitia.
Μαχ'λότης, **ητος**, **ή**, idem.
Μαχ'οντα, 3. sing. præs. opt. med. verbi
ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, pugno, praelior; (2) jurgo, litigo,
 rixor, disputo. fut. 1. μαχίσσμαι et μαχίσο-
 μαι, quasi α μαχέμαι unde et μαχόμενος,
 part. pugnans, et μαχεύμενος, apud *Hom.*
 fut. 2. μαχέμαι, pugnabo. *Μαχίστας τοῖς*
πολεμίοις, *Dem.* περί, ὅτις *τινας*, *Xen.* ἀμφί-
 στιν, *Hom.* περί *τινα*, contra, *Plat.* περί *τινα*,
Joan. 6, 32. Ἐγὼ περί ταύτης *ὁ μαχέμαι σοί*,
Aristoph. *Plut.* 1076.
Μαχόμενος, adv. repugnanter. **Α μαχόμενος**,
 part. α μάχουμαι.
Μαχέμην, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμαχό-
 μην.
Μαχέμαι, pugnabo, fut. 2. ind. med.
ΜΑ'Ψ, adv. frustra, incassum.
Μάψανται, ὧν, αἱ, leves aures, venti leves,
Hesiod. *Theog.* 871. ubi al. μάψ ἀδραι.
Μαψίδιος, *ία*, *ιον*, inanis, vanus. **Α μάψ**.
Μαψίδιος, adv. inaniter, vane, incassum, frus-
 tra, tenerē.
Μαψιλάκας, **ς**, **ὲ**, blatorator. **Ex μάψ** et λα-
 κειν, sonare.
Μαψιλόγος, **ς**, **ὁ** **ξ** **ή**, vaniloquus. **Ex λέγω**.
Μαψίφωνος, **ς**, **ὁ** **ξ** **ή**, frustra et inaniter loquens,
 garrulus. **Ex μάψ** et φωνή, vox.
Μαψιλόπατος, **ς**, **ον**, frustra latrans, inanibus
 strepitibus latratibus, magno cum clamore
 inania deblatrans. *Apud Plutarch.* γλῶσσαν
 μαψιλόακτον, *Dor.* pro μαψιλόακτην. **Ex**
μάψ et ὑλάκτος.
Μαψιλόαχης, **ής**, qui frustra nugae effluit,
Pind.
ΜΑ'Ω, **μῶ**, vehementer cupio, supra modum
 desidero; (2) quæro, investigo, diligenter
 meditatione excogito. *Vide Ern.* p. *μίμα*,
 pro *μίμακα*; in part. *μεμῶς*, pro *μεμῶκός*·
 unde *μεμῶκατα*, *μεμῶνια*, fœm. *μεμῶμαι*,
 1. pl. perf. ind. pro *μεμῶκαμαι* μέμωσαν,
 5. plur. plsq. perf. pro *μεμῶκαται*, vel
μεμῶκισαν. *Μεμῶσαν* *ὁ ὕμνι μάχουσαι*, *Il.*
 2, 863.
Μεγάδερης, *ἐς*, valdè gravatus; (2) gravis ar-
 maturæ miles. **Α βάρος**.
Μεγαδρεμύνης, **ς**, **ὁ**, gravissonus. **Ex βρέμει**.
Μεγάδικος, **ος**, idem quod *μεγαλαδικητος*, *V. L.*
Μεγάδοξος, **ον**, idem quod *μεγαλδοξος*, *Dolsc.*
Μεγάδομος, **ς**, **ὁ** **ξ** **ή**, valdè munificus. **Ex μέ-**
γας et δαρεν.
Μεγαθαρότης, *εὺς*, **ὁ** **ξ** **ή**, magnanimus, animosus.
Ex μέγας et θάρρος.
Μεγάδης, sc. πόταρος, magni, *Herod.*
Μέγας, *εὺς*, *τό*, *Ion.* pro μέγιστος. *Apud Hero-*
dotum passim. Aliquando adverbialiter sus-
 mitur, intelligendo κατὰ. *Λάμποντες τὰς*
νύκτας μέγας, majorem in modum splen-
 dente per noctem, *Herodot.* 2, 44.
Μεγάθυμος, **ς**, **ὁ** **ξ** **ή**, magnanimus, magno et
 celso animo præditus.
ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, invidio; (2) curo, respecto; ἐμέ-
 γησε, *a. l.* invidit; part. *μεγέγης*, sollicitus.
Ἐμεγέγρη *μοί τόποις*, *Apollon.*
Μεγάκηντης, *εὺς*, **ὁ** **ν** **ή**, ad cete instar magnus.
Ex μέγας et κητος.
Μεγαλκήτις, *εὺσα*, *εν*, valde gloriosus, *Apollin.*
Μεγακνήτης, **ος** **ξ** **ή**, idem. *Dolsc.*
Μεγαλακνητικός, **ής**, *ὄν*, vehementer injuriosus.
Ex μέγας et ἀκνητός.
Μεγαλακλής, *εὺς*, **ὁ** **ξ** **ή**, magno robore prædi-
 tus. **Ex μέγας** et ἀλήη.
Μεγαλῶμφοδος, **ς**, **ὁ** **ξ** **ή**, amplis circuitus ha-
 bens. **Ex μέγας** et ἀμφοδος.
Μεγάλνδοι, magni viri aut fortes. **Ex μέγας**
 et ἀνίη.
Μεγαλννήτωσ, *ορες*, **ὁ**, dux magnus; epith.
Jovis, *Orph.*
Μεγαλννορίας, gen. sing. *Dor.* pro *μεγαλννορίας*.
Μεγαλννορία, *Ion.* pro *μεγαλννορία*, arrogantia,
 fastus, audacia, *Eurip.* *Phæn.* 192. sed le-
 gendum cum *Bruncio* *μεγαλννορία*.
Α Μεγαλννο, **ὲ**, arrogans, audax. **Α ἀνίη**.

Μεγαλαρτία, ας, ἡ, festum, quo offeruntur magni panes; nisi est τὰ μεγαλάρτια, Ἐρν. Α

Μεγάλαρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, magni panis dator.

Μεγαλαρχία, υ, ἡ, et μεγαλαρχομαι, ἤμας, magnifice me effero, me jactito, magna seu grandia jacto, glorior. Αἰσθανόμενος τὴ μεγαλαρχοῦμενον ἐπὶ τῇ Βυσίδος ἀπολογία, Isocr.

Α

Μεγαλαρχῆς, ἑός, ὁ ἔξ ἡ, qui valde gloriatur, ostentator. Ex μίγας et αὐχῆ.

Μεγαλαύχητος, ον, idem quod μεγαλαυχος, Ἐρ.

Μεγάλαυχος, υ, ὁ ἔξ ἡ, ostentator.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, ostentatio.

Μεγαλῆιον, υ, τὸ, magnificentia, majestas; (2) magnitudo, altitudo, v. gr. Φρονήματος, (3) unguentum quoddam, quod et μεγάλιον.

Α

Μεγαλῆιος, ια, εἶον, magnificus, venerandus; (2) magnus, grandis; μεγαλία, τὰ, subst. gloria, laudes, præclara facinora. Α μίγας.

Μεγαλῆϊότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, excellentia, majestas. Α μεγαλῆιος.

Μεγαλῆϊος, adv. magnifice.

Μεγαλῆμπορος, υ, ὁ ἔξ ἡ, rerum magnarum et pretiosarum negotiator. Gl. V. magnarius.

Μεγαλεσπίβολος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui magnis rebus manum admoveat, vel animum adjicit; ardua capessens, spectans. Τὸν δ' Ἑρακλῖα μεγαλεσπίβολον ὄντα, Diod. Sic. 1, 19. (Sed legendum μεγαλεσπίβολος.)

Μεγαλεστίβολος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui magna molitur, ardua capessens. Ἡ δὲ Σεμίραμις ὅσα φύσει μεγαλεστίβολος, Diod. Sic. 2, 7. Ex μίγας et ἐστίβολος.

Μεγαληγορέω, αῖ, fut. ἥσω, magnifice loquor, magna loquor; (2) magna jacto; (3) magnis laudibus extollo. Τὰς πρᾶξις μεγαληγορῶν, Hesiod. Ex μίγας et ἀγορία.

Μεγαληγορία, ας, ἡ, magnificentia verborum; (2) jactantia. Μεγαληγορίαν ὑπερέαρος, jactantiam immodicam, Eurip. Phæn. 192. Α

Μεγαληγόρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, magnifice loquens; (2) jactabundus. Ex μίγας et ἀγορία.

Μεγαληγόρας, adv. magnificis verbis; (2) jactanter.

Μεγαληγορία, ας, ἡ, superbia; (2) fortitudo; (3) audacia.

Μεγαλήνιος, ορος, ὁ ἔξ ἡ, magnos viros faciens; (2) acris, magnanimus, fortis; (3) audax; (4) arrogans. Α ἀνῆρ.

Μεγαλήνωρ, ορος, ὁ ἔξ ἡ, magnanimus, Il. 5, 785. Ex μίγας et ἥσος.

Μεγαλῆζο, 2. sing. præ. imper. med. Ion. pro μεγαλῆζο, α.

Μεγαλῆζω, fut. ἴσω, magnifice effero, extollo; μεγαλῆζομαι, magnifice efforor, elatus sum, superbio, Il. 10, 69. Α μίγας.

Μεγάλιον μῦρον, unguentum, ab inventore Megalo, ita dictum; est et μεγαλήσιον. Vide μεγαλῆϊον.

Μεγαλοδρεμῆτης, ὁ, magnos edens fremitus, Cal.

Μεγαλοδρεμός, ον, valde fremens, strepens. Α βρέμω.

Μεγαλοδρεχός, υ, ὁ ἔξ ἡ, horrendum fremens. Ex μίγας et βρέχω.

Μεγαλοθύξαι, ex Strabone, dicebantur sacerdotibus Ephesiæ Diane.

Μεγαλοθύξιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, magnas habens glebas.

Μεγαλογάστρος, ορος, ὁ ἔξ ἡ, magnum habens ventrem. Ex μίγας et γαστήρ.

Μεγαλογαμωστήν, ης, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. Α

Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, qui magno est animo, qui animo magnas res cogitat. Ex μίγας et γνώμη.

Μεγαλογράφω, αῖ, vocem aliquam scribo per litteram longam. Οἱ μεγαλογραφεῖντες τὸ ἄλλο, qui vocem ἄλλο scribunt per litteram longam, id est, qui pro ἄλλο scribunt ἄλλο, Scholiast. minor ad Sophoclis Antigonom, 218.

Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum descriptio seu pictura. Ex μίγας et γράφω.

Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon.

Μεγαλόδενδρος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnis consitus arboribus. Ex μέγας et δένδρον.
 Μεγαλόδοξος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnam habens vel adferens gloriam; (2) jactabundus. Ex μέγας et δόξα.
 Μεγαλόδους, ὀδοντος, ὁ ἕ ἡ, magnos dentes habens.
 Μεγαλόδυναμέομαι, ἔμαι, potentia praesto. A Μεγαλόδυνάμεις, υ, ὁ ἕ ἡ, multum potens, praetens. Ex μέγας et δύναμις.
 Μεγαλόδωρα, ᾠς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna. Ex μέγας et δῶρον.
 Μεγαλόδωρία, ας, ἡ, idem. A Μεγαλόδωρος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui magna donat, munificus. Ex μέγας et δῶρον.
 Μεγαλόεργος, ἰος, ὁ ἕ ἡ, magnificus, Gl. V.
 Μεγαλόεργία, ας, ἡ, magnificentia. Gl. V. magnificium. A praec.
 Μεγαλόεργως, adv. magnifice. Ph. magno opere.
 Μεγαλόεργος, ον, valde invidendus, i. e. praclarus, felicissimus, &c.
 Μεγαλόηχος, ον, valde sonans, strepens, vociferans.
 Μεγαλόφρε, τρεῖχος, ὁ ἕ ἡ, hispidus, Ph.
 Μεγαλόθυμος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnanimus, magno et celso animo praeditus.
 Μεγάλοιστος, υ, ὁ ἕ ἡ, valde infortunatus, ærumnatus. Ex μέγας et ὀϊστος.
 Μεγαλόκαρπος, υ, ὁ ἕ ἡ, fructus magnos ferens.
 Μεγαλόκαυλος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnum caulem habens.
 Μεγαλοκουθής, ἰος, ὁ ἕ ἡ, occultus, clausus, Pind. Ex μέγας et κεύθος, latebræ.
 Μεγαλοκέφαλος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui magnum caput habet; capito. Ex κεφαλή.
 Μεγαλοκίνδυνος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis se obijciens.
 Μεγαλόκλονος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui magnum tumultum et strepitum excitat. Ex κλόνος.
 Μεγαλοκλῆς, ἦτος, magno labore constans. Ex μέγας et κλῆμα.
 Μεγαλοκόλιος, ον, qui magnum ventrem habet. Ex μέγας et κοιλία.
 Μεγαλόκολος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnum sinum habens, Rob.
 Μεγαλοκρόνος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui magnum verticem habet. Ex μέγας et κορυφή, vertex.
 Μεγαλοκότος, adv. iracunde. Ex μέγας et κότος.
 Μεγαλόκρατος, ον, idem quod μεγαλόηχος. A κράζω.
 Μεγαλοκράτης, ἰος, ὁ ἕ ἡ, valde potens, Suid. Ex μέγας et κράτος.
 Μεγαλοκρέτωρ, ορος, ὁ ἕ ἡ, magnipotens, Rob. Ex μέγας et κρατύς.
 Μεγαλοκρίμων, ονος, ὁ ἕ ἡ, ingentes fluctus excitans, item habens. Ex μέγας et κρίμα.
 Μεγαλόκωλος, υ, ὁ ἕ ἡ, grandiora membra habens; (2) in quo articularum internodia magna sunt; (3) magnis colis (partibus periodi) constans. Ex μέγας et κών.
 Μεγαλόλαλος, υ, ὁ ἕ ἡ, magniloquax, Gl. V.
 Μεγαλόμαχος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnarum mazarum dator, Suid. Ex μέγας et μάχη.
 Μεγαλομήνης, ἰς, valde furiosus. Ex μαίνομαι.
 Μεγαλομάρτυς, ὄρος, ὁ ἕ ἡ, magnus martyr.
 Μεγαλομαστός, υ, ἡ, magnas mammas habens.
 Μεγαλομερία, ας, ἡ, cum res ex magnis partibus constat; (2) magnitudo et potentia, amplitudo.
 Μεγαλομερία, ας, ἡ, idem. A
 Μεγαλομερής, ἰς, magnis partibus constans; (2) amplus. Ex μέγας et μέρος.
 Μεγαλομερής ὑποδοχή, magnifica receptio, epulae magnificentissimæ, Polyb. 28, 17, 1. Συνέειν τὴν Αἰμιλίαν... μεγαλομερῆ τὴν περίεσσαν ἔχουν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις, Æmilia maximo omnis generis apparatu uti solita erat, quoties solennibus diebus in publicum prodirent mulieres, Id. 32, 12, 3. Τῶν μεγαλομερῶν καὶ τεχνικωτάων ἔργων ἐστίν, numerantur inter magnificentissimæ et exquisitissimæ artis opera, De Statuis. Idem, 4, 78, 5.

Μεγαλομερῶς, adv. partibus magnis; (2) laute et splendide, magnifice. (2) ὁστος ὁ Εὐμείλος ἱτίμα μεγαλομερῶς τὸν Ἀπόλλωνα, laute ac splendide, Antonin. 18.
 Μεγαλομήτης, ἡ, avia, Hes.
 Μεγαλόμητις, ὁ ἕ ἡ, prudens.
 Μεγαλόμοσθος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meretur stipendium.
 Μεγαλόμυτος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnos oculos habens, Rob. A μέγας et ὕμμα.
 Μεγαλομυκτης, υ, ὁ ἕ ἡ, grande mugiens, grande rudens. Ex μέγας et μυκάω.
 Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis praestantia, magnitudo vel celsitudo animi; (2) superbia, Hes.
 Μεγαλόνοος, contr. μεγαλόνος, υ, ὁ ἕ ἡ, mente praestas, magnanimus, Gl. V. Ex μέγας et νόος, mens.
 Μεγαλοπαῖα, ας, ἡ, gravium malorum tolerantia. Quasi a μεγαλοπαῖος, ex μέγας et πάθος.
 Μεγαλόπετρος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnas rupes habens.
 Μεγαλοπλάσιος, υ, ὁ ἕ ἡ, praedives.
 Μεγαλοπλάτης, υ, ὁ ἕ ἡ, idem.
 Μεγαλοποιέω, ᾠ, f. ἴστω, magnas res facio. Gl. V. magnifico, amplifico.
 Μεγαλοπόλιμος, ον, bello clarus, qui magnas res bello gessit.
 Μεγαλόπολις, ἰως, ἡ, magna civitas.
 Μεγαλοπολίτης, ἡ, ὁ ἕ ἡ, magnæ urbis civis.
 Μεγαλοπόνερος, υ, ὁ ἕ ἡ, valde improbus.
 Μεγαλόπους, ὀδος, ὁ ἕ ἡ, magnos pedes habens.
 Μεγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promptus ad res magnas suscipiendas. A
 Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ ἕ ἡ, magnarum rerum susceptor. Ex μέγας et πρᾶγμα.
 Μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, majestas. A
 Μεγαλοπρέπης, ἰος, ὁ ἕ ἡ, magnum virum decens; (2) magnificus. A πρέπω.
 Μεγαλοπρεπής, adv. magnifice.
 Μεγαλοπτερυγος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnas habens alas. Ex μέγας et πτερυγός.
 Μεγαλόπυλος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnas portas habens. Ex μέγας et πύλη.
 Μεγαλόρραξ, ᾠρος, ὁ ἕ ἡ, magnos habens acinos, Suid. Ex μέγας et ῥάξ.
 Μεγαλόρρημος, ᾠ, grandibus verbis utor, magna loquor et jactito:
 Μεγαλόρρημονία, ας, ἡ, idem quod Μεγαλόρρημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia. A Μεγαλόρρημαν, ονος, ὁ ἕ ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. A ῥήμα.
 Μεγαλόρρημονος, adv. jactanter.
 Μεγαλόρριζος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnam radicem habens, Rob. Ex μέγας et ῥίζα.
 Μεγαλόρρινος, ον, magnum nasum habens. Ex μέγας et ῥίς.
 Μεγάλος, per Synec. μέγας, Æsch.
 Μεγάλοσαρκος, υ, ὁ ἕ ἡ, carnosus. A σάρξ.
 Μεγαλοσθενής, ἰος, ὁ ἕ ἡ, magnis praeditus viribus. Ex μέγας et σθένος, robur.
 Μεγαλοσθενίτης, ὁ, praepotens, Apollin.
 Μεγαλοσμήδωνος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnum sonans, Suid. Ex μέγας et σμάραγος.
 Μεγαλοσοφιστής, ἡ, ὁ ἕ ἡ, clarus sophista.
 Μεγαλόσπλαγχνος, υ, ὁ ἕ ἡ, magna et tumentia viscera habens; (2) magnum animum habens, iracundus. Μεγαλόσπλαγχνος ψυχῇ, iracundus animus, Eurip. Med. 109. Ex σπλάγχνον.
 Μεγαλοσάφυλος, ον, magnas uvas ferens. Ex μέγας et σαφύλη.
 Μεγαλόσπᾶχος, υ, magnam emittens spicam.
 Μεγαλόσματος, ον, magnum habens os, Suid. Ex μέγας et στόμα.
 Μεγαλόστονος, ον, graves gemitus exprimens. Epith. magni mali.
 Μεγαλόστην, ης, ἡ, magnitudo, Gl. V. A μέγας.
 Μεγαλόσχημος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnam gerens speciem, Suid. Ex μέγας et σχῆμα.
 Μεγαλόσχημων, ον, idem et ex iisd.
 Μεγαλόσμομος, et μεγαλοσώματος, ον, qui magno

sive procerō seu crasso etiam corpore est. Gl. V. corpulentus. Ex μέγας et σῶμα.
 Μεγαλότεχνος, υ, ὁ ἕ ἡ, arte seu artificii magnus. Ex μέγας et τέχνη.
 Μεγαλότιμος, ον, qui in magno est honore. Ex μέγας et τιμή.
 Μεγαλότιμος, adv. magno honore, Rob.
 Μεγαλότολμος, ον, valde audax, magna audacia praeditus. Ex μέγας et τόλμα.
 Μεγαλοτρέχης, ον, magnas cervices habens.
 Μεγαλοτρέχης, τὸ, grandium rerum conatus. A μεγαλοτρέχης, magna conans.
 Μεγαλοτρεγία, ᾠ, magnifice ago. Hinc pass. ἡ μεγαλοτρεγία ὄψις, ap. Philon. spectaculi magnificentia.
 Μεγαλοτρεγία, ας, ἡ, magnificentia. A Μεγαλοτρεγός, ἡ, ὁ ἕ ἡ, magnificus. Ex ἔργον.
 Μεγαλοφάνης, ἰς, idem quod μεγαλοπρεπής.
 Μεγαλοφανεῖστα, adv. clarissime.
 Μεγαλοφανεγής, ἰς, splendidissimus. Ex φήγας.
 Μεγαλόφθαλμος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnos et late prospectantes habens oculos.
 Μεγαλόφρεος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui magnas habet venas. Ex μέγας et φλέψ, vena.
 Μεγαλοφρονία, ᾠ, fut. ἴστω, magno animo sum; (2) magnifice de me sentio, superbio. Μεγαλοφρονεῖν, ἐφ' ἑαυτοῦ, Xen. μεγαλοφρονέμενος περί τι, Plato. A μεγαλόφρων.
 Μεγαλοφρονής, ὁ ἕ ἡ, superbus, V. L. Ab eod.
 Μεγαλόφρονος, adv. excelso animo; (2) magnifice, abunde, uberrime. Ab eod.
 Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnus et excelsus animus; (2) superbia. Ab eod.
 Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ἕ ἡ, cui magnus est animus, magnanimus; (2) magnificus, liberalis. Ex μέγας et φρήν, mens.
 Μεγαλοφύης, ἰος, ὁ ἕ ἡ, magnanimus, magno animo praeditus; (2) magnificus, amplificus. Ex μέγας et φύς, seu φύς. Hinc Μεγαλοφύια, ας, ἡ, magnanimitas.
 Μεγαλόφυλλος, υ, ὁ ἕ ἡ, magna habens folia.
 Μεγαλοφύως, adv. laute, Gl. V. A μεγαλοφύης.
 Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo; (2) magniloquentia. A
 Μεγαλόφωνος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnum, claram vocem habens; (2) altioquus. Ex μέγας et φωνή.
 Μεγαλοφώνως, adv. alta, clara voce.
 Μεγαλοχάσμων, ον, valde hians. Ex χάινω.
 Μεγαλόχοφος, ον, valde strepens.
 Μεγαλοψύχιος, ᾠ, magno animo sum; (2) magnifice liberalis sum, Suid. et Hes.
 Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi celsitudo; (2) liberalitas. A
 Μεγαλόψυχος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnanimus, magno et excelso animo praeditus. Ex ψυχή.
 Μεγαλοψύχως, adv. magno et excelso animo.
 Μεγαλῶν, fut. ἴστω, magnifice effero, extollo, verbis praedico; (2) magnum et potentem reddo. Gl. V. amplio, amplifico; μεγαλύνομαι, effero me. Gl. V. grandesco, ingrandesco. Μεγαλύνει τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, Matt. 23, 5. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μὲν τὸν Κύριον, Luc. 1, 46. Ἐμεγαλύνει τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Act. 19, 17. Μεγαλυνέσθαι Χριστός, Phil. 1, 20. A μέγας.
 Μεγαλῶδυνος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnos dolores seu cruciatibus ferens. Ab ἰδύν.
 Μεγαλῶνυμος, υ, ὁ ἕ ἡ, magnum, i. e. celebre nomen habens. Ex μέγας et ὄνομα.
 Μεγαλῶπος, ἡ, ὄν, qui magnos habet oculos, Rob. Ἐλάφον γίνετο... μεγαλῶπον, Oppian. Cyneg. 2, 176. Ex μέγας et ὤψ, oculi.
 Μεγάλως, adv. magnifice; (2) valde, vehementer. (2) πίνος γὰρ μεγάλως τὸ ἐμῶνται, Eurip. Med. 183. A μέγας.
 Μεγάλως, acc. pl. Dor. pro μεγάλως. Οὐ ποτ' Ἀθηναία μεγάλως ἀπινύψατο πάχους, Callim. Lav. Pall. 5.
 Μεγαλῶς, adv. valde, vehementer; (2) late; (3) magnifice. Ab eod.
 Μεγαλῶσιν, ης, ἡ, magnificentia, majestas.
 Μεγαλῶφιλης, ἰος, ὁ ἕ ἡ, magnam utilitatem adferens, valde utilis, magnæ frugis. Ex μέγας et φίλος.
 Μεγάμικος, υ, ὁ ἕ ἡ, valde mugiens sive boans. Hengchius

Hesychius ait asini esse epitheton; ut sit grande rudens. *Α μέγας* et *μικρή*.
Μεγάνωρ, ορος, ὅ· vide *μεγαλήνωρ*.
Μεγαπληθής, *ης*, magnæ multitudinis, *Cyr*.
Μίγαρα, τὰ, Megara, urbs Isthmo vicina versus Atticam. *Μεγάρων*, versus Megaram.
Μεγαροί, Megaris, in urbe. *Μεγαρόν*, Megaris, ex urbe. Hinc
Μεγαρείς, Megarenses, a *Μεγαρείς*.
Μεγαρίζω, fut. *ίσω*, Megarenses imitor seu sequor. *Μεγαρίσις*, fut. 1. *Att. Aristoph.* *κλῆρον Μεγαρίσις*, flebis Megarissans, *Ach.* 821. A *Μεγαρίσις*.
Μεγαρίκος, ὁ, ὄν, Megaricus.
Μεγαρίς, ἴδος, ἡ, ut *Μεγαρίς γῆ* vel *χώρα*, Megaricus ager.
Μίγρον, *ς*, τὸ, domus, domicilium, ædes.
Μίγραιος, *ως*, ὁ, invidia, *Hes.* A *μυγαίω*.
Μίγραιος, ὁ, ὄν, invidiosus, *Hes.* Ab eod.
ΜΕΓΑΧ, *μεγάλη*, μέγας, gen. *μεγάλης*, *μεγάλης*, magnus, ingens, grandis; (2) vehemens, atrox, violentus. 'Επὶ μέγα adverbialiter sumitur pro *μεγάλως*, valde; *Suid.* *Joseph. Ant. Jud.* 17, 6, 1. *Ibid.* 10, 7; et 12, 2. 'Επὶ μέγα πάλυ τ' ἤμα φουάων, *Callim.* in *Dian.* 55. Superlativus *μείγιστος*, quod vide. *Μένον μίγ' αὐτοῦ*, nequid gravius dicas, *Soph. Elect.* 830. *Μένον μίγ' εἴπης*, nequid elate dicas, *Id.* *Aj.* 386.
Μεγασθενής, ἴος, ὁ, ὅ, ἡ, præditus magnis viribus. Ex *μέγας* et *σθένος*.
Μεγάτολμος, *ος*, valde audax, intrepidus, *Scip.*
Μεγαυχής, ἴος, ὁ, ὅ, ἡ, vide *μεγαλαυχής*.
Μεγαφρονέω, idem quod *μεγαλοφρονέω*, *Eur.*
Μεγάφρων, *ων*. Vide *μεγαλοφρων*.
Μεγιστοπαίω, ὦ, augeo dicendo. 'Εν δὲ τοῖς μέγιστοις μεγαλύνονται τὰ λεγόμενα, *Longin.*
Μεγιστοπαίος, ὦ, ὁ, αὐγendi vim habens, sublimitatem efficiens. Ex *μείγιστος* et *παίω*.
Μίγιστος, *ως*, τὸ, magnitudo, sublimitas, proceritas; (2) statura; (3) vehementia; (4) gravitas, majestas; (5) magnitudo animi; (6) dignitas, amplitudo.
Μεγιστοργία, *ας*, ἡ, operis magnitudo, effectio magnorum operum. Ex *μείγιστος* et ὄργον.
Μεγιστοῦν, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico; *μεγεθύνωμαι*, major fio, increasco. A *μείγιστος*.
Μεγιστοτός, *ος*, ὁ, ὅ, ἡ, admodum amabilis. Ex *μέγας* et *ἱράω*.
Μεγιστάν, *οἱ*, primates, proceres, *Gl. Vet.* summates, magnates; dat. pl. *μεγιστῶν*, a *μεγιστῶν*, ἄνω. A *μείγιστος*.
Μεγιστῶν, fut. *ίσω*, magnus sum. Ab eod.
Μίγισα, adv. maxime. *Θάλλει μίγισα*, *Soph.* *Ed.* Col. 700. Ab eod.
Μίγισον, adv. maxime, plurimum. Ab eod.
Μεγιστοπάλω, *ως*, ὁ, ὅ, ἡ, felices reddens, maximas urbes efficiens. Ex *μείγιστος* et *πόλις*.
Μίγιστος, superlat. maximus. Vide *μέγας*. 'Ασὼν μίγιστος τῶν ἐκεί, *Soph.* *Ed.* 776.
Μεγιστοτόμος, *ων*, valde venerandus.
Μεγιστοφώνος, *ων*, valde clamorosus.
Μεδίσθω, *curæ* esto, 3. sing. præ. imperat. pass. verbi *μείδω*.
Μείδω, impero, imperium teneo; (2) curo; *μεδίσσομαι*, f. 1. ind. med. 'Ἰδὼν μεδίων, *Il.* 3, 276. Πολύμοις μεδίσσομαι αἱματόεντος, *Id.* 9, 646. A *μείδω*.
Μεδωμναιος, *αἰῶν*, *αἰών*, modalis, *Gl. V.* A
ΜΕΔΙΜΝΟΣ, *ς*, ὁ, medimnus, mensura aridorum Attica. *Gl. V.* modius.
Μεδίατα, *curent*, 3. pl. præ. opt. med. *Ion.* pro *μείδοντα*, a *μείδω*.
Μέδισσαν, acc. sing. Dor. pro *Μίδεσσαν*.
Μίδωντες, nom. pl. part. præ. act. verbi
ΜΕΔΩ, impero, imperium teneo; (2) curo, curam gero; *μεδωμένος*, 1. pl. præ. conj. ὁ μέδων, *οντος*, regnator, imperator, præfectus. 'Αργείων ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες, *Il.* 2, 79. Κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδίσθη, *Id.* 4, 21. Νῶϊ μεδωμένα Θάριος ἀλκή, *Id.* 418.
Μεζα, *ων*, τὰ, genitalia in bestiis.
Μεζώνως, adv. majorem in modum, *Ion.* pro *μεζώνως*.

Μεθαιρέω, ὦ, accipio; a. 2. *μεθίλων*, *Ion.* *μεθίλων*, *Od.* 8, 396. *Εξ αἰρέω*.
Μεθάλλομαι, transilio. Hinc *Poet.* *μετάλλω*, *Il.* 5, 386.
Μεθάρω, idem quod *ἄπτω*.
Μεθαρούω, et *μεθαρούομαι*, commuto, verto, transfero; (2) emendo, castigo, meliorem reddo; (3) apto, accommodo. *Μεθαροσάμενος τὴν ψυδὴν δόξαν εἰς ἀληθείαν*, *Philo.* *Νῦν γὰρ μεθεμεσέμεθα βίλτιω βίω*, *Eurip.* *Alc.* 1145.
Μεθάρωσις, *ως*, ἡ, commutatio. A præc.
Μεθάρω, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro *μεθάρω*, a *μεθάρω*.
Μεθίλω, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *μεθαιρέω*.
Μεθιμένος, perf. part. pass. verbi *μεθίλω*.
Μεθίω, dimissio, a. 2. inf. act.
Μεθίω, 2. sing. aor. 2. opt. med. a verbo *μεθίω*. Τῶτος δ', ὅποιον μὲν ζυγίς, ἀγασιν ὁ μεθὶ ἂν ἐκ γαίης ἔμει, *Eurip.* *Med.* 735.
Μεθίω, a. 2. part. act.
Μεθίω, 2. pl. aor. 2. opt. act. per *Sync.* pro *μεθίω*.
Μεθίω, aor. 2. conj. act. *Ion.* vel *Poet.* pro *μεθίω*.
Μεθιτικός, ὁ, ὄν, participans.
Μεθιτικόν, participandum est. A *μεθίω*.
Μεθιτικός, ὁ, ὄν, qui participatur. Ab eod.
Μεθίω, a. 2. inf. act. verbi *μεθαιρέω*.
Μεθίλων vide *μεθαιρέω*.
Μεθίλω, fut. *ξω*, retraho, trahendo traduco. *Μεθίλων τὴν ἡδονὴν εἰς τὸ νοσθόν*, *Philo.*
Μεθίω, prætermisissio, a. 2. inf. act. Dor. pro *μεθίω*, a *μεθίω*.
Μεθίω, *ως*, ἡ, participatio, communio. A *μεθίω*.
Μεθίω, f. 1. ind. med. verbi *μεθίω*.
Μεθίω, *ς*, ὁ, ὅ, ἡ, festum sequens, festo succedens. Ex *μετὰ* et *ἵσθη*.
Μεθίω, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *μεθίω*, a
Μεθίω, sequi facio; (2) advenio; (3) investigo, quero; *μεθίωμαι*, f. *μεθίωμαι*, sequar, sectabor, imitabor. *Δίψα δὲ Τυδείδην μέθιστο κρατερώνυχας ἴππους*, *Il.* 5, 329. Οὐ σοὶ μὲν μεθίωμαι πότι, *Soph.* *El.* 1058. Ex *μετὰ* et *ἵσθη*, *κυρο*, seu *ἵσθη*, sequor.
Μεθεμνησόμενον, quod transfertur ex alia lingua in aliam, nom. sing. part. pass. n. g. verbi
Μεθεμνησέω, f. *ίσω*, interpretor convertendo in aliam linguam. 'Εμμανήλ· ὁ ἐστὶ μεθεμνησόμενος, *Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός*, *Matt.* 1, 23. *Μεθεμνησόμενα πατὴρ λέγει*, *Plut.*
Μεθεμνύω, idem quod
Μεθεμνύω, adrepo, vel repo post, *Rob.*
Μεθίω, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi *μεθίω*.
Μεθίω, *ως*, ἡ, relaxatio, remissio, *Suid.* A *μεθίω*.
Μεθίσταται, perf. inf. act. per *Syncop.* pro *μεθίσταται*. A *μεθίω*.
Μεθίστηκα, *αμυν*, perf. ind. act.
Μεθίστιον, adv. posit. demittendum. A *μεθίω*.
Μεθίστιον, adv. remisse. Ab eod.
Μεθίω, *ης*, ὁ, ἡ, violentia, temulentia. A *μεθίω*.
Μεθίω, dimisi, aor. 1. indic. act. verbi *μεθίω*.
Μεθίω, venio; (2) persequor; alias significaciones vide in *μεθίω*, quod idem sonat. (1) *μεθίω* *οὐδὲν* *οὐδὲν* *οὐδὲν*, *Eurip.* *Troad.* 1270. (2) *ἂν γὰρ μεθίω*, *δύρα* *μυρίαν* *ἄγω* *λόγχην*, *Il.* *Phœn.* 444.
Μεθιλικιόωμαι, ἡμῶν, f. *ίσωμαι*, ab una etate ad aliam transeo. Hinc
Μεθιλικιόωσις, *ως*, ἡ, transitus ab etate ad etatem, velut a pueritia ad adolescentiam.
Μεθίω, *αδιδω*; unde *μεθίω*, part. ap. *Hom.* *assidens*, *Od.* 1, 118.
Μεθιμενός, ὁ, ὄν, diurnus, qui interdiu fit. Ex *μετὰ* et *ἡμέρα*.
Μεθιμενός, *ας*, *ον*, Dor. *μεθιμενός*, idem.
Μεθιμενός, *ης*, ὁ, ἡ, remissio, negligentia. A *μεθίω*.
Μεθίω, *ονος*, ὁ, ὅ, ἡ, remissus, negligens. A *μεθίω*.

Μεθιμενός, gen. pl. Dor. pro *μεθιμενών*, a *μεθίω*, pro *μεθιμενός*.
Μεθίω, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi *μεθίω*.
Μεθίω, f. 1. inf. act. *Ion.* pro *μεθίω*.
Μεθίω, *ως*, ἡ, translatio. A
Μεθίω, f. *ίσω*, in alia sede colloco, transfero.
Μεθίω, 3. sing. imperf. ind. act. *confr.* pro *μεθίω*, quasi a *μεθίω*.
Μεθίω, præ. infin. act. Dor. pro *μεθίω*, a *μεθίω*.
Μεθίω, prætermittent, 3. pl. imperfect. ind. act. *Bæot.* pro *μεθίω*.
Μεθίω, muto, transfero. *Μεθίω* *σας* *σικύας*, *Aret.*
Μεθίω, dimitto, missum facio, depono; (2) negligo, permitto; (3) remitto, condono, f. 1. *μεθίω*, *sinam*; a. 1. *μεθίω*, *sivi*; a. 2. imperat. *μεθίω*, *sine*; præ. part. *μεθίω* inf. *μεθίω* et *μεθίω*; fut. infin. *μεθίω*, *Ion.* et *Poet.* *μεθίω*. *Απὸ* *Poetas* quædam quasi a *μεθίω*, ut *μεθίω*, dimittebat; *μεθίω*, voce pass. sed active, demitto, omitto. *Οὐκ ἂν μεθίω* *τῷ* *Θρόνῳ*, *Arist.* *Ran.* 940. *Τῆς* *δ'* *ἐκείνου* *παίδος* *ὁ* *μεθίω*, *Eur.* *Hec.* 406. *Εἰπὸς* *εἰς* *γυναικα*, *Idem*, *Or.* 1122.
Μεθίω, velociter avolo, ex loco in locum transvolvo. *Μεθίω* *δορυ* *ἀνέμῳ* *ἐκ* *τοῦ* *πύργου*, *Appian.* *de Rebus Hispan.* 71.
Μεθίω, statuo aliud pro alio; (2) muto; (3) transfero, traduco; (4) submoveo, expello, facessere jubeo, in exilium mitto, migrare cogo; *μεθίω*, mutor, muto me, degenero; (5) migro, decedo, secedo; (6) morior; (7) dedo me, deditionem facio. *Απὸ* *Hom.* *sto*, versor, sum inter; fut. *μεθίω*, aor. 2. *μεθίω*, inf. *μεθίω*, migrare, part. *μεθίω*, digressus, aor. 1. pass. *μεθίω*, imperat. aor. 2. act. *μεθίω*, transi, perf. act. *μεθίω*, secessi, particip. *μεθίω*, profectus, item *μεθίω* plural. *μεθίω*, qui decesserunt. *Κὲ* *μεθίω* *τῷ* *χρῶματι* *τῷ* *παρυσίῳ*, *mutat*, *Aristoph.* *Eq.* 397. *Καὶ* *οἱ* *δαίμονες* *νόσῳ* *μεταστήσαν* *αὐτὸς* *αὐτοῦ* *Δίλις*, liberant, *Soph.* *Phil.* 462. *Καὶ* *πᾶς* *δικαίον*, *ἂν* *ἔλαβες* *βουλὰς* *ἡμῶν*, *πάλιν* *μεθίω* *ταῦτα*; restituere, *Id.* 1235.
Μεθίω, postquam. Pro *μεθίω*.
Μεθίω, *ας*, ὁ, occulta et fraudulenta circumventio; artificium callidum, insidiæ, dolus. 'Ενδύσασθε τὴν παντοπλίαν τῷ *Θεῷ*, *πρὸς* *τὸ* *δύνασθαι* *ὑμᾶς* *εἶναι* *πρὸς* *τὰς* *μεθόδους* *τῷ* *Διῶνι*, *Paul.* *ad Ephes.* 6, 11.
Μεθίω, f. *ίσω*, machinor, architector; (2) methodo ac via prosequor et tracto; (3) circumvenio; passiv. *μεθιμνησέω*, via quadam et arte tractari; circumveniri. *Μεθιμνησέω* *ἐπιστήμην*, *Nicom.* A *μεθίω*. Hinc
Μεθιμνησέω, ὁ, ὅ, qui rem perite, via, ratione tractat.
Μεθιμνησέω, fut. *ίσω*, aliter deduco et monstro viam.
Μεθιμνησέω, ὁ, ὄν, via et ratione factus; (2) artificiosus; (3) qui methodum sequitur. A *μεθίω*.
Μεθιμνησέω, adv. artificiosa ratione, methodum sequendo.
Μεθιμνησέω, *ς*, ὁ, artifex, *Hes.* seu pro *μεθιμνησέω*.
Μεθιμνησέω, *ς*, τὸ, viaticum, *Hes.* (2) methodus, *Suid.* *Dim.* a
Μεθιμνησέω, *ς*, ὁ, via; (2) compendium; (3) ratio et via decendi, vel discendi, vel agendi; (4) tractatus aut liber. Ab *ἰδός*.
Μεθιμνησέω, *ης*, ὁ, retractio, contractio. A *μεθίω*.
Μεθιμνησέω, *ς*, f. *ίσω*, versor, commercium habeo cum aliquo. *Οὐδὲ* *ποτ'* *ἀγχομένης* *μεθίω* *μίλησε* *γυναῖκα*, *Mus.* 1, 34.
Μεθιμνησέω, *ας*, ὁ, confinium. A *μεθίω*.
Μεθιμνησέω, fut. *ίσω*, confinis sum. Ab eod.
Μεθιμνησέω, *ς*, τὸ, confinium; (2) interstitium; (3) relaxatio, remissio.
Μεθιμνησέω, *ας*, *ον*, vel *μεθιμνησέω*, *ς*, ὁ, ὅ, conterminus,

minus, confinis; (2) qui duas res, velut terminus, dirimit. Ex μετὰ ἐξ ὅρος.

Μεθορκῶ, ᾧ, f. ὥσω, novo jurejurando adstringo eum, qui se priori jam liberavit.

Μεθορῶμαι, ᾧ, fut. ὥσω, incito in; (2) cum impetu irruo; passiv. μεθορῶμαι, ᾧμαι, irruo. a. 1. part. μεθορῶντες, incitatus. Μεθορῶνθεις σὺν Ἀθήνῃ, Il. 20, 192.

Μεθορῶμαι, f. ὥσω, transmittō, transicio. Μεθορῶμαι, transfreto, transeo, tropice. Μεθορῶμαι σὲ πύργῳ ἐμπροσθεν σφύρε, Eur. Alc. 794.

Ἐξ ὅρας μεθορῶμαι, Id. Bac. 930. εἰς Σησὶν, Polyb. Μεθορῶμαι (2) duco in portum securum. Μεθορῶντες αὐτῆς δ' ἔχουσα συμφορᾷς, habens qui me ducat in portum securum hujusce calamitatis, Eurip. Med. 258.

ΜΕΘΥ, τὸ, vinum, temetum; Gen. μέθυος occurrit in Epigramm.

Μεθύδωτες, α, ὅ, idem quod

Μεθύδωτης, α, ὅ, vini dator, vel ebrietatis auctor; epith. Bacchi. Ex μέθυ ἐξιδωμι.

Μεθύδαδες, Νύμφαι aquaticæ, Ep.

Μεθυμναίος, α, ὅ, Methymnaeus, epith. Bacchi.

Α μέθυ, vel a Methymna, Lesbi civitate.

Μεθύπαρξεις, εως, ἡ, cum quid post seu secundum aliam rem subsistit.

Μεθύπερᾶτος, α, ὅ, ἡ, in quo verborum ordo tractatus est, perplexus, confusus, Suid.

Μεθύπιδας, χος, ὅ, ἡ, vini fons; epith. uvæ.

Μεθυπλανής, εως, ὅ, ἡ, prae vino titubans, ebrius, Suid.

Ex μέθυ ἐπλάνη, error.

Μεθυπλῆξ, ἥρος, ὅ, ἡ, ebrius, ebriosus. Ex μέθυ ἐπλῆσσω.

Μεθυπόδομαι, in pedes induo, Ar. μεθυπόδομαι, post induo seu calceo, Steph.

Μεθυπόδομαι, fut. ὥσομαι, post induo.

Μεθυπόρρωσις, εως, ἡ, strati permutatio, dum lectus subvertitur. Ex ὑποστροφῶν.

Μεθυπῶν, aor. 1. part. pass. verbi μεθύω.

Μεθυπῶσι, 3. pl. a. 1. conj. pass.

Μεθύσας, εως, ἡ, inebriatus. Α μεθύσαι.

Μεθύσεισθε, 2. pl. præs. imperat. pass. verbi μεθύω.

Μεθύσας, f. ὥσω, ebrium reddo, inebrio; μεθύσκειμαι, inebrior; μεθύσεισθε, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. Ἐπὶ οὗ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτῶ, Gen. 43, 34. Α μέθυ.

Μεθύσμα, ἄτος, τὸ, potus inebrians. Α præs.

Μεθύσκαττάβωος, α, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεθύσας, ὅσος, ὅ, ἡ, ebrius; (2) ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύσφαλις, εως, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεθύσας, ὅσος, ὅ, ἡ, ebrius; (2) ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύσφαλις, εως, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεθύσας, ὅσος, ὅ, ἡ, ebrius; (2) ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύσφαλις, εως, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεθύσας, ὅσος, ὅ, ἡ, ebrius; (2) ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύσφαλις, εως, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεθύσας, ὅσος, ὅ, ἡ, ebrius; (2) ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύσφαλις, εως, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεθύσας, ὅσος, ὅ, ἡ, ebrius; (2) ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύσφαλις, εως, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεθύσας, ὅσος, ὅ, ἡ, ebrius; (2) ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύσφαλις, εως, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεθύσας, ὅσος, ὅ, ἡ, ebrius; (2) ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύσφαλις, εως, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεθύσας, ὅσος, ὅ, ἡ, ebrius; (2) ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύσφαλις, εως, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεθύσας, ὅσος, ὅ, ἡ, ebrius; (2) ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύσφαλις, εως, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεθύσας, ὅσος, ὅ, ἡ, ebrius; (2) ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύσφαλις, εως, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεθύσας, ὅσος, ὅ, ἡ, ebrius; (2) ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύσφαλις, εως, ὅ, ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph.

Ex μέθυος ἐκκόττασος.

Μεῖζω, majorem, vel majora, acc. sing. vel nom. seu acc. plur. Ion. et Att. pro μεῖζονα. Α

Μεῖζων, ονος, ὅ, ἡ, major; μεῖζον, τὸ, majus.

Hinc

Μεῖζόντης, ητος, ἡ, major quantitas, Iambl.

Μεῖζονος, adv. majorem in modum, magis, amplius; (2) magno animo, cum φέρειν. Α

μεῖζων.

Μεῖλιγμα, ἄτος, τὸ, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. Α μελίσσω. Unde

Μεῖλικτήριον, α, τὸ, placamentum, placamen.

Μεῖλικόθυμος, ον, miti animo, Dolce.

Μεῖλικτήριος, α, ὅ, ἡ, mulcendi seu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum.

Μεῖλικτικός, placandi vim habens.

Μεῖλικτικώς, adv. leniter, placandi causa.

Μεῖλικτός, ᾧ, ὅ, placabilis, placatus. Α μελίσσω.

Μεῖλικτρον, α, τὸ, placamen. Ab eodem.

Μεῖλινός, Nicand. μεῖλινόςσσα, quæ mellis colore est, quasi α μέλι, mel. Sed vide μελίνος.

Μεῖλινός, ἡ, ὄν, melleus, dulcis, sed vox suspecta.

Μεῖλινος, εως, ἡ, actio reddendi dulce; (2) actio leniendi seu demulcendi. Α μελίσσω.

Μεῖλιον, α, τὸ, munus quo aliquem demulceamus; (2) ludicia, (παίγνια) deliciæ.

Μεῖλισσιν, præs. inf. act. Ion. pro μεῖλίσσειν.

ΜΕΛΙΣΣΩ, fut. ἔσω, verbis factove demulceo, seu delinco, mihi concilio; demulceo; placō; μελίσσωμαι, med. demulceo; (2) demulceor; (3) oro; μελίσχθεις, aor. 1. placatus. Μὲν τί μ' αἰδομένοσ μελίσσῃσσι, Odys. 3, 96. Hinc

Μελίχσιος, ἰα, ὄν, vel μελίσχιος, α, ὅ, ἡ, blandus, mitis; (2) placabilis.

Μελίχια, ἡ, remissio, Hom.

Μελίχσιος, adv. blande, comiter, leniter, mansuete; (2) placabiliter.

Μελίχιογενής, ος, ὅ, ἡ, blandam vocem habens, Rob.

Μελίχιοδωρος, α, ὅ, ἡ, blandos reddens. Ex μελίσχης ἐξιδωρ.

Μελίχιομειδός, ὅ, ἡ, suaviter ac blande ridens.

Μελίχιομειδε θαρροί, Sappho. Alcæus apud

Hephæst. 47.

Μελίχιομητις, ἰος, ὅ, ἡ, cujus mitia sunt consilia; (2) miti et placido ingenio præditus. Α

Μελίχιος, α, ὅ, ἡ, blandus, placidus. Α μελίσσω.

Μεῖναι, aor. 1. inf. act. verbi μένω.

Μεῖνας, qui mansit, aor. 1. part. act.

Μεῖναις, manseritis, 2. plur. aor. 1. imperat. act.

Μεῖνᾶσω, manserit, maneto, 3. sing. aor. 1. imperat. act.

Μεῖνης, 2. sing. aor. 1. conj. act.

Μεῖον, ονος, τὸ, minus; (2) sic dicebatur victima quæ dabatur pro pueris cum in tribus reciperetur, Ern.

Μεῖον, α, τὸ, meon, herbæ genus. Sed rectius μεῖον.

Μειονεκτῶ, ᾧ, fut. ὥσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deteriore sum conditione. Τῆς ἰδωδῆς μειονεκτεῖν, Luc.

Μὴ οἷα μειονεκτεῖν, neque putes deteriore te esse loco, Lucian. Dial. Deor. 20, 4. Ὅς μὴ τι διὰ τὴν ἴσσαν μειονεκτοῖν τῶν νενηκτότων, Appian. Syr. 54. Ex μεῖον ἐξω. Hinc

Μειονεκτῆμα, ἄτος, τὸ, deterior conditio.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem. Ex μεῖον ἐξίς.

Μειότερος, minor, Apollon. Rhod. Α μεῖον.

Μειρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum eximitas est exilior; vitium versus in fine claudicantis. Α μεῖρος.

Μειροῖεν, in acutum desinere; in extremitate arctari. Α seq.

Μεῖρος, α, ὅ, ἡ, qu. cui cauda diminuta est et truncata; cujus extremitas in acutum desinit; in fine mutilus; decurtatus; ut μεῖρος σίγης, versus mutilus, in fine claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas fit plena. Ex μεῖον ἐξω.

Μεῖρος, ονος, ὅ, ἡ, mente diminutus, levis, stultus, Hes. Ex μεῖον ἐξω.

Μεῖω, ᾧ, fut. ὥσω, minuo, imminuo, minorem reddo; μειόμαι, ἔμαι, minuo, decresco, inferior vel deteriore conditione sum; μειωθείς, diminutus. Μειῖμαι τὴν διανοίαν, deliro, Xen. Α μείων.

Μειροῖομαι, adolescentis more lascivio et exulto. Α μεῖραξ.

Μειροῖοπάτης, α, ὅ, juvenum deceptor, Suid.

Εξ μεῖροῖον ἐξαπατᾶν.

Μειροῖομαι, adolescentis more ago, lascivio, exulto, &c. Παραπαταίς, ὃ γένον, ἡ μειροῖοσις πρὸς τὸ χρεῖον, mortem, Luc. Τοιαῦτα ληρῆντα ἡ μειροῖομένην τὸν Ἀντώνιον ἀγγεῖλαι δύο καταλαμύσανσι, Plut. in Anton. 30. Α μεῖροῖον.

Μειροῖομαι, fut. ἴσμαι, adolesco. Μειροῖομαι ἐς ἡλικίαν, adolesco, Arrian. Hist. Alex. 4, 13.

Μειροῖον, α, τὸ, adolescens, adolescentulus, juvenculus. Α μεῖραξ.

Μειροῖομαι, ἔμαι, fut. ὥσομαι, adolesco, adolescens evado, plenam pubertatem attingo. Α μεῖράκιον.

Μειροῖοσις, ης, ἡ, adolescentula. Α μεῖραξ.

Μειροῖοσος, α, ὅ, adolescentulus. Ab eod.

Μειροῖοσος, εως, ὅ, ἡ, juvenilis, puerilis. Ab eod.

Μειροῖοσος, adv. pueriliter.

Μειροῖοσιον, α, τὸ, adolescentulus, juvenculus. Α μεῖράκιον.

ΜΕΙΡΑΞ, ἄπος, ὅ, ἡ, puella, juvencula; (2) in masc. exoletus, nisi ubi de molli et effeminato sermo est.

Μεῖρο, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro μεῖρεται, a μεῖρομαι.

Μειρόμεναι, part. præs. med. f. g.

Μεῖρω, divido, partior, Eust. μεῖρομαι, sortior; in imperat. μεῖρε pro μεῖρω, sortire, accipere. Ab hoc μεῖρω, cujus futur. μερῶ, formatur perf. med. ἔμερσα, Poet. pro ἔμερσα, et ἔμερσε, sortitus, nactus est; item perf. pass. εἰμερμαι, εἰμερται, fato destinatus, fatalis; εἰμερμῆν, fatum, necessitas fatalis, rerum ordo necessarius et immutabilis ap. Stoicos.

Μεῖς, Eol. pro μὴν, Hom.

ΜΕΙΩΝ, ονος, ὅ, ἡ, minor. Comp. irregular. Α μικρός.

Μεῖωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. Α μεῖω. Unde

Μειωτικός, ἡ, ὄν, vim habens minuendi.

Μειωτός, ἡ, ὄν, decrementum suscipiens, qui decrescit aut decrecere potest, Rob.

Μελάγγγιος, μελάγγγιος, et μελάγγγιος, ὅ, ἡ, cujus solum nigrum est. Ex γῆ.

Μελάγγκατος, α, ὅ, ἡ, nigrum ferens fructum, atram adferens obscuritatem. Epith. ignorantia, Plut.

Μελάγκρεας, α, ὅ, ἡ, nigra habens cornua, R. Ex μέλας et κέρα.

Μελαγκρόφος, α, ὅ, ἡ, atrum verticem habens; nomen avis; autumnii tempore dicitur συκαλῆς, ficedula. Ph. atricapillus; (2) mœchus, Hes. Ex μέλας et κορυφή.

Μελάγκρανς, ἰος, ἡ, nigriceps, junci genus, Plin. Ex μέλας et κρίνον.

Μελαγκρανισμός, ᾧ, ὅ, atrifer, Gl. V. junci genus a nigro fructu, Theophr.

Μελάγκρανός, η, ον, melancranus; ex junco qui μελάγκρανς vocatur, Strabo.

Μελαγκρήδηνος, α, ὅ, ἡ, atram habens vitam. Ex μέλας et κρήδηνος.

Μελάγκροκος, α, ὅ, ἡ, nigrum subtemen habens. Ex μέλας et κροκί.

Μελαγχχαίταν, acc. sing. Dor. pro μελαγχχαίτην, α

Μελαγχχαίτης, α, ὅ, nigram jubam vel nigram caesariem habens. Μελαγχχαίται δ' ἄμυγρὰ καὶ αἰκίῃ Νίσσα κίοντα, Soph. Trach. 837. Ἰσὼ δ' Ἀΐδης ὁ μελαγχχαίτας Διός, Eurip. Alc. 440. Ex μέλας et χαιτή.

Μελάγχχιμος, α, ὅ, ἡ, hyeme niger; ut μελάγχχιμος, loca quæ hyeme sunt atra, sine nivibus. Ex μέλας et χεῖμα, hiems.

Μελάγχχιμος, α, ὅ, ἡ, niger, ater. Α μέλας.

Μελαγχχίτων, ονος, ὅ, ἡ, nigra vestitus tunica. Metaph. tristis, mœstus.

Μελανγχλαυνος, α, δ ἡ, atra indutus laena. Ex μέλας et χλαίνα.
 Μελανγχλαρος, α, δ ἡ, colorem habens atrum pallore mixtum, viridis simul et niger.
 Μελανχολία, ὤ, melancholia laboro; (2) furo, insanio, desipio. Μελανχολῆς, ὦ ἄνθρωπε, Aristoph. Plut. 366. Ex μέλας et χολάω.
 Μελανχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, seu desipientia ex atra bilis abundantia. Ex χολή. Hinc
 Μελανχολικός, ἡ, ὄν, ex melancholia proficiscens; (2) atra bile laborans.
 Μελανχολικῶς, adv. more melancholicorum.
 Μελανχολος, ὄν, nigri fellis, Soph.
 Μελανχολώ, ὤ, fut. ὠσω, melancholiam genero.
 Μελανχολώδης, εὖ, δ ἡ, formam melancholiae laborantium habens. Ex μελανχολία et εἶδος.
 Μελανχρῆς, εὖ, δ ἡ, qui nigri coloris est, fuscus. Ex μέλας et χρῶμα.
 Μελανχρῆς, εὖ, δ ἡ, idem et ex iisd.
 Μελανχρῆς, εὖ, δ ἡ, idem et ex iisd.
 Μελανχρῶς, contr. μελάνχρως, α, δ ἡ, id. fuscus, caruleus, Gl. V.
 Μελάνχρως, ὄν, δ ἡ, idem et ex iisdem.
 Μελανχρῶς, ὤ, ὄν, δ ἡ, cui nigra cutis est, corpus atrum habens; plur. μελανχρῶτες.
 Μελανχρῶς, ὄν, nigrum succum habens.
 Μελανχρῶς, ὄν, nigros vortices habens, R. Ex μέλας et δῖνν.
 ΜΕΛΑΘΡΟΝ, α, τὸ, domus; (2) lacunar; (3) porticus, &c.
 Μελανθρόν, adv. de lacunari, &c. Ex μέλαθρον et syllabica adiectione φν.
 Μελανθῆτος, α, δ ἡ, aquila nigra seu pulla, vitiose in Lex. V. μελαναῖτος.
 Μελανθῆτος, S. sing. imperf. ind. med. Ion. pro μελαναῖτος, α
 Μελανθῆτος, fut. ἀναῖ, nigrum reddo, nigrefacio, Gl. V. denigro; μελάνθισμα, nigresco, aor. 1. opt. μελανθίσαι, S. plur. μελανθίσαι, nigrescant. Εὖ δὲ μελανθίσαι πόρulas, Hom. Μελανθῆτος δὲ χρῶμα καλόν, Il. 5, 354. Α μέλας.
 Μελανθῆτος, εἰ, et ἡ, ὄν, profundus, niger ex profunditate. Ex μέλας et βάθος.
 Μελανθῆτος, ὄν, profundus, Aesch.
 Μελανθῆτος, εὖ, δ ἡ, nigro colore imbutus. Ex μέλας et βάπτω.
 Μελανθῆτος, α, δ ἡ, nigram, i. e. obscuram ducens vitam, Vet. Lexic.
 Μελανθῆτος, vel μελανθῆτος, α, δ ἡ, Boreas niger, ventus septentrionalis vehemens.
 Μελανθῆτος, α, δ ἡ, homo niger, R.
 Μελανθῆτος, γῆ, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.
 Μελανθῆτος, αἶμα, i. e. τὸ μέτω τὸ πτερίνηται μελανόμυον, Schol. ad Aesch. Sept. ad Theb. 74.
 Μελανθῆτος, εὖ, δ ἡ, concretus et nigrescens, Rob. Ex μέλας et πήγνυμι.
 Μελανθῆτος, α, δ ἡ, nigrum peplum habens; (2) niger, pullus.
 Μελανθῆτος, α, δ ἡ, nigra folia habens, Suid. Ex μέλας et πίταλον.
 Μελανθῆτος, α, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.
 Μελανθῆτος, nigras alas habens. Ἀνακτα τὸν μελάνπτερον νεκρῶν θάνατον φυλάττω, Eurip. Alcest. 846. Μελάνπτερος πόρῳ, alis, Anthol. ubi male legitur μελάντρεος.
 Μελανθῆτος, α, δ ἡ, nigras seu hirsutas habens nates; (2) fortis, quia Hercules huiusmodi nates habuisse traditur. Ex πυγή.
 Μελανθῆτος, α, τὸ, melampyron, herba in quam degenerat triticum. Ex μέλας et πυρός.
 Μελανθῆτος, εὖ, δ ἡ, tenebrosus, obscurus. Ex μέλας et φῶς, lux.
 Μελανθῆτος, α, τὸ, acanthi species, quam pederota vocant. A
 Μελανθῆτος, α, δ ἡ, nigra habens folia.
 Μελανθῆτος, α, δ ἡ, vocem fuscam et obscuram habens. Ex μέλας et φωνή.
 Μελανθῆτος, ἴδος, ἡ, nigros lapillos seu calculos habens, R.
 Μελαν, ὄν, τὸ, atramentum. Α μέλας.
 Μελανίγρις, ἴδος, ἡ, atro nimbo horrens.

Μελανίγρις, α, aquila nigra.
 Μελανίγρις, εὖ, δ ἡ, atrum splendens, ater. Ex μέλας et ἀγρή.
 Μελανίγρις, α, ensis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo; ξίφος, Eur. Or. 819. σάκος, scutum habens ferreum orbem; (2) cruore fœdatus, sc. ensis, seu clypeus, Il. 15, 719. Ex μέλας et δῖω, ligo.
 Μελανίγρις, α, ὄν, nigricans habens vortices, R. Ex μέλας et δῖνν.
 Μελανίγρις, α, τὸ, atramentarium, in Epigr. Ex μέλας et δῖνν.
 Μελανίγρις, α, ὄν, idem qui μελάνδρεος.
 Μελανίγρις, α, τὸ, medulla seu pars interior quercus, nigricans et durissima; (2) herba quadam; (3) pulpamentum et thynnis conditis. Ex μέλας et δῖνν, quercus.
 Μελανίγρις, α, τὸ, thynni genus grandius cæteris. Gl. V. μελάνδρεος, robur, sorbus. Ex iisd.
 Μελανίγρις, α, fut. ἴσω, pullis seu atris vestibus indutus sum. A
 Μελανίγρις, ὄν, δ ἡ, atris indutus vestibus, pullatus, atratus, Ph. Ex μέλας et ἴμα.
 Μελανίγρις, ἡ, fusca, Ep.
 Μελανίγρις, idem quod μελάννιν, Ap.
 Μελανίγρις, ὄν, de obscuris rebus, tristibus loquens. Ex μέλας et φρῆμι.
 Μελανίγρις, ὄν, pullatus, nigra veste indutus. Ex μέλας et φῖρω.
 Μελανίγρις, α, τὸ, oleum e melanthio.
 Μελανίγρις, α, τὸ, melanthem, anthemidis species. Ex μέλας et ἀνθεμον.
 Μελανίγρις, S. plur. aor. 1. ind. pass. verbi μελάννιν.
 Μελανίγρις, ὄν, oleum e melanthio confectum. A
 Μελανίγρις, α, τὸ, melanthium, herba, nigella, git. Ph. μελάννιν, hoc git. indeclinabile est; gitter. Nigella, al. Gl. ἄνθος.
 Μελανίγρις, α, Neptunus ab Atheniensibus dicitur.
 Μελανίγρις, α, ἡ, nigredo, nigror, atritudo, Gl. V. (2) nigra macula in pustula vel ulcere, mortem denuncians. Α μέλας.
 Μελανίγρις, fut. ἴσω, nigror, R. A eod.
 Μελανίγρις, α, τὸ, nigra viola. Ex μέλας et ἴον.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, nigris lineis interstinctus. Ex μέλας et γραμμή.
 Μελανίγρις, α, τὸ, atramentarium. Ex μέλας et δῖνν.
 Μελανίγρις. Vide μελανίγρις.
 Μελανίγρις, εντος, nigricans, nigræ rubens; part. præ. act. v. μελανόμην, pro μελάννιν.
 Μελανίγρις, sc. ναῦς, remigibus atris acta, Aesch. Stant. infausta.
 Μελανίγρις, τῖχος, δ ἡ, nigros pilos habens.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, qui nigrum cor seu nigram medullam habet; (2) qui atroci et crudeli animo est. Ex μέλας et καρδία.
 Μελανίγρις, α, δ, nigram comam habens. Ex μέλας et κόμη, coma.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, idem et ex iisd.
 Μελανίγρις, ὄν, nigrum vellus habens.
 Μελανίγρις, ὄν, nigros habens oculos. Ex μέλας et ὄμμα.
 Μελανίγρις, ὄν, α, atris et funebribus vestibus indutus. Ex μέλας, νέκυς, et ἴμα.
 Μελανίγρις, εἰς, caliginem cogens, vel caligine tectus. Ex μέλας et νέφος.
 Μελανίγρις, ὄν, δ ἡ, nigrum reddens, Suid. Ex μέλας et ποίω.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, nigras habens pennas seu alas. Οὐ με παρὰ φάσμα μελανόπτερον, Eurip. Hec. 704. Ex μέλας et πτερόν.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, idem. A πτερόν.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, nigram habens radicem. Ex μέλας et ῥίζα.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, nigram carnem habens. Ex μέλας et σάρξ.
 Μελανίγρις, ὄν, nigrum vellus habens.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, atris maculis seu notis distinctus.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, nigram habens vestem, atra indutus stola. Ex μέλας et σολή.
 Μελανίγρις, ὄν, ἡ, Syrmea uti solitus; (vide συρμαία.) (2) Ægyptius. Vide Ern.

Μελανίγρις, ἡ, nigredo. Α μέλας.
 Μελανίγρις, pisces, qui et μελάννιν.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, nigram habens caudam; (2) piscis in cauda nigras maculas habens; (3) vipera quadam in Libya et Arabia præcipue nascens. Dicitur et aliis quibusdam nominibus; δῖψας, πρῆπτε, καύσων, κεντρίξ. Ab ἡρά.
 Μελανίγρις, ὄν, nigros habens oculos.
 Μελανίγρις, εὖ, δ ἡ, nigras venas habens. Ex μέλας et φλῖψ.
 Μελανίγρις, α, fut. ἴσω, atris vestibus amictus sum.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, pullatus, atratus. Α μέλας et φῖρω.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, nigra habens supercilia.
 Μελανίγρις, ὄν, δ ἡ, qui obscura mente est; (2) crudelis, ferox. Ex μέλας et φρῆνι.
 Μελανίγρις, εὖ, δ ἡ, qui nigri coloris est.
 Μελανίγρις, α, δ, qui nigro corpore est. Ex μέλας et χρῶμα.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, idem. Ἀἶδα μελανοχρῶτα, Eurip. Hec. 1105.
 Μελανίγρις, α, infuscus, Gl. V. nigro; perf. pass. part. μεμελανωμένος, denigratus. Α μέλας.
 Μελανίγρις, εἰς, ἡ, denigratio. Α μελάννιν.
 Μελανίγρις, nigror; μελάννιν, nigerrimus. Α μέλας.
 Μελανίγρις, εὖ, δ ἡ, nigros muros habens, R. nigra, de domo Plutonis, Pind. Ex μέλας et τείχος.
 Μελανίγρις, ας, ἡ, melanteria; succus niger in metallis concrescens, unde quibusdam atramentum metallicum; quasi a μελάννιν, quod esset nigror. Α μελάννιν.
 Μελανίγρις, α, δ ἡ, nigras effundens aquas. Ex μέλας et ἴδωρ.
 Μελανίγρις, nigresco; μελάννιν, pro μελανίσται, Il. 7, 64.
 Μελανίγρις, εἰς, ἡ, denigratio; (2) macula. Α μελάννιν.
 ΜΕΛΑΝ, ὄν, δ, μελάννιν, αἰνης, ἡ, μέλας, ανος, τὸ, ater, niger, fuscus; tropice profundus; (2) malus, immitis, crudelis, subdolos. Τὸ μέλαν δρυός, quercus interior pars, Odys. 14, 12. Vide Hesych. in Μελαν δρυός.
 Μελανίγρις, α, τὸ, nigror, nigredo; (2) vide μελάννιν, n. 2.
 Μελανίγρις, εἰς, δ, denigratio et livor a frigore. Α μελάννιν.
 Μελανίγρις, tabescens, part. præ. pass. verbi ΜΕΛΑΝ, liquefacio, macero, elixo, coquo, Il. 21, 363.
 ΜΕΛΑΓΡΙΔΕΣ, αἱ, meleagrides, gallinarum Africanarum species.
 ΜΕΛΑΔΑΙΝΩ, curo, sollicitus sum. Τῷ δὲ Σάρεος φέρυγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω, Theoc. 6, 12. Α
 Μελανίγρις, ἡ, cura, curatio, Hipp.
 Μελανίγρις, α, τὸ, cura, anxia et curiosa cogitatio. Α præc.
 Μελανίγρις, α, τὸ, curator, qui se exercet in aliquo genere. Ab eod.
 Μελανίγρις, ὄν, α, cura; (2) rex; (3) præfectus. Ab eod.
 Μελανίγρις, α, curator, qui rei alicujus curam gerit. Α præc.
 Μελανίγρις, ἡ, meditatio, cogitatio, sollicitudo. Ab eod.
 Μελανίγρις, εἰς, δ ἡ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.
 Μελανίγρις, dat. plur. Poet. pro μελάννιν, α μέλας.
 ΜΕΛΑΘΡΟΝ, α, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex Oppiani Cyn.
 ΜΕΛΑΙ, fut. μελάννιν, perf. μελάννιν, curæ est; μέμηλε, curæ est, pro μελάννιν, part. μεμῆλως, sollicitus, curans. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει, parvi aestimo, Aristoph. Lys. 248. Οὐδὲν μέλει μοι τῶν σκαμμάτων, Xen.
 Μελανίγρις, adv. membra, membra. ἡ ὑπὸ ξίφει θηράσει μελάννιν, ὁδὸν δὲ Ὀδυσσῆα, Quint. Calab. 5, 357. Α μέλας.
 Μελανίγρις, εἰς, miser, infelix. Ex μέλας, n. 2. et πάθος.
 ΜΕΛΑΕΩΣ, εἰς, α, vanus, stultus, inanis; (2) infortunatus, infelix; (3) nihil efficiens. Ἀλλ'

'Αλλ' ὦ μὲλ' ἱξήλικας ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, *Aristoph. Nub.* 33. Hinc μέλιον, adv. incasum, otiose, sine effect. *Ἐμῆροτον ἀλλήλων, μέλιον δ' ἠκόντισαν ἀμφω, *Il.* 16, 336. Voc. ὦ μέλι, per *Aprocraten*.

Μελιόφρων, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ infelix animo, mente miser. Ex μέλιος et φρόν.

Μελισσίστητες, οἱ, alatus. Vide *Ern.*

Μέλισται, fut. μελήσεται, idem quod μέλι· μεμλημένος, perf. part. qu. dic. curatus, charus, dilectus.

Μελισσός, 2. sing. præs. ind. act. contr. pro μελισσάεις, a

Μελιστάω, αἰ, fut. ἴσω, curo, curam gero; (2) meditor; (3) exerceo me; (4) declamo; quæ sensu Attici in fut. et aor. 1. utuntur medio; μελιστάομαι, ἄμαι, exerceo, part. perf. μεμλημένος, consideratus; exercitatione comparatus. Μελιστῶν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, περὶ πλείους δόξαν ἀρετῆς γράφειν. Δαοὶ ἐμελίσθησαν κενὰ, *Act.* 4, 25. Τὸς τάξεις αἰετὰ προσήκοντα μελιστάσας δαΐσθη, officium præstantes, *Xen.* *Ἀσπίς ἴσα χερὶ μελιστῶν, civium moribus congrua facere decet, *Sophr. Œd. Col.* 171. A

Μελίστη, ης, ἡ, cura; (2) meditatio, exercitatio, præmeditatio; (3) industria, diligentia; (4) declamatio. Τί κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελίστη; id est, τί μελίστη κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ; (supple κοῖνῳ) quid tibi cum meditatione rerum venaticarum est negotii? *Eurip. Hippol.* 224. A μέλι.

Μελίστημα, ἄτος, τὸ, exercitatio; (2) opus elaboratum cura. A μελιστάω.

Μελιστηρὸς, ρᾶ, ρόν, exercitatus. Ab eod.

Μελιστηρίον, αἰ, τὸ, locus exercitationis seu meditationis; (2) instrumentum quo se quis exercet. Ab eod.

Μελιστηρικός, ἡ, ὄν, ad meditationem seu exercitationem pertinens, vel aptus; (2) meditationis studiosus; (3) declamatorius.

Μελιστηρὸς, ἡ, ὄν, quod meditatione seu exercitatione descendum et servandum est.

Μελίστα, κυρὰ εστο, 3. sing. præs. imperat. act. Vide μέλι.

Μελίστωρ, ὄρος, ὁ, qui aliquid rei curam gerit. A μέλι.

Μέλι, nom. plur. contr. pro μέλια, a μέλιος.

Μελήδων, adv. per membra, membratim, minutatim. A μέλιος.

Μελήδων, ὄνος, ἡ, cura, *Hes.* Vide μελῶδων.

Μέλημα, ἄτος, τὸ, cura, sollicitudo. A μέλι.

Μελήσαι, fut. 1. ind. act. verbi μέλι.

Μελήσεται, curæ erit, fut. 1. ind. med.

Μελισμῆροτος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, qui hominibus cura est. Ex μέλι et ἑροτός.

Μέλησις, εως, ἡ, curatio, cura. A μέλι.

Μελισμός, ἔ, ἡ, idem, *Vulg. L.* Ab eod.

Μελήσαι, 3. sing. præs. conj. med. v. μέλομαι.

Μελήσιον, adv. positi. curandum est. Ab eod.

ΜΕΛΙ, μέλιτες, τὸ, mel; (2) saccharum, veteribus, *Strabo*.

ΜΕΛΙΑ, ας, Ion. μέλην, ης, ἡ, fraxinus, arbor; (2) fraxinea hasta.

Μελιῶν, gen. plur. Dor. pro μελιῶν.

Μελιῶδης, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, Dor. pro μελιῶδης, mellis dulcedine præditus. Ab ἡδύς.

Μελίος σίτος, mel frugum, *Theophr.*

Μελίσσος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, suavem sonum edens. Ex μέλι et βέριον.

Μελιγᾶδης, Dor. pro μελιγνῶδης, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, melle gaudens, melleus. Ex μέλι et γνῶν.

Μελιγνῶδης, οἱ, suaviter sonans.

Μελιγνῆς, εως, ὁ ἔξ ἡ, melliloquus, Dor. μελιγνῆς· ut μελιγνῆς ἦναι. Ex γνῆς.

Μελιγνῆνος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, melleas pupillas habens, dulcis aspectu, *Hes.* Ex γνῆν.

Μελιγλώσσος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, mellitam habens linguam, cujus suavis est oratio. A γλώσσα.

Μελιδεῖον, αἰ, τὸ, favus, *Suid.* A μέλι.

Μελιδῶσος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, idem quod μελιγνῶσος.

Μελιδῶδης, ἰς, colore similis melli.

Μελιδῶδης, οἱ, e melle coctus.

Μελίζμαι, præs. inf. act. Ion. pro μελίζω.

Μελίζω, fut. ἴσω, membratim concido, trunco, *Gl. V.* μελίζομαι, dividor. A μέλιος.

Μελίζω, fut. ἴσω, Dor. μελίσσω, modulator; (2) formo. (2) ἡ μεμλημένα πέννα, non dearticulati foetus, *Oppian. Cyneget.* 3, 159. *Ἀδὺ δὲ μοι τὸ μέλιον, ἔ ἦν σύγγει μελίσσω, *Theocrit.* 20, 28. Μελίσδετε πένθιμον ἄδαν, *Musch.* 3, 15. A μέλιος.

Μελίζωρον, αἰ, τὸ, melicratum, aqua mulsa. Ex μέλι et ζωρός.

Μελίζωρος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, meri mellis sapore præditus. Ex iisd.

Μελιγενής, ἰς, e fraxino natus; epith. primævorum hominum. Καλλιῆς μελιγενέων ἀνθρώπων ἔζησε λοιπὸν ἔοντα, *Apoll. Rhod.* 4, 1641. Ex μελία et γίνεμαι.

Μελιγδής, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, mellis dulcedine præditus. Ab ἡδύς.

Μελιδεύς, 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro μελίζεις, a μελίζω.

Μελιδεῖστος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, melle nutritus.

Μελιδῶρος, contr. μελιδῶς, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, suavem sonum edens. Ex μέλι et ὄρος.

Μελίνος, ἰνῃ, ἰον, fraxineus. A μελία.

Μελίηρα, seu μελιῖηρα, ας, ἡ, lentor cujusdam ceræ, quem purpure verno tempore mutuo attritu salivant. Ex μέλι et κήρος.

Μελιηρία, ας, ἡ, sanies crassior et glutinosa mellique albo sublimis. Ex iisd.

Μελιηρίς, ἴδος, ἡ, favus, *Gl. V.* (2) abscessus quidam apud Medicos, tumorque materiam melli similem continens; (3) vitis quædam ac herba. Ex iisd.

Μελίηρον, αἰ, τὸ, Dor. μελίηρα, favus.

Μελίηρος, αἰ, suavem vocem habens.

Μελίκοις, ἡ, ὄν, qui cantilenas scribit, lyricus. A μέλιος.

Μελίκορον, αἰ, τὸ, aqua melle mista; aqua mulsa; mulsum, *Gl. V.* (2) mistura mellis et lactis. Ex μέλι et κερᾶν, misceo.

Μελίκορον, Ion. pro μελίκορον.

Μελίκοτα, ης, ἡ, apiastrum, *Nic.* A μέλιτα, rectius μελίκοτα.

Μελιότης, ἔ, ὁ, Dor. μελιότης, cantor. A μελίζω.

Μελιῶς, adv. modulate. A μελιός.

Μελιῶτινος, ἰνῃ, ἰον, qui ex meliloto est; ut μελιῶτινοι εἴφονται. A

Μελιῶτον, αἰ, τὸ, melilotum; qu. dic. lotus melligenus. Ex μέλι et λωτός.

Μελιῶτος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.

Μελιῦλον, αἰ, τὸ, genus mali, sic dicti a mellea dulcedine. Ex μέλι et ῥήλον.

Μελιῦν, ης, ἡ, genus leguminis milio simile, panicum. A μέλι.

Μέλιον, αἰ, τὸ, apiastrum. Ab eod.

Μέλιος, αἰ, τὸ, panicum. Ab eod.

Μέλιος, ἰνῃ, ἰον, fraxineus. A μελία.

Μελίσκητον, αἰ, τὸ, placenta ex melle. Ex μέλι et πηκτός, compactus.

Μελίσκος, contr. μελίσκος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, mel, i. e. suaviter spirans. Ex μέλι et σπνοή.

Μελισσῶ, mellificus, *V. L.*

Μελίσσος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, mellifluus, *Gl. V.*

Μελίσσος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, mellifluus. A ῥύον.

Μέλισμα, ἄτος, τὸ, cantilena. A μελίζω.

Μελισμάτιον, αἰ, τὸ, parvum carmen, cantinella. Dim.

Μελισμός, ἔ, ὁ, divisio in partes; (2) modulatio, cantus. A μελίζω.

Μελισσόνος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, in quo diis melle libatur; ut μελισσόνια ἱερὰ, sacra quæ mellis libamenta habent. Ex σπονδή.

ΜΕΛΙΣΣΑ, vel μέλισσα, ης, ἡ, apis.

Μελισσαῖον, αἰ, τὸ, apiarium, *Gl. V.* A præc.

Μελισσαι, Melissæ, seu sacerdotes Dianæ, (imo Ceretis), mulieres fatidicæ quæ in templis Dianæ ministrabant.

Μελισσαῖος, Epith. Jovis.

Μελισσῶς, εως, ὁ, apiarius. Ab eod.

Μελισσῆς, locus Heliconis, a Melisso rege dictus, *Nic. Sch.*

Μελίσσιον, αἰ, τὸ, examen, *Gl. V.* et *Hes.*

Μελίσσιον, αἰ, τὸ, apicula, *Gl. V.* Dim.

Μελίσσιος, αἰ, ὁ, ab apibus factus.

Μελισσοβότανον, αἰ, τὸ, herba apiaria. Ex μέλισσα et βοτάνη.

Μελισσοβότος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, ab apibus depastus; μελισσοβότος, αἰ, apiastrum, *Nic.* A βοτός.

Μελισσοβότος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, apum pastor, nutritor. Ex μέλισσα et βόσκω, pasco.

Μελισσοκόμος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. *Ὡς δὲ μελίσσαν σμήνος μέγα μελοβότῃς. *Ἢ μελισσοκόμος πύπρη ἐν καπνίσσῳ, *Apollon. Rhod.* 2, 13. Ex μέλισσα et κομῶς, curo.

Μελισσοκόμος, Melissarum præsidēs: vide Μέλισσαι, *Aristoph. Ran.* 1273.

Μελισσοκόμος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, apes pascens. Ex μέλισσα et νέμα, pasco.

Μελισσός Παν, in *Epigr.* Pan apiarius; apum custos. A μέλισσα et σός.

Μελισσοτόκος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, ab apibus genitus; μελισσοτόκος, apes gignens. Ex μέλισσα et τίκτω.

Μελισσοτρόφος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, apes nutriens. Ex μέλισσα et τρέφω.

Μελισσογρία, ἡ, idem quod μελιττογρία, *Sic.*

Μελισσογρία, ἡ, ὄν, potius μελιττογρία.

Μελισσοφύλλον, αἰ, τὸ, melissophyllum, apiastrum, *Angl. BALM.* Ex μέλισσα et φύλλον.

Μελισσών, vel μελιττῶν, ὄνος, ὁ, apiarium, *Gl. V.* mellarium, locus ubi sunt alvearia.

Μελισσῶρης, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, melle stillans; (2) dulcis, suavis. Ex μέλι et σῆζω, stillo.

Μελισῆς, ἔ, ὁ, cantor. A μελίζω.

Μελίταινα, ης, ἡ, apiastrum. A μέλι.

Μελίταινα, ας, ἡ, idem et ab eod.

Μελίτιον, αἰ, τὸ, sc. ποτόν, potus melleus, sive ex melle. Ab eod.

Μελιτῆρης, ἰς, valde suavis. Ex μέλι et τέρω.

Μελιτῆριος, ἰα, ἰον, melligenus. A μέλι.

Μελιτῆρὸς, ρᾶ, ρόν, melleus.

Μελιτῆριος, ἰνῃ, ἰον, idem. Ab eod.

Μελιτίδαι, οἱ, stulti, *Aristoph.*

Μελιτίτης, αἰ, ὁ, ut μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum, melites. A μέλι.

Μελιτοῖδης, ἰς, flavus. Ex εἶδος.

Μελιτόεις, ὄνος, ὄν, melleus, mellitus; (2) sereneus, placidus, tranquillous. A μέλι.

Μελιτόν, τὸ, favus, vel mustum decoctum, *Hes.*

Μελιτοπᾶλῳ, ὦ, mel vendo. A

Μελιτοπᾶλης, αἰ, ἡ, mellis venditor.

Μελιτοπᾶλις, ἴδος, ἡ, mellis venditrix. A præc.

Μελιτοτροφέω, ὦ, f. ἴσω, melle nutrio. A τρέφω.

Μελιτοτροφία, ας, ἡ, nutritio quæ fit melle.

Μελιτογρίον, αἰ, τὸ, locus ubi mel fit, alveare.

Μελιτογρία, ὦ, fut. ἴσω, mel facio.

Μελιτογρία, ας, ἡ, mellificium.

Μελιτογρικός, ἡ, ὄν, ad mellificium pertinens.

Μελιτογρός, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, mellarius. Ex ἔργον.

Μελιτῶτα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quasi μελιτόσσα. A μέλι.

Μελιτόχρος, contr. μελιτόχρεος, αἰ, ὁ ἔξ ἡ, mellis colorem referens. A χροῖα.

Μελιτόω, ὦ, futur. ὡσω, melle condio, melle misceo; μεμλιτωμένος, perf. part. pass. melle conditus, mellitus. *Ἐφέλκοντες μήκωνα μεμλιτωμένην, *Thuc.* A μέλι.

Μελίττα, ης, ἡ, Alt. pro μέλισσα.

Μελίττιον, αἰ, τὸ, apicula. Dim. a μέλιττα.

Μελίττις, ἡ, idem quod μελίτεια seu μελίταινα, *Plin.*

Μελιττοβόλος, αἰ, ὁ, apiarius, qui circa apes versatur, *Suid.* Ex μέλιττα et πόλιω.

Μελιττοπᾶλις, apiarius sum.

Μελιττοτροφέιον, αἰ, τὸ, apiarium, mellarium. Ex μέλιττα et τρέφω.

Μελιττογρία, ὦ, fut. ἴσω, rem apiariam tracto. Ex μέλιττα et ἔργον.

Μελιττογρία, ας, ἡ, apum cura. Ex iisd.

Μελιττογρός, ἔ, ὁ, apiarius. Ex iisd.

Μελιττάδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, ad apes accedens, qui ex apum genere est. A μέλιττα.

Μελιτῶν, ὄνος, ὁ. Vide μελίσσαν.

Μελιτῶδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, melleus, mellis instar dulcis. A μέλι.

Μελιτῶδης, Proserpina. Μὴ φῶν Μελιτᾶδες, ne oriatur a Proserpina, *Theocrit.* 15, 94. Αὐτὴν τι τὴν Κόρην Μελιτᾶδην αἱ παλαιὴ ἱεραὶ, *Porphyr. de Autro Nymphar.* 18.

Μελιτώμα, ἄτος, τὸ, mellatum, *Gl. V.* opus dulciarium ex melle, placenta mellitia. A μελιτόω. Hinc

Μελιτώσις, εως, ἡ, mellatio, *Gl. V.*

Μελίφθογγος, *on*, melliloquus, *Sibyl*.
 Μελίφθογγος, *us*, *o* *z* *h*, suaves sonos edens.
 Μελίφρων, *onos*, *o* *z* *h*, dulcedine animum perfundens, suavis. *Ex* *φρήν*.
 Μελίφυλλον, *us*, *o*, *z*, apiastrum.
 Μελίμυρτος, *us*, *o* *z* *h*, melle mixtus. *Ex* *μέλι* et *φύρω*, misceo.
 Μελίφωνος, *us*, *o* *z* *h*, suavem vocem habens, dulcisonus, *Suid*. *Ex* *μέλι* et *φωνή*.
 Μελίχλωρος, *us*, *o* *z* *h*, flavus; (2) gemma quædam. *Ex* *μέλι* et *χλωρός*.
 Μελίχρους, *contr.* *μελίχρεος*, *us*, *o* *z* *h*, mellis colore imitans, *Gl. V.* *μελίχρεος*, fuscus; (2) mellitus, dulcis. *Ex* *χρῶμα*.
 Μελιχροσπίς, dulce reddo, item flavum.
 Μελιχρός, *o*, *z*, *on*, melleus, prædulcis; (2) melleum habens colorem. *A* *μέλι*.
 Μελιχρύσος, *us*, *o* *z* *h*, ut *μελίχρυσος* λίθοι, lapides a colore sic dicti. *Vide* *Plin*.
 Μελιχροδὸς, qui melleo colore est, *Anthol.* *Const.* *Cephalæa*, 1, 5.
 Μελίχρεος, *us*, *o* *z* *h*. *Vide* *μελίχρεος*.
 Μελιχρός, *ωτος*, *o* *z* *h*, mellis colore imitans.
 Μέλκα, *ns*, *h*, cibus quidam ex lacte, *Paul.* *Ægin.* *Gal.* *Paxamus*. Vox peregrina, respondens Germanico *Melc*. *μικ.*
 Μίλλαξ, adultus, adolescens, *Gl. V.*
 Μιλλάσις, *us*, *o* *z* *h*, semimortuus, *Hes.* quasi vix vivens. *Ex* *μίλλω* et *βίος*.
 Μιλλίρενς, Lacedæmonii pueri grandissimi, *al.* *μελλέφρεος*.
 Μιλλίσιος, vel *μελλόσιος*, *ewes*, *o*, futurus maritus. *Ex* *μίλλω* et *πίσις*.
 Μιλλίσταρμος, vel *μελλόσταρμος*, *us*, *o* *z* *h*, jam-jam sternutaturus.
 Μιλλίφρεος, *us*, *o* *z* *h*, pubertati proximus.
 Μίλλημα, *ωτος*, *o*, cunctatio, procrastinatio, dilatio, mora. *Tà τῶν Ἀτρεϊδῶν μὴ μίλιν μίλληματα*, *Eurip.* *Iphig.* in *Aul.* 318. *A* *μίλλω*.
 Μίλλησα, *oor.* 1. *ind. act. Ion.* pro *ἐμίλλησα*, a *μίλλω*, pro *μίλλω*.
 Μίλλησις, *ewes*, *h*, idem, *Ph.* moramentum, *al.* *Gl. V.* *A* *μίλλω*.
 Μίλλησος, *us*, *o*, idem, *Ph.*
 Μίλλησω, futurus sum, *fut.* 1. *ind. verbi* *μελλάω*.
 Μίλλησος, *us*, *o*, cunctator. *Ab* *eod.* *Hinc* *μελληστίς*, *ω*, cunctari cupio; (2) cunctor.
 Μίλληστικός, *h*, *on*, cunctabundus, pronus ad cunctationem seu procrastinationem.
 Μίλλησις, *ns*, *h*, sacerdos futura; (2) quæ alias ad mysteria initiat. *Ex* *μίλλω* et *ἱερί*.
 Μιλλόγαμβρος, *us*, *o*, brevi futurus gener; (2) uxorem ducturus. *Ex* *μίλλω* et *γάμβρος*.
 Μιλλόγαμος, *us*, *o* *z* *h*, mox nuptias celebraturus. *Ex* *γάμος*.
 Μιλλοδειπνικός, *h*, *on*, ad cenam vocans. *Ex* *μίλλω* et *δείπνον*.
 Μιλλοθῶντος, *us*, *o* *z* *h*, brevi moriturus; (2) decrepitus senex.
 Μιλλονικῆν, Nicæ modo cunctari, *verbum* *Aristoph.* *Au.* 657. *Ex* *μίλλω* et *Νικίας*.
 Μιλλονύμφη, *ns*, *h*, brevi sponsa futura.
 Μιλλονυμφίος, *us*, *o*, idem, *Soph.* *Ant.* 632. 'Ο *μελλόνυμφος* (subaudi *ἕμνος*), *Trach.* 207.
 Μιλλόσις, *aidos*, *o* *z* *h*, proximus adolescentiæ.
 Μιλλόσιος, *ewes*, *o*. *Vide* *μελλάσιος*.
 Μιλλόσταρμος, *us*, *o* *z* *h*. *Vide* *μελλίσταρμος*.
 ΜΕΛΛΩ, *fut.* *μελλάω*, quasi a *μελλάω*, futurus sum; (2) debeo, paro, in animo habeo; (3) cunctor, moror, differo, cesso; *o* *μέλλων χρόνος*, posteritas. *Fut.* *μελλάω*, futura, postera. *Etiā* *pass. ap.* *Thuc.* *ἐλπιζόμενα* μέλλεται, futura sperantur, differuntur. *Τί* *ἐμείλλον* κελύουσιν, *h* *τί* *συμβυλεύουσιν* αὐτῇ *ποισὶν*; *Dem.* 'Αλλ' *ἐ* *μέλλειν* *χρῆν* *ο*, *ἀλλ'* *ἀνύειν*, *Aristoph.* *Plut.* 605. *Τί* *δῆτα* *μέλλει* *μη* *ἐ* *παροῦσαν* *ἔχειν*; *Soph.* *Aj.* 540.
 Μελογραφεῖν, membra alicui adscribere, membra et partes rei describere. *Ex* *μέλος*.
 Μελογράφος, *us*, *o* *z* *h*, poeta lyricus; (2) psalmographus, *Suid*.
 Μελογραφία, *h*. *Vide* *μελοποιία*, *Ath*.
 Μελοκοπία, *ω*, *fut.* *ἥσω*, membra amputo. *Ex* *μέλος* et *κόπτω*.

Μελοκοπία, *as*, *h*, membrorum amputatio, membrorum in frusta concisio. *Ex* *iisd.*
 Μελοκόπος, *us*, *o*, articulator, *Ph.* nempe qui articulos et membra incidit. *Ex* *iisd.*
 Μελόντων, *curæ* *sint*, 3. plur. præsent. imperat. act. *Att.* pro *μελίσσαν*, a *μέλι*.
 Μελοποιέω, *ω*, *fut.* *ἥσω*, carmen compono, modulationem adhibeo. *A* *μελοποιός*. *Hinc* *Μελοποιητής*, *us*, *o*, poeta lyricus.
 Μελοποιία, *as*, *h*, scriptio carminum lyricorum; (2) carmen lyricum, modulatio, qualis est in carminibus melicis. *A*
 Μελοποιός, *us*, *o* *z* *h*, qui melle scribit, lyricus poeta, *Gl. V.* *modulator*. *Ex* *ποιέω*.
 ΜΕΛΟΣ, *ewes*, *o*, *z*, membrum, artus; (2) carmen modulatum.
 Μελοτύπια, cano, modulator. *A* *τύπτω*.
 Μελοργός, *o*, idem quod *μελοποιός*, *Man*.
 Μελέρις, *h*, locusta frumentum rodens, *Steph*.
 Μέλει, 3. plur. præsent. ind. verbi *μέλει*.
 Μέληθρον, *us*, *o*, ludicrum, ludibrium. *A* *μέλτω*.
 Μέλησσω, *o*, idem quod *μελοποιός*, *Man*.
 ΜΕΛΠΩ, canto, cantu celeberrimo; *μέλπωμαι*, canto, ludo, tripudio et salto ad cantum, cantu persono. *Πολλὰ* *ο* *μυσοπύλοι* *μέλψουσιν*, *Eur.* *Alc.* 443. *Μέλπειν* *Ἀθη*, *Il.* 7, 240.
 Μελωδός, *us*, *o*, cantor, *Hes*.
 Μελώριον, *us*, *o*, cantuicula. *Dim.* a *μέλος*.
 Μέλω, *curæ* *sum*. *Hinc* *imperson.* *μέλει*.
 Μελωδία, *ω*, *fut.* *ἥσω*, modulator, cano, carmine modulato laudo; *μελωδίσθαι*, cantari. 'Ο *ἔπος* *μελωδῶν* *αὐ* *παρασκευάζεται*, *Aristoph.* *Au.* 233. *Μελωδῶν* *ἕμνος*, *Heliod.* *A* *μελωδός*. *Hinc* *Μελωδήμα*, *ωτος*, *o*, quod cum modulatione canitur, psalmus, *Gl. V.* *modulus*.
 Μελωδῆς, *ewes*, *o* *z* *h*, membrus, *Gl. V.* *A* *μέλος*.
 Μελωδῆτος, *h*, *on*, qui cum modulatione canitur. *A* *μελωδῶν*.
 Μελωδία, *as*, *h*, modulatio, cantilena, *Gl. V.* *A* *μελωδός*, *us*, *o* *z* *h*, cantor seu modulator carminum. *Ex* *μέλος* et *ᾠδή*.
 Μεμάσσι, 3. plur. perf. ind. act. *Ion.* pro *μεμήκασσι* a *μάω*.
 Μεμάθηκα, perf. ind. act. verbi *μανθάνω*.
 Μεμακύναι, acc. sing. perf. part. med. *Dor.* pro *μεμηνύσαι*, a *μηνάω*.
 Μεμαλός, part. perf. med. *Dor.* pro *μεμηνλός*, *per* *Sync.* pro *μεμηνλός*, a *μέλι*.
 Μεμαμιν, 1. plur. perf. ind. act. *per* *Sync.* pro *μεμηνκαμιν*, verbi *μάω*, *curio*, quod vide.
 Μεμάνημαι, perf. ind. pass. verbi *μαίνομαι*.
 Μεμαόσσι, perf. part. act. *Ion.* pro *μεμηνόσσι*, a *μάω*.
 Μεμάποιεν, 3. pl. aor. 2. opt. act. *Poet.* pro *μάποιεν*, et hoc pro *μάροποιεν*, a *μάρω*, seu *μάροστω*.
 Μεμαρμαι, perf. ind. pass. verbi *μαίρω*.
 Μεμαρπον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἐμαρπον*, a *μάρω*.
 Μεμαρπός, perf. part. med.
 Μεμαρπύρηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi *μαρπύρω*.
 Μεμασαν, 3. pl. plusq. perf. ind. med. *Ion.* et *per* *Sync.* pro *ἐμεμασίαν*, a *μάω*.
 Μεμαύια, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro *μεμηνύια*.
 Μίματον, 3. dual. perf. ind. med. *per* *Sync.* pro *μεμάτον*.
 Μεμαός, part. perf. med. *Ion.* pro *μεμηνός*.
 Μίμελωμαι, pro *μεμείλωμαι*, *curæ* *sum*; *μέμμελω*, pro *ἐμέμμελω*, seu *ἐμεμείλω*, imperfect. *curæ* *erat*, *Il.* 19, 343. *A* *μέλω*.
 Μίμελωκε, venit, 3. sing. perf. ind. act. *per* *Sync.* pro *μεμείλωκε*, a *μολέω*.
 Μεμβροσώπλης, *us*, *o*, apuam venditor.
 Μεμβράνα, *ns*, *h*, membrana. *Vox* *Lat.*
 ΜΕΜΒΡΑΨ, *adōs*, *h*, apuæ quædam species.
 Μεμείληκα, perf. ind. act. *per* *Sync.* pro *μεμείληκα*, a *μελίσσω*.
 Μεμελετηκός, *adū*, idem quod
 Μεμελημένος, *adū*, accurate, diligenter. *A* *μεμηνμένος*, quod est a *μέλι*.
 Μεμίνηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi *μίνω*.

Μεμερισμένος, *adū*, partite, divisim. *A* *μεμερισμένος*, quod est a *μερίζω*.
 Μεμεσμένοι, perf. part. pass. verbi *μεσώω*.
 Μεμετισμένοι, dimissum, acc. sing. perf. part. pass. *Ion.* pro *μεμεινέναι*, a *μεβήμι*.
 Μεμετρίσται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro *μεμετρήσται*, a *μετρίω*.
 Μεμετρημένος, *adū*, servata mensura.
 Μέμνηκε, 3. sing. perf. ind. med. verbi *μηνύω*.
 Μέμνηεν, perf. ind. act. *per* *Sync.* et cum *ν* *ἔφελε*, pro *μεμείληκε*, a *μέλι*.
 Μεμήλη, *curæ* *fuerit*, 3. sing. conj. act. perf. ejusd. *Il.* 4, 353.
 Μεμήλει, plusq. perf. act. verbi *μέλει*, *curæ* *est*, *per* *Sync.* pro *μεμείληκε*. *Οὐ* *σφι* *δαλάσσια* *ἔργα* *μεμήλει*, *Il.* 2, 614.
 Μεμηνλός, perf. part. act. *per* *Sync.* pro *μεμηνλός*.
 Μέμνηε, 3. sing. perf. ind. med. verbi *μαίνομαι*.
 Μεμήνη, insuperavit, 3. sing. conj. perf. ejusd.
 Μεμνημένος, *adū*, irate. *A* *μνήω*.
 Μεμνησσημένος, structum, perf. part. pass. verbi *μνησάω*.
 Μεμνησσημένος, *adū*, solerter, callide.
 Μεμνίσσμαι, perf. ind. pass. verbi *μαίνομαι*.
 Μεμνίσσιν, *adū*, foede, pollute.
 Μέμνυμαι, perf. ind. pass. verbi *μίνυμι*.
 Μεμνυμένος, *adū*, mixte, promiscue, confuse.
 Μεμνημένος, acc. sing. perf. part. pass. verbi *μνέομαι*.
 Μεμνίσται, 3. sing. paulo post fut. ind. pass. verbi *μίνυμι*.
 Μεμνίσθωται, 3. sing. perf. ind. pass. v. *μισθώω*.
 Μέμνηκα, perf. ind. act. verbi *μίνυμι*.
 Μεμνίσθαι, mixtus est, 3. sing. perf. ind. pass.
 Μέμναμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro *μείνυμαι*, a *μνάομαι*.
 Μέμνανται, 3. pl. perf. ejusd. *Dor.* pro *μείνυνται*.
 Μέμνασαι, 2. sing. perf. ejusd. *Dor.* pro *μείνυσαι*.
 Μεμνίστω, 3. sing. præsent. optat. med. *Ion.* pro *μεμνίστω*, *contr.* *ex* *μεμνίσσω*.
 Μέμνη, 2. sing. perf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro *μείνυσαι*.
 Μέμνηκε, 3. sing. perf. ind. act. *per* *Sync.* pro *μεμνέκε*, a *μίνω*.
 Μέμνημαι, perf. ind. pass. verbi *μνάομαι*.
 Μεμνήθω, memor sis, 2. sing. perf. optat. pass.
 Μέμνησο, 2. sing. perf. imperat. pass.
 Μεμνησμενίη, dat. sing. perf. part. pass. f. g. verbi *μνησέω*.
 ΜΕΜΝΟΝΕΣ, aves quædam, circa Memnonis sepulcrum quotannis in Troade videri solite, *Æl.* *Oppian.* *Plin.* cui Memnonides.
 Μέμνω, 2. sing. perf. imperat. pass. *Ion.* et *Att.* pro *μείνυσω*, a *μνάομαι*.
 Μεμνῶτο, memor sis, 3. sing. perf. opt. pass. *Att.* pro *μεινῶτο*, vel potius 3. sing. præsent. opt. *Ion.* pro *μεινῶτο*, *contr.* *ex* *μνάοιστο*.
 Μεμοίρωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *μοιράομαι*.
 Μεμοιραμένος, *adū*, sortito.
 Μέμωνα, promptus sum, audeo; (2) in animo habeo, perf. ind. med. verbi *μίνω*. (1) *καὶ* *μέμω* *αὐτός* *ἀνδρὶ* *μαχέσασθαι*, *Il.* 5, 482. (2) *ἀλλ'* *ἄνα*, *εἰ* *μείνονάς* *γε*, *καὶ* *ὄψι* *περ*, *ὡς* *Ἀχαιῶν* *τειρομένης* *ἐρῆσθαι*, surge, si in animo tibi est, *Id.* 9, 247.
 Μέμορα, perf. ind. med. verbi *μείρω*.
 Μέμορμαι, perf. ind. pass. *Æol.* pro *μέμαρμαι*.
 Μεμπτός, culpandus, accusandus.
 Μεμπτικός, *h*, *on*, querulus, querendi vim habens. *A*
 Μεμπτός, *h*, *on*, incusandus, reprehensione dignus; (2) conquerens de, reprehendens, accusans, vituperans. (1) *τί* *δὴ* *τὸ* *Νέϊλω* *μεμπτὸν* *ἐστὶ* *σοι* *γένος*; vituperatur? *Eurip.* *Hel.* 469. (2) *ἀστ'* *εἰ* *τι* *τῷ* *μῶ* *τάνδρι*, *τῆς* *τῇ* *νόσῃ* *ληφέντι*, *μεμπτὸς* *εἰμὶ*, *Soph.* *Trach.* 445. *A* *μέμφομαι*.
 Μεμβολογήκασσι, 3. pl. perf. ind. act. verbi *μβολογέω*.
 Μέμνηκε, 3. sing. perf. ind. med. verbi *μνέω*.
 Μέμψαι, 2. sing. præsent. ind. med. *Ion.* pro *μέμψαι*.
 Μέμφομαι, fut. *φωμαι*, quoror, expostulo, incuso, vitio verto, reprehendo; a. 1. *ἐμεμψάμην*.

ψάμν, reprehendi; pass. part. μεμψής, causatus. Μεμψοσάει τι, Luc. μεμψιν διακρίαν τι, Aristoph. *Plut.* 10. Ταῦτ' ἐν ὀνόματι μεμψομαι τοῖς σοφοῖς, *Id. Nub.* 535. Ὀργὴν ἐμείψην τὴν ἐμὴν, accusasti, *Soph. Ed. Tyr.* 345. Μεμψεῖς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἐαυτῷ σφάτταμα, semet reprehendens, *Herod.* 1, 77. pessime hoc loco Gronovius. Τιμὴς σ' ἐμέμφθη, tibi succenset ob honorem, nempe, sibi negatum, *Eurip. Hippol.* 1402.

Μεμφομένη, ἡ, questus, querela, *Hes.*

Μεμφάμενος, aor. 1. part. med. verbi μεμφομαι.

Μεμφιζέω, ὦ, qu. dic. querimonis et reprehensionibus impeto; conqueror de, incuso, reprehendo. *Ex μεμψις et βάλλω.*

Μεμφιζοίμαι, ὦ, fut. ἴσω, conqueror de sorte mea; (2) conqueror, queror; (3) expostulo, succenseo. Μεμφιζοίσας τῷ βασιλεῖ περὶ σινάδ, D. Sic. Ὅσατε παῖς ἦν μεμφιζοῦν, *Plutarch. de Profectu in Virtute paranda.*

Μεμφιζοίμαι, ας, ἡ, conquestio de sorte sua. Ἀστὴρ δὲ καὶ τῶν λαμπρανόντων μεμφιζοίται, *Lucian. in Cronosol.* 16. A

Μεμφιμοίρος, α, ὁ ἢ, qui de sorte sua queritur, qui sortem suam incusat, querulus; (2) morosus, in minima inquirens. Τὸ μεμφιμοῖρον διαφυγεῖν ἢ βῆδον, *Lucian. in bis accus.* 2. Σὺ μόντοι πάννυ μεμφιμοῖρος εἶναι μοι δοκεῖς, *Id. in Timone.* 13. Μεμφιμοῖρον γὰρ, καὶ ἔκ' Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα, *Id. Deorum Dial.* 20, 4. *Ex seq. et μοῖρα.*

Μεμφίς, εως, ἡ, querimonia, quæstus, reprehensio, incusatio. A μεμφομαι.

Μεμψός, part. perf. med. *Ion. et Att.* pro μεμψκός, a μέω.

ΜΕΝ, conj. quidem; (2) cum sequente δέ, facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam; (3) sine δέ ponitur aliquando pro δὴ, sane, profecto, certe. Hinc etiam est μὲν γὰρ, enim; μὲν δὲ, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, sane quidem, enimvero, at enim; μὲν ἔν γε, μὲν γέ γε, immo vero, immo quidem; μὲν πε, quidem, certe, utique; μὲν ῥα, pro μὲν sequente δέ; μὲν τοι, vel μίντοι, approbandi particula in responsionibus, certe quidem; verumtamen, sed tamen, vero, porro, rursus.

Μεναίχιμος, ὁ ἢ, prælio perseverans, seu constans, in *Epigram.* χεῖρ μεναίχιμα, manu in prælio perseverante. *Ex μίνω et αἰχμή.*

Μεναίχιμος, α, ὁ ἢ, virum irruentem excipiens et sustinens; (2) virilis, virum decens; (3) virum expectans. *Ex μίνω et ἀνθή.*

Μένδης, ὁ, Ægyptiorum lingua, hircus seu caper; unde μενδήσιον μέζον, *Diosc.*

Μενδήσιον, α, τὸ, unguenti genus Ægyptio peculiare, dictum a capro qui ægypti parte, ubi primum repertum est unguentum illud, colli solitus est.

Μενεαίνεμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro μενεαίνεω, a μεναίνα, cupio, animi quodam impetu incitor; (2) iratus sum; (3) animo deficio, iratus cupio, volo, in animo habeo. Μάχης ἔμποτον μεναίνων, *Hesiod. Scut.* 361. Νήπιοι, ὅτι νηὶ μενεαίνοντες, *Il.* 15, 134. Καὶ δὴ οἱ μενίηκα ἄβαι δῖος, *Apoll. Rhod.* 3, 95. A μένος.

Μενίγχιος, εως, ὁ ἢ, hasta validus, bellicosus, *Suid.* *Ex μίνω et ἔγχος.*

Μενιδάιος, et μενιδάιος, α, ὁ ἢ, audax, bellicosus, belli patiens. *Ex μίνω et δῆις.*

Μενίγχιος, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion. et Att.* pro ἐμίνειασε.

Μενιδάιος, ον, idem quod

Μενεκτύπος, α, ὁ ἢ, bellicosus strepitus et tumultus sustinens. *Ex μίνω et κτύπος.*

Μενεχάριος, α, ὁ ἢ, bellicosus. *Ex μάχη.*

Μενεπτόλεμος, α, ὁ ἢ, idem.

Μενέμεν, præf. inf. act. *Ion.* pro μενέμεν.

Μενεόλωνος, ον, iram turbulentam habens.

Epith. Neptuni, *Cal.*

Μενετίον, adv. manendum. A μένω.

Μενετός, ἡ, ὄν, qui manere et expectare potest aut solet, qui moram patitur. A μένω.

Μενεφύλασπις, εως, ὁ, fortis, bellicosus.

Μενεχάρμαι, acc. sing. *Dor.* pro μενιχάρμαι.

Μενεχάρμας, α, ἔ, bellicos labores strenue sustinens. A μένος et χάρμα.

Μενίχαρμος, α, ὁ ἢ, idem et ex iisd.

Μένω, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro μενῶ.

Μενήτιον, manendum est, *Suid.* A μένω.

Μενθήραι, curæ, *Hes.* quasi μενθέραι. *Ex μένος et θήρα, venatio.*

Μενθέρω, curo, *Hes.* ubi fut. μενθήρισω, et *Att.* μενθέρω. A præc.

Μενί pro μιν, ut νῦν μενί, vel νυνμενί.

Μενεοικῆς, εως, ὁ ἢ, animo gratus, animum permulcens. *Ex μένος et εἶκος.*

Μενονάω, ὦ, fut. ἴσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. Σφῶξαι μενονός, *Eur. Cyc.* 441.

Μενονίαι, ὦ, fut. ἴσω, idem. A

Μενονή, ἡ, ἡ, impetus, seu cupiditas animi, alacritas. A μένος.

Μενονάω, idem quod μενονάω.

Μενόλειον, τὸ, vas balneatorium, *Steph.*

Μένοντε, nom. dual. part. pr. act. verbi μένω.

Μένοντι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* pro μένωσι.

Μένων γε. Vid. μέν.

ΜΕΝΟΣ, εως, τὸ, animi ardor, impetus, quod aliquid agendum, aut sustinendum excipendumve, ferimur; (2) animus, (præsertim vis animi, quæ Latinis mens est, *V. Ern.*) (3) robur; (4) vehementia, vis; (5) ira; (6) servit periphrasi, ut μένος πύρος, pro igni.

Μένω. Vide μέν.

Μέντοι. Vide μέν.

ΜΕΝΩ, fut. μενῶ, p. μενύνκα, maneo, permaneo, constanter maneo, immotus et fixus maneo; (2) exspecto, præstolor; (3) in statione maneo, et irruentem hostem exspecto; a. 1. ἔμενω: perf. med. μέμονα, apud *Poetas* cupio. Ὅπως μενεῖ παρ' ἡμῖν, *Eur. Med.* 323. Ἄλλος μενεῖ δ' ἐπ' ἄλλω μάχθος ἄβλιος, *Lycophr.* 666. Οὐκ ἐν μενίμαι παρ' ἡμῖν, *Aristoph. Av.* 605. Μένειν ἐπὶ τινι, acquiescere, *Dem. Ol.* 7, 36. Εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ, καὶ νέρων ἀν, ἀραῖος εἰσαὶ βαρὺς, *Soph. Trach.* 1201. Ἄλλὰ τοι θεῶν ἀρὰ μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις, *Ibid.* 1239.

Μένωσα, part. act. f. *Dor.* pro μένωσα.

Μερόχης, α, ὁ, præfectus seu dux μεροχίας. *Ex μέρος et ἀρχή.* Hinc

Μεροχία, ας, ἡ, agmen militum constans ex bis mille et quadraginta octo viris, *Æl.*

ΜΕΡΩ, fut. σω, privo, prohibeo, noceo, *Hes.* intueor, obtueor, *Eust.*

Μερίδραπα, ἄγρος, ὁ, partem rapiens; nomen muris in *Batrach.* *Ex μερίς et ἀρπάζω.*

Μερίδραχης, α, ὁ, qui particeps est principatus. *Ex μερίς et ἀρχή.* Hinc

Μερίδραχία, ας, ἡ, præfectura, provincia.

Μερίζω, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐμερίζω, at μερίζω, pr. inf. *Dor.* pro μερίζω, a

μερίζω, f. ἴσω, partior, divido, distribuo; μερίζωμαι, divisor, in varias partes scindor, distrahor; (2) dissideo, dissentio. Ἐκάστω ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως, *Rom.* 12, 3. Ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη, *Matt.* 12, 26. Πόλεις μερισθῆσα καθ' ἑαυτῆς, *Id.* 25. A μερίς.

Μερίκος, ἡ, ὄν, particularis, quod ex parte est, partialis. A μέρος.

Μερίκως, adv. particulatim, particulariter, partito, ex parte.

ΜΕΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, sollicitudo, ærumna. Διστὴ μέριμνα μητρί, *Eurip. Hec.* 397.

Μερίμνάω, ὦ, f. ἴσω, curo, sollicitus sum, anxie cogito; (2) attente contempler, curiose in-

quiro, μεριμνηθεῖς, a. 1. pass. part. excogitatus. Ἡ αἰσίων μεριμνήσῃ τὰ ἐαυτῆς, *Matt.* 6, 24. τὰ περὶ ἡμῶν, *Phil.* 2, 20. Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, *Luc.* 12, 22. Hinc

Μερίμνημα, ἄτος, τὸ, cura.

Μερίμνησται, 2. pl. aor. 1. conj. act.

Μερίμνητης, ὤ, ὁ, curiosus contemplator, philosophus. A μερίμνάω. Hinc

Μερίμνητικός, ἡ, ὄν, anxie vel sollicite cogitans, curans; sollicitus, *Gl. V.* τὸ μεριμνητικόν, ὤ, cura, sollicitudo.

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

Μερίμνησις, sollicito, *Gl. V.*

janua inter anticam et posticam media, *h. e.*
e vestibulo ferens in atrium. αἰθλιος e pla-
tea fert in vestibulum, αἰθλη, *Errn.* area,
subdiale spatium. Ἐνθά δὲ καὶ μέσσαυλος
ἰλήλατο, *Apoll. Rhod.* 3, 235.
Μεσσαύχην, ενος, ὁ ἔ, *h.* media cervice ligatus,
Hes. Ex μέσος et αὐχὴν.
Μεσεγγυόρακι, ὤραι, fut. ὥσομαι, apud seques-
trem pecuniam deponendam stipulor, *Gl. V.*
μεσεγγυῶ, sequestro. A
Μεσεγγυῶ, ης, ἡ, sequestrator, *Gl. V.*
Μεσεγγυήμα, ἄτος, τὸ, id quod apud seques-
trem deponitur; (2) sponsio mercedis,
pactio mercedis occulta. A praec.
Μεσεγγυήτης, ἔ, ὁ, fidejussor, *Gl. V.* Ab eod.
Μεσεγγυῶς, υ, ὁ, sequester, sponsor, fidejussor,
qui est inter duas partes medius.
Μεσεντήριον, υ, τὸ, mesenterium, lactes, *Gl. V.*
Ex μέσος et ἐντέρον.
Μεσέντερον, υ, τὸ, idem et ex iisd.
Μεσέρκιος, υ, ὁ, *Hes.* epith. Jovis; forsan, quod
in medio ἔκειτο statui et coli soletur.
Μεσέυς, medius sum, utriusque sum particeps,
ambigo inter utrumque. Μεσέυειν κατὰ τὰς
τόπους, *Aristot.* A μέσος.
Μισήγαιος, υ, ὁ ἔ, *h.* al. μισόγαιος.
Μισήγῃ et μισσηγῇ, item μισσηγός, vel μισση-
γός, αὐτῶν in medio, inter; (2) interim, in-
terea, medio spatio vel tempore. Μισση-
γός γαίης τε ἔ, ἑαυτῷ ἀσπρύντος, *Il.* 5, 769.
Ex μέσος et γῆ (potius ἡγος est mera ter-
minatio, nisi ab αἰῶν repetatur, *Errn.*
Μισσηγός, ἡσσαι, ἔν, medicocris. A μέσος.
Μισήλῃς, ἱκος, ὁ ἔ, ἡ, qui mediā aetatis est.
Μισσημερία, ας, ἡ, meridies; (2) plaga meri-
dionalis; (3) pro ἀμνη, ut atatis, gloriae,
&c. Ex μέσος et ἡμέρα.
Μισσημεριάζω, fut. αἶσα, meridior, meridiē dor-
mio. Sol etiam dicitur μεσημεριζόμενος, pro
μεσημεριῶν, in medio caelo esse, *Poll.* A
Μισσημερία, ᾧ, in medio caelo sum, de sole,
Apollon. ubi μεσημεριζόμεντος, pro μεσημερι-
ζόντος, μεσημεριζάντος, *Gl. V.* μεσημεριῶν, meri-
dior. Ab eod.
Μισσημεριζέω, meridiā, *Strabo.* Ab eod.
Μισσημεριβός, ἡ, ὄν, meridior; (2) meridiei
propinquus. Ab eod.
Μισσημεριός, ἰα, ἰον, meridianus. Ab eod.
Μισσημεριεός, υ, ὁ ἔ, *h.* mediterraneus.
Μισσημεύειν, medius esse, *Hes.* A
Μεσῆς, *Poet.* μεσσηῆς, εος, ὁ ἔ, ἡ, medius. A
μέσος.
Μισς, υ, ὁ, venti nomen apud *Aristot.* Με-
teor.
Μισσιδóρμαι, idem quod μεσεγγυάσμαι.
Μισσιτίς, ας; ἡ, interventus, sequestratio, arbi-
trium, arbitrat, *Gl. V.* A μεσίτης.
Μισσιτέω, fut. εὔσω, mediator sum, inter-
pretem ago, interpono me, intervenio, seque-
stro, *Gl. V.* (2) in medio sum; (3) inter-
jectus sum inter; (4) apud sequestrem de-
positus eum. Ἐμισσιτεύσει ἔρχω, *Hebr.* 6,
17. A
Μεσίτης, υ, ὁ, qui est medius inter duo, inter-
ventor, conciliator, pacificator, sequester,
arbitrator, *Gl. V.* etiam arbitrator ac testis pro-
missi, et ultor non servati; (2) internun-
tius, interpres. A μέσος.
Μεσίτης ἀρχων, (ita enim videtur legendum
apud *Aristot.* pro μεσίτιος et μεσσιτίος,) prin-
ceps medius in neutram partem inclinans.
A μεσίτης. (vel μεσίτιος, a μεσσιτεύειν, vel
etiam μεσίτιος cum reperiatur μεσσιτίος et
μεσσιδύσσει, *Errn.*)
Μεσίτης, ἡ, fem. a μεσίτης.
ΜΕΣΚΟΣ, vellus, pellis, *Hes.*
Μισοσάιλεια, ας, ἡ, et -σίλειον, υ, τὸ, interreg-
num.
Μισοσάιλειος, ὄν, ad interregnum pertinens,
Suid. A
Μισοσάιλεις, ἑως, ὁ, interrex.
Μισόβαιον, υ, τὸ, idem quod μέσσαβον.
Μισόβαια et μισόβαια, ἡ, mediterranea regio,
Thucyd.
Μισόβαιος, υ, ὁ ἔ, ἡ, vel μισόγαιος, αἰα, αἰον,
mediterraneus. Ex μέσος et γαῖα.

Μεσογάστρου, ὀρος, ὁ ῥή, medio ventre cinctus. Μεσογάστρου, εἶα, εἰον, vel μεσόγειος, ὤ, ὁ ῥή, mediterraneus. *Ex μέσος* et γῆ. Hinc Μεσογείους, πτος, ῥή, mediterraneae regiones. Μεσόγειος, ὤ, ὁ ῥή, mediterraneus, *Att.* Μεσογαιήτης, mediterranei, *Philox.* Μεσογάστιον, sive μεσογάστιον, ὤ, τὸ, internodium calami seu arundinis. *Ex γόνυ.* Μεσόγραφος, ὤ, ὁ ῥή, semiscriptus, in medio exaratus. Μεσογράφως, lineas medias vocant mathematici, cum mesolabio instrumento anquirunt media proportionalia. Μεσοδραχῆς, ἴς, medio spectabilis, *Man.* Μεσοδίκαι, dicuntur a quibusdam iudices, quia medii in iudicando esse debeant. *Ex μέσος* et δίκη. Μεσόδμη, ἡ, trabs magna, per mediam tractata quoniam transverse, trabs minores vel pavementum sustinens; (2) columna in medio posita; (3) trabs transversa in navis foramine pertusa, cui inditur malus, *Ph.* μεσόδμη, pergula. *Ex μέσος* et δόμος. Μεσώλεγμα, τὸ, ἄρ. *Gramm.* cum in medio clausula posuit verbum praecedentia sequentiaque connectit, *Steph.* Μεσοκάρσιον, ὤ, τὸ, quod est in medio καρσῦ. Μεσοκνήμιον, ὤ, τὸ, cruris medium. *Ex μέσος* et κνήμη. Μεσόκοιλος, ὤ, ὁ ῥή, in medio concavus. Μεσόκοιλος, ὤ, ὁ ῥή, media pars navis. Τὸν ἰσὺν ἐκ τῶν μεσοκοίλων ἀσάφραντις, *Lucian.* *Amor.* 6. Μεσοκότος, ὤ, ὁ ῥή, intermedius, *Hes.* Μεσοκότος αἰλῶι, tibiae mediae magnitudinis, minores perfectis. *Apud Athenarum* μεσοκότος dicitur meretrix quae aetate est media. *Ex μέσος* et κόπτα. Μεσοκράνιον, ὤ, τὸ, capitis vertex. Μεσοκρήνης, ἴος, ὁ ῥή, ὑπομεσοκρήνεις κρήνες, *Poll.* columna in metallifodinis et fulcimenta sustinendae terrae. *Ex κρίνω.* Μεσοκύνιον, ὤ, τὸ, suffrago, tali pedis cum tibia compago. *Ex μέσος* et κύνω. Μεσόκοιλον, ὤ, τὸ, pars mesenterii a crassis intestinis usque ad tenuia; (2) mesenterium. Μεσολαβία, ὤ, f. ἴσα, medium capio, medium prehendo; (2) in medio cursu prehendo, intercipio; (3) interrompo; (4) cohibeo, reprimio; (5) sum medius. Μεσολαβηθεὶς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, *D. Sic.* A Μεσολαβῆς, ἴς, qui medium corripit, ferit, punit. "Ἐννῆν διῶκαν διηφάλατῃ μεσολαβῆι κέντη, *Aeschyl. Eumen.* 155. *Ex μέσος* et λαμβάνω. Μεσολαβίον, ὤ, τὸ, mesolabium, instrumentum mathematicum. Μεσολέυκος, ὤ, ὁ ῥή, albo distinctus, candidos clavos, albas strias habens. Μεσομήνιον, ὤ, τὸ, idus, *Philox.* *Ex μήν.* Μεσομήρια, ἄν, τὰ, spatium inter femora seu femina. *Ex μέσος* et μέριον. Μεσομφαλία, ῥή, idem quod Μεσομφάλιον, τὸ, medius umbilicus; (2) umbilicus; (3) umbo seu umbilicus clypei. A Μεσομφάλιος, ὤ, ὁ ῥή, in medio umbilico situs; (2) placentae genus; (3) phialae genus, *Ἑττ.* "Ἦνα μεσομφαλοὶ λέγονται μυχοί, ubi dicitur esse umbilicale adytum, *Eurip. Or.* 331. Μίσον, ὤ, τὸ, meditullium, *Gl. V.* spatium. "Ἐκ μίσου, in medio, quod omnibus propositum est. Τοῖς πρώτοις ζητῶν πρῆσθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μίσου, blandis moribus querens acquirere principatum quod in medio jacebat, *Eurip. Iphig. in Aul.* 342. Μισοναῦται, ἄν, οἱ, medii inter nautas et vectores. Μισόνει, ἄν, οἱ, remiges, qui in media nave sedent. *Ex μέσος* et νέος pro ναῦς. Μεσονήσιμος, ὤ, ῥή, scil. ἑξήμοις, quarta hebdomas quadragesima. Μεσονύκτιον, ὤ, τὸ, media nox, intempesta, concubium, *Gl. V.* A Μεσονύκτιος, ὤ, ὁ ῥή, qui mediae noctis est, ad mediam noctem pertinet. A νύξ. Μεσοπλήξ, metri causa μεσοπλάγῃ, ἴος, ὁ ῥή, ἡ

usque ad medium terræ defixus. Ex μέσος et πῆγμα.

Μεσοπᾶλλης, ἴος, ὁ ἕ ἡ, qui ex medio vibratur.

Ex μέσος et πᾶλλω.

Μεσοπεντηκοστή, ἡς, ἡ, Mesopentecoste, solemnitas inter Pascha et Pentecosten celebrari solita.

Μεσοπερσικός, ἴος, ὁ, ὄν, semi-Persicus.

Μεσοπτενής, ἴος, ὁ ἕ ἡ, in medio volans, *Suid.*

Ex μέσος et πτενομαι.

Μεσοπλευρός, υ, ὁ ἕ ἡ, qui in medio latere est.

Ex μέσος et πλευρά.

Μεσοπλευρος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem.

Μεσοπόλις, ὁ, ἡ, semicanus.

Μεσοπόρευς, ας, ἡ, media via. A

Μεσοπείω, ᾧ, fut. ἦσω, medium viam eo. A

Μεσοπόρος, υ, ὁ ἕ ἡ, per medium incedens, in medio ambulans. Ex μέσος et πορεύω.

Μεσοπόρφυρος, υ, ὁ ἕ ἡ, clavis purpureis, sive purpura intertextus. Ex μέσος et πορφύρα.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, spatium inter duos flumina; (2) Mesopotamia, regio Asiae inter Euphratem et Tigrim. Ex ποταμός.

Μεσοπύκναι, sc. τόνου, ap. Musicos, qui media possunt, *Steph.*

Μεσοπύργιον, υ, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro ubi excubia. Ex πύργος.

Μεσοπωρέω, ᾧ, in medio sum autumno. Ex μέσος et πώρεω.

Μεσόριον, υ, τὸ, terminus inter duas regiones medius, et eas disternans.

ΜΕΣΟΣ, μέση, μέσος, medius; (2) qui est in conspectu, præsens; (3) τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præsentia, et impedimenta; (4) διὰ μέσων, interea, interjecto tempore; διὰ μέσων τινος, interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, υ, medium, et Comp. μεσσίτερος, cum Superl. μεσσίτατος.

Μεσοσίληνον, υ, τὸ, interlunium, *Gl. V. A* σελήνη.

Μεσόστυλον, et μεσοσύλιον, υ, τὸ, intercolumnium, *Gl. V. A* σῦλος, columna.

Μεσοστυλάειον, υ, compactor medium.

Μεσοσφαιρος, ον, epith. malabathri folia mediæ magnitudinis habentis.

Μεσοσχιζής, ἴος, ὁ ἕ ἡ, in medio seu per medium fissus. Ex μέσος et σκίζω.

Μεσοτείχιον, υ, τὸ, pomerium. Ἐξέβαλον ἐς τὸ μεσοτείχιον *Appian. Bell. Annibal. 29.*

Μεστότης, πτος, ἡ, medietas, medium interjectum; (2) medicoritas, modus; (3) qualitas, ut ἐπὶ βήμα μεστότης, adverbium qualitatis. A μέσος.

Μεστότιχον, υ, τὸ, paries intermedius, paries intergerinus, *Gl. V. Ex* τοίχος.

Μεστότιχος, υ, ὁ, medius paries, *Gl. V.*

Μεσοτορίω, ᾧ, fut. ἦσω, medium seco, per medium seco. A

Μεστότομος, *Poet.* μεστότομος, υ, ὁ ἕ ἡ, per medium sectus. Ex μέσος et τέμνω.

Μεστοτάειν, ᾧ, f. ἦσω, in medio caelo sum. Ex μέσος et θανάος. Hinc

Μεστοτάειναι, ᾶτος, τὸ, medium cæli; (2) quum sidus in summo caelo est, seu medium cæli tenet.

Μεστοτάειναι, εως, ἡ, idem et ab eod.

Μεστορία, ας, ἡ, funis nauticus, quo vela demittuntur. Ex μέσος et ὄρος.

Μεστορέσις, υ, ὁ ἕ ἡ, qui in medio caeli est. Hinc τὸ μεστορέσις, υ, umbilicus cæli.

Μεστόριον, υ, τὸ, terminus, limes inter duas regiones, *Ion.* pro μεστόριον. Ex μέσος et ὄρος.

Μεστότης, part. præs. act. f. g. contr. pro μεστούτης, a μεσώ.

Μεστοφάνης, *Poet.* μεστοφανής, ἴος, ὁ ἕ ἡ, in medio apprens. Ex μέσος et φανω.

Μεστοφάγγιον, υ, τὸ, convalis, *Phil.* Ex μέσος et φάγγει, vallis.

Μεστοφλέϊον, υ, τὸ, intervenium, *Gl. V. A* φλέψ.

Μεστόφρουον, υ, τὸ, medium inter supercilia. *Gl. V.* intercilium. Ex μέσος et ὄφρυς.

Μεστόφρων, ονος, ὁ ἕ ἡ, mediterraneus.

Μεστόφρος, υ, ὁ ἕ ἡ, dimidia ex parte virens.

Μεταίχμιον, *u*, τὸ, spatium inter duas acies; (2) interstitium inter res quaslibet. Ex μετὰ et αἰχμή.
 Μεταίχμιος, *u*, ὁ ἐξ ἡ, intermedius, medius; proprie inter duas acies.
 Μετακάζομαι, alio loco consideo, sedem muto.
 Μετακαθίζω, *f*, ἴσω, transpono, alia sede loco.
 Μετακαταβάζω, *f*, ἴσω, aliter armo, *Suid*.
 Μετακάλλω, *ā*, fut. ἥσω, ad me voco, accerso; (2) revoco, aor. 1. pass. μετακλήθη, accersitus sum. Μετακάλει τὸν ἱερέα, *Aristoph. Plut.* 1182.
 Μετακάρσιον, *u*, τὸ, pars manus a junctura usque ad digitorum fissuram. Ex καρπός.
 Μετακαταχέω, fut. εὔσω, transundo.
 Μετακαταψύχω, fut. ἔω, refrigero.
 Μετάκειμαι, alio loco positus sum; μετακείμενος, translatus; etiam de vocibus metaphoricis.
 Μετακείνω, *f*, ὥσω, defundo, transfundo, *Gl. V.* Μετακείνωμι, miscendo tempero.
 Μετάκειρας, *ā*, τὸ, ὁ ἐξ ἡ, ἐξ τὸ, temperatus, tepidus.
 Μετακείρασμα, *ā*, τὸ, temperamentum, aqua tepida. A praec.
 Μετακίβαν, transeo; (2) arcesso. Φωριμὸν μετακίβαν, abiit alatum arcum, *Apoll. Rhod.* 3, 802. Τῶναι ἐξ Λυκίας μετακίβαν, *Il.* 16, 685. Ex *κίω*.
 Μετακίνηω, *ā*, fut. ἥσω, transmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo; (2) muto, labefacio. Μετακινῶνται δ' ἐν ταῖς ἐπίταις ὕραις, de unguentis, *Theoph.* Hinc
 Μετακίνημα, *ā*, τὸ, dimotio, emotio.
 Μετακίνησις, *ē*, ἡ, dimotio, mutatio, transportatio. Ab eod.
 Μετακινῶντες, *ē*, ἴον, transponendus.
 Μετακινῶντος, *ἡ*, ὄν, qui transmoveri seu dimoveri potest, mutabilis. Ab eod.
 Μετακινῶν, *ā*, tempero; μετακινῶνται, ὤμαι, temperor; μετακινῶνται, imperf.
 Μετακίω, idem quod μέτεμι, seu μετέχομαι.
 Μετακλάω, fut. αὔσω, lacrymis et fletu prosequor, *Il.* 11, 763. Μετακλαίωμαι eodem sensu *Eur. Hec.* 213.
 Μετακλαύσσει, fut. 1. inf. med.
 Μετακλῆω, *f*, εἴσω, mutato nomine appello. Στροφάδας δὲ μετακλῆσ' ἀνδραποῖ, *Apoll.*
 Μετάκλησις, *ē*, ἡ, advocatio, accitus. A μετακλήω.
 Μετακλήσις, acciendus, *Gl. V.* Ab eod.
 Μετακλῖναι, dimoveo, declino; μετακλινῶν, aor. 1. part. pass. inclinatus, *Il.* 11, 509. Hinc
 Μετάκλινσις, *ē*, ἡ, inclinatio, deflexio, reclinatio; (2) fig. rhetor. al. μετάκλινσις.
 Μετακλύω, post eluo, seu clystere.
 Μετακομίδω, *ā*, ἡ, transvectio, *Gl. V.*
 Μετακομίζω, *f*, ἴσω, proprie, alio dormitum tra-duco; (2) sopio, *troj.* finio.
 Μετάκομος, *on*, communis.
 Μετακομίζω, fut. ἴσω, transveho, transporto.
 Μετακομῖαι, *ā*, fut. ἥσω, aliter compono, in alium statum compono, melius constituo. Μετακομῖσαι τὸν λόγον, emendare, *Luc.* Hinc
 Μετακόμοσις, *ē*, ἡ, in melius constitutio, alia compositio; (2) cultus sive ornatus immutatio. Καὶ τῆς ἄλλης Σεραπίως τῇ μετακόμοσιν, *Ant. Hist. Alex.* 4, 9.
 Μετακόμιος, *on*, qui est extra, velut ultra mundum. A κόσμος. Unde
 Μετακόμοισμα, *on*, τὰ, loca extra mundum, qualis intermundia Epicuri.
 Μετακρέω, *f*, ὥσω, muto cursum, sententiam.
 Μετακρίζω, aliter condo, seu formo, trans-formo.
 Μετακυλίωμαι, circumagor, vagor, erro.
 Μετακύνδω, *ā*, fut. ἥσω, de loco in locum volvo,volvendo transfero.
 Μετακύνω, *u*, τὸ, fluctuum intervallum. A Μετακύνωμι, *u*, ὁ ἐξ ἡ, post fluctus adveniens, fluctibus succedens; (2) tranquillous, seu qui post fluctus tranquillitatem praestat; (3) tropice liber, vacuus a malis quibus ad-

fligebatur. Εἰ γὰρ μετακύνωμι ἄσας τὸ φανερῶς, serenator fluctuum calamitatis, *Eurip. Alcest.* 91. A κύμα.
 Μεταλαβείν, aor. 2. inf. act. verbi μεταλαμβάνω.
 Μεταλαγχάνω, mutatis vicibus sortior, mutata sorte obtineo; (2) particeps fio, participio; μεταλαχέιν, aor. 2. inf. Μεταλαχὼν αἰσχύνῃς, *Plato*.
 Μεταλαμβάνω, participio, percipio, cum alio accipio, particeps fio; (2) communico, de *S. Ciana*; (3) post accipio, uno relicto, alterum capio; (4) commuto, permuto; (5) interpretor verbum, verto; (6) muto; (7) vicissim accipio; (8) adsumo; (9) transsumo, *Gl. V.* μεταλαμβάνωμαι, vindico; μεταλαβείν, aor. 2. inf. μεταλαβών, part. Οὐ μεταλαβὼν τίμπτων μίρος τῶν ψήφων, *Plato*. Εἰ ἐστις ἄλλος αὐτῷ μεταλάβει, *Luc*.
 Μεταλαμπάδω, lampada trado; (2) alteri trado. A λαμπάς.
 Μεταλγίω, doleo, indignor, detrecto; (2) do-lore cum alio participio.
 Μεταλῆσμαι, produco, genero.
 Μεταλήγω, fut. ἔω, desino, desisto, cesso. Ταῦτα καὶ οἱ τελέσονται μεταλήξαντι χόλοιο, *Il.* 9, 157.
 Μεταλήξαντι, dat. sing. a. 1. part. act.
 Μεταληπτός, postea accipiendum est.
 Μεταληπτικός, *ἡ*, ὄν, participandi vim habens; (2) suscipiendi vim habens, susceptivus; (3) pertinet ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω. Unde
 Μεταληπτικός, adv. per Metalepsin.
 Μεταληπτός, *ἡ*, ὄν, cujus aliquis potest fieri particeps; (2) qui potest exponi.
 Μετάληψις, *ē*, ἡ, participatio; (2) commutatio, permutatio; (3) sumptio, acceptio, perceptio, *Gl. V.* (4) Metalepsis, figura.
 Μετάλλα, 2. sing. praes. imperat. act. contr. pro μετάλλω, a μεταλλάω, perscrutor.
 Μεταλλάγῃ, *ēs*, ἡ, mutatio, immutatio; (2) abitus. A μεταλλάσσω.
 Μετάλλαξις, *ē*, ἡ, idem et ab eod.
 Μεταλλακτήρ, *ἡ*, ὄν, mutabilis, inconstans; (2) reconciliator.
 Μετάλλακτος, *on*, idem.
 Μεταλλάσσοντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi
 Μεταλλάσσω, vel μεταλλάττω, fut. ἔω, muto, immuto, transmutio; (2) inverso ordine quid facio; (3) μεταλλάττειν, migrare, mori; μεταλλαχῖναι, perf. inf. μεταλλαχώς, part. defunctus; pass. μεταλλαγμένος, mutatus. Εἴτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν, *Aristoph. Av.* 117.
 Μεταλλάω, *ā*, fut. ἥσω, scrutor, inquiror, studio investigo, interrogo, percunctor. "Εκαστα μεταλλάξ, *Odys.* 14, 128. A μετάλλω.
 Μεταλλεία, *as*, ἡ, metallorum scrutatio; (2) locus in quo metallum est, fodina metallica; (3) ductus subterraneus, quo cuniculi aguntur; (4) omnis pervestigatio, indagatio, inquisitio. A
 Μεταλλεύς, *ē*, ὄν, metallorum scrutator et effossor, metallicus; (2) qui cuniculos agit; (3) faber ferrarius, *Suid*. Ab eod.
 Μεταλλευτής, *ēs*, ὄν, metallarius, *Suid*.
 Μεταλλευτικός, *ἡ*, ὄν, metallicus; (2) pertinet ad fodienda metalla. Hinc μεταλλευτική, scil. τέχνη, ars metallica. Ab eod.
 Μεταλλεύτος, *ἡ*, ὄν, quod a metallicis effoditur et elaboratur. Ab eod.
 Μεταλλεύω, fut. εὔσω, metalla eruo; (2) cuniculos ago, sc. in obsidione; (3) scrutor et investigo, rimor; (4) transformo, trans-vertio. Μεταλλεύμενα ἐν γῆς, *Aristot.* A μετάλλω.
 Μεταλλήτος, investigandus, *Pind*.
 Μεταλλίζω, ad metalla damno; μεταλλίζεσθαι, ad metalla daminari. A μετάλλω.
 Μεταλλικός, *ἡ*, ὄν, metallicus; (2) qui in metallis generatur. Ab eod. Unde
 Μεταλλίτης, *u*, ὁ, metallicus. Hinc
 Μεταλλίτης (γῆ), -ίτης, terra metallica.
 ΜΕΤΑΛΛΑΟΝ, *u*, τὸ, metallum; (2) metalli

fodina, locus in quo metallum reperitur; μετάλλα etiam cuniculi ad evertendas urbes. Vide *Ern*.
 Μεταλλουργίον, *u*, τὸ, metalla, officina metallorum.
 Μεταλλουργία, *ā*, fut. ἥσω, metalla effodio. A Μεταλλουργός, *ἡ*, ὁ ἐξ ἡ, metallicus, qui metalla scrutatur. Ex μετάλλω et ἔργον, opus.
 Μεταλλοχρῆστος, *on*, fodinas aureas habens, *P. Sil*.
 Μεταλλῶ, μεταλλέιν, idem quod μεταλλεύω.
 Μετάλλωμι, insiliens, irruens, apud *Hom.* pro μεβαλλόμενος, *Il.* 5, 336.
 Μεταλωφάω, *ā*, fut. ἥσω, post respiro, tandem respiro, *Rob*.
 Μεταλωφίω, *f*, ἥσω, desino.
 Μεταμάζω, *u*, ὁ ἐξ ἡ, medius inter mammillas. Ex μάζος.
 Μεταμαίεσθαι, praes. inf. med. verbi μεταμαίεσθαι, investigo.
 Μεταμαίνωμαι, omisso eo quod prius didiceram, aliud addisco; (2) post disco, disco post aliud; (3) discendi rationem dedisco, muto; (4) sententiam muto, omisso priori consilio aliud amplector, aor. 2. infin. μεταμαθῖν part. μεταμαθῶν. Οὐδ' ἂν μεταμαθῶς; *Aristoph. Plut.* 924.
 Μεταμίβω, fut. ψω, muto, permuto. "Ος γὰρ τίκων τίκων μεταμίβει, *Eur. Her. Fur.* 799.
 Μετάμιψις, *ē*, ἡ, transmutatio. A praec.
 Μεταμίλει, *inpers.* poenitet, *f.* μεταμίσωμαι, a. 1. μεταμίλω. Μετίμειν αὐτῷ τῆς ὁδοῦ, *Luc*.
 Πρὸς ταῦτα βεβύηται, ἡ τὰς ὁδοῦ ὕμιν φημί μεταμίσωμαι, *Arist. Pax*, 1306. Hinc
 Μεταμίλεια, *as*, ἡ, poenitentia, mutatio consilii.
 Μεταμιέλωμαι, ὤμαι, fut. ἥσομαι, poenitentia ducor, poenitet me, respisco. Μεταμιέμενος ἐπὶ τῇ παροίᾳ χρημάτων, *Phal*.
 Μεταμιελῆς, aor. 1. part. pass.
 Μεταμιελήτης, *ἡ*, ὄν, pronus ad poenitentiam. A μεταμιέλωμαι.
 Μεταμιελῶς, *ἡ*, ὄν, cujus non poenitet.
 Μεταμιέλωμαι, et μεταμιέλωμαι, *f.* ἥσομαι, quandoque poenitet me; poenitentia ducor; μεταμιελήσμενος, *f.* part. aor. 1. μεταμιελῆς, poenitentia ductus. "Ωμοσε Κύριος, ἐξ ὅ μεταμιελήσεται, *Heb.* 7, 21.
 Μεταμίλων, cum poeniteret. A μεταμίλει.
 Μετάμιλος, *u*, ὁ, poenitentia; (2) fervor, ira; (3) poenitens. Ab eod.
 Μεταμίλωμαι, simul cano. Τῇ μὲν ἔτ' αἰσχρῇ μεταμίλωμαι, *Hom. Ap.* 197.
 Μεταμῖθια, *as*, ἡ, poenitentia, *Hes.* Quasi a μεταμῖθω, idem ac ἱσχυμῖθω.
 Μεταμῖγνυμι, fut. ἔσω, commisceo. Τίσιν 'Οδυσσῆος μεταμῖγμεν, *Odys.* 22, 221.
 Μεταμῖγρον, pro μετὰ μικρον, paulo post.
 Μεταμῖξ, adv. mixtum. A μεταμῖγνυμι.
 Μετάμῖξις, *ē*, ἡ, commixtio, mixtio.
 Μεταμίσγω, misceo, *Odys.* 18, 309.
 Μεταμορφῶσθαι, 2. plur. praes. imperat. pass. contr. pro μεταμορφῶσθαι, a
 Μεταμορφῶω, *ā*, *f.* ὥσω, tran formo, transfiguro. Μεταμορφῶμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, *2 Cor.* 3, 18. Μεταμορφῶθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, *Matt.* 17, 2. Hinc
 Μεταμορφῶσις, *ē*, ἡ, in aliam formam mutatio.
 Μεταμῶσχος, *u*, *f.* ὥσω, propago, *Gl. V.* A Μεταμοσχέω, fut. εὔσω, transplanto.
 Μεταμῶσχος, *u*, ὁ ἐξ ἡ, idem. Ex μετὰ et ἄνθος, vel ex μετὰ, μέω, et ὄντι, ἴνω. (vel ex μετὰ et μάω, μέωμαι, studeo, cupio: αἰολος et ανιος sunt mera terminationes, *Ern*.)
 Μεταμωγῶσθαι, de sententia deduco. Εὐτέ γ' ἔξ

ᾧ ἔξ ἁλιπτον ἄλλας μεταγεννώθη, *Soph. Aj.* 723.

Μετανάειταν, acc. sing. *Dor.* pro μετανάειτην. Μετανάειτης, *u, d*, qui sedibus suis relictis alio habitatum concedit, pulsus patria, exsul; (2) colonus.

Μετανάισσα, prosilio, *Sim.*

Μετανάισσις, *u, d*, emigratio. Α μετανάισσις.

Μετανάιστος, *u, d* ἢ ἡ, qui demigrat. Ab eod.

Μετανάιστος, *f*, εἶσω, exsulo, solum muto, alio commigro, demigro; (2) emigrare facio. μετανάιστομαι, migro; μετανάιστος, transmigra. Α

Μετανάιστης, *u, d*, qui solum vertens alio commigrat, peregrinus, exsul; transfuga, migrator, *Gl. V.* (2) planeta. Μη δὲ τ' ἀδικηθῶ, πιστεύσας καὶ μετανάιστός, *Soph. Oed. Col.* 174. Α μετανάιστος.

Μετανάιστος, *u, d* ἢ ἡ, qui sedibus suis relictis alio commigrat; (2) peregrinus, alienus; μετανάιστον ὕδωρ, apud Nonnum, aliena aqua. Ab eod.

Μετανάιστος, *as, h*, quae alio commigrat; (2) profuga. Α μετανάιστος.

Μετανάισσομαι, sive μετανίσσομαι, item μετανίσσομαι, transeo, *Il.* 16, 779.

Μετανάισμα, divido, distribuo, impertior, *Rob.*

Μετανάισμα, adeo, accedo. Hinc part. μετανέμενος, pro μετανέμενος, μετανέμενος.

Μετανέμενος, *Dor.* pro μετανέμενος.

Μετανέμεω, defundo in vas aliud, *Lex. Vulg.*

Μετανέμετος, ἴδος, ἡ, ut μετανέμετος κύλιξ, poculum, quod, lotis a cibo manibus, offertur. Ex μετὰ et νίπτω.

Μετανέμετος, *u, d*, idem et ex iisd.

Μετανέμετος, 2. sing. praes. ind. med. *Ion.* pro μετανέμετος, a

Μετανέμετος, idem quod μετανέμετος. Τὴν Μενελάω μετανέμεται στυγνὴν ἄλοχον, *Eur. Tro.* 130.

Μετανέμεται, sedibus pello, migrare facio, cogo, transfero; μετανέμεται, sedibus pellor, migro; transfugio, *Gl. V.* μετανέμεται, aor. 2. migravi; μετανέμεται, infin. migrare; μετανέμεται, part. profectus; migro, emigro.

Μετανέμεω, *u*, sententiam et mentem muto; (2) resipisco, poenitet me. Μετανέμεσον ἔν ἀπὸ τῆς κακίας σὺ, *Act.* 8, 22. ἐκ τῶν φόνων, *Apoc.* 9, 21.

Μετανέμεω, *as, h*, mutatio consilii, partium, &c. (2) resipiscentia, poenitentia. Ex μετὰ et νίπτω.

Μετανέμεω, *u*, fut. ἡσω, transfundo hauriendo.

ΜΕΤΑΕΑ, *us, h*, sericum. Voc. barbaricum.

Μεταξύ, *adv.* inter, in medio; (2) interim dum, interea dum, cum; (3) cum *d, h*, τὸ, inter-medius, medius; (4) *Gramm.* dicunt μεταξύ, cum volunt vocem interjectam esse inter alias, pro quo et dicunt διὰ μέσων εἶναι (5) *interp.* interdum postea, sed ea significatio dubia est. Α μέσα.

Μεταξύτης, *h*, abstractum e praec. *ap. Iambl.*

Μεταξύλογος, *u, f*, ἡσω, inter dicendum multa interpono, quae quasi per parenthesis dicantur, *Suid.* Ex μεταξύ et λόγος.

Μεταξύλογος, *as, h*, interlocutio, interfatio.

Μεταξύλογος, *u, d*, τὸ, intercolumnium, spatium epistylli inter triglyphum et proximam partem, *Rob.* Ex μεταξύ et τρίγλυφος.

Μεταξύλογος, *u*, fut. ἡσω, aliter erudio.

Μεταξύλογος, fut. εἶσω, idem.

Μεταξύλογος, transluceo, *Apollon.*

Μεταξύλογος, sortior cum, *Il.* 24, 400.

Μεταξύλογος, fut. αἰσμαι, interquiesco, alter-nis vicibus quiesco; (2) cedo, desino. Μεταξύλογος δὲ μάχοντο, *Il.* 17, 373. "Ὅθι λα-ρὸν ὕδωρ μεταπαύεται ἄλμης, marina salsugo dulci temperatur aqua, *Oppian. Halieut.* 1.

Μεταξύλογος, *us, h*, requies.

Μεταξύλογος, traduco in aliam sententiam, aliud persuadeo; μεταξύλογος, in aliam persuas-ionem seu sententiam adducor; a. 1. μετα-ξύλογος part. μεταξύλογος. Τὸν δὲ ἥμω μετα-ξύλογος περὶ τῶν σπονδῶν, *Aristoph. Ach.* 632.

Μεταξύλογος, *u*, et μεταξύλογος, *u*, mutata

ratione tento, alio modo tento. Κἄχ' μετα-πυρμύνας ἴδεις ἀν' αὐτὰς, *Aristoph. Conc.* 217.

Μεταξύλογος, 3. plur. aor. 1. opt. pass. per

Synop. pro μεταξύλογος, a μεταξύλογος.

Ἰνδε

Μεταξύλογος, *u, d* ἢ ἡ, cui aliud persuasum est, in aliam sententiam adductus:

Μεταξύλογος, *h, d*, ὃν, qui potest a sententia ab-ducere, quod eximi animo dicendo potest.

Μεταξύλογος, accerso, mitto nuncium, qui aliquid ad me vocet; *f*. μεταξύλογος a. 1. med. μεταξύλογος, accersivi; aor. 1. pass. μεταξύλογος part. μεταξύλογος, accersitus.

Occurrit et μεταξύλογος, sed raro, et impro-
batur. 'Ο Φηλῆς—μεταξύλογος τὸν Παῦλον, *Act.* 24, 24.

Μεταξύλογος, *u, d*, ἡσω, arcessendus.

Μεταξύλογος, *u, d* ἢ ἡ, arcessitus, accitus. Α

μεταξύλογος.

Μεταξύλογος, *u, d*, ἡσω, arcessitus, arcessitus.

Μεταξύλογος, *u, d*, abstraho ad aliud, averto.

Μεταξύλογος, seu μεταξύλογος, transvolō.

Μεταξύλογος, fut. εἶσω, εἰσμαι, calculos aliter pono; *met.* sententiam muto. "ἴσως γὰρ ἐκ ἐννοίης ταῦτα μεταπαύεσθαι, *Plat.*

Μεταξύλογος, vel μεταξύλογος, in aliud con-
crescere facio; μεταξύλογος, in aliud con-
crescere, *Rob.*

Μεταξύλογος, *u, f*, ἡσω, transilio, transeo. Hinc

Μεταξύλογος, *u, d*, ἡσω, saltus in alteram partem.

Μεταξύλογος, recido, devolvor; (2) spe exci-
do; (3) dilabor, mutor in pejus vel me-
lius; (4) transeo, degenero ab una specie
ad aliam; (5) muto sententiam; aor. 2. με-
τέτισον, μετέπισα, recidit, transit. 'Ες παῖδα
τὸν σὸν μεταπίσας βελτίονα, *Eur. Ion.* 413. (5)
Ῥόδιοι πύθοντο μετέπισατο, quo audito, Rhodii
consilium mutarunt, *Appian. Maced. Eclog.* 15. Plene dixit idem Appianus, μετέπισατο
τῇ γνώμῃ, sententiam mutavit, *Civil.* 1, 69.

Μεταξύλογος, *u, d*, ἡσω, idem quod

Μεταξύλογος, *u, d*, transformatio; (2) figura

grammatica, cum ultima dictionis syllaba,
sed in eodem casu, mutatur, ut ἀλλὰ pro
ἀλλή.

Μεταξύλογος, vel μεταξύλογος, fut. ἡσω, trans-
formo, refingo; aor. 1. pass. part. μετα-
πλάσθης, transformatus.

Μεταξύλογος, fut. ἡσω, mutato cursu navigo, na-
vigationem muto, *Rob.*

Μεταξύλογος, fut. εἶσω, respiro, *Oppian.*

Μεταξύλογος, *u, f*, ἡσω, muto, commuto, refingo,
facio aliquid diversum ab eo quod fuit
ante; μεταξύλογος, vindico mihi, capesso,
adfecto; (2) item teneo, utor, ut φρονήμα-
τος, magno animo sum. Μεταξύλογος κέρ-
δες, quaestui studere. Hinc

Μεταξύλογος, *u, d*, ἡσω, mutatio, commutatio; (2)

instauratio, refectio, revolutio.

Μεταξύλογος, *u, d*, mutator, refector, renova-
tor, instaurator. Ab eod.

Μεταξύλογος, *h, d*, mutandi, renovandi vim
habens.

Μεταξύλογος, *u, d* ἢ ἡ, penalis, penas infligens.
Ex ποινή.

Μεταξύλογος, ministro, ministerium alicui
praesto.

Μεταξύλογος, *us, h*, evocatio, accitus, *Gl. V.*

Α μεταξύλογος.

Μεταξύλογος, *adv.* persequendo, *Hes.* Α

Μεταξύλογος, futur. εἰσμαι, persequor; (2)

vindicta persequor, ulciscor; (3) ambio.

Οὐκ ἐτόλμα μεταπαύεσθαι τὴν ἀρχὴν τῷ
ἀδελφῷ, *Polyb.*

Μεταξύλογος, *u*, meatus muto, derivō. Ex
μετὰ, πόρος, et ποίω.

Μεταξύλογος, *as, h*, meatum in corpore hu-
mano mutatio. Ex iisd.

Μεταξύλογος, *u, d*, qu. qu. dic. revenditio, post-
venditio, mangonium. Vide seq.

Μεταξύλογος, *u, d*, revenditor, post-venditor;
qui a mercatore emit quod ipse vendat;
in *Gl. V.* mango, venaliarius. Α πι-
πράσκω.

Μεταξύλογος, *us, h*, insignis, decorus, *Hom.*

Μεταξύλογος, *Dor.* pro μεταξύλογος.

Μεταξύλογος, decorus sum, prae aliis excello.
'Ο γὰρ τε βόσιος μεταπαύεται ἀγομένησι, *Il.* 2,
481.

Μεταξύλογος, transvolans. Α μεθύσταμα.

Μεταξύλογος, attonitus sum, *Aesch.*

Μεταξύλογος, *u, d*, dilapsio; (2) degeneratio;
(3) mutatio quaevis; (4) inconstantia. Α

μεταξύλογος.

Μεταξύλογος, *h, d*, degenerans; (2) immu-
tatus; (3) inconstans. Ab eod.

Μεταξύλογος, *u, d*, spatium inter duas turres
in mœnibus. Α πύργος.

Μεταξύλογος, *u*, fut. ἡσω, emptum rursus venio;
(2) vendo. *Gl. V.* revendo.

Μεταξύλογος, *u, d* ἢ ἡ, annumeratus, ad nume-
rum pertinens.

Μεταξύλογος, qu. dic. fluxum muto, refluxo, reci-
proco; 3. sing. μεταξύλογος, refluat, 3. plur.

μεταξύλογος.

Μεταξύλογος, *u*, fut. ἡσω, in diversam partem
jacio, projicio. Μεταξύλογος ἑαυτὸν ἄλλοι
εἰς ἄλλο σχῆμα, *Gal.*

Μεταξύλογος, in diversam partem jacio, al. per-
turbo, *V. L.*

Μεταξύλογος, *as, h*, refluxus, reciprocatio. Α

μεταξύλογος.

Μεταξύλογος, *u*, fut. ἡσω, transformo, traduco,
retrahō, *Vulg. Lex.* Ex ὀρθός.

Μεταξύλογος, fut. ἡσω, reformato, refingo, cor-
rigo; (2) commuto, transmutō, immuto.

Εἰ μεταξύλογος τὸν λόγον ἦδη διαδεδομένον,
Luc. Hinc

Μεταξύλογος, *u, d*, transformatio; (2) emen-
datio.

Μεταξύλογος, *u*, fut. ἡσω, de rebus sublimi-
bus disputo, seu loquor; (2) de rebus fu-
tilibus alte sermocinor. Α

Μεταξύλογος, *u, d*, qui de rebus sublimibus
inaniter disputat. Ex μετάρσιος et λόγος.

Μεταξύλογος, *as, h*, de rebus sublimibus
fabulatio; (2) de rebus futilibus magnifica
sermocinatio.

Μεταξύλογος, *as, h*, idem. Α

Μεταξύλογος, *u, d* ἢ ἡ, idem quod μεταρσι-
ος λόγος.

Μεταξύλογος, *u, d* ἢ ἡ, vel μετάρσιος, *ia, ion*, celsus,
sublimis, altus, excelsus; (2) arrogans, su-
perbus; qui sursum erigitur. 'Εσπῆτο γὰρ
πιδόνει καὶ μετάρσιος, *Soph. Trach.* 786. Α

μεταρσιος.

Μεταξύλογος, *u*, in altum tollo; unde μεταρσι-
ος, aor. 1. part. pass. in sublime elatum.

Μεταξύλογος, *u, d*, translatio; (2) mutatio,
transmutatio; (3) elevatio. Α μεταξύλογος.

Μεταξύλογος, salto inter aut trans.

Μεταξύλογος, fut. ἡσω, in aliam formam seu
habitum vorto; μεταξύλογος, vite ge-
nus muto; in alias sedes migro; (2) trans-
fero arma mea in alium, trado mea arma
alicui. Πάλιν μεταξύλογος σπαντὴν αὐτῆς, *Ari-
stoph. Av.* 497. Εἰς βίον ἀπὸ βίᾳ μεταξύλο-
γισθαι, *Syn.* (2) ἐς τῆς ἐκείνης προστάξε
μεταξύλογισθαι, *Appian. Bell. Punic.* 8.

Μεταξύλογος, *h, d*, idoneus ad transmuta-
tionem, *Rob.* Α praec.

Μεταξύλογος, *us, h*, transformatio, mutatio in
aliam formam, *Rob.*

Μεταξύλογος, fut. ἡσω, transmigro.

Μεταξύλογος, abstrahō, v. gr. a sententia.

Μεταξύλογος, et μεταξύλογος, insequor, *Poet.* pro
μεθύσταμα. Ποῶι κρασινοῖσι μεταξύλογος, *Il.* 17,
190. 'Απὸντα μεταξύλογος βάλε δρεῖ, *Id.* 13,
572.

Μεταξύλογος, *ai*, oves mediæ ætatis. Α μέσος,
per Epenthesis syllabæ τα. (potius a μετὰ,
inter, vel cum. σος et ἔος sunt meræ termina-
tiones, *Ern.*)

Μεταξύλογος, cum impetu insequi, *Eust.* ut
hinc sit μετίστατο. 'Αθναῖν δὲ μετίστατο,
Il. 21, 423. Πόλλαι δὲ μετίστατο γυμναῖαι,
Id. 6, 296.

Μεταξύλογος, *u, d*, mutatio; (2) submotio,
amotio; (3) transitus, migratio, exsilium;
(4) sublatio de medio, mors; (5) figura rhe-
torica, qua rei alicuius causa confertur in
locum digniorem. Α μεθύσταμα.

Μεταστῆναι, adv. posit. sedes mutandæ, migrandum. Α μεταίσταμαι, migro. Unde Μεταστῆκοις, ἡ, ὄν, translativus, Vocab. Rhet. Μεταστῆσθαι, aor. 1. conj. pass. verbi μεταίσταμαι. Μεταστίζω, adeo, persequor, incedo ordine. Μεταστῆλλαμαι, arcesso, adesse jubeo; a. 1. med. μεταστῆλαμην part. μεταστῆλάμενος. Ἐργὸν δ' ἦκα, μεταστῆλὼν ἀδελφῇ γράϊαν Ἰσκασην, Eur. Ph. 1327.

Μεταστῆλλω. Vide μεταστῆλλομαι, Eur.

Μεταστῆναι, ingemisco, suspiro.

Μεταστῆναι, ο, ὅ, ἔ, ἡ, interjectus inter monticulos in manu; μεταστῆναι, α, τὸ, interstitium inter στὰ στῆν. Ex στῆλος.

Μεταστῆναι, aor. 2. inf. act. verbi μεταίσταμαι.

Μεταστῆσις, adv. ordine, serie, ordinatim, tenore perpetuo. Α στῆσις, series.

Μεταστῆσις, ᾧ, fut. ὥσω, in aliud elementum muto, transformo. Α στῆσις.

Μεταστῆσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, instauratio. Α præc.

Μεταστῆσις, f. ὥσω, immuto, instauro, renovo.

Μεταστοναχίζεσθαι, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro μεταστοναχίζεσθαι, α

Μεταστοναχίζω, fut. ὥσω, ingemisco, suspiro ob.

Μεταστοναχισθῆναι, fut. ὥσω, et μεταστοναχισθῆναι, castra muto, castra transfero; illud de jubente, hoc de efficitibus.

Μεταστρεπῆναι, convertendum, transferendum.

Μεταστρεπτικός, ἡ, ὄν, vim convertendi habens.

Μεταστρέφω, fut. ψω, retorqueo, convertō; (2) inverte, perverte, muto, flecto; (3) curam habeo, curo; μεταστρέφωμαι, convertor; aor. 2. pass. μεταστρέφην part. μεταστρεφείς, conversus. (3) ὅτε ναυκλήρῃ χροῖς, ἔθ' ἰπποδίσμον, ὅτε κολητῶν ἔχων μεταστρέφουσι, Eurip. Hippol. 1224. Μεταστρεφίς πρὸς τὴν λεχίαν, Xen.

Μεταστρέφῃ, ἥ, ἡ, conversio. Α præc.

Μεταστρέφωμαι, convertō; med. respicio, convertō me.

Μεταστῆλιον, α, τὸ, porticus, spatium tecto munition inter columnas et parietem medium.

Μεταστονχεῖναι, miscelli corporis statum turbatum instauro, transmuto. Hinc

Μεταστονχεῖναι, εως, ἡ, exiguorum meatuum in naturalem statum mutatio, corporis novatio.

Μεταστονχεῖναι, quæ meatuum in corpore statum mutandi vim habent; de medicamentis. Ab eod.

Μεταστονβάλλωμαι, adjuvo una, insuper.

Μεταστονθῆναι, aliter compono.

Μεταστονθῶ, commuto, convertō.

Μεταστονέω, aor. 2. inf. act. verbi μεταίτω.

Μεταστονχεῖναι, fut. ὥσω, transfiguro, transformo, in alium habitum muto; μεταστονχεῖσθαι, aor. 1. part. pass. transfiguratus. Hinc

Μεταστονχεῖσθαι, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam figuram traductio, habitus inmutatio.

Μεταστονχεῖσθαι, ἔ, ἔ, transfiguratio.

Μετατάσσω, vel μετατάττω, fut. ξω, transpono; (2) ordines in acie muto; μετατάσσομαι transferor, transeo.

Μετατάττω, in posterum, deinceps.

Μετατάττω, transpono, transfero, commuto; permutō; (2) in med. retracto, respicio; (3) pass. mutari, transferri; aor. 1. μετατέβην part. μετατέβεις, transmutatus, qui migravit, defunctus; μετατέβισθαι, perf. pass. inf. mutatum esse, Eur. Rhes. 131.

Μετατρέπω, 2. sing. pres. ind. pass. Ion. et Att.

Μετατρέπω, fut. τρέψω, deflecto, convertō; i. μετατρέπωμαι, convertor; (2) curo, curam habeo; μετατρέπεις, aor. 2. part. conversus. Τὸν ὅτι μετατρέπεις, ὅδ' ἀλεγχέεις, Il. V. 160. Οὐδὲ μετατρέπεται φίλοντες ἑταίρωι Ib. 9, 626.

Μετατρέφω, f. δρέψω, alo et educo inter; pass. μετατρέφωμαι μετατρέφην, educatus est inter, aor. 1. Μετατρέφην Αἰτωλός, Apol.

Μετατρέφω, fut. δρέψω, transcurro, accorro Οὐκὲν παρ' Ἀθηναίους μετατρέβει ταχὺ, Aristoph. Pace, 260.

Μετατροπῆσθαι, aor. 1. part. pass. convertor; μετατροπῆσθαι

pro μεταρροπαλίζω, 2. sing. imperf. *Il.* 20, 190.

Μεταρροπή, ἤ, ἢ, conversio, mutatio; (2) cura, animadversio, reflexio veluti quædam mentis ad aliquid; (3) pœnitentia. (3) ἔτι σε, πότνια, μεταρροπά τῶν δ' ἔπεισι ἔργων, *Euripi.* *Andr.* 493. A μεταρροπῶ. Unde

Μεταρροπία, ας, ἢ, commutatio, conversio, ut μεταβολή.

Μετάρροπος, ε, δ, ῥ, ἢ, qui potest converti, versatilis, mutabilis; (2) reversus, redux.

Μεταρροπῶς, immuto, commuto.

Μεταρρῶς, ὦ, fut. ὥς, transformo. Hinc

Μεταρρῶσις, ιως, ἢ, transformatio; (2) schemata grammaticum, quum vox composita resolvitur in voces simplices.

Μεταρρῶς, ὦ, fut. ὥς, interloquor; (2) adloquor. 'Εσάροις μετρῶν, *Odys.* 12, 153.

Μεταρῶν, *De* μισαύροις.

Μεταρῶν, adv. perendie. Hinc ἡ μεταρῶν, sc. ἡμέρα, dies perendinus. Ab αἶρον.

Μεταρῶντι, adv. mox, statim, post.

Μεταρῶντις, adv. postea.

Μεταρῶντινος, ε, τὸ, quod post cervicem est.

Μεταρῶν, transfero; μεταφίρομαι, transferor; aor. 1. μετρήσῃην part. μετρήσῃς, translatus, *Ph.* perf. pass. μετρήσῃς, *Id.* At perf. act. inf. μετρήσῃς, transtulisse, derivasse, *Ph.* aor. 2. partic. act. μετρήσῃς, qui transtulit. Εἰ δ' αὖτις γνῶναι μετῶντις, mutaturus es, *Soph. Phil.* 953.

Μετῶνται, interloquor, inter alios loquor; aor. 2. μετῶνται, μετῶνται, μετῶνται. Τοῖσι δ' ἀντιφῶνται μετῶνται, *Il.* 1, 58.

Μετῶνται, ὦ, transeo, transfero, *Rob.*

Μετῶνται, ὦ, ἢ, translatio, derivatio; metaphora. Tropus rhetoricus. (2) translatio criminis in alium, reciprocatio, qua accusatio in accusatorem retorquetur; (3) mutatio motus. (2) ἴσῃν ἐν μεταφῶν, reciprocatio utens dixit, *Plut.* 135. (3) αἰσῇσι δὲ πρὸς ἰσοκρίσεις τῇ μεταφῶν τῆς σιλήνης Αἰσῇσι δ' ἰσοκρίσεις, *Id.* 923. A μεταφῶν.

Μεταφῶν, ὦ, fut. ὥς, transfero, transporto.

Μεταφῶν, qui transferri potest.

Μεταφῶν, ἢ, ὃν, translativus, per translationem seu metaphoram usurpatus, metaphoricus, improprius. A μεταφῶν.

Μεταφῶν, adv. per translationem, metaphoricè.

Μεταφῶν, ἰσῷ, imitor locum alicujus scriptoris, duco aliquid ex scriptoris alicujus loco.

Μεταφῶν, fut. ὥς, in aliud orationis genus, seu in aliam formam, muto; (2) in orationem alius linguae transfero, interpreter. 'Αλλ' ἦτοι μὲν πάντα μεταφῶνται εἰς αὐτίς, *Il.* 1, 140. Hinc

Μεταφῶν, ιως, ἢ, mutatio in aliud orationis genus, sive in aliam formam; (2) interpretatio, vel in aliam linguam conversio.

Μεταφῶν, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro μεταφῶνται, a μεταφῶνται.

Μεταφῶν, ὦ, ἢ, qui metaphrasin utitur.

Μεταφῶν, ἢ, ὃν, qui habet metaphrasin aut metaphraseos formam. Ab eod.

Μεταφῶν, ε, τὸ, dors pars, quæ ad septimum transversum sita est. Μεταφῶν ἐν δὲν πῇ, *Il.* 5, 40. Ex μετὰ ἐφ' ὤμων.

Μεταφῶν, horrorem sentio post aliquid.

Μεταφῶν, naturam muto, transformor.

Μεταφῶν, ας, ἢ, translatio plantæ de loco in locum. A

Μεταφῶν, fut. ὥς, transplanto. Τὸ μόσχιμα μεταφῶνται πολλὰκις, *Theophr.*

Μεταφῶν, postea nascor.

Μεταφῶν, inter alios loquor, seu vocem edo; (2) alloquor, compello. Τίτῃ ἔπος μεταφῶνται, *Apoll.* Ex φωνή, vox.

Μεταφῶν, refugio, *Ap.*

Μεταφῶν, ιως, ἢ, aris refugio, nova aris fabricatio; (2) renovatio, reformatio. A

Μεταφῶν, fut. ὥς, semel ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo. (2) refingo, reformo.

Μεταφῶν, vel μεταφῶνται, f. ἔω, denuo sculpo, de novo insculpo, seu cudo; ἢ

aliud signum imprimi, reſingo; μεταχα
ράτταμαι, reſingor.
Μεταχειρίζαι, εως, ἡ, tempeſtas, quæ poſt diem
ſtatutum ſequitur. Α χειμάζομαι.
Μεταχειρίζαι, et μεταχειρίζομαι, contracto; (2)
adminiſtro, curo; (3) tracto, v. gr. dure,
male; (4) rego, gubernō; (5) interficio.
a. 1. paſſ. μεταχειρίſαſθαι, tractare; perf.
paſſ. μεταχειρίσμαι, μεταχειρίσῃς, μετα-
χειρίσῃς, adminiſtravit. Μεταχειρίſῃς τὰς
ἀρχάς, τῆς, τῶν ἐμπειροῦν βίαν, τὴν κεραιω-
τικὴν τεχνὴν, τὴν ἱατρικὴν. Ὅσος νῦν, τὸ σὺν
σώμα, ὅπως βύλαται, μεταχειρίſῃς, Xen.
Plato μεταχειρίſῃς τὸν ἀδικῶντα dixit, pro
in eum animadvertere. μεταχειρίſῃς τὸ
σῶμα, verbum eſt funebre.
Μεταχειρίſῃς, ε, ὅ, ἡ, qui eſt inter manus, qui
verſatur in manibus. Ex χεῖρ.
Μεταχειρίſμός, ε, ὅ, tractatio; (2) retractatio,
emendatio ſui errati.
Μεταχειρίſῃς, εως, ἡ, tractatio; (2) tractatio
chirurgica. Α μεταχειρίſω.
Μεταχειρίſομαι, reſorbeo.
Μεταχῶν, transfundo; μεταχέωμαι, transfundo.
Μεταχθόνιος, ε, ὅ, terreſtris, Nonn. μεταχθονί-
ψυχῇ, anima quæ terram reliquit; (2) sub-
limis, in ſublime laſus. (2) Δοῦμι μεταχθονί-
ſπερμύγις, Apoll. Rhod. 11, 300.
Μεταχθῶν, ε, τὸ, porcellus, qui, in utero ma-
tris læſus, poſt ſtatutum tempus partu edi-
tur. Ab μ. et χθῆρος.
Μεταχθῆρος, ε, ὅ, idem et ex liſd.
Μεταχθόνιος, ἰα, ἰων, ſublimis in cælo degens,
qui altum petit. Ap. Script. Eccles. immor-
talia cogitans. Ex χθόνος.
Μεταχθῆρος, ε, ὅ, ἡ, tempore poſterior.
Μεταχρῶν, fut. ὠν, alio colore imbuo; (2)
transfiguro.
Μεταχρᾶννυμι, vel μεταχρᾶννῶν, idem. Hinc
Μεταχρᾶντιν, adv. alio colore imbuendum eſt.
Μεταχρᾶναι, ᾶ, fut. ᾶς, ſecedo, migro, tranſeo;
(2) in diſverſas partes tranſeo. Hinc
Μεταχρᾶνεις, εως, ἡ, ſecceſſio, migratio, trans-
itus.
Μεταφάινω, dimoveo; Eurip. in Ph. ποδὶ μετα-
φάινω πέτρον, pede dimovens petram, Schol.
μετακινῶ, 1399.
Μεταφθίλῃς, per decretum alteri adju-
dicare, in alium tranſferre; ſententiam mutare.
Συρία μὲν ἔξ Μακεδονίας ἐς τὸς ὑπὸντας
Ἀντώνιον ἔξ Δολλαβίλλαν μεταφθίλῃς, App.
Hinc
Μεταφθίλῃς, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab
uno tranſfertur in alium.
Μεταφύχωις, εως, ἡ, tranſanimatio. Ex μετὰ
et φύχω, animo.
Μετίβαλλω, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi με-
ταβάλλω.
Μετίβω, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi μετα-
βάω, pro μετᾶβω, α μεταβάω.
Μετιγυῶφαι, fut. ψω, tranſcribo; quod uno loco
ſcriptum fuit, alio tranſfero, ſub alio no-
mine inſcribo, ut pecuniam.
Μετιγυῶντιζῶ, fut. ἰω, in alium locum inſero,
aor. 1. paſſ. part. μετιγυῶντιζοίς, alibi in-
ſitus.
Μετιγυῶν, infundo, potum præbeo.
Μετίττω, aor. 1. ind. act. Poet. pro μετίττω, α
μετίτω.
Μετίττω, 3. ſing. præſ. conj. Ion. et Poet. pro
μετῇ, α μέτιμι.
Μετίττωκας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi με-
τίττωμι.
Μετίττω, 2. ſing. præſ. vel imperf. opt. verbi
Μέτιμι, interſum, ſum inter, verſor inter,
fut. μετίττωμαι, Poet. μετίττωμαι inf. μετίττωι.
μέτιμι μοι τότε, particeps hujus ſum. Ὡς
μέτιμι μοι πῶνον, Eur. Phil. 256. Μοι τῶν
ſοιτῶν ἔδην μέτιμι, Plat. Τίνας μέτιμι μοί,
ſui habeo in aliquem. Ὡς ἔτι ſοι μέτιμι,
ἔτε τοῖς ἄνω θεοῖς, Soph. Antig. 1072. Ἄλλ-
ῶν αὐτῶν τῶν ἐμῶν με ἔγγενεν μέτα, at nullum
ei juſt eſt, ut a meſ me arceat, Id. ibid. 48.
Σοὶ σε μέτιμις ὥς ἐν ἀνδράσι λόγος; tui ne in-
ter viros haberi debet ratio? Eurip. Andr.
592.

Μίτιμι, persequor, sector; (2) persequor, ulciscor; (3) transeo, accedo; (4) arcesso, eo petitem; inf. *μετιμίην*, part. *μετιμῶν*, Δάλω *μετιμίην* τῶνδε ἔξ σιγῇ φόνου, Eurip. Med. 591. (1) τὴν ὑπατον ἀρχὴν ἐς τὸ λοιπὸν τῷ ἔτους οἱ Πρωπαικὶοὶ μετιμίην, consulum petierunt Pompeiani, App. Bell. Civ. 3, 82. (4) οἱ μετιμίοντες, qui arcesserant, Herodot. 3, 15. Ἐν ᾧ δὲ τῶτος μετιμίαν, Id. ibid. 19. Μετιμίαν σφύματα, Aristoph. Equit. 602.

Μετις, qui pratermisit, aor. 2. part. act. Ion. pro *μεβίς*, a *μεβίημι*.

Μετισύνω, transeo.

Μετιύχην, 3. sing. imperf. ind. act. a *μετιύχω*.

Μετικβαίνα, transcendo, migro; imperf. Ion. *μετικβαίνω*, pro *μετιξέβαινα*, 3. sing. aor. 2. part. *μετικβᾶς*, transgressus.

Μετικβιβάζω, transfero in aliam navim.

Μετικβίχουμαι, suscipio, excipio. Τὸν δὲ μετικβίχεται Γαλάτης ῥόος, Dion. Per. 74.

Μετικδίδωμι, f. δῶσω, post edo, post eloco.

Μετικδύω, et *μετικδύομαι*, exuo. *Μετικδύσθαι* τὴν ἐαυτῷ φῶν, Plut.

Μετικιάβη, 3. sing. imperf. ind. act. verbi *μετακιάβω*.

Μετικφέρω, praterveho, asporto ultra, vel trans. Τὰς δὲ μετικφέρων Διομήδους ἄρσενες ἴσταν, Il. 23, 377.

Μετικλυστόν, adv. puniendum est. A *μετιγχομαι*.

Μετιλθε, 2. sing. aor. 2. imperat. act. per Syncor. pro *μετέλθε*, a *μετέλχομαι*.

Μετιμβαίνα, transcendo; part. a. 2. *μετιμβᾶς*, transgressus. *Μετιμβᾶς* εἰς μουστράνα, Plut.

Μετιμολήντη, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi *μεταμολοῦμαι*.

Μετιμίμηναι, praes. inf. act. Dor. pro *μετιμίηναι*, a *μετιμίην*.

Μετιμύροφασιν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v. ἐφίλκ' a *μεταμύρομαι*.

Μετιμφύτος, ὡ, δ ἔξ ἡ, ex uno in aliud insitus. Ex μετὰ et ἐμφύω, inserto.

Μετιμψύχων, ὡ, fut. ὡσω, transfero animam. Hinc

Μετιμψύχωνσι, εως, ἡ, traductio seu migratio animae ex uno corpore animato in aliud.

Μετινδῆσις, εως, ἡ, alligatio. A *μετενδῆω*.

Μετινδῆσμαι, ὡ, obligo, Suid.

Μετινδῆω, ὡ, solum ab uno alii alligo. De *μετιμψύχωνσι* Pythagorica, Suid.

Μετινδύω, veste una exuta aliam induo.

Μετινδύομαι, vestem mutuo.

Μετιννοχῆ, traduxi, 3. sing. perf. ind. med. Att. pro *μετιννοχῆ*, a *μεταφίρω*.

Μετιννίστω, dico vel cano more poetarum; (2) dico; (3) calumnior. Ἡ δὲ βαυτολοκάμοισι μετιννίστος παρενέχθη, Mosch. 1.

Μετινωμάτω, ὡ, f. ὡσω, corpore induo; (2) in aliud corpus transmutuo, Rob. Hinc

Μετινωμάτωσις, εως, ἡ, corporis unius in aliud transmutatio; item, conjunctio cum corpore.

Μετιντῆσθαι, e nave alia in aliam transfero.

Μετιξείρω, idem.

Μετιξάνησθαι, expello, et alibi sedem figere cogo; (2) transfero subinde.

Μετιξαντῶ, ὡ, fut. ἡσω, alio transfundo.

Μετιξέτεροι, αἱ, α, quidam, nonnulli. Ex μετὰ, ἔξ, et ἔτερος.

Μετιών, praes. part. n. g. Ion. pro *μετὼν*, a *μετιμίην*.

Μετιώπειτα, adv. postea, deinde.

Μετιωπίδης, εως, ἡ, alligatio, sc. membri fracti, vulneris. A

Μετιωπίδω, alligo, sc. vulneris, &c.

Μετιώσω, interloquor, inter alios loquor, inusitatum; sed hinc a. 2. *μετιώσω* pro *μετιώσω*. Τῷσι δὲ ἔξ μετιώσω Γερήσιος ἱππὸτα Νέστωρ, Il. 2, 336.

Μετιώσω, ὡ, fut. ὡσω, in vas transfundo, elutrio, depleo.

Μετιώχω, 2. sing. praes. imperat. med. Ion. pro *μετιώχω*, a

Μετιώχομαι, transferor, migro, transeo, adeo; (2) sector, insequor, persequor, quaero, inuestigo; (3) obsecro, oro, supplico; (4)

compello, appello, alloquor; (5) ulciscor, persequor, punio, plecto; (6) ambio, adsecto, consector; fut. *μετιώσομαι* aor. 2. *μετιώλην*, persecutus est. Infin. *μετιώλῃν*, persequi, Ph. Ὁς μετιώλῃται δῶμος, Eur. Ph. 267. Τίς ἂν ἰατρὸν μοι μετιώλῃ; accersat, Aristoph. Conc. 363.

Μετιώσεται, 3. sing. fut. indic. Poet. pro *μετιώσεται*, a *μετιμίην*.

Μετιώσων, gen. sing. perf. part. act. fœm. gen. Ion. pro *μεβίσων*, a *μεβίημι*.

Μετισι, 3. sing. praes. ind. act. verbi *μετιμίην*.

Μετισχῆς, 3. sing. perf. ind. act. verbi *μετισχῶ*, pro *μετασχῶ*.

Μετιτίθω, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi *μετατίθω*.

Μετιτίθω, transferebat, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro *μετιτίθω*, a verbo inus. *μετατίθω*, vel etiam Boeotice pro *μετετίθω*, a *μετατίθω*.

Μετιύχομαι, contraria opto. Οἶσθ' ὡς μετιύχῃ καὶ σοφῶτερά φανῇ; Eurip. Med. 600.

Μετιφῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *μετάφῃ*.

Μετιφῶν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi *μεταφῶν*.

Μετιχῆς, 2. sing. praes. imperat. act. verbi

Μετιχῶ, habeo cum alio, particeps sum, partem habeo; fut. *μετέχω* a. 2. *μετισχῶν* infin. *μετισχῶν* perfect. partic. *μετισχῆν*.

Ἡ γὰρ μετιχῆς ἔξ σὺ τῶδε τῷ πόνῳ, Soph. Phil. 247. Πῶς πλείων μετισχῶν εἰς ἀνῆρ Ἡρακλῆϊ, Eur. Herac. 8.

Μετιωρία, ἡ, stupor, qui cernitur in oblivione rerum manifestarum. A *μετιώρος*.

Μετιωρίζω, fut. ἰσω, suspendo, in sublime tollo, attollo; (2) in spem erigo, animum addo; (3) impello ad aliquid, incito, allicio; *μετιωρίζομαι*, tollor; a. 1. part. pass. *μετιωριστός*, erectus, exaltatus. Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νῦν τε μετιωρίζεται, Aristoph. Av. 1453. Ab eod. Hinc

Μετιωρισμός, ἔξ, elevatio in altum; (2) inconstantia mentis; (3) superbia, animorum elatio.

Μετιωροδούω, ὡ, animum arrigo, sc. ad bene sperandum.

Μετιωροθῆραι, ὡν, οἱ, in sublimi venantes; avium genus. Ex *μετιώρος* et *θήρα*.

Μετιωροκοπία, ὡ, circa sublimia laboro, sublimia peto. Πῶς δὴτ' ἄλλως μετιωροκοπίης; Aristoph. Pace, 92. Ex *μετιώρος* et *κόπω*.

Μετιωρολίσχην, ὡ, f. ἡσω, de rebus coelestibus, sublimibus garrio, Ph. A

Μετιωρολίσχης, ὡ, δ, qui de rebus sublimibus fabulatur, de caelo rebusque coelestibus garriens. Ex *μετιώρος* et *λίσχη*.

Μετιωρολογία, ὡ, f. ἡσω, de rebus coelestibus, sublimibus, loquor, seu commentor.

Μετιωρολογία, ας, ἡ, sermo, seu commentatio de rebus sublimibus.

Μετιωρολογικός, ἡ, ὄν, ad coelestia, scientiam rerum coelestium pertinsens. A

Μετιωρολόγος, ὡ, δ ἔξ ἡ, de rebus sublimibus verba faciens, de rebus coelestibus disputans; (2) magniloquus. Ex *μετιώρος* et *λόγος*.

Μετιωροποιῶ, ὡ, fut. ἡσω, attollo.

Μετιωροπολῶ, ὡ, fut. ἡσω, sublimia tracto, in sublimibus versor, in rebus coelestibus speculandis occupatus sum. A

Μετιωροπόλος, ὡ, δ ἔξ ἡ, qui res sublimes tractat, qui res coelestes speculatur.

Μετιωροπῶ, ὡ, fut. ἡσω, in sublimi gradior, per sublimia meo. A

Μετιωροπόρος, ὡ, δ ἔξ ἡ, in sublimi gradiens; (2) elatus et inania sectans.

ΜΕΤΕΩΡΟΣ, ὡ, δ ἔξ ἡ, sublimis, excelsus; (2) pendulus, pensilis, suspensus; (3) vagus; (4) fluctuans in alto mari; *μετιώρος*, ἐπὶ τῶν ὑρανίων (de rebus coelestibus), superius, Ph. *μετιώρος*, superna, quae circa astra fiunt aut apparent.

Μετιωροσκοπία, ὡ, sublimia speculor, cælum intueor.

Μετιωροσκοπική, ἡς, ἡ, pars astrologiae quae elevationum differentias astrorumque exquirat distantias. Lex. Vulg. A

Μετιωροσκόπος, ὡ, δ ἔξ ἡ, sublimium scrutator, coelestium contemplator; (2) curiosus et inutilis rebus gerendis.

Μετιωροσοφία, ἡ, δ, qui in sublimibus philosophiam ostentat, qui circa coelestia jactabunde philosophatur, Aristoph.

Μετιωροσύνη, ἡ, conniventia, Man.

Μετιωροφάνης, qui doctrina de rebus sublimibus homines decipiunt, Aristoph. Ex φῆναι, deceptor.

Μετιωροφρονίω, ὡ, fut. ἡσω, efferror, superbio.

Μετιήσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. Ion. pro *μετίσαν*, a *μετιμίην*.

Μετιήλθω, a. 2. ind. act. per Sync. pro *μετήλθω*, a *μετέλχομαι*.

Μετιήλας, aor. 1. ind. act. verbi *μεταλλάττω*.

Μετιήλθω, aor. 2. ind. act. verbi *μετέλχομαι*. Hinc

Μετήλθω, ἴδω, δ ἔξ ἡ, migrator, advena.

Μετηνέμει, ὡ, δ ἔξ ἡ, pedum pernecitatio cum ventis certans. Ex ἄνεμος.

Μετήροος, ὡ, δ ἔξ ἡ, Poet. pro *μεταίροος*, excelsus, sublimis; (2) suspensus animi et dubius, instabilis. Ex ἄίρω.

Μετήρ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *μεταίρω*.

Μετήρσθαι, fut. 1. inf. med. Ion. pro *μετήρσθαι*, a *μετιμίην*.

Μετηύδα, 3. sing. imperf. ind. act. pro *μετηύδα*, a *μεταύδα*.

Μετιών, praes. inf. act. Ion. pro *μεβίην*, et hoc pro *μεβίηναι*, a *μεβίημι*.

Μετινῆναι, praes. inf. act. Ion. pro *μεβίηναι*.

Μετιμίην, Ion. pro *μεβίην*.

Μετιμή, 2. sing. praes. imperat. act. verbi *μετιμίην*.

Μετισχῶ, particeps sum. Ex μετὰ et ἴσχω.

Μετοικασία, ας, ἡ, transportatio, transmigratio; (2) incolatus, seu habitatio in peregrina regione. A

Μετοικῶ, ὡ, fut. ἡσω, migro, transmigro, commigro; (2) incola sum et inquilinus. a. 1. *μετώκησις*, demigravit, Ph. Καλὸν ἀνδρὶ μετοικῆν; Aristoph. Av. 1324. Hinc

Μετοικησις, εως, ἡ, migratio; (2) incolatus.

Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, urbe sua relicta, incolatus. A *μετοικῶ*.

Μετοικίζω, fut. ἰσω, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare jubeo; *μετοικίζομαι*, transferor, migrare cogor; *μετοικισμένος*, p. part. pass. translatus. Μετώκησιν αὐτὸς, Aristot.

Μετοικικός, ἡ, ὄν, ad incolas pertinens.

Μετοίκιον, ὡ, τὸ, pensio quam inquilini quotannis evolvebant; at *μετοικία*, ὡν, τὰ, apud Athenienses feriae ob receptos in urbem incolas; sacrum ob mutatas a civibus sedes celebrari solitum. A *μετοικῶ*.

Μετοικισμός, ὡ, δ, translatio incolarum; (2) migratio in alium locum. A *μετοικίζω*.

Μετοικιστής, ὡ, translator incolarum. Οἰκιστὰ πόλεως, ὡ μετοικιστής, Plut. in Rom. 69.

Μετοικοδομία, ὡ, fut. ἡσω, aedificatum muto, quod aedificatum erat alio modo aedifico. Μετοικοδομῶν τὴν Παμπνὴν οἰκίαν, Plut.

Μετοικοδόμος, ὡ, δ, qui domicilium mutat.

Μέτοικος, ὡ, δ ἔξ ἡ, inquilinus, incola, advena; μέτοικος etiam qui principum jussu in aliam civitatem poenae causa deportantur. Μίτοικος ἔρχομαι, commigro, Soph. Antig. 868.

Μετοικοφύλαξ, ὡ, praefectus et qu. curator, syndicus, inquilinorum, nomen magistratus.

Μετιέχομαι, idem quod *μετιέχομαι*, Hom.

Μετοίω, antiq. unde *μετοίωσις*, a *μεταφίρω*.

Μετοιωνίζομαι, alia auspicia capio, instauro, repeto auspica; (2) tento aliam fortunam.

Μετοκλάζω, fut. ὡσω, in genua subsido.

Μετὼν, pro *μετῶν*, Suid. Av.

Μετὼν, neutrum participii praes. verbi *μετιμίην*, cum liceat, cum adsit. Τὸν μὲν πόνον μόνος ὑμῖν μετὼν, Arrian. Hist. Alex. 5, 26.

Μετονομάζω, fut. ὡσω, nomen alicujus muto; *μετονομασθῆναι*, a. 1. pass. inf. *μετονομασθῆναι*, perf. pass. mutato nomine appellatur. Hinc

Μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis.

Μετοπάζω, fut. *άσω*, una sequi facio, *Hom.* 'Αρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασσα (pro μετώ-
πασσα), *Odys.* 10, 204.
Μετόπη, *με*, *ή*, columbaria tignorum et asse-
rum, seu cavum quod inter tigna et as-
eres est, *Vitr.* **Εξ μετὰ** et *ὀπί*.
Μετόπιον, adv. a tergo, postea.
Μετοπία, *ή*, vindicta, poena delictis parata,
Hom. in *Epigr.* **Εξ μετὰ** et *ὀπί*, ultio.
Μετόπισθεν, adv. pone, a tergo; (2) post,
postea.
Μετοπωρινός, *ή*, *ὄν*, qui extremi et senescentis
autumni est, autumnalis. **A**
Μετόπωρον, *υ*, *τό*, autumnus, *Ph.* senescens
autumnus. **Εξ ὀπώρα**.
Μετόχον, *υ*, *τό*, spatium vel interstitium quod
est inter arbores vel plantas, spatium inter
arborum ordines; (2) interstitium inter
campos arboribus consitos, in quo vel fru-
mentum vel aliud quid seritur. **Εξ ὀχρος**.
Μετωσία, *ας*, *ή*, communio, communicatio,
consortium; (2) opp. *ἐρήσει*, et *εὐπορίαν*
significat, *Ern.* **A μετῖμι**.
Μετωσιακός, participativus; *μετωσιακὰ*, no-
mina apud Grammaticos, quæ participa-
tionis significationem inclusam habent, ut
ξύλινος, ligneus. **A præc.**
Μετοχίτευσις, *ως*, *ή*, derivatio. *Μετοχίτευσις*
τῶν ὕδρων ἐς τὸ ἔντερον, *Aret.* **A**
Μετοχίτευσις, *υ*, *ἴσω*, derivo, per canales dedu-
co; *μετοχίτευσθαι*, derivari, manare. *Με-*
τοχίτευσιν τὴν ἀπὸ χύβανος ἐς τὴν.
Μετοχή, *ή*, *ή*, participatio, communio; (2)
murorum ambitus; (3) participium, pars
orationis apud Grammaticos. **A μετίχω**.
Μετοχικός, *ή*, *ὄν*, participialis; (2) particeps.
A præc.
Μετοχίλιζω, *υ*, *ἴσω*, vecte transmoveo; (2)
transmoveo, transfero. *Οὐδὲ κ' ὄχῃ* *αἱ* *Μετὰ*
μετοχίλισσιν Συράων, *Il.* 24, 567.
Μετοχμάζω, *υ*, *άσω*, tollo, in tergum sustollo.
Μετοχος, *υ*, *ὁ* *ή*, particeps; (2) socius. **A**
μετίχω.
Μετραπάτων, *Ath.*
Μετρία, *ᾧ*, fut. *ήσω*, metior; (2) aestimo; (3)
moderor, modifico, modum et mensuram
statuo; (4) emetior, transmeo; *μετρίομαι*,
ᾧ *μα*, dimensum accipio, mensura accipio;
perf. *μετρημένος*, moderatus, *Gl. Vel.*
Αἰσὶς ἡ Δημήτηρ πυρὸς σπινώσι μετρίτω,
Aristoph. *Av.* 587. 'Ὅς εὖ τὰν ἰδίαν τῆς ἀρμό-
νίας μέτρησεν; *Theocr.* 10, 39. **A μέτρον**.
Μετρηθέντα, 3. sing. fut. 1. ind. pass.
Μετρητής, *ως*, *ή*, dimensio, mensio.
Μετρητιόν, adv. moderandum, *Ph.*
Μετρητής, *ᾧ*, *ὁ*, mensor; (2) metreta, cadus,
amphora.
Μετρητικός, *ή*, *ὄν*, ad mensuram pertineus; (2)
metiendi peritus, *R.* **A μετρητής**.
Μετρητικός, adv. mensorum more.
Μετρητός, *ή*, *ὄν*, mensus, dimensus, demensus;
(2) quod metiri possumus.
Μετριάζω, *υ*, *άσω*, mediocris sum, modicus sum,
modum habeo; (2) moderate de me sentio,
æquum et moderatum me præbeo, mode-
rate et modeste loquor vel ago; (3) mode-
ratione uti, moderationem adhibere. (3)
αἱ μετριάσαντες ἐπὶ τῶν θαλασσιῶν, *Appian.*
Punic. 57. *Μετριάδων πρὸς Λύπην*, *Plat.* *τοῖς*
ταῖς, *Id.*
Μετριάομαι, fut. *εὐσομαι*, idem. **A μέτριος**.
Μετρίκος, *ή*, *ὄν*, pertineus ad mensuram; me-
tricus circa carmina et versus. **A μέτρον**.
Μετρίλογος, *υ*, *ὁ* *ή*, moderatus in verbis.
Μέτριον, *υ*, *τό*, mediocritas, *Soph.* modestia,
Herodian.
Μετριοπάθεια, *ας*, *ή*, mediocritas adfectuum;
(2) moderatio; (3) moderatio animi, clemen-
tia. (3) *Νεγρόβριγες δὲ αὐτὴ περὶ τῆς* *μετριοπαθείας* *πυθόμενοι*, *Appian.* *de Rebus His-*
pan. 48.
Μετριοπαθής, *ᾧ*, *υ*, *ἴσω*, moderationem in ad-
fectibus servo, moderate affectibus indul-

geo, condoleo, in *Epist. ad Hebr.* 5, 2. *Gl. V.*
moderor. **A**
Μετριοπαθής, *ως*, *ὁ* *ή*, qui modum tenet in ad-
fectibus; (2) moderatus, clemens. Hinc
τὸ μετριοπαθής, *ως*, moderatio. **Εξ μέτριος**
et *παθός*, adfectus.
Μετριοπαθώς, adv. moderate, animo moderato.
Μετριοποσία, *ας*, *ή*, moderatio in potu, *Suid.*
Εξ μέτριος et *πόσις*, potus.
Μετριοπόσις, modice se moderate poto. **A**
Μετριοπόσις, *υ*, *ὁ*, modice se moderate potans.
Hinc superlat. *Att. ap. Poll.* *μετριοποσίτατος*.
Μέτριος, *ια*, *ιον*, vel *μέτριος*, *υ*, *ὁ* *ή*, modum
non excedens, mediocris, moderatus, modi-
cus, non nimius; (2) qui mediocres habet
facultates; (3) qui moderato et modesto
ingenio præditus est; (4) æquus, non ni-
mis rigidus et severus, religiosus, justus;
hinc (5) satis idoneus. *μετρίωτερος* reperitur
pro minor. **A μέτρον**.
Μετρίότης, *ητος*, *ή*, moderatio, modestia, me-
diocritas. **A μέτριος**.
Μετριοφρονία, *ᾧ*, *υ*, *ἴσω*, modeste de me sentio.
Μετριοφροσύνη, *ης*, *ή*, modesta de se opinio.
Μέτρισμα, *τό*, mensura, *Sch. Ar.*
Μέτριος, adv. modice, moderate, ita ut satis
sit, modeste. **A μέτριος**.
Μετρίωδης, *ης*, numero similis, numerose so-
nans.
ΜΕΤΡΩΝ, *υ*, *τό*, mensura, temperamentum,
modus; (2) vas quo aliquid metimur; (3)
mensura in carmine; (4) servit periphrasi,
ut *μέτρον θαλάσσης*, pro mari.
Μετρονόμος, *ων*, *ὁ*, mensuris præfecti, magistra-
tus Athenis, qui mensurarum ac ponderum
curabat æquitatem. **Εξ ἱμέω**.
Μετροποίησις, *ας*, *ή*, numeri versuum, metrica
ratio, lex metrica.
Μετροποιέω, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi
μετροποιᾶω.
Μετρονυμία, *ας*, *ή*, nominis permutatio, nominis
pro nomine posito. Metonymia, tropus
rhetoricus. **Εξ ὀνομα**. Hinc
Μετρονυμικός, *ή*, *ὄν*, ad metonymiam pertineus,
metonymiam habens.
Μετρονυμικός, adv. metonymice, per metony-
miam.
Μετωπήδον, adv. qu. dic. frontatim, adversa
fronte, in frontem, æquatis frontibus, fron-
tibus alio conversis. **A μέτωπον**.
Μετωπίαις, *υ*, *ὁ*, *ή*, frontem magnam ac latam
habens; fronto, *Gl. V.* Ab eod.
Μετωπίαιος, *ας*, *ων*, qui est in fronte. Ab eod.
Μετωπίδιον, *υ*, *τό*, quod est in fronte; (2) fron-
tale. Ab eod.
Μετώπιον, *υ*, *τό*, spatium inter supercilia, frons.
Ab eod.
Μετωπίς, *ιδος*, *ή*, fascia qua frons revincitur.
Ab eod.
Μέτωπον, *υ*, *τό*, frons; pars faciei quæ post
seu supra oculos est; *μετὰ* vel *ἐν τῷ*
μέσῳ τῆς ὀπί, in medio vultu, inter oculos
medium, *Ern.* (2) prora navis; (3) frons
aciei militaris. **Εξ ὠψ**.
Μετωποκόπος, *υ*, *ὁ* *ή*, frontis hominum
inspector, atque ex eo ingenium dijudicans
futuraque augurs. **Εξ μέτωπον** et *σκοπός*,
speculator.
Μετώχω, 3. sing. imperf. ind. med. verbi
μετοίχομαι.
Μῦ, *mei*, gen. sing. *Dor.* pro *μῦ*, ab *ἐγώ*, ego.
ΜΕΧΡΙ, vel seq. vocali, *μέχρις*, adv. (1) de
termino ad quem, usque ad; (2) de tempore
per quod, quoad, per. Hinc, *μέχρις ὅπου*,
quousque; *μέχρις ᾧ*, quamdiu; *μέχρις ὅ*,
quoadusque, quatenus, quantisper; *μέχρις*
ᾧ *ᾧ*, quoad; *μέχρις τίνος*; quæ quo, quo-
usque? *μέχρις τίνος*; aliquatenus, quadante-
nus; *μέχρις τῶς*, hactenus; *μέχρις πολλῶ*,
diu; *μέχρις ζωῆς*, quoad vivam; *μέχρις παν-*
τός, in perpetuum.
ΜΗ, adv. ne, non; (2) numquid? an? *μη*
ἄ, *μη* *ἄ*, *μη* *ἄ*, quin nisi; *μη γάρ γε*, *μη*
γάρ *δὲ*, *μη* *δὲ*, absit enim; *εἰ* *μη*, nisi;
εἰ *δὲ* *μήγε*, cæteroquin; *sin minus*; *μη* *ἄρα*,
ne forte. *Τὸ* *μη* *καλόν*, quod inhonestum

est, scelus: vide in *καλός*. **Εἰ** *δὲ* *μη*, ali-
quando reddenda sunt istæ particule *sin*
vero. "Ὅστις ἐν ἐλευθέρῳ εἶναι θέλει, μήτε
Θεὸς τε, μήτε φρονέτω τὴν τῶν ἐσ' ἄλλους· εἰ
δὲ *μη*, δαλύνει ἀνάγκη, *Epict.* 14. *Μεμεχά-*
νηται *τῶν*, εἰ τὴν *μη* *δοκῶ* *πράσσειν* *μάταιον*
εἰ *δὲ* *μη*, *πιστεύεται*, *Soph.* *Trach.* 587. *Μη*
ἄ et *εἰ* *μη* differunt: *εἰ* *μη* significat non ab-
solute, *εἰ* *μη* *λάβωσι* *σ'* *ἄσμενοι*, placide non
te audient; sed *μη* *εἰ* *λάβωσι* *σ'* *ἄσμενοι*, vere-
or, ut te sint placide accepturi, (subaudi-
endo *δίδωκα* aut simile,) *Eurip.* *Or.* 774.
Μηδᾶμή, et **μηδᾶμᾶ**, adv. nusquam, nulla in
parte, nequaquam. **A μηδαμῶς**.
Μηδαμῶς, *ή*, *ὄν*, qui nullus preti est, inho-
noratus.
Μηδαμῶθεν, adv. nulla ex parte.
Μηδαμῶς, adv. nunquam, nusquam. **A**
Μηδαμῶς, *ή*, *ὄν*, ne unus quidem, nullus. **Εξ**
μηδὲ et *ἄμῶς*, aliquis (sed hæc est mera ter-
minatio). Hinc
Μηδαμῶς, adv. nullum in locum.
Μηδαμῶ, adv. nusquam.
Μηδαμῶς, adv. nullo modo, neutiquam.
Μηδὲ, conj. neque, nec; (2) ne quidem; *μηδ'*
ἂν *εἴς*, ne unus quidem, nullus.
Μηδία, *τὰ*, pudenda; (2) urina. (1) *φίλῳ* *δ'*
ἀπὸ *μηδία* *πατρός* *ἰσχυμένους* *ἦμῶς*, *Hesiod.*
Theog. 180. (2) *λαγόνων* *δ'* *ἀπὸ* *μηδία* *χρίν*,
Oppian. *Cyngnet.* 4, 441.
Μηδῆς, *μηδεμία*, *μηδὲν*, genit. *μηδενί*,
μηδενός, nemo, nullus; *μηδὲν*, nihil. "Ἢδη *τὸ*
μηδὲν *ἔντας* *ἐν* *τροπῇ* *δορὸς* *ἔρριπται* *ἰλθὼν* *μῆνους*,
penitus perditos, liberavit, *Soph.* *Aj.* 1, 75.
"Ὅτι *μὲ* *ἀντ'* *ἀνδρὸς* *ἰσπίσας* *τὸ* *μηδὲν* *εἶναι*,
Herod. 8, 106. *Τὸ* *μηδὲν* *ποιήσαντες*, *Dionys.*
Halic. *A. R.* 8, 32. *Πατρίδα* . . . *τὸ* *μηδὲν*
ἡγήσάμενος, *Appian.* *de Rebus Italicis*. **Εξ**
μηδὲ et *εἴς*, unus.
Μηδῶ, 2. sing. præ. imperat. med. *Ion.* pro
μηδῶς, a *μηδομαι*.
Μηδέποτε, adv. haud unquam, numquam.
Μηδέπω, adv. nondum, necdum.
Μηδέποτε, adv. nunquam, nullo tempore.
Μηδέτερος, *ἴσα*, *ἔρον*, neuter.
Μηδέτερος, adv. neutro modo.
Μηδέτερος, neutram in partem.
Μηδὲ, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro
μηδῶς, a *μηδομαι*.
Μηδῶμα, *τό*, consilium, astus. **A μηδῶς**.
Μηδίζω, fut. *ἴσω*, Medos initor, seu sequor;
lingua Medorum loquor; cum Medis facio,
Medis faveo. **A μηδῶς**.
Μηδία, *ας*, *ή*, Media.
Μηδικός, *ή*, *ὄν*, Medicus. **Μηδικὸς ὀπός**, succus
Medicus. **Μηδικὴ πῶα**, Medica herba, *Μη-*
δική, sc. *χάρα*, Medos initor, seu sequor;
Medicum malum, pomum. *Gl. V.* **Μηδικόν**, ci-
treum; *τὰ* *Μηδικὰ*, res contra Medos gestæ,
tempora et bella Persica.
Μηδῶς, *υ*, *ὁ*, Medius, Medus.
Μηδῆς, *ιδος*, *ή*, Media, regio Asiæ.
Μηδισμός, *ᾧ*, *ὁ*, Medismus, cum quis cum Me-
dis facit. **A μηδίζω**.
Μηδίστι, adv. Medorum more.
Μηδοκτόνος, *υ*, *ὁ* *ή*, qui Medos vicit, Medo-
rum occisor. **Εξ** *μηδῶς* et *κτείνω*.
Μηδῶλας, adv. nullo modo, nequaquam.
Μηδομαι, *υ*, *ἴσω*, curam gero, delibero; (2)
cogito, meditor, molior, struo. "Ὅς *ἐφ'*
ἡμῖν *καὶ* *ἐμῆσται* *Ὀδυσσεύς*, *Soph.* *Phil.* 1129.
Πρὸς *δὲ* *κακοῖς* *κακὰ* *μήσονται*, *Eur.* *Her.* *Fur.*
1079. **A μηδῶς**.
ΜΗΔΟΣ, *υ*, *ὁ*, Medus, filius Medee; (2)
Medus, i. e. ex Media oriundus. **Μηδῶς**
etiam Persæ non raro apud *Vet.*
ΜΗΔΟΣ, *υ*, *ὁ*, cura, consilium; in pl. *τὰ*
μηδῶς, consilia; (2) pudenda.
Μηδοσύνη, *ης*, *ή*, consilium, *Suid.* **A μηδῶς**.
Μηδοσύνη, adv. nihil quidquam. **Εξ** *μηδῶς*, *ἔτι*,
et *ἂν*.
Μηδοφόνος, *υ*, *ὁ* *ή*, idem quod *μηδοκτόνος*.
Μηδῆς, *υ*, *ὁ*, ne unus quidem, nullus, nemo,
et *μηδῆς*, *υ*, *ὁ*, nihil quidquam.
Μηδῶ, seu *μηδομαι*, (inus) ex quo *μανθάνω* mu-
tuatur sua tempora.

Μηκάζω, fut. ἄσω· *μηκάζειν*, balare, usitat. de capris. A

ΜΗΚΑΪΟΜΑΙ, ὤμαι *μηκῶσθαι*, balare, caprisare; perf. part. med. *μημακῶς, μημακυσία*. Hinc

Μηκάς, ἄδος, ἡ, quæ balat; *μηκάδες*, balantes. Μηκασμός, ὅ, ὁ, balatus. A *μηκάζω*. Μηκεδᾶνός, ἡ, ὄν, longus. A *μήκος*. Μηκέτι, adv. non amplius, ne posthac, non jam; (2) non, *simpl.*

Μηκῆ, ἡς, ἡ, balatus. A *μηκάομαι*. Unde Μηκητικός, ἡ, ὄν, qui balare potest.

Μήκισα, adv. longissime; (2) tandem. A Μήκιστος, ἴση, ἴση, longissimus; (2) procerissimus; ἱπὶ μήκιστον, diutissime, *Superlat.* A *μήκος*.

Μηκοσιώω, ὤ, longitudinem addo. In *Vulg.* in longum produco, *μηκοσιώσας*, (*Id.*) qui produxit. Ex *μήκος* et *ποιέω*.

ΜΗ΄ΞΟΣ, εὐς, τὸ, longitudo, prolixitas, proceritas, statura, spatium. Ἐν μήκει χρόνος, diuturno tempore, *Soph. Trach.* 69.

Μηκύω, fut. ὑνάω, longum facio, protelo, produco; *μηκυομένην συλλαβήν*, syllaba quæ producit; aor. 1. act. *ἔμικυνα*. *Μηκύων βοήν*, elata voce, *Soph. Œd. Col.* 489. *Μηκύων λόγους*, longos proferre sermones, *Id. Elect.* 1484. *Πόσες εἴποιμι ἂν ἄλλας εἴ μὲ μηκύων διὰ;* *Aristoph. Lys.* 1135. *Χρόνον*, *Eurip. Fur.* 87. *βίον*, *Id.* 143. A præc. Unde

Μηκυονός, ὅ, ὁ, productio, dilatatio.

ΜΗ΄ΚΩΝ, ἄνος, ἡ, papaver; (2) capillitium seu excrementum pinnarum et muricum; (3) pars media in concis; (4) arenæ quædam species in metallicis, *Poll.* *Μήκωνες*, pisces quidam gregales, *Aristot.* (5) pars intestinorum polydiplos, instar vesicæ, atramentum continens. *Μήκωνος ὀπίς*, opium, *Gl. V.*

Μηκωνικός, ἡ, ὄν, papavereus. A præc.

Μηκωνίον, ε, τὸ, succus papaveris; (2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.

Μηκωνίς, ἴδος, ἡ, papaver, *Gl. V.* *μηκωνίς θρίδαξ*, species lactucæ atræ, sic vocata a copia lactis soporiferi.

Μηκωνίτης, ε, ὁ, sc. λίθος, gemma papavera exprimens. Ab eod.

Μηκωνίτης, ἴδος, ἡ, species lactucæ lacte soporifero abundans. Ab eod.

Μηκωνοειδής, ἴος, ὁ, ὁ, papaveris speciem habens. Ex *μήκων* et *εἶδος*.

Μηλάνθη, ἡς, ἡ, scarabæorum genus ex floribus mali arboris nasci solitum. Ex *μηλία* et *ἄνθος*, flus.

Μηλάται, *μηλᾶτων*, oves, *Eust.* Ab

Μηλατῆς, ὤ, ὁ, opilio, *Vatin.* A *μήλον*.

ΜΗΛΕ΄Α, ας, ἡ, malus, arbor. Μήλειος, ε, ὁ, ὁ, ovinus, ovillus: ut *μήλειον κίρας*, caro ovilla. A *μήλον*.

ΜΗ΄ΛΗ, ἡς, ἡ, specillum, instrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur, vel finditur, vel extrahitur, vel infunditur; *item* quo immisso in vulnus, &c. tentant chirurgi latentia.

Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cineritii. A *Μήλος*, *Melus*.

Μηλιασμός, ὤ, ὁ, ovile, ovium stabulum. Ex *μήλον* et *ἱανμός*.

Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ et *Μελιάδες*. A *μήλον*. Unde

Μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero; (2) sum colore luteo.

Μηλινός, ἴος, ὁ, ὁ, melinum seu colorem luteum referens. Ex *εἶδος*.

Μηλινός, ὅσσω, ὄν, colorem mali cotonei referens. *Nicand.* *μηλινόςσω*, quamvis ibi *μηλινόςσω* legatur. A *μήλον*. Unde

Μήλινος, ε, ὁ, ὁ, colorem mali habens, luteus; flavus, gilvus; *μήλινον ἔλαινον*, melinum oleum, ex malis cotoneis.

Μήλιος, ε, ὁ, e Melo insula oriundus. *Μήλιος λιμός*, Melia famus, *Prov.* i. e. maxima.

Μήλις, ἴδος, ἡ, malus, arbor; (2) morbus quidam asinorum. A *μηλία*.

Μηλῖς, ἴδος, ἡ, regio Thessalia. *Μηλῖς λίμνη*, sinus Maliacus, *Soph. Trach.* 636.

Μηλιτής, ε, ὁ, sc. ὄνος, vinum e malis coto-neis. A *μήλον*.

Μηλοβάττω, ὤ, fut. ἥσω, oves scando, oves in-scendo. Ex *μήλον* et *βαίνω*, scando.

Μηλοβολῶ, ὤ, fut. ἥσω, malo seu malis peto; (2) ad rem Veneream aliqua illecebra in-cito. Ex *μήλον* et *βάλλω*.

Μηλοβοῦμαι, ὤ, fut. ἥσω, oves pasco.

Μηλοβοῦς, ἥρος, ὁ, ovium pastor, opilio.

Μηλοβόσσης, ε, ὁ, idem. Ex *μήλον* et *βόσκω*.

Μηλόβοτος, ε, ὁ, ὁ, ab ovibus depastus; (2) in-cultus, ab hostibusque vastatus et pecori-bus pascentis relictus. Ex *iisd.*

Μηλόδοκος, ὄν, epith. templi, ob sacrificia ex ovibus, *ap. Pind.*

Μηλοειδής, ἴος, ὁ, ὁ, mali speciem habens, sive colore, sive re alia. Ex *εἶδος*.

Μηλοεῦς, sacerdos, nempe, mactator ovium, *Eurip.* *Alcest.* 119.

Μηλόκαρπον, τὸ, aristolochiæ longæ, quæ ma-scula dicitur, cognomen, *Gorr.*

Μηλολόνη, al. *μηλολόνη*, ἡς, ἡ, melolonthæ, animalculum floribus insidere solitum, quo pueri ad ludum utuntur; (2) lusus ille puerilis; (3) floris genus. Ex *μήλον* et *ἄνθος*.

Μηλομήχια, ας, ἡ, pugna pomis seu malis com-missa. Ex *μήλον* et *μάχη*.

Μηλόμυλι, ἴτος, τὸ, potus e melle et malis co-toneis. Ex *μήλον* et *μέλι*.

ΜΗ΄ΛΟΝ, *Dor.* *μήλον*, ε, τὸ, malum, pomum; (2) *μήλα*, genæ; etiam de mammis puella-rum.

Μῆλον, ε, τὸ, ovis, pecus; plur. *μήλα*, pecu-des.

Μηλονόμας, *Dor.* pro *μηλονόμης*, idem quod *μηλονομέυς*. Ἐπὶ δὲ οἱσι *μηλονόμας* ἐν δόμοις γίνεσθαι, *Eurip.* *Alcest.* 576.

Μηλονομῆς, ἴος, ὁ, pastor ovium, opilio, *Hes.* ubi plur. *μηλονομῆς ποιμένες*. Ex *μήλον* et *νίμω*, pasco.

Μηλονόμος, ε, ὁ, idem, *Suid.* Ex *iisd.*

Μηλοπαῖος, et *μαλοπαῖος*, pro *μηλοπαῖος*, ε, ὁ, ὁ, genas habens malis similes, cujus genæ mali colorem vel rotunditatem re-ferunt. Ex *μήλον* et *παῖος*.

Μηλοπέπων, melopepones, species cucume-rum. Ex *μήλον* et *πέπων*.

Μηλοπλάκυντον, ἰε, τὸ, compositio pharmaco-peorum e malis cotoneis vino coctis, ad-jecto postea melle, pipere, aniso, aliisque. A *Μηλοπλάκυντος*, ἔντος, ὁ, placenta e malis cotoneis. Ex *μήλον* et *πλακύν*.

Μηλοσκοπος, ε, ὁ, ὁ, unde oves seu pecora quævis conspici possunt.

Μηλοσπόρος, ε, ὁ, ὁ, malis seu pomis consi-tus. Ἐπὶ *μηλοσπόρον ἀκτῶν*, *Eurip.* *Hipp.* 742.

Μηλοσός, ε, ὁ, ὁ, ovium servator.

Μηλοσφάγιον, ὤ, f. ἥσω, oves jugulo, oves mac-to, pecora seu oves immolo. *Μηλοσφαγεῖν* τε, *βυθύτοις ἐπὶ ἰσχυραῖς*, *Aristoph.* *Av.* 1237. *Simpliter immolo*. *Μηλοσφαγεῖ* θειοῖσιν ἔμ-μην ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις, *Soph.* *Elect.* 280. Ex *μήλον* et *σφάγγω*, mactō.

Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio; (2) ovium immolatio, *Hes.* Ex *iisd.*

Μηλοσφός, ε, ὁ, ὁ, oves alens. Ex *τρέφω*.

Μηλόσχος, ε, ὁ, strophium coercentis puella-rum mammis usitatum, in *Anthologia Re-iskii*, ubi legendum per η et non per ι.

Μηλοφάγος, ε, ὁ, ὁ, oves comedens, ovilla carne vescens. Ex *μήλον* et *φάγος*.

Μηλοφόνος, ε, ὁ, ὁ, oves occidens.

Μηλοφορέω, ὤ, f. ἥσω, mala seu poma fero: *Μηλοφόρος*, ε, ὁ, ὁ, pomifer, mala seu poma ferens; *μηλοφόρος*, regis Persarum satellites aurea mala gestantes in hastis. Ex *μήλον* et *φέρω*.

Μηλοφύλαξ, ἄκος, ὁ, ὁ, ovium custos.

Μηλόων, ὤ, f. ὥσω, specillum immitto, specillo tento, exploro; (2) demergo, insero vel tentandi vel tingendi causa. A *μήλη*.

Μήλωρον, ε, τὸ, coloramentum, cui pannus

immergitur, *Suid.* (2) vitis alba, *Diosc.* Ab eod.

Μήλων, ἄνος, ὁ, epith. Herculis, cui inter alia malis sacra fiebant, *Poll.* A *μήλον*.

Μήλωσις, εως, ἡ, specilli demissio, exploratio, quæ fit immisso specillo. A *μήλω*.

Μηλωτή, ἡς, ἡ, scil. δορά, pellis ovina; (2) pellis quævis. *Gl. V.* *pellis lanata*. A *μήλον*, *ovis*.

Μηλωτής, ὅ, ὁ, ovium pastor. Ab eod.

Μηλωτίς, ἴδος, ἡ, specillum, quo ad repurgan-das aures utimur. *Gl. V.* *specillum*. A *μήλη*. Unde

Μηλωτρίς, ἴδος, ἡ, *Gl. V.* *auriscapium*.

Μήλωψ, ὀπος, ὁ, ὁ, colore malum referens, mali faciem habens. Ex *μήλον* et *ὤψ*.

ΜΗ΄Ν, *conj.* autem, vero, pro δὲ; (2) tamen; (3) profecto, sane; ἀλλὰ μὴν, atqui, vero, enimvero; ἀλλὰ μὴν ὕδρ, neque vero, sed neque; γὰρ μὴν, vero, porro; ἢ μὴν, certe quidem, equidem, profecto; εἰ μὴν, quin-etiam; εἰ μὴν δὲ, immo, enimvero; εἰ μὴν γὰρ, at saltem, at vero; εἰ μὴν εἰ, quin etiam; εἰ μὴν, non tamen, nec vero.

ΜΗ΄Ν, μηνός, ὁ, mensis; οἱ μῆνες, menstrua.

Μηναργυρέω, ὤ, stipem colligo Matri Deūm. A *Μηναργυρῆς*, ε, ὁ, qui singulis mensibus Matri Deūm stipem colligit, quod officium Rheæ sacerdotis erat. Ex *μὴν* et *ἀργυρεω*.

Μήνατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Id.* pro *ἐμή-νατο*, a *μαίνωμαι*.

ΜΗ΄ΝΗ, ἡς, ἡ, luna; (2) umbella lunata.

Μηνιαῖος, αἶα, αἰον, menstruus, qui est unius mensis. A *μήνη*.

Μηνίαμα, ἄτος, τὸ, ira perseverans, simulas, odium. A

Μηνία, ὤ, fut. ἄσω, iram vel odium exerceo, irascor. A *μήνις*.

Μηνίγγιον, ε, τὸ, membranula. A *μήνιγξ*.

Μηνιγοφύλαξ, ἄκος, ὁ, custos membranæ cere-bri; (2) instrumentum chirurgicum.

ΜΗ΄ΝΙΞ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris te-gens; (2) membrana quævis; (3) sedi-mentum vini in dolio, priusquam efflo-rescat et ebulliat, *Hes.*

Μηνιμός, ὅ, ὁ, ira, iracundia, ira divina. A *μήνις*.

Μήνιμα, ἄτος, τὸ, idem; (2) furor, insania. Κἂν παλαιὸν μηνιμάτων ἐφίλειται τίγματα, *Hierocl.* in *Aurea Carm.* 136. Ab eod.

ΜΗ΄ΝΙΞ, ἴος, vel ἴδος, ἡ, ira permanens, diu-turna, odium, inimicitia.

Μηνίσας, qui iratus fuit, aor. 1. part. act. verbi *μηνίω*.

Μηνίσκος, ε, ὁ, lunula; (2) species aciei; (3) *μηνίσκοι*, umbellæ lunatæ, in statu-a-rum capitibus, quæ lunæ crescentis cor-nua referunt; (4) æramenta gubernaculi; (5) membranæ tenues, bractæ; (6) orna-menta collaria, torques, monilia, *Dim.* a *μήνη*.

Μηνία, f. ἴσω, succenseo; iram, odium, vel si-multatem exerceo; irascor. Αὐτὰρ ὁ μῆνις, νηυσὶ παρήμενος, *Il.* 1, 448. A *μήνις*.

Μηνιοειδής, ἴος, ὁ, ὁ, lunæ formam habens, lunæ similis, corniculatus, lunatus. Ex *μήνη* et *εἶδος*, species. Hinc

Μηνιοειδής, adv. in modum lunæ curvatæ seu falcatæ.

Μηνύμα, ἄτος, τὸ, signum, indicium, indica-tio, significatio. *Ph.* indago. A *μηνύω*. Unde

Μηνύεις, εως, ἡ, indicatio, indicium.

Μηνύτης, ἥρος, ὁ, idem quod

Μηνύτης, ὤ, ὁ, index, nunciator, delator; (2) dicitur et *ie Historico*, *ap. Luc.* Hinc

Μηνυτικός, ἡ, ὄν, significandi seu indicandi vim habens, significativus. *Gl. V.* *indica-tivus*.

Μηνύτρον, ε, τὸ, indicii præmium;

Μηνύτωρ, ὀρος, ὁ, index, nunciator. A

ΜΗΝ΄Ω, fut. ὥσω, indicio, significo, nuncio, certiorum facio, declaro, defero; *αμνηστέ-ναι*, perfect. inf. indicasse; aor. 1. *παρὰ* μηνυθείς, indicatus. *Ποιῶ γὰρ ἀνδρὲς τὴν δι μηνύει τύχην;* *Soph.* *Œd. Tyr.* 101.

ΜΗΘ'Ν, *u*, τὸ, meum, herba, alias athamanticum. *Angl.* SPINEL, *or* MEW.
 Μὴ πιδάλης, *Poet.* pro μὴ ἐπιδάλης, ne injicias, ne injiceret; sic.
 Μὴ πιδάλης, *Poet.* pro μὴ ἐπιδάλης, ne incidat.
 Μήτη, nequa, *Gl. V.*
 Μήποτε, nunquam, non unquam; (2) nequid; (3) ne; (4) num, μήποτε ὅν, numquid ergo; (5) forte.
 Μήποθεν, necunde, *Gl. V.*
 Μήποτε, nequando, *Gl. V.*
 Μήποτε ὅν, numquid ergo, *Gl. V.*
 Μήπω, necubi, ne forte.
 Μήπω, nondum, necdum.
 Μήπω, *adv.* idem.
 Μήπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte; (2) an forte.
 Μηρίαῖος, αἷα, αἰὼν, femoralis. *A. μηρός.*
 ΜΗΡΙΝΘΟΣ, *u*, ὁ, funiculus, filum. Πίλιον λεπτὴν μνήσθον ἔδωκεν Ἰδοίω, *Il.* 23, 854. 'H μνήσθον ἔδωκεν Ἰδοίω, hoc consilium nihil efficit, *Arist. Thesm.* 935. Proverbium: a metaphorā τῶν σχοίων θρησκύοντων ἢ ἀλιεύοντων, de funiculo piscatorio.
 Μηρίον, *u*, τὸ, femur. *A. μηρός.*
 Μηροβάφης, ἰός, ὁ, ἡ, femori insutus; *epith.* Bacchi. *Ex* μηρός et βάπτω, *suo.*
 ΜΗΡΟΣ, *u*, ὁ, femur, femur, plur. μηρῶ, *per Metaphr.* pro μηρῶ, *Odys.* 2, 179.
 Μηροτάμειον, *u*, fut. ἡσώ, femur incido, femur abscindo. *Ex* μηρός et τέμνω.
 Μηροτάμειος, ἰός, ὁ, *epith.* Bacchi, quia in Mero monte educatus, *Strabo.*
 Μηροτύπης, ἰός, ὁ, ἡ, femora feriens seu percutiens. *Ex* μηρός et τύπτω.
 Μήρυκα, ἄτος, τὸ, *ap. Nic.* de tractu et glomeratione serpentis. *A. μηρύκω.*
 Μηρυκάω, fut. ἄσω, cibum remando, rumino.
 Μηρυκάομαι, ὄμαι, rumino.
 Μηρυκίζω, fut. ἴσω, idem. Hinc
 Μηρυκισμός, *u*, ὁ, ruminatio.
 Μηρύκος, et μηρυκόμαι, revolve, rumino.
 Μήρυμα, ἄτος, τὸ, glomeramen. *A. μηρύω.*
 Μήρυξ, *u*, ὁ, piscis quidam ruminans. *Gl. V.* rumen. *A. μηρύω.*
 Μηρύσασθαι, glomerare, *aor.* 1. inf. med.
 ΜΗΡΥΞ, *f.* ὅσα, revolve, glomero, agglomero, et filum deduco; (2) texo, intexo. Τῷ περὶ μὲν χεῖρὶ μαρτύρεται ὑψὸς κισσός, *Theoc.* 1, 29.
 Μήσας, 2. sing. *aor.* 1. inf. med. *Ion.* pro μήσας, a μῆδομαι, *curo.*
 Μήσαι, 2. sing. *f.* 1. ind. med. *Ion.* pro μῆσαι.
 Μήτειρα, ἡ, investigatrix, *Æsch.*
 Μῆσι, *Dor.* pro μῆσι, non est, sed recte etiam scripsit μῆσι. *Conf.* μὴ πιδάλης.
 Μῆσι, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro μῆσι.
 Μῆσας, *u*, ὁ, consiliarius, consultor; (2) peritus. (2) μῆσας αὐτῆς, *Il.* 4, 328. *A. μῆδομαι* vel *μάμαι.*
 ΜΗΤΕ, *conj.* neque, nec.
 Μητέριος, *u*, ὁ, maternus, in *Epigram.* *A.*
 ΜΗΤΗΡ, μητῆρ, et *per Syncor.* μητῆρ, ἡ, mater, genitrix; (2) matrix, uterus; *apud Script.* Eccles. baptisterium.
 Μητέρα, ἡ, mater, al. δμήτειρα, *Il.* 14, 259.
 Μητι, ne quid, numquid; *pro* μῆσι.
 Μητιάω, *u*, consilia agito, consulto, delibero; molior, rem quamquam machinor; μητιάωσι, 3. plur. ind. *pro* μητιάω, μητιάωσι, μητιάωσα, part. præs. fœm. *pro* μητιάωσα, μητιάωσα. Dicitur et μητιάωμαι, significatione act. *A. μῆτις.*
 Μητιάτης, *u*, ὁ, consilio pollens, prudens, consiliarius, consultor; μητιάται *pro* μητιάτης, *ap. Hom.* Ab eod.
 Μητιζομαι, vel potius μητιόμαι, consilia agito, consulto; (2) molior, efficio, struo, machinor; fut. μητιόσομαι, versus causa μητίσσομαι. Μίσσῳ δ' ἀμφοτέρω μητίσσομαι ἔχθεα λυγρὰ, *Il.* 3, 416.
 Μήτιμα, ἄτος, τὸ, consilium, *Eust.*
 Μητίσι, ὅσα, ὅν, consilio abundans, cui multum est consilii.
 Μητιάωσιν, consultant, 3. plur. præs. ind. act. *Poet.* cum ἰφελικ' *pro* μητιάωσι, a μητιάω.

ΜΗΤΙΞ, ἰδος, ἡ, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.
 Μητίω, idem quod μητιόμαι, *Eust.*
 Μητι, *adv.* ne forte.
 Μητοιγ, *adv.* idem, nequaquam.
 Μήτρα, *as*, ἡ, matrix, uterus, vulva; (2) secundæ; (3) arboris medulla; (4) vesparum genus. *A. μήτηρ.*
 Μητραγυρτίω, *u*, fut. ἡσώ, Matri Deum sive Cybelæ stipem colligo. *A.*
 Μητραγυρτής, *u*, ὁ, qui Matri Deum stipem colligit. *Ex* μήτηρ et ἀγείρω.
 Μητραδελφος, *u*, ὁ, matris frater, avunculus; sed ἡ μητραδελφος, *u*, matris soror, matertera. *Gl. V.* μητραδελφῆ, matertera.
 Μητράζω, matrescere, *Gl. V.* *A. μήτηρ.*
 Μητράλοιας, et μητραλώας, et -ης, *u*, ὁ, matris percussor, matricida. *Ex* μήτηρ et ἀλοία.
 Μητραλώη, *Atl.* et *Ion.* *pro* μητραλώαιαν.
 Μητράριον, *u*, τὸ, matercula, *Gl. V.* *A. μήτηρ.*
 Μητεργχῆτης, *u*, ὁ, instrumentum quo medicamentum in uterum infunditur. *Ex* μήτρα et ἐγχύνω, infundo.
 Μήτηρ, *Ion.* *pro* μήτηρ.
 Μητριάζω, idem quod μητραγυρτίω, *Poll.*
 Μητρίδιος, *a*, *ov*, *epith.* urticæ; matrix, semen in se habens, *ap. Aristoph.* *Ern.*
 Μήτριος, τὰ μήτρια, materna, *Gl. V.*
 Μητρίκος, ἡ, ὅν, maternus. *A. μήτηρ.*
 Μητρικῶς, *adv.* matris more.
 Μητρίς, ἰδος, ἡ, ut πόλις, χώρα, vel γῆ, civitas, regio vel terra materna, ex qua mater aliquid oriunda est. *Ex* μήτηρ.
 Μητρογᾶμία, *u*, fut. ἡσώ, matrem uxorem duco.
 Μητροδιδάκτος, *u*, ὁ, ἡ, a matre edoctus. *Ex* διδάσκω.
 Μητροδοκος, *u*, ὁ, ἡ, a matre receptus. *Ex* δέχομαι.
 Μητρόθεν, *adv.* a matre, ex parte matris.
 Μητρόθεος, *u*, ἡ, Dei mater, seu parens; *epith.* E. Virginis.
 Μητροκασίγνητος, *u*, ἡ, matris germana, matertera.
 Μητροκασίγνητος, *u*, ὁ, matris frater, avunculus.
 Μητροκτανέω, *u*, fut. ἡσώ, matrem occido. *A.*
 Μητροκτανία, *as*, ἡ, matricidium, *R.* *A.*
 Μητροκτονας, *u*, ὁ, ἡ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. *Ματροκτονὸν αἷμα χεῖρὶ δίσσας, cæde matris manus pollueret, Eur. Or.* 831. *Ex* μήτηρ et κτείνω.
 Μητροκαμία, *as*, ἡ, vicus aliorum vicorum mater; seu ex quo colonia deducitur. *Ex* μήτηρ et κάμω, vicus.
 Μητρομήτωρ, *oros*, ἡ, matris mater, avia materna. *A. μήτηρ* geminato.
 Μητροζένος, *u*, ὁ, ἡ, spurius.
 Μητροπαρθένος, *u*, ἡ, mater et virgo, *epith.* Mariæ.
 Μητροπάτωρ, *oros*, ὁ, matris pater, avus maternus.
 Μητρόπολις, *as*, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, sive quæ colonias emittit; urbs prima provinciae.
 Μητροπολίτης, *u*, ὁ, qui ex urbe matrice seu metropoli est; (2) episcopus metropolitānus, qui metropoli præest, et alios episcopos sub se habet. *A. præc.*
 Μητροπόλος, *u*, ὁ, sacerdos Cereris.
 Μητροπρεπῶς, *adv.* ut matrem decet. Quasi a μητροπρεπῆς. *Ex* μήτηρ et πρέπει.
 Μητροπράτης, *u*, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit, *Suid.* *Ex* πρᾶω.
 Μητροπρίστως, *u*, ὁ, ἡ, a matre abjectus, *R.* *Ex* μήτηρ et πρίπτω.
 Μητροπρεφῆς, *is*, matris alumnus. *A. πρέφω.*
 Μητροτύπτης, *u*, ὁ, matricida. *A. τύπτω.*
 Μητροφθόρος, *u*, ὁ, ἡ, qui matrem occidit, matricida. *Ex* μήτηρ et φθείρω.
 Μητροφόνος, *u*, ὁ, idem. *Ex* φίνω.
 Μητροφόντης, *u*, ὁ, idem. 'Ο μητροφόντας δρέκων, (Orestes) *Eurip. Orest.* 1424. *Ex* eod.
 Μητρυῖα, *as*, ἡ, noverca; (2) altera patria, h. e. ubi quis vixit, et tamen non natus est; (3) novercæ indolem habens, h. e. iniqua dura. *A. μήτηρ.*

Μητρυῖζω, novercari, *Gl. V.* *A. præc.*
 Μητρυῖος, *u*, ὁ, vitricus, per jocum. *Ab* eod.
 Μητρυῖωδης, *u*, ὁ, ἡ, novercalis. *A. μητρυῖα.*
 Μητρυῖακός, et μητρυῖακὰ ἀγιστεῖα, purificationes in sacris Cybeles fieri solitæ. *A. μητρυῖα.*
 Μητρυῖας, seu ματρυῖας, ὁ, matris pater, vel maternus avus, *Poll.*
 Μητρυῖος, idem quod μητρυῖος, *Er.*
 Μητρυῖομαι, nomen e nomine matris factum.
 Μητρυῖος, ὄνα, ὄν, maternus. Hinc et μητρυῖον, *u*, fanum Cybeles seu Magnæ matris Deum.
 Μητρυῖα, τὰ, sacra Cybeleia.
 Μητρυῖας, *as*, ὁ, avunculus maternus. *Accus.* μήτρυα. Πατέρος ἰοῖα φίλον μήτρυα κατέκτα, *Il.* 2, 662.
 Μηχανάσται, machinatur, 3. sing. præs. ind. med. *Poet.* *pro* μηχανάται. *A.*
 Μηχανάομαι, ὄμαι, fut. ἡσώμαι, machinor, molior, struo, agito; inf. μηχανάσθαι, *Poet.* μηχανάσθαι, 3. plur. præs. ind. *Poet.* *pro* μηχανάονται, μηχανάονται, μηχανάομαι, part. *Ion.* *pro* μηχανάομενοι. Μηχανάομαι etiam pass. ut μηχανάομαι, plusquam perfect. arte mechanica factus erat; part. perf. μηχανάομενος, arte factus, subdole compositus. Terminaciones activæ raro occurrunt in *Sophr.* μηχανάω, moliri, *Hom.* μηχανάοντας, part. *Ion.* *pro* μηχανάοντας, μηχανάοντας. Μεμηχανήσθαι τέχρον, rite confectam, *Sophr. Trach.* 595. Πάντ' ἐμηχανώντ' ἐφ' ἡμῖν, *Aristoph. Pace.* 619. 'Εκ τῶν γὰρ ἰσθλῶν αἰσχερὰ μηχανάομεθα, *Eurip. Hipp.* 335.
 Μηχανάω, *u*, conor aliquid efficiendum, quæro rationem efficiendi, molior, struo. Οἱ ὁρόντες ἀτάσθαλα μηχανάοντας, *Odys.* 18, 142. Φάσκειν ἂν ἀνθρώποις μηχανῶν θεός, *Sophr. Aj.* 1037. Forma media usitatur in *Sophr.* μηχανάω, fut. ἡσώ, excogito, machinor. Hinc perf. part. pass. μεμηχανάομενος, excogitatus, 2 *Paralip.* 26, 15. *Suid.* *A.*
 ΜΗΧΑΝΗ, ἡ, machina, instrumentum; (2) artificium, seu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum; (3) commentum, ars, solertia; (4) machina bellica; (5) machinatio, consilium, molitio, *Gl. V.* πάση μηχανῇ, quovis modo, etiam atque etiam, ὅθεν μηχανῇ dicitur de re impossibili.
 Μηχανήμα, ἄτος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, stratagemata; molitio, *Gl. V.* *A. μηχανάομαι.*
 Μηχανήσας, *as*, ἡ, machinatio, machinamentum. *Ab* eod.
 Μηχανήσας, *adv.* posit. machinandum. *Ab* eod.
 Μηχανήτης, ὁ, ὁ, machinator. *Ab* eod. Hinc
 Μηχανήτικος, ὁ, ὁ, machinandi, seu machinas conficiendi, peritus; (2) solers in excogitando.
 Μηχανήφορος, *u*, ὁ, ἡ, machinam ferens, *Suid.* *Ex* μηχανῇ et φέρω.
 Μηχανήκος, ὁ, ὁ, machinandi, seu machinas fabricandi, peritus; (2) subst. artifex eorum quæ ingenio simul et manu fiunt; sed ἡ μηχανήκος, ἡ, scil. τέχνη, ars mechanica.
 Μηχανιώτης, *u*, ὁ, ὁ, machinator, versutus. *Voc.* μηχανιώτα. *A. μηχανῇ.*
 Μηχανοδότης, *u*, ὁ, idem. *A. διδάω.*
 Μηχανοίς, *as*, *ov*, idem.
 Μηχανοίατος, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* *pro* μηχανοίωται, a μηχανοίωμαι.
 Μηχανοποιός, *u*, machinas fabrico, *R.*
 Μηχανοποιία, *as*, ἡ, machinarum fabricatio. *A.*
 Μηχανοποιός, ὁ, ὁ, ἡ, machinarum faber, machinarum theatralium artifex et moderator. *Ex* μηχανῇ et ποίω.
 Μηχανορράφης, fraudes excogito.
 Μηχανορράφια, *as*, ἡ, machinarum structio, fraudum excogitatio. *A.*
 Μηχανορράφος, *u*, ὁ, ἡ, dolorum et fraudum artifex; machinarum excogitator, malorum inventor. Μηχανορράφοι κακῶν, *Eurip. Andr.* 448. Ἀπάντων τῶνδε μηχανορράφος, *Id. ibid.* 1117. *Ex* μηχανῇ et ράπτω.
 Μηχανουργός, ὁ, ὁ, ἡ, machinas fabricans. *Ex* μηχανῇ et ἔργον.

Μηχανώμενος, praes. part. med. contr. pro μηχανώμενος, a μηχανάω.
 Μηχάε, τὸ, artificium, commentum, conamen; (2) adjumentum, remedium, *Lycophr.* A
 Μηχάς, εὐς, τὸ, artificium, machinatio, consilium, commentum; (2) dolus, ars. A μάω.
 Μία, una. Vide εἷς.
 Μιαίνω, ας, ἡ, nuptiae incestae, impurae, *Suid.* Ex μαινώ and γάμος.
 ΜΙΑΙΝΩ, fut. ανῶ, inquino, conspurco, polluo, fædo; (2) inficio colore, tingo; (3) conscelero; μίσην, 3. sing. aor. 1. act. conj. tinxerit; μιάνησαν, 3. plur. aor. 1. pass. pro ἐμίανθησαν, maculati sunt; μιάναι, aor. 1. act. inf. violare, *Ph. Εἴματα καλὰ μιάνεις*, *Theoc.* 27, 52. O μιάνησαι Σίλων, *Eur. Ion.* 1159.
 Μιαφονέω, ὦ, fut. ἦσω, polluo me caede, homicidium perpetro; μιαφονέω, trucidat. Πόνηρόν γ' αἰρεῖσιν μιαφονέει, *Eur. Iphig. in Aul.* 1412.
 Μιαφονέω, ας, ἡ, contaminatio e caede; (2) caedes nefaria et scelerata, homicidium impium, parricidium. A
 Μιαφόνος, ε, ὁ, ἡ, qui se caede polluit, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro; (2) sanguinarius, crudelis, propensus ad sanguinem effundendum. Ex μαινώ and φόνος.
 Μιαφονότατα, adv. crudelissime, fœdissime.
 Μίασμα, ἄτος, τὸ, tinctura, *Suid.* A μαινώ.
 Μιάσθην, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bæot.* pro ἐμίανθησαν, a μαινώ.
 Μίασις, εὐς, ἡ, pollutio. Ab eod.
 Μιαντός, inquinatus, *Gl. V.* Ab eod.
 Μιανῶ, fut. 1. ind. act. verbi μαινώ.
 Μιαρία, ας, ἡ, impuritas, scelus. A
 Μιᾶρος, ῥά, ῥόν, spurcus, pollutus, contaminatus; (2) scelestus, dirus, sceleratus, impurus, flagitiosus, abominandus, obscœnus. A μαινώ.
 Μικροβᾶναι, ὦ, fut. ἦσω, cibis vetitis vescor.
 Μικροβανία, ας, ἡ, vetitorum esus. A
 Μικροβᾶνος, ε, ὁ, ἡ, qui vetitis cibis vescitur.
 Μιᾶρος, adv. impure; (2) sceleste, scelerate.
 Μίασμα, ἄτος, τὸ, inquinamentum; (2) contagium; (3) piaculum; (4) stuprum. Μίασμα τῷ τεύχεσσι, piaculum defuncti contractum nece, *Soph. Œd. Tyr.* 313.
 Μιᾶρος, ῥ, ὁ, idem. A μαινώ.
 Μιάσος, εὐς, ὁ, contaminator; (2) fœdus, impurus, caede vel alio scelere contaminatus; (3) malus genius, furia vindex. (3) αὐθέντην δέ σι, μᾶσος ὡς τιν' εἰσδιδόρα, *Eurip. Andr.* 615. Σὺ κάρα μιάσος, tuo capiti dæmones infesti, *Id. Med.* 1371. Τὴν Ἑλλάδος μιάσος εἰς ἄβυσσον βαλεῖν, *Id. Or.* 1584. Ab eod.
 Μίγαν, adv. mistim, promiscue. A μίγνυμι.
 Μιγᾶν, adv. idem et ab eod.
 Μιγάζομαι, misceor. Ab eod.
 Μιγᾶς, ἄτος, ὁ, ἡ, mistus, permistus, miscellaneus. Hinc μιγᾶδες, hominum colluvies, homines promiscue convenæ. Ab eod.
 Μίγδα, adv. mixtim, promiscue.
 Μίγδην, adv. idem. Ab eod.
 Μιγείναι, mixti sint, 3. plur. aor. 2. opt. pass. pro μινγῆσαν, *Il.* 3, 301.
 Μεγείν, 3. sing. aor. 2. opt. pass. verbi μίγνυμι.
 Μιγείς, mixtus, part. aor. ejusd.
 Μίγην, 3. plur. aor. ejusd. in ind. *Ion.* et *Bæot.* pro μινγῆσαν.
 Μιγέω, 3. plur. aor. ejusd. conj. *Ion.* et cum v ἐφέλκω pro μινγῶ.
 Μιγήμεναι, a. 2. inf. *Dor.* et *Att.* pro μινγῆναι.
 Μίγην, aor. idem in ind. *Ion.* pro μινγῆναι.
 Μιγῆναι, aor. idem in inf.
 Μιγῆσθαι, fut. 2. ind. pass. verbi μίγνυμι.
 Μίγμα, ἄτος, τὸ, mixtura, farrago; μίγματα, peculiariter de medicamentorum misturis. Ab eod. μίγνυμι.
 Μιγματοπώλης, ε, ὁ, pharmacopola.
 Μιγμός, ῥ, ὁ, idem quod μίγμα, *ap. Laert.*
 ΜΙΓΝΥΜΙ, vel μινγύναι, fut. μίξω, misceo, permisceo; pass. μινγύναι, misceri; prope accedere, consensuere, de concubitu; aor. 1. inf. μιγῆναι aor. 2. μινγῆναι part. aor. 1. μιγῆς, μινγῆς perf. pass. part. μινγῆμενος,

mistus. Τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, *Aristoph. Pace*, 1152. Πᾶν γὰρ μίγνυνται μέλος βοῆς, *Eur. El.* 756.
 Μιγύναι, miscere, praesens in inf. act.
 Μίγνυ, (inus.) unde μίξω, f. verbi μίγγω, seu μινγνυμι.
 ΜΙΔΑΣ, ε, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ; (2) nomen jactus tesserarii seu aleatorii admodum felix; (3) bestiola fabas exedens. Μιγφόνος, pro μιαφόνος.
 ΜΙΘΡΑΣ, ε, ὁ, Sol, apud Persas, ut Deus.
 Μικρός, ἡ, ὄν, parvus, exiguus. Hinc μικρόν, adv. parum, paulisper. *Vox Dorica.*
 Μικρύλος, parvulus, pusillus. Dim. a praec. Μικροδεντικὸς, ἡ, ὄν, in parvis injuriosus.
 Μικραΐτιος, ε, ὁ, ἡ, ob parvas res expostulans. Ex μικρός et αἰτία, causa.
 Μικραῦλαξ, ἄτος, ὁ, ἡ, paucos vel etiam parvos sulcos habens, *Suicer.*
 Μικρῆς, gen. sing. f. g. pro μικρῶς.
 Μικροδᾶσιλος, ε, ὁ, ὄν, regnum parvum habens. Μικροδασιλίας δὲ ἔσης αὐτῶ τῆς ἀρχῆς δέσται τῷ πατρὶ Διός, quum regia ejus auctoritas intra paucos duntaxat homines concluderetur, precatus est suum patrem Jovem, *Eustath. ad Hom. Il.* 1. A
 Μικροδασιλέως, εὐς, ὁ, rex parvus, regulus. Μικροδασιλέως αὐτὸς ἄν, parvo admodum regno potitus, *Eustath. ad Hom. Il.* 1.
 Μικρόβιος, ε, ὁ, ἡ, breve tempus vivens, qui exiguae est vitae.
 Μικρόβωλος, ε, ὁ, ἡ, parvas habens glebas.
 Μικρογένης, ε, ὁ, ἡ, parvum mentum habens, *R.* Ex μικρός et γένειον.
 Μικρόγενος, υος, ὁ, ἡ, idem, *R.*
 Μικρογλᾶφρος, ε, ὁ, ἡ, parvos et aptos articulos habens, *Suicer.*
 Μικρογνωμοσύνη, ἡ, pusillanimitas, animus demissus et abjectus, *Pollucis Onomast.*
 Μικρογράφω, vocali brevi scribo, verbi causa, o pro ω. Μικρογραφεῖν δὲ δεῖ τὸ ἔρος, διὰ τὸ εἶναι τὸν πόδα ἀνάπτεισιν, *Schol. Soph. ad Elect.* 199.
 Μικροδασία, ας, ἡ, exigua donatio, parvum munus. Ex μικρός et δόσις.
 Μικροθαύματος, ε, ὁ, ἡ, res parvas admirans, *Schol. Aristoph. ad Equit.* A θαυμάζω.
 Μικροθύμω, ὦ, fut. ἦσω, animo pusillo sum.
 Μικροθυμία, ας, ἡ, pusillanimitas.
 Μικροθύμος, ε, ὁ, ἡ, qui animo pusillo est.
 Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructus editio, fructus exiguitas. A
 Μικρόκαρπος, ε, ὁ, ἡ, fructus exigui edens.
 Μικροκίφελος, ε, ὁ, ἡ, exiguum habens caput. Ex μικρός et κεφαλή.
 Μικροκίνδυνος, ε, ὁ, ἡ, parva suscipiens pericula.
 Μικροκλίστης, ε, ὁ, fur rerum minutarum, *Schol. Aristoph. ad Vespas.*
 Μικροκόιλιος, ε, ὁ, ἡ, exilium habens ventrem. Ex μικρός et κοιλία.
 Μικροκομῆτος, ὄν, parum concinnus, vel affectatam in minutis ac puerilem concinnitatem habens. Ἠγνοιακὸν τὸ σχῆμα τῶτο τῆς συνθέσεως, μικροκομῶν, ἀγένης, μαλθακόν, *Dion. Halic. de Composit. Verborum.*
 Μικροκόσμος, ε, ὁ, parvus mundus, homo.
 Μικρολῆψια, ας, ἡ, paucorum acceptio. Ex μικρός et λῆψις.
 Μικρολογέομαι, ἔμαι, rei parvae rationem habeo; (2) anxie et scrupulose circa vilia et spernenda occupor; (3) sordide et parce facio; (4) scrupulose rem expendens facio. Μὴδὲν περὶ συγχεύσεως τῶν φωνηέντων μικρολογεῖν, *Hermog.* (4) ὅδε μικρολογεῖται παθεῖν ὅτι ἐν ζῆματι, irrogaturi estis, *Aprian. Punic.* 79.
 Μικρολογία, ας, ἡ, oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta; (2) cura quae impenditur rebus parvis ac vilibus tanquam magnis; (3) sordes, avaritia, parsimonia. A
 Μικρολόγος, ε, ὁ, ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, qui in minima quaeque inquit, scrupulosus; (2) sordidus, tenax, præparcus.

Μικρολόγως, adv. res parvas magni aestimando; (2) sordide, præparce.
 Μικρολύπος, ε, ὁ, ἡ, cui res minimae animi molestiam adferunt. Ex μικρός et λύπη.
 Μικρομυλῆς, εὐς, ὁ, ἡ, parva habens membra. Ex μικρός et μέλος.
 Μικρομύρια, ας, ἡ, tenuitas partium. A
 Μικρομυρῆς, εὐς, ὁ, ἡ, parvis partibus constans. Ex μικρός et μέρος.
 Μικρομύρτος, ε, ὁ, ἡ, parvos oculos habens. Ex μικρός et ὄμμα.
 Μικροπέπλος, ε, ὁ, ἡ, parvum peplum gestans, *R.*
 Μικροποιῶ, ὦ, fut. ἦσω, minutum reddo. Μικροποιῶν δ' ἄδεν ὅπως ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, &c. *Longin.* 41.
 Μικροποιός, ὄν, minutum, humile reddens. Μικροποιῶν δ' ἄδεν ὅπως ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, ὡς ῥημῶς κεκλασμένος λόγος καὶ σεσοδημένος, *Longin.* 41.
 Μικροπολίτης, ε, ὁ, parva urbis civis. Hinc Μικροπολιτικός, ἡ, ὄν, civi parvae civitatis conveniens seu usitatus, &c. Hinc μικροπολιτικόν, ἔ, multitudo parvi oppidi, item mores moribus parvi oppidi similes.
 Μικροπύγρος, ε, ὁ, ἡ, in parva re improbus.
 Μικροπύρριος, ας, ἡ, illiberalitas, sordes, indecora parsimonia.
 Μικροπυρρῶς, fut. εὔρομαι, indecore parvus sum, sum vilis abjectique animi. A
 Μικροπυρρῆς, εὐς, ὁ, ἡ, viles abjectosque decens; (2) vilis, sordidus, illiberalis. Ex πυρρῆς.
 Μικροπυρρῶς, adv. sordide, illiberaliter.
 Μικροπρόσωπος, ε, ὁ, ἡ, faciem parvam habens, *R.*
 Μικροπτερὺς, γος, parvas alas habens, *Schol. Pind. ad Pyth.* 4, 29.
 Μικρορράξ, ἄτος, ὁ, ἡ, qui parvos habet acinos.
 Μικρορῖν, vel μικρορῖς, ἴνος, ὁ, ἡ, parvum nasum habens.
 Μικρορροπύγιος, ὁ, ἡ, idem quod μικρορράξ.
 ΜΙΚΡΟΣ, 2, ῥά, ῥόν, parvus, exiguus; (2) qui parvi pretii aut momenti est; (3) paucus; μικρόν, adv. paululum, parum; μικρῶ, prope, fere, propemodum; μικρῶ δύν, paulo minus, pene, *Ph.* μικρῶ πρόσθεν, paulo ante, *Ph.* μικρῶ πρότερον, paulo ante; μικρῶ ὕστερον, paulo post; et μικρόν πρότερον, μικρόν ὕστερον.
 Μικροσκελὺς, εὐς, ὁ, ἡ, parva habens crura. A σκέλος.
 Μικροσπερμῶτος, ε, ὁ, ἡ, parvum semen habens. Ex μ. et σπέρμα.
 Μικροσπερμος, ε, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.
 Μικροσπῆγος, υος, ὁ, ἡ, parvas spicas habens.
 Μικροσπῆγος, ε, ὁ, ἡ, os parvum habens.
 Μικροσφαῖρος, ὄν, folia perparva habens.
 Μικροσφυκτος, ε, ὁ, ἡ, cui parvus et debilis est pulsus; (2) debilis. A σφύζω.
 Μικροσφυζία, ας, ἡ, exilitas pulsus arteriarum.
 Μικροσχημος, ε, ὁ, ἡ, parvum habitum gerens. A σχῆμα.
 Μικροτάτον, paululum, *Gl. V.*
 Μικρότερος, minor, *Ph.* A μικρός.
 Μικροτέχνης, ε, ὁ, vilis et abjectus artifex. A τέχνη.
 Μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, pusillitas. A μικρός.
 Μικροτράπεζος, ε, ὁ, ἡ, qui exiguum seu tenuem habet mensam. Ex τράπεζα.
 Μικροτέριχος, ε, ὁ, ἡ, parvos seu breves habens pilos. A Σελῆ.
 Μικροβᾶγος, ε, ὁ, ἡ, tenuissimo victu utens.
 Μικροφίλοστμία, ας, ἡ, inepta et sordida gloriae ambitio, ambitio frivola. A
 Μικροφιλότιμος, ε, ὁ, ἡ, e rebus tenuibus honorem captans, *Theophr.*
 Μικροφρόνως, adv. illiberaliter, sordide.
 Μικροφροσύνη, ης, ἡ, pusillanimitas. A
 Μικροφρων, υος, ὁ, ἡ, pusillanimus. Ex μικρός et φρήν.
 Μικροφύς, εὐς, ὁ, ἡ, pusillus. A φύω.
 Μικροφύα, ας, ἡ, parvitas a natura. A praec.
 Μικροφυλλος, ε, ὁ, ἡ, parva habens folia.
 Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A
 Μικροφωανος, ε, ὁ, ἡ, gracilem et exilem vocem habens. A φωνή.

Μικροχρῆς, is, rebus parvis, nihili, frivolis gaudens. A χραῖω.

Μικρόχρως, u, d, h, exiguum solum habens.

Μικροψύχῳ, ō, fut. ὥσω, pusillo animo sum; exponitur etiam, animo deficio.

Μικροψυχῆς, as, h, pusillanimitas, animus demissus et abjectus. A

Μικρόψυχος, u, d, h, qui animo demisso et abjecto est, pusillanimus. A ψυχή.

Μικρύνω, parvum reddo, imminuo. A μικρός.

Μικρῶς, adv. parum, leviter. Ab eod.

Μικτίον, miscendum, Steph.

Μίκτος, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro

ἐμίμικτο, a μίγνυμι. Unde

Μικτός, h, d, mixtus; (2) qui misceri potest.

A μίγνυμι, misceo.

Μιλῆς, ἄκος, h, taxus; hederæ species. Vide

σμίλαξ.

Μιλσηογενῆς, Milesio opere factum; sicut

celebrantur Μιλῆσια σφάμαστα, Milesia stragula, et Μιλῆσια ἔρια, Milesiæ lanæ. Ex

ἔργον et Μίλητος, Miletus, quæ est urbs

Asiatica.

ΜΙΛΙΑΨΙΟΝ, u, τὸ, milliarium, columna Romæ,

unde milliaria numerari cæpta; (2) vas ad

parandam aquam calidam, Athen.

Μιλιάζω, vel μιλάω, fut. ὥσω, milliaria demetior.

Hinc ἐμιμλιάσθαι, per milliaria esse

dimensa, Strab. A μίλιον. Hinc

Μιλιασμός, ō, d, dimensio per milliaria.

Μιλινῶδες, plasticæ artis vox, unde ἄσπιδα ἡμι-

μιλίγων. Vide Poll.

Μιλίγμικτα, τὰ, reliquiæ, E. M.

ΜΙΛΙΟΝ, u, τὸ, milliæ, spatium mille pas-

sum.

Μίλλω, mitto, Æsch. Stanl. al. μύλλω, Turn.

Μίλον, u, τὸ, aut μίλος, u, d, milicis, seu smilacis,

taxi, sive hederæ flos, Poll.

Μιλτιος, u, d, h, qui e minio, aut minio tinctus,

est. A μίλτος.

Μιλτισηφῆς et -ιφῆς, ἴος, d, h, minio illitus, min-

niatus, minio tinctus. Ex μίλτος et ἀλείφω.

Μιλτινός, ἰνῆ, ἰον, miniaceus. A μίλτος.

Μιλτιτίης, u, d, ut μιλτιτίης λίθος, lapis minii

colorem referens. Ab eod.

Μιλτοπάρης, u, d, h, genas minio infectas

habens; epith. navis rubro pictæ; (2) min-

niaceus, ruber. (2) ξανθοὶ δ' αὖθ' ἕτεροι πε-

διων ἐπὶ μιλτοπάρων, Ophian. Cyneg. 3,

509.

Μιλτόπρεστος, u, d, h, minio pulchre pictus,

decorus. Ex μίλτος et πρέστω.

ΜΙΛΤΟΣ, u, h, minium, rubrica; (2) rubigo

segetum.

Μιλτοφῆς, is, miniatus, rubricatus, Ep.

Μιλτόχριστος, on, minio unctus, Sibyl.

Μιλτόω, ō, fut. ὥσω, minio inficio, rubrica-

tingo. Gl. V. minio. A μίλτος.

Μιλτώδης, ὄος, d, h, miniaceus, minio similis;

(2) minii plenus. Ab eod.

Μιλτωρχία, as, h, minii effossio; (2) locus

ubi minium effoditur.

Μιλτωρχῆς, u, d, minii seu rubricæ effossor.

Ex μίλτος et ὀρύσσω.

Μιλτωρῆς, h, d, miniatus, rubricatus, Gl. V.

A μιλτώω.

ΜΙΛΨΑΙ, ὤν, αἰ, defluvium pilorum palpe-

bræ.

Μίλφωσις, eas, h, idem. A præc.

ΜΙΜΑΪΚΤΑΟΝ, u, τὸ, fragum, fructus arbuti.

Μιμαλλῶν, on, αἰ, Mimallones, Bacchæ, seu

sacerdotes Bacchi. A μιμομαι, imitor.

Μιμαλλῶν, ὄνων, αἰ, idem et ab eod.

ΜΙΜΑΡΚΙΣ, eas, h, sive μιμαρκῆς, uos, h, farci-

minis genus.

Μιμαυλῶ, ō, histrioni accino tibia, Hes. ὑπο-

κρίνεσθαι. A

Μιμαυλός, u, d, h, qui mimos tibia exprimit.

Ex μίμος et αὐλός, tibia.

ΜΙΜΟΜΑΙ, ἔμαι, fut. ἥσμαι, imitor, imi-

tatione exprimo. Ei τὰ τῶν Θεῶν κατὰ μι-

μύθη, Eur. Ion. 452. Τὸν τῶσπον μιμύμεναι

τὸν τῶν ἀγγέλων, Aristoph. Conc. 279. Εἴτ'

ἐγὼ μιμήσομαι σὲ πρὸς αὐτὴν, Luc.

Μιμηλάζω, idem quod μιμομαι, imitor, Hes.

Μιμηλός, h, d, imitando expressus, a docto

imitatore factus. Hinc Dor. μιμηλᾶ, imi-

tando expressa imago; μιμηλός etiam, ac-

tive, pro imitandi solertia præditus, imita-

tor; ut μιμηλὴ τέχνη, imitatrix ars; μιμη-

λόταται, imitandi dexteritate præstantissimi.

A μιμομαι.

Μιμηλότης, ητος, h, imitandi dexteritas, Suid.

sine expositione. A præc.

Μιμηλῶς, adv. idem quod μιμητικῶς.

Μίμημα, ἄτος, τὸ, imitamentum, imago.

Μιμήσαιντο, imitentur, 3. plur. aor. 1. opt. med.

verbi μιμομαι.

Μίμησις, eas, h, imitatio. Ab eod.

Μιμητίον, imitandum, Steph. Ab eod.

Μιμητής, ō, d, imitator; poetæ quoque et

histriones dicuntur μιμηταί illi, quod ver-

bis et oratione, hi, quod gestu præcipue

imitentur mores hominum. Hinc Philox.

μιμητής, insectator. Ab eod.

Μιμητικός, h, d, imitandi solertia præditus,

peritus imitator. Gl. V. gesticularius:

Μιμητικῶς, adv. imitando, more imitatorum:

Μιμητός, h, d, imitabilis. Ab eod.

Μιμητῶν, d, idem quod μιμητής, Man.

Μιμία, as, h, imitatio. A μίμος. Unde

Μιμικός, h, d, mimicus, ad mimos pertinen-

tes. Μιμνάζω, permaneo, præstolor, expecto. Μι-

μνάζω παρὰ νηυσί, Il. 2, 392. A μίμνω.

Μιμνάσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. vel

med. Ion. et Dor. pro ἐμμένοντο.

Μιμνήσκαι, 2. sing. præc. ind. pass. Ion. pro

μιμνήσκουσαι, a

Μιμνήσκω, in memoriam revoco; μιμνήσκομαι,

recordor, memini. A μνάω. Vide μνάομαι.

Μίμνον, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. pro

ἐμμνον, a verbo poetico μίμνω pro μίνω.

Μιμνόντεσι, dat. plur. part. præc. Poet. pro

μίμνωσι.

Μίμνω, maneo, permaneo; (2) expecto; (3)

sustineo, excipio. "Ἡ μίμνει κατ' οἶκον ἰσθρῶν

ἄσπιδαν, Eurip. Ion. 514. A μίνω.

Μιμόδις, d, mimus vitæ, Man.

Μιμογράφος, u, d, h, qui mimos scribit. Ex

μίμος et γράφω.

Μιμολογίω, ō, mimos recito, mimice recito;

pass. μιμολογεῖσθαι mimice recitari. A

Μιμολόγος, u, d, h, qui mimos recitat, in

Epigr. echo dicitur μιμολόγος, imitans vocem

humanam. Ex μίμος et λόγος.

Μίμος, u, d, h, mimus, imitator; histrio, Gl. V.

(2) mimus, imitatio, Gl. V. nempe ipse

actus mimicus, plerumque obscenior, et

mimi ejusmodi scenici versus; (3) vana

rerum eulentiarum representatio, adum-

bratio. A μιμομαι.

Μιμῶ, ōος, contr. ὤς, h, simia, humanarum ac-

tionum imitatrix, Tzetzes. A præc.

ΜΙΝ, pronom. indeclin. seipsam, seipsam; ali-

cubi et pro seipsos. Μιν σκότος εἶλε, Il. 5,

47. Κῶμα μιν ἔχρει, seipsos, Hippiocr.

ΜΙΝΔΑΞ, ἄκος, h, suffimentum quoddam,

suffitus, Athen.

ΜΙΝΘΑ, vel μίνθη, ης, h, mentha, herba sua-

vis odoris.

ΜΙΝΘΟΣ, u, d, stercus, merda. Alicubi et

pro μίνθη. Hinc

Μινθῶω, ō, fut. ὥσω, stercore inquino.

Εἰνυμᾶχος, u, d, h, Minyarum domitor, Su-

icer. Ex Μινυία, Minyæ, qui gens erant

Thessaliæ, et μάχουμαι.

Μινυθῶω, ō, fut. ὥσω, minuo, imminuo; unde

περὶ μεμινυθῆκασι, Hippi. A μινύω.

Μινυθήμα, ἄτος, τὸ, quod imminutum est; ex-

tenuata pars corporis. A præc.

Μινυθήσις, eas, h, imminutio, Hippi.

Μινυθᾶω, minuo, imminuo; (2) minor fio; de-

creasco, deficio, marcesco, contabesco. "Πεῖα

δ' ἀρξίζηλον μινυθῆι, Hes. Oper. 6. A μινύω.

Hinc

Μινυθα, adv. parumper, paulisper, paululum,

ad parvum temporis spatium. Hinc

Μινυθᾶδιος, fem. μινυθᾶδιν, brevis temporis, id

est, parum durans; μικρόδιος, apud Home-

rum.

Μινυθῶδης, es, brevis, Ern.

ΜΙΝΤΟΣ, ō, d, parvus, exilis.

Μινυγίγμα, ἄτος, τὸ, querulum et exile mur-

mur. A

Μινυγίξ, exili voce lamentabatur, 3. sing. im-

perf. ind. act. Ion. pro ἐμινυγίξ, vel exili voce

lamentare, 2. sing. præc. imperat. verbi

Μινυγίζω, exili voce lamentor, exili et flebili

voce cantillo, Ph. μινυγίξ, minurit. "Ὅδ'

αὐ μινυγίζων διῦρό τις προσέρχεται, Aristoph.

Av. 1420. A μινύομαι. Hinc

Μινυρίσμα, ἄτος, τὸ, minuritus, cantus mino-

rum avium.

Μινυρισμός, ō, d, murmuratio, susurratio.

Μινυρομαι, querula et lamentabili voce loquor,

vel cantillo. A μινύω.

Μινυρός, ῶς, ῥόν, querula seu exili voce cantil-

lans, Theophr.

Μινυρίως, u, d, h, brevi tempore durans,

fluxus, caducus. Ex μινυτός et ῥεα.

Μινύωρον, adv. paululum, Suid.

Μίξ, adv. idem quod μίγδα, Nic.

Μίξαμβρία, as, h, serenitas pluviis hiemalibus

permixta. Ex μίξος et αἰθρία.

Μίξαιδριον, u, τὸ, idem et ex iisd.

Μίξανθραπος, u, d, h, semihomo.

Μίξλληνες, altero tantum parente Græci, ut

hibridæ apud Romanos.

Μίξιμχος, u, d, h, conviciator, Hes. Ex μίξος

et ἱαμχος, carmen Iambicum, quod olim con-

vitius in primis adhibebatur.

Μίξις, eas, h, mixtio, mixtura, permistio, tem-

peratura; (2) concubitus, coitus.

Μίξοδάρβαρος, u, d, h, semibarbarus. "Ὅς ἀλ-

λόχως ὅπλοισι μίξοδάρβαρος, Eurip. Phæn.

140.

Μίξοδας, u, d, promiscue clamans, Rob. Ex

μίξος et βοάω.

Μίξοδία, as, h, mixtio viarum, trivium. Μίξο-

διη, locus inter Scyllam et Charybdin. "Ἀλ-

λα δ' ὁπάζων κύντερα μίξοδιῳ ἀλὸς ραιστήμα

νηῶν, Apoll. Rhod. 4, 321. Ibi loquitur poeta

de loco inter Charybdin et Scyllam. Vide

Scholiassem ad vers. Ex μίξις et ὁδός.

Μίξοδος, u, h, idem et ex iisd.

Μίξοδης, ητος, d, h, semifer, feræ quasi per-

mixtus. Ex μίξος et θήρ.

Μίξοθης, u, d, h, idem; (2) qui belluinus est

moribus, Suicer. Ex iisd.

Μίξοθης, τείχος, d, h, semicanus.

Μίξοθρος, on, e variis clamoribus mixtus.

Μίξοφία, as, h, coitus, Hes. Ab οἶφω.

Μίξολευκος, on, albo distinctus.

Μίξολυδῖος, u, d, h, semi-Lydius.

Μίξολυδισί, adv. semi-Lydio more.

Μίξομυρτος, u, d, h, semihomo, ut centauros.

Μίξονμος, epith. hircorum, quia inter oves

pascuntur, ap. Athen. Ex μίξις et ἦμα.

Μίξοπαρθένης, u, d, h, semivirgo, ut Harpyia.

Μίξοπόλιος, u, d, h, cujus capilli canis inci-

piunt misceri. Gl. Vet. canaster.

Μισῆρες, *u*, *δ*, virtutis osor, *Joseph. Maccab. 2.*
 Μισγάγκια, *as*, *η*, locus in valle in quo fit mistio aquarum, in quem e montibus aquae confluentes miscentur; (2) ipse aquarum gurgis illic collectus. (1) *ε*ς *μισγάγκιαν*, *Il. 4, 453.* Ex *μισγω* et *ἀγκος*.
 Μίσγαι, 2. sing. praes. ind. pass. *Ion.* pro *μισγῶσαι*, a *μισγω*.
 Μίσγετο, 3. sing. imperf. indic. pass. *Ion.* pro *μισγέτο*.
 Μισγητία. Vide *μισητία*.
 Μισγῶδια, *as*, *η*, bivium, trivium. Ex *μισγω* et *ἴδιος*.
 Μίσγισα, praes. part. f. g. *Dor.* pro *μισγισσα*.
 Μισγόμενον, acc. sing. praes. part. pass. vel med. *μισγόμενος γῆ*, terra ubi omnes promiscue pascunt, *Hes. A. 416*.
 Μίσγω, misceo, permisceo; *μισγομαι*, misceor, coeo, conculco, congredior. *Ἐμισγέσθην φίλοντι*, *Il. 14, 295.* A *κρίνω*.
 Μισέλλην, *pnos*, *δ* *ξ* *η*, Græcorum osor.
 Μίσηγος, *u*, *δ* *ξ* *η*, laborum osor, *Poll.* Ex *μίσος* et *ἔργον*.
 Μισεταιρία, *as*, *η*, sociorum odium. A
 Μισέταρος, *u*, *δ*, sociorum osor, *Poll.*
 Μίστα, *ω*, fut. *ἥσω*, odi, odio prosequor; (2) minus diligo, minus curo; *μιστόμαι*, *ἔμαι*, odio sum; *μισήτω*, invidiosus, odiosus, praet. part. *Μίσητον φίλοντα*, *Theoc. 23, 3.*
 Μισέται γὰρ ἄνδρος γυνή, *Eur. Elect. 652.* A *μίσος*. Hinc
 Μισήσις, aor. 1. part. pass. f. g.
 Μίσηρον, τὸ, artificium odii contra quem excitandi, opp. *φίλτρον*, *Lucian.*
 Μισήλις, *u*, *δ*, solifuga, *Gl. V.*
 Μίσημα, *ἄτος*, τὸ, odium, *Rob.* (2) res pro persona, odiosus, (2) ὃ δόσθην *μίσημα*, *Soph. El. 289.* *Μίσημα πᾶσιν*, *Eurip. Hipp. 407.* *Κυρίδος δὲ μίσμη* Ἀρκὰς Ἀταλάντη, *Id. in Meleagro: Fragn. 6.* A *μίσω*.
 Μίσῆς, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi *μίσέω*.
 Μίσῆτι, *ns*, *η*, libidinosus, prostituens se cuique femina, *Ammon. Suid.* Quasi pro *μισογῆτι*, a *μισογομαι*.
 Μισήτις, *as*, *η*, insatiata libido, proclivitas in Venere. A *πᾶς*.
 Μισήτης, *u*, *δ*, osor, *Phil.* A *μίσω*. Unde
 Μισήτιζω, odi, odio prosequor, *Hes.*
 Μισήτικός, *η*, *δ*, qui odio prosequitur.
 Μισήτικος, *adv.* odio prosequendo, per odium.
 Μισήτης, *η*, *δ*, odiosus, invidiosus, qui odio habetur. A *μίσω*. Unde
 Μισήτων, *u*, τὸ, *Vulg. Lex.* Sed vide *μίσηρον*.
 Μισοπατοσία, *as*, *η*, mercedis sui praemii persolutio; (2) praemium, merces, etiam poena. Ex *μισός* et *ἀποδοσις*.
 Μισοποδότης, *u*, *δ*, qui mercedem persolvit, praemium solvit, poenam sumit.
 Μισόπειον, *u*, τὸ, parva merces, mercedula. Dim. a *μισός*.
 Μισοπειυτικός, *η*, *δ*, ad eos pertines qui mercede operam suam locant. A
 Μισοπεινός, fut. *εἴσω*, idem quod
 Μισοπεινός, *ω*, fut. *ἥσω*, mercede operam meam loco, mercedem capio, stipendia facio. Dicitur et de meretricio quaestu. A
 Μισοπεινός, *εὖος*, *δ* *ξ* *η*, mercenarius, qui mercede aliquid facit, *Hes.* ubi malunt *μισοπείνης*, *u*, *δ*. Ex *μισός* et *ἄρνημα*.
 Μισοπειντικός, *η*, *δ*, mercenarius, pertines ad mercenarios. A *μισοπεινός*.
 Μισοπεινία, *as*, *η*, mercedis acceptio, opera mercenaria, quæ pro mercede praestatur; (2) quaestus meretricius. A *μισοπεινός*. Hinc
 Μισοπεινικός, *η*, *δ*, idem quod *μισοπειντικός*.
 Μισοπεινός, idem quod *μισοπεινός*, *V. L.*
 Μισοπεινικός, *u*, *δ*, qui mercede magistratum gerit, magistratus mercenarius. *Vocabul. Aristoph.* forma patronymici, quasi a *μισοπεινός*, vel *μισοπεινός*.
 Μισπός, *ία*, *ιον*, vel *μισπός*, *u*, *δ* *ξ* *η*, mercenarius, meritorius. A *μισπός*.
 Μισποδοσία, *as*, *η*, mercedis seu stipendii solutio. Ex *μισός* et *δοσις*.
 Μισποδοτός, *ω*, fut. *ἥσω*, mercedem sive stipendium do, seu persolvo; *μισποδοτέμαι*, me-

reo, mercedem fero. *Μισποδοτήσας τὸς ἐπὶ λῆτας*, *Dem.* A
 Μισποδοτής, *u*, *δ*, qui mercedem persolvit.
 Μισποδοτός, *u*, *δ*, *η*, idem.
 ΜΙΣΘΟΣ, *u*, *δ*, merces, praemium laborum, salarium, stipendium militum; (2) pretium habitationis.
 Μισθοφορῶ, *as*, *η*, stipendium, id ipsum quod mercedis loco accipitur, salarium; vertitur et vectigalia.
 Μισθοφορῶ, *ω*, fut. *ἥσω*, mercedem capio, quaestum facio; (2) aera mereo, stipendia facio. *Στρατιὴν ἐπὶ ἐμὲ μισθοφορεῖς*, *Phal.*
 Μισθοφορητίον, stipendium dandum est. *Οὐ μισθοφορητίον τὸς στρατιωμένους*, *Thuc.*
 Μισθοφορία, *as*, *η*, ipsa actio stipendia merendi.
 Μισθοφορικός, *η*, *δ*, qui mercenarium vel militum aera merentium est; (2) qui stipendia facere solet; *μισθοφορικός*, stipendiale, *Gl. V.* A
 Μισθοφόρος, *u*, *δ* *ξ* *η*, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit, stipendiarius. Ex *φίρω*.
 Μισθός, *ω*, fut. *ἥσω*, mercede loco, faciendum utendumve mercede certa loco; *μισθόμαι*, *ἔμαι*, mercede conduco; fut. *μισθώσομαι*, conducam. Et passive mercede conducor; ut *μισθωμένους*, mercede conductus. *Τὶ δῆτα μισθωτὲς ἂν ἐτι μισθώτο* *τις*, *Aristoph. Av. 1157.* A *μισθός*.
 Μισθώμα, *ἄτος*, τὸ, merces qua aliquid utendum locatur vel conducitur; (2) illud ipsum quod conducitur, ut habitatio; (3) merces qua quis operam suam locat; (4) merces quæ datur meretrici pro nocte, quaestus meritorius. A *μισθός*.
 Μισθωμάτιον, *u*, τὸ, mercedula, Dim.
 Μισθωσάσθαι, aor. 1. inf. act. verbi *μισθός*.
 Μισθωσίμας, *αἶα*, *αἶον*, conductitius, *Gl. V.* A
 Μισθωσίμος, *u*, *δ*, qui mercede locatur, vel conducitur; (2) qui mercede locari aut conducipotest. *Gl. V.* locatius. A
 Μισθωσις, *εως*, *η*, locatio, aut conductio.
 Μισθωτής, *u*, *δ*, conductor.
 Μισθωτικός, *η*, *δ*, mercenarius.
 Μισθωτός, *η*, *δ*, mercenarius, mercede conductus, conductitius. A *μισθός*.
 Μισθώται, vel *μισθωταί* *γυναῖκες*, *Poll.* mulieres mercenariae. A *μισθωτός*.
 Μιστοπος, *δ* *ξ* *η*, ab equis alendis, &c. abhorrens.
 ΜΙΣΚΕΛΛΟΣ, *u*, *δ*, vile et nigrum vinum, *Hes.*
 Μίσκος, sordidus et praeparus, qui frustra etiam rejecta colligit. A
 ΜΙΣΚΟΙ, *αν*, *οἱ*, pomorum putamina, *Poll.*
 Vide *μίσχος*.
 Μισοάγχιος, *u*, *δ* *ξ* *η*, osor barbarorum.
 Μισοασιλίας, *εως*, *δ*, regis vel regum osor.
 Μισογάμος, *u*, *δ* *ξ* *η*, a nuptiis abhorrens.
 Μισογόνος, *δ*, osor praestigiarum et imposturatum.
 Μισογύναιος, *u*, *δ* *ξ* *η*, osor mulierum.
 Μισογυνία, *as*, *η*, odium erga mulieres. A
 Μισογυνία, odi mulieres. A
 Μισογύνης, *u*, *δ*, osor mulierum. Ex *μίσω* et *γυνή*.
 Μισοδημος, *u*, *δ* *ξ* *η*, osor populi seu suæ civitatis.
 Μισοδημότης, *u*, *δ*, idem et ex *iisd.* *Suicer.*
 Μισοδικαστής, *u*, *δ*, idem quod
 Μισοδικας, *u*, *δ* *ξ* *η*, qui jure agere odit, litium osor. A *δική*, *jus*.
 Μισόθεος, *u*, *δ* *ξ* *η*, Deum vel Deos exosus.
 Μισόθης, *u*, *δ* *ξ* *η*, a venatione alienus. A *θήρα*.
 Μισόθεις, *χος*, *δ* *ξ* *η*, qui comam non alit.
 Μισοκαίσαρος, *αρος*, Caesari infestus.
 Μισοκακῶ, mala odi, *Gl. V.* Ex *κακός*.
 Μισοκαλός, *u*, *δ* *ξ* *η*, osor honesti.
 Μισοκέρδης, *εὖος*, *δ* *ξ* *η*, lucrifuga, *Gl. V.* A *κέρδος*.
 Μισολακων, *αρος*, Lacedæmoniis inimicus.
 Μισολαμάχος, *u*, *δ* *ξ* *η*, Lamachi, imperatoris bellicosus, osor. *Vox Aristoph.*
 Μισολίκετος, qui, vel quæ, nuptias aversatur, *Heliodor. 3.*

Μισολογία, *ω*, bonas literas odi; (2) imperitus sum doctrinarum.
 Μισολογία, *as*, *η*, odium bonarum literarum, disputationum, &c. A
 Μισολόγος, *u*, *δ* *ξ* *η*, qui congressus hominum, disputationes et ratiocinationes odit; (2) osor bonarum literarum; (3) indoctus. A *λόγος*.
 Μισόνος, *u*, *δ* *ξ* *η*, qui spurios odit.
 Μισόνυμφος, *u*, *δ* *ξ* *η*, qui nuptias odit. A *νύμφη*.
 Μισοπείνιος, *as*, *η*, odium peregrinorum, odium hospitum, inhospitalitas. A
 Μισοπείνιος, *u*, *δ* *ξ* *η*, osor peregrinorum, hospitum, inhospitalis.
 Μισοπαις, *αἶδος*, *δ* *ξ* *η*, osor liberorum, liberos exosus.
 Μισοπάρθετος, *δ*, virginibus infestus.
 Μισοπάτριος, *δ*, patri inimicus.
 Μισοπέρσης, *u*, *δ*, Persis infestus.
 Μισοπύλεμος, *δ* *ξ* *η*, alienus a bello.
 Μισοπόλις, *εὖος*, *δ* *ξ* *η*, osor civitatis.
 Μισοπονία, *ω*, odi labores; (2) non contendo, non studeo, *Plato.* A
 Μισοπονία, *η*, odium laboris. A
 Μισοπονός, *u*, *δ* *ξ* *η*, osor laboris.
 Μισοποννήριος, *ω*, f. *ἥσω*, odi improbos, improbitate aversor. *Πρὸ τῆς κρίσεως μισοποννήριος*, *Lys.* A
 Μισοποννήριος, *as*, *η*, odium improbitatis. A
 Μισοπόνθηρος, *u*, *δ* *ξ* *η*, malorum osor, qui improbos vel improbitatem etiam aversatur. *Ph.* *μισοπόνθηρος*, severus. Hinc τὸ *μισοπόνθηρον*, *u*, odium improbitatis.
 Μισοπόνθηρος, *adv.* cum odio improborum.
 Μισοπρότακτος, *δ*, qui pessime odit amentum clypei, seu bellum, *Ar.*
 Μισοπροπακιστή, *η*, bello maxime inimica, pacis amantissima; proprie, quæ maxime odit lorum, manubrium clypei. *Vox Aristophan.* Ex *μίσω* et *πρόταξ*.
 Μισοπρογμῶν, *ονος*, *δ* *ξ* *η*, negotiis abhorrens, qui vitam quietam et negotiis vacuam agit. A *πρόγραμμα*.
 Μισοπροσκήροτος, *δ* *ξ* *η*, difficilis aditu.
 Μισοπαύχτος, *u*, *δ* *ξ* *η*, odio habens pauperes.
 Μισοπαύχων, *αρος*, *δ* *ξ* *η*, osor barbæ, titulus libelli a Juliano Aug. conscripti.
 Μισορώμειος, *u*, *δ* *ξ* *η*, Romanis infestus.
 ΜΙΣΟΣ, *εὖος*, τὸ, odium.
 Μισοσάφης, *u*, *δ* *ξ* *η*, osor sapientiæ; sapientie studium, philosophiam, exosus.
 Μισοστράτιωτης, *u*, *δ*, rem militarem fugiens.
 Μισοσύλλος, *δ*, inimicus Syllæ.
 Μισοτεκνία, *as*, *η*, odium liberorum. A
 Μισοτέκνος, *u*, *δ* *ξ* *η*, liberorum osor, prolem habere nolens.
 Μισοτύραννος, *u*, *δ* *ξ* *η*, osor tyrannorum.
 Μισοτύφος, *u*, *δ* *ξ* *η*, qui ostentationem odit.
 Μισοφίλιππος, *u*, *δ* *ξ* *η*, inimicus Philippi.
 Μισοφίλαλός, *u*, *δ* *ξ* *η*, abhorrens a studiis literarum, infestus hominibus doctis.
 Μισοφίλος, *u*, *δ* *ξ* *η*, qui amicos aversatur; amicitias fugiens.
 Μισοφροντής, *ιδος*, *δ* *ξ* *η*, fugiens curas.
 Μισοχρηστος, *u*, *δ* *ξ* *η*, bonorum osor.
 Μισοχρηστος, *u*, *δ* *ξ* *η*, qui Christum odit.
 Μισοψευδής, *εὖος*, *δ* *ξ* *η*, qui mendacium odit.
 Μισυλάρομα, *ωμαι*, pane in cochlear excavato jus vel pulmentum haurio. A
 ΜΙΣΤ'ΑΗ, *s.* *μυστήλη*, *ns*, *η*, panis in cochlear cavatus.
 Μισυλλέν, 3. sing. imperf. ind. act. cum *ν* *φιελκ*. a
 ΜΙΣΤΥΛΛΑΝ, in parvas partes seu frustra exigua concido, in parva frustra dissecō.
 ΜΙΣΤ, misy, succus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis; unde inter metallica numeratur.
 Μισυρί, *εὖος*, *δ* *ξ* *η*, alienus ab insolentia.
 ΜΙΣΧΟΣ, *u*, *δ*, pediculus per quem folia fructusque arboribus adherent; (2) granum folio adherens; (3) instrumentum rusticum vertende terræ.
 Μισωδής, *εὖος*, *δ* *ξ* *η*, odiosus, odio dignus. A *μίσος*.

Μιτράρρῳ, ἑός, ὁ ἔξ ἡ, filo sutus. Ex mitas et
πάππας, suo.

ΜΙΤΟΣ, υ, ὁ, filum, quod stamini implicatur,
licium; (2) fides citharæ. Hinc

Μιτῶν, ᾧ, fut. ᾧσα, licia tendo; (2) fidibus
cano.

ΜΙΤΡΑ, ας, ἡ, et μίτρη, ης, ἡ, cingulum, bal-
teus, cinctus, zona. Μίτρης S', ἡν ἐφόρει
ἔρμα χροῖς, ἔρκος ἀπόντων, Il. 4, 137. (2)
fascia, qua caput obligatur, mitra, dia-
dema; ærea lana tecta qua parte tangit
illa. Καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες,
Il. 4, 187.

Μιτράγχυσα, ἡ, squama aurea quæ in fronte
gestatur, Hes.

Μιτρίον, υ, τὸ, mitella, Gl. V. Α μίτρα.

Μιτρηφόρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, mitram gestans, mitra-
tus. Ex μίτρα et φέρω.

Μιτρηφόρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.

Μιτρηφόριον, mitram gesto.

Μιτρηχίτων, ανος, ὁ ἔξ ἡ, tunicam fascia cin-
gens.

Μιτρώα, ᾧ, mitra seu fascia cingo. Α μίτρα.

Μιτρώης, ες, ex sindone factus, Soph.

ΜΙΤΤΑΛΟΣ, υ, ὁ, puerili ætati proximus.

ΜΙΤΤΛΟΣ, ὤλη, Dor. ὤλα, ὤλον, mutilus, cor-
nibus carens.

ΜΙΤΤΣ, υος, ἡ, ostiis alvearium circumlinit
quasi purgamentum ceræ, subatrum, gra-
veolens, vulneribus et ulceribus medens.

Μιτῶδης, e bono stamine factus, textilis; idem
quod εὐμιτος. Βρόχῳ μιτῶδῃ συνδόνος καθη-
μινη, Soph. Antig. 1222, ubi vulgo μιτῶ-
δῃ, quod ineptum est.

Μιχδίσαι, nom. pl. a. 1. part. pass. fœm. gen.
verbi μίγνυμι.

ΜΝΑ, ᾧς, ἡ, mina; libra varii ponderis apud
diversos.

Μνάα, spondes, 2. sing. præ. ind. pass. Poet.
pro μνᾶ, contr. ex μνάη, a μνάομαι.

Μνασίος, αία, αίων, minam pondere æquans;
(2) minæ pretium æquans. Α μνᾶ.

Μνακίος, αία, αίων, idem et ab eod.

Μνακίος, αία, αίων, idem et ab eod.

Μνάκηις, gen. sing. Dor. pro μνηκίς.

Μναμεινύθμεν, 1. pl. aor. 1. ind. pass. Ion. et
Dor. pro ἐμνημεινύθμεν, a μνημεινύω.

Μνάομαι, ᾧμαι, memoro, commemoro, dico;
(2) memor sum, recordor. Hinc in usu f.

μνήσσομαι, recordabor, mentionem faciam;
aor. 1. ἐμνήσθην, recordatus sum; imperat.
μνήσθητι, memor esto, recordare; f. pass.
μνησθήσομαι, mentionem faciam; perfect. in
significatione præsentis μέμνημαι, memini,
recordor; (2) curo, operam do; imperat.
μέμνησο, memento; part. μεμνημένος, me-
mor; a. 1. med. μνήσασθαι, commemorare,
mentionem facere. Μένειν ποτὶν ταυῖδ' ὅτι
ἡ φῶν ᾧμοισιν, Aristoph. Thesm. 282. Ἐτίειν
ᾧ' ἔστιν δ' ἐμνήσθην ἐγὼ, Aristoph. Av. 1368.

Μνάομαι, μνώμαι, ambio, affecto. Hoc in
præsentis usitatum, 3. pl. μνᾶνται, ambiunt,
uxorem petunt; inf. μνᾶσθαι, ambire; part.
μνώμενος, sibi concilians. Πολλοὶ με μνώ-
ντα, Theocr. 27, 22.

Μνάσεις, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. et Dor.
pro μνήσαι, a μμνήσκειν, pro μνάω.

Μνάση, 3. sing. a. 1. conj. Dor. pro μνήσῃ.

Μνάσθαι, præ. inf. med. contr. pro μνᾶσθαι, a
μνάομαι.

ΜΝΑΣΙΩΝ, υ, τὸ, mensura duorum medimno-
rum, Hes.

ΜΝΑΣΙΩΝ, υ, τὸ, in Ægypto, herba dulcem
saporem cibis adferens, Theophr.

Μνάστρα, ας, ἡ, Dor. pronuba. Α μνηστήρ.

Μναστῖν, ᾧ, fut. ἔσω, nuptias alicujus ambio,
Dor. pro μνηστῖν, unde μνηστῖν.

ΜΝΑΨ, ᾧ, in memoriam revoco; com-
monefacio, admoceo; occurrit fut. μνήσει,
admonebit; a. 1. part. μνήσασα.

Μνεία, Ion. ἡ, μνᾶ.

Μνεία, ας, ἡ, mentio; (2) memoria.

Μνήμα, ἄτος, τὸ, quo nobis res aliqua in me-
moriam revocatur, monumentum; (2) se-
pulchrum. Α μνᾶ. Hinc

Μνηματίον, υ, τὸ, parvum monumentum.

Μνηματίτης, υ, ὁ, ut μνηματίτης λόγος, oratio
sepulchralis, funebris. Α μνήμα.

Μνημείον, υ, τὸ, monumentum; (2) sepul-
chrum; (3) locus secretor domus, in quo

pretiosissima quæque adservantur. Α

Μνήμη, ης, ἡ, memoria, id est stabilitas cog-
nitionis; (2) mentio, commemoratio. Α

μνάομαι, μέμνημαι.

Μνημῆιον, υ, τὸ, Ion. pro μνημείον.

Μνημεινύτε, 2. pl. præ. conj. act. verbi μνη-
μεινύω. Unde

Μνημεινύμα, ἄτος, τὸ, res quæ memoriæ man-
datur, seu memoria tenetur.

Μνημεινύτιον, adv. posit. meminisse oportet.

Μνημεινυτικός, ἡ, ὄν, memoria valens, memo-
randi facultate præditus. Α μνημεινύω.

Μνημεινυτός, ἡ, ὄν, qui memoria tenetur. Α

Μνημεινύω, fut. εἰσω, memor sum, memoria
teneo, memini; (2) memoro, memoriæ
prodo, mentionem facio; μνημεινύομαι,
memoror, celebror. Μνημεινύειν τῶν λό-
γων, Act. 20, 35. Οὐδ' ἔ Πλάτων μνημεινύει,
Plut. περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Heb.
11, 22.

Μνημεινικός, ἡ, ὄν, memoriosus, memoria valens,
memor; (2) ad memoriam pertinens, me-
morabilis. Α μνήμα.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria; (2) revocatio rei
in memoriam; (3) Mnemosyne, mater

Musarum. Ab eod.

Μνημονικῶς ἔχειν, meminisse, Bud.

Μνημοσύνη, υ, τὸ, monumentum, quod rem
in memoriam revocat; memoriale, Gl. V.

Μνημόσυνα, monumenta, Gl. V. Α

Μνήμων, ανος, ὁ ἔξ ἡ, memor, qui recordatur;
(2) bona memoria præditus, memoria va-
lens; memoriosus, Ph. Α μνάομαι.

Μνησαίετα, recordati sunt, 3. pl. a. 1. opt. med.
Ion. pro μνήσαντο, a μνάομαι.

Μνησάσας, acc. pl. aor. 1. part. act. fœm. gen.
verbi μνάω.

Μνησάσκετο, 3. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro
ἐμνήσκατο.

Μνήσαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. Ion. pro
μνήσσει.

Μνησθεῖσα, a. 1. part. pass. fœm. gen.

Μνησθῆν, 3. sing. a. 1. conj. pass.

Μνησθῆναι, gratum me pro beneficiis
præsto.

Μνησθῆς, υ, ὁ ἔξ ἡ, pius, Dei memor. Diosco-
rides dicit juniperum majorem a quibusdam
vocari μνησθῆον. Ex μνήσις et θείος.

Μνησικακία, ᾧ, fut. ἔσω, mali vel injuriæ me-
mor sum; succenseo, Gl. V. Μνησικακῆσα
τὴν ἡλικίαν, Aristoph. Nub. 995. πολλὰ Κο-
ρινθίοις, Dem. Hinc

Μνησικακτικός, ἡ, ὄν, idem quod μνησίκαιος.

Μνησικακῶς, ας, ἡ, injuriarum memoria. Α

Μνησικακῶς, υ, ὁ ἔξ ἡ, injuriæ acceptæ me-
mor, qui injuriæ oblivisci nequit. Ex μνήσις.

Μνησικακῶς, adv. animo injuriarum memori,
more eorum qui ob veteres injurias simul-
tates exercent.

Μνησισήμων, ανος, ὁ ἔξ ἡ, recordatu tristis. Ex
μνήσις et πῆμα, damnum, clades.

Μνήσις, εως, ἡ, recordatio. Α μνάομαι.

Μνησιτικός, ἡ, memor partus; epith. fœm.
non sterilis. Α τίκτην.

Μνήσομαι, f. 1. ind. med. verbi μνάομαι.

Μνηστία, ας, ἡ, petitio uxoris; (2) petitio,
v. gr. honorum, beneficii. Α μνηστῖν.

Μνήστρα, ἡ, idem quod μνηστή, Pind.

Μνήστρεμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod. despon-
satio. Ω κακὰ μνηστῖματα προσβίς, Euripid.
Phæn. 583.

Μνηστῖνικός, ἡ, ὄν, sponsalis, Gl. V. Α

Μνηστῖν, f. εἰσω, nuptias ambio; (2) nuptias
concilio; de proxenetis; (3) affecto, etiam
in partem deteriorem, concilio, comparo;
μνηστῖνέσθαι, peti in nuptias, desponderi;
μνηστῖνέσθαι, desponsata, Philox. Repertur
tamen et de viro ambiente. Μνηστῖν ἐλ-
λῶς, Theoc. 22, 155. παῖδά τινας, Eur.
Μνηστῖνέμενος ἐκ τῶν μοναρχῶν, Plut. Vid. et
Matt. 1, 18. Μνηστῖν γάμους ἀκ ὄντας, Eur.
Iphig. in Aul. 847. Α μνάομαι.

Μνηστῖν, idem et ab eod. Μνηστῖνας Ἐλείων.
Theocr. 18, 6.

Μνηστή, ης, ἡ, desponsata sponsa, nupta. Ab
eodem.

Μνηστήρ, ἡρος, ὁ, qui nuptias alicujus ambit,
procus, alicubi et memor; (2) candidatus,
qui aliquid ambit; (3) dicitur etiam tro-
pice, ut μνηστῖν. Ab eod.

Μνηστήριος, υ, ὁ ἔξ ἡ, ad procum pertinens, a
proco proficiens. Α μνηστήρ. Hinc

Μνηστήριωδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, procis conveniens. Γέ-
λως μνηστήριωδης, non sine gesticulatione qua-
dam, qualis procorum Penelopes fuit,
Clemens Alex. Pedag. 2, 196. Alludit Cle-
mens ad Odys. 18, 98.

Μνηστρατονία, ας, ἡ, idem quod

Μνηστρατονία, ας, ἡ, procorum occisio seu
cædes. Ex μνηστήρ et φόνος.

Μνηστής, idem quod μνηστήρ, Chrys.

Μνήσις, ιος, ἡ, memoria, recordatio, mentio.
Α μνάομαι.

Μνήστρα, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum concilia-
trix. Α μνηστήρ.

Μνήστρον, υ, τὸ, nuptiarum arrhabo; μνήστρα,
sponsalia, Gl. V. Ab eod.

Μνήστεις, υος, ἡ, conciliatio, seu petitio uxoris.
Α μνάομαι. Unde

Μνήστεις, υος, ὁ, peritus, sciens; (2) qui nup-
tiarum arrhabonem dedit, Hes.

Μνιδρός, εως, ὁ, ῥόν, muscosus. Α μνίον.

Μνιδίος, εως, ὁ, ῥόν, idem et ab eod.

ΜΝΙΩΝ, υ, τὸ, muscus; alga. Hinc

Μνιδίος, εως, ὁ ἔξ ἡ, muscosus. Α μνίον.

ΜΝΟΙ Α, Hesychio οἰκεία, familia, id est, servi,
servorum multitudo. Τότῳ δεσπότης μνάσις
κέκληται, Hybris apud Athen. 15, 695. Vox
est Dorica.

ΜΝΟΤ' ὤ, ὁ, prima lanugo, pilus tener, lana
mollior. Gl. V. μνῶς, pluma.

Μνώα, μνώα, ας, ἡ, servitus, Hes. pro μνοία.

Μνώε, 2. sing. præ. imperat. pass. Ion. pro
μνώσσε, a Poet. μνώομαι pro μνάομαι.

Μνώϊται, et μνώται, servi, apud Cretenses. Α
μνοία.

Μνώομαι, memini, recordor; (2) mulieris nup-
tias ambio; Poetice pro μνώμαι. Οὐδ' ἔτερο
μνώοντ' ὁλοσί φόβου, Il. 11, 71.

Μνώοντα, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. et Poet.
pro μμνώντο.

ΜΟΓΓΟ' ὤ, ὁ, qui voce est obtusa. Ph. μόγ-
γος, atubus, ad quod idem reddit ac μογι-
λάλος, ον, a μόγος. Unde

Μογίω, idem quod μογίω.

Μογερός, εως, ὁ, ῥόν, laboriosus, ærumnosus.

Μογερός, adv. laboriose, ærumnose, cum mag-
na difficultate.

Μογίω, idem quod μογίω, Hes.

Μογίμενος, 1. plur. præ. ind. act. Dor. pro μο-
γύμεν. Α

Μογίω, ᾧ, fut. ἔσω, laboro, labores tolero,
ærumnas patior et perfero, cum molestiis
conflictor, labore fessus sum; (2) doleo.

Γεγίως τις μογίμενος ἐπ' ἰχθύσι, Epigr. Εἰ
χαλιπώτερα τῶν δ' ἐμὸν γένει, Theocr. 26, 28.
Α μόγος.

Μογροφόρος, ον, labores et ærumnas afferens,
Nax.

Μογῆσασα, aor. 1. part. act. f. g.

Μογιλάλια, ας, ἡ, difficultas loquendi. Α

Μογιλᾶλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui ægre et difficulter
loquitur, cui impedita est lingua, Ph. atubus,
SS. (2) mutus. Ex μόγος et λάλος.

Μόγῃς, adv. ægre, vix, difficulter. Α μόγος.

ΜογισαΨιδάφος, difficulter humum tangens;
μογισαΨιδάφην Lucianus ludens dicit po-
dagran. Ex μόγος, ἀπτομαι, et ἰδαφος.

ΜΟΤΟΣ, υ, ὁ, labor, ærumna, molestia.

Μογροσκία, ᾧ, in partu, vel circa partum, la-
boro. Α

Μογροσκός, υ, ὁ ἔξ ἡ, in partu laborans, pa-
rientibus opitulans, epith. Lucinæ. Ex
μόγος et τίκτην.

Μογροσκία, ἡ, difficilis partus, Man.

ΜΟΔΙΟΣ, υ, ὁ, modius, mensura sedecim sex-
tariarum.

ΜΟΘΑΣ, ἄτος, ὁ, verna, Ælian.

1) ὄϊος, α, ὅ, labor; (2) bellum; (3) pugna; (4) tumultus; (5) terror; (6) seditio.
 Μόλιον, ανος, ὁ, verna; (2) vilis, nullius honoris; (3) turpis et servilis molestaque saltatio; (4) nugator, garrulus; (5) fastuosus, superbus, arrogans. Α μόλιον.
 Μεθάνια, ας, ἡ, superbia, insolentia, arrogantia, jactantia, Hes. Α μόλιον. Hinc
 Μεθανήϊκος, ἡ, ὄν, insolens, superbus.
 Μοί, dat. sing. per *Aphæresin*, pro ἡμοί.
 Μοῖα, μεῖ, gen. sing. Poet. et per *Aphæresin*, pro ἡμῶ.
 Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) gradus seu pars circuli in celo; (3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus (4) sors, conditio; (5) honor; (6) pretium; (7) principis ditio; (8) fatum, secundum æque ac adversum; (9) fatum, lethum; (10) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo est; (11) oraculum aut alius monitus divinus; (12) sectus. Μοῖρα, Parcae. (1) ἐχει δὲ μοῖραν καὶ ποῦς, habet et hoc aliquam congruentiam, aliquam rationem, Eurip. *Hippol.* 988. (8) εἴ μοι ἐννέην μοῖραν, felicitas! Soph. (Ed. Tyr. 863. (9) ὡς αὐτὸν ἤξει μοῖρα πρὸς παῖδός θανέν, in fatis esse, Id. *Ibid.* 713. Μοῖραν νέμεν σινί, satisfacere alicui, Id. *Trach.* 1286. (11) ὅτε Μοῖρ' ἀνυμναῖος, ἄλυσος, ἄκροτος, ἀνασπέρη, Id. (Ed. Col. 1022. Α μοῖρα.
 Μοιραγένης, α, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit, *Apollon.* 1, 1127. Ex μοῖρα et ἀγω.
 Μοῖραις, αἰα, αἰον, fatalis. Α μοῖρα.
 Μοῖράω, ᾶ, fut. ἥσω, divido, partior; μοῖράομαι, ᾶμαι, p. μοιράομαι, sortitus, adeptus sum; sortito capio. Ὅσα ψυχῆς μοιράεται, Ph. Ab eod.
 Μοιραγενής, ἑός, ὁ, ἡ, felici fato natus. Voc. μοιραγενής. Ex γίνομαι.
 Μοιραγένης, α, idem quod μοιραγέτης, Ar.
 Μοῖρα, ἡ, pars, V. L.
 Μοῖραῖδος, ἰα, ἰον, fatalis, fato eveniens. Α μοῖρα.
 Μοῖραῖδος, adv. fataliter, Gl. V. Α præc.
 Μοῖρῆς, ἴδος, ἡ, divida, particularis, *Nicandr.* Ab eod.
 Μοῖραδοῦμαι, ᾶ, f. ἥσω, partem capio, particeps fio. Ex μοῖρα et δέχομαι.
 Μοῖραδωρῶντος, α, ὁ, ἡ, a Parcis seu a Fato effectus vel perfectus. Ex πρᾶναι.
 Μοῖραλάχαν, ᾶ, f. ἥσω, sorte disperit, divido. Ex μοῖρα et λαγχάνω, vel λάχος.
 Μοῖραλόγος, α, ὁ, ἡ, faticidus, Ph. Ex μοῖρα et λόγος.
 Μοῖραλογεῖν, consortem esse, Poll.
 Μοῖραλογχοι, consortes facinorosi, Poll. Ex μοῖρα et λείλογχοι, præc. verbi λαγχάνω.
 Μοῖραλόχαι, αἱ, qui sortito partes distributas capiunt, Poll.
 Μοῖσαν, acc. sing. Dor. pro Μῆσαν.
 Μοιχάνομαι, αν, τὰ, mulcta, quam solvit mœchus deprehensus. Ex μοιχός et ἄγγρα.
 Μοιχάζω, mœchor. Α μοιχός.
 Μοιχάλης, ἴδος, ἡ, mœcha, adultera; (2) adulterium. Ab eod.
 Μοιχῶς, ἄδος, ἡ, adultera. Ab eod.
 Μοιχᾶται, 3. sing. præc. ind. med. contr. pro μοιχάσθαι, α μοιχάομαι.
 Μοιχᾶτης, ὁ, adulter, Man.
 Μοιχάω, ᾶ, fut. ἥσω, adultero, adulteri modo occupo, *Xenoph.* μοιχάομαι, ᾶμαι, mœchor, adulter vel adultera sum; (2) adultero. Ποιεῖ αὐτὴν μοιχάσθαι, *Matt.* 5, 32.
 Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium; (2) defectio ad falsam religionem. Α μοιχεύω.
 Μοιχεύεσθαι, aor. 1. part. pass. fem. gen. Μοιχευτός, ἡ, ὄν, adulteratus, Man.
 Μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. Α Μοιχεύω, mœchor, adulter sum; (2) adultero, stupro, adulterio vito. Τὴν γυναῖκα αὐτῆς μοιχεύσας, *Plato.* Ἦδὴ ἡμοῖχουσιν αὐτήν, *Matt.* 5, 28. Α μοιχός.
 Μοιχίδης, ἰα, ἰον, ex adulterio procreatus, adulterinus:
 Μοιχίτης, ἡ, ὄν, adulterinus, in adulteria pronus:
 Μοιχικῶς, adv. adulterorum more:

Μοιχῆος, ἱα, ἰον, adulterinus :
Μοιχογενήτης, ον, ἐξ adulterio natus : Α
ΜΟΙΧΟΣ, ὤ, ὁ, adulter, mœchus ; (2) genus
tونسرة indecorum ac cinædicum. Α μου-
χῆος.
Μοιχοσύνη, ἡ, idem quod μοιχεία, Man.
Μοιχοτρόπος, ος, ὁ ἕ, adulterinis moribus præ-
ditus. Ex μοιχὸς et τρόπος.
Μοιχοτύπη, ης, ἡ, Hes. ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη,
mœchis tundendum cunnum præbens ; ut
χαμαιτύπη, Α τύπτω.
Μόλγινος, coriaceus ; ut μόλγινον φυσήτης, fol-
les coriacei. Α
ΜΟΛΓΟΣ, ὤ, ὁ, bulga, saccus coriaceus, cul-
leus ; (2) depeculator, quasi pecuniam pub-
licam emulgens. Ab ἀμέλγω.
Μολένιον, Poll. stolonem amputare. Vide αὐτο-
μολία.
ΜΟΛΕΩ, venio, advenio, eo, vado, proficis-
cor ; (2) transeo, prætereo ; aor. 2. part.
μολών, profectus, fem. μολύσα. Τήνδε μὴ
μολᾷς σάλιν, Eur. Rhes. 115.
Μολιβαιχῆς, ἰος, ὁ ἕ ἡ, ut plumbum gravis ;
plumbeus. Ex ἀρχῆος.
Μολιβαναία, ης, ἡ, pila seu massa plumbea ;
(2) plumbago. Gl. Vet. metallicum quid-
dam ; item idem quod μολιβεῖον (3) herbæ
nomen :
Μολιβεῖος, ἱα, ἰον, contr. μολιβεῖος, ὤ, ἦν, plum-
beus :
Μολιβεῖκος, ὤ, ὁ, plumbarius, Gl. Vet. :
Μολιβνός, ἰνν, ἰον, idem :
Μολιβεῖον, τῶ, fistula plumbea, qua utuntur
medici, Hippi. :
Μολιβεῖς, ἰδος, ἡ, globus, pila, lamina plum-
bea : Α μολιβεῖος.
Μολιβεοειδής, ἰος, ὁ ἕ ἡ, plumbo similis, plum-
bum colore referens. Α seq. et εἶδος.
ΜΟΛΙΒΔΟΣ, α, ὁ, plumbum.
Μολιβεργεύς, ὤ, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ex μό-
λιβος et ἔργον.
Μολιβεοφανής, ἰος, plumbo similis. Ex φαίνω.
Μολιβεοφύων, ὤ, f. ἦσα, plumbum fundo, con-
fio, Polyb. Ex μολιβεῖος et χύω.
Μολιβεόχρους, contr. μολιβεόχρεα, ος, ὁ ἕ ἡ,
plumbi colorem habens. Ex χρεῖα.
Μολιβεοχρῆς, ὠτος, ὁ ἕ ἡ, cuius corpus plum-
beo colore est ; lividus. Ex χρεῖος.
Μολιβεοῦδης, εως, ὁ ἕ ἡ, plumbi naturam refe-
rens. Α μολιβεῖος.
Μολιβεῦμα, ὠτος, τὸ, opus e plumbo. Quasi a
μολιβεῖον. Vid. μολυβεῖον.
Μολιβῆος, α, ὁ, plumbum, Gl. V. μολιβον.
Μολιβεοφίγγης, ἰος, ὁ ἕ ἡ, plumbo præfixus,
plumbo illigatus, clausus. Ex σφίγγω.
Μόλις, adv. vix, ægre, cum labore ; μόλις δὴ,
vix dum, Gl. V. μόλις ποτε, tandem ali-
quando, vix tandem, Gl. Vet. Α μόλις.
Μολίσσω, vado, eo, proficiscor. Α μόλιω.
Μολισῆς, ἰδος, ἡ, mendica. Α
ΜΟΛΟΒΠΟΣ, ῥα, ῥον, gulosus, vorax ; (2) men-
dicus. (1) ὅς ὁ μολοβῆος ἐκτιροχάων ἀγορεύει,
Odys. 18, 26. (3) μέση δ' ἰν πεφάλλῃ φέται
ποτόσσα μολοβῆς, Nicand. Ther. 662.
ΜΟΛΟΨΟΤΡΟΣ, vel μολοβῆρος, ος, ὁ, molothu-
rus, herba.
ΜΟΛΟΒΠΟΣ, ὤ, ὁ, qui non vocatus alienas
aëdes intrat.
Μολοῖσαν, profectam, acc. sing. aor. 2. part.
act. Dor. pro μολύσαν, a μολίω.
ΜΟΛΟΣ, ος, ὁ, labor ; (2) pugna ; (3) fremitus.
Unde Lat. moles.
Μολοσσικός, et Μολοσσικός, ἡ, ὄν, Molossicus ;
(2) molosso pede constans. Α μολοσσός.
Μολοσσίς, et Μολοττίς, ἰδος, ἡ, Molossia, regio
Molossorum.
ΜΟΛΟΣΣΟΣ, vel Μολοσσός, ὤ, ὁ, molossus, pes
metricus ex tribus syllabis longis constans ;
(2) incola Molossie, regionis Epiri ; (3)
sc. κύων, canis molossus, i. e. pastoralis et
magnus, seu prægrandis et generosus,
quales dabit Molossia.
Μολυβῆς, ἰδος, ἡ, Hes. cuspis seu hasta mutilata ;
(2) pudendum virile ; (3) item ægre red-
dens urinam. At apud Nicand. animal lo-
custæ simile. Ἀγροῦσαν λιμναῖα μολυβῆος

βατραχίδια, Nicander in Theriacis, 416. Ex
 μύλος et ὄρα, vel ὄρον.
 Μόλαρες, serpentes quidam innoxii, Nic. ex
 μύλος et ὄρα, quod cauda ingrediantur.
 Μολόχη, ης, ἡ, malva, Gl. V. pro μαλάχη.
 Μολόχη, malva, Gl. V. A præc.
 Μολπάτω, canto, decanto, celeberr. Α μολπή.
 Μολπατής, ὧ, ὁ, cantor, cantator; (2) collu-
 sor. A præc. Hinc
 Μολπάστρια, ας, ἡ, cantrix; (2) quæ colludit.
 Μολπή, ἧς, ἡ, canto, carmen; (2) chori cum
 cantu. Α μέλπω.
 Μολπηδόν, adv. cum cantu. Α μολπή.
 Μολπητής, ὧ, ὁ, cantor. Ab eod.
 Μολύβδινα, ης, ἡ, idem quod μολύβδινα.
 Μολύβδιος, idem quod μολύβδιος.
 Μολύβδιον, plumbum. Gl. V. potius μολύβδον.
 Μολύβδινος, idem quod μολύβδινος.
 Μολύβδιος, α, ὁ, ὧ, ἡ, plumbeus.
 Μολύβδις, idem quod μολύβδις.
 Μολύβδινος, α, ὁ, plumbeus aut plumbeus.
 Α μολύβδος.
 Μολύβδινος, ἡ, plumbea. A præc.
 Μολύβδινος, idem quod μολύβδινος.
 Μολύβδος, α, ὁ, plumbum.
 Μολύβδονος, ὧ, ὁ, ὧ, ἡ, qui plumbum tractat,
 plumbarius, Gl. V. Ex ἔργον.
 Μολύβδονος, ης, ὁ, ὧ, ἡ, qui plumbum videtur,
 plumbeus aspectu. Ex φαίνομαι.
 Μολύβδονος, idem quod μολύβδονος.
 Μολύβδονος, idem quod μολύβδονος.
 Μολύβδονος, idem quod μολύβδονος.
 Μολύβδινος, idem quod μολύβδινος.
 Μολύβδινος, ας, ἡ, plumbata. Gl. V. ferru-
 minatio, quæ plumbo fit. Quasi α μολυ-
 βδόν. Vid. μολύβδιον.
 Μολύβδονος, Gl. V. μολύβδωνται, plumbatæ;
 quasi α μολύβδον. Vid. μολύβδιον.
 Μολύβος, ἴδος, ἡ, idem quod μολύβδις.
 Μολύβος, α, ὁ, idem quod μολύβος.
 Μολύβος, ἡ, ὧ, plumbeus. Α μόλιβος.
 Μολύβρι, larva, terribilamentum, Suid.
 Μόλυμα, ἄστος, τὸ, inquinabulum, Gl. V.
 Μολύνει, ης, ἡ, podex, quia excrementis colli-
 tur. Α μολύνω.
 Μολύνει-πραγμῶναι, res fœdæ (inpr. in Venere)
 facio. Ex μολύνω et πᾶνμα.
 Μολύνω, ας, ἡ, inquinatio, contaminatio, in-
 quinamentum; (2) lenis concoctio, parum
 a cruditate differens. Α
 ΜΟΛΥΝΩ, fut. νῶν, pollio, inquino, con-
 tamino, conspurco; attamino; deturpo;
 fœdo; incesto; (2) dicitur et de coloribus,
 tingo, inficio; ἐμολύνω, 3. plur. aor. 1.
 fedarunt; ἐμολύνω, 3. sing. aor. 1. med.
 contaminatus est; imperat. aor. 1. μολύνω,
 inquina, Gl. V. Τὸν ἄνθρωπον ἐν ἀνθρώποις καὶ
 μολύνει, Theocr. 5, 87. Πρὸς ὀλίγον τῷ σπέρμει
 μολυσμένω, Heliod.
 Μόλυμα, ἄστος, τὸ, macula; μολύσματι, pi-
 cula, Ph. Α μολύνω.
 Μολυσμός, α, ὁ, inquinatio, contaminatio, con-
 tagium. Ab eod.
 Μόλυ, venio, ut hinc sit aor. 2. μολῶν, ἔμολον.
 Μομφή, ἧς, ἡ, querela, querimonia. "Εν μὲν
 πρώτῃ μοι μομφὴν ἔχον, Eurip. Orest. 1069.
 "Ὡς μοι μομφὰς ἔχουν, Id. Phœn. 780. Μομ-
 φαν ἔχων ἐνὶ δορὶ, succensus quod socii in
 bello laboris præmium non tulerit, Soph.
 Aj. 180. Α μέμφομαι.
 Μοναδικός, ὧ, ὁ, singularis; (2) solitarius. Α
 μονός.
 Μοναδικῶς, adv. in unitate; (2) solitarie.
 Μονάδον, adv. solummodo, solum, Nicand. Schol.
 Α monos.
 Μονάζω, fut. ἄσω, solitariam vitam ago.
 Μονοκεντρός, α, ὁ, ὧ, ἡ, unam tantum spinam
 habens. Ex monos et ἀκανθῶν.
 Μονόλιθος, ας, ἡ, simplex catena, torques,
 Poll. Ex monos et ἄλιθος, catena.
 Μονόσπονκος πῶλον, Euripid. οἱ κίληντες, ab uno
 freno; vid. infra μονότροπος. Idem habet
 μονοσπονικός, nom. unde Pind. μονοσπονίως, ἡ,
 ars desultoria, seu agitato equorum quæ
 fit uno freno, Ol. 5, 13.
 Μονόσπονκος, uno loco circumdatus collum
 habens.

habens, de equo. *Μονάμικτον δὲ Μενέλαος ψάχων δέσιν, Eurip. Hel. 1583.*
Μονανδρία, ὦ, uni viro nupta sum, unicum maritum habeo, uno contenta sum. Ex ἀνή.
Μονανδρος, α, ἡ, univira, Gl. V.
ΜΟΝΑΠΟΣ, α, ὁ, Paenionius monapus, bestia.
Μοναρχία, ὦ, f. ἡ, solus impero, solus dominor; pass. μοναρχῆσθαι dicitur regio quae unius duntaxat imperio subest. A μοναρχός.
Μοναρχης, α, ὁ, monarcha, qui solus imperat. Ex μόνος et ἀρχή.
Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus seu imperium. Ph. dictatura.
Μοναρχικός, ἡ, ὄν, ad monarchiam seu monarchiam pertinens; (2) monarchiae favens; (3) monarchiam adfectans. Gl. V. μοναρχικόν, dictatorium. A
Μοναρχος, α, ὁ, ἡ. Vide μοναρχης.
Μονάς, ἄδος, ἡ, unitas, unio; (2) unum punctum in tesseri; (3) atomus; (4) sola. (4) ἔλπισες ἱππακτρίδα μ' ὥστις μονάδα, reliquisti me tanquam navem solam solitariam, Eurip. Andr. 854. Sic emendat Brunck pro ἱππακτίαν ὥστις μονάδα. A μόνος.
Μοναστήριον, α, τὸ, monasterium, locus ubi vita solitaria agitur. A
Μοναστής, ὤ, ὁ, homo qui solus degit, solitarius. A μονάζω.
Μοναστικός, ἡ, ὄν, ad homines solitarios pertinens; (2) solitarius. A μοναστής.
Μονάστρια, ας, ἡ, mulier solitaria, quae vitam solitariam agit, monialis. Ab eod.
Μονάτωρ ἴσπος, equus desultorius, singulator, Schol. Aristoph. A μόνος.
Μοναυλία, ὦ, fut. ἦσω, tibia una cano.
Μοναυλία, ας, ἡ, vita solitaria, caelibatus.
Μοναυλίαν, α, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. A
Μοναυλος, α, ὁ, ἡ, tibia simplicem auram edens, quam invenerunt Aegyptii; (2) ejusmodi organo utens; τὸ μοναυλον, unius tibiae modulatio. Ex μόνος et αὐλός, tibia.
Μοναυλος, α, ὁ, ἡ, qui solus stabulatur, seu habitat. Ex μόνος et αὐλή.
Μοναχῆ, adv. unice, uno tantum modo.
Μοναχικός, ἡ, ὄν, ad solitarios homines pertinens, monasticus.
Μοναχόθεν, adv. ex una tantum parte. A
Μονάχος, ἡ, ὄν, unus; (2) solitariam degens vitam, homo solitarius, monachus. A μόνος.
Μοναχῶ, adv. tantummodo: A μοναχός.
Μοναχός, adv. unice, uno modo, singulariter. Ab eod.
Μονήτερον, α, τὸ, magnum intestinum, colum. Ex μόνος et ἔντερον.
Μονή, ἡς, ἡ, mansio, quies, desidia, mora; (2) monasterium. A μείνω.
Μονήτις, ἡ, solitaria, Man.
Μονήπιος, α, ὁ, ἡ, caelebs. A κοίτη.
Μονήπλιος, compactus. Κράνος μονήπλιον, solidum, Heliodor. 9.
Μονήριος, ἰα, ἰον, diarius, qui est unius diei. In Epigr. μονήριον, α, unius diei spectaculum, Rob. Ex μόνος et ἡμέρα.
Μονήμερος, α, ὁ, ἡ, idem. Ex ἰisd.
Μονήτης, εος, ὁ, ἡ, solitarius, solivagus.
Μονήτης ναῦς, et μονήτης πλοῖον, uniremis navis, simplicem remorum ordinem habens. Ex μόνος et ἑρέσω, remigo.
Μονήβουλις, plur. μονήβουλεις, exquisitorum ciborum apparatus, Poll. Vide ὀνήβουλις.
Μονήβουλης, ἔ, ὁ, coquus, ciborum exquisitorum parandorum artifex. A
Μονήβουλος, exquiste condio cibos.
Μονίας, α, ὁ, sobrius, Hes. A μόνος, vel α μείνω, Ern.
Μόνιμος, α, ὁ, ἡ, constanter manens, stabilis, immobilis, stabili sede degens; sedulus, officiosus, Ph. Hinc τὸ μόνιμον, α, constantia. A μόνή. Hinc
Μονιμότης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas.
Μονίμος, adv. constanter, stabiliter.
Μονός, ὤ, ὁ, vel μόνιος, α, ὁ, solitarius, solivagus, silvestris, ferus; inpr. dicitur de apro. A μόνος.
Μόνιππος, α, ὁ, ἡ, qui uno equo utitur; (2)

qui singulari equo vectus cursu certat, singulator. Ex μόνος et ἵσπος.
Μονοβῆλᾶνος, ὄν, epith. clavis, unum dentem habens.
Μονοβῆμων, ονος, ὁ, ἡ, solus incedens, R. Ex μόνος et βαῖνω.
Μονοβήλος, α, ὁ, ἡ, qui uno constat libro; τὰ μονοβήλα, libri singulares, R.
Μονόβροχον, τὸ, unum truncum habens.
Μονογᾶμεία, ὦ, fut. ἦσω, semel tantum uxorem duco.
Μονογαμία, ας, ἡ, status quum quis semel tantum duxit uxorem, Suicer. A
Μονογάμος, ὁ, ἡ, qui unas tantum nuptias contrahit; semel tantum uxorem habuit.
Μονογενής, εος, ὁ, ἡ, singularis, unigenitus; unigena, Ph. A γένος.
Μονογενῶς, adv. unice, maxime, praecipue.
Μονόγληνος, α, ὁ, ἡ, unoculus, Hes.
Μονόγλωσσος, vel μονόγλωττος, α, ὁ, ἡ, qui una tantum utitur lingua. A γλῶσσα.
Μονογνώμονες, qui unius sunt sententiae, vel ab una sententia pendunt. A γνώμη.
Μονόγονος, Poet. μινόνγονος, α, ὁ, ἡ, unigenitus, R. Κῆρην μινόνγονην ἡραξεν ἀπ' Αἰτναίου πάγου, Oppian. de Piscatu, 3, 488. Ex μόνος et γίνομαι.
Μονογράμματος, α, ὁ, ἡ, unica litera constans, v. gr. syllaba. "Αν μὴ εἴποι τις τὰς μονογραμμάτας Longin. Fragm. 3, 13. Ex γραμμα.
Μονόγραμμος, α, ὁ, ἡ, quasi delineatus tantum, non additis reliquis quae picturam ab solvunt; dicitur et de macilento, extenuato deformique, seu subtili nimis. Apud Cic. Epicuri Dii monogrammi vocantur. A γραμμή.
Μονοδάκτυλος, α, ὁ, ἡ, qui unum tantum digitum habet.
Μονοδέκτης, α, ὁ, qui unum tantum oculum habet; unoculus. Θεσφύω Κύκλωπι τῷ μονοδέκτα, Euripid. Cyclop. 77. A δέκω.
Μονοδιδασκασία, ας, ἡ, solitaria vivendi ratio. Ex μόνος et διδάσκειν.
Μονόδους, οντος, ὁ, ἡ, qui unicum habet dentem; qui unum os habet dentium loco.
Μονόδωρον φυτὸν, planta unicum truncum habens, R. Ex μόνος et δέσσω, capro.
Μονοειδής, εος, ὁ, ἡ, unam formam habens, uniformis. Ex μόνος et εἶδος.
Μονοειδής, adv. una forma.
Μονοίμων, ονος, ὁ, ἡ, una tantum tunica seu veste indutus. Ex μόνος et ἔιμα.
Μονόζυγος, εος, ὁ, ἡ, qu. dic. unijugis, unicus; μονόζυγος σάνδαλον, in Epigr. unum calceamentum. Ex μόνος et ζυγός.
Μονόζυξ, ὄγος, ὁ, ἡ, qu. dic. unijugis, unicus.
Μονόζωνος, α, ὁ, ἡ, unam zonam habens; μονόζωνοι, apud Suid. honoratores, milites cingulo a cæteris distincti; ap. LXX. milites expediti, fortes. Unde et latrunculi. Ex μόνος et ζώνη.
Μονόζωστος. Vide μονόζωνος, Ath.
Μονοήμερος, α, ὁ, ἡ, qui unius est diei, diarius. Ex μόνος et ἡμέρα.
Μονοεληται, haeretici, qui Christo unam tantum tribuebant voluntatem. Ex ἑήλω.
Μονοθεντιῶν, ὦ, fut. ἦσω, solus lamentor.
Μονόθυρος, α, ὁ, ἡ, qui unas tantum habet fores, qu. dic. uniforis, univalvis. Apud Aristot. μονόθυρον est genus concharum unifore et univalve. A θύρα.
Μονοκήνητος, ὄν, solitarius. Ab οἰκίω.
Μονοίμος, solus. "Αλλ' ἢ μόνιμοι, πάτερ, ἔφη, καὶ οἱ περ ἐντεῖθεν ἐξορμηκαστε, πάλιν ἐπάντε; Heliodor. 6.
Μονοκέφαλος, α, ὁ, ἡ, qui unum habet calammum.
Μονοκαμπτος, α, ὁ, ἡ, unum habens flexum; de pedum digitis, Aristot.
Μονόκαυλος, α, ὁ, ἡ, unicus, al. Gl. V. unico vel simplice caule constans.
Μονοκέρως, α, ὁ, ἡ, cui unum modo cornu est; uno modo cornu armatus. Ex μόνος et κέρα.
Μονόκερας, ατος, ὁ, ἡ, idem; (2) monoceros, seu unicornis, animal quoddam quadrupes.

Μονοκέφαλος, α, ὁ, ἡ, unum caput habens.
Μονόκαυτος, α, ὁ, ἡ, qui ab uno tantum luctetur, R. Ex μόνος et καύω.
Μονοκληρονομός, α, ὁ, ἡ, qui unus hæres est, nullos habens cohæredes.
Μονόκλωνος, α, ὁ, ἡ, unum ramulum habens. Ex μόνος et κλών.
Μονοκοιλίος, α, ὁ, ἡ, unum ventrem habens. Ex μόνος et κοιλία.
Μονοκοίτις, ὦ, solus cubo. A κοίτη.
Μονόκοκκος, α, ὁ, ἡ, unum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, α, unio, margarita. Gl. V. μονόκοκκα, uniones.
Μονοκόνηδος, α, ὁ, ἡ, unum nodum seu tuber habens.
Μονοκότυλος, α, ὁ, ἡ, de polyporum quodam genere, qui unum cavum habet in cirris, seu flagellis, in quo unum tantum acetabulum est. Ex μόνος et κοτύλη.
Μονοκρατορία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, Suid. A
Μονοκρατωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui solus rerum potitur; qui solus imperium obtinet. Ex μόνος et κρατία.
Μονοκρηπίς, ἴδος, ὁ, ἡ, unam tantum crepidam habens, uno tantum calceo indutus.
Μονόκροτος, α, ὁ, ἡ, qui uno tantum pulsu movetur; μονόκροτος ναῦς, navis quae uno remorum ordine (uno remo, Ern.) impellitur.
Μονόκυκλος, α, ὁ, ἡ, unum circulum seu orbem habens.
Μονόκυλος, α, ὁ, ἡ, uno colo seu membro constans; (2) uno artu porrectus; (3) unam tantum contignationem habens. Ex μόνος et κύλω.
Μονόκυπος, α, ὁ, ἡ, uno remo utens. Ex μόνος et κύπη.
Μονολιεύθος, α, ὁ, ἡ, unum vitellum habens.
Μονολιχῆς, εος, ὁ, ἡ, qui solus cubat. Ph. unicuba. Ex μόνος et λιχός.
Μονολίπυθος, ὁ, ἡ, unam modo ampullam habens.
Μονολήμματος, α, ὁ, ἡ, una sumptione constans, genus syllogismi. A λήμμα.
Μονολίθος, α, ὁ, ἡ, ex uno lapide factus, uno lapide constans.
Μονολογία, ας, ἡ, soliloquium, Gl. V. A
Μονολόγος, α, ὁ, ἡ, soliloquus, Gl. V.
Μονόλοπος, α, ὁ, ἡ, una tantum tunica aut uno cortice tectus.
Μονόλυκος, α, ὁ, ἡ, lupus solitarius, solivagus.
Μονόλωπος, α, ὁ, ἡ, unam vestem habens.
Μονομαχός, ἡ, unam mammam habens, epith. Amazonum.
Μονομαχῶ, ορος, ὁ, ἡ, matre privatus vel privata. Μονομαχῶς ὀδυμὴν ἱμῶν ἄχρει στυφίδος, Eurip. Phæa. 518.
Μονομαχίον, α, τὸ, idem quod μάχιον.
Μονομαχίω, ὦ, fut. ἦσω, singulari certamine pugno. Χωρὶς μονομαχεῖν παντός στρατῷ, Eur. Ph. 1226. Μονομαχεῖ ἡ φύσις μετὰ τῷ νοσήματος, Al. Aph. A μονομάχος.
Μονομάχης, α, ὁ, idem quod μονομάχος plur. μονομαχῆαι, Clem. Alex. Ab eod.
Μονομαχία, ας, ἡ, singulare certamen. Ph. gladiatorium. Al. Gl. V. duellum. Ab eod.
Μονομαχικός, ἡ, ὄν, gladiatorius.
Μονομαχίον, α, τὸ, idem quod μονομαχία, Ph. assarium.
Μονομάχος, α, ὁ, ἡ, singulari certamine pugnans, gladiator. Μονομάχος φην, cogitatio singularis praelii, Eurip. Phæa. 1309. Ex μόνος et μάχη.
Μονομαχοστροφίον, α, τὸ, ludus gladiatorius. Ex μονομάχος et στροφή.
Μονομαχοστροφός, α, ὁ, lanista, Ph. Ex iisd.
Μονομέρεια, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid facimus seu judicamus. A
Μονομέρης, εος, ὁ, ἡ, unius partis, simplex. Ex μόνος et μέρος.
Μονομερῶς, adv. ex una tantum parte, non in universum, simpliciter.
Μονόμετρος, ὄν, uno pede constans, sc. versiculus scenicus.

Μονομήτωρ, ὁ, ἡ, privatus matre, Schol. Eur. solam matrem superstitem habens.
Μονόμητος, υ, ὁ, ἡ, simplici licio seu filo textus.
Μονόμυτος, υ, ὁ, ἡ, unoculus, in Epigr.
Μονόμορφος, υ, ὁ, ἡ, uniformis, R. Ex *μόνος* et *μορφή*.
Μονόμοσχος, υ, ὁ, ἡ, singularem habens pediculum, Suicer.
Μόνον, adv. solum, tantum, duntaxat.
Μονονῶ, fere, propemodum, tantum non.
Μονονῆα, adv. idem.
Μονονεχί, adv. idem.
Μονόροος, υ, ὁ, ἡ, unicum et simplicem fissuram habens. Ex *μόνος* et *ρίζα*.
Μονόρυλος, υ, ὁ, ἡ, ex uno ligno confectus; monoxylon, navigium ex unica arbore cavatum, Gl. V. *μονόρυλον*, linter; (2) unicum truncum habens, de virgulto, arbore.
Μονόσκιος, υ, ὁ, ἡ, solus in suo genere, et nihil substantiæ suæ simile habens; ut luna, sol, cælum. Ex *μόνος* et *σκία*.
Μονοπέδια, ας, ἡ, adductus et morbus unus. Ex *μόνος* et *πόδιον*.
Μονόπειρος, αἰδός, ὁ, ἡ, unigena, item unum modo filium vel filiam habens. ὧ *κόρος αἰχμή* ἐν δόμοισι *μονόπειρος*, Eurip. Alc. 907.
Μονοπέτιον, υ, τὸ, semita, seu via, per quam tantum uni patet inaccessus. A *πάτος*.
Μονοπέδιλος, υ, ὁ, ἡ, uno indutus calceo. Ex *πόδιον*.
Μονοπέριαι λύκαι, lupi qui non cum aliis, sed seorsum prædantur; a *μονοπέριος*, υ, ὁ. Ex *πείρα*.
Μονόπελμος, υ, ὁ, calceus qui unam tantum soleam habet. *Μονόπελμον συγχίδα*, Anthol. Reisk. 56.
Μονόπεπλος, υ, ὁ, ἡ, uno simplici peplo indutus. *Δίχη δὲ φίλα μονόπεπλος λίσσασα*, Eurip. Hec. 933.
Μονόπηρος, υ, ὁ, ἡ, unam tantum habens peram. Ex *μόνος* et *πήρα*.
Μονόπλευρος, ον, unum latus habens.
Μονόπιδιον, υ, τὸ, mensa, sedile, vel simile quidpiam, unum tantum habens pedem. A
Μονόπιος, ὁδός, ὁ, ἡ, unum tantum habens pedem. Gl. V. unipes.
Μονοπαγμῶται, ὦ, fut. ἥσω, unam rem curo, non alienis rebus me immisceo. Ex *μόνος* et *πάγμα*.
Μονοπρόσωπος, υ, ὁ, ἡ, qui unius solum personæ est; ut *μονοπρόσωπος ἀντανυμία*, pronomen unius personæ, ut *ἐκείνος*.
Μονοπρόσωπος, adv. sub una tantum persona.
Μονόπτερος, υ, ὁ, ἡ, unam tantum habens pinnam. Ex *μόνος* et *πτερόν*.
Μονόπτωτος, υ, ὁ, ἡ, unum tantum habens casum. Ex *μόνος* et *πτώτω*.
Μονοπωλίω, ὦ, fut. ἥσω, solus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio, Strab. A
Μονοπωλῆς, υ, ὁ, qui solus aliquid vendit; qui arbitrium vendendi habet.
Μονοπωλία, ας, ἡ, privilegium quo quis solus quidpiam vendere potest, monopolium.
Μονοπωλίον, υ, τὸ, idem et ab eod.
Μονόπωλος, υ, ὁ, ἡ, qui uno equo vehitur. *Μονόπωλον ἐς Ἄω*, Eurip. Or. 1004. Ex *μόνος* et *πόλος*.
Μονόρριζος, υ, ὁ, ἡ, unam vel simplicem habens radicem. Ex *μόνος* et *ρίζα*.
Μονόρριθμος, ον, epith. domus quæ ab uno incolitur, ap. Eschl.
Μονόρηχis, εως, ὁ, qui unum tantum testiculum habet. Gl. V. unitestis, unicoleus.
ΜΟΝΟΣ, μόνη, μόνον, solus, unus; (2) singularis, simplex; (3) desertus, separatus, se-junctus; (4) cælebs, viduus. (3) *ἀνδρῶν γὰρ μόνος*, incomitatus, Soph. Ed. Col. 1250. *Σὺ μόνος*, te orbatu, Id. Af. 511.
Μονοσάνδαλος, ὁ, ἡ, uno calceo indutus.
Μονόσχοι ὄρνις, Alexandriæ in Ægypto sunt gallinæ, e quibus galli pugnaces nascuntur, his et ter ova foventes; ut *est in Geopon.* 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.
Μονοστήτις, ὦ, fut. ἥσω, semel per diem cibum sumo; (2) solus edo.

Μονοστήτις, ας, ἡ, quum quis semel per diem cibum sumit; (2) quum quis solus et sine conviva vescitur. A
Μονόστητος, υ, ὁ, ἡ, qui semel per diem cibum capit; (2) solus et sine conviva cibum capiens, tenui victu ob pauperatē utens; hinc etiam parasitus. Ex *μόνος* et *στήτος*.
Μονοστέλης, εως, ὁ, ἡ, sive *μονόσκειλος*, υ, ὁ, ἡ, unum tantum crus habens. Ex *μόνος* et *σκέλος*.
Μονόσκηπτρον, υ, ὁ, ἡ, solus sceptrum gerens, monarcha. Ex *μόνος* et *σκηπτρον*.
Μονόστηγος, υ, ὁ, ἡ, unam contignationem habens, R. Suicer.
Μονοστέλιχis, εως, ὁ, ἡ, sive *μονοστέλιχος*, υ, ὁ, ἡ, unum a radice caudicem habens. Ex *μόνος* et *τέλιχος*.
Μονόστος, seu *μόνοςτος*, υ, ὁ, ἡ, ex uno osse constans. Ex *μόνος* et *ὅστιον*, os.
Μονοστήτης, εως, ὁ, ἡ, solus iter faciens, sine comitibus, satellitibus. A *στέβαι*.
Μονόστηχος, υ, ὁ, ἡ, ex uno versu seu ordine constans; τὸ *μονόστηχον*, unus versus.
Μονόστολος, υ, ὁ, ἡ, unam stolum habens; (2) solus et desertus, qui solus missus est, qui solus it. (2) *λόχων ἀνάσσειν*, ἡ *μονόστολα* δόρος; Eurip. Phœn. 749. *Δείσσομαι φίλος μονόστολος τε ματρός*, Eurip. Alc. 407. Ex *στολή*, vel *στέλλω*.
Μονόστομος, υ, ὁ, ἡ, unam habens aciem, altera tantum parte scindens. Ex *στόμα*.
Μονοστέριον, γος, ὁ, epith. Priapi.
Μόνοςτος, υ, ὁ, ἡ, ex uno osse constans, Aristot. Ex *μόνος* et *ὅστιον*.
Μονοστροφικός, ἡ, ὄν, idem quod
Μονόστροφος, υ, ὁ, ἡ, ut *μονόστροφος ᾄδῃ*, oda unam habens stropham. *Ἀπὸ Theophr.* *μονόστροφον ἄρμα*, Gaxi interprete, plastrum simplicis verticis. A *στροφή*.
Μονοσυλλαβίω, per unam syllabam pronuncio.
Μονοσυλλαβῆς, υ, ὁ, ἡ, unam tantum syllaba constans. Ex *μόνος* et *συλλαβή*.
Μονοσυλλαβῶς, adv. una syllaba.
Μονότεκνος, υ, ὁ, ἡ, unam tantum habens prolem. Ex *μόνος* et *τέκνον*.
Μονότης, υ, ὁ, solitarius; rectius *μονώτης*.
Μονότης, πτος, ἡ, unitas; (2) vita cælebs, cælibatus, Suicer. A *μόνος*.
Μονοτοκίω, ὦ, fut. ἥσω, unum uno partu edo, Suic.
Μονοτοκία, ας, ἡ, partus quo una proles tantum editur, Suicer.
Μονοτόκος, υ, ὁ, ἡ, unam prolem edens. Ex *μόνος* et *τίκτω*.
Μονοτονία, ας, ἡ, unus idemque tenor; (2) contumacia, pertinacia, perversitas. A
Μονότονος, υ, ὁ, ἡ, uno tenore procedens; (2) contumax, perversa, pertinax, Ph. Ex *μόνος* et *τόνω*.
Μονότονος, adv. uno eodemque tenore.
Μονοτράπεζος, υ, ὁ, ἡ, pauper, solus cibum capiens. *Ἔνια μονοτράπεζά μοι παρέσχον*, mensam hospitalem mihi soli præbuerunt, Eurip. Iphig. in Taur. 949. Ex *μόνος* et *τράπεζα*.
Μονότροπος, υ, ὁ, ἡ, unius modi, simplex; unius sensus, Gl. V. (2) solitarius; (3) cælebs; (4) austerus, contumax. (2) *βοτῆρὰ τ' ἀμφὶ μονότροπον ναῖον*, Eurip. Andr. 281.
Μονότροφος, adv. uno ac singulari modo.
Μονοτροφίω, ὦ, fut. ἥσω, unum pasco, nutrio. *pass. med.* solus pascor. Ex *μόνος* et *τρέφω*.
Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis; (2) pastus solitarius. Ex *iisd.*
Μονότροχος, carruca, Gl. V.
Μονοσχία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus. Ex *μόνος* et *σχία*.
Μονοσχίω, ὦ, fut. ἥσω, solus comedo, nemine ad cenam invitatus.
Μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis solus comedit, neminemque ad cenam invitatur.
Μονοφαγισάτος, υ, ὁ, superl. sequentis.
Μονοφάγος, υ, ὁ, ἡ, qui solus cibum capit.
Μονοφάλαγγία, ας, ἡ, una phalanx, R.
Μονοφαντος, υ, ὁ, ἡ, solus apparens. Ex *μόνος* et *φαίνωμαι*.

Μονόφθαλμος, υ, ὁ, ἡ, unum oculum habens, unoculus; luscus, Phil.
Μονόφθογγος, υ, ὁ, ἡ, unum sonum habens.
Μονόφθορος, υ, ὁ, ἡ, solus pascens. Ex *μόνος* et *φθεγή*.
Μονόφρεμος, υ, ὁ, ἡ, ex una tantum parte munitus; (2) ab uno custoditus. Ex *μόνος* et *φρεμά*.
Μονόφρων, ὁ, ἡ, sui sensus atque iudicii.
Μονόφυης, εως, ὁ, ἡ, unius naturæ, simplex, non geminus; (2) simplicem stirpem habens. Ex *μόνος* et *φυή*.
Μονόφυλλος, υ, ὁ, ἡ, unum folium habens.
Μονόφύλος, υ, ὁ, ἡ, unius generis, R. Ex *μόνος* et *φυλή*.
Μονοφυσίται, ὧν, οἱ, hæretici, unam in Christo naturam statuentes. Ex *φύσις*.
Μονοφάλινος, υ, ὁ, ἡ, uno fræno utens.
Μονόχειρ, εως, ὁ, ἡ, unam habens manum; unimanus, Gl. V.
Μονόχηλος, υ, ὁ, ἡ, solidam et non fissam habens ungulam. Ex *μόνος* et *χηλή*.
Μονοχίτων, ανος, ὁ, ἡ, unam tunicam gerens.
Μονοχιτανίω, ὦ, unam tunicam gero. A præc.
Μονοχόρδος, υ, ὁ, ἡ, una intentus chorda. Ex *μόνος* et *χορδή*.
Μονόχρονος, ον, unum tempus habens; dicitur de una syllaba eademque brevi; nam longæ sunt *δίχρονοι*, Longin. Fragm. 3, 14.
Μονόχρους, contr. *μονόχρεος*, υ, ὁ, ἡ, unicolor, qui unius ejusdemque coloris est. Ex *μόνος* et *χρῶμα*.
Μονοχρῶματος, υ, ὁ, ἡ, idem. Ex *μ.* et *χρῶμα*.
Μονόχρωμος, υ, ὁ, ἡ, idem et ex *iisd.*
Μονόχρως, ὁ, ἡ, idem; neut. τὸ *μονόχρωον*.
Μονόψηφος, υ, ὁ, ἡ, unius suffragii, R.
Μονῶ, ὦ, fut. ὥσω, solum relinquo, desero, destituo; (2) ad unum redigo, unum, solum reddo; *μονῶμαι*, ὤμαι, relinquo; aor. 1. part. *μονῶν*, solus relictus; perfect. part. *μεμονῶμενος*, solitarius, destitutus. Gl. V. solus. *Οἱ μοι, τί δράσω δῖτα σὺ μόνεμος*; Eur. Alc. 377. *δεσποσύν*, Id. Rhcs. 872. *Μονῶν*, solutus, Aesch. Socr. 3, 17. A *μόνος*.
Μονῶδία, ὦ, fut. ὥσω, solus canticum recito; (2) solus lamentor, carmen flebile cano; (3) lugeo. A *μονῶδός*.
Μονῶδία, ας, ἡ, cantio solitaria, monodia, cum unus tantum in scena canticum recitat, et non simul chorus. Ab eodem.
Μονῶδός, ὤ, ὁ, poeta, qui sub una tantum persona argumentum aliquod exponit; (2) qui solus cantat sine choro. Ex *μόνος* et *ῶδός*, cantor.
Μονῶν, aor. 1. part. pass. verbi *μονῶν*.
Μονῶνυς, χος, ὁ, ἡ, solidas ungulas habens, cujus ungulæ solidæ sunt, et individuae. Ex *μόνος* et *ὄνυξ*.
Μονῶνυχος, υ, ὁ, ἡ, idem et ex *iisd.*
Μόνως, adv. solum, tantum. A *μόνος*.
Μόνωσις, εως, ἡ, desolatio; (2) solitudo, singularitas, unitas. A *μόνω*.
Μονῶτάτος, solus omnium. A *μόνος*.
Μονώτης, υ, ὁ, solitarius, fem. *μονώτις*, ιδος, solitaria. A *μόνω*. Hinc
Μονωτί, adv. clam, solitario, Vulg. Lex.
Μόνωτος, υ, ὁ, ἡ, unam aurem habens; (2) unam ansam habens. Ex *μόνος* et *ὤς*.
Μονῶψ, ὤψος, ὁ, unoculus. Ab *ὤψ*.
Μόνωψ, ὤψος, ὁ, bonusas, alias *μόναπος*, Aelian.
Μόρα, ας, ἡ, mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A *μοῖρα*, pars.
Μόρην, Hes. *μέτρον γῆς*, ὅ ἐστι τὸ πλίθρον, jugurum.
Μορηνῶ, abstergo. Vide *ὁμορηνῶ*.
Μόργος, vel *μοργός*, septum, crates in curru.
Μορία, ας, ἡ, morus, arbor.
Μορίω, ὦ, laboro, affligor, Hes. (2) divido, sortior.
Μόρημα, τὸ, ramentum, cumulus, V. L.
Μορία, ας, ἡ, pars, Hes. A *μοῖρα*.
Μορία, ας, ἡ, olea sacra. Ab eod.
Μορίμος, υ, ὁ, ἡ, fatalis. A *μόρος*.
Μορίον, υ, τὸ, particula, portuncula; pars, pars corporis; membrum genitale, Gl. V. *μόρια*, gonitina. Philosophi sic vocant et speciem

speciem subjectam generi, unde et a Cicerone pars vocatur, *Ern.* Ab eod.
Μόριος, εἶς, (Ion. μορίων, partialis, in Epigr. Κύκλος λίσσεται νιν Μορίε Διός, Soph. Œd. Col. 704. Ab eod.
Μόριος Ζεύς, Jupiter Morius, i. e. inspector sacrarum olearum, Soph. Œd. Col. 697. A μορία. Unde
Μορίς, ἴδιος, ἡ, pars, portio; ex Herod.
Μορμολύκειον, vel μορμολυκίον, u, τὸ, larva, seu persona tragicorum et histrionum. (2) spectrum, terribilementum. A μορμύ.
Μορμολύκη, ης, ἡ, idem. Ab eod.
Μορμολύττωμαι, terro, perterrefacio, et proprie quidem larvis et similibus terribilementis; (2) formido, metuo. Πότρεα Λυδῶν, ἡ Φρυγία, ταυτὶ λίσσεται μορμολύττωσθαι δοκίς; Aristoph. Av. 1250. Ab eod.
Μορμωρῶντες, ut μορμωρῶντ' ῥήματα, verba terribilia, Aristoph. Ran. 1040. Ex μορμῶ et ὠψ.
ΜΟΡΜΥΛΟΣ, u, ὁ, piscis quidam marinus.
Μορμυρίζω, fut. ἴσω, aquæ strepitum refero, Gl. V. murmuro. A μορμύρω.
ΜΟΡΜΥΡΟΣ, u, ὁ, mormyra, piscis quidam marinus; item μορμυρίων, unde Mirmillones putantur nomen habere.
ΜΟΡΜΥΡΑ, murmuro, proprie ut fluvius cum strepitu fluens; (2) inundo. Ἀφρῶ μορμύρων ῥέει ὅσπιντος, Iliad. 18, 403. Τῇ δ' ἰστὶ Σαρδόνιος μορμύρεται ἐγγυθὶ πόντος, Dion. Per. 82.
Μορμυρῶντος, ὤ, ὁ, solis epitheton, ubi ex defectu subobscurus est, aut sanguineus.
Μορμύσσομαι, terreo. A μορμύ.
ΜΟΡΜΩ, ὄος, contr. ὤς, ἡ, Mormo, mulier horrendo aspectu et terribilis; (2) larva, terribilementum, Gl. Vet.
Μορμῶν, ὄνος, ἡ, idem.
Μορμωτός, ἡ, ὄν, terrificus. Τὸν ἀδίνοντα μορμωτὸν λόχον ἀναψαλδάζει, gravidum terribili cohorte pertundet, Lycophr. 342.
Μόρξαι, aor. 1. inf. act. verbi μόρηνναι.
Μορξίς, ὄσος, ὄν, fatalis, exitiosus, mortifer; (2) elaboratus, multo cum labore confectus. A μόρος.
Μόρον, u, τὸ, morum, fructus mori arboris.
Μοροστονία, ὤ, fatalibus calamitatibus premor.
Μόρος, u, ὁ, portio; (2) fatum, mors, lethum; (3) sors. A μέρος.
ΜΟΡΟΧΘΟΣ, u, ὁ, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad vestes dealbandas.
Μόρσιμος, u, ὁ, ὅ, fatalis. Gl. V. fatifer; μόρσιμον, fatale, Ph. A μόρος.
Μορτή, vel μόρη, pars quæ solvitur ex fructibus; pars fructuum quam colonus a domino accipit, Poll. Hes.
ΜΟΡΥΣΣΩ, iniquo, contamino, fædo; ut hinc sit μιμορύνειν, perf. pass. part. f. g. inquinata, Od. 13, 435.
Μόρυχες, u, ὁ, cognomen Bacchi apud Siculos, quod in vindemia ejus facies musto et virentibus ficis oblini consuevit.
Μορφάω, f. ἄσω, nuo, annuo, Hes. (2) gestus fingo in saltatione; alias etiam vultum varie fingo. A μορφή. Hinc
Μορφασμός, ὤ, ὁ, conformatio insolens vultus et gestuum; genus saltationis mimica, quo diversorum animalium motus representabantur.
Μορφῆς, ἴως, ὁ, Deaster gentilius, Somnifilius, dormientibus varias rerum formas obijciens. A
ΜΟΡΦΗ, ἡς, ἡ, forma, species oris. Hinc
Μορφῆς, ἡσσαι, ἡς, Dor. μορφῆς, formosus, R. Μορφίζω, Annon. male pro μορφάζω.
Μορφνῶ, gen. sing. Ion. pro μορφνῶ. A
Μορφνῆς, ἡ, ὄν, obscurus, tenebrosus, Suid. (2) flavus, fulvus, Hes. (3) ὁ μορφνός, aquila quadam apud Aristot. Gl. V. ὁ μορφνός, ἀγροικῶν ὄρνεον, (ruralis avis) emussulus. Ab ὀρφνός, idem.
Μορφοειδής, ἴως, ὁ, ὅ, formalis. Ex μορφή et εἶδος.
Μορφοποιῶ, ὤ, fut. ἴσω, formam facio, formo, conformo; μορφοποιέμαι, formor, formam accipio. Ex μορφή et ποίω.

Μορφοποιία, ας, ἡ, efformatio. Ex iisd.
Μορφοσκοπία, ὤ, formam spectro.
Μορφῶν, ὤ, fut. ὤσω, formo, figuro; aor. 1. pass. ἐμορφώθην μορφῶν, in conjunct. formetur; μεμορφωμένος, perf. part. informatus. Ἀχρεῖς δ' ἐμορφώθη Χρεῖσος ἐν ὕμνι, Gal. 4, 19. A μορφή. Unde
Μορφῶν, formam lenociniis exorno, Hes.
Μορφῶς, ὄος, contr. ὤς, ἡ, cognomen Veneris apud Lacedæmonios, calyptam et pedicas habentis. A μορφή.
Μορφωμα, ἄτος, τὰ, forma, species, somnium, spectrum. Κύκλω μορφώματα ὄρνιθες λαβῶν, Eurip. Helen. 19. A μορφή.
Μορφων, ἄνος, ὁ, personatus. Ab eod.
Μορφωσις, ἴως, ἡ, formatio, figuratio; (2) forma, imago:
Μορφωτικός, ἡ, ὄν, qu. dic. formativus, formandi vim habens:
Μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ἡ σὺν μορφώτρια, (Circe,) Eurip. Troad. 437. A μορφή.
Μόρσαι, dii Babylonii, quibus mense Maio in Epheso victimæ caedebantur.
ΜΟΨΣΤΗΝ, vel μύσσην, ὄνος, ὁ, turris, propugnaculum; (2) turris lignea, propugnaculum ligneum, proprie domus.
Μοσύνωικοι, vel Μοσύνωικοι, Mosynæci, gens Pontica in ædibus ligneis habitans. A præc. Unde Μοσυνωικίδες.
Μόσσην, ὁ, idem quod μύσσην.
Μοσχῆριον, u, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus. Dim. a μόσχος.
Μοσχῆς, ἄδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, Gl. V. Ab eod.
Μοσχίν, contr. μοσχῆ, ἡς, ἡ, scil. δορὰ, pellis vitulina. Ab eod.
Μοσχία, ας, ἡ, surculorum plantatio. Ph. plantatio. A μοσχύν.
Μόσχιος, u, ὁ, ὅ, vitulinus; μόσχιον, vitulina, Gl. V. et pl. μόσχεια, vitulina, Gl. V. A μόσχος.
Μόσχειμα, ἄτος, τὸ, surculus, qui ex arbore demptus plantatur; stolo, tenella planta. Gl. V. propago. A μοσχύν.
Μοσχειμάτικος, malleolaris, Gl. V. A præc.
Μοσχύν, f. ὕσω, surculis ex arbore demptis sero; (2) insero, planto. A μόσχος.
Μοσχύνδον, modo seu more vituli. Ab eod.
Μοσχίας, u, ὁ, ad vitulum accedens, aries triennis, Eust. (2) lepusculus, Poll. (3) agnus, Id. Ab eod.
Μοσχίδιον, u, τὸ, germen novellum, tenerum et novellum vimen. Dim. ab eod.
Μοσχίναϊος, αἶα, αἶον, in modum vituli exsultans, Hes. Ab eod.
Μοσχίον, u, τὸ, vitulus novellus; (2) agnellus recens; (3) tenella planta, stolo. Ab eod.
Μόσχιος, α, ὄν, vitulinus. Ab eod.
Μοσχόβητης, u, ὁ, victimarius, Ph.
Μοσχόκαρπον, et μοσχόκαρδον, u, τὸ, nux moschata.
Μοσχοποιῶ, ὤ, fut. ἴσω, vitulum facio, conflo. A
ΜΟΨΧΟΣ, u, ὁ vel ἡ, vitulus, vitula, juvenca; (2) ramulus tenellus, germen novellum, stolo, pampinus, capreolus, Ph. μόσχοι, plantæ; (3) odoris pretiosissimi genus, muscus; (4) adject. tener, novellus, apud Hom.
Μοσχοφῶγιστής, ὤ, ὁ, vitulorum signator.
Μοσχοτομος, u, ὁ, victimarius, Ph. A μόσχος et τέμνω.
Μοσχοφῶγος, ὁ, ὅ, vitulinam edens.
Μοσάριον, u, τὸ, Dim. a μόσος.
Μοσθή, ἡ, penicillum vulnerarium, Call.
Μοτόν, ὤ, τὸ, idem quod
ΜΟΤΟΣ, ὤ, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur. Hinc
Μοτάω, ὤ, fut. ὤσω, linamenta in vulnera immitto, et sic ea curo.
Μότωμα, ἄτος, τὸ, idem quod μοτίς.
Μότωσις, ἴως, ὁ, linamentorum in vulnera impositio.
Μακροβάς, vel μακροβάτος, nucifrangibulum, Athen. A

ΜΟΤ'ΚΗΡΟΣ, u, ὁ, amygdala. Vox Laconica. Vide infra μύκηρος.
Μονάδων, adv. seorsum. Μονάδων ἐν σποσίλοις, Oppian. Cyneget. 4, 40.
Μονῶς, Poet. seorsum, singulativum. Ἄλιον καὶ Λαοδάμοντα κέλευσεν μονῶς ἐρχέσθαι, Odys. 8, 370. A μῶνος.
Μονερέτης, Poet. pro μονερέτης, solus remex, in Epigr. Ex μῶνος et εἰρέτης.
Μονογενία, ας, ἡ, unigena, Apollon. A
Μονογενής. Vide μονογενής.
Μονόγληνος, unoculus, in Epigr. Ex γλήνη.
Μονόθεν, adv. remotis arbitris.
Μονολεχῆς, ἴος, ὁ, ὅ, solus cubans. Ex λέχος.
Μονολῆνος, leo solitarius, in Epigr.
Μονόλιθος, ex uno lapide constans, vel ex lapide tantum constans.
Μονομήτωρ, cui sola superest mater, Hes.
Μῶνος, Ion. et Poet. pro μῶνος, unus, solus.
Μονῶν, ὤ, fut. ὤσω, pro μῶνῶν.
Μονυχία, ας, ἡ, portus Atheniensium, ubi Dianæ Munychiæ fanum.
Μονυχίων, ὄνος, ὁ, mensis Atheniensium decimus, ita dictus a Diana Munychia, cujus sacra hoc mense fiebant.
Μονῶψ, acc. μονῶσα, Poet. pro μῶνῶψ.
ΜΟΥΣΑ, ης, ἡ, Musa, Dea cantus; sumitur et pro ipso cantu, et vocis, et fidium seu tibiarum, pro cognitione et scientia, pro ingenio, et scita quavis inventione et commentatione. Gl. V. Musa, Camæna. Musæ causæ sunt mundi perfectionis, secundum antiquos theologos.
Μουσάγιστης, u, ὁ, Musagetes, Musarum ductor. Apollinis epith. Ex ἡγόμαι.
Μουσάπολιτης, ἡρος, ὁ, cantus et musicorum modularum corruptor.
Μουσῶν, u, τὸ, musæum, locus Musis et studiis destinatus, ubi Musæ colebantur; (2) Alexandriæ ædificium, ubi viri docti alebantur; (3) locus ubi studiis literarum operamur. Sed μυσία, ὤν, festum in honorem Musarum. A Μῦσα.
Μυσίος, εἶα, εἶον, musicus. Ab eod.
Μυσηγέτις, ὤ, Musis cithara præeo. A
Μυσηγέτης, u, ὁ, idem quod Μουσάγιστης.
Μυσίζω, cantu contendo, V. L. A Μῦσα.
Μυσικῶμαι, musica ratione cantica tempero et modolor. Ab eod.
Μυσικός, ἡ, ὄν, musicus; (2) qui canit, canorus; (3) artis canendi peritus; (4) musicus amans; (5) literarum amans, elegans, peritus. Παρ' ἑχλῶ μουσικώτεροι λίγην, aptiores ad loquendum apud vulgus, Eurip. Hipp. 989. Hinc μουσική, scil. τέχνη, Musica, ars canendi, poetica doctrina, dexteritas. (3) εὐρὺν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι, Id. Suppl. 906. Ab eod.
Μυσίκτας, psalter, cantor, Hes. Est Dor. pro μυσίκτης, μυσίτης. A μουζίζω.
Μυσικός, adv. musicæ, seu modulate; (2) concinne, apte, scite, eleganter.
Μουσικότητα, adv. doctissime. A μουσικός.
Μυσίδων, præc. inf. act. Dor. pro μουζίζων.
Μουσγενής, ἴς, Musa genitus, Anac.
Μουσόδομος, ὄν, Musis habitatus.
Μουσόδρομος, u, ὁ, ὅ, ut μουσόδρομοις πίπτει, quas Musæ percurrerunt, in Epigr.
Μουσουργός, ὁ, ὅ, symphoniacus, psalteria, tibicina, &c. qui Musarum opus, quæstum et provinciam, habet, Ern.
Μουσούλας, ἄκος, ὁ, Musarum adsentator, artifex musicarum illecebrarum, Swicer.
Μουσολήπτος, u, ὁ, ὅ, a Musis adflatus.
Μουσμανία, ὤ, fut. ἴσω, insano Musarum, aut Musices amore flagro; (2) a Musis sumadflatus. A
Μουσμανής, ἴος, ὁ, ὅ, a Musis adflatus; (2) amantissimus poëseos, cantus, &c. A μουσνομαι. Hinc
Μουσμανία, ας, ἡ, furor musicus, vehemens poëseos, Musices, sive canendi, amor.
Μουσμαντής, ἴως, ὁ, ὅ, musicus augur; avis epith. apud Aristoph.
Μουσμήτωρ, rectius μουσμήτης, ἡ, Musarum mater, Mnemosyne, ex Æschilo.

Μουσώτακτος, ὁ, a Musis instinctus, poeta; sed dicitur magis in deteriore partem. Libri quidam male *μισωπάτακτος*, *ap. Cic. A. πατάσσω*.
Μουσώτακτος, ὁ, Musa genitus, *Anac.*
Μουσσοταίω, ὦ, fut. ἦσω, carmina compono, in modulos redigo, carminibus celebro. A
Μουσσοταίος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, qui carmina scribit, poeta; (2) musicus. (2) αἰὶ δὲ *μισσοταίος* εἰς σὲ πορθέων ἔστι μέρμερον, *Eurip. Hipp.* 1428. Ex *Μῆσα* et *ταίω*.
Μουσσοτάλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, Musarum famulus, poeta; (2) musis conveniens. (1) πολλὰ σε *μισσοταίω* μείλψουσι, *Eurip. Alc.* 447. (2) ἢ τίνα *μισσοτάλον* σοναχῶν ἐπὶ δάκρυσι ἀνακαλίσσονται; *Id. Phæn.* 1505. A *ποταίω*.
Μουσσογρίω, ὦ, f. ἦσω, musica ratione tempero, musicum compono vel canto; artes Musarum exerceo, et quæstui habeo.
Μουσσογρίω, ας, ἡ, modulatio musica. A
Μουσσογρίος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, cantor, psalter; (2) qui musica ratione temperat cantica et modulatur. Ex *Μῆσα* et *γρίων*.
Μουσσοφθατος, ὁ, qui per Musas interiit.
Μουσσοφθής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, Musis gaudens. Ex *Μῆσα* et *χαίρω*.
Μουσώω, ὦ, f. ὦσω, modulis musicis exorno; (2) literis humanioribus erudio; (3) doceo; (4) concinnum, venustum reddo; perf. pass. *μεμωσώμεναι* part. *μεμωσώμενος*, modulator, elegans, musis initiatus; aor. 1. inf. *μεσώθηναι*, erudiri. A *Μῆσα*.
Μυσταία, τὰ, mustacea. *Athenæus*, *μυσταία* ἔξ ὀνομέλιντος, mustacea liba ex *cenomelio*. A *Lat.* musto.
Μυστιν, *mei* est, *Æol.* pro *μῆστιν*.
Μυσσώδης, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, cantor, *Man.*
Μοχθάλειος, ἔσσα, εν, laboriosus, *Coluth.*
Μοχθένυα, acc. plur. part. præ. act. n. g. *Dor.* pro *μοχθένυα*, a
Μοχθέω, ὦ, fut. ἦσω, laboro; (2) efficio, effectum reddo; (3) laboribus et ærumnis premor. *Μοχθέω* δὲ βροταῖον ἀνάγκη, *Eur. Hipp.* 211. A *μόχθος*. Hinc
Μοχθής, ἔσσα, ἦεν, laboriosus, ærumnosus: *Μοχθέντιον*, laborandum, *Eur.*
Μόχθημα, ἄτος, τὸ, labor, ærumnæ.
Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, pravitās, scelus. A
Μοχθηρός, ρά, ρόν, laboriosus, ærumnosus, miser; (2) malus, improbus; (3) interdum de specie quadam vitii, ut βῆς *μοχθηρός*, bos macer; ὁ *μόχθηρ*, improbe. A *μόχθος*.
Μοχθέντιον, dat. sing. a. 1. part. verbi *μοχθέω*.
Μοχθηροτέρως, adv. pejor, deterius. A
Μοχθηρῶς, adv. male, ærumnose.
Μοχθέντιον, laborandum est. *Εἰ μέτρω μοχθέντιον*, si metienda sunt mala, *Eurip. Herc.* 1251.
Μοχθίζοντι, 3. plur. præ. ind. act. *Dor.* pro *μοχθίζοντι*, a
Μοχθίζω, laboro, adfectus sum. A *μόχθος*.
Μοχθισμός, ὁ, ὁ labor, *Vet. Lex.* A præc.
ΜΟΧΘΟΣ, υ, ὁ, labor, miseria, ærumnæ; calamitas, molestia, lassitudo, *Gl. V.*
Μοχλία, ας, ἡ, motio, vel obfirmatio, quæ vecte fit; apud Medicos, ossis luxati in locum suum restitutio. A *μοχλεύω*.
Μόχλευσις, εως, ἡ, idem. Ab eod. Unde
Μοχλευτής, ὁ, ὁ motor, seu qui vectibus et phalangis aliquid promovet, vectarius, phalangarius; omnino, qui vi sua aliquid concutit, movet. *Epith.* *Neptuni*, *ap. Aristoph.* A
Μοχλεύω, fut. ὦσω, vecte moveo, promoveo; (2) vecte obfirmo; (3) molior, machinor. *Μοχλεύει* *Σφίγτρα*, *Eur. Her. Fur.* 1002. A *μοχλός*.
Μοχλεύω, idem quod *μοχλεύω*, *Hom.*
Μοχλῆκος, ἡ, ὁν, ad vectem pertinens: τὸ *μοχλῆκον*, sc. βιβλίον, liber de molitione et repositione luxatorum, *Ern.* Ab eod.
Μοχλῶν, υ, τὸ, parvus vectis, parva phalanga. *Dim.* Ab eod.
Μοχλῆς, ἴδος, ἡ, idem:
Μοχλίσχος, υ, ὁ, idem, et ab eod.

ΜΟΧΛΟΣ, ὁ, vectis, quo quid movetur; (2) obex, repagulum, sera, pessulus.
Μοχλῶω, ὦ, f. ὦσω, pessulum obdo, vecte obfirmo. A præc.
Μὲ, μῦ, vox flentis.
Μυάγρα, ας, ἡ, muscipula. *Ap. Poll.* etiam inter fullonum instrumenta. Ex *μῦς* et *ἀγρα*.
Μύαγρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui mures venatur, vel capiat, serpentum species; (2) herbæ nomen. *Gl. V.* *μύαγρον*, muscipulum. Ex iisdem.
Μυάκανθος, υ, ὁ, et *ον*, τὸ, asparagus, *Gl. Vet. Plin.* Ex *μῦς* et *ἀκανθα*, *spina*.
Μυάξ, ἄπος, ὁ, mytilus, conchæ species. A *μῦς*.
Μύας, mures, acc. pl. a *μῦς*, *mus*.
Μυάω, labia contrahō, aut oculos claudō. *Aristoph. Lys.* τί μοι *μυάτε*, vers. 126.
Μυγάλην, contr. *μυγαλῆν*, ἡς, ἡ, mus araneus.
Μυγμός, ὁ, ὁ sonus, qui labiis oclusis erumpit; item, qui naribus editur; mussatio, mussitatio, gemitus, etiam de piscibus *apud Aristot.* (2) οἱ δ' ὀνομαζόμενοι *Κυνοκέφαλοι* τοῖς μὲν σώμασιν ἀνθρώποις δοσιτέλει παρεμφερεῖς εἶσι, ταῖς δὲ φωναῖς μυγμυδὲς ἀνθρώπινες προίενται, *Diodor. Sicul.* 3, 35. *Δυνατὸν δὲ καὶ μυγμῶ καὶ στυγμῶ ψόφον ὁμοίον ἐκβάλλειν ἀνθρώματα*, *Plutarch. in Coriolano*. A *μῦς*.
Μυδάζωμαι, fut. ἀζήμαι, abhorreo, aversor; ut hinc sit aor. 1. *μυδάξατο*, *ap. Nicand.* A *μυδάω*.
Μυδαίνειν, stillare, putrefacere, *Hes.* **Ἐνθα μυδαίνει ποταῖς Ὀκίαντος γῆν*, *Lycophr.* 1008.
Μυδαλῖος, ἔα, ἔον, humidus, uvidus, madidus; (2) nimio madore vitiatius. *Gl. Vet.* putidus, mephiticus. A
ΜΥΔΑΪΝ, ὦ, f. ἦσω, nimio madore vitior, putresco. *Gl. V.* *μυδάω*, puteo. *Φόνε μυδάσαι* *σάγονες*, *Soph. Œd. Tyr.* 1278.
Μυδες, *ων*, αἱ, testudines lutariæ, mures aquatiles, *Swicer.* A *μῦς*.
Μυδνοσις, εως, ἡ, putredo ex nimio madore. A *μυδάω*.
Μυδνός, ἔσσα, ἔεν, nimio madore vitiatius. A *ΜΥΔΟΣ*, υ, ὁ, virus, virosus humor.
Μυδῶσα, acc. plur. part. act. f. g. *Poet.* pro *μυδῶσα*, ex *μυδάω*, a *μυδάω*. Unde
Μυδρίσιν, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla dilatatur, ejusque acies hebescit.
Μυδροκτύπτω, ὦ, candentem ferri massam malleo tundo. *Μυδροκτυπῆ* **Ἡφαιστος*, laminas ignitas subigit, *Æsch. Pr.* 366. A
Μυδροκτύπος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. Ex seq. et *κτύπος*.
ΜΥΔΡΟΣ, υ, ὁ, candens ferri massa; massa lapidea ignita; globus candens, rudis, *Gl. V.*
Μυδῶν, ὠνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistuloso, in quo sinus mucosi, oræ callosæ, *Poll.* A *μυδάω*.
Μύειος, υ, ὁ ἔξ ἡ, soricinus, *Gl. V.* A *μῦς*.
Μυελῖος, ἔσσα, ἔεν, medulla repletus, medullus; (2) alimentum habens.
Μυελόθεν, medullitus, *Gl. V.* A *μυελός*.
Μυελοποιός, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, medullam faciens, *Swicer.* Ex *μυελός* et *ποιῶν*.
ΜΥΕΛΟΣ, ὁ, ὁ medulla.
Μυελῶω, ὦ, fut. ὦσω, medulla impleo. *μεμυελωμένος*, pinguis, *LXX.* A præc.
Μυελῶδης, εως, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, medullæ similis, medullus. Ab eod.
ΜΥΕΩ, ὦ, fut. ὦσω, doceo ea quæ ad sacra pertinent, in sacris instituo; initio, *Gl. V.* *Δεῖ γὰρ μυθεῖναι μετὰ πεινθήναι*, *Aristoph. Pace*, 375. A *μῦς*.
Μυζῶω, ὦ, fut. ἦσω, sugo, exsugo, exprimo:
Μυζέω, ὦ, fut. ἦσω, idem. A
ΜΥΖΩ, fut. ζῶω, proprie premo, comprimo, compressum teneo. Unde (2) clausis labris sonitum literæ *μ* naribus emitto; (3) musso, mussito. *Gl. V.* gemo, murmuro; part. *μυζῶν*, mussitabundus, *Gl. V.* (4) sugo.
Μύημα, ἄτος, τὸ, initiatio; (2) id quod docetur, qui sacris initiatur. A *μῦς*. Unde

Μύησις, εως, ἡ, initiatio, *Gl. V.* (2) doctrina, institutio, imbutio, *Gl. V.*
Μύβριον, υ, τὸ, fabella. *Dim.* a *μῦθος*.
Μύβριαι, 2. sing. præ. ind. med. *Ion.* pro *μύβρι*, a *μύβομαι*.
Μυβίσθαι, 2. plur. præ. ind. med. pro *μυβίσθαι*, a
Μυβίσμαι, ὅμαι, dico, dictito, loquor; (2) eloquor, narro; (3) confabulor, colloquor; imperfect. *Ion.* *μυβίσκοντο*, dictitabant, prædicabant, *apud Hom.* pro *ἐμψέοντο*. *Nῦν δὲ τοὶ ἡπίεροι μυβίσκονται* *εἰδος*, *ἀπάσης*, *Dion. Per.* 170.
Μυβίσκομαι, idem. Vide præc.
Μύβρισμα, τὸ, narratio fabulosa, fabula. A
Μυβρίω, fabulosa narro, *μεμύβριται*, perf. pass. fabulose fictus est, narratur. *Tis ἀξ*, ὅς ἱμαῖς *μυβίσεται* *παρὰ τήναισιν*; *Eur. Hes.* 196.
Μυβρίσμαιν, aor. 1. opt. med. verbi *μυβρίσμαι*.
Μυβρίσται, 3. sing. aor. ejusd. in ind. sed *Ion.* pro *μυβρίσται*.
Μυβρίτης, idem quod seq. et ab eod. *Hes.* *μυβρίτης*, *σασιαται*, seditiosus, factiosus.
Μυβρίτης, ὁ, ὁ orator, susurro. A *μύβομαι*.
Μυβρίδιον, υ, τὸ, fabella. *Dim.* a *μῦθος*.
Μυβρίζω, acc. sing. præ. part. act. fem. gen. *Dor.* pro *μυβρίζω*, a
Μυβίζω, et *μυβίζωμαι*, *Dor.* *μυβίς*, *μυβίς*, et *μυβίς*, *μυβίς*, loquor, dico, enuncio, appello, voco, *Theocr.* 10. ult. A *μῦθος*.
Μυβικός, ἡ, ὁν, fabularis, fabulosus. Ab eod.
Μυβικώτερος, adv. nimis fabulose. A præc.
Μυβιστορία, ας, ἡ, historia fabularis. Ex *μύβρις* et *ιστορία*.
Μυβίτης, υ, ὁ, seditiosus, factiosus. A *μῦθος*.
Μυβογραφίω, ὦ, fut. ἦσω, fabulas scribo.
Μυβογραφία, ας, ἡ, fabularum conscriptio.
Μυβογράφος, υ, ὁ ἔξ ἡ, fabularum scriptor. Ex *μῦθος* et *γράφω*.
Μυβόλαταις, ιος, ὁ ἔξ ἡ, Verbi, i. e. Christi cultor, *Naxian.* Ex *λάτεις*.
Μυβολογέω, fut. ὦσω, idem quod
Μυβολογία, fabulor, fabulam narro; (2) fabulose narro, fabulose celebro; perf. part. pass. *μεμυβολογημένος*, fabulis celebratus. *Tis ἀγῶνας* *ἔ* *τὸς* *πολέμους* *τῶν* *ἡμῶν* *ἐμυβόλογησι*, *Isocr.* A *μυβόλογος*.
Μυβόλογημα, ἄτος, τὸ, narratio fabulosa, res quæ fabulose narratur. A præc.
Μυβολογητίον, adv. pos. fabulandum, narrandum.
Μυβολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabulosa narratio, fabulatio, *Gl. V.*
Μυβολογικός, ἡ, ὁν, ad fabularum narrationem pertinens; (2) qui valet comminiscendis fabulis. A
Μυβόλογος, υ, ὁ ἔξ ἡ, fabularum narrator; fabulator, gerro, *Gl. V.*
Μύβομαι, loquor; *μύβει*, loqueris, *Odys.* 2, 202. pro quo tamen *Eust.* *μύβει*, ut sit ex *μύβη*, a *μύβομαι*.
Μυβοπλαστία, ὦ, fut. ἦσω, fabulas fingo; (2) fabulose fingo. A
Μυβοπλάτης, υ, ὁ, fabularum fictor. Hinc
Μυβοπλαστία, ας, ἡ, fabulosum figmentum.
Μυβοποιῶω, ὦ, fut. ἦσω, fabulas vel fabulam fingo; *μυβοποιῶμαι*, de me fabula narratur.
Μυβοποίημα, ἄτος, τὸ, idem quod *μυβοποιία*. *Τὸ* *δὲ* *παντὶ* *δῆλον*, *ὅτι* *μυβοποίημα* *καὶ* *πλάσμα* *πρὸς* *ἡδονὴν* *ἢ* *ἐκπληξὴν* *ἀκρατῶν* *γίγνεται*, *Plutarch. de audiend. Poetis*.
Μυβοποιία, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabulosum. A
Μυβοποιός, υ, ὁ ἔξ ἡ, fabularum fictor vel scriptor. Ex *μῦθος* et *ποιῶν*.
ΜΥΒΟΣ, υ, ὁ, verbum, dictum; (2) oratio, sermo; (3) colloquium; (4) fabula, sive oratio falsa veritatem adumbrans; (5) consilium, suasio; (6) seditio, factio, *ap. Hom.*
Μυβόκος, υ, ὁ ἔξ ἡ, pariens verba. Ex *μύβρις* et *τίκτω*.
Μυβηγία, fabulas fingo. *Scholias.* *ad Cassandram Lycophronis*.
Μυβύγρημα, τὸ, fabula. *Schol.* *ad Cassand.*
Μυβῶδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, fabulosus. A *μῦθος*.
ΜΥΒΑ, ας, ἡ, musca.

Μυρίαιλος, α, ὁ ἔξ ἡ, plurimis voluminibus tortus et sinuatus. Ex μύρια et ἱλικτός.
 Μυρίαιτης, ἰς, valde annosus. Ex μύριοι et ἰτος.
 Μυρίαιον, fut. ἰσω, unguentis imbuo. A μύρον.
 ΜΥΡΙΪΚΗ, ης, ἡ, myrica, Gl. V. Ph. μυρίκη εἶδος φύτις (species plantæ), genista.
 Μυρίκινος, ἰνη, ἰνον, myricinus, e myrica confectus. A μυρίκη. Unde
 Μυρίκινος, εος, ὁ ἔξ ἡ, myricæ similis.
 Μυρίνη, ης, ἡ, myrtus. Al. μυρίνη et μυρίνη.
 Μυρίνης, α, ὁ, ut μυρίνης οἶνος, vinum unguento mistum, vinum conditum, Poll. A μύρον.
 Μύρινος, α, ὁ, myrinus, piscis. A μύρος.
 Μυρίβουλος, α, ὁ ἔξ ἡ, dives bubus, bubus abundans. Ex μύρια et βύς.
 Μυρίονόγρως, α, ὁ ἔξ ἡ, sæpissime, plurimis modis scriptus.
 Μυρίονόγρος, ον, laudatissimus, Man.
 Μυρίονος, οντος, ὁ ἔξ ἡ, ingentes dentes habens. In Epigr. μυρίονος ἐλῖφος.
 Μυρίονόρως, α, ὁ ἔξ ἡ, permulta capita habens. Ex μύρια et κράνιν.
 Μυρίολεκτος, α, ὁ ἔξ ἡ, sæpissime et ab innumeris dictus. Ex μύρια et λέγω.
 Μυρίομύκτος, α, ὁ ἔξ ἡ, innumeros seu permultos habens oculos. Ex ὄμμα.
 Μυρίομορφος, α, ὁ ἔξ ἡ, innumeras habens formas. Μεθυσσάντην, μυρίομορφον, ebrietatis auctorem, innumeras formas induentem, De Bacch. Anthol. 1. Ex μύριοι et μορφαί.
 Μυρίομορφος, α, ὁ ἔξ ἡ, infinitos labores sustinens vel perpeusus. Δέχομαι μυρίομορχει τῆς "Ηρακλῆς ἀγώνας, tua certamina respice, Hercules innumeri laboribus defuncte, Anthol. 4. Ex μ. et μόρχει, labores.
 Μύριον, adv. immense, Hom.
 Μυρίοναυς, αος, ὁ ἔξ ἡ, innumeri seu permultis navibus instructus. Ex μύριοι et ναύς.
 Μυρίονοικροι μάχαι, pugnae ubi decies mille seu permulti cadunt.
 Μυρίονόταρχος, α, ὁ ἔξ ἡ, decem millium præfectus. Scholiast. Ἐσχυλῖ ad Pers. 314.
 Μυρίονόταρχος, ὁ, idem. Μάταλλος μυρίονόταρχος Σανὸν, Matallus decem millium præfectus moriens, Ἐσχ. Pers. 314.
 Μυρίοπάλαι, adv. jamdudum, ante longissimum tempus. Eustath. ad Iliad.
 Μυρίοπλάσιος, α, ὁ ἔξ ἡ, qu. dic. decumilliplex, infinite multiplicatus. Plur. μυρίοπλάσιοι, decies milles plures; (2) infinitis partibus plures. A μύριοι vel μυρίος.
 Μυρίοπλάσιος, adv. decies mille modis; (2) infinitis modis.
 Μυρίοπληθής, εος, ὁ ἔξ ἡ, infinitus numero; (2) varius, multiplex. Ex πλῆθος.
 Μυρίοπους, ὀδος, ὁ ἔξ ἡ, innumeros pedes habens. ΜΥΡΙΟΣ, ἰα, ἰον, infinitus, innumerus; (2) summus, extremus, maximus; μύριοι, ἰα, ἰα, infiniti, innumeri, ut Lat. sexcenti, sexcenta; at μύριοι, ἰα, ἰα, decies mille, vel decem millia. Unde et composita cum μύριος vel μύριοι reddenda sunt vel per infinitus, sive innumeros, vel per decies mille, prout quis illa vel ex hoc vel ex isto composita existimat, nihilque prohibet, quo minus Synecdochice etiam τὰ μύριοι per multos vel plurimos reddatur.
 Μυρίοσημίον, α, τὸ, decies millena pars. Ex μυρίος, ἡ, δι, decies millesimus. Hinc ἡ μυρίση, ης, qu. dic. decies millesima, pro numero decem millium. A μύριοι.
 Μυρίοσῦς, ὅος, ἡ, decies millena pars. Τάτης δ' οἱ μυρίοι ἐταπτον εἰς ἑκάτον πανταχῇ τὴν μυρίον ἐκάστην, Xenoph. Cyrop. 6. (Sed legendum μυρίον.)
 Μυρίοστευχῆς, ὁ, idem quod μυρίοστευχος, Eur.
 Μυρίοστευχοι, ὧν, οἱ, innumeri armati. Ex μύριος et τεύχη, arma.
 Μυρίοτης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A μύριος.
 Μυρίοτρόφος, α, ὁ ἔξ ἡ, innumeros alens, Suicer.
 Ex μύριος et τροφή.
 Μυρίοφίλος, α, ὁ ἔξ ἡ, innumeros habens amicos, Suicer.
 Μυρίοφθαλμος, ὁ, ἡ, innumeros habens oculos.

Μυρίοφθόρος, α, ὁ ἔξ ἡ, infinitos seu innumeros ferens; de nave grandi. Ex φέρω.
 Μυρίοφθορος, α, ὁ ἔξ ἡ, grande onus vehens; de navi grandi. Ex μύριος et φθορος.
 Μυρίοφυλλον, α, τὸ, herba, quæ millefolium Plinio. Dicitur et supercilium Veneris. A Μυρίοφυλλος, α, ὁ ἔξ ἡ, innumera habens folia.
 Μυρίοφυλλος, α, ὁ ἔξ ἡ, innumera genera habens, Rob. Ex μύριος et φύλλ.
 Μυρίοφωνος, α, ὁ ἔξ ἡ, infinitas voces edens, vel infinitis linguis loquens. Ex φωνή.
 Μυρίοπνοος, contr. μυρίπνος, α, ὁ ἔξ ἡ, unguentum spirans, Rob. Ex μύρον et πνέω.
 Μύρις, ἴδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. A μύρον.
 Μύρισμα, ἄτος, τὸ, unguentorum illitus. A μύριζω.
 Μυρίμιος, ἄ, ὁ, idem et ab eod. Unde
 Μυρίμικος, ἡ, δι, liquidus et odor, ut oleum balsami; (2) aptus ad unguendum.
 Μυρίονύμος, α, ὁ ἔξ ἡ, infinita nomina habens. Ex μύριος et ὄνομα.
 Μυρίανος, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, infinitos oculos habens, Argi epith. Ex μύριος et ὤψ, oculis.
 Μύριμα, Dor. pro μύριμα.
 ΜΥΡΜΑΙ, pisces, qui vocantur μορμυροί, etiam vocari μύριας, scribit Athenæus.
 Μυρμίδαν, ὄνος, ὁ, fornicarum turba, locus ubi ea est. A μύρμος.
 Μυρμηκάνθρωποι, fabulæ nomen a Pherecrate conscriptæ.
 Μυρμηκίον, α, τὸ, phalangis genus, ap. Nic.
 Μυρμηκία et μυρμηκία, verrucæ fornicariæ, ita dictæ, quod erasæ sensum fornicarum mordentium relinquunt; clavi in planta pedis. A μύρμηξ.
 Μυρμηκία, ἄς, ἡ, domicilium fornicarum; (2) verruca, Phil. (3) cætus, Gl. V. magnus et densus, etiam discentium in schola, Hes. Ab eod.
 Μυρμηκίας, α, ὁ, verrucosus, Phil. (2) fornicus. Ab eod. Unde
 Μυρμηκιάσις, εως, ἡ, fornicatio. Gl. V. do'or e verrucis, quæ μυρμηκία appellantur.
 Μυρμηκισμός, ἄ, ὁ, idem. A
 Μυρμηκία, ὦ, fut. ἄσω, infestor verrucis fornicariis, clavis in planta pedis. A μυρμηκία.
 Μυρμηκίζω, f. ἰσω, ita adicior ut fornicas quasi reptantes sentiam. Ab eod.
 Μυρμηκίον, α, τὸ, idem quod μυρμηκίον.
 Μυρμηκίτης, α, ὁ, ut μυρμηκίτης λίθος, gemma innata repentis formicæ effigiem habens, Plin. A μύρμηξ.
 Μυρμηκόσιος, ὁ, ἡ, formicæ vitam agens, h. e. parcam, laboriosam.
 Μυρμηκοῖδης, τὸ, idem quod μυρμηκίον, Steph.
 Μυρμηκοῖδης, οντος, ὁ, leo fornicarius, animalculum fornicis infestum. Ex μύρμηξ et λίων.
 Μυρμηκώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, fornicis refertus; (2) fornicis proprius. A
 Μύρμηξ, ητος, ὁ, formica; (2) cestus pugilum, Hes. Gl. V. A μύρμος.
 Μυρμιδόνεσσι, dat. plur. Poet. et Ion. pro Μυρμιδόν, a Μυρμιδόν.
 ΜΥΡΜΟΣ, α, ὁ, fornicia, Hes.
 Μυροβόλος, α, ἡ, glans unguentaria.
 Μυροβόλης, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, unguento delibutus, Suicer. Ex μύρον et βάπτω.
 Μυροβόρευχος, α, ὁ ἔξ ἡ, cirros unguento delibutus habens, Suicer.
 Μυροβρεχτής, εος, ὁ ἔξ ἡ, unguento madens. Ex βρέχω.
 Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repositorium, vas unguentarium. Ex μύρον etθήκη.
 Μυροθήκιν, α, τὸ, idem et ex iisd.
 Μυροκομίτρια, ας, ἡ, unguenta portans, Suicer.
 Μύρομαι. Vid. μύρω.
 ΜΥΡΟΝ, α, τὸ, unguentum, oleum odorum.
 Μύρον, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἔμυρον, a μύρω.
 Μυροπισσόκηρος, α, ὁ, compositi medicamenti genus, quod constituit πίσσα, pix, κηρός, cera, et μύρον quoddam. Galen.
 Μυροπνοος, contr. μυρόπνος, α, ὁ ἔξ ἡ, unguenta spirans. Ex μύρον et πνέω.

Μυροποιός, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, qui unguenta conficit. Ex μύρον et ποίω.
 Μυροπόλος, α, ὁ ἔξ ἡ, unguentarius. Ex ποίω.
 Μυροπωλείον, sive μυροπόλειον, α, τὸ, officina unguentaria; locus ubi unguenta venduntur. Gl. V. μυροπόλειον, seplasiarium. A
 Μυροπόλης, et μυροπόλος, α, ὁ, unguentorum venditor, unguentarius. Gl. V. seplasiarius. Ph. unguentarius, pigmentarius.
 Μυροπαλῖα, ὦ, fut. ἄσω, unguenta vendo.
 Μυροπαλῖς, ἴδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A μυροπόλης.
 ΜΥΡΟΣ, α, ὁ, myrus, piscis similis murænæ, sed robustior, et dentatus, cum muræna mollior sit, et edentula, ut Tertullianus vocat. Interdum tamen et μύρινα, muræna, vocatur.
 Μυροφόρος, α, ὁ ἔξ ἡ, unguentum portans vel tenens. Ex μύρον et φέρω.
 Μυροχέριστος, α, ὁ ἔξ ἡ, unguentis perunctus seu imbutus. Ex μύρον et χρίω.
 Μύρω, ὦ, f. ὄσω, ungo, Aristot. A μύρον.
 ΜΥΡΡΑ, ας, ἡ, myrrha, lacryma arboris. Ἐβλ. μύρινα.
 Μύρινακανθος, ruscus, Gl. V. Ex μύρινη et ἀκανθα.
 Μύρινη, ης, ἡ, myrtus; μύρινης μέχρη, usque ad caput. A μύρτος.
 Μύρινης, α, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites.
 Μύρινιτης, Att. pro μυρσινίτης.
 Μύρινης, ἰνη, ἰνον, myrteus; (2) subst. ὁ, myrtus. A μύρτος.
 Μύρινον, ὄνος, ὁ, myrtetum. Ab eod.
 Μύρρις, ἴδος, ἡ, herba unguenti odorem spirans. A μύρον.
 Μύρρις, α, ὁ, ut μύρρις λίθος, lapis myrrhæ colorem habens. A μύρινα.
 Μυρίναιον, α, τὸ, oleum myrteum. Ex μυρίνη et ἔλαιον, oleum.
 Μυρίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.
 Μυρίνινος, ἰνη, ἰνον, myrteus. A præc.
 Μυρίνιτης, α, ὁ, sc. οἶνος, myrtites, sive vinum myrto conditum. Ab eod.
 Μυρσινίδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, myrty formam habens, myrto similis. Ex μυρίνη et ἴδος.
 Μύρσινος, ἰνη, ἰνον, myrteus. A μύρτος.
 Μύρσος, α, ὁ, vas, corbis e vimine. E. M.
 Μύρσας, ἄδος, ἡ, extuberantia in myrto.
 Μύρσων, ὄνος, ὁ, myrtetum, Gl. Vet. A μύρτος.
 Μύρτια, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.
 Μυρίδιανον, α, τὸ, idem quod μύρσας.
 Μύρτινη, ης, ἡ, piri et oleæ arboris genus, Sch. Nic. At Gl. V. μύρτινη, murtus, i. e. myrtus.
 Μύρτινος, ἰνη, ἰνον, myrteus.
 Μύρτις, ἴδος, ἡ, myrtus.
 Μύρτιτης, α, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites, id est, myrty bacis nigris contusis conditum.
 Μύρτον, α, τὸ, bacca seu fructus myrty; (2) caruncula in medio pudendi muliebris, Poll.
 Μυροπέταλον, α, τὸ, quibusdam dicitur τὸ πολυγόνατον, herba.
 ΜΥΡΤΟΣ, α, ἡ, myrtus, arbor.
 Μυρόχυλα, ὧν, τὰ, pudendi muliebris extremitates. Ex μύρτον et χυλός.
 Μυροχυλίδης, ὧν, αἱ, idem et ex iisd.
 Μύρτων, ὄνος, ὁ, mulierosus. A μύρτον.
 ΜΥΡΩ, fluo, stillo; μύρομαι, med. idem; (2) fleo, ploro.
 Μύρωμαι, ἄτος, τὸ, unguentum. A μύρινα.
 Μύρωσι, εως, ἡ, unctio. Ab eod.
 ΜΥΣ, μύος, ὁ, mus, sorex; (2) musculus, pars carnis; torus, Gl. V. (3) mytilus, conchæ species. (3) καὶ λίγαι, ὅτι μύας τε ἰδὴσαν τὴς θαλάσσης οἱ τραπῖται, Att. Ind. 21, 13.
 Μύσαγμα, τὸ, idem quod μύσος.
 Μύσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔμυσαν, a μύς.
 Μύσαρις, ας, ἡ, abominanda fœditas. A
 Μύσῶρος, εἰς, εὐν, detestandus, abominandus; scelestus, sceleratus. Λίμα μύσαρον, (vide in αἶμα No. 2.) Eurip. Or. 1624. A μύσος.
 Μύσαρχος, α, ὁ, detestabilium consiliorum auctor. Ex μύσος et ἀρχή.
 Μύσαρπός, ὧν, idem quod μύσαρος, Man.
 Μύσασταμαι, fut. ἄξομαι, fastidio, aversor, odi; abhorreo, Gl. V. Παῖδαν μύσαρχεῖο ἰσίδου, Eur.

Eur. Med. 1152. Οἱ δὲ τινες, ὡς ἐπὶ τέρατι
ἐμυσάσσοντο, *Lucian. Prometh. 4.* Α μύσος.
Μύσασχθης, ἰός, ὁ ἔξ ἧς, abominandus, sceleratus,
impurus. *Ab eod. et ἄρχος.*
Μύσαχθός, ἦ, ὁν, idem.
Μυσήτων, detestabile, *Gl. V.* quasi α μυσάω, vel
μύστω, quod esset, detestor.
Μυσίδδην πολλὰ ἔπει, fundere, *Aristoph. Lys.*
1080. *Dor.* pro μυσίζειν.
Μύσις, εἰς, ἡ, compressio, obstructio. Α μύω.
Μύσος, εἰς, τὸ, scelus, piaculum, facinus de-
testandum.
Μύσος, ἦ, ὁ, abominandus, detestandus, *Hes.*
Μυσπολίων, ὦ, velut mus oberro, *Aristoph. Vesp.*
140, ubi μυσπολεῖ.
ΜΥΣΣΩ, fut. ἔω, emungo nares, quod fit ex-
cussio fortius per nares compressas spiritu.
Μυσάγωνίω, ὦ, fut. ἴσω, initio sacris, mysteria
edocet. Α μυσάγωνός. Hinc
Μυσάγωνήτος, ἦ, ὁν, sacris initiatus.
Μυσάγωνία, ας, ἡ, initiatio ad sacra; (2) Cœna
Domini. Α
Μυσάγωνός, ἦ, ὁ ἔξ ἧς, initiator, mysteriorum
magister seu doctor; (2) qui hospites ad
sacra visenda introduct, sacras res inter-
pretatur. Ex μύσσης et ἀγωγός.
Μύσπῃς, ἄκος, ὁ, labrum superius, et in eo nati
pili; barba. Α μύω.
Μυστηριᾶζω, initio, *Gl. V.* Α μυστήριον. Hinc
Μυστηριασμός, ἦ, ὁ, initiatio, *Gl. Vel.*
Μυστηριᾶκος, ἦ, ὁ, arcanus, secretus:
Μυστηριᾶκος, ἦ, ὁν, idem. Α
Μυστήριον, α, τὸ, murium latibulum, *ap. Athen.*
Ex μύς et τηρίω.
Μυστήριον, α, τὸ, arcanum, initiatio secreta: *pl.*
sacra arcana, orgia; (2) doctrina Evange-
lii. Α μύστης, et hoc α μύω.
Μυστήρις, ἴδος, ἦ, ut μυστήρις τελεῖται, in *Epigr.*
arcanæ initiationes. Α πρæc.
Μυστηριώδης, εἰς, ὁ ἔξ ἧς, cui subest mysterium,
mystic. *Ph.* μυστηριώδης, arcanum. *Ab eod.*
Μυστηριώστιδες σπονδαί, sacra vel arcanæ libe-
tiones, *Poll.*
Μύσσης, α, ὁ, mysta, qui sacris initiatur, seu
initiatu est, qui ad sacrorum arcanæ ad-
mittitur; (2) sacra discens; (3) sacrorum
sive mysteriorum peritus; (4) sacrorum
doctor. *Gl. V.* pater sacratus. *Ph.* μύσσης
ἄκοις, parra, avis. Α μύω.
ΜΥΣΤΙΚΗΤΟΣ, α, ὁ, piscis quidam, musculus
dictus quibusdam.
Μυστικός, ἦ, ὁν, mysticus, cui subest mysterium,
arcanus. Α μύσσης.
Μυστικός, adv. mystice, arcane.
Μυστιλόγος, ὁ ἔξ ἧς, epith. lagenæ, *Ep.*
Μυστιλόκοι, ὦμαι, haurio pane excavato. *Καμ-
φοῖν χρεὼν μυσιλλᾶται τῶν δημοσίων, pecula-
tur. Aristoph. Eq. 824.* Α
ΜΥΣΤΙΓΛΗ, ης, ἡ, panis cochlearis modo ex-
cavatus.
ΜΥΣΤΙΓΛΑΔΩΝ, τὸ, Atticos vocasse buccas
panis, quæ canibus objicerentur, annotat
Schol. Aristoph.
Μυσίλλα, in minutas partes seco: vid. supra
μυτίλλα. Α μυσίλη.
Μυσιπολύνω, curo sacra, operor sacris. Α
Μυσιπόλος, α, ὁ ἔξ ἧς, qui sacra mystica tractat,
sacerdos, mysta. Ex μύσσης et πολέω.
Μύσις, ἴδος, ἦ, quæ initiatur seu initiata est
sacris; (2) quæ sacra docet, sacerdos.
Μᾶλλον δὲ ποίει . . . μύσιν τῶν πόνων, *Κύπριν,
Anacr. Od. 18.* Α μύσσης.
Μυσδόκος, α, ὁ ἔξ ἧς, sacra arcana continens.
Epith. templi, Aristoph. Ex μύσσης et δέ-
χομαι.
Μυσιπολύνω, idem quod μυσιπολέω.
Μυσιπόλος, idem quod μυσιπόλος.
Μυσφοβός, ὁ, pro μυσιφοβός, vel μυσηροφόρος,
Steph.
Μυσρίον, α, τὸ, cochlear parvum. *Gl. Vel. lin-
gula.* Dim. α μύσρον.
Μυσιριπώλης, α, ὁ, venditor cochlearium.
Μύσρον, α, τὸ, panis excavatus ad hauriendum
jus vel pulmentum; (2) mensura duorum
cochlearium. Α μύζω.
Μύσρος, ἦ, ὁ, lingula. *Gl. V.* cochlear.

Μυσφόνος, α, τὸ, muscipula, *Hes.* Ex φόνος.
Μυτακίζω, literam μύ sæpius repeto. Hinc
Μυτακισμός, ἦ, ὁ, frequens literæ μύ iteratio.
ΜΥΤΙΛΟΣ, α, ὁ, genus conchæ cujus exustæ
cinis vim causticam habet.
ΜΥΤΙΣ, ἴδος, vel εἰς, ἡ, nasus, peculiariter
piscium, atramentum sepæ.
Μυττωσίω, f. εἶσω, contero, vel acibus con-
dimentis condio. Α
ΜΥΤΤΑΤΩΝ, ἦ, τὸ, intritum ex alliis, caseo,
et ovo; alliatum, moretum. ὑποτίμα δια
σκορῶν, *Schol. Aristoph.*
Μυττωτός, ἦ, ὁ, intritum, *Gl. V.*
Μυχαίτατος, et μυχαίτατος, η, ὁν, penitissimus,
intimus. Α μυχός. Unde
Μυχάτος, η, ὁν, intimus, abstrusus, *ap. Poetas.*
Μυχῆ, ἦς, ἡ, penetrale, intimus locus, *Suid.*
ubi μυχαί.
Μυχηόρος, α, ὁ ἔξ ἧς, qui in cavernis seu lati-
bulis comedit. Ex μυχῆ et βορά.
Μυχίζω, fut. ἴσω, gemo, suspiro; (2) irrideo,
suspensio naso derideo, *Suid.* Α μύσσω.
Μυχισμός, ἦ, ὁ, suspirium, gemitus. Α πρæc.
Μυχισμός, εἰς, ὁ ἔξ ἧς, suspiriosus. Α μύσσω.
Μυχιστός, αἰα, αἰών, intimus, abstrusus. Α
μυχός.
Μυχίος, ἰα, ἰων, idem et ab eod.
Μυχμός, ἦ, ὁ, sonus, qui per nares redditur,
detestandi vel irridendi causa. Α μύσσω.
Μυχόβην, e profundo. Α μυχός. Unde
Μυχόνδης, adv. ad vel in intimam partem.
Μυχοίτατος, pro μυχοίτατος, *Hom.*
Μυχοπόντιον, α, τὸ, specus, ubi cavus recessus
et vorago ponti est. Ex seq. et πόντος.
ΜΥΧΟΣ, ἦ, ὁ, penetrare, intimus locus, re-
cessus; (2) sinus maris; (3) penetrare do-
mus; (4) adytum.
Μυχοστέπος, ὁ ἔξ ἧς, adulter, al. Μυχοστέπος, *Ar.*
Μυχοσός, ὁ, custos μυχῆ. Α ἕρος.
Μυχώδης, εἰς, ὁ ἔξ ἧς, latebrosus, *Gl. F.* Α
μυχός.
ΜΥΩ, fut. ὕσω, proprie premo, comprimo,
comprimendo claudio, occulto, teneo, &c.
Hinc conniveo, nicto, oculos claudio, labia
comprimo. Active, ut ἡ ὕσρη μύει τὸ στόμα,
Aret. et Neutral. ut μύσσειν αἱ φλέβες, *Id.*
Μυώδης, εἰς, ὁ ἔξ ἧς, ad mures pertinens; (2)
musculosus, lacertosus, torosus. Α μύς.
Μύων, ὄνος, ὁ, locus torosus, musculosus, pulpa
brachiorum et coxarum, itemque sura.
Ph. μύων, musculus. Ab eod.
Μυωνία, ας, ἡ, nidus murium. 'H δ' ἄρ' ἦν μυω-
νία, *Epicrates Comicus apud Ælian. Hist.*
Anim. 12, 10.
Μυώδης, ἦ, ὁ, mus alpinus; animal medium
inter murem arvensem et palustrem; glis,
gliris, *Gl. F.* μυώδης, gliris, *Gl. V.* Α μύων.
Μυωπάζω, fut. ἴσω, sum lusciosus; cæcutio;
tropice, parum video, 2 *Pet. 1, 9.* Α μύωψ.
Μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis
eos aperire nequit; (2) cavernula murium.
Α μυωπός, vel ex μύς et ὁσῆ, caverna.
Μυωπιᾶζω, f. ἴσω, lusciosus sum. Α μύωψ.
Μυωπίας, α, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab
eod.
Μυωπιᾶσις, εἰς, ἡ, vitium eorum qui non nisi
proxima videre possunt. Α μυωπιᾶζω.
Μυωπιζω, fut. ἴσω, calcari urgeo; μυωπιζέσθαι,
cæstro agitari, irritari, incitari. Α μύωψ.
Μυωπός, ἦ, ὁ ἔξ ἧς, claudens oculos, connivens,
lusciosus. Ab eod.
Μυωτόν, ἦ, τὸ, auricula muris, herba. Ex μύς
et ὄς.
Μυωτός, ἦ, ὁν, murinus; musculosus. Α μύς.
Μύωψ, ὥπος, ὁ ἔξ ἧς, claudens oculos, conni-
vens. *Ph.* pætus; (2) tabanus, asilus, vespa,
Nic. (3) item calcar. Ex μύς et ὦψ, oculus.
Μῶα, ἡ, Musa, *Lacon. ap. Aristoph.* carmen.
Μωκάω, ὦ, et μωκόμαι, ὦμαι, irrideo, deludo,
ore in primis distorto, subsanno. Α μῶκος.
Hinc
Μώκημα, ἄπος, τὸ, irrisio, illusio.
Μωκίζω, fut. ἴσω, illudo, derideo, *Suid.* Α
ΜΩΚΟΣ, α, ὁ, fatuus, irrisor, derisor, cavil-
lator, stultus, amens, *Suid.* At *Ph.* μῶκος,
hæc sanna, subsannator.

Μωλίω, ὦ, pugno, *Hes.* Α
ΜΩΛΟΣ, α, ὁ, bellum, pugna, tumultus; (2)
ædificium in fluctibus exstructum, portus
manu factus; (3) pondus, lapillus, qui
ponitur in lapidibus conjungendis, *Gl. V.*
μῶλος, mōles. Μῶλος Ἄρης, *Il. 2, 401.*
ΜΩΛΤ, υος, τὸ, moly, planta bulbosa, et ru-
tæ silvestris radix.
ΜΩΛΤΑ, ης, ἡ, genus alli, quod nucleis non
coagmentatur; (2) caput alli.
Μώλυνξ, ἕπος, ὁ, indoctus, ineruditus; (2) tar-
dus, segnix, ignavus; (3) hebes, languidus,
remissus. Α
ΜΩΛΥΣ, υος, ὁ, idem. Hinc
Μωλύτερον, obtusius, infirmius, *Etyim.*
Μωλύτης, α, ὁ, hebes, tardo ingenio, *R.*
Μωλυτικός, ἦ, ὁν, debilitans, hebetans; (2) pe-
riculosus, timendus.
Μωλύω, sive μωλύνω μωλύνωμαι, *ap. Hippocr.*
paulatim emarcescentia. Α μώλυνος.
Μωλωπίζω, fut. ἴσω, vulnero; μωλωπισμένος,
plenus vibicibus.
Μωλωπικός, ἦ, ὁν, vibiciosus. Α
ΜΩΛΩΨ, ὥπος, ὁ, vibex, verberum in cute
vestigium, vibex plagæ; μωλωπες, vibices.
Μώμαι (α μώμαι), quæro; (2) molior. Τάδε
γι μωμένω, *Soph. (Ed. Col. 836.*
Μωμάομαι, ὦμαι, vel μωμάομαι, vitupero, re-
prehendo, derideo. Τὰν ἔδ' ἂν ἴσως μωμά-
στα τίεσθαι, *Theocr. 9, 24.* Α μώμος.
Μώμαρ, idem quod μώμαρ.
Μωμάστα, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et
Dor. pro μωμήστα, a μωμάομαι.
Μωμείμινον, acc. sing. præc. part. pass. *Dor.*
pro μωμείμινον.
Μωμείω, fut. εἶσω, vitupero, carpo. Μωμείνται
δέ με πολλοί, *Theog. 369.* Α μώμος.
Μώμημα, ἄπος, τὸ, reprehensio, irrisio; (2)
dictum ipsum quo aliquem reprehendi-
mus. Α μωμείομαι.
Μωμηθῆ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi μω-
μείομαι.
Μωμήσταιτο, 3. sing. a. 1. opt. med.
Μωμητής, ἦ, ὁ, reprehensor, vituperator.
Μωμητός, ἦ, ὁν, reprehensibilis, vituperatione
dignus.
ΜΩΜΟΣ, α, ὁ, deducus, probum, infamia,
ignominia; (2) vituperatio; (3) Momus,
Deus reliquorum omnium irrisor; (4) qui
omnia reprehendit et irridet, irrisor, vitu-
perator.
Μωμοσκοπία, ὦ, f. ἴσω, reprehendendi animo
considero; (2) victimas inspicio. Α
Μωμοσκοπός, α, ὁ ἔξ ἧς, qui reprehendendi
animo observat, qui reprehendenda ob-
servat; (2) qui victimas inspicit, probandi
causa.
ΜΩΝ, adv. num, numquid, an, utrum.
Μῶνος, *Dor.* pro μῶνος, seu μόνος, *Call.*
Μῶνυξ, ὕχος, ὁ ἔξ ἧς, solidas ungulas habens.
Ex μόνος et ὄνυξ.
Μόνυχος, α, ὁ ἔξ ἧς, idem et ex iisd.
Μωραίνω, fut. ἀνώ, stulte ago, stultus sum; et
μωραίνωμαι, stultus fio, infatuor; μωράενιν,
3. sing. aor. 1. ind. act. ἐμωράνησαν, 3. pl.
aor. 1. pass. φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμωρά-
νησαν, *Rom. 1, 22.* Ἐάν δὲ τὸ ἄλλας μωρανθῆ,
Matt. 5, 13. Α μωρός.
Μωρανθίσαν, acc. sing. aor. 1. part. pass. f. g.
verbi μωραίνω.
Μωρανθῆ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.
Μωρία, ας, ἡ, stultitia, fatuitas; vecordia, so-
cordia, *Ph. (2)* de coitu dixit *Eur. Ern.*
Α μωρός.
Μώριον, α, τὸ, mas mandragoræ quibusdam,
teste *Diosc.* Aliis tertium genus mandra-
goræ, quod μωρός reddat.
Μωροκλήσθης, εἰς, ὁ ἔξ ἧς, stulte malitiosus.
Μωρολογίω, ὦ, f. ἴσω, stulta seu inepta loquor,
insulse blatero; scurror, *Gl. V.*
Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium, ineptiæ, stul-
tus sermo. Α
Μωρολόγος, α, ὁ ἔξ ἧς, inepta et stulta loquens,
insulse blaterans. Ex λόγος.
Μώρον, α, τὸ, morum, fructus arboris mori.
Idem quod μόρον.

ΜΩΡΟΣ, εἰς, pōn, stultus, fatuus; ineptus, *Ph.*

Voc. *Att.* ὁ μῶρος.

Μωροσφίω, ὤ, fut. ἦσω, stulte sapio.

Μωροσφία, ας, ἡ, sapientia stulta. *A.*

Μωροσφός, υς, ὁ ἢ, stulte sapiens.

Μωροσυκόν, υς, τὸ, morum sycaminum.

Μωρότης, ητος, ἡ, stultitia, fatuitas.

Μωρόφρων, υνος, ὁ ἢ, stulte sapiens, *Man.*

Μωρός, ὤ, fut. ὠσω, fatuum reddo. *A.* μωρός.

Μωρός, adv. stulte, fatue; inepte, absurde.

Μωρωσις, εις, ἡ, stultitia, fatuitas. *A.* μωρός.

Μώσαν, Musam, acc. sing. *Dor.* pro Μῶσαν.

Μώσθαι, quærere, *Lacon.* *A.* μώσμαι.

N.

N, Litera Græcorum decima tertia, quæ νῦ appellatur, et nomen ab Hebræorum Nun accepit; (2) nota numeralis valens quinquaginta, et cum lineola inferne posita (ν) quinquaginta millia.

ΝΑΒΑΑ, υς, ἡ, nablum vel nabra, instrumentum musicum, citharæ fere simile.

Νάβλας, ἰ, nablum, instrumentum musicum, *Att.*

Νάβλος, υς, ὁ, idem.

Ναβλίστης, υς, ὁ, nablum pulsans. *A.* νάβλα.

Ναβλίσκοκτύπης, υς, ὁ, nabli pulsator, *Man.*

Νᾶες, naves, nom. pl. a ναῦς, navis.

Ναιτῆρ, ἥρος, ὁ, habitator, incola, in *Epig.* *A.* ναίω.

Ναιτής, υς, ὁ, idem. *Ab eod.*

Ναζαρεῖος, vel Ναζαρενόυ, υς, ὁ, Nazarenus.

ΝΑΪ, adv. næ, ita, etiam, sane, utique.

Ναΐαδες, ὡν αἱ, Naiades, nymphæ fluviales et fontanæ. *A.* νάω, fluo.

Ναῖδον, υς, τὸ, sacellum, ædicula. *Dim.* a ναός.

Ναῖς, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἵνα, a ναίω.

Ναισκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἵνα, a ναίω.

Ναισάσκης, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἵνα, a ναίω.

Ναισάσκας, habitans, præsent. part. act. fem. gen.

Ναισάω, ὡ, habito; (2) incolar, situs sum.

Ναισάσκει πόλεις, habitantur urbes, *Il.* 4, 45.

Νήσαν, Αἰγαίη ὅσαι εἰν ἄλλ ναισάσκει, *Apoll.*

Rhod. 1, 831. Ναισάσκει, habitabat, imperf. *Ion.* pro ἵνα, a ναίω.

Ναισάσκει, habitantem; ναισάσκει, acc. plur.

fem. pro ναισάσκει, ναισάσκει. "Ἄλλοι δὲ

πλῆθι τήνδ' ἔχονα ναισάσκει, *Dion. Per.* 265.

A. ναίω.

Ναισάσκει, accus. plur. fem. pro ναισάσκει,

habitatas, sitas, *Il.* 2, 648.

Ναισάσκει, 3. pl. præsent. ind. act. *Dor.* pro ναισάσκει.

Ναιτῆς, υς, ὁ, habitator, incola; usitatus ναιτῆς.

Ναῖα, *A.* ναίω.

Ναῖσαν, acc. sing. part. præsent. act. f. g. *Dor.*

pro ναῖσαν, a ναίω.

Ναῖον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἵνα, a ναίω.

Ναῖος, ἰα, ἰον, nauticus, *Dor.* pro Ionice νήιος.

Ἰὼ γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνης, *Soph. Aj.* 356.

Ναῖα ἀπῆλθον, currus nauticus, ul est, navis,

Eurip. Med. 1123.

ΝΑΪΡΟΝ, υς, τὸ, odoramentum quoddam,

Theophrast.

Ναῖσκαριον, υς, τὸ, ædicula, sacellum, *Gl. V.*

sacrarium, *Ph.* *A.*

Ναῖσκα, υς, ὁ, sacellum. *Dim.* a ναός.

Ναῖχι, adv. omnino, sane, ita, *Att.* pro ναί.

ΝΑΪΩ, habito, incolo; (2) incolar, situs sum.

(2) ὁ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μὲν πρὸ ναῖος ἀλί-

πλαγκτος, incolar, sita es, *Soph. Aj.* 601.

Il. 2, 626. *Apollon. Rhod.* 1, 831. Ναῖς, *Ion.*

pro ἵνα, imperf. habitabat; ab hoc aliud

imperf. *Ion.* νάισκον, habitabam. *Pass.* ναί-

ομαι, habitor. *Μυχῶς ναῖσαν ἑστίας ἐμῆς,*

Eur. Med. 397. *Ξένη πόλιν ναίω, Il. Ph.*

372. "Τα' ἀνδρῶν ναίοντες, scil. νῆσοι, *Dion.*

Per. 616.

Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, *Gl. V.*

Νακοδέψης, υς, ὁ, coriarius, seu fullo. *Ex seq.*

et δῖφω.

ΝΑΚΟΣ, υς, τὸ, vellus, pellis cum suo villo.

Νακοτιλτίω, ὤ, vellera vello seu tondeo, *Poll.*

ubi νακοτιλτίωντες, part. *A.*

Νακότιλτης, υς, ὁ, qui villosas pelles vellit, *Poll.*

Ex νάκος et τίλλω, vello.

Νακότιλτος, υς, ὁ ἢ, velleris in modum vulsus,

Poll. Ex lisd.

Νάκτης, υς, ὁ, fullo. *A.* νάσσω.

Νακτός, ἡ, ὄν, farciendo et constipando com-

pletus; νακτῆ, farsa, i. e. farta. *Gl. V.*

νακτὸν, densum, pressum, *Gl. V.* *Ab eod.*

Νάμα, ἄτος, τὸ, fluentum, scaturigo, lymphæ,

Gl. V. latex, unda, *Ph. Λαγναῖα δ' οἰκὺ νάματα,*

Eurip. Phæn. 127. *A.* νάω. *Hinc*

Ναματῖος, αἶα, αἶον, scaturiens, manans.

Ναμῖον, τὸ, aquila, paulum liquoris. *Dim.*

a νάμα.

Ναματῶν, υς, ὁ ἢ, scaturiginum et fontium

plenus, rignus. *Ab eod.*

Ναμῖεττα, *Dor.* pro νημῖεττα, veritas, certitudo.

Καὶ τῶνδε ναμῖεττα συμβαίνει χρόνῳ τῷ νῦν πα-

ρόντος, horum certus eventus in præsens

tempus incidit, *Soph. Trach.* 173.

Νᾶν, navem, acc. sing. *Dor.* pro ναῦν, a ναῦς.

Νανίον, υς, τὸ, pupus, *Ph.* *A.* νάνος.

ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, matris soror, *Hes.*

ΝΑ'ΝΝΟΣ, υς, ὁ, nanus, pumilio.

Νανοφῦς, υς, ὁ ἢ, qui natura pumilio est,

pumilionis staturam habens. *Ex φύς.*

Νανώδης, υς, ὁ ἢ, pumilionis formam habens,

pumilus, pumilio. *A.* νάνος.

— Νάξ, rex, per *Aphæresin*, pro ἄναξ.

Νάξιοι, υς, ὁ ἢ, Naxio opere, seu in in-

sula Naxo factus. *Ex Νάξιος et ἔργον.*

Ναοίσι, dat. pl. *Poet.* pro ναοῖσι.

Ναοπαῖω, ὤ, templum ædifico. *A.*

Ναοπαῖος, υς, ὁ, cui templum ædificandi cura est

commissa; (2) ædium sacrarum procura-

tor. *Ex ναός et παῖω.*

Ναοπόλος, υς, ὁ, ædituus; (2) sacerdos. *A.* πο-

λέω.

ΝΑΟΣ, υς, ὁ, proprie domicilium; dein ædis,

pulvinar, fanum, h. e. ea pars ἱερῆ, templi,

in quo simulacrum Dei dedicatum est; in

Sac. Lit. pars templi Hierosol. quam in-

gredi licebat solis sacerdotibus. *A.* νάω.

Ναοφύλαξ, ἄκος, ὁ, templi custos, ædituus.

Ναοπαῖος, υς, ὁ, nemorosus, *Soph.*

Ναοπῖα, υς, ἡ, sinapi, *Nic.* *A.* νάπυ.

Νάπη, ης, ἡ, idem quod

ΝΑ'ΠΟΣ, υς, τὸ, locus montanus et silvosus,

saltus; vallis nemorosa.

ΝΑ'ΠΥ, υς, τὸ, sinapi.

Ναρδίω, nardo similis sum; (2) nardum re-

doleo.

Νάρδιος, ἰνῃ, ἰον, nardinus, e nardo confectus.

Ναρδίτης, υς, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo

conditum.

Ναρδίτης, ἡ, nardus montana. *A.* νάρδος.

Ναρδολίτης, υς, ὁ ἢ, a nardo pinguis, nardo

delibutus. *Καὶ τὸς ναρδολίταις ἄλλοι οἶνος*

πλοκάμους, Antholog. Reiskii, 47. Ex νάρδος

et λίπος, pinguis.

ΝΑ'ΡΑΟΣ, υς, ἡ, nardus, frutex; (2) oleum

nardinum. *Gl. V.* νάρδος, hoc siler.

Ναρδόσπικος, υς, ἡ, spica nardi, *Galen.*

Ναρθηκία, υς, ἡ, humilis ferula, ferulago. *A.*

νάρθηξ.

Ναρθηκίω, (a νάρθηξ, n. 2.) alligo os fractum

et ferulis firmo, ap. *Schol. Aristoph.*

Ναρθηκίον, υς, τὸ, narthecium, vasculum medi-

camentarium; liber medicamentarius.

Ναρθηκοπλήρωτος, υς, ὁ ἢ, ferulis repletus.

Æsch. Prometh. ναρθηκοπλήρωτον δὲ θεῶμαι

πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν, ferulis refertum capto

ignis fontem, i. e. fomitem, furtivum. Ex

νάρθηξ et πληρῶς.

Ναρθηκώδης, υς, ὁ ἢ, ferulaceus, ferulæ si-

milis. *A.*

ΝΑ'ΡΘΗΣ, υς, ὁ, ferula; (2) instrumentum

medicum, quo utuntur in fracturis (ferula,

Lat.) ad deligandum firmiter; (3) arbor

quædam; (4) locus ubi stabant catechu-

meni, *Ern.*

ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, υς, τὸ, Narcaphthon, odora-

mentum genus, suffutibus admisceri solitum.

Ναρκάω, et -ῖα, ὤ, fut. ἦσω, torpedine adficior

seu adfectus sum, obtorpesco, torpeo, tor-

pesco. *Ἐνάρκησε τὸ πλάτος τῷ μηρῷ, Gen.*

32, 25. *Πλήθος ὅσων αὐτῷ ἐνάρκησε, Job.* 33,

19. *Νάρκησε χεῖρ, Il.* 8, 328.

ΝΑ'ΡΚΗ et νάρκη, ης, ἡ, torpedo, piscis quidam

tangentes se torpescere faciens; (2) tor-

por, veterinus, stupor; (3) ita quoque cen-

taurium magnum, *Diosc.* 'Ὅδ' ὄρεθις ἄλλον

ἄλκυοντα κοκκύνοντα νάρκασιον ἀνηρῶσι διδοῖν, et

frigora matutina patiatur, *Theocrit.* 7, 123.

Νάρκημα, ἄτος, τὸ, torpor, stupor. *A.* ναρκάω.

Νάρκησις, υς, ἡ, idem et ab eod.

Ναρκίσσινος, ἰνῃ, ἰον, narcissinus, e narcisso

factus; ut ναρκίσσινον ἔλαιον. *A.* ναρκίσσος.

Hinc

Ναρκισσῖτης, υς, ὁ, sc. λίθος, narcissites lapis.

Νάρκισσος, υς, ὁ vel ἡ, narcissus, flos quidam.

A. νάρκη, quod suo odore torporem adferre

creditur. *Angl. SAFFODIL.*

Ναρκῶω, ὤ, fut. ὠσω, torpefacio, torpore adfi-

cio; (2) sedo et tollo. *Ab eod.* *Unde*

Ναρκῶδης, υς, ὁ ἢ, cui torpor seu stupor in-

est, torpidus, stupidus, *Hipp.*

Νάρκωσις, υς, ἡ, torpefactio, torpefaciendi

vis, stupor, hebetatio. *A.* ναρκῶω. *Unde*

Ναρκατῖος, ἡ, ὄν, torpefaciendi vim habens.

Νάρκατος, ὁ, genus vasis, *Ar.*

Νάρτη, ης, ἡ, Narta, inter ea quæ odoramentis

et unguentis admiscetur, *Theophr.*

Νάστα, 3. sing. aor. 1. indic. med. pro ἵνα-

στατο.

Νάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἵνασθη,

a νάω.

Νασιώταν, acc. sing. *Dor.* pro νησιώτην.

Νασρός, υς, ὁ, fluentum, latex; (2) imber, pluvia.

Νασρώ μαλαναυγί, flumine nigricante, id

est, sanguine, *Eurip. Hec.* 154. *A.* νάω, fluo:

(3) densitas, plenitudo. *A.* νάσσω.

Νασρώδης, υς, ὁ ἢ, scaturiginibus ac rivulis

riguus. *A.* νασρός.

Νάσσα, a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἵνασσα,

a νάω.

ΝΑ'ΣΣΩ, premo, comprimo, comprimendo

complano, farcio, *Gl. V.* perf. pass. part.

νινασμένιος, refertus, plenus. *Νάξαι λαίνοις*

ὕπεροιον, intere pistillis lapideis, Nic.

Ther. 952.

Νασίπος, υς, ὁ, parvus νασός, placentula.

Νασκόπος, υς, ὁ, incisor τῷ νασῷ.

Ναυκληρία, ὦ, fut. ἦσω, naulerus sum, navem gubernare. A ναύκληρος.

Ναυκληρία, ας, ἡ, naulericum vitæ genus; (2) navium gubernatio:

Ναυκληρίτης, ἡ, ὄν, ad navicularium seu naulerum pertinens:

Ναυκληρίων, α, τὸ, navigium, naulerica possessio. Ab eod.

Ναύκληρος, α, ὁ, qui navem possidet, naulerus, navis dominus. Gl. V. navicularius; ναύκληροι Athenis dicebantur etiam οἱ δῆμαρχοι ναύκληρος etiam adjective pro nauticus; ut ναύκληρον πλάστην, nauticum remum, Hes. metaphorice paterfamilias, Poll. Ex ναὺς et κληρός.

Ναυκληροσύμους, α, ὁ, ἡ, qui a naulero elocatur. A ναύκληρος.

Ναυκράρια, ὦν, τὰ, loca in quibus reponebantur ex ναυκραρίαις exacta.

Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus, apud Athenienses.

Ναυκραρίκος, ἡ, ὄν, ad ναυκράριος pertinens. A ΝΑΥΚΡΑΡΟΙ, ὦν, οἱ, magistratus quidam Athenienses. Vide Suid. et Pollucem.

Ναυκράτιω, ὦ, fut. ἦσω, navibus supero, navali pugna vinco, Xen. A

Ναυκράτης, εος, ὁ, ἡ, qui maris imperium obtinet; (2) qui classis praesidio locum aliquem tenet vel occupat. Ex ναὺς et κρατία.

Ναυκρατίκος, ἡ, ἡ, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατία.

Ναυκρατία, ας, ἡ, victoria navalis; (2) imperium maritimum.

Ναυκράτωρ, εος, ὁ, qui navibus praest, gubernator. Ὁδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς, Soph. Phil. 1071. Ex ναὺς et κρατία.

Ναύλας, α, ὁ, nablum, idem quod νάβλα.

Ναῦλον, α, τὸ, naulum, merces quæ pro navigatione solvitur. Ph. navis vectura, naulum, vectura. A ναὺς.

Ναῦλος, α, ὁ, idem; (2) merces quam persolvimus ei ad quem divertimus; (3) instrumentum quoddam musicum. Ab eod.

Ναυλόχος, ὁ, pro ναυλόχος, Poll.

Ναυλοχέω, ὦ, fut. ἦσω, in portu permaneo, stationem habeo; (2) navi insidens locum aliquem vel adversarium observo, eique insidior.

Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium statio.

Ναυλόχων, α, τὸ, statio navium. A

Ναύλοχος, α, ὁ, ἡ, cui naves insidere possunt, navium stationi commodus. Subst. locus tranquillius, ubi naves velut requiescunt; statio navium, portus. Ναύλοχοι περιπαιχταί, septa nautica, castra nautica; nam naves deducebant in terram, Eurip. Hec. 1015. Ex λόχος.

Ναυλῶν, ὦ, f. ὦσω, naulo conduco. A ναῦλον.

Ναυμάχος, ὦ, fut. ἦσω, prælio navali confli, navale praelium committo; (2) pugno.

Ναυμάχης, α, ὁ, navale praelium committens, classe decertans. Ex μάχος.

Ναυμαχόσιμος, navale certamen committere cupio, ad navale praelium paratus sum.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale praelium, pugna navalis. Ex ναὺς et μάχη.

Ναυμάχων, α, τὸ, multa ei imposita qui navale praelium subterfugisset. Ex iisd.

Ναυμάχως, α, ὁ, ἡ, navale praelium committens. Ex iisd.

Ναύμαχος, α, ὁ, ἡ, quo dimicatur e navibus, navali prælio aptus. Ex iisd.

Ναῦν, navem, acc. sing. a ναὺς, navis.

Ναυπηγεύμενος, acc. pl. præ. part. med. Dor. pro ναυπηγέμενος, a

Ναυπηγέω, ὦ, fut. ἦσω, naves fabricor. A ναυπηγός.

Ναυπηγός, sc. τέχνη, navis texendæ ars, Man. : Ναυπηγησία, ας, ἡ, navium fabricatio. Ab eod.

Ναυπηγήσιμος, α, ὁ, ἡ, navibus fabricandis aptus. A præc.

Ναυπηγία, ας, ἡ, idem quod ναυπηγησία.

Ναυπηγικός, ἡ, ὄν, ad navium fabros seu fabricationem pertinens. A ναυπηγός.

Ναυπήγιον, α, τὸ, locus ubi naves compinguntur.

Ναυπηγός, ὦ, ὁ, qui naves compingit, navium fabricator. Gl. V. faber navalis. Ex ναὺς et πήγνυμι.

Ναύπορος, ὦν, epith. litoris, portus quo naves appelluntur. Λίμνης σῶμα ναύπορον ἐξείσα, Apoll. Rhod. 4, 1546. A πείρω.

NAT'Z, ἡ, navis, ἱγρ. longa, h. e. qua utebantur in prælis maritimis; τῆς ναὸς, τῇ νηϊ, τὴν ναῦν αἱ ναὺς, αἱ νηῖς, τῶν νηῶν, τῶν νῆων, ταῖς ναυσὶ, τὰς ναῦς: sic in soluta oratione. At ap. Poet. ἡ νηῦς, τῆς νηὸς, ταῖς νηυσὶ item τῆς νηὸς, τὰς νηῖς.

Ναῦσθλον, α, τὸ, naulum, Hes. pro ναῦλον.

Ναυσθλῶν, ὦ, f. ὦσω, naulo conduco; (2) naulo vehendum suscipio; ναυσθλάσσομαι, navem inscendo. Πτηνὸς παρῖσι πῦλος, ὁ ναυσθλάσσομαι, Aristoph. Pace, 126. (3) simpliciter reveho; (3) ἦκω . . . εἰς τὴν πατρίδα ναυσθλάσσαν νεκρὸν, Eurip. Suppl. 1035, 1037. A præc.

Ναυσία, ας, ἡ, nausea, proprie qua navigantes in mari corripuntur. A ναὺς. V. ναυσία.

Ναυσίσσις, εως, ἡ, ipsa actio nauseandi, nausea. A

Ναυσίᾶν, ὦ, fut. ὦσω, nauseo. A ναυσία.

Ναυσίᾶτης, ὁ, idem quod ναῦτης, Man.

Ναυσίῆσις, α, ὁ, ἡ, qui in navibus seu ex navibus vivit.

Ναυσίθραμος, ὦν, epith. venti, navium cursum incitans, al. (2) velivolus, navigabilis. A ναὺς et θέρω.

Ναυσίκληιτος, α, ὁ, ἡ, vel ναυσίκλητος, εἴτη, εἶπον, re navali clarus.

Ναυσίκλητος, α, ὁ, ἡ, idem.

Ναυσίσις, εως, ὦν, nauseans. A ναυσία.

Ναυσιστῆς, ἡ, ἡ, qu. dic. navium pedica; funis quo navis terræ alligatur, Luc. Lexiph.

Ναυσιστῆτος, α, ὁ, ἡ, navibus permeabilis, navigabilis, ubi navigatur. A στῆσις.

Ναυσίποδες, ὦν, οἱ, homines insulares, qui navibus in mari pro pedibus utuntur, Eust.

Ναυσίποτος, α, ὁ, ἡ, naves vehens et pro-movens; ut ναυσίποτος αἶρα, apud Eurip. ventus secundus. Ὄψις ναυσίποτον αἶραν, Phoen. 1706. Ex πῶσις.

Ναυσίπορος, α, ὁ, ἡ, navibus pervius, navigabilis. Ex ναὺς et πόρος.

Ναυσιπόρος, α, ὁ, ἡ, navi permeans.

Ναυσίτονος ὕβρις, ignominia quæ propter cladem acceptam classi gentium et luctum affert.

Ναυσιφόρητος, α, ὁ, ἡ, qui navi fertur.

Ναύσθαμον, α, τὸ, navium statio.

Ναύσθαμος, α, ὁ, idem.

Ναυσολῶν, ὦ, f. ἦσω, navi veho seu duco, navi deduco; (2) classe percurro, navi permeo, navigo, proficiscor; (3) rego, gubernare. Σὺ δ' ὥς τι χρῆσθαι τῇδε ναυολοίε χθόνα; Eur. Med. 682. Καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυσολῶν ἐλήλυθεν; Or. 723. A ναύσολος.

Ναυσόλημα, ἄτος, τὸ, navigatio, seu profectio quæ fit navi, R. Πόντος ναυσολήματα, Eurip. Suppl. 209. A

Ναυσολία, ας, ἡ, idem. Κλεινὰν ἐπὶ ναυσολίαν, Eurip. Andr. 797. A

Ναύσολος, α, ὁ, ἡ, navi vehens.

Ναυτεπιῆτης, α, ὁ, qui navi servit, ut suum lucretur naulum, R.

Ναύτης, α, ὁ, nauta, navita; ναύτης δρόμος, adj. in Epigr. qu. dic. navalis cursus. A ναὺς.

Ναυσία, ας, ἡ, nausea. Ab eod. Hinc

Ναυσίᾶν, ὦ, nauseo, metaph. respuo, quasi nauseans.

Ναυσίσσις, ἡ, ipsa actio nauseandi, vel nausea, Steph.

Ναυτικός, ἡ, ὄν, nauticus, navalis, classicus, exercitatus in re nautica; τὸ ναυτικόν, ὦ, res nautica, copiae navales, classis.

Ναυτικῶς, adv. nautarum more.

Ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. A ναυτίλος.

Ναυτίλλομαι, navigo. Ἀλλὰ πανταχῇ τῆς ἑλληνικῆς ἢ βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλλομένους, Luc. Toxar. Ab eod.

Ναυτίλος, α, ὁ, ἡ, nauticus, navigatorius; (2) piscis, polypti genus. A ναὺς.

Ναυτιλοφθόρος, α, ὁ, ἡ, nautas perdens. Ex ναυτίλος et φθίρω.

Ναυτίσις, εως, ὁ, ἡ, nauseosus. A ναυσία.

Ναυσίᾶτης, εος, ὁ, ἡ, idem.

Ναυσίᾶσις, apud Hipp. effusiones sanguinis, per translationem ab iis qui in nausea sanguinem vomunt. A ναυσίᾶσις, quasi a ναυσία.

Ναυτοδίκαι, ὦν, οἱ, proprie iudices nauticis litibus cognoscendis deputati. Vid. Poll. Ex ναύτης et δίκη, jus.

Ναυτοκράτωρ, εος, ὁ, maris imperium habens.

A κρατία.

Ναυτολογία, ὦ, nautas lego, colligo. A

Ναυτολόγος, α, ὁ, ἡ, qui nautas legit vel cogit. Ex ναύτης.

Ναύτραι, vel ναύτρειαι, mulieres nauticam exercentes. A ναύτης.

Ναυφάγος, ὦν, naves perdens, Ern.

Ναυφορία, ας, ἡ, naufragium. A

Ναύφορος, α, ὁ, ἡ, in navi corruptus aut perditus. Ex ναὺς et φόρα, corruptio.

Ναῦφι, vel ναῦφιν, navibus, dat. pl. Poet. ut παρὰ ναῦφιν, a navibus. A ναὺς.

Ναύφρακτος, α, ὁ, ἡ, navibus sepius, navibus armatus et munitus. Alicubi et pro ναύ-σθαμος.

Ναυφύλαξ, εος, ὁ, praefectus custodiendarum navium.

ΝΑΨΑ, ης, ἡ, naphtha, bituminis genus apud Persas, ad quod e longinquo etiam flamma transit. ἀπὸ τῆ ἀνάπτω, Diosc. 1, 99.

Νάψας, α, ὁ, idem.

Νάω, fluo; mano, scaturio.

Νάω, habitare facio. Hinc νάσσα, aor. 1. pro ἵνασσα, ἵνασσα, habitari feci, collocavi; quasi a νάομαι. aor. 1. med. νάσσατο, pro ἵνασσατο, habitavit; a. 1. pass. νάσθη pro ἵνασθη, habitavit.

Νέας, acc. sing. Poet. pro ναῦν, a ναὺς.

Νεάγγελτος, α, ὁ, ἡ, nuper nunciatus, novus. Ex νέος et ἀγγέλλω.

Νεαγενής, εος, ὁ, ἡ, nuper genitus. Ex νέος et γίνομαι.

Νεάζων, τὸ, juvenilis ætas, Soph. Trach. 144. Vide βόσκομαι, et βόσκω.

Νεάζω, f. ὦσω, juvenesco; adoleo, juvenilem ætatem ago; juvenis seu robustus sum; juveniler sapio vel ago; νεάζεισθαι, recitari, Gl. V. Μῶν νεάζων ἐκ ὀρέων, ἢ χερσὶ ὀρέων, Eur. Ph. 720. A νέος.

Νεαίρης, ὦν, recens captus.

Νεακῆς, εος, ὁ, ἡ, Dorice pro νεκήης, idem quod

Νεακόνητος, α, ὁ, ἡ, Dor. pro νεκήονητος; νεκήονητος eadem analogia dicitur, qua ἀπαρῆς ἀπαρῆτος, ἀδμής ἀδμήτος, ἀνωφίλης ἀνωφίλητος, et sexcenta alia. Νεακόνητον αἶμα χερσὶν ἔχων, recens acutum ensem manibus tenens, Soph. Elect. 1394. A νέος et ἀκονία.

Νεαλδής, εος, ὁ, ἡ, nuper auctus, qui recens crevit; (2) novellus, nuper natus. Ex νέος et ἄλδω, augeo.

Νεαλίστηρος, recentior. A

Νεαλῆς, εος, ὁ, ἡ, recens. (Quasi proprie de pisco, ab ἄλσκειν, capio, quasi recens captus.) recens emptus, epith. servi, vel militis tiro-

nis. Est etiam recens ad laborem, nondum fatigatus labore, pugna; nisi αλγὴς est mera terminatio. Ern.)

Νεάλωτος, α, ὁ, ἡ, recens captus, emptus.

Νεάμελκτος, vel νεήμελκτος, α, ὁ, ἡ, recens multus, R. Ex νέος et ἐμέλγω.

Νεῶν, ἄτος, ὁ, juvenis, Eust. A νέος.

Νεῶνρος, ὦν, juvenilis, strenuus. Ab ἀνήρ.

Νεανία, ας, ἡ, juvenilis audaciæ facinus; ap. Philon. A νεάν. (nisi potius sit νεανία. A νεανίσκομαι, Ern.)

Νεάνιος, α, ὁ, adolescens, juvenis; audax, strenuus, ferox, juvenili protervia præditus; juvenilis. A νεάν.

Νεανίεμα, ἄτος, τὸ, juvenilis jactantia. A

Νεανίσκομαι, juvenesco, juventutis annos ingredior;

dior; (2) juvenili audacia et petulantia ago. A νιάνιας.

Νιανίω, idem quod νιάζω, Steph.

Νιανικός, ἡ, ὄν, juvenilis; (2) strenuus, animosus, audax, robustus, validus, vehemens;

(3) magnus, per magnus.

Νιανικῶς, adv. juveniliter; (2) robuste, strenue; (3) laute, opipare.

Νιᾶνις, ἴδος, ἡ, juvenula, puella, Exod. 2, 8. A νεᾶν.

Νιανίσκωμα, ἄτος, τὸ, superbia, incontinentia juvenilis; νεανισκείματα, juvenilia. A

Νιανισκύνω, et νεανισκύνωμαι, juvenesco, juvenilem aetatem ago. A

Νεᾷνιος, α, ὁ, juvenis, adolescens. A νῆος.

Νεανίσκος, α, ὁ, juvenis, adolescens. A νῆος.

Νεανισκύνω, juvenesco, pubesco, V. L.

Νεανισ, εως, ἡ, quasi a νεᾶνω, quod esset renovo. Vid. νῆσις.

Νιᾶς, ἄκος, ὁ, juvenis, adolescens. A νῆος.

Νεανίδος, ὅ, ὁ vel ἡ, recens poeta. Epigr.

Νεᾶπολις, εως, ἡ, urbs seu civitas nova. Hinc

Νεαπολίτης, α, ὁ, novae civitatis civis.

Νεαροποιέω, ὤ, recens seu novum facio.

Νεῶρος, ῥα, ῥον, recens, novus; (2) juvenis, juvenilis; (3) puerilis. A νῆος.

Νεαροφῶρος, recentaria, Gl. V. A φῆρω.

Νεᾶρχος, α, ὁ ἢ ἡ, navis rector. Ex νεός, pro ναός, a ναύς, et ἀρχός.

Νεαρώς, adv. juveniliter, pueriliter.

Νεᾶριον, novale, Gl. V. A

Νεῶσις, εως, ἡ, novatio, renovatio; ut renovatio agri, apud Theoph. ubi tamen alii νεάνσις.

Gl. V. νεᾶσις, novalis, novalis terra. A νᾶω.

Νῆας, acc. pl. Poet. pro νᾶας, a ναύς.

Νῆαται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro νένηται, a νῆω, struo, vel habito, Poet. pro ναίω.

Νεᾶτη, ns, ἡ, sc. χορδή, extrema, ultima, seu ima chorda. A νᾶτος.

Νεᾶτις, ἴδος, ἡ, Gl. V. vervactum. A

Νεᾶτος, ἄτη, ατον, novissimus, ultimus; (2) novalis, Gl. V. Τίς ἄρα νᾶτος; quis erit ultimus? Soph. Aj. 1204. A νῆος.

Νεᾶτος, ἡ, ὄν, novatus, renovatus, novalis; subst. ὁ, tempus renovandi agrum; novatio. Ab eod.

Νεᾶνῆτος, ὅ, ὁ ἢ ἡ, qui nuper demum increvit, nuper auctus. Ex αὐξω.

Νεᾶω, ὤ, novo, innovo, in primis agrum, Gl. V. νεᾶω, novello. Hinc part. νωμένη, ap. Hesiod. Op. 460. iterata terra vel novata. A νῆος.

Νεβρίος, α, ὁ ἢ ἡ, qui ex hinnulo est. A νεβρός.

Νεβρίας, α, ὁ, ut νεβρίας γαλεός, mustelus nebris, apud Aristot.

Νεβρίοσπεπλος, α, ὁ ἢ ἡ, vestem seu peplum gestans ex pellibus hinnuleis.

Νεβρίοσπλος, ὄν, nebridibus indutus.

Νεβρίω, pelle hinnuli vestio; pass. seu med. nebridem gesto, induo. A

Νεβρίς, ἴδος, ἡ, pellis hinnuli; gestamen Bacchi et Bacchantium. A νεβρός.

Νεβρίμις, ὅ, ὁ, bacchatio. A νεβρίζω.

Νεβρίμις, ἴδος, nebritis, gemma Libero Patri sacra; a nebridum similitudine, Plin.

NEBPOΣ, ὅ, ὁ, pullus cervi, hinnulus, dama.

Νεβροτόκος, ὅ, ὁ ἢ ἡ, hinnulos pariens. Ex νεβρός et τέκνω.

Νεβροφόνος, α, ὁ ἢ ἡ, hinnulorum occisor.

Νεβροχάρης, εως, ὁ ἢ ἡ, hinnulis gaudens, epith. Apoll. Ex νεβρός et χαίρω.

Νεβρώτης, εως, ὁ ἢ ἡ, cognomen Bacchi, quod cum ipse tum Bacchantes pelles hinnulorum gestarent. A νεβρός.

Νεῖσθαι, redire, praes. inf. med. verbi νίσσμαι.

Νῆσαι, 2. sing. praes. conj. Ion. pro νήσσαι.

Νηνῆνης, εως, ὁ ἢ ἡ, recens natus. A νῆος et γίνομαι.

Νηθάλης, ἴς, recens viridis, florens. A θάλλω.

Νήκεσι, dat. plur. Poet. pro νήκεσι, a

Νήκης, εως, vel νηκής, εως, ὁ ἢ ἡ, recens acutus, exacutus. Ex νῆος et ἀκῆ.

Νηκονῆς, εως, ὁ ἢ ἡ, idem, Hes. Ex ἀκονῆς.

Νηκόντης. Vide νηκόντης.

Νηκῶτης, α, ὁ, remex, navem impellens, Hes. Ex ναῦς et ἱκάνω.

Νηῶτας, ὄν, recens molitus; ut νηῶτα ἀλφίτα, recens molitæ farinae, ap. Demosth.

melles, uvis passis, et viridibus ciceribus imbutæ ac subactæ, secundum Harpocrat.

quasi νεῶσι ἀλλοτριμέναι, ab ἄλλω, molo. Sed

sunt νηῶτα, placentæ quædam recentes, quasi recens ductæ ac subactæ, ab ἱκάνω, sicut et ἱκάνη est placentæ genus.

Νηλῖφης, εως, ὁ ἢ ἡ, recens illitus. Ex νῆος et ἄλειψω.

Νήλης, ὕδος, ὁ ἢ ἡ, qui nuper admodum advenit, novitius, convena, Ph. Ex νῆος et ἱκάνω.

Νηῖδι, dat. sing. Ion. pro νεῖνιδι, a νεῖνις.

Νηνῆς, νηνῆς, νηνῆκος, Ion. pro νεῖνις, νεῖνις, νηνῆκος.

Νηφᾶτος, α, ὁ ἢ ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex νῆος et φημί.

Νηαίη, ns, ἡ, Ion. pro νηαίρα, ima pars ventris. A νηαρός.

Νεῖαρος, idem quod νῆατος, vel νῆατος, vel potius νεαρός, V. L.

Νειατόν, adv. ex imo.

Νεῖατον, infimum, acc. sing. per Syncor. pro νῆατον, a νῆατος, infimum, quod est superlat. a Poet. νῆος, pro νῆος.

Νεῖεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐνέικει, a Poet. νεῖκω, pro νικῶ, rixor. Il. 2, 221.

Νεῖεσις, 3. sing. praes. conj. act. Ion. pro νικεῖη.

Νεῖεσις, ἥρος, ὁ, objurgator, rixator, conviciator. A

Νεῖκω, ὤ, fut. ἥσω, et ἱσω, rixor, altercor, contendendo; (2) objurgo. Τὸ ἥρ νεῖεσκε, Il. 2, 221. A νεῖκος.

Νεῖκω, 3. sing. a. l. ind. act. Ion. pro ἐνέικει.

Νεῖκη, ns, ἡ, pro νεῖκησις, rixa, contentio, ap. Clem. Alex.

ΝΕΓΚΟΣ, εως, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio; (2) bellum; (1) λύω δὲ νῆκος πατρί, querelam in patrem dimitto, Eurip. Hipp. 1453, ex edit. Brunck. Metonymice,

crimen, de quo si movetur. Et σαφῶς τὸ νῆκος ἐγκυλίων ἐρεῖς, si eum recte postulas criminis, Soph. Oed. Tyr. 702.

Νεῖλαιος, αἶα, αἶον, (et Νεῖλῖος, Ern.) Niliacus. A Νεῖλος.

Νεῖλοβρῆς, εως, ὁ ἢ ἡ, in Nilo crescens. Ex Νεῖλος et βρῆς, astat.

ΝΕΓΛΟΣ, α, ὁ, Nilus, fluvius Aegypti.

Νεῖλοσπεπλος, τὸ, columella, in qua incrementa Nili cernebantur. A σπένδιω.

Νεῖλωις, ἴδος, ἡ, Nilotica, Aegyptiaca, nisi leg. νηλῶις, Epigr.

Νεῖλῶτης, α, ὁ, Nili incola.

Νεῖρᾶσα, aor. 1. part. act. f. g. verbi νέμω.

Νεῖρμις, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐνέμω.

Νεῖρμις, Ion. et Poet. pro νέμω, Nic.

Νεῖρμις, adv. ex imo fundo aut loco, per Sync. pro νεῖρμις.

Νεῖρμις, adv. in imo fundo aut loco; sub, infra. Oἱ ἦν βέλτερον εἰ . . . νεῖρμις γαίης κῆρα, Apoll. Rhod. 1, 255. Νεῖρμις δ' ἀμφοτέρω περὶ χεῖρο γένετα χεῖρ, Id. 3, 706.

Νεῖρμις, adv. nuper, pro νέον. A νῆος.

Νεῖρμις, ὤ, fut. ἥσω, novale facio, terram seu agrum renovo.

Νεῖρμις, novus, novellus, recens. A νῆος.

Νεῖρμις, ὅ, ὁ, novale, ager novalis. Ab eod.

Νεῖρμις, infimus, imus, Hes. Ex νῆος.

Νεῖρμις, εως, ὁ, qui novale aratro scindit. Ex νῆος et τέκνω.

Νεῖρμις, α, ὁ, nerita, cochleæ genus, Opp.

Νεῖρμις, 2. sing. praes. ind. med. Ion. pro νῆοσσαι. A

Νεῖρμις, vel νῆοσμαι, eo, proficiscor. Reperitur librarius culpa: semper legendum est νῆοσμαι, quod vide. A νῆω, vado.

Νεῖρμις, 3. sing. praes. ind. med. pro νῆται, a νῆμαι.

Νεῖρμις, madefacio; pro νῆμαι, ningo.

Νεῖρμις, aor. 1. part. pass. f. g. v. νῆοσμαι.

Νεῖρμις, dat. plur. Ion. pro νῆσαι, a

Νεῖρμις, ὅ, ὁ, acervus cadaverum; Pl. νεῖρμις, mortui; dat. νεῖρμις. A νεῖρμις.

Νεῖρμις, α, ὁ, mortui nuncius, Suicer.

Νεῖρμις, α, fut. ἥσω, mortuos duco, de Mercurio. Ex νεῖρμις et ἄγω.

Νεῖρμις, α, ἡ, Academia mortuorum; locus a Luciano fictus.

Νεῖρμις, α, ἡ, mortuorum resuscitatio. Ex νεῖρμις et ἔγερσις.

Νεῖρμις, ἡ, mortuorum resuscitatio, Naz.

Νεῖρμις, ὁ, qui mortuos resuscitat, Naz.

Νεῖρμις, ἡ, ὄν, mortualis, feralis, Gl. V.

Νεῖρμις, adv. in modum mortuorum: A νεῖρμις, τὸ, carnes morticinae. A νεῖρμις.

Νεῖρμις, εως, ὁ ἢ ἡ, mortui gravis. Ex βάρος, de cymba Charontis.

Νεῖρμις, α, ὁ ἢ ἡ, mortuos devorans. Ex βορά.

Νεῖρμις, ὄν, ὁ ἢ ἡ, mortuos recipiens, Aesch. Pr. 153. Ex νεῖρμις et δέχομαι.

Νεῖρμις, α, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Νεῖρμις, α, ὁ ἢ ἡ, umbris videndus, Man.

Νεῖρμις, α, τὸ, receptaculum mortuorum.

Νεῖρμις, α, ὁ, libitinaris, vespillo. Ex θάπτω.

Νεῖρμις, ns, ἡ, capulus, sarcophagus, urna.

Νεῖρμις, α, ὁ, bustuarius, uxor, Ph. A νεῖρμις et καίω.

Νεῖρμις, ὄν, οἱ, defuncti Corinthiorum.

Νεῖρμις, α, ὁ ἢ ἡ, qui defunctos, seu defunctorum funera, ornat. Ex κοσμέω.

Νεῖρμις, α, ὁ, defunctorum cultus.

Νεῖρμις, α, ἡ, necromantia, vaticinatio ex evocatis mortuis.

Νεῖρμις, α, τὸ, responsum ab inferorum umbris datum, et locus ipse ubi datur.

Νεῖρμις, εως, ὁ ἢ ἡ, qui mortuis evocandis futura vaticinatur.

Νεῖρμις, ὁ, cadaverum minister, Man.

Νεῖρμις, α, ὁ, mortuorum cadavera vendens. Ex νεῖρμις et πεινάω, vendo.

Νεῖρμις, ὅ, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni transmittit; de Mercurio, et de Charonte. "Ὅς τ' ἐπὶ κῆρα πηδάλω τε γέρον νεκροπομπῆς ἔξει, Eur. Alcest. 441. Ex νεῖρμις et πῆμα.

NEKPOΣ, νεκρός, νεκρὸν, mortuus; (2) mortui cadaver.

Νεκροσάω, ὤ, mortuos Plutoni mando. A

Νεκροσάω, α, ὁ ἢ ἡ, elator funerum, pollinctor, libitinaris. Ex νεκρός et ἔλλω.

Νεκροσάω, α, ἡ, mortuorum spoliatio. A

Νεκροσάω, α, ὁ ἢ ἡ, mortuos spoliens, inortuorum spoliator. Ex νεκρός et σπλάω.

Νεκροσάω, ὁ, dux mortuorum.

Νεκροσάω, α, ὁ, mortuorum sepultor, Hes.

Νεκροσάω, α, ἡ, mortification, vitae spoliatio. A νεκρός.

Νεκροσάω, ὤ, foetum mortuum pario. Ex νεκρός et τέκνω. Unde

Νεκροσάω, α, τὸ, foetus abortivus.

Νεκροσάω, α, cadaveribus vescor. A

Νεκροσάω, α, ὁ ἢ ἡ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus pascitur, Suicer.

Νεκροσάω, α, τὸ, sandapila, Ph. A

Νεκροσάω, α, cadaver effero. A

Νεκροσάω, α, ὁ ἢ ἡ, qui defunctos effert; vespillo, pollinctor, Gl. V. A φῆρω.

Νεκρῶς, α, fut. ὥσω, eneco; νεκρῶμαι νεκρῶμι, perf. pass. part. emortuus, viribus effactus. Νεκρῶσαι ὅν τὰ μέλη ὡς, Col. 3, 5. A νεκρός.

Νεκρῶτης, εως, ὁ ἢ ἡ, mortuo similis, cadavero sus. Ab eod.

Νεκρῶτης, nom. plur. aor. 1. part. pass. verbi νεκρῶ.

Νεκρῶτης, α, ὁ ἢ ἡ, mortifer. A

Νεκρῶτης, εως, ἡ, mortification, Gl. V. Rom. 4, 19. A νεκρός.

NEKTAP, ἥρος, τὸ, nectar, potus Deorum; processionem immutabilis providentiæ significat, secundum antiquos theologos. Hinc

Νεκτάριος, εἶα, (Ion. εἶη,) εἶον, nectareus, nectaris modo suavis; divinus.

Νεκτάριον, α, τὸ, nectarium, quibusdam helenium, Dioscor. herba quædam.

Νεκτάριος, α, ἡ, ut νεκτάριος εἶος, nectarites, vinum nectario seu helenio conditum.

Νεκτῶρος ἄγλης, ἵος, ὁ ἔξ ἡ, nectare stillans, suavis, odoratus. Ex νεκταρ et σάζω.
 Νεκύα, ας, ἡ, invenitur pro νεκυία.
 ΝΕΚΥΤΑΛΛΟΣ, α, ὁ, necydalus, insectum e bombylio mortuo natum.
 Νεκυνγός, ὃ, ὁ, mortuos ducens. Ex νέκυσ et ἄγω.
 Νεκυντόλος, ὁ, inferorum praeses, Man.
 Νεκυία, ας, ἡ, mortuorum evocatio magica; (2) tractatus de manibus, seu mortuis. A νέκυσ.
 Νεκυσμός, ὁ, umbrarum eductio, Man.
 Νεκρομαντία, ας, ἡ, seu -εία. Vide νεκρομαντία.
 Νεκρομαντίον, α, τὸ. Vide νεκρομαντίον.
 Νεκρομαντήριον, α, τὸ, Ion. pro νεκρομαντίον.
 Νεκρομαντις, εως, ὁ ἔξ ἡ. Vide νεκρόμας.
 Νεκρυστός, α, ὁ ἔξ ἡ, mortuos suscitans; (2) mortuorum servator. Nonnus, epith. Christi. Ex νέκυσ et σόω vel σώω.
 Νεκρυστός, α, ὁ ἔξ ἡ, qui mortuos transmittit, epith. Charontis. Ex σάλλω.
 ΝΕΚΥΣ, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver; pl. νέκυες, mortui, cadavera; dat. νεκύεσσι, mortuis. Οὐ γὰρ τίς φηδὲν νεκίων κατατεθνηῶτων γινέται, Il. 5, 409. Hinc
 Νεκύσια, αν, τὰ, funeralia. Ph. parentalia.
 Νέμεα, αν, τὰ, loca arboribus densa, silvosa, Hes. (2) Nemea, ludi Jovi celebrari a Graecis soliti. A νέμος.
 Νεμέα, ας, ἡ, Nemea, Poet. Νεμεία, locus Elis seu Argolidis. Hinc
 Νεμεάιος, αία, αἰών, vel Νεμεαῖος, αία, αἰών, Nemeus, a Nemea oriundus.
 Νεμεάς, ἄδης, ἡ, Nemea, ut Νεμεάδης πύλαι, Nemea porta. Ab eod.
 Νέμεια, τὰ, pro Νέμεα, ludi illi.
 Νεμεαῖος, αία, αἰών. Vide Νεμεαῖος.
 Νεμίω, πασco. A νέμος.
 Νέμιος, εἰα, εἰον, Nemeus. A Νεμέα.
 Νεμισάσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. Dor. pro νεμισήσαι, a νεμισάω.
 ΝΕΜΕΣΑΪΩ, ᾶ, et νεμισάσμαι, ᾶμαι, indignor, irascor, succenseo; (2) invidere, invidens succenseo; (3) indignationem seu reprehensionem formido, formido, timeo; (4) irritum facio hostis seu inimici consilium, spem; quasi sc. invidens et letitiam e successu. aor. 1. part. act. νεμισήσας; pass. νεμισηθείς, poet. νεμισσηθείς. Μη νέμιστα βασιῖσι, χάρις βασιῶν ὀσπιδί, Epigr.
 Νεμίσια, αν, τὰ, festum in honorem Deae Nemesis; (2) parentalia, inferiae.
 Νεμισήμων, ανος, ὁ ἔξ ἡ, indignabundus, querulus. A νεμισάω.
 Νεμιστιλός, ἡ, αν, qui facile succenset, ad indignationem propensus. Ab eod.
 Νεμιστός, ἡ, αν, Poet. νεμισσός, vituperandus, reprehensione dignus; (2) invidus, invidiosus; (3) querulus, stomachosus. (1) νεμισσόν δὲ κεν εἶη, reprehendendum utique esset, Il. 3, 410. Ab eod.
 Νεμισίζω, 2. sing. praes. act. verbi
 Νεμισίζω, et frequentius νεμισίζομαι, reprehendo, succenseo, indignor, irascor; (2) vereor, revereor. "Ἐν ἡ δ' ἔτι πόσον νεμισίζομαι, Il. 8, 407. Ab eod.
 Νέμισος, εως, ἡ, indignatio cum quadam invidia; (2) justa reprehensio; (3) indignatio ob res alicujus prosperas, vel adversas, quibus indignus est; (4) indignatio ob scelera, quod facinus; (5) ultio divina, vindicta; (6) Nemesis, Dea quae felicitas hominum rebus invidet, eosque vel hanc ipsam ob causam, vel ob insolentiam ex fortuna ortam, coercet ac deprimit. Ph. νέμισος, ultrix. A νεμισάω.
 Νεμισσά, 3. sing. praes. ind. act. Poet. pro νεμισσῶ, a νεμισάω.
 Νεμισσάσθων, acc. sing. Poet. et Dor. pro νεμισσάσθων.
 Νεμισσάσθων, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Ion. Poet. et Boeot. pro ἐνεμισσάσθων, a νεμισάω.
 Νέμισσις, ἡ, Poet. pro νέμισος.
 Νεμίτω, ορος, ὁ, distributor, Rob. A νέμος.
 Νεμῶν, inus. unde νέμων mutatur sua tempora, Steph.
 Νεμνήντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi νέμω.

Νέμης, εως, ἡ, distributio, partitio; (2) pabulatio, Gl. V. Νέμεις δὲ ἀπὸ τῆς νέμηςως προσηγορεύθη, Cornut. de Nat. Deor. 156. Sic legendum et vertendum. A νέμω. Unde Νεμητής, ὃ, ὁ, partitor, distributor.
 Νέμος, εως, τὸ, nemus, locus arboribus consitus, densus, et pascuus; (2) pudendum muliebri; (3) oculi cavum, Hes. A
 ΝΕΜΩ, f. νέμω, perf. νένεμκα, aor. 1. ἔνεμα, tribuo, distribuo; νέμομαι, tribuo, divido; interduo et divido, partior; (2) νέμω, et frequentius νέμομαι, possideo, habeo, colo; (3) νέμω, pasco; νέμομαι, pascor; (4) νέμω, administro; (5) dicitur ut Lat. tribuo, pro concedo, largior; item locum relinquo, credo, audio, &c. (6) gesticulor, salto, Ern. Εἰ πατὴρ νέμοι τὴν ὥραν τῷ καλῶς πράσσειν δοκῇ, curat ut is bene succedat, Soph. Trach. 56. "Ἐμαρτον, εἰ τι τῇδ' ἀμαρτίαν νέμεις, peccatum putas, Ibid. 490. "Ἄ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρηστον νέμεις, Id. Phil. 392. Νεμώμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκά στήματα, Arist. Av. 159. Κάμω δὲ νέμειν ὕμης χάριν, 389. "Ἀποτίστρον ἰσθλοὶ νέμονται βίοντον, Pind. Ol. 2, 112. Τῇ δ' ἐν κείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει, atqui in illum culpam omnes conferunt, Soph. Aj. 28. Τιμὰς νέμειν, obsequi, Id. ib. 1351.
 Νέσασαι, 3. sing. perf. ind. pass. Dor. pro νένησαι, a νάω.
 Νενίεται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro νένηνται, a νάω.
 Νενίμηκας, 2. sing. perf. ind. act. verbi νέμω.
 Νένημι, 3. sing. perf. ind. act. verbi νάω.
 ΝΕΝΗΛΩΣ, α, ὁ, caecus; (2) attonitus, demens, vecors, Hes. Sch. Apoll.
 Νενίκανται, 3. plur. perf. ind. pass. Dor. pro νενίκνυται, a νικάω.
 Νενίκαμαι, victus sum, perf. ind. pass.
 ΝΕΝΝΟΣ, α, ὁ, patruus, vel avunculus, Eust. Poll.
 ΝΕΝΟΣ, et νεννός, ἡ, αν, stultus, fatuus, Hes.
 Νενίμωμαι, perf. ind. pass. verbi νενίμω.
 Νένωται, 3. sing. perf. ind. pass. per Sync. pro νενώσται, a νένω.
 Νένωφι, 3. sing. perf. ind. med. verbi νέφω.
 Νενώμεθα, 1. plur. perf. ind. pass. Ion. pro νενώμεθα, a νένω.
 Νεοαλδής, εως, ὁ ἔξ ἡ, Hes. Vide νεαλδής.
 Νεοάλωτος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens captus.
 Νεοαρδής, εως, ὁ ἔξ ἡ, nuper irrigatus. Ex νέος et ἄρδωμαι.
 Νεοβάπτιστος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens baptizatus.
 Νεοδάλτος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens multus, ut νέοδαλτον γάλα. Ex νέος et βδάλλω.
 Νεοελαψής, εως, ὁ ἔξ ἡ, novissime in lucem editus; (2) tenuia germina emittens, Rob. Ex νέος et βλαστάνω, germino.
 Νεοελαψος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 Νεόβορος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens adesus, Hes. Ex νέος et βορά.
 Νεόβορος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens irrigatus, Hes. νεόβορος, praegnant, uterum ferentes. Ex νέος et βράχω.
 Νεοβρώς, ὅτος, ὁ ἔξ ἡ, modo pastus, qui non ita dudum cibum sumpsit. Ex νέος et βρώσκω.
 Νεογαμῆτή, ἡς, ἡ, nova nupta, Gl. V.
 Νεογάμος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel quae nuper nupsit; nova nupta.
 Νεογενής, εως, ὁ ἔξ ἡ, nuper natus, recens natus. Ex νέος et γίνομαι.
 Νεογίνητος, αν, idem.
 Νεογίλατος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens natus seu ortus. A νέος et γίνομαι.
 Νεογίλως, εως, ὁ ἔξ ἡ, infans modo natus. A νεογινής.
 Νεογίλος, ἡ, αν, idem et ab eodem.
 Νεογληνός, α, ὁ ἔξ ἡ, novas habens pupillas, qui visum recuperavit. Ex νέος et γλῆνη.
 Νεογλύφανος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens caelatus. Ex νέος et γλύφω.
 Νεογνός, ἡ, ὁ, recens genitus, recens natus, vox Ion. Ex νέος et γίνομαι.
 Νεόγονος, α, ὁ, recens a partu. Ex iisd.
 Νεόγραπτος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens scriptus, recens pictus, Rob.

Νεογυιος, α, ὁ ἔξ ἡ, juvenilia membra habens. Ex νέος et γυῖον.
 Νεογύνης, α, ὁ, qui nuper uxorem duxit. Ex γυνή.
 Νεοδάμαστος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens domitus; (2) nova nupta. Ex δαμάω.
 Νεοδαμώδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, recens in populares adscitus. Apud Lacedaemonios Νεοδαμώδεις dicebantur Helotes libertate donati. Νεοδαμώδεις δὲ λογάδας διασχίλις, Plut. in Agesil. Ex νέος et δαμώδης pro δημώδης.
 Νεόδαρτος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens excoriatus. At νέοδαρτον δέρμα, pellis nuper detracta. A νέοδαρ.
 Νεοδόκτος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens doctus, qui nuper didicit; (2) nuper evulgatus; nam Graeci dicunt διδάσκω, comadiam vel tragediam docere. (2) ὡς καὶ τὸν νεοδότην τὸν νεοδότην διδάσκον διδύμεον ἦσαν κομίζον, Lucian. in Timone. Ex διδάσκω.
 Νεοδμής, ἥτος, ὁ ἔξ ἡ, nuper domitus. Νεοδμήτες γάμοι, novae nuptiae, Eurip. Med. 1366. Ex νέος et δαμάω, vel δέμα, paro. Ern.
 Νεόδηκτος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens exstructus; (2) recens domitus; (3) recens nupta. (2) τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεοῦ τὸν νεοδότην ἐν χειρὶ φορεῖται; recens interfectum, Eurip. Rhes. 886. (3) πόθω γὰρ νεοδότην κούρης, novae sponsae, Id. Med. 628. Ex iisd.
 Νεόδηκτος, αν, recens exstructus. A δέμα.
 Νεόδορος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens excoriatus. Ex νέος et δορά, pellis.
 Νεοδρεπής, εως, recens decerptus. Ex ν. et δρεπτομαι.
 Νεόδρεπτος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 Νεόδροπος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 Νεοειδής, εως, ὁ ἔξ ἡ, juvenili facie praeditus. Ex νέος et εἶδος.
 Νεοεργής, εως, ὁ ἔξ ἡ, recenter confectus, recens elaboratus, Hes. Ex ν. et ἔργον.
 Νεοζύγης, εως, idem quod νεόζυγος, Aesch.
 Νεόζυγος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens jugatus seu copulatus.
 Νεόζυγος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem. Ex ν. et ζεύγωμαι.
 Νεόζυμος, αν, recens fermentatus, epith. panis. A ζύμω.
 Νεοήλιος, εως, ὁ ἔξ ἡ, juvenilis.
 Νεοβλήτης, εως, ὁ ἔξ ἡ, nuper virens, qui nuper pullulavit; (2) recens ortus, recens genitus; (3) juvenilis. (3) φονισσάσα παρ' ἡδ' ἱμῶν αἰσχύνει νεοβλήτῃ, Eurip. Iphig. in Aul. 187. Ex βάλλω.
 Νεοβλήτης, εως, ὁ ἔξ ἡ, recens mortuus. Ex θνήσκω.
 Νεόβην, adv. recens, mire. Νία τὰδε νεόβην ἡλδ' ἱμῶι, Soph. Ed. Col. 1447.
 Νεοβηγής, εως, ὁ ἔξ ἡ, recens acutus. Ex θήγω.
 Νεοβηλής, εως, ὁ ἔξ ἡ, idem quod νεοβλήτης.
 Νεόβηλος, αν, lactens, Aesch.
 Νεοβήξ, ἥτος, idem quod νεοβηγής.
 Νεοβλήτης, εως, ὁ ἔξ ἡ, recens expressus. Ex ν. et θλίβω.
 Νεόβλητος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 Νεοβνής, ἥτος, ὁ ἔξ ἡ, idem quod νεοβλήτης.
 Νεόβρεπτος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens compactus, recens coagulatus; de caso. A βρέπω.
 Νεόβυτος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens immolatus. A βύω.
 Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis aetas. A νέος. Νόον νιῖσσε νεοίη, Il. 23, 604.
 Νεοικοδόμητος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens aedificatus. Ex οἰκοδομέω.
 Νεοίκος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui recens alicubi aedes habere coepit; (2) in nova urbe domum habens.
 Νεοινία, vel νεοινία, ἡ, solennia Bacchica, cum vinum novum defunditur. Ex οἶνος, (melius τὰ νεοινία, pl. sc. ἱερὰ, Ern.
 Νεοκαλλιγράφος, α, ὁ ἔξ ἡ, eleganter scribens.
 Νεοκατάγραφος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens scriptus (de militibus), Appian. de Bello Hispan. 78.
 Νεοκατασκευάστος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens exstructus, recens conditus. Ex κατασκευάζω.
 Νεοκατάσκευος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem. Ex κατασκευή.
 Νεοκατάστατος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens constitutus, nuper fundatus. Ex καθίστημι.
 Νεοκατάχρητος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens inunctus.
 Νεοκατήχρητος, α, ὁ ἔξ ἡ, recens institutus. Ex κατηχέωμαι.
 Νεοκάτοκος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem quod νέοκοσ.

Νεοκάτῳτος, υ, ὁ ζή, cui recens solea subjecta est. Ex κατῳτω.

Νεοκαυτός, υ, ὁ ζή, recens crematus. Ex v. et καύω.

Νεοκαυτός, υ, ὁ ζή, idem et ex iisd.

Νεοκῆδης, ἴος, ὁ ζή, recentem mœrorem habens, recenti mœrore adfectus. Ex κῆδος.

Νεοκλαστος, υ, ὁ ζή, recens contextus, recens nendo ductus.

Νεοκμῆς, ἦτος, ὁ ζή, recens fabricatus, nuper factus. Ex νίος et κῆμων.

Νεοκμῆτος, υ, ὁ ζή, idem; item recens mortuus. Ex iisd.

Νεοκοπος, υ, ὁ ζή, recens casus, ut νεοκοπος κάρδοπος, mactra recens excavata. Eupolis, γρ. Poll. Ex νίος et κόπτω.

Νεοκοπτός, υ, ὁ ζή, idem, ut νεοκοπτός μύλη, mola recens incisa, Arist. in Vesp. Ex iisd.

Νεοκότος, υ, ὁ ζή, qui novas iras animo concepit; (2) novus, recens, Suicer.

Νεοκράς, ἄτος, ὁ ζή, ut νεοκράς ὄνος, vel νεοκράς, ἄτος, vinum recens mixtum, recens dilutum aut temperatum. Ex v. et νεκράννυμι.

Νεοκράτος, υ, ὁ ζή, idem et ex iisd.

Νεοκρήτος, υ, ὁ ζή, recens adquisitus, nuper partus. Ex νίος et κτάμαι.

Νεοκρίτος, υ, ὁ ζή, recens conditus.

Νεοκτόνος, υ, ὁ ζή, recens occisus. A κτείνω.

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum multitudo, juvenus, Gl. V. Vox Dorica. Οὐ δὲ πρὶ νεολαία γυναικων, non plangit cœtus juvenilis mulierum, Eurip. Alc. 103. Τετράκις ἐξήκοντα κόραι, Θῆλυς νεολαία, Theocr. 18, 24. A νίος et λαός.

Νεολαμπής, ἴος, ὁ ζή, novum seu magnum et clarum, item, insolitum, splendorem emittens. A λαμπύω.

Νεόλεκτος, υ, ὁ ζή, recens collectus, nuper lectus; tiro, Ph. Ex νίος et λήγω.

Νεολέξια, ας, ἡ, tirocinium, Ph. Ex iisd.

Νεόληπτος, υ, ὁ ζή, nuper captus.

Νεολύειν, ut νεολύω πλοῖον, navem subduco, Ph. νεολυκρῆμένος, subductus, perf. pass. part. Ex ναῦς et ἔλκω, traho.

Νεολύκια, ας, ἡ, navis tractio vel subductio. Ex iisd.

Νεόλυκτος, vel νεόλυτος, υ, ὁ ζή, recens lotus, Hom. in Hymn. Ex νίος et λύνω.

Νεολύφης, ὁ, ἡ, qui nuper desiit, finem fecit alicujus vitii, mali. A λυφάω.

Νεόμαι, nato; venio; vado.

Νεομάλακτος, ον, recens subactus, epith. panis recentis. A μαλάσσω.

Νεόμην, ηνος, ὁ ζή, ut νεόμηνι σελήνη, novæ lunæ; ap. Aratum.

Νεομηνία, ας, ἡ, nova luna, prima dies lunæ, vel mensis. Nam Græci menses non a calendis, sicut Romani, sed a lunæ initio auspicantur. A præc.

Νεομοροστυπῶτος, ον, nova forma se ostentans, Man.

Νεόμυτος, ον, recens initiatus. A μύω.

Νέον, adv. recens, nuper. A νίος.

Νεόνυμφος, υ, ἡ, nova nupta, Ph. Ex νύμφη.

Νεόζωντος, ον, recens carminatus, mollis, de lana. A ζαίνω.

Νεόζωτος, υ, ὁ ζή, recens politus. Ex ζέω.

Νεοζώνης, ἴος, ὁ ζή, recens compactus, recens coagmentatus. Ex v. et πήγνυμι.

Νεοζώνης, ἴος, recens a luctu, recentem luctum, dolorem habens. A πάθος.

Νεοζώνης, ἴος, ὁ ζή, nuper ad officium redactus. Ex νίος et πείθω.

Νεόπιτος, υ, ὁ ζή, idem et ex iisdem.

Νεοπνῆς, ἴος, ὁ ζή, qui recenti luctu est. Ex πένθος.

Νεοπνήγης, ἴος, ὁ ζή, idem quod νεοπαγῆς.

Νεόπληκτος, υ, ὁ ζή, idem.

Νεοπλελής, ἴος, ὁ ζή, recens plexus, recens contextus. A πλέκω.

Νεόπλωτος, υ, ὁ ζή, recens ditatus.

Νεοπλύνῃς, ἴος, ὁ ζή, recens lotus, Poll. Ex πλύνω.

Νεόπλυντος, idem quod νεόπλυντος, Herod.

Νεόπλυντος, υ, ὁ ζή, idem, Herodot.

Νεοποίησις, ὦ, novum facio, renovo; (2) juvenem reddo. (2) Διοχύλος ἰσορεῖ ὅτι καὶ τὰς

Διονύση τροφὴς ἀνεψύχασα ἀνεοποίησεν, Argum. Medea.

Νεοποίητος, υ, ὁ ζή, recens factus.

Νεοποιήλος, ον, pulchre recens, novus et pulcher, ut νεοποίηλος, ejus est interpretatio.

Νεοπολίται, οἱ, qui publico suffragio jus civitatis adepti sunt, νεοπολίτης, υ, ὁ, novus civis, Poll.

Νεοπολίτης, ἴδος, ἡ, ut νεοπολίτης πόλις, urbs novus habens cives. A præc.

Νεοποτίστος, υ, ὁ ζή, nuper irrigatus. A ποτίζω.

Νεόποτος, ὁ ζή, qui recens bibit. Ex πίνω.

Νεοπρεπῆς, ἴος, ὁ ζή, juvenes decens, juvenilis. Ex νίος et πρέπει.

Νεόπριος, υ, ὁ ζή, recens serra sectus.

Νεόπολις, εως, ἡ, urbs nova.

Νεοπτός, idem quod νεοστός, Phocyl.

Νεοπυρήτης, ον, recens fotus. A πυριάω.

Νεορράγης, ἴος, ὁ ζή, recens ruptus. Νεορράγης φλέψ, Arct. Ex ρήγνυμι.

Νεορράντος, υ, ὁ ζή, recens adpersus, recenter madens. Ex ραίνω.

Νεορρόφης, υ, ὁ ζή, qui recens sorbitionem sumpsit. Ex ροφίμαι.

Νεορρύτος, υ, ὁ ζή, qui recens effluxit, recens fluens. Ex ρύω.

Νεορτός, υ, ὁ ζή, recens excitatus, seu exsuscitatus. Τί δ' ἐστὶν νεορτον αὖ; Soph. Œd. Col. 1507. Ex ὀρμαι.

ΝΕΟΣ, νέα, νέον, novus, novellus, recens; (2) juvenis, tiro, Gl. V.

Νεός, ὦ, ὁ, novalis, novale. A νέος.

Νεοσίγαλος, υ, ὁ, propter novitatem et excellentiam admirandus, pulchre recens, ut σιγαλόντα, apud Hom. mirando artificio facta, Rob.

Νεοσκάφης, ἴος, recens effossus, structus.

Νεοσμῆκτος, υ, ὁ ζή, recens politus, purgatus. Ex νίος et σμῆχω.

Νεοσπᾶδης, ἴος, recens restrictus. A σπᾶω.

Νεοσπάρκτος, υ, ὁ ζή, recens dilaniatus. Ex σπαράσσωμαι.

Νεοσπᾶς, ἄδος, ἡ, nuper evulsa. Ex σπᾶω.

Νεοσπόρος, υ, ὁ ζή, recens seminatus. A σπείρω.

Νεοσπύων, et Att. νεοπύων, f. εἶσω, nidulor, nidifico. A νεοσός. Unde

Νεοσπία, Att. νεοσπία, ας, item νεοσπία, vel νεοσπία, ἄς, ἡ, nidus, pullorum cubile.

Νεόσσιον, seu νεοσίον, Att. νεόσιον, υ, τὰ, pullulus; pullus tenellus. Dim. ab eod.

Νεοσσοκρῆμι, vel νεοσσοκρῆμι, ὦ, pullos alo, curo. A

Νεοσσοκῆμος, vel νεοσσοκῆμος, υ, ὁ ζή, pullos nutriens. Ex νεοσός et κοίμαι.

Νεοσσοπαῖα, ας, ἡ, nidulatio; cunabula. Ex seq. et παῖω.

ΝΕΟΣΣΟΣ, vel νεοσσός, ὦ, ὁ, pullus, nidus, Ph.

Νεοσσοτροφῆιον, vel νεοσσοτροφῆιον, υ, τὸ, locus ubi pulli aluntur, aviarius. A

Νεοσσοτροφῆμι, vel νεοσσοτροφῆμι, ὦ, pullos alo; νεοσσοτροφῆσθαι aliquis dicitur, i. e. a putritia educari veluti pullus. A τρέφω.

Νεοσσοτροφία, ἡ, studium pullorum alendorum. A præc.

Νεοσσύτος, υ, ὁ ζή, recens incitatus, recens, Hes. ubi νεοσσύται, κασιὶ ὁρμάνοντα, νεαρά. Ex νίος et σύωμαι.

Νεοσάβης, ἴος, ὁ ζή, recens constitutus, recens institutus. Ex ἱστημι.

Νεοσάβης, ἴος, ὁ ζή, recens coronatus, Hes. ubi gen. νεοσάβης. Ex νέον et σάβω.

Νεοσάβεντος, υ, ὁ ζή, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles; νεοσάβεντοι, tirones, Ph. Ex νίος et στρατεύομαι.

Νεόστροφος, υ, ὁ ζή, nuper tortus, velut funis, ideoque recens. Ex στέφω.

Νεοσύλλεκτος, υ, ὁ ζή, recens collectus, Ph. νεοσύλλεκτοι, tirones. Ex συλλέγω.

Νεοσύλλογος, ον, idem, velut exercitus.

Νεοσύστατος, υ, ὁ ζή, nuper concretus, qui nuper coaluit. Ex συνίσταμαι.

Νεοσφάγης, ἴος, ὁ ζή, recens jugulatus, nuper mactatus. Νεοσφάγης φῶνος, Soph. Aj. 546. Ex v. et σφάζω.

Νεόσφακτος, υ, ὁ ζή, idem et ex iisd.

Νεοσφᾶξ, ἄγος, idem et ab iisd.

Νεότας, Dor. pro νέότης, juvenitus.

Νεοστέλης, ἴος, ὁ ζή, recens absolutus. Ex τίλω.

Νεοστερῆς, ἴος, ὁ ζή, novam oblectationem habens; (2) brevi tempore oblectans; (3) novus. Ex νέος et στέρω.

Νεόστευκτος, υ, ὁ ζή, recens fabricatus, recens factus, nuper paratus.

Νεοστευχῆς, ἴος, ὁ ζή, idem. Ex τεύχω.

Νεότης, ητος, ἡ, juvenitus, adolescentia; (2) juvenes, juvenum multitudo. A νέος.

Νεοθήσιος, υ, ὁ ζή, juvenilis. A νέότης.

Νεότμητος, υ, ὁ ζή, nuper sectus, recens casus vel incisus. Ex τέμνω.

Νεοτόκος, υ, ἡ, quæ recens peperit, puerpera, Ph. Ex τίκτω.

Νεότομος, υ, ὁ ζή, recens sectus. Νεοτόμοισι πλῆγμασι, Soph. Antig. 1283. Ex τέμνω.

Νεοτρεφῆς, ἴος, ὁ ζή, nuper nutritus; (2) recens natus. Ex τρέφω.

Νεοτρίτης, ἴος, ὁ ζή, recens tritus. Ex τρίβω.

Νεότροφος, υ, ὁ ζή, idem quod νεοτρεφῆς.

Νεότρωτος, υ, ὁ ζή, recens vulneratus.

Νεοτρεία, ας, ἡ, nidi constructio; (2) nidus, alveare apum; A

Νεόττεισις, εως, ἡ, idem. A

Νεοττεύω, fut. εἶσω, nidulor. A νεοττός. Unde

Νεοττία, ας, ἡ, sive νεοττία, ἄς, ἡ, nidus.

Νεόστιον, υ, τὸ, pullus. Ab eod. Unde

Νεοστία, ἴδος, ἡ, pullastra, gallinula.

Νεοστοκομία, idem quod νεοστοτροφία.

Νεοστοπαῖα, nidulor, Gl. V. pullos gigno.

Νεοστός, ὦ, ὁ, pullus, et ovi vitellus.

Νεοστοτροφία, ὦ, pullos alo. Ex νεοστός et τρέφω.

Νεοτρία, ὦ, fut. ἴσω, novum facio, renovo; νεοτρίσθαι, renovari. A

Νεοτρίτης, et νεοτρίτης, ὦ, ὁ ζή, nuper factus. Ex νίος et τρέγω.

Νεοτρός, ὦ, ὁ, navium fabricator, Poll. Ex ναῦς et ἔργον.

Νεότρωτος, υ, ὁ ζή, recens vulneratus, modo ictus. Ex νίος et δάω.

Νεοφάνης, ἴος, ὁ ζή, nuper ortus, qui modo apparuit. Ex φαίνωμαι.

Νεοφάργος, ὁ, ἡ, idem quod

Νεοφθῆς, υ, ὁ ζή, qui modo interit, modo mortuus; (2) recens corruptus, recens vitiatus. Ex φθίω.

Νεοφῶτος, υ, ὁ ζή, modo prodiens; (2) recens insaniens, Rob. Ex φωτάω.

Νεόφονος, υ, ὁ ζή, modo interfectus, Rob. Ex φόνος, occido.

Νεόφρων, ονος, ὁ ζή, demens, stultus, Pan.

Νεοφύης, ἴος, ὁ ζή, recens germinans, ut νεοφύς δένδρον, Poll. Ex φύω.

Νεοφύατος, ον, recens pistus, epith. panis. A φράω.

Νεοφυτεῖον, υ, τὸ, novelletum, Gl. V. A

Νεοφύτος, υ, ὁ ζή, recens plantatus; novellus, novella, Gl. V. ut νεοφυτον δένδρον, Poll. et Ph. νεόφυτον, novellum. Apud Scriptores Eccl. νεόφυτος dicitur de eo qui recens ad fidem Christianam accessit. Ex φύω.

Νεοφώτιστος, υ, ὁ ζή, recens illuminatus, i. e. baptizatus. Ex φωτίζω.

Νεοχάρακτος, ὁ ζή, recens sculptus, modo impressus. Gl. V. rudis. Ex χαράσσω.

Νεοχμία, ὦ, res novas molior, innovo, Suid. sed usitatus νεοχμῶς. A νεοχμός.

Νεοχμῆ, ἡ, res novæ:

Νεοχμία, ας, ἡ, Ion. νεοχμῆ, ης, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.

Νεοχμίζω, novo, res novas molior, Hes. A

Νεοχμός, ὦ, ὁ ζή, novus, recens. A νέος.

Νεοχμῶς, ὦ, fut. ὄσω, res novas molior, innovo; (2) immuto. A præc.

Νεοχμῶς, adv. recenter; (2) innovando.

Νεοχμῶσις, εως, ἡ, molitio rerum novarum, innovatio; rei novæ designatio; (2) instauratio, refectio, ut virium. A νεοχμός.

Νεοχῶνος, ον, nuper pubescens, Naz. A χνέος.

Νεοχρεῖτος, υ, ὁ ζή, recens illitus, modo obductus calce vel simili. 'Εν οἰκῇ καὶ νεοχρεῖται καὶ ἐν τῇ οὐκ οἰκῇ ἀνδρακας, ἰκῶν ἀπὸ πῆγης, App. Bell. Civ. 1, 74. Ex χρεῖω.

Νέω, *ω*, fut. *άσω*, novo, innovo, renovo. A νέος.
 ΝΕΠΟΔΕΣ, *ων, οί*, filii, progenies, posteri, nepotes.
 Νέποδες, *ων, οί*, euntes, procedentes, ut pisces, *h. e.* sine pedibus. Τῶς νεπόδισιν ἰστοίμη, tuis nepotibus parata, *Apoll. Rhod. 4, 1745.*
 'Εοί νεπόδες, ejus posteri, *Theoc. 17, 25*, sic legend. pro *ἰσο-νεπόδες*. Ex νέω, nato, vel *ν* partic. priv. et *πῶς*.
 Νόσος, *οδος*, nepos. 'Ος ὁ Κείος 'Αλλίχμ νέσος, *Callim. Fragm.* Vide νέποδες.
 Νίθε, vel νίθεν, *adv.* subter, infra. Ab *ἐνθε*.
 Νιθέριος, *α, ον*, idem quod νιθέρως, *Ep.*
 Νιρτάτος, infimus, imus, *Hes. νιρτάτα, ἰσχάτα*, ultima. A νίθε.
 Νιθέριος, *ις, ὁ*, infernus, inferus. Ab *ἐνθε*.
 Νιστεροδρόμος, *α, ὁ* ἢ *ο*, orci cursor seu nunciis.
 Νιστερομορφα, *τά*, inferorum forma, *Man.*
 Νιστρός, *ἰρα, ἔρον*, inferior; νιστρεῖς, inferi; mortui.
 Νίτρος, *α, ὁ*, avis quaedam.
 Νισάριον, *τό, ἔ* νισορι, *ἡ*, poculi genus, *apud Athenæum, 11. Deipnosoph.*
 Νύμα, *άτος, τό*, nutus. A νέω, *nuto*.
 Νύμαι, *veniam, redibo*, fut. a νέμαι.
 Νύμεθα, *redimus, 1. pl. præs. ind. med. Dor.* pro νέμεθα, a νέμαι.
 Νύσιον, *3. pl. præs. opt. act. verbi νέω*.
 Νυρά, *ας, ἡ*, nervus quo arcus intenditur; (2) fides instrumenti musici. A νέω, *vibro*.
 Νυράς, vel νυρεῖς, *ἡ*, herbæ nomen, *ap. Plin.*
 Νυρής, *nervi, gen. sing. Ion.* pro νυρεῖς.
 Νυρία, *ας, ἡ*, funis e nervis tortus. Ab eod.
 Νυρικός, *ἡ, ὄν*, nervorum vitio laborans: Νυρίνος, *ἰνι, ἰνον*, e nervis confectus, textus. Ab eod.
 Νυρίον, *α, τό*, fiducula, chordula. Dim. A νυρεῖα.
 Νυρεῖς, *ἴδος, ἡ*, nervus; (2) frutex quidam surculosus. Ab eod.
 Νυρίτης, *α, ὁ*, vel νυρίτης, *ἴδος, ἡ*, neurites, lap. Ab eod.
 Νυρεόσθης, *α, ὁ*, in nervis seu funibus ambulans; funambulus. Ex νύρον et *βαῖνα*. Unde Νυρεόστος, *α, ὁ*, nervis se movens, *V. Lex.*
 Νυροειδής, *ἔς*, nervo similis. Ex νύρον et *εἶδος*.
 Νυροκαυλός, *α, ὁ* ἢ *ο*, nervosum caulem habens.
 Νυροκακίος, nervos incido, enervo, debilito; *νενυροκοπημένος, p. pass. part. cui nervi sunt incisi.* Ex νύρον et *κόπτα*.
 Νυρολάλος, *α, ὁ* ἢ *ο*, nervis resonans. Ex νύρον et *λαλέω*.
 Νυρομήτρα, *ἡ*, nervorum matrix vel mater, *Ath.*
 NETPON, *α, τό*, nervus in corpore animalium; chorda in arcu; νύρα, nervi; vires; fides. 'Ος δ' εἶδεν νύρον, *Il. 4, 151.*
 Νευροσος, *ον*, nervis infirmus, *Man.*
 Νυροσπᾶχης, *ἄς, ὁ*, nervos crassos habens.
 Νυροσπᾶφίς, *ἄς, ὁ*, nervis consutus.
 Νυροσπᾶφικός, *ἡ, ὄν*, ad suturam pertinens. A Νυροσπᾶφος, *α, ὁ* ἢ *ο*, sutor. Ex νύρον et *σπᾶω*, *suo*.
 Νυροσπᾶδής, *ἴος, ὁ* ἢ *ο*, nervo tractus. Νυροσπᾶδης ἄκρατος, *emissa nervo sagitta, Soph. Phil. 290.* Ex νύρον et *σπᾶω*.
 Νυροσπᾶν, *ἄς, ὁ*, nervis seu fiduculis traho, attraho, protraho, ago; *νυροσπᾶνται, ἔμαι*, nervis fiducilique trahor.
 Νυροσπᾶται, *οί*, sigillarii, qui nervis parva animalium signa seu simulacra trahebant, ita ut sua sponte moveri viderentur.
 Νυροσπᾶσικόν, *τό*, vis animi nervos movens. A Νυροσπᾶσος, *α, ὁ* ἢ *ο*, nervis tractus, qui nervorum artificialium tractu movetur. Ex νύρον et *σπᾶω*.
 Νυροσᾶτης, *ὁ*, qui nervis intentis aliquid erigit, *Poll.*
 Νυροσᾶνης, *ἴος, ὁ* ἢ *ο*, nervis intentus, nervis contentus. Ex νύρον et *σῆνω*.
 Νυροσᾶτος, *α, ὁ* ἢ *ο*, vulneratos seu saucios nervos habens, cui tendines sunt vulnerati.
 Νυροσᾶνδρῶδης, *ἴος, ὁ* ἢ *ο*, ex nervis et cartilagine constans. Ex νύρον et *σᾶνδρος*.
 Νυρόα, *ῶ, f. άσω*, nervos adhibeo alicui, firmo, roboro; *νενυρόνται*, nervis intentum est, *p.*

pass. Νενυρόνται μὲν ἦδε συμφορὰ δεινῶς, *Aristoph. Lys. 1083.* A νύρον.
 Νυροῖς, *εὖς, ὁ* ἢ *ο*, nervosus. Ab eod.
 Νυροῖς, *άσος, ὄν*, (rectius νυροῖς) nervosus; (2) validus, *Hes.* Ab eod.
 Νύρος, *annui, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion.* pro *νενυρε*, a νέω.
 Νύσις, *εὖς, ἡ*, natatio; (2) navigatio. A νέω.
 Νύσις, *εὖς, ἡ*, nutus; (2) inclinatio. A νέω.
 Νυστάζω, *nuto*; (2) nutu admonere. Νυστάζων κόρυθ βαράρη, *Il. 20, 162.* A νύω.
 Νυστιον, *adv.* natandum, *Plato.* A νέω.
 Νυστης, *ἥρος, ὁ*, (al. νύτης) natator. Ab eod.
 Νυστικός, *ἡ, ὄν*, natatilis, *Gl. V.* Ab eod.
 Νυστικός, *ἡ, ὄν*, deorsum tendens. A νέω.
 Νυστός, *ἡ, ὄν*, natatilis, natans. A νέω.
 ΝΕΥΩ, *f. νέω*, *p. νενέω*, *nuo, innuo, nutu* significo; (2) *nuto, vergo, propendo, inclino.* 'Ος πάντας ἐς πέδον κᾶρα νεύσαι φέβω *πρότερον*, *Soph. Antig. 275.*
 Νέφας, *nubes, nom. pl. a νέφος, εὖς*.
 Νεφέλη, *ης, ἡ*, nubes; (2) nebula; (3) nubecula in urina; νεφέλαι, retia et laquei quibus aves capiuntur. (2) φονία νεφέλη, cruenta nubecula. *Poet. sanguis.* Εἰ γὰρ σφίς Κενταύρου φονία νεφέλη χρεῖσι δολόποις ἀνάγκη, si dolosus furor eum innoxio mortifero Centauri sanguine, *Soph. Trach. 831.* (Sed vide *Huschke. Analect. Crit. 139.*) A νέφος.
 Νεφεληγεγής, *ἔς*, nubes cogens, *epith. Zephyri, Call.*
 Νεφεληγεγῆσος, *gen. sing. Æol.* pro νεφεληγεγῆσος. A
 Νεφεληγεγῆσος, *α, ὁ*, nubes excitans, nubes cogens; Jovis *epith.* Gen. νεφεληγεγῆσος, *voc.* νεφεληγεγῆσος, *pro nom.* Ex νεφέλη et *ιγέρω*, vel *ἀγέρω*.
 Νεφελήδον, *adv.* nubes in modum. A νεφέλη.
 Νεφέλησιν, *dat. pl. Ion.* et cum *ν* pro νεφέλαις.
 Νεφέλιον, *α, τό*, parva nubes, nubecula; (2) nubecula in urina; (3) exulceratio in nigro oculi; (4) macula in unguibus. Dim.
 Νεφελογενής, *ἴος, ὁ* ἢ *ο*, nube genitus, nubigena. *Epith. Centaurorum.* Ex νεφέλη et *γίνομαι*.
 Νεφελοειδής, *ἴος, ὁ* ἢ *ο*, nubes speciem habens; nubilus. Ex νεφέλη et *εἶδος*.
 Νεφελοκένταυροι, *ων, οί*, nepheleocentauri; ficti a Luciano in *Hist. Ver.*
 Νεφελοκοκκύνια, *ας, ἡ*, Nepheleococcygia, urbs ficta avium *ap. Aristoph.* Ex νεφέλη et *κόκκυξ*.
 Νεφελώα, nubibus obducto. Hinc
 Νεφελωτός, *ἡ, ὄν*, nubeus, e nube factus.
 Νεφελωδής, *εὖς, ὁ* ἢ *ο*, nubilus.
 Νεφίον, *α, τό*, nubecula, *Gl. V.* a νέφος.
 Νεφροειδής, *ἔς*, caliginosus, obscurus. A
 ΝΕΦΟΣ, *εὖς, τό*, nubes, nebula; (2) nubes seu contractio frontis; (3) ingens et conferta multitudo. νέφη, *pl. nubes*; (2) retia. Hinc
 Νεφώα, *ῶ, f. άσω*, nubes cogo, nubibus obscuro. Et *pass. νεφόμενος*, nubibus obductus; a. 1. part. neutr. νεφόμενος, obnubilatum.
 Νεφρίδιος, *ἴα, ἰον*, ad renes pertinens. A νεφρός.
 Νεφρίτης, *α, ὁ*, idem et ab eod.
 Νεφριτικός, *ῶ, ὁ*, nephriticus, qui renum dolore laborat. *Ph. renosus.* Ab eod.
 Νεφρίτης, *ἴδος, ἡ*, sc. νόσος, morbus renum. *Gl. V.* renum valetudo. A νεφρίτης.
 Νεφροειδής, *ἴος, ὁ* ἢ *ο*, renibus similis, renum formam habens. Ex νεφρός et *εἶδος*.
 Νεφρομήτρα, *ας, ἡ*, renum matrix seu mater.
 ΝΕΦΡΟΣ, *ῶ, ὁ*, ren; (2) vota et sensa animi in Sacris. Hinc
 Νεφρώδης, *εὖς, ὁ* ἢ *ο*, reni similis.
 Νέφω, *ἴπυς*, (pro νέφω) unde *νένοφα, Aristoph.*
 Νεφώδης, *εὖς, ὁ* ἢ *ο*, nubibus obductus, nubilosus, nubilus. A νέφος.
 Νέφωσις, *εὖς, ἡ*, nubium coactio; (2) nubila, seu nubes coactæ. A νεφώω.
 ΝΕΩ, *eo, redeo*; usitatum νέωμαι, fut. νέωμαι, *redibo, inf. νείσθαι*, *redire*.
 ΝΕΩ, nato, *Gl. V. f. νέωω* huic potest attribui, ut verbo πλώω, *f. πλέω*, a. 1. νέωσαι, *natare*.
 ΝΕΩ, νέω, νεί, neo, filum duco seu torqueo, *inf. νείν, nere, f. νέω*.

ΝΕΩ, glomero, acervo, cumulo. Ab hujus *f. νέω*, a. 1. *ἔνησα*, 3. *pl. ἔνησαν*, cumularunt, *inf. ἔνησαι*, cumulare, *perf. pass. νενημένος*, cumulatus. Νήσας πύραν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω, *Aristoph. Lys. 375.*
 Νεωκορέω, *ῶ, f. ήσω*, templi verendi et expurgandi curam habeo, sum ædituus. *Gl. V.* ædituor. A νεωκόρος.
 Νεωκορία, *ας, ἡ*, munus æditui. A
 Νεωκόρος, *α, ὁ*, qui templi verendi et expurgandi cura demandata est, ædituus, æditivus, *Gl. V.* (2) curator, præses sacrorum. Ex νέος pro ναός et κορέω.
 Νεωκλήω, *ῶ, f. ήσω*, navem traho, attraho, subduco, *p. pass. νενεωκλήμενος*, navis subducta. Καὶ ἐνταῦθα καταλαβόντες τὰς ναῦς νενεωκλήμενας, navibus in navale subductis, *Arr. Hist. Alex. 2, 13.* Ex *gen. Att. νέως* et *ἔλκω*.
 Νεωκλία, *ας, ἡ*, navis tractio, navis subductio.
 Νεώκλιον, *α, τό*, navale, locus in quem naves subducuntur. A
 Νεωκλός, *ῶ, ὁ*, qui naves in stationem seu portum subduci, vel attrahit; (2) qui e portu navem extrahit, et phalangis imponit. Ex *gen. νέως*, *navis*, et *ἔλκω*.
 Νέωμαι, *άτος, τό*, novale, ager renovatus. A νέω.
 Νέωμεθα, *1. pl. præs. conj. med. verbi νέωμαι*.
 Νεωμένη, *ίτερата, novata, part. præs. pass. f. g. contr. pro νεωομένη, a νέω*.
 Νέων, *άνος, ὁ*, navale, statio navium. A νέως pro ναῦς.
 Νέωντος, *α, ὁ* ἢ *ο*, nuper emptus, (servus) novitius, *Ph.* Ex νέος et *ἀνής*.
 Νεωποιέω, *ῶ, f. ήσω*, templum ædifico, seu ædificationi templi præsum. A νέος.
 Νεωποιός, *ῶ, ὁ* ἢ *ο*, qui naves fabricatur. Ex ναῦς, *gen. Att. νέως*, et *ποιέω*.
 Νεωρίον, *ῶ, f. ήσω*, naves custodia. Ex *ῶριον*.
 Νεωρής, *ἴος, ὁ* ἢ *ο*, recens, novus, subitus. Νεωρῆ βόστροχον τραπεζομένην, recens desectas comas, *Soph. El. 901.* 'Ορῶ πῇ ὑμᾶς ὀμᾶσαν ἐλιηφότας φέρον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπιστάου, *(Ed. Col. 729).* Ex νέος et *ῶρα*, vel ex νέον et *αιώριον*.
 Νεώριον, *α, τό*, locus in quo naves custodiuntur; navale; *pl. νεώρια, navalia, Ph.* 'Ος δ' ἡλθομεν πᾶν περίεολον νεαρίον, *Eurip. Hel. 1546.* A νεωρός.
 Νεωρίς, *ἴδος, idem*.
 Νεωριόφιλας, *άπος, ὁ*. Vid. seq.
 Νεωρός, *ῶ, ὁ*, *Hes. νεωριόφιλας*, cui navale custodiendum committitur. Vid. νεωρίων.
 Νεωρῶχης, *ἴος, ὁ* ἢ *ο*, recens fossus. Ex νέος et *ῶριον*.
 Νέως, *ῶ, ὁ*, fanum, *Gl. V.* Att. pro ναός.
 Νέωσις, *εὖς, ἡ*, novatio, innovatio. A νέω.
 Νέωσικος, *α, ὁ*, navale, statio navium; *νάσικαι, pl. navalia, usitatus*.
 Νεωσί, *adv.* novissime, nuper, recens, *Ph.* A νέος.
 Νέωτα, cum *ἔς*, vel *ἔς*, præmisso, ut *ἔς νέωτα*, in annum novum, sive venturum, sive sequentem. A νέω.
 Νεωτερίζω, fut. *ίσω*, res novas molior; turbo; (2) immuto; (3) sequor seu imitor juniorum mores, item novam rationem in eo.
 Νεωτερίσαι τὴν πολιτείαν, *Thuc.* τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπων, *Lyc.* A νεώτερος. Unde
 Νεωτερίκος, *ἡ, ὄν*, juvenilis; (2) stultus.
 Νεωτερισμός, *ῶ, ὁ*, rerum novarum studium: (2) seditio, rebellio; (3) insolentia, insolentia rerum mutatio. A νεωτερίζω.
 Νεωτεριστής, *ῶ, ὁ*, rerum novarum studiosus, factiosus, *Ph.* Ah eod.
 Νεωτεροποιέω, *ῶ*, innovo, res novas molior.
 Νεωτεροποιία, *ας, ἡ*, studium rerum novarum. A
 Νεωτεροποιός, *ῶ, ὁ* ἢ *ο*, qui res novas molitur, rerum novarum studiosus, turbulentus, seditiosus. Ex νεώτερος et *ποιέω*.
 Νεώτερος, *α, ὁ*, junior; (2) τὸ νεώτερον, juvenus; (3) νεώτερόν τι, insolens, inusitatum, durius, gravius; (4) μᾶλλον νεώτερον, nihil magis vehementius. A νέος. Hinc
 Νεωτέρως, *adv.* nova ratione, nove.

Νεωτός, ὤ, ὁ, tempus renovandi agros. A νῶα. Unde
 Νεώτος, α, ὁ, novatio seu renovatio agrorum.
 Νεωφύλαξ, ἄκος, ὁ, custos templi; ædituus.
 Gl. V. Ex νῶος et φύλαξ.
 Νεωχμός, pro νεοχμός, Hes.
 NH, particula affirmantis et jurantis; νῆ Δία, per Jovem, profecto, Gl. V. νῆ Δία, etiam; in comp. priv. (interdum etiam intendit et auget, ut νήχυτος, &c. Ern.)
 Νῆα, acc. sing. Poet. pro ναῦ.
 ΝΗΡΑΤΕΟΣ, α, ὁ, ὅς ἦ, novus, nuper factus.
 Νήργετος, α, ὁ, ὅς ἦ, qui excitari nequit. Ex νῆ et ἰγείω, excludo.
 Νηδία, α, ὡ, σπ., viscera, intestina, interanea, dat. νηδυσίων, Hom. visceribus. A νηδύς.
 Νηδυμός, α, ὁ, ὅς ἦ, dulcis, suavis; quasi ἡδυμός ab ἡδύς.
 Νηδυφιν, ex utero. A
 ΝΗΔΥΣ, ὡς, ὁ, venter, alvus, uterus.
 Νήσοσ', pro νήσσοι, navibus, dat. pl. Ion. et Poet. pro ναυσί.
 Νήω, ὤ, fut. ἥω, glomero, acervo, cumulo. A νῆα.
 Νηήσασα, aor. 1. part. act. f. g. verbi νηέω.
 Νηήσις, α, ὡς, ὁ, coacervatio. A νηέω.
 Νηθῶ, fut. νήω, neo, filum duco; perf. pass. part. νεισημένος, netus, Gl. V.
 Νῆι, dat. sing. Ion. pro ναί, a ναῦς.
 Νηιάδης, α, αἰ, Naiades, Nymphæ fontium et fluentorum. A νάω, fluo.
 Νηϊός, ἰα, ἰον, vel νήϊος, α, ὁ, ὅς ἦ, navalis; (2) navale lignum. Ὅς ῥά τε τέχνην νηϊὸν ἐκτάμνησιν, Il. 3, 61. A νηῦ, pro ναῦς, navis.
 ΝΗΤΙΣ, ἴδος, ὁ, ὅς ἦ, inscius, imperitus, indocuitus; (2) timidus, infirmus.
 Νηϊτης, α, ὁ, navalis, nauticus. A νηῦς.
 Νηϊτικός, ἦ, ὄν, nauticus, V. L.
 Νηϊτός, ἦ, ὄν, navalis, V. L.
 Νηϊαδῆς, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, non lucrosus, inutilis; (2) insipiens. Ex νῆ et κέρδος.
 Νηίερος, α, ὁ, cornua non habens. Ex νῆ et κέρως.
 Νηίερος, α, ὡς, ὁ, ὅς ἦ, idem et ex iisd.
 Νηίερος, α, ὁ, ὅς ἦ, insanabilis. Ex νῆ et ἀνέομαι.
 Νηκασίω, ὤ, fut. ἥω, non audio, non obtempero, negligo, contemno. Νηκᾶσθαι θεῖς, Il. 20, 14. Ex νῆ et ἀκῶα.
 Νηκτής, ὤ, ὁ, nator. A νήχομαι, nato.
 Νηκτικός, ἦ, ὄν, natalis, qui nare potest. A Νηκτός, ἦ, ὄν, natans, natatilis. A νήχομαι. Unde
 Νηκτής, ἴδος, ἦ, natatrix, ut νηκτίδες ἐλαίαι, natantes oleæ, Poll.
 Νηλεΐεύς, immisericorditer, Hes. A νηλεγής, inhumanus, Hes. potius non curans, negligens. Ex νῆ et ἀλέγω.
 Νηλεΐς, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, neut. νηλεΐς, immisericors, crudelis, inhumanus. (1) τᾶμε νηλεΐ χαλκῶ, Il. 3, 292. (2) νηλεῖα θυμὸν ἔχοντα, Il. 19, 229. Ex νῆ et ἔλεος.
 Νηλεΐης, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, idem et ex iisd.
 Νηλεΐως, adv. crudeliter, inhumane.
 Νηλεΐθύμος, ὄν, immitti animo, Aρ.
 Νηλεΐσποιος, α, ὁ, ὅς ἦ, crudeli supplicio puniens. Ex νηλεΐς et πῶν.
 Νηλεΐστος, α, ὁ, ὅς ἦ, invisibilis. A λείσσω.
 Νηλεΐως, adv. crudeliter, inhumaniter.
 Νηλῆς, idem quod νηλεΐς, Hes. Suid.
 Νηλκτής, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, inculpatus, Schol. Homeri pro νηλιτής.
 Νηλιτέος, ὄν, discalceatus, Hes.
 Νηλιτός, α, ὁ, ὅς ἦ, discalceatus, Hes. ubi pl. νηλιτοί. Ex νῆ et ἥλιψ, calceus.
 Νηλίτης, ὡς, ὁ, ὅς ἦ, idem, apud Suid.
 Νηλιτής, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, peccati expers, insons, inculpatus. Ex νῆ et ἀλιτέω, pecco.
 Νηλιφῆς, idem ac ἀνηλιφῆς, Steph.
 Νηλωστος, ὄν, veste carens, Steph.
 Νημαι, ὡς, ὁ, σπ., filum, stamen. Gl. V. netum. A νῆα.
 Νημᾶτῶδες, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, aptus duci ut filum, ad nendum aptus. A πᾶρ.
 Νημεσίτια, ἦ, veritas:
 Νημεσίτως, adv. vere. A

Νημεσῆς, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, verus, in quo dicendo non peccatur, seu erratur. Ex ἀμαρτάνω.
 Νημεΐω, nullis ventis agitator seu vexor, tranquillo cælo fruor. Τέχρα δὲ τῶν πείδων νημεΐων τότε, Strab. 4.
 Νημεΐα, ας, ἦ, ventis vacua tempestas, tranquillitas ææris. A νήμεος, Il. 5, 523.
 Νημεΐων, acc. sing. Ion. pro νημεΐω.
 Νήμεος, α, ὁ, ὅς ἦ, venti vacuus, serenus; Gl. V. tranquillus. Νήμεος γὰρ ὁ τόπος, ὃ ἀλεινός, ὃ ἔχων ὕδατα γλυκέα, Aristol. Hist. An. 6, 15. Ex νῆ et ἀνέμος.
 Νηνέω, ὤ, fut. ἥω, acervo, accumulo. A νῆα.
 Νήξει, dat. sing. contr. pro νήξει, a νήξιος.
 Νηξίπτης, ὡς, ὁ, ὅς ἦ, natans; νηξίπιδες vocantur pisces, qui et νήπιδες. Ex νήχομαι et πῆς.
 Νῆξις, α, ὡς, ἦ, natatio, natatus. A νήχομαι.
 Νῆχομαι, fut. 1. ind. med. verbi νήχομαι.
 Νηχάτης, α, ὁ, navem conscendens, nauta. Ex νῆς, pro ναῦς, et βαίω.
 Νηΐα, dat. pl. Ion. et Poet. pro ναοίς.
 Νηκάρως, α, ὁ, templi purgator, ædituus. Ex νῆς, pro ναός, et κάρω, verto.
 Νησάλος, α, ὁ, ὅς ἦ, in templo versans, ædituus, sacerdos. Ex νῆς et πόλις.
 Νῆς, ὤ, ὁ, templum, fanum, Ion. pro ναός.
 Νῆς, gen. sing. Ion. pro ναός, a νῆς.
 Νησός, Poet. νεοσός, α, ὁ, ὅς ἦ, navium servator. Ex νῆς et σός.
 Νηύης, α, ὁ, navis custos. Ab ἔχω.
 Νηπᾶδης, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, miseria abolens, dolore carens. Ex νῆ et πάθος, dolor.
 Νήπαυτος, indesinens, non cessans, perpetuus. Νήπαυσον, adv. incessanter. Μὴν δὲ πύργων δυσχυεῖς κατασκαφὰς νήπαυσον αἰδέεσθαι, Lyc. 271.
 Νηπεδᾶνός, imbecillis. Ἄλλῃς τε κρατερῆς ὑπὸ νηπεδανόισι μέλεισιν, Oppian. Cyneg. 3, 409.
 Νήπειος, ἰα, ἰον, infantilis. A νήπιος.
 Νηπακτής, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, impexus, Hes.
 Νηπεινέως, adv. citra luctum. A
 Νηπεινῆς, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, neutr. νηπεινῆς, luctu et mœre carens; serenus, lætus; quo luctus tollitur, tristitia liberans. Ex νῆ et πένθος.
 Νηπιᾶς, ας, ἦ, stultitia; acc. pl. νηπιᾶς, Il. 22, 502. A νήπιος.
 Νηπιᾶζω, fut. ἄωα, pueriliter vel stulte ago. Gl. V. νηπιᾶζειν, puerascere. Ab eod.
 Νηπιᾶία, ας, ἦ, pueritia, Gl. V. A νήπιος.
 Νηπιαχεΐν, pueriliter ludere, stulte agere, lascivire, ap. Hom. part. νηπιαχεΐων.
 Νηπιᾶχος, α, ὁ, ὅς ἦ, infans; puerilis, Gl. V. A νήπιος. Hinc
 Νηπιαχῶδες, infantile, Gl. Vel.
 Νηπιᾶχῶ, idem quod νηπιᾶζω.
 Νηπιᾶ, ας, ἦ, infantia; (2) stultitia; imprudentia; νηπιᾶσθαι, dat. pl. A νήπιος.
 Νηπιᾶς, ἰα, ἰον, infantilis, puerilis. Ab eod.
 Νηπιεῖομαι, Sch. Hom. idem quod νηπιαχεΐω.
 Νηπιεκτόνος, α, ὁ, ὅς ἦ, infanticida. Ex κτείνω.
 Νῆπιον, α, τὸ, infans, ἐκ νηπίς, ab infantia.
 Νηπιοπρεπῆς, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, infans decens. Ex νήπιος et πρέπει.
 ΝΗΠΙΟΣ, α, ὄν, infans, parvulus; (2) stultus, imprudens, amens. Hinc
 Νηπιότης, ἡ, ὡς, ἦ, infantia; (2) stultitia.
 Νηπιόφνης, ὡς, ὁ, ὅς ἦ, infans. Ex φαίνωμαι.
 Νηπιόφροσύνη, ας, ἦ, stultitia, qualis est infantum aut puerorum. A
 Νηπιόφρων, ὄν, ὁ, ὅς ἦ, puerili mente præditus, stultus. Ex νήπιος et φρόν.
 Νηπιᾶδης, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, infantilis, puerilis.
 Νῆπλεπτος, α, ὁ, ὅς ἦ, incomptus, inornatus, R. Ex νῆ et πλεπτός, netus.
 Νῆπαυα, adv. impune. A νήπαυος.
 Νηπαυῖ, adv. idem:
 Νηπαυῖ, adv. idem:
 Νηπαυῖ, adv. idem:
 Νῆπαυιν, adv. idem et ab eod.
 Νῆπαυος, α, ὁ, ὅς ἦ, impunus. Ex νῆ et πῶν.
 Νῆπαυς, α, ὁ, sobrius. A νήψω. Hinc
 Νηπαυικός, ἦ, ὄν, qui sobrius esse solet.
 Νηπιτύπιομαι, infantum more balbutio; (2) stolidè ago. A

Νηπύτιος, ἰα, ἰον, infans; (2) stultus, stolidus. A νήπιος.
 Νηρείδες, α, αἰ, Nereides, filia Nerei, Nymphæ marinæ, pl. a Νηρείς.
 Νηρείς, ἴδος, ἦ, Salacia, Ph. A Νηρεύς.
 Νήρειος, Nereius; (2) marinus, ut Νήρεια τέκνα, pisces. Ab eod.
 Νηρεύς, ἰος et ἡς, ὁ, Nereus, deus marinus.
 Νηρηΐδες, et Νηρηΐδες, Nereides. A Νηρεύς.
 Νηριβμός, α, ὁ, ὅς ἦ, innumerus, innumerabilis.
 ΝΗΡΙΟΝ, α, τὸ, nerium, frutex.
 ΝΗΡΙΣ, ἰος, ἦ, neris, nardus montana.
 Νήριτος, α, ὁ, ὅς ἦ, de quo non contenditur; (2) innumerus, immensus, multus. Ex νῆ et ἔρις.
 Νηρίτης, α, ὁ, nerites, concha marina. A νῆα.
 Νήριτος, α, ὁ, ὅς ἦ, idem quod νήριτος.
 ΝΗΡΟΣ, ὡς, ὁ, ὅς ἦ, cavus et humidus.
 Νῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi νήσω, seu νῆα.
 Νησαῖν λίθος, quibusdam Sarda gemma, aliis smaragdus, Hes.
 Νησαῖος, ἦ, ὄν, insularis. Τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὄρεων Λαέρτα τόκον, Eurip. Iphig. in Aul. 203. Τίς μ' Ἀργείων, ἢ Φθιωτῶν, ἢ νησαίων ἀΐξει χωρῶν; Id. Troad. 187.
 Νησιᾶζω, insulam refero. A νῆσος.
 Νησιᾶρχης, α, ὁ, insulae præfectus.
 Νησιᾶρχος, α, ὁ, idem, et ex νῆσος et ἀρχή.
 Νησιᾶν, α, τὸ, parva insula. A νῆσος.
 Νησιᾶν, fut. ἰώω, idem quod νησιᾶζω. Ἐν ᾧ συνέβαινε περὶ τι χωρίον νησιᾶν περισχιζέσθαι τὸν πόταμον, Polyb. 3, 42.
 Νησίον, α, τὸ, parva insula; (2) insula.
 Νῆσις, α, ὡς, ἦ, ipsa actio nendi, seu filum deducendi; (2) glomeratio, accumulatio. A νῆα.
 Νησίς, ἴδος, ἦ, insula parva. Dim. a νῆσος.
 Νησιώτης, α, ὁ, insulanus, Ph. Ab eod.
 Νησιωτικός, ἦ, ὄν, insularis, Gl. Vel.
 Νησιωτίς, ἴδος, ἦ, insulana. A νησιώτης.
 Νησιωδῆς, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, insulae formam habens. Ex νῆσος et εἶδος.
 Νησομάχια, ας, ἦ, insularis pugna, Suid. Ex νῆσος et μάχομαι.
 ΝΗΣΟΣ, α, ἦ, insula; (2) vestis, quam undique purpura ambit. Vide Ern.
 Νησοφύλαξ, ἄκος, ὁ, custos, præfectus insulae. Οἱ δὲ νησοφύλακες κλήρον διηρημένοι τὰς τόπους, Diodor. Sic. 3, 39.
 ΝΗΣΑ, ας, ἦ, anas. Hinc
 Νησαῖος, αἰα, αἰον, qui anatis est:
 Νησαῖον, α, τὸ, anaticula. Dim.
 Νησιᾶ, ας, ἦ, jejuniū. A νησιών. Unde
 Νῆσιρα, ας, ἦ, jejuna; (2) a jejuno sumpta.
 Νησιός, α, ὄν, jejunus, Apollin.
 Νησιῖς, jejunos, acc. pl. contr. pro νησιᾶς.
 Νησιῖς, ας, jejunos. A νῆσις.
 Νησιωτής, α, ὁ, jejunator. Ab eod.
 Νησιῖω, f. εἰώω, jejunos maneo, cibo abstineo, jejuno. Νησιῖω δὲ τῷ σαββάτῳ, Luc. 18, 12. A νῆσις.
 Νησιῖς, ἦ, ὄν, ad eos pertinet qui nent; (2) nendi peritus. A νῆα.
 Νῆσιμος, α, ὁ, ὅς ἦ, ad jejuniū pertinet. A
 ΝΗΣΤΙΣ, α, ὡς, ὁ, ὅς ἦ, jejunos, qui cibum non cepit; (2) piscis quidam; (3) intestinum jejuniū. Νῆσιος ὅστις περὶ Ἰλιον νῆσις Ἀχαιῶν, Il. 19, 156.
 Νῆτη, ας, ἦ, ultima seu ima chorda. Pro νιάτη, a νῆα.
 Νῆτος, ultimus, Hes. ex νιάτος. A νῆος.
 Νῆτος, ἦ, ὄν, e colu ductus, instar filii tortus; (2) accumulatus, acervatus. A νῆα.
 Νητεκῆς, ἰος, ὁ, ὅς ἦ, verus, certus. Ex νῆ et ἀτεκῆς, verus, (vel a τείω, Ern.)
 Νητεκῶς, adv. vere, certe. A πᾶρ.
 Νῆτρον, α, τὸ, fusus. A νῆα.
 Νῆττω, ας, ἦ, anas; pro νῆσσα.
 Νηττᾶριον, α, τὸ, anaticula, a νῆττω.
 Νῆττιον, α, τὸ, anaticula. Dim. a νῆττω.
 Νηττοφόνος, α, ὁ, ὅς ἦ, anates occidens.
 Νηττοφύλαξ, ἄκος, ὁ, anatarius, Gl. Vel.
 Νῆων, acc. sing. Ion. pro ναῦ.
 Νῆως, νῆς, ἦ, idem quod ναῦς.
 Νῆύμος, α, ὁ, ὅς ἦ, halitus et spiritus expers. Ex νῆ et ἀνῆμῆ.
 Νηφαῖω,

Νηφαίνω, sobrius sum, *Eust.* qui tamen usitatum esse negat. *A νήφω.*
 Νηφάλιος, sobrius, *Gl. V.* ubi et νηφάλιος, sobrius. *A νήφω.* Hinc
 Νηφαλίτης, ἥτος, ἡ, sobrietas, *Gl. V.*
 Νηφαλίω, f. εἶσω, sobria sacra celebros, *Poll.*
 Νηφαλίζω, sobria sacra celebros, vel sobriis sacris expio. *A*
 Νηφάλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, sobrius; (2) vigilans, prudens, attentus; (3) ἱερὰ νηφάλια, sacra a quibus vinum abest, ubi mero lacte aut melle fit. Hinc
 Νηφαλιότης, ἥτος, ὁ, sobrietas.
 Νηφαλισμός, ἡ, ὁ, vigor et acies, et diligentia mentis ex sobrietate. *A νηφαλίω.*
 Νηφάλιος, αὐν, sobrie. *A νηφάλιος.*
 Νηφαντικός, ἡ, ὁ, sobrius; (2) non inebrians, sobrium servans. *A νηφάνω.*
 Νηφαντός, idem quod νηφάλιος, *Eust.*
 Νηφάντως, αὐν, sobrie. *A νήφω.*
 ΝΗΦΩ, f. φω, sobrius sum; (2) vigilans et cautus sum, vigilo; partic. νήφων, sobrius, vigilans, *Gl. V.* (3) liber a malo, cum ex, ut ἀνανήφω. "Οἱ νήφοντες ἐχ' ὑγιαίνουσιν, *Aristoph. Lys.* 1232.
 Νηχίω, α, τὸ, locus ubi natatur. *Gl. V.* ubi τὰ νηχία, natabula. *A νήχομαι, nato.*
 Νήχιστο, natabat, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro νήχιστο, α νήχομαι.
 Νήχων, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro νήχων.
 Νηχοτάλαντοι, loca et urbes juxta mare, *Plutarch. de Glor. Atheniens.* (sed dubia est lectio.)
 Νήχιστος, α, ὁ ἔξ ἡ, multifluus, late fluens, valde diffusus.
 Νήχω, f. ζω, usitatus νήχομαι, nato, no. *Νήχον ἐπ' ἄκρον ὕδαρ, Hesiod. Scut.* 317. *Νηχόμενος τὸδε λαῖτμα δίσταμον, Odys.* 7, 376. *A νήω.*
 Νήφαστε, 2. pl. aor. 1. imperat. verbi νήφω.
 Νήψις, εἰς, ἡ, sobrietas, vigilantia. *A νήφω.*
 Νήω, idem quod νήω, cumulo, *Plut.*
 Νία, τὰ, funes, *Suid.*
 ΝΙΓΛΑΠΟΙ, οἱ, genus modulaminis musici.
 Νίζω, et νίζομαι, lavo, abluo. "Απ' αὐτῶ δ' αἶμα κελευνὸν νίζ' ὕδατι λαροῦ, *Il.* 11, 829. *Χρῆς νίζετο, Odys.* 6, 224. *A νίπτω.*
 Νικᾶ, vincit, 3. sing. præs. ind. act. pro νικάει, α νικάω.
 Νικά, vince, 2. sing. præs. imperat. act. pro νικάει.
 Νικαίος, α, ὁ, victoria largitor. *Epith. Jovis.*
A νίκη.
 Νικᾶω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro νικήσω.
 Νικάσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro νικήσαι.
 Νικάσιν, f. 1. inf. act. *Dor.* pro νικήσιν.
 Νικατήρ, ἥτος, ὁ, *Dor.* pro Νικητήρ.
 Νικάτω, 3. sing. præs. imperat. act. pro νικαίτω.
 Νικάτωρ, pl. νικάτορες, *Dor.* pro νικήτωρ. *A*
 ΝΙΚΑΩ, α, f. ἡσω, vinco, supero, victor sum; (2) antecello, superior sum, præsto; νικῶμαι, vincor, cedo; νικῶν, a. 1. part. victus; νενικημένος, perf. victus. *Νικᾶ γὰρ ἡ ἀρετή με τῆς ἐχθρῆς πολὺ, Soph.* *Aj.* 1374. *Νικῶν πρᾶττων ἔβαλεῖν, Aristoph. Nub.* 418. *Φίλων γὰρ οἱ τοιοῦτοι νικῶνται λόγοις, flectuntur verbis, Soph.* *Aj.* 330.
 Νίκη, ης, ἡ, victoria. *A præc.*
 Νικῆ, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro νικᾶ, ex νικάω.
 Νικηβίντες, nom. pl. aor. 1. part. pass.
 Νικημας, ἄτος, τὸ, idem.
 Νίκημι, supero, vinco, *apud Theoc.* *Νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδῶν, Id.* 16, 15.
 Νικήσαι, aor. 1. part. act. *Eol.* pro νικήσας.
 Νικησέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro νικήσιν.
 Νικηστικός, α, ὁ, vincendus, *Ph.* *A νικάω.* Unde
 Νικητής, ἥτος, ὁ, victor.
 Νικητήριον, α, τὸ, præmium victoriae, palma.
 Νικητήριος, ἰα, ἰον, ad victoriam pertinens.
 Νικητής, ἡ, ὁ, victor. *A νικάω.*
 Νικητικός, ἡ, ὁ, vincendi peritus; (2) cui sæpe contingit vincere, victoriosus; (3) qui magni momenti ad victoriam est. *Ab eod.*

Νικήτρια, ας, ἡ, victrix, *Gl. V.* *A νικητής.*
 Νικηφορέω, α, victoriam reporto, vinco; ἢ δᾶκρυα νικηφορέω, *Eur. Bac.* 1147. *A*
 Νικηφορία, ας, ἡ, victoria adeptio. *A*
 Νικηφόρος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui victoriam reportat ab adversario, victor. *Gl. V.* victoriosus, item victoriat. *Ex νίκη et φέρω.*
 Νικόβαλος, qui in senatu vicit. *Vox a comico ficta.* *Τί δ' ἄλλο γ', εἰ μὴ νικόβαλος ἱγνάνην;* *Aristoph. Equit.* 615.
 Νικοποιός, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, qui victoriam conciliat, ad vincendum valet. *Ex νίκη et ποίω.*
 Νίκος, εἰς, τὸ, victoria, *Eust.* (2) finis, *LXX.*
 Νικῶ, 2. sing. præs. imperat. pass. contr. pro νικάω.
 Νικῶν, 3. plur. præs. opt. act. *Att.* pro νικάειν.
 Νίμας, ἄτος, τὸ, aqua qua manus ablutæ sunt. *A νίστω.*
 ΝΙΝ, pron. apud Poetas significat αὐτὸν, αὐτήν, αὐτὰ, ipsum, ipsam, ipsum.
 Νιστήρ, ἥτος, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibusve lavandis. *A νίστω.*
 Νιστρίς, ἴδος, ἡ, idem, aut aqua lavandi causa data, *ap. Athen.*
 Νίστρον, α, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. *A*
 ΝΙΠΤΩ, f. φω, lavo, abluo; νίψασθαι, a. 1. inf. med. manus lavare; part. νιψάμενος, qui se lavit, lotus; perf. pass. νενιψμένος, lotus, ablatus. *Βῆς ἡλθον νίψοντες ἐνάλια δρόσῳ, Eur. Iph. in Tau.* 256. *Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, Il.* 16, 230.
 ΝΙΣΣΟΜΑΙ, eo; (2) redeo.
 Νίσσοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro νίσσονται, α νίσσομαι.
 ΝΙΤΑΠΙΩ, α, τὸ, juvenula, puellula. *Afferunt ex Aristoph. Plut.* 1011. sed ibi legendum νητάριον, anaticula.
 Νιτρία, ας, ἡ, nitrifodina. *A νίτρον.*
 Νιτρίτις, ἴδος, ἡ, nitrosa. *Ab eod.*
 ΝΙΤΡΩΝ, α, τὸ, nitrum. *A νίζω. E. M.*
 Νιτροποιός, ὁ, nitrosus reddens, nitrosus.
 Νιτρούς, α, fut. ὄσω, nitro abluo. *A νίτρον.*
 Νιτροδής, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, nitrosus; (2) nitri saporem habens. *Ab eod.*
 Νίφα, acc. sing. per *Apocopen*, pro νηάδα, *Hesiod.* α νηάς.
 Νηάδισσιν, dat. plur. *Poet.* et cum ν pro νικάσι.
 Νηφαργος, ὁ, nive candens, nive oppletus, *Hes.* *Ex νηᾶς et ἀργός, albus.*
 Νηφάργης, ες, idem.
 Νηφᾶς, ἄδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. (*Metaph.* multitudo.) *A νήφω.*
 Νηφτοβλητής, ες, nivosus, nivibus tectus, *Eph.*
 Νηφτός, ἡ, ὁ, idem. Hinc
 Νηφτωδής, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, nivosus, nivalis.
 Νηφωδής, ἥτος, ὁ ἔξ ἡ, nivibus obrutus. *Qu. ex νήφος, quod sit nix, vel νήψ, νήψος, et βάλλω.*
 Νηφωδής, ὁ, idem et ex iisdem.
 Νηφωδής, α, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisdem.
 Νηφώεις, ὄσας, ὁ, nivosus; nivalis, *Gl. V.* Quasi α νήφος, vel νήψ.
 Νηφωδής, α, ὁ ἔξ ἡ, nivis casu resonans, nive obrutus. *Qu. ex νήφος et κτυπία.*
 Νηφωδής, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, nivatus, *Gl. V.* *Qu. ex νήφος et ψύχος.*
 ΝΙΦΩ, ningo; νίφωμαι, nive conspergo, τῇ ὑστεραία οἶδε νίφωμαι ἀπ' ἡλθον, *Xen.*
 Νίψαι, aor. 1. inf. act. *A νίστω.*
 Νίψαμεν, acc. sing. aor. 1. part. med.
 Νιψάτωσαν, 3. pl. aor. 1. imperat. act.
 Νοίη, sapia, 3. sing. præs. conj. act. v. νοίω.
 Νόει, cogita, 2. sing. præs. imperat. act. pro νόεις.
 Νοεῖς, cogitans, præs. part. act. verbi νόημι, pro νοίω.
 Νοέοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro νοέισι.
 Νοερφόρος, ὁ, intellectualis.
 Νοερός, εἰς, ὁ, intelligendi vi præditus; seu ejusmodi, ut intelligentia percipi queat. *A νόος.* Hinc
 Νοερότης, ἥτος, ἡ, cum quid intelligi tantum

et mente concipi potest, ut non sub sensus cadat.
 Νοεῖς, adv. intellectualiter, intelligenter.
 Νοεῖντας, cogitantes, acc. pl. part. præs. act.
Dor. pro νοεῖντας.
 Νοῖα, intelligo, mente agito, cogito; (2) in animum induco; (3) in animo habeo, volo; (4) animadverto, intelligo; (5) scio, novi; (6) prudens sum, sapio; (7) video, cerno. *Νοεῖ ἀ λῆγω, 2 Tim.* 2, 7. *Νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, Joan.* 12, 40. *Οὐδὲν κακὸν νοήσα, Xen.* *Ab eod.*
 Νοῖν, a. 1. part. pass. neut. gen. verbi νοίω.
 Νόημα, ἄτος, τὸ, intellectus, sensus. *Gl. V.* clausula. *Philox.* cogitatum, cogitatio; proprie intellectualis conceptio; (2) consilium; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium; (4) in *Rhetor.* sententia accommodata ad personam aut causam certam. *A νοίω.* Unde
 Νοήμων, ὁ, ἔξ ἡ, mentis compos, intelligens, prudens, solers, acutus.
 Νοήσαι, aor. 1. part. act. *Eol.* pro νοήσας.
 Νοήσιν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἐνόησε.
 Νόησις, εἰς, ἡ, cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia. *Gl. V.* intellectio. *A νοίω.*
 Νοητικός, ἡ, ὁ, intelligendi facultate præditus. *Ab eod.*
 Νοητός, ἡ, ὁ, intelligibilis, qui mente percipitur, nec sub sensum cadit. *Ab eod.*
 Νοητός, adv. prudenter.
 Νοῦαγνης, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, nothus, spurius. "Ἡ δ' ἡμιδύλος τοῖς ἰμοῖς, νοῦαγνείης, *Eurip. Andr.* 943. *Ex νόθος et γίνομαι.*
 Νοῦα, ας, ἡ, qu. dic. spuritas, degeneratio.
 Νοῦα, s. νοῦα, αὐ, τὰ, sc. γένη, pars bonorum paternorum quæ spuris dabatur.
 Νόουσις, εἰς, ἡ, adulteratio, corruptio. *A*
 Νοῦσις, f. εἶσω, adulter, corroppo; (2) alieno, abalieno; (3) decipio, adulo. *Gl. V.* sollicito; νοῦεῖσθαι, adulteror, corroppo; (2) pro adulterino habere; perf. part. νενουεμένος, adulteratus. *Λέγουσι δὲ τινες τὴν ὀργάνην ἱστορίαν νοῦεῖσθαι, Thuc.* *A νόθος.*
 Νοῦεῖντος, α, ὁ ἔξ ἡ, spurius.
 Νοβοκαλλοσύνη, ης, ἡ, non nativa sed adulterina pulchritudo. *Ex νόθος et κάλλος.*
 ΝΟΘΟΣ, α, ὁ ἔξ ἡ, vel νόθος, ἡ, ὁ, nothus, spurius, non legitimus; (2) peregrinus.
 Νόθος, adv. vitiose, non legitime.
 Νοῖδιον, α, τὸ, cogitatuicula, sententiola. *A νόος.*
 Νομαδία, vel νομαδία δάση, silvæ pascuæ. *A νομάς.*
 Νομαδικός, ἡ, ὁ, pabulatu indigens. *Gl. V.* pabularis, pascuus; (2) pastoralis, pastoritius. *A νήμα, pasco.*
 Νομαδικός, adv. pastorum more.
 Νομαδότης, α, ὁ, ut νομαδότης βίος, pastoritia vita. *A νομάς.*
 Νομαδοῦντες, αὐ, οἱ, qui a pastu redeuntes ordine incedunt, *Hes.* *Ex νομάς et ποῖχος.*
 Νομάζω, et νομάζομαι, pasco. *A νομή.*
 Νόμαιν, α, τὸ, mos, ritus, consuetudo, institutum; τὰ νόμαια, instituta, leges. *A νόμος.*
 Νομαῖος, αἶα, αἰον, degens in pascuis, pascens; (2) veniens ab armento. *A νομή.*
 Νομάνδρια, affertur pro cœtu virorum pastoritio. *A νομάνδριον, ex νομή et ἀνδρῆ.*
 Νομαρχίης, α, ὁ, nomarchia, nomi præfectus apud Ægyptios. *Ex νομός et ἀρχή.*
 Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas seu officium nomarchæ. *A præc.*
 Νομάς, ἄτος, ὁ ἔξ ἡ, in pascuis degens; (2) gregalis. *Νομαδῆς, Nomades, populi Scythiæ et Libyæ, Numidæ.* *Epith. fluvii, fontis, qui arva peragrat, Soph.* *Æd. Col.* 687. *A νήμα.*
 Νόμεμα, ἄτος, τὸ, grex pecorum.
 Νομῆς, εἰς, ὁ, pastor; (2) dator, tributor; νομῆς, pastores, *Ion.* pro νομῆς; (3) costa navis, α νήμα, divido, distribuo. (3) ἐπειδὴ... νομῆας

νομίας ἰτίνες ταμύμενοι ποιήσονται, *Herodot.* 1, 194. A νομή.
 Νομιστής, 2. sing. fut. 1. ind. act. Dor. pro νομιστής.
 Νομιστικός, ἡ, ὄν, pastoralis. A
 Νομίσω, f. εἶσω, pasco. Τὰ δὲ πάντα καλὰ νομίσω, *Theoc.* 27, 37. A νέμω.
 Νομή, ἡ, distributio, partitio, divisio. *Gl. V.* possessio, usurpatio, ususfructus; (2) pabulum; (3) pascuum; (4) pastus, pastio, ipsa pascendi actio. A νέμω.
 Νομῆς, nom. pl. Ion. pro νομῆες, a νομῆς.
 Νομίζω, fut. ἴσω, lege sancio; (2) puto, existimo, arbitror, reor; (3) usurpo consuetudine; (4) justa facio; νομίζομαι, usitor, *Gl. V.* pass. νομίζεσθαι, moris esse; νινύμωμαι, moris est, legibus constitutum est; perf. νομισμένη, concepta, *Ph.* νομισάς, ratus, aor. 1. act. part. Μιζόν' ὅς τις ἀντὶ τῆς αὐτῆς πάσης φίλον νομίζει, *Soph. Antig.* 188. 'Ἀνδρεῖον γε πᾶν νομίζομεν, ὅς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα, νεοτὸς ὢν, *Aristoph. Av.* 1355. (4) καθ' Ἑλλάδα ὡς κακῶς νομίζεται, quam malus mos est in Græcia! *Eurip. Andr.* 694. A νόμος. Unde
 Νομικός, ἡ, ὄν, legalis, ad leges pertinens; (2) jurisconsultus, jurisperitus, legisperitus, *Ph. In Sacra, Theologus Judaicus.* Hinc ἡ νομική, ἡ, sc. τέχνη, jurisprudentia.
 Νομικός, adv. legitime, e legum præscripto.
 Νόμιμος, ἡ, ὄν, vel νόμιμος, ὡ, ὁ ἢ, legitimus, ad legem pertinens; (2) æquus, justus; (3) idoneus, peritus, de Historicis et Philosophis; νόμιμα, justa; (4) jura. (2) νόμιμ' ἀντίκτοντες Διῶν, *Eurip. Suppl.* 19. *Gl. V.* νόμιμον πολιτικόν, jus civile. A νόμος.
 Νομίστης, ητος, ἡ, legum et juris observatio. A præc.
 Νομίσως, adv. legitime.
 Νόμιος, ἡ, ὄν, legitimus, justus; (2) pastoralis; νομία Δαδ, *Pales, Gl. V.* A νόμος, vel νομή.
 Νομίσμεν, lege sanciemus, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. pro νομίσομεν, a νομίζω.
 Νομίσαι, existimasse, aor. 1. inf. act.
 Νομίσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act.
 Νόμισις, εως, ἡ, ipsa actio τῇ νομίσαι, opinio, ritus, *Thuc.* ἔξω τῆς εἰς τὸ Διῶν νομίσαι, præter religionem. A νομίζω.
 Νομισμα, ἄτος, τὸ, mos receptus, consuetudo; (2) res signata, numisma, moneta; pecunia, nummus, *Gl. V.* Ab eod. Hinc
 Νομισματικός, ἡ, ὄν, monetalis, *Gl. V.*
 Νομισμαῖον, τὸ, nummus minutus. Dim.
 Νομισματοπώλης, ὡ, ὁ, argentarius.
 Νομισματοπωλική, ἡ, ἡ, scil. ἐργασία, argentaria. A præc.
 Νομιστίον, adv. posit. existimandum est. A νομίζω.
 Νομιστεῖον, fut. εἶσω, legitime administro, *Suid.* ubi νομιστεύσθαι, νομίσας διακίεσθαι, legitime administrari. Ab eod.
 Νομῶ, fut. 1. ind. act. Att. pro νομίσω.
 Νομοσίλος, ὄν, varias habens leges, *Ath.*
 Νομογράφος, leges scribe.
 Νομογραφία, ας, ἡ, legum præscriptio, *R.* A
 Νομογράφος, ὡ, ὁ ἢ, legum scriptor, legislator. Ex νόμος et γράφω.
 Νομοδίκτης, ὡ, ὁ, jurisconsultus. Ex νόμος et δικάζω.
 Νομοδιδάκτης, ὡ, ὁ, legis doctor, interpres, *Vet. Lex.* Ex νόμος et διδάσκω.
 Νομοδιδάσκω, ὡ, ὁ, idem, *Gl. V.*
 Νομοδίκης, legiscrepa, *Ph.* qu. dic. leges crepans; pro νομοδίκης, ὡ, ὁ, proprie, in leges inquirans. Ex νόμος et δικάω.
 Νομοδοσία, ας, ἡ, legislatio, promulgatio, sanctio, constitutio, jurisdictio, *Ph.* Ex νόμος et δίδωμι.
 Νομοθεσία, ὡ, fut. ἴσω, legem vel leges fero, promulgo, sancio legem, constituo. *Gl. V.* νομοθετῆσαι, lege constitui; νομοθετημένον, perf. part. lege constitutum; infin. perf. νομοθετῆσαι, legi subijci; νομοθετηθῆναι, promulgatum, aor. 1. Νομοθετῆν νόμος, *Dem.* ταῖς μοναρχίαις, *Isocr.* κατὰ τινος, *Aristot.* A νομοθέτης. Hinc

Νομοθέτημα, ἄτος, τὸ, legis sanctio, edictum.
 Νομοθέτης, ὡ, ὁ, legislator. Ex τίθημι.
 Νομοθετήσις, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro νομοθετήσας.
 Νομοθετήσις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθετέω.
 Unde
 Νομοθετητέον, adv. posit. lex ferenda est.
 Νομοθετικός, ἡ, ὄν, pertinens ad legislatorem; (2) legum ferendarum peritus; νομοθετική τέχνη, ars legislatoria. A νομοθέτης.
 Νομοτῶς, ὡς, ὁ, legum peritus.
 Νομομάθεια, ας, ἡ, legum notitia. A
 Νομομάθης, εως, ὁ ἢ, legis peritus, juris peritus, *Ph.* Ex νόμος et μαθάνω.
 Νομοποιάω, fut. ἴσω, leges facio, legem fero.
 Νομοποιός, ὁ, legislator, *Hes.*
 Νόμος, ὡ, ὁ, lex, jus, *Ph.* (2) consuetudo, mos, institutum; (3) cantilena, carminis modulatio, modus musicus. Μόνι τ' ἡμῖν ὄντες ὁρθῶ νόμος, *Soph. Aj.* 350. A νέμω.
 Νόμος, ὡ, ὁ, pascuum, pabulum; (2) stabulatio, sedes, quam quis incolit, domicilium; (3) regio, tractus, præfectura, provincia, *Herodot.* A νέμω.
 Νομοφύλαξις, ὡ, τὸ, locus ubi νομοφύλακες judicabant; (2) locus ubi leges adservabantur.
 Νομοφύλακτιον, ὡ, τὸ, idem.
 Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum custodia. A
 Νομοφύλαξ, ἄτος, ὁ, legis vel legum custos; νομοφύλακες, magistratus quidam Athenis, legum præsidēs. Ex νόμος et φύλαξ.
 Νομώδης, εως, ὁ ἢ, aptus ad pastum. A νόμος.
 Νομώδης, ὡ, ὁ, legum cantor, legum interpres, *ex Strab.* Ex νόμος et ᾠδός.
 Νοσῶδης, εως, ὁ ἢ, mente læsus, qui non est sanæ mentis. Ex νόος et βλάπτω.
 Νοσπλάνης, εως, ὁ, ἡ, mente errans; τὸ νοσπλάνης, mentis error. Ex πλανᾶμαι.
 Νοσπλήξ, idem quod φρενοπλήξ, *Tryph.*
 ΝΟΨ, ὡ, contr. νῦς, νῦ, mens, sensus, sententia, intellectus, animus, *Ph.* Κατὰ νόον, ex animi sententia. Εἰ ταδ' ἔχει κατὰ νῦν κίνη, hæc si illi placet, *Soph. Eurip. Col.* 1768. Πάντα δὲ ἐὶ ῥάδιον θνητῷ ἀνδρὶ κατὰ νῦν ἐν τῷ εἰαυτῷ βίω ἐκβαίνειν, *Plato Menex.* 43. Vide *Ern.*
 Νοσφύλης, εως, ὁ ἢ, mente captus, errore mentis labens. A σφάλλομαι.
 Νόσος, f. ὄσος, in mentem injicio, *Eust.* A νῦς.
 Νοσῶν, ægrotum reddo, *Galen.* αἴτιον νοσῶν, causa morbi; νοσῶσθαι, ægrotum reddi. A νόσος. Unde
 Νοσασκός, εως, ὁ, ὄν, morbidus, ægrotus.
 Νοσόντι, 3. plur. præc. ind. act. Dor. pro νοσέει.
 Νοσέρως, εως, ὁ, ὄν, morbidus, morbosus, languidus, *Gl. V.* A νόσος.
 Νοσέρως, adv. more ægrotantium.
 Νόσσημα, τος, τὸ, morbus, *Hipp.* qu. a νοσῶν.
 Νόσῳ, ὡ, f. ὄσῳ, ægrotō, æger sum, male me habeo; (2) sanam mentem non habeo. Νοσῶσαις ψυχαῖς ἄδιν φάρμακον πλὴν νόσος, *Isocr.* Νοσῶν περὶ δόξαν, *Plut.* (2) τὸ γὰρ νοσῶντι ληρεῖν, ἀνδρὸς ἔχ' ἰσθμῶν, *Soph. Truch.* 434. A νόσος.
 Νοσπλία, ἡ, ægrotatio; (2) cura ægri; (3) sanies. (3) βαρείας τῇ νοσπλίας πλῖα, *Soph. Phil.* 39.
 Νοσπλία, ὡν, τὰ, officia et remedia quæ ægroto præstantur. A
 Νοσπλείω, f. εἶσω, ægrom curo, et necessaria officia ei præsto; pass. νοσπλείομαι, æger curor; (2) ægroto. (1) ἀλλ' ἐνοσπλείων αὐτῶν μετὰ παιδὶς ἴνος, curavi ægrotantem, *Isocrat. Egnetic.* (3) ὁ δὲ Πωμπήσις νοσπλείομενος, *App. Bell. Civ.* 2, 28. A
 Νοσπλός, vitiosus, *Ph.* A νοσῶν.
 Νόσσημα, ἄτος, τὸ, morbus. Ab eod. Hinc
 Νοσπητικός, ἡ, ὄν, morbidus, vitiosus.
 Νοσπητίον, ὡ, τὸ, morbus levior. Dim.
 Νοσπητῶδης, εως, ὁ ἢ, morbidus; (2) qui causam et originem a morbo trahit. A νοσῶν. Hinc
 Νοσπητῶδης, adv. more ægrotorum.
 Νοσπέρως, εως, ὁ, ὄν, morbidus, morbosus. A νοσῶν.

Νοσίζω, ægrotum facio, *Bud.* A νόσος.
 Νοσογνωμονική, ἡ, ἡ, sc. τέχνη, peritia cognoscendi et dijudicandi morbos. Ex νόσος et γινώσκω.
 Νοσόδωμος, ὄν, animo morbidus, *Man.*
 Νοσοκομῖον, ὡ, τὸ, valetudinarium.
 Νοσοκομῶν, ὡ, f. ὄσῳ, ægrotos curo; (2) ægrotis curandis præsum; νοσοκομῆμαι, ægrotus curor; νοσοκομῆμενον σῶμα, corpus morbidum et curandum.
 Νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio; (2) infirmæ valetudinis cura: A
 Νοσοκόμος, ὡ, ὁ ἢ, ægrotos curans. Ex νόσος et κομῶν.
 Νοσοκλήης, εως, morbidus in membris, *Man.*
 Νοστοπαῖω, ὡ, fut. ἴσω, morbos facio, adfero. Ἐκβάλλειν πάντα τὰ νοστοπαῖοντα, *Cebes.* A
 Νοστοπαῖος, ὡ, ὁ ἢ, morbos adferens, contagiosus. Ex νόσος et παῖω.
 ΝΟΣΩ, ὡ, ἡ, morbus, languor, adversa valetudo, ægritudo, imbecillitas.
 Νοστοροφία, ας, ἡ, morbi nutritio; longior morbus. Ex νόσος et τρέφω.
 Νοστορφεύω, in morbo insolens ac delicatus sum. A τρέφω.
 Νοσσοδὲς ὄνεις, pulli, *Rob.* A νοσσοδός.
 Νόσσοξ, ἄτος, ὁ, avicula recens exclusa, parvus pullus. Dim. a νοσσοδός.
 Νοσσοῦν, fut. εἶσω, nidulus, nidifico; νοσσοῦνθαι, cum pulli in nidis generantur. Νενοσσοῦνθαι ἰσθμῶν γένεα ἐν τῷ νηθῷ, *Herod.*
 Νοσσία, ὡς, ἡ, nidus. A præc.
 Νοσσῖον, ὡ, τὸ, pullus, *Gl. V.* Ab eod.
 Νοσσίς, ἡ, metaph. puella, *Eph.*
 Νοσσοιδής, εως, pullo similis. Ab εἶδος.
 Νοσσοποιάω, ὡ, fut. ἴσω, pullos excludo.
 Νοσσοῦ, ὡ, ὁ, pullus, per *Sync.* a νοσσοδός.
 Νοσσοροφῶν, ὡ, pullos alo. A νοσσοδός et τρέφω.
 ΝΟΣΤΕΩ, ὡ, fut. ἴσω, redeo; (2) eo, proficiscor. Εἰ μηδὲποτε νοσθῶσι πάλιν, *Aristoph. Av.* 1276. Ἐπὶ γῆς νοσθῶσι, *Plato.* (2) κίθεν δὲ . . . γῆν Μαριανδυνίαν ἐπικίλσαστε νοσθῶσαντες, *Apoll. Rhod.* 2, 351.
 Νόσῖμος, ὁ ἢ, qui redire potest, rediturus; (2) suavis, dulcis; (3) saluber, τὸ νόσῖμον, ὡ, pars melior, succus seu medulla alicujus rei, quod alit corpus. (2) ὅστερ' ἦν νοσῖμῶντατον ἐν σοὶ ἀπανθισάμενος, postquam florem ætatis tuæ præcepseris, *Lucian. de Merc. Conduct.* 139. A
 Νόσος, ὡ, ὁ, reditus; (2) dulcedo, suavitas, *Suid. Eust.* At *Ph.* νόσος, γινώσις, sapor. Vide *Hes.* (3) numen molendinis præfectum, ac farinæ curam habens; (4) Νόσαι, dicti libri de reditu heroum a Trojano bello in Græciam. A νοσῶν.
 ΝΟΣΣΙ, vel νόσφιν, adv. seorsim, seorsum ab; (2) sine, præter; (3) longe, procul.
 Νοσφιδόν, furim, clam, *Eust.*
 Νοσφίζομαι, relinquo; (2) privo, frustror. Ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νηδύντα νοσφισάμεν, *Odys.* 19, 339. Ἀντὶ τῆς τοκῆς νοσφισάμεν, *Apoll. Rhod.* 4, 361. (2) ἦπυ σφ' ἀδιελφὸς χρημάτων νοσφίζεται; *Eurip. Suppl.* 153.
 Νοσφίζω, fut. ἴσω, separo, divido; (2) segrego, sejungo; (3) fraudo, privo, frustror; (4) desero. Ἄλλ' ἐμὲ νῦν Βίβρυκας ἐνόσφισαν γαίης, privarunt agro, *Apoll. Rhod.* 2, 792. Τέξαισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφίσι βίω, *Soph. Phil.* 1427. Ὅς ἐτ' ἔχρας τίν' ἔτι νοσφισας, qui nihil cuiquam male fecit nec quemquam suo fraudavit, *Id. Ibid.* 684. (4) ἀπαυδα νοσφισας, orbem relinquens, *Eurip. Andr.* 1208.
 Νοσφισμός, ὡ, ὁ, separatio; (2) depeculatio, peculatus, usurpatio, *Ph.*
 Νοσώδης, εως, ὁ ἢ, morbosus, morbidus; (2) pravus, metaph. (2) νοσώδης βίω, pravi mores, vita flagitiis dedita, *Plutarch. de occulte vivendo.* valetudinarium, *Gl. V.* A νόσος.
 Νοσώδης, adv. more morbidorum.
 Νοσών, præc. part. pro νοσῶν, a νοσῶν.
 Νοστέως, εως, ὁ, ὄν, humectus, humidus. A νοτίω.
 Νοτίω, ὡ, humeo, madeo, humidus sum; νοτίων, humidus, *Nican.* A νοτίς. Hinc
 Νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas; uligo, *Ph.*

Νοτιάω, ὤ, humidus sum. A præc.
 Νοτίζω, f. ἴσω, humecto, madefacio; (2) humeo, humore mado. *Ph.* νοτίζων, austrans; p. part. pass. νυνοτισμένος, humectatus; inf. aor. 1. νοτισθῆναι, humectari. Τὸ σὺν νοτίξει βλάβηρον, *Eur. Iph. in Tau.* 836. A νοτίς.
 Unde
 Νότιος, υ, ὁ, humidus, uvidus, australis.
 ΝΟΤΙΣ, ἴδος, ἡ, humor, humiditas; (2) rubigo, ærugo. *Ποσειδωνίς*, fluctus maris, *Eurip. Hec.* 1259. Hinc
 Νοτιώδης, εὐς, ὁ, ἡ, humectus, uvidus.
 Νοτόθεν, adv. ab austro, a plaga australi. A
 ΝΟΤΟΣ, υ, ὁ, notus, austus; (2) australis pars cæli.
 Νοττώω, humeo, humidus sum, *Nic.*
 Νεωυτικός, ἡ, δὲ, sapientiæ plenus, prudens, cordatus, sapiens. *Ex vñs et βύζω*, seu βύω.
 Νεωυτικός, adv. prudenter. A præc.
 Νεθερία, ας, ἡ, admonitio, correptio, castigatio. *Ex vñs et θείσις, positio.*
 Νεθερία, ὤ, fut. ἴσω, moneo, admoneo, commoneo; (2) castigo; *Ph.* νυθεῖμαι, admoner. Ὁ δαιμόνις, μὴ νυθεῖται μ', *Aristoph. Av.* 1442. Ἡμεῖς παρόντας χρῆσι νυθεῖν φίλα, *Eur. Or.* 290. Ὅρῳ δὲ καὶ γὰρ ταύτ' ἄπερ μὲ νυθεῖται, *Id. Supp.* 338. *Ex vñs et τίθημι.*
 Hinc
 Νυθεῖναι, τος, τὸ, admonitio, commonefactio.
 Νυθεῖναι, εὐς, ἡ, admonitio.
 Νυθεῖναι, adv. posit. admonendum.
 Νυθεῖναι, idem quod νυθεῖναι, *Steph.*
 Νυθεῖναι, ἡ, δὲ, pertinens ad admonitionem.
 Νυθεῖναι, εὐ, ὁ, admonitio, *Menander.* Quasi a νυθεῖναι, quod esset admoneo.
 Νυθεῖναι, nom. plur. præc. part. act. contr. pro νυθεῖναι, a νυθεῖναι.
 Νυμνία, ας, ἡ, nova luna, novilunium, novus mensis, initium mensis, calendæ. *Ex vñs et μήνις, luna.*
 Νυμνισαί, novilunia celebrantes aut observantes. Quasi a νυμνιάζω.
 Νυμνιοὶ ἄστροι, panes qui tempore novilunii fiebant, et in sacrificio offerebantur.
 Νυμνίον, assarium, *Ph.* A
 ΝΟΥΜΜΟΣ, υ, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus in Græcia Magna et Sicilia usurpata. Epicharmus hac voce usus comperitur. Et est a νόμος, unde et νόμισμα.
 Νυνίχια, ας, ἡ, prudentia. A
 Νυνεχῆς, εὐς, ὁ, ἡ, mentem habens, prudens, sapiens; intelligens, cordatus, *Ph.* *Ex vñs et ἔχω.*
 Νυνεχῶντες, adv. prudenter, cordate, considerate. *Ex iisd.*
 Νυνεχῶς, adv. sapienter, prudenter. A νυνεχῆς.
 Νῦς, νῦ, ὁ, et νῦς, νῦς, νῦς, mens, intellectus, animus, contr. a νόος. Παρὰ νῦν, inepte, stulte. Παρὰ νῦν θροῖν, delira loqui, *Soph. Phil.* 1195.
 Νυσάλιος, ἰα, εὐς, morbidus, morbosus, ægrotus. A νύσος, pro νόσος.
 Νυσσάχθης, εὐς, ὁ, ἡ, inorbo gravatus, ægrotus. *Ex νόσος et ἄχθος.*
 Νύσος, υ, ἡ, morbus, *Ion.* pro νόσος.
 Νυσσοφόρος, υ, ὁ, ἡ, morbos adferens. *Ex νόσος, pro νόσος, et φέρω.*
 ΝΥ, particula expletiva, apud Poëtas.
 Νυγίτης, a. 2. part. pass. fem. gen. v. νόσσω.
 Νυγματώδης, εὐς, ὁ, ἡ, pungens, fodicans. *Νυγματώδης πόνος, Aret.* A
 Νύγμα, ἄτος, τὸ, punctum, punctura. A νόσσω.
 Νυγμα, ἡ, punctus, stimulus; punctum, punctio, *Gl. V.* A νόσσω.
 Νυγμός, υ, ὁ, idem, *Gl. Vet.* Ab eod.
 Νυκαίτης, υ, ὁ, aquila nocturna.
 Νυκάλλος, εὐ, ὁ, noctis amans. A νύξ.
 Νυκαλώπης, εὐς, ὁ, luscitio, apud *Aristot.* sed scriptura est suspecta. Pro νυκάλλωφ (vel νυκαλώπης, -πῶ).
 Νυκαλώπια, ας, ἡ, luscitio. Ab eod.
 Νυκαλώπιος, εὐς, ἡ, idem. A
 Νυκαλώπια, ὤ, fut. ἴσω, lusciosus sum; νυκαλώπιω laboro. A νυκαλώπια.
 Νυκαλώφ, ωπος, ὁ, lusciosus, *Gl. V.* (2) luscio, morbus νυκαλώπιας. *Ex vñs et ὤφ.*

Νυκτεγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. *Ex νύξ et ἔγερσις.*
 Νυκτεγερσία, ὤ, noctu excitator et surgo; (2) excubias nocturnas ago. *Ex ἔγερσις.*
 Νυκτελία, ὤ, nocturna sacra ago, *Hes.* A
 Νυκτελία, ὤν, τὸ, nyctelia, sacra Baccho noctu celebrari solita, pro νυκτερία. A
 Νυκτελίας, υ, ὁ, nyctelius, cognomen Bacchi. A νύξ et τέλος.
 Νυκτεπαρχος, υ, ὁ, ἡ, præfectus vigilum.
 Νυκτερία, ας, ἡ, actio nocturna; (2) venatio nocturna. A νυκτερία.
 Νυκτερίσιος, ὤν, nocturnus, *Aristoph.* si lectio sana, *Ern.*
 Νυκτερίτης, υ, ὁ, noctu remigans, noctu navigans. *Ex νύξ et ἔρρις.*
 Νυκτεριμα, ἄτος, τὸ, pernoctatio, res noctu acta; item locus ubi pernoctamus; stabulum diversorium.
 Νυκτεριυτής, εὐ, ὁ, qui noctu aliquid agit; (2) noctu venans aut piscans.
 Νυκτεριυτικός, ἡ, ὤν, aptus ad agendum aliquid noctu. A
 Νυκτεριύν, fut. εὐσω, noctu aliquid facio; (2) noctem transigo, pernocto; noctem insomnem duco, vigilo, *Xen.* A νυκτεριός.
 Νυκτεριδός, υ, ὁ, ἡ, nocturnus. Ab eod. (positus νυκτεριδός).
 Νυκτεριδός, υ, ὁ, ἡ, nocturnus: χρησμός νυκτεριδός, responsum nocturnum.
 Νυκτεριδός, α, ὤν, nocturnus, *Theophr.*
 Νυκτεριός, ἡ, ὤν, idem; (2) non pellucidus, obscurus. *Νυκτερινοὶ ὄντες, Aristot.*
 Νυκτεριός, η, ὤν, nocturnus, *Orph. Pronost.* 57.
 Νυκτερίς, ἴδος, ἡ, νυcterilio; (2) piscis quidam. A νυκτεριός.
 Νυκτεριός, υ, ὁ, ἡ, noctu victum quærens. *Νυκτεριός ζῶν, Aristot.* Αἶψα μέλαινα, νυκτεριός τ' ἀνάγκη, *Eurip. Hipp.* 1388.
 Νύκτερος, υ, ὁ, ἡ, nocturnus, noctivagus. A νύξ. Νύκτη, nox. Vocab. inusitat. Sed hinc τὰς νύκτας, pro τῆς νυκτός, *Aristot.*
 Νυκτερόφοιτος, εὐ, ὁ, noctu vagans. A φοιτάω.
 Νυκτερόπης, ὤν, obscurus, ater. Δόκημα νυκτερόπῶν ἐνύχων ὄντων, *Eurip. Herc. Fur.* 3. Ab ὤφ.
 Νυκτεροφάντης, ὤν, noctivagus, *Cyr.*
 Νυκτερογῶν, ὤν, noctu nuncio. Τὴν χεῖρα φύλακες νυκτερογῶν; *Eur. Rh.* 89.
 Νυκτερογῶν, ἡ, nuncios noctu allatus. Εἰ μὴ τὴν ἔχων νυκτερογῶν, *Eurip. Rh.* 20.
 Νυκτερογῶν, ας, ἡ, excubiae, *Ph.*
 Νυκτερογῶν, ὤν, de nocte surgo ad negotium aliquid obeundum. *Ex νύξ et ἔγερσις.*
 Νυκτερογῶν, τὸ, herbæ nomen, *Plin.*
 Νυκτερογῶν, die ac nocte, *Gl. V.* A. νυκτερογῶν.
 Νυκτερογῶν, εὐς, obscurus. Ab ἔγερσις.
 Νυκτερίος, υ, ὁ, ἡ, qui noctu tanquam interdiu vivit; (2) noctu victum quærens.
 Νυκτερίος, υ, ὁ, ἡ, noctu nubens, nuptias clandestinas faciens.
 Νυκτερίος, υ, ὁ, ἡ, noctu currens, viator nocturnus; (2) nocturnus.
 Νυκτερίος, ας, ὁ, nycticorax; *Gl. V.* corvus nocturnus. *Ph.* bubo.
 Νυκτερίος, εὐς, ὁ, ἡ, qui nocte absconditur. *Ex νύξ et κρύπτω.*
 Νυκτερίος, υ, ὁ, ἡ, qui noctu clam vorat. *Ex λαβραῖος et φάγος.*
 Νυκτερίος, υ, ὁ, ἡ, qui noctu loquitur.
 Νυκτερίος, εὐς, ὁ, ἡ, noctu lucens, noctiluca, epith. lunæ. *Ex νύξ et λάμπα.*
 Νυκτερίος, υ, ὁ, ἡ, noctu insidias struens, latro seu grassator nocturnus.
 Νυκτερίος, ας, ὁ, idem quod νυκτερίος.
 Νυκτερίος, εὐς, ὁ, ἡ, vates nocturnus.
 Νυκτερίος, ἡ, noctua, *V. L.*
 Νυκτερίος, υ, ὁ, ἡ, qui noctu pascitur, *Aristot.* *Ex νύξ et νέμω.*
 Νύκτις, ἰα, ὤν, nocturnus. A νύξ.
 Νυκτιπῶν, υ, ὁ, grassator nocturnus. *Ex νύξ et πάτος, νύ.*
 Νυκτιπῶν, υ, ὁ, ἡ, noctu errans.
 Νυκτιπῶν, εὐς, ὁ, ἡ, idem. *Νυκτιπῶν πύλησαν, Oppian. Venat.* 3, 268. *Ex πλάνη.*
 Νυκτιπῶν, υ, ὁ, ἡ, noctivagus.

Νυκτίπλοια, ας, ἡ, nocturna navigatio. *Ex νύξ et πλῆς.*
 Νυκτιπλόιος, ὤν, idem quod
 Νυκτιπλόιος, υ, ὁ, ἡ, noctu oberrans, noctivagus. *Ἐγκαλίσσας Βοιωτὸν νυκτιπλόον, Apoll. Rhod.* 3, 861. *Ex νύξ et πλόιος.*
 Νυκτιπλόος, υ, ὁ, ἡ, noctu iter faciens, noctu circumiens, *Oppian. de Venat.* 3, 268. *Ex νύξ et πλόος.*
 Νυκτιπλόος, υ, ὁ, ἡ, quem nocte colimus.
 Νυκτιπλόος, εὐς, et
 Νυκτιπλόος, εὐς, ὁ, ἡ, noctu apparens, noctu lucens. *Ex νύξ et φαίνωμαι.*
 Νυκτιπλόος, υ, ὁ, ἡ, qui noctu conspicitur. *Ex iisd.*
 Νυκτιπλόος, υ, ὁ, ἡ, noctu vagans. *Ex νύξ et φαίνωμαι.*
 Νυκτιπλόος, υ, ὁ, ἡ, nocturnis præsidiis et custodiis munitus. *Ex φερέωμαι.*
 Νυκτιπλόος, ας, ἡ, iter nocturnum. *Ex νύξ et βαίνω.*
 Νυκτιπλόος, ὤ, fut. ἴσω, noctu scribo. *Gl. V.* νυκτιπλόος, lucubro. *Ex νύξ et γράφω.*
 Νυκτιπλόος, ας, ἡ, scriptio nocturna, lucubratio. *Ex iisd.*
 Νυκτιπλόος, υ, ὁ, ἡ, noctivagus, *ex Gl. V.*
 Νυκτιπλόος, εὐς, ὁ, ἡ, noctis speciem habens; νυκτιπλόος, nigrum. *Ex ἴδω.*
 Νυκτιπλόος, ας, ὁ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. a νυκτιπλόος. *Ex θῆρα.*
 Νυκτιπλόος, υ, ὁ, fur nocturnus.
 Νυκτιπλόος, ἡ, furum noctu, *Sibyl.*
 Νυκτιπλόος, ἴδος, ἡ, noctiluca, *Gl. Vet.* *Ex νύξ et λάμπα.*
 Νυκτιπλόος, ὤ, fut. ἴσω, nocturnum prælium committo. *Ex νύξ et μάχομαι.* Unde
 Νυκτιπλόος, ας, ἡ, pugna nocturna.
 Νυκτιπλόος, υ, ὁ, noctu vagans. *Φαλῆς, ἰταῖρε Βακχίῳ, ἐγγυκαί, νυκτιπλόος, Phalle, Bacchi amice, comissationum socie, noctivage, Aristoph. Acharn.* 263.
 Νυκτιπλόος, υ, ὁ, pugna nocturna.
 Νυκτιπλόος, idem quod νυκτιπλόος, *V. L.*
 Νυκτιπλόος, ὤ, fut. ἴσω, noctu iter facio, *Xen.*
 Νυκτιπλόος, ας, ἡ, iter nocturnum. A
 Νυκτιπλόος, υ, ὁ, ἡ, qui noctu iter facit, noctu circumiens; noctivagus, *Gl. V.* *Ex νύξ et πλόος.*
 Νυκτιπλόος, adv. noctu, nocte, *Gl. V.* A νύξ.
 Νυκτεργῶν, υ, ὁ, ἡ, qui noctu operatur. *Ex νύξ et ἔργον.*
 Νυκτεργῶν, εὐς, ὁ, ἡ, vide νυκτιφάνης.
 Νυκτεργῶν, ὤ, fut. ἴσω, noctu excubias ago. Hinc
 Νυκτεργῶν, εὐς, ἡ, excubiae nocturnæ.
 Νυκτεργῶν, ας, ἡ, *Ph.* excubiae. A
 Νυκτεργῶν, ας, ὁ, ἡ, nocturnus custos, excubitor nocturnus.
 Νυκτεργῶν, υ, ὁ, ἡ, qui noctu videt (nocturnus, *Ern.*). *Ex νύξ et ὤφ.*
 Νύκτω, adv. noctu. A νύξ.
 Νυμφῶν, εὐς, ὁ, ἡ, e nymphe natus. *Ex νύμφη et γίνομαι.*
 Νυμφῶν, ὤ, fut. ἴσω, sponsam deduco ex ædibus paternis ad sponsum. Γάμος νυμφῶν πατρὸς ἡλικίαν, *Phil.*
 Νυμφῶν, ας, ἡ, sponsæ ad sponsum deductio. A
 Νυμφῶν, υ, ὁ, ἡ, qui sponsam ex ædibus paternis ad sponsum dedit; (2) pronuba, *Gl. V.* *Ex νύμφη et ἄγω.*
 Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba in aquis nasci solita. A νύμφη.
 Νυμφαίον, υ, τὸ, fanum, templum seu delubrum Nympharum. Ab eod.
 Νυμφαίος, αἰα, αἰών, qui Nympharum est, ad Nymphas pertinens. Ab eod.
 Νυμφαίον, ὁ, nympharum templum, *V. L.*
 Νυμφαίος, αἰα, ἡ, quæ Nympharum est.
 Νυμφαίον, υ, τὸ, thalamus. Hinc νυμφαίος, -ων, τὸ, nuptiæ. A νυμφαίος.
 Νυμφαίος, υ, ὁ, ἡ, nuptialis.
 Νυμφαίος, αἰα, τὸ, nuptiae, connubium. A νυμφαίος. Unde
 Νυμφαίος, εὐς, ἡ, elocatio puellæ, desponsatio.
 Νυμφαίος, ἡ, sponsus; (2) maritus; (3) pronubus.

pronubus. (3) ἀράς τ' εὐχόμενοι πολυστήμονι
 νυμφεὺς ἔτι, dirasque imprecantes pernicioso
 pronubo, *Oriani. Cyneg.* 1, 265.
 Νυμφεὺς τῆς, ἰα, ἰον, nuptialis. A præc.
 Νυμφεὺς τῆς, ἰα, ἰον, qui in eodem curru cum
 sponso et sponsa sedens eos ad domum
 sponsi deducit. A νυμφεύω.
 Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba quæ a parentibus
 cum sponsa mittitur, ut eam ad aedes spon-
 si comiteret; (2) nova nupta; (3) quæ
 nuptias adornat. A præc.
 Νυμφεύω, fut. εἶσω, nuptum seu nuptui do,
 desponso; νυμφεύομαι, nuptui collocor;
 (2) nuptui mihi datur, accipio uxorem;
 ἔνυμφος, aor. 1. med. sponsus accepit;
 part. νυμφουσάμενος, qui desponsus est, pass.
 fœminam; νυμφευθείσα, viro nupta. Οὐ γὰρ
 σε μήτηρ ἔτι νυμφεύσει ποτε, *Eur. Alc.* 314.
 Εἰ τὰ μα τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται, *Id. Supp.*
 456. Ὁ πάτερ, νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰ-
 σχρὰ πρὸς σέθεν, *Id. Iph. in Tau.* 365. (2) μέδεις
 τὴν παῖδ' ἐν Αἰδῷ στήν νυμφεύειν τινί, puellam
 illam sine apud Orcum cui voluerit nubere,
Soph. Antig. 665. Οὐ γὰρ σε μήτηρ ἔτι
 νυμφεύσει ποτε, nuptui dabit, *Eur. Alc.* 318.
 Θυγατρί νυμφεύσας, filiam nuptui dans, *Id.*
Iphig. in Aul. 458. Ἀδὴς νῦν νυμφεύσει τάχα,
 Pluto eam brevi uxorem ducet, *Id. ibid.*
 461. A νύμφη.
 ΝΥΜΦΗ, seu νύμφη, ας, ἡ, sponsa; (2) nova
 nupta; (3) nurus; (4) Nymphæ sunt nu-
 mina muliebria montibus, sylvis, et pratis,
 nec non circa fontes, unde et νύμφην lym-
 pham interpretantur; (5) formicæ alatae;
 (6) vermiculi in apum, crabronum, et fu-
 corum sobole; (7) calyces rosæ paululum
 se aperientes, *Hes. Suid.* (8) νύμφη etiam ca-
 runcula in medio pudendi muliebris, item
 cavum in inferiori labio; (9) summa seu
 extrema pars vomeris. Hinc
 Νυμφίω, ὦ, furore corripior ob visam Nym-
 pham; (2) lymphatico furore agitor. Τὸ δὲ
 νυμφίον καλέμενον, ἐν ᾧ σύμβουλοι κατήχονται,
 ὅταν αἰλῇ τις, *Aristot.*
 Νυμφίδιος, ἰα, ἰον, sponsalis. Οὐκίτι τὰδ' ἰνοικήσω
 νυμφίδιόν τέγωα, *Eurip. Andr.* 858. A νύμφη.
 Νυμφίδιος, ἡ, ὧν, idem et ab eod. Ἰσ' εὐθὺς πρὸς
 τὰ νυμφικὰ λέχων, *Soph. Cœd. Tyr.* 1242.
 Νυμφικῶς, adv. more nuptiali, ritu sponsali.
 Νύμφιον, τὸ, thalamus, *V. L.*
 Νύμφιος, α, ὁ ἡ, sponsalis; (2) qui nuptui
 datur, *Il.* 23, 223. A νύμφη.
 Νυμφίος, α, ὁ, sponsus; (2) maritus. (2) ἄδην
 νυμφίον κεκτημένην, quæ jam Plutoni nupta
 est, *Eur. Or.* 1109. Ab eod.
 Νυμφίς, ἴδος, ἡ, sponsalis. Hinc αἱ νυμφίδες,
 -ων, calcamenti sponsæ. Ab eod.
 Νυμφογενής, ἴος, ὁ ἡ, e nympha natus. Ex
 νύμφη et γέννομαι.
 Νυμφόκλαυτος, α, ὁ ἡ, novis nuptis lacryma-
 bilis. Ex νύμφη et κλαίω.
 Νυμφοκρίων, ὦ, fut. ἦσω, novam nuptam seu
 sponsam adorno. Νυμφόκρως δ' ἦδη πάρα νυμ-
 φοκρίων, apud inferos mox sponsam or-
 nabit, *Eurip. Med.* 285.
 Νυμφοκρίων, gen. sing. *Ion.* pro νυμφοκρίων. A
 Νυμφοκρίων, α, ὁ ἡ, sponsam adornans, ad
 splendorem sponsæ conferens; (2) de
 sponsa vel sponso dicitur. Παρὰ δὲ ματέρει
 νυμφοκρίων Ἰναχίδαις γάμον, apud matrem
 sponsæ ornatrix, *Eurip. Iphig. in Aul.*
 1087. (2) ἄψατα νυμφοκρίων μοι τίειν ἱχνία
 παύρας, *Nonn.* 1, 16. Νυμφοκρίων Τυφῶνι κα-
 μίσσατε σύγγονον ὕδαρ, *Id.* 2, 60. Ex νύμφη
 et κοίμω.
 Νυμφόληπτος, α, ὁ ἡ, Nympharum spiritu
 correptus, et hinc furens, lymphatus. Ex
 νύμφη et λαμβάνω, unde ληπτός, captus.
 Νυμφοληψία, ας, ἡ, lymphatio, furor qui ὕδρα-
 φοςία. Ex νύμφη et λήψω.
 Νυμφόσπονδος, α, ὁ ἡ, qui sponsam ornat. Ex
 νύμφη et σπώνω.
 Νυμφόσολιω, ὦ, fut. ἦσω, sponsam ad sponsum
 deduco; (2) sponsam orno; (3) in modum
 sponsæ orno. A
 Νυμφόσολος, α, ὁ ἡ, qui sponsam ad sponsum

deducit; (2) qui alicui sponsam conciliat;
 (3) nuptiarum instructor et exornator; (4)
 sponsam exornans. Ex ν. et σέλλω.
 Νυμφόστιμος, ὧν, nuptialis, in honorem sponsæ
 factus. A τιμή.
 Νυμφών, ὧν, ὁ, conclave, seu sponsi sponsæ-
 que thalamus. A νύμφη.
 ΝΥΝ, adv. nunc, in præsentia, hoc tempore;
 (2) hodie; τὰ νῦν, hoc tempore; ἀπὸ τῆ
 νῦν, posthac; μέχρι τῆ νῦν, usque ad hoc
 tempus; νῦν δὲ, modo, paullo ante, nunc
 jam, nunc primum; νῦν μὲν, pro νῦν μὲν,
 nunc quidem; τὸ νῦν εἶναι et τὸ νῦν ἔχειν, in
 præsentia rerum.
 Νυν, particula enclitica, modo redundans, mo-
 do idem significans quod ἔν, igitur.
 Νυνί, adv. idem quod νῦν.
 Νύνιος, ὁ, et νύνιον, τὸ, cantilena nutricis ad
 sopiendum infantem.
 ΝΥΞ, νυκτός, ἡ, nox. Aliquando pro morte,
 ap. *Hom.*
 Νύξ, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνυξ, a
 νύσσω.
 Νύξοντι, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro νύξωσι.
 ΝΥΟΣ, ἡ, ἡ, nurus, filii uxoris; (2) sponsa. (2)
 νύον ἀνδρῶν αἰχμητῶν, *Il.* 3, 49.
 Νύσις, ἡ, idem quod νύγμα, *Gorr.*
 ΝΥΣΟΣ, α, ὁ, claudus; Syracusanorum dia-
 lecto, *Nonnus.*
 Νύσσα, ας, ἡ, meta. A νύσσω, *Il.* 25, 332.
 Νύσσοντας, acc. pl. præ. part. verbi
 ΝΥΣΣΩ, vel νύττω, fut. ξω, pungo, fodico,
 punctum cædo; vulnero; aor. 2. pass. part.
 νυγείς, percussus, ictus, punctus. Ἐγὼ ἐμὲ
 νύξω, *Theoc.* 21, 50. Ἐγχεῖ μακρῶν νύξω,
Il. 5, 45.
 Νύσαγμα, ἄτος, τὸ, dormitatio;
 Νύσαγμος, ὦ, ὁ, idem. A
 ΝΥΣΤΑΖΩ, fut. ἄξω, dormito capite nutans;
 (2) negligens sum, non attendo. Ἡ ἀπώ-
 λεια αὐτῶν ἐν νύξω, 2 *Pet.* 2, 3. Οὐχὶ νύσά-
 ζειν ἔτι ἄρα τιν ἡμῶν, *Aristoph. Av.* 645.
 Νυστακτής, ἡ, ὁ, dormitator; (2) dormire faci-
 ciens. A νυσάζω. Hinc
 Νυστακτικῶς, adv. dormitando, supina negli-
 gentia.
 Νυσάλιος, ἰα, ἰον, somnolentus. A νυσάζω.
 Νυσαλογρόντιον, α, τὸ, quasi silicernium som-
 nolentum, senex dormitator, *Etyim.* sine
 expos. Ex νυσάλιος et γρόντιον.
 Νύχα, adv. noctu, *Hes.* A νύξ.
 Νυχανγής, ἰς, noctu lucens, epith. lunæ.
 Νυχαιά, vel -ία, ας, ἡ, pernoctatio, pervigil-
 iatio.
 Νύχιμα, ἄτος, τὸ, lucubratio, vigiliæ. Πᾶ
 νυχυμῶν χάρις; ubi vigiliarium gratia?
 (intelligo curas et sollicitudines quas habuit
 de liberis. Ista vox nullibi reperitur) *Eur.*
Suppl. 1136. A
 Νυχεύω, fut. εἶσω, noctu facio; occulto; (2)
 pernocto. Ἐνθα χεῖρ σπατὸν τὸν σὸν νυχεύσαι,
Eur. Rhes. 519. A νύξ.
 Νυχέρος, α, ὁ ἡ, noctu vorans. Ex βορέ.
 Νυχέρος, ὧν, nocte vorans, epith. maris, *Nic.*
 Νυχθέμερον, α, τὸ, nox et dies, noctis et diei
 spatium. *Gl. V.* die ac nocte. Ex ἡμέρα.
 Νύχιος, ἰα, ἰον, nocturnus; (2) qui versatur in
 tenebris; (3) occidentalis. (2) ἐκτίταται
 νύχιος, *Soph. Phil.* 858. (3) δι' ἀλάνυχιον, per
 mare occidentale, (respectu Colchidis,) *Eur.*
Med. 211.
 Νύχιον, noctu, adv. A
 Νύχος, nox; tenebræ, *Hes. Suid.* A νύξ.
 Νῶ, vel νῶ, nos duo, pro νῶϊ, ab ἰγῶ.
 Νῶν, in comp. privativum et intensivum.
 ΝΩΓΑΛΑ, ὧν, τὰ, edulia suavia et delicata,
 scitamenta coquorum.
 Νωγαλέματα, ὧν, τὰ, idem. A
 Νωγαλέω, comedo νώγαλα.
 Νωγαλίζω, comedo νώγαλα. A νώγαλα. Hinc
 Νωγαλισμάτα, ὧν, τὰ, idem quod νώγαλα.
 Νωδογίαν, ὧν, ὁ, senex edentulus.
 Νωδός, ἡ, ὧν, edentulus, dentes non habens.
 Ex νῶ et δῶν, dens.
 Νωδυνία, ας, ἡ, vacuitas doloris. A
 Νωδύνος, α, ὁ ἡ, dolore vacans, nullum do-

lorem sentiens; (2) dolore tollens, seu
 levans. Ex νῶ et δῶν, dolor.
 Νωθία, ας, ἡ, *Ion.* νωθία, ας, ἡ, pigritia, tar-
 ditas, segnitias;
 Νωθίστα, adv. tardissime. A
 ΝΩΘΗΣ, ἴος, ὁ ἡ, tardus, segnis, piger;
 hebes, stupidus. *Gl. V.* marcidus, deses,
 lentus. Νωθέρος, tardior, *Æschyl. Pr.* 62.
 Νωθὴς κίνησις, *Aristot.* Νωθὴς χαλάνειαι, tar-
 dus lædere, *Apoll. Rhod.* 4, 1506. Νωθὴς γ'
 ἔπαις κῶλον, segnem ex solo tolle pedem,
Eurip. Hercul. Fur. 819. In vulgatis legi-
 tur πίδαγες pro ἔπαις. Vide *Valckenaer. ad*
Phœniss.
 Νῶθητι, 2. sing. imperat. pass. *Ion.* pro νῶθητι,
 a verbo νῶω.
 Νῶθρος, α, ὁ ἡ, ignavam caudam habens.
 Ex νωθὴς et ἄρα.
 Νωθρία, vel νωθρία, ας, ἡ, tarditas, pigritia,
 segnitias. A νωθρία, vel νωθός.
 Νωθροπιδότης, α, ὁ, cunctator, qui tarde aliquid
 adgreditur. Ex νωθὴς et ἰσιτιδόμεναι.
 Νωθρία, fut. εἶσω, tardus et piger sum: νω-
 θροῦμαι, languo, *Gl. V.* A νωθός. Unde
 Νωθρία, ας, ἡ, idem quod νωθρία.
 Νωθρία, ὦ, f. ἄσω, segnis sum, torpido. A pr.
 Νωθοκάρδιος, α, ὁ ἡ, qui ignavo et segni corde
 est; excors, stupidus. Ex καρδία.
 Νωθοσταίος, ὧν, tardum reddens. A ποίω.
 Νωθός, ῥῶ, ῥῶν, tardus, segnis, piger, lentus,
 hebes, stupidus; languidus, infirmus, *Gl. V.*
 A νωθός.
 Νωθότης, ητος, ἡ, tarditas, segnitias, pigritia.
Gl. V. veterenus. A præc.
 Νωθώδης, ἴος, ὁ ἡ, tardus, segnis.
 Νωθώς, adv. tarde, segniter, lente.
 Νῶϊ, contr. νῶ, vel νῶ, nos dual. Ab ἰγῶ.
 Νῶϊτερος, ἴρα, ἰρον, noster, qui nostrum duo-
 rum est. A νῶϊ.
 Νῶκα, ῥος, τὸ, dormitatio, segnitias, torpor,
 adjec. qui difficulter movetur, admodum
 piger, valde segnis. Ex νῶ et κάρος, (seu
 a νῶ et ἄκα, minus celer, *Ern.*) Hinc
 Νωκαρώδης, ἴος, ὁ ἡ, veterenosus; τὸ νωκαρώδης,
 sopor, veterenus, apud *Athen.*
 Νωλεμῆς, et νωλεμῶς, adv. idem quod νωλεμῶς,
Hom.
 Νωλεμῶς, contr. νωλεμῶς, adv. indesinenter,
 assidue. A
 ΝΩΛΕΜΗΣ, ἴος, ὁ ἡ, indesinens, assiduus.
 Νῶμα, ἄτος, τὸ, cogitatio, *Ion.* pro νῶμα.
 Νῶμῶν, præ. inf. act. pro νῶμῶν.
 Νῶματα, ὧν, τὰ, jumentorum notæ; item pe-
 cora, *Hes.*
 Νῶμάω, ὦ, fut. ἦσω, distribuo, divido; (2) mo-
 veo, agito, vibro; (3) observo, considero;
 (4) versor; (5) animo perspicio. Νῶμασκιν
 μακίλιν, *Mosch.* 4, 108. (5) ὦ πάντα νῶμῶν
 διδακτά σι, ἀρήρητά τε, *Soph. Cœd. Tyr.* 300.
 A νέμα.
 Νῶμωσα, aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐνῶμωσα.
 Νῶμωσμός, ὧν, agitatus, *Ath.*
 Νῶμωσις, ἴος, ἡ, motio, agitatio. A νῶμα.
 Νῶμωσις, ὁ, curator, *Man.*
 Νῶνυμος, α, ὁ ἡ, ignotus, ignobilis, illauda-
 tus. Ex νῶ et ὕμνος. Sed vide
 Νῶνυμος, α, ὁ ἡ, nomen non habens, igno-
 bilis, ignotus, inglorius; illaudatus, *Gl. V.*
 Ex νῶ et ὄνομα.
 Νῶσις, vox *Ion.* unde νῶσισημαι, depressus,
 percussus sum.
 Νῶσις, ὧν, ὁ ἡ, splendidus; (2) argutus,
 sanior. Ex νῶ et ὄσις, vel νῶ et ὄσις.
 Νῶσις, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro νῶσις.
 Νῶσις, ἴος, ὁ ἡ, dorso vehens. Ex νῶσις
 et ἄγω.
 Νῶσις, αἴα, αἴον, ad dorsum pertinens. A
 νῶσις.
 Νῶσις, acc. pl. a
 Νῶσις, ὧν, ὁ ἡ, incudem in tergo ha-
 bens; νῶσις, epith. cancrum in Ba-
 trachom. Ex νῶσις et ἄκμων.
 Νῶσις, α, ὁ ἡ, qui dorso aliquid tollit. Ex
 νῶσις et αἰρω.
 Νῶσις, ἴος, ὁ, pl. νῶσις, idem quod νῶσις.
 Νῶσις, *Hes. Poll.* A νῶσις.
 Νῶσις, α, ὁ ἡ, 3 M 2

Ναῦτιος, αἶα, αἶον, ad dorsum pertinet. Ναῦτιος ἀκάνθα, spina dorsi. A ναῦτος.
 Ναυτιῶν, genus quoddam τῶν γαλιῶν, piscium, ab eminentia dorsi. Ab eod.
 Ναυτίω, fut. ἴσω, tergum do, seu verto; (2) a tergo relinquo; facio ut alius tergum vertat; (3) transeo, peragro; (4) amicio, tego. (1) παλίσυτον δράμμημα ναυτίαι (subaudi δός) πάτρας ἄπυρον, Soph. Œd. Tyr. 193. (4) χλαυφόροις ἐνείναι κατασκίοισιν ὀλβίους ἐνώπιον, Eur. Ph. 656. Ὑπεριλὴς τε πόντον ὥς ναυτίαις ἰσχυρὸς λαμπάδος, supereminens tæda maris superficiem amiciebat (nempe illuminebat), Æschyl. Agamem. 287. Ab eod.
 Νάυσια, τος, τὸ, amictus. Εἰ μὴ πρὸς αὐγὰς ἤλιου, χρυσάον ἢ ναύσιμα θύρεῖς, Tragicus apud Plutarch. Stobæi, 461.
 Ναυτοσύτις, ὦ, super dorso incedo; (2) inambulo. Ex ναῦτος et βαῖνω.
 Ναυτογάστρος, υ, ὁ, ἡ, cuius dorsum notis inscriptum est. Ex ναῦτος et γράφω.
 Νατοκοπία, cervicem amputo. Ex κόπτω.
 Νῶτον, υ, τὸ, tergum, Gl. V.
 Ναυτοπλήξ, ἦρος, ὁ, ἡ, cuius dorsum verberibus contusum est, vel contundi solet, aut debet, verbero. Ex ναῦτος et πλῆσσω.
 Νῶτος, υ, ὁ, dorsum, tergum; νῶτοι τῶν τροχῶν, modiolus rotarum, pl. νῶτα, terga. Poet. superficies; ut νῶτα θαλάσσης, i. e. mare ipsum.
 Ναυτοφόριον, dorso fero, onera fero.
 Ναυτοφορέα, ἡ, gestatio oneris in dorso. A ναυτοφόρος, υ, ὁ, ἡ, dorso ferens, dossuarius.
 Ναυχιέια, ας, ἡ, taruitas, segnitie: Ναυχιέιστος, segnius. A ναυχιλῆς.
 Ναυχιέιστος, tardus et segnis sum. A ναυχιλῆς, ἴος, ὁ, ἡ, tardus, segnis; (2) invalidus; (3) inutilis; (4) parum fulgens, obscurus. (2) πλυρὰ ναυχιλῆ νόσῳ, Eurip. Or. 798. Ex νῶ et κίλλω. (Vel ἢ et ὀχίω, Ern.)
 Ναυχιλία, ας, ἡ, segnitia, socordia, tarditas, Il. 19, 411. ubi tamen al. ναυεία.
 Ναυχιλίζω, fut. ἴσω, tardo, moror, Hes. A ναυχιλῆς.

Ξ.

Ξ, Decima quarta litera Alphabeti Græci, quæ suo nomine ξ appellatur; et cum nota numeralis valens sexaginta, et cum lineola inferne apposita ξ, sexaginta millia. Ξαῖνον, υ, τὸ, idem quod ξαῖνον.
 ΞΑΙΝΩ, f. ανῶ, rado, carmino; carpō; pecto; depecto; cædo. a. 1. ἔξηναι part. ἔξηναι, faciunt. ἔξηναι, pass. ξαίνομαι, cædor, carmino; aor. 1. ἐξάνθη p. ἔξηναι, cæsum esse. Ταυτὶ γὰρ τοι ἦν τὸν δι' ἐφερόμενη, ἵνα πληρωμένης ξαίνομαι σῆς ἐκκλησίας, Aristoph. Conc. 89. Ξαίνει κατὰ τὴν νῶτον πολλὰς. Dem. Hinc Ξάνω, ὦ, f. ἴσω, lanæ carminatione defatigor, lanificio lassor; (2) fatigor, lasso. Ὅσῳ ταν ξανὰ νῦνον περχαλασμένα δίεμα, Nic. Ther. 383.
 Ξάνσις, ἡ, lassitudo ex carminatione lanæ, Steph. A ξαῖνω.
 Ξανθίας, υ, ὁ, servi nomen, a flavis capillis.
 Ξανθίζω, f. ἴσω, flavum reddo; rubeum reddo; (2) flaveo, rubeo; ξανθίζομαι, flavesco; ξανθίζεσθαι, flavescere, Gl. Vet. Ὅσῳ ταν ταυτὶ, ἡ καλῶς ξανθίζετε, Aristoph. Ach. 1052.
 Ξανθικός, υ, ὁ, Xanthicus, mensis apud Macedonas, Aprilis Latinorum fere respondens. Hinc τὰ ξανθικά, ὦν, festum pro lustratione exercitus hoc mense celebratum: Ξανθιον, υ, τὸ, lappa minor, herba. A ξανθός.
 Ξανθίωμα, ὅτος, τὸ, inductio flavi coloris; (2) flavus, rutilus color. (1) φιλεῖ πάτοστρον, καὶ κόρης ξανθίσματα, Eurip. Fragm. Dona. 5, 2. A ξανθίζω.
 Ξανθίωμας, υ, ὁ, ἡ, flavam terram habens. Ex ξανθός et γῆ.
 Ξανθόβεγξ, χος, ὁ, ἡ, pilos flavos habens.
 Ξανθοίσι, dat. pl. Ion. et Poet. pro ξανθοῖς.

Ξανθοκάρηνος, υ, ὁ, ἡ, flavum caput habens, flavos habens capillos. A κάρηνον.
 Ξανθοκομῶν, gen. pl. Dor. pro ξανθοκομῶν, a ξανθός et κόμη.
 Ξανθοκομος, υ, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.
 ΞΑΝΘΟΣ, υ, ὁ, ἡ, flavus, fulvus; rubeus, rufus, ruber, Ph. ut sanguis, genæ, &c. Hinc Ξανθότης, σῆτος, ἡ, color flavus, rutilus.
 Ξανθοτρίχιος, ὦ, flavos seu rutilos crines habeo. A ξανθόβεγξ.
 Ξανθόσθαι, flavescere. A ξανθός.
 Ξανθοχίτων, ὄνος, ὁ, ἡ, flavam habens tunicam, vel flavum involucrium.
 Ξανθοχολικός, υ, ὁ, ἡ, biliosus, cholericus, flava bile abundans. A
 Ξανθοχολος, υ, ὁ, ἡ, flava bile laborans. Ex ξανθός et χολή.
 Ξανθοχροος, conl. ξανθοχρεός, υ, ὁ, ἡ, flavam cutem habens, flavi coloris, flavus. A χροά.
 Ξανθοχρῶς, ὅτος, ὁ, ἡ, idem.
 Ξανθός, flavi, gen. sing. Dor. pro ξανθός.
 Ξανθόπος, υ, ὁ, ἡ, rufus adpectu. Ab ὤψ.
 Ξάνιον, υ, τὸ, instrumentum carminatorium, pecten; (2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis; (3) mensa coquinarum supra quam carnes conciduntur. A ξαῖνω.
 Ξάνσις, ιως, ἡ, carptus. Gl. V. carminatio: Ξάντης, υ, ὁ, carminator. Ab eod.
 Ξαντικός, ἡ, ὁ, ad carminationem pertinet. Hinc ἡ ξαντική, ἦρ, sc. σίχνη, ars carminandi. Ab eod.
 Ξάντρια, ας, ἡ, carminatrix. Ab eod.
 Ξανῶ, fut. 1. ind. act. verbi ξαῖνω. Hinc Ξάσμα, ὅτος, τὸ, carminatum, Poll.
 Ξανπάτης, υ, ὁ, ἡ, hospitium s. peregrinorum deceptor. Ex ξένος et ἀπατάω.
 Ξείνη, υς, ἡ, peregrina, hospita, subaudito χώρῃ, peregrina terra, externa regio.
 Ξεινόκομος, υ, ὁ, ἡ, hospites seu peregrinos recipiens. Ex ξένος et δέχομαι.
 Ξεινήν, adv. peregre, ἀπὸ ξείνης.
 Ξεινήιον, υ, τὸ, munus, seu donum, quod datur hospiti.
 Ξεινή, υς, ἡ, hospitalitas, hospitium, jus hospitii; (2) peregrinitas. A ξένος.
 Ξεινίζω, f. ἴσω, idem quod ξεινίζω aor. 1. ξεινισσα, pro ξείνισσα, ἔξεινισσα. Μητέ σύ με ξεινίζει, Theoc. 22, 61. Ab eod.
 Ξεινικός, ἡ, ὁ, peregrinus, externus:
 Ξεινίον, υ, τὸ, munus hospitale:
 Ξείνος, ἰα, ἰον, hospitalis. Ab eod.
 Ξεινοκάκη, ἡ, hospitium amore incensa, de Medea, Lycophr.
 Ξεινοδοκία, ὦ, f. ἴσω, hospites seu peregrinos suscipio. Ex ξένος et δέχομαι.
 Ξεινοδοκός, υ, ὁ, ἡ, hospes, caupo. Ex iisd.
 Ξεινοκτονέω, ὦ, peregrinum vel peregrinos interficio; hospitem seu hospites occido. Ex ξένος et κτείνω.
 Ξείνος, υ, ὁ, Ion. pro ξένος.
 Ξεινοσύνη, υς, ἡ, hospitalis amicitia, hospitii jus et necessitudo. A prac.
 Ξεινός, ὦ, fut. ὄσω, hospitio excipio; ξεινῶσθαι, hospitio jungi. Ab eod.
 ΞΕΙΠΤΩ, ξηρίς, ξηρίς, vel ξηρίς, ἴδος, ἡ, gladius, iris silvestris, herba, Diosc.
 Ξενάγέω, ὦ, f. ἴσω, duco hospitem ad ea quæ visenda sunt, deduco; (2) hospitio excipio; (3) peregrinos moribus patriis instituo; (4) milites mercenarios alo, et eloco. a. 1. ξενάγησθαι imperat. ξενάγησον, deduc: ἔξενάγηται, 3. sing. perf. pass. hospitii officium peractum est; (5) delectum militum habeo, milites conscribo. (5) τό σέ καλῶμενοι δέκατον τέλει, ξενάγημένον ὑπὸ τῷ Ἀντωνία πάλαι, App. Bell. Civ. 3, 83. Σὺ με παραλαβὼν ξενάγησον εἰς δῶρον τὰ κάλλιστα Ἀθήνησιν, Lucian. Ex ξένος et ἄγω.
 Ξενάγησις, ιως, ἡ, delectus militum. Ἀπαλαγνέντες ξενάγησις υἱόν, App. Bell. Civ. 5, 74.
 Ξενάγια, ας, ἡ, munus ducis militum exterorum; (2) certus militum numerus, apud Ælian. A

Ξενάγος, υ, ὁ, ductor hospitum; (2) ductor militum exterorum, seu peregrinorum, mercenarium. Ex ξένος et ἄγω.
 Ξενάγων, ὦ, fut. ἴσω, idem quod ξενάγος.
 Ξενάγωγος, υ, ὁ, idem quod ξενάγος.
 Ξενολίζω, congreco, Suid. proprie peregrinos.
 Ξενόπατη, υς, ἡ, hospitii deceptio.
 Ξενωπατία, ας, ἡ, idem.
 Ξενωπάτης, υ, ὁ, hospites fallens.
 Ξενωρετής, ἴος, ὁ, ἡ, hospitibus æquus, justus in hospites. Ex ξένος et ἀρεῖω.
 Ξενώω, peregrinus et ignarus sum, V. L. A ξένος.
 Ξίνη, υς, ἡ, peregrina; externa regio, peregrina terra, subaudito χώρῃ, regio, vel γῆ, terra.
 Ξινηγίσις, υ, dux hospitum, Pind.
 Ξινηδόχος, υ, peregrinorum receptor.
 Ξινῆν, adv. peregre; ἀπὸ ξείνης. A ξείνη.
 Ξινηλασία, ας, ἡ, peregrinorum seu hospitum expulsio. Ξινηλασίαν τεχνῶν ἱστικίτα, Plat. Ex ξένος et ἔλασις.
 Ξινηλατία, ὦ, f. ἴσω, peregrinos expello. Ex ἔλανω.
 Ξένια, ας, ἡ, peregrinitas; (2) hospitium, hospitii jus. A ξένος. Unde
 Ξινίζω, f. ἴσω, peregre advenientem hospitio excipio; (2) peregrina sapio et loquor, peregrina lingua utor, peregrina instituta inuito; (3) rei novitate in admirationem adduco; ξινίζομαι, diversor, hospitor, Ph. (2) admiror, ut rem novam, insolentem, alienam, indignam; aor. 1. partic. ξινιστής, hospitio exceptus. Ἐξέτισαν ἡμᾶς πολλοῖς ἀγαθοῖς ὁ Γούρως, Xen. Ὅς ἀναδέχόμενος ἡμᾶς στείς ἡμῶς φιλοφρόνως ἔξεινισαν, Act. 28, 7. Οὗτος ξινίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βουρεῖ, Ib. 10, 6. ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος, Ib. 10, 32. παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, Ib. 21, 16.
 Ξενικός, ἡ, ὁ, peregrinus, exterus, qui peregrinorum est; (2) hospitalis. A ξένος.
 Ξενικός, adv. more peregrinorum.
 Ξένον, υ, τὸ, munus quod datur hospiti, munus hospitale, xenium. Gl. V. strena, congiarium, hospitale. A
 Ξένιος, ἰα, ἰον, hospitalis, ad hospites seu peregrinos pertinens; (2) ξένια, mensa hospitalis, ut ἐπὶ ξενίᾳ καλεῖν. (sed aut ξένια leg. aut ξένια, sc. γέρα vel δέματα, Ern.)
 Ξενισθίσα, aor. 1. part. pass. f. g. verbi ξενίζω.
 Ξενιστής, ιως, ἡ, hospitum susceptio.
 Ξενισμα, ὅτος, τὸ, admiratio, stupor: vide ξινίζομαι, n. 2.
 Ξενισμός, υ, ὁ, hospitum susceptio; (2) mutatio, seu perturbatio, quæ fit rerum novitate. Ab eod.
 Ξεντία, ας, ἡ, peregrinatio. A
 Ξεντεύω, f. ἴσω, peregre abssum, peregrinor; etiam pass. ξεντεύομαι, pro eodem vel in alieno solo milito. Τρόπον τινὰ ξεντεύειν, Philo. Μη τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξεντεύειν, Luc. A ξένος.
 Ξενδοκίτης, υ, ὁ, hospitum occisor. A δαΐζω, Eur.
 Ξενδοκίτης, υ, ὁ, hospites interficiens et devorans. A δαῖω.
 Ξενδοκίσιον, υ, τὸ, locus in quo peregrini seu hospites excipiuntur, hospitium, caupona, diversorium. Ex ξένος et δέχομαι.
 Ξενόκομος, υ, ὁ, ἡ, hospes, qui peregrinos excipit. Ex iisd.
 Ξενδοχέιον, hospitium, diversorium. A
 Ξενδοχέω, ὦ, f. ἴσω, hospites excipio, hospitio excipio.
 Ξενδοτή, υ, idem quod ξενδοτής, Eur.
 Ξενδοχία, ας, ἡ, hospitum exceptio. A
 Ξενόδοχος, υ, ὁ, ἡ, vide ξενόδοκος.
 Ξενωδότης, υ, ὁ, hospitii dator, epith. Bacchi.
 Ξενόεις, ἰσας, ὅς, hospitibus et peregrinis frequens. Πολύτανοι δ' ἐν ξενόεισι θρόνοι, Eur. Iphig. in Taur. 1281. A ξένος.
 Ξενωτή, ὦ, fut. ἴσω, hospites immolo. Ex ξένος et θύτης.
 Ξινοκοπεῖν, hospites pulsare. A κόπτω.
 Ξινοκρητής, υ, ὁ, alibi tonsus. A κρηά.
 Ξινοκράτομαι, ἔμαι, in peregrinorum potestate sum.

Ξενοκτονία, *ω*, fut. *ήσω*, hospites interficio.
 Ξενοκτονία, *ας*, *ή*, hospitum occisio. A
 Ξενοκτόνος, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, hospitum occisor; hosti-
 cidia, *Gl. V.* Ex *ξένος* et *κτείνω*.
 Ξενοκρατία, *ή*, adulterium, alienarum ux-
 orum stupratio, *Epigr.* Ex *ξένος*, *κύστη*, et
ἀπάτη.
 Ξενολογία, *ω*, fut. *ήσω*, externos milites cogo,
 seu conscribo:
 Ξενολογία, *ας*, *ή*, externorum militum col-
 lectio:
 Ξενολόγιον, *ω*, *τό*, manus seu exercitus militum
 externorum: A
 Ξενολόγος, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, qui milites externos colli-
 git seu cogit. Ex *ξένος* et *λόγος*, colligo.
 Ξενομάχιον, *ω*, fut. *ήσω*, peregrinis rebus supra
 modum delector. Ex *ξένος* et *μαίνομαι*.
 Ξενομασία, *ας*, *ή*, nimius rerum merciumque
 peregrinarum amor. Ex *iisd.*
 Ξενοπαΐδιον, *ω*, f. *ήσω*, re aliqua tanquam nova
 et peregrina perturbor, peregrinum esse
 aegre fero. "Οπως όταν εν χρεία γίνηται, μη
 ξενοπαθῇ, μηδὲ ἀπανήνται, *Plutarch. de*
Sanitate tuenda Praecepta, 132. "Αδμο-
 νῆμεν καὶ ξενοπαθεῖμεν, *Plut. de Exilio*, 601.
 Ex πάθος.
 Ξενοπαροχία, *οί*, qui peregrinis salem et ligna
 praebant, *Bud.*
 Ξενοσπετής, *έως*, *δ* *ξ* *ή*, peregrinus, inusitatus.
 "Αποσπείσιν ἄδεν τι τῶν ἄλλων ἐλκίων ξενοσπε-
 τείῃ, *Aret.* Ex *σπείτει*.
 ΞΕΝΟΣ, *ή*, *ον*, peregrinus, hospes, alienus, *Ph.*
 externus, *Gl. V.* Extrarius; advena; *Ph.*
 (2) inusitatus, mirus. (2) ξένον δ' εν κεράσει
 φύσις κείναισι τίτυκται, *Oppian. Cyneget.* 2,
 93. Ξενοί τε πόδοι κείναισι μέλονται, *Id. Ibid.*
 196. Ξένον, adventitium; inusitatum, inau-
 ditum; ξένον appellatur mercenarii milites.
 Lacedaemonii autem ξένους appellabant, quos
 alii barbaros.
 Ξενοστασία, *έως*, *ή*, qu. dic. hospitum statio, lo-
 cus ubi hospites recipiuntur, caupona, di-
 versorium.
 Ξενοστόμος, *ον*, hospites colens. A *τιμή*.
 Ξενοστροφία, *ω*, fut. *ήσω*, externos milites alo,
 stipendio conduco. Ξενοστροφῆντες *χρήμασι*,
Dem.
 Ξενοστροφία, *ας*, *ή*, ipsa actio alendi milites ex-
 ternos. A
 Ξενοστροφός, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, externos milites alens; (2)
 hospitum nutritor. Ex *ξένος* et *τρέφω*.
 Ξενοφονία, *ω*, fut. *ήσω*, hospites occido. Δεινὸν
 τὸ δ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπὶ λυδίας, *Eurip. Iphig.*
in Taur. 1024. A
 Ξενοφόνος, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, hospites occidens, hospitis
 vel hospitum interfector. A *φόνος*.
 Ξενοφύς, *εις*, insolens specie, inusitatum spe-
 ciem habens; epithetum Hecates, *Schl. Ly-*
coph.
 Ξενοφωμία, *ω*, f. *ήσω*, peregrina, insolenti voce,
 sermone utor. *pass.* aliquid, ut sermonem,
 disputationem, tanquam rem novam, in-
 cognitam miror, non intelligo.
 Ξενοφωμία, *ας*, *ή*, vox peregrina, peregrinum
 loquendi genus. A
 Ξενοφώνος, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, peregrina voce utens.
 Ξενοῦ, *ω*, fut. *ώσω*, hospitio excipio, vel sus-
 cipio; usitator passiva vox ξενῆμαι, hospi-
 tio excipior, hospitor, diversor, hospitio
 jungor; (2) in exilium abeo; hoc sensu,
 usitatus ἀποξενῆμαι. Οὐκ ἀκύνει πάλαι ξενῶ-
 σθαι τόνδε πρὶν νεοποντά μ; *Eurip. Hipp.* 1085.
 "Εξενωμῶν δὲ τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν, ab-
 λεγόμεν, *Id. Ion.* 820. "Ος δὲ ξενωθείς τοιοῦτ' ἐν
 "Αθήνῃ δέμοις, *Eur. Alc.* 69. Ξενῶσθαι τινι,
παρά τινος, *Xen.* A *ξένος*. Unde
 Ξενόροισι, *ω*, *τό*, hospes. *Dim.*
 Ξενόρλιον, *ω*, *τό*, idem. *Dim.* blandientis.
 Ξενῶν, *ωνος*, *δ*, hospitum, diversorum, domus
 in quam recipiuntur hospites et aegroti,
 xenodochium, nosocomium. Χωρὶς ξενῶνέ-
 σιν, *Eurip. Alc.* 546.
 Ξένιος, *adv.* more peregrino.
 Ξένιος, *έως*, *ή*, mentis alienatio. A *ξένος*.
 Ξερός, *ω*, *δ*, siccus, aridus, pro *ξηρός*.
 Ξερόεις, *rasus*, *aor. 1. part. pass. verbi ξίω*.

Ξίσις, *έως*, *ή*, rasura, sculptura, ipsa actio ra-
 dendī seu sculptendi. A *ξίω*.
 Ξίσμα, *άτος*, *τό*, ramentum, item opus sculp-
 tum. Ab eod.
 Ξίσμος, *ω*, *δ*, instrumentum ad radendum, ra-
 dula, *Vulg. Lex.* Ab eod.
 Ξίστης, *ω*, *δ*, sextarius, mensura aridorum et
 liquidorum. *Gl. V.* sextarius, urceus.
 Ξίστιον, *ω*, *τό*, idem. *Ph.* urceolus. *Dim.*
 Ξιστός, *ή*, *όν*, rasmus, scalpūs, dolatus, planus.
 A *ξίω*.
 Ξιστεργία, *ας*, *ή*, ars poliendi lapides aut ligna.
 Ex *ξίω* et *τεργον*.
 Ξίστρον, *ω*, *τό*, rasura, *Vulg. Lex.* potius instru-
 mentum scalpendi, radendi, &c. A
 ΞΕΩ, fut. *ξίσω*, rado, polio, dolo, scalpo;
 perf. *pass. part.* ξισμένος, rasmus. Τὸν πόντε
 τέκταν ξέσσαν, ἐπισκάνειναι, *Odys.* 21, 44.
 Ξινός, truncus, *Suid.*
 Ξίρα, *ή*, (γῆ, sc.) terra, *Hebr.*
 Ξηραίνω, fut. *ανῶ*, sicco, arefacio; (2) exedo,
 ebibo. *Latini* quoque siccare calices, et hinc
 inane reddo; ξηραίνωμαι, siccor, areo, are-
 co; *aor. 1. act.* ξήρανα, *pass.* ξηράνθη, *perf.*
part. ξηραμμένος. Βορέης ἀλῶν ἀνέξηρσεν, *Il.*
 21, 347. Πάν δ' ἐξηράνθη πεδίον, *Ib.* 345. "Εξή-
 ρανται, *Marc.* 11, 21. ξηραμμένην χεῖρα, *Ib.*
 5, 33. A *ξηρός*.
 Ξηραλινφίς, *έως*, *ή*, sicca, i. e. sine balneo, unctio.
 Ex *ξηρός* et *ἀλινφίω*. Unde
 Ξηραλινφίω, *ω*, fut. *ήσω*, sicce ungo:
 Ξηραλινφία, *ας*, *ή*, sicca unctio.
 Ξηραμπιλίνος, *ινῆ*, *ινον*, pullus et ater, colorem
 habens arefacte viti similem.
 Ξηρανέν, *aor. 1. part. pass. n. g. verbi ξηραίνω*.
 Ξηρανείς, *έως*, *ή*, siccitas, ariditas; ipsa sicca-
 tio. A *ξηραίνω*.
 Ξηρανέντιον, siccandum, *Steph.* Ab eod.
 Ξηρανέντιος, *ή*, *όν*, siccandi seu arefaciendi vim
 habens. Ab eod.
 Ξηροσία, *ας*, *ή*, siccitas, ariditas. Ab eod.
 Ξηρόφιον, *ω*, *τό*, genus medicamenti, quod alias
 ξήριον dicitur. A
 Ξήριον, *ω*, *τό*, Xerium, genus medicamenti
 aridum quod pulveris in modum insper-
 gitur. A *ξηρός*.
 Ξήρις, *ίδος*, *ή*. Vide *ξηρίς*.
 Ξηροβάντιος, *ή*, *όν*, qui in sicco ambulat vel
 graditur. Ex *ξηρός* et *βαίνειν*.
 Ξηροβιαντικός, *ή*, *όν*, qui in sicco vivit, terres-
 tris. Ex *ξηρός* et *βίω*.
 Ξηροκάκωχλησία, *ας*, *ή*, arida et jejuna æmulatio
 seu adfectatio in rebus malis.
 Ξηρόκαρπος, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, siccum et aridum fruc-
 tum proferens.
 Ξηροκίφαλος, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, caput siccus habens.
 Ex *ξηρός* et *κεφαλή*, caput.
 Ξηροκόλλα, *ας*, *ή*, gluten siccum, gluten aurifi-
 cum, ferruminatura. Ex *ξηρός* et *κόλλα*.
 Ξηροκαλλέριον, *τό*, collyrium, e medicamentis
 aridis factum.
 Ξηρόμυρον, *ω*, *τό*, unguentum siccum, rosma-
 rinum, *Ph.*
 Ξηρόν, *τό*, siccus locus, *Thuc.*
 Ξηρονομικός, *ή*, *όν*, qui in sicco pasci solet. Ex
ξηρός et *νόμος*.
 Ξηροποιία, *ω*, fut. *ήσω*, siccum reddo, sicco.
 Ξηροπόταμος, *ω*, *δ*, torrens, *Gl. V.*
 Ξηροπύρεα, *ας*, *ή*, balneum siccum, in quo quis
 tantum sudat, non autem simul aqua ab-
 luitur. Ex *ξηρός* et *πύρε*.
 Ξηροπυρίτας, *Dor.* pro *ξηροπυρίτης*, *ω*, *δ*, ut *ξη-*
ροπυρίταν ἄσπον, panem cibarium, qui nihil
 furfuris decessit; τὸν αὐτόσπορον, *ap. Athe-*
naum. Ex *ξηρός* et *σπείρος*.
 ΞΗΡΟΣ, *ρά*, *ρόν*, aridus, siccus, torridus; (2)
 inanis, vacuum, sc. cibo, potu. v. *ξηραίνω*.
 (3) pallidus, exanimis terrore; (4) *Fem.*
ξηρά, terra continens, qui opp. mare, aqua;
In Sacris, terra simp. ex *Hebr.* (2) ἐν δὲ
 χρόνῳ τελεῖται ξηρόν, cum tempore fit tenue.
 Τὰς δὲ κόλακας ὡς ἄλως ἰδὼν ἐστὶ σπράγμασι ξη-
 ροῖς καὶ κατεψυγμένοις προσέντας, ubi res sunt
 accisæ et homines frigent, *Plutarch. de Adu-*
lat. et Amic. Discrimine. Hinc *ή ξηρά*, *ω*,
terra, *Aristot.*

Ξηροσάρκος, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, carnem siccā habens.
 Ex *ξηρός* et *σάρξ*.
 Ξηροτήριον, *ω*, *τό*, sartago.
 Ξηρότης, *ή*, *ος*, siccitas, squalor. A *ξηρός*.
 Ξηροτρίβιον, *ω*, siccata frictio. A *τρίβω*.
 Ξηροτρίβια, *ας*, *ή*, sicca frictio. A *præc.*
 Ξηροτροφικός, *ή*, *όν*, qui in sicco alitur seu vivit.
 Ex *ξηρός* et *τρέφω*.
 Ξηροφάγιον, *ω*, arida comedo, cibis siccioribus
 sine obsonio vescor; (2) dicitur de homine
 egeno et famelico. Ex *ξηρός* et *φάγω*.
 Ξηροφαγία, *ας*, *ή*, ipsa actio siccis vescendi;
 (2) tenuis victus, paupertas. Ex *iisd.*
 Ξηροφθαλμία, *ας*, *ή*, oculorum siccitas. A
 Ξηροφθαλμος, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, siccoculus, ut *Plautus*
 loquitur; siccus habens oculos, oculorum
 siccitate laborans.
 Ξηρώδης, *έως*, *δ* *ξ* *ή*, arescens. A *ξηρός*.
 Ξηρώσις, *έως*, *ή*, siccatio, siccitas, qu. a *ξηρός*.
 Ξήρις, *ίδος*, *ή*, idem quod *ξηρίς*.
 Ξηρίδιον, *ω*, *τό*, gladiolus, pugio. *Dim.* A *ξίφος*.
 Ξηρίτης, *έως*, *δ* *ξ* *ή*, qui gladio manum aptat,
 ut ense vagina educturus, ense tenens,
 gladio armatus. Τὸ δὲ ξηρίτης ἀδ' ὑφιστάται
 λόχος, *Eurip. Androm.* 1115. Ex *ξίφος* et
ἀδω, *αριτο*.
 Ξηροφωρία, *ω*, fut. *ήσω*, ense gesto, gladio ar-
 matus sum:
 Ξηροφωρία, *ας*, *ή*, gladii gestatio. A
 Ξηροφωρός, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, gladium gestans, ense ar-
 matus. *Gl. V.* ensifer, sicarius. Ex *ξίφος* et
φέρω.
 Ξίφιας, *ω*, *δ*, ut *ξίφιας κομήτης*, cometa mucro-
 natus; (2) piscis quidam. A *ξίφος*.
 Ξιφίδιον, *ω*, *τό*, gladiolus, pugio. *Dim.* ab eod.
 Ξιφίζω, fut. *ίσω*, manu in altum sublata salto,
 vel manu protensa figuram ensis imitor,
Hes. Suid. Eust. Ab eod.
 Ξιφίον, *ω*, *τό*, gladiolus, xiphion, herba.
 Ξιφίος, *ω*, *δ*, xiphias, piscis, *Hes.*
 Ξιφισμα, *άτος*, *τό*, saltatio cum ensibus. A
ξιφίζω.
 Ξιφισμός, *ω*, *δ*, idem et ab eod.
 Ξιφιστής, *ήρος*, *δ*, balteus, cingulum, ex quo
 ensis suspenditur; (2) vagina. Ab eod.
 Ξιφιστής, *ω*, *δ*, idem, *Hes.* Ab eod.
 Ξιφιστής, *ύος*, *ή*, dimicatio per ense, *Hes.*
 Ξιφοδότητος, *ω*, *δ*, ense perniciem adferens,
Eschyl. Ex *ξίφος* et *δότης*, *lento*.
 Ξιφοδότησιον, *ω*, *τό*, ensis falcatus, harpe.
 Ξιφοειδής, *έως*, *δ* *ξ* *ή*, ensis formam habens.
 Ex *ξίφος* et *εἶδος*.
 Ξιφοθήκη, *ης*, *ή*, vagina ensis.
 Ξιφοκτονία, *ω*, fut. *ήσω*, gladio occido. A
 Ξιφοκτόνος, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, qui ense occidit. Κάρα
 σάλυν ἰδρώτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους, *Soph. Aj.*
 9. Ex *ξίφος* et *κτείνω*.
 Ξιφοκτόνος, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, gladio peremptus.
 Ξιφομήχαιρα, *ας*, *ή*, magnus gladius, ensis.
 Ξιφοποιός, *ω*, *δ*, gladiarius. *Gl. V.* gladiatorum
 opifex. A *ξίφος* et *ποιέω*.
 ΞΙΨΟΣ, *έως*, *τό*, ensis, gladius; sica, *Gl. V.* (2)
 mucronatum rostrum xiphias piscis; (3)
 herba quædam, gladiolus. "Ελκιστο δ' ἐν
κολοισι μέγα ξίφος, *Il.* 1, 194.
 Ξιψυλκία, *ας*, *ή*, ensis e vagina eductio. A
 Ξιψυλκός, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, qui gladium e vagina ex-
 trahit, qui ense strinxit. Ex *ἔλκω*.
 Ξιψυργός, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, ensium fabricator, qui gla-
 dios conficit. Ex *ξίφος* et *ἔργον*.
 Ξιψυργός, *ω*, *δ*. Vide *ξιψυργός*.
 Ξωανολιφός, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, qui simulacra sculpsit.
 Ex *ξάων* et *γλύφα*.
 Ξάων, *ω*, *τό*, rasura aut sculptura politum
 opus, e saxo sculptum, aut e ligno dola-
 tum; (2) simulacrum e saxo vel ligno fa-
 bricatum, signum sculptile. *Ph.* delubrum,
 simulacrum; ξάων *Ἀθηνᾶς*, Palladium, *Gl.*
V. A *ξίω*.
 Ξωανοποιία, *ας*, *ή*, simulacrorum sculptorum
 fabricatio. Ex *ξάων* et *ποιέω*.
 Ξωανουργία, *ας*, *ή*, *Ion.* ξωανουργίη, *ης*, *ή*, idem.
 Ex *ἔργον*.
 Ξόις, *ίδος*, *ή*, scalprum. A *ξίω*.
 Ξωόσπιτος, *ω*, *δ* *ξ* *ή*, flavas alas habens. Ex
ξωός et *σπείρειν*.
 Ξωός, *έως*, *ή*, *Idem*.

Ξυθός, ἡ, ὄν, flavus, rufus; (2) argutus. A ξυθός.
 Ξυάλη, ἡ, ὄν. Vide ξυήλη.
 Ξυγγυήνης. Vide Ξυγγυήνης, et reliqua, ubi ξυν pro συν, Attice.
 Ξυγκάπτεσθαι, 3. sing. aor. 2. ind. act. Att. Ion. Aor. et cum ἵφελκ- pro συγκατείναν, a συγκατείναν pro συγκατείναν.
 Ξυλή, ἡ, ὄν, radula; (2) gladius Laconicus brevis, pugioni fere similis. A ξύω.
 Ξυρός, ὁ, ὄν, lavigatus, V. L.
 Ξυλάλη, ἡ, ὄν, lignum aloes. Ex ξύλον et ἄλῃ.
 Ξυλάριον, ὡ, τὸ, parvum lignum. Dim. a ξύλον.
 Ξυλεία, ἡ, ὄν, lignatio, lignorum collectio; (2) ipsa ligna collecta et lignantibus; materia, Ph. lignetum, Gl. V. (Ern.) A
 Ξυλείομαι, lignor, materior, ligna colligo. A Ξυλείς, ὁ, ὄν, lignator, qui ligna colligit; (2) calo. A ξύλον.
 Ξυλόφορος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, qui ligna exedit seu vorat. Ex ξύλον et φέρω.
 Ξυλογίαι, ὡ, τὸ, ligna veho, porto, conveho. A Ξυλογός, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulans. Ex ἄγω.
 Ξυλόριον, ὡ, τὸ, Etym. Dim. a ξύλον. Vide ξυλάριον.
 Ξυλόφιον, ὡ, τὸ, parvum lignum; (2) assula; (3) tabella, Dim. Ab eod.
 Ξυλία, ἡ, ὄν, lignatio, Gl. V. A ξυλία.
 Ξυλίζομαι, fut. ἵσμαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.
 Ξυλίκος, ὡ, ὄν, ligneus, e ligno; ξυλικός, lignarius, Gl. V. ξυλική ὕλη, silva, Gl. V.
 Ξυλίνος, ἴνη, ὄν, lignatus. A ξύλον.
 Ξυλίσμος, ὡ, ὄν, lignatio. A ξυλίζομαι.
 Ξυλίτης, ὡ, ὄν, piscis quidam, Hes. fortassis a lignea duritie. A ξύλον.
 Ξυλοσάνθαμον, ὡ, τὸ, lignum balsami, seu quod e balsamo cæditur, ut sarmenta surculi, vel ipse frutex.
 Ξυλογλύφος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, qui ligna scalpit vel sculpsit. Ex ξύλον et γλύφω.
 Ξυλοειδής, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, qui ligni formam habet. Ex ξύλον et εἶδος.
 Ξυλοθήκη, ἡ, ὄν, repositorium lignorum. Gl. V. lignarium.
 Ξυλοκαυτήλια, ὡ, τὰ, clitellæ, Gl. V.
 Ξυλοκαυτήλιον, clitellæ, Gl. V.
 Ξυλοκαυστία, ὡ, τὸ, lignum, sive crassior.
 Ξυλοκέραια, ὡ, τὰ, siliquæ; (2) arboris ceratonæ siliquæ. Ex ξύλον et κέραια.
 Ξυλοκιννάμωμον, ὡ, τὸ, lignum cinnamomi.
 Ξυλοκόκκα, ὡ, τὰ, interna siliquarum grana, a lignoso cortice illa vestiente. A κόκκος.
 Ξυλοκόλλα, ἡ, ὄν, gluten, quo ligna conglutinantur.
 Ξυλοκοπία, ὡ, fut. ἵσω, fuste cædo; fustigo, Gl. V.
 Ξυλοκοπία, ἡ, ipsa actio cædendi fustibus, fustuarium. A
 Ξυλοκόπος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, qui ligna cædit; lignarius, Gl. V. ad ligna cædenda aptus; (2) fuste cædens, Gl. V. fustarius; (3) avis rostro arbores tundens, Aristot. A κόπτω.
 Ξυλοκυγχήρος, ὡ, τὸ, candelabrum ligneum.
 Ξυλομαίνω, ὡ, insanio gignendis sarculis, silvesco. Ex ξύλον et μαίνομαι.
 Ξυλομάχαιρα, ἡ, ὄν, ensis ligneus, Poll.
 Ξυλομήτης, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, lignum habens permistum, ligno permistus. Ex μέγνυμι.
 ΞΥΛΟΝ, ὡ, τὸ, lignum, tignum, Ph. ξύλα, ligna fabricaria, Gl. V. (2) ξύλον, fustis, Ph. ξύλα, fustes, Ph. (3) de variis rebus e ligno factis, ut (1) de mensa trapezita; (2) de furca, cruce; (3) pedica lignea; (4) de materia lignea ædificantium; (5) de arbore, per Heb. A ξύω, Ern.
 Ξυλοπαγής, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, lignis compactus, Suid. Ex ξύλον et πάγνυμι.
 Ξυλοπέδη, ἡ, ὄν, nervus, Gl. V. et ξυλοπέδη, nervos, Ph. Ex ξύλον et πέδη.
 Ξυλόπους, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, lignum habens pedem.
 Ξυλοπώλης, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, lignarius, Gl. V. lignorum negotiator. Ex ξύλον et πωλείω.
 Ξυλόστεγος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, ligno tectus, structus. A στέγω.

Ξυλοτόμος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, ligna secans; (2) lignis secandis aptus. Ex ξύλον et τέμνω.
 Ξυλοτρώκτης, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, ligna rodens. Ex τρώγω.
 Ξυλοργία, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, faber lignarius sum: Ξυλοργία, ἡ, ὄν, lignorum fabricatio: Ξυλοργικός, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, ad fabrum lignarium pertinet. A
 Ξυλοργός, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, faber lignarius, materiarius. Ex ξύλον et ἔργον.
 Ξυλόσθα, Vide ξύλον.
 Ξυλοφάγος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, qui ligna exedit seu vorat.
 Ξυλοφάνης, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, lignum habens nudum; τὸ ξυλοφάνης est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce, &c. ut ignis incidere in lignum possit. Ex ξύλον et φαίνομαι, Ern.
 Ξυλοφθόρος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, qui ligna corrumpit. "Ἐστὶ δὲ τι σπυλκίον, ὃ καλεῖται ξυλοφθόρον, Aristot. Ex ξύλον et φθείρω.
 Ξυλοφόριον, ὡ, fut. ἵσω, ligna bajulo seu porto; (2) fustem seu baculum gesto.
 Ξυλοφορία, ἡ, ὄν, lignorum portatio, deportatio, virgæ gestatio.
 Ξυλοφόριος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, ut ξυλοφόριος ἑορτή, festum Judæorum, in quo ligna seu rami arborum gestantur, festum τῶν σπυλκίων, apud Jos. A
 Ξυλοφόρος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. Ex ξύλον et φέρω.
 Ξυλοφορηγός, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, idem.
 Ξυλόφορος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, lignis munitus, lignis septus.
 Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ ligneæ libri, codices, pugillares, tabulæ, Eust. Ex ξύλον et χάρτης.
 Ξυλοχίζομαι, Dor. ξυλοχίζομαι, ligna cædo. "Ὅς τὰς ἱερείαις τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίζομαι, Theoc. 5, 65. A
 Ξυλόχορος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, ligna habens, lignis seu arboribus constitus, arboribus densus; (2) Dubs. silva, nemus; terra inculta, cubile feræ. Ξυλόχορος καταβοσκομένων, Il. 5, 162. Ex ξύλον et ἵχω.
 Ξυλόν, fut. ὥσω, in lignum verto seu muto; (2) contigno: pass. ξυλῶσθαι, lignari. Gl. V. in lignum abire, lignum seu lignosum fieri; ξυλωμένος, perf. pass. part. contignatus. A ξύλον.
 Ξυλόδης, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, lignosus. Ab eod.
 Ξυλόν, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, lignie. Gl. V. locus in quo ligna reponuntur.
 Ξυλώσις, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, materiatio; (2) contignatio. A ξυλῶ. Unde
 Ξυλώτης, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, lignator, e Gl. V.
 Ξυμ—Vide Συμ.
 Ξυμβάιν, contignat, 3. sing. aor. 2. opt. act. Att. pro συμβαίνει, a συμβαίνει.
 Ξυμβέλητο, occurtebat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. et Att. pro συνεβέλητο, a συμβάλλω.
 Ξυμπαντας, universos, acc. plur. Att. pro σύμπαντας, a σύμπας.
 Ξυν, pro συν, cum, Att. et sic etiam in multis compositis a συν communi incipientibus.
 Ξύναγον, coegerunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. Att. et Ion. pro συνήγον, a συνάγω.
 Ξυνάειδε, 2. sing. præter. imperat. act. Att. pro συνάειδε, a συναίδω, vel συνάδω.
 Ξυνασχαλάω, compatio, Aesch. Pr. 162. Ex ξυν seu συν, cum, et ασχαλάω, tuere. Th. ασχάλλω.
 Ξυναύλος, contubernalis. Θεία μανία ξυναύλος, Soph. Aj. 617.
 Ξυνδεδίατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Att. et Ion. pro συνδεδίατο, a συνδύω, constringo.
 Ξυνδῆσαι, aor. 1. inf. act. Att. verbi ejusd.
 Ξυνέηκε, 3. sing. aor. 1. vel perf. ind. act. Att. et Ion. pro συνήκε, a συνήμι, committo, intelligo.
 Ξυνέγει, coarcebat, 3. sing. imperf. ind. act. Att. et Ion. pro συνέγει, a συνέγω.
 Ξύνες, intellige, 2. sing. aor. 2. imperat. act. Att. pro σύνες, a συνήμι.
 Ξυνετὰ, intelligibilia, acc. plur. neut. gen. Att. pro συνετὰ, a συνετός.
 Ξυνή, adv. communiter. A ξυνός. Unde
 Ξυνήσις, communis; ξυνήσια, communia.

Ξυνήσις, participes, nom. plur. a
 Ξυνήσιον, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, communis, apud Nonn. et Pind. (2) particeps, apud Hesiod.
 Ξυνίασι, cœunt, 3. plur. præter. ind. act. Att. et Ion. pro συνίσσι, a σύνειμι.
 Ξυνίαν, intelligebant, 3. plur. imperf. ind. act. Att. et per contr. pro συνίσαν, a verbo inusit. συνίω, Il. 1, 273.
 Ξυνόντων, configentium, gen. plur. præter. part. act. Att. pro συνόντων, a σύνειμι.
 Ξυννεφεύια, acc. sing. part. perf. act. Att. al. med. f. g. pro συννεφεύια, a συννέφω, obnubilō.
 Ξυννοστής, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, communitatis dator, Poll.
 Ξυνόισι, 3. sing. fut. 1. ind. act. Att. pro συνόισι, a verbo συνίω, pro συμφέρω.
 Ξυνομήλικα, æquale, acc. sing. Att. pro συνμήλικα, a συνομήλιξ.
 ΞΥΝΟΣ, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, communis.
 Ξυνόφρων, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, communia sapiens, Ep. A ξυνός et φρήν.
 Ξυνοχάρης, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, communitate gaudens, Ep. A χαίρω.
 Ξυνώω, ὡ, fut. ὥσω, conjungo, consocio; (2) communico, Nonn. A ξυνός.
 Ξυνωθία, compello. Πόθι ξυνώσαν ἄλλαι ἡμέαι; Apoll. Rhod. 4, 1251.
 Ξυνών, familiaris, discipulus, præter. part. Att. pro συνών, a σύνειμι.
 Ξυνός, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, radendo seu scalpendo politus, Hes. ubi ξυνόσαν. A ξύω.
 Ξυομένης, gen. sing. præter. part. pass. f. g. a verbo ξύω, rado.
 Ξυράφιον, ὡ, τὸ, novacula, Gl. V. Dim. a ξυρόν.
 Ξυράω, ὡ, fut. ἵσω, rado, novacula rado, ad cutem tondeo; ξυράμαι, rador; med. radendum curo; ξυρημένος, tonsus. "Ἐξέρησαν αὐτὸν, Gen. 41, 14. "Ἰνα ξυρήσονται τὴν κεφαλὴν, Act. 21, 24. A ξύω.
 Ξυρίω, fut. ἵσω, rado; glubo, Gl. V. et ξυράμαι, rador. Ξυρί γὰρ ἐν χερσὶ τῶτο μὴ χαιρεῖν τινα, Soph. Aj. 797.
 Ξυρήκης, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, rasilis; (2) tonsura opus habens; (3) rasus. (3) κατὰ ξυρήκει, casarie rasa, Eurip. Alc. 429, et Troad. 141. Κάρα ξυρηκὲς ἔχουσιν, Id. Phœn. 375. A ξυράω.
 Ξυρήσιμος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, idem. Ab eod.
 Ξυρησις, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, rasura quæ novacula fit, tonsura ad cutem. Ab eod.
 Ξυρίαις, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, ad cutem tonsus. A ξυρός.
 Ξυρίον, τὸ, novacula, V. L.
 Ξυρίς, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς. Vide ξυρίς.
 Ξυροδόκη, ἡ, ὄν, theca recipiendis novaculis, Aristoph. Ex ξυρόν et δέχομαι.
 Ξυροδόχη, ἡ, ὄν, idem. Ex iisd.
 Ξυροθήκη, ἡ, ὄν, idem.
 Ξυρόμαι, rador, vel me novacula rado; ξυράμενος, tonsus, rasus, aor. 1. m. part. A
 Ξυρόν, ὡ, τὸ, novacula. A ξύω.
 Ξυρός, acutus, Hes. Ab eod.
 Ξυρός, ὡ, τὸ, novacula. Ab eod.
 Ξυροφορέω, ὡ, fut. ἵσω, novaculam gesto. Ex ξυρόν et φέρω.
 Ξυσθίντας, rasos, acc. plur. aor. 1. part. pass. verbi ξύω, rado.
 Ξυσίλος, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, xysilus, aridus et pruriginosus senex, Sophoclon. in Mimis. A ξύω.
 Ξύσις, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, rasura, scarificatio; (2) pruritus excitatio. Ab eod.
 Ξύσμα, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, ramentum, radendo detractum; (2) rasura et litura, quum scriptum corrigitur; ξύσματα, strigmenta, Gl. V. Ab eod.
 Ξυσματίον, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, ramentum. Dim. præter.
 Ξυσματώδης, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, ramentis similis, ramentosus. A ξύω.
 Ξυσμή, ἡ, ὄν, Eustath. sine expositione. Ph. ξύσμα, ramenta. Ab eod.
 Ξυσμός, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, pruritus. Ab eod.
 Ξυστήρ, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, rator, scalptor; (2) scalprum chirurgicum; scalprum lapidarium, Gl. V. ratorum, ralla, radula; (3) collyrii genus; (4) auris pars. Ab eod. Hinc
 Ξυστήριον, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, scalprum, scalpellus.
 Ξυστιάς, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, athleta qui in xysto se exercet; (2) radendi vel distringendi vim habens. A ξυστός.
 Ξυστός, ὡ, τὸ, ὅς, ὃς, communis.

Ξυστὴς, ἴδος, ἡ, strigilis, cujus usus in balneis, palaestra, et gymnasiis; (2) ξυστὴς vel ξύστις, vestis subtilis, crocota, quam aurigæ in pompa gestabant; tunica talaris; indumentum, insigne regum, equitum, tragicodorum, etiam mulierum illustrium, incerti coloris. A ξύω.

Ξυστόλας, α, ὁ ἢ, hastam jaculans. Ex ξυστὸν et βάλλω.

Ξυστρά, ας, τὸ, hastile radendo politum et ferro præfixum; parvum hastile, hasta parva, spiculum; (2) locus in quo exercentur athletæ. (1) ἔπασσε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, *Il.* 4, 469. A ξύω.

Ξυστός, ἡ, ὁν, rasus, politus. *Gl. V.* ξυστός, rasus, spiculum. Ab eod.

Ξυστός, ὦ, ὁ, xystus, locus tectus in quo exercentur athletæ. Ab eod.

Ξυστοφόρος, α, ὁ ἢ, qui gestat hastile vel spiculum. A ξυστὸν et φέρω.

Ξυστρά, ας, ἡ, strigilis, radula. *Gl. V.* A ξύω.

Ξυστὴς, ἴδος, ἡ, strigilis. *Hes.* Ab eod.

Ξυστολήκινθος, α, ὁ, qui strigilem et lecythum fert in balneum aut gymnasium.

Ξυστρον, α, τὸ, pala ferrea ad everrendum et complanandum. A ξύω.

Ξυστροναῖος, ὦ, ὁ, strigilarius. *Gl. V.* qui strigilem conficit. Ex ξύστρον et ποίω.

Ξυστρονῆς, ἴδος, ἡ, argenteis vasis, quæ argentum rasile dicuntur, cum non sunt cæta. *Ph.* ξυστρονῆς, striata; quasi a ξυστρά, a ξύστρον.

Ξύω, fut. ύσω, rado, scalpo, radendo seu scalpendo polio; et ξύωμαι, rador; (2) prurio; ξύσασθαι, radere, aor. 1. inf. med. ἔξυσμένος, rasus, perf. pass. part. Ξύωμαι πρὸς τὰ δένδρα, *Aristot.*, affricantes se arboribus. Ubi observandus est maxime proprius vocis medicæ usus.

O.

O Decima quinta litera Græcorum, quæ ο, μικρόν, sive o parvum dicitur, ad differentiam ab ω; (2) nota numeralis, quæ valet septuaginta, cum lineola infra opposita, Ϛ, septuaginta millia.

Ὁ, ἡ, τὸ, articulus præpositivus, qui (1) notat certum quid et notum, cujusque jam facta mentio; (2) cum genit. positus, omissum παῖς, υἱός, ἀδελφός, μήτηρ, aut simile quidpiam innuit, v. gr. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίσκου, *Alexander Philippi*, sc. filius; (3) cum adverbio pro adjectivo ponitur, v. gr. ὁ σήμερον, hodiernus, subintelligiturque fere participium verbi substantivum, ὁν, ὅσα, ὅν (4) cum participio idem est ac qui postpositivus cum verbo, v. gr. ὁ λέγων, pro ὁς λέγει, qui legit; ὁ τυπτόμενος, pro ὁς τυπτεται, qui verberatur; ὁ τύψας, pro ὁς ἐτύψε, qui verberavit; (5) cum μὲν et δὲ adhibetur in divisionibus, v. gr. ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, hic quidem ridet, ille vero plorat; (6) ponitur pro αὐτός, ἐκεῖνος, vel ὅτος, apud *Poetas*; (7) usurpatur pro ὅς, qui; (8) sequentibus præpositionibus inservit periphrasi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato*; οἱ περὶ αὐτόν, socii ejus; οἱ περὶ Κύρον, *Cyrus* cum suis; οἱ πρὸς αἰκᾶτος, *consanguinei*; (9) in genere neutro cum infinitivo, nominis, gerundii, vel supini loco ponitur, v. gr. τὸ παιῖν, i. e. ἡ παιήσις, *καίτοις τῷ μάχασθαι*, tempus pugnandi; ἔξεμι πρὸς τὸ μάχασθαι, exeo pugnatum, vel ad pugnam; (10) τῷ idem est quandoque quod τίνος, cujus? τῷ autem quod τινός, alicujus; (11) τῇ exponitur hic, illic, illac, ea ratione, ea parle, eo loco, ubi.

Ὁ, quod. Vide infra ὦ, ἡ, ὦ.

Ὁα, ης, ἡ, sorbus, arbor; ὠα, τὰ, sorba, fructus.

Ὁα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab ὠα.

Ὁά, ας, vel ὠα, ας, ἡ, fimbria. Ab ὠα.

Ὁά, interjectio dolentis, heu!

Ὁαρος, ἄρος, ἡ, uxor, conjux, et in plur. ὠαρες.

ὠαρον, uxores, *Hes. nuptiæ*; ὠαροι etiam pro ὠαρες, *Metath.* pro ὠαρος.

Ὁαρίζω, confabulator, colloquor. Ὁαί, ἡ ὠαρίζω, *Il.* 6, 516. Ab ὠαρος. Hinc

Ὁαρίσμα, ἄτος, τὸ, confabulatio, in primis amatoria.

Ὁαρίσμος, ὦ, ὁ, idem et ab eod.

Ὁαρίσῃς, ὦ, ὁ, confabulator. Ab eod.

Ὁαρίστος, ὠος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum femina secretior: πολέμω ὠαρίστους, *Il.* 17, 228. Ab eod.

Ὁαρίων, pro ὠρίων, *Pind.*

Ὁαροι. Vide ὠαρος.

Ὁαροισιν, dat. plur. Poet. et cum ν ἐφελκ. ab

Ὁαρος, α, ὁ, confabulatio, sermo.

Ὁαδὴν ἐς ὀδὴν, in conspectum, *apud Etym.* Ab ὀπταμαι, video.

Ὁαελίαιος, ut ὀαελία βαφῆ, sutura cranii instar veru porrecta. Ab ὀαελός.

Ὁαελίας, α, ὁ, ut ὀαελίας ἄρτος, panis veru tostus. Ab eod.

Ὁαελιάφορος, α, ὁ, qui panes veru tostos in Bacchi pompa humeris impositos ferebat. Ex ὀαελίας et φέρω.

Ὁαελιάω, pro ὀαελίζω, *Alti.*

Ὁαελίζω, fut. ύσω, obelo noto, expungo, reprobato ut spurium, aut vitiosum; ὠαελισμένος, obelo notatus, expunctus, perf. pass. part. Ab ὀαελός.

Ὁαελισκολύχνηον, α, τὸ, lucerna obelisco præfixa. Ex ὀαελίσκος et λύχνηος.

Ὁαελισκολύχνης, α, ὁ, idem.

Ὁαελίσκος, α, ὁ, veruculum, parvum veru; (2) lapis pyramidis graciliscantis formam habens, obeliscus; (3) lamina ensis; (4) subula. Dim. ab ὀαελός.

Ὁαελισμός, ὦ, ὁ, obeli appositio, notatio quæ fit obelo. Ab ὀαελίζω.

Ὁαελίσσιν, dat. plur. Poet. et cum ν ἐφελκ. pro ὀαελίσις, ab

ὉΒΕΛΟΣ, ὦ, ἡ, veru, verutum; (2) nota virgæ jacentis, qua loci scriptorum minus probi notabantur.

Ὁβελίαιος, αἷα, αἰών, obolaris:

Ὁβελίαιος, αἷα, αἰών, idem. Ab ὀβελός.

Ὁβελίσκη, ἡ, ars feneratoria, *Aristot.*

ὉΒΟΛΟΣ, ὦ, ὁ, obolus, nummus sex chalcos, vel sextam etiam drachmæ partem apud Athenienses valens. *Gl. V.* nummus, assis, dupondium; (2) genus usuræ.

Ὁβολοστίαια, ὠ, fut. ὠσται, fenerator; de turpi et sordido modo. Ab

Ὁβολοστήτης, α, ὁ, fenerator, sordidus, tocillio.

Ὁβολοστίτης, feneratorix, *Æsch. Socr.* 3, 9. Ex ὀβελός et στίτης.

Ὁβολοστίτης, ἡ, sc. τέχνη, ars feneratoria, *A præc.*

ὉΒΡΙΑ, et ὀβρίκαλα, ὠν, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum et similium animalium catuli, *Eust. in Odys.* 1; *Æschyl. Agam.* 147.

Ὁβριμόγυιος, α, ὁ ἢ, validos artus habens, validus, robustus. Ex ὀβριμος et γυῖον.

Ὁβριμογενής, ὦ, ὁ ἢ, ingentia et fortia facinora patrans. Ex ὀβριμος et γενον.

Ὁβριμόθυμος, α, ὁ ἢ, animo violento præditus, magnanimus.

Ὁβριμοπάτηρ, fortem patrem habens, *Hes.*

Ὁβριμοπάτηρ, ης, ἡ, forti patre nata. Ab

Ὁβριμοπάτης, α, ὁ, forti patre natus. Ab

ὉΒΡΙΜΟΣ, α, ὁ ἢ, fortis, robustus, validus, prævalidus; (2) impetuosis; (3) violentus. Vide *Ern.*

Ὁβριώω, ἡ, Proserpina, *Lyc.*

ὉΒΡΥΖΟΝ χροῖσιν, α, τὸ, aurum obryzum, i. e. purum et crebra coctione.

Ὁγάστριος, pro ὁμογάστριος, *Sch. Lycophr.* Ex ὁμῶ et γαστήρ.

Ὁγδοαδικός, ἡ, ὁν, octonarius. Ab ὀγδοάς.

Ὁγδοαῖος, αἷα, αἰών, qui est octo dierum; (2) qui octavo die aliquid facit; (3) cui octavo die aliquid contingit. Ab ὀγδοός.

Ὁγδοάς, ἄδος, ἡ, numerus octonarius. Ab eod.

Ὁγδοάστος, ἀπῆ, απον, Poet. pro ὀγδοός, octavus.

Ὁγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta. Ab ὀγδοός.

Ὁγδοηκονταίτης, et ὀγδοηκονταίτης, αος, ὁ ἢ, qui

octoginta annorum est, octogenarius. Ex ὀγδοήκοντα et ἴτος, annus.

Ὁγδοηκοντάσπηχυς, α, octoginta cubitos æquans.

Ὁγδοηκοντατίσπαρις, ὠν, οἱ ἢ αἱ, octoginta quatuor.

Ὁγδοηκοσάτιος, α, ὁν, qui octogesima die fit, venit, &c. Ab

Ὁγδοηκοσός, ἡ, ὁν, octogesimus. Ab

Ὁγδοός, ὅν, ὁν, octavus. Ab ὀκτώ. Hinc

Ὁγδῶκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta.

Ὁγι, ἡγε, τόγε, hic, hæc, hoc; (2) is, ea, id; ille, illa, illud.

Ὁγκα, ης, ἡ, Onca; cognomen Minervæ. Vox Phœnicia.

Ὁγκαῖται πύλαι, Oncaeæ portæ, una e septem portis Thebanorum. A præc.

ὉΓΚΑ'ΟΜΑΙ, ὠμαι, fut. ὠσμαι, rudo, quod asinorum proprium est; ὀγκάμενος, rudens, *Aristot.*

Ὁγκη, ης, ἡ, angulus seu uncus; (2) magnitudo, amplitudo, *Hes.*

Ὁγκημός, ὦ, ὁ, ruditus, rugitus:

Ὁγκημα, ἄτος, τὸ, rugitus, *Gl. V.* Ab ὀγκάμαι.

Ὁγκηρός, ῥα, ῥόν, tumidus, magnæ molis; (2) fastuosus. Ab ὀγκος.

Ὁγκησῆς, ὦ, ὁ, qui rudis, asinus. Ab ὀγκάμαι.

Ὁγκίνος, α, ὁ, uncinus, hamus, uncus. Ab ὀγκος.

Ὁγκιον, vel ὀγκίον, α, τὸ, vas in quo aliquid reponitur; spiculum vel sagittarum receptaculum. Ab eod.

Ὁγκις, ἡ, idem quod ὀγκος, *V. L.*

Ὁγκολογίω, ὠ, cum fastu dico, tumide dico, *Hes. ὀγκολογῆσαι* est γογγύσαι, murmurare.

Ex ὀγκος et λόγος, serpio.

Ὁγκοποιῶν, ὠ, tumefacio, *Gl. V.*

ὉΓΚΟΣ, α, ὁ, tumor; (2) moles, massa, strues, gleba terræ; (3) eminentia, prominentia; (4) uncus; (5) spiculum; (6) pondus, onus; (7) tumor, i. e. fastus, animus elatus; (8) gravitas, amplitudo, majestas, nominatim orationis. (5) ὡς δ' εἶδεν νεῖρόν τε καὶ ὀγκος ἐκτός ἔοντας, *Il.* 4, 151. Vide νεῖρον. Βεραχὲϊ ξὺν ὀγκῳ, brevi cum negotio, *Soph. Œd. Col.* 1341. Ὁκ ὀγκος πλείον, nec plenum negotii, *Id. Ibid.* 1162. (8) ὀγκον ὀνόματος τρέφειν μητρῶν, decoro matris nomine gloriari, *Soph. Trach.* 817. Ὁγκον αἶρην, fastum concipere. Μηδ' ὀγκον ἄερος μηδίνα, nec fastu intumesceas, *Id. Aj.* 129.

Ὁγκῶ, ὠ, fut. ὠσω, tumidum reddo, tumefacio, effero, inflo; (2) amplifico; ὀγκάμαι, ὠμαι, turgeo, *Gl. V.* ὀγκωσόμεθα, pro ὀγκωσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. turgebimus fastu; part. perf. pass. ὠγκάμενος, inflatus. Ὡς εἰ μὲν ἐκεί' ἔσιν, ὀγκῶν τὰ φῶς, *Eur. Ion.* 389.

Ὡ δὲ αὖτε μύριαι δὴ βροσίων ἄνδρ' ὀγκῶσι, βίοντων ὠγκῶσαις μέγα, vitam fastu extulisti, *Eurip.*

Andr. 319. Ab ὀγκος.

Ὁγκύλλομαι, effero, turgeo. Ab eod.

Ὁγκύλος, α, ὁ, tumidus, inflatus, superbus, *Hes.* Ab eod.

Ὁγκάδης, αος, ὁ ἢ, idem; ἢ ἔσιν ὀγκάδιστον ἡ βῆς, *Aristot.* Ab eod.

Ὁγκωμα, τὸ, tumor; (2) superbia:

Ὁγκωσις, αος, ἡ, idem. Ab ὀγκῶν.

Ὁγκωτός, ἡ, ὁν, tumefactus, elatus, magna mole adsurgens. Ab eod.

Ὁγκωῖον, sulcum duco. Ab

ὉΓΜΟΣ, ὦ, ὁ, sulcus aratro factus; (2) linea a messoribus facta, quum scilicet manipulos vel demessa secundum lineam disponunt; (3) plantæ ordine dispositæ; (4) series, ordo; (5) via.

Ὁγμος, α, ὁ, epith. Herculis, ap. Gallos.

Ὁγλίω, aggero, *Lyc.* ubi al. ὀγλίωσι vel ὀγλίωσι, al. οἰγλίωσι, al. ὀγλίωσι, *Scal. ὀγλίωσι.*

ὉΓΧΝΗ, ης, ἡ, pirus, arbor; et pirum, fructus.

Ὁδαγμός, ὦ, ὁ, morsus tenax. Ab ὀδάξω.

Ὁδαῖος, αἷα, αἰών, vendibilis, *Hes.* (2) ad iter conficiendum necessarius, vel idoneus; ὀδαῖον, vaticum, *Hes. Suid. Od.* 9, 163. Ab ὀδαῖος.

Ὁδαπάζω, morsico, mordeo, *Apollon. Rhod.* 4, 1609. Ab

Ὄδαξ, *adv.* mordicus. Ab ὀδᾶς.
 Ὄδαξομαι, idem quod
 Ὄδαξω, ᾧ, fut. ἔσω, doleo ex morsu dentibus
 factio ; ὀδαξόμεμαι, ἔμαι, ὀδαξόμενος, qui mor-
 detur, *Xen.* Ab ὀδάξ. Hinc
 Ὄδαξησμός, ῥ, ὁ, prurigo mordax.
 Ὄδαξισμός, ῥ, ὁ, idem ; quod ab ὀδαξίζομαι.
 Ὄδαξιστός, ἥ, ὁν, pruriginem movens. Ab
 eod.
 Ὄδαζω, et ὀδαζομαι, mordeo, arrodo ; imp.
 ὀδάζω, pruricham ; ὀδαζέσθαι, morderi, inf.
 Ab ὀδάξ. Unde
 Ὄδαζάντης, εος, ὁ, ῥ, pruritus movens.
 Ὄδάω, ᾧ, seu ὀδάω, f. ἔσω, viatico instruo ; (2)
 vendo, venundo. *Ἐτί τις Σέλιου βορὰν ὀδῶ-
 σαι ναυτιλίας περὶ κρημένους ; Eur. Cyc. 97. Βύ-
 τσι τρέϊον ὀδῶναι, Anac. 24, 2.* Ab ὀδᾶς.
 Ὄδῃ, ῥῆς, τοδῇ, hic, ille, ipse. Hinc μέχρη
 τοδῇ, huc usque, ad hoc usque tempus ; τοδῇ,
 hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc
 in loco, istic.
 Ὄδεια, ας, ἡ, profectio, iter. Ab ὀδᾶς.
 Ὄδελος, ῥ, ὁ, *Dorice* pro δειλος ; veru, *apud*
Aristoph. At *ap. Nic.* pro δολός.
 Ὄδευμα, ᾠτος, τὸ, iter, profectio :
 Ὄδυσίμοι, ας, ὁ, ῥ, meabilis, pervius, per
 quem iter fit :
 Ὄδυντης, ῥ, ὁ, viator, ambulator. Ab
 Ὄδυνω, f. εὔσω, iter facio, proficiscor, ambulo,
 eo, *Ἐνδὲ ἱεραισιτότατος ποταμῶν Ἀλφειῶν ὀδύνει,*
Dion. Per. 409. Ab ὀδᾶς.
 Ὄδω, ᾧ, vid. ὀδάω.
 Ὄδῆναι, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro
 ὀδήγεαι, ab
 Ὄδῆναι, ᾧ, fut. ἔσω, dux itineris sum ; duco,
 dirigo, deduco, *Gl. V. Δίδω δῖον σὴν χεῖρ,*
ὀδῆσθω δ' ἔργα, Eur. Her. Fur. 1408. Τυφλὸν
ὀδήγει, Phocyl. 22. Ab ὀδῆνός. Hinc
 Ὄδῆνσις, 3. sing. f. 1. ind. act.
 Ὄδῆντης, ῥεος, et ὀδῆντης, ῥ, dux viæ.
 Ὄδῆντηνός, ἥ, ὁν, ad viam monstrandam aptus.
 Ὄδῆντα, ας, ἡ, deductio per viam, monstratio
 viæ. Ab
 Ὄδῆνός, ῥ, ὁ, dux viæ seu itineris, ductor, præ-
 vius, *Gl. V. Ἐξ ὀδῶς et ἄγω.*
 Ὄδως, ας, ὁ, ῥ, faustus seu auspiciatus ad iter,
 item vialis, in via stans. *Mercurii* epith.
 Ab ὀδᾶς.
 Ὄδωμα, ᾠτος, τὸ, via, iter, qu. ab ὀδίζω.
 Ὄδωτης, α, ὁ, viator. Ab eod.
 Ὄδωλλία, ὤν, τὰ, graveolentia, fœtida. Ab
 Ὄδωλ, ῥῆς, ἡ, odor. Ab ὀζω. Hinc
 Ὄδωμεις, ἡσσα, ὤν, olidus, odorosus, fragrans,
 Ὄδωμνος, α, ὁ, idem, *Hes.* Ab eod.
 Ὄδωμνός, εος, ὁ, ῥ, ἡ, idem et ab eod.
 Ὄδωτοκῆς, ᾧ, viatores excipio, vias insideo,
 latrocino. Ab
 Ὄδωτοκός, α, ὁ, ῥ, ἡ, vias insidens et viatores
 intercepti, viatorum inceptor, latro. Ex ὀδῶς
 et δίζωμαι, vel δώκιω.
 Ὄδωπλάνειν, ᾧ, erro, pererro. Ab
 Ὄδωπλάνης, εος, ὁ, ῥ, ἡ, in via errans, al. pedes.
 Ex ὀδῶς et πλανᾶν.
 Ὄδωποιέω, ᾧ, f. ἔσω, viam facio, viam munio ;
 iter facio, *Gl. V.*
 Ὄδωπορίω, ᾧ, fut. ἔσω, iter facio ; meo, *Gl. V.*
Act. 10. 9. incedo. *Κῆπ' ἄκρον ὠδοπορίου*
(ἄν), et summis digitulis incederes, Soph.
Aj. 1230. Ab ὀδοπορός.
 Ὄδωπορία, ας, ἡ, profectio ; iter, expeditio,
Gl. V. Ab eod.
 Ὄδωποριός, ἥ, ὁν, ad iter pertinens ; viatorius,
Gl. V. τὸ ὀδοπορικόν, ῥ, viaticum ; (2) iti-
nerarium, Gl. V. Ab eod.
 Ὄδωπορικῶς, *adv.* iter faciendum modo.
 Ὄδωπορίον, α, τὸ, merces, quæ datur viæ duci,
 seu comiti ; convivium, quod itineris comi-
 tibus præbetur. Ab
 Ὄδωπορός, α, ὁ, viator ; (2) comes. Ex ὀδῶς et
 πορεύω.
 Ὄδωμετρος, ὁ, epith. cursoris insignis.
 Ὄδωντάργα, ας, ἡ, instrumentum chirurgicum,
 quod evellunt dentes, forceps ; forfex
 dentalis, *Gl. V. forfex dentaria, Ph. Ex*
ὀδῶς et ἄργα.
 Ὄδωνταργών, ῥ, τὸ, idem. Ex ὀδῶς et ἄγω.

ὀδονταλγία, ᾧ, dentibus doleo. Ex ὀδὸς ἐ
ἀλγία.
ὀδοντανάλγας, ας, ἡ, dentium dolor. Ex ἄλγας.
ὀδόντισσι, dat. plur. Ion. pro ὀδύσσι, ab ὀδὸς,
dens.
ὀδοντιάσις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gin-
givam eruptio. Ab
ὀδοντιάω, ᾧ, fut. ἄσω, dentio. Ab ὀδὸς.
ὀδοντιάης, εος, ὁ, fenum fruticosum, &c. Gorr.
ὀδοντισμός, ὤ, ὁ, modus quidam canendi tibiis,
qu. ab ὀδοντίζω.
ὀδονταλγίφης, ἰδος, ἡ, dentiscalpium. Ex ὀδὸς
ἐ γλῶφω.
ὀδοντάγλυφον, ας, τὸ, idem et ex iisd.
ὀδοντοιδής, εος, ὁ, ἕ, ἡ, dentis formam habens
Ex ὀδὸς ἐ εἶδος.
ὀδοντομάχης, ας, ὁ, dentibus pugnas. Ex ὀδὸς
ἐ μάχομαι.
ὀδοντοξίτης, ας, ὁ, instrumentum ad radendos
dentes exesos. Ex ὀδὸς ἐ ξίω, rado, polio.
ὀδοντοπαΐω, dentio.
ὀδόντες, ἡ, ον, dentatus. Ab ὀδὸς. (Sed rectius
ὀδοντάων, ab ὀδοντάω.)
ὀδοντόσμηγμα, ἄτος, τὸ, dentificium, Ph.
ὀδοντοσίμμημα, ἄτος, τὸ, idem, Ph.
ὀδοντοφόρος, ας, ὁ, ἕ, ἡ, dentes edens.
ὀδοντοφυΐα, ᾧ, f. ἡσω, dentio; τὰ δὲ παῖδια ἐβ-
δόμῳ μιν ἀρχόντας ὀδοντοφυΐν, Aristot. Ab
ὀδοντοφυΐς, εος, ὁ, ἕ, ἡ, dentes producus; (2)
e dente vel dentibus prognatus, (2) τὰν
ἀπὸ Φερστροφῶ δράκοντος γίναντες ὀδοντοφυΐ, Eu-
ριπ. *Phoen.* 827. Ex ὀδὸς ἐ φύω, Hinc
ὀδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio.
ὀδοντάω, ᾧ, f. ἄσω, dentibus instruo seu munio,
dentatum reddo; ὀδοντομύνης, perf.
pass. part. dentatus; invenitur et ὀδοντα-
μίνος, ap. Poll. in *Vett. Ed.* et *Gl. V.* ὀδοντα-
μίνον, dentale. Ab ὀδὸς. Hinc
ὀδονταμίνος, ἡ, ον, dentatus, denticulatus.
ὀδονταΐω, ᾧ, f. ἡσω, viam facio, viam munio;
(2) transitum præsto; (3) *metaph.* aditum
præbeo, viam sterno; (4) ad methodum
redigo; (5) progredior, promoveo, pro-
ficio. (1) ὠδοπεποιημένος χώρος, locus planus,
locus manu factus planus, *Arrian. Hist.*
Alex. 3, 13. Τὸ ὄδωρ, τὰ τε χεῖρας ἐλυμνηνατο,
ἐ μᾶλλον ὠδοποιεῖ, *Dem.* Ab ὀδοποιός. Hinc
ὀδοποιήσις, εως, ἡ, viarum munitio; (2) munus
vias sternendi; (3) patefacio, aditus.
ὀδοποιητικός, ἡ, ον, qui viam facere, et aditum
ad aliquid patefacere potest.
ὀδοποιΐα, ας, ἡ, viarum munitio, ipsa actio
muniendi seu sternendi vias. Ab
ὀδοποιός, ὤ, ὁ, qui viam facit, munit, seu ster-
nit. Ex ὀδὸς ἐ ποιῶ.
ὠαδ' ὤ, ἕ, ἡ, via, iter; (2) via, ratio, metho-
dos, secta, religio; (3) via auxilium; (4)
insidiæ, quæ juxta viam struuntur: *apud*
Hom. ὀδὸς ἐπὶ σινα, insidiæ adversus ali-
quem; ὀδὸς πάρεργον, obiter, *Gl. V.* (5) ex-
peditio. (5) Πειρίθω ἐσπόμενον κωνὴν ὀδὸν, *Apoll.*
Rhod. 1, 103. Τὴν σπῆν ὀδῶ, ob hoc stu-
dium, *Soph. Ed.* *Tyr.* 1478.
ὀδὸς, ὤ, ὁ, cum spiritu tenui, limen. Χθόνος
καλεῖσθαι τήνδε χαλκώπικος ὀδὸς, *Soph. Ed. Col.*
57. Ἐπεὶ δ' ἄφικτο τὸν καταρράκτην ὀδὸν, *Id.*
Ibid. 1590.
ὀδοσποΐω, ᾧ, fut. ἡσω, vias observo.
ὀδοσάτω, ᾧ, vias custodio, obviso. Ab
ὀδοσῶτης, ας, ὁ, viarum custos, stationarius.
Ex ὀδὸς ἐ ἵσθμι, sisto.
ὀδοσφυσία, ας, ἡ, viarum stratura; (2) munus
struendi vias. Ex ὀδὸς ἐ σφυάζω, sterno.
ὀδῶν, præf. inf. act. *contr.* pro ὀδῶναι, ab ὀδῶω.
ὀδῶρης, εος, ὁ, item ὀδωρος, vel ὀδωρος, ας, ὁ, qui
vias custodit; (2) latro: (3) comes via.
(2) πῶς θῆθ' ὀδωρὸν οἷος ξέειπες λαβῶν *Soph.*
Fragn. Ægei. Ex ὀδῶω.
ὠαδ' ὤ, ὤ, ὁ, dens; etiam pro pistillo
mortarii, ap. *Nicand.*
ὀδοφύλαξ, ἄπος, ὁ, viæ custos, qui viatores in
via observat.
ὀδῶω, ᾧ, duco, pugno, sum dux viæ; ὀδῶμαι,
ducor viam; ὀδῶσθαι, per viam ire, *Hes.*
Ab ὀδός.
ὀδυζέμαι, irascor, ut hinc sit aor. 1. ὠδύσσεσθαι

iratus est. Βοιάρου δ' αἶς, πρώτη πατὴρ, ὠδύνα-
σατο θυμόν, *Hes. Thesm.* 617.
'Οδυῖαμα, ἄπος, τὸ, dolor. Ab ὠδύναι.
'Οδυαρόν, acc. sing. *Dor.* pro ὠδυνήρόν.
'Οδυάσασι, cruciatus, 2. sing. præs. ind. pass.
contr. pro ὠδυνάσαι, ab
'Οδυῖναι, ὦ, dolore adficio; ango, *Gl. V.* ὠδυ-
νάομαι, ὠμαι, crucior, dolore adficio. 'Ο-
δυῖναι μὲν ἔλκτῃ μὲν σι, *Luc.* 2, 48. Τὸ γὰρ
ὀρεσθῆναι γνῶμαι, ὠδυνῆ, *Eurip. Hipp.* 247. Τὰ
τῆς ψυχῆς τραύματα—πολὺ μάλλον ὠδυνῆ,
Achill. Tatius. 1. Ab ὠδύνη.
'Οδυῖναι, gen. pl. *Æol.* pro ὠδύνων, ab
'ΟΔ'NH, ης, ῆ, dolor, anxietas, cruciatus. Δ'
ὠδύνης βαίνειν, in dolore esse, dolore affici.
'Οδυητός, ῥα, ῥον, dolorem adferens, acerbus
molestus, ærummosus. A præc.
'Οδυητός, adv. moleste, dolenter; τίκεται ὠδυ-
ητός, *Aristot.*
'Οδυηφάτος, υ, ὀ ξ ῆ, dolorem sedans, miti-
gans, pellens, et quasi perimens. 'Οδυηφάτα
φαρμακα πάσασιν, *Il.* 5, 900. Ex ὠδυνη et
φάω.
'Οδυοσπᾶς, ἄδος, ὀ, dolore convulsus. Ex ὠδυνη
et σπᾶω, convellō.
'Οδυώδης, εος, ὀ ξ ῆ, dolens, dolorem adferens.
Ab ὠδύνη.
'Οδυωμῖναι, nom. plur. præs. part. pass. pro
ὠδυώμεναι, ab ὠδύναι.
'Οδυέο, huge, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.*
pro ὠδύεσθαι, ab ὠδύρομαι.
'Οδυμα, ἄπος, τὸ, lamentum.
'Οδυμῖς, ὀ, ὀ, lamentatio, ploratus, fletus. Ab
'ΟΔ'Y POMAI, lamentor, ploro, defleo, fleo,
mæreo, lugeo. 'Οδυμῖναι σὺν ἐνύκταν, *Eur.*
Med. 159. Τὴν σπέναν τινοῖς, *Isocr.*
'Οδυητικός, ῆ, ὄν, proclivis ad lamenta et lacry-
mas, querulus; (2) flebilis, lacrymosus, lamen-
tabilis. A præc.
'Οδυητικός, adv. cum lamentatione et querela,
flebiliter; comp. ὠδυητικωτέρως, flebilius.
'Οδυητός, ῆ, ὄν, lamentis dignus, gemitibus pro-
sequendus. Ab ὠδύρομαι.
'Οδύσασατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et
Poet. pro ὠδύσατο, ab ὠδύζομαι, vel
'ΟΔ'Y ΣΣI, irascor, succenseo; supponendum
cum f. 1. ὠδύσαι, ut hinc sit ὠδύσασατο, 3. sing.
a. 1. med. pro ὠδύσατο; item pl. ὠδύσανατο,
pro ὠδύσαντο. Μίγας ὠδύσατο Ζεύς, *Il.* 18,
292. Πατὴρ ὠδύσασατο θυμῷ, *Hesiod. Theog.*
617. Alii ὠδύζομαι supponunt, possit quo-
que ὠδύω pro radice assumi.
'Οδωδε, oluit, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro
ὠδε, ab ὠζω, oleo.
'Οδωδῆ, ῆς, ῆ, odor, *Hes.* Ab ὠζω unde
'Οδωδῆ, oluerat, 3. sing. plusq. perf. ind. med.
Att. et *Ion.* pro ὠδεῖ.
'Οδωδυσαι, iratus fuit, 3. sing. perf. ind. pass.
Att. pro ὠδυσσαι, ab ὠδύσσω.
'Οδῶν, ὄντος, ὀ, dens, pro ὠδῶς, *Ion. Eust.*
'Οδωτός, ῆ, ὄν, qui transiri potest, viam habens;
(2) facilis, expeditus. (2) ἔμοι μὲν ἐν' ὠδωτά,
obire quidem hæc non possum, *Soph. Œd.*
Col. 495. Ab ὠδῶ.
'Οεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Æol.* pro ὠεσσι, ab ὠεῖς.
'Οζαι, ὤν, αἶ, pelles asinorum agrestium, *Suid.*
'Οζανα, ης, ῆ, narium ulcus, polypos; (2)
piscis e polyporum genere. Ab ὠζω.
'Οζανικός, ῆ, ὄν, qui narium ulcere putrido seu
polypo laborat. A præc.
'Οζανίτις, ἴδος, ῆ, ozanas redolens, graveolens.
Ab eod.
'Οζῆ, ης, ῆ, fœtor. Ab ὠζω.
'Οζήνεις, olebis, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi
ἔζω, oleo.
'Οζήνην, ης, ῆ, oletum, cloaca. Ab ὠζῆν et Σήκην.
'Οζελις, ὀ, polypi species. Ab ὠζω.
'Οζορμαι, ἔμαι, in materiam ramosam et nodo-
sam convertor; ὠζωρένους, nodatus, ramo-
sus, perf. part. Ab
'ΟΖΟΣ, υ, ὀ, nodus arboris, ramus; *metaph.*
ἔζος 'Αρηος, homo bellicosus, quasi Martis
filius. Τὸ μὲν εὐπορεῖ φύλλα εἰ ζῶς φύσει, *Il.* 1,
234.
'Οζέσπομος, υ, ὀ ξ ῆ, cui os fœtet. *Gl. V.* oripu-
tulus. Ex ὠζῆν et σῶμα, os.

ὀζόχρωτος, u, δ ἡ, hircum olens. Ab ὄζω
et χρώς, culis.
ὀζύγης, pro ὀρύγης, Poet.
ὀζν, Dor. ὄζω, fut. ὀζήσω, perf. ὄζωσα, oleo,
odore spiro, futeo; ὄζει, Gl. V. ὀζόμενος,
putidus, Ph. part. perf. ὄζωδός, olens. Ἦδη
γὰρ ὄζειν πλείονας ἢ μειζόνων πραγμάτων μοι
δοκεῖ, praesagire, Aristoph. Lys. 620. Πάντ'
ὄζων ἕτερος μάλα πίνος, Theocr. 7, 143.
ὀζώδης, εὖς, δ ἡ, ramosus, nodosus; (2)
olidus, foetidus. Ab ὄζος vel ὄζω.
ὀη, ns, ἡ, sorbus, arbor. Idem quod ὄα.
ὀην, adv. unde; (2) quamobrem, quocirca,
quare. Ab ὄς.
ὀέτο, curabat, 3. sing. imperf. indic. med.
Ion. pro ὀέτοσα, ab ὀδομαι, curo.
ὀέτω, curo, rationem habeo. Ab ὀθη.
ὀέτω, ὦ, idem et ab eod.
ὀθη, ns, ἡ, cura, ratio, Hesych.
ὀθι, adv. ubi. Ab ὄς.
ὀθητε, adv. idem. Ex ὄθι et ὄτο.
ὀθαεῖς, ὦν, αἰ, plantae quae indicant aquam
subesse ubi nascuntur.
ὀθνίος, εἰα, εἰον, alienigena, externus, peregrinus.
ὀθνίος, ἡ, οἱ συγγενῆς γεγάσας τις;
Eurip. Alcest. 535. Ἀ νόθος, quasi per Meta-
thesin pro νόθιος.
ὀθνήσμενος, on, in extraneo solo sepultus,
Man.
ὀδομαι, curo, moveor. Ὁς ἔκ ὀδοτ' αἰσυλα
ρέων, Il. 5, 405. Ab ὄδη.
ὀδονη, ns, ἡ, linteum, tela linea; (2) quævis
tela etiam non linea; mappa, Gl. V. (3)
velum nauticum; carbasus, Gl. V. (4) in-
dumentum linteum.
ὀδονιῶδες, ἡ, on, lintearius, Gl. V. A præc.
ὀδόνιος, ἰνη, ἰνον, linteus. Ab ὀδόν.
ὀδόνιον, u, τὸ, linteolum, panniculum linteus;
(2) linteolum, quo obligantur vulnera; (3)
quo excipiuntur medicamenta. Dim. ab
ὀδόν.
ὀδοσιπῶλης, u, ὁ, lintearius.
ὀδονῆα, othonna, herba; (2) succus.
ὀθοσποῖς, ὤ, ὁ, linteus. Ex ὀδόν et ποῖος.
ὀθρῆ, similis capilli, pl. ὀθρηχες, qu. ὀρθρηχες.
ὀθρός, pro ὀμοθρός, Hes.
ὀἰ, ἔρι, heu mihi! ὀἰ ἔγω, ὀἰ μοι.
ὀἰ, adv. quo; (2) ubi.
ὀἶα, as, ἡ, pellis ovilla; idem quod ὄα. (2) vi-
cus, pagus. (2) ἡδ' ὀἶα, Apoll. Rhod. 2, 139.
Ab ὀἶς.
ὀἶδόν, adv. solum, solummodo, ad modum
solitarii. Ab ὀἶος.
ὀἶαίξω, fut. ἰσώ, gubernare vel rego navem;
(2) rego simpliciter; (3) torqueo, convertō,
velut clavum. Ab ὀἶαξ. Unde
ὀἶακον, u, τὸ, gubernaculum navis, Eust.
ὀἶακισμα, ἄτος, gubernatio. Ph. regimen.
ὀἶακιστής, ὤ, ὁ, gubernator, Suid.
ὀἶακόμενος, u, ὁ, gubernator, proprie clavi,
navis; deinde simpliciter, ut rex, dominus.
Ex ὀἶαξ et ἰνῶμα, gubernare.
ὀἶακοσφῆς, ὦ, gubernaculum manu verso,
clavum teneo; (2) gubernare, rego. Ab
ὀἶακοσφός, u, ὁ, qui clavum tenet, qui guber-
naculum versat, gubernator. Ὡστε ναὸς
κεδὼν ὀἶακοσφόν, Eurip. Med. 523. A seq.
et σφῆψι.
ὀἶ' Ἀε, ἄκος, ὁ, proprie clavus, quo regitur
gubernaculum; (2) gubernaculum ipsum,
etiam metaphor.
ὀἶάτις, u, δ ἡ, ut διάστειον κρίας, caro ovilla,
Suid. Ab ὀἶς.
ὀἶάω, ὦ, solus seu solitarius sum, Hesych. ubi
ὀἶάτω, μονάχοντα. Ab ὀἶος.
ὀἶεας, ὁ, pars optima in cervice tauri, Lucian.
Lexiph. 3. et apud Pollucem.
ὀἶγνισμαι, aperiar, f. 2. ind. pass. verbi
ὀἶγν, seu ὀἶγνῶν, aperio, patefacio; aor. 1.
ὀἶγῃ, aperuit, apud Hom. imperat. præc. ὀἶγῃ,
aperi, Hesiod. ὀἶγνῶμαι, aperior; imp. ὀἶ-
γνῶντο, aperiebantur, Hom. ὀἶγνῶ, aor. 1.
conj. 3. sing. Τῆσι Δύρασι ὀἶγῃ, Il. 6, 298.
ποῖας, Ib. 24, 446.
ὀἶδαινω, tumefacio, inflo; (2) tumeo; ὀἶδαινο-
μαι, tumefio, turgescō. Ab ὀἶδω.

ὀιδάλιος, εἰα, εἰον, tumidus, turgidus, Gl. V.
(2) humidus, Suid. Ab eod.
ὀιδάω, tumefacio; ὀιδάνομαι, tumefio, turgescō.
ὀιδάνειν ἢ ἑπείσει νόον, Il. 9, 550. Ἀλλὰ
μοι ὀιδάνεται κραδίη χόλῳ, Ib. 642.
ὀιδας, 2. sing. perf. ind. med. verbi ὀιδω, scio.
ὀιδασθα, nosti, persona eadem, sed Æol. for-
mata.
ὀιδαστε, novistis, scitis, 2. plur. perf. ejusd.
ὀιδάω, ὦ, tumeo; ὀιδάοντα, part. apud Plut.—
nisi forte ὀιδάοντα ibi legendum.
ὀιδάω, ὦ, fut. ἡσώ, tumeo, turgeo; perf.
ὀιδῆκα, part. ὀιδῆκός, tumidus, inflatus.
Ὡδε δὲ χρεῖα πάντα, Odys. 5, 455.
ὀιδῆμα, ἄτος, τὸ, tumor. A præc.
ὀιδῆματόν, εἰσα, εν, idem quod
ὀιδῆματόν, εὖς, δ ἡ, tumens, tumidus;
ὀιδῆσις, εὖς, ἡ, tumor, inflatio. Ab ὀιδῶ.
ὀιδίσκω, tumefacio; (2) intumesco. Ab eod.
ὀιδῆμα, ἄτος, τὸ, unda, fluctus maris, æstus;
(2) pelagus, vastum maris æquor. Ab eod.
Il. 21, 234.
ὀιδῆματόν, pro ὀιδῆματόν, Ἀθ.
ὀιδόν, u, τὸ, tuber terræ; ὀιδῶ, tubera, Suid.
Scribitur et ὀιδον. Ab ὀιδῶ.
ὀιδόσιω, tumefacio, Gl. V. Ab
ὀιδός, tumor, Erot. in Lex. Hippocr.
ὀἶαι, putas, 2. sing. præc. ind. med. Ion. pro
ὀἶσαι, ab ὀἶομαι.
ὀἶάκος, u, δ ἡ, unam tantum vestem habens.
Νήλσιος, οἶανος, Apoll. Rhod. 3, 646. Περιβο-
λαῖον, dicebatur et erat gestamen Lacæna-
rum. Vide Musgrav. ad Eur. Hecubam, 933.
Ex ὀἶος et ἰανός, vestis.
ὀἶι, pers. ead. cum ὀἶαι, sed Att. pro ὀἶη.
ὀἶος, εἰα, εἰον, et ὀἶος, ἐν, on, ovillus. Hinc ὀἶήν,
et ὀἶη, ns, ἡ, scil. δορῆ, pellis ovilla. Ab ὀἶς.
ὀἶοσι, ovibus, dat. pl. Ion. pro ὀἶοι, ab ὀἶς.
ὀἶότης, εὖς, δ ἡ, æqualis, qui ejusdem ætatis
est, Il. 2, 765. Ex ὀρῶ et ὄτος, annus.
ὀἶζυρῆ, dat. sing. Ion. pro ὀἶζυρῆ, ab
ὀἶζυρός, εἰα, εἰον, ærummosus, calamitosus, mi-
ser, Il. 3, 417. Ἐλπίμεινοι παύσασθαι ὀἶζυρῆ
πολέμοιο, Ib. 3, 112. Ab
ὀἶ' ΖΤΖ, ὄος, ἡ, ærumna, miseria, calamitas.
Ab ὀἶ.
ὀἶζῶν, f. ὄσω, ærumnas perfero, miser sum.
ὀἶη, soll, dat. sing. f. g. Ion. pro ὀἶα, ab ὀἶος.
ὀἶηθῆναι, putasse, a. 1. inf. pass. verbi ὀἶομαι.
ὀἶήιον, gubernaculum; pl. ὀἶήια, gubernacula,
Il. 19, 42. pro ὀἶήιον, ὀἶήιον.
ὀἶηκα, acc. sing. Ion. pro ὀἶακα, ab ὀἶαξ, clavus.
ὀἶηκῆν, præc. inf. act. Ion. pro ὀἶακῆν, a
verbo ὀἶακῆν, gubernaculum rego.
ὀἶηκοφός, ὁ, clavi gubernator, Synes. Ab
ὀἶαξ et φέρω.
ὀἶη, qualem, acc. sing. f. g. Ion. pro ὀἶαν,
ab ὀἶος.
ὀἶηξ, ἡ, gubernaculum; ὀἶηκας, apud
Hom. et annuli, per quos lora ducunt, Il.
24, 269. Pro ὀἶαξ.
ὀἶημα, ἄτος, τὸ, id quod quis opinatur, opi-
nio animo concepta; (2) existimatio de se
nimis arrogans. Ab ὀἶομαι.
ὀἶημάτις, u, ὁ, qui arrogantem de se opini-
nem concepit, vana opinione elatus, fastu
tumens. A præc.
ὀἶημάτιον, u, τὸ, arrogans opiniuncula de se.
Dim. ab ὀἶημα.
ὀἶησται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi ὀἶομαι.
ὀἶησις, εὖς, ἡ, suspicio; ab eod. Ὡς τῆς γλυ-
κείας οἶησις, Heliad. 3.
ὀἶησισφοβός, u, δ ἡ, falsa sapientiæ opinione
inflatus. Ex ὀἶησις et σοφός.
ὀἶησιφῶν, onos, δ ἡ, idem. Ex ὀἶησις et φέρω,
mens.
ὀἶησιον, adv. posit. putandum. Ab ὀἶομαι.
ὀἶητής, ὤ, ὁ, opinor. Ab eod.
ὀἶητόν, opinabile, Ph. Ab eod.
ὀἶη, ἡ, arbor eadem quæ ὀἶα.
ὀἶς, ἰδος, ἡ, ovicula, agnicula. Dim. ab ὀἶς.
ὀἶκα, perf. indic. med. verbi ὀἶκα, similis sum,
pro vulg. ὀἶκα.
ὀἶκαδ', pro ὀἶκαδ', adv. domum. Ab ὀἶκος.
ὀἶ' Κ' ἈΔΕΞ, αν, αἰ, ficus immaturæ, grossi La-
conibus; Poll. Suid.

ὀἶκαδεις, Dor. pro ὀἶκαδεις, adv. domum.
ὀἶκαδον, domesticum, Hes. Ab ὀἶκος.
ὀἶκαριον, u, τὸ, ædicula, cellula. Dim.
ὀἶκαριν, 3. plur. perf. ind. med. cum. v. ἰφελαν
ab ὀἶκα.
ὀἶκε, 3. sing. temporis et verbi ejusd.
ὀἶκειῶδες, ἡ, on, domesticus, familiaris, Gl. V.
Suid. Ab ὀἶκίος.
ὀἶκῆιον, τὸ, propinquitas, Thuc.
ὀἶκισπράγῳ, ὦ, fut. ἡσώ, privata mea negotia
ago. Ex ὀἶκίος et πρᾶσσω.
ὀἶκισπράγῳ, as, ἡ, cura suorum negotiorum,
non alienorum. Ex ἰisd.
ὀἶκίος, εἰα, εἰον, domesticus, privatus; (2)
familiaris, necessarius, necessitudine con-
junctus; (3) propinquus, cognatus, adfinis;
(4) aptus, accommodatus. Ab ὀἶκος.
ὀἶκίστης, ἡ, ὁ, usus domesticus et consu-
tudo, familiaritas, amicitia; (2) propinqui-
tas, cognatio, affinitas. A præc.
ὀἶκισφῶνως, adv. sua voce, suis verbis, R. Ex
ὀἶκος et φωνή.
ὀἶκῖον, ὦ, f. ὄσω, familiarem reddo, concilio;
(2) adscisco, accommodo, concilio; (3)
concilio, adjungo; (4) mihi vindico, meum
esse contendo; ὀἶκῖομαι, familiaris reddo,
adjungor, concilior. ὀἶκῖοσας πρὸς αὐτὸν
τὸς πολίτας, Plut. Τὴν γὰρ Ἀσίνην καὶ τὰ ἰοι-
κίοντα ἔθνη βάρεβα ὀἶκῖονταί οἱ Πέρσαι, Per-
sæ sibi vindicant, Herodot. 1, 4. Τέσσα γὰρ
ὦν τὴν ἱερεῖαν ἐκ οἰκῖνται Λυδοί, Lydi, Id. 1,
94. Ab ὀἶκίος.
ὀἶκῖσσαν, 3. pl. præc. imperat. act. contr.
pro ὀἶκῖσσαν, ab ὀἶκῖω, habito.
ὀἶκῖωμα, ἄτος, τὸ, accommodatum, accommo-
datio. Ab ὀἶκῖω.
ὀἶκῖον, præc. part. act. Poet. pro ὀἶκῖον.
ὀἶκῖον, adv. familiariter, amice, benevole;
(2) apte, accommodato, convenienter.
ὀἶκῖσις, εὖς, ἡ, familiaritas, conjunctio; (2)
vindictio, comparatio, adquisitio. Ἐχει δὲ
πας, ἡ μέλῃτα οἶκῖσιν τινὰ πρὸς τὴν δρῶν,
Theophrast. Ab ὀἶκῖω.
ὀἶκῖντι, 3. pl. præc. ind. Æol. pro ὀἶκῖντι, ab
ὀἶκῖναι.
ὀἶκῖσι, 3. pl. præc. ind. act. Dor. et Æol. pro
ὀἶκῖναι.
ὀἶκῖστο, habilet, 3. sing. præc. opt. med.
ὀἶκῖστια, as, ἡ, familia, Ph. Ab ὀἶκῖστος.
ὀἶκῖστωμαι, domesticus sum, famulus, Hes.
V. Eur. Alc. 437. Ab eod.
ὀἶκῖτω, habito. Τὸν ἀνάλιον οἶκον οἶκῖστωμαι,
Eurip. Alc. 439.
ὀἶκῖστος, u, ὁ, domesticus, verna, famulus,
servus domesticus. Ab ὀἶκος.
ὀἶκῖστια, as, ἡ, familia, famulitium. A præc.
ὀἶκῖστος, ἡ, on, famularis, servilis; τὸ οἶκῖστικόν,
servitium seu famulitium domesticum, ipsi
famuli. Ab eod.
ὀἶκῖτῆς, ἰδος, ἡ, famula, ancilla; etiam mater-
familias. Τὸ μὲν οἶκῖτῆς ἦδον, tu jam matrona
facta es, Theocrit. 18, 38. Ab eod.
ὀἶκῖντας, habitantes, acc. plur. part. præc. act.
Dor. pro οἶκῖντας.
ὀἶκῖς, εὖς, ὁ, famulus, servus domesticus;
(2) domesticus; gen. Ion. οἶκῖος, dat. οἶκῖναι,
pl. οἶκῖες, acc. οἶκῖας. Ab ὀἶκος.
ὀἶκῖν, ὦ, fut. ἡσώ, habito, domum habeo;
(2) vivo, dego; οἶκῖομαι, ἔμαι, habitator,
incoler; part. οἶκῖόμενος, fecm. οἶκῖομαι,
quæ habitatur, habitabilis, pro Subst. orbis
terrarum: Romanum imperium, terra Ju-
dæa. Τηλὴ γὰρ οἶκῖ τῶν ἀγρῶν, ruri, Aristoph.
Nub. 138. Πολυμηλοτάτων ἰστίαν οἶκῖς, Eur.
Alc. 585. Καὶ τὰςδε θῆκας εὐκλείως οἶκῖσα-
ν, Id. Her. Fur. 272. Ab ὀἶκος.
ὀἶκῖος, Ion. pro οἶκῖος, domesticus, privatus.
ὀἶκῖσθαι, præc. inf. med. Ion. et contr. pro
οἶκῖσθαι, ab οἶκῖω, meum facio.
ὀἶκῖμα, ἄτος, τὸ habitaculum. Ph. cella,
cænatorium; peculiariter Atticis lupanar,
item carcer; pl. οἶκῖματα, habitationes,
Gl. V. alibi et de coribus avium; om-
nino de quovis ædificio, et quicquid struc-
tum et elaboratum est, ut turris, templum,
&c. Ern. (2) τὴν θυγατέρα τὴν ἰαντὴν ἀνί-
στα

εἰς οἰκῆματος, *filium suum cum prosti-*
tuisset in lupanari, Herodot. 2, 126. Καθὲς
το ἰν οἰκῆματι, et apud τὸ οἰκῆματος ἀνίσταται,
dicitur de meretrice quæ in lupanari quæ-
stum corpore facit, et quæ lupanar deserit,
Isæus 58. edit. Steph. Hinc
Οἰκηματικός, ἡ, ὄν, domesticus, R.
Οἰκηματιον, α, τὸ, parva domus; cellula, Gl.
Vet. Ab eod.
Οἰκημένον, acc. sing. perf. part. pass. Ion. pro
ῥηκνέμενον, a verbo οἰκῆν, habitō.
Οἰκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ab οἰκῆν. Unde
Οἰκήσιμος, α, ὁ ἢ ἡ, habitabilis. τὸ οἰκήσιμον,
cancer.
Οἰκῆσις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, Ph.
Οἰκητήριον, α, τὸ, domicilium, Ph.
Οἰκητής, ὅ, ὁ, habitator, incola.
Οἰκητύριος, ἡ, ὄν, qui habitaculum seu sedem
sibi quæreret solet. Ζῶα οἰκητικά μιν, οἷον
ἐσπράλλαξ, μῦς, μύμηξ, μέλιττα, ἄεκα δι,
πλάτα τῶν ἰντόμων, ἔ τῶν τιτραπύδων, Aristot.
Hist. An. 1, 1. Ab οἰκητής.
Οἰκήτης, ἡ, ὄν, habitabilis; (2) habitatus. Ab
οἰκῆν.
Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, incola, colonus. Ab eod.
Οἰκία, ας, ἡ, domus, ædes; (2) familia; οἰκίαι,
etiam domicilia avium, nidi. Ab οἶκος.
Οἰκιάκος, ἡ, ὄν, domesticus. A præc.
Οἰκίδιον, α, τὸ, domuncula, parva domus, ædi-
cula, casa, gurgustium, tuguriolum, cel-
lula; aviarium, locus ubi animalia aluntur.
Dim. ab οἶκος seu οἰκίον.
Οἰκίδιος, ιας, ἰον, domesticus, privatus. A præc.
Οἰκίζω, f. ἰω, præc. ῥήκνω, plusq. perf. ῥήκνουν,
ædifico, struo, condo; (2) in ædibus sui
sede colloco; (3) loco, colloco; (4) coloni-
niam in locum mitto; pass. οἰκίζομαι
ῥήκισαι, 3. sing. perf. collocatus est; part.
ῥήκισμένη πόλις, condita urbs, dicitur et de
ipsis incolis sui colonis, apud Thuc. non-
nunquam et pro οἰκῆν apud eundem.
Οἰκίσαι, aor. 1. inf. act. verbi οἰκίζω. Unde
Οἰκίστις, εως, ἡ, ædificatio; (2) deductio colo-
niæ.
Οἰκίστη, ης, ἡ, parva domus, domuncula. Dim.
ab οἶκος. Unde
Οἰκίσκος, α, ὁ, parva domus, vilis domus, cel-
lula, cubiculum; (2) aviarium, cors.
Οἰκισμός, ὅ, ὁ, ædificatio; deductio coloniæ.
Ab οἰκίζω.
Οἰκιστῶν, gen. pl. Dor. pro οἰκιστῶν, ab οἰκιστής.
Οἰκιστῆρ, ῥος, ὁ, ædificator, conditor coloniæ,
R. Ab οἰκίζω. Unde
Οἰκιστής, ὅ, ὁ, idem, habitator, Gl. V.
Οἰκιστήριον, τὸ, domicilium. A præc.
Οἰκιστικός, adv. qu. dic. more eorum qui ur-
bem condunt, vel coloniam deducunt, Poll.
sine expos. Ab eod.
Οἰκογενής, acc. pl. contr. pro οἰκογενέας, ab
Οἰκογενής, εως, ὁ ἢ ἡ, domi natus, vernaculus;
verna, Ph. Ex οἶκος et γένος, nascor.
Τίτταται δὲ ἀλεκτρογίδες οἰκογενεῖς τίνες δις τῆς
ἡμέρας, Aristot. Hist. An.
Οἰκοδόσπανια, ης, ἡ, hera, materfamilias, ma-
trona, Gl. V.
Οἰκοδοσότης, ᾧ, fut. ἡσω, sum paterfamilias,
familiam rego, rem administro familiarem.
Uxores etiam οἰκοδοσποτεῖν dicuntur, quasi
dominæ essent domicilii, 1 Tim. 5, 14. item
planetæ, quasi domini cælestis regionis,
Erm. Ab
Οἰκοδοσότης, α, ὁ, paterfamilias, herus. Ap.
Genethliacos, genituræ dominus, quem
præsidem domicilii vocant. Hinc
Οἰκοδοσποτικός, ἡ, ὄν, ad heros seu patresfa-
milias pertines; (2) homini frugi con-
veniens.
Οἰκοδομέω, ᾧ, fut. ἡσω, ædifico, domum struo;
οἰκοδομήσασθαι, aor. 1. inf. med. ædificare;
ῥήκνομενός, perf. pass. ædificatus, structus.
Νεῖος ἡμῶς οἰκοδορεῖται δὲ λίθους αὐτοῖς, Aristot.

Av. 620. οἰκίας οἰκοδορμένοι καλὰς ἔμ-
γάλας, **Plat.** Ab οἰκοδόμος.
Οικοδομή, ἡς, ἡ, ædificatio, ædificium, struc-
tura. Ab eod.
Οικοδομημα, ᾧτος, τὸ, ædificium. Ab eod.
Unde
Οικοδομήσεις, ἡς, ἡ, ædificatio, structura.
Οικοδομητικός, ὅς, ὁ, ὃν, ad ædificationem perti-
nens; structorius, ædificatorius; ἡ οἰκοδο-
μητική, ἡς, ἡ, sc. τέχνη, ars ædificandi do-
mos, architectonica. Ab
Οικοδομητός, ὅς, ὁ, ὃν, ædificatus, exstructus; (2)
qui ædificari potest.
Οικοδομία, ας, ἡ, ædificatio, ædium structura.
(2) structura quævis, etiam viæ munitio.
Ab οἰκοδόμος. **Unde**
Οικοδομικός, ὅς, ὁ, ὃν, ad ædificatorem pertinens;
(2) struendarum ædium peritus. Hinc ἡ
οἰκοδομητική, sc. τέχνη, architectonica.
Οικοδομικός, adv. ex arte ædificationis.
Οικοδόμος, υ, ὁ, ὁ, ædificator. Ex οἶκος et δέμω.
Οἰκεῖν, adv. domo; (2) ex se, ex suapte in-
genio, sua sponte, de suis. Ab οἶκος.
Οἰκοῖ, adv. domi. Ab eod.
Οἶκοι, adv. domi. Idem et ab eod.
Οικονομία, ας, ἡ, insanum ædificandi aut do-
mos emendi studium. Ex οἶκος et μείνωμαι.
Οἰκόνδι, adv. domum. Ex οἶκος et δι.
Οἰκονέμων, tragicis ὁ οἰκονόμος, **Steph.**
Οἰκονόος, ὁ ἔξ ἡ, domesticus, **Pind.**
Οἰκονομία, ᾧ, fut. ἡσώ, rem familiarem admini-
strare, res domesticas dispendio; (2) admini-
stro, rego, guberno; dispendio, dispono,
constituo; (3) *elegantè*, callide machinor,
rationes sequor prudenter et solerter ex-
cogitatas ad aliquid efficiendum; item, de
spe, bene sustineo spem, respondeo bene
spei, **Ern.** Ὁ νόμος πάντα οἰκονομῇ τὰ κατὰ
τὴν πολιτείαν, **Aristot.** Hinc
Οἰκονομητικός, ὅς, ὁ, ὃν, economiæ peritus.
Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio rei familiaris, rei
domesticæ administratio; (2) administra-
tio, distributio, dispensatio, dispositio, ut
scripti; in **Scr. Eccles.** ratio Dei qua in **V.**
et **N. T.** usus est in religione hominibus
trahenda.
Οἰκονομασής, ὁ, ὁ, dispensator, gubernator, **V. L.**
Οἰκονομικός, ὅς, ὁ, ὃν, pertinens ad dispensatorem
rei familiaris; (2) dispensandæ et tuendæ
rei familiaris peritus; (3) rei familiari
serio intentus. Hinc ἡ οἰκονομική, ἡς, sc.
ἐπιστήμη, scientia rei familiaris dispensandæ,
æconomica. Ab οἰκονόμος.
Οἰκονομικός, adv. more dispensatorum; ad rei
familiaris tutelam apte.
Οἰκονόμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, dispensator rei familiaris,
administrator domus; (2) administrator,
dispensator, villicus; (3) dicitur etiam de
magistratu genere, *apud Jos.*
Οἰκόντιον, υ, τὸ, area domus; solum domus
destructæ.
Οἰκοποιῶν, ᾧ, fut. ἡσώ, domum struo, ædifico.
Ab
Οἰκοποιός, ᾧ, ὁ ἔξ ἡ, proprie domus fabricator,
ædificator; in **Sophocl.** domi factus, domi
paratus. Ex οἶκος et ποίω.
Οἰκοπορεῖα, ων, τὰ, vasa domestica, **Suid. Eust.**
Ex οἶκος et πόρος.
ΟἶΚΟΣ, υ, ὁ, ὁ, domus; (2) bona seu facultates;
(unde *ap. Jos.* accipiunt pro regno, tetrarchia
ad se potest esse reditus Lysanias, **Ern.**) οἶκος πλανητός, domicilia, sedes ac re-
giones planetarum; οἶκοι, cellæ in balneis.
Οἶκος, Ion. pro ἰοικός; vide οἰκός.
Οἰκοσύντις, ας, ἡ, quum quis domi victitat, qu.
dic. domicenium. Ab
Οἰκόσυντις, υ, ὁ ἔξ ἡ, domi suæ cibum capiens,
suis sumptibus vivens; qui in domo patris
adhuc alitur. Miles qui sine stipendiis mi-
lita, **Plut.** in **Crasso.** Νυμφίος οἰκόσυντος—
Οὐδὲν δέροντος προικὸς, **Menand.**
Οἰκοσυντίαν, genus vaticinij, cum ex iis, quæ
in ædibus contingunt, auguramur, ut si fe-
lis aut serpens in tecto conspiciatur. Ex
οἶκος et σῦντος.
Οἰκοσυντός, ἰός, ὁ ἔξ ἡ, domi nutritus; vernus

vernaculus, alumnus, *Ph.* Ex οἶκος et
τρεῖς.
Οικοτρεῖς, *v.* τὸ, scil. παιδίων, puer e verna
natus. Ex
Οικοτρεῖς, *v.* τὸ, verna, *Hes.* Vid. οἰκοτρεῖς.
Οικοτρεῖς, ἡ, ὄν, vernalis. *Gl. V.* vernilis. A
πρεῖς.
Οικοτρεῖς, fut. ψω, verna sum, vernaliter lo-
quor, ap. *Sch. Aristoph.*
Οἰκοτρεῖς, *βίς, ὁ*, verna, servus vernaculus, e
parentibus servis dominatus. *V. Aristoph.*
Thesm. 433. Ex οἶκος et τρεῖς.
Οικοτρεῖς, *α, ὁ*, domi tyrannus, acerbus.
Οικομῆν, *ης, ὁ*, sc. γῆν vide οἶκος. Hinc
Οικομῆνός, *ης, ὄν*, ad orbem terrarum perti-
nens; (2) ex universo terrarum orbe col-
lectus, vel conveniens.
Οικοκράς, *ᾶς, fut.* ἴσω, domum custodio, domi
me contineo; (2) desideo, latito. Οικοκρᾶν
ἐν αἵσι, *Plat.* Ab οἰκράς. Hinc
Οἰκέρημα, *ἄτος, τὸ*, assiduitas domestica, si
quis raro foras prodit.
Οικοκράς, *ας, ὁ*, idem; (2) custodia domus; (3)
desidia, qua quis domi latitat, nec publica
negotia suscipit; (4) convictus domesticus,
ut conjugium, *Phil.*
Οικοκρᾶν, gen. pl. *Dor.* pro οἰκρᾶν, ab οἰκράς.
Οικοκρᾶνός, *ης, ὄν*, domi manere solitus; domes-
ticus. Ab eod.
Οἰκέρων, *α, τὸ*, præmium, quod datur domum
custodienti, et rem familiarem adminis-
tranti, dum quis abest; οἰκέρω, crepundia
quæ matres infantibus domo relinquunt.
Ab eod.
Οικοροκάβδος, *ος, ὄν*, domi custodiæ insidens,
Tzetz.
Οικορῶς, *ῶς, ὁ* ἢ ἡ, domus custos; (2) rem fa-
miliarem provide curans et administrans;
(3) domi sedens, et negotia publica subter-
fugiens; (4) domesticus. Ex ῥῶς.
Οικοφορέω, *ᾶς, fut.* ἴσω, domum seu familiam
pessundo, rem familiarem dilapido, vel cor-
rumpo quoquo modo rem familiarem aut
pacem domesticam:
Οικοφορέας, *ας, ὁ*, familiæ eversio, rei familiaris
dilapidatio. Ab
Οικοφῶρος, *α, ὁ* ἢ ἡ, rem familiarem dilapi-
dator, domuum perniciēs. *Ph.* domi cor-
ruptor. Ex οἶκος et φῆρα.
Οικοφυλάκιον, *ῶς, fut.* ἴσω, domum custodio.
Οικοφυλάκιον, *α, τὸ*, præmium pro custodia do-
mus. Ab
Οικοφύλαξ, *ἄκος, ὁ* ἢ ἡ, custos domus.
Οικτιρίας, *misertus, a. 1. part.* act. v. οἰκτιρῶ.
Οικτιρημα, *ἄτος, τὸ*, misericordia, misératio.
Ab οἰκτιρῶ.
Οικτιρήσεις, *εις, ἡ*, idem. Ab eod.
Οικτιρήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi οἰκτι-
ρῶ, pro
Οικτιρῶ, miseror; a. 1. ἡκτιρᾶν f. 1. οἰκτι-
ρῶ sed invenitur et f. 1. οἰκτιρήσω imperat.
aor. 1. οἰκτιρῶν, miserere; part. οἰκτιρᾶς,
misertus, miseratus; οἰκτιροῦμαι, sum mise-
rabilis. Οἰκτιρεῖς δ' ὦ ναῖς, παῖδα τὸν σὸν,
Soph. Aj. 510. Ἐγὼ μὲν οἰκτιρῶ σε συμ-
φορὰς κακῶν, *Eur. Iph. in Au.* 1364. Ab
οἶκος.
Οικτιρεῖς, misereberis, 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.*
pro οἰκτιρῶς, ab
Οικτιρῶ, et οἰκτιρῶμαι, miserationem excito,
lamentor. Οἰκτιρῶν τινά τινος, *Aristot.*
Οικτιρῶς, *ης, ὄν*, miserabilis, ad miserationem
commovendam aptus. Ab οἶκος.
Οικτιρῶς, *ῶς, ὁ*, misératio, misericordia. Ab
οἰκτιρῶ.
Οικτιρῶμαι, *ονος, ὁ*, misericors. Ab eod.
Οικτιρῶμαι, *ἄτος, τὸ*, misératio. Ab οἰκτιρῶ.
Οικτισμός, *ῶς, ὁ*, oratio ad commovendam mi-
sericordiam composita. Ab eod.
Οικτιστος, *ιστη, ιστος*, valde miserabilis, maxime
miserandus. Hinc οἰκτιστα, *adv.* et
Οἰκτιστος, admodum miserabiliter. Ab eod.
Οἰκτοῖς, *α, ὁ*, misericordia, commiseratio;
(2) ejulatus; οἰκτοί, apud oratores, excita-
tiones misericordiæ.
Οἰκτρα, *adv.* pro οἰκτιρῶς, *Hom.*

οικτρίζεσθαι, λυγίσθαι, *Hes.* qu. dic. miserati-
nem experiri, misericordiam sentire.
οικτρογῶν, miserabiliter gemo, *Hes.*
οικτρογῶς, ὄν, idem quod οἰκτικός. *A* γῶς.
οικτροκίλευθος, ὄν, misere vians, *Man.*
οικτρολογία, ας, ἡ, vid. οἰκτισμός. *Ex* λέγω.
οικτρομίλαρος, ὄν, lugens in aëdibus, *Man.*
οικτρὸν, adv. miserabiliter, *Eur.* Sup. 104.
οικτρὸς, ῥά, ῥόν, miserandus, miserabilis, mise-
ratione dignus, miser; οἰκτρῶ, adv. mise-
rabiliter. *Ab* οἰκτος.
οικτροχέω, ᾧ, f. ἴσω, miserabilia verba fundo.
Ἰκετύοις *S* ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτρο-
χούντες, *Aristoph.* *Vesp.* 553. *A* præc, et
χίω.
οικτρῶς, adv. miserabiliter. *Ab* οἰκτρὸς.
οἰκῶς, ὅς, οἰκῶτος, *Ion.* apud *Herod.* pro οἰκουτός.
οἰκαφελῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, domui seu familiae utilis.
Ex οἶκος et ὠφελῶ. *Hinc*
οἰκαφελία, ας, ἡ, frugalitas totī familiae utilita-
tem adferens.
οἰκαφιλῶς, adv. cum utilitate totius familiae.
οἶμα, ἄτος, τὸ, impetus in aliquem. οἶμα
λεόντος ἔχων, *Il.* 16, 752. *Pro* οἶμμα, *ab*
οἶμα.
οἶμαι, contr. pro οἶομαι. οἶμαι γὰρ οἶμαι (ζὺν
δὲ δ' εἰρήσεται) ταύτης ἀπηλλάξαι σε τῆς
ἐφθάλμιας, spero, *Aristoph.* *Plut.* 114.
οἶμας, impetum in aliquem facio, irruo; ut
hinc sit οἶμωσι, a. 1. irruit, impetum fecit,
sine augm. Ῥηϊδίως οἶμωσι μετὰ τρήσανα πέ-
λαια, *Il.* 22, 140. *Ab*
οἶ¹MH, ns, ἡ, via, semita; (2) iter; (3) can-
tilena, seu modi cantilenæ.
οἶμωμα, τὸ, impetus qui in aliquem detur,
Hes.
οἶμοι, heu mihi! (2) o! *Ex* ἂν et μοι pro ἔμοι.
οἶμος, α, ὁ vel ἡ, semita; (2) virga; (3) ver-
sus, *Suid.* (4) circulus, tibia vel radius rotæ,
Id. *Ab* οἶμα.
οἶμωγῆ, ἡς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio.
Gl. V. ululatus. Τὴν ἀπὸ τάνους ἀπὸ ἀκρόσε-
οἶμωγὴν τὸν Ἀγαμέμνονα, accusat. Ἀγαμέμνονα
pendet a nomine οἶμωγῆν, casum verbi cog-
nati regente, *Soph.* *El.* 122. *Ab* οἶμῶς.
οἶμωγμα, ἄτος, τὸ, idem et *ab* eod. Πίπτει
πρὸς ἄδας μύριος οἶμωγμασι, *Eurip.* *Bacch.*
1110.
οἶμῶς, f. ξω, et ξομαι, ploro, ejulo, lamentor,
ululo; (2) defleo, deploro, ejulato et la-
mentis prosequor; οἶμῶς, vale, cum de-
testatione, *Gl.* V. Νῦν γὰρ οἶμῶς πᾶσα,
Ἵρεσα, τὴν σὴν ζυμοφορέαν, *Soph.* *El.* 790. *Ab*
οἶμοι. *Hinc*
οἶμωκτι, seu οἶμωκτι, adv. cum ploratu et
ejulatu.
οἶμωκτός, ἡ, ὄν, deplorandus, lamentabilis, la-
crymabilis. *Ab* eod.
οἶμῶδες, a. 1. part. act. verbi οἶμῶς, ploro.
οἶμωχέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi
ejusd.
οἶνα, ας, ἡ, Dor. pro οἶνη. Διόνυσος οἶνα, *Eurip.*
Phæn. 236.
οἶναγωγός, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, vinum vehens, vehendo
vino aptus. *Ex* οἶνος et ἄγω, veho.
οἶνάδωκας, α, ὁ, qui capit columbas, quæ οἶνά-
δες vocantur. *Ex* οἶνας et δῶκα.
οἶνάθη, ns, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva
oriens; (2) vitis; (3) flos labruscæ; (4)
enanthe herba; (5) avis quædam, *Aristot.*
Τὸν πελοπόννησον οἶνάθας ἴδου βότρυν, *Eurip.*
Phæn. 237. *Ex* οἶνος et ἄθος, flos. *Hinc*
οἶνάθνης, ἴνη, ἴνω, ex enanthe factus. *Ph.* οἶνά-
θινον, pampineum.
οἶνάθης, ἴδος, ἡ, flos vitis, uva oriens.
οἶνάθρος, ἴα, ἴω, pampineus, pampinaceus; (2)
sarmenitius. *Ab* οἶναρον. *Unde*
οἶναρίζω, f. ἴω, pampino, pampinos decerpo.
Οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πᾶντος οἶναρίζειν τήμαρον,
Aristoph. *Pace.* 1156.
οἶνάριον, α, τὸ, vinulum. *Dim.* *ab* οἶνος.
οἶναρίς, ἴδος, ἡ, palmes, pampinus vitis:
οἶνάρον, α, τὸ, pampinus, vitis folium. *Ab* eod.
οἶναρος, α, ὁ, uvedo; Gaza, *ap.* *Theophr.*
οἶνας, ἄθος, ἡ, locus vitibus constitus, vinea,
Hes. (2) vino abundans; (3) avis quædam,

columba silvestris; vinago, *Gl.* V. Ἐστὶ δὲ
τὸ μέγας, ἡ οἶνας μείζων μὴν περιστρεφῶς, ἐλά-
ττω δὲ παχέος, *Aristot.* *Ab* οἶνος.
οἶναρχῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, vino gravatus, ebrius. *Ex*
οἶνος et ἄρχος.
οἶνάλαιον, α, τὸ, vinum oleo mixtum.
οἶναρῆς, ἔ, ὁ, vinolentus, deditus vino.
οἶνεύμαι, vinum potō seu bibo; *ex* *Erotiano.*
οἶνῶν, ἄνος, ὁ, cella vinaria, *Gl.* V. vinetum,
Gl. V. *Ab* οἶνος.
οἶνῶν, vitium, gen. plur. *Ion.* pro οἶνῶν, *ab*
οἶνη, ns, ἡ, vitis; οἶνας *Ionice* vocant τὰς κύβας,
tesseras. *Ab* eod.
οἶνηγία, ας, ἡ, vini importatio. *Ex* οἶνος et ἄγω.
οἶνηρός, ῥά, ῥόν, vinosus, vinum redolens, vina-
rius. *Ab* οἶνος.
οἶνηρόσις, εως, ἡ, vasculum quo vinum hauri-
tur. *Ex* οἶνος et ἄνω, haurio.
οἶνῶς, ἄθος, ἡ, vide οἶνας.
οἶνίζω, fut. ἴσω, vinosum saporem refero; (2)
vinum redoleo; (3) vinum emo; quod po-
tius οἶνίζεσθαι dicitur. Ἐθεν ἄρ' οἶνίζοντο κα-
ρηκομένους Ἀχαιοὶ, *Il.* 7, 472. οἶνον δὲ με-
λίφθονα οἶνίζεσθαι, *Il.* 8, 506. *Ab* οἶνος.
οἶνῶς, ἴνη, ἴνω, vineus, e vino factus:
οἶνῶκος, α, ὁ, villum. *Dim.* *ab* οἶνος.
οἶνηρία, ὦν, τὰ, sacrificium, in quo ephebi co-
muni posuit vinum libabant Herculi, vel
alii cuidam Deo. *Ab* eod. *Unde*
οἶνηρία, ας, ἡ, poculum vino repletum.
οἶνοδῆριον, vino gravis, *Od.* 10, 555.
οἶνοδῆριον, α, vino gravis sum. *Ab*
οἶνοδῆρης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, vino gravis, ebrius, te-
mulentus, vinolentus, *Gl.* V. *Il.* 1, 225. *Ex*
οἶνος et βάρος.
οἶνοδῆρης, ἔς, vino madidus, *Ep.*
οἶνοδῶς, ἄτος, ὁ ἔξ ἡ, qui cum vino comeditur.
Ex οἶνος et βρώσκω, edo.
οἶνόγαλα, ακτος, τὸ, potus ex lacte et vino.
οἶνόγαρον, α, τὸ, garum vino mixtum.
οἶνογαρεύω, vinum gusto, potō. *Ex* γρεύω.
οἶνοδόκος, α, ὁ ἔξ ἡ, vinum capiens; epith. po-
culi. *Ex* οἶνος et δέχομαι.
οἶνοδότας, Dor. pro οἶνοδότης, α, ὁ, vini dator,
Bacchi epith.
οἶνοδότρια, ἡ, vini datrix, *Cyr.*
οἶνοδύνης, α, ὁ ἔξ ἡ, vino potens, vinolentus.
οἶνῶς, ἔσσω, ὄν, vinosus. *Ab* οἶνος.
οἶνοβίω, ᾧ, vinum percolo. *Hinc*
οἶνοβήτης, ἔ, ὁ, qui vinum colat.
οἶνοβῆρας, α, ὁ, qu. dic. vini venator, plante
nomen. *Ex* οἶνος et θῆρα.
οἶνοβῆρης, ἴδος, ἡ, herbæ nomen. *Ab* eod.
οἶνοάχλη, ns, ἡ, vinosa, quasi vino scatens.
A καχλῆξ vel καχλῆα.
οἶνόληπτος, α, ὁ ἔξ ἡ, vino obrutus, ebrius.
Ex λαμβάνω.
οἶνολογῶ, ᾧ, de vino loquor, vel uvas lego,
decerpo. *Ex* λέγω.
οἶνωμένης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, insano vini amore cap-
tus. *Ex* οἶνος et μαινομαι.
οἶνωμελι, ἴτος, τὸ, vinum mulsum, mulsum, vi-
num melle conditum. *Ph.* mulsum.
οἶνωμήτωρ, ὄρος, ἡ, vini mater, vitis.
οἶνωπα, nigritum, acc. sing. *ab* οἶνοψ.
οἶνωπῆ, ns, ἡ, campus vini ferax, vinea. *In*
Epigr. *Ex* οἶνος et πῖνον, campus.
οἶνωπιδον, α, ὁ, idem. *Ex* ἴισδ.
οἶνωπιδον, gen. sing. *Ion.* pro οἶνωπιδω. *Ab*
οἶνωπιδος, α, ὁ ἔξ ἡ, vini ferax. *Ex* ἴισδ.
οἶνωπιδαντος, α, ὁ ἔξ ἡ, in quo vinum matura-
ruit; ut οἶνωπιδαντοὶ βότρυες, uva maturæ.
Ex οἶνος et πεπαινομαι.
οἶνωπῆς, ὁ, qui circumcirca vagis oculis in-
vestigat quod potest, *Steph.*
οἶνωπλάντος, α, ὁ ἔξ ἡ, quasi a vino errans,
temulentus. *Ex* οἶνος et πλανῶ.
οἶνωπλήτης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, vino plenus, vini ferax.
Ex eod. et πλήθω.
οἶνωπλήξ, ἡγος, ὁ ἔξ ἡ, vino percussus, ebrius;
(2) ebriosus. *Ex* eod. et πλῆσσω.
οἶνωποιός, α, vinum facio. *Ab* οἶνωποιός.
οἶνωποιία, ας, ἡ, vini confectio. *Ab* eod.
οἶνωποιός, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, qui vinum conficit, vini
confectior vel auctor. *Ex* οἶνος et ποιῶ.
οἶνωποσία, ας, ἡ, vini potio. *Ex* eod. et πόσις.

οἶνωποτάζω, vinum bibo, vino me ingurgito.
Πῶ τοι ἀπειλαὶ τὰς τῶν βασιλείων ὑπὸ σκιο
οἶνωποτάζων, *Il.* 20, 84.
οἶνωποσίω, ᾧ, fut. ἴσω, idem.
οἶνωποτή, ἡγος, ὁ, vini potior, *Od.* 8, 456
οἶνωποτής, α, ὁ, idem. *Hinc*
οἶνωποτίς, ἴδος, ἡ, vini potrix, bibacula.
οἶνωπῆς, α, ὁ, vini inspector; οἶνωπῆται, magis-
tratus quidam Athenis. *Ex* ὀπτομαι.
οἶνωπωλῆς, vinum vendo, *Aristot.* *Ab*
οἶνωπῶλης, α, ὁ, vini venditor. *Gl.* V. vinarius.
Hinc
οἶνωπῶλιον, α, τὸ, taberna vinaria.
οἶ¹ΝΟΣ, α, ὁ, vinum; (2) forum et tabernæ
in quibus vinum venditur.
οἶνωσπονδος, α, ὁ ἔξ ἡ, sacrum in quo vinum
libatur. *Ex* σπένδομαι.
οἶνωσπός, vinum servans.
οἶνωτευκτος, α, ὁ ἔξ ἡ, vino factus, a vino ex-
ortus.
οἶνωτρός, ὄν, vinifer, *Lyc.*
οἶνωτρός, ὄν, vinum gignens. *A* τρέφω.
οἶνωττα, ns, ἡ, placenta e melle et vino con-
fecta: quasi *ab* οἶνωσσα, vinosa, *ab* οἶνος.
οἶνωφᾶνία, ας, ἡ, qu. dic. vini voratio. *Luc.*
Ex φανῶ.
οἶνωφῆρης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, proclivis ad vini potum,
vinosus. *Hes.* πάρονος. *A* φέρομαι.
οἶνωφλῦγῶν, ᾧ, vinosus sum, inebrior:
οἶνωφλῦγῶν, ας, ἡ, vinolentia, ebrietas:
οἶνωφλῦγος, α, ὁ ἔξ ἡ, ebrius, temulentus. *Ab*
οἶνωφλῦξ, ἡγος, ὁ ἔξ ἡ, qui vino bullit, vinosus.
Ph. temulentus. *Ex* φλύω.
οἶνωφορέιον, α, τὸ, vinarium, *Gl.* V. *Ab*
οἶνωφορία, ᾧ, fut. ἴσω, vinum fero.
οἶνωφορίον, α, τὸ, diota. *Ph.* amphora vinaria.
Ab
οἶνωφόρος, α, ὁ ἔξ ἡ, vinum ferens, vel vino fe-
rendo aptus; ut οἶνωφόρος κύλιξ. *Apud* Lat.
etiam ænophorus pro vase vinario. *Gl.* V.
οἶνωφόρον, vinarium. *Ex* φέρω.
οἶνωφύλαξ, ἄκος, ὁ ἔξ ἡ, vini custos.
οἶνωφύτον, α, τὸ, locus ubi vinum provenit, vi-
tibus constitus, *Diod.* Sic. *A* φύμαι.
οἶνωχορία, ας, ἡ, munus pincernæ. *Ab*
οἶνωχορία, fut. ἴσω, vinum fundo, sum pin-
cerna. *Id.* οἶνωχορίων, *Il.* 20, 234. *Ab* οἶνο-
χῶς. *Unde*
οἶνωχῶς, ᾧ, fut. ἴσω, idem; ἰανοχῶς, 3. sing.
imperf. *Il.* 4, 3, pro ἰανοχῶς οἶνωχῶμαι, vi-
num mihi ministratur.
οἶνωχόν, ns, ἡ, vas ex quo vinum in pocula in-
funditur, trulla. *Ab* οἶνωχῶς.
οἶνωχίμα, ἄτος, τὸ, quod a pincerna infundi-
tur. *Ab* οἶνωχῶς.
οἶνωχός, α, ὁ, qui vinum infundit, pincerna.
Gl. V. pocillator. *Ex* χίω.
οἶνωχῶς, ἄτος, ὁ ἔξ ἡ, vinum colore referens.
Ex χροῖα.
οἶνωχυτος, α, ὁ ἔξ ἡ, cui vinum infusum est.
Ὅς μὴδ οἶνωχῶς πώματος ἡσθη, *Soph.* *Phil.*
714. *Ex* χύω, fundo.
οἶνοψ, σκος, ὁ, qui vinei coloris est, rubicundus,
purpureus, niger. *Ex* ὄψις.
οἶνώ, ᾧ, fut. ἴσω, vinum facio, in vinum con-
verto; (2) inebrio; pass. οἶνώμαι, in vinum
mutor; aor. 1. part. οἶνωθῆς, in vinum mu-
tatus; (2) inebrior; aor. 1. part. οἶνωθῆς,
inebriatus; perfect. sine augmento, οἶνωμι-
νος, potus, *Gl.* V. temulentus, *Ph.* Μῆπως
οἶνωθῆντες, ἴνυν τήσαντες ἰν ὤμῳ, Ἀλλήλους τρώ-
σῃτε, *Odys.* 16, 292. *Ab* οἶνος.
οἶνωθῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, vinosus, vinum redolens.
Ab eod. *Unde*
οἶνώ, ἄνος, ὁ, cella vinaria, *Philox.*
οἶνωπός, α, ὁ ἔξ ἡ, vel οἶνωπός, ἡ, ὄν, qui uvas
nigricantes colore referat, qui vinei coloris
est. *Ex* οἶνος et ὄψ.
οἶνωσις, εως, ἡ, ebrietas. *Ab* οἶνω.
οἶνωσις, ἡ, ὄν, vinosus, vinarius. *Plut.* οἶνωσόν,
ex vino confectum. *Ab* eod.
οἶνωστρος, α, ὁ, palus vel pedamentum vitis,
Hes. *Ab* οἶνος.
οἶνωσας, acc. sing. aor. 1. part. act. f. g. *ab*
οἶνω, aperio.
οἶνώσας, ὄν, solivagus, in solitariis locis va-
gans.

gans Epithetum Panis. Ex *οἶος*, solus, et βαίνω.

Οἰόσιος, *u*, δ *ξ* *η*, qui solitariam vitam agit.

Οἰοῦσας, Dor. pro *οἰοῦσῃς*, *u*, δ, seorsum ab aliis pascens; solitarius, in solitudine vivens. Hinc *metaphr.* (2) devius. (2) νῦν δ' αὖ φρονεῖν ὁ οἰοῦσας, nunc mentis devius, *Soph. Aj.* 615. Ex *οἶος* et βόσκα, pascō. Unde

Οἰοῦστος, *u*, δ *ξ* *η*, ovibus pascendis aptus.

Οἰοῦσκαλος, *u*, δ, idem quod *οἰοῦσῃς*.

Οἰοῦσμος, *u*, δ *ξ* *η*, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.

Οἰοῦσωνος, *u*, δ *ξ* *η*, qui est sine comitatu; (2) latro; solus. *Εἰ δ' ἄνδρ' εἴ' οἰοῦσωνον αὐθόσει*, *Soph. Aed. Tyr.* 846. Ex *οἶος* et ζώνω.

Οἰδὴν, adv. ab una tantum parte, seorsim:

Οἰδὴ, adv. solum, seorsim. Ab *οἶος*.

Οἰοῦσως, *ω*, *ς*, *u*, δ *ξ* *η*, unicornis.

Οἰομαι, et *οἰμαι*, opinor, puto, arbitror, reor; autum, *Ph.* imperf. ὀμην, rebar; aor. 1. ὤσθην, credidi, existimavi. *Gl. Vet.* apud poet. per dialysin *οἰομαι*, unde *οἰοῦσμενος*, aor. 1. part. med. ratus, suspicatus; pass. *οἰσθῆναι*, suspicatus. *Οἰοῦμαι βλάπτειν τι*, Plato.

Οἶον, adv. qualiter; ceu, utpote, utputa, tamquam, *Ph.* quasi, verbi causa, exempli gratia, quam, ut. *Οἶον . . . προερίμειν ἄφαρ*, quam cito advenit, *Soph. Trach.* 821. Ab *οἶος*.

Οἰονασι, adv. tamquam, *Ph.* quasi, ac si.

Οἶονι, adv. veluti, quasi, tamquam. Ab *οἶον*.

Οἰοῦμος, *u*, δ, solus pascens. Ex *νέμω*.

Οἰοῦσῃς, *u*, δ, solus compes, pedica.

Οἰοῦσῆλος, *u*, δ *ξ* *η*, uno indutus calceo.

Οἰοῦσος, *u*, δ *ξ* *η*, lanam ovillam habens.

Οἰοπολῆω, *ω*, solitarius sum, in solitudine versor; (2) oves pascō. Vide seq. *Ποῖ οἰοπολῆς ἔκταναν χραῖταν οἶον*, *Eur. Cyc.* 74.

Οἰοπόλος, *u*, δ *ξ* *η*, opilio; (2) solitarius, in deserto vivens; (3) deserta habitans. (3) *οἰοπόλος δ' εἰμὶν*, *Apoll. Rhod.* 4, 1322. *Οἰοπόλος δαίμων*, solivagus deus (Triton), *Pind. Pyth.* 4, 49. Ex *οἶος*, vel *οἶος*, et *πόλος*.

Οἶ'Ο, *οἶ*, *οἶον*, solus. *Οἶος ἄρ' αἰμάχης*, solus ergo neci occubuisti, *Soph. Aj.* 909.

Οἶ'Ο, *οἶ*, *οἶον*, qualis; (2) promptus, paratus, expeditus; idoneus, aptus, accommodatus, valens. Qui potest; item qui cupit, studet, affectat. *οἶον τε*, possibile, *Gl. V.* Hinc *οἶος εἰμι*, studeo, volo, paratus sum; *οἶος ἦν αὐτῷ τὰν οἰκίαν ὑφάπτειν*, *Plat. in Alcibiad.* 17. *Ἐστὶ δὲ τῷτο τὸ πάθος, οἶον βλάψαι τις εὐφροῖς πρὸς τὴν σύλληψιν*, *Aristot. Hist. An.* 10, 1, i. e. tale ut lædat. *Τῆς γυναικὸς ἀποβαλῆσθαι τρεῖς ἄλκον, οἶος μεταφρίξειν τὰ σκεῦη*, *Theophrast. Char. περὶ Μικρολόγ'* οἶος τί εἰμι, possum; *ἄχ' οἶον τε*, non convenit; *οἶον οἶον*, cum infin. nil melius quam; *οἶος δ' ἔσται*, quicumque, qualiscumque; *οἶα, οἶά γε, οἶα δὴ*, utpote, quippe; *οἶα*, quemadmodum, sic, ita.

Οἶος, *οἶος*, gen. sing. ab *οἶος*, *οἶος*. Hinc

Οἶος, ovillus; *οἶα δὲρα*, pellis ovilla.

Οἶοφάγος, *u*, δ *ξ* *η*, oves devorans, *Hes.* Ex *οἶος* et φαγεῖν.

Οἶοφρον, *ον*, solitarius. A φρον.

Οἶοχίτων, *ωνος*, δ *ξ* *η*, tunicam e lana vel pelle ovina habens; (2) tunicam unicam habens, *Hes. Op.* 14, 489. Ex *οἶος*, vel *οἶος*, et χίτων.

Οἶω, *ω*, fut. *ώσω*, desolo, destruo, viduo; a. 1. pass. *οἰώθη*, sine augm. *apud Hom.* *οἰώθηται*, infin. destitui. *Τεγών οἰώθη*, *Il.* 6, 1. Ab *οἶος*.

Οἶ'στων, τὸ, ovillum fimum, *Poll.*

Οἶ'σ, *οἶος*, vel *οἶος*, *οἶος*, *οἶος*; acc. *οἶον* et *οἶον*.

Οἶστω, *πρωτοῦ*, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro *οἶστω*, ab *οἶστω*.

Οἶσ, *fer*, 2. sing. præs. imperat. act. v. *οἶω*.

Οἶσθα, fut. 1. inf. med. v. *οἶω* pro *φείω*, *fero*.

Οἶσμε, 1. plur. fut. 1. ind. act. Dor. et *Æol.* pro *οἶσμεν*, a verbo eod.

Οἶση, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att. Ion.* et Dor. pro *οἶσσαι*, a verbo eod.

Οἶσθα, *nosti*, 2. sing. perf. ind. med. *per Sync.* pro *οἶσθαι*, quod *Æol.* dicitur pro *οἶσας*, ab *οἶω*, scio.

Οἶσθῃς, a. 1. part. pass. verbi *οἶσμαι*, suspicor. *Οἶσκαρπον*, *u*, τὸ, fructus seu granum viminis.

Ex *οἶος* et καρπός.

Οἶσμα, τὸ, elatio, *Gaz.*

Οἶσμαι, fut. 1. ind. med. verbi *οἶω*.

Οἶσμεσθα, feremus, 1. plur. fut. 1. ind. med.

Dor. pro *οἶσμεν*.

Οἶ'σON, *u*, τὸ, funis nauticus, retinaculum; (2) funis.

Οἶσος, *u*, vel *οἶσος*, *u*, δ, frutex quidam, vimen, salix, *Eust.* Alias *οἶσνα*.

Οἶσσειν, 3. plur. fut. 1. ind. act. cum v.

Οἶσφάγος, *u*, δ, esophagus, stomachus, gula.

Ex *οἶω* ab *οἶω* et φαγεῖν.

Οἶσπᾶτη, *u*, δ, sordes ovium, sordes lanarum,

Hes. Suid. Ex *οἶος* et πατῶ.

Οἶσπη, *u*, δ, idem.

Οἶσπῃ, *u*, δ, idem.

Οἶσπᾶμενον, *ratum*, acc. sing. aor. 1. part. med.

Poet. pro *οἶσπᾶμενον*, ab *οἶσμαι*.

Οἶσπῶν, ferendum est. Ab *οἶω*, *feram*.

Οἶσπῶμα, *ἄπος*, τὸ, sagitta, jaculum; (2) sagitta emissa. Ab *οἶσπῶ*.

Οἶσπῆς, *u*, δ, sagittarius. Ab eod.

Οἶσπῆς, *u*, δ, idem et ab eod. *Rob.*

Οἶσπῶν, fut. *ώσω*, sagitta peto, sagitta ferio, sagittam emitto, sagitto. *Ἄλλ' ἄγ' οἶσπῶν Μενελάω καταλίσσοις*, *Il.* 4, 100. Ab *οἶσπῶ*.

Οἶσπῶς, ferax: ab *οἶω*, fut. verbi *φείω*. *Τὴν δὲ εὐκράσιαν τῶν ἄνδρ' ἐν τῶν φρονίμων οἰκίῃν . . . Atticam feracem esse ingeniorum propter tempestatum et aeris temperamentum*, *Procl. Comment. in Timæum Platonis*, 50, 12.

Οἶσπῶς, adv. ferendo, tolerando. *Οἶσπῶς ἔχουν*, ferre, ferax esse. *Παρεῖτα ἡγησάμενος τὴν πλείονας εὐ ἔχοντων πρὸς τὸ μανθάνειν οἶσπῶς ἔχουσιν χώραν*, patriam esse existimans regionem, quæ plures studiosos et discendi cupidos haberet et comprobaret, *Jamblich. in Pyth.* 5. Hunc locum non intellexerunt interpretes et Kusterus. Vide *οἶσπῶς*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, jaculator, *Ep.* Ab *οἶσπῶς* et βάλλω.

Οἶσπῶν, *u*, δ, epith. pharetræ. A *δέχομαι*.

Οἶσπῶν, *u*, δ, pharetra.

Οἶσπῶν, *u*, δ, idem.

Οἶσπῶν, *u*, δ, sagittas curans. Ex *κομῶ*.

Οἶσπῶν, *u*, δ, sagittas curans, tolerabilis. *Gl. V.*

οἶσπῶν, ferendum. Ab *οἶω*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, sagitta, jaculum. *Gl. V.* missile. Ab eod.

Οἶσπῶς, *u*, δ, sagitta, epith. continens, sagittas in se habens. *Epith. pharetræ*; seu subst. pro ipsa. Ab *ἔχω*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, *ἦσω*, cestro seu asilo agitor; part. aor. 1. *οἶσπῶς*, *u*, δ, furens, furibundus, cestro incitatus. Ab *οἶσπῶς*. Unde

Οἶσπῶς, *u*, fut. *ἦσω*, cestro agito, stimulo; pass. *οἶσπῶν*, cestro agitor; *οἶσπῶν*, a. 1. part. cestro percitus, furore agitur. *Ἐκ δὲ ὁ ἡλασσαι*, *Οἶσπῶς*, prosilit, *Theoc.* 6, 28. *Νῦν δ' ἄρ' οἶσπῶν ἐξίλυο* ἰππίονον ἀμείραν, *Soph. Trach.* 653.

Οἶσπῶν, adv. more eorum qui cestro agitantur; furiose. Ab eod.

Οἶσπῶν, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi *οἶσπῶ*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, cestro percitus; furiosus, insanus, *Nonn.* Ab eod.

Οἶσπῶς, *u*, δ, stimuli cestri, quibus aliquis agitur, furor. Ex *οἶσπῶς* et ἔλασσαι.

Οἶσπῶς, *u*, fut. *ἦσω*, cestro agito. *Gl. V.* exagito; pass. *οἶσπῶν*, cestro exerceri, furore agitari. Ex *οἶσπῶς* et ἔλασσαι.

Οἶσπῶς, *u*, δ, cestro agitur. Ab *οἶσπῶ*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, cestro, stimulum quo quis velut cestro agitur; (2) furor ipse, furiosa incitatio. Ab *οἶσπῶ*. Unde

Οἶσπῶς, *u*, δ, stimulatō: pl. *οἶσπῶς*, insani mulierum amores, *Suid.*

Οἶσπῶς, *u*, δ, *ἦσω*, cestro exagito, stimulo. Ex *οἶσπῶς* et βάλλω.

Οἶσπῶς, *u*, δ, *u*, δ, qui ab cestro ictus in gyrum agitur et rotatur, *Æsch. Pr.* 594. (2) vehementer a ventis agitur. A *δυνῶ*.

Οἶσπῶς, et *οἶσπῶς*, *u*, δ, idem. A *δυνῶ*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, idem quod *οἶσπῶς*, *Sibyl.*

Οἶσπῶς, *u*, δ, furor, *Ph.*

Οἶσπῶς, *u*, δ, cestro ictus, furore percitus, qui cestro vel furore agitur.

Gl. V. furiosus. *Τῆς οἶσπῶς ἄλλος ἰνὰ χε κόρης*, *Soph. El.* 5. Ex seq. et πλῆσσαι.

Οἶ'σTPOΣ, *u*, δ, cestro, *Ph.* tabanus, asilus; (2) furor, insania; (3) irritatio, cupiditas vehemens, *Βοηλάτην μύσπῶν, κινήσειον, οἶσπῶν καλῶν αὐτὸν οἱ Νεῖλω παῖδες*, *Æschyl. Suppl.* 313.

Οἶσπῶς, *u*, δ, cestro seu stimulum ferens; ad Venerem et lasciviam incitans.

Οἶσπῶς, *u*, δ, cestro stimulo; instigo, *Suid.* Ab *οἶσπῶς*. Unde

Οἶσπῶς, *u*, δ, cestro agitur, furiosus.

Οἶ'σT A, *u*, δ, salix; vimen, *Ph.* Hinc

Οἶσπῶς, *u*, δ, salignus, vimineus.

Οἶσπῶς, *u*, δ, qui salices vel vimina contexit. Ex *οἶσπῶς* et πλέκω, necto.

Οἶσπῶς, *u*, δ, idem. Ex *ἔργον*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab

οἶσπῶς, *u*, δ, ovium sordes, fimus. Ab *οἶσ*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, sordes ovinas redolens:

οἶσπῶς, *u*, δ, idem quod *οἶσπῶς*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, idem, *Gl. V.*

Οἶσπῶς, *u*, δ, hinc *οἶσπῶς*, lanae sordida; *Suicer.* (sed hoc potius ad *οἶσπῶς* videtur referendum, *Ern.*) Ab eod.

Οἶσπῶς, *u*, δ, idem quod *οἶσπῶς*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, vimen, *Gl. V.*

Οἶσπῶς, *u*, δ, idem, fut. 1. ind. act. verbi *φείω* pro *οἶω*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, ærumna, calamitas, exitium; infelix fatum; interitus, mors. *Οἶσπῶς* *κακῶν*, ærumnae, *Soph. El.* 168. Ab *οἶ*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, idem quod

Οἶσπῶς, *u*, δ, coëo. Hinc

Οἶσπῶς, *u*, δ, pronus in Venerem, libidinosus, *Eust.* *οἶσπῶς*, *Sch. Theoc. Voss.*

Οἶσπῶς, *u*, δ, libidinosus, *Hes.* A *πᾶς*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, idem quod *οἶσπῶς*, *Eust.*

Οἶσπῶς, 3. plur. præs. ind. act: Dor. pro *οἶσπῶς*, ab *οἶσπῶ*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, præs. inf. med. verbi *οἶσπῶς*.

Οἶσπῶς, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro *οἶσπῶς*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, 3. sing. fut. 1. ind. med.

Οἶσπῶς, *u*, δ, 3. plur. præs. ind. act. Dor. et cum v. *οἶσπῶς* pro *οἶσπῶς*, a verbo eod.

Οἶσπῶς, *u*, δ, abeo, prodeco, discedo, proficiscor; *οἶσπῶς*, *u*, δ, exhibant, prodibant. Ab *οἶσπῶς*.

Οἶσπῶς, *u*, δ, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro *οἶσπῶς*, ab

οἶσπῶς, *u*, δ, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro *οἶσπῶς*, ab

οἶσπῶς, *u*, δ, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro *οἶσπῶς*, ab

οἶσπῶς, *u*, δ, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro *οἶσπῶς*, ab

οἶσπῶς, *u*, δ, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro *οἶσπῶς*, ab

οἶσπῶς, *u*, δ, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro *οἶσπῶς*, ab

οἶσπῶς, *u*, δ, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro *οἶσπῶς*, ab

οἶσπῶς, *u*, δ, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro *οἶσπῶς*, ab

οἶσπῶς, *u*, δ, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro *οἶσπῶς*, ab

Οἰωνισμός, ὁ, auspiciū, *Philox.*
 Οἰωνιστήριον, ὡ, τὸ, unde augurium capimus;
 (2) signum, quale est omen; (3) locus in
 quo augures augurium capiunt, auguracu-
 lum. Ab eod.
 Οἰωνιστής, ὁ, ὁ, augur, auspex, *Il. 2, 858.* Ab
 eod. Hinc
 Οἰωνιστικός, ὁ, ὁ, ad augurem seu augurium
 pertinens; auspicalis, *Ph.*
 Οἰωνιδωτός, ὡ, ὁ, ὁ, ab avibus comestus,
 quem alites depasti sunt. Ex βράσκω.
 Οἰωνιδίτης, ὡ, ὁ, ex avium gustu seu pastu
 augurans; augur, *Soph. Œd. Tyr. 484.* Ex
 οἰωνός et τῖβημι.
 Οἰωνιδῶρος, avium voce editus; γῶρος, *Æsch. Ag.*
 56. cantus lugubris avium. A γῶρος.
 Οἰωνοκόπος, ὁ, ὁ, avibus exitialis. A κτείνω.
 Οἰωνομαντία, ας, ἡ, vaticinatio, seu vaticinium
 ex auspiciis, augurium.
 Οἰωνομαντικός, ὁ, ὁ, ad auguria pertinens.
 Hinc ἡ οἰωνομαντική, ἡ, sc. ἐπιστήμη, ars sive
 scientia augurandi. Ab
 Οἰωνόμαντις, εἰς, ὁ, vel ἡ, augur.
 Οἰωνομακτος, ὡ, aliquid ex avium natura ha-
 bens, h. e. alatus, ut Pegasus.
 Οἰωνοπόλις, εἰς, ἡ, aruspiciū. *Gl. V.* auspi-
 cium; quasi ab οἰωνοπολίω.
 Οἰωνοπολία, ας, ἡ, oscinium. *Gl. V.* auspicium.
 Ab
 Οἰωνοπόλος, ὡ, ὁ, qui circa aves versatur; au-
 gur, auspex, *Gl. V.* ἡ πολία.
 Οἰωνοτόξ, ὁ, ὁ, avis, volucris; ales, *Gl. V.*
 (2) augurium, auspicium; omen, *Philox.*
 Οἰωνοσκοπείω, ὡ, τὸ, auguraculum, locus ubi
 augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκοπός.
 Unde
 Οἰωνοσκοπία, ὡ, auguror, auspicor. *Gl. V.* οἰω-
 νοσκοπέωμαι, augurium ago. Hinc
 Οἰωνοσκοπία, ὡ, τὸ, augurium, augurium.
 Οἰωνοσκοπική, ὡ, ὁ, auguralis.
 Οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, auspicium, augurium;
 Οἰωνοσκοπικός, ὁ, ὁ, auguralis, auspicalis;
 Οἰωνοσκοπῖον, ὡ, τὸ, auspicium, *Ph.* Ab
 Οἰωνοσκοπός, ὡ, ὁ, auspex, augur. *Ph.* qui ex
 avium potissimum carnivorarum volatu et
 pastu vaticinatur. Ex οἰωνός et σκοπός.
 Οἶος, adv. quemadmodum, quomodo. Ab οἶος.
 Οἶοντις χιτὼν, tunica lanea, *Hes.* Ab οἶος.
 Οἰκίλαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. verbi
 Οἰκέλλω, appello, applico navem; a. 1. ὠκέλλω,
 applli, applicui; inf. ὠκέλλαι, appellere, ap-
 plicuisse. Διόνειος γὰρ κλύδων ὠκέλλει ναῦν πρὸς
 γῆν, *Eur. Iphig. in Taur. 1384.* A κέλλω.
 Οἰκῶ, Dor. pro ὄτε, quum, quando.
 Οἰκλάδης, ας, ἡ, genium flexio. Ab ὠκλάζω.
 Οἰκλάδης, ας, ὁ, qui genua flectit, et ea in-
 curvans subsidit; (2) sella, quæ picari
 potest.
 Οἰκλαδία, ὡ, genibus flexis subsidio. A præc.
 Οἰκλάδην, adv. genu flexo. Ab
 ΟἰΚΑΪΖΩ, f. ὠκω, in genua procumbo, geni-
 bus flexis subsidio; metaph. labasco, suc-
 cumbo, deficio. Εἰς γόνυ ὠκλάσας, *Hesiod.*
 'Ο δὲ ἄνεμος τῆς ἄγαν φορῆς ὠκλάσει, *Id.*
 Οἰκλάξ, adv. flexo genu, curvatis genibus.
 Οἰκλάσις, εἰς, ἡ, genium flexus. Ab ὠκλάζω.
 Οἰκλασμός, ὡ, τὸ, idem; (2) saltationis ge-
 nus. Ab eod.
 Οἰκλασί, adv. genibus flexis, *Suid.* Ab eod.
 Οἰκνέλιος, piger. Ab ὠκνός.
 Οἰκνέλιος, adv. segniter, pigre, timide, vere-
 cunde, cunctanter.
 Οἰκνέω, piger sum. Ab ὠκνέω.
 Οἰκνέω, ὡ, fut. ἴσω, piget me, piger sum; (2)
 vereor, non audeo, dubito; timeo, metuo,
 sui gravor. 'Οκνῶ εἰπεῖν, *Luc. δινομάσαι, Dem.*
 γράφειν, *Aristot.* Ab ὠκνός.
 Οἰκνρία, ας, ἡ, pigritia. Ab
 Οἰκνρός, ὡ, ὁ, ὁ, piger, segnis, ignavus; (2)
 timidus, meticulosus, cunctabundus; (3)
 cūjus aliquid piget. Ab ὠκνός, seu ὠκνία.
 Οἰκνρώς, adv. pigre, segniter.
 Οἰκντήριον, adv. posit. pigrandum, reformidan-
 dum.
 Οἰκνία, ας, ἡ, pigritia, *Poll.* Ab
 'ΟΚΝΟΣ, ὡ, ὁ, pigritia, ignavia, segnitie; (2)

metus adeundi laboris; (3) metus, timor;
 (4) species ardeæ admodum pigræ. 'Οδ'
 ἀστρείας, ὁ ἐπικαλέμενος ὀκνός [non ὀκνός] μυθo-
 λογείται μὲν γενέσθαι ἐκ δάλων τὸ ἀρχαῖον, ἐπὶ
 δὲ κατὰ τὴν ἐπανυμνίαν τῶν ἀργύρατος, *Ari-
 stot.*
 'Οκνόφιλος, ὡ, ὁ, ὁ, pigritiam amans.
 'Οκνόδης, εἰς, ὁ, ὁ, piger, segnis; (2) timidus;
 ignavis. Ab ὀκνός.
 'Οκνέω, Ion. pro ὀκνέω, unde.
 'Οκνία, Dor. pro ὀκνία, qualis vel qualia.
 'Οκνός, ὡ, ὁ, Ion. pro ὀκνός, qualis.
 'Οκνός, ὡ, ὁ, Ion. pro ὀκνός, quantus.
 'Οκνέω, Ion. pro ὀκνέω, quando.
 'Οκνέω, Ion. pro ὀκνέω, ubi.
 'Οκνέωμαι, ὡμαι, exasperor; ὀκνέωμαι, 3. plur.
 imperf. ap. *Hom.* exasperabantur, *Odys.*
 18, 33. Ab ὀκνέω.
 'ΟΚΡΙΒΑΣ, ατος, ὁ, pulpitum, instrumentum
 pictorum; (2) suggestus, e quo oratores
 verba faciunt; (3) pegma, in quo pictores
 imagines formant; (4) fulcrum lignei
 theatri; (5) asinus; (6) aries silvestris; (7)
 scala, qua utimur ad conscendenda loca
 prærupta. Ex ὀκνέω et βαίνω.
 'Οκροειδής, εἰς, ὁ, ὁ, prominentias longiores
 habens. Ex ὀκνέω et εἶδος.
 'Οκροίς, εἰς, ὁ, idem; (2) asper, *Il. 4, 518.*
 'Οκνέω, εἰς, ὁ, summum cacumen, *Æsch. Pr.*
 990. Ab ὀκνέω, idem.
 'Οκρυβέω, εἰς, ὁ, frigidus, algidus; (2) hor-
 ridus, horribilis, aversandus. (2) διὰ τὴν ἐμείω,
 κρυβέω κακομηχανέω, ὀκρυβέω, *Il. 6, 344.*
 'Οκτάβλωμος, ὡ, ὁ, ὁ, qui octo buccellum
 est.
 'Οκτάδάκτυλος, ὡ, octo digitorum.
 'Οκτάδωρος, ὡ, ὁ, ὁ, epith. corporis geometrici
 octo latera habentis. Ex ὀκτώ et ὄδρα.
 'Οκταετηρής, ἴδω, ὁ, octennium. Ex eod. et
 ἔτος. Unde
 'Οκταετής, εἰς, ὁ, octennius.
 'Οκταίτης, ἴδω, ὁ, fœm. præcedentis.
 'Οκταήμερος, ὡ, ὁ, ὁ, qui octo dierum est;
 (2) qui octavæ diei est. Ex ὀκτώ et ἡμέρα.
 'Οκτάκις, adv. octies. Ab ὀκτώ.
 'Οκτακισμύριοι, εἰς, octoginta millia.
 'Οκτακισχίλιοι ἀσπίτες, apud *Herodot.* pro ὀκτα-
 κισχίλιοι ἀσπίδοφόροι, octo millia scutato-
 rum.
 'Οκτακισχίλιοι, ἴαι, ἴα, octies mille.
 'Οκτακνημος, ὡ, ὁ, ὁ, octo radios habens, *Il.*
 5, 723. Ex ὀκτώ et κνήμη.
 'Οκτακόσιοι, ἴαι, ἴα, octingenti. Ab ὀκτώ.
 'Οκτακότυλος, ὡ, octo cotylas habens, capiens.
 Ex eod. et κοτύλη.
 'Οκτάκωλος, ὡ, octo cola habens. *Vox Gramm.*
 Ex eod. et κῶλον.
 'Οκτάμετρος, ὡ, ὁ, ὁ, octo versibus constans.
 'Οκταμηνιαῖος, αἰα, αἰών, octavum mensem
 agens, octavo mense natus. Ab
 'Οκτάμηνος, ὡ, ὁ, ὁ, qui octo mensium est.
 Ex ὀκτώ et μήν, mensis.
 'Οκτάπηχυς, εἰς, ὁ, ὁ, qui octo cubitorum
 est.
 'Οκταπλάσιος, ἴα, ἴα, octuplus, octuplicatus.
 'Οκταπλάσιον, ὡ, ὁ, ὁ, idem.
 'Οκτάπληρος, ὡ, octo jugera habens.
 'Οκταπλῆ, octuplum, *Gl. V.* Ab ὀκτώ.
 'Οκταπόδος, ὡ, ὁ, octipes, octo pedes habens.
 Ex ὀκτώ et πῦς.
 'Οκτάπους, ὡ, ὁ, ὁ, idem; *Gl. V.* multipes,
 polypos. Ex ἰῖδ.
 'Οκτάριζος, ὡ, ὁ, ὁ, octo radices habens. Ex
 ῥίζα.
 'Οκτάρυμος, vel ὀκτάρρυμος, ὡ, ὁ, ὁ, octojugis,
 octo temones habens.
 'Οκτάσημος, ὡ, octo tempora habens; ὀκτά-
 χρόνος, de numeris et pedibus in prosodia.
 A ἤμα. Vide τρισημος.
 'Οκταστάδιος, ὡ, ὁ, ὁ, seu ὀκταστάδιος, octo sta-
 dia, i. e. milliaria, continens.
 'Οκτάστυλος, ὡ, ὁ, ὁ, octo columnas habens.
 'Οκτάτονος, ὡ, ὁ, ὁ, octuplex, epith. cirro-
 rum, *Epigr.* Ex τῖνω.
 'Οκτῆρης, εἰς, ὁ, ὁ, octo remorum ordines ha-
 bens. Ex ὀκτώ et ῥέισμα, remigo.

'ΟΚΤῆ, εἰς, αἰ, τὰ, octo; ὁ ὀκτὼ ἀριθμός, nu-
 merus octonarius.
 'Οκταδάκτυλος, ὡ, ὁ, ὁ, vel ὀκταδάκτυλος, octo
 digitos habens.
 'Οκτακαίδεκα, οἰ, αἰ, τὰ, octodecim.
 'Οκτακαίδεκάδραχμος, ὡ, ὁ, duodeviginti drach-
 mas valens. A δραχμή.
 'Οκτακαίδεκάτης, εἰς, ὁ, ὁ, octodecim annos na-
 tus. Ex ἔτος.
 'Οκτακαίδεκάπηχυς, εἰς, ὁ, ὁ, octodecim cubi-
 torum.
 'Οκτακαίδεκάτος, ὡ, ὁ, ὁ, decimus octavus.
 'Οκτακαίδεκάτης, εἰς, ὁ, ὁ, octodecim annos natus.
 Ex ἔτος.
 'Οκτακαίδεκάτης, ἴδω, ὁ, fœm. præcedentis.
 'Οκτάμηνος, ὡ, ὁ, ὁ, qui octo mensium est.
 Ex ὀκτώ et μήν.
 'Οκτάπηχυς, εἰς, ὁ, ὁ, qui octo cubitorum
 est.
 'Οκτάπους, ὡ, ὁ, ὁ, octipes.
 'Οκτάρωδος, ὡ, ὁ, ὁ, octo virgas habens.
 'Οκχίω, ὡ, subeo, sustineo; (2) exhaurio, ex-
 antlo; ὀκχίωμαι, ὡμαι, sustineor ab aliquo,
 vel ei insideo; ὀκχίσσασθαι, aor. 1. med. in-
 sidere, vel insedis, *Suid.* Ab ὀκχός.
 'Οκχῆ, ἡ, ὡ, fulcrum, sustentaculum; bacu-
 lus, cui innitimur, *Hes. Suid.* Ab
 'Οκχός, ὡ, ὁ, vehiculum, currus.
 'Οκως, ut, postquam; Ion. pro ὅπως. Sed alium
 etiam usum habet istud vocabulum, qui
 non datur illi ὅπως, cum, vel quoties. 'Εἴθε
 γὰρ καὶ πρὸς τὴν, ὅπως ἡ βασιλεία καλεῖται, Φοι-
 τῆν, quippe solitus erat, quoties regina vo-
 caret, accedere, *Herod. 1, 11.* Καὶ ἀπὸ τῆς
 τῆς χρόνῳ, ὅπως ἐπιτελεστο ἄλλῳ, quod ex
 tempore, quoties se invicem bello experti
 sunt, *Id. ibid. 68.* Τῶν ὅπως μετα-τίμῳ, hunc
 cum ad se accersisset, *Id. ibid. 100.*
 'Οκωχέω, remitto, intermitto.
 'Οκωχῆ, ἡ, remissio, intermissio, *E. M.* a perf.
 antiq. ὀκωχα, ab ἔχω.
 'Ολαι, αἰ, idem quod ὀλαι, hordeum, *Hes.*
 'Ολάργυρος, ὡ, ὁ, ὁ, totus argenteus, e solido
 argenteo.
 'Ολβέω, εἰς, ὁ, idem quod ὀλβέω, *Man.*
 'Ολβάζω, beo, beatum prædico, judico, *Lex.*
Vulg. Ab ὀλβός.
 'Ολβέω, fut. ἴσω, idem. Μὴν ὀλβέω, πρὶν ἂν
 τέμα τε βίῃ περάσῃ, *Soph. Œd. Tyr. ult.*
 'Ολβίζομαι, beatus prædico; (2) dives sum.
 (2) οἱ τὰ πρῶτ' ὀλβίζομαι, 'Ελλάδος νεανίαι,
Eurip. Iphig. in Aul. 51. Vide τὰ πρῶτα in
 πρῶτος. Ab ὀλβός.
 'Ολβιόγαστος, ὡ, ὁ, ὁ, ventre beatus, qui
 bene curato ventre se beatum putat.
 'Ολβιόδαίμων, ὡ, ὁ, ὁ, fortunatus, felix.
 'Ολβιόδορος, ὡ, ὁ, ὁ, felicitatem adferens, bea-
 tum reddens. Ex δῶρον.
 'Ολβιόδοτος, vel ὀλβιόδοτος, ὡ, ὁ, et ὀλβιόδοτος, ὡ,
 fœm. Vide ὀλβιόδοτος.
 'Ολβιόδοτος, ὡ, ὁ, ὁ, beatus et felicem effi-
 ciens. Ex ἔργον.
 'Ολβιόδοτος, ὡ, ὁ, ὁ, felix, beatus animi.
 'Ολβιόδοτος, ὡ, ὁ, ὁ, mundum beatum effi-
 ciens.
 'Ολβιόδοτος, ὡ, ὁ, ὁ, cui beata portio est.
 Epith. terræ. Ex μοῖρα.
 'Ολβίος, ὡ, ὁ, ὁ, beatus, felix, fortunatus.
Gl. V. dives, locuples. Ab ὀλβός.
 'Ολβιόφρων, ὡ, ὁ, ὁ, bona servans et custo-
 diens.
 'Ολβιόφρων, ὡ, ὁ, ὁ, opulentus; (2) felix.
 Ex φρὴν.
 'Ολβιόφρων, ὡ, ὁ, ὁ, felices, salutare manus habens,
 felix.
 'Ολβίος, ὡ, ὁ, ὁ, felix, *Dionys.* Ab ὀλβός.
 'Ολβίος, adv. feliciter, *Soph.*
 'Ολβιόδοτος, ας, ὡ, divitiarum donatrix; effec-
 trix beatæ vitæ. Ab
 'Ολβιόδοτος, ὡ, ὁ, ὁ, divitiarum dator.
 'Ολβιόδοτος, fœm. præced.
 'Ολβιόδοτος, ὡ, ὁ, ὁ, divitiarum dator, *Steph.*
 'Ολβιόδοτος, ὡ, ὁ, ὁ, felix in ædibus, *Man.*
 'Ολβιόδοτος, felicitate rego, *Man.*
 'ΟΛΒΟΣ, ὡ, ὁ, beatitudo, felicitas; (2) fortunæ,
 opes, divitiæ, opulencia.

Ὀλοφóρος, υ, ó ð ã, divitiis seu beatitudinem adferens. Ex φέρω.

Ὀλίεσκον, perdebam, imperf. ind. act. Ion. pro ὀλίειν, ab ὀλίω.

Ὀλίήριος, υ, ó ð ã, exitialis, lethalis, perniciosus. Ὀλίήριος φέρειν, elliptice pro ὀλεθρίαν μοῖραν, exitium illi ferat, Soph. Aj. 810. Ab ὀλίερος.

Ὀλίήριος, adv. perniciose, cum sua pernicie.

Ὀλίηροῖσι, ὤ, ó ð ã, perniciem adferens, exitiosus, perniciosus. Ex ποίω.

Ὀλίερος, υ, ó, perniciēs, exitium, strages, mors; (2) homo perniciosus et exitialis, nullius frugi. Ab ὄλλωμι, perdo.

Ὀλίης, 2. sing. fut. Att. pro ὀλίσις, perdes. Soph. Phil. 1388.

Ὀλίεται, peribit, 3. sing. f. 2. ind. med. verbi ὄλλωμι, pro ὀλίω, pereō.

Ὀλίεν, perdebāt, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et cum v. ἵεσθαι, pro ὀλίεν, ab ὀλίω.

Ὀλίεραν, υ, πò, caput cubiti, i. e. eminens et protuberans cubiti pars; alias ὀλίεραν. Ex ὀλίην, cubitus, et κάρηνον, caput.

Ὀλίω, perdo, exitium adfero, perimo; ὀλίωμαι, intereo; ὀλίοντο, 3. pl. imperf. moriebantur. Πεῖροι μὲν τιεῖς ὀλίον, Il. 11, 150. Ὀλίοντο δὲ λαοί, Ib. 1, 10. Ab ὀλίω.

Ὀλίον, graveolens vel nigrum, ab ὀλός, quod est atramentum sepiae, Gal.

Ὀλίσις, perdat, vel perdidit, 3. sing. aor. 1. opt. act. Aeol. pro ὀλίσαι, ob ὄλλωμι pro ὀλίω.

Ὀλίσηνω, ὀρος, ó ð ã, viros perdens, hominibus perniciem adferens. Ex ὄλλωμι et ἀνήρ.

Ὀλίσης, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi ὄλλωμι pro ὀλίω.

Ὀλίσθαι, peris, aor. 2. inf. med. verbi eod.

Ὀλίσιώλης, υ, ó ð ã, agris nocens.

Ὀλεσθήη, idem quod ὀλεσθήρος. Ὀλεσθήη ὀλίην. Κράττα φόνον ὀλεσθήρος ὀλίως (Dorice pro ἀλίως) διῶκαν βασιεῖς, Eurip. Phoen. 668.

Ὀλεσθήρος, υ, ó ð ã, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex ὄλλωμι et θήρ.

Ὀλεσίμβροτος, ον, hominibus noxius.

Ὀλεστήουλις, ἦ, perdens urbes, Τυγρή.

Ὀλεστήραναι, Poet. ὀλεστήραναι, υ, ó ð ã, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens.

Ὀλίωμαι, perdo, Suid. ubi ὀλίωμι, ὀλοθεύμι.

Ὀλίωσι, perdidit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poet. pro ὀλίσαι, a verbo ὄλλωμι, pro ὀλίω.

Ὀλίσηρ, perdat, vel perdidit, 3. sing. a. ejusd. in conj. act. Poet. pro ὀλίση, a verbo eod.

Ὀλίσωσι, perdam, f. 1. ind. act. Poet. pro ὀλίωμι.

Ὀλίσιτρα, ας, ἥ, perditrix. Ph. interfectrix. Ab

Ὀλίσηρ, ἥρος, ὅ, interfector, qui perdit. Ὅφρα φίλῃς κεφαλῇς ὀλεσῆρα κιχίω Ἔκτορα, Il. 18, 114. Ab ὄλλωμι.

Ὀλίω, inus. unde imperf. Ion. ὀλίωσις, perdebāt, Il. 19, 135. Hinc et f. ὀλίωσι, item verba ὀλίωμαι, ὀλίωσις, ὄλλωμι.

Ὀλίω, pereas, 2. sing. aor. 2. conj. med. Ion. pro ὄλλωμι, ab ὄλλωμι, pro ὀλίω, perdo.

Ὀλίωμῖς, ας, ἥ, sanguinis paucitas, inopia, defectus. Ab

Ὀλίωμιος, υ, ó ð ã, qui sanguinis inopia laborat, cui parum est sanguinis. Ex ὀλίγος et αἷμα.

Ὀλίωμῖς, adv. raro. Ab ὀλίγος.

Ὀλίωμῖτος, υ, ó ð ã, paucas vites habens.

Ὀλίωνθήρις, ὤ, virorum paucitate laboro; ὀλίωνθῶν, ὀλίωνθῶσα, ὀλίωνθῶν, paucitate virorum laborans. Ex ὀλίγος et ἀνήρ.

Ὀλίωνθήρις, ας, ἥ, virorum paucitas et penuria. Ex iisd.

Ὀλίωνθῶσις, ας, ἥ, raritas et penuria hominum. Ab

Ὀλίωνθῶσπος, υ, ó ð ã, non frequens hominibus.

Ὀλίωρισις, ας, ἥ, prandium præparatum et paucis cibis constans. Ex ὀλίγος et ἄριστον.

Ὀλίωρικῖα, ας, ἥ, animus paucis contentus. Ab

Ὀλίωρικῆς, ὤς, ó ð ã, paucis necessitatibus

par, sufficiens; (2) paucis contentus, frugalis; τὸ ἐλιγερῆς, frugalitas. Ex ἐλίγος et ἀρῆς.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, idem quod ἐλιγάρκεια.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, penuria panis. Ex ἐλίγος et ἀρῆος.

Ὀλιγαρχία, αῖ, unde ἐλιγαρχῶντες, pauci dominatum obtinentes; ἐλιγαρχεῖσθαι, a dominatu paucorum regi: πόλιν ἐλιγαρχεῖσθαι, civitates paucorum dominatu subditae. Ex ἐλίγος et ἀρχή.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus, *Gl. V.* paucorum principatus, item studium, affectatio oligarchiae. Ex iisd.

Ὀλιγαρχικός, ἡ, ὄν, ad paucorum dominatum pertinens; (2) paucorum dominatui sive oligarchiae favens. Ex iisd.

Ὀλιγαρχικός, adv. more civitatis in qua est ἐλιγαρχία.

Ὀλιγαυλᾶς, ἄκος, ὁ ἔξ ἡ, paucos habens sulcos; paucos agros, *Suid.*

Ὀλιγαρχόν, adv. ex paucis locis. Ab ἐλίγος.

Ὀλιγᾶρχῃ, adv. paucis in locis. Ab eod.

Ὀλιγήμερος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui est paucorum dierum, *Suicer.* Ex ἐλίγος et ἡμέρα.

Ὀλιγηπτεῖν, parum valeo, infirmus sum; ἐλιγηπτεῖον, viribus defectus, *Il. 15, 24*; et ἐλιγηπτεῖα, viribus defecta, *Od. 19, 356.* Ex ἐλίγος et πτεῖον. Unde

Ὀλιγηπτελής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, animis deficiens, viribus destitutus, infirmus, debilis.

Ὀλιγηπτελής, ης, ἡ, *Poet. et Ion.* pro ἐλιγοπτελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas.

Ὀλιγηρῆς, ἰς, exiguus, *Nic.*

Ὀλιγηρῆς, υ, ὁ ἔξ ἡ, habens parvum sepulchrum. Ex ἐλίγος et ἥριον.

Ὀλιγηροσίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἐλιγηροσία, tenue arvum, *Suid.* Ex ἐλίγος et ἄροσις.

Ὀλιγηροσίως, cui parva modice referta est cibis, pauper. *Αἴ σὺ .!* Ζεὺς εὐσιπῶς ἐξ ἐλιγηροσίων, *Analect. Brunckii, 1, 222.*

Ὀλιγίστως, minimus. Ab

Ὀλιγίως, η, ὄν, idem. Superl. ab ἐλίγος.

Ὀλιγίως, adv. minimo numero, perparum.

Ὀλιγίδιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, non diu vivens.

Ὀλιγέβαλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui parum consilio pollet; (2) non admodum prudens. Ex βαλή.

Ὀλιγογνώμων, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, negligens, *Hes.* Ex ἐλίγος et γνώμων.

Ὀλιγογνώμιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, paucis geniculis nodatus. Ex ἐλίγος et γόνυ, genu.

Ὀλιγόγονος, υ, ὁ ἔξ ἡ, paucos generans, infecundus. Τὰ δὲ γαμφύονχα πάντα, ἐλιγόγονα ἔτιν, ἔξω τῆς κυγχέϊδος, *Aristot.*

Ὀλιγοῦσπᾶνος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui exigui sumptus est; parvus et frugi, frugalis. Ex δασπᾶν.

Ὀλιγοδότης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ἐλίγος et δόμααι. Unde

Ὀλιγοδότης, et ἐλιγοδότης, ας, ἡ, paucorum rerum indigentia vel desiderium.

Ὀλιγοδότηστος, υ, ὁ ἔξ ἡ, modico victu contentus. Ex ἐλίγος et διατρε.

Ὀλιγοδύλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, paucos servos habens.

Ὀλιγοδρανία, αῖ, langueo, spiritum vix traho. Ab

Ὀλιγοδρανής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, infirmus, imbecillus. Ex ἐλίγος et δρανία, facio. Hinc

Ὀλιγοδρανίας, ας, ἡ, imbecillitas.

Ὀλιγοδύναιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, infirmus, imbecillus. Ex δύναμις.

Ὀλιγολειώω, αῖ, parum olei fero; parum olei fundo. Ex ἐλίγος et ἔλαιον.

Ὀλιγοεργής, ἰς, imbecillus. Ab ἔργον.

Ὀλιγοίτης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, qui paucorum annorum est. Ex ἐλίγος et ἔτος. Hinc

Ὀλιγοεστίας, ας, ἡ, paucitatis annorum.

Ὀλιγοζος, ὄν, paucos ramos habens.

Ὀλιγοθερμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui modicus inest calor, parum caloris habens.

Ὀλιγοθύμις, animo parvo sum. *A. Σμῆς.*

Ὀλιγύνος, υ, ὁ ἔξ ἡ, paucas habens fibras seu venas, paucos nervos. Ex ἐλίγος et ἴς.

Ὀλιγοκλάμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, paucos habens calamos.

ὀλιγόκαρπος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, paucos fructus gignens.

ὀλιγόκαυλος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, paucos caules habens.

ὀλιγόκλαδος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, paucos ramos habens.

ὀλιγοκρατοίμαι, *ἔμμαι*, paucorum dominatui subijctor. Ex ὀλίγος et κρατοίμαι.

ὀλιγοκράτης, *εὖος*, ὁ ἔξ ἧ, parum doctus. Ex *μανθάνω*.

ὀλιγομεστία, *ας*, ἧ, est vitium versūs, cum paucioribus, *v. gr.* quatuor verbis constat. *Ὀρρ. πολυμεστία. Α μίτρον.*

ὀλιγομισθος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, mercede exigua conductus.

ὀλιγομίθια, *ας*, ἧ, pauciloquium. Ab

ὀλιγομίθος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, pauciloquus.

ὀλιγοπαῖδια, *ας*, ἧ, paucitas liberorum. Ab

ὀλιγοπαῖς, *αιδός*, ὁ ἔξ ἧ, paucos habens liberos.

ὀλιγοπελῖα, pro quo ὀλιγηπελῖα, *Poet.*

ὀλιγοπείλια. Vide ὀλιγηπείλια.

ὀλιγόπιστος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, exigua fide præditus, parum fidens seu credens; (2) incredulus. Ex ὀλίγος et πίσις.

ὀλιγοποίησι, *ῶ, f. ἦσαι*, ad paucitatem redigo; minuo, aor. 1. ὀλιγοποίησα.

ὀλιγοπόλιος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, parum canus.

ὀλιγόπονος, *ον*, laborem fugiens, iners.

ὀλιγοποσία, *ας*, ἧ, parvus potus. Ex πόσις.

ὀλιγοποτίω, *ῶ, fut. ἦσαι*, parum bibo. Ab

ὀλιγόποτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, paucum potu contentus.

ὀλιγοπόσις *ἔστι δὲ τὰ πνεύματα τοιαῦτα*, *Aristot. Hist. An. 8, 4. Α πότον.*

ὀλιγοπραγμοσύνη, *πς*, ἧ, paucarum rerum tractatio. Ab

ὀλιγοπράγματι, *ονος*, ὁ ἔξ ἧ, pauca habens negotia. Ex ὀλίγος et πρᾶγμα.

ὀλιγόπτερος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, paucas pennas habens. Ex πτέρων.

ὀλιγόπυρος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, parum tritici ferens.

ὀλιγόρριζος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, paucas radices habens. Ex ῥίζα et seq.

ὀΛΙΓΟΣ, *ἴγν, ἴγον*, paucus; (2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, *ων*, optimates, pauci illi penes quos imperium est; ὀλίγον, paulum, paullulum, parum, modicum; *Ph. ὀλίγον χρόνον*, paulisper, *Gl. V. ὀλίγα δύν, pæne, Ph. propemodum, ferme, Gl. V. δι' ὀλίγου*, *ἔξ ὀλίγου*, brevi temporis spatio, subito, e propinquo; *δι' ὀλίγων*, paucis sc. verbis; *κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον*, sensim, paulatim; *ἐν ὀλίγῳ*, leviter, viliter. *Ἐπ' ὀλίγῳ γὰρ ᾤχετο*, parum equidem abfuit, quin periret, *Aristoph. Lys. 31.*

ὀλιγόσαρκος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, macilentus. A σάρξ.

ὀλιγοσθενής, *εὖος*, ὁ ἔξ ἧ, exiguis viribus præditus. Ex ὀλίγος et σθένος, *τοδου*.

ὀλιγοσπίται, *οἱ*, pauperes, quasi ex exiguo penu victitantes, *Suid.*

ὀλιγοσπίται, *ῶ, fut. ἦσαι*, paucio cibo utor, exiguo pastu sum contentus.

ὀλιγοσσία, *ας*, ἧ, modicus cibus, frugalitas. Ab

ὀλιγοσίτος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, modico cibo utens.

ὀλιγοσπερμος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, parum seminis ferens; (2) parum seminis emittens. Ex ὀλίγος et σπέρμα.

ὀλιγοστήχος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, paucos ordines seu versus continens. Ex ὀλίγος et στήχος.

ὀλιγοστές, *ἡ, ὄν*, unus e paucis, paucis comitatus, cum paucis; *ἵππε* minimus, brevissimus; (2) brevis, paucis diebus. (1) *ἡπτόνθεις τῇ μάχῃ καὶ θυγόν ὀλιγοστές*, acie victus et cum paucis in fugam coniectus, *Joseph. contra Apion. 1, 452.* (2) *αὐτὸς δερμήσας ὀλιγοστές παρεγένετο διὰ τῆς ἐρήμῃ εἰς Βαβυλῶνα*, ipse paucis diebus itinere per desertum confecto Babylonem se conferebat, *Id. Ib. 450.* Ab ὀλίγος.

ὀλιγοσυλλάβεια, *ἡ*, paucitas syllabarum.

ὀλιγοσυλλάβιος, *ον*, paucis syllabis constans. A συλλαβή.

ὀλιγοσύνθετος, *ον*, epith. orationis paucis conjunctionibus utentis.

ὀλιγοτέκνος, *u*, ὁ ἔξ ἧ, paucio liberos habens. Ex ὀλίγος et τέκνον.

latus; *Aristot.* (3) avis quædam solitaria, accredula, vel ulula. *Ph.* ulula, strix. Ab
 ὈΛΟΑΥΖΩ, f. ζῶ, ululo, ejulo; (2) cum clamore deos precor, de mulieribus; júbilo, exulto. Ὀλοῦντες θύγατρες, *Odys.* 3, 450.
 Ὀλοῦνται πᾶν δῶμα, *Eur. El.* 698. Vide *Ern.*
 Ὀλομελής, έός, δ ὅ ἢ, qui membris est integris, omnibus membris constans. *Gl. V.* integer. Ex ὕλος et μέλος. *Hinc*
 Ὀλομελής, ας, ἡ, integra natura et constitutio alicujus rei, qua nihil ipsi deest.
 Ὀλονθος, ας, δ ὅ ἢ, fimo scatens. Ex ὄνθος.
 Ὀλοντα, περιεργυ, 3, plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ὄλοντο, ab ἄλλυμι.
 Ὀλονυκτίας, adv. per totam noctem. A νύξ.
 Ὀλοσπέρχους, ας, δ ὅ ἢ, cursui perniciosus; epith. scopuli, ap. *Theoc.* Ex ἰλάος et πέρχω. Vid. *Ern.*
 Ὀλος, ἦ, ὄν, perniciosus, exitiosus. Ab ἄλλυμι.
 Ὀλοσφροσι, dat. pl. ab
 Ὀλόφρων, ονος, δ ὅ ἢ, pernicioso consilia agitans, perniciosus. Ex ἰλάος et φρήν.
 Ὀλόφρων, ονος, δ ὅ ἢ, qui animo universa agitât, qui omnium curam gerit; (2) omniscius; nam aliqui pro ἰλόφρων legunt ἰλόφρων, *Il.* 16, 630. Ex ὕλος et φρήν.
 Ὀλοσπερδύρας, ας, δ ὅ ἢ, totus purpureus, totus ex purpura. Ex ὕλος et περδύρα.
 Ὀλόπτερος, ας, δ ὅ ἢ, cujus universum corpus pennis tectum est; (2) cujus alæ non sunt scissæ, qui alas continuas habet. Ex ὕλος et πτερόν.
 ὈΛΟΠΥΓ, fut. ψω, vello, decortico. Ὀλοψας δὲ βίηφι, *Call. Hymn. in Dian.* 77.
 Ὀλόπυρος, ας, δ ὅ ἢ, triticum integrum, seu quod integrum coctum est.
 Ὀλορρίζει, adv. radice, radicitus. Ab
 Ὀλόρριζος, ας, δ ὅ ἢ, qui cum tota radice est, v. gr. erutus. Ex ὕλος et ρίζα.
 Ὀλος, ας, δ vel ἰλός, item ἰλόν, idem quod ὀλός, atramentum sepiae, *Ern.*
 ὈΛΟΣ, ὕλη, ὅλον, totus, integer; (2) solidus; (3) universus, omnis: est ætatis posterioris. Hinc τὸ ὅλον, ας, universum, rerum universitas, summa rei; at ὕλον, adv. omnino. (Hinc Lat. solus et solidus.)
 Ὀλοσηρικός, ἦ, ὄν, totus ex serico, *R.*
 Ὀλοσινοκάλαμος, ὄ, inductus tibicen, *Steph.*
 Ὀλοσιδηρος, ας, δ ὅ ἢ, totus ferreus.
 Ὀλοσπάδης, έός, δ ὅ ἢ, totus detractus. *Hes.* ubi pl. ὀλοσπαδῖς. Ex σπάω.
 Ὀλοσπονδῖος, ον, epith. versus, qui totus e spondeis constat, ut *Il.* 11, 130.
 Ὀλόψιον, ας, τὸ, herba quasi tota ossea, sed per antiphrasin quoniam tota mollis sit. Ab
 Ὀλόψος, ας, δ ὅ ἢ, totus osseus, ex osse solido constans. Ex ὕλος et ὀστέον, os.
 Ὀλοσημόνος, δ ὅ ἢ, totus stamineus, *Poll.*
 Ὀλοσφύρατος, ας, δ ὅ ἢ, malleo ductus seu fabricatus, solidus, *Hes. Plin.* Ex σφύρα.
 Ὀλοσφυρήλατος, ας, δ ὅ ἢ, idem.
 Ὀλοσφυρητος, ας, δ ὅ ἢ, in *Epigr.* idem.
 Ὀλοσφύριος, ας, δ ὅ ἢ, idem.
 Ὀλοσφύρος, ας, δ ὅ ἢ, idem et ex iisd.
 Ὀλοσφύριον, τὸ, massa solidi, v. gr. ferri.
 Ὀλοσφύριος, ας, ἦ, integritas, consummatio; (2) crassa et confusa descriptio. Ab
 Ὀλοσφύριος, έός, δ ὅ ἢ, integer, plenus, consummatus; (3) extremus, summus. Ex ὕλος et χυρίε (vel et ἔχω, *Ern.*)
 Ὀλοσφύρας, adv. omnino, penitus, prorsus, plane; (2) confuse, generatim; ὀλοσφεύεσθαι, adv. majori apparatu, majoribus copiis.
 Ὀλοσφύτος, ον, simplex, non e variis partibus vel segmentis consutus, *Plato.*
 Ὀλόσχινος, ας, δ ὅ ἢ, mariscus, juncus omnium maximus et crassissimus.
 ὈΛΟΣΧΟΣ, ας, ὄ, pediculus pomi; *Nic.*
 Ὀλοσμάτωτος, ας, δ ὅ ἢ, ad totum corpus pertinens. Ex ὤμα.
 Ὀλοτελής, έός, δ ὅ ἢ, plane absolutus, prorsus finitus, perfectus, integer. A τέλος.
 Ὀλότης, ητος, ἦ, integritas, totum. Ab ὕλος.
 Ὀλοτρόπος, ας, δ ὅ ἢ, totius modi, totus.
 Ὀλοτρόπος, adv. omnino.

ὀλόσχερος, ὄν, rotundus, v. gr. lapis. A τρέχας.
ὀλαῖαι, perdant, f. 2. ind. med. verbi ἄλλυμι,
pro ἄλῳ, perdo.
ὀλοφυλκτῖς, ἴδος, ἡ, pustula.
ὀλοφάνος, ὄν, totum perimens, Nic.
ὀλοφυγδός, ε, ἰ, pustulosus, (qu. ὀλόφυγδος, a
φλῖζω, Ern.) Ἐγγυμέναν ὀλοφυγδὰ διήφουσι
ποσὶ χάλυστα, discutit pustulosas periones
in tris natas, postquam ruptæ sunt, Nic.
Ther. 682.
ὀλοφυγδῶν, ὄνος, ἡ, pustula; quod et ὀλοφυγ-
δων. Μήκιστι ἐπὶ γλώσσας ἀκρας ὀλοφυγδῶνα
φύσας, Theocr. Idyll. 9, 30.
ὀλοφυνός, ἡ, ὄν, lugubris, luctuosus, Il. 5, 683.
Ab
ὀλοφύζω, fut. ξω, lugeo, lamento.
ὀλοφύνθι, ἴος, ὁ, ἡ, totus, absolutus in natura
sua, omnibus partibus plenus. Ex ἄλος et
φυνή.
ὀλοφυκτῖς, ἴδος, ἡ, pustula; qu. ὀλοφυλκτῖς.
ὀλόφυλος, ὄν, integer, Suid.
ὀλοφυρμός, ἔς, ὁ, ejulatus, ploratus. Ab
ὈΛΟΨΤΕΡΟΜΑΙ, lamento, ejulo, ploro; (2)
deploro, commiseror; ὀλοφυρμένος, idem. I.
med. lamentatus; pass. ὀλοφύρεθι, ad.
Ἀχιλλεύς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν, Il. 11, 655.
Hinc
ὀλοφύρεσι, εως, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus;
(2) lamentatio.
ὀλοφρυγῆτις, ἡ, ὄν, ad lamenta seu lamentan-
dum proclivis.
ὀλοφρυγῆτις, adv. lamentabiliter.
ὀλοφύτων, τὰ, sinapi Persicum, Steph.
ὀλοφῶνιν, τὸ, vaframenta, versutiæ. Πάντα δι
τοῖς ἱερῶν ὀλοφῶνιν τοῖο γίγνεται, Odys. 4, 410.
Εἴτα ἱππύρισμα τὸ μάλιστα ὀλοφῶνιν τῷ γίγνεται,
Eustath. (ad locum Homeri supra laudatum)
1502, 8. edit. Rom.
ὀλοφῶνις, ε, ὁ, ἡ, exultans; (2) versutus, im-
probus; ὀλοφῶνις, vaframenta, versutiæ. Ex
ἄλλυμι et φῶς, homo.
ὀλοφῶνος, ὄ, ὁ, ἡ, plena voce canens. Ex
ἄλος et φωνή.
ὀλόχαλπος, ὄν, totus ex ære.
ὀλόσχερος, contr. ὀλόσχευς, ε, ὁ, ἡ, toto corpore
unum colorem habens. Ex χρέα.
ὀλόσχευσις, ε, ὁ, ἡ, totus ex auro factus, ex
auro solido factus; (2) totus auro inductus,
Jos.
ὀλόψυχος, ὄν, sincerus, candidus, integer ani-
mo. A ψυχή.
ὀλοψύχως, adv. toto animo, bona fide.
ὈΛΠΗ, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia; vas
olearium, et alibi vinarium.
ὈΛΠΙς, ἴδος, ἡ, idem.
ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, locus Elidis, in quo
Jupiter Olympicus colebatur, et certamina
Olympiacea celebrabantur, ad ludos Olympia-
rios. Ab Ὀλυμπος.
ὀλύμπια, ὄν, τὰ, ludi Olympiaci, qui quinto
anno celebrabantur. Ab eod.
ὀλυμπιάζει, adv. ad Olympiam.
ὀλυμπιάθεν, adv. ex Olympia, de Olympia.
ὀλυμπιάκος, Olympiacus, Ar.
ὀλυμπίας, ε, ὁ, Olympias, venti nomen. Ab
Ὀλυμπος.
ὀλυμπίας, ἄδος, ἡ, victoria, seu palma certa-
minis Olympiaci; (2) certamen Olympia-
cum; (3) Olympias, sive tempus quatuor
annorum interrorum, cum duobus mensi-
bus; (cum quindecim diebus, Ern.) (4)
nomen matris Alexandri M. Ab eod.
ὀλυμπιάσι, adv. in Olympia, Olympiæ, ad
Olympiam. Ab Ὀλύμπια.
ὀλυμπιάς, ἡ, ὄν, Olympicus. Ab eod.
ὀλυμπιονίκης, ε, ὁ, victor in Olympiis. Ex
ἐλρύπια et νικάω, vinco.
ὀλύμπιος, ε, ὁ, Olympum incolens; (2) ce-
lestis. Ab Ὀλυμπος.
ὀλυμπόνδε, adv. in Olympum, in cœlum.
ὈΛΥΜΠΟΣ, ε, ὁ, Olympus, mons Macedonia
altissimus, cujus vertex cœlum tangere vi-
detur; (2) cœlum.
ὀλυθάζω, fut. ἄσω, caprifico. Ab
ὈΛΥΘΕΣ, ε, ὁ, grossus, ficus immatura; (2)
nomen urbis in Thessalia.

ὀλυνθοφόρειν, ὤ, grossos seu abortus fero. Ab
 Ὀλυνθοφόρος, ω, ὁ ἐξ ἧ, grossos ferens. Ex ὀλυν-
 θος et φέρω.
 ὈΛΥΤΑ, ας, ἦ, semen medium inter frumen-
 tum et hordeum, olyra. Gl. V. spelta. Ph.
 far, ador, siligo; Il. 5, 196. Hinc
 Ὀλυτῆς, α, ὅ, ut ὀλυτῆς ἰγκρυφίας, subcine-
 ricus panis, siliginus.
 Ὀλώδης, εος, ὁ ἐξ ἧ, ater, vel turbidus. Ab ὀλός,
 πρὸ Φωλός.
 Ὀλώδιος, ἴα, ἰον, perniciosus. Ab ὄλλυμι.
 Ὀλωλε, perdidit, 3. sing. perf. ind. med. Att.
 πρὸ ὄλλω, ab ὄλλυμι.
 Ὀλως, adv. prorsus, omnino, totaliter, inte-
 gre; (2) in summa; (3) sane. Ab ὄλος.
 Ὀμάδεσφος, et
 Ὀμαίμος, idem quod ὄμαιμος, Pind.
 Ὀμαδένω, in unum cogo et coacervo, Hes. ubi
 ὀμαδένειν, ἀθροίζειν. Ab ὀμάς. Unde
 Ὀμαδίων, fut. ὥω, tumultuor; ὀμαδήσαν, 3. pl.
 a. 1. strepitum excitatur. Μνηστῆρες δ' ὀμά-
 δησαν ἀνὰ μίγαρα σκίοντα, Od. 1, 365.
 Ὀμάδος, α, ὁ, multitudo; (2) tumultus, stre-
 pitus, quem multitudo excitat. (2) ὀμάδος
 δ' ἦν, H. 2, 96. Ab ὀμάς.
 Ὀμαιμς, ἴδος, ἧ, soror. Ex ὀμός et αἷμα.
 Ὀμαιμός, α, ὁ ἐξ ἧ, consanguineus; (2) frater
 vel soror. (2) ἔκων ὀμαιμός χ' ἢ καταντίον Θα-
 νῶν; Soph. Antig. 512. Ex iisd.
 Ὀμαιμονέστερος, ὀμαιμονέστερα, consanguinitate
 propinquior. Comp. ab ὀμαίμων.
 Ὀμαισοῦντι, ης, ἦ, consanguinitas; (2) frater-
 nitas. Ab ὄμαιμος. Unde
 Ὀμαισότης, ητος, ἦ, consanguinitas, Gl. V.
 Ὀμαιμων, ονος, ὁ ἐξ ἧ, consanguineus; (2) fra-
 ter. (2) κἀντι τὸ πᾶν μοι σπέρμα σὺν ὀμαιμό-
 νων, Soph. Trach. 1147. Ex ὀμός et αἷμα.
 Ὀμαιχμία, ὤ, f. ὥω, simul milito, simul bel-
 lum in eo, simul jaculor:
 Ὀμαιχμία, ας, ἦ, Ion. ὀμαιχμίας, ης, ἦ, societas
 belli, confederatio. Ab
 Ὀμαιχμος, α, ὁ ἐξ ἧ, arma consocians, fœde-
 ratus; exponitur etiam commilito. Ex ὀμῶ
 et αἰχμή, hasta, bellum.
 Ὀμακοσιον et ὀμακοῖον, α, τὸ, auditorium com-
 mune. Vox Pythag. Ex ὀμῶ et ἀκούω.
 Ὀμαῖλης, ἴος, ὁ ἐξ ἧ, æqualis, planus, æquabilis.
 Ab ὀμαλός. Unde
 Ὀμαλίας, ας, ἦ, planities, Gl. V.
 Ὀμαλίζω, fut. ἴσω, planum reddo, complano,
 lævigo. Gl. V. plano, æquo, hostio; (2) ad
 æquabilitatem redigo; (3) adequo,
 æqualis sum. Μᾶλλον γὰρ δὲ τὰς ἐντομίαις
 ὀμαλίζειν, ἧ τὰς ὄσιαις, Aristot. Ὀμαλισμέναι
 πόλεις ὑπὸ τῶν συμφορῶν, Isocr. Ab eod.
 Hinc
 Ὀμαλισμός, ὤ, ὁ, complanatio, lævigatio, æqua-
 tio; (2) æquabilis pronuntiatio.
 Ὀμαλιστῆρ, ἥρος, ὁ ὀμαλιστῆρς, paviculæ.
 Ὀμαλίστρα, ας, ἦ, hostiorum, Gl. V.
 Ὀμάλιτρον, τὸ, idem et ab eod.
 Ὀμαλδδερμος, ον, glaber, lævis. Ab ὀμαλός et
 δέρμα, pellis.
 Ὀμαλόν, τὸ, planities, Theoc.
 Ὀμάλλος, ἦ, ὄν, planus; (2) æqualis, æquabilis.
 Ab ὀμῶ. Hinc
 Ὀμαλότης, ητος, ἦ, æqualitas, æquabilitas:
 planities, Gl. V.
 Ὀμαλύνω, idem quod ὀμαλίζω. ὀμαλύνω, a. 1.
 inf.
 Ὀμαλῶν, idem, Gl. V. Ab eod.
 Ὀμαλῶς, adv. æqualiter, æquabiliter; (2) pa-
 riter, sine discriminē, nullo excepto; (3)
 sedate. Ab eod.
 Ὀμαρτάω, conficō, Hom.
 Ὀμαρτί, 3. sing. præ. imperat. act. ab
 Ὀμαρτίω, ὤ, fut. ὥω, sequor, eo una cum, co-
 mitor. Ὀμαρτήσας Διὸς ἠμερῶν, Hesiod. Op.
 674. Οἷδ' Ὀμαρτήσασί σοι, Eur. Iph. in Tau.
 1211. Ab
 Ὀμαρτή, adv. simul, una; Il. 5, 656. Ab ὀμῶ
 et ἄρω, seu αἶρω.
 Ὀμαρτήσασα, secuta, aor. 1. part. act. f. g.
 Ὀμός, ἄδος, ἦ, multitudo, omnes simul. Gl.
 Vet. summa universitas. Ab ὀμῶ.

"Ομοσπῆς.

*Ομασσι, ἴδος, ὁ ἔξ ἡ, una cum alio clypeum gestans, commilito. Ex ὁμῶ et ἀσπίς.
 *Ομαυλία, ας, ἡ, cohabitatio, concubitus. Ab
 *Ομαυλος, υς, ὁ ἔξ ἡ, cohabitans, una pernoci-
 tans; mixtus, commixtus. Σπονδούσῃ τε γῆρυν
 ὁμαυλος, Soph. Œd. Tyr. 187. Ex ὁμῶ et
 αὐλή.
 *Ομαυλος, υς, ὁ ἔξ ἡ, consonans, concinens.
 Ex eod. et αὐλός, tibia.
 *Ομβρία, ὦ, f. ἡσσω, pluvio; ὁμβρέμαι, Ph. ὁμβρέται,
 imbricatur. ἑλὼγα αἰθέριον ὁμβρηνεν ἀπὸ τῷ
 ἑραυνέ, Philo. Ab ὁμβρος. Hinc
 *Ομβρεμα, ατος, τὸ, pluvia.
 *Ομβρεπηνός, ἐς, ex imbris ortus. Ex eod.
 et γίνομαι.
 *Ομβρεπός, ἡ, ὄν, pluviosus. Ab ὁμβρος.
 *Ομβρεπός, ἄ, ὄν, idem et ab eod.
 *Ομβρεπός, ἐς, idem quod ὁμβρεπός, Nic.
 *Ομβροσπαντος, gen. sing. aor. 1. part. act. verbi
 ὁμβρέω.
 *Ομβρία, ας, ἡ, pluvia nimbose, nimbus.
 *Ομβροῖζω, fut. ἴσω, imbre rigo, mædofacio;
 (2) humecto. A præc.
 *Ομβρεμία, et ὁμβρία, sic vocari omnium ani-
 malium fœtus a poetis scribit Pollux.
 *Ομβρεῖος, ἡ, ὄν, pluvialis, Pan.
 *Ομβροσπεργός, ἄ, ἡ, magna et ardua facinora
 patrans. Ex ὁμβρεμος et ἔργον.
 *Ομβρομδύμος, υς, ὁ ἔξ ἡ, animo magno et forti
 præditus, magnanimus.
 *Ομβρομδύματος, et ὁμβρομδύτης, al. ὁρμύστα-
 τος, et ὁρμύστατης.
 *Ομβρομύς, υς, ὁ ἔξ ἡ, impetuosus, vehemens, ut
 imber; validus, fortis, robustus. Al. ὁρ-
 μύς.
 *Ομβρομύς, υς, ὁ ἔξ ἡ, pluvius, pluvialis. Ἐν τῷ
 ἀφῶ τῷ γιγνόμενῳ ὑπὸ τῷ ὁμβροῖ ὕδατος,
 Aristot. Ab ὁμβρος.
 *Ομβροβλύζω, adv. pluvium fundens, Vulg. Lex.
 *Ομβροβλύτω, ὦ, pluvio fundo. Ex βλύω.
 *Ομβροκτύπος, ὄν, imbrifer, Æsch.
 *ΟΜΒΡΟΣ, υς, ὁ, imber, pluvia.
 *Ομβροστοκία, ας, ἡ, pluviae generatio. Ab
 *Ομβροστοκος, υς, ὁ ἔξ ἡ, pluvium generans, im-
 brifer. Ex ὁμβρος et τίςτω.
 *Ομβροσφρος, υς, ὁ ἔξ ἡ, imbrifer, imbrem fe-
 rens. Ex ὁμβρος et φέρω.
 *Ομβροσφρής, ἐς, imbris gaudens, h. e. fœ-
 cunditate, incrementa nascens; epith.
 terræ, plantarum. Ex eod. et χαίρω.
 *Ομβροδής, εος, ὁ ἔξ ἡ, imbre dilutus. Ab
 ὁμβρος.
 *Ομβρόνιος, υς, ὁ ἔξ ἡ, ejusdem gentis seu nationis,
 Suid. Ex ὁμῶ et ἔθνος.
 *Ομειται, 3. sing. f. 2. ind. med. verbi ὁμνυμι.
 *Ομείτω, υς, ὁ ἔξ ἡ, eundem larem habens,
 contubernalis. Μακάρεσσι θεοῖσιν ἦσθ ὁμεί-
 τος εἰμι, Quint. Calaber, 14, 185. Ex ὁμῶ
 et ἔστι.
 *Ομενυαίος, υς, qui eodem cubili utitur. Πλειό-
 νησιν ὁμενυαίς ἀλόχοισι τέρονται, Orpian.
 Hyl. 1, 509.
 *Ομενυαία, una cubo. Ab
 *Ομενυαίης, υς, ὁ, qui eodem cubili utitur, mar-
 ritus, Eurip. Med. 953. Ion. 894. Ex ὁμῶ
 et εὐνή, cubile.
 *Ομενυαίης, ἴδος, ἡ, uxor. Ἴδестὴ τὴν ὁμενυαίην
 Ἀλάντος, Soph. Aj. 501. A præc.
 *Ομενυαίης, ἴτος, ἡ, idem quod ὁμενυαίης.
 *Ομενυαίης, ἴδος, ἡ, uxor. Καὶ Ζήνοις τοῖς ὁμεν-
 υαίαν, Lycophr. 372. Ab
 *Ομενυαίης, υς, ὁ, maritus.
 *Ομηγρεῖς, εος, ὁ ἔξ ἡ, congregatus. Hinc pl.
 ὁμηγρεῖς, congregati, apud Hom. Ex ὁμῶ
 et ἀγείρω.
 *Ομηγρεῖω, congrego. Hinc apud Hom. ὁμη-
 γρεῖσθαι, aor. 1. inf. med. congregare.
 *Ομηγρεῖσθαι, Ἀχαιοὺς εἰς ἀγορὴν, Od. 16,
 376. Ab
 *Ομηγρεῖς, εος, ἡ, cœtus, Il. 20, 142. Ex ὁμῶ
 et ἀγείρω, congregatio.
 *Ομήθεια, ἡ, consuetudo. Νυμφίδιον φιλόσθητες,
 ὁμήθειαι τε πέλονται, Orpian. Cyneg. 4, 2.
 *Ομήθης, εος, ὁ ἔξ ἡ, qui eorundem morum
 est. Ex ὁμῶ et ἥθος.
 *Ομήθεια, ἡ, familiaritas, Man.

*Ομήλικα, acc. sing. ab ὁμήλιξ.
 *Ομηλικία, ας, ἡ, Ion. ὁμηλικίη, ης, ἡ, ætatis
 æqualitas, eadem ætas, Il. 5, 126. Ab
 *Ομήλιξ, ἴκος, ὁ ἔξ ἡ, qui ejusdem ætatis est,
 Ph. æqualis, coequalis, coætaneus, coævus;
 ὁμήλικες, coæuales, Gl. V.
 *Ομηλυσ, ἴδος, ὁ ἔξ ἡ, veniens simul, comes
 viæ, Nonn. Ex ὁμῶ et ἔρχομαι. Hinc
 *Ομηλυσία, ας, ἡ, Ion. ὁμηλυσίη, ης, ἡ, quando
 plures simul eunt.
 *Ομηρα, de unico obside, Mac. 1.
 *Ομηρεία, ας, ἡ, datio obsidum; (2) pignus.
 Ab ὁμηρεύω.
 *Ομηρείον, τὸ, templum in Homeri honorem.
 *Ομηρείος, υς, ὁ ἔξ ἡ, Homericus.
 *Ομηρείωμα, ατος, τὸ, pignus; (2) obses. Ab
 ὁμηρεύω.
 *Ομηρεῖναι, nom. plur. part. præc. act. f. g.
 Dor. pro ὁμηρεῖναι, a verbo ὁμηρεύω.
 *Ομηρεῖναι, f. εὔσω, sum obses. Θεῶν θεός Ἡρα-
 πτοῦ ἀμύχανος, Eur. Bac. 297. Τὸς τε παῖ-
 δας ὁμηρεῖναι εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἔδωκεν, He-
 rodian. Ab ὁμηρος.
 *Ομηρεῖω, ὦ, f. ἡσσω, in unum convenio, occurro,
 obvius fio; comitor. Hinc ὁμηρεῖναι,
 3. sing. aor. 1. occurrit apud Hom. ὁμη-
 ρησος δὲ μοι παρ' ἐταίρων ἀγγελος ὤκως, Od.
 16, 468. Ab eod.
 *Ομηρεία, ας, ἡ, clarigatio, Gl. V.
 *Ομηρεῖναι, υς, ὁ, Homeri imitator, admirator;
 (2) rhapsodus; (3) ὁμηρεῖναι, poematum
 Homericorum recitatores et actores. Etiam
 familia in insula Chio. Ab
 *Ομηρεῖω, Homerum imitor; (2) Homericum
 usurpo; (3) mentior. Ab ὁμηρος.
 *Ομηρεῖναι, ἡ, ὄν, Homericus, ad Homerum
 pertinens, Homerum imitans. Comp. ὁμη-
 ρεῖναι sup. ὁμηρεῖναι. Ab eod.
 *Ομηρεῖναι, adv. Homericum more.
 *Ομηρεῖναι, ἡ, ὄν, Homerista, rhapsodus: ὁμη-
 ρεῖναι, vel ὁμηρεῖναι, Atellani, Gl. V.
 Ab ὁμηρεύω.
 *Ομηρεῖναι, ὦν, τὰ, Homeri centones, car-
 men e variis carminum Homeri particulis
 consutum. Ex ὁμηρος et κέντρον, cento.
 *Ομηρεῖναι, ὦν, ὄν, idem. Ex iisd.
 *Ομηρεῖναι, ἴκος, ὁ, flagellum Homeri, Zoi-
 lus, acerrimus criticus.
 *Ομηρεῖναι, υς, τὸ, pignus, quod est loco obsidis.
 Ab
 *ΟΜΗΡΟΣ, υς, ὁ, obses. Gl. V. ὁμηρος, τὸ ἀντί-
 χυρον, obses, legatus; ὁμηροι, obsides, Gl. V.
 (2) cæcus, Cumæis, Herodot. in Vit. Hom.
 *Ομηρος, υς, ὁ, Homerus.
 *Ομηρεῖναι, adv. turmatim, catervatim, facto
 agmine. Ab ὁμηλος.
 *Ομηρεῖναι, 2. sing. præc. imperat. act. verbi
 *Ομηρεῖναι, ὦ, f. ἡσσω, in cœtu aliquorum versor;
 (2) in colloquium venio, colloquor, con-
 fabulator; orationem ad populum habeo;
 sermocinor, Gl. V. (3) consuetudinem ha-
 beo, consuesco, etiam cum fœmina; (4)
 alicui rei valde deditus sum, ut studiis, vi-
 no, &c. Ὀμηρεῖν τοῖς πράγμασι δυνάμενος,
 Dem. τῇ φιλοσοφίᾳ, Plato. Ταῦτα μαθὼν
 ἀγαθοῖν ὁμηρεῖναι, Theop. 36. (4) ἐκείνος ὅτε
 σφάναν, ὅτε βαθεῖαν κυλίκον νείμεν ἐμοὶ τίς-
 ψιν ὁμηρεῖν, ille neque corollarum, neque
 capacium calicum dedit mihi voluptate
 frui, Soph. Aj. 1199.
 *Ομηρεῖναι, adv. idem quod ὁμηρεῖναι.
 *Ομηρεῖναι, ατος, τὸ, officium, congressus, con-
 gressus officiosus. Ab ὁμηρεύω.
 *Ομηρεῖναι, ἡ, ὄν, qui conversari solet, cui fre-
 quens est conversatio cum aliquo; (2) dis-
 cipulus, auditor. Ab eod. Hinc
 *Ομηρεῖναι, ἡ, ὄν, qui dextere versatur cum
 hominibus, politus, elegans, humanus, af-
 fabilis, comis. Gl. V. tractator.
 *Ομηρεῖναι, ἡ, ὄν, comis, lenis: ἔχ ὁμηρεῖναι, im-
 mitis, asper, sævus. Ab eod.
 *Ομηρεῖναι, ας, ἡ, consuetudo cum aliquo; (2)
 colloquium, collocutio, sermo, disputatio;
 (3) concio de rebus sacris, Ph. (4) cœtus,
 turba. Κονόπλων ὁμηρεῖναι, navales socios,
 Soph. Aj. 881. Ab ὁμηλος.

*Ομηλῆς, ης, ἡ, cœtus, collegium, Herod. Ab
 ΟΜΙΑΟΣ, υς, ὁ, cœtus, turba, multitudo; (2)
 turma, caterva, multitudo militum; (3)
 vulgus, plebs; (4) strepitus, tumultus.
 *ΟΜΙΧΕΩ, ὦ, et ὁμῖχω, mingo, Hesiod. Op.
 725.
 *ΟΜΙΧΛΗ, Ion. ὁμῖχλη, ης, ἡ, nebula, caligo.
 Hinc
 *Ομῖχλῆς, εος, ὁ ἔξ ἡ, nebulosus, caliginosus.
 *Ομῖχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, mictus,
 Hes. ubi ὁμῖχματα ἐρῖματα, urinæ excre-
 tiones. Ab ὁμῖχέω.
 *Ομῖμα, ατος, τὸ, visum, spectaculum, spec-
 trum; (2) aspectus, facies; (3) oculus;
 ὁμῖματα, lumina, Gl. V. ab ὅπτομαι. Inservit
 periphrasi. Πιστῆς ὡς ὁμῖμα πελῖας, pa-
 vidæ instar columbæ, Soph. Aj. 140. (3)
 ocellus, deliciæ. (3) Ἀρτίμυδος χιονοτόρετον
 ὁμῖμα, Κιθαρίων, Dianæ nivosa deliciæ, Ci-
 tharon, Eurip. Phœn. 809. Χρῶ μὲν κατ'
 ὁμῖμα σῆς, et ille quidem in conspectu stans,
 Id. Andr. 1118.
 *Ομῖατος, υς, ὁ ἔξ ἡ, qu. dic. ocularis; ὁμῖα-
 τος πόθος, amor oculis insinuat, Hes.
 (Vide Æsch. Pr. 665.) A præc.
 *Ομῖατος, υς, ὁ ἔξ ἡ, visus opifex, Cyr.
 *Ομῖατος, υς, τὸ, ocellus. Dim. ab
 *Ομῖατος, υς, τὸ, ocellus. Ab ὁμῖμα.
 *Ομῖατος, υς, ὁ ἔξ ἡ, fucandæ faciei ser-
 viens; epith. fuci. Ex eod. et γράφω, rin-
 go.
 *Ομῖατος, υς, ὁ ἔξ ἡ, oculos fulgentes
 habens, pulcher. Ex eod. et λάμπω.
 *Ομῖατος, υς, ὁ ἔξ ἡ, oculis privatus, cæ-
 cus, R. Κρατὶ ὁμῖατος, in capite oculis
 orbo, Soph. Œd. Col. 1260. Ex ὁμῖμα et
 στέρομαι.
 *Ομῖατος, ὦ, f. ὥσω, oculatum et vigilem red-
 do; perf. pass. sine augm. ὁμῖατος, ocellatus,
 Gl. V. Ab ὁμῖμα.
 *Ομῖναι, 2. sing. præc. imperat. act. per
 ἄρως, pro ὁμῖναι, ab ὁμῖναι.
 *Ομῖναι, 2. sing. præc. indic. act. verbi
 *ΟΜΝΤΜΙ, vel ὁμῖναι, juro, dejero; ὁμῖναι,
 imperf. jurabat; ὁμῖναι, imperat. jura; inf.
 ὁμῖναι, et ὁμῖναι, jurare. Alia ab ὁμῖναι,
 ut f. 1. ὁμῖναι, f. 2. med. ὁμῖναι, jurabo;
 aor. 1. ὁμῖναι, juravi; perf. ὁμῖναι, juravi;
 inf. aor. 1. ὁμῖναι, Poet. ὁμῖναι, jurare;
 imperat. ὁμῖναι, jura. Ὀμῖναι ἐπὶ τῷ
 πᾶσι νικῶν τοῖς περὶ αὐτῶν, Aristoph. Av. 451.
 Ἡ γλῶσσά ὁμῖναι, ἡ δὲ φῆν ἀνῶμοτος,
 Eur. Hipp. 616. Μίγαν ὁμῖναι, Pind.
 Ol. 6, 24.
 *Ομῖατος, Hes. pro ὁμῖατος.
 *Ομῖατος, ejusdem numeri, Lex. Vulg.
 *Ομῖναι, υς, ὁ ἔξ ἡ, cum alio vivens; conjux,
 Gl. V. Ex ὁμῖναι et βίος.
 *Ομῖατος, εος, ὁ ἔξ ἡ, simul germinans. A
 βλάσσω.
 *Ομῖατος, υς, ὁ ἔξ ἡ, qui una consultat; (2)
 qui ejusdem est voluntatis. Ex ὁμῖναι et
 βελῆ, vel βέλομαι.
 *Ομῖατος, υς, ὁ ἔξ ἡ, cui ara cum alio com-
 munitis est. Ex eod. et βωμός.
 *Ομῖατος, ὦν, οἱ ἔξ αἱ, collactanei. Ex
 ὁμῖναι et γάλα. Unde
 *Ομῖατος, υς, ὁ ἔξ ἡ, collactaneus, Ph.
 *Ομῖατος, ὦν, οἱ, qui simul generi sunt unius
 ejusdemque soceri vel socrus.
 *Ομῖατος, υς, ὁ ἔξ ἡ, maritus, uxor; (2) ejus-
 dem tori socius. Ὁ τῶν Παλυνέικος αὐτο-
 πασιγνήτας νύμφας ὁμῖατος κυρεῖ, Eurip.
 Phœn. 137. (2) μᾶλλον ἂν ὁμῖατος ὅς ἐκτε-
 σμένη, Id. Herc. Fur. 339.
 *Ομῖατος, υς, ὁ ἔξ ἡ, uterinus frater. Ex
 ὁμῖναι et γαστήρ, Il. 21, 95.
 *Ομῖατος, ας, ἡ, cognatio. Ab
 *Ομῖατος, εος, ὁ ἔξ ἡ, ejusdem generis cognat-
 us; Gl. V. gentilis, consanguineus; ean-
 dem sanguinis cognationem habens, id est,
 suscipiens liberos ex ea muliere e qua na-
 tus est. Ὀμῖατος δ' ἀπ' αὐτοῦ ἴφον τέλας,
 Soph. Œd. Tyr. 1362. Ex ὁμῖναι et γένος.
 Hinc
 *Ομῖατος, adv. codem genere.

Ῥομογενέτης, *oros, o, frater.* Πρὸς ἑμὸν Ῥομογενέ-
τα, Eurip. Phœn. 168.

Ῥομογλωττίς, *ω, f. ἡσα, eadem lingua utor.* Ab
Ῥομόγλωττος, *ω, o, z, h, qui eadem lingua uti-
tur, qui ejusdem linguæ est.* A γλώττα.

Ῥομογνήσιοι, germani, Ph.

Ῥομόγνητος, *ω, o, z, h, consanguineus, Nonn.*
Quasi Ῥομογέντης.

Ῥομόγνης, *ω, o, z, h, cognatus, gentilis; Ῥομό-
γνης Ζεύς, Jupiter gentilitius; Ῥομόγνη θεοί,
Penates, vel Dii gentilitii; quasi Ῥομογένης,
per Sync. Πρὸς Διὸν Ῥομογνίαν, Soph. Œd.
Col. 1333. Ex Ῥμός et γένος.*

Ῥομογνομονία, *ω, fut. ἡσα, ejusdem sum senten-
tiæ, consensio, adsentio.* Gl. V. Ῥομογνομο-
νίσιν, concordare.

Ῥομογνομόνως, *adv. æque, eodem animo.*

Ῥομογνομονῶν, *ης, h, consensus.* Ab

Ῥομογνομῶν, *ονος, o, z, h, qui ejusdem est sen-
tentia; Gl. V. unanimis, concors.* Ex Ῥμός et γνῶ-
μι.

Ῥομόγνος, *ω, o, z, h, germanus.* At Ῥομόγονα,
quæ ejusdem sunt generis. Ex Ῥμός et γνῶ-
μι.

Ῥομόγνομος, *ω, o, z, h, iisdem lineis circum-
scriptus.* Ex Ῥμός et γραμμή.

Ῥομογράφει, *pari modo, h. e. iisdem literis
scribo verbum aliquod, For Gramm. A*
γράφω.

Ῥομόδενιος, *ω, o, z, h, qui ejusdem lecti seu
strati participes est, conjux.* A δένιον.

Ῥομοδέμω, *ω, fut. ἡσα, aggrego et accom-
modo me civibus meis; civilem me gero.*
Ab

Ῥομόδημος, *ω, o, z, h, qui ejusdem populi est,
popularis, gentilis; (2) qui cum populo
facit, qui ad populi mores se componit.*
Ex Ῥμός et δῆμος.

Ῥομόδιαιτος, *ω, o, z, h, eodem victu utens, idem
vitæ genus sequens; Gl. V. contubernalis,
convictor.* Ex Ῥμός et δίαίτα.

Ῥομοδογματίς, *ω, ejusdem sum sententiæ, idem
sentio.* Ex Ῥμός et δόγμα.

Ῥομόδοξος, *ω, idem.* Περὶ πᾶσαν Ῥομόδοξον,
Theophr.

Ῥομόδοξια, *ας, h, eadem opinio, consensus opi-
nionum; (2) par gloria.* Ab

Ῥομόδοξος, *ω, o, z, h, qui ejusdem opinionis
est; (2) pari gloria præditus, R.* Ex Ῥμός
et δόξα, opinio, gloria. Hinc

Ῥομόδοξως, *adv. aequali gloria.*

Ῥομόδορπις, *ω, o, z, h, conæ pariceps seu so-
cius.* Ex Ῥμός et δόρπον.

Ῥομόδουλος, *ω, o, z, h, conservus, conserva.*

Ῥομόδρομιον, *ω, una curro; (2) concurro, Plut.*
Ex Ῥμός et δρόμος. Hinc

Ῥομόδρομία, *Ιον. μήν, h, concursus, pugna.*

Ῥομόδρομος, *ω, qui currit, comes cursus.*

Ῥομόδυναμος, *ω, o, z, h, æque potens, R.* Ex
Ῥμός et δύναμις.

Ῥομόθενία, *ejusdem gentis sum.* Ab

Ῥομόθενος, *ω, o, z, h, ejusdem generis seu na-
tionis; Gl. V. Ῥομόθενος, consanguineus.* Ex
Ῥμός et ἔθνος, gens. Hinc

Ῥομόθενια, *ας, h, gentilitas, cognatio, partium
corporis inter se consensio, Hippioc.*

Ῥομόθενος, *ον, ejusdem gentis.*

Ῥομοειδής, *ω, o, z, h, qui ejusdem speciei est,
ejusdem generis.* Ex Ῥμός et εἶδος. Hinc

Ῥομοειδία, *ας, h, speciei similitudo, formæ
convenientia.*

Ῥομοειδώς, *adv. eadem, simili forma.*

Ῥομοεικής, *ω, o, z, h, τὸ Ῥομοεικής, quod eodem
septo cœretur, iisdem ædibus habitans.*
Ex Ῥμός et ἔκκος, septum.

Ῥομόεις, *ω, o, z, h, eundem larem habens,
contubernalis.* Ex Ῥμός et ἔσια.

Ῥομοζήλια, *ας, h, par studium.* Ῥομοζήλια τῆς
καλοφραγίας, probitatis et honestatis par
studium, Joseph. Maccab. 13.

Ῥομόζηλος, *ω, o, z, h, qui unum idemque æmu-
latur; (2) concors.*

Ῥομοζυγής, *ω, o, z, h, qui sub eodem jugo est,
conjux, conjunctus.* Ex ζυγός.

Ῥομοζυγος, *ω, o, z, h, idem, Gl. V.*

Ῥομοζυγός, *ferio æqualibus intervallis.* Τὴν
εἰρησάν ἔχ Ῥομοζυγόντες, Heliod. Æthiop. 2.

Ῥομόζυξ, *υγος, o, z, h, idem; Ῥομόζυγες, juges.*
Gl. V. juncti, bini.

Ῥομοίθεια, *ας, h, morum similitudo, morum
consensio, concordia.* Ab

Ῥομόθης, *ω, o, z, h, qui eorumdem morum est,
qui similibus est moribus.* Gl. V. similis,
consuetus, solitus. Ex Ῥμός et ἥθος.

Ῥομοθάλαμος, *ω, o, z, h, qui simul et in eodem
thalamo habitat, contubernalis.*

Ῥομοθαμνία, *una fruticor.* A θάμνος, frutex.

Ῥομόθεν, *adv. ex eodem loco; (2) ex propin-
quo; (3) ex eodem genere.* (1) ἡ μὲν ἀμ-
μόθεν, ἀδ Ῥομόθεν, Apoll. Rhod. 1, 90. (3) οἱ
Ῥομόθεν εἶ, quibus propinqua es, sanguine
juncta es, Soph. Elect. 157. Ab Ῥμός.

Ῥομόθιος, *ω, o, z, h, pariter Deus, una vel si-
mul Deus, ejusdem divinitatis consors.*

Ῥομόθηλος, *ω, o, collactaneus, cognatus.*

Ῥομόθηρος, *o, z, h, venationis socius, Call.*

Ῥομόθεις, *χος, similes pilos habens; epith.*
equi. Vide ὀπείχης.

Ῥομόθρονος, *ω, o, z, h, ejusdem throni consors.*

Ῥομόθροος, *ω, o, z, h, unum idemque loquens,
concors, consensiens.*

Ῥομοθυμάδην, *adv. uno animo, una mente,
cœcordi voluntate, unanimiter; (2) uni-
versim, una, pariter, simul, Ph.*

Ῥομοθυμία, *ας, h, unanimitas, concordia.* Ab

Ῥομόθυμος, *ω, o, z, h, unanimis, concors.*

Ῥομοίξω, *similis sum.* Ab Ῥομοίος.

Ῥομοίην, *similem, accusat. sing. f. g. Ion. pro*
Ῥομοίαν.

Ῥομοίηκτος, *ον, simul incipiens.* Ab ἀρχομαι.

Ῥομοίος, *similis, omnibus communis; omni-
bus æque perniciosus; omnibus æque mo-
lestus, instans.* Σὺ γῆρας τέλει Ῥομοίον, te
senectus atterit omnibus æque molesta, Il.
4, 315. Ab Ῥομοίος, similis, vel potius ab Ῥομῶ,
simul, et ἵεναι, ab εἶμι.

Ῥομοίνος. Vide Ῥομόνος, Ep.

Ῥομοιδάρης, *ω, o, z, h, æque gravis, Suicer.* A
βάρος.

Ῥομοίειος, *ω, o, z, h, simili victu utens.*

Ῥομοειότης, *ω, o, z, h, idem.*

Ῥομοεικλαστειν, *similiter germinare, germine
convenire.*

Ῥομοιγενεα, *ας, h, generis similitudo.* Ab

Ῥομοιγενής, *ω, o, z, h, qui similis vel prope
ejusdem est generis.* Ex Ῥομοίος et γένος.

Ῥομοιγενώς, *adv. simili genere.* A præc.

Ῥομοιιδής, *ω, o, z, h, qui similis vel prope
ejusdem est speciei.* Ex Ῥομοίος et εἶδος.

Ῥομοίθρις, *ἔκκος, o, z, h, idem quod Ῥομοίθρις.*

Ῥομοικαρπία, *ω, similes fructus gigno.* Ab

Ῥομοικαρπός, *ω, o, z, h, similes habens fructus.*

Ῥομοικαταληκτός, *similiter desino.*

Ῥομοικατάληκτος, *ω, o, z, h, similiter desinens.*
Ex Ῥομοίος et καταλήγω. Hinc

Ῥομοικαταληξία, *h, similitudo clausulæ.*

Ῥομοίκοτος, *ω, o, z, h, hordeo similis.* Ex
Ῥομοίος et κριθή, hordeum.

Ῥομοιολογία, *ας, h, dictio similis, similia verba.*
Ex Ῥομοίος et λόγος.

Ῥομοιμέρεια, *ας, h, similitudo partium, partes
similes.* For Anaxag. Lucret. homœomeria.

Ῥομοιμερής, *ω, o, z, h, constans ex partibus
similibus, partes habens similes.* Ex μέρος.

Ῥομοιμοσίος, *ω, o, z, h, similis et ejusdem essen-
tiæ.* Ex ἔσια.

Ῥομοιμορφος, *ω, o, z, h, similem formam ha-
bens, R.* Ex μορφή.

Ῥομοιον, *similitudo; adverb. similiter; Ῥομοια,
adv. cum dat. perinde ut, pariter ac.*

Ῥομοιόσιος, *ω, o, z, h, similis essentia, similem
essentiam habens.* Ab ἔσια.

Ῥομοιόσθια, *ας, h, adfectum similitudo, si-
milis adfectus, naturæ similitudo.*

Ῥομοισπαθίω, *ω, fut. ἡσα, similiter adficior,
iidem mihi sunt adfectus, eadem natura
sum.* Ῥομοισπαθίω τινι, Aristot. Ab

Ῥομοισπαθής, *ω, o, z, h, cui similes sunt adfec-*

tus, iisdem adfectibus obnoxius, item simili-
lis naturæ. Ex Ῥομοίος et πάθος.

Ῥομοισπαθής, *adv. similibus adfectionibus.*

Ῥομοίσιος, *ω, o, z, h, ejusdem fidei.* A πίστις.

Ῥομοισπείρης, *ω, o, z, h, similiter ornatus.* A πείρι.

Ῥομοισπρωπτιν, *ejusdem esse personæ.*

Ῥομοισπρωπτος, *ω, o, z, h, ejusdem personæ,
Gramm. A πρῶστων.*

Ῥομοίσπερος, *ω, o, z, h, qui similes habet pen-
nas; Ῥομοίσπερος, qui sunt æqualis dignitatis
et ætatis, Hes. A πτερν.*

Ῥομοίσπαιτος, *ω, o, z, h, similiter cadens, si-
milis casus habens.* A πτώ, vel πίπτω.

Ῥομοισπτάω, *adv. iisdem casibus.*

Ῥομοίσπιτος, *ω, o, z, h, tritico similis.*

Ῥομοίος, *ω, o, z, h, similis; (2) par, æqualis; ali-
quando et Ῥομοίος.* Ab Ῥμός.

Ῥομοίσημος, *ω, o, z, h, idem significans.* Ex
σημα.

Ῥομοίσκειος, *ω, o, z, h, simili cultu seu habitu
utens.* Ex σκευή.

Ῥομοίσημος, *ον, ore similis.* Ex Ῥομοίος et σῶμα.

Ῥομοισύντακτος, *ω, o, z, h, similis et ejusdem
constructionis.* Ex συντάσσω.

Ῥομοισχημονίω, *ω, ejusdem figuræ sum, eum-
dem habitum servo.* Ab

Ῥομοισχήμων, *ονος, o, z, h, qui ejusdem figuræ
est, conformis.* Ex Ῥομοίος et σχῆμα.

Ῥομοισχημόνως, *adv. eadem forma.* A præc.

Ῥομοιστάχης, *ω, o, z, h, simili celeritate præ-
ditus, æque velox.* Ex ταχύς.

Ῥομοισταχώς, *adv. simili celeritate.* A præc.

Ῥομοιστίλειτον, *ω, τὰ, similem clausulam ha-
bens, similiter desinens.* A τελειντή.

Ῥομοίτης, *ητος, h, similitudo; item æqualitas,
paritas, Gl. V. Ab Ῥομοίος.*

Ῥομοίτητος, *ον, similem tonum habens.*

Ῥομοίτηνως, *adv. simili tono.*

Ῥομοίτροπία, *ας, h, similis et idem prope mo-
dus; (2) morum similitudo.* Ab

Ῥομοίτροπος, *ω, o, z, h, qui similis et ejusdem
modi est; (2) similibus præditus moribus,
ejusdem ingenii.*

Ῥομοίτρόπως, *adv. eodem modo.*

Ῥομοιτύπωτος, *ω, o, z, h, simili forma expres-
sus.*

Ῥομοίσιος, *ω, o, z, h, similis naturæ, similem
essentiam habens.* Ab ἔσια.

Ῥομοιφάρος, *ω, o, z, h, similiter germinans.* Ex
φάρος.

Ῥομοιφάνως, *ω, o, z, h, similem vocem habens.*
Ex φωνή.

Ῥομοίχρεια, *ας, h, similitudo coloris.*

Ῥομοίχρονος, *ον, qui est ejusdem intervalli, du-
rationis, temporis; epith. pedum, ut Dac-
tylus, et Anapæstus.*

Ῥομοιχρώματος, *ω, o, z, h, colore similis.* A
χρῶμα.

Ῥομοίω, *ω, fut. ὡσα, adsimilo, similem reddo;
(2) comparo, conféro; Ῥομοίωμαι, adsimilor;
Ῥομοίωθην, aor. 1. similis factus sum; inf.*

Ῥομοιῶναι, *Poet. Ῥομοιῶμεναι, exequari.*
Alicubi et Ῥομοίω, similis sum. Τίνι Ῥομοίω-
σάμεν τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ; Marc. 4, 30.

Ῥομοίωμαι, *Eurip. Hel. 139. Ab Ῥομοίος.*

Ῥομοιῶμεναι, *adsimilatum esse, a. 1. inf. pass.*
Dor. pro Ῥομοιῶναι, ab Ῥομοίω.

Ῥομοίωμα, *ἄσος, τὸ, similitudo; simulacrum,
figura expressa ad alicujus similitudinem.*
Ab Ῥομοίω. Hinc

Ῥομοιωματικός, *η, ὄν, similitudinem significans,
ut Ῥομοιωματικός ὄνομα, nomen similitudinis.*

Ῥομοίω, *adv. similiter, simili modo, perinde,
pariter, æque; (2) tamen, nihilominus.*
(2) τὴν εἰρήνην συνθέμενοι, καὶ Ῥομοίως ἀνταπα-
ξάγοντες, qui cum pacem pepigeritis nihilominus
in aciem descendatis, Demosth. pro Corona. Ab Ῥομοίος.

Ῥομοίωσις, *ω, h, similitudo, simulacrum, effi-
gies; (2) nomen figuræ rhetoricæ, quum
res similitudine explicatur.* Ab Ῥομοίω.

Ῥομοιότης, *ω, o, z, h, qui rerum simulacra imitatur
et exprimit.* Ab eod.

Ῥομοίωτος, *ω, o, z, h, ad eundem fumum sive
focum degens cum aliis, contubernalis.*

Ῥομοίω-

Ὁμοῦστος, α, ὁ ζή, idem praepe vel eandem mensam habens, commensalis. Ex ὁμοῦς et κάπη, praepepe.
 Ὁμοπαῖκος, α, ὁ ζή, sub eodem tecto habitans.
 Ὁμοκίλυθος, ον, comes itineris, viæ.
 Ὁμόκιντρος, α, ὁ ζή, idem centrum habens. A κίντρον.
 Ὁμοκλάω, vel ὁμοκλέω, ᾧ, fut. ἴσω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito; ὁμοκλεον, imperf. minabantur, et Ἰον. ὁμοκλήσας, 3. sing. a. 1. increpabat. Οἱ δ' ἄμα ἔπαις ὁμοκλήσαντες, Soph. El. 714. Ab
 Ὁμοκλή, ἥ, ἡ, exhortatio cum vociferatione, increpato et comminatio. A κλέω.
 Ὁμοκληρία, ας, ἡ, consortium, Gl. V. Ab
 Ὁμόκληρος, α, ὁ ζή, cohæres, particeps.
 Ὁμοκλήσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. verbi ὁμοκλάω, minor.
 Ὁμοκλητήρια, ἡ, bellica, Lyc.
 Ὁμοκλητῆρ, ἥρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore minatur. Ab ὁμοκλέω.
 Ὁμοκλήτος, α, ὁ ζή, simul vocatus cum alio. Ex ὁμῶ et καλέω.
 Ὁμοκλῖνῃς, ἴος, ὁ ζή, simul accumbens mensæ, Nonn. ubi ὁμοκλῖνῃς. Ex ὁμῶ et κλίνω.
 Ὁμόκλινος, α, ὁ ζή, qui eodem lecto est; (2) qui eadem mensa fruitur. Ex iisd.
 Ὁμοκλῖτος, α, ὁ ζή, eodem tecto utens, simul manens cum alio. Ab
 Ὁμοκοίλιος, α, ὁ ζή, uterinus frater. Ex κοιλία.
 Ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus. Ab
 Ὁμόκοιτος, α, ὁ ζή, eodem lecto cum aliquo utens, simul cubans. A κοίτη.
 Ὁμόλεκτρος, α, ὁ ζή, idem; (2) eandem conjugem habens. (2) Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρη, eandem conjugem cum Jove habens, Eur. Or. 476. (1) εἰ τὸν δ' ἀπακτείνουσιν ὁμόλεκτρος γυνή, Id. Ibid. 507. Ex λέκτρον.
 Ὁμολέξια, ἡ, consensus. A λέγω.
 Ὁμόλεχος, α, ὁ ζή, conjux.
 Ὁμολογέω, ᾧ, fut. ἴσω, consentio, adsentior; (2) spondeo, roganti promitto, despondeo, Gl. V. (3) præs fio; (4) conditiones, v. gr. pacis, accipio; (5) confiteor, profiteor, palam dico, affirmo, testor; (6) similis sum, respondeo; (7) laudo, celeberrime, gratias ago, per Heb. item deprecor; aor. 1. ὁμολόγησα, confessus sum, Gl. V. pass. ὁμολογέσθαι, concessum est, convenit; part. ὁμολογέμενος, quod in confesso est, consentaneum; aor. 1. part. ὁμολογηθεὶς, votivus, Gl. V. perf. ὁμολογημένον, confessus, Gl. V. et sine augmento ὁμολογημένον, conductum, Gl. V. ὁμολογηται, constat, Ph. 3. sing. perf. Ὁμολογῶ σοι καπαλῶσαι, Thuc. πρὸς σε, Plato. μετὰ τῶν βαρβάρων, Æschin. Ὁμολογήθη αὐτὸν πλεῖστοι οἰκᾶδε ἐμὲ, Plato.
 Ὁμολογηθέντα, acc. sing. aor. 1. pass.
 Ὁμολογήμα, ἄτος, τὸ, id quod convenit inter aliquos, inter disputantes, quod in confesso est:
 Ὁμολογήσια, ας, ἡ, confessio:
 Ὁμολογήσις, ἡ, idem. Ab ὁμολογέω.
 Ὁμολογητής, ὤ, ὁ, sponsor, Ph. (2) confessor, omnis vere Christianus; stricte ὁμολογηταί, qui tormenta propter Christum perpessi sunt, ac liberati. Ab eod.
 Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio; (2) consensus; (3) conventio, pactum, pactio; (4) deditio, deditiois conditio. Gl. V. confessio, professio, stipulatio, sponsio, pactio; (5) convenientia, concinnitas. Ab
 Ὁμόλογος, α, ὁ ζή, consentiens, ejusdem sententia; (2) consentaneus, aptus; τὸ ὁμολογῶν, compromissum, pactum, Ph. ἔξ ὁμολογῶν, aperte, consensu et confessione omnium. Ex ὁμῶς et λέγω.
 Ὁμολογέμενος, adv. ex confesso, omnium consensu, manifeste, citra controversiam, indubitanter; (2) convenienter, congrue. Ab ὁμολογέομαι.
 Ὁμολόγως, adv. idem.
 Ὁμόλοχοι, ων, οἱ, qui ejusdem sunt cohortis.

Ὁμολῶντος, cognomentum Jovis ap. Thebanos.
 Ὁμομαστῖγας, α, ὁ, particeps verberum; conservus, pari pœna dignus. Ab
 Ὁμομάστιξ, γος, ὁ, idem.
 Ὁμομήτριος, ἰα, ἰων, eadem matre natus; uterinus, Gl. V. Ex ὁμῶς et μήτηρ.
 Ὁμομήτωρ, ὁρος, ὁ ζή, Poll. ubi ὁμομήτορες, idem qui ὁμομήτριον. Ex iisd.
 Ὁμόνῃος, α, ὁ ζή, qui communi templo colitur.
 Ὁμόνεκρος, α, ὁ ζή, simul, pariter mortuus; æque corruptus ac cadaver.
 Ὁμονήνδος, α, ὁ, frater germanus, frater uterinus. Ex νήδης.
 Ὁμονοεῖον, α, τὸ, templum Concordiæ; Ab ὁμόνοια.
 Ὁμονοεῖω, ᾧ, fut. ἴσω, concors sum, concorditer vivo, consentio. Gl. V. concordo. Ab ὁμόνοος. Hinc
 Ὁμονοητικός, ἡ, ὄν, ad concordiam pertinens; (2) ad concordiam efficiendam aptus, propensus.
 Ὁμονοητικῶς, adv. concorditer, consensu.
 Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, conspiratio; (2) Deæ nomen. Ab
 Ὁμόνοος, contr. ὁμόνοος, α, ὁ ζή, eandem mentem habens, concors, unanimis.
 Ὁμόνομος, ον, iisdem legibus utens, Plat.
 Ὁμοσιαστής, ὤ, ὁ, δημοσιασταί vocabantur qui τὸ δημοσίον defendebant. Ab
 Ὁμοσύσιος, ὁ ζή, coessentialis, consubstantialis, ejusdem essentia. Ex ὁμία. Hinc
 Ὁμοσιόστης, πτος, ἡ, consubstantialitas.
 Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejusdem sunt pagi, V. L.
 Ὁμοπαθῖω, ᾧ, fut. ἴσω, absentio, obtempero, Phyl. Ab
 Ὁμοπαθῖς, ἴος, ὁ ζή, iisdem adfectibus obnoxius, eodem modo adfectus in re aliqua. Ex πάθος.
 Ὁμοπαθῖς, adv. cum similitudine adfectum, vel iisdem adfectibus. A præc.
 Ὁμόπαῖδες, ἂν, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.
 Ὁμοπάτριος, α, ὁ, frater. Ex ὁμῶς et πατήρ.
 Ὁμόπατρος, α, ὁ ζή, idem et ex iisd. Sed pro eo dicitur ὁπατρος apud Poet.
 Ὁμοπάτωρ, ὁρος, ὁ ζή, idem et ex iisd.
 Ὁμόπεδος, ον, planus, ut ὁμαλός. A πῆδον.
 Ὁμοπιστία, ας, ἡ, fidei conspiratio, eadem fides. Ab
 Ὁμόπιστος, α, ὁ ζή, in fide consentiens, ejusdem fidei. Ex ὁμῶς et πίστις.
 Ὁμοπλεκῖς, ἴος, ὁ ζή, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁμῶς et πλέκω.
 Ὁμόπλεκτος, α, ὁ ζή, idem. Ex iisd.
 Ὁμοπλοεῖω, ᾧ, fut. ἴσω, simul navigo.
 Ὁμόπλοια, ας, ἡ, navigationis societas. Ab
 Ὁμόπλοιος, contr. ὁμόπλοος, α, ὁ ζή, simul navigans, navigationis socius.
 Ὁμοπλατῆρ, ἥρος, ὁ, idem; (2) qui simul natus.
 Ὁμόπολις, εως, ὁ ζή, qui ex eadem urbe est; (2) conterraneus, popularis.
 Ὁμοπόρευτος, α, ὁ ζή, simul iter faciens. Ex ὁμῶ et πορεύομαι.
 Ὁμοπράγην, socius, consocius sum alicujus rei.
 Ὁμοπράγμων, ονος, ὁ, socius, adjutor. A πρᾶσσω.
 Ὁμοπροσκύνητος, α, ὁ ζή, ejusdem adorationis, eadem adoratione dignus. Ex ὁμῶς et προσκύνω.
 Ὁμόπτερος, α, ὁ ζή, similiter alatus, similiter volans, eodem vento utens, de navi; epith. currus, cujus equi æqualiter currunt. metaph. compar. de duobus fratribus. Ἀπίνας ὁμοπτερος, τὰς ἀποζυγίστας δόμων, πῆδον κατέχων, Eurip. Phoen. 331. Ex ὁμῶς et πτερόν.
 Ὁμοπτερός, adv. pari cursu, celeritate.
 Ὁμόπολις, εως, ὁ ζή, idem quod ὁμόπολις.
 Ὁμοπτῶντος, adv. eodem casu. Ex πίπτω.
 Ὁμορρημα, ἄτος, τὸ, macula, labes.
 Ὁμόρρην, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ὁμῶρρην, ab
 ὉΜΟΡΡΗΤΗ, fut. ξω, tergo, abstergo; (2) im- primo, inuro; aor. 1. med. inf. ὁμῶρρῃσθαι,

abstergere; part. ὁμῶρρῆσθαι, tergens. Δάκρυ ὁμῶρρῆσθαι, Odys. 8, 88.
 Ὁμορῖα, ᾧ, fut. ἴσω, confinis seu conterminus sum. Ὁμορῖον χωρίον ἐκείνου, Plut. Ab ὁμορῖος. Hinc
 Ὁμόρρησις, εως, ἡ, ὁμῶρρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas.
 Ὁμορρῆμην, aor. 1. med. verbi ὁμῶρρημι.
 Ὁμῶρρῶ, tergam, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.
 Ὁμόρρητος, ον, idem quod
 Ὁμορρος, α, ὁ ζή, finitimus, confinis, conterminus. Ex ὁμῶς et ὁρος.
 Ὁμοροφία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V.
 Ὁμοροφίος, α, ὁ ζή, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμῶς et ὁρόφω.
 Ὁμορόφος, vel ὁμῶροφος, α, ὁ ζή, idem et ex iisd.
 Ὁμῶρρῆτος, α, ὁ ζή, communia fluentia habens, ex eodem rivo aquas ducens. Ex ὁμῶς et ῥέω.
 Ὁμῶρρῆτος, ὤ, ὁ ζή, et ὁμῶρρῆτος, ον, uno eodemque ore dictus, concors, Nonn.
 Ὁμῶρρῆς, ἥ, ἡ, confluvium, V. Lex.
 Ὁμῶρρῆω, ᾧ, fut. ἴσω, contrepo; (2) consentio. (2) Ἐν ὅν λόγισιν τοῖς ἐμοῖς ὁμῶρρῆται, Eur. Or. 529. Δέδορακα τῆρον, εἴπωρ ἡδ' ὁμῶρρῆται, modo hæc consentiat, Soph. Antig. 536. Ab ὁμῶρρῆτος.
 Ὁμῶρρῆσις, ὁ ζή, simul agitatus fluctibus.
 Ὁμῶρρῆτος, α, ὁ ζή, simul strepitum aut sonitum edens, consentiens.
 Ὁμῶρρῆα, ας, ἡ, confluentia, confluvium. Ab
 Ὁμῶρρῆος, α, ὁ ζή, simul fluens.
 Ὁμῶρρῆος, α, ὁ ζή, compotor. Ex ὁμῶς et ῥοφίω, haurio.
 Ὁμορρῆμῃ, πς, ἡ, vicinitas, ap. Hipp. Ab
 Ὁμορρῆμῶς, ὤ, ὁ, idem, ap. Hipp. A ῥυρῶς.
 ὉΜΩ, ἡ, ὄν, similis, par.
 Ὁμῶσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὁμῶσαι, pro ὁμνυμι.
 Ὁμόσσεος, α, ὁ ζή, ejusdem carnis, naturæ humanæ consors. Ex ὁμῶς et σάξ.
 Ὁμῶς, adv. eundem in locum, eodem; ὁμῶςτε ἵνα, ὁμῶςτε χωρεῖν, concurrere, pedem conferre, manum conserere. Χωρεῖν ὁμῶςτε, cominus ire. Χωρεῖν ὁμῶςτε τοῖς λόγοις Σέλιον, Eurip. Or. 919. Ab ὁμῶς.
 Ὁμόσσης, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi ὁμνυμι.
 Ὁμοσθενής, ἴος, ὁ ζή, æque fortis seu validus. Ex σθένος.
 Ὁμοσπίτοι, ἂν, οἱ, conjuges, quasi ex uno penu victitantes. Ex ὁμῶς et σπῖν.
 Ὁμοσπίτω, ᾧ, fut. ἴσω, una cibum capio. Ab
 Ὁμόσπιτος, α, ὁ ζή, qui cibum una cum alio capit, convictor.
 Ὁμόσσεος, α, ὁ ζή, qui iisdem armis utitur.
 Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium. Ab
 Ὁμόσκηνος, α, ὁ ζή, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex σκηνή. Hinc
 Ὁμοσκηνῖος, vel ὁμοσκηνῖος, ᾧ, contubernalis sum, in eodem tentorio habito.
 Ὁμόσπλων, α, ὁ ζή, cognatus, consanguineus, frater. Οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τὸς ὁμοσπλῶγγων σέβειν, Soph. Antig. 511. Ex σπλάγγων.
 Ὁμοσπονδῖος, fœderis particeps sum. Ab
 Ὁμόσπονδος, α, ὁ ζή, libaminum consors; ejusdem fœderis particeps. Gl. V. fœderatus. Ex σπονδή.
 Ὁμόσπορος, α, ὁ ζή, simul seminatus, una satus; (2) eadem stirpe ortus, frater vel soror; (3) qui cum eadem muliere, qua cum alius, rem habet. (2) τίκνουσιν τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους φύσιν τυράννης παῖδας, Eurip. Med. 596. (3) τῷ πατρὶς ὁμόσπορος, lecti paterni particeps, Soph. Œd. Tyr. 460. Ἐχων δὲ λίκτρα, καὶ γυναικ' ὁμόσπορον, Id. ibid. 260. Ex ὁμῶς et σπείρω.
 Ὁμοσπῶτος, α, ὁ ζή, qui cum eadem femina rem habet. Ex iisd.
 Ὁμόσση, juraverit, 3. sing. aor. 1. conj. act. Poet. pro ὁμῶσση, verbi ὁμῶν, pro ὁμνυμι, juro.
 Ὁμοσσην, jura, 2. sing. a. 1. imperat. act. Poet. pro ὁμῶσσην, a verbo eod.
 Ὁμόσσητος, α, ὁ ζή, contubernalis. Ex ὁμῶς et σπῖν.
 Ὁμοστίτης, ἴος, ὁ ζή, iisdem vestigiis incedens; metaph. consentiens, concors. Ex στίβω.
 Ὁμοστίτης, ἴος, ὁ ζή, iisdem vestigiis incedens; metaph. consentiens, concors. Ex στίβω.

Ὁμοσῆχαι, *ω*, fut. ἤσω, simul procedo, una eo, comitor, *IL* 15, 635. *Ex* σείχῃ.
Ὁμοσῆχαι, *ω*, fut. ἤσω, idem.
Ὁμοσῆχης, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, simul incedens.
Ὁμόςτοιχος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, vel ὁμόςτοχος, in eodem versu seu ordine locutus; (2) comes, qui ejusdem est ordinis.
Ὁμόςτοσις, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, qui simul mittitur, seu proficiscitur, ejusdem viae comes; (2) qui eodem amictus genere utitur; comes. *Μαινόσολον ὁμόςτοσον*, *Soph. Œd. Tyr.* 212. Ὁμόςτοσον ἀλλήλοισι ναυτιλίην πλώοντες, *Orpian.* *Cyngel.* 2, 218. *Ex* σίλλω.
Ὁμόςτοσος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, eodem amore prosequens, concors in amore. *Ex* σερῇ.
Ὁμόςφωρος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, qui cum alio iter facit, comes; exponitur et frater. *Ex* σφυρόν.
Ὁμοσχημάτων, *ονος*, *ο* *ζ* *ή*, eandem formam seu habitum habentes, uniformis. *Ex* σχήμα.
Ὁμόσω, *jurabo*, fut. 1. ind. act. verbi ὁμνυμι.
Ὁμόσωμι, *jurabo*, fut. 2. ind. med.
Ὁμοταῖης, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, qui ejusdem est ordinis. *Ex* ὁμός et τάσσω.
Ὁμοταγῶς, *adv.* eodem ordine. *A* *præc.*
Ὁμοτάλαντος, *ον*, ejusdem pretii, magnitudinis, ponderis. *Ex* τάλαντον.
Ὁμότῳρος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, idem sepulchrum habens.
Ὁμοτάχης, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, æque velox. *Ex* τάχος.
Ὁμοτάχως, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, æque velox. *Καὶ τὸν δρόμον ἴσως ὁμόταχον ὑβρίζων*, *Heliodor.* 10.
Ὁμοταχῶς, *adv.* simili celeritate. *A* *præc.*
Ὁμοτάχως, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, qui idem tributum vel una pendit. *Ex* τέλος.
Ὁμοτίλυντος, *ον*, eodem modo desinens. *A* *τελειυτή*.
Ὁμοτέρων, *ονος*, *ο* *ζ* *ή*, conterminus, vicinus. *Ex* τέρμων.
Ὁμοτιχῆναι, *ω*, eandem artem factito. *Ab*
Ὁμότεχνος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, qui eandem artem exercet, facit, *Gl. V.* *Ex* τέχνη.
Ὁμότρητος, *ο* *ζ* *ή*, eadem nutrice usus, eodem ubere lactatus. *A* *τῆθος*.
Ὁμοτής, *εις*, *ο* *ζ* jurator, juratus, *Gl. V.* *Ab* ὁμνυμι, *jurō*. Unde
Ὁμοτίτης, *ής*, ὄν, jurativus, qui jurantis est, ut ὁμοτικὰ ἐπαγγέλματα, adverbia jurandi.
Ὁμοτιμία, *ας*, *ή*, honoris æqualitas, par dignitas. *Ab*
Ὁμότιμος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, qui in pari habetur honore; qui paris est conditionis. *Gl. V.* collegæ, consors; (2) ὁμότιμοι, ordo aliquis ap. *Laced.* *Ex* τιμή.
Ὁμοτίμως, *adv.* pari dignitate.
Ὁμότιττος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, eadem nutrice usus. *Ex* τιτήθ.
Ὁμότοιχος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, communem parietem habens, vicinus.
Ὁμότονος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, eundem tenorem servans; (2) æqualiter tentus, contentus. *Ex* ὁμός et τίνω.
Ὁμότονος, *adv.* æquali seu eodem tenore.
Ὁμοτραπίς, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, eadem utens mensa. *Ex* τραπέζα.
Ὁμότρητος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, una perforatus, una penetrabilis, *Nonn.*
Ὁμότρητος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, eosdem pilos habens. *Ex* ὁμός et σφίξ.
Ὁμοτροπία, *ω*, iisdem moribus sum præditus, similis sum.
Ὁμοτροπία, *ας*, *ή*, morum similitudo, similitudo simplex. *Ab*
Ὁμότροπος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, similibus moribus præditus; (2) ejusdem modi, similis.
Ὁμοτροπῶς, *adv.* similiter, eodem modo.
Ὁμοτροφία, *ας*, *ή*, communis educatio. *Ab*
Ὁμότροφος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, simul nutritus, una educatus; (2) convictor. *Ex* τρέφω.
Ὁμοτρόφος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, qui aliquos simul alit.
Ὁμοτροχία, idem quod ἀματροχία, *Steph.*
Ὁμῶ, *adv.* una, simul, pariter; (2) eundem in locum; (3) eodem in loco; (4) prope, ἐγγύς. Ὁμῶ τάλαντα Εὐφροδίκην ὁμῶ, *Soph. Antig.* 1180. *Scilicet* apud *Aristoph.* *Equit.* 245 *Pac.* 513. (5) cum τι additur ὁμῶ τι, fere propemodum, circiter. *Συναγαγὼν ὁμῶς τὰ τοῖς αὐτοῖς ἰσόνομαι*, totidem fere verbis, *Plut.*

de capienda ab Inimicis Utilitate, 86. Πα-
ρεστασεν πάσις ὁμῶς τι πολιτικάς δυνάμεις,
Phil. Ab ὁμός.

Ὁμοσπῆστος, α, ὁ ἔξ ἡ, eandem hypostasin ha-
bens. Ex ὁμῶς ἐ ὑπὸς τῃ, substiso.

Ὁμορέα, ᾧ, fut. ἴσω, idem quod ὁμορέω.

Ὁμόριος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἱμέριος.

Ὁμόςιος, α, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ὁμοσῖος.

Ὁμοσίστης, ης, ἡ, idem quod ὁμοσιστής.

Ὁμοσπῆτωρ, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans;
epith. Apollinis. A φημί.

Ὁμοφθόγγος, α, ὁ ἔξ ἡ, consonans, ejusdem soni.

Ὁμόφθοις, α, ὁ ἔξ ἡ, similem corticem habens.

Ὁμόφαιτος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui simul it, comes. Ex
ὁμῶς ἐ φαίται, eo.

Ὁμοφῶδης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, unanimis, concors.

Ὁμοφράδμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, consilii particeps;
(2) unanimis, concors.

Ὁμοφροσύνη, ᾧ, fut. ἴσω, eadem sum mente, con-
sentio.

Ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordia, consensio, una-
nimitas. Ab

Ὁμόφρων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, unanimis, ejusdem men-
tis, sententiæ, idem sentiens. Ex φρήν.

Ὁμοφύης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, ejusdem naturæ; (2) con-
sanguineus, cognatus. Ex φύη. Hinc

Ὁμοφύια, ας, ἡ, naturæ communitas.

Ὁμοφυλία, ας, ἡ, similitudo; cognatio. Ab

Ὁμοφύλος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui ejusdem est gentis,
generis, vel sexus; (2) in eadem terra ge-
nitus. Gl. V. tribulis, gentilis. Ex φύλον.

Ὁμοφωνία, ᾧ, fut. ἴσω, eadem vocem edo; (2)
voce et lingua eadem utor.

Ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis convenientia, concen-
tus; (2) ejusdem linguae usus. Ab

Ὁμόφωνος, α, ὁ ἔξ ἡ, eandem vocem seu eun-
dem sonum edens; (2) eadem lingua utens.
Ex φωνή, vox.

Ὁμόφωνος, adv. eadem voce, vocibus con-
cordibus; (2) una eademque lingua.

Ὁμόφωτος, α, ὁ ἔξ ἡ, eodem lumine lucens. A
φῶς.

Ὁμοφύνει, ἴκος, ὁ ἔξ ἡ, eadem chœnice victi-
tans, conservus, commilito.

Ὁμόχροια, ας, ἡ, coloris similitudo, idem vel
similis color; (2) summa cutis, superficies.
(2) τὴς βραχίονας ἐκτετάμμανται εἰς τὴν ὁμο-
χρεῖν, Herodot. I, 74. Οὐδὲ ἀπτεται ταῦτα
τῆς ὁμοχρεῖας, Æsch. Socrat. 3, 15. Ab ὁμό-
χρεος.

Ὁμοχροῖναι, ᾧ, fut. ἴσω, eodem tempore su-
per, equalis. Ab

Ὁμόχρενος, α, ὁ ἔξ ἡ, equalis, contemporaneus.

Ὁμόχρεος, contr. ὁμόχρεος, α, ὁ ἔξ ἡ, ejusdem co-
loris, concolor. Ex χρεῖα.

Ὁμοχρεμῶτος, ον, idem. A χρεῶμα.

Ὁμοχωρεῖς, α, ὁ, contreraneus, Gl. V. Ex ὁμῶς
ἐ χωρεῖ. Unde

Ὁμόχωρος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui ex eadem regione est,
popularis, vicinus.

Ὁμόψηφος, α, ὁ ἔξ ἡ, cujus idem suffragium
est, eandem fovens sententiam; (2) qui
una suffragium fert; (3) idem jus suffragii
ferendi habens.

Ὁμοψύχων, ᾧ, fut. ἴσω, eodem sum animo,
concors sum, consensio.

Ὁμοψυχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. Ab

Ὁμόψυχος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui ejusdem est animi,
concors, unanimis. Ex ψυχή.

Ὁμοψύχως, adv. unanimiter, uno animo.

Ὁμόως, ᾧ, fut. ὅσω, in unum redigo. Pass. ὁμῶ-
σθαι, uniri; aor. I. ὁμῶσθαι, uniri, jungi.
Ὁμῶσθαι φιλότῃ, Il. 16, 209. Ab ὁμός.

Ὁμοῦ, juro, Gl. V. inusit. sed ab hoc sunt
usitata ὁμῶσα, fut. I. ἐ ὁμῶμαι, fut. 2. med.
ὁμῶσα, aor. I. act. ὁμῶμκα, perf. cætera ab
ὁμῶναι, ἐ ὁμυναι. Ἐνεκα χρημάτων μηδὲνα
Ζεὶν ὁμῶσας, Isocr.

Ὁμψη, ὁψαται, fruges melle imbutæ sacrifican-
dens. Hes. Calym. Fragm. 123: sed forte le-
gendum ὁμψνας.

Ὁμψια, τὰ, omne genus bellaria, Hesych.
Hinc

Ὁμψνιος, εἰα, εἰον, almus, quo alimur, dives,
magnus, copiosus, Hes. Suid.

Ὁμψνιόγειρος, ορος, ὁ ἔξ ἡ, larga manu dan-

abundans, almus, *Hesych.* Ex ὁμπανίης et χρίε.
 *ΟΜΙΝΗ, ης, ἡ, fruges quibus vitam sustentamus, frumentum, cibus, rerum copia. Ab ὁμπη.
 *Ὀμπηρον, τὸ, almuum, ut ὁμπηρον ὕδωρ, *Hes.*
 *Ὀμπιος, ἰα, ἰον, almus; ut ὁμπία Δημήτηρ, alma Ceres; ὁμπιον ὕδωρ, *Suid.*
 *Ὀμφάκη, ης, ἡ, acerbae uvæ succus, ap. *Diosc.* Ab ὄμφαξ.
 *Ὀμφακίαις, α, ὅ, ex uvis immaturis expressus; (2) immitis, crudus, acerbus. Ab eod.
 *Ὀμφακίζω, uvam acerbam produco; acerbus sum; ὁμφακίζομαι, uvas acerbas et adhuc immaturas lego. Ab eod.
 *Ὀμφάκινος, ἰνῃ, ἰον, omphacinus, uvas immaturas referens, seu ex iis confectus; ὁμφάκινον, vestimenti muliebris genus, *Poll. Ph.* ὁμφάκινον, viride oleum. Ab eod.
 *Ὀμφάκινον, α, τὸ, omphacium, succus uvæ acerbae nec dum maturæ. Ab eod.
 *Ὀμφακίς, ἰδος, ἡ, cavum in quo glans querna sedet. Ab eod. Unde
 *Ὀμφακίτης, α, ὅ, ut ὁμφακίτης οἶνος, vinum omphacites; (2) cognomen Bacchi.
 *Ὀμφάκμελι, ἴτος, τὸ, medicamentum ex uvis immaturis et melle.
 *Ὀμφακοράξ, ἄγρος, ὁ ἕ, ἡ, acerbos et immaturos acinos habens. Ex ὄμφαξ et ῥάξ.
 *Ὀμφακάδης, εος, ὁ ἕ, ἡ, acerbus in modum uvatum immaturarum. Ab ὄμφαξ.
 *Ὀμφάλλοτομία, ας, ἡ, umbilici præcisio. Ab
 *Ὀμφαλῆτος, α, ὁ ἕ, ἡ, umbilicos infantibus recens natis præcidents. Ex τέμνω.
 *Ὀμφάλιον, α, τὸ, umbilicus. Ab ὄμφαλός.
 *Ὀμφάλιος, α, ὁ ἕ, ἡ, umbilicalis, ad umbilicum pertinens; (2) ex umbilico factus; (3) rotundus. Ab eod.
 *Ὀμφαλίση, ἥρος, ὁ, scalper, quo umbilicus infanti recens natus præciditur. Ab eod.
 *Ὀμφάλοις, ὄσσοι, ὅν, umbilicatus, umbilicum habens. Ἀσπίδες ὀμφάλοισι, *Il.* 4, 448. Ab eod.
 *Ὀμφάλοκαρπος, α, ὁ ἕ, ἡ, fructum umbilici figura ferens.
 *ΟΜΦΑΛΟ, Σ, ὅ, umbilicus, umbo.
 *Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλτομία. Καὶ τῆς μάλιστα ἡ ὀμφαλοτομία μέρος ἐστὶν ἐκ ἀσέχου διανοίας, *Aristot.*
 *Ὀμφαλότομος, α, ὁ ἕ, ἡ, idem quod ὀμφαλῆτος.
 *Ὀμφαλόωδης, ες, idem quod ὀμφάλιος.
 *Ὀμφαλωτός, ἡ, ὄν, umbilicatus, umbilicum habens, eum referens.
 *ΟΜΦΑΞ, ἄκος, ἡ, alicubi et ὁ, uva acerba; uva immatura, *Ph.* (2) quisvis plantæ fructus acerbus et immaturus.
 *ΟΜΦΗ, ἥς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, somnium; (2) vox, pro ὀπη, ab ἔπα, dico. Hinc
 *Ὀμφήεις, ἥσσοι, ἔν, fatidicus; (2) vocalis.
 *Ὀμφήτης, ἥρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.
 *Ὀμώθηαι, aor. 1. inf. pass. v. ὁμῶς, *adsmilo.*
 *Ὀμώλας, ἄκος, ὁ ἕ, ἡ, qu. dic. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμῶ et ἄλας, pro ἀδλας, *sulcus.*
 *Ὀμῶρεκε, ἱγαντί, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ὁμῶκε, ab ὁμῶς, pro ὁμυνμι.
 *Ὀμωνυμῶν, ὦν, cognominis sum, idem nomen habeo.
 *Ὀμωνυμία, ας, ἡ, τ.ominis communitas; (2) æquivocatio, ambiguitas. Ab
 *Ὀμωνύμος, α, ὁ ἕ, ἡ, idem nomen habens, cognominis. *Gl. V.* ὁμωνύμιον λέξις, ambigua vocabula; ὁμωνυμον, æquivocum, *Gl. V.* Ex ὄνυμα.
 *Ὀμωνύμως, adv. communi, eodem nomine; (2) æquivoce, ambigue.
 *Ὀμωρόφιος, α, ὁ ἕ, ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμῶ et ὄροφος.
 *Ὀμώστροφος, α, ὁ ἕ, ἡ, idem et ex ἴisd.
 *Ὀμῶς, adv. similiter, æque, pariter; (2) simul, una. Ab ὁμῶς.
 *Ὀμῶς, conjunct. tamen. Ab eod.
 *Ὀμωχίτης, α, ὁ, ὁμωχίται θεοί, dii in eodem templo coli soliti. Ὡςτε ὅςτε τε τῷ θεῷ καὶ ἱκνῶν Βωιωτὲς ἐπικαλομένους τὸς ὁμωχίτας δαίμονας.

δαίμονας καὶ τὸν Ἀπόλλων, παραγορεύειν, *Thucyd.* 4, 97. Ex ἔχω.
 ὄν, ὄντος, τὸ, *Gl. V.* τὸ ὄν, ens; part. neutr. ab ἰμί.
 ὄναγμα, as, ἡ, onagra, herba quædam; potius δινάγμα.
 ὄναγρίνον χρώμα, color qualis est onagrorum, i. e. color cilicinus, *Poll.*
 ὄναγρόδετα, τὰ, onagrorum pascua, locus pascendis onagris sive asinis silvestribus aptus. Ex ὄναγρος et βόσκη, pascō.
 ὄναγρος, α, ὁ ἢ, asinus ferus, onager; (2) machina quædam, harpago.
 ὄναϊσκη, aor. 1. opt. med. per *Sync.* pro ὄνησάμην, ab ὄνημι. Μὴ νῦν ὄναϊσκη, utinam nunquam felix sim, ne vita jam fruar, *Soph.* *Æd. Tyr.* 644.
 ὄναϊο, bene sit tibi, 2. sing. aor. 1. optat. med. verbi ὄνημι, *Soph.* *Æd. Col.* 1042.
 ὄναμαρ, vide ὄνημι.
 ὄνάμενος, aor. 1. part. med. per *Syncop.* pro ὄνησάμενος verbi præc.
 ὄΝΑΡ, τὸ, somnium; visio; (2) umbra et somnium vanum; κατ' ὄναρ, et per ellipsin ὄναρ, per somnum, in somnis, per quietem.
 ὄνάριον, α, τὸ, asellus. Dim. ab ὄνος.
 ὄνάσις, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ὄνησι.
 ὄνασθαι, frui, præc. inf. med. ab ὄναμαι vel juvisse, a. 1. inf. act. per *Sync.* pro ὄνησασθαι, ab ὄνημι.
 ὄνασιν, usum, acc. sing. *Dor.* pro ὄνησιν.
 ὄνάσσης, 2. sing. aor. 2. conj. act. *Dor.* et *Poet.* pro ὄνησης, ab ὄνημι, juvo.
 ὄνεια, as, ἡ, pellis asinina. Ab ὄνος.
 ὄνειαρ, ἄπος, τὸ, utilitas, emolumentum; ονείατα, cibi. Ab ὄνημι vel ὄναρ.
 ὄνειδίζω, vel ὀνειδίζω, ἡ, ἴδω, idem quod ὀνειδος. Hinc
 ὀνειδίζω, fut. ἴσω, probris incesso, vitupero, reprehendo; (2) exprobro, probrose obicio, accuso. Ταῖστος ὄν, ταῖσδ' ὀνειδίζει σπαρτὸν; *Soph.* *Æl.* 1315. Κἄν ὀνειδίζω τύχας, *Eur.* *Or.* 4. ὀνειδίζει φίλοις, *Id.* *Al.* 697.
 ὀνειδισός, vel ὀνειδισός, ἴα, ἴον, probrosus, contumeliosus; (2) exprobrationem habens.
 ὀνειδισάντα, acc. sing. a. 1. part. act. v. ὀνειδίζω.
 ὀνειδίσει, 3. sing. f. 1. ind.
 ὀνειδισίς, α, ὁ, improprium, *Gl. V.*
 ὀνειδισμα, ἄπος, τὸ, probrum, crimen quod alicui probrose obijcit. Ab ὀνειδίζω.
 ὀνειδισμός, α, ὁ, exprobratio, obiectio probrum; (2) convicium; (3) turpitude. Ab eod.
 ὀνειδιστὴρ, ἥρος, ὁ, adjective, probrosus, probro adficiens. Ab eod.
 ὀνειδιστὴς, α, ὁ, idem et ab eod. Hinc
 ὀνειδιστικός, ἡ, ὄν, exprobrationem habens.
 ὀνειδιστικός, α, ὁ, probrose, contumeliose.
 ὀνειδιστός, ον, probrosus, *Steph.*
 ὀνειδιστῶν, 3. pl. aor. 1. conj. act. cum v, ab ὀνειδίζω.
 ὀνειδῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀνειδίσω, ab eod.
 ὀνειδῶν, part. fut. verbi ὀνειδίζω. Οὐδ' ὡς ὀνειδῶν τι τῶν πάρος κακῶν, nec ut quidquam tibi exprobrum priorem tuorum calamitatum, *Soph.* *Æd. Tyr.* 1423.
 ὀΝΕΙΔΟΞ, εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio; (2) gloria, laus, decus. (2) καλὸν γ' ὀνειδος τῷ νεωτῇ νεμερίῳ, *Eurip.* *Med.* 514.
 ὀνείον, α, τὸ, stabulum asinorum. Ab ὄνος.
 ὀνείος, εἰα, εἰον, utilis. Ab ὄνημι.
 ὀνείος, ον, asininus; ut ὄνειον κρέας, asinina caro, *Gl. V.* Ab ὄνος.
 ὀνείρατα, τὰ, somnia. ὀνείρατα τ' Ἀγαμέμνονος, somnia ab Agamemnone missa; pessime interpretes somnia Agamemnonis, vel somnia de Agamemnone, *Eurip.* *Or.* 617.
 ὀνείριος, εσσα, εν, in somniis, somnialis, *Orph.*
 ὀνείριος, εἰα, εἰον, ad somnia pertinens. Ab ὄνειρος.
 ὀνειρογενής, in somniis natus, in somniis oblatas.
 ὀνειρώττει τῷ ὄντι ἡ ὀνειρογενὴς αὐτῇ μεν *Sugάτρη*, *Heliodor.* 9.
 ὀνειρογόνος, α, ὁ, profluvium genituræ in somniis, *V. Lex. ex Plin.* Ex γονή. (Sed videtur hæc vitiosa lectio esse pro ὀνειρωγμός, *Ern.*)

ὀνειροκρίτης, α, ὁ, somniorum interpres. Hinc
 ὀνειροκριτικός, ἡ, ὄν, ad somniorum interpretationem pertinens; (2) qui somnia novit interpretari; ἡ ὀνειροκριτικὴ, ἡς, sc. τέχνη, ars interpretandi somnia.
 ὀνειρολογία, as, ἡ, contumelia, contumeliosa oratio, quasi somni garrulitas. Ex λέσχη.
 ὀνειρολογία, as, ἡ, somniorum enarratio, sermo de somniis. Ex ὄνειρος et λόγος.
 ὀνειρόμαντις, εως, ὁ ἢ, qui ex somniis futura prædicat, seu vaticinatur; conjector.
 ὀνειρον, α, τὸ, somnium. Ab ὄναρ.
 ὀνειρόπληκτος, α, ὁ ἢ, somnio territus. Ex πλῆσσω, (vel potius ὀνειρόπληκτος a πλῆσσω, *Ern.*)
 ὀνειροπόλει, α, f. ἴσω, somniorum interpretem ago; (2) somnio, somnium cerno. ὀνειροπολεῖ ἴππας, *Aristoph.* *Nub.* 16. ὀνειροπολεῖς περὶ σεαυτοῦ, *Id.* *Eg.* 806. Πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, *Dem.* Ab
 ὀνειροπόλος, α, ὁ ἢ, ex somniis futura prædicans, somniorum conjector. Ex πολεῖω.
 ὀνειροπομπὴς, α, ὁ, idem; (2) somnia immittens, menti obijciens. A πέμπω.
 ὀνειρος, α, ὁ, somnium, visum, *Gl. V.* (2) Deus quietis. Ab ὄναρ.
 ὀνειροσκόπος, α, ὁ ἢ, qui somnia considerat et interpretatur.
 ὀνειρόφαντος, α, ὁ ἢ, in somnio visus; (2) qui somnia interpretatur. Ex φαίνωμαι.
 ὀνειρόφραν, ονος, ὁ ἢ, somniorum peritus, somniorum interpres. Οἷσθ', ὀνειρόφρον, φράσαι; *Eurip.* *Hec.* 708. Ex ὄνειρος et φρήν.
 ὀνείρω, somnii, gen. sing. *Dor.* pro ὄνειρον.
 ὀνειρωγμός, α, ὁ, somnium, imprimis de re venerea; ipsa effusio seminis, *Aristot.*
 ὀνειρωδής, ες, in somnis visus; somniis crebris obnoxius. Ab ὄνειρος.
 ὀνείρωξίς, εως, ἡ, somnium, *Suid.* Ab
 ὀνειρώττω, f. ἴω, somnio; (2) somnium lascivum somnio; (3) semen in somno emitto. Ab ὄνειρος.
 ὀνευος, α, ὁ, sucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος. Hinc
 ὀνεύω, et ὀνεύομαι, suculam verso. Ἐκ τε τῶν ἀκατίων ἄνευσον ἀναδέμενοι τὰς σαυρὰς, vallos ex naviculis religatos suculis circumagebant, *Thucyd.* 7, 25.
 ὀνίω, juvo, *Gl. V.* Hinc ὀνήσω, f. 1. in præc. usitatus ὄνημι.
 ὀνηγῆσις, ὁ, idem quod ὀνηλάτης, *Steph.*
 ὀνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὄνημι, juvo.
 ὀνήσις, utilis, *Ion.* pro ὄνεος, ab ὄνημι.
 ὀνήσις, utilis. Ab eod.
 ὀνηλατῶν, α, f. ἴσω, asinum agito. Ab
 ὀνηλάτης, α, ὁ, agitator asini. *Gl. Vet.* agaso, mulio. Ph. asinarius. Ex ὄνος et ἱλαίνω.
 ὀνήμενον, acc. sing. part. præc. pass. verbi
 ὀNHMI, et ὀνίημι, f. ὀνήσω, ab ὀνίω, juvo, prosum, utilitatem adfero; ὄνημαι, ὄναμαι et ὄνιναμαι, utilitatem et fructum percipio, fruor; fut. ὀνήσομαι Ἐυεπὶν ἀσκήν, ἥτις μὲν πάντας ὀνήσει, *Phocyl.* 116. Οὐτὲ λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι, *Eur.* *Med.* 1351.
 ὀνημι, vitupero; ὄναμαι, vitupero; a. 1. ἄνατο. Ὅτε μὲ ἄνατο, *Il.* 17, 25.
 ὀνησις, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὄνησις.
 ὀνήσαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ὄνήσαι.
 ὀνήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ὄνημι.
 ὀνήσιμος, α, ὁ ἢ, utilis, fructuosus.
 ὀνησιμός, adv. utilis.
 ὀνησις, εως, ἡ, juvenem, emolumentum.
 ὀνησιφόρος, α, ὁ ἢ, utilitatem adferens. Ex ὄνησις et φέρω.
 ὀνησιφόρος, adv. cum fructu, utiliter.
 ὀνησο, 2. sing. præc. imperat. pass. verbi ὄνημι.
 ὀνητικός, utilis, qui prodesse potest. Ab
 ὀνητός, ἡ, ὄν, utilis; (2) vituperabilis, *Hes.* Ab ὄνημι.
 ὀνήτω, oros, ὁ, utilis, commodus.
 ὀνήλιον, fut. ἴσω, et ὀνήλιον, proprie fimo agrum adpsugo; deinde cibos exquisitos condio, quia ut fimo agri fecundiores, sic cibi condimentis delicates fiant, *Ern.*

Μετὰ ταῦτα γαστρίον τις ὀνήλιον ἐισπνέγει, *Athenio apud Stobæum.* Ab
 ὀΝΘΟΣ, α, fimus seu stercus jumentorum, *Il.* 23, 775.
 ὀνθῆλεις, εως, ἡ, exquisitor ciborum apparatus. Ab ὀνθελίω.
 ὀνίας, α, ὁ, scari piscis genus. Ab ὄνος.
 ὀνιδία, as, ἡ, stercus equinus. Ab eod.
 ὀνίδιον, α, τὸ, asellus. Ab eod.
 ὀνικός, ἡ, ὄν, asininus, asinarius; (2) molaris, qui pertinet ad superiorem molæ lapidem; (2) συμφέρει αὐτῷ, ἵνα περμασθῇ μύλος ὀνικός ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, *Div. Matth.* 18, 6. Ab eod.
 ὀνίημι, idem quod ὄνημι.
 ὀνίησιν, 3. sing. præc. ind. act. cum v ἐφέλκ. ab ὀνίημι, juvo. Ἀνδρας μέγα σίνεσται, ἃδ' ὀνίησιν, *Il.* 24, 45.
 ὀνιον, utile, *Suid.*
 ὀνίς, ἴδος, ἡ, stercus asininum. Ab ὄνος.
 ὀνισκῆ, asella, *Gl. V.* Ab eod.
 ὀνίσκος, α, ὁ, asellus; (2) piscis quidam, asellus; (3) insectum multipes, cutio, porcellio; (4) sucula. Dim. ab eod.
 ὀνίσκος, juvo, prosum. *Gl. V.* ὀνίσκεται, fruitor. Ab ὄνίω.
 ὀνίτις, ἴδος, ἡ, qu. dic. asinaria, species origani. ὀνίτιδος αὖν ὀρείνης, origani montani sicca folia, *Nic. Alexiph.* 56. Ab ὄνος.
 ὀνοαίνω, α, asinum admitto, sive facio ut asinus equum ineat; (2) de asinis equas ineuntibus. Ex βαίνω. Unde
 ὀνοαίνω, ἴδος, ἡ, quæ asino vehitur; (2) dicitur et de muliere in adulterio deprehensa, quæ asinum conscendere cogebatur, *Plutarch.* *Quæst. Gr.* 291.
 ὀνόδευρος, ἡ, quædam planta, *Gorr.*
 ὀνόβλιτον, species bliti.
 ὀνόγυρις, seu ὀνόγυρος, herba quæ alias ἀνάγυρος, *Nic.*
 ὀνόγυρος, α, ὁ, et ὀνόγυρις, *Nic. Th.* 71, carduus asininus vulgaris, planta adversus venena salutaris, tritaque graviter olens. Al. ἀνάγυρος dicitur.
 ὀνοειδής, ες, asino similis. Ab εἶδος.
 ὀνοβήρας, α, ὁ, herba, quæ potius οἰνοβήρας.
 ὀνοιστο, 3. sing. præc. opt. med. verbi ὄνομαι.
 ὀνοκένταυρος, α, ὁ, onocentaurus, animal; (2) species dæmonum.
 ὀνοκηκίς, ἴδος, ἡ, qu. dic. galla asinina.
 ὀνοκινδῖος, α, ὁ, agaso, mulio, Doriensibus; quasi ex ὄνος et κινῶ, moveo.
 ὀνέκλιμα, ἡ, anchusæ species, *Plin.* al. ἐνόχιλος, *Gal.*
 ὀνοκίπτος, α, ὁ ἢ, qui asinariam molam impellit et agitat, molitor. Ex κόπτω.
 ὀνοκρόταλος, α, ὁ, onocrotalus, avis olori similis. Ex κρόταλον.
 ὀνικαλῖς, ἡ, idem quod ὀνοσκελῖς, empusæ epith. *E. M.*
 ὀνίκαλος, α, ὁ ἢ, pedes asininos habens. Ex ὄνος et κάλον, pes.
 ὀΝΟΜΑ, ἄπος, τὸ, nomen, vocabulum; (2) nomen, fama, celebritas; (3) prætextus; obtentus honestus; (4) auctor, sub cuius sc. nomine aliquid narratur, ponitur, ex cuius persona aliquid dicitur; (5) dicitur et pro homine ipso, sed cum relatione ad nomen; ut nomen Romanum pro Romanis; absolute et cum numero, in Sac. Lib. per *Hebraismum.* *Ern.*
 ὀνόμαζι, nominabat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὀνομάζει.
 ὀνομάζω, 3. sing. præc. imperat. pass.
 ὀνομάζω, fut. ἴσω, nomino, appello, designo, nuncupo, *Gl. V.* (2) celebri, decanto; ὀνομάζομαι, nominor, appello; aor. 1. part. ὀνομασθῆς, nominatus; perf. ὀνομασμένος. Τὶς ὀνομάζεται πῶς ἕτος; *Aristoph.* *Av.* 295. ὀνομα δὲ ὀνομάζωτο Ἐλάνος, *Soph.* *Phil.* 606. Ab ὄνομα.
 ὀνομαστίω, α, nomina vel nomen impono, nomen indo. Ab
 ὀνομαστικός, α, ὁ, qui nomen imponit. Ex ὄνομα et τίθημι.
 ὀνομαι, reprehendo, carpo, vitupero; ὀνομαι, carpunt,

carpunt, f. 1. ὀνόσσομαι, Poet. ὀνόσσομαι, ὀνόσ-
σται, carpēt; a. 1. ἀνοσάμην, reprehendi;
opt. ἀνοσάμην, ὀνόσταιτο, reprehendat, Il. 14,
95.

Ὀνομαίνω, nomino, nuncupo, appello, nomine
voco; (2) nominatim recenseo, vel per-
censeo. a. 1. ὀνόμηναι, Ion. et Poet. pro ὀνό-
μηναι ὀνόμηναι, appellavit, vocavit. Ὀνόμηνε
δὲ τήνδε γυναῖκα Πανδώραν, Hesiod. Op. 80.
Ab ὄνομα.

Ὀνομακλήδην, adv. nominatim.

Ὀνομακλήτωρ, agēs, ὅ, nomenclator, qui nomi-
natim alios vocat, vocator.

Ὀνομακλύτος, α, vel ὀνομακλυτός, ἄ, ὁ ἢ, cujus
nomen est inclutum, celebris.

Ὀνομάω, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. et Dor.
pro ὀνόμασε, a verbo ὀνομάζω.

Ὀνομασθέν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. Æol. et
Bæot. pro ὀνομάσθησαν, verbi ejusd.

Ὀνομασία, ας, ἡ, nomen. Ph. nominatio, nunc-
cupatio. Ab ὀνομάζω.

Ὀνομασιν, dat. pl. cum v, ab ὄνομα.

Ὀνομασμα, ἄτος, τό, idem quod ὀνομασία.

Ὀνομασθήρα, ὤν, τὰ, festum quod celebratur ob
impositionem nominis.

Ὀνομασῆς, ἄ, ὁ, nominator. Ph. autumator.

Ὀνομασί, adv. nominatim, nomine.

Ὀνομαστικός, ἡ, ὄν, qu. dic. nominativus, nomi-
natorius. Hinc τὸ ὀνομαστικόν, v, sc. βι-
βλίον, dictionarium, onomasticum, ὀνομαστική,
(sc. πῶσις) nominativus, Gl. V.

Ὀνομαστικός, adv. nominatim.

Ὀνομαστός, ἡ, ὄν, qu. dic. nominabilis, qui no-
minari potest, celebris, nobilis, clarus, Gl.
Vet. nominatus. Ab ὀνομάζω.

Ὀνομασώς, adv. clare, nobiliter.

Ὀνομαστικός, adv. idem quod ὀνομαστικός.

Ὀνομαστογράφω, ὦν, nomina scribo seu inscribo,
in acta refero.

Ὀνομαστογράφος, ας, ἡ, nominum inscriptio: (2)
nomenclatura. Ab

Ὀνομαστογράφος, α, ὁ ἢ, nominum scriptor, seu
inscriptor. Ex ὄνομα et γράφω.

Ὀνομαστοθεσία, ας, ἡ, nominum impositio; nun-
cupatio, Gl. V. Ex ὄνομα et θεσις.

Ὀνομαστοθεσία, ὤν, τὰ, nomina, Ph. Ex
iisdem.

Ὀνομαστοθετεύω, ὦν, nomen impono, fingo. Ab

Ὀνομαστοθέτης, α, ὁ, nominis impositor. Ex
ὄνομα et τίθημι.

Ὀνομαστοθήρας, α, ὁ, qu. dic. nomen auctoris
vocabulary captator, Athen. Auctoris syl-
labarum, Cic. Ex eod. et θήρα, venatio.

Ὀνομαστοκλήτωρ, agēs, ὅ, nomenclator, Gl. V.
Ex καλέω.

Ὀνομαστολόγος, α, ὁ ἢ, qui nomen seu no-
mina dicit; nomenclator, Gl. V.

Ὀνομαστομάχος, α, ὁ, qui de verbis pugnat. Ex
μάχομαι.

Ὀνομαστοποιέω, ὦν, fut. ἴσω, nomen seu nomina
fingo, vocabula novo, vocabula fingo a so-
no; p. part. pass. ὀνομαστοποιημένος, fictum
a sono.

Ὀνομαστοποιέω, εως, ἡ, idem quod

Ὀνομαστοποιία, ας, ἡ, nominis seu vocabuli fictio;
nominis fictio a sono. Ab

Ὀνομαστοποιός, ἄ, ὁ, nominis seu nominum,
i. e. verborum, fictor. Ex ποίω.

Ὀνομαστοργός, ἄ, ὁ, idem. Ex ἔργον.

Ὀνόμηναι, aor. 1. ind. act. Att. pro ὀνόμηναι, ab
ὀνομαίνω.

Ὀνόσσομαι, α, τό, crepitus asini, herba, quia
asini eam comedentes crepitus reddere di-
cuntur. Ex ὄνος et ποσθῆ.

Ὀνόστυξος, ἡ, buxus asinina, Poll.

Ὀνόμηνος, ὁ, villa, Ph.

ὈΝΟΖ, α, ὁ vel ἡ, asinus, asina; (2) piscis
quidam; (3) locustæ genus; (4) insectum,
multipeda, cutio, porcellio; (5) axis; (6)
fusus; (7) superior molæ lapis; (8) vasis
impr. vinarii genus; (9) unio, quæ et μονὰς
et κύβος (10) origani species; (11) ma-
china quedam. Ὀνος ἰσοσπριος, bestiola
quædam multipes, Soph. in κωφοῖς, eadem
quæ ἕμελος, No. 5.

Ὀνόσις, εως, ἡ, reprehensio. Ab ὄνομα.

Ὄνοσκελὶς, ἴδος, ἡ, crura asinina habens. Ex ὄνος et σκέλος. Unde
Ὄνοσκελός, υ, ὁ, ἡ, idem.
ὌΝΟΣΜΑ, ἄτος, τὸ, onosma, herba.
Ὄνισσεται, vituperabit, 3. sing. f. 1. ind. med.
Poet. verbi ὄνω.

Ὄνοσῶσιον, ε, τὸ, stabulum, Ph. Ex ὄνος et σῶσις.
Ὄνοσός, ἡ, ὁν, vituperandus, reprehensione dignus, ineptus. Ab ὄνομαι.
Ὄνοσθῆγία, ας, ἡ, victima ex asino. Ex ὄνος et σθῆγι.
Ὄνοτάζω, vitupero, carpo, incuso. Ὄνοτάζομαι, abominor, Æsch. Suppl. 11. Ab ὄνομαι.
Ὄνοτός, ἡ, ὁν, vituperabilis. Ab eod.
Ὄνορις, ἴδος, ἡ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος et ὄρα, cauda.
Ὄνοφορέος, ὧ, ὁ, qui asinos pascit, asinarius. Ex ὄνος et φέρω, pascō.
Ὄνοχειλὶς, vel ὄνοχειλὶς, et ὄνοχειλὺς, anchusæ altera species. Ex ὄνος et χεῖλος.
Ὄνόχηλος, υ, ὁ, ungulam asini habens; ὄνοχηλον, anchusæ species. Nic. Sch. quæ aliis ὄνοχειλος. Ex ὄνος et χηλή.
Ὄνω, vitupero, reprehendo, carpo; usitatus ὄνομαι. Μηδὲς τὰ θεῶν ὄνοσταιτο, Theoc. 26, ult. Ab ὄνημι.
ὄντα, acc. sing. part. præ. verbi εἶμι.
ὄντα, τὰ, bona, facultates. Ab eod.
ὄντι, εἰ, qui est, dat. sing. part. ejusd.
ὄντινα, quæque, acc. sing. ab ὄντις.
ὄντως, adv. vere, sane, plane, certo, profecto, Ph. Ab ὄν, ὄντος, part. ab εἶμι.
ὄνυμα, nomen, Æol. et Dor. pro ὄνομα.
ὄνυμάζω, et ὄνυμαῖον, appello. A præc.
ὄΝΥΞ, ὕχος, ὁ, unguis, ungula; (2) uncus; (3) genus torturæ; fiduculæ, Gl. V. (4) pars cordis; (5) pars folii rosæ superior; (6) gemma quædam, onyx; (7) marmoris species; (8) operculum conchylii; (9) ostreum; (10) frutex quidam. Hinc
ὄνυχιζω, fut. ἴσω, Att. ὄνι, ungulam divido; (2) unguis præcido, vel resecō; (3) ungue noto; (4) ad unguem exigo, exacte perpendo.
ὄνυχίνος, ἰνι, ἰνον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam onychis conchylii colorem referens. Ab eod. Unde
ὄνυχιον, υ, τὸ, unguiculus. Gl. V. ungula, unguella, unguicula; (2) lapis onychites.
ὄνυχισμός, ὧ, ὁ, unguium resectio; (2) diligens et acerbæ rei examinatio. Ab ὄνυχιζω.
ὄνυχιστῆρ, ἥρος, ὁ, unguis, ungula:
ὄνυχιστῆριον, υ, τὸ, culter ad recidendos unguis. Gl. V. ungularium. Ab eod.
ὄνυχιτης, υ, ὁ, ut ὄνυχιτης λίθος, onychites lapis. Ab ὄνυξ.
ὄνυχιτης, ἴδος, ἡ, ut ὄνυχιτης καδμεία, onychitis cadmia, dicta a similitudine venarum onychis lapidis. A præc.
ὄνυχονογραφεύω, ῶ, fut. ἴσω, unguibus scalpo vel rado. Ex ὄνυξ et γράφω.
ὄνυχουίδης, εὸς, ὁ, ἡ, unguium speciem habens. Ex ὄνυξ et εἶδος.
ὄνωδης, εὸς, ὁ, ἡ, ὁ, asinus, qui asinini generis est. Ab ὄνος.
ὄνω, f. ὄνώ, prosum, Sch. Soph. (2) vitupero, E. M.
ὄΝΩΝΤΙΣ, ἴδος, ἡ, ononis, planta.
ὄξάλλις, ἴδος, ἡ, acida fæx vel vappa; (2) lapathi species, vulgo acetosa. Angl. sorrel. Ab ὄξος.
ὄξάλλω, ns, ἡ, jus ex aceto et muria. Ex ὄξος et ἄλλω, salsugo.
ὄξεια, adv. acute. Ab ὄξύ.
ὄξεια, δένδρον, arbor; ornus, Gl. V.
ὄξεια, ας, ἡ, acuta; (2) hasta, Suid. Ab ὄξύς.
ὄξείδιον, υ, τὸ, Dim. idem quod ὄξος.
ὄξείλαιον, υ, τὸ, condimentum ex aceto et oleo. Ex ὄξύς et ἔλαιον.
ὄξείως, adv. acute; (2) celeriter, velociter, repente, raptim; (3) graviter, vehementer. Ab ὄξύς.
ὄξύρος, εἶν, ῶν, acetum resipiens.

⁰ὀξύζω, f. ἰσω, acidus sum, acorem refero. Ph.
acesco. Ab ὄξος.

⁰Ὀξύς, ης, ῥ, occa, crates dentata ferreis stilis,
Hes. Ab eod.

⁰Ὀξύνης, υ, ὁ, ut ὀξύνης οἶνος, vinum quod co-
cuit aliquatenus. Ab ὄξος. Unde

⁰Ὀξύς, ἴδος, ῥ, acetabulum, vas in quo acetum
adservatur, vel in mensa apponitur, vel
quod idem metiuntur, qui vendunt.

⁰Ὀξοπώλης, υ, ὁ, aceti venditor.

⁰Ὄξος, εος, τὸ, acetum, vinum quod acuit, vi-
num vile, lora, item vinum medicatum,
ut myrrhatum et inde amarum. Ab ὀξύς.

⁰Ὀξύα, ας, ῥ, arbor abieti non absimilis; hasta,
Eur. Ab eod.

⁰Ὀξύρῳα, acuta voce cano.

⁰Ὀξύκανθα, ης, ῥ, oxyacantha, frutex in arbor-
is magnitudinem quandoque excrescens.

⁰Ὀξύκανθος, υ, ὁ, idem.

⁰Ὀξύσαφρον, υ, τὸ, acetabulum, Ph. Ex ὄξος et
βαφρῖ.

⁰Ὀξύσαφρον, υ, τὸ, idem, Gl. V. Ex iisd.

⁰Ὀξύσαφος, υ, ὁ, idem et ex iisd.

⁰Ὀξύβελης, εός, ὁ ζῇ ῥ, acutum habens cuspi-
dem; (2) qui celeriter jaculum emittit.
Ex ἄξυς et βέλαι.

⁰Ὀξύελεπτης, υ, ὁ, perspicax, Ph. dispiciens,
acute cernens. Ex ἄξυς et ἐλεπω. Unde

⁰Ὀξύελεψία, ας, ῥ, acutus visus.

⁰Ὀξύέας, vel ἄξυέως, υ, ὁ, acutum clamans.
Ex βοάω.

⁰Ὀξύβολίαι, ᾧ, celeriter jaculo. Ex βάλλω.

⁰Ὀξύγᾶλα, ακτος, τὸ, lac acidum, lac quod
acuit. Hinc

⁰Ὀξύγαλάκτινος, ἰνη, ινον, ex acido lacte con-
fectus.

⁰Ὀξύγυμον, υ, τὸ, garum aceto conditum, Gl. V.

⁰Ὀξύγγιον, uingua, arvina, axungia, Gl. V.

⁰Ὀξύγένειος, υ, ὁ ζῇ ῥ, acutum mentum s. acu-
tam barbam habens. Ex γένειον.

⁰Ὀξύγευς, ύος, ῥ, quod infra labra in maxilla
inferiore eminet, Poll.

⁰Ὀξύγη, ης, ῥ, bufo, Gl. V.

⁰Ὀξύγλυκίς, εός, τὸ, aqua mulsa acida. Ex
ἄξυς et γλυκύς.

⁰Ὀξύγλυκον, dulcacidum, Ph. Ex iisd.

⁰Ὀξύγλυκος, εία, υ, dulciter acris. Hinc ἔξυ-
γλυκυ, cremor favorum decoctus, mulsa
acida; dulcacidum, Gl. V. Ex iisd.

⁰Ὀξύγροος, ον, lamentabilis, flebilis.

⁰Ὀξύγράφος, υ, ὁ ζῇ ῥ, celeriter scribens. Ex
ἄξυς et γραφή.

⁰Ὀξύγυλον, υ, ὁ ζῇ ῥ, angulum acutum habens.
Ex γωνία.

⁰Ὀξύδερκεια, ας, ῥ, acumen visus:

⁰Ὀξύδερκέω, ᾧ, fut. ήσω, acutum cerno. Ab

⁰Ὀξύδερκής, εός, ὁ ζῇ ῥ, acutum cernens, per-
spicax. Ex ἄξυς et δερκα. Hinc

⁰Ὀξύδερκήος, ῥ, ον, visum acuens.

⁰Ὀξύδερκεια, ῥ, acumen visus, Luc.

⁰Ὀξύδερκέως, adv. acute, visu acuto.

⁰Ὀξύδερκέω, ᾧ, fut. ήσω, acutum cerno, Gl. V.
Ex ἄξυς et δερκα, δειδορκα.

⁰Ὀξύδερκής, εός, ὁ ζῇ ῥ, idem quod ἄξυδερκής.

⁰Ὀξύδερκία, ας, ῥ, acies oculorum, acies, Ph.

⁰Ὀξύδερκήος, ῥ, ον, idem quod ἄξυδερκής.

⁰Ὀξύδρομέω, ᾧ, velociter curro. Ab

⁰Ὀξύδρομος, υ, ὁ ζῇ ῥ, velociter currens.

⁰Ὀξύθεριος, υ, ὁ ζῇ ῥ, acutos capillos habens.
Ex θεριον.

⁰Ὀξύζω, acesco, aceo, Gl. V. Ab ἄξυς.

⁰Ὀξύη, ης, arbor abieti similis; (2) hasta. (2)
χειρὶ δ' ἐνθες ἄξυην, hastam inserte manui, Eur.
Heracle. 727.

⁰Ὀξύηκοια, ας, ῥ, acumen audiendi, acute au-
diendi facultas.

⁰Ὀξύηποιος, υ, ὁ ζῇ ῥ, acute audiens, qui acuto
auditu est praeditus. Εἰσι δὲ τινες οἱ φασὶ ζῆ
μάστιχα ὀξύηποιος εἶναι τῶν ζώων ἰχθύας, Aristot.
Ex ἀκία, unde ἀκού.

⁰Ὀξύηχος, υ, ὁ ζῇ ῥ, acutum sonum edens.

⁰Ὀξύἐναντος, υ, ὁ ζῇ ῥ, celeriter interficiens.

⁰Ὀξύθηκτος, υ, ὁ ζῇ ῥ, valde acutus.

⁰Ὀξύθήκτως, adv. valde acute.

⁰Ὀξύθρηνητος, ον, valde lamentabilis.

⁰Ὀξύθυμείω, ᾧ, fut. ήσω, irae sum impotens, præci-
cipiti

capiti ira exardescit. Ὁξυθυμίασθαι σφδδρα. *Euriptid. Aristoph. Thesm.* 473.
 Ὁξυθυμία, ας, ἡ, ira praecipitantiā :
 Ὁξυθυμία, ας, ἡ, et
 Ὁξυθυμία, αν, τὰ, purgamenta aedium, quae noctu Athenienses in triviis ponebant ; (2) ligna e quibus suspenduntur aliqui.
 Ὁξυθυμίας, ὁ, idem quod ὁξυθυμίας, *Poll.*
 Ὁξυθυμίας, ας, ὁ, ἡ, iracundus.
 Ὁξυθύν, ινη, ινον, abiegnus. Ab ὁξύν.
 Ὁξυκάδιος, ας, ὁ, ἡ, iracundus. *Ex καρδία.*
 Ὁξυκάπηνος, ας, ὁ, ἡ, acutum caput habens. *Ex κάρηνον.*
 Ὁξυκέδρος, ας, ἡ, cedrus acuta.
 Ὁξυκίρατος, ας, ὁ, ἡ, acuta cornua habens. *Ex κέρα.*
 Ὁξυκίρας, ας, ας, ὁ, ἡ, idem.
 Ὁξυκίφαλος, ας, ὁ, ἡ, acuminatum caput habens. *Ex κεφαλῇ.*
 Ὁξυκίνητος, ας, ὁ, ἡ, mobilis, qui celeriter movetur. *Ex κινέω.*
 Ὁξυκόμος, acutus ; (2) aculeatus. (1) ὁξυκόμον κερῶν ἔρως, acutum cornuum germen, acuta cornua. *Oppian. Cyneget.* 11, 194. (2) ἀμφιδύμει γὰρ ἐχθροῖς, ὁξυκόμοισιν μορφά, duplices enim erinaceis aculeatis species, *Id.* *ibid.* 599.
 Ὁξυκράτων, ας, τὸ, potio ex aceto et aqua. *Ph. posca.* *Ex κερῶν, misceo.*
 Ὁξυκώκυτος, ον, valde febilis.
 Ὁξυλάχεια, et -ία, ας, ἡ, strenuitas, in agendo celeritas.
 Ὁξυλαχέω, ας, celeriter prehendo, celeriter capasso et adgredior. *Ab*
 Ὁξυλαχέω, ἰος, ὁ, ἡ, strenuus, acer ; (2) celer, acer in rapido, rapax. *Epith. animalium rapacium.* *Φύσει ὁ αἰστός ἐστὶ φρόνητος ἔστι δὲ ὁξυλαχέας, Aristot.* *Ex ὁξύν et λαμβάνω.*
 Ὁξυλάχος, ας, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.
 Ὁξυλάλος, ας, ὁ, ἡ, acute loquens.
 Ὁξυλάπαθον, ας, τὸ, genus lapathi foliis acutioribus.
 Ὁξυλίπατος, ας, ὁ, ἡ, aceto et pinguedine imbutus.
 Ὁξυλίτης, ἰος, ὁ, ἡ, idem. *Ex λίπος.*
 Ὁξυμάθεια, vel -θία, ας, ἡ, celeritas discendi. *Ab*
 Ὁξυμάθης, ἰος, ὁ, ἡ, celeriter discens. *Ex μαθάνω.*
 Ὁξυμάλα, mala acida ; *Dor.* pro ὁξυμέλα.
 Ὁξυμέλης, ἰς, acuta voce canens. *A μέλος.*
 Ὁξυμέλι, ἰτος, τὸ, potio ex melle et aceto.
 Ὁξυμελίκερτον, *Ion.* ὁξυμελίκερτον, idem.
 Ὁξυμέριμος, ας, ὁ, ἡ, acute excogitatus. *Ex μεριμνα.*
 Ὁξυμήλον, *Dor.* ὁξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum.
 Ὁξυμέλας, ας, ὁ, ἡ, acute canens. *A μολπή.*
 Ὁξυμορφος, ας, ὁ, ἡ, subito formatus. *A μορφή.*
 Ὁξυμορσίνη, ας, ἡ, acuta myrtus, myrtus sylvestris.
 Ὁξυμορσίνος, ινη, ινον, ex myrto sylvestri formatus. *A prac.*
 Ὁξυμωρος, ας, ὁ, ἡ, acutifatuus. *Hinc τὸ ὁξυμωρον, ας, dictum acutum, tametsi primo intuitu stultum videatur.*
 Ὁξυνάιος, ον, epith. vini, *ap. Hippoc.* *Ab ὁξύν.*
 Ὁξυντή, ἦρος, ἡ, scalprum. *Ab*
 Ὁξύν, fut. *ονά,* acumino, acu, acutum reddo ; (2) acuto accentu noto ; (3) acu ad, instigo, incito ; (4) acidum reddo ; (5) acesco, in acorem vertor ; ὁξύνωμαι, acidus fio, acesco. Ὁξύνει τὴν τελευταίαν, scil. συλλαβὴν, *Athen.* *Σκληρὸς σίδηρον ὁξύνει, ἀνὴρ δὲ παρ᾽ ὁξύνει πρόσωπον ἱταίρου, Prov.* 27, 17. *Ab ὁξύν.*
 Ὁξύνεις, ὅσσα, ὅν. Vide ὁξύνεις, *Il.* 5, 50. *Ab ὁξύν.*
 Ὁξυόρακος, ας, ὁ, ἡ, ex acutis testis, *Lucian.* *Ab ὁρακον.*
 Ὁξυπαγής, ἰος, ὁ, ἡ, fortiter impactus ; (2) aculeatus. *A πηγνύνω.*
 Ὁξυπαθής, *adv.* acuto et vehementi adfectu, gravi animi dolore, graviter.
 Ὁξυπίνης, ας, ὁ, famelicus. *Ex πίνω.*

Ὁξυπίνος, ας, ὁ, ἡ, qui vehementi fame cruciatur ; (2) qui valde cupit. *Ex eodem.*
 Ὁξυπικῆς, ἰος, ὁ, ἡ, acidus cum amarore, vehementer amarus. *Hes.* *A πικνῆ.*
 Ὁξυπικρός, ας, ὁ, ἡ, acidus, *Gl. V.*
 Ὁξυπινάξ, ἄκος, epith. calicis, *Ath.*
 Ὁξυπλῆξ, ἦρος, misere affligens. Ἀχίροντος ὁξυπλῆγος, *Soph. Fragn. Polyxenae.*
 Ὁξυποδία, ας, festino, denso, *Gl. V.* ὁξυποδεῖν, grassari. *Ph.* *Ab ὁξύπας.* *Unde*
 Ὁξυποδία, ας, ἡ, acupedium, addensatio.
 Ὁξυπόριον, ας, τὸ, medicamentum facile venas et tenues partes corporis permeans. *Ab*
 Ὁξυπόρος, ας, ὁ, ἡ, qui cito transit. *Ex ὁξύν et πορεύομαι.*
 Ὁξύπους, ὁδος, ὁ, ἡ, celeres pedes vel gressus habens, *Gl. V.*
 Ὁξύπυρος, ας, ὁ, ἡ, acutum proram (cuspidem) habens : epith. hastae.
 Ὁξύπτερος, ας, ὁ, ἡ, velox. *A πτερόν.*
 Ὁξύπυνος, ας, ὁ, ἡ, ut ὁξύπυνος ἀρμονία, *ap. Musicos,* densitas acutorum sonorum in supremis gradibus musicae scalae.
 Ὁξυρεγμία, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas. *Ab ἔρευνω.* *Hinc*
 Ὁξυρεγμιάω, ας, acidum ructo, ructus acidus emitto.
 Ὁξυρεγμιάω, ἰος, ὁ, ἡ, qui acidum ructum emit. *Ab eod.*
 Ὁξυρεπής, vel ὁξυρέπης, ἰος, velox. *A ῥέπω.*
 Ὁξυρεπής, ὁ, genus casei *ap. Siculos, Ath.*
 Ὁξυρόδιον, vel ὁξυρόδιον, ας, τὸ, sc. ἔλαιον, oleum rosaceum aceto temperatum. *A ῥόδιον.*
 Ὁξυρίν, vel ὁξυρίν, ἰτος, ὁ, ἡ, qui acuto est naso. *Reperitur et ὁξυρίν.*
 Ὁξυρόπος, ας, ὁ, ἡ, celeriter currens ; (2) qui levi momento huc illuc inclinatur ; (3) celer, celerissimus, qui fit momento temporis ; (4) praeceps, lubricus, fluxus, agilis. *Ex ὁξύν et ῥοπή.*
 Ὁξυρόπας, *adv.* celeriter, cum impetu, acriter.
 Ὁξυρόργχος, ας, ὁ, ἡ, acutum rostrum habens.
 ΟΞΥΣ, εἶα, ὁ, Gen. ἰος, εἶας, ἰος, acutus, ut ensis, cuspis ; (2) acutus sensu, voce, animo ; (3) acidus ; (4) acer, vehemens ; (5) celer, subitus, praeceps, promptus, expeditus ad aliquid adgrediendum. (6) πασσάλης κατεπλήγηνον ἰος τὸ ὁξύτατον τῆς φράσεως, *Arr. Hist. Alex.* 4, 21. Ὁξύν, *adv.*
 Ὁξύν, lumbus, *Erot. ap. Hipp.* ὁξύν, ὁξύν.
 Ὁξύνος, ας, ὁ, ἡ, acutum os seu rostrum habens ; (2) acute scindens, acutam cuspidem habens ; (3) acutam seu argutam vocem habens. *A σόμα.*
 Ὁξύνος, ας, ὁ, ἡ, acutus juncus. *Gl. V.* *hibiscum, juncus.*
 Ὁξύντα, *adv.* acutissime, quam ocissime ; ὁξύντατος, ocissimus, *Gl. V.* *Ab ὁξύν.*
 Ὁξύντελος, ας, ὁ, ἡ, acutum finem habens, in acutum sonum desinens. *Ex τελευτή.*
 Ὁξύντης, ἰος, ὁ, ἡ, in acutum tendens, acuminatus. *Ex ὁξύν et τεῖνω.*
 Ὁξύντρον, *adv.* oculis, *Gl. V.* *Ab ὁξύν.*
 Ὁξύντρον, *adv.* idem et ab eod.
 Ὁξύντης, ἦρος, ἡ, acumen, acies ; (2) acrimonia, acerbitas ; (3) studium acre, contentio acris ; (4) acumen ingenii ; (5) tonus acutus ; (6) celeritas, velocitas. *Ab ὁξύν.*
 Ὁξύντρον φάρμακον, medicamentum quod facit ut mulier cito pariat. *Ab*
 Ὁξύντρον, ας, ὁ, ἡ, cito pariens, partum acelerans. *Ex τίκτω.*
 Ὁξύντρομος, ας, ὁ, ἡ, acute secans ; (2) acutus. *A τέμνω.*
 Ὁξύντρον, ας, in acutum tendo, angustus sum ; (2) accentu acuto noto ; ὁξύντρον, acuminatus. *Hinc*
 Ὁξύντρον, ἰος, ἡ, pronunciatio per accentum acutum.
 Ὁξύντρον, ας, ὁ, ἡ, qui acuto tono finitur, cuius ultima syllaba accentu acuto effertur ; ὁξύντρον ὁδοί, acuti et magni ejulatus.
 Ὁξύντρον, *adv.* cum accentu acuto.

Ὁξύντρον, ας, ὁ, ἡ, ut ὁξύντρον ἦλος, χαλινός, φωνή, acutus. *A τεῖνω.*
 Ὁξύντρον, ας, τὸ, acutum trifolium.
 Ὁξύντρον, ας, ὁ, ἡ, piscis nomen, *ap. Opp.*
 Ὁξύντρον, ἰος, ὁ, ἡ, acute videns. *A φάος.*
 Ὁξύντρον, ἰος, ἡ, valde splendens. *A φέγγος.*
 Ὁξύντρον, ας, ὁ, ἡ, acute sonans.
 Ὁξύντρον, ας, ἡ, acuta et vehemens inflammatio.
 Ὁξύντρον, ονος, ὁ, ἡ, acutum sapiens, acri et solerti mente praeditus ; (2) celer. (2) ὁξύντρον κρῖναι λέχη γυναικῶν, *Eurip. Med.* 644. *A φρήν.*
 Ὁξύντρον, ας, τὸ, acuta folia habens ; herba.
 Ὁξύντρον, ας, ἡ, vox acuta ; (2) linguae volubilitas. *Ab*
 Ὁξύντρον, ας, ὁ, ἡ, acutam vocem habens. Ὁξύντρον ὡς ἀνδάν, *Soph. Trach.* 963. *A φωνή.*
 Ὁξύντρον, ας, ὁ, ἡ, promptus, expeditus manu. *Hinc*
 Ὁξύντρον, ας, ἡ, celeritas manus.
 Ὁξύντρον, ας, ἡ, ira repentina et acris, iracundia. *Ab*
 Ὁξύντρον, ας, ὁ, ἡ, qui subito et graviter irascitur. *Ph. biliosus, iracundus.* *A χολή.*
 Ὁξύντρον, *adv.* ira gravi.
 Ὁξύντρον, ας, acutum cerno. *Ab*
 Ὁξύντρον, ἰος, ὁ, ἡ, vel ὁξύντρον, acutum cernens. Ὁ δὲ αἰστός ὁξύντρον μὲν ἔστι, ἔτι τὰ τέκνα ἀναγκάζει ἔτι ψιλά ὄντα πρὸς τὴν ἡλιον βλέπειν, ἔτι πρὸς τὴν βελόμινον κύπτει, *Aristot.* *Ex ὁξύν et ὁψ.* *Hinc*
 Ὁξύντρον, ας, ἡ, acutus visus.
 Ὁξύντρον, ας, ὁ, ἡ, acutum cernens. *Ab eod.*
 Ὁξύντρον, ἡ, ὁν. Vide ὁξύντρον.
 Ὁξύντρον, ας, ὁ, ἡ, acidus. *Ab ὁξύν.*
 Ὁς, cuius, gen. sing. *Poet.* pro ὅς, ab ὅς, qui. *Il.* 2, 325.
 Ὁσα, *Dor.* pro ὅσα, quod vide. *Soph. Antig.* 1342. *Eur. Or.* 1545. *Nῦν ψάρον ἐπισομαίναν ὅσα κύμα κατακλάσει ῥέον, Pindar. Olymp.* 10, 13.
 Ὁσαδῖον, comitor, sector. *Ab*
 Ὁσαδῖον, ας, ὁ, ἡ, comes, adsecla, adsector. (2) sectans. (3) πικνοσύντρον ὁσαδῖον ἐλάφον, *Soph. Ed. Col.* 1092. *Ab*
 ὉΠΑΖΩ, fut. ἄσω, persequor ; (2) sequi ju-beo, comitem do, praebere, do ; et ὁπάζομαι, comitem accipio, a persequenti premor ; ὁπάσας, a. 1. part. pro ὁπάσας, cum prae-buisset. (1) πολλὸν καθ' ὁμίλον ὁπάζων, *Il.* 5, 334. Ὁπαζόμενος Διὸς ὄμβρεφ, urgente Jovis imbre, *Il.* 11, 493. Καλοῦσάλησι δὲ Διὸς μέγα κύδος ὁπάζει, *Arist. Eq.* 200. δῶρον τινὶ, *Theoc.* 27, 55.
 Ὁπαῖα, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen est. *Ab ὁπή.* *Unde*
 Ὁπαῖον, ας, τὸ, foramen ollae ; (2) foramen per quod fumus e furno aut camino exit ; (3) fenestra. (3) τὸ δ' ὁπαῖον ἐπὶ τῷ ἀνακτόρῳ Ξενοκλῆς ὁ Χολαργεὺς ἐκορύφωσεν, *Plutarch. in Pericle*, 1, 352.
 Ὁπάλλον, τὸ, gemma, *Orph.*
 Ὁπάνικα, *Dor.* pro ὁπνήκα, quando.
 Ὁπάσαι, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὁπάσας, ab ὁπάζω, persequor.
 Ὁπάσαι, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὁπάσας.
 Ὁπάσας, 2. sing. aor. 1. opt. act. *Poet.* pro ὁπάσας.
 Ὁπάσας, idem quod ὁμοπάσας.
 Ὁπάσας, ας, ὁ, ἡ, eodem patre genitus, pro ὁμόπατρος, per Syncope.
 Ὁπάων, ονος, ὁ, ἡ, comes ; adsecla, famulus, servus. Ὁπάωνες δ' ἡμῶν χαρὶς κίλισσον τῶν δ' ἀποσῆναι δομῶν, *Eurip. Hec.* 979. Αἰδέ γὰρ χεῖρες Θεοῖας ἴσσωσαν, φιλάτων τ' ὁπάωνων, *Soph. Ed. Col.* 602. *Ab ὁπάζω.*
 Ὁπάω, quod, *Gl. V.* *Ab ὁς, ἡ, ὁ.*
 Ὁπάω, quicquid.
 Ὁπάω, quodlibet, *Ph.*
 Ὁπάω, quodlibet, quodcumque, *Gl. V.*
 Ὁπάω, ἰος, ὁ, subula, qua aliquid perforatur. *Ab ὁπή.*
 Ὁπάω, circumpicio, video ; et ὁπάωμαι, omi-na captare, augurari ; (sed pro hoc tutius ὁπαύωμαι). *Ab ὁπή vel ὁψ.* *vox.*

Ὀπίωνες, *Ion.* pro Ὀπίωνες, *Herodot.*
 ὈΠΗ, ἤ, ἡ, foramen, specus, *Gl. V.*
 ὈΠΗ, *adv.* ubi; (2) quo; (3) qua, qua via;
 (4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc
 ἰσθ' ὈΠΗ, alibi, aliquo modo, quadamte-
 nus; ὅπῃ ἂν, quocumque, quemcumque in
 locum; ὅπῃ ποτὶ ἐὶ ὀπῃδῆπος, quocumque,
 quomodocumque; ὀπῃτιῦν, aliquid alicujus
 momenti.
 Ὀπιδεύω, comitor, sequor, *Etyim. ex Apoll.*
 Ὀπιδεύω, ὦ, idem. Ἀνεμάλια γὰρ μοι ὀπιδεῖ,
 inutiles enim mihi sunt comites, *Il. 5, 216.*
 Χάρης βαισιῖν ὀπιδεῖ, *Epigr.* Τῶτο δ' ἀριστή-
 εσσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπιδεῖ, *Dion. Per. 547.*
 Ab ὀπιδεύω. Hinc
 Ὀπιδεῖν, ἤ, ὁ, comes, adsector, *Hes.*
 Ὀπιδεῖς, ὦ, ὁ, idem quod ὀπιδεύω, *Att. Eust.*
 Ὀπιδεύω, ὁ, ὁ, quantus. Hinc
 Ὀπιδεύω, quantuscumque; et in *Neut.* ὀπι-
 λικόν, quantumcumque. A πηλίκος.
 Ὀπιδεύω, *adv.* quum, quando, postquam, quam
 mox, *Ph.* Ab ὀπιδεύω, quando.
 Ὀπιδεύω, ὦ, τὸ, subula qua aliquid perforatur.
 Ab ὀπιδεύω.
 Ὀπιδεύω, aliquid alicujus momenti. Ab ὀπιδεύω,
 τὶ, et ὅν.
 Ὀπί, *dat. sing.* ab ὀπί, *vor.*
 Ὀπί, ὦ, ὁ, ut ὁπίος τυρός, caseus coagulo
 ficulneo coagulatus. *Aristoph.* per jocum
 ὁπίαν vocat quoque τὴν ὀπὴν, foramen. Ab
 ὁπίος.
 Ὀπίων, ἡ, ὁν, reverendus, cavendus, vel exti-
 mescendus; ὀπιδεύω, summopere caven-
 da, maxime extimescenda, *Apoll. Rhod. 2,*
 292. Ab ὀπίων.
 Ὀπίων, 3. *sing. imperf. ind. med. Ion.* pro
 ὀπίων, *ab.*
 Ὀπίων, *fut. 1. so.* curo, reveror; (2) ca-
 veo; (3) rependo, ulciscor. Τῶν δ' ὀπίων
 μῦθον, *Hes. Scut. 21.* Ἀλλὰ σὺν αἰὶν ὀπιδεύω,
Od. 13, 148. Μητρὸς γὰρ πυκινὴν
 ὀπίων ἐφίπτεται, *Il. 18, 216.*
 Ὀπίων, *fut. 1. so.* succum lacteum arboris ali-
 cujus colligo cortice inciso, vel caulem in-
 cido succi eliciendi gratia. Ab ὁπίος.
 Ὀπίων, vel ὀπίων, pone, a tergo, *Gl. V.*
 ὈΠΙΚΟΣ, ἡ, ὁν, opicus, deformis, sordidus,
 immundus, *Vet. Lex.*
 Ὀπιμαντινόν, τὸ, voce datum responsum, *V. L.*
 Ὀπιον, ὦ, τὸ, opium, succus lacteus qui papa-
 veris scapo inciso emanat. Ab ὁπίος.
 Ὀπισθεν, ἤ, ὁ, speculator, qui circumspicit
 diligenter aliquid, spectator. Ab
 Ὀπισθεν, idem quod
 Ὀπισθεν, *fut. 1. so.* inspicio, circumspicio,
 oculis lustrō. Τί δ' ὀπισθενεῖς πολέμοιο γυ-
 φέας; *Il. 4, 371.* Ab ὀπισθεν.
 ὈΠΙΣ, ἴδος, ἡ, ultio, vindicta divina; (2) cura,
 consideratio, respectus; (3) aspectus. Ἐκ
 δὲ δικῆν ἐλάσσει, θείων ὅπιν ἐκ ἀλγόνων, *Il.*
 16, 388.
 Ὀπισθεν, ἴτο retrograda, *Eust.* Quasi ex
 ὀπίω ἐκ ἀμείνων, pro ἀναβαίνειν, ascendere.
 Ὀπισθεν, vel ὀπισθεν, *adv.* a tergo, pone; (2)
 posterius, in posterum, posthac, postea.
 Γνώμη πατρὸς πάντ' ὀπισθεν ἐσθάναι, omnia
 voluntatis paternae posthabere, *Soph. Antig.*
 640. Hinc ὀπισθεν, posterior sequens.
 Ὀπισθεν, ὁρος, τὸ, posterior pars manus et
 quasi aversa. Ex ὀπίω ἐκ θύρας.
 Ὀπισθεν, ἴα, ἴον, posticus. Ab ὀπισθεν.
 Ὀπισθεν, ἴα, ἴον, posticus, posterior; τὰ ὀπί-
 σθια, posteriora. Ab eod.
 Ὀπισθεν, *adv.* pone, a tergo, retrorsum.
 Ὀπισθεν, ὁρος, ὁ, ὁ, qui retro cedit, retro-
 gradus. Ex ὀπισθεν ἐκ βαίνω. Unde
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁν, retro insiliens.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, ab aversa parte scriptus;
 de libro et charta. Ex ὀπισθεν ἐκ γράφω.
 Ὀπισθεν, ἴα, ἴον, qui digitus habet re-
 tro inversos, *R.* Ex ὀπισθεν ἐκ δάκτυλος.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, a tergo seu retro li-
 gatus.
 Ὀπισθεν, ἴα, ἴον, idem quod παλιν, *opp.*
 προδίδωμι, *Sch. Hesiod.*
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, postica pars templi; *opp.*

προδίδωμι, (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium
 pone ædem Minervæ erat. *Gl. V.* ærarium,
 posticula.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ornatus muliebris,
 quo posterior sive capitis sive totius cor-
 poris pars velabatur.
 Ὀπισθεν, ὁ, τὸ, fructum a tergo folii fe-
 rens. Ex ὀπισθεν ἐκ καρπός.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, ferens fructum a tergo folii,
Theophr.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, qui pone sequitur,
 adsector.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, cui aculeus in poste-
 riori parte corporis est, aculeum in cauda
 habens. Ex ὀπισθεν.
 Ὀπισθεν, ὁ, τὸ, occiput, *Gl. V.* Ex κα-
 ραλή.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, a tergo comatus. Ex κόμη.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, idem.
 Ὀπισθεν, ὁ, τὸ, occipitium, *Ph.*
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, calcei quidam mu-
 liebres.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, spinæ in posteriorem
 partem contorsio.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, post mortem contingens,
 durans, *Pind.*
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, qui retro ambulans pas-
 citur, qui præpostere pascitur; ut ὀπισθενό-
 μοι βοῆς. Ex νέμω, pascō.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, a tergo pungens. Ex
 νύσσω, unde aor. 2. ἐνύγη.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, retrogradus.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, pone gradus, pone se-
 quens; epith. famulorum; (2) retrocedens.
 Προσπύλων ὀπισθενέως κῶμος, *Eurip. Hipp. 54.*
 Ὀπισθεν, ὁ, retrocedo, *Hesych.* Hinc
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, retrocedens, retro-
 gradus.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, reticulum, muliebre orna-
 mentum capitis, *apud Comicos.*
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, sepiæ; ita dicitur ab ὀπισθεν
 τῆλιν, post se emittendo atramentum suum.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, convulsio partium in poste-
 riora, partium posteriorum distensio.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, cui quodam rigore nervo-
 rum caput scapulis annexum est, cui cervix
 reflexa est in posteriorem partem.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, more eorum quibus cer-
 vix reflexa est in posteriorem partem.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, in aversum tendens
 aut tentus; retrorsus, *Gl. V.* (2) *Subst.*
 idem quod ὀπισθεν, (3) persona illo
 morbo laborans; (4) vinculum, quo manus
 post tergum religantur. Ex τείνω.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, idem quod ὀπισθεν, *apud*
 N. 3.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, qui retrorsum urinam
 emittit, *Aristot.* Ex ὀπίω.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, in occipite calvus.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, retrorsum attendens,
 seu mentem adhibens, *Hesych.* Ex φαίνομαι.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, retrorsum, in aversum.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, a tergo agmen custodia.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, custodia militum a tergo.
 Ab
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, frigus circa extremam
 hiemem.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, cui manus post tergum
 religantur.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, succus lacteus e caule vel
 radice incisus exceptus; exponitur etiam
 liquor concretus. Ab ὀπίω.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, succi lactei collectio, qui ex in-
 ciso caule gignitur. Ab eod.
 Ὀπισθεν, idem quod ὀπίω.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, postremus, ultimus; *Il. 8,*
 342.
 Ὀπισθεν, ὁ, ὁ, posterior, a tergo sequens,
Νοῖον. Ab
 ὈΠΙΣ, *adv.* retrorsum, retro, a tergo, in
 aversum, pone, post, postea, in posterum.
 Hinc eis τὰ ὀπίω, retrorsum, retro; eis τὰ
 πίσω, retrorsum, in aversum.
 Ὀπίων, ὁ, idem quod ὀπῃτιῦν, *Plut.*

Ὀπλα, ὦν, τὰ, arma; (2) armamenta.
 Ὀπλα, ὦν, τὰ, parva arma; ὀπλάριον, scu-
 tulum, *Gl. V.* Dim. ab ὀπλον.
 Ὀπλα, *præs. inf. pass. verbi ὀπλομαι.*
 Ὀπλα, ὦν, τὰ, instruō. Ἀμαξὼν εἰσπορεύον
 ἡμιονεῖν ὀπλον, *Od. 6, 73.* Ab ὀπλον.
 Ὀπλίων, *gen. pl. Ion.* pro ὀπλίων, ab
 Ὀπλῆ, ἡ, ἡ, ungula, unguis quadrupedum,
 equi, porci, asini, bovis, &c. Ab ὀπλον.
 Ὀπλίσκος, ὁ, armatus, *Æsch. Fr. ὀπλίσκος*
λῆς, P.
 Ὀπλίσκος, *fut. 1. so.* instruō armis; (2)
 instruō, paro; ὀπλίσκος, armor; aor. 1.
 ὀπλίσκος, armatus; perf. ὀπλίσκω, idem;
 ὀπλίσκος, *apud Hom.* pro ὀπλίσκος, instrue-
 bantur, *Od. 23, 143.* Ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶν
 ὀπλίσκωσθα φασγάνω χίρῃ, *Eur. Or. 1212.*
 Σὺ δ' ὡς τὴν δόσαν πρὸς τὰδ' ὀπλίσκω χίρῃ; *Id.*
Rhes. 99. Ab eod. Hinc
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, armatura; (2) ipsa arma.
 Ὀπλίσκος, *gen. Ion.* a recto ὀπλίσκος. Ὀπλίσκος
 δὲ τῆς Ἰνδῶν, ἐκ αὐτῶν εἰς τρέπος, *Att. Ind.*
 16, 6.
 Ὀπλίσκος, ὦν, τὸ, armatura; (2) apparatus
 bellicus. (2) τῶν Βωιωτῶν δ' ὀπλίσκος, exerci-
 tumque Boeotiarum, *Eur. Iphig. in Aul. 255.*
 Ab eod.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, armatura; (2) ipsa actio ar-
 mandi. Ab eod.
 Ὀπλίσκος, 1. *pl. f. 1. ind. med. Dor.* pro
 ὀπλίσκος, ab ὀπλίσκος, armō.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, armator, *Gl. V.* Ab eod.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, ὁ, milites armatos vehens,
 ut navis. Ex ὀπλίσκος ἐκ ἀγῶν.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, sum miles gravis armaturæ;
 (2) armatis præsum, rem militarem exer-
 ceo, *Thuc.* Ab
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, armatus, arma gestans; (2)
 miles armaturæ gravis, *Ph.* scutarius; ὀπλί-
 σται, armites, *Ph.* armati, *Gl. V.* Ab ὀπλον.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, ad militem gravis armaturæ
 pertinens; τὸ ὀπλίσκος, gravis armaturæ
 milites. A πρᾶξ.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, armata; ὀπλίσκος, sc. γυναῖ-
 κος, statuæ mulierum armatæ. Ab ὀπλί-
 σης.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, stadium armatus de-
 curro, armatus cursu contendō. Ὀπλίσκος
 δρομῆν ἀσκήσας, *Pausan.* Ab
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, armatus cursu contendens,
 armatus stadium decurrens. Ex ὀπλίσκος
 et δρόμος.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, Dor. ὀπλίσκος, qui ar-
 matus luctatur. Ex ὀπλίσκος ἐκ πάλη.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, campidoctor, *Ph.*
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, armidoctor, *Gl. V.* sed
 armiductor editur.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, fut. ὦν, arma do. A δίδωμι.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, armamentarium.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, armilustor, *Ph.*
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, idem, *Gl. V.*
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, idem, *Philox.*
 Ὀπλίσκος, ὦν, arma colligo. A λίγω.
 Ὀπλίσκος, armor; (2) instruor, paro, *Διῖον*
 ἀναχθῆναι ὀπλίσκος, *Il. 19, 172.* Ab ὀπλον.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, fut. ὦν, insano armorum amore
 ducor. Ὀπλίσκος πέρα τῶν δεινῶν, *Synes.*
 Ex μαινομαι.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, fut. ὦν, armis pugno, vel certo.
Plut.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, pugna, qua armis pugna-
 tur.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, ad pugnam pertinens. Ab
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, qui armis decernat, bel-
 lator armatus; (2) qui armis pugnare sub
 magistro discit. A μάχομαι.
 ὈΠΛΩΝ, ὦν, τὸ, telum, scutum, *Ph.* (2) instru-
 mentum; (3) penis, ὀπλα, τὰ, arma; (4)
 prasidia, ut eis τὰ ὀπλα ἵλθῃν, in castra,
 prasidia se recipere, *Lysias contra Ag.*
 266. Ἐντος ὀπλων, intra castra, *Plutarch.*
Agessil. 606. Ὀπλα θίσθαι, castra metari,
 castra ponere, munire.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, armiger, *Gl. V.* qui militi
 arma præbet.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, ventilator, *Ph.* A πίταμαι.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, ventilator, *Ph.* A πίταμαι.
 Ὀπλίσκος, ὦν, ὁ, ventilator, *Ph.* A πίταμαι.

⁰ Ὀπλοποιία, ᾧ, fut. ἡσάμ, arma fabricor; (2) armo.

⁰ Ὀπλοποιητικός, ῥι, ὄν, ad artem arma fabricandi pertinens, aptus. A præc.

⁰ Ὀπλοποιία, ας, ἡ, armorum fabricatio. Ab Ὀπλοποιός, ος, ὁ ζῇ ἡ, armorum faber, qui arma conficit. Ex ὅπλον et ποίω.

⁰ Ὀπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inspectio. Α σκοπός.

⁰ Ὀπλοτεράων, gen. pl. f. g. Ἔολ. pro ὀπλοτερῶν, ab

⁰ Ὀπλότερος, ἐρά, ερον, junior, natu minor; (2) unus e posteris; ὀπλότατος, natu minimus. Αἰὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡρέοντοαι, Il. 3, 108. Ab ὅπλον.

⁰ Ὀπληργία, ἡ, idem quod ὀπλοποιία.

⁰ Ὀπλοφάγος, ὄν, arma rodendo corrumpens.

⁰ Ὀπλοφορέα, ᾧ, f. ἡσάμ, arma fero, arma gesto; (2) armatus stipo alijcus latius; ὀπλοφορεῖσθαι, ab armatis stipari. Ab

⁰ Ὀπλοφόρος, α, ὁ ζῇ ἡ, qui arma gestat; armiger, Ph. (2) satellites, stipator; scutigerulus, Gl. V. Ex ὅπλον et φέρω.

⁰ Ὀπλοφυλάξας, α, τὸ, armamentarium. Ab

⁰ Ὀπλοφυλάκας, ἄκος, ὁ, armorum custos.

⁰ Ὀπλοχάρης, ἐος, ὁ ζῇ ἡ, arma amans. Α χάρειν.

⁰ Ὄροδάσαμον, α, τὸν, opobalsamum, succus balsami fruticos.

⁰ Ὁποδάπιος, ἐς, ὁ, cūjas, ex qua regione. Ex ὅπα et δάπειδον (διαπος mera terminatio, Etn.).

⁰ Ὅσιδις, ἐος, ὁ ζῇ ἡ, succum referens; (2) succosus, serous. Ex ὅπως et ἴδιος.

⁰ Ὅσιν, adv. unde. Hinc ὁσίνην δήποτε, undecumque, undelibet. Α πένν, unde.

⁰ Ὅσινεν, undeunde, Gl. V. A præc. et ἔν.

⁰ Ὅσαι, adv. ubi. Hinc ὅσαι ἂν, ubi, ubicumque, quocumque; ὅπου προσωτάτω, quam longissime. Α ποί.

⁰ Ὅποιος, οία, οιον, qualis, in interrogatione et citra interrogationem. Hinc ὁποίος τις vel ὁποιουσιν, ὁποιονδῆ, ὁποιουδήποτε, ὁποιουσηγοῦν, ὁποιος ἐν δῆ, ὁποιος περ, ὁποιουցο, quicumque; ὁτούος ἂν, qualisqualis, Gl. Vet. Α ποίος. Hinc

⁰ Ὅσοιτός, ητος, ἡ, similitudo, qualitas.

⁰ Ὅποιως, adv. qualiter, quocumque modo, qualitativecumque. Ab eod.

⁰ Ὅποιτοι, αlicubi, Ἀέσχ. Socrat. 3, 3.

⁰ Ὅποιόεψαν, α, τὸ, succus carpsii, qui inter venena censetur. Ex ὅπως et κάρπωσος.

⁰ Ὅσαινυμνωμιον, α, τὸ, succus cinnamonomi, e cinnamomo arbore incisā,

⁰ Ὅσοπῆναξ, ἄκος, ὁ, succus panacis.

⁰ ὍΠΟ Ξ, ἐ, ὁ, succus, humor vel liquor aliquid emanans, lacryma arboris quæ scarificatione, sive incisione, vel terebratione elicitur; (2) succus laserpitii, Gl. V. laser, laserpitium; (3) succus lacteus caprifici, quo coaguli loco utebantur veteres ad lac spissandum.

⁰ Ὅσους, adv. quoties. Hinc ὀσουςισεν, quotiescumque, quoties libet. Ab ὀπόσος.

⁰ Ὅσουςπλασίος, ἰώ, ιον, quotuplex, quam multiplex, citra interrogationem. Ab eod. Hinc

⁰ Ὅσουςπλασίονεν, quantumvis multiplex.

⁰ Ὅσουςπλασίονος, ὁ ζῇ ἡ vide ὀσουςπλασίος.

⁰ Ὅσούπους, ὀδος, ὁ ζῇ ἡ, quot pedum.

⁰ Ὅσούχῃ, adv. quot in locis; (2) quot modis. Ab ὀσούαεις.

⁰ Ὅσουςεν, adv. quantumcumque.

⁰ Ὅσους, quantumvis, quantumcumque. Ex ὀπόσος, ὀση, ὀσον, quantus; (2) quatumcumque; (3) qui. Ab ὀσος. Hinc

⁰ Ὅσουσδήποτε, ὀσουσδηποτε, ὀσουσδηποτε, quantumcumque, quantumvis, quantuslibet.

⁰ Ὅσουσισεν, idem quod ὀσουσδηποτε.

⁰ Ὅπόσος, quotus. Ab ὀπόσος.

⁰ Ὅποσους, quotuslibet, quotuscumque.

⁰ Ὅπόντας, adv. quando, quum; (2) ubi; (3) conjunct. quandoquidem, quoniam.

⁰ Ὅπότις, adv. idem; (2) aliquando, olim; (3) donec. Α ποτί.

⁰ Ὅποτιςεν, adv. quandocumque.

ὅσποτερ, vel ὁπότερον, adv. utrum, an, utro modo. Ab
 ὀπότερος, ἑκα, ἔρον, uter, utervis; (2) alteruter. A πότερος.
 ὀποτέρωιν, alteruter, utervis. Κἀν ἀδικοῦσιν ἑμὴν ὀποτέρωιν, Xenoph. Cyrip. 3, 169.
 ὀποτεροῦν, uterlibet, utervis, alteruter.
 ὀποτέρωιν, adv. utra ex parte, utralibet ex parte, unde. Ab ὀποτέριος.
 ὀποτέρωι, uterlibet, Gl. V. Ab eod.
 ὀποτέρωι, adv. utro modo; (2) utrolibet modo; (3) alterutro modo. Ab eod.
 ὀποτέρωιν, adv. utram in partem, utro.
 ὄσα, adv. ubi, citra interrogationem; (2) quandoquidem, quum; (3) quo; (4) quousque, eo usque dum. Hinc ὅσα ἂν, ubicumque, quocumque in loco; quocumque in locum; ὅσων, ὅσωνόσπε, ὅσπτερ ἂν, ὅσα ὄν, ubicumque, ubilibet, ubivis; ὅσα μὲν, ὅσα δὲ, alibicubi, alibi, interdum, quandoque; ἑσθ' ὅσα, alibicubi.
 ὀσωνόσπε, ubicumque, Joseph. contr. Apionem, 2, 15.
 ὄσπα, Dor. pro ὄσπη, quo.
 ὄσπατα, pro ὀμματα, Abol.
 ὄσπη, Poet. pro ὄσπη, quo.
 ὄσπηρος, adv. quum, quando. Ab ἥμος.
 ὄσπῳ, adv. ubi, indefinite. A πῶ.
 ὄσποιος, qualis; ὀποῖα, qualiter, pro ὀποιός, Poet.
 ὀσπίος, Poet. pro ὀπίος, quantus.
 ὀσπότερος, uter, Poet. pro ὀπότερος.
 ὀσπας, ut, quomodo; Poet. pro ὄσας.
 ὀσπάζομαι, videor. Ab ὀσποιμαι.
 ὀσπάλιος, ἰα, ἰον, assus, tostus. Ab ὀσπᾶν.
 ὀστανίον, ἐδ ὀστανιον, s, τῶ, locus in quo assatur, culinā. Ab eod.
 ὀστάνιος, idem quod ὀσπαλίος, si non mendo-sum sit, Ath.
 ὀστανεύς, ἰας, ἰ, assator, Ph. Ab
 ὀσπᾶνός, ἦ, ὄν, assus, tostus. Ab eod.
 ὀστανία, ἰ, pro ὀστανιον, seu ὀσπάνον, Ath.
 ὀστάνω, videor, cerno; ὀστάνομαι, appareo, videor. Δι' ἡμέραν τεσσάρωντα ὀστανόμενος αὐτοῖς, Act. 1, 3. Ab ὀσποιμαι.
 ὀσπᾶσις, ας, ἦ, visio; (2) visio in somnis; (3) visio spectri. Ab ὀσπάζομαι.
 ὀπταῖν, ᾶ, fut. ἦσω, asso, torreo. ὀπτησον, assa; ὀπταῖναι, torrerī, assari; ὀπτηθεῖν, a. 1. part. assumptum, Ph. Ὀπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, Aristoph. Nub. 408.
 ὀπτιν, videndum, Steph.
 ὀπτιόμενος, præs. part. med. vel pass. Dor. pro ὀπτιόμενος.
 ὀπτιν, verbum fictum a Gramm. Ab ὀπτω unde ὀπιστεύω, Steph.
 ὀπτι, torret, Dor. pro ὀσπᾶ, contr. ex ὀπτάσι.
 ὀπτιγῆ, ῥεος, ἰ, qui videt, speculator, explorator. Ab ὀπποιμαι. Hinc
 ὀπτιγῆ, αν, σά, dona quæ sponsum sponsæ dabat, quum eam primum videret; (2) quæ dantur ob rem aliquam spectatam, præsertim cum infantes primum offeruntur spectandi, Ern. Ἡφαιστος καλόντος ὄπας ὀπτιγῆαι δόιν, Call. Dian. 74.
 ὀπτισμός, ας, ἰ, ῥῆ, ἦ, qui assari potest.
 ὀπτισσις, εως, ἦ, ipsa actio torrendi vel assandi. Ab ὀπτάω.
 ὀπτισμένω, 1. pl. a. 1. conj. acti. verb. ὀπτάω.
 ὀπτιστίον, torrendum. Ab ὀπτάω.
 ὀπτιστίον, ἦ, ὄν, vim habens urendi aut torrendi.
 ὀπτιστός, ἦ, ὄν, assatus. Ab ὀπτάω.
 ὀπτιός, ἦ, ὄν, visorius, cujus vi cernimus. Hinc ἡ ὀπτική, ἥς, sc. τέχνη, optica, disciplina mathematica, quæ circa visum versatur. Ab ὀπποιμαι.
 ὀπτιλίτις Ἀθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus in memoriam excussi sihi oculi statuum posuit. Vide Plut. in Lyc. 11. Ab
 ὀπτιλος, s, ἰ, oculus, apud Doros. Ab
 ὀπιττομαι, ἰ ὀφομαι, video; p. ὀφμαι, 3. s. ὀπται, visus est, pro ὀφμαιν, visus; a. 1. ὀφθη, apparui; ὀφθείς, visus; perf. med. ὀφισμαι, vidi; part. ὀπισπότες, qui viderunt. Ὡς γίγνται παίδος τέκνῳ ὀφισται κάρος, Soph.

EL. 1323. Τὰς μὲν θεὸς ὀφεται, curabit, Id.
Phil. 836.
Ὀστῆς, ἡ, ὄν, assus, assatus, tostus; (2) qui
videtur, qui in conspectu est. Ab ὀπτάω,
pro ὀπτητός, vel ab ὀπτομαι.
Ὀστροτάτος, maxime omnium tostus. (Ab
ὀπτός, per Sync. pro ὀπτητός, Eust.) Ath.
Ὀστῆς, gen. sing. Dor. pro ὀστῆς, a præc.
ἸΟΥΤΩ, coëd, inco; (2) uxorem habeo; (3)
in matrimonium duco. Ἐγὼ δὲ αἰ ται Χερί-
των μίαν ὀπλοστεράων Δώσω ὀπυιέμεναι, Π. 14,
286.
Ὀσώδης, eos, ὁ ζῇ ἡ, multo succo abundans, suc-
culentus. Ab ὀπός.
Ὀσῶπει, 3. sing. perf. ind. med. Att. pro ὀπι-
αῖ ab ὀπτομαι.
Ὀσώπειν, viderat, 3. sing. plusq. perf. ind. med.
Ion. pro ὀπώπειν.
Ὀσῶπι, ἡς, ἡ, conspectus, visus, oculus. Ab
ὀσῶπω, p. m. ab ὀπτομαι. Unde
Ὀσῶπιτης, ἦρος, ὁ, speculator, qui videt.
ΟΠΩΠΑ, ας, ἡ, Ion. ὀπώρη, ης, ἡ, autumnus;
(2) fructus arborei, poma, et omnino fructus;
(3) maturior ætas. (2) γλαυκὴς ὀπώρος
ᾧτε πλινος ποτὶ, Soph. Trach. 703.
Ὀπωρίων, fructus autumnales decerpo et col-
ligo; (2) pomis vescor; fut. ὀπωρίσω, Att.
ὀπωρίω, ὀπωρίω, fructus colligat; ὀπωρίωντες,
fructus collecturi seu decerpturi, nom. pl.
fut. 1. part. Ion. pro ὀπωρίοντες, pro ὀπωρί-
οντες. Ὀπωρίεσθαι, iidem fructus colli-
gere, sibi sumere. Ab ὀπώρα. Unde
Ὀπωρίως, ἡ, ὄν, ex fructibus autumnalibus seu
pomis confectus; ut ὀπωρικῆ, compositio
medica ex pomis; (2) ad autumnum vel
collectionem fructuum pertinens.
Ὀπώριμος, α, ὁ ζῇ ἡ, pomifer, fructibus autum-
nalibus ferendis aptus. Ab eod.
Ὀπωρινός, ἡ, ὄν, et ὀπωρινός, autumnalis. (Vide
Thes. Gr. P.) Ab eod.
Ὀπωρινός, ὤ, ὁ, fructuum autumnalium col-
lectione. Ab ὀπωρίσω.
Ὀπωρίω, fut. 1. ind. act. Att. pro ὀπωρίσω.
Ὀπωροδόσιλλις, ἴδος, ἡ, genus ficum; quasi
regina fructuum hortensium.
Ὀπωροθήκη, ης, ἡ, locus ubi fructus autumnal-
les reponuntur. Ex ὀπώρα.
Ὀπωρολόγος, α, ὁ ζῇ ἡ, fructus autumnales col-
ligens, vel simpliciter fructus colligens. Ex
ὀπώρα et λόγος.
Ὀπωροπώλης, α, ὁ, pomarius, Gl. V. qui poma
vendit. Ex ὀπώρα et πωλῶ.
Ὀπωροφόρος, ᾧ, poma fero. Ab
Ὀπωροφόρος, α, ὁ ζῇ ἡ, pomifer, Gl. V. Ex
ὀπώρα et φέρω.
Ὀπωροφύλακον, α, τὸ, locus ubi fructus autum-
nales adservantur; (2) casa in qua latet
fructuum autumnalium custos. Ab
Ὀπωροφύλαξ, ἄκας, ὁ ζῇ ἡ, pomorum custos.
Ὀπωροντής, α, ὁ, qui fructus autumnales emit
et vendit. Ex ὀπώρα et ἀνέομαι.
Ὀπῶς, quomodo, qualiter, quatenus, quam,
ut, ut, Ph. Hinc ὀπωροδὴ, ὀπωροδότης,
ὀπωροδητοῦν, ὀπωροῦν, quomodocumque, quo-
cumque modo, utcumque; ἐξ' ὅπως, se-
quente ἄλλως, non solum non, tantum abest,
nedum. Α πῶς.
Ὀρεῖ, videt, 3. sing. prææs. ind. act. contr. pro
ὀρέει.
Ὀρεῖ, videt, 2. sing. imperat. act. contr. pro
ὀρέει.
Ὀρέω, ἄτος, τὸ, visus, visio, visum, Ph. Ab
ὀρέω.
Ὀρῆμνος, α, ὁ, frons, ramulus.
Ὀρέω, prææs. inf. act. contr. pro ὀρέειν.
Ὀρέωσις, εως, ἡ, visus, lumina, Gl. V. Ab ὀρέω.
Ὀρεῖται, 3. sing. prææs. ind. med. contr. pro
ὀρέεσθαι. Ab ὀρέω.
Ὀρεατής, ὤ, ὁ, spectator, inspector. Ab eod.
Ὀρεατικός, ἡ, ὄν, videndi facultate præditus,
perspicax, visorios; τὸ ὀρεατικόν, ὤ, pupillæ
locus, sedes visus, Ph. ὀρεατικὰ, lumina, Ab
eod.
Ὀρεῖται, ἡ, ὄν, visibilis, spectabilis. Ab
ὈΡΑ'Ω, ᾧ, video, cerno; (2) animadverto,
intelligo; ὀρέας, vides, Poet. ὀρέας, Dor.
3 P ὀρεῖται

ὄργης imperf. ἰώρων, videbam; perf. ἰώρῃκα, vidi; inf. ἰωράμαι, vidisse; pass. ὀρώμαι, videor; perf. part. ἰωράμενος, visus; ἰωρότο, cernebatur, imperfect. ὀρώμαι etiam active, video, apud Hom. imperf. ὀρότο, videbat, sine augm. Ὀρῶ σε ἡδεύειαι, Dem. Ὀρῶ εἰς γῆν, Xen. πρὸς ἄλλους, Id. Ὀδ' ὀρῶν, uti videtis, vel, uti vides, Soph. *Œd. Tyr.* 1482. Ἦν ὅτ' ἀνγούας ὀρῶς, quam te nosse dissimulabas, Id. *Trach.* 419.

Ὀρεῖακτον, τὸ, genus fici, ap. Athen.

Ὀργάω, fut. ἄσω, instigo, incito; (2) mollio, subigo, macero, contempero. Ὀργάζει πρὸς τὴν διακρίσιν, Aristot. de Sudatoriis. Πηλόν, ἀποσῶς, ὀργασον, Aristoph. *Av.* 846. Ab ὀργάω.

Ὀργάνω, irrito, ira accendo; ὀργάνωας, a. 1. opt. 2. sing. incites; (2) tumeo, aestuo, incitor. (1) καὶ γὰρ ἂν πύρε φῦσιν σύ γ' ὀργάνωας, vel saxo iram movere tu queas, Soph. *Œd. Tyr.* 334. (2) ἀλλ' ἔ γὰρ ὀργάνωειν καλὸν γυναικίαν νῦν ἔχουσαν, Id. *Trach.* 552. Σὲ γὰρ μὴ μείλλοντος ὀργάνωειν ἐμοί, Eur. *Alc.* 1128. Ab ὀργή.

Ὀργανοπήκτωρ, ὀρος, ὁ, tormentorum compactor, Man.

Ὀργάνη, ης, ἡ, effectrix. Χίρα ὀργάναν τιεκτοσύνας, Eurip. *Androm.* 1014.

Ὀργανικός, ἡ, ἐν, instrumentalis. Ab ὀργανον.

Ὀργανικός, adv. organice, organorum seu instrumentorum more.

ὈΡΓΑΝΟΝ, α, τὸ, instrumentum, *Ph. Gl. V.* ὀργανον, fistula, organum; (2) opus, (2) ξηρὴς μελίσσης κηρόπλεστον ὀργανον, e cera structum opus, Soph. in *Polyido*. Λαϊνούς Ἀμφίονος ὀργάνους, saxeis Amphionis operibus; id est, muris saxeis, Eurip. *Phan.* 116, ubi videndus Scholastes.

Ὀργανοποιητικὴ, ἡ, sci. τέχνη, instrumentorum effectrix. Ab ὀργανοποιῶ.

Ὀργανοποιῶ, ας, ἡ, instrumentorum fabricatio; (2) machinatio per instrumenta. Ab

Ὀργανοποιός, ὤ, ὁ, ὅς, ὁ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὀργανον et ποίω.

Ὀργανόω, ὤ, f. ὀσω, instrumenta fabricor; (2) struo, fabricor. Ab ὀργανον.

ὈΡΓΑΨ, ἄδος, ἡ, terra pinguis, fertilis; (2) terra deo sacra, quam colere nefas, ut luci et saltus. *Gl. V.* saltus.

Ὀργασμός, ὤ, ἡ, preparatio, emollitio, subactio; (2) irritatio, concitatio; (3) irruendi impetus. Ab ὀργάω, vel ὀργάσω.

Ὀργαστήριον, τὸ, Nic.

ὈΡΓΑΩ, ὤ, succo vel humore turgeo; (2) venerea cupiditate flagro, prurio; *Gl. V.* subo. Ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθηματικά, Thuc. Ὀργῶσιν ἀφροσύνηναι, Aristot. Ὀργῶσι πρὸς τὴν ὀρίαν, Id.

Ὀργῶντες, οἱ, qui orgia celebrant, sacerdotes, sacrifici, iisdem sacris initiati. Apud Athenienses, qui tributum certis diebus sacrificia quaedam offerebant. Ab ὀργια.

Ὀργωντικός, ut ὀργωνικά δειπνα, apud Athenæum, cenæ orgia celebrantium.

ὈΡΓΗ, ης, ἡ, ira, iracundia; (2) ingenium, quo quis præditus; mores, studium; (3) superbia, arrogantia; (4) sævitia; (5) acrior quisque et vehementior impetus et ardor. Πρὸς ὀργὴν, iracunde, Soph. *Electr.* 371. Ab ὀρέγω.

Ὀργήμα, τὸ, idem.

ὈΡΓΙΑ, ὡν, τὰ, orgia, proprie sacra Bacchi; (2) sacra aliorum Deorum; (3) mysteria, sacra arcanæ; (4) victimæ. (4) ὅπως δὲ σμερὸν ὀργίων ἐκείνο φλέξαι αἱματηρὰ, κατὰ πείρας δρύος, Soph. *Trach.* 765. Hinc

Ὀργιάω, fut. ἄσω, sacra perago, orgia celebrego; (2) sacris initio; ὀργιάζεσθαι, dicuntur etiam ipsa sacra, cum peraguntur. Ἐκεί δὲ βάκχισιν Σείμυ ὀργιάζειν, Eur. *Bac.* 416.

Ὀργύας, ἄδος, ἡ, sacrosancta, Man.:

Ὀργιασμός, ὤ, ὁ, orgiorum peractio; orgia:

Ὀργιαστής, ὤ, ὁ, qui orgia celebrat; (2) antistes. Ab ὀργια. Hinc

Ὀργιαστικός, ἡ, ὁν, ad celebranda pertinens orgia.

Ὀργιαφάντης, ὁ, orgiorum declarator, Orph.

Ὀργιάω, pro ὀργιάζω, infestus

Ὀργίζομαι, irascor, infestus sum, succenseo, ringor; fut. ὀργισθήσομαι, succensebo; a. 1. part. ὀργισθῆς, iratus; ὀργισθεῖσα, irata; μὴ ὀργισθῆς, ne irascaris. Ὀργίζεσθαι τοῖς καλὰ κεύσει, Isocr.

Ὀργίζω, fut. ἰσω, irrito, iram concito. Τὸ γίνος, ἥντις ὀργισή, τὸ τῶν γινόντων ἰσθ' ὁμοιον σφικτῆς, Aristoph. *Vesp.* 223. Ab ὀργή.

Ὀργίζωμεθα, 1. pl. præc. conj. pass. Dor. pro ὀργίζομεθα, a præc. verbo.

Ὀργίλος, ἰλη, ἰλον, iracundus, infestus, stomachosus, *Gl. V.* Ab eod. Hinc

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia.

Ὀργίλω, adv. iracunde. Ab eod.

Ὀργισθεῖς, aor. 1. part. pass. verbi ὀργίζομαι.

Ὀργισθῆς, 2. sing. aor. 1. conj.

Ὀργισίον, adv. posit. irascendum. Ab ὀργίζομαι.

Ὀργιστικός, ἡ, ὁν, proclivis ad iram. Ab eod.

Ὀργιστὴς, vel ὀργιστής, sacerdos sacrifici, Hom. *Hym. Apol.* 389. Ab ὀργια.

Ὀργισφάντης, α, ὁ, ut ἰσοφάντης, antistes mysteriorum. A seq. et φαίνω.

ὈΡΓΙΑ, ἄς, ἡ, spatium interjectum vel inter pedes divaricans, vel ambas manus expansas; (2) ulna, *Gl. V.* (male, nam ulna est dimidia ὀργυῖα, Ern.) (3) passus; (4) tres passus, *Il.* 23, 327. (cum simpliciter ponitur, fere sex pedes significat, h. e. expansionem utriusque manus, interdum tamen quinque pedes notat. Ern.)

Ὀργυαίος, αια, αἰον, tres cubitos longus. Ab ὀργυῖα.

Ὀργυῖα, ὤ, ulnas extendo, Ep. Hinc ὀργυῖσθαι perf. part. ὀργυωμένοις, extensis. *Suid.*

Ὀρδύλον, herba ex olerum genere, Sch. *Nic.*

ὈΡΕΑΨΗΣ, α, ὁ, vir, (teste Plat.) *Suicer.*

Ὀρίδην, adv. porrectis membris. Ab ὀρέγω.

Ὀρίγμα, ἄτος, τὸ, quod porrigitur seu extenditur, porrectura; (2) passus, interstitium pedum inter gradiendum. Παρήδων τ' ὀρίγμα, genasque porrectas, Eurip. *Phen.* 314. Ab eod.

Ὀρίγνυμι, porrigo, extendo, tendo: ὀρίγνυς, part. extendens. Χίρας ὀρίγνυς, *Il.* 1, 351.

ὈΡΕΓΩ, f. ἔζω, vel pedes vel manus extendo; (2) porrigo, præbeo, tensa manu præbeo; ὀρίγομαι, porrigor, extendor; in med. appeto, cupio, porrectis manibus capto, item commoveo lætitia, &c. ὀρέζατο, aor. 1. med. ὀρέχθεις, a. 1. pass. Φίλην ὀρέξιστ' ὤληνη, Eur. *Med.* 902. Καὶ μοι χεῖρ' ἀνάξαι, δεξιάν ὀρέζον, ὡς ψαύσας φιλοσώ τ', Soph. *Œd. Col.* 1230. Ἐγχεῖ ὀρέξασθαι, hasta pedes pugnet, *Il.* 4, 307. ex sententia erudit. *Ernesti.* Alii varie interpretati sunt. Ὀρπότερος κε φθῆσιν ὀρέξμενος χροῖα, uter prior percusserit corpus, *Ibid.* 23, 805. Ἐφθῆ ὀρέξμενος πρυμνὸν σκέλος, prior percussit extremum crus, *Ibid.* 16, 314.

Ὀρεῖαν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀρείαν, ab ὀρεῖος.

Ὀρεῖας, ἄδος, ἡ, montana, montosa. Ab ὀρος.

Ὀρεῖαυλος, α, ὁ, ὅς, ὁ, in montibus stabulans, monticola; (2) in monte tibia canens, *Suid.* (3) montanus. (3) ὀρεῖαυλοῖσιν ἀποσαδὸν ἐν ξυλόχοισιν, Orpian. *Cyneget.* 2, 75. Ex αὐλῇ vel αὐλός, tibia.

Ὀρεῖαύσις, ας, ἡ, cursus per montes, qui fit vel venandi causa, ut a Diana, aut sacrorum causa, ut a bacchantibus. Ex ὀρος et βαῖνω.

Ὀρεῖαύσις, ὡν, τὰ, festivitas, qua per montes vagantur. Ex iisd.

Ὀρεῖαύτις, ὤ, montes scando. Ex

Ὀρεῖαύτης, α, ὁ, montivagus, montes pererrans. Ex iisd. Hinc

Ὀρεῖαυτικός, ἡ, ὁν, unde ὀρεῖαυτικαὶ τραχύτητες, montanæ asperitates.

Ὀρεῖαυτὴς, α, ὁ, monte vel per montes et rustonans. Ex ὀρος et βείνω.

Ὀρεῖανον, α, τὸ, et ὀρεῖανος, ὁ, ἡ, organum, herba.

Ὀρεῖανης, ἑος, ὁ, ὅς, ὁ, montigena. Ex ὀρος et γείνομαι.

Ὀρεῖανῶν, αἰκος, ὁ, ὅς, ὁ, in montibus cum mulieribus versans. Ex eod. et γυνή.

Ὀρεῖδρόμος, α, ὁ, ὅς, ὁ, qui montes percurrit, montivagus. Ex eod. et τρέχω.

Ὀρεῖκος, ἡ, ὁν, mularis. Ab ὀρεῖς, mulus.

Ὀρεῖκτικός, pro ὀρεῖκτις, α, ὁ, ὅς, ὁ, in monte constructus. Ex ὀρ. et κτίω.

Ὀρεῖμαλίδης, ὡν, αἱ, poma montana, poma agrestia, quæ in montibus crescent. Ex eod. et μῆλον.

Ὀρεῖμαργος, α, ὁ, ὅς, ὁ, qui vesano montium amore tenetur. A μάργος.

Ὀρεῖνομῶς, ὤ, in montibus pascor seu dego. Ab

Ὀρεῖνομος, α, ὁ, ὅς, ὁ, qui in montibus pascitur. Ex ὀρ. et νέμω, rusco.

Ὀρεῖνός, ἡ, ὁν, montanus, montosus; (2) in montibus crescens, agrestis; (3) subst. avis quædam monticola. Ab ὀρος.

Ὀρεῖσκος, α, ὁ, ὅς, ὁ, in montibus habitans, monticola. Ex οἰκίω.

Ὀρεῖσμοῦς, ἑς, amantissimus montium; epith. Rheæ, et venatoris. A μαινομαι.

Ὀρεῖσμος, idem quod ὀρεῖσμοῦς.

Ὀρεῖος, α, ὁ, ὅς, ὁ, vel ὀρεῖος, εἰα, εἰον, idem quod ὀρεῖνός, n. 1, 2.

Ὀρεῖοχαρής, ἑος, ὁ, ὅς, ὁ, montanis locis seu montibus gaudens. Ex ὀρ. et χαίρω.

Ὀρεῖοπλάγος, ὤ, ὁ, ciconia montana, genus aquilæ. Ex ὀρεῖος et πλαγός.

Ὀρεῖοπλάγος, idem quod

Ὀρεῖοπλάγης, ἑος, ὁ, ὅς, ὁ, in montibus errans, montivagus, *Suicer.* Ex ὀρειανός.

Ὀρεῖοπλῶν, ὤ, in montibus versor.

Ὀρεῖοπτεῖα, ας, ἡ, ulmus montana.

Ὀρεῖται, excitabit, vel excitabitur, 3. sing. f. 2. ind. med. verbi ὀρέω.

Ὀρεῖτης, α, ὁ, monticola, *V. Lex.* Ab ὀρεῖος.

Ὀρεῖτεφής, ἑος, ὁ, ὅς, ὁ, qui in monte altior. Ex ὀρ. et τρέφω.

Ὀρεῖτεφός, ὡν, idem et ex iisd.

Ὀρεῖτυπῆς, ης, ἡ, labor montanus. Ab

Ὀρεῖτύπος, α, ὁ, ὅς, ὁ, qui ligna in montibus cædit, et in urbes convehit, lignator. Ex ὀρ. et τύπτω.

Ὀρεῖτωρ, ὀρος, ὁ, monticola, Hes. ὀρεῖτωρ, οἱ ἀγροί, feri. Ab ὀρεῖος.

Ὀρεῖφύτης, α, ὁ, montes pervagans. A φουτάω.

Ὀρεῖφουτος, α, ὁ, ὅς, ὁ, idem.

Ὀρεῖχαλκίος, gen. sing. Ion. pro ὀρεῖχαλκῳ, ab

Ὀρεῖχαλκος, α, ὁ, æs montanum, orichalcum; (2) adject. ὁ, ὅς, ὁ, confectus ex orichalco. Ex ὀρεῖος et χαλκός.

Ὀρεῖκτις, pro ὀρεῖχθῆς, *Suid.*

Ὀρεῖκτικός, ἡ, ὁν, cui vis et facultas inest appetendi; (2) appetens; (3) appetitum movens. Ab ὀρέγω.

Ὀρεῖκτικός, adv. cupide, appetenter. Ab eod.

Ὀρεκτός, ἡ, ὁν, porrectus in longum; (2) qui appetitui seu appeti solet. Ab eod.

Ὀρεῖται, aor. 1. inf. act. verbi ὀρέγω, porrigo.

Ὀρεῖς, εως, ἡ, appetentia, appetitus, desiderium, appetentia cibi. Ab eod.

Ὀρεῖσμός, α, ὁ, ὅς, ὁ, qui curat et adornat mulas. Ex ὀρεῖς et κορεύω, curo.

Ὀρεῖμαι, concitor; ut hinc sit imperf. ὀρέοντο, properabant, *Il.* 2, 598. Ab ὀρω.

Ὀρέοντο, 3. plur. imperf. indic. med. Ion. et Poet. pro ὀρεοντο, ab ὀρω, excito.

Ὀρεοπαλῆς, ὤ, fut. ἴσω, in montibus versor, in montibus erro, *Luc.* Ex ὀρος et παλῆς.

Ὀρεοπῶλος, α, ὁ, ὅς, ὁ, montivagus, *Gl. V.* Ex iisd.

Ὀρεοσίλινον, α, τὸ, apium montanum.

Ὀρεοτύπος, α, ὁ, vide ὀρεῖτύπος.

Ὀρεοφύλαξ, ἄκος, ὁ, saltarius, *Ph.* qui saltus custodit.

Ὀρεσῶτης, ὁ, idem quod ὀρεσῶτης, *Steph.*

Ὀρεσῶτος, et ὀρεσῶτος, α, ὁ, ὅς, ὁ, qui in montibus degit. Ex ὀρος et βίος.

Ὀρεσῶτης, Vide ὀρεσῶτης.

Ὀρεσινγνῆς, vel ὀρεσινγνῆς, ἑος, ὁ, ὅς, ὁ, montigena, *Gl. V.* Ex ὀρος et γείνομαι.

Ὀρεσινγνός, α, ὡν, et ὀρεσινγνός, ὡν, idem et ex iisd.

ὀρεσκύνω, α, ὁ ζή, qui in montibus cubile habet. Ex ὄρ. et κοῖτην.
ὀρεσίοικος, α, ὁ ζή ἡ, in montibus habitans.
ὀρεσιτροφός, α, ὁ ζή ἡ, in montibus nutritus. A τρέφω.
ὀρεσνίως, in montibus dego. Ex ὄρ. et κείω.
ὀρεσνίσκος, α, ὁ ζή ἡ, umbris montium gaudens. Ex eod. et κιά.
ὀρεσκός, in montibus degens. Φύσιν ὀρεσκῶν σκυλλάων, Eurip. Hippol. 1276.
ὀρεσμοῖται, montanis, dat. plur. Ion. pro ὀρεσκός.
ὀρεσκός, α, ὁ ζή ἡ, in montibus degens. Ex ὄρος et κείω. Il. 1, 268.
ὀρεστανυλός, α, ὁ ζή ἡ, in montibus stabulans. monticola. Ex ὄρος et ἀνλή.
ὀρεσσι, montibus, dat. plur. Poet. pro ὄρεσι.
ὀρεσιδάκτυς, α, ὁ. Vide ὀρεσιδάκτης.
ὀρεσιδαῖος, α, ὁ ζή ἡ, in montibus pastus. Ex ὄρος et βόσκω.
ὀρεσνίνομος, α, ὁ ζή ἡ, qui in montibus pascitur. Ex ὄρος et νέμω, pasco.
ὀρεστρεός, ἔρα, ἔρον, monticola, agrestis. Ab ὄρος. Δράκων ὀρεστρεός, Il. 22, 92.
ὀρεστis, α, ὁ, qui in montibus versatur, monticola. Ab eod.
ὀρεστίας, ἀδὲς, ἡ, montana, monticola; (2) carmen de Ὄρεste; (3) nomen urbis.
ὀρεστίων, α, τὸ, herba quædam, nectarium.
ὀρεσφι, dat. plur. Poet. paragog. pro ὄρεσσι.
ὀρεὺς, ἴως, ὁ, mulus, Gl. V. Ab ὄρος.
ὀρεῦμα, custodio, Hes.
ὀρεχθίω, ῶ, fut. ἴσω, cupio, desidero; (2) sternor, mactor; (3) de sonitu fluctuum ad litus allisorum, et quovis aspero sono; (4) commoveor. (3) τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἴα σπῆτι λίγρον ὀρεχθίω, glaucum vero mare sine ad litus allidere cum strepitu, Theoc. 11, 43. Πᾶν δὲ κῶρεχθῆι πῖδον, totaque terra mugit, Æschyl. in Niobe. Μύκαισι δ' ὀρεχθῆι τὸ λαϊνὸν πῖδον, mugit saxosus ager, Aristias apud Athen. 60. (4) κῶντραῦθα πῶς δισσέ με τὴν καρδίαν ὀρεχθίω; hic jam quomodo putatis cor meum commotum fuisse? Aristoph. Nub. 1368.
ὀρεῶν, Ion. pro ὄρεῶν, video.
ὀρεῶν, ut hinc sit ὄρεοντο, imperf. concitabantur, festinabant, Il. 2, 398. Ab ὄρα.
ὀρεωκόμος, α, ὁ ζή ἡ. Vide ὀρεωκόμος.
ὀρεωπαλιν, ὦ, mulos curo.
ὀρεωπώλης, α, ὁ, mulorum venditor, Suid.
ὀρεν, vide, 2. sing. præ. imperat. act. Dor. pro ὄρα, contr. ex ὄρασι.
ὀρεται, movearis, 2. sing. præ. conj. pass. Ion. pro ὀρηται, ab ὄρα.
ὀρεμαι, video, Hes. quod ab ὄρημαι.
ὀρεσι, vides, 2. sing. præ. ind. act. Dor. pro ὄρεσι, contr. ex ὄρεσις.
ὀρεῖτε, videtis, 3. plur. præ. ind. act. Dor. pro ὄρετε, contr. ex ὄρεσται, ab ὄρα.
ὀρεῖν, α, ὁ, hospes, qui hospitio accipitur, Sch. ad Lycoph. (2) idem quod ὀρεῖν, Ib.
ὀρεθαγόρας, ὁ, nomen proprium; (2) pudendum, Aristoph. Hinc
ὀρεθαγόρικος, ὁ, seu ὀρεθαγορικός, parvus porcellus, αλ. ὀρεθαγορικός, Athen. 4, 8.
ὀρεθαι, perf. inf. pass. Ion. pro ὄρεθαι, ab ὄρα.
ὀρεθαι, αἶ, pergula, Steph.
ὀρεῖν, vel ὀρεῖν, α, ὁ, dæmon priapeus. Ab ὀρεός. Unde
ὀρεῖν, erigo, sublevo. Παῖθ' ἡν τ' ἄλλος, ὅς σὺν ἀνέροις δίμας, Eur. Or. 389.
ὀρεῖν, eligere, præ. inf. act. Dor. pro ὀρεῖν, contr. ex ὀρεθαι.
ὀρεῖα, ας, ἡ, Dianæ cognomen.
ὀρεῖα, adv. elata voce. Ab ὀρεός. Hinc
ὀρεῖάζ, adv. in arduum:
ὀρεῖάζω, erigo, arrigo; (2) voce intenta loquor, lamentor, c. (3) recta in arduum procedo; (4) vaticino, Epigr.
ὀρεῖων, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀρεῖων, ab ὀρεός.
ὀρεῖαζ, ἄκος, ὁ, mali nautici pars interior, inde recta in altum tendentis.
ὀρεῖσμαι, ἄτος, τὸ, verbum intenta voce prolatum. Ab ὀρεῖάζω.
ὀρεῖται, ὦ, Ph. ὀρεῖται, arrigit. Ab ὀρεός.

ῥέθισις, *εως, ἥ, erectio.* Ab ῥέθισιν.
Ῥεθίσκατος, *α, ὁ, qui se erigit in ducendis remis, ut eos fortius impellat, Hesych.* Ex ῥεθίος et κάπτω.
Ῥεθίον, *α, τὸ, arduum, erectum; adv. recto vel arduo tramite; (2) alta et intenta voce.* Ab
Ῥεθίος, *ία, ιον, vel ῥεθίος, α, ὁ ἔξ ἧ, recta in altum tendens, arduus, rectus, erectus; (2) quod sublata voce cantatur.* Ab ῥεθός.
Ῥεθακάνανθος, *α, ὁ ἔξ ἧ, arrectis spinis muricatus.* Ex ῥεθός et ἀκάνθα.
Ῥεθοῦσάντων, *erectus incedo.* Ex eod. et βαίνω.
Ῥεθοῦσος, *α, ὁ, elata voce canens; v. ῥεθοῦσός.* Ex eod. et ῥωή.
Ῥεθόβολος, *α, ὁ ἔξ ἧ, qui recta projicitur.* Ex eod. et βάλλω.
Ῥεθόβουλος, *α, ὁ ἔξ ἧ, recta consulens, prudens.* Ex eod. et βουλή.
Ῥεθογνάμων, *ωνος, ὁ ἔξ ἧ, recta sentiens et iudicans.* Ex eod. et γνάμω.
Ῥεθογόν, *ης, ἡ, sublata et intenta voce lamentans.* Vide ῥεθογόν.
Ῥεθογραφία, *recte scribo.* Ex ῥεθός et γράφω.
Ῥεθογραφία, *ας, ἡ, recta scriptura, recte scribendi scientia; (2) recta frontis ædificii imago, frontispicium.* Ex eod. et γραφή.
Ῥεθογώνιος, *α, ὁ ἔξ ἧ, rectangulus.* Ex eod. et γωνία.
Ῥεθογώνιος, *α, ὁ ἔξ ἧ, idem, Gl. V.* Ex iisd.
Ῥεθοδᾶς, *ὁ ἔξ ἧ, qui certum scit, peritus, Æsch.*
Ῥεθοδιέσκω, *ον, idem quod*
Ῥεθοδιέσκω, *Dor. pro ῥεθοδιέσκω, α, ὁ, recta iudicans, recta iudicia dans.* Ex ῥεθός et δίσκω.
Ῥεθοδόξαστής, *ἄ, ὁ, cuius recta est opinio.*
Ῥεθοδόξαμενῶς, *adv. sine errore opinionis. A præc.*
Ῥεθοδόξω, *ῶ, recte sentio.* Ab ῥεθοδόξος.
Ῥεθοδόξια, *ας, ἡ, recta opinio; (2) recta sententia de religione.* Ab
Ῥεθοδόξος, *α, ὁ ἔξ ἧ, cuius recta est opinio; (2) qui recte de religione Christiana sentit.* Ex ῥεθός et δόξα.
Ῥεθοδότεια, *ἡ, quæ rectum in aliquo genere dat, ut rectam mentem.*
Ῥεθοδορμείω, *ῶ, fut. ἴσω, recto cursu contendō, seu eo, Xen.* Ab
Ῥεθοδορμείω, *α, ὁ ἔξ ἧ, qui recto cursu pergit.*
Ῥεθοδορμον, *α, τὸ, palma porrecta; (2) spithama.*
Ῥεθοδίφρος, *ον, erectam, horrentem comam habens.* Ex ῥεθός et ῥίφω.
Ῥεθοπίστια, *ας, ἡ, recta et suavis vocum explanatio; proprie loquendi ratio.* Ex eod. et πίστος. Unde
Ῥεθοπία, *ῶ, recte et proprie loquor, R.*
Ῥεθορίξ, *πύχως, ὁ, ἧ, rectos habens capillos; (2) horrentes habens setas; (3) horrere, seu stare comam faciens.* Epith. terroris.
Ῥεθορῶν, *ης, ἡ.* Vide ῥεθορῶν.
Ῥεθοκαυλός, *α, ὁ ἔξ ἧ, rectum caulem habens.*
Ῥεθοκαίλευσος, *ον, recti itineris, Dolsch.*
Ῥεθοκόρνος, *ωντος, ὁ ἔξ ἧ, erecta cornua habens.* Ex ῥεθός et κέραν.
Ῥεθοκραϊσάν, *gen. plur. f. g. Ἐοθ. pro ῥεθοκραϊσών, αἶρα*
Ῥεθοκραϊσος, *αἶρα, αἶρον, caput erectum habens; (2) cornua erecta habens; (3) antennis arrectas habens.* Τὸν δ' εὖρος προπάρσιθε νῶν ῥεθοκραϊσάν, *Il. 18, 3.* Ubi aliqui vertunt πυρρίβους excelsis. Ex ῥεθός et κραϊσα, caput.
Ῥεθοκράνος, *α, ὁ ἔξ ἧ, erectum caput habens; (2) eminens.* Ex eod. et κράνον.
Ῥεθοκρισία, *ας, ἡ, rectum iudicium.* Ex eod. et κρίσις.
Ῥεθοκώλων, *α, τὸ, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.*
Ῥεθόλλος, *α, ὁ ἔξ ἧ, elata et alta voce gariens, Suid.*
Ῥεθολεκτία, *ῶ, recte et proprie loquor.* Ex ῥεθός et λέγω. Unde
Ῥεθολογία, *ῶ, idem.* Ex iisd. *Plut.*
Ῥεθομαντία, *ας, ἡ, verum vaticinium.* Ab
Ῥεθομαντίης, *ωνος, ὁ ἔξ ἧ, verax vates.*
Ῥεθομόνος, *ὁ, ἧ, recte distribuens. A νίμω.*

ὀρθῶντος, contr. ὀρθῶντος, υ, ὁ ἔξ ἧς, qui est rectæ mentis, probus et recta cogitans.

ὀρθοπᾶγῆς, ἰατρός, ὁ ἔξ ἧς, erectus. Ex πηγυνῷ.

ὀρθοπᾶλη, ns, ἡ, recta lucta.

ὀρθοπᾶλλῃς, ut ἵππος, equus anteriores pedes attollens et calibus feriens. Ex πλῆσσω.

ὀρθοπᾶλῶν, ὦν, recta navigo, secundo vento utor; ὀρθοπᾶλῶσιν, bene succedere. Ab

ὀρθοπᾶλος, υ, ὁ, recta navigans; ὀρθοπᾶλος βίος, vita prospera.

ὀρθοπναια, ας, ἡ, ὀρθοπνᾶα, morbus, quum erecta cervice spiritus ducitur, *Ηιηροστ.* Ex πνοῇ. Hinc

ὀρθοπνοικίος, ἡ, ὀν, orthopnoea laborans.

ὀρθοπνᾶς, ὁ, ἡ, idem; ex eod.

ὀρθοπαῖδω, ᾶ, recto pede incedo, non claudico; recto cursu progredior, recte ingredior. Οὐκ ὀρθοπαῖδαι πρὸς τὴν ἀλλήλειαν, *Gal.* 2, 14. Ab ὀρθῶς.

ὀρθοπᾶλις, εως, ὁ ἔξ ἧς, erigens urbes, vel erectas conservans; rector urbis.

ὀρθῶτας, ὅσος, ὁ ἔξ ἧς, rectos pedes habens; (2) quem pedes recta ferunt.

ὀρθοπρῖον, ονος, ὁ, modiolus, aut terebra cava.

ὀρθοπρόσταπος, υ, ὁ ἔξ ἧς, qui est erecto vultu. Ex πρόσταπον.

ὀρθόπρῦμος, υ, ὁ ἔξ ἧς, arrectam puppim habens. Ex πρῦμμα.

ὀρθόπτερος, υ, ὁ ἔξ ἧς, cui rectæ pinnæ sunt, surrectas pinnas habens. Ex πτερόν.

ὀρθοπύγιον, esse clunibus erectis, erigere se, ut altior et procerior videatur, *Hes.* ubi tamen ὀρθοπυγίῳ, et ὀρθοπυλγίῳ, *Voss.*

ὀρθοπύγιον, υ, τὸ, clunis, *Ph.*

ὀρθῶτης, υ, ὁ ἔξ ἧς, qui clunibus erectis est. Ex πυγή.

ὀρθορῆρημοσύνη, ns, ἡ, recta verborum usurpandum ratio. Ex ῥῆμα.

ὀρθῶς, ἡ, ὀν, rectus, erectus, arrectus; (2) rectus, porrectus, in rectum tendens; (3) rectus, sincerus, æquus. (S) δίκης ἐς ὀρθῶν, vere, sincere, *Sophr. Trach.* 347.

ὀρθῶσθαι, adv. stando erecto corpore, more eorum qui erecti stant. ὀρθῶσθαι ὀνυαζέμεναι, *Aret.* A præc. et ἵσταμαι. Unde

ὀρθῶστιάς, υ, ὁ, ut ὀρθῶστιάς χιτῶν, tunica recta, quæ et ἀρραφᾶς, *Ern.* vel

ὀρθῶστιάος, υ, ὁ, idem et ex iisd. *Κιμῆεριῷ* ὀρθῶστιά, *Aristoph. Lysist.* 45.

ὀρθῶσθαι, adv. ad morem recta stantium. ὀρθῶσθαι ἤλκοντο, *Apollon. Rhod.* 4, 1426. Aphrodisiensibus idem quod ὀρθῶν, *Hesych.* Ex iisd.

ὀρθῶσθαι, ὦν, ὁ, erectus stans, rectus; ὀρθῶσθαι, ad modum recta stantium. Aphrodisiensibus idem quod ὀρθῶς, *Hes.* Ex iisd.

ὀρθῶσῃς, ἄδος, genus placenta. Ἐρι δ' ἐμπαύρης τ' ὀρθῶσῃς, *Eurip. Troad.* 554. Ex iisd.

ὀρθῶσσις, εως, ἡ, rectus status corporis, *Vel Lex.*

ὀρθῶσται, ὦν, rectus sto. Ab

ὀρθῶστης, υ, ὁ, qui stat erectus, *Ph.* statarium; (2) vocabulum est architectonicum, significans columnam, pilam, signum arrectarium. Et ὀρθῶσται, arrectaria, arrectaria tigna; ὀρθῶστης autem ἄστος, panis quidem sacer, *Poll. Καπνῶν* ἢ κλεμάκων ὀρθῶσται, *Eurip. Suppl.* 497. Ex ὀρθῶς et σπῶσθῶς.

ὀρθῶτις, rectus. ὀρθῶτινι κῶλον ταλαι ἴσθι, rectæ crurum, longæ tibię, *Oppian. Cymeget.* 407.

ὀρθῶτις, πτος, ἡ, rectitudo, status hominis erectus. Ab ὀρθῶς.

ὀρθῶτιστιος, υ, ἡ, rectas, non pensiles, habens mammæ. Ex eod. et τιτός.

ὀρθῶτιντος, idem quod ὀρθῶτιστιος, sororiantes papillæ puellarum. Τὴν ὀρθῶτιντον νεανίδα, *Nicetas in Nicephoro.*

ὀρθῶτοιον, ὦν, recte intelligo, recte sentio, recte explico, recte tracto. ὀρθῶτοιοντα τὸν λόγον ἀληθείας, 2 *Tim.* 2, 15.

ὀρθῶτοιμα, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθῶτοζία, *Euseb.* Ab

ὀρθῶτομος, υ, ὁ ἔξ ἧς, in rectum sectus; ὀρθῶτόμος, in rectum secans. Ex ὀρθῶς et τέμνω, seco.

ῥεθόνειά, ᾧ, rectum tonum seu accentum do; ῥεθονένισθα dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. Ab

ῥεθόνος, υ, ὁ ἔ ῆ, rectum tonum seu accentum habens. Ex τόνος.

ῥεθόνειχς. Vide ῥεθόνειξ.

ῥεθόνειχά, ᾧ, pilos subrigo; Ph. ῥεθόνειχῃ, horripilatur. Ab ῥεθός et ῥεῖξ.

ῥεθόνειχα, ας, ῆ, pilorum horror. Ex iisd.

ῥεθόνειχά, horripilo. Ex iisd.

ῥεθόραυον, ονος, ὁ ἔ ῆ, qui erecto est animo, Hes. Soph. Ex ῥε. et φρήν.

ῥεθόφουραι, ῥμαι, in rectum cresco, in proceritatem exresco. Ab

ῥεθόφους, ὄος, ὁ ἔ ῆ, in rectum crescens, erectus, procerus. Ex ῥε. et φύω, nascor. Hinc

ῥεθόφους, ας, ῆ, eum qui recti crescit in rectum, rectitudo, proceritas.

ῥεθόχαιτης, υ, ὁ, cui juba aut coma stat erecta. Ex ῥε. et χάιτη.

ῥεθώ, ᾧ, fut. ᾠσω, erigo, arrigo; et ῥεθόμαι, ῥμαι, erigor; dirigo, bene rem gero, propter successu utor; ῥεθώεις, erectus, α. 1. pass. partic. ῥεθώσας ἑκπινυντες ἄδλιον νέκυν, Eurip. Hipp. 789. Ἦνικ Οἰδίστης ᾠρεθ πόλιν, Soph. Antig. 173. Τὸ γὰρ κακὸν τὸδ' ἐκείῳ ῥεθώσαι μ' ἔρε, Id. Phil. 820. Τὰ δῖον ἐκ ῥεθώθεντα, deorum cultus non rite peractus, Eurip. Iphig. in Aul. 24. Ab ῥεθός.

ῥεθραγρίστος. Vide ῥεθραγρίστος.

ῥεθρύνος, ὁ ῥεθρέομαι, matutinus aliquid ago, mane surgo, mane vigilo. Γόνισι δ' ῥεθρευνάμενα, excitata mane luctibus, Eurip. Suppl. 977. Ab ῥεθρος.

ῥεθρία, ας, ῆ, matutinum tempus, esse in aliquo loco vel conditione, vel actione rerum tempore matutino. Ab eod.

ῥεθρίδος, ία, ίον, matutinus. Ab eod.

ῥεθρίξ, γ, ί σω, idem quod ῥεθρύνος, Ph. luce vigilo, vigilo; ῥεθρίζομαι, anteluco, -as, Gl. V. Πᾶς ὁ λαὸς ᾠρεθρσι πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, Luc. 21, 38. Ab eod.

ῥεθρίνος, ῆ, ὄν, matutinus; τὰ ῥεθρίνον, matutino tempore. Ab eod.

ῥεθροκόκκνυ, ὄγος, ὁ, qui matutinus cucurrit.

ῥεθρός, ία, ίον, matutinus. Ab ῥεθρος.

ῥεθροφάντης, υ, ὁ, qui matutinus advenit. Ex eod. et φαντάω.

ῥεθρύ, vigilabo, fut. 1. ind. act. Att. pro ῥεθρήσω.

ῥεθρόνικς, υ, ὁ, matutino tempore clamans; epith. galli. Ex βοάω.

ῥεθρογόν, πς, ὁ, antelucano tempore, mane garris; epith. hirundinis. Ex γνάω.

ῥεθρογύλλος, υ, ὁ ἔ ῆ, antelucano tempore sive mane garris; de hirundine.

ῤΕΡΡΟΞ, ας, ὁ, tempus antelucanum seu matutinum, diluculum; ῥερος, ante lucem, Ph.

ῤερωθῆ, S. sing. aor. 1. conj. pass. v. ῥεθώ.

ῤερώς, Adv. recte, rite. Ab ῥεθός.

ῤερωσία, ῆ, Diana, Lyc.

ῤερώνμνος, ον, cui nomen recte datum, cui nomen suum convenit, homo sui nominis. Ex eod. et ὄνομα.

ῤερώσσις, aor. 1. part. act. Æol. pro ῥερώσας.

ῤερωσία, ας, ῆ, erectio, directio. Ab ῥεθώ.

ῤερωσία, ας, ῆ, Diana, quæ et ῥεθία.

ῤερώσιος, υ, ὁ, stator, Gl. V. Epith. Jovis. Ab ῥεθώ.

ῤερωσις, εως, ῆ, erectio, directio.

ῤερωτήρ, ῥρος, ὁ, qui rem quancunque constituit, v. gr. medicus.

ῤρω, ων, τὰ, fines, Gl. V. proprie partes signorum quæ stellis singulis dividuntur. Ab ῥωός.

ῤρωίος λίθος, terminalis lapis. A præc.

ῤρωίκακος, υ, ὁ, Bacchus montanus.

ῤρωίερέμντης, υ, ὁ, vide ῥερέερέμντης.

ῤρωινύξω, origanum refero vel sapio.

ῤρωινύτης, υ, ὁ, ut ῥωινύτης οἶνος, vinum ex origano confectum. Ab

ῤρωινύων, υς, τὸ, vel ῥωίγανος, υ, ὁ, ῆ, origanum. Al. et ῥερίγανον.

ῤρωινύοντις, εσσα, εν, ad origanum pertinens. Nic.

ῤρωιγᾶμαι, ᾧμαι, desidero, appeto; (2) pug

νο, decerto. "Ἦσιν ὅγ' ἀνιργάντο νοκλῶσι τι λαβάντες, Theocr. 24, 44." Ab ἀρίγματα.
ἀριθρομία, ας, ἡ, cursus per montes. Ab
ἀριθρόμος, α, ὁ, ἡ vide ἀριθρόμος.
ἀρίζομαι, idem quod ἀρίζει. "Εὐθ' ἀρίζεται βω-
μός, ubi aras statuit, Sophr. Trach. 237.
ἀρίζει, fut. ἰώω, termino, finio; (2) constituo,
statuo, instituo, censeo, cerno, decerno, Ph.
(3) separo, disternio; (4) transgredior,
prætereo. ἀρίζομαι, statuo, censeo; ἀρισμένος,
statusus, perf. pass. part. ὀρθόβουα ἡμέρα,
statuta dies, Gl. V. a. 1. Εὐρώπην δ' Ἀίης
Τάναϊς διὰ μέσον ἀρίζει, Dion. Per. 14. Εἰς
τῆδος γαίαν ᾗψον ἄρσαν φέρον, Eur. Hec. 261.
"ἀρίζει παύδα, ad terram accedere, Æschyl.
Supplic. 554." Ἐξορίζει γαίαν, terram de-
serere. "Ἀλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντι πόλι,ν,
Eur. Heracl. 16. Ἀφρίζει, a loco in locum
movere. (2) ἔνθα πατώω ἀτίζει, ἀφρίζει,
ubi tutelari Jovi aras statuit, Sophr. Trach.
753. (3) ὥς ἡμᾶς πολὺ πύλατος ἀρίξη τῆς
Ὀδυσσεύς νηὸς, ut nos plurimum pelagi ab
Ulyssis nave determinet, Id. Phil. 635. (4)
διδυμες ὀρίεσσα πάντη πίτρας, gemina maris
pratensis saxa, Eurip. Med. 433. Ab ὄρος.
ἀρίζων, οντος, ὁ, circulus calvi visum termi-
nans. Ab ἀρίζω.
ἀρίκος, ἦ, ὄν, mularis. Ab ὀρέως, mulus.
ἀρικος, ἦ, ὄν, finitivus, definitivus. Ab ὄρος.
ἀρικτίτης, α, ὁ, in montibus habitans, moniti-
cola. Ab ὄρος et κτίζω.
ἀρειμηλὴς, ἦ, pomum montanum, Theocr.
ἀρεΐνας, 2. sing. aor. 1. opt. act. verbi ἀρεΐνω,
moveo.
ΔΡΙΝΔΗΣ, α, ὁ, ut δρινηδὲς ἄρτος, panis ex oryza
vel semine sesamo simili confectus, Hes.
Alhen.
ἀρεΐνον, commoveo, 3. dual. præf. ind. verbi
ἀρεΐνω, concito, commoveo, perturbo; (2) ad-
hortando persuado; aor. 1. ἀρεΐνω, ἀρεΐνας,
commovisti; ἀρεΐνομαι, conctor; ἀρεΐνη, a. 1.
pro ἀρεΐνω, commotus est. Πᾶσιν δρινηθ' ἑυ-
μάς, Il. 5, 29. Νείκος ἀρεΐνων διπλᾶν, Lycophr.
1329. Ψυχὴ γάρ σῶ μαλλον ἀρεΐνεται, Epigr.
Ab ὄρω.
ἀρεΐνω, α, τὸ, finis, terminus, limes; frequen-
tior plur. τὰ ἀρεΐνω, fines, Gl. V. Dim. ab ὄρος.
ἀρεΐων, α, τὸ, monticulus, Gl. V. Ab ὄρος.
ἀρεΐως, α, ὁ, terminalis; ὄρος ἑσός, Terminus,
Ph. Et ὄρος Ζεύς, Jupiter terminalis. Ab
eod.
ἀρεΐτέδιον, α, τὸ vide ὀρεΐτέδιον.
ἀρεΐταγκτος, α, ὁ, ἢ ἡ vide ἀρεΐταγκτος.
ἀρεΐτανής, εὖς, ὁ, ἢ ἡ vide ἀρεΐτανήης.
ἀρεΐται, aor. 1. inf. act. verbi ἀρίζω. Unde
ἀρεΐσμα, ἄτος, τὸ, terminus, limes; (2) id quod
apud nos statusimus, deliberatio, proposi-
tum; ἀρεΐσµατα, instituta, Ph. "Ἔ καλεῖ
Ἀθηνοί, Παλλάδος Σ' ἀρεΐσµατα, Eurip. Hipp.
1459.
ἀρεΐσµός, ὤ, ὁ, finitio, definitio; item sponsio,
Gl. V. Ab eod.
ἀρεΐστής, ὤ, ὁ, finitor, qui limites et confinia
determinat; (2) constitutor juris et arbiter
conditionum. Ab eod. Hinc
ἀρεΐστικός, ἦ, ὄν, finitivus; indicativus, Gl. V.
ἀρεΐστροφές, εὖς, ὁ, ἢ ἡ vide ἀρεΐστροφής.
ἀρεΐστροφος, α, ὁ, ἢ ἡ vide ἀρεΐστροφος.
ἀρεΐώ, definiam, fut. 1. ind. act. Alt. pro ἀρεΐσω.
Ab ἀρίζω.
ἀρεΐώνη, ης, ἡ, septum, sepes, sagena, Æsch.
S. T. 352. Ab ἔρκος.
ἀρεΐώπτνης, α, ὁ, jurejurando fallens, jusju-
rando fallens. Ex ἔρκος et ὀπατάω.
ἀρεΐων, αν, τὰ, fœdera, Ph. Ab ἔρκων.
ἀρεΐζω, fut. ἰώω, adjuro. Οὐκ ἂν ἀρεΐζομεν αὐ-
τόν, Dem. "Ὄρεζίω σε τὸν ἐόντ' ἠὲ µε βασιανί-
σης, Marc. 5, 7. Ab ὄρεος.
ἀρεΐων, α, τὸ, proprie victima fœderis sancien-
di ergo cæsa; (2) fœdus jurejurando
sanctum; (3) ipsum jurejurandum. (1) Κή-
ρυκες φέρον ὄρεια πιστά, Il. 3, 245. (2) ὄρεια
πιστά ταμύνετε, Ib. 3, 73. "Ὅρεια ταμύνει,
non proprie fœdus facere, sed victimas ferre
fœderis causa. Ab eod.
ἀρεΐως, α, ὁ, ἢ ἡ, qui jurejurando adhibetur,

jurisjurandi præses; ut ἑρκυιο δροῖ (2) juratus, qui jurat. Ab eod.

Ῥερισμός, ὁ, ἰ, juramenti exactio, obstrictio per jusjurandum; (2) jusjurandum. Ab ἑρκίζω.

ῬΟΚΟΖ, ὁ, ἰ, jusjurandum, juramentum, sacramentum, fœdus, religio, Ph. Hinc Ῥοκόω, ὤ, fut. ὥσω, caveo ab aliquo jurejurando; adjuro, Gl. V.

ῬΟΚΤΝΟΖ, vel ἑρκύνος, ὁ, ἰ, piscis quidam cetaceus, thynnus; ἑρκύνες, etiam pisces quidam qui in pelago pariunt, apud Aristot.

Ῥορκωμῖα, ἄτος, τὸ, jusjurandum. Ab ἑρκίω.

Ῥορκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, sacramentum. Ex ἑρκος et ὁρνυμι.

Ῥορκωμοσία, ὡν, τὰ, sacrificia quibus fœderes fiebant, Vulg. Ler. Ex iisd.

Ῥορκωμοσίον, ὁ, τὸ, jusjurandum, sacramentum, Ph. plur. τὰ Ῥορκωμοσία, ὡν, τὰ, sacrificia quibus fœdera fiebant. Ex iisd.

Ῥορκωμοσίω, ὤ, fut. ἥσω, juro sanciendo fœderi. Πάσις ὑπὲρ γῆς Δαναυδῶν Ῥορκωμοσίῃ, Eurip. Suppl. 1187. Ab

Ῥορκωμότης, ὁ, ἰ, jurejurando adstrictus, Vet. Ler. Ex ἑρκος et ὁρνυμι. Hinc

Ῥορκωμοτικός, ὁ, ἰ, ad jusjurandum pertinens; ut Ῥορκωμοτικά ἐπιπρήγματα, adverbia jurandi.

Ῥορκωμοτός ἵδρα, jurisjurandi sedes, Lyc.

Ῥορκωταί, οἱ, legati qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab Ῥορκώω.

Ῥορκωτός, ἡ, ὄν, juratus, Gl. V. adactus jurejurando. Ab ἑρκώω.

Ῥορμαβίζω, in modum catenæ connecto. Ab

ῬΟΡΜΑΘΟΖ, ἑ, ἰ, ordo, series, catena, series catenata; (2) multitudo magna; (3) latibulum, lustrum.

Ῥορμάω, Poet. pro Ῥορμάω, eo, proprio, accedo. Τινος ἀγανακτάντα ἰκάντις Ῥορμάῳ; Eurip. Andr. 860. Ὅταν τις πύλας Ῥορμάθῃ, Id. Med. 189.

Ῥορμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo; (2) in animo verso, cogito; a. 1. ὤρμωνα, ὤρμωνα, cogitavi, agitavi. Πολύμον θρασὺν Ῥορμαίνοντες, Il. 10, 28. πολλὰ φρεσὶν, Ib. 4. Ὁρμῆν δ' ἀνὰ θυμῷ, Ib. 21, 137. Ab ὤρμη.

Ῥορμασις, adaptatum est, 3. sing. perf. ind. pass. per Metathes. pro ὤρμωσαι, ab ἑρκώζω.

Ῥορμαστὴς, ἡ, incitatrix, instigatrix, quasi ab Ῥορμαστήρ, ab

Ῥορμάω, ὤ, fut. ἥσω, incito, concito, impello; (2) intell. pronom. ἑαυτὸν, prorumpo, impetum capio, animum induco, facere gestio, irruo, proficiscor, cupio, &c. quæ alias exprimuntur per Ῥορμάωμαι, ὤμαι ὤρμηνῃς, aor. 1. progressus. Ὁρμῆσαν ἐς φυγὴν, Xenophon. ἐπὶ τι, Id. κατὰ τόπον, Plato. πρὸς τι, Æsch. πρὸς πόλεμον, Dem. Πένθος γὰρ μεγάλης τὸδ ὤρμαται, concitatur, Eur. Med. 183. Κεκοίμ κατ' ὄσσαν χλαφρὸν ὤρμηνθ' ἀάκρου, Ib. 906. Ἐλπίες πρὸς ἄλλας ὤρμαται ὤρμηνός ξένῃ, Id. Alc. 1028. Ab ὤρμη.

Ῥορμάτω, 3. plur. plussq. perf. ind. pass. Ion. pro Ῥορμνντο, a verbo Ῥορμάω, irruo.

Ῥορμαῖα, ἄς, ἡ, tenuis funiculus cum virga, quo piscatores et seta equina contexto pisces venantur. Alias et ὤρμαῖα.

Ῥορμννέις, ἑντός, ὁ, qui caulem jam emitit post florem amissum. Ab

Ῥορμννῆς, asparagus sylvestris, corrua, Gl. V. ὤρμννον, cyma.

Ῥορμννός, præter. part. pass. per Sync. pro ὤρμννενος, ab ὤρμν, excito.

Ῥορμία, ὤ, fut. ἥσω, stationem habeo; (2) appello, sc. navem ad terram. Τὸν πλοῖον ὤρμη ἐπ' αὐτὰ, Dem. Ὁρμνον πρὸς γῆν, Herodot. Ab ὤρμος.

ῬΟΡΜΗ, ἡ, ἡ, impetuosus motus, aggressio; (2) conatus, studium, appetitus, appetitio, cupiditas, subita voluntas, instinctus. (2) μινυθὺ δὲ οἱ γένεθ' ὤρμη, Il. 4, 465. Ταύτῃ ξὺν ὤρμῃ, eodem impetu, nihil moratus, Soph. Trach. 720. Hinc

Ῥορμηδόν, adv. impetuose, Ph.

Ῥορμηδῆς, aor. 1. part. pass. verbi ὤρμαῖω.

Ῥορμηκῶς, ἄτος, τὸ, id ad quod animus subito impetu fertur; (2) impetus ipse; (3) conatus. Ἐλένης ὤρμημάτας, Helenæ projectionem (nam

ὀρεφθῆγας, α, ὁ ζ ἥ, tecta vorans seu con-
 sumens, ut ignis.
 ὀρεφθῆρος, α, ὁ ζ ἥ, tectum ferens; epith.
 animalium testaceorum. Ex φέρω.
 ὀρεφίας, α, ὁ ζ ἥ, in camera seu tecto degens;
 epith. muris. Ab ὄρεφος.
 ὀρεφίνος, ἰντ, ἰνον, arundinaceus. Ab eod.
 ὀρεφιστάω, in montibus vagor, degeo. Ex ὄρος
 et φιστάω. Sed quidam interpretantur, in
 domiciliorum tectis nidulor, vel versor,
 Joseph. Maccab. 14.
 ὀρεφός, α, ὁ ζ ἥ, arundinis genus in tegendis ædi-
 bus usurpārī solitum; (2) tectum; (3) ca-
 mera. Gl. V. impluvium. Ab ἐρέφω, tego.
 ὀρεφώ, ᾤ, f. ᾠσας, concamero, contigno. Gl. V.
 fastigo. Ab ὄρεφος. Hinc
 ὀρεφώμα, ᾠτος, τὸ, tectum, concameratio,
 contignatio. Ph. lacunar.
 ὀρεφωσις, εως, ἥ, lacunarium, laquear.
 ὀρεω, seu ὄρεω, in serum convertō, Aristot.
 ὀρέων, videns, præ. part. act. Poet. pro ὀρέω,
 contr. et ὀρέων, ab ὀρέω.
 ὀρέωντι, vident, 3. plur. præ. ind. act. Poet.
 et Dor. pro ὀρέωντι.
 ὀρέωτε, vuleretis, 2. plur. præ. opt. act. Poet.
 pro ὀρέσσε, contr. ex ὀρέωτε.
 ὀΡΠΗΞ, κνος, ὁ, ramulus, surculus e radice
 arboris enatus, stolo; (2) virga aculeata
 ad boves incitandos, stimulus; (3) jaculum
 e ramo tereῖ et recto; Il. 21, 38.
 ὀρρόπυσσα, ης, ἥ, serum picis, humor e pice,
 dum coquitur, defluens. Ex ὀρρός.
 ὀρρόσποτος, serum bibo. Hinc
 ὀρρόσποτία, ας, ἥ, usus seri.
 ὀρρόσπυγιον, α, τὸ, idem quod ὄρρος in avibus
 cauda. Ex ὄρρος et πυγή.
 ὀρρόσπυγιότης, α, ὁ ζ ἥ, notas in ὀρρόσπυγι
 habens. Ex ὄρρος et σπικτός, punctus.
 ὀρρός, ὁ, ὁ, serum, Ph. Alias et ὄρες. Πᾶν
 δὲ γάλα ἔχει ἰχώμα υπατάκη, ὁ καλεῖται ὄρρος,
 Aristot. Hist. An. 3, 20.
 ὀΡ'POZ, α, ὁ, pars subjecta testiculis; (2)
 scapi ossis extremum; podex. Hinc
 ὀρρώδης, ᾤ, f. ἥσω, timeo, formido. Τὸν πόντον
 σπαντὸς χρομένην ἑβρώδην, Aristoph. Eq. 126.
 ὀρρώδης σινὰ δάλον θυγαῖον, Eur. El. 839.
 ὀρρώδης, εως, ὁ ζ ἥ, serosus; (2) ad caudam
 quæ protensus. Ab ὄρρος, vel ὄρρος.
 ὀρρώδία, ας, ἥ, metus, timor. Ἄλλ' ἔσω φρενῶν
 ὀρρώδια μοι, μή τι βουλῆσιν κακῶν, Eurip. Med.
 317. A præc.
 ὄρσαι, concitasset, aor. 1. inf. act. Æol. pro
 ὄραι, ab ὄρω.
 ὄρσαισκν, incitabat, imperf. Ion. formatur,
 aor. 1. ὄρσαι, verbi ὄρω, incito. Μένος δ' ὄρ-
 σαισκν ἐταίρην, Il. 17, 423.
 ὄρσει, surge, 2. sing. præ. imperat. pass. Ion.
 pro ὄρσσαι, ab ὄρσαι pro ὄρω.
 ὄρσειη, prouocet, 2. sing. aor. 1. conj. act. Æol.
 pro ὄρσει, a verbo eod.
 ὄρσηγύναιξ, αικος, ὁ, concitator mulierum;
 epith. Bacchi. Ab ὄρω et γυνή.
 ὄρσικτύπαις, α, ὁ ζ ἥ, strepitum excitans, hor-
 risonus. Ex ὄρω et κύπτος.
 ὄρσινεφής, εως, ὁ ζ ἥ, qui nubes excitat et
 accumulat. Ex ὄρσαι et νέφος.
 ὄρσιτέσος, α, ὁ ζ ἥ, quatiens solum, R. Ex
 ὄρσαι et τέσων.
 ὄρσιτέτης, α, citato impetu volans, Hes.
 ὄρσιπυς, ὁ, pedes concitans, Steph.
 ὄρσιτης, α, ὁ, genus saltationis apud Creten-
 ses. Ab ὄρω.
 ὄρσι, surge, 2. sing. præ. imperat. pass. per
 Syncope pro Ion. ὄρσαι, quod vide.
 ὄρσώδανη, ης, ἥ, bestiola quædam mordens,
 Aristot. Ex ὄρσαι et δάναν.
 ὄρσώβηη, ης, ἥ, magna et alta janua, vel
 iotius posticum. ὄρσώβηη δῶτις ἔσκειν ἐυδ-
 μήτω ἐνὶ ταίχῃ, Odysseus 22, 126. vide 132, et
 333. Ex ὄρσαι et βῆμα.
 ὄρσολοπεύω, conturbo, irrito. "Ἡ με βῶν ἐνεχῆ"
 ἀπὲ χαλκῶδην ὄρσολοπεύεις; Hom. Hym. in
 Merc. 308. Ex eod. et λῶσις. Unde
 ὄρσολοπίω, ᾤ, idem; Hes. ubi ὄρσολοπεύεται, δια-
 πολομεῖται, concutitur, ex Æsch. Pers. 10.
 ὄρσολόπος, α, ὁ, bellator, prædator. ὄρσολόπος

ᾠδὴ "Ἀρης φίλιμ' μὲν αἰχμὴν, *Anacr. apud Hephaest.* 51.

Ῥοροστράϊναις, α, ὁ, tridentem impellens. Ex ὄρωσ et τράϊνα. Epith. Neptuni.

Ῥορούδω, ας, ἡ, foramen, unde aqua concitato cursu proilit. Ex ὄρωσ et ὕδωρ.

Ῥορῶ, ὄρομαι, surgo, proporo; ut hinc sit imperat. ὄρσο, surge, *Il.* 3, 250. Ab ὄρω.

Ῥορῶ, fut. 1. ind. act. *Æol.* pro ὄρῶ.

Ῥοτάζω, *Ion.* pro ἰορτάζω.

Ῥοταλίζω, fut. ἰσώ, incipio alas explicare, incipio in altum ferri. Ab

ῬΟΤΑΑΙΖ, ἰδος, ἡ, pullastra vel gallina. Hinc

Ῥοταλιχίως, ἰως, ὁ, pullus implimus.

Ῥοτάλιχος, α, ὁ, idem; (2) gallus.

Ῥορῆ, *Ion.* pro ἰορῆ, festum.

Ῥορῦγιον, τὸ, coturnicula. Dim. ab ὄρτυξ.

Ῥορτυγοθήρας, ὁ, coturnicum venator.

Ῥορτυγόκομος, ὁ, idem quo ὄρτυγόκοπος.

Ῥορτυγοκῶπις, ὦ, ludo ὄρτυγοκῶιν.

Ῥορτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur earumque feriabantur capita.

Ῥορτυγοκοπιῶς, ἡ, ὄν, ad ludum dictum pertinens. Ab

Ῥορτυγοκῶπις, α, ὁ, qui ludit ὄρτυγοκοπία. Ex ὄρτυξ et κῶπις, cado.

Ῥορτυγομάνια, ας, ἡ, insanus coturnicum amor. Ex ὄρτυξ et μανίμαι.

Ῥορτυγομίτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix, coturnicum maxima; *Aristot.*

Ῥορτυγοπῆλιν, α, ὁ, qui coturnices vendit.

Ῥορτυγορροφσίον, α, τὸ, locus ubi coturnices aluntur.

Ῥορτυγορροφίω, ὦ, fut. ἰσώ, coturnices alo. Ab ὄρτυγορροφος, α, ὁ, qui coturnices alit. Ex ὄρτυξ et τρῖφω.

ῬΟΡΤΞ, ὄγνος, ὁ, coturnix; (2) herba quædam.

ῬΟΡΤΑ, ας, ἡ, chorda, intestinum coctum, ap. *Epichar.*

Ῥορύαμα, ὥμα, rugio, fremo, gannio, *Gl. V.*

Ῥορύγι, ἡ, ululatus, pro ὤρυγι, *V. L.*

Ῥορύγμα, ἄτος, τὸ, fossa, fovea. Ab ὀρύσσω.

Ῥορύματιον, α, τὸ, fossula, *Gl. V.* A præc.

Ῥορύμια, ας, ἡ, fossa, fovea, lacuna. *Βωμώδεις, ὡς ἐξ ἄλλος ὀρύμνι, Aret.* Ab ὀρύμμα.

ῬΟΡΤΑ, πς, ἡ, oryza, genus frumenti. *Angl.*

RICE.

Ῥορύζον, α, τὸ, idem.

Ῥορύκτης, ῆρος, ὁ, fossor, *Gl. V.* Ab ὀρύσσω.

Ῥορύκτης, α, ὁ, fossor, *Gl. V.* Ab eod.

Ῥορύκτος, ἡ, ὄν, fossus; (2) qui fodi seu effodi solet, fossilis. Ab eod.

ῬΟΡΤΜΑΓΔΟΞ, ἔ, ὁ, strepitus, fragor, tumultus, *Il.* 2, 710.

Ῥορῆ, υγος, et ὄρυξ, γγος, ὁ, qu. dic. fossor, instrumentum quo lapides excavantur; (2) animal unicorn; (3) piscis quidam. Ab ὀρύσσω.

Ῥορύξ, ἰως, ἡ, fossio, fossura. Ab eod.

ῬΟΡΤΞΝ, vel ὀρύττω, fut. ἔω, fodio; perf. ὀρύσσω, unde perf. part. pass. ὀρυγμένος, fossus; ὀρυχθῆς, fossus, part. aor. 1. pass. ὀρύττεται ἀπὸ λῶφς τινὸς θῆκεν τῷ τελειώσαντι, *Xen.* Hinc

Ῥορύχῃ, ῆς, ἡ, fossio, fossura; (2) rostrum suis.

Ῥορφάνημα, ἄτος, τὸ, conditio pupillorum, orbitas liberorum. *Προτάρων ὀρφάνειμ' ἐμῶν πίκταν, Eurip. Herc. Fur.* 546.

Ῥορφάνειω, fut. ὕσω, pupillorum curam gero, orphanos curo; ὀρφανέομαι, orphanus sum, orphanus curor. Ἐξημος οἶκος, ὅς τιν' ὀρφανέυσται, *Eur. Hipp.* 850. Πατρός Θεωνός ἐνθάδ' ὀρφανέστω, *Id.* *Alc.* 532. Ab ὀρφάνος.

Ῥορφάνῃ, pupilla, *Ph.* Ab eod.

Ῥορφάνια, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.

Ῥορφάνιζω, ἰ, ὕσω, orphanum reddo, parentibus privo; (2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ῥορφανίζει μὲν κακὴν γλῶσσαν φανείας ὄπτος, *Pind. Pyth.* 4, 505.

Ῥορφανίτης, ἡ, ὄν, ab pupillis pertines, pupillaris; orphanus. Ab eod.

Ῥορφάνιος, ἰα, ἰον, viduatus, orbis. Ab eod.

Ῥορφάνιος, ἔ, ὁ, curator pupillorum, tutor

ἄδ' διοίσταται μόνος ὑπ' ὀρφανιστὸν μὴ φίλον;
orbatus sub iniquis tutoribus vitam aget,
Sophr. Aj. 511. Ab ὀρφανίζω.
ΟΡΦΑΝΟΣ, ὁ, ὃν, orbus parente vel parentibus, pupillus, orphanus; (2) orbus quavis re, viduus, carens, desertus, privatus.
Ὁρφανοτροφεῖον, ο, τό, locus in quo orphanii aluntur.
Ὁρφανοτροφία, ᾧ, f. ἡσω, orphanos alo, pupil-
lorum curam gero. Ab
Ὁρphanotrophos, ο, ὅ, ἤ, qui orphanum vel or-
phanos alit, pupillorum nutritor. Ex ὀρ-
φανός et τρέφω.
Ὁρφανοφίλας, κορς, ὁ, tutor.
Ὁρφανώω, orbefacio, *Gl. V.* Ab ὀρφανός.
Ὁρφνωταλγής, ἔ, ὁ, qui mysteriis Orphicis
initiat. Ex Ὀρφεύς et ταλγής.
Ὁρφικός, ὁ, parvus orphus, piscis, *Ath.*
Ὁρφαῖος, αἰά, αἰών, tenebricosus, obscurus;
(2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφαῖα, ας, et ὀρ-
φαίνω, tenebræ, nox. Ab
ΟΡΦΗ, ης, ἡ, Dor. ὀρφα, ας, tenebræ, obscuri-
tas; nox. Hinc
Ὁρφηθεν, adv. e tenebris.
Ὁρφήνος, ἱνη, ἱνα, ater, pullus. A eod.
Ὁρφήnios, idem quod ὀρφαῖος, *Hes.*
Ὁρφήnius, ισσα, εν, idem, *Man.*
Ὁρφός, ἦ, ὃν, tenebrosus, obscurus, niger;
Ὁρφώδης, ιος, ὁ, ἤ, idem et ab eod.
Ὁρφος, ὁ, Attl. ὀρφαί, ᾧ, ὁ, orphus, piscis qui-
dam. acc. pl. ὀρφαί.
Ὁρχαμη, ης, ἡ, terra sylvestribus arboribus
constita, arboretum. Ab ὀρχος.
Ὁρχαμος, ο, ὁ, princeps, dux. Ab ὀρχη.
Ὁρχιτες, ο, ὁ, plantarum ordo seu series,
Gl. V. ὀρχατοι, antes, *Ph.* Ab ὀρχος.
Ὁρχιδιον, ο, τό, testicularius. Ab ὀρχης.
Ὁρχίζωμαι, βμαί, salto, tripudio; aor. 1. ὠρχη-
σάμην. Ὁρχίζωντι καρδια φόβω, *Æsch.*
Ὁρχίζονται, 3. pl. prææs. ind. med. Dor. pro ὀρ-
χίζονται.
ΟΡΧΕΪ, ᾧ, moveo, saltare facio.
Ὁρχηδον, adv. viritim. Ab ὀρχης.
Ὁρχήμερος, ο, ὁ, saltatio. Ab ὀρχίζωμαι.
Ὁρχημα, ἄτος, τό, idem et ab eod.
Ὁρχησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Ὁρχησις, ο, ὁ, idem. Ab ὀρχίζωμαι.
Ὁρχησιμονία, αν, saltationis insano amore te-
neor, (sic Vulg. Edd. Lucian. sed vera lectio
est ὀρχησιμονία, nisi potius ὀρχησιμονίαιν,
Eryn.) Α μαινόμεναι.
Ὁρχηστής, ήος, ὁ, saltator. Ab ὀρχίζωμαι.
Ὁρχηστῆς, ἔ, ὁ, saltator, pantominus, *Ph.*
Ὁρχηστής, ἦ, ὃν, saltatorius. Hinc ἡ ὀρχηστηκή,
ης, sc. τέχνη, ας saltandi; (2) ὁ, qui salta-
tione gaudet, saltator. Ab ὀρχησις.
Ὁρχηποδιβάσκιαλος, ο, ὁ, magister saltandi.
Ὁρχησιμονία, saltatoribus spectandis valde
gaudeo. Ab ὀρχησις, *Eryn.*
Ὁρχήστρα, ας, ἡ, orchestra, pars theatri in qua
chorus saltabat. Ab ὀρχίζωμαι.
Ὁρχήστρια, ας, ἡ, saltatrix, *Gl. V.* A præc.
Ὁρχήστριον, ο, τό, orchestra. Ab eod.
Ὁρχηστρίς, ἶδος, ἡ, saltatrix. Ab eod. Hinc
Ὁρχηστρικῆς, ἦ, ὃν, saltandi peritus.
Ὁρχηστις, υός, ἡ, saltatio, saltandi ars.
Ὁρχηστῆς, ο, τό, testicularius. Ab ὀρχης.
Ὁρχίλος, ο, ὁ, orchilus, avis quaedam. Ab eod.
Ὁρχιτέρας, αν, τά, testes, testicularii. Ab eod.
Ὁρχιπέδα, υών, ἐκ, testiculos contracto; a 1.
ὠρχιπέδησας. Οὐκ ὠρχιπέδησας, δὲν ἐμοὶ πα-
τήρης φίλος, *Aristoph. Avēs*, 142. Ex ὀρχης
et πέδάω. Ab
Ὁρχιπέδη, ης, ἡ, vinculum testiculorum.
ΟΡΧΙΣ, εως, ἡ, testis, testicularius; (2) herbae
nomen; (3) genus olivæ; (4) piscis qui-
dam; ὀρχυσις, testes, testicularii.
ΟΡΧΟΣ, ο, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo;
antes, *Gl. V.* Παρά δὲ σπινθ ὀρχος χρύσεος ἦν
(κλυτά ἔργα περιφέρους Ἠφαίστου), Σείριμος
φύλλουσι δ' ἀργυρίουσι κάμωσι, *Hes.* 1, 296.
Ὁρχοτομία, ᾧ, f. ἡσω, testes excido, castro, eu-
nuchum reddo, eviro; ὠρχοτομήθησας, a 1.
pass. castrati sunt. Ex ὀρχης et τίμνω.
Ὁρχοτομία, ας, ἡ, castratio. Fiss iud.
ΟΡΩ, excito, concito; et in pass. excitior,
surgo

surgo, cum impetu ruo; fut. 1. act. ὄρσω, ὄρσμεν, excitabimus; aor. 1. ὄρσατο, ὄρσεν, excitavit; perf. med. ὄρσατο, et per transpositionem ὄρσασα, ὄρσας, excitavit; in sing. pass. ὄρσων, excitatum est, ortum est; plusquam. med. ὄρσων, oriebatur; imperf. pass. ὄρσων, ὄρσας, excitabatur; ὄρσας, 3. sing. plusq. perf. ortus est, prodiit; ὄρσας, perf. pass. inf. excitatum esse, surrexisse; imperat. ὄρσας, et ὄρσεν. pro imperfect. ὄρσωντα occurrit ὄρσωντα.

Ὁράω, 3. pl. præs. opt. pass. Ion. pro ὄρῶντο, ab ὄρῶ, video.

Ὁράω, ὡ, idem quod ὄρῶω.

Ὁράω, 3. pl. præs. opt. pass. Ion. pro ὄρῶντο, ab ὄρῶ, video.

Ὁράω, 3. pl. præs. opt. act. Att. pro ὄρῶμαι, ab ὄρῶ, video.

Ὁράω, videmus, 1. pl. præs. ind. act. Dor. et contr. pro ὄρῶμεν, a verbo eod.

Ὁράω, præs. part. act. contr. pro ὄρῶν. Aliquoties passive sumitur pro ὄρῶμενος, visus, caligine non obvolutus, perspicuus. 'Ὁράω ἡ λήγουμαι, πᾶσι δὲ ὄρῶντα λέγουμαι, quæ dicturi sumus, cæca non sunt, sed omnia clara et perspicua, Soph. Ed. Col. 74.

Ὁράω, perf. ind. med. Att. pro ὄρῶ, ab ὄρῶ, excito.

Ὁράω, 3. sing. plusq. perf. ind. act.

Ὁράω, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ὄρῶμεν, a verbo eod.

Ὁράω, extulit, 3. sing. a. 2. ind. act. Att. pro ὄρῶ, ab ὄρῶ.

Ὁράω, excitavit, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro ὄρῶ, ab ὄρῶ.

Ὁράω, fodit, perf. ind. act. Att. pro ὄρῶ, ab ὄρῶ, fodio.

Ὁράω, idem quod ὄρῶ, a cuius præter. m. etiam formatur.

Ὁράω, nom. pl. præs. part. f. g. contr. pro ὄρῶσαι, ab ὄρῶ.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, adv. quantum, hactenus ut. Ab ὄρῶ.

Ὁράω, vel ὄρῶ, adv. quoties, quotiescumque. Ab eod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὁράω, 3. artic. postpos. qui, quæ, quod.

quum suffragia testis feruntur. Ex eod. et φέρω.
 *Οστρακόχρεος, contr. ὀστρακόχρεος, α, ὁ ἢ, testaceum cutem habens. Ex eod. et χρέω.
 *Οστράκον, ὦ, fut. ὠσω, in testam verto, testacea duritie obduco; ὀστρακίζωμαι, ἔμαι, in testam mutor; ὠστρακισμὸν, perf. part. putamine ovi contacta; item in testas contrita. Ab ὀστρακον.
 *Οστρεακίτης, εος, ὁ ἢ, testaceus, testam imitans, Dioscor. Ab eod.
 *ΟΣΤΡΕΙΑ, et ὀστρεα, αν, τὰ, ostrea, pisces testis tecti.
 *Οστρεογραφῆς, εος, ὁ ἢ, ostro pictus seu scriptus. Ex ὀστρεον et γράφω.
 *Οστρεον, et ὀστρεον, α, τὸ, ostreum, ostrum, color purpureus. Hinc
 *Οστρεος, εια, ειον, purpureus.
 *Οστρεωδης, εος, ὁ ἢ, ostrea referens, imitans. Ab
 *Οστρεον, α, τὸ, idem quod ὀστρεον.
 *Οστρεωδης, idem quod ὀστρεωδης.
 *Οστρίμν, τὸ, stabulum, Lyc.
 *Οστρίτης, α, ὁ, ut ὀστρίτης λίθος, lapis ostrites, ap. Ophr.
 *Οστρινος, ὁ, leguminum emptor, Steph. Hinc
 *Οστρινία, ἡ, ospratura, Lat. J. C.
 *Οστρέα, ας, ἡ, idem quod
 *ΟΣΤΡΥΞ, υος, ἡ, ostrys, arbor, quam nonnulli syringam cæreleam esse volunt. Angl. The horn-beam tree.
 *Οσάδης, εος, ὁ ἢ, osseus, ossibus abundans; (2) ossi similis. Ab ὀσίον.
 *Οσφραδίν, τὸ, olfactorium, Eust.
 *ΟΣΦΡΑΓΝΟΜΑΙ, fut. ὀσφρανίμαι, odoror, olfacio; ὀσφρανήναι, a. l. infin. olfacere, olfecisse. Κρομμύων ὀσφρανίον, Aristoph. Ran. 673. Τῆς ἰσπίας ταρνανίδος, Id. Lys. 621.
 *Οσφραντήριος, α, ον, olfaciendi vim habens, quasi ab ὀσφραντή.
 *Οσφραντής, ἔ, ὁ, odorator; sagax.
 *Οσφραντικός, ἡ, ὄν, quod odoratu percipi potest; (2) odoratu valens, sagax.
 *Οσφραντός, ἡ, ὄν, olfactu excitans.
 *Οσφρομαι, ὠμαι, f. ἵσται, odoror, olfacio.
 *Οσφροσία, ας, ἡ, odor. A प्रा.
 *Οσφρησις, εος, ἡ, odoratus, olfactus, ipsa facultas odorandi; ὀσφρήσεις, pl. nares. Ab eod.
 *Οσφρητικός, ἡ, ὄν, idem quod ὀσφραντικός.
 *Οσφρητός, ἡ, ὄν, idem quod ὀσφραντός.
 *Οσφρόμνος, part. pres. med. per Syncl. pro ὀσφρανόμενος, ab ὀσφραίνωμαι.
 *Οσφυαλγία, coxæ dolore laboro. Ab
 *Οσφυαλγίης, ες, coxæ dolore laborans. Ab ὀσφύς et ἄλγος.
 *Οσφυαλγία, ἡ, dolor coxendicis. Ex iisd.
 *ΟΣΦΥ Σ, υος, ἡ, lumbus, coxa, Gl. V.
 *ΟΞΕΛΑ, ας, ἡ, scrotum, Aristot.
 *Οσχον, α, τὸ, ὀσχρός, ἔ, ὁ, idem.
 *Οσχῆ, ης, ἡ, palmæ; etiam pro scroto.
 *Οσχίον, α, τὸ, flexuosa circa os vulvæ eminentia.
 *Οσχος, α, ὁ, ramus vitis, palmæ; (2) ramulus tenellus quivis.
 *Οσχοφεία, αν, τὰ, festum, quo palmites racemis onustos gestabant Athenis. Ab
 *Οσχοφείος, α, ὁ ἢ, vitis palmitem racemis onustum gestans. Ex ὀσχος et φέρω.
 *Οσχοφορέϊος, ἡ, ὄν, in ὀσχοφορία solitus, usitatus.
 *Όταν, vel ὅτ' ἄν, quando, quum. *Όταν θῶτον, cum primum. *Όταν θῶτον οἱ νεοττοὶ δύνανται πίνεσθαι, ἐκβάλλει τὴν πόντον ἐκ τῆς νεοττοίας, Aristot.
 *ΟΤΕ, adverb. quando, quum; ὅτε δήποτε, quandocumque, Gl. V.
 *Οτι, aliquando, quandoque.
 *Οτι, pro ὅτι, qui; ἡ, τε, quæ; ὅτε, cujus.
 *Οτιον, Ion. pro ὅτιον, ab ὅτις.
 *Οτιον, Dor. ex Attico ὅτι, pro eodem.
 *Οτις, dat. sing. Ion. pro ὅτινι, ab eod.
 *Οτι, conj. quod, quia, eo, quod, propterea quod; (2) quum, cum superl. ut ὅτι πλεῖστοι, quam plurimi; pro accus. cum infinit. relative; (ubi plerumque abundat, per Hebr. Ern.)

*Οτι, quod; ὅτι, ἄν, quodcumque, quidquid.
 *Οτιῆ, conj. quoniam, quia. Hinc ὅτινι, quam ob causam, cur. Ab ὅτι.
 *Οτι μὴ, nisi, Gl. V.
 *Οτιῦν, quidlibet, quidvis, quodlibet, quodvis, quodcumque. Ex ὅτινι et ὅν.
 *Οτις, quis, qui, Gl. V. ὅτις, Poet. ὅτις, Ion. ὅτινι, dat. ὅτινι, cui. acc. ὅτινι.
 *Οτλίω, f. σω, ærumnas sustineo, patior, perfero; (2) sustineo, fero. Κατὰ κάματον βαρὺν ὀτλίω, Apollon. Ab ὀτλος.
 *Οτλία, idem. *Οτρί ἐτι καὶ λιθὸς ἐπὶ πείρασιν ὀτλήσιν, Apoll. Rhod. 4, 1227. Πείραν ὀτλήσαι κακῶν, Lys.
 *Οτλήμα, τὸ, ærumna, Hes.
 *Οτλήμων, ονος, ὁ, ærumnosus, miser, Hes.
 *Οτλος, α, ὁ, ærumna, labor, miseria. A τλάω.
 *Οτσίω, ὦ, strepito, tumultuor, persono. Ab
 *ΟΤΟΒΟΣ, α, ὁ, strepitus, tumultus, sonus, sonitus. *Οτοβος δ' ἀπληγος ὄρει, Hes. Th. 809.
 *ΟΤΟΤΟΓ, ὀτοτοῦ, heu! heu!
 *Οτα, Att. pro ὅτιον, ab ὅτις, quicunque.
 *Οτοτύζω, fleo, dico ὀτοτοῖ. fut. ὀτοτύξεται.
 *Εφασκε· καὶ μὴ τὸν σήμονα νῆσω, ὀτοτύξεται μακρὰ, τὴν κεφαλὴν, Aristoph. Lys. 522.
 *Οτράλιος, adv. accurate, sedulo, diligenter, celeriter. Τοὶ δ' οτράλιος ἐπιδόντο, Il. 3, 260. Οἱ δ' οτράλιος ἐπιδόντο, Hes. Scut. Herc. 410. Ab ὀτρίνω.
 *Οτρεός, εἰ, ὄν, celer, sedulus. Ab eod.
 *Οτρίχης, similes pilo, ejusdem pili; pro ὁμότριχης. Ab ὁμότριξ.
 *Οτρινίω, urgeo, incito, urgebo. *Οτρινίω ἀνστήμηναι, Il. 10, 54. *Οτρινίω Δαναῖς, Id. 13, 209. Ab ὀτρίνω.
 *Οτριντικός, ἡ, ὄν, incitatorius. Ab eod.
 *Οτριντής, ἡρος, ὁ, instigator, præco, Hes.
 *Οτριντύς, υος, ἡ, hortatio, instigatio. Δαῶν ὀτριντύν ποτιδύμενος ἰσχανάσθαι, Il. 19, 234. Ab
 *ΟΤΡΥΝΑ, f. υῶν, et υῶν, incito, instigo, adhortor. Πρωτὰ μὲν ὤτρυνον Λυκίαν ἡγήτορας ἄνδρας, Il. 16, 495. Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθαι ἔμαι ἅμα πάντες ἵστανθαι, Od. 10, 425.
 *Οττα, pro ὅσσα, fama, omen.
 *Οττία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio; (2) religio, superstition. Ab
 *Οττινίωμαι, ominor, item suspicor. *Οττινίωμινός τι περὶ τῶν ὄλων πραγμάτων, Polyb. Ab ὅττα.
 *Ο, τι, per Diplasiismum pro ὅτι, quodcumque, (quia, quoniam, Poet. pro ὅτι, Ern.) *Οτι τὰχιστα, quam citissime.
 *Οττικεν, Poet. pro ὅτι et κεν, i. e. ὅ, τι ἄν, quicquid, quaecumque.
 *Οττις, εως, ἡ, adpectus, oculus, Hes. *Οττις ἀχλυνάδες, Arct.
 *Οττοβίω, ὦ, strepito. *Τὰ δὲ κηρόπαστας ὀττοβί, Æschyl.
 *Οττοβος, α, ὁ, strepitus.
 *Οττομαι, ominor. Ab ὅττα.
 *Οτ, cui, Att. pro ὅτινι, ab ὅτις.
 *Οτ, sequente consona; ἄκ, sequente vocali levigata; ἄκ, sequente vocali asperata, adv. non, haud. Hinc ἔ γάρ, non enim, nonne? ἔ γάρ ἄλλα, etenim; ἔ γάρ τοι ἄλλα, quippe, siquidem, enimvero; ἔ γάρ ἄν, alioqui non, alioqui non tamen; ἔ γάρ ἄν τίς, numquam enim alioqui; ἔ γάρ ἄν πᾶς, absit enim; ἔ μὲν, nequaquam; ἔ μὲν γάρ, non enim; ἔ μὲν δὴ, minime vero; ἔ δὴ, non, nequaquam, ne; ἔ μὲν, vel ἔ μὲν γι, non tamen, verumtamen non, nec tamen, tametsi; ἔ μὲν ἄλλα, ἔ μὲν ἄλλὰ γι, enim vero, at vero; ἔ μὲν ἄλλα καὶ, tum vel maxime; ἔ μὲν ἄδὲ, ἔ μὲν ἄτε, sed nec, nec tamen, neque vero; ἔ μὲν πᾶς, haud dum tamen, nondum tamen; ἔ μήποτε, haud umquam, nequaquam; ἔ δὴτα, nequaquam, minime; ἔ πάνν τι, non admodum, omnino non, raro; ἔ πως, nequaquam, nullo modo; ἔ τι γι, nedum minime, haud sane; ἔ τι μὲν δὴ, neutiquam tamen; ἔχ ὅτι, ἔχ ὅπως, non solum.
 *Οὔ, adverb. ubi; (2) quo; ἔστιν ἔ, alicubi.

*Οὔ, misisti, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. pro ἴσ, Ion. pro ἴσος, ab ἴσμι, mitto.
 *ΟΥΑ, interj. irridentis, vah!
 *ΟΥΑΙ, vae! interj. dolentis; (2) imprecantis; (3) comminantis.
 *ΟΥΑΣ, ἄσος, τὸ, auris; (2) ansa; plur. ὠσας, aures, ansæ; Dat. ὠσιν, auribus. Ab ὤς. Hinc
 *Οὔατος, ἰα, ἰον, extremus, imus.
 *Οὔατος, ὄντος, auritus. Ab eod.
 *Οὔγγια, ας, ἡ, uncia. For Latina.
 *Οὔδαίος, αία, αἰον, humilis, terrestris; (2) subterraneus. Ab ὕδας.
 *Οὔδαμα, ὕδαμῃ, adv. nullo modo, numquam, nunquam, nullo loco, nullum in locum.
 *Οὔδαμίνερον, contemptius; Comp. Att. ab Οὔδαμίνος, ἡ, ὄν, qui nullus est pretii, contemptibilis.
 *Οὔδαμιν, adv. nullo ex modo, nulla ex parte.
 *Οὔδαμιν, nusquam, nullo in loco. Ab
 *Οὔδαμος, ἡ, ὄν, nullus. Ex ὕδὲ et ἄμμος, unus. (Sed ἄμμος est mera terminatio, Ern.)
 *Οὔδαμους, nusquam, nullatenus.
 *Οὔδαμῃ, adv. nusquam, nullo loco.
 *Οὔδαμῶς, adv. nullo modo, minime.
 *Οὔδας, τὸ, solum, pavementum, humus, terra; Dat. ὕδαμῃ ab inus. ὕδας. Κάρη δ' εἰς ὕδας ὀρέσται, Hes. Op. 532.
 *Οὔδ, conjunct. neque, nec, ne quidem. Hinc
 *ὕδ γάρ, neque enim; ὕδ γι, neque; ὕδ εἰς, ὕδ ἄν εἰς, ne unus quidem, nullus; ὕδ ἐν, nihil; ὕδ ἐγγύς, multum abest; ὕδ ἄν ὅτινι γέναιτο, quidquid accidisset; ὕδ ἄν ὅτινι γένηται, ne siquidem fiat quidlibet, quidquid eveniret; ὕδ πολλὰ δέ, ὕδ ὀλίγν δέ, multum abest. Οὔδ μὴν ὕδ, Il. 10, 299. Singularem habet vim duplex ista negatio, quæ sermone Romano exprimi non potest, V. Clark. ad loc. ὕδ μὴ, neque; ὕδ μὴν, neque vero, nec tamen; ὕδ μήποτε, neque unquam; ὕδ τι, neque; ὕδ τι πᾶς, nondum, necdum; ὕδ ὅπως, ἄλλ' ὕδ, nullo modo, non dicam, sed ne quidem, ὕδ ἄς, ne sic quidem; ὕδ ἀρχήν, neutiquam.
 *Οὔδεις, ἄδεια, ὕδεν Genl. ὕδενος, ἄδεια, ὕδενος, nullus. Hinc ὕδεν ἥσπον, ὕδεν ἔλασπον, nihilominus, non minus; ὕδεν οἶον, nihil vetat, nihil impedit; ὕδεν, idem quod, ἔ, non; ὕδεν ὅτι ἄν, nihil quidquam.
 *Οὔδεια, ας, ἡ, vanitas, vilitas, socordia. Τρύφον αἰτίας κατέστη, καὶ ἡ τῶν βασιλείων ὕδεια, Strab. 14. Ab ὕδεις.
 *Οὔδεια, ἡ, idem et ab eod.
 *Οὔδενόσωρος, α, ὁ ἢ, nulla custodia seu cura dignus, non curandus. Ex eod. et ὠρα.
 *Οὔδενος, ad nihilum redigo, V. L.
 *Οὔδεια, adv. nullo modo, haudquaquam.
 *Οὔδεια, adv. numquam, neque umquam.
 *Οὔδεια, adv. nec dum, nondum.
 *Οὔδεια, adv. numquam, nullo tempore.
 *Οὔδεια, ἔρα, ερον, neuter; ὕδεια, ὕδεια, neutrius generis. Ab ὕδὲ et ἔτερος.
 *Οὔδεια, adv. neutro modo; (2) neutro genere, neutraliter.
 *Οὔδεια, adv. neutro, neutram in partem.
 *Οὔδεια, adv. non utique, neutiquam; (2) numquid? annon? Unde fit ὕδεια.
 *Οὔδεια, adv. nullo modo.
 *ΟΥΔΟΣ, εος, τὸ, solum, pavementum; (2) humus, terra. Nom. inus. Dat. ὕδεια in Nomin. dicitur ὕδας.
 *Οὔδ, ἔ, ὁ, limen. *Ἀλλήλας προσέειπον, ἄμειβόμενοι μέγαν ὕδον, Hes. Th. 749. Ab ὕδεις.
 *Οὔδω, nihil quidquam; (2) adv. nequaquam, nullo modo.
 *ΟΥΔΑ, ἄσος, τὸ, uber, mamma, proprie bel-luarum; (2) sumen, cibus in deliciis olim habitus; (3) ubertas, feracitas, pars agri maxime fecunda. Hinc
 *Οὔδω, ὕσσα, ὕσσιν, hammosus; (2) ferax, uber. (2) γαῖα δ' ἀνέπνευσεν μελάνχορος ὕσσιν, Orpian. Cymeget. 11, 148.
 *Οὔδεις, ενός, ὁ, nemo, nullus.
 *Οὔδεια, ας, ἡ, idem quod ὕδεια.
 *Οὔδεια, ἔρα, ερον, neuter.
 *Οὔδεια, adv. non equidem; (2) non.

Οὐκ, vide ἔ.

Οὐκίτι, adv. non amplius.

Οὐκί, adv. non. Ab ἔκ.

Οὐκιν, adv. non certe, nullo modo.

Οὐκιν, adv. nonne? (2) atqui; (3) profecto, enimvero; (4) itaque, igitur.

Οὐλα, adv. scite commodum. Οὐλα δὲ Κέχρησις γὰρ περὶ πρὸν δὲ ὠχρήσαντο, Callim. Hymn. in Iov. 52.

Οὐλαί, ὠν, αἰ, hordeum; (2) mola salsa, qua hostiae adspersione. Ab ἔλως.

Οὐλαμφόρος, α, ὁ ἔλως, agmen seu turmam habens. Ex ἔλως et φέρω.

Οὐλαμῶς, α, ἔ, confertum agmen, globus. Εἶναι τὸν ἐλαμὸν φησὶ ἰππίων πενήτηκοντα τὸ πλῆθος ἐν τετραγώνῳ σχήματι. παχύν, Plut.

Οὐλαμῶνμος, ὁ, Pyrrhus, seu Neoptolemus, Lyc.

Οὐλαί, ἄδος, ἡ, crispa; (2) densa, opaca, Nic. Al. 260. Ab ἔλως.

Οὐλαί, ἡ, ἡ, cicatrix, vulnus poene curatum; nota vulneris sanati. Ab ἔλως, sanus.

Οὐλαίμος, ἡμ, μον, exitiosus, perniciosus, Hes. Ab ἔλως.

Οὐλαίος, ἡ, ἡ, Dim. Ab ἔλως.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, exitialia et pestifera vorans.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, merges. Ex ἔλως et δῖω.

Οὐλαῖος, α, τὰ, funiculus e culmis contortus. Ex iisd.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, pro ἔλως, Hes.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, crispus habens capillos.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, noxio et exitiali animo praeditus.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, sacrificium perfectum.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, immolo, molas inspergo victimis. Ex ἔλως et δῖω.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, qui crispus capillos habet. Ex ἔλως et κάμω.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, cornutus. Ex ἔλως et κέρα.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, crispus capillos habens.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, cincinni. Tesilla, ap. Poll.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, pro ἔλως, et μέλος. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, Ion. ἔλως, ἡ, ἡ, integra seu absoluta natura, integritas.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, perniciosus, exitialis. Ab ἔλως.

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλαῖος, α, ὁ ἔλως, 2. part. verbi ἔλως, pro ἔλως. Hinc

Οὐλα, bene valeo, sanus sum: occurrit hinc tantum ἔλως, imperat. bene tibi sit, sis felix.

Οὐλα τε ἔλως μέγα χραῖος, Od. 24, 401.

Οὐλα, ὅς, ἡ, Ceres. Ab ἔλως, merges.

Οὐ μὲν Δία, non per Jovem!

Οὐ μὲν, adv. non certe, non profecto; (2) non quidem; (3) verumtamen non.

Οὐ μὲν, adv. nequaquam.

Οὐ μὲν, adv. non tamen, verumtamen non.

Hinc et ἔλως, idem; et ἔλως ἄλλω, vel ἄλλω, verumtamen. Οὐ μὲν ἄλλω καὶ, attamen etiam.

Οὐ μὲν, Acol. pro ὁ ἔλως, meus.

Οὐ μὲν, conjunct. ergo, igitur, ideo, itaque.

Varis particulis subjunctum vacat.

Οὐ μὲν, pro ὁ ἔλως, cuius gratia.

Οὐ μὲν, pro ὁ ἔλως, propterea, cuius gratia.

Οὐ μὲν, 2. pl. praes. ind. med. Ion. pro ὁ ἔλως, ab ὁ μὲν, vultu pro; Il. 24, 241.

Οὐ μὲν, Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Οὐ μὲν, praes. inf. act. Ion. pro ὁ μὲν, nomen.

Ουρία, *ω*, fut. *ήσω*, urinam reddo, meo; *pass.* *έσται*, cum urina excernitur; *ήρησόμενος*, fut. part. *Μήτ' εν δδω, μήτ' εκτός δδω σρεβά-δην ήρησας*, *Hes. Op.* 727. Ab *ήρον*.
 Ουρή, *ης, ή*, cauda, *Ion.* pro *ήρ*.
 Ουρή, dat. sing. *Ion.* pro *ήρ*, a prae.
 Ουρησας, *mulos*, acc. pl. *Ion.* pro *ήρας*, ab *ήρεύς*.
 Ουρηδόχος, *ω, ο* *ή*, qui urinam recipit. Ex *ήρον* et *δίσχομαι*.
 Ουρήθρα, *ας, ή*, urinæ meatus. Ουρήθρα *έξω των ήριων διόδος τω σπέρματι τω ήρίνης*, *Aristot. Hist. An.* 1, 14. Ab *ήρον*.
 Ουρημα, *άτος, τδ*, urina. Ab *ήρώ*.
 Ουρην, acc. sing. *Ion.* pro *ήράν*.
 Ουρηός, *ρά, ρόν*, urinialis. Ab *ήρον*.
 Ουρησίον, micturio, *Gl. V.* Ab *ήρώ*.
 Ουρησής, 2. sing. a. 2. conj. act. v. *ήρώ*. Unde *Ουρησας, εως, ή*, mictio.
 Ουρητής, *ήρος, ό*, meatus urinarius, fistula urinaria. Ab eod.
 Ουρητιάω, *ω*, micturio, meiere cupio. Ab eod.
 Ουρητρίς, *ίδος, ή*, matella, *Gl. V.*
 Ουρητίκός, *ή, όν*, urinam ciens, reddens. Ab *ήρώ*.
 Ουρία, *ας, ή*, prosperitas venti, *Gl. V.* Ab *ήρος*.
 Ουρία, *ας, ή*, avis ex anatim genere. Ab *ήριος*.
 Ουρία, *τά, fines*, *Ion.* pro *ήρια*.
 Ουριάριος, *ω, ό*, ferrum quo ima hastilis pars crucis in modum præfixa est. *Είς δι τρέψας τδ σημείον άντίτεινι τόν ήρίαχον εις τόν αυτόν αυτόκαρπτορα*, *Arrian.* Ab *ήρά*.
 Ουρίζω, *ί, ίσω*, vento secundo proveho, secundo; prospero cursu dirigo. *Κατ' ήρόν ήρισας*, *Soph. El. Tyr.* 696. Ab *ήρος*.
 Ουρίζω, *Ion.* pro *ήριζω*, finio, termino, distermi-
 no. *Νήλος . . . ό τήν 'Ασίην ήρίζων τής Λι-
 ζύης*, *Herodot.* 2, 16.
 Ουρίβεστος, *ω, ο* *ή*, in monte nutritus. Ex *ήρος*, *mons*; et *τρέφω*.
 Ουρίνος, ut *ήρινον* *ών*, ovum ventosum, irritum. *Τδ δι ήροδωπάμενον των ών, αλ ήρινόν έστι*, *Aristot.* Ab *ήρος*.
 Ουριόδρομέω, *ω, fut. ήσω*, secundo vento curro. *Τίς δ' ήδε Καδμείων μαστήν ήριόδρομω*, *Eur. B.* 984. Ab
 Ουριόδρομος, *ω, ο* *ή*, vento secundo currens. Ex *ήριος* et *τρέχω*.
 Ουρίον *ών*, ovum irritum, ut *ήρινον*. Ab
 Ουρίος, *ίας, ίων*, vel *ήριος, ω, ο* *ή*, qui vento secundo proficiscitur, qui vento secundo fit; (2) secundus, prosper; ut *ήριος πλῆς*, prospera, secunda navigatio; *ήριος άνιμος*, secundus ventus, *Gl. V.* Ab *ήρος*.
 Ουριοσάτης, *ω, ό*, felicissimus. Ex *ήρος* et *ίσημι*.
 Ουρίω, *ω, f. άσω*, secundum vento uxor. Ab *ήριος*.
 Ουρισμα, *Ion.* pro *ήρισμα*. *Ουρισμα δι 'Ασίην και Λιβύην είδαμεν . . .* *Herodot.* 2, 17. Ab *ήρίζω*.
 Ουριόσχέιον, et *ουροσχέιον, ω, τδ*, urinal. *Gl. V.* urinale, vas urinarium. Ex *ήρον* et *δίσχομαι*.
 Unde
 Ουροδόχη, *ης, ή*, matula.
 Ουροδόχος, *ω, ό* *ή*, qui urinam recipit.
 ΟΥΡΟΝ, *ω, τδ*, urina, lotium; (2) terminus, *Od.* 9, 124. ubi tamen alii aliter explicant.
 Ούρον, *ω, τδ*, terminus. Ab *ήρος*.
 Ουροπύγιον, idem quod *ήροπύγιον*. *Τά πτερά ήρον μιν ήκ' ήχι υροπύγιον δι*, *Aristot.*
 ΟΥΡΟΨ, *ω, ό*, ventus secundus; prosper ventus, *Gl. V.* *Metaph.* prospera fortuna.
 Ούρος, lotium, urina, *Gl. V.*
 Ούρος, *ό*, custos, inspector. Ab *ούρην*.
 Ούρος, *εος, τδ*, mons, *Ion.* pro *ήρος*.
 Ούρος, *ω, ό*, serum lactis, cruor; pro *ήρός*.
 Ούρος, *ω, ό*, alveus, fossa, per quam deducitur navis in mare; (2) navalia. *'Αλλά ταύτα μέν ρείτω κατ' ήρον, ex voto et sententia cedant!* *Soph. Trach.* 467. *Ούρος ήρθαμένων έμων άντήν ήνιστ' άπωθεν έρπασή καλός*. *'Ορ-
 θαμωών έμων जुгendum est cum άπωθεν, procul a conspectu meo. Verte: procul ab-
 eunti illi a conspectu meo ventus contingat secundus*, *Id. ibid.* 815. *Ούρος τ' έξκαθαίρειν*, *Il.* 2, 153.
 Ουροτομέω, *ω, fut. ήσω*, caudam amputo. Ex *ήρά* et *σίμνω*.
 Ούρω idem esse videtur quod *ουρίζω* ab illo

occurrit *κατηρώω*, vento secundo expando, ad ventum secundum compono.

Ούς, *άτός, τδ*, auris; *άτα* dicebantur corycæi et delatores principum; *άτα* etiam ansæ vasorum. Ab *ήρας*.
 Ούσα, *ων, τδ*, funes nautici, *Ion.* pro *ήσα*.
 Ούσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi *είμι*.
 Ούση, dat. sing. part. ejusdem.
 Ούσία, *ας, ή*, essentia, substantia; (2) res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, *Gl. V.* (3) consuetudo, concubitus, ad mentem Scholiastæ *Soph.* (3) *τάς άπαιδας εις τδ λοιπόν ήσας* (*ήκλαις*), lugebat sibi spem sublatam augendi (Herculem) prole, *Soph. Trach.* 911.
 Ούσιαρχία, *ας, ή*, principium substantiæ, aut dominium in substantias. Ex *ήσία* et *αρχή*.
 Ούσιδιον, *ω, τδ*, qu. dic. substantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab *ήσία*.
 Ούσιοποιός, *ω, ό* *ή*, quod substantiam efficit seu constituit. Ex *ήσία* et *ποιός*.
 Ούσιώω, *ω, f. άσω*, essentiam do, facio, efficio, ut aliquis sit, qui ante non erat; et in *Pass.* essentiam accipio. Ab *ήσία*.
 Ούσιώδης, *εος, ό* *ή*, habens essentiam seu substantiam. Ab eod.
 Ούσιώδης, *adv.* qua essentiam, seu substantiam. Ab eod.
 Ούσιωνμία, *ας, ή*, essentiae nominatio. Ex eod. et *ονομα*.
 Ούσιώσις, *εως, ή*, qu. dic. effectio seu productio substantiæ. Ab *ήσίω*.
 Ούσον, *τδ*, funis, *Lyc.*
 Ούτα, *vulneravi*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *per Apoc.* pro *ήτασι*, ab
 Ουτάζω, *f. άσω*, vulnere, vulnus infligo, ictum manu infero; *ήτασμένος*, perfect. vulneratus; *ήτασαι*, 3. sing. perf. ind. vulneratus est. *Μηρόν γυμνωθέντα σάκκις υπό δαυδαλίου Ούτασ' έπιεραιώς*, *Hesiod. Scut.* 461.
 Ουτάμην, præs. inf. act. *Ion.* pro *ήτάνην*, ab *ήτημι* pro *ήτάω*.
 Ουτάμηναι, ferire, vulnerare; quasi ab *ήτημι*, ab *ήτάω*.
 Ουτάμηνος, pro *ήτασμένος*, præs. part. pass. *'Ερρει δ' αίμα κατ' ήταμένην ώτειλήν*, *Il.* 17, 86. i. e. per cominus inflictum vulnus; nam *ήτάζω* est cominus vulnerare, et *βαλείν* eminus.
 Ούτασις, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ήτάζω*.
 Ούτασκι, imperf. *Ion.* ab *ήτάω*. *Τόνδ' Αίας ήτασκι*, *Il.* 15, 745.
 ΟΥΤΑΝ, *ω, f. ήω*, vulnere, percutio; aor. 1. *ήτησι, vulneravi*; *ήται*, imperat. *ήτησθης*, a. 1. pass. part. ictus, vulneratus. *Ούτησι ζυσσώ χαλκίρεϊ*, *Il.* 4, 469. *κατ' άσπίδα*, *Ib.* 11, 434. *κατά δεξίον ώμον*, *Od.* 19, 452.
 Ούτε, conj. nec, neque.
 Ούτερος, *Ion.* pro *ήτερος*, alter.
 Ουτήσασκι, *Il.* 22, 375. *Ion.* pro *ήτησι*.
 Ουτήσις, vulneratio, ictus. Ab *ήτάω*.
 Ουτήτιρα, *ας, ή*, vulneratrix. Ab *ήτάω*.
 Ουτιδανοίσι, dat. pl. *Ion.* pro *ήτιδανούς*, ab
 Ουτιδανός, *ω, ό*, homo nullius pretii. *Gl. V.* *ήτιδανός*, nebulones. Ex *ή* et *τις*, *τινός*, per *Epenth.* syllabæ *δα*. *Il.* 1, 231. (sed *δανος* est terminatio, *Eryn.*)
 Ουτιδής, sc. *παράλογισμοι*, captiosæ quædam argumentationes, *Chrys.*
 Ουτινα, nullum, acc. sing. c. g. ab *ήτις*.
 Ουτινος, *cujuscumque*, gen. sing. ab *ήτις*.
 Ουτίπω, *adv.* non quidem; (2) non utique, num forte, an forte, num.
 Ουτίπω, *adv.* an nondum; (2) nondum.
 Ουτίς, *ινος, ό* *ή*, nemo, nullus.
 Ουτα, *adv.* non, neque, nequaquam. Et *ήτοιγε*, idem.
 ΟΥΤΟΨ, *αύτη, τῦτα*, hic, hæc, hoc; *ω ήτος*, et simpliciter *ήτος*, heus tu! Hinc et *ήτοσί*, hic, *Attice*.
 Ούτω, *sequeute consona*, et *ήτως*, *sequeute vocali*, *adv.* ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde, *Ph.* (2) *respondet etiam Lat.* sic, pro temere, negligenter, ut erat; (3) tum demum, tandem, aliquando, *ήτως άν*, ita de-

mum, *Ph.* *ήτως άρα*, itane, siccine, *Gl. V.* *ήτως*, siccine, *Gl. V.* sic, ita, *Att.*
 Ούχ, vide supra *ή*. Hinc
 Ούχι, *adv.* non; (2) nonne, annon?
 Όφειδον, *ω, τδ*, anguiculus, parvus serpens. Dim. ab *ήφιος*.
 Όφειλίσιον, *ω, τδ*, debitum, *Eust.* Ab *ήφιλω*. (Dim. ab *ήφιλος*.)
 Όφειλίτης, *ω, ό*, debitor. *Ου κάποτε, έγω είπες ως άδεν άρκύν αίμ' ήφελίτης άτι*; an nescis me nihil amplius debere deis? *Soph. Aj.* 590. Ab *ήφιλω*. Hinc
 Όφιλίτης, *ίδος, ή*, debitor; (2) obnoxia, beneficio devincta. Όφιλίτης *δέ μοι*, *Euripid.* *Rhes.* 965.
 Όφιλή, *ής, ή*, debitum. Ab *ήφιλω*.
 Όφίλημα, *άτος, τδ*, idem.
 Όφιλόντως, *adv.* debito modo, decenter.
 ΌΦΕΙΛΩ, fut. *ήφίλω*, debeo; (2) multor; multandus vel obnoxius sum; (3) debeo, oportet me; a. 2. *ώφελον, ήφιλον*, et *ήφελον*, debebam, debuissim, utinam; *ήφελον*, utinam, vellem, velim; *ήφελόμενον*, debitum, *Ph.* *Όφίλω τοίς είπεις πολλήν χάριν*, *Soph. Antig.* 337. *Καί δαί τῦτ' ήφιλίσται παθείν*, *Id. Phil.* 1411. *Κάτεγυρον ώφίλειςας, άσπερ νό ποτι*, *Aristoph.* *Av.* 115.
 Όφελαν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* *Poet.* et cum pro *ώφελαι*. Ab
 ΌΦΕΛΛΩ, augeo, cumulo; (2) adjuvo, prosum, foveo; (3) debeo; *ήφίλωμαι*, augeor, cresco. *'Η μιν γάρ πόλεμόν τε κακόν ε' δην ήφίλλαι*, *Hesiod. Op.* 14. *Όφίλλαι δ' άνδρος έρων*, *Il.* 3, 62. *Ζεύς δ' άρετήν άνδρεσσιν ήφίλλαι*, *Ib.* 20, 242. *Όφίλλεται ταύτα πίνισθαι*, *Ib.* 19, 200. *Ένθα χρεΐς μοι ήφίλλεται*, *Od.* 3, 367.
 Όφίλλωνιν, 3. pl. præs. conj. act. cum *ν*.
 Όφιλμα, *τδ*, augmentum, *ίτεμ* sordes verrendo collectæ, ipsæque adeo scobæ, *Hes.*
 Όφελον, *debiui*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro *ώφελον*.
 Όφελος, *εος, τδ*, utilitas, emolumentum, usus; plerumque commode vertitur per adjectivum; *τί δ' ήφελος είης ήμιν*; ad quid utilis? quid prosis? *ήτιπερ ήφελος dicitur de eo quod in quocunque genere prestantissimum*. *Eryn.* Ab *ήφίλω*.
 Όφίλισμός, vel *ήφίλλμος*, utilis, pro *ήφίλμος*. *Ουδέ πόλις τός' ενέμειν ήφίλισμα τίσσα Κυρήνη*, *Callim. Hymn. in Apoll.* 94.
 Όφελπρέω, *f. είσω*, orno, verro; mundo, con-verro, *Lyc.* Ab
 Όφελτρον, *ω, τδ*, ornatus.
 Όφιος, gen. sing. *Att.* et *Ion.* pro *ήφιος*, ab *ήφιος*, serpens.
 Όφισσάφλη, *ης, ή*, uva anguina; sic a quibusdam appellari capparim tradit *Plinius*.
 Όφθαλμία, *ας, ή*, lippitudo. Ab *ήφθαλμός*.
 Όφθαλμίας, *ω, ό*, piscis, quem *Plin.* *oculatum* vocat. A prae.
 Όφθαλμιάω, *ω, fut. άσω*, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio; (2) invidio; (3) cupio. *Έντυχών άνθρώπων ήφθαλμιάωντι*, *Xen.*
 Όφθαλμίδιον, *ω, τδ*, ocellus, Dim. ab *ήφθαλμός*.
 Όφθαλμίζομαι, idem quod *ήφθαλμιάω*, inoculare. *'Ηφθαλμισμένους ήλεκτροις είχον τής πόδας αί κλίνας*, lecti quorum pedes bullis aureis inoculati sunt, *Schol. Aristoph.* ad *Equit.* 529.
 Όφθαλμικός, *ή, όν*, ad oculos pertinens. *Gl. V.* *ocularius*. Ab *ήφθαλμός*.
 Όφθαλμικός, *ας, όν*, oculatus, *Lyc.*
 Όφθαλμίτης, *ή*, epith. *Minervæ*, *Paus.*
 Όφθαλμοβόλιω, *ω, ό*, oculos conficio. Ex *ήφθαλμός* et *βολή*.
 Όφθαλμοβόρος, *ω, ό* *ή*, oculos appetens. *Μά-
 λιστά είσιν ήφθαλμοβόρος τών όρνέων*, *Aristot.* *Hist. An.* 9, 18. Ex eod. et *βορέα*.
 Όφθαλμοδούλειω, *ας, ή*, servitium diligens, præ-sente hero. Ab
 Όφθαλμοδούλος, *ω, ό* *ή*, servus, qui inspec-tante hero se gnavum et diligentem præ-stat, oculisque adeo ejus quasi servit.
 Όφθαλμός, *ω, ό*, oculus; *ήφθαλμοί* etiam in-spectores, speculatores, corycæi regum, ut *άτα*.
 Όφθαλμοσκόπος, *ω, ό*, oculus explorator, speculator, corycæi regum, ut *άτα*.

Όφθαλμοσκόπος,

Ὀχλοκρατία, ας, ἡ, confusa turba, promiscua plebis turba. Ex eod. et κρᾶσις.
 Ὀχλοκρατίαμαι, ἔμαι, a turba populari seu plebe regor.
 Ὀχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex ὄχλος et κρᾶσις.
 Ὀχλολόδορος, α, ὁ ἢ, plebeia fundens convicia.
 Ὀχλομανία, ὦ, insano turbarum amore teneor, insano popularis turbæ amore ducor. Ex ὄχλος et μανίμαι.
 Ὀχλοπαίω, ὦ, f. ἴσω, turbas concito, turbam congreo. Ὀχλοποιήσαντες ἐθαύουν τὴν πόλιν, Act. 17, 5.
 ὈΧΛΟΣ, α, ὁ, turba, multitudo hominum, multi simul; populus, plebs, vulgus; (2) molestia, perturbatio. (2) δι' ὄχλου γίννομαι, moleste sum alicui, moleste rogo, effligo. Ὅν πολλὰς γὰρ δι' ὄχλου γιννόμενον μνησθῆναι τὴν ἀφῆρσιν ἄλλως ἄλλοτε διεκρεμάμην, Heliod. Æthiop. 2.
 Ὀχλοτρεπής, εὖς, ὁ ἢ, populum delectans. A præc. et τρέπω.
 Ὀχλοχάρης, εἰς, turbis popularibus gaudens, popularis. Ex eod. et χαίρω.
 Ὀχλωδης, εὖς, ὁ ἢ, turbulentus; (2) difficilis, morosus. Hinc τὸ ὀχλωδὲς, difficultas, fastidium. Ab ὄχλος.
 Ὀχμα, ἄπος, τὸ, retinaculum. Ab ἔχω.
 Ὀχμάζω, fut. ὤσω, detineo, contineo, inhibeo, constrictum teneo, de equo, fræno, vel sub jugum mitto. Πατὴρ παλαιῶν χειρὶν ὀχμάσας δέμας, Lycorh. 41. Στήλαι δ' ἀκινήτοι-σιν ὀχμάου πιδόν, Id. 625. Μίσον μ' ὀχμά-ξιν, medium me tenes, Eurip. Or. 265. Ἰπ-πας τ' ὀχμάξιν, equos frenis regit, Id. Elect. 817. Δαλὴ κατὰ τὴν ὀχμάσας, torris manu-
 brium tenens, Id. Cycl. 482. Ab ὄχμα.
 Ὀχμη, ἡ, manubrium; qu. ἔχμα, pro ἔχμηα. Ab ἔχω, Ern.
 Ὀχμος, ὁ, tumulus, Lyc.
 Ὀχνη, ης, ἡ, pirum silvestre. Gl. V. pyrus.
 Ὀχοῖσα, vehens, part. præc. f. g. Dor. pro ὀχύσα, ab ὀχίω.
 Ὀχός, ἡ, ὄν, capax, qui continere potest. Ab ἔχω, vide ὄχω.
 ὈΧΟΣ, α, ὁ, vel εὖς, τὸ, currus, vehiculum; etiam fluxus aquæ, Suid. Ἀερίων ὄχοι, Eur. Phœn. 1197. Hippol. 1166. Ab eod.
 Ὀχυρόπᾶτος, loca natura munita, &c. Bud.
 Ὀχυροποιέμαι, firmum facio, munio.
 Ὀχυρός, ῥά, ῥόν, munitus, firmus; ὀχυρώτατος, munitissimus, Ph. Ab ἔχυρός. Hinc
 Ὀχυρότης, ητος, ἡ, munitio, firmitas.
 Ὀχυρός, ὦ, fut. ὤσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio; ὀχυρῶσθαι, munire; (2) muni-ri; perf. part. ὀχυρωμένος, pro ὀχυρωμένος, munitus, fultus, stipatus, Gl. V. Βαλόμενος χάρακα, ἢ τὰ φεω βαθεία τὴν παρεμβολὴν ὀχυ-
 ρώσας, Diod. Ab eod. Hinc
 Ὀχυρώμα, ἄπος, τὸ, munitio, munimentum, castellum, arx; (2) præsidium. Hinc
 Ὀχυρωμάτιον, α, τὸ, parva munitio. Dim.
 Ὀχυρῶς, adv. tuto, firme. Ab ὀχυρός.
 Ὀχυρώσεις, εὖς, ἡ, munitio, ipsa actio muni-
 endi. Ab ὀχυρός.
 ὈΨ, ὀπός, ἡ, vox, cantus, cantilena; (2) ocul-
 us; sed tum derivatur ab ὀπτομαι, video. (1) τὸν δὲ μεγάλην ὀπὶ νεῖκεσεν Ἰδας, Apoll. Rhod. 1, 462. (2) sed tunc dicitur per Apocopen. Strab. 8, 560.
 Ὀψαίτερον, serius; ab ὀψέ, quod vide. Ari-
 stoph.
 Ὀψάμην, α, ὁ, qui sero metit, vespertinus messor, R. Suicer. Ex ὀψέ et ἄμην.
 Ὀψανθής, εὖς, ὁ ἢ, sero florens, tarde florens. Ex ὀψέ et ἄνθος.
 Ὀψάνων, α, τὸ, facies, visus, vultus, Æsch. Ch. 532. (2) vox, Hes. Ab ὀψ.
 Ὀψάομαι, ὤμαι, opsonium comedo. Ab ὀψον.
 Ὀψάριον, α, τὸ, opsonium; (2) pisciculus. Dim. ab ὀψον.
 Ὀψαρότης, α, ὁ, qui sero arat, serus arator. Οὕτως δ' ὀψαρότης πρῶτον ὀψαρίζει, Hesiod. Op. 488. Ex ὀψέ et ἄροο.
 Ὀψαρεύσιν, ας, ἡ, conditio et instructio opso-

niorum; (2) ars condiendi et apparandi opsonia. Ab ὀψαρεύω.
 Ὀψαρεύτης, ἡ, ὁ, opsoniorum conditor vel in-
 structor, coquus. Ab eod. Hinc
 Ὀψαρευτικός, ἡ, ὄν, pertinens ad eum qui op-
 sonia condit; (2) popinalis. Hinc ἡ ὀψα-
 ρευτική, ης, sc. τήχη, opsoniorum paran-
 dorum ars, ars culinaria.
 Ὀψαρεύω, fut. ὤσω, opsonia condio et apparo.
 Ex ὀψον et ἄρωω.
 ὈΨΕ, adv. sero, longo post tempore; (2) ve-
 sper, extrema parte; (3) post, de re præc.
 Ὀψι, 2. sing. fut. 1. ind. med. Att. pro ὀψη.
 Ὀψίω, videre cupio; (2) desidero. Ab ὀπ-
 τομαι.
 Ὀψισθ, 2. plur. fut. 1. ind. med.
 Ὀψίω, ὦ, tardus sum; Vet. Lex. Ab ὀψέ.
 Ὀψη, 2. sing. fut. 1. ind. med. ab ὀπτομαι.
 Ὀψημα, ἄπος, τὸ, id quod cum pane vescimur.
 Ab ὀψίω.
 Ὀψημέρα, ας, ἡ, crepusculum, Gl. V. Ex ὀψέ
 et ἡμέρα.
 Ὀψητής, ητος, ὁ, opsonator. Ab ὀψάομαι.
 Ὀψία, ας, ἡ, sc. ὥρα, serum diei, tempus ves-
 pertinum, vespera. Ab ὀψιος.
 Ὀψιαίτῳ, adv. tardissime. Ab ὀψέ.
 Ὀψιαίτερος, tardissimus. Ab ὀψιος.
 Ὀψιαίτερον, adv. tardius, serius.
 Ὀψιαίτερος, ἴσα, ἔρον, senior. Ab ὀψία.
 Ὀψιανθής, ὦ, tarde floreo. Ab
 Ὀψιανθής, εὖς, ὁ ἢ, sero florens. Ex ὀψέ et
 ἄνθω.
 Ὀψιάνος, ὄν, serotinus, vespertinus, Orph.
 Ὀψιδασίω, ὦ, sero germino. Ab
 Ὀψιδασής, εὖς, ὁ ἢ, ἴδω, ας, ὄν, sero ger-
 minans. Ex ὀψις et βλασάνω.
 Ὀψιδασος, α, ὁ ἢ, idem et ab eod.
 Ὀψιδασος, ὄν, idem quod ὀψιδασής, Steph.
 Ὀψιγάμην, α, τὸ, seræ nuptiæ. Ab
 Ὀψιγάμος, α, ὁ ἢ, qui sero uxorem duxit.
 Ὀψιγενής, εὖς, ὁ ἢ, sero genitus, tarde natus.
 Ex ὀψέ et γίνομαι.
 Ὀψιγονία, ας, ἡ, posteritas, Gl. V. Ab
 Ὀψιγονος, α, ὁ ἢ, sero genitus; posthumus,
 Gl. V. Ex ὀψέ et γίνομαι.
 Ὀψίστος, ὄν, senior. Ab ὀψέ.
 Ὀψίζω, fut. ὤσω, sero, sub vesperam aliquid
 facio, Xen. (2) tardus venio. (2) τὰ χα, ἔφην, ὀψίσθημι τῆς ἀναγωγῆς, tarde venum
 post subductam navem e portu, Heliodor.
 5. Ab eod.
 Ὀψικαρπία, ὦ, fut. ἴσω, serotinus fructus gigno,
 fructus mei serotini sunt:
 Ὀψικαρπία, ας, ἡ, sera fructus editio. Ab
 Ὀψικαρπος, α, ὁ ἢ, cuius fructus serotini
 sunt, sero fructus ferens.
 Ὀψικέλυνθος, α, ὁ ἢ, sero viam carpens, qui
 sero iter facit, sero veniens.
 Ὀψικελωψ, ὤπος, ὁ, fur nocturnus seu ves-
 pertinus.
 Ὀψικωτος, ὄν, sero dormiens. A κοίτη.
 Ὀψιμάθει, ας, ἡ, sera eruditio:
 Ὀψιμάθει, ὦ, fut. ἴσω, sero disco, ætate jam
 provectori studia tracto. Ὀψιμαθήσας δὲ
 ἢ πόρρω πη τῆς ἡλικίας παιδευόμενος, Luc.
 Ὀψιμαθῆ, acc. sing. contr. pro ὀψιμαθεῖα, ab
 Ὀψιμαθής, εὖς, ὁ ἢ, qui sero didicit seu
 discere cœpit, sero doctus. Ex ὀψέ et μα-
 θάνω, disco.
 Ὀψιμαθία, idem quod ὀψιμαθεῖα, Steph.
 Ὀψιμορος, α, ὁ ἢ, sero moriens et lente.
 Ὀψιμός, α, ὁ ἢ, serus, serotinus, tardus. Ab
 ὀψέ.
 Ὀψίμως, adv. sero, Gl. V.
 Ὀψίνοος, α, ὁ ἢ, sero sapiens.
 Ὀψίνος, ἡ, ὄν, serotinus, Gl. V. Ab ὀψέ.
 Ὀψιος, ἴα, ἴον, idem. Ab eod.
 Ὀψιότης, ητος, ἡ, tarditas, longa protractio.
 A præc.
 Ὀψιπλutos, α, ὁ ἢ, sero dives factus.
 Ὀψις, εὖς, ἡ, visus, ipsa visendi actio, adspec-
 tus; (2) species oris, facies, oculus. Πῶς
 ἔτλης τοιαῦτα σὰς ὀψις μαρᾶναι, Soph. Œd.
 Tyr. 1327. Ab ὀπτομαι.
 Ὀψιρμός, ἡ, ὁ, tarditas, serus adventus. Ab
 ὀψίζω.

Ὀψισπαρέω, ὦ, sero sementem facio. Ab
 Ὀψισπαρος, α, ὁ ἢ, qui sero seu tarde se-
 ritur; (2) sero serendus. Ex ὀψέ et σπείρω.
 Ὀψιτέλος, α, ὁ ἢ, sero perficiendus, Nonn.
 Ex eod. et τελίωμαι.
 Ὀψίτερον, adv. tardius. Ab ὀψιος, vel ὀψέ.
 Ὀψιτομος, α, ὁ ἢ, sero putatus; (2) qui sero
 putari solet. Ex ὀψέ et τέμνω.
 Ὀψιφάνης, εὖς, ὁ ἢ, sero apparens. Ex ὀψέ
 et φαίνομαι.
 Ὀψιδάφον, τὸ, vasculum in quo opsonia ap-
 ponuntur, Ath.
 Ὀψιδάιδλος, ας, ἡ, opsoniorum apparando-
 rum peritus artifex. Ex ὀψον et δαίδαλος.
 Ὀψιδία, ας, ἡ, opsoniorum penuria. Ex ὀψον
 et δέομαι, egeo.
 Ὀψιλογία, ας, ἡ, sermo de opsoniis, scriptum
 de deliciis popinalibus. Ab
 Ὀψιλόγος, α, ὁ ἢ, qui de opsoniis tractat seu
 disserit. Ex ὀψον et λόγος.
 Ὀψομάνης, εὖς, ὁ ἢ, qui insano opsoniorum
 et imprimis delicatiorum piscium amore
 ducitur. Ex ὀψον et μανίμαι.
 ὈΨΟΝ, α, τὸ, proprie piscis; (2) edulium
 omne quod una cum pane comedimus.
 Gl. V. ὀψον, pulpamentum.
 Ὀψονομῶν, pro ὀψονοῦν, Poll. Ab
 Ὀψονόμος, α, ὁ, unde ὀψονομῶν, magistratus
 Athenis, qui immodicum luxum opsonato-
 rum coercerat, et opsonio cuique certum
 pretium statuebat. Ex ὀψον et νόμος.
 Ὀψονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi ὀπτομαι.
 Ὀψοποιᾶν, ὤν, fut. ἴσω, opsonia apparo, popi-
 nales delicias apparo, coquo.
 Ὀψοποιήμα, ἄπος, τὸ, opsonium, cibaria.
 Ὀψοποιήτικος, ἡ, ὄν, pertinens ad eum qui op-
 sonia apparat; popinalis, coquinarius; (2)
 opsoniorum apparandorum peritus, opso-
 niorum artifex.
 Ὀψοποιῖα, ας, ἡ, opsoniorum apparatus, popi-
 naliu deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιός.
 Ὀψοποιός, ἡ, ὄν, pertinens ad opsonia appa-
 randa, popinalis, coquinarius. Ab eod.
 Ὀψοποιός, ἡ, ὄν, opsonia apparans, condi-
 tor. Ex ὀψον et ποίω.
 Ὀψοπόνος, α, ὁ, opsoniorum apparator, co-
 quus.
 Ὀψοπωλεῖον, α, τὸ, locus in quo veneunt seu
 venduntur opsonia. Gl. V. popina. Ab
 Ὀψοπωλής, α, ὁ, opsoniorum venditor, cupe-
 dinarius; macellarius, Gl. V. Hinc
 Ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus in quo veneunt opso-
 nia, popina; (2) piscium venditio.
 Ὀψοπωλίαν, α, τὸ, idem et ab eod.
 Ὀψοπωλὶς, ἴδος, ἡ, cupedinaria, quæ opsonia
 vendit. Ab eod.
 ὈΨΟΣ, ἡ, ὄν, improbus, flagitiosus, Hes.
 Ὀψοφάγιον, ὦ, opsonia comedo, popinalibus
 deliciis, et præsertim piscibus, delector.
 Οὐδ' (ἔφην) ὀψοφαγεῖν, ὅδε κιχλίζω, Aristoph.
 Nub. 979. Ab ὀψαράγος.
 Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opsoniorum appetitio vehe-
 mens; (2) piscium delicatiorum aviditas;
 (3) helluatio, edacitas. Ab eod.
 Ὀψοφαγίστατος, α, ὁ, avidissimus opsoniorum.
 Ὀψοφάγος, α, ὁ ἢ, opsoniis inhians, popi-
 naliu deliciarum avidus devorator; (2)
 qui pisces avidius devorat. Ph. gulosus.
 Ὀψοφίλιον, ας, ἡ, opsoniorum amor et cupe-
 dularia.
 Ὀψοφάρος, ὁ, qui opsonia fert, Ath.
 Ὀψόν, ὄνος, ὁ, locus reponendis opsoniis, pe-
 nus, penum, vel etiam sportula ferendis
 opsoniis. Ab ὀψον.
 Ὀψοναία, opsonia comeo, opsonor. Ab
 Ὀψωνής, α, ὁ, opsonator, qui opsonia comit;
 (2) opsoniis comendis deditus. Ex ὀψον
 et ἀνίμαι, emo.
 Ὀψωνητικός, ἡ, ὄν, opsoniorum comendorum
 peritus; (2) opsonator. Ab ὀψωνία.
 Ὀψωνία, ας, ἡ, opsonii comptio, opsonatus.
 Ab ὀψωνός.
 Ὀψωνιάζω, fut. ὤσω, stipendia seu annonam
 præbeo; ὀψωνιάζομαι, annonam accipio,
 alor. Ἐξ τῶν ἀλλοτριῶν ὀψωνιάζομενος χρη-
 μάτων, D. Hal. Ab ὀψωνιον. Hinc
 Ὀψωνι-

Ὁψωνιασμός, ὅ, ἡ, annona, stipendium.
Ὁψώνιον, ἰσ, τό, opsonium; (2) stipendium,
Ph. autoramentum, Gl. V. salarium, Ph.
diarium, Gl. V. Ab ὁψώνης.

Π.

Π. Decima sexta litera Græcorum, quæ
suo nomine πὶ vocatur, illudque nacta
est ab Hebræorum Pe; (2) nota numera-
lis significans octoginta, et cum lineola in-
ferne apposita, πρ, octoginta millia.

Πῶ, Dor. pro πῇ, qua, quem in locum.
Παγὰν, fontem, acc. sing. Dor. pro πηγὴν.
Παγῆς, fontis, gen. sing. Dor. pro πηγῆς.
Παγγίλαστος, ον, omnino ridiculus, Ath.
Παγγίλατος, ον, ἡ, omnino ridiculus.
Παγγινίτης, ον, ἡ, omnium genitor seu pater.
Μένει παγγινίταις θεῶν μακροῦς τιμῇ, Nonn.

Παγγινίταρος, ον, ἡ, idem.
Παγγινίτης, ἰσ, ὁ ἢ, qui omnium generum est.
Ex πᾶν et γίνος. Unde

Παγγινί, adv. cum toto genere.
Πάγγιος, ον, pro πάγγιος vel πάγγιος, totam
terram pervagans, obtinens, amplectens,
&c. A γαῖα.

Παγγίωργος, ον, communis agricola.

Παγγίλικρός, ἄς, ὁν, prædulcis.

Παγγίλωσις, ἄς, ἡ, nimia loquacitas, clamo-
res, garrulitas. Ex πᾶν et γλώσσα.

Πάγγυμος, ον, plane nudus.

Παγγύναικη, adv. cum omnibus uxoribus.

Παγγύνιος, ον, ὁ ἢ, ab omni parte angulos
habens. A γωνία.

Παγίς, concretus; (2) pactus, aor. 1. part.
pass. verbi πῆνναι. (2) τὸς καὶ πᾶσι παγίντας
ἀρεάς, Eurip. Iphig. in Aul. 359. Ὁρεα πῆ-
γμα παγίν, Æsch. Agam. 1209.

Πάγιν, compositus, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion.
et cum ἰφίλε pro ἰπαγε.

Πάγριος, ἄς, ὁν, glacialis, gelidus, R. Ἐν γὰρ
τῷ λείῳ, ἢ τὸ παγερὸν ἔσχει, simul cum læ-
vandi, glutinandi etiam facultatem habet,
Aret. A πάγος. Unde

Πάγριος, ὅ, ἡ, glacies, gelu, stiria, pruina,
Gl. V. Παγριώτερον αἶμα, Aret.

Παγριώτης, ἰσ, ὁ ἢ, glacie aut gelu adstrictus.
A præc.

Πάγρη, ἡ, laqueus, decipulum. A πηγήναι.

Πάγρη, 3. sing. a. 2. ind. pass. Ion. pro ἰπάγρη.
Οὐκ ἐν καίρῳ ἐξὺ πάγρη βίλος, Il. 4, 185.

Παγριόειν, fut. εἶσω, illaqueo, irretio. Ὅπως
αὐτὸν παγριόεισιν ἐν λόγῳ, Matth. 22, 15. A
παγίς.

Πάγιος, ἰσ, ἰον, fixus, firmus, stabilis. A
πήγνυμι.

Παγιότης, ἡ, soliditas. A præc.

Παγιώδης, ἄς, firmum et fixum statuo, firmo,
stabilio; unde παγιωθῆναι, aor. 1. inf. pass.
fixum esse; παγιωθείς, stabilitus. Ab eod.

Πάγρις, ἴδος, ἡ, tendicula, muscipula, decipula,
Gl. V. A πάγος.

Παγιώδης, adv. firmiter, constanter. A πάγιος.

Παγιώτερον, adv. firmius. Ab eod.

Παγκαίνιστος, ον, semper recens, Æsch. Ag. 960.
A καίνιστος.

Παγκάκος, ὁ ἢ, omnino malus, pessimus.

Παγκάκος, adv. omnimode male, pessime.

Παγκάκωγος, ον, ἡ, valde calidus, maleficus.

Παγκάλλης, ἰσ, ὁ ἢ, pulcherrimus, R. A
κάλλος.

Πάγκαλος, ον, ὁ ἢ, perpulcher; (2) hones-
tissimus.

Παγκάλας, adv. perpulchre, optime; (2) ho-
nestissime.

Παγκαρπία, ἄς, ἡ, omnis generis fructus aut
semina. A

Παγκαρπίας, ον, ὁ ἢ, fructus omnis generis
habens. A καρπός.

Πάγκαρπος, ον, ὁ ἢ, idem et ex iisd. frugifer.
Κάρα πολυτεφής παγκαρπὺ δάφνης, Soph. Ed.
Tyr. 82.

Παγκάπατος, ον, ὁ ἢ, prorsus detestabilis,
Aristoph. Lysistr. 595.

Παγκυβής, ἰσ, ὁ ἢ, occultus; (2) omnia
contegens; epithetum orci. Ἐξανύσαι τὰν
παγκυβὴν κῆτον νεκρῶν πλάκα, Soph. Ed. Col.
1562. A κύβη.

Πάγκλαστος, ον, ὁ ἢ, prorsus lamentabilis;
(2) semper lugens. A κλαίω.

Πάγκλαυτος, ον, ὁ ἢ, idem.

Παγκληρία, ἄς, ἡ, universa hereditas. Παγ-
κληρίας μέρους κατασχέειν Σίλων, Eurip. Suppl.
14. A

Πάγκληρος, ον, ὁ ἢ, heres ex asse. Παγκλή-
ρος δόμος, Eurip. Ion. 1542.

Πάγκλυτος, ον, celeberrimus.

Πάγκοινος, ον, ὁ ἢ, omnibus communis.
'Αλλ' ἔτοι τὸν γ' ἐξ αἰδῆς παγκοῖνον ἱμῶν
πᾶσι ἀνθρώποις, ὅτε γούσιν ὅτε λιταῖς, Soph.
El. 138.

Παγκοιόνιος, ον, ὁ ἢ, omnium dominus.

Παγκοιότης, ον, ὁ, qui omnes sepelit et sopit,
epith. Orci. Παγκοιότης Σάλαμος, periphras-
is Orci, qui omnes accipit. Τὸν παγκοιῶν
ὄν ὁρῶ Σάλαμον σῆνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτταν,
Soph. Antig. 804. Παγκοιότης Ἀΐδας, Id.
Ibid. 810. Ex τᾶν et κοῖτη.

Παγκοιότης, ον, ὁ ἢ, multo pulvere adpersus;
laboriosissimus; omne genus certaminis
expertus, Soph. Trach. 505. Sed vide πᾶμ-
πληκτος. Ex κόινος.

Παγκόσμιος, ον, communis omnibus hominibus.
A κόσμος.

Παγκράτης, ἰσ, ὁ ἢ, omnipotens. A κρατίς.

Παγκρατησία, ἄς, ἡ, perpetua possessio. Ex
κρατίς, τέλει.

Παγκρατιάζω, f. ἄσω, pancratio certo; (2) in
omnibus certaminibus sum victor, Synes.
A παγκράτιον. Hinc

Παγκρατιστής, ὅ, ὁ, peritus certandi pancra-
tio. Ph. pugil, quinquertio. Hinc

Παγκρατιστικός, ἡ, ὁν, ad pancratiasten perti-
nens.

Παγκρατιστικός, adv. more pancratiastarum,
pancratiastice.

Παγκράτιον, ον, τὸ, athletici certaminis genus,
quintertium, quinque constans partibus,
nempe pugilatione, cursu, saltu, disco, et
lucta. Ex πᾶν et κρατίς, supero.

Πάγκρατος, ον, idem quod παγκρατής, Aristoph.

Πάγκριος, ἄτος, τὸ, corpus glandulosum in
medio mesenterio situm, vasorum divisiones
firmans.

Παγκρότως, adv. A κρότος, Æsch. Suppl. 731,
cum magno strepitu.

Πάγκρυφος, ον, ὁ ἢ, omnino occultus. A
κρύπτω.

Παγκρήμιον, ον, ὁ ἢ, qui omnia possidet. A
κτάομαι.

Παγκρόληξ, ἄς, ἡ, veterinorum morbus, cum
gelu percelluntur. Ex πάγρος et πλῆσσω.

Πάγρος, ον, ὁ, tumulus, collis; (2) glacies, gelu;
(3) concreta massa, sal. A πηγήναι.

Πάγρος, ον, ὁ, canceri genus. Ἄλλοι δὲ βραδύσιν
ισήκεας ἄντα παγροῖς τοῖα βαρύνονται, Nic.
Th. 738. Ex πάγρος et βρύω.

Παγκάλας, ον, ὁ ἢ, perdifficilis.

Παγκάλας, ον, ὁ ἢ, totus æreus.

Πάγκαλος, ον, ὁ ἢ, idem. Παγκάλας
ὄπλοις, Eur. Or. 444.

Παγκάρεθ, ἰσ, semper gaudens, Jun.

Πάγχι, adv. prorsus. A πᾶν.

Πάγκρετα, τὰ, omnis generis cibi. Ὅν τοῖσι
παγκρέτοις ἐξενέχομεν, Soph. in Tyrone. A
χρεστος.

Πάγκρετος, ον, ὁ ἢ, valde utilis seu com-
modus, ad omnia utilis.

Πάγκρετος, ον, totus oblitus, unctus. Τὰς πε-
νθὲς παγκρέτους συγκραθεῖς, suadela delibato
implicitis peplo, Soph. Trach. 661. (in
παγκρέτῳ, subauditur πέπλῳ).

Παγκρέσιος, ον, ὁ ἢ, totus aureus.

Πάγκρετος, ον, ὁ ἢ, idem. Δίπας πάγκρετος,
Eurip. Hec. 528. Παγκρέτου γίνω (sic legen-
dum pro παγκρέτῳ), Id. Ion. 1427.

Πάγκρυ, adv. prorsus; omnino; Poet. pro πᾶν,
Il. 5, 24. A πᾶς.

Πάγκρις, ἰσ, ὁ ἢ, glacialis. A πάγρος.

Πάδης, saltatis, 2. plur. præ. ind. act. Dor.
et contr. pro πᾶδαισι, a πᾶδαι.

Πάδαινομαι, vehementer adfector et concolor;
morbis animi adfector; item affectus com-
moveo, Luc. Αἰξενὶ δὲ καὶ παθαινομένῳ,
σεμνὴ καὶ ἀληθινή, Dionys. Halic. 134, 9.
Ταυτὰ συντόμως μεταξὺ παθαινομένων ἐπαύσατο,
Lucian. Amor. 29, 2, 429. A πάθος, ad-
fectus.

Πάδαις, affectum moveo. Παθαινοῖς δὲ ἡ δό-
καται τὰς ἀπορομένης ὁπώρα βέλτεται, Dionys.
Halicarn. περὶ Δημοσθέν. λέξεως, 283, 18.

Πάδης, patere, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v.
πάσχω, pro παθίω.

Πάδης, dat. sing. contr. pro παθίῃ; a πάθος.

Πάδου, affectibus, dat. pl. cum ἰφίλεται.

Πάδης, ἡ, calamitas, clades, infortunium,
ærumna, cædes, morbus. Στίγγειν γὰρ αἱ
πάδαι με χῶ χρόνος ἑνὸν μακρὸς διδάσκει, ἢ
τὸ γενναῖον, εἴρετον, Soph. Ed. Col. 7. A
πάσχω, patior.

Πάδης, nom. pl. contr. pro πάδα; a πάθος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, pro πάθημα, ἄτος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, nom. pl. contr. pro πάδα; a πάθος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, pro πάθημα, ἄτος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, nom. pl. contr. pro πάδα; a πάθος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, pro πάθημα, ἄτος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, nom. pl. contr. pro πάδα; a πάθος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, pro πάθημα, ἄτος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, nom. pl. contr. pro πάδα; a πάθος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, pro πάθημα, ἄτος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, nom. pl. contr. pro πάδα; a πάθος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, pro πάθημα, ἄτος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, nom. pl. contr. pro πάδα; a πάθος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, pro πάθημα, ἄτος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, nom. pl. contr. pro πάδα; a πάθος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, pro πάθημα, ἄτος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, nom. pl. contr. pro πάδα; a πάθος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Πάδης, pro πάθημα, ἄτος.

Πάδης, ἄτος, τὸ, quod quis passus est seu
patitur; (2) passio, adfectio, perpassio,
morbis corporis vel animi; (3) concubitus,
de muliere. Ἠγεῖτο αὐτῷ γενέσθαι τὰ πα-
θήματα διδάγματα, Ἀρριαν. (3) δεισθῆναι δὲ οἱ
τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον υποδίσσασθαι, Arr. Ind.
30, 7.

Παίγνιον,

Παιγνήμων, *ονος*, ὁ ἔξ ἡ, *jocosus*, *jocularibus dictis gaudens* (melius *παιγνήμων*).
Παιγνία, *ας*, ἡ, *ludus*, seu *lusus*; (2) *illuso*.
Α παίζω. Hinc
Παιγνήμων, *ονος*, ὁ, *jocosus*, qui *jocis delectatur*, qui *ludo est addictus*.
Παιγνήμων, idem quod *παιγνήμων*, *Αθη*.
Παιγνηγοράφος, *υ*, ὁ, *poeta carminum ludicrorum*.
Παίγνιος, *υ*, τὸ, *ludus* seu *lusus*, *jocus*, *ludicrum*; *ludibrium*; (2) *poema ludicrum*, *lusus poeticus*. *Α*
Παίγνιος, *ια*, *ιον*, *ludicr*. *Α παίζω*. Hinc
Παιγνιάδης, *εος*, ὁ ἔξ ἡ, *ludorius*, *ludicrus*.
Παιγνιάδης, *adv*. *ludicre*, *ludibunde*.
Παιδαγωγείον, *εῖς*, τὸ, *pædagogium* vel *pædagogium*, *ludus literarius*; (2) *cætus puorum*, seu *servorum*, *Ern*. *Α παιδαγωγός*.
Unde
Παιδαγωγία, *ω*, fut. ἥσω, *instituo pueros*; (2) *instituo tanquam pueros*; (3) *erudio*; (4) *moderor*, *rego*, *deduco*; (5) *fræno*, *domo*.
Γέροντα γέροντα παιδαγωγίῳ σ' ἔγω, *Eurip*. *Bac*. 193. Hinc
Παιδαγωγία, *αυτος*, τὸ, *instituendi ratio*.
Παιδαγωγίαι, *εως*, ἡ, *puorum institutio* seu *disciplina*. *Ab eod*.
Παιδαγωγία, *ας*, ἡ, *institutio puerilis*, ipsa *actio instituendi pueros*; (2) *institutio*, *moderatio*, *gubernatio*. (2) *νόημα κηδύνοντα παιδαγωγία*, *Eurip*. *Or*. 881. *Α παιδαγωγός*.
Παιδαγωγικός, *η*, *ον*, *ad pædagogum* seu *pædagogeum pertinens*. *Ab eod*.
Παιδαγωγικός, *adv*. *pædagogorum more*.
Παιδαγωγός, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, *puorum institutor*; (2) *puorum custos* et *informat*, *Gl*. *V*. *pædagogus*, *pedissequus*.
Παιδαγῶν, *υ*, τὸ, *puerulus*, *Gl*. *V*. *Α*
Παιδαγῶν, *υ*, τὸ, *puellus*, *puerulus*; (2) *puella*. *Gl*. *V*. *pupus*. *Dim*. *Α παῖς*. Hinc
Παιδαγῶν, *εως*, ὁ ἔξ ἡ, *puerilis*, *puerum decens*. *Παιδαγῶν*, *Longin*. 14.
Παιδαγῶν, *adv*. *pueriliter*.
Παιδεία, *ας*, ἡ, *institutio*, *instituendi ratio*, *doctrina*, *eruditio*, *disciplina*; (2) *ratio vitæ*, *sapienter* et *elegant* *actæ*. *Α παιδεύω*.
Παίδειος, *υ*, ὁ, *puerilis*. *Α παῖς*.
Παιδεασίω, *ω*, fut. ἥσω, *amator puorum sum*. *Α*
Παιδεαστής, *ω*, ὁ, *amator puorum*. *Gl*. *V*. *puerarius*, *pullarius*. Hinc
Παιδεαστής, *ας*, ἡ, *amor puorum*; *amor*, *qualis est pædiconum*.
Παιδεαστικός, *η*, *ον*, *ad masculos amores pertinens*. *Ab eod*.
Παίδειος *Zeus*, per *jocum Comice* quasi *παιδεαστής*, propter *Ganymedem*, *Poll*. *Ab ἔρως*.
Παίδειος, *αυτος*, ὁ, *acanthus*, et *flos quidam*; (2) *unguentum* atque *pigmentum colorandæ faciei*, *Athen*. 13, *Eust*. 974.
Παιδεύει 2. pl. præs. ind. act. verbi *παιδεύω*.
Παίδευμα, *αυτος*, τὸ, *quod docetur*, *præceptum*, *disciplina*. *Α παιδεύω*. *Unde*
Παίδευσις, *εως*, ἡ, *institutio*, *disciplina*, ipsa *erudiendi actio*, *doctrina*, *eruditio*.
Παιδευτήριον, *υ*, τὸ, *locus in quo pueri docentur*, *ludus literarius*. *Ab eod*.
Παιδευτής, *ω*, ὁ, *qui instituit*, *doctor*, *præceptor*, *magister*, *castigator*. *Ab eod*.
Παιδευτικός, *η*, *ον*, *qui ad institutionem facit*; (2) *ad docendum aptus*; (3) *castigatorius*, *castigandi vim habens*. *Α παιδευτός*.
Παιδευτικός, *adv*. *more eorum qui instituunt* seu *docent*; (2) *docte*, *erudite*.
Παιδευτός, *η*, *ον*, *doctus*, *eruditus*. *Α*
Παιδευώ, fut. εἶσω, *doceo*, *instituo*, *erudio*; (2) *admoceo*; *reprehendo*, *castigo*, *punio*, *flagello*; *παιδευομαι*, *doceor*, *punior*; *perf*. part. *παιδευμένος*, *eruditus*, *Κῆρυτα Ζαυμάζων* *χρεόν* *εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε*, *Eur*. *Andr*. 601. *Οἱ γὰρ ἡ γνῶμη κακῶν μήτηρ γίνονται*, *τὰλλα παιδεύει κακὰ*, *Soph*. *Phil*. 1349. *Ὅδ' ἐν θεῷ δόμοισιν παιδεύεται*, *Eur*. *Ion*. 859. *Α παῖς*.

Παίδιος, *υ*, ὁ ἔξ ἡ, *Ion*. pro *παιδίος*.
Παῖς, *ας*, ἡ, *ludus*, *lusus*, *relaxatio animi*, *jocus*; (2) *dicitur de rebus quas contemnunt*, ut *Lat*. *jocus*. *Α παίζω*.
Παῖς, *ας*, ἡ, *pueritia*, *puerilis ætas*. *Α παῖς*.
Παιδικά, *ων*, τὰ, *amasi* *proprie*; *reperitur tamen et de feminis*, sc. *ἀγάλματα*. *Ἄμφω δὲ αὐτῇ γινόμενον παιδικά*, *ambo in deliciis erant*, *Appian*. *Syr*. 45. *Α*
Παιδικός, *η*, *ον*, *puerilis*, *puellaris*.
Παιδικός, *adv*. *pueriliter*, *puerorum more*.
Παιδιόθεν, *adv*. *a puerili ætate*, *ab incunabulis*; *a pueritia*, *Gl*. *V*. *Α παιδίον*.
Παιδίον, *υ*, τὸ, *puerulus*, *infans*, *pusio*; (2) *filio* vel *filia*. *Dim*. *α παῖς*.
Παιδοτροφία, idem quod *παιδοτροφία*.
Παιδικάριον, *υ*, τὸ, *puellula*; (2) *puellus*, *puer*; *pupus*, *Gl*. *V*. *Menand*. (3) *ancilla*, *ancillula*. (3) *τὸ δινούσαν τῇ Κυβίλῃ παιδικάριον*, *Heliod*. 8. *Α παιδίσκη*.
Παιδίσκιν, *εῖς*, τὸ, *locus in quo sunt puellæ*; (2) *lupanar*. *Α παιδίσκη*.
Παιδίσκη, *ης*, ἡ, *puella*; *Αθη*. *puella libera*, *virgo*; (2) *ancilla*, *ancillula*; *Hellenice* *vero tantum ancilla*. (1) *πῆψιτα* [*ἔλεγον*] *κατιδοίεν* *ἐν τῷ πέραν* . . . *γέροντά τε, καὶ γυναῖκα, καὶ παιδίσκην*, *Xenoph*. *Cyri Exped*. 4, 204 et 205. *Α*
Παιδίσκος, *υ*, ὁ, *puerulus* seu *puellus*; *rarum* hoc *vocabulum*. *Dim*. *α παῖς*.
Παιδιῶδης, *εος*, ὁ ἔξ ἡ, *lusui deditus*, *jocis gaudens*; (2) *puerilis*, *puerulus decens*. *Α παιδία*, vel *παιδίον*.
Παιδῶς, *ω*, ὁ, *puer vel adolescens*, qui *excessit ex pueris*. *Etiā adjective*, *puerilis*, ut *in Epigr*. *παιδῶς χίτρας*.
Παιδοσκοπός, *ω*, ὁ, *puerorum altor*. *Ex βόσκω*.
Παιδοσκόπος, *ωτος*, ὁ, *puerorum devorator*.
Παιδοσκόπος, *ον*, idem. *Α βιβρώσκω*.
Παιδογονία, *ας*, ἡ, *liberorum procreatio*. *Ph*. *puerperium*. *Α*
Παιδογόνος, *υ*, ὁ ἔξ ἡ, *maritus liberis procreans*; (2) *ad liberorum procreationem faciens*, *prolificus*, *fecundus*. (1) *τὰς παλαιωμέτερας παιδογόνους*, *Eurip*. *Synph*. 628. *Ex γέγονα*, *a γίνομαι*.
Παιδοῦν, *adv*. *a puero*, *a pueritia*. *Α παῖς*.
Παιδοκομία, *ω*, f. ἥσω, *puerorum seu liberorum curam gero*. *Α*
Παιδοκόμος, *υ*, ὁ ἔξ ἡ, *qui puerorum curam gerit*. *Ex παῖς et κομῶ, curo*.
Παιδοκτονία, *ω*, fut. ἥσω, *liberos interficio*.
Παιδοκτονία, *ας*, ἡ, *caedes liberorum*. *Α*
Παιδοκτόνος, *υ*, ὁ ἔξ ἡ, *puerorum seu liberorum interfector* seu *interfectrix*. *Α παῖς et κτείνω*.
Παιδοκλίτριά, *ας*, ἡ, *liberorum perditrix*. *Πῶς ἔν σι χάρμα τὰν παιδοκλίτριάν ἔξει*, *Eurip*. *Med*. 848. *Α*
Παιδοκλίτηρ, idem quod
Παιδοκλίτης, *ωτος*, ὁ ἔξ ἡ, *puerorum seu liberorum perdit*. *Ex παῖς et δαλύνω*.
Παιδοκλονία, *ας*, ἡ, *puerorum delectus*. *Ex παῖς et λίσσω, seligo*.
Παιδοκλύμας, *liberorum perditrix*, *Æsch*. *Ch*. 603. *Ex λύω*.
Παιδομάθης, *εος*, ὁ ἔξ ἡ, *qui in pueritia didicit*, *oppositus τῷ ὀφθαλμῷ*. *Α μανθάνω*.
Παιδομάτης, *εος*, ὁ ἔξ ἡ, *qui puerorum amore insanit*. *Α μαινομαι*. Hinc
Παιδομανία, *ας*, ἡ, *insanus puerorum amor*.
Παιδομόρος, *ον*, *liberis perniciosus*. *Α μόρος*.
Παιδονομία, *ας*, ἡ, *disciplina puerorum*. *Α*
Παιδονόμος, *υ*, ὁ, *puerorum rector*, *præfectus disciplinæ* et *educationi puerorum*. *Ex νέμω, administro*.
Παιδοπίτης, *υ*, ὁ, *puerorum corruptor*, *pædicator*. *Ex παῖς et ὀπιτεύω*.
Παιδοποιώ, *ω*, et *παιδοποιῶμαι*, *liberos procreo*, *gigno*, *genero*. *Ἡ παιδοποιεῖν ἔξ ἐμῶ βαλλέσται*, *Eur*. *Herc*. 524. Hinc
Παιδοποιητός, *ω*, ὁ, *liberorum procreator*.
Παιδοποιήσιμος, *ον*, *liberis creandis aptus*.
Παιδοποιία, *ας*, ἡ, *liberorum procreatio*; (2) *adoptio liberorum*. *Α*
Παιδοποιός, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, *liberorum procreator* sive

procreator. *Δάμαρ δαδῖσα παιδοποιός* "Ἐκταρ", *Eurip*. *Androm*. 4. *Ex ποῖος*.
Παιδοπόρος, *υ*, ὁ ἔξ ἡ, *liberis transitum præbens*; ut *παιδοπόρος γένεσις*, *in Epigr*. *Ex ποῖος*, *transseo*.
Παιδοπορία, *ω*, *liberos genero* seu *procreo*, *gigno*, *genero*. *Ex ποῖος*.
Παιδοπορῶν, *η*, *adoptio*, *Man*.
Παιδοπορῶν, *εως*, ἡ, *liberorum procreatio*.
Παιδοπόρος, *υ*, ὁ ἔξ ἡ, *puerpera*, *quæ peperit*; *παιδοπόρος βίος*, *vita puerorum generans*, *conjugal*. *Ex παῖς et τίκτω*.
Παιδοπορῶν, *υ*, τὸ, *locus in quo pueri exercentur*.
Παιδοπορῶν, *ω*, fut. ἥσω, *pueros exerceo*, *instituo*. *Παιδοπορῶν νῖον ἐν πρῶταίς κινούσι*, *Plut*. *Α*
Παιδοπορῶν, *υ*, ὁ, *pædotriba*, *qui pueros exerceat*, *gymnasi magister*; (2) *præceptor*, *ludimagister*. *Α ποῖος*. Hinc
Παιδοπορῶν, *η*, *ον*, *ad pædotribam pertinens*.
Παιδοπορῶν, *adv*. *more pædotribarum*, ut *deceat pædotribas*.
Παιδοπορῶν, *εως*, ὁ, idem quod *παιδοπορῶν*.
Παιδοπορῶν, *ω*, f. ἥσω, *pueros educo*; (2) *servo* *alo*. *Ὁ δυνάμενος παιδοπορῶν*, *Appian*.
Παιδοπορῶν, *ας*, ἡ, *puerorum educatio*. *Α*
Παιδοπορῶν, *υ*, ὁ ἔξ ἡ, *puerorum vel servorum educator*, *altor*. *Α ποῖος*.
Παιδοπορῶν, *ον*, *a liberis afflictus*. *Α τιτρώσκω*.
Παιδοπορῶν, *ω*, *liberos procreo*. *Χαρῶν ἐν δύναις ταῖς Ἀλφειῷ παιδοπορῶν*, *Eur*. *Ion*. 175. *Ex παῖς et ἔργον*. *Unde*
Παιδοπορῶν, *ας*, ἡ, *liberorum procreatio*. *Παιδοπορῶν* *δύσκωτος*, *de matre quæ nupta suo filio liberis parit*, *Soph*. *Æd*. *Tyr*. 1248.
Παιδῶσα, *η*, *prægnans*, *V*. *L*. *ex Call*.
Παιδῶσσα, *mater*. *Non est participium*, sed *adjectivum formæ contractæ*, pro *παιδῶσσα*. *Callimach*. *apud Scholiastem Soph*. *ad Trach*. 308. (Sed hoc dubium.)
Παιδοφθορία, *ω*, *pueros corrumpto*, *pueros stupro*; (2) *pueros occido*.
Παιδοφθορία, *ας*, ἡ, *puerorum stupratio*; (2) *puerorum occisio*. *Α*
Παιδοφθόρος, *υ*, ὁ ἔξ ἡ, *puerorum corruptor*, *stuprator*, *pædicator*, *cinædus*; (2) *puerorum perdit*, *occisor*. *Ex φθίρω*.
Παιδοφιλία, *ω*, *pueros amo*; *παιδοφιλεῖσθαι*, *de puero*, *qui amat*.
Παιδοφίλης, *υ*, ὁ, *puerorum amator*; *pædicator*.
Παιδοφίλος, *υ*, ὁ ἔξ ἡ, idem.
Παιδοφονία, *ω*, *pueros occido*.
Παιδοφονία, *ας*, ἡ, *puerorum vel liberorum cædes*. *Α*
Παιδοφόνος, *υ*, ὁ ἔξ ἡ, *puerorum seu liberorum interfector*. *Ex παῖς et φόνος*.
Παιδοφόρος, *υ*, ὁ ἔξ ἡ, *puerum vel pueros gestans*. *Α φέρω*.
Παιδῶσις, *εως*, ἡ, *liberorum procreatio*. *Α παῖς*. *Unde*
Παιδῶν, gen. pl. *Dor*. pro *παιδῶν*, *a παῖς*, *puer*.
Παῖς, *Dor*. *παιδῶν*, f. 1. *παῖς*, seu *παῖς*, *ludo*, *jocer*, *illudo*; (2) *de voce quæ joco ludoque fingitur vel usurpatur*. *Sic apud Pollucem*, 3, 109, *ubi male interpres ridetur*. *Vide πλάττω*. *Παῖς πρὸς ἡμῶς δεσπότης*, *ἡ μάλιστα*; *Eur*. *Her*. *Tyr*. 955. *Παῖς ἐν βαθρὸν ὄρθον*, *Theoc*. 18, 14.
Παιήνιος, *ια*, *ιον*, *medicus*, *salutaris*. *Α παῖαν*.
Παιήνιος, *ης*, ἡ, *ars medica*. *Ab eod*.
Παιήνιος, *η*, *Pæonia*, *Ep*.
Παῖαν, *ονος*, ὁ ἔξ ἡ, *salutaris*. *Α παῖαν*.
Παῖαν, *ονος*, ὁ, *hymnus*; *deorum medicus*. *Ab eod*.
Παῖαν, fut. εἶσω, *doceo*, *instituo*, *erudio*. *Α παῖς*.
Παῖαν, *υ*, ὁ, *ludus*. *Α παῖς*.
Παῖαν, *η*, *ον*, *jocularis*, *illusorius*.
Παῖαν, *adv*. *illudendi causa*.
Παῖαν, *η*, *ον*, *qui ludis meretur*; (2) *jocularis*. *Α παῖς*.
Παῖαν, *accus*. *Poet*. pro *παιδῶν*. *Ὅν παῖν ἀμφιβεῖωσαν*, *Oppian*. *Cyneget*. 3, 218. *Παῖν παῖν ἀμφιβεῖωσαν* *ἐλθόμενον ὕδατι σιμῶν*, *Antholog*. 1. *Παῖαν*.

παῖδ᾽, et παῖσῃμα, fraus, impostura, *Suid.*
Sed vera scriptura, et ἀπαῖσῃ, &c. *Ern.*
ΠΑΓΨΑΛΑ, *ns, ῥα*, loca praerupta et salebrosa ;
prop. pulvis in rupibus.
Παιπάλῃ, *ns, ῃ*, farinæ flos ; farina tenuissima.
Metaph. de versuto et astuto. A παλῆν.
Hinc
Παιπάλῃμα, *actus, τὸ*, idem.
Παιπάλῃ, quatio, concutio. A πάλῃν.
Παιπάλῃς, *ῥσας, ῖν*, praeruptus, salebrosus,
asper. Ἐστῆν δῑ σκοπῆν ἐς παιπάλῃσσαν
ἀνέλθων, *Od. 10, 148. Hes. Th. 860.* A παί-
παλα.
Παιπαλῃσῇς, *asperis, dat. pl. f. g. Ion.* pro
παιπαλῃσσαι.
Παιπαλῃς, *ιος, ὁ* ἔ ῃ, malitiosus, versipellis ;
(2) veneficus. A παιπάλῃ.
ΠΑΓΨ, *παῖδος, ὁ* ἔ ῃ, puer vel puella. (2)
servus, minister ; (3) filius, liberi. (3) παί-
δων τ̄ ἱεράς ῃ, cupidus eram liberorum,
Eurip. Suppl. 1088.
Παῖς, *ἴδος, acc. παῖν, Poet.* pro παῖς.
Παῖσαι, *qui percussit, a. 1. part. act. Æol.* pro
παῖσας, a παῖν, vel a παῖζω.
Παῖσασι, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro
ἐπαῖσασι, a παῖν, vel παῖζω.
Παῖσθα, *acc. sing. Dor.* pro παῖδα.
Παῖσθῃ, *iudat, 3. sing. præs. conj. act. Dor.*
pro παῖζῃ, a παῖζω.
Παῖσθω, *ludo, Dor.* pro παῖζω.
Παῖσις, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi παῖζω,
ludo ; vel a παῖν, percutio.
Παῖσις, *ῃ, ὄν*, jocularis, *Athen.* A παῖζω.
Παιφῶσας, oculus circumfero ; (2) impetum
facio, tumultuor ; (3) declaro, illustro. Σὺν
τῇ (αἰγῇ) παῖφῶσσαν διήσαντα λαὸν Ἀχαιῶν,
Il. 2, 450. Παῖφασσι δῑ, τὸν δ̄ ἀνὰ χῶρον ἴδων
ἐξερίων, *Apoll. Rhod. 4, 1442.* (2) λείψανα
παῖφῶσσαντα, reliquia subsilientes, *Oppian.*
Cyneg. 2, 250. Τὴν περὶ λύχνους ἀκούωντος
δειπνήεις ἀπάλασι παῖφῶσσαν, *Nicand. Ther.*
760. A φῶς, lux, est φῶν, unde φάσσω
παῖφῶσας, celeri motu mico.
Παιφῶς, aor. 1. part. pass. verbi παῖζω.
ΠΑΨΩ, fut. παῖσω, percuto, ferio, pulso. Ali-
cubi et pro subagito ; item raptum comedo.
Occurrit et f. παῖσων, παῖσῶμεν, *Aristoph.*
Ὅς μέγιστον ὄντα Κλῶν ἐπαῖσι ἐς τὴν γαστέρα
Aristoph. Nub. 543.
Παῖων, *ῥσας, ὁ*, Apollo, Deus medicinæ ; (2)
hymnus ; (3) medicus. A παῖω, ferio,
eo quod Apollo Pythonem sagittis per-
cussit.
Παιωνία, *ας, ῃ*, Pæonia, herba ; (2) antidoti
nomen, item catapotii. A παῖων.
Παιωνίζω, fut. παῖσω, peanem canto. A παῖων.
Παιωνικός, *ῃ, ὄν*, medicus. Ab eo.
Παιωνίος, *ας, ὁ* ἔ ῃ, et παιωνίος, *ῖα, ἰων*, medicus
a, um. Ὡς ἔχω παιωνίον . . κακῶν, *Soph.*
Trach. 1208. Τάτω μὲν παιωνίας ἐς χεῖρας
ἐλθῖν, *Id. Phil. 1450.* Ab eo.
Πακτίς, *Dor.* pro πηκτίς, *ἴδος, ῃ*, pecten, instru-
mentum musicum. A πηγνίω.
Πακτός, *ῃ, ὄν*, Dor. pro πηκτός, compactus.
Πακτός, *ῶ, fut. ὄσω*, compingo, coagmento,
obsero, claudio. (2) καὶ δῶμα πακτῶν, domus
que fores obsera, *Soph. Aj. 579* ; ubi prius
male legebatur δῶμα ἀπακτῶν. Ἡμεῖς δ̄ ὅς
ἐν τειχεράμιν ἐνδύσαντες πακίσοι, κατὰ δῶμα
μεν, nos autem quæcunque erant perforata,
obturavimus pannis, et obsepimus, *Ari-*
stoph. Vesp. 127. A πακτός. Unde
Πακτῶν, *ῥσας, ὁ*, genus navigii fluviatilis, quod
solvi poterat. *Gl. V. remulcus.*
Πακτῶσις, *ῖας, ῃ*, coagmentatio. A πακτός.
ΠΑΑΑΨΗ, *ns, ῃ*, massa ficum aut pinguium
caricarum ; (2) quælibet aliarum rerum
massa.
Παλάβιον, *Dim.* a πάλαν.
Παλάβῃς, *ἴδος, ῃ*, idem.
Πάλαβον, τὸ, idem quod παλάβη.
Παλαβῶσις, *ῖος, ὁ* ἔ ῃ, massæ παλάβης formam
habens. A πάλαν.
ΠᾶΑΑΙ, *adv. olim, quondam, pridem, jam-*
priedem, dudum, jamdudum ; (2) dicitur
de brevi tempore, modo. (2) ἐν ἀπείρῳ

πάλαι ζῆναι τοὺς πρὸν νεκροτά μὲ ; Eurip.
Hippolyt. 1085. "Ἐστὶ δ' ἡ πάλαι γυνή, anti-
quos mulier obtinet mores, Id. Or. 129.
Παλαιελαστής, ἔς, dudum germinans, dudum
natus. Α βασιλεύς.
Παλαιγενής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, priscus, vetustus, an-
nosus seu senex. Ex πάλαι καὶ γίνομαι.
Παλαιγόνος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem ; παλαιόνος, ma-
jores, R. Pind. Olym. 13. item παλαιγόνος, Ἐπν.
(Sed παλαιγόνος, qui olim genuit.)
Ex iisd.
Παλαιετής, ἔς, vetus. Ab ἔτος.
Παλαιότοτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, longo tempore repositus
et adersvatus. Ex πάλαι καὶ τίθημι.
Παλαιμᾶτωρ, ορος, ἡ, prisca mater. Α μι-
ση.
Παλαιμνών, ᾶ, contendo, luctor. Χαῖνα πρε-
πιδι παλαιμνέει κινεῖν, Pind.
Παλαιμονία, τας, Portualia, Gl. V. Α
Παλαιμνος, ος, δῆ, Palæmon ; deus marinus.
Gl. V. Portunus.
Παλαιονόσος, υ, ὁ ἔξ ἡ, priscus. Ex γίνομαι.
Παλαιολόγιον, ᾶ, antiqua memoro, de rebus
antiquis dissero aut scribo. Ex λόγος.
Παλαιομάχων, ἔς, idem quod μάχαις.
Παλαιομᾶτωρ, ορος, ἡ. Τῶς παλαιομάτορος παι-
δογιόν, Eurip. Suppl. 628.
Παλαιομήτωρ, ορος, antiquæ matris, Eur.
Παλαιομυλῶν, veterator, Ph.
Παλαιόντι, 3. plur. præ. ind. act. Dor. pro
παλαίνω, α παλαίω.
Παλαιόπαιτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, cui priscæ sunt di-
vitiae, jam diu locuples.
Παλαιοπράγμαν, ἔς, longo usu tritus in aliqua
re.
Παλαίος, Dor. pro παλαιός, stultus. Παλαίος
γε, ναι τὸν Γάτορα, ὄνθρωπος, Aristoph. Lys.
988.
Παλαιοῦφος, veteramentarius, Ph. Α ῥάπτω.
Παλαιός, ᾶ, ὄν, vetus, antiquus, priscus, ve-
tustus, pristinus ; (2) futilis, inanis ; (3)
stultus, μωρός. (2) κοφὰ καὶ παλαί ἔσθη, Sophr.
Ed. Tr. 290. Χρόνῳ παλαιοί, senes, Id.
Col. 112. Α παλαιοί. Hinc
Παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas.
Παλαιότοτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, quæ dudum peperit,
efficta, Arct. Ex τίκτω præτ. τίτοκα.
Παλαιότοκος, ex iisd. dudum natus, major
natu.
Παλαιότροπος, ον, ad morem veterem factus.
Παλαιόφρων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, antiqua sapiens ; (2)
valde prudens. Ex παλαιός καὶ φρόν.
Παλαιῶν, ᾶ, ὡς, αἰών, antiquus, veterem reddo ;
παλαιῶμαι, veterasco, vetus fio ; πεπαλαι-
ωμένος, inveteratus. Α παλαιῶς.
Πάλαισμα, ᾶτος, τὸ, luctatio ; (2) callidum
consilium, artificium ; (3) conatus, nempe,
absolvendi negotii suscepti. (5) τὸ καλῶς
δ' ἔχον πόλει πάλαισμα μήποτε λύσαι θεὸν αἰ-
τήμα, Sophr. Ed. Tr. 879. Α πάλαισμα.
Παλαιόμαστιον, Poet. pro παλαιόμαστον.
Παλαιόμοσιν, ης, ἡ, lucta. Α πάλαισμα.
Παλαιόσχη, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, olim stillans ; epith.
veteris vini. Α πᾶλιν.
Παλαισίον, μετιόρ. Α
ΠΑΛΑΙΕΤΗΨ, ἡς, ἡ, palmus, mensura quatuor
digitorum.
Παλαισις, υ, ὁ, luctator, adversarius in lucta ;
(2) idem quod παλαισῆ. Α παλαιῶν, vel πα-
λαισῆ. Unde
Παλαισιαιῶς, αἶα, αἰών, qui est quatuor digito-
rum magnitudine, vel unius palmi.
Παλαιστικός, ἡ, ὄν, ad luctatores seu ad lucta-
tionem pertinens, luctæ peritus, luctæ stu-
diosus. Α παλαισις.
Παλαιστόριον, τὸ, locus ubi palestra exerceatur,
V. L.
Παλαιστρά, ας, ἡ, palestra, lucta, vel luctæ lo-
cus. Α πάλιν.
Παλαιστρικός, ἡ, ὄν, ad luctatorem pertinens ;
(2) palæstricæ peritus. Α παλαιστρά.
Παλαιστρινῶν, adv. palæstricæ. Ab eod.
Παλαιστρινός, υ, ὁ, palæstrita, luctator, adver-
sarius in lucta. Ab eod.
Παλαιστοφύλαξ, κορ, ὁ, præfectus palæstræ.
Παλαιότοτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, olim dictus seu cele-
-

bratus; (2) priscus, antiquus; *Od.* 9, 507.
 Ex πάλαι et φάτος.
 Παλαιόφρων, adv. secundum priscam famam.
 Παλαιόφθοις, υ, δ ζ ή, vates vetus. Α φοιτάω.
 Παλαιόφρων, ονος, δ ζ ή, antiquam terram ha-
 bens, antiquus terræ possessor, *Æschyl.* S. T.
 106. Ex πάλαι et χθών.
 Πάλαια, fut. αίσω, luctor, certo, confictor.
 Κακή δ μερείωμαι παλαιόμην, *Eurip.* *Rhes.* 508.
Il. 23, 621. Α πάλη.
 Παλαιόμα, άτος, τό, inveteratio, R. Α πα-
 λαιομα.
 Παλαιόμοις, εως, ή, idem et ab eod.
 Παλαιόμοισι, dat. pl. Poet. pro παλάμοις.
 Παλαιόμομαι, όμοι, fut. ήσομαι, administro, ef-
 ficio, gero; (2) struo, molior, machinor.
 Α παλάμη.
 Παλαιόμας, gen. pl. *Æol.* pro παλαμών, a
 ΠΑΛΑΪΜΗ, ης, ή, palma manus; (2) manus;
 (3) ars, via, ratio, qua aliquid efficimus;
Il. 1, 238. (4) instrumentum, quo aliquid
 efficitur. (2) εν παλάμης φορέσει δικαστοίλοι,
Il. 1, 238. (4) περιγεινέ τέμενιν παλάμα χροα,
Eurip. *Or.* 818.
 Παλαμής, ή, amara, piscis, *Aristot.*
 Παλαμαίων, υ, τό, substant. piculium. Μη πα-
 λαμναίον λάβε; *Eur. Iph. in Taur.* 1226.
 Παλαμαίος, αία, αίον, cujus manus cæde con-
 taminata est, cæde contaminatus, *Plut.* in
Alcib. (2) homo sceleratus, piculo obstric-
 tus, homicida, pestis, perniciēs; (3) sce-
 lerum vindex, dicitur de Jove et de Furis.
 Οίς δ παλαμαίους τοίς άνοσίοις επιπύπτουσι;
Xenoph. *Cyri Inst.* 8, 7, 18. (1) γινέσθαι πα-
 λαμναίον σίνην, polluere me cæde tua, *Soph.*
Trach. 1207. Α παλάμη.
 Παλάμην, fut. 1. inf. act. *Ion.* pro παλάζειν.
 Παλάσσειτο, 3. sing. imperf. indic. pass. *Ion.*
 pro ιπαλάσσειτο.
 Πάλάσσω, fut. ξω, sortior; (2) inquino, fædo,
 contamino, *Anglic.* to PLASH. πετάλαζε, ή,
 sortimini, 2. plur. perf. pass. πεπαλαγω-
 μένος, fædatus, part. Άμφι δ χαιτός
 άγχμητός πεπαλακτον φόνω, *Theoc.* 25, 225.
 Παλάσσειτο δ αίματι Σάρη, *Il.* 5, 100. Α
 πάλλω.
 Παλάχην, ή, sors, *Steph.*
 Παλιύτη, έ, ό, qui retia avibus tendit, illex.
 Α παλιύν. Hinc
 Παλιύτεια, ας, ή, illex.
 ΠΑΛΕΤΩ, f. εύωα, allicio; (2) alliciendo fal-
 lo; (3) in retia pettraho. Τὰς περιετρέψς δ'
 όμοις έλλαθών, είλεός ήχει, κάπαναγκάζει
 παλιύν, *Aristoph.* *Av.* 1088.
 ΠΑ'ΛΗ, ης, ή, lucta, luctatio.
 Πάλημα, άτος, τό, pollen, *Poll.* pro παιπάλη.
 Hinc
 Παλημάτιον, υ, τό, sorbitio quædam, *Poll.*
 Παλήσιος, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro παλήσαι,
 a verbo inusit. si non plane mendoso, πα-
 λιώ, luctor.
 Πάλι, pro πάλιν, *Poet.*
 ΠΑΛΙΑ, secundus nuptiarum dies, repotia,
 R.
 Πάλιελασος, υ, δ ζ ή, iterum germinans. Ex
 πάλι et βλασάνω.
 Παλιγγενισία, ας, ή, quasi secundus ortus, in-
 stauratio; (2) reditus ad vitam; (3) rege-
 neratio; (4) baptismus. Ex γένισις, gene-
 ratio. Hinc
 Παλιγγενισίος, υ, δ ζ ή, ad regenerationem per-
 tinens. Α
 Παλιγγινής, ίας, δ ζ ή, renascens, renatus.
 Μαΐα παλιγγινίαν μιρόσαν νεκροσσοός άρη,
Noton.
 Παλιγγλωσσος, υ, δ ζ ή, diversa utens lingua;
 (2) contrarius, diversus a priori sermo, quo
 ille fit irritus; unde irritus, *Ætn.* male
 ominans. (1) άδ ήν έντω Βάρδαρος, έντε πα-
 λιγγλωσσος σάπης, *Pindar. Isthm.* 6, 36.
 Παλιγγλωσσον δέ οι 'Αθάναιοι άγγίλων ήσαν
 Σίσαν, *Id. Nem.* 1, 88. Α γλώσσα.
 Παλιγγκαμστος, υ, δ ζ ή, retrorsum curvus;
 (2) recurvus. Α γνάμπτω.
 Παλιγκάπηλος, υ, δ ζ ή, qui a caupone emit
 et rursum vendit. *Gl. V.* dardanarius.
 Παλιγκινής

Παλιγκνήτης, *is*, retro cedens seu ruens. *A* κινῶ.
 Παλιγκλάσας, *us*, *o* *z* *h*, refractus; (2) recurvus, reflexus. *A* κλάω.
 Παλιγκλατίνω, *us*, rursus malignus fio aut exandescō.
 Παλιγκοτία, *ai*, fut. *ήσω*, idem et ab eod.
 Παλιγκόστησις, *us*, *h*, offensio et exandescētia iterata. *A* प्राच्.
 Παλιγκοτία, *as*, *h*, offensio, simultas. *A*
 Παλιγκοτος, *us*, *o* *z* *h*, qui simultatem cum aliquo gerit; infestus, iracundus.
 Παλιγκοτος, *adv*, animo iterato, iracunde.
 Παλιγκυτος, *us*, *o* *z* *h*, redivivus, *Gl. V.* *A* κτιζῶ.
 Παλιγκυτος, *us*, *o*, passa.
 Παλιγγλωσσος. Vide παλιγγλωσσος.
 Παλιγματτος, *on*, reflexus, *Tryph.*
 Παλιδωκής, *is*, retro spectans, videns quā a tergo sunt. *A* δέχομαι.
 Παλιδωκής, *h*, pro quo παλιωκής, *Hes.*
 Παλιδωμος. Vide παλινδρομος.
 Παλιζετος, *et* παλιζετος, iterum rarus, denuo rarus, al. παλιζετος.
 Παλικαμπτης, *is*, retro cedens, ruens. *A* κάμπτω.
 Παλλογίω, *ai*, *f. ήσω*, idem iterum dico. *Kroῖ-*
gus δὲ οἱ ἱσαλλογόνους πᾶσαν τὴν ἐαυτοῦ διά-
νοιαν, *Herodot.* 1, 90. (pessime editiones fere omnes ἱσαμλογόνους.)
 Παλλογία, *as*, *h*, verbi, sermonis iteratio. *A*
 Παλλογος, *us*, *o* *z* *h*, rursus numeratus, iterum collectus seu congestus, *Il.* 1, 126. *A* λέγω, dico, recenseo, colligo.
 Παλλογίος, *us*, *o* *z* *h*, resolutus, rescissus.
 Παλιμβάκχιος, *us*, *o*, palimbacchius, pes metricus, prima et tertia longis, media brevi.
 Παλιμβάμος, *us*, *o* *z* *h*, retrogradus, *R.* *Pind.* *Pyth.* 9. *A* βαίνω.
 Παλιμβίος, *us*, *o* *z* *h*, redivivus.
 Παλιμβλαστής, *ios*, *o* *z* *h*, iterum germinans.
 Παλιμβλωστος, *us*, *o* *z* *h*, idem. *A* βλαστάνω.
 Παλιμβολία, *as*, *h*, dolus, inconstantia, fluctuatio animi. *A*
 Παλιμβολός, *us*, *o* *z* *h*, veterinarian, veterator; (2) inconstans, mutabilis. *Δολοὶ δὲ παλιμβολοὶ ἀνὴρ*, *Plut.* Ex βάλλω vel βολή.
 Παλιμβολία, *as*, *h*, consilii mutatio, inconstantia, *R.* *A* βολή.
 Παλιμβυλος, *on*, inconstans in conciliis.
 Παλιμπήκης, *ios*, *o* *z* *h*, duplicatus longitudine, duplex; (2) longus. *A* μήκος.
 Παλιμπται, *ai*, παῖδος, *o*, iterum puer; (2) repuerascens senex.
 Παλιμπτις, *adv*, retrorsum, iterum. *A*
 Παλιμπτητής, *ios*, *o* *z* *h*, retro lapsus, retrogradus. *A* πίπτω.
 Παλιμπτηνος, *us*, *o* *z* *h*, iterum compactus. *A* πηννύω.
 Παλιμπτισσα, *h*, sicca pix, pix recocta.
 Παλιμπλαγκτος, *us*, *o* *z* *h*, errabundus. *A*
 Παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retro agitor, seu iterum oberto; παλιμπλαγχθίντας, *a. l.* part. retractos, iterum errabundos.
 Παλιμπλεκτής, *ios*, *o* *z* *h*, retrorsum nexus seu plexus, *R.* *A* πλέκωμαι.
 Παλιμππλῆτος, *us*, *o* *z* *h*, denuo lotus. *A* πλύνω.
 Παλιμππλωτος, *on*, iterum navigans.
 Παλιμπποία, *h*, ventus contrarius. 'Εσπείροι άνίμοι παλιμπποίησιν ἐκείσαι, *Apoll. Rhod.* 1, 586.
 Παλιμπποιον, *us*, τὸ, remuneratio.
 Παλιμπποέτος, *us*, *o* *z* *h*, retrogradus. *A* πορεύομαι.
 Παλιμππόρος, *us*, *o* *z* *h*, qui iter repetit; (2) e contrario iter faciens, *R.* *A* πόρος.
 Παλιμππης, *πδος*, *o* *z* *h*, pedem reflectens, retrogradus.
 Παλιμππράτος, *us*, *o* *z* *h*, qui iterum venditus est; (2) qui sæpius vendi se sinit; (3) qui priori hero relicto subinde alii se addicit; (4) veterator, veteratrix. Ex πιπράσκω.
 Παλιμππροδοσία, *as*, *h*, falsa et simulata proditio.
 Παλιμππροδότης, *us*, *o*, reciprocus seu rursus

proditior, qui eos prodit ad quos trans-

fugit.
 Παλιμππωλος, *us*, *o* *z* *h*, qui aliquid revendit, qui emit ut revendat. *A* πωλῶ.
 Παλιμπφημος, maledicus, blasphemus. Παλιμπφωμος αἰδῶ, carmen maledicum, *Eurip.* *Ion.* 1096. Οἱ τῶν ἀνρίων αἰρέσιων ἐνρίται παλιμπφωμος φωνᾶς κατὰ τῆς ἀρρήτου δοῆς ἰντίε, *S. Cyrillus in Isaiam.*
 Παλιμπφωαν, *o*, *h*, qui sententiam mutat. *A* φέρω.
 Παλιμπφῆσις, *ios*, *o* *z* *h*, renatus; (2) renascens; (3) redivivus. Πηγήν ἰνδομύχοιο παλιμπφῆσις ἐμπέδον ἴδα, *Nonn.* Ex φύω.
 Παλιμπφαιστος, *us*, *o* *z* *h*, iterum derasus, vel deradendo tersus, seu ita factus, ut in eo exarata rursus deleri et cum aliis mutari possint. *A* φάω. Sed usitatus
 Παλιμπφητος, *us*, *o* *z* *h*, idem. *A* φάω.
 Παλιμπφύχτος, *us*, *o* *z* *h*, qui resumpsit animam, redivivus. *A* ψύχῃ.
 ΠΑ'ΑΙΝ, *adv*, iterum, rursus, denuo, de integro; (2) vice versa, e diverso, e contrario, contra; (3) retro, seu retrorsum; alibi, alio in loco; in commemorandis scriptorum locis sive dictis; (3) οἱ μίγας ὄλβος... πάλιν ἀρ' ἡλθ' ἐξ ἐντυχίας Ἀτρείδαις, *Atridae* rursus potentia et felicitas in contrarium ceciderunt, *Eur.* *Or.* 808.
 Παλινάγχιος, *us*, *o* *z* *h*, nuntius, qui postquam nuntiavit quod jussus erat, ad eum redit a quo missus erat, internuntius.
 Παλιναγρετος, *us*, *o* *z* *h*, qui rursus congregatur; (2) rursus congregans. Ἦν ἄτην ἀχίων ἡ δ' ἐκ παλιναγρετος ἰσιν, *Hes.* 93. Ex ἀγείρω.
 Παλιναίρετος, *us*, *o* *z* *h*, rursus creatus, qui post abrogatum magistratum rursus creatur magistratus.
 Παλιναυγής, *ios*, *o* *z* *h*, recrescens, renascens; *Nonn.* *P.* 3, 30. Ex αὐγῶ.
 Παλιναυτόμολος, *us*, *o* *z* *h*, qui ad eam partem, a qua prius ad hostes transierat, redit.
 Παλινιδίω, instauro litem:
 Παλινδικία, *as*, *h*, actio repetita, *Ph.* παλινδικίας, instaurandæ litis. Παλινδικίαν διδῶς τοῖς ἀδικῶς καταπαρήθεισι, *Herod.* *A*
 Παλινδίκος, *us*, *o* *z* *h*, qui rursus de rebus iisdem judicatur. Ex πάλιν et δίκη.
 Παλινδίνητος, *us*, *o* *z* *h*, qui reciproco vortice revolvitur. Ὅφρα μιν ἐξ ὕπνοιο παλινδίνητον ἐγείρω, *Nonn.* Ex δινάμαι.
 Παλινδίνια, *as*, *h*, vortex reciprocus. *A* δίνη.
 Παλινδρομία, *ai*, *f. ήσω*, cursu reciproco redeo. Ὡς παλινδρομῶσι αἱ δυνάμεις, *Aret.*
 Παλινδρομής, *ios*, *o* *z* *h*, idem quod παλινδρομος.
 Ἔς τὰ αὐτὰ παλινδρομῶσι, *Aret.*
 Παλινδρομία, *as*, *h*, recursus, cursus reciprocus.
 Παλινδρομικός, *h*, *on*, idem quod παλινδρομος, *us*, *o* *z* *h*, recurrens, reciprocus.
 Παλινδρῶα, *as*, *h*, iterum vita. *A*
 Παλινδρῶος, *us*, *o* *z* *h*, redivivus.
 Παλινδρῶσις, *us*, *h*, sursum subsidientia humorum in se redeuntium.
 Παλινδοδία, *as*, *h*, remeatio, itineris repetitio. Ab ὁδός.
 Παλινδοπος, *on*, a sole aversus, *Gal.*
 Παλινδρομος, *us*, *o* *z* *h*, qui gressu retro concitato redit.
 Παλινδρομτος, *on*, idem. Ab ὁρμάμαι.
 Παλινδρος, *us*, *o* *z* *h*, retrogradus. Ex π. et ὄρω.
 Παλινδροσος, *us*, *o* *z* *h*, retrogradus, resiliens, rursus concitatus. *Ph.* reciprocus. Παλινδροσος ἀπέστη, *Il.* 3, 33. Ex ἰσδ.
 Παλινδοσία, *ai*, *f. ήσω*, iterum redeo, redeo, revertor.
 Παλινδοσίμος, *us*, *o* *z* *h*, iterum rediturus.
 Παλινδοτος, *us*, *o* *z* *h*, qui redit seu revertitur, recurrens, reciprocus.
 Παλινδῶος, *us*, *o* *z* *h*, qui iterum meit, iterum seu bis mingens. Ex ἔρω, urina.
 Παλινπροδοσία, *as*, *h*. Vide παλιμππροδοσία.
 Παλινρῶμη, *h*, impetus retro ruens, *Suicer.*
 Παλινρῶσις, *us*, *o* *z* *h*, valde umbricosus, opacus, tenebrosus. Ex σκιά.
 Παλινρῶμῶν, *ai*, contrarium dico seu loquor; (2) obrecto, famam lædo. Ex ῥῶμα.

Παλινρεπτος, *us*, *o* *z* *h*, retro vertens. Ex ῥεῖψω, verto.
 Παλινρεβῆτος, *us*, *o* *z* *h*, retrogradus, *Suicer.*
 Παλινρίτος, *o*, *h*, qui rependitur, vicissim punitus; retributus, repensus. Ex τίω.
 Παλινροκία, *as*, *h*, mutua foneratio; (2) fœnoris dati repetitio. Ex τίκτω.
 Παλινρσος, *us*, *o* *z* *h*, in aversum tendens, remittens; (2) recurvus, reflexus. Ex τίνω.
 Παλινρῶπῆτος, *us*, *o* *z* *h*, in contrarium versus, reflexus, retortus, inversus, *Pind.* *Olymp.* 2. Ex τρέπω.
 Παλινρῶτης, *ios*, *o* *z* *h*, veterator, versutus. Ex π. et τρέβομαι.
 Παλινρῶψ, veterator, *Ph.* Ex ἰσδ.
 Παλινρῶπασθαι, retro se convertere. Ἀψ δὲ παλινρῶπῶντο Δίας ὕπο, *Apoll. Rhod.* 4, 643. Ex τροπή.
 Παλινρῶπία, *as*, *h*, conversio retro facta, immutatio; (2) cura.
 Παλινρῶπής, *ios*, *o* *z* *h*, idem quod παλινρῶπος, *us*, *o* *z* *h*, retro convertens gressum, retrogradus, redux. Ex τρέπω.
 Παλινρῶπης, *ios*, *o*, *h*, repercurssus. Ex τύπτω.
 Παλινρῶχης, *is*, qui contraria conditione seu fortuna utitur, secunda post adversam et contra. *A* τυχῇ.
 Παλινρῶν, *ai*, recanto, retexo orationem, muto sententiam. Ex ῥῶθ.
 Παλινρῶδία, *as*, *h*, cantus priori contrarius; (2) retractatio.
 Παλινρῶος, *us*, *o* *z* *h*, qui suis horis redit. Ex ὥρα.
 Παλινρῶος, *us*, *o* *z* *h*, ex paliuro factus. *A*
 Παλινρῶος, *us*, *o*, paliurus, frutex spinosus. *Gl. V.* rubus.
 Παλινροφόρος, *on*, ferens paliuros. *A* φέρω.
 Παλινρῶν, *ai*, vicissim refluus. *A* παλινρῶος.
 Παλινρῶνός, *us*, *o* *z* *h*, refluens seu resiliens ab litore aut scopulo, epith. fluctus, *Od.* 5, 430. (2) retrogradus, resiliens retro. Οὐδὲ παλινρῶνός κεν' ὑπὲρ τοῖς φορέοιτο, *Aratus*, 1012. Ex ῥῶος.
 Παλινρῶα, *as*, *h*, refluxus, reciprocatio aquæ. Τὴν παλινρῶν στήθειν, *Aret.* *A*
 Παλινρῶος, *conter.* παλινρῶος, *us*, *o* *z* *h*, refluus, reciprocus.
 Παλινρῶος, idem quod παλινρῶνός, *Call.*
 Παλινρῶπος, *us*, *o* *z* *h*, qui retro vergit, reflexus. Ex ῥῶπῃ.
 Παλινρῶτος, *on*, reciprocus, *Ph.* Ex ῥῶν.
 Παλινρῶος, *us*, *o* *z* *h*, idem quod παλινρῶος.
 Ἄνθρωποι ναυτάσκα παλινρῶος, *Hom.* *Hymn.* in *Mercur.* 6.
 Παλινρῶν, *ai*, retrogradus feror, retrogredior, *R.* *A*
 Παλινρῶτος, *us*, *o* *z* *h*, retrogradus, resiliens.
 Παλινρῶτος ἡ χολή, *Aret.* Παλινρῶτον δαπνῆμα ναυσίαι, retrogrado cursu fugere, *Soph.* *Œd.* *Tyr.* 193. Παλινρῶτος εὐχῇ, retro veni, *Eurip.* *Suppl.* 388. Παλινρῶτον Εὐρυδίκειαν, reducem Eurydicen, *Mosch.* 3, 131. Ex σύρμαι.
 Παλινρῶλλικτος, *us*, *o* *z* *h*, iterum collectus seu congregatus. Ex συλλέγωμαι.
 Παλινρῶμος, pro παλινρῶμος.
 Παλινρῶος, *us*, *o* *z* *h*, idem quod παλινρῶος.
 Παλινρῶος, *us*, *h*, insectio, *Il.* 15, 69. Confer *Hes. Scut. Herc.* 15. Ex δινῶμαι.
 Πάλλα, *h*, pila; quasi α πάλλομαι, *Eust.*
 Πάλλαγμα, *at*, concubitus cum pellice. *A* πάλλαξ.
 Παλλάδιον, *us*, τὸ, simulacrum Palladis. *Dim.* *a* Παλλάς.
 Παλλάκεια, *as*, *h*, concubinitus, pellicatus. *A*
 Παλλάκισμός, sum concubina; (2) pellicem habeo. *Ph.* παλλάκισθαι, ancillari. *A*
 ΠΑΛΛΑΚΗ, *h*, pellex, concubina, succuba, *Ph.* Hinc
 Παλλάκας, *as*, *h*, concubinitus, pellicatus.
 Παλλάκισσι, *dat. pl.* *Poet.* pro παλλάκισσι. *A*
 Παλλάκιον, *us*, τὸ, adolescentulus.
 Παλλάκιος, *us*, *on*, ad pellicem pertinens, *Phocyl.*
 Παλλάκῖς, *idos*, *h*, concubina, pellex; (2) puella. *A* πάλλαξ.

Παλλάκιος, amasius, V. L.

Παλλαντίος, ἡ, epith. Palladis, V. L. et Ep.
ΠΑΛΛΑΞ, ἄκος, ὁ, juvenis, adolescens, Dor.
pro πάλλης.

Πάλλης, ἄκος, ἡ, Pallas, sive Minerva. A
πάλλω, quia hastam vibrasse dicitur simul
atque ex Jovis cerebro prosilierat. Est
Dea intellectualis ordinis, custodiendi om-
nia vim habens.

Πάλλας, idem quod πάλλας, Eust.

Παλλάσιοι, seu πάλλας, ficus sicca, Ar.

Πάλλει, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro
ἐπαλλει, a πάλλω.

Πάλλευκος, α, ὁ ἢ, omni ex parte albus,
candidissimus. Ex πᾶν et λευκός.

ΠΑΛΛΗΞ, pupa, pupula, catulaster, Gl. V.
idem, puer. A πάλλομαι.

Παλλομένων, gen. plur. part. præs. verbi πά-
λλομαι.

ΠΑΛΛΩ, vibro, quatio, agito; (2) sorte lego.
Præfectus sortitioni, seu sortes in aliorum
gratiam conjiciens in galeam, sitellam, vel
urnam, a concussione πάλλειν κλήρω dice-
batur. Πάλλομαι, palpo, Gl. V. sortior,
salio, exulto; a. 1. act. ἔπληω, ἔπληε, Ion.
πῆλε, vibravit; inf. πῆλαι, vibrare. Στήθεισι
πάλλεται ἥτορ ἀνὰ φόρῳ, Il. 22, 452. Κελεύειν
πάλλεσθαι, Herodot. 3, 128.

Πῆλμα, ἄτος, τό, vibratio, agitatio. Hinc
Παλματίας, α, ὁ, vibrator, quidam terræ mo-
tus.

Παλμῖον, sc. οἰόνισμα, augurium quod ex
πᾶλμω captatur, Suid.

Παλμός, ὤ, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio, Ph.
salistatio, tripudium. Παλμός καρδίας, Hipp.

A πάλλω.

Παλμοσκοπία, ας, ἡ, divinatio quæ fit ex pal-
pitationis inspectione, R. A

Παλμοσκόπος, α, ὁ ἢ, qui παλμὸν sive pal-
pitationem contempletur, et ex ea divinatur.
Ex παλμός et σκοπός.

Πάλμυς, υος, ὁ, rex. Vox Ion. antiqua.

Παλμῶδες, υος, ὁ ἢ, palpitationibus obnoxius.
Παλμῶδεις πόνοι, Hippocr. A παλμός.

Πάλμων, υος, ὁ, servus, idem qui λάτρεται.

Πᾶλος, α, ὁ, vibratio, concussio, agitatio; (2)
sortitio, sors. A πάλλω.

Παλταρία, siligo, simila, Suid.

Πᾶλτο, 3. sing. plussq. perf. ind. pass. Ion.
pro ἐπίσταλτο, a πάλλω, agito.

Παλτόν, α, τό, jaculum, telum.

Παλτρές, ἡ, ὄν, vibratus, vibratilis. A πάλλω.

Πάλυνον, imperf. ind. act. Ion. pro ἐπάλυνον, a
παλύνω, adspingo.

Παλυνή, ἡς, ἡ, polenta. A παλύνω.

Πᾶλυνω, adspingo, conspingo; (2) albefacio.
Gl. V. candido. Ὅδ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνον,
Od. 14, 77. Χ' ἀσπρὴν εὐφῶτι παλύνεται,
Theoc. A πάλω.

Πᾶμα, possessio: sic scribendum est, nec dupli-
ci μ opus est. A πᾶς fit πᾶμα, ut a δῶμα,
νάμα, δῶμαμα, γῆμα. Vide Valkenarium ad An-
tonium, 187. Duplicatio litteræ orta est e
vulgari pronunciatione, quæ hanc litteram
facile duplicat.

Παμβᾶνις, et πᾶμβᾶς, gossipium, Suid.

Παμβασίλεια, ας, ἡ, regia potestas plenissima
aut summa, merum seu summum imperium:

Παμβασίλεια, ας, ἡ, omnium regina, summa
regina; de Junone, omnium decorum regi-
na, Apoll. Rhod. 4, 382. A

Παμβασιλεύς, υος, ὁ, omnium rex, summus
rex. Ex πᾶν et βασιλεύς.

Παμβδελίρετος, ὤ, ὄν, abominabilis, impurissi-
mus, omnibus modis turpis.

Παμβέηλος, α, ὁ ἢ, impurissimus, scelerati-
ssimus.

Παμβίας, α, ὁ, violentus. Σχίσεν κεραιὴν παμβία
Ζεὺς τὰν βαθέσιον χθόνα, Pind. Ex πᾶν et βία.

Πάμβορος, α, ὁ ἢ, omnivorus.

Παμβότανος, α, ὁ ἢ, herbidus. Ex βοτάνη.

Παμβότος, α, ὁ ἢ, omnes pascens, fertilissi-
mus. A βόσκω.

Παμβῶντις, ἴδος, ἡ, epith. terræ, Rheæ; alma,
omnium nutrix. Παμβῶντι Γᾶ, Rhea, Soph.

Phil. 391.

Παμβῶντις, ὁ, omnes pascens; epith. terræ.

Πάμμα, possessio (scriptura vitiosa: vera πᾶ-
μα, Ern.) A πᾶμαι.

Πάμμακας, ἄκος, ὁ, ἡ, omni ex parte beatus.

Παμμάτωος, υος, vanissimus.

Παμμάχιον, α, τό, qu. dic. certatio omni pug-
næ genere. A

Πάμμάχος, α, ὁ ἢ, qui omni pugnæ genere
certat; (2) qui est omnis generis, ex omni
genere constat, quamplurimus, omnis, Ern.

Ex μάχημαι.

Παμμάχων, adv. omni pugnæ genere certan-
do; omni contentione.

Πάμμεγα, omnino magnum, valde magnum.

Παμμεγένης, υος, ὁ ἢ, omnino magnus. Ph.
immanis, vastus. Ex μέγας.

Παμμήγιστος, η, ον, maximus.

Παμμεδίων, υος, ὁ, omnibus imperans, om-
nium rector. Hinc fem. παμμεδέσσα, ης,
omnium rectrix. Ex μέδιω.

Πάμμελλας, totus vel omnino niger.

Παμμελῆς, υος, ὁ ἢ, varie modulatus, cano-
rus. Ex μέλος.

Πάμμετρος, α, ὁ ἢ, omnia metrorum genera
habens. Ex μέτρον.

Παμμήκης, υος, ὁ ἢ, omnino vel valde lon-
gus; (2) prolixus. Ex μήκος.

Πάμμηνης, ἴδος, ἡ, ut νύξ πάμμηνης, nox quæ
plena luna lucet. Νυκτὶ φανερὰ παμμήνιδι
Κασσιόπεια, Arat. Ex μήνη.

Πάμμηνης, α, ὁ ἢ, per omnes menses durans,
qui perpetuis volvitur mensibus. Ex πᾶν
et μήν, mensis.

Παμμήτωρ, υος, ὁ, omnium excogitator seu
artifex.

Παμμήτειρα, ας, ἡ, omnium mater, omnium
parens. Ex π. et μήτηρ.

Παμμήτηρ, υος, ἡ, idem et ex iisd.

Παμμήτωρ, υος, ἡ, idem et ex iisd. mater.

Τῷδε παμμήτωρ νεκρῷ, Soph. Antig. 1232.

Γενέτης μὲν παμμήτορα κόρη Ζεὺς, Nonn.

Παμμήχανος, α, ὁ ἢ, omnia machinans; (2)
ad quidvis promptus. Ex μηχανή.

Παμμήζος, α, ὁ ἢ, scelestissimus.

Παμμήγης, υος, ὁ ἢ, ex omni genere mixtus;
(2) promiscuus; (3) confusus. Ex πᾶν et
μιγνύω.

Πάμμηκος, α, ὁ ἢ, perpusillus.

Πάμμηκος, α, ὁ ἢ, idem quod παμμήγης.

Πάμμηρος, α, ὁ ἢ, infelix, infortunatus.

Πάμμηρος, υος, ὁ, musicos modulos omnes con-
tineens, Sibyl.

Παμμήστος, ὤ, ὄν, foedissimus.

Παμπαίδι, adv. cum omnibus liberis.

Παμπᾶλαιος, α, ὁ ἢ, vetustissimus.

Πάμπαν, adv. prorsus, omnino, plane.

Πάμπαν, adv. idem.

Παμπειθῆς, υος, ὁ ἢ, omnia persuadens, Pind.
Pyth. 4. Ex πείθομαι.

Παμπήγη, adv. passim per fontes. Ex πηγή.

Παμπήδη, adv. funditus, omnino, prorsus, ut
nihil fiat reliquum, Nic. Καλὸν παμπήδη,
Soph. Aj. 916. Ex πᾶν et πᾶμαι.

Παμπησία, ας, ἡ, universa possessio, universo-
rum bonorum possessio. Ex iisd.

Παμπληθεῖ, adv. per totam multitudinem, tota
multitudine, ita ut fiat ab universa turba:

Παμπληθεῖ, valde πᾶμπληθεῖς, tota multitudine.

Παμπληθῆς, υος, ὁ ἢ, confertus; (2) per-
multus, valde multus, quam plurimus; plu-
ralis παμπληθεῖς, complures, Gl. V. Dat.
παμπληθεῖσι. Ex πᾶν et πλῆθος.

Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba. Ex iisd.

Παμπληκτος, α, ὁ ἢ, gravior percussus;
epithet. certaminis, in quo multiplices pla-
gæ infliguntur. Παμπληκτος παγκρόντα τ'
ἐξῆλθεν ἀπὸ τῶν ἀγώνων, Soph. Trach. 505.

Παμπλήσιος, α, ὁ ἢ, omnibus divitiis ad-
fluens, ditissimus aut opulentissimus.

Πάμπλητος, υος, predives, Man.

Παμπόικιλος, α, ὁ ἢ, varius, varie pictus;
(2) versutus, versipellis.

Πάμπολις, α, ὁ ἢ, omnibus urbibus commu-
nis; qui in omnibus urbibus est.

Πάμπολυς, permultus, varius; πάμπολυ, per-
multum; pl. πάμπολλα, plurima.

Παμπολυτῆς, υος, pretiosissimus.

Παμπόνηρος, α, ὁ ἢ, omnino improbus, im-
probissimus, perversissimus.

Παμπονήρως, adv. pessime, gravissime, Suicer.

Παμπόφυρος, α, ὁ ἢ, omnino purpureus, R.
Ex πορφύρα.

Παμπότης, semper, Steph.

Παμπρῶσία, ας, ἡ, omnium rerum venditio,
sectio. Ex πρῶσις.

Πάμπρεσος, α, ὁ ἢ, splendidus, regius. Ex
πρέπει.

Πάμπρωτα, et πάμπρωτον, adv. in primis, po-
tissimum, V. L.

Πάμπρωτος, α, ὁ ἢ, omnium primus, Pind.
Pyth. 4. Τῷδε γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν
ἤρχετο μήτιν, Il. 7, 324. Πάμπρωτον, adv.
imprimis, quamprimum. Ἦσας μὲν πάμπρω-
τον ἐρύσομεν, Odys. 4, 577. Πάμπρωτα,
idem. Il. 4, 97. Παμπρωτίστα, adv. idem.
Apoll. Rhod. 4, 1693.

Πάμπυος, α, ὁ ἢ, valde purulentus. Ex πύον.

PAMYALIA, ἰων, τὰ, Pamyliæ, sacra quædam
Ægyptiaca.

Παμφᾶγος, α, ὁ ἢ, omnivorus; natio quæ-
dam quæ omnia vorat, apud Solinum. Et
Alcman poeta sibi hoc nominis tribuit. (2)
comedo, belluo.

Παμφᾶης, υος, ὁ ἢ, splendidus, omnia illus-
trans; (2) lucidus, ut ferrum candens,
combustus. (2) εἶναι παμφᾶης, Soph.

Phil. 728. Ex φᾶω.

Παμφαίνω, 3. sing. præs. conj. act. Ion. pro
παμφαίω. A

Παμφαίνω, totus luceo vel fulgeo; part. παμ-
φαίνων, collucens. Ἐν δὲ οἱ πᾶσι χροῖσι παμ-
φαίνω, Il. 11, 80. Χαλκῷ παμφαίνω, Ib.
14, 11.

Παμφαλλῶ, attonitus et veluti numine adflatus
adspicio, vel circumspicio; παμφαλλῶντες,
partic. pro παμφαλλῶντες, et παμφαλλῶντες.

Πάντοσε παμφαλλῶντες δινήσαντο πόδεςσι, Ery-
cius apud Schol. Apoll. Rhod. 2, 127. Etym.
derivatum vult a φάν, oculi, et ἄλλεσθαι, sa-
lire.

Παμφάνω, totus luceo vel fulgeo; part. παμ-
φανών, παμφανώντα, collucentem, pro παμ-
φανώντα, παμφανώντα f. παμφανώσα, col-
lucens splendidissime, pro παμφανώσα, et
παμφανώσα. Ἀγλῇ παμφανώσα δι' αἰθέρος
ἔρανον ἔει, Il. 2, 458.

Παμφανόντα, nom. pl. n. g. part. præs. act.
Poet. pro παμφανόντα, contr. ex παμφα-
νόντα.

Παμφάρμακος, α, ὁ ἢ, qui omnes venefico-
rum artes callet, R. Ex φάρμακον.

Παμφᾶς, adv. omnia illustrando; (2) splen-
didissime. A παμφαίω.

Παμφεγγής, υος, ὁ ἢ, totus lucens, illustris,
fulgidus. Ex φέγγω.

Πάμφθορος, α, ὁ ἢ, omnino mortalis, cadu-
cus; (2) perniciosus.

Πάμφθογγος, α, ὁ ἢ, omnisonus, i. e. vel
valde sonans, vel varios sonos edens.

Πάμφιλος, α, ὁ ἢ, omnibus gratus, R.

Πάμφλεκτος, α, ὁ ἢ, omnia comburens, totus
flammans. Ex φλέγω.

Παμφόβερος, α, ὁ ἢ, qu. dic. valde terribilis.
Ph. παμφόβερον, torvum.

Πάμφφορος, α, ὁ ἢ, omnibus pabulum præ-
bens. Ex φορέω.

Πάμφφορος, α, ὁ ἢ, omnia ferens, varia ferens,
omnium ferax. Ex φέρω. Hinc superl. παμ-
φορώτατος, Jos.

Παμφόγνη, adv. effusa fuga. Ex φυγή.

Παμφυλία, ας, ἡ, societas omnium gentium ac
nationum. A

Πάμφυλος, α, ὁ ἢ, omnis generis gentes
habens, ex omni gentium genere mixtus.
Ex φυλή vel φύλον.

Πάμφυτος, α, ὁ ἢ, ex omnibus mixtus,
varius, omnis generis; in partem deteriorem.

Ex φύρομαι.

Πάμφωνος, α, ὁ ἢ, omnis generis voces red-
dens, Pind. Olymp. 7. Ex φωνή.

Πάμφυκτος, υος, omnium vituperans, Man.

Παμφύκτωρ, ὁ, omnium vituperator, Man.

Πανψηφίς, *adv.* omnium calculis seu suffragiis. Ex ψήφος.

Πάμψυχος, *α, ή, epith.* Amphiarai ap. inferos in Soph. El. 841. Πάμψυχος ἀνάσσει, omnibus animabus imperat. Ex ψυχή.

ΠΑ'Ν, Πάνος, *δ, Pan*, pastorum deus, Ph. Πάν *δ δαίμων*, incubus, Sylvanus. Item, Πάν, *δαίς ὑλάος*, deus sylvestris, Faunus: Pan monas est, vel apex localium omnium deorum et dæmonum sub luna, secundum Orphicos.

Πάναβρος, *α, δ, ή, mollis, delicatus.*

Πανάγλαρος, *α, δ, ή, optinus.*

Πανάγχερος, *α, δ, ή, prorsus senii expers, immortalis.*

Πανάγχιος, *είος, δ, ή, prorsus sanctus vel purus, plane castus, sanctissimus, purissimus, Hes. E. π. et άγος.*

Παναγία, *ας, ή, purificatio, R. ex Plin. Ex iisd.*

Παναγίος, *ίας, ιον, sanctus vel purus.*

Παναγίς, *ίδος, ή, dies sacra. Ex άγος.*

Παναγισία, *ας, ή, purgatio. Ex άγίζω.*

Πάναγνος, *α, δ, ή, catissimus, purissimus.*

Πανάγχιος, *ιδem quod πανάγχιος, Phocyl.*

Πανάγχιος, *α, δ, ή, ferus, præferox.*

Πάναγροι, *α, τδ, rete, verriculum. E. π. et άγρα.*

Πάναγρος, *α, δ, ή, omnia trahens et capiens: retis epith. ut πάναγρον δίπτουν, Il. 5, 487. Ex iisd.*

Πανάγρυπνος, *α, δ, ή, pervigil, insomnia.*

Παναεργής, *είος, δ, ή, non confectus; prorsus incoctus et crudus, de cibo.*

Παναθέσιμος, *ιδem quod πανάθεσιμος, Man.*

Πανάθερος, *α, δ, ή, injustus, sceleratissimus.*

Παναθήναια, *ων, τας, Panathenaea, festum Atheniensium. Ph. quinquatria. Hinc*

Παναθηναϊκός, *ή, αν, Panathenaeus.*

Πανάθλιος, *ίας, ιον, valde miser, miserrimus.*

Παναγλήεις, *ήσσας, ήν, splendidissimus.*

Πάναιος, *α, δ, ιδem. Hes. παναίητος κορύθισσι, galeis colluctantibus, dat. pl. pro παναίαις. Ex αἶψα.*

Παναίολος, *α, δ, ή, varius, variegatus. Alii interpretantur mobilis, ab αἰάλλω, moveo; Il. 4, 186.*

Πανασχής, *είος, δ, ή, omnino foedus, turpissimus. Ex αἰσχρος.*

Πανασχίσιος, *ιδem.*

Παναίσιος, *α, δ, ή, causa totius rei, auctor, omnium causa et auctor, R.*

Πανατωλίον, *τδ, universum Aetoliæ concilium, Bud.*

Πανακαρπής, *είος, δ, ή, plane sterilis. Ex άκαρπος.*

Πανακτα, *ας, ή, omnium morborum curatio, Panacea Dea, filia Aesculapii; (2) herba quædam. Οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποσάξουσιν ἔβριαι, Ἄλλ' αὐτὸν πανάκειαν, Call. in Apoll. 40. E. πᾶν et άκίωμα.*

Πανάκειον, *α, τδ, panacea, herba. Ex iisd.*

Πανακίς, seu πανάξ, panax, herba, &c., Nic. Sch. Ex iisd.

Πάνακην, *ής, ή, panacea, herba, et filia Aesculapii, Vulg. L. Ex iisd.*

Πανάκηρτος, *α, δ, ή, minime fato obnoxius, immortalis.*

Πανάκης, *είος, δ, ή, vel πανακής, είος, omnia sanans, omnibus morbis medens. Gl. V. πανακής, omnimorbos. Ex άκίωμα.*

Πανακίτης, *α, ή, ex panacea herba confectus; ut πανακίτης οἶνος, panacites, vinum e panacea herba confectum. A πανάκης.*

Πανακρίς, *ίδος, ή, apud epith. quasi omnia fastigia florum perolis. Ex άκρα.*

Πανάντιος, *α, δ, ή, ad origanum pertinens. A*

Πάνακτος, *origanum, Hesych.*

Πανάλαστος, *ορος, δ, perniciēs, pestis, dæmon infestus.*

Πανάληθης, *είος, δ, ή, verissimus.*

Πανάλημαν, *δ, ή, omnivagus, Proc.*

Πανάληγχιος, *α, δ, ή, simillimus.*

Πανάλκης, *είος, δ, ή, omnipotens, valde robustus, robustissimus. Ex άλκή.*

Πανάλυγρος, *είς, totus purpureus.*

Πανάλωτος, *α, δ, ή, omnia consumens, perniciocissimus. Ex πᾶν et άναλίσκω.*

Πανήμετος, *α, δ, ή, torvus, severus.*

Πανήμελικτος, *α, δ, ή, immitissimus.*

Πανήμελίκτος, *α, δ, ή, idem.*

Παναμερεύω, *fut. σω, Dor. pro πανμερεύω.*

Πανήμεριος, *Dor. pro πανήμεριος, perpetuus.*

Τίς δ' ἄ παναμέριος ὀδὸς πόνος μίμναι; Eurip. Hipp. 369.

Πανήμεμος, *α, δ, ή, omni culpa et reprehensione vacans.*

Πανάνθρωπος, *α, δ, ή, ad omnes homines pertinens. Hinc ή ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάστασις, universorum hominum ex mortuis resurrectio.*

Πανάνυστος, *α, δ, ή, facilis confectus; (2) omnia conficiens. Ex πᾶν et άνύω.*

Πάναξ, άκος, panacea herba. Ph. πάναξ, Chironeus.

Πανόσιδμος, *α, δ, ή, decantatus, celeberrimus.*

Πανάπαλος, *α, δ, ή, tenerrimus, mollissimus.*

Πανάπαστος, *α, δ, ή, qui nil gustavit, jejunos plane.*

Παναπείριτος, *α, δ, ή, immensus, R.*

Παναπίσαν, *ονος, δ, ή, idem; aut finem non habens.*

Παναπινής, *είος, δ, ή, proprie luctu prorsus carens. Exponitur vero valde dolens; et tum δ in άπινής non esset privativum, sed intensivum.*

Παναπήμων, *ονος, δ, ή, prorsus innocuus; (2) omnino innoxius. Πρωτίη δ' εἰνᾶς παναπήμων ἀνθρώποισιν, Hesiod. Dies, 809.*

Παναπητής, *είος, δ, ή, integer, non mutilatus. Ὡς πύδας αἰς κεφαλᾷς παναπητής ἔξομις αἰεί, Callim. H. in Cer. 126.*

Πανάπστος, *α, δ, ή, infelicissimus, infortunatissimus; Il. 24, 255.*

Πανάπυστος, *α, δ, ή, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut auditione, de quo prorsus nihil auditur; (2) qui prorsus nihil auditur aut cognovit.*

Πανέργυρος, *α, δ, ή, totus argenteus, ex solido argento.*

Πανέρτος, *α, δ, ή, omni virtutum genere ornatissimus. Ex άρετή.*

Πανέρσιος, *α, δ, ή, præstantissimus, longe præstantissimus, optimus.*

Πανάρκιστος, *έστη, ετον, semper, sive ad omnia, sufficiens, Suicer.*

Παναρκής, *είος, δ, ή, idem; (2) epith. solis, omnia illustrantis. Ab άρκίω.*

Παναρμόνιον, *α, τδ, instrumentum quoddam musicum quod meminit Plato in Repub.*

Παναρμόνιος, *α, δ, ή, omnibus harmoniæ numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus et ordinatus. Ex άρμονία.*

Πανάρρητος, *ον, non omnino dicendus, Ep.*

Πανάρχατος, *ον, vetustissimus.*

Πάναρχος, *α, δ, ή, potentissimus, omnibus imperans; (2) regius. (2) πανάρχος ἐνθακείν θρόνους, regio in throno sedere, Soph. Oed. Col. 1293. Ab άρχή.*

Πανασθενής, *είος, δ, ή, imbecillis, prorsus viribus fractus.*

Παναστία, *ή, summa annonæ inopia, fames ultima, Poll.*

Πανασκητής, *είος, δ, ή, illasus, salvus, incolumis. Hes.*

Πανασκητής, *είος, δ, ή, omnino verus, verissimus.*

Πανατρεκώς, et πανατρεκίως, *adv. verissime, certissime.*

Παναύγη, *ή, lux summa, universa. A*

Παναύγης, *είος, δ, ή, splendidus. Ex αύγή.*

Πανάυπνος, *α, δ, ή, insomnia, R.*

Παναφήλις, *ίκος, δ, ή, qui caret æqualibus et sociis; (2) effietus, decrepitus senex. Ἦμαρ δ' ὀφραγικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι, Il. 22, 490.*

Πανάφυκτος, *α, δ, ή, inevitabilis.*

Παναχαίς, *ίτος, ή, ut παναχαίς, γῆ, universa seu tota Achaia, tota Græcia.*

Παναχαιοί, *ών, οί, omnes Achivi, universi Græci.*

Παναώριος, *α, δ, ή, omnino intempestivus;*

(2) immatura morte moriturus; Il. 24, 540. Ex πᾶν et άωρος.

Πανάωρος, *α, δ, ή, neglectus et incustoditus, quem nulla dignamur cura.*

Πανδέλυρος, *εἰς, rōn, prorsus flagitiosus, sceleratissimus (rectius παμδέλυρος).*

Πανδέλεις, *είς, prorsus calamitosus, Man.*

Πανδαϊδᾶλος, *α, δ, ή, valde artificiosus, R.*

Πανδασία, *ας, ή, convivium opiparum ac lautum, mensa sumptuosa. Ex δαίς.*

Πανδαίκτης, *α, δ, valde mordax. Πυρρὸν πανδαίκτην γλαυκόμεματον, ἐδὲ θανόντα πόρειον εἰς αἶδην περισφόνη δέχεται. Poeta apud Plut. in M. Cat. Ex δάκνω.*

Πανδάκρυτος, *α, δ, ή, valde lacrymabilis; (2) ad omnia lacrymans. Ex δακρύω.*

Πανδάλητος, *ον, combustus; qu. a δαλίω (nisi potius hæc interpretatio ad πανδάλτος pertinet, nam πανδάλητος est Dor. pro πανδήλητος, omnino corruptus, aut plane corumpens, Ern.)*

Πανδάματις, *ή, omnium domitrix. A*

Πανδαμάτωρ, *ορος, δ, omnia domans, seu subgens. Ex δαμάω.*

Πανδύλιος, *α, δ, ή, timidissimus; (2) miserrimus.*

Πάνδυμα, *άτος, τδ, terriculamentum.*

Πάνδυνος, *α, δ, ή, gravissimus.*

Πανδίκτης, *α, δ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc (2) πανδίκταις, ών, libri omne jus continentes; (3) homines varia eruditione referti. Ex δέχομαι.*

Πανδίκταις, *ορος, δ, idem quod πανδίκτης.*

Πανδιλίτιος, *α, δ, ή, improbus, veteratarius, more Pandeleti, sycophantæ.*

Πανδίξιος, *α, δ, ή, omnibus modis seu in omnibus dexter, dexterimus.*

Πανδιρκής, *δ, idem quod*

Πανδιρκής, *είος, δ, ή, omnia videns seu intuens. Ex δέσκομαι.*

Πανδεχής, *είος, δ, ή, omnia capiens, capacissimus. Ex δέχομαι.*

Πάνδηλος, *α, δ, ή, omnibus manifestus, manifestissimus.*

Πανδημεί, *adv. toto populo, universe, catervatim. A πάνδημος.*

Πανδημία, *ας, ή, universus populus: (2) universi populi conventus.*

Πανδημῖος, *α, δ, ή, publicus, qui per totum populum vagatur, universus. A*

Πάνδημος, *α, δ, ή, ad universum populum pertinens, publicus; (2) universus; (3) vulgaris, plebeius.*

Πάνδια, *ων, τας, Jovialia, festum Atheniensium in honorem Jovis. Ex πᾶν et Δίος.*

Πανδίκος, *α, δ, ή, justus, justissimus. Ex δίκη. Πανδίκως, adv. juste; (2) rite. (2) πανδίκως εἰλέιν χιτῶνι τῷδε, Soph. Trach. 611. (1) πρᾶσσειν ἀνὰργες ἐν με πανδίκως τῷδε; (ubi πανδίκως construendum cum ἀνὰργες,) juste ne jubes me hæc agere? Id. Ibid. 1247.*

Πανδοκίον, *α, τδ, taberna diversoria, publicum diversorium. Ex δέχομαι.*

Πανδοκίως, *εως, δ. Vid. πανδοχεύς.*

Πανδοκίσιος, *εως, ή, promiscua hospitum exceptio.*

Πανδοκίστρια, *ίας, ή, mulier tabernaria, caupona. A*

Πανδοκίω, *promiscue hospitio excipio, quæstum in hospitio publico facio quoslibet excipiendo. Πανδοκίω ἐς τὸν ἀνδρείωνα τὲς πρῶτης, Plut. A πανδοκίς.*

Πανδοκίω, *ω, idem.*

Πανδοκία, *ας, ή, promiscua omnium exceptio.*

Πανδόκος, vel πάνδοκος, *α, δ, ή, qui quemlibet hospitio excipit; hospes meritorius; (2) omnes capiens; Pind. Olymp. 3.*

Πάνδοξ, *οκος, δ, idem. Hes.*

Πανδόξια, *ας, ή, summa gloria; R. Pind. Nem. 1. Ex πᾶν et δόξα.*

Πανδοσία, *αί, meretrices publicæ, Anac.*

Πανόηλος, *α, δ, ή, omnium servus.*

ΠΑΝΔΟ΄ΡΑ, seu πανδύρις, *ή, pandura, instrumentum musicum triplici instructum chorda; (2) culter culinaris.*

Πανδυρίζω, *f, ίσω, panduram pulso. A pr. Hinc Πανδυρήτης,*

Πανδερής, ἥ, ὁ, qui panduram pulsat.
 Πάνδωρον, α, τὸ, idem quod πανδύρα.
 Πάνδωρος, α, ὁ, qui panduram tractat. A præc.
 Πανδοχσίον, α, τὸ, diversorium, stabulum, cau-
 ponium, *Gl. V.*
 Πανδοχεύς, ἑσ, ὁ, qui quemlibet hospitio ex-
 cipit, hospes meritorius, caupo, stabularius.
 Ex πᾶν et δέχομαι. Hinc
 Πανδοχεύω, cauponem ago.
 Πανδοχίς, ἴδες, ἡ, luna a Platone dicitur, quod
 totius generationis susceprix sit. *V. Ler.*
 Ex iisd.
 Πανδοχός, α, ὁ ἔξ ἡ, qui quemlibet hospitio ex-
 cipit. Ex iisd.
 Πανδυνάμος, ον, omnipotens, præpotens. A
 δύναμις.
 Πανδύσιον, ης, ἡ, plenissimus occasus, cum si-
 dus prorsus occidit; (2) penitus occidens;
 (3) occasus. Ex δύσις.
 Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virginis nomen apud
 Hesiodum, est anima irrationalis, sic
 dicta, quod omnes dii deaque suas quisque
 dotes ei adjunxissent; (2) terra, quatenus
 omnis generis fructus profert. Ex πᾶν et
 δῶρον.
 Πάνδαρος, ο, ὁ ἔξ ἡ, omnia largiens. Ex iisd.
 Πανένει, adv. tota gente. Ex ἔνθος.
 Πάνεια, ων, τὰ, Panici terrores. A Πάν.
 Πανεία, τὰ, affertur pro lupercalia, *H. Steph.*
 Vide Πάνιον. A Πάν.
 Πανείδατος, ον, qui omnino comeditur, *Call.*
 Ab εἶδαρ.
 Πανείδος, α, ὁ ἔξ ἡ, omniformis. Ex εἶδος.
 Πανείκιλος, α, ὁ ἔξ ἡ, omni ex parte similis.
 Πανείπλορος, ον, prorsus liber, liberrimus.
 Πανέλλανος, acc. pl. *Dor.* pro πανέλληνας, α
 Πανέλληνης, ων, οἱ, omnes Græci. Dat. pl. *Poet.*
 Πανελλήνησιν. Ex πᾶν et Ἕλλην. Hinc
 Πανελλήνιος, α, τὸ, totius Græciæ conventus.
 Πάνემος, α, ὁ, Panemus, mensis apud Corin-
 thios Julio nostro fere respondens.
 Πανέξαλλον, omnino alienum, *Hes.* Ex πᾶν,
 vel πάνυ, et ἔξαλλος.
 Πανέχορος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui omnino excellit, præ-
 stantissimus, excellentissimus.
 Πανεπάρκιος, ον, sufficiens ad omnia.
 Πανεπήγρμος, α, ὁ ἔξ ἡ, densissimus.
 Πανεπίκλοπος, α, ὁ ἔξ ἡ, fallacissimus.
 Πανεπίκοπος, α, ὁ ἔξ ἡ, omnium rerum in-
 spector, omnia oculis suis lustrans.
 Πανεπίφρων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, admodum prudens.
 Πανεπίσπτης, α, ὁ, omnino inspicens.
 Πανεργίτης, α, ὁ, totius rei, omnium malorum
 auctor. Ab ἔργον.
 Πανέρμεος, α, ὁ ἔξ ἡ, omnino desertus.
 Πανέσιος, α, ὁ ἔξ ἡ, cum tota domo seu familia.
 Ex ἐσία.
 Πανέσχατος, ον, omnium ultimus.
 Πάνυτες, adv. per totum annum durans, agens.
 Ἄνετα πάντες χιόνος ὄξεως τύθηνα, *Pind. Pyth.*
 1. Ex ἔτος.
 Πανητήσυμος, α, ὁ ἔξ ἡ, verissimus.
 Πανευόσιος, ον, improbissimus, vanissimus.
 Πανευσίωμαι, ονος, ὁ ἔξ ἡ, felicissimus.
 Πανεύφθοος, α, ὁ ἔξ ἡ, accessu facilissimus.
 Πανεύκλος, α, ὁ ἔξ ἡ, quietissimus. Οὐρανὸν
 δὲ πανεύκλος γένει' αἰθήρ, *Apoll. Rhod. 3.*
 1196.
 Πανευτίλης, ἐς, futilissimus.
 Πανεύφμος, α, ὁ ἔξ ἡ, eximia et præstanti laude
 prædicandus, omni laude dignus.
 Πανεύφρον, ονος, ὁ ἔξ ἡ, pernox. Ex εὐφρόνη.
 Πανεύω, panizo, id facio quod Panes facere
 solent, id est, mulieribus more Panum abut-
 or. Καὶ νῦν δὲ ἐνι τὰς εἰς πᾶλιν γυναῖκας
 λήγομαι, ὅτι ἐπανένομον αὐτάς, *Heraclit. de In-*
credibil. 25.
 Πάνευς, α, ὁ ἔξ ἡ, omni ex parte coctus seu
 liquefactus.
 Πανίβηρ, gen. sing. *Dor.* pro πανίβης, α præc.
 Πανιχθής, ἐς, omnino odiosus, *Orph.*
 Πανιχθιστός, ον, maxime inivsus.
 Πανηγυεῖαν, ὄνος, ὁ, omnium princeps.
 Πανηγυειραρχεῖω, αἰ, me choragum præbeo. A
 Πανηγυειραρχεῖν, α, ὁ, dux ac princeps panegy-
 rica celebrat. Ex πανηγυεῖν et ἀρχή.

Πανηγυρίζω, fut. *ίσω*, festam panegyryn agito ; festum ludovse panegyricos celebrō ; ferior ; (2) publica celebratē ferior ; (3) panegyrica oratione laudo, in celebri cœtu prædico. *Gl. V.* πανηγυρίζω, nundinō. Ὁ δῆμος κατὰ τῆς ἱερᾶς ἱπτανηγυρίζει, *Herodian.* A πανηγυρίς.

Πανηγυρικός, ἡ, ὄν, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens ; (2) celebris, festus, theatralis, pompaticus, splendidus. *Gl. V.* nundinarius ; (3) popularis. Ab eod.

Πανηγυρικάς, adv. panegyricē, splendide.

Πανηγύρις, εὐς, ἡ, publicus cœtus seu conventus, publica celebratō ; (2) pompa, spectaculum, aut convivium publicum. *Pl.* nundinæ, mercatus, commercium.

Πανηγυρισμός, ὅ, ὁ, festi panegyrici celebratio ; (2) panegyrica pompa vel ostentatio ; (3) publicus mercatus. A πανηγυρίζω.

Πανηγυριστής, ὅ, ὁ, panegyricum festum ludovse celebrans. *Gl. V.* nundinator. A præc.

Πανήλιος, υ, ὁ ζῆ ἥ, apricus, totus serenē et illustris, quem sol totum illustrat.

Πανημέριον, adv. quotidie, tota die. Ex πάντες et ἡμέρα.

Πανήμας, adv. idem. Ex ἴisd.

Πανημετήσιος, continuus, quod fit per totum diem. *Πανημετήσιος δρόμοισιν*, *Oppian.* 1, 115.

Πανημερεύω, fut. *εύσω*, totum diem consumo in re aliqua.

Πανημέριος, ἰα, ον, perdius, per totum diem. Οἱ δὲ πανημέριος μολπῇ θῖον ἱλάσκοντο, *Il.* 1, 472. Ex ἡμέρα.

Πανημερόν, vel πανήμερον, adv. tota die.

Πανήμερος, υ, ὁ, idem ; (2) qui aliquid per totum diem facit. Ex ἡμέρα.

Πανήπορος, ον, pro πανάπορος, pauperrimus.

Πανήρης, εας, ὁ ζῆ ἥ, omnibus placens, omnibus commodus, *Hes.* Εἰς ἀρίστην, vel ἄρην.

Πανθάγιος, α, ον, omnino sanctus, *Dolsc.*

Πανθαρήσις, ἐς, peraudax, *Man.*

Πάνθηον, vel Πάνθειον, υ, τό, Pantheon, *Gl. V.* πάνθειον, templum omnium deorum. Ex θείος.

Πανθέληγης, εός, ὁ ζῆ ἥ, omnes demulcens, ut nes delectans. Ex θήληγυ. Unde

Πανθέληκτηρις, ας, ἡ, quæ omnia permulcet.

Πάνθηψις, cacabus, *Gl. V.* melius πανθέψης. Ex ἔψω.

Πάνθηρ, προς, ὁ, panthera.

Πανθήρα, ας, ἡ, universa captura.

Πάνθηρος, υ, ὁ ζῆ ἥ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax.

Πανθόνει, adv. in tota cœna, per universon epulum ; (2) solenni epulo.

Πανθόνειον, ᾠ, fut. ἡσώ, solenne epulum agito ; (2) epulor. A πάνθωνος.

Πανθόνεια, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum solenne. Ab eod.

Πάνθωνος, υ, ὁ ζῆ ἥ, epith. cœnæ lautissimæ. Ex θῶνιν.

Πάνθηρος, υ, ὁ ζῆ ἥ, omnia divulgans, nihil celans, *Hes.* Εξ θρόος.

Πανθόθυτον, adv. toto animo, toto pectore. Ex θυμός.

Πάνθυτος, υ, ὁ ζῆ ἥ, sacratissimus, omni veneratione prosequendus. Θιάν θ' αὐ πάνθυτα θίσει ἐξήνυτο, *Soph. Aj.* 711. Ex θύω.

Πανίσκος, υ, ὁ ζῆ ἥ, sacrosanctus, sacer.

Πανίσκος, adv. sanctissime.

Πανίσκος, ἡ, ὄν, Paniscus, ut Paniscus terror, repentinus et vehemens. A Πάν, Pan.

Πανίλαος, υ, ὁ ζῆ ἥ, admodum propitius et clemens. Δεῖν' ἐγὼν ὅσῳ σῶσι πανίλαον, *Oppian.* *Cyneget.* 1, 45.

Πανίλαρος, ὁ ζῆ ἥ, omnino lætus et hilaris.

Πανίμερος, υ, ὁ ζῆ ἥ, desiderabilis, gratissimus.

Πανίον, υ, τό, Lupercal, *Gl. V.* (2) templum vel lucus Panis. (2) εἰκονητὸν τὸ Πανίον ποιεῖμιν, *Heliodor.* 10. Vide πανεῖα.

Πάνος, α, ον, panicus, *Æschl.*

Πανίσταται, conglomérat, 3. sing. præes. ind. med. *Dor.* pro πρηνίζεται, a πρηνίζω.

Πανίσκος, υ, ὁ, parvulus Pan. Dim. a Πάν.

Πανίσχυον, υ, τό, expressum vestigium ; quod

vis vestigium. Μυζῶθερις κύνες δὲ πανίχην
σημῆναντο, *Oppian. Cyneget.* I, 453.
Πανιώνιον, α, τὰ, commune Ionum. *Locus*
ubi conveniebant. Fanum in Ionia. Hinc
Πανιώνια, on, τὰ, Panionia, solennis univer-
sorum Ionum festivitas. Ex Ἰωνία.
Πανιδόχτος, α, δ, ζή, valde contumeliosus, ad-
modum turpis, et deformatus. *Ex δαδῃ.*
Παννίφελος, on, valde nubilus. *A νεφῆλη.*
Πάννυχ, adv. per totam noctem. Πάννυχ
καὶ φαίνοντα, per noctem et per diem, *Sophr.*
Aj. 930. *A πᾶν et νύχος.* Unde
Παννύχιζω, fut. ἴσω, pernocto, totam noctem
transigo; (2) pervigilium celebro. *Ph.* per-
vigilo, pernocto. *Al. Gl. V.* etiam lucubro
Οἷδ' ἥδ' ἐν τοῖς σφώμοσι τὴν νύκτα παννύχιζεν
Aristoph. Nub. 1065. *Οὐ παννύχιζει σται,*
Id. Ran. 445.
Παννύχιος, ἡ, ὄν, pernox, et inde ater.
Παννύχιον, adv. per totam noctem.
Παννύχιος, ἡ, ἰον, pernox, *Gl. V.* totam
noctem durans; (2) per totam noctem aliquid
faciens. *Οὐ χρὴ παννύχιον εἶδεν βελήφορον*
ἄνδρα, Il. 2, 24.
Παννύχis, ἴδος, ἡ, festum quod per totam
noctem celebratur, pervigilium. *Ph.* hoc ex-
cubium, pervigilium, pervigiliatio; παννύ-
χιδες, excubiæ, pernoctatio, *Gl. V.* Τὰ δὲ
παννύχιδων, *Sophr.* *El.* 92. Καὶ παννύχιδες
Στάς, *Eurip.* *Hel.* 1381. *Ex πᾶς et νύξ.*
Παννύχιμος, ὤ, δ, pervigilium, pernoctatio.
A παννύχιω. Unde
Παννύχisῃς, ὤ, δ, excubitor, *Gl. V.*
Πάννυχον, αἰν, per totam noctem. *A*
Πάννυχος, α, δ, ζή, idem quod παννύχιος.
Πανέξιος, on, ad omnes hospites, peregrinos
pertinens, omnibus paratus, promptus, pa-
tens, *Ern.*
Πανδύρτος, α, δ, ζή, flebilis, lamentabilis, mi-
serabilis; (2) omnino flebili voce cantans.
Πανόϊζος, α, δ, ζή, valde arumnosus vel ca-
lamitosus. *Ex ἰνίζος.*
Πανόϊζος, ὃ, idem et ab eod.
Πανοικισία, et πανοικισία, ας, ἡ, tota domus,
tota familia; πανοικισίς, potius πανοικισίς,
cum tota domo et familia. *Ex οἰκία.*
Πανοικί, adv. cum tota domo, cum tota fami-
lia. *Ex οἶκος.*
Πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia;
πανοικίς, et *Ion.* πανοικίη, cum tota domo et
familia.
Πανοικίος, α, on, idem quod
Πάνοικος, α, δ, ζή, cum tota domo seu fa-
milia.
Πανοικίτρεμον, onος, δ, ζή, valde misericors.
Πανόλεις, α, δ, ζή, beatissimus.
Πάνολος, idem quod πανόλεις, *Æsch.*
Πανολεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. *A*
Πανολέθρος, α, δ, ζή, internecinus, *Gl. V.* *A*
Πανολέθρος, α, δ, ζή, plane perditus.
Πανομίλει, adv. turmatim, catervatim, facto
agmine. *Ab ὄμιλος.*
Πανομοίς, et *Poet.* πανομοίος, α, δ, ζή, omni
ex parte similis, persimilis.
Πανομοίως, adv. similime.
Πανομφαῖος, α, ὅ, oraculorum auctor. *Jovis*
epith. Ἐνθα πανομφαῖον Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
Il. 8, 250. *Ex ὀμφή.*
Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus te-
gens, universa armatura, *Gl. V.* *A*
Πανοπλος, α, δ, ζή, omni ex parte armatus.
Ex πᾶν et ὅπλον, vel ὅπλος.
Πανοπλῆτάτος, natu minimus. *Τηθύος Ὀκεανῷ*
τε πανοπλῆτάτην γεγραυῖαν, Apoll. Rhod. *S.*
244. Vide ὀπλῆτατος.
Πανόσπες, α, δ, ζή, qui omnia cernit, qui oculis
omnia lustrare potest. *Æsch. de Argo, Suppl.*
310. Ex πᾶν et ὀπτομαι.
Πάνοστος, α, δ, ζή, omnibus conspicuus.
Πανόστρια, ας, ἡ, omnia videns.
Πανόστριος, α, δ, ζή, idem quod πάνοστος.
Πανορμι, vel πανορμί, adv. omni impetu, totis
viribus. *Ex πᾶν vel πάνω, et ὀρμή.*
Πάνορμιος, α, δ, ζή, habens stationem omnibus
navibus et semper aptam.
Πανός, ὤ, δ, panis. *Vox Messapiorum. A πᾶν.*

Πανός, ὁ, lucerna, pro φανός.
 Παντοσπρία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura.
 Ex πᾶν et ὄσπριον.
 Πανουργίωμα, ἄτος, τὸ, vafrum factum. A
 Πανουργίωμα, fut. ἵσσομαι, callide scelus ad-
 mitto, callide ago. A πανῦργος.
 Πανουργός, ὦ, idem; (2) callide ago; (3) ago,
 perago. Ἄλλ' ἔστιν ἐπισηλὸν τι πεπανουργησόντι,
 Aristoph. *Plut.* 368. (3) ὄσια πανουργήσασα,
 Soph. *Antig.* 74. Ab eod.
 Πανουργία, ἄτος, τὸ, vafrum factum. A praec.
 Πανουργός, ἵος, ὁ, ἡ, idem quod
 Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, vafrities, astutia,
 praestigia. Gl. V. mentis defluxus, secundum
 magnum Plotinum. A πανῦργος.
 Πανουργίως, adv. idem quod πανῦργως.
 Πανῦργος, ας, ὁ, ἡ, callidus, vafes, versipellis,
 solers; venerator, sagax, Gl. V. Ex πᾶν et
 ἔργον. Hinc
 Πανῦργος, adv. callide, vafre, astute, dolose;
 fraudulenter, nequiter, Gl. V. *Superl.* παν-
 υργωτάτως.
 Πανῦργος, ας, ὁ, ἡ, secundus, Hes.
 Πανῦργος, ας, ὁ, ἡ, qui omnium oculis cernitur;
 (2) splendidus, fulgidus. Πανῦργον ἔργον,
 Pl. 21, 397. Ex ὄψις.
 Πανῦργος, ὦ, quaquā fluens, omnia circum vel
 perfluens.
 Πανουργία, ας, ἡ, apparatus armorum, quum
 quis omnibus armis instruitur. Τὸν λεύκα-
 σεν ἐξ Ἀργυρέων φῶτα βάντα πανουργία, Soph.
Antig. 106. Ex ἀργός pro ἀργός, scutum.
 Πανούλιος, ας, ἡ, sc. σελήνη, luna plena, et
 πανούλιον, plenilunium, Gl. V. (2) plenus.
 Χρυσοῖδ' οἶνα πανούλιον ἐκπῶν, Hermipp. Co-
 micus apud Athen. inepte interpretes. Ex
 σελήνη.
 Πανούλιος, ας, ὁ, ἡ, valde celebris, vel solen-
 nis, magnificus, gravis, &c.
 Πανούλιος, ας, ὁ, ἡ, omnino venerabilis, au-
 gustissimus.
 Πανούλιος, ἵος, ὁ, ἡ, robustissimus, omnes su-
 perans, omnipotens. Ex ὀβίος.
 Πανούλιος, ας, ὁ, ἡ, omnipotens lucifer.
 Ex πανούλιος, ὦ, ὁ, ἡ, omnipotens lucifer.
 Πανούλιος, adv. robuste, potentissime.
 Πανούλιος, ας, ὁ, ἡ, omnia speculans, omnia
 cernens.
 Πανούλιος, ας, ὁ, ἡ, valde parvus.
 Πανούλιος, ας, ὁ, ἡ, omnia sapientia et sci-
 entia praeditus; sapientissimus.
 Πανούλιος, adv. sapientissime.
 Πανούλιος, adv. omni genere seminum;
 Πανούλιος, ας, ὁ, ἡ, omnia seminum mix-
 tio, seu semina omnis generis permixta.
 Ex πᾶν et σπέρμα.
 Πανούλιος, adv. universo exercitu, omnibus co-
 piis. Ex στρατός.
 Πανούλιος et Ion. πανουρατῖ, idem.
 Πανούλιος, et πανουδῖ, adv. omni impetu; (2)
 festinantissime; (3) cum toto exercitu. Ex
 οὐδην. A σύμμα.
 Πανούλιος, dat. adv. idem et ex iisd. vel quasi e
 πανουδῖ, omnis impetus.
 Πανούλιος, ας, ὁ, ἡ, omnia trahens, colluvies.
 Πανούλιος παμμήνη πολλῶν ἀχέων, in hac col-
 luvie et diuturnitate multorum dolorum,
 Soph. *Elect.* 851. Ex σύμμα.
 Πανούλιος, ας, ὁ, ἡ, omniformis. Ex σχῆμα.
 Πανούλιος, adv. qu. dic. toto corpore. Ex
 οὐμα.
 Πανούλιος, adv. utique, omnino, pro κατὰ πάντα,
 vel pro πάντως.
 Πανούλιος, adv. penitus, undique, ubique. A πᾶς.
 Πανούλιος, omnino bonus, Dolsc.
 Πανούλιος, ἵος, ὁ, ἡ, cuiusque gentis. Ex
 πάντα, a πᾶς, et ἔθνος.
 Πανούλιος, ας, ὁ, ἡ, omnium certaminum pe-
 ritus.
 Πανούλιος, ἵος, omnino probrosus, Naz.
 Πανούλιος, adv. pro πανταχῶ, R.
 Πανούλιος, ας, ὁ, ἡ, miserrimus, ut παντάλιναι
 νύμφαι.
 Πανούλιος, ὦ, omnes formas habens. A
 μορφή.
 Πανούλιος, ας, ὁ, omnium rex.

Παντάπαι, vel παντάπαιον, seq. vocali, omni-
 bus; et adv. omnino, prorsus, plane. A πᾶς.
 Πανταρῆς, ἵος, valde meticulosus, Man.
 Πανταρῆς, ἵος, ὁ, ἡ, omnibus sufficiens; (2)
 omnes juvenis. Ex πᾶς et ἀρκίω.
 Πανταρῆς, Dor. pro πανταρῆς, ας, ὁ, omni-
 bus imperans, omnium dominus. Dat. τῷ
 πανταρῆϊ.
 Πανταρχία, ας, ἡ, imperium in omnes. A
 Πανταρχος, ας, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, omnibus imperans, om-
 nium dominus. Ex ἀρχή.
 Παντάσκιος, ας, ὁ, ἡ, omnino carens umbra,
 nulla ex parte umbratus, Hes.
 Παντάσκιος, adv. ubique; (2) quoquo modo.
 Πανταρχῆ δρώντες, quidquid egerimus, Soph.
Antig. 634.
 Πανταρχῶν, adv. undique, ex omnibus par-
 tibus. A πᾶς.
 Πανταρχῶν, adv. idem quod
 Πανταρχῶν, adv. quoquo versus. Ab eod.
 Πανταρχῶν, adv. ubique; (2) quovis, quem-
 cunque in locum. Ab eod.
 Παντίλειος, ας, ἡ, perfectio seu perfectionis
 summa. A παντίλης.
 Παντίλειος, ας, ὁ, ἡ, integer et perfectus.
 Παντίλειος, adv. perfecte.
 Παντίλειος, adv. omnino, plane, perfecte. A
 Παντίλης, ἵος, ὁ, ἡ, perfectus, integer; (2)
 plenus, universus. Παντίλης ἀπορίη, *Arct.*
 Ex τελίω.
 Παντίλειος, adv. omnino, prorsus.
 Παντίλειος, ας, ὁ, ἡ, omnia inspicies et
 lustrans.
 Παντίλειος, ας, ὁ, ἡ, omnia videns.
 Παντίλειος, ας, ὁ, ἡ, rerum omnium opifex.
 Παντίλειος, ἵος, ὁ, ἡ, omnes oblectans. Ex
 τίρω.
 Παντίλειος, dat. plur. Ion. et Poet. pro πᾶσι, a
 πᾶς, omnis.
 Παντίλειος, ας, ἡ, armatura tota, arma. Μή
 ποτ' ἴσοισιν πολέμοις παντίλειος, *Eur. Supp.*
 1191.
 Παντίλειος, ας, ὁ, ἡ, omnia videns, omnia in-
 spiciens.
 Παντίλειος, ας, ὁ, ἡ, plane artificiosus, omni-
 modas artes sciens. Ex πᾶν et τέχνη.
 Παντίλειος, adv. ubique, undique, quoquo versus;
 (2) omnino, prorsus, penitus. Gl. V. ubi-
 que, usquequaque. A πᾶς.
 Παντίλειος, ας, ὁ, ἡ, omnia audiens. Ex ἀκούω.
 Παντίλειος, adv. per totam diem.
 Παντίλειος, ας, ὁ, ἡ, omnia pariens, R. Ex
 τίρω.
 Παντίλειος, ας, ὁ, ἡ, honoratissimus. Ex τιμή.
 Παντίλειος, Dor. pro παντίλειος, ας, ὁ, ἡ,
 omnino miser, infelicitissimus.
 Παντίλειος, ὦ, omnia gignens. A γενέσθαι.
 Παντίλειος, ας, ὁ, ἡ, valde senex; unde etiam
 expositur aeternus, (sed melior lectio est
 πανταρχῆς, plane nunquam senescens,
Ern.) (2) omnia ad senium perducens; et
 exinde debilitans. (2) τὰν (δύναμι) ἔθ' ὕπνος
 αἰρεῖ πᾶν ὁ πανταρχῆς, Soph. *Antig.* 606.
 Ex πάντος, a πᾶς, et γῆρας.
 Παντογόνος, ας, ὁ, ἡ, omnes generans aut pro-
 creans. Ex πᾶν et γίνομαι.
 Παντογόνος, ἵος, ὁ, ἡ, omniscius, qui omnia
 didicit. Ex δαῖμα, disco.
 Παντογόνος, ἵος, ὁ, ἡ, idem quod
 Παντογόνος, ἡ, ὦ, qui est ex omni solo et re-
 gione, omnifarius, omnigenus, omnis ge-
 neris, varius, multiplex. A δαῖμα.
 Παντογόνος, adv. omnifariam, omnibus mo-
 dis, vel omni modo, omnimode.
 Παντογόνος, ὦ, omnia comedens, absumens.
 A δαῖμα.
 Παντογόνος, ἡ, omnium bonorum largitrix.
 Παντογόνος, ας, ὁ, ἡ, omnipotens. Gl. V.
 omnivaleus. A δύναμις.
 Παντογόνος, ας, ὁ, ἡ, omnipotens, Ph.
 Παντογόνος, ἵος, omni parte virens, seu
 omnia virens et florere faciens. A δαῖμα.
 Παντογόνος, adv. undique. A πᾶς.
 Παντογόνος, adv. ubique.
 Παντογόνος, acc. sing. Ion. pro παντογόνος, a
 Παντογόνος, οἶα, οἶος, omnigenus, omnimodus;

varius, multiplex. Gl. V. omnifarius, om-
 nigenus. Quocunque vehementiore mentis
 motu subito concitatus, terrore praesertim,
 seu metu, dicuntur παντογόνος γινώσθαι, in
 omnes formas se vertere; plerumque sub-
 audiendum δόκωμενος. Παντογόνος ἐγίνετο μὴ
 ἀποδημῆσαι τὸν πολυκράτα (ubi subaudiend-
 um δοκῶμενη), instabat omnino dissuadere
 ne a patria proficisceretur, *Herodot.* 3, 124.
 Παντογόνος, ας, ὁ, ἡ, variis formis induti;
 nunc sub hac, nunc sub illa forma, (de diis
 apparentibus,) *Odys.* 17, 486. A πᾶς.
 Παντογόνος, ας, ὁ, ἡ, qui est omnis modi.
 Παντογόνος, omni modo. A praec.
 Παντογόνος, adv. idem. Παντογόνος τὴν μνήμην ἀνι-
 νώσαστο, *Herodian.*
 Παντογόνος, ἡ, omnium domina, epith. na-
 turae.
 Παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia.
 Παντοκρατορικός, ἡ, ὦ, ad omnipotentem Deum,
 seu ad divinam potentiam pertinens; (2)
 ab omnipotente Deo profectus. A
 Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ἡ, omnipotens. Ex πᾶν et
 κρατία.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, omnium conditor.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, qui omnia accipit, qui
 ex omnibus accepit. A λαμβάνω.
 Παντοκράτης, ὦ, idem quod παντοκράτης, Naz.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, exitium omnibus adferens,
 omnia perdens et labefactans. Ex πᾶν et
 ἐλλύω. Hinc
 Παντοκράτης, ας, ἡ, quae omnia perdit.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, exiguo tempore cir-
 cumscripseris, exiguum tempus durans. Ex
 πᾶν, ἐλλύω, et χρόνος.
 Παντοκράτης, ας, ἡ, audacia projecta. A
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, omnia audens, audacis-
 simus. A τόλμα.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, vasa medicorum supellec-
 tilis, &c., *Steph.*
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, dardanarius, Ph. Ex
 μεταβάλλω, multo.
 Παντοκράτης, ἵος, ὁ, ἡ, ex omnibus mistus,
 miscellaneus. Ex πᾶν et μίγνυμι.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, omnium personarum
 imitator effectorque, omnis generis gestus
 exprimens. Ph. histrio.
 Παντοκράτης, ἵος, ὁ, ἡ, omnibus invisus. A
 μυσία.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, omniformis, multifarius,
 R. Ex πᾶν et μορφή.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, stultissimus.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, omnium certaminum victor.
 A νίκη.
 Παντοκράτης, ἵος, ὁ, ἡ, omnivagus, Gl. V.
 A πλάνη.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, ad omnia callidus.
 Παντοκράτης, Dor. pro παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, omnia
 cernens; παντοκράτης, Dat. Ex ὄσπριον.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, parvas variasque merces vendo.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, locus ubi omnis generis
 et fere viles res vencent; Gl. V. seplasiū,
 popina. A
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, qui omnes res venales ha-
 bet, praesertim minutas; idem qui ῥωπα-
 πῶλης, Ph. seplasiarius, dardanarius. Ex
 πᾶν et πωλείω. Hinc
 Παντοκράτης, ας, ἡ, omnis generis rerum mi-
 nutarumque venditio.
 Παντοκράτης, ἡ, fam. pro παντοκράτης.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, omnia vastans et corrup-
 pens. Ex πᾶν et ραία, vasto.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, omnium appetens, R. Ex πᾶν
 et ἐρέγωμαι, omnia efficiens. Ex ῥέζω, *Ern.*
 Παντοκράτης, adv. quoquo versus, in omnem par-
 tem; (2) undique. A πᾶς.
 Παντοκράτης, ὦ, gravissimus, honestissimus.
 Παντοκράτης, ὦ, valde maculosus, veluti punc-
 tis distinctus.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, varius, omnigenus. A πᾶν.
 Παντοκράτης, adv. omni tempore, semper.
 Παντοκράτης, ἵος, ὁ, ἡ, integer, perfectus. Ex
 πᾶν et τέλειος, perfectio.
 Παντοκράτης, ἵος, artificiosissimus. A τέχνη.
 Παντοκράτης, ας, ὁ, ἡ, omnia quatiens, movens.
 A τινάσσω.

Παντοτόκος, α, ὁ, ἡ, omniparens. Α τίκω.
 Παντοτόκος, α, ὁ, ἡ, vide πάντολμος.
 Παντοτόφος, vel παντοτόφος, α, ὁ, ἡ, omnium
 nutritor et altor. Gl. V. omniparens. Ex
 πᾶν et τρέφω.
 Παντογίαις, ἡ, ὅν, omnia efficiens. Α
 Παντογός, α, ὁ, ἡ, qui omnia efficit, omni-
 nium conditor; in malam partem idem
 quod πανήγος. Ex ἔργον.
 Παντοόληγος, ας, ἡ, esus omnium rerum sine
 discrimine, etiam contra legem; item vora-
 citas. Ex πᾶν et φάγειν.
 Παντοφής, εἰς, ὁ, ἡ, omnia producus; (2)
 copiosus; (3) ingeniosus. Α φύω.
 Παντόφυρος, α, ὁ, ἡ, undique coactus seu
 collectus, omnino confusus. Α φύρομαι.
 Παντόχρους, ον, omnis coloris, Orph.
 Παντρέφος, α, ὁ, ἡ, vide παντοτόφος.
 Πανώλης, εἰς, omnino perdens, Dolsc.
 Πάντως, adv. omnino, omnibus modis, prorsus;
 ad summum. Ph. utique, nempe. Al.
 Gl. V. undiqueque. Α πᾶς.
 Πάνυ, adv. omnino, prorsus, valde, admodum,
 magnopere; πάνυτε, prorsus, Gl. V. ὁ πάνυ,
 celebris ille, illustris ille. Ab eod.
 Πανυγόν, τὸ, emplastrum quoddam genus, Steph.
 Πανυκραιρός, α, ὁ, ἡ, bene cornutus. Α
 κραιρά.
 Πανυπείροχος, α, ὁ, ἡ, excellentissimus.
 Πανυπέρτατος, ἄτη, ατον, supremus.
 Πανυπέρθεον, ὁ, ἡ, valde arrogans, nimis inso-
 lens.
 Πανύπλεκτος, ον, valde implicatus, Opp.
 Πανύστατον, adv. postremum. Α
 Πανύστατος, ἄτη, ατον, postremus, ultimus.
 Πανύχης, ἴδος, ἡ, festum Dianæ quoddam quasi
 pervigilium, vigilia nocturna, pernoctatio,
 ludu nocturni, ut apparet ex Platone.
 Πάνυχρος, ον, ferax, feno vel gramine abun-
 dans, Soph.
 Πανόδυνος, α, ὁ, ἡ, dolorem gravem adferens,
 prorsus acerbus. Ab ἔδυν.
 Παναλιθρία, ας, ἡ, internecio, exitium, quo res
 prorsus perit. Α
 Παναλιθρος, α, ὁ, ἡ, plane perditus; (2) prorsus
 exitialis et perniciosus. Καὶ σφῶς αὐτὸς
 κάκισα ἐξ παναλιθρὸς Εὐναρησίαν, Soph. Aj.
 151. Ab ὀλεθρος.
 Παναλιθρος, adv. cum internecione.
 Πανώλια, vel παναλία, ας, ἡ, perniciēs. Α
 Πανώλης, εἰς, ὁ, ἡ, qui prorsus perit; (2)
 perniciosus. Ab ὀλλυμι.
 Πανωπίς, omnibus conspicuus; fœm. πανω-
 πῖσσα, perspicua, in Epigr. Ex ὠψ.
 Πάνυρος, α, ὁ, ἡ, omni tempore proveniens.
 Ab ὠρα.
 Παῖξ, Hes. est calceamenti genus indutu fa-
 cile; Plauto, baxea.
 Παῖξαι, aor. 1. inf. act. Dor. pro πῆξαι, α πῆ-
 γνυμι pro πῆσσω, rangō.
 Παῖξαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. act. Dor. pro
 πῆξαιτο, α verbo eod.
 Πᾶμαι, possideo, adquiro; perf. πίπαμαι,
 πίπαται, acquisivit, possidet. inf. πιπᾶσθαι,
 parasse, possidere. Ὅς ὕφαντόδιντον ἔσθος ὁ
 πίπαται, Aristoph. Av. 949. Ἀδίκως χρή-
 ματα πασσάμενος, Theog. 146. Α πάω.
 Πᾶμαι aor. 1. inf. πασσάσθαι, gustare, vesci;
 ἰπάσαντο, 3. plur. aor. 1. indic. gustarunt;
 particip. πασσάμενος, pastus, pro πασάμε-
 νος, nisi potius est ex πασσάμαι, Eryn.
 Σπλάγχχ' ἰπάσαντο, Il. 1, 464. Δείπας πασ-
 σάμενος μὴ θέσται θντό σι χερῶ, Od. 1, 124.
 Πᾶς, ὅ, ἡ, adfinis, Gl. V. Dor. pro πῆος.
 ΠΑΠΑΙ, papæ, atat!
 Παπαῖξ, idem et ab eo ipso.
 Παπαπαιῖξ, interject. dolentis. Ab eod.
 Παπαῖξαι, pappā dico, adblandior patri vo-
 cando pappam. Gl. V. papare; Il. 5, 408.
 Α πάππας.
 ΠΑΠΠΑΞ, vox imitans crepitum alvi, Ari-
 stoph.
 ΠΑΠΠΑΣ, α, ὁ, pater, pappā. Vox puero-
 rum blanditium ad patrem.
 Παππαμάς, ὁ, compellatio patris, Suid.
 Παππίς, α, ὁ, paterculus. Α πάππας.

Παππασίππας, α, ὁ, avi pater. Ex πάππος
 et ἰππῖ, supra.
 Παππίδιον, α, τὸ, idem quod παππίς, et ab
 eod.
 Παππίζω, patrem appello, pappam voco. Α
 πάππας.
 Παππίκός, ἡ, ὅν, ad avum pertinens, Poll.
 ΠΑΠΠΟΣ, α, ὁ, avus. Hinc πάππος πρὸς
 πατρός, avus paternus, et πάππος πρὸς μη-
 τρός, avus maternus; (2) lanugo carduo-
 rum, seu flos lanuginosus. Menti prima
 barba. (2) Scholiastes Theocriti ad Idyllium
 6, 15.
 Πάππος, α, ὁ, pappus.
 Παπποσπέρμια, τὰ, lanuginosa semina, seu
 quæ lanugine semen habent obductum.
 Παπποφόνος, α, ὁ, ἡ, avi interfector vel in-
 terfectrix, R. Ex πάππος et φόνος.
 Παππόνης, εἰς, ὁ, ἡ, lanuginosus. Α πά-
 ππος.
 Παππός, ὅς, ὠν, avitus. Ab eod.
 Παππογυμνικός, nomine deducto ab avo, Steph.
 Παπταίνισαι, circumspicientem, acc. sing. præ-
 sent. act. f. g. Dor. pro παπταίνισαι, α
 ΠΑΠΤΑΙΝΩ, circumspicio, oculis lustro,
 oculis vestigo, circumspectans quæro, spec-
 to vel respecto, oculos converto et intueor.
 Gl. V. respecto; a. 1. part. παπτήνας, cir-
 cumspectans. Παπτήνας ἰς ἄπαντας, Luc.
 Philop. 19. Παπταίνισα ποτ' ἄντρα, Theoc.
 6, 28. Παπταίνων ἦρωα Μαχάονα, Il. 4,
 200.
 Παπτάλλω, circumspicio, Lycoph.
 ΠΑΠΤΡΟΣ, α, ὁ, ἡ, papyrus, planta Ægyp-
 tiaca; (2) liber vel cortex papyri; (3)
 charta e papyri cortice confecta. Gl. V.
 papirum, scirpus.
 Παρ vel παρ, pro παρά, apoc. Poet. ut apud
 Hom. παρ Διός, a Jove, παρ δι οἱ, apud vero
 ipsum; παρ δύναμι, præter aut ultra vires;
 παρ ποταμῶν, apud fluvium. Alicubi etiam
 pro παρά, i. e. præter, adest, ut παρ γὰρ
 ἄντη, adest enim vir, præsto est.
 ΠΑΡΑ, præpositio, cum genit. a, ab; cum dat.
 apud, juxta, penes; cum acc. ad, inter,
 juxta, circa, apud, supra, præter, contra.
 In comp. trans, præter, apud. Sæpeque de-
 pravationem significat, et peccatum seu
 errorem. Παρὰ τὸ ἴδιον, ex more; παρ'
 ἑκάτερα, utrinque; παρ' ἐλάχιστον, propemodum;
 παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον, ferme; παρ'
 ὅ, quamobrem; παρὰ πολλῶν, plerumque;
 παρ' ὧν, intempestive; παρ' ἡμέραν πυρε-
 τίνων, Aretæus, i. e. tertiana febris laborare;
 παρὰ μῆνα τρίτον, tertio quoque mense, Aristot.
 Παρὰ τοσούτον ἑκάτερος ἤλεις κινδύνον, tantillum
 abfuit uterque a periculo, Arrian. Παρ'
 ὅδιν ἤλθεν ἀναιρεθῆναι, vix aut ne vix quidem
 mortem effugit. Παρὰ τοσούτον ἔκ ἐξέφυγε
 τὸς διώκοντας, tantulum abfuit quo minus
 persecutores effugerit, Herodian. 5, 4.
 Πάρα, pro πάρεσιν, adest, licet. Ὅ δ' αὐτὸς
 παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα, Eurip. Hipp. 902.
 Πάρα λευκὸν ἐνάμερον πιδάσαι φῶς, adest lux
 candida qua possumus accedere ad... Soph.
 Aj. 718, nota πάρα πιδάσαι pro ὥστε πιδά-
 σαι. Vide πιδάσαι.
 Παράβαινω, transgredior, transcendō. Gl. V.
 prævaricor; item prætereo; metaph. violo
 leges aut jusjurandum; f. παραβήσομαι inf.
 παραβήσισθαι, transgressurum, violaturum
 esse; aor. 2. παρήν part. παραβάς, trans-
 gressus; inf. παραβῆναι, violare. Ph. pass.
 παραβαίνεσθαι, violari, negligi; παραβάς,
 aor. 1. part. violatus; παραβέσθαι, infin.
 violatum esse. Ὅ μὲ παρὶς φάσμα μιλα-
 νόπτειρον, fefellit, Eur. Hec. 698. Παραβαί-
 νος τί τὸς ὄρεος τὸς νενομισμένους κερδῶν ἵνικ',
 Aristoph. Thesm. 365.
 Παράβακχος, α, ὁ, ἡ, furens, debacchans.
 Παραβαλί, conferret, 3. sing. f. 2. ind. act.
 verbi παραβάλλω.
 Παραβαλλίταιρος, seu παραβαλλίταιρος, α, ὁ, qui
 sodali amice imponit, familiarium im-
 postor. Ex παραβάλλομαι et ἰταίρος.
 Παραβάλλω, f. βάλω, obijcio, projicio. Gl. V.

trado, exhibeo, Ph. applico. Ph. appello na-
 vem; (2) trajicio; (3) accedo, adjungo me;
 (4) adsimilo, confero, comparo; (5) flecto,
 detorqueo, ut oculos; (6) depono apud ali-
 quem; παραβάλλομαι, in med. depono ali-
 quid apud aliquem; (2) obijcio me, ut peri-
 culis; (3) decipio; aor. 2. παρέβαλον, obijci;
 perf. pass. part. παραβέβλημένος, objectus; a.
 1. part. παραβέβλην, objectus. Παραβάλλω
 πρὸς ἄλλους, conferre, Isocr. Παραβάλλω
 εἰς Σάμον, Act. 20, 15. Ἐγὼ σοι παραβάλλομαι
 θεῶν, Eurip. Iphig. in Tau. 1097. Παρα-
 βέβλημένος ταῖς ἐλπίσιν, decepti.
 Παραβάλλομαι, aor. 2. part. med.
 Παραβάπτισμα, ἄτος, τὸ, baptismus adulte-
 rinus.
 Παραβάπτιστής, ὅ, ὁ, qui adulterino baptis-
 mate
 usus est, metaph. adulterinus, v. gr. stoicus,
 ap. Arrian.
 Παραβάσιλεύω, regno seu regia potestate abu-
 tor, male regno.
 Παράβασις, εἰς, ἡ, transgressio, Ph. (2) nomen
 criminis, prævaricatio; (3) pars comedia
 veteris, cum chorus in scenam prodit; de
 cujus partibus vid. Poll. iv. 112. et Sch.
 Aristoph. Α παραβαίνω.
 Παραβάσσω, sum παραβάτης, in curru, id est,
 puginator sto, juxta sto, juxta consisto.
 Ἰστυντῆρι Ἀγκυαί παρὶς βασιλεῖ, Apoll. Rhod. 4,
 210. Ἀντίφω αὐτὸς παρὶς βασιλεῖ περικλυτός, Il.
 11, 104. Ex παρὰ et βάσσω, seu βαίνο.
 Παραβάτης, α, ὁ, violator legis. Gl. V. teme-
 rator, prævaricator; (2) e curru pugnavis;
 (3) dominus currus.
 Παραβάτικα μελὶ ὕδρια, versiculi quibus para-
 basis comica constat.
 Παραβατικῶς, adv. contra legem; ἔχιν, legem
 violare.
 Παραβάτης, ἡ, ὅν, quem transgredi possumus;
 violabilis. Κράτος δὲ παραβάτων ἑδαμῇ πύλει,
 Soph. Antig. 873. Α παραβαίνω.
 Παραβάτης, εἰς, idem quod παραβηγής. Α
 βάτω.
 Παραβῆς, 2. sing. aor. 2. conj. act. verbi παρα-
 βαίνω.
 Παραβάσσομαι, f. ἀσσομαι, vi detorqueo, urgeo,
 cogo; (2) omnibus annitor vel conor viri-
 bus. Καὶ παραβάσσομαι ἡμῶς, Act. 16, 15.
 Παραβάσαντο αὐτὸν, Luc. 24, 29.
 Παραβάσσομαι, ὧμαι, violenter urgeo, cogo.
 Παραβέβᾶζω, fut. ἄσω, aufero.
 Παραβέβᾶσσω, fut. ψα, lædo, noceo. Τί γὰρ τὸ
 τὸν ἀνθρώπου παραβέβᾶσσει γένος, Chrys.
 Παραβέβᾶσσω, fut. ἄσω, a radice germino, cir-
 cumpullulo, Theophr. Hinc
 Παραβέβᾶσσω, ἡ, ὁ, ramulus, stolo.
 Παραβέβᾶσσω, ἄτος, τὸ, quod circumpullulatus
 et renascitur.
 Παραβέβᾶσσω, εἰς, ἡ, germinatio circa veni-
 ens.
 Παραβέβᾶσσω, ἡ, ὅν, qui adnascitur et cir-
 cumpullulatus.
 Παραβέβᾶσσω, ἄτος, τὸ, aspectus obliquus,
 qualis est strabonum. Α
 Παραβέβᾶσσω, fut. ψα, limis adspicio, obliquis
 oculis adspicio. Gl. V. aliter video, halluci-
 nor. Παραβέβᾶσσω θάτρω (ὀφθαλμῶ) πάλιν
 μετασκέυαζε σαυτὴν, Aristoph. Conc. 496.
 Παραβέβᾶσσω βίον, Eur. Ion. 657.
 Παραβέβᾶσσω, εἰς, ἡ, idem quod παραβέβᾶσσω.
 Παραβέβᾶσσω, adv. per comparisonem, para-
 bolice; (2) simulate, dolose, oblique; (3)
 situ parallelo, per responsum, respondendo;
 (4) situ parallelo, oblique. (1) Κερτο-
 μίους ἐπίσσω παραβέβᾶσσω ἀγορεύων, Il. 4, 6.
 (3) τοῖα παραβέβᾶσσω προσέειπεν, Apoll. Rhod.
 4, 1563. (4) παραβέβᾶσσω κροτούνται, ex obli-
 quo crepitant, Apoll. Rhod. 4, 1608. Α
 παραβέβᾶσσω.
 Παραβέβᾶσσω, ἄτος, τὸ, quod datur animantibus
 comedendum, pabulum. Α παραβέβᾶσσω.
 Παραβέβᾶσσω, ἡ, ὅν, adjectivus; (2) compara-
 bilis. Ab eod.
 Παραβέβᾶσσω, α, ὁ, ἡ, idem et ab eod.
 Παραβέβᾶσσω, fut. ὤσω, scaturiginis modo re-
 fundo et rejicio, evomo.

Παραβλῶν, ὥσπερ, ὁ ὅς ἡ, strabus, strabo, limis oculis adspiciens. A παραβλέπω.

Παραβοῶ, ὦ, acclamo.

Παραβοήθεια, ας, ἡ, suppetiæ, auxilium.

Παραβοήθω, ὦ, fut. ἴσω, suppetias fero. Gl. V. adminiculo. Παραβοήθων τοῖς ἐπὶ λόφῳ, Phil.

Παραβολάδην· vide παραβολάδην.

Παραβολέομαι inf. aor. 1. παραβολέουσθαι, periculo se exponere, pericula adire, Ph. A παραβόλος.

Παραβολή, ἡς, ἡ, parabola, similitudo, Ph. (2) concursus exercituum. A παραβάλλω.

Παραβολικός, ἡ, ὄν, comparativus. A præc.

Παραβολικῶς, adv. comparative.

Παραβόλιον, τό, sportula quæ in provocatione ad aliud iudicium ab appellatore deponitur, Poll. Παραβόλον, Aristot.

Παραβόλος, υ, ὁ ὅς ἡ, audax, temerarius, in pericula ruens, Gl. V. (2) periculosus, anceps; (3) falsus, adulterinus; (4) limus, Gl. V. A παραβάλλω.

Παραβόλως, adv. temere. Ph. audacter, cum summo periculo; inde præter opinionem, ubi quis summum periculum evasit, acerrime, fortissime.

Παραβόρος, υ, ὁ ὅς ἡ, qui transverso borea perflatur, qui a latere aut in orbem perflatur a borea. Ex παρὰ ἐξ βορείας.

Παραβουλεύω, pasco, item decipio, Lyc.

Παραβουλεύομαι, f. ἵστομαι, perperam consulo.

Παραβουλεύσάμενος τῇ ψυχῇ, Phil. 2, 30.

Παραβυβέω, in brabeo conferendo aliquem prætereo, injuste brabeum tribuo seu adjuco. Unde male iudico, quod alteri debetur per fraudem adimo; ignominia adificio.

Παραβύχῃ, adv. paullo minus, prope.

Παραβύσμα, ἄτος, τό, quod inseritur seu inculcatur.

Παραβύστος, υ, ὁ ὅς ἡ, intrusus; (2) occultus, latens. Ὁ Δαμασπίος ἐκ παραβύστου κατήναιος, Phil. Qui aliis convivis supervenit. A

Παραβύω, f. ὕσω, inculco, interjicio, intrudo; παραβύσθεις, aor. 1. pass. part. intrusus. Κραίνειν τὰ παραβύσσω, Luc.

Παραβύσιος, υ, ὁ ὅς ἡ, qui apud aram est, a latere aræ. Ἀὐτὰν παραβύσιον ἱστισαχῆσι, Soph. CEd. Tyr. 184. A βύσιος.

Παραβύσσα, aor. 2. part. act. Att. pro παραβύσσα, a παράγω, traduco.

Παραβυγλιεύω, εως, ὁ, denunciator, Gl. V. A παρὰ ἐξ ἀγγέλλω.

Παραβυγλία, ας, ἡ, præceptum, mandatum; (2) ambitus, petitio magistratus cum prehensione. Ph. denunciatio, conditio, interdictio. A

Παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, Gl. V. (2) invito, Gl. V. (3) veto, interdicto, Gl. V. παραγγέλλω, denunciavi, Ph. παραγγέλλεται, interdictum, Ph. παραγγέλλομαι, imperata; παραγγέλλω, indictum, Gl. V. (4) ambio magistratum, ut candidatus. (4) ἐ μὲν ἀλλὰ τῶν ἄλλων ἀποσάντων τῷ παραγγέλλειν ὑπατίαν, Plutarch. in Pompeio. Ἡ στρατηγὸν, ἡ ὑπατίαν, ἡ τῶν ἐς ταῦτα παραγγέλλωντων, App. Bell. Civ. 1, 2. Ἐπὶ τῷ δεῖπνῳ, Luc. τὸν πόλεμον, Polyb. Δείσαντες παραγγέλλω μὴ λαλεῖν, Act. 5, 40. Παραγγέλλομαι ποιεῖν, Xen. Παραγγέλλειν εἰς δημοκρατίαν, tributum petivit, Appian. Hinc

Παραγγέλλω, ἄτος, τό, præceptum, Gl. V. (2) interdictum, Gl. V.

Παραγγεμτικός, ἡ, ὄν, præceptivus, denunciatus; (2) adhortativus. A παράγγελλω.

Παραγγεμτικῶς, adv. denunciando, præcipiendo, adhortando.

Παραγγελλίς, εως, ἡ, præceptum, mandatum; (2) præceptio, cohortatio. A παραγγέλλω.

Παραγγελλτικός, ἡ, ὄν, qui præcipit seu prohibet, hortatur, ut sermo.

Παραγγίονα, accessi, perf. ind. med. verbi παραγγίνομαι. Unde

Παραγγίσησι, εως, ἡ, adventus.

Παραγγίονος, aor. 2. part. med.

Παραγγίω, gustum præbeo; in med. leviter,

cum fastidio degusto; unde leviter cognosco aliquid, leviter delibo. Παγγίνομαι τὸ φρονήματος, Phil.

Παραγγήσασθαι, ἄτος, τό, silicernium, delirus, Gl. V. A

Παραγγήσας, ὦ, deliro præ senectute.

Παραγγίνομαι, advenio, advento, accedo, pergo, intersum, Gl. V. aor. 1. παραγγινομῶ, adveni. Παραγγινοῦμαι τῇ ἐκκλησίᾳ, Æschin. δικῇ, Plat. πρὸς τὸν ἀγῶνα, Æschin. ἐπὶ τὸν πολέμῳ, Phil.

Παραγγίνομαι, præter jus et æquum statuo, perperam statuo. Οὐδὲν θαυμαστὸν ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτῷ παραγγινοῦναι τὰς δικασίας, Xen.

Παραγγιλλίζομαι, in ulnis gesto, ulnis amplexor. Hinc

Παραγγιλλισμα, ἄτος, τό, res quam amplexamur; (2) amplexus.

Παραγγιστῶν, hamum addo. Παραγγιστρωμένος, perf. pass. part. hamatus. Ab ἄγγιστρον.

Παραγγυνοῦμαι, f. ἵστομαι, proprie cubito repello, submoveo, obvius vel admotus protrudo; (2) vi submoveo; (3) sinuor, recurvor. Τὸ ἄξιμα ἡμῶν παραγγυνοῦμαι, Heliod. (3) εἰς τινὰ με παραγγυνοῦμένην ἀκτὴν παραλαβὼν, Heliod. 5. Ἐξ ἀγκῶν, cubitus. Hinc

Παραγγυνοῦσθαι, ἡ, ὁ, qui obvius cubito repellit.

Παραγγυφω, aliter sculpendo muto, adultero.

Παραγγυθίδιον, υ, τό, ornamentum quod apponitur maxillis equorum. A

Παραγγυθίς, ἴδος, ἡ, mala, maxilla. Ph. buc-cula. Ex γυθίος, mala.

Παραγγυμπτο, fut. ψω, deflecto; παγγιγνῶψιν, aor. 1. flexit.

Παραγγυσαν, acc. sing. præ. part. act. Dor. pro παραγγυσαν, a παράγω, abduco.

Παραγγυῶτιον, υ, τό, internodium.

Παραγγυράζω, opsonia coemere, Ath.

Παραγγυρίτω, 3. sing. imperf. ind. med. Dor. pro παραγγυρίτω, a παραγγυρίω, consolo.

Παραγγράμμα, ἄτος, τό, quod adscribitur ultra solitum et iustum; (2) scripturæ depravatio; (3) qu. dic. aliteratio, cum litera pro litera substituitur. Hinc

Παραγγραμματίζω, paragrammate seu alliteratione utor, verbum mutata litera scribo, et fere in deterius, ut in παρανομοσίῳ. Hinc

Παραγγραμματισμός, ἡ, ὁ, scripturæ inversio, qu. dic. aliteratio, quum una litera pro alia ponitur.

Παραγγράφῃ, ης, ἡ, adscriptio et annotatio in margine; scholium et annotationis signum in margine adscriptum; (2) præscriptio, Gl. V. (3) verbum juris, cum negamus alicui actionem, quam intendit dandam esse; (4) sublatio, v. gr. scripti male.

Παραγγράφος, υ, ὁ, lineola in margine scripta, v. gr. comædia, Vox Gramm. Ph. præducta. A

Παραγγράβω, fut. ψω, adscribo, juxta scribo; (2) perperam scribo; (3) circumscribo; se. ut tollatur e libro, &c. unde tollo, de lectione; (4) exceptione actionis non recte institutæ submoveo; hinc induco et abrogo. Gl. V. tollo, libero, præscribo, præduco; et

Παραγγράφομαι, præscribo, Gl. V. Ἴδον παγγράφει πολλοὺς, κημὶς καλούς, Aristoph. Vesp. 99. Πατὴρ ἀλλ' οὐκ αὐτὸν παραγγράφει, Dem.

Δημοσθένης τὴν γραφὴν τῷ φόνι παραγγράφασθαι, Id. Ἔθος Ῥωμαίων παραγγράφειν τοῖς κληρονόμοις ἱστῶν, εἰ μὴ κληρονομῶν οἱ πρότεροι, Appian. Bell. Civil. 2. Hinc

Παραγγράψιμος, ον, rejiciendus, repudiandus.

Παραγγυμένος, υ, ὁ ὅς ἡ, fere nudus.

Παραγγυμῶν, ὦ, fut. ὥσω, idem quod simplex, patefacio. Παραγγυμῶν τὸ τῆς γνῶμης ἀπόρρητον, Greg. Hinc

Παραγγυμωσις, εως, ἡ, nudatio.

Παραγγύρω, adv. prope circum, ut radat vel ambientem vel inclusum.

Παράγω, fut. ξω, produco, profero, deduco, traduco; (2) promoveo, seu proveho; (3) disputando, dolosa item blanda oratione capio vel fallo; (4) perverto, everto; (5) transeo; (6) nautæ dicuntur παράγειν, cum

non recta sed per ambages navigant, cedentes ventis; (7) produco in concionem; pass. prodire in concionem; part. pass. perf. παρηγμένον, παρηγμένα, derivata, Ph. Ἡ γὰρ τύχη παρηγ' εἰς τὸ δυσμαθές, Eur. Iph. in Tau. 476. Παρ' ἀσπίδας παραγγιγόντας τὴν ἐνωμοσίαν ἐπὶ φάλαγγος, sinistram versus in phalangem promotam enomotia, Xenoph. Cyr. Exped. 4, 209. (4) νῆος παραχθείς, a juvenibus seductus, Eutyr. Suprh. 232. (1) ὁ πλῆθος οἶνε χερσὺ τὸ ζῆν παρηγνῆται, si auri copia vitam produceret mortalibus, Anacr. Od. 23.

Παραγωγή, ἡς, ἡ, productio, adductio; (2) deductio, derivatio; Vox Gramm. (3) fortuna secunda, honores, dignitas, Gl. V. (4) diductio, traductio. A παράγω.

Παραγωγιάζω, vectigal seu portorium exigo. Ἐπεβάλλοντο τὰς πλῆντας παραγωγιάζων, Polyb. A

Παραγωγήιον, υ, τό, vectigal, portorium. A παραγωγή.

Παραγῶγος, υ, ὁ ὅς ἡ, qui ducit aliquid ab altero; (2) deductus ab alio vocabulo. A παράγω.

Παραγῶγως, adv. deducendo, ut alterum vocabulum ex altero oriatur et compositum sit; (2) producte, addita ad verbum syllaba.

Παραγωνίζω, angulosum esse, angulum facere, ad anguli figuram accedere. Ex γωνία.

Παραδακρύω, fut. ὕσω, illacrymor. Παραδακρύω σοι, Luc.

Παραδαρβάνω, juxta dormio; inf. aor. 2. παραδάρβειν. Τῷδε γὰρ αὐτὸς μοι νυκτὶ παραδάρβειν ἱκέλος αὐτῷ, Od. 20, 88.

Παραδιδόσκω, 1. plur. perf. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδειγμα, ἄτος, τό, exemplar, exemplum; (2) documentum, argumentum. A παραδεικνύμι. Hinc

Παραδειγματίζω, fut. ὕσω, publicæ ignominie expono, in triumpho duco. Παραδειγματίστον αὐτὸς τῷ Κυρίῳ, Num. 25, 4. Μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, Matt. 1, 19.

Παραδειγματικός, ἡ, ὄν, exemplaris, exemplis constans, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod.

Παραδειγματικῶς, adv. exemplis, pro exemplo.

Παραδειγματίσαι, aor. 1. inf. act. verbi παραδειγματίζω. Unde

Παραδειγματισμός, ἡ, ὁ, traductio, qua quis exemplo statuitur cæteris; publica ignominia.

Παραδειγματώδης, εως, ὁ ὅς ἡ, exemplaris. A παραδειγμα.

Παραδεικνύμι, vel παραδεικνύω, qu. dic. juxta ostendo, unde confero; (2) ostendo, profero, indico; (3) adsigno seu attribuo, efficio. Ἐτίμα παραδεικνύοντες, Isocr. Παρίδειξεν αὐτῷ πάντας τὰς φέρας ἐκ τῶν πολλῶν, Xen.

Παραδειπνῶ, ὦ, immodice cæno, vel misere cæno; in med. seu pass. cænam perdo negligentia. Εἰσι δ' οἱ ὅς πλείους λόγῳ κατὰ κράτος αἰρῶντες, παραδειπνήθησαν, Theophr. παραδειπνέομαι, afficio domicænio, Martial.

Παραδειπνῶ, ἴδος, ἡ, avide comedens, de parastis. A δειπνῶ.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, υ, ὁ, hortus, viridarium. Ph. pomarium, pometum. Paradisus est altissimarum contemplationum pratum secundum Chaldaeos. Vox Persica; (2) N. T. celum, sedes Dei et beatorum.

Παραδέκτος, υ, ὁ ὅς ἡ, qui admittitur, vel admitti potest, aut debet. A

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, suspicio, acceptum fero; παραδέχεται, aor. 1. accepto tulit, Ph. pass. παραδέχθεις, receptus, Gl. V. Οὐ παραδέχονται σε τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμῷ, Act. 22, 18. Θύμην τοῖνυν παραδεδίγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς, Plato.

Παραδῆλω, ὦ, f. ὥσω, præ me fero, significo, declaro. Hinc

Παραδῆλωσις, ἡ, expositio. Vox Rhet.

Παραδιαζυγνύω, vitiose et perperam disjungo.

Παρα-

παράδις ζυντος, ἢ, δι, disjunctivus. A præc.
Παραδίντομαι, convivere alicui; versari apud
aliquem, Suid.
Παραδίσκωναι, ᾧ, administro, inservio. Τοῖσι
τυγχέουσι παραδίσκοναι, Aristoph. Av. 845.
Παραδίλλω, disjungo, separo. Hinc
Παραδίσσω, ἤ, disjunctivo, separatō, di-
stinctio; (2) nomen figuræ oratoriæ, qua
similia discernuntur. Quintil. 3.
Παραδιστρέφω, ἥ, ἡ, præposterum studium, ex-
ercitatio et litigium, in quibus tempus præ-
postere teritur; (2) inanis disputatio.
Παραδίδωμαι, præc. inf. pass. verbi
Παραδιδώμι, tradō: (2) dedo alicui, in potesta-
tem prodo; (3) relinquo liberis, posteris:
(4) dicitur et de accusatore; imperat. παρα-
δος, trade, Gl. V. aor. 1. παραδωκα, tra-
dididi; pass. παραδόθην, traditus sum; perf.
part. παραδοθέντα, traditum. Τὸν ὕμνον
μ' ἀποσυλίσας ἦδη θάνατος παράδωκεν, Eur.
Alc. 866. Σὺ βαρβαρόντι λήχει παράδιδωσιν,
Id. Hel. 227. Εἰς τὸ δισμαστῆριον παραδοθήναι,
Diod.
Παραδινύνομαι, ὄνομα, fut. ὄσομαι, obiter narro
et expono. Συχνότως ἐν ἅλλοις τόποις παρα-
δινύσσεται, Plut. Tās ἐπὶ τῇ νεότητι ἀμαρ-
τίας αὐτῆς, Id. Hinc
Παραδινύνομαι, τὸ, narratio in transitu, aut in
parenthesi; item, explicatio et definitio.
Παραδινήγησις, εως, ἡ, idem.
Παραδικαίω, ᾧ, perperam seu male administro.
Νῦν ἔχει πάλιν οἰκισπραγαιν, ἀλλά μὴ παρα-
δικαίει, Dymen.
Παραδιορθώνεις, εως, ἡ, correctio mala, cum
verum pervertitur, aut malum in pejus
mutatur.
Παραδιώκω, pone sequor.
Παραδογματίζω, f. ἵνω, male decerno; Polyb.
(si lectio vera, Ern.)
Παραδοχίζονται, 3. sing. f. 1. ind. pass. v. παρα-
δίδωμι.
Παραδοξάζω, ᾧ, deblatero, garrio, Plut.
Παραδοῖντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi
παραδίδωμι.
Παραδοξάζω, f. ᾠω, honore privo, infamo; (2)
contr. sensu, valde honoro, illustro, mirabile
reddo; (3) falsam opinionem concipio, seu
teneo. Παραδοξὰς Κύριος τὰς πληγὰς σὺ,
Deut. 28, 59. Ex δόξα.
Παραδοξία, ας, ἡ, admiratio ex insolentia.
Παραδόξολογία, ᾧ, fut. ἥσω, paradoxo loquor,
incredibilis dico, præter seu contra omni-
um opinionem. "Οσα περὶ ἀνθρώπων ἢ τινων
ἄλλων ζωῶν παραδόξολογοῦσιν, Hermog.
Παραδόξολογια, ας, ἡ, oratio paradoxa, qua
mirabilia et incredibilia narrantur. A
Παραδόξολογος, ας, ὁ ξ ἡ, qui paradoxa seu
incredibilia dicit. Ex παραδόξος et λόγος.
Παραδοξοποιεῖω, ᾧ, fut. ἥσω, paradoxas res seu
mirabilia facio.
Παραδοξοποιεῖω, ας, ἡ, factum paradoxum, mi-
raculum. A
Παραδοξοποιός, ὅς, ὁ ξ ἡ, qui facit inopinata,
incredibilia.
Παραδόξος, ας, ὁ ξ ἡ, qui est præter seu contra
omnium opinionem, inopinatus, admirabi-
lis; incredibilis. Ph. mirus, excellens; et
παραδόξον, mirabile, admirabile. A δόξα.
Παραδόξως, adv. præter omnium opinionem,
mirabiliter.
Παραδοσίμος, ας, ὁ ξ ἡ, qui velut per manus
traditur, hereditate a majoribus acceptus;
(2) qui memoriæ traditur; (3) qui doceri
potest vel docetur. A παραδοσις.
Παραδόσεις, εως, ἡ, deditio, traditio; (2) doctrina,
quæ ore vel literis traditur, institutum,
constitutio, præceptio; (3) Gl. V. traditio,
mancipatio; (4) quod a majoribus institu-
tum, traditum est. A παραδίδωμι. Unde
Παραδοτικός, ιας, ιόν, tradendus.
Παραδέναι, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.
Παραδοχή, ἥς, ἡ, receptio, susceptio, receptacu-
lum; (2) gratia, ap. Polyb. (3) studium
alicujus rei. A παραδέχομαι.
Παραδοχαίνει, juxta dormire; Il. 14, 163; et
παραδοχεν, juxta dormivit, Od. 20, 88, per

παράδραφ'εἰ, et παρίδραφον, aor. 1. a δαφνάει, dormio.

παράδραμα, administro; contr. παραδράω unde ap. Hom. παραδράωσι, Od. 15, 323.

παράδρομαῖον, adv. in transcurso, obiter.

Παραδρομή, ἤς, ἡ, cursus, quo alicui a latere currimus; (2) transcursum, seu cursus qui fit prætereundo.

Παράδρομος, ὤ, ὁ ἢ, qui potest præteriri; τὰ παράδρομα, Subst. intervalla inter retia in venatione posita, per quæ transitus patet. A παρατρέχω.

Παράδωμι, idem quod παραδύναι, Ar.

Παράδυναι, simul regno, habeo potestatem. Τῷ Πέρσῃ παραδύναισιν, Synes.

Παράδυσος, ἰως, ἡ, insinuat, obreptio, irrepitio, (ap. Demosth. si lectio sana, Ern.) A παραδύναι, fut. ὤσω, irrepo seu obrepro, introeo me insinuando. Ἐπὶ τὴν διδοῶσιν παραδύστο τῆς ἡγεμονίας, Æschin. εἰς Πιλοστόντησον, Dem.

Παράειμι, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi παραίδωμι.

Παραείστω, qu. dic. tradituro, dedere seu tradere cupio, Thuc. A παραίδωμι.

Παραείω, accino. Ἔστω δὲ σοι παραείδεν ὥστ' ἔειπ', Od. 22, 348.

Παραείρωμι, attollor, suspendor, Hom.

Παραείρω, attollo, effero; (2) detraho, abstraho, Æschyl. Hinc

Παραερίβωμαι, aut παραερίβωμαι, attollor, suspendor; παραερίβη, aor. 1. pependit, Il. 16, 341.

Παραεῖω, ὤ, vita abutor, nimis fruor, male vivo; (2) superstes sum; inf. παραεῖν.

Παραεῖναι, idem quod παραεῖναι, Eur.

Παραεῖναι, fut. ζεῖω, juxta jungo, adjungo, conjungo. Παραεῖναι τῷ θεῷ σέβασμον, Naz.

Παραεῖναι, ὤ, fut. ὤσω, æmulatione adificio et excito, ad æmulationem provoco, invidia et zelotypia exstimulo; (2) ad iram provo. Ἐγὼ παραεῖναι ὑμᾶς ἐπ' ἀκ' ἔνειμι, Rom. 10, 19.

Παραεῖναι, quæro, indago.

Παραεῖναι, ὤ, ἡ, plur. παραεῖναι, qui adjunguntur multitudini civitatis; ignobiles et proletarii, ac veluti supernumerarii. A παραεῖναι.

Παραεῖναι, ἡ, ἡ, balteus seu culter, ensis pendens e balteo. A παραεῖναι. Hinc

Παραεῖναι, ὤ, fut. ὤσω, cingulum cum ense; (2) ensis, quo accingimur. Dim. a præc.

Παραεῖναι, ὤ, τὸ, pugio; cinctorium, Ph.

Παραεῖναι, ὤ, ὁ ἢ, ut παραεῖναι μάχιστρα, sica, Gl. V. Ex παρὰ ἐξ ὤσω.

Παραεῖναι, vel παραεῖναι, fut. ζῶσω, accingo. Τίνας ἐξ εἰρησῶν ἐξ ἀνικάνῃ παραεῖναι, Plato. Hinc

Παραεῖναι, ὤ, ἡ, parvus gladius, pugio.

Παραεῖναι, ὤ, et παραεῖναι, ὤ, ὁ, marmaritus. Ex παρὰ ἐξ ὤσω.

Παραεῖναι, et -άστισ, ὤ, ὡ, idem et ex iis.

Παραεῖναι, fut. ψα, calefacio, foveo. Φύλον ἐκδὸς ὅδιν παραεῖναι φρένα μύθοις, lenitia, Eur. Med. 143.

Παραεῖναι, fiduciam addo, confirmo. Τῷ μὴ προσώπῃ παραεῖναι, Xen.

Παραεῖναι, idem.

Παραεῖναι, alitrinsecus spectando confero. Τὸς ἐν κύκλῳ παραεῖναι, Philo. Αὐτὰ παραεῖναι παρὰ τὰ τῶν ἄλλων, Plato.

Παραεῖναι, aor. 2. infin. act. verbi παραεῖναι.

Παραεῖναι, fut. ξω, permulceo.

Παραεῖναι, ὤ, τὸ, repositorium. Gl. V. plutem, puteus. Ph. ferculum.

Παραεῖναι, acc. sing. a. 2. part. med. verbi παραεῖναι, arpono.

Παραεῖναι, fut. ὤσω, demeto, amputo.

Παραεῖναι, calefacio; (2) foveo. Οἶνος παραεῖναι τὴν ψυχὴν, Athen.

Παραεῖναι, ὤ, ὁ ἢ, præfervidus; (2) in agendo nimis præceps, indecore aliquid faciens.

Παράδοσις, *ως, ἡ*, appositio, conjunctio; (2) ferculum, id ipsum quod apponitur; (3) depositio, seu repositio; (4) commentatio; (5) compositio, comparatio, collatio; *ἐκ παραδόσεως*, e contrario; (6) apparatus thesauri, *Polyb.* copia rerum; (7) praesentia auxiliandi causa, seu auxilium ipsum, *Ibid.* (8) citatio locorum e scriptoribus aliis; (9) praeceptio, praeceptum, ut *παραδοσις*.
 Α παρατίθημι.
 Παρατίτης, *ς, ὁ*, structor, qui dapes apponit, *Ph.* Ab eod.
 Παραβητικός, *ῆ, ὄν*, commendatitius. Ab eod.
 Παραβῆναι, *φут. εἵσονται*, accuro; (2) adsequor; (3) praetercurro; (4) leviter vel non attingo; (5) juxta aliquid curro. *Παραβῆσθαι τὴν ὁρτὴν, Eliat.* Ἄλλὰ τοι, ὦ φίλε, ἀδελφον εἰ ἐξ παραβῆμεν τὸ ὄρθον, *Plato*.
 Παραβῆσθαι, *ᾶ, f.* ἵσθαι, juxta spectro, seu contemplor; (2) unum alteri admotum contemplor; (3) comparo; (4) despicio, adspersor. *Πρὸς τὰς ἄλλας παραβῆσαντες ἱμαντῶν, Xen.* Παραβῆσθαι σὶ Μίλωνι, *Luc.*
 Παραβήγω, *φут. ξω*, acuo, exacuo, instigo, incito. *Συμμεχεῖα θένοντο παραβήξει μίγαν, Pind. Ol.* 10, 89.
 Παραβήκη, *ης, ἡ*, res deposita et recondita; (2) res deposita, repositum; (3) additamentum, appendix. Α παρατίθημι.
 Παραβήξει, *ως, ἡ*, incitatio, instigatio. Α παραβήγω.
 Παραβήσεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi παρατίθημι.
 Παραβήγω, *φут. ξω*, attingo.
 Παραβλήσω, *φут. ψω*, premo, comprimo, collido.
 Παράβη, *ᾶppone*, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* et *Att.* pro παράβησο, α παρατίθημι.
 Παράβησεν, *ς, ὁ*, in navi, via quae praeter Thrinaciam fert, *Poll.*
 Παραβῆσθαι, *αν*, animum addo, confirmo animum.
 Παράβραυσμα, *ᾶτος, τὸ*, fragmentum. Α
 Παραβράω, *confringo*; (2) *in pass.* miser et fractis viribus sum; *Suid.*
 Παραβρογχίζω, *lorico, obsepio, Theophr.* Α θρηγκίζω.
 Παραβρίζω, *demeto, amputo. Παρέβρισαν ἄκρα κόρυμβας, Apoll. Rhod.* 2, 601.
 Παραβρῶλιν, *decano*; *παραβρῶλλόμενα*, decantata, *vulgata*.
 Παραβρῶσκω, *adslilo, juxta curro*; *metaphr.* adjaceo, vicinus sum.
 Παραβρῶμιαι, *adoleo*, suffio.
 Παραβῶσα, *ας, ἡ*, posticum, *Gl. V.*
 Παραβῶριον, *ς, ὃ*, posticum. Α praec.
 Παραβῶριον, *ς, τὸ*, quod est ad januam, vel ipsum ostium, *Suicer.* Ex παρὰ θύρα.
 Παρεῖ, *praep.* Poetica, *cum genit.* α vel ab; *curat.* ad, apud; *cum accus.* juxta, ad, apud. Α παρὰ.
 Παραβιάζας, *ς, ὁ*, violator legis. Α praec. et βαίνειν.
 Παραβιάδων, *adv. juxta. Παραβιάδὸν ἀτραπιτοῖο, Oppian. Cyneget.* 1, 483.
 Παραβίασις, *ας, ἡ*, transgressio, delictum. Α παράβιασις.
 Παραβιάσις, *ἡ*, idem quod παράβιασις, *Ap.*
 Παραβιάτης, *ς, ὁ*, qui praeter aurigam currum conscendit, et ex eo pugnat; *curulis pugnator.* Ab eod. "Αν δ' ἔσαν ἐν δίφρῳσι παραβιάται, *ἡνίοχοι τε, Il.* 23, 132. Hinc
 Παραβιάτης, *ιδος, ἡ*, curulis pugnatrix. *Ap. Theoc.* operaria, mercenaria.
 Παραβιάστος, *ς, ὁ* ἐξ ἡ, digressus. Α παραβιάσταινα.
 Παραβίβωλος, *ς, ὁ* ἐξ ἡ, mutuus, quo dic. vicissim jaculans. Α παραβάλλω.
 Παραβιγαλίτης, *ς, ὁ*, littoreus, in litore habitans.
 Παραβιγαλίτης, *ιδος, ἡ*, foem. praeced.
 Παραβιγῆλος, *ον*, littoralis.
 Παραβίσσω, *incendo, excito, concito*; (2) moveo; (3) prorumpo. *Εἰ τι ἐ φλαυρον παραβίσσῃ, Pind.* Λαίψα πάντ' ἱτάνεζ, *παραβίσσαν πτερυγίσσας, Apollon.*

Παρακινεῖν, ὁ, δ, stimulator seu agitator equorum; auriga, R. Gl. V. percussor.
 Παρακινεῖν, perperam lucror, amplius justo lucror et praefer alios; (2) eadem opera lucror, aut obiter compendium facio.
 Παρακινεῖν, ἴδος, ὁ, ossicula, circa os majus, (κνήμη et κνήμη vocatur) quod tibiam pedis sustinet. Ern.
 Παρακινεῖν, acc. sing. perf. part. act. verbi παρακινεῖν, hiberno.
 Παρακινεῖν, 1. pl. praes. conj. med. verbi παρακινεῖν, accumbo, jaceo juxta.
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, periclitatio temeraria: Παρακινεῖν, ὁ, ὁ, in pericula praecipis, qui nimis cum audacia periculum adit.
 Παρακινεῖν, adv. temere periclitando.
 Παρακινεῖν, ε. f. εως, temere periclitor, audacius periclitor, audacter periculum adeo; παρακινεῖν, perf. part. pass. ausum, audax, periculosum, temerarium. Πάν δὲ παρακινεῖν, παθῆναι, πρὶν ἀνοσίῳ αὐτοῖς γινώσκειν κοινῶς, Plato.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, δ, ὁ, periculosus, R.
 Παρακινεῖν, adv. periculose, cum periculo.
 Παρακινεῖν, ὦ, f. ὦ, dimoveo, removeo; (2) perperam moveo, indecore et instabiliter moveo; (3) incito, exhortor; (4) turbas cio. Et pass. moveor, me moveo; παρακινεῖν, et in perf. παρακινεῖν, in furorem versus, furibundus; et pass. παρακινεῖν, mente motus, idem. Ἰδὲ, σκόπευ' ἢ ἢ με παρακινεῖν, ἴδης, Aristoph. Ran. 363. (4) καὶ τινες παρακινεῖν, ἐκολάσθησαν, App. Bell. Civ. 5, 112. Hinc
 Παρακινεῖν, ἄτος, τὸ, perversio, distortio; (2) incitatio.
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, incitatio, exhortatio.
 Παρακινεῖν, ὁ, ὁ, emotus mente.
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, emotus mente.
 Παρακινεῖν, admisceo.
 Παρακινεῖν, acc. sing. part. praes. act. verbi παρακινεῖν, fut. αὐτός, sine causa, frustra fleo, ploro.
 Παρακινεῖν, ε, τὸ, flebile carmen, quod amasi ad amasarium fores decantabant. Ex παρακινεῖν et ὄψα.
 Παρακινεῖν, ε, τὸ, sera.
 Παρακινεῖν, includo; (2) excludo, secludo.
 Παρακινεῖν, fut. ψω, suffuror, in transcurso furor; (2) intervento.
 Παρακινεῖν, praes. infin. act. Ion. pro παρακινεῖν, a παρακινεῖν, excludo.
 Παρακινεῖν, 2. sing. aor. 1. opt. pass. verbi παρακινεῖν, rogo, aduvo.
 Παρακινεῖν, aor. 1. inf. pass.
 Παρακινεῖν, 3. pl. fut. 1. ind. pass.
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, evocatio; (2) advocatio; (3) adhortatio; (4) obtestatio, deprecatio; (5) institutio, doctrina; (6) consolatio; (7) auxilium quodvis; (8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακινεῖν.
 Παρακινεῖν, cohortor.
 Παρακινεῖν, ὁ, ὁ, exhortatorius; (2) consolatorius. A παρακινεῖν.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, δ, accersitus et rogatus, ut faveat alicui in judicio, aut consilium det in re dubia; (2) advocatus; (3) consolator; (4) doctor, magister, in N. T. Ab eod.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, exhortator; (2) deprecator; (3) consolator. Ab eod.
 Παρακινεῖν, adv. declinando et deflectendo.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, a latere accubans, acclinator. A
 Παρακινεῖν, juxta se a latere recumbere facio, juxta reclino, juxta cubantem statuo; (2) declino, i. e. deflecto, avertio; (3) aperio, a. 1. part. παρακινεῖν, declinans, reflectens; παρακινεῖν, incumbo, juxta accumbo, ad latas accumbere jubeor; παρακινεῖν, perf. part. accubans, adjacens. Ποῖ παρακινεῖν, τὸς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας, Aristoph. Pace, 158. Κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὤμων, Theoc. 25, 161. Ἰλλίῳ χθόνα πᾶσαν ὅση παρακινεῖται ἰσθμῷ, adjacet, Dion. Per. 386.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, idem quod παρακινεῖν.
 Παρακινεῖν, humecto.

Παρακινεῖν, infamis, famosus.
 Παρακινεῖν, non audio, non pareo.
 Παρακινεῖν, f. αὐός, vigorem amitto; conescio, florem ætatis amitto. Gl. V. exoleo; παρακινεῖν, perf. part. vigoris tempus egressus, exoletus. Ὅταν παρακινεῖν ὁ παρακινεῖν τὸ τῆς ὀργῆς, Xen. Παρακινεῖν, φθινόπωρος, Phil. Hinc
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, vigoris amissio.
 Παρακινεῖν, ὁ, ὁ, ejus remissus est vigor, languidior, decrescens. Ab eod.
 Παρακινεῖν, ὁ, ὁ, vigoris remissio, languor, seconnectis initium.
 Παρακινεῖν, ε, τὸ, exterius os cruris et minus. Ex παρακινεῖν. Hinc
 Παρακινεῖν, τὸ, Dim. idem.
 Παρακινεῖν, vellico, irritio, stimulo.
 Παρακινεῖν, ὁ, ὁ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit; (2) inobedientia, contumacia. A παρακινεῖν.
 Παρακινεῖν, ὦμαι, juxta dormio vel cubo, accubo; (2) excubo, Gl. V. Hinc
 Παρακινεῖν, ἄτος, τὸ, concubitus.
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, idem, Gl. V. ubi tamen editum excubium.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, excubitor, Gl. Vet.
 Παρακινεῖν, f. ὦ, juxta in lecto colloco, ut una dormiat.
 Παρακινεῖν, idem quod κοινῶς, Pind.
 Παρακινεῖν, ὦ, juxta cubo, accubo; item excubo. A
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, maritus. Ex παρακινεῖν et κοίτη.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, excubiae, vigiliæ. Ex iisd.
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, uxor. Θαλερὴν παρακινεῖν, Il. 3, 53. A παρακινεῖν.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, concubina, Vulg. Lex.
 Παρακινεῖν, ὦ, adglutino, a latere glutino.
 Παρακινεῖν, ἄτος, τὸ, id quod adglutinatur. A præc.
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, adglutinatio. Ab eo d.
 Παρακινεῖν, ὁ, ὁ, glutinandi vim habens.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, δ, ὁ, adglutinatus, glutine adjunctus. Epith. lecti ab una tantum parte pluteum glutine adjunctum habentis, Ern.
 Παρακινεῖν, ὦ, f. ὦ, sector, adsector, subsequor, Gl. V. (2) adsequor, intelligo; παρακινεῖν, adsecutus, perf. part. παρακινεῖν, τοῖς πράγμασι, Dem. Hinc
 Παρακινεῖν, ἄτος, τὸ, appendix, Gl. V. quod sequitur plerumque.
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, sequela. Ab eod.
 Παρακινεῖν, ὁ, ὁ, adsequendi et intelligendi vi præditus.
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, ὁ, intelligenter, acute. A pr.
 Παρακινεῖν, ὦ, ὁ, prætervectio, Gl. V. transvectio; (2) advection et adventus; (3) comportatio. A
 Παρακινεῖν, fut. ὦ, præterveho, transveho, deduco, comitor; (2) seduco; (3) deporto, importo, conveho, adfero; παρακινεῖν, prætervehor; appello; παρακινεῖν, a. 1. part. pass. appulsus, prætervectus. Γέρον γέροντα παρακινεῖν, Eur. Herc. Fur. 126.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, transvector. A præc.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, δ, comatus, comans. Ex παρακινεῖν et κόμη.
 Παρακινεῖν, ὦ, fut. ὦ, acu, exacu; (2) incito; (3) permulceo, Hes. Ἐκείνους ὁ τὴν ψυχὴν τι παρακινεῖν, Xen. Cyr. 6, 18.
 Παρακινεῖν, fut. ὦ, jaculando attingo.
 Παρακινεῖν, ὦ, ὁ, delirium, mentis error. A παρακινεῖν.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, δ, mente privatus, furibundus. Ab eod.
 Παρακινεῖν, ὁ, ὁ, mentis errori obnoxius, delirans, demens; (2) insaniam gignens.
 Παρακινεῖν, perperam cudo, monetam non bonam cudo; (2) fraudo, defraudo; (3) aliam chordam ferio, quam volo, aut debeco; inde (4) deliro, desipio, mente captus sum, mente erro; παρακινεῖν, adulterinus, perf. pass. part. Ἐναγχος γὰρ ποτε ὑπ' ἀλφειταμνὸς παρακινεῖν διχομήνη, fraudatus sum, Aristoph. Nub. 640.
 Παρακινεῖν, ὦ, converro; (2) verro, verrendo purgo.

Παρακινεῖν, adv. indecore, indecenter, inhoneste. Ex παρακινεῖν et κόρος.
 Παρακινεῖν, aor. 1. part. act. f. g. verbi παρακινεῖν.
 Παρακινεῖν, ἄτος, τὸ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel quum quis male audiendo prava opinione imbutus est, error e falso vel pravo rûmore seu fama; vide παρακινεῖν. A
 Παρακινεῖν, perperam audio, vel non recte audio; (2) oscitanter et negligenter audio; (3) audiens sic transmitto, quasi non audiverim, me audivisse dissimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non sum, non obtempero; (5) clam et quasi furtim audio, clam sermonem sublego; subausculto; aor. 1. παρακινεῖν, παρήκουσ, nonnihil audivit; perfect. παρακινεῖν, plusq. perf. παρακινεῖν, παρακινεῖν, aliquantulum audiverat, intellexerat. Ἐάν δὲ παρακινεῖν αὐτῶν, Matt. 18, 17. Παρακινεῖν τὴν ἐπιτάγματος, Luc. Παρ' αὐτῶν ταῦτα παρακινεῖν, Plato.
 Παρακινεῖν, ὦ, contineo, retineo alicubi. Αἰδόμενοι δὲ ἔτι νοῦντα τὸν στρατηγὸν σφάν παρακινεῖν, Appian. de Reb. Hispanicis, 35.
 Παρακινεῖν, ὦ, παρακινεῖν, vel παρακινεῖν, suspensio juxta, seu a latere; a. 1. part. παρακινεῖν, Il. 13, 597. παρακινεῖν, appendices, partes rei leviores.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, δ, præceps, Gl. V.
 Παρακινεῖν, comparo, juxta colloco, et ita prope, ut comparatio fieri possit; (2) perperam judico.
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, inobedientia, contumacia. Quasi a παρακινεῖν.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, qui audita falso interpretatur, qui audita non assecutus est. Ab eod.
 Παρακινεῖν, aliqua ex parte crocum refero, seu crocum mentior.
 Παρακινεῖν, ὦ, f. ὦ, applaudo; (2) adhortor, incito; (3) plausu manuum adhortor et incito ad aliquid.
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, repulsio, depulsio; (2) fraus, impostura; (3) error, delirium, desipientia. A παρακινεῖν.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, δ, chentice et mensura desipiens. Ex παρακινεῖν et χροῖν.
 Παρακινεῖν, ὁ, ὁ, mentem concutienti et emovendi vim habens.
 Παρακινεῖν, adv. fallaciter, fraudulenter:
 Παρακινεῖν, repello, rejicio, repudio, a me submoveo; (2) circumvenio, decipio; παρακινεῖν, defraudo, Gl. V. item (2) erro, deliro. Οὐκ ἂν παρακινεῖν σε ἡ παρῶσα συμφορὰ, Luc. Μὴν παρακινεῖν, Id.
 Παρακινεῖν, littoralis. Ex παρακινεῖν et ἀκτὴ.
 Παρακινεῖν, ὦμαι, insuper adquire, possideo; (2) in propinquo prædia habeo. Hinc
 Παρακινεῖν, εως, ὁ, adquisitio, Saucer.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, qui canes venaticos venatum ducit, Hes. Ex παρακινεῖν et ἄγος.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, δ, littoreus, qui ferit litus, de fluctu. A παρακινεῖν.
 Παρακινεῖν, ὁ, ὁ, qu. dic. productivus, Bud.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, δ, idem quod ἀκτὴς.
 Παρακινεῖν, ε, pl. παρακινεῖν, et παρακινεῖν, orbes, circuli partes rotæ, Poll.
 Παρακινεῖν, advolvo.
 Παρακινεῖν, fut. ψω, inclinato capite in obliquum adspicio, seu transversim limis oculis adspicio. Gl. V. despicio; (2) accurate, diligenter inspecio; (3) leviter aliquid attingo, tracto, curo. (1) τῦτο κατ' ἄντρον παρακινεῖν, hoc antrum introspicis, Theoc. Idyll. 2, 6. Παρέκινεῖν εἰς τὸ μνημεῖον, Joan. 20, 11. Κἄν ἐκ θυρίδος παρακινεῖν, Aristoph. Thesm. 804.
 Παρακινεῖν, acc. sing. aor. 1. part. act.
 Παρακινεῖν, ὁ, introspectio, Steph.
 Παρακινεῖν, ὦ, obiter perstringo et taxo, seu taxo et perstringo, comico more.
 Παρακινεῖν, ε, ὁ, δ, surdaster.
 Παρακινεῖν, vera scriptura παρακινεῖν.
 Παρακινεῖν, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi παρακινεῖν.
 Παρακινεῖν, adsumere, aor. 2. inf. act.

Παραλλῆλως, ὡς, nugor, obloquor.

Παραλαμβάνω, accipio, excipio, adsumo, adhibeo; παραλαβών, aor. 2. part. cum suscepisset. Τὸς μὲν αὐτὸν ἔταξε τὸς Διοκλεῆς παραλαβάνειν, Xen. "Ὡς πᾶσι παραλαβάνειν τῆς πόλεως τὰ πρὸς ἡμᾶς δυνάμεις, Aristoph. Conc. 107.

Παραλάμπω, a latere splendo; parum fulgeo. Παραλάμψις, εὖς, ἡ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi resplendens. A præc.

Παραλαυνῶ, lateo. Παραλαυνάμενος ἐν τοῖς ψάμοις, Herodian.

Παραλαύνω, lævigo. Hinc

Παραλαυντικός, ἡ, ὄν, lævigandi vim habens.

Παραλείπειν, præc. inf. pass. verbi

Παραλέγωμαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, conumbo; (2) lego litus. Gl. V. deligo, et παραλεγομένη, stringimus, Ph. "Ἐπεὶ νεφέλα παραλείξεται, Pind. Μόλις τε παραλείμενοι αὐτὴν, Act. 27, 8. "Ὁ δὲ οἱ παραλείξωτο λάβω, Il. 2, 515.

Παραλείγω, absurda loquor, deliro.

Παραλείπτω, εὖς, ἰόν, prætermittendus, omitendus. Τὸ δὲ τῷ Πλάτωνος ἢ παραλείπτω, Plut.

Παραλειπτῶς, ἡ, ὄν, μέθοδος παραλειπτῆς est præteritio, fig. Rhet. A

Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, silentio prætereo; παραλειπόμενα, prætermittenda. Τὸ τῷ θεῷ παραλείπων, τὸτ' εἰσέεις, Eur. Tro. 43. Μηδὲν παρὶν τῷ ποιεῖν εὖ παραλείπων, Philo.

Παραλίφα, illino; mansum cibum in os infercio. Σαυτῷ παραλίφειν τὸ βλίφαρα τῆς ἱστῆρας ἔγνων' ἂν εἶπον, Aristoph. Conc. 406.

Παραλίψις, εὖς, ἡ, prætermissio, præteritio; (2) figura rhetorica. A præc.

Παραλειπόμενος, perf. part. pass. n. g. verbi παραλείπω.

Παραλίεκος, εὖς, ὁ, ἡ, albicans, R.

Παραλίεσσα, idem quod παραλίεω.

Παραλήγω παραλήγησα, penultima. Εἰ μὲν μακρὰ παραλήγονται, si penultima sit longa, Etymolog. Magn. 8, 17.

Παραλήπτω, adv. posit. suscipiendum, amplectendum. A παραλαμβάνω.

Παραλήρω, ὡς, deliro, vel leviter desipio. Εἰ δὲ παραλήρων ἄλλως, Aristoph. Ran. 606. A παραλήρος. Hinc

Παραλήρωμα, ἄσος, τὸ, delirus, silicernium, Gl. V. ubi delerus.

Παράληρος, εὖς, ὁ, ἡ, qui leviter desipit. Ex παρὰ ἐλ ἡρος, νηῦς, ineptia.

Παράληψις, εὖς, ἡ, acceptio, adsumptio; (2) possessio nova, recens parta. A παραλαμβάνω.

Παράλις, εὖς, ἡ, scil. χώρα, regio maritima. Ex παρὰ ἐλ ἡς, mare.

Παραλιθάω, lapidesco, in lapidem degenero.

Παράλιμος, εὖς, ὁ, ἡ, adjacens paludi. Ex λίμνη.

Παραλιπῶ, prætermitto, omitto, Gl. V.

Παράλιος, εὖς, ὁ, ἡ, marinus, mari adjacens. "Ὅστις φρεσὶ παραλίως γενήσεται, Soph. Aj. 1085. Ex παρὰ ἐλ ἡς.

Παραλίω, capio; aor. 2. part. παραλῆς, captus, Hes.

Παραλίττω, offendo, pecco seu delinquo; παραλίττες, aor. 2. offendisti. Παραλίττειν τὸς θεῖς, Apoll.

Παραλήγη, ἡς, ἡ, mutatio, transmutatio; (2) diversitas; (3) dementia, hallucinatio, et aberratio. A παραλάττω.

Παράλλαγμα, ἄσος, τὸ, vicissitudo, variatio, inæqualitas. Ab eod.

Παράλλακτος, εὖς, ὁ, ἡ, mutabilis. Ab eod.

Παράλλεξ, αἰν. alternis vicibus, alternatim, alternata seu alternante serie. Gl. V. alternis. "Ἐπεὶ παραλλάξ ταῦτα, Soph. Aj. 1108. Χρήματα παραλλάξ παρ' ἑμῶς τε καὶ ἐκείνων λαμβάνοντες, Arrian. Ab eod.

Παράλλαξις, εὖς, ἡ, differentia, discrepantia, mutatio; (2) alternatio; (3) medicis est et emotio v. gr. ossium, dentium, &c. Ab eod.

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim seu permutatim vario; (2) prætereo, pertranseo; (3) supero, vinco; (4) declino, vito, fugio; (5) aberro, per errorem in aliud incurro, quam constitueram; (6) differo, discrepo. Gl. V. vario; παραλλάγμενος, pass. p. part. discrepans, inustatus, prodigiosus, v. gr. magnitudine. Παραλλάττειν τὸν αἰθῆσιον τὰ σημεῖα, Plato. τόπον, Plut. δῶξαν, Isocr. τῆς χώρας, Herodot. (5) λόγῳ παραλλάσσοντες, aberrantia verba, Eurip. Hipp. 935.

Παραλληλῖας, εὖς, ἡ, literarum in eadem voce collatio, aliarum scilicet juxta alias. A παραλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter se, et quasi e regione pono. Ab eod. Hinc

Παραλληλισμός, ὡς, ὁ, figura, quum voces idem significantes vel eadem componuntur, vel se invicem sequuntur, &c. (2) dictorum idem significantium collatio.

Παραλληλόγραμμος, εὖς, τὸ, spatium quod lineis parallelis continetur, Bud. Ex παραλληλος et γράμμα, scriptum delineatum.

Παράλληλος, εὖς, ὁ, ἡ, mutui, inter se compositus et e regione collocatus, æque distans. Gl. V. παραλληλον, alternum interstitium. Ex παρὰ et ἄλληλων.

Παράλληλος, adv. inter se componendo; compositis, comparate, ex opposito.

Παραλογίζομαι, f. ἵσται, subdola supputatione fallo; (2) falsa argumentatione utens decipio, male ratiocinor. Gl. V. circumscribo, obrepro, subrepro, dissimulo. Μὴ τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πᾶνολογίᾳ, Col. 2, 4. Παραλελογίσαι σε ἢ Ἀτρεπος, Luc. Hinc

Παραλογισμός, ὡς, ὁ, falsa ratiocinatio, fallax ratio; (2) impostura et captio, quæ fit fallacibus rationibus. Ph. dissimulatio; παραλογισμοῖς, præstigiis, Ph.

Παραλογιστής, ὡς, ὁ, fallax ratiocinator, impostor, deceptor. Ab eod. Hinc

Παραλογιστικός, ἡ, ὄν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus.

Παραλογιστικῶς, adv. fallaciter, fraudulenter.

Παραλογιστός, ἡ, ὄν, qui decipi potest.

Παράλογος, εὖς, ὁ, ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non consentaneus, absurdus. Etiam substantive casus inopinatus, absurditas. Πόλεις ἦν ὁ τῷδε τῷ πολέμῳ παραλόγως ἔνομον ὄνδιν ἔχοντος, Arrian. Ex παρὰ ἐλ ἡος, ratio.

Παράλογος, adv. præter rationem, inopinato. Παραλόγως ῥηζόντα οἰδμήματα, Hippiocr.

Πάρελς, εὖς, ὁ, ἡ, maritimus; (2) qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis et nauticis dat operam; item (3) navis publica Atheniensium. Ex παρὰ ἐλ ἡς.

Παραυγής, εὖς, ὁ, ἡ, purpuram attex-tam habens; unde παραυγίς, vestis muliebris.

Παραύεται, οἶ, qui una lavat. A

Παράλω, juxta lavo; παραλύνθαι, juxta lavari, All. pro παραλύεσθαι.

Παραλοφία, εὖς, ἡ, curvitas cervicis usque ad artemonia. A λόφος.

Παράλπιος, ὁ, Alpium accola, ad Alpes habitans, Plut.

Παραλύγγω, obtorqueo, vel aliquantum torqueo, modo nimirum vitium seu viticis.

Παραλύπω, ὡς, molestia vel tristitia adificio.

Παράλυτος, fut. ὡς, sterile, asper. Epith. terræ.

Παράλυσις, εὖς, ἡ, resolutio, laxatio, remissio, nervorum resolutio. Gl. V. debilitas. A παραλύω.

Παραλύτικός, ἡ, ὄν, paralyticus, debilis, debilitatus, Gl. V. Ab eod.

Παράλυτος, εὖς, ὁ, ἡ, fractus, debilis, imbellis. Παραλύτρω, fut. ὡς, inique redimo.

Παράλυω, f. ἵσται, dissuo, dissolvo, resigno; (2) libero; (3) debilito, Gl. V. παραλελυμένος, debilis, Gl. V. Δυσὸς παραλύσει ψυχάν, Eur. Alc. 14. Παλλοῖς ἦν παρίλυος θάνατος δάμαρτος, Ib. 922.

Παραμαρτῶν, aberro, παραμαρτῶν, aberrans, a. 2. part.

Παραμαρτῆς, εὖς, ἡ, præscriptio, exceptio. Παραμαρτήτης, εὖς, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui a latere sedens mandit, parasitus. Ex μαρτῶμαι.

Παραμασόντης, εὖς, ὁ, parasitus, Ath.

Παραμελῶ, hebesco, hebes sum.

Παραμελίμην, dimitto, negligo, prætermitto, detracto, aut missum facio, Suicer.

Παραμείνηται, 3. sing. præc. conj. pass. verbi

Παράμειναι, fut. ψω, prætereo, prætergredior, prætervehor, transeo, præterfluo, permuto. Σοφία δ' ἂν σοφίαν παραμείνῃν ἀνῆ, Soph. Oed. Tyr. 511. Θαλασσοῖον παραμείνεται διλφίνα, Pind. Pyth. 2, 93.

Παραμείνεται, 3. sing. f. l. ind. med.

Παραμελῶ, ὡς, fut. ἡσω, adsporno, negligo, sperno; παραμελήσας, p. neglexisti; παραμελῶμαι, imperf. 3. pl. παραμελῶντο, negligebantur; p. part. παραμελημένος, neglectus. Τί γὰρ, ἔφη, τῶν ἄλλων, ὡς παῖ, ὡς ἰδοὺς ποδ' ἡμῶν ἀναγκάειν εἶναι μὴ παραμελῶν, μὴ μνηστῶν, Xen. Cyr. 1, 24. Εἴ τι παραμελήσας τῆς μητρὸς, Id.

Παραμνήμηναι, mentionem facio, memoro.

Παραμῖναι, f. ἐνώ, maneo, permaneo, persevero.

"Ὁ πότνι Εἰρήνη, παραμῖνον τὸν βίον ἡμῶν, extende, Aristoph. Pace, 117. Παραμῖναι πρὸς τὰ ὑπόλοιπα, Thuc.

Παραμῖρος, utraque pars, per vices, alternis, per alternas vices. Τοιαῦτα τῷ Ἀντονίῳ παραμῖρος τεχνάζοντες, Arrian. Bell. Civ. 2, 131.

Παράμυρος, Dor. pro παρήμυρος, quotidianus, Pind.

Παραμῖσις, εὖς, ὁ, sc. χορδή, musicus tonus.

Παραμῖσος, εὖς, ὁ, ἡ, qui est juxta medium.

Παραμῖστος, ὡς, fut. ἡσω, juxta alterum admetior; (2) compenso; (3) præterveho, prætereo. Παραμῖστος τῷ οἰκίῳ μέτρη ἰκάνειον, Luc.

Παρά τ' Αὐλῖδα μυστήσαντες, Aulida præter vecti, Apoll. Rhod. 4, 1779. Hinc

Παραμῖτησις, εὖς, ἡ, dimensio, mensura.

Παραμῖνεται, ex παρὰ ἐλ ἀμῖνεται, verb. Poet. excello, transeo, supero. Μαζὰρ παραμῖνεται ἄλλων, Pind. Nemeor. 11.

Παραμῖνεις, εὖς, ὁ, ἡ, oblongus. Παραμῖνεις ἔντερον, Arct. Ex μήκος.

Παραμῖνεις, adv. oblonge, in oblongum.

Παραμῖνεις, extendo, protraho.

Παραμῖνεις, εὖς, τὰ, internæ femoris partes. Ex μήρος. Hinc

Παραμῖνεις, αἷα, αἷον, idem quod

Παραμῖνεις, εὖς, ὁ, ἡ, ad femur pertinens; (2) femur tegens.

Παραμῖνεις, vel παραμῖνεις, f. ζω, admisceo, immisceo. Ἀντὶ σιγαῖς μέλινος σιγαῖον τῷ Συμίδῳ παραμῖνεις, Aristoph. Vesp. 872.

Παραμῖνεις, adv. propemodum, pene.

Παραμῖνεις, devinco.

Παράμιλλος, εὖς, ὁ, citra certamen victor, vel potius pene æqualis. Ex ἀμιλλα.

Παραμῖνεις, maneo apud; permaneo. Οὐδ' εἰ σινταστὶς γὰρ ἐξέστις παραμῖνεις, Od. 3, 115.

Παραμῖνεις, frango, absumo paulatim, imminuo.

Παραμῖνεις, unde παραμῖνεις, ad mixolydium tonum alludere, vel transcendere mixolydium cantum. Ex παρὰ ἐλ μῶλῳ.

Παραμῖνεις, admisceo.

Παραμῖνεις, memini, recordor, mentionem facio. Καὶ παραμῖνεις γὰρ αὐτῆς πατρώοντος μητρὸς; Soph. Trach. 1124.

Παραμῖνεις, ὡς, adsum, advenio, adsto, succurro, Suicer. connitor, adsideo; accedo ad aliquid cum cura et cogitatione sollicita aut amica. (2) prætereo. Αὐτὰ Ἀφροδίτῃ αἰεὶ παραμῖνεις, semper ei Venus adest, Il. 4, 11. Per Sync. et mutationem pro παραμῖνεις, semper ad eum cum cura accedit.

Σὺν δὲ τις αἰεὶ πικρὴ παραμῖνεις ἐυφροσύνησιν ἀνῆ, sed una semper acerba intervenit lætitiis tristitia, Apoll. Rhod. 4, 1166, ut hinc fit παραμῖνεις, Homeriū perf. pro παραμῖνεις, Il. 4, 11.

Παραμνήσθαι, *ns, h, constans permansio apud aliquem; (2) duratio. A παραμνήω. Hinc Παραμνήσκω*, *ns, d, h, qui constanter apud aliquem permanet; (2) durabilis.*
**Παραμνήσκω, *ns, d, h, idem. A παραμνήω.*
Παραμνήσκω, *ns, d, h, dissonus, Musis seu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. (1) Βορέϊα παραμνήσκας ἑστραίει, a Bacchi festis dissonae, vel aliene, Eurip. Phœn. 792. Ex Missa.*
Παραμνήσκω, *f. φίλω, p. πίσχηκα, obvelo, obtego, obduco, involvo. Οὐδὲν δι' παραμνήσκην λόγος, Eurip. Med. 282.*
Παραμνήσκω, *ns, d, fasciæ quibus crines religantur. Ab ἀμνήσκω. Hinc Παραμνήσκω*, *crines anteriores religo.*
Παραμνήσκω, *ns, d, h, hortor; adhortor; (2) consolor, verbis aut quacunq̃ remulceo et sedo, medeor; (3) compenso, sarcio. Ἀχαιμὴν ἡμῖς ἐτίθω γέμω παραμνήσκωμεθα, Heliod. Παραμνήσκω τῇ μαντικῇ τὴν συμφορὰν, Luc.***
Παραμνήσκω, *a. l. opt. med. verbi παραμνήσκω. Unde Παραμνήσκω*, *ns, d, consolor.*
Παραμνήσκω, *ns, d, qui consolari potest aut solet, consolatorius.*
Παραμνήσκω, *ns, h, exhortatio, solatium, consolatio; (2) et quicquid ad leniendum in quocunque genere valet; (3) demonstratio, argumentum rei propositæ, ap. Plat. Ex π. et μέδω.
Παραμνήσκω, *ns, d, placamentum, solatium, solamen. Ex iisd.*
Παραμνήσκω, *ns, d, consolantis more, consolandi causa.*
Παραμνήσκω, *dat. pl. part. præf. med. Poet. pro παραμνήσκω.*
Παραμνήσκω, *ns, h, mugio, graviter sono.*
Παραμνήσκω, *præ me fero, declaro.*
Παραμνήσκω, *una ascendo.*
Παραμνήσκω, *lego, recito, v. gr. testimonium in judicio. Gl. V. adlego; (2) lego, perlego. Τὴς νόμους τῶν ψηφίσματι παραμνήσκωμεν, Isocr. Hinc Παραμνήσκω*, *ns, h, adlectio. Gl. V. recitatio, v. g. testimonii.*
Παραμνήσκω, *fut. αὖω, vim affero, cogo.*
Παραμνήσκω, *emerge, erumpo.*
Παραμνήσκω, *inclino.*
Παραμνήσκω, *fut. λώσω, obiter et præter destinatum impendo, perperam consumo; item, absumo simpliciter; pass. παραμνήσκωμαι, consumor, pereor; exspiro. Εἰ μὴ στρατηγὸν τίνα τῷ πολέμῳ, νῦν ἔχοντα, προσήσισθε, παραμνήσκωμε πάνθ' ὅσα ἀν' ἀπανησίγητε, Isocr. Hinc Παραμνήσκω*, *ns, d, sumptus supervacaneus et inutilis; additamentum ac velut appendix impensæ destinatæ; (2) dicitur de eo qui cæsis aliis tanquam vir vilis in cumulo, atque obiter quidem, additur. Καὶ τὸ μὲν ἄλλο πλῆθος αὐτοῖς ἰδοὺς παραμνήσκωμε τὸς δ' ἀρχαίους ἀνέστην, Joseph. Bell. Jud. 4, 5, 2.*
Παραμνήσκω, *et παραμνήσκωμαι, juxta habito, vicinus sum.*
Παραμνήσκω, *a resurrectione aberrare, Gaz.*
Παραμνήσκω, *sive παραμνήσκωμαι, juxta orior.*
Παραμνήσκω, *ns, h, nubilus sum, nubilus fio, ut placet Foësius, seu potius viri sive thalami experts sum, Ern. Ex παρὰ et ἀνήρ.*
Παραμνήσκω, *prætereo, prætervehor, præternavigo. Πολίτας παραμνήσκω, Apoll.*
Παραμνήσκω, *fut. ἰσώ, nervos resolvo, enervo. Ex παρὰ et νέρω.*
Παραμνήσκω, *altrinsecus attollo sive elevo; item emineo.*
Παραμνήσκω, *ad latus nato, juxta nato; vel præternato.*
Παραμνήσκω, *vel παραμνήσκω, juxta aggrego et acervo; ad latus accumulo; unde aor. 1. παρήνισαν, concervarunt, congresserunt, acervum fecerunt.*
Παραμνήσκω, *idem; unde imperf. παρήνισεν, aggregabat, 3. pl. παρήνισον, accumulabant.**

Παραμνήσκω, *ns, h, paranete, chorda penultimæ proxima.*
Παραμνήσκω, *f. νήσκωμαι, nato juxta, seu ad latus; aut natando prætervehor. Παραμνήσκω τῇ τρήρει, Plut. Εἰ δὲ κ' ἔτι προτέρω παραμνήσκωμαι, Od. 5, 417.
Παραμνήσκω, *ns, defloresco; in V. L. adfloreo.
Παραμνήσκω, *prætereo, transeo.*
Παραμνήσκω, *altrinsecus attollo; (2) emineo.
Παραμνήσκω, *ns, fut. ἰσώ, deliro, desipio, demens sum; (2) perperam intelligo, Arist.
Παραμνήσκω, *ns, h, amentia, dementia, delirium. Ex νόος.
Παραμνήσκω, *fut. οἴσω, adaperio.
Παραμνήσκω, *ns, h, contra leges seu contra jus et æquum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παραμνήσκω κελεύεις με τύπτειν, Act. 23, 3. Hinc Παραμνήσκω*, *ns, d, quod contra leges et jus factum est, peccatum, delictum, scelus, flagitium.*
Παραμνήσκω, *ns, h, quod contra leges et jus factum est, perfidia. Ὅσοι διέφυγον ἐκ τῆς Ἀπκῆλλας παραμνήσκω, Appian. de Reb. Hispan. 61.
Παραμνήσκω, *ns, h, transgressio legis; insolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, et æquum, commissa; scelus, flagitium. Ph. injuria. A
Παραμνήσκω, *ns, d, h, contra leges faciens, legum violator, improbus. Gl. V. legirupa. Ph. contrarius legi; illicitus.
Παραμνήσκω, *adv. contra leges, præter jus et æquum. Ph. illicite.
Παραμνήσκω, *obliqua, a recta via aversa. Πολλὰ δ' ἄνιστα, κἀντα, παρὰντα τε, δοχμιά τ' ἤλθον, Il. 23, 116. A παρὰντα.
Παραμνήσκω, *Poet. pro παραμνήσκω, juxta orior seu exorior. Metaph. adjaceo.
Παραμνήσκω, *adv. idem quod παρὰντα.
Παραμνήσκω, *ns, d, h, acclivis pariter et declivis; obliquus. Ex παρὰ et ἀντάω.
Παραμνήσκω, *f. εἰσώ, pernocto apud, circum quem excubo.*
Παραμνήσκω, *ns, d, qui sponso et sponsæ adiens eos domum deducit. A
Παραμνήσκω, *ns, d, auspex, pronubus, Ph. et h, παραμνήσκω, pronuba, Ph. Ex νύμφη.
Παραμνήσκω, *exstimulo, instigo.
Παραμνήσκω, *ns, d, h, peregrinus; ignobilis, illegitimus, alienus.
Παραμνήσκω, *leviter rado; (2) prætercurro, præterlabor, ap. Eunuch.
Παραμνήσκω, *ns, d, h, siccus, R.
Παραμνήσκω, *ns, d, h, pugio, Ph.
Παραμνήσκω, *ns, d, h, pugio. Ex ξίφος.
Παραμνήσκω, *ns, d, h, axi infixus, axem terens, attingens, streperus; tō παραμνήσκω, clavus inditus axi, ne rota excidat. Ex π. et ἀξων.
Παραμνήσκω, *ns, d, h, modiolus rotarum vel aliorum instrumentorum, quibus axis teritur. Ex iisd.
Παραμνήσκω, *rado.
Παραμνήσκω, *ns, d, quod in sculptura supervacaneum quasi appendix additur. A παραμνήσκω.
Παραμνήσκω, *ns, d, instrumentum radendi, ad lævigandum, complanandum. Ab eod.
Παραμνήσκω, *abrado. Gl. V. derado, destingo. Ταῦτα γὰρ ἰγνύει παραμνήσκω τὸν ἰδιώτην (λόγον), accedunt, Longin. 31.
Παραμνήσκω, *idem quod παρήσκω.
Παραμνήσκω, *ns, d, pessulus. A πήγνυμι.
Παραμνήσκω, *ns, f. ἰσώ, corrigo et in melius muto, abstraho, retineo, a pravitate aliqua.
Παραμνήσκω, *alludo, deludo, Gl. V.
Παραμνήσκω, *deliro, desipio; (2) aberro. Ὡς δὲ σποτ' ἀναξ, ὡς παραμνήσκω; Aristoph. Pace, 90.
Παραμνήσκω, *adv. dement. A præc.
Παραμνήσκω, *ns, d, h, delirus, desipiens, Hes.
Παραμνήσκω, *concutio, allido. Οἷς παρὰπάλαιτο Πηλεΐδης σὺν ὄπλοις παρ' ἄντυγα, Eur. Iphig. in Aul. 225.
Παραμνήσκω, *adv. in universum, genere toto, per totum, omnino, prorsus.*************************************

Παραμνήσκω, *occurro.*
Παραμνήσκω, *fut. αὖω, adsperso, Plut. Ion. pro παραμνήσκω, Hipp.
Παραμνήσκω, *decipio leni et suavi quadam fraude, ut vino.*
Παραμνήσκω, *sive παραμνήσκω, decipio, fallo; παρήπαφιν, a. 2. decepit, Il. 14, 360. Πρὶν με παρήπαφες ἡδὲ μύθοι, Theoc. 27, 11.
Παραμνήσκω, *fut. ἰσώ, persuadeo, persuadendo flecto et permoveo. Gl. V. sollicito; (2) falsa persuasione decipio. Παραμνήσκω δὲ σὺν, ὃν λισσόμεθ' ἰλθὲν, τέκνον, Eur. Supp. 59.
Παραμνήσκω, *ns, vel παραμνήσκωμαι, ὡμαι, leniter tento. Παραμνήσκωμαι Διός, Pind.
Παραμνήσκω, *ns, d, ad persuadendum factus, de oratore, Poll. (ubi editur παραμνήσκω). A παραμνήσκω, Ern.
Παραμνήσκω, *ns, d, dedolo.
Παραμνήσκω, *f. ψω, prætermitto, omitto, transmittito, ut negligens dimitto; (2) transmittito, aliquo mitto, adveho, importo; (3) deduco, comitor, prosequor. Ph. παραμνήσκωται, omittit; παραμνήσκωται, aor. 1. part. comitatus, Gl. V. Πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἑρμῶν ὅσος παρὰπάλαι ἐμοὶ σόνον ἀντίτυπον χιμαζόμεν, iteravit, Soph. Phil. 1449. ἐπὶ τὴν οἰκὴν, Heliod.
Παραμνήσκω, *3. plur. perf. ind. act. cum », a παραμνήσκω.*
Παραμνήσκω, *expansus, porrectus, part. præf. verbi παραμνήσκω. Χερσὶ παραμνήσκωται πλάτα, palmula remi manibus in mare porrecta, Soph. Ed. Col. 716.
Παραμνήσκω, *juxta incedo.
Παραμνήσκω, *nom. plur. aor. 2. part. act. verbi παραμνήσκω.*
Παραμνήσκω, *fut. σάσω, obtego, obvelo; (2) expando, explicio. Σκαίη δ' Ἀδωνίαν παραμνήσκωται ἄσπις ἰσθμῶς, Dion. Per. 88. pro παραμνήσκωται, per Sync.
Παραμνήσκω, *ns, d, h, foliis seu laminis obtectus, obtensus et coopertus. Ex πίταλον.
Παραμνήσκω, *idem quod παραμνήσκω. Vide παραμνήσκω.*
Παραμνήσκω, *ns, h, vel παραμνήσκωμαι, advolo; (2) prætervelo, Gl. V.
Παραμνήσκω, *ns, d, h, velum, seu aulæum; (2) prætextus, integumentum. Ph. velum, palla. A παραμνήσκω.
Παραμνήσκω, *prætervelo, Gl. V.
Παραμνήσκω, *ns, h, concocto, Suicer.
Παραμνήσκω, *ns, d, h, proprie tabula adfixa columnæ, pilæ, &c. ut legum, fœderum; (2) tabula, in qua descripta erat cœli ratio, et siderum orientum occidentumque, tempestatumque significatio, cum quadripartitis anni cardinibus, et aliis ejusmodi eventibus ac effectibus mundi; (3) tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens, ut tabulæ chronologicæ, historicæ, &c. item (4) præceptum artis, ut grammaticæ, dialecticæ. A
Παραμνήσκω, *fut. ξω, a latere figo, juxta depango, addo; (2) præcipio. Οἰκίαν ἀρχὴν παρὰπάλαι, Al. Aphr. Αἱ λύται ταῖς ἡδοναῖς παραμνήσκωται, Isocr.
Παραμνήσκω, *ns, fut. ἰσώ, saltu prætereo, transgredior, transilio.
Παραμνήσκω, *ns, d, os et pars cubiti, Poll. A
Παραμνήσκω, *ns, d, h, cubito adjunctus, cubito appositus. Hinc τὸ παρὰπάλαι, vos, vestimentum album cubitum purpureum attextum habens, Hes.
Παραμνήσκω, *ad iram concito; aor. 1. παρήνισαν, 3. plur. exacerbaverunt, Heb. 3, 16.
Παραμνήσκω, *ns, d, exacerbatio.
Παραμνήσκω, *aduro.
Παραμνήσκω, *incido; (2) obviam fio; (3) offendo, pecco; (4) irruo; (5) aberro, prætervehor; (6) accido, evenio, incido; (7) dicitur etiam de coitu. perf. παραμνήσκωται, aor. 2. παρήνισαν καὶ τὸς παρήνισαν, occasio incidit. Παραμνήσκωται πόλις, Plat. in Ἀργος, Polyb. Παρήνισαν πρὸς μὲν μαχόμεν, Diod.************************

Παραπλανῶ, obliquo, Hes. ubi παραπλανῶ, aor. 1. part. A
 Παραπλάνιος, ε, ὁ ἐξ ἡ, aliquantum obliquus vel lateralis.
 Παραπλάζω, a vera via seductum in errorem impello, vel vagabundum duco secus viam rectam, aut seduco; aor. 1. παρῑπλανῶ, praterēgi; a. 1. pass. παρῑπλάνω, aberravi. Μινῑπῑσι δὲ Παλλῶς Ἀθήνῃ Ἀδοῖσον γόλαν ὄρεσι, παρῑπλανῶν δὲ νόημα, Odys. 20, 346. Νεύμασι δὲ ὀρθόγνοισι παραπλάνωσιν φρίνα κῆρσι, Mus. 102. παραπλάνωξαι, Ib. 159. Αἱ δὲ φρίαν ταραχαῖ παρῑπλάνωσαν ἐ σφοδρῶν, Pind. Ol. 756.
 Παραπλάνιος, idem.
 Παραπλάνιος τῶν πολεμίων, multo plures hostibus, Steph.
 Παραπλάσμα, τό, figura, species; (2) nota in margine libri cerata, ad notandum locum.
 Παραπλάσμος, ε, ὁ, sordes quæ paulatim adherent, ut officio tibiz, Hes.
 Παραπλάσσω, illino, V. L.
 Παράπλεγμα, ἄτος, τό, textum, storea, &c.
 Παράπλεως, ὁ ἐξ ἡ, plenus, vel pene plenus, Steph.
 Παραπλέω, fut. ξω, attexo, contexo, consero.
 Παραπλέοντες, nom. plur. præs. part. verbi παραπλέω.
 Παραπλευρίδια, ὧν, τὰ, arma quæ tegunt equorum latera. A
 Παράπλευρος, ε, ὁ ἐξ ἡ, qui ad latus seu ad costas est. Ex πλευρά.
 Παραπλέω, fut. εῖω, pratervehor, praternavigo. Hinc
 Παραπλευσέας, α, ὧν, praternavigandus.
 Παραπληγία, ας, ἡ, levis partium sideratio aut resolutio; (2) delirium, insania. A παραπλήσσω. Hinc
 Παραπληγικός, ἡ, ὧν, leviter sideratus ac resolutus.
 Παραπληγικός, adv. per levem siderationem ac resolutionem.
 Παραπλήθω, plenus et refertus sum.
 Παραπληκτικός, ἡ, ὧν, idem quod παραπληγικός.
 Παράπληκτος, ε, ὁ ἐξ ἡ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est, vecors, insanus, mente captus. Θανίται παραπληκτῆρι χερσὶ, Soph. Aj. 229. A παραπλήσσω.
 Παραπλήξ, ἥρος, ὁ ἐξ ἡ, idem et ab eod. Gl. V. delirus; subauditur vox διάνοιαν vel alia similis. "Ἡ δ' ὡς παραπλήγα ἄνθρωπον ἐστὶλθὼν τύχῃ, Aristoph. Plut. 242. Παραπλήξ τὴν διάνοιαν ἄν, Æsch. Socr. Epist. 2. Odys. 5, 418 et 440. ἥνας παραπλήγας, littora a fluctibus percussa.
 Παραπληξία, ας, ἡ, insania, amentia; (2) levis partium sideratio aut resolutio, Deut. 28, 28.
 Παραπληρώ, ὦ, fut. ὦσω, temere infercio, superaddo. Hinc
 Παραπληρώμα, ἄτος, τό, quod oneri justo infercitur; (2) cento; (3) omne redundans ac superfluum. Ph. sagina; (4) particula expletiva, ap. Grammi. Hinc
 Παραπληρωματικός, ἡ, ὧν, expletivus, Gl. V.
 Παραπληρωματικός, adv. explendi causa.
 Παραπληρώσει, εως, ἡ, expletio, cum particula aliqua additur, sine qua sensus constaret, ut μήπωτι pro μήτι.
 Παραπλήσιον, adv. proxime. A
 Παραπλήσιος, ε, ὁ ἐξ ἡ, proxime ad aliquid accedens, adfinis; similis, adsimilis.
 Παραπλησίως, adv. similiter, eodem prope modo. Gl. V. perinde, itidem, similiter.
 Παραπλήσσω, f. ξω, perperam pulso citharam, aut aliud instrumentum musicum. Att. παραπλήστωμαι, mente percellor, vecors et amens fio; παραπλησνύμι, perf. part. vecors; amens. "Ελξε δ' ἔμα γέλωτι παραπλησνύμεν, Eur. Her. Fur. 938.
 Παραπλήσσω, f. ξω, calamistratos vel implicatos habens capillos.
 Παραπλήσσω, ἡ, ὧν, qu. dic. adtextio, insertio, consertio, implicatio. A παραπλέω.
 Παράπλος, comit. παράπλος, ε, ὁ, praternavigatio, trajetus; (2) ἐν παράπλῳ dicitur esse

insula sita ad trajiciendum idoneo loco. A παραπλῶ.
 Παραπλῶ, fut. ὦσω, praternavigo.
 Παραπνῶ, fut. εῖω, a latere flo seu spiro; (2) leviter spiro. Hinc
 Παραπνῶ, ἡ, lenis adspiratio.
 Παραπνῶ, vel παρῑπνῶ, adv. e vestigio; (2) juxta, prope. Ex παρῑ et πνῶ, pes.
 Παραπνῶ, fut. εῖω, impedimento sum. Παραπνῶ, τὴν τῶν ὕπλων χρεῖαν, Polyb.
 Παραπνῶ, exuio me juxta, vel una cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, ut ἀποδύομαι.
 Παραπνῶ, ὦ, f. ὦσω, falso adsimilo, adultero, perverto. Gl. V. pernuo; παραπνῶ, aor. 1. pass. et παραπνῶ, perf. ad similitudinem factus. Παλλὰ δὲ τῷ ἔανθῳ παραπνῶ, Aristot. Hinc
 Παραπνῶ, ἄτος, τό, factum ad alicujus similitudinem, falso adsimilatum.
 Παραπνῶ, εως, ἡ, adsimilatio, qua mentimur aliquid, adulteratio, Gl. V. hoc falsum. Ab eod.
 Παραπνῶ, fut. εῖω, obiter fructum percipio; (2) obiter damnum accipio, præsens, non speratum, sed e natura rei necessario existens.
 Παραπνῶ, male perdo, pessumdo contra meritum; (2) perdo, ut simplex, παραπνῶ, interiorior, depereo, Gl. V. "Ὁ μὲν ἡτίμωται ἐ παραπνῶ, Dem.
 Παραπνῶ, adv. multo, longe.
 Παραπνῶ, vel εῖω, τὰ, vasa sacra in pompis.
 Παραπνῶ, ἡ, deductio, comitatus; (2) trajectio, transvectio, advectio, importatio. Ph. prosecutio, comitatus; (3) indicium breve, loci, &c. ubi aliquid queritur, Ern.
 Παραπνῶ, ὧν, comes, deducendo inseriens. A præs.
 Παραπνῶ, ε, ὁ ἐξ ἡ, comes, deductor. Ph. prosecutor. A πνῶ.
 Παραπνῶ, f. εῖω, ad latus incedo, deambulo, pratereo, transeo, iter facio; aor. 1. part. παραπνῶ, pratergressus. Παραπνῶ, διὰ τῆς Γαλιλαίας, Marc. 9, 30.
 Παραπνῶ, ε, ὁ ἐξ ἡ, purpuram praterextam habens. Ex παρῑ.
 Παραπνῶ, ἡ, ἡ, ad fluvium situs; (2) fluvium accoleus.
 Παραπνῶ, vel ἄτω, fut. ἄξω, secus facio quam deceat, aut prater jussa facio, perperam ago. Μῆδενος ἄλλῃ παραπνῶ, Soph. Aj. 261.
 Παραπνῶ, ας, ἡ, mala fide gesta legatio; ementia legatio, Demosth. a pretended embassy. A
 Παραπνῶ, fut. εῖω, legationem mala fide gerō, aliter in legatione ago quam mandatum est. Παραπνῶ, εἰς Αἴγυπτον, Dem.
 Παράπρῑσμα, ἄτος, τό, scobs, quam serræ dentes egerunt e ligno; (unde παραπρῑσματα ἐπ' αὐτῶν pro λεπτολογίαις, Ern.) (2) concretus humor in suris equorum. A
 Παρῑπρῑ, fut. εῖω, sensim seccō, ut serra, &c.
 Παραπρῑσμία, ἡ, temporis præfinitū negligentia, cum v. gr. pecunia non ad diem numeratur.
 Παραπρῑσμία, fut. ἡ, considero, provideo.
 Παραπρῑσμία, ἡ, fig. rhet. cum aliud dicitur quam auditor expectat. al. παρῑ προσμῑας λεγόμενον.
 Παραπρῑσμία, ἡ, dissimulo, conniveo, Gl. V. παραπρῑσμία, dissimulata, Ph.
 Παραπρῑσμία, εως, ἡ, dissimulatio, simulatio, Gl. V.
 Παραπρῑσμία, ἡ, persona, et quicquid adponitur faciei vel capiti. A πρῑσμων.
 Παραπρῑ, f. αῖω, offendo, impingo, labor; (2) erro, aberro, pecco. "Ἡματος ἀντίλλωντος ὀδονόρος ἄποτι κάμπται παρῑ πρῑσμοῖς παραπρῑντα πῑδῑλοις, Nonn. P. 11, 9.
 Παράπρῑ, f. ἀφῑ, obiter et in transcurso tango seu attingo.
 Παράπρῑ, annecto.

Παράπρῑ, ἄτος, τό, lapsus, offensa, erratum. Gl. V. delictum. A παραπρῑ. Unde
 Παράπρῑ, εως, ἡ, offensa, lapsus, offensio; (2) irruptio, impetus; (3) coitus, ut παραπρῑ, (4) παραπρῑ, situs loci ejusmodi, ut duobus finitimus sit, ap. Polyb. (5) figura, quia casus pro casu ponitur.
 Παραπρῑ, ε, ὁ, portula juxta portam majorem. Gl. V. portella. Ex πρῑ.
 Παραπρῑ, ἡ, idem. Αὐτὸς δὲ κατὰ τινὰ παραπρῑ τοῖς πολλοῖς ἀνγνῑνῑ, ipse vero per quandam januam vicinam portæ multitudini ignotam, Heliodor. 8.
 Παράπρῑ, ε, ὁ ἐξ ἡ, buxus, buxo adsimilis.
 Παραπρῑ, fut. ὦσω, operculo claudō et obturo.
 Παραπρῑ, negligens sum, negligenter ago.
 Παραπρῑ, leviter adsperso.
 Παραπρῑ, destillo, Gl. V.
 Παραπρῑ, fut. ἡ, ex articulis demoveor, aut demotus et detortus sum, luxatus sum. Ex παρῑ et ἄρῑ. Hinc
 Παράρῑ, ἄτος, τό, parva luxatio, cum articulus paululum a suo loco excessit.
 Παράρῑ, εως, ἡ, idem et ab eod.
 Παραρῑ, ἡ, rigeo, seu aliquantum rigeo.
 Παράρῑ, ὦ, adnumero.
 Παραρῑ, fut. ψω, abjicio, projicio.
 Παραρῑ, ὦ, sufficio.
 Παραρῑ, ἄτος, τό, resegmentum vestis, particula vesti detracta, limbus, Ern.
 Παράρῑ, ε, ὁ ἐξ ἡ, non bene compositum corpus habens; (2) non bene compositam mentem habens, delirus, demens; Theocrit. 15, 18. (3) inutilis. Ex ἄρῑ, (sive pro πάρῑ, παρῑ, ut placet Sch. ad Theoc. (vide in παρῑ) et quantitas mediæ syllabæ (longæ) arguit, Ern.)
 Παράρῑ, idem quod πάρῑ, παρῑ et παρῑ, equus funalis. (2) immorigerus, fatuus. (2) ταῦθ ὁ πάρῑ τῶν, Theocrit. 15, 8. Ἀπὸ τῷ Αἰσῑ.
 Παραρῑ, fut. ἄξω, vel ὦσω, abripio, rapio. Ἀν δὲ παραρῑ ἄρῑς ἐ κλάσας ἀνιδῶς, Epigr.
 Παραρῑ, fut. ψω, adsuo; (2) consuo.
 Παράρῑ, ὧν, praterfluens. A ῑ.
 Παραρῑ, gen. sing. part. præs. act. verbi παραρῑ, vel παραρῑ, praterfluo, praterreo, excido aliqua re negligentia mea; παραρῑ, a. 2. pass. inf. praterfluxisse; praterfluere, elabi. Part. παραρῑ, praterlapsus. "Ἐπερὶ γὰρ λόγῳ παραρῑ πρῑς ἡμῶς ψευδῑς, Dem.
 Παραρῑ, fut. ῑξω, dirumpo, diffingo, dissipio, discindo; (2) irruo in hostem; παραρῑ, a. 2. part. pass. disruptus, scissus. Μέλαινα τ' ἔκρη τις παρῑ πρῑς αἰμῑρῑ γῑς φλῑψ, Soph. Phil. 845. Hinc
 Παράρῑ, εως, ἡ, impetus, incursus in hostem; dissipatio, effractio. Ἐν τῇ πρῑτῇ παραρῑ τῆς φάλαγγος, Arrian. Hist. Alex. 2, 11.
 Παραρῑ, ἡ, ὧν, qui verbis flecti potest; (2) monitorius, suasorius, consolatorius.
 Παραρῑ, fut. ἡ, abjicio, rejicio; παραρῑ, abjicio.
 Παραρῑ, fut. ψω, idem; (2) neutraliter subaudito κίνδυνῳ, subeo periculum, audeo. (2) τίς παραρῑ τῷ τῷ δεινῷ λαμῑάνῳ; Soph. Ed. Tyr. 1493. quis adeo projecta erit audacia ut tot et tanta suscipiat dedecora?
 Παράρῑ, ἄτος, τό, pellis, tegumentum, velamentum; (2) funis tectorius, quo navis adducitur remulco.
 Παράρῑ, εως, ἡ, idem.
 Παραρῑ, idem quod παραρῑ.
 Παραρῑ, fut. ὦσω, suspendo e cingulo, vel succingo ut ense; παρῑ, perf. pass. appensus habet.
 Παραρῑ, præparo, instruo, comparo, Ion. pro παραρῑ.
 Παραρῑ, ἄτος, τό, quicquid e cingulo suspensum gestatur, quicquid ab alio dependet

Παρασυμβάλλω, comparo.
 Παρασύμψωμα, ἄτος, τὸ, eventus, casus fortuitus; (2) propositio ex nomine et verbo non integrum sententiam faciens.
 Παρασύμψωμα, ἄτος, τὸ, quod prae alia graviora accidit.
 Παρασυνάγχι, ἡ, ἡ, anginae species, cum exteriore faucium musculi inflammantur.
 Παρασυνάγχι, illicitus conventus agito. Hinc Παρασυνάγχι, ἡ, ἡ, illicitus conventus et legitimo oppositus.
 Παρασύναις, ἡ, ἡ, idem et ab eod.
 Παρασυναπτικός, ἡ, ὄν, continuus. A
 Παρασυνάπτω, fut. ψω, continuo, annecto.
 Παρασύνεισι, ἡ, ἡ, falsa intelligentia, error non quilibet, neque qualibet ignorantia, sed probabilis et vero similis.
 Παρασύνθεις, ἡ, ἡ, adjunctio praepositionis in capite verbi, ultima litera abjecta, ut καθίσμι.
 Παρασύνθετον, ἡ, τὸ, vocabulum ductum a composito; item compositum, quod a verbo ducitur, ut ἐκλεπτός.
 Παρασύνθημα, ἄτος, τὸ, mutum signum quod fiebat nutu, manu, armis collis, aut concussis, hasta inclinata, vel ense vibrato.
 Παρασύρω, f. ὤω, praepostere traho, traho in latus in quo trahere non decet; perverto, distorqueo, et hinc universe corrumpro; (2) abstraho, avello, protraho, seduco, Gl. V. "Ἀπ᾽ αὐτὰ τὰ ἄλλα παρασύρειν ἔπρωθύνει, Longin. 32.
 Παρασφάγις, ἰδὸς, ἡ, pars jugulo vicina. A σφαγή.
 Παρασφάλλης, ἰδὸς, ὁ ἢ ἡ, lapsans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.
 Παρασφάλλω, ad latus vel juxta munio, confirmo; instauro; παρασφαλίσσατο, aor. 1. med. munivit, aedificavit.
 Παρασφάλλω, errare facio; (2) avertō. Τὸν δ' αὖ οἰκίαν παρῆσφαλεν καλῶν, Pind.
 Παρασφάλλω, fut. ὤω, annulo, vinculo circumdo, vincio.
 Παρασφηνάω, ὤ, condendo, constipo, copulo.
 Παρασφίγγω, f. ῥω, adstringo, seu arte complector, adglutino. "Ἡ φύσις παρασφίγγει εἰς αὐτὴν τὸ ὕγιον, Al. Arhr.
 Παρασφράγιζω, signum imitor, falsum et adulterinum sigillum facio, falsifico, Gl. V.
 Παρασφράγις, ἡ, assimilatio sigilli. A praec.
 Παρασφύειν, ἡ, ὁ ἢ ἡ, cruribus adjunctus. A σφυρόν.
 Παρασφύζω, fut. ὤω, inhibeo, sisto, regredi facio.
 Παρασφύδιζω, f. ὤω, perperam et inconsulte interpretor; adultero, falsifico; depropero.
 Παρασφύδω, adv. prope, juxta; (2) illico, mox.
 Παρασφύω, praebeco, appono. "Ἄλλ' ὅτε δὴ κινῶσι παρῆσφυν, ἀμείναι πάντα, Hesiod. Theog. 639.
 Παρασφύω, aor. 2. inf. act. v. παρῆσφυν. Hinc Παρασφύω, praebenda, impertienda.
 Παρασφύματιζω, fut. ἰω, qu. dic. defiguro; at in Vet. Lex. idem quod simplex.
 Παρασφύματις, ἡ, ὁ, ap. Gramm. derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis, &c.
 Παρασφύδης, ὤ, αἰ, fragmenta. A
 Παρασφύζω, findo; incido, diffindo, effringo.
 Παρασφύειν, ἡ, ὁ, incisor, qui incidit, v. gr. corpora mortuorum, ut anatomicus, polinctor. A praec.
 Παρασφύειν, ἡ, ὁ, effractor, genus latronis, ap. Polyb. Ab eod. (nisi potius est depravatam e Lat. parricida, Ern.)
 Παρασφύω, f. ἰω, circumscribo et finio funibus, dimetior agrum, regionem; (2) e funibus, texto. Hinc
 Παρασφύω, τὸ, textum a funibus, Poll.
 Παρασφύω, 2. sing. aor. 2. opt. act. v. παρῆσφυν.
 Παρασφύω, ὤ, fut. ὤω, perperam occupo; (2) occupo.
 Παρασφύειν, ἡ, ἡ, instructio aciei, acies instructa, praelium, conflictus; (2) obstinatio, contentio. A παρατάσσω.

Παρατάρσσω, vel παρατάσσω, fut. ξω, per-turbo, exterro, percello.
 Παράτῃσι, ἡ, ἡ, extensio, porrectio, productio. A παρατίναω.
 Παρατάσσω, vel παρατάσσω, fut. ξω, in acie colloco, aciem instruo; (2) oppono me, oppungo; παρατάσσωμαι, obsto, obisto; (3) acie configo. Τὰς δὲ ἰππίας ἐκατέρωθεν, ὡς περ εἰκὸς, παρῆταξ, Xen. Cyr. 4, 8. Παρατάτῃσι μὲν ὕμῳ, Dem.
 Παρατατικός, ἡ, ὄν, extendendi seu protendendi vim habens; (2) imperfectum, Gl. V. A
 Παραταίνω, protendo, obtendo, produco, por-rigo; (2) prorogo, Gl. V. (3) detineo, moror; (4) torqueo, vexo, conficio, eneco; (5) dicitur et passive in activo, inpr. pro praetendi; (6) pass. etiam dicitur pro ad extremum perfero; aor. 1. παρῆτασα, pro-tendi; pass. παρῆτασθην, obtensus sum; p. pass. παρατατῃμαι, praetentus. "Ἐως παρατατῃμαι τῶτον, ὡς περ ὅτος ἐμὶ παρῆταται, Xen. Cyr. 1, 11. "Ἐπὶ γὰρ ἡμῶν παρατάθη ἢ Περικλῆς, Aristoph. Nub. 213. Παρατάτῃται μακρὰ τήνῃ πάνῃ, Ib.
 Παραταίχιζω, murum excito juxta. Hinc -
 Παραταίχισμα, ἄτος, τὸ, munimentum seu murus juxta aliquem locum excitatus, et ad-verso; adjacens munio.
 Παρατακταίνω, qu. dic. adfabricor, machinando addingo; παρατακτικῇ, παρατακτικῇ, ad-finxeris. Διὰ καὶ ἐπὶ σὺ, γερῶν, ἴσως πα-ρατακτικῇ, Od. 14, 141.
 Παρατακταίνω, penulimus, Gl. V.
 Παρατάκτω, ἡ, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) fini proxi-mus. Ex τεινότη.
 Παραταλάνω, ὤ, fut. ὤω, adversus publicano-rum jura aliquid committo.
 Παρατάμνω, perperam seco. Gl. V. praecido.
 Παραταταγμένος, adv. acie instructa. A πα-ρατάσσω.
 Παραταχολογέω, aberro ab instituta disputa-tione, per digressionem affero.
 Παραταχέω, ὤ, fut. ὤω, p. παραταχέωκα, ob-servo, praestolor, Gl. V. (2) observo, in malam partem capio. "Ἀξίον γὰρ παραταχέω τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πίνεσι γιγνόμενα, Luc. Hinc
 Παραταχέω, ἄτος, τὸ, observatio, notatio, ani-madversio, inpr. ominum, &c.
 Παραταχέω, ἡ, ὁ, idem, observatio insidiosa, captatio. Ab eod.
 Παραταχέωσαν, acc. aor. 1. part. act. f. g. verbi παραταχέω.
 Παραταχέω, ἡ, ὁ, observator. Ab eod.
 Παραταχέω, ἡ, ὄν, diligens in observando, qui observationibus solet uti. Ab eod.
 Παραταχέω, addo, appono; (2) praebeco, dono; (3) comparo, confero; (4) propono; (5) in Novo Testamento, commendo. Παρα-ταχέωμαι, med. (6) appono, cibum edo; (7) depono aliquid apud aliquem, commendo; (8) adhibeo in auxilium ad efficiendum ali-quid; (9) scriptorum loca vel testimonia profero; (10) periculis effero me; (11) recondo in futuros usum meos. (9) καὶ Δί-δυμος δὲ τὰ αὐτὰ ἐπὶ τὸν παραταχέωσαν τὰ Δυκίφρο-νος ὕμῳ ἔχοντα, profert haec ex Lycophrone, Athen. 501. versus finem.
 Παρατάλλω, depilo, vulsella pilos extraho; vel-lico, Gl. V. παρατετιλμένος, p. part. pass. depilatus. "Ὅδ' ἄλλος γὰρ μοιχὸς, διὰ σὲ πε πα-ρατίλλεται, Aristoph. Plut. 168. Hinc
 Παρατίλλω, ἡ, ὁ, pilorum evulsio, depilatio.
 Παράτῃσι, ἡ, ὁ, idem et ab eod.
 Παράτῃσι, ὤ, evulsus. Ab eod.
 Παράτῃσι, ἡ, ἡ, ancilla quae vulsellis gla-brat. Τὴν πῖτταν τῶν βαλάνων ἐξαιρῶντας καὶ τὰς παρατίλλοντας ἐξελάνοντας, Philostrat. in Vita Apollonii, 4, 27. ubi male interpres Philothra. Ab eod.
 Παράτῃσι, ὤ, fut. ὤω, ulcisor.
 Παρατόλμω, ὤ, f. ὤω, idem quod simpl. Τὰ περὶ τὰς Ἀλφειῶν τῶ πονητῇ παρατετολμῆται, Longin. 8.
 Παράτολμος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, audax, temerarius. Ex τόλμα.

Παρατόλμω, adv. audacter.
 Παράτονος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, protensus. "Ἰδὲ βλίφαρον καὶ παρατόνους χιτῶνας, Eurip. Alc. 399. A παρατίναω.
 Παρατόξινος, ἡ, ἡ, jaculatio irrita, inten-tio et directio arcus praeter scopum. Ex τοξέω.
 Παράτοπος, ὤ, ὁ ἢ ἡ, absurdus, inconveniens, Suid.
 Παρατραγκικός, idem quod
 Παρατραγκώδης, ὤ, fut. ὤω, tragicus, tragice exaggero.
 Παρατραγκώδης, ἡ, ὁ ἢ ἡ, tragicus.
 Παρατρέπω, fut. πείψω, diverto, deflecto, a solita via avertō vel avoco. Παρατρέπειν τὴν βελτίαν ἐπὶ ἄλλον βίον, Plato. Ταχέως δὲ παρῆτραπη δάρεα θιάων, Hes. Theog. 103.
 Παρατρέφω, f. ῥέψω, alo et educo juxta, nutrio praeter, item alo, simpliciter. "Ἰσπες παρα-τρέφασι, Plut.
 Παρατρέχω, fut. ῥέξω, a latere curro, ut juxta currum quo vehitur in quem honoris causa prosequimur; praetercurro, praetereo, praeterlabor, elabor, supero, excedo. Οἱ πολλοὶ δὲ τὸ αἰνίγμα παρατρέχουσιν, praetereunt, Heliod.
 Παρατρέω, intremisco, perhorresco, trepido; παρῆτρεσι, aor. 1. timefactus diffugit.
 Παράτρετος, ἡ, genus tibiae cujus in luctu usus, paratreta. Ern.
 Παρατρέω, ἡ, ἡ, attritus, Ph. contentio, quae jurgis fit. Suid. inimicitia. A
 Παρατρέω, fut. ψω, tero, attero, contero, ad-frico; et παρατρέωμαι, infensus sum alicui, obtreco, rixor. "Ἐς βύσανον δ' ἰλθὼν παρα-τρέωμαι, Theog. 217. Hinc
 Παράτρεμμα, ἄτος, τὸ, id quod adfrictu seu attritu detritum est; (2) intertrimentum, intertritura. Gl. V. intertrigo.
 Παράτρεψις, ἡ, ἡ, attritus, adfrictus, collisio. Ab eod.
 Παρατρέπω, a recta via abduco, decipio, Ion. pro παρατροπῇ. (2) persuadeo, persua-dendo flecto et permoveo. Τί με ταῦτα παρατροπῇ ἐρεῖναι; Od. 4, 465. Λίσσώ μιν πυκνὸν παρατροπῇ ἐρεῖναι, Apoll. Rhod. 3, 946.
 Παρατροπή, ἡ, ἡ, deflectio; (2) aberratio, dig-ressio; (3) digressio oratoria. A παρα-τρέπω.
 Παρατροπῇ, ἡ, ὄν, idem quod seq. (2.)
 Παράτροπος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, deflexus, aversus; alienus a recto, illegitimus. Εἶναι παράτροποι, Pind. Τοῖον ἴσως κατέλεξε παράτροπον, Nonn. (2) avertens, avertendi vim habens, depre-catorius. Ab eod.
 Παράτροπος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.
 Παρατροχάζω, juxta vel a latere curro; (2) gradum celerō; (3) praecurro, cursu praetereo. Καὶ σε κατατρέψῃ καὶ σε παρατροχάσῃ, Epigr.
 Παρατροχία, τὰ, quae juxta rotam sunt, Poll.
 Παρατροχία, acinos decerpo, Aristanet. 13. (immaturam uvam conedo, acerbitatem immaturae uvae vinco, devoro. Ern.)
 Παρατρέω, juxta murmuro, Hes.
 Παρατρέω, abrodo, comedo. Τίς τῆς ἰλίας παρῆτρων, Aristoph. Ran.
 Παρατραπάω, ὤ, diverto, perverto, deflecto, Il. 9, 496.
 Παρατραχέω, intervenio, intersum, Gl. V. παρῆτρων, interfuit, Gl. V. aor. 2. παρα-τρῶν, tumultuarius, Gl. V. part. obivus.
 Παρατραχέω, τῇ μάχῃ, Polyb. λαβόντας ὅτι ἐκάσθ' παρῆτρων ὅπλον, Plato. παρῆτρων, etiam, quae forte in manus veniunt. Παρα-τρῶν, adv. statim, pro quo etiam in παρα-τρῶν, et in τῷ παρατρῶν.
 Παράτρετος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, perperam cusus et sig-natus, adulterinus. Ex τύπος.
 Παρατρῶν, ὤ, fut. ὤω, perperam formo seu figuro; (2) obiter, leviter, negligenter formo.
 Παρατρώσις, ἡ, ἡ, informatio, expressio, effigies. A praec.
 Παρατρῶν, ἡ, ὄν, minus bene vel per-spiciue expressus.

Παρατυπῶναι, *adverb.* rudius, minus expresse.

Παρατυχόντα, *acc. sing. aor. 2. part. act. verb.* παρατυγχάνω.

Παραυγάζω, *repraesento*, seu imaginem repraesento. Κρείο παραυγάζουσα κἀννον, *Dion. Per. 89.*

Παραυδῶ, *ω*, colloquendo consolor; *aor. 1.* παραυδάσας, solatus. Μη δὲ μοι θάνατον γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεύ, *Od. 11, 487.*

Παραυλίζω, *vicinus sum*, *Eur.*

Παραυλίσσμαι, *f. ἴσμαι*, juxta cubo vel excubo; (2) habito. Παραυλίσσα πέτρα, *Eur. Ion. 494.*

Πάραυλος, *ω*, ὁ *ξ* ἡ, a tibiae sono discrepans, absonus, male sonans ad tibiam.

Πάραυλος, *vicinus*, qui habitat in vicinia. Ἄλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσης, sed ut ad confinia me loces, *Soph. Œd. Col. 785.* Τίς βοή πάραυλος ἐξέβη νόστος; *cujus vox hæc proxime e nemore exit?* *Id. Aj. 892.*

Παραυάανω, et παραύω, *f. ἴσω*, augeo. *Hinc* Παραυήσας, *ω*, ἡ, incrementum, accretio.

Παραύσας, *adv.* simul atque, statim, illico, in præsens, in præsentia. *Ex αὐτός.*

Παραυτίκα, *adv.* statim, illico, continuo, confestim, e vestigio, jamjam; in continenti. *Gl. V.* in ipsa re, in recenti facinore.

Παραυτίειν, *adv.* idem.

Παραυχεύω, *cervicem demitto*, *V. L.*

Παραυχένιος, *ω*, ὁ *ξ* ἡ, vel παραυχένιος, *ω*, *s. ἴη*, *ων*, collo impositus et adaptatus, collo pendens. *Ex αὐχὴν.*

Παραφάγειν, *circumrodere*, adedere, arrodere.

Παραφαίνω, *fut. αὐῶ*, in transitu et veluti præteriens ostendo, ex propinquo ostendo; (2) ostendo, revelo; παραφαίνομαι, in transitu appareo, vel in conspectum venio, *aor. 1.* παρήφηναι, ostendi; *pass.* παρήφηναι, apparuit; παραφαίνω, *luco*, *Gl. V.* prælucio. Παράφηνον ἐς Γλύκας, prælucos mihi in domum Glyca, *Aristoph. Ran. 1362.* Πάρεφαινε μὲν τὸν ἄρσεν, ὡς ῥαμμένον, *Id. Lys. 183.* Κεῖθεν δ' ἐς βορέην Ζεφύρου παραφαίνεται ἄκρη, *Dion. Per. 364.*

Παραφαίρεσις, *ω*, ἡ, *ademptio*, *ablatio*.

Παραφάσαι, *attingere*, *contractare*, *a. 1.* quasi *παραφάσαι*. *Ab ἀφή.*

Παρήφασις, *ω*, ἡ, *adhortatio*, *persuasio*. *A παρήφημι.*

Παραφάσκω, *Poet.* παριφάσκω, *pro παρήφημι.*

Παραφάσσω, *desipio*, *aliena loquor*, *secundum Galenum in Glossis Hippocratis.* *Ab eod.*

Παραφάω, *adnota manu tango*, *contracto*, *Steph.*

Παρήφρεια, *ων*, τὰ, bona quæ sponsa præter constitutam dotem adfert secum. *Ex φερή.*

Παρήφρω, *profero*, *præfero*, huc illuc fero, torqueo, transversum fero, abripio, supero, παραφάρεμαι, *vacillo*; *tibubo*; *aor. 2. part.* παρήφρωμαι, *pass. aor. 1.* παρήφρωμαι. *Κἄν οἱ ἄλλοι εἰς ἀπειθευσίαν τὸ πρῶγμα παραφίρουν*, tribuant, *Luc. Πολλὰ αὐτῷ παραφίρουν* *ξ* *θήρεα* *ξ* *τῶν ἡμίρων*, *Xen.*

Παρήφρημι, *suadeo*, *consilium do*, *hortor*. Μητρεὶ δ' ἐγὼ παρήφρημι, *Pl. 1, 577.*

Παραφθάδων, *adv.* se invicem prævenire cupientes. *A παραφθάω.*

Παραφθαίνω, *3. sing. aor. 2. opt. act. per* *Paragog. Ion.* *pro παραφθαίνω*, *a*

Παραφθένα, *prævenio*, *præverto*, *anteverto*; *παραφθεῖναι*, *pro παραφθεῖναι*, *a. 2. opt.* *prætereat*. Παρήφθασεν ἰσπέρα γενόμενῃ, πρὶν τοῖς φίλοις αὐτὸν σκολάσαι *ξ* *συγγενέσθαι*, *Xen. Cyr. 725.*

Παραφθέγγωμαι, *fut. ἔρωμαι*, *sono*, *aut vocem edo* *contra vel præter rhythmum*, *non concinne respondeo*; (2) *nihil ad rem pertinens loquor*; (3) *interpello*. Εὐδὺς ἔν τῷτο παρήφθέγγετο, *Isaus.* *Hinc*

Παρήφθεγμα, *ἄπος*, τὸ, *sonus editus contra seu præter rhythmum*; (2) *responsum inconcinnum et minime consentaneum*.

Παραφθιγνήμα, *ων*, τὰ, *festa quædam nuptialia*, *Poll.*

Παραφθείρω, *fut. ἐρῶ*, *aliquantulum corrumpro*, *leviter destruo*. *Hinc*

Παραφθορά, *ἄς*, ἡ, *corruptio*, *labes*.

Παραφίημι, *transmitto vel dimitto*. *Gl. Vet.* *omitto*.

Παραφίμωσις, *ω*, ἡ, *vitium penis quum præputium glandem non tegit*.

Παραφλάζω, *Vide φλάζω*, *Nonn.*

Παραφλογίσμα, *ἄπος*, τὸ, *quod ad ignem coctum tostumve est*. *A φλογίζω.*

Παραφροῦν, *ἄς*, ἡ, *incertus cursus*; (2) *error mentis*, *insania*. *A παραφίρω.*

Παραφροῖν, *ῶ*, *fut. ἴσω*, *in medium adfero*; (2) *juxta adfero*; (3) *congrego*, *colligo*. *Ab eod.*

Παράφρορος, *ω*, ὁ *ξ* ἡ, *insanus*, *cujus mens a ratione aberrat*, *animi impos*, *delirans*; (2) *tibubans*, *ut ebrius*. (2) *συφλῶ τείχοντα παραφροῦν ποδὶ*, *Eurip. Hec. 1050.* *A παραφίρω.*

Παραφροότης, *ητος*, ἡ, *effratio*, *immanitas*.

Παραφροτίζωμαι, *de onere aliquid subduco*; (2) *præter onus impono*, *onus oneri addo*.

Παραφρόως, *adv.* errabunda mente, *insane*.

Παράφραγμα, *ἄπος*, τὸ, *sepimentum munimento additum*, *circumdatum*. *A παραφράττω.*

Παραφράζω, *f. ἄσω*, *loquor juxta*, *i. e.* *loquor juxta ea quæ alius dicit*, *et velut orationis ejus vestigiis insisto*; (2) *eodem sermone latius explico*, *Plut.* *Hinc*

Παράφρασις, *ω*, ἡ, *paraphrasis*, *liberior interpretatio*, *quum quædam mutantes aut etiam addentes*, *copiosius ac dilucidius explicamus quod ab aliis dictum est*.

Παραφραστής, *ω*, ὁ, *paraphrastes*, *qui paraphrasi utitur*.

Παραφράττω, *vel παραφράσσω*, *f. ἔω*, *obsepio*, *obstruo*.

Παραφρίζω, *fut. ἴσω*, *spumo*.

Παραφρονίω, *ῶ*, *f. ἴσω*, *demens sum*, *desipio*, *deliro*. Δύλον γενέσθαι παραφρονέοντος *δισπότης*, *Aristoph. Plut. 2.* Ἐνταῦθα σπαντῶ παραφρονίῳ, *Id. Nub. 477.* Παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, *ἡ παντάπασι ληρεῖν*, *Isocr.* *A παράφρων.*

Παραφρόνησις, *ω*, ἡ, *amentia*, *dementia*, *delirium*.

Παραφρονία, *ας*, ἡ, *idem*. *A παράφρων.*

Παραφρόνιμος, *ω*, ὁ *ξ* ἡ, *amens*, *desipiens*, *delirans*.

Παραφροῦν, *præs. part. act. pro παραφρονέω*.

Παραφροσύνη, *ης*, ἡ, *amentia*, *dementia*, *delirium*. *A παράφρων.*

Παραφρενία, *custodio*.

Παραφρευκταίνομαι, *idem quod*

Παραφρευκταίω, *ῶ*, *seu ἴμαι*, *ἔμαι*, *igni e specula ostendo hostibus quid apud meos agatur vel actum sit*, *adeoque in speculando perfide ago*.

Παράφρων, *ονος*, ὁ *ξ* ἡ, *amens*, *delirans*. *Ex παρὰ* *et φρῆν.*

Παραφύσας, *ἄδος*, ἡ, *quod arbori adnascitur*, *soboles adfruticans*; *propago*, *stolo*, *Gl. V.*

A παραφύομαι.

Παραφυνκισμός, *ω*, ὁ, *qu. dic. fucatio*, *infucatio*, *adulteratio*. *A φύνος.*

Παραφύλακῃ, *ἡς*, ἡ, *observatio*; (2) *præsidium*, *custodia*, *Gl. V.* *A παραφύλασσω.*

Παραφυλάκτιον, *adv.* *cavendum est*. *Ab eod.*

Παραφύλαξ, *custos*, *triumvir*, *Gl. V.*

Παραφυλάσσω, *vel παραφυλάττω*, *fut. ἔω*, *ob servo*, *custodio*, *excubo*, *expecto*; *παραφύλαττειται*, *observat*, *Ph. Τὶ παραφύλαττειν ἐπισίλλεις*, *Heliod.* *Παραφυλάττων τὸν Ἀντίων*, *Plut.*

Παραφύλλις, *ιδος*, ἡ, *virgultum*, *Gl. V.* *A φύλλον.*

Παραφύσσω, *ῶ*, *fut. ἴσω*, *inflo*.

Παρήφους, *ω*, ἡ, *quod adnascitur*, *vel a latere provenit in stirpibus et plantis*, *agnatio*. *A παραφύομαι.*

Παραφύτενα, *fut. εὐσω*, *adsero*, *juxta sero*.

Παράφυτος, *ω*, ὁ *ξ* ἡ, *juxta consitus*. *A παραφύω.*

Παραφύω, *f. ἴσω*, *qu. dic. adgenero*, *i. e.* *genero seu gigno juxta*; (2) *gigno*, *produco*,

edo. *Gl. V.* *pullulo*, *propago*, *-as*; *παραφύομαι*, *adnasco*.

Παραφώνω, *acclamo*, *adstrepo*.

Παραφώνσις, *ω*, ἡ, *acclamatio*. *A præc.*

Παραφώνια, *ας*, ἡ, *vocis absurditas*; *quasi a παράφρωνος*, *quod esset absonus*.

Παραφώτισμα, *ἄπος*, τὸ, *illegitimus et adulterrinus baptismus*, *Swicer.*

Παραφωτισμός, *ω*, ὁ, *luminis diffusio*.

Παραφάλλω, *ῶ*, *fut. ἄσω*, *relaxo*. *Κἄγωγ' ἐάν τι παραχαλῇ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω*, *Aristoph. Eq. 432.*

Παραχαλκύνω, *fut. εὐσω*, *cudo*.

Παραχάραγμα, *ἄπος*, τὸ, *adulterinus nummus*; (2) *signum adulterinum*. *Gl. V.* *adulteratio*.

Παραχαράκτης, *ω*, ὁ, *falsus monetarius*. *Gl. V.* *adulator*. *A*

Παραχάρασσω, *vel ἄπτω*, *fut. ἔω*, *perperam signo*, *adulterino impresso signo*, *cubo*; *p. part. pass.* *παρακαχαραγμένους*, *perperam cusus*, *adulterinus*.

Παραχειμάζω, *fut. ἄσω*, *hiemo*, *hiberno*. *Hinc*

Παραχειμῶσις, *ω*, ἡ, *hiematio*, *hibernium*, *hibernatio*, *Gl. V.*

Παραχέω, *f. εὐσω*, *adfundo*, *aqua adfusa* *rigo*. *Gl. V.* *præfundo*.

Παραχλαινίω, *fut. αὐῶ*, *leniter calefacio*.

Παραχρῶδιω, *ῶ*, *fut. ἴσω*, *idem quod seq.*

Παραχρῶδιζω, *aberro* *a chorda*, *pecco*, *discrepo*; *παραχρῶδις*, *f. 1. Att.* *pro παραχρῶδις*. *Προσέχων ὅπως μηδὲν παραχρῶδις ὦν δεῖ σ' ἀποδείξαι*, *Aristoph. Conc. 295.* *A παράχρῶδος*, *absonus*.

Παραχρῶδις, *2. sing. f. 1. ind. act. Att.* *pro παραχρῶδις*.

Παράχρῶδος, *ων*, *aberrans chorda*, *absonus*, *Suid.*

Παραχρῶν, *f. εὐσω*, *choreas agito*. *Παραχρῶνι μὲν τριπόδι μαντεύματα κραινί, Eur. Ion. 464.*

Παραχρηγέω, *ῶ*, *fut. ἴσω*, *suppedito*, *subministro*, *præbeo*; *præsto*, *Gl. V.*

Παραχρηγήμα, *τὸ*, *idem quod simplex*.

Παραχρῶμαι, *ῶμαι*, *f. ἴσμαι*, *abutor*. *Apud Herodot.* *contemno*, *negligo*; *παραχρῶ*, *abutere*. *Παραχρησόμενοι χρηρῶν*, *Id.*

Παραχρημα, *adv.* *extemplo*, *continuo*, *illico*.

Παράχρησις, *ω*, ἡ, *abusio*, *abusus*. *A παραχρῶμαι.*

Παραχρηστηρίζω, *f. ἄσω*, *oraculum mala fide edo*, *fallax oraculum seu responsum edo*.

Παράχρῶς, *contr.* *παράχρῶς*, *ω*, ὁ *ξ* ἡ, *decolor*, *pallidus*. *A χρῶς.*

Παράχρῶμος, *ων*, *idem*.

Παράχρῶς, *idem quod παραχρῶνις*, *Steph.*

Παραχρῶνις, *αὐτ* *παραχρῶνις*, *coloro*, *colore imbuo*.

Παράχρῶσις, *ω*, ἡ, *coloratio* *moduli in melodia musica*. *A παραχρῶς.*

Παράχρῶσις, *ω*, ἡ, *adfusio*, *R.* *A παραχρῶς.*

Παράχρῶσις, *ω*, ὁ, *balneatoris minister* *aquam adfundens* *iis qui lavantur*. *Ab eod.*

Παραχρῶς, *adfundo*.

Παράχρῶμα, *ἄπος*, τὸ, *agger*.

Παραχρῶν, *ῶ*, *fut. ἴσω*, *cedo*, *concedo*, *tamquam superatus*; *permitto*, *committo*, *cedo*, *velut in commodum seu lucrum*. *Ὁ μὲν ποταμὸς ἡμῖν παραχρῶνις τῆς εἰς τὴν πόλιν ἰδῶ*, *Xen. Cyr. 7, 23.* *Νίκης τὴν ὑπογεαφὴν ἔδ' αὐτῷ παραχρῶν' Ἀλεξάνδρῳ*, *Diod.* *Hinc*

Παραχρῶν, *ἄπος*, τὸ, *quod quis alii cedit*.

Παραχρῶνις, *ω*, ἡ, *cessio*; (2) *permissio*. *Ab eod.*

Παραχρηστικός, *ῶ*, ὁ, *qui facile cedit*; *τὸ παραχρηστικόν*, *facilitas cedeni*.

Παραχρῶνις, *ων*, *aditus*, *vicinus*.

Παραφάλλω, *unde παραφάλλισις*, *ω*, ὁ, *fortasse qui circumcidit perperam ac dolose*. *A φάλλις*, *forter*.

Παραφάλλισις, *ω*, ὁ, *qui circumcidit perperam et dolose*, *ut qui radit*. *A φάλλω.*

Παραφάλλω, *fidibus accino*; (2) *leviter tango et pulso*. *Παλλάκις ἰφάπτεται τῷ τόξῳ καὶ παραφάλλω τὴν νύκτα*, *Plut. de tuenda Sanitate Precepta, 193.*

ΠαραΨανσις, εως, ἡ, levis tactio. A Παραψάνω, tango, contracto.
Παραψάω, leviter tero, stringo, detero, attero.
Παραψελίσσω, balbutio.
Παραψύδομαι, fallo, frustro, Steph.
Παραψύσσω, ον, detritus, vilis.
Παραψύχω, fut. ξω, destingo, detergeo, demulceo, permulceo.
Παράψοχος, ο, ὁ, reprehensio, vituperium.
Παραψυχάομαι, ἄμαι, consolor.
Παραψύχη, ἥς, ἡ, refectio, recreamentum; (2) consolatō, solatium. A seq. (sed id verbum nullum est, auctore Polluce, Ern.) vide Thes. Gr. P.
Παραψυχω, consolor. Φῆ δὲ παραψυχόσαι κανὸν καὶ ἀναιδία φῶτα, Callim. Hymn. in Cererem, 45.
Παρεδῶδην, adv. a lateribus alternis, per contractionem pro παρεβολῶδην. A παραβολή.
ΠΑΡΑΔΩΚΟΣ, ὅς, ὁν, humidus, uvidus. Ἐσπεὶ δὲ παρδακὸν τὸ χρωρὶν, quum ager sit uvidus, Aristoph. Pac. 1148.
Παρεδάλιος, sive παρδάλιος, ἑα, εον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλή, ἥς, sc. δορὰ, pellis pardalis, apud Hom. παρδαλίη, Il. 3, 17. A παρδαλις.
Παρεδάλιφορος, ος, ὁ ἢ ἡ, quasi pardalifer. Ex παρδαλή et φέρω.
Παρεδάλιαρχον, ος, τὸ, pantheras suffocans seu strangulans, aconiti genus. Ex παρδαλις et ἀρχω.
Πάρδαλις, εως, Ion. ιως, ἡ, pardalis. Ph. panthera, varia, al. Gl. V. leopardus.
Πάρδαλος, ος, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A παρδαλις.
Παρεδάλωδης, ος, ὁ ἢ ἡ, pantherinus, pantheræ naturam imitans. Ab eod.
Παρεδάλωτος, ὅς, ὁν, pantheræ modo varius.
ΠΑΡΔΟΣ, ος, ὁ, Pardus.
Παρδον, 3. pl. præ. ind. Ion. et cum ἡ παρείσι, a παρίεμι.
Παρδαίω, ᾶ, transmittō.
Παρερύλλομαι, 1. pl. aor. 2. ind. act. Dor. pro παρειρύλλομαι, a παρερύλλω.
Παρερίσκει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παρειβάσκω.
Παρέριξ, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παρειβάσκω.
Παρερίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παρειβάσκω.
Παρεγγίζω, f. ίσω, aliquantulum appropinquo.
Παρεγγίζει δὲ ᾧς πρὸς τὴν σαφελὴν, Theophr.
Παρεγγραπτος, ος, ὁ ἢ ἡ, falso inscriptus vel adscriptus, subreptitius, vel qui obrept. Gl. V. adscriptitius, factitius.
Παρεγγράφος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem. Ἐποβολιμαῖος oppon. τῶ γνησίος, Plut. Ἐποια υποβολιμαία ἔστι παρεγγράφος, Id. A
Παρεγγράφος, fut. ψω, falso inscribo vel adscribo, subdole intersero et interpono; παρεγγραμμένιος, adscriptus, p. part. pass. Καὶ τῷτοις παρεγγραφὸς ἐξ ἐβόλετο, Plut.
Παρεγγυάω, αἰ, ἐα ᾶμαι, ᾶμαι, in manus trado, vador. Τῷσι φίλοις παρεγγυάσθαι σὸν ζῆνον, amicis hospitum vadatur, Herodot. 3, 8. (2) signum do; (3) hortor; (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, ceteriore facio; (5) occurro, impetum facio. Παρεγγυῶν κλυευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πόλλῃ βοῇ θείν, Eur. Supr. 701. Παρεγγυία ὁ Κίρκος σύνθημα, Ζεὺς σύμμαχος ἔστι ἡγεμάν, Xen.
Παρεγγυή, ἥς, ἡ, adhortatio, allegatio, insinuatō, &c.
Παρεγγυήσις, εως, ἡ, idem. A παρεγγυάω.
Πάρεγγυς, adv. proxime, propinsecule.
Παρεγγύνοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi παρεγγίνομαι.
Παρεγκάθημαι, adsideo, inter alios sedeo.
Παρεγκάπτω, devoro.
Παρέγκειμαι, interjectus sum interpositus sum.
Παρεγκεύομαι, fut. εὔσομαι, obiter hortor. Παρεγκεύεσθαι τινὶ τι, Lys.
Παρεγκεφάλις, ἰδος, ἡ, cerebellum; (2) pars cerebri durior et siccior,

Παρεγκλίνω, aliqua ex parte inclino, in latius inclino seu declino. Hinc
Παρεγκλίσις, *ως, ἡ*, deflexio et inclinatio in latius.
Παρεγκύπτω, intercipio, Suicer.
Παρεγκύκλιμα, ἄτος, τὸ, circulatō, ambages, (est, cum in Scena fit, quod actores dicunt, *Ἔρμ.*) "Ἐπειὸν ἐγγίγνωτο παρεγκύκλιμα τὸ δράματος, *Herod.* 7.
Παρεγγχεῖν, ὤ, adgredior, sed fere leniter, ut blanda oratione; item admoveo, adhibeo aliquid, sed eodem modo; (2) post alium aggredior. Hinc
Παρεγγχείσῃς, *ως, ἡ*, adgressio rei, imprimis levis, blanda. Ph. cavillatio.
Παρεγγχῶ, adfundo.
Παρεγγχρῶ, ὤ, fut. ὥσω, depingo, coloro.
Παρεγγχῶμαι, ἄτος, τὸ, propria ejusque visceris substantia. Α παρεγγχῶ.
Παρεγγχῶσις, *ως, ἡ*, suffusio, adfusio. Παρεγγχῶσις ἔνυγρος, *Arel.*
Παρεγγχῶν, superinfundo.
Παρεῖδῃ, *trabedat*, 3. sing. imperf. ind. act.
Παρεῖδῃν, aor. 1. ind. pass. verbi παραιδῶμαι.
Παρεῖδῃς, fut. εἶσῃ, adsideo; (2) adsiduus sum in aliqua re. Α παρεῖδῃς. Hinc
Παρεῖδῃτος, ἡ, ὃν, adsiduus, laboriosus.
Παρεῖδῃστος, adsideo, *Nonn.* Ab eod.
Παρεῖδῃς, *ας, ἡ*, adsessio, associatio, conjunctio. Ab eod. Hinc
Παρεῖδῃς, adsideo; παρεῖδῃων, part. pro παρεῖδῃων, παρεῖδῃων.
Πάρεδρος, *υ, ὁ* ἔξ ἡ, adsector, adsidens; (2) consors imperii, templi, aræ, &c. Βυλαῖς ἐν Ῥαδαμανθῶσι δὲν πατήρ ἔχει Κρόνος ἵτοιμον αὐτῷ Πάρεδρον, *Pind. Olymp.* 2. Ἀβ ἔδρα.
Παριδάκκα, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παριδάσκω.
Παρίζετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi παρίζομαι, adsideo, juxta seu a latere* sedeo. Ἥσειν γὰρ σοὶ γινε παρίζετο, *Il.* 1, 557.
Παριέβην, aor. 2. ind. med. verbi παραιτίθην.
Παρίην, labefactus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro παριέβη, a παρίην.
Παριέβην, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum *ν*.
Παριέβης, 2. sing. aor. 2. ind. act. verbi παραιτίθην.
Παριέρισται, 3. pl. aor. 1. ind. act. *per Syncope*. pro παριέρισται, a παραιέρισται.
Πάρι, *ades*, 2. sing. præs. imperat. verbi πάριμι, vel accedebat, 3. sing. imperf. verbi πάριμι.
Παριὰ, *ας, ἡ*, mala, maxilla, gena.
Παριάς, *υ, ὁ*, serpens quidam. Α παρῆς.
Παριάτο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro παριέντο, a παρίην.
Παριῶν, *neglexi*; παριῶν, part. aor. 2. præs. non habet. Vide ἔδω.
Παριῶν, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παρίην.
Παριόκαζα, fut. ὥσω, adsimile, similem fingo; (2) comparo. Παριόκαζην τινὶ τι.
Παριόκῃδω, cedo, concedo. Α παριόκα.
Παριόκη, 3. sing. perf. ind. act. verbi παρίην.
Παριόκα, cedo, concedo, permitto. Οἵστερ ἂν ὁ Ζῆος παριόκη, *Plato*.
Παριόλετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi παραιρέω, pro παρέλω.
Παριόληφαστε, 2. pl. perf. ind. act. *Att.* pro παραιλήφαστε, a παραιλάφεναι.
Παριόλιτω, implico, insero.
Παριόμι, perf. ind. pass. verbi παρίην.
Παριόμιενος, remissus, part. perf. pass.
Πάριμι, fut. ἵσμαι, adsum, præsens sum, presto sum, intersum; παρίηναι, adesse, presto fuisse. Ἡμῖν παριόντοισι πᾶσι, *Xen.*
Πάριμι, advenio, prodeō, progredior; inf. παρίηναι, prodire; part. παρίην, progressus. Παρίων εἰς ἐκκλησίαν, *Plut.* διπρόσθεν, *Dem.* Ἐπὶ τὸ δέξιόν παρίην, *Xen. Cyr.* 7. 6.
Παρίηναι, præs. inf. act. verbi παρίην.
Παριέτιναι, monere, suadere; part. παριέτων, hortatus. Παριέτω δὲ ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέστοι, *Il.* 6, 337.
Παριέτη, 3. sing. aor. 1. conj. verbi παρίηναι. Δειδόμεκα . . . κἢ σε παριέτη θέτις, *Il.* 1, 555.

Παρισύρομαι, vel παρυσύρομαι, distrahor, perversor.
 Παρίσω, immitto, insero; (2) *ap. Soph.* violo.
 Παρίσα, a. 2. part. act. f. g. verbi παρίσω.
 Παρισάγω, fut. ξω, insinuo, clam introduco; (2) induco, adduco. *Gl. V.* introduco; (3) de poetis et hist. cum personas inducunt loquentes; (4) de iis qui opinioniones serunt. Τὸν Ὄθωνα παρυσήγειν, *Plut.* Οἷτινες παρυσήξαν αἰρέσεις ἀπωλείας, 2 *Pet.* 2, 1.
 Παρίσαι, 2. sing. perf. ind. pass. v. παρίσω.
 Παρισανυκτός, α, ο ὅς ἦ, qui se clam insinuavit, advena, adventitius, peregrinus. *Gl. V.* obinductus. Α παρισάγω.
 Παρισέλλα, latenter invado, clam adgredior (2) immitto.
 Παρισγραφή, ἥς, ἥ, falsa inscriptio. *Ex παρῆ, eis, et γραφή, seu γραφή.*
 Παρισίχομαι, fut. διέξομαι, præter alios intro recipio seu admitto.
 Παρίσδωμι. Vide παρισύδωμι, *Call.*
 Παρίσδους, εως, ἡ, introitus, *inpr.* elandestinus.
 Α
 Παρισύδωμι, vel παρυσύδωμι, irrepro, clam introëo et me insinuo. Παρισύδουσιν γὰρ τινὲς ἄνθρωποι, *Jude* 4. Πληθὺν περὶ ταῖς πόλιν σινοχωρούμενοι, παρυσύδουσι σπυδαζόντες, *Herodian.* 7.
 Παρίσσειμι, idem.
 Παρισίεχομαι, irrepro, irrepando clam ingredior; (2) intervenio, accedo; *idem* (3) ingredior. Νόμος δὲ παρυσήλθεν, *Rom.* 5, 20.
 Παρίσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. verbi παρίσω.
 Παρισυκρίζω, fut. ἴσω, clam infero, infero.
 Παρισυκρίνω, admissio præter rem, inculco.
 Παρισυνυκλῆω, ᾧ, f. ἥσω, attero, annecto, insero, sæpe item inculco. Vide εἰσσυκλῆω.
 Παρίσω, 2. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi παρίσω.
 Παρισύδωμι, fut. εὔσω, obiter seu præter alia ingredior et incedo; (2) ingredior.
 Παρισυδιάζω, in carmine obiter admisceo, seu infero, quod proprie ad argumentum non pertinet.
 Παρισπύμπω, clam immitto.
 Παρισπύπτω, irrumpo, hostiliter ingredior, sed *inpr.* præter opinionem alterius. Unde (2) irrepro, obrepro, me insinuo. *Gl. V.* irrepro; παρυσπύπτω, aor. 2. irruit. part. παρυσπύπτος, illapsus. *Eis, τὴν Βαβυλωνίαν παρυσπύπτω, Plut.*
 Παρισπονέω, una (sc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.
 Παρισπορεύομαι, f. εὔσωμι, clam ingredior.
 Παρίσσω, clam vel sensim infuio, clam ingredior.
 Παρυσήκειται, 3. plur. plusq. perf. ind. act. verbi παρίσσειμι.
 Παρισφάζω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero; de duabus rebus unam fero ad populum. aor. 1. παρυσήνεγκα aor. 2. part. παρυσήνεγκών. Καὶ αὐτὸ τῦτο δὲ σπυδὴν πάσαν παρυσήνεγκαντες, 2 *Pet.* 1, 5.
 Παρυσφείβομαι, irrepro, insinuo me; παρυσφθαίς, insinuatus, aor. 1. part. pass.
 Παρίχην, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν, a παρίχω.
 Παρίχ, et sequente vocali παρίξ, *πρσρ.* extra, foris, præter, seorsim, sine, clam.
 Παρεκβάλλω, 3. pl. imperf. ind. med. verbi παρεκβάλλω.
 Παρεκάλω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi παρεκβάλλω.
 Παρεκάλω, imperf. ind. act. pro παρεκάλω.
 Παρεκβαίνω, 3. pl. præs. ind. act. cum ν, a παρεκβαίω, digredior, abscedo, excedo; transgredior, unde et violo; aor. 2. παρεξέδην part. παρεκβῆς, digressus. Παρεκβαίνει τὰ νενομισμένα, *Plut.* τὰ πάτρια, *Aristot.* ἀπὸ τινος, *Polyb.* Καὶ μὴ τι παρεκβαίνεισι δικαίαι, *Hesiod.* *Op.* 224.
 Παρεκβάλλω, excerpō, excerptum ac delectum propono, v. gr. ad explicandum vel illustrandum; explicandum sumo.

Παρεκβάσις, *εως, ἡ*, transgressus, excessus; (2) digressio a proposito. Α παρεκβαίνω.
 Παρεκβάσις, *ἡ, ὁ*, digressionem efficiens.
 Παρεκβατικός, *adv.* per digressionem.
 Παρεκδοσόμεαι, idem quod παρεκβάλλω, *trado* sc. Historicis, Grammaticis, &c. Α
 Παρεκδοῶ, *ἡ, ὁ*, delectus; αἱ παρεκδοαί, excerpta, commentarius in loca scriptoris selecta, sc. constans excerptis, qualis Eustathii in Homerum. Ab ἐκβάλλω. Hinc
 Παρεκδοκός, *ἡ, ὁ*, excerptendi seu commentariis in poetas scribendi studiosus, peritus; τὸ παρεκδοκικόν, studium tale ipsum.
 Παρεκδίσχεται, *secius, male capio, in partem deteriorē accipio.*
 Παρεκδύω, *vel -δύμι, clam evado.*
 Παρεκδύσις, *ἡ, vox metrica; ἡθεσις et παρέκθεσις, quae est ἡθεσις adjuncta alteri.*
 Παρεκλείουσα, 3. sing. imperf. ind. med. verbi παρακλείω.
 Παρεκβίω, fut. *ύσσομαι, praternavigo, pratervehor, cursu, navigando.* Παρεξέθιον Μελίβοιαν, *Apoll. Rhod. l. 592.*
 Παρεκκλίνω, *paullulum declino; (2) declinare facio, deflecto.* Gl. V. *evito; παρεκκλίνας, aor. l. part. declinans, deflectens.*
 Παρεκλίγω, *sublego, furor, Etn.* Παρεκλίγειν τὰ κοινὰ, *Dem.*
 Παρεκλείπτω, *deficio, R.*
 Παρεκλήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *per Sync.* pro παρεκλήθη, α παρακαλέω.
 Παρεκνίμμαι, ἔμαι, *pratervehor, praterreo.* Παρεκνίοντ' ἱερυνίδες, *Apoll.*
 Παρεκκίπτω, *elabor, furtim me subduco.*
 Παρεκπυρρύνω, *effugio; casu fugio, Honi.*
 Παρεκπύρομαι, ἔμαι, *παρεκπυρρύνω, interim ignescere.*
 Παρεκρήσαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi παρακρίνω.
 Παρεκρέσω, 2. sing. a. 1. ind. med. *Att. et Ion.* pro παρεκρέσασθαι, α παρακρίνω.
 Παρέκταμα, *ἄτος, τὸ, extensio, ut ἔκταμα.*
 Παρεκτάνω, *extendo et produco; (2) in longum extendo et produco.*
 Παρεκτίσις, *εως, ἡ, extensio; (2) Fig. gramm.* qua vox aliqua interjecta syllaba extenditur; (3) productio, v. gr. syllabæ.
 Παρεκτινίω, *extendo, produco, ut syllabam; (2) ad comparationem alicujus extendo et produco; (3) ad aliquid exigo.*
 Παρεκτιλίω, *ᾧ, perficio.* Μηδ' ἄλλω παρεκτιλίσει τι δαίμων, *Mosch. 4, ult.*
 Παρεκτίον, *adv. posit. præbendum.* Α παρεκτίω.
 Παρεκτικός, *ἡ, ὁ*, libenter suppeditans, promptus ad suppetitandum. Ab eod.
 Παρέκτοπος, *ε, ὁ, ἡ*, loco motus, devius, *Gl. V.*
 Παρετός, *adv. foris, forinsecus, extrinsecus, extra, præter, præterquam.*
 Παρετρέπω, *averto, abduco, diverto, seduco; παρετρέπεται, exorbito.* Μαντεύουσιν παρεκτρέποντες ὄχρον, *Eur. Suppl. 1108.*
 Παρετρέχω, *prætercurro, prætervehor.*
 Παρετρέω, *attritu elido.*
 Παρετροπή, *ἡ, ὁ*, declinatio; (2) via aberrans a regia, diverticulum. Α παρετρέπω.
 Παρένψαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi παρακύνω.
 Παρεφθαίνωμαι, *leviter eluceo, et appareo.* Gl. V. *παρεφθαίνω, elucescere.*
 Παρεφίρομαι, *effero, concito.* Πέρα τῷ μόνον παρεφίρομαι, *Luc.*
 Παρεχόμεαι, *(et παρεκχόμεαι), juxta et prope effundor, ut flumen prope urbem effusum in mare; (2) exæstuo.*
 Παρέχουσις, *εως, ἡ*, suffusio humorum inter cutem; (2) exæstuatio fluminis extra ripas.
 Παρέλασις, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω.
 Παρελάνω, *præterveho, obequito, Gl. V. aor. l. 1. παραλάω, prætervectus est.* Ἐναντίον δὲ δρομῆται, — ὡν παραλασάνην, *Arist. Av. 1134.* Ἐπὶ δὲ πάντας παρέλασι, *Xen. τροχίνα δι τοι παραλάω, Hesiod. Scut. Herc. 353.*
 Παρελίγγω, fut. *ξω, arguo, redarguo.*

Παρελίζαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραλίγωμαι.
 Παρελεύσεται, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro παρελεύσῃ, α παρέλχομαι. Οὐ παρελεύσεται, ἔδὲ με τίσις, *Il. 1. 132.*
 Παρελύσονται, *præteribunt, 9. pl. fut. ejusd.*
 Παρελυσίς, *εως, ἡ, transitus.*
 Παρελύν, *præterissē, aor. 2. inf. act.*
 Παρελύνθω, *præterierit, 3. sing. aor. 2. conj.*
 Παρελόντες, *nom. pl. aor. 2. part. act.*
 Παρέλθωσι, *præterierunt, 3. pl. aor. 2. conj.*
 Παρέλκοντα, *acc. pl. præ. part. act. verbi παρέλκω.*
 Παρελκόντως, *adv. de supervacuo; (2) protrahendo tempus.* Α παρέλκω.
 Παρέλκυσίς, *εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio.* Α παρελκύνω.
 Παρελκυστής, *ἡ, ὁ, procrastinator.* Gl. V. *παρελκυστής, remotor.* Ab eod.
 Παρελκυστήρ, *remotorix, Gl. V. Ab eod.*
 Παρελκύνω, fut. *ύσω, idem quod*
 Παρέλκω, *extraho, protraho, prorogo, differo, remotor; (2) supervacaneus sum, abundo, vaco.* Παρέλκει (λήθη) πραγμάτων ὁρβάν ὁδόν γ' ἔξω φρενῶν, *Pind.*
 Παρέλλειψις, *εως, ἡ, prætermissio.*
 Παρελογίσασθαι, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi παραλογίζομαι.
 Παρεμβάινω, *progreddior, ingredior, invehor.*
 Παρεμβάλλω, *immitto, interjicio, intercalo, Gl. V. (2) in acie colloco; (3) accedo, v. gr. cum exercitu, ut ἐμβάλλω Διοχάρους ὑποψίας παρεμβάλλη, Dem.*
 Παρεμβάσις, *adv. per parenthesis.* Α παρεμβάινω.
 Παρεμβέβληκα, *acc. sing. part. perf. act. f. g. verbi παρεμβάλλω.*
 Παρεμβέλιπαι, *idem quod παρεβέλιπαι, Eur.*
 Παρεμβολή, *ἡ, ὁ*, immisio, interjicio; (2) acies, aciei ratio; (3) castra, *item, arx, praesidium.* Gl. V. *phalanx, castrum, castra.* Α παρεμβάλλω. Hinc
 Παρεμβολικός, *ἡ, ὁ*, castrens, *Gl. V.*
 Παρεμβολοειδής, *ἡ, ὁ*, interjectionis formam habens.
 Παρεμβύω, *obturo, interfarcio, per media spatia inculco.* Ὀνόματα δὲ δημοτικὰ καὶ πτωχικὰ παρεμβύεσσα, *Luc.*
 Παρεμβύων, *ἡ, ὁ, ceritus, Ph.*
 Παρεμπίστω, *intervenio, interlabor, incido, interro, obrepo; a. 2. παρεμπίσσον, part. παρεμπίστων. Παρεμπίστονταν δὲ εἰς τὴν πολιτίαν ἐκ ἐλευθερίαν ἀνθρώπων, Æschin.*
 Παρεμπλάσσω, *vel -πλάσσω, obstruo meatus; intego cutem; (2) instauro seu restituo.*
 Παρεμπλαστικός, *ἡ, ὁ*, obstruendi vim habens. Α *præc.*
 Παρεμπλέκω, fut. *ξω, interplicio, implico; (2) insero, inculco.* Hinc
 Παρεμπλοκή, *ἡ, ὁ*, interjectus; (2) inculcatio, cum res obiter admiscetur.
 Παρεμποδίζω, fut. *ύσω, pedes implico, impedimento et obstaculo sum.*
 Παρεμπολάω, *ᾧ, f. ἡ, ὁ*, emo seu comparo, quæ revendam; (2) comparo. (2) εἰκὸς γὰρ ὁργὰς Σῆλη ποιῆσαι γίνος γάμους παρεμπολάντ' γ' ἄλλοις πόσι, *Eur. Med. 909.*
 Παρεμπορεύω, *ᾧ, ὁ*, negotiatio; (2) lucrum negotiatione ejusmodi adquisitum. Α
 Παρεμπορεύομαι, *obiter tracto vel negotior.* Ἡ ἱστορία εἰ μὴν ἄλλως τὸ τίρπον παρεμπορεύσαιο, *Luc.*
 Παρεμπτανσίς, *εως, ἡ, interventus, interventio; (2) additio consonantis in medio.*
 Παρεμφαίνω, *prætera vel simul ostendo; significo; (2) declaro, explano; παρεμφαίνωμαι, refero, similis sum; juxta appareo.* Gl. V. *παρεμφαίνω, represento, interluceo.*
 Παρεμφαντικός, *ἡ, ὁ*, demonstrativus. Α *præc.*
 Παρεμφάσις, *εως, ἡ, species.* Ab eod.
 Παρεμφάτις, *ἡ, ὁ*, finitus.
 Παρεμφρής, *ἡ, ὁ*, similis.
 Παρεμφρῶ, *similis sum, refero.* Παρεμφρῶν τῇ Ἀραβικῇ μυροβαλάνῃ, *Diosc.*
 Παρεμφύομαι, fut. *ύσομαι, juxta vel præter inascor.*

Παρενανθίωμαι, *med. surgo, succurro, unde παρεννόθω, Ær.*
 Παρενδοίκεναι, *ostento artem, specimen artis edo.* Ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρενδοίκεναι βυλόμενος, *Phit.*
 Παρενδοῖα, *versor, dego, Steph.*
 Παρενδιδώμι, *remitto, Steph.*
 Παρενδύω, *leniter, paulatim, clam introeo.*
 Παρενέβασις, 2. sing. aor. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω.
 Παρενεγγυάω, *præcipio, suadeo, v. παρεγγυάω.*
 Παρενείδω, *inspicio, cerno.*
 Παρενείρω, *infibulo; (2) trajicio; (3) insero, intersero, interjicio.* Εἰς πάντα παρενείρων, *Phit.*
 Παρενέειν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro παρελθεῖν, α παρέλχομαι.
 Παρενέσις, *εως, ἡ, interpositio, interjectio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica.* Gl. V. *interventus, intercessio, interpositio.* Α παρεντίθημι.
 Παρενέστος, *ε, ὁ, ἡ*, interpositus, obiter insertus et introductus; (2) spurius, non genuinus. Ab eod.
 Παρενέστη, *ἡ, ὁ*, interpositio, interjectio, intercalatio. Ab eod.
 Παρενθύμεναι, ἔμαι, *animum non adverto, negligerent habeo, contemno.* Ph. *παρενθύμνται, dissimulant.* Hinc
 Παρενθύμης, *εως, ἡ, dissimulatio.* Ph. *negligentia.*
 Παρενθύρσος, *ε, ὁ*, tumor orationis, ex intempestivo affectu.
 Παρεναυτοφόρος, *ε, ὁ, ἡ*, alternis annis fructum ferens. Ex *ἱναυτὸς et φέρω.*
 Παρενίσπω, *dico admonendo.*
 Παρενοπλίζω, fut. *ύσω, armo.*
 Παρενοχλῶ, *ᾧ, fut. ἡ, ὁ*, turbo, obstrepro, molestiam exhibeo; *παρενοχλῶμαι, pass. molestia mihi exhibetur, controversia necum est, vexor, affligor.* Παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνων, *Act. 15, 19.* Οὐκ ἐν δίκῃ παρενοχλεῖτε ἡμῖν, *Heliod.* Hinc
 Παρενοχλήσις, *εως, ἡ, turbatio, vexatio.*
 Παρενοσάλλω, *concutio; (2) incutio, adigo; (3) tripudio.* Τὸν ποδοῖν ἀδὶ παρενοσάλλων, *Aristoph. Phit. 291.*
 Παρενσπείρω, *intersero, intertexto, obiter addo.*
 Παρεντάξις, *εως, ἡ, interpositio.* Α πάντω.
 Παρεντάσσω, *obiter vel clam injicio, Steph.*
 Παρεντίνω, *ομαι, juxta tendo, i. e. chords alias addo prioribus in instrumento musico; (2) intendo, v. gr. vocem, ut simplex.*
 Παρεντίθημι, *et παρεντίθωμαι, obiter insero, intersero, interpono.* Ἡ δὲ συγγραφὴ δὲ παρεντίθεται ἀγορεύματα εἰδὲ τὴν ναὺν καλεῖται σὲ, *Dem.*
 Παρεντρέγω, *in os ingero, devoro, degluto.*
 Παρεντρέχια, *ας, ἡ, interventus.* Α παρεντρέχων, *intervenio.*
 Παρέξ, *extra, foris.* v. *παρέκ.* Παρέξ Ἀχιλλῆα, *clam Achille, Il. 24, 434.*
 Παρέξω, *duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.*
 Παρέξαιρω, *attollo, ut conspicuum sit.*
 Παρέξαλλάττω, *commuto; παρεξήλλαγμένον, part. perf. pass. inusitat. insolens, novum,*
 Παρέξωμι, *prætereo, prætervehor.*
 Παρέξαυλι, *ᾧ, quasi dic. extibio; παρεξήλημένος, detritam tibia linguam habens; mutus.*
 Παρέξιμι, *prætereo, transeo; (2) progredior; (3) in aciem, hostem progredior.*
 Παρέξιν, f. 1. inf. act. verbi *παρέχω.*
 Παρέξιπνίω, *præter rem et verum loqui: opt. παρεξίπτοιμι.*
 Παρέξιρσία, *ας, ἡ, pars navis quæ est extra remorum ordines.*
 Παρέξιλαίνω, *ultra progredior, prætereo, evehor ultra decorum necessarium; (2) in aciem, hostem progredior, impetum facio.*
 Παρέξιλογος, *ἡ, sophisticus elenchus.*
 Παρέξιλογος, *male seu vitiose, sophistica fallacia arguo.*
 Παρέξιληλάκι, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro παρεξηλάκι, α παρεξίλαίνω.
 3 T Παρέξ-

Παριζέειν, præter verum loquor, percontor. Τῷ μὴ με λῖν ὑπεραίδο ἦτι παριζέειν, ὁ τοι φίλον, *Apoll. Rhod. 3, 978.*
Παριζέχομαι, prætereo, egredior.
Παριζέχων, ὅτος, præter. part. verbi παριζέχουμι vinum subvapidiū, apud *Athen. 420.*
Παριζέζω, contendo, comparo.
Παριζεύρω, male excogito.
Παριζήνομαι, ἔμαι, f. ἵσομαι, sinistre et perperam interpretor. Hinc
Παριζήνοισι, εἰς, ἥ, obliqua et prava interpretatio.
Παριζήνιος, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* et cum v pro παριζήνι, a παριζέειν.
Παριζήνα, aor. 1. ind. act. verbi παριζέχουμι.
Παριζήν, adv. ordine, serie perpetua; (2) gradatim, deinceps.
Παριζέειν, præter. inf. act. verbi παριζέειμι.
Παριζέχουμι, prætermittor, præterire sino.
Παριζέω, εἰς, ἥ, exhibitio, porrectio, quum se æger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A παρίζω.
Παριζέειν, de statu suo dimoveo, aor. 2. dimoveor de statu, decedo, v. gr. de via, &c. unde παριεστῆναι, mente captum esse.
Παριζέω, æquo.
Παριζέωδης, α, ἥ, deflexus, apparatus ad iter faciendum, iter ipsum.
Παριζέω, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi παρίζω.
Παριζέω, ὦ, expello, quasi fortuito incursus, aut impulsus.
Παριζέω, acc. sing. præter. part. f. g. *Dor.* et *Ion.* pro παρῶν, a παρίμι.
Παριζέω, acc. plur. part. præter. m. g. *Ion.* pro παρῶντας.
Παριζέω, dat. pl. præter. part. *Ion.* et cum v pro παρῶσι.
Παριζέω, α, ἥ, laudatio quæ obiter fit.
Παριζέω, 1. ind. act. verbi παρίζω.
Παριζέω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi παρίζω.
Παριζέω, opem fero, auxilio venio.
Παριζέω, ἥ, ἥ, descriptio; (2) in scena est, cum fit, quod dicunt actores; id sic dictum est, quia in partibus actorum adscriptum erat, ab auctore fabulæ, quid agendum esset, potius igitur, adscriptio, Ern.
Παριζέω, adscribo, v. gr. in latere seu margine, quid fiat, vel fieri debeat, &c. vel aliud quodcumque.
Παριζέω, ostentandi causa profero; artem ostento, artis specimina edo. *Κικίρων* δηλὸς ἐστὶ ἐμπερίαν τινὰ γραμμάτων παριζέω, *Plut.*
Παριζέω, ὦ, fut. ἵσω, peregre advenio, advena sum.
Παριζέω, α, ἥ, peregrinatio. A
Παριζέω, α, ἥ, peregre adveniens, peregrinus.
Παριζέω, auxilior.
Παριζέω, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παρίζω.
Παριζέω, excogito, ut ἵπνοισι.
Παριζέω, a latere adspiro, seu leviter adspiro.
Παριζέω, consequor, adsector, subsequor.
Παριζέω, αὐτῷ σπείρει ἱκατέρωθεν τῷ ἄρματος αὐτῷ, *Xen. Cyr. 8, 23.* Ex παρὲς ἐπομαι, sequor. Τοῖς ἑσθὶ παρίπεται πολλάνισ ἑ φῶσαν ἱκρίνειν, *Aristot.*
Παριζέω, 3. sing. a. 2. ind. act. v. παρίπτημι.

Παριζέω, α, ἥ, artifex; (2) ille qui præter officium, ministerium aliud obiter coeret; (2) κόμης γ' ὁ κήρυξ, καὶ παριζέω λόγων, qui, præter præconium, facundiam obiter coluit, *Eurip. Suppl. 426.*
Παριζέω, α, ἥ, absumo ab aliis quo utor; *Ph.*
Παριζέω, α, τὸ, appendix, accessio. *Gl. V. extraordinarium.* Τὶς δὲ τὴν ἑλκύνον οἶα πάρεργον, ἐπὶ τῇ Γράμμῃ τῶν συνήτων, *Appian. A.*
Παριζέω, α, ἥ, qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens.
Παριζέω, adv. obiter, perfunctorie.
Παριζέω, ἄτος, τὸ, fulcrum, firmamentum.
Παριζέω, α, ἥ, mala seu perversa interpretatio. A
Παριζέω, male et perverse interpretor.
Παριζέω, obrepro, clam irrepro. Πρώτος Νεοκλῆδης ὁ γλάμων παριζέωσιν, *Aristoph. Conc. 398.*
Παριζέω, clam transeo; (2) dolose subeo; (3) per insidias vel ex insidiis adgredior.
Παριζέω, 3. sing. perfect. ind. act. verbi παρίζω.
Παριζέω, vel παριζέω, præterendo, *V. L.*
Παριζέω, prætereo, transeo, transgredior; (2) aditum ad aliquem accipio; (3) prodeco ad dicendum; (4) ingredior; (5) ignoror, lateo aliquem; (6) pereor, ut παριζέωμαι παρὴν ἡλῶς, præteritus, transactus, *Gl. V.* perf. part. παρὴν, præterite, præterisse; aor. 2. παρὴν, progressus. (1) τάχα γὰρ σε παριζέω, ὡς ὄναρ, ἥθη, *Theocrit. 27, 8.* ἰδὲ μὲν ἄνδρα παρὴν ἡλῶς, solertia superasti, *Ibid. 22, 85.* (2) φιλοκρεδὴν βέλῳ μιν ἄνδρα παρὴν, hominem avaritia oppressum convenire, *Id. 16, 63.*
Παριζέω, α, ἥ, annotativum, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi παρὴν ἡλῶς.
Παριζέω, εἰς, ἥ, prætermittio, remissio, *Gl. V.* (2) negligentia, contemptus; (3) deliquium animi; (4) medicis eadem quæ παρὴν ἡλῶς. *Gl. V.* languor. (2) τὴν τὴν παρὴν αὐτῶν τὴν ἐπὶ σφῶν, ὄντας ἰσπύδους καὶ συγγενεῖς, *Arrian. de Regibus. A.* παρίμι.
Παριζέω, adedo, rodo; (2) simul, eodem tempore, subinde edo.
Παριζέω, 2. sing. imperf. ind. act. contr. pro παρὴν ἡλῶς, a παρὴν ἡλῶς.
Παριζέω, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro παρὴν ἡλῶς, a παρὴν ἡλῶς.
Παριζέω, 3. sing. imp. ind. pass.
Παριζέω, 3. sing. aor. 1. ind. pass.
Παριζέω, adv. præparato.
Παριζέω, perf. ind. pass. v. παρὴν ἡλῶς.
Παριζέω, 2. sing. f. 1. ind. *Poet.* pro παρίμι, a παρίμι.
Παριζέω, præter. inf. act. *Ion.* pro παρὴν ἡλῶς, a παρίμι.
Παριζέω, 3. pl. a. 2. ind. act. per *Syncop.* pro παρὴν ἡλῶς.
Παριζέω, adstilit, 3. sing. aor. 2. ind. act.
Παριζέω, 3. pl. aor. 1. ind. med.
Παριζέω, 3. sing. præter. ind. cum v, a παρίμι, res in promptu est, *Soph. Œd. Tyr. 766.*
Παριζέω, α, ἥ, qui ad focum stat vel fit.
Παριζέω, α, ἥ, stantem ad focum diis libamina fundentem, *Soph. El. 269.* Κτανῶσα γὰρ δὴ σὺν καὶ παρὴν, nam occiso jam tuo fratre juxta focum, *Eur. Med. 1334.* "Εστὶ δὲ τὴν δρυμὶ παρὴν, sylvæ incolæ, *Oprian. Cyneg. 2, 445.* Ex ἐστὶ.
Παριζέω, acc. pl. perf. part. act. per *Syncop.* pro παρὴν ἡλῶς, a παρίμι.
Παριζέω, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παρίζω, *Hes. 103.*
Παριζέω, aor. 2. ind. act. verbi παρίζω.
Παριζέω, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi παρίζω.
Παριζέω, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παρίζω.
Παριζέω, α, ἥ, pratermittendus, silendus. A παρίμι.
Παριζέω, α, ἥ, verus, ut ἰτήντος.
Παριζέω, α, ἥ, apparatus, paratio, *Gl. V.* A παρὴν ἡλῶς.

Παριζέω, α, ἥ, solutus, luxatus, languidus. Διαλῖλυνται, παρίμι, ἀχρὸι, *Aret. A.* παρίμι.
Παριζέω, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum v, a παρὴν ἡλῶς.
Παριζέω, α, 1. ind. act. *Poet.* pro παρὴν ἡλῶς, a παρὴν ἡλῶς.
Παριζέω, ὦ, verbi originem duco ab aliquo; pass. originem habeo ab, &c.
Παριζέω, α, ἥ, sereno cælo fruor; (2) tranquille vivo.
Παριζέω, α, ἥ, qui in suis iudiciis παρὰ τὸ ἔργον νικῶνται, ut trochylus, &c. *Alth.*
Παριζέω, α, fut. ἵσω, fama et celebritate præsto alicui; παρὴν ἡλῶς, celebritate vincor, reprobor. Παρὴν ἡλῶς τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔργων ἥ τῆς ὑποθέσεως καινοτομία, *Aristot.*
Παριζέω, α, ἥ, supero et successu et rebus secundis, vinco alium gratia et auctoritate; (2) abutor rebus secundis, *Ph.* (3) contemno, rejicio, reprobo.
Παριζέω, a recta via seu recto cursu avertor vel depello.
Παριζέω, et παρὴν, adv. statim, protinus.
Παριζέω, α, fut. ἵσω, mulceo, permulceo, delinio. Παρὴν ἡλῶς λόγους, *Eur. Her. Fur. 99.*
Παριζέω, α, ἥ, timore aliquo teneor, subtimeo, vel timeo, simp. caveo.
Παριζέω, α, ἥ, negligo, contemno; unde aor. 1. παρὴν ἡλῶς, contempserunt, neglexerunt, *Hes. Ex iudiciis.*
Παριζέω, α, ἥ, juxta cubo. Διωγῶν δὲ γυναιξὶ παρὴν ἡλῶς βίαιος, *Od. 22, 37.*
Παριζέω, α, ἥ, idem.
Παριζέω, α, ἥ, cubitorius, quo in lecto utimur. Ab ἵνῃ.
Παριζέω, α, ἥ, conjux. Ab ἵνῃ.
Παριζέω, εἰς, ἥ, idem quod seq. *Dem. Gl. V.* παρὴν ἡλῶς, officia. A παρὴν ἡλῶς.
Παριζέω, α, ἥ, commentum, inventum; (2) cavillatio, qua pactum aliquod eluditur. Ab eod.
Παριζέω, adv. perite, celeriter, ex tempore.
Παριζέω, reperio, excogito, comminiscor; παρὴν ἡλῶς, commentus, aor. 2.
Παριζέω, gen. sing. part. præter. f. g. *Dor.* pro παρὴν ἡλῶς, a παρίμι.
Παριζέω, α, fut. ἵσω, custodiarum vices obeo, stationes obeo; (2) diligentia in re aliqua utor; (3) defero bonum ordinem. Ἀπίλυσαν ἐπὶ τινος ἡμέρας τὰς εἰσθύνοντας παρὴν ἡλῶς, qui circa regem stationes obire soliti erant, *Polyb. 5, 56.* Ἐπὶ τινος ἡμέρας, ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἱππεύουσιν παρὴν ἡλῶς, custodiarum vices obire, *Id. 3, 50.*
Παριζέω, f. ἵσω, apparco, curo, bene constituto, ordino. Παρὴν ἡλῶς τὴν ἄνδρα μολόντας, *Eur. Iphig. in Tau. 727.* Παρὴν ἡλῶς δ' ἔδιν ἄλλοι, πλὴν πυρὶ Κύνκλωπος ὄψιν, *Id. Cyc. 586.*
Παριζέω, α, ἥ, juxta salto, *Eur.*
Παριζέω, leviter attingo, stringo.
Παριζέω, fut. ἵσω, sum in statione ad aliquem protegendum; additus sum alicui defendendi causa; (2) in insidiis locare et esse. Τοῖς σιτολογῶσιν παρὴν ἡλῶς, *Polyb.*
Παριζέω, α, ἥ, cum levi corruptione. A παρὴν ἡλῶς.
Παριζέω, aor. 1. ind. act. verbi παρίζω.
Παριζέω, præter. inf. act. *Ion.* pro παρίμι.
Παριζέω, 3. pl. præter. *Dor.* pro παρίμι.
Παριζέω, 2. sing. præter. imperat. *Ion.* et *Att.* pro παρίμι.
Παριζέω, fut. ἵσω, p. παρίμι et παρίμι, in med. adhibeo; (2) tribuo, impertio, largior; (3) exhibeo, præsto, præbeo; unde et de femina copiam sui faciente dicitur; (4) adfero, excito; (5) polliceor; παρὴν ἡλῶς, accommodabitur, *Gl. V.* præstabitur; f. 1. pass. παρίμι, *Impers.* licet, facultas est, facile est; παρὴν ἡλῶς, cum potestas esset. Τῷ τὸν ἑμὸν σὺμ αὐτοῖσι παρίμι, *Aristoph.*

Aristoph. Nub. 440. Πάντες σιωπὴν παρήχοντο, *Diad.* Εἰς Παρηγορίαν αὐτῶν παρήσχε προήματα, *Aristoph. Av.* 1257. Παράδειγμα μὴ δὲ τοιοῦδε ἱαντὸν παρήχοντο, *Xen.* Κακῶς παρήξω, κῆρι προσκυνήσομαι, *Aristoph. Lys.* 228. i. e. male præbebo. Odi quæ præbet, qui sit præbere necesse, *Ovid. Art. Am.* 2, 685.

Παρεῖν, præsens, præ. part. *Ion.* pro παρών. Παρῆ, adsi, 3. sing. præ. conj. Παρηγῶν, pubertatem transeo; (2) consenesco, et a flore ætatis egressus in senectutem vergo; παρηγῶν, ætate progressus, part. perf.

Παρήσος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui pubertatem excessit; (2) ejus ætas defloruit. Ex ἡ. παρῆ.

Παρηγγυῖα, aor. 1. ind. act. verbi παρηγγύλλω.

Παρηγορέω, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro παρηγορεύω, a

Παρηγορίω, ὦ, fut. ἥσω, consolator; (2) mitigo, lenio; (3) delecto; (4) hortor; (5) medeor, sano. (2) πόλιν θυμωμένην παρηγορεῖτον, *Eur. Phœn.* 1457. Παρηγορήσεται τοῖσι, *Aret.* Ab ἀγορεύω. Hinc

Παρηγορέω, ἄτος, τὸ, hortatio, solamen, delinimentum.

Παρηγορία, ας, ἡ, solatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, *Ph.* Α παρηγορος. Hinc

Παρηγορικός, ἡ, ὄν, consolatorius, consolandi seu leniendi vim habens.

Παρηγορικός, adv. consolatorie, leniter, moliter.

Παρηγος, α, ὁ ἔξ ἡ, hortator, hortatrix; (2) consolator vel consolatrix. Α παρηγορία.

Παρηδύνω, suave reddo.

Παρηρίδομαι, vide παρηρίδομαι, *Hom.*

Παρηρίθῃ, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi παρηρίθω, *Il.* 16, 342.

Παρηρίω, ὦ, fut. ἥσω, transmittito per colum, percolo.

Παρηρίω, aor. 1. ind. act. verbi παρηρίσω.

Παρήν, α, τὸ, gena; (2) ornamentum quod apponitur in maxillis equorum. (2) παρήν ἔμμεναι ἵππων, *Il.* 4, 142. Α παρήν.

Παρήος, α, ὁ ἔξ ἡ, maxillaris, ad genas pertinet. Ab eod.

Παρήν, ἴδος, ἡ, gena. Ab eod.

Παρήν, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi παρήνμι.

Παρηκλῆναι, 3. sing. perf. ind. act. verbi παρηκλῆναι.

Παρήκος, α, ὁ ἔξ ἡ, immoriger, contumax. Α παρήκος.

Παρήκος, pertinere; (2) juxta aliquid porrigi et extendi, *Ern.* (3) venio, eo, prodeo. Καθ' ὅσον οἱ νόμοι παρήκουν, *Plut.* Παρήκε τὸ στρατόπεδον, *Herodot.* Εἰ τὰ τῆς φλεγμασίνης παρήκει, *Aret.* (3) τὸν ἀνδρ' ἀπὸ τοῦ Τεύκρου ἐνδοθεν εἴργης μὴ παρήκειν, *Soph. Aj.* 741. Τὸ σὺν γενναίῳ ἐν σμικρῷ λόγῳ παρήκειν, tua generositas brevi sermone prodit, id est, emicuit, *Id. Ied. Col.* 569.

Παρήλθοσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Basol.* pro παρήλθον, a παρήρχομαι.

Παρήλκεια, ἡ, ætas præceps, vel vergens.

Παρήλξω, ἴκος, ὁ ἔξ ἡ, qui præcipiti seu vergente ætate est, qui e florenti ætate egressus senescit, ætate proventus.

Παρήλξω, α, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλαγμένους, adv. more inusitatus; (2) aliter, dissimiliter, cum dat.

Παρηλός, α, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλός, α, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλός, α, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλός, α, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλός, α, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλός, α, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλός, α, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλός, α, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλός, α, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλός, α, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

pars rei, scribitur et per α. 'Εν δὲ παρηγορίᾳ ἀμύμονα Πύδασον ἴει, *Il.* 16, 152. leg. παρηγία, et πάρεος.

Παρηγός, ἴος, *Ion.* ἴος, ἴον, superbus, elatus. Α

Παρηγός, α, ὁ ἔξ ἡ, equus funalis; (2) prominens ubique, extensus; (3) delirus, demens, stolidus, *Æsch. Pr.* 362. (1) τρίτος παρηγόςτο

σειραίος ἵππος ῥυτῆσι συνεχόμενος, ὃν ἀπὸ τῆ παρηγορήσθαι καὶ ὁ συνεχόμενος παρηγόν ἐκάλεον οἱ Παλαίῳ, addebatur tertius equus funalis, quem prisci vocabant παρηγόν, quod aliis esset annexus, et non cum aliis sub jugo, *Dionys. Halic. Ant. Rom.* 7, 73. Ex εἰρω.

Παρηγός, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παρηγός.

Παρηγός, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi παρηγός.

Παρηγός, idem quod πάρεος et παρηγός.

Παρηγός, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi παρηγός.

Παρηγός, 3. pl. imperf. ind. verbi παρηγός.

Παρηγός, 2. sing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro παρηγός, a παρηγός.

Παρηγός, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi παρηγός.

Παρηγός, acc. sing. perf. part. pass. verbi παρηγός.

Παρηγός, ὦ, f. ἥσω, sono similis sum. Hinc

Παρηγός, ἄτος, τὸ, idem quod seq.

Παρηγός, εως, ἡ, vocis adsimilatio, allusio.

Παρηγός, ἡ, ὄν, similem sonum habens, σχῆμα παρηγός, est παρηγός.

Παρηγός, aor. 2. part. med. n. g. pēr *Sync.*

Pœt. pro παρηγός, a παρηγός.

Παρηγός, ας, ἡ, virginitas, status in quo virgines sunt. Α παρηγός.

Παρηγός, τὰ, sc. ἡθῆ, status virginitatis. Item carmina virginea, virginalia. Ab eod.

Παρηγός, α, ὁ ἔξ ἡ, virgineus, virginalis, virginum proprius. "Ὅσαι παρηγός ἡδονή, quotquot virginitas voluptati est, *Eurip. Hipp.* 1302. Α παρηγός.

Παρηγός, ἄτος, τὸ, locus ubi virgines degunt, conclave virginum; (2) status virginitatis:

Παρηγός, εως, ἡ, virginitas, conditio virginis. Α

Παρηγός, et παρηγός, in virginitate dego, virginitatem custodio; virgineam vitam duco. Θυγάτρῃ ἀνάνδρως πολλὰ παρηγόςται, *Eur. Hel.* 290. "Ἡ παρηγόςται καὶ εὐδαιμονίας καλῶς, aut filias virgines in ædibus honeste custodire et educare, *Eur. Suppl.* 452. Α παρηγός.

Παρηγός, ἄτος, ὁ, vide παρηγός.

Παρηγός, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρηγός, τὰ, virginalia, *Gl. V.* Ab eod.

Παρηγός, α, ὁ, filius natus ex ea, quæ, cum duceretur, virgo putabatur, sed non erat.

Παρηγός, gen. pl. f. g. *Æol.* pro παρηγός, a παρηγός.

Παρηγός, ἡ, ἡ, virgo. Α

Παρηγός, α, ὁ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod. *Angl.* FEVERFEW.

Παρηγός, ἴος, ἴον, virginalis. Κρῦψε δὲ παρηγός, ὡδὶνα κόλποις, *Pind. Olym.* 6.

Παρηγός, α, τὸ, virguncula, *Gl. V.* Dim. a παρηγός.

Παρηγός, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, a virgine editus. Ex παρηγός et γίνομαι.

Παρηγός, ας, ἡ, virginum cura. Ex κομῶ, curo.

Παρηγός, ας, ἡ, virginis vel virginum occisio vel immolatio. Α

Παρηγός, α, ὁ, virginis aut virginum occisor. Ex παρηγός et κτείνω.

Παρηγός, ας, ἡ, virgo-mater. Epith. B. Virginitas. Ex μήτηρ.

Παρηγός, α, ὁ, virginum nimis avidus in spectator sui observator; *Il.* 11, 385. Ex ὀπταίνω.

Παρηγός, α, ἡ, virgo, pusa, *Ph. Adj.* virgineus, intactus. (παρηγός, dat. quasi a παρηγός, *Theocr. Ern.*)

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

Παρηγός, α, ὁ. Hinc dat. plural. παρηγός.

esse, videri, placere, &c. (2) me dedo, in dedicationem venio. Χρόνῳ παρίσταν, tandem in dedicationem venerunt, (male Gronovius, aliquandiu restiterunt,) *Herodot.* 3, 13. Ἐν-θύντα τάντες ἐπολιόκεον . . . ἐς δὲ καὶ οἱ Καρύσειοι παρίσταν, obsessi sunt . . . donec in dedica- tionem venerunt, *Id.* 6, 99. In med. fere signi- ficat active, et præterea ad dedicationem com- pellere, expugnare, subigere; (2) confir- mare, reficere animum, παρίσταναι, adsto, advento; παρίσταναι, perfect. adstisti, *Gl. V.* Παρίσταν, a. 1. pass. Δόξα μοι παρίσταν, in mentem mihi venit, *Soph. Œd. Tyr.* 911. aor. 2. παρίσταν, adstisti; aor. 1. med. παρί- σταν, παρίσταντο, cepit, ad dedicationem compulsi. Παρίστανται ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, *Rom.* 6, 13. Πάντες γὰρ παρασησώμεθα τῷ βήματι τῷ Χριστῷ, *Id.* 14, 10.

Παρίσταν, ἡ, focus, *Eust.* Ab ἱστία. Παρίστανος, ὁ ἕ, ἡ, qui vel quæ sedet ad telam, ἡσεν . . . καὶ τι παρίστανος δινεμένη, cane- bat ad telam assidue laborando, *Anthol. Con- stant. Cephalæ. Epig.* 774. sed male

Παρίσταν, παρίσταν, obiter ἱστοῖν, sciscitari, item narrare; (2) perpetram exponere, falsa referre. Παρίστανει δὲ καὶ ἑκλειψιν ἡλίου ἐφ' ὅλον μῆνα, *Plut. de Placit. Philos.* 2, 24. Ἀλλὰ μὴ τις οἰσθῶ παρίσταν ἡμᾶς κατὰ τόντες τὸς χρόνος, *Simocatta Hist.* 7, 174. Ὡς φησιν Ἰόνους παρίσταν ἰδρύει τῆς Ὀλυμπίας φιάλης, *Schol. Theoc.* ad *Idyll.* 1, 117.

Παρίσταν, extenuo, extenuatum reddo: παρίστανόμενοι, macilentii, extenuati. Παρίσταν, juxta habeo seu teneo; (2) exhibeo, præbeo, dono.

Παρίσταν, adv. æqualiter. Α πάριστος.

Παρίσταν, ὡς, ἡ, exæquatio; (2) structura orationis ex membris æqualibus. Α παρίσταν.

Παρίσταν, ἡ, ὄν, exæquans; τὸ παρίστανον est παρίσταν.

Παρίσταν, prodeundum, *Thuc.*

Παρίσταν, adeundus, qui adiri potest. Ὡς ὅρος, ὦ Ἑλικὸν ἐκείτι μοι παρίσταν, *Call.* Vide πάριμι.

Παρίσταν, accubuerat, S. sing. plusq. perf. ind. pass. Ἄολ. pro παρακατέλιπτο, α παρακαταλείνομαι.

Παρίσταν, præ. part. med. n. g. Ἄολ. pro παρακείμενον, α παρακίμαι.

Παρίσταν, S. plur. præ. ind. act. Ἄολ. pro παρακλίνω, α παρακλίνω, *Hes. Op.* 260.

Παρίσταν, acc. sing. præ. part. act. Ἄολ. et Dor. pro παρακύντταν, α παρακύνττω.

Παρίσταν, fut. ψω, *Theocr. Idyll.* 2, 7. Vide παρακύνττω.

Παρίσταν, curavi, perf. ind. act. per *Syn.* Ἄολ. pro παραμύδλωκα, ex παραμύδλωκα, α παραμύδλω, curo.

Παρίσταν, pro παραμύδλω. Οὐκίτι τοι δύναμι— ἐνθάδε παραμύδλω, *Il.* 15, 400.

Πάρμη, ης, ἡ, parma, scuti genus breve Carthaginiensibus, *Suid.*

Παρίσταν, per *Syn.* pro παραμονότροπος, du- rabiliior. Σὺν Θεῷ γὰρ τοι φονεύεις ἄλλος ἀν- θρώποισι παραμονότροπος, *Pind.* N. 8.

Παρίσταν, gen. sing. Ion. et Poet. pro Παρίσταν.

ΠΑΡΝΟΠΕΣ, ὡν, αἱ, genus locustarum.

Παρό, conj. propter quod, quoniam, quo- circa.

Παρόδω, fut. εἰσω, præterito, prætergredior; præterhoro, *Ph.* Παρόδω ἐν τῇ πόλει. Α πάροδος. Unde

Παρόδω, ἡ, ὄν, transitorius, *Gl. V.* (2) idem quod παρόδος. Παρόδω δὲ δὴν ἡμα, narratio utilis.

Παρόδω, adv. transeundo, *Gl. V.* Α præc.

Παρόδω, ἡ, ὁ ἕ, ἡ, qui viam respicit, viæ pro- pinquus, seu ad viam pertinet, item ad vi- tam humanam, unde utilis vitæ humanæ.

Παρόδω, ἡ, ὁ, viator, *Gl. V.*

Παρόδω, ἡ, ὁ, quæ ad viam est, aut in via. Α παρόδω.

Πάροδος, ἡ, ἡ, via ad locum aliquem ducens, aditus; (2) ipsa actio adeundi, ingressus, introitus; (3) transitus, transitio; (4) pro- cessio, in choris est processio chori in me- dium, seu in seenam.

Πάροδος, ἡ, ὁ ἕ, ἡ, juxta viam situs; (2) subst. ὁ, viator, transiens.

Πάροδος, f. ζω, parum aperio; adapero. Ἐνδὲ παρόδω τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ, *Aristoph.* *Pac.* 30. πόδας, *Eur. I. A.* 870.

Παρόδω, nonnihil intumesco, tumeo. Ἡν τὸ πᾶν παρόδω σκῆνος, *Aret.*

Παρόδω, idem, *Aret.*

Πάροδος, vel πάροδος, præ. ante, coram; (2) adv. ante, antea. Οἱ πάροδος, majores, *Eur. Hippol.* 833. Α παρό.

Παρόδω, as, ἡ, incolatus. Α παρόδω.

Παρόδω, ὡ, f. ἡσω, juxta habito. *Gl. V.* habito apud, accollo, incola sum, peregre adveni aliquem in locum habitandi causa. Παρό- κειν τῇ πόλει. Σὺ μόνος παρόδω ἐν Ἱερουσαλήμ, *Luc.* 24, 18. Α πάροδος.

Παρόδω, ὡς, ἡ, habitatio propinqua; (2) incolatus. Α πάροδος.

Παρόδω, as, ἡ, commoratio, habitatio tempo- raria in aliquo loco, *Gl. V.* inhabitatio, vi- cinia, incolatus. Α πάροδος.

Παρόδω, fut. ἰσω, juxta colloco, juxta habi- tare facio, ἱνῆ. peregre adductum, παρφο- μένος, juxta habens domicilium, perf. part. pass.

Παρόδω, ὡ, f. ἡσω, juxta ædifico. Παρ- κοδομήσας ἡμῖν τῆκος, *Thuc.* Hinc

Παρόδω, ὡς, ἡ, accolla, incola, colonus, ad- vena, *Gl. V.* (2) vicinus. (2) δόμον πάροδος θετῆος εἰς ἀνάκτορον ἐλθούσα, *Eurip. Andr.* 43.

Παρόδω, as, ἡ, proverbium, adagium, *Gl. V.* Ἄνευ τύχης γὰρ, ὥστε ἡ παρόδω, πόνος μο- νῆς ἐκείτ' ἀλλοίωσι βροτῶς, *Eurip. Fragm.* ex *Sthenobæa.* Ex οἶμος. Hinc

Παρόδω, f. ὁσμαι, proverbio utor. Πα- ρομιάζω, ὡς, ἡ, ὁσμαι, proverbiorum scrip- tor. Ex γράφω.

Παρόδω, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, adv. per proverbium.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbiorum scrip- tor. Ex γράφω.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, proverbialis, qui in prover- bio est; παρομιακὸν μέτρον, est Anapaesti- cum dimetrum, quia in præmiis quibus- dam occurrebant.

misso concito; ad furorem redigo; (2) æstro immisso fugor et exagitor, exstimulor.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, primus, antiquissimus, vetustissimus, superi. α πάρος, ante.

Παρόδω, ὡς, ἡ, ὁ, ὄν, prior tempore vel loco. comp. ab eod. Ἄλλοι μοι δοκίμοι παρόδω ἔμμεναι ἴπποι, *Il.* 23, 458.

Παρόδω, fut. παρόδωμαι, prætereo; (2) pereor, morior; præ. part. παρόδωμαι, neutr. παρόδωμαι, præteritum, *Gl. V.* et pass. παρόδωμαι, præteritum. Ἐν ταῖς πα- ροδωμαῖς γενεαῖς, *Act.* 14, 16. (3) ignoro. Μοῖρας ὅσον παρόδω, quantam calamitatem ignoras, *Eurip. Med.* 995.

Παρόδω, dat. pl. part. præ. med. Ion. et cum v, pro παρόδωμαι, α παρόδωμαι.

Παρόδω, præteritum, 3. sing. plusq. perf. ind. act. Ion. et Poet. pro παρόδωμαι. Ab eod.

Παρόδω, f. ὁσμαι, ingeniculo me, cur- vatis genibus subsido.

Παρόδω, ὡ, f. ὁσμαι, susque deque habeo; non curo.

Παρόδω, adv. posit. contemnendum.

Παρόδω, vel παρόδω, fut. ὁσμαι, p. πα- ροδωμαι, prolabor, in latus detorqueor; *Gl. V.* dilabor.

Παρόδω, ὡς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora:

Παρόδω, ὡς, ἡ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum amplius nullus usus est. Α παρόδω.

Παρόδω, ὡ, fut. ὁσμαι, comitor, adsector. Παροδοῦμαι πνίξ γυναιξί, *Aret.*

Παροδοῦμαι, fut. ὁσμαι, adsimilis sum; (2) ad- similo. Παροδοῦμαι τάφους κεκοιμημένους, *Matt.* 23, 27.

Παροδοῦμαι, Poet. pro

Παροδοῦμαι, ὡς, ἡ, adsimilis, prope similis.

Παροδοῦμαι, ὡ, f. ὁσμαι, adsimilo, similem reddo.

Παροδοῦμαι, adv. similiter, non absimili modo.

Παροδοῦμαι, ὡς, ἡ, adsimilatio, figura rheto- rica. Α παροδοῦμαι.

Παροδοῦμαι, ὡ, fut. ὁσμαι, confiteor.

Παροδοῦμαι, as, ἡ, confessio; (2) figura rheto- rica.

Παρόδω, ὄντος, τὸ, præsens, quod adest; (2) præsens temporis conditio; (3) absolute, cum facultas sit, cum occasio, seu copia est. Α πάριμι unde part. παρόδω.

Παρόδω, perstringo, reprehendo false.

Παροδοῦμαι, f. ὁσμαι, alludo ad nomen. Hinc

Παροδοῦμαι, as, ἡ, allusio ad nomen aliquod; (2) figura rhetorica.

Παροδοῦμαι, f. ὁσμαι, acetum gustu vel odore refe- ro; (2) paululum acesco.

Παροδοῦμαι, a. 1. inf. act. verbi παροδοῦμαι.

Παροδοῦμαι, 3. sing. aor. 1. opt. pass.

Παροδοῦμαι, ὡ, ὁ, concitator, stimulator, irri- tator, *Gl. V.* Α παροδοῦμαι. Unde

Παροδοῦμαι, ὡ, ὁ, concitandi, irritandi vim habens, incitabilis.

Παροδοῦμαι, adv. ad incitandum apte, acriter.

Παροδοῦμαι, acerbo, irritato, acuo, exacuo, sti- mulo, instigo, concito, ad iram concito, iam accendo; (2) acutum tonum in penulti- mam syllabam colloco. Πατὴρ δὲ μὴ παρ- οδοῦμαι φρένα, *Eur.* 670. Τέτρες ἱππῶν παρ- οδοῦναι, *Xen. Cyr.* 6, 12. Παροδοῦναι τὸ πνεῦμα αὐτῶν, *Act.* 17, 16. Hinc

Παροδοῦμαι, ὡ, ὁ, incitatio, concitatio, exsti- mulatio, irritatio, exacerbatio; incitamen- tum, *Gl. V.* (2) accessio morbi.

Παροδοῦμαι, idem cum ὁσμαι, *Ath.*

Παροδοῦμαι, acutum in penultima pono. Α παροδοῦμαι, acutum in penultima syllaba acutum tonum habens. Vox grammatica.

Παροδοῦμαι, adv. cum acuto tono in penul- tima.

Παροδοῦμαι, exarmor, armis denudor.

Παροδοῦμαι, ὡ, fut. ὁσμαι, asso.

Παροδοῦμαι, ὡ, ὁ, negligendus, despiciendus. Α παροδοῦμαι.

Παροδοῦμαι, ὡ, ὁ, qu. dic. adassatio, cum quid prunis torretur. Α παροδοῦμαι.

Παροδοῦμαι, negligenter video, negligo, *Gl. V.* despicio. Hinc παροδοῦμαι, f. 1. et παρ- οδοῦμαι.

Παροδοῦμαι, f. 1. et παρ- οδοῦμαι.

Παροδοῦμαι, f. 1. et παρ- οδοῦμαι.

Παροδοῦμαι, f. 1. et παρ- οδοῦμαι.

Παροδοῦμαι, f. 1. et παρ- οδοῦμαι.

ᾤπαται, perf. pass. part. *apud Poll.* aor. 1. pass. παρώφθην, part. παρώφθης, neglectus, fastiditus; παροφθίντα, neglecta.

Παρόφθιμος, ἄτος, τὸ, error, ex negligentia; proprie quem quis perperam videndo commisit. A παροφθαλμῶ.

Παρόφθιμος, εὖ, ἰ, adspetus obliquus; (2) contemptus, despectus. Ab eod. Unde παροφθιμὸς, ἄτος, ἰ, negligens, incuriosus.

Παροφθαλμῶ, ὤ, limis oculis, transversum intueor; (2) conniventibus oculis prætereo, non animadverto; (3) perperam adspicio seu video; (4) contemno, negligo, prætermitto, non curo; παροφθαλμῶ, despectus, *Gl. V.* aor. 1. part. pass. παρηγγύησι δὲ παροφθαλμῶς τὸ σμῆμα, *Xen. Cyr.* 7, 1.

Παροφθαλμῶ, f. ἰσώ, ad iram concito; irritio; p. pass. παροφθαλμῶμαι. Μὴ παροφθαλμῶς τὰ σῖνα ὁμῶν, *Ephes.* 6, 4. Hinc παροφθαλμῶ, ἄτος, τὸ, concitatio ad iram, vel ira in quam quis concitatus est.

Παροφθαλμῶς, ὤ, ἰ, idem et ab eod.

Παροφθαλμῶ, ε, ὁ, ἰ, ad latera montis situs, prope montem situs. Ex παρὰ et ὄρος.

Παροφθαλμῶ, ας, ἡ, regio montana, seu montibus vicina, *R.* Ex παρὰ et ὄρος.

Παροφθαλμῶ, f. ἰσώ, fines meos egredior alienum agrum usurpando, fines meos et limites transililo. Hinc παροφθαλμῶς, ὤ, ἰ, egressio extra fines suos et alieni agri usurpatio.

Παροφθαλμῶς, ὤ, ἰ, qui fines suos egreditur atque alienum agrum usurpat.

Παροφθαλμῶ, ὤ, f. ἰσώ, contra iusjurandum ago, iuramentum violo.

Παροφθαλμῶ, ὤ, f. ἰσώ, incito, concito, stimulo, instigo, hortor. *in dem.* irruo. Δι' ἄλλας παροφθαλμῶν ἐπὶ τὰ καλὰ ἔργα, *Xen.*

Παροφθαλμῶ, ὤ, fut. ἰσώ, juxta stationem teneo: παροφθαλμῶ, ἄτος, τὸ, incitamentum:

Παροφθαλμῶ, εὖ, ἰ, incitatio, stimulo; incitamentum, cohortatio. A παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶς, ὤ, ἰ, incitans, stimulus.

Παροφθαλμῶς, adv. cum vi incitandi, acriter.

Παροφθαλμῶ, ὤ, ἰ, inauspicatus, infaustus.

Παροφθαλμῶ, f. ἰσώ, juxta, circumfodio.

Παροφθαλμῶ, ὤ, ἰ, perperam salto.

ΠΑΡΩΣ, adv. ante, antea, prius; (2) priusquam, antequam.

Παροφθαλμῶς, ὤ, ἰ, incitandi vim habens. A παροφθαλμῶ, fut. ἰσώ, acerbo, incito, concito, stimulo, *Gl. V.* aor. 1. παρώφθην. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώφθην τὰς εὐδοκίμους γυναῖκας, *Act.* 13, 50.

Παροφθαλμῶ, ὤ, aures pendulas habens. Τὴν δ' ὁ γενεήτης δύο μὲν κύνας ἤμισυ πηγῆς, Τρεῖς δὲ παρώφθην, ἕνα δ' αἰέλον — ἰδωκε, *Call.* *in Dian.* 91.

Παροφθαλμῶ, ὤ, ἰ, inflammatio gingivæ. Ex παρὰ et ἔλκω.

Παροφθαλμῶ, ε, ὁ, ἰ, crispus.

Παροφθαλμῶ, ε, ὁ, ἰ, custos.

Παροφθαλμῶ, acc. pl. part. præ. f. g. verbi πάρομαι, assum.

Παροφθαλμῶ, ας, ἡ, presentia; (2) adventus; (3) tempus, opportunitas. (3) ἀλλ' ὅταν παροφθαλμῶς φράξω, sed quum tempus monuerit, *Soph.* *El.* 1251. Παροφθαλμῶς ἔχιν, adesce, *Id.* *Aj.* 540. A πάρομαι. Hinc παροφθαλμῶ, præsens sum, appropinquo.

Παροφθαλμῶ, dat. pl. præ. part. cum v.

Παροφθαλμῶ, εὖ, ἰ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem, in quam derivatur. A

Παροφθαλμῶ, f. ἰσώ, per canales alio derivo, perversis et mutatis canalibus duco, *Gl. V.* derivo. Ταῦτ' ἐν παροφθαλμῶς εὖ, κ' ὁδὸν λίγην, *Eur. Bac.* 479. Παροφθαλμῶς ἀπὸ τῆς πλυντῆς πύος, *Aret.*

Παροφθαλμῶ, f. ἰσώ, aliterius foeminam appeto; παροφθαλμῶ, alium marem admittere, furtivam venerem pati. Παροφθαλμῶς δὲ πόντι ἐξ τῶν τῶς ἀρρένας ἰχθυῶν σῖνις, *Aristot.*

Παροφθαλμῶ, ὤ, f. ἰσώ, præterveho, transveho; (2) juxta alterum veho; παροφθαλμῶ, ὤ, ἰ, ve-

hor a latere; in vehiculo vel curru assideo. Παροφθαλμῶ δὲ αὐτῷ ἡνίοχος μέγας, *Xen.*

Παροφθαλμῶ, ὤ, ἰ, præbitio, præstatio, salarium, item largitio, ut congiarium, &c. A παρὰ ἔχω.

Παροφθαλμῶ, ὤ, fut. ἰσώ, obturbo, obstrepeo, molestiam exhibeo. Ex παρὰ et ὄχλος.

Παροφθαλμῶ, fut. ἰσώ, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transfero.

Παροφθαλμῶ, ε, ἰ, præbitor, qui peregrinis salem et ligna præbebat; (2) qui a latere alicujus vehitur, seu in curru alteri adsidet, *in pr.* sponsa paranympus. A παρὰ ἔχω, vel παρὰ et ὄχος.

Παροφθαλμῶ, ὤ, ἰ, præter panem aliquo opsonio vescor. Hinc παροφθαλμῶ, ἄτος, τὸ, id quo præter panem vescimur, opsonium.

Παροφθαλμῶ, ε, τὸ, idem, Dim. ab eod.

Παροφθαλμῶ, ε, τὸ, opsonium frugale. A

Παροφθαλμῶ, ἰδος, ἡ, vas in quo opsonia apponuntur, patina; παροφθαλμῶ, lances, *Gl. V.* Ex παρὰ et ὄφω.

Παροφθαλμῶ, ὤ, fut. ἰσώ, clam opsonia coemo. Αὐτοῖς παροφθαλμῶν, ὅσπερ ἐξ ἐροσῶ, *Aristoph.* *Com.* 226. Hinc παροφθαλμῶ, ἄτος, τὸ, opsonium, clam e foro comparatum et coemptum, et opsonium, cibus delicatior, *in pr.*

Παροφθαλμῶ, aor. 2. inf. act. per *Syn.* et *Ion.* pro παροφθαλμῶ, a παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, qui persuasit, induxit, pellexit; plur. παροφθαλμῶν, qui persuaserunt, &c.

Παροφθαλμῶ, pro παρὰ πῶδα, statim, *Ep. Suid.*

Παροφθαλμῶ, ἰ, ὁ, ἰ, presens, imminens. Φόνος παροφθαλμῶ, νεφίλων, *Pind.* *N.* 9. Ex πῶς.

Παροφθαλμῶ, ας, ἡ, qu. dic. oratio libera nihil reticens; Ph. licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex πᾶν et ῥῆσις. Hinc παροφθαλμῶ, fut. ἰσώ, libere et ingenue planeque dico; (2) palam et libere ago. *Gl. V.* fiducialiter ago. Εἰσηλθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, *Act.* 19, 8. Πᾶν δ' ἄλλως, ὅθεν ὑποκυλαμῶν, πεπαρρησιασμαι, *Dem. Phil.* 1.

Παροφθαλμῶ, ε, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat. *Gl. V.* licentiosus. A præc. Hinc παροφθαλμῶς, ἡ, ὁ, idem, *Gl. V.*

Παροφθαλμῶ, adv. libere loquendo. *Gl. V.* licenter.

Παροφθαλμῶ, adstans, παροφθαλμῶ, adstet, παροφθαλμῶ, Π. 10, 157; et 20, 121. A παρὶς.

Παροφθαλμῶ, 3. sing. præ. imperat. act. *Eccl.* pro παροφθαλμῶ, a παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, ὤ, unde παροφθαλμῶ, apponit, pro παροφθαλμῶ, παροφθαλμῶ, *Odys.* 1, 192. A verbo inus. παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, leviter humecto.

Παροφθαλμῶ, ε, ὁ, ἰ, leviter humidus; (2) madens, humidus.

Παροφθαλμῶ, juxta aquam positus vel natus, aquaticus. Ex παρὰ et ὕδωρ.

Παροφθαλμῶ, ε, ὁ, ἰ, idem et ex iisdem.

Παροφθαλμῶ, occurro.

Παροφθαλμῶ, ης, ἡ, sc. χορδῇ, chorda post primum. A παρόπαιτος, secundus a summo.

Παροφθαλμῶ, sc. sonus subprincipalis, *Martian.*

Παροφθαλμῶ, commonefacio, *in pr.* per occasionem, subinde in memoriam revoco.

Παροφθαλμῶ, εὖ, ἰ, admonitio, commonefactio. A παρ.

Παροφθαλμῶ, εὖ, ἰ, subsistentiæ seu substantiæ simulacrum, subsistentiæ adfinitas.

Παροφθαλμῶ, modice et obiter refrigero, *Diosc.*

Παροφθαλμῶ, attexo; perf. pass. παροφθαλμῶ, attextus. Ἐπεὶ δὲ τῶν παροφθαλμῶν ὅλων πᾶς ὄχλος δινοῖς φαίνεται, *Xen.*

Παροφθαλμῶ, intertextum, *Gl. V.* A præc.

Παροφθαλμῶ, attexo, *Steph.*

Παροφθαλμῶ, ἡ, ἰ, id quod telus seu textili attextum est. *Gl. V.* prætexta, præclavium, præclava. A παροφθαλμῶ. Hinc παροφθαλμῶ, ε, ὁ, ἰ, prætextatus.

Παροφθαλμῶ, ε, ὁ, ἰ, idem.

Παροφθαλμῶ, una subvisio vel existo, una sum in natura rerum; (2) demonstror.

Παροφθαλμῶ, aor. 2. inf. act. *Eccl.* pro παροφθαλμῶ, a παροφθαλμῶ, *Pind.* *Ol.* 7.

Παροφθαλμῶ, male suadens. A παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, ας, ἡ, consilium, pro παροφθαλμῶ, vel παροφθαλμῶ, *Suicer.*

Παροφθαλμῶ, εὖ, ἰ, vide παροφθαλμῶ, παροφθαλμῶ. Ἐχθρὰ δ' ἄρα παροφθαλμῶ ἡ ἐξ αὐτῶν, *Pind.* *Nem.* 8.

Παροφθαλμῶ, pro παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, *Eccl.* pro παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, fut. ἰσώ, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias scribo. Ex παρὰ et αἰδω.

Παροφθαλμῶ, ἡ, ἰ, canticum vel carmen ad alterius similitudinem compositum. Ab αἰδω.

Παροφθαλμῶ, ας, ἡ, idem; (2) cum alterius poetæ versus jocose in aliud argumentum transferuntur.

Παροφθαλμῶ, ἡ, ὁ, per parodiam factus; (2) qui crebro parodiis utitur.

Παροφθαλμῶ, ε, ὁ, parodiarius scriptor. Ab eod.

Παροφθαλμῶ, idem quod

Παροφθαλμῶ, fut. ἰσώ, et ὠθῶ, expello, ejicio, repello, rejicio, adspernor, negligo; παροφθαλμῶ, exturbo, *Gl. V.* aor. 1. inf. παροφθαλμῶ, ejicere. Παροφθαλμῶ δὲ δάμαρτα ἐξ ἑνὸς, *Lycoph.* 1263. ζῖνις, *Eur. Herac.* 238. Ὅν νῦν παροφθαλμῶς ἄτος, ἑμπλῆτα λίγην, cujus ille nunc amoris rejecta mentione, prioribus contraria dicit, *Soph. Trach.* 358. ὅν referatur ad ἔρωσ. Duo præcedentes tanquam in parenthesis sunt.

Παροφθαλμῶ, ας, ἡ, oceani accolæ.

Παροφθαλμῶ, ε, ὁ, maritimus, littoralis; (2) qui est in littore oceani. Hinc παροφθαλμῶ, ἡ, ὁ, oceani accola, maritimus.

Παροφθαλμῶ, ἰδος, ἡ, ora oceani.

Παροφθαλμῶ, 3. sing. a. 1. incl. act. v. παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, perf. ind. pass. verbi παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, 3. plur. perf. pass. verbi παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, ε, ὁ, ἰ, qui ad brachia est, vicinus brachiis et ulnis. Ab ὠλιν.

Παροφθαλμῶ, ε, ὁ, ἰ, adequatus, fere æqualis. Ab ὁμαλός.

Παροφθαλμῶ, ἰδος, ἡ, humerale. Ab ὤμος.

Παροφθαλμῶ, presens, Ph. neutr. παροφθαλμῶ, instans, *Gl. V.* A πάρομαι.

Παροφθαλμῶ, ας, ἡ, idem quod παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, verbum ex alio duco, seu formo; (2) cognomen do. A παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, ἡ, verbi origo ab alio; vide παροφθαλμῶ. Hinc παροφθαλμῶ, seu παροφθαλμῶ, fut. ἰσώ, denomino a verbo alio, ut ἐκλινω a κλῖνω.

Παροφθαλμῶ, ε, τὸ, cognomen, agnomen. A παροφθαλμῶ, ε, ὁ, ἰ, denominatione similis. A παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, ε, τὸ, adnomen, prænomen, Ph. Ex παρὰ et ὄνομα. Unde παροφθαλμῶ, ε, ὁ, ἰ, denominativus, denominativus, ab alio denominationem habens. *Gl. V.* παροφθαλμῶ, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis aut formæ, ut ἀνδρείος est παροφθαλμῶ τῆς ἀνδρείας.

Παροφθαλμῶ, adv. denominative.

Παροφθαλμῶ, ας, ἡ, abscessus ad ungvis radicem natus, reduvia; (2) nomen herbar. Ex παρὰ et ὄνυξ.

Παροφθαλμῶ, ἰδος, ἡ, idem et ex iisd.

Παροφθαλμῶ, vel παροφθαλμῶ, παροφθαλμῶ, ε, ὁ, ἰ, colorem habens inter cinereum et rufum medium.

Παροφθαλμῶ, αἰ, oculorum minores anguli versus tempora. Ex παρὰ et ὠψ. Unde παροφθαλμῶ, ε, τὸ, oculare equorum.

Παροφθαλμῶ, ἰδος, ἡ, idem.

Παροφθαλμῶ, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi παροφθαλμῶ.

Παροφθαλμῶ, ας, ἡ, latus montium secundum locum aliquem porrectorum; (2) montana regio. A

Παράρειος, *u*, δ *z* *h*, ad latera montis situs, vel prope montem situs. Ab *δρειος*.
 Παράρειος, *u*, δ *h*, latera montis incolens; (2) ad montem positus. A *παράρειος*.
 Παρωρεμένος, *adv*, iracunde, vehementer. A *παρωρεμαι*.
 Πάραρος, *u*, δ *z* *h*, intempestivus; (2) qui vigorem ætatis amisit. Ex *παρά* et *ώρα*.
 Παρωροφίς, *ιδος*, *h*, pars subjecta fastigio, vel adjecta, *Poll.* ora tecti. Ab *ωροφος*.
 Παρώτιον, *u*, τὸ, ornamentum aurium; (2) oculi angulus externus, versus aurem. Ex *παρά* et *ὄς*. Unde
 Παρωτίς, *ιδος*, *h*, tumor glandularum sub auribus; *παρωτίδες*, strumæ, *Gl. V*.
 Παρώτρυνα, *aor. 1. ind. act. verbi παρωτρένω*.
 Παρωχνηκαί, *perf. ind. act. verbi παρωχνημαι*.
 Παρωχνημένος, *scil.* χρόνος, et *παρωχνηκώς*, præteritum.
 Πάρωχος, *on*, subpallidus.
 ΠΑΨ, *πᾶσα*, *πᾶν*, *omnis*; (2) *quivis*, *quilibet*; (3) *totus*, *universus*; (4) *cum additur numeris*, ipse omnino, admodum; (5) *dicitur et de maxima parte*, plerique, reliqui omnes; (6) *de rebus varii generis*; (7) *τὸ πᾶν*, summa rerum, *philosophis* universum; *interdum adv.* omni ex parte, omnino; (8) *ἐκ πάντος*, *sc.* *τρέπῃ*, quovis modo; (9) *τὰ πάντα* dicitur *alicui* esse, qui ab eo maxime diligitur, amatur; (10) *ἐς πάντα*, *pro πάντως*; (11) *ἐν Ν. Τ.* summum, maximus, *πᾶσα χαρὰ*, summum gaudium. *Oi δ' ἐνία πάντες ἀνέστην*, non pauciores quam novem, *Il. 7, 161.* *Δουκαίδικα, πάντας ἔειπες*, *Il. 10, 560.* *Πᾶν κλυὺν*, omnia audire, *id est*, nihil non turpe audire de aliquo, *Soph. Trach. 71.*
 Πατών, *gen plur. f. g. Dor.* *pro παών*.
 Πάσασθαι, *aor. 1. inf. med. verbi πάσμαι*.
 Πάσιγινωτος, *on*, manifestus, clarus.
 Πάσιμβλασα, *h*, *h*, quæ omnibus curæ est. Ex *πᾶς* et *μίλει*, *curæ est*.
 Πάσιφᾶς, *ἔς*, *idem* quod
 Πασιφᾶνης, *ἔος*, δ *z* *h*, omnibus apparens. Ex *πᾶς* et *φαίνωμαι*.
 Πασπάλη, *h*, milium, item farina, pulvis; (2) *res levis*, vulgaris, de minima re. (2) *ὕπνε δ' ὀρᾷ τῆς νυκτὸς ὅδε πασπάλην*, ne tantillum quodam videt, *Aristoph. Vesp. 91.*
 Πασσάκιζω, *palo affigo*, *Hes.*
 Πασσάλευτος, *h*, *on*, adfixus. A
 Πασσάλευν, *seu πατταλέναι*, *fut. ενώω*, *palum figo*, *palo figo*, *adfigo*. *Θεοῖσιν αὐτὰ πασσαλέναι πρὸς δόμοις*, *Eur. Rhes. 180.* *Πασσαλεύση κρήνη τριγυλίοις τὸς δέοντος*, *Id. Bac. 1215.* A *πάσσαλος*.
 Πασσάλλον, *τὸ*, *idem* quod *πασσαλίσκος*, *Poll.*
 Πασσαλίσκος, *u*, δ *h*, clavicularum ligneus, paxillus. *Dim. a*
 Πάσσᾶλος, *u*, δ *h*, clavus ligneus, paxillus. *Ph. palus*; (2) *metaphor.* membrum virile. *Ἀπὸ πασσάλης ἀγκύλα τόξα* "Ἡμεῖς τῷ ἰδῶμν", *Il. 5, 209.* (2) *περὶ πασσαλον ὀρχήσασθαι*, de puella quæ cum viro rem habet, *Anal. Brunchii, 2, 208.* A *πίσσω*.
 Πασσάμενοι, *nom. pl. aor. 1. part. med. Poet.* *pro πασάμενοι*, a *πάσμαι*. *Πασσάμενος ἐπίτασσε*, *Theocrit. 15, 90.*
 Πάσσαξ, *ἄκος*, δ *h*, *idem* quod *πασσαλίσκος*.
 Πάσσι, *3. sing. imperf. indic. act. Ion.* *pro ἔπασσε*, a *πάσσω*.
 Πάσσω, *comodo*. A *πᾶν*.
 Πασσῶνδαι, *et πασσῶνδαι*, *adv.* omni impetu, omnibus copiis, omnino. Ex *πᾶς* et *σῶμαι*.
 Πασσῶνδαι, *adv.* *idem* et *ex iisd.*
 Πασσῶνδαι, *idem*, *sed malæ notæ vox*, *Poll.*
 ΠΑΣΣΩ, *vel πάστω*, *fut. άνω*, *inspergo*, *conspargo*; (2) *spargo*; (3) *superinijicio*; *item* *intexo*; *contexto*; (4) *variego*, *varie distinguo*. *Ἡβίλησε δ' αἵματος κοινὴ πασσωσθαι*, *Soph. Antig. 207.* *Ἀδίκως χεῖματα πασσάμενος*, *adeptus*, *Epigr.*
 Πάσσω, *ονος*, δ *z* *h*, *crassior*, *spissior*, *densior*. *Comp. a παχύς*.
 Πασῶς, *ἄδος*, *h*, *thalamus*, *cubiculum*; (2) *porticus*, *atrium*; (3) *antæ*. A *πάσσω*.

Πασίλη, *h*, *ultima anni dies*, *Suid.*
 Πασίον, *spargendum*, *Ar.*
 Πάστη, *ης*, *h*, *jusculum farina mixtum seu conspersum*. A *πάσσω*.
 Πασίλη, *ramenta corii vel pellium*, *Suid.*
 Πασόν, *ῶ*, *τὸ*, *velum*, *variegatum lineum*, *quod foribus thalami appendi solebat*.
 Πασός, *h*, *on*, *consensus*; (2) *thalamus*, *Gl. V.* *seu ædícula portatilis in qua simulacrum dei vel deæ; obtentus*, *coronatio*, *thalamus*; et *πασόν*, *salsum*, *Id.*
 Πασοφορεῖον, *vel πασοφόριον*, *u*, *τὸ*, *pastophorium*, *ædícula dei vel deæ portatilis*; (2) *thalamus in quo habitat ædituus, sacerdos*; (3) *atrium templi*. A *πασόν* et *φέρω*.
 Πασοφόρος, *u*, δ *z* *h*, *ædituus*, *ædículam gestans*. Ex *iisd.*
 ΠΑΣΧΑ, *τὸ*, *Pascha*, *transitus*, *indecl.* *Vox Hebr.*
 Πασχάζω, *Pascha celeberrimo*, *Suicer.* A *πάσχα*.
 Πασχάλικός, *h*, *on*, *festorum observationi adiectus*. Ab *eod.*
 Πασχάλιος, *u*, δ *z* *h*, *paschalis*, *ad Pascha pertinens*, *Suicer.* Ab *eod.*
 Πασχίμεν, *præs. inf. act. Ion.* *pro πασχύν*.
 Πασχησιασμός, *ῶ*, *ῶ*, *ipsa appetito coitus nefandi*; (2) *turpis in Venerem pruritus*. A
 Πασχησιῶν, *ῶ*, *f. h*, *cupio πάσχειν*, *sive obscena pati*; *πασχησιῶν*, *pathicus*, *Gl. V.*
 Πάσχεις, *2. plur. præs. opt. act. verbi*
 ΠΑΣΧΩ, *pator*; (2) *affectus sum animo vel corpore in utramvis partem*; (3) *accidit mihi quid*; (4) *εὖ πάσχω*, *beneficium affici*; *κακῶς πάσχω*, *incommodum*, *injuria affici*; (5) *Alt. facio*, *fut. πέσομαι* *p. med.* *πέσονται* *a. 2. ἔσονται* *part. παθὼν*, *passus*. "Ἄλλ' οἷα χεῖρ παθὼν με πρὸς ἔνι, *pati ab*, *Soph. Phil. 1347.* *Ἐκείνῳ πρὸς Δημοσθένη πιστόντα*, *ita affecti estis erga*, *Æsch. Alt. τὶ παθὼν*, *quare*. (4) *εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ τίσιςτο αὖ' ἐξ ἡμῶν πέπονθας*, *οἷά τ' ἐγὼ γάρω*, *Eurip. Med. 1352.* *Εὖ πάσχω*, *beneficium accipere*, *Soph. Œd. Col. 1202.*
 Πάτᾶνγῶ, *ῶ*, *f. h*, *strepo*, *strepito*, *fragorem edo*, *obstrido*, *perstrepo*. *Ῥήγνυνται ἔ παταγῶν*, *Aristoph. Nub. 337.* A *πάταγος*.
 Πάτᾶνγῶ, *ῆς*, *h*, *fremitus*, *plausus*. Ab *eod.*
 Πατάγῆμα, *ἄτος*, *τὸ*, *strepitus*, *de garrulo*. A *παταγῶν*.
 Παταγῆτις, *ῆς*, *on*, *strepitans*, *turbulentum sonum edens*, *Suicer.* Ab *eod.*
 Παταγῶδρῶμος, *u*, δ *z* *h*, *strepitum edens inter currendum*. Ex *πάταγος* et *δρῶμος*.
 Πάταγος, *u*, δ *h*, *fragor*, *strepitus*, *crepitus*. A *πατάσσω*.
 ΠΑΤΑΚΟΙ, *οἱ*, *Patæci*, *dii Phœnicum navigantium*.
 Πατᾶνν, *ης*, *h*, *et πάτανον*, *τὸ*, *patina*, *patella*. A *πᾶσῶν*.
 Πατᾶνν, *on*, *τὸ*, *patella*, *parva patina*.
 Πατάξαι, *aor. 1. inf. act. verbi*
 ΠΑΤΑΣΣΩ, *f. h*, *cum strepitu palpo*, *vehementer palpo*; (2) *percutio*, *pulso*, *ferio*; *παπαταγμένους*, *perf. part. percussus*. *Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν*, *Aristoph. Ran. 38.* *Ἐξείφους πόδος τὴν καρδίαν ἐπάταξε*, *Ibid. 54.* *Πρὸς κίονα νῶτον πατάξας*, *Eur. Her. Fur. 1010.* *Πολυνείκην δορί*, *Idem, Ph. 1472.*
 Πατίεσθαι, *præs. inf. med. verbi πατίομαι*.
 Πατέλλα, *patina*, *Gl. V.* *Hinc*
 Πατέλλιον, *u*, *τὸ*, *patella*, *parva patina*.
 Πατέλλοχαῖρον, *qui pateris gaudet*. Ex *πατέλλα* et *χαίρω*.
 Πατίοντι, *3. plur. præs. ind. act. Dor.* *pro πατίειν*, a *πατίω*.
 Πάτερ, *pater*, *voc. sing. a πατήρ*, *pater*.
 Πάτερῖζω, *fut. ἴσω*, *patrem nomino*, *voco*, *seu appello*. *Πάσαις, ἔ μὴ πατέρῖζε*, *Aristoph. Vesp. 650.* A *πατήρ*.
 Πατέρων, *u*, *τὸ*, *paterculus*, *Dim. ab eod.*
 ΠΑΤΕΩ, *ῶ*, *f. h*, *calco*, *conculco*, *protero*; (2) *contemptui habeo*, *contumelia adificio*, *opprimo*; (3) *tero*, *ut librum*, *verso manu*; (4) *πατίομαι*, *comedo*, *Ion. ap. Herodot.* *ὅδ' Αἰσωπον πατάτῃκας*, *nec Æsopum trivisti*,
vel legisti, *de indocto*, *Aristoph. Av. 477.*
 Πατῆσι χρόνον Σκυῖν, *Lycoph. 200.*
 Πάτημα, *ἄτος*, *τὸ*, *quod calcatur*, *calcatum*; (2) *homo qui proteritur et opprimitur*. A *πατίω*.
 ΠΑΤΗΡ, *ἔρος*, *et per Sync.* *πατὴρ*, *ῶ*, *pater*, *genitor*, *parens*, *auctor*.
 Πατῆσαι, *aor. 1. part. Æol.* *pro πατήσας*, a *πατίω*.
 Πατησμός, *ῶ*, *ῶ*, *conculcatio*. A *πατίω*.
 Πατητήριον, *u*, *τὸ*, *torcular*, *Gl. V.* A *πατίω*.
 Πατητής, *ῶ*, *ῶ*, *calcator*, *Gl. V.* Ab *eod.*
 Πατητός, *ῶ*, *on*, *calcabilis*, *calculus*. Ab *eod.*
 Πάτος, *ῶ*, *ῶ*, *calcata seu trita via*. *Gl. V.* *pa-vimentum*; (2) *pulvis corpori adherens*, *sordes corporis*.
 Πάτρα, *ας*, *ῆ*, *patria*; (2) *ex eodem patre generatio*, *familia*. A *πατήρ*.
 Πατραγᾶβία, *ας*, *ῆ*, *patris aut patrum strenuitas et fortitudo*. Ex *πατήρ* et *ἀγᾶβος*.
 Πατραδία, *ῆς*, *ῆ*, *amita*, *Gl. V.*
 Πατραδία, *ῆς*, *ῆ*, *conjunctio generis inter πατραδία*.
 Πατραδία, *ῆς*, *ῆ*, *patris frater*, *patruus*.
 Πατραλοῖας, *et πατραλλῆας*, *u*, *ῶ*, *patris percussor*, *parricida*. Ex *πατὴρ* et *ἀλλοῖος*.
 Πάτην, *ης*, *ῆ*, *Ion.* *pro πατήρ*.
 Πάτην, *adv.* *e patria*. A *πατήρ*.
 Πατρία, *ῶς*, *ῆ*, *familia*, *cœtus eorum qui communem patrem familias habent*; *tribus*, *genus*, *progenies*, *gentis origo*. A *πατήρ*.
 Πατριάζω, *fut. άνω*, *mores paternos imitor*. A *πάτριος*.
 Πατριαρχεῖον, *u*, *τὸ*, *patriarchæ domus*. A
 Πατριαρχης, *u*, *ῶ*, *patriarcha*, *autor generis*.
 Ex *πατρία* et *ἀρχή*, *s. ἀρχή*.
 Πατριαρχία, *ας*, *ῆ*, *paternitatis principium*; (2) *patriarchatus*. Ab *iisd.* *Hinc*
 Πατριαρχικός, *ῆς*, *on*, *ad patriarchas pertinens*.
 Πατρίδιον, *u*, *τὸ*, *paterculus*, *Dim. a πατήρ*.
 Πατρίδης, *ῶ*, *on*, *paternus*, *patrius*. A *πατήρ*.
 Πατριότης, *ῆς*, *ῆ*, *paternitas*, *Gl. V.* A *pr.*
 Πατριῶς, *adv.* *paterne*, *more patris*; (2) *adfectu paterno*, *paterna benevolentia*.
 Πάτριος, *u*, δ *z* *h*, *patrius*, *a patre vel a patribus traditus*; *τὰ πάτρια*, *mores*, *instituta majorum*.
 Πατρίς, *ιδος*, *ῆ*, *patria*, *id. q. πατριά*.
 Πατρίως, *adv.* *more majorum*.
 Πατριώτης, *u*, *ῶ*, *popularis*, *conterraneus*.
 Πατριώτης, *ιδος*, *ῆ*, *idem*. *Hinc*
 Πατριωτικός, *ῆς*, *on*, *ad tribules pertinens*.
 Πατρογενής, *ἔς*, *ῶ*, *ῶ*, *patris*, *dii patrii*. A *γίνω*.
 Πατροδότος, *patrius*, *a patre traditus*. *Πατροδότος ἀρετῆς*, *Euseb. Vita Constant. 50.*
 Πατροδόρητος, *u*, δ *z* *h*, *a patre donatus vel datus*.
 Πατρώδης, *adv.* *a patre*. *Εἴπερ δικαίως ἔς' ὅμους τὰ πατρώδης*, *si quidem vero me patre satus est*, *Soph. Aj. 547.* A *πατήρ*.
 Πατροκασίγιντος, *u*, *ῶ*, *patris frater*, *patruus*.
 Δύος δὲ πατροκασιγνήτους ἑλῶν ἀπὸ διαμῶν Οὐρανίδας, *Hes. Th. 501.*
 Πατροκίνητος, *u*, δ *z* *h*, *a patre motus*.
 Πατροκτονία, *ῶς*, *ῆ*, *parricidia* *sum*.
 Πατροκτονία, *ας*, *ῆ*, *parricidium*. A
 Πατροκτόνος, *u*, δ *z* *h*, *parricida*, *patris interfector vel interfetrice*. A *πατίω*.
 Πατροκτόνος, *u*, δ *z* *h*, *a patre interfectus*.
 Πατρομήτωρ, *ῶς*, *ῆ*, *avus maternus*.
 Πατρονομία, *ῆς*, *ῆ*, *patris imperio regor*. Ex *πατήρ* et *νόμος*, *lex*.
 Πατρονομία, *ας*, *ῆ*, *munus Patronomorum*; (2) *imperium paternum*.
 Πατρονομία, *ῆς*, *ῆ*, *sc. ἐπατροπῆ*, *gubernatio paterna*. A
 Πατρονός, *u*, *ῶ*, *qui tanquam pater res administrat*; (2) *nomen magistratus apud Lacedæmonios*. Ex *πατήρ* et *νόμος*.
 Πατροσπαράδωτος, *u*, δ *z* *h*, *a patre traditus*; (2) *a majoribus traditus*. A *πατήρ* et *παράδωμι*, *trado*.
 Πατροπάτωρ, *ῶς*, *ῆ*, *patris pater*.
 Πατροπόλις, *ῆς*, *ῆ*, *patria*, *domus paterna*.
 Πατροπράϊς, *ῆς*, *ῆ*, *parricida*. A *παίω*.
 Πατρο-

Πατροσεφής, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, patre privatus, orbus, R. Ex sefēu, privo.

Πατρώνης, ητος, ἡ, paternitas. Α πατήρ.

Πατρούνητος, α, ὁ, patrem verberans. Ex τυπται.

Πατρώχος, α, ὁ ἔξ ἡ, patris bona habens seu possidens. Ex πατήρ et ἔχω.

Πατροκλονίς, ἰως, Poet. ἡος, ὁ, parricida; (2) qui alterius patrem interfecit.

Πατροφόνος, α, ὁ ἔξ ἡ, patris interfectior.

Πατροφόντης, α, ὁ, idem. Ex φονέω.

Πατριός, ὁ, ὁ, vitricus. Α πατήρ.

Πατρίζω, fut. ὥσω, patrisso, patris mores imitor. Α πατρίσος.

Πατριώης, α, ὁ ἔξ ἡ, patrius; (2) avitus. Α πατήρ.

Πάτρων, ανος, ὁ, patronus, Gl. V. Hinc

Πατρονεία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium.

Πατρονέω, patrocinor, Gl. V. Α πάτρων.

Πατρονύμια, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum. Ab ὄνομα. Hinc

Πατρονυμικός, ἡ, ὄν, a patre denominatus.

Πατρονυμικός, ας, ὁ, patronymice.

Πατρονύμιος, ον, paternus, a patre cognatus.

Πατρώος, ὡς, ὡν, paternus, patrius; (2) avitus; πατρώου θεοῦ, penates, Ph. Dii patrii, tutelaris. Εἰς τὴν ἀνὰ θεῶματα βίβη πατρώου Ζηνί, τῆς ἀλάσεως, Soph. Trach. 287. Α πατῆρ.

Πατρώος, ὡς, ὁ, vitricus. Ab eod.

Πάτρωος, ὡς, ὁ, patruus. Ab eod.

Πατταλέω, clavo, paxillo figo. Α

Πάτταλος, palus, paxillus, Gl. V.

Πατταλίαι ἔλαφιν, quorum cornua πασσάλα speciem gerunt, Aristot.

Παύει, 2. plur. præs. imperat. act. v. παύω.

Παύειν, aor. 1. ind. pass. Ion. pro παύσθην.

Παύλα, ης, ἡ, cessatio, quies, finis; (2) clausula. Α παύομαι, cesso.

Παῦλος, α, ὁ, Paulus.

Παύομαι, desino, cesso; f. παύομαι, desinam; perf. πέπαυμαι, πέπαυται, desit; imperat. πέπαυσθαι, desine; aor. 1. inf. παύσασθαι, desinere. Α παύω.

Παυροσής, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, pauciloquus. Ex παῦρος et ἔπος.

Παυρίδιον, adv. paucillum. Α παύρος.

Παῦρος, α, ὁ, paucus; (2) parvus, brevis.

Παύσαι, cessasse, aor. 1. inf. act. verbi παύω.

Παυσάνμιος, α, ὁ ἔξ ἡ, ventos sedans seu placans. Ex παύσις et ἄνεμος.

Παυσάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. παύω.

Παύσει, 3. sing. aor. 1. opt. act. Aor. pro παύσαι.

Παυσίκακος, ον, sedans mala, Naz.

Παυσικάστη, ης, ἡ, capistrum pabulo arcens jumenta. Α παύσις et ἄσπασ, edo.

Παυσίλλυτος, α, ὁ ἔξ ἡ, mororem sedans. Ex παύσις et λύπη, paror.

Παυσινύαλον, dormitionem reprimens.

Παυσίπνοος, α, ὁ ἔξ ἡ, a labore recreans.

Παύσις, εως, ἡ, cessatio, requies, Ph. interdictum. Α παύομαι, cesso.

Παυσόμεσθα, 1. pl. pr. conj. med. Dor. pro παύσμεθα.

Πανεία, compescenda, Ph. Α παύω.

Παντήρ, ἥρος, ὁ, sedator, qui finem imponit, liberator. Ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν παντήρα πέμψω σὺν νόσῳ περὶ Ἰλιον, Soph. Phil. 1438. Ἐγὼ δ' Ὀρίστην πῶνδε προσμένω δαί παυστῆρ' ἐφίξην, Id. El. 303. Ab eod. Hinc

Παντήριος, α, ὁ ἔξ ἡ, Pandirios ὕπνος, Nic. Th. 746, idem quod

Παντίκδης, ἡ, ὄν, vim sedandi habens. Α παύω.

Πανωδόνος, α, ὁ ἔξ ἡ, dolorem sedans. Ex παύω et δόνη, dolor.

Πανωλὴν, ἥς, ἡ, cessatio, requies, sedatio. Α παύσις.

ΠΑΥΤΩ, fut. αὔσω, finem impono, finio, cessare seu desistere facio; (2) reprimo, coerceo, sedo; παύομαι, quiesco. Παύειν τινα ποιῶντην γνώμην ἔχοντα, coercere. Ἰν' ἱσχυρομένον παύσαι σε τῆς ἐκκλησίας, prohibeam, Aristoph. Plut. 724. Σὺ θράσως, Id. Eq. 427.

Πεπαυμένος ἥμις, ἔχ' ὅπως σε παύομεν, extingueret, Soph. El. 798. Παῦσον ἐν κακῶν

ἡμῶν, libera, Ibid. 993. Παύετε θνητῶν, παῖδες, Id. Aed. Col. 1754. Παύσομαι δ' αἰνῶν, Eur. Or. 1150. Ἐλπίομενοι παύσεσθαι διέζυρε πολέμοιο, Il. 3, 112.

Πάφλαξ, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπάφλαξ, a

Πάφλαξ, fut. ἄσω, ferveo, aestuo. Καὶ κραδίη πάφλαξ ἐν ἀνικητῇ πυρὸς ὁρμή, Mus. 1, 91.

ἄσα τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ κρατῆρος, Lycoph. 197. Α φλάξω.

Πάφλαξιν, dicuntur qui syllabas, imprimis vocales, in loquendo repetunt.

Πάφλασμα, ἄτος, τὸ, fervor, aestuatio, aestas; (2) strepitus quem aestuans mare edit. Α παφλάξω.

Πάχκετος, pro παχύκετος, crassior, Odys. 23, 191. pro laqueo, fune, vinculo, Hipp.

Πάχκετος, α, ὁ, crassities. Δάβε δισκον μίζονα καὶ πέκτον, majorem etiam quoad attinet crassitudinem, (subaudi κατὰ), Odys. 8, 186.

Πάχκετος δ' ἦν ἥτορ κίων, crassities vero erat tanquam columna, Ib. 191.

Παχέθ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. Dor. pro παχέθην, a πῆννυμι.

ΠΑΧΝΗ, ης, ὁ, pruina, gelu, stiria, glacies, Ph. Unde

Παχνήεις, ἥσσα, ἦεν, pruinosis.

Παχνέω, ὦ, fut. ὥσω, gelu constringo, conglicio, congelo, Hesiod. Op. 358. Δύνη παχυνθείς, cui pectus est adstrictum dolore, Eurip. Hippol. 803.

Παχνέομαι, ἡμαι, gelor; aor. 1. ἐπαχυνέην.

Τῷ δ' ἐν φρεσὶν ἄλλικμον ἥτορ παχυνέται, Il. 17, 111.

Παχυνέτης, εως, ὁ ἔξ ἡ, pruinosis, glacialis.

Πάχος, εως, τὸ, crassities, crassitudo. Α παχύς.

Παχύαιμος, ον, crassum sanguinem habens.

Παχυδάκτυλος, α, ὁ ἔξ ἡ, crassos habens digitos.

Παχυδεμένω, ὦ, occalesco; παχυδεμῆ, obcallet, Ph.

Παχυδεμία, ας, ἡ, cutis crassities.

Παχυδεμος, α, ὁ ἔξ ἡ, crassam pellem seu cutem habens; (2) fatuus seu stupidus. Ex παχύς et δέρμα, pellis.

Παχυδρεΐς, τρέχας, ὁ ἔξ ἡ, qui crassos pilos habet.

Παχυκλάμος, α, ὁ ἔξ ἡ, crasso adsurgens calamo seu culmo.

Παχυκάρδιος, brutus, stolidus, Gl. V. Ex παχύς et καρδία.

Παχύκαυλος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui crasso seu denso caule est.

Παχύκνημος, α, ὁ ἔξ ἡ, cui sunt pingues surae. Α κνημή.

Παχύλός, ἡ, ὄν, crassus. Α παχύς.

Παχυλάς, adv. crasse, crassa Minerva.

Παχύμερης, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, crassus. Ex π. et μέρης.

Παχυμείρια, ας, ἡ, crassitudo. Ex ἰisd.

Παχυμερῶς, adv. crasse, crassa Minerva; παχυμερέστερον, rudius, crassius, crassiore Minerva. Α παχυμερής.

Παχυνεύρω, ὦ, fut. ἥσω, crassos habeo nervos.

Παχύνοος, contr. παχύνης, α, ὁ ἔξ ἡ, stupidus, crasso ingenio praeditus.

Πάχυνσις, εως, ἡ, condensatio. Α παχύνω.

Παχυντικός, ἡ, ὄν, vim habens reddens crassum. Α

Παχύνω, f. νῶω, crassum reddo, obesum reddo. Gl. V. crasso, pinguefacio; παχύνομαι, pinguesco, Gl. V. Παχύνειν αὐτὸς ἔξ Ἐρατοῦ, Plato. Αἰὶ δὲ σκιαρῶν παχύνεται ἐν νιφίλῃσι, Dion. Per. 35. Α παχύς.

Πάχυνον, ἴνος, ὁ ἔξ ἡ qui nasum habet crassum. Ex παχύς et ἴν.

Παχύραδος, α, ὁ ἔξ ἡ, crassas habens virgas.

Παχύρριζος, α, ὁ ἔξ ἡ, cui crassa est radix. Ex ῥίζα.

Παχύνεργος, crassum habens rostrum.

ΠΑΧΤΩ, εἰα, υ, crassus, spissus, densus; (2) crassus, i. e. pinguis, obesus; (3) stupidus, hebes, tardus; (4) rudis, vilis, de veste et suppellectili; (5) opulentus, dives; (6) gravis, robustus.

Παχυσκελὴς, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, qui crura crassa habet. Ex παχύς et σκέλος, crus.

Παχυσμός, ὦ, ὁ, crassitudo; (2) virilis et florentis aetatis robur, Suicer. Α παχύς.

Παχυσομία, ὦ, crasso ore loquor, crasse pronuncio.

Παχυσομία, ας, ἡ, os crassum, seu crassa pronunciatio. Α

Παχύσμος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui crasso ore est; (2) qui crasse loquitur. Α σόμα.

Παχύστερος, crassior, παχύστατος, crassissimus, pinguisissimus. Α παχύς.

Παχύτης, ητος, ἡ, crassitudo, crassities, corpulentia, obesitas, pinguedo. Α παχύς.

Παχύτρεχης, qui crassis sunt pilis, pl. a παχύ-τρεξ. Unde

Παχύτρεχος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui crassis est pilis.

Παχύφλοιος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui crasso est cortice.

Παχύφρων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, stupidus, tardus. Α φρήν.

Παχύφυλλος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui crasso est folio.

Παχύχειλος, ον, cui crassa sunt labra, labeo.

Παχύχυμος, et παχύχυλος, α, ὁ ἔξ ἡ, crassum succum habens.

ΠΑΩ, vel potius πάομαι, fut. ὄσομαι, possideo, paro, adquire; (2) gusto, vescor (sed id potius est πάσσομαι, Ern.). Ὅσις πλῆστον ἢ σθίνος μᾶλλον φίλων ἀγαθὸν πιστάσθαι βέλεται, κακῶς φρονεῖ, Eur. Her. Fur. 1434.

Ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι, Odys. 9, 93.

Πάωτης, α, ὁ, propinquus. Vox Laconica.

Πέεolon, pro πεδίολον, planities, Ep.

Πέδα, Aor. idem quod μετὰ, in compos. Dor. Hinc πεδαίχμιοι, pro μεταίχμιοι, Aeschyl. Ch. 587. Πέδερος pro μετῆρος. Πέδεροι, pro μετῆροι, Nic.

Πεδασκή, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπιδάει, a πίδαω.

Πεδαγέτος, α, ὁ ἔξ ἡ, reprehensus e fuga a persequentibus, Hes. Ex πίδαει et ἀγρέω, (vel pro μετῆρος).

Πεδαίρω, e solo in sublime effero vel eveho. Διεκαίων α ποτ' ἐκ τόπων νῆες πεδαίρεσθαι, Eur. Phoen. 1033. Νῶδες πίδαει κῶλον, Id. Herc. Fur. 819. Ex πίδαω et αἶρω, sed potius Aor. pro μετῆροι, unde μετῆρος).

Πεδαίχμιοι, pro Μεταίχμιοι, intermedius, medius: propr. inter duas acies, Aesch. Chaeoph. 587.

Πεδαμειβέμεναι, præs. inf. act. Aor. et Dor. pro μεταμειβέμεναι, a μεταμειβώ.

Πεδαμειβώ, pro μεταμειβώ, muto, commuto; Pind. πεδαμειβάν, aor. 1. plur. Ἐσθλὸν βαθεὶ πῆματος ἐν μικρῷ πεδαμειβάν χροῶν, Ol. 12, 18, ubi Schol. μετῆμειβαν, μετῆλλαξαν.

Πεδάνος, ἡ, ὄν, humilis, a terra seu solo vix adsurgens, parvus, Nic. 817; (2) levis, mollis. Α πίδαω.

Πεδάρος, pro Μετῆρος, excelsus. Λαμπάδες πεδάροι, Aeschyl. Chaeoph. 586.

Πεδάσιος, α, ὁ ἔξ ἡ, pro μετῆρος, sublimis.

Πεδασαι, aor. 1. inf. act. Dor. pro πίδασθαι, a πίδαω.

Πεδάφρων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, mentem vinctam habens, mente vinctus, stultus, Pind. Pylh. 8. Ex πίδαει et φρήν.

Πεδάω, ὦ, fut. ἥσω, compedibus adstringo, illigo, irreto. Ὡς τέ νιν ἀεὶ ἀρὰ Κρηθείς, Ἰσπολλύτα δολῶ πίδασαι ἥβη, Pind. Nem. 5, 49. Α πίδαω.

Πεδεινός, ἡ, ὄν, campestris, planus. Α πίδαω.

Πεδέρχεται, post accedere, præs. infin. med. Aor. pro μετέρχεται, a μετέρχομαι.

Πεδέρχομαι, πεδέρχεται, ex Pind. N. 7. pro μετέρχεται, sequitur, insequitur, subito venit. Ἀλλὰ σπεῖξ ἀπάλας σμάστος σε πεδέρχομαι, amplexor, Theoc. 29. ult.

Πεδίω, praepedio, vincio, Gl. V. Α

Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.

Πεδήρος, pro μετῆρος, idem quod πεδῆριος, Nic.

Πεδήρης, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, talaris, Gl. V. Α πίδαω et αἶρω, arto.

Πεδήσα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπιδήσα, a πίδαω. Unde

Πεδήτης, α, ὁ, pedibus adstrictus, vinctus.

Πιδήτης, ὅ, qui compedibus adstringit. Ab eod.
 Πιδάιος, αἶα, αἶον, qui in locis planis et campestribus moratur. A πιδίον.
 Πιδάιος, ἡ, ὄν, campester. Ab eod.
 Πιδάος, ἄδος, ἡ, planities. Ph. campania. Δόγχι πιδάος, in campo instructa acies, Soph. Trach. 1059.
 Πιδάσιμος, ὅ, ὅ, ἡ, campestris. A πιδίον.
 Πιδάσιος, ὅ, ὅ, ἡ, ut πιδάσιος Ἀθηναῖοι, planities habitantes. Ab eod.
 Πιδίον, compedo, Gl. V. A πιδίον.
 Πιδίον, ὅ, ὄν, calceus, talare, Ph.
 Πιδίον, ἡ, ὄν, campestris, planus. A πιδίον.
 Πιδίον, ὅ, ὄν, parvum vinculum. A πιδίον.
 Πιδίον, ὅ, ὄν, campus, planities; (2) pars superior pedis, cui subjacent digiti. A πιδίον.
 Πιδίον, adv. in campum. A πιδίον.
 Πιδίον, ὅ, ὅ, ἡ, cui nemora et campi sunt assignati; (2) qui in campis pascitur, paganus. Ex πιδίον et νέμα.
 Πιδίον, ὅ, ὄν, armis strepitum in campo ciens, i. e. pugnans. Ex πιδίον, ὄν, et κτύπος.
 Πιδόδωμος, ὅ, ὅ, ἡ, reptilis, terra incedens, οἰκ. volatilis. Πιγνάς καὶ πιδόδωμος, Aeschyl. Chaeoph. 588. A βάλω.
 Πιδόος, ὄσας, ὄν, solo adhaerens, similis.
 Πιδόον, adv. ex solo, seu e terra.
 Πιδόον, adv. in solum, in terram. A πιδόον.
 Πιδόον, pro μέτοικος, inquilinus, Hes. ex Aeschyl.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, humi jacens, humi lectum habens. Ex πιδόον et κούνη, lectus.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, solum, terra, humus.
 Πιδόον, adv. in solum, in terram, per campum. A πιδόον.
 Πιδός, idem quod πιδόον, seu πιδίον, Hom.
 Πιδόσκηνος, ὅ, ὅ, ἡ, in solo vel in terra defossus. Ρῆξας ὑγρὰ θάμιλλα πιδόσκαφον κενύων, Nonn. Ex πιδόον et σκάπτω.
 Πιδόσκηνος, ὅ, ὅ, ἡ, solum seu terram calcans, pedestris; (2) humi stratus. Ex πιδόον et σκίον.
 Πιδόσκηνος, ὅ, ὅ, ἡ, in solo seu in terra nutritus, Nonn. P. 4, 12. A τρέφωμαι.
 Πιδόον, ὄν, ὅ, servus compedibus adstrictus. A πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta; (2) limbus in vestimento, in-stita, quae extremam vestis oram ambit et ornat. Ph. limbus; (3) aliarum etiam rerum extremitates ut ripa, ora maritima, littus. (3) αἶον ἐρήμη πιδόον, Apoll. Rhod. 4, 1257. Il. 24, 272.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, pedes jaculator. Οἱ πιδόον τὸ πρῶτον διαδρυόντες τὴν σύμπαντον τῶν πιδόον, Polyb. 3, 65, 10. A πιδόον et ἀκοντιστής.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, peditum praefectus, Xenoph. Cyriac. 5, 3, 41. Ex πιδόον et ἀρχή.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, πιδόον, milites quidam apud Macedonas praecipuae fortitudinis. Ἡ Κόιντα ὅς οἱ πιδόον καλέμενοι, Arrian. Expedit. Alex. 2, 23, 3.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, qui negotiationem tractat terrestrem. Ex πιδόον.
 Πιδόον, ὄν, ὄ, peditatus, Gl. V.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, pedibus iter facere potest, qui gradiendo fit. A
 Πιδόον, fut. εἶσω, pedibus iter facio, pedes sum, gradior. Gl. V. pedito. Μέλλων αὐτὸς πιδόον, Act. 20, 13. A πιδόον.
 Πιδόον, adv. pedestri aut terrestri itinere, terra; (2) terrestri praedio. Ab eod.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, pedestris. Hinc τὸ πιδόον, ὅ, ὄ, peditatus, exercitus terrestris.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, idem quod πιδόον, fimbria, Hes.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, pedes, pedestris. A πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, pedes, qui pedestrem pugnam committit. Ex πιδόον et βίον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, pedestri oratione scribo. A
 Πιδόον, ὅ, ὄ, qu. dic. pedestris orationis scriptor, qui aliquod oratione soluta scribit. Ex πιδόον et γράφω.

Πιδόον, ὅ, ὄ, venatio animalium terrestrium. A θήνη.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, ad πιδόον pertinens.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, oratione prosaica utor. A λέγω.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, idem. A
 Πιδόον, ὅ, ὄ, historicus, qui oratione soluta utitur.
 Πιδόον, acc. sing. Dor. pro πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, fut. ἴσω, pugnam pedestrem committo. Ἐπιπιδόον τοῖς ἴστωσι, Ar.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, idem quod πιδόον, Pind.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, idem quod πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, pugna pedestris seu terrestris. A
 Πιδόον, ὅ, ὄ, qui pedestri praedio certat. Ex πιδόον et μάχομαι.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, peritus pascendorum animalium pedestrium; πιδόον, ars pascendi animalia. Ex πιδόον et νέμα.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, terrestris, Aesch.
 Πιδόον, ὅ, fut. ἴσω, pedibus incedo, seu iter facio. A
 Πιδόον, ὅ, ὄ, pedes, qui pedibus iter facit. Ex πιδόον et πόρος, meatus.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, pedestris, Ph. πιδόον λόγος, pedestris oratio, prosa oratio, prosa, Gl. V. A πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, limbum habens, fimbriatus. A πιδόον et φέω.
 Πιδόον, adv. pedestri oratione. A πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, persuasio cum necessitate conjuncta. Ex πιδόον et ἀνάγκη.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, vide πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, lepidus, verisimilis, suavis.
 A πιδόον. Vide πιδόον, quod melius.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, obediens. A πιδόον.
 Πιδόον, fut. ἴσω, parco, obedio, obsequor, morem gero magistratui, cujus in potestate sum. Τί δ' ἔρχι πιδόον με τοῖς νόμοις δει; Aristoph. Conc. 759. Ἴδω πιδόον ἡδὲ πιδόον σοι, Eurip. Iph. in Aul. 1145.
 Ex πιδόον et ἀρχή.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, obedientia, obtemperantia, obsequium. Ex iisd. Hinc
 Πιδόον, ὅ, ὄ, qui facile paret, promptus ad parendum.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, idem.
 Πιδόον, ὅ, qui tibiis quodammodo persuadet, Cael.
 Πιδόον, præs. inf. act. Dor. pro πιδόον.
 Πιδόον, 2. sing. præs. imperat. pass. Ion. pro πιδόον.
 Πιδόον, ὄν, ὄ, morigerus, obsequens; (2) fidelis, credens. A πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, idem. Ex πιδόον et ἡνία.
 Πιδόον, adv. obediendo, prompto obsequio.
 Πιδόον, 3. plur. imp. ind. med. Ion. pro πιδόον.
 Πιδόον, pro πιδόον, persuasorius.
 Πιδόον, 2. sing. præs. imperat. pass. et med. a πιδόον.
 Πιδόον, gen. sing. contr. pro πιδόον, a πιδόον.
 Πιδόον, f. πιδόον, p. πιδόον, persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, suadeo, persuadere conor, doceo; (2) compositionem facio, placo aliquem, inpr. concilio mihi, etiam, malis artibus, pecunia; unde et pro corruptum dicitur; πιδόον, parco, obedio, Gl. V. item credo, (primitiva significatio verbi est vincio, adstringo loco, et sic fune religatum, quo volo, duco. Vide πιδόον et πιδόον, Ern.) Οἱ δὲ σε δυσχέρεια, τῷ νοσήματος ἴστωσι, Soph. Phil. 891. Πιδόον τῷ ταῦτα; de his creditis? Arist. Thesm. 599. Τοῖς ἐν τίλει βίβωσι πιδόον, Soph. Ant. 69. Πιδόον τε αὐτὸς τὰ περὶ τῷ Ἰησῷ, Act. 23, 23.
 Πιδόον, contr. ὅ, ὄ, Dea dicendi præs, quam Ennius Suadam, Quintilianus persuadendi deam, Suadelam Horatius, Cicero Leporem vocat; (2) oratio ad persuadendum composita; institutum et consilium persuadendi; (3) persuasio; (4) obsequium, obedientia. A πιδόον.
 Πιδόον, 1. plur. præs. conj. pass. Dor. pro πιδόον, a πιδόον.

Πιδόον, fut. ἴσω, pecto, vel carmino, carpo; (2) tondeo. Vide πιδόον, πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, fames; (2) esuritio.
 Πιδόον, 3. sing. præs. ind. act. verbi πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, famelicus, qui esurit. 'Αλλ' ὅτε λαφὺ Πιδόον κείρος ἴστω πολυφλοίσβοιο τραπέζης, Nonn. A πιδόον.
 Πιδόον, dat. sing. præs. part. act. Dor. pro πιδόον, ex πιδόον, a πιδόον.
 Πιδόον, esurivisse, aor. 1. inf. act.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, idem quod πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, fut. ἴσω, esurio, fame premor; (2) appeto, desidero; inf. πιδόον, Dor. pro πιδόον. Τὸ μὴ πιδόον καλλὼν τῷ φαγεῖν, Luc.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, χερμάτιον, Id. A πιδόον.
 Πιδόον, Ion. pro πιδόον, idem et ab eod.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, esuries, fames, Gl. V.
 Πιδόον, esurio. A πιδόον.
 Πιδόον, esurire, præs. inf. act. Dor. pro πιδόον, ex πιδόον, a πιδόον.
 Πιδόον, nom. pl. præs. part. act. contr. pro πιδόον, a πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, experimentum, documentum; (2) conatus, periculum; (3) appellatio de stupro aut alio turpi facinore; (4) sensus alicujus rei, usus in partem deteriorem; unde de incommodis dicitur.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, cuspis vel acies gladii. Τὴν πιδόον ἰπποσίστου, Arrian. B. Mithridat.
 Πιδόον, fut. ἴσω, tento, exploro, periculum facio, captiose tento, tento sollicitando ad aliquod scelus, inpr. stuprum; πιδόον, tentor, ad scelus aliquod sollicitor. Οὐδὲν ἰστίρῶν με οἱ πατέρες, Heb. 3, 9. Ἐπιδόον κατὰ τὴν Βιβλίαν πορεύσθαι, Act. 16, 7. Πιδόον ὑπὸ τῷ Σατανᾷ, Marc. 1, 13. A πιδόον.
 Πιδόον, 3. sing. aor. 1. optat. pass. verbi πιδόον.
 Πιδόον, Piræus, portus Atticæ. Gen. Πιδόον, Πιδόον. Acc. Πιδόον.
 Πιδόον, τὸ, idem.
 Πιδόον, ut πιδόον πύλαι, Piraica portæ. A πιδόον.
 Πιδόον, finio, necto; aor. 1. part. πιδόον, πιδόον, nectentes. Καὶ πιδόονται ἀδελφοί, confecta sunt, Soph. Trach. 590. Σιγὴν δὲ πιδόον ἐξ αὐτῶν πιδόον, Odys. 22, 175. A πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, tentamentum, Gl. V. A πιδόον.
 Πιδόον, acc. sing. aor. 1. part. act. v. πιδόον.
 Πιδόον, sive πιδόον, ὅ, ὄ, finis, terminus. A πιδόον.
 Πιδόον, aor. 1. inf. act. verbi πιδόον.
 Πιδόον, tentatum esse, aor. 1. inf. pass.
 Πιδόον, teneris, 2. sing. aor. 1. conj. pass.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, tentatio, sollicitatio; (2) conatus. A πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, tentamentum; (2) tentatio. A πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, tentator. Ab eod. Unde
 Πιδόον, ὅ, ὄ, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inani conatu utitur.
 Πιδόον, adv. per tentationem.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, piratica. A πιδόον.
 Πιδόον, πιδόον, adv. tentandum. A
 Πιδόον, fut. εἶσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, populus, vasto, praedor. A πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, sedes piratarum; (2) praedonum multitudo; (3) experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, praedo marinus, pirata. A πιδόον.
 Πιδόον, ὅ, ὄ, ad piratas seu praedones marinos pertinens. A πιδόον.
 Πιδόον, 3. sing. præs. imperat. act. pro πιδόον, a πιδόον.

Πειράω, ᾧ, fut. ᾶω, et Ion. ἥσω, conor, nitor, tento, exorior, periculum facio; (2) tento, de stupro interpellor, *Gl. V.* et πειράω, sollicito, attento; πειράομαι, tento, *Gl. V.* aor. 1. part. πειραθείς, expertus, *Ph.* perf. πειραμένος, expertus, (in partem utramque) *Gl. V.* πειράομαι, conor, nitor, exorior, *Gl. V.* imperat. πειρῶ, enitere, *Ph.* Τέτο ἰγὼ πειράομαι τὸς μὴ εἰδὼτας διδάξαι, *Xen.* Τὰ πρῶτα πειρασθεὶς τὰς λιμῆς πακῶς, experiemini, *Aristoph. Ach.* 749. Πάντες γὰρ πεινὴς περὶ μολβᾶ τῆς πολυπλάγκτης, experimur, *Phocyl.* 36. Σὺν ἐνταῖς πειρηθῆναι, armis decertare, *Apoll. Rhod.* 2, 1221. Α πείρα.

Πειρηθῆναι, tentatum esse, aor. 1. inf. pass. Πειρησαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med.

Πειρητίζω, exorior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. Μὴ τι μὲν ἔπτε παῖδες ἀφαιρῶν πειρητίζει, *Il.* 7, 235. Α πειράω.

ΠΕΡΙΠΙΝΘΩΣ, gen. et πείρνω, acc. a πείρνω, crates, vel alveus ex viminibus in curru.

Ἰδὲ τὰρ ὅγ' ὕπας ἀμαζαν ἐντορχον ἡμιονίην Ὀρλίωσι ἠνώγει, πείρνω δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς, *Il.* 24, 190.

ΠΕΡΙΠΩ, fut. πεῶ, perf. πέπαρκα, transadigo, transfigo, transfodio, infigo, adfigo; (2) transeo; aor. 1. ἔπειρα, transfixi; πειπαρμένος, transfixus, perf. part. pass. Καὶ τὰ μὲν εὖ μισυλλε, ἔ' ἀμφ' ὀδελοῖσιν ἔπειρε, *Il.* 9, 210.

Πειρῶ, 2. sing. præs. imperat. med. contr. pro πειράω, α πειράω.

Πειράωτο, 2. plur. præs. opt. med. Ion. pro πειρῶντο, ex πειράοντο.

Πειράωμεθα, 1. plur. præs. ind. med.

Πείρα, ης, ἡ, funis ancoralis. Α πείρω.

Πείσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro πείσαι, α πείω, irrigo.

Πείσαις, aor. 1. part. act. *Eol.* pro πείσας.

Πείσας, aor. 1. part. act. verbi πείδω.

Πείσας, loca irrigua, aquosa prata.

Πείσαις, 3. sing. fut. 1. ind. med. Ion. pro πείσῃ, α πείδω.

Πείσεις, persuadebis, 2. sing. fut. 1. ind. act.

Πειρέμαι, fut. 1. inf. act. Ion. pro πείσειν.

Πείρη, obediens, 2. sing. fut. 1. ind. med. vel persuaserit, 3. sing. aor. 1. conj. act.

Πείρη, ἡ, i. e. πειρώ, *Hes. al.* patientia. Vide *Cl. Hom. Od.* 5, 23.

Πειρήντας, acc. plur. aor. 1. part. pass.

Πειρήνται, persuasum esse, aor. 1. inf. pass.

Πειρήμερος, ε, ὁ, ἡ, hominibus persuadens.

Ex πείρω et βροτός.

Πείεις, εως, ἡ, suasio, suadela. Α πείδω.

Πείεις, εως, ἡ, passio. Α fut. 1. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω.

Πειρίχῳ, ε, ὁ, ἡ, frænis obediens. "Αρματα πειριχάλινα, *Pind.* Ex πείρω et χαλινός.

Πείραμα, ἄτος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, persuasio; (2) funis nauticus, quo navis religatur et retinetur, ut pareat gubernatori; retinaculum, firmamentum, refugium. "Εν δὲ λιμὴν ὑδρομος, ἴν' ἡ χροῶ πείσματός ἐστιν, *Odyss.* 9, 136. (2) Μανυχία δ' ἀκραιῶν ἐκδήσαντο πλεκτὰς πεισματῶν ἀρχαίς, *Eurip. Hipp.* 760. Α πείρω.

Πειραῖον, ε, τὸ, Dim. Α præs.

Πειρατικός, ἡ, ὄν, pertinax, perversus, *Eust.*

Πειραμένη, ης, ἡ, persuasio. Α πείδω.

Πειρέον, adv. posit. obsequendum, obediendum; (2) credendum. Α πείδω. Unde

Πειρή, ἡρος, ὁ, obediens; (2) suator; (3) funicularius. Καὶ τὸν μὲν πειρήσει κατ' ἡγῶν ἐπ' ἡπείρου, *Theocrit.* 21, 58.

Πειρήεις, ε, ὁ, ἡ, idem quod

Πειρήεις, ἡ, ὄν, persuasorius, vim persuadendi habens. Α πείδω.

Πειρήεις, adv. persuasorie, probabiliter.

Πειρῶτος, ὡν, υον, fretus. Α πείδω.

Πειρῶτης, υ, ὁ, catamitus, pathicus, *Ekym. Suid.*

Ex πείω et ὀλλωμι.

Πείρος, εως, τὸ, pellis, item cortex. Α πίκω.

Πεκύλιον, ε, τὸ, peculium, *Vox Lat.*

Πεκτώ, ᾧ, fut. ἥσω, pecto, carmino, carpo;

(2) tondeo. "Ηνικά πέκτεται ἄρα προβάτων πόκον ἡρινόν, *Aristoph. Av.* 720. Quidam vero legunt πέκιν. Πόκον τήμερον τὸς δημότας βοσχεῖν σ' ἰγὼ πεκτέμενον, *Id. Lys.* 688. Α πεκτός.

Πεκτῆ, ἡρος, ὁ, qui tondet aut vellit. Α πέκω.

Unde

Πεκτός, ἡ, ὄν, pexus, comptus; (2) tonsus.

Πίκω, fut. πέκω, tondeo; aor. 1. pass. ἐπέχθη, ἐπέχθη, tonsus est. Τὸν κρινὸν ὡς ἐπέχθη, *Aristoph. Nub.* 1359. Α πέκω.

Πελάγεις, εία, ειν, marinus. Α πέλαγος.

Πελάγισσι, dat. plur. Ion. pro πελάγεσσι, α πέλαγος.

Πελάγισσα, fut. ἴσω, versus altum, in altum navigo; (2) inundo, undis tecto. Τίν νόκτα πελαγίσας ἐπανήλθε, *Arrian.* Ab eod.

Πελαγικός, ἡ, ὄν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.

Πελάγιον, ἴα, ιον, marinus; (2) altum tenens.

(2) πελαγίσαιον ὡς σφίσι τὴν νομὴν τὸ παλὺ γινίσθαι, *Arr. Ind.* 40, 10.

Πελαγόδρομος, ον, maritimus, epith. navis.

ΠΕΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, proprie mare altum, mare medium; (2) pars maris majoris;

(3) æquor, mare; (4) reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio, *ap. Dion. Cass.*

(5) tropice, de magna mole rerum malatum.

Πελαγός, pro πελαγός, *E. M.*

Πελαγόστροφος, ε, ὁ, ἡ, qui in mari degit. Α ερίφω.

ΠΕΛΑΓΩ, mari inundo.

Πελάω, fut. ᾶω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo; (2) admoveo, applico, appello; πελάζομαι, appropinquo; πελασθῆς, admotus, aor. 1. Εἰρὼν πελάζειν σῆς γε πάτρες τῆς πάτρες, impediunt ne propinquent, *Soph. Phil.* 1397. Βορέη σώμα πελάζων, *Aristoph. Av.* 1405. τῶ φροῖς, *Eurip. Rhes.* 123. "Εκ ποίας πάτρες Ἑλληνιστοῖσι δώμασιν πελάζειτε; *Id. Ph.* 286. Ἰσὺν δ' ἰσοδόκῃ πέλασαν, *Il.* 7, 434. Α πέλας.

Πελάω, idem. Τί ποτ' ἐπέλαβει σιστός, ὃν ναῶν "Εκτωρ ᾤτρυνε κατόπταν; *Eurip. Rhes.* 556. Α πέλας.

ΠΕΛΑΝΟΣ, ε, ὁ, libum, quod placenta in modum e farinae polline fiebat, et sacrificiis adhibebatur; (2) spuma concreta; (3) quodvis humidum concretum et arendo induratum; (4) oboli pondus; panis vilioris generis, *Apoll. Rhod.* 1, 1077. (2) ἀφρώδη πείλανον, spumam concretam, *Eurip. Or.* 220.

Πελαργῶν, Pythagoras vocabat τὸ νυθεῖν, i. e. monere, admonere.

Πελαργίδεις, ciconiarum pulli. Sing. πελαργίδης.

Πελαργίνος, ἡ, ὄν, qui ciconiarum est, seu qualis ciconiarum est, ciconiarum proprius; πελαργικοί νόμοι, leges de alendis parentibus; quia id faciunt ciconie. Α πελαργός.

Πελαργίτης, ἴδος, ἡ, herba lienosis medens.

ΠΕΛΑΡΓΟΣ, ε, ὁ, ciconia. Α πελός, niger, et ἄργος, albus.

Πελαργόχρως, ὡτος, ὁ, ἡ, ciconiæ colorem habens. Ex πελαργός et χρώς.

Πελαργώδης, εος, ὁ, ἡ, ciconia similis, ciconiam referens. Α πελαργός.

ΠΕΛΑΣ, adv. prope. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησίον superl. πηλαστός, *Hipp.*

Πήλασον, 3. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπείλασαν, α πείλαω.

Πελασθῆσα, aor. 1. part. pass. f. g.

Πελασθῆσαι, aor. 1. part. act. *Poet.* et *Eol.* pro πείλασας.

Πελασθῆς, ε, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. Α πείλαω.

Πελατιά, ες, ἡ, cintelata, *Gl. V.* Α

Πελάτης, ε, ὁ, vicinus; (2) inferioris conditionis homo, qui domum nostram ventitat et nos colit. *Gl. V.* cliens. (2) πάλτας ἐκ Ρώμης καὶ φίλους πεινταλοῦσι, cliens et amicos, *Arrian. de Bell. Hispan.* 84. Α πείλας.

Πελατικός, ἡ, ὄν, famularis. Α πείλατης.

Πελάτης, ἴδος, ἡ, cliens vel famula.

Πελάω, ᾧ, appropinquo, accedo. "Επειτα κυβερνήτων ἐκείνων Γῆ πείλαον, *Hom. Hymn. in Bacc.* 44. (olim trudo, concutio, unde Lat. pello.) Α πείλας.

Πείλεος, ε, stercus; idem quod σπείλεος.

Πελέρισμα, ἄτος, τὸ, cursus, *Hes.* fortasse jugeri, vel per designata jugera. Quasi α πείλεριζω, quod est α πείλερον.

Πελέρον, ε, τὸ, jugerum, item spatium, ut πείλερον. Α πείλερον.

Πελέρονος, ε, ὁ, ἡ, plethrum seu jugerum æquans, *Nic.*

Πείλεια, ες, et πείλειος, ἄδος, ἡ, columbarum quadam species; (2) columba, *Il.* 5, 778.

Α πείλος.

Πελεῖαι, ες, et πείλειος, ἄδος, ἡ, columbarum altor vel alitrix. Ex πείλεια et θρέμμα.

Πείλειος, εία, ειν, niger, fuscus, lividus. Α πείλος.

ΠΕΛΕΚΑ'Ν, ἄνος, ε, pelecenus; picus Martius: vide seq.

Πελεκάνος, marina avis, fulica, *Gl. V.*

Πελεκῆς, pelecenus, *Att.* pro πελεκάν.

Πελεκῶ, ᾧ, f. ἥσω, securi cædo vel complano. *Ph.* πελεκῆ, dolat. Α πέλευς. Hinc

Πελέκημα, ἄτος, τὸ, assula, fomes, *Gl. V.*

Πελέκισσα, aor. 1. ind. act. Ion. et *Poet.* pro ἐπέλεκισσα, α πελέκισσα, *Odyss.* 5, 244.

Πελέκισσι, εως, ἡ, sectio vel dolatio, quæ securi fit. Α πελέκισσα.

Πελεκήτης, ε, ὁ, dolator, *Gl. V.*

Πελεκήτωρ, ορος, ε, succisor, *Man.*

Πελεκητός, ἡ, ὄν, bipennis cæsus vel complanatus; (2) qui securi cædi vel complanari potest. Α πελεκῶ.

Πελεκίζω, fut. ἴσω, securi percuto. "Ραβδίσας ἐπέλεκισε κατὰ τὸ πάτριον ἴδος, *Diod. Sic.* Α πέλευς.

Πελεκίνος, ε, ὁ, securidaca, vel securiculata, herba vel frutex; (2) avis nomen.

Πελεκῆς, ᾧ, idem quod πελεκῶ, *Od.* 5, 234.

Πελεκων, ε, τὸ, manubrium seu capulus bipennis, bipennis ipsa. Εἴλετο καλὴν ἀξίνην εὐχάλων, ἐλαῖον ἀμφὶ πελέκων, *Il.* 12, 612. Α πέλευς.

Πελεκουίδης, εος, ὁ, ἡ, securis seu bipennis formam habens. Ex πέλευς et εἶδος.

Πελεπιδιον, ε, τὸ, securicula, parva securis. Dim. α

ΠΕΛΕΚΤΕ, εως, ε, securis, bipennis; (2) dicitur et de asperitate morum, de acerbitate.

Πελεπφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui securim gestat, bipennifer; (2) prætor. Ex φέρω.

Πελεμίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐπελεμίζετο, α

ΠΕΛΕΜΙΖΩ, f. ξω, moveo, commoveo, quasso, concutio; πελεμίζω, aor. 1. pro ἐπελεμίζω, concussit; πελεμίζω, aor. 1. pass. pro ἐπελεμίζω, motus est. Οὐρίαχον πελεμίζω, *Egch.* 13, 433. "Ο δὲ χασσάμενος πελεμίζω, *Ib.* 4, 535.

Πελεμίζω, aor. 1. ind. pass.

Πέλευς, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπείλε, α πείλω.

Πέλου, 2. sing. præs. imperat. med. Dor. pro πείλω.

Πελήας, ἄδος, ἡ, Ion. pro πελειός.

Πελία, ες, ἡ, livor, Dor. Α πείλος. Hinc

Πελαίνομαι, livesco, livorem contraho.

Πελιδῆ, ης, ἡ, livor, (potius πελιδῆ, pro πελιδῆ, α πελιδῆ, nam alterum est adjectivum, *Etn.*)

Πελιδῆς, ἡ, ὄν, nigrorem plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus, livens. Πελιδῆς ὄνθ, *Nic. Alc.* 411. Α πείλος. Hinc

Πελιδότης, ητος, ἡ, livor; (2) pars livida.

Πελιδόω, ᾧ, fut. ᾶω, lividum reddo, sugillo; πελιδόωμαι, liveo, livesco, *Gl. V.*

Πελιδόωμα, ἄτος, τὸ, suffusio sanguinis, livor. Α præs.

Πελεῖον, ἄνος, ε, specios poculi lignei; (2) catinus ligneus. Α πέλευς.

ΠΕΛΙ'ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

3 U Πιλόωμα,

Πελόομαι, ἔμαι, *livesco*. A
 Πελός, ἰα, ἰον, lividus, luridus, *Ph.* A πελός.
 Πολιότης, ητος, ἡ, livor, *Ph.* A πρᾶς.
 Πελώμα, ἄτος, τὸ, livor. *Ph.* nigredo. A
 πελώμαι.
 Πελώσις, εως, ἡ, idem.
 ΠΕΛΛΑ, Ἰον. πέλλα, ης, ἡ, mulctra, seu mulctra-
 le: *Hinc Angl. A FAIL.* Σταθμῶ ἐνὶ βορ-
 ραῖσι περιγλαφίαις κατὰ πέλλας, *Il.* 16, 642.
 (2) vas potorium.
 Πελλάσιος, αἴα, αἶον, vel πελλαιός, ἀ, ὄν, fuscus,
Hes. A πελός.
 Πελληστήρ, ἦρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget.
 A πέλλα.
 Πελλή, ἡ, poculum. *Alth.*
 Πελλοραῖ, ἔμαι, fut. ὥσονται, idem quod πελιό-
 ραται. A
 Πέλλος, η, ον, sive πελλός, ἡ, ὄν, colorem nigri-
 cantem et subfuscum habens; item niger,
 fuscus. A πελός.
 Πέλλωμαι, ἄτος, τὸ, livor, pars livida, *R.* A
 πιλώομαι.
 ΠΕΛΜΑ, ἄτοι, τὸ, planta pedis; solea, calca-
 neum, *Gl. V.* (2) corium densatum. *Hinc*
 Πελμᾶτῶν, εως, ὁ ἢ, plantaris, *Gl. V.*
 Πέλωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro
 ἰπύλοντο, a πέλω.
 Πελοποννησιᾶκος, ἡ, ὄν, Peloponnesiacus. A
 Πελοπόννησος, Peloponnesus.
 ΠΕΛΟΣ, ἡ, ὄν. Vide πελός.
 Πελτάζω, pelta armatus pugno. A πέλτη.
 Πελτάρων, υ, τὰ, parvula pelta sive cetra. *Gl. V.*
 parvula. Dim. a πέλτη.
 Πελταστής, ὤ, ὁ, qui peltam ad pugnam gestat,
 peltatus, seu cetratus. *Gl. V.* parvularius.
 A πελτάζω.
 Πελταστήκος, ἡ, ὄν, ad peltastam pertinens; (2)
 peltatus. *Hinc ἡ πελταστική, ἡς, sc. ἐπιστήμη,*
 ars utendi pelta, bene pugnandi cum pelta
 armatus sis.
 Πελταστικώτατα, adv. more peritissimorum pel-
 tastarum. A πρᾶς.
 ΠΕΛΤΗ, ης, ἡ, pelta, cetra, scutum brevius,
 lorum non habens, quo sagittarii et levioris
 armaturæ milites uti solebant.
 Πελτοφόρος, υ, ὁ, peltatus. *Ex* πρᾶς. et φέρω.
 Πέλυνξ, ἴκος, sive πέλυνξ, ὁ, securis, bipennis;
 (2) pelvis, proprie lignea. A πελινξ et
 πιλίην.
 Πέλυντρα, vel πέλυντρα, socci, *apud Poll.*
 ΠΕΛΩ, vel πέλωμαι, sum; (2) verto; (3) ad-
 moveo. Οὐ μὲν πως ἄλλον πέλω ὅριον, *Il.*
 4, 158. Εὐχολὴ πέλει ἀνδρῶν, *Ib.* 450. "Ὅς
 μέγα πᾶσιν ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλιται πολέμοιο
 κακοῖο, *Ib.* 1, 284.
 ΠΕΛΩΡ, ωρος, τὸ, monstrum, monstrum im-
 mane; (2) ingens.
 Πελωρίδες, ὠν, αἱ, ostræ, a magnitudine sic
 dictæ. A πέλωρ.
 Πελωρίος, υ, ὁ ἢ, monstruosus, portentosus,
 admirandus, suspiciendus, mirus, ingens,
 immanis. "Ὅς μὲν καὶ τὸν δ' ἀνδρᾶ πελωρίον
 ἔξομαλῆς, *Il.* 3, 166. *Ab* eod.
 Πελωρίστος, ἡ, ὄν, idem quod πελωρίος, *Theoc.*
 Πέλωρον, τὸ, idem quod πέλωρ, *Hom.*
 Πέλωρος, ὥρα, ὥρον, monstruosus, portentosus;
 (2) ingens, vastus, immanis. A πέλωρ.
 Πέμμα, ἄτος, τὸ, quidquid coquitur, coctum,
 genus placentæ; πέμματα, bellaria. A
 πέπτω.
 Πεμμαῖον, υ, τὸ, bellarium. Dim. a πέμμα.
 Περματολόγος, υ, ὁ, qui de opere pistorio deli-
 catus apparato verba facit, vel qui de pla-
 centis et opere dulciario librum conscripsit.
Ex πέμμα et λόγος.
 Περματεργός, ὤ, ὁ, bellariorum artifex, pisto-
 r dulciarius. *Ex* πέμμα et ἔργον, opus.
 Περματόδραχμος, υ, ὁ, qui quinque
 militibus præest. *Ex* ἀρχός.
 Περπαῶ, fut. ἀσώ, per digitos numero, præ-
 sertim quinos; (2) numero; (3) cogito,
 considero. Εἰ τις ἑκάστα περπαῶ, *Apollon.*
 Αὐτὰρ ἐπὶ πᾶσι περπαῶσιν, *Od.* 4, 412.
 A περπάω.
 Περπάς, ἄδος, ἡ, quinarius numerus, quinque.
 A περπάω.

Περπατής, ὤ, ὁ, per quinos numerans. A
 περπαῶ.
 Πέμπτε, αἰ, αἰ, τὰ, quinque. A πέντε.
 Πέμπτελος, υ, ὁ ἢ, senex admodum decrepi-
 tus, et capularis, utpote jam in sepulchrum
 demittendus. Καὶ πέμπτελον γράν μαρμαρε-
 μένην δέμας, et anum capularem marmoream
 factam, *Lycoph.* 826. A πέμπω.
 Πέμπτοις, nom. plur. præs. part. act. fœm.
 gen. Dor. pro πέμπτοις. A πέμπω.
 Πέμπτοι, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἱπέμπτοι.
 Περμπταῖος, αἴα, αἶον, quintanus; (2) quod
 quinto die fit, qui quinto die venit, redit, &c.
 A πέμπτε.
 Περμπταῖος, ον, quinque dies durans, *Pind.*
 Περμπτῆς, ἄδος, υ, numerus quinarius; (2)
 numerus quinque militum. A πέμπτος.
 Περμπτίων, adv. posit. mittendum. ἦδ' ὅτι ἐκ
 τῶν πεμπτίων εἶν, *Xen. Cyr.* 8, 3. A πέμπω.
 Περμπτημόριον, υ, τὸ, quinta pars. *Ex* πέμπτος
 et μόριον.
 Περμπτός, ἡ, ὄν, missus. A πέμπω.
 Πέμπτος, η, ον, quintus. A πέμπτε pro πέντε.
 ΠΕΜΠΩ, fut. ψω, mitto, demitto, procul
 amando, demitto, emitto, immitto, im-
 pono; (2) deduco, veho, transveho, traji-
 cio; (3) legatos mitto; πέμπω, mitte, aor.
 1. imperat. πεμφθεῖς, missus, aor. 1. pass.
 part. Πέμπωτι τινὶ πρὸς τινος, *Thuc.* πρὸς
 τινος, *Xen.* βοηθείας τινι, *Polyb.* εἰς τινος, *Xen.*
 Μηνίτι μνηστὴς κρατύνων ὅσα πέμπει βυδωρὸς
 αἴα, *Soph. Phil.* 1154. Εἰς Ἀθήνας πέμψο-
 μαι Θηδῶν ἄσπ, *Eur. Her. Fur.* 1429. Σε
 πέμπει ἀβρότων ἰσίων εὐάζοντων, *prosequitur*,
Soph. Antig. 1133.
 Περμπτόλον, υ, τὸ, veru quinque cuspides ha-
 bens, *Il.* 1, 463. *Ab* ὄβελος.
 Περμφής, ἴδος, ἡ, piscis, *Alth.*
 Περμφηγῶν, εως, ὁ ἢ, referens πέμφω, (2)
 humidus, flatulentus; (3) pustulas exci-
 tans. A πεμφίξ.
 Περμφιδῶν, εως, ὁ ἢ, idem. A πεμφίς.
 ΠΕΜΨΕ, ἴγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla,
 pustula, pro anima, *Lycoph.*
 Περψίς, ἴδος, ἡ, idem.
 ΠΕΜΨΩ, ὄνος, ἡ, insectum e vesparum
 genere. Περψῶν δλίγη τε ἢ ἀμφικαρῆς
 σκολόπινδρα, *Nic. Th.* 812.
 Πέμφαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro
 ἱπέμφαν, a πέμπω.
 Πέμφας, qui misit, aor. 1. part. act.
 Πέμφωσι, eis qui miserunt, dat. plur. part.
 Πέμφεις, 2. sing. fut. 1. indic. act. Dor. pro
 πέμψεις, verbi πέμπω. Unde
 Πέμφω, εως, ἡ, missio; (2) in manus traditio.
 Πέμφωμεν, 1. plur. aor. 1. conj. act. verbi
 πέμπω.
 Πενεσία, ας, ἡ, famulitium, servitium. A πε-
 νίστης.
 Πενέσιος, πενέσιος. A πένης.
 Πενίστης, υ, ὁ, servus, famulus, cliens, *apud*
Thessalos. A πένωμαι.
 Πενετικός, ἡ, ὄν, servilis. A πρᾶς.
 Πένηαι, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro
 πένη, a πένωμαι, laboro.
 Πένης, ητος, ὁ ἢ, qui labore victum quaerit,
 pauper, inops; (2) egenus. *Ab* eod.
 Πένησσα, ης, ἡ, pauperula. A πένης.
 Πηντιεύω, pauper sum. *Ab* eod.
 Πενθαίνω, idem quod πένθημι, seu πένθω, *Eust.*
 Πενθάλλος, ἰα, ἰον, luctuosus, lugubris. A πέν-
 θος.
 Πενθᾶς, ἄδος, ἡ, luctuosa, lugubris. Ἀνέργω
 πενθᾶα φωνήν, *Nonn.* *Ab* eod.
 Πένθει, 2. sing. præs. imperat. act. pro πένθει,
 a πένθω.
 Πένθεια, ἡ, idem quod πένθημα, *Æsch.*
 Πενθείω, Poet. pro πένθει, *Hom.*
 Πενθέρ, ἄς, ἡ, socrus, uxoris mater. A
 ΠΕΝΘΗΡΟΣ, ὤ, ὁ, socer, uxoris pater.
 Πενθεροφόρος, υ, ὁ ἢ, socerum perdens. *Ex*
 πένθρος et φέρω.
 Πενθίω, ὤ, f. ἴω, lugeo. Ἀπαντες δ' ἐν λόγῳ
 πενθίσαι νεκρὸς, *Eur. Her. Fur.* 1396. Ἐν
 οἷς ἡ πόλις ἱπνέσθαι, *Æschin.* A πένθος.
 Πένθημα, ἄτος, τὸ, luctus. A πρᾶς.

Πενθήμεναι, præs. inf. act. Dor. pro πένθηναι, a
 πένθημι.
 Πενθήμιμας, εως, ὁ ἢ, partis semiquinariæ.
 Hinc πενθήμιμας τομή, curesa, quum post
 secundum pedem syllaba superest. *Ex*
 πέντε, ἡμιος, et μέσος, pars.
 Πενθημιπόδιον, υ, τὸ, duo pedes cum dimidio.
Ex πέντε, ἡμιος, et πῶς.
 Πενθήμερος, υ, ὁ ἢ, quinque dies durans, seu
 a quinque diebus. *Ex* πέντε et ἡμέρα.
 Πένθημι, Poet. pro πένθω, *Hom.*
 Πενθήμιχρινξ, ἴκος, ἡ, duæ chænices cum di-
 midia.
 Πένθημος, idem quod πένθμος, *Sibyl.*
 Πενθήμων, ονος, ὁ ἢ, luctuosus. A πένθω.
 Πενθήνης, εως, ὁ ἢ, lugubris. *Ab* eod.
 Πενθήτης, ἦρος, ὁ, qui luget. *Ab* eod. *Hinc*
 Πενθήτηρος, υ, ὁ, lugubris, ad luctum perti-
 nens.
 Πενθήτικος, ἡ, ὄν, lugubris.
 Πενθήτικῶς, adv. lugubriter.
 Πενθήτρια, ας, ἡ, prætica; (2) quæ luget. (2)
 Σὼν κακῶν πενθήτρια, *Eurip. Hipp.* 805.
 Πενθικός, ἡ, ὄν, lugubris. A πένθος.
 Πενθικῶς, adv. lugubriter, lugubre.
 Πένθμος, υ, ὁ ἢ, et πένθμος, ἰση, μων, lugu-
 bris vel luctuosus. *Gl. V.* lugubris, flebilis,
 funestus. A
 ΠΕΝΘΟΣ, εως, τὸ, luctus, i. e. mœror, ex
 morte propinquum vel amicum; (2)
 quivis mœror. *Ph.* luctus, funus.
 Πενθοφόρος, ον, luctum ferens, *Sibyl.*
 Πενία, ας, ἡ, *Ion.* πένις, ης, ἡ, paupertas, in-
 opia. A πένωμαι.
 Πενιχράλιος, ἰα, ἰον, pauper, pauperculus, in-
 ops. A
 Πενιχρός, ἀ, ὄν, idem. A πένωμαι.
 Πενιχρότης, ἡ, paupertas, inopia, *Steph.*
 Πενιχρῶς, adv. pauperum more, per inopiam.
 Πενόλης, penula, *Gl. V.* al. φαίνολος.
 ΠΕΝΟΜΑΙ, facio, efficio, ago, paro, curo,
 struo; (2) pauper seu inops sum. Τί σε
 χρὴ ταῦτα πένεσθαι; *Od.* 24, 406. Πολλοὶ
 τοι πλεῖστοι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται, *Theog.*
 315.
 Πένοστο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro
 ἱπένοντο, a πένωμαι.
 Πεντάγαμμος, ον, quinque generos habens.
 Πεντάγαμμος, υ, ὁ ἢ, qui quinque linearum
 est. *Ex* πέντε et γαμή, linea.
 Πεντάγωνος, υ, ὁ ἢ, quinque angulos habens.
Ex πέντε et γωνία.
 Πενταδάκτυλος, ὁ, ἡ, qui quinque digitos habet,
 vel qui quinque digitorum est.
 Πεντάδραχμος, vel πεντάδραχος, υ, ὁ, qui quin-
 que viris præs. *Ex* ἀρχός.
 Πενταδέκαιστος, quindecim annorum. *Ex* ἔτος.
 Πενταδικός, ἡ, ὄν, quinarius; (2) pentade con-
 stans. A πέντας.
 Πεντάδιον, quod quinque minarum est,
Herod.
 Πεντάδιον, υ, τὸ, numerus quinarius. A πέντας.
 Πεντάδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ:
 Πεντάδραχμον, υ, τὸ, numisma quinquæ drach-
 marum:
 Πεντάδραχμος, υ, ὁ ἢ, qui quinque drach-
 marum pretii est. *Ex* πέντε et δραχμή.
 Πεντάδαρος, υ, ὁ ἢ, qui quinque palmarum
 est. *Ex* δάρον, palmus.
 Πενταέθλιον, τὸ, idem quod
 Πενταέθλιον, υ, τὸ, quinquertium, quinque cer-
 tamina. *Ex* πέντε et ἔθλος.
 Πενταέθλιος, υ, ὁ, quinquertio, qui quinque cer-
 taminibus victor evasit. *Ex* iisd.
 Πενταέστης, vel πενταετής, adv. quinquennis, seu
 per quinquennium. A πενταέτης.
 Πενταετής, ἰς, quinquennis. *Ex* π. et ἔτος.
 Πενταετηρία, ας, ἡ, quinquennium.
 Πενταετηρίκος, ἡ, ὄν, quinquennalis; lustralis,
Gl. V. A πρᾶς.
 Πενταετηρίς, ἴδος, ἡ, quinquennium, lustrum,
Gl. V. A
 Πενταετηρίς, υ, ὁ ἢ, quinquennis:
 Πενταίτης, υ, ὁ, vel πενταετής, εως, ὁ ἢ, qui
 quinque annorum est, quinquennis, quin-
 quennalis. *Ex* π. et ἔτος.

Πενταετία, ας, ἡ, quinquennium. Ex iisd.

Πεντάζωνος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque zonas habens.

A ζώνη.

Πενταβλίον, ἰδμ quod

Πενταβλίον, ἰδμ, fut. ἴσω, quinque certaminibus me exerceo; (2) quinque certaminum generibus certo. A

Πένταβλον, υ, τὸ, idem quod πεντάβλον.

Πενταβλητικός, ἡ, ὄν, (πενταβλητικός, Ern.) πενταβλητική νίκη, victoria in omni genere certaminum.

Πένταβλος, υ, ὁ, quinquertius, Ph. idem quod πεντάβλος; (2) in quocunque genere per omnes partes egregius, velut in dicendo.

Πενταίος, αῖα, αῖον, quintus. A πέντε.

Πέντακμος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque cuspides seu mucrones habens. Ex πέντε et αἰχμή.

Πεντακίφθαλος, υ, ὁ ζ ἡ, qu. dic. quinque habens capita vel truncos. A κεφαλή.

Πέντακς, adv. quinquies. A πέντε.

Πεντακισμύριοι, quinquaginta millia.

Πεντακισχίλιοι, ἰαι, ἰα, quinquies mille, quinque millia.

Πεντάκλαδος, ον, quinos ramulos habens; epith. manus.

Πεντάκλινος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque clinis seu lectis instructus. Ex πέντε et κλίνη.

Πεντάκομος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinque cornicum ætates vixit; (2) capularis, decrepitus, Ex πέντε et κορώνη, cornu.

Πεντακόσια, αν, τὰ, quingenta.

Πεντακοσίερχος, et πεντακοσίερχος, υ, ὁ, quingentorum militum prefectus. Ex πεντακόσιοι et ἐρχή vel ἀρχός. Hinc

Πεντακοσίερχια, ας, ἡ, quingentorum militum prefectura.

Πεντακοσίος, ἡ, ὄν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακόσιοι, ἰαι, ἰα, quingenti. A πέντε.

Πεντακοσιμίδιος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quingentorum medimnorum est, qui ex suis fructibus reficit, medimnos quingentos, qui quingentis medimnis census est, Phil.

Πεντακοσίος, ἡ, ὄν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακυσία, ας, ἡ, immanis unda seu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε et κύμα.

Πεντάλεκτρος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex πέντε et λίκτρον.

Πενταλίβειν, ludere πεντάλιβον. vid. seq.

Πεντάλιθος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque constans lapidibus; πεντάλιθος, ludus quidam muliebris, quo ludebant quinque lapidibus.

Πεντάλιτρος, υ, ὁ ζ ἡ, quinquelibris. Ex λίτρα.

Πενταμερής, ἰος, ὁ ζ ἡ, quinquepartitus, in quinque partes divisus. Ex μέρος.

Πενταμερής, adv. quinquepartito, Plin.

Πενταμύτρος, υ, ὁ ζ ἡ, qui est quinque pedum.

Ex μέτρον.

Πεντάμηνος, υ, ὁ ζ ἡ, qui est quinque mensium. Ex μήν, mensis.

Πεντάμορος, quintarius, Steph.

Πεντάμορος, υ, ὁ ζ ἡ, qui in quinque ramos dispersitur; (2) in quinos digitos divisa.

Πενταμύκιον, quincunx, Gl. V. Ex ἑγκία.

Πενταπάλαιος, υ, ὁ ζ ἡ, qui habet quinque palmas. Ex πέντε et παλαιός.

Πενταπένθος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque folia habens; πενταπένθων, herba quædam, quinquefolium. Ex πέντε et πέταλον.

Πενταπέντις, τὸ, quinquefolium.

Πεντάπηγος, εος, ὁ ζ ἡ, qui quinque cubitorum est.

Πενταπλάσιός, fut ἴσω, quintuplo majorem facio. A

Πενταπλάσιος, ἰα, ἰον, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.

Πενταπλάσιον, ονος, ὁ ζ ἡ, idem et ab eod.

Πενταπλάσιος, adv. quintuplo.

Πεντάπληθος, ον, quinque jugeribus constans.

A πλῆθρον.

Πενταπλόος, ὤς, ὁ ζ ἡ, et πενταπλόος, ὤς, πλόος, ὤ, πλόον, ὤν, quintuplus, quintuplex. A πέντε.

Πεντάπολις, εως, ἡ, quinque urbes.

Πεντάπορος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque meatus seu alveos aut canales habens; (2) quinquefluus.

Πεντάπυς, υν, τὸ ἑργον, porrectio, carrecta. Gl. V. quinque pedes habens.

Πενταπρωτία, ας, ἡ, quinqueprimatus. A

Πεντάπρωτοι, αν, οἱ, quinqueprimi, senatores primarii municipales.

Πεντάρβιος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque numero.

Πεντάρβιος, ον, quinque fidibus (qu. fidium virgis) constans.

Πεντάς, ἄδος, ἡ, quinquarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.

Πεντάσκαλμος, ον, quinque remos habens.

Πεντασπίθας, υ, ὁ ζ ἡ, quinque spithamas longus, quinque dodrantes altitudinis æquans. Ex σπιθαμή.

Πενταστάδιος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinque stadiorum est. Ex στάδιον.

Πενταστάτης, quinque staterum seu minarum, Herod. idem quod πένταμος, Poll.

Πεντάστιχος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque ordinibus seu versibus constans.

Πεντάσμος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque ora seu ostia habens. Ex στόμα.

Πεντασυλλάβια, ἡ, quinque syllabæ.

Πεντασύλλαβος, ον, quinque syllabis constans.

Πεντασυλλάβος, adv. quinque syllabis.

Πεντάπολις, εως, ἡ, quinque urbes.

Πεντάπορος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque meatus seu alveos aut canales habens; (2) quinquefluus.

Πεντάπυς, υν, τὸ ἑργον, porrectio, carrecta. Gl. V. quinque pedes habens.

Πενταπρωτία, ας, ἡ, quinqueprimatus. A

Πεντάπρωτοι, αν, οἱ, quinqueprimi, senatores primarii municipales.

Πεντάρβιος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque numero.

Πεντάρβιος, ον, quinque fidibus (qu. fidium virgis) constans.

Πεντάς, ἄδος, ἡ, quinquarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.

Πεντάσκαλμος, ον, quinque remos habens.

Πεντασπίθας, υ, ὁ ζ ἡ, quinque spithamas longus, quinque dodrantes altitudinis æquans. Ex σπιθαμή.

Πενταστάδιος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinque stadiorum est. Ex στάδιον.

Πενταστάτης, quinque staterum seu minarum, Herod. idem quod πένταμος, Poll.

Πεντάστιχος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque ordinibus seu versibus constans.

Πεντάσμος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque ora seu ostia habens. Ex στόμα.

Πεντασυλλάβια, ἡ, quinque syllabæ.

Πεντασύλλαβος, ον, quinque syllabis constans.

Πεντασυλλάβος, adv. quinque syllabis.

Πεντάσχοινος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque schenos patens.

Πεντατάλαντος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque talenta æquans, qui quinque talentorum est.

Πεντάτιυχος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque volumina habens, ut 5 libri Mosis.

Πενταφάρμακος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque medicamentis constans. Ex φάρμακον.

Πενταφύης, ἰος, ὁ ζ ἡ, quintuplex. Ex φύς.

Πεντάφυλλον, υ, τὸ, quinquefolium, herba; pentaphyllum, Plin. Angl. CINQUEFOIL.

Πεντάφυλλος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque folia habens.

Πεντάφωνος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque voces seu sonos reddens. Ex φωνή.

Πενταρχα, πενταρχή, adv. quinquefariam, quinque modis.

Πεντάρχαλοι, vel πεντέχαλκοι, quinque ærei nummi, Poll.

Πενταρχίλιος, ὤ, ὁ, unum de quinque millibus.

Πενταρχίς, idem quod πενταρχή, Ar.

Πεντάχορδος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque habens chordas. Ex χορδή.

Πεντάχρονος, ον, quinque temporibus constans pes.

Πενταχῶς, adv. quinquefariam. A πέντε.

PENTE, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.

Πεντεγέφυλος, quino cerebro constans, Theophr.

Πεντεγρυμμος, vide πενταγρυμμος, Luc.

Πεντεδραχμία, vide πενταδραχμία, Xen.

Πεντεκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim.

Πεντεκαίδεκαετηρής, ἰδος, ἡ, quindecim anni.

Πεντεκαίδεκαίτης, εος, ὁ ζ ἡ, qui quindecim annorum est. Ex ἔτος.

Πεντεκαίδεκακάβια, ἡ, quindecim naves. A ναῦς.

Πεντεκαίδεκάπηγος, υ, quindecim cubitos habens.

Πεντεκαίδεκαπλάσιον, ονος, ὁ ζ ἡ, quinquies decies major seu præstantior.

Πεντεκαίδεκαταίος, υ, ὁ ζ ἡ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A

Πεντεκαίδεκάτος, ἀπὸ, αὐτον, decimus quintus.

Πεντεκαίδεκάτης, εος, ἡ, navis quindecim ordinum. Ex ἑξήσων.

Πεντεκαίδεκάτης, υ, ὁ ζ ἡ, qui quindecim dierum est. Ex ἡμέρα.

Πεντεκαίσις, ἰος, ὁ ζ ἡ, qui annorum est viginti et quinque. Ex ἔτος.

Πεντεκαίσις, ἰος, ὁ ζ ἡ, quinque pectinibus intextus. Ex πέντε et πτεῖς, pecten.

Πεντίκτης, υ, ὁ ζ ἡ, idem et ex iisd.

Πεντίλοχος, quinque cohortes, Thuc.

Πεντίμηνος, vide πεντάμηνος. E. M.

Πεντινάια, ἡ, quinque naves.

Πεντιπενχός, ὤ, ἡ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus.

Πεντέπυς, ὀδος, quinque pedes habens.

Πεντεσύντροφος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque fistulas seu quinque foramina habens. Ex σύντροφος.

Πεντετάλαντος, υ, ὁ ζ ἡ, vide πεντατάλαντος.

Πεντετηρικός, ἡ, ὄν, quinquennalis.

Πεντετηρής, ἰδος, ἡ, quinquennium, lustrum. Ex τε et ἔτος.

Πεντέτης, εως, ὁ ζ ἡ, quinquennis. Ex iisd.

Πεντετριαζόμενος, quinquies victus, et proprie quidem in quinquertio. Ex τριάζομαι.

Πεντηκονθήμερος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta dierum est. Ex ἡμέρα.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε.

Πεντηκοντάδραχμος, υ, ὁ ζ ἡ, quinquaginta drachmis æstimatus. Ex δραχμή.

Πεντηκονταετηρής, ἰδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum.

Πεντηκονταέτης, vel πεντηκονταετής, ἰος, ὁ, quinquagenarius, 50 annos natus. Ex ἔτος.

Πεντηκονταέτης, ἰδος, ἡ, foem.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta anni.

Πεντηκοντακαιετηρής, ἰος, ὁ ζ ἡ, qui est annorum quinquaginta trium.

Πεντηκοντακάρηνος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta habet capita. Ex κάρηνον.

Πεντηκοντακίφθαλος, υ, ὁ ζ ἡ, idem. Ex κίφθαλος.

Πεντηκοντάλιτρον, τὸ, quinquaginta libræ. A λίτρα.

Πεντηκοντάπηγος, υ, quinquaginta cubitos habens.

Πεντηκονταρχία, ας, ἡ, munus et dignitas qua quis quinquaginta militibus præest; (2) quinquaginta virorum principatus. A

Πεντηκονταρχος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta militibus præest. Ex ἀρχός.

Πεντηκοντατάλαντία, ας, ἡ, quinquaginta talenta. A

Πεντηκοντατάλαντος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta talentorum est. Ex τάλαντον.

Πεντηκοντατέσσαρες, αν, οἱ, αἱ, quinquaginta quatuor.

Πεντηκοντάτης, ἦρος, ὁ, quinquaginta militum præfectus, Suicer. A πενήκοντα.

Πεντηκοντάχρος, contr. πεντηκοντάχρος, υ, ὁ ζ ἡ, cum quinquagesimo fundens, quinquagesimo cum fœnore reddens. Ex χῆμα.

Πεντηκόντερος, υ, ἡ, quinquaginta remorum navis, seu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex ἑξήσων.

Πεντηκοντόμιος, quinquagesimam solvo; quinquagesima a me exigitur; (2) quinquagesimam exigo, capio. A πέντηκοντα.

Πεντηκοντήρ, ἦρος, ὁ, idem quod πεντηκοντατήρ.

Πεντηκοντηρικός, ἡ, ὄν, quinquaginta remos habens.

Πεντηκοντόντος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta iugerum est. Ex γύα.

Πεντηκοντοκάρηνος, υ, ὁ ζ ἡ, quinquaginta capita habens. Ex κάρηνον.

Πεντηκοντόπαις, ἰδος, ὁ ζ ἡ, quinquaginta liberos habens.

Πεντηκοντόργιος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta ulnarum est. Ex ὀργυία.

Πεντηκόντερος, υ, ἡ, idem quod πενήκοντερος.

Πεντηκοντάτης, εος, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta annorum est. Ex ἔτος.

Πεντηκόσιοι, ἰαι, ἰα, quingenti. A πέντε.

Πεντηκοσίος, αῖα, αῖον, qui die quinquagesimo aliquid facit, vel quod eo fit.

Πεντηκοσέομαι, quinquagesimam, scil. partem, solvo, quinquagesima a me exigitur. A πεντηκοσός.

Πεντηκοστή, ἦρος, ὁ, idem quod πενήκοντήρ.

Πεντηκοσολόγιον, ἰδμ, fut. ἴσω, quinquagesimam colligo sex exigo.

Πεντηκοσολόγιον, υ, τὸ, locus in quo quinquagesimæ exiguntur vel solvantur. A

Πεντηκοσολόγος, υ, ὁ, qui quinquagesimam partem colligit seu exigit; (2) quinquagesimæ partis redemptor. Ex λόγος.

Πεντηκοσόταις, αἰδος, ὁ, quinquaginta filios seu filias habens.

Πεντηκοσός, ἡ, ὄν, quinquagesimus. Hinc ἡ πεντηκοστή, sc. ἡμέρα, Pentecoste, dies quinquagesimus a Paschate: item ἡ πεντηκοστή, sc.

sc. *meis*, genus vectigalis, quod pende de fundis et facultatibus, *Ern.*
Πεντηκός, ὅς, ἡ, de numero 50, v. gr. hominum, ut δέκας de decem; (2) ordo militaris constans quinquaginta viris.
Πεντήρης, εὖς, ἡ, quinquereimis. Hinc Πεντηρέας, ἡ, ὄν, idem. Ab ἑξίσσω.
Πεντάβολος, vide πεντάβολος, *Ar.*
Πεντάζωιο, gen. sing. *Ion.* pro πεντόζω, a πέντοζος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod πεντάζωος.
Πεντόργονος, ε, ὁ ἢ ἡ, quinque ulnarum. Ex ὀργυιά, ὑλη.
Πεντόροσος, ε, τὰ, herbae nomen, quae alias γλυκυσίνη, pæonia. Ex ὀρόσος, erum.
Πεντόροφος, ὄν, quinque fastigia, tecta, habedomus.
Πεντυγκίαι, āincunces, *Gl. V.* Ex ἄγκία.
Πεντάβολος, ε, ὁ ἢ ἡ, quinque obolorum. Hinc τὸ πεντάβολον, ε, quinque oboli.
Πεντάργυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui quinque vallorum seu fossarum est. Ex ὀρύσσω.
Πένω, idem quod πένωμαι.
Πέζαιο, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi πίζω.
Πίζε, εὖς, ἡ, tonsura. A πίζω, *londeo.*
Πέζω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro πίζω, a πίζω.
Πειδής, εὖς, ὁ ἢ ἡ, qui tumido seu crasso pene est. Ex πείεσθαι et οἶδω. Vide πειώλης.
ΠΕΟΞ, εὖς, τὸ, penis, mentula, vetrum.
Πεπάγασσι, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro πεπήγασσι, a πηγγνυμι.
Πεπαύηναι, passum, acc. sing. perfect. part. act. f. g. per *Syncope.* pro πεπαυηνίαν, a πάσχω.
Πεπαυμένως, adv. erudite, solerter. A παιδίω.
Πεπαίνω, excoquo, et ad maturitatem perduco. *Gl. V.* maturo; (2) mitigo, lenio; πεπαίνομαι, maturesco, *Gl. V.* διασκοπῶν ἥδομαι τὰς λημνὰς ἀμύλλας, εἰ πεπαίνωσιν ἡδὴ, *Aristoph. Pace*, 1172. A πείπω.
Πεπαίρω, suppetido, *Pind.*
Πεπαισμένον, acc. sing. part. perf. pass. v. παίζω, ludo, vel παίω, percutio.
Πεπαϊτάτος, ἄνη, ἀνὼν, maturissimus, maturissimus. A πείπων, coclus. Unde
Πεπαϊτέρος, ἔφα, ἔρον, maturior, miuior, *Æsch. Agam.* 1374.
Πεπαλαγμένως, part. perf. pass. verbi παλάσσω.
Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἑπτάλακτο.
Πεπάλαχτε, 2. pl. perf. imperat. pass.
Πεπαλῶν, a 2. part. act. *Ion.* pro παλῶν, a πάλλω.
Πεπάνος, aor. 1. inf. act. verbi πεπαίνω.
Πεπάνος, ἡ, ὄν, mator, mitis, passus, *Gl. V.* A πεπαίνομαι.
Πεπάνους, εὖς, ἡ, maturatio; (2) actio qualiquid ad maturitatem perducitur. *Gl. V.* maturitas. A πεπαίνω. Unde
Πεπαντίδης, ἡ, ὄν, coquendi, maturandi vim habens.
Πεπαρῶμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro παρῶν, a παίρω. (Πεπαρῶν, suppetitare, prabere, *Pind.* quod a παίρω, *Ern.*)
Πεπάρθαι, tractum esse, perf. inf. pass.
Πεπαρκαί, tractum sum, 1. sing. perf. ind.
Πεπαρῶνικη, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro παρῶνικη, a παρῶνω.
Πέπαρμαι, perf. ind. pass. *Poet.* pro πέπαμαι, a πάρομαι.
Πεπαρῶς, ε, ἡ, idem quod πέπαρως.
Πέπαται, 3. sing. perf. verbi πάρομαι.
Πέπαυμαι, perf. ind. pass. verbi παύομαι.
Πεπίδητο, plusq. perf. pass. verbi πείδω, vincio, illigo, compeditus adstringo. Πεπίδητο νῆα δέξω, *Apoll. Rhod.* 11, 597.
Πεπιδάται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro πεπειδῆσθαι εἰς, a πείδω.
Πεπιδόντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπιδόντο.
Πεπιδέσται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πείδω.
Πέπειρος, ε, ὁ ἢ ἡ, mator, mitis; (2) adultus; (3) senex; (4) lenis; (4) ἀλλ' ἀμύλλω

τοῖς σφαλεῖσι, μὴ ἔῃ ἐκυσίας ὀργὴ πείρωται.
Soph. Trach. 727. Ἀ πείρωται.
Πεστῖσθαι, 3. sing. perf. imperat. pass. verbi
πείδω.
Πείπυσμαι, persuasus sum, perf. ind. pass.
Πεισιπύμεις, adv. vehementer. Ἀ πείθωμαι.
Πεπιεραγκέναι, perf. inf. act. verbi περαίνειω.
Πεπιερημένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi
περάω.
ΠΕΠΕΡΙ, εως, τὸ, piper, arbor vel planta ; (2)
fructus piperis, arboris Indicæ. Hinc
Πεπιερίτω, piper imitor seu refero.
Πεπίριον, ὃ, τὸ, granulum piperis.
Πεπίρις, ἴδος, ἡ, granum piperis.
Πεπιρίτης, ὡς, ὃ, piper gustu referens.
Πεσιρόστροφος, ὡς, ὃ ἔ, ἡ, pipere inspersus.
Πέπληγ, 3. sing. perf. ind. med. v. πήγνυμι.
Πεπληγκέναι, perf. inf. act. verbi πηδάω.
Πεισιπύκειον, acc. sing. perf. part. pass. verbi
πίζω.
Πεπίθω, aor. 2. inf. act. Ion. pro πιθῶ, a
πείδω.
Πεπιθήμενον, acc. sing. part. perf. pass. v. πιθῶ
pro πείδω.
Πεπιθήεις, 2. sing. f. 1. ind. act. Ion. pro πιθῶ-
σις, a πιθῶ.
Πέπιτον, 1. pl. aor. 2. ind. act. Ion. et per
Sync. pro ἐπιθόμεν.
Πεπιτόμεν, 1. plur. aor. 2. opt. act. Ion. pro
πιθόμεν, a πείδω.
Πέπιθον, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπιθον.
Πεσιπύκειαις, 3. plur. perf. ind. act. verbi
πιστεύω.
Πεσιπύκεισαν, 3. pl. plusq. perf. ind. act. Ion.
pro ἐπισπύκεισαν.
Πεσιπύκειον, creditum, part. perf. pass. f. g.
Πεπλάωνήμιον, adv. vagabunde, more eorum
qui errant. Gl. V. palatim. Ἀ πλανάω.
Πεπλάωνέμιος, adv. ficte, simulate. Ἀ πλάτ-
τω.
Πέπλωσαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. πλάσσω.
Πεπλώσονται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi
πλάττω. Unde
Πεπλάωσμενός, adv. late, multis verbis, clare,
copiose.
Πέπληγε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro
ἐπύπληγε.
Πεπληγέμεν, præ. inf. act. Ion. pro πεπλήγω, a
πεπλήγω.
Πέπληγα, percutio, ferio. Ἀ πλόσσω.
Πεπλήθονται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi
πλήθω.
Πεπλήθως, perf. part. med. verbi πλόθω.
Πέπληντο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Ion.
pro ἐπύπληντο, a πύπλημι.
Πεπλήρωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi
πλήρω.
Πεπλησιακότις, nom. pl. perf. part. act. verbi
πλησιάζω.
Πέπλων, ὡς, τὸ, ἐς πεπλῖς, ἴδος, ἡ, peplum, fru-
tex ; al. portulaca agrestis et daphnoides ;
(2) medicamentum ex illa herba pituitæ et
bili purgandæ aptum, Hipp. Ἀ πύπλος.
Πεπλῖς, ἡ, frutex quidam, Diosc.
ΠΕΠΛΟΝ, ὡς, τὸ, peplum ; vid. seq.
Πέπλος, ὡς, ὃ, peplum. Ph. indumentum, palla,
flammeum. Al. Gl. V. pallium ; (2) idem
quod πέπλων. Est et vestis mulierum
proprie quemadmodum χιτὼν virorum, ut
annotat Eustathius. Euripides tamen viris
etiam tribuit. Donatus πέπλον sacrorum
ritum pertinere annotat. Servius Minervæ
consecratum fuisse tradit.
Πεπλώσθαι, perf. inf. pass. verbi πλώω.
Πέπλωμα, ἄτος, τὸ, peplum, vestimentum ;
Æschyl. Suppl. 728. Καὶνὴν ἐς πεπλώματι,
Soph. Trach. 613. Πεπλώματ' ἢ θειωρικὰ,
Eurip. Suppl. 97. Ἀ πέπλον.
Πέπλος, peplos, acc. plur. Dor. pro πέπλως.
Πεπλώμενον, acc. sing. perf. part. pass. verbi
πνέω, σπνέω ; unde πνέωμαι, sapio.
Πέπνωτον, supino, 2. sing. perf. imperat. pass.
Πεπνώκειας, 2. sing. perf. ind. act. verbi πνέω.
Πίπθω, 3. sing. perf. ind. med. verbi πείδω.
Πέπειθα, confido, fretus sum, fido, Ph. perf.
in signif. præ. Οὕτως δ' ἄνηρ ἄρετος, ἔστις

ἰλίαν πίπτειν αἰῶ, *Eur. Her. Fur.* 106. Α
 πίδομαι, credo.
 Πιπίσθης, *ως, ἡ*, persuasio, certa confidentia,
 fiducia, *Ph.* Α πίπαια.
 Πιστοῖα, *ας, ἡ*, idem et ab eod. *Hes.*
 Πιστομεν, 1. pl. præs. ind. verbi πιστοῖα.
 Πιστοῖστας, acc. pl. part. perf. med. v. πῖβω.
 Πιστοῖστας, adv. confidenter, cum fiducia.
 Πιστοῖα, fidem habeo, *Eust.*
 Πιστοῖός, ὅτος, ὁ, confusus, fretus, fidens ;
 part.
 Πίστομφι, misit, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro
 τίπισμφι, a τίπιστω.
 Πιστοναίως, elaboratos, acc. plur. perf. part.
 pass. *Dor.* pro πιστοναίως, a πονῖα.
 Πίπωνας, laborasti, 2. sing. perf. ind. med.
 Πιστοναίως, dat. sing. perf. part. pass. v.
 πονηρούμαι.
 Πίποντι, 3. sing. perf. ind. med. verbi πᾶσχω.
 Πιστορά, pepedit, perf. ind. med. verbi πᾶσχω.
 Πιστορεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιστορεῖν, a
 πᾶρω, πρᾶβω.
 Πιστορεῖν, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi
 πιστορούμαι.
 Πιστορευνται, 3. sing. perf. ind. pass.
 Πιστορευμένως, adv. vaste, in modum oppidi
 desolati. Α πᾶροῖα.
 Πιστοῖα, perf. inf. pass. verbi πᾶρω.
 Πιστοῖα, laboravisti, 2. pl. perf. ind. pass. per
Syncope. pro πιστοῖσθαι, a πᾶνῶν vel potius
 per *Synec.* pro πῖστοναι, præt. med. verbi
 πᾶσχω, patior, plectast. inserto σ. Ἐπεὶ
 καὶ πολλὰ πίπτοι, *Il.* 3, 99.
 Πιστοῖσθαι, volarunt, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.*
 πῖστονται, a πᾶτοῖα.
 Πιστοῖν, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.*
 pro ἐπιστοῖναι.
 Πιστοῖν, factum, acc. sing. perf. part.
 pass. verbi πᾶρω.
 Πιστοῖ, 3. sing. perf. ind. act. per *Synec.* pro
 πιστοῖα, a verbo πᾶρω, termino ; vel a πι-
 πᾶρω, pro πᾶρω, vendo.
 Πιστοῖα, 3. sing. perf. ind. pass. verbi
 πᾶρω.
 Πιστοῖα, perf. inf. pass. verbi πιστοῖα.
 Πιστοῖα, 3. sing. perf. ind. act. v. πᾶρω.
 Πιστοῖα, fecisse, inf. perf. ejusd.
 Πιστοῖα, *Ionice*, idem quod πιστοῖα.
 Πιστοῖα, gen. sing. perf. part. pass. verbi
 πᾶρω.
 Πιστοῖα, futo destinatus sum, perf. ind. pass.
 per *Syncope.* pro πιστοῖα, a πᾶρω.
 Πιστοῖα, *ης, ἡ*, Parca. *Ph.* fatum. Α πᾶρω,
 quasi πιστοῖα, quod per ipsum omnia
 sunt finita, et certa quadam lege statuta et
 quasi ad finem perducta. Sed fatum est
 actus beneficis decurum circa corpora se-
 cundum antiquos theologos, (aut a πᾶρω
 πᾶρω, sorte distribuo, *Hes.*) *Ern.*
 Πιστοῖα, *υ, τὸ*, fatum, *Gl. V.* parcatum, fa-
 tale. Ab eod.
 Πιστοῖα, 3. s. perf. ind. pass. verbi πᾶρω.
 Πιστοῖα, expansum sum, 1. sing. perf. ind.
 pass. per *Synec.* pro πιστοῖα, a πᾶρω.
 Πιστοῖα, lapsus, acc. sing. perf. part. act.
Ion. et per *Synec.* pro πιστοῖα, a πᾶρω.
 Πιστοῖα, *ίς, ἡ*, concoctioni inserviens. Πι-
 πτοῖα σπλάγχων, *Arel.* Α πᾶρω.
 Πιστοῖα, lapsus, acc. sing. perf. part. act.
Ion. pro πιστοῖα.
 Πιστοῖα, *ης, ὁ*, conoquendi sui conquoquendi
 vim habens. Α πᾶρω.
 Πιστοῖ, coctus, coctibilis, *Plin.*
 ΠΕΠΤΩ, *φ, ψ*, coquo, maturo, digero ; (2)
 pinso ; πιστοῖα, coctus, perf. part. πι-
 πτοῖα, coctum esse. Τὰ μὲν πᾶντες, τὰ
 δὲ μᾶλλον, *Plato.*
 Πιστοῖα, 2. sing. perf. ind. act. v. πᾶρω.
 Πιστοῖα, lapsus, acc. sing. part. perf. per
Synec. pro πιστοῖα.
 Πιστοῖα, 3. pl. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro
 πᾶνται, a πᾶναι pro πᾶναι.
 Πιστοῖα, dat. sing. perf. part. pass. verbi
 πᾶρω.
 Πιστοῖα, acc. sing. p. part. pass. verbi
 πᾶρω.

Πιτύσθην, 3. dual. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *ἰπιτύσθην*, a *πυτάνομαι*, *Il.* 17, 377.

Πίσυμαι, *audivi, rescivi*, perf. ind. pass.

Πίσυκα, perf. ind. act. verb. *πίσω* pro *πίω*.

Πίσων, *ovos*, ὁ ἐξ ἡ, coctus seu excoctus a sole, maturus; (2) mollis, ignavus; (3) suavis, jucundus; metaph. ducta a fructibus qui, cum maturi sint, suaviores sunt; (4) pepo, *Gl. V.* (2) ἢ *πίπινος*! o imbelles! *Il.* 2, 235. (3) *πίπον* *Κατανήϊδην*, suavissime Capaneidae, *Il.* 5, 109. A *πίστω*, *Angl.* *pumpion*.

ΠΕΡ, particula, sive conjunct. expletiva aliis orationis partibus annecti solita, quæ (1) notat *quamquam*, *tamen*; (2) respondet particulae *cumque*; (3) redundat.

ΠΕΡΑ, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, supra, præter; *πέρα* τῷ, supra quam, *Gl. V.*

Περάν, præf. inf. act. *Ion.* pro *περῶν*, a *περάω*.

Περάσκι, vide *περάω*.

Περαθεν, adv. ex ulteriori parte. A *πέραν*.

Περαίν, *ns*, ἡ, sc. γῆ, vel χώρα, terra ulterior, terra quæ est ultra locum aliquem, quæ est ultra mare; (2) oriens et occidens. A *πέρα*. Unde

Περαίας, *ς*, ὁ, piscis e genere capitonum.

Περαῖον, finio, termino. *Gl. V.* perago, conficio; (2) exequor dicendo; perf. part. *πεπραγμένος*, finitus, terminatus. *Πεπραγμένοι λόγον*, *Eur. Med.* 701. *Κατὰ τὴν τῶν ὅλων φύσιν ἕκαστα περαίνονται*, *M. Anton.* 6, 7. A *πέρας*.

Περαῖον, adv. ex ulteriore parte, ex adverso; (2) ex orientali plaga. A

Περαῖος, αἶα, αἶον, ulterior, in ulteriori parte situs. Οἱ Πλαταιεῖς ἀποβάντες ἐς τὴν περαῖαν τῆς Βοιωτίας χώρας, *Herodot.* 8, 44. A *πέρας*.

Περαῖον, ὦ, fut. ὦσω, transmitto seu transveho in ulteriorem oram, transporto, trajicio, transeo; (2) finio, termino, perficio: *περαῖον*, peragit, *Ph.* *περαῖον*, perorare, *Ph.* inf. aor. 1. *περαῖον*, perficior; *πεπραγμένον*, tractus, perfectus, *Ph.* perf. Ἄμα ἡλῶν τὴν λίμνην περαῖοντες, *Heliod.* A *περαῖος*.

Περαῖον, adv. ulterior vel ulterius quam. *Ph.* amplius, ulterius; ultra quam oportuit, *Soph. Trach.* 663. Πότερα τέλει περαῖον, *Id.* *ibid.* 948. A *πέρας*.

Περαῖον, ἡ, tractus. A *περαῖος*.

Περαῖον, penetrabile, *Gloss. Vet.* A *περαῖος*.

Περάω, ἄτος, τὸ, tractus, transitus. A *πέρας*.

Περαν, adv. ultra, trans. A *πέρας*.

Περαντικός, ἡ, ὄν, ad finem perducendi et efficiendi vim habens; (2) qui probe novit inferre et concludere aliquid, argumtari. A *περαῖον*.

ΠΕΡΑΣ, ἄτος, τὸ, finis, terminus, effectus, *Ph.* clausula, *Gl. V.*

Πέρας, denique, demum, tenus, *Ph.*

Περάσαι, aor. 1. part. act. *ἄωλ*. pro *περάσας*, a *περάω*.

Περάσιμος, *ς*, ὁ ἐξ ἡ, qui transiri potest, vadus. *Gl. V.* penetrabilis. A *περάω*.

Περάσις, *ως*, ἡ, transitus, transitio; (2) finis, exitus. Ab eod.

Περασμός, ἔ, ὁ, finis. A *πέρας*.

Περάσσει, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro *πέρασι*, a *πέρας*, ἄτος, finis.

Περατῶν, fut. *εὔσω*, finio, termino. A *πέρας*.

Περάτη, *ης*, ἡ, finis, extremum; (2) extremitas horizontis orientem versus. A *πέρας*. Hinc

Περάτην, adv. ab extremo; (2) ex adverso.

Περάτης, *ς*, ὁ, transitor. A *περάω*.

Περατικός, transfusionales, *Gl. V.*

Περατοιδής, *ς*, finitus.

Περατος, ἄτη, ατον, ulterior. A *πέρας*.

Περατός, ἡ, ὄν, per quem transitus patet, permeabilis. A *περάω*.

Περατῶν, ὦ, f. ὦσω, finio, termino. A *πέρας*. Hinc

Περατῶσις, *ως*, ἡ, terminatio.

Περάω, ὦ, fut. ὦσω, et ὦω, transeo, penetro; (2) transporto. *Gl. V.* trajicio, trano; imperfect. *Ion.* *περάσσκον*, *περάσσει*, penetrabat. Ἀντὺς πρὸς ἑξῆν δειντῶν ὁδὸν περῶ, *Lycophr.* 809. Τυμὸν περάσας δειπότης ὁδὸν λέχος, *Eur. Andr.* 30. A *πέραν*.

Περγάμνη, sc. χώρα, membrana, *Gl. V.* A *Πέργαμον*, urbs, arx, Ionibus, *Suid.* *Πέργαμος*, arx Ilii, arx Trojæ, *Hes. Lat. pl.* Pergama; (2) urbs Asiae Minoris.

Περγήσις, ἡ, peditum. A *πέρδω* vel *περδῶ*.

Περγιδεύς, pullus perdicis, *Steph.*

Περγιδεύς, ἡ, ὄν, ad perdicis pertinet.

Περγιδίον, *ς*, τὸ, parva perdix; (2) herbæ nomen. A *πέρδιξ*.

Περγιδόστροφον, *ς*, τὸ, locus ubi aluntur perdicæ, A

Περγιδόστροφος, *ς*, ὁ ἐξ ἡ, qui vel quæ perdicæ alit. A *πέρδιξ* et *τροφῶν*.

ΠΕΡΔΙΞ, *ινος*, ὁ ἐξ ἡ, perdix, avis; (2) astutus; (3) libidinosus.

Περδῶ et *πέρομαι*, pedo; perf. *πέπερδα* aor. 2. *ἔπαρδον*.

Περεθῶν, adv. de vel ex ulteriori parte. A *πέρας*.

Περεν, trans, ultra. *Ion.* pro *πέραν*.

Περεσῶν, aor. 1. inf. act. verb. *περάω*.

Περεσῶν, transibit, 3. sing. f. 1. ind. act.

Περεσθῶν, *ς*, τὸ, quo perforare et transfodere aliquid possumus, terebra. A *περάω*.

Περεθῶν, perf. infin. pass. *Ion.* pro *πέπεσθαι*, a *ΠΕΡΘΩ*, f. *πέρω*, diruo, everto, vasto, depopulo; a. 2. *ἔπαρθον* inf. *περαῖν*, *Ion.* *περαῖν* perf. *πέπεσθαι*. Καὶ τὰπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' ὥς ἐ μὴ ποτε περαῖναι, *εἰ μὴ*, *Ec. Soph.* *Phil.* 618. Ἡ πᾶν στρατόπεδον πέσσειν δοκεῖς; *Eur. Rhes.* 592. *ερατῶν*, *Pind.*

ΠΕΡ, præpos. cum genit. de; pro; propter; præ, ultra. Cum dat. circum, circa. Cum acc. circa, circum; circiter; erga; inservit sæpe Periphrasi; (1) personæ, οἱ περὶ Σωκράτην, Socratici; οἱ περὶ Ἀντων, Anyti, item Anytus cum subscriptoribus; οἱ περὶ Παῦλον, Paulus cum comitibus; (2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas; (3) genitivi, ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετή, virtus ejus; intendit, ut *περίεργος*, curiosus, *περίεργος*, præstitis; sæpe redundat, interdum in eodem verbo, modo addit aliquid significationi simplici, modo nihil. Casui postpositum est paroxytonum *πέρι*.

Πέρι pro *περίεσι*, superest.

Περίγμαι, demiror, *Gl. V.*

Περίγμαι, ὦ, fut. ὦσω, valde amo.

Περίγμαι, enuncio, per præconem omnibus locis nuncio; aor. 1. *περίγγμαι*. Ναὺς περιγγέλλειν κατὰ πόλεις, imperare, *Thuc.* *βοηθεῖν*, *Id.*

Περίγμαι, circumquaque congreco, undique quæ colligo; *περιγέμαι*, a circumfluentium multitudine circumdor. *Περίγειρόμενοι ἀθληταί*, *Plato*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περίγμαι, ἡ, flexus. A *περίγμαι*.

Περιεσπάζω, fut. ἴσω, suspendo.

Περίσπας, εὐς, ἡ, circumcentus, vel circumsonantia, fama, celebratio, *Plut.* Α περισπάζω.

Περίσπαστος, fut. ψω, splendore circumdo. Ἐξείρητος περισπασμένος αὐτὸν φῶς ἀπὸ τῆ θρανῆ, *Act.* 9, 3.

Περίσπαστος, ὦ, fut. ἴσω, occupatus sum.

Περίσπαστος, f. ὥσω, splendore luceque circumquaque illumino, collustro.

Περίσπαστος, ἄσος, τὸ, splendor circumquaque collustrans. Ἐπιφανίζοντο ἐν τῷ περισπασμάτος τὸ κάλλος, *Heliodor.* 8.

Περίσπαστος, ας, ἡ, splendor circumquaque lucens, *Suicer.* Α περισπαστός.

Περίσπαστος, ὦ, fut. ἴσω, splendore luceque circumfundo, collustro. Ὅσπερ ἔ τὰ μὲν δὲ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περισπασμένοι, *Longin.* 17, A.

Περίσπαστος, ἡς, ἡ, lux circumfusa.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, splendens, pellucidus. Α περισπαστός. Unde

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, idem.

Περίσπαστος, f. ἴσμαι, idem quod simplex.

Περίσπαστος, gen. sing. part. praes. act. verbi περισπαστός.

Περίσπαστος, Hes. idem quod

Περίσπαστος, ὦ, fut. ἴσω, de me ipso (jactabundus sive cum jactantia) loquor, nimis multa. Ex αὐτὸς ἐ λόγος. Hinc

Περίσπαστος, ας, ἡ, sui ipsius praedicatio et laudatio. Τῇ περισπαστοῦ παρρησίαν συνηγόμενα τῆς αἰτίας διδόντες, *Plutar.* de sui Laude, 2, 640.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, qui cervici circumponitur; ψέλλω ἔ περισπαστός, *Arrian.* Ab αὐχίν.

Περίσπαστος, fut. αὐσω, pernocto.

Περίσπαστος, 3. sing. a. 2. ind. act. Dor. et cum pro περισπαστός, a περισπαστός.

Περίσπαστος, adv. pedibus alternatim motis, vel divaricatis; (2) circumendo, obeundo. Α

Περίσπαστος, fut. ἴσμαι, circumdeo; (2) protego, defendo; (3) divarico, divaricatis pedibus sto, *Ern.* Πρὶν γὰρ περιεσπασμένοι εἴσιν, *Il.* 4, 424. Περιεσπασμένος, *Id.* 17, 80.

Περίσπαστος, aor. 2. inf. med. verbi περιεσπαστός.

Περίσπαστος, amico, cooperio, circumjacio, ambio, amplexor, adificio, *Gl. V.* περιεσπασμένος, adfecisse; περιεσπασμένος, operatus, obsitus, circumamictus, circumsessus, amictus, *Ph.* in med. potior; (2) agito, sc. dianoiā, cogito; (3) adicio, sed de templo, *Poll.* (4) acquiro mihi. Δάδες με, πόσι, περιεσπασμένος δὲ χεῖρας, *Aristoph.* *Thesm.* 921. Ὁ ράδιος ὅρασις περιεσπασμένος, *Eur.* *Iph. in Tau.* 791. Ὑπερὶ αὐτῷ περιεσπασμένος ἔμελλε γῆς, *Id.* *Ion.* 866. Συναγόμενον με περιεσπασμένος νύφης, *Id.* *Her. Fur.* 1144. 'Εν δὲ τῷ περιεσπασμένῳ πάτῳ νῆς ἐν, in hoc ambitu est templum, *Herodot.* 2, 91.

Περίσπαστος, 1. pl. aor. 2. conj. med. verbi περιεσπαστός.

Περίσπαστος, ὦν, τὰ, calceamenta quaedam. Quasi περιεσπαστός, a περιεσπαστός.

Περίσπαστος, ἴδω, ἡ, species calceamentorum muliebrium, *Aristoph.* *Lys.* 48. Α περιεσπαστός.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, valde gravis.

Περίσπαστος, εὐς, ἡ, circumitio, inambulatio, status super aliqua re subjecta pedibus divaricatis, *Ern.* Α περιεσπαστός.

Περίσπαστος, acc. sing. perf. part. pass. v. περιεσπαστός.

Περίσπαστος, ὦν, τὰ, calceamenta quaedam. Quasi περιεσπαστός, a περιεσπαστός.

Περίσπαστος, ἴδω, ἡ, species calceamentorum muliebrium, *Aristoph.* *Lys.* 48. Α περιεσπαστός.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, valde gravis.

Περίσπαστος, εὐς, ἡ, circumitio, inambulatio, status super aliqua re subjecta pedibus divaricatis, *Ern.* Α περιεσπαστός.

Περίσπαστος, acc. sing. perf. part. pass. v. περιεσπαστός.

Περίσπαστος, adv. vestitu, amictu.

Περίσπαστος, aor. 2. inf. act. verbi περιεσπαστός, pro περιεσπαστός.

Περίσπαστος, ὦ, f. ὥσω, supervivo, superstes sum; (2) vivum seu incolumem servo, *Gl. V.* περιεσπαστός, supervivere, *Plut.*

Περίσπαστος, fut. εἴσω, circumpullulo.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, conspicuus, spectabilis, illustris, admirabilis. Α περιεσπαστός.

Περίσπαστος, εὐς, ἡ, spectabilitas, claritas.

Περίσπαστος, adv. clare, insigniter, cum admiratione.

Περίσπαστος, f. ψω, circumspicio; (2) admiror; (3) requiro aliquid oculis; *Lat.* circumspicio. Τὴν θίσιν περιεσπασμένος, *Heliod.* πάσας, *Xen. Cyr.* 5, 1. Μὴ περιεσπασμένος ἀλλότρια ἡγεμονικὰ, *M. Anton.* 7, 31. Hinc

Περίσπαστος, εὐς, ἡ, admiratio.

Περίσπαστος, ἄσος, τὰ, indumentum, amictus. *Gl. V.* palla. Α περιεσπαστός.

Περίσπαστος, sc. σχῆμα, quod περιεσπαστός τὸ λόγῳ facit, *Steph.*

Περίσπαστος, omnino seu omnibus corporis partibus debilis ac deficiens.

Περίσπαστος, fut. ἴσω, scatebris adfluo, scateo.

Περίσπαστος, fut. ἴσω, circumfluo.

Περίσπαστος, ὦ, f. ἴσω, celebros, divulgo, decanto.

Περίσπαστος, diffamatio, *Arimed.* 2, 42, 134.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, celebratus, decantatus, nobilitatus; dicitur in utramque partem, sed saepe et ut *Gramm.* volunt, proprie in deteriore, pro infamis, seu qui fabula factus est. *Gl. V.* pervulgatus, illustris; (2) qui magnum clamorem edit. (2) περιεσπαστός ἀντιφώνων, magno clamore irruens, *Soph.* *Oed. Tyr.* 192.

Περίσπαστος, adv. clare, cum magna fama.

Περίσπαστος, ὦ, f. ὥσω, circumfodio, oblaqueo. Ex βίβρος.

Περίσπαστος, εὐς, τὸ, amictus, amiculum; operatorium, *Gl. V.* Α

Περίσπαστος, ἡς, ἡ, vestitus et cultus exterior, stola; (2) quidquid exterius nos circumdat, sive munimentum, sive ornamentum nomine; (3) amplexus; (4) ambitus, periodus orationis; (5) schema quoddam orationis et sententiae. *Ph.* concursus. Α περιεσπαστός.

Περίσπαστος, εὐς, τὸ, idem quod

Περίσπαστος, εὐς, ἡ, ambitus, septum, vallum, murus, munio; territorium. *Gl. V.* ambitus, menia. Ab eod.

Περίσπαστος, ὦ, f. ἴσω, bombo circumsono; (2) circumstrepo, circumsono. Προσίσιν θορυβῶντες ὅσπερ οἱ σφῆκες περιεσπασμένους τὴν ἀκρᾶν, *Lucian.*

Περίσπαστος, depasco; (2) decerpo. Τόσσα μὲν αὐτονὴν περιεσπασμένοι ἔνεα γαίαν, *Dion. Per.* 383.

Περίσπαστος, obherbesco, *Gl. V.*

Περίσπαστος, montosus, seu montuosus, *Steph.*

Περίσπαστος, εὐς, τὸ, ornamentum brachii, armilla. Α

Περίσπαστος, εὐς, qui in brachio gestatur.

Περίσπαστος, circumfremo, circumsono. Ἐνθα τε κύμα ἑρπόμενον νήσοις περιεσπασμένοι Σποράδισιν, *Dion. Per.* 132.

Περίσπαστος, circumfremo, *Ap.*

Περίσπαστος, f. ἴσω, undiqueque gravo et onero.

Περίσπαστος, ὦ, fut. ἴσω, circumfremo, resono, strepo. Δαυὶ δ' ἴσθμια τῶτα περιεσπασμένοι δάλασσαι, *Dion. Per.* 420.

Περίσπαστος, εὐς, circumscatens vel fluens, *Nic.*

Περίσπαστος, circumfremens. Περιεσπασμένοι περὶ αὐτῶν οἱ αἰμασι, *Soph. Antig.* 336.

Περίσπαστος, fut. εἴσω, fredeo.

Περίσπαστος, εὐς, circumrosio, *Steph.*

Περίσπαστος, adedo, circumrodo, depasco; περιεσπασμένος, ambesus, exesus, *Gl. V.* Hinc

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, arrosus, exesus, circumquaque adesus. Περιεσπαστός φρεσίν, *Arct.*

Περίσπαστος, f. ἴσω, obturo, infercio; (2) undique suppono. Ἐκταυχίνα περιεσπασμένοι αὐτῷ πάντοθεν, *Luc.*

Περίσπαστος, lustrare, circuire, *Gl. V.* Α βαίμος, ἀτα. Unde

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, qui circum aram est.

Περίσπαστος, εὐς, ἡ, *Ion.* pro περιεσπαστός.

Περίσπαστος, εὐς, læticia perfundo, exilaro.

Περίσπαστος, adv. circumscripte, definite, perspicue. Α περιεσπαστός.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, qui circa terram est, terram ambiens, terrae proximus, terrae adhaerens. Α γαίαν.

Περίσπαστος, εὐς, εὐς, vincendi vim habens. Α περιεσπαστός.

Περίσπαστος, εὐς, εὐς, valde lætus. Α γῆθος.

Περίσπαστος, fut. εἴσω, consenesco, consu-mor.

Περίσπαστος, vel περιεσπαστός, fut. γινώσκω, superum, reliquus sum, resto, de eo quod superest, ita ut pro lucro sit; (2) supersum, i. e. evado, salvus evado, servor a morte; (3) obvenio, contingo; (4) potior, adipiscor; (5) praevertor, superior sum, vinco.

Τὸ δὲ πίνοντος, περιεσπασμένος δ' αὐτῷ μὲν, μὴ μὲν τοι μὲν ἐπιλείπειν, *Aristoph.* *Plut.* 553.

Ἐως δ' ἡ διαλυσάμεθα πισθόντες τὸν πόλεμον, ἡ περιεσπασμένος τῶν ἐχθρῶν, vicerimus, *Dem.*

Phil. 1, (5) περιεσπασμένος τῶν ἐχθρῶν, vicerimus, *Dem.*

Phil. 1, (5) περιεσπασμένος τῶν ἐχθρῶν, vicerimus, *Dem.*

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, lacte vel succo lacteo plenus. Περιεσπασμένος κατὰ πύλλαν, *Il.* 16, 642. Α γαλῆος.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, lentus et viscosus.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περίσπαστος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, circumspiciens. Ex γλῆν, pupilla.

Περὶ ἄξιος, ε, δ ὁ ἕ ἡ, ambidexter, *Ph. ambimanus*, *Il.* 21, 163.
Περὶ ῥαῖον, υ, πῶ, monile, collar. *Gl. V.* ornatus collaris.
Περὶ ῥαῖος, ε, δ ὁ ἕ ἡ, collaris. *Ex δόξη.*
Περὶ ῥις, ἰδος, ἡ, idem quod *περιῥαῖον*.
Περὶ ῥίχομαι, circumspicio.
Περὶ σσεύω, vincio.
Περὶ σσος, ὅ, vinculum.
Περὶ στος, υ, δ ὁ ἕ ἡ, circumligatus, obligatus, revinctus. *A*
Περὶ σμ, circumligo, obliquo; pass. *περιδόμεμαι*, circumligor; part. *περιδόμενος*. *Τὰς πόδας κνήμες περιδόντες*, *Heliad.* "Ὅν (πάγων) περιδόντες" *ἐκεί*, *Aristoph. Conc.* 100.
Περὶ σῶς, adv. meticuloſe, pavide. *A περιδής.*
Περὶ πλῶς, ε, δ ὁ ἕ ἡ, conspicuus, perspicuus.
Περὶ πιδμαι, depono, seu deposito pignore certo, ex pacto certo pascisor, aor. 2. inf. *περιδόντω* imperat. *Περὶ δὲ νῦν ἔμοι, εἰ μὴ τετραμύτρων ἔστιν ἡμικτίον*, *Aristoph. Nub.* 644.
Περὶ πιδωμ, circumdo.
Περὶ πιδωμ, trajicio et insuo.
Περὶ πινῶ, ῶ, fut. ἥσω, circumago, *Il.* 22, 165.
Περὶ πινῶς, ἑός, δ ὁ ἕ ἡ, qui circumagitur; (2) versatilis. *A περιετ εὐν.*
Περὶ πινισσις, εως, ἡ, in gyrum aut vorticem circumactio. *A περιπινῶ.*
Περὶ πιντος, ε, δ ὁ ἕ ἡ, versatilis. *Ab eod.*
Περὶ πιντος, ε, δ ὁ ἕ ἡ, idem quod *περιπινῶς*. (2) vagabundus, pirata, *Phut.*
Περὶ πσλῶ, ῶ, f. πῶτα, involvo, hoc est, obtego.
Περὶ πσσις, εως, pactum, depositio pignoris et certatio ex pacto. *A περιπιδωμαι.*
Περὶ πσπῶ, ῶ, fut. ἥσω, circumsono, obstrepo.
Περὶ πῶκα, περιδῶκα, persequitur, *Ph.*
Περὶ πῶν, jacto, agito, nullo loco consistere sino.
Περὶ πῶμντιον, concursandum. *A περιτρέχω.*
Περὶ πῶμντας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi *περιτρέχω*.
Περὶ πῶσις, εως, ἡ, comprehensio quæ fit manu in pugnum contracta; (2) amplexus, circumplexus. *A*
Περὶ πῶστωμαι, f. ἔρωμαι, apprehendo, circumplector.
Περὶ πῶσσω, εως, ὅ, qui concursat, ambitiosus, *Gl. V.* *A δόρμος, cursus.*
Περὶ πῶσσω, ἡς, ἡ, circumcurso, cursus, quo circumcurrimus et obimus; (2) circuitus, circinatio, ambitus. *A περιτρέχω.*
Περὶ πῶσσω, ε, δ ὁ ἕ ἡ, circumcurrens, circumcursans; (2) rotundus, teres, *Il.* 2, 812.
Περὶ πῶσσω, υ, ὅ, locus circularis figuræ, in quo circumiri potest; (2) funiculus retis, quo contrahitur et dilatatur. *Ab eod.*
Περὶ πῶσσω, dilacero et saucio, aor. 1. pass. *περιπῶσθην*, *Ion.* *Il.* 23, 395.
Περὶ πῶσσω, induo, *Hes.*
Περὶ πῶω, fut. ὕσω, circumvestio, induo, tego; (2) *Alt.* exuo detractis vestimentis spolio, *adimo*, *Il.* 11, 100. "Ἐγὼ καὶ τὰ λοιπὰ περιδύωμαι αὐτῆς", *App. Bell. Civ.* 5, 67.
Περὶ πῶω, 2. pl. a. 2. ind. act. v. *περιπῶω*.
Περὶ πῶω, 2. sing. a. 2. ind. med.
Περὶ πῶω, excitator et somno. *Περιπῶωσαν δ' αὐτὸν τῶν φίλων*, *App. Bell. Civ.* 11, 69.
Περὶ πῶω, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi *περιπῶωμαι*.
Περὶ πῶω, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *περιπῶωμαι*.
Περὶ πῶω, obsidior, *Gl. V.* obsidione cingo. *Ex περιετ εἰδω*, sedes.
Περὶ πῶω, corrodo, ambedo.
Περὶ πῶω, vigilo.
Περὶ πῶω, supra modum volo vel cupio.
Περὶ πῶω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *περιπῶωμαι*.
Περὶ πῶω, circumspicio, *Hom.*
Περὶ πῶω, *invisit*. circumspicio, specular; (2) probe novi; (3) negligo, sino, patior; in usu; *περιπῶω*, neglexit, aor. 2. inf. *περιπῶω*, circumspicere, negligere. *Ὅμ μὲν ἔστι*

τάτοις ἀνυμνάσας περιέειδον ἱεμαντὸν ἄδοντα γινώσκων, Isocr.

Περιεῖλαι, ᾠ, f. ἔωσι, circumplicio, circumvolvō.

Hinc

Περιεῖληθᾰσι, aor. 1. part. pass. f. g.

Περιεῖλμασι, ἄτος, τό, involvulum.

Περιεῖλμις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus.

Περιεῖλθᾰσι, 3. pl. perf. ind. act. Att. pro περιεῖλθᾰσι, α περιεῖλμένον.

Περιεῖλξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi

Περιεῖλισθαι, fut. ἔωσι, involvo, circumvolvō.

Περιεῖμι, fut. ἴσονται, superior sum, supero, antecello; (2) supersum, abundo; (3) supersum, i. e. reliquus sum; (4) convalesco, opp. morior; (5) adsum, immineo; (6) sum, suppeto; τὸ περιόν, copia, magnitudo alicuius rei; ἐκ περιόντος, ex facili. Vide περιέσιαι. Οἶκον ἱλαπίζων δ' ἔτι τὴν πόλιν περιέσεισθαι, Appian.

Περιεῖμι, eo; (2) circumeo, peragro, lustro; (3) pervenio, devenio. Περιεῖναι κύβελαν, Dem. Περιέψαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, Thuc.

Περιεῖναι, superesse, præs. inf. verbi περιεῖμι.

Περιεργεῖναι, cohibeo, coercere, continere, revincio, includo. A

Περιερίγω, fut. ἔωσι, idem.

Περιεργα, circumnecto. Περί γόμφος πυκνὸς καὶ μακρὸς περιέριοντι τὰ διπλήχεια ζύλα, Herodot. 2, 96.

Περιερίχτω, 3. sing. imp. ind. med. verbi περιέχω.

Περιερίχθε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi περιέχουσι.

Περιερίχτης, ἡ, ὄν, comprehensens, complexens, comprehendiendi sui complexendi vim habens; (2) universus. Hinc τὸ περιεμπικτόν, ἔ, complexio. A περιέχω.

Περιεμπικτός, adv. complexendo, comprehendiendo; (2) omnino, in universum.

Περιέμαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. α περιαιρέω, fut. περιέλω, aor. 1. act. περιέλω.

Περιέλαμψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v, α περιέλαμπεν.

Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio, circumcursus, circumequitatio. A

Περιελάωμι, f. λάσσω, circumquito, obquito; (2) cogo, abigo; (3) vexo, violenter tracto. Ὅσῳσι περιελάυνει τὸ στρατόπειδον, Xen. Περιέλασαν τὸ τιγχεῖς, Heliod.

Περιέλειχον, 3. plur. imp. ind. act. verbi περιέλειχον.

Περιέλεισσι, εως, ἡ, circummitto. A περιέλεσμαι.

Περιέλονται, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi περιέλεσμαι.

Περιέλειξις, εως, ἡ, circumactio, vertigo. A

Περιέλισσα, σου περιερίσσω, f. ἔωσι, implico, implico in orbem; (2) verto, circumvolvō. Περί δὲ σχεδὴν ἐλέλκεεν, Odys. 5, 314.

Περιέλω, f. ἔωσι, circumaque traho, quo. dic. circumtraho; (2) distraho, violenter rapido, distingo; (3) distineo, occupo. Περιέλειπον τινὰ κύβελαν, Aristot.

Περιερίσσω, fut. ψω, deficio, inferior sum.

Περιέλειψις, εως, ἡ, pratermissio; (2) pratermissio unius et consonantibus geminatis. A περιερίσσω.

Περιέροις, 2. sing. a. 2. opt. act. v. περιαιρέω.

Περιέροστος, gen. sing. a. 2. part. act.

Περιέννυμι, induo, vestio.

Περιέζωμι, circumeo.

Περιέπτωσι, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. περιπίπτω.

Περιεπιφύμωσις, et περιφύμωσις, ἡ, cum retracto glandis nervo preputium adduci nequit, Slepht.

Περιεπισημῶναι, adv. pure. A περιπίσσω.

Περίτωσι, περίεργομαι, prosequor et obco, i. e. prosequendo et obeundo seu adsectando tueor et protego, curo; foveo; (2) colo, observo, observantia prosequor; (3) ambio; (4) tracto. Φάσμα τὸ σὸν εἰ ψυχὴ τὰς ἑμὰς περιτίπῃ σίχων, Heliod. Τῶτον κρείσις αἰς εὐεργιστὴν τοῖς, ἐχ' αὖ δόλον, περιέφωμι, Xen. Cyr. 4, 18. (4) Τρηχέως περιείσις αἰκίνη, Herod. 1, 73. Ἐτόλμωσας τὸν τῷδε παῖδα ὄντος πρώτου παρ' ἡμοῖ αἰκίνη τοῦδε περισείστω.

Id. ibid. 115. *Περειός* . . . κατερέψαντο, περιβλέπτοντες σπύρον καὶ ὑπὸ παίνων τεχνήσας, *Herod.* 5, 1. Τὸς Σκύθας τούτους τὸ μὲν πρῶτον περικύπτει αὐτῷ, *Id.* 1, 73.

Περειόσας, *f. ἀσκαμ*, *curiositate utor*; (2) *curioso ago*, *diligenter et accurate observo*; (3) *inaniter seu frustra satago*; (4) *valde laboro*; (5) *dicitur et de pictoribus cum ornamenta externa, quae περίεργα vocant, picturis addunt. Gl. V. sciscitor, percunc-* *tor. Περιεργάζεται* ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆν, ἔ τὰ ἐπερῶνά, *Plut. El. μή τι καινὸν ἄλλο περιεργάζετο, Aristoph. Conc.* 220.

Περειργάσις, *as, ἡ*, *curiositas, Lucian.* (sed ibi leg. *περιεργία, Ern.*) *A præc.*

Περειργάω, *as, ἡ*, *idem quod*

Περειργάω, *as, ἡ*, *curiositas*; (2) *nimia diligentia*; (3) *simulata vel inepta sedulitas, ambitio. A*

Περειργός, *ē, ὁ ἔ ἡ*, *curiosus, anxiam diligentiam adhibens*; (2) *nimis exquisitus, super-vacaneus*; (3) *res alienas curans et nil ad se pertinentes. Gl. V. curiosus, perspicax, vesanus, operosus. Ab ἔργον.*

Περειργάω, *fut. ἔω*, *sepio, includo. Περιεργάζεις αὐτὸ τὸ μνημεῖον, Thuc.*

Περειργάω, *adv.* *curiose, nimis accurate.*

Περειρῆσαι, *vel περιερίττω*, *remigando promo-veo, seu subduco.*

Περειρῆστος, *as, circumseptus. Ab ἔργον.*

Περιερμα, *en, τὸ*, *lignum, seu phalanga quæ navibus supponitur.*

Περιερχομαι, *f. ἐλεύσομαι, circumveo, circumvenio, oberro, lusto, ambio, oboeo, obambulo, peragro*; (2) *circumvenio, i. e. decipio*; (3) *devenio, venio*; (4) *ulciscor, punio. Ἐπεὶ δὲ περιῆλθεν ὁ ἱναυτός, Xen. Cyr.* 8, 44. Ὅδῃ περιῆλθεν σάδιμα πλεῖν ἢ χίλια, *Aristoph. Av.* 6. Ὅσα περιέρχεται ὑπὸ τῷ κόσμῳ, comprehenduntur, *M. Anton.*

Περεισάβη, *arrodio.*

Περεισσεμμένως, *adv.* *considerate, Ph. A περι-σσεύσασθαι.*

Περεισπάσσω, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr. pro περιεσπάσσω, a περιεσπᾶω.*

Περεισπον, a. 2. ind. act.

Περεισπασάω, aor. 1. inf. med. *Poet. pro περι-εσπασθαι, a περιέννυμι.*

Περεισαλμένος, *perf. part. pass. v. περιέλλω.*

Περεισαλέινως, *adv.* *tecte, occulte.*

Περίστη, 3. sing. a. 2. ind. act. v. *περίστημι pro περιστάω.*

Περίστησαι, 3. pl. a. 2. ind. act.

Περίστιν, 3. sing. præter. ind. cum *ν*, *a περιέμιν*.

Περίστικος, *ἡ, ὁ*, *salutaris*; *σημειῖον περιεσπικόν, signum salutis in agroto. A περιέννυμι.*

Περίστικως, *adv.* *salutariter, cum spe salutis.*

Περίστρεψι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *περι-στρέπτω pro περιστρέπτω.*

Περίστωτα, *acc. sing. perf. part. act. Ion. et Att. pro περιεσπῶτα, a περιέννυμι.*

Περίστοχος, *ἡ, ὁ*, *extremus.*

Περίστοι, 3. sing. a. 2. ind. act. v. *περιέχω.*

Περιτίττω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi *περιτίττω.*

Περίστρεχιν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum *ν*, *a περιτυγχάνω.*

Περιψέθαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion. pro περιέψθαι, a περιέψω.*

Περιψέθος, *ἡ, ὁ*, *probe elixus.*

Περίψω, *et περιέχωμαι in mod. comprehendendo*; (2) *circumdo, cingo, ambio*; (3) *cingo, i. e. circumsideo, obsideo, unde premo, affligo*; (4) *superior, major sum*; (5) *consertis manibus retinco, complector, foveo, amo, curo, defendo*; *περίεχει*, *continet, coercet. Ph. περιέχεται, comprehensum est. Ὁμέρος γὰρ περιέχιν αὐτόν, Luc.* 5, 9. Διὸ ἔ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, *pro περιέχεται, 1 Pet.* 2, 6.

Περιώσω, 3. sing. imperf. ind. act. *pro περιώσας, a περιώσας.*

Περιώσωνας, *adv.* *vehementer. A ζαμυνῖς.*

Περιζῖω, *idem quod*

Περιζῖω, *circumferveo, ardeo.*

Περιζῶνος, *ἡ, ὁ*, *ἔ ἡ*, *eidem quod subditus.*

Περιζῶν, *ζῶνος, ὁ*, *ἔ ἡ*, *idem.*

Περιζώμαι, ἄτος, τὸ, fascia, subligaculum, cinctus. *Gl. V.* cinctum, lumbare, ventrale. A περιζώνω.

Περιζώματιον, α, τὸ, Dim. a praec.

Περιζώνω, vel περιζώνωμι, futur. ζώσω, circumcingo, accingo, praecingo. Περιζώσωμι ἔσ' ὑπὸ δαίμονι τὰ σανάδ' αὖ, *Act. 12, 8.* Νῆπται γὰρ περιζώσμεναι ἐπιπύθορον, *Aristoph. Av. 1153.*

Περιζώωμι, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi περιζώνωμι. Unde

Περιζώεις, εἰς, ἡ, praecinctus, *Gl. V.*

Περιζώσρα, ας, ἡ, fascia qua caput, vel pectus, vel etiam ventrem cingimus, cingulum. *Ph. subligaculum.*

Περιήγεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum v, a περιήγω.

Περιηγόμαι, ἔμαι, circumduco, duco circum; (2) expono, enarro. Περιηγήσμενοι τὸ ἔτος Πύρρον, *Herodot.* Περιηγήσθαι μοι τὰ ἐν ἁδῃ πάντα, *Luc.* Περιηγείται τινὰ θεόπορος συν-εσίαν Μίδε τῷ Φεργόν, *Ælian.*

Περιηγηματικός λόγος, circumductio sermo, quo quid ita describitur, ut in rem praesentem lector quasi deducatur. A praec.

Περιήγης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, qu. dic. rotundus, circumductus aut versatilis; (2) curvus, flexuosus; (3) adstrictus, circumvinctus, circumductus. (1) περιήγης ἐγγυθὶ λίμνης, *Calim. Hymn. in Apoll. 59.* (2) ἀπὲρ περιήγης, curvum litus, *Apollon. Rhod. 2, 994.* Κυκαλάδας ὀφρμένη περιήγίας, Cycladas visura in orbem jacentes, *Callim. Hymn. in Del. 198.* A περιήγω.

Περιήγης, εἰς, ἡ, circumductio, i. e. ipsa actio circumducendi, seu ducendi per singula; (2) expositio et commemoratio rei alicujus, quae fit sigillatim, et quasi per singula ducendo, *Ern.* A περιήγοςμαι.

Περιήγησις, ἔ, ὁ, qu. dic. circumductor, i. e. qui circumducit; (2) qui περιήγησιν scribit, orbis enarrator. Ab eod.

Περιήγητις, ἡ, ὁν, pervalgus, item et intell. subst. βίβλος αὐτὸ βιβλίον, liber geographicus.

Περιηγητικός, adv. geographi more.

Περιήμην, plusq. perf. ind. med. verbi περιέμην.

Περιήβης, colando perfundo; percolo. Hinc

Περιήβημα, ἄτος, τὸ, quod percolatur.

Περιήβης, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, admodum acutus. Ex ἀκὴ.

Περιήβη, f. ξω, devenio ad aliquem mutatis in orbem vicibus, seu simpliciter. 'Ὡς δὲν περιήβην εἰς Ἀντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ, *Arrian.*

Περιήβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi περιέβημι.

Περιήβης, εἰς, ἡ, circuitus, conversio.

Περιήλυτέουσθε, 2. plur. praes. imperat. med. verbi

Περιήλυται, f. εἴσω, circumeo. Ex ἐλεύθω.

Περιήμην, circumsedeo, *Hom.*

Περιήμην, ὦ, fut. ἥσω, moleste, aegre, seu graviter fero. Περιήμηνται τῇ ἀπαθὶ τῷ ὄντι, *Herodot.*

Περιήμην, 3. sing. imperf. ind. verbi περιέμην.

Περιήμην, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro περιήμηνται, a περιέμην.

Περιήμην, acc. sing. perf. part. pass. v. περιήμηνται.

Περιήμην, 3. sing. imperf. ind. pass. pro περιήμηνται, a περιέμην.

Περιήμην, perf. ind. act. verbi περιήμηνται.

Περιήμην, ὦ, fut. ἥσω, circumsono; obstrepro. *Gl. V.* περιήμηνται, trepido persono. Περιήμηνται δ' ἀπὸ χαλκός, *Il. 7, 267.*

Περιήμην, ἄτος, τὸ, strepitus. A praec.

Περιήμην, εἰς, circumfovens, *Nic.*

Περιήμην, fut. ψω, foveo.

Περιήμην, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, admiratione et stupore percussus; (2) pavidus. Ex δάμω.

Περιήμην, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, praefidens, valde fidens. A δάμω.

Περιήμην, fidenti animo sum.

Περιήμην, ὄν, valde divinus.

Περιήμην, ὦ, f. εἴσω, sulphure lustro seu expio. A δάμω. Hinc

Περιήμην, εἰς, ἡ, lustratio seu expiatio quae fit sulphure.

Περιήμην, aor. 1. part. pass. verbi περιήμηνται.

Περιήμην, ἄτος, τὸ, quod circumponitur, tectonium. A περιήμηνται.

Περιήμην, per ambitum calens, admodum calens, *V. L.*

Περιήμην, εἰς, ἡ, circumpositio, circumdatio.

Περιήμην, ἡ, ὄν, circumpositus. A περιήμηνται.

Περιήμην, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, circumpositus, seu circumpositus, qui circumponi solet, de coma apposititia seu fictitia.

Περιήμην, ὦ, f. εἴσωμαι, circumcurro, in orbem curro. Περιήμηνται πελάσαι, *Plato.*

Περιήμην, ὦ, fut. ἥσω, circumspicio.

Περιήμην, ἡ, ἡ, galeculum, *Gl. V.* A περι et τίμην.

Περιήμην, confringo, frangendo comminuo.

Περιήμην, fut. αἴσω, idem.

Περιήμην, adv. posit. concursandum, circumcurrendum. A περιήμηνται.

Περιήμην, ἔμαι, lamenus circumsono. Σχεδὸν ἀπασις οἰκμήνης περιήμηνται, *Plut.* A δάμω.

Περιήμην, ὦ, fut. ὥσω, lorica aut septo circumcommunito, circumseprio. Μασσαλίτας λέγεται τοῖς ὅτις περιήμηνται τὰς ἀμπελῶνας, *Plut.*

Περιήμην, τριχός, ὁ, capillus a prima juventute non rarus.

Περιήμην, ὦ, f. ἥσω, in grumos cogo, vel concrescere facio. A δάμω.

Περιήμην, τὰ, exponitur celi cava, *Orph. H.*

Περιήμην, ὦ, divulgus, *Gl. V.* Pass. notus sum omnibus.

Περιήμην, εἰς, ἡ, ira valde accensus.

Περιήμην, adv. irato animo. Περιήμηνται ἐχόμενος, indignatus, *Herodot. 3, 50.*

Περιήμην, ὦ, fut. ἥσω, circa januam versor, ad januam sto. A δάμω.

Περιήμην, εἰς, τὸ, vestis quae thoraci superinducitur. A δάμω.

Περιήμην, circumsono. *Od. 9, 395.*

Περιήμην, a. 2. inf. act. Dor. pro περιήμην, a περιήμην.

Περιήμην, 2. sing. a. ejusd. in conj.

Περιήμην, ὦ, sudore undique diffuso. Hinc

Περιήμην, εἰς, ἡ, copiosa sudoris effusio.

Περιήμην, circumsideo, obsideo.

Περιήμην, acc. sing. a. 2. part. act. f. g. verbi περιέμην.

Περιήμην, fut. εἴσω, circumquito, obequito.

Περιήμην, εἰς, ἡ, γένεσις κατὰ νότον τοῖς πολέμοις, *Polyd.*

Περιήμην, praes. part. med. verbi

Περιήμην, et in med. circumsisto, circumdo, cingo; (2) redigo; revoco; (3) muto in contrarium, transfero; (4) vito, declino. At in aor. 2. et perf. act. et pass. dicuntur passive (1) circumsto; (2) redigor; (3) mutor, transfero; (4) inpr. corona hominum cingor, et turba negotiorum; περιήμηνται, circumsto; περιήμηνται, aor. 1. περιήμηνται, redigit; περιήμηνται, aor. 2. περιήμηνται, redactum est, rediit; περιήμηνται, et περιήμηνται, p. part. circumstans; περιήμηνται, obsiste, cohibe, praes. imperat. Περιήμηνται μὲν πᾶν τὸ σπᾶντα περὶ τὴν πόλιν, *Xen. Cyr. 7, 21.* Καὶ οὐδ' ἱλίας περιήμηνται θεοαίε, *Dem.* Τὰς σωματοφύλακας ἐν ὅπλοις ὑποχρῆσθαι περιήμηνται, *Heliod.*

Περιήμην, complector, vindico. Μᾶλλον εἰς περιήμηνται κέρως, *Mosch. 2, 11.*

Περιήμην, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, valde calidus, ardens; (2) ambustus, perustus. A περιήμηνται.

Περιήμην, perpurgo, lustro. Περιήμηνται τὸς οὐδὲς Ἰσραὴλ, *Jos. 3, 3.*

Περιήμην, fut. ψω, alligo, vel circumligo, adnecto. Ἐκείνους τὰς ἀλλεῖς ὑπονήμηνται κρύφα τῷ ἀντικρὺ περιήμηνται ἰχθύς τῶν ποταμῶν, *Plut.*

Περιήμην, fut. εἴσω, purgo, perpurgo.

Περιήμην, ἄτος, vide καθήμην.

Περιήμην, idem quod

Περιήμην, f. εἴσω, hostiliter circumsideo, obsideo; περιήμηνται, obsidere, *Ph.*

Περιήμην, εἰς, circumsessio, obsessio, *Steph.*

Περιήμην, vinco, supero.

Περιήμην, fut. καύσω, amburo, deuro, peruro; περιήμηνται, ardeo, inflammor, ut amore; περιήμηνται, adustus, ambustus, *Ph. p. part.* Θεῖος γὰρ ἄγαν ὁ ἀπὲρ περιήμηνται, *Theophr.* Περιήμηνται τῷ χροσῷ, *Chrys.*

Περιήμην, ὦ, f. ἥσω, animo prorsus concido, malis cedo, malo vincor. Περιήμηνται ἔσ' δυσχερῆσθαι τοῖς παρῶν, *Polyd.* A καύω.

Περιήμην, εἰς, ἡ, abjectio animi, quando quis animo prorsus concidit et malis vincitur. A praec.

Περιήμην, acc. sing. pro περιήμηνται, a

Περιήμην, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, perpulcher, perelegans. Ex καύω.

Περιήμην, ἄτος, τὸ, tegumentum, involucrum; opertorium, *Gl. V.* A

Περιήμην, f. ψω, p. καλύψω, obtego, obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, *Gl. V.*

Περιήμηνται τοῖς πράγμασι σκῆτον, *Eur. Ion. 1567.* Ἐπίταξεν αὐτῇ, ἐπειδὴ ἀπόσθη, περιήμηνται αὐτὴν τὴν ἄνδρα, ἐν ἐνὶ ἰματί, *Xen. Cyr. 7, 17.*

Περιήμην, ἡ, tegumentum. A praec.

Περιήμην, ἡ, circumflexus. A

Περιήμην, f. ψω, circumflecto, deflecto, tergiversor, oppono; περιήμηνται, tergiversatur, *Gl. V. Ph.* de vitat; περιήμηνται, re-niti, *Ph. a. 1. inf.* Hinc

Περιήμην, εἰς, ἡ, circumflexio, tergiversatio.

Περιήμην, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, qui ambit, amplectitur cor. Ex περι et καθήμην.

Περιήμην, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, pericarpium aculeatum habens. Ex seq. et ἀκαύω.

Περιήμην, εἰς, τὸ, proprie est pars fructus, quae semen ambit et protegit adversus celi animaliumque injurias; siliqua, putamen; (2) fructus, seu caro, quae interius continetur. *V. Plin. 15, 28;* (3) pericarpium, armilla. (1) πεφθαρμένους ἀνέρες τινὲς δοῖσι τῷ ζῶν, καὶ περιήμηνται παίγνια φύσεως, ὕλης ἀνελῆς ἐξανθήματα, *Synes. de Calv. 84. C.* A καύω.

Περιήμην, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, fructu cinctus, fructum habens circum se; (2) ejus fructus tegmine et involucro aliquo est cinctus, item tegens fructum, ut nucem.

Περιήμην, εἰς, ὁ, lustratio gallinae, quum ovo edito se festuca aliqua purificat. Ex καθήμην, festuca.

Περιήμην, εἰς, εἰς, deicio.

Περιήμην, f. εἴσω, undique defringo, infringo; περιήμηνται, amfractus, *Ph. p. part. med.* περιήμηνται, a. 2. pass. fractionem circa se passus est.

Περιήμην, undique deprehendo vel comprehendo, adsequor, antevero. Ἄλλ' ἡμῶς καὶ τοὶ φεύγοντες περιήμηνται, *M. Anton. 9, 6.*

Περιήμην, fut. ψω, reliquum facio.

Περιήμην, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, deprehensus, comprehensus. A περιήμηνται. Unde

Περιήμην, εἰς, ἡ, deprehensio seu comprehensio, qua aliquem undique tenemus.

Περιήμην, decido.

Περιήμην, εἰς, circumfluo; (2) delabor.

Περιήμην, f. ξω, discindo, laceror. Περιήμηνται τὸν ἐν ἁλὶ πύλον, *Xen.*

Περιήμην, fut. ψω, evertor.

Περιήμην, fut. ξω, mactio, caedo.

Περιήμην, repono, colloco, constituo.

Περιήμην, effundo.

Περιήμην, circumdo, obsideo, contineo.

Περιήμην, *Ion.* pro περιήμηνται.

Περιήμην, *Ion.* pro περιήμηνται.

Περιήμην, adv. calide, ardentur. A περιήμηνται.

Περιήμην, circumjaceo, circumponor; cinctus sum amictu, malis, &c. Δυσταλὲς αὐτῷ εἰ μὴτος οὐκ εἰς περιήμηνται περὶ τὸν πράχλον αὐτῷ, *Luc. 17, 2.* Φεύγει δ' ἀπὸ χροσῷ (ἀπὸ φευγῆ). Ἐπὶ τὰς ὁργὰς περιήμηνται, *Theocrt. 23, 14.*

Περιήμην, aor. 1. περιήμηνται.

Περιήμην, adv. concise. A περιήμηνται.

Περιήμην, f. εἴσω, pingo, stimulo, configo. Περιήμηνται,

Περικέδης, ἴς, callidus, lucri cupidus.
 Περικεῖλαια, ας, ἡ, galea, cassis. Ex κεφαλῇ.
 Περικεφαλίον, τὸ, capitis tegmen. Ex eod.
 Περικῆδα, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro περιῆδα, a
 Περικῆδα, curam gero. Ὡς τότ' ὀδυσσῆος περιῆδατο κυδαλίμοιο, Od. 3, 219.
 Περικῆλος, υ, ὁ ἢ ἡ, peraridus, ambustus, vel circumquaque fissus. Ἀδὲ πάλαι, περικῆλα, Od. 5, 240. Ex καίω.
 Περικῆναι, conspergor.
 Περικῆναι, circumago. pass. circumagor, oboe.
 Περικῆναι, on, epith. Bacchi. Αἰών, quod, cum domus Semeles arderet, hederā nata est in columnis, qua servatus est; περικῆναι, Sch. Eur. male.
 Περικῆναι, on, vide περικῆναι, Eur.
 Περικῆναι, ἴος, ὁ ἢ ἡ, umbrōsus, ex omni parte ramos habens; (2) multis arboribus abundans. Epith. silvæ. (2) ὅσα φύλλα χροιάζε περικῆναι πῖσιν ὕλη, Apoll. Rhod. 4, 216. Α κλάδος.
 Περικῆναι, defleo, deploro.
 Περικῆναι, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi περικῆναι.
 Περικῆναι, εἰς, ἡ, defractio; (2) locus abruptus, confragosus, saltus; (3) flexus et conversio, circumactio.
 Περικῆναι, ὦ, fut. ὠώω, offringo, infringo, defringo; (2) flecto, convertō.
 Περικῆναι, ἴς, valde inclytus, insignis, Ar.
 Περικῆναι, acc. sing. præs. part. pass. verbi περικῆναι. Unde
 Περικῆναι, ἄτος, τὸ, ambitus muri.
 Περικῆναι, υ, ὁ ἢ ἡ, inclusus, obsessus.
 Περικῆναι, on, idem quod περικῆναι, Theoc.
 Περικῆναι, f. ἴσσω, undique claudō, cingo, obideo. Gl. V. circumcludo, obsero. Ὅτι δὲ πλῆθος περικῆναι, Thuc. 2.
 Περικῆναι, idem. Α κλείω.
 Περικῆναι, præs. inf. act. Ion. pro περικῆναι.
 Περικῆναι, celebrō, Ion. Α κλείω.
 Περικῆναι, ἴος, ὁ ἢ ἡ, declivis, devexus. Α περικῆναι.
 Περικῆναι, adv. lavando.
 Περικῆναι, υ, ὁ ἢ ἡ, qui alluitur, lavatur. Α
 Περικῆναι, f. ἴσσω, circumluo, undique alluo; (2) lavo, abluo; περικῆναι, undique alluo. Τὸ παιδίον ὑδατι περικῆναι, Aristot.
 Περικῆναι, υ, τὸ, nomen fructus. Φύλλα τε κισσῆναι περικῆναι φέρουσα, Nic. Th. 510.
 Περικῆναι, ὦ, ὁ, alluvies, Ph. περικῆναι, eluviones. Α περικῆναι. Unde
 Περικῆναι, περικῆναι, adspargine, Ph.
 Περικῆναι, υ, ὁ ἢ ἡ, et περικῆναι, ἡ, ὃν, qui undique alluitur, epith. insulæ. Ab eod.
 Περικῆναι, υ, ὁ ἢ ἡ, valde inclytus, insignis; (2) qui facile exaudiri potest.
 Περικῆναι, circumcirca κλωγῆναι edens explo.
 Περικῆναι, f. ἴσσω, neo, seu nendo torqueo et circumago.
 Περικῆναι, tibialia, Gl. V. Α π, et κνήμη.
 Περικῆναι, ἴδος, ἡ, tegumentum tibia ambiens. Ph. ocrea. Ex iisd.
 Περικῆναι, τὰ, exponitur, ramusculi, Ep.
 Περικῆναι, on, asper, multis et parvis aculeis, ut folia urticae, thymi, &c. Α
 Περικῆναι, f. ἴσσω, scalpo, vellico, pungo, rado; (2) metaph. aliquem per ludibrium vellico sermonibus, &c. (3) imitor, sc. illudendi causa, Phil.
 Περικῆναι, de gallis, cum capite elato canunt, inpr. cum vicerunt; (2) contemno, irrideo, Aristoph.
 Περικῆναι, detruncō, mutilo, imminuo, infingo.
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, circumveho.
 Περικῆναι, ἄτος, τὸ, frustum; (2) edulium ex herbis carnibusque concisis. Α περικῆναι.
 Περικῆναι, on, τὸ, frustulum. Dim.
 Περικῆναι, υ, ὁ ἢ ἡ, comatus. Α κόμη.
 Περικῆναι, ὦ, f. ἴσσω, jacto, jactanter prædico, seu glorior. Περικῆναι πολλοί, Thuc.

Περικῆναι, υ, ὁ ἢ ἡ, perelegans, admodum scitus vel festivus.
 Περικῆναι, ἡ, circumcisio, circumcisura, qua quidpiam in orbem truncatur. Gl. V. amputatio; (2) certa Scripturæ Sacrae sectio, al. ῥῆσι; (3) apparatus, supellex, ornatus, v. gr. fœminæ; (4) facultates, opes. Α
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, undique resco et mutilo. Gl. V. amputo, circumcido. Πάνταχόθεν αἱ ἑλπίδες περικῆναι, Diol.
 Περικῆναι, idem quod simplex.
 Περικῆναι, ὦ, fut. ἴσσω, verro, converro.
 Περικῆναι, ἄτος, τὸ, purgamentum, sordes verrendo collate. Α περικῆναι.
 Περικῆναι, ὦ, f. ἴσσω, probe orno, orno simpl. περικῆναι, p. part. pass.
 Περικῆναι, υ, ὁ ἢ ἡ, qui circa mundum est, eumque complexitur, Suicer. Α κόσμος.
 Περικῆναι, υ, ὁ ἢ ἡ, circumtonsus. Ex κείρω.
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, clamo, boo.
 Περικῆναι, ας, ἡ, membrana nervosa totam calvariam complexens.
 Περικῆναι, τὸ, cervical, Ph.
 Περικῆναι, υ, ὁ ἢ ἡ, qui est circa caput, qui caput tegit. Ex κράνιον.
 Περικῆναι, ὦ, fut. ἴσσω, obtineo, dominor, evinco; (2) supero, superior sum. Ὡς Ἀχιλλεὺς, περικῆναι κρατίεις, Il. 21, 214.
 Περικῆναι, ἴος, ὁ ἢ ἡ, compos; (2) superior. Α κράτος.
 Περικῆναι, pendeo circum, Ep.
 Περικῆναι, ἴος, ὁ ἢ ἡ, suspensus; (2) etiam de templo dicitur donaria suspensa habente; καὶ περικῆναι ἀναθήμασι. Α κρεμάω.
 Περικῆναι, υ, ὁ ἢ ἡ, undique præceps, et locis præruptis declivis, vel admodum præceps et præruptus. Α κρηνῆς.
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, pulso, pello, percutio.
 Περικῆναι, prægélidus; Gl. V.
 Περικῆναι, f. ἴσσω, celo, occulto. Περικῆναι ἱαντὴν μῆνας πίντε, Luc. 1, 24.
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, crocico.
 Περικῆναι, ὦμαι, fut. ἴσσω, adquire et adquire; περικῆναι, adipiscitur, Ph. περικῆναι, parta, Ph. aor. 1. pass. Hinc
 Περικῆναι, εἰς, ἡ, possessio, peculium, Ph.
 Περικῆναι, occido. Πολλοὶ δὲ περικῆναι ἄλλοι, Il. 4, 538.
 Περικῆναι, vicini, accolæ, Il. 17, 220. Ex κτίς.
 Περικῆναι, ὦν, οἱ, vicini, finitimi, accolæ. Ex κτίς.
 Περικῆναι, ὦ, f. ἴσσω, perstrepo, circumsono.
 Περικῆναι, valde celebrō, laudo, Sibyl.
 Περικῆναι, ἄτος, ἡ, in orbem se movens; in pl. etiam in orbem aliquid agentes, epith. horarum.
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, circumeo, circumdo.
 Περικῆναι, ὦ, fut. ἴσσω, idem; (2) circumago.
 Περικῆναι, υ, ὁ, ambitus, de muro.
 Περικῆναι, ὦ, fut. ἴσσω, circumdo, cingo, in circumcludo. Περικῆναι σὺ σε, Luc. 19, 43.
 Περικῆναι, εἰς, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. Α præc.
 Περικῆναι, adv. circum, circumcirca.
 Περικῆναι, idem quod
 Περικῆναι, f. ἴσσω, circumvolvo, circumvoluto, volutum
 Περικῆναι, εἰς, ἡ, circumactio, item vagatio.
 Περικῆναι, fluctibus ambio. Α
 Περικῆναι, on, ὁ ἢ ἡ, qui vel quæ fluctibus circumcirca alluitur. Α κύμα.
 Περικῆναι, circumtinnio, circumsono. Α κωδών.
 Περικῆναι, lamentis circumstrepo.
 Περικῆναι, comessabundus adeo vel oboe.
 Περικῆναι, ὦ, f. ἴσσω, obliquo pice. Τὸν σπῆγγον ἔχον ἐκ τῆς λεκανῆς τὰ μετέδωκε ἡμῶν περικῆναι, Aristoph. Vesp. 598. Α κόινος, πίπ.
 Περικῆναι, dilacerō, discerpo. Ἐώρα τὰς ἱαντῶν σάκας περικῆναι, Joseph. Maccab. 10.
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, calcitro.

Περικῆναι, ὦ, fut. ἴσσω, garritu perstrepo; (2) obblatō, inaniter loquor, garrio. Μὴ περιῆλαωμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα τί ποτ' ἀρὰ δεῖν μέλλουσιν, Aristoph. Conc. 231. Μηδὲ τοῖς περιῆλαοι ταχέως συγκατατίθεσθαι, adsendendum, M. Anton. 1, 4. Hinc
 Περικῆναι, τὸ, nugæ, proprie et tropice.
 Περικῆναι, on, clarus, famosus.
 Περικῆναι, on, loquax, garrulus.
 Περικῆναι, complexor, comprehendo, item potior; (2) amplector, amplexor; (3) Pass. obsessus teneor, ut elabi non possim; item deprehensus sum, cogor. Τῇ ψυχῇ περιῆλαμῶναι, Plato. Τὸν ὅλον κόσμον περιῆλαμῶναι τῇ γνώμῃ, M. Anton. 9, 27.
 Περικῆναι, ἴος, ὁ ἢ ἡ, undique splendidus;
 Περικῆναι, ὁ ἢ ἡ, idem. Α περιῆλαμῶναι.
 Περικῆναι, adv. splendide, magnifice.
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, fulgeo; (2) undique illustro, splendore ac lumine circumfundo. Gl. V. conluco. Καὶ δόξα Κυρίῳ περιῆλαμῶναι αὐτῷ, Luc. 2, 9.
 Περικῆναι, fulgor circumfusor, Greg.
 Περικῆναι, circumloqui, verborum circuitio-nibus uti, Poll.
 Περικῆναι, undique destillo, defluo.
 Περικῆναι, τὸ, reliquæ.
 Περικῆναι, idem quod περιῆλαμῶναι. Α
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, relinquo, reliquum facio; (2) superum, superstes sum; περιῆλαμῶναι, restat, superest, residet, Ph. περιῆλαμῶναι, superest, Ph. supererit; περιῆλαμῶναι, superstes, Ph. Οἱ ζῶντες οἱ περιῆλαμῶναι εἰς τὴν παρουσίαν τῷ Κυρίῳ, 1 Thess. 4, 15.
 Περικῆναι, f. ἴσσω, lambo, circumcirca delingo. Τὰ βλέφαρα περιῆλαμῶναι, Aristot.
 Περικῆναι, εἰς, ἡ, circumlocutio; (2) copia dicendi et latius interpretandi; (3) seu futilis loquacitas.
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, idem quod
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, decortico, delibro. Περὶ γὰρ βαῖ χαλκῶς ἔλειψε, Il. 1, 236.
 Περικῆναι, celebris, nomine clarus, qui versatur in sermonibus hominum. Ex περιῆλαμῶναι.
 Περικῆναι, υ, ὁ ἢ ἡ, totus albus; (2) admodum albus.
 Περικῆναι, ἄτος, τὸ, captura, captum; (2) circumplexus; (3) quod tenetur. Α περιῆλαμῶναι.
 Περικῆναι, ὦν, ὃν, comprehendendi vim habens; ὄνομα περιῆλαμῶναι, nomen cui et singularis et pluralis addi potest, Ern. Ab eod.
 Περικῆναι, adv. summatus; (2) de genere improprie loquendi cum ad aliud genus transfertur nomen, ut cum spolia de præda quavis dicuntur, Ern.
 Περικῆναι, ὦν, ὃν, qui comprehendi seu amplexu contineri potest; (2) qui percipi potest. Α περιῆλαμῶναι.
 Περικῆναι, εἰς, ἡ, comprehensio, complexus; (2) fig. dicendi, vid. περιῆλαμῶναι, 2. (3) περιῆλαμῶναι καθολικῇ ἢ ἐντελῶν εἰς cum res ad formam artis ac disciplinæ redigitur, Ern. Ab eod.
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, stagnando inundo. Τὴν πόλιν αὐτοῖς περιῆλαμῶναι, Thucyd. 2.
 Περικῆναι, relinquo, superum, Gl. V. περιῆλαμῶναι, residet; περιῆλαμῶναι, superstes, Gl. V. Α περιῆλαμῶναι. Unde
 Περικῆναι, ἴος, ὁ ἢ ἡ, superstes, reliquus.
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, lambo, lingo; (2) cupido appeto.
 Περικῆναι, et ἀομαι, ὦμαι, fut. ἴσσω, ἴσσω, idem. Γλώσση δὲ περιῆλαμῶναι γένειον, Theocrit. 25, 226. Βοῖς ὁπότε χρίλας Γλώσση ὑπωμαίοιο πᾶδος περιῆλαμῶναι, Aratus, 1115.
 Περικῆναι, ipsa circumlabendi actio, Arat. Sch.
 Περικῆναι, υ, ὁ ἢ ἡ, reliquus; (2) superstes. Α περιῆλαμῶναι.
 Περικῆναι, fut. ἴσσω, delibro, corticem detraho. Περικῆναι περιῆλαμῶναι, Theophr.
 Περικῆναι, f. ἴσσω, probe lavo seu abluo. Περικῆναι τινὰ τῷ οἴνῳ, Phil.
 3 X Περιῆλαμῶναι

Περὶ λῦτος, ὡς, ὁ ἔξ ἧς summopere dolens, valde tristis. A λῦσις.

Περὶ λωπίζω, fut. ἴσω, veste induo.

Περὶ μᾶλδρος, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, glaber, depilis, calvus.

Περὶ μαίμων, lustru; (2) cupio. Αὐτῷ δ' ἰχθυῖα σκόπελον περιμαίμωνσα, Od. 12, 95.

Περὶ μαίνομαι, per furorem vagor; (2) valde furo. Περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος, Hes. Scut. 99.

Περὶ μάστιγος, ἴω, ἰον, adsidens mactrā; (2) venefica, saga, ex περιμάττω (2). Ex μάστιγα.

Περὶ μᾶνθης, ἴος, ὁ ἔξ ἧς, valde seu mirum in modum insanus. Ex μαίνομαι.

Περὶ μάρνμαι, propugno, defendo.

Περὶ μαρνάμεθα, 1. pl. praes. ind. med.

Περὶ μάττω, fut. ξω, abstergo; (2) defixum et devotum veneficiis liberare, Ern. Περιμά-
ξας τὴν ἀκαθαρσίαν, Diosc.

Περὶ μάχης, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, de quo aliqui inter se pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur; (2) dubius, incertus. A μάχομαι.

Περὶ μάχομαι, pugno circum. Ἀνιχώρισε τι πάντας τὸς περιμαχομένους, Xen.

Περὶ μαφῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἧς, querulus seu contentiosus. Ex μέμφομαι.

Περὶ μενέων, valde cupio.

Περὶ μέν, praetlor, opior, exspecto, moror, Gl. V. aor. 1. περιμένειν imperat. περιμένον, exspecta, mane. Οὐ περιμένεις ἰγὼ τὸ τέλος τῷ λόγῳ, Lucian. Τὸς Ἱερωνίους περιμένειν ἐκέλευσεν, ἵνα ἄμα ἴον, Xen.

Περὶ μένους, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, cum cura rem agens; (2) scitus, elegans. Ex μέριμνα.

Περὶ μέστος, ὡς, plenus, abundans, refertus.

Περὶ μετρώ, ὡς, fut. ἴσω, totum ambitum metior.

Περὶ μετρον, ὡς, τὸ, ambitus. A

Περὶ μετρον, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, orbicularis, rotundus; (2) magnus. Hinc ἡ περιμετρον, scil. γραμμή, linea, qua in orbem ducta circulus efficitur; item ambitus, circuitus. Ex μέτρον.

Περὶ μετρήεις, nom. pl. contr. pro περιμετρήεις.

Περὶ μετρήεις, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, praelongus, altus. Ex ἡ et μήκος.

Περὶ μετρήεις, ἴος, ὁ ἔξ ἧς, idem et ex iisd.

Περὶ μετρία, ὡς, τὰ, feminalia, Gl. V.

Περὶ μετρήεις, et περιμετρεῖς, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, medullous. Ex μήτρα.

Περὶ μετρήεις, ὡς, fut. ἴσω, machinor, molior, struo, Od. 7, 200.

Περὶ μετρήεις, admonere.

Περὶ μετρήεις, imminuo; (2) consumor, deficio.

Περὶ μετρήεις, ἡ, vicissitudo, Man.

Περὶ μετρήεις, ὡς, fut. ἴσω, circummugio, perstrepo.

Περὶ μετρήεις, ἴς, mugitus edens. A praec.

Περὶ μετρήεις, circumhabito, περιναίτῃς, circumhabitans, pro περιναίτῃς, περιναίτῃς, Dion. Per. 330.

Περὶ μετρήεις, 3. pl. praes. conj. act.

Περὶ μετρήεις, ὡς, ὁ, accola, vicinus.

Περὶ μετρήεις, περινοῖς, et περινοῖς, ὁ, coles, Gl. V.

Περὶ μετρήεις, coles.

Περὶ μετρήεις, ὡς, nauseans, MSS. περιναύσιος. A ναυσία.

Περὶ μετρήεις, superfluous in navi vector, Suid. ubi plur. περινοῖς. Ex περι et ναῦς.

Περὶ μετρήεις, fut. εἶσω, innuo; (2) vergo, specto.

Περὶ μετρήεις, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, nubibus circumdatus, nubilosus. Ex νεφέλη.

Περὶ μετρήεις, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, pinguis circa renes.

Περὶ μετρήεις, ὡς, circumnato; (2) circumluo; (3) aggero circum.

Περὶ μετρήεις, ὡς, superfluous vector, vector qui in ministerio navis non est. Ex νῆος.

Περὶ μετρήεις, ὡς, τὸ, alluvies. A περιένω.

Περὶ μετρήεις, fut. ξομαι, circumnato.

Περὶ μετρήεις, fut. ἴσω, accumulo, undique adgero.

Περὶ μετρήεις, ὡς, τὸ, ἀπὸ τῶν νεύων, Il. 23, 169.

Περὶ μετρήεις, ablavo, lavo.

Περὶ μετρήεις, circumfeco. Περινοῖται ὡς μῆνός, Eur. Alc. 446.

Περὶ μετρήεις, gen. pl. part. praes. med. f. g.

Περὶ μετρήεις, pro περινοῖται, a περινοῖται.

Περὶ νοῖς, ὡς, f. ἴσω, mente complector et concipio; (2) comminiscor, excogito; (3) curiose cogito. Μεγάλα ταῖς ἱλασίαις περινοῖν ὁ Φίλιππος, Plut.

Περὶ νοῖς, adv. cogitate, perite, eleganter. A περινοῖς.

Περὶ νοῖς, ὡς, ἡ, idem quod

Περὶ νοῖς, as, ἡ, mentis conceptus seu comprehensio; (2) solertia, vafrum commentum. A νῆς.

Περὶ νοῖς, ἡ, idem quod προνομή, Steph.

Περὶ νοῖς, ὡς, f. ἴσω, circumfeco, oberro. Gl. V.

Περὶ νοῖς, peragro, obambulo, lustru; περινοῖν, spatium, Gl. V. Ὅς τις σε προσπατοῖν περινοῖν ἐξ, Aristoph. Plut. 121.

Περὶ τὰς κλίνας περινοῖν, Id. Thesm. 803.

Περὶ νοῖς, reversa, aor. 1. part. act. f. g.

Περὶ νοῖς, ὡς, sponsus, virginibus gratus.

Περὶ νοῖς, praep. circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique, Eur. Phæn. 505, 717. Androm. 449. A περι.

Περὶ νοῖς, derado, abrado.

Περὶ νοῖς, ἡ, δὲ, circumcirca rasus, politus.

Περὶ νοῖς, circumquaque rado vel polio; περι-
εξομένους, circumrasus, p. part. pass. Οὗς τε κυλινδρὸν Χαμάρρος ποταμὸς μεγάλαις περιεξέσει δύναι, Theocr. 22, 50.

Περὶ νοῖς, fut. ἀνώ, desiccio, exsicco; περιεξη-
ραίνονται, obaresco, Gl. V.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, desiccatus; (2) valde siccus, peraridus.

Περὶ νοῖς, ὡς, et ἴω, fut. ἴσω, novacula rado, derado.

Περὶ νοῖς, idem.

Περὶ νοῖς, fut. ὤσω, rado, scarifico. Pl. derado, stringo, destringo; περιεξοῖν με, destrigila me, Gl. V.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, mole sua turgens, amplus.

Περὶ νοῖς, as, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A περινοῖς.

Περὶ νοῖς, ὡς, ἡ, idem et ab eod.

Περὶ νοῖς, adv. circumductione, per ambages, R. Ab eod.

Περὶ νοῖς, τῶς, amfragus, amfractus, ambago, Gl. V. Ab eod.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ, circuitor, circulator, Gl. V.

Περὶ νοῖς, dicitur de medico circumforaneo; circuitor, lustrator; ap. Pat. Græcos, qui visitat ecclesias. Ab eod.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ, qui circumire solet, circumiens, circularis. A περινοῖς.

Περὶ νοῖς, fut. εἶσω, circumfeco, in orbem oheo; (2) mente perlustro et peragro. Gl. V. obambulo, circumfeco. Περινοῖν τὸ παλάτιον, Plut.

Τὰς πηγὰς τῶ ποταμοῦ, App. Οὐ γὰρ μετὰ σκίψεως ἤλθες ἐπὶ τῷ ποταμῷ, δὲ περινοῖς, Epict. A περινοῖς. Unde

Περὶ νοῖς, as, ἡ, circuitus; circuitura, Gl. V.

Περὶ νοῖς, fut. ἴω, certo orbe redeo.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ, cujus certus est circuitus, qui certo orbe recurrit.

Περὶ νοῖς, adv. longis verborum circumductionibus sive ambitu.

Περὶ νοῖς, deambulo, ambulatione utor.

Περὶ νοῖς, ὡς, victor periodicus, h. e. qui omnibus generibus certaminum vicit.

Περὶ νοῖς, ὡς, circitor, qui vigilas obit.

Περὶ νοῖς, ὡς, ἡ, circuitio, circuitus, ambages, amfractus, ambitus, ambitio, Gl. V. (2)

Periodus, certa verborum comprehensio perfectum sensum continens; dicitur et de quovis ordine rerum in orbem redeunte.

Περὶ νοῖς, ὡς, dolore omni ex parte crucio; περινοῖται, ὡς, graviter doleo; dolore omni ex parte premor.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ, quem multi dolores premunt; ærumnosus; (2) multos dolores inferens, R. Ex περι et ὀδύν, dolor.

Περὶ νοῖς, adv. cum gravi dolore.

Περὶ νοῖς, tumor.

Περὶ νοῖς, fut. ἴω, accola sum. Καὶ ἰγύνετο ἐπὶ πάντας πόδας τὸς περινοῖντας αὐτὸς, Luc. 1, 65.

Περὶ νοῖς, as, ἡ, locus suburbanus, seu vici circumjacentes; (2) ager circum urbem situs. Gl. V. territorium. A περινοῖς.

Περὶ νοῖς, ἴδος, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem situs. Ex eod.

Περὶ νοῖς, ὡς, fut. ἴω, circumædifico, in orbem struo; (2) ædificiis circumcludo.

Περὶ νοῖς, ὡς, τὸ, ἀπὸ τῶν ἑλίων, Ælian.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, vicinus, accola; περινοῖς, circumhabitatores, Gl. V.

Περὶ νοῖς, as, ὡς, circumferendus. A περι-
φέρω.

Περὶ νοῖς, ὡς, circumfeco, in orbem oheo.

Περὶ νοῖς, et περινοῖς, f. σθήσω, delabor. Hinc

Περὶ νοῖς, ὡς, ἡ, lapsus, ruina; (2) cum quid per lubricum delabitur.

Περὶ νοῖς, ἡ, distractio, impeditio, (bellum quod cum aliquo geritur, ap. Jos. Ern.) A περι-
ἄλω.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, prorsus immaturus, crudus; (2) durus.

Περὶ νοῖς, fut. ἴω, unguis reseo.

Περὶ νοῖς, adv. posit. circumspiciendum, dispiciendum et considerandum est; (2) negligerendum, despiciendum est. A περι-
σπῃ.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ, despiciendus, negligendus.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ, circumspicio; (2) con-
temno, negligo, patior; ὁ περινοῖται, non negliget, non patietur. Nuni δ' ἔσσι περινοῖται, Aristoph. Lys. 1020. Hinc

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, conspicuus; (2) negligens. (1) in περινοῖται, in omnium conspectu, App. Bell. Civ. 2, 131.

Περὶ νοῖς, adv. negligenter, temere, conspice, acerrime. Τῶν ἐν Κάναις περινοῖται ἀγωνισάμενον, Plut. in Marcello.

Περὶ νοῖς, praes. inf. act. pro περινοῖν, a περι-
ορῶ. Unde

Περὶ νοῖς, ὡς, ἡ, circumspectio; (2) negligentia.

Περὶ νοῖς, ὡς, circumspicio; (2) sino, ex neglectu permitto, video et patior; (2) negligo, non curo. Gl. V. despicio. Περινοῖντες ἀλλήλους, Xen. Cyr. 3, 28.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, iratus; (2) vehementi ira percitus. Ex ὀργή.

Περὶ νοῖς, irascor, ut simplex.

Περὶ νοῖς, fut. ὤσω, ulnis comprehendo. Ex ὀργή.

Περὶ νοῖς, adv. iracunde, Hes. quasi a περι-
οργῶ, Æsch. Agam. 224.

Περὶ νοῖς, ὡς, τὸ, diluculum. A

Περὶ νοῖς, ὡς, idem. Ex ὀρθος.

Περὶ νοῖς, f. ἴω, suis finibus limitibusque circumscribo, adeoque et recte capio, intel-
ligo; (2) definio, explico; (3) extermino. Gl. V. limito. Περινοῖται τὰς πύλας ἐκείνας ἐν τοῖς μορίοις, M. Anton. 5, 18. Περινοῖται αὐτὸν, Id. 7, 31. Hinc

Περὶ νοῖς, ὡς, ἡ, circumscriptio, R.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ, circumscriptio quæ fit limitibus, limites agrorum. Gl. V. termina-
tio, definitio; (2) exsilium, nempe relegatio seu deportatio in certum locum, unde egredi vetatur exsul. Ab eod.

Περὶ νοῖς, as, quod circumscribi, intelligi, explicari potest.

Περὶ νοῖς, fut. ἴω, classem in statione habeo.

Περὶ νοῖς, f. ἴω, classem seu navem in stationem duco. Περινοῖται τὴν ναῦν περὶ τὸ χεῖμα, Dem.

Περὶ νοῖς, vel ὀρῶ, fut. ἴω, circumfodio; (2) ablaqueo. Περινοῖντες κάτω μετὰ τῶν ῥιζῶν, Theophr.

Περὶ νοῖς, fut. ἴω, circumfodio, circumfodio.

Περὶ νοῖς, as, valde, bene olens, fragrans. Ab ὀσμή.

Περὶ νοῖς, ὡς, ὁ ἔξ ἧς, ossibus circumdatus; (2) ossa circumdans. Ex ὀστέον, os.

Περὶ νοῖς, as, ἡ, abundantia, copia, facultas; (2) opes, peculium, res familiaris; (3) luxus; (4) incolumitas, vita; (5) ex περι-
οσίας, e facili, suppetentibus viribus et copiis; item dicis causa, sive gravi aut idonea causa. A περι-
οσμία.

Περὶ νοῖς, f. ὤσω, et ὤρωμαι, suppetunt mihi opes

opes et copia. Περιουσίασι τε βυλόμενος και γυνάσται, *App. Bell. Civ.* 5, 75. A περιουσία. Hinc
 Περιουσιασμός, ὁ, δ, possessio opum et copiarum; (2) peculium.
 Περιουσιασμός, ἡ, ὄν, adfluens, abundans.
 Περιουσιος, α, ὁ, δ, peculiaris; (2) eximius, præstans; (3) dives, copiosus. A περιουσία.
 Περιουσιώτερος, abundantior, *Gl. V.* A præc.
 Περιουσιαλμος, α, ὁ, qui circa oculum est, oculum ambiens.
 Περιουχέω, ὦ, f. ἥσω, circumveho; περιουχομαι, circumvehor, pererro. Περιουχέομαι ζωίσι, *Aristot.*
 Περιουχῆ, ἥς, ἡ, complexio, comprehensio, ambitus; (2) argumentum scripti alicujus; (3) locus scriptoris, al. ῥῆσις; (4) præsidium, septum, munitio. A περιέχω.
 Περιουχος, α, ὁ, δ, ἡ, munitus, munimento inclusus. Ab eod.
 Περιπαθῶ, ὦ, f. ἥσω, vehementi adfectu commoveor; (2) aestuo dubitatione seu anxietate. Περιπαθόντες, ἔ, λοιδορούντες ἑαυτούς, *Plut.* A
 Περιπαθῆς, ἑός, ὁ, δ, ἡ, vehementi merore adfectus; (2) adfectionibus obnoxius. *Gl. V.* tristis. Ex πάθος, adfectus.
 Περιπαθός, adv. cum magna tristitia aut mentis commotione.
 Περιπαμφάνω, ὦ, fulgeo, quaque lumen spargo. Νῆσοι δ' ἔξισις Σποράδες περιπαμφανώσαν, *Dion. Per.* 530. A πάν et φαίνω.
 Περιπαπταίνω, circumspicio, oculis lustror. 'Εκ νῆων πύλαγος περιπαπταίνοντες, *Arat.*
 Περιπαρῆναι, aor. 2. inf. pass. verbi περιπαίρω.
 Περιπάσσω, vel -πάττω, f. ὄσω, conspergo.
 Περιπάσας, circumspersus, *Ath.*
 Περιπάτιω, ὦ, fut. ἥσω, ambulo, obambulo.
 Περιπατεῖν ἄνω κάτω, *Aristoph. Lys.* 712. ἀξίως τῆς κλήσεως, *Ephes.* 4, 1. τοῖς ἔθελαι, *Act.* 21, 21. μετὰ τινος, *Apos.* 3, 4. κατὰ ἀγάπην, *Rom.* 14, 15. κατ' οἶκον, *M. Anton.* 1, 4. Hinc
 Περιπατήσις, ἑός, ἡ, deambulatio.
 Περιπατήσωμεν, 1. pl. aor. 1. conj.
 Περιπατητής, ὁ, δ, ambulator, *Gl. V.* Hinc
 Περιπατητικός, ἡ, ὄν, ambulator, *Gl. V.* (2) ad Peripateticorum sectam vel disciplinam pertinens. Hinc περιπατητικός, ὁ, δ, Peripateticus philosophus.
 Περιπατητικός, adv. more Peripateticorum; (2) deambulando.
 Περιπατοῖς, 2. sing. præ. opt. act. *Att.* pro περιπατοῖς, a περιπατῶ.
 Περιπάτω, α, ὁ, ambulatio, deambulatio; (2) locus in quo deambulamus. *Gl. V.* ambulatio, ambulatorium, deambulatorium; (3) disputatio philosophica, quæ fit inter deambulandum, seu disputatio ambulatoria; (4) locus in quo philosophi deambulant disputant; (5) schola seu secta Aristotelis.
 Περιπαχῶν, glacie constringo; pass. congelo.
 Περιπίεζος, ἰα, ἰον, terræ propinquus. Hinc ἡ περιπίεζια, ας, humilitas; (2) qui pedibus obiri, circumiri potest, *Suid.* Ex πίεζω.
 Περιπίεζω, adv. humiliter. A præc. Unde Περιπίεζες, ὡν, αἰ, ornamenta pedum.
 Περιπίεζος, fimbriatus, circumdatus limbo. A πῖλα (2), quod vide
 Περιπίρω, transfigo. *Gl. V.* adfigo. 'Εαυτὸς περιπίρειν ἰδύναι πολλὰς, 1 *Tim.* 6, 10. 'Αδρός ἀνγκύσις περιπίρειν κακοῖς, *Phil.*
 Περιπίλω, seu περιπίλωμαι, supero, superstes sum.
 Περιπίλῃς, ἑός, et ὦ, ὁ, δ, ἡ, lividus. A πῖλος.
 Περιπίμπτος, ὄν, proprie dimissus in varias partes; (2) ex missu alicujus pluribus locis factus, ut ἰερά περιπίμπτα, jussu alicujus diversis locis facta sacra, *Æschyl.* A
 Περιπίμπω, fut. ψω, mitto circum, dimitto.
 Περιπίνομαι, circa aliquid vel aliquem satago, occupor aliqua re.
 Περιπίπταμαι, circumvolo, *Theoc.*
 Περιπίπτω, f. ψω, intego, contego, involvo; proprie pastam crassiorem farina speciosa, ut panifices solent.

Περιπίπτω, perf. inf. act. verbi περιπίπτω pro περιπίπτω.
 Περιπίπτον, aor. 2. inf. act. verbi περιπίπτω.
 Περιπίπταω, vel περιπίπτανται, aut περιπίπτανται, fut. πῖταω, in orbem extendo vel expando, obtendo. Περιπίπτασθαι χεῖρα φίλιον, *Eur. Hel.* 634. Παντὰ δ' ἀμφὶ δέσπας περιπίπταται ὕψος ἄκανθος, *Theocr.* 1, 55. Hinc
 Περιπίπτασμα, ἄτος, τὸ, velum seu aulæum, quod obtenditur.
 Περιπίπτασός, ἡ, ὄν, expansus vel obtentus, τὸ περιπίπτασος, genus osculi exquisitus et acris, seu amatorium, obscenum. Ab eod.
 Περιπίπτειν, ας, ἡ, conversio, in contrarium statum mutatio; (2) fortune mutatio; (3) casuum varietas, et rerum contrariarum atque inexpectatarum eventus; item incommodum grave, malum fortuitum quodlibet; (4) admiranda et rara fortuna; (5) in epico et tragico carmine conversio rerum in contrarium, pars fabule. A
 Περιπίπτης, ἑός, ὁ, δ, ἡ, qui incidit in retia, malum; (2) qui cecidit vel corrui. (1) ἐν γὰρ οἱ χθονὶ πηκνὸν τὸν ἔγχρως περιπίπτης κατηγορεῖ, ensis terræ infixus, in quem procubuit, *Soph. Aj.* 906. (3) ἐπιπὶ περιπίπτης ἔχουσιν τύχας, quoniam in contrarium mutam habes fortunam, *Eurip. Andr.* 983. Ex πίπτω.
 Περιπίπτομαι, fut. πτήσομαι, circumvolo. Μὴ περιπίπτεσθαι πανταχῇ κερκηνόσας, *Arist. Av.* 166.
 Περιπίπτω, teco, involvo, abscondo. 'Ονόματι περιπίπτωσι τὴν μοχθήριαν, *Arist. Plut.* 159.
 Περιπίπτειν τὸ πρῶγμα ἐν λόγοις, *Lucian. de Gymnasiis.*
 Περιπίπτης, ἑός, ὁ, ἡ, peramarus. A πῖνκν.
 Περιπίπτεσθαι, gen. pl. perf. part. pass. v. περιπίπτεσθαι pro περιπίπτεσθαι.
 Περιπίπτεσθαι, adv. perite, prudenter. A φράζω.
 Περιπίπτεσθαι, f. ζω, compingo et coagmento; (2) figo vel defigo; περιπίπτεσθαι, congelo, frigore coeo.
 Περιπίπτης, ἑός, ἡ, concretio. A præc.
 Περιπίπτης, resilio, resiliendo circumveo.
 Περιπίπτης, f. ζω, idem quod περιπίπτεσθαι, *Gl. V.* circumfigo.
 Περιπίπτης, amplexor, *Call.*
 Περιπίπτης, ὄν, præpunguis.
 Περιπίπτης, undique incendio.
 Περιπίπτης, amburo.
 Περιπίπτης, incido, fere in malam partem, ut in rete: vid. περιπίπτης. perf. περιπίπτακα. aor. 2. περιπίπτον part. περιπίπτον. 'Ἦν μοι τὸ περιπίπτης καλὸν, *Aristoph. Lys.* 218. Ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπίπτεσθαι, *Isocr.* νοσήματι, *Xen.* Περιπίπτεται ἐαυτῷ, contradicere, *Æschin.* Πρὸς τὸν περιπίπτοντες ἀδικοῖσι γνώμῃσι, *Herod.* 1, 96.
 Περιπίπτης, τὰ, fraces, reliquæ olivarum et uvarum, expresso succo, qu. περιπίπτατα, ut ἀποπίπτατα. Et sic forte legendum ap. *Aristoph. Ern.*
 Περιπίπτης, ὦ, cado desuper et incumbo, irruo.
 Περιπίπτης, fut. ζω, aberrare facio, circumfactor. Ποῖ περιπίπτασθαι γνώμης ἀγαθῆς; *Eur. Hipp.* 244.
 Περιπίπτης, ὦ, fut. ἥσω, errabundum circumago; (2) περιπλανώμαι, errabundus circumveo, pererro. Οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα, *Xen. Cyr.* 1, 11.
 Περιπίπτης, ἡ, vagus circuitus, oberratio, *Greg.*
 Περιπίπτης, ἄτος, τὸ, molliens delinimentum, emplastrum, fomentum crassius, ut e pulte factum. A
 Περιπίπτης vel περιπλάττω, f. πλάσω, illino, obolino, obduco, obtego; (2) adfigo. Περιπλάττεται πηλῷ, *Theophr.* 'Οργάνια περιπλάττωμαι, *M. Anton.* 10, 35.
 Περιπλάττω, adv. amplexu, circumplicando se.
 Περιπλάττω, circumplico, circumplector, *Suid.*

Περιπλάττω, α, ὁ, δ, ἡ, perplexus, implicitus, connexus. A
 Περιπλάττω, fut. ζω, implico, complector, involvo; περιπλάττωμαι, amplexor. *Gl. V.* Οὐκ οἶδ' ὅπως δει περιπλάττω, *Dem.* Γρηῖ περιπλάττω, *Odys.* 22, 38. Hinc
 Περιπλάττω, ἑός, ἡ, complexus, amplexus.
 Περιπλάττω, α, ὁ, δ, ἡ, plenus, refertus, valde plenus.
 Περιπλάττω, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. Ex πλέωμαι. Hinc
 Περιπλάττω, ἡ, ὄν, peripneumonia laborans.
 Περιπλάττω, adv. e peripneumonia.
 Περιπλάττω, ὄν, qui est in latere. A πλευρά.
 Περιπλάττω, fut. εἶσω, circumnavigo, navigando obo, seu ambio; (2) circumfluito, i. e. nimio humore diffuso et delabor, aut laxor. Περιπλάττω Πελοπόννησον, *Dem.* Τῇ παρασκευῇ ταυτῇ περιπλάττω, *Thuc.*
 Περιπλάττω, *Att.* pro περιπλάττω, *Plut.*
 Περιπλάττω, ἑός, ὁ, δ, ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus; (2) plenus, redundans. Ex πλῆθος.
 Περιπλάττω, fut. ὄσω, impleo, oppleo, repleo; (2) plenus sum.
 Περιπλάττω, et περιπλάττω, adv. nodo, nexu, *Vox Athletica.*
 Περιπλάττω, vel περιπλάττωμαι, f. ζωμαι, circumveo, complector medium in certamine.
 Περιπλάττω, ἡς, ἡ, circumplexus, amplexus, coitus in Venere; (2) schema rhetoricum. A περιπλάττω.
 Περιπλάττω, α, ὁ, δ, ἡ, implicitus, circumdatus complexu. Ab eod.
 Περιπλάττω, præ. part. pass. per *Synop.* pro περιπλάττωμαι, a περιπλάττω, *Il.* 18, 220.
 Περιπλάττω, contr. περιπλάττω, α, ὁ, circumvectio, qua quis navigo circa locum aliquem vehitur; adj. qui circum navigari potest.
 Περιπλάττω, ἄτος, τὸ, perluvium, livivium. A περιπλάττω, perlavo, probe lavo. Hinc
 Περιπλάττω, ἑός, ἡ, ablutio; (2) excrementa, dejectione.
 Περιπλάττω, idem quod περιπλάττω.
 Περιπλάττω, idem quod περιπλάττω.
 Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio.
 Περιπνευμονία, laboro peripneumonia. A pr.
 Περιπνευμονικός, ἡ, ὄν, peripneumonia laborans. *Gl. V.* pulmonarius. Ab eod.
 Περιπνεύω, fut. εἶσω, spiro circum. *Gl. V.* perflo. 'Ενθα μακρῶν νῆσων ἀπικανδὶς αὐραὶ περιπνεύουσιν, *Pind. Ol.* 2, 130. Hinc
 Περιπνεύω, ἑός, ὁ, δ, ἡ, suffocatus. Ex πνίγω.
 Περιπνεύω, ας, ἡ, perspiratio, v. gr. venti, auræ.
 Περιπνεύω, contr. περιπνεύω, α, ὁ, qui undique perflatur. A περιπνεύω.
 Περιπνεύω, ας, ἡ, orbiculus, quo quidam loco calceorum utuntur, *Stroph.*
 Περιπνεύω, α, ὄν, idem quod περιπνεύω, *Gal. in Ler. Hipp.* περιπνεύω, *Ion. Ern.* A περιπνεύω.
 Περιπνεύω, α, τὸ, limbus, *Ph.* Ab eod.
 Περιπνεύω, α, ὁ, δ, ἡ, desideratus, desiderabilis, dilectus, amatus.
 Περιπνεύω, ὦ, et περιπνεύωμαι, εἶμαι, tueor, servo; (2) gigno, adfero; (3) in med. acquiro, quaero, comparo; (4) vindico mihi, adfero mihi; περιπνεύω, partum, *Gl. V.* a. 1. pass. part. et περιπνεύωμαι, partus, *Gl. V.* perf.; τὸ περιπνεύωμαι, arte singulari et cura factum. Παμμενὶν τὴν ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ, ἢν περιπνεύωται διὰ τῷ ἰδίῳ αἵματος, *Act.* 20, 28. Περιπνεύω 'Ρόδον αὐτῷ, *Dem.* Hinc
 Περιπνεύω, ἑός, ἡ, tutatio, ipsa actio tuendi et conservandi; (2) adquisitio, adjectio, *Gl. V.* (3) vindicatio et adsertio.
 Περιπνεύω, ἡ, ὄν, gignens, seu efficiens, lucrum, procurator rei familiaris, pecuniæ, &c.
 Περιπνεύω, et περιπνεύω, α, ὁ, præfectus vigilum, qui præest circuitoribus excubiarum. Ex περιπνεύω et ἀρχω.
 Περιπνεύω, obambulo, lustror. A περιπνεύω.
 Περιπνεύω, ὦ, f. ἥσω, in orbem agor seu versor, obo, circumveo, lustror, *Gl. V.* Κατάπερ

τὸν ἥλιον ἐν ἄραισι λίγυσι περιπολεῖν, *Plut.*
Ἄνω δὲ κάτω τὴν ἰδὴν περιπολεῖν, *Luc.*
Hinc
Περιπόλησις, *ως, ἡ*, circumactio, circuitus.
Περιπόλια, *τὰ*, quae urbem circumjacent, *Steph.*
Περιπόλιζω, *fut. ἴω*, oboe urbes.
Περιπόλιος, *ο, ὁ ἢ ἡ*, urbem circumjacens, circa urbem situs. *Ex πόλις.*
Περιπολλῶν, *adv.* permultum, maxime. *Ex π. et πολλός* pro πολλός.
Περιπολλῆς, *magni.* *Ex iisd.*
Περιπόλος, *ο, ὁ*, qui circumit, qui in orbem obit et lustrat; (2) explorator et excubitor; (3) navis, apud Rhodios; *περιπόλοι*, calatores, *Ph.* circitores, *Gl. V.* Ἄ *περιπολῶ*.
Περιπορᾶν, *ἤς, ἡ*, missio, dimissio.
Περιπορόμενος, *ο, ὁ ἢ ἡ*, admodum improbus, improbitate nobilitatus.
Περιπορπύζω, *φ. ἴσω*, circumquaque demulceo et blande attracto, blanda manu demulceo, *item* poppysmate, seu plausu lingua.
Περιπορεύομαι, *φ. ὑσσομαι*, circumeo, in orbem eo et lustrō. *Τὰ ἱερὰ περιπορεύομενος, Aristot.*
Περιπορεύομαι, *ῶμαι*, *fut. ἥσομαι*, fibulis connecto, *Αγγλ.*
Περιπόρφυρος, *ο, ὁ ἢ ἡ*, purpura amictus, praetextatus; *περιπόρφυρος συγκαληκτὴ*, praetexta, toga senatoria, *Gl. V.* et *περιπόρφυρος*, praetexta, toga, *Gl. V.* *Ex πορφυρά.*
Περιπορφύρα, purpurarum, *Man.*
Περιποτάμωσι, *amnesses, Gl. V.* Ἄ *ποταμός.*
Περιποτάωμαι, *ῶμαι*, circumvolvo. *Ex πτόσμαι.*
Περίπτε, *adv.* circiter.
Περίπτεος, *ᾧος, ὁ ἢ ἡ*, pedem circumdans; (2) apte pedem circumdans, pedi conveniens; *ὑποδήματα περίπτεα*, calcei habiles, *al. περί πόδα.*
Περίπτερ, *adv.* eximie, summopere, supra modum; (2) valde, vehementer; scribitur etiam divisim.
Περιπροχέω, *fut. ἴσω*, provehor nave.
Περιπροχέω, circumfundo; ut hinc sit *περιπροχυθεῖς*, *aor. 1. part. pass. circumfusus.* *Θυμὸν ἐνὶ βήσσιν περιπροχυθεῖς ἰδάρμασιν, Il. 14, 316.*
Περισπασίαι, *φ. αἰσω*, impingo, i. e. in indignationem aut odium alijus incurro.
Περίσπτερος, *ο, ὁ ἢ ἡ*, undique pinnatus, vel tectus. *Περίσπτερον*, scintilla, *Ler.* *Ex σπτερόν.*
Περίσπτις, *ᾧος, τὸ*, idem quod πτίς, πτισάνη. Ἄ
Περίσπτις, *fut. ἴω*, corticem auferendo perpurgo; (2) accurate decortico; *περίσπτις*, *ᾧος*, decorticator, *perf. part. pass.* Ἄλλ' ἴσμεν αὐτοὶ νῦν περὶ σπτισμένους, *Arist. Ach. 512.*
Περίσπτις, *ᾧος, τὸ*, operimentum:
Περίσπτιζωσαν, *acc. sing. aor. 1. part. act. f. g. verbi*
Περίσπτις, *fut. ζῶ*, circumplico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumfundo, circumvenio; (3) circumplector, amplector; περισπτιζομαι, complector. *Gl. V.* osculor.
Πίστα ὅμως περιπύσσοντες, *Eur. Hec. 724.*
Ἐγὼν περιπύσσων ὀλέως βέβητας, *Lycophr. 1135. χίρας, Eur. And. 418. σὺν γόνυ, Id. Iph. in Au. 1017. Καὶ κατηρφεὶ τύμβῳ περιπύσσοντες*, et postquam oblecto sepulcro includeritis, *Soph. Antig. 885.* Hinc
Περίπτιχῆ, *ἤς, ἡ*, ambitus, complexus; (2) septum, mœnia; (3) circumactio, conversio. (2) *αἰδ' Ἀχαιῶν νεύλοχον περιπτιχῆ, Eurip. Hec. 1015.*
Περίπτιχῆς, *ἴος, ὁ ἢ ἡ*, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicando scilicet. *Κρυφαῖον φασγάνον περιπτιχῆς, Soph. Aj. 899.*
Περίπτις, conspuo; (2) contemno, nihili duco. *Περίπτις*, *ᾧος, τὸ*, quod accidit, casus, calamitas. Ἄ *περίπτις*. Unde
Περίπτωσις, *ως, ἡ*, casus, infortunium, calamitas; (2) casus, fortuita occasio.
Περίπτωτικός, *ἡ, ὄν*, fortuitus. Ἄ *πρæc.*
Περίπτις, *ᾧος, τὸ*, pus collectum; (2) circum dentes suppuratio. *Ex πύτις.*
Περίπυρρον, *ο, τὸ*, putamen, molles floccos continens. *Ex πυρρὸν.*

Πείσιτος, ε, δ, ζ, η, fama notus, celebratus.
 Περιφάνης εὐ δύναται περιέστυον ἔχειν ἐνὶ πα-
 τριδι τμήνῃ, Nonn. P. 4, 44. Ex συνώνυ-
 μαι.
 Περιτομάζω, fut. άσω, (circumcirca) obturo.
 Περιτοματίζω, fut. ίσω, idem. Ex τώμα.
 Περιρσάω, conspergo, Gl. V.
 Περιρογχάζω, et περιρρογχάζω, valde contem-
 nu, irrideo, contemnit tracto.
 Περιρρομείω, ώ, fut. ήσω, circumvolvo et cir-
 cumago in modum rhombi, contorqueo ;
 potius περιρρομείω, scribendum.
 Περιρρήγνῃς, ίος, δ, ζ, η, disruptus, circumfrac-
 tus, circumcisus. A περιρρήγνυμι.
 Περιρρίβω, fut. ανώ, aspergo, conspergo. Π
 ρριβάντων οικίας, Diosc.
 Περιρρίβωδες, palmarum termites ; ramuli, sur-
 culi. Οίας ἱερυλλοῖς περιρρίβωδες αἴξιν, Nic.
 Th. 533. Ex ράξιν.
 Περιρρίβωσις, εως, η, adpersio. A περιρρίβω.
 Περιρρίβαντήριον, η, τὸ, adpersigillum. Gl. V. in-
 strumentum ad aspergendum ; (2) vase
 aquarium ; (3) locus ipse ubi vas illud po-
 situm est, sc. in aditu templi, &c. sed in
 pl. Vide Ern. Ab eod.
 Περιρρίβαντιζω, fut. ίσω, conspergo.
 Περιρρίβασται, suo, concito, Gl. V.
 Περιρρίβω, expio, lustror.
 Περιρρίμβομαι περιρρίμβεται, pervagatur.
 Περιρρίβωσις, f. ψω, in alteram partem declino.
 Περιρρίβεις, εως, η, inclinatio, propensio. A
 πρᾶε.
 Περιρρέω, circumquaque fluo, undique fluo,
 circumfluo, alluo ; περιρρέομαι, circumfluor,
 abundo, adfluo aliqua re ; περιρρέει, circum-
 fluit ; αἵματι περιρρέωντος, sanguine fluens.
 Ἰκανοὶ περιρρέων ἡμάς, Aristot. Περιρρέεισθαι
 ποταμοὶ μεγάλοι, Luc. Περιρρέτω βίος, vic-
 tus abunde affluit, Sophocl. Elect. 364.
 Περιρρήγνυμι, vel περιρρήγνυμι, proprie, alteri
 per vim deripio, velut vestem, ut lictores
 faciunt ; περιρρήγνυμαι, in med. prae dolore
 vestem meam discindo et laceror. Sed anti-
 qui poetæ Attici et prosaici posteriores activo
 etiam utuntur pro medio, Ern. Οἱ τρατηγοὶ
 περιρρήγναντες αὐτὸν τὰ ἱμάτια, ἐκείλων ραβδί-
 ζων, Act. 16, 22. Περί τὴν χάραν περιρρήγξῃς,
 Isocr. Hinc
 Περιρρήγνῃς, ίος, δ, ζ, η, P. (περιρρήγνῃς, Steph. Ern.)
 in utramque partem reflexus, inflexus, aut
 refractus ; (2) qui in orbem circumactus
 procidit, proruit ; (3) rotundus.
 Περιρρήδην, adv. in orbem utrinque.
 Περιρρήγεις, εως, η, abruptio, discissio. A
 περιρρήσσω, idem quod περιρρήγνυμι.
 Περιρρήθω, ης, η, fluxus in orbem, vortex.
 Περιρρίσσει, ας, η, defluxio humoris e variis par-
 tibus in certum locum, velut vesicam, &c.
 Περιρρίσσει χολάδεις, Hippocr. A
 περιρρίσσει, contr. περιρρίψς, η, δ, ζ, η, circumfluus ;
 (2) Subst. adfluxus humorum. Ex περι et
 ρίω.
 Περιρρίσσει, undique fluo, circumfluo. Περιρ-
 ρίσσαν αἱ κόμαι, Aret. Πολλοὶν βασιλίων ζ
 πῆγιν υἱος περιρρίψν, Hippocr.
 Περιρρίψτω, fut. ψω, abstergo, abluo. Περιρρί-
 ψτων ἀνδρακας, Diosc.
 Περιρρίψτος, υ, δ, ζ, η, circumfluus ; (2) active,
 circumfluens. Περιρρίψτων ὅτιε ἀκαρπείων
 πεδίων Σικελίας, supra steriles campos Sicili-
 am circumfluens (supra fluctus qui cir-
 cumfluunt Siciliam), Eurip. Phœn. 217. A
 περιρρίβω.
 Περιρρίψῃς, ὡγος, δ, ζ, η, abruptus, præruptus.
 A περιρρίγνυμι.
 Περιρρίβω, vel περιρρίβω, caudam movendo
 circa aliquem ablandior. Ὡρῇσι μακροῖσι
 περιρρίβαντες ἀνέσταν, Odys. 10, 215.
 Περιρρίπζωμαι, f. πίσσωμαι, tubarum seu tubæ
 sonitu excitor, tubam sonantem audio.
 Περιρρίπζεις, εως, η, accumulatio, aggeratio, con-
 gestio. A περιρρίπτω.
 Περιρρίπζω, fut. ίσω, carnem scalpello circolo,
 scarifico. Ex σάρξ.
 Περιρρίπρωτος, ες, δ, circinato carnis, quæ scalp-
 ello fit, scarificatio. A πρᾶε.

Περίσσος, *μ*, ὁ ἄρ' ἡ, *carnosus*, carne abundans. Ab eod. Hinc
Περίσσος, *ῶ*, fut. ὄσω, *carnibus* gravo, carne circumdo, carne vestio. Hinc
Περίσσος, *εἰς*, *ἡ*, cum quid carne circumdatum est.
Περίσσος, fut. ἔσω, circumstipo, circum accumulo. *Gl. V.* aggero. Περίσσος τὰς ῥίξας τῇ γῇ, *Theophr.* Περίσσος τὰ χιλιὰ τῷ πύθω πανταχόθεν, *Polyb.* 22, 11, 17.
Περίσσος, *Poet.* περισσός, fut. ἴσω, quatio seu concutio. *Il.* 12, 382.
Περίσσος, *μ*, ὁ ἄρ' ἡ, *gravis* et *magnificus*. Περίσσος, *ον*, venerabilis. *A* σέβμαι.
Περίσσος, *μ*, ὁ ἄρ' ἡ, *insignis*, *clarus*; (2) *insignitus*, *notatus*. Ex *σῆμα*.
Περίσσος, putrefactio. "Ὅταν ἐκπέσῃ περισσὴ λευκά, *Theophr.*
Περίσσος, *viribus* et *robre* valeo, *nimum* *viribus* polleo; *περισσόνων*, *prævalens*, *ferociens*. Μὲ μπερισσόνων δηλῆται ἐξὶ χαλκῷ, *Odys.* 22, 368. *A*
Περίσσος, *εἰς*, ὁ ἄρ' ἡ, *viribus* et *robre* *prævalidus*. Ex *σθένος*.
Περίσσος, *ῶ*, fut. ὄσω, *variego*.
Περίσσος, *φ*, ἴσω, *omitto*, *taceo* quæ ad causam pertinent, *Hes.*
Περίσσος, *ον*, *ferro* obductus.
Περίσσος, *salio*, *palpito*.
Περίσσος, *φ*, *ψ*, *effodio* circa, *circumcirea*.
Περίσσος, *idem*.
Περίσσος, *τά*, *freminalia*, *V. T.*
Περίσσος, *εἰς*, ὁ ἄρ' ἡ, *perdurus*; (2) *pertinax*, *præfractus*; (3) *asper*, *molestus*. Ex *σκέλα*, *exscisso*. Περίσσος, *molestus*, *ægrus*, *gravius*; (4) *μύριτος* πρῶτων πάντα περισκελίσσον ἅπαντα τ' ἀναγὰ φέρι, *Menand.*
Περίσσος, *φρίνεις*, *mentes obstinatæ*, *Aj.* 659.
Περίσσος, *εἰς*, ὁ ἄρ' ἡ, *crura* *ambiens* seu *circumdans*. Ex *σκέλος*. Hinc
Περίσσος, *ον*, τὰ, *femiale*, *caliga*, *bracca*.
Περίσσος, *ἴδω*, *ἡ*, *περισκίλις*, *feminalia*, *Gl. V.*
Περίσσος, *adv.* *obstinate* et *firmiter* *adversus* fortunam *animo*.
Περίσσος, *protego*, *defendo*.
Περίσσος, *circumtectus*, *munitus*, *Callim. H. Jov.* 12. *Del.* 23.
Περίσσος, fut. *φομαι*, *circumspicio*, *considero*. "Ὅν σε μάλ' οἶω νύκτα περισκελίσσασθαι, *Arat.* Hinc
Περίσσος, *μ*, ὁ ἄρ' ἡ, *qui circumcirea oculis lustrari* potest; (2) *ex quo subjecta lustrari oculis circumciquaque possunt*.
Περίσσος, *probe* *tego*. Χρυσὸν ταλάριον περισκελὶ χιλιὰ ταροῖσι, *Mosch.* 2, 61.
Περίσσος, *εἰς*, *ἡ*, *circumspectio*; (2) *spectatio* *auri*, *vel* *nummorum cura*. *A* περισκεπτομαι.
Περίσσος, *μ*, τὰ, *tabernaculum*, *quo quis circumdatus est*, *in quo quis est*. Ex *σκηνή*.
Περίσσος, *comprimo*, *contero*.
Περίσσος, fut. ὄσω, *umbro*.
Περίσσος, *ἴων*, *ἰ*, *qui arcticum circulum eundem habent cum tropico*, *aut majorem*; (2) *περίκιος*, *qui in orbem circumcactus prodegit*, *proruit*; (3) *rotundus*. Ex *σκέα*.
Περίσσος, *ῶ*, fut. ὄσω, *undique* *vagor*, *oberro*.
Περίσσος, *μ*, ὁ ἄρ' ἡ, *prædurus*.
Περίσσος, *induro*.
Περίσσος, *ἡ*, *circumspectio*. *A*
Περίσσος, *idem* *quod* *περισκοπία*, *Steph.*
Περίσσος, *ῶ*, *circumspicio*, *exploro*, *Gl. V.* *περισκοπία*, *perlustrat*, *Ph.* *Περίσσος* ἄστρον ὁρῶν, *M. Anth.* 7, 27. *Ἀστροσκοπία* ἰφθίον *περισκοπία*, *Heliod.* Hinc
Περίσσος, *εἰς*, *ἡ*, *circumspectio*, *exploratio*.
Περίσσος, *Seythico more crines cum cute a capite rescio*.
Περίσσος, fut. ἴσω, *idem*, *si vera scriptura*.
Περίσσος, *ἰ*, *genus lustrationis* quæ cane fiebat, *Plut.* *Ex σκέα*, *catulus*.
Περίσσος, *ῶ*, fut. ὄσω, *circumstrepo*.
Περίσσος, *ῶ*, *defloro*, *detergo*.
Περίσσος, *idem*.

Περσῶν, paulatim et clam comburo; (2) macero, conficio dolore, ægritudine.
 Περσεία, ὦ, fut. ἦσω, circumceo, vagor cum strepitu; (2) circumfero, dicitur inpr. de calice in conviviis. Κύκλω περισβεῖν τὰς πόλεις καλύμνους, Aristoph. Av. 1431.
 Περισοφίζμαι, circumvenio, astutia fallo. Οἷμαι τὰλας γ', οἷον σε περισφίζεται; Aristoph. Av. 1652.
 Περισπάρω, palpi et terram calcibus pulso.
 Περισπασμός, ὦ, i, distractio, occupatio orta ex curis et negotiis; (2) contentio, bellum; (3) conversio seu circumactio; (4) circumflexio, Vox Gramm. Γίνονται δ' οἰονεὶ διάδοχος τῆς ἀρχῆς ἐν τοῖς κείναις περισπασμοῖς, sed eo alibi occupato in ejus locum quodammodo succedit, Polyb. 3, 87, 9. (5) conversio manus militum in partem contrariam, circumactio turmae duplici flexu, Id. 10, 21, 3. A
 Περισπάω, ὦ, f. ἄω, detraho, avello, destringo, Gl. V. (2) distraho, i. e. in diversum traho; (3) distraho, i. e. curis et negotiis, item quibuscunque etiam suavis vocamentis, oblectamentis, Gl. V. (4) circumflexo accentu noto; περισπασθεῖς, districtus, Ph. aor. 1. part. pass. distractus; περισπασμῖν, circumflexa circumducta, Ph. præs. part. pass. 'Ο δὲ περισπασσός ἔφθον, Eurip. Iph. in Taur. 297. Ἐγὼ δὲ ἱμαντὴ καθήκον ποῖω, τὰ ἄλλα μὲ ἐ περισπᾶ, M. Anton.
 Περισπείρω, ὦ, fut. ἄω, in orbem circumdo, vel involvo. Περισπείρας τὴν ἐσθῆτα τῇ κεφαλῇ, Plut.
 Περισπείρω, dissemino, dispergo. Ἐκ χρυσήλατων τευχίων περισπείρων Ἀχιλλῶν δρόσον, Eur. Andr. 267.
 Περισπείρω, as, ἡ, studium, festinatio, trepidatio. A
 Περισπείρης, ἴος, ὁ, ἡ, supra modum urgens seu premens; item festinans, trepidans. Ὡς περισπείρης πάθος, Soph. Aj. 999. A
 Περισπείρω, propro; (2) graviter fero; (3) intensus sum; περισπείρωμαι, huc illuc cursito.
 Περισπείρω, persequor, assiduus comes hæreo; (2) urgeo, premo.
 Περισπλάγχθος, α, ὁ, ἡ, magnanimus, animosus. Ex σπλάγχθον.
 Περισπογγίζω, spongia detergo, ut simplex.
 Περισπύσας, α, ὁ, ἡ, studiose expetitus, quem multi studiosè adsectantur, qui diripitur, ut Cic. ait; (2) studio dignus. Ex σπυδάω.
 Περισπύσας, adv. studiosè, cupide.
 Περισπύσος, ὁ, qui rebus seriis gaudet, Steph.
 Περισπύσιν, ns, ἡ, sc. προσφθία, circumflexus accentus. A περισπύσιν.
 Περισπύσιν, adv. cum circumflexo in ultima.
 Περισπύσιν, Od. 10, 215. idem quod περισπύσιν.
 Περισπύσιν, adv. numero impari, impariter. A περισπύσιν.
 Περισπύσιν, α, ὁ, ἡ, compositus ex pari et impari numero. Ex περισπύσιν et ἄρσιος.
 Περισπύσιν, as, ἡ, abundantia. A περισπύσιν.
 Περισπύσιν, vel περισπύσιν, ἄτος, τὸ, abundantia; (2) reliquæ, excrementum, stercus: Περισπύσιν, acc. plur. a. 1. part. act. n. g. a περισπύσιν. Unde
 Περισπύσιν, ἴος, ἡ, abundantia, Gl. V.
 Περισπύσιν, abundaverim, aor. 1. conj. act.
 Περισπύσιν, seu περισπύσιν, fut. ἴσω, abundo, superfluo, supersum, Gl. V. περισπύσιν, superat, superest, Gl. V. Περισπύσιν ἄρτων, Luc. 15, 17. τῇ ἀνάγῃ εἰς ἀλλήλους, 1 Thess. 3, 12. περισπύσιν κλάσματα, Joan. 6, 12. A περισπύσιν.
 Περισπύσιν, α, ὁ, ἡ, pastu seu cibo abundans. Κλάσματα πικνωμένα περισπύσιν τροφῆς, Nonn. Ex περισπύσιν et βοτός.
 Περισπύσιν, vel περισπύσιν, α, ὁ, ἡ, cui digitus unus superest; (2) digitus numero impares habens.
 Περισπύσιν, vel περισπύσιν, as, ἡ, loquacitas; (2) copia orationis. A
 Περισπύσιν, ἴος, ὁ, ἡ, verbis abundans, loquax. Ex περισπύσιν et ἴος.

Περσόνος, α, ὁ, ἡ, abunde comatus, qui comis densis est. Ex κόμη.
 Περσολογία, et περιτολογία, ὦ, fut. ἦσω, sermone nimis multo utro.
 Περσολογία, vel περιτολογία, as, ἡ, expositio rerum supervacuorum, sermo redundans et supervacaneus; (2) exaggeratio rei et amplificatio copiosa. A
 Περσολόγος, et περιτολόγος, α, ὁ, ἡ, multo sermone utens; (2) copiosus in dicendo.
 Περσολόφος, longas cristas habens; epith. galææ. Οἷα περισολόφων πηλίκων, Orphan. Cyneget. 3, 369.
 Περσολόγος, ἴος, membris supervacuis, Man.
 Περσολόγος, on, inanis dictu; (2) loquax.
 Περσολόγος, contr. περισολός, α, ὁ, ἡ, excellenti mente præditus, solers.
 Περσός, et περιτός, ἡ, ὡς, qui præ cæteris aliquid habet, quo illis præstat; eximius, excellens, copiosus, &c. unde τὸ περισόν, excellentia, præstantia, copia; (2) alicujus rei, ut doctrinæ, &c. studiosior; (3) nimius, supervacaneus, redundans; (4) inutilis; (5) impar; (6) numeris additum, ut εἰκοσι περιτότα est viginti et amplius. Περισός λόγος, sermo magni momenti. Ποῖον δ' ἐμὲ περισόν ἦκας λόγον; Soph. Ed. Tyr. 841. Περισὸν σώματα, prægrandia corpora, Id. Aj. 758. Περὶ ὅτι οὐ εἰς περισόν, quam non æquo toleras animo, Id. Elect. 155. Περισόν ἄχθος γυναικῶν, inutile mulierum pondus, Id. ibid. 1241. Περισὸν δρᾶν, supervacanea agere, id est, præter mandata agere, Id. Trach. 617. Περισὸν πράσσειν, majora viribus aggredi, Id. Antig. 68. A περι.
 Περισούσας, on, crassus. A περισός et σάβ.
 Περισούσας, α, on, abundantior. Gl. V. præstantior. A περισός. Hinc
 Περισούσας, adv. vehementius, magis.
 Περισούσας, as, ἡ, artificii adfectatio, nimium artis studium. Ex τέχνη.
 Περισούσας, vel περισούσας, ἴος, ἡ, copia; (2) excellentia, præstantia; (3) redundantia sermonis, et plenioris. A περισός.
 Περισούσας, α, ὁ, ἡ, nimis delicatus. Ex περισός et τρυφάω, delicate vito.
 Περισούσας, onos, ὁ, ἡ, valde prudens. Ex περισός et φρον.
 Περισούσας, seu περισούσας, adv. copiose, eximie, egregie, excellenter; valde, vehementer, singulari et peculiari quodam modo. Gl. V. abunde, abundanter. A περισός. Unde
 Περισούσας. Vide περισούσας.
 Περισούσας, seu περισούσας, ἴος, ἡ, idem.
 Περισούσας, adv. circumstando, circumcirca, ab omni parte. A περισούσας.
 Περισούσας, destillo, irroro.
 Περισούσας, ἡ, on, contrahendi vim habens, adstrictioris, idem quod valet concoquere, Ern. A περισούσας.
 Περισούσας, α, ὁ, ἡ, qui magna frequentia celebratur. A
 Περισούσας, ἴος, ἡ, circumstantia; (2) corona, i. e. turba circumfusa et circulum efficiens; (3) casus adversus, incommodum; (4) eventus, vicissitudo; (5) occasio; (6) apparatus, supellex, instrumentum; (7) præsens status rerum; (8) ambitus; (9) circumpositio; (10) magna rerum agendarum turba circumstantis et urgens, Ern. A περισούσας.
 Περισούσας, ὦ, fut. ἦσω, circumsto. Pass. circumdor a turba. A περισούσας.
 Περισούσας, ἡ, on, circumstantes, ad eventa seu loca, tempora, &c. pertinens; unde περισούσας, circumstantie temporum et locorum; (2) adversus, calamitosus, minus secundus. Ab eod.
 Περισούσας, adv. circumstantis commemorandis.
 Περισούσας, α, ὁ, ἡ, quem circumstant homines. Subst. ὁ, locus altus. Περισούσας, qui corona hominum cinguntur. Θαυμαστοῦται περισούσας, Isocr. A περισούσας.
 Περισούσας, ὦ, fut. ἦσω, vallis seu palis in ter-

ram defixis munio. Περισούσας αὐτὸς τῷ δένδρῳ, Thuc. Hinc
 Περισούσας, ἄτος, τὸ, munimentum vallorum, vallum.
 Περισούσας, ἴος, ὁ, ἡ, ad similitudinem spirarum circumdans.
 Περισούσας, on, bene tectus. A
 Περισούσας, circumtego, munio.
 Περισούσας, 3. plur. aor. 2. conj. act. Poet. et Ion. pro περισούσας, a περισούσας.
 Περισούσας, fut. ἦσω, circumceo seu in orbem eo. Τεῖς δὲ περισούσας κόλον λόχον ἀμφαφύσας, Odys. 4, 277.
 Περισούσας, cooperio, contego, obvolvo, circumcirca involvo; (2) compono decenter, orno, inpr. cadaver mortui hominis; (3) comprimo, coarcto; (4) comprehendo, amplexor; (5) curo, ne aliquid incommodi alicui accidat. Θανόντα σε περισούσας, Eur. Alc. 660. Πῶς ἂν μὲ ἀδελφῆς χεῖρ περισούσας ἂν; Id. Iph. in Taur. 629. Τὰ δὲ περισούσας κακὰ, Id. Her. Fur. 1133. Καὶ καθανύσας χερσὶν εἰς περισούσας, componere, Id. Med. 1035.
 Περισούσας, fut. ἦσω, ingemisco.
 Περισούσας, idem. Κνισθῆναι δὲ τε δῶμα πῆ-
 ριστῆναι αὐτῇ, Odys. 10, 10.
 Περισούσας, circumcirca vel majorem in modum gemo; (2) circumcirca resono; (3) undique arcto. Καρυφὴν δὲ περισούσας ἔστος Ἦχῶ, Hom. Hymn. in Pan. 21. Περισούσας δὲ τε γαστήρ, Il. 16, 163.
 Περισούσας, on, devinctus, ut corona, diademate, &c. A περισούσας.
 ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ, ἄς, ἡ, columba. Hinc
 Περισούσας, ὦν, ὁ, columbarium. Gl. V. locus in quo columbæ aluntur; (2) herba quædam. Unde
 Περισούσας, α, τὸ, parvula columba; (2) vel pullus columbinus, pipio, Dim.
 Περισούσας, ὁ, pullus columbinus, Steph. A περισούσας.
 Περισούσας, α, τὸ, pullus columbinus, pipio; (2) herba quædam.
 Περισούσας, α, τὸ, pars corporis quæ pectus cingit, seu præcordia. Ex στένον.
 Περισούσας, et περισούσας, pectus cingens seu circumdans, Steph.
 Περισούσας, ἴος, ὁ, ἡ, columbini generis. Ex περισούσας et ἴος.
 Περισούσας, ad herbam peristereon pertinens, Nic.
 Περισούσας, ὦ, ὁ, columbus. A περισούσας.
 Περισούσας, α, τὸ, locus in quo columbæ aluntur. Ex περισούσας et περισούσας.
 Περισούσας, ἴος, ὁ, ἡ, columbaris. A περισούσας.
 Περισούσας, ὦ, fut. ὦσω, corona redimo; (2) cingo, circumdo. Πῶς ἂν ὄχλος περισούσας ἐν ἀγορῇ περισούσας; Aristoph. Plut. 786. Κύκλω περισούσας τὴν οἰκωμένην, Aristot.
 Περισούσας, ἴος, ὁ, ἡ, corona redimitus; (2) septus, seu cinctus velut serto. A περισούσας.
 Περισούσας, 3. pl. præs. ind. pass. verbi Περισούσας, f. ὦσω, coronatio; (2) circumdo, circumtego, Od. 5, 303.
 Περισούσας, α, ὁ, ἡ, qui pectus ambit seu circumdat. Hinc τὸ περισούσας, α, fascia pectoralis, pectorale, Pontificis gestamen, ap. Hebræos.
 Περισούσας, undique fulcio, firmo.
 ΠΕΡΙΣΤΑΙΑ, on, τὰ, lustrationes: vid. Ern.
 Περισούσας, α, ὁ, lustrationibus præfectus. Ex præc. et ἀρχός, præfectus.
 Περισούσας, ἴος, crebro tritus, al.
 Περισούσας, ἴος, notis undique compunctus, vel distinctus, Nic.
 Περισούσας, f. ἴσω, notis compingo, punctis distinguo; (2) colloco globum hominum, ut servorum. Herodot. Ern.
 Περισούσας, α, ὁ, ἡ, notis compunctus, maculosus. A præc.
 Περισούσας, fulgeo. Gl. V. radio, præfulgeo.
 Περισούσας, ὦμαι, circumambulo, circumceo.

Περὶ λεγγίῳ, *destringo circumcirca strigile.*

Περὶ σιγῶν, *circumeo.* Ἐπειδὴ τοῖνον τὸ μῆνμα τῷ Νιστολῆμα περισιγῶνται ἡ πομπή, *Heliodor. 3.*

Περὶ σιγῶν, et *περισιγῶμαι, eingo, circumdo.* Κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντες ὑμᾶς, ἡ καθήμενους περισιγῶνται, *Dem.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, ordinibus distinctus, vel in quincuncem ordinem dispositus.*

Περὶ σιγῶν, *adv. circumcirca tegendo. A*

Περὶ σιγῶν, *h, obvoluto, vestis. A περισιγῶν.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, lingulae locus in gutture; (2) pinguedo, arvina; (3) cutis conpunctio ob pinguedinem; (4) ora seu limbus. Gl. V. rictus; item, puteale, puteal, Ph.*

Περὶ σιγῶν, *Ex eod.*

Περὶ σιγῶν, *o, z, h, qui circum os est, os ambiens. Ex eod.*

Περὶ σιγῶν, *circumcirca gemo.*

Περὶ σιγῶν, *3. sing. imperf. ind. act. Ion. cum u, pro περισιγῶνται. A*

Περὶ σιγῶν, *idem; (2) undique repleor et rebeco gemitibus. Περὶ δὲ σιγῶνται δαίμα, Od. 10, 454.*

Περὶ σιγῶν, *o, z, h, porticus. A σιγῶν.*

Περὶ σιγῶν, *sterno, substerno.*

Περὶ σιγῶν, *et περισιγῶνται, fut. εὐσμαι, castris seu exercitu cingo, circumsideo, obsideo. Περισιγῶνται τὴν Τερεντίαν, Plut.*

Περὶ σιγῶν, *f. ψω, circumago, in orbem verto, circumverto. Χεῖρ περισιγῶνται, Il. 19, 135. Μῆλα δ' ὧκα περισιγῶνται κυκλῶνται, Ib. 5, 903. Gl. V. intorqueo.*

Περὶ σιγῶν, *adv. circumagendo in orbem vertendo. A περισιγῶν.*

Περὶ σιγῶν, *h, h, conversio, convolutio, rotatio; (2) conversatio. Ab eod.*

Περὶ σιγῶν, *ἴδος, h, quasi volorium, instrumentum quo utimur ad aquandas aridorum mensuras, radius; (2) lignum, quo aliquid, ut torcular, aut simile quid circumagitur. A σιγῶν.*

Περὶ σιγῶν, *o, z, h, qui circumagitur vel circummagi potest; (2) pars retis, quæ et περισιγῶνται, Xen.*

Περὶ σιγῶν, *ἄτος, τὸ, stragulum, Ph. A περισιγῶνται, sterno. Hinc*

Περὶ σιγῶν, *ἄτος, τὸ, alula et tapetia, quibus triclinia et lecti torique sterni solent; (2) circumvallationes.*

Περὶ σιγῶν, *et περισιγῶνται, circumcirca sterno, circumquaque consterno, Steph.*

Περὶ σιγῶν, *præs. inf. pass. Ion. pro περισιγῶνται. A*

Περὶ σιγῶν, *ω, circumverto, circumago. Περισιγῶνται χρυσήρα, Herodot.*

Περὶ σιγῶν, *τὸ, locus columnis cinctus, porticus. Gl. V. columnatus.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, circumcirca columnatus; columnis cinctus.*

Περὶ σιγῶν, *et περισιγῶνται, duriter asperique tracto, adfigo, comminuo.*

Περὶ σιγῶν, *u, τὸ, vitiose pro περισιγῶνται, Ph. atrium. Ex eod.*

Περὶ σιγῶν, *ω, fut. ἴσω, dispolio, spoliando et depeculando detraho, compilo. Gl. V. expilo, compilo. Τὸ ἀγαλμα τῷ Ἀπόλλωνος περισιγῶνται, Elian. Var. Hist. 1, 20.*

Περὶ σιγῶν, *contineo.*

Περὶ σιγῶν, *ab omni parte traho, in diversum traho, distraho; (2) divello, lacerō; (3) vexo, diripio; (4) obtrecco, probris et conviciis lædo. Gl. V. vexo, lacerō. Τὰ δέμας τῷ δὲ περισιγῶνται ἀπὸ γαλακτι, Nic. Th. 553.*

Περὶ σιγῶν, *obstruo, obstringo, idem quod περισιγῶνται, Hipp.*

Περὶ σιγῶν, *ω, f. ὧω, obstruo, veluti cumeo; obturo.*

Περὶ σιγῶν, *ἴος, o, z, h, lubricus. A σιγῶν.*

Περὶ σιγῶν, *obbero, elabor, vagor, pecco.*

Περὶ σιγῶν, *ω, f. ὧω, circumstrepo. Στρίγγει δὲ περισιγῶνται γάλακτι, Nic. Th. 553.*

Περὶ σιγῶν, *obstruo, obstringo, idem quod περισιγῶνται, Hipp.*

Περὶ σιγῶν, *ω, f. ὧω, obstruo, veluti cumeo; obturo.*

Περὶ σιγῶν, *f. ἴω, constringo, coerceo, complector arcte, ut discedere nequeat.*

Περὶ σιγῶν, *u, τὸ, fascia, qua malleoli pedis solent cingi; (2) ligamen, quod cingulis circumdatur.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, talos cingens.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, idem. Hinc περισιγῶνται, u, τὸ, fascia qua malleoli cingi solent, Ph. talare. Ex eod.*

Περὶ σιγῶν, *2. sing. aor. 2. imperat. med. Ion. pro περισιγῶνται, a περισιγῶν.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, verbum militare, diciturque, si quis ab hostibus undique circumventus est. A περισιγῶν. v. περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, implicatus, circumdatus. Ab eod.*

Περὶ σιγῶν, *ἴος, o, z, h, in medio fissus, in duas partes dissectus; περισιγῶνται, calcei secti et fissi. A*

Περὶ σιγῶν, *f. ὧω, divido, divortium facio, de fluminibus, Ern. discindo, diripio, ut περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *fut. ὧω, fune circumdo et sepio, funem prætendo. Hinc*

Περὶ σιγῶν, *ἄτος, τὸ, diremptio seu separatio per funiculum, seu funis prætensus.*

Περὶ σιγῶν, *f. ὧω, incolumem servo, conservo. Αὐτὸ δὲ τῷ περισιγῶνται, Synes. El. z. περισιγῶνται, Elian. Var. Hist. 2, 37.*

Περὶ σιγῶν, *fut. εὐσμαι, aggero, cumulo, coacervo; (2) cumulis obduo.*

Περὶ σιγῶν, *ἄτος, o, z, h, admodum temperans.*

Περὶ σιγῶν, *valde sapio, prudens ago.*

Περὶ σιγῶν, *as, h, tænia vel fascia undique cingens, Arct.*

Περὶ σιγῶν, *præs. inf. act. Ion. pro περισιγῶνται, a περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *Ion. pro περισιγῶνται, et περισιγῶνται, succido; (2) adimo, privo; (3) idem quod περισιγῶνται, Od. 11, 401.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, obtentus; (2) vehemens et valida distinctio. A περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *f. ὧω, fossa seu vallo munio; (2) murum duco, murum circumvallo.*

Περὶ σιγῶν, *2. sing. perf. ind. act. verbi περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *intendo, obtendo; (2) valde extendo. Ph. περισιγῶνται, distendit.*

Περὶ σιγῶν, *fut. ὧω, muro circumdo seu cingo, circumvallo; p. part. pass. περισιγῶνται, muro circumdatus, vallatus. Περισιγῶνται (τόπον) μεγάλαις πλίνθιναι, Aristoph. Av. 550. τὴν πόλιν κύκλῳ, Thuc.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, munitio per murum. A præc.*

Περὶ σιγῶν, *ἄτος, τὸ, murus seu munitio locum ambiens. Ab eod.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, idem et ab eod.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, propugnaculum.*

Περὶ σιγῶν, *ω, perficio. Περὶ δ' ἡματα μακρὰ τέλεισθαι, Odys. 10, 470.*

Περὶ σιγῶν, *circumvolvendo seu circumverto perficio orbem, unde anni περισιγῶνται, i. e. exacti; (2) dicitur et de ortu siderum, quod in eo orbis circumactio intelligitur, Il. 2, 551.*

Περὶ σιγῶν, *aor. 2. inf. act. verbi*

Περὶ σιγῶν, *fut. εὐσμαι, amputo, circumcido; περισιγῶνται, circumciseo, Gl. V. p. part. pass. Περισιγῶνται αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀδῶν, Act. 7, 8. τὸ παῖδιον, Luc. 1, 59. Οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περισιγῶνται, Gal. 6, 12.*

Περὶ σιγῶν, *ἴος, o, z, h, valde contentus, contentissimus et rigidissimus; (2) undique intentus, ut περισιγῶνται. A περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *fut. ὧω, tēgo. Ex περισιγῶνται et περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *on, finiens undique, ambiens.*

Περὶ σιγῶν, *3. pl. perf. ind. pass. verbi περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *fio, Hom.*

Περὶ σιγῶν, *circumquaque me versans, machinor, comminiscor, Suid.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, machinatio, dolus; (2) solertia. A περισιγῶνται, machinor.*

Περὶ σιγῶν, *f. ἴω, colliquefacio. Περισιγῶνται πάντα, Arct. Hinc*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, eliquatio.*

Περὶ σιγῶν, *circumpono, circumdo, appono, ut personam; addo, ut formam, vestem, &c. περισιγῶνται, assumo, induo. Gl. V. tribuo, item mando. Τότοις τιμῇ περισιγῶνται περισιγῶνται, 1 Cor. 12, 23. Περισιγῶνται φραγμῶν, Marc. 12, 1.*

Περὶ σιγῶν, *f. ἴω, colliquefacio. Περισιγῶνται πάντα, Arct. Hinc*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, eliquatio.*

Περὶ σιγῶν, *circumpono, circumdo, appono, ut personam; addo, ut formam, vestem, &c. περισιγῶνται, assumo, induo. Gl. V. tribuo, item mando. Τότοις τιμῇ περισιγῶνται περισιγῶνται, 1 Cor. 12, 23. Περισιγῶνται φραγμῶν, Marc. 12, 1.*

Περὶ σιγῶν, *convello, evello. Τὰς βλεφαρίδας τῷ περισιγῶνται, Aristoph. Eq. 372.*

Περὶ σιγῶν, *valde veneror, Sibyl.*

Περὶ σιγῶν, *ἴσσω, ἴν, admodum honoratus.*

Περὶ σιγῶν, *circum extendo. Περὶ μίσση χεῖρς τιτῆας, Il. 13, 534.*

Περὶ σιγῶν, *et περισιγῶνται, circumforo, circumquaque perterebro et pertundo, Steph.*

Περὶ σιγῶν, *f. ὧω, vehementer honoro et colo.*

Περὶ σιγῶν, *a. 1. inf. pass. verbi περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *ἄτος, τὸ, frustum, segmentum.*

Περὶ σιγῶν, *ἴσσω, u, qui circumcidit; (2) scalper excisorius, quo sutores coria circumcidunt. A περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *h, h, circumciso. Ab eod.*

Περὶ σιγῶν, *recutit, Ph. In N. T. Judæi circumcisi. Ab eod.*

Περὶ σιγῶν, *on, undique abruptus, seu præruptus, de monte.*

Περὶ σιγῶν, *siye περισιγῶνται, aut περισιγῶνται, circumcutentus, obtentus; τὸ περισιγῶνται, vel περισιγῶνται, membrana totum ventrem interiore continens; subaudi δέμας. A περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *on, tectus, inductus, v. gr. pelle tenta per omnes partes, ut in scuto, tympano. Ab eod.*

Περὶ σιγῶν, *sagittis undique configo.*

Περὶ σιγῶν, *detorno, torno rotundum facio, rotundo.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, perspicuus, manifestus.*

Περὶ σιγῶν, *adv. perspicue.*

Περὶ σιγῶν, *gen. sing. a. 2. part. pass. verbi περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ περισιγῶνται, u, τὸ, collare.*

Περὶ σιγῶν, *contremisco, vibror.*

Περὶ σιγῶν, *fut. ψω, circumago; (2) circumactu evertō et percello; (3) convertō, transfero; (4) in errorem induco; (5) induco, impello, redigo. Gl. V. περισιγῶνται, titubo, vertigine laboro, percello. Περισιγῶνται τὴν ναῦν, Luc. Τὰ πολλὰ σε γράμματα εἰς μανίαν περισιγῶνται, Act. 26, 24.*

Περὶ σιγῶν, *conglacio; περισιγῶνται, conglacior, congelo, frigore cogor, coalesco, ut lac in caseum. Σακίσει περισιγῶνται κρύσταλλος, Od. 14, 477.*

Περὶ σιγῶν, *fut. θρίξω, circumcurro, currens obo; (2) eleganter, cum dat. in aliqua re (dicendo) se efferre, jactare. Περισιγῶνται ὅλην τὴν περισιγῶνται ἱκίνοι, Marc. 6, 55. Οὐτως ὡς περισιγῶνται γαῖαν ἔπασαν, Dion. Per. 41. Ἡμᾶς χεῖρ—περισιγῶνται τὴν Πύνακα πᾶσαν, Aristoph. Thesm. 665.*

Περὶ σιγῶν, *f. σῶ, circum trepido. Λαοὶ δὲ περισιγῶνται ἀγροῖται, Il. 11, 675.*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, undique pertusus.*

Περὶ σιγῶν, *ἴος, o, z, h, obtritus, pertritus, attritus. A*

Περὶ σιγῶν, *obtero, contundo. Ὡς κόγχος ἔλαμπε πάντοθεν περισιγῶνται, Lycoph. 790.*

Περὶ σιγῶν, *ἄτος, τὸ, homo rei alicujus tractatione velut tritus; περισιγῶνται ἀγροῖται, circumforaneus, item subbasilicanus, forensis. Ab eod.*

Περὶ σιγῶν, *ἴσσω, περισιγῶνται, Poll. ulcus in capite, aut alia pilosa capitis parte.*

Περὶ σιγῶν, *contremisco, Od. 18, 76. A*

Περὶ σιγῶν, *u, o, z, h, circumtemiscens, totus tremefactus. Gl. V. tremebundus. A περισιγῶνται.*

Περὶ σιγῶν, *adv. trepide.*

Περὶ σιγῶν, *adv. cursim, celeriter, strenue.*

Περὶ σιγῶν, *Ion. pro περισιγῶνται, revertens, Il. 2, 295. A περισιγῶνται. Th. τρέπω.*

Περὶ σιγῶν, *Περισιγῶνται.*

Περιτροπή, ἡ, vicissitudo, qua aliquid per vices et in orbem fit: in περιτροπῇ, per vices; in περιτροπῇ, idem; (2) circuitus, seu circuitio. Ab eod.

Περιτροπος, vertigo, *Hesych.* Ab eod.

Περιτροχῆλος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, orbiculatus, rotundus; περιτροχῆλα, genus tonsuræ, cum in orbem tondetur caput, solo in vertice relicta coma.

Α περιτροχῆς.

Περιτροχῆς, ὁ, circumcurro.

Περιτροχῆς, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, circumcurrens, in orbem currens; (2) orbiculatus, rotundus. Α περιτροχῆς.

Περιτροχῆς, rodo, ambedo, peredo, obrodo, *Gl. V.* Αὐτὸς δὲ ὁ Κλίνας κεκαυχόμενος, ὁ μόνος ἡμᾶς ἐπεριτροχῆς, *Aristoph. Vesp.* 594.

Περιτροχῆς, περιτροχῆς, περιτροχῆς et cætera, vide in περιτροχῆς, &c.

Περιτροχῆς, ἄτος, τὸ, excrementum; faeces urinæ, et quicquid in corpore e nutritioe redundat. Α περιτροχῆς. Hinc

Περιτροχῆς, ὁ, excrementis abundans, vel ad excrementa pertinens; (2) cui excrementa insunt, ut vesica, alvus, &c.

Περιτροχῆς, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciscor; περιτροχῆς, incidi, nactus sum; περιτροχῆς, adeptus. Ἀγνοῦναι καὶ περιτροχῆς, *Xen.*

Περιτροχῆς, cado, sc. saxum, cæmentum.

Περιτροχῆς, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, sepulchralis, funebris, quod versatur circa tumulos. Α περιτροχῆς.

Περιτροχῆς, fut. ἴσω, tympanorum pulsus circumstrepo; (2) fistibus cado.

Περιτροχῆς, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, qui incidit in aliquid, consequitur quid. Α περιτροχῆς.

Περιτροχῆς, qui casu accidit, a. 2. part. act.

Περιτροχῆς, fut. ἴσω, injuria et contumelia adficio, vexo. Ταύτην ἴδωσι τὴν φθορὰν τοιαύτη περιτροχῆς ἡμᾶς ἀπάσας, *Aristoph. Thesm.* 542. Τοιαύτη περιτροχῆς αὐτὸς ἐν μέρει, *Id. Vesp.* 1308.

Περιτροχῆς, expergistor. *Ph.* περιτροχῆς, expergiscimini.

Περιτροχῆς, obtexo, *Gl. V.*

Περιτροχῆς, circumpluo, p. περιτροχῆς, circumplui.

Περιτροχῆς, arrōdo, corrodo, ambedo.

Περιτροχῆς, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, conspicuus, hincens. Ex φάω, luceo.

Περιτροχῆς, undique conspicuus sum. Τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εἶρεν Ἐν περιτροχῆς (τόσση), *Od.* 5, 467.

Περιτροχῆς, ὁ, ὁ prospectus; (2) perspicuitas, evidentialia. Α

Περιτροχῆς, 3. sing. a. 2. conj. pass.

Περιτροχῆς, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, conspicuus, conspectui expositus; (2) de sigillo in poculis aut aliis vasis, quod totum est extra vas, et extrinsecus adfixum; opp. πρόσστος. (3) illustris, nobilis, *Gl. V.*

Περιτροχῆς, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, circumquaque conspicuus, valde conspicuus et apertus. Περιφαντος ἀνὴρ θανόντα παραπλήκτω χειρὶ, certum est, vel undecunque manifestum est, palam est virum furiosa manu necem sibi conscitum, *Soph. Aj.* 228. Adverbialiter sumitur, ut νύκτερος, 217, pro νύκτωρ. (2) conspicuus, illustris, insignis. Πᾶσιν περιφαντος αἰεὶ, cunctis spectabilis semper, *id.* *ibid.* 603. Α περιφαντος.

Περιφαντος, adv. aperte. *Ph.* evidentem, clare, perspicue.

Περιφαντος, ὁ, ὁ, splendor magnus:

Περιφαντος, ὁ, ὁ, valde splendens. Α φέγγος.

Περιφαντος, fut. σομαι, parco.

Περιφαντος, ὁ, ὁ, rotunditas, rotunda forma. *Ph.* circulus, convexitas; et περιφορία θαλάσσης, margo. Est etiam hallucinatio, et vita errabunda. Α

Περιφαντος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) versatilis, rotatilis. *Gl. V.* convexus, devexus, teres, v. *Ern.* Α περιφαντος.

Περιφαντος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, lineam unam habens circumcurrentem, et in se redeuntem, ut circulus. Ex περιφαντος et γραμμῇ.

Περιφαντος, fut. περιφαντος, circumfero, necum fero, in comitatu meo fero; (2) circumago

et eodem revolvō; (3) redigo in vel ad; (4) in errorem induco, perturbo; (5) περιενεργῶν, etiam est, qui ad se rediit, recipit se; περιφέρωμαι, circumferor. *Gl. V.* vagor, palor; περιενεργῶν, aor. 1. p. pass. circumlati; (6) superstes sum. Τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλασι περιφέρων, *Eur. Or.* 448. Ὅτε μόνον ἐκ ἐν ταῖς ἀγκάλας περιφέρωμεν αὐτὸς ἀγαπῶντες, *Xen. Cyr.* 7, 27. (6) ἢ τινὰ ἡμέραν αὐτὸν ὁ μάντις ἐπερίοισιν πρὸς γῆν, *App. Bell. Civ.* 2, 149.

Περιφέρω, effugio, evado et superstes sum. *Gl. V.* defugio. Οἱ τότε περιφεύγοντες τὴν φθορὰν, *Plato.*

Περιφέρω, ὁ, famosus, clarus. Α φήμη.

Περιφέρω, ὁ, ὁ, qui clava in pugna utitur. Α φάω.

Περιφέρω, acc. s. a. 2. part. act. v. περιφέρωμαι.

Περιφέρω, prævenio; περιφέρω, aor. 2. part. prætervexus.

Περιφέρω, minuo, circumcirca corrumpo; (2) pediculos colligo, *Hes.*

Περιφέρω, corrumpo, conficior, pereor.

Περιφέρω, ὁ, f. ἴσω, valde diligo, *Od.* 15, 245.

Περιφέρω, ὁ, vide περιπιφίμαι.

Περιφέρω, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, ardens. Α

Περιφέρω, f. ἴσω, amburo, vehementer uro.

Περιφέρω, adv. ardentem, vehementem ardore.

Περιφέρω, fut. ἴσω, amburo, aduro; περιφέρωμαι, ambustus, part. pass. Τὸς δὲ ζῶντας περιφέρω, *Aristoph. Nub.* 395. Nonnulli autem scribunt περιφέρω.

Περιφέρω, rugas contraho; περιφέρω, part. pro περιφέρω, περιφέρω. Καὶ τε βοὸς νῆα γίνετα περιφέρωδωντος ἀλοφῇ σπῆμας, *Nic. Al.* 62.

Περιφέρω, decortico. Hinc

Περιφέρω, ὁ, decortico, corticis detractio.

Περιφέρω, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, decorticatus, delibratus.

Περιφέρω, valde nugo; (2) amburo.

Περιφέρω, ὁ, ὁ, pertimesco, paveo, *Gl. V.*

Περιφέρω, τὸς ἀνδράσιν, *Xen.* Α

Περιφέρω, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, metu vehementi perculsus, pertrepidus. *Gl. V.* trepidus, pavens.

Ex περι et φόβος, metus.

Περιφέρω, adv. trepide, metu vehementi, perculso animo.

Περιφέρω, purifico, *Ap.*

Περιφέρω, fut. ἴσω, circumeo, inambulo.

Περιφέρω, ὁ, ὁ, circumsursio; peregrinatio, vagatio.

Περιφέρω, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, qui circuit, peregrinatur, vagatur.

Περιφέρω, ὁ, ὁ, circumlatio, circumactio, circumvectio; (2) ferculorum missus, qui convivis apponitur, aut singulis convivis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) conturbatio; hallucinatio, distractio; (5) error, vagatio.

Α περιφέρω. Hinc

Περιφέρω, adv. circumagendo et in orbem transferendo et circumducendo, de incessu boum qui pedes anteriores non recta movent, item de luxatis.

Περιφέρω, circumago, circumfero; (2) aggero, *Gl. V.* Hinc

Περιφέρω, ὁ, ὁ, ferculum, *Gl. V.*

Περιφέρω, ὁ, ὁ, pervulgatus, omnium sermone tritus:

Περιφέρω, ὁ, ὁ, vagus; (2) clarus, sapiens:

Περιφέρω, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, circumactus, qui in transversum rapitur. Α περιφέρωμαι.

Περιφέρω, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, onustus.

Περιφέρω, ὁ, ὁ, septum, quo quid circumdatur; sepes, murus, vallum, &c. Α περιφέρω.

Περιφέρω, adv. scite, perite, seu rite, *idem* caute, *Il.* 1, 466. Α

Περιφέρω, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, scitus, peritus. Α

Περιφέρω, fut. ἴσω, circumloquor, circumloquendo eloquor; (2) considero, perpendo.

Ἄλλ' ἀγνῶ, ἡμῖς οἳδε περιφέρωμεθα πάντες Νόσον, *Odys.* 1, 76.

Περιφέρω, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, circummunitus, circumseptus. Α περιφέρω.

Περιφέρω, ὁ, ὁ, idem quod περιφέρω.

Περιφέρω, ὁ, ὁ, periphrasis, circumlocutio.

Α περιφέρω.

Περιφέρω, seu περιφέρω, fut. ἴσω, circumseprio, circumvallo; περιφέρω, obstipare.

Παραπλήσια σκευὴ τὸν ἴππον περιφρατῶσι, *Heliod.* Περιφρατῶντες (πόλιν) δὶνῶσι κατὰ βέλῃ, *Strabo.*

Περιφρατῶν, ὁ, ὁ, quod circumloquendo effertur. Α πρᾶς.

Περιφρατῶν, adv. per circumlocutionem.

Περιφρατῶν, perhorresco.

Περιφρατῶν, acc. sing. a περιφέρω.

Περιφρατῶν, ὁ, fut. ἴσω, contemno, despicio;

(2) accurate cogito, contemplor. Μηδὲς σε περιφρατῶν, *Tit.* 2, 15. Ἀραβᾶν δὲ περιφρατῶν τὸν ἥλιον, *Aristoph. Nub.* 225. τὰ πρᾶγμα, *Id.* Α περιφρατῶν. Hinc

Περιφρατῶν, ὁ, ὁ, contemptus, despicientia;

(2) accurata cogitatio.

Περιφρατῶν, ὁ, fut. ἴσω, custodia cingo; (2) cingo tanquam custodia aut præsidio. Τὸ τεῖχος δὲ περιφρατῶν οἱ Πλαταιεῖς, *Thuc.*

Περιφρατῶν, f. ἴσω, torrefacio, undique torreo.

Περιφρατῶν, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, prudens, sapiens, cordatus; (2) valde prudens, valde sapiens;

(3) contemptor, superbus. Ex φράν.

Περιφρατῶν, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, inhærens alicui, humilis.

Α περιφρατῶν.

Περιφρατῶν, ὁ, fut. ἴσω, undique custodio.

Περιφρατῶν, amplector, agnatus sum, adhæreo, inhæreo; περιφρατῶν, adhærens, aor. 2. part. Πάντα κύσεν περιφρατῶν, *Od.* 16, 21. Τοῖς γόναις περιφρατῶν, *Heliod.*

Περιφρατῶν, περιφρατῶν, perturbat, *Ph.*

Περιφρατῶν, valde inflo. Hinc

Περιφρατῶν, ὁ, valde inflatus.

Περιφρατῶν, ὁ, ὁ, incrementum vel coalitus in ambitu. Α περιφρατῶν.

Περιφρατῶν, -obsero. *Gl. V.* consero, circumplanto.

Περιφρατῶν, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, circumsatus, undique consitus. Α πρᾶς.

Περιφρατῶν, fut. ἴσω, p. φύσσω, agnascor, circa nascor; (2) exresco. Κάτω φυγίσση περιφρατῶν, *Aristoph. Nub.* 151. Τῶν δὲ Ἀχιλλεῖ πάντες περιφρατῶν, hærens, *Heliod.*

Περιφρατῶν, ὁ, fut. ἴσω, circumsono, resono.

Περιφρατῶν, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, manifestus. Α φῶς.

Περιφρατῶν, fut. ἴσω, illumino.

Περιφρατῶν, inhio; (2) inhians devoro; (3) devoro, deglutio, p. περιφρατῶν. Καθὰπερ ὁ λύκος ὅλον περιφρατῶν τὸ δέλεαρ, *Luc.*

Περιφρατῶν, summopere lator.

Περιφρατῶν, ὁ, demitto, dissolvo, *R.*

Περιφρατῶν, ὁ, fut. ἴσω, fræno.

Περιφρατῶν, ὁ, ære obductus.

Περιφρατῶν, ὁ, fut. ἴσω, ære obduco.

Περιφρατῶν, ὁ, fut. ἴσω, vallo munio, aggere cingo. *Gl. V.* obvallo, circumvallo.

Περιφρατῶν, ὁ, ὁ, scapellus, quo dentes circumscribuntur. Α περιφρατῶν.

Περιφρατῶν, ὁ, ὁ, habens vim circumscribendi et emarginandi.

Περιφρατῶν, τὸ, vallum seu agger locum aliquem cingens et circummuniens. Α περιφρατῶν.

Περιφρατῶν, ὁ, ὁ, circumscriptio. *Gl. V.* circumductio. Α

Περιφρατῶν, et περιφρατῶν, fut. ἴσω, circino, et circino circumscribo, (dicitur de scriptura literarum in quibus vel totus vel dimidius circulus exprimitur, ut *O. P. Ern.*) (2) scarifico et circumcirca incido.

Περιφρατῶν, et περιφρατῶν, ὁ, ὁ, summa et immoderata lætitia. Α

Περιφρατῶν, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, supra modum lætus, nimio gaudio elatus. Α περιφρατῶν.

Περιφρατῶν, adv. ingenti gaudio.

Περιφρατῶν, hio, o late deduco.

Περιφρατῶν, idem quod περιφρατῶν, *Hes.*

Περιφρατῶν, ὁ, fut. ἴσω, labro circumdo; (2) ad labia usque plenus, i. e. valde satius sum. Περιφρατῶν σιδήρεα, ἵνα μὴ σιδαίνωνται, *Xen.*

Περιφρατῶν, τὸ, Dim. Α

Περιχίρειον, τὸ, ῥάλλιον, *Gl. V.* armilla; περιχίρεια, viriolae, armillae, *Ph. A.*
 Περιχίρειον, α, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui apponitur. *Ex χίρεια.*
 Περιχίρυσμα, ἄτος, τὸ, circumfusum seu circumcirca adfusum. *A.*
 Περιχύνω, et περιχύνω, fut. ἴσω, circumfundo. Ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχύνειν, *Odys. 3, 437.* Ἄλλε δὲ κύβητος ἐκ εὐνῆς περιέκχυτο τὴν χάραν, *Luc. περιχύνει, Id.*
 Περιχύνω, ὄνος, ἡ, terra quae circum est, vicina, universa tellus, *Orph. Pronost. 57.*
 Περιχλανάω, lana induo, bene tego adversus frigus. *A χλάνις.*
 Περιχρῶλος, ὤ, δ ἐξ ἡ, biliosus, bile perfusus; (2) iracundus, stomachosus. *A χολή.*
 Περιχρῶρεύω, f. ἴσω, salto seu tripudio circum; (2) circumvago, circumcurro. Ἐκίσει καὶ τὸ δέιρο περιχρῶρεύσας, *Eurip. Phæn. 320.*
 Περιχρεμῆστος, ὄν, excrescendus, *Æsch.*
 Περιχρημάστος, α, δ ἐξ ἡ, admodum pecuniosus, prædives. *A χρηματία.*
 Περιχρῆσις, ἰως, ἡ, inunctio.
 Περιχρηστῆριον, τὸ, medicamentum quoddam, *Steph.*
 Περιχρῆστος, α, δ ἐξ ἡ, circumlitus; (2) qui circumlini solet aut potest. *A.*
 Περιχρῶν, fut. ἴσω, illino, obliño, perungo.
 Περιχρῶστος, α, δ ἐξ ἡ, aureus; (2) inauratus.
 Περιχρῶστος, ὤ, fut. ὠσω, deauro, auro induo; περιεχρῶσμαι, inauratus, p. pass. part.
 Περιχρῶσα, adv. undique affundendo, *Hipp.*
 Περιχρῶμα, ἄτος, τὸ, circumfusum. *A περιχρῶμα.*
 Περιχρῶσις, ἡ, circumfusio, vel offusio, *Steph.*
 Περιχρῶστήριον, perfusorium, *Gl. V.* Ab eod.
 Περιχρῶτης, α, δ, perfusor. Ab eod.
 Περιχρῶν, circumfundo; (2) offundo; περιχρῶν-θῆς, circumfusum, part. pass. aor. 1. περιχρῶν-θῆς, circumfusum, p. part. pass. Πανταχόθεν αὐτὸν περιχρῶνθῆσαι, *Heliod.*
 Περιχρῶννῃμι, aggere circumdo.
 Περιχρῶννῃμι, α, f. ἴσω, cedo; (2) circuitu redeo; (3) commisceo; (4) metior. Ἐς παῖδα αὐτῆς περιχρῶννῃσι ἡ δυναστὶς, *Pausan.* Hinc
 Περιχρῶννῃσι, ἰως, ἡ, cessio in exitu rei; (2) reditus per circuitum; (3) de conjunctione divina naturæ cum humana in Jesu. *Vox Eccles.*
 Περιχρῶννῃσι, α, δ ἐξ ἡ, circumjacens, finitimus, vicinus. *Gl. V.* territorium.
 Περιχρῶννῃσι, fut. αὐσω, tango, comprehendo.
 Περιχρῶννῃσι, α, f. ἴσω, abstergo, deleo, *Καθαρόν ἡμιπύλον λαβὼν, τὰ βλάβαρα περιέψυνεν, Arist. Phil. 729.* Ἰδὲ δὲχῃ κέρκον λαγῶν, τὸ φθαλμίδιον περιέψυν, *Id. Eq. 905.* Hinc
 Περιχρῶννῃσι, ἰως, τὸ, sordes et purgamenta deversa, defricta. *Gl. V.* scobs; (2) de homine, qui alias κάβαρμα, vide *Ern.*
 Περιχρῶννῃσι, α, δ, calculator, ratiocinator.
 Περιχρῶννῃσι, circumrado vel frico, strigili utor.
 Περιχρῶννῃσι, circumsono, circumstrepo.
 Περιχρῶννῃσι, præs. inf. act. pro περιχρῶννῃσι.
 Περιχρῶννῃσι, circumcirca nudo, dispolio.
 Περιχρῶννῃσι, ἰως, ἡ, nudatio, spoliatio.
 Περιχρῶννῃσι, α, f. ἴσω, obstrepo, circumstrepo.
 Περιχρῶννῃσι, frigus, *Æsch. Socr. 3, 7.*
 Περιχρῶννῃσι, α, δ ἐξ ἡ, refrigeratus, frigidus, re-creatus, refectus; vid. *Ern.* (2) qui perfrigerari potest. *A περιχρῶννῃσι.* Unde
 Περιχρῶννῃσι, ἰως, ἡ, refrigeratio, refrixio, *Gl. V.*
 Περιχρῶννῃσι, α, δ ἐξ ἡ, frigidus, *Gl. V.*
 Περιχρῶννῃσι, fut. ἴσω, perfrigo, refrigero; (2) foveo, recreo; (3) oblecto.
 Περιχρῶννῃσι, adv. circuitu et circumductione per ambages, in orbem. *A περιχρῶννῃσι.*
 Περιχρῶννῃσι, α, incantamentis et magica arte circumvenio et obtundo. Περιχρῶννῃσι τὴν Γοργόνα ἐπασιδίας, *Luc.* *Ex ὥδη.*
 Περιχρῶννῃσι, α, fut. ἴσω, dolore omni ex parte crucio; (2) vehementem seu gravem dolorem facio; (3) vehementer undam, crucior, perdoleo.

Περιχρῶννῃσι, α, vel περιχρῶννῃσι, valde doleo.

Περιχρῶννῃσι, α, ἡ, gravis dolor.

Περιδύνω, α, δ ἐξ ἡ, qui vehementer dolet. *Ex ὀδυνή.*
 Περιδύνω, adv. gravi cum dolore.
 Περιδύνω, α, ἴσω, f. ἴσω, trudo vel vexo, per injuriam trudo aut vexo; (2) negligo, contemno. Περιδύνω ἐκ ἱλαίων τὰς ἀνθρώπους, *Dem.*
 Περιδύνω, fut. ἴσω, idem.
 Περιδύνω, α, τὸ, supparus, *Gl. V.* *Ex π.* et ὀδυνή.
 Περιδύνω, α, δ ἐξ ἡ, humeros tegens. *Ex iisd.*
 Περιδύνω, α, δ ἐξ ἡ, cujus nomen nobilitatum est et clarum. Ab ὀδυνή.
 Περιδύνω, ἡ, circumspicio, i. e. ipsa circumspiciendo actio, cura; (2) locus, e quo circumspiciencia oculis lustrari queunt, specula; *Il. 14, 8.* *A περιδύνωμαι.*
 Περιδύνω, ἰς, conspicuus. *A præc.*
 Περιδύνωμαι, speculor, ex speculo circumspicio, *Hom. Sch.*
 Περιδύνω, α, δ ἐξ ἡ, sanctissimus, eximius, vel modum superans; (2) numerosus. Hinc
 adv. περιδύνω, magnopere, supra modum, *Il. 4, 359.* *Ex ὀδυνή.*
 Περιδύνω, ἰως, ἡ, vexatio. *A περιδύνω.*
 Περιδύνω, cicatricem obduco. Ab ὀδυνή.
 Περιδύνω, f. ἴσω, nigresco, maturescere incipio, vario, varior; de uvis. Ἀρτι γένεια περιδύνω, modo in mento nigrescens lanugine, *Callim.* *A περιδύνω.*
 Περιδύνω, vel περιδύνω, perca, piscis, *Gl. V.*
 Περιδύνω, ἰδω, ἡ, idem et ab eod. Hinc
 Περιδύνω, τὸ, Dim.
 Περιδύνω, α, δ ἐξ ἡ, alas habens nigris distinctas maculis. *Ex περιδύνω et περιδύνω.*
 ΠΕΡΚΝΩ, ἡ, ὄν, niger, nigris distinctus maculis, varius.
 ΠΕΡΚΝΩ, idem.
 ΠΕΡΝΑ, ἡ, perna, petaso.
 ΠΕΡΝΩ, venditor. *A πέρνημι.*
 ΠΕΡΝΩ, ἄτος, præs. part. act. verbi πέρνημι.
 ΠΕΡΝΩ, in longinquam regionem venum exporto; (2) vendo; πέρνησθ' pro πέρνησαι, imperf. *Ion. Il. 24, 752.* *A πέρνηω.*
 ΠΕΡΝΩ, vendo; part. πέρνης, vendens. Διὰ τὴν ταῦτα πάντα πέρνηται, *Aristoph. Eq. 176.* Κτήματα πέρνηναι ἡμί, *Il. 18, 292.*
 ΠΕΡΝΩ, α, fut. ἴσω, fibula subnecto, fibulo; (2) trajicio veluti fibula. *A.*
 ΠΕΡΝΩ, ἡ, fibula, *Gl. V.* subula, *Ph.* acicula, *Gl. V.* Πρὸς χερσὶ περιδύνω κατωμύ-ζατο χίρεια ἀραιήν, *Il. 5, 425.*
 ΠΕΡΝΩ, Dor. pro πέρνημα.
 ΠΕΡΝΩ, ἄτος, τὸ, opus acu factum; (2) quodvis opus. *A πέρνημα.*
 ΠΕΡΝΩ, et πέρνης, α, metrum quoddam et organum musicum, *Suid.*
 ΠΕΡΝΩ, et πέρνης, ἰδω, ἡ, peplum, vestis quæ fibula solebat ad pectus adnecti, *Theoc. 15, 21.* *A πέρνην.* Unde
 ΠΕΡΝΩ, ἰδω, ἡ, fibula.
 ΠΕΡΝΩ, pro πέρνην, *Ern.*
 ΠΕΡΝΩ, vel πέρνης, α, ἡ, temeritas; (2) nimius cultus; (3) ostentatio; (4) adulatio.
 ΠΕΡΝΩ, effero me, jactationi aut vanæ ostentationi deditus sum, *Ph.* (2) perperam, temere loquor; (3) blandior, adulator. Ἡ ἀγάπη ἐπὶ πέρνηται, *1 Cor. 13, 4.*
 ΠΕΡΝΩ, α, δ, levis, temerarius, præceps; perperus, *Ph.* vanus, *Gl. V.* (2) arrogans, ostentator; (3) adulator; (4) garrulus, nugator. Vox a Cercopum moribus ducta, qui Perperi etiam vocati sunt, sua improbitate nobiles. *Eras.*
 ΠΕΡΝΩ, α, sol, Ægyptiorum lingua, quam sub Ptolemæo didicit Lycophron. Σκία καλύψει πέρνην, solem umbra teget, *Lycophr. Cassandr. 1428.*
 ΠΕΡΝΩ, 3. sing. a. 1. ind. med. Poet. pro περιδύνω, a περιδύνω.
 ΠΕΡΝΩ, pro ὀδυνή, *Sapph.*
 ΠΕΡΝΩ, vastasse, aor. 1. inf. act. verbi πέρνην.
 ΠΕΡΝΩ, α, ἡ, perseæ, arbor.
 ΠΕΡΝΩ, α, ἡ, idem.
 ΠΕΡΝΩ, nomen herbarum, *Nicand. in Alexiph. 429.*
 ΠΕΡΝΩ, ἰως, α, δ ἐξ ἡ, urbium vastator aut

vastatrix. Ἐξ ἡ Ἀθηναία περιδύνω, χερ-
 σισπλήν, *Callim.* *Ex πέρνην et πέρνην.*
 ΠΕΡΝΩ, ἰως, nomen piscis, *Ælian.*
 ΠΕΡΝΩ, α, ἡ, Persia, *Ph.* et ΠΕΡΝΩ, ἡ, Proserpina. *Ex πέρνην et πέρνην.*
 ΠΕΡΝΩ, α, ἡ, Persa; (2) nomen jactus in ludo tesserarum. Hinc
 ΠΕΡΝΩ, fut. ἴσω, Persas imitor; (2) Persis faveo; (3) Persarum partes sequor. *A Πέρσης, Persa.*
 ΠΕΡΝΩ, ἡ, ὄν, Persicus. Hinc ἡ Περσική, ἡ, sc. μῆλιν, malus Persica, et τὸ Περσικόν, ἡ, scil. μῆλον, malum Persicum.
 ΠΕΡΝΩ, sc. ὀδυνή, calcei muliebres et molles. Ab eod.
 ΠΕΡΝΩ, ἰως, ἡ, vastatio, expugnatio. *A πέρνην.*
 ΠΕΡΝΩ, ἰδω, ἡ, Persica; ut Πέρσης, scil. γῆ, Persia. Πέρσης γυνή, Persica mulier. Πέρσης χλαίνα, lana Persica. *A πέρνην.*
 ΠΕΡΝΩ, adv. Persarum more seu ritu; (2) Persica lingua. *A Πέρσης, vel πέρνην.*
 ΠΕΡΝΩ, α, ἡ, persecutor et profligator Persarum. *Ex Πέρσης et δῖωκα.*
 ΠΕΡΝΩ, α, ἡ, occisor Persarum. *Ex Πέρσης et πέρνην.*
 ΠΕΡΝΩ, α, ἡ, Persarum legibus et sub eorum imperio vivo. *A.*
 ΠΕΡΝΩ, α, ἡ, Persas regens, Persicus, Persici moris.
 ΠΕΡΝΩ, adv. anno præterito, anno superiori; (2) antehac, ante hoc tempus. Hinc
 ΠΕΡΝΩ, α, ἡ, ut Περσῆς ὄνος, vinum anni superioris.
 ΠΕΡΝΩ, ἡ, ὄν, qui anni superioris est; Περ-
 σῆν, annotinum, *Gl. V.* Ab eod.
 ΠΕΡΝΩ, præs. part. act. pro πέρνην, a πέρνην.
 ΠΕΡΝΩ, τὸ, cadaver, corpus humi collapsum.
 ΠΕΡΝΩ, πέρνην δαίμα αὐτῆς αἰμάξιστον, *Eurip. Phæn. 1307.*
 ΠΕΡΝΩ, 2. sing. fut. *Att.* verbi πέρνην. *Soph. Trach. 597.*
 ΠΕΡΝΩ, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἴσσει, a πέρνην.
 ΠΕΡΝΩ, cecidisse, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.
 ΠΕΡΝΩ, idem, sed Ionice formatum.
 ΠΕΡΝΩ, f. 2. inf. med. *Ion.* pro πέρνην.
 ΠΕΡΝΩ, 3. pl. aor. 2. imperat. act.
 ΠΕΡΝΩ, fut. 2. ind. med. *Dor.* pro πέρνην.
 ΠΕΡΝΩ, ἄτος, τὸ, casus, lapsus; (2) quod cecidit; *Gl. V.* casura; (3) cadaver. Πρὸς τὴν δὲ ὁλοῦτε θανάσιμῳ πέρνην, *Soph. A. 1058.* Διὰ τὸ Μυρτίλιν πέρνην ἐκ δίφου, propter Myrtili lapsum e curru, *Eur. Or. 1548.* Μόσχον ἰδῶν πέρνην δίκε, vitula indomita procubuit, *Eurip. Phæn. 643.* (3) ὡ φίλα πέρνην ἐβλῖ ἀλλῆν πατρί, o chara cada-
 vera misera miseri patris, *Id. ibid. 1695.*
 ΠΕΡΝΩ, a πέρνην.
 ΠΕΡΝΩ, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro πέρνην, a πέρνην.
 ΠΕΡΝΩ, ἰως, τὸ, διὰ πέρνην ἰὼ τάχα κάβαλιν ἴλκιν, *Nic.* idem quod πέρνην.
 ΠΕΡΝΩ, 1. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro πέρνην, a πέρνην.
 ΠΕΡΝΩ, nom. pl. aor. 2. part. act. m. g.
 ΠΕΡΝΩ, cadam, fut. f. 2. ind. verbi ejusd.
 ΠΕΡΝΩ, præs. inf. act. *Ion.* pro πέρνην, a πέρνην.
 ΠΕΡΝΩ, ἰως, ἡ, idem quod πέρνην.
 ΠΕΡΝΩ, α, δ, calculus ludens. *A πέρνην.*
 ΠΕΡΝΩ, ἡ, ὄν, ad lusum calculorum perti-
 nens; (2) calculus ludendi peritus. *A præc.*
 ΠΕΡΝΩ, seu πετῶν, fut. ἴσω, calculus ludo;
 (2) transfero, muto. Παις παίζων, πετῶν, *Luc.*
 ΠΕΡΝΩ, calculos luseros dispono; (2) or-
 dino, dispono.
 ΠΕΡΝΩ, seu πετῶν, α, δ, et πετῶν, τὸ, pl. πετῶν, calculus seu scrupus luseros; (2) ipse calculorum ludus; (3) pessus, seu lana concepta, in qua pharmaca excipiuntur. Ἡκαστα τῶ λέγοντος, ἡ δοκὸν κλῖν, πέρσης προσελθὼν, ἔνθα δὲ παλαίτατος θάσσει, *Eur. Med. 68.*
 ΠΕΡΝΩ, vel πετῶν, f. ψω, coquo; (2) maturo;
 (3) concoquo, proprie et triopice, vid. *Ern.*
 (4) sæpe

(4) *sape licet vertere fruor, habeo, accepi*; γέρα πείσσειν, premia consumere, premiis frui, *Il.* 2, 237. Λίαντα πείσσαντα, etatem agentem, *Pind. Pyth.* 4, 331. Ἄλλα δὲ πάντα πάλαι Σεισσηρία πείσσω, accepi, *Apoll. Rhod.* 1, 283. Πείσαν, aor. 2. part. act. verbi πείπω. Πείσῳ, fut. άω, extendo, explico; (2) tego. Ὁ δ' ἔξιστο χεῖρι πέτασας Ἀμφοτέρως, *Il.* 21, 115. Α πέταω. Πιτακνίω, poto, ex πείτακναι, *Ath.* Πιτακνόν, sive πέτακνον, u, τὸ, poculum latum et tenue. Α πέταω. Πιτάλλιον, u, τὸ, idem quod πέταλον. Πιταλλεύς, α, ον, foliatus, *Nic.* Πιτάλην, fem. a πέταλος, tenera, *Er.* Πιταλλῶν, fut. ίω, folia decerpo; (2) folia emitto, germino; (3) foliis in urnam dejectis damno ac relego. Α πέταλον. Hinc Πιταλλομός, ὤ, ὁ, ostracismus per folia. Πιταλλίνης, u, ὁ, folium referens. Unde Πιταλλίτης, fem. *Nic.* Πιτάλλον, u, τὸ, folium expansum; (2) lamina, bractea. Α πέταζω. Πιταλοποιός, ὤ, ὁ, bractearius, *Gl. V.* Ex πέταλον et παῖω. Πιταλογόνος, ὤ, ὁ, idem. Ex πέταλον et ἔργον. Πιταλώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, folio vel laminæ similis. Α πέταλον. Πιταλωτός, ἡ, ὄν, idem; (2) met. vigens, florens, *Ern.* Πιτάμαι, volo: vide πέτομαι et ἵπταμαι. Πιτάννυμι, idem quod πέταω. Πιτάομαι, idem quod πέτομαι, seu ἵπταμαι, *Steph.* Πίτασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπίτασαν, a πετάζω. Πιτάσις, u, ὁ, petasi speciem gerens; (2) planta quadam, Α πέτασος. Πίτασμα, άτος, τὸ, explicatio, extensio; (2) velum. Α πετάζω. Unde Πιτάσος, u, ὁ, petasus, galeus, tegmen capitis latum et expansum; (2) umbraculum; umbella; (3) species texturæ; (4) herba. *Gl. V.* fastigium. Hinc Πιτασώδης, ες, petasi speciem gerens. Πιτασών, άτος, ὁ, petaso, perna. Α πετάω. Πιταυρίζω, fut. ίω, alto petauro exsilio, petauro ludo. Α πέταυρον. Hinc Πιταυριμός, ὤ, ὁ, ludus petauristarum; (2) ludibrium. Vide *Ern.* Πιταυριστής, ὤ, ὁ, qui alto petauro exsilit, funambulus. *Ph.* cernulus. ΠΕΤΑΤΡΟΝ, u, τὸ, pertica; (2) lignum aut asser, super quo gallinæ dormiunt, *Theocr.* (3) genus laquei; (4) profunditas; (5) instrumentum quoddibet, in quo agilitatem corporis ostentant, etiam funis alte tensus. (4) ὁ δὲ ἀπ' οὐδεν' ἔστι γηγενεὶς παρ' αὐτῇ ὄλλονται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδω συναρτῶ, et ignoravit quod ibi sunt gigantes, et in profundis inferni convivia ejus, *Proverb.* 9, 18. ΠΕΤΑ'Ω, f. άω, pando, explico; (2) aperio. Πέτασαν παρὰ Σὺν ἄλλος, *Odys.* 6, 94. Πιτάσθησαν δὲ αἱ ὄσκα, *Odys.* 21, 50. Πιταυνίσι, dat. pl. *Poet.* pro πειτινίσι, a Πιτινός, ἡ, ὄν, voluer. Α πέτομαι. Πιτινός, idem quod πειτινός, *Hom.* Πιτιόβην, 3. dual. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπιτιόβην, a πέτομαι. Πίτευ, vola, 2. s. præs. imperat. *Dor.* pro πίτε. Πιτινήγη, ὁ, petauristarius, *Man.* Πίτειρον, u, τὸ, idem quod πέταυρον. Σεισμήνιος πέτρας ματρός ἐπ' αἰθαλόεντι πετινέφει in fuliginosa trabe, *Theocr. Idyll.* 13, 13. Πίτηλος, *Poet.* pro πίταλον, *Mosch.* Πέτηται, 3. sing. præs. conj. verbi πετάομαι. ΠΕΤΟΜΑΙ, et πίταμαι, item πητάομαι, volo; (2) rapido cursu feror. Καὶ γῆν' ἵπταμαι ἔξ τῆν Σάλασταν ἐν κύκλῳ, *Arist.* *Av.* 118. Αὐτῇ σὺ, ποί ποί πέτι; volas? *Ibid.* 1204. Πεδὸς ἀνθρώπου πέτομαι παρὰ, σὺ πατρός, *Ibid.* 1235. Πέτρος, ας, ἡ, idem quod πέτρος. Πιτρήισσα, *Dor.* pro πιτρήισσα, a πιτρήης. Πιτρήισση, saxosa, dat. sing. ab eod. Πιτράϊος, αἰα, αἰών, saxatilis, inter petras seu saxa versans; (2) in petrosis et saxosis locis

nascens. Neptunus sic appellatus est a Mythicis, quod olim super saxo consopitus, urinam profuderit genitalem, unde enatus sit equus primus, quem dixere ὀκύφιον. Α πέτρα. Unde Πιτρηδόν, adv. in modum petrae. Πιτράκης, et πιτρήκης, nomen lapidis, *Orph.* Πιτρελαῖον, τὸ, petroleum, seu bitumen liquidum, *Gorr.* Πιτρεμάται, αἱ, qui per saxa gradiuntur, *Steph.* Πιτρήης, ἡσσα, ἡν, saxosus, petrosus, lapidosus. Πιτρηής, ες, idem quod πιτράϊος, *Soph.* Πιτρηεφής, εος, ὁ ἔξ ἡ, petris contactus, petrosus. Ex πέτρα et ἱερίφω, tego. Πιτρηδόν, u, τὸ, saxulum; (2) saxum, petra. Dim. a πέτρα. Unde Πιτρήϊος, ἡν, ἡν, lapideus, saxeus. Πιτρελαῖω, ά, fut. ήω, saxa scando. Α Πιτρελάτης, u, ὁ, saxa scandens. Ex πέτρος et βαῖνω. Πιτρελαῖω, saxa jaculor. Πιτρεβόλητος, ον, lapidum jactu emissus, *Cyr.* Πιτρεβολία, ας, ἡ, saxorum jaculatio. Πιτρεβολικός, ἡ, ὄν, lapides ejaculans; ὄργανον πιτρεβολικόν, catapulta. Α Πιτρεβόλος, u, ὁ ἔξ ἡ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus impetit. Ex πέτρος et βάλλω. Πιτρεβόγιος, ον, saxis et terra natus, *Phil.* Πιτροκύλιστής, ὤ, ὁ, qui saxa et lapides devolvit. Ex πέτρος et κυλλίω. Πιτροποιία, ας, ἡ, structura e petris, structura saxeae. Ex πέτρος et ποίω. Πιτροπομή, ἡ, machina qua saxum emittitur; item lapidum ejaculatio, *Steph.* Πιτρορρίφης, εος, ὁ ἔξ ἡ, e petra præcipitatus. Ex πέτρος et ῥίπτω. Πιτρορρύτος, u, ὁ ἔξ ἡ, per saxa tractus, aut e saxis demanans. ΠΕΤΡΟΣ, u, ὁ, lapis, saxum. Πιτροσελινίτης, u, ὁ, ut πιτροσελινίτης αἶνος, vinum ex petroselino. Α Πιτροσελίτων, u, τὸ, apium in locis petrosis et saxosis nascens. Πιτροτόμος, u, ὁ ἔξ ἡ, lapides incidens vel secans; πιτροτόμος, rupi incisus seu ex lapide cæsus. Ex πέτρος et τέμνω. Πιτροφής, εος, ὁ ἔξ ἡ, saxis adhaerens, petris haerens. Ex πέτρος et φύω. Πιτρώω, ά, fut. άω, in lapidem vel saxum verto; (2) lapido. Ἐφ' οἷς δ' ἀπειλίσ ες πιτρωθῆναι με χρεῖ, *Eur. Or.* 457. Μόλις δ' ἔτισσε μὴ πιτρωμένους Σαυὶν τλήμων Ὀρίστis, *Ib.* 940. Α πέτρος. Πιτρώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, petrosus, saxosus, lapidosus. Α πέτρος. Πίτρωμα, άτος, τὸ, lapidatio, lapidum jactus. Α πέτρώω. Πιτρώροφος, u, ὁ ἔξ ἡ, lapidibus tectus. Ex πέτρα et ἱερίφω, tego. Πιττεία, ας, ἡ, calculorum lusus. Α πιττεῖω. Πιττεῖα, idem quod seq. vel alex ludo teneor. Πιττεῖω, vid. πισσῶν, πιττευσῆς, v. πισσυντής. Πίττω, pinso, *Gl. V.* Vide πίσσω. Πίψετε, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπιψέτε, a πύψωμι. Unde Πυψήν, ἡνος, ὁ, explorator, sciscitator, emissarius. *Gl. V.* mandator; (2) auscultator. Πυψότατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro πύψοντο. Πύψομαι, idem quod πυψόνομαι, *Hom.* Πύψω, ἡ, rumor, *Esch.* Πυκκίσις, αἰσσα, ἄν, *Dor.* pro πυκκίσις, ἡσσα, ἡν, pineus. Ἡ πυκκῆν σκάφος, *Eurip. Andr.* 864. Πυκκῆλμος, ἡν, ἡν, amarus; (2) tristis; (3) cautus, prudens, solers. Α πύκκη. Πυκιδάων, u, τὸ, et πυκιδάωνος, u, ὁ, peucedanum, herba quadam. Ab eod. Πυκιδανός, ἡ, ὄν, amarus; (2) exitiosus. ΠΕΥΚΗ, ης, ἡ, pinus, tæda, picea larix; (2) quicquid ex ligno tali fit, ut tæda, fax; tabella, tabula. Πύκτις τε πύκτω πύκνην, abjicisque tabellas humi, *Eurip. Iph. in Aul.* 39. (3) lignum ex Ophir allatum, sic *Joseph.* (sed a vulgari πύκκη diversum, *Ern.*)

Πυκκίσις, ἡσσα, ἡν, pineus, pinifer. Α πύκκη. Πύκκινος, ἡν, ἡν, pineus, e pino arbore. Ab eod. Πυψέσθε, 2. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro πύψεσθε, a πύψωμι. Πύψος, εως, ἡ, interrogatio, percontatio. Α πυψόνομαι. Πυψηρία, ας, ἡ, inquisitio, interrogatio. Ab eod. Πύψης, u, ὁ, percontator, *Ph.* Ab eod. Πυψικός, ἡ, ὄν, ad percontandum factus. Πίψαμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro πέψαμαι, a φάω, occido. Πίψαμαι, perf. ind. pass. veabi φαίω. Πίψανται, apparuisti; πέψανται, apparuit, *Il.* 16, 207. Πιφαργμίνον, acc. sing. part. perf. pass. per *Metathes.* pro πιφαργμίνον, a φράσσω. Πίψαμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro πέψαμαι, a φαίω, ostendo, unde φαίνομαι. Hinc Πιφασμίνος, adv. aperte, palam. Πίψατ', *Il.* 17, 16; pro πέψαται, interfectus est, perf. pass. ind. verbi φάω. Πιφιδόσται, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πεφιδόσται, a φείδομαι. Πιφιδόσται, parcat, 3. sing. temporis ejusd. Πιφισμίνος, adv. parce; *Ph.* parcius. Πιφυνόγιναι, perf. ind. med. verbi φύνω. Πιφυνόγιναι, perf. opt. med. *Att.* pro πεφυνόγιναι. Πίφην, visus est, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro πέφανε, a φαίω. Πιφήσαι, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πιφήσθαι, a φάω. Πιφήσται, apparebit, 3. sing. paullopostf. ind. verbi φάω, sive φαίω. Τροίη δὲ πιφήσται αἰσὺς ὀλίβρος, Τροίη vero manifesta aderit gravis perniciēs, *Il.* 17, 155. Πιφιδίσθαι, a 2. inf. med. *Ion.* pro φιδίσθαι, a φείδομαι. Πιφιδόσται, parcat, 3. sing. paullopostf. ind. Πιφιδόσται, 3. sing. a 2. opt. med. *Ion.* φιδόσται. Πιφιλαμίνον, acc. sing. perf. part. pass. *Dor.* pro πεφιλημένον, a φιλέω. Πιφιλήκατε, amavistis, 2. pl. perf. ind. act. Πιφιλιππώσθαι, (sic enim verum) macilentum redditum esse, contractum; et πεφιλιππιδώσθαι, *Ern.* Πιφίματος, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi φιμάω. Πιφναίος, α, ον, perniciosus, *Lyc.* Πίφνον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπιφνον, a Πίφνω, occido, interficio; ἐπιφνονοι, occidimus. Ἐπιφνον Γαργύνα, *Pind. Pyth.* 10, 72. Ὀν ἐπιφνονοι ἡμῖς, *Il.* 20, 478. Α φίνω. Πιφιδόκατο, territi erant, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπιφιδόκατο, a φέω. Πιφιδόκηνος, adv. timide, cum trepidatione. Πιφιδόκητο, latius erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπιφιδόκητο, a φέω. Πιφαστισμίνον, acc. sing. perf. part. pass. verbi φαστίζω. Πιφαργμίνος, adv. consortis ordinibus. Α φράσσω. Πιφράδας, 2. sing. perf. ind. med. verbi φράζω. Πιφράδαται, dicti sunt, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro πιφρασμένοι εἰσι. Πιφράδατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro πιφρασμένοι ἦσαν. Πιφράδμην, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro φραδμίν. Πιφράδην, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum v, pro ἱφραδμίν. Πιφράδτην, loculi sunt, 3. dual. a 2. ind. act. *Ion.* pro ἱφραδμίν. Πιφράδμαι, perf. indic. pass. *Dor.* pro πίφρασμαι. Πιφράδω, dico, loquor; ut hinc sit πίφραδμίν, dixit; πιφραδμίν, pro πιφραδμίν, dicere. Πιφραδμίν τι Τρώεσσι, *Il.* 14, 500. Πιφραδμίν ἱδύλασα φίλον πόσιν ἔδον ἔντα, *Odys.* 19, 477. Α φράζω. Πίφρικα, horrui, perf. ind. act. *Ion.* pro πίφρικα, a φρίσσω. Πίφρικαν, horruerunt, 3. pl. perf. ejusd. *Chalcidice* pro πιφρίκασι. Πιφρίκοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi πιφρίκω.

Πεφροντιζέμεν, cogitabundus, tristis, part. præf. act. verbi φροντίζω. Τί σε μὲν καὶ πεφροντικὸς βέλεις; Eurip. Alc. 776.

Πεφροντισμένως, adv. diligenter, accurate. A φροντίζω.

Πέφυκας, 2. sing. perf. ind. med. verbi φύω.

Πεφυγμένος, perf. part. pass. verbi φύω.

Πεφύγας, ut hinc sit πεφυγμένος, elapsus. Οὐδ' ἔθθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων, Odys. 1, 18. idem quod

Πεφύζω, fugio; ut hinc sit πεφυζώς, πεφυζότες, Il. 21, 6. A φύζω.

Πέφυγε, fugit, 3. sing. perf. ind. med. Ion. pro πέφυγε, a præc.

Πέφυκα, exstili, perf. ind. act. verbi φύω.

Πέφυκε, natus est, 3. sing. perf. ejusd.

Πεφύκεν, plusq. perf. ind. act. Ion. pro πέφυκεν.

Πέφυκα, enascor. "Ὅθ' οἱ δοκίμους εὐνέειν πεφυκίαι, Soph. Aj. 1114. A φύω.

Πεφυκώς, innatus, perf. part. act.

Πεφυλαγμένος, observans et qui observatus est, cautus. Ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι, Il. 23, 343. part. perf. pass. verbi φυλάσσω.

Πεφυλαγμένως, adv. caute, circumspecte, provide.

Πεφύλαξο, 2. sing. perf. imperat. pass.

Πεφύθω, perf. inf. pass. verbi φθίω. Unde

Πεφυθμένος, adv. confuse, mixtim.

Πεφωρεμένος, perf. part. med. verbi φωρέω.

Πεφωρημένος, acc. sing. perf. part. pass.

Πεφωτισμένος, illuminatus, nom. pl. part. perf. pass. verbi φωτίζω.

Πέψις, ius, ἡ, coctio, concoctio. A πίπτω.

Πῆ, qui? qua ratione? (2) qua? (3) quo? πῆ, aliquatenus, quodammodo. Ab ἕς.

Πηγάς, f. ἄσας, scateo, scaturio; (2) in modum fontis effundo; (3) aquis scatere facio. Ἐπήγασεν ἡμῖν πηγὴν ἀφίσταως, Damasc. A πηγῇ.

Πηγαῖος, αἷα, αἶον, fontanus, e fonte manans. Ab eod.

Πηγαῖζω, fut. ἴσω, rutam imitor vel refero.

Πηγάριον, α, τὸ, ruta, rutula. A

Πηγάριον, α, τὸ, ruta, nomen herbæ, Angl. RUE. Metri causa παγάριον, Nic. Alexiph. 49. A πηγῆναι.

Πηγαῖος, α, τὸ, rutaceus, i. e. ad rutam accedens, rutæ similis. A πηγῆναι.

Πηγάς, ἄδης, ἡ, glacies; (*2) rupes. A πηγῆναι.

Πηγάσος, α, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus. A πηγῆναι.

Πηγαῖος, α, τὸ, ἡ, habens vellus densum; (2) villosus, Il. 3, 197. Ex παγῆναι et μαλλός.

Πηγετός, α, ὁ, glacies, gelu. A παγῆναι.

ΠΗΓΗ, ἡ, ὁ, fons, scatebra, seu aqua saliens; (2) tropice, causa; (3) anguli oculorum ad naves, sc. quia sunt fontes lacrimarum; (4) lacrimæ ipsæ, op. Poetas.

Πηγῆναι, α, τὸ, Dim. et

Πηγῆναι, fonticulus, Gl. V. A παγῆναι.

Πηγῆναι, α, τὸ, concretum, glacies, coagmentum; (2) concinnatio, compositio; (3) pagma. Gl. V. confixum. "Ὅρκε πῆγμα παγῆναι, juramentum, pactum, juratum, Eschyl. Agam. 1209. A παγῆναι.

Πηγμασάδης, α, ὁ, concretus.

ΠΗΓΝΥ, seu παγῆναι, f. ζω, compingo; (2) compingendo struo et fabricor; (3) crescere facio, congelo, cogo, coagmento; (4) pango, figo, deigo, infigo; (5) paciscor, παγῆναι, haere, figor, dirigeo, Gl. V. πῆνυται, gelat, Pl. Πέσθαι σκηνὰς ἐπὶ τῷ αἰγυλῷ, Philo. "Ὅρκε ἔπῆξεν ἀμφὶ Παννί τοσούτ, Lycoph. 1343. Ἀρεθὰ γὰρ πεπῆγε με, Eur. Herc. Fur. 1400. Τὰς κακὰς παγῆντας ὁρκε, Eurip. Iphig. in Aul. 395.

Πηγεύς, α, ὁ, fons scaturiens, V. L.

Πηγεύς, α, ὁ, bene compactus et compositus; stabilis, immobilis; (2) niger; (3) albus seu niveus, qualis est glaciei color, Call. κύματα πῆγαι, Od. 5, 388. A παγῆναι. Unde

Πηγεῖς, ἰδος, ἡ, glacialis; (2) gelu, glacies.

Νὺξ γὰρ ἐπὶ τῷ κακῷ, βορέας πνέοντος, πηγυλῆς, Od. 14, 476.

Πηδᾶ, τὰ, per Apoc. pro πηδάλια.

Πηδᾶλιον, α, τὸ, gubernaculum, seu clavus navis. A πῆδος.

Πηδάλιον, α, ὁ, f. ἡσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis sedeo, gubernor. Πηδάλιον τὴν τῆς εὐσεβείας ναὺν ἐν τῷ τῶν πατρῶν πελάγῃ, Joseph. de Macchab. 7. A

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

Πηδάλιος, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἴχω, teneo.

ΠΗΦΟΣ, α, δὲ, mancus, orbus, *Gl. V. Il. 2, 599.*
(2) caecus, mutus, excors.

Πηροφόρος, υ, δ, ζ, η, qui peram seu saccum gestat. *Ex πηρα et φέρον.*

Πηρώς, α, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito; *πτερωμένος*, p. part. pass. mutilatus, *Gl. V. πηρώς*, α, orbo, caeco. *Καὶ τὴν πηρώσω γὰρ οὖν τὸν παιῖδα τύπτων, τὰ ἑργαῖόν σου κίστανται;* reddetur, *Aristoph. Ran. 642. A πηρός.* Hinc

Πηρώμα, ὅσος, τὸ, oblaesa pars corporis, naturae oblaesae vitium; (2) homo natura imperfectus.

Πηρώνυμος, ον, a pera nomen habens. *Ab ονομα.*

Πηρωσις, εως, η, mutilatio, debilitatio et oblaesio membri alicujus in corpore, unde et de caecitate dicitur. *Gl. V. orbatio, mutilatio.*

Πήσας, *Aesch. Ag. 1633.* idem quod dicitur παῖδων, passus.

Πήσμαι, fut. med. a πάσχω, patiōr. *Οὐδὲ πησόμεαι, δ καὶ ἄλλοι πάσχωσι πατρὶ συγγνωσὸν ἴσως ἂν ἦν, Heliodor. 10.* (corrupte pro πείσόμεαι).

Πισομένον, acc. sing. fut. 1. part. med. verbi πείθω, patiōr.

Πισομένη, η, adfinitas, *Adv. A πῆος.*

Πήσσω, ττω, figo, gelo, *Gl. V. πῆσσω πάλον, pangit, Ph. πησσομένη, adfigimur, Ph.*

Πήττω, ας, η, coagulum. *A πῆττω.*

Πήχυν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion. et Dæot.* pro ἐπῆχθησαν, a πῆγνυμι, pro πῆγναι, seu πῆσσω.

Πηχύνκός, δ, stipes cubitalis, *Suid.*

Πηχυνός, αἰος, αἰον, qui unius cubiti est, cubitalis. *A πῆχυν.*

Πηχύνος, α, ον, idem.

Πηχύνω, cubito impositum seu adpensum gesto; (2) in cubitum reclino. *Ab eod.*

ΠΗΧΥΣ, εως, δ, cubitus. *Ph. ulna, cubitus; (2) mensura a cubito usque ad summum medii digiti; (3) instrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus; (4) testudinis manubria, cornua, brachia, quae transtillo conjunguntur, quod Graeci ζυγὸν vocant, vel ζυγώμα.* (5) πῆχυς, pars arcus media sagittas sustinens; (6) pumilus vix cubitum altus. *Lucian. in Ῥητόρων διδασκαλία.*

Πιάζω, f. ασω, injecta manu premo, prehendo, comprehendo, corripio; *πιάζεται*, deprehenditur, *Ph. Oὐδὲς ἐπείσεν αὐτὸν, Joan. 8, 20.* *Τῆς δὲ τὸν ταύρον ἀπ' ὀφθῶς, ἀντὶ πιάζας, Theocr. 4, 35.* *Ἐπιάσθη τὸν Διόνειον, Apoc. 19, 20.* *A πιάζω.*

Πιαίνω, pinguefacio, pinguem et obesum reddo. *Gl. V. opimo, impinguo; (2) beo.* *Τὰμὰ πιαίνει βοτὰ, Eur. Cyc. 326.* *Πιαίνεται δ σάχυν ἦτος, Theocr. 10, 47.* *ἄλλ' ἢ δ' ἐπείσεν τις ἄπτερος φάτις; Aeschyl. Agam. 284.* *A πίων.*

Πιάλειος, εα, εον, pinguis, obesus. *A πῖαρ.* (2) siticulosus, siccus. *A πῖον, Ern.*

Πιάλος, υ, δ, ζ, η, idem et ab eod.

Πιανάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi πιαίνω.

Πιαντήριον, υ, τὸ, quod pinguem reddit et obesat. *A πιαίνω.*

Πιάζας, aor. 1. part. act. *Dor.* pro πιάσας, a πιάζω.

Πιαρ, τὸ, pinguedo; (2) *Adject.* pingue. *A πῖον.*

Πιάρος, ρὰ, ρὸν, pinguis; τὸ πιαρὸν, pinguedo. *A πῖαρ.*

Πιάσας, aor. 1. inf. act. verbi πιάζω.

Πιασμα, ὅσος, τὸ, pinguedo, uber. *A πιαίνω.*

Πιασθήριον, υ, τὸ, pressorium, *Ph. A πιάζω.*

Πιάσας, 3. pl. aor. 1. conj. act. *A πιάζω.*

Πιέζω, ἱπτικός, 2. sing. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro ἐπιβάλλης, ab ἐπιβάλλω.

Πιγλήνως, pocillator, *Gl. V.*

Πιδάκτιδης, αἰ, Nymphæ fontanæ, *Hipp.*

Πιδάκω, ὅσος, αἰ, aquis salientibus scatens; (2) irriguus. *Ἄς πετρεῖνα πιδάκωσσα λιβάς, Eurip. Andr. 116.* *A πιδάξ.*

Πιδάκωδης, εως, δ, ζ, η, idem et ab eod.

ΠῖΔας, ἄκτος, δ vel η, fons, scatebra, aqua saliens.

Πιδάω, salio. Idem quod πηδάω, *R. Suicer.*

Πιδήσσης, gen. sing. f. g. a πιδῆις, per *Sync.* pro πιδάκωδης.

Πιδῆις, ἡσσα, ῖον, aquis salientibus scatens. *A πιδάω.*

Πιδῆις, ἡσσα, ῖον, idem. *A*

Πιδῶν, et πιδῶμαι, salio, scaturio.

Πιῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιῖν.

Πιέζω, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion. et Dor.* pro ἐπιέζω, a πιέζω.

Πιέζω, pro πῖζω, *Ion.* imperf. πῖέζω, pro πῖέζω, ἐπιέζω. *A*

ΠΙΕΖΩ, fut. ἴσω, prehendo, premo, presso, *Gl. V. urgeo* quid, v. gr. in demonstrando, &c. *Πιέζεσθαι ἰνδία, οὐκ αἰσὶν περὶ τὸς παῖδας συμφοραῖς, Xen. Ἡ γὰρ ἀνάγκη με πῖέζει διὰ τὸς ἴππους, Aristoph. Nub. 436.* *Πιέζει τὰ γὰρ τὸ δυσχερὲς, Eur. Hipp. 641.* *Συμφορὰ δ' ἐτέρη ἐτέρα πῖέζει φανείσα θνατῶν, Id. Alc. 888.*

Πιῖρα, ας, η, pinguis, succiplena, fertilis. *Πιῖρας πείθοντε πόλεις μερῶν ἀνθρώπων, Il. 18, 341.* *A πῖον.*

ΠΙΕΡΙΑ, ας, η, Pieria, regio Boeotiae et Macedoniae, Musis sacra.

Πιερῖδες, ων, αἱ, Pierides, Musæ, quæ a Pieria ita dicuntur. *A Πιερία.* Unde

Πιερῖθεν, adv. ex Pieria.

Πιερῖκος, η, ὄν, Piericus, ex Pieria.

Πιῖσμον, pressivum, *Gl. V. A πῖέζω.*

Πιῖσις, εως, η, pressio, pressura. *A πῖέζω.*

Πιῖσμα, ὅσος, τὸ, retrimentum post succi expressionem relictum; (2) succus expressus. *Ab eod.*

Πιῖσμός, ὅς, δ, pressio, compressio.

Πιῖστος, ἡρος, δ, prelum, torcular.

Πιῖσθιον, υ, τὸ, idem; (2) tormenti genus. *A πῖστος, prelum.*

Πιῖσος, η, ὄν, pressus; (2) qui premi seu comprimari potest. *A πῖέζω.*

Πιῖσρον, υ, τὸ, instrumentum chirurgicum ad contundenda ossa capitis in extrahendo fœtu mortuo; contusorium, prelum, volsella.

Πιῖσις, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi πῖω.

Πῖγ, 3. sing. aor. 2. conj.

Πῖσις, ἡσσα, εν, idem quod πιαλῖος, *Er.*

Πῖσθος, 2. sing. aor. 2. conj. act. *Æol.* pro πῖγ.

Πιδάκω, υ, τὸ, doliolum. *Ἐρχο ἔν κρήνῳ πιδάκω πλείονα, Alciphron. 3, 15.*

Πιδάκων, -ης, δ, doliolum. *Gl. V. seria; (2) poculum instar dolioli. Dim. a πῖθος.*

Πιδάκων, υ, τὸ, doliolum; (2) poculum parvum dolioli figuram habens; πιδάκων, doliola, *Gl. V. Dim. a πιδάκω.*

Πιδανολογία, αἰ, fut. ἡσω, oratione persuasoria uter, probabilia dico, dico ad persuadendum idonea. *A*

Πιδανολογία, ας, η, sermo plausibilis, oratio ad persuadendum apta. *Ph. πιδανολογία, subtilitate. Ex πῖθος et λόγος.*

Πιδανός, η, ὄν, persuasorius, probabilis, verisimilis; (2) gratus, blandus, acceptus, elegans; *ἱγνρ.* de oratore, qui placet, populari; item de eo qui specie probabilis utitur; (3) qui facile seu libenter paret, morigerus. *Ph. lepidus, speciosus; (4) aptus ad aliquid, accommodatus; (5) qui naturam et formam rei ipsius apte imitatur et exprimit; πῖθων, probabile, verisimile, quod naturam et formam rei apte imitatur, Gl. V. πῖθων, probabilia, Ph. A πῖθω.* Hinc

Πιδανότης, ἡρος, η, probabilitas, verisimilitudo.

Πιδανεργικός, η, ὄν, persuadendi vim habens. Hinc ἡ πιδανεργική, ἡς, sc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad persuadendum accommodata. *Ex ἱγνρ.*

Πιδανῶς, adv. probabiliter, apte ad persuadendum.

Πιδάριον, υ, τὸ, doliolum. *Dim. a πῖθος.*

Πιδάυλης, υ, δ, pithaulis, utricularius, *Steph.* Unde

Πιδάυλικός, ad pithaulum pertinens.

Πῖθος, 2. plur. aor. 2. imperat. med. verbi πῖδω.

Πῖσθων, 3. dual. aor. 2. imperat. med. aut contr. ex πῖσθωντων, *Il. 9, 167.*

Πῖθω, f. ἡσω, fretus sum, confido; (2) obsequor, obedio; a. 1. ἐπιθῶμαι part. ἐπιθῶσας, ὃ δὴ πῖθῶσας συγγνῆς ἄρταμος τίκτων, *Lycomph. 236. χερσημοῖς, 735.* *Οἶον τεράσσει πῖθῶσας, Il. 4, 398.* *A πῖθω.*

Πῖθων, ὄνος, δ, cella vinaria. *A πῖθος.*

Πῖθω, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πῖθω, a πῖθω.

Πῖθηκάλωσθῃ, ἡκος, δ, qu. dic. vulpisimia seu simivulpa. *Ex πῖθῃς et ἀλώσθῃ.*

Πῖθηκίος, εἰα, εἰον, simiaceus. *A πῖθῃς.*

Πῖθηκίζω, f. ἴσω, simiam imitor vel ago; *Aristoph. Vesp. 1285.* *Ab eod.* Hinc

Πῖθηκισμός, υ, δ, imitatio simiæ; (2) imitatio adulatoria, adulatio dolosa, vel nugæ, quales sunt simiarum, gesticulatio ridicularia. *Οἱ μοι τάλως, οἷς πῖθηκισμοῖς με περιελαύνεις; Aristoph. Eq. 883.*

Πῖθηκοῖδης, εως, δ, ζ, η, simiæ similis, simiæ speciem gerens; (2) simiarum genere. *Ex πῖθηκος et εἶδος.*

Πῖθηκομέρος, ον, simiæ similis. *A μορφή.*

Πῖθηκος, υ, δ, simia. *A πῖθῃς.*

Πῖθηκοφάγειν, αἰ, f. ἡσω, simias edo, simiis vescor. *Ex πῖθηκος et φαγεῖν.*

Πῖθηκοφόρος, υ, δ, ζ, η, simiam gestans; (2) simiæ signo notatus. *Ex πῖθηκος et φέρον.*

Πῖθηκώδης, εως, δ, ζ, η, idem quod πῖθηκίος. *A Πῖθῃς, ἡκος, δ, simia.*

Πῖθηρός, ρὰ, ρὸν, pinguis, *Hipp.* seu f. πῖσιρος.

Πῖθῶσωντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πῖνω, aor. 1. part. act. med. verbi πῖδω.

Πῖθῃται, 3. sing. a. 2. conj. med. verbi πῖδω.

Πῖθ, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi πῖνω.

Πῖθῃς, υ, δ, doli figuram gerens. *A πῖθος.*

Πῖθῃς, ἡκος, η, quæ doli figura est. *A præc.*

Πῖθῶστος, υ, δ, ζ, η, cui venter instar doli est. *Ex πῖθος et γαστήρ.*

Πῖθῶστα, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πῖθῶσθαι, a πῖθω.

Πῖθωγία, ας, η, et πῖθωγία, ων, τὰ, doliolum apertio; (2) festum Bacchicum apud Græcos, in quo dolia relinabant, et amicis potum præbebant. *Gl. V. πῖθωγία, vinalia. Ex πῖθος et ὄγω.*

Πῖθω, doli, gen. sing. *Ion.* pro πῖθω.

Πῖθωκίτη, η, doliolum, in quo cubatur, *Ar. Sch.*

Πῖθωκότης, υ, δ, in doliolum cubans. *Ex κοίτη.*

Πῖθωμν, aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπιθῶμν, a πῖθω.

Πῖθω, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπιθῶν.

Πῖθῶς, υ, δ, doliolum, *Il. 24, 527.* Hinc

Πῖθῶδης, εως, δ, ζ, η, doli formam gerens.

Πῖθων, ογος, δ, simia. *A πῖθῃς.*

Πῖθων, ὄνος, δ, doliarium, *Gl. V. A πῖθος.*

ΠΙΚΕPION, υ, τὸ, butyrum.

Πικράζω, amore adificio. *Μὴ ἐπὶ τῷ ἰζάνοντι πικρῷ πικράζεται, Arct. A πικρός.*

Πικραίνω, amarum reddo. *Gl. V. amarico; (2) exacerbo, molestia afficio; aor. 1. ἐπικράνασθαι, particip. πικραίνωμαι, exacerbescere, Gl. V. πικραίνεται, ringitur, Ph. πικραίνεσθαι, amarescere, Gl. V. aor. 1. ἐπικράνην.*

Πικρανί, ον τὴν κοιλίαν, *Apoc. 10, 9.* *Μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτὰς, Col. 3, 19.* *ἐπικράνην, Apoc. 10, 10.* *Ab eod.*

Πικραμός, υ, δ, amaritudo, simultas, odium. *A πικραίνω.*

Πικρήν, acc. sing. f. g. *Ion.* pro πικράν.

Πικρία, ας, η, amaritudo, amarities, amaror, acredo; item, tropice. *A πικρός.* Unde

Πικρίζω, f. ἴσω, amaritudinis quid habeo.

Πικριδῖος, α, ον, subamarus, *Ath.*

Πικρίς, ἰδος, η, cichorium silvestre, herba amara quævis, ut ea quam in Paschate edebant Judæi.

Πικρογᾶμος, υ, δ, ζ, η, cui infelices sunt nuptiæ, seu conjugium acerbum. *Ex πικρός et γάμος.*

Πικρογλώσσος, υ, δ, ζ, η, cui lingua est amara, maledicus. *Ex πικρός et γλῶσσα.*

tum, vel pice conditum, vinum picem resipiens. Ab eod.
Πισοῦδα, *ies*, ὁ ἔξ ἡ, picem referens. Ex *πίσσα* et *ίδος*.
Πισσοκαρία, *ω*, fut. *ήσω*, elicio picem urendo. Ex *πίσσα* et *καίω*.
Πισσοκρη, *ω*, τὸ, maltha, *Gl. V.* A
Πισσοκρη, *ω*, ὁ, picatus, cereus.
Πισσοκοπία, *ω*, pice obliquo, *Aret.* Ex *κόπος*.
Πισσοκοπία, *ας*, ἡ, vel *πιττοκοπία*, litura pice facta.
Πισσοκονία, ὁ, idem.
Πισσοκονίζω, pice obliquo, pico, *Ern.*
Πισσοκονίτος, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, pice litus, pice obducatus. A *πρᾶς*.
Πισσορόφος, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, picem alens, seu picem fundens, picem manans. Ex *τρέφω*.
Πισσάργιον, *Alt.* *πισσάργιον*, *ω*, τὸ, picis opificium, locus ubi pix coquitur. A
Πισσάργος, *Alt.* *πιτταργός*, *ω*, ὁ, picator. Ab *ἐργον*.
Πισσώ, vel *πιττώ*, *ω*, fut. *ώσω*, pico, pice obliquo, pice incrusto; *πισπισσωμένος*, picatus, p. part. pass. A *πίσσα*. Unde
Πισσώδης, *ιος*, ὁ ἔξ ἡ, piceus, pice abundans; (2) picem referens.
Πίσα, *ας*, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A *πίνα* vide *πίσσα*, quod melius est.
ΠΙΣΤΑΚΙΑ, *ίων*, τὰ, pistacia, nuculae strobilis pineisquae nucibus similes, intus viridi nucleo, *Nicand.* in *Theriac.* 891.
Πίσις, nom. pl. contr. pro *πίσις*, a *πίσις*.
Πισυίντα, acc. pl. aor. 1. part. pass. verbi *πισύω*.
Πισυίνοντες, credituri, nom. pl. part. f. 1. act.
Πίσυμα, *ατος*, τὸ, fides, pignus fidei.
Πίσυσις, *ιος*, ἡ, permissio alicujus mandati, muneris, &c.
Πισυτικός, ἡ, ὄν, credulus.
Πισύω, credo; (2) fido; (3) commito; *πισυόμεμαι*, credor; *πισύεσθαι*, p. et *ἐπισυέσθαι*, aor. 1. mihi commissum, credendum est; *πισυεσμένους*, amici probati; ἡ δὲ ἔξ *πισύω* *Μίλιτος* με ἐγράψατο τὴν γραφὴν ταύτην, confusus, *Plat.* *Τὰ λοιπὰ πισύουσιν αὐτοί, Dem.* A *πίσις*. Unde
Πισή, *ῥος*, ὁ, aequatio animalium: vide *πίσα*.
Πισικός, ἡ, ὄν, probabilis; (2) fidelis.
Πισικός, ἡ, ὄν, potabilis, liquidus. A *πισίσκος*.
Πίσις, *ω*, ὁ, Fidiis, Jovis cognomen. Sanctus vertitur ab *Halicarnass.* 9. *ἵν ἐρεῖ διὸς πίσις* ὃν Ῥωμαῖοι σάγκοντο καλῶσι.
Πίσις, *ιος*, ἡ, fides, vulgaris sensu ut Latina vox; (1) assensio; (2) fiducia in fide alicujus; (3) idem quod fidem facit, argumentum, testimonium, unde *πίσις*, Rhetorum auctoritas; (4) promissio, iurandum; (5) opinio insignis de aliquo, ut *πίσις ἀρετῆς*; (6) munus, in quo, sc. mandando, alicui fides habetur. A *πίσθωμα*.
Πισθὸν, τὸ, pignus; τὰ *πισθὰ*, pignora, foedus; adv. fideliter. A *πίσις*.
Πισθόν, τὸ, fides, *Xen.*
Πιστοποιέμαι, ἔμαι, fidem facio. A
Πιστοποιός, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare sinit. Ex *ποιέω*.
Πιστός, ἡ, ὄν, fidelis, i. e. verax, sincerus, constans in promissis; (2) fidus; (3) fide dignus: *ἵτεν* cui creditur, et qui creditur; (4) credens in Christum; (5) fidem faciens, probans, de quo dubitari non potest. (5) *λαχυνεὶς πιστός* Ἀταλάντης γόνος, *Soph.* *Ed. Col.* 1322. de quo dubitari non potest an Atalante soboles necne sit. A *πίσις*.
Πιστός, ἡ, ὄν, potui aptus, qui bibitur, seu bibi potest; potabilis. *Οὐκ ἦν ἀλιεῖρμα ἔδιν ἔδε βαρώνων, ἔχρησεν, ἔδε πισθόν, non erat remedium, nec quod edi, nec quod inungi, nec quod bibi possit, Aeschyl.* *Prom. Vinc.* 479. A *πίνα*.
Πιστότατος, fidissimus, *Gl. V.* perfidus in lucta, *Gl. V.* *πιστότερος*, magis fidus:
Πιστός, *ητος*, ἡ, fidelitas, fides. A *πίσις*.
Πισυίνται, 3. plur. præs. ind. pass. pro *πισυίνται*, 3.
Πίσω, *ω*, f. *ώσω*, fidem exigo, obstringo; *πι-*

σῆμαι, fidem facio; i. e. confirmo, præsto; *πισπισωμένος*, confirmatus. A *πίσις*.
Πισοφρων, *ωνος*, ἡ, fidelis, *Man.*
Πισοφύλας, ὁ, fidei custos, *Orph.*
Πίσρα, *ας*, ἡ, canalis in quo adaquantur pecora.
Πίσρις, pistris, genus navigii. A *πίνα*. Unde
Πίσρον, *ω*, τὸ, poculum, *Eur. Cyc.* 29.
Πίσρον, idem quod *πίσσα*, *Eur.*
Πισυέεις, aor. 1. part. pass. verbi *πισύω*.
Πίσωμα, *ατος*, τὸ, id quo res aliqua confirmatur; probatio, fides. A *πίσις*.
Πισῶς, adv. fideliter, *Gl. V.* fidenter.
Πίσωσις, *ιος*, ἡ, confirmatio et probatio quare fides fit. A *πίσις*. Unde
Πισωτικός, *ιος*, ἰον, res cui fides facienda est; confirmandus, comprobandus.
Πισωτικός, ἡ, ὄν, ad fidem faciendam aptus.
Πίσυνος, *ω*, ὁ, fretus, fidens; *σῶξιν πισύνος*, *Il.* 5, 205. A *πίσις*.
Πίσυρες, *ων*, ὁ ἔξ αἰ, quatuor; pro *τίσσαρες*, *Il.* 15, 680.
Πίσω, 1. sing. f. 1. ind. act. v. *πίνω* pro *πίω*, bibo.
Πιτάμης, *incidens*, 2. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro *ἐπιτάμης*, a verbo *ἐπιτίμνω*, incido. Confer *πίδαλῆς*.
ΠΙΤΑΝΑ, et *πιτάνη*, *ης*, ἡ, turma, cohors.
Πιτανῆς, *ω*, ὁ, tumalis. A *πρᾶς*.
Πίτνα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et contr. pro *πιτίναι*, a *πιτύνω*, vel *πιτύναι*.
Πίτναν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et per *Synec.* pro *πιτίναναι*, a *πιτύνω*.
Πιτύνω, seu *πιτύνω*, expando, extendo; (2) conculco, projicio; *πίτνα*, imperf. extendebat; *πιτύνω*, part. extendens. *Ἡέρα δ' Ἦρα πίτνα πρόσθε βασιλῆαν*, *Il.* 21, 7. A *πίττω*. Unde
Πιτνίω, vel *πιτύνω*, cado, labor. *Πιτνὶ δ' ἐσ' ὅδας συμφορῇ νικαμένην*, *Eur. Med.* 1198. *Τὰ δισποτῶν καλῶς πιτνόντα*, dominorum res adversæ, *Id.* *Id.* 54.
Πιτνός, ὁ, qui cadit, *Aesch.* Ab eod.
Πίτνα, cadere facio, jacio, projicio. Ab eod.
Πιττάκιον, *ω*, τὸ, index, vel titulus pice illitus; (2) tabula, pugillare; (3) lacinia telæ, quæ unguento illita vulnere imponitur; (4) lacinia, qua vestimentum sarcitur. *Gl. V.* *pittacium*. A *πίττω*.
Πιττωσις, *ιος*, ἡ, actus picandi, picis ad cutem illinendæ. A *πιττώ*, quod vide sub *πισσώ*.
Πιττωτής, *ω*, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.
Πιττωτός, ἡ, ὄν, pice illitus. Ab eod.
Πίτνα, *ας*, ἡ, coagulum, *Gl. V.* vide *πητύνω*.
Πιτύνος, *ῖνη*, ἰον, pineus. Hinc *πιτύννη*, *ης*, ἡ, planta non tantum oleracea, sed etiam coronaria. A *πίσις*.
Πιτύνις, ἴδος, ἡ, picea; dicitur et adjective, αἰ *πιτύνιδες*, nuclei nucum pinearum. Ab eod.
Πιτυκάμπτης, vide *πιτυοκάμπτης*, *Suid.*
Πιτύνω, fut. *εύσω*, cieo strepitum remorum agitatione. A *πίσις*.
Πιτυλίω, idem; (2) gesticulo et crebro motu cieo manus. Ab eod.
ΠΙΤΤΑΟΣ, *ω*, ὁ, sonus seu strepitus, qualis præsertim aquæ remo percussæ; et oris pugno percussus; (2) remigium; (3) crebra agitatio et motus; (4) larga distillatio; (5) avicula quædam sylvestris. *Πίττι δὲ μανίας πίτυλον ὁ ἔξιν μεβίς*, *Eur. Iph. T.* 387. *Id.* *Alcest.* 79. *πίτυλον σκόφω*, vocat liberam computationem; *μεθρημῖσις πίτυλος σκόφω*. *Παλῶν δακρυῶν ἵσα πίτυλος*, *Hipp.* 1475.
Πιτύνη, *ης*, ἡ, vimen. A *πίσις*. Hinc
Πιτυναῖος, *ω*, ὄν, vimineus.
Πιτυοπλόκος, ὁ, vimineorum vasorum, storearum confector. A *πλάτω*.
Πιτυόσις, *ος*, ὄν, piceis abundans, picearum ferax. A *πίσις*.
Πιτυοκάμπτης, *ης*, ἡ, eruca picearum.
Πιτυοκάμπτης, *ω*, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latronis a Theseo intercepti. Ex *πίσις* et *κάμπτης*.
Πιτυόσις, *ος*, ὁ, ἔξ ἡ, picea fronde redimitus. Ex *πίσις* et *τέφω*.
Πιτυοσφόρος, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, piceas alens, piceas producens. Ex *πίσις* et *τέφω*.

Πιτῶν, *ων*, τὰ, furfures, *Ph.* (2) porrigo, *Ph.* A *πίτυον*.
Πιτυρίας, *ω*, ὁ, ut *πιτυρίας ὄρετος*, panis furfuraceus vel furfureus. Ab eod.
Πιτυρίαις, *ιος*, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quasi squamulæ quædam surgunt. *Ph.* porrigo. A *πίτυον*.
Πιτυρίδες, *ων*, αἱ, scil. *ἐλαῖαι*, furfuraceæ olivæ, quæ nondum plene maturæ decerpuntur et servantur. Ab eod.
Πιτυρίτης, idem quod *πιτυρίας*.
Πιτυροῖδης, *ιος*, ὁ ἔξ ἡ, furfuribus similis, furfurum speciem gerens. Ex *ἑίδω*.
ΠΙΤΤΡΟΝ, *ω*, τὸ, furfur; (2) capitis sordes; porrigo; (3) rei fides in urina furfuri simile videtur.
Πιτυρόμαι, ἔμαι, furfuribus seu porrigine infestor. A *πίτυον*. Unde
Πιτυρώδης, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, furfuraceus.
ΠΙΤΤΣ, *ω*, ὁ, pinus, interduum picea, *πιτῆ*.
Πιτῆστος, *ω*, ὁ, ἡ, idem quod *πιτῆστος*.
Πιτῶδης, *ιος*, ὁ ἔξ ἡ, piceis abundans; (2) piceus. A *πίσις*.
Πιτῶν, *ωνος*, ὁ, pinetum, *Gl. V.* Ab eod.
Πιφάσκαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro *πιφάσκου*, a *πιφάσκω*.
Πιφάσκω, loquere, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro *πιφάσκου*.
Πιφάσκω, et *πιφάσκω*, dico, memoro, commemoro, jactito. A *φωμῆ*.
Πιφάσκω, idem, ostendo. *Ὅς ὡν πῖφασκε δῶλον*, *Il.* 10, 478. Ab eod. vel a *φῶω*.
Πιῶδης, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, pinguis, obesus. A
ΠΙΩΝ, *ωνος*, ὁ ἔξ ἡ, pinguis, obesus, opimus, *Gl. V.* Comp. *πῖωτος*. Sup. *πῖωτατος*.
Πίω, præs. part. act. verbi inus. *πίω*, pro *πίνω*.
Πιῶν, qui bibit, aor. 2. part. act.
Πιωτός, adv. pinguis.
Πιλαγγόνες, pupæ, *Philox.*
Πιλαγγόνιον, *ω*, τὸ, plangonium, unguentum a Plangone, meretrice Milesia, inventum; (2) icuncula, pupa, qua oblectantur puellæ.
ΠΛΑΓΓΟΣ, *ω*, ὁ, species aquilæ.
Πιλαγγών, *ωνος*, ὁ, icuncula cerea, quasillus; *πλάγγονες*, pupæ, *Ph.* A *πλάσσω*.
Πλάγγω, fut. *ώσω*, obliquo, obliquis verbis, et per ambages, adumbro; (2) decipio, in errorem induco; (3) subigo, sollicito, *Ph.* A *πλάγιος*.
Πιλαγασμός, *ω*, ὁ, obliquatio, commutatio orationis directæ in obliquam. A *πλάγιος*.
Πιλαγιάζω, fut. *ίσω*, obliqua tibia cano. A *Πιλαγιάω*, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, qui obliquis tibiis canit; (2) obliqua tibia. Ex *αἰλός*.
Πιλαγιόκαρπος, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, oblique seu a lateribus fructum ferens.
Πιλαγιόκαυλος, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, obliquum caulem habens.
ΠΛΑΓΙΟΣ, *ω*, ὁ ἔξ ἡ, et *πλάγιος*, *ίας*, *ων*, obliquus, transversus, limus, *Gl. V.* (2) ambiguus; (3) timidus; (4) τὰ *πλάγια*, latera; (5) dolosus.
Πιλαγιότης, *ητος*, ἡ, obliquitas, *Gl. V.* A *πλάγιος*.
Πιλαγιοφύλας, *ατος*, ὁ, qui obliqua seu latera aciei custodit.
Πιλαγίω, *ω*, fut. *ώσω*, obliquo. A *πλάγιος*.
Πιλαγίως, adv. oblique; (2) obscure; (3) dolose.
Πιλαγκτή, ἡ, discus, *Orph.* item erratica, *Hum.*
Πιλαγκτής, *ῥος*, ὁ, erro, vagus. A *πλάσσω*.
Πιλαγκτός, ἡ, ὄν, vagus, erroneus; (2) stolidus, amens. A *πλάζω*. Hinc
Πιλαγκτοσύνη, *ης*, ἡ, vagus error, vagatio.
Πιλάκων, *ωνος*, ὁ, cerea pupa. *Ὅς δὲ Μίκαντι χυῖον, ὡς ἀπλῶν ἐν πλάκων*, *Cal. in Cer.* 92.
Πιλάκων, idem quod *πλάγγων*, *Call.*
Πιλαγκχίντας, acc. pl. a. 1. part. pass. v. *πλάζω*.
Πιλάγκθη, *επταυῖ*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ejusd.
Πιλάδης, *ω*, ὄν, præhumidus, uvidus; (2) insipidus; (3) laxus, mollis, flaccidus.
Πιλαδάριον, τὸ, uligo, mador, nimia humiditas, *Sterph.*
Πιλάδω, *ω*, nimio et superfluo humore mado; *πλάδω*, part. pro *πλάδω*, humens, madens;

madens; πλάδωνται ποτῶ, Nic. Al. 119; (2) languco, imbellis sum: Πλάδεις, όσσα, όν, uliginosus, udus. A ΠΛΑΪΔΟΣ, u, ό, idem πλάδον, u, τὸ, humor superfluus, humiditas nimia. Πλάδωδης, ός, ό, idem quod πλάδεις. ΠΛΑΪΖΩ, facio errare, errabundum huc illuc agito; (2) erro, jactor; πλάζομαι, erro, Gl. V. f. πλάζω πλάζω, aberrare fecit, pro ἔπλαζεν πλάζω, aor. 1. part. pass. jactatus, disiectus, errans. Πλάβω, ης, ή, statua. A πλάττω. Πλάβων, ης, ή, sartago. Εἰδατὰ τ' όσσα γυναικες ἐνι πλάβωνι πονόονται, Theoc. 15, 115. Ab eod. Πλαβονον, ή, vel πλάβανον, u, τὸ, discus, quo panes finguntur. Ab eod. Πλαβανός, ή, ό, sartago; (2) idem quod praec. Πλάβω, fut. άσ, πλάβωμαι, appropinquo; (2) admoveo. Τοῖς δυνατοῖς ἐκ εἰς τὸ πλάβειν, contendere, Soph. El. 221. Κλῶπας δοκῆσας συμμάχων πλάβειν τινάς, Eur. Rhés. 778. "Ἦν δ' χόλκασσις ἀνὴρ τοῖς πλάβει πάσιν, Soph. Phil. 727. Vide εἰς τὴν. Καὶ σὺ Θέρμῃ πλάβεισα ξένω, Eurip. Hec. 890. A πλάζω. Πλαβίον, u, τὸ, lateris forma, forma in qua lateres finguntur. Φῶτα συντεταγμένα πλαισίω, ή, περιφερειῶν τέρψῃ, Plut. (2) militare agmen quadrangulæ forma dispositum; (3) compages lignorum formam quadrangularem imitans. Gl. V. quadratum; (4) laterculus. A πλάσσω. Πλάκκα, tabulam latam, acc. sing. a πλάξ. Πλακκία, a. 2. part. pass. f. g. verbi πλάκω. Πλακκίος, ή, όν, latus in modum tabulae, latus, Lex. Vulg. (2) textilis, sive ex sparto plexus. Ζώση πλακκίος, cingulum sparteum, sive funiculum, Theocrit. Idyll. 7, 18. Esta πλάκω, πλάκῃναι. Vide Etymol. Mag. in λαιναί. A πλάξ. Πλακκία, ας, ή, error. A πλάζω. Πλακκίος, adj. figlinus, in Anthol. ined. Πλακκίος, όσσα, όν, latus et tenuis; (2) latus in modum crustae, aut tabulae. A πλάξ. Πλακκίον, pro πλακκίοντα, a πλακκίος. Πλακκνύττειον, u, τὸ, placentula. Dim. a πλακκῆς. Πλακκνύττειον, u, τὸ, placentula. Ab eod. Πλακκνύτιον, u, τὸ, placentula; (2) crustulum, Strab. 17. Dim. ab eod. Πλακκνυτοπακκίος, ή, όν, ad placentarium vel placentarium confectorem pertinens. A Πλακκνυτοπακκίος, ή, ό, πλάκκῆς, seu qui placentas conficit. Ex πλακκῆς et ποίω. Πλακκνυτῶδης, ός, ό, ή, placentaneus, placentae formam imitans. A Πλάκκῆς, όντος, ό, placentia. A πλακκίος. Πλακκῶ, ω, f. άσ, incrusto, Gl. V. πλάκωδιστα οἰκία, incrustata domus, Gl. V. A πλάξ. Πλακκῶν, Dor. pro πλάκκων, telum. Πλάκκων πυρὸς κεραυνί, Eurip. Alc. 127. Πλακκῶ, aor. 2. conj. pass. verbi πλάκω. Πλακκῶδης, ός, ό, ή, latus in modum tabulae; (2) crustosus, crustae speciem referens. A πλάξ. Πλαναφίγγης, seu πλανοφίγγης, errabunde lucens, Man. At παναφίγγης, omnino obscurus. Πλανάω, ω, a recto itinere abduco, fallo, in errorem induco; πλανώμαι, vagor, item bono sensu iter facio longe lateque peregrinor; πλανώμενος, perf. pass. part. deceptus; πλανηθείς, aor. 1. idem. Οὐδὲ τῷ σάμωσι διὰ τὴν ἡλικίαν ἰκανὸς ἔχει πλανῶσθαι, Plat. Πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε Βάρβαρον χθόνα, Eur. Hel. 604. "Ασίλῃν κατὰ νύκτα πεπλάνημαι, Anacr. 3, 13. Τὸν βίον πλανῶμαι, curis, negotiis distineor, Ibid. 25. Πλανέομαι, erro, vagor. A ΠΛΑΪΝΗ, ης, ή, error, vagatio, Gl. V. πλάνη, fucum; πλάναι, ambages, Ph. Πλάνημα, άτος, τὸ, error. Ψυχῆς πλάνημα, animi fluctuatio, Soph. Oed. Tyr. 727. A πλανάω. Πλάνης, ητος, ό, ή, erro, vagus. A πλάνη. Πλανήσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πλανάω.

Πλανησίδωρος, u, ό, ή, incertis sedibus errans. Ex πλάνησις et ἵδρα, sedes. Πλάνησις, εως, ή, inductio in errorem; (2) idem quod πλάνη. Πλανητινῶ, fut. ύσ, erro. A praec. Πλανήτης, u, ό, errans, vagus, erraticus, Gl. V. ut planetæ. Ab eod. Hinc Πλανητικός, ή, όν, erraticus, vagabundus. Πλανήτης, ἴδος, ή, vagabunda, erratica. Πλανητός, ή, ή, erraticus, vagus. Πλανίων, ονος, ό, idem. A πλάνη. Πλανόδιος, ἴα, ίων, in via errans, vagus. Ex πλάνη et ὁδός, via. Πλάνος, ό, vagatio, erratio. Φροντῖδος πλάνοις, diductis quoquoqueverum cogitationibus, Soph. Oed. Tyr. 67. Φροντῖν πλάνον, Eurip. Hippol. 284. Πλάνος, u, ό, erraticus, vagus, vagabundus; (2) seductor, impostor; (3) error, peccatum, digressio, vagus sermo. A πλάνη. Πλάνοςτῆς, ός, ό, ή, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. A τῆς. Πλάνυττω, oberro, vagabundus sum. "Ανω κάτω πλανύττομαι, Aristoph. Av. 3. A πλάνη. Πλανώδης, ός, ό, ή, errans, vagans. Πλανώδιστη γνώμη, Aret. A πλάνος. Πλανώμενα, acc. plur. praes. part. pass. a πλανάω. Πλάξ, άκος, ή, tabula, proprie quæ est lata; (2) planities; (3) æquor. Ph. crusta. (2) Ἐξανύσαι τὰν κάτω πλάκα, subeat infera mortuorum arva, Soph. Oed. Col. 1562. Vide ἔξανω. A πλάτις, (seu a πλάσσω, Ern.) Πλάξ, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Dor. pro ἔπληξ, a πλάσσω. Πλάξισπον, acc. sing. Dor. pro πλῆξιπον, a πλῆξιπος. Πλάσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πλάσσω. Πλάσας, qui finxit, nom. sing. aor. ejusd. Πλάσις, εως, ή, fictio, formatio. A πλάσσω. Πλάσας, άτος, τὸ, figmentum, figlinum opus; (2) commentum, simulatio; (3) sonus vocis et conformatio placida. Ab eodem. Πλασματίας, u, ό, fictus, fictitius, commentitius; (2) fictor, fabulator. A πλάσμα. Πλασματικός, adv. concinne, apte, qu. a πλάσματικός. Πλασματογράφος, u, ό, rhetor, qui causas fictitias tractat, declamator. A γράφω. Πλασματώδης, ός, ό, ή, fictitius, commentitius, Gl. V. A πλάσμα. Πλάσσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. et Poet. pro ἔπλασε, a ΠΛΑΪΣΣΩ, vel πλάττω, fut. άσ, fingo; i. e. figuli more formo, formo; (2) illino; (3) fingo, confingo, comminisco, simulo; πειπλάσμιος, fictus, perf. pass. part. Τοῖσδε λόγους ψεύδους πλάττων εἰς ὅτα φέρι πῶσιν Ὀδυσσεύς, Soph. Aj. 150. Πλασρεύω, seu πλάσρεύω, idem. A πλάσσης. Πλάστειρα, ας, ή, fictrix, creatrix. A πλάσσει. Πλάστειν, falsum scribere, falsare, Bud. Πλάσσει, ήρος, ό, idem quod Πλάσσης, u, ό, formator, fictor, creator. Πλάστιγξ, ἰγγος, ή, lanx e jugo suspensa, cui pondus imponitur; (2) tabula, in qua cotabitis luditur, Gl. V. (3) scutica, flagellum, Æsch. Chœph. 288. A πλῆσσω. Vide Ern. Πλαστήκῃ, ης, ή, statuaria, Gl. V. A Πλαστικός, ή, όν, ad fingendi artem aptus, fingendi arte valens; statuarius, Gl. V. A πλάσος. Πλαστογραφία, ας, ή, falsum, quod committitur subdiciendis literis, testamentis, &c. Πλαστογράφος, falsarius, Gl. V. A πλάσος et γράφω. Πλαστοκλήτορος, u, ό, calumniator, accusator subornatus. Ex πλάσος. Πλαστοκόμενος, ό, fictis comis ludens, Man. Πλαστολάλος, fandī fictor, Gl. V. Πλαστολόγος, u, ό, falsidicus, Gl. V. Πλάστος, ή, όν, fictus, fictilis; (2) fictus, simulatus, adulterinus, falsus. A πλάττω. Πλαστουργέω, ω, f. ήσ, fingo, effingo, formo. A

Πλαστουργός, ή, ό, fictor; (2) conditor. Ex πλάσος et ἔργον. Πλαστουργέω, τὸ, formatio, opus, Damasc. Πλάστρα, τὰ, inaures, Ern. A πλάσσω. Πλάσως, adv. fictē, simulate, falso, Gl. V. Πλάττω, fut. ήσ, sonitum edo, crepito, manu plausum edo. Πλατάγχοι κήσας, Theoc. 8, 88. A Πλατιάγῃ, ης, ή, crepita culum æneum quoddam Archite inventum; (2) fremitus maris; item homines garruli. A πλατάσσω. Πλατάγχομαι, άτος, τὸ, strepitus, sonus; etiam de homine garrulo. A πλαταγίω. Πλαταγίζω, fut. ίσ, idem quod πλαταγία. Πλαταγών, άνος, ό, crepita culum; (2) flos papaveris. Vide Ern. A πλαταγή. Πλαταγώνιον, u, τὸ, parvum crepita culum; (2) papaveris vel anemones folium. Dim. Πλάτμωδης, ή, latus et planus. A πλατύς. Πλάτμω, άνος, ό, petra in mari prominens; (2) locus magnus et amplus ad mare; (3) litus amplum et latum, aut fovea maritima, humile et latum; (4) planities, ar. Polyb. Ern. "Αλλ' αὐτῷ πλαταμῶνι παραθλίβεται ὁμίον, Anatus, 998. (3) κύβοντα πλαταμῶσι, Orpian. Cyneget. 3, 179. A πλατύς. Πλατάνια, τὰ, vel πλατανία, ή, genus pomorum. Ab eod. Πλατανίτης, ή, ό, piscis quidam. Ab eod. Πλατάνιστος, u, ή, platanus, arbor, quia ramos late diffundit. A πλατύς. Πλάτάνος, u, ή, idem et ab eod. Hinc Πλατανώδης, ός, ό, ή, platanis abundans; (2) platanum speciem gerens. Πλατανίσων, ό, idem quod πλατανών, Theoc. Πλατανών, άνος, ό, locus platanis consitus; platanetum, Gl. V. Ab eod. Πλάταξ, άκος, ό, coracinus piscis. For Alexandrina. Vide πλατίστακος. Πλατάσσω, ex ictu et collisione sonum excito. A πλατύς. Πλάττω, ας, ή, sc. ὁδός, aut ῥύμη, platea, via urbis; vel χεῖρ, palma manus. Ab eod. Πλατιάζω, Dor. πλατιάδω, dilato; (2) ore latius diducto loquor. Τρυγόνες ἰκκναυεῖντι πλατιάδουσαι ἅπαντα, Theoc. 15, 88. Πλατιάζω, Hes. πλατιάζω, Suid. al. πλατυάζω. Ab eod. Hinc Πλατυασμός, ή, ό, vitium oris, quum diductis faucibus et ore apertiori sermo promittitur. Πλατίον, u, τὸ, tabella lata. A πλατύς. Πλατίως, adv. late. Compar. πλατύτερον, latius. Ab eod. Πλάτιον, (in palmulam) dilato, Ar. A πλάτη. Πλάτη, ης, ή, extrema et latior remi pars, palmula, Gl. V. palmula ratis; πλάται, scapulae, latiores costae; (2) navis. (2) εἰσπράττει πλάταις, Eurip. Iphig. in Aul. 765. Πλάτης, ό, idem quod πλάτης, unde fœm. πλάτια, Ar. Πλατιγῆ, summa pars remi qua aqua percussitur, V. L. Πλάτιον, u, τὸ, parva palmula; (2) navigiolum. Dim. a πλάτη. Πλατίον, Dor. pro πλησίον, prope. ΠΛΑΪΤΙΣ, ἴδος, ή, conjux; (2) conventus, congregatio, Hes. pro πλάτης, a πλάται. (1) σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακείδαιμονίης μῶνον, καὶ τοῖσι παῖδοισι, καὶ τῇ πλατῖδι, Arist. Acharn. 132. Πλατισκίος, ή, ό, piscis, idem qui Alexandrinis πλατάξ dicitur; (2) muliebricia. Πλάτος, ός, τὸ, latitudo. A πλατύς. Πλάττωμαι, fingo, dissimulo, similo, Gl. V. Πλάττω, fingo; vide πλάσσω. Πλατυάζω, vide πλατιάζω, Theoc. Πλατυφόδος, u, ή, latas vias habens; magna, epith. urbis. Πλατυγύστηρ et πλατυγύστωρ, ός, ή, qui est lato ventre. Πλάτυνίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito; (2) verborum ampullis strepito; (3) papaveris folium sinistra teneo dextraque percussus sonum inde elicio, ut

ut sciam, an amans redamer. Τὴ θαλαττο-
κοσίῃς ἔπλατυγίς, *Aristoph. Eq. 827. A*
πλατύς.
Πλατύγλωσσος, et πλατύγλωττος, ὡς ὁ ἦ, la-
tam linguam habens. Ex γλώσσα.
Πλάτυξ, γῆρας, ἡ, summa et lata pars remi,
qua aqua percutitur, palmula. *A πλατύς.*
Πλατυθήσασθαι, fut. 1. ind. pass. verbi πλατύνω.
Πλατύκαρτος, ὡς ὁ ἦ, cujus fructus est am-
plus.
Πλατυκαρφός, ὡς ὁ ἦ, festucam sive ramu-
lum habens.
Πλατύκαυλος, ὡς ὁ ἦ, latos caules habens.
Πλατύκαρτος, ὁ, ἦ, caudam latam habens.
Πλατύκωρος, ὡς ὁ ἦ, ampla cornua habens.
Α κέρως.
Πλατυκρία, ας, ἡ, amplificatio vel amplitudo
pupillae, *Aret. A κρη.*
Πλατυλήχης, α, ὁ, magnus nugator. Α λίσχη.
Πλατύλογος, latiloquus, *Gl. V.*
Πλατύλογος, ὡς ὁ ἦ, lanceam habens la-
tam. Φέρε τὴν σιδόνην καὶ πλατύλογον ἀνόν-
τια, *Alexis apud Pollucem, 10, 144. A*
λόγην.
Πλατύνω, dilato, late diduco, amplum et spa-
tiosum reddo; a. 1. ἐπλάτυνα σλατώνομαι,
dilator, a. 1. ἐπλάτυνον. Πλατύνει δὲ τὰ
φυλακτήρια αὐτῶν, *Mait. 23, 5. H καρδία*
ἥρῶν τεπλάτυνα, 2 Cor. 6, 11. A πλατύς.
Πλατύνατος, ὡς, latum dorsum habens.
Πλατύνυχος, ὡς ὁ ἦ, latos ungues habens.
Πλατυφθαλμος, ὡς, amplus oculos habens.
Πλατύπλος, ὡς, latus, epith. galae.
Πλατυπόφυρος, ὡς ὁ ἦ, latum limbum e
purpura habens. Α πορφύρα.
Πλατύπες, ποδοί, ὡς ὁ ἦ, latos pedes habens.
Ph. pedo, plancus.
Πλατυπόσωπος, ὡς ὁ ἦ, qui latam faciem
seu frontem habet.
Πλατύπυγος, ὡς ὁ ἦ, latas habens nates, *A*
πυγή.
Πλατύρην, ἴνως, ὡς ὁ ἦ, latas nares habens.
Πλατύρως, contr. πλατύρως, ὡς ὁ ἦ, lata
habens fluentia, lata fluens.
Πλατύρηνος, sive πλατύρηνος, ὡς ὁ ἦ, la-
tum rostrum habens.
ΠΛΑΤΥΣ, εἶα, ὡς, latus; (2) amplus, spatiosus.
Πλατύσαρκος, ὡς ὁ ἦ, amplam carnem ha-
bens. Ex πλατύνει καὶ σάρξ.
Πλατύσημον, latus clavus, *Gl. V. A seq.*
Πλατύσημος, ὡς ὁ ἦ, lato clavo insignis. *Gl. V.*
πλατύνωμαι, laticlavii. A σήμα.
Πλάτυσμα, ἄτος, τὸ, latum lintum vel simile
quidpiam, cui emplastrum allinitur; πλά-
τυσμα μυῶδης, late pansae carnes musculares.
A πλατύνω. Unde
Πλατυσμός, ὡς, dilatatio, latitudo, locus la-
tus; (2) ostentatio, jactantia, loquacitas.
Πλατυσομείω, patulo ore verba pronunciare,
Sch.
Πλατύσμος, ὡς ὁ ἦ, qui lato seu patulo ore
est. Ex πλατύνει καὶ σόμα.
Πλατυτίς, adv. latius.
Πλατύτης, ἡτος, ἡ, latitudo, amplitudo, spa-
tiositas. *A πλατύς.*
Πλατύφυγος, ἡ, navis lata carina, *Strab.*
Πλατύφυλλον, latifolium, *Gl. V. A seq.*
Πλατύφυλλος, ὡς ὁ ἦ, lata folia habens.
Πλατυώνυχος, idem quod πλατύνυχος.
Πλάω, appropinquo; per *Synce* pro πλάω, ut
hinc sit ἐπληντο, propinquabant, plusq.
perf. pro ἐπλήντο. Ut α πλάω sit f. πλῆ-
σω. (2) impleo; unde πικλάω, πικλήμι.
Πλέας, acc. plur. per *Synce* pro πλέωνας, a
πλείων, pro πλείων.
Πλέων, adv. nectendo, texendo; (2) impli-
cite. *A πλέω.*
Πλέγμα, ἄτος, τὸ, omne id quod nexum seu
contextum est; opus vitile, calathus, can-
istrum; *Gl. V. textura; σλέγματα, crates,*
Ph. A πλέω.
Πλεγμῆται, implico. *A πλέγμα.*
Πλεγμῆται, ὡς, idem quod πλέγμα.
Πλεγμῆται, implico. *A πλέγμα.*
Πλεθραῖος, αἰα, αἰων, jugerum æquans.
Πλέθρον, ὡς, τὸ, currus in circo, stadio, &c. *A*

ΠΑΕΘΡΟΝ, ὡς, τὸ, ap. *Gr. et in rebus Gr. est*
mensura centum fere pedum; at in rebus
Rom. respondet Latino jugerum, h. e. 240
pedibus; πλέθρα, jugera, arpendia, *Ph. (2)*
spatium, *simph.*
Πλέϊ, 2. sing. præs. imperat. act. pro πλεί, a
πλείω.
Πλείς, ἄτος, ἡ, et
Πλείδης, ὡς, αἰ, *Vergiliæ, Ph. (2) bruma.*
Πλείειν, præs. inf. act. *Ion.* pro πλείω.
Πλείη, nom. sing. f. *g. Ion.* pro πλεία, a πλείος.
Πλείθι, 2. sing. præs. imperat. act. per *Parag.*
pro πλεί, a πλείω.
Πλείων, pro πλείων, seu πλείων, plus. *Καὶ, τῶτο*
πλείν ἢ μυρίων ἐς' ἄξιον ἐστὶν αὐτῶν, Arist. Nub.
Πλείν ἢ μίαντος προσβύττος ἀπέρχομαι, Idem,
Ran. 18.
Πλείωνας, adv. plus. *A πλείων.*
Πλείστος, sc. χρόνος, quamvis longissimus,
Æsch.
Πλείς, acc. plur. *Att. et Ion.* pro πλείωνας.
Πλείσται, et πλείσταίς, adv. sæpissime, ut plu-
rimum. *A πλείστος.*
Πλείσαν, acc. s. f. *g. Dor.* pro πλείσην, a πλείς.
Πλείσαχθόν, adv. sæpenumero; (2) plurimis
ex locis. *A πλείστος.*
Πλείσηριάζω, f. ἄσως, ἄζομαι, pluris liceor quam
cæteri. *Ab edo. Hinc*
Πλείσηριάζομαι, ὡς, ὁ, licitatio, *Gl. V.*
Πλείσηριάζομαι, gloriari, jacto me, *Æsch.*
Πλείσηριάζω, ludere taxillis. *A βολή.*
Πλείσηριάζω, ἡ, sc. παιδιὰ, ludus puerilis qui
fit taxillis.
Πλείσηριάζω, sc. παιδιὰ, *Poll. Vide πλείσηριάζω.*
Πλείσηριάζω, ὡς, ὁ, qui taxillis ludens plurima
puncta sortitur aut jactat. Ex πλείστος et
βάλλω.
Πλείσηριάζω, ἡ, πλείση δόκησις, *Suid.*
Πλείσηριάζω, ὡς, f. ἄσως, plurimum valeo vel
possum.
Πλείσηριάζω, adv. plurifariam, *Gl. V. A λόγος.*
Πλείσηριάζω, ὡς, frequens, celeberr. *A βροτός.*
Πλείστος, ὡς, ὁ, plurimus; pro πλείστος. *A πλείος.*
Πλείστος, plurimi. *Ph. plerique, plures, com-*
plures; πλείστος, plurimum; τὰ πλείστα, ple-
rumque. A πλείων.
Πλείστος, ὡς, ὁ, multorum liberorum pa-
rens, *Man.*
Πλείστος, ὡς, ὁ, plurimorum ferax. Ex
πλείστος et φέρω.
Πλείω, *Poet.* pro πλείω, navigo.
Πλείω, acc. sing. (et nom. et acc. pl.) *Att.* pro
πλείων, ampliore, majorem. *Σιγῶν τὸν*
πλείω λόγον, silere ulteriorem sermonem,
id est, sermonem abruptum, Soph. Trach.
731.
Πλείων, comp. a πολλός, plus, plurimus, *Ph.*
hinc πλείωνες, plures, complures, plerique,
idem mortui, Gl. V. πλείων, πλείων, plus, plu-
rimum, Ph. πλείωνας, plura, plurima: ἐπὶ
πλείων seu πλείων, valde, egregie; ἰσχυρὸς
posteriore sensu et pro adj. ponitur; (2) τὸ
δὲ πλείων, atque adeo, ἰσχυρὸς revera, cum op-
ponitur κατὰ πρόφασιν, aut simile quid; (3)
ἐκ πλείωνος, diu ante; a longo ante tempore;
(4) μετὰ πλείωνος, diu; (5) πλείων, adv. cum
numerus pro amplius; (6) τί δὲ πλείων; quid
prodest? Strab.
Πλείων, ὡς, ὁ, annus, *Gl. V. Τὰ μὲν πλείων,*
τὰ δ' ἔχ' ἐν, Call. in Jon. 89. Ἐκ πολλῶ
πλείωνος, a multis abhinc annis, Anthol.
Reisk. 5.
Πλείων, ὡς, τὸ, textum, sportula e vitilibus
contexta. *A πλείω.*
Πλείων, implico, i. e. coeo. *A πλείος.*
Πλείων, idem quod πλείω, *Æsch.*
Πλείων, ὡς, ὁ, plexus; (2) cirrus, cincinnus;
(3) rete, laqueus. *Ph. spira; (4) cirri, seu*
flagella polydis. A πλείω.
Πλείων, τὸ, parvus cirrus, *Ath.*
Πλείων, ὡς, τὸ, parvus tractus, epith. na-
vis. *A πλείων.*
Πλείων, implico. *A πλείων.*
Πλείων, ὡς, idem quod πλείων, *Ath.*
Πλείων, dat. plur. *Ion.* pro πλείων, a
πλείων, ὡς, ὁ, plexus, nexus, plexilis, nexilis;

(2) textilis, nexilis; πλέκω, plexa, *Gl. V.*
gerræ, *Ph. Πλείων, laqueus; sed subintell.*
ἀρτάνη. Πλείωνι ἀρτάνησι, Soph. Ant. 54.
ΠΑΕΚΩ, f. ἔω, necto, connecto, plecto; (2)
texo, contexto, plico; (3) metaph. strue,
machinor. *Πλείων, plexus, perf. pass.*
part. Ἐάν τις πλείων γονὴν ἐφάρων, ἔρῶν δοκί,
Arist. Thesm. 408. Πόας μηχανὰς πλείων
νῦν; Eur. Andr. 66. Ὀλύμπω καλὰροις μι-
μήματα πλείων, Eur. Iphig. in Aul. 577.
Πλείων. Vide πλείων.
Πλείωνες, nom. plur. aor. 1. part. act. verbi
πλείω.
Πλείων, plicaveris, aor. 2. conj. act.
Πλείων, adv. plus, *Poet.* pro πλείων πλείων ἔχων,
meliore conditione esse, *it. superare; ut*
πλείωνες, Οὐδὲν μὲν πλείων ἦν, nihil quid-
quam profeci. Κἀδὲν ἐργασμαι πλείων, et
nihil quidquam profeci, Eurip. Hipp. 284.
Καὶ πλείων πλάσσωμεν ἔδιν, et tamen nihil plus
efficiamus, Id. Iph. in Aul. 1373. A πλείων.
Πλείωνες, adv. abundanter, *Ph. A*
Πλείωνες, fut. ἄσως, copiosior aut major sum
quam necesse sit; (2) multiplicor, plus
habeo, antesto, exubero, redundo; (3) in-
solesco, supra modum effloro; (4) augeo,
multiplico. *Οὐκ ἄγαθον πλείωνος ἔφω θνητῶ-*
σιν ὄνειδος, Phocyl. 55. Ὅ μὴτε πλείωνος, μήτε
ἐλλείσσει, Aristot. A πλείων.
Πλείωνες, adv. sæpius, sæpius, numero, *Gl. V.*
Πλείωνες, plures, acc. plur. *Poet.* pro πλείωνας, a
πλείων, copiosior.
Πλείωνες, aor. 1. inf. act. verbi πλείωνος.
Πλείωνες, ἄτος, τὸ, redundantia; (2) abun-
dantia, copia. *A πλείωνος. Unde*
Πλείωνες, ὡς, ὁ, cumulatō, abundantia, am-
plitudo. Gl. V. figura sermonis; (2) latior
rei explicatio; (3) frequentatio ejusdem
verbi, Ern.
Πλείωνες, ὡς, ὁ, redundans, superfluous.
Πλείωνες, ὡς, ὁ, abundans, multus.
Πλείωνες, adv. multifariam, varie. *Gl. V.*
plurifariam. *A πλείων, pro πλείων.*
Πλείωνες, ὡς, f. ἄσως, plus habeo, ampliore
partem seu portionem habeo, etiam in re-
bus duris et tristibus; (2) vinco, præsto;
(3) fraudo, malis artibus aliquem circum-
venio, quaestui habeo, lædo; (4) utilitatem,
lucrum ex aliqua re capio, plus appeto
quam par aut satis est. *Ἐπλείωνες μὲντοι*
οἱ Αἰγύπτωι ἔπλεον ἔσσις ὄπλοις, Xen. Cyr.
7, 9. Ex πλείων et ἔχω. Hinc
Πλείωνες, ἄτος, τὸ, commoditas, superiores
partes, melior conditio, major potentia,
gloria, &c. (2) victoria; (3) id quo circum-
venitur aliquis, quod fit alterius circum-
venienti causa.
Πλείωνες, ὡς, ὁ, fraudator. *Ph. avidus. Gl. V.*
cupidus. Ex πλείων et ἔχω. *Hinc*
Πλείωνες, ὡς, ὁ, alieni avarus, avarus. *Gl. V.*
cupidus.
Πλείωνες, adv. fraudulentely, animo astuto
et decipiendo studioso.
Πλείωνες, ὡς, ὁ, avarissimus, fraudulentis-
simus.
Πλείωνες, ας, ἡ, idem quod πλείωνες (2)
avaritia, *Gl. V. omninoque inexhausta cu-*
juscunque rei aviditas, v. gr. voluptatis,
laudis, &c. Ex πλείων et ἔχω, fut. ἔξω.
Πλείωνες, pluribus, dat. pl. *Ion.* a πλείων.
Πλείωνες, adv. plusculum. *A πλείων.*
ΠΑΕΩΣ, εἰα, ἰων, *Ion.* πλείων, plenus, refertus.
Comp. πλείωνος, *Hom.* Vide πλείων.
Πλείωνες, acc. pl. præs. part. f. g. v. πλείων.
Πλείων, erat, 3. sing. imperf. indic. med. *Ion.*
et per *Synce* pro πλείων, a πλείων.
Πλείωνες, vitio pulmonum laboro, *Ern.*
Πλείωνες, et πλείωνες, idem significantia
cum πλείωνες, et πλείωνες, *Sterph.*
Πλείωνες, ἰδως, ἡ, vitium pulmonum, e quo
tabes oritur.
Πλείωνες, ας, ὁ, ἡ, pulmoni similis, spon-
giosus; pro πλείωνες.
Πλείωνες, ἰδως, ἡ, ruptura pulmonis laborans,
unde hæmoptysis. *A πλείωνες et ἰδως.*
Πλείωνες, ὁ, pulmonis vitium, *Gal.*

Πλευμός, in tabem incedo, *Gal.*
 Πλευμώδης, es, pulmonis vitio laborans, *Gal.*
 Πλευμάνιον, ον, es, pulmo; pulmo marinus. *A*
 πνεύμων.
 Πλείν, plus, *Dor.* pro πλείον.
 Πλείνας, plurēs, acc. pl. *Dor.* pro πλείνας, a
 πλείων, pro πλείων, copiosior.
 Πλείνας, adv. plus, admodum, valde, præter
 modum. *A* πλείων.
 ΠΛΕΤΡΑ, es, η, latus, costa. Unde
 Πλευρίον, τό, Dim. præc.
 Πλευρίτης, es, ο, lateralis. *A* πλευρά.
 Πλευριτικός, η, ον, pleuriticus, qui lateris morbo
 laborat. *A*
 Πλευρίτης, ιδος, η, pleuritis, laterum morbus,
 lateralis dolor. *A* πλευρά.
 Πλευριδής, es, lateris seu costæ speciem ge-
 gens. Unde
 Πλευριδής, adv. costæ instar, *Theophr.*
 Πλευρόν, adv. a latere, de lateribus.
 Πλευροκοπία, ω, fut. ήσω, latus ferio seu per-
 cutio. Τὰ δὲ πλευροκοπῶν, διχ' ἀνερρήγνυ,
Soph. Aj. 236. Ex πλευρὰ ἐκ κόπται.
 Πλευρόν, η, τό, latus, costa. *A* πλευρά.
 Πλευρομα, τό, latus. *A* πλευρώ.
 Πλευσία, 2. sing. fut. 1. indic. med. *Ion.* pro
 πλεύσῃ, a πλεύω.
 Πλεύσιμος, ἐκ πλεύσιμος, navigabilis, *Steph.*
 Πλεύσις, η, navigatio, *Steph.*
 Πλευσόμεναι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro πλεύσομαι.
 Πλευσιόν, navigandum, *Steph.*
 Πλευστικός, η, ον, navigationi accommodatus.
Gl. V. navalis. *A* πλεύω.
 Πλευστικός, adv. ad navigandum apte.
 Πλευσόμεναι, navigaverimus, 1. pl. aor. 1. conj.
 act. verbi πλεύω.
 ΠΛΕΩ, navigo; (2) naviculariam exerceo;
 (3) nato, fluio; (4) incerto gradu eo, *Ern.*
 fut. πλεύσω perf. πλέυκα.
 Πλέω, plurā, nom. pl. n. g. per *Syncop.* pro
 πλείων, a πλείον pro πλείον, plus.
 Πλίω (cum iota subscripto), pleni, nom. pl.
 Att. a recto πλείως. Οἱ πόνοι πολλὰ πλίω, qui
 nulli parentes labori merent stipendia,
neque, milites conductitii, Soph. Aj. 1112.
 Πλίω, *Poet.* pro πλείων, copiosior.
 Πλίω, acc. Att. a recto πλείως. Βραχύν τιν'
 αἶσιν μύθον, ἅκ ὄγκω πλίω, *Soph. Œd. Col.*
 1162.
 Πλείως, adv. pro πλείως, plenus.
 Πλήγανον, υ, τό, baculus, *Hes.* *A* πληγή.
 Πληγὰς, ἄδος, η, falx, *Hes.* πληγάδες, pro συμ-
 πληγάδες, petræ concurrentes. *A* πλήσσω.
 Πληγῆς, aor. 2. part. pass. verbi πλήσσω.
 Πληγυνεῖς, οι, e diversis parentibus nati, *Steph.*
 Πληγῆναι, percussum esse, aor. 2. inf. pass.
 Πληγῆ, ης, η, plaga, ictus, vulnus; πληγαί,
 verbera. *A* πλῆττω.
 Πλήγμα, ἄτος, τό, idem.
 Πλήθει, dat. sing. pro πλῆθει, a πλῆθος.
 Πλήθοντα, acc. sing. præc. part. verbi πλῆθος.
 Πλήθος, eos, τό, multitudo quævis; (2) copia,
 abundantia; (3) populus; (4) plebs, vul-
 gus. Ὡς πλῆθει, plerumque, *Dio Cassius*
in Suidæ ὡς ἰστίων. *A* πλῆθος.
 Πλήθον, 3. plur. præc. ind. act. cum v.
 Πλήθοχρεία, es, η, saltatio frequens vel diu-
 turna.
 Πλήθοχος, ον, multa capiens, latus, *Ern.*
 Πλήθονεις, 2. sing. aor. 1. opt. pass. verbi
 πλῆθύνω. Unde
 Πλήθοντικός, η, ον, augendi et multiplicandi
 vim habens; (2) pluralis, *Ph.*
 Πλήθοντικός, adv. numero plurali, pluraliter.
 Πλήθύνω, multiplico, augeo, amplifico; (2)
 augeo, augeor numero, cresco, plenus
 sum, abundo. Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν
 μαθητῶν, *Act. 6, 7.* *A* πλῆθος.
 Πλήθεις, υός, η, multitudo, *Ab eod.*
 Πλήθυσμός, ὤ, δ, multiplicatio, auctio. *A* πλε-
 θύνωμαι.
 Πλήθω, multus vel plenus sum, abundo, ex-
 undo. Ἀκολασίας δὲ ἐξ νόσων πληθυσθῶν ἐν τῇ
 πόλει, *Plato.* Ὡς καθ' ἡμῶς ἔσθ' ὁ πληθύνων
 λόγος, ut vulgo apud nos fertur, *Soph. Œd.*
Col. 377. *A* πλῆθος.

Πλήθω, fut. πλήσω, impleo, repleo; (2) plenus
 seu refertus sum, turgeo; πληθύνω ἀγοράς,
 pleno foro; πληθύνω, impleor. Ὁψιν τε-
 ρεῖν τὴν δὲ ἱππικὰν διακρίων, *Eur. Med. 905.*
 Ὅταν δὲ πληθῇ τῆς νόσου ξυστία, *Soph. Phil.*
 524. *A* σλῆς. (*A* πλῆω, vel πλῆμι, *Ern.*)
 Πληθώρα, es, η, *Ion.* πληθώρα, copia, redun-
 dantia; (2) satietas e copia; (3) ap. medi-
 cos salubrium humorum redundantia; (4)
 hominum frequentia. *A* πλῆθος.
 Πληθωρία, ω, impleo; πληθωρίζω, inundo,
 inundo. *A* πλῆθος. Unde
 Πληθωρία, es, η, redundantia, satietas.
 Πληθωρικός, η, ον, plenus; (2) plenus humo-
 ribus bonis.
 Πληθωσι, 3. plur. præc. conj. act. cum v, a
 verbo πλῆω.
 Πληιάδες, Pleiades, ace. plur. *Poet.* pro Πλειά-
 δας, a Πλειὰς, Pleias.
 Πλήκτης, υ, δ, percussor; (2) pugnax, rixosus.
A πλῆττω.
 Πληκτίζωμαι, fut. ἰσομαι, digladior, usque ad
 plagas pugno; (2) insolenter me gero; (3)
 ad miserationem induco, so, plangendo.
 Πληκτιζέσθ' ἀλόχοισι, *Il. 21, 499.* *A* πλῆ-
 κτης.
 Πληκτικός, η, ον, percutiendi seu feriendi vim
 habens, plagosus. *Gl. V.* rixosus, insolens.
 Ab eod.
 Πληκτικός, adv. cæsim. *Gl. V.* jaciendo, per-
 cutiendo. *A* præc.
 Πληκτός, percussus, ictus, *Steph.*
 Πλήκτρον, υ, τό, plectrum citharistæ; scutica,
 flagellum, calcar gallinæ. *Ph.* pecten,
 tinnulum, omne quo percuti et cadi potest.
A πλῆσσω.
 Πληκτροποιός, ὤ, δ, ὅς ἡ, qui plectra sive instru-
 menta conficit, quibus citharæ pulsantur.
 Ex πλῆκτρον et ποιῶ.
 Πληκτροφόρος, υ, δ, ὅς ἡ, calcaria ferens. Ex
 πλῆκτρον et φέρω.
 Πλήμα, ἄτος, τό, plenitudo. *A* πλῆθος.
 Πλήμη, seu πλῆμα, ης, η, æstus maris acce-
 dens. *A* πλῆμα, sive πλῆθος.
 Πλήμη, appropinquo; (2) impleo: ἔπληντο,
 appropinquabant, *Il. 4, 449.* *A* πλείω.
 Πλημελία, es, η, vitiositas, improbum fac-
 tum, peccatum, erratum, error. *A* πλεμ-
 μελής. Unde
 Πλημελία, ω, fut. ήσω, incomposite, incon-
 cinne, immoderate me gero, improbe me
 gero, pecco, *Gl. Vet.* pecco, delinquo;
 πλεμμελεί, committit, *Ph.* πλεμμελείται,
 committitur, *Ph.* πλεμμελῆν, commissum,
Gl. V. aor. 1. part. pass. πλεμμελῆναι,
 perpetrare, *Ph.* perf. act. inf. at πλεμμε-
 λῆται, admissum est, *Ph.* perf. pass. ind.
 πλεμμελῆναι, *Dem.* eis τι, *Plat.* περί τι, *Id.*
 δι' ὕβριν, *Dem.*
 Πλημελῆμα, ἄτος, τό, peccatum, delictum,
 commissum, reatus, *Ph.* præc.
 Πλημελής, eos, ο, ὅς ἡ, qui est contra modu-
 lationis normam, inconcinuus, absonus, *Gl.*
V. inconditus; (2) immoderate, vitiosus,
 culpabilis, mendosus. Σὺ δ' ἔν φοβῇ με, μή
 τι πλεμμελὲς πάθης, ne quid tibi mali a me
 accadat, *Eurip. Med. 306.* Ex πλῆν et μέ-
 λος, carmen.
 Πλημελῆσις, eos, η, delictum. *A* πλεμμε-
 λῶ.
 Πλημελῶς, adv. immoderate, incondite, in-
 concinne; (2) perperam, male, vitiose, im-
 probe. *A* πλεμμελής.
 Πλημερία, es, η, et πλεμμερία, *Aret.* maris
 æstuantis accessus; inundatio, *Gl. V.* *A*
 πλῆμα. Hinc
 Πλημερεύω, ω, fut. ήσω, æstu inundo, restagno,
 redundo, plenus sum. *Gl. V.* πλεμμερεύω,
 inundat, exuberat.
 Πλημμερίζω, inundo, *Gl. V.*
 Πλημμερίον, υ, τό, æstuarium, et arx in æstu-
 ario. *A* πλεμμερεύω. Unde
 Πλημμερίς, ιδος, η, maris æstuantis accessus,
 exundatio, impetus fluctuum maris; (2)
 humiditatis abundantia, *Od. 9, 486.*
 Πλημμερῶ, æstu, inundo, restagno.

ΠΑΗΜΝΗ, ης, η, modiolus, sive fistula rotæ
 cui axis inseritur, *Il. 5, 726.*
 Πλημνέτον, υ, τό, ferramentum rotæ, quo
 radii modiolis colligantur. Ex pr. et δια.
 Πλημοχός, ης, η, vas fictile, ad turbinis figu-
 ram accedens. *A* πλῆθος, vel πλῆμα, et χίω,
 fundo.
 ΠΑΗ'Ν, præterquam, præter; (2) sed, verum,
 tamen, veruntamen; (3) cæterum, in prin-
 cipio, transeundi causa, aut redeundi ad
 rem. πλῆν ὅσον, nisi quod, præterquam quod;
 πλῆν ἀλλὰ ἢ, nisi si; ἀλλος πλῆν, alius quam;
 πλῆν ἰών, si modo; πλῆν εἰ, nisi.
 Πλῆντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro
 ἰσπλήντο, a πλῆμαι.
 Πλήξ, ὅ, qu. dic. percussor, *Steph.*
 Πλήξ, percussit, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.*
 pro ἰσπλήξ, a πλῆσσω.
 Πλήξας, qui percussit, aor. 1. part. act.
 Πλήξισπος, υ, δ, qui punit et stimulat equos,
 agitator et domitor equorum, eques; (2)
 bellator. Ex πλῆσσω et ἵσπος.
 Πλήρες, plenum, neut. a πλήρης, plenus.
 Πληρέστα, adv. plenissime, *Ph.* *A* πλήρης.
 Πληρέστατος, plenissimus, πληρέστατος, plenissi-
 mum, *Gl. V.* πληρέστατον, plenus, *Ph.* plenissi-
 mum. *A* πλήρης.
 Πλήρη, acc. sing. contr. pro πλήρη, a
 πλήρης, eos, ὅ, ὅς ἡ, plenus; (2) perfectus seu
 integer. *A* πλείος.
 Πληροί, 3. sing. præc. indic. act. contr. pro
 πλῆροισι, a πλῆρω.
 Πληροσίληνον, plena luna, *Gl. V.* *A*
 Πληροσίληνος, ὅ, ὅς ἡ, plenilunium. *A* σελήνη.
 Πληροφορία, ω, fut. ήσω, justum pondus, justam
 mensuram do; (2) certiore facio; (3)
 satisfacio dando, argumentis, testimoniis;
 plane probō. Pass. justum pondus, &c.
 accipio; (2) certior fio; (3) persuasum
 habeo, certo scio; (4) πεπληροφωρημένα, res
 certæ. Ἐκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφωριέσθαι,
Rom. 14, 5. *A* πλήρης et φέρω. Hinc
 Πληροφωρία, ἄτος, τό, plenitudo; (2) satis-
 factio; (3) certitudo.
 Πληροφωρία, es, η, certa fides, certa persuasio.
 Πληρώ, ω, fut. ήσω, impleo, repleo; instruo;
 (2) pragentem reddo; (3) suppleo, sup-
 plementum adjicio; (4) absolvo, perficio;
 (5) satio, proprie et tropice; (6) solvo quod
 debeo, stipem confero; πλερώσαι, termi-
 nare, *Ph. a. 1. inf. (7) pass.* πλερώσθαι di-
 cuntur in *N. T.* vaticinia, cum eventum
 habent. πλερωθῇ, sarcitur, *Gl. V.* aor. 1.
 pass. subj. Ὅθεν χίρας πλερύντες, *Eur. Her.*
Fur. 374. Πεπληρωμένοι δικαστῆρον, *Dem.* *A*
 πλήρης. Hinc
 Πληρωθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.
 Πληρωσίν, 3. plur. aor. ejusd. cum v.
 Πλήρωμα, ἄτος, τό, id quo quid completur;
 (2) abundantia, copia; (3) socii navales,
 remiges, &c. (4) naves instructæ ipsæ;
 (5) supplementum exercitus; (6) summa de-
 finita, numerus definitus, justus numerus;
 (7) dicitur et de actu, ut πλῆρωμα πλῆρωμα.
 (1) κενὸν τὸ δ' ἄγγος, ἢ εἴνευ πλῆρωμάς τι; va-
 cuane est hæc arca, an tegit aliquid quod
 eam implet? *Eurip. Ion. 1414.* Δυσθανάτων
 κρατῆρων πλερώματα, pocula plena liquore
 mortem ferente, *Id. ibid. 1051.* (2) δαιτὶς
 πλερώμα, convivi abundantia, *Eurip. Med.*
205. Πλήρωμα τυρῶν, copia caseorum, *Id.*
Cycl. 208. (3) ναῖς ἔχον πολλὰς πλερωμά-
 των ἱππεῖς ἡγεμεν ἐρέτας, remigibus et clas-
 sariis militibus deficientes, *Plutar. in Pyr-
 rho.* (7) Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλῆρωμα, καλ-
 λίσαν λατρείαν, Jovis habes poculorum im-
 plendorum munus, pulcherrimum mini-
 sterium, *Eurip. Troad. 823.*
 Πληρώσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act.
 Πληρώσει, eos, η, repletio cujuslibet rei, et
 quacumque in parte; (2) plenitudo; (3)
 perfectio et absolutio; (4) solutio ejus quod
 debeas.
 Πληρωτής, υ, δ, qui æranos, stipem, &c. confert,
 unde Πληρωτής ἐράνω; (2) cum æranos con-
 vivium de symbolis significat, πλερωτής est
 ἐρανάχρης.

ἱερνάρχης; (3) συμποσιάρχης, praefectus convivii curandi, cogendi, regendi.

Πληρωτικός, ὁ, ὃν, implendi seu replendi vim habens. *Gl. V.* explebilis. *A* πληρώω.

Πλησάμιον, nom. pl. a. 1. part. med. v. πληθύνω.

Πλήσασα, quæ implevit, aor. 1. part. act. f. g.

Πλησθίς, impletus, aor. 1. part. pass.

Πλησάμιον, f. ἄσω, accedo, propinquo, appropinquo; (2) familiariter utor; (3) sector; (4) rem habeo, cum aliqua concumbo.

Οὐδὲ ἐπλησίαζε τῶσαν ἕδραν αὐτῶν ὅτις νεκρὸς, ὅτε ἡμίσεος, *Xen.* Πῶς ἐν αὐτῇ πλησισθῆναι τότε, *Eur. El. 641.* (4) ὡς δὲ Νίαιρα αὐτῇ Νικαίῳ τῆς ἡν, καὶ ἐργάζετο τῷ σώματι, μισθοῦσα τοῖς βαλομένοις αὐτῇ πλησισθῆναι, τοῦ ὕμνι βύλαμαι πάλιν ἐπεξελέσθην, *Demosth. contra Neeram.* *A* πλησιόω.

Πλησιαιτέρος, propinquior; πλησιαιτάτος, proximus. *A* πλησιόω.

Πλησιόλας, ὁ, ὃ ἢ, maritimus, mari vicinus.

Hinc τὰ πλησιόλαον, ὁ, ora maritima. *Ex* πλησίος et ἄλς, mare.

Πλησιόλας, ὁ, ὃ, accessus, appropinquatio; (2) familiaris consuetudo et sectatio; (3) coitus. *A* πλησιόω.

Πλησιόγνυδος, ὁ, ὃ ἢ, maxillas seu buccas implens. *Ex* πληθύνω et γνύδος.

Πλησιέστερος, propinquior; πλησιέστατος, proximus. *Πλησιέστερον αὐτῷ μετεπίμψατο, Joseph. de Macchab. 12.* *A* πλησιόω.

Πλησιόχθος, ὁ, ὃ, ærumnatus. *A* πληθύνω.

Πλησιόθεος, ὁ, ὃ ἢ, Deo vicinus, proximus.

Πλησιόκομος, ὁ, ὃ ἢ, vicinus.

Πλησιόν, prope, juxta, cominus. Hinc ὁ πλησιόν, propinquus, proximus. *A*

Πλησιός, ἰα, ἰον, propinquus, proximus, vicinus. *A* πείλας, prope.

Πλησιόχωρα, ὁ, ὃ ἢ, vicina regio. *A*

Πλησιόχωρος, ὁ, ὃ ἢ, confinis, finitimus, accola. *Ph.*

Πλησιόλυνον, τὸ, plenilunium, *Eust.*

Πλησιόσις, ὁ, ὃ ἢ, velum implens; (2) qui prospero cursu et plenis velis navigat. *Ex* πληθύνω et ἰσίν.

Πλησιόφης, ὁ, ὃ ἢ, plenam lucem habens, epith. lune. *Ex* πληθύνω et φάω.

Πλησῖμα, ἄτος, τὸ, explementum, seu id quo aliquid expletum est. *A* πληθύνω. Unde

Πλησῖμα, ἢ, idem quod πληρῖμα.

Πλησῖμος, ἰα, ἰον, replens, implens; (2) delicatus, fastidiosus. Hinc τὸ πλησῖμιον, ὁ, fastidium, satiety. *A* πληθύνω.

Πλησῖμιος, adv. ad satietatem, fastidium. *A* pr.

Πλησῖμον, ἢ, ἢ, satiety; (2) intemperantia in cibo, &c. abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. *Ab* eod.

Hinc

Πλησῖμον, εὐς, ὃ ἢ, replens, satians.

ΠΛΗΣΣΩ, vel πληττω, f. ἔω, percutio, ferio, seplungimus, perf. pass. πληττῖς, percussus, aor. 2. Ἐγὼ δὲ κοινῇ ἔμφορα πεπληττῖς ἐκείνης ἀφίγμαι πρὸς σε, *Aristoph. Thesm. 186.* Ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐχθρῶν ἔδενος πεπληττῖς, *Eur. Rhes. 868.*

Πληττω, repleo. *A* πληθύνω.

Πληττωγῆ, ἰγνος, ἢ, flagellum. *A* πληττω.

Πληττω, 3. sing. præ. ind. act. *Att.* pro πληττωσι, *A* πληττω.

Πληττω, ὁ, ὃ, qui appropinquat. *A* πείλας.

Πληττω, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro πληττωσιν, *A* πείλας.

Πληττω, ὁ, ὃ, amplior, copiosior, *Comp.* *a* πολὺς.

Πληττω, ἄτος, τὸ, gradus, gressus; (2) saltus; (3) passus; (4) ictus, percussio. *A* πλίσσω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio; (2) laterium opus; (3) agmen militare quadratum. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, τὸ, figlina laterum, officina in qua lateres finguntur. *Ab* eod.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

Πληττω, ὁ, ὃ, laterum fictio. *A* πλινθύνω.

1124. Καὶ πάλαισα ἔμφορα πλινθύνωσι γη, *Id. Ran. 812.* *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, adv. in lateris formam. *Ab* eod.

Πλινθύνω, ἰνη, ἰνη, lateritius. *Ab* eod.

Πλινθύνω, ὁ, τὸ, laterculus; (2) quævis figura quadrilatera, ἱσηρῶν, oblongior; (3) laterculus et abacus; (4) genus aciei militaris; (5) machinamenti genus. *Dim.* *Ab* eod.

Πλινθύνω, ἰδος, ἢ, idem quod πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, idem quod πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, later, imbrex, tegula; (2) pars quædam capitis columnæ.

Πλινθύνω, traho lateres. *A*

Πλινθύνω, qui lateres trahit, *Poll.*

Πλινθύνω, ὁ, f. ἡσώ, lateres conficio, vel coquo. *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, laterum confectio. *Ab* eod.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, qui lateres conficit. *Gl. V.* laterarius. *Ex* πλινθύνω et ἔργον.

Πλινθύνω, ὁ, lateres porto. Ἐπεὶ δ' ἐπλινθύνω, *Aristoph. Av. 1144.* *A* φέρω.

Πλινθύνω, ὁ, qui lateres bajulat, *Ar.*

Πλινθύνω, ὁ, fut. ὥσω, e lateribus construo seu fabricor quidpiam. *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ ἢ, lateribus contextus, i. e. ex lateribus constructus. *Κἄτε πλινθύνω*

δομοῦ προσεῖλες ἦσαν, neque lateritias domos subdiales norant, *Æschyl. Prometh. 449.* *Ex* ὕφαινω.

Πλινθύνω, gradus, gressus, passus; (2) spatium inter pollicem et medium digitum. *A*

ΠΛΙΣΣΩ, πλίσσωμαι, gradior, gradus glomero; (2) percutio, ferio. *Εὐ δὲ πλίσσονται πόδες, Od. 6, 318.* Hinc

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, pars corporis inter inguina et femur, cutis quæ pudendis subest.

Πλινθύνω, idem.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, fluitans. *A* πλινθύνω, navigo.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ ἢ, navigationem efficiens. *A* πλινθύνω et τιντω.

Πλινθύνω, ὁ, τὸ, navicula. *Gl. Vet. cimba;* (2) calcamenti muliebri genus. *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, f. πλινθύνω, et πλινθύνω, navigo, navi proficiscor. *Πλινθύνω γησὶ, Hes. Op. 632.* *Ab* eod.

Πλινθύνω, et πλινθύνω, ὁ, ὃ ἢ, navigabilis, navigationi aptus. *Ab* eod.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, navis figuram habens.

Πλινθύνω, ὁ, τὸ, navis, ἱππ. oneraria. *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ ἢ, navigator. *Gl. V.* *Ex* πλινθύνω et φέρω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, crines plexi et intorti, cincinni, coma. *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, τὸ, textum; (2) vitile opus.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, crines plexi et intorti, cincinni; (2) cinni, vel nodi crinium nexorum. *Gl. Vet. crinis; πλινθύνω, crines, cæsaries, Ph.* *Ab* eod.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, cirratus, cincinnatus, *Hes.*

Πλινθύνω, sc. κόμη, coma plexa, intorti crines. *Soph.*

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, textor. *Gl. V.* *Ab* eod.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, nexus, trama. *Ph.* (2) contextus, compositio, argumentum; (3) dolus, fallacia, argutia; (4) figura oratoria. (3) ἢ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς, ἢ γὰρ παρῆναι σὺ πόσει τῶν δῖμας, *Eurip. Iphig. in Aul. 936.* *A* πλινθύνω.

Hinc

Πλινθύνω, ὁ, ὃ ἢ, textilis, nexilis.

Πλινθύνω, ὁ, τὸ, citus, coma plexilis; (2) genus quoddam monilis collaris. *Dim.*

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, nexilis, textilis; (2) perplexis, intricatus. *A*

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, cirrus, flexus capillus, coma plexilis; (2) funis. *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, verbascum, herba, quæ et φλόμος, *Soph.*

Πλινθύνω, contr. πλινθύνω, ὁ, navigatio, cursus; (2) expeditio navalis. *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, gen. sing. contr. pro πλινθύνω, *a* πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, sanitatis opulentia, divitiarum opulentia, plenissima felicitas. *Ex* πλινθύνω et ὕφαινω.

Πλινθύνω, f. ἄσω, divitem reddo. Τότε μᾶλλον ἐπλινθύνω τὸ πλινθύνω, *Herodian.* *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, opulentus. *Ab* eod.

Πλινθύνω, idem quod πλινθύνω, *Herodian.*

Πλινθύνω, ὁ, ὃ ἢ, largis muneribus locupletans. *A* ὕφαινω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, dives, opulentus. *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, adv. abunde, adfluenter.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, dives, refertus divitiis. *Ab* ὕφαινω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, commentatio ditescendi, philosophia, cujus finis sunt divitiæ. *Ex* πλινθύνω et ἀκαθάρσια.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, valde dives, vel satis dives. Ὅ δὲ Εὐπόλιος πλινθύνω πείσεται hæc vox πλινθύνω ab Eupolide usurpata ludo jocoque fingitur. *Interpres male videtur. Pollucis Onom. 3, 109.* *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, magnificentia, copiae, pro πολυτέλει, vel πλεοντελείᾳ.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, Plutus. *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, acc. pl. *Dor.* pro πλινθύνω, *a* πλινθύνω.

Πλινθύνω, fut. ἡσώ, dives sum; (2) divitem reddo. Πλινθύνω τε τέρπον, *Eur. Ion. 663.*

Τὸν δὲ συστρατευσάμενον αὐτῷ τὸν μὲν ἀρίστως πεπλυντῆκε, *Xen.* Πλινθύνω εἰς ὑπερβολήν, *Lyc.*

Πλινθύνω, f. ἰσώ, dito, locupletato, divitem reddo; πλινθύνω, ditescit, *Ph.* Πλινθύνω ἐαυτὸν, *Xen.* *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, adv. eligendo ditiores, vel ditissimum quemque, e censu. *Ab* eod.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, divitiis gaudens, dives, *Æsch.*

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, f. *A*

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, qui divitiis ministrat et suggerit.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, idem.

Πλινθύνω, divitiis largior.

Πλινθύνω, gen. sing. *Ion.* pro πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, cum divites rerum potiuntur, *Xen.*

Πλινθύνω, ὁ, ὃ ἢ, qui divitiis congerit; (2) lucrosus, quæstuosus. *A* πλινθύνω.

ΠΛΟΥΤΩΣ, ὁ, ὃ, divitiarum opulentia, copia; (2) Plutus, deus divitiarum putatius; (3) vitia cum divitiis conjuncta.

Πλινθύνω, dat. sing. præ. part. act. verbi πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, divitiis non utens, sed abscondens eas penitus. *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ ἢ, divitiis adferens, augens. *A* φέρω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ ἢ, dives terra, *Swicer.*

Πλινθύνω, ὁ, Dis, Pluto. Hic deus intellectualis est fabricator, qui animas liberat a generatione, i. e. a regione sublunari, *Procl. in Crat.* *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, et πλινθύνω, sc. χαρῖα, seu τιμῖνι, loca quæ perniciosos ac pestilentes odores exhalant. *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ, crinis plexus et intortus, *Il. 17, 52.* *A* πλινθύνω.

Πλινθύνω, ὁ, ὃ ἢ, fluitans aut innatans. *A* πλινθύνω.

Πλυντρίς γῆ, terra qua lotrices in eluendis utebantur pannis. A
 ΠΑΥΝΟ, f. ὑνῶ, lavo, proprie vestes sordidas; (2) verro; (3) conviciis incesso, maledictis proscindo, oburgo; πεπλυνμένος, lotus, Ph. perf. part. pass. τὸ σῶμα μὲν πλύνω, Theocr. 27, 5. ὁρῶν (horarum) πεπλυνθείς ἐν ἐκὶ κρανίαισι δοκασεῖς, Theocr. 1, 150. Hinc Πλυνόμενος, lavatorium, Gl. V.
 Πλῦσις, εἰς, ἢ, lotio, lotura.
 Πλῦσμα, ἄτος, τὸ, ἐ, πλυσμός, ὅ, ὁ, idem.
 Πλυντίον, seu πλυντίον, abluendum est.
 Πλυντήριος ἱερικός, genus poculi Laconici, Sch. Ar. Suid.
 Πλυντής, υ, ὁ, lavator, Gl. V.
 Πλυντός, ἢ, ὁ, lotus. Πλυνταὶ χόδροι, Aret. Ἀλῆται πλυντῶ, Hippocr.
 Πλῦν, unde πλύνω, Dorico pleonasmo τῷ ν, Eust.
 Πλῦν, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro ἔπλυν, a πλύνω, navigo.
 Πλυνέσας, Dor. pro πλυνέσας.
 Πλυνός, usitatus πλυνέας, ἐ, πλυνός, genus avis natalilis, Suid. Apoll. ut
 Πλυνάδες νεφίλαι, natantes nubes et quæ crebro circumferuntur. A πλύνω.
 Πλυνέσκα, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔπλυνε, a
 Πλυνέω, ἐ, πλυνέωμαι, navigo. A πλύνω.
 Πλυνόμενος, υ, ὁ, ἢ, navigabilis, de mari, verno tempore; (2) navigationi idoneus. Ab eod.
 Πλυνός, τὸς, ὁ, pl. πλυντές, mugiles pisces, Ath. Πλυνόμενος, ὁ, ἢ, navigabilis, Suid. ex Soph.
 Πλυνταί, αἱ, anguillæ quædam in Sicilia; flu-tæ, Lat. Poll.
 Πλυντήριος, ὁ, (σκαφίων) navicularius primarius, Man.
 Πλυντίον, idem quod πλύνω, Sibyl.
 Πλυντής, ἦρος, ὁ, natator; (2) nauta.
 Πλυντής, υ, ὁ, idem quod πλυνός.
 Πλυντικός, ἢ, ὁ, navigationi vel natationi aptus; (2) qui rei nauticæ operam dat; (3) mercator. A πλύνω.
 Πλυντός, ἢ, ὁ, navigabilis, navibus pervius; (2) qui navibus adiri potest; (3) de tempore, quo mare navigari potest; (4) natalilis. Ab eod.
 Πλυντής, ὁρος, ὁ, navigator, nauta. A
 Πλύνω, navigo; (2) nato, fleito. A πλύνω.
 Πλυντής, anhelantes, acc. pl. part. præ. act. Poet. pro πλυντάς, a πλύνω.
 Πλυνταί, Dor. pro πλυνταί.
 Πλυντός, ἄτος, τὸ, spiritus, flatus, flamen, Gl. V.
 Πλυντός κωνικός, turbo, Aprian. (2) nota aspirationis. In Scriptura S. Spiritus Sanctus; (3) spiritus propheticus; divina natura Christi; (4) sanctitas animi, et studium pietatis; (5) religio Christiana seu Scriptura S. (6) omnia effecta virtutis divinæ, ut miracula, &c. (7) mens humana; (8) sensus animi. Διόνω τ' ἄμα πνυμάτων ἐκίμωσι ζόνοντα πόνον, [Male Musgravius jungit πνυμάτων cum τῷ ἄμα: hic genitivus regitur a præpositione ὑπὸ subintellecta,] pontum gementem furentibus ventis ὑπὸ δεινῶν πνευμάτων ζόνοντα. Ἄμα ἐκίμωσι, levis auraspire solet, Soph. Aj. 683. A πλύνω. Hinc Πνυμάτις, υ, ὁ, cui magna est et frequens respiratio; (2) cui venter flatu distenditur.
 Πνυματεμφόρος, idem quod πνυματοφόρος, E. M.
 Πνυματιά, suspiro, Philox.
 Πνυματίζω, spiritum scribo et pronuncio in litera. A πνύμα 2.
 Πνυματικός, ἢ, ὁ, spiritualis, spiritualis, qui a spiritu cietur; (2) flatus ventorum obnoxius, ventosus; (3) inflatus, flatu plenus, flatu seu spiritu distentus; (4) flatus ciens, inflans; in Scriptura S. divinus, sanctus, purus, perfectus, vi et efficacia præditus, item quod Scriptura S. continet, quod cum ea convenit. Hinc ἡ πνυματικὴ, ἢ, sc. ἐπιστήμη, disciplina philosophica de spiritibus agens.
 Πνυματικῶς, adv. spiritualiter; (2) allegorice; (3) secundum Scripturam S. (4) vi et auxilio divino; (5) sancte, pie.

Πνυμάτιον, υ, τὸ, parvus flatus; (2) animula. A πνύμα.
 Πνυματικός, υ, ὁ, ἢ, ventosus; (2) flatus ventorum obnoxius. Ab eod.
 Πνυματισμός, ὅ, ὁ, pronuntiatio cum spiritu, inpr. aspero. A πνυματίζω.
 Πνυματοδόχος, υ, ὁ, ἢ, spiritus seu flatus recipiens. Ex πνύμα et δέχομαι.
 Πνυματοεργός, ὁ, spiritum opifex, Synes.
 Πνυματοκήλη, ης, ὁ, ventosa hernia, ramex.
 Πνυματοκίνητος, υ, ὁ, ἢ, a spiritu motus.
 Πνυματοκίνητος, adv. impulsu Divini Spiritus.
 Πνυματοκλήτωρ, ὁρος, ὁ, spiritus vocator et quasi accersitor. Ex πνύμα et κλήτωρ.
 Πνυματομάχος, υ, ὁ, ἢ, qui Spiritui S. repugnat, qui divinitatem Sp. S. in dubium vocat. Ex πνύμα et μάχομαι.
 Πνυματόμφαλος, υ, ὁ, ἢ, cui umbilicus flatu protuberat. Ab ὀμφαλος.
 Πνυματοποιός, flatus concito: πνυματοποιῶντα, flatulenta.
 Πνυματοφορέομαι, ἔμαι, a vento feror, vento agitor; (2) adflatu numinis feror. A
 Πνυματοφόρος, υ, ὁ, ἢ, qui adflatu numinis fertur, spiritu adflatus. A φέρω.
 Πνυματός, ὦ, f. ὦσα, flatu seu spiritu impleo, flatus excito; (2) in spiritum verto; (3) spiritu adflo. A πνύμα.
 Πνυματώδης, εἰς, ὁ, ἢ, spiritui plenus, ventosus; (2) qui flatus movet, qui inflat; (3) inflatus, flatu distentus; (4) flatulentus; (5) anhelosus, qui ægre respirat. Ab eod.
 Πνυματώσας, εἰς, ἢ, inflatio. A πνυματός.
 Πνυματωτικός, ἢ, ὁ, inflandi seu flatus excitandi vim habens. Ab eod.
 Πνύμιος, υ, ὁ, anhelosus, difficultate spirandi laborans, Suicer. A πνύνω lege πνυμονικός, Ern.
 Πνυμενυστικά, ὦν, τὰ, instrumenta quæ spiritu inflantur. Ab eod.
 Πνυμνίας, υ, ὁ, ad pulmonem pertinens. A πνύμων. Unde
 Πνυμονικός, ἢ, ὁ, idem.
 Πνυμνός, sc. πνυμνός, pulmonis morbus, Aret.
 Πνύμων, ονος, ὁ, pulmo, respirationis instrumentum; (2) piscis quidam marinus. A πνύνω.
 Πνύσαι, spirasse, aor. 1. inf. act. verbi πνύνω.
 Πνύσει, 3. sing. a. 1. opt. Æol. pro πνύσαι.
 Πνύσις, εἰς, ἢ, spiratio, flatus.
 Πνύσομαι, spirabo, fut. 1. med. verbi πνύνω.
 Πνυσῆμαι, πνυσῆ, πνυσῆται, idem Altice et Dorice. Τὸ πλῦθὺν γὰρ τῶτο πνυσῆται πολὺ, Aristoph. Ran. 1221.
 Πνυσίαν, ὦ, anhelu, crebro spiro seu respiro, ægre respiro; πνυσίων, anhelans.
 Πνυστικός, ἢ, ὁ, spiritalis; (2) inflatus.
 ΠΝΥΩ, f. εἰσω, flo, spiro, anhelu; (2) odorem spiro, oleo, Gl. Vet. ὅς ἔστος, ἦδη κακίας ἢ συκοφαντίας πνύ, Aristoph. Eq. 435. Οἱ πνύοντες μινγάλα, qui magna spirant, superbi, Eurip. Andr. 188.
 Πνυγάλιον, ανος, ὁ, incubus, suppressio nocturna, qua dormientes suffocari sibi videntur. A πνύγω.
 Πνυγμών, ὠνος, ὁ, idem et ab eod.
 Πνυγείσα, aor. 2. part. pass. f. g. verbi πνύγω.
 Πνυγέτος, ὅ, ὁ, laqueus, quo se quis strangulat, Ern. A πνύγω.
 Πνυγέτις, εἰς, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbonēs, aut carnes, quæ inassantur, suffocantur. Ab eod. Unde
 Πνυγρός, ῥὰ, ῥόν, æstu suffocans, æstu molestus, fervens; (2) suffocans.
 Πνυγρόσομαι, f. 2. ind. pass. verbi πνύγω.
 Πνυγίτις γῆ, terra quædam colore nigra.
 Πνύγμα, ἄτος, τὸ, suffocatio, strangulatio.
 Πνυγμονή, ἢς, ἢ, idem.
 Πνυγμός, ὅ, ὁ, suffocatio, Ph. A πνύγω. Hinc Πνυγμάδης, εἰς, ὁ, ἢ, suffocans, strangulans.
 Πνυγμός, ὅρος, ὁ, idem, Suicer. Ab eod.
 Πνυγός, εἰς, τὸ, suffocatio, strangulatio; (2) calor æstivus, nos velut suffocans. Ph. æstus. (2) πνυγός ἀρε, æstate fervida, Appian. Syr. 43.
 Πνύγω, f. ζω, suffoco, ango, neco, Gl. V. πνυγίς,

suffocatus, Ph. a. 2. part. pass. πνυγίσται, suffocabitur, fut. 2. pass. Ὁ δὲ μάλα με πνύγει, τῷ ἱερῷ, Luc. Ἐπνύγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ, Marc. 5, 13. (2) coquo vel asso in aheno coacto, ne quid vaporis exeat, Ern. Ἐν κλιβάνῳ διαφανὶ πνύξαντες ἦτο τρώγανσι, Herodot. 2, 92.
 Πνυγώδης, εἰς, ὁ, ἢ, idem quod πνυγρός.
 Πνυγός, ἢ, ὁ, suffocatus, præfocatus, strangulando enecatus. A πνύγω. Unde
 Πνύξ, ἱγός, ἢ, suffocatio, strangulatio.
 Πνύξαντα, nom. pl. a. 1. part. act. n. g. v. πνύγω.
 Πνύξ, εἰς, ἢ, strangulatio.
 Πνυή, ἦς, ἢ, Poet. pro πνυή, dat. pro πνυή.
 Πνυδοστής, ὁ, spiritus dator, Cyr.
 Πνυή, ἦς, ὁ, flatus, spiritus, spiraculum, aura, odor, Gl. V. A πνύνω.
 Πνυήτης, ὁρος, ὁ, ἢ, pernix pedibus, ut ventus, velocissimus, Hes. Πνυήτης, Voss.
 Πνύος, υ, ὁ, flatus, spiritus; (2) sonus. A πνύνω.
 Πνύκη, ης, ἢ, idem quod πνύξ. Hinc
 Πνύκτις, υ, ὁ, frequentator τῆς πνύκης.
 Πνύμι, et πνύμαι, spiro, vivo, intelligo, sapio; πνύμι, sapit; πνυμνός, sapiens, cordatus, prudens.
 Πνύνω, sive πνύνω, idem.
 Πνύξ, ὠκός, ἢ, locus Athenis ubi conciones habebantur. A πνύνω, monco.
 Πνύσα, spirabat, 3. sing. imperf. ind. Ion. pro ἔπνυστο, a verbo πνύνω, pro πνύνω.
 Πνυτός, ἢ, ὁ, prudens, Hes. pro πνυτός.
 ΠΟΑ, ας, ἢ, herba, gramen, pabulum.
 Ποάω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A πώω.
 Ποάριον, υ, τὸ, herbula, parva herba. Dim.
 Ποάριος, υ, ὁ, noxiarum herbarum evulsio, runcatio. A ποάω.
 Ποάσρια, ας, ἢ, quæ noxias herbas evellit. Ab eod. Unde
 Ποάριον, υ, τὸ, falx qua secantur herbæ.
 Ποάω, pedem, acc. sing. a. πῶς.
 Ποδάρετος, υ, ὁ, pedibus teneris molliibusque præditus. Ex πῶς et ἄρετος.
 Ποδάγρα, ας, ἢ, pedica, tendicula; (2) podagra, seu articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infestat. Ex πῶς et ἄγρα, captura. Hinc
 Ποδαγραύω, et ποδαγρίαν, ὦ, podagra laboro, podagricus sum. Παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες, Aristoph. Plut. 558.
 Ποδάγρια, ἢ, idem quod ποδάγρα, Poll.
 Ποδαγρίζομαι, fut. ἴσομαι, idem.
 Ποδαγρίκος, ἢ, ὁ, qui podagra tentatur vel laborat, podagricus.
 Ποδαγρός, υ, ὁ, idem.
 ΠΟΔΑΚΝΗ, vel ποδάκνης, vinculum in arcu, Pollux.
 Ποδαλγία, ὦ, f. ἴσω, pedum dolore seu podagra laboro. A
 Ποδαλγής, εἰς, ὁ, ἢ, dolore pedum laborans. Ex πῶς et ἄλγος, vel ἄλγος.
 Ποδαλγία, ας, ἢ, pedum dolor, podagra. A pr.
 Ποδαλγικός, ἢ, ὁ, qui pedum dolore seu podagra laborat. Ab eod.
 Ποδαλγός, υ, ὁ, idem.
 Ποδάμενος, υ, ὁ, ἢ, velox pedibus; idem quod ποδάμενος. Ex πῶς et ἄμενος.
 Ποδανιπτής, ἦρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πῶς et νίπτω.
 Ποδανιπτρον, υ, τὸ, ipsa aqua qua pedes abluuntur. Ex iisd.
 Ποδανιπτάω, citato pede curro, Steph.
 ΠΟΔΑΠΟΣ, ἢ, ὁ, cujas, ex qua regione? A ποδάργη, ης, ἢ, Podarge, equæ nomen. A
 Πόδαργος, υ, ὁ, ἢ, albos vel celeres pedes habens; (2) nomen proprium equi. Ex πῶς et ἄργος.
 Ποδαρίζω, salio. A
 Ποδάριον, υ, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes. Dim. a πῶς.
 Ποδάρετος, εἰς, ὁ, ἢ, pedibus valens, celer. Ex πῶς et ἄρετος.
 Ποδάμενος, υ, ὁ, ἢ, qui velocitate pedum auras seu ventos æquat. Ex πῶς et ἄερα.
 Ποδῖον, sive ποδῖον, υ, τὸ, socculus, qui pedi inducitur; (2) udo. A πῶς.
 Ποδέκ-

Ποδικμάριον, *α, τὸ, pedale, Gl. V.* Ex *πῦς* et *ικμάσσω, abstergo.*
 Πεδινδύτον, *α, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. A*
 Πεδινδύτος, *ον, pedi indutus. Ab ἰνδύω.*
 Πέδισσι, *pedibus, dat. pl. Poet. pro πόσι.*
 Πεδίον, *ῶν, δ, pediolus, in utre pendulus, qua liquor effunditur; (2) pes navis, ut πῦς; (3) calceamenti rustici genus. A πῦς.*
 Πεδιγίτιον, *ῶ, f. ἥσω, viam monstro, dux itineris sum; (2) perduco, Lycophr. 12. A*
 Πεδιγίτης, *α, δ, viæ dux. A*
 Πεδιγίον, *ῶ, f. ἥσω, idem quod πεδιγίτιον. Ἀντὸν χωρὶς τῆ δεικνόντος πεδιγίον, Plato. A*
 Πεδιγίον, *α, δ, ἡ, viæ dux; (2) adsecla; (3) pedagogus. Ex πῦς et ἄγω.*
 Πεδιγής, *εις, sciens seu peritus viæ.*
 Πεδιγητικός, *ἡ, δν, idem. Suid.*
 Πεδιγία, *α, ἡ, itineris demonstratio, ductus.*
 Πεδιγέτης, *εις, δ, ἡ, ad pedes dependens. Ex πῦς et ἡνεκῆς.*
 Πεδιγέμος, *α, δ, ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodum celer. Ex πῦς et ἄνεμος.*
 Πεδιγής, *εις, δ, ἡ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; ποδιγής χιτὼν, tunica talaris, Gloss. Vet. Ex πῦς et ἄρω. Sed ποδιγής ναῦς est navis quæ remigando impellitur, Eust. Hes. Ex πῦς et ἑρέσω.*
 Πεδιγοφορέα, *ῶ, talem vestem fero, Suicer.*
 Πεδιγίος, *αία, αἰον, pedalis, pedaneus. A πῦς.*
 Unde
 Πεδίζω, *fut. ἴσω, pede metior; (2) pedes ligo, seu pedicis obligo. Πεποδιγμένους ἔχουσι τὰς ἴσας ἐπὶ ταῖς φάνταις, Xen.*
 Πεδίον, *pedibus, dat. dual. Ion. pro ποδῶν.*
 Πεδιερσός, *α, δ, ἡ, pedibus plaudens, pedibus strepitum edens. Ex πῦς et κρότος.*
 Πέδιον, *α, τὸ, petiolus, pedunculus; (2) tegumentum pedis, soccus, fascia, &c. Ern. Dim. a πῦς.*
 Πεδίσκος, *α, δ, idem et ab eod.*
 Πεδιμέας, *ῶ, δ, dimensio pedibus facta, ratio mensurandi pedibus; (2) saltationis genus. A ποδίζω. Unde*
 Πεδιμέτης, *ῥος, δ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; (2) lebes, cacabus.*
 Πεδίω, *f. 1. ind. act. Att. pro ποδίσω.*
 Ποδικάκη, et ποδικάκη, *α, ἡ, lignum in quod inserti captivorum pedes in carcere constringuntur, cippus, pedica. Ex πῦς et κακός.*
 Ποδικαῖον, *α, τὸ, vola pedis. Ex κοῖλον.*
 Ποδικερσία, *α, ἡ, plausus pedum, seu pulsatio. Ex κερσής.*
 Ποδικτύπη, *α, ἡ, saltatrix. A κτύπος.*
 Ποδικτύπη, *ῥος, δ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πῦς et νίπτω, lavo.*
 Ποδιώπτερον, *α, τὸ, aqua qua pedes lavantur. Gl. Vet. pelluvium, pollubrum. ποδιώπτερον, labra, Gl. Vet.*
 Ποδοναμία, *salto. A νόμος.*
 Ποδωρῶν, *(f. ποδωρῶν) Steph. epith. Atalantis, pedibus veloc, Call.*
 Ποδωρτίον, *α, τὸ, vestis ad pedes demissa, Ern.*
 Ποδός, *pedis, gen. sing. a πῦς, pes.*
 Ποδωρῶν, *α, τὸ, instrumentum tortorium; (2) instrumentum medicum; (3) tendicula qua cervi capiuntur; (4) idem quod ποδικάκη. A πῦς et τρέφω. Unde*
 Ποδωρφόρον, *α, τὸ, pedum retinaculum. Ex iisdem.*
 Ποδύτης, *ῥος, ἡ, pedatus. A πῦς.*
 Ποδύριον, *α, τὸ, vestis ad pedes demissa, R. Ex πῦς et ἄρω, arlo, vel ῥος, terminus.*
 Ποδωρῶν, *α, δ, ἡ, pede rotam circumagens, figulus, sive ipsa rota quæ pede circumagitur. Ex πορῶν.*
 Ποδωρῶν, *ῶ, clavum teneo, ad gubernaculum sedeo. Ex πῦς, clavus, et ἔχω.*
 Ποδωρῶν, *α, τὸ, pedum substragulum, Æsch. Ag. 935. Ex πῦς et ψάω.*
 Ποδωρῶν, *ἡ, sonus pedum in incessu. A ψήφος.*
 Ποδῶν, *intendo funibus qui ποδῶς dicuntur.*

Ποδικία, *α, ἡ, pedum pernecitas. A*
 Ποδικός, *εις, δ, ἡ, pedibus celer, velox. Ex ὥκως.*
 Ποδικία, *α, ἡ, pedum pernecitas. A præc.*
 Ποδικία, *ἄτος, τὸ, pulpitum, Gl. V. A πῦς, seu ποδῶν.*
 Ποδικῶν, *α, τὸ, vestis qua utebantur in sacris Pandrosi, V. L.*
 Ποδικῶν, *ἡ, δν, funibus qui ποδῶς dicuntur intensus.*
 Ποικί, *fac, 2. sing. præc. imperat. act. Att. pro ποικί, a ποικίω.*
 Ποικιλόφρος, *α, δ, ἡ, herbas alens seu nutiens, herbicus. Ex ποία et τρέφω.*
 Ποικιλόφρος, *α, τὸ, viridis, corpore viridis. Ποικιλόφρος ὄρνις, psittacus, Oppian. Cyneget. 2, 409.*
 Ποικί, *ῶ, facio; pro ποικίω.*
 Ποίη, *herba, Gl. V. Al. ποία.*
 Ποιλόγῳ, *ῶ, fut. ἥσω, herbas colligo. Ex ποία et λίγω, colligo.*
 Ποιλόγῳ, *ῶ, fut. ἥσω, herbis vescor. A*
 Ποιλόγῳ, *εις, idem quod*
 Ποιλόγῳ, *α, δ, ἡ, herbis vescens; (2) animal Indicum, duplo majus quam equus, Nic. Th. 783. Ex ποία et φάγος.*
 Ποικίαν, *idem quod ποικίω, Eust.*
 Ποικίς, *3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπὶθεο, a ποικίω.*
 Ποικίς, *Dor. pro ποικίω.*
 Ποικίς, *nom. dual. part. præc. act.*
 Ποικίς, *ἡ, δν, desiderabilis, exoptatus, Gl. V. desideratus, amabilis. A πόθος. Hinc*
 Ποικίς, *adv. unde? undenam? qui fiat? (2) nequaquam, Ern. Ab ἴδω.*
 Ποικί, *γὰρ, nullo modo. Ab eod.*
 Ποικί, *aut sine accentu, adv. alicunde. Ab eod.*
 Ποικίς, *pro πόθος, Ep.*
 Ποικίς, *fut. ψα, accedo, Dor. pro ποικίω.*
 Ex *ποτί pro πότος et ἔρω. Ἰδ, αὖ πάλιν ἄδε ποικίς, Theocr. 4, 48.*
 Ποικίς, *aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπὶθεο, a ποικίω.*
 Ποικίς, *adv. vesperi. Ex ἴσπερος.*
 Ποικίς, *acc. pl. part. præc. act. Dor. pro ποικίς.*
 Ποικίς, *desidero, amo; πόθος pro ἐπὶθεο, desiderarunt, aor. 1. pl. ποικίς, exoptatus, Gl. V. p. pass. part. Στυγὼν μὲν ἄνω, τὸν δ' ἔμεν δῆμον ποικίς, Aristoph. Ach. 33. A πόθος.*
 Ποικίς, *amans, amator, particip. verbi ποικίω. Κέφαλος δὲ διδοὶ ποικίς, amantium curas allevat, Theocr. 17, 52. Οἱ δὲ ποικίς, εἰς ἡμᾶς γράφουσιν, Id. 12, 2.*
 Ποικίς, *ἡ, desiderium, amor, Il. 1, 240. A ποικίω.*
 Ποικίς, *α, τὸ, idem; (2) res desiderata. Ab eod.*
 Ποικίς, *desiderare, præc. inf. act. Dor. et per Ectasin, pro ποικίω, vel potius a*
 Ποικίς, *desidero, requiro. A πόθος.*
 Ποικίς, *potare, Ep.*
 Ποικίς, *α, ἡ, ipsa actio desiderandi; (2) desiderium, amor. A πόθος. Unde*
 Ποικίς, *ἡ, δν, desideratus, desiderabilis.*
 Ποικίς, *ἡ, amor, cupido. Οὐκ ἀμφὶν ἀτάλαστον ἔην μερίσαντο ποικίς, Oppian. de Venat. 2, 609.*
 Ποικίς, *adv. ubi? ubinam? quo? Ab ἴδω.*
 Ποικίς, *adv. alicubi, aliquando. Ab eod.*
 Ποικίς, *adsideo, Ion. pro ποικίω.*
 Ποικίς, *α, δ, ἡ, desiderio tactus, vel caput; (2) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus; (3) amatorius.*
 Ποικίς, *ἡ, habena, qua trahuntur vel reguntur jumenta, Dor. pro ποικίς.*
 Ποικίς, *ῶ, adspicio, Dor. pro ποικίω.*
 Ποικίς, *nom. pl. part. præc. part. f. g. Dor. pro ποικίς.*
 Ποικίς, *Dor. pro ποικίω.*
 Ποικίς, *3. s. præc. ind. act. Dor. pro ποικίω.*

Ποικίς, *idem et ex iisd. Ποικίς, aspicis, 2. sing. præc. ind. act. Dor. et Æol. pro ποικίς. Καὶ τὸν νῦν ἐποικίς, Theocr. 6, 8.*
 Ποικίς, *acc. sing. part. præc. act. fem. g. Dor. et contr. pro ποικίς.*
 ΠΟΘΟΣ, *α, δ, desiderium, amor, cupido, Ph. detrimentum, Gl. V. Διὰ πόθου ἰλθεῖν, desiderare. Διὰ πόθου ἑλάνυα, Eurip. Phæn. 387.*
 Ποί, *adv. quo? quonam? quorsum? ubi? quousque? quamdiu. Ab αἶ, quo.*
 Ποί, *adv. aliquo; (2) alicubi; (3) quodammodo. Ab eod.*
 Ποί, *α, ἡ, seu ποία, α, ἡ, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. A ποία.*
 Ποίς, *α, ἡ, Dor. pro ποίς.*
 Ποίς, *2. sing. præc. imperat. med. Dor. pro ποίω.*
 Ποίς, *1. sing. imperf. ind. pass. Ion. et Dor. pro ποίω.*
 Ποίς, *dat. sing. præc. act. Dor. pro ποίω.*
 ΠΟΙΕΩ, *ῶ, f. ἥσω, facio, efficio, fabricor; (2) carmina compono; ποιῆσαι, condere, componere, Ph. aor. 1. inf. ποιῆσαι, faxo, Gl. V. f. 1. ποιῆσαι, fac, effice, Gl. V. aor. 1. imperat. ποιῆσαι, admisit, Ph. aor. 1. ind. 3. sing. ποιῆσαι, ταχίως, arripere, Ph. a. 1. med. inf. ποιῆσαι τὸν νόμον, servare legem; ποιῆσαι, sacrificare; ποιῆσαι, diem festum celebrare; ποῖς τι, valere ad aliquid; λίγοντα, inducere loquentem; cum ἐπὶ, colloco, pono, &c. Ποίω ἐκκλησίαν, cogere; χροῖον, commorari; ἀργυρίον τι, acquirere; τινα κακῶς, affligere, ἔγω, emittere. In med. (ποιῆσαι νόμον, legem sancire;) (1) intransitive, ut χρόνον ποιῆσαι, morari; λόγον, dicere; ἀρχήν, incipere; τιμωρίαν, opem ferre; (2) ubi transitive est, dicitur cum ratione ad subjectum, ut ποίω ποιῆσαι, adoptare, de quo et ποιῶμαι simpliciter dicitur; (3) cum particulis; περὶ πολλῶν ποιῆσαι, magnificare; περὶ πλείονας, περὶ παντός, pluris facere; περὶ λίγα, περὶ λίαν, contemnere; ἐν λίγῳ, idem, ἐφ' vel ὑφ' ἑαυτὸν, redigere; ἐν θαύματι, admirari, ἐν γλῶσσῃ, irridere, &c. (4) statuere, sc. ut poenam, v. gr. φυγὴν ποιῆσαι, exilii poenam proponere. Δεινὸν vel δεινὰ ποιῆσαι, vel ποῖν, sequente vel infinit. vel ei indigne ferre, Herodot. 3, 155. Οἱ Ἀθηναῖοι δεινὰ ποῖν, Athenienses graviter indignabantur, Thucyd. 5, 42. Θάῦμα ποιῆσαι, mirari, Herodot. 8, 74. κατασφῶν, debellare, Id. 6, 28. λίθον, oblivisci, Id. 1, 127. μέγα, magnificare, Id. 3, 42. ἀργὴν, irasci, Id. 3, 25. πρῆγμα ἔδω, pro nihilo ducere, Id. 6, 63. πρῆγμα ποιῆσαι, magnitudine, Id. 7, 150. Ποῖς φρενι, existima, finge in animo, Eurip. Hec. 300. (5) simulo.*
 Ποίς, *ἡ, herbosus, herbicus, herbis consitus. A ποίω, pro ποία.*
 Ποίς, *aor. 1. part. pass. verbi ποίω.*
 Ποίς, *α, τὸ, quod aliquis fecit, opus, Gl. V. (2) liber; (3) poema, τὰ ποιήματα, ciborum confectiones, Ern. A ποία. Hinc*
 Ποιητικός, *α, δ, poemata conscribens, poeta.*
 Ποιητικός, *α, τὸ, parvum poema, poematum; (2) libellus. Dim.*
 Ποιητικός, *α, poeta iniquus, maledicus. A κόπτος.*
 Ποιητικός, *nom. pl. part. perf. pass. Ion. pro ποιητικός, a ποίω.*
 Ποιητικός, *α, τὸν, herbosus. A ποία.*
 Ποιῆσαι, *fecit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ποιῆσαι.*
 Ποῖς, *3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. et cum v pro ποιῆσαι.*
 Ποῖς, *3. sing. præc. conj. act. Ion. pro ποιῆσαι.*
 Ποῖς, *α, ἡ, poesis, Gl. V. Quidam sic distinguunt, ut ποιῆσαι sit veluti tota Ilias, ποῖμα vero Achilles armorum descriptio; (2) adoptio; (3) modus rei agendæ; ἡ κατὰ τὸ μηχανισμὸν ποιῆσαι, si quis facit quod lubet; (4) factura, instructio, Gl. V. A ποία.*
 Ποῖς, *f. 1. ind. act. Dor. pro ποιῆσαι.*
 Ποῖς, *α, τὸν, faciendus. A ποίω.*

Παίητης, ᾧ, ὁ, poeta, vates, *Gl. V.* (2) factor, effector, nominatim legislator.
Παιπέζω, poeta, *Gl. V.* A præc. Unde Ποιητικόν μου, rem poeticam tracto, carminibus scribens operam do.
Παιπέτης, ἡ, ὁ, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poeticus, i. e. poetis conveniens, poetarum proprius: (3) vim habens excogitandi, solerter, ingeniose invenienti et commiscendi, *Ern.*
Παιπητός, adv. poetice.
Παιπητός, ἡ, ὁ, factus; (2) factitius; (3) adoptivus, adscitivus. (1) δόμοις ἐν ποιητοῖσιν, *Il.* 5, 198. A ποιῶ.
Παίητρια, ας, ἡ, poetria; (2) effectrix; (2) τῶν εἰς αὐτὸν ἐπιτελῶν καὶ δημαίνετον ποιητῶν, *Heliodor. Æth.* 2. A ποιητής.
Παιπητρόφος, herbarum nutrix: *Epith. terræ.*
Πιπητρόφος αἶμα, *Oppian. Cyneget.* 1, 459.
Πιπητρέγειν, ᾧ, herbis vescor. Ex ποῖη et φάγειν.
Ποικιλάνης, ὅς, ὁ ἢ, varie floridus, varius habens flores, variegatus. *Ex ποικίλος et ἄνθος.*
Ποικιλήμων, ὅς, ὁ ἢ, picta seu versicolori veste indutus; (2) variegatus, multicolor. *Ex ἱμά.*
Ποικιλόφρος, υ, ὁ ἢ, rubris maculis distinctus.
Ποικιλήνιος, υ, ὁ ἢ, variegatus habens habenas. *Ex ἡνία.*
Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. Τῇ ποικιλίᾳ τῷ ῥαφιδευτῷ, *Evod.* 27, 16. A ποικίλος.
Ποικιλίς, ἴδος, ἡ, varia, versicolor, picta; (2) nomen avis, qusbusdam carduelis. [teste *Schol. Theocriti ad Idyl.* 7, 141.] *Ab eod.*
Ποικίλλω, variegari, varie distinguo, vario; (2) vafre comminiscor aut fingo; *ποικιλλόμενος*, varius, variatus, p. pass. part. Ποικιλλόντες ἀνθρώπων βαίον, *Eur. Cyc.* 392. Βαυὰ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀπὸς σοφοῖς, *Pind.* Ποικίλας, part. aor. 1. (3) perplexe loquor. (3) Τί ποτε ποικίλας ἔχεις; quas mihi narras ambages? *Soph. Trach.* 412. Οὐδὲν ξυνίμῃ ὃν σὺ ποικίλλεις πάλα, nihil istorum intelligo quæ tu dudum perplexe loqueris, *Id. Ibid.* 1121.
A ποικίλος. Hinc
Ποίκιμα, ἄτος, τὸ, ornatus versicolor; opus quodlibet versicolor et varie ornatum. A præc.
Ποικιμός, ᾧ, ὁ, varietas. *Ab eod.*
Ποικιλόθαλος, ὄν, in consiliis varius; (2) astutus, versutus, callidus, vafer. *Ex βουλῇ.*
Ποικιλόηχος, *Dor.* ποικιλόχαρς, υς, ὁ ἢ, varie sonans, variam vocem sonomque habens. *Ex γῆρας. voc.*
Ποικιλόγαμμος, ὄν, variis seu versicoloribus lineis distinctus; varius, pictus, maculosus. *Ex γαμήριος.*
Ποικιλόγραψος, ὄν, qui varia scripsit. *Ex γράφω.*
Ποικιλόδοιμος, ὄν, cui collum est varium, i. e. versicolor, maculosum, pictum. *Ex δερμῇ.*
Ποικιλόδεσμον, ὄν, ὁ ἢ, variam habens cutem, i. e. variegatam. Μοῦράμας δ' ὑπὸ σφραγὶ ποικιλόδεσμονας, *Eurip. Iphig. in Aul.* 225. *Ex δερμα.*
Ποικιλόδοτος, ὄν, qui varie circumagitur, seu versatur, qui in orbem agitur. *Ex δῶν.*
Ποικιλόδορος, ὄν, qui variis utitur bigis.
Ποικιλόδοτος, ὄν, varia donans, liberalis. *Ex δῶρον.*
Ποικιλόρρις, τρέχος, ὁ ἢ, varius habens capillos.
Ποικιλόρριος, ὄν, variis floribus seu pigmentis ornata: *epith. Veneris. Sapph.*
Ποικιλόκαυλος, υ, ὁ ἢ, varius caules habens, cujus caulis varius est.
Ποικιλομήτης, υ, ὁ, varia et multiplicia habens consilia, verspelli. *Ex μέτης.*
Ποικιλόμητις, ὅς, ὁ ἢ, idem.
Ποικιλομήχανος, ὄν, qui varias machinas et technas callet, callidus, versutus. *Ex μηχανή.*
Ποικιλομορφία, ας, ἡ, qu. dic. multiformitas, varia formatio. A
Ποικιλόμορφος, ὄν, varias formas habens; (2) versicolor. *Ex μορφή.*

Παῖκλ' αὐθιγός, ὁ ἔξ ἡ, cujus sermo varius est, vel vario distinctus lepore, facundus, disertus. Παικιλόντας, ὄν, varium tergum habens. Παικιλόπτερος, υ, ὁ ἔξ ἡ, variegatas pennas habens. Ex πτίον.

ΠΟΙΚΙΛΑΟΣ, ἡ, ὄν, varius, variegatus, picturatus, Gl. V. item varias artes callens, versutus; (2) dubius, inconstans.

Παικιλόπτερος, υ, ὁ ἔξ ἡ, varium pectus habens, versutus, dolosus. Ex πτίον.

Παικιλόμακτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, variis maculis notatus.

Παικιλόστολος, ὄν, stolam gerens variegatam. Ex σολή.

Παικιλόστροφος, ὄν, cujus os seu rostrum est varium. Ex στόμα.

Παικιλότρεπτος, υ; ὁ ἔξ ἡ, varie, valde oblectans. Ex τρέπω.

Παικιλότικτος, ὄν, artificiosus, artificiose structus seu factus; callidus. Ut παικιλότικτος Σείας, exp. positio artificiosa in ludo duodecim scriptorum, &c. Ebnuti.

Παικιλότραυλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, balbutiens; (2) de cantu significat flexus vocis, μέλος παικιλότραυλου.

Παικιλόφρονιγξ, γος, ὁ ἔξ ἡ, qui suaviter cithara canitur.

Παικιλόφρονις, callidus sum; item in bonam partem, plenus sum consilio, ingenio valeo. A

Παικιλόφρων, ὄν, ὁ ἔξ ἡ, cui mens est versuta et callida, Ph. versutus; (2) prudens, plenus consilio; (3) ingeniosus. A φρήν.

Παικιλόφωνος, ὄν, varios sonos edens, suavissonus; (2) copiosus in dicendo, in varianda oratione. A φωνή.

Παικιλόχρως, contr. υς, υ, ὁ ἔξ ἡ, versicolor, Ph. A χροα, color.

Παικιλόχρωμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem. A χρώμα.

Παικιλόχρως, ὤν, ὁ ἔξ ἡ, idem, Gl. V.

Παικίλως, idem quod παικίλλω, Æsch. Tr.

Ποικίλεις, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.

Ποικιλτής, ἔ, ὅ, qui variat, qui versicolore ornatum vestimenta elaborat. Gl. V. variator, plumarius. A ποικίλλω. Hinc

Ποικιλτικός, ἡ, ὄν, pertinens ad Phrygioniam artem; ἡ ποικιλτική, ars Phrygiumum.

Ποικιλτὸς, ἡ, ὄν, variatus, varie pictus, versicolor. A ποικίλλω.

Παικιλόδης, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, vario modulamine canens, cantum variare peritus; (2) perplexus loquens, epith. Sphynxis, Soph.

Παικίλως, adv. varie, multis modis; (2) calide, versute. A ποικίλος.

Ποιμαίνοντι, 3. sing. præ. ind. act. Dor. pro ποιμαίνεσι, f.

Ποιμαίνω, fut. αἶψά, pascō, rego; (2) curam gero, curo; (3) inani spe lacto, decipio, fallo; (4) demulceo, delinio. Ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίε ποιμαίνουμιν, Eur. Cyc. 26. Τὸ μὲν ἀμάρτητο γλῶσσαι ποιμαίνειν ἴθιλει, Pind. Σὺν δ' ἱπομαίνοντο χαρὴν μέλιαν βασιλῆαι τε λύγες, Eur. Alc. 575. (4) ποιμαίνει τις ἐν οἴκῳ, κροῦστέ γε κοῖται· τῶν ὅντων λεχίων; cum demulcetis aliqui in ædibus concubitus eorum, sim a tuo lecto? Eurip. Hæp. 153. A ποιμήν.

Ποίμην, pro ποιμήν, pastor, Dor.

Ποιμάνετε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω.

Ποιμαίνει, 3. sing. f. l. ind. act.

Ποιμαίνεις, ὤν, ὁ, pastor. A ποιμαίνω. Hinc

Ποιμαίνω, pascō; (2) custodio.

Ποιμανήριον, υ, τὸ, grex, non ovium tantum, sed et populi, Æsch. Pr. 74.

Ποιμαντικός, ἡ, ὄν, pertinens ad eos qui oves pascunt, pastorius, pastoritius; pastoralis, Gl. V. A ποιμαίνω.

Ποιμάντωρ, ὄν, ὁ, pastor. A ποιμαίνω.

Ποιμανώ, pascam, 1. sing. fut. verbi ποιμαίνω.

Ποιμάνωρ, ὄν, ὁ, pastor; Æsch. Pr. 241. A ποιμήν.

Ποιμένεσι, dat. plur. Ion. pro ποιμέσι, a ποιμήν.

Ποιμένης, υ, ὁ, pastore natus, pastoritii generis. A ποιμήν.

Ποιμενικός, ἡ, ὄν, pastoralis, pastoritius; (2) pascendo pecori deditus. Ab eod.

Ποιμήνιος, ἰα, τὸν, pastoralis. A
 ΠΟΙΜΗΝ, ἰνός, ὁ, opilio, pastor, gregarius.
 Ph. rector, ductor; (2) metaph. qui curam
 habet alicujus, qui curat aliquem; (3) dux.
 (2) εἰ τοι μόνον διδορκα ποιμήνιν καταρίσκοντα,
 vos inquam, solos video ex iis qui mei olim
 curam habuerunt, opulitarius mihi paratos,
 Soph. Aj. 359. (3) ζῴδιον παραφράσσονται ποι-
 μῆσι λόγων, tesseram ferenti ducibus ordi-
 num, Eurip. Phœn. 1147. Hinc
 Ποιμήν, ης, ἡ, grex ovium. Gl. V. ovile.
 Ποιμνήσιος, ἰα, ἰον, ad ovium gregem perti-
 nens.
 Ποιμνήτης, ὁ, pastoralis, Eur.
 Ποίμενον, υς, τὸ, grex ovium, Ph. pecus, ποιμνία,
 pecora, Gl. V.
 Ποιμνίτης, υς, ὁ, pastoralis. Ποιμνίτης ὀρνέαιος,
 numeri sunt, qui a pastoribus canuntur,
 ad libidinem pecudum incendendam. Vide
 Elian. Hist. Animal. 12, 44. Βοσκήματα σοῖσι
 σοφίζον ποιμνίας ὀρνέαιος, Eurip. Alcest.
 579. Dicitur ποιμνίτης, ut δδίστης, ὀπλίτης,
 δεισιδότης, &c.
 Πονάξω, f. άσω, punio, penas exigo. A ποινή.
 Ποναίος, αἰα, αἰον, penarius, pœnalis, penas
 inficiens. Ab eod.
 Πονάτω, ὀρος, ὁ, ultor. A
 Πονάω, ᾧ, ἀωμαί, punio, penas exigo.
 ΠΟΙΝΗ, proprie est, compensatio. ῥίος ποινήν
 Γανυμήδεος (scilicet ἕνεκα υἱός), in compensa-
 tionem pro filia Ganymede, Il. 5, 266. (2)
 pretium, quo injuria compensatur: hinc
 pœna, ultio injuriæ, seu peccati: hinc (3)
 Furia, nempe Dea pœnarum exactrix.
 Ἀπὸλλων δὲ Ἀργείας ἐς τὴν πόλιν πέμπει Ποινὴν
 Πœnam (seu furiam) Arges mittit, Pausan.
 1, 43.
 Πονηλάσιας, ας, ἡ, exactio pœnæ, multæ. Ex
 ποινή et λαύω.
 Πονηλαστῆς, ᾧ, f. ἥσω, furiis pœnâlibus agito.
 A
 Πονηλάτος, υς, ὁ ἔ ἡ, furiis agitatus.
 Ποίνημα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A
 ποινάω.
 Πονιπτῆρ, ἥρος, ὁ, vindex, ultor. Ab eod.
 Πονιπτήτω, ὀρος, ὁ, ἔ ἡ, idem. Ab eod.
 Ποίνιμος, υς, ὁ ἔ ἡ, pœnalis, molestus; (2) ultor,
 vindex. (2) οἷς θεὸς ὁ μύγας Ὀλύμπιος ποίνιμα
 πύκνα παθεῖν πόροι, quibus magnus ille deus
 Olympii ultres sceleris pœnas pati pre-
 beat! Soph. El. 209. Ὡς σὺ ποίνιμος Δίκη
 τίσαιτ', Ἑρμῆος τε, quorum a te scelera per-
 sequens Justitia pœnas reposcat, Erinnyseque,
 Id. Trach. 808. A ποινή.
 Πανοποιός, ᾧ, ὁ ἔ ἡ, molestiam adferens. Ex
 ποινή et ποίω.
 Ποιῶν, præς, opt. act. Att. pro ποιοῖμαι, a
 ποίω.
 Ποιολογῆσαι, part. Dor. pro ποιολογῆσαι, a
 Ποιολογῆν, herbas lego. A
 Ποιολόγος, sive ποιηλόγος, spicas colligans; (2)
 herbam depascens. (2) ὁ τωὸς, Θεοῖν Ἀριστο-
 τέλης, σχιδάσας ἐξαι καὶ ποιολόγος, Athen. 9,
 397. A ποίω et λέγω.
 Ποῖος, ποῖα, ποῖον, qualis? Ab οἷος.
 Ποῖος, ποῖα, ποῖον, certa qualitate præditus,
 certo modo affectus; Subst. triticum.
 Ποῖότης, ἥρος, ἡ, qualitas. A ποῖος.
 Ποισιτέφρος, υς, ὁ ἔ ἡ, herbas alens, herbidus,
 Suicer. Ex ποῖος et τέφρος.
 Ποῖω, fac, 2. sing. præς. imperat. med. vel fias,
 2. sing. præς. imperat. pass. verb. ποιῶ.
 Ποιόντων, S. plur. præς. imperat. act. Att. pro
 ποιήτωντων.
 Ποιοφῶγος, ον, herbas comedens, Opp.
 Ποῖω, ᾧ, σπιτωμαίνος, qualitate affectus, p.
 part. pass. A ποῖος.
 Ποιωννός, ᾧ, ὁ, minister, famulus, Hes. A
 Ποιωννῶ, opus facio et quidem sedulo; pin-
 cernam ago. (1) αὐτὸν ποιωννύσαντα, Il. 8, 219.
 Ὡς ἴδον Ἡφαιστῆα διὰ δόματα ποιωννύσαντα, Il. 1,
 600. A ποῖω. Vid. Ern.
 Ποιρῖν, ἰνός, ὁ, scrotum, mentula, Etyim. sed
 potius legitur πῆρῖν, Ern.
 Ποῖτινος, υς, ὁ ἔ ἡ, remuneratorius, rémune-
 rator. Ex ποῖν et τίνω.

Ποιφύδην, *adv.* terrifico cum flatu. Ποιφύδην
νέμειται διψήρεας ὄγκους, *Nicand. Theriac.* 371.
Α ποιφύσω.

Ποιφύγμα, *adv.* τὸ, vehemens spiritus emissio;
(2) terriculamentum, terror, *Æsch. S. T.*
286.

Ποιφύξες, *εως, ἡ, idem.* Α

Ποιφύσω, *fut.* ξω, spiro, flatum emitto; (2)
terreo, exterrificabo. "Ὁν μέλαινα ποιφύξω
φθίνον σάρκας λεοντήζοντα δαιταληγία, *Ly-*
cophr. 199. Α φυνάω, *flo.*

Ποιῶντες, *εως, ὁ, ἡ, idem.* Α ποία.

Ποῖων, *præs. opt. act.* Alt. pro ποῖοιμι, Α ποῖω.

Πόκα, *adv.* quondam, olim, *Dor.* pro πότε.

Ποκάξω, *idem* quod ποκίζω. Α ποκάς. Unde

Ποκάριον, *ε, τὸ, parvum vellus, Dim.*

Ποκάς, *ἄδος, ἡ, lanigera; (2) coma.*

Πόκη, *ἡ, idem* quod πός, *Suid.*

Ποκίζω, *f. ἴσω, tondeo; (2) como, pecto.* Α

πόκος.

Ποκίσσας, *vulsit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion.*

pro ποκίζασσα, Α ποκίζω.

Ποκοῖδης, *ἴος, ὁ, ἡ, velleri similis. Ex εἶδος.*

Πόκος, *ε, ὁ, vellus, lana vellendo dempta, et*

in floccum conglobata. Α πίκω.

Ποκῶν, *ᾧ, fut. ὥσω, vellere circumdo, vestio.*

Hinc πεποκαμένοις, *vestitus. Α πίκος.*

Πόκας, *vellera, acc. plur. Dor.* pro πίκας.

Πόλις, *multos, acc. plur. Poet.* pro πολλὰς, Α

πόλις.

Πόλις, *multi, nom. plur. Poet.* pro πολλοί.

Πόλι, *dat. sing. pro πόλει, Α πόλις.*

Πολεμᾶντος, *Dor.* pro πολεμῆντος.

Πολεμάρχους, *ε, ὁ, ἡ, ad polemarchum per-*

tinens. Α πολέμαρχος. Unde

Πολεμαρχίω, *exercitui præsum; belli dux sum.*

Πολεμαρχῆς, *ε, ὁ, belligator. Gl. V. dux belli.*

Ex πόλεμος et ἔρχω. Unde

Πολεμαρχία, *ας, ἡ, munus polemarchi.*

Πολεμαρχος, *ε, ὁ, dux belli, tribunus militum.*

Ex πόλεμος et ἀρχός.

Πολεματόκος, *ον, bellum gignens, et*

Πολεμᾶτοκος, *ad bellum natus, fortis bellator.*

Α τίκτω.

Πόλεμος, *unde Ion.* πολεμῆος.

Πολεμῶν, *ᾧ, f. ἴσω, bellum gero, bello, belli-*

gero; (2) pugno; (3) bello peto, aggredior;

(4) dissideo ab aliquo; (5) discepto, de re

aliqua contendo, quam alter appetit. Πο-

λεμῶν ὑπὲρ τινος, πρὸς ἀλλήλους, πρὸς μεγάλην

ἐ πλοσίαν πόλιν. Πόλεμος συνεχὴ ἐ μακρὸν

πολεμῶν, Dem. "Ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μίαν πο-

λεμήσομεν, Aristoph. Av. 1645. Πόλεμος πο-

λεμῆεις, Plato. Α πόλεμος.

Πολεμῆδους, *ε, ὁ, ἡ, bellicosus. Ex πόλεμος*

et δέχομαι.

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

Πολεμῆος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῆος, Steph.*

habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμῆγια, *ον,*
certamina equestria, Gl. Vet. equiria. Α

Πολεμῆς, *ᾧ, ὁ, bellator, habilis ad bellum.*

Α πολεμίζω.

Πολεμίστρια, *ἡ, bellatrix, Æsch.*

Πολεμῆος, *adv.* hostiliter, hostili atque infesto

animo. Α πολεμῆος.

Πολεμῆδους, *ε, ὁ, ἡ, idem* quod πολεμῆδους.

Πολεμῆοισιν, *Ion.* et cum v pro πολεμῆοις.

Πολεμῆοι, *ον, bellicosus, bello gaudens.*

Epith. Palladis.

Πολεμῆοκλος, *ε, ὁ, ἡ, idem.* Epith. et Martis.

Πολεμῆοκτος, *ον, bellum perficiens, finiens.*

Α κραῖνω.

Πολεμῆοντες, *in bellum, ad bellum; in prælium.*

Πολεμῆοισι, *ᾧ, fut. ἴσω, bellum moveo; (2)*

seditiones excito; (3) inimicum et hostem

reddo. Α

Πολεμῆοισι, *ᾧ, ὁ, ἡ, bellum movens, hostilis.*

ΠΟΛΕΜΟΣ, *ε, ὁ, bellum; (2) prælium, pugna.*

Πολεμῆοσφι, *ᾧ, bellum nutrio seu foveo. Ex*

τρέφω.

Πολεμῆοσφι, *ε, ὁ, ἡ, bello consumens. Ex*

φθείρω.

Πολεμῆος, *ᾧ, f. ὥσω, ad bellum excito, ad bel-*

lum alicui inferendum incito. Gl. V. op-

pugno; πολεμῆομαι, ἔμαι, ad movendum

contra aliquem bellum instigor; in med.

hostili animo esse. Α πόλεμος.

Πολεμῆον, *ε, τὸ, polemonium, herba. Ab*

eod.

Πόλις, *gen. sing. Poet.* pro πολλῆς, Α πόλις.

Πόλις, *3. sing. imperf. ind. act. med. Ion.*

pro πολίσσω, Α πόλις.

Πόλις, *idem* quod πόλις, *Steph.*

Πόλις, *gen. sing. Dor.* pro πόλις, Α πόλις.

Πόλις, *fut. ἴσω, verso; (2) curo, ministro;*

(3) versor alicubi, habito. (1) γὰρ ἰστίω

γένει πολέων, terram versans, Soph. Antig.

341. Α

ΠΟΛΕΩ, *ᾧ, f. ἴσω, verto, verso; (2) versor;*

(3) aro; (4) pasco. Εἶμαι πόλιν, ἔρεος δὲ

νεωμένη δ' ὁ ἀπατῶν, Hesiod. Op. 460. (2)

τί σὺ τῷδε πόλιν; quid tu hic versaris? Eur.

Alc. 30.

Πόλις, *urbis, Att. et Ion. formatus.*

Πόλις, *urbium, pro πόλιν, Ion.* Α πόλις.

Πόλις, *cana, Gl. V. πολίαι, cani, Ph.* Α πό-

λιός.

Πολιῶμαι, *canescō, canus sum, spumo, de*

mari. Ab eod.

Πολιῶμαι, *ᾧ, fut. ἴσω, ædilis sum, præfec-*

tus urbis sum. Α

Πολιῶμαι, *ε, ὁ, ædilis, præfectus urbis. Ex*

πόλις et νέμω, rego.

Πολιῶμαι, *ᾧ, fut. ἴσω, urbi præsum. Α*

Πολιῶμαι, *ε, ὁ, præfectus urbis vel urbium;*

(2) princeps urbis vel urbium.

Πολιῶς, *ἄδος, ἡ, Atheniensibus Minerva dea*

tutelar, præses arcis. Α πόλις, arc.

Πολιῶν, *gen. pl. Dor.* pro πολιῶν, Α πό-

λιῶν, pro πολιῶν, civis.

Πολιῶν, *ε, τὸ, oppidulum. Dim. ab eod.*

Πολιῶν, *ε, τὸ, idem. Ern.* Ab eod.

Πολιῶν, *ε, τὸ, urbis custos et tutor. Jov.*

epith. Plut. Ab eod.

Πολιῶν, *gen. sing. Ion.* pro πολιῶν, Α πόλις.

Πολιῶν, *civibus, dat. plur. Α πολιῶν.*

Πολιῶν, *f. ἴσω, urbem condo, urbem statuo;*

πεπολιῶμαι, condita, p. part. pass. "Ἡ πός"

Ἀμικλαίων ἐπολιῶντο κέρτερος Ἀρεν, Dion.

Per. 377. Α πόλις.

Πολιῶν, *ε, ὁ, ἡ, pro πολιῶν.*

Πολιῶν, *ε, ὁ, civis, municipes. Α πόλις.*

Πολιῶν, *ἴδος, ἡ, civis, mulier. Ὡ φάμεθα*

πολιῶντος ἀντῶς, ο arena urbani littoris,

Eurip. Hippol. 1126.

Πολιῶν, *adv.* ad civitatem.

Πολιῶν, *ε, τὸ, polium, planta. Α πόλις.*

Πολιῶν, *ε, τὸ, vinum album. Ab eod.*

Πολιῶν, *ᾧ, f. ἴσω, obsidione cingo, circum-*

sedeo, obsideo, machinis et tormentis ur-

bem oppugno. πολιορκῶ, *vastat, Ph. πολιο-*
ρκῶν, obsidere, Ph. πολιορκῶνται, obsessi, Gl.
V. πολιορκῶνται, obsessus, Gl. V. p. pass.
part. (2) vexo, affligo; (3) bello peto, de
regione. "Ὅπως ὅτι μάλιστα ἰοῖκα πολιορκῶνται
παρὰσκευαζόμενοι, Xen. Cyr. 7, 22. Πολιορκῶ-
νται ἐνὶ χώρῳ γῆς, Plato. Ex πόλις et ἔργον
vel ἔργον.

Πολιορκῶνται, *adv. posit.* obsidendum, *Ph.* Α

præc.

Πολιορκῶνται, *ε, ὁ, urbium obsessor; (2) ur-*

bium expugnator. Α πολιορκῶνται. Hinc

Πολιορκῶνται, *ε, ὁ, obsidionalis, Gl. V.*

Πολιορκῶνται, *ε, ὁ, obsessio, obsidium sive obsi-*

dio; oppugnatio, vastatio, Gl. V. (2) vex-

atio, afflictio. Α πολιορκῶνται.

ΠΟΛΙΟΣ, *ἰα, ἰα, canus, albus, candidus; πο-*

λιῶν, sc. τρίχες, vel ἔναι, cani capilli.

Πολιῶν, *ε, τὸ, canities. Α πολίος.*

Πολιῶν, *ε, τὸ, canescō, Gl. Vet. caneo; πεπολι-*

ωμαι, canus, Gl. Vet. p. pass. part. Πολι-

ωνται οἱ κρόταφοι, Aristot. Α πολίος.

Πολιῶν, *ε, ὁ, ἡ, urbis præses, tutelar, deus vel dea;*

(2) de Minerva, præses arcis.

Ex πόλις et ἔρχω.

Πολιῶν, *ε, ὁ, senex helluo. Ex πόλις et φ.*

Πολιῶν, *ε, ὁ, ἡ, præsidio urbem teneo, urbem*

defendo, intra muros me teneo. Ex

φύλαξ.

Πολιῶν, *ε, ὁ, ἡ, canus, albus, candidus, ut*

cygnus. Α χρώς.

Πολιῶν, *ᾧ, fut. ὥσω, canum facio. Α πολίος.*

Πολιῶν, *ε, ὁ, urbis expugnator seu vastator.*

Α πόλις et πορῶν.

Πολιῶν, *ε, idem. Α πόλις.*

ΠΟΛΙΣ, *εως, Poet. nos, Ion. ios, urbs, civitas,*

oppidum; (2) arx urbis, pro ἀκρόπολις. "Ἡ

οἶκος πόλις, patria, Soph. Œd. Col. 759.

Πόλις, *ἄδος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum.*

Gl. V. municipium. Α πόλις.

Πολιῶν, *ε, τὸ, oppidulum, Dim.*

Πολιῶν, *ε, ὁ, urbis destructio. Α πόλις.*

Πολιῶν, *1. pl. aor. 1. ind. act. Ion. et Poet.*

pro ἐπολιῶνται, Α πόλις.

Πολιῶν, *ε, ὁ, urbis administrator, rector,*

seu gubernator. Ex νέμω.

Πολιῶν, *ε, ὁ, urbium servator, epith. Martis.*

tus; (5) popularis, ad sensum populi accommodatus. Ab eod.

Πολιτικῶς, *adv.* civiliter, vel ut decet rempublicam administrantem, aut ipsum reipublicæ administrationem; (2) leniter; (3) leviter; (4) facete, urbane.

Πολίτης, ἴδος, ἡ, civis, *mulier*; (2) quæ ejusdem civitatis est. Α πολίτης.

Πολιτισμὸς, ὅ, δ, administratio reipublicæ. Α πολιτισμῶ.

Πολιτογραφῆω, *civium* numero adscribo, civitate dono; *aor.* 1. ἐπολιτογραφῆσθην. *Ex* γράφω.

Πολιτογραφία, ας, ἡ, receptio in civium numerum.

Πολιτοκοπία, ας, *vexo* cives vel romps. Α πολιτικῆς ἐκ κόπτος.

Πολιτοκοπία, ας, ἡ, vexatio civium. Α seq.

Πολιτοκόπος, υ, δ, vexator civium aut reip.

Πολιτοφθορός, ον, perniciosus civibus, *Plac.*

Πολιτοφύλακες, οἱ, civium custodes. Hinc

Πολιτοφυλάκειν, ὦ, f. ἴσω, cives observo et ab eis caveo; (2) cives custodio, aut præsidio urbem teneo.

Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum quæ intra muros manet, ac civium custodiæ præest; urbis custodia. Α præc.

Πολίχνη, ης, ἡ, oppidulum. Α πόλις.

Πολίχνηον, υ, τὸ, Dim. præc.

Πολιῶνς, εως, ὁ ἢ ἡ, canus, canos referens; (2) facile canescens. Α πολίως.

Πολίωσις, εως, ἡ, ipsa actio canum reddendi. Α πολίωα.

Πολλά, *adv.* multum, valde; (2) plerumque, frequenter, sæpius. Ἐς πολλά, multum, valde, *Sophr. Trach.* 1243. Α πολύς.

Πολλαγρόσσος, υ, ὁ ἢ ἡ, multa emens, emax. *Ex* πολλά ἐν ἀγοράζω.

Πολλάκις, *adv.* sæpe, frequenter. Α πολλά.

Πολλαπλασιάζω, f. ἄσω, multiplico. Α πολλαπλασιῶσις. Hinc

Πολλαπλασιᾶσις, εως, ἡ, multiplicatio.

Πολλαπλασιασμός, ὅ, δ, idem.

Πολλαπλάσιος, ἰα, ιον, ἐ πολλαπλάσιος, υ, ὁ ἢ ἡ, multiplex. Α πολὺς vel πολλός.

Πολλαπλάσιον, ονος, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) multo major, multo copiosior. Ab eod. Hinc

Πολλαπλάσιονες, *adv.* idem quod

Πολλαπλάσιως, *adv.* multipliciter; (2) multo amplius, multo plus.

Πολλαπλασίωσις, εως, ἡ, multiplicatio. Α

Πολλαπλασιῶσις, ὦ, f. ἄσω, multiplico. Α πολλαπλασιῶσις.

Πολλαπλός, ὅς, ὁ, multiplex. Α πολὺς.

Πολλάσματος, ον, multa significans, *Gaz.*

Πολλασημύς, multa significans, *Gaz.*

Πολλαχῇ, *adv.* multis in locis, passim; (2) sæpe. Α πολλαῖς. Hinc

Πολλαχόθεν, *adv.* multis e locis, partibus, rebus.

Πολλαχόδι, *adv.* idem, multis rebus, locis.

Πολλαχόσε, *adv.* ad multa loca, ad multas partes.

Πολλαχῷ, *adv.* multis in locis.

Πολλαχῶς, *adv.* multifariam, plurifariam.

Πολληπλήσιος, Ion. idem quod πολλαπλάσιος.

Πολλοδυνάμις, *adv.* multipliciter.

Πολλοί, infiniti, Ph. οἱ πολλοί, vulgus, *Gl. V.* Α πολύς. Unde

Πολλόν, *adv.* Poet. multum, valde, longe.

ΠΟΛΛΟ΄Σ, Poet. pro πολλός, multus; (2) fortis, vehemens, magnus.

Πολλοσημόριον, υ, τὸ, pars minima. Α

Πολλοσημόριος, υ, ὁ ἢ ἡ, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. *Ex* πολλοσὸς ἐ μέρειον, particula.

Πολλοσίς, ἡ, ὄν, multesimus, *Lucret.* 6, 651. unde parvus, exiguus; (2) multiplex; Ἐσπασσάβι Σμυδὸς ἡμῖν γὰρ ἐπὶ πολλοσῶν χρόνων, *Aristoph. Pace*, 559. Α πολλός.

Πολυῶς, *adv.* ex parte aliqua; (2) multifariam; (3) longo post intervallo.

Πολλῷ, *adv.* ex longo jam tempore, jam diu; (2) magno pretio. Θεαυὸς εἰ πολλῷ, *Aristoph. Nub.* 912. Α πολλός.

Πόλος, υ, ὁ, polus cæli, seu vertex ἐτ cædo mundi; (2) cælum. Α πολῶς.

Πολύτρονον, *υ*, τὸ, *pulticula*. Dim. *α πόλτος*.
Πολύτρονος, *υ*, τὸ, idem, *Gl. V*.
Πολύτροπιός, *ω*, fut. *ήσω*, *pultem conficio*. Ex
πόλτος *et* ποίω.
ΠΟΛ'ΤΟΣ, *υ*, ὁ, *puls*, *pulmentum*. Hinc
Πολύτωσης, *εως*, ὁ ζ' ἥ, qui ex pulte est, vel pulti
similis.
Πολύ, *adv.* multum; (2) valde. A πολύς.
Πολυάγκηστος, *ον*, *carissimus*.
Πολυάγκηστρον, *υ*, τὸ, multis hamis consertum,
multis unciis hamatum.
Πολυαγής, *εως*, ὁ ζ' ἥ, qui multam capit præ-
dam; (2) venationis studiosus. Ex πολὺς
et ἄγρα.
Πολυάγρος, *υ*, ὁ ζ' ἥ, idem. Ex *iisd.*
Πολυάδελφος, *υ*, ὁ, ἡ, multos fratres habens.
Πολυάδελος, *υ*, ὁ, ἡ, qui multa vitam certamina.
Πολυάϊκος, *ον*, idem quod πολυαῖξ, dicitur de
rumore vario et incerto, magno.
Πολυαίματος, *υ*, ὁ ζ' ἥ, multum sanguinis ha-
bens, sanguine abundans. Ex αἷμα.
Πολυαίμω, *ω*, sanguine abundo.
Πολυαιμία, *ας*, ἡ, sanguinis abundantia. A
Πολυαίμος, *υ*, ὁ ζ' ἥ, sanguine abundans.
Πολυαίμων, ὁ, ἡ, idem.
Πολυαίνετος, *ον*, idem quod
Πολύαινος, *υ*, ὁ ζ' ἥ, multum laudatus, multa
laude dignus; (2) loquax, garrulus.
Πολυαῖξ, *κος*, ὁ ζ' ἥ, impetuosus, varios impe-
tus seu motus habens; (2) valde turbulentus,
Il. 1, 165.
Πολυάκανθος, *υ*, ὁ, genus fruticis, sic dictum a
multitudine spinarum. Ex ἄκανθα.
Πολυσάλγης, *ης*, valde molestus, gravis.
Πολυσάλγητος, *ον*, valde afflictus, vexatus. Ab
ἄλγος.
Πολυσάλγης, *εως*, ὁ ζ' ἥ, varium ad medendum
præbens usum. Ex ἄλθω.
Πολυάλφιστος, *υ*, ὁ ζ' ἥ, multam farinam habens
vel reddens.
Πολυάμπελος, *υ*, ὁ ζ' ἥ, vitibus abundans.
Πολυανθραώσια, *ας*, ἡ, multa lectio. Ex ἀνά-
γνωσις.
Πολυανθώτων, τὸ, in quod multa insumuntur,
Bud.
Πολυανδρόν, *ω*, fut. *ήσω*, viris abundo:
Πολυάνδριος, idem quod πολυάνδρος, *Hes.*
Πολυάνδριος, *ον*, τὸ, locus sepulchræ destinatus,
quo multorum virorum corpora mortua
feruntur; cæmeterium. *Gl. Vet.* strages. A
Πολυάνδρος, *ον*, viris frequens; (2) de fœm. quæ
sæpius nupsit. Ἰησὺς πολυάνδρον ἐπισιγήτιζε
γυναικα, *Nonn.* Ex ἀνήρ.
Πολυάνθημος, *υ*, ὁ ζ' ἥ, multos habens flores.
Ex πολὺς *et* ἄνθος.
Πολυανθής, *εως*, ὁ ζ' ἥ, multos habens flores,
epith. veris. Ex ἄνθος.
Πολυάνθηραζ, ὁ, ἡ, carbonibus abundans.
Πολυάνθρωπία, *ας*, ἡ, multitudo et frequentia
hominum. A
Πολυάνθρωπος, *υ*, ὁ ζ' ἥ, frequens hominibus.
Ph. ἡ πολυάνθρωπος, celeberrima.
Πολύανδρ, ὁ, ἡ, idem quod πολυάνδρος: de fe-
mina, quæ multos viros habuit, vel nupsit;
(2) de urbe, frequens populo, celebris. (1)
πολύανδρος ἡμέρη γυναικας, *Bsch. Agam.* 62.
(2) πολυάνδρ δι' ἐν ξενόεντι ζέρον, *Eurip. Iph.*
in Tau. 1281.
Πολυἀργήρος, *ον*, copiosus argento, de metallis.
Πολυάρηστος, *υ*, ὁ ζ' ἥ, multis votis expetitus.
Ab ἀράσμαι.
Πολυάρημος, *υ*, ὁ ζ' ἥ, multiplex.
Πολυάρης, *εως*, ὁ ζ' ἥ, ad multa sufficiens,
multum sufficiens; (2) diu durans, perti-
naciis usus; (3) copiosus, abundans rebus
necessariis, ut aliorum opo non indigeat,
dives, etiam de flumine magno. Ab ἀρκίω.
Πολυαρκῶς, *adv.* abunde, copiose.
Πολυάρματος, *ον*, multos currus habens. Ab
ἄρμα.
Πολυαρμόνιος, *υ*, ὁ ζ' ἥ, multas harmonias ha-
bens, valde harmonicus. Ex ἁρμονία.
Πολύαρων, multas oves habenti, quasi *α* πολυαγής.
Ex ἄρς, unde ἄρνα *et* ἄρνες.
Πολύαρνος, *υ*, ὁ ζ' ἥ, multos agnos habens; (2)
dives. Ex πολὺς *et* ἄρς, agnus.

Πολυάγρος, *ον*, agris dives. Ab ἄγρος.
Πολυάρρηκτος, *ον*, valde durus, Theog.
Πολυάρεχον, *τό*, pro πολυαρχία, Noz.
Πολυαρχία, *ας*, ἡ, multorum dominatus; (2) minorum multitudo. A
Πολυάρεχος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, multis dominans, potens.
Ex ἀρχή.
Πολυάστρος, *ον*, valde stellatus, de nocte lucida.
Ab ἄσθερ.
Πολυάστρος, *ον*, idem, de caelo.
Πολυάστρολος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, multis negotiis occupatus et districtus. Gl. Vet. occupatus.
Πολυαυλάξ, ἄκος, ὁ ἔ ἡ, multos sulcos habens; (2) magnus, latus, de agro.
Πολυαυξής, *ιος*, ὁ ἔ ἡ, multum augescens, quod est multi incrementi. Ex αὐξω.
Πολυαυχινος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, qu. dic. multicervix, i. e. multa habens capita. Ex αὐχμή.
Πολυάφορος, *ον*, dives. Ab ἀφορή.
Πολυαχητος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, multos sonitus edens, multisonus, Dor. Ex ἡχώ.
Πολυαχύρος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, multum habens paleæ.
Ex ἄχρον.
Πολυβάσιος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, multum tritus, de via.
Ex βασιζω.
Πολυβάσιος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, rubis abundans. Ex βάσιος.
Πολυβάσιος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, tritus; (2) frequens hominibus. Ex βαίνω.
Πολυβάφης, *ιος*, ὁ ἔ ἡ, multum tinctus. Ex βάπτω.
Πολυβάνης, *ιος*, ὁ ἔ ἡ, valde profundus, Il. 1, 432. A βένθος.
Πολυβήματος, *ον*, multos pedes habens, seu sæpe saliens; (2) multa bemata (mensura Geom.) explens, amplus. A βήμα.
Πολυβέλως, *ον*, libris abundans, voluminosus.
Πολυβλάστης, *ιος*, ὁ ἔ ἡ, valde noxius; (2) multis damnis obnoxius. Ex βλάπτω.
Πολυβλαστής, *ιος*, ὁ ἔ ἡ, multum germinans. Ex βλαστάνω.
Πολυβλαστία, *η*, uberrima germinatio, Steph.
Πολυβόα, Dea, Diana, al. Proserpina, Hes.
Πολυβόλος, *ον*, valde extensus, epith. regionis.
An πολυβόλος?
Πολυβόρος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, vorax. Ex βορά.
Πολυβόσκος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, multos alens. Ex βόσκω.
Πολυβόστρεμα, *ας*, ἡ, multorum altrix, alma.
Epith. terræ. Ab eod.
Πολυβόστος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, abundans pascuis. Ab eod.
Πολυβόστρυς, *υος*, ὁ ἔ ἡ, racemis abundans.
Πολυβύλος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, valde prudens, Il. 5, 260.
Ex βυλή.
Πολυβύτης, *υ*, ὁ, multas boves seu multa pecora habens, dives.
Πολυβρόμος, *ον*, valde fremens seu sonans.
Πολυβρόχος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, multum madefactus; (2) multis laqueis constans; (1) prima significatio nitiur tantum auctoritate lexicorum. (2) πολυβρόχ' ἀμμάτων ἱερίσµαθ' Ἡράκλειον ἀμφὶ δῖµας, Eurip. Herc. Fur. 1035. Ex βρέχω.
Πολυβύθος, *ο*, ἡ, valde profundus.
Πολυβύτρος, *ον*, multis coris indutus, tectus.
Epith. scuti. A βύτρος.
Πολυβυλάξ, ἄκος, ὁ, ἡ, fertilis. A βύλος.
Πολυβωμος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, multas aras habens.
Πολυβότα, *gen. sing. Dor.* pro πολυβότω.
Πολυγάλαικος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, lacte abundans. Ex γάλα.
Πολυγάλλον, *τό*, θάµνιον, Polygala, frutex, Diosc.
Πολυγαμία, *ω*, plures duco uxores.
Πολυγαμία, *ας*, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores; (2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A
Πολυγαµος, *υ*, ὁ ἔ ἡ, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupsit viris.
Πολυγέλωτες, *αἱ*, *αἱ*, risus, joci amantes. A γέλως.
Πολυγένειος, *υ*, ὁ, multibarbus, Gl. V. Ex γένειον.
Πολυγενής, *ης*, fecundus. A γίγνομαι.
Πολυγηθής, *ιος*, ὁ ἔ ἡ, multum lætitiæ adferens. Πλυγηθές Ὡραι, Il. 21, 450. (2) lætissimus, de homine. Ex γηθία.

Πολυγέρας, et
Πολύγερως, ω, ὁ ἔξ ἡ, vivax, *Ph. senex.* Ex
γῆρας.
Πολυγάγρης, εἰς, ὁ ἔξ ἡ, lacte abundans. Ex
γλάνος, lac.
Πολυγλήκων, ω, ὁ ἔξ ἡ, musto abundans.
Πολυγλήκων, ω, ὁ ἔξ ἡ, multas habens pupillas,
sive multos oculos; (2) maculosus; (2) epith.
retis, quod habet multas maculas. (2) πολ-
υγλήκων τε σαγήνην, *Opp. Cyneget.* 1, 157.
(immo quod habet multos oculos.) Ex γλάνη.
Πολυγλώσσος, vel πολύγλωττος, ω, ὁ ἔξ ἡ, qui
multarum linguarum est; (2) multarum
linguarum gnarus; (2) multiloquus, ver-
bosus; (3) loquax. (3) πρὸς τῆς πατρίδας
καὶ πολυγλώσσου δούρος, oscula a paterna lo-
quaci queru edita, *Soph. Trach.* 1168. Εἰ
τῆνδ' ἔπαισας τῆς πολυγλώσσου βοῆς, *Id. El.*
798. Ex γλῶσσα.
Πολυγλώχων, ἴνος, ὁ ἔξ ἡ, multos habens angu-
los; (2) multas habens cuspides.
Πολύγναμπος, ω, ὁ ἔξ ἡ, qui variis modis flecti-
tur et incurvatur, multos flexus habens.
Ex γνάμπτω.
Πολυγνώμων, adv. prudenter, scite:
Πολυγνώμοσυν, ἡ, prudentia, peritia. A
Πολυγνώμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, sententia et animo
inconstans; (2) multarum rerum peritus.
Ex γνῶμη.
Πολυγνώριτος, ον, idem quod
Πολύγνωτος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multis notus seu cogni-
tus, celebris.
Πολύγμοφος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multis clavis compactus.
Πολυγμόφωτος, ον, idem. A γομφώ.
Πολυγώνιστον, polygonon, herba a geniculo-
rum frequentia dicta. Ex γόνυ.
Πολυγώνιστος, ον, multum geniculatus, *Steph.*
Πολυγονία, ὦ, et πολυγονομαι, ἔμαι, fecundus
sum. A πολύγονος.
Πολυγονία, ας, ἡ, fecunditas. Ab eod.
Πολύγονον, ω, τὸ, herba, quam Lat. sanguina-
riam vocant. Ab eod.
Πολύγονος, ω, ὁ ἔξ ἡ, fecundus, ferax.
Πολυγράμματος, ω, ὁ ἔξ ἡ, admodum literatus.
A γραμματα.
Πολύγραμμος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multis lineis inter-
strictus. A γραμμή.
Πολύγρος, ον, vorax, *Hipp.* A γράω.
Πολυγραῖφος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multa scribens. Ex
γράω.
Πολυγράστος, ω, ὁ ἔξ ἡ, in multis exercitatus.
Ex γράω, exercere.
Πολυγυνεῖς, αἰκος, ὁ, qui multas uxores habet.
vel habuit. Ex π. et γυνή.
Πολυγύναιος, ω, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
Πολυγύνης, ὁ, idem et ex iisd.
Πολύγυνος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multangulus, angulosus,
Gl. V. πολυγώνιον, angulosum, *Ph. Ex π.*
et γυνία.
Πολύγυνος, ω, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
Πολυγυνωδής, ἴς, multanguli speciem gerens,
Steph.
Πολυδιδαλός, ω, ὁ ἔξ ἡ, multo et vario artificio
elaboratus, adfabre factus.
Πολυδαίμων, ὁ, valde divinus, sanctus.
Πολυδάκρυτος, ω, ὁ ἔξ ἡ, idem quod
Πολυδάκρυς, υος, ὁ ἔξ ἡ, lacrymosus; act. et pass.
Πολυδάκρυτος, ω, ὁ ἔξ ἡ, lacrymabilis.
Πολυδάκρυτος, adv. cum multis lacrymis.
Πολυδάκτυλος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multos digitos habens.
Πολυδάμων, ον, multos domans, *Hes.*
Πολυδαπᾶνος, ω, ὁ ἔξ ἡ, sumptuosus, *Gl. V. Ex*
δαπάνη, sumptuosus.
Πολυδαπᾶνος, adv. sumptuose.
Πολυδείμων, ὁ ἔξ ἡ, amplius, capax: idem quod
πολυδέκτης, *Cornut. de Nat. Deor.* A δέχομαι.
Πολυδένιος, ον, gravissimus.
Πολυδερὴς, ἄδος, ὁ ἔξ ἡ, montium juga seu ca-
cumina multa habens.
Πολυδέκτης, ω, ὁ, epithetum Plutonis, capax
orcus. Χοριζομένη Πολυδέκτη, *Hom. Hymn.*
in Cereget. 9.
Πολυδένδρεος, ω, ὁ ἔξ ἡ, arboribus abundans,
frequens. A δένδρον.
Πολυδένδρος, ω, ὁ ἔξ ἡ, idem.
Πολυδερκής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multa cernens, acutum
cernens. A δερκα.

Πολυδίσμος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multis ligatus vinculis;
(2) multis clavis compactus. *Epith. navis.*
Πολυδουκῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, valde dulcis. Ex δούκος.
Πολυδουκῆς, ἴος, contr. υς, ὁ, *Poll. Ph.*
Πολυδύμενος, ον, idem quod
Πολυδυμῶδης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, valde popularis.
Πολυδυνῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, consultus, prudens, multi
consilii. Ex δύνω, consilium.
Πολυδιάφθορος, ον, valde, saepe vastatus, sterilis
ob vastitatem. A διαφθείρω.
Πολυδικέω, multa litigia moveo, *Plat.*
Πολυδικός, ω, ὁ ἔξ ἡ, litigiosus. Ex δίκη.
Πολυδινῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multos vortices habens;
(2) multum agitatus et circumactus, *Il. 4,*
171. Ex δίνω.
Πολυδίσκος, ω, ὁ ἔξ ἡ, *Gl. V. sticulus;* (2)
multum desideratus. Ex δίψω, sitis.
Πολυδυστήν, ἡ, idem quod πολυδυσία, *Er.*
Πολυδύσωνος, ω, ὁ ἔξ ἡ, qui multum agitur. A
δύσω.
Πολυδύστρος, ω, ὁ ἔξ ἡ, valde clarus, multum il-
lustris. Ex δόξα.
Πολυδουλεία, ας, ἡ, servorum copia.
Πολυδύλος, ω, ὁ ἔξ ἡ, qui multos habet servos.
Πολυδύρομος, ον, vagus, errabundus.
Πολυδύρροτος, ω, ὁ ἔξ ἡ, rore plenus, valde ros-
cidus.
Πολυδυνάμια, ἡ, multa potentia seu vis, *Bud.*
Πολυδύναμος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multipotens. Ex δύναμις.
Πολυδωρία, ας, ἡ, larga munificentia. A
Πολυδώρος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multa donans; (2) qui
multa dona accepit. A δῶρον.
Πολύδωρος, ὁ, ἡ, epith. sponsæ, quæ magna
dona a sponso accepit. Ab ἴδω.
Πολύδωρος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multas sedes, item multos
angulos et latera habens, de corpore solido
in *Geom.* Ex ἴδω.
Πολυδωρῆς, ἴς, populosus. Ab ἴδω.
Πολυδύμενος, ονος, ὁ ἔξ ἡ, multiscius, peritus.
Πολυδύδης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, diversas species habens,
multifarius, multiplex; (2) varius, diver-
sicolor. (2) Σίσαν πολυδύδης ἴσπας, *Oppian.*
Cyneget. 1, 330. Ex εἶδος.
Πολυδύδης, ας, ἡ, varietas. A præc.
Πολυδύδης, adv. vario modo.
Πολυδύλκιος, ω, ὁ ἔξ ἡ, abundans oleo. Ab ἔλαιον.
Πολυδύλκιος, ω, ὁ ἔξ ἡ, valde misericors.
Πολυδύλκιστος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multis voluminibus tor-
tus, multis modis volubilis et tortuosus.
Πολυδύλκιστον ἀδανά, multiplicem volupta-
tem, *Eurip. Phæn.* 319.
Πολυδύλκιστος, ἴς, ulceribus multis scatens, *Aret.*
Ex ἔλκος.
Πολύδενος, ον, multennis, *Suid.*
Πολυδύσπαινος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multum laudatus.
Πολυδύπεια, ἡ, multiloquium, *Steph.*
Πολυδύρατος, ον, valde amabilis, maxime amatus.
Πολυδύργης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, idem quod
Πολυδύργος, ἴς, ὁ ἔξ ἡ, operosus, laboriosus. Ex
ἐργον.
Πολυδύτιος, in multos annos duro, *V. L.*
Πολυδύτρετος, ω, ὁ ἔξ ἡ, idem quod
Πολυδύτης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, longævus, annosus, gran-
dævus, *Ph. Πολυδύτης σεσωμένος*, post mul-
tos annos servatus, *Eurip. Or.* 473. Ex π.
et ἴτος.
Πολυδύτιος, ας, ἡ, grandævitas. Ex iisd.
Πολυδύτιος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multum optatus, multis
expetitus; (2) votis omnibus expetendus.
Ab εὐχρημα.
Πολυδύφθορος, ον, multum diuque coctus, *Steph.*
Πολυδύφλος, ον, procellosus, fluctuosus. A δάλλω.
Πολυδύφλος, ω, ὁ ἔξ ἡ, quem æmulari et imitari
multa animi contentione solemus; (2)
magno studio expetitus; (3) invidiosus.
Πολυδύφλος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multo studio æmulan-
dus, seu expetendus.
Πολυδύφμος, ω, ὁ ἔξ ἡ, damnosus, *Ph. Ex ζημία.*
Πολυδύφμος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multa habens transtra.
Gl. V. jugosus.
Πολυδύζωος, vivax, epith. cornicis, *Oppian. Cy-
neget.* 3, 117. Sed in *Codice Veneto* legitur
πολύκωζοί τε.
Πολυδύζωος, ον, bene succinctus.
Πολυδύγροτος, ον, multiloquus, garrulus. Ab
ἀγροίω.

Πολυθήνης, ὁ ἔξ ἡ, versutus, omnibus aptus. Ab
ἥθος.
Πολυθήκοος, ω, ὁ ἔξ ἡ, qui multa audit vel au-
dit. Ex ἀκούω.
Πολυθήμερος, ω, ὁ ἔξ ἡ, qui multorum dierum est.
Ab ἡμέρα.
Πολυθήρως, ω, ὁ ἔξ ἡ, perjucundus, optabilis.
Ex ἱέρα.
Πολυθήρος, ω, ὁ ἔξ ἡ, i. e. πολυάρετος, dives agri,
R. Ex ἱέρα, terra, R.
Πολυθῆχος, ον, valde quietus, tranquillius.
Πολυθηχῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multos sonitus edens,
multisonus, valde sonorus. Ex ἡχος.
Πολυθηχῆτος, ον, idem. Ab ἡχίω.
Πολυθηχία, ἡ, magnitudo soni. A
Πολυθηχῆτος, ον, valde strepens, sonorus.
Πολυθηχῆτος, ον, spectabilis, admirabilis.
Πολυθάλμιος, ον, almus, omnia florere faciens,
Orph. 67, 1. A θάλλω.
Πολυθαμῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multum seu vehemen-
ter stupefactus. A θάμβος, stupor.
Πολυθαρήτης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multa fiducia præditus;
(2) audax. Hinc τὸ πολυθαρήτης, ἴος, audacia,
animi confidentia. A θάρρος.
Πολυθαράστος, ον, valde admirandus.
Πολυθαῤαμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, qui multa spectavit.
Ex θεάομαι.
Πολυθαῤατος, ον, conspicuus, spectabilis.
Πολυθαῤα, ας, ἡ, deorum multitudo. A
Πολύθεος, ω, ὁ ἔξ ἡ, qui multos deos colit. A
πρæc.
Πολυθεότης, ητος, ἡ, deorum multitudo.
Πολυθερῆς, ἴς, fertilis, fecundus. A θέρω.
Πολυθερῆτος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multum calidus, perca-
lidus.
Πολύθετος, ω, ὁ ἔξ ἡ, percarus, per *Sync. pro*
πολυτόθετος. Τέκνον πολύθετος τοκεῖν, *Call. in*
Cer. 47. A ποθίω.
Πολυθεῖος, adv. multos deos statuendo.
Πολυθηρία, ἡ, ferarum copia. A
Πολύθηρος, ω, ὁ ἔξ ἡ, feris abundans. A θήρ.
Πολύθετος, ω, ὁ ἔξ ἡ, impetuosus, multo seu
vehementi ruens impetu.
Πολυθεραύτος, ον, valde aut in multas partes
fractus. A θραύω.
Πολυθερέματος, ω, ὁ ἔξ ἡ, idem quod
Πολυθερέμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, pecorosus, multa
alens pecora. Ex θρέμμα.
Πολυθερεπτος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multos pascens seu
alens. Ex τρέφω.
Πολυθερήντος, ω, ὁ ἔξ ἡ, valde defensus. A
θρήνω.
Πολυθερῆτος, ω, ὁ ἔξ ἡ, luctuosus, multum luctum
adferens, lacrymosus. *Gl. V. πολυθέρων*, la-
mentabile.
Πολυθραῖς, χος, ὁ ἔξ ἡ, pilosus.
Πολυθρόνος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multa habens remedia;
(2) multa medendi vi præditus.
Πολυθρόνος, contr. πολυθρύς, ω, ὁ ἔξ ἡ, sonorus.
Πολυθρύλλητος, ω, ὁ ἔξ ἡ, vulgi sermonibus ce-
lebratus, famigeratus, omnibus notus. Ex
θρύλλω.
Πολυθύρος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multas habens fores seu
januas, multis portis pervius. *Gl. V. fe-
nestratus.* Ex θύρα.
Πολυθύσᾶνος, ον, multas fimbrias habens.
Πολυθύσιος, ον, cui multæ victimæ mactan-
tur. A θυσιάζω.
Πολυθύτος, ω, ὁ ἔξ ἡ, victimis abundans, ubi
saepè sacrificatur. Μίλλοντι δ' αὐτῶ πολυθί-
τες τύχῃν σφαγὰς, *Soph. Trach.* 756. Πο-
λύθυτον δὲ ἄλλος Ἀργεῖδος ἦλθεν ἀρομένη,
Eurip. Iphig. in Aul. 185. Ex θύω.
Πολυθύστος, ον, impetuosus, acer, bellicosus.
Πολυθῦμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, multa calens; mul-
tiscius.
Πολυθῦδρία, ας, ἡ, multa scientia. A
Πολυθῦδρις, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, qui multa scit, multa
callens; (2) multa expertus.
Πολυθῦνιος, ω, ὁ ἔξ ἡ, multas habens fibras seu
venas. Ex ἴς, fibra.
Πολυθῦπια, ας, ἡ, copia equorum. *Gl. V. equi-
tatus.*
Πολυθῦππος, ω, ὁ ἔξ ἡ, equis abundans.
Πολυθῦπρος, ορος, ὁ ἔξ ἡ, multiscius, multiplici
doctrina præditus.

Πολύχρυσος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, piscosus, piscibus abundans. Ex *ιχθύς*.
 Πολύχρυσος, idem.
 Πολυκαρπής, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, admodum aridus, siccus. Ex *καρχαίνω*.
 Πολυκαής, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, ardens, æstuosus. Ex *καίω*.
 Πολυκαθέδρος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multa habens transtra. Ex *κάθεδρα*.
 Πολυκαινής, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, multos occidens. Ex *καίω*, occido.
 Πολυκασιγρία, *ας*, *ή*, Cæsarum multitudo. Ex *Καίσαρ*.
 Πολυκάλαμος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, qu. dic. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adsurgens.
 Πολυκάριος, *ος*, *ο* *ζ* *ή*, laboriosus, ærumnatus; (2) multo labore, multa et varia arte factus.
 Πολυκάμορος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, miser, infortunatus.
 Πολυκαμπής, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, multus habens flexus, flexuosus. Ex *καμπή*.
 Πολυκαμπτος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, varie flexus, seu flexibilis.
 Πολυκάνης, *ις*, qui multos interficit. A *κάνω*.
 Πολυκαπνος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, fumo abundans; (2) qui multo fumo infestari solet; (3) nimio fumo niger factus, fumosus.
 Πολυκαρηνος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multa habens capita. Ex *κάρηνη*.
 Πολυκαρπῖος, *ω*, multos fructus produco. Τὸ πολυκαρπῖον οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον φλύν, *Ελ. V. H. 3, 41*.
 Πολυκαρπία, *ας*, *ή*, ubertas fructuum, uber fructus. A
 Πολυκαρπος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, fecundus. *Gl. V.* fructuosus.
 Πολυκατασκευάσας, *ον*, multa arte factus, perfectus.
 Πολυκαυλος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multos caules habens.
 Πολυκίλλεος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multum sonans, multum strepens, canorus.
 Πολύκινος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, in quo multum vacui est.
 Πολυκίνητος, *ον*, idem quod πολύκιστος.
 Πολυκίρεια, *ας*, *ή*, magna astutia seu vafrities. A
 Πολυκέρδης, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, multum quæstuosus, multum lucriferus; (2) valde astutus seu vafers. Ex *κέρδος*.
 Πολυκέρως, *ωντος*, *ο* *ζ* *ή*, multa habens cornua, corniger. *Soph. Aj. 55.* Ex *κέρας*.
 Πολύκιστος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, varie acu pictus, varius.
 Πολυκίφαλος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multa habens capita; (2) genus modi ibicinium. Ex *κεφαλή*.
 Πολυκλήδης, *ή*, moror gravis. A
 Πολυκλήδης, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, multum mororis adferens, valde luctuosus. A *κλῆδος*.
 Πολυκλήτης, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, multa cete habens; (2) magnis piscibus abundans. A *κῆτος*.
 Πολυκλίνδης, *ον*, valde periculosus.
 Πολυκλήσιος, *ας*, *ή*, multiplex motus, concursatio. A *κίνησις*.
 Πολυκλίντος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, qui multiplici motu agitur. *Gl. V.* motabilis. Ex *κίνηω*.
 Πολυκλάδης, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, multos ramulos habens vel emittens. Ex *στ.* et *κλάδος*.
 Πολύκλαδος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, idem et ex *εὐσῖδ*.
 Πολύκλαυστος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multum defietus aut deflendus; (2) valde lugens seu deflens, lugubris. A *κλαίω*.
 Πολυκλαύσιος, *Ιον.* pro πολυκλαύσιος. A
 Πολύκλαυστος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, idem quod πολύκλαυστος.
 Πολύκλειστος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, accurate clausus.
 Πολυκλειτος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, valde celebris.
 Πολυκλήεις, *ήσσας*, *ήν*, idem: ex *κλείω*.
 Πολυκλήεις, *ιδος*, *ο* *ζ* *ή*, multis transtris instructus; (2) multa compage iunctus.
 Πολυκλήεις, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, percelebris. A *κλήζω*.
 Πολύκληρος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, dives.
 Πολύκλητος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multis vocatus; (2) e multis locis convocatus.
 Πολυκλήνιος, *ις*, cum multis lectum socians, *Μαν.*
 Πολύκλητος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multum ablutus; (2) qui multis fluctibus abluatur; (3) undosus; (4) undis agitur. A *κλύζω*.
 Πολύκλωνος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multos habens ramos, surculosus. Ex *κλών*.
 Πολύκμητος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, valde elaboratus, aut

circa quem laboratur, a fabris videlicet.

Ex *π.* et *κάμω*.

Πολυκμής, *ήος*, *ο* *ζ* *ή*, idem et ex *εὐσῖδ*.

Πολύκνημος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, saltuosus.

Πολύκνησος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, nidorosus, multo nidore fumans aut redolens. Πολυκνήσσω παρά πύργῳ, *Νοττ. P. 4, 20*.

Πολυκόλιος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, amplum habens ventrem. A *κοιλία*.

Πολυκοίμητος, *ον*, quietissimus, tranquillus.

Πολύκοινος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multis communis, pervulgatus.

Πολυκοῖρῖνός, *ης*, *ή*, *Ιον.* pro πολυκοιρανία, *ας*, *ή*, imperium vel dominium multorum. A
 Πολυκοῖρῖνος, *υ*, *ο*, multorum dominus et rex.

Πολυκόλλητος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, ex multis conglutinat.

Πολυκόλμωτος, *υ* *το* πολυκόλμωτα μέλη βατράχων, cantilenæ ranarum, inter quas crebro aquis se submergunt seu innatant, aut per *Hypall.* epith. isparum. A *κολυμβάω*.

Πολύκολπος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, plures sinus habens.

Πολύκομος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, cui multa coma est, cui spissa est cæsaries. A *κόμη*.

Πολύκομπος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, jactans, jactabundus.

Πολυκόπος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, valde plangens; (2) gestus plangentium exprimens. Ex *π.* et *κόπτομαι*.

Πολύκοσμος, *ον*, valde ornatus.

Πολυκόρῖνος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multa habens capita. A *κράνιν*.

Πολυκράτης, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, multum habens potestatis, potentissimus. A *κράτος*.

Πολυκρατία, *ή*, multorum vel multa potestas, *Μαν.*

Πολύκριτος, *ον*, canorus, epith. citharæ. A *κρίω*.

Πολύκριμος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multa habens præcipientia, ideoque asper, et difficilis ascensu, præruptus.

Πολύκριτος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, dives hordei. A *κριθή*.

Πολύκριμος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multum hordei profrens; (2) fertilis. A *κρίμων*.

Πολύκριτος, *ον*, concretus e multis partibus aut mixtus. A *κρίνω*.

Πολύκροτος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multis plausibus resonans; (2) navis quæ pluribus remis impellitur; (3) callidus. Vide *Επν*.

Πολυκρόσητος, *ον*, idem; (2) diversos et non congruentes sonos edens. A *κροτιά*.

Πολύκρονος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multas scaturigines habens.

Πολύκροτος, valde crocicans. Πολύκροτος τε κρόναι, *Oppian. Cyneget. 3, 117*.

Πολυκρότιος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, prædices. A *κρίανον*.

Πολυκρησύννη, *ης*, *ή*, divitiæ. A

Πολυκρήνη, *ωνος*, *ο* *ζ* *ή*, dives. *Ph.* locuples. *Gl. V.* agrarius. Ὁ πόλεως πολυκρήνητος ἄνθρωπος, *Soph. Antig. 842.* Ex *κρήνη*.

Πολύκρητος, *ον*, dives pecoris.

Πολυκρησία, *ή*, divitiæ. A *κρήσις*.

Πολύκρητος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, dives. A *κράωμαι*.

Πολύκρητις, *ή*, dives, *Επν*.

Πολυκρόνος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multos interficiens. Ἐλένης λεγόμενος τῆς πολυκρόνου φονεύς, *Eur. Or. 1142.* A *κρίνω*.

Πολυκρόνης, *ις*, admodum gloriosus, *Dolsc.*

Πολυκρόνιος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, et πολυκρόνιος, *ις*, *ισον*, multum venerandus; item nobilis, gloriosus, jactator. A *κρόνος*.

Πολύκυκλος, *ον*, flexuosus, sinuosus.

Πολυκυλίνδης, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multum volutatus. A *κυλινδένω*.

Πολυκύματος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multiplici fœtu gravida, seu potius plures enixa. A *κύω*.

Πολυκύμων, *ωνος*, *ο* *ζ* *ή*, fluctuosus. Ex *κύμα*.

Πολυκυρότης, *ης*, *ή*, multitudo minorum.

Πολυκύβαν, *ωνος*, *ο* *ζ* *ή*, bibacissimus, vinosissimus.

Πολυκύβητος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, luctuosus. A *κύβω*.

Πολύκυμος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, deditus comessationibus; (2) comessationibus abundans.

Πολύκυπος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multo remos habens. A *κύπη*.

Πολυκύνειος, garrio.

Πολύκυνος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multiloquus, loquax.

Πολύκυνος, *ον*, populosus, frequens hominibus.

Πολυκύνος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multas prædas adeptus;

(2) multas segetes habens, locuples. A *κύνειος*, *πράδα*, vel *κύνειος*, *seges*.

Πολύκυνος, *ον*, valde esuriens.

Πολυκύνειος, *ον*, (a *κύνειος*) idem quod πολύκυνος.

Πολυκύνειος, multum desideratus, a *κύνειος* *ἐπιθυμία*. Καί κεν ἐλάνχιστος πολυκύνειος Ἄργος ἰκοίμην, *Il. 4, 171.* Ubi male legitur πολυκύνειος.

Πολύκυνος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, (a *κύνειος*) idem quod πολύκυνος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multis precibus petitus;

(2) multis precibus invocandus; (3) valde supplex. Ἴη Ἴη Καρνεῖ πολύκυνος, *Callim.*

Ἡμετέρη δὲ Τερπὰλῃ τετλίετο πολύκυνος, *Νοττ. Odys. 5, 445.*

Πολύκυνος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multos folliculos habens, qui multis folliculis siliquatur.

Πολυλογία, *ω*, multa dico; copiose loquor.

Πολυλογία, *ας*, *ή*, expositio quæ multis fit verbis, sermo aut oratio de multis. *Gl. V.*

multiloquium, loquacitas, verboritas. A

Πολυλόγος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, qui multa verba facit. *Gl. V.* multiloquus, verbosus.

Πολύλογος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, qui multis verbis indiget, ut intelligatur.

Πολυλόγως, *adv.* multis verbis, longo sermone, loquaciter.

Πολύλωπος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, pluribus corticibus et tunicis vestitus, pluribus tunicis involutus.

Πολυμάθεια, et πολυμαθία, *ας*, *ή*, multarum rerum scientia, multa eruditio seu doctrina. *Gl. V.* πολυμαθία, solertia, multa scientia.

Πολυμαθίω, *ω*, multa discere appeto.

Πολυμαθημοσύνη, *ης*, *ή*, multa et varia doctrina. A

Πολυμαθής, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, qui multa didicit, eruditus. *Gl. V.* peritus, doctus, sagax, multiscius. Ex *μανθάνω*.

Πολυμαθώς, *adv.* cum peritia multarum rerum, seu cum magna eruditione, more ejus qui multarum rerum peritus est.

Πολυμακάρος, *ος*, *ος*, felicissimus, ditissimus.

Πολύμαλλος, *ον*, villosus, lanosus, seu pecore lanoso abundans, *Lycophr. Sch.*

Πολυμάντευστος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multis vaticiniis clarus. A *μαντεύω*.

Πολυμασχάλος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multas habens alas; πολυμασχάλος δέν, quercus corpore sinuoso. A *μασχάλη*, *αλα*.

Πολυμαχῆτος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, de quo multi et sæpe contendunt. A *μάχομαι*.

Πολυμήδης, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, qu. dic. multos exhibens medimnos frumenti, epith. Cereris.

Πολυμήδης, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, multum ebrius. A *μήθη*.

Πολυμέλαρος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multas habens aedes, seu multa atria, cubacula. A *μέλαρον*.

Πολυμέλης, *ις*, varie sonans, epith. tibiar. A *μέλος*.

Πολυμελῶς, *adv.* vario sono.

Πολυμελῆς, *ις*, idem, canorus.

Πολυμεμφής, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, querulus. A *μέμφομαι*.

Πολυμερία, *ας*, *ή*, partium multitudo, sive plures partes. A

Πολυμερής, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, multis partibus constans, in multas partes divisus, multa habens membra. *Gl. V.* multiplex. A *μέρος*.

Πολυμέριος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multis curis obnoxius, anxius, sollicitus. A *μέρισμα*.

Πολυμερίερος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, idem.

Πολυμερῶς, *adv.* varie, *Ph.* plurifariam, multifariam.

Πολυμετάλλητος, *ον*, valde variabilis, permultas formas adsumens, epith. Protei.

Πολυμετρία, *ή*, multitudo et varietas metrorum in carmine. Vide et *ἐλιγμετρία*. A

Πολυμέτρος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, qui multis mensuris seu dimensionibus constat; (2) latus, spatiosus, amplus, magnus. A *μέτρον*.

Πολυμερκῶς, *αι*, epith. caprarum. *V. μερκῶς*.

Πολυμήκετος, *ον*, valde longus, *Cal.*

Πολυμήκης, *ις*, valde longus. A *μήκος*.

Πολύμηλος, *υ*, *ο* *ζ* *ή*, multas oves habens; (2) pomifer. *Il. 2, 605.* A *μήλον*.

Πολύμηνης, *ιος*, *ο* *ζ* *ή*, iracundus.

Πολυμήκη, *ος*, *ή*, multorum mater.

Πολυμήτης,

Πολυμήτωρ, ορος, ἡ, idem.

Πολύμητις, ιος, ὁ ἢ ἡ, abundans consilio et prudentia, valde prudens vel sapiens, peritus, *Il.* 1, 10.

Πολυμηχανία, ας, ἡ, calliditas, solertia. A

Πολυμηχανός, ας, ὁ ἢ ἡ, multis artibus ac dolis instructus, industrius, solers, prudens, astutus, versutus. *Gl. V.* dædalius, factiosus. *Il.* 2, 173. Ex μηχανή.

Πολυμήγης, εὖς, ὁ ἢ ἡ, ex multis mistus, varius; (2) permixtus, confusus. A μεγύνω. Hinc

Πολυμείγας, ας, ἡ, multarum rerum mistura.

Πολυμείζας, ας, ἡ, idem. A μείζω.

Πολυμικτός, ον, idem quod πολυμήγης.

Πολυμήτης, εὖς, ὁ ἢ ἡ, invisus, odiosus. A μίτος.

Πολύμισθος, ας, ὁ ἢ ἡ, multa mercede conducentis, qui magna mercede operam suam alicui locat.

Πολυμηχανικός, ἡ, ον, sc. τέχνη, ars texendi vestes variegatas, phrygionia.

Πολύμητις, ας, ὁ ἢ ἡ, multis liciis textus, *Gl. V.* πολύμητις, multilicis: dicitur et de instrumentis musicis pulsatilibus.

Πολυμήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, multarum rerum memor; (2) memoria valens. A μνήμη.

Πολυμνηστία, sc. μέλη, a Polymnesto condita, A.

Πολυμνηστύτος, ας, ὁ ἢ ἡ, a multis ambita, cujus multi sunt aut fuerunt proci. Ex π. et μνηστύομαι.

Πολυμνήστη, idem et ex iisd.

Πολυμνήστος, et

Πολυμνήτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, memoria pollens, memor multorum.

Πολύμνητος, ας, ὁ ἢ ἡ, clarus, nobilis. Ab

μνέω.

Πολύμνια, ας, ἡ, Polymnia, una Musarum.

Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo formarum. A

Πολύμορφος, ας, ὁ ἢ ἡ, multiformis, qui multarum formarum est; (2) variegatus. A

μορφή.

Πολυμορφῶς, adv. varie, varia forma, colore, &c.

Πολύμοσος, ας, ὁ ἢ ἡ, doctus, disertus, venustus, ut de musica et saltatione. A Μῶσα.

Πολύμοσθος, ας, ὁ ἢ ἡ, ærumninosus, laboriosus. Ὁ πολύμοσθος Ἄρης, *Eurip. Phæn.* 791. Πολύμοσθος Λαβδακίδαισι, miseris Labdacidis, *Id. Ibid.* 807.

Πολυμήδης, ον, multum medullæ habens.

Πολύμηδης, ας, ὁ ἢ ἡ, verbosus, loquax; (2) fabulosus; (3) disertus; (4) multis laudibus celebrandus.

Πολύμυθος, ας, ὁ ἢ ἡ, multa habens ellychnia.

A μύξα.

Πολύμυθος, ας, ὁ ἢ ἡ, multa habens delubra, *Theoc.* 15, 109.

Πολυμύτης, ας, ὁ ἢ ἡ, multos nautas habens.

Πολύμυρον, ας, τοῦ, plantago, a multitudine fibrarum ac veluti nervorum.

Πολυμήφελος, ον, nebulosus. A νεφέλη.

Πολυμνήμιος, ἰα, *Ion.* ἰη, ἰον, admodum tranquillus.

Πολυμνικία, longe vinco, *Thuc.*

Πολυμνικης, ας, ὁ ἢ ἡ, sæpius victor. A νίκη.

Πολυμνίτης, εὖς, ὁ ἢ ἡ, multa nive tectus, nivovus, nivalis. Ex νίφω.

Πολύμυθος, ον, idem.

Πολύμνια, ας, ἡ, mens cui multum prudentiæ et sagacitatis inest. A πολύνοος.

Πολύμνος, ας, ὁ ἢ ἡ, qui multis vescitur. Ex

νίμω, pascō.

Πολύνοος, contr. πολύνως, ας, ὁ ἢ ἡ, cui multum est mentis, i. e. prudentiæ et sagacitatis. Hinc

Πολύνως, adv. prudenter, sagaciter.

Πολύνοσος, ας, ὁ ἢ ἡ, multis morbis obnoxius, morbidus.

Πολύνοσος, ας, ὁ ἢ ἡ, qui sæpius revolvitur, redit.

Πολύνομος, ἡ, quæ sæpius nupsit. A νύμφη.

Πολύζηνος, *Ion.* πολύζηνος, ας, ὁ ἢ ἡ, qui multos hospites habet, qui multos hospitio excipit.

Πολυζηνώ, et δομαί, hospitalis sum.

Πολύζηνος, ον, multum politus, i. e. pulchre

ædificatus, factus.

Πολύζηνος, ον, valde siccus, aridus.

Πολύζυλος, ον, arboribus frequens. A ζύλον.

Πολυζία, ας, ἡ, multæ viæ; (2) multum itineris. Ab ἰδῶ.

Πολύδους, οντος, ὁ ἢ ἡ, multos habens dentes.

Πολύδωμος, ον, suaviter olens. Ab ὀσμῆ.

Πολυζία, ας, ἡ, in plures ramos dispersum esse, in multas partes esse divisum. A

Πολύζος, ας, ὁ ἢ ἡ, in plures dispersus ramos, in plures partes diffusus.

Πολυζία, ας, ἡ, vini copia, item vinolentia. A

Πολύζηνος, ον, vinolentus, vino abundans.

Πολύζηνος, ον, valde tardus, seu cunctator.

Πολύζηνος, ον, idem quod

Πολύζηνος, ας, ὁ ἢ ἡ, perbeatus, beatissimus; (2) prædives.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multos habens oculos; item multa habens foramina. *Gl. V.* oculatus. Ab ὄμμα.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multos umbones habens, multis clypeis munitus.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multa insomnia habens; (2) insomnia observans.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multo abundans succo; (2) multa habens foramina. Ex ὀπῆς, succus, vel ὀπή, foramen.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, qui a multis conspicitur. Ab ὀπταί.

Πολύμμιος, ον, cui multa sacra fiunt, epith. Bacchi. Ab ὄργια.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, consuetudo sæpe jurandi. A

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multum jurans, leviter jurans.

Πολύμμιος, ον, impetuosus, vehemens. Ab

ὀρμύμαι.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, avibus abundans. A

Πολύμμιος, ὁ ἢ ἡ, idem.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multas concamerationes seu contignationes habens; (2) multa habens culmina.

Πολύμμιος, ἡ, odoris copia et suavitas. A

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, valde fragrans. Ab ὀσμῆ.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multa habens ossa. Ab

ὀστέον, os.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, peculiatus, *Ph.* Ab ὀσία, peculium.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multos oculos habens; (2) herba vim habens siccandi, velut tussilago.

Πολύμμιος, ας, fut. ἦσω, hominum multitudine abundo. *Gl. V.* πολυμμιώσα, celeberrima, populosa.

Πολύμμιος, ας, ἡ, populi multitudo. *Gl. V.* celebritas, populositas. A

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, frequens, hominum multitudine abundans; epith. urbis.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, potens, dives. Ab ἔχω.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, opsoniorum abundantia. A

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, abundans opsoniis; (2) opsoniis multis vescens. Ab ὀψών.

Πολύμμιος, ας, ἡ, multorum malorum perpressio. A

Πολύμμιος, εὖς, ὁ ἢ ἡ, multis casibus seu malis jactatus. Ex πάθος.

Πολύμμιος, ας, ἡ, multitudo liberorum; (2) servitorum multitudo. A πολύμμιος.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, admodum vafer, valde callidus.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, cui multi sunt liberi seu servi.

Πολύμμιος, vel -πάμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, multa possidens, dives, *Il.* 4, 433. Scribendum est πολυμμιών. Vide in πάμων, possessio. A

πάμων, vel potius πάμων.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, lucidissimus.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, quæ diu virgo manet.

Πολύμμιος, ον, virginis multas habens.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multum saltans, qui fit cum saltatione, in quo saltatur. A πατάσσω.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multum calcatus, tritus et pervulgatus. A πατώ.

Πολύμμιος, ἰδος, ὁ ἢ ἡ, plus una patria utens.

Πολύμμιος, ας, ἡ, multarum rerum expe-

rientia et peritia. *Gl. V.* sagacitas, solertia. A

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multa expertus, qui multa tentavit, peritus, callidus. *Gl. Vel.*

sagax. Ex πείρα.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multiplex, varius. A πείρας.

Πολύμμιος, εὖς, ὁ ἢ ἡ, miser, luctuosus, luctu plenus; *Il.* 5, 559. A πένθος.

Πολύμμιος, εὖς, ὁ ἢ ἡ, multum sciscitans. Ex

πείρα.

Πολύμμιος, ον, multum saliens, in quo multum exsultatur. A πηδάω.

Πολύμμιος, ονος, ὁ ἢ ἡ, multa damna adferens, noxius. A πῆμα.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multo stamine textus, pinguis, epith. vestis. A πῆνος.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, fontibus abundans, *Il.* 8, 47. Ex π. et πίδαξ.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, valde amarus.

Πολύμμιος, εὖς, valde sordidus, squalidus. A

πῆνος.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multum fidens seu credens; (2) fidelissimus, *Hes.*

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multum errans, multivagus, *Il.* 11, 308. Epitheton anī *apud Sophoclem.*

Πολύμμιος, ας, magna erratio, *Man.*

Πολύμμιος, εὖς, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) erroris plenus. (1) ὁ δ' ἴμος ἐν ἀλὶ πολυμμιῶς ποίσι, *Eurip. Hel.* 204. Οἱ δὲ καμύοντες, Ἔργα πολυμμιῶς ποίσι, *Nonn.* A πλάνη.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, idem. (1) δρομίων δ' ὅτε πολυμμιῶν μάτρη ἔπασσε πόναν, *Eurip. Hel.* 1335. (2) μετὰ δ' ἴσται ἀνδράσι αἰὼν πολυμμιῶς αἰσὶ, *Id. Hipp.* 1109. A πλάνωμαι.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, idem. Δεργμάτων πόραιοι πολυμμιῶς ἐπισκοπῶν, *Eurip. Phæn.* 665. A πλάνη.

Πολύμμιος, adv. cum multo errore. Eleganter de radicibus in terra omnes in partes diffusis, aut de herba errante longe lateque.

Πολύμμιος, fut. ἄσω, multiplico. A πολυμμιῶς. Hinc

Πολύμμιος, εὖς, ὁ ἢ ἡ, multiplicatio.

Πολύμμιος, ἰα, ἰον, multiplex; (2) multo copiosior, multo major. A πολύς. Unde

Πολύμμιος, ονος, ὁ ἢ ἡ, multiplex, *Ph.*

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, qui multorum jugerum est; (2) qui multa jugera possidet. A

πλῆθρον.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multum implicatus, varius, multifarius. Πολυμμιῶς χρίσας ῥύτομα κεκρυφαλον, *Analect. Brunck.* 2, 92.

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multa habens latera. A πλευρά.

Πολύμμιος, ας, fut. ἦσω, multus numero sum; (2) augeor et cresco numero. A

Πολύμμιος, εὖς, ὁ ἢ ἡ, multus numero;

Πολύμμιος, vel πολυμμιῶς, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia, *Appian. Bell. Civil.* 1. A πλῆθος.

Πολύμμιος, f. ὠν, et πολυμμιῶς, multiplico. Ab eod.

Πολύμμιος, ας, ἡ, versutia, dolus. A

Πολύμμιος, ας, ὁ ἢ ἡ, multis nexibus implicitus, intricatus, et hinc valde impeditus, difficilis; (2) varius, multiplex; (3) dolosus, vafer, versutus. (2) πᾶσιν ἡδονίμης μορφάσι πολυμμιῶς, *Eurip. Iphig. in Aul.* 196. A

πλέκω.

Πολύμμιος, adv. multis nexibus, implicite, multis nodis; multipliciter, *Gl. V.*

Πολύμμιος, contr. πολύνως, ας, ὁ ἢ ἡ, multum odorem emittens, valde odoratus, valde graviter spirans. A πνοή.

Πολύμμιος, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. A πάλυτος.

Πολύμμιος, ἡ, genus quoddam polypti, *Aristot.*

Πολύμμιος, ας, τῶ, parvus polyptus; (2) herba quædam. Dim. ab eod. *Angl. πολυμμιῶς.*

Πολύμμιος, sc. οἶνος, vinum ex polyptidio factum.

Πολύμμιος, εὖς, ὁ ἢ ἡ, polypia abundans; (2) polypo similis.

Πολυπόθητος, *u*, *o* ξ η , multum desideratus.

Πολυποίκιλος, *u*, *o* ξ η , admodum varius, multum variegatus; (2) multifarius, multiformis.

Πολυπόλις, *u*, *o* ξ η , multas habens urbes.

Πολύπονος, *u*, *o* ξ η , laboriosus; (2) ærumnosus, calamitosus; (3) multos labores strenue perficiens. Τὸ πολύπονον βίωτον, multiplices ærumνæ, *Soph. Trach.* 117. "Ὡς σε πολυπονωτάτην βορρῶν δαίμων ἔθηκεν, *Eurip.* *Hec.* 722.

Πολυπόνης, *adv.* multo cum labore.

Πολυπρόστος, *on*, frequens viatoribus, epith. via. *Α πορεύομαι.*

Πολύπορος, *u*, *o* ξ η , multos meatus habens. *Gl. V.* πολυπόρος, vadosus.

Πολυποσία, *as*, *h*, multa potatio, immodicus potus. *Α πόσις, ποτίο.*

Πολυπότμος, *u*, *o* ξ η , fluviis abundans.

Πολυποτώ, multum poto, potui indulgeo. *Α* Πολυπότης, *u*, *o*, qui multum bibit, magnus potator, bibosus. *Gl. V.* multibibus.

Πολυπότης, *h*, fem. præcedentis.

Πολυπότμος, *on*, multa fata habens.

Πολυπότμος, *h*, valde veneranda, *Ar.*

Πολύποτος, *u*, *o* ξ η , idem quod πολυπότης.

Πολύπους, ποδός, *o* ξ η , multos pedes habens, multipes; (2) subst. *o* polypus, *piscis*; (3) tuberculum in naribus, polypo simile.

Πολυπραγμάτις, *ai*, multis rebus vaco, multas res tracto. *Α πράγμα.*

Πολυπραγμονέω, *ai*, *f.* ήσω, multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implicor; ardelionem ago; (2) diligenter et sollicite inquiri, curiose perscrutor, *Gl. V.* πολυπραγμονέω, sciscitor, percontor, rimor; (3) aliquid ad curam meam pertinere arbitror; habet et significationem appetendæ rei alienæ; *inpr.* imperii. Τὰ περὶ τὸν θύμην πολυπραγμονεῖν, *Heliod.* 'Ο τὴν τῷ ὄντος πολυπραγμονεῖν φύσιν, *Plato.*

Πολυπραγμοσύνη, *ης*, *h*, sollicitudo de multis negotiis, et quidem nihil ad nos pertinentibus, curiositas ardelionis; (2) *inpr.* tribuitur privatis res publicas curantibus et arcana imperii; (3) accurata rei tractatio, cognitio; (4) studia literarum, *inpr.* historia. *Α*

Πολυπράγμων, *on*, *o* ξ η , qui est multorum negotiorum, nihil in primis ad ipsum pertinentium; ardelio, multa negotia curans. *Gl. V.* scrutator, sciscitator, curiosus; (2) in bonam partem, laboribus multis et variis occupatus, variarum doctrinarum studiosus. *Α πράγμα.*

Πολυπράγμων, *o*, *u*, semper curiosus, *Man.*

Πολύπρασος, *on*, valde mitis.

Πολύπριμος, *u*, *o* ξ η , multos habens stipites seu truncos. *Α πρίμην.*

Πολύπριμος, *on*, *o* ξ η , ramosus.

Πολυπρόβιος, *u*, *o* ξ η , magnam pecoris copiam habens; (2) dives, opulentus. *Α πρόβιον.*

Πολύπροιμος, *h*, bene dotata. *Α προίξ.*

Πολυπρόσωπος, *u*, *o* ξ η , qu. dic. multas habens facies; (2) multiformis. *Α πρόσωπον.*

Πολυπρόσωπος, *adv.* multis modis.

Πολύπτερος, *u*, *o* ξ η , multas pennas seu pinas habens. *Α πτερὸν.*

Πολυπτόντος, et πολυπτότης, *u*, *o* ξ η , pavidus, meticulosus, tumultuosus, formidabilis. *Α πτοῖα, εὐπτερο.*

Πολύπταλις, *is*, seu *ais*, *o* ξ η , multas urbes habens, *Call. in Dian.* 225.

Πολύπτερος, *u*, *o* ξ η , multos habens ramos.

Πολυπτήχια, *as*, *h*, multitudo plicarum, sinuum, vallium, &c.; conglobatio, *Gl. V.* *Α*

Πολύπτύχος, *u*, *o* ξ η , multas plicas habens, sinuosus, multiplex, multipliciter obductus aere, corio, &c. *Il.* 3, 411. *Α πτύξ.*

Πολυπτάξ, *o* ξ η , multos habens lepores.

Πολύπτωτος, *u*, *o* ξ η , plures casus habens.

Hinc τὸ πολυπτῶτον, *u*, Polypoton, figura rhetorica. *Α πῖπτον.*

Πολύπυλος, *on*, multas portas habens. *Α πύλη.*

Πολύπυργος, *u*, *o* ξ η , multis turribus munitus.

Πολύπυρος, *u*, *o* ξ η , multum triticum ferens, tritico abundans.

Πολύπυρος, *Nic.*

Πολυπώγων, *on*, *o* ξ η , barbatus.

Πολυπρήμων, *on*, *o* ξ η , disertus, verbosus, *Gl. V.* *Α ῥήμα, verbum.*

Πολύπρηδος, *on*, multis virgis (lineis coloratis) distinctus, virgatus.

Πολύπρηγης, *is*, *o* ξ η , multas habens rapturas; (2) multis paribus erumpens, violentus. *Α ῥήγνυμι.*

Πολύπρηδός, *u*, *o* ξ η , magnum sonum seu strepitum edens, sonorus. *Διελθὼν δ' ἀκταῖσι πολυπρηδῶντο γάνυνται, Oppian. Halic.* 1, 383.

Πολύπρηγης, *u*, *o*, qui multa vastat, destruit. *Α ῥαῖω.*

Πολύπρηγος, *on*, exitiosus, *Lyc.*

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , multum sutus, multipliciter sutus seu consutus.

Πολύπρηγος, *is*, *o* ξ η , idem. *Α ῥάπτω.*

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , idem et ab eod.

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , copiose, verbosè dico. *Α*

Πολύπρηγος, *on*, *o* ξ η , vide πολυπρήμων.

Πολύπρηγος, *on*, *o* ξ η , dives pecoris, ovium copias habens; (2) opulentus, divus; *Il.* 9, 155. *Α ῥην, ovīs.*

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , multum dictus. *Α εἶω.*

Πολύπρηγος, *as*, *h*, multitudo radicum. *Α*

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , cui multiplex est radix. *Α ῥίζα.*

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , corio multiplici inductus.

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , rosis abundans, multis rosis conspersus. *Α ῥόδον.*

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , idem.

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , idem quod

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , multistrepus.

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , multum stridorem vel strepitum edens. *Α ῥοιδῶ.*

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , idem.

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , copiose, large fluens; (2) copiosus in dicendo.

Πολύπρηγος, *on*, vehemens impetu.

Πολύπρηγος, *u*, *o* ξ η , multifluus, copiose fluens. *Α ῥύω.*

ΠΟΛΥΣ, πολλή, πολύ, *gen.* πολλῶ, *ης*, *u*, πολῖς *pl. poet.* multus, numerosus; (2) magnus, amplus, spatiosus; (3) excellens, præstans; (4) vehemens, potens. Hinc (1) ἡ πολλὴ τῆς γῆς, *Alt.* pro πολλῇ γῆ; (2) τί μοι πολὺ; quid mihi prodest? *In plur.* αἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere; (2) in sacris lib. interdum pro πάντες; (3) interdum de perpaucis reperitur; *comp.* πλείων, *superl.* πλείστος. (4) *Eur. Or.* 1200.

Πολύσθερος, *u*, *o* ξ η , multum putris, admodum detritus, valde vitiosus, rimosus.

Πολύσθερος, *ai*, *f.* ήσω, corpulentus seu pinguis sum.

Πολύσθηνος, *as*, *h*, corpulentia, obesitas. *Gl. V.* carnositas. *Α*

Πολύσθηνος, *u*, *o* ξ η , valde carnosus, corpulentus; metaph. stupidus. *Α σῆχ.*

Πολύσθηνος, *u*, *o* ξ η , multum reverendus, vel augustus.

Πολύσθερος, *u*, *o* ξ η , venerabilis.

Πολύσθηνος, *u*, *o* ξ η , multa significans. *Α σημαῖνα.*

Πολύσθηνος, *u*, *o* ξ η , idem. *Α ῥήμα.*

Πολύσθηνος, *on*, abundans litera *σ*, *Sterph.*

Πολύσθηνος, *on*, valde noxius. *Α σίνω, nocco.*

Πολύσθηνος, *as*, *h*, frumenti copia; (2) cibi copia. *Α*

Πολύσθηνος, *u*, *o* ξ η , frumento abundans; (2) cibo repletus. *Α σίτος.*

Πολύσθηνος, *on*, epith. navis magnæ multis remis agitata.

Πολύσθηνος, *u*, *o* ξ η , tripudians, exultans, *Il.* 2, 814. *Α σκαίω.*

Πολύσθηνος, *is*, *o* ξ η , plura habens crura; (2) multiplex. *Α σκῖλος.*

Πολύσθηνος, *u*, *o* ξ η , conspicuus. *Παρθένος ἐγγυς ἴδω πολυσκῖπτον Βοάτη, Arat.* 136.

Α σκῖπτομαι.

Πολύσθηνος, *on*, umbrosus. *Α σκία.*

Πολυσκάμων, *on*, *o* ξ η , valde dicax. *Α σκῶμα.*

Πολυσκάμων, *u*, *o* ξ η , sonorus, streperus.

Πολύσκαμος, *on*, valde sapiens seu doctus.

Πολυσπᾶθής, *is*, *o* ξ η , multum densatus spatia. *Α σπᾶθ.*

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , qui multas spiras habet, tortuosus. *Α σπῆρα.*

Πολυσπείρης, *is*, *o* ξ η , late disseminatus, *Il.* 2, 804. *Α σπῆρα.*

Πολυσπείρης, *as*, *h*, affluentia seminis genialis. *Α*

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , semine abundans. *Α σπῆρα.*

Πολυσπείρης, *is*, studiosus, laboriosus.

Πολυσπλαγχία, *as*, *h*, multa seu proluxa miseratio. *Α*

Πολυσπλαγχία, *u*, *o* ξ η , valde misericors. *Α σπλάγχχον.*

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , semine vel segete abundans, fertilis.

Πολυσπᾶθος, *on*, laboriosus, sedulus.

Πολυσπᾶθής, *is*, *o* ξ η , multum seu abunde stillans. *Ex π. et εἰδω.*

Πολυσπᾶθής, *adv.* multis stillando guttis, ubertim. *Ex iisd.*

Πολυσπᾶθής, *u*, *o* ξ η , seditiosus, ubi crebre movetur seditiones. *Α τραιδῶ.*

Πολυσπᾶθής, *u*, *o* ξ η , uvis abundans. *Α σφυλῆ, uva.*

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , multas spicas ferens seu edens. *Epith. culmi.*

Πολυσπᾶθής, *is*, idem quod

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , bene contactus; (2) multas habens contignationes, altus. *Α σῆγν, tectum.*

Πολύσπαιρος, et πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , lapillis abundans, scruposus. *Ἐν ποταμοῖσι πολυσπᾶθῶν, Nic. Th.* 950. *Confer Call. in Jov.* 26. *Α σῆα, vel εἶα, calculus.*

Πολυσπᾶθής, *is*, vel πολυσπᾶθής, *u*, *o* ξ η , multos habens truncos, multos a radice caudices habens. *Α σῆλινος.*

Πολυσπᾶθής, *u*, *o* ξ η , valde gemens, seu gemitus habens multos, miserabilis, ærumnatus.

Πολυσπᾶθής, *u*, *o* ξ η , multis sertis redimitus, honoratus, donatus, hinc præmiis dignus magnis.

Πολυσπᾶθής, *is*, *o* ξ η , idem. *Α σῆω.*

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , vestis quæ multum et pingue stamen habet. *Α σῆω.*

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , multum calcatus. *Α σῆω.*

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , multis maculis notatus; (2) multis ictibus compunctus.

Πολύσπαιρος, vide πολύσπαιρος.

Πολύσπαιρος, *as*, *h*, multitudo versuum. *Α*

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , multus versus seu ordinibus constans.

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , idem.

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , multam et magnam habens classem.

Πολυσπᾶθής, *ai*, multum loquor. *Α*

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , multa habens ora; (2) multa loquens. *Α σῆω.*

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , multum gemens, multis gemitibus mixtus; (2) multis gemitibus prosequendus, lamentabilis, luctuosus; (3) multos gemitus ciens, tristis. *Ἀργείοισι πολύσπαιρος κῆδε ἔφηνεν, Il.* 1, 445. *Εἶτα τὴν πολύσπαιρον τραίαν ἔλδοντα, Soph. Phil.* 1346.

Τὴν δὲ δὴ πολύσπαιρον ἔλδοντα, et Helenam quæ multis gemitum causa fuit, *Eurip. Or.* 56.

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , qui facile versari, flecti aut torqueri potest; versatilis, variabilis, mutabilis; (2) valde tortus, ut funis.

Πολύσπαιρος, *Poet.* πολυσπᾶθής, *u*, *o* ξ η , multum strepens; (2) turbulentus, multis agitatibus fluctibus. *Ἀγχι πολυσπᾶθῶσι θαλάσσης, Nic. Al.* 6. *Α σπᾶθ.*

Πολυσπᾶθής, *u*, *o* ξ η , vorticosus, multum volutatus.

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , qui multis gyris circumagitur, versatilis, mobilis. *Α σπᾶθ.*

Πολύσπαιρος, *u*, *o* ξ η , multas columnas habens.

Πολυσύγκριτος, *ον*, valde confusus, seu ē multis mixtus. *A* περιέννημι.
 Πολυσύγκριτος, *ον*, idem.
 Πολυσύλλαβος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, plures habens syllabas.
 Πολυσύνθετος, *ος*, multis copulis seu conjunctionibus utens, *Sch. Thuc.*
 Πολυσύνθετος, *ον*, τὸ, oratio, in qua crebrae sunt conjunctiones copulativae. *A* σύνθετος.
 Πολυσύνθετος, *ον*, multas copulas habens; (2) bene compactus, firmus.
 Πολυσφάγγος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, sonorus, strepens.
 Πολυσφόνδύλος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multas habens vertebrae et internodia. *A* σφονδύλη.
 Πολυσφράγιος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multis signis notatus; (2) bene signatus. *A* σφραγίζομαι.
 Πολυσσχιδής, *ος*, *ος*, varius, multiplex. *A* σχίζω.
 Πολυσσχιδία, *ἡ*, varietas, multitudine.
 Πολυσσχιδώς, *adv.* varie, multipliciter, copiose.
 Πολυσσχηματισμός, *ον*, multas formas, multa genera habens, seu e multis generibus, v. gr. versum compositus. *Vox Gramm.*
 Πολυσχημέτως, *adv.* multis formis, modis. *A* πολυσχημω, *ονος*, ὁ ἔξ ἡ, multas formas habens. *A* σχήμα.
 Πολυσχιδής, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multifidus, in multas partes fissus; (2) multos ramos diffusus; (3) multiplex. *A* σκίζω. Hinc
 Πολυσχιδία, *ας*, ἡ, *Ion.* πολυσχιδίη, *ης*, ἡ, multifida sectio, multiplex divisio.
 Πολυσχιδώς, *adv.* in multas et varias partes dividendo. *Gl. V.* multifariam.
 Πολυσχιστός, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, in multas partes fissus, qui findi potest.
 Πολυσώματος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multa habens corpora; (2) magnum corpus habens, ut gigas. *A* σώμα.
 Πολυτάλαντος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multa habens talenta, i. e. dives, item gravis pondere.
 Πολυτάραχος, *ον*, magnas turbas movens, valde strepens. *A* ταραχάω.
 Πολυτμή, *ἡ*, stellata, multis stellis lucens. *Ex π. et τείρεα* stellae.
 Πολυτμήρος, *ον*, idem et ex iisdem.
 Πολυτεκνέω, *ω*, fut. ἔσω, multos habeo liberos, multam sobolem procreo.
 Πολυτεκνία, *ας*, ἡ, multa proles, multi liberi, etiam de brutis. *A*
 Πολυτεκνος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multos habens liberos, numerosam sobolem, ut sup.
 Πολυτέλειαν, *ας*, ἡ, sumptuositas, magnificentia. *Gl. V.* lautitia. *A*
 Πολυτελής, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, magnos sumptus postulat, sumptuosus; (2) exquisitus; (3) magnificus. *Ph.* lautus, pretiosus, multiplex. *Gl. V.* opiparus; πολυτελῆ δαίτνια, dapes, *Ph.* *A* τέλος, vectigal.
 Πολυτελής, *adv.* sumptuose, magnifice, *Gl. V.* laute, abunde, opipare.
 Πολυτελής, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multum porrectus, longum spatium extentus. *A* τείνω.
 Πολυτελής, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, valde delectans, valde suavis. *Ex τείρω*.
 Πολυτελής, *ος*, vide πολυτελής.
 Πολυτεχνία, *ας*, ἡ, artis varietas et magnitudo.
 Πολυτεχνος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multas artes callens, multum artificii habens; (2) valde artificiosus. *A* τέχνη.
 Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. *A*
 Πολυτιμητός, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multo honore dignus; (2) magno pretio dignus, magnificandus. *Gl. V.* pretiosus. *A* τιμάω.
 Πολυτιμωτός, *ος*, idem quod
 Πολυτιμωτός, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, pretiosus; (2) multo honore dignus. *A* τιμή.
 Πολυτιμωτός, *ον*, valde punitus et afflictus.
 Πολυτιμωτός, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multum honoratus; (2) multo honore dignus. *A* τιμή.
 Πολυτιμωτός, *ος*, multa passus seu perperus, multis miseriis conflictatus, patiens, ærumnatus, *Il. 9, 672. Od. 5, 17. A* τλάω.
 Πολυτλήμων, *ονος*, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 Πολυτλήμων, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 Πολυτοκία, *ω*, multa pario, partu sum fecunditas.

Πολυτοκία, *ας*, ἡ, partus numerositas, fecunditas. *A*
 Πολυτόκος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, pariens multos, partu fecunda. *Gl. V.* πολυτοκος, fecunda, fertilis. *A* τίκτω, vel τόκος.
 Πολυτόλμος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multum audens, audacissimus. *A* τόλμα.
 Πολυτόρος, *ον*, valde spinosus, multos aculeos habens, quibus pungit tangentes.
 Πολυτρέφης, *ος*, fertilis. *A* τρέφω.
 Πολυτρέπτος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, volubilis, convertibilis, mutabilis.
 Πολυτρέφων, *ονος*, ὁ ἔξ ἡ, columbis abundans, *Il. 2, 502.*
 Πολυτρέτος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multa habens foramina.
 Πολυτρίμμα, *τὸ*, qui in versutiis veluti attritus est, *At.*
 Πολυτρίπτος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multum tritus.
 Πολυτρίχον, *ον*, τὸ, polytrichon, sive adiantum nigrum. *A*
 Πολυτρίχος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, pilosus. *A* τρίξ.
 Πολυτροπία, *ας*, ἡ, varietas modi, varii modi, varietas; (2) calliditas, fraus. *A*
 Πολυτροπος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multiplex, varius; (2) versutus, moratus. *A* τρέπω seu τροπή.
 Πολυτρόπος, *adv.* multis modis. *Ph.* multifariam, omnifariam. *A* πράω.
 Πολυτροφία, *ας*, ἡ, alimenti copia; (2) cum quis diu alitur. *A*
 Πολυτροφος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multum alimenti accipiens; (2) bene habitus, pinguis; (3) πολυτροφος, multum alimenti suppeditans. *A* τρέφω.
 Πολυτρόχαιος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multum currens, agilis in currendo, valde mobilis, volubilis.
 Πολυτρώτος, *ον*, valde vexatus, addictus. *A* τρώω.
 Πολυτύρος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multo caseo conditus, multum casei admistum habens.
 Πολυύδρεια, *ας*, ἡ, aquarum copia. *A*
 Πολυύδρος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, aquosus. *Ab ὕδωρ.*
 Πολυύλος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, materiosus. *Gl. V.* arboribus abundans. *Ab ὕλη.*
 Πολυύμνητος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, celeberrimus.
 Πολυυμνία, *ας*, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Musarum. *Ex π. et ὕμνος.*
 Πολυύμνος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, in quem multi hymni fiunt, qui magnam laudem materiam præbet, celebris. *Ex iisd.*
 Πολυύπνος, *ον*, somnolentus, qui est multi somni.
 Πολυφάγιος, multum edo.
 Πολυφαγία, *ας*, ἡ, edacitas, voracitas. *A*
 Πολυφάγος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, qui multum comedit, vorax, belluo. *Gl. V.* edax.
 Πολυφάμος, *Dor.* pro πολυφωμος.
 Πολυφάντασος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multas efficiens habensque visiones fictas, insomnia crebra.
 Πολυφάρμακος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, medicamentis abundans aut venenis; (2) multorum medicamentorum vel etiam venenorum peritus; (3) multis medicamentis vel venenis utens. *A* φάρμακον.
 Πολυφασία, *ας*, ἡ, loquacitas. *A* φημί.
 Πολυφάτος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multum celebris, multorum sermone jactatus. *A* φάτος.
 Πολυφάυλος, *ον*, prorsus inutilis, nullius omnino pretii.
 Πολυφωγής, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multum splendoris habens, multum lucidus. *A* φέγγω.
 Πολυφωδής, *ος*, *ος*, præparatus. *A* φεῖδμαι.
 Πολυφωτός, *ος*, ἡ, bene dotata. *A* φέρον.
 Πολυφωμία, *ἡ*, gloria. *A*
 Πολυφωμος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, valde celebris, de quo varii sermones narrantur; (2) clamosus, epith. rana; (3) multis clamoribus, vocibus strepens, epith. fori. *A* φήμη.
 Πολυφωργος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multisonus, epith. tibiae.
 Πολυφθονός, valde invidus.
 Πολυφθόρος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, qui multos occidit, multorum interfector, *Soph. Elect. 10.* (2) perniciosus multis. *A* φθίω.
 Πολυφθόρος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, caedibus abundans; (2) dirutus, vastatus. *Ab eod. s. φθόρος.*
 Πολυφιλάνθρωπος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, valde hominum amans, humanissimus, pius.

Πολυφίλγτος, *ον*, valde carus. *A* φιλέω.
 Πολυφιλία, *ας*, ἡ, amicorum copia. *A*
 Πολυφίλος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, cui multi sunt amici.
 Πολυφίλω, *adv.* ita ut multis carus sit.
 Πολυφίλος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, admodum amans, amori valde deditus. *A* φίλτρον.
 Πολυφύλλος, *ον*, multum corticis habens; hinc, levis, vanus, inanis.
 Πολυφύλλος, *Ion.* pro πολυφύλλος, *a* πολυφύλλος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multo strepitu resonans, turbulentus, sonorus, resonans. *Gl. V.* undisonus, *Il. 1, 33.*
 Πολυφύλλος, *ον*, valde timidus.
 Πολυφύλλος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, profugus, vagus. *A* φοιτάω.
 Πολυφύλλος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, qui multos occidit, crudelis.
 Πολυφύλλος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, et πολυφύλλος, *ος*, *ον*, multis pabulum suppeditans, *Il. 9, 564.* *A* φέρεω.
 Πολυφύλλος, *ον*, idem quod
 Πολυφύλλος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multa ferens; (2) est et epith. vini multum aquae ferentis; (3) fecundus. *A* φέρω, vel φεράω. Hinc
 Πολυφύλλος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, qui multo premitur pondere, multa habens sarcinas.
 Πολυφράδισσι, *Poet.* pro πολυφράδισσι, *a* πολυφράδης, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, valde consultus, valde prudens. *A* φράζω, delibero.
 Πολυφραδία, *ἡ*, prudentia, facundia. *A* πράω.
 Πολυφραδίων, *ονος*, ὁ ἔξ ἡ, idem et ab eod.
 Πολυφραστος, *ος*, *ος*, saepe dictus. *Ab eod.*
 Πολυφραντις, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multis curis plenus.
 Πολυφραντις, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, admodum accuratus; (2) prudens. *A* φροντίζω, curo.
 Πολυφραντις, *ης*, *ης*, variarum rerum peritia, prudentia. *A*
 Πολυφραντις, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, valde prudens. *A* φροντίζω.
 Πολυφραντις, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multiformis. *A* φράω.
 Πολυφύλλος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multa folia habens, foliis abundans. *A* φύλλον.
 Πολυφύλλος, *ον*, in multa genera, &c. divisus. *A* φύλη.
 Πολυφύλλος, *ον*, herbis, plantis abundans. *A* φυτόν.
 Πολυφωμία, *ας*, ἡ, loquacitas; (2) garrulitas. *A*
 Πολυφωμος, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multas edens voces, multisonus, vocalis sonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero; (2) qui multorum est verborum; (3) garrulus, loquax. *Ἦν ἐσπερὶν κρώζῃ πολυφώνω κορώνη, Aratus, 1002.* Ubi πολυφώνω est *adv.* *Al.* legunt πολυφώνω. *Ex φωνή.*
 Πολυφωτός, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multum lucens, multa luce præditus. *Ex φάω, lux.*
 Πολυφωτός, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multum habens æris, ære abundans, æratus; (2) cui multum est pecuniae, dives æris; (3) firmus, validus, εἰσφόρος, λαμπρὸς, epitheton cæli. *Gl. V.* æreus, æreus.
 Πολυφωτός, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, valde capax. *Πολυφωτός ὄλμα, Nic. in Th. 951.* *Ex φωνάω.*
 Πολυφωτός, *ονος*, frequens tempestatibus. *Μηδὲ πιστεύει πολυφωτῶνι θαλάσση, Appr. Bell. Civ. 5, 108.*
 Πολυφωτός, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multimanus. Hinc
 Πολυφωτός, vel πολυφωτός, *ας*, ἡ, multitudo manuum; (2) operarum multitudo.
 Πολυφωτός, *ονος*, ὁ ἔξ ἡ, pluribus amictus tunics.
 Πολυφωτός, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multam lanuginem habens.
 Πολυφωτός, *ω*, multo cum fenore refundo, fecundus et fertilis sum. *A* πολυφωτός.
 Πολυφωτός, *ας*, ἡ, varietas, fertilitas. *Ab eod.*
 Πολυφωτός, *ας*, ἡ, porcorum copia. *Ex φωτός.*
 Πολυφωτός, *ονος*, *constr.* πολυφωτός, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multa cum usura se refundens; (2) multiplex. *Gl. V.* πολυφωτός, multifarius. *Ex φωτός.*
 Πολυφωτός, *ας*, ἡ, chordarum multitudo. *A*
 Πολυφωτός, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, multas habens chordas, seu fides. *Ex φωτός.*
 Πολυφωτός, *ον*, herbidus, pinguis, de terra.
 Πολυφωτός, *ας*, ἡ, abundantia, opulentia.
 Πολυφωτός, *ονος*, ditescit, dives fio vel sum. *A*
 Πολυφωτός, *ος*, ὁ ἔξ ἡ, cum multum est pecuniae. *Gl. V.* pecuniosus, nummatus. *Ex φωτός.*

Πολυχρημασύνη, ης, ἢ vid. πολυχρημασία. A
Πολυχρημῶν, ὠας, ὁ ἢ ἴδ. idem.
Πολυχρησῖα, ας, ἢ, utilitatis magnitudo. A
Πολυχρησῖος, υς, ὁ ἢ, valde utilis; (2) multum
usitatus.
Πολύχρεια, ας, ἢ, colorum varietas. A πολύ-
χρεος.
Πολυχρενεία, ὦ, diu duro, longævus sum. A
πολύχρενος.
Πολυχρενίζω, f. ἴσω, Alt. πολυχρενῶ, diu moror,
prolongo, profero. A
Πολυχρενῖος, ὁ ἢ, longum tempus durans,
diuturnus; (2) antiquus. Gl. V. vivax, long-
ævus. Oikia θινὸς ἔχου πολυχρενιώτατον
αἶμα, Call. in Del. 282. Ex χρένος. Hinc
Πολυχρενίστης, ἡ, diuturnitas.
Πολυχρενῖος, adv. diutissime.
Πολύχρενος, υς, ὁ ἢ, idem quod πολυχρενῖος.
Πολύχρεος, contr. πολύχρεος, υς, ὁ ἢ, multis co-
loribus præditus, varius. Ex χρέα.
Πολύχρεος, υς, ὁ ἢ, multum auri habens, au-
ro adfluens. Ph. opimus, aurosus.
Πολυχρεμάτος, υς, ὁ ἢ, multos habens colores,
multicolor. Ex χρέμα.
Πολύχρεμος, ον, multicolor, Man.
Πολύχρεος, ὠτος, ὁ ἢ, idem. A χρέα.
Πολύχρυσος, υς, ὁ ἢ, multum habens succi,
succulentus.
Πολύχρυσος, υς, ὁ ἢ, late fluens, fluidus; (2)
multum diffusus.
Πολυχρότης, υς, ὁ ἢ, multorum capax.
Πολύχρους, υς, ὁ ἢ, amplus, spatiosus, capax.
Ex χρώα.
Πολυχρώος, υς, ὁ ἢ, multa terra adgesta ex-
structus, alte aggeratus. A χρώνυμι.
Πολυψάμβρος, υς, ὁ ἢ, arenosus.
Πολυψηφία, ας, ἢ, multitudo suffragia feren-
tium, multa suffragia. A πολύψηφος.
Πολυψηφίς, ἴδος, ὁ ἢ, multos habens calculos
seu lapillos. Ex ψηφίς.
Πολύψηφος, υς, ὁ ἢ, qui multa fert seu explet
suffragia.
Πολυψῆνις, ἢ, doloris gravitas. A
Πολυψῆνος, υς, ὁ ἢ, multos dolores adferens,
molestus; (2) afflictus, ærumnosus. Ex
ῥῆνυ.
Πολυψῆμια, multa nomina habeo.
Πολυψῆμια, ας, ἢ, multitudo nominum. Cal-
lim. in Dian. 7. A
Πολυψῆμος, ὁ ἢ, multa nomina habens; (2)
celebris, honoratus. Ex ὄνομα.
Πολυψῆμος, adv. multis nominibus.
Πολυψῆμος, ον, multifidos pedes, multos un-
gues habens. Ab ὄνυξ.
Πολυψῆς, ἔς, idem quod πολυψῆς, Nic.
Πολυψῆς, ἔς, ὁ, multa habens foramina. Ab
ὄψη. (2) multos oculos. Hes. Ab ὄψη, vel ὄψ.
Πολυψῆς, ὦ, f. ἴσω, multa cura dignor, mag-
nam curam gero; (2) laute et accurate ac-
cipio; (3) honore, in honore et pretio ha-
beo; (4) donis afficio. Πολυψῆσθαι ὑπὸ τῶν
ἡττόνων κατὰ γένος, Aristot. Ex ὠρέα. Hinc
Πολυψῆτικος, ἢ, ὄν, multam curam gerens, so-
licitus.
Πολυψῆς, ας, ἢ, multa cura, ratio, et observa-
tio; (2) honos, reverentia.
Πολύψος, υς, ὁ, multas habens aures. Ab ἔς.
Πολυψελῆς, ἔος, ὁ ἢ, valde utilis. Ex ὠφέλιος.
Πολυψελῆς, adv. valde utiliter.
Πολύψη, ὠπος, ὁ ἢ, multa habens foramina,
multiflorus.
Πόλφοι, ὠν, οἱ, ramenta ex farre leguminibus
immixta.
Πόμα, ἄτος, τὸ, potio, potus. A πίνω.
Πομπῶν, ὠν, fut. ἴσω, pompam duco. Ex
πομπή et ἄγω, seu ἀγωγῇ.
Πομπῆος, υς, ὁ, Mercurii cognomen, qui de-
functorum animas ad inferos deducere cre-
debatur, Soph. Aj. 843. A πομπή.
Πομπῆα, ας, ἢ, pompa, vel transvectio qualis
in pompa esse solet; (2) convicium jacta-
tio, velut e curru, ap. Alexandrinos, seu
in triumpho, ap. Rom. A πομπή. Unde
Πομπῆιον, υς, τὸ, vas quo in pompis utuntur;
(2) locus celebris Athenis.
Πομπῆισκιν, Dor. pro πομπήσκιν.

Πομπῆς, ἔος, Ion. ἴος, ὁ, qui aliquem deducit;
(2) qui pompam ducit, pompaticus.
Πομπῆσις, ἔος, ἢ, pompa.
Πομπῆτης, ἔς, ὁ, pompam ducens.
Πομπῆς, fut. ἴσω, transmittō, transveho, de-
duco; (2) munere nuntii fungor; (3) cum
pompa incedo, pompam duco, Gl. V. tri-
umpho; unde (4) efferor, mihi placeo, su-
perbio, insolens; (5) insolenter aliquem
tracto, maledicendo, minando, quia ob-
vium et prætereuntem quemque in ejusmo-
di pompis verborum et gestulationum
contumeliis et ludibriis incessere licebat.
vide γεφυρίζω. (6) contumelia adficio, pro-
prie, per hominum ora traducendo. Pass.
πομπῆσθαι, in triumpho duci, ostendi; (2)
ἀλλ' εἰπερ ἔργῳ τήνδ' πομπῆν τέχνην βίβαιον,
at, si constanti fide hoc Mercurii fungor
munere, Soph. Trach. 620. A
Πομπή, ἡς, ἢ, missio, missus; (2) impulsus,
instinctus; (3) deductio, qua transmitten-
dum aut transvehendum curamus cum,
qui nobiscum aliquamdiu est versatus; (4)
pompa, i. e. sollemnis apparatus et specta-
culum solenne in modum triumphi; (5)
ventus qui naves impellit. (5) ἑρίας πομπῆς
σπανίζω, secundo vento carens, Eurip. Iphig.
in Aul. 352. Μητ' ἀνταῖαν Εὐρίπῳ πνύται
πομπήν, nec ventum contrarium Euripo
spirans dedisset, Id. Ibid. 1324. (2) πομπῆ
κρίττοναι, πομπῆς κρίσις, divina consilio,
divinitus. Θέριον γὰρ τι αὐτοῖς πομπῆ
κρίττοναι ἰντυγχάνει, fera enim quadam di-
vinitus missa eis occurrit, Suidas in Ἀνα-
λῶν. Σώκρηντες . . . φωνὴν πολλὰς ἔφα-
σκον δῖαν πομπῆν (sic legendum) ἰγκυκλιζομένην
αὐτῶν, Socrates dicebat persæ vocem
divinitus sibi datam. Ælian. Var. Hist. 8, 1.
A πῆμα. Hinc
Πομπῆς, ἢ, ὄν, ad pompas pertinens, pompis
conveniens; magnificus, ad ostentandum
ingenium, doctrinam, &c. aptus et factus.
Πομπῆς, ὠν, ὁ, dux, deductor, Ap.
Πομπῆς, υς, ὁ, qui aliquem deducit seu trans-
mittit. Est etiam nomen piscis. V. Ern.
Πομπῆς, υς, ὁ, ἢ, et πομπῆς, ἴμω, μων, qui
mitti seu transmitti potest; (2) qui mittere
seu transmittere potest. (2) οὗτε πομπῆς
κώπας ἔρεσαν, Soph. Trach. 560. Τὸ δῶρον
Ἡρακλῆϊ τὸ πομπῆμον; donum Herculi mis-
sum, Id. Ibid. 871.
Πομπήν, τὸ, caduceus, Eust.
Πομπῆς, υς, ὁ, qui aliquem deducit seu trans-
mittit, comes, viæ dux, Il. 13, 416. (2) nun-
tius; (2) πομπῆς ὦν, nuntius cum sis, Soph.
Trach. 617. A πῆμα.
Πομπῆς, υς, fut. ἴσω, classem deduco. Τῆς
θεῖς λιπαρῆς γαλήνης πομπῆσιν ὁ πῆμας,
Luc. Ex πομπῆς et πόλος.
Πομπῆς, υς, fut. ἴσω, bullas emitto. A πομπῆς.
Πομπῆς, υς, ὁ ἢ, bullis turgens.
Πομπῆς, υς, fut. ἴσω, bullas refero seu repræsen-
to. Diosc.
Πομπῆς, υς, fut. ἴσω, bulla cum stre-
pitu erumpens, seu ebulliens. Vox Ari-
stophanica. Ex πομπῆς et πάφλασμα.
Πομπῆς, υς, in bullas convertō vel cogo;
πομπῆς, υς, in bullas converti.
Πομπῆς, υς, fut. ἴσω, bullæ similis.
Πομπῆς, υς, fut. ἴσω, bulla, bullas emitto. A
πομπῆς, υς, fut. ἴσω, bulla; (2) favilla æris. Ph.
bullæ, scatebra. A πομπῆς. Hinc
Πομπῆς, fut. ἴσω, bullarum instar effe-
resco; πομπῆς, 3. pl. aor. 1. Ion. Rob.
Ἐκ δ' ἄρ' πομπῆς δάκρυα γηλαίων βλε-
φάρων, Pind. Pyth. 4, 226.
Πομπῆς, υς, ὁ, eminentia tumida cutis, tumor.
Πομπῆς, laborabat, 3. sing. imperf. ind. med.
Ion. et contr. pro ἰονέιστο, a πόνει.
Πομπῆς, 3. pl. Ion. pro ἰονέιστο.
Πομπῆς, laborantes, nom. plur. part. præ-
med. Dor. pro πονέμενοι.
Πομπῆς, 1. pl. præ. ind. act. Dor. pro πονέμεν.
Πομπῆς, tractantes, nom. pl. præ. part. act.
Dor. pro πονέμεντες.
Πομπῆς, fut. ἴσω, laboro; (2) facio; (3)

viribus frangor, laboribus succumbo, las-
sesco, defatigor, tolero, patior, ægioto,
doleo. Gl. V. laboro, doleo; ἰόντσα, dolui,
Gl. V. aor. 1. πονῶν, factus, elabo-
ratus, perf. pass. part. πονῶν, elaboratum,
a. 1. pass. part. πονῶν, laborabat, imperf.
Ion. pro ἰονῶν. Πῶς ἀνὴρ αὐτῷ πονῶ, sibi
studet, Soph. Aj. 1383. Ἐργῶν τοι πονῶντα
καμῶν τὰ σκέλη, Aristoph. Pace, 820. Πολλοὶ
δὲ μέμνουνται καλὸν εἶναι πονῶν, Pind. Ol. 6,
17. A πόνος. Hinc
Πόνημα, ἄτος, τὸ, labor, opus; (2) liber.
Πονήματα, ἄτος, τὸ, facinus improbum et sce-
lestum, scelus. A
Πονῆμα, et πονῆμα, vitio aliquo laboro,
etiam de corpore; (2) improbus sum, im-
probe et nequiter ago. A πονῆμα. Unde
Πονῆμα, ας, ἢ, misera et laboriosa vitæ con-
ditio; (2) improbitas, nequitia, scelus, vi-
tium, pravitās, malitia.
Πονῆμα, ας, ἢ, magister improbi-
tatis.
Πονῆμα, ας, ἢ, malicordis, Gl. V. Ex καρδία.
Πονῆμα, ας, ἢ, improborum imperio
regor.
Πονῆμα, ας, ἢ, malorum potentia et im-
perium. Ex πονῆμα et καρδία.
Πονῆμα, ας, ἢ, maledictum seu maledictio,
contumelia; (2) sermo de malis rebus et
improbis. A λόγος.
Πονῆμα, ας, ἢ, improborum civitas.
Πονῆμα, ας, ἢ, improbus, scelestus, pravus,
malus, i. e. malitiosus, malignus, vitiosus,
vitiat. A πόνος.
Πόνος, ας, ἢ, laboriosus, miser, infelix; ὦ
πόνος, miser! infelix. Ab eod.
Πονῆμα, ας, ὁ ἢ, improborum amicus, ma-
lorum consortio gaudens.
Πονῆμα, adv. improbe, nequiter.
Πονῆμα, adv. male, misere, ægre, difficulter.
Πονῆμα, aor. 1. part. act. Æol. pro πονῆμα, a
πόνος.
Πονῆμα, laborandum est, Eur.
Πονῆμα, ἢ, ad laborandum promptus, ad
laborem perferendum aptus. A πόνος.
Πόνος, gen. sing. Ion. pro πόνος, a
Πόνος, υς, ὁ, labor, studium, et opera rei alicui
impensa; (2) molestia, labor et molestia,
ærumna, calamitas, morbus, dolor. (2) πόνος
λατρεῖν, servilis opera, Soph. Trach. 356.
Vide πόνος.
Πονῆμα, ας, ὁ, laborem ludens, Man.
Πονῆμα, ἢ, marina superficies, V. L.
Πονῆμα, marina, gen. pl. f. g. Dor. pro
πονῆμα, a πόνος.
Πονῆμα, ας, ἢ, marina. Πονῆμα αἶσα, aura
marina, Eurip. Hec. 444. A πόνος.
Πονῆμα, fut. ἴσω, in pontum mergo, mergo.
Εἴτε γὰρ ὁ πονῆμας Μυρτίλος ἐκοιμάθη, Soph.
Elect. 509.
Πονῆμα, nux avellana, Ph. subaud. καρδία.
Πονῆμα, ἢ, ὄν, marinus; (2) Ponticus, qui est
e Ponto. A πόνος.
Πόνος, υς, ὁ ἢ, et πόνος, ἴα, ἴον, marinus,
maritimus; (2) Ponticus. Πατὴρ μὲν ἔν
σοι πόνος, pater quidem marinus (Neptu-
nus). Eurip. Hipp. 1318. Ab eod.
Πόνος, ας, τὸ, submersio, naufragium. A
πονῆμα.
Πονῆμα, υς, ὁ ἢ, mari immersus, in mari
submersus. Ex πόνος et βρέγω.
Πονῆμα, ἔς, e mari natus.
Πονῆμα, ας, ἢ, ex mari nata. Ex γίνομαι.
Πονῆμα, adv. e mari. A πόνος.
Πονῆμα, ὠν, ὁ, mari imperans, maris im-
perator; epith. Neptuni. Ex μέδω.
Πονῆμα, adv. in pontum. A πόνος.
Πονῆμα, ον, in mari vagans, epith. pis-
cis, navis, mercatoris, &c.
Πονῆμα, υς, ὁ ἢ, idem.
Πονῆμα, per pontum gradior, mare per-
vado seu pererro. Πονῆμα, Poet.
pro πονῆμα, Od. 5, 277. A πονῆμα.
Πονῆμα, ας, fut. ἴσω, idem et ab eod.
Πονῆμα, gen. sing. Ion. pro πονῆμα, a
Πονῆμα, υς, ὁ ἢ, pontum seu mare traji-
ciens.

ciens. *Gl. V. fluctivagus, Il. 1, 439. Ex πείρω.*
Ποντοπόσιδων, ὄνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris, rex, Neptunus. Voc. ὁ Ποντοπόσιδων, Aristoph. Plut. 1050.
ΠΟΝΤΟΣ, υ, ὁ, pontus, mare; (2) regio Asiae Minoris, Pontus. (Voc. est idem atque βένθος, βένθος.)
Πόντοφι, e mari. A πόντος.
Ποντοχάρυβδης, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.
Ποναπληκτος, ὁ, ὁ, miser laborando, Aristoph. Lys. 532. A πόνος.
Πάξ, πόνος, ἡ, vellus, lana detonsa. aut vulsa; occurrit πόκα, acc. A πείρω.
Πορφύρεος, υ, ὁ, ὁ, herbis vascens. Ex πόα et φάρος.
Πόπανον, υ, τὸ, popanon, placentula lata, tenuis, et rotunda; πόπανα, liba, Ph. A πέντα.
Ποπάς, ὁδός, ἡ, idem quod πόπανον, Suid. ex Ep. Ποπίζων, upuræ dicuntur, ut χελιδόνες ψιδυρίζων, Poll.
ΠΟΠΟΙ, interject. admirantis; (2) indignantis, ὁ πόποι, proh dii! nam πόποι dii sunt apud Dryopes; item πόπαξ. Vid. Ern.
ΠΟΠΠΙΖΩ, fut. ὕω, sibilu; (2) demulceo, blande attraho; (3) applaudo, de equis; ποππίζων etiam ululæ dicuntur. Eif. ὁ Θεός ἐσώππουσι, Aristoph. Plut. 731.
Ποπυλιάζω, idem quod ποππίζω. ποπυλιάζω, Dor. pro ποπυλιάζει, Theocr. 5, 89.
Ποπυλίδην, Dor. pro ποπυλίδην, Ib. 5, 7.
Πόπυσμα, ἄτος, τὸ, et ποπυσμός, ὁ, ὁ, sibilus; (2) palpus, sive sonus, lingua, manibus, ac similibus modis excitatus, ad favorem ostendendum; (3) adulatio, blanditiæ. A ποπύζω.
Πορδαίος, humidus, uvidus, madidus: idem quod παρδαίος. Σὺν παρδαίοισιν ἐκπαιδόντες εἰμασι, Simonid. apud Strab. 920.
Πορδαίος, ιος, Ion. pro παρδαίος, Il. 17, 20. A παρδαίος.
Πορδαίω, τὸ, aconitum, quoniam suffocat τὰς πορδαίους, Nic.
Πορδαίος, ὁ, qui præ timore cacaturit aut pedit. A
Πορδῆ, ὅς, ἡ, crepitus ventris. Ph. peditus. A πέρω.
Πόρος, 3. s. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπορος, a πόρος.
Πορεία, ας, ἡ, profectio, incensus, ingressus. Gl. Vet. meatus, iter, itio, gressus, agmen. A πορεύομαι.
Πορεύω, υ, τὸ, cuius ope iter facimus, aut trajicimus, machina qua promoventur onera. Πορεύω, τὸ διδόμενον τοῖς προεστυαῖς περὶ τῷ πορεύεσθαι εἰς προεστίαν, ὡς περὶ ἰφιδίον, E. M. Ab eod.
Πορεύοντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi πορεύομαι.
Πορεύομαι, perfectum esse, infin. aor. ejusd.
Πορεύετε, ἡ, 2. plur. imperat. aor. ejusd.
Πορεύω, abiero, 1. sing. conj. aor. ejusd.
Πόρευμα, ἄτος, τὸ, profectio; (2) expeditio. (2) εἰδόμενον ναῖον πόρευμα, Eurip. Iphig. in Aul. 299. A
Πορεύομαι, fut. εἰσομαι, eo, proficiscor, πορεύω, is, Ph. πορεύομαι, aor. 1. ivisse; part. πορεύεις, profectus. Εἶνε πρὸς ἄλλην ἐστὶν πορεύομαι, Eur. Alc. 535. "Ἐξω δαιμόνων πορεύονται, Ibid. 505. A πόρος.
Πορεύς, idem quod πορεύεις, Hes.
Πορεύω, 2. sing. fut. 1. ind. med. Att. et Ion. pro πορεύομαι, a πορεύομαι. Unde
Πορεύομαι, υ, ὁ, ὁ, vel πορεύομαι, ἡ, ἡ, qui transiri potest, permeabilis.
Πορεύεις, εως, ἡ, ambulatio, ipsa incedendi actio.
Πορεύοντι, eundem est, Eur.
Πορεύοντες, ἡ, ὁ, qui incedere potest, qui ingreditur et ambulat; (2) pervius. A
Πορεύτος, ὁ, ὁ, idem quod πορεύομαι.
Πορεύω, fut. εἰσομαι, trajicio, traduco, transveho, mitto, ire jubeo. "Ἐγὼ πορεύσω χερσὶν, Eur. Ph. 992. Καὶ με πρὸς γύμνον πορεύουσιν πατέρες, Or. 794. Τάσδ' ἐπιστολάς πατέρι ταχέϊ πορεύ-

σαν ἔξιν χρόνῳ, patris ea mandata celeriter exsequuntur, Soph. Œd. Col. 1601, transire facio, id est, accerso. "Ἀνακτα χώρας τῆσδε τις πορεύσεται, Id. ibid. 1476. Εἰ δὲ τις ὑπέροστα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, si quis insolenter se gerit, Id. Œd. Tyr. 883. Πορεύσας Πυθίαν ἐπ' ἐσχάρα, Eurip. Androm. 1241. A πείρω.
Πορεύω, præbeo, Soph.
Πορεύω, ὡ, fut. ἴσω, diuro, everso, vasto, depopulo; oppugno; παρορθεμένος, perf. pass. part. vastatus; παρορθεῖν, vastare, Ph. a. 1. inf. act. παρορθεῖν, populatus, Gl. V. part. aor. 1. "Ἐπειτα δὲ ἔξιν σοὶ τὰ Τροίας πεδία παρορθεῖν μοῶν, Soph. Phil. 912. Τὶ γὰρ ἔάν πορεύωσι χώρας τὴν ἑμὴν; Ibid. 1395. A πείρω.
Hinc
Παρορθεῖν, fut. 1. inf. act.
Παρορθεῖς, εως, ἡ, vastatio, excidium.
Παρορθεῖς, ὁ, ὁ, eversor, vastator.
Παρορθεῖς, ἡ, ὁ, vastatorius, idem quod præc.
Παρορθεῖς, ορος, ὁ, idem quod παρορθεῖς.
Παρορθεῖς, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti; (2) merces trajectionis. A παρορθεῖς.
Παρορθεῖς, υ, τὸ, fretum; (2) navis qua fretum aliquid seu fluvius trajicitur, Gl. V. παρορθεῖς, pontones, Gl. V. (3) naulum. Ab eod.
Παρορθεῖς, εως, ὁ, qui lintre seu rate aliquem transportat per fretum. Ph. portitor, vector.
Παρορθεῖς, ὁ, ὁ, pertinet ad trajectionem vel ad portitorem. A παρορθεῖς.
Παρορθεῖς, f. εἰσομαι, transfreto, fretum trajicio. Εἰς αἰματοπρὸν γάμον ἐπαρθεῖς δόλῳ, Eur. Iph. Taur. 372. Τάσδε παρορθεῖς γράφας πρὸς "Ἀργος, Ib. 737. A παρορθεῖς.
Παρορθεῖς, υ, τὸ, Ion. pro παρορθεῖς.
Παρορθεῖς, ας, ἡ, idem quod παρορθεῖς.
Παρορθεῖς, ὁ, ὁ, idem quod παρορθεῖς.
Παρορθεῖς, υ, τὸ, navis, qua fretum aliquid trajicitur; (2) merces, quæ pro tractu freti persolvitur. A παρορθεῖς. Unde
Παρορθεῖς, ἴδω, ἡ, parvum fretum; (2) navis piscatoria, linter, quo transfretamus. (2) ὁ λευκόπτερος Κρησία παρορθεῖς, Eur. Hipp. 752.
Παρορθεῖς, υ, ὁ, fretum; (2) tractus, trajectio. (2) τὸ σὺνδ' ὁνήσει τὴν ἑμὴν . . . παρορθεῖς, Soph. Trach. 570. A πόρος, transitus.
Πορεύω, fut. ἴσω, viam aperio, aditum facio; (2) invenio; (3) paro alteri, supposito, præbeo. In med. comparo mihi, invenio, &c. πορεύσας, partam, Ph. aor. 1. part. pass. Τὶ πορεύεις τριβάς; moras nectis? Aristoph. Ach. 390. Σὺ τυχὴς μοι ἀγαθὸν πορεύεις, Id. Av. 465.
Πορεύω, υ, ὁ, ὁ, pervius, penetrabilis; (2) transiens; (3) quæstuosus, Gl. V. (4) parabilis; (5) qui facile invenit, industrius. (5) καὶ πόριον αὐτῶν, Aristoph. Ran. 1429. Ab eod.
Πορεύω, υ, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.
ΠΟΡΙΣ, ιος, ὁ, ὁ, vitulus, juvenis; (2) vitula, juvenca. Σκευραὶ λευκῶν πορίων καὶ βεβασίον, Aratus, 1120. Εὐθὺς ὁ πόριον μυκωμένην, Eurip. Bacch. 737. Τὰς παλαιωμένους παιδογόνους πορίους Ἰνάχην, Id. Suppl. 628.
Πορίω, ἄτος, τὸ, quæstus; (2) proposito consecutionem necessariam habens ex iis quæ jam probata sunt. A πορεύω.
Πορίω, υ, ὁ, comparatio, adquisitio; (2) quæstus, Gl. V.
Πορίω, υ, ὁ, qui suppeditatur; (2) a mediante alia, quæstor, exactor; item, quicunque aliquid sibi comparat, ut κακὸς πορίσας, qui malis artibus pecuniam facit.
Πορίω, υ, ὁ, qui quære novit, industrius, conquisitor; (2) in quo victus facile paratur, Gl. Vet. quæstuosus; πορίω, quæstuarium, Gl. V. A præc. vel seq.
Πορίω, υ, ὁ, qui acquiri et parari potest, parabilis, qui facile suppeditatur. Gl. Vet. πορίω, præstabile. A πορεύω.
Πορίω, εως, ὁ, qui πόριον piscatur.
ΠΟΡΙΩ, υ, ὁ, annulus, quo ferrum hastæ cum ligno coerctur, sive quo cuspis hastæ cum hastili vincitur,

ΠΟΡΙΩ, υ, ὁ, rete piscatorium, ex vitili contextum; (2) quidquid formæ rotundæ et orbiculatæ est, circulus. Κύρτος δὲ ὁ δίπτυα, ὁ βρόχους, ὁ πόριος, ὁ τὰ ταυῖα, ὁ ἀλλὰ τὴν ἑμὴν διὰ προσπορεύειν, Plato in Sophist.
Πορεύω, ας, ἡ, scortatio, Gl. Vet. fornicatio, lenocinium. A πορεύω.
Πορεύω, υ, τὸ, lupanar. Gl. V. fornix, ganeum. A
Πορεύω, fut. εἰσομαι, scortor, fornicor. A
Πορεύω, υ, ὁ, scortum, meretrix, fornicaria, scortulum, Gl. V. A πείρω, quia corpus vendit.
Πορεύω, υ, τὸ, Dim.
Πορεύω, υ, ὁ, meretricius. A πόρην.
Πορεύω, υ, ὁ, spurius, quæ πορεύω et γίνωμαι, nisi verum est πορεύω, πορεύω, πορεύω.
Πορεύω, υ, τὸ, locus in quo meretrices et scorta aluntur, lupanar. Ph. lenocinium.
Πορεύω, υ, τὸ, lupanaria defendunt, et suo patrocinio comprobant. Ex seq. et μάχομαι.
Πορεύω, υ, f. ἴσω, lenocinium facio; i. e. meretrices et prostibula alo, lenocinor, alieno amoris servio. A πορεύω.
Πορεύω, ας, ἡ, lenocinium, Ph. A
Πορεύω, υ, ὁ, leno, lena. A βόσκω.
Πορεύω, υ, ὁ, ὁ, spurius, Gl. Vet. A πόρην et γίνωμαι.
Πορεύω, υ, ὁ, ὁ, qui meretrices depingit, qui de meretricibus librum conscribit. Ex γράφω.
Πορεύω, υ, ὁ, lenocinium.
Πορεύω, υ, ὁ, leno. Gl. V. lenocinator, fornicarius. Ex πόρην et κόπος.
Πορεύω, υ, ὁ, ὁ, qui insano meretricum amore flagrat. A πόρην et μαινομαι.
Πορεύω, υ, ὁ, ὁ, adulter, impudicus. Ex πόρην et μοιχός.
Πορεύω, υ, ὁ, qui corpus suum prostituit et veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, scortator. Ph. impudicus. A πόρην vel πείρω.
Πορεύω, υ, ὁ, scortator, qui scorta et meretrices contemplatur.
Πορεύω, υ, ὁ, leno, qui pecuniam arario solvit, ut lenocinium facere sibi liceat.
Πορεύω, υ, et
Πορεύω, υ, ὁ, ὁ, meretrices amans.
Πορεύω, υ, f. ἴσω, transitum seu viam facio. Ex πόρος. Hinc
Πορεύω, ας, ἡ, meatuum et foraminum corporis apertio.
Πορεύω, υ, transitus, tractus; (2) ora maritima, ubi scilicet est tractus; (3) meatus, fluvius; (4) exitus; (5) via, semita; (6) vectigal, quæstus; (7) emolumentum, adjumentum; (8) ratio alicujus rei efficiendæ et via. (4) τίς ἐν πᾶσι πόρος κακῶν γένετα; Eurip. Alc. 211. Εὐμάρεια πόρων, via facilis, commoda, Soph. Phil. 704. (8) περὶ δὲ χρημάτων πόρων, quod autem ad pecuniam comparandum attinet, Demosth. Olynth. 1. Πόροι ἀλλήλοισι, fluvii in more labentes, Soph. Aj. 412. A πείρω.
Πορεύω, fut. εἰσομαι, Æsch. Pr. 61. fibula subnecto, fibulo. Πόρτας τε γναμπτὰς ὁ ἑλικας κάλυκας τε ὁ ἑμῶν, Il. 18, 401. A πόρην.
Πορεύω, fut. ἴσω, idem et ab eod. Πορπακισμένος φρένας ἀμπαρμένος ἔβα, Aristoph. Lys. 106.
Πορεύω, υ, τὸ, scutum gero, milito.
Πορεύω, υ, ὁ, fibula, præsertim amenti in clypeo. Ἐμβαλὼν πόρτακα γυναικὶν χεῖρα, Eur. Hel. 1392.
Πορεύω, υ, fut. ἴσω, idem quod πορεύω.
ΠΟΡΙΩ, υ, ὁ, fibula; (2) annulus clypei. Pind. Olymp. 1. Hinc
Πορεύω, adv. in modum fibule.
Πορεύω, υ, τὸ, indumentum fibulatum. A πορεύω.
Πορεύω, υ, fut. εἰσομαι, idem quod πορεύω.
Πορεύω, procul, longe, porro, protinus. Gl. V. in anteriorem partem. Hinc compar. πόρην, τιρός,

τερως, longius dissitus. *Gl. V.* ulterior, et
superl. πορρωτάτος, longissime dissitus. *A*
 πορρ. Hinc
 Πόρρωθεν, *adv.* e longinquo, eminus, procul.
 Πορρωτάτως, *adv.* longissime, maxime, procul.
 Πορρωτέρη, longius, magis procul.
 Πορσανύω, paro, curo; πορσανύσας, curatura,
 f. 1. part. *Ion.* pro πορσανύσας. Πορσανύν
 Βερίφος, *Pind.* *Ol.* 6, 55. (2) colo, in honore
 habeo; (3) delector. Καὶ σοὶ Διὸς θυγά-
 τρις . . . εἰς πορσανύνσκον ἄμμινα μελομένην,
 filiam Cereris delectarent simul canentes,
Apoll. Rhod. 4, 897. (2) ἡδὲ σὶ πάγχυ θείον
 ὡς πορσανύνσκον, colent, *Id.* *ib.* 3, 1124. Ἡμέ-
 τιρον δὲ λίχος πορσανύνς, nostrum lectum pa-
 ticipabis, *Id.* 3, 1128. *A* πόρω.
 Πόρσιν, *adv.* *Pind.* *N.* 9 vide πόρσιν.
 Πορσυνύσας, nom. pl. part. f. 1. act. f. g. *Ion.*
 pro πορσυνύσαι, a
 Πορσύνω, fut. ὑνῶ, præbeo, suppedito, do; (2)
 paro, præparo; (3) ago, perago, admini-
 stro; (4) colo, in honore habeo; (5) delector.
 Πᾶνγμα πορσύνω μίγαν, *Soph.* *El.* 672.
 Ἐγὼ δὲ τ' ἄλλα πάντα πορσύνω, *Id.* *Aj.* 1415.
 Καὶ πασι πόρσιν οὐ χεὶρ καθ' ἡμίαν, *Eur.*
Med. 1021. Σοὶ τήνδ' πορσύναι χάριν, *Id.* *Alc.*
 1062. Κεῖν πορσύνωσα λίχος, *Il.* 3, 411. (4)
 ἵνα σφίσιν πορσυνύωνται ἱφίσιν ἐν μυγάρσιν,
Apoll. Rhod. 1, 909. *A* πόρω.
 Πόρσω, *adv.* longe ante; (2) longe, procul.
 Hinc comp. πορσύνω, item πορρωτέρη, longius,
 magis procul; et *superl.* πορρωτάτω, long-
 gissime, maxime procul. *A* πορρ.
 Πορρῶζω, fut. ὠσῶ, vitulor. *A* πορρῆς.
 Πορρῆκιον, τὸ, juvenculus, seu juvencula, *Hes.*
 Πορρᾶς, ἄκος, ὁ ῥῆ ἡ, vitulus, vitula, juvenvus,
 juvenca. *A*
 ΠΟΡΡΤΙΣ, ιος, ὁ ῥῆ ἡ, idem.
 Πορρτιφύεις, η, ὁ ῥῆ ἡ, vitulos nutritiens. *Hom.*
in Ap. 21. Ex πορρτις et τριφῶ.
 ΠΟΡΡΥΠΑ, ας, η, purpura, genus conchæ ma-
 rinæ; (2) pannus liquore purpuræ tinctus,
 vestis purpurea; (3) vestis splendida, ve-
 nusta, elegans.
 Πορρφυρεός, purpureus, *Chron. Alex. Ern.*
 Πορρφυρανθής, ιος, ὁ ῥῆ ἡ, qui purpureo flore est.
 Ex πορρῶρα et ἄνθος, flos.
 Πορρφυρέος, idem quod
 Πορρφυρέος, ἱα, ἱη, σπιν, conl'r. πορρφυρέος, ᾧ, ᾗν,
 purpureus; (2) splendidus, venustus, ele-
 gans; (3) niger; (4) varius, versicolor.
 Πορρφυρὸς θάνατος, *Il.* 583. Πορρφυρὴ νεφίλη
 πικνύσασα λαυτήν, *Ib.* 17, 551. *A* πορρῶρα.
 Πορρφυρένς, ῶς, ε, purpurarius, seu qui pur-
 puras venatur; (2) qui purpura tingit, in-
 fector. (1) πορρφυρὸν τι πλῆθος, *Arr. Hist.*
Alex. 7, 19, Ab eod.
 Πορρφυρευτής, ὧς, ε, idem. *A* πορρφυρεύω.
 Πορρφυρευτικός, ῆ, ον, pertinetis ad purpurarum
 venatorem seu venationem, item ad artem
 purpura tingendi. Hinc ἡ πορρφυρευτική ἡς,
 sc. τέχνη, scientia venandi purpuras.
 Πορρφυρεύω, purpura tingo. *A* πορρῶρα.
 Πορρφύω, ᾧ, f. ἡσῶ, purpureo colore nigricō
 vel rubeo, purpurascō. *A* πορρῶρα.
 Πορρφυρίζω, fut. ἰσῶ, purpureo colore sum. *A*
 πορρῶρα.
 Πορρφύριον, α, τὸ, parva purpura, *Ph.* πορρφύριον,
 murices. *Dim.* Ab eod.
 Πορρφυρίς, ἴδος, ἡ, purpurea vestis. *Gl. Vet.* to-
 rale; (2) avis nomen; (3) nomen insulæ.
 Πορρφυρίτης, α, ε, purpuræ similis. *Ab eod.*
 Πορρφυρίτις, ἴδος, ἡ, idem, fœm.
 Πορρφυρίων, ανος, ἂ, nomen avis aquaticæ, sic
 dictæ a colore rostri et pedum; (2) piscis
 quidam, *Gl. V.* πορρφυρίων, purpurio. *Ab eod.*
 Πορρφυροδίκτος, α, ὁ ῥῆ ἡ, purpureo colore im-
 betus aut tinctus.
 Πορρφυροδράσιον, α, τὸ, officina ad tingendum
 purpureo colore.
 Πορρφυροεφής, ὁ, ἡ, purpura tinctus.
 Πορρφυροεφής, purpurarius, *Gl. V.* Ex πορρ-
 φύρα et βάπτω.
 Πορρφυροειδής, ιος, ὁ ῥῆ ἡ, purpuræ speciem ge-
 rens, purpureo colori similis, cæruleus.
 Ex πορρῶρα et εἶδος.

Πορφυρεῖος, adv. in modum purpuræ, ita ut purpuram referat.
Πορφυρεῖος, ὅσαυ, ὅν, purpuram referens, epith. maris. Α πορφυρά.
Πορφυρεῖος, υ, ὁ ζή ἡ, violaceo seu purpureo cingulo circumdatus. Ex ζώνη.
Πορφυρεκαυλος, υ, ὁ ζή ἡ, cujus caulis purpureus est.
Πορφυρεομίγης, ἰος, ὁ ζή ἡ, purpura mixtus. Ex μίγνυμι.
Πορφυρεννός, ον, purpura vestitus, Nonn.
Πορφυρεπῆς, υ, ὁ ζή ἡ, purpureos, i. e. pulchros habens pedes; (2) purpureum limbum habens. Ex πῆξ.
Πορφυρεπώλης, υ, ὁ, purpurarius, Gl. Vet.
Πορφυρεπώλις, ἴος, ἡ, quæ purpuram sive lanam aut vestem purpuream vendit. Ex πωλίω.
Πορφυρεῖστος, ον, purpura stratus.
Πορφυρῶν, purpura tingo vel orno; πορφυρῶσαι, clavare, Gl. Vet. Α πορφυρά. Unde
Πορφύρω, purpureo colore perfundo; (2) purpureo colore nigricolo vel rubeo; (3) nigresco; (4) æstuo, de mari; (5) curis perturbor, sollicitor. Πολλὰ δὲ αὖ κραδίη τέρφουρ μένοντι, Il. 21, 551. (6) πορφύρωμαι, idem, Hes. etiam πορφυεῖν interp. κακοτεχνεῖν, et πορφυρῶμαι, διαλογίζεσθαι, (est proprie in abdito, profundo, imo versare et agitare, Ern.)
Πορφυρεῖστος, ἴος, ἔρον, magis purpureus. Compar. ab inus. πορφυρεός.
Πόρω, fut. πόρωσ, præbeo, supposito, do, Lycophr. (2) arcesso. (2) πῶς ἂν, εἰ τις ἔντοπος, τὸν πάντ' ἄριστον δύνω θεοῖα πόροι; Sophr. Ed. Col. 1457. Α πῶρῳ, unde πορῶζω.
Ποσάκις, adv. quoties? Α πόσις.
Ποσαπλάσιος, ἰα, ἴον, quotuplex. Ab eod.
Ποσαπλάσιον, ανος, ὁ ζή ἡ, idem.
Ποσαπλῶς, adv. quot modis. Ab eod.
Ποσάπυς, ὦν, quot pedum? Ab eod. et πῆς.
Ποσαχῇ, adv. quot in locis? Α ποσάκις.
Ποσαχῶς, adv. quotnam modis? Ab eod.
Πόσι, adv. quo? quem in locum? Α πῆ.
Πόσι, dat. sing. Ion. et Att. pro πόσι, a πόσις.
Ποσειδῶν, ἄνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, Neptuneus.
Hinc
Ποσειδάνιος, υ, ὁ ζή ἡ, ad Neptuneum pertinens.
Ποσειδανίους Ἀμυμονίσιον ὕδασι, Eur. Phœn. 196.
Ποσειδῆιον, τό, templum Neptuni.
Ποσειδῶν, ἄνος, ὁ, mensis Atticus, ultimam Decembris partem, et primam mediamque Januarii complectens. Gl. V. December.
Ποσειδῶν, ἴδος, ἡ, halcyone. Α
ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ἄνος, ὁ, Neptuneus, Deus intellectualis, fabricans, animas in generationem descendentes excipiens, secundum Orphicos; Romanis Consus.
Ποσειδωνία, ἰων, τὰ, sacra in honorem Neptuni, Neptunialis, Gl. V. Α præc.
Ποσειδάνιον, et εἰον, υ, τό, templum Neptuni.
Πόσιος, gen. sing. Ion. et Att. pro πόσιος, a πόσις.
ΠΟΣΘΗ, ης, ἡ, pellis qua glans pudendi virilis interitur; (2) penis.
Πόσθια, ας, ἡ, tuberculum parvum in palpebris super pilos. Α præc.
Πόσθιον, υ, τό, pendendum virile. Dim. α πόσθη.
Πόσθων, ανος, ὁ, qui magno pene est, aut præputio; (2) puerulus, infans. Ab eod.
Ποσί, pedibus, dat. pl. α πῶς.
Ποσειδήιον, υ, τό, pro ποσειδείνιον.
Πόσιμος, ἰμν, ἰμον, potabilis, potui aptus. Α πόσις.
Ποσιν, dat. pl. Poet. et cum υ pro ποσὶ, α πῶς.
Ποσιπτερίδες, αἱ, vnae in calcaeo, Steph.
Πόσις, ἰως, ἡ, potio, potus. Α πῖνα, potio.
Πόσις, maritus, apud Poet. acc. πῖον.
Ποσιπτερίδες, αν, αἱ, vnae in calcaeo. Ex πῆς et πτέρνα, calcaenum.
Πόσις, ἡ, ον, quantus? Hinc πόσις, (id est ἀντί ποσιν ἀργυρίῳ) quanti? et πόσι, quot? Ab ὅσις, quantus, citra interrogationem.
Πόσις, ἡ, ὄν, aliquantus; (2) quidam. Ab eod.

Ποσειδῶν λαῶν, *on*, quot syllabarum. *A* συλλαβῆν.
Ποσότης, *ητος*, *η*, quantitas. *A* πότος.
Ποσών, *ω*, *ς*, *άων*, quantum facio, quantitatem attribuo; *πισσωμένος*, quantitatem habens, *p. pass.* part. *Suicer.* Ab eod.
Ποσάκι, item quod ποσάκις. *Call.*
Ποσῆμας, *adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. *Ex* πόσος et ἡμαρ.
Ποσειδέας, *υ*, *δ* *ξ* *η*, qui pedibus pulsatur. *Ex* πῦς et κρύος, pulsus.
Πόσος, *Poet.* pro πότος.
Πόσσω, *gen. sing. Dor. et Poet.* pro πόσω, *a* πότος.
Ποσαις, *quoto die? quot diebus? quot die-*
rum spatio? Ph. quota die. Ποσαιός, *άν σ*
τή σφραγιδιματι κινῶν ἀφαιρῶμεν; Xen. *A* πότος.
Ποσημίρος, *qu. dic.* quotesimus; *quotæ* partis; *ποσημίρον*, *quota pars, Gl. Vet.* hæc portuicula. *Ex* πόσος et μέρος, *pars.*
Ποτός, *η*, *όν*, quotus? (2) quantus? *A* πότος.
Ποτῶς, *adv.* aliquantulum.
Πόταγε, 2. *sing. præ. imperat. act. Dor.* pro ποτάγι, *a* ποτάγι.
Ποτάγχχημι, 1. *pl. præ. ind. act. Dor.* pro ποσάγχχημι, *a* ποσάγχχημι, appropinquo.
Ποτάγω, *fut. ἀτάω*, adduco, accedo, *Dor.* pro ποσάγω.
Ποταῖναι, Ποταῖναι δι πολλὸν πλῆον ἔμμεν γαλάνα, *Mosch.* 5, 3. *Hinc*
Ποταγωνίδης, *α*, *explorator, delator, Aristot.* ποταγωνίδης videntur lenæ esse, *Ern.*
Ποταιίδω, et ποταιίδομαι, accino, cano, carmina cano, *Dor.* pro ποσαιίδω. Τιν γὰρ ποταιίδομαι ἄστυκα, δαίμων, *Theocr.* 2, 11.
Ποταιίνος, *ια*, *ιον*, recens, novus, peregrinus; *improvisus, Æsch. Pr.* 102. (2) *primus, antiquus.* Πρὸς ἔργημα τυμβωρῶσιν ἔρχομαι τάφῳ ποταιίνῃ, *Soph. Antig.* 848. *A* ποτί pro πότος.
Ποταινός, *η*, *όν*, *ind. et ab eod.*
Ποταμίδομαι, *fut. φάμαι*, respondo, *Dor.* pro ποσασμίδομαι. Τὰν δ' ἕρα χ' ὦ Δάφνις ποταμίφασσι, *Theocr.* 1, 100.
Ποτάμιος, *ια*, *ιον*, *fluvialis.* *A* ποταμός.
Ποταμίλγω, *f. ξω*, prætereza mulgeo. Ποταμίλγεται ἱς δύο πύλλας, *Theocr.* 1, 26.
Ποταμίλδομαι, *f. 1. indic. med. Dor.* pro ποσασμίλδομαι.
Ποταμνός, *υ*, *δ* *ξ* *η*, *qu. dic.* fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis, *v. gr.* navis, cymba. *Ex* ποταμός et ἄγω.
Ποταμνὸν, *adv.* fluvii more. *A* ποταμός.
Ποταμνίς, *ἴδος*, *η*, fluvialis, *v. gr.* Nympha.
Ποταμνήρος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, fluvium trajiciens.
Ποταμία, *ας*, *η*, fluvius, alveolus, *Strabo.*
A ποταμός. *Unde*
Ποτάμιον, *α*, *τὸ*, rivus, *Dim.*
Ποτάμιος, *ια*, *ιον*, fluvialis, flumineus, amnicus, *Gl. V.* Περίσσω γὰρ ποταμίς διαρρέας, *Eurip. Rh.* 919.
Ποταμίσκος, *υ*, *δ*, fluvius, *Dim.*
Ποταμίτης, *υ*, *δ* ποταμίταις, *aquiles, Ph.*
Ποταμογίτην, *ονος*, *δ* *ξ* *η*, fluvio vicinus, *accola fluvii.*
Ποταμίῳ, *gen. sing. Ion.* pro ποταμῷ.
Ποταμνίλος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, qui annibus alluitur. *Ex* ποταμός et κλύζομαι.
Ποταμνὸν, *adv.* ad fluvium.
ΠΟΤΑΜΟΣ, *ω*, *δ*, fluvius, flumen, amnis, *Ph.* (proprie aqua potabilis, *Ern.*)
Ποταμοφρογέτος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, qui a fluvio affertur sive rapitur.
Ποταμώχως, *υ*, *δ* *ξ* *η*, limo arenave a fluvio devecta opertus.
Ποτάνης, *η*, *όν*, volucer, volans, *Dor.* pro ποτνήος. Ὑα με περῆσαν ὄρνιθιν εἰς ποτανῆς ἀγέλαιον εἶναι, *Eurip. Hippol.* 733.
Ποτάροισι, *ἀμει*, *volo*, -as. Μισὰ δ' αἰνέος βραῦν ποτάται, *Eurip. Rh.* 530. *A* πότομαι.
Ποτάπις, *η*, *όν*, qualis, *Ph.* vide ποδῆπις.
Ποταπῶς, *adv.* qualiter, *Ph.* *Præc.*
Ποταπύζειν, *adv.* adipiscere, *præs. inf. act. Dor.* pro ποσσαναύζειν, *a* ποσσαναύζω.
Ποταυλῆς, 3. *sing. imperf. ind. act. Dor.* pro ποσσηυλῆι, *a*
Ποταυλῆν, *ω*, *Dor.* pro ποσσαιυλῆν. Ἄ πρᾶν αἰώντισσας

ἀμύνισσι παρ' Ἰπποκρόντι ποταύλῃ, *Theocr.* 6. 41.
Ποταῖος, α, ον, *orientalis, ad orientem vergens vel spectans, Dor. pro προσήιος. Ex ποτί pro ποδός, et ἥως, αυτορα.*
Πότε, adv. quando? Ab ὅτι.
Ποτὶ, adv. aliquando. Hinc ὅποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτι, quando.
Ποτίδαρι, *accutū, 3. sing. a. 2. ind. act. Dor. pro προσίδαρι, a προσίχῃ.*
Ποτίδω, *Dor. pro προσίδω, inus. Hinc aor. 2. ποτίδω, intuitus; ποτίδομι, intuear.*
Ποτεκλιστόμην, *furtim ducebam, 1. sing. imperf. ind. pass. Dor. pro ποτεκλιπτόμην, a ποτεκλιπτόμαι.*
Ποτελίξασθ, *Dor. pro ποτελίξασθ, contra respondit, Theocr. 1, 92.*
Ποτίομαι, volo, -as. Α τίτομαι.
Ποτίοντα, volabant, 3. pl. imperf. indic. med. Ion. pro ἰποτίοντα, a ποτίομαι.
Ποτίος, ἰα, ἰον, bibendus. Α πίνω.
Ποτεισίδην, *præs. inf. act. Dor. pro ποτειρίζειν. Α*
Ποτειρίζω, Dor. pro ποτειρίζω, cum aliquo certo.
ΠΟΤΕΡΟΣ, ἰρα, ἰρον, uter; πότερον, utrum.
Ποτήριον, accede, 2. sing. *præs. imperat. med. Ion. et Eol. pro ποτήριχῃ. Α*
Ποτήριχαι, Dor. pro ποτήριχομαι.
Ποτήριθ, adv. utra in parte? utro in loco? Α πότερος.
Ποτήρις, adv. utro modo. Ab eod.
Ποτήριωσι, adv. utram in partem, vel utra in parte? Ab eod.
Ποτήρις, adhærebat, 3. sing. imperf. ind. med. Dor. pro προσφίς, a προσφύομαι.
Πότερι, adhibe, 2. sing. *præs. imperat. act. Dor. pro πόττει, Α*
Ποτήριχῃ, Dor. pro ποτήριχῃ.
Ποτή, ἦς, ἦ, volatus. Αἰθὺν δ' εἰκύα ποτὴν ἀνέδυστο λίμνης, *Odys. 5, 337. vel potius ποτὴν legendum est. Α τίτομαι.*
Πόττημα, ἄρος, τό, *compotatio, epulum, LXX. Α πίνω, bibo.*
Ποττηᾶτοποιός, ῆ, ὅ, qui pocula conficit, *Suicer.*
Ποττήεις, adire, *præs. inf. act. Dor. pro προσεῖναι, a πρόσμι.*
Ποττηός, ῆ, ὄν, *Dor. ποττηός, volucris, alatus. Α ποττομαί.*
Ποττή, πρόσ, ὅ, poculum. Ποττήρα δ' ἐν χεῖρεσι κίσσινον λαβὼν, *Euvr. Alc. 759. Α πίνω, bibo.*
Ποττηίδιον, α, τό, pocillum, *Gl. Vet. Α ποττήιον.*
Ποττηοργάντης, α, ὅ, poculorum cælator. Ex ποττήιον et γλῶφω.
Ποττήιον, α, τό, poculum, calix, in sacris literis, portio destinata; de bonis et malis rebus.
Ποττηοφόρος, α, ὁ ῆ, poculi aut poculorum gestator, seu gastratrix: Ex φέρω.
Ποττηοθήκη, ης, ἡ, calicularium, *Gl. Vet. ubi calices reponuntur, seu exponuntur. Abacus.*
Ποττηογλάντης, α, ὁ, cratera, *Gl. V. ubi calices lavantur. Ex ποττήιον et γλάνω.*
Ποττή, ἥτος, ὅ, potio, potus, *Od. 5, 201. Α πίνω.*
Πότης, α, ὁ, potor, bibax, bibulus. Ab eod.
Ποττηός, ῆ, ὄν, volucris. Α ποττομαί.
Ποττ, *Dor. pro ποτός, ad, quod in primis frequens est in compositis.*
Ποτιάπτω, fut. ψω, alligo.
Ποτιάλλω, *Dor. pro προσέλλω, obijcio, obtendo.*
Ποτίελλαν, *Dor. pro προσέλλαν.* Α
Ποτίελλαν, fut. ψω, adspicio, intueor.
Ποτιδόμεναις, *expectantibus, dat. plur. part. præs. f. g. Dor. pro προσδοχόμεναις, a προσδοχέμαι, Il. 2, 187.*
Ποτιδών, aor. 2. inf. act. *Dor. pro ποτιδεῖν, a ποτιδών, adspicio.*
Ποτιδερκται, *Dor. pro ποτιδεοικται, a*
Ποτιδεοικται, adspicio. Τήνων ποτιδεοικται ἀνδρα γιλιύσα, Theocr. 1, 36.
Ποτιδωμαι, egeo, indigeo. Οὐδὲν ἰγὰρ τήνω ποτιδωμαι, *Theocr. 5, 63.*
Ποτίδω, adpexeris, 2. sing. a. 2. opt. *act. Dor. pro ποτιδούς, a ποτιδών.*

Ποτόδραπος, u, ὁ δ' ἦ, ad cenam utilis; *Il.* 7, 370. *Ex* δόρασι.
Ποτίδω, aor. 2. conj. act. *Dor.* pro ποτίσδω.
Ποτίζω, *Dor.* ποτίσδω, f. ἰώω, potum præbeo, seu ministro; (2) aquatum duco. *Ph.* adhaquo; (3) rigo. *Ph.* irrigo. Ταύρος δ' πότις τις δὲ ποτίσδω, *Theocr.* 1, 121. Α πότις.
Ποτίδω, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor. Att.* et per Syncope. pro ποτίσδω, et hoc pro ποτίσθαι, a ποτίσθαι.
Ποτικάρδιος, ἰα, ιοι, qui est in corde ut vulnus, *Dor.* pro ποτικάρδιος. *Ex* καρδία.
Ποτικεκλήμινον, *Dor.* pro ποσικεκλήμινον. Α
Ποτικλήμιναι, *Dor.* pro ποσικλήμιναι, vergo; ποσικεκλήμινος, inclinatus, part. pass.
Ποτικός, ἦ, ὄν, bibax. Α πότις.
Ποτίκρενον, u, τὸ, cervical, pulvinar; vide ποσικρενον.
Ποτίλέγω, f. ἔω, *Dor.* pro ποσολέγω, alloquo, compello. Τὸς δ' ἔδιν ποτίλιξάδ' ὁ βάναυκος, respondit, *Theocr.* 1, 92.
Ποτιμάζεσθαι, attingi, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro ποσιμαζέσθαι, a
Ποτιμάττομαι, *Dor.* pro ποσιματτομαι, f. ξομαι, alido.
Πότιμος, u, ὁ δ' ἦ, potui aptus, dulcis, de aqua, metaphr. de alius rebus, civilis, suavis. "Ἐν τισι δὲ καὶ πότιμος, καὶ ἀπολαύσις τύφῃ δυνάμενος, in quibusdam vero civilis et suavis, fastique perfrui valens, *Diog. Laert.* 4, 47. Α πότις.
Ποτιμυθίσθαι, præs. inf. med. *Dor.* et contr. pro ποσιμυθίσθαι, a
Ποτιμυθίσμαι, *Dor.* pro ποσιμυθίσμαι, ἔμαι, f. ἥσμαι, alloquo; (2) rogo. Μή τι οἱ ἐ κατὰ καιρὸν ἵππος ποτιμυθίσταιτο Σπυρεχόμενῳ, *Theocr.* 24, 66.
Ποτινίσσομαι, accedo, *Dor.* pro ποσινίσσομαι, *Il.* 9, 381.
Ποτίσθαι, adspicere, 3. sing. præs. ind. med. *Dor.* pro ποσισίσθαι, a verbo ποσισσομαι.
Ποτίρῃται, projicere, præs. inf. act. *Dor.* et *Att.* pro ποσιρῃται, a ποσιρῃται.
Ποτίσδω, *Dor.* pro ποτίζω, potum præbeo.
Πότις, ἴδως, ἦ, potrix, bibax. Α πότις.
Ποτίσθ, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi ποτίζω. Unde
Πότις, ὡς, ἦ, adagatio. *Gl. V.* potatio.
Πότισμα, τὸ, potio, *Diosc.*
Ποτιμῶστος, ὁ, potionum confector, *Ath.*
Ποτιμῶς, ὁ, ἔ, adagatio, irrigatio; (2) potio.
Ποτισάζω, instillo, *Dor.* pro ποσισάζω. Πραῦν δ' ἴσαν μαλθακῆ φανῆ ποτισάζων ὄαρον, *Pind. Pyth.* 4, 255.
Ποτισάτος, bibacissimus. Superl. *Att.* α πότις.
Ποτισήριον, u, τὸ, canalis, aqualiculus. *Ph.* popina. Αβ eod. Unde
Ποτισῆς, ὁ, ἔ, irrigator, qui potum præbet:
Ποτίσας, ας, ἦ, ubi animalia aquantur, seu aquatum compelluntur. Ἰππικὴν τεύκοντο Ποσιδαῖον ποτίσθην, *Call.* in *Dian.* 50.
Ποτισχομαι, amplector, comprehendo.
Ποτιτέγω, fut. ψω, *Dor.* delecto.
Ποτιφθίγγομαι, *Dor.* pro ποσιφθίγγομαι, f. ξομαι, compello.
Ποτιφορος, pro ποσιφορος.
Ποτιφύμαι, adhaere, *Dor.* pro ποσιφύμαι, *Theocr.* 21, 46.
Ποτιφώνητος, ἥισσα, ἦν, *Dor.* vocalis, qui loqui potest.
Ποτιχρίπτω, *Dor.* pro ποσιχρίπτω.
Ποτιψάω, *Dor.* pro ποσιψάω, attingo, at-trecto. "Ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψάων χερσίν, *Sophl. Trach.* 1214.
Ποτίω, f. l. ind. act. *Att.* pro ποτίσῃ, a ποτίζω.
ΠΟΤΜΟΣ, s, ὁ, sors, fatum, casus seu fortuna fatali sorte obveniens; (2) interitus, mors.
Πότνια, ἦ, alma, adoranda, veneranda, diva.
Πότις, ἦ, idem.
Ποτινάδης, αἰ, furor percellens, ad insaniam redigentes. *Epith.* Bacharum. Α πότινος.
Ποτινάζω, idem quod ποτινάω.
Ποτινάσσομαι, u, ὁ δ' ἦ, dominatu venerandus. *Ex* πότινος et ἀνάξ.

Ποτνιασις, εως, ἡ, supplex obtestatio, precatio cum lachrymis et clamoribus, imploratio. A ποτνιασμός.

Ποτνιασμός, ὁ, ἰ, supplicatio deorum. Ab eod.

Ποτνιαίω, et ποτνιαίομαι, ὦμαι, oro, imploro, obsecro, obtestor, suppliciter deprecor; (2) aegre fero, indignor, quiritor. Ἐδόναι ποτνιασάσαι καὶ δακρύειν, *Plut.* A

ΠΟΤΝΙΟΣ, ια, ιν, venerandus, honorandus, augustus. Usitatum fem. πότνια.

Πόντος, ἡ, ον, idem; πότνια, fere in vocativo.

Πόσις, gen. sing. *Ion.* pro ποσιῶ, a

Ποσιῶ, ε, τῇ, potio, potus, quod bibitur; (2) fluvius. (2) ποτὸν κερναῖον, fons aquae limpidae, *Soph. Phil.* 21. A ποῖνα.

Πότης, υ, ὁ, potatio, compotatio; (2) convivium, etiam in bonam partem. Ab eod.

Πότης, ἡ, ὄν, potabilis, potulentus. Πότερα δὲ χρυσίδι, ἢ ποτὶν, τὰ φάρμακον; *Eurip. Hipp.* 516. Ab eod.

Ποτίσων, praes. part. act. n. g. *Dor.* a

Ποτίσων, idem quod ποσιῶ, redoleo, *Dor.*

Ποτάνη, *Dor.* pro πρὸς τήν, πρὸς τήν.

Ποττὸν, *Dor.* pro πρὸς τόν.

Ποττῆ, *Dor.* pro πρὸς τῆ.

Ποττῶ, *Dor.* pro πρὸς τοῦ.

Πῶ, adv. ubi? quo in loco? πῶ 'σι; ubi est? Ab ὄς. (vel antiqu. πῶς, πῶν, vide *Ern.*)

Πῶ, adv. alivubi, usquam, usquam; ἢ ὅπου, non utique. Ab eod.

ΠΟΥΓΓΗ, πυγγίον, sacculus, R.

Πεῶ, multum, *Ion.* pro πολλῶ, a πολλός, ut Πελευδάστῃ, herba quadam, *Nic. Th.* 851.

Πελευδάστρια, ας, ἡ, *Il.* 3, 89.

Πελομήλαρος αἰθὺς, aula cum atrio amplo. Πότνια πελομήλαρος, Diva multorum tecto- rum, *Call.* in *Dian.* 225.

Πεῶς, multus, *Ion.* pro πολὺς.

ΠΟΤ' 2, alii πόδες, ποδός, ὁ, pes; (2) mensura sedecim digitorum; (3) radix seu ima pars montis; (4) pes metricus; (5) funis nauticus; πόδες, *Lat.* pedes, quibus extremi anguli veli versus puppim adducuntur; (6) clavus, temo. (1) ἀνὰ πόδα, retro; (2) ἐκ ποδός, e vestigio, presso pede; (3) ἐν ποσί, praesentia, obvia, instantia prope, vulgaria; (4) ἐπὶ πόδα, cessim pede referendo; (5) κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδός, item cursu; (6) πᾶρ ποδός, et πᾶρ πόδας, idem quod ἐν ποσί, interdum quod ἐκ ποδός; (7) πρὶν πόδα, apte; (8) πρὸ ποδός, idem quod ἐν ποσί; (9) ὑπὸ πόδας, cum de motu sermo, idem quod ἀνὰ πόδα, *Erm.* Inservit periphrasi. Κατέχων ποδὶ γυναιδὸς ἵστυ, obtinens equis exerceatatis, *Eurip. Hipp.* 1134. Ἐκ ποδός ἔβηε κρᾶνον, ictu pedis frontem confecit, *Theocr.* *Idyll.* 7, 6. Ἐνὶ ἐκ ποδὶ χροσίμω χρίσται, ubi non utitur commodè pedibus, id est, unde frustra conatur aufugere, *Soph. Œd. Tyr.* 878.

Πῶ, pro ποῶ, *Ar.*

Παῶς, ιος, ὁ καὶ ἡ, herbosus, herbis abundans, herbidus, herbeus; (2) herbae similis. A ποῖα.

Πράγμα, ἄτος, τό, res, negotium; (2) administratio reip. οἱ πράγμασι, magistratus, principes reip. item ipse status reip. (3) status, conditio hominis, ἐν ἀγαθῷ πράγμασι, laetis rebus; (4) lites, controversiae, et hinc molestiae. Εἰρήνην πρῆγμα οἱ εἶναι, comperit ex usu suo esse, *Heracl.* 1, 79. Ὡς ἀναλλάσσεται πρῆγμα εἶναι, utile fore si excederet, *Id.* 4, 11. Πανχρὺ εὐρίσκε οἱ πρῆγμα εἶναι, prorsus comperit non sibi utile esse, *Id.* 7, 12. Πῶ ποτ' ἐμὲ πράγμα- τας; quid in malo versor? *Soph. Trach.* 375. (2) τὰν τὴ Κερκυραίων οἱ ἔχοντες τὰ πρῆγματα, *Thucyd.* 3, 72. Μῆρις δὲ τοι πιπνύσῃ αὐτὸ πρὸς τὰ πρῆγματα, ἐκπνύσῃ ἔχοντες, innum- meris autem hoc accidit in rerum administratione: ut penes ipsos sit labor con- sequentur, *Eurip. Iph. in Aul.* 366. Κέρμει ὅδιν πράγμ', mihi curae non est, *Id. Med.* 456. Κῆρ ἀκαιρία τις ἡ χρεία κολῶν τὸν πείραντον,

ὡδὲν ἐστὶ πρᾶγμα, nihil interest, nihil est incommodi, Plutarch. de Truenda Sanitate, 180. E. A πρᾶττα.

Πραγματεία, ας, ἡ, studium quod adhibetur ad efficiendum rem quampiam, commentatio et intentio animi; artes, etiam fraudes quibus aliquid molior; (2) opus commutatione compositum, tractatio; (3) negotiatio, mercatura, nundinatio. A πρᾶς. Hinc

Πραγματιώδης, εος, ὁ ἢ, negotiator, actor.

Πραγματιόμαι, negotior, Gl. V. aliquid efficere cupio, studeo, laboro, quero, et pass. efficio. Ὁν ἔνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματιόμην, Aristoph. Nub. 526. Ἔσταν μὲν τοι, ἀπεριμένον τὸ πάρον, πραγματεύεσθαι, M. Anton. 6, 25. A πρᾶγμα. Hinc

Πραγματιότης, ἡ, negotiator, actor, Ph.

Πραγματευτικός, ὁ, idem quod πραγματευτής, Suid.

Πραγματεύω, negotiis implico, vexo, Greg.

Πραγματικός, ἡ, ὁν, strenuus, solers in negotiis agendis et rebus tractandis; (2) aptus ad usum in rebus agendis. Gl. V. negotiosus, forensis, rerum peritus. A πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, adv. solenter, perite et acriter.

Πραγματίον, α, τὸ, res parva, negotiolum. Dim. α πρᾶγμα.

Πραγματιώδης, adv. negotiose.

Πραγματογυρῶν, ὦ, fut. ἴσω, curiose in scribendo pertracto. Ex πρᾶγμα et γυρῶ.

Πραγματοδότης, α, ὁ, qui litem seu lites scrutatur. Ex διδάω.

Πραγματοδότηρον, laboriosius, molestius, quasi α πραγματοδότης.

Πραγματοκοσία, ὦ, f. ἴσω, res novas molior; (2) immisceo me rebus gerendis. Ex κόστω, vel κότος.

Πραγματολογία, ὦ, f. ἴσω, in disputationibus rerum versor, in narrandis rebus occupatus sum. Ex πρᾶγμα et λόγος.

Πραγματοπῶδης, εος, ὁ ἢ, cui est rerum usus, negotiorum expertus, prudens; (2) industrius. Ex πρᾶγμα et μανθάνω.

Πραγματοπόρεψς, α, ὁ, controversiarum conciator, calumniator. A πρᾶττα.

Πραγματώδης, εος, ὁ ἢ, negotiosus, operosus, molestus. A πρᾶγμα.

Πραγορίτης, sc. ὄνος, vile vinum, Steph.

Πράγος, εος, contr. πρᾶγος, τὸ, negotium, res. A πρᾶσσω.

Πραΐος, Vide πρᾶγος.

Πραβειν, vastasse, aor. 2. infin. act. Ion. et per Metathesin, pro παρβειν, α πιρβω.

Πράβον, aor. 2. ind. act. Ion. et per Metath. pro ἐπαρβον.

Πραβίς, venditilis, aor. 1. part. pass. verbi πρᾶσσω.

Πραιτώριον, α, τὸ, praetorium.

Πραιτωρίδιον, α, τὸ, Dim. ap. Arrian.

Πρακτικός, εια, ἴον, agendus, faciendus, Ph. πρακτίον, celerandum. Πρακτίον δι' ἐκάστῳ τὸ ἐξῆς τῇ κατασκευῇ, M. Anton.

Πρακτής, ἥρος, ὁ, actor, qui agit; (2) negotiator, mercator; (3) exactor, coactor tributorum; Pl. 9, 433. ubi Ion. πρηκτήρ.

Πρακτήριος, ὁ ἢ, exactor, Esch.

Πρακτής, α, ὁ, idem quod πρακτής. A πρᾶσσω.

Πρακτικόν, facturio, i. e. opus parturio, ad operandum me applico. A πρακτικός.

Πρακτικῇ, quæstoria, quæstuaria, Ph. actualis scientia, Gl. V. A

Πρακτικός, ἡ, ὁν, aptus ad agendum; (2) in agendo positus; (3) efficax, strenuus, expeditus, de milite cui felicitur, quod agit, procedit; qui consequitur, impetrat, quod petit; actuarius, agilis. Gl. V. venditarius. A πρᾶττα.

Πρακτικῶς, adv. efficaciter, solenter, strenue; (2) expedite, apte ad agendum.

Πρακτοριον, pignarium, Ph. A πρᾶκτωρ.

Πρακτός, ἡ, ὁν, qui agi potest, sub actionem cadens, in actione versans. A πρᾶσσω.

Πρακτοφυρῶν, ἡ, ἡ, actionum censor. A πρᾶς.

Πράκτωρ, ἥρος, ὁ, auctor facinoris; (2) exactor, quæstor; (3) ultor. (1) τῶν ἐφάνη

πράκτωρ, horum omnium causa est, Soph. Trach. 862. (2) φόνου ποτ' αὐτὸν πρᾶκτωρ ἔχεται πατέρις, paternæ cædis ultorem, Id. Elect. 953. Ab eod.

Πράμνιος, vel πρᾶμνιος, ὄνος, vinum Pramnium, ita dictum vel a rupe quadam, vel a πρᾶνι, mitigare. Ὅνιν πρᾶμνίῳ ἰκύνει, Od. 10, 235.

Πράμνημος, τὸ, palme Pramniæ vitis, Poll.

Πράμος, ὁ, pro πρῶμαχος, Aristoph. rectius πρῶμος, Ern.

Πρᾶν, Dor. pro πρᾶν, nuper, non ita pridem.

Πρανῆς, εος, ὁ ἢ, Dor. pro πρηνής.

Πρανίζω, fut. ἔξω, Dor. pro πρηνίζω.

Πρανιχθίς, aor. 1. part. pass. Dor. pro πρηνιχθίς, α πρηνίζω.

Πράξαι, fecisse, aor. 1. inf. act. verbi πρᾶσσω.

Πράξαντες, qui fecere, nom. pl. part. m. g.

Πράξιδικη, ης, ἡ, ultio; (2) ultrix, Dea quadam. Ph. laverna. Ex πρᾶξω et δίκη.

Πράξιμοσία, ὦ, f. ἴσω, molitione clandestina, sive proditorum ope atque opera urbem occupo. Πράξιμοσίην τὴν πόλιν ἰσιβαλλόμενος, Polyb. Ex eod. et κόπτω seu κόπος.

Πράξιμος, ης, ὁν, qui vel unde exigi potest, vel debet. Εἰ τι χρέμα ὀφίλειτο αὐτοῖς, ὁμοίως ἔσαι πρᾶξιμον, Polyb. 22, 26, 17.

Πρᾶξις, actio, facinus, res; (2) successus rerum; (3) exactio, repetitio; (4) dolus, proditio, apud Polyb. (5) sors, κακαὶ πρᾶξις, dira, Soph. Antig. 1304. αὶ πρᾶξις, res gestæ, historia. (1) τὴν αὐτῇ σκοπῶν πρᾶξιν, suas res ipsius intuens, Soph. Trach. 151. Σχισλιώτατα πρὸς γι πρᾶξιν, miserrime quoad ipsam rem, Id. ibid. 879. (5) ἀνδρὸς ἐντυχῇ κλύεσθαι πρᾶξιν στήθε, prospera hac audita conjugis sorte, Id. ibid. 293. (3) τὰς φυγόντας μάλαθρα πρᾶξιν Ἑλλάς ὡς λάβω, ut Helenam, quæ domum deseruerat, repeteret Græcia, Eurip. Iphig. in Aul. 270.

Πράξωσι, fecerint, 3. pl. aor. 1. in conjunct.

Πράξινος, adv. Vide πρᾶνιος.

ΠΡΑΨΟΞ, et πρᾶξος, α, ὁ, lenis, mitis, mansuetus.

Hinc

Πράψτης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo.

Πράψτῶτα, adv. mitissime, mansuetissime, Steph.

Πρασιέρως, adv. lenius. Vide πρᾶξος.

ΠΡΑΠΙΔΕΞ, ὡν, οἱ, præcordia; (2) mens, solertia, solers industria. Sing. legitur apud Pind. Pyth. 2, 112.

ΠΡΑΣΙΑ, ἄς, ἡ, area, seu areola in horto:

Πρασιζῶ, f. ἴσω, porrum imitor, porraceus seu prasinus sum. A πρᾶσον.

Πρασίη, ἡ, cura deorum, V. L.

Πρασίμος, α, ὁ ἢ, venalis, vendibilis. A πρᾶσις.

Πρασίος, α, ὁ ἢ, porraceus, porro similis in viridi colore. A πρᾶσον.

Πράσιον, α, τὸ, origani genus; (2) marrubium, Angl. HOREHOUND. Καὶ χλοερῶ πρασίῳ, τὸ δὴ μελιφυλλον ἰδεῖσθαι, Nic. Al. 47. Ab eod.

Πράσιος, α, ὁ ἢ, idem quod πρᾶσιος.

Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio, venundatio, auctio. A πρᾶσσω.

Πρασιτής, sc. λίθος, ex eo quod porrum colore referat, Theophr.

Πρασιωδής, εος, ὁ ἢ, porro similis. Ex πρᾶσον et εἶδος.

Πρασιός, εσσα, εν, viridis, algosus. Θίνα δ' ἀνὰ πρασιόεσσαν, Oppian. Halieut. 107.

Πρασοκυρίς, ἴδος, ἡ, animalculum viride porri speciem gerens, quod lactucas in hortis et inprimis porros depascitur. Ex κύριον.

Πρασοκυρον, α, τὸ, falx qua porrum detondent.

Πράσμιος, Dor. pro πρᾶσμιος, α πρᾶσσω.

ΠΡΑΣΩΝ, α, τὸ, porrum. Angl. LEFK. (2) algæ species.

Πρασσιός, α, ὁ, porri colorem imitans, ranæ nomen, a viridi colore. A πρᾶσον.

Πράσσομος, Dor. pro πρᾶσσομος. Πράσσομον οὐχ ὡς λάσσω, rem non optime gerimus, Theocr. 14, 3.

Πράσσοντι, 3. pl. Dor. pro πρᾶσσωσι.

Πρασσοφάγος, α, ὁ ἢ, qui porrum comedit,

seu algæ illam speciem quæ πρᾶσον vocatur; ranæ nomen in Batrachom. 229. Ex πρᾶσον et φαγω.

ΠΡΑΨΩ, et πρᾶττω, fut. ξω, ago, actito, facio; (2) dare operam, satagere, diligenter exquirere; (3) occulte moliri; (4) patior, ut contra πάσχω pro facio; (5) aliquid ab aliquo impetrare, vel conari impetrare; (6) πρᾶττειν τι πρὸς τινα, aliquem certa de re convenire, agere cum illo de tali re, transigere; (7) πρᾶττεσθαι cum duobus accusativis, uno rei, altero personæ, est, exigere aliquid ab aliquo; (8) πρᾶττεσθαι τινα χρήματα, aliquem pecunia multare; (9) concludi. (1) πρᾶττειν πακὺς, miser esse, τὰ τῆς πόλεως, gerere. (2) ἔπρασαν ὅταν πρᾶμα τὰς τοῖς μὲν ἐμυθήσεται, τὴν δὲ ἀπαλλάξεται, diligenter ac studioso videbat, Thucyd. 4, 128. (3) μετὰ Λακεδαιμονίων φασὶ ἔπρασσαν πρᾶττειν τὴν τῶν Θηβαίων κατὰλυσιν, Thebanorum eversionem moliri, Demosth. Philip. 1. Nῦν δ' αὖτ' Ἀρεΐδαι φασὶ παντοφύως ἔπρασσαν (φείνας construendum cum παντοφύγῳ), nunc vero machinati sunt Atridae versipellis ac scelerati hominis causa, Soph. Aj. 445. (4) ἔπραξεν οἷα χρεὶ πρᾶσον κακὴς, passus est ea quæ oportet pati malos, Eur. Or. 1352. (5) πρᾶττειν παρὰ τῶν θεῶν ἀγαθόν, boni aliquid a diis impetrare, Isocrat. ad Nicoclem. (6) πρᾶξαντες πρὸς αὐτὸν τὴν λήψιν τῆς πόλεως, qui cum illo de capiendi urbe egissent, vel transigissent, Thucyd. 4, 114. (7) πρᾶττεται τὰς ἀπὸ αὐτῶν σίτων ἀργύρας τριακόντην, trigessimam (partem) exigit, Demosth. in Leptin. (8) τὸν δὲ τρίτον Εὐρυμίδοντα χρήματα ἔπραξαντο, pecunia multarunt, Thuc. 4, 65. (9) εἰ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἔπρασσις ἐν βίῃ δ', nisi oblato ab aliquo cive præmia incitatus fuisset, Soph. CEd. Tyr. 124. Aliis modis dicitur cum prapros, qui sine formulis explicari non possunt, ut ἐς Πελοπόννησον πρᾶττειν, mittere in Peloponnesum, qui current item bellum et conjunctionem ibi concitare; πρᾶττειν σωτηρίαν τινοῦ, de alicujus salute deliberare; πρᾶξαι κακὸν τινα, malo afficere aliquem; τινί, malum alicui culpa sua consciscere, conciliare; πρᾶσσειν τινί, clam favere alicui; de proditoribus. Ἐπραξεν ἐν βίῃ vitam finit, Soph. CEd. Col. 1699. Ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν, benefacere, Conc. 108.

Πράσω, 1. sing. fut. 1. ind. act. v. πιπράσσω.

Πρασιώδης, εος, ὁ ἢ, porro similis, porraceus.

A πρᾶσον.

Πρατικός, εια, ἴον, vendendus. A πιπράσσω.

Πρατής, ἥρος, ὁ, venditor, qui auctionatur:

Πρατῆς, ες, ὁ, idem et ab eod.

Πρατήριον, α, τὸ, locus in quo venalia venum exponuntur, forum. A πρατής.

Πρατίς, ἡ, ὁν, vendendus, vendibilis.

Πράτος, Dor. pro πρᾶτος, primus.

Πράττω, ας, ἡ, venditrix. A πρατής.

Πρατύδμος, α, ὁ ἢ, idem qui mansuetus est animo, mansuetus, mitis. Ex πρᾶσις.

Πραυμένης, εος, ὁ ἢ, idem. Ex μένος.

Πραυμένως, adv. mansueto animo, leniter, mansuete.

Πραυμής, εος, ὁ ἢ, cujus lenia sunt consilia.

Πραυνός, ες, lenis, mitis animo.

Πραυνός, εως, ἡ, sedatio irati animi, iræ mitigatio. A πρᾶναι.

Πραυντικός, ἡ, ὁν, mitigandi et sedandi vim habens. Ab eod.

Πραῦνα, fut. ὠνά, lenio, mitigo, mansuefacio, sedo; (2) mollior tracto; πρᾶναι, mitesco. Πραῦναι τὴν ὀργὴν τινος, Diod. A πρᾶσις.

Πραυνάθεια, ας, ἡ, mansuetudo, lenitas animi, qua quis adversa facile tolerat. A

Πραυνάθης, εος, ὁ ἢ, mansuete omnia tolerans. Ex πρᾶσις et πάθος.

Πραῦς, εια, πρᾶν, γεν. εος, ειας, εος, lenis, mitis, mansuetus. A πρᾶσις. Hinc

Πραῦτης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo.

Πραῦτροπος, ον, lenes mores habens.

Πράω, vendo, Dem.

cantur, segmentum; (2) lignorum caries; (3) geometricum corpus. A *πρίω*.
Πριστηριδης, *ἴος*, ὁ ἔξ ἡ, figuram serrae habens, *Isai.* 41, 15. Ex *πριστη* et *ἴδος*.
Πριστης, *ἴος*, ὁ, idem quod *πρίστος*, item *serra*.
Πρίστος, *ἴος*, ὁ, qui *serra* aliquid secat et findit; (2) *piscis* generis *cetacei*.
Πρίστος, *ἴος*, ἡ, *serra*; (2) *piscis* *cetacei* generis; (3) *genus* *poculi*; (4) *genus* *navigii*.
Πρίστος, *ἴος*, ὁ, *serra* *sectus* seu *dissectus*; *sectilis*, *Gl. V.* A
ΠΡΙΩ, seu *πρίω*, *f. ἴσω*, *serra* *seco* seu *findo*; (2) *proprie* *premo*, *stringo*, *constringo*; (3) *frendo*; (4) *emo*; (5) *idem* quod *πρήω*, quod *inde* *ducitur*, item *πρίω*.
Πρίω *τὸς ὀδόντας*, *Aristoph. Ran.* 1044. (2) *ζωστικῇ* *πριστίῃ*, *balteo* *constrictus*, *Soph. Aj.* 1030. (5) *λυγχαλὸν δ' ἐπὶ οἱ πρίε χόλον*, *Apoll. Rhod.* 4, 1671.
Πρίωμα, *ἄτος*, τὸ, idem quod *πρίσμα*, *Hes.*
Πρίω, *ονος*, ὁ, *serra*. A *πρίω*.
ΠΡΟ, *πρᾶρ*, *regens* *gen. ante*, *coram*, *prae*, *notans* in *compositione* *prioritatem* *temporis*, *dignitatis*, *loci*. Hinc *ἀπὸ* *πρὸ*, *procul* a; *ἀπὸ* *πρὸθεν*, et *ἀπὸ* *πρὸθεν*, *procul*, *eminus*; *διὰ* *πρὸ*, *penitus*; *πρὶ* *πρὸ*, *summe*, *supra* *modum*, *vehementer*, *valde*, *interdum* *in comp. redundat*. *Πρὸ* *τάνδε*, *ob* *hæc*, *idcirca*, *Soph. Elect.* 497. *Ἀργαλὶς* *πρὸ* *φύσσεο*, *gravi* *præ metu*, *Il.* 17, 667.
Προαγγελία, *ως*, ἡ, *prænuñciatio*. A
Προαγγέλλω, *fut. ἐλῶ*, *prænuñcio*, *denuncio*, *prædico*, *certiorem* *facio*; *προαγγελλόμενος*, *perf. pass. part. Μάχην τ' ἐίσταται προαγγέλλων*, *Xen.*
Προάγγελος, *ως*, ὁ ἔξ ἡ, *prænuñcius* *vel* *prænuñcia*; *prænuñciator*.
Προάγγελμα, *τὸ*, *prædictio*.
Προάγγελσις, *ἴος*, ἡ, *idem*, *denunciatio*, *significatio*, *cum* *aliquem* *certiorem* *facimus*, *quid futurum* *vel* *non futurum* *sit*.
Προαγγελτικός, *ἴος*, ὁ, *prænuñciandi* *vim* *habens*. A *προαγγέλλω*.
Προαγγελτικῶς, *adv.* *prænuñciando*.
Προάγω, *3. sing. præs. conj. act. v. προάγω*.
Προάγωμις, *ἴος*, ἡ, *preparatio* *ad* *sacra* *rite obeunda*. A
Προάγωμις, *prænuñciandi*, *lustrum*, *ad* *sacra* *sc. rite obeunda*; (2) *perago* *τὴν ἁγνείαν*.
Προαγορεύω, *fut. ὄσω*, *præmo*.
Προαγορεύωμις, *ῶ*, *perf. part. qui* *ante* *jam* *ædilis* *fuit*.
Προαγορεύσις, *ως*, ἡ, *præemptio*. A *προαγορεύω*.
Προαγορεύσις, *ῶ*, ὁ, *præemptor*. Ab *ead.*
Προαγορεύωμις, *ἄτος*, τὸ, *oraculum*.
Προαγορεύσις, *ἴος*, ἡ, *prædictio*, *vaticinium*.
Τάνδε *ὁ ὕπατος* *διὰ* *τὴν* *προαγορεύσειν* *συνελάμβανε*, *Aprian.*
Προαγορευτικός, *ἴος*, ἡ, *ars* *prædicandi* *seu* *divinandi*. A
Προαγορεύω, *fut. εἴσω*, *prædico*, *prænuñcio*, *præmo*; (2) *denuncio*, *præcipio*, *edicto* *præcipio* *aut* *veto*, *præconis* *voce* *denuncio*; (3) *testor*. *Εγὼ* *μὲν* *δὲ* *ταῦτα* *προαγορεύω*, *Xen.* *Προηγόρευκε* *τὸν πόλεμον*, *Thuc.*
Προαγορευτὴν, *vigilo* *pro aliquo*. *Προαγορευτῶν* *δὲ* *ὑμῶν* *οἶδα*, *ὡς* *καθεύδειν* *ἐχάτε* *ὑμεῖς*, *Arr. Exped. Alex.* 7, 9.
Προάγω, *f. ἄξω*, *deduco*, *perduco*, *promoveo*, *proveho*; (2) *impello*; (3) *profero*, *produco*, *educō*; (4) *abduco*; (5) *præmo*, *prægreddior*, *præcedo*; (6) *adeo*, *vado*; (7) *præcello*, *præeo*; (8) *perduco* *sc. fœminam*, *vide* *seq. ad honores* *proveho*. "Ἐτ' (*ἀμνηχία*) *ἀνδρῶν* *προάγει* *δυμὸν* *ἐς* *ἀμνηχίαν*, *Theog.* 386. *Προῆγε* *πολλὰς* *ἐφ' ἡγεμονίας*, *Plut.* "Ὡς *ἐκεῖν* *γίγνονα*, *ἔξ ὧν* *χάριν* *προῆγμα* *εἰς* *τὸν κόσμον*, *M. Anton.* *Προαχθέντες* *ἐς* *φιλοσοφίαν*, *ebrietati* *dediti*, *Xen. Mem.* 2, 22.
Προαγωγή, *ως*, ἡ, *promotio*; (2) *institutio*; (3) *perductio* *mulierum*, *lenocinium*. A
Προάγωμις, *f. εἴσω*, *proprie* *produco*; (2) *instituo* *sed* *in malam* *partem*, *unde* (3) *perduco*, *perductor* *sum*, *prostitutus*; (4) *pellitio* *verbo*, *lenociniis* *aut* *aliis* *artibus*. *Αὐτὸς* *ἑαυτὸν* *προαγωγέον* *τοῖς* *ὀφθαλμοῖς* *ἐβάδίζεν*,

Arist. Nub. 976. *Μὴ* *προαγωγίσσης* *ἄλοχον*, *Phocyl.* 166. A *προαγωγή*.
Προαγωγικός, ὁ, *idem* quod *προαγωγικός*, *Æsch.*
Προαγωγέυσις, 2. sing. a. 1. conj.
Προαγωγή, *ἴος*, ἡ, *idem* quod *προαγωγή*, *item ipsi honores*. A *πρὸ* et *ἄγω*.
Προαγωγικός, *ἴος*, ὁ, *ad lenocinium* *aptus*: *vim lenocinandi* *habens*; (2) *producendi* *vim* *habens*. Ab *iisd.*
Προαγωγός, *ῶ*, ὁ, *perductor*, *sive* *productor*; (2) *leno*, *prostitutor*. Ab *iisd.*
Προάγων, *ἄνθρωπος*, ὁ, *prælium* *certaminis*; (2) *prolusio* *actionis* *oratoricæ*. *Ph. præfatio*.
Προαγωνίζομαι, *fut. ἴσομαι*, *item* *alium* *certo* *aut* *pugno*; (2) *certo* *sive* *pugno* *pro aliquo*, *i. e. propugno*. "Ὡς *ὕπαιμα* *χρὴν* *ἔ* *προαγωνίζεσθαι* *κυβερτάτος* *πόντος*, *Philo.*
Προαγωνίσματα, *τὸς*, τὰ, *prælium* *pugna*. *Καὶ* *τοῖς* *μὲν* *τῆς* *ναυμαχίας* *προαγωνίσματα* *ἦν*, *Arr. Syr.* 22.
Προαγωνιστής, *ῶ*, ὁ, *propugnator*, *defensor*.
Προαγωνιστικός, τὸ, *præjudicialis* *causa*, *V. L.*
Προαδικία, *ῶ*, *f. ἴσω*, *injuriam* *laccio*.
Προάδω, *præcino*, *prius* *cano*.
Προαδῶμις, *ante* *video*, *perspicio*.
Προαδρόω, *ante* *congrego*, *seu* *collo*.
Προαδιδέομαι, *ῶμαι*, *f. ἴσομαι*, *alicui* *reverentiam* *ante* *alios* *debeo*, *præ ceteris* *in honore* *habeo*, *magis* *colo*; *reverentiam* *ob acceptum* *ante* *beneficium* *et* *gratum* *animum* *testari*. "Ἐνθάδε *ἤγειρον* *δαίνας* *ἐκ* *τῶν* *πολίων*, *αἱ* *τινὲς* *σφί* *προηδίατό* *κὲ* *τι*, *quæ* *ipsis* *nonnullam* *ante* *reverentiam* *debabant*, *(nempe* *ob accepta* *beneficia)*, *Herod.* 1, 61. *Τίς* *ἐστὶ* *Ἑλλήνων* *εὐεργέτης*, *ὃ* *ἐγὼ* *προαδιδέωμι*, *cui* *ego* *reverentiam* *ante* *debeam*, *Id.* 3, 140.
Προακίλλομαι, *verberari* *jubeo*, *ante* *sc. supplicium*, *de magistratu*; *προακίλλω*, *de* *licitore* *seu* *carnifice*, *qui* *virgis* *cædit*.
Προαίρεσις, *ἴος*, ἡ, *propositum*, *institutum*, *studium*, *voluntas* *libera*, *consilium*, *ὁρεῖς* *βουλευτική*. (2) *benevolentia*; (3) *factio*, *partes* *in rep.* *προαίρεσις*, *sponte*, *Ph.* A *προαίρεομαι*.
Προαίρεσις, *adv. positi.* *anteponendum* *est*. *Τὰ* *βέλτεστα* *ἔ* *τὰ* *σώοντα* *ἀντὶ* *τῶν* *ράσεων* *ἔ* *τῶν* *ἡδίστων* *προαίρεσιν*, *Dem. Phil.* 2. A *προαίρεω*.
Προαίρεσις, *ἴος*, ὁ, *qui* *certo* *animi* *proposito* *ad rem* *aliquam* *fertur*: *in neut.* *quod* *eligitur*, *liberum*, *arbitrarium*, *voluntarium*; (2) *ῥῆμα* *προαίρετικόν*, *verbum* *pertinens* *ad voluntatem*, *et* *actionem* *voluntatis* *exprimens*.
Προαίρετικῶς, *adv.* *sponte*, *volenti* *animo*.
Προαίρετός, *ἴος*, ὁ, *spontis* *humanæ* *et* *arbitrarius*. Ab *ead.*
Προαίρεω, *ῶ*, *fut. ἴσω*, *promo*, *depromo*, *e penu* *promo*; *sed* *προαίρεομαι*, *ῶμαι*, *præfero*, *antepono*; (2) *constituo*, *mihî* *certum* *est*; (3) *consulto*, *deliberatione* *aliquid* *facio*, *aliud* *alii* *præfero*; *προαίρεω*, *depromens*, *aor. 2. part.* *προαίρετον*, *proposui*, *constitui*, *a. 2. part.* *προαίρεται*, *constitui*, *proposui*; *προαίρεται*, *destinavit*, *Ph. p.* *Καθάπερ* *ἐκ* *ταμῖν* *προαίρεω*, *Luc.* *Θάνατον* *ἀντ' αὐτὸς* *προαίρετον* *ἦν*, *Xen.* *Τῶν* *ἄλλων* *προαίρετον*, *Ælian.*
Προαίρεμα, τὸ, *idem* quod *προαίρεσις*, *Bud.*
Προαίρεταις, *dat. plur. part. præs. med. vel* *pass. a* *προαίρεομαι*.
Προαίρεω, *progredior*; (2) *proficiscor*, *abeo*. "Ἐκίλευσε *ὡς* *φίλον* *προαίρεταις*, *Plut.*
Προαίσθησις, *fut. ὀθήσομαι*, *præsentio*. *Προαίσθησθαι* *τὴν* *φρατῆ*, *Thuc.* *ταῦτα*, *Plut.*
Προαίσθησις, *ἴος*, ἡ, *præsentio*.
Προαίτιομαι, *ῶμαι*, *fut. ὀσμαι*, *ante* *criminari*, *ante* *accuso*. *Προητισάμεθα* *γὰρ* *Ἰσδαίως* *τε* *ἔ* *Ἑλλαντας* *πάντας* *ὅφ' ἀμαρτίαν* *εἶναι*, *Rom.* 3, 9.
Προαίτιος, *ως*, ὁ ἔξ ἡ, *qui* *fuit* *ante* *omne ævum*, *æternus*.
Προακνέω, *acc. sing. perf. part. med. f. g. a* *προακνέω*.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *in ea* *sum* *ætate*, *quæ* *vigorem* *ante* *adecit*, *i. e. in ipsa* *adolescencia*.
Προακνέω, *acuo*, *sc. cuspidem*.

Προακνέω, *fut. ὄσω*, *ante* *jaculor*. *Pass. -ίζομαι*, *jaculi* *modo* *feror*.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *eminus* *jaculor*.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ*, *Col.* 1, 5.
Προακνέω, *fut. ὄσω*, *prius* *seu* *prior* *audio*, *ante* *audio* *et* *cognosco*, *præsentio*. "Ἦν *προακνέω* *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῆς* *ἀληθείας* *τῷ* *εὐαγγελίῳ</*

Προπαινεύωμαι, praestruo, multo ante compono.

Προαναποστίω, prospicio, provideo.

Προανατίλλω, f. εἰλω, ante cohibeo et reprimō, prior compesco; a. 1. προαντίειλα.

Προανατάττω, priori loco pono.

Προανατίνω, ante attollo; (2) prætendo; προαντίτεινω, 3. sing. aor. 1.

Προανατέλλω, prior orior; προαντίτειλω, 3. sing. aor. 1.

Προανατρέχω, retro ad priora redeo, superiora altius repeto.

Προανατίσσω, adumbro, delineo.

Προαναφανίω, ante ostendo, extollo, prætendo ut cernatur.

Προαναφώνω, ὦ, fut. ἦσω, vaticinor, prædico; (2) indico, declaro, polliceor, quid facturur, dicturus sum. Hinc

Προαναφώνησις, εἰς, ἦ, est cum indicat poeta, &c. quid dicturus sit; (2) prædictio, vaticinium. (1) Καὶ ἦν ὥσπερ ἐν δράματι προαναφώνησις καὶ προεῖσις τὸν γινόμενον, Heliodor. 8.

Προαναφώνημα, τὸ, idem.

Προαναφώνητικός, ἦ, ὅν, utens προαναφώνησι.

Προαναφώνητικῶς, adv. vaticinando, ante declarando.

Προαναχωρέω, ante discedo. Hinc

Προαναχώρησις, ἦ, discessio ante facta.

Προαναψήφίζω, ante decerno.

Προανενεστίνω, idem quod

Προανέχω, prior attollo, elevo; (2) emineo, antecello.

Προανθίω, ὦ, fut. ἦσω, præfloreo, ante primus floreo.

Προανθήναι, ἦ, primus flos.

Προανίστημι, et προανίσταμαι, ante in altum evolo; προαναπτάς, a. 2. part.

Προανίσταμαι, prior exurgo, ante alios surgo.

Προανιστοῦμαι, ὦ, fut. ἦσω, ante seu prius commemoro, seu percontor.

Προανίσχω, ante vel prior emergo, exorior.

Προανύτω, fut. ὕτω, ante vel citius perficio.

Προάξω, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi προάγω.

Προαπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio; (2) obnuncio, ap. Dion.

Προαπαγορεύω, prius deficio; (2) renuncio, v. gr. conjugium, cum gen.

Προπαύωμαι, suspendo me.

Προπαύω, ante castra moveo.

Προπαύειν, ante deleo, sc. e tabulis.

Προπαύω, fut. ξω, prius libero; (2) ante interficio; (3) ante privo; (4) in med. ante morior, vel discedo de medio.

Προπαυαντάς, fut. ἦσω, qu. dic. præoccuro; (2) obviam curo. Hinc

Προπαυάντης, εἰς, ἦ, obviam itio.

Προπαυαῖος, ὦ, prius deficio seu defatigor.

Προπαυαῖος, ὦ, prius deficio seu defatigor.

Προπαυαῖος, ὦ, prius deficio seu defatigor.

Προπαυαῖος, ὦ, prius deficio seu defatigor.

Προπαυαῖος, ὦ, prius deficio seu defatigor.

Προπαυαῖος, ὦ, prius deficio seu defatigor.

Προπαυαῖος, ὦ, prius deficio seu defatigor.

Προπαυαῖος, ὦ, prius deficio seu defatigor.

Προπαυαῖος, ὦ, prius deficio seu defatigor.

Προπαυαῖος, ὦ, prius deficio seu defatigor.

Προποκάμω, ante fatigor, deficio.

Προποκινδυνεύω, ante periculum facio.

Προποκλείω, ante claudio, excludo.

Προποκλήρω, ὦ, fut. ὤσω, prius sortior, ante vel modo sortior. Hinc p. part. pass. τὰ προποκκληρωμένα, de quibus modo sortiti sumus.

Προποκλόττω, f. ψω, præcido.

Προποκρέμω, propulo.

Προποκτείνω, prius interficio.

Προποκτινύω, vel προποκτινύμι, idem.

Προπολεύω, fut. αὔσω, prius fruor, præcerpo, præcipio.

Προπολείω, fut. ψω, relinquo seu deficio.

Προπολεπίζω, fut. ἴσω, prius decortico; προαπολεπισθῆς, prius decorticatus, a. 1. part. pass.

Προπολήγω, prius desino. Διὰ τὸ τὴν ἐννοήσιν τῶν πραγμάτων, ἔξ τῆν παρακαλέσθην, προαπολήγειν, M. Anton. 3, 1.

Προποδύλλω, ante perdo; pass. προαπέλλωμαι, prius pereō.

Προπολύωμαι, prius diluo seu refuto, me purgo.

Προποθέρηναι, ante exsiccō.

Προποστέμνω, fut. ψω, ante demitto. Τὰς γυναικας ἐν ταῖς ἀμμάξαις προαπετίμψατο τῆς νυκτὸς, Xen.

Προποσπίπτω, ante decido.

Προποσπύτω, εἰς, ὅ, qu. dic. prædeciduius, ante decido. A præc.

Προποστέμνω, ἔμω, fut. ἴσω, prior dubito, prior quero, vel disputo.

Προποσπύω, prius defluo, vel effluo.

Προποσπίπτω, ante abjicio.

Προποσβέννυμι, ante extinguo. "Ὅσα τοιαῦτα λογισμὸν συγγενεγνυσμένω πάντῃ χεῖρῃ, προαποσβέννυται, Marc. Antonin. 3, 1. Σωφροσύνη προαποσβέννυται, Id. 12, 12.

Προποσμήγω, ante detergo.

Προποσπάω, ante detraho, abstraho.

Προποσπύρω, ante vallo discludo, seu excludo.

Προποσέλλω, ante emitto, seu præmitto, Gl. V. prædestino. a. 2. part. pass. προαποσέλλω, præmissus sum.

Προποστέφω, prius convertō. Εἰ μὴ τὰ σημεῖα προαποστέφω, Appian. Bell. Civ. 2, 63.

Προποσφάττω, f. ξω, ante jugulo.

Προποσπάσσω, ante finem impono, ante valedico. Τῷ βίῳ προαποσπάσαντο ἔξοισιν, ἢ φαρμάκοις, ἢ ἀγγόνασι, Philo.

Προποσπύνω, præcido, Steph.

Προποσπύνω, prius vel antea repono, depono, adservo.

Προποσπύνομαι, ante convertō, seu avertō me.

Προποσφάινω, declaro, judico.

Προποσφύω, ante nego.

Προποσφύγωμαι, prædico.

Προποσφύτω, ὦ, fut. ἦσω, præmorior; προαποσφύοις, præmortuus est.

Προποσφύωμαι, ὦ, ante occido.

Προποσφύω, ante recedo.

Προποσφύω, f. ῥύσω, prius rigo.

Προποσφύω, ὦ, f. ἦσω, prænúmero.

Προποσφύω, εἰς, ἦ, prænumeratio. A præc.

Προποσφύω, ante prandeo.

Προπαρ, τὸ, crater ligneus in quo vinum miscetur, Ath.

Προπαρορῶ, et ὦ, ante aro.

Προπαρῶ, ἦ, ἢ, præræptio.

Προπαρῶ, fut. ὤσω, præræptio. Τὴν ἐπ' ἐκείνῃ φροσίνῃ πληγὴν προπαρῶσαι τῷ αὐτῷ σώματι, Luc. τὰ ταυτὰ τῶν ἰγκυμίων, Id.

Προπαρῶ, prius vel ante dato pignore de reliquis et subsecuturis aliquem certum facio, in pignus do. Τὰ πρωτόλμια τῶν ἐπάθλων ἐνέδωκε προπαρῶνται, Eusebius. in Vita. Constant. 1, 3.

Προπαρῶ, ὤσω, ante aro.

Προπαρῶ, ὤσω, ante aro.

Προπαρῶ, ὤσω, ante aro.

Προπαρῶ, ὤσω, ante aro.

Προπαρῶ, ὤσω, ante aro.

Προπαρῶ, ὤσω, ante aro.

Προπαρῶ, ὤσω, ante aro.

προασπίζωσαν, Gorgonis caput in scuto pectori præferentem, Heliod. 3.

Προασπιστής, ἥρος, ὅ, propugnator. Gl. V. protector. A præc.

Προασπιστής, ὤ, ὅ, idem.

Προάστειον, et προάστιον, εἰς, τὸ, suburbium, suburbanum; τὰ προάστεια καθέσθην, ἵνα μηδὲν εἴη χεῖρῃσι τοῖς πολέμοις, Appian. B. Civ. Ex πρὸ ἐτ' αἴων. Unde

Προάστειος, εἰς, ὅ, ἢ, suburbianum, Gl. V.

Προαυθίζωμαι, caveo mihi; et προαυθίζω, prænuncio. Χρὴ τὴν κεφαλὴν προαυθισθῆαι τίγξιν, Aret.

Προαυθίζω, ὤ, fut. ἦσω, ante exerceo, præparo.

Προαυθίζω, prædico, denuncio. Ἰερὸν πόλεμον προαυθίζων αὐτῷ, Aristoph. Av. 563.

Προαυθίζω, in cantu præludo.

Προαυθίζω, τὸ, præludium.

Προαυθίζωμαι, fut. ἴσω, castra ante habeo.

Προαυθίζω, εἰς, τὸ, præludium in tibiarum cantu; (2) vestibulum exterius, ut αὐλῇ, interius.

Ex αὐλῇ, vel αὐλῇ, stabulum.

Προαυθίζω, idem quod προαυθίζω, Poll.

Προαυθίζω, sive προαυθίζω, ante augeo, succresco, in subsidium futuri temporis.

Προαυθίζω, præaugescit, præs. ind. pass. Hinc

Προαυθίζω, εἰς, ὅ, ἢ, adultior, ætate jam provector; (2) quod ætate provectoribus accidere solet.

Προαυθίζω, sc. παῖς, cuius jam ossa formari fingique non possunt, Hipp.

Προαυθίζω, εἰς, ἢ, corporis adaucta moles.

Προαυθίζω, ὤ, f. ἦσω, adimo seu aufero, præcerpo, decerpo. Πάντα διαφθεῖρον τε ἡ ἀκυλλὸν ἐπὶ τὴν προαυθίζω, Appian.

Προαυθίζω, aboleo, corrumpro, perdo, sc. ante maturitatem, ante tempus.

Προαυθίζωμαι, ante arefio, τὰ προαυθίζω, quæ ante exaruerunt, part. aor. 1. pass.

Προαυθίζωμαι, ἔμω, fut. ἴσω, ante enarro, prius expono.

Προαυθίζω, emitto, ante mitto.

Προαυθίζωμαι, ἔμω, prior seu ante pervenio.

Προαυθίζω, προφθίζωμαι, prior abscedo seu abisto, ante tempus abscedo; (2) prior deficio.

Προαυθίζω, adv. inter progrediendum, inter eundem. A προαυθίζω.

Προαυθίζω, præcedo.

Προαυθίζω, εἰς, ἢ, profundus, Suicer.

Προαυθίζω, prægredior; (2) anteo, præcedo; (3) progredior, provehor; (4) glisco, succedo feliciter; πρὸς, πρὸς, processit, a. 2.

"Ὅσα προαυθίζω, ἂν ἀνδρες, ἡμῖν εἰσι, Aristoph. Conc. 285. Ποῖ προαυθίζεται λόγος, Eur. Hipp. 346.

Προαυθίζω, Bacchicus, Eur.

Προαυθίζω, projicio; (2) emitto, profero, produco; (3) propono, vel explicandum vel refellendum, promitto; προαυθίζω, in med. produco, v. gr. testes, qui me adjuvent testimonio suo; sed proprie (2) projicio, clypeum sc. vel scutum, vid. προαυθίζω; unde (3) munio me aliqua re, obijcio aliquid hosti, avertendi causa; (4) defendo me, atque etiam in pass. alios; (5) prætendo, obtendo, prætexo; (6) publici criminis accuso, ap. Dem. (7) aversor, execror; (8) honores peto; unde pass. creor, designor; (9) commemoro, in ore semper habeo; (10) superno, præsto; (11) interrogo, etiam in act. προαυθίζω, objectus, Gl. V. præpositus, a. 1. part. pass. Χρὴ δ' ἐπ' ἀέθροις ποσὶν, ψυχὴν προαυθίζω, in κύβοις δαίμονος, Eur. Rhcs. 183. "Ὅταν τι προαυθίζωμαι σοφὸν περὶ τῶν μετιώρων, proponam, Aristoph. Nub. 489. Ἐγὼ δὲ σε αὐτὸ νοήματι κιν προαυθίζω, Il. 19, 218.

Προαυθίζω, 3. sing. præs. opt. med.

Προαυθίζω, 3. pl. aor. 2. ind. med. Ion. pro προαυθίζω.

Προαυθίζω, εἰς, ὅ, sc. ἀσπίς, clypeus, qui hosti obijcitur, Hes. A προαυθίζω.

Προαυθίζω, 3. pl. a. 2. conj. act. cum v.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προαυθίζω, ante baptizo.

Προῦδος, progressus, a. 2. part. act. a προβαίνω.
 Προβάσσειν, ante torquē, vexo, crucio.
 Προβάλλειν, ante impero.
 Προβάσις, ἰως, ἦ, progressus, progressio; (2)
 proventus, seu reditus. *Gl. V. processus.*
 (2) ἔμοι δὲ κε κέρδιον εἶη, ὅμῃς ἰσόμενοι καί-
 κηλῇ τε, προβάσιν τε, *Odys. 2, 75.* Α προ-
 βαίνειν.
 Προβασκάνιον, v, τὸ, præfascine, amuletum; (2)
 pudenda statua, *Suicer. Ph. mutonium.*
 Προβάτις, ας, ἦ, res pecuaria. Α προβατίνω.
 Προβάτιος, ἰας, ἰων, ovillus, vervecinus, *Gl. V.*
 Α προβάτον.
 Προβάτις, ἰως, ὁ, pastor, opilio. Α προβατίνω.
 Hinc
 Προβατίνισμος, v, ὁ ἕ ἦ, et προβατύνισμος, ἰμν,
 ἰμν, ovibus, peccoribus alendis aptus.
 Προβατύνης, ὁ, idem quod προβάτις, *Poll.*
 Προβατύνικος, ἦ, ὄν, pecuarius. Hinc ἡ προ-
 βατύνικη, ἦς, sc. τέχνη, ars seu vita pecu-
 aria. Α
 Προβάτιον, fut. ὕσω, pasco, pecus alo. Α προ-
 βαίτων.
 Προβατίνικος, ἦ, ὄν, ad oves seu pecudes perti-
 nens. Ab eod.
 Προβάτιον, v, τὸ, ovicula, Dim.
 Προβατοκόκος, ᾧ, ὁ, pecuarius.
 Προβατογνώμων, ὄνος, ὁ ἕ ἦ, homo pecuariae, sive
 parvæ atque pusillæ indolis. Ex προβάτων
 et γνῶμη.
 Προβατοκόπῃλος, v, ὁ, qui ovibus emendis et
 vendendis quæstum facit.
 ΠΡΟΒΑΤΟΝ, v, τὸ, pecus, ovis, vervex, pecus
 quodlibet, vid. *Ern.*
 Προβατοπώλης, v, ὁ, ovium vel pecudum ven-
 ditor.
 Προβατοσχῆμα, v, ὁ ἕ ἦ, ovis speciem præ se
 ferens. Ex προβάτων et σχῆμα.
 Προβατοτρόφος, ὁ ἕ ἦ, oves, pecora alens, pecu-
 varius. Α τρέφω.
 Προβειθευμένως, adv. cogitate, prudenter.
 Προβέβηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. προβαίνειν.
 Προβέβηκας ἀπάντων, *Il. 23, 890.*
 Προβέβηκνύς, quæ processit, p. part. act. f. g.
 Προβέβηκε, prætulit, 3. sing. perf. ind. med.
 verbi προβόλαι.
 Προβήμα, ἄτος, τὸ, progressus. Α προβαίνειν.
 Unde
 Προβήσται, 3. sing. f. l. ind. med.
 Προβιάζωμαι, ante vel prior vim infero. *Æschin.*
 Προβιάζω, fut. ἄσω, et ἄω, ᾧ, produco; (2)
 admoneo, persuadeo, impello, *Gl. V.* (3)
 promoveo, proveho; προβέσσειν, promos-
 tus, *Ph. aor. 1. part. pass. Ποι προβέσας*
ἡμῶς ποτι; *Aristoph. A. 1576;* (4) adjuvo;
 (5) proficere, *Ern.* Hinc
 Προβέβασιν, ἰως, ἦ, idem quod
 Προβέβασμι, ᾧ, ᾧ, promotio, præmotio, insti-
 tutio, *Ph.*
 Προβέβω, idem quod προβήσται, *Hom.*
 Προβήσται, progredior; προβέβηκας, progressus,
 a. 2. part. *Κρατύλῃ σοφί προβέβηκας, Il. 13, 18.*
 Προβόδομαι, ἔμαι. Hinc προβέβωμένα, vita ante
 acta, p. part. pass. προβέβωμένοι, qui ante
 nos vivere. Τὴν δόξαν τῶν προβέβωμένων ἐξε-
 χαν, *Plato.*
 Προβότης, τιτος, ἦ, vita ante acta, *Clem. Al.*
 Προβόρασται, ante comedo; προβρωβείς, ante
 comesus, aor. 1. part. pass.
 Προβραστός, prægermino, prius germino.
 Προβραστος, prægerminans, *Steph.*
 Προβλεπτικός, ἦ, ὄν, qui futura prospicit. Α
 προβλέπω, fut. ψω, provideo, prospicio. Τῷ
 θεῷ περὶ ἡμῶν κερταῖόν τι προβλεψαμένως, *Heb.*
 11, 40.
 Προβλεψάμενος, acc. sing. aor. 1. part. med.
 Προβλημα, ἄτος, τὸ, propositio, quæstio, *Gl. V.*
 unde dubitatio, res magnæ dubitationis;
 (2) quicquid defendendi causa oripitur;
 προβλημα τίχεται, promurale, nempe muni-
 mentum; (3) quicquid prominere, eminet.
 Α προβάλλω. Hinc
 Προβλημῶν, v, τὸ, quæstiuuncula, *Gl. V.*
 Προβληματογρίβος, ἦ, ὄν, artifex machinarum,
 rerum quibus via defenditur; προβληματογεν-

γιγῆ, ars ipsa talium conficiendorum. Ab
 ἔργον.
 Προβελήματα, ἑσ, ὁ ἔ, ἡ, in quæstione et dis-
 putatione positus. A προβλημα.
 Προβλήαι, ἦτος, ὁ ἔ, ἡ, projectus, prominens ;
 Il. 2, 396. Εἰσῆμι προβλήτης ἐπαμείβας σκο-
 πτείου, Apoll. Rhod. 4, 1681. A προβάλλω.
 Unde
 Προβλήτης, ἦ, ὄν, producendi vi præditus ;
 Προβλήτης, υ, ὁ ἔ, ἡ, projectus.
 Προβλώσκω, prodeo, vel exeo ; (2) protubero ;
 προβλώσκειν, pro προβλώσκω, Od. 19, 25.
 Οὐδ' ἰδύλασι προβλώσκω, Oppian. Halieut. 2,
 251.
 Προβύαι, ὦ, proclamo ; (2) cohortor.
 Προβόηαι, ὦ, fut. ἦσω, opem mature ferro.
 Προβόλαιον, τό, propugnaculum, vel scopulus
 eminens, qui æstum maris frangit. A
 Προβόλαιος, υ, ὁ ἔ, ἡ, objectus, exporrectus. A
 προβάλλω. Unde
 Προβόλεις, ἰως, ἦ, productor, auctor, qui prima
 alicuius rei fundamenta jactit ; (2) idem
 quod πρόβολος. A
 Προβόλη, ἦς, ἡ, objectus, prætentus, Gl. V.
 (2) tegmen, propugnaculum, Gl. V. (3)
 pergula, Gl. V. inpr. et proprie sic dicitur
 projectio scuti, defendendi sui causa ; unde
 milites dicuntur esse ἐν προβόλῃ, cum scutis
 protentis magno gradu excipiant vim hos-
 tium ; (4) emissio jaculi ; (5) προβόλοι, pro-
 minentia quævis. (2) ὁ δι' ἱσσομένους θανάτω
 προβόλῳ, alius supplicans ad arcendam
 n. rtem, Eurip. Or. 1487.
 Προβόλοι, υ, τό, proprie quod tegendi ac defen-
 dendi causa projicimus nobis, venabulum,
 lorica, Gl. V. A προβόλη.
 Πρόβολος, υ, ὁ, scopulus eminens, qui æstum
 maris frangit ; item protector, defensor ;
 πρόβολοι, proceres, Gl. V. προβόλος, etiam
 objectus, futura. A προβάλλω.
 Προδοσκίς, ἴδος, ἦ, proboscis. Ex πρὸ et βόσκει.
 Προδοσκός, ε, ὁ, qu. dic. vicarius pastoris, R.
 Ex iisd.
 Προβέβλυμα, ἄτος, τὸ, senatus consultum, legi
 ac plebicito præmissum, seu quo sancitur,
 ut aliquid ad populum feratur. Gl. V. con-
 sultum. A προβέβλυω.
 Προβεβλυμέναι, υ, τό, Dim. præc.
 Προβέβλυω, fut. ἴσω, consilio prospicio, vel
 provideo ; (2) prospicio, prævideo ; (3) de-
 liberatione populum prævenio : qu. dic.
 prædelibero. Προβεβύται τῷ δήμῳ, Dem. et
 Plut. Consultare de re aliqua priusquam po-
 pulo proponatur. Φόνος προβεβουλευμένος, A-
 rian.
 Προβέβυω, ὦ, inusit. sed tamen hinc est perf.
 med. προβέβυω, malui, vel malo. Ex πρὸ
 et βυλῆ, voluntas.
 Προβέβυη, ἦ, deliberatio ; ἐκ προβέβυης, consulto ;
 (2) providentia.
 Προβέβυον, υ, τό, idem quod προβέβλυμα.
 Προβέβλωμαι, præfero, Hom.
 Προβέβλοπαις, dos, ἦ, qu. dic. consultatoris filia,
 vel consilio prognata ; consultatrix.
 Πρόβελος, υ, ὁ, qui pro aliquo consulat, qui
 ante alios consulat ; (2) senator, princeps,
 primarius senator. Gl. V. consul. A βελῆ.
 Προβέρχης, ἑς, vadosus. A βραχύνω, Ern.
 Προβέρχω, fut. ξω, præmadefacio, prius ma-
 cero ; προβραχύνω, præmacero, aor. 2. part.
 pass.
 Προβύσσα, idem quod προβύω, Ar.
 Προβύω, fut. ἴσω, emungo, et simul promoveo
 elychium. Κόρυφος χαράβην οὐ νῦν λαβών,
 τὸν λυγρὸν πρὸβύσσον, Aristoph. Vesp. 249.
 Προβύβαιον, τὸ, aditus, vestibulum aræ, ara ipsa.
 A βεβός.
 Προγύμνα, τὰ, dona quæ ante nuptias dona-
 bantur, Poll.
 Προγυμναι, ὦ, fut. ἦσω, prior nuptias contraho.
 A πρὸγυμνος.
 Προγυμναίος, αἶα, αἶον, antenuptialis. A
 Πρόγυμνος, υ, ὁ ἔ, ἡ, qui vel quæ prior nuptias
 contrahit.
 Προγυμνίδιον, υ, τὸ, ventrale, tegmen ven-
 tris.

Προγέστωρ, ἄρσ, ὁ ὅ ἡ, cui venter prominet
ventricosus. *Gl. V. ventrosus.* Α γαστήρ.
Προγεννημένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi
προγεννᾶναι.
Προγεννόντων, gen. pl. part. perf. med. verbi
προγεννᾶναι.
Προγεννημένον, acc. sing. part. perf. pass. a
προγεννᾶναι.
Προγεννέδω, ὁ, ὅ ἡ, origine aut nativitate ante-
cedens, antegenitus. Α γινέδω.
Προγεννέως, ἡ, ὁ, promissam habens barbam; (2)
barbatus. Α γίννω.
Προγεννεία, ας, ἡ, prior creatio seu ordinatio.
Ex πρό et γένεσις.
Προγεννίστατος, ατη, ατων, antiquissimus, maxi-
mus natu. Α προγεννᾶναι.
Προγεννίστερος, ἔρα, ἐρον, ante natus, major natu,
senior, antiquior. *Gl. V. anterior.* Ex eod.
Προγεννίσκος, ὦ, ἰ, ὥσα, ante genero; προγεννιθεῖς,
prænatus, antigena. *Gl. V. a. 1. part. pass.*
Προγεννιτριά, ἡ, progenitrix, *Lyc.*
Προγεννίτωρ, ἄρσ, ὁ, ὅ, progenitor, i. e. prior vel
antiquior genitor; προγεννιτόρων, majorum.
Προγεννόντων, gen. pl. aor. 2. part. med. verbi
προγεννᾶναι.
Προγεννόντα, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro
προγεννᾶναι.
Πρόγευμα, ὅτας, τὸ, prægustatio, gustus quod
ante cenam sumitur. Α προγεύομαι. Hinc
Προγευματίζω, ἰ, ὥσα, ante gusto; prægusto,
i. e. ante cenam aliquid sumo, in balneo;
(2) imbuo aliquem prægustu, offero aliquid
prægustandum.
Προγεύομαι, fut. εἰσέομαι, idem. Hinc
Προγεύσις, ἡ, ὁ, prægustator.
Προγεννῆς, ὦ, ἰ, idem, *Gl. V.*
Προγεννήσκω, ἰ, ὁ, παρὰ, ἰ, ὥσα, ante tempus,
mature senex fio.
Πρόγρηος, ὁ ὅ ἡ, qui mature senescit.
Προγίγνομαι, vel προγίγνομαι, sum ante, antecedo,
præcedo; (2) procedo, occurro. Κίνδυνον
τὴν προγεννοῦσιν χάριν μείνους, *Xen.* (2) ἰδὲ
πρὸ οὗδ' ἐγένοντο, et in via progressi fuerant,
Il. 4, 382.
Προγινώσκω, prænoscō, præscio, præsentio. *Gl.*
V. ante cognosco, prævideo; (2) decerno,
judico, existimo; (3) in *N. T.* amo, bene
cupio. Οὐς πρόγινω, *Rom. 8, 29.* Προγινώ-
σκοντες μὴν πρὸ καταβολῆς κόσμου, *1 Pet. 1, 20.*
Προγλωσσέομαι, garrio, loquax sum. Α πρό-
γλωσσοι.
Προγλώσσας, ἰδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta.
Ex πρὸ et γλώσσα.
Πρόγλωσσος, ἡ, ὁ ὅ ἡ, garrulus, qui nil celare
potest. *Gl. V. volubilis linguæ.* Ex ἰδδ.
Πρόγνωσις, εως, ἡ, præsentio, prænotio, præ-
scientia, præsagium; (2) rerum præsentium
vel præteritum animadversio, seu cogni-
tio; (3) in *N. T.* decretum, voluntas, et
benevolentia. Α προγινώσκω.
Προγνώστης, ἡ, ὁ, præscius futurorum. Ab eod.
Προγνώστις, ἡ, ὁ, facultate præsciendi seu
præsciendi præditus; præscius, sagax, *Ph.*
Hinc σὺ προγνώσκων, ἄ, prognosticum, rei
futuræ signum. Α præc.
Προγνώσκω, adv. providenter, *Ph.*
Πρόγνῳ, ης, ἡ, privigna. Α πρόγονος.
Προγνώων, ἡ, ὁ, avitus, a patribus vel majori-
bus acceptus; (2) majoribus dignus. (2)
τὸν νεανίαν ἐξέκασαν ἐπὶ τὸ ἔργον, ὡς ἑαυτῷ προ-
γονικόν, *Aprian. Bell. Civ. 2, 112.* Α
Πρόγονος, ὦ, ὁ, progenitor, ante genitus; (2)
privignus, *Ph. filister, Gl. V. (3) atavus,*
Gl. V. πρόγονοι, majores, Philox. (4) patri-
ci, Philox. (2) Μαρκίλλω τῷ προγόνῳ
Ἀντωνίῳ, Marcello privigno Antonii, App.
Bell. Civ. 5, 73. Α προγίγνομαι.
Πρόγραμμα, ἄτας, τὰ, libellus, tabula, seu
scriptum, quod publice proponitur, aliquid
indicans aut fieri jubens. *Gl. V. proscriptum,*
edictum. Α προγράφω.
Προγράφη, ἡς, ἡ, præfatio; (2) descriptio rei,
proposita, sc. v. gr. tabula; unde (3) pro-
scriptio, proscriptionis tabula. Α
Προγράφω, fut. ψω, ante scribo, prius scribo,
proscribo; (2) præscribo; (3) prius vel ante

ante pingo; (4) publice scriptum propono; (5) scribo, simpliciter. *Χορηγὺς προήγωνται*, Aristot. *Καὶς προήγωνται* in ὁλίγω, Erphes. 3, 3. *Προηγούμενοι* eis tūta τὸ κρίμα, *Juda* 4.

Προγυγνοῦμαι, vigilo, dormire non possum.

Προγυμνάω, fut. ἄσω, exerceo, meditor; pass. exerceor, paro me alicui rei. Hinc

Προγυμνάσις, as, ἡ, prævía exercitatio.

Προγυμνασμα, ἄσος, τὸ, præparatio, meditatio; item in acte rhet. eæ partes elaborandæ orationis, seu declamationis, quibus singulatum scribendis ad ipsam accessio seu præparatio fit.

Προγυμαστής, ὅ, ὁ, qui exercet, qui præparat. *Α προγυμνάω*.

Προδανῖναι, prænoscere; *προδασίς*, prænoscens, præscius, *Od.* 4, 396.

Προδιδέω, f. εἶσω, ante fœneror. *Προδανίσας* τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν, *Luc.*

Προδῶσθαι, ὦ, ante impendo, *Gl. V.*

Προδίδας, 3. sing. perf. ind. med. v. *προδίδας*.

Προδιδανικαί, perf. infin. med. verbi *προδίδωμι*.

Προδίδω, fut. δέσω, metuo de futuro.

Προδίδεος, u, ἡ, qui ante vesperam, vel antequam advesperascit, aliquid agit.

Προδιδύνω, vel *προδιδύνω*, f. ξω, præmonstro, prætendo; (2) denuncio; (3) ante significo. *Σκήπτρῳ προδιδύνω*, baculo viam prætentans, (ut cæcus) plena locutio *Σκήπτρῳ προδιδύνω* εἰς τὴν ὁδὸν, *Soph. (Ed. Tyr.)* 456.

Προδιδυκτης, ὁ, histrio, qui in theatro personas populo ostendit.

Προδιδύμαι, idem quod *προδίδω*. *Προδιδύμαιν* ὄπτην, *Lycorh.* 276.

Προδιδύνω, ante cæno, seu edo.

Προδιδύω, oros, ὁ, præmonstrator, futurorum præsignificator. *Λέγοντες ἡλιον εἶναι Ἑλλάνων προδιδύω*, εἰς τὴν ὁδὸν, dicentes, solem Græcorum esse præmonstratorem, lunam ipsorum, *Herodot.* 7, 37. Ex *προδιδύνω*, *Ion.* vero dicitur, ut ἀποδείξει pro ἀποδείξει.

Valla, et alii interpretes, ad unum omnes, hanc vocem interpretati sunt, *præses*, *praetor*, pessime.

Προδιδύω, video prior; (2) prævideo, prospicio.

Προδιδύω, pro *προδιδύω*, præligo, *Gl. V.*

Προδιδύω, ante imbui seu irrigo, *Steph.*

Προδιδύω, fut. ἴσω, ante, prior lædo.

Προδιδύω, ὦ, fut. ἴσω, manifestum reddo; (2) ante declaro, præsignifico.

Προδιδύω, u, ὁ, ὅ, manifestus, perspicuus. *Ἐκ προδιδύω*, perspicue, *Soph. Elect.* 1429.

Προδιδύω, ostendo, clarum reddo; (2) præsignifico. *Δι' αὐτῶν ἀσέβων πολλὰ προδιδύω*, (λέγω), *Elion.* 2, 31.

Προδιδύω, adv. manifeste. *Α προδιδύω*.

Προδιδύω, uis, ἡ, præsignificatio, manifestatio. *Α προδιδύω*.

Προδιδύω, f. ἴσω, prior seu prius transeo, pertranseo. *Μη πρόσω τῷ ποταμῷ προδιδύω*, *Xenoph.* 4, 209.

Προδιδύω, ante calumniar; (2) criminar; (3) ante compono, seu ordino, seu constituo; *προδιδύω*, criminatione insinuat, p. pass. part. *Προδιδύω* αὐτὸν πρὸς τὴν Ἀθηνῶν, *Liban.* in 2 *Phil. Dem.*

Προδιδύω, ante considero seu perpendo; (2) animo prius percipio.

Προδιδύω, uis, ἡ, idem quod *προγυμνῶ*.

Προδιδύω, uis, ἡ, prædictio.

Προδιδύω, fut. ψω, ante seu prius describo.

Προδιδύω, ἡ, ὅ, aqua ductus longior.

Προδιδύω, ante spargo, disseminatio, ut famam.

Προδιδύω, uis, ἡ, descriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, &c.

Προδιδύω, uis, ἡ, præparatio ad rem aliquam

per victum certum, idem præparatio simpliciter. Ex *πρὸ* et *διαιτάω*.

Προδιδύω, ante commoveo.

Προδιδύω, part. perf. pass. plur. qui antea operam (in concilianda fœmina) navarunt.

Προδιδύω, ante cognosco, judico, constituo, decretum habeo; (2) ante concipio animo, ut spem.

Προδιδύω, f. ξω, imprimis dico, *Gl. V.* præfor.

Προδιδύω, uis, ἡ, præfatio. *Gl. V.* A præc.

Προδιδύω, ante dissolvo, seu frango.

Προδιδύω, f. εἶσω, prius per totam noctem aliquid ago, præcedentem noctem transigo.

Προδιδύω, fut. ἴσω, ante perficio, ante demonstro.

Προδιδύω, præmitto.

Προδιδύω, fut. εἶσω, ante navibus transeo.

Προδιδύω, ante definio, explico, constituo.

Προδιδύω, ante diripio.

Προδιδύω, fut. εἶσω, prius concutio.

Προδιδύω, fut. εἶσω, prius declaro. Hinc

Προδιδύω, uis, ἡ, prævía declaratio.

Προδιδύω, fut. εἶσω, prius dissipio.

Προδιδύω, ante diligenter considero.

Προδιδύω, prænuncio, præmonero, prius discerno; *προδιδύω*, prænunciare, præmonere, aor. 1. inf. med.

Προδιδύω, prænuncio, præmonero, *Jas.*

Προδιδύω, ἡ, superior seu pristina per-versio, seu depravatio.

Προδιδύω, prior traduco et carpo; item prior violo, frango foedus, pactum.

Προδιδύω, vel *προδιδύω*, f. ξω, prior dispono, in med. ante constituo, compono.

Προδιδύω, ante (male) tracto.

Προδιδύω, u, f. ἴσω, prius cribro, prius per cribrum transmittio.

Προδιδύω, u, f. ὦσω, prius formo, describo, deformatio.

Προδιδύω, uis, ἡ, qu. dic. præinformatio; (2) præordinatio. A præc.

Προδιδύω, ante corrumpro, prius constupro; in pass. jamdudum corruptus sum.

Προδιδύω, fut. ἴσω, ante perlino.

Προδιδύω, u, fut. ἴσω, prius dissideo, prior me ab amicitia alicujus separo.

Προδιδύω, fut. εἶσω, prius doceo, prædoceo; (2) doceo simpliciter. *Ἄλλ' ἢ δύνατον τὴν ἀνθρώπων τῶν γνῶμας προδιδύω*, *Soph. Aj.* 163.

Προδιδύω, produnt, 3. plur. præs. ind. act.

Προδιδύω, f. δώσω, prodo, desero, auxilio meo destituo, deficio. *Gl. V.* prodo, prævaricor;

(2) prius vel prior do; (3) dedo ut urbem.

Προδιδύω, τὰς ἐκπιδύω, *Aristot.* τὰ καθήκοντα, *Luc.* (2) ἀλλὰ τὴν λόγῳ προδίδω, (intellige τι ante τὸν λόγῳ) sed deliberandi facultatem si dederō prius, *Eurip. Suppl.* 350. Τὰ δὲ τῆς διαλύσεως ἢ προδίδω, pecuniam pactam pacis conciliandæ causa non daturum ante tempus, *Arrian.* *Maced. Eclog.* 16, 1.

Προδιδύω, prior transeo; (2) ante expono, declaro.

Προδιδύω, fut. εἶσω, prius festum celebros, prius triumpho.

Προδιδύω, fut. εἶσω, ante elaboro.

Προδιδύω, u, fut. ἴσω, ante perscruto et perversigo.

Προδιδύω, u, ὁ, explorator. A præc.

Προδιδύω, prius percurro; (2) ante enarro.

Προδιδύω, ante discuto, prius discerno, *Steph.*

Προδιδύω, u, fut. εἶσω, prænarro.

Προδιδύω, uis, ἡ, prævía narratio, præparatio ad narrationem. A præc.

Προδιδύω, ante percolo.

Προδιδύω, fut. εἶσω, prius dirimo, disfraho.

Προδιδύω, fut. εἶσω, prius judico. Hinc

Προδιδύω, as, ἡ, præjudicatio, præjudicium.

Προδιδύω, u, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius, judicat.

Προδιδύω, u, f. ἴσω, curro, procuro; defendo. A *προδίδω*.

Προδιδύω, as, ἡ, quodvis curationis munus patrociniū. Ab eod.

Προδίδω, u, ὁ, patronus, qui causam defendit, qui causam pro aliquo dicit; tutor, curator, arbiter. Ex *δίκη*.

Προδιδύω, u, f. ἴσω, ante dispono, constituo, in med. de rebus meis ante constituo, mandata do.

Προδιδύω, uis, ἡ, præparatio, præmunitio.

Προδιδύω, u, ὁ, providus, futuri curam gerens, præparans se ad futura.

Προδιδύω, u, et εἶμαι, εἶμαι, prius confiteor, vel profiteor, vel testor; (2) ante vel prius polliceor, prius paciscor.

Προδιδύω, an, aspectabilis, *Man.*

Προδιδύω, uis, ἡ, prævía correctio.

Προδιδύω, fut. ἴσω, prædefinio.

Προδιδύω, fut. ἴσω, ante percolo.

Προδιδύω, fut. εἶσω, insequor.

Προδιδύω, uis, ἡ, insecutio, persecutio.

Προδιδύω, f. εἶσω, exspecto; (2) observo; (3) insidior.

Προδιδύω, *προδιδύω*, prius decernitur.

Προδιδύω, u, ὁ, angustus locus, insidiis aptus, *Il.* 4, 107.

Προδιδύω, (ante) exploro, specto.

Προδιδύω, τὸ, idem quod *προδίδω*.

Προδιδύω, ante construor, seu præstruor, *Steph.*

Προδιδύω, *Ἦρα*, *Paus.*

Προδιδύω, u, ὁ, atrium, vestibulum.

Προδιδύω, fut. εἶσω, prius opinor.

Προδιδύω, u, ὁ, ὁ, amicos prodens. Ex

προδιδύω et *ἐταίρος*.

Προδιδύω, as, ἡ, proditio, prævaricatio, *Gl. V.*

Α προδιδύω.

Προδιδύω, uis, ἡ, elargitio, erogatio. Ab eod.

Προδιδύω, u, ὁ, pollicendo vanus, jactator.

Προδιδύω, u, ὁ, proditor, prævaricator, *Ph.*

Προδιδύω, u, ὁ, proditorius.

Προδιδύω, adv. proditorum more, per prodicionem.

Προδιδύω, u, ὁ, fœm. a *προδίδω*.

Προδιδύω, u, ὁ, ὁ, proditus. A *προδιδύω*.

Προδιδύω, u, ὁ, servilis.

Προδιδύω, prodidisse, aor. 2. inf. act.

Προδιδύω, prius sono, *Nic.*

Προδιδύω, u, ὁ, antecessus, præcursor, incur-sio. A *προτρέχω*. Unde

Προδιδύω, u, ὁ, ὁ, præcursor, prævius, antea-bulo; (2) excursor, emissarius; (3) præcox, quod primum maturit, de uvis, &c. et de vino; (4) subst. processio, *Gl. V.* *Μόλε προδρομος*, accurre, *Eurip. Phœn.* 903.

Προδιδύω, ante infelix sum.

Προδιδύω, idem quod *δυσωπείω* item, bono modo quoddam avertio, impedio, ut orando, &c.

Προδιδύω, u, τὸ, cubiculi seu thalami vestibulum. Ex *δύω*.

Προδιδύω, ante in literas refero.

Προδιδύω, ante excito.

Προδιδύω, ante, dudum insideo. *Προδιδύω*, dudum insita in animo.

Προδιδύω, fut. καίσω, ante insum, positus sum alicubi.

Προδιδύω, temperantia præparo me ad quid.

Προδιδύω, τὸ, fulcrum, fulcimentum. Ab *ἔχω*.

Προδιδύω, aor. 2. ind. act. verbi *προγινώσκω*.

Προδιδύω, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi *προγινώσκω*.

Προδιδύω, 3. pl. aor. 1. ind. act.

Προδιδύω, as, ἡ, prior vel principalis sedes. *Ph.*

Προδιδύω, aor. 2. ind. act. verbi *προτρέχω*.

Προδιδύω, vel *προγινώσκω*, f. ξω, prius insculpo vel incido, *Arct.*

Προδιδύω, ante tempus aggredior rem.

Προδιδύω, as, ἡ, ipse actus præsidendi, principatus. A

Προδιδύω, fut. εἶσω, præsidio, sum præses.

Προδιδύω, as, ἡ, prior vel principalis sedes. A *προδίδω*.

Προΐδριον, α, τὸ, idem et ab eod. προΐδρια τῆς φύσεως, praepragativa naturae, *Suicer*.

Προεδρός, α, ὁ, qui sedet in prima sede seu in primo subsellio, praeses, praesul, antistes; *ap. Athen.* qui praest senatui quingentorum, seu concionibus populi, nec de singulis modo hominibus sed etiam de tribubus, *80c. πρόεδροι*, primores, *Gl. V. Ex ἱδρα.*

Προῖδω, ante edo.

Προείργω, prior arceo vel prohibeo. Πάντας δὲ προείργε θεὸς ἐπὶ νῆας ἰδύναι, *Il. 11, 568.*

Προῖηκα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro προῖηκα, a προῖημι.

Προῖδίζω, f. ἴσω, instituo, προῖδισθαι, institutum est dudum; (2) praeparo. "Ὁν (θεόν) χρὴ μιμαμένους, εἰς ὃ δὲ ἔλθειν, προῖδισμένους ἡμᾶς ἀφικνισθῆναι, *Xen.*

Προῖδίναι, praesensisse, perf. inf. act. *per Sync.* pro προῖδηνέκιναι, a προῖδω. Προῖδῶν, aor. 2. part. qui praevit; a προῖδῶς, p. part. praescius, *Gl. V. Ταύτας (ναῦς) προῖδόντες οἱ Κερῖνιοι, Thuc.*

Προῖδωλοσοία, ante animo speciem rei concipio seu efformo, ut phantasia futura rei. Εἴπερ τὸν νεανίαν τῶτον ἀδελφὸν οὐτα τῆς κόρης καὶ οὐσθαί μαι μέλλοντα, προῖδωλοσοιῆθηναι, ὡς φατί, διὰ τῶν οὐραίων ἔχρη; *Heliodor. 9.*

Προῖκαῶ, fut. ἴσω, conjectura praesentio.

Προῖλόμην, aor. 2. ind. act. a προῖάμην pro προῖάμην, *proscriptio*.

Προῖμαι, prodeco, procedo, *Gl. V. anteo, Gl. V. incedo, Gl. V. Ἡμεῖς δὲγε προῖαμένον αὐτῶν, Aristoph. Conc. 280.*

Προῖαίνω, praedicere; (2) jubere; (3) denunciare, a. 2. inf. act. et προῖαίνω, a. 2. ind. act. verbi προῖαίμαι, part. προῖαίνων. Προῖαίνων ἑκατοῖς, ἢ ἄλλα προῖαίνω, *Xen.*

Προῖαίγω, idem quod προῖαίγω.

Προῖαίγω, praedixit, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro προῖαίρηκε, a προῖαίρω. Προῖαίρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα, *Luc.*

Προῖαίμενοι, praedicti, nom. pl. m. g. perf. part. pass. *Att.* pro προῖαίρημένοι.

Προῖαίηναι, ad pacem ante redigo, paco.

Προῖαίγω, vel προσάγω, f. ἴσω, prior induco, seu ante introduco; (2) importo, quo in posterum prosint.

Προῖαίγω, ἡ, ἡ, pravia introductio.

Προῖαίω, ἡ, ἡ, ingressio ante facta.

Προῖαίω, ante implicitus, astrictus sum.

Προῖαίω, ante seu prius ingredior.

Προῖαίω, 3. pl. praes. ind. act. verbi προῖαίμαι.

Προῖαίω, prius ingredior, me insinuo.

Προῖαίω, τὸ, vestibulum; (2) praeludium.

Προῖαίω, ante ingredior.

Προῖαίω, f. ἴσω, intromitto ante, accerso ante; (2) magna pompa et comitatu induco. Προῖαίω, ἡ, ἡ, ὁ Κύρος προσκύνας, ἢ δύνανται, *Xen.*

Προῖαίω, prior incido, *Hes.*

Προῖαίω, prior seu ante infero; (2) infero, induco, affero *simpl.* (3) pendo tributum prompte, libenter.

Προῖαίω, ἡ, tributi collatio, *Dem. V. Ern.*

Προῖαίω, imperf. ind. act. verbi προῖαίμαι.

Προῖαίω, prius emitto seu ejicio.

Προῖαίω, εως, ἡ, eventus, exitus.

Προῖαίω, ante consumo.

Προῖαίω, ὡ, f. ὡς, prius terrorem incutio.

Προῖαίω, excipio, v. gr. impetum, ictum, &c.

Προῖαίω, praedoceo, instruo, praeparo.

Προῖαίω, fut. ὡς, prius edo; (2) edo in publicum, de libris fere.

Προῖαίω, εως, ἡ, editio libri. A praec.

Προῖαίω, ἡ, ἡ, procurso, impetus.

Προῖαίω, εως, ἡ, expositio quae praemittitur, propositio. A προῖαίω.

Προῖαίω, procuro, procurso, ante ordines, &c.

Προῖαίω, ἡ, ὅν, breviter in principio exponens.

Προῖαίω, adv. breviter et summam proponendo.

Προῖαίω, prosilio; (2) ante prosilio, praesilio; a προῖαίω, a. 2. part. act.

Προῖαίω, fut. ἴσω, ante exparto, prius eveho seu effero.

Προῖαίω, ante excerno, excerno.

Προῖαίω, ante expello, dijicio.

Προῖαίω, prius deligo.

Προῖαίω, desero.

Προῖαίω, ὡ, fut. ὡς, nitro prius perfico.

Προῖαίω, proficiebat, 3. sing. imperf. ind. act.

Προῖαίω, progressus est, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προῖαίω.

Προῖαίω, fut. ἴσω, prius emitto.

Προῖαίω, prosilio, procurso.

Προῖαίω, praebibo, prius ebibo; a προῖαίω, qui prius ebibit, a. 2. part. προῖαίω, perf. id.

Προῖαίω, ante elaboro, ante emano; (2) excido; a προῖαίω, aor. 2.

Προῖαίω, fut. ἴσω, prius obstufacio; a προῖαίω, p. part. pass. praexteritus.

Προῖαίω, dudum elaborata, perfecta, parata, a προῖαίω.

Προῖαίω, vel προῖαίω, ante tempus erumpo, prorumpo, in conspectum venio.

Προῖαίω, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προῖαίω.

Προῖαίω, exserto; a προῖαίω, exsertantem, *Ph.*

Προῖαίω, ante pendo, repraesento.

Προῖαίω, ante liquefacio. Pass. jam tabesco, jam consumo.

Προῖαίω, priori loco expono, propono.

Προῖαίω, pario.

Προῖαίω, prius vello. Αἶτε θήλιας προῖαίω, ἡ, ἡ, ὅν, τὰ πτερά, *Aristoph. Av. 293.*

Προῖαίω, praecurio.

Προῖαίω, prius exhaurio, attero, consumo.

Προῖαίω, ante formo, seu effingo, v. gr. exemplar.

Προῖαίω, ante profero vel exsero.

Προῖαίω, ante effugio.

Προῖαίω, ante terreo. Hinc

Προῖαίω, εως, ἡ, consternatio, trepidatio.

Προῖαίω, ante emano, vulgor.

Προῖαίω, effundo, profundo.

Προῖαίω, ante excedo.

Προῖαίω, εως, ἡ, provection, procurso.

Προῖαίω, aor. 2. ind. act. a προῖαίω, pro προῖαίω.

Προῖαίω, procedo, progredior, ante signa evehor; (2) produco in conspectum.

Προῖαίω, ante libero.

Προῖαίω, εως, ἡ, egressus; (2) antecessus, praecursus, vel praecursio; (3) festa processio. A προῖαίω.

Προῖαίω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro προῖαίω, a προῖαίω, pro προῖαίω.

Προῖαίω, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro προῖαίω, a προῖαίω.

Προῖαίω, proveniens, 2. sing. aor. 2. conj. act.

Προῖαίω, et προῖαίω, extraho, protraho; (2) elicio, illicio.

Προῖαίω, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi προῖαίω.

Προῖαίω, f. ἴσω, ante vel prior spero. Τὰς προῖαίω, εως, ἡ, ὅν, τὰ πτερά, *Eph. 1, 12.*

Προῖαίω, 2. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro προῖαίω, a προῖαίω.

Προῖαίω, ante gradior, praeco.

Προῖαίω, interpono, interjicio; (2) prius invado, prius irruo; (3) prius injicio, v. gr. spem.

Προῖαίω, εως, ἡ, premium quod debetur illi qui primus consendit navem inimicam. Ἐγὼ δὲ, ἡ, ὅν, τὰ πτερά, τὸ ἐμπαθῆριον, τίνος ἐνεκεν ἡ, ὅν, τὰ πτερά, *Heliod. 5.*

Προῖαίω, εως, ἡ, qui primus insilit in navem inimicam. "Α χρωσῶμαι προῖαίω, εως, ἡ, ὅν, τὰ πτερά, *Heliod. 5.*

Προῖαίω, ante induco, induco, v. gr. in odium alterius.

Προῖαίω, ἡ, extrema carina ad proram, supra rostrum, *V. L.*

Προῖαίω, rostra. *Gl. V. προῖαίω, Suid.*

Προῖαίω, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro προῖαίω, a προῖαίω.

Προῖαίω, ante incido; (2) ante occorro, seu obvius fio; incido, occorro, *simpl.*

Προῖαίω, fut. ἴσω, ante impleo.

Προῖαίω, ante negotior vel mercaturam facio; (2) ante capto.

Προῖαίω, clare demonstro, ante oculos pono.

Προῖαίω, prius appareo, ante conspicior, conspicio, in conspectu sum, *simpl.*

Προῖαίω, prius obstruo.

Προῖαίω, f. ἴσω, ante incipio. "Ἦνα καὶ ἡ, ὅν, τὰ πτερά, *2 Cor. 8, 6.*

Προῖαίω, ante demonstro.

Προῖαίω, quae antea superioribus temporibus in populum grassata fuere, increbuerunt.

Προῖαίω, remitto, ut *simpl.* ἐνδίδωμι.

Προῖαίω, adv. posit. pronuntiandum. A προῖαίω.

Προῖαίω, aor. 2. inf. act. verbi προῖαίω.

Προῖαίω, ἡ, locus insidiis aptus.

Προῖαίω, prius insero.

Προῖαίω, praedico; (2) palam edico. (2) ἐκ ἀκούης πάλαι. πρὸνόντά μαι; *Eutyr. Hipp. 1085.*

Προῖαίω, f. ἴσω, prius operor; τὰ προῖαίω, ante perfecta.

Προῖαίω, ante, dudum constrictus teneor, irretitus teneor.

Προῖαίω, pass. idem quod ἐνιχυριάζω, ap. Chariton. beneficio obligor.

Προῖαίω, f. ἴσω, prius insono; (2) prius inculco, ante revelo.

Προῖαίω, εως, ἡ, ante cogito.

Προῖαίω, idem quod προῖαίω.

Προῖαίω, f. ἴσω, prius ante inhabito; a προῖαίω, priores incolae. v. προῖαίω.

Προῖαίω, εως, ἡ, prior habitatio, de incolis prioribus, nunc expulsus, profectus.

Προῖαίω, ante infligo, immitto.

Προῖαίω, prius incido.

Προῖαίω, enuncio, prodo.

Προῖαίω, fut. ἴσω, produco, educo.

Προῖαίω, f. ἴσω, admodum fractis viribus, sive impotens sum, *Suicer*.

Προῖαίω, ante deleo; (2) ante extraho, eximo, ejicio; (3) ante expugno. (3) ἐδεξε Λυκίας καὶ Ῥωδίας προῖαίω, *App. Bell. Civ. 4, 76.*

Προῖαίω, prorumpo, proruo. Προῖαίω, εως, ἡ, καὶ δέκα, καὶ πλείονες τε καὶ ἑλᾶσσονες συσφόμενοι, *Herod. 9, 61.*

Προῖαίω, ante delinquo, pecco, seu peccavi, προῖαίω, qui ante deliquerunt, peccavere.

Προῖαίω, provehor in altum, e portu vel ex acie.

Προῖαίω, effero ex me, gigno, in malam etiam partem.

Προῖαίω, τὸ, quod ex aliqua re enascitur in superficie: vide ἐξάνθημα.

Προῖαίω, prior exsurgo, vel ante alios surgo, item citius justo, ante tempus, v. gr. ex insidiis exsurgo, prorumpo.

Προῖαίω, praesens, inf. med.

Προῖαίω, praemitto.

Προῖαίω, suspendo in re aliqua.

Προῖαίω, deficio viribus.

Προῖαίω, as, ἡ, sedes in aliquo loco prominens, ac praeter ceteras eminens, ac ultior excurrans; (2) praetorium.

Προῖαίω, prodeco, prorumpo.

Προῖαίω, as, ἡ, navis pars in qua remigatur. Ex πρὸ, ἡ, et ἐξίσσω.

Προῖαίω, ante extraho, seu emo, *Steph.*

Προῖαίω, f. ἴσω, ante alios equo prorumpo, procurso.

Προῖαίω, qu. dic. ante probe novi, praescio.

Προῖαίω, προῖαίω, jam seu dudum perfecta.

Προῖαίω, ante scrutor. Ἐπίχες, ὡς ἐν πρὸς ἐρευνῆσιν εἶπον, *Eur. Ph. 92.*

Προῖαίω, δ, scrutator, *Eur.*

Προῖαίω, prior percurro; (2) procuro, exeo; (3) prodeco in concionem.

Προῖαίω, f. ἴσω, ante examino, perpendo.

Προῖαίω.

Πρόβλημα, ἄτος, τὸ, pecus.
 Προβήναι, ὦ, f. ἴσμαι, prius vel ante lugeo.
 Προβήλλαι, ὦ, f. ἴσμαι, ante sermone jacto, di-
 vulgo.
 Προβύλλα, (Συῖλλη,) impetuosa, Hesiod.
 Πρόβυμα, ἄτος, τὸ, qu. dic. sacrificii prælu-
 dium, quod sacrificio præmittitur. A προ-
 βύμαι.
 Προβύμαι, ἔμαι, fut. ἴσμαι, alacri sum ani-
 mo, studeo, propensus curo et magno studio
 enitor. Ὅσῃ μὲν ἐστὶ πρῶτον εἰ βέλεται, ἀν-
 θρώπων δὲ τὰ δόντα προβυμίσθαι, Aristot. A
 πρόβυμος.
 Προβυμίσθαι, adv. posit. prompte, alacriter
 agendum.
 Προβυμίσθαι, antenitendum, enitendum, Plat.
 Προβυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel presentia;
 studium, cupiditas, promptitudo, alacritas.
 Προβυμίαν λαβεῖν, aggredi prompto animo.
 Προβυμίαν εἰδὼν ἔργα λαβεῖν, Soph. Trach.
 669.
 Προβυμίομαι, promptum, alacrem reddo.
 Πρόβυμος, α, ὁ ἢ, animum alacrem habens ad
 aliquid, promptus; alacris, sedulus, Gl. V.
 falvens. Τῇ σὴ πρόβυμος κυνηγίῳ, Soph. Aj. 37.
 Πρόβυμος, adv. alacri animo, prompte, im-
 pigre, libenter; Ph. sedulo, alacriter, æquo
 animo, enixe.
 Πρόβυμος, α, ὁ ἢ, qui est ante januam vel
 vestibulum. A
 Πρόβυρος, α, τὸ, quod est ante januam, Ph.
 vestibulum, limen. Ex θύρα.
 Προβύς, f. ὕσα, ante sacrificio; (2) pro aliquo
 sacrificio. Τυχόντων δ' ὑπὲρ χρόνος ἀρότε προ-
 βύς, Eur. Supp. 29. Παιδὶς προβύσαν ξίνα,
 Id. Ion. 842.
 Προβυράκιον, τὸ, clypeus, scutum. A θύραξ.
 Προῖ, adv. mature, tempestive; pro προῖ.
 Προῖαίματος, omnium primus, Suid.
 Προῖάλλω, mitto; (2) promo; προῖημι, emisit,
 3. sing. aor. 1. ind. Τίς μοι τοιάδε φάρμακ'
 ἐπαρσάνην προῖηλε; Mosch. 2, 21.
 Προῖσταν, f. ψω, ante mitto, ap. Hom. simpl.
 mitto. Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰδὶ προ-
 ῖαψεν, Il. 1, 3.
 Προῖσταν, præmissi, aor. 1. ind. act.
 Προῖσθαι, aor. 2. inf. med. verbi προῖδαι.
 Προῖσθαι, fut. ὕσα, colloco, præjacio, funda-
 mentum.
 Προῖδαν, aor. 2. part. act. verbi προῖδαι.
 Προῖται, mittebat, misit, 3. sing. imperf. ind.
 act. pro προῖται, ab inus. προῖται. Ταλθύθειον
 προῖται κρείων Ἀγαμέμνων, Il. 3, 118. Ὡς
 εἶπ' αὖ, προῖται, Id. 1, 326.
 Προῖται, pr. inf. act. Ion. pro προῖται, a προῖται.
 Προῖται, nom. pl. præ. part. med.
 Προῖται, projicere, præ. inf. act.
 Προῖσθαι, ante alios sedere, præ. inf. med.
 Προῖσθαι, idem quod
 Προῖσθαι, ante alios sedeo, præsideo.
 Προῖημι, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum α, a
 προῖημι.
 Προῖται, abjicio, negligo, omitto, prætereo,
 prætermitto, Gl. Vet. προῖται, destituo;
 (2) largior, Gl. Vet. προῖται, omite, aor. 2.
 imperat. προῖται, omisi, aor. 1. med.
 Προῖται, 3. sing. præ. ind. act. Dor. pro προ-
 ῖται, a προῖται.
 Προῖται, adv. gratis, sine mercede. A προῖται.
 Προῖται, εἰα, εἰον, dotalis. Ab eod.
 Προῖται, α, τὸ, doticula, exigua dos. Dim.
 Προῖται, doto, Gl. V. προῖται, dotanda.
 Ph. A προῖται.
 Προῖται, αἰα, αἰον, qui gratuito obtingit. Ph.
 dotalis. Ab eod.
 Προῖται, α, ὁ ἢ, gratuitus. Ab eod.
 Προῖται, ἔμαι, advenio, accedo.
 Προῖται, gen. adv. ap. Att. pro προῖται, intell.
 διὰ vel ἀντί.
 Προῖται, ἔμαι, dotem accipio. A
 Προῖται, α, ἡ, dotata, Gl. V. Ex προῖται et
 φῖται.
 Προῖται, α, ὁ, mendicus. A προῖται.
 Προῖται, ὡα, ὡον, dotalis. A προῖται.
 Προῖται, α, ὁ ἢ, maturus, tempestivus, sta-
 tutum tempus præveniens. A προῖται.

ΠΡΟΪ, ὅς, vel προῖ, ἄτος, ὁ, dos; (2) donum,
 munus; (3) gratia.
 Προῖσθαι, α. 1. med. gratis dare; (2) pro-
 dere. Ab inus. προῖται.
 Προῖσθαι, f. 1. inf. med. verbi προῖναι pro
 προῖται.
 Προῖται, idem quod προῖται.
 Προῖται, f. ὕσα, equito ante, equo præcedo
 seu præeo. Προῖται τὸν τὴν στρατῶν, Plut.
 Προῖται, antevolo, Gl. Vet.
 Προῖται, et oia, protensa manu do, Steph.
 Προῖται, ante colloco, propono, ante oculos
 pono, &c. In med. maxime est, et illud ipsum
 et prætere, prætendo, prætexto; (2) præ-
 ficio alicui rei gerendæ, curandæ; (3) pro-
 stituo, &c. (4) operam do alicui rei, studeo.
 At in aor. 2. et perf. act. et in pass. est an-
 tisto, excello, item præsum; (2) defendo,
 tueor; (3) prosto; (4) magistratum gero,
 προῖται, præpositus, princeps, Ph. Προ-
 ῖται τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἡγεμονίας,
 administrare, Dem. Στρατηγὸν τινὰ τὸ πολί-
 μα νῦν ἔχοντα προῖται, Id. (2) ἀλλὰ προ-
 ῖται καλῶς, Eurip. Andr. 220.
 Προῖται, ὡ, f. ὕσα, ante memoro, prius com-
 memoro; (2) ante precuncator.
 Προῖται, fut. ὕσα, ante vestigio; (2) præeo.
 Προῖται, pr. inf. act. Ion. pro προῖται.
 Προῖται, et προῖται, protendo (etiam sup-
 pliciter manus); (2) porrigo, offero; (3)
 prætendo, obtendo. Προῖται ἀπολογία,
 Luc. προῖται ἐννοήναι.
 Προῖται, aor. 2. part. act. verbi προῖται.
 Προῖται, persecutio; pro προῖται.
 ΠΡΟΚΑ, adv. statim, subito, confestim, ex
 improvviso.
 Προκαβαίρω, prius everto, prius destruo, prius
 tollo. Καὶ τῶν πολεμίων τὸ φρόνημα ἀκαίρως
 προκαβαίρειν, App. Bell. Civ. 2, 64.
 Προκαβαίρω, præpurgō, ante purgo; προκαβαί-
 ρομαι, præparo, ad sacra rite obeunda; in
 castu sum.
 Προκαβαρτάω, ante rapio, præripio.
 Προκαβαρταί, εὖ, ἡ, præparatio ad sacra obe-
 unda rite; castus.
 Προκαβαρταί, ας, ἡ, primus locus in consessu,
 prima sedes. Ex καθῖστα.
 Προκαβαρταί, præsideo; (2) obsideo.
 Προκαβαρταί, gen. sing. perf. part. act. verbi
 προκαβαρταί.
 Προκαβαρταί, prius dormio.
 Προκαβαρταί, ἔμαι, f. ἴσμαι, præeo, ducem
 via me præbeo; (2) suadeo, auctor sum.
 Προκαβαρταί, α, ὁ, præses. Ὁ προκαβαρταί
 τῶ συνδρίῳ, concilii præses, Heliod. 10.
 Προκαβαρταί, ante sedeo, ante situs sum; (2)
 præsideo, præsum; (3) sum præsidio, re-
 lictus ad custodiam alicujus regionis sum.
 Προκαβαρταί, ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀδριανὴν το-
 πῶν, Polyb.
 Προκαβαρταί, et προκαβαρταί, ante consideo; (2)
 præsideo, tueor; (3) consideo, sedem capio.
 Ἐξ ὑφ' ἡλῆς καθῖστα προκαβαρταί, Heliod.
 Προκαβαρταί, εὖ, ἡ, sessio, et quidem in loco
 præsigni, ut throno, tribunali; ἔπει, προ-
 δρίαι.
 Προκαβαρταί, ante constituo, seu colloco; (2)
 præparo.
 Προκαβαρταί, ante devoevo; (2) ante definio,
 constituo; de Fato. Προκαβαρταί τοῖς
 Σοῖς, Hel.
 Προκαβαρταί, adv. præmature, Gl. V.
 Προκαβαρταί, malis affligo. A seq. et πάθος.
 Προκαβαρταί, α, ὁ, malus. Κατὰ προκαβαρταί, mala
 gravissima, Æschyl.
 Προκαβαρταί, ὡ, fut. ὡσα, ante affligo, ante male
 tracto.
 Προκαβαρταί, ἔμαι, evoco; (2) elicio; (3) pro-
 voco; (4) laceo; (5) incito, excito; (6)
 optionem seu conditionem fero; (7) hor-
 tor; (8) reperitur etiam pro in jus voco, si
 non legendum προκαβαρταί. Certe est ver-
 bum forense, quod de nunciatione aliqua
 adversario facta, ex postulatione ser-
 vum ad questionem, &c. dicitur. Προκαβαρ-
 ταί ἐννοήσαν, ὁ γέρον, σῖθεν, Eur. Her. Fur.

309. Μάχη με προκαβαρταί, Anacr. 14, 7.
 Hinc
 Προκαβαρταί, ἄτος, τὸ, incitamentum, Ph.
 Προκαβαρταί, 3. sing. imperf. ind. med. Ion.
 pro προκαβαρταί, a
 Προκαβαρταί, f. ἴσμαι, provoeco, laceo. Ἀρ-
 γείων προκαβαρταί πάντας ἀρίστους, Il. 3, 19.
 Προκαβαρταί, ὡ, f. ἴσμαι, provolvō, volvo ante;
 προκαβαρταί, provolvor; volvor ante;
 προκαβαρταί, provolvor, aor. 1. part.
 Προκαβαρταί, ἄτος, τὸ, tegumentum, quod
 prætenditur ad tegendum; (2) prætextus
 peccati, Gl. V. Ph. protectio. A
 Προκαβαρταί, f. ἴσμαι, prætendo ad me te-
 gendum, prætexo facinori. Πίστων τι προ-
 καβαρταί ἐνέκτοις ὕφαι, Eur. Iph. in Tau.
 313. Προκαβαρταί βουλευχάδης ἀβρά πα-
 ρήδης, Id. Ph. 1493.
 Προκαβαρταί, protego. Ph. prævelo, prætego.
 Προκαβαρταί, ἡ, obtentus, ipse actus obten-
 dendi, Steph.
 Προκαβαρταί, ante fatigor, laboro, dudum laboro;
 (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius con-
 flictor aliquo morbo seu dolore. Μη προκα-
 ταί πῶτα, Eur. Her. Fur. 119.
 Προκαβαρταί, qui prælaboravit, aor. 2. part. act.
 Προκαβαρταί, de plantis dicitur, quæ cum se
 erexerint, in terram se rursus incurvant,
 V. L.
 Προκαβαρταί, α, τὸ, quod est sub pectore depres-
 sum, molle, et carnosum. Ex καρδιά.
 Προκαβαρταί, α, ὁ ἢ, præceps, capite deorsum
 vergens. Ἐκ προῖ καὶ κάρην.
 Προκαβαρταί, a. 1. part. προκαβαρταί, qui ante
 gravi sopore cum torpore laboravit.
 Προκαβαρταί, τὸ, quod est in medio καρπῶ, post,
 ante, vel supra καρπῶ, Poll.
 Προκαβαρταί, α, τὸ, quod est ante vel supra junc-
 turam manus cum brachio, a καρπός.
 Προκαβαρταί, ἄτος, ἡ, hinnulus, dama. Παρδάλεις
 τε θοαὶ προκαβαρταί ἀνέστηναι, Hom. Hymn. in
 Vener. 71.
 Προκαβαρταί, ante descendo.
 Προκαβαρταί, præstruo; (2) edo, v. gr. le-
 gem, decretum. Προκαβαρταί δειμίλιον,
 Chrys. ad Act. 20, 19.
 Προκαβαρταί, ἡ, ἡ, præparatio. A præ.
 Προκαβαρταί, τὸ, accessio, corollarium, Bud.
 Προκαβαρταί, ante profundo, Steph.
 Προκαβαρταί, prænuncio, ante denuncio,
 promitto. Hinc
 Προκαβαρταί, εὖ, ἡ, denunciatio prævia.
 Προκαβαρταί, ante damno; (2) præjudico,
 præjudicio condemno; προκαβαρταί, prædam-
 natos, Ph. aor. 1. part. pass. Τῶτο
 δ' ἐστὶν ὁ μόνον τὸν προκαβαρταί ὄντι, &c.
 Dem. Πῶς τῶν Σοῖν, ἡ προκαβαρταί, ὡ
 πάττω. Ποῖν ἂν γ' ἀπόστειλαν, Ari-
 stoph. Vespi. 918. Hinc
 Προκαβαρταί, εὖ, ἡ, damnatio quæ fit ante
 causam cognitam, præjudicio. Gl. V. præ-
 judicium.
 Προκαβαρταί, ante frango quam sc. incidam.
 Προκαβαρταί, ante deduco, sc. in portum, aut
 hospitium.
 Προκαβαρταί, ἡ, ἡ, deductio in portum ante
 facta, occupatio portus.
 Προκαβαρταί, fut. ὡσα, prædamno.
 Προκαβαρταί, ante in servitutem redigo.
 Προκαβαρταί, sive προκαβαρταί, fut. ὡσα, ante
 submergo vel demergo.
 Προκαβαρταί, ἡ, ὡ, ἐπὶ πῶτα προκαβαρταί,
 adverbium concedendi. A προκαβαρταί.
 Προκαβαρταί, præcurro.
 Προκαβαρταί, ante comburo.
 Προκαβαρταί, ante discumbo.
 Προκαβαρταί, ante confringo, timore occupo.
 Προκαβαρταί, ante recino seu depono, ante
 alios accumbare facio. Hinc
 Προκαβαρταί, εὖ, ἡ, locus superior in con-
 vivio.
 Προκαβαρταί, fut. ὡσα, ante proluo, inundo.
 Προκαβαρταί, ante sopio.
 Προκαβαρταί, contundo.
 Προκαβαρταί, idem quod προκαβαρταί.
 Προκαβαρταί

προκαταλαβῶν, aor. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω.

προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, praecurro; προκαταλαμβάνω, occupaturum, Ph. f. 1. part. "Ὅταν προκαταλάβῃς τὸ βέλαιον, Xen. Cyr. 7, 16. Βαλόμενοι προκαταλαμβάνον τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις, Thuc. Hinc

προκατάληψις, εὖς, ἡ, occupatio, anticipatio.

προκαταλέω, prius laevio, Suicer.

προκαταλέγω, ante enarro, enumero.

προκαταλήγω, ante desino.

προκαταλύω, fut. ὕσω, dissolvo, ante evertō, et destruo seu aboleo; (2) ante finio, ante finem impono. Τοῖς νόμοις προκαταλύειν, Thuc.

προκατέλυσαι τὰ ἔργα τὸν βίον, Plut.

προκαταμαρτυρῶ, ante cognosco.

προκαταμαρτυροῦμαι, praedico, vaticinor.

προκατανοῶ, ante intelligo.

προκατανύττω, ante pugno, vulnere.

προκαταπύπτω, ante comburo.

προκαταπύω, ante devoro.

προκαταπίττω, ante concido. Τὸ μὲν προκαταπίττειν, τὸ δ' ὕψιστον, M. Anton. 4, 10.

προκαταπλέω, fut. εὔσω, ante navigo aliquo.

προκαταπλήττω, ante perterreo. Τῶν μὲν συμμάχων τὰς ψυχὰς προκαταπληγμένας ἀνεκτίσαστο, Diod.

προκαταπνέω, ἄτος, τὸ, libamen quod ante hostiae percussione fiebat. A προκαταπνέω.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

προκαταρβύρω, ante numero.

ligo; (3) judico. Πάντων προκρίνας, σωφρονίστατον βροτών, Eur. Hel. 47. Πάσι τῷτο προκρίνεται κάλλισον εἶναι, Xen. (3) ἀνθρώπων δὲ πολλὰ προκρίνειν ὑπερβρίειν, Id. Apol. Socr. 15. Βίλτινος εἶναι ὑπὸ τινος προκρίνεται, Id. Ib. 21. Hinc

Πρόκρισις, εως, ἡ, qu. dic. praelatio, delectus; (2) praejudicatio, iudicii quasi praeludium. A prae.

Πρόκριτος, α, ὁ ἢ, praelatus, qui praefertur et antepositur; (2) princeps; (3) delectus. Ab eod.

Πρόκροσσαι νῆες, naves aliae pone alias collocatae, Il. 14, 35. A κροσός.

Πρόκροστος, α, ὁ ἢ, capite propendens seu prominens. Ex eod.

Προκράν, ante subagito, &c. (2) extendo vi, ut longius fiat, unde Procrustes nomen habuit.

Προκρίζω, ante condo.

Προκυβερνάω, ὦ, f. ἴσω, qu. dic. praeguberno, sum proreta, sive anteriorem navis partem gubernando.

Προκυλινδόμεαι, ἔμαι, provolvor ad pedes alicujus, more supplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus; προκυλινδόμενος, provolutus, Ph. Il. 14, 18. Hinc

Προκυλινδῶμαι, ἄτος, τὸ, provolutio.

Προκυλινδῶ, provolvo.

Προκύλις, εως, ἡ, supplicatio, qua sc. supplex ad alius pedes provolvitur. A

Προκύλις, f. ἴσω, provolvo; προκυλισθεῖς, provolutus, Ph. aor. 1. part. pass.

Προκύμαία, ας, ἡ, moles opposita fluctibus. Ex κύμα.

Προκύμα, ας, ἡ, et προκυμάτιον, idem, ap. Jos.

Προκύνης, αν, οἱ, reprehensores, qui prius in latratus et reprehensiones erumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehensione dignum sit. Ex κύαν.

Προκύνην, dicuntur canes ante inventam praedam latrantes, Poll. A prae.

Προκύπτω, f. ἴσω, inclinas me propendeo, seu incurvans propendeo, me inclino; (2) e-mineo, seu promineo, Ph. Προκύπτω ἔξω τείχεα, Aristoph. Av. 503. Καρπούσι γαῖα προκύπτει, Anacr. 37, 10.

Προκύρω, ὦ, fut. ἴσω, ante sancio; προκυρωμένος, prius sanctus, perf. part. pass.

Προκύων, Procyon, seu Antecanis, sidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oriatur, Hygin.

Προκύωμα, ἄτος, τὸ, primum munimentum. Τὸς Σήρας ὥσπερ προκύωμα εἶναι καταπιστόντες, Heliod. 9.

Προκύωσις, τὸ, praeludium. A κύμη.

Προκύων, vel προκύων ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti et tenero. A κύων.

Πρόκωπος, α, ὁ ἢ, remex, qui est ad remum; (2) Πρόκωπα ἔξω, enses destructi, Herodian. Ex πρό et κόπη.

Προλαγχάνω, ante sortior, sorte prior fio.

Προλάζομαι, prius apprehendo, anticipo. Προλάζομαι γέν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς, Eur. Ion. 1062.

Προλάζομαι, idem.

Προλάκκισσις, α, τὸ, lacuna. A λάκκος.

Προλάλειν, proloquor, declaro.

Πρόλαλος, α, ὁ ἢ, praecipis in loquendo, garulus.

Προλαμβάνω, antecapio, praesumo, occupo, anticipo, Gl. Vet. (2) praecedo, praevengo, Gl. Vet. προλάβωσι, praesumant, Ph. a. 2. conj. προλήψομαι, occupabo, Gl. V. f. 1. act. Προλάβω, ὦ φίλα, γόνος, Eurip. Hel. 1346. Νῦν ὅθ' ἔτω πολλὰ προσέληψε, Dem. (3) prosum, cum dativo personae; (4) suscipio, apud Lysiat. (3) ὅθ' ἡ καὶ μάλα πρὸς λαβεῖ, quod ei maxime profuit, Aprian. Syr. 22.

Προλάμπω, f. ἴσω, ante luceo, prae-luceo; (2) splendorem et lucem prodo, illuceo, Ph. προλάμπω, praefulget, antecellit; προλάμπω, antecellens, Ph.

Πρόλαχος, α, ὁ ἢ, qui prius sorte obvenit.

Προλεννίς, ante lavio, mollio, vel complano.

Προλέγω, fut. ἔω, ante dico, praenarro, praedico, edico, Gl. Vet. προλέγων, praedicens.

Προλέγων τὴν τῷ βίῳ σινοχωρίαν, Aelian. "Εἰθις προλέγειν ἐαυτῷ, συντεύξομαι περίεργα, &c. M. Anton.

Προλέγω, ante deligo. Προλελεγμένοι, ante delectus. Πασὼν ἐκ πολλῶν προλελεγμένοι, Theocr. 13, 18.

Προλείπω, fut. ἴσω, relinquo, desero, deficio.

"Ἦν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρία με μηχαναί, Aristoph. Thesm. 934. Προλείπωσ' ἤλθεν ἰδρας σκοτίες, Eur. Alc. 122. (2) οἱ γὰρ, προλείπω, Eurip. Hec. 438.

Προλειπότας, acc. pl. m. g. perf. part. med. verbi προλείπω.

Προλεπτύνω, ante extenuo.

Προλεσχηνύω, prius garrio, prius colloquor.

Πρόλεσχος, α, ὁ ἢ, qui ante alios loquitur, qui alios sermone praevinit, garrulus. Καὶ μὴ πρόλεσχος, μὴδ' ἐφολεός ἐν λόγῳ γένῃ, Aeschyl. Suppl. 208. A λίσχη.

Προλεικαίνω, ante dealbo.

Προλεύσσω, praevideo, prospicio.

Πρόλημμα, ἄτος, τὸ, quod anticipatur, seu anticipando capitur, praesumptio, praerogativa, commodum praecipuum. A προλαμβάνω.

Πρόληνον, α, τὸ, antetorcular. A λήνός.

Προληπτικῶς, per anticipationem. A

Προληπτικός, ἡ, ὄν, ad anticipationem pertinet. A

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio; praesumptio, praerogativa, Gl. V. (2) suspicio, divinatio; (3) notiones insitae de natura divina, ap. Epicureos; (4) cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

Προληνῶδες ποταμῶν, stagna fluviorum.

Προλημοκτονέω, ὦ, prius fame neco.

Προληπῶν, aor. 2. part. act. a προλείπω.

Προληχνύω, praelambendo degusto, ligurio.

Πρόλεον, α, τὸ, pendula τῷ λοβῷ pars in aure.

Πρόλεος, α, ὁ, sinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluviis. Ἐστὶ δὲ ὁ πρόλεος, δίεμα κώλον ἢ μέγα, ἐν ᾗ ἡ τροφή πρώτη εἰσίστα ἀπὸ πτότος ἐστίν, Aristot.

Προλόβωδης, εως, ὁ ἢ, similis προλόβω.

Προλογίζω, f. ἴσω, praefationem dico, praeloquor; (2) primus in scenam prodians verba facio. A

Πρόλογος, α, ὁ, prologus, praefatio, Ph.

Προλύω, praeluo, Gl. V. in med. ante me lavo.

Προλογίζω, f. ἴσω, insidiis occupo. Προλογίζεσθαι τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνδραῖς, Thuc.

Προλύμαινόμεαι, ante corrumpto, vitio.

Προλύπτω, ὦ, f. ἴσω, ante incommodo, injuria adificio.

Προλύπησις, εως, ἡ, injuria prior. A prae.

Προλύται, οἱ, prolytae; lyris in jurisprudentia prorectores; λύται autem dicebantur a solvendis questionibus. A λύω.

Πρόμαδος, al. πρόμαλός, plantae species, Hipp.

Προμαεῖν, praedidicisse, aor. 2. inf. act. verbi προμαρνάνω.

Πρόμακρος, α, ὁ ἢ, oblongus, praelongus.

Προμαλανκτήριον, α, τὸ, prima pars balnei in qua corpora lavantur prae-molliebantur. A προμαλάττω.

Προμαλακύνω, prae-mollio, prius emollio.

Προμαλάσσω, vel -ττω, fut. ἔω, idem.

Πρόμαλος, α, ἡ, vites; (2) myrica. Ex μαλός, sive ἡμαλός, tener.

Προμάμω, proavia, Ph. ab avia, Gl. Vet.

Προμαρνῶναι, qu. dic. praedisco, ante disco; προμαρνῶν, praedoctus, qui prius didicit, a. 2. part. Est αὖ προμαρνῶν ἡμ' ἐδίδασκε, Arist. Nub. 963.

Προμαντεύω, ας, ἡ, praevaticinatio; (2) in oraculo consulendo, princeps locus alicui honoris causa datus. A προμαντεύομαι. Unde Προμαντεύματα, ἄτος, τὸ, praesagium, Gl. V.

Προμαντεύομαι, f. εὔσομαι, vaticinor, praedico. Gl. V. praesagio. Hinc Προμαντεύς, εως, ὁ, oraculi antistes.

Προμαντής, εως, ὁ ἢ, idem; (2) vates; (3) praesaga. (2) ὦ παῖ πρόμαντι Λατῆς, Eurip. Ion. 681. (3) πρόμαντις θυμὸς, ὡς τις προσδο-

κῶν, Id. Andr. 1073. Οὐ πρόμαντις ὦν ἔμιλλεν, Id. Orest. 1445. Εἰσὶν ἂν πρόμαντις Δίνα, venit iustitia praenuntia sui, Soph. El. 547.

Προμαρτυρομαι, ante testor, praenuncio. Προμαρτυρομένην τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, 1 Pet. 1, 11.

Προμάτωρ, ορος, Dor. pro προμήτωρ, avia. Προμάτωρος ἴδης, Eurip. Phoen. 681.

Προμάχῳ, ὦ, in prima acie pugno; (2) propugno, defendo. Ἀπὸ τῶν ἱερμάτων προμαχῶντες, Xen.

Προμαχῶν, ὄνος, ὁ, Ion. pro προμαχῶν, propugnaculum, Gl. V. pinnae. Τῶ μιν δὲ πρώτῳ κύκλῳ οἱ προμαχῶνες εἰσὶ λευκοί, Herodot. 1, 98. A προμαχος.

Προμαχίζω, f. ἴσω, in prima acie pugno; (2) propugno, defendo. Τρωσὶν μὲν προμαχίζετο Ἀλέξανδρος Θεοδίδης, Il. 3, 16. A μάχη.

Προμάχομαι, fut. ἴσομαι, propugno, qu. dic. praepugno, pugno ante. Ἐβλεν δὲ πολλὸν προμαχίσθαι ὅπαντων, Il. 11, 217. Οἱ προμαχόμενοι, propugnatores, Arr. Hist. Alex. 4, 23.

Προμάχοισι, dat. pl. Poet. pro προμάχοις, a Πρόμαχος, α, ὁ ἢ, qui pugnam init in prima acie, antisignanus; (2) propugnator. A μάχη. Hinc

Προμαχῶν, ὄνος, ὁ, propugnaculum, Ph. προμαχῶνες, propugnacula, Ph.

Προμεθύω, ante ebrius sum, prius inebrior.

Προμελαινόμεαι, nigricio, Nic.

Προμελετάω, ὦ, fut. ἴσω, meditor, commemoro, exerceor. Εὐνελήγημεν ἐνθάδε, ὅπως προμελετήσωμεν ἂν κε δεῖ λέγειν, Aristoph. Conc. 117. Hinc

Προμελήτῃσις, εως, ἡ, meditatio, commentatio.

Προμένιον, τὸ, Punici mali genus, Nic.

Προμεριμνάω, ὦ, fut. ἴσω, prius sollicitus sum; prius curiose contempler et commentor.

Μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσεται, Marc. 13, 11.

Προμετρέω, ὦ, f. ἴσω, praemetior, demensum praebeco; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimetior.

Προμετρητής, ἔ, ὁ, qui venale frumentum in foro et alia semina emptoribus dimetiebat. A prae.

Προμετρητός, ἔ, ὁ, praemensus. Ab eod.

Προμετωπίδιον, α, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum frontis.

Προμετωπίδιος, α, ὁ ἢ, qui ante frontem ponitur. A μέτωπον.

Προμετωπίς, ἴδος, ἡ, frontale. Ab eod.

Προμήθεια, ας, ἡ, providentia, prudentia, cura, respectus. A προμήθης.

Προμηθιάτα, adv. providissime, providissimo consilio, Herodian.

Προμηθόμαι, ἔμαι, fut. θήσομαι, provideo, prospicio, de re aliqua sollicitus sum, curam alicujus gero, rationem habeo, respectum habeo. Προμηθόμενος τὸν ἀδελφεόν, Herodot. A προμήθης.

Προμηθεύομαι, fut. εὔσομαι, idem. A

Προμηθεύς, εως, ὁ, is cui antequam rem adgre-diatur, suppetit consilium, Prometheus. Ph. Summanus. A μῆδος.

Προμηθευτικός, ἡ, ὄν, providus, prudens.

Προμηθευτικῶς, adv. provide, prudenter.

Προμήθης, εως, ὁ ἢ, providus; (2) circum-spectus, consulatus. A μῆδος.

Προμηθία, idem quod προμηθία, Eur.

Προμηθικός, adv. prudenter.

Προμηθῶς, idem quod προμηθευτικός, Steph.

Προμήκης, εως, ὁ ἢ, oblongus, praelongus; (2) procerus. A μήκος.

Προμηλῶν, ante specillo, tento. Vide μελῶν.

Προμηνῶν, ante indicio, praenuncio. Gl. V. praemonstro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia; (2) prima mater. Vide προμάτωρ.

Προμηχάνομαι, ante machinor seu excogito, praeparo.

Προμῆαινα, ante polluo.

Προμηνῶναι, aor. 2. inf. pass. verbi προμηνῆμι, Il. 9, 452.

Προμηνῆμι, et προμηνῶναι, f. ἔω, prius misceo; προμίσχομαι.

προμίσγομαι, prius misceor, congregior.
Παλλάκιδι προμνήσων, *Il.* 9, 452.
Προμνήσκηκα, pramoneo, *Gl. V.*
Προμνάσμαι, ἄμαι, fut. ἥσμαι, ambio nuptias pro alio, nuptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid ei concilio. Προμνάμενος αὐτῷ Κιλικίαν, *Plut. Metaph.* Ὡς προμνάται ἱστορίαι γνάμῃ; præsagio? *Soph. Œd. Col.* 1067.
Προμνήσῃς, ἦ, ipsa actio conciliandi et ambiendi pro alio, item antecessens memoria, *Steph.*
Προμνήσῃς, fut. εὔσαι, idem. Ὅς ταύτην αὐτῷ πρόμνησσεύσατο τὴν ἱερμίνην, *Luc.*
Προμνήσῃς, ἦς, ἦ, scil. τέχνην, ars eorum quæ pronubæ dicuntur, ars conciliandi nuptias.
Α Προμνόσμαι.
Προμνήσῃς, οἶ, alter post alterum; (2) alter ante alterum, alius ante alium. Ἀλλὰ προμνήσῃσι εἰσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες, *Od.* 21, 230. *Ex μένω.*
Προμνήσῃς, ἦ, idem quod προμνήσῃς, *Xen.*
Προμνήσῃς, ας, ἦ, nuptiarum conciliatrix, pronuba; (2) conciliatrix. (2) τὴν κακῶν προμνήσῃσαν, *Eurip. Hippol.* 589. Α Προμνόσμαι.
Προμνήσῃς, ἰδὸς, ἦ, idem et ab eod.
Προμνήσῃς, α, ὁ ἕ, ἦ, qui præmuro facto obit, vel ante fatum occidens. *Ex μολέω.*
Προμολῶν, vel προμολῶν, prodeo, progredior; προμολῶ, ἄδε, procede huc, *Il.* 18, 392.
Προμολῶν, ἦς, ἦ, vestibulum per quod patet aditus, exitus.
Προμολῶν vide προμολῶν.
Πρόμος, α, ὁ, antesignanus, propugnator. Φάνεσσι ἀριστεῖα πρόμον ἔμμεναι, *Il.* 3, 44. *V. πρόμαχος.*
Προμώσῃς, fut. εὔσαι, plantaria facio; (2) ex stolonibus propago. *Gl. V.* propago.
Προμαχῇς, ᾧ, fut. ἥσαι, prius adfligo, prius laboro. Ἀεὶα δ' ἡμῖν προμαχοχθήσασι σέβεσσαι, *Eur. Suppl.* ult.
Προμῶναι, ᾧ, f. ἥσαι, initio, prius initio. Hinc Προμῶνῃς, εως, ἦ, initio.
Προμῶνῃν, α, τὰ, fabulæ præfativula ad mores informandos et ad vitæ usum apta. Α μῦθος.
Προμῶλῃς, ας, ἦ, (rectius προμολαῖα, sc. *Æῖς, Ætn.*) statua quæ ante molas poni solebat, Dea que molis præsidere credebatur. *Ex μύλη.*
Προμολαῖα, ας, ἦ, idem et ab eod.
Προμολαῖων, productis labris os contraho ac comprimō. Α μυλλός.
Προμύσῃς, vel ὑπσαι, f. ξω, emungo; (2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.
Πρόναν, α, τὸ, vestibulum seu atrium templi. *Gl. V.* antepetentium, vestibulum.
Πρόναος, α, ὁ ἕ, ἦ, ante templum situs.
Προναυμαχῇς, ᾧ, fut. ἥσαι, ante aliquem vel alicuius tuendi gratia prælio, navali dimico.
Προναυμαχῇςσι Πελοποννήσῃσι, *Herod.*
Προνομῇ, tribuo; (2) progredior, proprie precando seu depescendo. Ἰδὲσ' ὅση προνομῇσαι τὸ διεύξειν αἶμα φυνῶν' *Ægēs, Soph. Elect.* 1384.
Προνομῇμαι, prodeo, progredior.
Προνώ, fut. εὔσαι, promineo, propendeo; (2) incumbo, de remigibus.
Προνώ, fut. ἥσαι, prius accumulo.
Προνησῇς, fut. εὔσαι, jejuno ante.
Προνοῖκάω οἱ προνομικώσῃς, qui ante vicere.
Προνοῖα, ᾧ, f. ἥσαι, consulo, prospicio, providere, *Ph.* προνοῶ σέ, prospicio tibi, *Ph.* προνοήσῃς, provide, *Gl. V.* aor. 1. imperat. προνοήθῃ, consulum, *Ph.* aor. 1. part. pass. Οὐ τὰ κράτιστα αὐταῖς προνοῶν, *Thuc.* Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων ἕ, μάλιστα τῶν οἰκίων ἔ, προνοῖ, 1 *Tim.* 5, 8. Οἱ τε γὰρ πατέρες προνοῦσι τῶν παίδων, *Xen.*
Προνοήσας, aor. 1. part. act. verbi προνοῶ.
Προνοήσῃς, ἕ, ὁ, provisor, procurator. *Gl. V.* providus. Α προνοῖα. Hinc
Προνοητικῶς, ἧ, ὃν, providendi solertiam habens, vel providendi studiosus.
Προνοητικῶς, adv. provide, *Ph.* providenter.
Προνοητικώτατος, providentissimus, *Gl. V.*
Πρόνοια, ας, ἦ, providentia, quasi πρὸ νόῳ, quia superintellectualis actus est, consulum.

provisio, consultatio, præsidium, *Ph. prospectantia*, *Gl. V.* *Πρόνοια τῷ θεῷ*, reverentia erga deum, religio dei, *Soph. Œd. Col.* 1180. *A* πρόνοος.

Προνομαιῖα, ας, ἡ, elephanti proboscis. *A* προνομῖα.

Προνομῖαις, ας, ἡ, depradatio quæ fit a militibus pabulatum egressis. *Ab eod.*

Προνομυτής, ὤ, ὁ, prædator, *Strabo.*

Προνομυμός, fut. *έσω*, pabulatum egredior, *Apriani.* (2) prædationibus infesto, e raptu captivum abigo. *A*

Προνομή, ῖς, ἡ, egressio pabuli causa, pabulatio, frumentatio; (2) direptio, et præda ipsa. *A* νόμου.

Προνομία, ας, ἡ, primæ, principatus; *vulg.* prerogativa, opp. *δευτερίας*, item præmium. *Ex νόμος.*

Πρόνομιοι, υ, τὸ, idem. τὰ *πρόνομια*, *Hesych.*

Πρόνομος, ante urbem pascens, *Æsch.*

Πρόνοος, contr. *πρόνος*, υ, ὁ *ξ* ἡ, providus, prudens.

Προνοόμενοι, nom. plur. præs. part. med. contr. pro *προνοούμενοι*, a *προνοίω*.

Προνοήσας, providentior.

Προνοσία, ante ægroto.

Προνοσίζω, f. *έσω*, prius humecto, ante mædofacio.

Προνομνῖα, ας, ἡ, dies qui præcedit novam lunam.

Προνόξ, ante noctem, *R.*

Προνοπή, ῖος, ὁ *ξ* ἡ, qui est extra limen thalami; (2) præceptor; (3) promptus, paratus, facilis. (1) *σείχει προνοπής*, *Eurip. Alc.* 184. (2) *ἦδη προνοπής ἐστ*, jam vergit ad mortem, *Id. Th.* 141. (3) *ἄγαν προνοπής εἰς τὸ λαοφρεῖν φέρε*, *Id. Andr.* 790. *Ex* *ένωπή*.

Προνοπίων, υ, τὸ, idem quod

Προνοπίον, υ, τὸ, vestibulum; (2) compitale, locus ante fores vestibuli. *Χώρας πελοπονῖας προνοπίων*, troezenia sic dicta, quia Atticæ objecta prima erat peninsula particula, *Eurip. Hipp.* 374.

Προνοπίος, υ, ὁ *ξ* ἡ, foris observans.

Πρόνωπος, υ, ὁ *ξ* ἡ, idem quod *προνοπής*.

ΠΡΟΨ, οκος, ὁ *ξ* ἡ, hinnulus, dama; (2) pro *πρώξ*.

Προξέναι, ὤ, f. *έσω*, sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis; (2) sum interpres et conciliator versurarum, aliorumque contractuum, *Gl. V.* *προξέναι*, stipulor. Ταύτην τὸν τὴν εὐδαιμονίαν *προξένειν*, *Luc.* Ἐγὼ δὲ *προξένω* *συνήγων τὴν* *ἑκακλωτῶν*, *Dem.* *Πειράσομαι σὺ προξένειν*, *Eur. Med.* 724. *Ἡμεῖς δ' ἄλλα προξένωσμεν*, *Id. Ion.* 336. Ἐκαὶ ἐνθάδε νομίμους ἴσταν *καὶ* *προξένισαν*, *Plut.* Τὰ *πρόσθε* *λαμπρότα* *προξένισαν* ὄμματα, niten- tes prius oculos concinnarunt, *Soph. Œd.* *Tyr.* 1483. Ὡς *νυν* *πάν* *τελόντι* *προξέειν*, interpres mihi sic omnia facere parato, *Id.* *Ter.* *Col.* 465. *Οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς* *μὴ* *καλοῖς* *βε-* *βλημασιν* *ἐν* *ἐπιτοῖς*, ἢ *τις* *καὶ* *δράσας* *τι* *προξέειν*, quæ fiduciam aliquam præstet, *Id. Trach.* 726. *A* *προξένος*.

Προξένισις, εως, ἡ, conciliatio, *Gl. Vet.* *A* *præc.*

Προξένιστής, ὤ, ὁ, pararius, interpres et inter-nuncius ad paciscendum seu stipulandum. *Gl. V.* *proxenetæ*, conciliator. Hinc

Προξένιστρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba.

Προξενήτικος, ἡ, ὅν, ad proxenetam pertinen- (2) qui proxenetæ solvitur.

Προξένια, ας, ἡ, jus hospitii; literæ quibus hos- pitii jus continetur. *A*

Προξένος, υ, ὁ *ξ* ἡ, qui peregrinos nomine to- tius civitatis hospitio excipit, hospes publi- cus, qui cavet etiam ne ei civitati aliquid incommodi a suis civibus adjungatur; (2) privatus quocum civitas aliqua publice hos- pitium fecit, cui opp. *ἰδιόξενος*; (3) qui ali- quid *ινυρ*. civitatis nomine procurat, seu procuravit alicui, seu qui alicuius rei auctor est; (4) conciliator, v. gr. nuptiarum; (5) socius, *Lys.* *A* *ξένος*.

Προξερσεύειν, ὤ, fut. *έσω*, prius sicca frictione frico.

Προϋρῶς, ante rado : προϋρῶμενος, jam rarus, tonsus.
 Προόδουςι, εως, ἡ, ductus, prægressio.
 Προοήγος, ἢ, ὁ, dux.
 Προόδια, prævia, *Gl. V.* A ὁδός.
 Προοιδιπορεύω, ᾧ, *f. ἴσω*, viam aperio, præeo. A Προοιδιπορεύω, ἢ, ὁ, ἡ, dux viæ.
 Προοιδιπορεύω, ᾧ, fut. ἴσω, viam præstruo, viam patefacio aut præbeo; (2) præparo et quasi imbuo; (3) auctor et adjutor sum, exemplum præbeo. Προοιδιπορεύω τῷ Διὶ καὶ ἑσθλῇ τὴν πειθεῖναι αὐτῶν, *Plutarch.* Προοιδιπορεύω δὲ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὰς ὑπερὸν διατρέξας, *Aristot.*
 Hinc
 Προοιδιπορεύω, ἡ, ὄν, prævius, viam præstruens
 Προόδος, α, ἡ, proeundi seu exeundi actio.
 (2) incrementum, *Gl. V.* processus, processio. Sed προόδος, α, ὁ, ἡ, qui viam præit, præcursor, præmissus.
 Προόδους, ὅ, prominentes dentes habens, *Poll.*
 Προοδόν, idem, *Poll.*
 Προοικνίω, ᾧ, ante concilio : προοικνίζομαι, ἔμαι, amicum mihi reddo in futurum.
 Προικνίω, ante habito. προοικνίσαντες, priores incolæ.
 Προικνίω, ας, ἡ, suggrundā.
 Προοικνυμῶμαι, ᾧ, ædifico ante, præstruo, velut suggrundas.
 Προοικνυμῶμαι, ᾧ, *f. ἴσω*, præstruo, præmolior, præparo; item paulatim colligo, concipio : ut iram, odium, &c.
 Προοικνυμῶμαι, ας, ἡ, præparatio, præstrutio.
 Προοικνυμῶμαι, adv. ex præparato, cum præparatione.
 Προοικνυμῶμαι, fut. ἄσσομαι, procemio iutor, procemior. A προοικνίω.
 Προοικνυμῶμαι, ἡ, ὄν, ad exordium seu procemium pertinens. Ab eod.
 Προοικνυμῶμαι, 2. sing. *f. 1. ind. med. Att. et Ion.* pro προοικνυμῶμαι, a προοικνυμῶμαι.
 Προοικνυμῶμαι, α, τὰ, exordium quo cantores et citharædæ prælundunt, præcentio, *Ph.* (2) exordium, præfatio; (3) primordium, (4) hymni; (5) simulatio et ambages quæ simulandi et fallendi causa fiunt. Ab αἴμα.
 Προοικνυμῶμαι, præcedo; imperf. προοικνυμῶμαι.
 Προοικνυμῶμαι, ante perdo.
 Προοικνυμῶμαι, fut. ἴσω, ante complano vel lævigo; mitigo.
 Προοικνυμῶμαι, ante complano, præpolio, *Greg.*
 Προοικνυμῶμαι, vel προοικνυμῶμαι, *f. ὁμῶς*, præjuro, prius juro, seu ante juro. Προοικνυμῶμαι δὲ με τὸν ἄνθρωπον, *Dem.*
 Προοικνυμῶμαι, ᾧ, fut. ἴσω, prius seu ante profiteor; προοικνυμῶμαι, qui in confesso est, aor. 1. part. pass.
 Προοικνυμῶμαι, α, ἡ, vide προοικνυμῶμαι.
 Προοικνυμῶμαι, prior increpo probro, *Eust.*
 Προοικνυμῶμαι, primum nomino, *Eur.*
 Προοικνυμῶμαι, et
 Προοικνυμῶμαι, præexistens, *Synes.*
 Προοικνυμῶμαι, ᾧ, fut. ἴσω, ante asso, torreo.
 Προοικνυμῶμαι, adv. posit. prospiciendum. A προοικνυμῶμαι.
 Προοικνυμῶμαι, α, ὁ, qui rem prospicit, qui prævidet et ante speculator, speculator. Καθάπερ οἱ προοικνυμῶται τῶν ἰσθμῶν, ut speculatores qui equitatum advenire vident, *Polyb.* 29, 6, 13. A
 Προοικνυμῶμαι, fut. ἴσω, ante lucem surgo.
 Προοικνυμῶμαι, fut. ἴσω, præfinio, prius definio, prius constituo, definitio. Προοικνυμῶμαι ἡμᾶς εἰς
 4 C 2
 νιοσάντων

υπόθεσις, *Ephes.* 1, 5. προορσέντις, *Id.* 11, Hinc
 Προορσέντις, ὅ, ὁ, praefinitio, destinatio.
 Προορσέντις, ὅ, fut. ἴσω, ante concito.
 Προορσέντις, fodio ante, praefodio, *Plin.*
 Προορσέντις, ἴσος, et ἴσος, τῷ, ὁ, praesultor. A
 Προορσέντις, ἴμαι, fut. ἴσομαι, praesultor.
 Πρῶτος, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Att.* et
Ion. pro πρώτος, a πρώην, pro πρώην.
 Προορσέντις, prior debeo, ante debeo. Καμὶ
 γὰρ τι πρόφθιμι κακόν, *Eur. Iphig. in Taur.*
 523.
 Προορσέντις, fut. εἴσω, prior in eo, prior salio.
 Προορσέντις, ἴς, ὁ, prominens locus, eminentia,
 promontorium. Ἐμαῖον... ἐπὶ προορσέντις τινος
 ἀκροατηρίου ἐν τῷ εἰμαίῳ κείμενον, *Herm.*
 maum sive Mercurii fanum, eminentiae vel
 rupi cuidam, instar promontorii, in fretum
 prominenti structum, *Polyb.* 4, 43, 2. A
 προορσέντις, promineo.
 Προορσέντις, ὅ, visio rei futuræ, provisio. A
 προορσέντις.
 Προορσέντις, ὅς, ὁ, prominens, protuberans.
 Ex πρήνυμι.
 Προορσέντις, as, ὁ, qu. dic. antepassio; (2) mor-
 bi praeludium, signa, motus, adventus mor-
 bi; (3) perturbatio. Ex προ et πάθος.
 Προορσέντις, ἄσος, τῷ, idem.
 Προορσέντις, as, ὁ, quod docebatur ante philo-
 sophiam et theologiam; primæ disciplinae.
 Gl. V. rudimentum.
 Προορσέντις, as, ὁ, rudimenta. A
 Προορσέντις, fut. εἴσω, ante instituo seu doceo.
 Προορσέντις, praeludo, praemitor.
 Προορσέντις, αἶδος, ὁ, puerorum productor, leno,
 mango.
 Προορσέντις, adv. olim, dudum, jam pridem.
 Προορσέντις, as, ὁ, ὁ, pervetustus.
 Προορσέντις, fut. σω, ante luctor. Ἐρωτι προ-
 ορσέντις, *Heliod.*
 Προορσέντις, ὁ, ὁ, avitus a proavo traditus
 vel relictus, ad proavum pertinens, *Poll.* A
 Προορσέντις, as, ὁ, avi pater, proavus, Gl. V.
 etiam atavus.
 Προορσέντις, adv. ante, e regione. Πρόπαρ ὅς ἀγί-
 ται κρατῶ, qui antecedit exercitum, *Eurip.*
Phoen. 121. Ἄ παῖδον πρόπαρ Ἰσμενὴ κατα-
 δίδει, quæ campum ante Ismenum rigat, *Id.*
ibid. 833. A πάρος.
 Προορσέντις, aggero, aggeris loco praestruo,
Steph.
 Προορσέντις, ante promitto, seu despondeo.
 Προορσέντις, fut. δῶσω, ante trado, ante
 doceo; (2) prodo, *ap. Lycoph.* si lectio
 sana, *Eryn.*
 Προορσέντις, ὡ, praemoneo, Gl. V.
 Προορσέντις, ante accipio.
 Προορσέντις, ἄλγος, antepenultima.
 Προορσέντις, ποταμοσπέντις, ante nota-
 tum est, ante demonstratum. *Vox Gram.*
 Προορσέντις, fut. ἴσω, ante paro, longe
 ante paro, praemunio. Gl. V. praeparo.
 Τοῖς μέλλουσιν ἵστασθαι ποταμοσπέντις
 πάντα, *Xen.* Hinc
 Προορσέντις, ὁ, ὁ, praeparationi ser-
 viens, seu aptus.
 Προορσέντις, ἴς, ὁ, praeparatio.
 Προορσέντις, -πας, ante (seu alium, seu
 locum) aciem instruo.
 Προορσέντις, ὁ, antepenultima, Gl. V. Ex
 πρὸ, παρὰ, et τελευτή, finis.
 Προορσέντις, prius appono; τίδεμαι, priori
 loco appono in cena, convivio.
 Προορσέντις, ante spondeo, seu promitto,
Suid.
 Προορσέντις, fut. ξω, perf. ἴσκηκα, ante praebeo.
 Προορσέντις, ἴμαι, ὁ, ὁ, προορσέντις, ante
 προορσέντις, vel προορσέντις, sequente vocali,
 ante, ante oculos, in conspectu.
 Προορσέντις, ὁ, qui saepe in multis vocabu-
 lis acutum in antep. ponit.
 Προορσέντις, in antepenultima syllaba acutum
 accentum pono.
 Προορσέντις, ὁ, positio acuti in antep.
 Προορσέντις, as, ὁ, ὁ, qui in antepenultima
 syllaba acutum habet.

Προορσέντις, adv. cum acuto in antep.
 Πρόπαρ, ἄσος, as, universus, totus; πρόπαρ
 ἡμᾶς, toto die, *Il.* 1, 600.
 Προορσέντις, ἄσος, ὁ, porticus.
 Προορσέντις, τὸ, vestibulum thalami.
 Προορσέντις, ante patior, prius vel prior patior,
 προορσέντις, qui prior accipit beneficia. Οὐδὲν
 ἀγαθὸν προορσέντις, *Xen. κακόν, Plato.*
 Προορσέντις, ὁ, ὁ, ad avum seu avos vel ad
 progenitores pertinens; (2) a progenitori-
 bus proveniens. A
 Προορσέντις, oros, ὁ, avus; (2) primus pater,
 generis auctor. A πατήρ.
 Προορσέντις, ante dudum desino.
 Προορσέντις, ante persuadeo.
 Προορσέντις, as, ὁ, periculum, quod de re fit,
 antequam illam adgrediamur.
 Προορσέντις, protempto. Gl. V. praetento.
 Προορσέντις, ὡ, et προορσέντις, αἶμα, idem.
 Προορσέντις, as, ὁ, ὁ, quo prosequimur et
 deducimus aliquem abeuntem.
 Προορσέντις, ὁ, ὁ, idem.
 Προορσέντις, fut. ψω, prior mitto, mitto ante,
 pramitto; (2) deduco, prosequor, comitor,
 Gl. V. praemitto, ante ambulo, prosequor;
 viatico instruo; προορσέντις, prosequitur, *Ph.*
 προορσέντις, prosequimini, *Ph.* aor. 1. im-
 perat. προορσέντις, prosequantur, *Ph.* a. 1.
 conj. Τί δὲ γόνος προορσέντις; *Anacr.* Ἀπὸντα
 δὲ τὸν Κύρον πρῶτον ἄπαντες, *Xen.*
 Προορσέντις, ὁ, prosocer.
 Προορσέντις, qui ante aliquid intellexerunt,
 nom. pl. perf. part. pass. verbi προορσέντις
 pro προορσέντις.
 Προορσέντις, fut. ψω, ante concoquo. Προορ-
 σέντις, *Arct.*
 Προορσέντις, f. ξω, circumdo, circumvolvo;
 (2) ante circumduco, ante implico.
 Προορσέντις, ὡ, fut. ἴσω, circumflexum in
 antepenultima syllaba pono. Hinc προορ-
 σέντις, circumflexum in antepenultima
 syllaba habens; et adv. posuit. προορσέντις
 εἶον, circumflexus in penult. ponendus.
 Προορσέντις, adv. cum circumflexo in pe-
 nultima.
 Προορσέντις, fut. ξω, ante circumcirca in-
 cido seu circumscribo, scarifico.
 Προορσέντις, anno tertio aate.
 Προορσέντις, ὁ, ὁ, qui est anni ante praesen-
 tem tertii.
 Προορσέντις, acc. sing. m. g. aor. 2. part. act.
 verbi προορσέντις, pro προορσέντις.
 Προορσέντις, seu προορσέντις et προορσέντις,
 praetendo. Ὑμῶς αὐτὸς προορσέντις ἡμῶν
 προορσέντις ἡμῶν, *Xen.*
 Προορσέντις, as, ὁ, praecipitania, *Ph.* protervia,
 procacitas, protervitas, petulantia, teme-
 ritas, proclivitas, propensio. Ἐπιτιμήσαν-
 τες δὲ καὶ καλῶσαντες τὴν ἀχαριστίαν καὶ προ-
 σέτιαν τῷ Διμητρίῳ, *Polyb.* 3, 16, 4. A προ-
 σέτις.
 Προορσέντις, perperam, temere, praecipitanter
 ago. *Ph.* lascivio. Ab eod.
 Προορσέντις, acc. sing. pro προορσέντις, a
 Προορσέντις, ὅς, ὁ, ὁ, prociudus, prominens,
 praepes, proclivis, qui pronus fertur vel
 ruit, *Ph.* perperus, protervus, temerarius,
 procax, petulans; humi cecidus. Τοῖνδε
 κείσιν προορσέντις, *Soph. Trach.* 701. Ζῇ γὰρ
 προορσέντις, vivit enim leto proximus, *Id.* *ibid.*
 976. A πείτω, pro πείτω.
 Προορσέντις, adv. praecipitanter, temere, incon-
 siderate. *Ph.* perperam, proterve.
 Προορσέντις, nom. pl. perf. part. pass. n. g.
 Dor. pro προορσέντις, a προορσέντις.
 Προορσέντις, fut. ξω, prius congelo, praefigo.
 Προορσέντις, ὡ, fut. ἴσω, prosilio; προορσέντις,
 cat, *Ph.* Oὐ δὲ οἰκίστα προορσέντις τῶν δε-
 σποτῶν ἡγόνησαν, *Ellian.*
 Προορσέντις, fut. ἴσω, proprie luto, seu fuli-
 gine inquino, unde ignominia adicio, per
 contumeliam derideo; (2) feminam petu-
 lantem contracto, illudendi causa; (3) stu-
 pro per vim et licentiam; προορσέντις,
 ignominia affectus, aor. 1. part. pass. Βα-
 ρεῖς φέρω—προορσέντις ὁρῶν ὅμας ὑπὸ

Εὐρεσίῳ, *Arist. Thesm.* 393. Προορσέντις
 ὑπὸ τῷ ὀνόματι τῶν Ἀντιών, *Dem.* v. *Eryn.*
 Προορσέντις, aor. 1. part. pass. f. g. verbi
 προορσέντις. Unde
 Προορσέντις, ὡς, ὁ, contumelia.
 Προορσέντις, ὡς, ὁ, idem. v. προορσέντις.
 Προορσέντις, adv. contumeliose.
 Προορσέντις, propino, praebio, poculo provoco,
 metaph. in gratiam alicuius alium prodo, per
 prodictionem trado, concedo, largior. Ἐπὶ
 λωτῶν τε ποταμῶν ὁρῶντες ὁρῶντες, *Anacr.*
 Πῶς δὲ μοι δίδωσι τὸν οἶνον, ὃν προ-
 σέτις, *Id.* ταῖς γυναῖξιν, *Ellian.*
 Προορσέντις, propino, bibendum do.
 Προορσέντις, fut. ἴσω, prior vendo, *Steph.*
 Προορσέντις, acc. pl. part. praes. act. verbi
 προορσέντις.
 Προορσέντις, procido, ante cado, vel occumbo;
 (2) procido, praepes feror; προορσέντις, pro-
 lapsus, a. 2. part. Oὐ δὲ προορσέντις ἔρσαν,
 proclinati, *Od.* 12, 194.
 Προορσέντις, fut. εἴσω, ante (sc. rem cognitam)
 credo, prius fidem habeo.
 Προορσέντις, idem quod προορσέντις, *Steph.*
 Προορσέντις, fut. εἴσω, qu. dic. praenavigo, in na-
 vigatione priorem locum obtineo. Hinc
 Προορσέντις, contr. προορσέντις, as, ὁ, ὁ, qui in na-
 vigatione explorandi causa praemittitur.
 Προορσέντις, αἶ, praecursoriae naves. Προορσέντις
 δ' αὐτῶν τινες τὰς μηχανὰς τῆς Σαλαμῶν ὑπερ-
 νων, *Appian. Bell. Civ.* 5, 98.
 Προορσέντις, prius lavo, ante abluo vel eluo,
Steph.
 Προορσέντις, idem quod προορσέντις.
 Προορσέντις, calida lavatio, seu caldarium in
 quod intrabant e frigidario, &c. *Steph.*
 Προορσέντις, τὰ, infima. Τὰ προορσέντις τῶν Ἀλφειῶν,
 radices Alpium, *Appian. Illyric.* 1.
 Προορσέντις, ἴδω, ὁ, dux viz.
 Προορσέντις, ὡ, ὁ, ὁ, qui anteit, dux.
 Προορσέντις, f. ἴσω, procedo, progredior. Ὑπα-
 σπέντις προορσέντις, *Il.* 13, 158.
 Προορσέντις, ὁ, progressus, *Steph.*
 Προορσέντις, adv. ante pedes, coram. Vide ἐμ-
 ποδῶν et ἐκποδῶν.
 Προορσέντις, fut. ἴσω, ante vel prius facio;
 προορσέντις, ante factus, a. 1. part. pass.
 Προορσέντις, f. ἴσω, belliger pro, progigno;
 (2) ante alios bellum gero, gerere cogor.
 Προορσέντις, τὸ, firmum propugnacu-
 lum. A praec.
 Προορσέντις, as, ὁ, ὁ, bellum praecedens;
 τὰ προορσέντις, quæ ante bellum rite inci-
 piendum fieri vel debent, vel solent. A
 πόλεμος.
 Προορσέντις, ἄσος, τῷ, ministerium, *R.* A
 Προορσέντις, fut. εἴσω, ministra. A πρόσλος.
 Προορσέντις, ante tempus canescens. A πόλις.
 Προορσέντις, ante urbem situs, πρόσλος, *Suid.*
 A πόλις.
 Πρόσλος, ὡς, ὁ, ea pars urbis quæ in ipso
 statim aditu occurrit.
 Προορσέντις, seu προορσέντις, ante jam
 gessi sc. honores.
 Προορσέντις, sc. χρόνῳ, adv. multo ante. A πόλις.
 Πρόσλος, as, ὁ, ὁ, anteambulo; (2) famulus,
 qui hero suo praestit; (3) minister. (2) Ἀἶδα
 πρόσλον, *Aristoph. Ran.* 1333. Ἀχρεῖς προ-
 σόλων χρεῖς, *Eurip. Suppl.* 72. A πόλις.
 Πρόσλος, ἄσος, τῷ, potio omnium prima et
 ante cibum hausta. Ex προ et τίνα.
 Προορσέντις, et προορσέντις, as, ὁ, deductio,
 cum honoris causa alicui praemius; (2) de-
 ductio in pompa solenni. A
 Προορσέντις, f. εἴσω, in solenni pompa praeco
 vel praefor. Τὰ νεννοσμένα προορσέντις,
Heliod.
 Προορσέντις, ὡς, ὁ, praemissio; (2) prosecutio;
 deductio et comitatus quod praevia turba
 in pompis solennibus antequam ferculis pom-
 parum.
 Προορσέντις, as, ὁ, ὁ, qui praeeundo fit; (2)
 idem quod
 Προορσέντις, ὡ, ὁ, anteambulo, deductor;
 (2) *adject.* praevius. A προορσέντις.
 Προορσέντις, ὡ, f. ἴσω, ante labore frangor et fa-
 tigor,

tigor, prædellator; (2) ante laboro. Ὅσην δὲ μάλλον προσηύχασα τις ἐπ' αὐτὰ ἄπαι, Xen.
 Προσέρωμαι, tos, τὸ, antegressio. Ἀστέριος προσέρωμαι, ex Pselli Scholiis.
 Προπορεύομαι, præeo; (2) progredior. Ὑμῶς αὐτὲς προπετάσαντες ἡμῶν προπορεύεσθαι ἔμπερσεν, Xen.
 Προπορεύω, fut. ὕσω, prius trajicio, transmittō; (2) pratermitto.
 Προπορίζω, f. ἴσω, ante paro seu comparo.
 Πρόπος, pro prorsus, Ep.
 Πρόποςσι, εως, ἡ, potio omnium prima et ante cibum hausta; (2) propinatio. Α προσίνω.
 Προπότης, u, ὁ, propinatorius. Τὰς προσότας παναμερῶσι θιάσους ἱρώται, Eurip. Rhés. 361.
 Προποτιζέω, ante bibendum præbeo.
 Προπότισμα, τὸ, potio quæ ante præbetur, Bud.
 Προποτισμός, ὁ, præbitio ejusmodi potitionis, Diosc.
 Πρόπους, εως, ὁ, cui sunt grandes pedes; (2) stella ante pedes Geminorum; πρόσποδες, pedes anteriores quadrupedum; (3) radices montis, velut prominentiæ montis, πρόσπες τῆς ἱερῆς, Polyb. (4) rudentes, qui sunt ante pedes.
 Προπράτης, ὁ, qui prior vendit, et
 Προπράττω, fut. ἔω, prius vel prior facio.
 Προπράτωρ, ὁ, venditoris insitior, Poll.
 Προπρεῖν, ὤνος, ὁ, benevolus, Pind. Ern.
 Προπρηγής, εως, ὁ, ἢ, id. qu. πρηγής, Il. 3, 210.
 Προπροβιάζομαι. Vide προβιάζομαι.
 Προπροβία. Vide προβία.
 Προπροβιάζομαι, usquequaque obvolvō, seu me involvo amiculo.
 Προπροκαταῖνδον, adv. procurrendo cum impetu. Ἐπίτεινε κύματι λάβρος προπροκαταῖνδον, Apoll. Rhod. 2, 594.
 Προπροκλινόμεναι, provolvor, supplex fio, Il. 22, 221.
 Πρόπρυμνα, adv. funditus, prorsus, Æsch. Ex σπυμνός, extremus.
 Πρόπταισμα, ἄτος, τὸ, offensio.
 Πρόπτωμι, offendo.
 Προπρόειον, τὸ, prima frons; πρώτος πρόσθιος, primus ramulus.
 Προπτύω, fut. ὕσω, insputo, prius exspuo.
 Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapsio, procidentia, temeritas. Α προπίπτω.
 Πρόπτωτος, u, ὁ, ἢ, prociduus, caducus.
 Προπτωτικός, ἡ, ὄν, temerarius. Α præc.
 Προπύλαιος, et πρόσυλος, qui ante portam est, Steph.
 Προπύλαιον, u, τὸ, vestibulum domus. Α πύλη.
 Πρόπυλον, u, τὸ, idem.
 Προπυθάνομαι, seu προσπύθομαι, prius audio seu intelligo, præsenūdo, vel præsentisco; (2) prius interrogo, sciscitor, percunctor.
 Προπύργιον, τὸ, propugnaculum. Α
 Πρόπυργος, ὁ, idem.
 Προπύρεταιν, ante febrī laboro.
 Προπυρίαι, ante calefacio, foveo.
 Προπυρίωνιον, τὸ, anterior barba, Gorr. prima barba, Poll.
 Προπύλωι, ὦ, sum propola, et simpl. vendo.
 Προπύλος, u, ὁ, propola; προπύλων, dardanarii, Gl. V. Angl. brokers. Α πύλωι.
 Προρέω, vel προρέω, profluo.
 Προροφάν, et προροφίαι, ante sorbeo.
 Προροφάνω, ante aspergo, seu conspergo, Steph.
 Προροφηνυμαι, prorumpo.
 Προροφῆς, prædictus, a. 1. part. a προείρηκα.
 Προροφῆμα, ἄτος, τὸ, prædictio, prædictum.
 Προροφῆσις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium; (2) mandatum, jussa, interdictionum. (2) διδόντες οἱ στρατηγοὶ τὴν προροφήν τῶν Ἀθηναίων, Thuc. 1, 49.
 Προροφήτιον, prædicendum, antedictionum, Plat.
 Προροφήτιος, ἡ, ὄν, vaticinians, vates.
 Προροφήτος, u, ὁ, ἢ, prædictus; (2) præmonstratus. (2) κῆμοι τὰδ ἦν προροφήτα, Soph. Trach. 684. Ab eod.
 Προρόμιζα, et προρόμιζαν, adv. radicitus. Α
 Προρόμιζος, u, ὁ, ἢ, qui una cum radice projicitur, qui funditus deletur, Il. 11, 157, pro πρόσριζος. Vide πρόσριζον, vel πρόσριζα. Ex ρίζα.

Προρόμιζω, projicio, Greg.
 Προρομίζω, præmoderor, Gl. V.
 ΠΡΟΨ, præp. cum gen. a, ab, erga, adversus; cum dat. ad, apud, usque; cum acc. in, apud, inter, ad, per, contra, propter, juxta, circum. Absolute, præterea. Προς τι δ' ἰστέεις, cur quæris? Soph. Trach. 424. Οὐ γὰρ ἀρχεται ἐνός προς ἀνδρός, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις, ab, Eur. Supp. 406. Προς τῆς βαλῆς ἔσι, e re senatus est, Dion. Halicarn. Προς ἑαυτῶν τὸ λόγιον ἐλάμβανον, suam in rem oraculum interpretatus est, Zosim. Ἐλπίσας τὴν νύκτα προς τῶν νυκτόνων ἔσθουαι, Appian. Προς σὺ, ἀδ' ἡμῶν, φράσαι, e re tua, non mea dicam, Soph. Œd. Tyr. 1434. Προς δίκης, jure, merito, Id. Ibid. 1014; Elect. 1221. Προς cum accusativo, προς βίαν, vi, Id. Œd. Tyr. 805; Œd. Col. 845; Trach. 388; Phil. 90, 103; Elect. 1462. Προς βίαν τινός, invito quopiam, Id. Œd. Col. 557; Aj. 1327. Προς ισχύος κράτος, vi, Id. Phil. 594. Προς ἐσθίειαν, pie, Id. Elect. 464. Προς ἡδονήν. Οὐ προς ἡδονὴν λέγω τὰδε; an qua dico non grata sunt tibi? Id. El. 921. Προς καιρὸν, e re, Id. Œd. Tyr. 325. Προς ἔδην, nulla de causa, Id. Aj. 1018. Προς ταῦτα, proinde, quapropter, propterea, Id. Œd. Tyr. 426; Aj. 1115, 1313; Elect. 383, 820; Eurip. Phæn. 524. Προς χάριν, gratia, Id. Antiq. 30.
 Προσάββατον, u, τὸ, initium Sabbati, seu dies Sabbatum antecedens. Ph. cœna pura, al. Gl. V. antesabbatum.
 Προσάββατος, u, ὁ, ἢ, Sabbatum antecedens.
 Προσάγαγι, fac produceris, 2. sing. aor. 2. imperat. act. Att. pro πρόσαγι, a προσάγω.
 Προσαγῶνακτις, indigitor insuper seu ultro.
 Προσαγγελεύς, ὁ, emissarius, Bud.
 Προσαγγελία, as, ἡ, nuncius. Gl. V. delatio. Ex ἀγγελος.
 Προσαγγέλλω, nuncio; (2) defero, indico apud; (3) interpello, προσαγγέλλει, adlegat, adsignat, Ph.
 Προσαγγελτής, ὤ, ὁ, interpellator. Gl. V. delator. Α præc.
 Προσαγγελᾶζω, adgreco, Gl. V. Ab ἀγγέλη.
 Προσαγγῆλαι, ab inusit. προσαγγάλλω, honore afficere, colere.
 Προσαγκυλλίζομαι, amplector.
 Προσαγκαῖζομαι, adornor, Steph.
 Προσαγνωῖα, ὦ, insuper vel præterea ignoro.
 Προσαγορεύω, emendo, addo ei, quod ante habebam.
 Προσαγορεύμα, ἄτος, τὸ, appellatio.
 Προσαγορεύσις, εως, ἡ, compellatio, salutatio.
 Προσαγορευτικός, ἡ, ὄν, saluatorius. Α
 Προσαγορεύω, fut. ἐσώω, compello, saluto, Ἀριστοτέλης λέγει—τὸν Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα ὁ περιέδριον προσαγορεύεσθαι, Ælian.
 Προσαγορευπνῆα, ὦ, fut. ἥσω, notion insomnia ducō in re aliqua, invigilo alicui rei.
 Προσάγω, f. ἔσω, adduco, adhibeo, Gl. V. (2) appello, sc. navem; (3) impono, defero, Gl. V. προσάγωμαι, adducor, Ph. προσαχθεῖς, adductus, Ph. aor. 1. part. pass. Ἐως ἂν αὐτὰ τοῖς τεύχεσιν ἦδη προσάγωμαι, Dem. Phil. 3. in med. est ad me adduco, allicio, concilio; (2) in potestatem redigo; (3) cogo, vel manere in partibus vel redire ad partes; (4) accedo; (5) sumo, v. gr. cibum, medicamentum. Hinc
 Προσαγωγίς, εως, ὁ, qui aditum præbet, admissionalis; (2) conciliator, interpret, Gl. V. sequester, emissarius.
 Προσαγωγή, ἡ, ἢ, accessus, oblatio, Gl. V. (2) deductio, adductio. Ἐκ προσαγωγῆς, sensim et per intervalla, Luc.
 Προσαγωγίδης, ὁ, idem quod προσαγωγεύς, Plut.
 Προσαγωγίον, τὸ, instrumentum fabrorum, per quod ligna curva dirigunt.
 Προσαγωγῆς, ὤ, ὁ, ἢ, vim habens alliciendi, pellax, illecebrosus. Α προσάγω.
 Προσαγωνιστής, ὤ, ὁ, adjutor.
 Προσαδικία, injuria ultro afficio.
 Προσάδω, accino. Τῇ νύκτα προσάδων, Ælian.
 Προσαδρῶζω, aggrego, aggero, Gl. V.

Προσάθροισις, εως, ἡ, congregatio. Α præc.
 Προσάθυμις, despondeo in re aliqua.
 Προσάθυω, alludo, colludo.
 Προσάθειξω, versus cœlum mitto, Hes.
 Προσαιονάω, adsperso, perfundo.
 Προσαιέρομαι, ἡμαι, allego, insuper deligo; coopto: προσαιρείται, adsciscit, Ph.
 Προσαιέω, et ὡμαι, offero, exhibeo; inpr. cibum; (2) ingero; (3) sumo. Ex αἶμα.
 Προσαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, simul sentio.
 Προσαιίσω, f. ἔσω, ruo vel prosilio in, accedo; (2) de cane et adulatore, ut προσάιστο, προσσάινω, Ern. Προσαῖξας Ὀδυσῆα, Od. 22, 337.
 Προσαντίω, ὦ, f. ἥσω, insuper peto; (2) stipem peto, mendico. Προσαντίσθ' ἑμῶν δεξιτέρους διὼν θυμῆλας, Eurip. Suppl. 64. βίσιον, Id. Hinc
 Προσαντίτης, u, ὁ, mendicis.
 Προσαντίτης, εως, ἡ, mendicitas.
 Προσαντιάζομαι, ὡμαι, fut. ἄσομαι, insuper accuso, vel crimino.
 Προσανονάω, insuper acuo.
 Προσάοντιζομαι, jaculis conficior.
 Προσάκνω, fut. ἄσω, insuper audio. Προσακῶσαι τι παρὰ τῷ θεῷ, Æl. V. H. 2, 32.
 Προσακροβολίζομαι, fut. ἰσομαι, velitationem cieo, velitare pugnā in eo. Προσακροβολιζόμενοι κινεῖν τὰς πολέμιους, Polyb. 3, 71, 10.
 Προσακτίον, adv. positi. adducendum. Α προσάγω.
 Προσάλειψω, fut. ψω, allino, seu illino. Ἡ δὲ αὐτῶν ἐρχομένη προσάλειψεν ἐπ' αὐτῶν φάρμακον ἄλλω, Odys. 10, 392.
 Προσάλισκομαι, insuper capior; (2) insuper condemnor, Aristoph. Ach. 707.
 Προσαλλάσσω, fut. ἔξω, immuto, vario. Τὶς ὦν ἡ τῶν προσαλλάξας τῆς φύσεως, Arct.
 Προσάλλομαι, adsilio. Προσάλλεσθαι σε δεήσει ὡς τὰ κινῆρια, Xen.
 Προσάλπιγγις, εως, ἡ, cantus tubæ ante prælium, &c. Α σαλπίγγις.
 Προσαμάρωμαι, ἡμαι, fut. ἥσομαι, insuper aggero, accumulo.
 Προσαμῶσις, pro προσανάσσεις, gradus ad ascendendum; (2) adscensus. (1) κλιμάκων προσαμῶσις, scalarum gradus, Eur. Phæn. 492, 1380. (2) ἄνθρωποι τεύχεων προσαμῶσις, ut prohibeant murorum adscensum, Id. Ib. 751.
 Προσαμῶλω, insuper mulgeo.
 Προσαμῶλλομαι, emulor.
 Προσαμπίχω, amplector, Ach.
 Προσαμύνω, insuper auxilior, auxilior; (2) ultra propello vel arceo. Ἐπειτα δὲ τ' ἔπροσαμύνει, Il. 5, 139. Ib. 16, 509.
 Προσαμψῶ, insuper induam, fut. 2. a προσαμψίνυμι.
 Προσαναβαίω, f. ἐσομαι, adscendo. Φίλε, προσανάβηθι βιώτερον, Luc. 14, 10. (2) intumesco, de flumine. Προσαναβείηκός τῷ ρείματος, Polyb. 3, 72, 4.
 Προσαναβάλλω, una projicio, seu ejaculo, inpr. sursum.
 Προσαναβάσις, εως, ἡ, adscensus.
 Προσαναβῆθι, adscende, 2. sing. aor. 2. imperat. act. a προσαναβαίω.
 Προσαναγνῶσκω, lego.
 Προσαναγκάζω, f. σω, insuper cogo; (2) arcte adstringo quid vel adprimo. Προσανάγκαζε τὸς τοῖντας παρῖναι, Xen.
 Προσαναγορεύω, fut. ψω, insuper scribo, etiam adscribo.
 Προσανάγω, adduco, sed versus superiora.
 Προσαναδέχομαι, exspecto, sc. ut accedat, addatur. Ἐνταυτοῖς προσανέχετο τὰς ἀπὸ τῆς ἀρχαίας, Polyb. 5, 13, 8.
 Προσανοῖδωμι, do, tradō, sc. post alia, insuper distribuere. Προσανέδωκε κλιμακὰς πλείους τῶν πρότερον, Polyb. 10, 14, 3.
 Προσαναβλῆω, fut. ψω, insuper comprimo.
 Προσαναίρω, ὦ, f. ἥσω, insuper occido, contruocido, insuper respondeo; (2) tollo, evertō; (3) insuper suscipio. Προσανῖλον δὲ τὸς παῖδας τῷ Κλεάνδρῳ, Herodoti. πάλιν, Thuc.
 Προσαναίσιμός, impendo, ultro impendo.

Προσανακίμαι, f. κίσομαι, deditus et addictus sum, vel devovi me et velut consecravi.
 Προσανακινέω, in oculis alicujus quatio, vel terrendi causa vel incendendi; hinc ostento.
 Προσανακλίνωμαι, f. κλίσσομαι, defleo apud, vel una defleo. *Gl. V.* προσανακλίνω, collacrymo. Σοὶ με δὲ προσανακλίνουσαι τὰς τῆς ἐνιγνώσκης συμφορὰς, *Syntes.*
 Προσανακλίνωμαι, accumbo, sc. juxta quem; (2) adjaceo.
 Προσανακλίω, εως, ἡ, accubitus; (2) situs juxta quid.
 Προσανακυνόωμαι, ἔμαι, communico cum aliquo.
 Προσανακνύω, sublevo.
 Προσανακνύω, ulterius exquiro, seu inquirō.
 Προσανακνύω, et ἔμαι, exordior, initium dicendi facio.
 Προσαναλαμβάνω, f. λήψομαι, insuper adsumo; (2) adsumo, sumo; (3) recreo. Προσαναλαβὼν δὲ τὸς ἐφελακμένους, receptis militibus qui tardius sequebantur, *Polyb.* 5, 80, 2: ἐαυτὸν, reficere, recipere se. Δύο ἡμέρας ἐκ τῆ πλὴν προσαναλαβόντες αὐτὰς, *Id.* 22, 25, 6.
 Προσαναλέγωμαι, insuper recito seu narro.
 Προσαναλίσκω, fut. ὤσω, insuper sumptum facio, impendo. Εἰς ἱατρὸς προσαναλίσσασθαι τὸν βίον, *Luc.* 8, 43. Τὴν νύκτα ταῖς ἀμαρτίαις προσαναλίσκειν, *Basil.*
 Προσανάλλωμαι, adsilio, subsidio.
 Προσαναλογέω, præterea necum reputo, ac mente revolvō, *Steph.*
 Προσαναλογίζομαι, insuper cogito.
 Προσαναμύλλω, mollio, subigendo mollio.
 Προσαναμένω, expecto.
 Προσαναμνησκώ, in memoriam revoco alicui.
 Προσαναμνησκόντες μόνον τῶν κατὰ τὰς αὐτὰς καίρας ἐν τῇ προσηύχῃ βίβλῳ διηλωμένων, obiter tantum in memoriam revocatis, quæ circa eadem tempora gesta superiore libro ostendimus, *Polyb.* 4, 28, 6.
 Προσαναμνάω, idem.
 Προσαναμνέω, fut. ὤσω, insuper renovo, insuper in memoriam revoco; instauro *simpl.*
 Προσαναπαύωμαι, adquiesco, *Gl. V.* Τὸ τεχνίον ὁ ἐμαυτὸς φίλει, τέττοι προσαναπαύω, *M. Anton.* 4, 20.
 Προσαναπαύω, requiem do.
 Προσαναπεινώ, persuadeo, persuadendo adduco ad partes alicujus.
 Προσαναπειρόμαι, subinde tento, subinde exerceo, v. gr. milites.
 Προσαναπέμω, misso, *Gl. V.*
 Προσαναπύμπλω, repleo, reficio; (2) inficio.
 Προσαναπίπτω, recumbo, seu accumbo, epulis, mensæ. Καὶ περὶ τοὺς ἐννοούμενους, δὲ μὲν προσεκκάθει, δὲ δὲ προσαναπίπτει, *Polyb.* 31, 4, 6.
 Προσαναπλάσσω, vel ἄττω, fut. σω, adfingo, vel adjungendo in opere, vel mentiendo in sermone: προσαναπλάττωμαι, adhæreo. ἢ πολλὸν πρόσκειται τὸ εἰκὴ προσαναπλάττομενον, *Longin.* 7.
 Προσαναπλέω, adnecto, adjungo.
 Προσαναπλήρω, ὦ, fut. ὤσω, suppleo addendo, repleo aut compleo. Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί, *2 Cor.* 11, 9.
 Προσαναπύσσω, explico, insuper replico.
 Προσανάπτω, adjungo.
 Προσαναπρύγνυμι, prorumpere facio.
 Προσαναπρίπτω, insuper exsuscito, al. denuo exsuscito, id.
 Προσαναπτάω, ὦ, f. ἴσω, suspendo vel appendo.
 Προσαναπείω, insuper concutio, seu impello; (2) magis irrito, seu commoveo. Ταχὺ δὲ προσαναπεισθίνετε οἱ πολλοὶ τοῖς ταῦτοις λόγοις, *Polyb.* 1, 69, 8.
 Προσαναπέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. gr. equi.
 Προσανατίνωμαι, insuper minitor; minor *simp.*
 Προσαναταβέω, part. aor. 1. pass. Πτολεμαῖος δὲ βραχία προσαναταβέω καὶ καταμειψάμενος ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις τὸν Ἀντίοχον, pauca comminatus, *Polyb.* 5, 87.
 Προσανατίλλω, exorior, surgo, attollor.
 Προσανατίθω, et προσανατίθωμαι, insuper impono mihi, insuper suscipio, communico et

consilia confero cum aliquo. Εὐθείας ἔ προσανέβην σαφὲς ἔ αἰτῶμαι, *Gal.* 1, 16.
 Προσανατρέπω, fut. τρέψω, insuper evertō; (2) evertō.
 Προσανατρέφω, f. θείψω, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.
 Προσανατρέχω, fut. ἔρομαι, procuro in vel ad; (2) redeo narrando ad superiora, altius repetō, *Polyb.* 1, 5, 4. unde προσαναδραμόντες, eadem notione. Διὰ καὶ νῦν βραχὺν προσαναδραμόντες περὶ τῆς Ἀντιόχου καὶ Πτολεμαίου βασιλείας περιεσπόμεθα . . . *Polyb.* 5, 31, 8.
 Προσανατρέθωμαι, leniter frico; (2) nova exercitatione utor.
 Προσαναφίρω, f. προσανόσω, offero; (2) refero.
 Προσαναφύσσω, leniter, paulatim inflo, incipio inflare, sc. tibiam.
 Προσαναχράννυμαι, exp. transformo me in eodem colore, eundem colorem sumo.
 Προσαναδραπιδίζω, f. ἴσω, præterea in servitutem redigo vel abstraho.
 Προσανέπω, insuper edico, addo edicto.
 Προσανέρωμαι, insuper interrogo.
 Προσανέρω, serpo, seu perrepo ad, vel in.
 Προσανέρπει τῷ τραχήλῳ, *Plut.*
 Προσανερωτάω, ὦ, fut. ἴσω, insuper interrogo.
 Προσανεστάσθησαν, convulsi fuerunt, 3. plur. aor. 1. indic. pass. verbi προσανεσπάω.
 Προσανευσίω, una, insuper reperio.
 Προσανέχω, nitor; (2) confido, deditus sum, incumbo; (3) exspecto, sustineo me, quiesco, ut expectem. Προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρχίαις, *Polyb.* (3) Προσανέχοντες δ' αἰεὶ ταῖς ἐκ τῆς Τύνης βοθείαις, *Polyb.* 1, 84.
 Προσανίστημι, rebellionem, seditionem concito; in aor. 2. perf. et med. rebellor, impingor. Τῆς γλώσσης ἀκροῖς τοῖς ὀδόντι προσανισταμίνης, lingua ad extremos dentes impacta, *Dionys. Halic. de Compos. Verb.*
 Προσανοίγω, fut. ἔω, adapero, aperio.
 Προσανοικαδμύω, ὦ, fut. ἴσω, reedificando adstruo, restaurando ædificatis addo.
 Προσανοιμάω, fut. ὤσω, insuper suspiro, vel in ejulatus et fletus etiam erumpo.
 Προσαντίλλω, *Poet.* pro προσαντίλλω. Τὴν εἰς ἑρᾶν κόνιν προσαντίλλωσαν, *Eur. Supr.* 689.
 Προσαντιπινάττω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipse impero.
 Προσαντῆς, εως, ὁ ἢ ἡ, arduus, acclivis, adversus, præruptus. Ταῖς δ' αὖ προσαντῆς εἰμι, *Eurip. Med.* 306. Ex πρὸς et ἄντα vel ἄντην.
 Προσαντιβόλω, ultra supplico vel obsecro, *Eust.*
 Προσαντιλαμβάνω, invicem prehendo. Προσαντιλαμβόμενοι τὸν χειρῶν, *Strab.* 3.
 Προσαντλῶ, ὦ, haurio; (2) foveo, sc. affusa aqua. Vide ἱπαντλῶ.
 Προσαντῶ, adv. aspere, hostiliter, infeste.
 Προσαξίω, insuper rogo; (2) assidue rogo.
 Ἀσμέναις δὲ κατανεύσαντας αὐτὰ, καὶ τι προσαξίωσαντος παιδικῶς, *Polyb.* 3, 2.
 Προσαπαγγέλλω, insuper nuncio. Ἀλλὰ τάττω, ἔφη, καὶ προσαπαγγέλλω κελύειν, *Xen. Hell.* 4, 3.
 Προσαπαγορεύω, insuper veto, nego. Προσαπαγορεύειν αὐτῶ, μήτε τῆς χώρας σφῶν ἐπιβαίνειν, *Dio Cass.* 38, 34.
 Προσαπαίτω, ὦ, fut. ἴσω, insuper exigo, desidero, requiro.
 Προσαπαντάω, ὦ, fut. ἴσω, occurro. Τὸν λήσαντον οἰνεὶ βασιλῆα τινὰ ἱαντῶν προσαπαντάντες ὑπὸ δέχοντο, *Heliod.*
 Προσαπάξω, adv. semel, duntaxat.
 Προσαπάττω, insuper decipio.
 Προσαπέλλω, ὦ, fut. ἴσω, insuper minitor, minas addo. Οἱ δὲ προσαπελλόμενοι ἀπὸ αὐτῶν, *Act.* 4, 21.
 Προσαπειλῶ, ἡς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ.
 Προσαπεκδύωμαι, præterea exuo, ultra exuo, *Greg.*
 Προσαπέπτω, insuper veto.
 Προσαπεργάζομαι, insuper efficio. Νῆες τε εἰσὶν αὐτῶν καταφράκτοις τετρακίδισι, ἔ ἐνέρας προσαπεργάζεσθαι, *Arrian.*

Προσαπεριόδομαι, fut. ἴσομαι, innitor alicui.
 Προσαπερχομαι, insuper discedo.
 Προσαποβάλλω, insuper amitto. Προσαποβαλὼς ἔφ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα, *Aristoph. Nub.* 1258.
 Προσαποβόλις, aspicio.
 Προσαπογορεύω, defero, vel insuper defero apud magistratum, *R.*
 Προσαποδιδέω, demonstro insuper. Αἰνὸν δὲ προσαποδιδέω ἴτι, *Plat.*
 Προσαποδίδωμι, addo.
 Προσαποδύωμαι, fut. ὤσομαι, præterea exuo; (2) accingor rei, paro me.
 Προσαποθέω, εως, ἡ, adsignatio; (2) abjectio, amissio.
 Προσαποθλίβω, repello, excludo.
 Προσαποθνήσκω, insuper vel etiam morior.
 Προσαποκρίνομαι, f. νῆμαι, ultra respondeo, seu plura respondeo quam interrogatus sum. Οὗτος ἔφη, προσαποκρίνεται τοῖς ἐρωταμένοις, *Plato.* Hinc
 Προσαποκριτίον, adv. pos. ultra respondendum est.
 Προσαποκτείνω, fut. ενῶ, insuper occido. Ὅτι ἔ ἐ προσαπέκτεινα, *Xen. Cyr.* 5, 10.
 Προσαποκλίνω, simul reportō; fero, fruor, in utramque partem, ut simplex, q. v.
 Προσαπολείπω, desero, relinquo.
 Προσαπολύντες, nom. pl. f. 2. part. verbi seq. pro προσαπολύω.
 Προσαπολλύω, sive προσαπόλλυμι, f. λήσω, præterea vel simul perdo; προσαπόλλυμαι, simul pereō. Τὴν ὑπόληψιν προσαπολλέω, *Phal.* Δεδίναμι ἔφασαν μὴ καὶ γὰρ προσαπόλλυμαι, *Isocr.*
 Προσαπορμίνω, insuper emaneo, vel una absens maneo, *Steph.*
 Προσαποσπείρωμαι, leniter, paulatim rem tento, periculum facio.
 Προσαποσπίνω, fut. ἔω, suffoco, strangulo. Προσαποσπίνεας τὸν ἄνθρωπον, *Aret.*
 Προσαποσπινύζωμαι, insuper amolior aut demolior.
 Προσαποσμήχω, insuper detergo.
 Προσαποστέλλω, insuper mitto.
 Προσαποστερέω, ὦ, insuper privo.
 Προσαποστερέσκω, idem quod προσαποστερέω, *Chrys.*
 Προσαποστέφω, insuper avertō.
 Προσαποσφάττω, insuper jugulo.
 Προσαποστένωμαι, dirigo adversus, invehor.
 Προσαποστένωμαι, abjicio, onitto.
 Προσαποστώ, insuper solvo.
 Προσαποφαινώμαι, insuper commonstro vel adfirmo, insuper statuo.
 Προσαποφίω, insuper aufero, seu accipio.
 Προσαποφράττω, insuper obstruo et obturo.
 Προσαποφύχω, insuper derado, detergo.
 Προσαποτίω, attingendum, *Naz.*
 Προσαπτόμαι, fut. ψομαι, leviter, primoribus digitis tango, attingo.
 Προσαπτάω, adjungo, applico, adnecto, apto, adfingo, adapto, attribuo, *Gl. V.* Τῷ τεθνῆκτι τιμὰς προσάπτειν, *Soph. El.* 858. Σιμῶνι δὲ προσάπτει τὴν προμήθειαν ταύτην, *Luc.* Φίλην προσάψας χεῖρα, *Eur. Supr.* 362.
 Προσαπώθω, ὦ, insuper expello; pass. προσαπώθωμαι, amplius expellor.
 Προσαράξω, εως, ἡ, illisio. Ταῖς συγκρούσεσι, καὶ προσαράξεται τῶν νηῶν, *Schol. Æsch. ad Pers.* 412. A
 Προσαράσσω, et ἄττω, fut. ἔω, allido, impingo.
 Προσαράττωσαν ἐς τὸ μέτωπον ἐνθὺ τὴν θύραν, *Lucian. Vol.* 22.
 Προσάρω, fut. ἄρσω, irrigo.
 Προσάρομαι, fut. ἔω, præterea adjuvo vel succurro, *Aret.*
 Προσαρῆται, 3. sing. præs. ind. med. verbi
 Προσαρῆσαι, adjungo, apto. Εἰς ἔρω.
 Προσαρῆσαι, nom. plur. part. perf. med. n. g. verbi προσάρω.
 Προσαρῶμαι, ὦ, fut. ὤσω, per articulos annecto. Hinc
 Προσαρῶμαι, εως, ἡ, ossium mobilium naturalis commissura.
 Προσαριθμέω, adnumero. Προσαριθμήσεις δὲ φησι τοῖς

τοῖν ὑπὸ τῇ λυμῇ τινυθόσσι τὴν ἰσπίς, Joseph. Antiq. 9, 4.
 Προσάρισται, insuper prandeo.
 Προσαρξίαι, ὦ, fut. ἴσῳ, auxilio venio, auxilior.
 Προσαρξήσεις, α, ὁ ἔξ ἡ, septemtrionalis. Ex ἀρξήσεως.
 Προσάρισμα, τὸ, cibis. A προσάρισμα.
 Προσαρξίζω, adapto, accommo. Τὸν πρὸς ἐπιπρὸν κίλινον ὕμῳ προσαρξήσεις, Eur. Or. 792. Περιπυκνῶν χιτῶνα προσαρξήσεις, Id. Supr. 816. μαρξή σὺ τὰς, Id. Ion. 799.
 Προσαρξίζω, arripio, Gl. V.
 Προσάρισις, εως, ἡ, usus cibi, cibis. A προσάρισμα.
 Προσαρξίαι, ὦ, fut. ἴσῳ, appendo, annexo, προσαρξήσεις, dependeo; (2) deditus sum alicui rei et velut ex ea pendeo, concilio mihi aliquem, et devincio studiis et beneficiis. Τῇ ἡδονῇ προσαρξήσεις, Luc. Hinc Προσάρισμα, ἄτος, τὸ, appendix, accessio, veluti ψυχῆς (2) adfectus (πάθος).
 Προσάρισις, ἡ, idem.
 Προσαρξίαι, adv. integre; (2) cohærenter.
 Προσάρισμα, adapto.
 Προσαρξίαι, ὦ, fut. ἴσῳ, exerceo.
 Προσαρξήσεις, insuper jocari, Suid.
 Προσαρξήσεις, affulgeo, Naz.
 Προσαρξήσεις, ὦ, occupo; προσαρξήσεις, occupor.
 Προσαρξήσεις, f. ὥσω, insuper contumelia afficio, præterea infamia noto, Dem.
 Προσαρξήσεις, exsicco. 'Ο προσαρξήσεις, qui exsiccat, Esch. P. 146.
 Προσαρξήσεις, spectro; (2) resplendo.
 Προσαρξήσεις, ἡ, splendor, lumen, pro προσαρξήσεις.
 Προσαρξήσεις, ὦ, alloquor, compello. Φίλος προσαρξήσεις, Eurip. Supr. 775. εἰ τὸν θανόντα, Id. 805.
 Προσαρξήσεις, ὁ ἔξ ἡ, villaticus, rusticus. Ab αὐλή.
 Προσαρξήσεις, ὦ, f. ἴσῳ, accino tibia. "Αξίον ἐμῷ ἔξ σε προσαρξήσεις μέλος, Aristoph. Conc. 889.
 Προσαρξήσεις, fut. ἴσῳ, in aula sto. Ex αὐλή.
 Προσαρξήσεις, vel προσαρξήσεις, fut. ἔξῳ, adaugeo, insuper augeo.
 Προσαρξήσεις, εως, ἡ, incrementum. A præc.
 Προσαρξήσεις, ὦ, fut. ἴσῳ, præterea facio, et operor; (2) insuper excogito.
 Προσαρξήσεις, ἡ, propria cades, vel suimet interfectio, vor suspecta, Steph.
 Προσαρξήσεις, ὦ, fut. ἴσῳ, εἴμαι, insuper aufero. Προσαρξήσεις με ἔξ τὰ τελευταία περιβαλίν, Heliad.
 Προσαρξήσεις, ὦ, fut. ἴσῳ, una decoquo.
 Προσαρξήσεις, ἡ, attacko. A προσάρισται.
 Προσαρξήσεις, εως, ὁ ἔξ ἡ, attiguis. Gl. V. contiguous. Ex πρὸς et ἀφ' ἑ, tactus.
 Προσαρξήσεις, præterea et alios ad defectionem sollicito: προσαρξήσεις, insuper et ipse deficio.
 Προσαρξήσεις, proluviem alvi projicio.
 Προσαρξήσεις, spuma oppleo.
 Προσαρξήσεις, fut. ἴσῳ, ascendendo, conscendo. 'Ισθμὶ ναπαίαις ἔλεγες προσαρξήσεις πλάκας, Eur. Her. Fur. 961. Οὐκ ἦν δὲ ὁδὸς συνίδια προσαρξήσεις κάτω, Id. Hel. 1271.
 Προσαρξήσεις, adicio, applico, admoveo, impingo; (2) irruo, adior, invado, irruptionem vel impressionem facio. 'Εμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτῇ προσαρξήσεις ἀποίχεται, infingens, Soph. Trach. 42. Φθόνῳ τοῖς σοῖσι καὶ μοῖσι παῖσι χεῖρα προσαρξήσεις, Eur. Alc. 304.
 Προσαρξήσεις, εως, ἡ, pressus. Gl. V. pressio. Ex βαρεῖα.
 Προσαρξήσεις, aor. 2. part. act. verbi προσαρξήσεις.
 Προσαρξήσεις, torqueo insuper, vel torqueo.
 Προσαρξήσεις, εως, ἡ, adscensus, adscensio; (2) accessus, aditus, adventus. Gl. V. adgressio. A προσαρξήσεις. Unde
 Προσαρξήσεις, η, ον, pervius, accessus.
 Προσαρξήσεις, τὸ, idem quod simplex, Steph.
 Προσαρξήσεις, idem quod προσαρξήσεις, Hom.
 Προσαρξήσεις, et προσαρξήσεις, adurgeo, instando cogo.
 Προσαρξήσεις, fut. ὥσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.

Προσάρισται, ὦ, transeo ad. Καὶ τὸ δὲ ὑπὸ προσάρισται λήγων, Aristoph. Av. 431.
 Προσαρξήσεις, εως, ὁ ἔξ ἡ, noxius. Ex βλάπτω.
 Προσαρξήσεις, f. ψῳ, præterea lædo vel damno adicio, Aret.
 Προσαρξήσεις, male dico insuper.
 Προσαρξήσεις, f. ψῳ, obtueor, intueor, adspicio.
 Προσαρξήσεις, ὁ ἔξῃ σοι τὰ τῷδε πράγῃ, Soph. Aj. 346. Κάτω κεινφῶς, ἔξ μὲν τῶν ἁπάντων ἔξ ἐναντίῳ, προσαρξήσεις, Luc.
 Προσαρξήσεις, εως, ἡ, adspiculus.
 Προσαρξήσεις, ἡ, applicatio, adjunctio, Ion.
 Προσαρξήσεις, η, ον, adjunctus, LXX. A προσαρξήσεις.
 Προσαρξήσεις, ὦ, acclamo, Gl. V.
 Προσαρξήσεις, ad optulandum accuro, succuro.
 Προσαρξήσεις, ἡ, adjectus seu adiectio, admotio, contactus; (2) impetus, concursus in prælio, lucta, oppugnatio, v. gr. urbis; (3) apulsus navium ad terram, ἐν προσαρξήσεις εἶναι, locus dicitur ubi commodè appellari ad terram aliquam potest, et ea teneri; (4) aditus, cum ad locum aliquem acceditur. Gl. V. offensio, impressio. A προσαρξήσεις.
 Προσαρξήσεις, προσαρξήσεις, item προσαρξήσεις, et προσαρξήσεις, α, ὁ ἔξ ἡ, quod a borea perflatur; (2) ad boream vergens. Ex βορέας.
 Προσαρξήσεις, εἴα, ὦ, Gen. εως, εἴα, εως, parvus, minime altus, vadosus, Strab. 6.
 Προσαρξήσεις, f. ξῳ, insuper irrogo s. maledacio.
 Προσαρξήσεις, α, ὁ ἔξ ἡ, terræ propinquus et contiguus, humilis. Ex γὰρ, contr. γῆ.
 Προσαρξήσεις, fut. ὥσω, arrideo. "Αψυχον εἰκὼ προσαρξήσεις σώματος, Eur. Med. 1165.
 Προσαρξήσεις, εως, ὁ ἔξ ἡ, cognatus, Gl. V. A γένος vel γίνωμαι.
 Προσαρξήσεις, vel προσγίνωμαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo; (2) adnascor, accedo; προσγίνωμαι, accessit, aor. 2. προσγίνωμαι, affore, Gl. V. f. 1. m. Τοῖς γὰρ θανόντων μόχθος ἐπ' προσγίνωται, Soph. Trach. 1189.
 Προσαρξήσεις, fut. ὥσω, magis glutinosum reddo.
 Προσαρξήσεις, insuper appeto.
 Προσαρξήσεις, α, τὸ, focale, Gl. V. qu. dic. maxillare. A γνάθος.
 Προσαρξήσεις, ἄτος, τὸ, quod jam scriptis additum est, adscriptio. A προσγράφω.
 Προσαρξήσεις, εως, ἡ, adscriptor.
 Προσαρξήσεις, ἡ, adscriptio.
 Προσαρξήσεις, α, ὁ ἔξ ἡ, adscriptitius; (2) qui annotatur; (3) recens adscriptus, v. gr. civis, miles. A
 Προσαρξήσεις, fut. ψῳ, insuper scribo, scriptis addo, adscribo; (2) adscribo, i. e. attribuo. Πυθαγόραν τῇ πολιτείᾳ προσγέγραψαν, Phil. Eἰδ' ἡ αἰτία προσγέγραπται, δι' ἣν τὸς ἐγένετο, Dem.
 Προσαρξήσεις, paulatim exerceo; (2) exerceo cum aliquo, contendo cum aliquo.
 Προσαρξήσεις, insuper mutuum sumo.
 Προσαρξήσεις, ὦ, fut. ἴσῳ, insuper absumo seu insumo. Καὶ ἡ τὸν προσδοκῶντα, Luc. 10, 35.
 Προσαρξήσεις, ἄτος, τὸ, susceptio. A προσδέχομαι.
 Προσαρξήσεις, εως, ὁ ἔξ ἡ, qui insuper eget. A προσδέχομαι.
 Προσαρξήσεις, imperson. opus est. Προσαρξήσεις τῆς διδασκαλίας ἐμοί, Dem. Δύστης τὴν προσδέσ' ἡ φίλεις ἔτα φάος; Eur. Her. Fur. 90.
 Προσαρξήσεις, fut. ξῳ, insuper ostendo.
 Προσαρξήσεις, α, ον, recipiendus, admittendus, expectandus.
 Προσαρξήσεις, ἡ, ὄν, acceptus, gratus.
 Προσαρξήσεις, expectasse, aor. 1. inf. med. a προσδέχομαι.
 Προσαρξήσεις, fut. διέχομαι, insuper egeo; (2) indigeo; (3) insuper rogo, supplico sum. Οὐδένος ἐτίμῃ προσδοκῶν, Plat. χρημάτων, Xen. Προσαρξήσεις, adspicio. Τῇ μὲν δ' ἡδὲς προσδέχομαι, partim, Eur. Or. 340. τῷ ὄψιν, Id. Hel. 564.
 Προσαρξήσεις, εως, ἡ, alligatio, Gl. V.
 Προσαρξήσεις, alligo, astringo.
 Προσαρξήσεις, idem.

Προσαρξήσεις, α, ὁ ἔξ ἡ, alligatus.
 Προσαρξήσεις, opus habeo, Theoc.
 Προσαρξήσεις, fut. ξῳ, admitto; (2) exspecto; (3) excipio, sustineo impetum, προσδέχομαι, operiens, Ph. part. præ. Νῦν δὲ τίνα βία ἱλπίδα προσδέχομαι, Eur. Alc. 128.
 Προσαρξήσεις, alligo, adstringo; προσδέχομαι, aptus, Gl. V. p. pass. part. προσδέχομαι, aor. 1. part. pass. alligatus, adnexus. Σάμιος σάνισι προσδέχομαι, Pl.
 Προσαρξήσεις, λῆμαι, insuper noceo, seu perdo.
 Προσαρξήσεις, insuper crimino. 'Ὡς προσδέχομαι μᾶλλον εἰς τὸν Λακωνισμὸν, Plut.
 Προσαρξήσεις, εως, ἡ, adfectio sive dispositio alia alii superveniens. Ex διατίθημι.
 Προσαρξήσεις, εἴμαι, insuper divido, nova divisione utor.
 Προσαρξήσεις, ὦ, fut. ἴσῳ, apud aliquem victito, Steph. Unde
 Προσαρξήσεις, εως, ἡ, conversatio et victus apud aliquem.
 Προσαρξήσεις, f. ξῳ, sermocinor cum aliquo, colloquor, Gl. V. adloquor, adfor. Τῷ περιτυχόντι προσδιαλέγεσθαι, Synes. Hinc
 Προσαρξήσεις, εως, ἡ, allocutio, colloquium.
 Προσαρξήσεις, insuper testor.
 Προσαρξήσεις. Vide προσαναγκάζω.
 Προσαρξήσεις, insuper divido.
 Προσαρξήσεις, εἴμαι, insuper cogito, considero.
 Προσαρξήσεις, trajecto paxillo affigo.
 Προσαρξήσεις, post alia bello subigo.
 Προσαρξήσεις, ὦ, fut. ἴσῳ, insuper vel valde dubito.
 Προσαρξήσεις, ἄτομαι, insuper efficio.
 Προσαρξήσεις, insuper etiam diripio.
 Προσαρξήσεις, ὦ, fut. ἴσῳ, insuper explico.
 Προσαρξήσεις, nominatim excipiendum, Steph.
 Προσαρξήσεις, et προσδιαλέγομαι (1) nominatim excipio et stipulatione caveo; (2) diduco, dilato. Προσαρξήσεις τῷ προσδέχομαι, ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ, Athen.
 Προσαρξήσεις, ἡ, exceptio et conditionalis conventio, cum additur, excepto vel præter. A præc.
 Προσαρξήσεις, depravo, corrumpo.
 Προσαρξήσεις, insuper traduco et carpo.
 Προσαρξήσεις, insuper perturbo.
 Προσαρξήσεις, seu τᾶττω, insuper constituo seu præcipio.
 Προσαρξήσεις, ἡ, commoratio in aliqua re, usus frequens. A
 Προσαρξήσεις, f. ψῳ, immoror alicui rei, Gl. V. consector; (2) cunctor. 'Εαυτὴς αἰτιάσονται οἱ προσδιατρίβοντες σοι, Plat.
 Προσαρξήσεις, insuper corrumpo, aut præterea interficio, insuper perdo. Καὶ σὲ προσδιατρίβω ξυνά, Soph. Phil. 76.
 Προσαρξήσεις, addoceo. Gl. V. insuper doceo.
 Προσαρξήσεις, insuper do, impertior. Gl. V. addo.
 Προσαρξήσεις, insuper percurro et enarro; προσδιελθὼν, aor. 2. part.
 Προσαρξήσεις, insuper narro, narro simpl.
 Προσαρξήσεις, adjudico.
 Προσαρξήσεις, una rego, administro, constituo.
 Προσαρξήσεις, fut. ἴσῳ, conditionem addo et restringo verbis id quod simpliciter enunciatum erat; (2) insuper explico, explano, exprimo. (2) ἡμεῖς καὶ ὅταν προσδιορίζοντες, Heliador. 5.
 Προσαρξήσεις, α, ὁ, circumscriptio verborum et determinatio.
 Προσαρξήσεις, ulterius persequor, insequor.
 Προσαρξήσεις, fut. ἴσῳ, exspecto; (2) spero. 'Εγὼ δὲ γ' ἡμῶς προσδοκῶς ἐγρηγορῶ τὴν νύκτα πᾶσαν, Aristoph. Conc. 32. Τὴν προσδοκῶσα κίρδος; Eur. Iph. in Tur. 1316. Hinc
 Προσαρξήσεις, ὦ, Ion. pro προσδοκῶ.
 Προσαρξήσεις, ἄτος, τὸ, expectatio.
 Προσαρξήσεις, α, ὁ ἔξ ἡ, qui expectatur, prævisus.
 Προσαρξήσεις, Ion. ἡ, ης, ἡ, expectatio; (2) metus futuri.
 Προσαρξήσεις, α, ὁ ἔξ ἡ, qui expectatur, de quo expectatio est. Gl. V. opinatus, expectatus.

tus. Μάλισα γὰρ ἦν τότε προσδοκίμος ὁ περὶ τῶν ἄλων κίνδυνος, Polyb. 29, 8, 11. Ab eod.
 Προδοκίμως, adv. expectato, Gl. V.
 Προδοκῶ, ἄτος, τὸ, mantissa, Gl. V. A προσδοκῶμαι.
 Προδοκᾶω, fut. ἄσω, opinione aliquid addo.
 Προδοκῶμαι, ὦ, fut. ἴσω, variis opinionibus imbuo. Hinc p. part. pass. προσδοκῶσθαι μένος, variis præterea rationibus imbutus, ap. Polyb. Ex δόξα et ποίω.
 Προδοκῶς, ε, ὁ ἢ, ad cenam utilis. Ex δόξαν.
 Προδοκῶν, aor. 2. part. act. v. προσείχω. Hinc Προδοκῶς, ἦς, ἡ, decursus. Gl. V. accursus.
 Προδοκῶμαι, insuper ægre fero, seu indignor.
 Προδοκῶμαι, ὦμαι, insuper dono.
 Προδῶν, ὦ, insuper sino; (2) sino, permitto; (3) admitto, accedere sino. Mὴ προσῶντος ἡμῶς τὴ ἀνέμω, Act. 27, 1.
 Προδοκῶμαι, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶμαι, 3. pl. præ. ind. act. contr. pro προσδοκῶμαι, a προσδοκῶ.
 Προδοκῶμαι, fut. ἴσω, appropinquo, accedo. Καὶ μὴ δυνάμηναι προσδοκῶσαι αὐτῶν διὰ τὸν ὄχλον, Marc. 2, 4. Καὶ προσδοκῶσαι ἦτορ, Polyb. 39, 1, 4. Hinc
 Προδοκῶμαι, ε, ὁ, appropinquatio. A
 Προδοκῶμαι, fut. ἴσω, insuper adscribo vel inscribo. Εἰκότως δ' ἐπὶ προσδοκῶσθαι τὴν ποιήσιν τῇ διαμαρτυρίᾳ, Dem.
 Προδοκῶμαι, ὦμαι, insuper sponsor fio, insuper spondeo.
 Προδοκῶμαι, superl. προσδοκῶντα, proxime.
 Προδοκῶμαι, ὦ, insuper accuso, seu incuso.
 Προδοκῶμαι, incumbo, urgeo, prægravo.
 Προδοκῶμαι, f. εὐσομαι, insuper adhortor, præterea suadeo.
 Προδοκῶμαι, et -ῶμαι, adfundo, infundendo addo, Ath.
 Προδοκῶμαι, illino, Ep.
 Προδοκῶμαι, f. ἴσω, solo allido; (2) solo æquo; προσδοκῶμαι, allisus, applicatus est, perf. pass. 3. sing.
 Προδοκῶμαι, 1. pl. imperf. ind. med. Dor. pro προσδοκῶμαι, a προσδοκῶμαι.
 Προδοκῶμαι, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶμαι, imperf. ind. act. contr. pro προσδοκῶμαι.
 Προδοκῶμαι, aor. 2. ind. act. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶμαι, vel προσδοκῶ, as, ἡ, perseverantia in labore, qualis est ejus qui alicui semper adsidet, adsiduitas. Gl. V. προσδοκῶ, sedulitas; (2) obsideo. A
 Προδοκῶμαι, fut. εὐσω, adsideo, adsiduus sum; (2) curo, vaco, alicui rei; (3) obsideo. Οἱ τῶν θυσιῶν προσδοκῶντες, 1 Cor. 9, 13. Προδοκῶντες πρὸς τὸν Διόν, Aristot. Προδοκῶσαν τοῖς καιροῖς, Polyb. 38, 5, 9. A
 Προδοκῶ, ε, ὁ ἢ, assessor; (2) adsiduus in re aliqua. Ex ἴδρα.
 Προδοκῶ, 3. sing. a. 2. ind. act. Poet. et cum v, pro προσδοκῶ, a προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, insuper scire; προσδοκῶ, χάριν, insuper gratiam habere.
 Προδοκῶ, adspexi; προσδοκῶ, intuitus; προσδοκῶ, viderint.
 Προδοκῶ, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, adsuefacio. Ταῦτα δὲ πᾶν ἡγεῖτο προσδοκῶν αὐτὰς δεραπύνει, Xen.
 Προδοκῶ, ε, ὁ, adsuefacio. A præc.
 Προδοκῶ, 2. sing. aor. 2. imperat. med. Att. et Ion. pro προσδοκῶ, a προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, fut. ἴσω, adsimilo, comparo. Τινὶ προσδοκῶ, scil. αὐτὸν; Eur. Rhes. 697. Πλάτῃ γὰρ δίκας ἔβλεπε προσδοκῶν, Id. Hel. 69.
 Προδοκῶ, ε, ὁ ἢ, et προσδοκῶ, ἔλη, ελον, adsimilis.
 Προδοκῶ, fut. ἴσω, adsimilis sum; (2) video; προσδοκῶ, perf. med. προσδοκῶ, adsimilis, part. Μὲν οὖν λέγουσι φαίνεται προσδοκῶναι, Eur. Bac. 1285. Ἐξωρα πρᾶσσω καὶ ἡμῶς προσ-

δοκῶ, Soph. Elect. 620. Δρᾶ τὰ μὴ προσδοκῶ, Id. Phil. 924.
 Προδοκῶ, ὦ, f. ἴσω, contorqueo, convolvo in fascem, collectum contorqueo.
 Προδοκῶ, 3. sing. plusq. perf. ind. act. Att. pro προσδοκῶ, a προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, ε, ὁ ἢ, solis calori expositus. Ex ἔλη.
 Προδοκῶ, 2. sing. aor. 2. imperat. med. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, insum, adsum. Ταῦτα πάντα προσδοκῶναι διὰ τοῖς καλῶς κειμένοις νόμοις, Isocr.
 Προδοκῶ, accedo; (2) accedo, i. e. adgregor, adeo, Ph. partes, a quibus stabam, deserendo ad alios accedo. Οὕτως προσδοκῶν τρεῖς φάλαγγες ἐπὶ τὸ Κύρῳ στρατῶμα, Xen. Προδοκῶναι μὴδὲν ἔα πρὸς αὐτὸν, Aristoph. Thesm. 939.
 Προδοκῶ, adesse, præ. inf. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, alloqui, aor. 2. inf. act. verbi προσδοκῶ, προσδοκῶ, adfatus. Gl. V. allocutus. Ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ ἐπὶ τὸν Διόν προσδοκῶ, Aristoph. Pace, 579. Προδοκῶ δ' Ὀρέας λάκκῳ κῶρον, Eur. Or. 1415.
 Προδοκῶ, allocutus sum.
 Προδοκῶ, annecto.
 Προδοκῶ, 3. sing. ind. act. cum v, a προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, sum similis; item comparo.
 Προδοκῶ, insuper exigo, Steph.
 Προδοκῶ, infero ad quem.
 Προδοκῶ, as, ἡ, præmium, ap. Jos. si sanus locus, Etn.
 Προδοκῶ, imperf. ind. act. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, fut. ἴσω, ante aliquem concutio, al. προσδοκῶ. Vide προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, ex mea nave transilio in aliam (sc. hostilem).
 Προδοκῶ, simul exclamo.
 Προδοκῶ, excorio.
 Προδοκῶ, excipio, sustineo.
 Προδοκῶ, insuper doceo quoque.
 Προδοκῶ, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro προσδοκῶ, a προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, 3. sing. imperf. ejusd.
 Προδοκῶ, insuper inquirō.
 Προδοκῶ, fut. ἴσω, insuper exprimo.
 Προδοκῶ, insuper exuro, vel insuper accendo. Προδοκῶ, ὁρῶν, Luc.
 Προδοκῶ, aperio, demonstro.
 Προδοκῶ, promineo.
 Προδοκῶ, -γομαι, deligo insuper. Προδοκῶ, ὁρῶναι δ' ἐπὶ πάλιν αὐτοὶ τὸς ἴσας ἔραγες, Polyb. 6, 24, 2.
 Προδοκῶ, fut. ἴσω, insuper expendo.
 Προδοκῶ, debilito.
 Προδοκῶ, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, etiam insanio, præterea in furorē agor, Aret.
 Προδοκῶ, f. ἴσω, insuper mitto. Πιεζὲς τε, ὅσας ἰδύναντο, προσδοκῶν, Xen.
 Προδοκῶ, fut. ἴσω, exsilio seu prosilio.
 Προδοκῶ, abero, excido, recedo.
 Προδοκῶ, ὦ, præterea laboro, allaboro.
 Προδοκῶ, insuper ebibendum.
 Προδοκῶ, insuper emo.
 Προδοκῶ, ὦ, magis accendo, valde inflammō. Ἰκανὸν δὲ ἐπὶ τὸ βλάκῃ, ἐραστὴν προσδοκῶ, Luc.
 Προδοκῶ, una extraho.
 Προδοκῶ, ὦ, insuper deprimō.
 Προδοκῶ, et προσδοκῶ, adv. posit. attendendum. Προδοκῶ, μᾶλλον τῇ εὐκαιρίᾳ, Aret. A προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, ἡ, ὦν, attentus, accuratus; (2) attentum faciens. Comp. προσδοκῶ, προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, adv. attente.
 Προδοκῶ, simul evello.
 Προδοκῶ, insuper, simul excæco.
 Προδοκῶ, aor. 1. ind. act. verbi προσδοκῶ.

Προδοκῶ, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro προσδοκῶ, a προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, aor. 1. ind. act. Aor. pro προσδοκῶ, a προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, insuper pendere, Polyb. 3, 27, 8.
 Προδοκῶ, simul terreo.
 Προδοκῶ, irideo, vel etiam irideo.
 Προδοκῶ, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, as, ἡ, de navibus, appulsus; de equis, impetus. A
 Προδοκῶ, ἡ, impetus, impr. equitum, v. gr. in hostem. A
 Προδοκῶ, advehor; (2) impetum facio. Αὐτὸς δὲ τοῖς ἴσταις προσδοκῶντας πρὸς τὰ τῶν Μιδῶν φρέγια, Xen. Ἐξωπλισμένους προσδοκῶντας τῶν ἴσται, Ibid.
 Προδοκῶ, contumelia vel injuria afficere, ὑβρίζειν, ab Elide urbe Arcadiæ, vel ab ipsis Arcadibus convitiatoribus, qui προσδοκῶν dicebantur; προσδοκῶν, contumelia affici-mus, Lex.
 Προδοκῶ, 3. sing. plusq. perf. ind. med. Poet. pro προσδοκῶ, a προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, 3. sing. aor. 1. ind. med.
 Προδοκῶ, eis, ἡ, accessus, Gl. V. προσδοκῶ, κληρονομία, accretio, Ph. applicatio Deorum, Etn. A προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, accessit, 3. sing. perf. ind. med.
 Προδοκῶ, accessit, idem quod
 Προδοκῶ, qu. dic. antelunis, i. e. antiquior luna. Arcades ab antiquitatem dicebantur προσδοκῶ. A σελήνη, luna.
 Προδοκῶ, aor. 2. part. act. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, f. ἴσω, attraho, adprimo, v. gr. ad pectus; (2) ad pectus applico, complector. Τῇ δὲ ἰστέῃ χειρὶ τὸν μέγιστον τῶν ἄγων προσδοκῶντας, Ἄλβαν. V. H. 2, 17. (2) λάβε σὺν πατρίδ' ἐν ἀγκάλῃ, καὶ προσδοκῶντας, Eurip. Hæc. 1432. Προδοκῶνται νῦν ὕψατον Διωμένη, Id. Iphig. in Aul. 1452.
 Προδοκῶ, fut. ἴσω, attraho, extraho; (2) illicio, sc. in fraudem. Ἄ μ' ἐβίλοντα προσδοκῶ καλῶς, λιρῶσι πνοαῖς, Pind. Ol. 6, 142.
 Προδοκῶ, insuper deficio.
 Προδοκῶ, speno.
 Προδοκῶ, ὦ, circumposito involucro munio et intego. Ex ἔλτρον.
 Προδοκῶ, eis, ὁ ἢ, palustris.
 Προδοκῶ, insuper ingredior, ingredior; descendendo in; insulto; προσδοκῶ, insultare, a. 2. inf. Προδοκῶντες εἰς ὕδωρ, Diosc. Oὐ γὰρ θανόντι ἐπὶ προσδοκῶνται σε χερσὶ; Soph. Aj. 1365.
 Προδοκῶ, insuper adjicio, immitto, &c.
 Προδοκῶ, ὦμαι, fremo in aliquem, amplius minor; προσδοκῶ, aor. 1. med.
 Προδοκῶ, 3. sing. imperf. indic. act. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, aor. 1. ind. act. verbi προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, contrecto.
 Προδοκῶ, fut. ἴσω, præterea inspergo.
 Προδοκῶ, fut. ἴσω, insuper confirmo.
 Προδοκῶ, insuper exacerbor in re aliqua.
 Προδοκῶ, incido in, insuper incido.
 Προδοκῶ, vel προσδοκῶ, fut. ἴσω, Aret. idem quod
 Προδοκῶ, f. ἴσω, insuper vel præterea incendio, inflammo; aor. 1. προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, declaro, insuper declaro.
 Προδοκῶ, eis, ὁ ἢ, similis, adsimilis.
 Προδοκῶ, similis sum.
 Προδοκῶ, insuper ingero, inculco, seu ingero, simpl.
 Προδοκῶ, insuper demonstro.
 Προδοκῶ, nuper. Ἐξήντη τις τῶν φιλοσόφων προσδοκῶν, Longin. 44.
 Προδοκῶ, insidior, in insidiis sum.
 Προδοκῶ, 3. sing. imperf. act. Dor. pro προσδοκῶ, a προσδοκῶ.
 Προδοκῶ, adv. posit. insuper cogitandum.
 Προδοκῶ, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi προσδοκῶ. Unde
 Προδοκῶ.

Προσενπίπτον, adv. pos. adferendum, offerendum.
 Προσενθίνεσθαι, acc. pl. aor. 1. part. pass.
 Προσενίσταω, seu προσενίσταμαι, alloquer, compello.
 Παλαιά σ' ἡμέρα προσενίπνω; Eur. Rhes. 388.
 Ὅμως δὲ χεῖρην πὰς ξίνεος προσενίπνω; Id. El. 555. Αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων ξείρωνα προσήνεστε φωνῇ, Pind.
 Προσενχυράζω, pignora capio ex aliquo.
 Προσενήνοχος, 3. sing. perf. ind. med. All. pro προσήνοχος, a προσφίω.
 Προσενθυμείται, 3. sing. pres. ind. pass. contr. pro προσενθυμείται, a προσενθυμῶ, præterea cogito.
 Προσεννοῶ, ᾧ, f. ἦσα, una cogito et mente concipio.
 Προσεννοῖσθαι, εἰς, ἧ, habitatio apud aliquem.
 Προσεννοχλῶ, magis habito, molestia adificio.
 Προσεννυβίζω, etiam contumelia adificio.
 Προσεννύθω, et ομαι, una intexo.
 Προσεννώ, ᾧ, fut. ὤσω, adjungo. Hinc aor. 1. part. pass. προσεννώθεις, unitus.
 Προσεννύω, magis intendo; (2) magis cædo.
 Προσεντίλλω, et προσεντίλλομαι, insuper mando seu injungo. Προσεντιλάμενος ἦτα στυδεῖν, Xen. Cyr. 4, 21.
 Προσεντίκτω, insuper genero.
 Προσενταγνίσαι, etiam irrito, ad iram provoco.
 Προσενταίρωμαι, ὅμαι, insuper eximo.
 Προσενταίρω, amplius extollo.
 Προσενταρῶμαι, amplius erro.
 Προσενταρῶπιδοῖμαι, etiam in servitutem redigo.
 Προσεντάπτῶ, ᾧ, fut. ἦσω, insuper decipio.
 Προσενταπλῶ, ᾧ, fut. ὤσω, etiam explico, seu expono.
 Προσεντάπτω, magis accendo, seu irrito.
 Προσεντασκία, magis excolo, et excolendo orno.
 Προσενταλύνω, (insuper) impetum facio, erumpo, de equitatu, aut classe.
 Προσεντέλλω, f. ἔω, præterea demonstro, arguo, convinco.
 Προσεντέλλω, insuper educo, v. gr. exercitum.
 Προσεντελέζομαι, f. ᾤσομαι, insuper conficio et absolvo.
 Προσεντερίζομαι, innitor alicui.
 Προσεντέρχομαι, accedo, appropinquo.
 Προσεντάσσω, una, simul, præterea exploro, quæro.
 Προσεντερίσσω, præterea invenio, invenio aliquid novi.
 Προσεντηγνίσαι, ὅμαι, insuper narro, præterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προσεντηγνίσμενος.
 Προσεντηπείρω, ᾧ, in continentem verto.
 Προσέτις, εως, ἧ, attentio. A προσέχω.
 Προσεντίρημι, valde perturbo.
 Προσεντιόσθαι, acc. pl. perf. part. med. a προσεῖω.
 Προσενταγγέλλομαι, adpromitto. Gl. V. simul promitto.
 Προσεντῶ, subjungo, addo etiam.
 Προσενταίνω, ᾧ, f. ἦσα, insuper laudo, collaudo.
 Προσενταίρω, attollo, Gl. V. Προσεντῆρην ὑπὸ τῆς ἑμυμαχίας, Arrian. Hist. Alex. 4, 5.
 Προσενταίσιν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v, a προσπαίζω.
 Προσενταιστόμαι, ὅμαι, insuper accuso.
 Προσεντανέρομαι, insuper interrogo.
 Προσενταπειλῶ, insuper minor.
 Προσενταρῶμαι, -ᾧμαι, fut. ᾤσομαι, insuper improbor.
 Προσενταρῶ, præterea impero.
 Προσενταυξάνω, fut. ξήσω, aor. 1. προσενπηξήσω, insuper augeo.
 Προσενταυρίσσομαι, una, insuper fruo.
 Προσενταπνέω, iterum ac tertio dixisse vel edicere.
 Προσεντεσφίρω, insuper induco; (2) cum χάριν, habeo, refero gratiam. Δι' ἡμῶν τῶν Ἰλιακῶν παλημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσεύς προσεντεσφίρειν, Longin. 9.
 Προσεντεπίζω, fut. ἴσω, insuper spem injicio.
 Προσεντεμύσσω, insuper inscendo, insulto.
 Προσεντεβάλλω, adjicio.
 Προσεντεροάζομαι, f. ᾤσομαι, insuper expolio, aliam expolitionem addo. Hinc

Προσπετιζέσθαι, *as, h, expolito secunda.*
 Προσπετιζέσθαι, *insuper invenio.*
 Προσπετιζέσθαι, *ἔμαι, fut. ἴσμαι, insuper enarro.*
 Προσπετίσας, *addo dicendo, præterea dico.*
 Προσπετιρωτάς, *insuper vel præterea interrogo, Steph.*
 Προσπέτουν, *3. sing. a. 2. ind. act. cum v, pro προσέτις, a προσπίτω.*
 Προσπετιύρομαι, *f. ἔμαι, insuper precor ; opto.*
 Προσπετηρέω, *addo contumeliam, injuriam, damnum.*
 Προσπετιέλλω, *adjuco.*
 Προσπετιέσθαι, *fut. εἴσω, incrementum germinum suscipio.*
 Προσπετιέσθαι, *insuper inspicio.*
 Προσπετιόω, *insuper acclamo.*
 Προσπετιέλειν, *insidior.*
 Προσπετιγνέω, *ω, insuper ingenero.*
 Προσπετιγίνομαι, *adnascor, accedo.*
 Προσπετιέκινυμι, *fut. ἔω, insuper ostendo.*
 Προσπετιδέξομαι, *aor. 1. opt. med.*
 Προσπετιδίσκειν, *alligo, Gl. V.*
 Προσπετιδίσκειν, *alligo, adstringo.*
 Προσπετιδμήν, *peregre veniens aliquo diverto.*
 Προσπετιδίσκω, *fut. ἄσω, præterea doceo.*
 Προσπετιδωμι, *fut. ἄσω, insuper addo.*
 Προσπετιδίζω, *approbo mea opinione, al. copinor.*
 Προσπετιζύνειν, *adjungo, Gl. V.*
 Προσπετιζήτω, *ω, insuper inquirō. "Ομοίος ἐστὶ ἀπὸ τῶν βότρεων ἐν γαστρὶ, ἔ μιν δὲ ἄλλω προσπετιζήσῃ, M. Anon. 5, 4.*
 Προσπετιώρεω, *præterea observo.*
 Προσπετικαλλυπίζω, *interpolo formam, arte augeo et quæro pulchritudinem.*
 Προσπετικῶμαι, *accuso præterea.*
 Προσπετικατάνω, *insuper impono et alligo.*
 Προσπετικατέννω, *insuper intendo, augeo, v. gr. vocem, motum, &c.*
 Προσπετικηρύσσω, *simul edico.*
 Προσπετικισέω, *ω, fut. ἴσω, insuper orno.*
 Προσπετικηρῶ, *rursus vinco.*
 Προσπετιροῦμαι, *insuper appendo.*
 Προσπετιρόω, *illido, allido, impingo.*
 Προσπετιτάσσομαι, *ἔμαι, insuper adquiro.*
 Προσπετιλαμῶ, *insuper adsumo.*
 Προσπετιλέγω, *f. ἔω, dictis addo, insuper dico.*
 Προσπετιμανθάνω, *addisco præter superiora.*
 Προσπετιμελέω, *insuper curo.*
 Προσπετιμετρέω, *ω, f. ἴσω, ultra mensuram admetior, ad cumulum addo, largior. Προσπετιμετρέω ἐστὶ πλείων μέτρον, Luc.*
 Προσπετινοῦν, *ω, f. ἴσω, recens excogito, excogitatis adjuco.*
 Προσπετιορέω, *falsiter dejero, Ar.*
 Προσπετιόσας, *vel προσπετιπτάω, f. ἄσω, præterea inspergo, Arct.*
 Προσπετιπίπτω, *incido, incumbo.*
 Προσπετιπέλω, *adnavigo.*
 Προσπετιπῆττω, *fut. ἔω, insuper increpo.*
 Προσπετιπύω, *ultra laboro.*
 Προσπετιρῶ, *βύω, βύω, adfluo.*
 Προσπετιρρύνω, *insuper corroboreo, vires addo.*
 Προσπετισμύνω, *alio insuper honore adjuco.*
 Προσπετισμαίνω, *una indico, demonstro.*
 Προσπετισπίζω, *rem frumentariam adaugeo, novo me commeatu instruo.*
 Προσπετισκεύω, *una amplius apparo, instituo.*
 Προσπετισκώτω, *insuper cavillor, illudo.*
 Προσπετιστάσσομαι, *ἔμαι, f. ἄσσομαι, adjungo mihi, insuper attraho, assumo.*
 Προσπετιτάσσω, *scio.*
 Προσπετισιχνάω, *leniter, sensim accedo.*
 Προσπετιέλλω, *insuper mando, jubeo.*
 Προσπετισυνάπτω, *adjungo, Gl. V.*
 Προσπετισφύττω, *fut. ἔω, insuper, cum aliis jugulo, post alios jam mactatos.*
 Προσπετισφράζω, *fut. ἴσσομαι, insuper sigillo meo comprobo.*
 Προσπετισχυρίζω, *insuper confirmo et corroboreo.*
 Προσπετισχεύω, *adaggero. Gl. V. accumulo.*
 Προσπετιτάλαιπυρρον, *plus ærumnarum perfero, persevero in tolerandis ærumnis.*
 Προσπετιτάττω, *f. ἔω, insuper impero seu mando.*

Προσπεινέω, intendo, augeo; (2) cum acc.
 pers. magis premo, vexo.
 Προσπεινέωμαι, insuper prodigiose ad-
 fingo.
 Προσπεινέομαι, insuper oblector.
 Προσπεινέημι, insuper addo; (2) addo.
 Προσπεινέμαι, ᾧ, f. ἦσω, insuper increpo, in-
 crepo.
 Προσπεινῶναι, ᾧ, f. ἦσω, tragice rem exag-
 gero.
 Προσπεινέω, insuper permitto, trado, mando.
 Προσπεινέω, f. ψω, majori molestia adificio;
 (2) adfigo, attero.
 Προσπεινέομαι, diutius tutor sum; pass. diu-
 tius in tutela sum.
 Προσπεινύχων, simul consequor, impetror.
 Προσπεινέω, infero, addo.
 Προσπεινίζω, insuper rumorem spargo.
 Προσπεινέγγαμι, accino, acclamo, de homini-
 bus et avibus.
 Προσπεινέω, accedo, advenio.
 Προσπεινέμαι, insuper adnascor.
 Προσπεινέω, ad extremum addo in dicendo.
 Προσπεινίζομαι, ultra, præterea gratificor.
 Προσπεινέω, ᾧ, fut. ἦσω, insuper adgredior.
 Προσπεινέω, adfundo, præterea infundo.
 Προσπεινέω, ᾧ, insuper obturo et operio, terra
 adgesta obruo, R.
 Προσπλέκω, a. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω.
 Προσπείτω, 3. sing. imperf. ind. pass. contr.
 pro προσπείτω, a προσπείνομαι.
 Προσπένυμι, juro insuper, Gl. V.
 Προσπένωμι, idem.
 Προσπεφίσκαμαι, præterea debeo.
 Προσπείτω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi
 προσπείτω.
 Προσπείτω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
 verbi προσπείτω.
 Προσπείω, inus. Vid. προειπείν.
 Προσπεινέω, collectam addo, seu congero, cu-
 mulo.
 Προσπεινέωμαι, fut. ᾤσμαι, præterea facio seu
 efficio, lucrifacio. Ἡ μὲν σε προσπεινέωται
 δέκα μῶλα, Luc. 19, 16.
 Προσπεινέω, f. εἶω, applico, adapto aliquid ali-
 cui rei; (2) adfigo vel insuper fulcio et
 firmo. Gl. V. defigo; (3) obsideo, v. gr.
 urbem; med. aditor alicui rei, innotor,
 fretus sum, confido; (4) studiosè et perti-
 naciter rem consector.
 Προσπεινέω, 2. sing. f. 1. ind. act.
 Προσπεινέω, ᾧ, cum ructu adfigo; (2) de
 mari, fluctus aspergere, Il. 15, 621.
 Προσπεινέω, Ion. pro προσπείω, alloquor. "ῥιστον
 διὰ σε προσπεινέω νῦν ὁ ἐπιτήδεω, Plat. Phaed. 3.
 perf. act. προσπείκη.
 Προσπεινέω, certo, Theocr.
 Προσπεινέωμαι, f. ἦσμαι, insuper interrogo; προσ-
 ηέτω, interrogabat, imperf.
 Προσπεινέω, fut. ᾤσω, adrepro.
 Προσπεινέω, idem.
 Προσπεινέω, idem; (2) advenio velut reptando.
 Τὴν περὶ προσπεινέωσαν ἄσσαν, Soph. El. 906.
 Προσπεινέω, aor. 1. pass. verbi inusit. compellat-
 us sum. Κῆτις ἦν ὅτω κακὸς ὃν ἡ προσπεινέω,
 καὶ προσπεινέω πάλιν, Eurip. Alc. 192.
 Προσπεινέωμαι, adeo, accedo, advenio, adgredior,
 interpello, Gl. V. (2) coeo; (3) suppliciter
 adeo; (4) propinquitatem conjunctus
 sum cum aliquo; (5) in concione prodire,
 προσπεινέωμαι, adiens, Ph. προσπείδω, accessit,
 Ph. aor. 2. προσπείδω, accede, Gl. V. προσπεί-
 λωμαι, accesserim, Ph. Πρὸς τὰς Καλιάρχους
 προσπείδεις; Aristoph. Av. 1217. Προσπεινέωμαι
 τῇ βουλῇ, Dem.
 Προσπεινέω, ᾧ, insuper interrogo. Τοῖς λεχ-
 θένσι τι προσπεινέωμαι, AEl. V. H. 4, 17.
 Προσπείνω, admistis, 2. pl. aor. 2. ind. med.
 verbi προσπείνω.
 Προσπεινέω, ᾧ, ὁ ἄξ ἡ, occidentalis.
 Προσπείνω, ᾧ, ὁ ἄξ ἡ, contiguus, contermin-
 us.
 Προσπείνω, 3. sing. perf. ind. act. v. προσπεί-
 νωμαι, præterea infundo, idem quod
 Προσπεινέω, et med. προσπεινέωμαι, mihi so-
 ciale seu socium adisco, mihi amicum
 4 D adiungo

adjungo, concilio. Περιπέμπει προσεταιριζόμενος τὸς βασιλείας, *Arrian.*
 Προσεταιριζέσθαι, ἡ, ὄν, in societatem et adjumentum adscitus, sodalis. *A. præc.*
 Προστάξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi προσάτω.
 Προστίει, 3. sing. a. 2. ind. act. v. προσίθμει.
 Προστίειν, adv. posit. additum. *A. προσίθμει.*
 Προστίει, adv. adhuc, insuper, præterea.
 Προστίει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro προστίει, a προστίειν.
 Προστίειντο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi προστίειν.
 Προστυχεῖν, insuper benefacio.
 Προστυκτικόν, ἡ, τὸ, locus in quo precamur. *A. προστυχμαί.*
 Προστυκτικός, ἡ, ὄν, in precatationibus assiduus.
 Προστυχέω, f. 1. ind. med. verbi προστυχόμεαι.
 Προστυχεῖν, ὡς, et προστυχεῖσθαι, ἔμαι, præterea mihi adquiro. Οὐδέ τις ἐστὶν ὁ νόμος ὁ ποῦν προστυχεῖσθαι, *Dem.*
 Προστυχέω, ultra iherenio. "Οὐ ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὰ μόνον προστυχεῖν πιστὸν, *Soph. El.* 1368.
 Προστυχέω, ὡς, f. ἴσω, operam pono in; (2) accurate contempler.
 Προστυχεῖν, ὡς, ὁ ἔξ ἡ, etiam bene currens vel volubilis. Προστυχεῖσθαι βέλφαρα, *Aret.*
 Προστυχέω, ἡ, ὄν, precatio. *Gl. V.* obsecratio, oratio, locus, seu sacellum precibus destinatum ap. Judæos, proseucha.
 Προστυχεῖν, f. εὐχέμαι, precor, preces fundo, oro. *Gl. V.* obsecro, adoro. "Ιδὲ νῦν προστυχεῖν τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς, *Aristoph. Ran.* 1004.
 Προστυχεῖσθαι τοῖσι σοῖς ἀγγέλμοις, δέσποννα Κῦπρι, *Eur. Hipp.* 121. Προστυχεῖσθαι σε, *idem, Tro.* 888.
 Προσφείρει, 3. sing. imperf. ind. act. cum v, a προσφείρω.
 Προσφειρέσκω, insuper adinvenio, insuper commiscor.
 Προσφίην, aor. 1. ind. act. verbi πρόσφωμι.
 Προσφύων, 3. pl. imperf. ind. act. v. προσφύω.
 Προσφύει, ἡ, idem quod προσφύω, *Suid.*
 Προσφύετον, adv. attentius; προσφύετον, propior. *A.*
 Προσφύει, ἡ, ὄν, attentus, intentus. *Gl. V.* sectator, qui se sectatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, coherens, proximus, finitimus; (3) obversus, apertus, importuosus. Προσφύεις αἰγιάλος, litus apertum et ventis expositum. "Ρακιδῶδες γὰρ καὶ προσφύει ὁ πλοῖον αἰγιάλος, *Strab.* 5, 373, quæ vox immerito suspecta videbatur τῷ πάνω Casaubono. "Επὶ τὰδε τῆς πόλεως ὁρμῖν ἐκ ὕδατος, διὰ τὸ προσφύειν εἶναι ἀπὸ τῶν ἰσθμίων, *Anonym. apud Suid.* *A. πρόσφυω.*
 Προσφύωντος, gen. sing. præ. part. act. verbi πρόσφωμι.
 Προσφύωντος, adv. attente. *Ab eod.*
 Προσφύω, attendo, intendo, animadverto; (2) obtempero; (3) applico, v. gr. navem; προσφύωμαι, adhæreo, adhaeresco. Προσφύειν τὸν νῦν ὡς οἶον τε μάστιγα, quam maxime, *Plat. τὴν σὺλφω πρόσφυες τήνδε γῆν πλέων; adnavigasti, Soph. Phil.* 253.
 Προσφύω, adv. attente, studiose; (2) proxime.
 Προσφύει, ἡ, vel προσφύει, ἡ, alloquium.
 Προσφύωμαι, τὸ, cibus coctus. *A.*
 Προσφύω, una coquo, aliis additum coquo, incoquo.
 Προσφύωντος, gen. sing. præ. part. act. a προσφύω.
 Προσφύων, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Att.* pro πρόσφω, a προσφύω.
 Προσφύων, ἡ, ὁ, orienti vicinus, qui versus orientem habitat.
 Προσφύωνται, adjungo; προσφύωνται, adjunctus es, implicatus es, a. 2. part. pass. "Οὐ γὰρ μόνον, οἱα συμφορὰ προσφύωνται; *Eur. Hipp.* 1391.
 Προσφύωμαι, ὡς, f. ἴσω, insuper damno adficio.
 Προσφύω, 3. sing. præ. conj. verbi πρόσφωμι.
 Προσφύων, ἡ, ὁ, adolescens, puer, qui pubertatem attigit; proximus pubertati, *Gl. V.* *Ex ἡδ.*
 Προσφύωνται, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσφύωμαι.

Προσφύων, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum v, a v. προσφύω.
 Προσφύωνται, 3. sing. perf. ind. act. v. προσφύωνται.
 Προσφύω, ὡς, compello, alloquor. Προσφύωμαι ἐμὶ τὴν πόλιν, *Eur. Ph.* 996.
 Προσφύωμαι, ἄσος, τὸ, alloquium; (2) salutatio; (3) appellatio. (3) ὡς περὶ φίλων προσφύωμαι, *Eurip. Suppl.* 802. *A. præc.*
 Προσφύω, ἄς, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio. *Ph.* appellatio, salutatio, vocabulum. *A. προσφύω.* Hinc
 Προσφύωντος, ἡ, ὄν, appellativus, saluatorius. *Gl. V.* προσφύωντος, appellativum.
 Προσφύωντος, adv. appellative, *Gl. V.* *A. pr.*
 Προσφύων, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, qui alloquitur, salutatur, ut familiaris, comis, qui adire obvium quemque in via, nominatim appellare et ultro alloqui et sermones consere amat. Εὐγμάτων προσφύωντος, qui preces adhibet, *Soph. Antig.* 1185. Τῷ προσφύωντος; quis me adloquetur? *Id. Phil.* 1353. *Ex ἀγορεύω.*
 Προσφύωμαι, delector ad rei alicujus sensum et perceptionem. *Ex πρὸς ἐξ ἡδ.*
 Προσφύω, 3. sing. perf. indic. pass. *Ion.* pro προσφύεται, a προσφύω.
 Προσφύω, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi πρόσφωμι.
 Προσφύωντος, gen. sing. præ. part. act. verbi πρόσφωμι.
 Προσφύωντος, adv. convenienter, decenter, recte; congruenter, *Gl. V.* *A.*
 Προσφύω, pertinere, attineo, cognatus, conjunctus sum; (2) venio. (2) ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσφύωνται, *Eur. Or.* 692. Προσφύων, imperson. convenit. *Ph.* προσφύωνται, attinet. *Ph.* προσφύωντες, pertinentes, necessarii, *Gl. V.* προσφύων, conveniens, congruum, *Ph.* opus, *Gl. V.* τὰ προσφύωντα, officia. Οὐτε γένει προσφύωνται ἐμοὶ ἡ ἄνθρωπος ἔδιν, *Dem.* Οἱ τῶν προσφύωντων, *Plat.*
 Προσφύων, aor. 2. ind. act. verbi πρόσφωμαι.
 Προσφύων, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, soli expositus, solem spectans; apricus, *Gl. V.*
 Πρόσφω, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 Προσφύω, ὡς, fut. ἴσω, adfigo, *Gl. V.* προσφύωμαι, clavis affixus, perf. part. pass. Προσφύωντας αὐτὸ τῷ σαυροῦ, *Col.* 2, 14. ὃ προσφύωνται δέησις, *Luc.* *Ab ἡλ.*
 Προσφύων, εὐς, ἡ, adventus, accessus. *A. προσφύωμαι.*
 Προσφύωνται, εὐς, ἡ, habitatio in loco aliquo instar advena seu peregrini. *A.*
 Προσφύωνται, fut. εὐς, sum advena. *A.*
 Προσφύων, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, advena; (2) opp. civi, estque iniquus; (3) qui se creditor sponte in nexum dedit; (4) proselytus, qui a Gentilismo se contulit ad Judaismum. *A. πρόσφωμαι.*
 Προσφύωνται, εὐς, ἡ, adfixio. *A. πρόσφω.*
 Πρόσφω, adsideo, obideo.
 Πρόσφω, ante significo, portendo. Κατὰ σπλάγγων πτύχας μάντις προσφύωνται, *Eur. Suppl.* 213. Προσφύωνται ἂν τε χρὴ ποιεῖν, ἔξ ἂν ἐ χρὴ, *Xen.* Hinc
 Προσφύωνται, ἡ, ὄν, futurum portendens.
 Πρόσφω, ἄς, ἡ, portentum aliquid præsignificans.
 Πρόσφω, præsignifico, med. prænoto. Τὸς μικτῆρας προσφύωνται τὸν θάνατον, *Joseph. Maccab.* 15.
 Πρόσφω, et πρόσφω, τὸ, signum, *impr.* mortis. *A. σῆμα.*
 Πρόσφω, imperf. ind. act. verbi πρόσφωμι.
 Πρόσφω, perf. inf. verbi πρόσφωμαι.
 Πρόσφω, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi πρόσφωμαι.
 Πρόσφω, ἄς, ἡ, benignitas, lenitas.
 Πρόσφω, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, vento expositus, auræ patens. *Ab ἀνεμος.*
 Πρόσφω, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. πρόσφω.
 Πρόσφω, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, bonus, benignus. *Ph.* gratus, lenis, acceptus, affabilis; πρόσφω, jucundum, *Ph.* *Ab ἡδ.*
 Πρόσφω, adv. benigne, leniter.

Προσφύω, ante macero, &c. mitescere sino.
 Προσφύωνται, nom. pl. perf. part. pass. verbi πρόσφωμαι.
 Προσφύω, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro πρόσφωται, a πρόσφωται.
 Προσφύωνται, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi πρόσφωμαι.
 Πρόσφω, 3. sing. perf. ind. act. verbi πρόσφω.
 Πρόσφω, ὡς, f. ἴσω, circumsono, sono impello.
 Πρόσφω, ἡ, ὄν, circumsono.
 Πρόσφω, ἄς, ὄν, ad auronam spectans, orientalis.
 Πρόσφω, adsideo, insideo. *A. θάκος.*
 Πρόσφω, foveo insuper.
 Πρόσφω, et πρόσφω, adv. ante, coram, prius. Πλῆθι πρόσφω βαλόντες, *Il.* 23, 639. *Nume-ru superant.* *A. πρό.*
 Πρόσφω, aor. 2. inf. act. verbi πρόσφωμαι.
 Πρόσφω, gen. sing. a. 2. part. act. f. g.
 Πρόσφω, ἄσος, τὸ, id ipsum quod apponitur, additamentum. *Gl. V.* appendix; (2) penis, *Ph.* (3) clunis, *Hes.* (2) τὸν παῖδων, διδάσκει, τὰ πρόσφωται εἰς τρία πίπτει σχήματα, *Analccta Bruncii,* 2, 359. *A. πρόσφωται.*
 Πρόσφω, acc. sing. aor. 2. part. med. verbi πρόσφωμαι. Unde
 Πρόσφω, ἡ, ὄν, appositio, admotio, applicatio, additio, adjectio. *Gl. V.* additamentum, augmentum, incrementum.
 Πρόσφω, adv. posit. addendum.
 Πρόσφω, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, appositivus, additivus; (2) additus et deditus sua sponte in servitutem; (3) etiam de coma fictitia et addititia.
 Πρόσφω, ἡ, ὄν, idem. *Gl. V.* accessivus.
 Πρόσφω, accuro. Οἱ δὲ πρόσφωται καὶ πρόσφωται ἡκοντες, *Xenoph. Cyri Exped.* 6, 2, 5.
 Πρόσφω, ἡ, ὄν, idem quod πρόσφωται.
 Πρόσφω, ἡ, ὄν, additamentum, accessio, incrementum, auctus, adjectio; πρόσφωται, accessiones, *Ph.* πρόσφωται ποταμῶν, alluvio, *Gl. V.* Πρόσφωται τῆς γυναικὸς, *Plut.* *Ab eod.*
 Πρόσφω, ἄσος, τὸ, appendix, auctarium, additamentum. "Ολίγη δὲ ἐν φόρῳ, ἀλλὰ πρόσφωται εἰσάγει, *Xen. Memor.* 3, 10, 13.
 Πρόσφω, ἀγγαλίας, *Eurip. El.* 192.
 Πρόσφω, 1. pl. f. 1. ind. act. v. πρόσφωται.
 Πρόσφω, attingo, prehendo. "Απὸ τῆς δεξιᾶς πρόσφωται, *Eur. Iph. in Au.* 343.
 Πρόσφω, fut. εὐς, idem. "Οὐ ἔτε λυθῆς ἡμῖν ἔτε θυμῶν παρὴν ἐκλήεις πρόσφωται, *Soph. Phil.* 9. Μὴ σε πρόσφωται γυναικὸς, *Eurip. Hec.* 350.
 Πρόσφω, ἡ, ὄν, anterior. *A. πρόσφω.*
 Πρόσφω, fut. ψω, apprimo, v. gr. pectori, amoris causa; (2) attero; (3) adgravo.
 Πρόσφω, εὐς, ἡ, adpressio, *Gl. V.* *A. præc.*
 Πρόσφω, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit. *Æsch.* anterior pars domus.
 Πρόσφω, ὡς, alloquor, *R.*
 Πρόσφω, curo ægrotum.
 Πρόσφω, adspicere; πρόσφω, intuitus. "Οὐ ποτε κεν δὴ πάντες ἐλαυνόμενοι πρόσφωται, *Od.* 13, 155. *A. πρόσφω.*
 Πρόσφω, admitto; πρόσφω, admisi, *Gl. V.* a. 1. med. *A. πρόσφωται.*
 Πρόσφω, præ. inf. act. per *Metathes.* pro πρόσφωται, a πρόσφωται.
 Πρόσφω, adsideo, hæreo, adhæreo.
 Πρόσφω, insideo, adsideo, *Eur. Andr.* 228.
 Πρόσφω, vid. πρόσφωται.
 Πρόσφω, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro πρόσφωται, a πρόσφωται.
 Πρόσφω, accedo, advenio.
 Πρόσφω, ὡς, ὁ, qui supplex alicui ad genua accedit, supplex. *A. πρόσφωται.*
 Πρόσφω, prior lædo, prior noceo; (2) noceo.
 Πρόσφω, ἀντί, *Aret.*
 Πρόσφω, dat. sing. a. 2. part. act. v. πρόσφωται.
 Πρόσφω, idem quod πρόσφωται.
 Πρόσφω, f. εὐς, adequito, juxta equito.
 Πρόσφω, et πρόσφω, advolo; unde πρόσφωται, advolarunt, pro πρόσφωται, 3. pl. a πρόσφωται πρόσφωται, advolavit, 3. sing. imperf. med.

Προσίσταμαι, adsum, adsto, obvenio, proximus sum; (2) obisto, adversor; (3) offendo. *Κυβάρη ἀδελφῆται προσισώμεθα πρὸς τῶτον αὐτὸν λίγον*, aggrediamur, *Plato*.
Προσίστημι, sisto, adpono; item appendo, pondero.
Προιστρίβω, ᾧ, fut. ἥσω, insuper sciscitor; (2) insuper scribo et prodo; *προιστρίβεται*, insuper narratur.
Προισχύω, adhibeo, adverto; (2) appello aliquo, i. e. appropinquo, pervenio navi; (3) attendo, ausculto; *προισχύομαι*, adhaereo. *Προισχύοντες τοῖς ἰσχύοις*, *Thuc.*
Προιστίνω, adv. posit. accedendum.
Προιστῆς, ἡ, ὃν, qui adiri potest, accessu facilis. *Α πρῶσιμι*.
Προσκαίω, una, simul destruo.
Προσκαίωμαι, adsideo; (2) adsidue incumbō, operam do; (3) obseido, hostiliter conseido. *Πολιορκία προσκαίωται*, *Thuc.*
Προσκαίωμι, una detraho, de navi, una deduco.
Προσκαίωμι, ᾧ, f. ὥσω, clavis adfigo; *προσκαίωμι*, clavis affigor.
Προσκάβημι, adsideo; (2) obseido; (3) praeseideo.
Προσκάβω, et *προσκαίωμαι* vide *προσκαίωμαι*. *Προσκάβω* *ἔαλον ἐκ εἰδαιμόνα*, *Eur. Hel. 901*. *Οὐδὲν παύομαι σὴν ἡμεῖραν ὅλην πανταχῶ προσκαίωμι*, *Plat.*
Προσκάβω, εὖς, ἡ, adsessus. *Α πρᾶς*.
Προσκάβωμαι, insuper constituo, ordino; (2) in potestatem redigo, ut *παρίσταμαι*.
Προσκαθίστημι, fut. ἴσω, insuper armo; (2) armo.
Προσκαθίσταμαι, una, insuper respicio.
Προσκαίνω, aliquid novi addo, sed in rebus malis.
Πρόσκαιρος, ε, ὃ ἐξ ἡ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, *Gl. V. momentaneus*.
Προσκαίρω, adv. ad tempus.
Προσκαιρῶ, f. αὔσω, aduro; (2) incendo, v. gr. amore.
Προσκαιροῦμαι, ᾧ, fut. ἥσω, doleo aliqua re, dolore adficor ob aliquid.
Προσκακέρω, ᾧ, fut. ἥσω, insuper malitiose ago.
Προσκάκω, molestia afficio. *Pass. male adficior, male me habeo*.
Προσκαλισάμεναι, nom. pl. a. 1. part. med. a.
Προσκάλω, ᾧ, et *προσκαίωμαι*, ἔμαι, advoco, adscisco, arcesso, in auxilium advoco; (2) in jus voco; *προσκαλισάμεναι*, advocavi, a. 1. med. at *προσκαλήθη*, accitus sum, aor. 1. pass. *Τί με προσκαλεῖς*, *Dem. Προσκαλέμαι* *σ' ὡ γέρον*, ὕβρις, accuso, *Aristoph. Vesp. 1406*.
Προσκάλω, fut. ψω, insuper tego. *Ταῦτα δὲ εἰ πάντα προσκαλύθω*, *Xen.*
Προσκάμω, allaboro, elaboro, annitor.
Προσκάρδιος, ὃν, in corde, *Bion*.
Προσκαρτέρω, ᾧ, f. ἥσω, tolero, persevero, perpetior; (2) adsum assidue. *Προσκαρτεροῦντες ἡμοδυαδὸν τῇ προσυγχῇ*, *Act. 1, 14*. Hinc *προσκαρτερήσας*, εὖς, ἡ, adsidia et tolerans aliqua in re perseverantia.
Προσκαρτεροῦντες, nom. pl. praes. part. ind. act.
Προσκαταβαίνω, descendo ad. *Αὐτὰ ἀπὸ τῆ κερμῆν προσκαταβαίνουσι*, *Cebes*.
Προσκατάβλημα, ἄτος, τὸ, morā multa; (2) accessio, accessio sortis, corollarium.
Προσκαταβολή, ἡ, ἡ, idem; (2) altera pars pecuniae, quam solvabant publicani.
Προσκατάβλημα, τὸ, idem quod *προσκατάβλημα*, *Suid.*
Προσκαταγίλλω, ᾧ, f. ὥσω, insuper irrideo.
Προσκαταγινώσκω, secus existimo de aliquo; (2) adjudico.
Προσκαταγράφω, insuper conscribo, seu adscribo.
Προσκαταδίδω, insuper timeo.
Προσκαταδίδωμι, insuper constituo, vel constituo per edictum.
Προσκαταδύω, insuper obliquo, adstringo.
Προσκαταίρω, solvo, proficiscor classe.

Προσκατακλίσσω, lacrymas fundo, *Polyb.*
Προσκατακλύω, fut. ὥσω, inundo, submergo.
Προσκατακτάμαι, insuper possideo.
Προσκατακύνω, insuper turbo, perturbo.
Προσκαταλάβω, ᾧ, et ἔμαι, ἔμαι, loquacitate obruo, obstrepe et obtundo, objurgo.
Προσκαταλαμβάνω, insuper occupo.
Προσκαταλέγω, fut. ξω, allego.
Προσκαταλείπω, fut. ψω, insuper relinquo.
Προσκαταλλάσσω, vel ἄττω, reconcilio.
Προσκατανέμω, insuper distribuo.
Προσκαταναίω, fut. νω, attero, *Lycophr. 173*.
Προσκαταξύω, tero, attero.
Προσκαταπλήσσω, f. ξω, insuper perterrefacio.
Προσκαταποντώ, ᾧ, f. ὥσω, insuper in pontum seu mare demergo, *Swicer*.
Προσκαταπράττω, perficio.
Προσκαταπυκνώνω, ᾧ, fut. ὥσω, constipo, condenso.
Προσκαταρίβω, ᾧ, fut. ἥσω, annumero.
Προσκαταρρίγγω, discindo.
Προσκαταστήτω, una putrefacio.
Προσκατασκάπτω, insuper diruo.
Προσκατασκινάω, insuper exstruo, vel construo, vel comparo.
Προσκαταστύω, una detraho, deduco.
Προσκαταστέφω, -στέφωμαι, insuper evertō, vasto.
Προσκατασῶ, insuper traho vel attraho; (2) simul traho.
Προσκατατάσσω, addo, appono.
Προσκατατείνω, insuper extendo, vel repono luxata.
Προσκατατινέμι, insuper dependo, seu persolvo.
Προσκατατρέχω, insuper populor.
Προσκαταφύγω, confugio ad.
Προσκαταφρονέω, insuper contemno.
Προσκαταχύνω, adfundo insuper, vel perfundo.
Προσκαταχρόμαι, insuper interficio.
Προσκαταψεύδομαι, perf. *προσκαψεύσομαι*, mendacium adversus aliquem confingo.
Προσκατίδω, insuper comedo.
Προσκατεργάζωμαι, f. ἄσσω, insuper perficio, conficio; (2) interficio; (3) amplius acquiro, lucrō.
Προσκατεύχομαι, fut. ξωμαι, insuper imprecor, insuper execratione utor.
Προσκατέχω, detineo apud, vel retineo in; *προσκατέχομαι*, detineor in vel apud.
Προσκατηγροῖα, ᾧ, fut. ἥσω, insuper accuso.
Προσκατηγοῦμαι, ἐπιδείξω τινα ἐπὶ χρήμασι, *Thuc.*
Προσκατακίω, una colloco in colonia, simul habitare jubeo.
Προσκάστω, *Ion.* pro *προσκύβωμαι*.
Προσκατόνυμι, et *προσκατόνυμι*, insuper deiero, praeterea deiero. *Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ ἀδελφῆται ἐξ ὅδε ἐτι προσκατόνυνται*, *Paus.*
Προσκατορβώ, praeterea recte et laudabiliter efficio, *Swicer*. *Καὶ προσκατορβώσιν τῷ θανάμιδι ληστέρων τῶ σφῶν*, et insuper egregiam operam navaturos, *Heliodor. 6*.
Προσκαυλίω, ᾧ, f. ἥσω, in caulem aut scapum abeo.
Πρόσκωμι, ἄτος, τὸ, adustio. *Α προσκαίω*.
Προσκίσται, 3. sing. praes. ind. med. *Ion.* pro *πρόσκισται*, a
Πρόσκωμι, fut. κίσσωμαι, positus seu situs sum ad, adjaceo, addor, apponor, sto apud, adsto; (2) addictus sum alicui, faveo, adsentior, transeo in partem seu opinionem alicujus; (3) insto, urgeo, premo, resisto; (4) hortor; (5) incubo, impositus sum alicui. *Διέξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβελίαν, ὥσω μίγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κανὼν*, *Soph. Antig. 1257*. *Ἐχθρὰ δὲ τῷ θανάτῳ προσκίσθω δικῇ*, merito censeberis. *Ἐγνώκε κλύδωνα πολέμιον προσκείμενον*, *Eur. Iph. in Taur. 317*.
Προσκωμίνω, adv. instanter, adiecte.
Προσκλησάμενος, acc. sing. a. 1. part. med.
Προσκήλωμαι, f. ἡσσω, adhortor.
Προσκέλλω, adpello navi.
Προσκήσσω, ante contemplor, rimor; (2) prospicio alicui, consulo alicui. *Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκίψωμι τὸν Παφλαγόνα*, *Aristoph.*

Equit. 154. (2) ἔγωγε πατὴρ διαμάτῳν πρὸς σκεψάμεν τὸν τε καὶ τῷδε, *Eurip. Phae. 476*.
Προσκειράμαι, amplius, insuper lucrō.
Προσκειράδω, τὸ, Dim. seq.
Προσκειράλιον, ε, τὸ, cervica, pulvinus seu pulvinar.
Προσκήδω, εὖς, ὃ ἐξ ἡ, curam gerens, sollicitus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo conjunctus. *Ἀρχὴν ξεινότητος προσκήδω*, *Ou. 21, 35*.
Α π. et κηδός.
Προσκήδομαι, curo. *Σὺ γὰρ ἐν προσκήδομαι*, *Soph. Antig. 752*. *Ab iisd.*
Προσκήνιον, ε, τὸ, proscenium, vestibulum scenae; (2) aulæum scenae, vel velum quod scenae obtineatur; (3) locus ante scenam porrectus, ubi pulpitum excitatur. *Ex σκηνῇ*. Unde
Προσκήνιος, ε, ὃ ἐξ ἡ, qui ante scenam est.
Προσκήπτω, fut. ψω, praedico, praesignifico, denuncio.
Προσκηρύσσω, fut. εἰσσω, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho.
Προσκηρύσσω, vel ὕπτω, f. ἔσω, per praekonem indico. *Α κήρυξ*.
Προσκιαγράφω, ante adumbro. *Α σκιά*.
Προσκινδύνω, insuper in periculum venio.
Προσκίνω, admovēo; in med. admovēo me. *Κακὸς παρὶς, κἀχὶ προσκίνησμαι*, *Aristoph. Lys. 228*.
Πρόσκιος, ε, ὃ ἐξ ἡ, umbrosus; τὸ πρόσκιον, subst. adumbratio, *Strab.* *Α σκιά*.
Προσκίρτω, ᾧ, exsultans anteo. Hinc
Προσκίρτησις, εὖς, ἡ, exsultatio praeventis.
Προσκήλιω, f. αὔσω, defleo. *Ἀλίων αἰάγμασιν ἃ τοῖςδε προσκήλιω*, *Eur. Ph. 1520*.
Πρόσκληυσις, εὖς, ἡ, fletus; (2) primus praenitentium gradus. *Α πρᾶς*.
Προσκληνόνω, insuper auguror.
Προσκληνέω, exaresco, extabesco, *Suid.*
Προσκληρέω, ᾧ, fut. ὥσω, sorte allego, seu sorte lectum adjungo; (2) adjungo, consocio; (3) sorte addico, vel attribuo; *προσκληρέθην*, sorte allectus sum, a. 1. pass. *Προσκληρέθην* *σὺ Παύλῳ*, *Act. 17, 4*. In med. adjungo me.
Πρόσκλησις, εὖς, ἡ, proprie, si quis ad Areopagum vocatur, ob causam dicendam; (2) in jus vocatio quavis, quae alias κλήσις, *Ph. προσκλήσει*, accitit. *Α προσκαλίω*.
Πρόσκλητης, ὃ, advocatus, *V. L.*
Πρόσκλητος, ὃ ἐξ ἡ, convocatus, *Ar. Sch.*
Πρόσκληνός, εὖς, ὃ ἐξ ἡ, acclivis, *Gl. V.*
Πρόσκληντρον, ε, τὸ, id cui aliquid acclinare possumus. *Α*
Πρόσκληνω, acclino; (2) faveo partibus alicujus; (3) accedo ad aliquid, adjungo me alicui, ut virtuti; (4) facio inclinare ad, propensum reddo. *Αὐτῷ δ' ἐνὶ βίλῳ καλῇ προσκλήνῃ κερῶν*, *Od. 21, 138*.
Πρόσκλησις, εὖς, ἡ, inclinatio in alteram partem, studium partium, favor, accessio ad partes alicujus, item ad rem quamcunque, velut virtutem; benevolentia. *Α πρᾶς*.
Πρόσκλητον, τὸ, in quo accumbimus, *Suid.*
Προσκλύω, fut. ὥσω, alluo, cum *Dat.* (2) praeluo, colluo, perluo; (3) inundo. *Θάλαττα δὲ προσκλύει*, *Xen.* Hinc
Πρόσκλυσις *στοματὶ*, alluvio, *Gl. V.* cum aliquid alluitur flumine, mari, aut perfunditur aqua.
Πρόσκλυσμα, ἄτος, τὸ, quo utimur ad colluendum seu fovendum.
Προσκνώ, ᾧ, f. ἥσω, scalpo, adfrico, vel pruriens adfrico. *Ἐπιθυμῶν Εὐδυνήμῳ προσκνήσθαι*, *Xen.*
Προσκνύωμαι, fut. ὥσωμαι, gannitu inclamo seu appello.
Προσκινώ, communico, refero ad aliquem.
Προσκολάω, ᾧ, fut. ἥσω, adglutino, applico; *προσκολάομαι*, ὥμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, sector, adhæresco, *Gl. V.* *προσκολλήθισαι*, inficta, *Ph. aor. 1. part. pass.* *Προσκολλήθισται* *πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῆς*, *Marc. 10, 17*. Hinc

Προσκόλλησις, *ως, ἡ*, adglutinatio; (2) arc-tissima conjunctio; (3) accessio, applicatio, sectatio.

Προσκομιδή, *ἡ, ἡ*, advectio. *Gl. V.* oblatio. A προσκομίζω, fut. *ἴσω*, apportio, adfero, offero, adveho, adduco. Προσκομίσαι πρὸς τὰ σύ-δοτα, *Thuc.*

Πρόσκομμα, *ἄτος, τὸ*, obstaculum in via in quod pedes incurunt. *Gl. V.* offensiculum, scandalum; (2) vulnus, tuber ex offensione in pedibus; (3) noxa, damnum. A προσκόπτω.

Προσκοπεῖν, *ᾧ, f. ἴσμαι*, provideo, prospicio, rationem habeo. Σὺ δ' ἐν πύρκα πάντα πρό-σκοπεῖν, *Soph. Antig.* 699. Ἄ κείνον πάντα προσκοπεῖν χρεών, *Eur. Herac.* 470. τὰ κοινά, *Thuc.*

Προσκοπή, *ἡ, ἡ*, offensiculum, scandalum, of-fensio. *Gl. V.* offensus. A προσκόπτω.

Προσκοπίσις, *ως, ἡ*, provisio. A προσκοπεῖν.

Πρόσκοπος, *ο, ὁ*, speculator, seu explorator, qui praemitti solet.

Προσκόπτω, fut. *ψω*, offendo, impingo; (2) pecco. Προσκόψαν γὰρ τῷ λίθῳ, *Rom.* 9, 32. Μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πῶτα σε, *Matt.* 4, 6.

Προσκόρξω, et προσκορύνναι, satio, exsaturō. A προσκορῆς, *ἴος, ὁ*, ἡ, satietatem inducens vel adferens, fastidium inducens et satietate ingratum, nimium. A κόρος.

Πρόσκορος, *ο, ὁ*, ἡ, idem et ab eod.

Προσκόρως, *adv.* satis superque, abunde.

Προσκορμῖαι, insuper orno, ornandi causa addo.

Προσκορμημα, *ἄτος, τὸ*, proprie auctarium or-natus, ut torques, armilla; (2) ornamentum. A praec.

Προσκορῶ, obtenebro.

Προσκόψης, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi προσκόπτω.

Πρόσκρανος, *ο, ὁ*, ἡ, capiti adhaerens; πρόσ-κρανον, cervical. Ex κράνον.

Προσκρανῖαι, *ἄμαι, ἄμαι*, appendo, adhaereo.

Προσκρανῖαι, *adj.* addico; et in Pass. ac-cresco, adglutinor, coagmentor, *Gl. V.* προσκρανῖν, adplicitum, *Ph.* aor. 1. part. pass.

Πρόσκρασις, *ως, ἡ*, accretio; (2) adjudicatio.

Πρόσκρασις, sive πρόσκρασις, *ἄτος, τὸ*, quo quis offenditur, offensiculum, offensio.

Προσκρασῖαι, *gen. sing. part. praes. act. f. g.* verbi προσκρανῖν.

Πρόσκρασις, *ως, ἡ*, offensio, offensa, *Gl. V.*

Προσκρασῖαι, *ὅ, ὁ, ἡ*, offendens, infestus, inimicus. A

Προσκρανῖαι, fut. *ἴσω*, impingo, offendo, incurso; προσκρανῖαι, offensum, *Ph.* eum qui of-fendit, p. part. Προσκρανῖν τοῖς πολιταῖς, *Plut.*

Προσκρανῖαι, *ἄμαι, f. ἴσμαι*, insuper adquireo seu comparo, adjungo. *Gl. V.* adipiscor. Οἱ ἄλλοι δὲ τῶν τῶν χρόνον ἀκμάζειν τε μάλ-λον ἐαυτῶν ἰδόντες, ἡ προσκρανῖαι τι, *Xen.* Hinc

Πρόσκρασις, *ως, ἡ*, possessio.

Πρόσκρασις, *ὅ, ὁ, ἡ*, adquisitus.

Προσκρανῖαι, fut. *ἴσω*, insuper condo, condendo addo.

Προσκρανῖαι, *ἡ, ἡ*, gloriosus, venerandus, *V. L.*

Προσκρανῖαι, advolvo.

Προσκρανῖαι, a. 1. part. act. verbi προσκρανῖν.

Προσκρανῖαι, *ἡ, ὁ, ἡ*, volutatio; (2) ipsa actio ad genua procumbendi. A

Προσκρανῖαι, f. *ἴσω*, advolvo. Προσκρανῖαι λίθον μέγαν τῇ δύρεϊ τῇ μνηστεύει, *Matt.* 27, 60.

Προσκρανῖαι, fluctuando vel undis alluo, *V. L.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, f. ἴσμαι*, osculor, veneror, adoro, venerabundus saluto; (2) colo, obsequor.

Καὶ προσκρανῖαι γὰρ πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον, *Arist. Plut.* 770. Προσκρανῖαι τὰ ἀρχιτεκτονικὰ παρὰ δείγματα, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ἄτος, τὸ*, adoratio. *Gl. V.* vene-ratio. A praec.

Προσκρανῖαι, a. 1. inf. act. verbi προσκρανῖν.

Προσκρανῖαι, *ως, ἡ*, adoratio, veneratio; Προσκρανῖαι, *ᾧ, ὁ, ἡ*, adorator. Ab eod.

Προσκρανῖαι, *ἡ, ὁ, ἡ*, adorabilis, adorandus, ad-oratione dignus. *Gl. V.* venerandus.

Προσκρανῖαι, f. *ψω*, inclino me ad aliquid. Τῷ ἀγγεῖον προσκρανῖαι, *Ælian.* Πρὸς τὸ ἔς, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσω*, nanciscor, conseqor; (2) vicinus sum.

Προσκρανῖαι, *ἡ, ἡ*, autoritas, *Hipp.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, f. ἴσμαι*, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adjudico; addico, *Gl. V.*

προσκρανῖαι, adjudicentur, *Philoxen. opt.* a. 1. pass. S. pl.

Προσκρανῖαι, accedo, a. 1. προσκρανῖαι. Ὡς δὲ δεινὸν τῶν πάντων, *ᾧ, ἡ*, προσκρανῖαι ἦδη, *Soph.*

Ed. Tyr. 1298.

Προσκρανῖαι, *ως, ἡ*, confirmatio. *Gl. V.* ad-dictio. A προσκρανῖαι.

Προσκρανῖαι, fut. *ἴσω*, osculando saluto, saluto; πρόσκρανῖαι, aor. 1. imperat. Ἰσμεν πρόσκρανῖαι τὴν ἴσῳ ἄλοκον εἰσοικῆσεν, *Soph. Phil.*

537.

Πρόσκρανῖαι, *ο, ὁ*, ἡ, remex, qui remum ma-nu tractat. Ex πρὸς et κράνῖαι.

Προσκρανῖαι, aor. 2. part. med. verbi πρόσκρανῖαι.

Προσκρανῖαι, adsumo, apprehendo.

Προσκρανῖαι, idem.

Προσκρανῖαι, *ᾧ, ἡ*, προσκρανῖαι, sortitum, adeptum esse, *Athen.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Προσκρανῖαι, *ᾧ, fut. ἴσμαι*, alloquor, colloquor.

Καὶ Πλάτωνι ἡ ἀληθεία προσκρανῖαι, *Luc.*

Οἱ πτεροσθέντες λαμπρῶς ἀπὸ τῶν ἰρίων, *Strabo*. Α *πρόσδοτος*.
Προσδοῖζομαι, idem et ab eod.
Προσδοῖκος, ἡ, ὅν vid. *προσδοικὸς*, nam et sic scribitur, sed illud verius, *Ern*.
Προσδοῖκος, ἡ, ὅν, habens reditus et proventus, lucrosus. Α *ab eod*.
Προσδοῖος, ἰα, ἰον, qu. dic. itinerarius; *προσδοῖα μέλη*, carmina quæ caneantur in *προσδοῖς*, in supplicationibus, maxime Apollinis.
Πρόσδοτος, α, ὁ, adventus, accessus; (2) supplicatio, qua itatur ad aras deorum; *πρόσδοτος*, supplicationes; (3) reditus, proventus; (4) fructus ex re quavis, præmium; (5) coitus, concubitus, *Hipp*. Ab *ὀδός*.
Προσδοῦναι, lamentor ob aliquid.
Προσδοῖα, *Dor.* ποσῶδα, odorem perfero aliquo; (2) oleo, redoleo; (3) putresco; perf. *προσδοῖδα*.
Προσδοῖναι, fut. *ῶν*, aperio.
Προσδοῖσιν, α, ὁ, et *προσδοῖσιν*, ἔμαι, accommodo, mihi concilio et adjungo, in eo; *προσδοῖσιν*, conciliat, *Ph.* *προσδοῖσιν*, adsocio mihi, *Gl. V*.
Προσδοῖναι, α, fut. ἦσιν, domicilia et sedes conjunctas habeo, habito ad, *Gl. V.* *προσδοῖναι*, adhabito, accolo. *Προσδοῖναι* δ' αὐτὴν *Ταυλάτῃ* βρέβεροι, *Thuc*.
Προσδοῖναι, accolam alteri facio, accolam seu cololum addo.
Προσδοῖναι, α, fut. ἦσιν, adstruo, ædificio addo; (2) addo.
Προσδοῖναι, α, fut. ἦσιν, insuper mihi provideo; (2) insuper dispenso, dispono, constituo.
Πρόσδοκος, α, ὁ, ἡ, vicinus, accola; (2) finitimus.
Προσδοῖναι, illacrymo, lugeo ob.
Προσδοῖναι, f. 1. inf. act. verbi *προσδοῖναι*.
Προσδοῖσιν, 2. pl. aor. 1. conj. med.
Προσδοῖσιν, α, ὅς, τὸ, quod offertur, quod adhibetur seu assumitur.
Προσδοῖσιν, α, ὅν, addendus, adhibendus.
Προσδοῖσιν, adferam, *Gl. V*.
Προσδοῖναι, accedo.
Προσδοῖναι, appello, applico, impingo; *προσδοῖναι*, appulit, impigit, 3. sing. aor. 1.
Προσδοῖναι, insuper ejulo; apud aliquem ejulo.
Προσδοῖναι, comitor.
Προσδοῖναι, 3. sing. præf. conj. act.
Προσδοῖναι, 2. sing. præf. imperat. act. contr. *προσδοῖναι*, a
Προσδοῖναι, α, fut. ἦσιν, versor, cum aliquo consuetudo mihi est, congregior, colloquor; (2) versor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid, *Gl. V.* *προσδοῖναι*, adloquor, adfor. *Κακοῖσι δὲ μὴ προσδοῖναι Ἀνδράσι*, *Theog.* 30. *Πίσρα δ' ἔ προσδοῖναι σπ.*, nunquam experta sum, *Soph.* *Trach.* 600. Hinc
Προσδοῖναι, ἡ, ὅν, ad conversationem seu commercium aptus; (2) sermocinator. Hinc ἡ *προσδοῖναι*, ἡ, sc. *δύναμις*, facultas sermocinatrix.
Προσδοῖναι, α, ἡ, consuetudo, congressus; (2) allocutio, sermocinatio, et colloquium.
Προσδοῖναι, α, ὅν, insuper vel præterea juro, *Plut*.
Προσδοῖναι, α, ὁ, adsimilis, valde similis.
Προσδοῖναι, adv. similiter, simillime.
Προσδοῖναι, α, fut. ἦσιν, insuper fateor vel spondeo; (2) fateor, confiteor.
Προσδοῖναι, et *προσδοῖναι*, imprimo, inuro; *προσδοῖναι*, adlevit, adfricuit, a. 1. med.
Προσδοῖναι, α, f. ἦσιν, confinis seu conterminus sum.
Προσδοῖναι, α, ὁ, ἡ, vicinus, confinis.
Προσδοῖναι, præf. part. n. g. verbi *προσδοῖναι*, adsum. Τὸ *προσδοῖναι*, quod superest, summa excurrunt. *Τὰς διοχλίτας δραχμὰς ἔ τὸ προσδοῖναι*, *Demosth*.
Προσδοῖναι, f. ἦσιν, præterea objicio, præterea exprobro.
Προσδοῖναι, juvo, recreo, *Hom*.

Προσδοῖναι, f. ἦσιν, qu. dic. insuper nomino; (2) appello, nomino.
Προσδοῖναι, ἡ, cognominatio, agnominatio, al. *παρονομασία*, *Steph*.
Προσδοῖναι, fut. *ῶν*, adspicio, intueor. Σὺ τ' ἄμα τὸν προσδοῖναι κρεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄντων, *Soph.* *Antig.* 775.
Προσδοῖναι, α, adspicio. Ἀνδρῶν μνηστῆρων *προσδοῖναι* ἀνδρῶν ὄντων, *Od.* 16, 29.
Προσδοῖναι, fut. ἦσιν, insuper irascor.
Προσδοῖναι, appeto.
Προσδοῖναι, α, fut. ἦσιν, finitimus sum. Ab *ὄρος*.
Προσδοῖναι, fut. ἦσιν, addo finibus imperii; (2) præfinio, *Gl. V.* *Βερίσος* τὸ τὸν προσδοῖναι πάρος, *Eur.* *Iph.* in *Aul.* 1151.
Προσδοῖναι, α, fut. ἦσιν, cum impetu et hostiliter accedo vel advenio, irruo.
Προσδοῖναι, α, stationem habeo, *Gl. V.* *προσδοῖναι* εἰς λιμένα, applico.
Προσδοῖναι, fut. ἦσιν, appello, in stationem navem applico. *Χαλκίτις* τὴν ἐν ἰδρωτὶ πολλῇ τῇ νήσῃ *προσδοῖναι*, *Hel.* Τῇ Νάξῃ *προσδοῖναι*, *Ælian*. Hinc
Προσδοῖναι, α, ὅς, ἡ, appulsus ad litus.
Πρόσδοκος, ὁ, statio navium.
Πρόσδοκος, α, ὁ, ἡ, conterminus, vicinus.
Προσδοῖναι, ἔμαι, salto ad.
Προσδοῖναι, adspicio, præsentio, *Hom*.
Πρόσδοκος, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Att.* et *Ion.* *προσδοῖναι*, a *προσδοῖναι*.
Προσδοῖναι, fut. ἦσιν, luno allido, adfigo terræ. Ex *ἔδα*.
Προσδοῖναι, permeio, commingo; pessime *Hen.* *Stephanus* secundo utor vento: nam derivatur ἀπὸ τὸ ὄρεν, τὸ ἐκκινούμενον ὕγρῳ, ut optime tradit *Schol.* ineditus *Aristophanis* *Regiæ Bibliothecæ*: "Α ρεῖδα ὕδατος, ἡν μόνον χορὸν λάβῃ, ἀπᾶς προσδοῖναι τῇ τραγῳδίᾳ, qui, si modo chorum acceperint, et semel tantum in tragediam minxerint, viri exhausti protinus evanescent, *Aristoph.* *Ran.* 94. Α *ἔρεν*, *urina*.
Προσδοῖναι, secundo vento navigo, allido, *apud Eur.* sed leg. videtur *προσδοῖναι*, *Ern*.
Προσδοῖναι, idem quod *ἔρεν*, *Suid*.
Πρόσδοκος, α, ὁ, ἡ, conterminus, vicinus.
Προσδοῖναι, acc. sing. f. g. part. verbi *πρόσδοκος*.
Προσδοῖναι, insuper vel præterea debeo; (2) æs alienum contraho præter quæstus proprios; (3) præterea mulctor; (4) debeo; (5) relinquo, superior. Τῶν ὑμῶν αὐτῶν χάριν *προσδοῖναι*, *Dem.* *Σαυτὸν μὲν προσδοῖναι*, *Philem.* 19.
Προσδοῖναι, idem.
Προσδοῖναι, idem; (2) idem quod *ἔρεν*, ut *γίλῳ*, &c.
Προσδοῖναι, ἡ, attentio, animadversio, diligentia; (2) prudentia. *προσδοῖναι* νόμος, conservatio seu observatio legis. Α *προσδοῖναι*.
Προσδοῖναι, α, fut. ἦσιν, offendo, vel offensus sum; (2) tædium molestiamque capio, cum tædio fero.
Προσδοῖναι, fut. ἦσιν, idem. Διὸ *προσδοῖναι* τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, *Hebr.* 3, 10. Hinc
Προσδοῖναι, α, ὅς, τὸ, offensa, offensio.
Προσδοῖναι, α, ὁ, idem.
Προσδοῖναι, obstruendo molestus sum, seu molestiam affero alteri.
Πρόσδοκος, α, ὁ, ἡ, attentus, intentus, solers, *Gl. V.* Α *προσδοῖναι*.
Προσδοῖναι, α, fut. ἦσιν, insuper vel amplius munio.
Προσδοῖναι, ὅμαι, vescor cum pane, opsonium edo. Hinc
Προσδοῖναι, α, ὅς, τὸ, id quo cum pane vescimur.
Πρόσδοκος, α, ὁ, adspex, conspectus, obtutus, species, *Gl. V.* Οὐχ ἡ *πρόσδοκος* μ', ἀλλὰ τὰρ αἰκίζεσθαι, *Eurip.* *Or.* 388. Α *προσδοῖναι*.
Προσδοῖναι, opsonium edo.
Προσδοῖναι, α, ὁ, affectio, qua rei alicui sumus omnino addicti, eique adhaeremus. Α *προσδοῖναι*, α, ὁ, ἡ, qui affectu ad rem aliquam fertur. Ex *πάθος*.
Προσδοῖναι, adv. affectu rei adhaerendo.

Προσδοῖναι, f. ἦσιν, vel αἶσιν, jocos cum, alludo. Ἀλλοις *προσδοῖναι* διὰ τὸν σχολῶν, *Ælian*.
ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, α, ὁ, ἡ, recens, subitus, fortuitus. *Πρόσπατος* ἰκτίνων χάριν, *Lycoph.* 211. Εἰ δὲ σύγε μὴτρεα λαοδὸν ἀγρεύσεις *πρόσπατος*, *Nic. Ther.* 689. Ἐκ *προσπαῖος*, adv. recens, subito, repente, *Aristot.* *Eth.* 9.
Προσπαῖος, palpitio ad.
Προσπαῖος, adv. posit. alludendum. Α *προσπαῖος*.
Προσπαῖος, impingo, illido. Ἐφ' ἡν ἐς δίκας βαθρὸν *προσπαῖος*, *Soph.* *Antig.* 867.
Προσπαῖος, adv. subito, repentino animi motu. *Προσπαῖος* εἶναι γίνονται καὶ ἐπιτολαῖος εἰργασίᾳ, *Aristoph.* *Eth.* 9, 5.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper.
Προσπαῖος, fut. αἶσιν, collector, obluctor. Ἀτλὺς ἀναγὰρ *προσπαῖος*, *Pincl.* *Puth.* 4, 527.
Προσπαῖος χαλεπῇ νοσήματι, *Luc*.
Προσπαῖος, adgero insuper. *Προσπαῖος* ἀλλομαι, α, ὁ, adgero insuper. *Προσπα*

Προσπεριδοῦναι, f. εἶναι, insuper vel simul obo; (2) una velut peragendo describo.

Προσπεριρίζω, insuper includo. Μεγάλην τινὰ ἑννοίαν τῇ πᾶσιν προσπεριρίσαστο, Longin.

Προσπεριτορίζω, insuper ex demonstratis cogo et demonstros.

Προσπεριτοῖναι, ὡ, fibula annecto, adfigo.

Προσπεριτοῖναι, acc. sing. aor. 2. part. act. f. g. verbi προσπίπτω.

Προσπεριτοῖναι, extendo ad.

Προσπείτομαι, et προσπέταμαι, fut. πτήσομαι, advolo.

Προσπεριτοῦναι, adv. inhaerenter. Α προσφύομαι. Πρόσπηγμα, ἄτος, τὸ, adfixum, quod adhæsit tenaciter, concrevit. Α

Προσπηγνύμι, et προσπηνύμι, fut. ξω, adfigo. Τῶν—διὰ χεῖρας ἀνθρώπων προσπηνύμεν ἀνέλεστε, Act. 2, 23.

Προσπηγνύμι, ὡ, prosilio, insulto, adsilio.

Προσπηνύμεναι, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi προσπηνύμι.

Προσπηνύμεναι, idem quod προσπηνύμι, Steph.

Προσπηνύμεναι, ulnis amplector; (2) cubito metior. Ζεῦ, σὺ δὲ Κυρδάντων ἑταῖραι προσπηνύμεναι, Callim. Α πῆχυς.

Προσπινύμι, una, simul premo.

Προσπινύμεναι, appellor, admoveor, propinquus fio, Od. 13, 95.

Προσπινύσκω, una, insuper bibo. aor. 1. inf. προσπίνω.

Προσπινύσκω, cum alio vendo, quasi in compendium.

Προσπίπτω, accido, evenio; (2) accido ad, v. gr. pedes, unde supplex fio; item (3) adulator; (4) adior, irruo; (5) occurro, obvius sum, incido; προσπίπτω, adortus, aor. 2. part. Πότενα προσπίπτω γόνυ Ἀγαμέμνονος τῷδ', ἢ φέρον σιγῇ κακῇ, Eurip. Hec. 126. Τὸ σκυλακαυδὲς, τὸ πᾶσιν προσπίπτειν, more catulorum omnes assultando adire, Xenoph. Cyrip. 1.

Μεῖζα βροτῖαις προσπίπτειν ὁμιλίαις, habens consuetudinem majorem humana, Eur. Hipp. 19.

Προσπίπτω, accido ad genua, supplex fio, accido, cado ad; (2) supervenio, intervenio. Ἄφνω προσπλήν δόμα προσπίπτει νεκρῷ, Eur. Med. 1208. Τέκνον Λιγνίς, προσπίπτειν σοι, Soph. El. Col. 157. Προσπίπτω σε γυνάικι, Id. Phil. 485. (2) ἐν τῷδε μῆτρῃ ἢ τέλεινα προσπίπτειν, Eurip. Phœn. 1438.

Προσπλάζω, pro προσπλάζω imperf. προσπλάζω, Il. 12, 285.

Προσπλάζω, fut. ἄσω, idem.

Προσπλάσσω, vel πλάττω, fut. ἄσω, adfingo; (2) illino, adhærere facio; προσπλαττόμενος, adhærrens.

Προσπλατύνω, ἢ, ὄν, obstruendi seu opplendi vim habens. Α προσπλάττω.

Προσπλάττω, ἢ, ὄν, cui appropinquare aliquis potest, ad quem accessus patet. Α προσπλάττω.

Προσπλάττω, fut. ξω, addo, adjungo, annecto. Gl. V. applico; προσπλακέω, adnexus, Ph. aor. 2. part. pass. (2) pro συμπλέκω συμπλέκεσθαι, conserere manus.

Προσπλέω, f. εἶναι, adnavigo. Κατιδόντες εἰκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλέουσας, Thuc. ἀπὸ Σκυθίας.

Προσπληρόω, ὡ, f. ἄσω, impleo; (2) suppleo.

Προσπλησσω, fut. ξω, percutio.

Προσπλέω, δ, adnavigatio.

Προσπλωτὺς, ἢ, ὄν, navigabilis; vel qu. dic. adnavigabilis.

Προσπλώω, adnavigo.

Προσπνέω, τὸ, afflatus. Προσπνέματι, acriter. Ἐτι δὲ τῷ προσπνέματι συνηλαμένον καὶ μαχομένον ἐκ διαστάσεως ταῖς μαχαίραις, Anonym. ap. Suid. Vide πνέω.

Προσπνέω, εἰς, ἢ, adspiratio. Α

Προσπνέω, ὡ, f. εἶναι, afflo, adspiro. Ὡς ἡδύ μοι προσπνέουσας χορείαν κρεῖναι! Arist. Ran. 339.

Προσποιέμαι, ἔμαι, vindico mihi; (2) adquire, in potestatem redigo; (3) concilio mihi; (4) simulo; προσποιέσθαι, adfectare, Ph. aor. 1. inf. Α

Προσποιέω, ὡ, idem; (2) addo, adjungo, fut. 1. προσποιέω, vindicaturum esse, rarius occurrit. Ἐπὶ τῷ κομῆς ἢ κομῆς εἶναι προσ-

ποιέω; Aristoph. Vesp. 1306. Καὶ σε προσποιέμεθα εὐνῇ, Eurip. Hel. 1102. Ἐγὼ μὲν προσποιέμεθα βήτατι, Xen.

Προσποιέω, 2. sing. præs. ind. pass.

Προσποιέω, ἄτος, τὸ, quod nobis vindicamus; (2) id quod simulamus. Οὐδὲν αἰρείσας, ἢ χιροτονίας, ἢ προσποιέματος ἔτι δεηθείς, App. Bell. Civ. 1, 5. (2) δέομενος δ' ἄρα καὶ τῷ προσποιέματος αἰρετός εἶναι δοκεῖν, Id. Ibid. 1, 98.

Προσποιέω, εἰς, ἢ, vindicatio, vindiciæ, Ph. (2) acquisitio; (3) simulatio. Gl. V. dissimulatio. Α προσποιέομαι.

Προσποιέω, ἢ, ὄν, simulator, simulationi studens. Α

Προσποιέω, ἢ, ὄν, et προσποιέω, ἢ, ὄν, simulatus, fictus. Α προσποιέομαι.

Προσποιέω, adv. simulate; (2) adsciscendo, per acquisitionem.

Προσπολέμω, ὡ, fut. ἴσω, bello aggredior.

Προσπολέμω, ὡ, f. ἄσω, insuper hostem facio aliquid alicui.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, f. ἄσω, insuper hostem facio aliquid alicui.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέω, ὡ, fut. ἴσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπρήσσω, idem quod προσπρήνυμι.

Πρόσρημα, ἄτος, τὸ, appellatio; (2) salutatio.

Α πρόσρημα, alloquor. Unde

Πρόσρησις, εἰς, ἢ, appellatio, compellatio, salutatio.

Πρόσρησις, adv. posit. alloquendum, appellandum.

Πρόσρησις, εἰς, εἶναι, insuper commemorandus, compellandus.

Πρόσρησις, ἢ, ὄν, compellatus, salutatus.

Πρόσρησις, vel πρόσρησις, adv. stirpitus, radicitus, una cum radicibus.

Πρόσρησις, εἰς, εἶναι, juxta radices folia, radicem foliatam habens. Ex πρόσ, ῥίζα, et φύλλον.

Πρόσρησις, ὡ, fut. ἄσω, actis radicibus adfigo.

Πρόσρησις, allido, impingo.

Πρόσρησις, vel πρόσρησις, fut. ῥώσω, insuper confirmo, corrobore.

Πρόσρησις, ablandior, ablandiendo delecto.

Ἐῶτα πρόσρησιν κακῶν, viro ablandiri malo, Eschyl. Agam. 1674. Πρόσρησις, Eur. Hipp. 865.

Πρόσρησις, inbio, idem quod præc.

Πρόσρησις, f. ἀνὰ, præterea significo, adsignifico. Ἦμα δὲ ἐστὶ τὸ πρόσρησιν, χρόνον, Aristot.

Πρόσρησις, ἢ, ὄν, præterea significans, adsignificativus.

Πρόσρησις, as, ἢ, signum additum vel concurrens aliis signis, R.

Πρόσρησις, fut. ἴσω, adspuo, despue in.

Πρόσρησις, diceris incesso insuper.

Πρόσρησις, adv. e longinquo. Α πρόσρησις.

Πρόσρησις, palpito ad.

Πρόσρησις, adfundo, insuper libo.

Πρόσρησις, insuper ad seditionem concito.

Πρόσρησις, vallo insuper munio, Thuc.

Πρόσρησις, contraho, adduco; inde p. part. pass. προσρησμένος, adstrictus, contractus, Suicer.

Πρόσρησις, fut. εἶναι, castra pono ad.

Πρόσρησις, insuper criminor, calumniar.

Πρόσρησις, adjuvo, augeo, confirmo.

Πρόσρησις, una, insuper prosum.

Πρόσρησις, addo, adjungo, adnecto.

Πρόσρησις, simul adsum, attendo.

Πρόσρησις, una calefacio.

Πρόσρησις, una intelligo.

Πρόσρησις, una laudo, seu commendo, una demonstro, sc. laudis consequendæ causa.

Πρόσρησις, accedo alicui accola, in eandem domum vel urbem recipior.

Πρόσρησις, fut. ἴσω, in matrimonium præterea seu insuper colloco, Suicer.

Πρόσρησις, simul. cauponio; in med. paciscor cum aliquo præterea.

Πρόσρησις, adv. ante se, in anteriorem partem. Α πρόσ.

Πρόσρησις, fut. ἴσω, præterea corpus facio, corpori adjungo.

Πρόσρησις, adaggero, accumulo, Gl. V.

Πρόσρησις, instillo, Pind.

Πρόσρησις, ἢ, idem quod

Πρόσρησις, ἄτος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, auctoritas; Ph. jussus; al. Gl. V.

Α πρόσρησις. Unde

Πρόσρησις, ἢ, ὄν, imperiosus, imperativus.

Πρόσρησις, adv. imperative, in imperativo, imperando.

Πρόσρησις, ὡ, f. ἴσω, labores et ærumnas in aliqua re suffero; miseratione alterius tangor. Ἄλλ' ἀνάσχεις, δ' ἡ γὰρ καὶ πρόσρησις, ἀδύνατον, Arist. Lys. 765.

Πρόσρησις, extendo, Steph.

Πρόσρησις, aor. 1. inf. act. verbi πρόσρησις.

Πρόσρησις, εἰς, ἢ, mandatum, imperium, Gl. V. præceptum, præceptio. Α πρόσρησις.

Πρόσρησις, 1. plur. f. 1. ind. act. verbi πρόσρησις.

Πρόσρησις, fut. ξω, amplius, præterea turbo.

Πρόσρησις, ὡ, annecto, alligo. Α πρόσρησις.

Πρόσρησις, ἄτος, ἢ, porticus vestibulum, et ipsa porticus. Etiam prostibulum seu scortum; πρόσρησις, scorta, prostibula. Α πρόσρησις.

Πρόσρησις, as, ἢ, imperium quo aliquibus præsumus,

sumus, praefecturae dignitas; (2) patrocini-
um, tutela, praesidium, auxilium; (3)
cultus externus, species, comitatus, magni-
ficentia pompae, *ap. Polyb.*
Πρόσαισις, *ως, ἡ*, excellentia, principatus, emi-
nentia; (2) *ap. Hipp.* humoris dominantis
significatio. Ab eod.
Προσάσσειν, vel ἄσσειν, f. ἔω, praeficio aliquem,
imperium ei aliquid et munus mandans;
Gl. V. προσάσσειν, destinare; (2) impero,
praecipio, *Gl. V.* τί δὴτ' ἀμαυρῶ φῶτι προ-
σάσσειν τοῖσιν; *Soph. Œd. Col. 1011.* Πῶς
σαῖς Ἀθηναῖς τόνδε προσάσσειν τόνον; *Eurip.*
Suppl. 185. Ἀπαντα τ' αὐταῖς ἐστὶ προσεταγ-
μένα, ἃ τοῖσιν ἄσσειν ἡμεῖς, *Arist. Conc. 459.*
Προσάστια, *ας, ἡ*, praefectura, procuratio; (2)
patrocinium, defensio. A
Προσάστειν, fut. ἴσω, praesum, praesideo. Ἀν-
θεῶπων ἄλλων προσάστειν, *Xen.*
Προσάτειν, ᾧ, fut. ἴσω, idem; (2) patrocino-
r, tueor, defendo. Ἦπερ μόνῃ ἀναΐδεια προσ-
εταῖ τῶν ἡρώων, *Aristoph. Eq. 325.* τῆσδε
χθονός, *Eur. Herac. 207.*
Προσάτηριος, *ς, ἡ*, praeses, adjutor, auxiliator.
Apollinis epithetum, quasi vestibularius, et
liminaris, quasque janitor dictus. *Gl. V.*
tutelar. Προῖτε προσάτηρι, Apollo tutelaris,
Soph. Œd. 637. A
Προσάτης, *ς, ὁ*, praepositus, praeses, antistes;
(2) quicunque est in aliquo genere pri-
mus. Προσάτω ἐπιλαβόμενοι, ducem nacti,
Herodot. 1, 127. Ὃς ἐστὶ ὁ προσάτης, quis
ille sit qui ad aram sedet, *Soph. Œd. Col.*
1171, 1278. Ὃς ἦν τῶν Ἀλλοερίων προσάτης,
patronus, *Arrian. Bell. Civ. 2, 4.*
Προσάτης, ἴδος ἡ, patrona; (2) hospita; (3)
curatrix, tutatrix. A praec.
Προσάτικος, ἡ, ὄν, ad προσάτην pertinens.
Προσάτιος, *αδν*, cum magna προσάσει, digni-
tate, magnificentia.
Προσάτναι, acc. sing. praes. part. v. προσάτιν.
Προσάττω. Vide προσάσσειν.
Προσαυρῶ, ᾧ, vallis seu palis in terram depac-
tis praemunio, *Thuc.*
Προσέγιον, *ς, τὸ*, tecti prominentia. A *έγιος*.
Προσέγισμα, ᾧ, fut. ἴσω, idem et ex eod.
Προσέθεις, *α. 1.* part. pass. verbi προσέθημι.
Προσέθισσμαι, ἀρρητον, fut. 1. ind. pass.
Προσέθισμαι, insto, instanter posco, *Steph.*
Προσέχίζω, fut. ἴσω, murum addo, praeterea
muro cingo.
Προσέχισαι, advenio, vel venio ante; adeo, ac-
cedo, *Hom.*
Προσεκμαρτίας, *ς, αν*, una conjiendus, con-
jectura e signis intelligendus.
Προσεκταίνομαι, insuper struo et machinor.
Προσέλω, solvo, numero, ergo, impendo.
Προσέλλω, protego. *Gl. V.* adstringo. Προ-
εἰλλομαι, eo, proficiscor. πρόσαλην, *aor. 2.*
pass. Μακρὰν πρόσαλης ὁδὸν, longam con-
feci viam, *Soph. Œd. Col. 20.*
Προσέμω, ante gemo, seu doleo.
Προσέω, idem.
Προσεβάσσομαι, fut. ἴσομαι, prodigiose adin-
go. Ex *τίρας*.
Προσεβνίδιος, *ς, ὁ*, ἡ, pectori antierius appli-
catus. *Gl. V.* pectoralis. Hinc τὸ προσεβ-
νίδιον, *ς, pectorale*. Ex *τίρας*.
Προσεβνίζω, fut. ἴσομαι, pectori meo applico,
amplector, complector, *Joseph. A π. et*
έρινον.
Πρόσθετος, *ον*, pectori impositus, adpositus, op-
positus. Ex *ἴισδ*.
Πρόσθερα, oblecto, *Hom.*
Προσθεταίνω, nom. pl. perf. part. pass. verbi
προσάσσειν.
Προσθετῶν, ᾧ, f. ὥσω, ante coronam, prius co-
rona redimio; (2) redimio.
Προσθηδίων, *ς, τὸ*, antilena, imaguncula ex pec-
tore suspensa. Ἐχοντες προσθηδία καὶ τύ-
πυς, *Polyb. 22, 20, 6. Gl. V.* A
Προσθηδῖος, *ς, ὁ*, ἡ, appositus seu applicatus
pectori. Ex *π. et* *τίρας*.
Προσθηδῖος, ἴδος ἡ, anterior pars τῷ στήθε, quasi
pectus manus seu pedis, *h. e.* eminentia illa
prope digitos manuum et pedum. Ex *ἴισδ*.

Προσθῆναι, f. ἔω, liquefactum adfundo; (2) ad-
haereo, assideo; προσεθῆναι, adhærrens, af-
fixus, assiduus, in re aliqua, p. part. Ὁμοίως
γίγναι τὸ χράμα τῷ χροστῷ προσεθῆναι αὐτῷ,
Luc. Πλευρὰ προσκέντος ἰδ, lateri adfixo
veneno, *Soph. Trach. 833.* Ἰδρας προσετα-
κὼς φάσματι, *Id. Ibid. 836.* Vide φάσμα.
Προσθῆναι, *aor. 2. inf. act. verbi προσέθημι*.
Προσθῆς, ἄδος, ἡ, vestigium impressum ab eo
qui praerit, *Suid. al.* cubile.
Προσθῆς, praes, part. act.
Προσθέμεν, ἀρρητον, 1. pl. praes. ind. act.
Προσθέμι, addo, adjicio; (2) applico; (3)
adjungo; (4) adaugeo; (5) addico, et pro-
prium trado; προσθέμαι, addor, adjungo me,
assentior. *Gl. V.* adstipulator, faveo, addico
me; προσθέσθαι, adhiberi, addi, *Ph.* προσ-
έθηκεν, addidit, *Ph. aor. 1. act.* προσετίθη,
additum est, addita est, *Gl. V. aor. 1. pass.*
προσέθειν, additum, *Ph. aor. 1. part. pass.*
προσεθιμένος, additus, *Gl. V.* devotus, perf.
part. pass. Ἐκείνους εἰκὴς ἐστὶν ἡμῖν, εἰ πόλεμος
γίνοιτο, προσθέσθαι, *Arrian.* Μόνον τὸδ' ἐρ-
γον προσέθεις ἐμὲ τέκνω, *Eur. Suppl. 27.*
Προσθῆναι, ᾧ, f. ἴσω, stercore contamino, vel
stercore emissio inquo.
Προσθῆναι, ᾧ, fut. ἴσω, mulcto. Προσθῆναι τῷ
δημοσίῳ, *Dem.* Τῷ δημοσίῳ προσετίθηται κατὰ
νόμον, *Id.*
Προσθῆναι, ᾧ, fut. ἴσω, poena; (2) aesti-
matio litis. A προσθῆναι.
Προσθῆναι, *ως, ἡ*, idem. Ab eod.
Πρόσθετος, *ς, τὸ*, idem, *Ph.* Μερίστων ἄξιον προ-
σέθειναι, diris supplicis dignissimum, *Polyb.*
2, 56, 15.
Πρόσθετος, ὁ, ἡ, qui poenae causa imponitur.
A τιμή.
Προσθῆναι, ᾧ, fut. ἴσω, opem fero, auxilior.
Προσθῆναι, ἡ, laborum commissura, *Poll.*
Προσθῆναι, *ον*, praecutus, epith. gladii; acuta
cuspidem praefixus, seu acutus in summa sui
parte, ut προσθῆναι ἔπος, *Steph.* A *έθμα*.
Προσθῆναι, τὸ, locus ante porticum, vel porticus
ante aedes. Vide πρόσθετος.
Προσθῆναι, ἡ, ὄν, rectam conjecturam faciens
de futuro, futuri providus.
Προσθῆναι, ᾧ, f. ἴσω, tragice exaggero; (2)
tragice alloquor. Ἐχει πολὺ τὸ ἐξωθεν προ-
σθῆναι, magnificum, *Longin.*
Προσθῆναι, *ον*, castra pono ante.
Προσθῆναι, arrepto collo luctor.
Προσθῆναι, f. ἴσω, oro, obsecro, precor, ad ge-
nua provolutus et adorans. Τῶσαυτά σ', ᾧ
Ζεῦ, προσέειπεν, *Soph. Aj. 842.* Κακῶς δὲσθαι
πρόσθετ' Ἀργείων χθόνα, *Eurip. Suppl. 1195.*
Προσθῆναι, accorro, occurro, *Gl. V.* (2) gratiam
capto alicujus; (2) adstipulator. Γυνή τις
ἡμῶς ἐσθῆναι προσέειπε, *Aristoph. Thesm.*
579. Πρὸς τὸν πάπαν προσδραμεῖν, *Xen.*
Προσθῆναι, fut. ἴσω, attero, incuto, infligo.
Gl. V. affricco; προσέθειναι, imprimo, in-
fligo, *Gl. V.* aspergo, v. gr. maculam; cu-
pidius adjungo me alteri, adhærresco, *Ern.*
Πληγὰς αἰὶ προσέθειναι τοῖς οἰκίταις, *Aristoph.*
Eq. 5. Αὐτοῖς δ' ὃν ἐνκαλεῖτο, τὰς αἰτίας τῇ
φυλῆϊ προσετίθειτο, attribuit, *Plut.* Hinc
Πρόσθετος, ἄδος, τὸ, fragmentum; (2) afflic-
tio, calamitas.
Πρόσθετος, *ως, ἡ*, attritus, adfrictus.
Πρόσθετος, *ς, ὁ*, cui supplicamus, seu ad
cujus genua supplices provolvimur; (2) qui
supplex alicui ad genua accidit; (3) qui
piaculum importat, ob quem religio obori-
tur; (4) vindex et ultor homicidiorum et
aliorum scelerum, *Æschyl. Choepr. 285.*
Θάμει δὲ πρόσθετος, supplex asside, *Soph.*
Aj. 1173. Œd. Col. 1374. Philoct. 953.
Προσθῆναι, ἡ, ἡ, supplicatio, supplices preces;
(2) devotio, detestatio; (3) reatus ob homi-
cidium; (4) piaculum, labes sceleratae con-
tagionis. (1) τίνα πόλιος ἐπίσης προσθῆναι
ἐμὲ τ' ἔχων, quidnam a civitate et a me
supplici prece pētum venisti, *Soph. Œd.*
Col. 558. Βαμῆς τι κινῶν βυθούταις προσ-
εταῖς, *Eurip. Alcest. 1159.* A πρόσθετος.
Πρόσθετος, ὁ, qui piaculo se obstrinxit. A praec.

Πρόσθετος, *ς, ὁ*, ἡ, supplex, qui supplex ali-
cui ad genua prociat. Ab eod.
Πρόσθετος, ὁ, ἡ, accurrens; (2) ad quem accu-
ri potest; (3) rotundus, *Hes.* A πρόσθετος.
Προσθῆναι, occurro, obivus fio, offero me;
(2) consequor aliquid; (3) alicui rei dedi-
tus sum, *aor. 2.* προσέτιχον part. προσ-
έτιχον, obivus. Οὐτως ὅπως ὑπάρκουν, ὡς ἡ
δεῖς πάποτε ὦν ἐγὼ προσέτιχον νέων, *Plato.*
Ὁ προσέτιχον, quilibet, quivis, obivus; item,
cat. quae προσετιχῆς. Ἡ χαρὶς καὶ δὲ ἐν ἀσπίδι
μὲν γυναικῶν, ἐταίρικόν δὲ ἐκτόπως, ἡ τῇ προσ-
ετιχόντος, αἰεὶ, ἡ ἐπὶ πάντων ὁλῆγῳ ἐβελήσκει τις,
Lucian.
Πρόσθετος, *ς, ὁ*, ἡ, ab anteriore parte colum-
nas habens.
Πρόσθετος, τὸ, si a τῷ πυρὶ, accensio, incensio;
res ipsa accensa; si a τύπτω, afflictio, alio
rei ad aliam, res ipsa afflictia, &c. vid. *Ern.*
Πρόσθετος, *ς, ὁ*, ἡ, proprie extra coram pau-
lulum eminentis; (2) celatus, sigillatus, ha-
bens eminentes figuras, &c. *opp.* σφραγῆς,
quae totam rem expriment, et extrinsecus
aligantur.
Προσθῆναι, ᾧ, fut. ὥσω, caelo: vid. super.
Πρόσθετος, *ς, ὁ*, ἡ, adstrictus, substrictus. A
Πρόσθετος, fut. ἴσω, ante adstringo, ante spisso
seu constipo.
Πρόσθετος, *ως, ὁ*, ἡ, obivus; (2) qui in ali-
qua re versatus est, didicit aliquid, ut προσ-
ετιχῆς τῇ φιλοσοφίᾳ, A πρόσθετος.
Πρόσθετος, *ς, ὁ*, ἡ, qui ante porticum est;
scribitur et πρόσθετος. A *έθμα*.
Προσθῆναι, fut. ἴσω, nova insuper injuria ad-
ficio, insuper contumeliosus sum.
Προσθῆναι, antea congruor vel colloquor;
προσθῆναι, prius collocuti.
Προσθῆναι, ante ex pacto constitutus sum.
Προσθῆναι, ante conjungo.
Προσθῆναι, allatro proprie et tropice.
Προσθῆναι, ante spolio, prior spolio.
Προσθῆναι, ante colligo.
Προσθῆναι, ἡ, ὁ, syllogismus, in quo prae-
missae principalis syllogismi concluduntur.
Πρόσθετος, *ς, ὁ*, ἡ, materia adhærrens; (2)
qui rebus mundanis deditus est. Ex *έθμα*.
Προσθῆναι, commisceo, confundo.
Προσθῆναι, carmina cano, hymnis celebro,
Schol. Theoc. ad Idyll. 2, 11.
Προσθῆναι, ante adnascor.
Προσθῆναι, ante consentio.
Προσθῆναι, ante congrego.
Προσθῆναι, ante conjungo.
Προσθῆναι, ante intelligo.
Προσθῆναι, ante commendo.
Προσθῆναι, quae ante cohabitavit et nupta
fuit; a προσθῆναι, ᾧ.
Προσθῆναι, ante colloco in colonia, in matrimo-
nio. Χώραν τοῖς προσθῆναιζομένοις παρί-
χουσι, *M. Anthol. 4, 13.*
Προσθῆναι, ante paciscor, prius convenio.
Προσθῆναι, ante confringo vel confringi
jubeo.
Προσθῆναι, *adv. posit.* subaudiendum A
Προσθῆναι, subaudio: de ellipsi.
Προσθῆναι, ᾧ, fut. ἴσω, venio obviam, oc-
curro.
Προσθῆναι, insuper concedi, seu dari, *Dem.*
Προσθῆναι, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi
προσθῆναι.
Προσθῆναι, ostendo. Pass. appareo.
Προσθῆναι, subministro.
Προσθῆναι, insuper polliceor.
Προσθῆναι, subjicio, *Gl. V.*
Προσθῆναι, f. ἴσω, insuper, una subscribo.
Ἐπὶ δὲ μαλλόν, εἰ κἀνὶ τῇ διανοίᾳ προσ-
ετιχόμεν, *Longin. 14.*
Προσθῆναι, fut. ἴσω, ostendo.
Προσθῆναι, praeterea, insuper existimo.
Προσθῆναι, admoneo; *Gl. V.* προσθῆναι
νῆσιν, insuper submonuit.
Προσθῆναι, et *ομαι*, in commentario
addo.
Προσθῆναι, ᾧ, fut. ἴσω, insuper suspicor,
praeterea suspectum habeo.
Προσθῆναι, idem.

Προσπυτιόμεναι, una suppono, una intelligi volo.

Προσπίσσω, vel -συρίτω, f. ξω, sibilu signum do, ante vel prius sibilu.

Προσπυάμι, attexo.

Προσπυζέμαι, accedo, τὰ προσπυζέωτα, adventitia, quæ extrinsecus accedunt.

Προσπύω, ὦ, f. ὅσω, altius extollo, attollo.

Προσπύον, υ, πὸ, id quo cum pane vescimur, opsonium. *Ph.* pulmentum, pulmentarium. A

Προσπράγνυ, cum pane vesi.

Προσπράγναι, ἄτος, πὸ, hostia, victima. Τύμβω φίλῳ πρὸσπράγναι, Eurip. *Hecub.* 41. Πίνοντα προσπράγναι, *Id. Alc.* 848. A

Προσπράττω, idem cum προσπράττω. Προσπράττειται μὲν αἷμα πρῶτα νεότερος, *Eur. Hel.* 907.

Προσπράναιμι, appareo, significor. Ἀρμενιοι πολλοὶ προσπράναιμι, *Xen.*

Προσπράτος, υ, ὁ ζή ἥ, recens seu nuper interfectus; (2) recens dictus; (3) recens, novus. Νῦν δέ μοι ἱερῆτης, ζή πρόσπράτος ἐν μεγάροις Κίσιαι, *Il.* 24, 757. Ex πρὸς et πρᾶν, occido vel dico.

Προσπράττω, fut. ξω, manit seu jugulo ante. Ἱερία προσπράττειν, *Plato.*

Προσπράτως, adu. recens, nuperrime, novissime.

Προσπρέψω, εἰς, ὁ ζή ἥ, similis. A προσπρέψω.

Προσπρέστατος, prestantissimus, *Soph.*

Προσπρέσω, offero, adfero, apporto, adhibeo. *Gl. V.* πρόσπρεσι, adfer, *Ph.* πρόσπρέσωμι, offero; (2) adfero, &c. (3) irruo; (4) æquo; (5) in *med. sum.* v. gr. cibum. (2) tracto aliquid, utor aliquid; (3) manus consero, invehor in aliquid; (4) accedo aliquid, adjungo me alicui, assentior, προσπρήνικεν, admovit, *Ph.* aor. 1. προσπρήνικατο, adhibuit, *Ph.* aor. 1. *med.* προσπρήνιχεν, oblata est, *Gl. V.* aor. 1. pass. προσπρήνιχθεις, allatus, *Gl. V.* προσπρήνιχθιν, oblatum, *Ph.* part. προσπρήσις, adferam, *Gl. V.* fut. 1. ind. act. Τίς ἐς εἶδηον πρόσπρεσι; *Eur. Andr.* 1152. Προσπρέστω τῷ σκοτειλῷ, *Luc.*

Προσπρέσσω, fugio ad, confugio. Προσπρένυμι τοῖς βουαῖς, *Plut.*

Πρόσπρωμι, alloquor; πρόσπρωμι, allocutus est, affatus est, *Il.* 8, 84, &c.

Πρόσπρωγγμαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello, saluto. *Gl. V.* πρόσπρωγγέμενος, adfatus, *Gl. V.* ῥῆσασιν γὰρ σ' εἰσὼρας πρόσπρωγγμαι, *Eur. Hipp.* 1100. Πάγων Κρόνος πρόσπρωγγεσθαι, *Pind. Ol.* 10, 60.

Πρόσπρωγγναι, saluatorius. Hinc πρόσπρωγγνήμα, ὦν, τὰ, dona quæ sponsus pro virginitate abita donabat, sponsam salutat.

Πρόσπρωγγνῆσθαι, ἥ, ὀν, allocutorius.

Πρόσπρωγγος, υ, ὁ ζή ἥ, dignus, quem alloquaris seu compelles. A πρόσπρωγγμαι.

Πρόσπρωγγμα, ἄτος, πὸ, alloquium, allocutio. *Gl. V.* appellatio; πρόσπρωγγματι, adfatu, *Ph.* A eod.

Πρόσπρωγγξις, εἰς, ἥ, salutatio, compellatio.

Πρόσπρωγγωμι, accedo. Interpretantur et cum pernicie mea accedo; (2) depereo, insanamorem teneo; sed non est necesse, *Ern.* Πρόσπρωγγεῖς, adortus, amore perditæ captus.

Πρόσπρωγγος, υ, ὁ ζή ἥ, saluatorius.

Πρόσπρωνέω, ἄ, fut. ἥσω, insuper invideo.

Πρόσπρωνέγω, alligo.

Πρόσπρωνέω, as, ἥ, amicitia, benevolentia. A πρόσπρωνέω.

Πρόσπρωνέω, adv. amantissime. A seq.

Πρόσπρωνέω, εἰς, ὁ ζή ἥ, gratus, amabilis, charus (2) amicus, benevolus, πρόσπρωνέματος, amantissimus, gratissimus, *Gl. V.* Ex φίλος.

Πρόσπρωνέω, ὦ, elegantiam adscisco, comminiscor.

Πρόσπρωνέω, ὦ, fut. ἥσω, insuper contendocerto de aliqua re.

Πρόσπρωνέω, ὦ, f. ἥσω, naviter alicui rei operam do.

Πρόσπρωνέω, ὦ, f. ἥσω, philosophor cum aliquo, in aliqua re: eam diligenter meditator.

Πρόσπρωνέω, ὦ, fut. ἥσω, studium et industriam rei alicui adhibeo; (2) solerter comminiscor; (3) inventis aliquid adicio.

Προφίλῳς, *adv.* amice, ut amicum decet; (2) grate, ita ut gratum est.
 Προσφαινάς, *ᾧ, fut. ἴσας*, accedo; (2) adeo sæpe, frequenter, de discipulis. Ζήνωνι προσφαινόσσι πλείονα χρόνον, *Ælian.*
 Προσφορά, *ᾗς, ἡ*, oblatio; (2) utilitas, commodum; (3) sumtio cibi, potus; cibus ipse; (4) exprobratio, insectatio, crimen (sed hoc posterius est potius, προσφορά, nam προσφέρειν τινι ὄνειδος exprobrare alicui turpitudinem dicitur, non προσφέρειν). (2) ἡ σὴ προσφορά, commodum ex te oriundum, *Soph. Œd. Col.* 581. (4) προσφορά δ' ἂν ἴς' ἴτι, at ea exprobrare nihil amplius additet, *Soph. Œd. Col.* 1270.
 Πρόσφορά, τὰ, *adv.* commodē. Ὅπως ἐν γυμνάσῳ τὰ προσφορά, ut exercere possim commodē, *Eurip. Hipp.* 111. Πρόσφορά μ' αἰετέ, commodē corpus tollite, *Id. Ibid.* 1361.
 Προσφέρειν, *adgero, apporto.* Hinc
 Προσφέρονμα, τὸ, cibus, ferculum.
 Πρόσφορος, *ος, ὃ, ἡ*, commodus, aptus, conveniens, utilis; (2) similis. Οὐχὶ πρόσφορος ἀμείρια γέννα, non similis mortali generi. *Eurip. Phœn.* 132.
 Προσφέρειν, *adv.* commodē, convenienter, utiliter.
 Προσφενύζων, *f. ἴσων*, ante insignio vel obsigno.
 Προσφύγῃ, *τις, ἡ*, clientela, *Ph. refugium.*
 Προσφύως, *Ion.* pro προσφύως. A
 Προσφύς, *ἴος, ὃ, ἡ*, coalescens, adhærens; (2) ingenuus, innatus, adnatus; (3) natura accommodatus, aptus, congruens. Οἰκτισάσθαι προσφύεστας, *Longin.* 34.
 Προσφύμα, τὸ, quod extrinsecus adhæsit, adnatum est. A προσφύω.
 Προσφύμι, προσφύμαι, *aor. 2. inf.* adhærescere. Partic. προσφύς, inhærens. Vid. προσφύμαι.
 Προσφύγῃ, γὰρ, *ὃ, ἡ*, qui confugit ad aliquem, cuius patrocinium expetit; cliens, *Ph.* perfuga, transfuga. A προσφεύω.
 Προσφύσαι, *nom. pl. a. 2. part. act. f. g.* verbi προσφύω.
 Προσφύσα, adhærens, *Il.* 24, 213.
 Προσφύσας, *ᾧ, adfio, Gl. V.*
 Προσφύσας, *εως, ἡ*, coalitio, adhæsiō, junctura. A προσφύω.
 Προσφύτιναι, *adsero, Gl. V.* juxta planto.
 Προσφύται, *fut. ὕσται*, agnasci facio, et προσφύμαι, agnascor, accresco, adhære, adhæresco; προσφύτικα, *perf. act.* agnatus sum, adhæreo; προσφύτικώς, adhærens, *part.* Προσφύτικώς τῇ σκίψῃ, *Plato.*
 Προσφύταις, *adv. apte, concinne, convenienter, congruenter; scite, Herodot.* 1. A προσφύς.
 Προσφάνει, *ᾧ, f. ἴσται*, alloquor, compello, acclamo; (2) voco ad, advoco; (3) dico seu dedico, nuncupo. Καὶ σοὶ προσφάνω πρὸς τὰδ' Αἰγισθὸν Θαννίην, *Eur. El.* 692. "Ἐν εἰχθονὶ κηδὲ προσφάνειν τινα, *Hipp.* 651.
 Προσφάνηται, *ἴσται, εν, vocalis, Hom.*
 Προσφάνημα, ᾗτες, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A προσφάνειν.
 Προσφάνηματικὸς, *ἡ, ὄν*, nuncupativus, dedicativus. Ab eod.
 Προσφάνησις, *εως, ἡ*, allocutio, compellatio, oratio qua quis compellatur, etiam interrogatio; (2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.
 Προσφάνητικὸς, *ἡ, ὄν*, allocutione personæ utens.
 Προσφάνητικώς, *adv.* cum allocutione, compellatione.
 Προσχάνω, *f. ἀνῶ*, perf. προσέχικηνα, hianti ore excipio, lei aliquid immineo, cupide emi in spectro, seu cupio; item admiror, obstupesco aliqua re.
 Προσχαιρήματα, festum apud Athenienses, *Harpor.*
 Προσχαικίω, ferro alligo seu ferrumino.
 Προσχέζωμαι, *f. ἴσμαι*, gratificor, ad gratiam loquor.
 Προσχέω, *pretendo.*
 Προσχέω, vel προσχέρος, *ος, ὃ, ἡ*, ad manum situs. A χέω.
 Προσχέσις, *εως, ἡ*, obtentus, *Gl. V.*
 Προσχέω, *adfundo; (2) perfundo, adfunden* do rigo. Τὰ αἵμα πίνοντες τοῖς βωμῶσι προσχέωμεν, *Luc.*

Πρόσχημα, ἄτος, τὸ, prætectus, obtentus, species, *Ph.* (2) dignitas, decus, ornamentum; (3) status rei, et conditio. Καὶ δὴ καὶ τῆς Ἰωνίας ἢ πρόσχημα Μιλήτας, Ionie decus et ornamentum, *Herod.* 5, 28. Ἦν δὲ πρόσχημα τῆς Τυρηνίας ἡ πόλις, *Plut. in Com.* Ἐπὶ τῷ τὸ πρόσχημα τῆς ἀκροπόλεως καὶ μνησίης ἀρχὴν οὐρεῖσθαι καὶ ποσειδηλακισίαν δι' αὐτὸν, quod summi imperii maximæ majestas in ordinem coacta propter ipsum atque diminuta esset, *Plut. in Fabio*. Vide et *Soph. Fl.* 682. Α πρόσχῳ.

Πρόσχηματίσμιος, ἄ, ἡ, figura grammatica, quæ et *Paragoge* dicitur.

Πρόσχης, 2. sing. aor. 2. conj. act. v. προσήχῃ.

Πρόσχιζω, prosco, *Gl. V.* præsco.

Πρόσχιμα, ἄτος, τὸ, in adversa parte fissum; (2) genus calceamenti. A præc.

Πρόσχλευάξω, fut. ἄσω, insuper rideo et subsanno.

Πρόσχοντας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi πρόσχω.

Πρόσχωρος, ὁ ἔ' ἡ, ad chordas conveniens, chordis consonus; (2) consonus. Ex *χορδή*.

Πρόσχωρος, υ, ὁ ἔ' ἡ, choreo seu choreæ junctus. Epith. saltatoris.

Πρόσχωρα, προσχωρώνω, et προσχώρημι, f. χώσω, adgero, seu terra adgesta munio.

Πρόσχωραμί, ὡμαι, fut. ἡσομαι, insuper utor; (2) utor. Ἡ ψυχὴ ὅταν μὲν τῷ σώματι προσχωρεῖται, *Plat. Phæd.* 20.

Πρόσχωρῶ, fut. ἥσω, insuper peto vel flagito.

Πρόσχωρησις, εως, ἡ, usus, *Longin.* 37. Α προσχωραμί.

Πρόσχωρησιν, insuper petendum.

Πρόσχωριμναι, appropinquo, *Orph.*

Πρόσχωρις, illino, allino.

Πρόσχωρίζω, idem.

Πρόσχωσις, εως, ἡ, adfusio.

Πρόσχωστης, υ, ὁ, perfusor, *Gl. V.* Α πρόσχω, adfundo.

Πρόσχωμα, ἄτος, τὸ, agger; (2) terra et limus a fluvio adgestus. Α πρόσχωννυμι vide πρόσχω.

Πρόσχωρεῖν, ὡ, f. ἥσω, progredior; (2) accedo ad, vicinus sum; (3) dedo me, deditorem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me. Χρὴ δὲ ζῆνον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει, se accommodare, *Eur. Med.* 222. Καὶ τοῖς ἐπὶ δε προσχωρεῖν λόγοις, obsequi, *Soph. Phil.* 955. Προσχωρησάμενος πρὸς τέντες (λόγους), *Dem.*

Πρόσχωρος, υ, ὁ ἔ' ἡ, vicinus, habitans in loco vicino, accolæ. *Gl. V.* adjacens. Κλύστον τῶνδε προσχωρεῶν ζῆνων; *Soph. Œd. Col.* 493.

Πρόσχωρις, εως, ἡ, exaggeratio, *Gl. V.* terræ aggestio. Ἀστρον πολλὰ καὶ τὴν πρόσχωριν τοῖς Μακεδόσιν ἐποίησεν, *Arrian. Hist. Alex.* 11, 18. Α πρόσχωννυμι.

Πρόσχωσις, f. ἄσω, attingo, attrecto. Καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὡμῶν ἐπὶ πρόσχωστε τοῖς φασγίοις, *Luc.* 11, 46.

Πρόσψευδομαι, affingo; (2) ementor.

Πρόσψηφίζομαι, f. ἰσομαι, decretis adicio, ultra decerno; (2) aliud scisco et decerno. Τὴν ἱστῶσαν πενταστῆτιν προσψηφίσαντα, *Arrian.*

Πρόσψιδέριζω, fut. ἴσω, insusuro, sibilo.

Πρόσω, adv. in anteriorem partem; (2) ultra, longe, procul. *Compar.* προσώτερος. *Superl.* προσώτατος. Πρόσω μὲν ἦεν βίος, proverta quidem jam est ætas, *Eurip. Hæp.* 795. Κόμην μεταστῆσιν πρόσω, a fastu sublimi longe distantia, *Eurip. Androm.* Α πρό, ante.

Πρόσωδης, εως, ὁ ἔ' ἡ, olidus, foetidus, male olens. *Ex ὄζω*, præf. m. ὀδω.

Πρόσωδης, εως, ὁ ἔ' ἡ, inflatus. *Ex οἰδω*.

Πρόσωδις, ας, ἡ, accentus; sonus, apex, *Ph.* Ex πρὸς et οἰδῆ, cantus. Est enim reipsa aliud nihil προσωδιῶ quam cantiuncula quædam et modulatio quæ adhibetur syllabis dictionum. Hinc

Πρόσωδιακός, ἡ, ὄν, ad accentus pertinens; (2) προσωδιώσις, serviens, seu aptus, seu usitatus. προσωδιωνικὸν μέτρον, modi in προσωδίοις usitati, h. e. pes e duabus longis et una brevi: scribitur προσωδιακός, quod melius.

Πρόσωδιστός, ἡ, ὄν, idem.

Προσδιδόν, *u*, τὸ, carmen quod canitur in sacris Apollinis, seu ab iis qui accedunt Apollinem; scribitur et προσδιδόν' vid. supra, quod melius.

Προσδίδω, *u*, τὸ, *u* ἢ, qui musicis instrumentis accinit; (2) consonus, congruens. Ex πρὸς et δίδω, *cantus*.

Πρόσθεν, *adv.* e longinquo. A πρόσ.

Προσθύνω, *u*, fut. ὥσω, impello; προσ-ῥύνησιν, *adegit*.

Προσωνομασία, *as*, ἡ, agnominatio; potius προσονομασία.

Προσωνύμιον, *as*, ἡ, appellatio, cognomen. *Gl. V.* cognomentum. Ex πρὸς et ὄνομα.

Προσώπια, *per Metapl.* pro πρόσωπον, inde προσώπια, *Eust.*

Προσωπίον, *u*, τὸ, larva, persona, vultus fictus; (2) prætexitus, species. A πρόσωπον.

Προσωπίδιον, τὸ, *Dim.* A præk.

Προσωπικός, *u*, ὁ, personalis. Ab eod.

Προσωπίων, *u*, τὸ, idem quod προσωπίον.

Προσωπίς, *ides*, ἡ, idem et ab eod.

Προσωπολήπτια, *u*, f. ἡσω, personæ rationem habeo, gratiæ vel odio subscribo, gratiam vel odium sequor. *Ei δὲ προσωπολήπτειτε, ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε, Jacob. 2, 9.* A

Προσωπολήπτης, *u*, ὁ, qui personarum habet rationem, gratiam aut odium sequens. Ex προσωπον et λαμβάνω.

Προσωπολήψια, *as*, ἡ, personæ respectus; *Ph.* gratia vel odium. Ex iisd.

Πρόσωπον, *u*, τὸ, vultus, facies, os; persona. Quod autem in homine πρόσωπον est, in brutis irrationabilibusque προσηύθι dicitur, sicut in avibus ῥύγχος, et ῥάμφος, *Ph.* πρόσωπα, ora, *Ph.* πτώσας πρόσωπον, vultu dicta respuens, *Soph. Ant. 1232.* Ex ὤψ.

Προσωποποιία, *u*, f. ἡσω, personas fictas induco, personas fingo.

Προσωποποιία, *as*, ἡ, personarum confictio, figura oratoria, Prosopopœia. A

Προσωποποιός, *u*, ὁ, qui personas seu larvas fabricatur. Ex πρόσωπον et ποιῶ.

Πρόσωπος, *pro πρόσωπον, Eust.*

Προσωπύττα, *Al.* pro προσωπίσσω, quasi personata, vas habens figuram animalis, in ostio vel ore, *Poll.*

Προσωρεύω, *in acervum congero.*

Προσωρμίσθησαν, *3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi προσωρμίζωμαι, in portum appello.*

Προσώτατα, *adv.* longissime.

Προσώτατος, *u*, ὁ, qui longissime ante est, longissime proventus, seu progressus.

Προσώτατος, *adv.* idem. *Λήγει δ' ἔρις δραμῖσα τῷ προσωτάτῳ, ad summum progressa, Soph. Aj. 742.* A

Προσώτερος, *era*, *eron*, qui longius ante est, longius proventus, seu progressus. A πρόσ.

Προσωτέρω, *adv.* longius ante, ulterius.

Προσωφελίω, *u*, fut. ἡσω, insuper commodo; (2) adjuvo, auxilium adfero. *Καὶ τοῖς δὲ ᾧ δίκαιος προσωφελίω, Eur. Alc. 42. κακὸς, Id. Herac. 519.* Hinc

Προσωφίλημα, *u*, τὸ, subsidium, auxilium, utilitas. *Ἄλλ' εἴτι βάλοι παισίν, ἡ σαντῇ, φυγῆς προσωφίλημα, Eurip. Med. 610.*

Προσωφίλησις, *u*, ἡ, idem, res utilis.

Προσώχθισαν, *3. pl. aor. 1. ind. act. verbi προσώχθω.*

Προσαινί, *adv.* nuper, proxime, nuperrime, novissime; (2) ante. A πρὸ, ante.

Προσαινιον, *adv.* paulo ante. A præk.

Προσαινίος, *u*, ὁ, nuperus, novissimus.

Προσκακτιόν, *anteponendus, præponendus.* Τὴν ἰγνυμοσύνην αἰεὶ προσκακτιόν τῷ λόγῳ, *Æschin.* A προσάσσω.

Προσάσσω, *unde*

Προσκακτικός, *u*, ὁ, præpositivus.

Προσκακτός, *u*, ὁ, ἡ, in fronte collocatus, antesignanus, in prima acie pugnans; (2) præfinitus.

Προσάλαπαριών, *vel ημαι, ante labores, ærumnas sustineo, suscipio.*

Προτάμνω, *fut. u*σσω, προτιταμνύμηναι, condita et reposita dudum.

Προτάμνω, *proscindo; idem quod προτίμνω.*

Προταμοίμνη, *aor. 2. opt. med. verbi προτίμνω.*

Προτάξις, *u*, τὸ, propositio; (2) prima acies; (3) aperta pugna. A προτάσσω.

Προτάρσσω, *ante turbo, perturbo.*

Προταρβίω, *u*, fut. ἡσω, primus metuo, timore ante corripior. *Μὴ μὲν προταρβέει, τὸν σὸν ἱερόθον βίον, Soph. Antig. 83.*

Προτάρχυνω, *fut. u*σσω, prius sale condio, sale præmacero, præmacero; (2) ante exsiccō et arefacio.

Πρότασις, *u*, τὸ, propositio apud logicos, ut Homo currit. Aristoteles in Topicis tradit πρότασιν esse quæstionem, quæ in unam duntaxat partem effertur; ut, Suntne divitiæ bonæ? (2) initium dramatis; (3) prior pars periodi. A προτίμνω.

Προτάσσω, *vel προτάττω, fut. u*σσω, præstituo; (2) ante colloco, præpono; præficio, *Gl. V.* (3) antepono, præfero, *Erm.* προτάξω, præfecit, *Ph. aor. 1.* προτιταγμένος, præfectus, *Ph. perf. pass. part.* προτιτάχθαι, præfici, *Ph. inf.* Ἐποίησιν ὡς προτίταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, *Matt. 1, 24.* Ὁρίσας προτιταγμένους καίρους, *Act. 17, 26.*

Προτατικός, *u*, ὁ, ad πρότασιν in fabulis pertinet, propositione constans, propositionis formam habens. A προτίμνω.

Προτατικῶς, *adv.* in modum propositionis.

Προτίγισμα, τὸ, quod tecto superjectum est ad arcendum imbre. A τίγισ, *Erm.*

Προτίθεις, *aor. 1. part. pass. verbi προτίθωμι.*

Προτίμνω, *protendo; (2) porrigo; (3) offero, polliceor; (4) in med. eadem fere, et prætendo, obtendo; (5) adstringo, funibus tendo. Pass. προτιταγμένος, pronus, promptus, Ph. Ἄλλα δεῖξάν προτίμνω χεῖρα, ἡ κράτι τῶν σῶν ὅπλων, Soph. Phil. 1280. σκῆψιν ὡς ὑπὲρ τέκνου, Eur. El. 1081.*

Προτιχίζω, *f. u*σσω, muro, præmunio, propugnaculo tueor. Hinc

Προτιχίσμα, *u*, τὸ, murus, quo quid præmunitur; (2) propugnaculum.

Προτίλεια, *u*, τὰ, dona ante nuptias dari sponsalia solita; (2) sponsalia; (3) victimæ mactari solitæ ante nuptias. (3) προτίλεια δ' ἦδη παῖδες ἑσφάζας θεῶ; *Eurip. Iphig. in Aul. 718. Æschyl. Agam. 65. et Pers. 235.*

Προτίλινω, *u*, τὸ, qu. dic. tirocinium; (2) omne primordium rei sacræ faciendæ. A

Προτίλειος, *u*, ὁ, ἡ, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτιλινύτας, *ante, prius finio vitam.*

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτιλινύτας, *ante, prius finio vitam.*

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio aliquid; (3) pecuniam repræsentō et ante diem solvo.

Προτίλινω, *u*, f. uσσω, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸ et τίλος.

προτονίζω, fut. ίσω, rudentes laxos intendo.
 προτόνιον, τὸ, vestis sacerdotalis, *Suid.*
 πρότονος, α, ὁ, sc. κάλως, funis a malo summo
 ad proram tensus, malumque firmans. *Gl. V.*
 V. rudens; πρότοννοι, rudentes, *Gl. V.* A
 προτεινών.
 προτῆ, prius, antea, antehac; pro πρὸ τέττα, *Ph.*
 προτῆραγγαδίων part. aor. 1. προτῆραγγαδίσας, qui
 jam ante tragedias egit in re aliqua.
 προτρεπόμαι, hortor, adhortor, exhortor, in-
 vito, *Ph.* πρὸ τρέψατο, hortatus est, a. 1. med.
 pro προτρέψατο. Προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ
 ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς, *Act. 18, 27.* (conver-
 ter ad aliquid, dedo me alicui, fugio, *Ern.*)
 Καὶ σοὶ ὁ ἱσχυιστὴς τε, καὶ προτρέψομαι,
Soph. Œd. Tyr. 1446.
 προτρέποντο, 3. pl. imp. ind. pass. *Ion.* pro
 προτρέποντο, a προτρέπω. Unde
 προτρέπτικός, ὁ, ὄν, exhortatorius.
 προτρέπτικός, adv. exhortando, incitando.
 προτρέπω, f. ψω, *Gl. V.* usitatus προτρέπωμαι.
 προτρέχω, praecurro, curro ante, anteverto.
 Πολλὰς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας,
Isocr.
 προτρέτι, adv. triduo ante, seu tertio ante
 die. Ex πρὸ ἐτρίτος.
 προτρέων, adv. cursu vel impetu concitato,
 summa cum celeritate, fugiendo. Προτρεώ-
 δην φάειντο, *Il. 16, 304.* versis ubique tergis
 fugabantur. A προτρέω.
 προτροπῶν, ὡ, idem quod προτρέπω.
 προτροπή, ἡ, ὅ, exhortatio, incitatio, impulsus
 monitis mixtus, hortatus; invitatio, *Ph. A*
 προτρέπω. Unde
 πρότροπος οἶνος, vinum quod sua sponte de-
 fluit, antequam uvæ calcentur.
 προτροπικός, ὁ, idem quod
 προτρέων, α, ὁ, Bacchi cognomentum, qui
 vindemiae praest. Ex τρέω.
 προτροπική, ἡ, sive προτροπική, ὅ, q. d.
 providemiat; stella lucida quæ est ad
 dextram alam Virginis. Τῆς (παρθένου) ὑπὲρ
 ἀμφοτέρων ὤμων εἰλίσσεται ἀστὴρ δεξιτερῇ πτε-
 ρυνῇ προτροπική δ' αὐτὴ καλεῖται, *Aral. 137.*
 Ex πρὸ ἐτρίτων.
 προτροπῶν, ante comedo.
 προτροπῶν, prior sum, ante sum.
 πρότυπον, α, τὸ, futuri operis praecedens typus
 et forma. Ex πρὸ ἐτύπος.
 πρότυπος, α, ὁ, idem et ex iisd.
 προτύπων, ὡ, f. ὡσω, praeformo; (2) praeinfor-
 mo, *inpr.* rem futuram, ut imaginatio, v. c.
 per somnium facit; (3) conformo, sequente
 eis vel πρὸς. Hinc
 προτύπων, ὡς, τὸ, exemplar, exemplum
 quod sequimur vel sequi debemus.
 προτύπων, f. ψω, ante verbero, prior verbero
 seu cædo; (2) prorumpo, erumpo; (3) ir-
 rito; (4) appello; aor. 1. προτύπων, πρὸ τυ-
 πον; *Ph.* ἄνδ' Ἀργὸν πρὸ τυπῶν, *Apoll. Rhod. 1, 953.*
 πρὸ τυπῶν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Att.*
 pro προτύπων, a προτύπων.
 πρὸ τυπῶν, progressus est, 3. sing. aor. 2. ind. act.
Att. pro προτύπων, a προτύπων.
 προύραϊναι, præhumecto, humectatione ad
 aliquid præparo.
 προύραφει, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro
 προύραφει, a προύραφω, ante scribo.
 προύραφω, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Att.* pro
 προύραφω, a προύραφω, ante s. prior doceo.
 προύραφω, prodidi, aor. 1. ind. act. *Att.* pro
 προύραφω, a προύραφω.
 προύραφω, proposuit, 3. sing. aor. 2. ind. med.
Att. pro προύραφω, a προύραφω.
 προύραφω, proposuit, erat, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Att. pro προύραφω.
 προύραφω, 3. sing. imperf. ind. med. *Att.* pro
 προύραφω, a προύραφω.
 προύραφω, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro
 προύραφω, a προύραφω.
 προύραφω, et προύραφω, ἡ, præludium amato-
 rium, *Hesychius.*
 προύραφω, ἡ, ὅ, qui fit ante pugnam. Προύραφω
 φιλμῶν, basia quæ dantur ante rem per-
 actam, præludia amatoria, *Strat. Analecta*
Brunckii, 2, 371.

ΠΡΟΤ'ΝΗ, ἡ, ὅ, prunus, arbor.
 προύραφω, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro
 προύραφω, a προύραφω.
 προύραφω, vide προύραφω.
 προύραφω, ὅ, ὅ, explorator præmissus, *Eur.*
Rhes. 296.
 προύραφω, et ομαί, ante induco ad aliquid,
 pellicio, in *Act.* ante decedo, subduco me.
 Ἐπαμεινώνδας βελλῆς τὸς Ἀχαιῶς προύραφα-
 γίαναι, *Xenoph. Hellen. 7, 1.*
 προύραφω, obivis fio, prior occorro.
 προύραφω, idem.
 προύραφω, ὡς, ἡ, præexistencia.
 προύραφω, ἡ, ὅ, priora beneficia; beneficen-
 tia qua quis alterum prævenit. A
 προύραφω, fut. ζω, prævenio, præverto; (2)
 sum ante, tempore præcedo; (3) prior in-
 cipio, initium facio, provocho, lacesco, v. gr.
 beneficiis, προύραφω, beneficia prius col-
 lata, perf. pass. part. Ἐπεικλῆς πρὸ πρῶτος
 ὁρῶντας εὐαίς πύργω, *Eur. Ph. 1229.* Προύραφω
 γὰρ ἐν ἔχθρῳ ὄντις πρὸς ἑαυτὸς, *Luc. 23, 12.*
 προύραφω, dissolvo, consumo ante tempus.
 Τὴν ῥύμην τῶν ἰππῶν τῶν μεταξὺ προύραφω,
 impetum equitum ante conflictum dissol-
 vens, *Heliodor. 9.*
 προύραφω, aor. 1. ind. act. *Att.* pro
 προύραφω, a προύραφω, ante millo.
 προύραφω, ante exeo, egredior.
 προύραφω, ὡ, fut. ὡσω, ante erumpo.
 προύραφω, prius efficio. Hinc
 προύραφω, α, ὅ, præmittio, præparatio,
 causa instructio, *apud Rhet.*
 πρὸ πρῶτος, 3. sing. imperf. verbi προύραφω. Καὶ
 γὰρ τὴν καὶ ζῆλον πρὸ πρῶτος ἐν αὐτὸν ἦδον καὶ φθόνον,
Arrian. Synt. 9.
 προύραφω, 3. sing. perf. indic. pass. verbi
 προύραφω, prævenio.
 προύραφω, ante promitto; προύραφω, a
 2. ante promissit. Σωτηρίαν προύραφω
 ἐν τοῖς ἱεροῖς, *Xen.*
 προύραφω, et προύραφω, qu. dic. præ-
 subijicio, præstruo. Εἰ δὲ ἡ φύσις προύραφω
 λαταὶ τὰς δυνάμεις, *Themist.*
 προύραφω, tacite factis indico, significo.
 προύραφω, ante demonstro, seu explican-
 do ostendo.
 προύραφω, qu. dic. prius subiaceo, prius
 subjectus sum; (2) prius in naturam rerum
 editus sum; προύραφω, præsupponitur.
 προύραφω, ὡς, ὅ, præsupponitur.
 προύραφω, prius existimo, prius animo
 concipio et præsumo.
 προύραφω, antemoneo.
 προύραφω, προύραφω, prius in naturam rerum
 editus sum; ante commentarios scribere.
 προύραφω, ante suspicor.
 προύραφω, ὡς, ὅ, præsistentia.
 προύραφω, prius subterno, *Steph.*
 προύραφω, praeicio. Εἰ δὲ ἡ φύσις πρὸ
 πρῶτος τὴν φύσιν προύραφω, *Heliodor. 4.*
 προύραφω, præsuppono.
 προύραφω, ante suspectum habeo.
 προύραφω, ante delinco seu describo.
 προύραφω, ὡ, ὅ, ante oculos positus; (2)
 manifestus, *Ph.* πρὸ πρῶτος, perspicuum, ἐκ τῶ
 πρῶτος, palam. Τὴν δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ
 πρὸ πρῶτος ἄδην ἐκ καταστῆναι; *Soph. Œd. Col. 1440.*
 πρὸ πρῶτος ἄδην ἐκ καταστῆναι; *Eurip.*
Hippol. 1366. Ex πρὸ ἐπὶ ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ
 πρὸ πρῶτος, potiora, utiliora. A πρὸ πρῶτος.
 πρὸ πρῶτος, operæ pretium. Ex πρὸ ἐργον.
 πρὸ πρῶτος, pro præstitione, 1. plur. aor. 2. verbi
 προύραφω.
 πρὸ πρῶτος, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro
 πρὸ πρῶτος, a προύραφω, propono.
 πρὸ πρῶτος, 3. sing. imperf. ind. med. *Att.* pro
 πρὸ πρῶτος, a προύραφω, impello.
 πρὸ πρῶτος, aor. 1. ind. act. *Att.* pro
 πρὸ πρῶτος, a προύραφω.
 πρὸ πρῶτος, ante subtrahere seu aufero.
 πρὸ πρῶτος, 3. sing. a. 2. verbi προύραφω.
 πρὸ πρῶτος, ante surripio.
 πρὸ πρῶτος, 2. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro
 πρὸ πρῶτος, a προύραφω.

προύραφω, præexistio; προύραφω, præex-
 istens, perf. part. A προύραφω.
 προύραφω, 3. sing. aor. 2. verbi προύραφω, genero,
 gigno. Σὺ πατὴρ μὲν ὅς πρῶτος πατὴρ, *Soph.*
Œd. 1291.
 προύραφω, præs. infin. act. *Att.* pro προύραφω, a
 προύραφω, antecello; præcedo; emineo.
 προύραφω, ante alia edere, in cibo præsume-
 re.
 προύραφω, prælucere, lumen præfero, præsmon-
 stro, seu præsmonstro speciem futuri, et
 quasi polliceor, portendo aliquid, ac signi-
 fico prodigio; προύραφω, præsmonstrabat,
 imperf. præsmonstrato, apparebat; imperf. pass.
 Σοφίαν ἔβλεπε προύραφω, *Pind.* Ἄλλα προύραφω
 τοῖς ταῖς ἀρχαῖς, *Xen.* Ἦδον αὐτὸς ἐκ τῶν πυλῶν
 πρὸ πρῶτος ὁ Κῦρος, *Id.*
 προύραφω, 3. sing. aor. 2. conj. pass. verbi προ-
 ραφω, præsmonstro.
 προύραφω, ὡς, ὅ, ὅ, conspicuus, manifestus,
 apertus. A προύραφω.
 προύραφω, α, ὅ, perspicuitas. A προύραφω.
 προύραφω, ὡς, ὅ, interpretor sacrorum. Προ-
 ραφω, sacerdos.
 προύραφω, α, ὅ, ὅ, præsmonstratus, ante sig-
 nificatus, prædictus; τὸ προύραφω, oraculum,
 vaticinium; (2) evidens, conspicuus.
 Ἐμοὶ γὰρ ἡν προύραφω ἐκ πατὴρ πάλαι, *Soph.*
Trach. 1159. A προύραφω.
 προύραφω, adv. conspicue, aperte.
 προύραφω, fut. ἰσομαι, fingo causas, causi-
 ficor, tergiversor causando et prætexendo
 aliquid, prætexo, prætendo, causæ loco ad-
 fero, excuso. *Gl. V.* causor; προύραφω, prætendit,
 prætendit, *Ph.* προύραφω, prætenderunt,
 3. pl. aor. 1. med. Οὐδὲ τὸν αὐτὸν προύραφω
 ζομαι, *Theog. 935.* A
 προύραφω, ὡς, ὅ, prætextus; (2) excusatus,
Ph. (3) dilatio, occasio, materia, *Ph.* causa
 quæcunque etiam vera et arcana. Εὐνὴς
 προύραφω, *Il. 19, 262.* *Ibid.* 302. Πάσας προ-
 ραφω, προύραφω, *Plut.* A προύραφω. Hinc
 προύραφω, ὡ, ὅ, ad excusandum, ad præ-
 texendum excogitatus, dictus, &c. (usita-
 tius προύραφω, *Ern.*)
 προύραφω, abstineo, servo, tempero. Τὴν
 πόλιν ἀναξίως προύραφω ἑαυτῆς, *Isocr. 2,*
10. A προύραφω.
 προύραφω, præstantior, *Gl. V.* item prior
 motu, incesso, et priorior.
 προύραφω, ὡς, ὅ, ὅ, qui est provecia ætate;
 (2) præstans; superl. προύραφω, προύραφω,
Soph. Œd. Col. 1531.
 προύραφω, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* cum ὡ, a
 προύραφω, profero, promo, depono, in medium
 adfero, exhibeo, propono; (2) obijcio, ex-
 probro; (3) enuncio, loquor; (4) præsto,
 antecello, antecæ, ulterius fero seu porto,
 promoveo; (5) προύραφω, proferte, *Gl. V.* a.
 1. imperat. προύραφω, prolatus, antelatus,
Gl. V. a. 1. part. pass. προύραφω, prola-
 tus, *Gl. V.* perf. part. (1) προύραφω, ἰδω, conflictum
 adferent, *Il. 3, 7.* προύραφω, μάστακα, escam adfert, *Ibid. 9, 323.* Ἐρῖδα
 προύραφω, certamen proferentes, id est, certum,
 certantes inter se studio et labore, *Odys. 6, 92.* (2) μὴ μοι... προύραφω, ne
 mihi exprobra, *Il. 3, 64.* προύραφω, abripiens,
Ibid. 6, 346. προύραφω, remanens procul, *Ibid. 16, 669.* (4) καὶ
 φημι προύραφω εἰς εὐτυχίαν τῶν γυναικῶν,
Eurip. Med. 1092. Ὅσον παρθενικὴ προύραφω
 σιγάμοιο γυναικί, præstat, *Theoc. 12, 5.*
 Ἐν πάντα δὲ νόμον εὐδύλωστος, ἀνὴρ προύραφω,
Pind. Προύραφω ἐδὸς ὡς ὡς ὡς, εὐτυχίαν,
Eur.
 προύραφω, effugio; προύραφω, a. 2. part. elap-
 sus, *Il. 14, 81.*
 προύραφω, prædico. Ex πρὸ ἐ φημι, dico.
 προύραφω, idem dissipio famam.
 προύραφω, idem quod προφητεῖν, *Man.*
 προφητεῖν, ὡς, ὅ, rex propheta; Davidis
 epith. A προφητεῖν, et ἀναξ.
 προφητεῖν, α, ὅ, predictio futurorum, vatici-
 natio aut vaticinium; (2) munus prophete.
 A προφητεῖν.

Προφητεῖον, *u*, τὸ, templum in honorem alicujus prophetae erectum. Ab eod.

Προφητεῖον, *f*, *u*son, futura praedico, vaticinor; (2) fanorum antistes sum oraculorumque interpres, divinitus afflatus sum, vocem divinum audio; (2) in *N. T.* interpretor vaticinia, et alia Sc. S. dicta. Οὐκ ἔστιν ὅστις ποὶ προφητεύει τὰς, *Eur. Ion.* 370. A

Προφήτης, *u*, ὁ, propheta: προφῆται, antistites, vates, *Ph.* (2) in *N. T.* etiam de Poeta; (3) doctor divinitus missus et afflatus. A προφήμ. Hinc

Προφητικὸς, *h*, ὄν, propheticus, ad prophetas pertinens, a prophetis ortus.

Προφητικῶς, *adv.* more vatum.

Προφήτης, ἴδος, *h*, quae futura praedicit; (2) sacerdos.

Προφητοκτόνος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, prophetae vel prophetarum interfectores. A προφήτης et κτείνω.

Προφητοφθιγμένος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, a propheta dictus vel pronuntiatus; (2) propheta dignus. Ex προφήτης et φθίγγωμαι.

Προφητοφόντος, *u*, ὁ, prophetarum interfectores.

Προφήτωρ, *oros*, ὁ, idem quod προφήτης, *Man.*

Προφθιγγίν, *adv.* praeveniendo, antevertendo. A

Προφθάνω, *f*, ὄσω, idem quod *simpl.* φθάνω, *Ph.* προφθάνω, praevēni, *Gl. V.* aor. 1. imperat. Προφθάνει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, *Matt.* 17, 25. Hinc

Προφθασία, *h*, occupatio.

Προφθίγγωμαι, anteloquor, *Gl. V.* Hinc

Προφθίγγεις, *u*, ὁ, anteloquium.

Προφθίμνος, *u*, ὁ, praemortuus seu antemortuus. Ex πρό et φθίμωι, *per eo.*

Προφθόειω, *u*, fut. ἥσω, ante terreo, absterreo. Hinc

Προφθοντικός, *h*, ὄν, absterrendi vim habens.

Προφθαίω, *f*, ἄνω, ante purifico. "Ὁρῶν προφθαίωσι δέμας ζωοῖσι καθαροῖς, *Nonn. P.* 11, 55. Vide φθαίω.

Προφθῆ, *as*, ἡ, prolatio, pronuntiatio; (2) vox, verbum; (3) exprobratio, *ap. Polyb.* A προφίρω.

Προφθῆμαι, ἔμαι, tramam filumque duco atque reduco; (2) ultro citroque cursito.

Ἀποφθῆναι ἄλλως τὴν ὁδὸν προφθῆμαι, *Aristoph. Av.* 4. A προφίρω.

Προφθῆναι, *h*, ὄν, qui ore profertur, enunciativus. *Gl. V.* eloquens, facundus. A

Πρόφθορος, *u*, ὁ, humor inter membranas quibus fetus continetur. A προφίρω.

Προφθῶντες, in lucem. A πρό, φῶς, et δέ.

Προφθῆμα, ἄτος, τὸ, septum alicui loco praetentum; (2) propugnaculum, tutamen; (3) proscenium. A προφθῶν.

Προφθῶναι, *u*, fut. ἥσω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφθῶναι, *adv.* Poet. pro

Προφθῶναι, *adv.* prompto seu propenso animo, benevole, lubenter. A

Πρόφρων, *oros*, ὁ ἔξ ἡ, prudens; (2) propensus, benevolus, promptus. A φρήν.

Προφύγιον, 3. sing. aor. 2. conj. act. v. προφύγην.

Προφύλαξις, *h*, *u*, excubiae, vigiliae, statio, munio ad arcendum, propugnaculorum observatio; (2) praecautio, cautio; (3) amuletum. A προφύλαξ.

Προφυλακίς, *navis*, navis quae ante exercitum excubat, aut ante alias naves; (2) navis praesidiaria. Ab eod.

Προφυλακτικός, *h*, ὄν, ad praecautiōnem aptus, qui adhibetur ad praecavendum. A προφυλάσσω.

Προφύλαξ, ἄκος, ὁ, qui ante excubat, excubitor, speculator, praesidiarius.

Προφύλαξις, *u*, *h*, cautio, providentia. A

Προφυλάσσω, *u*, fut. ἥσω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφύλαξ, *u*, fut. ἥσω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφύλαξ, *u*, fut. ἥσω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφύλαξ, *u*, fut. ἥσω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφύλαξ, *u*, fut. ἥσω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφύλαξ, *u*, fut. ἥσω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφύλαξ, *u*, fut. ἥσω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφύλαξ, *u*, fut. ἥσω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

cubo, pro statione excubias ago. Οὐ γὰρ ἴδ' ὡς ἱχθὺν προφυλάσσομαι, *Epigr. de Adulatore.* Εἰ μὴ ἰγὼν προφυλάττοιμι ὑμᾶς, *Xen.*

Προφύλαμα, ἄτος, τὸ, massa farinacea, quae in mactra subigitur ut inde panes fiant. A

Προφύλαμα, *u*, ante misceo, preparo ante. Καὶ προφύλαται λόγος εἰς μοι, *Aristoph. Av.* 468.

Προφύρηντος, *on*, ante subactus, et quidem recte, satis.

Προφύσσει, *on*, τὰ, praemunimina quibus folium fistulae in metallis teguntur. Ex φύσσει.

Προφύσσει, *u*, *h*, germinatio, germen. A προφύω.

Προφύττει, fut. *u*son, prius planto vel sero.

Προφύω, fut. *u*son, ante genero seu signo.

Προφύωμαι, ante torreo, *Steph.*

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, prius vocem edo, praetor; (2) praedico, praemoneo, denuncio.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, prius illuminio, prius patefacio; (2) prius baptizo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

Προφύωμαι, *u*, fut. ἥσω, procedo.

tempus praevenit, praematurus, praecox.

Ex πρὸ ἐξ ὧρα, tempus.

Πρόωρος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd. Πρόωρον, adv. ante tempus. Ab eod.

Προώριον, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προορίζω. Προωρόμενη, imperf. ind. med. contr. pro προωράμενη, a προοράω.

Πρόωσις, εως, ἡ, protrusio, expulsio. A προωθίω. Πρόωστος, ὡ, ὁ, caput lignorum prominentium, quae pondus deiciendum suspendebant. Ab eod. Hinc

Προωστικός, ἡ, ὄν, vim propellendi habens. ΠΡΩΤΑΕΞ, ὡν, οἱ, milites pedites; Il. 5, 744.

(2) populi multitudo conferta. Hinc Πρύλεις, εως, ἡ, saltatio armata, quam pedites saltant, Pyrricha. Οὔλα δὲ Κύρητες γινε περί πρύλιν ἀρχήσαντο, Callim. in Jon. 52.

Πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. Hesychius explicat κατὰ πρύμνην per εἰς τὰ ὀπίσσω, retrorsum. Hinc χωρεῖ δὲ πρύμνῃ (subintellecta praeposit. κατὰ), retro cedit, Eurip. Andr. 1121. A πρυμνός.

Πρύμνην, adv. a puppi; vide πρυμνόθεν. A pr. Πρυμναῖος, adv. ad πρυμνήν pertinens, Eyr. Πρυμνήσιον, τὰ, funes quibus navis religatur ad terram. Gl. V. retinacula; Il. 1, 47. A πρυμνός.

Πρυμνήσιος, ἰα, ἰον, qui est in puppi, ad puppim pertinens. Ab eod.

Πρυμνήτης, ἔ, ὁ, gubernator in puppi sedens; adj. pro πρυμνήτης. Ab eod.

Πρυμνήτιος, ἡ, ὄν, ad puppim pertinens.

Πρυμνήτης, adv. a puppi; ab eod. (2) funditus. A ΠΡΥΜΝΩΣ, ἡ, ὄν, extremus, ultimus; (2) crasus, gravis, ut lapis, Hom. Πρύμνον, τὸ, extremitas, finis, τὰ πρύμνα, idem.

Πρυμνέχος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, puppim tenens. Ex πρύμνα et ἔχω.

Πρυμναῖα, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. Ex πρυμνός et ὄρος, mons.

Πρυτανεία, ας, ἡ, dignitas seu potestas prytanica, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις.

Πρυτανεία, ὡν, τὰ, pecunia quam deponebant actor et reus iudicio disceptatūri, Lat. sacramentum. A

Πρυτανεῖον, ὡν, τὸ, locus Athenis in quo Prytanes iudicia exercebant et in quo viri bene de republica meriti publicis alebantur sumptibus; (2) curia; (3) palatium augustale. A πρυτανεύω.

Πρυτανεύω, ὡ, ἰδω, senator sum, aut magistratus, aut aliud quod πρύτανις notat, summam potestatem teneo, praeses sum; (2) rego, moderor, administro; (3) suppedito, subministro, procuro. Τὴν εἰρήνην ἱερτυάνουντο, Isocr. περὶ εἰρήνης, Aristot. Πρυτανευσίμεν ἀθανάτοισι, Hom. in Apoll. 68. A πρύτανις.

Unde

Πρυτανικός, ἡ, ὄν, ad πρύτανιν pertinens.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, Athenis senator ex numero 500, quorum decima pars decima anni parte rebus praerat; (2) in aliis civitatibus interdum summum magistratum notat, unde (3) summus magistratus, ἀρχων ὑπάτος, (4) princeps in aliquo genere artis aut rei; (5) curator, praefectus alicujus rei, dispensator; vid. Ern.

Πρῶ, πρῶ, adv. mane; (2) mature, tempestive; (3) prius. (1) ἀλλ' ἐς τρίτην γυνήμεραν σοι πρῶ πάντων ἔξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἱστικασμένη, Aristoph. Lys. 612. (3) δίδουκα γὰρ μὴ πρῶ λίγους ἀντὶ τὸν πόδον τὸν ἐξ ἐμῶ, Soph. Trach. 630.

Πρῶν, adv. nuper, ante, olim, Ph. pro πρῶνιν sc. ὧρα.

Πρωήβης, ὡ, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. "Ἐκτα πρωήβην Ἰάκινθον, Nic. Th. 905. Ex πρῶτος et ἥβη.

Πρωήβης, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.

Πρωῦστερος, praeposterus, Gl. V. πρωῦστερον, praeposterum, Gl. V. Ex πρῶτον et ὑστερον.

ΠΡΩΪ, adv. mane; (2) mature, tempestive; premature, ante tempus. Compar. πρωϊότερος, ἴσα, ἔρον, et superl. πρωϊάτατος. Hinc

Πρωΐα, ας, ἡ, scil. ὧρα, matutinum tempus.

Πρωϊάστια, admodum tempestive, premature.

Πρωϊάτερον, adv. citius; (2) maturius.

Πρωϊάνθης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, mature vel praemature florens. Ex πρῶτ' et ἄνθος.

Πρωϊέλασος, ὡν, idem quod -έλασις, Theophr.

Πρωϊέλασις, ὡ, f. ἴσω, mature germino. A

Πρωϊέλασις, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, mature germinans. Ex πρῶτ' et βλάστη, germen.

Πρωϊέλασις, ας, ἡ, matura seu praecox germinatio. A πρῶτ' et ἐλασις.

Πρωϊζῶ, vel πρῶζα, adv. non ita dudum, hodie, mane; (2) praemature, citius, intempestive, ante tempus. A πρῶτ'. Unde

Πρωϊζόν, vel πρῶζόν, idem; (2) hesternum; (3) nudistertius.

Πρωϊέν, adv. a mane, a tempore matutino.

Πρωϊκαρπεία, ὡ, f. ἴσω, mature fructus reddo.

Πρωϊκαρπία, ἡ, matura fructuum editio.

Πρωϊκαρπος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, cujus fructus mature proveniunt.

Πρωϊμος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, maturus, tempestivus, Ph. πρῶμιον, praecox. A πρῶτ'.

Πρωϊνός, ἡ, ὄν, matutinus. Ab eod.

Πρωϊνός, matutine, mane, Ath.

Πρωϊόν, ὡ, τὸ, hora matutina. A πρῶϊος.

Πρωϊός, ἰα, ἰον, matutinus. A πρῶτ'. Hinc

Πρωϊότης, ης, ἡ, praecox maturitas.

Πρωϊοσπεία, ὡ, f. ἴσω, praemature sero, mature semino. A

Πρωϊσπορος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, qui mature seritur; (2) premature serendus. A πρῶτ' et σπείρω.

ΠΡΩΚΤΩΣ, ἔ, ὁ, podex, anus, culus.

Πρωκτοσπεία, ὡ, nates spectro, observo, Aristoph. Eq. 874. ut et πρωκτοσπινιστής.

Πρῶν, ὡν, ὁ, locus acclivis, collis; (2) vertex seu cacumen montis. A πρῶν.

Πρῶξ, ὡν, ὁ, gutta, stillicidium, proprie roris. Call. in Apoll. 40. A πρῶτ'.

Πρῶος, idem quod πρῶϊος.

ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, prora, anterior pars navis; (2) hinc, tropice, os, adspectus, quod ab adj. πρῶρος, ῥα, ὄν. A πρῶ.

Πρωράζω, in prora deprimio; πρῶραζομαι dicitur navis, cum prora ponderum vi deprimatur. A πρῶ.

Πρωράθεν, adv. e prora. Ab eod.

Πρωράτειν, f. ἴσω, sum proreta, seu in prora navem rego. A

Πρωράτης, ὡ, ὁ, proreta, qui navem in prora regit. A πρῶρα.

Πρωρατικός, ἡ, ὄν, ad proram pertinens, qui est in prora, Jul. Polluc. Onomast.

Πρωρεῖς, εως, ὁ, proreta, Ph. navis curator. Τὸν δὲ τῷ κυβερνήτῃ διάκονον, ὃς πρῶρεῖς τῆς νεῆς καλεῖται, Xenoph. Oeconom. 8, 14. A πρῶρα.

Πρῶτα, adv. primum. A πρῶτος.

Πρωτάγγελος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, qui primo aliquid nunciat, praenuncius.

Πρωτάγρια, ἰων, τὰ, venationis primitiae, prima captura. Callim. in D. 104. Ab ἄγρα.

Πρωταγωνιστής, primas partes in scena ago, primas, i. e. praecipuas partes obtineo; (2) primam orationem in iudicio habeo. A

Πρωταγωνιστής, ἔ, ὁ, primarium partium actor; (2) qui in quovis certamine primum locum tenet, praestantissimus.

Πρωτάθλος, ὡ, ὁ, primus athleta. Ab ἄθλος.

Πρωταίτιος, ὁ ἔξ ἡ, qui maxime in culpa est.

Πρωταίχιμα, et πρωταίχιμα, τὰ, praeda praemio data. Ab αἰχμή.

Πρωτάρχης, ὁ, militiae princeps, seu praefectus τῶν προτοσάτων, Slep.

Πρωτάρχος, ὡ, ὁ, dux primarius, militiae princeps. Ex πρῶτος et ἀρχος.

Πρωτία, ας, ἡ, primatus. A πρῶτος.

Πρωτίων, ὡ, τὸ, primatus, primae partes, principatus. A πρωτία.

Πρωτίδικος, ὁ, primus defensor.

Πρωτίκη, ης, ἡ, sc. συκῆ, ficus quae prius fructum suum quam aliae maturat, praecox seu festina ficus. A πρῶτ' alii tamen a πρῶτος deducunt, sed et πρωτεία scribunt, non bene.

Πρωτεύς, ἴος, ὁ, Proteus, intellectus angelicus

quidam, ordinis Neptuni, in se continens omnes mundi formas. Procl. in Crat.

Πρωτεύς, f. ἴσω, primus sum, primas partes teneo, principatum obtineo, summo honore habeo; πρωτεύων, principalis, Gl. V. Πρωτεύωται ἐν ταῖς πόλεσι γυναῖκες, Isocr. κατὰ δόξαν, Phil. τῆς Ἑλλάδος, Id. A πρῶτος.

Πρωτερότης, ὡ, ὁ, qui primus aravit vel arat. Οὕτω καὶ ὁ βαρότης πρωτερότη ἰσοφαρίζει, Hesiod. Op. 488. Ex ἀρότης.

Πρωτετισμός, f. ἴσω, idem quod πρωτεύω.

Πρωτίσων, et πρῶτισα, adv. primum, primo loco, ante omnia. A

Πρῶτισος, ἴση, ἴσον, primus, Il. 2, 702. A πρῶτος.

Πρωτόβλος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, primum mare expertus, primum navigans. Ab ἔλς, mare.

Πρωτοβόλεια, ὡ, f. ἴσω, in primis subselliis, aut in subsellio primum colloco. A

Πρωτοβόλος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, qui in primis subselliis aut in subselliis iudicium primus sedet, qui in loco primo seu eminentissimo sedet. Ex πρῶτος et βάθρον.

Πρωτοβόλις, ὡ, fut. ἴσω, primus jaculor; (2) primum protrudo vel emitto. A

Πρωτοβόλος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, qui primus jaculatur. Ex πρῶτος et βάλλω. Unde

Πρωτοβόλος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, qui primum feritur; (2) equus qui primum dentes edidit, et nondum domitus est. (2) ἴσπαις πρωτοβόλοις, Malale Chron. 379.

Πρωτόγαλα, ακτος, τὸ, colostrum, i. e. lac primum post partum, quod sponte concrescit.

Πρωτόγαμος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, primas nuptias agens.

Πρωτογένιος, ἰα, ἰον, primogenitus. Ex πρῶτος et γένος.

Πρωτογενής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, idem; πρωτογενέστερος, antiquior. Ex iisd.

Πρωτογενήμα, ἄτος, τὸ, quod primum enatum est.

Πρωτογέννητος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, primogenitus, Ph.

Πρωτογνήτης, ὡ, ὁ, praegustator, qui primus gustat. Ph. gustator. Ex γένω.

Πρωτογνώμιος, ὡν, ὁ ἔξ ἡ, qui primus sententiam dicit, princeps sententiae. A γνώμη.

Πρωτόγονος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, primigenius, primigenus, primogenitus, primitivus. "Ἐνθα πρωτόγονός τε φῶνις, Eurip. Hec. 458. Ex πρῶτος et γένος.

Πρωτογόνος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, primum pariens, primum enixa. Ex iisd.

Πρωτογόναιες, ὡν, οἱ, qui primi uxores ducunt, Hes. Ex γυνή.

Πρωτόδῃς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, qui primus scit, qui primus didicit. Ex δαῖω.

Πρωτόζευκτος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, idem quod

Πρωτόζυγος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, primis nuptiis junctus, primum matrimonio junctus. A ζυγός.

Πρωτόβητος, τὸ, primitivum verbum. A πρῶμι.

Πρωτοβονία, ας, ἡ, prima convivii portio. Ex βόνη, convivium.

Πρωτόθρονος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, primo throno sedens.

Πρωτόθρονος, contr. πρωτόθρονος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, qu. dic. primisonus, primo sono editus; (2) primo locutus. Πρωτόθρονος κηρύξ, Nonn. Paraphr. 3, 26. Conf. et 6, 45.

Πρωτοκἀθεδρία, ας, ἡ, primus in consessu aliquo locus.

Πρωτοκήριος, ὡ, ὁ, primicerius, primus dignitate. Ex κηρύς, cera, quia primus in tabula cerata scribebatur.

Πρωτόκλητος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, primo vocatus.

Πρωτοκλίσια, ας, ἡ, primus in convivio locus.

Πρωτοκλίσια, ἰων, τὰ, inauguratio, cum quis primam sedem, v. gr. imperii, occupat. Ex κλίσια, inclinatio.

Πρωτοκλίσια, ὡ, τὸ, praerogativa. A κωμίζω.

Πρωτοκλίσια, ας, ἡ, prima tonsio. A

Πρωτοκλίσια, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, primum tonsus, qui primum tondetur. Ex κλάω.

Πρωτοκτίτης, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, primo creans.

Πρωτοκτίτης, ὡ, ὁ ἔξ ἡ, primo conditus seu creatus. Gl. V. primitivus.

Πρωτοκτόνος, qui primus occidit. A κτείνω.

Πρωτοκτόνος, qui primus occisus est. Ab eod.

Πρωτοκύνων, ὁ, princeps Cynicorum.

Πρωτόλειον, *u*, τὸ, seu πρωτόλεια, *ων*, τὰ, primiti-
 ae praeda seu manubiarius; (2) quævis
 primitiæ. (2) τῶν ὧν δὲ γονάτων πρωτόλεια
 θύγνωνα, primitiæ tuorum genuum attingo,
 tua autem genua attingo princeps, *Eur. Or.*
 382. Ex λεία, praeda.
 Πρωτολογία, *ω*, fut. ἥσω, primus dico; primas
 dicendi partes sortitus sum:
 Πρωτολογία, *ας*, ἡ, primas partes dicendi, ser-
 monis principium. A
 Πρωτολόγος, *ς*, ὁ ἢ, qui prior verba facit,
 qui primo loco loquitur.
 Πρωτολογία, *ας*, ἡ, prima acies, ordo primipi-
 larium. Ex λόγος.
 Πρωτόμαντις, *ως*, ὁ ἢ, princeps vates.
 Πρωτομάστηρ, *ος*, ὁ, primus testis, qui primus
 mortem passus ob Christ. religionem.
 Πρωτόμισθος, *ον*, primus mercede conductus.
 Πρωτόμερος, *ς*, ὁ ἢ, qui primus mortuus est.
 Πρωτομφάλον, umbilicus clypei, *Hesych.*
 Πρωτον, *adv.* primum, primo, primo loco,
 ante omnia. A πρῶτος.
 Πρωτονέως, *ω*, ὁ, ἡ, qui primum navigat.
 Πρωτονομίης, *ς*, *Stob.* 593.
 Πρωτοπαγῆς, *ος*, ὁ ἢ, recens fabricatus, re-
 cens compactus; *Il.* 5, 194. A πηγνύω.
 Πρωτοπαγός, *ος*, nuper compactus, recenter con-
 structus, *V. L.*
 Πρωτοπαθία, *ας*, ἡ, adfectus, quo quis primum
 addicitur non per consensum alterius, ini-
 tium percipiendi mala:
 Πρωτοπαθίω, *ω*, f. ἥσω, primo patior, seu pri-
 mum afficior, (vid. *Ern.*) A
 Πρωτοπαθής, *ης*, qui primus incommode affici-
 tur, vel malum sentit. A πάσχω.
 Πρωτοπαυῖς, *adv.* ante alios malum sentiendo.
 Πρωτοπάλος, *ς*, ὁ, luctator primarius.
 Πρωτοπάτωρ, *ος*, ὁ, primus pater, generis
 humani auctor. A πατήρ.
 Πρωτόπειρα, *ας*, ἡ, tirocinium, *Ph.*
 Πρωτοπειρία, *ας*, ἡ, rudimentum, *Ph.* A
 Πρωτόπειρος, *ς*, ὁ ἢ, qui rei alicujus primus
 periculum fecit, qui aliquid primum est
 expertus. Ex πείρα.
 Πρωτοπήμιον, *ονος*, ὁ ἢ, primum seu præci-
 pium damnum adferens. A πῆμα.
 Πρωτοπλάτης, *ως*, ἡ, initium fingendi, forman-
 di, *adv.* procreandi v. gr. sobolem.
 Πρωτοπλάστος, *ς*, ὁ, qui primus fictus forma-
 tusque est, primus homo.
 Πρωτόπλοος, *confr.* πρωτόπλος, *ς*, ὁ ἢ, primo
 navigationem expertus, qui primus navi-
 gandi fecit periculum.
 Πρωτοπολίτης, *ς*, ὁ, princeps, *Ph.* πρωτοπολίται,
 procures, optimates, *Ph.*
 Πρωτοπορεία, *ας*, ἡ, præeundi dignitas; (2) pri-
 mum agmen in bello, prima acies.
 Πρωτοπόρος, *ς*, ὁ, qui primus vadit, transit.
 Πρωτόποιος, *ς*, ἡ, quæ virgo alicui nupsit; al.
 πρωτόποιος, *Poll.*
 Πρωτοπραξία, *ας*, ἡ, prima exactio; (2) quod
 primum exigitur. A πράξις.
 Πρωτοπρόβιος, *ς*, ὁ ἢ, primum proferens ra-
 dicem. Aρίζα.
 Πρωτορύπτος, *ς*, ὁ ἢ, qui primum defluxit,
 epith. vini et lactis. Ex ῥύω.
 Πρώτος, *πρώτη*, πρώτος, primus; (2) prior,
 prestantior; (3) primus, i. e. primarius,
 primum locum obtinens. *Superl.* a πρῶ, pro
 πρώτος, unde *Ion.* fit πρώτος, et *Att.*
 πρώτος. Hinc οἱ πρώτοι, *ων*, primores,
 primates. Τὰ πρώτα Latini dicunt prima
 virosum. Τὰ πρώτα μὲν δὲ κερατύνων, πρώτα
 δ' οἰωνῶν ὀδοίς, armis qui primas obtinet,
 primasque auspiciis, *Soph. Œd. Col.* 1312.
 Τὰ πρώτα κατὰ πελαγονίαν ἵδος Ἀργείων, quæ
 primas obtinetis Argis, primariæ inter Ar-
 givas mulieres, *Eurip. Or.* 1247. *Gl. V.*
 τὴν πρώτην, sc. ὥραν, primum; τὰ πρώτα,
 sc. γένη vel γένη, primas partes.
 Πρωτοσίληνος, *ον*, prima dies, initium mensis.
 A σελήνη.
 Πρωτοστόρεος, *ς*, ὁ, qui primus serit aut sevit,
 progenitor, parens. A πρωτοστόρεος, primo
 seminatus, primo satus.
 Πρωτόστακτος, *ον*, qui primus destillavit.

Πρωτοστάσια, *ας*, ἡ, principatus. A στάσις.
 Πρωτοστατία, *ω*, f. ἥσω, primus in ordine sto,
 antistitor seu antesignanus sum. A
 Πρωτοστάτης, *ς*, ὁ, qui primus stat in acie, *Ph.*
 princeps, dux; πρωτοστάται, primores, *Gl. V.*
 Ex ἰσημι.
 Πρωτόσφακτος, *ον*, primus omnium interfectus.
 A σφάττω.
 Πρωτοστοκία, primum pario, primum edo par-
 tum, *Sleph.*
 Πρωτοστοκία, *ων*, τὰ, jus primogenituræ. A
 Πρωτοστοκίω, f. εἶσω, primogenituræ jura tri-
 buo.
 Πρωτοστοκία, *ων*, τὰ, vide πρωτοστοκία. A
 Πρωτόστοκος, *ς*, ὁ, quæ primum peperit, primi-
 para, *Gl. V. Il.* 17, 5. Ex πρώτος et τίκτω.
 Πρωτόστοκος, *ς*, ὁ ἢ, ille, ante quem nullus
 alius ex iisdem parentibus editus est. *Ph.*
 primogenitus, primitivus. Ex iisd.
 Πρωτοστομία, *ω*, f. ἥσω, primum cædo seu seco,
 in primis puto. A
 Πρωτόστομος, *ς*, ὁ ἢ, qui primus cæsus et pu-
 tatus est. Ex πρώτος et τίμνω.
 Πρωτόστερφος, *ον*, primum educatus, *Man.*
 Πρωτοσύπια, *ς*, est verborum πρωτοσύπων
 (2).
 Πρωτότυπον, *ς*, τὸ, originale, principale, *Ph.*
 (2) verbum πρωτότυπον, seu primitivum, a
 Gramm. opp. κτηνικός, ut ἑλλην, a quo
 κτητικὸν ἑλληνικός dicitur et ἁπλῶν (3) in
 Dialecticis πρωτότυπα, prædicamenta, *Phil.*
 A
 Πρωτότυπος, *ς*, ὁ ἢ, exemplar, ex quo si-
 mile facimus. *Gl. V.* primitivus, princi-
 palis.
 Πρωτότυπος, *adv.* principio. *Gl. V.* principa-
 liter, primitive.
 Πρωτότυπνος, τὸ, primus somnus. Ex ὕπνος.
 Πρωτοτεγός, *ς*, ὁ ἢ, primas in opere aliquo
 partes obtinens, primario efficiens. Ex
 ἔργον.
 Πρωτοφάνεια, *ας*, ἡ, prima apparitio. A
 Πρωτοφάνης, *ος*, ὁ ἢ, primo apparens. Ex
 φαίνωμαι.
 Πρωτοφόνος, *ς*, ὁ, primus homicida; ita voca-
 tur Cain.
 Πρωτοφορέω, *ω*, f. ἥσω, primus seu inter primos
 gero aliquid.
 Πρωτοφόρημα, ἄτος, τὸ, fructus terræ, qui pri-
 mus prodit; primitiæ, omninoque quod
 quis primo loco fert. A πρῶν.
 Πρωτοφύης, *ος*, ὁ ἢ, primo natus seu exor-
 tus. Ex φύωμαι.
 Πρωτόχνοος, *confr.* πρωτόχνης, *ς*, ὁ ἢ, primam
 lanuginem habens.
 Πρωτόχρονος, *ς*, ὁ ἢ, primævus, *Gl. V.*
 Πρωτόχρutos, *ς*, ὁ ἢ, primum effusus.
 Πρώτως, *adv.* primum, primo loco, ante om-
 nia, primo, primario, i. e. per se et sua
 natura, non per accideos. *Gl. V.* primo,
 primitus. A πρῶτος.
 Πρωφάης, *ς*, ὁ, primum lucens seu apparens,
 epith. lunæ, *Tryph.*
 ΠΡΩΨΩΝ, *ονος*, ὁ, idem quod πρῶν.
 Πρῶν, 3. sing. a. 2. opt. act. v. πτῆμι, volo.
 Πρῶσις, *ον*, offendentem, acc. sing. præ. part.
 act. f. g. Dor. pro πρῶσις, a πρῶσις.
 ΠΡΩΨΩΝ, sternuo, sternuto; ἔπτωρον, aor. 2.
Od. 17, 541.
 Πρῶσις, f. l. inf. act. verbi πρῶσις, offendo.
 Πρῶσις, ἄτος, τὸ, offensio, lapsus, *Ph.* (2)
 culpa, noxa, delictum, menda, error; (3)
 calamitas bellica.
 Πρῶσις, *ς*, τὸ, offensiuicula, *Gl. V.* A
 ΠΡΩΨΩΝ, f. πρῶσις, proprie impingo, offendo,
 titubo, vacillo, labor; (2) pecco, erro; (3)
 cladem accipio, fortuna adversa utor. Τῇ
 γνώμῃ ἢ τύχῃ πρῶσις, *Herodian.* Μὴ Μαγ-
 δονία πρῶσις ἢ ἑλλας, cedat, *Thuc.*
 Πρῶσις, storea qua acatia sternuntur, *Poll.*
 Πρῶσις, ἵδος, timor, pavor. A πτήσσω.
 Πρῶσις, ἄτος, τὸ, trepidatio, quum quis
 metu contrahitur. A πρῶσις.
 Πρῶσις, ὁ, trepidatio, *Hes.*
 Πρῶσις, trepidare, formidare, *Hes.*
 Πρῶσις, nom. pl. præ. part. med. v. πτῆμι.

Πρῶσις, ἄτος, ὁ ἢ, idem quod πρῶσις.
 Πρῶσις, ἡ, fruticis genus, qui in cacu-
 mine capitulum habet, quod acri odore suo
 sternutare cogit. A
 Πρῶσις, ἡ, ὁ, qui sternutare potest vel so-
 let; (2) sternutare cogens. A
 Πρῶσις, ὁ, sternutatio, sternutamentum.
 Πρῶσις, sternuo; sternuto, *Ph.* Πρῶσις, *Aristot.* 3. pl. opt.
 Πρῶσις, idem. A πρῶσις.
 Πρῶσις, sternuo, *Gl. V.* Ab eod.
 Πρῶσις, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro
 ἔπτωτο, a πτῆμι, volo.
 Πρῶσις, πρῶσις, est thema, unde πρῶσις, πρῶσις,
 πρῶσις, πρῶσις, πρῶσις, πρῶσις, &c. in quibus
 omnibus est significatio commotionis, agi-
 tationis, &c. *Ern.*
 Πρῶσις, *ας*, ἡ, ulmus. Hinc
 Πρῶσις, ἡ, ἡ, ulmus, ex ulmo.
 Πρῶσις, pro πρῶσις.
 Πρῶσις, ὁ, pro πρῶσις, *Hes.*
 Πρῶσις, ἡ, ulmetum, *Gl. V.*
 Πρῶσις, ὁ, aper. Πρῶσις, *Lys.*
 Πρῶσις, celeriter, *Sleph.*
 Πρῶσις, ἡ, pro πρῶσις, *Theophr.*
 Πρῶσις, ἡ, ἡ, alatus, pennatus, e pennis
 contextus. *Gl. V.* πρῶσις, plumatile. Εὐ-
 παγί κύκλω πρῶσις, flabello, *Eurip. Or.*
 1428. A πρῶσις.
 Πρῶσις, ἵδος, sive πρῶσις, ἵδος, ἡ, filix mas,
 herba, *Gl. V.* πρῶσις, βοτάνη, filix. Ab eod.
Angl. FERN, or BRACKS; (2) locus filicibus
 plenus, *Ern.*
 Πρῶσις, *Ion.* πρῶσις, *ης*, ἡ, calx, calcaneus,
 πρῶσις, calces, *Ph.* (2) inferior pars mali
 erecti, quæ ἰσοπύδη inseritur. Ἐς σφυρὸν ἐκ
 πρῶσις, *Il.* 22, 397. (3) extremitas, ut mon-
 tis, &c. postica pars, *Ern.*
 Πρῶσις, fut. ἰσω, calce peto, contingo, vel
 ferio. *Gl. V.* supplanto, unde insidior, de-
 cipio. A πρῶσις.
 Πρῶσις, ἵκος, ὁ, caulis cacti, plantæ spinosæ.
 Ab eod.
 Πρῶσις, *ς*, τὸ, pernio, *Gl. V.* Ab eod.
 Πρῶσις, ἵδος, ἡ, idem quod πρῶσις.
 Πρῶσις, ὁ, ὁ, ictus calcitrantis; (2) sup-
 plantatio, deceptio. Ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης
 με, ἔφ' ὃν ἔλπισα, ὁ ἰσθίον ἄρτους με, ἡμετέραν
 ἐσ' ἡμετέραν, *Psal.* 40, 10. A πρῶσις.
 Πρῶσις, ἡ, ὁ, qui calce petit et verberat,
 qui calcibus ferire solet; (2) calcar:
 Πρῶσις, *ς*, ὁ, idem, *R.* Ab eod.
 Πρῶσις, ὁ, ὁ, qui calci inter ambulandum
 insistit. Ex πρῶσις et βαίνω.
 Πρῶσις, ὁ, ὁ, qui pernam rodit; nomen
 muris in *Batrachom.* 222. Ex πρῶσις et
 γλύφω. Πρῶσις, idem, *Id.* et
 Πρῶσις, ὁ, idem. A πρῶσις.
 Πρῶσις, ὁ, calcaneus seu pedibus strepi-
 tum moveo, pedibus supplodo; (2) ex-
 plodo, tumultuor. Ex πρῶσις et κόπτω.
 Πρῶσις, ὁ, ὁ, pennis agitatus; pen-
 nas, alas agitans, celer; epith. navis. A
 πρῶσις et δονία.
 Πρῶσις, ὁ, ὁ, alis seu pennis vestitus,
 alatus. Ex πρῶσις et εἶμα.
 Πρῶσις, ὁ, ὁ, alatus, pennatus, volucris,
Gl. V. volatilis. A
 Πρῶσις, ὁ, τὸ, ala, pluma, pinna; *Ph.* pin-
 nula; al. *Gl. V.* penna; πρῶσις, aplu-
 stra, *Ph.* in veste, idem quod πρῶσις,
Ern. (2) augurium. (2) πρῶσις, idem quod πρῶσις,
 certum a vobis missum augurium, *Soph.*
Œd. Col. 97.
 Πρῶσις, πρῶσις, plumescio, *Gl. V.* metaph.
 attollor, quasi alis; ἡ πρῶσις, alatus, p.
 part. pass. Ἐπὶ τῷ τῷ ἐν ἰδεῖν ἡμεῖς πρῶσις,
Phil. A πρῶσις.
 Πρῶσις, ὁ, ὁ, varias et pictas pen-
 nas habens.
 Πρῶσις, ὁ, ὁ, alatos pedes habens.
Gl. V. alipes.
 Πρῶσις, ὁ, pennis amitto. Οὐκ ἄλλὰ τὸν
 χιμῶνα πάντα, τὰ ἡνία πρῶσις, *Aristoph.*
Av. 106. A πρῶσις et βίω.
 Πρῶσις

Πτερόρριον, ὦ, f. ἡσω, idem. Καλλιπας ὅς ἔστος ὁ ὄντις ἐστίν; ὡς πτερόρριον, Aristoph. Av. 291. A πτερόν et ῥίον.
Πτερόρριος, ἡσος, ἡ, pennatus. A πτερόν.
Πτερόρριον, forma contracta pro πτερόρριον.
Πτερόρριον ὄντιον, Eurip. Hipp. 732. Phaeon. 1026.
Πτερόρριον, ὦ, alatus. Ex eod. et φουτῶν.
Πτερόρριος, α, ὁ ἢ, aliger, penniger. Ex πτερόν et φέω.
Πτερόρριον, ὦ, fut. ἡσω, pennis produco, plumescio. Ex eod. et φέω.
Πτερόρριος, ἡσος, alatus. Ex iisd.
Πτερόρριον, ας, ἡ, pennarum productio, πτερόρριος, ὦ, alatus.
Πτερόρριον, ὦ, fut. ὡσω, alas addo, alitem facio; (2) metaph. erigo, uti spe; (3) de navi, cum paratur ad cursum. Ἐπειτα δ' ὅπως φρονίμως πρὸς ἀνδρῶν πτερόρριον, Arist. Av. 1339. Δέγοις τ' ἄρα ἢ πτερόρριον, Ib. 1452. A πτερόν.
Πτερόρριον, alis, dat. pl. Ion. pro πτερόρριον, a πτερόρριον.
Πτερόρριον, fut. ἡσω, pennis rostro purgo; (2) alas pando seu explico, tento volatum, de pullis avium; (3) frustra et inaniter conor, Gl. V. πτερόρριον, crissare. Ἀλλὰ φρονίμως ἢ πτερόρριον, Aristoph. Plut. 574. A πτερόρριον.
Πτερόρριος, plumarius; Adject. Gl. V.
Πτερόρριον, α, τὸ, alula, plumula; (2) pinnaculum, seu pinna in aedificio; (3) summa auricula, Dim. (4) in veste anguli extremi; (5) extremitas, ut gubernaculi, &c. A πτερόρριον.
Πτερόρριος, ἡσος, ὁ ἢ, alae formam habens. Ex πτερόρριον et εἶδος.
Πτερόρριος, α, ὁ ἢ, penniger; (2) agmen quoddam militare; (3) cursor tabellarius surrectas in capite pennis gerens, ut Mercurius, parasitus. Ex πτερόν et φέω.
Πτερόρριος, ἡσος, ὁ ἢ, alae speciem gerens, alam referens; (2) alatus; (3) scapulas exstantes habens. A πτερόρριον.
Πτερόρριος, vel πτερόρριος, ἡσος, ὁ ἢ, alis celer. Ex πτερόρριον et ὥσος.
Πτερόρριον, ὦ, α, ala, pinna; (2) extremitas; quasi a πτερόρριον.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, alatus, pennatus, pinnatus. A πτερόρριον, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. A πτερόν.
Πτερόρριος, ἡσος, ἡ, alarum plausus; (2) conatus volandi in pullis. A
Πτερόρριον, fut. ἡσω, alis latera ferio; (2) gestio, seu passis alis gestio, gaudeo, lætor, Lyss. 1106. A πτερόρριον.
Πτερόρριον, idem.
Πτερόρριον, α, τὸ, pennosus in avibus tegmen; (2) pinna murorum. A πτερόν.
Πτερόρριος, ἡσος, ἡ, idem; (2) pennarum productio.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, qui alas addit, qui alis sublevat. Ab eod.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, alatus, pennatus, aliger, Gl. V. Ab eod.
Πτερόρριος, volasse, aor. 2. inf. med. pro πτερόρριον, a πτερόρριον. Unde
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, pavidus, aptus ad trepidandum, ut pauper, Ern. A πτερόρριον.
Πτερόρριον, α, τὸ, volatus, Gl. V.
Πτερόρριον, fut. πτερόρριον, volo. Verbum inus. unde tamen ἔπτερμαιναι et alia descendunt.
Πτερόρριον, volasse, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, aves perdens, vel perimens laqueus vel rete. Ab ὄλυναι.
Πτερόρριος, ὦ, alatus calceos habens, ut Mercurius; celer pedibus.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, volucris, volatilis. Hinc τὸ πτερόρριον, ὦ, ales, avis, sc. ἔστος. A πτερόρριον.
Πτερόρριον, aor. 1. inf. act. verbi πτερόρριον.
Πτερόρριον, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi πτερόρριον, volo.
Πτερόρριος, ἡσος, ἡ, volatus. Ab eod.
Πτερόρριον, fut. ἡσω, proprie de ave cum frigore metive alas contrahit; (2) metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo, Gl. V. extimesco; (3) perterrefacio, Il. 14, 40, sed

lectio variat. Τάχ' ὦν, ἔλαφον ἐὶ τὸ φανέιν, σιγῇ πτερόρριον ἄφρονι, Soph. Aj. 170. Ὅσονταν πτερόρριον χελιδόνες εἰς ἕνα χάρον, Aristoph. Lyss. 770. Πῶς δὲ πρὸς πόλιν ἔπτερται, χυμασθεῖσα, civitas, ad civitatem trepida fugere solet, Eurip. Suppl. 268. A πτερόν.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, volatilis. A πτερόν.
Πτερόρριος, adv. volatili modo, Suicer.
Πτερόρριος, lippus, Ph. vide πτερόν, quæ melior est lectio.
Πτερόρριος, α, ὁ, plumarius, Ph. Ex πτερόν et βάπτω.
Πτερόρριον, α, τὸ, penna mollis, Ph. pluma.
Πτερόρριον, ὦ, epith. avis, cui tergum est pilis mollibus obstitum.
Πτερόρριος, cui ex ciliis pili periere; (2) lippus. Hinc
Πτερόρριος, ἡσος, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio; (2) defluvium pilorum e palpebris callosis et rubentibus; (3) lippitudo.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, pennatus seu pinnatus; (2) membrana sicca volans. Ab eod.
Πτερόρριον, seu πτερόρριον, ἡ, ὦ, ptisana, i. e. hordeum pistum et a cortice purgatum; (2) potio vel sorbitio e tali hordeo.
Πτερόρριον, ἡ, ὦ, sorbitio ptisanæ.
Πτερόρριον, idem quod πτερόρριον, Nic.
Πτερόρριον, α, τὸ, hordei granum, a cortice purgatum et comminutum.
Πτερόρριος, α, ὁ, contusio, comminatio tundendo facta. A
Πτερόρριον, tundo; (2) pinso; (3) decortico. Ἐπτερόρριον κριβαίς, Aristot.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, pistioni aptus, qui contundi, comminui potest. A πτερόρριον.
Πτερόρριος, α, ὁ, pavor, consternatio, metus; (2) impotens amor.
Πτερόρριος, ὦ, f. ἡσω, metu consterno, terrefacio, extereo; obstupefatio, attonitum reddo, Ph. (2) amore, cupiditate aliqua vehementi incendo, etiam lætitia effero; πτερόρριον, terreo, terro; πτερόρριον, trepido, paveo, pavesco, expavesco, Gl. V. et ἔπτερμαινός, pavidus, Gl. V. p. part. pass. percussus amore. Μη τις δ' ἰδὴ χυμασθεῖσαν ἔπτερμαινέην, Eur. Iph. in Au. 1054. Hinc
Πτερόρριος, 2. pl. a. 1. conj. pass. verbi πτερόρριον.
Πτερόρριος, ἡσος, ἡ, idem quod πτερόρριον.
Πτερόρριος, α, ὁ, idem. Hinc
Πτερόρριος, α, ὁ ἢ, pavidus, timidus; (2) amore, cupiditate incensus.
Πτερόρριον, ὦ, idem quod
Πτερόρριον, ὦ, f. ἡσω. Μοὶ δύνει δια φέρας ἔπτερμαινέην, Mosch. 4, 122. A
Πτερόρριος, ἡσος, ἡ, idem quod πτερόρριον.
Πτερόρριος, α, ὁ, timor, metus. A πτερόρριον.
Πτερόρριον, præ. ind. pass. contr. pro πτερόρριον, a πτερόρριον, Poet. pro πτερόρριον.
Πτερόρριον, Il. 13, 644. Pro πτερόρριον.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, pro πτερόρριον.
Πτερόρριον, ad vel in bellum; pro πτερόρριον.
Πτερόρριος, α, ὁ, bellum, pugna.
Πτερόρριος, α, ὁ, præfectus aut princeps urbis, vel pro πτερόρριον.
Πτερόρριον, pro πτερόρριον, oppidum.
Πτερόρριον, dat. pl. Att. et Ion. pro πτερόρριον.
Πτερόρριος, α, ὁ, idem quod
Πτερόρριος, α, ὁ, urbium populator, vastator seu eversor. Od. 9, 504. Ex πτερόρριον et πορβίω. Cicero hoc nomine solum Ulysses insigniri apud Homerum ait. Reperitur tamen non semel de Achille.
Πτερόρριος, idem, Il. 2, 278.
Πτερόρριος, dat. sing. Att. pro πτερόρριον.
Πτερόρριος, ἡσος, ἡ, urbs, civitas. Pro πτερόρριον.
Πτερόρριον, α, τὸ, Pro πτερόρριον.
Πτερόρριος, α, ὁ ἢ, ramos habens spinosos seu aculeatos. Ex πτερόρριον et ἀκανθα.
Πτερόρριον, gen. sing. Ion. pro πτερόρριον, a πτερόρριον, α, ὁ, ramus, surculus. Ab ὄρριος.
Πτερόρριος, α, ὁ ἢ, terrore percussus, perterrefactus, pavidus. A πτερόρριον.
Πτερόρριον, vel πτερόρριον, fut. ἡσω, frequenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτερόρριον, sive πτερόρριον. Hinc

Πτερόρριος, vel πτερόρριος, ἡ, ὁ, screatus, exscreatio; (2) crebra sputi ejectio. A præc.
Πτερόρριον, α, τὸ, sputum. A πτερόρριον.
Πτερόρριον, α, τὸ, parvum ventilabrum, A πτερόρριον.
Πτερόρριος, ἡ, sputatrix, aspidis species quædam, Gal.
Πτερόρριος, α, τὸ, plica, sinus, sinus rei complicatus; Il. 5, 315. A πτερόρριον.
Πτερόρριον, α, τὸ, parva plicatura, Dira.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, ptynx, avis genus.
Πτερόρριον, saliva abundo, Hipp. A πτερόρριον.
Πτερόρριος, ἡ, qu. dic. salivatio, salivæ abundantis fluxus. A præc.
Πτερόρριον, α, τὸ, vas in quod sputum ejicitur.
Πτερόρριον, α, τὸ, ruga; (2) libellus plicatilis, pugillares. A
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, plicatus, plicatilis. A πτερόρριον.
Πτερόρριος, ἡ, plica, plicatura; (2) ruga et sinus vestis; (3) lamina pugillarium; πτερόρριος, januæ, valvæ, Gl. V. tabella; (4) sinus clivi, valles montium. Il. 20, 22. Ab eod.
Πτερόρριος, cancri epith. V. L.
Πτερόρριος, aor. 1. part. act. verbi πτερόρριον.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, plicatus, plicatura. Ab eod.
Πτερόρριον, α, τὸ, ventilabrum, pala, Ph.
Πτερόρριον, Poet. ventilabro, Il. 13, 588.
Πτερόρριος, α, τὸ, consternatio. Τάτων φρονίμων, ἐνὶ νηὶ πτερόρριον, Malala Chronogr. 235. (dubia lectio. vide Hes. v. πτερόρριον.)
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, pavor, consternatio.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, qui facile consternatur. A
Πτερόρριον, fut. ἡσω, consterno, terrefacio, terreo; πτερόρριον, trepido, Ph. πτερόρριον, consternatur, Ph. Μη πτερόρριον ἐν μηδὲν ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, Phil. 1, 28.
Πτερόρριος, ἡσος, ἡ, exscreatio, sputi ejectio.
Πτερόρριον, idem quod πτερόρριον.
Πτερόρριος, α, τὸ, sputum. Ab eod.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, sputatio, expusio. Ab eod.
Πτερόρριον, f. ἡσω, plico, complico, in rugas et sinus contraho; πτερόρριον, complicatus, plicatus, perf. part. pass. πτερόρριος, plicatus, aor. 1. part. pass. Πτερόρριος ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, complexus, Soph. Cœd. Col. 1606.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, plica, plicatura; (2) αἱ πτερόρριον, vestes, imprimis, duplices; (3) recessus montis. Ναπηταῖς ἐν Κίβειρος πτερόρριος, Soph. Cœd. Tyr. 1026. A præc.
Πτερόρριος, aor. 1. part. pass. f. g. v. πτερόρριον.
Πτερόρριον, α, τὸ, libellus seu codicillis plicatilis, pugillares. A πτερόρριον.
Πτερόρριος, ἡ, pars navis ubi nomen navis scriptum. Ab eod.
Πτερόρριος, α, ὁ ἢ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτερόρριον.
Πτερόρριον, fut. ἡσω, spuo, expuo, exscreo; (2) contemno, despicio. Τεῖς εἰς ἑμὴν ἔπτερται κόλπον, Theocr. 6, 39. (2) ἀλλὰ πτερόρριος ὡσεὶ τε δυσμενῆ, Soph. Antig. 653. Πτερόρριος προσώπῳ, vultu dicta respuens, contemnens, Id. ibid. 1232. Vide Scholiast. Αἶμα παχὺ πτερόρριον, Il. 23, 697.
Πτερόρριον, præ. inf. act. Ion. pro πτερόρριον, a
Πτερόρριον, metu contrahor, expavesco; Il. 4, 372. A πτερόρριον. Unde
Πτερόρριος, α, ὁ, pavidus, timida, fugax.
Πτερόρριος, α, τὸ, casus, lapsus; (2) clades; (3) delictum seu erratum; (4) cadaver. (4) Ἐλένης πτερόρριον ἰδὼν ἐν αἵματι, Eurip. Or. 1196. A πτερόρριον. Hinc
Πτερόρριον, fut. ἡσω, cadere facio, vel præcipito.
Πτερόρριος, ἡ, poculi seu alius vasis genus. Ab eod.
Πτερόρριος, α, ὁ ἢ, pavidus, timidus; (2) substanti. pro lepore, Il. 17, 676. Æschyl. Agam. 141. A πτερόρριον.
Πτερόρριος, ἡ, ὦ, caducus; πτερόρριος et πτερόρριον ἐπὶ νεκρῷ, cadaver, Gl. V. Æschyl. Agam. 678. A πτερόρριον.
Πτερόρριος, α, τὸ, casus, ruina. Ph. surages, Al. Gl. V. Ab eod.
Πτερόρριον, 3. sing. præ. conj. act. v. πτερόρριον.
Πτερόρριον, 3. plur. præ. ind. act. Dor. pro πτερόρριον, a
Πτερόρριον, a

Πτώσω, f. ζω, perterreo, trepido, expavesco, metu percussus concido, abscondo me prae metu; (2) timide mendicans oborro, mendico. "Ἀλλην δ' ἄλλω" eis ἱερμίαν πτώσωνται αὐναὶ ἀρσένων ὑπερτίτῃ, Eur. Bacc. 223. A πτώσω.

Πτώσω, cadam, f. l. ind. act. verbi πίπτω. Πτωτικός, ὁ, ὄν, casualis. Vox Gramm. A Πτωτός, ὁ, ὄν, qui cadere potest vel solet, caducus. A πῑτω.

Πτωχάλαζον, ὄν, ὁ, ὅς, ἡ, pauper, arrogans, ap. Athenæum. Ex πτωχός et ἀλαζών.

Πτωχός, ἄδω, ἡ, idem quod πτωκός, vel semper esuriens. A πτώξ vel πτωχός, sed verbum est dubium.

Πτωχία, ας, ἡ, mendicitas, paupertas.

Πτωχίον, ε, τὸ, locus in quo mendici degunt vel aluntur, domus mendicorum. A

Πτωχίλην, ἡ, mendica Helena, cognomen meretricis, Ath.

Πτωχός, fut. ἴσω, pauper sum, mendico; πτωχεύω, mendicabam, imperf. Ion. pro ἐπταχέων. "Οτι δὲ ὕμῃς ἐπταχέουσι, πλάσιος ὦν, 2 Cor. 8, 9. A πτωχός.

Πτωχός, fut. ἴσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. A πτωχός. Unde

Πτωχός, ὁ, ὄν, mendicus; (2) mendico conveniens.

Πτωχίστερος, compar. irregul. a πτωχός.

Πτωχοχέϊον, ε, τὸ, receptaculum mendicorum.

Πτωχόστος, ε, ὁ, ὅς, ἡ, pauper Musis, i. e. imperitus. Ex πτωχός et Μῆσα.

Πτωχοπλάσιος, qui paupertatem mentiuntur, qui specie paupertatis reipsa sunt ditissimi.

Πτωχοποιός, ὁ, ὅς, ἡ, ad mendicitatem redigens. A ποιῶ.

Πτωχός, ὁ, ὄν, proprie timidus; (2) mendicus, pauper, egenus, Ph. A πτώσω.

Πτωχότατος, pauperimus. A πρῶ.

Πτωχοτροφίον, ε, τὸ, locus alendis mendicis destinatus.

Πτωχοτροφία, ὤ, fut. ἴσω, pauperes alo.

Πτωχοτροφία, ας, ἡ, mendicorum nutritio. A Πτωχοτρόφος, ε, ὁ, ὅς, ἡ, qui vel quæ mendicos alit. Ex πτωχός et τρέφω.

Πύαμος, pro κύαμος, Poll.

Πυανία, ὤν, τὰ, festum quoddam Athenis. A Πυανέφιος, ἰα, ἰων, in quo legumina seu fabæ coquuntur. Ex πύανον et ἔψω.

Πυανέφιος, ὄν, ὁ, mensis, cuius initium est quando Sol Scorpionem ingreditur, Gl. V. October. In hoc mense celebrabantur πυανία, festa Apollini sacra, quibus πύανα coquebant, hoc est, fabas et legumina quædam, unde et nomen mensi. A πρῶ.

Πυανός, ε, ὁ, fabaginus, e leguminibus. A Πύανον, ε, τὸ, faba, vel legumen; (2) triticum coctum.

ΠΥΑΡ, τὸ, coagulum; (2) primum lac a partu. Hinc

Πυαρίτης, ε, ὁ, idem.

Πυαία, ὤν, τὰ, sc. μέρη, nates, clunes. A Πυαίος, αία, αἰών, posticus, ad nates pertinens; (2) salax, libidinosus; (3) cinædus.

Πυαλία, ας, ἡ, natiū morbus, ficus in natiū ens, Strab. 13. Ab eod.

Πυαλία, οἱ, qui natiū morbo afficiuntur, Strab.

Πύαγρος, ε, ὁ, ὅς, ἡ, nates albas habens, effeminatus, Subst. aquilæ genus cauda albicante, albicilla. Ex πυγή et ἄργός.

Πυαρίζω, idem quod πυγίζω.

ΠΥΓΗ, ἡ, ὄν, nates, clunes.

Πυγῆδον, adv. secundum clunes, vel nates, averse. A πυγή.

Πυγίδιον, ε, τὸ, exiles nates, clunes aridæ et depressæ. Dim. Ab eod.

Πυγίζω, fut. ἴσω, nates alicujus ferio; (2) pædico; παυγισμένος, pædicatus, Ph. p. part. pass. Ab eod. Hinc

Πυγισμός, ἄτος, τὸ, verberatio qua nates alicujus verberantur; pædication.

Πυγιστής, ὁ, ὅς, ἡ, pædico. Ab eod.

Πυγμαίωχος, ε, ὁ, ὅς, ἡ, cum pygmæis pugnans; epith. gruis. Ex seq. et μάχομαι.

Πυγμαῖος, ε, ὁ, æquans seu explens πυγμήν, pygmæus, nanus, pumilio, pusillus homo.

A πυγμή.

Πυγμαχία, ὤ, pugilatu decerto, Apoll.

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A

Πυγμαχός, ε, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πύξ et μάχομαι.

Πυγμή, ἡ, ὄν, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; (2) mensura spatii, a cubito ad pugnum; (3) dimicatio, pugna, Ph. Al. Gl. V. cæstus, pugilatus. Πυγμὴν ἔπαγνῶτον ἀγωνίζεσθαι, Plut. A πύξ.

Πυγμῆ, ὄν, ὁ, crebro; (2) enixe. A πυγμή, cuius proprie est datus.

Πυγολαμπάς, ἄδω, vel πυγολαμπής, ἴδω, ἡ, cindela, insecti genus cujus clunes seu nates noctu lucent. Ex πυγή et λάμπω.

Πυγοναῖος, αία, αἰών, mensuram cubiti æquans. A πυγών.

Πυγώδης, ε, ὁ, epith. meretricis, quasi clunes ornans. Ex πυγή et ἑλλάω.

Πυγώσιος, ε, ὁ, idem quod πυγοναῖος, Od. 10, 517. A

Πυγών, ὄν, ὁ, vide πυγμή (2). A πύξ.

Πυδαρίζω, salio, ut ποδαρίζω (2) resilio; (3) calcitro; calce nates alterius ferio. "Ἀπεπυδάρισα Μάθωνα, Aristoph. Equit. 697.

Πυδλίον, ε, τὸ, labrum seu solum æreum, in quo se lavant. A πύλος.

Πυλλίς, ἴδω, ἡ, cavum annuli, in quod gemma inseritur, pala annuli. Ab eod.

Πύλον, ε, τὸ, idem quod

ΠΥΛΟΣ, ε, ὁ vel ἡ, solum, locus in quo mortui cadaver deponitur; (2) solum balneare; (3) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur. Hinc

Πυλωδής, ε, ὁ, ὅς, ἡ, concavus in modum πυλῆ.

Πυτία, ας, ἡ, coagulum; vide πυτία.

Πύα, ὤ, fut. ἴσω, suppuratio, ad suppurationem perduco. A πύον.

Πύα, ἡ, ὄν, suppuratio, morbus pulmonis, φθίσις. Ab eod.

Πύθαγόρειος, ε, ὁ, ὅς, ἡ, Pythagora ortus, Pythagoreus. A πυθαγόρας.

Πυθαγορίζω, fut. ἴσω, Pythagoræ sectator sum.

Πυθαγορικός, ὁ, ὄν, Pythagoricus. Ab eod.

Πυθαγορίς, ἴδω, ἡ, sectatrix Pythagoricæ philosophiæ.

Πυθαγορισμός, ὁ, sectatio, studium philosophiæ Pythagoricæ.

Πυθαγοριστής, Dor. pro Πυθαγορίστης, Pythagoræ sectator.

Πυθαύλης, ὁ, Pythii carminis cantor, vel qui Apollinis cum Pythone certamen tibia exprimit, V. L.

Πυθεδών, ὄν, ὁ, putredo. A πύθος.

Πυθειον, ε, τὸ, Pythium oraculum. A πύθιος, vel a πυθίσθαι, Græc.

Πυθίσθαι, aor. 2. inf. med. verbi πυθάνομαι.

Πύθει, 2. sing. aor. 2. imperat. med. Dor. pro πύθε.

Πύθη, 3. sing. præ. conj. act. verbi πύθω.

Πύθηαι, 2. sing. aor. 2. conj. med. Ion. pro πύθησαι, a πυθάνομαι.

Πυθία, ας, ἡ, sc. ἱερεία, Pythia Apollinis sacerdos, Pythia. A πύθος.

Πύθια, ἰων, τὰ, Pythia, festum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum serpentem Pythonem. Ab eod.

Πυθιάζω, vaticinor; pro quo libri etiam πυθιάζω, sed male. Ab eod.

Πυθίας, ἄδω, ἡ, Pythius, tempus inter duo Pythia; (2) sacerdos Pythia. Ab eod.

Πυθικός, ὁ, ὄν, Pythicus. Ab eod.

Πυθονίκης, ε, ὁ, qui Pythii ludis vicit. Ex πύθιος et νίκη.

Πυθόνικος, ε, ὁ, idem et ex iisd.

Πύθιος, ἰα, ἰων, Pythius, ad Pythios ludos vel Apollinem Pythium, sive Pythonem etiam et Oraculum Pythium pertinens; (2) Apollinis cognomen, a serpente Pythone ei impositum, quem jaculis suis interemisce fertur. A πύθος.

Πυθίων, ὄν, ὁ, Pythion, bulbi genus.

Πυθύνειον, adv. funditus, prorsus, omnino. A

ΠΥΘΗ'N, ἴδω, ὁ, fundum, ima pars, radix arboris; (2) ramus, propago, cultmus, LXX.

Ἐκ πυθίνων, funditus. Ἐκ πυθίνων ἔκλινε κοῖλα κλῖθεα, Soph. Œd. Tyr. 1261.

Πυθί, Pythone, in Pytho. A πυθός.

Πυθίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. Ion. pro πύθοντο, a πυθάνομαι, Il. 1, 251.

Πυθόκραντος, ὄν, ab Apolline prædictus et certo futurus. A πύθιος et κρῑναι.

Πυθοκτόνος, ὁ, epith. Phœbi, interfectior serpentis; vide πύθων.

Πυθολήπτος, ε, ὁ, ὅς, ἡ, a Pythio correptus, furens ex Apolline, afflatus a Phœbo. A πύθιος et λαμβάνω.

ΠΥΘΟΜΑΙ, audio.

Πυθόμαντις, ε, ὁ, ὅς, ἡ, Pythicus vates. Πυθόμαντις ἐστὶ, fatidica Delphis ara, Soph. Œd. Tyr. 965.

Πυθόμενοι, nom. pl. aor. 2. part. med. verbi πυθάνομαι.

Πύθοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. Ion. pro ἐπύθοντο, a verbo eod.

Πυθόχρηστος, ε, ὁ, ὅς, ἡ, Pythio oraculo editus vel comprobatus. Ex πύθιος et χρεῶν, oraculum edo.

ΠΥΘΩ, fut. πύσω, putrefacio; et πύθωμαι, putresco, putrefio. "Ἰνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος, Hesiod. Op. 624.

Πύθα, ἡ, Pytho, urbs Phocidis, quæ et Delphi appellatur, Apollini sacra.

Πυθαῖς, adv. ad locum oraculi Apollinis Pythii. A πύθος.

Πύθων, ὄν, ὁ, Pytho, draco vel serpens, quem Apollo interemit, unde et Pythius cognominatus fuit. A πύθος, quia e putredine terræ ortus credebatur. Hinc

Πυθωνικός, ὁ, ὄν, Pythonicus; (2) a spiritu divinatio correptus.

Πυθωνέειν, Pythone, Phes.

Πύον, ε, τὸ, pro πύον, Hec. Kust.

ΠΥΚΑ, adv. dense, spisse; (2) prudenter, accurate; adfabre, Il. 5, 70.

Πυκάζω, fut. ἴσω, denso, stipo; (2) tego, intego, contego; (3) orno, exorno; (4) obsero, claudio; πεπυκασμένος, densatus, p. part. pass. Ph. crinitus. (2) ἄρματα εἰς πεπυκασμένα, curus bene tecti, Il. 2, 777.

Κύαμος πυκάζω πύδω, Eur. Herac. 725. "Ἐκτορα δ' αἰὼν ἄχως πύκωτος φέρεται ἀμφιμελαίνων, circumtextit, Il. 17, 82. (3) στεφάνης πυκασθείς, Eurip. Alcest. 799. "Ρόδωι δὲ κρῑτα πύκασον, Anacr. 4, 14. (4) πύκαζε δῖος οἶος, ocus januam operi, Soph. Aj. 581. A πύκα.

Πυκάσας, aor. 1. inf. act. verbi πρῶ.

Πυκάσας, præ. inf. act. Dor. pro πυκάζειν.

Πύκασμα, ἄτος, τὸ, idem quod seq. Synym.

Πυκασμός, ὁ, ὄν, densatio; (2) oratio. A πυκάζω.

Πυκμότης, ε, ὁ, ὅς, ἡ, prudens, accuratus, sedulus. Ex πυκνός et μήδω.

Πυκνὰ, adv. frequenter; (2) prudenter; (3) eleganter. A πυκνός.

Πυκνόν, gen. pl. f. g. Dor. pro πυκνῶν.

Πυκνός, gen. sing. f. g. Dor. pro πυκνῆς.

Πυκνοκίνητος, ὄν, qui crebro movetur.

Πυκνὸν ἴριος, ὄν, multas et diffusas late radices habens. A ῖρις.

Πυκνός, ὁ, ὄν, densus, creber, frequens; (2) prudens, callidus; (3) elegans. A πύκα.

Πυκνόφρων, ὄν, ὁ, ὅς, ἡ, prudens. Ex φρῑν.

Πυκνός, adv. dense, spisse, crebro, frequenter; (2) prudenter, sapienter; (3) accurate, firmiter. A πυκνός.

Πυκνὰ, adv. crebro, frequenter. A πυκνός.

Πυκνάζω, frequento, Gl. V. spisso; πυκνάζει, continuat, Ph. A πυκνός.

Πυκνῶς, adv. frequenter. A πυκνός.

Πυκνέλαστος, ε, ὁ, ὅς, ἡ, dense germinans. Ex πυκνός et βλαστάνω.

Πυκνογόνυτος, ε, ὁ, ὅς, ἡ, densis geniculis constans, crebris distinctis geniculis et internodiis. Ex πυκνός et γόνυ, genu.

Πυκνοκάρπος, ε, ὁ, ὅς, ἡ, densos seu multos fructus habens.

Πυκνοκινδύνος, ε, ὁ, ὅς, ἡ, qui frequenter periclitatur, qui crebris se periculis obijcit.

Πυκνός.

Πυκνόκομος, *υ*, τὸ, Pycnocomum, herba. Ex πυκνός et κόμη.
 Πυκνόκομος, *δ*, qui densa coma est, Steph.
 Πυκνόν, *adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.
 Πυκνοπνεύματος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, qui crebro respirat. Ex πυκνός et πνεύμα.
 Πυκνόσπορος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, densos meatus habens, R.
 Πυκνόπτερος, *ον*, densas, i. e. firmas alas habens. A πτερόν.
 Πυκνόριζος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, densas aut crebras radices habens, qui est densa radice. Ex πυκνός etρίζα.
 Πυκνόρριγος, *ον*, idem quod Πυκνόριζος, *ωγος*, *δ* *ζ* *ή*, densus acinis.
 Πυκνός, *ή*, *ον*, per Synch. a πυκνός.
 Πυκνόσσερος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, qui densa est carne, qui solidum habet corpus et succi plenum. Ex πυκνός et σάξ, caro.
 Πυκνοσπορέω, *ω*, *ή*, *ή*σω, dense sero vel semino; πυκνοσπορέμαι, dense seror. A πυκνόσπορος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, dense satus, dense seminatus.
 Πυκνόσσεμος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, vestis densum stamen habens. A σήμων.
 Πυκνόστικτος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, crebris punctis distinctus, maculosus. Πυκνόστικτων ἐλάφων, Suidh. Ed. Col. 1092.
 Πυκνόστλος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, multas habens columnas.
 Πυκνότρονον, *adv.* sæpius, crebrius, spissius, Ph. A πυκνός.
 Πυκνότης, *ητος*, *ή*, densitas, spissitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνός.
 Πυκνόφθαλμος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, crebros oculos seu gemmas habens.
 Πυκνόφυλλος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, densa habens folia, densus foliis.
 Πυκνός, *ω*, *ή*, *ή*σω, denso, spisso, spissifico, stipio; πυκνός, densat, Ph. πυκνύμαι, densor; πυκνύται, spissescit, Ph. πυκνυμένους, densatus, p. part. pass. Πάντα τρέποντες σαυτὸν τρέβει πυκνύσας, Aristoph. Nub. 702. Πυκνωθεῖσαι φλέγες, Hippocr. A πυκνός.
 Πυκνωμα, *ατος*, τὸ, idem quod πυκνότης.
 Πυκνός, *adv.* dense, spisse, crebro. A πυκνός.
 Πυκνώσις, *εως*, *ή*, densatio, spissatio. A πυκνός.
 Πυκνωτὴς, *ή*, *ον*, densandi vim habens. Ab eod.
 Πυκταλίζω, idem cum πυκτεύω, Eust.
 Πυκτάριον, *υ*, τὸ, tablinum, armarium libellorum. A πυκτός.
 Πύκτεισις, *εως*, *ή*, dimicatio, Ph.
 Πυκτετήης, *υ*, *δ*, pugil; puginator, Gl. V. A πυκτεύω, *ή*, *ή*σω, pugilatu cuto, pugilor, dimico; (2) pugnos incuto. "Ὅσπερ δὲ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, ἔτσι πολεμῶντες φιλοῦσιν, Dem. A πυκτεύω, *υ*, *δ*, pugil, Ph. puginator. A πύξ.
 Πυκτιδός, *ή*, *ον*, pugilatu aptus. A πύξ.
 Πυκτίον, *υ*, τὸ, idem quod πυκτίς, *ή*, *ή*σω, libellus seu tabula plicatilis. A πυκτός.
 Πυκτίς, *ή*, quoddam animal, Ar. πυκτίδες, exp. fidiculæ, Steph.
 Πυκτίον, *υ*, *δ*, *ον*, plicatus, complicatus, pro πυκτός. A πύσσω.
 Πυκτομάχης, idem quod πυκτεύω.
 Πυκτοσύννη, *ης*, *ή*, pugilatus, ars pugilum. A πύκτης (potius a πύξ, Etn.)
 Πυλαγόρας, *οἱ*, legati qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publice et de re publica mittebantur. Ex πύλαι et ἀγορά. Hinc
 Πυλαγόρει, *ω*, *ον*, sum Pylagoras.
 Πύλαι, *ων*, *αι*, Pylæ. Vide πύλη.
 Πυλαία, *ας*, *ή*, sc. σύνδος, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas sive Thermopylas haberi solebat. A πύλαι.
 Πυλαίη ὀχλαγωγία, trivialis loquacitas, sc. quæ Thermopylarum ineptias redolet, Plut. Ab eod.
 Πύλαιος, *αἶα*, *αιον*, qui est extra portas; (2) Pylis oriundus. Ab eod.
 Πυλαῖσται, *οἱ*, ineptissimi homines, qui Pylas ad concilium Amphictyonicum confluebant, Suid. Ab eod.
 Πυλαίτης, *υ*, *δ*, unus e vulgo, quod ad Ther-

mopylas confluebat, homo nihili, homo de circo. Ab eod.
 Πυλαίτης, *ή*, *ή*σω, epith. Minervæ, utpote quæ in portis urbium pingi solebat. A πύλη.
 Πυλαρός, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, janitor vel janitrix, R. Ex πύλη et ἔρος, custos portæ.
 Πυλάρτας, gen. sing. Ion. pro πυλάρτα, a πυλάρτης, *υ*, *δ*, habens portas validas et bene compactas. Ex πύλη et ἄρα, arto.
 Πυλάτης, *ή*, *ή*σω, epith. conventus qui fit ad Pylas. "Εὐθ' ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλεῖνται, Soph. Trach. 639.
 Πυλαυρός, *υ*, *δ*, portæ custos. Ex πύλη et ἔρος, Il. 21, 530.
 Πυλαίων, *ωνος*, *δ*, vestibulum, atrium. Ph. janua.
 A πύλη.
 Πυλαίων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν, a Πύλῃ, *ης*, *ή*, porta, et in pl. πύλαι, portæ; (2) fauces montium quibus per illos transitur; (3) locus Græciæ, Pylæ, quæ et Thermopylæ dicuntur.
 Πυληγένης, *εως*, *δ* *ζ* *ή*, Pylo ortus seu oriundus, in insula Pylo natus. Ex πύλος et γίνομαι.
 Πυληόκος, *υ*, *δ*, janitor. Ex πύλη et δίχομαι.
 Πυλῆς, *ή*, *ή*σω, portula. A πύλη.
 Πυλῶριον, τὸ, domicilium τῆ πυλῶρι, Vitruv.
 Πύλος, *υ*, *δ*, porta, vestibulum; (2) Pylus, insula exigua ad Peloponnesum. A πύλη.
 Πυλῶρος, *υ*, *δ*, *ή*, portæ custos, Gl. V. janitor, janitrix, Ph. Ex πύλη et ἔρος.
 Πυλῶχος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, portas sustinens. Ex πύλη et ἔχω.
 Πύλω, *ω*, *ή*, *ή*σω, portis munio seu claudio. Καὶ νῦν ἀπὸ τῆς ἰκίνας παπλωταὶ πύλαις, Aristoph. Av. 1161. A πύλη. Hinc
 Πύλωμα, *ος*, τὸ, porta seu janua. "Ὁ γύγισ δ' εἰς πυλῶμα φ' ἱσπεύμενον ἀνάγει ἱσχυί, Eurip. Phæen.
 Πυλῶν, *ωνος*, *δ*, atrium seu vestibulum; (2) porta, ostium. Ph. janua; πυλῶνες, januæ, Gl. V. A πύλη.
 Πυλωρίω, *ω*, *ή*, *ή*σω, portæ præsum custodiæ. A πυλωρός, *υ*, *δ*, custos portæ, janitor; (2) custos, defensor; (3) introitus seu vestibulum; (4) meatus ventriculi inferior. Ex πύλη et ἔρος, custos.
 Πύματον, *adv.* tandem, Soph. Ed. Col. 1235.
 Πύματα, et πύματον, *adv.* ultimum. A πύματος, *η*, *ον*, extremus, ultimus, postremus.
 Πυμάτης, *ητος*, *ή*, *ή*σω, utpote quod Pyramus, Odys. 9, 369. A πυμήν.
 ΠΥΝΔΑΞ, *ατος*, *δ*, fundus in modio, &c. operculum; (2) manubrium gladii.
 ΠΥΝΘΑΝΟΜΑΙ, et πύθνομαι, fut. πύσομαι, p. πίπσομαι, audio, intelligo, cognosco, rescisco, certior fio, etiam sentio, ap. Hom. (2) interrogo, quæro, sciscitor, Gl. V. consulto, rogitto, percontor, Ph. "Αλλὰ βραχία σὺ πύθσθαι βέλομαι, Aristoph. Nub. 482. "Ὡς ἰγὼ τῶν παραγομένων τινὸς ἱσχυόμεν, a quodam, Xen. Παρὰ πολλῶν ἐστὶ πύθσθαι, τοῖς εἰδέναι βελομένοις, licet audire, Isocr. "Εγὼ γὰρ ἔκ ἀν' ἡλθον ἀγγελῶν, εἰ μὴ πύθσθαι ταυτὶ τῶν σάφ' εἰδόντων, Aristoph. Thesm. 603.
 ΠΥΞ, *adv.* pugno vel pugnis, Il. 23, 621.
 Πύξ, *πύγος*, *ή*, nates, clunes. A πυγή.
 Πύξκανθα, *ης*, *ή*, arbor quædam spinosa. Ex πύξος et ἄκανθα.
 Πύξων, *ωνος*, *δ*, buxetum. A πύξος.
 Πύξδιον, *υ*, τὸ, parva pyxis; (2) parva tabella. Dim. a πύξος.
 Πύξινος, *εως*, *ή*, *ή*σω, buxus, e buxo. A πύξος, *ιν*, *ιν*, *ιν*, buxinus, Ph. A πύξος.
 Πύξιον, *υ*, τὸ, tabella scriptoria; (2) parva pyxis. Dim. a πύξος.
 Πύξις, *ή*, *ή*σω, pyxis, vasculum e buxo teres et oblongum, et operculo clausum. Ph. fritillum. A
 ΠΥΞΟΣ, *υ*, *ή*, buxus. Hinc
 Πύξειδης, *εως*, *ή*, buxi speciem gerens, Steph.
 Πύξωδης, *εως*, *δ* *ζ* *ή*, buxo abundans; (2) buxeus.
 Πύξοις, *εως*, *δ* *ζ* *ή*, puri similis, purulentus. Ex πύον et ἔιδος.
 Πύον, *υ*, τὸ, pus, sanguis putrefactus; (2) pro πύος.
 Πυοπαῖα, *ω*, *ή*, *ή*σω, pus moveo. A

Πυοπαῖος, *υ*, *δ*, *ή*, pus movens, suppurationem adjuvans. Ex πύον et παῖα.
 Πυορροῖα, *ω*, *ή*, *ή*σω, pure manas, pus effundo.
 Πυόρριμα, *ας*, *ή*, fluxus puris, suppuratio. A Πυόρρος, πυόρρος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, pure fluens, e quo pus manat. Ex πύον et ῥία.
 Πύος, *υ*, *δ*, vel πύος, *υ*, *δ*, colostrum seu colostrum, primum lac a partu in omnibus animalibus; πύος, *εως*, τὸ, pus.
 Πυολκός, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, pus extrahens. Ex πύον et ἔλκω, traho.
 Πύω, *ω*, *ή*, *ή*σω, suppure, ad suppurationem perduco. A πύω.
 ΠΥΤΠΑΞ, poppysmate adolor, demulceo. A ΠΥΤΠΑΞ, vox palpi seu poppysmatis.
 ΠΥΤΡ, *πύρος*, τὸ, ignis; (2) febris.
 Πύρα, *ας*, *ή*, pyra, rogi, lignorum species igne subjecto ardens. A πύρ.
 Πύρα, τὰ, ignes, Herod.
 Πυράγος, *ας*, *ή*, forceps quo ignita tenemus, aut ex igne eximimus, Il. 8, 447.
 Πυραγίτης καρκίνος, pro πυράγος, qu. dic. cancer ignita tenens.
 Πυράζω, exuro, cremo; (2) pro πυράζω, ruo, rutilo. A πυρά.
 Πυράθω, ignem accendo. "Αμφὶ ναυὶ πυράθων Ἀργίαν τρωτὸν, Eur. Rhæ. 824.
 Πυράκανθα, *ης*, *ή*, pyracantha, qu. dic. ignea spina, i. e. valde urens et pungens. Nic. Th. 856.
 Πυράκκος, *ια*, *ιν*, rufus. Ex πύρ et ἄγκω.
 Πυρακτία, *ω*, *ή*, *ή*σω, in igne versio et candefactio; (2) uro, incendo, inflammo. Ex iisd.
 Πυρακτώω, *ω*, *ή*, *ή*σω, in igne verso, candefactio; πυρακτωμένος, candefactus, perf. pass. part. Ex iisd. Hinc
 Πυρακτωσις, *εως*, *ή*, actio ipsa in igne versandi; (2) incendium.
 Πυραλῆς, vel πυραλλῆς, *ή*, *ή*σω, ignaria, nomen avis. Gl. V. spinturnix. Ex πύρ et ἄλλωμαι, salio.
 Πύραμη, *ης*, *ή*, falx qua triticum demetitur; (2) falx messoria. A πυρός et ἄμη. Hinc
 Πυραμητός, *υ*, *δ*, messor tritici; (2) tempus messis.
 Πυράμις, *ή*, *ή*σω, pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata; (2) placenta quædam. A πύρ.
 Πυραμοειδής, *εως*, *δ* *ζ* *ή*, speciem pyramidis gerens, seu pyramidatus. A πύρ. et ἔιδος.
 Πυραμύς, *ωντος*, sc. ἄματος, panificii genus ex tritico admixto melle, quod præmii loco dabatur iis qui insomnes pernoctassent in symposiis; (2) placenta quævis; (3) metaph. victoria, palma. (3) ἢ δ' ἀναδίστα περίλθης, ἡμίτερος δ' πυραμύς, Aristoph. Eq. 277. A πυρός.
 Πύραυγος, *εως*, *δ* *ζ* *ή*, igne fulgens, qui ignei fulgoris est, igne rutilans. E πύρ et αὐγή.
 Πυραυλικὰ ἔργα, Bud. bombardas vocat.
 Πύραυλον, *υ*, τὸ, igniarium, vas quo pruna ardent in mensam inferuntur. E πύρ et αὐα.
 Πύραυλος, *υ*, *δ*, pyrausta, insectum lucernis advolans, exustisque alis concidens et periens. Ex iisd.
 Πυράφλεκτος, *υ*, *δ* *ζ* *ή*, ardens, sed ita ut igne non absumatur.
 Πυρηγδόν, *adv.* catervatim, turmatim. A πυργός.
 Πυρηγῆς, et πυρηγῆμαι, in turri sto, turrim custodio, sum in arce, contineo me intra muros, quasi a πυρηγῆς, qui turri continetur, obsideo. Σώμα πυρηγῆμεθα, Eurip. Or. 760. Δόμων δ' ἐπ' ἀκρῶν τῆς δ' πυρηγῆμενος, Id. Ib. 1574. A πυργός et ἀρα, arto.
 Πυρηγῶς, *adv.* excelsè instar turris, Hes.
 Πυργίδιον, τὸ, turricula, Poll.
 Πύργινος, qu. turres, Gl. V. turrimformis; (2) firmus, firmans. A πυργός.
 Πυργίον, τὸ, turricula. Dim. ab eod.
 Πυρηγῆριον, *υ*, τὸ, turricula, armarium. A πυρηγῆς, *υ*, *δ*, in turribus degens; τρεβῆς, passer muralis, Gl. V. Ab eod.
 Πυρηγῆριος, *εως*, *ή*, propugnaculum turritum, Hes. Suid. Ex πυργός et βῆρις.
 Πυργό-

Πυρροδάκτυλος, α, ὁ δ' ἢ, turribus infestus, turres vastans et destruens. Ex eod. et δαίρων.
 Πυρροσίδης, ἕς, turris speciem habens.
 Πυρρομαχίω, ὡς, f. ἥσω, e turri pugno. Ἐπυρρομαχεν πρὸς ἀλλήλους, Appian. Α μάχομαι.
 Πυρροτοαί, turrisficio, *Gl. V.* Hinc
 Πυρροτοαία, ἡ, exstructio turrium.
 ΠΥΡΡΟΣ, α, ἡ, turris; (2) arx, castellum; (3) monia quæ fere turribus exstructa, et hinc (4) urbs munita, seu cum arce; (5) villa magnifica, turri etiam instructa; (6) presidium propugnaculum etiam de homine; (7) acies quadrata, phalanx, *Il. 4.* 334; (8) fritillus, *Ern.*
 Πυρροσκάφος, α, ἑ, dirutor turrium et mœnium. Ex πύργος et σκάπτω.
 Πυρροῦρος, ὁ, turris fulcrum, pars navis. Ex eod. et ἔχω.
 Πυρροφύρεω, α, fut. ἥσω, turrim sustineo. Α
 Πυρροφύρος, α, ὁ δ' ἢ, turris, seu turriger.
 Πυρροῦν, ὦν, fut. ὄσω, turri instruo et munio; (2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, in altum, exaggero; πύρρονται, elatus es, superbis, 2. sing. perf. pass. Ἐπειδὴ δ' ἴδον πυρροῦς χάριν, *Eur. Med.* 526. Μένελαον εἶπον, ἔς πύρρονται θάσσει, *Id. Or.* 1546. χρεῖ, *Id. Rhes.* 122. Σὺ μὲν λῆγ' ἡμάς, οἱς πύρρονται λόγους, *Id. Hercul. Fur.* 238.
 Πυρροῦμαι, circumdoro, *Eur. ita Bud.* α. πυρρῶμαι, fut. πυρροῦμαι vel πυρρῶμαι, *B.*
 Πυρροῦσος, ἑός, ὁ δ' ἢ, turritus.
 Πυρρονμαί, ὄσος, τὸ, turris; (2) edificatio. (2) ὡς σ' ἐκείρεν ἀδελφὴς τείχη πατρῴα, Λοξίε πυρρονμαστα, *Euriip. Troad.* 1173. Α πυρρῶν.
 Πυρρονῶς, εως, ἡ, idem quod πυρροῦρος, in nave: Πυρρονῶτις, ἴδος, ἡ, turrita.
 Πυρρονῶτος, ἡ, ὄν, turritus, fastigiatus. Ab eod.
 Πυρρότης, ἑός, ὁ δ' ἢ, igni ardens, ambustus, candens. Ex πῦρ et δαίω.
 Πύρδλλον, α, τὸ, igniarium, vas in quo prunæ feruntur, servantur, titio ignitus, qui cineribus obruitur ad conservandum ignem; (2) culina, coquina. Ex iisd.
 Πύρδσαν, α, τὸ, idem et ex iisd.
 Πύρεθρον, α, τὸ, pyrethrum, herba, *Nic. Th.* 938. Α πῦρ. Unde
 Πυρεθρίον, α, τὸ, igniarium, ignitabulum, ligna inpr. quorum attritus ignis excitari solebat. *Gl. V.* thuribulum, *Il.* 24, 269. (2) templum igni consecratum apud Persas. *Niceph. Brev. Hist.* 12. *Theodorit. Hist. Ecclesiast.* 5, 39.
 Πυρεκκόλος, α, ὁ δ' ἢ, ignem ejiciens seu evomens, silex, scintillas edens. *Gl. V.* ignivomus, flammivomus; πυρεκκόλον, fomes, *Gl. V.* Ex πῦρ et ἐκβάλλω.
 Πυρεκτίτης, ἡ, ὄν, febrilis. Α πυρεσσα.
 Πύρεθς, εως, ἡ, febris, seu paroxysmus febrilis. Ab eod.
 Πύρεσσα, vel ἑσσω, fut. ἔσω, febricitio, febrico. Ἰατρὸν αἰσχρὸν ἐξινέσθαι αἱ πεπυρεῦχεν ὄσος, *M. Anton.* 8, 11. Α πῦρ.
 Πυρεσσάων, idem. Α πυρεστός.
 Πυρεταίν, α, τὸ, febricula. Dim. ab eod.
 Πυρετός, ἡ, ὁ, igneus calor, igneus æstus; (2) febris. Α πῦρ. Καὶ τὸ φέρε πολλὸν πυρετὸν δειλοὶς βροττοῖον, *Il.* 22, 31.
 Πυρετοφόρος, ὄν, febrim affers, gignens.
 Πυρετῶδης, εας, ὁ δ' ἢ, febrilis, vel cum febrili calore conjunctus; (2) febres excitans seu invehens. (3) callidus. Α πυρετός.
 Πυρεῖς, ἴως, ὁ, qui igne inflammat, qui ignem subjicit. Α πυρεῖω.
 Πυρεσκότος, ἡ, ὄν, igniarius. Ab eod.
 Πυρεστικός, ἑ, ὁ, piscator igne fallens pisces.
 Πυρετυτικός, ἡ, ὄν, igni utens, qui per ignem facit, vel fit: πυρετυτικός, sc. θήσας, piscatio, quæ noctu ad lumen fit. Α
 Πυρετῶν, f. εἶσω, ignem immitto, igne inflammo. Πυρετῶν πῦν ἔλην, *Plato.* Α πῦρ.
 Πυρῆ, ἥς, ἡ, Ion. pro πυρᾷ.
 Πυρῆνιον, α, τὸ, igniarium, Ion. pro πυρῆνι.
 ΠΥΡΗΝ, ἡνός, ὁ, nucleus. *Gl. V.* bacca, nucleus, inpr. olivæ; (2) specilli pars altera, in nuclei modum rotunda; (3) granum thuris; (4) gemma quadam.

πυρρήμεος, *π*, *δ* *δ* *ή*, ignem ventilans. Ex *πύρ* et *άννμος*.
Πυρήνη, *πς*, *ή*, nucleus, ossiculum in pomis, mespilis, cerasis, aut palmulis. A *πυρήν*.
Πυρηνοειδής, *εος*, *δ* *δ* *ή*, baccae vel nucleo similis. Ex *πυρήν* et *είδος*.
Πυρηνώδης, *εος*, *δ* *δ* *ή*, lignosus, interiore ligno multum dives. Ex *iisd*.
Πυρητικός, *α*, *δ* *δ* *ή*, ignarius. *λίθον πυρητόκον*, silicem, cujus collisione ignem eliciunt, *Anat. Brunch* 2, 212.
Πυρηφόρος, *α*, *δ* *δ* *ή*, triticum ferens, tritici ferax. Ex *πυρός* et *φορά*.
Πυρία, *ας*, *ή*, sicca sudatio ; (2) vas caldarium, quo excalectato sudatio cietur. A *πύρ*.
Hinc
Πυριάζω, calore foveo, *Gl. V*.
Πυρίαιμα, *άτος*, *τό*, fomentum. A *πυρία*.
Πυρίαιος, *εας*, *ή*, fomentum, fomentatio, *Ph*.
Ab eod.
Πυριαιτήριον, *ς*, *τό*, locus in quo sudantes πυριζονται (2) cella caldaria, hypocaustum, vaporarium. Ab eod.
Πυριάζτης, *α*, *δ*, colostratus ; (2) idem quod supra *πυραιτής*.
Πυριάτος, *ής*, *όν*, fomentatus, calefactus ; (2) igni cotus. A
Πυρία, *ω*, *ί*, *άνω*, foveo ; et *πυριάζμαι*, *ώμαι*, foveor ; (2) sudo et incalesco e *πυρίας*, sive camini calefactione. *Πυριζών* *Διομήδης*. A *πύρ*.
Πυριόχτης, *ς*, ignem ingrediens, qui igni admoveatur, ut *λίθος*, *Hom. Sch*.
Πυρίβιος, *α*, *δ* *δ* *ή*, in igne vivens.
Πυριβρεμής, *α*, *δ*, ignistrepus, seu inter faces, lumina, strepens, ut saltatio nocturna. Ex *πύρ* et *βρέμω*.
Πυρίδωμος, *δ*, lucidissimus, de sole, *Ern*.
Πυρίδωτος, *α*, *δ* *δ* *ή*, igne exesus, absumentus.
Πυριγενής, *α*, *δ*, idem quod
Πυριγενής, *εος*, *δ* *δ* *ή*, igne satus seu genitus, factus. *Πυριγενή τέμνιν παλάμω*, ense igne cuso, *Eurip. Or.* 818. Ex *πύρ* et *γίνομαι*.
Πυρίγλινος, *α*, *δ* *δ* *ή*, igneas pupillas habens.
Ex eod. et *γλάνη*, *pupilla*.
Πυρίγλάνης, *εος*, *δ* *δ* *ή*, ignitam cuspidem vel aciem habens. Ex eod. et *γλῶχις*.
Πυρίγόνος, *α*, *δ* *δ* *ή*, ignem generans. Ex eod. et *γίνομαι* unde *p. m. γίγονα*.
Πυρίδαυτος, *ον*, igni consumtus. Ex eod. et *δάπτω*.
Πυρίδιον, *α*, *τό*, igniculus. *Dim.* a *πύρ*.
Πυρίδωμος, *ον*, epith. solis, stellarum, etiam Jovis fulminantis, et Cupidinis ; igneus.
Πυριεύτης, *ς*, *α*, *δ* *δ* *ή*, *πυρροειδής*.
Πυρίεφθος, *α*, *δ* *δ* *ή*, igni cotus, *Gl. V*. *πυρίεφθον*, colostrā, imperat. Ex *πύρ* et *έψω*.
Πυριήκης, *εος*, *δ* *δ* *ή*, in igne acutus, seu cujus acies ignita est. Ex *πύρ* et *άκη*.
Πυρήτης, *ς*, *πρ* *πυρήτης*, *λίθος*, *Suid*.
Πυριβαλπής, *εος*, *δ* *δ* *ή*, igne calefactus. Ex *πύρ* et *βάλπω*.
Πυρίκκης, *ς*, igne combustus, *Man*.
Πυρίκαος, *α*, *δ* *δ* *ή*, igne cremans. Ex *πύρ* et *καίω*.
Πυρίκαυστος, *α*, *δ* *δ* *ή*, igne exustus vel adustus. Ex *iisd*.
Πυρίκαυτος, *α*, *δ* *δ* *ή*, idem. Ex *iisd*.
Πυρίκμητος, *α*, *δ* *δ* *ή*, igne elaboratus ; (2) ab igne adustus. *Πυρίκμητος* *λίθης*, *Call. in Del.* 145. Ex *πύρ* et *κάμνω*.
Πυριρόταφος, *ς*, *δ*, cujus tempora ignita sunt, *Hes*.
Πυρίρτύπος, *α*, *δ*, *ή*, igne crepans aut crepitans.
Πυριλαμής, *εος*, *δ* *δ* *ή*, igne micans vel rutilans, splendens. Ex *πύρ* et *λάμπω*.
Πυριλαμής, *εδος*, *ή*, vermiculus noctilucus in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex *iisd*.
Πυρίληπτος, *α*, *δ* *δ* *ή*, igne occupatus, ignem concipiens. Ex *πύρ* et *λαμβάνω*.
Πυριμάειον, *ω*, *vi* flammea glisco. Ex eod. et *μαίνομαι*.
Πυριμάκωρος, *ον*, ignitus ; epith. astri, *Man*.
Πυρίμαχος, *α*, *δ* *δ* *ή*, fervens in pugna, qui tam acriter depuznat, ut ei resisti nequeat.

non magis quam igni furenti. Ex πυρ et μάχουμαι.
Πυρίμορφος, α, ο ε ή, ignis formam habens.
Ex eod. et μορφή.
Πύρινος, ινή, ινον, igneus; (2) triticeus. A πυρ, vel πυρός.
Πυρινώδης, idem quod πυρινώδης, Aristot.
Πυρίσαι, puer ex igne natus. Epith. Bacchi.
Καὶ πυρίσαι πάσαι ὀπυνήσασαν Καμηνίδες,
puero ex igne nato omnes obviam occurrebant Thebanæ, *Opian. Cyneget.* 4, 287.
Πυριπνέοντας, acc. pl. *Poet.* pro πυριπνέοντα, a πυριπνέων.
Πυριπνέουσι, dat. pl. *Ion.* pro πυριπνέουσιν, a πυρίπνευστος, igneam vim habens.
Πυρίπνιος, ὦ, ignem spiro. Τὸν πυριπνίαντα
ἰαίνειν πρὸς ματοῖν ἀλλὰν, *Eur. Ion.* 203.
Πυρίσπινος, contr. πυρίσπινος, α, ο ε ή, ignem spirans. Ex πυρ et πνέω, flatus.
Πυρίσπλος, ὅ, vide πυρίσπλος.
Πυρίσπρηνος, εὖς, ο ε ή, igne fractus. Ex πυρ et σπρηνήναι.
Πυρίσπρηνος, α, ο ε ή, igne crepans. Ex eod. et σπαραγήναι, resupo.
Πυρίσπατος, α, ο ε ή, in quo ignes sparsi sunt. Ex eod. et σπαρτός.
Πυρίσπατος, ον, igni satus, *Opp. Cyn.* 4, 304, at πυρίσπατος, ignem spargens, fulgens. Ex iisd.
Πυρίσπατος, α, ο ε ή, in quem ignis stillat; (2) seu ex quo ignis stillat. Ex πυρ et σάω.
Πυρίσπινος, α, ὅ, tripes ferreus. Ex eod. et ἵσμαι.
Πυρίσπρηνος, α, ο ε ή, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et absumit.
Πυρίσσω, ardeo. A πυρ.
Πυρίτης, α, ὅ, sc. λίθος, lapis pyrites, ignem edens. *Gl. V.* silex. A πυρ.
Πύριτης, α, ὅ, triticeus. A πυρός.
Πύριτης, ἴδος, ή, ut πυρίτης λίθος, lapis pyrites. A πυρ.
Πυρίτρεφης, εὖς, ο ε ή, igne nutritus. Ex πυρ et τρέφω.
Πυρίτρεφος, α, ο ε ή, ignem alens seu nutritus. Ex iisd.
Πυρίφωτος, ον, igni absumtus. Ex πυρ et φάω.
Πυρίφωγος, ἴς, igni fulgens, epith. solis. Ex eod. et φέγγω.
Πυρίφλεβός, α, ο ε ή, igneo ardore afflictus.
Πυρίφλεγενός, ὄντος, ὅ, igne ardens, vel igneo ardore flagrans; (2) fluvius infernalis igne ardens. Ex πυρ et φλέγω.
Πυρίφληγός, εὖς, ο ε ή, igne ardens, vel igne adustus, igneo ardore flagrans. Ex eod. et φλέγω.
Πυρίφλεκτος, α, ο ε ή, idem et ex iisd.
Πυρίφρατος, ον, epith. solis, &c. ut πυρίφρατος. Ex πυρ et φραίνω.
Πυρίχαικος, α, ὅ, igneum æs.
Πυρίχρους, ὤτος, ο ε ή, ignei coloris, rutilus, fulvus. Ex χροῖα, color.
Πορκαῖος, εὖς, ὅ, qui incendit, inflammat.
Πορκαιῶς, ὤς, ή, rogus, ustrina, *Ph.* inflammatio, incendium. Ex πυρ et καίω.
Πύρινα, ης, ή, panis frustum; (2) panis. A πυρῖνος.
Πυριναῖος, α, ον, maturus, edulis. A
Πύρινος, η, ον, triticeus; (2) *Subst.* fragmentum panis, bolus, esca, victus, alimentum. A πυρός, per *Syncope.* pro πυρίνος.
Πυρόεις, α, ο ε ή, in igne vivens.
Πυρόβολος, α, ο ε ή, ignes jaculans, vel aptus ad jaculandos ignes. Ex πυρ et βάλλω.
Πυρόγενής, εὖς, ο ε ή, frumento ortus, tritico genitus. Ex πυρός et γίνομαι.
Πυρόδασιον, α, τό, locus ubi ignem accendunt, focus, culina. Ex πυρ et δαίω.
Πυρόδοκος, α, ο ε ή, tritico recipiens. A πυρός et δέχουμαι.
Πυρόειδης, εὖς, ο ε ή, igni similis, igneus. Ex πυρ et εἶδος.
Πυροειδής, adv. ignea specie. A præc.
Πύριος, ὀσπια, ὄν, igneus, ignitus, vel urens in modum ignis, fervens. A πυρ.
Πυροειγής, ὅ, ignifaber, *Man.*
Πυρρῶ, gen. sing. *Ion.* pro πυρῶ, a πυρός.

Πυροῦ ἀκτινῶν, frumento negotior.
 Πυροῦ αἵς, ἴδω, ἥ, forceps. Ex πῦρ et λαβή.
 Πυροκαμνίς vid. πυρκαμνίς.
 Πυρολόγος, υ, ὁ ζή ἥ, triticum colligans seu metens. Ex πυρός et λῆγω.
 Πυρομαντία, ας, ἥ, divinatio ex igne. A
 Πυρομαντις, τως, ὁ ζή ἥ, ex igne divinans.
 Πυρομετρία, frumentum metior.
 Πυροσκόπιος, punctis ignei coloris distinctus et varius.
 Πυροπωλεία, ᾧ, f. ἴσω, triticum vendo. A
 Πυροπωλής, υς, ὁ, tritici venditor.
 Πυρορῥῆγης, ἴος, ὁ ζή ἥ, igne ruptus, ignis vi ruptus seu fractus, inutilis. Ex πῦρ et ῥήγνυμι.
 ΠΥΡΟΣ, ζ, ὁ, triticum, frumentum.
 Πυροσθενής, τως, ὁ ζή ἥ, ignipotens, Gl. V. Ex πῦρ et σθένος.
 Πυροστάτης, υς, ὁ, vas quod igni imponitur, olla, lasanum. Ὑποστάτης δὲ ὁ κοινὸς πυροστάτης, ὁ καὶ ἄλλανον λέγεται, Schol. Antig. ad Soph. Ajac. Mastig. 1424. Τρίποδα, ἥγαν χυτρώσαν, τὸν κοινὸν πυροστάτην, ὁ καὶ ἄλλανον λέγεται, tricinii Schol. ad eundem vers. Sophoclis. Vide ἄλλανον.
 Πυροτομία, ας, ἥ, messis tritici, messis. Ex πυρός et τέμνω.
 Πυροτρόφος, epith. flabelli, Ep. seu Πυροτρόπος. A πυρός et τροφή.
 Πυρῶμαι, præs. ind. pass. contr. pro πυρόομαι, α πυρῶ.
 Πυροφόρος, υ, ὁ ζή ἥ, triticum ferens, tritici ferox. Ex πυρός et φέρω.
 Πυροφόρος, υ, ὁ ζή ἥ, ignifer. Ex πῦρ et φέρω.
 Πυρόχρως, idem quod πυρίχρως.
 Πυρόα, ᾧ, fut. ὦμα, accendo, incendo, ustulo, torreo, cremo, comburo; (2) accenso igne lustrō. πυρῶμαι, calesco, ardeo, Gl. V. πειρώσεται, calet, Pl. perf. pass. Οὐδ' ὅσῃα ἐπύρωσας ἐν θαλάμῳ, Eur. Hel. 1069. (2) καθάρῳ δὲ πύρωσται δῶμα Ζεῦ, Theocr. 24, 94. A πῦρ.
 Πυροπαλάμναι, in malis artibus agilem esse; ardelionem agere, Eust. A
 Πυροπάλη, ἥς, ἥ, de calido et versuto homine, de ardelione, Eust. Suid.
 Πυροπάλαμος, vel πυρπάλαμος, υ, ὁ, idem.
 Πυροπάλαμος, et πυριπάλαμος, υ, ὁ, ζή ἥ, ignem protrudens, ignitus; (2) versutus. Ex πῦρ et παλάμη.
 Πύρπνος, υ, ὁ ζή ἥ, vide πυρίπνος.
 Πύρπναι, ᾧ, f. ἴσω, circa ignem versor, ignem accendo; (2) igne et incendiis vasto, igne depopulo; πυρπνῶμαι, incendor; πειρπνολήνους, incensus, perf. pass.
 Πυρπνὸν τὴν χώραν, Luc. Πυρπνὸν Σ' ὄσαν, τάχος, Aristoph. Thesm. 734. Πυρπνὸς τὸς ζῆντρας, Idem, Av. 1586. Od. 10, 30.
 Πυρπνόημα, ἄτος, τὸ, vastatio per ignem. A præs. Unde
 Πυρπνότης, τως, ἥ, idem; (2) incendium.
 Πυρπνός, υ, ὁ, igni utens, epith. Bacchi, ob nocturna sacra, ignitus. "Ὁν Ζεὺς κεραιῶν πυρπνὸν καταβύλλει, Eurip. Suppl. 640. Ab eod.
 Πυρράγης, πυρρῶν, pro πυρρῶγης, Steph.
 Πυρράζω, fut. ἄσω, rubeo. Gl. V. rutilo. Πυρράζει γὰρ ὁ ἄναξ, Matt. 16, 2. A πυρρός.
 Πυρρίκης, υ, ὁ, rufus. Ab eod.
 Πυρρίην, pro πυρρην, Ep.
 Πυρρίας, υ, ὁ, serpens coloris rubri; (2) servi comici nomen, Pyrrhias; Burria. A πυρρός.
 Πυρρίαια, ᾧ, idem quod
 Πυρρίζω, fut. ἴσω, rufus sum, rubesco, rufum colorem imitor. Gl. V. flaveo, rufeo. A πυρρός.
 Πυρρίχη, ἥς, ἥ, sc. ὄρχησις, Pyrrhica, saltatio armata; (2) cantus ad quem saltatur. A
 Πύρριχος, qui hujus saltationis fuit auctor.
 Πυρρίχιαις, adv. per Pyrrichios pedes.
 Πυρρίχιζω, fut. ἴσω, Pyrrhicam salto, cum armis tripudio. A πυρρίχη. Hinc
 Πυρρίχιστής, ᾧ, ὁ, qui Pyrrhicam saltat.
 Πυρρίχιος σπῆς, Pyrrichius pes, duabus syllabis brevibus constans. Ab eod.

Πύρριχος, ἰχθυόων, rufus. A πυρρός.
 Πυρρόβασις, πείριχος, ὁ ζ' ἡ, qui rufa seu rutila
 coma est, cui rufi seu rutili pilii sunt.
 Πυρρόκομος, ὁ, qui rutila coma est seu fulva,
 Ep.
 Πυρρόκοραξ, ἄκος, ὁ, corvi genus luteo rostro.
 Πυρρόπιπτις, υ, ὁ, flavarum feminarum ama-
 tor. Ex πυρρός et ὀπιπτις, inspecto.
 Πυρρός, ρα, ὄν, fulvus, et veluti ex flavo can-
 dicantem habens colorem; rufus, flavus,
 Gl. V. A πύρ. Hinc
 Πυρρόσπτις, πτος, ἡ, color rufus seu rutilus.
 Πυρρόστειχος, υ, ὁ ζ' ἡ, vid. πυρρόσπτις.
 Πυρρόστικας, υ, ὁ, avis nomen a rufo colore, dicta
 rubecula vel rubicilla. A πυρρός.
 Πυρρόω, ρω, -ας, Gl. V. Ab eod.
 Πυρρόωδης, ες, rubicundus. Ab eod.
 Πυρρῶσαιον, rufum facio, rufo. A -πυρρός pro
 πυρρός.
 Πυρρῶσις, ας, ἡ, significatio quæ fit succensis et
 sublatis facibus. A πυρρῶσιω.
 Πυρρῶσπτης, εἰ, ὁ, qui significationem facit ac-
 censis et sublatis facibus, qui e specula sig-
 num dat igne. A
 Πυρρῶσιω, face accensa signum do; (2) uro.
 (2) ἰχθυα πυρρῶσπντα δια ῥινόιο τίτανται, Opp.
 Cyneg. 3, 390. A πυρρός.
 Πυρρῶσι, pro πυρρῶσιω, Ep.
 Πυρρῶσθελι, instar faculæ emitto, Man.
 Πυρρῶσγλασσος, υ, ὁ ζ' ἡ, flammæ linguis mi-
 cans. Ex πυρρός et γλάσσα.
 Πυρρῶσδινατης, υ, ὁ, ignipotens.
 Πυρρῶσμορφῶσι, ῶσι, fut. ὥσω, igne formo.
 Πυρρῶσματος, υ, ὁ ζ' ἡ, rufum habens tergum.
 Πυρρῶσι, ὤ, fax; Plur. πυρρῶσι, et πυρρῶσι, faces,
 ignes, amore vehementes. Πυρρῶσι δὲ φλεγνύουσιν
 ἰπήτηραι, Il. 18, 211. Sed
 Πυρρῶσι, ἡ, ὄν, pro πυρρῶσι, a πύρ.
 Πυρρῶστατικός, υ, ὁ ζ' ἡ, ignem pariens; ut πυρ-
 ρῶστόκος λίθος, silex. E præc. et τίκτω.
 Πυρρῶσχος, ὤ, faciem accensam tenens, Steph.
 A πύρως et ἔχω.
 Πυρρῶσι, ὤ, f. ὥσω, ignes excito. A πυρρῶσις.
 Πυρρῶσρος, ἰδὲν quod πυρρῶρος, Man.
 Πυρρῶσρῶσι, υ, f. πῶσι, ignem seu faces pectore. A
 Πυρρῶρος, υ, ὁ ζ' ἡ, ignifer, Gl. V. flammifer;
 (2) pro πυρρῶσρῶσος. Ex πύρ et ὄρω.
 Πυρρῶσρος, υ, ὁ ζ' ἡ, triticum ferens, tritici fe-
 rax. Ex πυρρός et ὄρω.
 Πυρρῶσθῶσι, εος, ὁ ζ' ἡ, igneus, ignitus; (2) urens
 in modum ignis; πυρρῶσθῶσι λίθος, silex, Gl. V.
 A πύρ.
 Πυρρῶσθινταν, gen. pl. aor. 1. part. pass. verbi
 πυρρῶσι.
 Πύρωμα, ἄτος, τὸ, callosa durities, seu collectio,
 quæ in tallum concrevit. A πυρῶω.
 (Sed lege potius πύρωμα, Ern.).
 Πυρῶσις, ἰδος, ἡ, rutila aspectu, cujus facies
 rutilat. Νεσάλιν τὸδε σῆμα πυρῶσιδος ἡγα-
 γον ἄρει, Nonn. Ex πύρ et ὤψ.
 Πυρῶσπτις, ῶσι, ὁ, cujus facies rutilat, seu rutilus
 aspectu, igneo colore rubens; (2) metalli
 genus, mixtura trium aris parium et
 quartæ auri constans; (2) gemma, pyro-
 pus, carbunculus. Ex ἰisd.
 Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem; (2) usus ig-
 niarius; (3) probatio per ignem; (4) in-
 cendium; (5) uredo. A πυρῶω.
 Πυρῶσπτης, εἰ, ὁ, qui igne excoquit et purgat:
 Πυρῶσπτικός, ἡ, ὄν, igneus, urendi vi præditus,
 fervens. Ab eod.
 Πυρῶσπτις, ἡ, δὲ, ignitus. A πυρῶω.
 Πῦρ, adv. quæ? quæ? qui? quonam modo?
 A πῦρ, pro ποίετι, Ern.
 Πύσω, πυρτrefaciet, 3. sing. fut. 1. ind. act. v.
 πῶω.
 Πυσθῶσις, nom. pl. f. g. a. 1. part. pass. verbi
 ejusd.
 Πύρωμα, ἄτος, τὸ, quæsitum, quæstio, sciscita-
 tio, interrogatio. Gl. V. percentatio. A
 πυρῶσθῶσι.
 Πυρῶσπτικός, ἡ, ὄν, interrogativus. A præc.
 Πυρῶσπτικῶσι, adv. interrogative.
 Πύσις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor; (2) per-
 centatio, interrogatio. A πυρῶσθῶσι.
 Πυσῶσι, ἡ, ὄν, notus, clarus. Ab eod.

Πύττα, *as*, ἡ, coagulum, *Ph.* Ἀ πύτος.
Πυτίλω, fut. ἴσω, crebro spuo, sputo; (2) liquorem summum vi ex ore expressum rejicio; unde (3) vinum degusto et probō.
Α πύτω.
Πυτινάσις, α, ον, viminalis, e viminibus; quibus vasa vinaria religantur, confectus. *Α* ΠΥΤΙΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine obducta; (2) vas nexum et surculis.
Πυτιναπλόκος, υ, ὁ ἄ ἡ, qui viminibus dolia religat, victor. *Ε*ξ πυτινῆ καὶ πλέκω.
Πύττισμα, ἄτος, τὸ, id quod expulsiit; (2) pyttissatio, vini degustatio probandi causa; (3) sonus pyttissando effectus. *Α* πυτίλω.
Πυῶδης, εος, ἡ ἄ ἡ, purulentus; πυῶδες, purulencia, *Gl. V.* Ἀ πυῶω.
Πύωσις, εως, ἡ, suppuratio. *Ab eod.*
Πῶ, vox enclit. quodammodo, alicunde; ἔπω, nondum.
Πῶ, bibe, 2. sing. præs. imperat. act. *per Apoc.* pro πῶθι, pro quo *per Ectasin* dicitur πῶθι, a verbo πῶω, bibo.
Πῶττον, ωνος, ὁ, barba.
Παγωνιαῖος, υ, ὁ, barbatus, *Gl. V.* *Α*.
Παγωνία, υ, ὁ, barbatus; ut *παγωνίας ἀέθη*.
Λισιογίνιος αὐ καὶ μετὰ τῷτο *παγωνίας* ἴφαν-
σάξεται, *Dio Cassius* 931. *Παγωνίας ἀέθη*, co-
meta crinita, *Schol. Eschylī ad Agamemn.*
314. Α πῶγων. *Unde*
Παγωνιάτης, *Ion.* pro *παγωνιάτης*, υ, ὁ, barba-
tus, epith. Jovis; stella barbata.
Παγώνιον, υ, τὸ, barbula. *Dim.* α πῶγων.
Παγωνίτης, υ, ὁ, barbatus. *Ab eod.*
Παγωνιοκρήνη, tonstrina. *Ex χύρα*. *Unde*
Παγωνιοκρήνη, *as*, ἡ, barbatoria. *Ph.* tonsoria.
Παγωνιοτροφέω, ῶ, fut. ἴσω, barbam nutrio, seu alo. *Α* παγωνιοτρόφος, barbam alens.
Παγωνιοφορέα, *as*, ἡ, gestatio barbæ.
Παγωνιοφόρος, υ, ὁ, barbam gerens. *Α* φέρω.
Πῶν, *greges*, acc. pl. n. g. contr. pro πῶα, a πῶω, *grex*.
Παλῆριον, υ, τὸ, parvus pullus. *Dim.* α πῶλος.
Πῶλαι, vendaris, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro πῶλεις, a πῶλω, vendo.
Πῶλεις, vendebat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἰπῶλεις, a verbo *eod.*
Πῶλεια, ἡ, idem quod πῶλεις, *Xen.*
Πῶλοίμαι, ἔμαι, versor, proficiscor, eo, ventito.
Α πῶλοίμαι. *Hinc*
Πῶλίσκωτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἰπῶλίσκωτο, seu ἰπῶλίστω, *Il.* 1, 490.
Πῶλῆμην, vendebam, imperf. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro ἰπῶλῆμην, a πῶλω.
Πῶλεις, εως, ἡ, cura domandi et erudiendi pullos equinos. *Α* πῶλῆω.
Πῶλῆντικός, ἡ, ὄν, ad equulecs domandos eru-
diendosque idoneus.
Πῶλῆω, fut. ἔσω, pullos equinos domo et eru-
dio. *Α* πῶλος.
Πῶλῶ, ῶ, fut. ἴσω, vendo, vendito, venun-
do; πῶλῆμαι, veneo. *Πῶλω βαδίζων αὐτὰ*
τοῖς Αἰγυπτίοις, *Aristoph.* *Pace*, 1242. *Πῶ-*
λεῖται πρὸς διπλὴν ἀργύριον, *Diosc.* *Hinc*
Πῶλῆ, ἡς, ἡ, venditio, pro πῶλῆσις.
Πῶλημα, ἄτος, τὸ, id quod venditur seu venum
exponitur, res venalis. *Ab eod.*
Πῶλης, υ, ὁ, venditor. *Ab eod.*
Πῶλησαι, aor. 1. inf. act. verbi πῶλῆω, vendo.
Πῶλῆσαι, vendes, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.*
pro πῶλῆσῆσαι, a verbo *eod.*
Πῶλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. *Ab eod.*
Πῶλητήριον, υ, τὸ, locus ubi res venales expo-
nuntur; (2) forum. *Ab eod.*
Πῶλητής, υ, ὁ, venditor; *πῶληται*, magistratus
Athenis, quibus commissa erat elocatio
vegetigalium, metallorum, auctionum, et
similium. *Ab eod.*
Πῶλητικός, ἡ, ὄν, vendax, *Gl. V.* *Ab eod.*
Πῶλινός, ἡ, ὄν, pullinus; virgineus, *Æsch.* *S. T.*
460. Πῶληκῆ ἀπῆνη, rheda equis juncta,
Soph. Œd. Tyr. 802. *Α* πῶλος. *Unde*
Πῶλιον, υ, τὸ, parvus pullus, equuleus, *Dim.* α
πῶλος.
Πῶλοδῆμῶδης, υ, ὁ, equorum dormitor. *Α* πῶ-
λος et δαμῶζω.
Πῶλοδῆμῶν, ῶ, fut. ἴσω, pullos dcmo; (2) ut
pullum

pullum domo et erudio. Πωλοδομαίνω τινά
· ἢ νομαίε· πατήρ, Soph. *Al.* 449. Ex iisd.
Πωλοδόμης, υ, ὁ, pullorum vel equorum do-
mitor. Ex iisd.
Πωλοκόμος, υ, ὁ, pullarius. Ex πῶλος et κομῶ.
Πωλομάχος, υ, ὁ, ἔ, ἡ, cum pullis seu equis
pugnans. Ex πῶλος et μάχομαι.
ΠΩΛΟΣ, υ, ὁ, ἔ, ἡ, pullus, plerumque equi-
nus, equulus, sive tenera sive adultæ æta-
tis; equus, etiam bos: unde ζεύγος πωλικόν,
de jugo boum; (2) πῶλοι, qu. pulli Vene-
ris; et pro virgine dicitur, *Eryn.*
Πωλοτρόφος, υ, ὁ, ἔ, ἡ, pullos nutriens. Ex
πῶλος et τροφῶ.
Πῶλυς, ὕπος, ὁ, polypus, piscis quidam; (2)
caruncula in naribus seu in corde crescens.
Ex πολλός et πῶς.
ΠΩΜΑ, ἄπος, τὸ, operculum, operimentum.
Πωμάζω, f. ἄσσω, operculo claudio, obturo. A
prac.
Πῶμα, ἄπος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω,
seu πῶμα, bibo.
Πῶμῳ, adv. haudquaquam, nequaquam,
nullo modo. Ex πῶμα et μάλα.
Πωμάτιος, υ, ὁ, cochleæ terrestris species,
quod est quasi operculo tecta. A πῶμα.
Πωμάτιον, υ, τὸ, operculum, cooperculum.
Πώποτε, adv. unquam, *Gl. V.*
Πωρεῖα, ὤ, lugeo; (2) mœrore adficio, luctu
adficio. A πῶρος.
Πῶρη, ης, ἡ, luctus, miseria, calamitas. Ab eod.
Πωρητὺς, ὅς, ἡ, idem et ab eod.
Πωρητός, αἶα, αἶον, callosus, asper.
Πῶρινος, ἰνη, ἰον, e poro factus, tophinus. A
πῶρος.
Πωροκλήη, ἡ, ramex callosus (seu tophus) in
testiculo, &c. vide *Steph.*
Πωρομφάλον, τὸ, tophi concretio in umbilico,
Gorr.
ΠΩΡΟΣ, υ, ὁ, luctus; (2) callus; (3) tophus,
seu porus, lapis levis et porosus.
ΠΩΡΟΣ, ῥε, ῥόν, cæcus.
Πωρόω, υ, fut. ἄσσω, callum induco; (2) in
lapidosam duritiem et tophum commuto;
(3) sensum adimo, induro. *Pass.* occallesco,
callum duco; (4) in tophum converter;
(5) sensum amitto, obduresco adversus ali-
quid: πτωρομενόντων, profligatus, *Gl. V.* in-
duratus. Πτωρομενὸν αὐτῶν τὴν καρδίαν, *Joan.*
12, 40. πτωρομενόν, *Marc.* 6, 52. ἱππάρων-
των, *Rom.* 11, 7. A πῶρος.
Πωρόω, excæco. A πωρός. Hinc
Πώρωμα, ἄπος, τὸ, callosa durities, seu quod
in callum concrevit.
Πώρωσις, εως, ἡ, concretio in callum, consoli-
datio et ferruminatio ossium fractorum.
Gl. V. induratio; (2) stupor.
Πώρωσις, εως, ἡ, excæcatio. A πωρός.
Πῶς, adv. quo modo? quo pacto? qui? qua
ratione? (2) quam? (3) certo modo.
Hinc πῶς ποτε, quoniam tandem modo?
cur nam? πῶς δὴ τῦτο; qui fieri istud po-
test? πῶς γὰρ ἔ; quidni? πῶς φης;
quid ais? *Aristoph. Pl.* 268. Non semper
inservit interrogationi: Πῶς αἰὶ idem est ac
αἰὶ ποτε semper, *Id. Ibid.* 246. Εἰ πῶς vide
in *Id.* Πῶς δὲ, utinam: Πῶς δὲ δλοῖμαι, uti-
nam peream! *Eurip. Med.* 96. Πῶς δὲ δρο-
σερῆς ἀπὸ κρηνίδος . . . πῶμ' ἀρροαίμαι; uti-
nam ex roscido fonte potum hauriam, *Id.*
Hippol. 209. Πῶς δὲ σὺ μοι λῆξαις; utinam
tu mihi diceres! *Id. Ibid.* 346. Πῶς δὲ ἔξ-
φος νῶ παύσῃ, εἰ θέμις, κτάνει; utinam idem
gladius nos interficiat, si fas sit! *Id. Orest.*
1056. Πῶς δὲ ἀντ' ἐμὸν τὸν ἴσον χρόνον τρέφαιτε
σὴν τὴν νόσον; utinam pro me tot annos
aleretis hunc morbum! *Sophocl. Philoct.*
807. nusquam ista ceperunt interpretes.
Πῶς δὲ ἐν πρὸς τοῖς ἀγαθῶς τῶν αἰσιν ἐξείρῃς
ἄσας . . . utinam ergo præter bona ista
excogitare queas quam ratione, *Aristoph.*
Thesmoph. 24. Aliquoties tamen interro-
gative sumitur; quomodo? ut *Id. Iysist.*
912.
Πῶς, adv. et vox enclit. quodammodo, aliquo

modo, quantum. Hinc εἴσως, si forte; μή-
πως, ne forte.
Πῶσας, bibam, f. 1. ind. act. verbi πίνω.
Πωτάσμαι, ἄμαι, fut. ἥσμαι, volo, -as, volito.
Οἱ αἰδηόντες ἐπὶ ἐξομῇ ἐπὶ δένδρῳ Πωτῶνται,
Theoc. 15, 122. A πῶσμαι.
Πωτήσις, εως, εἰ, volaticus, *Sibyl.*
Πώτημα, ἄτος, τὸ, volatus. A prac.
Πωτήσις, volabis, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.*
et *Att.* pro πωτήρη, a πωτάσμαι, volo.
Πῶν, εως, τὸ, grex. Οἶον μέγα πῶν, *Il.* 3, 198.
A πῶμαι, possideo.
ΠΩΥΓΓΕ, γγος, ἡ, mergus, fulica.

P.

P EST litera decima septima Græcorum,
quæ suo nomine πῶ dicitur, idque ab
Hebræorum Resch; (2) in numeris valet
centum, et cum lineola inferne apposita ρ,
centum millia.
Πα, conjunct. expletiva, certe, utique, omnino;
sed πα, quidem.
Πα, vel potius πα, facile, *Soph.* Ex παδιον.
ΠΑ, τὸ, rha, radix quadam.
Παάττω, sursum ac deorsum curro, *Hes.*
Παῖ, Rabbi. Vox Syr. ἀκλστον, Magister.
Παδία, verberatio quæ fit virga, *V. L.*
Παδίου, fut. εὔσω, virgas quatio, virgis cædo:
Παδία, ων, τὰ, virgula; (2) radioli in ore
quorundam piscium. A παδίο.
Παδίζω, fut. ἰσω, virgis cædo; pecticis cædo
seu decutio, excutio. Τῷς ἱππαδισθῆν, 2 *Cor.*
11, 25. Ab eod. Unde
Παδίνος, ἰνη, ἰον, virgeus, *Gl. V.*
Παδίων, vel παδίων, υ, τὸ, virgula, parva
virga, ramulus, scapus. *Gl. V.* virgultum.
Dim. ab eod.
Παδοειδής, εως, ὁ, ἔ, ἡ, virgatus, virgæ similis;
et in plur. παδοειδέης, sc. ραφαί, suturæ in
calvaria. Ex παδός et εἶδος.
Παδομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, dum
sagittæ mittuntur in pharetram, mistæque
et inscriptæ sortientium nominibus exeun-
do sortem indicare creduntur. Ex μάντις.
Παδομαχία, ας, ἡ, pugna quæ fit virgis seu
baculis. Ex παδός et μάχομαι.
Παδομενία, ὤ, f. ἡ, certamen guberni. A
Παδονόμος, υ, ὁ, lictor, minister, qui sum-
movet turbam; (2) qui victori præmium
dat. Ex παδός et νῆμα.
ΠΑΒΑΟΣ, υ, ἡ, virga, vimen, festuca, fustis,
Ph. rudis, caduceus, sceptrum, fascies, has-
tile; (2) venæ auri et argenti in metallis;
(3) lineæ in vestibus.
Παδευχία, ὤ, fut. ἡσω, virgas seu fascies gesto;
(2) anteo, lictoris officium præsto. Αἱ
ἑσάδες παδευχύνται, *Plut.* A παδευχος.
Παδευχῆ, ης, ἡ, virgam seu bacillum, aut
fascies gestans. Ab eod.
Παδευχία, ἡ, ipsum munus gestandi fascies; in
pl. ipsæ fascies.
Παδευχικός, ἡ, ὁ, lictorius, *Gl. V.* A
Παδευχος, υ, ὁ, qui virgam aut virgas gestat,
lictor, viator. Ab ἔχω.
Παδευφώω, virgas seu baculum gesto. A
Παδευφός, υ, ὁ, ἔ, ἡ, qui virgam seu virgas
gestat; (2) lictor. Ex φέρω.
Παδωδία, ἡ, quidam pro παφωδία vide *Steph.*
Παδωδός, εἰ, ὁ, qui canit virgam manu tenens,
rhapsodus; et παδωδία, rhapsodia. Ex
παδός et ᾠδή, cantus.
Παδωσις, εως, ἡ, qu. dic. virgatio, striatio co-
lumnæ. A παδός. Unde
Παδωτός, ἡ, ὁ, qu. dic. virgatus, pectinatim
divisus, striatus. *Gl. V.* virgeus.
Παγασαεύω, in rimam me insinuo. A
Παγὰς, ἄδος, ἡ, ruptura, fissura, rima, *Ph.*
παγάδες, fissura, *Gl. V.* rupes, *Ph.* A
ῥήσσω.
Παγδαίος, αἶα, αἶον, impetuosus, vi perum-
pens. A παγδην. Hinc
Παγδαίτης, ἡ, impetus, vehementia.

Πάγδην, adv. abrupte. A ῥήσσω.
Παγείσα, ρητά, aor. 2. part. pass. f. g. verbi
ῥήγνυμι, pro ῥήγω, rumpo.
Παγήσισθαι, rupturum esse, aor. 2. inf. med.
verbi ejusd.
Πάγίζω, fut. ἰσω, acinos, uvæ grana colligo;
(2) uvas lego, *Theocr.* 5, 133. A πάξ.
Παγικός, ἡ, ὁ, qu. dic. acineus. Ab eod.
Πάγιον, τὸ, acinus parvus, item phalangii spe-
cies, *Steph.*
Παγοειδής, ες, acini formam habens, item se-
cunda oculi tunica, *Gorr.*
Παγός, ἰσσω, ἔν, rimosus. A ῥήσσω.
Παγολογία, acinos lego, *Sch. Theoc.*
Παγολόγος, υ, ὁ, ἔ, ἡ, acinorum collector. Ex
πάξ et λόγω, colligo.
Παγώω, ὤ, f. ἄσσω, scindo, dirumpo. A ῥήσσω.
Παγῶδης, εως, ὁ, ἔ, ἡ, acinosus, racemosus. A πάξ.
Παγῶδης, εως, ὁ, ἔ, ἡ, rimosus. A ῥήσσω.
Παδῶλος, ἡ, ὁ, *Hesych.* pro
ΠΑΔΑΝΟΣ, ἡ, ὁ, mollis, tener; (2) procerus.
ΠΑΔΑΜΝΟΣ, υ, ὁ, germen, ramus tener.
Παδινάκη, ἡ, oleum sic dictum a Persis, *Herod.*
Παδινός, dat. pl. f. g. *Ion.* pro παδινός, a
Παδίνος, ἡ, ὁ, gracilis, tenuis; (2) agilis, mo-
bilis, *Il.* 23, 583.
ΠΑΔΙΣ, ἰκος, ἡ, *Nic. Th.* 378, ramus.
ΠΑΔΙΟΣ, ἰα, ἰον, et παδός, ὁ, ἔ, ἡ, facilis. Hinc
compar. ῥῶμα, facilior, expeditior; et superl.
ῥῆσος, et ῥῆσιος.
Παδιεργίω, ὤ, fut. ἡσω, facile ad scelus aliquod
patrandum prorumpo; (2) mala fide ago,
Gl. V. decipio; (2) negligenter ago. Ἐν
παδιεργίᾳ ὅλης τῆς ἡμέρας τῶς ἀνθρώπους, *Xen.*
A παδιεργός. Hinc
Παδιεργημα, ἄτος, τὸ, scelus, veteratorum fa-
cinus.
Παδιεργία, ας, ἡ, scelus, facinus, fraus, ma-
leficientia: (2) desidia, mollities, incuria.
Gl. V. falsum. A
Παδιεργός, εἰ, ὁ, ἔ, ἡ, facinorosus, sceleratus,
veterator, versipellis. *Gl. V.* falsarius; (2)
mollis, lascivus. (2) παδιεργότερον ἐν γαργα-
φῶι ἔφασαν τῷ Ἀσσυρίῳ νόματι, *Arr. Hist.*
Alex. 2, 5.
Παδῖος, adv. facile. Σοὶ παδῖος παρίσταται, tibi
adest facultas, *Eurip. Androm.* 231. A
παδῖος.
Πάζω, et παζομαι, perfundo, adspingo; ῥάσσω,
ῥάσσω, rigate, aor. 1. imperat. pro ῥάσσω,
ῥάσσω, *Od.* 20, 150. ἱππράδατο, adpersi erant,
plusq. perf. pass. *Il.* 12, 431. A παίνω, vel
ῥήσσω.
Πάζω, voro, inpr. de canibus, a sono, *Hes.*
Παθῶν, strepo, fragorem edo; (2) frango. A
ΠΑΘΑΓΟΣ, υ, ὁ, strepitus, proprie ex aqua con-
cussa, sonitus, tumultus.
Παθῶν, idem quod παίνω.
Παθῶν, ἡ, idem quod παθῶν, *Hes.*
ΠΑΘΑΜΙΣ, γγος, ἡ, gutta, *Il.* 11, 536.
Παθαμίζω, adspingo. A παθαίνω.
Παθαπυγίζω, vide παθαπυγίζω.
Παθάσσω, ferio, percutio. A ῥάσσω.
Πάθυμα, τὰ, desidia, *Aristot.*
Πάθυμῳ, ὤ, f. ἡ, remisso sum animo, deses
sum, quiesco, quieti me trado. *Gl. V.* desi-
deo. Οὐδὲ παθυμῶν διττίλεισιν τὸν βίον, *Isocr.*
A παθυμος. Unde
Παθυμῶς, ας, ἡ, desidia, segnitie, socordia, igna-
navia. *Ph.* levitas animi.
Παθυμίζω, fut. ἰσω, socordem reddo; (2) sub-
levo, levo, demulceo, recreo. Ab eod.
Παθυμοποιός, εἰ, ὁ, ἔ, ἡ, desidem et inertem red-
dens. Ex παθυμος et ποίω.
Πάθυμος, υ, ὁ, ἔ, ἡ, desidiosus, deses, socors,
Ph. segnis, *Gl. V.* Ποὶ γὰρ μνηστὴς παθυμος;
quousque enim conquiesces? *Soph. El.* 958.
Ex παδῖος et θυμός.
Παθυμότερον, adv. segnius, indulgentius, neg-
ligentius.
Παθυμῶντας, acc. plur. part. præ. contr. pro
παθυμῶντας, a παθυμῶν, levis animi, socors
sum.
Παθύμως, adv. remisse, segniter, languide.
Παῖα, ας, ἡ, sanitas, *Hesych.* A ῥῶμα.
Παιβοειδής, ἰς, curvus, obliquus:
4 F 2

ῥαϊβοειρᾶνος, *ov*, incurvum caput habens: A
 'ΡΑΙΒΟΣ, ἡ, *ov*, varus, cruribus incurvis; (2)
 incurvus, intortus, *Nic. Th.* 788.
ῥαϊβοσκελῆς, *ιος*, *ὁ* *ἢ* ἡ, cui crura sunt intorta.
 Ex *ῥαϊβός* et *σκελῆς*, *crus*.
ῥαϊβός, varico-, *nas*, *Gl. V.* incurvo. A *ῥαϊβός*.
ῥαϊγδην, *adv.* pro *ῥαγδην*, *Err.*
ῥαϊζή, *fut. 1us*, convalesco, e morbo recreor;
 revalesco, *Gl. V.* A *ῥάινω*.
ῥαϊκάνη, ἡ, flagellum, *Steph.*
 'ΡΑΙΝΩ, *fut. 1us*, *ῥαίνω*, perfundo, adspargo, irro-
 ro. *Ph.* spargo; *ῥάινω*, sparge, *Gl. V.* a. 1.
 imperat. *Μίλων ῥαίνων φόνω πίδιον*, *Pind.*
Isthm. 8, 110.
ῥάϊσα, *adv.* facillime. A *ῥάϊδος*.
ῥαϊσῆς, ἥσος, ὁ, malleus, *Il.* 18, 477. A *ῥαίω*
ῥαϊσῆιος, *ια*, *ov*, corrumptendi vim habens;
 (2) fabrilis. A *ῥαϊσῆς*, vel *ῥαίω*.
ῥαϊσῆς, ὁ, ὁ, corruptor, destructor. A *ῥαίω*.
ῥαϊσός, ἡ, *ov*, corruptibilis; (2) corruptus.
ῥαϊστόπυος, *ov*, malleo tundendus, *Man.*
ῥαϊφάσσω, caste vivo, purus sum, *Hes.*
 'ΡΑΙΩ, *fut. 1us*, *ῥαίω*, profligo, corrumpro, de-
 struo, disperdo. *Δάδος ἀνδρὸς ὡς ἐλευτέρω*
ῥαίωτο, defatigaretur, *Soph. Trach.* 267.
ῥακᾶ, vox convicii apud Syros; inanis, fa-
 tuus.
ῥακιδῶς, vestimenta desiccō. Ex *ῥάκος* et
ἄζω, sicco.
ῥακιδύτης, *ex*, *ὁ* *ἢ* ἡ, lacera veste indutus, mo-
 nachus. Ex *ῥάκος* et *ἰνδύς*.
ῥακιδύτης, *ov*, lacera veste indutus, *Steph.*
ῥάκινος, pannus, *Gl. V.* A *ῥάκος*.
ῥάκινω, *u*, τὸ, vestis vilis, detrita et lacera,
 vilis et detritus panniculus. *Gl. V.* pannu-
 lo. *Dim.* a *ῥάκος*.
ῥακισωφραπτάνης, *u*, ὁ, qui vestes viles et de-
 tritas consuit; *Aristoph. Ran.* 925. Ex *ῥά-
 κινω* et *συνφράπτω*.
 'ΡΑΚΙΣ, ἴδος, ἡ, surculus, ramus.
ῥακοδευτία, *ῶ*, *f. ἴσω*, pannis laceris obsitus sum,
 pallium lacram gesto, *impr. ap. Eccles.*
monachus fio. A
ῥακοδυντής, et *ῥακιδύτης*, *u*, *ὁ* *ἢ* ἡ, idem quod
ῥακιδύτης.
ῥακῖος, ἴσσω, *ov*, pannis laceris obsitus, pan-
 nosus. A *ῥάκος*.
ῥάκος, *ιος*, τὸ, lacera vestis, detritus pannicu-
 lus, *Ph.* pannus, *Gl. V.* linteolum. *Apud*
Sacr. Eccles. pallium, *τεβῶνιν*, quo mona-
 chi usi; (2) ruga oris senilis. A *ῥάσω* ἤ.
 'Ὶάκος μὲν τὸ διεργῶνος, τρεῖςιν δὲ τὸ ἀποβέβλη-
 νός τὰς κεφαλὰς, *Eustath.* ad *Od.* 14, 559.
ῥακοφορέω, *ῶ*, *f. ἴσω*, lacram vestem gesto.
ῥακίω, *ῶ*, *fut. ἴσω*, lacero, pannosum reddo;
 (2) corrumpro, *impr.* de senectute, rugosum
 reddo, debile; *in pass.* in rugas contrahor;
 rugosus, deformis fio. A *ῥάκος*.
ῥακτήριον, *u*, τὸ, saltatio quædam. A
ῥακτῆριος, *ια*, *ov*, strepitum multum edens,
Μίλων βοῶν ἄνδικα καὶ ῥακτῆριος, *Soph.* in *Phi-
 loctete* ad *Trojam*. A *ῥάσω*.
ῥάκτος, *u*, ὁ, vallis, petra, præcipitium; (2)
 collis, tumulus. Ab *eod.* Unde
ῥακτῆρι, τὰ, saltatio quædam strepera; (2)
baculi quibus fructus decutiuntur.
ῥακδής, *ιος*, *ὁ* *ἢ* ἡ, lacer, attritus, fractus, *Ph.*
 pannosus, senilis, rugosus. A *ῥάκος*.
ῥάκμων, ἄτος, τὸ, ex attritis panniculis con-
 suta vestis. A *ῥάκω*. Unde
ῥάκμωσι, *ιος*, ἡ, deformitas e senilibus rugis,
 item contractio quævis in rugas.
ῥάμμα, ἄτος, τὸ, sutura. *Ph.* acia. A *ῥάπτω*.
 'ΡΑΜΝΟΣ, *u*, ὁ, rhamnus alba, fruter spinosus.
Ph. spina alba.
ῤαμνusia, *ας*, ἡ, Rhamnusia, Nemesis. A
 pago Attico.
ῤαμψίς, ἡ, navis quoddam genus, *Steph.*
 'ΡΑΜΦΟΣ, *εις*, τὸ, rostrum, avium proprie.
ῤαμψίς, *rigulos*, *aor. 1. part. pass.* verbi *ῤαίνω*.
ῤῆνις, ἴδος, ἡ, stilla, gutta. A *ῤαίνω*.
ῤαντῆς, ἥσος, ὁ, qu. dic. perfusor, irrigator,
 locus in oculis ex quo lacrymæ fluunt.
ῤαντῆριος, *ας*, *ov*, respersus, *Æsch.*
ῤαντίζω, *fut. 1us*, *ῤαίνω*, adspargo, inspergo, irro-
 ro; *ῤαντίζεις*, adsparges, *Ph. f. 1. 1us*. *lit.* pro *ῤαί-
 νεις*.

τίσις. Ἰάντα τὸν λαὸν ἱβάντισσι, *Hebr.* 3, 19. Ἐβραντισμένον τὰς καρδίας, *Ib.* 10, 22. Ἀβαντίς. Hinc

ῥάντισμα, ἄτος, τὸ, idem quod ῥαντισμός, ῥ, ὃ, adpersio, irroratio, perfusio.

ῥαντός, ἡ, ὄν, adpersus; (2) maculosus. Ἐδάλυσεν Ἰακώβ τὴν λάβαν ὅπως τῶν ραντῶν καὶ πολυμερῶν σπέρματων, *Justin. Martyr.* 424. *ex edil. Oxon.* Ἀ ράινω.

ῥΑΞ, ῥάγος, ἡ, acinus.

ῥάξις, εὐς, ἡ, conflictus. Ἀ ράσσω. Unde σὺρράξις, idem.

ῥῶν, adv. facilis. Ἀ ῥῶν, pro ῥάινω.

ῥάινος, adv. facile. Ab eod.

ῥαπτωαίλος, ἡ, vel ῥαπταίνωλος, ῥ, ὃ, calumnia vel tibiam inflans. *Ex ῥάπτω et αἰλός.*

ῥαπίξ, fut. ἰσώ, virga caedo seu percutio, aut etiam fuste; (2) alapam infligo, palmis caedo. *Gl. V.* expalmo, alapo. Ὅστις σε ραπίσῃ ἐπὶ τὴν δεξιάν σε σιαγόνα, *Matt.* 5, 39. Ἀ

ῥΑΠῚΣ, ἴδος, ἡ, virga; (2) pro ῥάφισ.

ῥαπίσας, ἄρ. 1. part. act. verb. ῥαπίσας.

ῥάπισμα, ἄτος, τὸ, ictus qui virga incutitur; (2) alapa, colaphus. Ἀ ράπιξι.

ῥάπτης, ῥ, ὃ, tutor, consutor. *Gl. V.* sarcinator, tutor. Ἀ ράπτω.

ῥαπτικός, ἡ, ὄν, sutorius, *Gl. V.* Ἀ πρᾶξ.

ῥάπτει, ἡ, sarcinatrix. Ab eod.

ῥαπτός, ἡ, ὄν, sutus, consutus, vel sutilis.

Hinc τὸ ραπτόν, ῥ, pulvinus, cento. Ἀ

ῥΑΠΤΩ, fut. ψω, suo, consuo, sarcino, consarcino; (2) struo, machinor. Δόλος ῥάπτει, *Phocyl.* 2. Μῶν εἰς γυναῖκα ἔβραψας, οἷα δὴ γυνή; *Eur. Andr.* 910. Ἐπεινός ἐν μετὰ ποτ' ἔβραβη διός, *Il. Bac.* 343.

ῥΑΠῚΞ, υὸς, ἡ, rapa.

ῥαρίς, ἄδος, ἡ, Ceres, *Suid.*

ῥάρινος, ῥ, τὸ, infans, cui solus venter adhuc curatur. Ἀ

ῥΑΡΟΣ, ῥ, ὃ, venter; (2) robustus, *Hesych.*

ῥάρατος, rigate, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω, pro ῥάινω, rigo.

ῥασηπαυγίξω, f. ἰσώ, planta pedis nates aliquid sursum; (2) concava lataque manu idem facio. Τὰς πρεσβείας τ' ἀπελούεις ἐκ τῆς πόλεως ρασηπαυγίζων, *Aristoph. Eq.* 793.

ῥάραμα, ἄτος, τὸ, adpersio, perfusio. Ἀ ῥάζω.

ῥΑΣΣΩ, fut. ξω, allido, collido, deturbo.

ῥάσω, pro ῥάισα, adv. facillime. Ἀ

ῥάσος, vel ῥάισος, ἰση, ἰσών vide ῥάσιος.

ῥασηνυσίς, εὐς, ἡ, idem quod ρασηνών. Ἀ

ῥασηνών, fut. εὐσώ, facile vel libere ago; (2) otio, languore otio, inertiae indulgeo. ῥασηνώνων τῇ ψυχῇ παρὰ κτήναις ἐκ πτό σιωῆς ἀνασταυμένους, *Xen.* Ἀ

ῥασηνών, ἡ, ὃ, facilitas; (2) laboris levamentum, seu facilis ratio aliquid conficiendi; (3) facultas; (4) facultas et indulgentia fortunae, res secundae; (5) doloris remissio; (6) relaxatio animi; (7) otium, inertia. Ἀ ῥάσος, superl. α ῥάσιος.

ῥάσω, οἶος, ὃ, genus poculi. Ἀ ῥάζω.

ῥαφανέλιον, τὸ, oleum e raphano.

ῥΑΦᾶΝΗ, ἡ, ὃ, raphanus. Hinc

ῥαφανηδόν, adv. in modum raphani.

ῥαφανόλις, ὡς f. εὐσώ, podicem raphano trajicio, raphano in anum immisso crucio, quae poena moechorum erat. Τί δ' ἦν ραφανιδῶν; γε πισυμένους σοι; *Aristoph. Nub.* 1079.

ῥαφανιδώδης, εὐς, ὃ ἢ ῥ, raphani similitudinem habens. Ἀ

ῥαφανίς, ἴδος, ἡ, idem quod ῥάφανος, *Gl. V.* radix.

ῥαφανίτις, ἡ, iris, quia radix ejus raphano similis. Ἀ

ῥΑΦΑΝΟΣ, ῥ, ὃ, brassica, raphanus. *Ph.* radix. *Angl.* RADISH.

ῥαφανώδης, εἰς, raphano similis. Ἀ πρᾶξ.

ῥαφείον, ῥ, τὸ, sutura, *Gl. V.* Ἀ seq.

ῥαφεύς, εὐς, ὃ, sutor, sartor. Ἀ ῥάπτω.

ῥαφή, ἡς, ἡ, sutura, compages. Ab eod.

ῥαφία, ας, ἡ, idem et ab eod.

ῥαφιδεύς, εὐς, ὃ, sutor. Ἀ ραφιδεύω.

Ῥαφιδεντής, ῤ, ὁ, idem et ab eod.
Ῥαφιδεντός, ῥ, ὄν, sutus, consutus; (2) ac-
pictus. A eod.
Ῥαφιδόθηκη, ης, ἡ, aciarium. Ex ῥαφίς et Θήκη.
Ῥάφιον, α, τὸ, parva acus; (2) subula. Dim. α
Ῥαφίς, ἰδος, ῥ, acus, subula; (2) nomen piscis.
Ῥάπτω.
Ῥαχάδην, adv. in spinæ modum. A ῥάχισ.
Ῥαχίς, ἄδος, ῥ, locus saltuosus et abruptus.
Ῥαχία.
Ῥάχεις, tesqua, Ph. A ῥάχισ.
Ῥαχιστεῖλαι, fut. ἴσω, dissecō, et proprie quidem
per mediam spinam. A
Ῥαχιστρον, α, τὸ, media spina, medullitium
spinæ. A ῥάχισ.
Ῥαχσέντες, allisi, nom. pl. aor. 1. part. pass.
masc. gen. verbi ῥάσσω, allido.
Ῥάχια, ας, ἡ, crepido litoris petrosa, litus
petrosus, rupes in mare procurrens, scol-
pulus; (2) restagnatio maris in oceani litore;
unde (2) strepitus. A ῥάχισ.
Ῥαχιαῖος, α, ὄν, ad dorsum pertinens, in dorso
harens. Ab eod.
Ῥαχίζω, fut. ἴσω, per spinam dissecō; (2) dis-
seco. "Εὐθὶ εἰσπεύοντες ἕλκισι πολυέκτανον φόνον
κύκλῳ ῥαχίζω, Soph. Aj. 56. A
Ῥάχισ, εως, ῥ, spina dorsi; (2) lumbus; (3)
dorsum montis; (4) spina sive osseum nasi,
quod ad genus utrimque recedit. A ῥάσσω.
Ῥαχιστὴρ, ῥεος, et ῥαχιστής, ῤ, ὁ, dissector, car-
ptor; (2) mendax, mendaciis gaudens, jacta-
tor. A ῥαχίζω.
Ῥαχίτης, ὅ, et ῥαχίτης, ῥ, qui est in dorso. A
ῥάχισ.
Ῥαχιδῆς, εος, ὁ ἢ ῥ, scopulosus. A ῥαχία.
Ῥάχος, εος, τὸ, pars avulsa. A ῥάσσω.
Ῥάχος, α, ὁ, palus, stipes acutis ramorum re-
sectorum radiis. Ab eod.
Ῥάψις, εως, ῥ, sartura. A ῥάπτω.
Ῥαψάδια, ὧ, fut. ἴσω, carmina contexo, et
quasi consuo; (2) carminibus decanto; (3)
carmine heroico perscribo vel trado; (4)
rhapsodias recito. "Α περί εἰμαμένης ἔ τῶν
μοισῶν ἐκείνοι ἐῤῥαψάδῃσιν, Luc. Ex ῥάπτω
et ῥάψω vide Ern.
Ῥαψάδμα, τὸ, mendacium, nugæ. A præc.
Ῥαψάδια, ας, ῥ, contextura carminum, præ-
cipue epicorum, liber carminis epici, inpr.
Homerici. Gl. V. collecta, collectanea. A
Ῥαψάδος, εος, ὁ ἢ ῥ, carminum contextor, et
quasi consuo; (2) rhapsodiarum recitator;
(3) carminis Homericī recitator. A ῥάπτω
et ῥάψω.
Ῥάων, pro ῥαίων, facilius, Gl. V. ῥάων, ὁ ὑγιά-
νας, sanus, qui convaleuit. A ῥάδιος.
Ῥάως, adv. facile. A præc.
Ῥέα, adv. facile, commode. A ῥέω, vel ῥίω.
Ῥέα, it. Ῥεία, ας, ῥ, Rhea, Gl. V. Ops, Opis.
Dea intellectualis ordinis, et causa omnis
divinæ, intellectualis, animalis, et mundanæ
vitæ.
Ῥέγκος, ῥεος, ὁ, tinctior. A ῥέγω, unde ῥεγίζω,
&c. Ern.
Ῥέγκος, εος, τὸ, sonus nasi, qui stertendo edi-
tur, rhonchus. A
ῬΕΓΚΩ, f. ῥέγω, sterto. Οἱ ὄνειρά τε ῥέγκουσιν,
Aristoph. Nub. 5. Ῥέγκει μέθων ἐν ταῖσι
βύσσας, ὕπτιος, Id. Eq. 104.
Ῥέγκμα, τὸ, idem quod ῥέγος.
Ῥέγεις, εως, ῥ, idem quod ῥέγκος. A ῥέγκω.
Ῥέγος, τὸ, idem quod ῥήγος, Ern.
Ῥέγχος, εος, τὸ, idem quod ῥέγκος.
Ῥέγχω, sterto, rhonchisso, Gl. V.
Ῥεγχάδης, εος, ὁ ἢ ῥ, stertens. A ῥέγχος.
ῬΕΔΗ, ης, ῥ, rheda.
Ῥέδω, α, τὸ, parva rheda. Dim. a ῥέδω.
Ῥεῖ, fluebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro
ῥέρε, a verbo ῥέω, fluo.
Ῥέειρον, α, τὸ, vide ῥέειρον. A ῥέω.
Ῥέζεσκε, sacrificabat, 3. sing. imperf. ind. act.
Ion. pro ῥέρεζε, a verbo ῥέζω, sacrifico.
Ῥέζουσα, acc. sing. part. Dor. pro ῥέζουσα, a
verbo eod.
ῬΕΖΩ, fut. ῥω, facio; (2) facio, i. e. rem sacra-
m facio, sacrifico; qua de re proprie
ut Lat. operari. Φοίβω θ' ἱερὴν ἱκατόμβην
Ῥέζω, sacrifico.

-exundatio. 'Ρηχίη δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἀμπωτίς ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν γίνεσθαι, quotidie aestus et recessus est, *Herodot.* 2, 11. Pro *ραχία*.
'Ρήχης, ἡ, promontorium, *Hes.* praecipitium, *V. L.*
'Ρηχός, ὅ, δ, sepes, septum; (2) maceria; (3) vallum. *A. ῥήσω*.
'Ρηχάδης, ες, asper, salebrosus, *Nic.*
'Ρηγέδανός, ἡ, δν, horribilis, horrorem incutiens, *Il.* 19, 925. Ex *ῥήγος* et *δάνος*.
'Ρήγαι, αἱ, f. ἴσω, horreo, exhorreo; (2) rigeo.
'Ρήγισον δ' ὁ γήρων, *Il.* 3, 259. *A. ῥήγος*.
'Ρηκλός, ἡ, δν, horrendus, horrificus. Ab eod.
'Ρηγήσειν, f. 1. inf. act. verbi *ῥήγαι*, horreo.
'Ρήγιον, magis horrendum, deterius. *A. ῥήγος*.
'Ρήγισ, υ, δ, ἡ, rigidus, horridus, frigidus.
'Ρήγισος, ἴση, ἴσον, maxime horrendus; *ῥήγισον*, adv. teterrime.
'Ρήγινός, ἡ, δν, idem quod *ῥήγισος*, *Ern.*
'Ρηγμάχης, υ, δ, cum frigore pugnant, frigus contemnens. *A. ῥήγος* et *μάχουμαι*.
'Ρηγόπυρος, ἡ, febris in qua paroxysmus cum gravi horrore.
'ΡΗΓΟΞ, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, alior; (2) febris.
'Ρηγασίς, ὅ, δ, ἡ, perpetuo frigans seu algens. Ex *ῥήγος* potius *ῥηγασίος*. *A.*
'Ρήγαι, αἱ, fut. ὥσαι, frigeo, algeo. Τὸ μὴ ῥηγῶ πολλὸν κάλλιον τῷ ἀμπαχέοντι εὐπορεῖν, *Luc.* *A. ῥήγος*.
'Ρηγάδης, εος, ὁ δ, ἡ, rigens, *Aret.* Ab eod.
'ΡΙΖΑ, ης, ἡ, radix, stirps, *Ph.* in *N. T.* per *Ebr.* surculus; vid. ἔξος.
'Ριζαγα, ἡ, instrumentum quo extrahunt spicula, aut alia, quae manibus seu digitis prehendi non possunt.
'Ριζάς, ἄδης, ἡ, radix; (2) radicem acervus.
'Ριζῶν, radicibus, dat. pl. *Ion.* et cum υ, pro *ῥιζαῖς*, a *ῥίζα*, radix.
'Ριζίας, υ, δ, ὁ, ut *ῥιζίας* ὀπός, succus qui e radice exprimitur. Ab eod.
'Ριζιδά, adv. minutim. Δὴ ποτε *ῥιζιδά* τρέις, [sic legendum, non *ῥιζίδα*], *Nic. Alexiph.* 531.
'Ριζίον, υ, τὸ, radícula, *Gl. V.* *A. ῥίζα*.
'Ριζοβολέω, αἱ, fut. ἴσω, radices ago. *A.*
'Ριζοβόλος, υ, δ, ἡ, radices emittens. Ex *ῥίζα* et *βάλλω*.
'Ριζόβην, adv. radicitus, stirpitus. *A. ῥίζα*.
'Ριζολάβειν, αἱ, fut. ἴσω, radices ago seu capio. Ex *ῥίζα* et *λαμβάνω*, (sed leg. *ῥιζοβολέω*, *Ern.*)
'Ριζολογία, αἱ, f. ἴσω, radices colligo. Καθόλου πάντας τυράνους *ῥιζολογήσας*, *Diod.* *A.*
'Ριζολόγος, υ, δ, ἡ, radicem collector, herbarius. Ex *ῥίζα* et *λέγω*, colligo.
'Ριζοπάλης, υ, δ, radicem venditor.
'Ριζοτομία, αἱ, fut. ἴσω, radices excindo seu seco; (2) ablaqueo. *Ῥιζοτομῆν βοτάνας*, *Hipp.* *A. ῥιζοτόμος*. Hinc
'Ριζοτομία, ας, ἡ, radicem sectio seu excisio; (2) herbarum ad medicamenta lectio seu collectio. Hinc
'Ριζοτομικός, ἡ, δν, pertinens ad radicem excisionem, seu herbarum lectionem. *A.*
'Ριζοτόμος, υ, δ, ἡ, radicem excisor seu sector; qui radices colligit, earum peritus, herbarius. Ex *ῥίζα* et *τέμνω*.
'Ριζόχος, υ, δ, ἡ, radicem (item. fundamenta) continens. Ex *ῥίζα* et *έχω*.
'Ριζοφάγειν, αἱ, f. ἴσω, radicibus vescor. *A.*
'Ριζοφάγος, υ, δ, ἡ, radicibus vescens. Ex *ῥίζα* et *φαγέω*.
'Ριζοφάγος, ον, cui cortex radicis speciem gerit, *Theophr.*
'Ριζοφοιτήτος, υ, δ, ἡ, e radice proveniens, e radice natus. Ex *ῥίζα* et *φαιτάω*.
'Ριζοφύειν, αἱ, fut. ἴσω, radicem vel radices emitto, radices ago. *A.*
'Ριζοφύτης, εος, ὁ δ, ἡ, qui radicem seu radices emisit; (2) e radice proveniens. Ex *ῥίζα* et *φύω*.
'Ριζόφυλλος, υ, δ, ἡ, radice foliatus. Ex *ῥίζα* et *φύλλω*.
'Ριζόφυτον, τὸ, stirps, *Bud.*
'Ριζόφυτος, ον, radice natus, *V. L.*

'Ριζάω, αἱ, fut. ὥσω, radicibus firmo seu fulcio; (2) confirmo, stabilio, corroboro; *ῥιζίζωται*, radices egit, perf. pass. *Ἐν ἀγάθῃ ῥιζίζωμιναι*, *Ephes.* 3, 18. *Ἐξ ἀμαθίας πάντα κακὰ πᾶσιν ῥιζίζονται* ἔβλασαν, *Plato.* *A. ῥίζα*.
Unde
'Ριζώδης, εος, ὁ δ, ἡ, radici similis.
'Ριζώμα, ἄτος, τὸ, quod radices egit, quod stabilitum est velut fixis radicibus, radix. *A. ῥίζω*.
'Ριζώουζ, χος, ὁ, radix unguis.
'Ριζωνύχια, τὰ, et *ῥιζωνυχία*, ἡ, idem.
'Ριζωρυχία, αἱ, f. ἴσω, radicem effodio. *A.*
'Ριζωρύχος, υ, δ, ἡ, radicem effodiens. Ex *ῥίζα* et *ρύσσω*.
'Ριζώσις, εος, ἡ, radicem emissio. *A. ῥιζώω*.
'Ριζωτής, ὅ, δ, stabilitor, *Synes.*
'Ρικνός, εσσα, εν, rugosus, vetus, obsoletus. *A. ῥικνός*.
'Ρικνόμααι, ἔμαι, distrahor et omnibus modis distorquor; (2) indecenter me flecto; (3) in saltando lumbis incurvatus agitor. *Ἐθι- νάσης* δ' ἐξαυτίς ἀφανιστοῖς μελίσσι *ῥικνός*, *Oppian.* de *Piscat.* 5, 593. *A.*
'ΡΙΚΝΟΞ, ἡ, δν, rugosus, curvus; (2) tenuis, macilentus.
'Ρικνότης, ητος, ἡ, curvitas. *A. ῥικνός*.
'Ρικνώδης, εος, ὁ δ, ἡ, rugosus. Ab eod.
'Ρικνώση, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro *ῥικνώσασθαι*, a *ῥικνόμααι*, rugis deformibus inditor.
'Ρικνωσις, εος, ἡ, rugositas et corrugatio in cute, cum extenuata concidit et corrugatur. Ab eod.
'Ρίμμα, ἄτος, τὸ, jactus. *A. ῥίπτω*. Unde
'Ρίμφα, adv. leviter, statim, celeriter.
'Ριμφαρέματος, υ, δ, ἡ, qui citato et celeri cursu fit. *Ῥιμφαρέματος διφρηλασία*, *Pind.* *Olymp.* 3, 66. *Ῥιμφαρέματος ἀμύλλα*, *Soph.* *Æd. Col.* 1062. Ex *ῥίμφα* et *ἀρμα*.
'ΡΙΝ, ῥινος, ἡ, nasus, et in plur. nares.
'Ρινάριον, τὸ, Dim. a *præc.*
'Ριναυέω, per nares cum strepitu spiritum mitto, *Schol. Lucian.*
'Ρινάω, αἱ, decipio, proprie nares, ut quum canes falluntur olfactu. *A. ῥιν*.
'Ρινάω, ῥινά, limat, *Ph.* *A. ῥινη*.
'Ρινεχυσία, ἡ, infusio in nares.
'Ρινεχυσίωμαι, infundo in nares. *A.*
'Ρινεχυσίτης, υ, δ, specillum, seu instrumentum, quo quid in nares infunditur. *A. ῥιν* et *έγχω*.
'Ρινάω, αἱ, f. ἴσω, lima polio, limo. *A.*
'ΡΙΝΗ, ης, ἡ, lima; (2) piscis quidam.
'Ρινηλασία, ἡ, fragrantia; (2) indagatio, vestigatio, quæ fit per nares.
'Ρινηλάτιω, αἱ, fut. ἴσω, narium olfactu perse- quor; (2) sagaciter indago. *A.*
'Ρινηλάτης, υ, δ, qui narium seu olfactu inda- gat, sagax. Ex *ῥιν* et *λαίνομαι*. Unde
'Ρινηλάτος, υ, δ, ἡ, olfactu feriens, sc. nares, epith. vini boni.
'Ρινημα, ἄτος, τὸ, ramentum. *A. ῥινάω*.
'Ρινητήριον, υ, τὸ, lima, *Gl. V.* Ab eod.
'Ρινητής, ὅ, δ, limator, *Gl. V.* Ab eod.
'Ρινίω, limo, *Ph.* Ab eod.
'Ρινίον, lima, *Gl. V.* Ab eod.
'Ρινωμα, ἄτος, τὸ, ramentum. *A. ῥινίω*.
'Ρινόατης, υ, δ, rhinobates, piscis, apud *Aristot.*
'Ρινόβολος, ὁ, ἡ, qui e nariibus ejicitur.
'Ρινόβόλος, nares feriens odore, ut vinum. *A. ῥιν* et *βάλλω*.
'Ρινόβηψ, υ, δ, coriarius. *A. ῥινός* et *δίφω*.
'Ρινόκερας, ατος, ὁ, rhinoceros, animal unius in nare cornu. Ex *ῥιν* et *κέρας*.
'Ρινοκολλήτης, υ, δ, decurtator narium. Ex *ῥιν* et *κολέω*, amputo.
'Ρινοκοπία, αἱ, f. ἴσω, nasum amputo. Ex eod. et *κόπτω*.
'Ρινοκόβης, ἴδης, ἡ, instrumentum, quo nasus arreptus torquebatur. *A. ῥιν* et *λαμβάνω*.
'Ρινομάκτρον, υ, τὸ, linteolum abstergendis na- ribus aptum, muccinum. *A. μάσσω*.
'Ρινοπύλη, ης, ἡ, portula, ostium. Ex *ῥινάω*.
'ΡΙΝΟΞ, ὅ, δ, vel ἡ, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, scutum, *Il.* 4, 477.

'Ρινόσιμος, υ, δ, ἡ, qui naso est simo.
'Ρινόσμητος, υ, δ, ἡ, cuius nasus est amputatus seu defectus. Ex *ῥιν* et *τέμνω*.
'Ρινοτομία, αἱ, fut. ἴσω, nasum amputo. *A.*
'Ρινοτόμος, υ, δ, ἡ, nasum amputans. Ex *ῥιν* et *τέμνω*.
'Ρινοτόρος, υ, δ, scuta seu clypeos perforans, item aciem dirumpens. *Ἄγης Ῥινοτόρος*, *Il.* 21, 392. Ex *ῥινός* et *τορέω*.
'Ρινόχος, υ, δ, idem quod *ῥινεχυσίτης*.
'Ρινοπηρία, ἡ, pars navis prope carinam, *Poll.*
'ΡΙΟΝ, υ, τὸ, montis cacumen, promontorium.
'Ρισάς, ἄδης, ἡ, idem quod *ῥισή*.
'Ρισαύλης, υ, δ, qui stipula canit, Athen. ad verbum, qui canit libro detracto saligno ramulo. *A. ῥίψ* et *αὐλίσ*, *Ern.*
'Ρισή, ἡς, ἡ, impetus venti, ictus seu jactus teli velut fulminis; (2) incitamentum, impetus; *ῥισή* ὀφθαλμῶ, momentum, vibratus oculi; (3) ventilatio; (3) περί σῆ ῥισή μάλ- λον ἰγνόμενον, *Analecta Brunck.* 2, 364. *A. ῥίστω*.
'Ριστίον, flabellum, i. e. ventilationis instru- mentum; (2) muscarium. *A. ῥισίς*. Unde
'Ριστίω, fut. ἴσω, ventilo, flabello ventulum factio; (2) excito ignem sufflando, fol- libus accendo. *Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἴσκει κλύδωνι θαλάσσης ἀνιζόμενον* ἔ *ῥιστίζοντι*, *Jac.* 1, 6. Τὰ τιμάχῃ *ῥιστίζονται*, assantur, *Aristoph.* *Conc.* 839.
'Ρισίς, ἴδης, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium; (3) ven- tilabrum ac foliis, quo excitantur carbonēs; (4) vas ex vimine contextum. *A. ῥίστω*.
'Ρισίσις, εος, ἡ, ventilatio; (2) refrigeratio. *A. ῥισίω*.
'Ρισισμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod.
'Ρισισμός, ὅ, δ, idem et ab eod.
'Ρισιστήριον, υ, τὸ, flabellum, *Ph.*
'Ρισίτος, ἡ, δν, qui ventilari potest, aut qui ven- tilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) perflabilis et ventis expositus. Ab eod.
'Ρισος, εος, τὸ, vel υ, δ, crates e viminibus, aut calamis, arundinibusque. *Φράξ* δὲ *μιν* *ῥισοῖς* διαμπερές οἰσύνῃσι, *Od.* 5, 256. *Ῥισίς* in acc. plur. *Agatharch.* in *Geog. Minor.* 7. Κατιβραμμένη *ῥισίῃ* καλάμων, consuta vimine arundinum (crates), *Herodot.* 2, 96. *A. ῥίψ*.
'Ριστάω, fut. ἴσω, jacto, projicio, praeci- pem do, prosterno, proturbo; *ῥιστάζομαι*, jactor, *Gl. V.* *ῥιστάζονται*, jactatur, aestuat, *Ph.* *ῥιστασθεῖς*, jactatus, *Ph.* a. 1. part. *Il.* 14, 257. *Ταυτὰ ῥιστάζεσθαι τῇ ψυχῇ*, *M. Anton.* *A. ῥίστω*.
'Ριστασκον, jactabam, imperf. ind. act. *Ion.* pro *ῥιστάσκων*, a *ῥιστάσκω*, pro *ῥιστάζω*, *Il.* 23, 827.
'Ριστασμός, ὅ, δ, corporis jactatio, disjectio, in- continentia. *A. ῥιστάζω*.
'Ρισταστικός, ἡ, δν, qui se crebro jactat, levis, inconstans. Ab eod.
'Ριστία, projicio; idem quod *ῥίστω*. *Κραυγα- ζόντων* δὲ αὐτῶν, ἔ *ῥιστάντων* τὰ ἱματία, *Act.* 22, 23. *Ῥιστίῃ* χλαίνας, *Arist.* *Conc.* 505.
'Ριστῆμαι, praes. ind. pass. *Act.* pro *ῥιστῶμαι*.
'Ριστός, ἡ, δν, projectus; (2) praecipitatus, ce- ler. *A.*
'ΡΙΠΤΩ, f. ψω, jacio, dejicio, projicio, con- jicio, jacto. *Gl. V.* *ῥιπτόνται*, jactantur, *Ph.* *ῥίψ*, abjici; *ῥίψμαι*, projectus sum, *Gl. V.* perf. pass. *ῥίψεις*, projectus, a. 2. part. pass. *Ῥιστί* πρὸς ἀμφικύβητον ἐκ πόντου πέ- τραν, allidit, *Soph. Trach.* 93. *Χθονί* ῥιστων ἱαυτῶν, *Ibid.* 803. *Μάστι* λόγος ῥίπεται, *Eur.* *Med.* 1407. *Παρά* χαίταν *ῥίψαι* βίλος, telum ab aure dextra, vel a capite libratum vi- brare, *Eurip.* *Hipp.* 220.
'ΡΙς, ῥινός, ἡ, idem quod *ῥιν*.
'ΡΙΣΚΟΣ, υ, δ, riscus, cista pelle inducta.
'ΡΙσρον, τὸ, flabellum, ventilabrum, *Hes.*
'Ριστός, υ, δ, projectus, a. 1. part. pass. v. *ῥίστω*. Unde
'ΡΙΨΗ, ἡς, ἡ, jactus, *Lycophr.* 235.
'ΡΙΨ, ῥιστός, ὁ, ramus salignus, vimen flexile; (2) crates viminea; *ἐπὶ ῥιστός* πλεῖν, magno se periculo committere.
'ΡΙψία,

Ῥίψαι, aor. 1. inf. act. verbi ῥίπτω.
 Ῥίψας, qui projecit, a. 1. part. act. *Æol.* pro
 ῥίψας.
 Ῥίψασσις, ἴδος, ὁ ἔξ ἧς, clypeo abjecto fugiens,
 ignavus, timidus. Ex ῥίπτω et ἄσπις.
 Ῥίψανυχνίαι, αἱ, cervicem seu caput jacto. A.
 Ῥίψανυχην, ενος, ὁ ἔξ ἧς, cervicem vel caput jac-
 tans. Ex ῥίπτω et ανυχήν.
 Ῥίψην, projecti, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et
 cum υ, pro ῥήρις, a ῥίπτω. Unde
 Ῥίψις, ενος, ἧς, projectio, impetus, jactus.
 Ῥιρκοκινδύνειαι, αἱ, in pericula me præcipito pro-
 jecta quadam audacia. A.
 Ῥιρκοκινδύνειος, αἱ, ὁ ἔξ ἧς, qui se in pericula præ-
 cipitat, ad audendum projectus. *Ph.* pericu-
 losus, temerarius. Τὸ ριρκοκινδύνειον, temeri-
 tas, præceps audacia. Λίγων ἔκ εὐβου-
 λον εἶναι τὸ ριρκοκινδύνειον, *App. Bell. Civ.* 5, 84. Ex
 ῥίπτω et κινδύνος.
 Ῥιρκοκινδύνειος, adv. temere, audacter, contemptu
 periculi. Βιασόμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ριρκοκινδύνειος,
App. Bell. Civ. 1, 103.
 Ῥιρκοκινύειαι, αἱ, temere verba fundito vel effu-
 dit. Ex ῥίπτω et λόγος.
 Ῥίρροπος, αἱ, ὁ ἔξ ἧς, arma abjiciens; (2) sævus,
 qu. faciens ut arma abjiciantur. Ex ῥίπτω
 et ὄπλων.
 ῬΟΑ, ἄς, ἧ, malus Punica, arbor; (2) malum
 Punicum, fructus, *Gl. V.* malogramum, ma-
 lum granatum.
 Ῥοαῖον, dat. pl. *Ion.* et cum υ, pro ροαῖς.
 Ῥοαῖς, ἄδος, ἧς, defluvium acinorum, vitis vi-
 tium, quo acini defluunt. A ῥίω. *V. ῥοαῖς.*
 Ῥογμὸς, ὅ, ὁ, sonus cum quis supinus ster-
 tendo edit, rhonchus. A ῥέγγω.
 Ῥογμάζων, rhonchisso. A seq.
 Ῥόγχος, αἱ, ὁ, rhonchus, *Gl. V.* ῥόγχος, idem
 stertentium spiritus. A ῥέγγω.
 Ῥόδαμος, αἱ, ὁ, idem quod ῥάδαμος.
 ῬΟΔᾶΝΗ, ης, ἧς, trana, subtemen, *Ph.*
 Ῥοδανίξω, torqueo, *Gl. V.* A præc.
 ῬΟΔΑΝΟΣ, ζ, ὄν, valde rapidus; sed quoniam
 roseus notat, est a ῥόδον, *Il.* 18, 576.
 Ῥόδα, ἄκρος, ἧς, parva rosa, rosula. Dim. a
 ῥόδον.
 Ῥόδαρος, ἧς, ὄν, roseus; bonum colorem ha-
 bens. A ῥόδον. Unde
 Ῥόδαος, et ῥόδαίος, ενος, τον, idem.
 Ῥόδάνθιος, ενος, roseus, pulcher. Ab ἄνθος.
 Ῥόδην, idem quod ῥόδῃ. Ῥόδησιν ἑξέρσι, *Apoll.*
Rhod. 3, 1020.
 Ῥόδειαι, ἧς, sertum e rosis.
 Ῥόδειαν, ἄνθος, ἧς, rosetum, *Gl. V.*
 Ῥόδη, ης, ἧς, frutex rosas producens. A ῥόδον.
 Ῥόδαίος, αἱ, ενος, idem quod ῥόδαίος, *Anac.*
 Ῥόδιας, ἄδος, ἧς, poculi genus. A ῥόδον.
 Ῥόδινος, ἱνι, ἱνον, roseaceus. Ab eod.
 Ῥόδιζω, rosae similis sum, rosam refero, sc.
 odore vel colore, *Diosc.*
 Ῥόδις, ἴδος, ἧς, pastillus e rosis. A ῥόδον.
 Ῥόδις, αἱ, ὄν, sc. ὄνως, vinum rosatum vel ro-
 saceum. Ab eod.
 Ῥόδοδάκτυλος, αἱ, ὅ ἔξ ἧς, roseos digitos habens.
 Ῥόδοδάκτυλος Ἥως, *Il.* 1, 477.
 Ῥόδοδάφνη, ης, ἧς, taxus, laurea, viburna, rosa
 Græca, *Ph.* Ex ῥόδον et δάφνη.
 Ῥόδοδένδρον, αἱ, τὰ, frutex rosæ similitudine.
 Ῥόδοειδης, ἴος, ὁ ἔξ ἧς, rosarum colorem referens.
 Ex ῥόδον et εἶδος.
 Ῥόδοις, ὅισσα, ὄν, rosaceus, roseus, suavissi-
 mus. A ῥόδον, *Pl.* 23, 186.
 Ῥόδομελι, mel rosaceum. Ex ῥόδον et μέλι.
 Ῥόδομηλον, ε, τὸ, confectio ex rosis et malis
 cotoneis. Ex ῥόδον et μήλον.
 Ῥόδομυγίς, ἑς, rosaceus, de colore. A
 ῬΟΔΟΝ, ε, τὸ, rosa.
 Ῥόδοπτελος, roseum peplum habens, *Call.*
 Ῥόδοπτηξ, ενος, ὁ ἔξ ἧς, roseos habens cubitos,
 i. e. pulcher.
 Ῥόδοπτηξ, contr. ῥόδοπτηξ, αἱ, ὁ ἔξ ἧς, rosarum
 odorem spirans, i. e. suavis.
 Ῥόδορῶλης, αἱ, ὁ ἔξ ἧς, rosarius. *Gl. V.* qui ro-
 sas vendit.
 Ῥόδοσάγμα, ἄκτος, τὸ, rosarum liquor. Ex ῥόδον
 et σάκων.
 Ῥόδοσάκτων, ε, τὸ, idem et ex iisd.

ῥοδόσφυρες, υ, δ, ζ ἡ, roseos pedes habens, i. e. pulcher. Ex ῥόδον et σφυρόν.
ῥοδόσφορος, υ, δ, ζ ἡ, rosas ferens. Ex eod. et φέρω.
ῥοδόσφυρος, contr. ῥοδόσφυρες, υ, δ, ζ ἡ, roseus, roseum colore habens. Gl. V. ῥοδόσφυρος, roseo colore, i. e. pulcher, cum de homine dicitur. Ex eod. et σφύρα.
ῥοδόσφυρος, ὤτος, ε, ζ ἡ, idem et ex iisd.
ῥοδοντία λασίας, olla odoratissima, Bud. odorati edulii genus, V. L.
ῥοδόν, ὤτος, ε, δ, idem quod sequens; (2) totus cespes et planta rosæ. A ῥόδον. Unde
ῥοδωνία, ἄς, ἡ, rosetum, locus ubi rosæ nascuntur. Gl. V. rosarium, rubicunum.
ῥοδῶπις, ἴδος, ἡ, quæ roseo est adspectu, de fœmina. Ex ῥόδον et ὤψ.
ῥοδῶπις, υ, δ, ζ ἡ, idem et ex iisd.
ῥοδῶπιον, rosatum, Gl. V. quasi a ῥόδον.
ῥόζω, latro; (2) sterto; idem ῥάζω, et ῥόζω.
ῥοή, πῆς, ἡ, fluentum, fluxus, unda. A ῥέω.
ῥόβω, ὤ, impetu ferro, ruo; (2) obmurmuro.
(1) λόγος δ' ἐν ἀλλήλοις ἡρώδων κακοί, Soph. Antig. 259. (2) ἡρώδων ἡμοί, Id. Ibid. 290. A ῥόβος.
ῥοβιάζω, cum impetu et contente remigo; (2) cum impetu et strepitu voro porcorum modo. Ab eod.
ῥοβιάς, ἡ, sonora, epith. remi, Æsch.
ῥέδιον, υ, τὸ, impetus undarum, fluctus.
ῥέσιος, υ, δ, ζ ἡ, impetuosus, cum impetu ruens. A ῥέσιος.
ῥοδασπυγίω, idem quod ῥαβασπυγίω.
ῥΟΘΟΣ, υ, δ, undarum strepitus, strepitus remorum; (2) strepitus, tumultus, impetus.
ῥοιά, ἄς, ἡ, malum granatum, pro ῥοά. (2) volutabrum in lacu.
ῥοιδέω, ὤ, fut. ἥσω, strido; (2) sorbeo, absorbeo, Od. 12, 106. A ῥοιδέος. Hinc
ῥοιδέσις, εως, ἡ, stridor, cantus. Τραφεύσαν ἐν ῥοιδέσιν βασιλέων, Eurip. Iph. in Aul. 1085.
ῥοιδέμος, et ῥοιδμός, idem quod
ῥοιδέος, υ, δ, stridor. A ῥοιδέω.
ῥοιδέριον, τὸ, idem quod
ῥοιδίον, vel ῥοιδιον, (sed illud melius) υ, τὸ, exiguum malum Punicum. A ῥοιά.
ῥοισα, stridat, b. 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἡρῶσαι, a
ῥοιδέω, ὤ, f. ἥσω, strido, stridorem edo; (2) latro; (3) sibilu innuo. ῥοισεν δ' ἄρα, πειθαύσχων Διομήδης δῖος, Il. 10, 502. A ῥοιδέος. Hinc
ῥοισήδα, et ῥοισήδων, adv. cum stridore; (2) magno cum impetu.
ῥοισήμα, ἄτος, τὸ, stridor seu impetus, qualis est sagittæ volantis :
ῥοισήμας, ορος, ε, δ, sibilator, magnum stridorem edens. Ab eod.
ῥΟΙΣΟΣ, υ, δ, stridor, sibilus; (2) impetus, Gl. V. Hinc
ῥοιδέω, voluto equum in flumine vel lacu ad abludens sordes.
ῥοιδῶνς, εος, δ, ζ ἡ, stridorem aut magnum strepitum edens, streperus. A ῥοιδέος.
ῥοισάτης, ἥος, ε, δ, idem; quasi a ῥοιδέω.
ῥοισός, ἡ, ὄν, qui fluxione laborat, profluvio laborans; (2) fluidus, fluxus; (3) incurvus, inflexus; (4) qui naturaliter incurvus curvatus est, Theocr. 49. A ῥέω.
ῥοισκοί, corymbi aurei, stolis sacris attexti; ad mali punicum similitudinem sic dicti. A ῥοιά.
ῥοιστός, υ, δ, ut ῥοιστός οἶνος, vinum e malis Punicis. Ab eod.
ῥομβέω, ὤ, f. ἥσω, volvo et circumago in modum rhombi. A ῥόμβος. Hinc
ῥομβήτης, ἡ, ὄν, versatilis in modum rhombi; (2) stridens. (2) καλαύροπα, τὰν πόκα τήνος πάλλας ῥομβήταν ἐκ χειρὸς ἡεροδόλου, Anthol. 6.
ῥομβήτης ῥομβήτιον ἑσθράλιξε φόνος, stridentem rotavit jubam, Anactea Brunchi, 1, 488. (imo vibratam, in orbem agitatam.)
ῥομβήδων, adv. per gyros, Man.
ῥομβήτιον, οἱ, sese circumagentes in modum rhombi. Epith. Curetum, Orph.
ῥομβοειδής, εος, δ, ζ ἡ, figuram rhombi habens, Ex ῥόμβος et ἴδος.

ῥόμβος, κ, ὁ, tornus; turbo, Ph. girgillus, Gl. V. rhombus; (2) figura geometrica, scutula; (3) genus fasciae, quo chirurgi utuntur. Α ῥόμβω. Hinc
ῥομβοσωμύληθα, ἡ, volubilis lingua, garrula.
 Α ῥόμβος εὐ καινολός, al. ῥάβδος.
ῤομβώσης, εως, ὁ & ἡ, rhombi figuram habens. Α ῥόμβος.
ῤομβωτός, ἡ, ὄν, idem, scutulatus.
ῤόμεμα, τὸ, προ ῥόφημα, Hipp.
ῤόμεσθ, ὅ, teredo, Ern.
ῤομφάζω, bajulo, Hes.
ῤομφαία, ας, ἡ, romphæa, gladius; framea, Ph. Α ῥέμμα. Unde
ῤομφεῖς, ὧν, οἱ, lora quibus calcei consueuntur
ῤός, contr. ῥός, ἔ, ὁ, fluentum, fluxus. Α ῥίω.
ῤοπάλληφρος, ᾠ, clavam gesto. Ex ῥοπαλον et φέρω.
ῤοπαλίζω, fut. ἴσω, clava percuto, vel verso tamquam clavam. Α ῥοπαλον. Hinc
ῤοπαλλισμός, ε, ὁ, percussio quæ fit clava. Sed dicitur de tentigine seu satyriasis.
ῤοπαλοειδής, εώς, ὁ & ἡ, clavæ similis. Ex ῥοπαλον et εἶδος.
ῤοπαλον, κ, τὸ, clava, Ph. ῥοπαλα, fustes, Gl. V. Α ῥότω.
ῤοπαλωντός, ἡ, ὄν, in clavæ speciem formatus, epith. poculi, Dion. C. Α præc.
ῤοπή, ης, ἡ, præponderatio, libramentum, Ph. momentum, Ph. nutus, Gl. Vet. ῤοπᾶς ἐχρῆσαι, vergere ad ruinam, Aristoph. Vesp. 1227. Α ῥήτω.
ῤοπητός, ἡ, ὄν, sorbilis. Α ῥόρω. Unde
ῤοπηρον, κ, τὸ, clava; fustis; (2) marculus seu annulus ostii, lignum incurvum.
ῤῥῆ, ῥός, arbuscula quædam inficiendis coriis serviens; excoriarium.
ῤείσις, ε, ὁ, color, qualis est rubricæ Sinopicæ, Lat. russus. Α ῥόζ, cujus granum rubet.
ῤοθάνα, ὦν, Ph. ῥοθά, item
ῤοθάνα, ᾠ, Ph. ῥοθά, sorbet; idem quod ῤοθέη, ᾠ, fut. ἵσω, sorbeo, sorbillo, haurio. Μιθεῖ πρέβων ῥοθήσαι, Arist. Ed. 901. "Ὅσον ῥοθήσεις ζῶμεν ἡμέτερον τριών! Id. Pace, 715.
ῤοθήμα, ἀτος, τὸ, sorbitio, haustus. Α ῥήε.
ῤοθημίτιον, κ, τὸ, sorbituncula:
ῤορησίς, εως, ἡ, sorbitio, Gl. V. suctus. Α ῥορίω.
ῤορητίκος, ἡ, ὄν, vim absorbendi habens. Ab eodem.
ῤορητός, ἡ, ὄν, sorbilis. Ab eod.
ῤόρω, pro ῥορίω, Etym. unde ῥοπητός et ῥόμμα.
ῤορήνω, ᾠ, fut. ἵσω, strepitum suo stridorem edo. Od. 5, 402.; et 12, 60. A
ῤόρθος, ὁ, ὁ, fluctuum strepitus, fluctus. Κακοῖς ῤορθοῖσι θαλάσσης, Nic. Al. 289.
ῤορήβω, idem quod ῥορήβη, Orph.
ῤορώδης, εως, ὁ & ἡ, fluidus, fluxus; (2) undosus, fluctuosus. Gl. V. rapidus. Α ῥός.
ῤέω, moveo, quatō, Steph. unde ἐπερρώσαντα.
ῤεών, ἀνος, ὁ, locus malis Punicis conpositus. Α ῥόα.
ῤόα, τὸ, custodia, V. L.
ῤόαια, ἀκος, ὁ, profuvium, rivus, proluvium, proluvia, eluvia, Gl. V. rivus. Α ῤύω.
ῤυάς, ἀδος, ἡ, qu. dic. defluya, decidua; (2) vitium oculi, quomodo lacrymæ constanter fluunt; (3) defluvium acinorum; ῤυάδις, vites fructum non retinentes. Ab eod.
ῤύδην, adv. pro ῤύδνη.
ῤύγγαχος, Ar. (vid. Thes. Gr. P.) tumultus.
ῤύγχανα, κ, nasuta, Gl. V. Α ῤύγχος.
ῤύγκλιφος, αντος, ὁ & ἡ, rostrum elephantini habens. Ex ῤύγχος.
ῤύγκιον, κ, τὸ, rostellum. Dim. Α ῤύγχος.
ῤύγχομαι, χιν, rostro pugnare.
ῤΥΓΧΟΣ, εως, τὸ, rostrum, rictus; (2) dicitur tamen et de facie humana.
ῤύδν, adv. adfluenter, abundanter; (2) vehementer, impetuose, cum vehemēti strepitu. Α ῤύω. Unde
ῤύδν, adv. fusse, adfatu, abunde.
ῤύεις, qui fluit, a. 2. part. pass. ν. ῤύω, fluo.
ῤύεα, libera, 2. sing. præc. imperat. med. Ion. pro ῤύεα, a verbo ῤύω, solvo, libero.
ῤύλω, latro, allatro. Suid. ῤύλω, Eust.

*Ρύνη, fluxeris, 2. sing. aor. 2. imperat. pass. verbi ρύω, fluo.
 *Ρύημα, ἄσος, τὸ, intritum, bellariū genus. A ρύω.
 *Ρύνη, aor. 2. inf. pass.
 *Ρυήσται, fluet, 3. sing. f. 1. ind. med.
 *Ρυήφεις, et -ία, as, ἡ, opulentia, adfluentia divitiarum seu opum, Nonn. P. 8, 33. A
 *Ρυήφης, εὖ, δ, ἡ, adfluens opibus, vel servans opus, opulentus. *Callim. in Jov. 84.* Ex ρύω et ἔφηνος.
 *Ρυήναι, aor. 1. inf. pass. verbi ρύομαι, liberor.
 *Ρυήζω, fut. ἴσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem tribuo; (2) tempero, formo, compono et effingo, recte colloco, moderor, mores informo; ρυήσθεις, moratus, *Ph. a. 1. part. pass. Tl δαι, ρυήσθεις πῆν ἱμῶν λύπην ὄσα, Soph. Antig. 324. Καὶ τὰ ἄλλα ρυήσθεις, Xen. A ρυήσθεις.*
 *Ρυήμικος, ἡ, ὄν, rhythmicus; (2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit. Ab eodem.
 *Ρυήμικος, adv. ad numerum, modulate.
 *Ρυήμης, ἡ, δ, moderator, *Ph.*
 *ΡΥΘΜΟΣ, ἡ, δ, rhythmus, concinnitas; (2) numerus seu modulus certa dimensione et proportionem constans. *Gl. V. modulus: vid. Ern.*
 *Ρυήσμαι, fluo, mano. A ρύω.
 *Ρυήνη, ης, ἡ, runcina, *Ph.*
 *Ρυήναι, runcino, *Ph. A praec.*
 *Ρύμα, ἄσος, τὸ, fluentum; (2) tutamen, munimentum, propugnaculum, defensio, munitio, remedium e mortis periculo hominem conservans; (3) tractus, funis ad remulcum trahendum; (4) examen in trutina. A ρύω.
 *Ρύμαι, liberavi, perf. ind. pass. *Ion. pro ἔρμαι, a ρύομαι, libero.*
 *Ρυμάχης, α, δ, praefectus regionis, magister vici. Ex ρύμη et ἀρχή.
 *Ρυμβίον, α, δ, rotula, quae agitur a sagis seu veneficis. *Dim. a ρύμβος.*
 *Ρυμβονά, dissipio, disjicio. A
 *Ρύμβος, α, δ, rotula; (2) turbo, seu turbatum quidpiam, quod scutica circumactum sonum reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A ρέμβω.
 *Ρυμβών, ὄνος, idem quod ρύμβος, *Ap.*
 *Ρύμη, ης, ἡ, impetus; (2) vicus, platea. A ρύω.
 *Ρύμα, ἄσος, τὸ, purgamentum, sordes, et id quo sordes purgantur, *Ern. A ρύπτω.*
 *Ρύμος, ἡ, δ, temo currus; (2) lorum, *Il. 5, 729. A ρύω.*
 *Ρυμορμῆς, α, δ, ἡ, per vicos partior et seco, in strigas seco. *Ρυμορμῆσι δὲ εὐδαίμωντος εἶσω τὸ στρατόπεδον, *Jos. Ex ρύμη et τέμνω.*
 *Ρυμορμῆς, ας, ἡ, viarum vicorumque sectio et metatio, partitio in strigas. Ex iisd.
 *Ρυμελκῆς, α, fut. ἴσω, loris funibusque traho, remulco traho et educo, remulcando traho. Ex ρύμη et ἔλκω.
 *Ρυμφάνω, et ρυμφάνομαι, sorbeo, haurio, *Aret. A ράφω, sorbeo.*
 *Ρύμαι, libero, eripio, *Gl. V. ρύμαι, Gl. V. aor. 1. imperat. Ρύσται τῶνον δέμας, Eur. Med. 388. Τῆνδε ρύσσειν πάλιν, Soph. Oed. Tyr. 72.*
 *Ρύονται, 3. pl. praes. ind. ved. verbi ρύομαι.
 *Ρύοντα, 3. pl. imperf. ind. med.
 *Ρύπαινω, sordido, maculo, sordidum reddo; (2) infamem reddo, famae alicujus notam inuro; ρυπαίνομαι, obsolesco, sordesco, *Gl. V. Oὐ πείδομαι Ἀριστοτέλει ρυπαίνειν τὸν ἄνδρα βυλαμένω, Dion. Hal. A ρύπος.*
 *ΡΥΠΑΙΝΑΙ, acclamationis nautica.
 *Ρυπαρεύομαι, sordidus sum. A ρύπος.
 *Ρυπαρία, ας, ἡ, sordes, spurcicia, situs, illuvies. Ab eod.
 *Ρυπαρός, ῥα, ῥόν, sordidus, illotus, squalidus; metaph. avarus. Ab eod.
 *Ρυπαρός, adv. sordide; metaph. avarē.
 *Ρύπαρος, α, δ, sordes. A
 *Ρύπατος, α, sordido, sordidus sum. *Gl. V. ρυπαῖ, squalē; ρυπαῖοντα, Poet. pro ρυπαῖοντα, ρυπαῖοντα, part. act. Arist. Plut. 266. A ρύπος.*

*Ρυπαρῶς, α, δ, ἡ, sordidarum humiliumque rerum pictor. Ex ρύπος et γράφω.
 *Ρυπίεις, ὄσσοι, ὄν, sordidus. A ρύπος.
 *Ρυπακῶνδρος, α, δ, ἡ, sordidus, valde parvus, qui ne sordes quidem unguum a tonsore purgandas sibi curet. Ex ρύπος.
 *Ρύπον, τὰ, sordes; pl. ρύπα pro ρύπος.
 *Ρυπόμαι, ἔμαι, obsolesco, sordeo; ρεμπωμένα, sordidata, perf. part. pass. *Od. 6, 59. A*
 *ΡΥΠΟΣ, α, δ, squalor, sordes, *Ph. prolucies, Gl. V. alicubi etiam pro cera sigillari. (A ρύπτω, Ern.)*
 *Ρυπῆς, ἡρος, δ, lotor. A ρύπτω.
 *Ρυπτικός, ἡ, ὄν, aptus ad ablendas sordes, abstergerendi vim habens. A
 *Ρύπτω, sordes eluo, purgo, abstergo; ρύπτομαι, abstergo, a sordibus purgor. *Ἄλλ' ἂνδ' ἅπασαν ἔξωτ' γὰρ ρύπτομαι, *Aristoph. Ach. 17. A ρύπος.*
 *Ρυπῶν, ες, sordidus. Ab eod.
 *Ρυσά, ας, ἡ, senectus. A ρύσος.
 *Ρύσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. verbi ρύομαι.
 *Ρύσαιτο, 3. sing. aor. ejusd. in opt.
 *Ρύσασθαι, liberasse, aor. idem in infin.
 *Ρύσασθω, 3. sing. aor. ejusd. in imperat.
 *Ρυσή, ης, ἡ, rugarum sulcus; (2) senectus.
 *Ρύσθαι, perf. inf. pass. *Ion. pro ἔρυσθαι, a ρύομαι, liberor.*
 *Ρυσῶ, aor. 1. conj. pass. verbi ejusd.
 *Ρυσάζω, f. ἄσω, pignoris loco capio. *Ἀψομαι, καὶ ρυσάζω, *Eur. Ion. 525. Ρυσάζομαι λόγῳ, Ib. 1449. opprimor sermone, i. e. verbis tanquam pignore me tibi devincire studeo. A ρύσιν.*
 *Ρυσίεωμος, δ, ἡ, epith. Dei tutelariorum qui aliquo loco colitur, et propterea eum tuetur.
 *Ρυσίδιφρος, α, δ, ἡ, qui trahendo currum regit. Ex ρύω et διφρος.
 *Ρυσίμων, α, τὰ, ruta, *Nicand. A ρύω, quod a venenis ρύσται, i. e. liberat.*
 *Ρύσιμος, η, ὄν, idem quod ρυσσαλῖος, *Nic.*
 *Ρύσιον, α, τὰ, quod pro alicujus liberatione datur; unde et donum, quod Diis dabatur pro restituta valetudine aut conservata salute; (2) quod loco ejus, quod aut debetur nobis, aut ereptum est, vel retinetur, vel aufertur, ut pignora quae capiuntur, ut praeda, quae in hostico agitur, *Ern. Il. 11, 673. A ρύω.*
 *Ρύσιος, ια, ὄν, liberandi vim habens.
 *Ρύσιππος, α, δ, ἡ, a labore liberans, laboris molestiam sublevans. Ex ρύω et πῖνος.
 *Ρυσίπολις, et ρυσίπολις, εως, δ, ἡ, urbem seu civitatem servans, seu liberans.
 *Ρύσις, εως, ἡ, liberatio, redemptio. A ρύομαι.
 *Ρύσις, εως, ἡ, fluxus; (2) phiala. A ρύω.
 *Ρύσκη, seu ρύσσομαι, tueor, e periculo conservo, *Il. 24, 730. A ρύομαι.*
 *Ρυσμός, ἡ, δ, rerum series, tractus. A ρύω.
 *Ρυσός, α, fut. ἴσω, rugo, corrugo. A
 *Ρύσος, ἡ, ὄν, rugosus. A ρύω.
 *Ρυσσάινω, rugo, corrugo; pass. senesco. *Ρυσσάινεται ἔλα, *Nic. Al. A ρύσος.*
 *Ρυσσῶν, ια, ὄν, rugosus. Ab eod.
 *Ρύσσημα, τὸ, ruga, pellis in rugas contracta, *Suid.*
 *Ρυσσάκαρος, α, δ, ἡ, rugosum fructum ferens; (2) qui rugosis est surculis. Ex ρύσος et καρπός.
 *Ρυσσός, ἡ, ὄν, idem quod ρύσος. Hinc
 *Ρυσσότης, ης, ὄν, ἡ, rugositas.
 *Ρυσσώω, α, fut. ἴσω, idem quod ρύσσω.
 *Ρυσσῶν, εως, δ, ἡ, idem quod ρύσσω.
 *Ρυσσώμα, ἄσος, τὸ, violenta tractio; (2) vis mulieri illata, compressio. A
 *Ρυσάζω, f. ἔω, trahendo capto, traho; unde, pignus capio, vim feminæ facio; ρυσάζεσκον, trahebant, imperf. *Ion. pro ἔρυσάζον, Il. 24, 755. Ρυσάζοντας δαμάς, Od. 319. A ρύω. Hinc*
 *Ρυσακτὺς, ὄνος, ἡ, tractio, violentia, raptus.
 *Ρυσῆς, α, δ, liberator, *Gl. V. A ρύω.*
 *Ρύτῃ, ὄν, τὰ, habena, frænum, quo equus trahitur. Ab eod.
 *Ρυτάγωνος, εως, ἡ, lorum, quod fræno inseri-

tur, et quo equus ducitur, habena. Ex
 *Ρυτὰ et ἀγωνός, ductor.
 *Ρυταῖνος, fædo, convivor, *V. L.*
 *Ρύτη, ης, vel ρυτῆ, ης, ἡ, ruta, *Nic. Al. 306. A ρύω.*
 *Ρυτῆς, ἡρος, δ, retinaculum habenæ; (2) custos, defensor. (1) σπεινὸν ἀπὸ ρυτῆρος, effusus habenis currere, *Soph. Oed. Col. 900. Ἐν δὲ ρυτῆρσι τάνυσεν, Il. 16, 475. Ab eod.*
 *Ρυτιόφλοιος, α, δ, ἡ, corticem rugosum habens, ipse cortex rugosus. Ex ρυτίς et φλοιός.
 *Ρυτιδῶν, α, f. ἄσω, corrugo, in rugas contracto; ἔρρυτιδωμένος, corrugatus, rugosus, perf. pass. part. Tῇ δ' ἔρρυτιδωμένους, *Luc.*
 *Ρυτιδῶν, εως, δ, ἡ, rugosus. A ρυτίς.
 *Ρυτιδῶμα, ἄσος, τὸ, corrugatio, ruga.
 *Ρυτιδῶσις, εως, ἡ, idem. A ρυτιδῶ.
 *Ρυτιζῶ, rugo, *Gl. V. A ρυτίς.*
 *Ρυτίς, ἴδος, ἡ, ruga. A ρύω, traho.
 *Ρύτα, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion. pro ἔρρυτο, vel 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et per Sync. pro ἔρρυτο, a ρύομαι, liberor.*
 *Ρύτον, ἡ, τὸ, poculi genus, superne lati, infra acuti. *Κυρῖα, καὶ ρυτὰ, καὶ φιάλας ὀνομάζον, Demosth. contra Midiam. A ρύω.*
 *Ρυτός, ἡ, ὄν, tractus; (2) fluidus, fluxus.
 *Ρύττον, τὸ, idem quod ρύσιν.
 *Ρύτωρ, εως, δ, tractor; (2) custos, servator, adiutor. A ρύω.
 *Ρύτις, εως, ἡ, purgatio. A ρύπτω.
 *Ρύω, fluo, *Gl. V. a. 2. pass. ἔρρυν, fluxi; part. ρυίς, inf. ρύναι. Hinc*
 *Ρυώδης, ες, fluidus, humidus.
 *Ρυά, ας, ἡ, pro ροιά.
 *Ρυακῶντες, α, δ, ἡ, qui vix literam ρῶ pronuciare potest. A ρῶ.
 *Ρυγῆλιος, ια, ὄν, fissus, fractus, ruptus. *Χαλκῶ ρυγῆλιον, ruptum fero, Il. 2, 417. Nonn. P. 6, 13. A ρῶξ. Unde*
 *Ρυγῆς, ἄσος, ἡ, lacera, fracta, rimosa; (2) locus abruptus et præceps; (3) rima terræ. Ab eod.
 *Ρυγῆ, ης, ἡ, fissura. Ab eod.
 *Ρυγμάτις, α, δ, qui in fissuris, cavernis habitat; idem quod ρηγματίας.
 *Ρυγμή, ης, ἡ, rima; (2) divisio calvariae superficialis. A ρῶξ.
 *Ρυγμός, ἡ, δ, idem et ab eod. *Χὰ λίθος ἐς ρυγμὸν κοιλαινεται, Bion. Fragm. 5.*
 *Ρυός, pro ροός, *Plut.*
 *ΡΥΘΩΝ, ὄνος, δ, naris, nasus, *Nic. 219.*
 *Ρύμα, ἄσος, τὸ, vis, impetus. A ραννῶ.
 *Ρυμαίζω, fut. ἴσω, Romanis faveo. A
 *Ρυμαῖος, ἡ, ὄν, Romanus, Latinus.
 *Ρυμαῖος, αἶα, αἶον, idem. A ρώμη.
 *Ρυμαῖς, ἴδος, ἡ, Romana.
 *Ρυμαῖς, adv. Romane, Latine.
 *Ρυμαῖος, ια, ὄν, robore præditus, robustus.
 *Ρυμάτων ἀποκρίσις τὰ ρυμαῖα, *Alciphron. 3, 41. A ρωμή. Hinc*
 *Ρυμαῖότης, ης, ὄν, robur.
 *Ρυμαῖός, α, f. ἄσω, robustum reddo, firmo; ρυμαῖομαι, robur et vires acquiro. A
 *Ρώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires.
 *Ρώμη, ης, ἡ, Roma.
 *ΡΩΝΥΝ, fut. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννυμαι, corroboror; reficior, recreor, valesco; ἔρρωμαι, perf. valeo, prospera valetudine fruor; ἔρρωμαι, vale; imperat. perf. ἔρρωμένος, part. corroboratus, confirmatus, confirmatus animo, qui animo est forti, robustus, valens, validus; et ἔρρωμένος, adv. robuste, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti et forti corpore. Ρώσας τὸ σῶμα διαγωνίσασθαι, *Plut. τὴς πόλεως, Id.*
 *Ρώντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion. pro ἔρρωντο, a ρώω, quatio.*
 *Ρῶξ, ῥωγός, ἡ, vel etiam δ, fissura; (2) scala; (3) acinus, granum, bacca; pro ῥῶξ. (4) phalangium quoddam ab acini similitudine, *Nic. Th. 716. A ρώννυ.*
 *Ρώμας, α, δ, agitor, ruo. Hinc ῥώνοντ', imperf. pro ῥώνοντο, ἔρρωντο, *Il. 11, 50.*
 *Ρωπῆς, ἄσος, ἡ, planta quædam flexilis, *Hes. A ρῶψ.*
 *Ρωπίναι,

ῥάπιστον, villa scruta vendere. A ῥάπιστος.
ῤάπιστον, α, τὸ, locus virgultus plenus; ῥάπιστία,
 virgulta. A ῥάψω.
ῤάπιζα, miscellanream condituram facio, con-
 fundo; (2) indocte et stolidè aliquid facio.
 A ῥάπιστος.
ῤάπικος, ἡ, ὄν, vilis et parvi pretii; (2) spe-
 cimen inanem habens. Ab eod.
ῤάπιον, α, τὸ, molle virgultum. Ab eod.
ῤαποκατεργήρας, α, ὁ, inutilis et vanus homo. A
ῤαποκατερύειν, ut ῥαποκατερύει φράσις, inutilis et
 inanis locutus, R.
ῤασπαλιός, ὧ, viles et minutas variasque
 merces vendo. A
ῤασπαλῶλης, α, ὁ ὅ, ῥ, scrutarius, seu rerum
 minutarum venditor. A
ῤάπος, α, ὁ, et ῥάπον, α, τὸ, merx parvi pre-
 tii; (2) sarcina omnifaria, fasciculus e va-
 riis iisque nullius momenti rebus colliga-
 tus. A ῥάψω.
ῤάρος, ῥὰ, ὄν, vehemens. A ῥάννυμι.
ῤάσι, roborabilis, 3. sing. f. I. ind. act. v. ejusd.
ῤασθεῖς, a. I. part. pass. verbi ῥάννυμι pro ῥάω,
 roboro.
ῤάσις, εως, ἡ, firmitudo, robur, vires. Ph. in-
 columitas, sanitas, valetudo; (2) corrobo-
 ratio, confirmatio. A ῥάννυμι.
ῤαστήρ, ἦτος, ὁ, malleus. Ab eod.
ῤαστηριον, α, τὸ, impetus, incitatio; (2) ad ro-
 borandum valens. Ab eod.
ῤαστικός, ἡ, ὄν, vehemens; (2) corroborans,
 corroborandi vim habens. Ab eod.
ῤαστάζω, literam ῥω sæpius itero. A ῥάω.
ῤαστάχίζω, idem et ab eod. Hinc
ῤασταχισμός, ῆς, ὁ, frequens literæ ῥω repetitio.
ῤαχημος, ἦς, ὁ, idem quod
ῤαχυμός, ῆς, ὁ, scissura, fissura, rima, hiatus.
 A ῥίσσω, Il. 23, 420.
ῤάχιν, dentibus fremo.
ῤάψ, ῥάψης, ὁ, merx, nullius momenti; (2)
 virgulum. A ῥέπω.
ῤάων, roboro, sed pro eo usurpatur ῥάννυμι,
 vel ῥάννω, ῥώωμαι, agitor, et med. roo, irruo,
 festino. Hinc ῤάοντα, ἱβήσσοντα, Il. 11, 50.
 Τοῖσι ἠγήτορες ῥάοντο, operam strenuam na-
 ψάσθαι, Il. 16, 166. Καίτῃς δ' ἱβήσσοντα μετὰ
 πνοιαῖς ἀένεμοι, fortiter movebantur, Id. 23,
 367. Νούμφοι ἀμφὶ Ἀχιλλείων ἱβήσαντο, Id.
 24, 616. Παλλάδ' ὃ ῥώεις ἀχαΐας τευχέων
 ἱβήσαντο περὶ σπηῇ, Odys. 24, 69.

Σ.

Σ, Sive ut majusculum rectius pingitur,
C, decima octava litera, *Σίγμα*, ab
Hebr. Samech; (2) nota numeralis valens
ducenta, et cum virgula inferne apposita
c, ducenta milia.

Σά, nom. pl. n. g. a *σός, tuus*.

σαβάζεις, u, é, Sabazius, cognomen Bacchi.
A σαβῶι.

σαβάζειν, bacchari, bacchantes imitari σαβῶι
clamitando; (2) modo indecoro persultare.

Σάββαλοι, ὄν, αἱ, Dionysiacæ, Thyadum modo
bacchantes. A præc.

Σαβανός, ἦ, ὄν, purulentus, rancidus, cariosus.

Σαβανός, adv. acerbe, aspere, duriter, *Hes*.

ΣΑΒΑΝΟΝ, u, τὸ, sabbatum, pannus vel lin-
tumentum asperius, siccandum balneis aptum.

Σαβαμὸς, ὅ, é, vociferato bacchantium. A
σαβῶζα.

Σαβαθῶ, exercitus. Vox Hebr. שַׁבָּתֹות.

Σαββατίζω, septimo die requiesco, ferior, sab-
batum more Judæorum servo. A σαββαταν.

Σαββατισμός, ὅ, é, sabbatismus, quies. A
πρæc.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, u, τὸ, septimus quisque dies
quieti ab omnibus operibus destinatus; (2)
hebdomas; (3) festum Judæorum quodvis;
(4) quies. Vox Hebr. *Sh. V. sabbata*.

Σαββαθῶ, idem quod σαβῶθ.

Σαβαῖ, ὄν, οἱ, Baccho initiati; Bacchi sacer-
dotes, item loco Baccho consecrata.

ΖΑΒΟΪ, vox bacchantium, quam vocī εὐοί
 fere subijungebant.
 Ζαγάσπιν, τὸ, herba succi similis ferulæ.
 ΖΑΤΑΡΙΣ, εὖς, ἡ, bipennis sive ensis Amazo-
 nicus; (2) gladius Persicus; (3) securis.
 Ζάην, ns, ἡ, id quod asinis seu mulis inter-
 nitur, ut tegmen, clitella, &c. (2) vestis mi-
 litaris, vel quavis habitus externus, *Æschyl.*
Choeph. 558. *A. σάττω.*
 Ζαγηνεία, as, ἡ, inclusio in sagena, piscatus
 per sagenam. *A. σαγηνεύω.*
 Ζαγηνεύς, εὖς, ὁ, qui sagena utitur, piscator.
A. σαγῆνν.
 Ζαγηνευτήρ, ἥρως, ὁ, idem: et
 Ζαγηνευτής, ὦ, ὁ, idem. *A.*
 Ζαγηνεύς, f. εὖσα, sagena includo vel irretio,
 verriculo piscor, irretio; *item*, corona
 cingo urbem, saltum indagine cingo. *A.*
 Ζαγῆνν, ns, ἡ, sagena, verriculum, genus retis
 piscatorii. *A. σάττω.*
 Ζαγηνόβολος, s, ὁ ἢ ἡ, sagenam jaciens, pis-
 cator. *Ex σαγῆνν et βάλλω,*
 Ζαγηνόβετος, s, ὁ ἢ ἡ, sagenæ alligatus. *Ex*
σαγῆνν et βέω, ἵγω.
 Ζαγηνόρος, ὦ, sagum fero, sago utor. *Ex σά-
 γος et φέω.*
 Ζάγιον, s, τὸ, lodix, *Gl. V.* *A. σάγος.*
 Ζάγρα, ἄτος, τὰ, onus jumentī sarcinariī, cli-
 tellæ; (2) congeries stipata, acervus; (3)
 theca scuti et aliorum armorum, involu-
 crum, tegmen. *A. σάττω.* Hinc
 Ζαγρέμα, scil. ἱσσοζύγῃα, jumenta, quibus
 sagmata seu clittellæ imponuntur.
 Ζαγουδής, is, sago similis.
 ΖΑΤΟΣ, s, ὁ, sagum. *Vox Lat.*
 ΖΑΘΕΨΙΟΝ, s, τὸ, animal quadrupes e mari
 victum quærens.
 Ζαθύω, foveo, *V. L.*
 ΖΑΨΗ, ns, ἡ, membrum virile.
 Ζάβραξ, ὁ, pediculus. *A.*
 Ζαβρός, εἰς, ῥόν, putris, flaccidus, mardicus,
 vietus; (2) debilis, fragilis, quassus, futilis,
 frivolus; (3) vitiō aliquo occulto laborans,
 et *in neut.* vitium ipsum. *A. σήσω.* *Vid.*
Εἴρη.
 Ζαβρότης, ητος, ἡ, debilitas, infirmitas; fragi-
 litas, *Gl. V.* *A. præc.*
 Ζαβρόν, ὦ, f. ὥσα, mardicum reddo, debilito,
 quasso, *Gl. V.* *quassarum*, quassor, macresco;
σισαβρομένους, quassatus, *Gl. V.* perf. part.
 pass. Ab eod. Hinc
 Ζόβρωμα, ἄτος, τὰ, labes, ruina, vitium.
 Ζαβρός, adu. debilitat. *A. αβρός.*
 Ζάβων, ανος, ὁ, idem quod ζάβη (2) bene va-
 satus.
 Ζανίδωρος, s, ὁ ἢ ἡ, donis blandiens. *Ex σάινω*
et δάω.
 Ζαίνοντι, 3. pl. præ. ind. act. *Dor.* pro σάι-
 νοντι, a verbo σάινω, adulor.
 Ζαινάρις, ἴδος, ἡ, idem quod
 Ζαίνορος, s, ὁ ἢ ἡ, caudam movens; (2) blandiens
 cauda. *Ex σάινω et ἐρά.*
 Ζαίνα, proprie, moveo, quatio; (2) hio, ore
 hio; (3) adulor, blandior, *Gl. V.* (4) de-
 lecto; (5) delinio; (6) perturbo. Ζαίνει μ'
 ἔνυχος φροντισαί, *Eur. Rhes.* 55. Ζαίνονται
 ἐν τῷ Σάλφει, 1 *Thes.* 3. 3. Λύκας κρη-
 σιπώνυχος καὶ λείοντες σαῖνον, *Od.* 10, 219. *A.*
σάινω, moveo.
 ΖΑΨΩ, f. σαῶ, hio, ore hio; unde rideo,
 irrideo; *item* de canibus; (2) scopis purgo,
 verro; (3) orno. Hinc σίσω, ore sum
 hianti et aperto, perf. med. Ζαίρων τε
 δῶμα, κερσίον τ' ἱφίσταται, *Eur. Hec.* 369.
 Ζάκωνας, s, ὁ, pudendum muliebri, *Aristoph.*
Lys. 890. *Ex σήκος et ἀνήρ.*
 Ζάκωλλα, et σακίλλων, saccus, sacculus, *Hes.*
 Ζακίοσπάλλος, s, ὁ ἢ ἡ, scuti vibrator, bellicosus,
 fortis. *Ex σάκος et πάλω.*
 Ζακισφόρος, s, ὁ ἢ ἡ, scutum ferens, scutifer.
Ex σάκος et φέω.
 Ζακίω, depopulo, *V. L.*
 Ζακίωτα, stabularium, acc. sing. *Dor.* pro σκη-
 τῇ, α σακίτης. *A. σνός, stabulum.*
 Ζακκίλλω, fut. ἰώω, idem quod
 Ζακίω, et σακίω, vel

Ζάκκιον, ὤ, fut. ἦσω, per saccum transmittō, colo. *A σάκκος.*
 Ζακκίω, f. ἴσω, et σακκίω, idem et ab eod.
 Ζάκκιον, υ, τὸ, sacculus. Dim. ab eod.
 Ζακκίος οἶνος, vinum per saccum transmissum, *Euryth.*
 Ζάκκιος, mollis, debilis, *Nic.*
 Ζακκοστόκος, α, ὁ, saccarius, *Gl. V.* qui saccos conficit. Ex σάκκος et πλῆκος, pecto.
 ΖΑ'ΚΚΟΣ, υ, ὁ, saccus; (2) cilicium; (3) colum, e linteo ad percolandum vinum.
 Ζακκοφόρεω, ὤ, saccum fero; (2) cilicio sum indutus.
 Ζακκοφορία, ας, ἡ, sacci gestatio. *A*
 Ζακκοφόρος, υ, ὁ, ἡ, saccum ferens. *A φέω.*
 Ζάκος, εὖς, τὸ, clypeus, scutum, *Gl. V.* (2) sacculus, antiqua et vera scriptura.
 Ζάκτας, υ, ὁ, saccus; (2) genus arundinis, *Poll.* *A σάττω.*
 Ζακτῆς, ἦρος, ὁ, idem et ab eod.
 Ζακτός, ἡ, ὄν, in thesauris repositus, reconditus. *Ab eod.*
 Ζάκτω, ορος, ὁ, onerans, implens. *Ab eod.*
 ΖΑ'ΚΚΑΡ, ἄρος, τὸ, saccharum; melius
 Ζάκχαρι, et Ζάκχαρις, υ, τὸ, idem.
 Ζακχυφάντης, υ, ὁ, saccorum contextor; (2) reticulorum muliebrium textor.
 Ζαλαγνῆς, quatio; (2) strepo; (3) turbo. *A*
 Ζαλάγη, clamor, strepitus, *Hes.* *A*
 ΖΑΛΛΑΤΕΙΝ, stuprare; (2) quatio, agito.
 Ζαλατίζειν, lamentari. *A σαλῶ.*
 ΖΑΛΛΑ'ΚΩΝ, αως, ὁ, pauper opulentiam simulans, jactabundus; *Lat. salax.*
 Ζαλακωνία, vel σαλακωνία, ας, ἡ, simulatio divitiarum in paupertate; (2) pecuniarum profusio illegitima et superflua; (3) mollietates, deliciae, luxus. *A*
 Ζαλακωνιῶν, f. εἴσω, opes jacto in paupertate; (2) sumptus facio, ubi non decet; (3) delicias facio, mollietate difflo. *A σαλάκων.*
 Ζαλακωνίζω, idem, et ab eod.
 ΖΑΛΑΪΜΑ'ΝΑΡΑ, ας, ἡ, salamandra, animal lacertae figura. Hinc
 Ζαλαμαίνδρεις, υ, ὁ, ἡ, ad salamandram pertinens.
 ΖΑΛΑΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, fenestra, *Lycophr.*
 ΖΑΛΑ'ΣΣΩ, vel σαλῶστω, f. ξω, moveo, cotitudo, ut modium; (2) impleo largiter, ut difflo. *A σαλεύω.*
 Ζάλλω, ὤ, fut. ἄσω, idem quod praec.
 Ζάλλωμαι, τὰ, quaecunque in vasis condita servantur ad usum nostrum, *V. L.*
 Ζαλευθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. verbi
 Ζάλλω, f. εἴσω, idem; (2) labefacto, moveo; (3) dicitur et neutraliter, ut bello, periculo jactari, in periculo esse, σαλεύειν ἐπὶ πολέμῳ, ἐν ἰσχυαίσι, *Gl. V. Ph.* Ζαλεύει πόλις, *Eur. Rhes.* 248. *A σάλος.* Hinc
 Ζάλευμα, τὸ, idem quod
 ΖΑ'ΔΟΣ, υ, ὁ, salum, locus profundus maris; (2) jactatio ejus qui navigat, fluctuatio; (3) metaphr. cura, dubitatio, &c.
 Ζάλη, ἡ, cura, *Hes. E. M.*
 Ζαλῆσθαι, curiose incedere, et accurate, *Steph.*
 ΖΑ'ΠΗΗ, ης, ἡ, piscis; *Lat. Salpa.*
 Ζαλπηγολλυχνινέδαι, qui tuba, hasta barbaque formidabiles sunt. Vox comica, *Arist. Ran.* 183. *Εκ σάλπιγγος, λόγγη, et ὑπάνη.*
 Ζαλπιγγω, f. ξω, tuba cano, buccino, *Il.* 21, 388. *A σάλπιγγος.* Hinc
 Ζαλπιγκτῆς, ὤ, ὁ, buccinator, tubicen, *Gl. V.* litten; σαλπιγκται, tubicines, *Ph.*
 ΖΑ'ΑΠΗΕ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina, *Gl. V.* et lituus; (2) classicum; (3) avis quaedam; (4) piscis quidam. *Ἰαχς σάλπιγγος.* *Il.* 18, 219. Hinc
 Ζαλπιζω, f. ἴσω, tuba cano, buccino. *Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλλοισι, Ἀποκ.* 11, 15.
 Ζαλπιση, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi σαλπιζω.
 Ζάλπισμα, ἄρος, τὸ, tubae sonus, tubae clangor. *A σαλπιζω.*
 Ζαλπιτής, ὤ, ὁ, tubicen, tuba canens; σαλπισται, classicarii, *Ph.* *Ab eod.*
 Ζάμαινα, ης, ἡ, navigii genus bireme. *Ἰπποκράτης*
 4 G

πρωτός μὲν τὸ σίωμα, κοιλώτερά δὲ ἔχει γαστρο-
νίη, *Plut. in Pericl.* 26.
Σαμαίνεται, 3. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro
σημαίνεται, α σημαίνει, significo.
Σαμάξ, butomus juncus aut gramen, crates,
sporta, *Poll.*
Σάμβαλα, calceamenta, ut σάμβαλα, *Hes. Æol.*
ΣΑΜΒΥΚΗ, ης, ἡ, vel σαμβύκης, α, ὁ, sam-
bucca, instrumentum musicum; (2) machi-
na oppugnandis urbibus idonea, *Polyb.*
Σαμβυκιστής, ὅς, ὁ, qui canit sambuca; quasi α
σαμβυκίζω. *Hinc* foem.
Σαμβυκίστρια, ας, ἡ, quæ canit sambuca. *Οί-
κίαι χαμαιτύποις ἔχουσιν σαμβυκίστριας ἐπιταθμεύ-
μεναι, Plut.*
Σάμος, locus celsior, *ap. Vet. Gr. Strab.*
Σαμφορέας, α, ὁ, equus literam σάν vel σίγμα
armo inustam ferens. *Ex* σάν et φέρω.
Σαμψυχίζω, f. ἰσώ, sampsuchi odorem habeo.
Σαμψυχίνος, ἰνῆ, ἰων, sampsuchinus, e samp-
sucho confectus. *A*
ΣΑΜΨΥΧΟΝ, α, τὸ, sampsuchum, herba, *Plin.*
Angl. MARJORAM.
Σάν, τὸ, litera σίγμα, *apud Diores.*
ΣΑΝΔΑΛΙΟΝ, α, τὸ, sandalium, *Gl. V. solea.*
Σανδάλισκος, ὁ, idem. *Dim.* ejusd.
Σανδάλωνος, ὁ, idem. *Sandaliorum* repositorium.
Σανδάλων, α, τὸ, sandalium.
ΣΑΝΔΑΡΑΚΗ, ης, ἡ, cibus quidam apum.
ΣΑΝΔΑΡΑΧΗ, ης, ἡ, sandarach, gunmi sive
succus concretus terreusque.
Σανδαράχίζω, sandaracham colore imitor. *A*
præc.
Σανδαράχινος, ἰνῆ, ἰων, sandarachinus, e sanda-
rach confectus, sandaracham referens.
Πίμπας δὲ σανδαράχινος, *Herod.* 1, 98.
ΣΑΝΔΥΞ, ὅκος, ἡ, cerussa rufa et usta, sand-
yx.
Σάνδιον, α, τὸ, tabella, tabulæ, catalogus. *Dim.*
α σάνις. *Unde*
Σανιδίον, ὦ, f. ὡσα, contabulo, tabulis sterno.
Σανιδώδης, ὅς, ὁ, tabulæ seu asseri similis;
(2) cui scapulæ instar alarum protuberant. *Ab* eod.
Σανιδίωμα, ὅτος, τὸ, tabulatum, pulpitum, *Ph.*
laquear, *Gl. V. A* σανιδίον. *Unde*
Σανιδωτός, ἡ, ὄν, tabulatus, contabulatus.
ΣΑΝΙΣ, ἴδος, ἡ, tabula, asseri, tabula cui male-
ficos alligabant. *Hinc* σανίδες, tabulæ, qui-
bus leges et similia inscribebantur; as-
seres, *Gl. V. item,* catalogus.
ΣΑΝΝΑΣ, vel σάννος, α, ὁ, stultus, fatuus. (*A*
σάνιν, *Eryn.*)
ΣΑΝΝΙΟΝ, α, τὸ, penis, cauda, hasta.
Σαννίον, sannio, histrio ille, cujus partes sunt
diceris et sannis jaciendis risum movere,
Eryn.
ΣΑΝΤΑΛΟΝ, santalum, arbor.
Σάνος, S. sing. præs. opt. act. verbi σάω.
Σάος, α, ὁ, salvus, incolumis, sospes, ut ὁσός.
Σασίμερος, α, ὁ, ὅς, ἡ, homines servans. *Ex*
σάω et βροτός.
Σαφρονέω, ὦ, modestus, temperans sum; (2)
castus et pudicus sum. *Ἡ δὲ σαφρονέτης,
ἄργυρος εἶμι μόνον, Eriogr.* *A* σάφρων.
Σάφροσιν, dat. pl. cum α, α σάφρων, prudens.
Σαφροσύνη, ης, ἡ, temperantia. *Ab* eod.
Σάφρων, ὄνος, ὁ, ὅς, ἡ, cui mens est sana, tem-
perans, prudens, ut σάφρων, *Il.* 21, 462. *Ex*
σάος et φρήν.
Σάω, ὦ, f. ὡσα, servo, salvo; ἰσάωσιν, aor. 1.
servavi, *Il.* 21, ult. *A* σάος.
Σαπίσις, putrefactæ, gen. sing. aor. 2. part.
pass. verbi σάπω.
ΣΑΠΕΠΑΨ, α, ὁ, saperda, piscis.
Σαπίς, ας, ἡ, putredo. *A* σαπρός.
Σαπίς, α, ὁ, ut ὄνος σαπίς, vinum herbis
in eo putrescentibus seu marcescentibus
conditum. *Ab* eod.
Σαπρίζω, f. ἰσώ, putreo, marceo; (2) putri-
dum oleo, vel reddo. *Ab* eod.
Σαπρόνυμος, α, ὁ, ὅς, ἡ, cui marcidæ sive pu-
tridæ sunt tibie, *Aristoph.* *Ex* κνήμη.
Σαπρός, ῥὸν, ῥὸν, putris, mucidus, rancidus;
(2) foedus, obscenus; (3) nugatorius, nu-
gax, nullius pretii; (4) obsoletus, cascus,

Ph. Πᾶν ὁ, μὴ τὴν ἰδίαν χερίαν πληροῖ, σαπρὸν
λέγοντες, *Chrysost.* *A* σήπω.
Σαπρότης, ἴπος, ἡ, putredo, rancor, *Gl. V. mu-
gacitas, Ph.* *A* præc.
ΣΑΠΦΕΙΡΟΣ, α, ἡ, sapphirus, gemma.
Σαπφικός, ἡ, ὄν, Sapphicus. *A* Σαπφώ.
Σάπων, ὄνος, ὁ, sapo, *Gl. V.*
Σαπών, α. 2. part. act. verbi σήπω, putrefacio.
Σαπώνιον, τὸ, *Dim.* *A* σαπών. *Sch. Theocr.*
ΣΑΡΑΒΑΡΑ, ὡν, τὰ, Sarabara, tibialia Persi-
ca, vel alia pars vestitus, *ap. Daniel.* (*Vox*
Arab.)
ΣΑΡΑΒΟΣ, α, ὁ, pudendum muliebre, *Suid.*
Hes.
Σαραπίσιον, et -πίσιον, templum Serapidis.
Σαράπις, ἴδος, ὁ, Serapis, Deus Ægyptiorum.
Σάραπος, α, ὁ, ὅς, ἡ, qui magnis est pedibus et
eos velut trahit. *Ex* σάειω et πῆς.
Σαράπης, ὁσός, ὁ, ὅς, ἡ, idem et ex ἰσιδ.
ΣΑΡΓΑΝΗ, Ἀττικὴ σαργάνη, ης, ἡ, sporta, cista;
(2) vinculum.
Σαργίνοι, αἱ, pisces gregales, *V. L.*
ΣΑΡΓΟΣ, vel σαργός, α, ὁ, sargus, piscis, *Gl. V.*
sargulus. *Dicitur et σαργίνος.*
Σαρδάειν, Sardonium, scil. risum, ridere. *A*
Σαρδῶ.
Σαρδάνιον. Μείδης δὲ θυμῷ Σαρδάνιον, *Od.* 20,
303. *Vide* Σαρδόνιος.
Σάρδεις, ὡν, αἱ, Sardes, urbs Lydiae princeps.
Σάρδινος, vel σάρδιος, α, ὁ, scil. λίθος, Sardi-
us, gemma. *A* Σαρδῶ.
Σάρδιον, α, τὸ, lapis Sardi-*us.* *Ab* eod.
Σάρδιος, α, ὁ, vide Σαρχίνος.
Σαρδόνιος, α, ὁ, Sardonius. *Hinc* γίλιος Σαρ-
δόνιος, Sardos risus, i. e. amarulentus, in-
sanus, fictus, hominem enecans ab herbis
sardois, *ap. Virg.* *A* Σαρδῶ.
Σαρδόνιός, ὅχος, ὁ, Sardonius, gemma. *Ex* Σαρ-
δῶς et ὄνις, unguis, quod colore suo unguem
humanum referat.
ΣΑΡΔΑΝΙ, ὄνος, vel Σαρδῶν, ὄνος, ἡ, Sardinia,
insula.
Σαρδανίζω, idem quod σαρδάειν.
Σαρδανικός, ἡ, ὄν, idem quod Σαρδόνιος.
Σαρδανίος, ἰα, ἰων, vel Σαρδόνιος, α, ὁ, ὅς, ἡ, idem.
Σαρδῶς, ὅς, ὁ, ὡν, idem et ab eod.
Σαρεί, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi σάειω, verro.
Σάρι, τὸ, planta quæ nascitur circa Nilum.
ΣΑΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, sarissa, hasta Macedonica.
Σαρισσοφόρος, α, ὁ, ὅς, ἡ, sarissam ferens.
Σαρκάζω, f. ὡσα, carnes detraho; (2) ducto
rictu irrideo. *Οὐδ' οἱ Μιγαλῆς δούσ' ἔδιν,
ἔλκυσι δ' ὅμως, γλισχρότατα σαρκάζοντες,
Aristoph.* *Pace,* 480. Σαρκάζεις τὰ ἀμφό-
δοντα τῶν προφάνων, *Hipp.* *A* σάρξ.
Σαρκαμός, ὅς, ὁ, irrisio amara, inimica sub-
sannatio. *A* præc. n. 2.
Σαρκατικός, ἡ, ὄν, sarcasticus; (2) qui sarcas-
mis uti solet. *Ab* eod.
Σαρκατικός, adv. sarcastice, amarulente, ir-
risione.
Σαρκίδιον, α, τὸ, caruncula. *Dim.* α σάρξ.
Σαρκίζω, fut. ἰσώ, carnes carpo, carnes vello,
detraho. *A* σάρξ.
Σαρκικός, ἡ, ὄν, carnalis, carnes, corporeus.
In S. S. (1) imperfectus, debilis, imbecil-
lus; (2) corruptus, pravus, impius. *Ab* eod.
Σαρκικός, adv. carnaliter.
Σαρκίνος, ἰνῆ, ἰων, carne constans, carnes; (2)
qui est crasso corpore. *A* σάρξ.
Σαρκίον, α, τὸ, caruncula; (2) per contentum
de corpore humano. *Dim.* α σάρξ.
Σαρκοβόρος, α, ὁ, ὅς, ἡ, carnivorus, *Ph.* carnifex.
Ex σάρξ et βορός, edux.
Σαρκογενής, ἴος, ὁ, ὅς, ἡ, a carne natus seu pro-
fectus. *Ex* σάρξ et γέννομαι.
Σαρκοδότης, ἴς, carnivorus. *A* δάινω. *Orph.*
Σαρκοειδής, ἴος, ὁ, ὅς, ἡ, carni similis, carnis figu-
ram habens. Σαρκοειδέστερον τῶν λιπῶν ἐντί-
κων τὸ πάλιν, *Aret.* *Ex* εἶδος.
Σαρκοβλάσματος, α, τὰ, carnis contusiones.
Σαρκοκλήη, ης, ἡ, carnosus ramex, genus her-
niæ.
Σαρκοκόλλα, ης, ἡ, carnis gluten, lacryma ar-
boris Persicæ.
Σαρκολάβης, ἴδος, ἡ, vel σαρκολάβος, α, ὁ, for-

ceps ad particulas carnis prehendas,
instrumentum chirurgicum. *Ex* σάρξ et
λαμβάνω.
Σαρκολόπτης, α, ὁ, ὅς, ἡ, qui carnem colit et
adorat.
Σαρκολίπτης, ἴος, ὁ, ὅς, ἡ, quem caro relinquit,
carne nudatus, extenuatus, macer, exilis.
Ex σάρξ et λείπω.
Σαρκοπαγής, ἴος, ὁ, ὅς, ἡ, carne concretus, car-
nosus, densus. *Ex* eod. et πάγνομαι.
Σαρκοποιῶ, carnem facio; *in pass.* caro fio,
homo fio. *A*
Σαρκοποιός, ὄν, carnem efficiens, gignens, alens.
E σάρξ et ποίω.
Σαρκόπουν, τὸ, pus carnosum, velut cum pul-
mones purulenti fiunt et exspuuntur.
Σαρκοπιωδής, ἴς, idem et ex ἰσιδ.
Σαρκορρίζος, α, ὁ, ὅς, ἡ, carnosam radicem ha-
bens. *Ex* σάρξ et ῥίζα.
Σαρκοσχίζω, carnem conscindo.
Σαρκοστροφίω, ὦ, fut. ἴσω, carnem alo, cutem
belle curo. *Ex* σάρξ et τρέφω.
Σαρκοφάγιον, ὦ, fut. ἴσω, carnem edo, carne
vescor. *Gl. V.* σαρκοφάγῳ, excarnifico.
Σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium esus. *A*
Σαρκοφάγος, α, ὁ, ὅς, ἡ, carnivorus, carne ves-
cens; (2) sarcophagus, arca mortuorum.
Σαρκοφάνης, ἴς, carne tectus, seu vestitus, ut
corpus hominis. *A* φαίνομαι.
Σαρκοφόρος, ὄν, homines perimens. *A* φβίρω.
Σαρκοφορέω, ὦ, carnem gesto. *A*
Σαρκοφόρος, α, ὁ, ὅς, ἡ, carnem gestans, carne
vestitus. *Ex* φέρω.
Σαρκοφύω, carnem extendo, produco. *A* φύω.
Σαρκοφύα, ἡ, carnis extensio. *A* præc.
Σαρκοφύλλος, α, ὁ, ὅς, ἡ, folia carnosia habens. *A*
φύλλον.
Σαρκῶν, ὦ, fut. ὡσα, carneum reddo, incarno;
(2) corpulentum reddo. *A* σάρξ.
Σαρκώδης, ὅς, ὁ, ὅς, ἡ, carnosus, *Gl. V.* carneus.
Ab eod.
Σάρκωμα, ὅτος, τὸ, carnis præter naturam in-
crementum; (2) carnis incrementum in na-
ribus. *Gl. V.* pulpamentum. *A* σαρκίω.
Σάρκωσις, ἴος, ἡ, carnis generatio, excrescen-
tia carnis. *Ab* eod.
Σαρκοτικός, ἡ, ὄν, carnem restituendi vim ha-
bens. *Ab* eod.
Σάρμα, τὸ, hiatus. *A* σάειω.
ΣΑΡΞ, σαρκός, ἡ, caro, pulpa; σάρκες, pulpa,
Ph. (2) *in S. S.* homo, ejus imperfectio,
imbecillitas, corruptio, &c. (3) lex Mosis,
propter imbecillitatem in sanandis homi-
num vitis.
Σάρων, et σάρον, scopæ, verriculum. *Ἀσπερίη
πόντος καλὸν σαρὸν, Call. in Del.* 225.
Σάρος, α, vel σαρός, ὦ, ὁ, idem; (2) res, homo
nullius pretii. *A* σάειω.
Σάρων, ὦ, f. ὡσα, verro, mundo; σεσαρωμένος,
scopis purgatus, perf. pass. part. Σαροὶ τὴν
οἰκίαν, *Luc.* 15, 8. Σεσαρωμένον, *Matt.* 12,
44. *A* σάειω.
ΣΑΡΠΟΣ, α, ὁ, arca, domus lignea, *Hes.*
Σάρωρον, α, τὸ, scopæ. *A* σάρω.
Σάρωμα, ὅτος, τὸ, sordes quisquilæ verrendo
collectæ. *Ab* eod.
Σάρων, ὄνος, ὁ, libidinosus, vel pudendum mu-
liebre; item venatorium rete. *Est et Σάρων,
nauticus deus.*
Σαρωνίδες, ὡν, αἱ, *Call. in Jov.* 22, quercus ex-
cavatæ, hiantes ob vetustatem; (2) arbores
vestustæ quævis; (3) quercus arbor.
Σάρωσις, ἴος, ἡ, ipsa actio verrendi. *Sordes,
quisquilæ.* *A* σαρώω.
Σαρωτής, ὦ, ὁ, αἱ σαρωταί, scoparii, *Gl. V.*
Σὰς, tuas, acc. pl. f. g. a σός, tuus.
Σάσσω, sagino, *Ph.* vide σάττω.
Σαταρίς, vel σαταρίς, ἡ, capitis ornatus femi-
neus, *Steph.*
Σάστιν, ης, ἡ, plastrum, vehiculum. *Θερῶν
ὅτι ζυγίως ζεύσασα δὲ σάστιναι, Eurip. Helen.*
1326. *A* σάττω.
Σάστιον, α, τὸ, (Ποίησαι σάστινα ἔξαρματα χαλ-
κῇ, *Hom. in Ven.* 13.) idem et ab eod.
Σατίνος, ὁ, hornus seu hornotinus, qui hujus
anni est, *Att. τηπίνος.*

Σάτοι, *α, τὸ*, mensura frumenti tertiam partem ephæ continens, sesquimodius. *Vox Syr.*
 Σατραπεία, *ας, ἡ*, Satrapia, præfectura; (2) provincia cui præest satrapa.
 Σατραπείων, *sum* satrapa, *sum* præfectus provinciae. *Σατραπείων τῆς ἀνω Θουρίας, Plut.*
 ΣΑΤΡΑΠΗΣ, *α, ὁ*, satrapa, præfectus provinciae, *proprie Persicae. Vox Persica.*
 Σατραπείας, *ἡ, ὁ*, ad satrapam pertinens, satrapæ conveniens, Satrapicus. A præc.
 ΣΑΤΤΩ, *φ, ξω*, onero, onus impono; (2) refertur, constipio, impleo; *σαγαγμένος, saginatus, Ph. perf. pass. part. Σαγαγμένος ψάμμω, Luc.*
 Σατυρία, *ας, ἡ*, genus esculenti ex herba.
 Σατυρίακῆ, *ἡ*, nomen cujusdam antidoti, &c. *Steph.*
 Σατυρίας, *α, ὁ*, morbus hominis faciem ita imitans, ut satyro similis evadat.
 Σατυρίασιν, *εως, ἡ*, pruritus venereus; priapismus, et totius corporis cancer, elephantiasis. Vide Nicolaum Leonicem, de morbo Gallico. A σάτυρος. Unde
 Σάτυριζω, *fut. ἴω*, prurio ad Venerem instar Satyri; (2) Satyrica petulantia proscindo.
 Σατυρίακός, *ἡ, ὁ*, satyricus, satyro conveniens; (2) dicax, mordax, more satyrorum.
 Σατυρίων, *α, τὸ*, herba ad Venerem incitans.
 Σατυρίσκος, *α, ὁ*, parvus satyros. Dim.
 Σατυριμὸς, *ῶ, ὁ*, idem quod σατυρίασιν. (2) pruritus Veneris. A σατυρίζω. Unde
 Σατυριζῶ, *ῶ, ὁ*, ludio, Ph. scenicus.
 Σατυρογράφος, *ὁ*, satirarum scriptor.
 Σάτυρος, *α, ὁ*, *proprie simius*; (2) Deus Bacchi comes; satyrus; Σάτυροι, Fauni, *Gl. V. A σάβη, Etym.*
 Σατυρόδης, *εως, ὁ*, satyros seu satyrorum mores imitans; (2) hispidus. A σάτυρος.
 ΣΑΤΚΟΣ, *ἡ, ὁ*, aridus, siccus.
 Σαυλά, *adv. tarde. A σαυλός.*
 Σαυλόμαι, *ῶμαι*, delicio, luxu difflo; (2) tripudio. *Ἀσπιδίς βαρεῖται σαυλόμενοι, Eur. Cyc. 40. A σαυλός.*
 Σαυλοπρακτιά, *ῶ*, ceveo, lascive podicem moveo. *Καὶ μὴν προθυμῶμαι γε σαυλοπρακτιῇ, Aristoph. Vesp. 1173. Ex σαυλός et προκτιῶς.*
 ΣΑΤΑΟΣ, *ἡ, ὁ*, delicatus, mollis; (2) fluxus, levis, quietus, tardus.
 Σαυλάμα, *ἄτος, τὸ*, delicæ. A præc.
 Σαυλιζω, *saunio* percutio, *R. A σαύνιον.*
 Σαύνιον, *α, τὸ*, saunium, jaculi barbarici genus.
 Σαυνός, *mollis, tener, Steph.*
 ΣΑΤΡΑ, *vel σαύρα, ρας, ἡ*, lacerta, lacertus.
 ΣΑΤΡΗ, *ης, ἡ*, nasturtium.
 Σαυρία, *ας, ἡ*, jaculum, *Gl. V. ubi jaculus.*
 Σαυρίδιον, *τὸ*, nasturtium, *Hipp.*
 Σαυροβότης, *ις*, gravis ab cuspidē; *epith. hastæ.*
 Σαυροβότης, *εως, ὁ*, lacertæ formam habens. *Ex σαύρα et εἶδος.*
 Σαύρος, *α, ὁ*, lacertus, *Gl. V.*
 Σαυροτή, *ῆρος, ὁ*, cuspis in ima hasta, quo hasta erigi et solo infigi potest. A σαύρος. Unde
 Σαυροτριμὸς, *ἡ, ὁ*, aridæ linguæ hærentis affectio; linguæ hesitatio, *Aristot.*
 Σαυτή, *gen. sing. f. g. per Crasin pro σαυτῆς, α σαυτῆ, tui ipsius.*
 Σαυτῆ, *tui ipsius, masculinum genitivi antecedentis eodem modo formati.*
 Σάφ, *adv. certo, vere, manifeste, perspicue.*
 Σαφίστα, *adv. manifestissime, apertissime. A σαφίστατος, superl. a σαφής.*
 Σαφίστερον, *adv. manifestius, apertius.*
 Σαφίστως, *adv. idem et ab eod.*
 Σάφω, *ῶ, fut. ἴω*, manifestò, declaro, notum facio.
 Σαφώς, *Ion. pro σαφῶς. A σαφής.*
 Σαφῶ, *acc. sing. contr. pro σαφία, a σαφής, clarus.*
 Σαφηνία, *ας, ἡ*, perspicuitas, dilucida oratio, explanatio. *Ph. distinctio.*
 Σαφηνίως, *adv. idem quod σαφῶς. A*
 Σαφηνίος, *εως, ὁ*, idem quod σαφής. Hinc
 Σαφηνίζω, *f. ἴω*, explano, exprimo, declaro,

distinguo. Οὕτως, *ισαφηνίζω, μὲν τὰς κρατυ-
 σίνοντας παρ' αὐτῶν, Xen. Hinc*
 Σαφηνισμός, *ῶ, ὁ*, perspicuitas, declaratio.
 Σαφηνιστικός, *ἡ, ὁ*, declarandi vim habens; (2) subst. declarator, explanator. A præc.
 Σαφηνιά, *manifestabo, fut. 1. ind. act. Alt. pro σαφηνίσω, a σαφηνίζω.*
 Σαφηνίως, *adv. idem quod σαφῶς.*
 ΣΑΦΗΣ, *εως, ὁ*, manifestus, apertus, perspicuus, certus, clarus, planus.
 Σαφήτωρ, *ρος, ὁ*, declarator, explanator, *Hes.*
 Σαφῶς, *adv. manifeste, perspicue, dilucide, Ph. evidenter, plane, aperte, palam, Gl. V. al. liquido, ad liquidum, diserte.*
 Σαφθέντες, *nom. pl. a. 1. part. pass. v. σάτω, constipio.*
 Σάω, *idem quod σαώω, proprie eripiendo e periculo vel alterius, &c. Vid. Ern.*
 Σάω, *servavi, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et per Apoc. pro ἰσάωω, vel servabat, pro ἰσάωσι, 3. sing. imperf. ind. act. vel serva, pro σαώω, 2. sing. imperat. act. verbi σαώω, Il. 16, 364.*
 Σαώω, *servo, sospito. A σάος.*
 Σάωσα, *aor. 1. ind. act. Ion. pro ἰσάωσα, verbi σαώω.*
 Σάωσι, *3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.*
 Σαώσμεν, *f. 1. ind. act. Ion. pro σαώσιν, verbi ejusd.*
 Σάωσεν, *2. dual. f. 1. ind. act. verbi ejusd.*
 Σάωσμεν, *servabimus, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ejusd.*
 Σάωστερ, *magis salvus, incolumis, Comp. a σάος.*
 Σαωτή, *ῆρος, ὁ*, servator. A σάω.
 Σαωτήρια, *pro σωτήρια, Hes.*
 Σαωτίς, *ἡ*, conservatrix. *Θεὸς τύχη σαωτίς, dea fortuna conservatrix, in Inscriptione.*
 Σέννυμιάν, *gen. pl. part. præc. f. g. Æol. pro σέννυμιάν, a*
 ΣΕΝΝΥΜΙ, *sive σεννύω, f. σείω, exstinguo, restingo; (2) compesco, comprimo; σείω, exstinguo, Gl. V. a. 1. imperat. act. ut σέννυμι, exstinguo; metaphr. etiam morior. Κεῖ μὴ θεῶν τις τῆδε πείραν ἔσσειν, Soph. Aj. 1076. Αἱ λαμπάδες ἡμῶν σέννυνται, Matt. 25, 8.*
 Σείω, *extincti, a. 1. ind. act. Ion. pro ἔσσεια, a verbo præc. pro inus. σείω.*
 Σείεις, *εως, ἡ*, extinctio. A σέννυμι.
 Σείσαι, *a. 1. inf. act. Ion. pro σείσαι.*
 Σείω, *extinguam, fut. 1. ind. act.*
 Σείσῃ, *ῆρος, ὁ*, extinctor. A σέννυμι.
 Σείσῃρος, *ἴω, ἰον*, exstinguendi vim habens; aptus ad exstinguendum. Ab eod.
 Σείσῃκος, *ἡ, ὁ*, idem et ab eod.
 Σείσῃμα, *fut. ind. pass. verbi σέννυμι.*
 Σαυτὸν, *temet, teipsum, temetipsum, Ph.*
 Σαυτῆ, *ῆς, ὁ*, tui ipsius. Ex σεία, pro σῆ, et αὐτῆ, ipsius.
 Σείάζομαι, *fut. ἀσσομαι, colo, veneror, vereor. Ἐρεβάσθησαν ἔ ἰλάσθησαν τῇ κτίσει, Rom. 1, 25. A*
 Σείας, *τὸ*, reverentia, veneratio, pudor, admiratio, stupor; (2) res sacra. *Vox ἄκλιτος.*
 Σειάσθησαν, *3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἰσείασθησαν, a σείάζομαι, colo. Unde*
 Σείας, *εως, ἡ*, veneratio, adoratio.
 Σείαμα, *ἄτος, τὸ*, veneratio, *Ph. res sacra, signum Dei, Ph. σείαμα, sacra.*
 Σείασμάω, *veneror, plus sum.*
 Σείασμιος, *α, ὁ*, vel σείασμιος, *ἴω, ἰον*, venerabilis, colendus, augustus, *Ph. A σείαζομαι, Hinc*
 Σείασμότης, *ῆτος, ἡ*, sanctimonia, *Gl. V.*
 Σείασμιως, *adv. venerabiliter, Gl. V. Ab eod.*
 Σείασμός, *ῶ, ὁ*, veneratio, adoratio, cultus; (2) religio. Ab eod.
 Σείασσα, *3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et Poet. pro ἰσειάσσω, a σείάζομαι, colo.*
 Σείασίω, *idem quod σείάζομαι. A σείας.*
 Σείσῃκος, *adv. cum magna veneratione; cum ἔχιν, colere. Ab eod.*
 Σείσῃς, *ἡ, ὁ*, veneratione et adoratione dignus, venerandus, adorandus; (2) augustus, *Ph. cognomen imperatorum Rom. ut se-*

σαρῆ, imperatricum; *σεβαστάτη, augustissima, Ph. Ab eod.*
 Σεβασφόρος, *ὁ*, ἡ, sacerdos Cæsaris, ut flamines Augustales. A præc. et φέω.
 ΣΕΒΕΝΙΟΝ, *α, τὸ*, palmæ involucrum, sive corticosum illud quod in summa palmula enascitur.
 Σεβίζω, *colo, veneror. Φιλότητων θαλάμων χλη-
 δαχον, ἡ σείζομαι, Eur. Hipp. 545. Θεὸν τὰν ἀφανὴ ληταῖς σείζεις, Soph. Œd. Col. 1551. A σείω.*
 Σείων, *3. pl. præc. ind. act. Dor. pro σείσει, a*
 ΣΕΒΩ, *et σείωμαι, veneror, colo, adoro, ob-
 servo; σείομαι, color; (2) pudet me, reve-
 reor. Κακὸς γὰρ, ὅτι μὴ σείει τὰ δεσποτῶν, Eur. Hel. 732. Συσίας δειός, Ibid. 1072.*
 Σείους, *εως, ὁ*, patella, in qua aliquid movetur et frigitur; sartago. A σείω.
 Σείος, *σεία, σείον, Lacon. pro δείος.*
 Σείρ, *σειρός, ὁ*, sol, *Suid.*
 ΣΕΙΡΑ, *ας, ἡ*, catena, funis, linea.
 Σειραγωγύς, *ἡ*, catena, funis, quo quis ducitur vel trahitur.
 Σειράδιον, *α, τὸ*, funiculum. Dim. a σείρά. Unde
 Σειράζω, *fut. ἄσω, vinculum traho, R.*
 Σειράζω, *exsicco. A σείρ, Ern.*
 Σειραίος, *αἴα, αἴον*, catenatus, catena vinctus, funalis, ut equus. A σείρά.
 Σειράς, *et σείρις, idem quod σείρά, Hes.*
 Σειράφθορος, *et σειραφόρος, α, ὁ*, catenam ferens; alias σειραίος dicitur, *Æsch. Ag. 1646. Eur. Iphig. Aut. 223. Angl. THE FORE HORSE; cui opponitur ζύγιος, THE SHAFT HORSE. Ex σείρ et φέω.*
 Σειρώω, *catena, fune constringo; (2) constrin-
 go, connecto, R. Σὺν τῷ γέροντι δέμα σι-
 ρεῖων βρόχῳ, Eur. Her. Fur. 1012.*
 Σείριον, *ῶ, f. ἴω*, exsicco, exinanio. A σείρ.
 Σειρήν, *ῆτος, ἡ*, Siren, monstrum marinum; (2) insectum api simile. A σείρά.
 Σειράσις, *εως, ἡ*, capitis inflammatio ex vehemēti solis ardore. A
 Σειράω, *fulguro, luco; (2) capitis inflamma-
 tione laboro; (3) suffraginum vitio laboro, de equis. A σείριον.*
 Σείριος, *ἰνῃ, ἰον*, astralis. Ab eod.
 Σειρίσις, *δέσσα, ὅν*, canicularis. A σείριος.
 Σείριον, *α, τὸ*, astrum. A
 Σείριος, *α, ὁ*, Sirius, stella, canicula; item sol. A σείρ.
 Σειρομάτης, *α, ὁ*, jaculi genus, lanceola.
 Σειρώμα, *τὸ*, opobalsami sedimentum.
 Σειρώσις, *εως, ἡ*, religatio. A σείρά.
 Σεισάχθεια, *ας, ἡ*, qu. dic. onus excussus, allevatio æris alieni communis; tabulæ novæ. *Plut. in Sol. 15. Ex σείω et ἄχθος.*
 Σείης, *tui, gen. sing. Æol. pro σῆ, a σῆ, tu.*
 Σείω, *tui, gen. sing. Poet. et Ion. pro eod.*
 Σείθεν, *tui, Poet. idem.*
 Σεισάμενος, *acc. pl. a. 1. part. m. verbi σείω.*
 Σεισθεῖς, *commotus, a. 1. part. pass.*
 Σείσις, *εως, ἡ*, motio, quassatio, concussio. A σείω.
 Σεισίχθων, *ονος, ὁ*, motor seu quassator terræ; *epith. Neptuni. Αὐτὸν δὲ Κρονίδην σεισίχθωνα, Orph. Argon. 343. Ex eod. et χθών.*
 Σείσμα, *ἄτος, τὸ*, concussio, quassatio. A σείω.
 Σεισμάτιος, *α, ὁ*, ut σεισματίας τάφος, sepulchrum eorum quos ruina e terræ motu oppressit. A σείσμα.
 Σεισμός, *ῶ, ὁ*, terræ motus, *Ph. concussio, Ph. excussio, Gl. V. A σείω.*
 Σεισπονήγης, *ἴδος, ἡ*, motacilla, avis. A πυγή.
 Σείσρα, *ας, ἡ*, idem. Ex σείω et ἔρα.
 Σείσος, *ἡ, ὁ*, qui concuti seu quassari potest, concussus. Ab eod.
 Σείστρον, *α, τὸ*, sistrum, crepitaculum, in sacris Isidis adhiberi solitum. A
 ΣΕΙΩ, *f. σείω, moveo, quatio, vibro, libro; (2) depello; (3) calumnior, crimino; item vexo, terreo, Gl. Vet. σείω, concutit, quatit, crispit, Ph. σείω, vibrare, Ph. inf. a. 1. Ἥνιος χεῖρον ἔσειον, Soph. El. 715. Πῶς τῷ ἔσειε μὴ δοκίει τὴν καρδίαν, Aristoph. Ach. 12.*

Σέλα, dat. sing. *Att. et Ion.* pro σέλατι, a σέλας, *jubar.* Unde
 Σέλαγιον, ὦ, f. ἥσω, splendo, fulgeo. *Συν πέν-
 κας σαλαγί, Aristoph. Nub. 604.* Σελαγιότα δι
 ἂν πῶς πῶρ ἐπιβῶμιον Ἀργείων, *Eur. El. 722.*
 Σελαγιζω, fut. ἴσω, idem et ab eod.
 Σελαγισμα, τὸ, fulgurator, *Man.*
 Σελαηνέντης, α, ὁ, lucis autor, epith. solis.
 Σελάνα, lunam, acc. sing. *Dor.* pro σελήνη.
 Σελαναία, ας, ἡ, *Ion.* et *Dor.* pro σελήνη.
 ΣΕΛΑΣ, ἄτος, τὸ, fulgor, lumen; *Gl. V.* fulgor,
 jubar.
 Σελασμός, idem quod σελὰς, fulgor, *Man.*
 Σελάσσεται, splendet, *Nic. T. 46.*
 Σελασφόρος, α, ὁ, ὅ, splendorem seu lumen
 ferens. *Ex σέλας et φέρω.*
 Σελασφόρος, ον, splendidus, idem quod σελά-
 φος, *Man.*
 Σελάχιον, α, τὸ, piscium genus cartilagino-
 sum, cui cartilago pro cute est. *Dim. a*
σέλαχος.
 Σελαχοειδής, εὖς, ὁ, ὅ, cartilagineus, cartilagi-
 nis speciem referens. *Ex εἶδος et*
ΣΕΛΑΧΟΣ, εὖς, τὸ, et πλ. τὰ σέλαχη, genus
piscium cartilaginosorum. Hinc
 Σελαχόνης, εὖς, ὁ, ὅ, cartilagineus.
 Σελάω, ὦ, splendo, luceo. *Α σέλας.*
 ΣΕΛΕΤΙΚΙΣ, ἴδος, ἡ, poculi, navis vel vestis
 genus; *item avis locustis vescentis.*
 Σεληνάζω, idem quod σεληνιάζομαι, *Min.*
 Σεληνάια, et *Dor.* σελαναία, luna; (2) equi
 solea. (1) ἀντι σελαναίας τὸ δίδω φάος, *Mosch.*
 7, 5. (2) χαλκὸν δὲ λίγει τὰ σεληνάια τὸ ὑπὸ
 τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων, *Eustath. in Homer. 836.*
 linea penultima: hoc sensu σεληνάια dicitur
 tantum in neutro plurali.
 Σεληνάιος, αία, αἶον, lunaris, lumine lunari il-
 lustratus. Hinc subst. σεληνάια, ας, ἡ, luna,
Ion. *Α σελήνη.*
 Σεληνάφως, lunæ lux, *Ath.*
 Σελήνη, ης, ἡ, luna; σελήνη, placentæ quædam
 rotundæ et latæ. *Α σέλας.*
 Σεληνάζομαι, lunaticus sum, confictor morbo
 per certa luna intervalla redeunte, *Matt.*
 4, 24. *Α σελήνη.*
 Σεληνάιος, ἡ, ὄν, lunaris; (2) lunaticus, morbo
 comitiali laborans. Ab eod.
 Σεληνίδιον, α, τὸ, lunula. *Dim. a σελήνης.*
 Σελήνιον, α, τὸ, lunæ lux, cum luna pernox est,
 vel luna sive lunæ sidus. *Α σελήνη.*
 Σελήνης, ἴδος, ἡ, lunula; (2) figura lunulæ;
 (3) amuletum purpurorum. Ab eod. Unde
 Σελήνης, α, ὁ, ut σελήνης λίθος, lapis lunaris;
Gl. V. σελήνης, lunaticus.
 Σεληνόκλητος, α, ὁ, ὅ, qu. dic. a luna per-
 cussus, lunaticus. *Ex σελήνη et βάλλω.*
 Σεληνόειδής, εὖς, ὁ, ὅ, lunæ speciem referens.
Ex σελήνη et εἶδος.
 Σεληνόφως, ὤτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ.
 Σελήνιον, α, τὸ, chartula, pagella; *Gl. V.* pagi-
 nula. *Dim. a σέλις.*
 Σελίδωμα, ἄτος, τὸ, tabula lata. Ab eod.
 Σελινίτης, α, ὁ, ut σελινίτης οἶνος, vinum ex apio.
Α σέλινον.
 Σελινειδής, εὖς, ὁ, ὅ, apii figuram habens. *Ex*
seq. et εἶδος.
 ΣΕΛΙΝΟΝ, α, τὸ, apium, herba. *Angl. PARSLEY.*
 Ἑλεσθερπὸν τε σέλινον, *Il. 2, 776.*
 Σέλινος, α, ὁ, idem. Hinc
 Σελινεσία, ας, ἡ, species brassicæ apio similis.
 ΣΕΛΙΣ, ἴδος, ἡ, pagina, *Ph.* margo, *Gl. V.*
 Σέλλα, ης, ἡ, sella, *Gl. Vet. Aristoph. Sch. Eust.*
 Vox Lat.
 Σελλάσσωσις, εὖς, ἡ, sellisternium, *Gl. Vet.*
 Σελλάξιν, σελάξιν, divitias simulare in pau-
 pertate. *A Sello jactatore quodam, quem*
Aristophanes perstringit, An. 126.
 Σέλλω, cieo, urgeo; -ομαι, proficiscor, cum
 impetu feror, *Eust.*
 Σέλλα, ἄτος, τὸ, transtrum, jugum, tabula
 quævis lata, *Gl. V.* et σέλλατα, eluvies,
Ph. (sed legendum videtur ibi σέλλατα,
Ern.) Hinc
 Σελμάτιοι ποταμοί, lutulenti fluvii.
 Σελμῖς, ἡ, funiculus piscatorius, *Hes.*
 Σέλω, compingo, *Ern.*

Σεμεληγνέντης, Semeligena; epitheton Bacchi.
Orph.
 ΣΕΜΙΔΑΛΙΣ, εὖς, ἡ, simila, similago, flos fa-
 rinæ triticeæ.
 Σεμιδαλίτης, α, ὁ, ut σεμιδαλίτης ἄρτος, panis, e
 simila confectus. *A præc.*
 Σεμνὶ Δεαί, Eumenides, sive Furia, *apud*
Athenienses. *Ε σεμνός.* Unde
 Σεμνέιον, α, τὸ, locus sacer, sanctuarium, mo-
 nasterium; (2) fanum Furiarum.
 Σεμνηγορέω, ὦ, fut. ἥσω, manife, cum gravi-
 tate loquor seu prædico:
 Σεμνηγορία, ας, ἡ, oratio gravitatem præ se fe-
 rens, *Plut. in Num. 8.* *Α*
 Σεμνηγορός, α, ὁ, ὅ, qui graviter loquitur,
 qui magnifice prædicat. *Ex σεμνός et ἀγο-
 ρέω.*
 Σεμνόθεοι, οἱ, divini humanique juris peritissimi
 ac religioni dediti; philosophi Indorum, et
 Gymnosophistæ *ap. Laert.*
 Σεμνόσπας, cum gravitate et modestia tundo,
Æsch.
 Σεμνοληρός, difficiles nugas cum gravitatis
 specie nugar.
 Σεμνολογία, ὦ, f. ἥσω, graviter et speciose lo-
 quor. Ταῦτα σεμνολογῶσιν οἱ ποιῆται περὶ τῶν
 θεῶν, *Luc. ἀμφὶ τῷ Δεῖνι, App.* *Α σεμνολόγος.*
 Σεμνολόγημα, ἄτος, τὸ, dictum grave et magni-
 ficum, quo quis se jactat. *A præc.*
 Σεμνολογία, ας, dictio gravis; (2) sermo ve-
 nustus. *Α*
 Σεμνολόγος, α, ὁ, ὅ, qui graviter de re qua-
 piam disserit; etiam ostentator, jactator.
Ε σεμνός et λέγω, dico.
 Σεμνολογικός, idem quod
 Σεμνολόγος, adv. jactanter.
 Σεμνόμεντος, εὖς, ἡ, vates venerabilis ac gravis.
 Σεμνομήβω, cum gravitate loquor; (2) cum
 fastu et insolentia loquor. Τὶ σεμνομήβεις,
 κείς ἀγῶν ἐρχη λόγων, *Eur. Andr. 234.* *Ex*
σεμνός et μέβω, sermo.
 Σεμνοπάρσις, οἱ, qu. dic. graves parasi, adu-
 latores, qui gravitate superciliosa parasi-
 cam adulationem tegunt.
 Σεμνοπαίω, ὦ, fut. ἥσω, magnifice extollo; (2)
 auctoritatem addo, reverentiam et majesta-
 tem concilio, illustro, orno.
 Σεμνόπανος, ὁ, ὅ, ὅ, arte exquisita factus. (*ap.*
Ath. si lectio sana, Ern.)
 Σεμνοπρίστια, ας, ἡ, gravitas decora, dignitas
 oris, dignitas. *Α*
 Σεμνοπρίστης, εὖς, ὁ, ὅ, gravem virum decens;
 (2) gravi et eximia dignitate præditus. *Ε*
σεμνός et πρίστη.
 Σεμνοπρίστως, adv. cum dignitate, graviter, de-
 core.
 Σεμνοπροσώπῳ, gravitatem in vultu præfero.
 Καὶ ἡμῖν σεμνοπροσώποις, *Aristoph. Nub. 362.*
 Σεμνοπροσώπῳ, ας, ἡ, gravitas sen dignitas oris,
 persona gravis. *Α*
 Σεμνοπρόσωπος, α, ὁ, ὅ, qui gravitatem ali-
 quam vultu præfert. *Α πρόσωπον.*
 ΣΕΜΝΟΣ, ἡ, ὄν, venerabilis, castus, *Ph.* σεμνὸν
 ἀξίωμα, majestas, *Gl. Vet.* σεμνή, pudica,
 casta, affectata femina, *Gl. Vet.* σεμνός, etiam
 honestus, gravis, magnificus.
 Σεμνός, α, ὁ, ὅ, qui, gravis ore, qui graviter
 loquitur. *Ε σεμνός et σόμα.*
 Σεμνότης, ης, ἡ, gravitas, majestas; (2) re-
 verentia; (3) sanctimonia, honestas; (4)
 pudicitia. *Α σεμνός.*
 Σεμνότης, ὁ, ὅ, venerandus. *Α τιμή.*
 Σεμνοτύφια, ας, ἡ, gravitas fastuosa. *Α τύφος.*
 Σεμνός, ὦ, fut. ὄσω, exorno, illustro, magni-
 ficæ prædico. *Α σεμνός.*
 Σεμνύνω, venerandum et augustum reddo; (2)
 orno, honore et dignitate adicio; et σεμ-
 νύομαι, gravitatem præ me fero; efflor,
 glorior, jacto me, superbio. Σεμνύνει τὴν
 παραγωγήν, *Luc.* Σεμνύνεται ἐπὶ τῇ τῆς ὀφείας
 εὐπρεπίᾳ, *Dem.* Ταῦτα δὲ περὶ ἑαυτὸν ἱερί-
 νον, *Herod. 1, 99.* Ab eod.
 Σεμνωμα, ἄτος, τὸ, ornamentum, decus. *Α*
σεμνός.
 Σεμνός, adv. honeste, decenter, graviter, *Gl. V.*
 pudice. *Α σεμνός.*

Σίω, tui, gen. sing. *Ion.* pro σῷ, a σῷ, tu.
 Σωῖο, tui, *Pact.* idem quod antedecens σίω.
 Σίωμα, σῶμαι, pro σίωμα.
 Σισπύων, veneror. *Α σισπύς.*
 Σιστήριος, ἰα, ἰα, ad cultum seu venerationem
 pertinens. Hinc τὸ σιστήριον, α, sc. ἱερὸν,
 novennalia Delphis in honorem Apollinis
 celebrari solita. Ab eod.
 Σισπύς, ἡ, ὄν, idem quod
 Σισπύς, ἡ, ὄν, venerabilis, venerandus, augustus.
Æsch. Pr. 811. *Ph.* τὸν σισπύ, sacrum.
Α σῶμα.
 ΣΕΡΑΠΙΑΣ, ἰα, ἰα, Serapias, herba.
 ΣΕΡΠΙΣ, ἰα, ἡ, cichorii sive intybi genus, *Gl. V.*
 intybus, intubum, intuba, acc. sing. σέριν,
 et σέρδα. *Angl. ENDIVE.*
 ΣΕΡΠΤΙΟΝ, α, τὸ, absinthium maritimum.
 Σέρπον, α, τὸ, idem.
 ΣΕΡΦΟΣ, α, τὸ, insecti genus, culex. "Ετι καὶ
 μύμηκτι καὶ σέρφω χαλῇ, *Proverb.*
 Σισαγμαί, perf. pass. verbi σάπτω.
 Σισαγμαί, videntes, nom. pl. part. perf. med.
 f. g. a σάω, rideo.
 Σισαγμαίνω, acc. sing. perf. part. pass. verbi
 σαπώ, scopis vorto seu pergo.
 Σισίεσθαι, motum esse, perf. inf. pass. verbi σίω.
 ΣΕΣΕΛΙ, εὖς, τὸ, Seseli, herba.
 Σίσις, εὖς, ἡ, idem.
 Σίσσις, 3. sing. perf. ind. med. verbi σίσσω.
 Σίσση, verri, perf. ind. med. verbi σίσσω.
 Σισσημένω, nom. pl. præ. part. pass. *Dor.* pro
 σισσημένω, a σισσάω, sileo.
 Σισσημένω, acc. sing. perf. part. pass. verbi
 σοφίζω.
 Σισσημένω, adv. captiose, dolose, more so-
 phistarum, callide. *Α σοφίζω.*
 Σίσσω, 3. sing. perf. ind. act. verbi σίω, sive
 σάω.
 Σίω, gen. sing. *Dor.* pro σῷ, a σῷ, tu.
 Σίω, a. 1. ind. act. *Ion.* pro σίω, a σῷ, agito.
 Σίωτα, fugavit, 3. sing. aor. 1. indic. med. *Ion.*
 pro σίωτα, a verbo εἰω.
 Σίωτα, concitetur, 3. sing. a. 1. imperat. med.
 per Syncope. pro σινάω.
 Σίω, 3. nom. inus. unde σίω, gen. pl. σίω,
 acc. pl. &c. vernis, tineæ.
 Σιυλαίος, α, ὁ, qu. dic. betarius, ranæ nomen
 in *Batrachom.* 208. *Α σιυλον.*
 Σιυλῖον, α, τὸ, parva beta; σιυλῖα, betæ.
Gl. V. *Dim. a*
 ΣΕΥΤΑΛΟΝ, α, τὸ, beta, *Ph.*
 ΣΕΥΟ, cieo, agito, concito, fugo; σιύομαι,
 feror, concitor, prorumpo, ruo; σιύωτα,
 a. 1. med. pro σιύωτα, *Il. 5, 208.* (2) pro-
 ptero, vado. (2) σιύται ἐπ' οἴκῳ, *Soph. Trach.*
 645. *Α σίω.*
 Σιφθῆναι, cultum esse, aor. 1. inf. pass. v. σίω.
 Σίφθασθαι, coluisse, a. 1. inf. med. verbi ejusd.
 Σιφθῆναι, tui ipsius, gen. sing. *Ion.* pro σιφθῆναι.
 Σιφθῆναι, tui ipsius, idem quod antedecens.
 Σιφθῆναι, τὸ, stragulum, *V. L.*
 Σίβω, cribro, *Gl. V.* σίβω, cernit, *Ph.* σι-
 βῖντα κρητὴρ, *Aret.* *Α σίω.*
 Σικάζω, stabulo, includo, *Il. 8, 131.* *Α σι-
 κός.*
 Σικασθῆναι, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bæot.*
 pro σικασθῆναι, a præc.
 Σικηκός, *Dor.* σικηκός, α, ὁ, ὅ, qui sta-
 bulum verrit seu purgat. (2) ædituus, qui
 deorum delubra purgat. *Ex σικός et κρητὴρ,*
verro.
 Σικίω, sagino. *Α σικός.*
 Σικίς, ἴδος, ἡ, ancilla, famula rerum domesti-
 carum curam gerens. Ab eod.
 Σικίτης, α, ὁ, stabulo adhuc inclusus, lactens,
 de agno. Ab eod.
 Σικηκός, idem quod σικίτης, *Theocr.*
 ΣΗΚΟΣ, α, ὁ, proprie septum, *Gl. V.* Unde
 (2) stabulum; (3) templum, fanum; (4)
 loculi avium, niduli; (5) domus cujusque;
 (6) sacra olea, *ap. Ath.* quæ et μορία, in
 quibus omnibus septi notio inest; (7) dicitur
 et de libra, *Eust.*
 Σηκός, pondero, *Ph.* σηκῶ, perpendit, exami-
 nat; σηκῶσαν, pondera, *Ph.* aor. 1. imperat.
 Σηκῶλη, ἡ, idem quod σηκίς, *Eust.*

Σήμαμα, ἄσος, τὸ, libramentum, examen, tem-
peramentum, Ph. equipondium, Gl. V. item,
libratio jaculi missilis, ut momentum acci-
piat, unde de accessione virium, quæ mo-
mentum facit, Ern.

Σηκωτής, ἦρος, τὸ, lorum jugi.

Σηκωτός, loculatus, Gl. V. A σηκός, n. 4.

ΣΗ'MA, ἄσος, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, τὸ, Dim. a σημα, Man.

Σημαία, ας, ἡ, vexillum, signum militare;
(2) milites sub uno signo militantes, cohors;
(3) simulacrum, insignia familiæ sive nobi-
litis. Τὰς σημαίας ἐκφέρειν, Plut. A σημα.

Σημαίνοντα, significans, præf. part. act. f. g.
Dor. pro σημαίνοντα, a

Σημαίνειν, signo, significo, signum do, portendo;
(2) nuncio; (3) impero, præsum; σημαί-
οντες, signatores, Gl. V. σημαίνω, designet,
Ph. aor. 1. conj. σσημαρμένους, obsignatus,
perf. pass. part. ἐσημνην, signum dedit, a. 1.
act. σημαῖναι, declarare, Ph. σημαίνουμαι, e
signis colligo; (2) obsigno. Ταῖς ἀλλὰς δὲ
ἐσημναι πᾶσι ἐκδοθέντι, Xen. πρὸς τινα, Plat.
τὸ ἀνακλητικόν, Plut. στρατὶ ἀλλῷ, præse, Il.
14, 85. Τὰ μὲν σημαίνουμαι, τὰ δ' ἐκπύληγμαί,
Soph. Aj. 32. A σημα.

Σημαιοφόρος, ας, ὁ, signifer. Ex σημαία et
φέρω.

Σημαῖος, ἴα, ἴον, significandi vim habens.

Σημαῖον, aor. 1. inf. act. verbi σημαῖναι.

Σημαῖον, f. 1. ind. act. Ion. pro σημαῖον.

Σημαῖον, adv. positi. significandum est:

Σημαντής, ἦρος, ὁ, qui signum dat, qui classi-
cum canit, pastor, dominus, dux; (2) an-
nulus signatorius. A σημαῖον. Hinc

Σημαντήριον, ας, τὸ, signaculum, sigillum.

Σημαντικός, ἡ, ὄν, significandi vim habens. A
σημαῖον.

Σημαντικός, adv. Unde superl.

Σημαντικώτατα, adv. cum magna vi et em-
phasi; proprie, aptissime.

Σημαντὶς γῆ, terra sigillaris, cimolia, creta.

Σημαντὶς, ας, τὸ, sigillum, signum. Σημαντὶς
ἀνεί, Eurip. Iphig. in Aul. 325.

Σημαντὶς, ας, ὁ, qui aliquid significat; (2)
dux, imperator, præses, præfectus; (3)
adject. significans, indicans. (3) αὐτὸς μοι σύ
σημαντὶς γενεῖ, Soph. Œd. Tyr. 957.

Σημαῖα, ας, ἡ, significatio, significatus, signi-
ficatum, Ph. (2) signi datio, classicum.

Σημαῖασι, dat. pl. Poet. pro σημασι.

Σηματίζουμαι, fut. ἴσομαι, signis colligo. A
σημα.

Σημαῖον, ας, τὸ, parvum signum. Dim. a σημα.

Σημαῖον, ὅσος, ὄν, multa habens sepulchra.

Ab eod.

Σημαντὶς, ας, ὁ, qui insignia facit. Ex σημα
et ἔργον.

Σημανογράφος, ας, ὁ, notis in scribendo utor. A

Σημανογράφος, ας, ὁ, ὅς, ἡ, notarius, qui per notas
scribit. Ex σημαῖον et γράφω.

Σημαῖον, ας, τὸ, nota, punctum, ap. Mathem.

Unde terminus a quo; (2) signum quodlibet

militare, vexillum; (3) monstrum, osten-
tum, miraculum; (4) signum pugnae vel

receptus; (5) argumentum. Pl. pro ση-
μαῖον, ap. Gramm. (3) ὑπαὶν τε ὄντα, καὶ
τῶν σημείων ἱεῖα, qui et consul et augur
esset, App. Bell. Civ. 3, 7. A σημα.

Σημαιοφόρος, ας, ὁ, ὅς, ἡ, signifer. A præc. et φέρω.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

vatio. In pl. brevia scholia in scriptorem
aliquem, notæ grammaticæ, criticæ, &c.
Ab eod.

Σημαῖον, adv. positi. notandum. Ab eod.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten-
tum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum,
sepulchrum, monumentum.

Σημαῖον, ας, τὸ, signum, nota; (2) porten

μα παριστῶν ἄνθρωποις ἐν τῷ ἔρωτα βάλῃ, *Callim. Epig. 46.*

Σιγή, ἡ, ὁ, silentium, taciturnitas, reticentia, *Ph. pro signis. A signā.*

Σιγῇ, adv. tacite, submissa voce, clam.

Σιγηθεῖσα, a. l. part. pass. f. g. v. σιγῶν, iaceo.

Σιγηλός, ἡ, ὁ, tacitus, taciturnus. Ab eod.

Σιγηλῶς, adv. tacite. A præc.

Σιγηλεύς, pro σιγῶν, *Hes. quod a σιγῆων.*

Σιγῆ, silere, præc. inf. act. Dor. pro σιγῆ.

Σιγηνοσάλπιγξ, ἡ, ὁ, præco, tuba silentium indicens. *R. E. σιγῶν καὶ σάλπιγξ.*

Σιγηρὸς, ὁ, ὁ, tacitus, *Gl. V. A. σιγῆ.*

Σιγηρῶς, adv. tacite.

ΣΙΓΑΛΙ, inanes, *Hes. unde σιγαλόφρος, mi-*

nister, cui monilia servanda traduntur.

ΣΙΓΑΛΙ, ἄν, αἰ, cifra, notæ compendiarie in scribendo.

Σίγλος, ὁ, pro σίκλος, *Xen. Vox Hebr.*

ΣΙΓΜΑ, τὸ, Sigma, littera Græca; mensa sive cœnacularum semitotundum instar hemicycli, vel C Latini. Hinc

Σιγματίζω, Sigma crebrius usurpo. Hinc

Σιγματισμός, ὁ, ὁ, literæ Σ crebrior usurpatio, sive concursus.

Σιγματοειδής, ὁ, ὁ, habens formam litteræ Σ, vel potius C. A. σίγμα καὶ εἶδος.

Σιγμός, ὁ, ὁ, stridor, qualis est ferri candentis in aqua extincti; (2) sibilus. A σίζω.

Σιγμοφόρος, ὁ, ὁ, manipularius, *Gl. V. signifer. Ex σίγνον, signum, Lat. et φέρω.*

Σιγμῶν, idem quod σίγνον, *Lyc.*

Σιγῶν, ὁ, ὁ, jaculum e ferro. A σίζω.

Σιγῶν, ὁ, ὁ, jaculum, telum hastæ adsimile, spiculum, iaculum Romanis usitatum, hastile. Ab eod.

Σίγνος, ὁ, ὁ, idem et ab eod.

Σιγνῆ, silent, 3. pl. præc. ind. act. Dor. pro σιγῆ, a. σιγῶν.

Σιδάριος, et σιδάριος, Dor. pro σιδήριος.

Σιδάριος, ὁ, ὁ, Dor. pro σιδήριος.

Σιδάριος, ferrum, acc. sing. Dor. pro σιδήριον.

Σιδάριον, Dor. pro σιδήριον, *Eurip. Phæn. 676.*

Σιδάριος, qui ferreis armis gaudet, bellicosus, Dor. pro σιδήριος, *Pind. Pyth. Ex σιδήριος καὶ χαίρω.*

ΣΙΔΗ, ἡ, ὁ, malus Punica; (2) malum Pun-

nicum.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, tractatio seu negotiatio ferri; (2) ars ferrum effodiendi.

Σιδήριον, ὁ, ὁ, fabri ferrarii officina, ferraria:

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferreus; (2) ferri modo durus. A σιδήριος.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, contr. σιδήριος, ἡ, ὁ, idem.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ὁ, fabri ferrarii.

Σιδήριος, fut. εἶσω, ferrum tracto. A σιδήριος.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferrarius. Hinc ἡ σιδήριος, ἡ, ὁ, sc. τέχνη, ars ferraria sive tractandi ferrum. Ab eod.

Σιδήριον, ὁ, ὁ, ferrum, ferramentum, instrumentum ferreum. *Gl. V. σιδήριος, ferramenta. Ab eod.*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferrarius; σιδήριος λίθος, magnes. Ab eod.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, fabrilis; γῆ, terra, ubi ferrum effoditur; λίθος, magnes; et σιδήριος, herba quædam. Ab eod.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferrum jaculans. Ex σιδήριος καὶ βάλλω.

Σιδήριος, ferrum exedens. Epith. limæ, *Oppian. Cyneget. 2, 174.*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, gravis ferro; (2) ferreus. Ex σιδήριος καὶ βριθώ.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferrum edens, ferrum adedens. Σιδήριος θηγάνη νηκονής, *Soph. Aj. 832. A βρώσκα.*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferreos digitos habens.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferreos nexus seu ferrea vincula habens.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferro ligatus. A δῖω.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferro occisus. A δαμάω.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferrea lorica indutus.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ad ferrum damnatus. Ex καταδῖω.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferro factus, arte fabrilis seu ferraria elaboratus. Ἐν μέσσοις βοταῖς σιδήριος ἵππος δακτύλιος, *Soph. Aj. 324. Ex σιδήριος καὶ κάμνω, unde κικμη- κότες, mortui.*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, faber ferrarius, *Gl. V. A. κάμνω.*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, qu. dic. ferri mater, i. e. ferrum producens; epith. terræ.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferrum, pro σιδήριος.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferro dividens, i. e. vi utens et bello in disceptatione de possessionibus. A νίμω.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferreum dorsum habens, i. e. æratus et firmus, de scuto vel clypeo. Σιδήριος δ' ἀσπίδος τύπος ἱππὶν γίγναι, *Eur. Phæn. 1137.*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, pedica ferrea.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, e ferro demens. V. Ern.

Σιδήριος, Dor. pro -πλήκτος, ferro percussus.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, idem quod σιδήριος, *Lucian.*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, lapis quidam.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, alas ferreas habens.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferri venditor.

ΣΙΔΗΡΟΣ, ὁ, ὁ, ferrum; (2) ex ferro confectum, ut ensis, telum, thorax ferreus.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferro satius, *Suicer. (ferro concitatus seu illatus, ut chirurgicis instrumentis, &c. Ern.)*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, fabri ferrarii.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, e ferro factus. A σίζω.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferrum gignens, ferri ferax. A σίζω.

Σιδήριος, ferro seco seu incido. A σίζω.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, fodina ferraria, officina, fabrica ferraria.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ars ferraria, fabrilis opus. A σίζω.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex σιδήριος καὶ ἔργον.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, f. ἡσω, ferrum gesto, gladio accinctus sum, arma fero. Πᾶσα ἡ ἑλλάς ἐσιδηροφόρη, *Thuc. Ἐσιδηροφόρον οἱ Ἕλληνες, Id. A*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferri ferax. A φέρω.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferreus animo, durus, immitis. Ex φέρω. Vid. σιδήριος.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, e ferro natus, *Steph.*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferro gaudens, *Pind.*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, f. ἡσω, ferro obduco, ferro præfigo. *Gl. V. ferro, -as. A σιδήριος. Hinc*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, ferrum, *Gl. V.*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, pallidus instar corticis mali Punici. Ex σιδήριος καὶ εἶδος.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, punicus. A σιδήριος.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, cortex seu putamen mali Punici, *Gl. V. Ὅδε τῶν ῥαίων τὰ περικάρπια, ἃ σιδῖα ἡμῖν τοῖς Ἀστικοῖς προσγορεύειν ἔθος, ἀπὸ γλυφῆς τοῖς ὄνυσιν, Alciph. 3, 60. Ab eod. Unde*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, punicus. V. Lex.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, salivam emitto. A σίλω.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, emissio salivæ. A præc.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, fræna equorum spumam moventia mordentibus. Ab eod.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, saliva. A

Σιδήριος, ὁ, ὁ, sputum, saliva, *Att. pro σίαλος.*

ΣΙΔΗ, f. σίω, vel σίζω, strido, sibilo. Ὅδε τῶ σίζ' ὀφθαλμός, *Od. 9, 394.*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, sicarius. Vox Latina.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, Siculus.

ΣΙΔΗΡΟΣ, τὸ, vox ἀκλῆτος, sicera; (2) quivis potus inebrians, præter vinum.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, scinimmed salto. A σικνίω.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, idem quod

ΣΙΔΗΡΟΣ, saltatio militaris, *Rob. (satyrica, Ern.) Κρότος σικνίω, Eur. Cyc. 37. Ὁρ- χήσιος τινὸς πολυσχημάτω εἶδος. Vid. Casaub. de Satyrica Poesi, 1.*

Σιδήριος, ὁ, ὁ, modus quidam tibia canendi; caterva seu chorus saltantium. E σικνίω καὶ τύρην.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, siclus, didrachmum, (tetradrachmum, *Ern.*) Vox Hebr.

Σιδήριος, ὁ, ὁ, cucurbita; (2) cucurbitula me-

lica. Ναὶ μὴν ἐ σικνὴν χαλκήρεα λογιῶ τίνα. Προσμάζας ἰὸν τε ἐ ἀβρόν αἶμα κινάσεις, *Nic. Th. 911. A σίκυος.*

Σικνάζω, cucurbito, *Gl. V. Ph. A σικνῶ.*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, cucumis; σικνῶν, cucumeres, *Gl. V. Dim. ab eod.*

Σικνῶν, adv. in modum cucurbitæ.

Σικνῶν, adv. cucumeris in modum, *Gorr.*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, cucumerarium, *Gl. V. Ex σίκυος καὶ ἱλαύνω, propello.*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, idem.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, pro σικνῶν, *Gal.*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, granum seu semen cucumeris. A σίκυος.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, cucumeris genus.

ΣΙΚΤΟΣ, ὁ, vel σικνός, ὁ, ὁ, cucumis.

Σίκυος, ὁ, ὁ, idem, *Gl. V.*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, cucumeraceus. A σίκυος.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, idem quod σικνῶν.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, idem et ab eod.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, irrideor, *Hes. A σικ- χος.*

Σικνῶν, et σικνῶν, fastidio, tædet me, *Gl. V. fastidio, abominor, M. Anton. 5, 7.*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, molestus, injucundus, teter, tædiosus, *Gl. V. A σικνῶν. Unde*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, fastidium, tædium, *Gl. V.*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, tædium, *Ph. A*

ΣΙΚΧΟΣ, ὁ, ὁ, injucundus, molestus; (2) de-

risorius; (3) imbecillus, *Ph. fastidiosus, tæ-*

diosus, teter aspectu. (3) οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄνθρωποι καὶ οἶνον προσφερόμενοι κακῶς, *Plut. 2, 87. Aristot. Eudem. 3, 7. (Anglice*

SICK.)

Σικνῶν, Silenus, Silvanus, *Gl. V.*

Σικνῶν, delicior, delicias facio, mollis sum.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, delicia, mollities, insolentia. A σίω vel σίλλω, et πορῶν, *Ern.*

Σικνῶν, siligo, *Gl. V. A*

ΣΙΛΛΙΝΙΣ, ὁ, ὁ, siligo, optimum purissimumque trititum, vel farina ejus.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, ut siliginis, panis sili-

gineus. A præc.

Σικνῶν, ludo σίλλω; (2) per ludibrium ocu-

los agito seu moto, dicteris proscindo, dicaciter illudo. Σικνῶν τὸς δογματικῶς, *Diog. Laert. A σίλλω.*

Σικνῶν, arbores in quadam Ægypti parte, *Herod.*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, sillorum scriptio. A

Σικνῶν, ὁ, ὁ, sillorum scriptor. Ex σίλλω et γραφῶν.

ΣΙΛΛΟΣ, ὁ, vel σίλλος, ὁ, ὁ, Sillus, genus poëseos comicæ, scomma et irrisorium poëma; (2) dicacitas, convicium; σίλλοι, dicacitates, scommata; σίλλος, adv. etiam recalcaster.

Σίλλω, idem quod σίλλω, *R.*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, Silvanus. Nomen viri, *Lat.*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, esus siluri. A

Σικνῶν, ὁ, ὁ, silurus, piscis. Ex σίω vel σίλλω, et ἔρα.

Σικνῶν, τὸ, spina lata, *V. L. ex Diosc.*

ΣΙΛΛΗ, ὁ, ὁ, blatta, genus insecti senectutem exuens.

Σικνῶν, ad σίλλων pertinens, *Nic.*

ΣΙΛΛΙΟΝ, ὁ, τὸ, laserpitium, *frutex.*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, qui laserpitium vendit.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, silphii ferax. A φέρω.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, idem quod σίλλω. Unde

Σικνῶν, ὁ, ὁ, melleus.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, alveola, instar alvearis excavatæ. Ab eod.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, apes. Ab eod.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, ad alveare pertinens, melleus.

A

ΣΙΜΒΑΟΝ, ὁ, τὸ, alveare, alveus apum.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, idem.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, mel facere, et in alveare repone-
re, *Eust.*

Σικνῶν, ὁ, ὁ, semicinctum, *Vox Lat. rec-*

tius σημερινόν.

Σικνῶν, ὁ, ὁ, simus, i. e. sima seu depressa nare. E seq. et πρόσσωπος.

ΣΙΜΟΣ, ὁ, ὁ, simus, qui depressus est naribus.

Ph.

Ph. simus, cilico, silo, silus; (2) arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμά, ὤν, loca ardua et acclivia. Hinc

Σιμότης, *πτος*, ἡ, naris sima.
Σιμόν, ὦ, f. ὥων, simum reddo. Ab eod. Hinc
Σιμίμα, ἄτος, τὸ, forma sima, recurva.
Σιμάμορος, idem quod σιμάμορος, *ι. iac.*
Σιμάμοριον, ὦ, damno seu detrimento addicio, noceo, perdo, vasto; (2) subigo fœminam, *Aristoph. Nub.* 1066.

Σιμάμορια, *ας*, ἡ, maleficientia, natura noxia et prava. A

Σιμάμορος, *ας*, ὁ, ἡ, qui quasi in fatis est nocere aliis, ad alios lædendos natus, malignus. Ex σίνα et μόρος. Vid. *Ern.*

Σιναπ, idem quod σιναπι. Hinc
Σιναπίζω, f. ἴσω, cataplasma ex sinapi impono. Hinc

Σιναπισμός, ὦ, ὁ, cataplasma ex sinapi.
Σιναπιν, sinapi, *Gl. V.* A σίναπι.
Σιναρός, *ας*, ὁ, ἡ, noxius; (2) damno adfectus, læsus. A σίνος.

Σινάς, ἄτος, ἡ, noxia. Ab eod.

Σινδὴν, *ης*, ἡ, tela Tyria, sindon. A σινδών.

Σινδοφορέω, ὦ, sindonem gesto. Ex φέρω.

Σινδούφης, *ης*, *e*, sindone textus. Ab ὑφή.

ΣΙΝΔΡΝ, ὄνος, ἡ, sindon, linteum pertenuis; (2) amictus ex lino. *Gl. V.* tunica lineata.

ΣΙΝΗΠΗ, *ν* sinapi, *ως*, τὸ, sinapi.

Σινάξω, fut. ἄσω, cribro, ventilo, vanno; σινάσων, cerne, *Gl. V.* aor. 1. imperat. Ὁ

Σαταῖος ἐξητήσατο ἡμᾶς, τὴν σινάσας ὡς τὸν σίτον, *Luc.* 22, 31. A σίνων. Hinc

Σινάσμαι, ἄτος, τὸ, retrimentum, noxa, intertrimentum.

ΣΙΝΦΟΝ, *ας*, τὸ, cribrum. A σίνα.

Σίνος, ἴδος, ὁ, ἡ, homo noxius, damna et mala cæteris inferens; raptor. Διόντα ῥ' ἡνὶς κατὰ σίνην, *βωῶν σίνην* Εὐρυπύλοιο, *Call. in Apoll.* 92. A σίνω.

Σινδός, ὄνος, ὁ, ἡ, dentibus nocens. Ex σίνω et δός.

Σίνος, *ος*, τὸ, damnum, clades. *Ph.* vitium.

Σινότης, *πτος*, ἡ, vitiositas, *Ph.* A præc.

Σινάω, ὦ, fut. ὥων, noceo; σινάω, vitiat, *Ph.* σινώντες, infestantes, *Ph.* Ab eod.

Σίντης, *ας*, ὁ, noxius. Ab eod.

Σίντω, *ος*, ὁ, idem et ab eod.

ΣΙΝΩ, proprie agitationem motu significat, deinde vexo, noceo; usurpatur tantum in medio. Αἰδώς ἡτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἡδ' ὀνίησι, *Hes. Op.* 316.

ΣΙΝΩΔΟΝ, ὄνος, ὁ, piscis quidam.

ΣΙΝΩΠΗ, *ης*, ἡ, Sinope, nomen scorti; (2) nomen urbis in Ponto; (3) rubrica.

Σινωπίζω, lascivire more scorti Sinopes. A præc.

Σινωπίς, ἴδος, ἡ, rubrica. *Gl. V.* militum.

Σίξω, *ως*, ἡ, stridor; sibilus. A σίζω.

ΣΙ'ΟΝ, *ας*, τὸ, sium, laver.

Σίος, deus, *Dor.* pro Σείος: τὸ σιὼ, Castor et Pollux, gemini Dii.

ΣΙΠ'ΑΛΟΣ, deformis, impurus, *Hes.*

ΣΙΠΤΗ, *ης*, ἡ, panarium, mactra. Ἡ μὲν σινύη μυστὴ ἐν λευκῶν ἀλφίτων, *Aristoph. Pl.* 807.

Σιούτος, ἴδος, ἡ, vas ficile adservandæ farinæ. A σιούην.

ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, *ας*, τὸ, defrutum, sapa.

Σιρίσις, *ως*, ἡ, inflammatio capitis ex vehementi solis ardore. A

ΣΙΡΙΑ'Ω, ὦ, f. ἴσω, capitis inflammatione ab æstu laboro; a σίρειος, *Ern.*

Σιρός, ὦ, ὁ, scrobs in qua condita frumenta asservantur; (2) quodvis receptaculum subterraneum. Alii σιρός al. σέρρος: sed σιρός verum est, *Ern.*

Σισαίς, ἴδος, ἡ, idem quod σισσαίς.

ΣΙΣΑΡΟΝ, *ας*, τὸ, sicer, olus.

ΣΙΣΟΗ, *ης*, ἡ, cincinnus, *Suid.* tonsurae genus, *Hes.* incerta est vis verbi, quo LXX. utuntur.

Σισμός, ὦ, ὁ, stridor. A σίζω.

ΣΙΣΤΟΞ, *ας*, ὁ, fimbria, *R.*

ΣΙΣΥΜΒΙΟΝ, *ας*, τὸ, sisymbrium, serpillum silvestre. *Gl. V.* cunila.

Σισυμβιον, *ας*, τὸ, idem, *Nic. Th.* 896.

ΣΙΣΥΡΑ, *ας*, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis; (2) penula; crassum et vile stragulum. *Gl. V.* lodix.

Σισύρας, *ης*, ἡ, idem. *Sch. Theoc.*

Σισύριον, *ας*, τὸ, idem quod σισύρα, *Sch. Theoc.*

Σισυροδύτης, *ας*, ὁ, pellitus, veste pellicea utens.

Οἱ δ' ἀμφικλύστες χοιράδας ὑμνασίας σισυροδύται καρπῶν πεπλευκότες, *Lyroph.* 633.

Σισυρος, genus ligamenti medici.

Σισυροδύτης, ἴδωτες, pelliceus, *Soph.* A σισύρα.

Σισύς, ἡ, tenue et vile vestimentum, *Sch. Lys.*

ΣΙΣΥΝ, ὄνος, ὁ, semen exiguum apio simile.

Σίτα, *πλ.* cibum, annona, victus; per metaplasmatum. A σίτος vel σίτων.

Σιταγωγία, ὦ, f. ἴσω, frumentum, commeatum adveho.

Σιταγωγία, *ας*, ἡ, frumenti advectio. A

Σιταγωγός, ὦ, ὁ, ἡ, frumentum advehens; (2) frumento vehendo aptus; subst. ἡ, navis frumentaria. Ex σίτος et ἄγω.

Σιτάδη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro εἰστέθη, a σίτω.

Σιτανίας, *ας*, ὁ, genus tritici, frumentago. A σίτος.

Σιτάσιος, *ας*, ὁ, sc. πυρός, idem et ab eod.

Σιτάριον, *ας*, τὸ, parvum frumentum; (2) exiguus panis. Dim. a σίτος.

Σιτάρεια, *ας*, ἡ, annona; (2) annona militaris, quæ militibus stipendii loco in singulis menses dabatur. A

Σιταρέω, ὦ, f. ἴσω, cibaria vel annonam subministror, frumentum seu annonam suppetito; (2) mercede conduco. A σίτος et ἀρέω.

Σιταρκία, *ας*, ἡ, idem quod σιτάρεια.

Σιταρχέω, ὦ, fut. ἴσω, annonæ præsum. A

Σιτάρχης, *ας*, ὁ, præfectus annonæ; (2) curator convivi. Ex σίτος et ἀρχή.

Σιταρχος, *ας*, ὁ, idem et ex iisd.

Σιταρχία, ἡ, prefectura annonæ; (2) annona ipsa, quæ militibus datur.

Σιταρχία, τὸ, idem quod σιταρχία, *Att.*

Σιτία, *ας*, ἡ, sagina, *Gl. V.* A σιτίω.

Σιτίομαι, comedo, vescor; σιτίσθαι, epulari, *Gl. V.* σιτίσκειτο, comedebat, imperf. *Ion.* pro εἰστέτο. Τί δαί, κυνδὸν τὴν σοφίαν σιτίσκειται; *Aristoph. Nub.* 491. Τὰ γλυκέα σιτίζονται, *Luc.* A σίτος.

Σιτινός, ὦ, ὁ, saginator, *Gl. V.* fartor, *Ph.*

Σιτινός, ὦ, ὁ, saginator, altilis. A

Σιτινός, fut. εἰσώ, frugibus sagino, pinguefacio, alo. *Gl. V.* sagino, farcio; σιτινέομαι, victito, *Gl. V.* A σίτος.

Σιτίω, ὦ, fut. ἴσω, nutrio, pasco; v. σιτίομαι.

Σιτηγός, ὦ, frumentor, *Gl. V.* A

Σιτηγός, ὦ, ὁ, ἡ, frumentarius, *Gl. V.* Εὐπορίαν γὰρ τὰ σιτηγὰ τῆς ἀγορᾶς παρασχεῖν, *Plut. Crass.* 20. Ex σίτος et ἄγω.

Σιτήρον, qui in eum usum nascitur ut esui sit, *Nic.*

Σιτηριάζω, frumentum et stipendium præbeo. A

Σιτηρίον, *ας*, τὸ, annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulis menses datur. *Ph.* frumentatio, frumentum, stipendium, commeatum, annona. Ex σίτος et ἄγω, *apto.*

Σιτηρίσιος, annonarius, *Gl. V.*

Σιτηρός, *ας*, ὁ, ἡ, frumentaceus, qui frumenti loco censetur; (2) frumentarius, escarius, *Gl. V.* A σίτος.

Σιτήσις, *ως*, ἡ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, pastus, *Gl. V.* A σιτίω.

Σιτία, τὸ, victus, epulae, *Gl. V.* A σιτίον.

Σιτίω, fut. ἴσω, nutrio, pasco; cibo, sagino, cibum præbeo, pinguefacio; σιτιζέομαι, edo, comedo, vescor; σιτιπείθεις, pastus, aor. 1. part. Μὴ πρῶτως σιτιπείθεται, ὥσπερ ὁ τίττις, *Theocr.* 4, 16. A σίτος.

Σιτικός, ἡ, ὁ, frumentarius. Ab eod.

Σιτίον, *ας*, τὸ, cibum, alimentum frumentaceum, annona, commeatum. Ab eod.

Σιτίσις, *ως*, ἡ, idem quod

Σιτισμός, ὦ, ὁ, subministratio cibi; (2) esca, cibum.

Σιτίσις, ὦ, ὁ, fartor, *Gl. V.* A σιτίζω.

Σιτίσις, ἡ, ὁ, altilis, saginatus. Ab eod.

Σιτοβόλιον, *ας*, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur, *Gl. V.* granarium. A βάλλω.

Σιτοβόλων, ὄνος, ὁ, idem.

Σιτοβόλῳ, horrea, acc. plur. a σιτοβόλῳ.

Σιτοδία, *ας*, ἡ, penuria rei frumentariae. A

Σιτοδορία, annonæ penuria premor, annona seu commeatu deficio.

Σιτοδοκία, *ας*, ἡ, ciborum horreum. A

Σιτοδοκός, *ας*, ὁ, ἡ, capiens seu recipiens frumentum vel cibum. Ex δέχομαι.

Σιτοδοσία, *ας*, ἡ, frumenti datio, largitio seu distributio, frumentatio. Ex δόσις, datio.

Σιτοδοτία, ὦ, fut. ἴσω, frumentum distribuo seu dimetior, et pass. frumentum mihi datur, annonam accipio, cibum capio. A

Σιτοδοτής, *ας*, ὁ, frumenti largitor seu divisor.

Σιτοδοχέιον, *ας*, τὸ, horreum.

Σιτοδοχός, *ας*, ὁ, ἡ, idem quod σιτοδοκός.

Σιτοδοχία, *ας*, ἡ, horreum.

Σιτοδοχία, *ας*, ἡ, propola frumenti, negotiator frumentarius. *Ph.* dardanarius.

Σιτοκλονία, frumentum congero.

Σιτοκλός, *ας*, ὁ, ἡ, homo fruges consumere natus, inutilis, qui frustra alitur. Ex κρεῖα, vel κείρω.

Σιτολογία, ὦ, fut. ἴσω, frumentum comporto, frumentum exigo, frumentor. Τὴν χώραν σιτολογεῖν, *Polyb.*

Σιτολογία, *ας*, ἡ, frumentatio, exactio frumenti. A

Σιτολόγος, *ας*, ὁ, ἡ, qui frumenta colligit, qui annonam exigit. A σίτος et λέγω.

Σιτομέτρεω, frumentum dimetior, frumentum certa mensura distribuo; pass. accipio. A

Σιτομέτρης, *ας*, ὁ, qui frumentum certa mensura distribuit, frumenti mentor, annonæ divisor. Ex μετρέω. Hinc

Σιτομετρία, *ας*, ἡ, frumenti dimensio, frumenti distributio, quæ fit certa mensura.

Σιτομετρίον, *ας*, τὸ, idem quod

Σιτομέτρον, *ας*, τὸ, cibarium, diarium. *Gl. V.* dimensum.

Σιτομνημόνιον, ὦ, frumentum dimetior, notatis accipientium nominibus.

Σιτονόμος, *ας*, ὁ, ἡ, cibum distribuens, præbens, seu subministrans. Ex νέμω.

Σιτοποιέω, ὦ, f. ἴσω, panem conficio; (2) ad panificium utor vel accommo; (3) alo, cibum subministro; et σιτοποιέομαι, in panificio occupatus sum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) pro cibo utor, vescor. Τὴν τεκίαν Ἐκτορα σιτοποιεῖν, *Eur. Tro.* 490.

Σιτοποιία, *ας*, ἡ, panificium.

Σιτοποιικός, ἡ, ὁ, ad cibaria coquenda et conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. A

Σιτοποιός, ὦ, ὁ, panifex, pistior; ἡ σιτοποιός, pistrix, *Gl. V.* Ex σίτος et ποίω.

Σιτοπομπία, *ας*, ἡ, frumenti transmissio, procuratio frumenti sive annonæ. A πέμπω.

Σιτοπομπίον, *ας*, τὸ, idem et ab eod.

Σιτοπομπία, *ας*, ἡ, idem et ab eod.

Σιτοπόνος, *ας*, ὁ, ἡ, pistior; (2) coquus.

Σιτοπωλία, frumentum vendo.

Σιτοπώλης, *ας*, ὁ, venditor frumenti, *Gl. V.* frumentarius, frumentator. Reperitur σιτοπώλης, sed vitiosa scriptura, *Ern.*

ΣΙΤΟΣ, *ας*, ὁ, frumentum, triticum; (2) cibum, annona, commeatum; (3) cæna seu actus edendi; *πλ.* σίτα.

Σιτοσπείλον, τὸ, festuca, *Gort.*

Σιτοσπείρος, *ας*, ὁ, ἡ, frumento consitus. Ex σπείρω.

Σιτοσπείρος, ὁ, ἡ, pinsens, molens, pistior, molitor. A σίτος et ἔργον.

Σιτοσπείρος, *ας*, ὁ, ἡ, frumento vascens, panem victitans. Ex σίτος et φάγος.

Σιτοσπείρος, *ας*, ὁ, ἡ, frumentum ferens, frumentum subvectans, commeatum seu cibaria vehens. *Gl. V.* dapifer. Ex φέρω.

Σιτοφύλακτιον, et σιτοφύλακτιον, *ας*, τὸ, locus, seu vas, in quo frumentum adservatur; (2) horreum, cumera. A

Σιτοφυλάκες, frumenti custodes; magistratus Athenis.

Σιτοφυλακίαι, ὦ, frumentum custodio vel adseruo. A præc.

Σιτόχρους, contr. σιτόχρους, α, ὁ ἔξ ἡ, colorem frumenti habens. Ex σῖτος et χροῖα.

ΣΙΤΤΑ, vel σῖττα, avis pastorum gregem ad festinandum compellentium.

Σιττάκος, ἔ, ὁ, idem quod σιττακός.

ΣΙΤΤΗ, ης, ἡ, sitta, avis quædam.

ΣΙΤΤΥΒΑ, vestis pellicea, Hes.

ΣΙΤΤΥΒΟΣ, α, ὁ, genus vasis; Eust.

Σιτώ, ὅος, ἡ, Ceres. Vox Syracusis. A σῖτος.

Σιτωδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, frumentaceus, qui frumenti nomine censetur. Ab eod. Unde

Σιτών, ὄνος, ὁ, ager frumentarius.

Σιτώνη, ἡ, res frumentaria, potius idem cum σιτωνία, Steph.

Σιτώνης, α, ὁ, frumenti emptor; (2) annonæ coemendæ præfectus. Ex σῖσις.

Σιτανία, ὦ, f. ἡ, vox pastorum coemo; (2) rei frumentariæ curandæ præfectus sum. A præc.

Σιτανία, ας, ἡ, frumenti emptio, munus publicum coemendæ annonæ. Ab eod.

Σιτανικός, ἡ, ὄν, pertinet ad annonæ publicæ curatorem, Steph.

Σιφάιος, α, ὄν, siligineus, Lucian. Lex.

Σιφλός, ἡ, ὄν, deformis, et odiosam faciem habens; (2) mutilus, oblatus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιφλός.

Σίφλος, α, ὁ, reprehensio, irrisio. Ab eod.

Σιφλόω, ὦ, f. ὡς, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. Οἷος δὲ σιφλόωσι, Il. 14, 142. A σιφλός.

Σιφλώω, exsibilo, Gl. V.

Σιφνός, ὁ, talpa, E. M.

ΣΙΦΝΟΣ, ἡ, ὄν, vacuus, Hes.

Σιφόνιον, τὸ, herba, quæ et βρόμος, Diosc.

ΣΙΦΩΝ, ὄνος, ὁ, siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam. Hinc

Σιφονίζω, elicio, extraho, quasi siphone. Σιφονίζωμεν τὸν σῖτον, Aristoph. Th. 564.

Σιῶσα, 2. sing. præc. imperat. act. a

ΣΙΩΠΙΑ, ὦ, f. ἡ, σιω, taceo, contesco. Gl. V. reticesco, silentio prætereō; σιώπησον, tace, Ph. Οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρὸς σε, Luc.

Σιωπή, ἡς, ἡ, silentium, taciturnitas. Hinc σιωπῇ, tacite. A σιωπάω.

Σιωπηλός, ἡ, ὄν, taciturnus. Μῆτε σιωπηλὴν κίθαριν, Call. in Apoll. 12. Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος βῆαν φυλάσσειν, ἡ σιωπηλὸς σοφός, Eurip. Med. 319. A σιωπή. Unde

Σιωπηρός, ἔξ, ὄν, tacitus, Gl. V.

Σιωπηρῶς, adv. tacite, Gl. V.

Σιωπήν, taceret, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi σιωπάω.

Σιώπησις, εως, ἡ, taciturnitas.

Σιωπητός, α, ὄν, tacendus. Ab eod.

Σιωτικός, idem quod σιωπηλός, Suid.

ΣΚΑΨΟ, claudico. Gl. V. titubo, vacillo. Apud Metricos iambi σκάζοντες dicuntur, quorum ultimus pes spondæus est. Σκάζων ἐκ σπλίμω, Il. 11, 810.

Σκαμβάτιον, et σκαμβάτιον, inepte et non observato rhythmo incedere seu saltare, Suid.

Σκαῖν, dat. sing. fem. gen. Ion. pro σκαίῃ, a σκαίῃ, scævus.

Σκαίδιον, adv. a læva, a sinistra. A

Σκαίος, ὁ, ὄν, scævus, importunus, vanus, pravus, stupidus, durus, rusticus, inhumanus, Ph. A σκάω. Hinc

Σκαισίνη, ης, ἡ, ineptum et stupidum ingenium; (2) rusticitas, stultitia. Σκαισινὴν φυλάσσω, qui est sinistri ingenii, Soph. Ed. Col. 1213.

Σκαίστης, ητος, ἡ, importunitas, Ph. ruditas, Gl. V. Ab eod.

Σκαίριον, τὸ, mons difficilis et arduus, Hes.

Σκαίριον, τὸ, mons difficilis et arduus, Hes.

ΣΚΑΙΡΟ, salio, saltito, tripudio. Ποῶι σκαίροντες ἕποντο, Il. 18, 572.

Σκαίριον, maleficium, adficio. A σκαίος.

Σκαλίσμα, ἄτος, τὸ, maleficium. A præc.

Σκαίῃς, adv. sinistre, inepte, stupide, stolidè, rustice. A σκαίος.

Σκαλαδότης, α, ὁ, stellio. Ab ἀσκάλαος.

Σκαλάθυμα, ἄτος, τὸ, ludicrum:

Σκαλαθυμάτιον, α, τὸ, ludicrum, nugæ. Dim. subtilitates. "Ὅστις σκαλαθυμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων, Aristoph. Nub. 630.

Σκαλάθυρα, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo, ludo simpliciter; (2) inco, coeo. (2) ἢν μίσηται ἰδὼν, ἰπθυμίσθη καὶ βύληται σκαλάθυρα, Aristoph. Conc. 611. Ex σκάλλω et ἄθυρα, fodio.

Σκαλεία, ας, ἡ, sarritio. A σκαλίων.

Σκαλεῖον, α, τὸ, sarculum; (2) instrumentum quo ignis et prunæ proruntur. Ab eod.

Σκάλευμα, ἄτος, τὸ, fossio, effossio, sarritio; (2) ludicrum, ἄθυρα.

Σκαλός, εως, ὁ, sarritor, sartor, qui sarculo solum induratum circa plantam laxat, qui in segetibus herbas noxias effodit.

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαλίσσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. V. A

Σκαίσις, α, ὁ, fossa, Hes. A σκάπτω.

Σκαπτήρ, pro σκαπτήρ, Steph.

Σκαπτήρ, ας, ἡ, quæ fodit, fodiens. A σκαπτήρ.

Σκαπτήρ, adv. posit. fodiendum. Ph. iterandum. A σκάπτω. Unde

Σκαπτήρ, ἡ, ὄν, fossor, qui fodit.

Σκαπτήρ, 3. sing. præc. opt. pass. v. σκάπτω.

Σκαπτήρ, sceptrum, Dor. pro σκῆπτρον.

Σκαπτός, ἡ, ὄν, fossus, fossilis. A

ΣΚΑΠΤΩ, f. ψω, fodio, fodicō, Gl. V. "Ε-σκαψι, ἔξ ἰδὼν, ἔξ ἰδὼν Διμίλιον ἰσι τὴν σίτην, Luc. 6, 48.

Σκαρῆος, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρῆον, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

(3) alveus navis. *Gl. V.* lembus, barca, cymba; (4) cisterna, piscina. *A* σκάπτω.
 Σκαφόρη, ἡ, vulpes, *Hes.*
 Σκιδῆς, 3. sing. fut. *Att.* pro σκιδάσει. Πάχυνον δ' ἔσαν ἅλως σκιδῆς πάλιν, dissipabit, *Æsch. Prom. Vinc. 25.* Sic Attici dicunt ἀποσκιδῶ pro ἀποσκιδάσω, ἔξλων pro ἔξλῶσων, κατασκιδῶ pro κατασκιδάσωσι.
 Σκιδῆς, 2. sing. f. 1. ind. med. *Bæot.* vel *Ion.* et *Att.* pro σκιδάσῃ, et sublato σ, σκιδάη, σκιδῆς, a
 Σκιδάω, fut. ἄσω, idem quod
 Σκιδανῦμι, et σκιδανῦναι, dissipare; σκιδανῦμαι, dissipari; ἰσκιδάσθηναι, dissipati sunt, a. 1. pass.
 Σκιδάσας, 2. sing. f. 1. ind. act. v. σκιδάζω.
 Σκιδάσις, ἰως, ἡ, dissipatio, dispersio.
 Σκιδασμός, ἡ, ὁ, idem. *A* σκιδάω.
 Σκιδαστικός, ἡ, ὁ, dissipandi vim habens, dissipans, discutiens. *Ab eod.* Unde
 Σκιδαστός, ἡ, ὁ, dissipatus, dispersus; (2) dissipabilis, qui dissipari seu dispergi potest.
 ΣΚΕΔΑΪΩ, ὦ, f. ἄσω, dissipare, dispergo, discuto. *Σκιδάσαι* δῖλῳ μερίμνας, *Anacr. 4, ult.* *Λαὸν σκιδάσων*, populum mitte, *Il. 19, 171.*
 ΣΚΕΘΡΟΣ, ῥά, ῥὸν, exactus, exquisitus, diligens.
 Σκεθρός, adv. exacte, exquisite, diligenter, accurate; *Æsch. Pr. 102.* *A* præc.
 Σκείρα, ἡ, ἡ, festum quoddam Athenis; item sciera, iustæ scίρη.
 Σκυράριον, τὸ, locus in quo tesseri luditur, *Isocr.*
 ΣΚΕΪΡΩΝ, ἄνως, ὁ, ventus e Scironiis saxis spirans.
 Σκίλαι, vel σκίλαι, ὧν, αἱ, fœminalia, tibialia, calceamentorum genus. *A* σκίλος.
 Σκίλιτάω, idem quod σκίλλω.
 Σκίλιτις, ας, ἡ, et *Ion.* σκίλιτις, exsiccatio, arefactio. *A* σκίλιτις.
 Σκίλιτις, ας, ὁ, idem quod σκίλιτον.
 Σκίλιτις, f. ἰύω, exsiccato, arefactio. *Σκίλιτις* αὐτῆς, *Diosc.* *A* σκίλιτις.
 Σκίλιτον, ἡ, τὸ, σ. σώμα, cadaver exsiccatum sive aridum, *R.* *Ab eod.*
 Σκίλιτος, ἡ, ὁ, exsiccatus, arefactus, aridus. *Gl. V.* larva, scæletus. *A* σκίλλω.
 Σκίλιτῶδης, ἰως, ὁ, ὁ, corporis arefacti speciem gerens. *A* σκίλιτον.
 Σκίλιφρος, tenuis ex ariditate, *Erotian.*
 Σκίλλω, ὦ, idem quod σκίλλω.
 Σκίλλω, ἰως, τὸ, cruris fractio. *Gl. V.* crurifragium. *Ex* σκίλος et ἄγω.
 Σκίλλω, fut. ἰσω, supplantare, subverti. *Gl. V.* varico. *A* σκίλος.
 Σκίλλω, ἰδω, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, una cum carne pulposa a spina usque ad anum ventrem. *Ab eod.*
 Σκίλλω, ἰδω, ὁ, idem quod σκίλλω. *Reperitur et* σκίλλω, et σκίλλω, sed vitiose, *Hipp.*
 Σκίλλω, ἰδω, ἡ, σκίλλω, spicæ capita; (2) nuclei allii et segmina ceparum. *A* σκίλλω.
 Σκίλλω, ἡ, ὁ, aridus; (2) distortus. *Ph.* scaurus, pandus. *Ab eod.*
 ΣΚΕΛΩ, exsiccato, arefactio, attenuo, tenuem reddo; σκίλλωμαι, arefactio; vid. σκίλλω, *Il. 23, 191.*
 Σκίλλω, ἰδω, ὁ, crurum vinculum.
 Σκίλλω, ας, ἡ, tibia resectio, crurifragium, *Gl. V.* *Ex* σκίλος et κόπτομαι.
 ΣΚΕΛΩ, ἰδω, τὸ, crus, pes, suffrago; (2) ἐπὶ σκίλλω, cessum, paulatim, *Eur. Ph.* *Εἶξεν ἐπὶ σκίλλω παιῖναι τὴν ἀναχρήσιν*, *Plut.*
 Σκίλλω, ἰδω, ἡ, species paralysis, qua membra solvuntur, et dentes etiam excidunt, *Strab. 16.* *Vulgo.* Scorbutus. *Angl.* THE SCURVY. *Ex* σκίλος et τέρω.
 Σκίλλω, ἰδω, τὸ, vitiose pro σκολύβω.
 Σκίλλω, ἰδω, τὸ, id quod animo perpendimus, commentatio, speculatio. *Gl. V.* consilium. *A* σκίπτομαι.
 Σκίλλω, ἰδω, ὁ, idem et *Ab eod.*
 Σκίπτα, tecta, nom. vel acc. pl. per *Apocor.* pro σκίπτασμα, a σκίπτασμα, vel potius pro σκίπτα, a σκίπτος.

Σκίπτα, f. ἄσω, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, *Ph.* integro, velo. *Gl. V.* ἰσκαπασμένος, velatus, perf. pass. part. *Ti* δὲ καὶ τὸν ἐν τῷ Κραδίῳ, τὸν σκίπταζω; *Anacr. 21, ult.* *Ab eod.*
 Σκίπταν, τὸ, tegumentum seu tegmen, *Suid.*
 Σκίπτανός, ὁ, piscis, ap. *Opp.* al. σκίπτος.
 Σκίπτανος, adv. asciæ modo et forma. *A* σκίπτανος.
 Σκίπτανος, fut. ἰσω, ascia percuto, ancipiti securi ferio. *Ab eod.* Hinc
 Σκίπτανος, ἡ, ὁ, fractura calvæ in quas partes, quum ossa graviore ictu percussa dissiliunt, *R.*
 ΣΚΕΪΠΑΝΩ, ἡ, τὸ, ascia, dolabra, runcina, *Od. 5, 237.*
 Σκίπτας, τὸ, idem quod
 Σκίπτασμα, ἄτος, τὸ, tegumentum, *Ph.* velamen, velamentum, amictus, *Gl. V.* *A* σκίπταζω.
 Σκίπτασις, ἡ, τὸ, idem. *Ab eod.*
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, tegendi vim habens.
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, qui tegit et operit; (2) protector, defensor.
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, tegendi et operiendi vim habens; (2) qui libenter tegit. *Ab eod.*
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, opertus, tectus. *Ab eod.*
 Σκίπτασις, ἡ, τὸ, tegumen. *Ab eod.*
 Σκίπτασις, ἡ, τὸ, tego, operio. σκίπτασις, 3. pl. pro σκίπτασις, σκίπτασις, *Od. 13, 99.* *A* σκίπτα.
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, tegmen, tegumentum, vestis; (2) prætextus; (3) protectio, *Ph.* tutamen, præsidium.
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, munitus, tectus. *Ab eod.*
 Σκίπτασις, adv. posit. videndum est. *A* σκίπταται.
 Σκίπτασις, 2. sing. præc. imperat. med. *Ion.* pro σκίπτατο, a σκίπταται, speculator.
 Σκίπτασις, τὸ, spectaculum, *Man.*
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, disputator subtilis, qui subtiliter disquirere et considerare solet; (2) scepticus, qui nihil certi esse statuit. *A*
 ΣΚΕΪΤΩΜΑΙ, fut. ἰσμαι, circumspectio, dispicio; (2) invisio, viso, visito; (3) speculator, perpendo, delibero, consulto. *Gl. V.* cogito, consulto, alterno, considero; ἰσκαπασμένος, consideratus, perf. particip. pass. *Οὐκ ἔναι ἐκ τῶν ὁμολογούμενων τῷ τὸ σκίπταται, Plat. "Ὅτις τὸ μὲν δίκαιον ἐκ ἰσκάμω, Eur. Or. 478.*
 ΣΚΕΪΩ, tego, operio, velo. *Τὴν κεφαλὴν αὐτῆς σκίπω, Herodian.*
 Σκίπτασις, ὦ, convicior, cor dictis mordacibus impeto. *Σκίπτασις* πονηρὰ, *Aristoph. Eq. 818.* *Ex* ἰς, κίω, et βάλλω.
 Σκίπτασις, idem et *ex iisd.*
 Σκίπτασις, ὦ, conviciator. *Ex iisd.*
 Σκίπτασις, ὦ, fut. ἰσω, vasa et utensilia castrensia bajulo, sarcinas et impedimenta veho; (2) comporto, convehio. *Σκίπτασις* τὰ ἐκ τῶν ἀγῶν, *Dem.*
 Σκίπτασις, ας, ἡ, vasorum et utensilium castrensium vectio. *A*
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, vasa seu instrumenta vehens, qui vasa et utensilia castrensia bajulat aut vehit. *Ex* σκίπτος et ἄγω.
 Σκίπτασις, f. ἄσω, instruo, orno, gestamine corporis instruo, apparco, conficio, condico, molior, struo. *Περὶ ἡρώων* ἐκ τῶν σκίπτασις, *Aristoph. Eq. 371.* *Εἰς γὰρ τὸ πρῶτον νουχὸν ἰσκαπασμένω;* *Eur. Supp. 1054.* *Σκίπταται* Δονη, *Id. Her. Fur. 960.* *A* σκίπτος.
 Σκίπτασις, ἡ, τὸ, vasculum. Hinc τὰ σκίπτασις, ὦν, utensilia quævis, suppellex minuta. *Gl. V.* frivola. *Dim.* a σκίπτος.
 Σκίπτασις, ας, ἡ, apparatus qui in vestibus, armis, cultuque corporis adhibetur. *Gl. V.* cultus; (2) apparatus et confectio ciborum:
 Σκίπτασις, ἄτος, τὸ, confectio, compositio; (2) id quod confectum seu compositum est. *A* σκίπτασις.
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, paratus, factus, confectus; (2) factitius. *Ab eod.*
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, apparatus quo aliquis instructus est, habitus cultusque corporis, omnia ge-

staminum genera, arma quoque complexus, supellex. *Gl. V.* ornatus. *A* σκίπτος.
 Σκίπτασις: vide σκίπτασις, *Ar. Sch.*
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, vide σκίπτασις.
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, vasorum instrumentorumque repositorium; (2) armarium. *Gl. V.* vasarium.
 Σκίπτασις, ἡ, fut. ἰσω, vasa et instrumenta diversi usus fabricor; (2) fabricor, machinor. *Gl. V.* σκίπτασις, instruo. *"Ὅργανα ἰσκαπασίτω, Plut. (3) in med. armo me.*
 Σκίπτασις, ἄτος, τὸ, instrumentum scenicum, cultus apparatusque scenicorum:
 Σκίπτασις, ἡ, vasorum, instrumentorum, &c. confectio. *A*
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, qui vasa et instrumenta diversi usus conficit. *Gl. V.* vascularius; (2) qui personas et indumenta alia scenica parat. *Ex* σκίπτος et ποίω.
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, qui vasa et utensilia alia vendit. *Gl. V.* vascularius.
 ΣΚΕΪΩ, ἡ, τὸ, vas, instrumentum, utensile quodvis; dicitur etiam de ministro, ap. *Polyb. in Sc. S. de corpore*, ut *Lat.* negotium; σκίπτος, vaso, cupæ, sarcinæ. *Gl. V.* impedimenta.
 Σκίπτασις, ἡ, idem quod σκίπτασις.
 Σκίπτασις, ὦ, f. ἰσω, vasa et instrumenta fero seu bajulo. *Tὰ ἐν Πελοποννήσῳ σκίπτασις*, *Dem. Phil. 3.* *Χίλιες σκίπτασις* καμύλοις, *Plut. in Crass. 21.*
 Σκίπτασις, ας, ἡ, vasorum sarcinarumque bajulatio:
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, pertinet ad σκίπτασις. *A*
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, qui vasa seu instrumenta portat seu bajulat, qui sarcinas fert; σκίπτασις, impedimenta, *Ph.* σκίπτασις, lixæ, calones, *Gl. V.* *Ex* φέρω.
 Σκίπτασις, vel σκίπτασις, lignum a quo vasa suspensa feruntur, sed bajulantur, *Steph.*
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, pro σκίπτασις, *Eur.*
 Σκίπτασις, ὦ, fut. ἰσω, vasa et utensilia seu sarcinas custodio:
 Σκίπτασις, ἡ, τὸ, locus custodiendi vasis et utensilibus destinatus. *A*
 Σκίπτασις, ἡ, vasorum seu utensilium custos.
 Σκίπτασις, ὦ, vasis instruo; vel simpliciter, instruo, armo, accingo, σκίπταται; *Hes.* *ἐκπονεῖ ἰταμάζεσθαι, parari.* *A* σκίπτος.
 Σκίπτασις, sive σκίπτασις, vasa et utensilia custodio; (2) struo, molior, capto, insidior; (3) satago, perscrutor, curiose excutio. *Σκίπταται* περὶ αὐτῶν, *Dem.* *A* σκίπτασις.
 Σκίπτασις, ἄτος, τὸ, insidiosum inceptum, machinamentum. *A* præc.
 Σκίπτασις, ας, ἡ, vasorum utensiliumque custodia; (2) curiosa et solers observatio, vehemens occupatio seu adfectatio; (3) insidiosa observatio. *Gl. V.* factio. *A*
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, vasorum utensiliumque custos; *Gl. V.* testamentarius. *Ex* σκίπτος et ὤρω.
 Σκίπτασις, a. 1. inf. med. verbi σκίπταται.
 Σκίπτασις, ἰως, ἡ, contemplatio, inspectio; (2) consideratio et cogitatio, qualis est Scepticorum; (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, consultatio, consilium, meditatio. *A* σκίπταται.
 Σκίπτασις, arefactio, 3. sing. a. 1. conj. *Æol.* pro σκίπτα, a σκίλλω, vel *Att.* pro σκίπτα, a σκίλλω, *Il. 23, 191.*
 Σκίπτασις, ἄτος, τὸ, arefactio. Quasi a σκίπτα, quod idem esset ac σκίλλω.
 Σκίπτασις, idem quod σκίπτασις.
 Σκίπτασις, ἡ, vide σκίπτασις.
 Σκίπτασις, ὦ, et σκίπταται, ὦμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. *A* σκίπτα.
 Σκίπτασις, ἡ, ὁ, in tentorio seu in scena habitans. *Ab eod.*
 Σκίπτασις, ὦ, fut. ἰσω, tentorium figo, tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habito, contubernalis sum. *Σκίπταται* καλὸν, *Plat.* *Διὰ τῶν Καύρων* πρὸς ὁδοῦ πλανήοντες ἰσκαπασμένοι, *Aristoph. Ach. 69.* *A*
 ΣΚΗΝΗ, ἡ, ἡ, tabernaculum, tentorium, *Ph.* taberna, casa, tugurium, *Gl. V.* contubernium,

nium, *Gl. V. scena, Gl. V. item vestis stragula, aulaeum, etiam convivium.*
Σκηνήμα, ἄτος, τὸ, idem. A σκηνή.
Σκηνήτης, υ, vel σκηνητής, ὅ, ὁ, in tentoriis seu umbraculis habitans; (2) tabernacula integens. Ab eod.
Σκηνίδιον, υ, τὸ, tentoriolum, mapale, tugurium. Dim. A σκηνή. Unde
Σκηνικός, ὅ, ὁ, scenicus, Gl. V. σκηνοί, Attelani, Ph. σκηνικοί, ludicrum, Ph.
Σκηναίος, adv. scence, more scenæ.
Σκηνίς, ἴδος, ἡ, idem quod σκηνή.
Σκηνίτης, idem quod σκηνήτης, Suid.
Σκηνόβατον, ὤ, fut. ἦσω, in scenam seu theatrum prodeo; (2) in theatrum produco; (3) pervalgo, omnium oculis expono; σκηνοβατεύειν, in scenam produci.
Σκηνογράφος, ὤ, scenas pingo, tanquam in scena represento. "Ἡ σίγαχα καὶ ἔξ ὁμήτης ὁρίσας, ἡ σύμπαντα ταῦτα ἐκκηνογράφησεν, Heliod. 10.
Σκηνογραφία, ας, ἡ, scenæ imaginaria conformatio, delineatio.
Σκηνογραφικός, ἡ, ὁ, pertinens ad pictorem scenæ; (2) scenæ pictæ similis, scenicus. A
Σκηνογράφος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui scenas pingit. Ex σκηνή et γράφω, pingo.
Σκηνοειδής, εὐς, ὁ ἢ ἡ, tentorio similis. Ex σκηνή et εἶδος.
Σκηνοπηγία, ὤ, f. ἦσω, tabernaculum seu tentorium figo seu pono. Ex σκηνή et πηγνύμι.
Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tabernaculi compactio; (2) tabernaculi collocatio; (3) festum Judæorum. Ex iisd.
Σκηνοπήνη, αν, τὰ, festum Judæorum, in memoriam commorationis ipsorum sub tentoriis celebrari solitum; Ph. tentoria, tabernacula.
Σκηνοποιός, ὤ, fut. ἦσω, tabernacula conficio, umbracula fabricor. Συμπληγνυντες αὐτὰ ἔδεμαζοντες, σκηνοποιεῖν, Herod.
Σκηνοποιία, ας, ἡ, confectio tabernaculorum; item vestium stragularum. A
Σκηνοποιός, υ, ὁ ἢ ἡ, qui tentoria conficit, fabricator tabernaculi. Ex σκηνή et ποίω.
Σκηνορράφειον, υ, τὸ, locus ubi tentoria consuntur. A
Σκηνορράφος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui tentoria consuit. Ex σκηνή et ράπτω.
Σκηνός, εὐς, τὸ, tentorium, tabernaculum, umbraculum; (2) corpus, in S. S. "Ἐδὴ ἡ ἐσθλὴς ἡμῶν οἰκία τῷ σκηνῆς καταλυθῇ, 2 Cor. 5, 1. (3) alveare. Σκηνή μελίσσων ἐς τὸς ἐργαζομένους ἐνέβαλεν, Arp. A σκηνή.
Σκηνοφύλας, ἄτος, ὁ ἢ ἡ, tentorii custos.
Σκηνώ, ὤ, f. ἦσω, tentorium figo; (2) in tabernaculo ago, habito, commoror; (3) simpliciter habito, in Sc. S. Οἱ μὲν "Ἑλλήνες περὶ αὐτὴν ἐκλήσαντο, Xen. Σκηνώσκει μὲν αὐτῶν, Apoc. 21, 3. ἐπ' αὐτῆς, Ib. 7, 15. ἐν ἡμῖν, Joann. 1, 14. A σκηνή.
Σκηνώριον, υ, τὸ, idem quod σκηνίδιον.
Σκηνώμα, ἄτος, τὸ, tentorium, tabernaculum, domicilium; etiam de corpore humano, in Sc. S. A σκηνώ. Unde
Σκηνώσις, εὐς, ἡ, ipsa actio tentorium figendi; (2) commoratio, habitatio.
Σκηνώτης, ὅ, ὁ, qui in tabernaculis agit; (2) contubernalis. Ab eod.
Σκηπίδιον, et σκηπιδιον, υ, τὸ, scipio, baculus. A σκήπτωμα.
Σκηπτεσθαι, præs. inf. med. verbi σκήπτωμαι.
Σκηπτος, pro σκήπτρον, Pind.
Σκηπτός, ὅ, ὁ, fulmen, quod in terram impetu violento illisum ruit seu infligitur; (2) vortex procellosus, qui cum impetu in terram defertur. Καὶ τὰς ἐκείνης χθονὸς τοφῶς ἀείρας σκηπτόν, turbinem in altum tollens, Soph. Antig. 417.
Σκηπτεχία, ας, ἡ, sceptri gestatio, imperium, potestas regia; (2) provincia. A
Σκηπτεχός, υ, ὁ ἢ ἡ, sceptrum gestans, sceptrifer. Ex σκήπτρον pro σκήπτω, et ἔχω.
Σκηπτοφάνης, adv. fulminea celeritate et vi.
Hæc vox minime Græca reperitur apud

Appian. Bell. Civ. 5, 101; sed legendum cum manuscriptis, ὅα σκηπτός ἀφανὸς ἱμπίπτων. Ex σκηπτός et φαίνωμαι.
Σκήπτρον, υ, τὸ, baculus, scipio, cui innititur inter eundem; (2) sceptrum, regum et imperatorum gestamen. A σκήπτω.
Σκηπτοφόρος, υ, ὁ ἢ ἡ, sceptrifer. A pr. et φέρω.
ΣΚΗΨΤΩ, fut. ψω, proprie, immitto cum impetu; (2) nitor, innitor, incumbo; (3) cado, incido; σκήπτομαι, fulcio me, fulcior; (2) fingo, simulo. Τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἐσκηψαν θεοί, Eur. Med. 1336. Μαλακῶς τὶ ἔχων ἐσκήπτετο, egrotare se simulabat, Heliod. "Ἐσκήψατο μνησκίμαι, Plut. Hinc
Σκήψων, υνος, ὁ, scipio, baculus.
Σκηρίπτω, f. ψω, fulcio, firmo, figo. Pass. innitōr alicui rei, ut baculo, argumento, Od. 11, 594. Ab eod.
Σκήψις, εὐς, ἡ, speciosa causa, prætextus, simulatio, excusatio, commentum; (2) impetus. Ab eod.
ΣΚΙΑ, ἄς, ἡ, umbra; (2) adumbratio.
Σκιαγράφω, ὤ, fut. ἦσω, adumbro. A σκιαγράφω.
Σκιαγράφημα, ἄτος, τὸ, delineatio, adumbratio. A prac.
Σκιαγραφία, ας, ἡ, idem.
Σκιαγραφικός, ἡ, ὁ, ad umbratilem descriptionem pertinens; (2) adumbratus.
Σκιαγράφος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui umbram rei alicujus describit, qui rem aliquam adumbrat. Ex σκιά et γράφω.
Σκιαδαί, ὤν, οἱ, rami majores et umbrosores.
Σκιαδεῖον, υ, τὸ, idem quod
Σκιαδῖον, υ, τὸ, umbella, quæ in herbis nonnullis cernitur, ut cicuta, aniso, et quæ σκιάς propterea nominatur; Lat. muscarium. A σκιά.
Σκιαδῖν, et σκιαδῖς, piscis genus, al. σκίανα, Ath.
Σκιαδηφόρος, umbellam gesto.
Σκιαδίσκη, ἡ, idem cum σκιάδιον, et σκιάς, Anac.
Σκιαδοφόρος, et σκιαδηφόρος, umbraculum ferens, Poll.
Σκιάζω, fut. ἄσω, obumbro, umbra opaca tego. Λεπτὰ φάρατα ξανθὰν κεφαλὴν σκιάζω, Eurip. Hipp. 139. "Ἐπεὶ δὲ τεκνῶν γένος ἱμῶν σκιάζεται, scil. barba, Id. Phen. 63. A σκιά.
Σκίανα, ης, ἡ, umbra, piscis quidam.
Σκיאνῖς, ἴδος, ἡ, idem et ab eod.
Σκιαθήρας, υ, ὁ, solarium, in quo tempus per umbram designatur. Ex σκιά et θῆρα.
Σκιαμάχω, ὤ, f. ἦσω, cum umbra, seu in umbra domi, (non vero cum hoste) pugno; (2) inaniter laboro. "Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκιαμαχεῖν (με) ἀπολογούμενον, Plat. Ar. Socr. 2. Ex σκιά et μάχομαι.
Σκιαμάχια, ας, ἡ, dimicatio cum umbra, sive non repugnante adversario, adeoque inanitis; (2) præludium pugnae. Ex iisd.
Σκιάπης, ὁδος, ὁ ἢ ἡ, umbram sibi pede faciens, umbra pedis se protegens; latos pedes habens.
Σκιαρῶν, gen. plur. f. g. Dor. pro σκιαρῶν, a σκιαρός, umbratosus.
Σκιαρόκομος, υ, ὁ ἢ ἡ, umbrata coma præditus; (2) opacus. Ex σκιαρός et κόμη.
Σκιαρόκομος, ον, umbra comata, epith. silvæ, Eur.
Σκιάρός, ῥά, ῥόν, umbratosus. Gl. V. σκιαρῶν, umbratile. A σκιά.
Σκιάς, ἄδος, ἡ, umbraculum fornicatum; (2) tabernaculum, tentorium; (3) vitis arbutiva; (4) piscis quidam. Ab eod.
Σκιάσμα, ἄτος, τὸ, adumbratio. A σκιάζω.
Σκιάστικός, ἡ, ὁ, umbram faciens, solis ardorem arcens. Ab eod.
Σκιατράφω, ὤ, fut. ἦσω, in umbra nutrio seu educo; σκιατραφῆμαι, in umbra dego, umbratilem vitam ago. "Ἐσκιατραφημένος, in umbra nutritus, mollior habitus. A
Σκιατράφης, εὐς, ὁ ἢ ἡ, in umbra seu vita umbratili educatus. Ex σκιά et τρέφω. Hinc
Σκιατράφια, et σκιατράφια, ας, ἡ, vita umbratilis seu umbratica; (2) otium umbratile, deliciæ umbratiles:

Σκιατράφιας, υ, ὁ, in umbratili vita educatus, R. Ex iisd.
Σκιαυγέω, ὤ, cæcutio more eorum qui ex umbra prodeunt in lucem. Ex σκία et αὐγή.
Σκιάω, ὤ, obumbro, umbra opaca tego; σκιάομαι, ὤμαι, obumbror; σκιάοντα, pro σκιάοντα, ἐσκιάοντα, imperf. Od. 2, 388. A σκιά.
ΣΚΙΤΤΟΣ, υ, ὁ, scincus, crocodilus terrestris.
Σκιδνῆμαι, dissipor; (2) σκιδνασθαι, dissentire, sed de pluribus. Αὐτοὶ δ' ἐσκιδνῶντο κατὰ κλισίας τὴν νῆα, Il. 1, 487. A σκιδνῆμι.
Σκιδναίμην, gen. sing. part. præs. pass. f. g. v.
Σκιδνῆμι, et σκιδναῖ, dissipo. A σκιδνάω.
Σκιδρός, ῥά, ῥόν, umbratosus, opacus. A σκιά.
Σκίη, ης, ἡ, umbra, Ion. pro σκιά.
Σκιστραφῆω, ὤ, fut. ἦσω, Ion. pro σκιστραφῆω.
ΣΚΙΘΑΚΟΣ, ὅ, ὁ, piscis, qui et trachurus dicitur.
ΣΚΙΛΛΑ, ης, ἡ, scilla, squilla, herba bulbum insignem habens.
Σκιλλιτίδιον, υ, τὸ, acetum scilliticum, ex scilla vel squilla confectum. A σκίλλα.
Σκιλλώδης, εὐς, ὁ ἢ ἡ, scillaceus, scillæ figuram habens. Ab eod.
Σκιστῶ, ὤ, fut. ἦσω, ostendere, contemptus et ignominia causæ. Proprie significare putatur gallinam digito tentare, an ovum conceperit. "Ὅπως ἂν αὐτὸς ῥηματιῶς σκιστῶ, ut eos verbalis ludificer, Aristoph. Ach. 444. "Ὅ δὲ δρεπανοεργός, ἔχ' ὄρεας, ὡς ᾔδειται, καὶ τὸν δορυφόρον οἶον ἐσκιστῶσιν, digito infami notet? Arist. Pac. 449.
Σκιστῶ, claudico. A
Σκιστός, ἡ, ὁ, claudus. A σκίπτω.
Σκισπῶ, claudico, al. σκιστῶ, Hes.
Σκίπτιον, τὸ, parvus scipio, Sterph.
Σκισπιδιον, υ, τὸ, lectulus discubitorius, gratus. A
Σκίπτης, ὁδος, ὁ, idem. A σκίπτω et πῆς.
Σκίπτος, pro σκίπτης, Suid.
Σκίπτω, idem quod
Σκίπτω, f. ψω, nitor, innitor, incumbo, fulcio me; incumbo, ingruo, irruo; (2) verbero, ferio; (3) vicinus sum. "Ἀλλ' ἔτ' Ἀνήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄστρον σκίμψατο, Pind. A σκήπτω.
Σκίπτω, fut. ψω, idem et ab eod. Unde
Σκίπτων, υνος, ὁ, baculus, scipio. Dim. σκίπτιον.
Σκίμψη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἐσκίμψη, a σκίμπτω, nitor.
Σκίνας, ἄτος, ὁ, ἡ, τὸ, agilis ad subsiliendum, Nic. Al. 67. A κινῶ.
Σκίνας, ἄτος, τὸ, foetus, Nicand.
Σκινδάλᾶμος, υ, ὁ, scrupulus, scrupulum, Gl. V. Vide seq.
Σκινδάλμος, ὅ, ὁ, assula, scindula, festuca; (2) pl. subtiles nugæ. Πῶς ἐν ἔργον δὴν, κατὰ τὴν ἡμῶν, καὶ βραδύς, λόγον ἀκριβοῦς σκινδάλμους μαθήσομαι, Aristoph. Nub. 129. A σχίζω.
Σκινδαμοφράτης, υ, ὁ, qui de rebus subtilibus, sed et nugatoriis, loquitur; nugatorias subtilitates effutens. Ex φράζω.
ΣΚΙΝΔΑΨΟΣ, ὅ, ὁ, herba hederæ similis; (2) instrumentum musicum; (3) verbum inane.
Σκινθίζομαι, calcitro, Hes. Suid.
ΣΚΙΝΘΟΣ, ἡ, ὁ, naufragus; (2) subst. urinator.
Σκινῖς, ἴδος, ἡ, piscis quidam. A σκιά.
Σκιστραφῆω, idem quod σκιατράφω.
Σκιστραφῆς, ας, ἡ, idem quod σκιατράφια.
Σκιστράφης, υ, ὁ ἢ ἡ, idem quod σκιατράφος.
Σκιστῶ, εὐς, ὁ ἢ ἡ, umbræ similis; (2) umbratosus, opacus. Ex σκιά et εἶδος.
Σκιστός, ὁδος, ὁ, ὁ, umbratosus, opacus, obscurus. "Ἄλλος σκιστεῖν "Ἀρεος, Apoll. Rhod. 2, 404. A σκιά.
Σκιστορέκτος, ἡ, ὁ, per umbram indicans. A
Σκιστῶν, υ, τὸ, idem quod σκιστῶν.
Σκιστῶν, ῥά, ῥόν, adj. umbræ indagandæ idoneus, Plut.
Σκιστολόγος, de umbra, i. e. nugis, dissero. A λόγος.

Σκιμαχία, ας, ἡ, idem quod σκιμαχία.
 Σκινοτροφία. Vide σκινοτροφία, Steph.
 Σκίσιος, υ, ὁ, sciurus, animalculum cauda sibi
 umbram faciens. Ex σκιά et ὄρα.
 Σκιόβριον, umbriferum, Gl. V. Ex φέρον.
 Σκίφως, obscurus. Τὸ μεταίχμιον ἡμίρας καὶ
 νυκτός σκίφως ἀπειτίλειον, efficit. Heliod. 5.
 Σκίονες, obumbrabant, 3. plur. imperf. ind.
 med. Ion. et Poet. pro ἐσκίωντο, contr. ex
 ἐσκιάοντο, α σκιάω.
 Σκισπαιῖος, αἶα, αἶον, tardus, lentus, qui baculo
 innitens incedit, R. Α σκίστω.
 Σκίσων, scipio, Call. in Epigr. α σκίστω.
 Σκίσων, pro σκίππων, Eur.
 Σκίστωις, ἡ, idem quod σκίσων, item radius,
 V. L.
 Σκίρας, ἄδος, epith. Minervæ. Α σκίρα.
 Σκίραφος, ὁ, idem quod σκίρος.
 Σκίραφια, ας, ἡ, lusus scruporum in tabella
 latruncularia. Α σκίραφια.
 Σκίραφίον, et σκίραφιον, υ, τὸ, aleatorium, locus
 ubi tesseri luditur. Ab eod.
 Σκίραφιντης, ὁ, ὁ, qui tessera ludit. Α
 Σκίραφιν, fut. εἶσω, tesseri ludo. Α σκίρος.
 Σκίρον, υ, τὸ, umbraculum; et in plur. σκίρας,
 αν, festum quoddam Atheniensium. Α σκιά.
 ΣΚΙΡΟΣ, υ, ὁ, marmoris fragmentum; (2)
 cementum; (3) gypsum; (4) tessera, scrupus.
 Σκίροφωρία, αν, τὰ, scirophoria, festum quod-
 dam Atheniensium.
 Σκίροφωρίων, ἄνος, ὁ, mensis Atticus, incidens
 in Maium et Junium nostrum, in quo σκι-
 ροφύρια celebrata.
 Σκίροφωρος, αν, protervus, lascivus, umbracu-
 lum gestans, Steph.
 Σκίρρα, sc. γῆ, terra alba in modum gypsi,
 seu argilla, Aristoph. Sch.
 Σκίρρος, υ, ὁ, tumor quidam durus in hepate,
 liene, vel utero; scirrhus, Gl. V. callus. Α
 σκίρος.
 Σκίρρος, ὡ, f. ὤσω, in scirrhum induro, tume-
 factus induro. Α σκίρρος. Unde
 Σκίρρδης, εος, ὁ ὁ, ἡ, callosa duritie rigidus, in-
 duratus; (2) durus, contumax.
 Σκίρρωμα, et σκίρωμα, idem quod σκίρρος, Suid.
 Σκίρτων, ὡ, f. ὤσω, salio, exsilio, saltu lascivio.
 Ἐσκιρτων φέβω, Eur. Ph. 1132. Πρὸς ὀργάνας
 σκιρτῶσι, Id. Bac. 446. Α σκίρτω. Hinc
 Σκίρρδης, ὁ, idem quod
 Σκίρτωμα, ἄτος, τὸ, saltus; (2) lascivia.
 Σκίρτσαι, saltasse, aor. 1. inf. verbi σκίρτάν.
 Σκίρτποις, εως, ἡ, saltatio, exsultatio lasciva.
 Σκίρττης, ὁ, lascive exsultans.
 Σκίρττικὸς, ὁ, ὁ, idem quod
 Σκίρττικός, ἡ, ὁ, petulcus sive saltator lascivus.
 Ab eod.
 Σκίρτωδης, υ, ὁ, pedibus et saltu lascivus;
 (2) lascivus saltator. Ex σκίρτάν et πῆς.
 ΣΚΙΤΑΟΙ, αν, οἱ, homines viles et improbi.
 Σκίτινον, τὸ, corbis e palmeis virgis contexta,
 Hes.
 Σκίφουριον, υ, τὸ, genus conchylii, Athen.
 Σκιάδης, εος, ὁ ὁ, ἡ, umbruosus, opacus, obscu-
 rus, caliginosus. Gl. V. umbraticus. Α σκιά.
 Σκιάδης, adv. obscure, et quasi per umbram.
 Σκίαι, durus sum ex nimia ariditate; ut hinc
 sit ἐσκληπῆς, perf. exsiccatus, aridus. Α
 σκιάλω. Hinc
 Σκίτωμα, ἄτος, τὸ, exsiccatio ossis.
 Σκίτωμα, idem quod σκιάω vel σκίλω.
 Σκίλων, ἀνέλιξε, aor. 2. inf. act. verbi σκίλω.
 Σκίλωνωγίω, ὡ, f. ὤσω, dure educo, duriter
 habeo. Ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγῆται τὰς θυγα-
 τήρας, Luc. Ex σκληρός et ἄγω. Hinc
 Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio seu tracta-
 tio, sc. disciplina severa.
 Σκληραύχων, ενος, ὁ ὁ, cui dura est cervix,
 qui cervice indomita est; τροπικῆς, equus;
 tropice, homo pertinax.
 Σκληρία, ας, ἡ, durities. Α σκληρός.
 Σκληρίαις, εως, ἡ, durities, R. Α
 Σκληρία, ὡ, duram naturam habeo. Α σκλη-
 ρός.
 Σκληρόγινος, υ, ὁ ὁ, durum habens solum.
 Ex σκληρός et γῆ.

Σκληρόδερμος, υ, ὁ ὁ, duram habens pellem
 seu cutem; (2) durum habens putamen.
 Ex eod. et δέρμα.
 Σκληροδίατος, υ, ὁ ὁ, qui duram vivit vi-
 tam, qui victu utitur non delicato, sed duro.
 Ex διαίτα.
 Σκληρόδρις, τρέχος, ὁ ὁ, qui duos habet
 pilos.
 Σκληροκαρδία, ας, ἡ, contumacia. Α
 Σκληροκαρδίας, υ, ὁ ὁ, contumax, difficilis in
 obediendo. Ex καρδία.
 Σκληροκέφαλος, υ, ὁ ὁ, qui durum habet
 caput; (2) subst. animalculum quoddam.
 Ex κεφαλή.
 Σκληρόκηρος, υ, ὁ ὁ, dura cera obductus.
 Σκληροκοιλίος, υ, ὁ ὁ, qui durum habet ven-
 trem, qui dura est alvo. Ex κοιλία.
 Σκληροκοιλία, ὡ, f. ὤσω, duro cubili seu strato
 utor. Ex κοίτη.
 Σκληροκοιλία, ας, ἡ, durum cubile.
 Σκληροκόκκος, υ, ὁ ὁ, dura habens grana.
 Σκληροκοῖος, ὁ, durum reddens, durans. Α
 ποῖω.
 Σκληρόπτης, ὁ, duripes, Gl. V.
 Σκληροπρόσωτος, υ, ὁ ὁ, qui dura est facie;
 (2) cordis duritiem vultu prodens.
 Σκληροπύκνους, υ, ὁ ὁ, durum nucleum ha-
 bens. Ex πυκνὸν, nucleus.
 Σκληρός, εως, ὁ, durus, rigidus; (2) contumax;
 (3) gravis auditu, difficilis captu, improba-
 bilis, Ph. Σκληρὰ τῇ φύσει διδὸς, dura in-
 jungens naturæ, id est, sibi; exercens natu-
 ram in duris, Eurip. Suppl. 884. Α σκληρῶ.
 Σκληρόσαρκος, υ, ὁ ὁ, durusculam carnem
 habens. Ex σάρξ.
 Σκληρόστροφος, υ, ὁ ὁ, qui duri oris est. Ex
 στρέφω.
 Σκληρόστρακος, υ, ὁ ὁ, dura testa opertus. Ex
 στρέφω.
 Σκληρόστροφος, ὁ ὁ, qui duri corporis est.
 Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, rigor, Ph. Α
 σκληρός.
 Σκληροτράχηλος, υ, ὁ ὁ, rigidam cervicem ha-
 bens; (2) pertinax, perversus, contumax.
 Σκληροτέρεχος, υ, ὁ ὁ, idem quod σκληρόδρις.
 Σκληροχία, ἡ, idem quod κακωχία.
 Σκληροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum durities.
 Σκληροφθαλμος, υ, ὁ ὁ, qui duris est oculis,
 qui dura lippitudine laborat.
 Σκληρόψυχος, υ, ὁ ὁ, duro animo. Α ψυχή.
 Σκληρὸν, ὡ, induro. Α σκληρός.
 Σκληροπύκνους, ἡ, ὁ, indurandi vim habens. Α
 Σκληρύνω, duro, obdure; (2) duriter habeo,
 nil commodi tribuo, in S. S. "Οὐ δὲ θίλει,
 σκληρύνει, Rom. 9, 18. "Ἰνα μὴ σκληρυνθῇ τις
 ἐξ ὑμῶν ἀνάτη τῆς ἁμαρτίας, Hebr. 3, 13.
 Σκληρύνωμαι, rigesco. Α σκληρός. Hinc
 Σκληρὸν, ἄτος, τὸ, tumor durus, durities.
 Σκληρυσμός, ὁ, durities; induratio.
 Σκληρῶ, gen. sing. Dor. pro σκληρῶ, α σκληρός,
 durus.
 Σκληρώμα, ἄτος, τὸ, duritia, scirrhi species. Α
 σκληρῶμα.
 Σκληρῶς, adv. dure, duriter. Α σκληρός.
 Σκληρῶς, ἄ, ὁ, aridus, tenuis. Ἐκείνος μὲν
 σκληρῶς, ἄτος, τὸ, προφειρῆς, καὶ καλὸς, καὶ ἀγα-
 θὸς τὴν ὄψιν, Plat. Euthyd. sub initium. Α
 σκληρῶμα.
 Σκνίσις, ἡ, ὁ, parvus. Α σκνίψ.
 Σκνιτοφάγος, υ, ὁ ὁ, qui culicibus vescitur.
 Ex σκνίψ et φάγος.
 Σκνίστω, pungo. Α σκνίψ.
 Σκνίφος, τὸ, tenebre, apud Hes. Μεγαλόφθαλ-
 μος, διελὼς, σκνίφος, Metal. Chronog. 390.
 Σκνίφος, ἡ, ὁ, hebes visu. Gl. V. tenax, avarus,
 cupidus. Α prac. aut seq.
 Σκνίψ, πῆς, ὁ, vermiculosa ligna erodens; (2)
 culex. Gl. V. curculio. Α κνίψ.
 Σκοιά, ἡ, pro σκιά, Hes. Hinc
 Σκοιάς, ἄ, ὁ, densus, umbruosus, Hes.
 Σκοῖδιον, τὸ, pro σκιάδιον, Hes.
 Σκολιάζω, f. ὤσω, oblique, obliquum reddo;
 (2) oblique et tortuose incedo. Α σκολίος.
 Σκολιάω, obliquum reddo. Ab eod.
 Σκολίωσιν, obliquis, dat. pl. Ion. pro σκολιάς.
 Σκολιόβυλος, αν, vafer, fraudulentus. Α βυλῆ.

Σκολιόγραπτος, υ, ὁ ὁ, tortuosus, obscuris no-
 tis pictus. Α γράφω.
 Σκολιόδρομῖα, ὡ, flexuosum iter carpo. Α
 Σκολιόδρομος, ὁ ὁ, vagus, errabundus. Α τρέχω.
 Σκολίον, υ, τὸ, carmen convivale, quod gesta
 fortium virorum complectebatur, atque a
 primo cani cæptum, non a secundo, sed ul-
 tro citroque ordine tortuosus excipiebatur.
 Α σκολίος.
 Σκολιόνεμος, υ, ὁ ὁ, qui prava et terrificæ
 somnia videt. Subst. malum somnium.
 Σκολιωτὰ, (γῆς) obliquitates.
 Σκολιολάνης, εος, ὁ ὁ, oblique incedens, R.
 Ex seq. et τλάνη.
 ΣΚΟΛΙΟΣ, ἄ, ὁ, obliquus, tortuosus, tortus;
 (2) pravus, perversus. Gl. V. versutus, Il.
 16, 387. Hinc
 Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuositas, curvitas, obli-
 quitas; (2) inæqualitas; (3) pravitās.
 Σκολιόφρων, ενος, ὁ ὁ, prava cogitans, qui
 prava est mente. Α φρήν.
 Σκολιόχρηστος, αν, aduncum rostrum habens.
 Σκολίω, ὡ, f. ὤσω, tortuosum reddo, perverto.
 Α σκολίος.
 Σκολιῶμα, ἄτος, τὸ, obliquitas, anfractus.
 Σκολιῶσις, εως, ἡ, detorsio in obliquum; (2)
 spinæ dorsi depravatio.
 Σκολιῶς, adv. tortuose, intorte, oblique; (2)
 prave, perverse, Gl. V. perplexe, Ph.
 ΣΚΟΛΑΤΣ, ὁ, villus, Gl. V. cirrus. Juve-
 nes comam alebant ad annos pubertatis;
 tum a parentibus ad tribules adducebantur,
 ut comam tonderent, quæ μαλλὸς, et σκόλ-
 λος, dicebatur, Casaubon. Comm. ad Theo-
 phrast. Legitur et σκόλλος.
 Σκολομάχαιον, τὸ, ferramentum chirurgicum,
 &c. Vide Steph.
 ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ἄπος, ὁ, gallinago, avis in arbore
 nunquam sedens, Aristot. Dicitur et ἀσκα-
 λώπας.
 Σκολοπίδης, pro σκολοποειδής, Theophr. seu
 σκολοσίδης, Steph.
 ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, scolopendra, animal
 ex genere multipedum. Gl. V. centipes,
 centipeda; (2) herba quædam, scolopen-
 drium, buglottis.
 Σκολοπίνδριον, τὸ, herbæ nomen, Diosc.
 Σκολοπένδρος, υ, ὁ, idem. Hinc
 Σκολοπένδριος, εως, ὁ ὁ, scolopendræ for-
 mam habens, Strab. 13.
 Σκολοπήτης, ἡ, cruciaria, Man.
 Σκολοπία, ας, ἡ, idem quod σκολοπένδρα. Α
 σκόλοψ.
 Σκολοπιζῶ, palo infigo; ἐσκολοπισμένος, palo
 fixus, perf. pass. part. Ab eod.
 Σκολοποειδής, εος, ὁ ὁ, palis seu valli præacuti
 formam habens. Ab eod. et εἶδος.
 Σκολοπῆς, ὄσσω, ὅ, palis seu vallis abundans.
 Α σκόλοψ.
 Σκολοπάνυμος, ὁ, suspensiosus, Plin. cruce vel
 suspensio dignus, Steph.
 ΣΚΟΛΟΥΣ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus.
 Ph. sudes, palus; (2) crux; (3) veru.
 Σκολύβριον, υ, τὸ, scabellum, sella. "Ὅσπερ οἱ
 τὰ σκολύβρια τῶν μελλόντων καθίστασθαι ὑπο-
 σπῶντες, χαίρουσι καὶ γελῶσιν ἐπειδὴ ἴδωσιν
 ὑπὸ τῶν ἀναστραφέντων, Plat. 1, 278.
 ΣΚΟΛΥΜΟΣ, υ, ὁ, scolymus, cardui species.
 Engl. ARTICHOKE.
 Σκολυμῶδης, εος, ὁ ὁ, scolymo seu carduo
 similis. Α prac.
 ΣΚΟΛΥΠΤΩ, lacerō; (2) evello.
 ΣΚΟΛΥΤΕΡΟΣ, tetricus, Hesych.
 Σκομβρίδης, αἰ, Dim. α σκόμβρις.
 Σκομβρίζω, murmurō, Hesych. Suid. Α
 ΣΚΟΜΒΡΟΣ, υ, ὁ, scombrus, piscis.
 ΣΚΟΠΑΓΩΣ, υ, ὁ, nanus, pumilio.
 Σκοπάρχης, υ, ὁ, speculatorum seu explorato-
 rum præfectus, qui exploratoribus præest.
 Ex σκοπός et ἀρχή.
 Σκοπαρχος, υ, ὁ, idem et ex iisd.
 Σκοπί, 2. sing. pres. imperat. verbi σκοπέω.
 Σκοπιόδρομος, ὁ ὁ, per rupes ac montes
 vagans.
 Σκοπιόειδης, ες, rupis speciem habens. Α
 Σκόπιλον, υ, τὸ, scopolus.

Σκίπλος, *u, d*, scopolus, locus editus, ex quo circumjacentia lustrari possunt; (2) rupes in mare prominens. *A σκοπός.*

Σκοπευτήριον, *u, d*, specula. *A*

Σκοπεύω, fut. *έσσω*, speculor, contemplor. *A*
Σκοπεύω, *u, f. έσω*, it. *έμαι*, *έμαι*, speculor, explo-
ro, quero; (2) video, observo; (3) con-
sidero, expendo. *Οὐδὲν τὸ τέτυ μᾶλλον ἢ
τὸ μὲν σκοπεῖν, scil. μένος, Soph. Aj. 124. Οὐκ
ἰλνύνει ἔχρη, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, Arist.
Thesm. 606. Σκοπεύμαι δ' ὅμματα πανταχῶς
φρον, Eurip. Iphig. in Taur. 68. A σκοπός.*

Σκοπή, *u, f. ές*, specula; (2) speculatio, ipsa spe-
culandi actio. *A σκοπόμεναι.*

Σκοπήσις, *u, f. ές*, contemplatio. *A σκοπία.*

Σκοπιὰ, *u, f. ές*, specula, speculatio; (2) me-
taph. *arx. (2) πότι δὲ, πότι τὰν Ἰλιάδα σκο-
πιὰν πέσαντες, ἤξει οἶκος; Eurip. Hec. 930.*

A σκοπή.
Σκοπιάζειν, *speculari*, praes. inf. act. *Ion. pro*
σκοπιᾶν, a verbo *σκοπιᾶν*.

Σκοπιᾶν, *f. άσω*, speculor, e specula observo.

Ὅλον πέρας ἐσκοπιᾶν, *Theocr. 25, 214. "Ον*
φιλείς, σκοπιᾶς, Nonn. A σκοπιᾶ.

Σκοπιᾶν, idem quod σκοπιᾶν, *Eust.*

Σκοπιή, *speculatio, Gl. V. Ion. pro σκοπιᾶ.*

Σκοπιή, *speculae*, dat. sing. *Ion. pro σκοπιᾶ.*

Σκοπιήτης, *u, d*, speculator, explorator. *A*
præc.

Σκοπῆμος, *u, d*, qui velut scopus spectatur,
quem velut scopum nobis proposuimus. *A*
σκοπιῶν.

Σκοπιωρόμην, *έμαι*, speculor, velut ab alta spe-
cula observo; (2) in insidiis collocatus ob-
servo, *Aristoph. Vesp. 360. A*

Σκοπιωρός, *u, d*, custos speculæ, qui e specula
observat. *Ex σκοπιᾶ et έρος.*

Σκοπός, *u, d*, speculator, explorator, observa-
tor, inspector, spectator; (2) praefectus,
praeses, herus. *Οἱοι νῦν ἱφιστάσι σκοποί, Soph.
Aj. 958. (3) consilium, propositum, quod
spectatur seu petitur, scopus, meta, Metaph.
Τῶν δ' ἐνταύθις, ἔτι ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὁρῶν
Theocr. Id. 24, 105. Il. 2, 792. A σκοπόμεναι.*

Σκοπῶντας, *speculantes*, acc. pl. m. g. contr.
pro σκοπῶντας, a σκοπία.

Σκορᾶν, *f. έσω*, ad corvos abire jubeo, con-
tumeliose repello. *Ab ές κόρακας, ad corvos.*
Hinc

Σκορᾶν, *u, d*, contumeliosa repulsio, qua
aliquem ad corvos amandamus.

ΣΚΟΡΑΙΝΑΪΜΑΙ, *έμαι*, f. *ήρομαι*, pandiculus,
extendo membra cum oscitatione. *"Ος δ'
έπος ἦδη σκορᾶνται, Aristoph. Vesp. 640.*

Σκορδίνεμαι, *έμαι*, idem; *Swicer. Hinc*

Σκορδίνεμα, *άτος*, τὸ, pandiculatio, totius cor-
poris extensio cum oscitatione.

Σκορδίνεμος, *u, d*, idem: quasi a σκορδίνεζομαι.

Σκορδίνω, *u, d*, herba quæ odorem alii habet.

A σκορδόν.

Σκορδουίδης, *έος*, *u, d*, allio similis. *Ex σκορδόν*
et έδος.

Σκορδόν, *u, d*, allium, *Gl. V. pro σκορδόν. Angl.*
GARLICK.

Σκορδούπασον, *u, d*, herba quæ gustu et odore
porrum et allium refert.

Σκορδούπλης, *u, d*, alliorum venditor.

Σκορδύλος, *piscis*, parvus thunnus, *V. L.*

Σκορδούλαμη, *u, f. ές*, muria allio condita. *Ex*
σκορδόν et ἄλμη.

Σκορδούζω, fut. *έσω*, alliis pascō; (2) allium re-
fero; *ἐσκορδουρίνους*, allio infectus, perf.
pass. part. *A σκορδόν.*

Σκορδύδιον, *u, d*, allii caulis, aut ipsum allium.
Ab eod. Unde

Σκορδουήτης, *u, d*, alliarius; *σκορδουήτης, Ern.*

ΣΚΟΡΟΔΟΝ, *u, d*, allium.

Σκορδοφόρος, *u, d*, ferax alli. *Ex pr. et φέρω.*

Σκορδοδόν, coeo cum fœmina, *Ern.*

Σκορδοδόν, *ώνος*, *u, d*, plantarium alli. *A σκορδοδόν.*

Σκορδοπανία, *u, d*, *σκορδοπῆς*, *u, d*, piscis, *Aristot.*

Σκορδοπῆς, pro σκορδοπῆς, *Man.*

Σκορδοπῆς, irritor, *V. L.* sed sine exemplo.

Σκορδοπῆς, exaspero, exacerbo, irritor. *A*
σκορδοπῆς.

Σκορδοπῆς, *u, d*, in scorpione natus. *Ab eod.*

Σκορπίδιον, *u, d*, parvus scorpions; (2) ma-
china bellica. *Dim. ab eod.*

ΣΚΟΡΠΙΖΩ, *f. έσω*, dissipor, spargo, dispergo;
ἐσκορπισμένους, dissipatus, perf. pass. part. *"Ο*
λύκος—σκορπίζει τὰ πρόβατα, Joann. 10, 12.

Ἦνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, *Id. 16, 32.*

Σκορπισθῆτος, *u, d*, *u, d*, a scorpione morsus, *R.*

Εξ σκορπίου et δάκνου, mordens.

Σκορπισιδής, *έος*, *u, d*, *u, d*, scorpionis figuram refe-
rens, scorpione similis. *Ex eod. et έδος.*

Σκορπισίς, *έσσα*, *u, d*, ad scorpionem pertinens.

A σκορπίος.

Σκορπισόπληκτος, *u, d*, *u, d*, a scorpione ictus.

Ex eod. et πλήκτω.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ, *u, d*, scorpions, nepa, *Ph. et Gl. V.*

Vide σκορπίων. *Hinc*

Σκορπισίω, fut. *έσω*, exaspero, exacerbo.

Σκορπισῆτος, *u, d*, *u, d*, scorpionis caudam habens,
cujus cauda caudæ scorpionis similis est.

Ex σκορπίος et ὄρα.

Σκορπισθῆτε, 2. plur. aor. 1. conj. pass. verbi
σκορπίζω. *Unde*

Σκορπισμός, *u, d*, dispersio, dissipatio.

Σκορπίτης, *u, d*, ut σκορπίτης λίθος, scorpites,
gemma. A σκορπίος.

Σκορπιώδης, *έος*, *u, d*, *u, d*, scorpioni similis; (2) ad
iracundiam pronus, venenosus, perniciosus, ut
scorpio. *Ab eod.*

Σκορπίω, arcubalista, *Gl. V. Ab eod.*

Σκορᾶν, *f. άσω*, obscuro, tenebras obduco; (2)
obtenebro, obscurus fio, tenebris offundor. *Gl. V. σκορᾶν, noctescere. A σκοτός.*

Σκοταῖος, *αἰα*, *αἰών*, tenebrosus; (2) qui ali-
quid facit vesperi seu tenebris ingruentibus.
Ab eod.

Σκοτασμός, *u, d*, caligo, obscuritas. *A σκοτᾶν.*

Σκοτεινός, *u, d*, tenebrosus, obscurus. *Σκοτεινὰ*
πράκτειν, obscure degere, *Eur. Suppl. 324.*

A σκοτός. Hinc

Σκοτεινότης, *u, d*, obscuritas, *Gl. V.*

Σκοτεινοφόρος, *u, d*, *u, d*, tenebrosa, i. e. tenebras
adferens. *Ex σκοτεινός et φέρω.*

Σκοτεινός, *adv.* tenebrose, obscure.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεινός, *u, d*, tenebrosa nox. *Gl. V. illunis.*
Ex σκοτός et μήνη.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σκοτεινός, *u, d*, idem ex iisd.

Σ

penarum; item de rebus quæ specie sua terrorem incutiant, ut lictores, fasces, securæ. Ex συνόρες et ὄψ. Hinc
 Συνωρῶντες, ἄνθρωποι, ἡ, mœstitia, tristitia; tetrica et superciliosa facies.
 Συνωρῶνται, adv. vultu tetrico et superciliis contractis.
 Συνωρῶντες, pro συνωρῶντες, Eust.
 Συνωρῶν, ἡ, idem quod συνόρ, Hes.
 Συνωρῶν, acc. sing. a συνωρῶν. Unde
 Συνωρῶν, ἡ, canicula.
 Συνωρῶν, as, ἡ, canum admissura; (2) catulorum educatio. A συνωρῶν. Unde
 Συνωρῶν, catulinum, Gl. V.
 Συνωρῶν, catulis, dat. pl. Ion. pro συνωρῶν, a συνωρῶν.
 Συνωρῶν, ἄνθρωποι, τὸ, catulus. Ab eod.
 Συνωρῶν, f. εὐω, canes admitto; (2) canes alo, catulos educo. A συνωρῶν.
 Συνωρῶν, ἡ, idem quod συνωρῶν, f. ὄψ. Orph.
 Συνωρῶν, ἡ, catuli, catulorum nutritio.
 Συνωρῶν, catulinus, Gl. V. A συνωρῶν.
 Συνωρῶν, u, τὸ, catellus. Dim. ab eod.
 Συνωρῶν, ἡ, epith. Dianæ, quia est venatrix, &c. Orph. H. 35.
 Συνωρῶν, ἡ, catulorum nutritus. Eὐ-
 δέναι τι συνωρῶν σκυλακοτροφίᾳ μὲνεται, Opp.
 Cyn. 1, 435.
 Συνωρῶν, εὐω, ὁ, ἡ, invecundus, caninus.
 Τὸ συνωρῶν, mos catulorum, item infan-
 tium cunctis assilendi et ablandiendi,
 Xenoph. Cyri Instit. 1, 4. A
 Συνωρῶν, ἄνθρωποι, ὁ, catulus; (2) compedes.
 Συνωρῶν, ἡ, ὄν, prædatrix; ἡ σκυλακί-
 νη, prædatrix, bellatrix; epith. Minervæ. A
 Συνωρῶν, ὡ, spolio. A συνωρῶν.
 Συνωρῶν, as, ἡ, spolia. A συνωρῶν.
 Συνωρῶν, ἄνθρωποι, τὸ, spoliolum. Ab eod.
 Συνωρῶν, acc. pl. aor. 1. part. act. verbi
 συνωρῶν. Hinc
 Συνωρῶν, ὡ, ὁ, spoliator, Gl. V. A
 Συνωρῶν, f. εὐω, spolio, despolio. A συνωρῶν.
 Συνωρῶν, f. εὐω, spolio. A συνωρῶν. (2) vexo,
 Ph. συνωρῶν, vexatus, jactatus, Gl. V.
 aor. 1. part. pass. A συνωρῶν, vexare: a
 συνωρῶν.
 Συνωρῶν, a. 2. inf. pass. verbi συνωρῶν, vexo.
 Συνωρῶν, as, ἡ, spoliatrix, prædatrix. A
 συνωρῶν.
 Συνωρῶν, ὡ, τὰ, caniculæ, Pisces. A συνωρῶν.
 ΣΚΤ'ΑΔΩ, fatigo, vexo, jacto; συνωρῶνται,
 jactor, Gl. V. in N. T. etiam active, συνωρῶ-
 νται, jactatur, Ph. συνωρῶν, jactatus, fatiga-
 tus, Ph. a. 2. part. pass. συνωρῶνται, vexa-
 buntur, Ph. f. 2. pass. Τί τίς συνωρῶν τὸν
 διάσκαλον; Marc. 5, 35.
 Συνωρῶν, ἄνθρωποι, τὸ, vexatio. A præc.
 Συνωρῶν, fut. ὡ, irascor, succenseo. A
 præc.
 Συνωρῶν, irascor, 2. sing. fut. 1. ind. act.
 verbi præc.
 Συνωρῶν, ὡ, ὁ, vexatio, fatigatio. Ab eod.
 Συνωρῶν, item συνωρῶν, u, ὁ, coriarius.
 Ab eod. et δέφω.
 Συνωρῶν, sive συνωρῶν, u, τὸ, spoliolum, exuvie.
 Συνωρῶν, idem quod συνωρῶν, Nic.
 Συνωρῶν, u, ὁ, ἡ, qui spolia fert, exuvias
 ferens; (2) spoliator. E præc. et φέρω.
 Συνωρῶν, εὐω, ὁ, ἡ, spoliis seu exuviis gau-
 dens. Ex eod. et χάρω.
 Συνωρῶν, alo catulos vel catulum (de leæna).
 Συνωρῶν, u, τὸ, catulus.
 Συνωρῶν, u, ὁ, catulus, proprie leonis, Il. 18,
 319. Οὐ χρεὶ λείοντος σκύμονος ἐν πόλει τρέφειν,
 Aristoph. Ran. 1462.
 Συνωρῶν, ὡ, f. ἡ, catulos pario; (2) di-
 citur etiam de piscibus. A præc. et σίντω.
 Συνωρῶν, catulos, acc. pl. Dor. pro σκύμνος, a
 σκύμνος.
 ΣΚΤ'ΝΙΩΝ, u, τὸ, summa palpebra, cilium.
 Σκύνθος, pro σκύνθος.
 Σκύνθος, u, τὸ, herba, al. erythrodanum dici-
 tur; τὰ σκύνθα, Nic. Th. 72. A σκύνθος.
 Σκύνθος, pro σκύνθος, Nic. Ab eod.
 Σκύνθος, ὡ, in lapidem verto; unde σκύνθηναι,
 a. 1. inf. pass. Ab eod.

Σκύνθος, εὐω, ὁ, ἡ, petrosus. Ab eod.
 Σκύνθος, ἡ, ὄν, idem. A σκύνθος.
 Σκύνθος, ἡ, ἡ, scutica, lorum; (2) fustis,
 clava; (3) apud Lacedæmonios genus se-
 cretæ epistolæ; etiam genus serpentis. A
 σκύνθος.
 Σκύνθος, ὡ, clavam vel vectem fero,
 Strab. 15. A
 Σκύνθος, u, ὁ, ἡ, clavam gerens, scuti-
 cam, virgam, seu vectem ferens. Ex σκύν-
 θω et φέρω.
 Σκύνθος, u, ὁ, σκύνθος similis, teres, oblon-
 gus:
 Σκύνθος, u, τὸ, vectis, clava, fustis; (2) her-
 ba, Lat. etiam umbilicus Veneris. A σκύν-
 θω.
 Σκύνθος, ἡ, ἡ, baculus, virga; (2) vectis;
 (3) parva scytala, adhibita in circuitione
 vigiliæ; (4) strigilis; (5) instrumentum
 ad ignem jaculandum. Ab eod.
 Σκύνθος, ὡ, ὁ, fustuarium, qu. a σκύν-
 θω.
 Σκύνθος, u, τὸ, clava, fustis. Ab eod. Hinc
 Σκύνθος, ὡ, fut. εὐω, fuste cædo. Hinc
 Σκύνθος, virgatus.
 Σκύνθος, u, τὸ, sutrina, officina sutoris. A
 Σκύνθος, εὐω, ὁ, cerdo, coriarius, sutor. Hinc
 Σκύνθος, f. εὐω, artem coriariam seu sutoriam
 factio, sum cerdo.
 Σκύνθος, lacerio, dilanio, Hes.
 Σκύνθος, ἡ, ὄν, coriaceus; (2) coriarius:
 Σκύνθος, ἡ, ἡ, e corio factus. A σκύνθος.
 Σκύνθος, ἡ, ἡ, pellicula, parvum corium.
 Dim. ab eod.
 Σκύνθος, ὡ, ὁ, coriaceum brachium
 habens.
 Σκύνθος, pelles mollio seu subigo, ut co-
 riarum solent; (2) pelles tingo, Ar. Pl. 513.
 Σκύνθος, u, ὁ, coriarius, cerdo, qui pelles
 subigit. Ex σκύνθος et δέφω.
 Σκύνθος, ὁ, idem et ex iisd.
 Σκύνθος, ἡ, ὄν, ad coriarium pertinens.
 ΣΚΤ'ΤΩ, εὐω, τὸ, corium, pellis, flagrum,
 scutica.
 Σκύνθος, ὡ, f. ἡ, artem sutoriam exerceo,
 incido coria. 'Ο μὲν αὐτῶν σκύνθοι καθή-
 μενοι, Aristoph. Plut. 162. A σκύνθος.
 Σκύνθος, ἡ, sutoria, coriaria. Ab eod.
 Σκύνθος, ἡ, ὄν, ad artem sutoriam, sive qui
 eam facit, pertinens. Ab eod.
 Σκύνθος, τὸ, sutrina. A
 Σκύνθος, ὁ, ὁ, ἡ, qui coria scindit ad
 lora, calceos, et similia. Gl. V. sutor. Ex
 σκύνθος et τέμνω.
 Σκύνθος, ὡ, corium ardo. Ex eod. et
 τρώω.
 Σκύνθος, ὁ, ἡ, corium devorans, corrosdens.
 Σκύνθος, ὡ, fut. εὐω, corio obduco. A σκύνθος.
 Σκύνθος, u, τὸ, parvum poculum. Dim. a σκύνθος.
 Σκύνθος, εὐω, ὁ, ἡ, scyphi formam habens,
 scypho similis. Ex σκύνθος et εὐω.
 ΣΚΤ'Ω, u, ὁ, vel εὐω, τὸ, scyphus, poculum
 majus.
 Σκύνθος, ὡ, idem, Athen.
 Σκύνθος, εὐω, ἡ, vitium in rebus quæ cor-
 ruptione vermicultantur. Quasi a σκύνθος.
 Σκύνθος, εὐω, ἡ, idem. A
 Σκύνθος, ὡ, vermibus scateo, vermes gene-
 ro, vermio, Gl. V. Ph. σκύνθος, vermi-
 nosus, Gl. V. part. A σκύνθος.
 Σκύνθος, fut. εὐω, vermem refero, et σκύν-
 θω, instar vermium moveo. Ab eod.
 Σκύνθος, u, τὸ, vermiculus. Dim. ab eod.
 Σκύνθος, u, ὁ, ἡ, a vermibus exesus
 seu erodatus. Gl. V. σκύνθος, vermicu-
 latum. Ex σκύνθος et βρώσκω.
 Σκύνθος, εὐω, ὁ, ἡ, vermis speciem gerens,
 vermiculo similis. Ex σκύνθος et εὐω.
 Σκύνθος, vermem genero, in vermem
 converto, Sterph.
 Σκύνθος, ὡ, fut. εὐω, vermes genero, seu
 procreo:
 Σκύνθος, as, ἡ, vermium procreatio vel
 generatio. A
 Σκύνθος, u, ὁ, ἡ, vermes pariens, ver-
 mes generans. Ex σκύνθος et σίντω.

Σκύνθος, u, ὁ, ἡ, vermibus vescens.
 Σκύνθος, ὡ, f. εὐω, vermibus infesto; σκύν-
 θω, vermiculor, vermibus scateo:
 Σκύνθος, εὐω, ὁ, ἡ, vermem imitans, vermi
 similis. A σκύνθος.
 Σκύνθος, εὐω, ἡ, idem quod σκύνθος.
 ΣΚΝ'ΛΗ, u, ὁ, vermis, lumbricus, Gl. V.
 Σκύνθος, u, ὁ, vermiculus frumento nox-
 ius, Hes. Ex σκύνθος et βάλω.
 Σκύνθος, claudus ligneo pedi innitor,
 gralla incedo. Ex iisd.
 ΣΚΝ'ΛΩ, u, τὸ, offendiculum, impedimen-
 tum in via occurrens; (2) lignum præacu-
 tum.
 ΣΚΝ'ΛΩ, u, ὁ, spinæ genus, quod in igne
 versatum validius evadit; (2) id. qu. pr.
 Σκύνθος, volutor, obliquo tractu moveor,
 V. L. ex Nic.
 Σκύνθος, ὡ, τὸ, cavillum, cavillatio, sales,
 dicerium. A σκύνθος.
 Σκύνθος, u, τὸ, mordax dicerium, cavil-
 lum. Dim. a præc.
 Σκύνθος, τὸ, idem quod σκύνθος, Æsch.
 Σκύνθος, u, ὁ, cavillator, derisor, dicax, scur-
 ra, scommata jactans. A σκύνθος.
 Σκύνθος, ἡ, ὄν, qui scommatis dicerisque
 mordacibus incessere solet, cavillis valens,
 mordax. Gl. V. dicaculus. Ab eod.
 Σκύνθος, adv. illudendi causa.
 Σκύνθος, u, ὁ, qui acerbis et mordacibus
 dictis perdit et, qui proscindit homines, ca-
 villis et scommatis gaudens. Ex σκύνθος
 et ὄλλω, (sed ὄλλω est terminatio, Eryn.)
 ΣΚΝ'ΛΩ, fut. εὐω, cavillor, contumelioso
 gestu subsanno, diceris mordacibus irri-
 deo. Oὐ παῖδες ἔσκωνται αὐτὸν, Xen. Oὐδ'
 ἔσκωνται τὸς φαλακροὺς, Aristoph. Nub. 540.
 ΣΚΝ'ΛΩ, σκατός, τὸ, stercus, oletum, merda.
 Μικροῦ μὲν σκατοῦ ἴσθιναι, Aristoph. Plut. 305.
 Σκύνθος, ἡ, sella familiaris, Ar.
 Σκύνθος, as, ἡ, scorra, fæx metalli; (2) reti-
 mentum, stercus, excrementum. A σκύνθος.
 Σκύνθος, εὐω, stercori similis. Ab εὐω.
 Σκύνθος, pro σκύνθος, V. L.
 Σκύνθος, σκατός, ὁ, avis ex genere noctuarum,
 noctua, bubo. Ex σκύνθος et ὄψ.
 Σκύνθος, εὐω, ἡ, derisio quæ fit dictis morda-
 cibus, cavillatio. A σκύνθος.
 Σκύνθος, f. εὐω, smaragdum colore refero.
 Σκύνθος, ἡ, ὄν, smaragdinus, e smaragdo
 factus.
 Σκύνθος, τὸ, id. quod σκύνθος.
 Σκύνθος, u, ὁ, ut σκύνθος λίθος, sma-
 ragdus. A
 Σκύνθος, u, ὁ, ἡ, smaragdus, gemma. A μά-
 ραγδος.
 ΣΜΑΡΓΕΩ, ὡ, f. ἡ, reso, strepitum edo,
 strido. Σκύνθος δὲ τε πόντος, Il. 2, 210.
 Σκύνθος, fut. εὐω, idem quod præc.
 Σκύνθος, vide μαράσσω.
 ΣΜΑΡΓΕΩ, ἡ, ὄν, piscis quidam pusillus,
 smaris.
 ΣΜΑΡΓΕΩ, ὡ, f. ἡ, abstergo, detergo, purgo.
 Τὴν κεφαλὴν σμάρωνται μὲν βασιλεῖς, Herod.
 Σκύνθος, εὐω, εὐω, ad aspectum seu intuitu terri-
 bilis. Hinc σκύνθος vel σκύνθος, adv.
 horrendum in modum, horribiliter, terri-
 biliter. A σκύνθος, intueor.
 Σκύνθος, adv. terribiliter, horrendum in
 modum, Hom.
 Σκύνθος, ἡ, ὄν, idem quod σκύνθος.
 Σκύνθος, idem quod σκύνθος.
 Σκύνθος, ὡ, τὸ, smegma, quo utimur in
 abstergendo. Gl. V. lomentum, σκύνθος,
 lomenta, Ph. A σκύνθος.
 Σκύνθος, u, ὁ, lomentarius. Gl. V. qui
 lomenta vendit.
 Σκύνθος, εὐω, ὁ, ἡ, smegmatis formam
 habens. Σκύνθος, σκύνθος, Aret. Σκύνθος
 σκύνθος, χυλὸς, Id. A σκύνθος.
 Σκύνθος, u, ὁ, pumicator, politor, Ph. A
 σκύνθος.
 Σκύνθος, ἡ, ὄν, detersorius, abstergendi vim
 habens. Ab eod.
 Σκύνθος, ἡ, ὄν, idem, subst. Ab eod.
 Σκύνθος, ἡ, ὄν, idem et ab eod.

Σμήλη, ης, ἡ, sapo, smegma, quo ad abstergendum utitur. A σμῆλι.
 Σμήμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod.
 Σμήνησιν, exatiniibus apum, dat. pl. cum η, a σμῆνος.
 Σμῆνιον, ε, τὸ, alveare, examen. Dim. a σμῆνος.
 Σμηνόλογος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui excipit apum examina. Ex σμῆνος et δέχεται.
 Σμηνολόμος, ὁ, curator apum. A seq. et κομέω.
 ΣΜΗΝΟΣ, εος, τὸ, examen apum; (2) alveare; Met. magna multitudo.
 Σμηνουργίσθαι, dicuntur apes, cum foetificant et sua examina ponunt. A praec. et ἔργον.
 Σμῆξ, εως, ἡ, deterio, abstersio. A σμῆχμα.
 Σμήλινος, γγος, ἡ, crinis, capillus, Lyc.
 Σμήχμα, fut. ξω, abstergo, extergo, detergo, Gl. V. lomento, Od. 2, 226. A σμάω.
 Σμικροκνήξ, κος, ὁ, tenuis praeco.
 Σμικρολόγιον, ὦ, usitatus σμικρολογίωμα· vid. μικρολογίωμα, &c.
 Σμικρολογία, ας, ἡ, vid. μικρολογία.
 Σμικρολόγος, ε, ὁ ἔξ ἡ, vid. μικρολόγος.
 Σμικρολόγως, adv. tenuiter, parce. A praec.
 Σμικρομερής, εος, ὁ ἔξ ἡ, pro μικρομερής.
 Σμικροπρεπτεῖα, vid. μικροπρεπτεῖα.
 Σμικροπρεπτής, vid. μικροπρεπτής.
 Σμικρός, εος, ὁ, ἄτ., Att. pro μικρός.
 Σμικροτάτα, superl. adv. minime, Aret.
 Σμικροφθαλμος, ὁ ἔξ ἡ, parvos oculos habens.
 Σμικροφώνια, ας, ἡ, tenuitatis vocis. A
 Σμικροφώνος, ὁ ἔξ ἡ, vid. μικροφώνος.
 Σμικροφώνως, adv. tenui voce.
 Σμικρύνω, minuo; pro μικρύνω.
 ΣΜΙΛΑΞ, ἄκος, ἡ, taxus; (2) arbor a taxo diversa folium habens ilicis; (3) smilax, frutex hortensis, phaeolus; (4) convolvulus, herba quaedam, Plin. Angl. BINDWEED.
 Σμίλημα, ἄτος, τὸ, segmen scalpro amputatum, ramentum; σμιλίμματα, minutia. Σμιλίματα τ' ἔργον, Aristoph. Ran. 819. A
 Σμιλέω, fut. εῶμαι, scalpello amputo. A
 ΣΜΙΛΗ, ης, ἡ, scalprum.
 Σμίλιον, ε, τὸ, scalpellum. Dim. a σμίλη.
 Σμίλλα, ἡ, ligo, Steph.
 Σμίλος, idem quod σμίλαξ, Nic. Theophr.
 Σμίνθα, ας, ἡ, mus domesticus.
 Σμινθεύς, εως, ὁ, Smintheus, cognomen Apollinis a confectis muribus Smintham urbem instantibus. A σμίνθα.
 Σμινθος, ε, ὁ, idem quod σμίνθα.
 ΣΜΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, bidens, ligo, rastrum.
 Σμινθίν, ης, ἡ, idem; Aristoph. Pace, 546.
 Σμινθίς, ἴδος, ἡ, idem quod σμινθίς.
 Σμινθίς, exustus, a. 2. part. pass. verbi σμύχμα.
 Σμινθίς, εος, ὁ, ἄτ., ærumnosus. A σμύχμα, quia malis quasi atteritur.
 Σμινθίως, adv. ærumnose. A praec.
 Σμύχαι, aor. 1. inf. act. verbi σμύχμα.
 Σμύραινα, ης, ἡ, Gl. V. pro μύραινα.
 ΣΜΥΡΙΣ, ἴδος, ἡ, smyris, lapis, quo annularii et gemmarii utuntur ad expoliendas gemmas.
 Σμυρίτης, ε, ὁ, ut σμυρίτης λίθος, smyrites lapis. A praec.
 Σμύρμα, ης, ἡ, myrrha; (2) Smyrna, urbs. A μύρρα. Hinc
 Σμυρνήζω, myrrha imbuo; ἐσμυρνημένος, perf. pass. part. Marc. 15, 23.
 Σμυρνήιον, τὸ, pro σμυρνήιον, Nic.
 Σμυρνήινος, ἴν, ἴν, myrrhinus. Ab eod.
 Σμυρνήιον, ε, τὸ, planta myrrham respiciens.
 Σμυρνήοδος, ε, ὁ ἔξ ἡ, myrrham ferens. Gl. V. oleastrum; oliva. A φέρω.
 ΣΜΥΤΧΩ, f. ξω, proprie de igne latente sine flamma et paulatim rem consumente. Unde (2) attero, velut lenta tabe absumo, corrumpto; σμυγνίς, exustus, aor. 2. part. pass. "Εως δ' ἐσμύχθη ἀμαλῶ Mosch. 6, 4. Il. 22, 411.
 Σμύδινος, ἴγγος, ἡ, vibex, livor ab ictu. A
 ΣΜΥΔΙΣ, ἴκος, ἡ, idem. Σμύδης δ' αἰματώδης μεταφρίων ἐξυπανάθη, Il. 2, 267.
 ΣΜΥΤΧΩ, mando, -ere; manduco; (2) convicior, Aristoph. Pace, 1298.
 Σμύδερα, fut. εῶμαι, insolenter et fastuose

me infero, superbe incedo, cum impetu ruo. A σοβαρός.
 Σοβαρόβλεφαρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui fastuoso et superbo est supercilio. A βλεφαρον.
 Σοβαρός, ἄ, ὁ, severus, tetricus, durus. Ph. concitatus, fastuosus, impetuoso, de vento; magnificus. A σοβῶ.
 Σοβαρώς, adv. superbe, fastuose, insolenter et superbe se inferendo; (2) concitate, violenter, magno impetu.
 Σοβῶς, εος, ἡ, quae insolenter se affert; (2) citato gradu incedens; (3) saltatio ridicula. A
 ΣΟΒΕΨ, abigo, expello; (2) insolenter incedo, sissothēmenos, concitatus, perf. pass. part. "Αγε νῦν ἐπισθὲ τῶν τοῦ σισσοθῆματος, Aristoph. Ach. 211. Πρὸς τὸ ἐνθουσιάζειν σοβήσας, Heliod. "Ρυθμός κεκλασμένος λόγος ἔξ σισσοθῆματος, Longin. 41. Hinc
 Σόβη, ης, ἡ, muscarium, cauda, Gl. V.
 Σόβαι, οἱ, satyri, Steph. A σοβῶ.
 ΣΟΓΚΟΣ, et σόγγος, ε, ὁ, soncus, vel sonchus, cucurbita, lactuca leporina. Hinc
 Σογγώδης, et σογγώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, sonco vel soncho similis.
 Σοῖ, tibi, dat. sing. a σὺ, tu.
 Σοῖα, idem, Att.
 Σοῖα, tui, gen. sing. Ion. pro σὺ, ab eod.
 Σοῖσι, tuis, dat. pl. Ion. pro σοῖς, a σός.
 Σολοικία, ας, ἡ, idem quod σολοικισμός.
 Σολοικίζω, f. ἴσω, refero solocos in loquendo, non loquor more probato. A Σόλοικαι. Hinc
 Σολοικισμός, ε, ὁ, solœcismus, vitium sermonis contra Syntaxin. Metaphr. quidquid perperam fit, non recte aut ordine.
 Σολοικιστής, ὦ, ὁ, qui in loquendo solœcismum admittit. Ab eod.
 Σόλοικαι, ὡν, οἱ, Solœci, qui Solis, Ciliciæ urbe habitantes, Attica puritate relicta, linguam ex Attica et Solica mixtam loquebantur; (2) barbari, barbare et vitiose loquentes. Hinc Σόλοικαι, natura et moribus barbarus, ineptus, insulsus.
 Σολοικισμὸς, ε, ὁ, solœcismi speciem habens, cum sit rectus. A φαῖνομαι.
 Σολοικισμός, ὁ, faber ferrarius. A seq. et τύπτω.
 ΣΟΛΟΣ, ε, ὁ, massa ferri solidi, proprie, atque adeo quævis massa bene compacta, solida; (2) discus lapideus, quo in exercitationibus utebantur, Il. 23, 826. A σέλω, compingō.
 ΣΟΜΑΟΣ, ἡ, ὁ, inanis, fungosus, spongiosus. Hinc
 Σομαότης, ης, ὁ, inanis, fungositas.
 Σομαώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, idem quod σομαός.
 Σοῖς, 2. sing. praes. opt. act. verbi σού.
 Σόμαι, moveor; hinc σῶσθε, movemini, facessite; σάσθη, curat, imper. A σού.
 ΣΟΟΣ, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus; (2) salutaris.
 Σόος, contr. σῶς, σῶ, ὁ, motus corporum, quæ sursum feruntur. A σούω, moueo.
 Σόω, persequor, in fugam conjicio.
 Σοράϊσμος, ὁ, coacervatio ac miscella quaedam ex variis idiomatibus. V. L.
 Σορέλλην, ὁ, capularis senex, Eust. Hes.
 Σορέων, cadavera in loculo condo. A σορός.
 Σορῆδον, adv. modo loculi seu busti. Ab eod.
 Σοροβλήφαρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, magnis et adductis supercilii; (2) superciliosus, superbus. Ex σορός et βλεφαρον.
 Σοροδαίμων, ὁ, δæmon capularis, larva bustaria seu sepulchralis; (2) senex capularis et mortui vicinus. Ex eod. et δαίμων.
 Σοροεργός, (Man.) idem quod σοροπαῖος.
 Σοροπηγός, ε, ὁ, qui loculos compingit, sandapilarum fabricator. Ex σορός et πήγνυμι.
 Σορόπληκτος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qu. dic. a loculo percussus, i. e. loculo mox includendus, senex capularis. Ex eod. et πλῆσσω.
 Σοροπλήξ, ἴγος, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 Σοροπαῖος, qui sandapilas conficit, idem quod σοροπηγός.
 ΣΟΡΟΣ, ε, ὁ, loculus, conditorium, capulum, Gl. V. arca funebris, Il. 23, 91.

Σός, σή, σόν, tuus, tua, tuum. A σού.
 Σῶ, tui, gen. sing. a σὺ, tu, vel serva, 2. sing. praes. imperat. med. contr. pro σῶ, a σῶω.
 Σωβλήζω, subula transigo seu perforo, Steph.
 Σώος, ὁ, animalis nomen, Opp.
 ΣΟΤ'ΒΟΣ, ε, ὁ, animal terrestre marinis infestum.
 Σοτάριον, ε, τὸ, sudarium. Vox Lat.
 Σῶσθαι, servet, servato, 3. sing. praes. imperat. med. contr. pro σῶσθαι, a σῶω vel vadat, 3. sing. perf. imperat. pass. Ion. pro σῶσθαι, a σῶω, vado. Σῶσθε, properate. Σῶσθ' νῦν, ὦ ξάνθαι σῶσθε πελασγιάδης, Call. Οὐχ' ὦσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιστε; Aristoph. Vesp. 457.
 Σῶσις, εως, ἡ, itio, cursus. A σῶω.
 Σῶσινος, ἴν, ἴν, ex liliis confectus.
 ΣΟΤ'ΣΟΝ, τὸ, liliū, Vox Phœn.
 Σοφία, ας, ἡ, sapientia; i. e. intellectus et scientia circa eas res quæ præstantissimæ natura sunt, hoc est, quæ necessariae sunt, et semper eodem modo se habent, secundum Aristotelem. Ἐν σοφίᾳ, sapienter. Σοφία γὰρ ἔκ τε κλεινὸν ἔπος πίφανται, Soph. Antig. 620. A σόφος.
 Σοφισμένω, dat. sing. part. praes. pass. verbi σοφίζω, fut. ἴσω, sapientem reddo, doceo sapientiam. Gl. V. sapientiam praesto; σοφίζομαι, sapientiam doceo, seu disco; med. argute aliquid comminiscor vel conficio, artem in aliqua re expromo, de oratoribus et poetis; (2) dolose et fraudulenter dico, Gl. V. cavillor; (3) comminiscor, Ph. Χαρίεντα γ' ὦ περσεύς, ἱσοφίᾳ, ἔξ σοφῆ, Aristoph. Av. 1407. Οὐδὲν σοφισμένον τοῖσι δαίμοσιν, Eur. Bac. 200. A σόφος.
 Σοφίσαι, a. 1. inf. act.
 Σοφισμα, ἄτος, τὸ, inventum quodcunque, etiam in bonam partem; sed maxime inventum callidum, consilium aut facinus astutum; Ph. commentum. A σοφίζω. Hinc
 Σοφισματικός, ἡ, ὁ, captiosus, dolosus, cavillationum peritus; (2) cavillatorius.
 Σοφισματίον, τὸ, Dim. a σόφισμα.
 Σοφισμός, ε, ὁ, callida nimis et coacta interpretatio. A σοφίζω.
 Σοφιστία, ας, ἡ, ars sophistica, inanis sapientia; idem quod σόφισμα. Gl. V. argutia; (2) species vel imitatio sapientiae. A σοφιστεῖν.
 Σοφιστεῖν, solerter excogitantem et tentandum est, Aristot.
 Σοφιστεῖν, f. εῶμαι, artem dicendi doceo et profiteor; (2) philosophor; (3) argutor; Ph. σοφιστεῖν, profiteor. Gl. V. σοφιστεύομαι, argutor. Οὐδὲ σοφιστεῖν ἔστι τὸν ἔρωτα, texit, Heliod. A σοφιστής.
 Σοφιστήριον, ε, τὸ, schola, inpr. rhetoris; (2) commentum. Ab eod.
 Σοφιστής, ε, ὁ, Sophista, doctus et peritus artifex, ἴν, ἴν, in dicendo; unde Orator, et quidem in bonam partem; (2) doctus et sapiens; (3) qui tantum ostentationis causa philosophatur, vel dicit, orationes scribit; (4) deceptor, veterator, qui verbis dolosis circumvenit. A σοφίζω.
 Σοφιστία, ἡ, pro σοφιστεῖν, Steph.
 Σοφιστεῖν, ὦ, argutor, sophistam ago, Sophistarum in modum magnificis me verbis ostento. Σοφιστεῖς κάκιστε, Eubulides apud Athen. 10, 10. A praec.
 Σοφιστικός, ἡ, ὁ, captiosus, cavillatorius; (2) sophistis proprius, conveniens. Ab eod.
 Σοφιστικῶς, adv. sophistice, more Sophistarum, captiose, callide, fraudulenter.
 Σοφιστομάχον, ὦ, fut. ἴσω, insano Sophistarum amore flagro, nimis studiosus sectator Sophistarum sum. Ex σοφιστής et μαίνομαι.
 Σοφιστρια, ας, ἡ, magistra Sophistics, deceptor. A σοφιστής.
 Σοφιδότης, ἡ, largitrix sapientiae.
 Σοφιδώρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, sapienter fabrefacta, sapientiam donans. A δώρον.
 Σοφακλείς, vid. Steph. Eras. Adag. Plin. Ep. 1, 14.
 Σοφόνως, contr. σοφόνως, ε, ὁ ἔξ ἡ, sapienti mente praeditus, sapiens.

Σοφοσίω, ὦ, f. ἴσω, sapientem reddo. Hinc
 Σοφοσίονις, ἴω, ἡ, institutio ad sapientiam.
 Σοφοσίος, ὦ, ὁ ἢ, sapientem reddens.
 ΣΟΦΟΣ, ἡ, ὁ, sapiens; (2) peritus alicujus
 rei vel artis; (3) prudens, callidus, erudi-
 tus. Hinc
 Σοφῶν, ὦ, sapientem reddo, doceo.
 Σοφῶς, adv. sapienter, docte, apte, ingeniose,
 scite, argute, perite, callide. Ab eod.
 Σω, moveo, incito; (2) eripio, sc. e periculo
 unde servo; ὀσού, 3. pl. subj. pro ὀσώσῃ,
 Il. 9, 393. (3) in fugam conficio, fugo;
 et ὀσούμι, in fugam vertor, fugio, incitato
 cursu feror, curro. (3) ὀσθεῖ νυν, ὦ ξανθίαι,
 ὀσθεῖ Πιλαργίδες, properate, Callim. Lav.
 Pallad. 4. 'Ἄλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ
 φησι παρῖναι, σάσθω, βᾶτω, Soph. Aj. 1413.
 Α σός vel σίω.
 Σωνάντης, v, ὁ, servator nautarum.
 Σπαδίξω, pro σπᾶξ, Herod.
 Σπαδίξω, fut. ἴω, vel ἱξω, avello, detraho. Α
 σπᾶν, traho.
 Σπαδίξ, ἴκος, ἡ, termes, palmæ, ramus palmæ,
 seu avulsus e palma termes; (2) cortex rad-
 icis ilignæ; (3) instrumentum musicum;
 (4) est et epith. eorum et canum, ob co-
 lorem puniceum. Ab eod.
 Σπαδόνιμα, ἄτος, τὸ, evulsio; (2) penis pen-
 dens, ut spadonis scilicet. Hinc σπαδονί-
 ματα μαζῶν, mammæ pendentes, flaccidæ,
 Anal. Brunckii, 1, 22.
 Σπάδων, ἄτος, vel ὄτος, ὁ, spado, eunuchus,
 cui testiculi sunt avulsi; (2) vulsura, spas-
 mus, convulsio; Nic. Al. 317. Α σπᾶν.
 Hinc
 Σπαδωνίζω, f. ἴω, proprie revello, evello; (2)
 castro, spadonem efficio. Σπαδωνίζει τὸν
 ἥχον, castrat vocem, emitit vocem quasi
 castratam, id est, exilium, Dionys. Halic. de
 Structura Orat. 14.
 Σπαδόνισμα, et σπαδόνισμα, τὸ, evulsio, lace-
 ratio.
 Σπαδονισμός, ὦ, ὁ, castratio. Α præc.
 Σπάξω, fut. ἴω, divello, traho; (2) haurio.
 'Σπάξτε τὸ ὕδωρ, Philostr. Α σπᾶν.
 Σπαθαλίω, ὦ, prodigo; rectius usitat. σπατα-
 λῶ, Ern. Α σπαθά.
 Σπαθῆλιον, v, τὸ, spathula, ramus palmæ,
 palmæ. Dim. Α σπάθη.
 Σπαθῶν, ὦ, f. ἴσω, licium inculco spatha, vel
 tudicula, texo; (2) profuse insumo, pro-
 digio; dilapido, luxurior. 'Ὡ γύναι, λίαν
 σπαθῆς, Aristoph. Nub. 55. Α
 ΣΠΑΘΗ, ης, ἡ, spatha, spathula, rudes vel
 rudis, rutilica, radius textoris, virga, gla-
 dius, Gl. V. item costa, Gl. V. σπάθαι, costæ,
 Ph. item palma, vel ramus palmæ.
 Σπαθῆμα, ἄτος, τὸ, densitas telæ spathæ arc-
 tatæ et densatæ, aut tela sic laborata. Α
 σπαθῶ.
 Σπαθήρος, et σπαθήρος, animal ex crasso in
 caudam abiens tenuem, Esch.
 Σπάθρις, ἴω, ἡ, telæ densatio, cum haud
 parce licium inculcatur; (2) prodiga ero-
 gatio, profusio. Α σπαθῶ.
 Σπαθῆτις, ἡ, ὁ, densatus, cui licium large in-
 culcatum. Ab eod.
 Σπαθίζω, f. ἴω, spathula agito; (2) spathula
 aliquid alicunde exemptum illino, ungo.
 Α σπάθη.
 Σπάθιον, v, τὸ, spathula, culter chirurgicus,
 scalpellum; (2) specillum. Dim. ab eod.
 Σπαθίς, ἡ, densa vestis, Hes.
 Σπαθίσμα, ἄτος, τὸ, (α σπαθίζω,) idem quod
 Σπαθισμός, ὦ, ὁ, percussio, quæ fit gladio.
 Σπαθίτης, v, ὁ, palmeus. Α σπάθη.
 Σπαθομίλη, ης, ἡ, specillum latum spathæ spe-
 ciem habens. Ab eod. et μίλη.
 Σπαθοποιός, ὦ, ὁ, gladiarius, Gl. V. qui spathas
 et gladios facit. Ex σπάθη et ποίω.
 Σπαθοφοῖνικον, v, τὸ, spatha palmæ, i. e. fructus
 palmæ adhuc florentis involucrium. Ex
 eod. et φοῖνιξ.
 Σπαθοφύλλω, v, ὁ ἢ, cujus folia spathæ si-
 milia sunt. Ex eod. et φύλλον.
 ΣΠΑΪΡΩ, palpito, vibro, tremo; (2) spiro

sive exspiro animam, more animalium,
 palpitando animam efflantium. 'Ὁ μὲν γὰρ
 ταῖαν σπαίρει πῖλας, Epigr.
 Σπαλακία, ας, ἡ, cæcitas, qualis est talparum.
 Α
 Σπάλαξ, ἄκος, ὁ, talpa. Α σπᾶν, quoniam
 terram semper unguibus vellicat.
 Σπαλῆς, missus, aor. 2. part. pass. Æol. pro
 σάλῃς, a σέλλω.
 Σπαλῆς, ἡ, novacula, item pro ψαλῆς, V. L.
 Σπαλιώνες, οἱ, plutei, seu musculi bellici, V. L.
 Σπανακόν, τὸ, oleris quoddam genus, V. L.
 Σπανανδρία, ας, ἡ, paucitas seu raritas homi-
 num. Ex σπάνης et ἀνδρῶ.
 Σπάνη, ἡ, idem quod
 Σπάνια, ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria; (2)
 Hispania. Α σπάνης.
 Σπανῆναι, adv. raro, Gl. V. Α σπάνιος.
 Σπανίζω, fut. ἴω, penuria laboro; (2) rarus
 sum. Δοκίς σπανίζειν δῶμα βασιλείων πί-
 στων; Eur. Med. 960. Σπανίζοντες βίη, Symp.
 240. Α σπάνιος.
 Σπάνιος, ἴα, ἴω, rarus; (2) pretiosus, nam quæ
 rara sunt, pretiosa sunt. (2) ῥικην ἀρίστην τε
 καὶ σπάνιον ἔξενεχάμενος, Appian. Bell. An-
 tibal. 26. Ab eod. Hinc
 Σπανιότης, ης, ἡ, paucitas, penuria.
 Σπάνης, ἴω, ἡ, penuria, inopia.
 Σπανισθῆναι, privatum esse, aor. 1. inf. pass. v.
 σπανίζω.
 Σπανιστός, ἡ, ὁ, cujus inopia seu penuria est;
 (2) inops. Α σπανίζω.
 Σπανίος, adv. raro. Α σπάνιος.
 ΣΠΑΝΟΣ, ὦ, ὁ, rarus.
 Σπανοπάγων, ἄτος, ὁ, cui rara est barba.
 Σπανοσιτία, ας, ἡ, annonæ penuria. Α
 Σπανιστός, v, ὁ ἢ, annonæ penuria laborans.
 Σπανόφυλλος, v, ὁ ἢ, rara habens folia.
 Σπάνυδρος, v, ὁ ἢ, cui rara sunt aquæ,
 aquæ penuria laborans. Ex ὕδωρ.
 ΣΠΑΞ, σπακός, ὁ ἢ, cnis; Vox Pers.
 Σπάξωμαι, ἄτος, τὸ, frustum rei dilaceratæ seu
 disceptatæ; (2) laceratio, convulsio. (2)
 σπάραγμα κόρας ἤτομαι, Eurip. Andr. 827.
 Α σπαράσσω.
 Σπαραγματώδης, ἴω, ὁ ἢ, lacer, disceptus,
 pannis obsitus. Α præc.
 Σπαραγμός, ὦ, ὁ, laceratio, convulsio; (2) per-
 turbatio, distractio. Α σπαράσσω. Hinc
 Σπαραγματώδης, v, ὁ ἢ, qui convulsione ten-
 tatur.
 Σπαράκτης, v, ὁ, lacerator.
 Σπαράξ, ἴω, ἡ, laceratio, carptus. Α
 ΣΠΑΡΑΣΣΩ, vel σπαράττω, fut. ξω, lacero,
 dilacero, dilanio, carpo, vellico; ἱσπα-
 ραγμένους, carptus, Ph. dilaceratus, p. pass.
 part. 'Ἡμεῖς ἐπὶ τὸν ὄσπερ κινιδὶ ἱσπαράττεται,
 Aristoph. Pace, 639.
 Σπαργάνω, idem quod
 Σπαργανίζω, f. ἴω, fasciis involvo. Α σπά-
 ρανον.
 Σπαργάνιον, v, τὸ, fasciola; (2) herba quæ-
 dam. Dim. ab eod.
 Σπαργανίσσα, fasciis involuta, a. 1. part. act.
 f. g. verbi σπαργανίζω.
 Σπαργανιώτης, v, ὁ, fasciatus, fasciis involutus.
 Α σπαργάνιον.
 ΣΠΑΡΓΑΝΟΝ, v, τὸ, fascia qua infans invol-
 vitur; σπαργανον, cunabula, Ph.
 Σπαργανίω, ὦ, f. ἴσω, fasciis involvo, fascio;
 (2) involvo; σπαργανώσθαι, fasciari, Gl. V.
 ἱσπαργανωμένους, fasciis involutus, perf. pass.
 part. 'Ἡμεῖς ἐν ὄρῃ σπαργανώσαντες τέτλοις,
 Eur. Ion. 989. 'Ἐσπαργανώσεν αὐτὸν, Luc.
 2, 7. Α σπαργάνον. Hinc
 Σπαργάνωμα, ἄτος, τὸ, id quo aliquid invol-
 vitur, velut fascia; involucrium, fasciæ
 usum præbens.
 Σπαργάνωσις, ἴω, ἡ, fasciatio, involutio in
 fascias; (2) tumor mamillarum a partu re-
 cente. Ab eod.
 ΣΠΑΡΓΑΝΩ, ὦ, f. ἴσω, tumeo et distentus sum,
 de uberibus ita distentis, ut lac stillet, de ve-
 hemementiori cupiditate; (3) de libidine Vene-
 rea. Σπαργάνωται μοι τὸς μασθὲς χάλασον, Eur.

Luc. 55. Δι' εὐτυχίαν ἱσπαρμένω ἢ σπαρ-
 γάνωται τῷ δῆμῳ χαλινὸν ἐμβάλειν, Plut. M.
 Hinc
 Σπαργή, ης, ἡ, libido, proprie exonerandi lac-
 mamillas distendens, seu ipse tumor e copia
 nimia, pro σπαργήσις, Ern.
 Σπάργω, fut. ξω, inus. idem quod σπαργάνω,
 Hom.
 Σπαργώσις, ἡ, pro σπαργάνωσις, Diosc.
 Σπαρῆς, satus, aor. 2. part. pass. verbi σπείρω.
 Σπαρίζω, palpito, R. Α σπαίρω.
 Σπαρίζω, corbis, sportula, Poll.
 Σπαροπόλιος, v, ὁ ἢ, cujus per tempora rari
 sparsi sunt cani. Ex σπαρῆς et πόλιος.
 Σπαρῆς, ἡ, ὁ, rarus, paucus, infrequens.
 Σπαρῆν γὰρ ὄτ' Ἀρτεμῖς ἔστυ κάτειναι, Call.
 in Dian. 19. Α σπανῖς.
 Σπάρος, pusillus quidam piscis, Ep.
 Σπάστη, ης, ἡ, funis sparteus, restis sparteæ;
 (2) funiculus fabrorum, quo rubrica vel
 alio colore tincto lineam in ligno vel lapide
 signant, quam in poliando sequantur.
 Σπαρτίνα, ης, ἡ, funiculus sparteus. Α
 Σπαρτίνης, ἴνῃ, ἴω, sparteus, ex sparto confec-
 tus. Α σπάρτον.
 Σπάρτιον, vel σπαρτίον, v, τὸ, funiculus spar-
 teus, restis, funiculus. Dim. α σπάρτη.
 Σπαρτοδίτος, spartaceus. Σπαρτοδίτον μῆνιν,
 Oppian. Cyneget. 1, 156. Σπαρτοδίτον τανύ-
 ναι περιέρομον, Id. Ibid. 4, 415.
 Σπάρτον, v, τὸ, spartum, vitile; (2) funis spar-
 teus. Σπάρτα λύνονται, Il. 2, 135. Non
 rudentes, sed funiculi vel lora quibus naves
 consuebantur, Salmasius.
 Σπαρτοπλόκος, v, ὁ ἢ, qui spartum seu restes
 e sparto plectit, restio. Ex πλῆκος.
 Σπαρτοπόλιος, v, ὁ ἢ, semicanus, cui sparsi
 per tempora sunt cani. Gl. V. incanus.
 Σπαρτοπῶλης, v, ὁ, qui spartum seu utensilia
 sparta vendit. Ex σπάρτον et πῶλης.
 Σπαρτός, ἡ, ὁ, seminatus, sparsus; (2) satu
 editus. Σπαρτοί, Thebani, (utpote orti e
 draconis dentibus seminati quem Cadmus
 interfecit.) Soph. Ed. Col. 1534. 'Ἀργεῖες
 ἐπισπινύσας Σπάρτων γέννη, Eurip. Phæm. 801.
 Ab eod. et σπείρω.
 Σπάρτος, ὁ, idem quod σπάρτον, Poll.
 Σπαρτοφόρος, v, ὁ ἢ, sparti ferax. Α φέρω.
 Σπασάμενοι, qui traxerunt, nom. pl. aor. 1.
 part. med. verbi σπᾶν.
 Σπάσι, traxit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro
 ἱσπάσι, a verbo eod.
 Σπάσις, ἴω, ἡ, tractus, attractus, suctus; (2)
 convulsio, divisio. Α σπᾶν.
 Σπάσμα, ἄτος, τὸ, acies nuda gladii; (2) id
 quod in corpore animalis convulsum est.
 Gl. V. ruptum; convulsio; σπάσμα Σα-
 λόσσας, maris æstus, Appian. Bell. Civ. 5,
 89. Ab eod.
 Σπασματίον, v, τὸ, levis convulsio, distensio.
 Dim. α σπάσμα.
 Σπασματώδης, ἴω, ὁ ἢ, convulsionis speciem
 gerens, convulsivus. Ab eod.
 Σπασμός, ὦ, ὁ, extractio,eductio; (2) con-
 vulsio in corpore humano; σπασμός Σαλάσ-
 σης, æstus maris. Α σπᾶν. Hinc
 Σπασμώδης, ἴω, ὁ ἢ, convulsivus.
 Σπαστικός, ἡ, ὁ, trahendi, attrahendi, seu ex-
 trahendi vim habens; (2) convulsioni ob-
 noxius. Α σπᾶν.
 ΣΠΑΤΑΓΓΟΣ, v, ὁ, spatangus, echinorum spe-
 cies; item σπαταγγή, vel σπαταγγή.
 Σπαταλάω, ὦ, f. ἴω, lascivio, delicio, vitam
 voluptariam dego. 'Ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα
 τίθηται, 1 Tim. 5, 6. Α
 Σπάτλη, ης, ἡ, deliciæ, lautitiæ. Gl. V. lasciv-
 ia, deliciæ. Α σπαθῶ.
 Σπατάλημα, ἄτος, τὸ, luxus, deliciæ. Α σπα-
 ταλάω.
 Σπάταλος, delicatus, Ph. Α σπατάλη.
 Σπάτιος, ἴα, ἴω, pelliceus, e pellibus factus,
 Hes. Α σπάτος.
 Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum resemina; (2) ster-
 cus humanum humidum, liquida alvi eges-
 tio. Ab eod.
 ΣΠΑΤΟΣ, ἴω, τὸ, corium, pellis, Hes.

ΣΠΑ'Ω, ō, fut. ἄσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello, sugo, bibo; σπάται ξίφος, stringit gladium, *Gl. V.* Ἐρεμ. αὐτὴ φάσαντων σπάσας χερεῖ, *Eur. Iph. in T. 323.* Αὐτὴ μὲν ἡ μήνηος ἔδον ἴσασιν, *Aristoph. Thesm. 935.* Σπάρομαι, convellor, dolore convellor. Ἐσπᾶτο γὰρ σπίνδον καὶ μισάρσιος, *Soph. Trach. 786.*

Σπᾶν, sequere, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* et per *Eclat.* pro σπᾶν, quod *Ion.* dicitur pro σπᾶν, a verbo poetico σπᾶμαι pro ἵππομαι.

ΣΠΕΪΡΑ, vel σπείρα, ας, ἡ, spira, linea flexuosa orbes faciens in se non redeuntes, funis in orbem convolutus, funis nauticus; (2) cohors, globus militum.

Σπείραι, a. 1. inf. act. verbi σπείρω, semino. Σπείραια, ας, ἡ, spiræa, frutex lentus et vitilis, qui in spiram contorqueri potest. *Angl. MOCK-WILLOW.* A σπείραια.

Σπείραια, ἄστος, τὸ, spira serpentum; (2) multitudo. A σπείραια.

Σπείραχθις, εὐς, ὁ ἢ, cui spira, sc. caudæ, est gravis et ponderosa. Ab ἄχθος.

Σπείραω, ō, in spiram contrahe se colligo. A σπείρα.

Σπείρηδον, adv. in modum spiræ vel in orbem; (2) per cohortes. Ab eod.

Σπείρημα, ἄστος, τὸ, idem quod σπείραμα (2) semen, pro σπείρα. Ab eod.

Σπείριον, v, τὸ, vestimentum tenue. A

Σπείριον, v, τὸ, fascia; (2) vestis lacera et mendicis propria; σπείρα, panni; (3) velum navis; (4) funis nauticus in orbem convolutus. *Od. 5, 28.* Ab eod.

Σπείροντι, dat. sing. part. præs. verbi σπείρω.

Σπείρωπλῆς, v, ὁ, qui tritas et veteres vestes vendit; (2) venditor vestium.

Σπείρωπλῆς ἀγρὰ, vestiarium forum, *Poll.*

Σπείρω, ō, fut. ἄσω, fasciis involvo; (2) in spiram colligo. Ab eod.

Σπείρος, τὸ, idem quod σπείρα, *Nic.*

ΣΠΕΪΡΩ, f. ἱρῶ, sero, semino; (2) dissemino, spargo; (3) libero procreo; σπαρῖς, satus, *Gl. V.* σπαρῖν, satum, *Ph. aor. 2. part. pass.* ἵσταμαι, satus, *Gl. V.* perf. pass. part. Ἐσπείρει ἡμῖν παιδά, *Eur. Ph. 22.* Τόξα σ' ἵστασθαι πέδω, *Eur. Herc. Fur. 1102.*

Σπείρωδης, εὐς, ὁ ἢ, spiræ similis, orbem spiris suis faciens. A σπείρα.

Σπείσαι, libasse, aor. 1. inf. act. verbi σπίνδω pro σπείδω.

Σπείσαντο, libaverunt, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἵσπεσαντο, a verbo eod.

Σπείσαντες, libavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἵσπισσε, a verbo eod.

Σπείσις, εὐς, ἡ, libatio. A σπίνδω.

Σπείω, libabo, f. 1. ind. act. verbi σπίνδω.

Σπικλῶ, ō, implico, *R. σπικλῶν, coire.* A σπικλῶ.

Σπικλάτω, oros, ὁ, speculator. *Vox Lat.*

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, v, ὁ, stercus, merda, fœmus, excrementum.

Σπῆλῆς, vel σπῆλῆξ, vestis fœminæ, *Ern.*

Σπῆνδύλειον, inter libandum et sacrificandum cano tibia. Ex σπίνδω et αὐλῆν.

Σπῆνδειον, v, τὸ, vas libaminibus dicatum; ex *Athenæo*, pro σπονδειῶν. A σπίνδω.

Σπῆνδεσκε, libabat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἵσπευδε. Ab eod. verbo.

Σπῆνδόμενοι, nom. plur. præs. part. med. vel pass. Ab eod. verbo.

Σπῆνδοπαῖον, *Athen.* pro σπονδοπαῖον.

ΣΠΕ'ΝΔΩ, f. σπείσω, guttatim defundo; (2) libo, i. e. vino, lacte, aut simili liquore Diis sacrifico; σπίνδω et σπίνδομαι, paciscor, fœdus in eo, fœdus libatione facio; σπίνδομαι, mactor, immolor, sacrificor; σπείσω, liba, *Ph. aor. 1. imperat.* ἵσπεισμένον, pacta et fœderata, perf. pass. part. σπῆνδεσκον, libabam, libabant, imperf. *Ion.* pro ἵσπευδον. Θεοῖς ἵσπευσμένον σπονδάς, *Eur. Alc. 1003.* Σπῆνδομαι τὸ σοὶ φίλον αἶμα τὸ μὲν, *Heliod.* Σπονδὴν λαβεῖν δὴ, ἢ σπείσω ἀγαθὸν δαίμονα, *Aristoph. Eq. 106.* Σπίνδομαι δὲ συμφοραῖς, *Μένειλας, καὶ σοῖς, Δοξία, Διοτίμα-*

σιν, redeo in gratiam cum fortunis, Eurip. Or. 1680.

ΣΠΕ'ΟΜΑΙ, sequor, pro ἵπομαι, *Od. 22, 324.*

ΣΠΕ'ΟΣ, εὐς, τὸ, specus, spelunca.

Σπείδος, εὐς, τὸ, semen, *Nic.* A σπείρω.

Σπείρηδον, adv. valide. A σπείρω.

Σπείρα, ἄστος, τὸ, semen, seminarium, seminum, *Gl. V. in S. SS.* genus, poster, filius; σπείρατα, grana frugum, legumina. A σπείρω.

Σπείραινω, sero, semino; (2) liberos procreo, *Hesiod. Op. 734.* A σπείρα. Unde

Σπείρατις σικυδός, cucumeris species.

Σπείρατιζω, fut. ἴσω, semento, semino.

Σπείρατικός, ἡ, ὁ, seminalis, genitilis.

Σπείρατικῶς, adv. per semen, serendo; (2) σπείρατικῶς λέγειν, elementa tradere.

Σπείρατιον, v, τὸ, parvum seu exile semen. Dim. σπείρατα, τὰ, grana frugum.

Σπείρατις, ἴδος, ἡ, seminaria.

Σπείρατισμός, ἔ, ὁ, seminis emissio. A σπείραματιζω.

Σπείρατολόγος, v, ὁ ἢ, vide σπείρατολόγος.

Σπείρατοπώλης, v, ὁ, seminum venditor.

Σπείρατοπῶνος, v, ὁ ἢ, qu. dic. seminivorus, qui e seminibus alitur.

Σπείρατοφύειν, ō, semen fero, semento. A φύω.

Σπείρατόω, ō, fut. ἄσω, semino. A σπείρα.

Σπείρατῶν, εὐς, ὁ ἢ, seminalis. Ab eod.

Σπείρατωσις, ἡ, satio. A σπείρατω.

Σπείριον, idem quod σπείρα, *Nic.*

Σπείριος, ὁ, ἡ, sator, epith. *Apoll. et Cer.* A σπείρα.

Σπείροβολος, semen jacio. Ex βολή.

Σπείρογονίω, ō, semen pario. A

Σπείρογόνος, v, ὁ ἢ, semen pariens, fœcundans. A γίνομαι.

Σπείρολογίω, ō, f. ἡσώ, semen lego, de animalibus semen ad pastum legentibus; (2) nugor, blatero, deblatero; item scurror, scurram ago.

Σπείρολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. A præs.

Σπείρολογικός, ἡ, ὁ, nugatorius. A

Σπείρολόγος, v, ὁ ἢ, qui semina colligit, ut aves; (2) homo vilis, qui in foro semina e saccis profusa instar avium semen legentium colligit, et inde victum sibi parat; (3) garrulus, nugator. *Gl. V.* loquax. A λέγω.

Σπείρονομος, ὁ, qui semina depascitur, nomen avis, idem cum σπείρολόγος, *Eust.*

Σπείροφορέω, ō, f. ἡσώ, semen fero, semento. A

Σπείροφόρος, v, ὁ ἢ, semen ferens; (2) fructum ferens. A φέρω.

Σπείροφύειν, ō, fut. ἴσω, vide σπείρατοφύειν.

Σπείροφύης, εὐς, ὁ ἢ, semine erumpens vel nascens. Ex σπ. et φύω.

Σπείρος, curvus, *V. L.*

Σπείρηδον, irritati, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi σπείρω.

Σπείρηδον, ἡ, ὁ, pro σπείρηδον, celer, festinus; (2) cum impetu irruens; (3) vehemens, urgens; (4) adsiduus. A

Σπείρω, pro σπείρω, *Erot.*

ΣΠΕ'ΡΩ, f. ζω, vehementer cupio seu appeto; (2) urgeo, premo, propello et festinare cogo; (3) festino, propere; et σπείρωμαι, fugor, ira concitor, irascor, succenseo; σπείρωθις, iratus, concitatus, a. 1. pass. part. Νῆα κυβερνήσαι ὁπότε σπείρωθις ἄλλαι, *Od. 283.* Σπείρωθις δ' ἀπὸ τοῦ ἐνύλα τεύχεα καλὰ, *Il. 11, 110.*

Σπείρω, seminabo, f. 1. ind. act. verbi σπείρω.

Σπῆς, dic, 2. sing. a. 2. imperat. act. per *Parragos*, pro σπῆ, a σπῆν, vel σπῶ, dico.

Σπῆσθαι, sequi, præs. inf. med. verbi poetici σπῆμαι pro ἵππομαι.

Σπῆτε, dicite, 2. pl. a. 2. imperat. act. v. σπῆν.

Σπῆνάζω, fut. ἄσω, festinare cogo, incito, impello, instigo. A σπῆνδω.

Σπῆνδω, festinet, 3. sing. præs. opt. act. et

Σπῆνδοντι, festinant, 3. pl. Dor. pro σπῆνδουσι. A

ΣΠΕ'ΤΩ, f. εῖσω, studeo, valde cupio; (2) festino, propere; σπῆνδω, festina, *Gl. Vet.* σπῆνδω, mature, *Ph. aor. 1. imperat.*

Δύο κακὰ σπῆνδεις, acceleras, *Eur. Ph. 585.*

Ταῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπῆνδεις, *Xen.*

Σπῆνδωμαι, properemus, 1. plur. præs. conj. act. Dor. pro σπῆνδωμαι, a præs.

Σπῆνδωντες, nom. pl. aor. 1. part. act.

Σπῆνδω, α, ον, properandus. A præs. Unde

Σπῆνδωτός, ἡ, ὁ, festinus, qui propere solet.

Σπῆλᾶδιον, v, τὸ, parva spelunca. Dim. a

Σπῆλαιον, v, τὸ, spelæum, spelunca. A σπῆς.

Hinc

Σπῆλαιώδης, εὐς, ὁ ἢ, speluncæ formam habens, in modum speluncæ factus.

Σπῆλαιώδης, εὐς, ὁ ἢ, idem et ab eod.

Σπῆλινος, ἡ, spelunca. Ab eod.

Σπῆλινες, α, οἱ, lapides prægrandes in itineribus loco pontis projecti. A σπῆλᾶς.

Σπῆλῶς, idem quod

Σπῆλῶς, εὐς, ὁ ἢ, amplius, spissus, longus. A σπῆλῶ.

Σπῆλῶς, ἡ, ὁ, idem, pro σπῆλῶς. Ab eod.

Σπῆλῶς, εῖσα, εν, idem quod σπῆλῶς, *Hes.*

Σπῆλῶς, adv. eminens, procul. A σπῆλῶς.

Σπῆλῶς, et σπῆλῶς, ἡ, ἡ, fringilla, *Angl. A CHAFFINCH.* A σπῆλῶς.

Σπῆλῶς, v, ὁ, fringillarius. A σπῆλῶς.

Σπῆλῶς, v, ὁ, idem et ab eod.

Σπῆλῶς, Dim. a σπῆλῶς, *Hes.*

Σπῆλῶς, αἰγυβαλός, cæteris αἰγυβαλοῖς, major, quippe qui σπῆλῶς magnitudine æquat. *Aristot.*

ΣΠ'Ω, extendo, expando; (2) pipio, ut aves.

Σπῆλῶς, αἶα, αἶον, spithamæ seu dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis. A

ΣΠ'Ω, ἡ, spithama, spatium inter pollicem et minimum digitum expansus; (2)

palmus major, dodrans. A σπῆλῶς.

Σπῆλῶς, idem quod σπῆλῶς.

Σπῆλῶς, εὐς, ὁ ἢ, idem et ab eod.

Σπῆλῶς, dat. pl. *Poet.* pro σπῆλῶς, a σπῆλῶς, procella.

Σπῆλῶς, εὐς, ὁ ἢ, saxosus. A

Σπῆλῶς, ἄστος, ἡ, rupes, scopulus maris, cautes, glarea, terra glareosa; (2) procella. *Φῶκα*

Εἰνάλιαι τίκτουν ἐνὶ σπῆλῶσιν ἐρήμοις, *Call. in Delum, 243.* (2) Θαλάσση προσέκασας ἐν τῇ ἄνδρα αἰφνιδίω σπῆλῶι κατὰσπένοντας, *Heliod. 5.* A

ΣΠ'Ω, vel σπῆλῶς, v, ὁ, macula, labes; (2)

vitiligo; (3) idem quod σπῆλῶς.

Σπῆλῶς, τὸ, *Æol.* pro σπῆλῶς, armilla, *V. L.*

Σπῆλῶς, ō, fut. ἄσω, maculo, labem adspingo, fœdo; σπῆλῶς, infuscant, *Ph. σπῆλῶς, infuscatus, Ph. aor. 1. part. pass.* Σπῆλῶς ἔλκον τὸ σῶμα, *Jac. 3, 6.*

Σπῆλῶς, ἄστος, τὸ, macula et labes adspersa, nævus; (2) locus salebrosus, saxum asperum. A præs.

Σπῆλῶς, ἡ, ὁ, maculatus. Ab eod.

ΣΠ'Ω, v, ὁ, avis peregrina, avis incendiaria.

Σπῆλῶς, αἶα, scintilla, *Ap. al.* σπῆλῶς.

Σπῆλῶς, item σπῆλῶς, scintilla. A

ΣΠ'Ω, ἡ, scintilla; σπῆλῶς, stricturn, *Gl. V.* Hinc

Σπῆλῶς, fut. ἴσω, scintillo.

Σπῆλῶς, τὸ, vide σπῆλῶς.

Σπῆλῶς, v, ὁ ἢ, scintillas emittens. Ex

σπῆλῶς et βάλλω.

Σπῆλῶς, idem. Ex eod. et πέμψω.

Σπῆλῶς, ἡ, ἡ, fringilla. *Angl. a siskin.* A σπῆλῶς.

Σπῆλῶς, v, ὁ, idem et ab eod. Καὶ σπῆλῶς ἡσπῆζω, *Anatolus, 1024.*

Σπῆλῶς, vide σπῆλῶς. Unde

Σπῆλῶς, fut. εῖσω, exa in manus sumo et attracto; (2) extorum et viscerum particeps sum; (3) augur per exta. Σπῆλῶς, εἰς τὸ σῶμα, *Aristoph. Av. 990.*

Σπῆλῶς, v, τὸ, viscus. A σπῆλῶς.

Σπῆλῶς, f. ἴσω, sacrificio; σπῆλῶς, summa misericordia et ex animo moveor. Ἐσπῆλῶς, περὶ αὐτῶν, *Matt. 9, 36.* ἐπ' αὐτῶν, *ib. 14, 14.* ἐπ' αὐτοῖς, *Marc. 6, 34.* τὸ δέλτα, *Matt. 18, 27.* Ab eod.

Σπῆλῶς, ἡ, ὁ, ab viscera pertines.

Σπῆλῶς, ἴδος, ἡ, cor. Ab eod.

Σπλάγχθυς, ὅ, ὁ, sacrificium; (2) viscera-
tio; (3) misericordia. Α σπλάγχθυς.

ΣΠΛΑΓΧΝΟΝ, υ, τὸ, viscus; σπλάγχνα, vis-
cera, exta, cor, pulmones; (3) Hebri. affec-
tus maternus, commiseratio; amor; (3)
animus. Εἴ τις ὅφ' ἤβης σπλάγχχον εὐτόνον
φίρειν, Eurip. Hipp. 118.

Σπλάγχχονος, υ, ὁ, qui exta seu viscera tor-
ret. E præc. et ἰσπαύει.

Σπλάγχχονόσπος, υ, ὁ, extispex, qui exta seu
viscera victimæ cæsæ inspicit vaticina-
batur. Gl. V. haruspex, ariolus.

Σπλάγχχονόμος, υ, ὁ, ὁ, viscerum sector, qui
viscera victimæ cæsæ cultro aperit. Α
σπέρμα.

Σπλάγχχονοφάγος, υ, ὁ, ὁ, viscerum vorator;
(2) violentus spoliator pauperum.

Σπλήν, υ, ὁ, cinis, Nic. Th. 763.

ΣΠΛΗΝ, σπλήν, υ, ὁ, splen, lien.

Σπληνία, υ, splenis dolore sentio, e splene
laboro. Α σπλήν.

Σπληνικός, υ, ὁ, lienosus, splenicus. Α σπλήν.

Σπλήν, τὸ, splenis dolor; (2) splenium: (1)
ap. medicos, panniculus vel linteolum, quo
emplastra vel alia medicamenta imponun-
tur locis læsis; (2) ineptæ feminarum de-
liciae, les mouches; (3) herba, quæ et τεύ-
κρον. Α σπλήν, Ern.

Σπληνιδέσας, υ, spleniat, splenio obvolutus.
Α præc. et δέω.

Σπληνικός, υ, Dim. α σπλήν, n. 2. Ern.

Σπληνίτις, υ, ὁ, splenica. Ab eod.

Σπληνιδάπτω, υ, splenem consumens et mi-
nuens, Steph.

Σπληνώδης, υ, ὁ, ὁ, lienosus, splenicus.

Σπογγίον, υ, τὸ, Dim. α σπόγγος.

Σπογγίος, υ, ὁ, spongiarius, qui spon-
gias quærit et secat. Α σπόγγος.

Σπογγία, υ, ὁ, sponsia. Ab eod.

Σπογγίζω, f. ὡ, sponsia detergo. Μὴ φροντί-
σης· ἵππεος γὰρ αὐτὰ σπογγίει, Arist. Thesm.
254. Ab eod.

Σπόγγιον, τὸ, Dim. α σπόγγος, Ar.

Σπόγγισμα, τὸ, purgamentum, sordes spon-
gia detergæ, Eust.

Σπογγίτης λίθος, spongites, Plin. 37, 10.

Σπογγώδης, υ, ὁ, ὁ, spongiæ similis. Ex
σπόγγος et εἶδος.

Σπογγώδης, υ, ὁ, qui spon-
gias venatur. Ex eod. et θέρω.

Σπογγολυμνήτης, υ, ὁ, qui aquas subit, ut
spongiæ petris adnascens avellat et col-
ligat.

Σπογγολογία, spongiæ colligo, v. gr. micas in
mensa detergendi causa. Α seq. et λίγω.

ΣΠΟΓΓΟΣ, υ, ὁ, sponsia, Ph. peniculus, Gl. V.
Angl. sponge, σπόγγος, tonsilla, Il. 18, 414.

Σπογγόσθεος, υ, ὁ, observator spongiarum. E
præc. et σπέρω. Vide σπογγόσθεος.

Σπογγόσθιος, υ, qui spongiæ secat, Esch. Sch.

Σποδύνειν, acc. sing. Dor. pro σποδύνειν, α
σποδύνειν, υ, ὁ, qui in cinere jacet ac dormit.
Ex σπῶδός et εὐνή.

Σποδύνειν, υ, fut. ἴσω, ferventi cinere obruo;
(2) altaria purgo cinerem detergendo; (3) ci-
nere adsperso; (4) ferio, cædo, percutio,
tanquam pulverem excussurus; (5) coeo.
Α σπῶδός.

Σποδονικήρα, υ, ὁ, meretrix publica. E
præc. et λαύρα, vicus, platea.

Σποδύς, υ, ὁ, cinis, cinerum acervus.

Σποδίζω, f. ὡ, sub cinere coquo, cinere obrutum
asso vel torreo; (2) comburo velut in
cinere; (3) in cinerum colorem vergo;
(4) coeo. Η μὲν κεραυνῶ διατινθαλίω σποδίσσον
ταχέως, Aristoph. Av. 328. Α σπῶδός.

Σπῶδιον, υ, τὸ, cinerula; (2) recrementum me-
tallorum ustorum. Ab eod.

Σποδός, υ, ὁ, cinereus. Ab eod.

Σποδότης, υ, ὁ, ut σποδότης ἄρετος, panis subcine-
ritius, sub cinere coctus. Ab eod.

Σποδωδής, υ, ὁ, ὁ, visu cinereus, seu cineris
speciem gerens. E seq. et εἶδος.

ΣΠΟΔΟΣ, υ, f. cinis. Hinc

Σποδών, υ, f. ὡ, in cinerem redigo, in nihi-
lum redigo; (2) cinere inspergo; (3) obruo

tanquam cinere. (3) πυκνὴ δὲ νιφάδι πάντοθεν
σποδόμενος, Eurip. Andr. 1130. Σποδόμενος
μὲν πρὸς πύργου φίλον κέρα, Id. Hipp. 1238.

ΣΠΟΔΑΣ, υ, ὁ, vestis coriacea, Vox Eol.
pellis, vestis e pelle, sagum. Καταστάντε
κυνὸς σπολὰς Δίεσσα, Soph. Fragm. ex Aj.
Locr. Οὐτός, σὺ μὲν τὴν σπολάδα καὶ χιτῶν
ἔχεις, Aristoph. Av. 933.

Σπόλια, υ, τὰ, lanae, quæ ex ovium cruribus
avelluntur, Hes. Vox Lat. σπύλεια, Voss.

Σπόμειν, sequentes, nom. plur. præc. part. med.
verbi σπῶμαι pro ἵσποιμι, sequor.

Σπονδάζωμαι, propitium reddo. Α σπονδή.

Σπονδαϊκός, υ, ὁ, spondaicus, ex spondaicis
constans.

Σπονδαϊκός, adv. per spondaeos.

Σπονδείον, υ, τὸ, vas quo vinum libant in sacri-
ficiis et conviviis. Α σπονδή. Unde

Σπονδείος, υ, ὁ, qui libationibus adhiberi
solet; item, epith. Jovis, qui fœderibus præ-
est, tanquam vindex et defensor; σπονδείος
πῆς, pes ex duabus syllabis longis constans,
et in carminibus cantatis in libationibus
olim adhiberi solitus.

Σπονδή, υ, ὁ, libatio, libamen, libamentum,
i. e. vinum quod libatur; (2) fœdus, indu-
ciæ libatione sancitæ. Α σπίνδω.

Σπονδήροτος, υ, libationi serviens, v. gr. pa-
tera.

Σπονδήσιμος, υ, on, ad libandum necessarius vel
utilis. Α σπονδή.

Σπονδήτης, υ, ὁ, idem quod σπονδείος.

Σπονδήτης, vel σπονδήτης, υ, libatoria, libationi
serviens.

Σπονδιῶν, sc. καλλύριον, α cinereo colore,
Gorr.

Σπονδίας, υ, ὁ, silvestris prunus, al. σπῶνδίας,
Ath.

Σπῶνδρες, υ, ὁ, qui vinum pateris libant. Α
σπονδή, Hes.

Σπονδοπαίωμαι, υ, f. ἴσω, libo sacrum lac-
ticem; (2) fœdus et inducias facio.

Σπονδοφορέα, facialis munere fungor.

Σπονδοφόρος, υ, σπονδοφόρος, faciales, Gl. V.
Ph. Ex σπονδή et φέρω.

Σπονδύλη, vid. σπονδύλη.

Σπονδύλιον, υ, τὸ, vertebra, verticillus; item
nomen herbarum, quæ et σπονδύλιον, Dim. α

ΣΠΟΝΔΥΛΟΣ, υ, ὁ, spondylus, vertebra, spi-
nae dorsi, verticillus; (2) sculptura verte-
brata; (3) verticillus, cui immittitur ima
pars fusi; (4) caput cinaræ.

Σπορά, υ, ὁ, satio, satus, semen; metaph.
genus, proles, soboles, fœtus, semen geni-
tale. Α σπείρω.

Σποράδην, sparsim, palatim. Α σποράς.

Σποράδης, υ, idem quod

Σποραδίκος, υ, ὁ, palans, vagans, vagabundus.
Α

Σποράς, υ, ὁ, sparsus, dispersus, qui
dissipatus huc illuc vagatur; (2) passim
grassans, de moribus. Α σπορά.

Σπορεύς, υ, ὁ, sator, seminator. Ab eod.

Σπορευτής, υ, ὁ, idem. Α

Σπορεύω, fut. εἰσώ, sero, semino. Α σπείρω.

Σπορητής, υ, ὁ, satio, satus; (2) subst. tempus
serendi. Α σπῶρος. Unde

Σπῶριμος, υ, ὁ, qui seminari solet; sativus,
sementitius, Gl. V. σπῶριμα, sationes, sata,
Ph. segetes, Gl. V. σπορίμη γῆ, arvom, sativa
terra, Gl. V.

Σπῶρος, υ, ὁ, satio, seminatio, semen, sementis,
Ph. Α σπείρω.

Σπῶρι, gen. sing. Dor. σπῶρι, a præc.

Σπῶ, sequere, 2, sing. præc. imperat. med. Att.
et Ion. pro σπῶν, α σπῶμαι pro ἵσποιμι.

Σπυδάω, f. ὡ, festino, propero; (2) studeo;
operam do, affecto, Gl. V. σπυδάω, curat,
Ph. (3) notent tyrones cum præp. τιρῆ,
significare studium pertinens ad utilitatem
nostram, cum πρὸς ad alienam; (4) serio
ago, loquor; σπυδάωμαι, color, æstimator;
color, diligo; ἱσπυδαομένης, properatus,
perf. pass. part. Περὶ χρέματα σπυδάω,
Plat. πρὸς χρέματων κτήσιν, Dem. Πίλας
γὰρ πᾶν ὅτι σπυδάωται, Eur. Supp. 762.

Τὴν Ἀσπασίαν ὑπὸ τῷ Περικλέει σπυδαοσθῆναι
λίγαν, Plut. Α

Σπυδαολογία, de rebus gravibus loquor; (2)
gravi et serio sermone uttor. Ex λόγος.

Σπυδαίος, υ, ὁ, studiosus, sedulus, indu-
strius, officiosus, serius, Ph. item bonus, pro-
batus, laudatus. Οὐ σπυδαίον εἰς ὅψιν, ad-
spectu non æstimandum, Soph. Ecl. Col.
577. Α σπυδή. Hinc

Σπυδαίοντα, adv. accuratissime, magnopere.

Σπυδαίοντες, festinantius, properantius.

Σπυδαίοντες, adv. studiosius, diligentius.

Σπυδαίοντες, υ, ὁ, idem quod σπυδή.

Σπυδαίος, adv. studiose, sedulo, enixe, navi-
tere, strenue.

Σπυδαρχία, υ, f. ἴσω, magistratibus gerendis
studeo, magistratum ambio. Α

Σπυδαρχης, υ, ὁ, magistratus ambiens, magis-
tratu gerendo studens. Εἰ ἀνδράσιν ἐκε-
καβαρμένοι τὰς ψυχὰς, ἀσπερ ὕμν, ὁ ἀνδρῶν
κεκοσμήμενος εἴη μᾶλλον, ἢ εἰ στρατηγός, καὶ
ἱσπάρχεις, καὶ σπυδαρχαί, Xen. Symp. 1, 4.
Ex ἀρχή. Hinc

Σπυδαρχία, υ, ὁ, ambitio. Α σπυδαρχία.

Σπυδαρχίας, υ, idem quod σπυδαρχης, Hes.

Σπυδαρχία, υ, magistratus ambio, inpr. malis
artibus.

Σπυδαρχίδης, υ, ὁ, idem quod σπυδαρχης, forma
patronymica fictum ab Aristoph.

Σπυδάσμα, υ, τὸ, res studiose elaborata, res
cui studetur. Α σπυδάω.

Σπυδάω, studendum et enitendum est, Synes.

Σπυδάω, υ, ὁ, qui alicui studet, fautor.

Σπυδαίος, υ, ὁ, diligens, strenuam operam
navans; (2) seriis gaudens. Α præc.

Σπυδή, υ, ὁ, proprie festinatio; (2) deinde se-
dulus, ardor; (3) studium, instantia, in-
dustria, solertia, Ph. item studium partium,
factio, Gl. V. (4) scholæ, sive munus atque
exercitatio scholarum, disputatio. (2) μὴ
θανεῖν σπυδῆ ἔχων, operam navans ne mo-
reris, Eurip. Orest. 1056. (4) μεσημβρία δὲ
ὡς ἐγένετο, διέλυσαν τὴν σπυδῆν, disputati-
onem abruperunt, Philostr. Vit. Apoll. 6, 14.
Α σπυδῶ.

Σπυδῆ, dat. adv. festinanter, propere; (2) stu-
dioso, summa diligentia, enixe, magno la-
bore; (3) ægre, vix, serio, Il. 5, 893.

Σπυδαίος, υ, ὁ, in seriis jocans, qui seria
jocosis miscet.

Σπῶσμα, pro σπῶδασμα, Hes.

Σπυραβία, υ, ὁ, caprarum stercus, fimus ca-
prinus, Α

Σπυραβός, υ, ὁ, vel ὁ, idem; (2) pillula sive
bacca caprini stercois; (3) stercus ovillum.
Hinc

Σπυραβώδης, υ, ὁ, similis stercoi capra-
rum.

Σπυράς, υ, ὁ, pillula seu globulus stercois
caprini; (2) pillula.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, sportula, corbula. Gl. V. spor-
tella, Dim. α

ΣΠΥΡΙΣ, υ, ὁ, sporta, corbis, fiscella, ca-
lathus vimineus, vas junceum.

Σπυρίδην, adv. guttatim, stillatim, Aret. Α

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, nota senarii, ε, R.

Σταδίοδρομος, cursu seu stadio contendo. *Ci*
in σταδίοδρομῶμαι φέροντο εἰς Ἡρακλῆος, *Eur.*
Her. Fur. 866. A

Σταδίοδρομος, u, o ē ἡ, qui stadium decurrit.

Στάδιον, u, τὸ, stadium, spatium pedum sexcentorum, seu passum 125; (2) curriculum, quod stadium aequat. *Gl. V.* stadium, curriculum. Ab ἵσταμαι.

Στάδιος, ἰα, ἰον, stabilis, staturus, firmus, bene compactus, longus et rectus, pondere demensus, appensus; cum est epith. vestis, talaris, non succincta; vid. σάτος, quæ et ὀρθοστάδιος, subst. stadium. Ab eod.

Σταδισμός, ὤ, ὁ, idem quod σταδισμός.

ΣΤΑ'ΖΩ, fut. ἔω, stillo, transitive et neutraliter.

Αἷμα δ' ἔξ ἄκρου ἔσταζε κρατὺς, *Eur. Med.* 102.

Στάζει γὰρ αὐτοὶ φόνον τὸδ' ἐν βυθῷ κηλῶν αἷμα, *Soph. Phil.* 781. 'Απ' ὀμμάτων ἔσταζε, *Eur. Her. Fur.* 1360. (Θέτις) νύκταρ ἐρυθρὸν σάζε κατὰ ῥινῶν, *Il.* 19, 39.

Σταθεῖς, a. l. part. pass. verbi ἵστημι, pro στάω, sisto.

Στάβη, steterunt, 3. plur. a. l. ind. pass. *Ion.* et *Bæot.* pro ἐσθάνουσι, a verbo eod.

Στάβηρος, ρά, ρόν, stabilis, firmus, constans; (2) de die die meridianus. Ab ἵσταμαι, sto. Hinc

Σταβιρότης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas.

Σταβιρότης, ἡ, ὄν, adustus, calefactus. Σταβιρότης ἡλίου φλογί, *Æschyl. Prom.* 22. A

Στάβηρος, f. εὔσω, foveo, calefacio; (2) torreo, lento igne asso. Οὐκ οἶδας εἰ τῆδ' ὥς ἔχω τῇ λαμπρᾷ σταβίῳ, *Arist. Lys.* 378. Σταβίῳ τὰ σταβία, *Aristot.* Ab ἵστημι.

Σταβῆ, 3. sing. aor. l. conj. pass. verbi ἵστημι.

Σταβήρης, ρά, ρόν, idem quod σταβήρης. Μεσημέριος ἡμερὶς σταβήρης, *Alciph.* 3, 12.

Σταβιρότης, ητος, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia. A præc.

Στάβη, 2. sing. aor. 2. imperat. act. *Dor.* pro σῆθι, ab ἵστημι.

Σταβίον, ὦ, et usitatus σταβίονος, ὦμαι, ad amussim exigo, pondero, libro, astimo, perpendo; (2) conjecturam facio, argumentum duco, penso, expendo, *Gl. V.*

Τάτων δὲ τί, ἔφη, σταβίῳ, ὦ Σωκράτης, ὃν ὁδε λέγεις; *Plat.* Σταβίονον μικρῷ λόγῳ τὰ μεγέλα, *Id.* A σάβην.

Σταβιόνον, acc. sing. part. præc. med. *Dor.* pro σταβιόνον, a σταβίονον, conjicio.

Σταβίον, fut. εὔσω, stabulum, stativa habeo, diversor. A σταβίον.

Στάβη, ητος, ἡ, amussim, regula, perpendiculum, *Il.* 15, 410. Ab ἵστημι.

Στάβησις, εως, ἡ, ponderatio, æquamentum, *Gl. V.* A σταβίον.

Σταβιστία, perpendenda, *Ph.* Ab eod.

Σταβιστός, ὤ, ὁ, ad amussim exactus;

Σταβιστικός, ἡ, ὄν, ad librando pertinens; λέγεις σταβιστικῇ, verbum dici solitum de librando. Ab eod.

Σταβίδης, αἰ, ligna in navi quibus tabulæ super imponuntur, *Eust.*

Σταβίδιον, τὸ, idem quod σάβιον.

Σταβίζω, fut. ἴσω, pondero, appendo, perpendo, libro, penso, trutinio, *Ph.* σταβισθείσας, perpensas, aor. l. part. pass. A σταβίον.

Στάβη, u, τὸ, statera, libra, *Ph.* libella; (2) pondus; σταβία, pondera, *Ph.* Dim. ab eod.

Σταβιστός, ὤ, ὁ, ponderator, *Ph.* A σταβίζω.

Σταβιστικός, u, ὁ, qui mansiones distribuit et cuique assignat, qui hospitia in comitatu principum distribuit.

Σταβισμός, adv. ad caulam. A σταβίον.

Σταβισμός, ἔμαιν. vid. σταβισμός. Σταβισμός τοῖς λεγομένοις, *Herodot.*

Σταβίς, ὤ, ὁ, stabulum, caula; (2) statio, mansio, stativa, ubi subsistunt qui iter faciunt; (3) postis; (4) statera, libra, pondus; (5) dicitur et de magis locorum intervallis. Ex ἵστημι.

Σταβιστός, u, ὁ, qui habet stationes; hospes, apud quem aliquis diversari potest. *Ph.* conacularius; item σταβιστός, libripens, *Gl. V.* Ex σταβίον et ἔχω.

Σταβιστός, u, ὁ, gravis, atque e gravitate subsidens. A σάβην.

Σταβίον, consilerimus, l. pl. a. 2. opt. act. per *Synop.* pro σταβίονον, ab ἵστημι.

ΣΤΑΓ'Ω, vel σταίς, σταίος, τὸ, farina triticea aqua subacta; (2) adeps, pinguedo.

Σταίτινος, ἰνη, ἰνον, vel σταίτινος, u, ὁ ē ἡ, confectus ex farina triticea. A præc.

Σταίτινος, u, ὁ, ut σταίτινος πλακῆς, placenta ex farina triticea. Ab eod.

Σταίτινος, eos, ὁ ē ἡ, plurimum σταίτινος admixtum habens. Ab eod.

Στακτῆ, ἡς, ἡ, stacte, unguenti seu balsami genus.

Στακτικός, ὤ, ὁ, idem quod

Στακτός, ἡ, ὄν, stillatus, stillitius, liquidus; (2) colatus; στακτῆ, gutta, *Gl. V.* A στάζω.

Στακτίς, ἡ, atramenti sutorii species, al. σταλακτίς, *Gott.*

Στάλαγμα, idem quod σταλάζω, *Sibyl.*

Στάλαγμα, ατος, τὸ, gutta, stilla. A σταλάζω.

Σταλαγμία, u, ὁ, de chalcantio seu atramento sutorio. A

Σταλαγμός, ὤ, ὁ, destillatio; (2) gutta, stilla; metaph. homo parvæ stature.

Σταλάζω, fut. ἄσω, stillo. Πλείων δὲ τοῖς ὀρώσιν ἰσάλαζ' ἵδρω, *Eur. Ph.* 1397. A σταλάω.

Σταλακτικός, ἡ, ὄν, stillans. A σταλάζω.

Σταλακτίς, ἰδος, ἡ, stillatitia; (2) genus atramenti sutorii. Ab eod.

Σταλακτός, ἡ, ὄν, stillans. Ab eod.

Στάλας, columnam, acc. sing. *Dor.* pro στήλην, a στήλη.

Στάλασσω, vel -άττω, fut. ἄσω, stillo. A

Στάλαω, ὤ, idem. Οἶον τε σταλάον ψοφεῖ ἐπὶ ὕδατι ὕδρω, *Aratus.* 962. A στάζω.

Στάληναι, missum esse, a. 2. inf. pass. v. σέλλω.

Σταλιδωρα, τὸ, plaga. A σταλῖς.

Σταλῖς, αἰ, plaga, amites, *Ph.* paxilli sive surculæ, quibus attolluntur et sustentur retia, *Plut.* Ab ἵστημι.

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Σταλῖς, ἰδος, ἡ, idem, *Erm.*

Στασίσις, ὤ, ὁ, seditiosus, factiosus.

Στασισηνός, ἡ, ὄν, ad seditiōnem commoven-

dam aptus, seditiosus. A præc.

Στασισηνός, adv. seditiose, factiose.

Στάσιμος, u, ὁ ē ἡ, stativus, stabilis, firmus; (2) constans; (3) quietus, sedatus; (4) appensus; (5) de pecunia sub usura sumpta vel data, quia στασιάζει est pro δανείσθαι;

(6) de carmine quod sine saltatione in scena canitur. A στάσις.

Στασίμως, adv. firme, constanter.

Στασιποιοῦ, discordiam moveo.

Στασίωρον, τὸ, montana statio, *Eur.*

Στάσις, εως, ἡ, status, statio, ipsa actio standi, collocatio, quies, locus in quo consistitur;

(2) seditio, factio, (proprie στάσις hoc sensu est coitio factiosorum in locum aliquem publicum, ubi συνίστανται, consistunt et consilia inter se conferunt; statio, h. e. consistentia); (3) ventus vehementior; (4) agger; (5) appensio. Ὡς αὐτῇ 'σι λοιπὴ σφῶν στάσις, nam hæc ultima est appensio, *Aristoph. Ran.* 1401. Στάσις λόγος, status sermonis, periphrastice pro sermo. Εἰς λόγους στάσιν τοιάδ' ἐπελθὼν, *Soph. Trach.* 1179. Ab ἵστημι.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασιώδης, eos, ὁ ē ἡ, seditiosus. A στάσις.

Σταυρώσιμος, α, ὁ ἔξ ἡ, ad crucifixionem pertinens. A
 Σταυρώσις, εως, ἡ, palorum seu stipitum defixio; (2) crucifixio. A σταυρός.
 Σταυρωτής, ἥρος, ὁ· vide σταυρωτής· σταυρωτῆρες, spicula. Ab eod.
 Σταυρωτής, ἔ, ὁ, qui vallos seu palos depangit; (2) qui cruci adfigit. Ab eod.
 Σταυροῦνταις, α, ον, qui fit e defruto.
 Σταυρίδιον, τὸ, Dem. a σταφίς.
 Σταφιδίτης, α, ὁ· ut σταφιδίτης ὄνος, sapa. Gl. V. vinum ex uvīs passis, defrutum. A
 ΣΤΑΦΙΣ, ἴδος, ἡ, uva passa.
 Σταφυλάργα, ἡ, instrumentum chirurgicum, volsella (seu forceps) qua uvula comprehenditur. A seq. et ἀργα.
 Σταφυλή, ἥς, ἡ, uva; (2) adfectio uvulae seu curculionis, quum is per fluxionem lexiore reddita superna sui parte tenuis est, inferna autem crassior et lividus, Ph. σταφυλή ἀνθρώπου, uva, columella. A σταφίς.
 Σταφυλή, ἥς, ἡ, perpendiculum seu libella fabrilis; (2) funiculum rubrica illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam, Pl. 2, 705. al. διαβήτης, σάβμη. Hinc
 Σταφυλίξω, ad perpendiculum exigo. A pr.
 Σταφυλίνος, α, ὁ ἔξ ἡ, pastinaca, Plin. 19, 327. Angl. PARSNIP. Ab eod.
 Σταφυλίνος, uveus, Gl. V. A σταφυλή.
 Σταφυλίον, τὸ, Dim. a σταφυλή.
 Σταφυλίσ, ἴδος, ἡ, uva, racemus. Gl. V. uva passa. Ab eod.
 Σταφυλοβόλιον, α, τὸ, locus ubi uvæ calcantur, vel etiam reconduntur. Ex βάλλω.
 Σταφυλοβόλιον, α, τὸ, idem et ab eod.
 Σταφυλοδένδρον, τὸ, vitis in modum arboris alta.
 Σταφυλοδένδροι, οἱ, qui instigabant vindemiatōres.
 Σταφυλοκλιπῆς, α, ὁ, uvarum fur. Ex κλέπτω.
 Σταφυλοτομία, ας, ἡ, uvæ sectio. Ex πέρνω.
 Σταφυλοφόρος, α, ὁ ἔξ ἡ, uviger, uvas ferens. Ex φέρω.
 Σταφυλώμα, ἄτος, τὸ, vitium oculi, cum humor aqueus e plaga cornæ illata fluit, et simul prolabitur tunica uvea, quia existit species et similitudo acini. A σταφυλή.
 Σταχάνη, ἥς, ἡ, trutina. Ab ἵσημι.
 Σταχυνκαμία, σταχυνκαμία, spicas fero, alo. Πάντη δ' εἰσὶν ὧν σταχυνκαμία ἐστιν ἄσπερος, Opp. Cynaget. 11, 150.
 Σταχυνλός, ὁ ἔξ ἡ, metens. A λήγω.
 Σταχυρῆς, εἰς, ὁ, spicatus, spicam ferens. A σάχυς.
 Σταχυρῆτος, ὁ ἔξ ἡ, secans spicas; epith. falcis messoriae. A στένω.
 Σταχυρῆτος, α, ὁ ἔξ ἡ, spicas ferens.
 Σταχυρῆτος, spicatus, Gl. V. A σάχυς.
 Σταχυροδία, spicas emitto, protrudo aristas. A βοῶ, pro βάλλω.
 Σταχυρολόγος, α, fut. ἴσω, spicas lego seu colligo.
 Σταχυρολογία, ας, ἡ, spicilegium. A
 Σταχυρολόγος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui spicas legit seu colligit. Ex σάχυς et λήγω.
 Σταχυρομαί, ἔμαι, fut. ὥσμαι, spicor, spicas protrudo. A σάχυς.
 Σταχυροπολάμος, ὁ ἔξ ἡ, spicis, i. e. corona spica coronata; epith. Cereris.
 Σταχυροπῆνος, α, ὁ ἔξ ἡ, spicea corona redimitus.
 Σταχυροφόρος, ον, spicas alens, epith. Cereris. A σείβω.
 Σταχυροφόρος, α, ὁ ἔξ ἡ, spicifer, spicifera, Gl. V. Ex seq. et φέρω.
 ΣΤΑΧΥΣ, εως, ἡ, spica, arista, culmus, Ph. (2) herba quædam.
 Σταχυώδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, spicatus, spicam ferens. A præc.
 ΣΤΕΑΡ, ἄτος, τὸ, sebum, sebum, adeps, axungia; (2) farina aqua subacta addito fermento, fermentum.
 Στεάτινος, ἴνη, ἴων, adipalis. A στέαρ.
 Στεάτιον, α, τὸ, aliquantulum sevi seu sebi; (2) aliquantulum fermenti. Dim. a στέαρ.

Στεάτω, α, fut. ὥσω, in sebum seu sebum, vel etiam adipem convertio; pinguem, obesum reddo.
 Στεάτωδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, sebum seu sebum odore vel colore referens. Gl. V. adipatus. Ab eod.
 Στεάτωμα, ἄτος, τὸ, tumor præter naturam adipem intra se membrana conclusam habens; abscessus. A στέατος.
 Στεγάζω, f. ἄσω, tēgo, operio, occulto. Στεγάζειν ὕπνον, capere somnum, Soph. Elect. 780. A στέγω.
 Στεγανωγραφία, ας, ἡ, occulta scriptura, occulte seu notis vel characteribus, aliove modo, quem alius non intelligat, scribendi ratio. A
 Στεγανωγράφος, α, ὁ ἔξ ἡ, peculiari et aliis non intelligendo modo scribens. Ex στεγανός et γράφω.
 Στεγανόμιον, α, τὸ, merces quæ datur pro hospitio. A
 Στεγανόμος, α, ὁ ἔξ ἡ, caupo, paterfamilias, materfamilias. Ex στεγανός et νόμος.
 Στεγανόπους, ὁδός, ὁ ἔξ ἡ, planipes, latipes, palmpes; opp. σχιζόπους.
 Στεγανός, ἡ, ὄν, tectus, opertus; (2) qui secreta in pectore clausa retinet, tacitus; (3) densus, durus, firmus. Hinc τὰ στεγανὰ, ὦν, tecta. A στέγω.
 Στεγανός, adu. arcte, stricte, ita ut nihil effluat, Il. 1, 482. A præc.
 Στεγανώματα, τὰ, nexus et vincula quæ parietes continent, ne collabantur, Hes.
 Στεγασμός, α, ὁ, qui tecto sive domui præstat, præfectus ædium.
 Στεγαστῶν, idem.
 Στεγασίς, εως, ἡ, tignatio, Gl. V.
 Στεγασμα, ἄτος, τὸ, tegmen, operimentum. A στέγω.
 Στεγαστής, ἔ, ὁ, tector tignarius, Gl. V. Ab eod.
 Στεγαστός, ἡ, ὄν, tectus, opertus. Ab eod.
 Στεγαστῆς, ἴδος, ἡ, idem quod
 Στεγαστῶν, α, τὸ, quo tegere aliquid possumus, tegmen, tegmentum, integumentum. Ph. segestrum. A στέγω.
 Στέγη, ἥς, ἡ, tectum; (2) ædificium contiguum et lectum, domus; (3) lupanar, vel cella meretricis; (4) antrum. A στέγω.
 Στεγνός, ἡ, ὄν, per Sync. pro στεγανός.
 Στεγνότης, ητος, ἡ, adstrictio. A præc.
 Στεγνός, α, fut. ὥσω, tēgo; (2) adstringo. Πάμμασι στεγνόντες ἀκριεῖς, Gal. Ab eod.
 Στεγνοφύς, εἰς, quem natura στεγνόν creavit, ἔρ.
 Στεγνοσίς, εως, ἡ, adstrictio, constrictio.
 Στεγνοστικῆς, ἡ, ὄν, adstringendi seu constringendi vim habens. Ab eod.
 Στέγος, εως, τὸ, idem quod στέγη. A
 ΣΤΕΓΩ, tēgo, operio, occulto; contineo, non sino elabi; (3) sustineo, tolero, (ut desiderium, lætitiā). Πάντα στέγει (ἡ ἀγάπη) 1 Cor. 13, 7. Οὐ γὰρ ἔχω πᾶς ἀνείκαμι, κακὸν τὸδε λείψω, me continere nequeo, Soph. Trach. 991. "Ὅτε τὰς πληγὰς στέγειν, Aristoph. Vesp. 1295.
 Στεῖβος, εως, ὁ, qui viam pedibus calcat, viator. A
 Στεῖβια, ας, ἡ, idem quod στέβια, quod vide.
 ΣΤΕΙΒΩ, calco, stipo; (2) vestigio, indago. "Ἦνα χορὴς εἰςβῶσι ποδῶν Ἀργαῦλα πόροι τείγων, Eurip. Ion. 495. Πᾶν ἐσβῆται πλευρὸν ἱσπερον νῆων, Soph. Aj. 874. (2) εἰςβῶσι δ' ἀμοχρήτοις ὁπωπαῖς, Oppian. Cynaget. 1, 455.
 Στείλαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion. pro εἰσέλαντο, a σέλλω, mīto, contraho.
 Στείλαιος, ὁ, Hipp. idem quod
 Στείλαια, ας, ἡ, foramen securis, in quod immittitur lignum; manubrium, capulus. Ion. στείλει, ἥς, pro στείλω.
 Στείλειον, vel στείλειον, ἔ, τὸ, manubrium, Ion. pro στείλειον, Od. 5, 236.
 Στεινάζων, εως, ὁ ἔξ ἡ, arcæ cervicis.
 Στεινός, arcetor; (2) tristor, suspiro. A στένω.

Στεινόμενῃ, arctatam, acc. sing. præc. part. pass. Ion. pro στενόμενῃ, a στένω.
 Στείνοντο, resonabant, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐστένοντο, a verbo eod.
 Στεινός, α, ὁ ἔξ ἡ, angustus habens transitum.
 Στεινός, angustus, Ion. pro στένω.
 Στείνος, εως, τὸ, via angusta; locus angustus; (2) anxietas animi. A στένω.
 Στεινός, f. ὥσω, Ion. pro στένω. A στένω.
 Στεινωτός, Ion. pro στεινωτός, angustior.
 Στεινωτός, ἡ, ὄν, calcatus. A στένω.
 Στείρα, ας, Ion. σείρη, ης, ἡ, carina navis.
 Στείριον, τὸ, vestis tenuis ac translucens, V. L.
 Στείρος, α, ὁ, sterilis; σείρα, sterilis. A στείρω, privo. (A σάω, stans, solidus, Ern.)
 Στείρω, α, fut. ὥσω, sterilem reddo; στείρωμαι, sterilem sum; στείρωσθαι, sterilem scire, Gl. V. A præc.
 Στείρωμα, ἄτος, τὸ, carina, Hes. A στείρω.
 Στείρωσις, εως, ἡ, sterilitas. Ab eod.
 Στείρωσις, εἰς, ὄν, idem quod στείρωσις.
 Στείρων, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et cum π, pro ἐστέρω, a
 ΣΤΕΙΧΩ, f. ἔω, ordine eo, ordine incedo; (2) eo, vado. Εἰς τὰς Ἀθήνας στείχε καὶνόφρων πατήρ, Eur. Ion. 610.
 Στείωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. Ion. pro στείωμεν, et hoc pro στείωμεν, ab ἵσημι.
 Στελγιδολήκυθος, vel στελγιδολήκυθος, vel στελγιδολήκυθος, puer qui athletæ in certamen descendenti strigilem portabat, &c. Steph.
 Στελγιδολήκυθος, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, qui strigilem conficit. Ex στέλγος et ποίω.
 Στελγίς, f. ἴω, strigili rado, dstringo. A
 Στελγίς, ἴδος, ἡ, strigilis; (2) coronamentum genus, lamina. Alias στεργίς.
 Στελγισμα, ἄτος, τὸ, sordes strigili abrase: στελγιστῶν, α, τὸ, strigilis. A στελγίς.
 Στελγιστῶν, pro στελγιστῶν, Steph.
 Στελεῖ, ἥς, ἡ, idem quod στείλει. "Ὁρθός, ἐπὶ στείλῃ συνιδὸς βαρὺν ἄμον ἐρείσας, Apollon. Rhod. 4, 257.
 Στελεῖς, ὁ, idem quod στείλει, V. L.
 Στελεφῶρος, ὁ, plantago angustifolia, Theophr.
 Στελεχῆτος, α, ὁ ἔξ ἡ, truncos secans. Ex στέλεχος et τέμνω.
 Στελεχῆτος, α, ον, arboris trunco similis, ut vena magna, quæ in plures ramos dividitur.
 Στελεχῶμα, α, ὁ ἔξ ἡ, caudice fructum ferens.
 ΣΤΕΛΕΧΩΣ, εως, τὸ, caudex, truncus, stipes. Hinc
 Στελεχῶς, α, fut. ὥσω, caudicem emitto.
 Στελεχῶδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, idem quod στελεχῶς.
 ΣΤΕΛΩ, εως, ἡ, arbori innascens viscum.
 Στέλλω, præc. inf. act. Dor. pro σέλλω, a
 ΣΤΕΛΛΩ, fut. σέλω, p. ἑστέλλω, mīto; (2) instruo, apparo, orno, exorno, compono, ut mortuum, amico, induo; (3) contraho, ut vela, reprimō, inhībeo, sisto, compesco; σέλλωμαι, contendo, Gl. V. (2) timeo, caveo, vito; (3) expeditionem suscipio, navigo; (4) lateo, fallo; (5) minuo verbis. Στέλλω ἱμπερίαν, Plut. ἑστέων, Eur. Στέλλω χιτῶνι στέδι, ornare, Soph. Trach. 620. "Ἐς τὴν Ἀλκιβιάδην ἐστέλλω, Herodian. (2) Οὐς ἐπάρης σέλλωντα, Il. 4, 294. Ἐστέλλω, veni, prodii. Εἰδὼν αὐτὸν τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἐστέλλων, invenerunt corpore animoque defectum, App. Bell. Civ. 5, 112. Hinc
 Στέλλω, ἄτος, τὸ, corona, Hes. sertum (nisi melior lectio est στέμμα, Ern.)
 Στέλλω, ἄν, αἰ, fascia quæ canum latera præmuniuntur. A præc.
 Στέλλω, mīttam, f. 1. ind. act. verbi σέλλω.
 Στέμβω, convicio, irrideo, Hes. A
 ΣΤΕΜΒΩ, contumelia adificio, injuriose tracto; (2) adsideo moveo.
 Στέμμα, ἄτος, τὸ, velamentum, infula, mitra. Gl. V.

Gl. V. corona; σέμματα, sarta, infula, Ph. Σέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκπύει· Ἀπόλλωνος, χερσὶν ἀνὰ σκήπτρῳ, Il. 1, 14. A σέφω. Hinc Σέμματιον, u, τὸ, coronula, Gl. V. Σέμματιον, ὦ, f. ὥσω, heretis redimio; (2) vitis coronae, Eur. Herac. 529. Σέμφυλλιδες, ων, αἱ, olivæ nigrae. Σέμφυλλιτης, u, ὅ ut σέμφυλλιτης ὄνος, lora. Σέμφυλλιτης, ἡ, ex vineae facta. A Σέμφυλλον, u, τὸ, vel potius τὰ σέμφυλα, ων, vineae, vineae, solida uvarum in torculari expressarum retrimenta; (2) fraces, i. e. olivarum expressarum reliquiae. A σάφισ, vel σαφυλή. Σέμφομαι, moveo, pro σέμω, n. 2. Στέναγμα, ἄσος, τὸ, suspirium, gemitus. Στεναγμός, ἔ, ὁ, gemitus. A Στενάω, fut. ἄσω, gemo, ingemisco, suspiro, τίς δ' ἐστένων οἰκτρον ἐν πύλαις ὄδε; Eur. Supp. 104. Στενάων ἄρως τέινους, gemitibus deplorans execrationes quas in liberos effuderat, Eurip. Phœn. 336. A σένω. Στενακτικός, ἡ, ὄν, gembundus, lamentabilis. Στενακτός, ἡ, ὄν, idem, act. et pass. A σενάξω. Στεναύχην, ὁ, ἡ, tenues cervices habens. Στενάχην, ὦ, gemo, ingemisco. A σενάχην. Στεναχίζην, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et cum u, pro σενάχίζω, a Στεναχίζω, fut. ἴσω, idem et ab eod. Στεναχίζει δι' γαῖα πέλωση, Hes. Theog. 858. Στενάχην, idem; στεναχίζοντα, suspirabant, gembant, imp. Ion. med. pro ἐστέναχοντο. Παρὰ γὰρ σενάχην, u, τὰ δ' αὐτῇ, Eur. Phil. 1546. A σένω. Στένωις, ὄσσα, ὄν, gembundus, Hes. seu στένωις, Ern. Ab eod. Στενόντας, acc. plur. m. g. a στένωις. Στενοσιμῆκης, es, in longitudinem magis quam latitudinem factus. Στενοθάραξ, ἄσος, ὁ, ἡ, qui angusto est pectore. Στενοκύμων, ὁ, ἡ, ob angustias fluctuosus; epith. freti. A κύμα. Στενοκύμωνος, u, ὁ, ἡ, gravior gemens et lugens, vel lamentum ciens. A κύμα. Στενολισχία, ὦ, f. ἴσω, de rebus male subtilibus garrigo, de rebus frivolis et nullius momenti subtiliter disputo. Περὶ καπνῷ στενολισχέειν, Aristoph. Nub. 319. A Στενολίσχος, u, ὁ, qui de rebus subtilibus garrit; arguator, nugator. Ex σένος et λίσχη. Στενολογία, ας, ἡ, disputatio de rebus nihili, argutia. A πρᾶξ. Στενολογίω, ὦ, f. ἴσω, idem quod στενολισχίω. A Στενολόγος, ὁ, idem quod στενολίσχος. Στενοπόρομος, u, ὁ, ἡ, arctum fretum habens. Στενοπόρομις, ἴδος, ἡ, idem; epith. loci, urbis ad fretum sitæ, &c. A πρᾶξ. Στενοπορία, ας, ἡ, transitus angustia. A Στενοπορος, u, ὁ, ἡ, angustos et arctos meatus habens; (2) angustus, arctus. (2) Στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα ἦκει, Aulidis sedes angusto freto vicinas, Eurip. Iphig. in Aul. 81. Στενοπόρως, u, ὁ, ἡ, qui non lata est facie, angustus. Ex σένος et πρόσωπον. Στένος, εος, τὸ, metus, timor. A ΣΤΕΝΟΣ, ἡ, ὄν, angustus, arctus. Hinc τὰ σενὰ, ὄν, angustia, angusti transitus in montibus seu fretis, fauces. Στενοσμαν, u, τὸ, angusticlavus vestis, Gl. V. Ex σένος et σῆμα. Στενοσμοος, ὁ, ἡ, os habens angustum. A σῆμα. Στενότης, ητος, ἡ, angustia. A σένος. Στενοτράχηλος, ων, angustum collum habens. Στενοφυλλίω, ας, ἡ, exilitas foliorum. A Στενοφυλλος, u, ὁ, ἡ, exilia folia habens. Στενοφύωνος, u, ὁ, ἡ, exilium sonum edens. A φωνή. Στενοχώρα, ὦ, fut. ἴσω, arcto, angusto, Gl. V. coangusto, coarctato; στενοχώραται, suspirat; Ph. arctatur, angitur. Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' ἐστενοχωρούμενοι, 2 Cor. 4, 8. Στενοχώρας, εος, ὁ, ἡ, angustum habens spatium, angustus. A Στενοχώρας, u, ὁ, ἡ, idem. Στενοχώρας, ας, ἡ, angustum spatium, angustus

locus; (2) angor, sollicitudo; (3) inopia pecuniæ, &c. Ph. arctatio, angustia; στενοχώραι, angustiae, Gl. V. Ab eod. Στενω, ὦ, f. ὥσω, arcto, angusto, coarcto, Gl. V. (2) in angustias redigo, metaphorice. Τὰς δὲ διεξόδους ἐστένωται, Herodiam. A σένος. Στενωγρός, ἔ, ὁ, ἡ, arctus, angustus; de angustia in mari, fluvio, et similibus. Hinc Στενωγρόω, ὦ, meatus humorum constringo et sicco, coarcto locum in quo humor est. Στενωγοχωρήν, ἡ, idem quod στενοχωρία, seu σένότης, Gal. Στένω, gemo, ingemisco, suspiro; (2) deploro, defleo, lugeo. Ἡ πῦρ σένεισι τλήμονες θυγὰς ἔμωσ; Eur. Ph. 381. Κάκ' ἂν μοναθεὶς ἐσένον κακοῖς ἐμοῖς, Id. Alc. 648. Τὴν τε δυσχερῆσάντην σένων στρατίαν, Id. Supp. 23. A σένος. Στένωμα, ἄσος, τὸ, angustus locus, angustia. A σένω. Στενωπαρχος, u, ὁ, curator vicorum. Ex σενωπός et ἀρχων, vel ἀρχος. Στενωπός, ἔ, ὁ, ἡ, de via, vico, loco; angiportus, angustiportum, Ph. σενωπά, arcta, Ph. Ex σένος et ὦψ, (vel ὥπος est mera terminatio, Ern.) Στένως, adv. arcte, anguste, Gl. V. A σένος. Στένωσις, εως, ἡ, angustia, coarctatio. A σένω. Στένωμι, 1. plur. aor. 2. conj. act. Ion. pro σῶμι, ab ἴσθαι, pro σάω, sisto. Στεπτήρια, ων, τὰ, sarta, quæ ex arborum ramis suspendi solebant. A Στεπτήριος, u, ὁ, ἡ, idoneus ad coronas nec tendas. A Στεπτός, ἡ, ὄν, coronatus, serto redimitus. A σίφω. Στεργήθρον, u, τὸ, amoris illecebræ; (2) herba quædam, umbilicus Veneris. (1) ὑλνυτα δ' εἶναι στεργήθρα φρονῖν, Eurip. Hipp. 256. A σέργω. Στεργήμα, ἄσος, τὸ, amoris illecebræ, poculum amatorum, philtum. Στεργήμα γὰρ δοκῶσα προσκαλῖν σθέν, Soph. Trach. 1138. Ab eod. Στεργισαί, nom. plur. part. pres. act. f. g. Dor. pro σέργισσαι, a σέργω, diligo. Στεργίζευσεν, ὁ, ἡ, amans conjugem, seu appetens conjugium aliquid. A σίνευος. ΣΤΕΡΓΩ, fut. ἔω, naturalis quædam caritate complector, amo, Æsch. Pr. 11. (2) acquiesco, sum contentus aliqua re. Στέργει γὰρ ὕδεις ἄγγελον κακῶν ἰσάν, Soph. Antig. 283. Στέργειν τοῖς ἡδὴ συμβεβηκόσι, Isocr. (3) peto, cupio, oro. Δείσαντες, ἡ στέραντες; numquid metuentes, cupientesve? Æd. Tyr. 2. Στέργωσι, 3. plur. pres. conj. act. Στέρησις, ἡ, pro σέρησις, Mun. Στερεῖς, aor. 2. pass. part. a σέρω. Οὐτὶ περ σὺ φασγάνῳ βίον στείεις; Eurip. Hec. 622. Στερεῖσας, Eurip. Bacch. 1351. Id. Phœn. 1273. Id. Suppl. 795. Στερεῖσας, στείοντα, Alcest. 625. [Larcherus hæc omnia per Syncopen posita censet pro solidis, &c. sed falso.] Στερέμιος, u, ὁ, ἡ, solidus, durus, firmus. A στερεός. Στερεμνίω, adv. solide, firme. Στερεογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, firmæ sententiæ, obfirmati animi. Ex στερεός et γνώμη. Στερεοκάριος, u, ὁ, ἡ, qui duro corde est; (2) contumax. A καρδία. Στερεομετρεῖν, solida metiri. A Στερεομέτρης, u, ὁ, qui solida metitur, stereometra. Hinc Στερεομετρία, ας, ἡ, solidorum dimensio. Στερεοποιῶ, ων, consolido, validum reddo. ΣΤΕΡΕΟΣ, εἰς, εὖν, solidus, validus, firmus. Gl. V. rigidus, durus, sterilis ob duritiem. Hinc τὸ στερεόν, idem quod Στερότης, ητος, ἡ, soliditas. A πρᾶξ. Στερεόσκαμος, ὁ, ἡ, compactum carnem habens. A σάρεξ. Στερεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, dura et rigida mente præditus, crudelis, immitis, pertinax, Soph. Aj. 925. A φρήν.

Στερεῶν, ὦ, f. ὥσω, solido, firmo, firmum solidumque reddo. Τῶν δ' ἐν διαρείται, u, ὁ δαυτε, ἐστέρας τὸ ὄνομα αὐτῶ, Act. 3, 16. Ἐστέρας ἦσαν αὐτῶ αἱ βάσεις, u, τὰ σφερά, Ib. 7. A στερεός. Στερεῖσαι, aor. 1. inf. act. Poet. pro στείσαι, a ΣΤΕΡΕΩ, ὦ, fut. ἴσω, privo, orbo; ἐστέρας, caruit, Ph. aor. 1. pass. ἐστέρας, 3. plur. perf. pass. carent, Ph. ἐστέρας, carens, Gl. V. part. στερήεις, privatus, Gl. V. a. 1. part. pass. Διπλῶν στέρων μ' ἐστέρας Φοῖβος, Eur. Andr. 1212. Στερέωμα, ἄσος, τὸ, firmamentum, statumen, robor, Ph. column, Gl. V. A στερεός. Στερεῖς, adv. solide, firmiter, constanter. Στερεῖσις, εως, ἡ, solidatio, firmatio. A στερεός. Στερεῖσιν, privatum, acc. sing. aor. 1. f. g. pass. verbi στείω. Στερέσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. Στερεῖσις, εως, ἡ, privatio, Ph. fraus, orbitas; in Philos. cum quid de re aliqua negatur. A στερεός. Στερετικός, ἡ, ὄν, privativus. Gl. V. fraudulentus. Ab eod. Στερετικός, adv. privative. Στερέτω, aor. 1. inf. pass. per Syncop. et Ion. pro στερήναι, a στερεός. Στερίζω, ἴσω, pro στείω. Νῦν δὲ σ' ὁ γραμματικὸς, u, ὁ δαυτε, ἐστέρας, Epigr. Etra. σὺ δὲ νῦν στείρομαι, Eur. Supp. 1090. Στερισκόμενοι ταύτης τῆς ἐκπύμης, Xen. Στεριστόπλος, parvus peplus, Suid. Proprie, qui rigidum et vilem peplum gestat. Στεριστοσίω, ὦ, solido, firmo, duro. A Στερίφω, ἴση, ἴση, sterilis, infecundus; (2) solidus, firmus. (1) Στερίφη γὰρ εἰμι, κῆκ' ἐκίχησα πάσσοι, Aristoph. Thesmoph. 641. (2) αὐτοὶ δὲ . . . καταδύντες . . . ἐς τὸ ὄμαλον, καὶ διὰ τῶ ἴσως, ἡ πηλῶδες ἦν καὶ στερίφωτον, Thucyd. 6, 101. Στερίφωμαι, ἄσος, τὸ, firmamentum, firmus agger. Καὶ τὸν χάρακα τοῖς στερίφωμασι ἐστέρας, aggerem muniens vallo, App. Bell. Civ. 4, 109. Quasi a στερίφω. Στερετικός, ἡ, ὄν, amans, qui facile re aliqua acquiescit. A σέργω. Στερετός, ἡ, ὄν, amabilis. Ab eod. Στερεῖδιον, u, τὸ, pectusculum, Gl. V. A στέρον. Στερεῖς, ἴκος, ὁ, medulla, Hes. A στέρον. Στερεῖτης, u, ὁ, pectoralis. Ab eod. Στερεῖτης, ἴδος, ἡ, idem. A πρᾶξ. Στεροκοπτόμαι, ἔμαι, ἴκος, plango pectus. A κόπτω. Στεροκόμης, εως, ὁ, ἡ, qui dæmonem in pectoris habens responsa dat et factum prædicat. Ex στέρον et μάστις. ΣΤΕΡΝΟΝ, u, τὸ, pectus. Στεροσώματος, ον, vox inepta comica vel dithyrambica, pro capax, apud Athen. Στεροτύπτομαι, ἔμαι, fut. ἴσω, pectus ferio, tundo, plango. A Στεροτύπτης, εος, ὁ, ἡ, pectora tundens. Ex στέρον et τύπτω. Στεροτυπτεῖς ἀνὰ πόσον πάλιν κτύποι φανήσονται, Eurip. Suppl. 604. Hinc Στεροτύπτης, u, ὁ, idem. Στεροτυπία, ας, ἡ, planctus pectoris. Στερεῖχος, u, ὁ, ἡ, pectore suo continens, cavus. Epith. terræ. Στερεῖχος χθών, gremium terræ, Soph. Œd. Col. 691. Ex στέρον et ἔχω. Στεροφθαλμος, ὁ, ἡ, oculum in pectore habens. Στεροφθής, εος, ὁ, ἡ, pectorosus, Gl. V. A στέρον. Στερεῖαι, aor. 1. inf. act. verbi στέρω. Στερεῖς, εως, ἡ, amor sincerus; (2) animus præsentibus contentus. A σέργω. Στερομαι, privor. Στερομαι δ' οἶκον, στέρομαι παῖδαν, Eur. Ion. 902. A στερεός. Στεροπλή, ης, ἡ, fulgor, splendor; (2) fulgur. Ab ἀσράπτω. Στεροπληγέστα, voc. sing. a Στεροπληγέτης, u, ὁ, qui fulgur suscitatur, seu congregatur, Il. 6, 298. Ex στεροπλή et ἐγείρω, vel ἀγείρω. Στεροψ, οπος, ὁ, fulgor vel fulgur. Στεροβάρης, ες, et στεροβαρής, gravis. Στεροβόας, ὁ, magna voce præditus, clamosus. A βοή.

Στεφάνου, ὁ ὅς ἡ, validus. A γυῖον.
 Στεφάνου, ὦ, fut. ἴσω, solidum facio, solido, firmo; (2) potentem reddo. (2) ἡ χρῆς στεφάνου ἂν ἐκείνου ἀμύττω, Appian. Punic. 61.
 Στεφάνος, ἐὰν, ὅν, pro στερεός.
 Στεφάνος, ἴσος, ἡ, pro στερεότης.
 Στεφάνος, pro στερεός.
 Στεφάνος, adv. vide στερεός, στεφάνωτα, vehementissime, Suicer.
 Στεφάνος, α, τὸ, corium, pellis, Dor. στεφάνος.
 Στεφάνος, η, ον, coriaceus. A praec.
 Στεφάνον, durum, Hes.
 Στεφάνος, pro στεφάνος, Hes.
 Στεφάνωπλος, ὁ, pelliceo seu coriaceo peplo indutus, epith. Herculis, Lyc.
 Στεφάνω, pelle tecto. A στεφάνος. Hinc
 Στεφάνωσις, ἡ, cum res pelle contegitur.
 Στεφανωτής, ἴσος, ὁ, pelibus tectus, instructus. Ibycus, ap. Sch. Apoll.
 Στεφανώτα, acc. sing. aor. 1. part. pass. verbi στεφανώ.
 Στεφανώ, promitto, firmo. Στεφύται (per Sync. pro στεφύται) γὰρ τι ἔπος ἰέειν, Il. 3, 83. Στεφύτο (ἰεφύτο) γὰρ εὐχόμενος νικῆσμεν, Ib. 2, 597. Confer Aesch. Fr. 49.
 Στεφύτο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. et per Syncop. pro ἰεφύτο, a στεφύμαι.
 Στεφύται, 3. sing. per Syncop. pro στεφύται.
 Στεφάνη, ης, ἡ, cujusque rei fastigium, aut circuitus, quicquid quamque rem cingit, ambit; unde inpr. corona, sertum, fascia, ungula. Καὶ ἡ στεφάνη ἰδίηνεν, neque ungulam tinxit, Opiian. Cyneg. 1, 232. A στεφάνω.
 Στεφανώδης, adv. in modum coronæ, circumcirca, in orbem. A praec.
 Στεφανωπλοκίω, coronam necto seu plico. A Στεφανωπλοκός, α, ὁ ὅς ἡ, qui nectit coronas, coronarius. Ex στεφάνη et πλοκίω.
 Στεφανωφορέω, coronam gero, coronatus sum.
 Στεφανωφορέα, ας, ἡ, coronæ gestatio. Ph. sup. plicatio. A
 Στεφανωφορέος, α, ὁ ὅς ἡ, coronam gestans, coronatus, Gl. V. Ex στεφάνη et φέρω.
 Στεφανωτάς, αἶα, αἰόν, coronatus. A στεφάνη.
 Unde
 Στεφανώζω, coronō; a 1. ἰεφάνωζα, Dor. apud Aristoph. Eq. 1221, pro ἰεφάνωζα.
 Στεφανωτάς, ἡ, ὄν, coronarius.
 Στεφάνιον, α, τὸ, corolla, parva corona. Dim.
 Στεφανίσκος, α, ὁ, idem et ab eod. 'Ροδῖνοις στεφανίσκοις πεπικασμένοι, Anacr. 5, 15. Unde
 Στεφανίτης, α, ὁ, coronarius, coronatus; στεφανίτης ἀγών, certamen in quo corona victori datur; Plut. in Lycurg. 22.
 Στεφανίτης, ἴδος, ἡ, coronaria. A praec.
 Στεφάνιον, ὁ, species graculi, Hes.
 Στεφανωπλοκίω, ὦ, idem quod στεφανωπλοκίω.
 Στεφανωπλοκία, ἡ, sertorum confectio. A
 Στεφανωπλοκός, α, Ph. idem quod στεφανωπλοκός.
 Στεφανωποῖς, α, ὁ ὅς ἡ, qui coronas conficit. Ex στεφάνος et ποῖς.
 Στεφανωπάλης, ὁ, ὁ, venditor coronarum.
 Στεφανωπάλης, ἴδος, ἡ, quæ coronas vendit.
 Στεφάνος, α, ὁ, corona, corolla, sertum, Met. ornamentum, decus, honos. Πόλις ἂν ἐπ' ἀμφοῖς ἴσαν Ἀθήναι στεφάνωσι, urbs hæc ad summus Martis honores erecta est, Eurip. Phæn. 839. A στεφάνω.
 Στεφανώτα, 3. pl. pres. ind. pass. pro στεφανώονται, a στεφάνω.
 Στεφανωφορέω, ὦ, idem quod στεφανωφορέω.
 Στεφανωφορέα, ας, ἡ, idem quod στεφανωφορέα.
 Στεφανώ, α, fut. ἴσω, coronō, coronā cingo, circumdo, cingo; (2) honore, orno, decoro; ἰεφαναμύνομαι, redimitus. Ph. perf. part. pass. Στεφάνω σε χρυσῷ τῷδε, σοφίας ἔνεκα, στεφάνωσι ἡ τιμῶνσι οἱ πάντες λέω, Aristoph. Av. 1280. Κισσὺ στεφανωθεῖς, Eur. Bac. 81. Στεφανωσάμενος (postquam se ipse coronaverat) ἡ λυχνὴ ἰσθῆτα λαβὼν ἱεφύβηται, Aesch. A στεφάνος.
 Στεφανώδης, ες, coronarius, coronis aptus. Στεφανώδης τε χλόα, et cum gramineis coronis, Eurip. Iphig. in Aul. 1058.
 Στεφάνωμα, ἄτος, τὸ, coronamentum; στεφανώματα, sarta, Gl. V. Hinc

Στεφανωμάτικος, ἡ, ὄν, vide στεφανώδης.
 Στεφάνωσις, εως, ἡ, coronatio. A στεφάνω.
 Στεφανωτικός, ἡ, ὄν, coronarius. A στεφάνω.
 Στεφανωτίδες μυρτίνας, myrti provenientes modo coronarii operis, Theophr.
 Στεφανωτοῖς, ἴδος, ἡ, coronaria.
 Στεφάνος, ὁ, supplex corolla oleaginum ramum cinctum gerens, Hes.
 Στεφηνπλοκός, α, ὁ ὅς ἡ, coronas texens, sarta nectens. Ex στεφάνος et πλοκίω.
 Στεφηνφορέω, ὦ, fut. ἴσω, coronam gesto. A στεφάνος et φέρω.
 Στεφηνφορέος, et στεφηνφορέος, coronam seu sertum gestans, Lyc. Lat. Flamen.
 Στεφον, 3. pl. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἴεφον.
 Στεφός, εος, τὸ, corona, corolla, sertum; ramus oleæ lana obvolutus, velamentum. Τὰδ ἐν χερσὶν εἶφον λαβύση, Soph. Œd. Tyr. 912. A
 ΣΤΕΦΩ, f. ψω, coronō, redimio; (2) orno; (3) cingo; circumdo, circumfundo, tego; (4) impleo, repleo, de poculis; εἴφωμαι, redimior, Gl. V. ἰεφωμένους, redimitus, Ph. comptus, Gl. V. Σὲ δ' ἐπὶ κάρῳ εἴψωσι καλλικόμαν, Eur. Iph. in Aul. 1105. Στεφίσται καλοῖς ἰέλοις, Anac. 5, 10.
 Στέψας, aor. 1. part. act. verbi στεφώ. Hinc
 Στέψις, εων, ἡ, coronatio.
 Στέψωμεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. Ion. pro στεψώμεν, ab ἴσημι pro σῶω.
 Στέψ, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἴση.
 Στέψ, steterit, 3. sing. ejusd. temp. conj.
 Στέψων, adv. pondere, qu. dic. appensim, Nic. Al. 327. Ab ἴσημι.
 Στέψ, 3. sing. aor. 2. conj. act. Poet. pro εἴψη, et hoc Ion. pro σῶ, ab ἴσημι.
 Στέψοι, dat. plur. Poet. pro σῶοι, a σῶος.
 Στέψοι, dat. per Paragogen, pro σῶοι.
 Στέψ, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. ἴσημι.
 Στεψαῖος, α, ον, pectoralis. A σῶος.
 Στεψαῖον, α, τὸ, pectusculum. Dim. a σῶος.
 Unde
 Στεψαῖος, ἡ, ὄν, pectoralis, qui pectoris est.
 Στεψαῖον, α, τὸ, medium pectoris, quasi pectusculum, Poll. (melius σῶοιον, Ern.)
 Στεψαῖος, ἴδος, ἡ, fascia pectoralis. A
 Στεψαῖος, α, τὸ, pectorale, fascia, Gl. V.
 Στεψαῖος, σῶοι, fasciæ pectorales, Gl. V.
 ΣΤΗΘΟΣ, εος, τὸ, pectus, τὰ σῶοι, aggeres arenæ, vel saxa in mari latentia, Ern.
 Στεψαῖον, α, τὸ, pectusculum. Dim.
 Στέψω, firmiter sto. Στέψετε ἐν τῇ πίστει, I Cor. 16, 13. Ab ἴσημι, pro ἴσηκω.
 ΣΤΗΛΗ, ης, ἡ, cippus, inpr. in sepulchro, columna, titulus (sc. inscriptus lapidi), Gl. V. item fœdus (sc. inscriptum stelæ) ap. Polyb. ap. Jos. de tribunali dicitur, et Sept. loca excelsa σῶοις vertunt, Ern.
 Στελίδιον, α, τὸ, cippus parvus, columella; σῶοι, termini, limites, Hes. Dim. A
 Στελῖς, ἴδος, ἡ, idem. A σῶοι.
 Στελῖται, εως, ἡ, inscriptio in cippum; (2) invectiva in aliquem, qua quasi in cippo ejus facinora notamus; (3) proscriptio.
 Στελῖται, ἡ, ὄν, invectivus. A
 Στελῖται, f. ἴσω, in cippo inscribo, memoria prodo; (2) facinora alicujus noto et omnibus manifesto. 'Εσῶοιτας τὴν εὐεργεσίαν, Greg. (3) proscribo. A
 Στελῖται, α, ὁ, in cippum inscriptus; (2) ob crimina infamiæ caussa proscriptus; (3) columnaris, ad columnam pertinens; (4) in columna degens, sedens. A σῶοι.
 Στελογοράφω, ὦ, f. ἴσω, in columna inscribo; (2) proscribo. Ex σῶοι et γράφω.
 Στελογοράφω, ας, ἡ, inscriptio columnæ, tituli inscriptio, Gl. V. Ex γράφω.
 Στελογοράφω, εος, ὁ ὅς ἡ, cippo vel columnæ similis. Ex εἶδος.
 Στελοκοπέω, ὦ, statuas mutilo. Item cippo incido; ἰελοκοπημένος, perf. pass. part. A κόπτω.
 Στελογοράφω, σῶοι, sepulchrum in quo instructa erat columna, Epul.
 Στελῶ, ὦ, fut. ἴσω, cippum erigo; (2) erigo et stabiliō ut cippum, statuo, pono; σῶοι-

μαι, adfigo alicui rei, immotus sto seu cippus; (2) sto. A σῶοι.
 Στέμα, ἄτος, τὸ, stamen, inpr. in herbis. Ab ἴσημι.
 Στέμμιος, α, ὁ ὅς ἡ, per Syncop. pro στεμμίος.
 Στεμμιοντικός, ἡ, ὄν, staminis nendi peritus; fæm. ars nendi stamen, ei opponitur κροκωντική. A σῶοι.
 Στεμμιονία, ὦν, αἱ, cincinnati tenues, staminibus similes, cincinnati prolixi et teneri.
 Στεμμιόζωμαι, fut. ἴσωμαι, stamen duco seu tendo; (2) ordior. A σῶοι.
 Στεμμιονικός, ἡ, ὄν, quasi staminarius, stamina nens. Ab eod.
 Στεμμιονίω, α, τὸ, stamen. Ab eod.
 Στεμμιονίω, α, ὁ ὅς ἡ, epith. vestis; multum, densum stamen habens.
 Στεμμιονίω, ες, aptus stamini, habens firmitatem aptam stamini. A σῶοι.
 Στεμμιονίω, εος, ὁ ὅς ἡ, idem quod στεμμίος.
 Στεμμιονίω, stamen rumpo, vestem discindo. A σῶοι.
 Στέμμιον, εος, ὁ, stamen. Ab ἴσημι, sto.
 Στέμμιον, aor. 2. inf. act. verbi ἴσημι.
 ΣΤΗΝΙΑ, ὦν, τὰ, festum Athenis, quo se mutuus scomatibus proscindebant, Hes. Male in lexicis σῶοι, ας, ἡ, nam omnia Græcorum festa efferruntur plurali numero. Χρῆ προεδρίαν τ' αὐτῇ διδοῦσαι σῶοις ὅς σῶοις, Arist. Thesm. 834.
 ΣΤΗΝΙΟΝ, α, τὸ, pectus, R. A σῶοι, firmum stare, quod est ab ἴσημι.
 Στενίω, σῶοι, convictis inessere, Hes. A σῶοι.
 Στέγ, idem quod σῶοι.
 Στέγημα, ἄτος, τὸ, fulcrum, stabilimentum. Gl. V. firmamentum, columna, furca.
 Στεγνίω, α, ὁ, ipsa actio stabiliendi seu fulciendi; (2) firmitas; (3) dicitur et de plantis, cum consistunt, consistionem Gellius vocat, Ern.
 Στεγνίω, ἴγγω, ὁ, fulcrum; (2) furca qua currus sustinetur. A
 ΣΤΗΠΥΖΩ, fut. ἴσω, statuo, firmiter figo, stabiliō, firmo, fulcio; (2) stabiliō, confirmo, probō; σῶοιζω, et σῶοιζομαι, sto, consisto, firmo pedem, incumbo; ἰεσῶοι, fixus est, firmatus est, perf. part. pass. 3. sing. Οὐρανὸν ἰεσῶοι κάρη, cælo condit caput; Il. 4, 443. Ὅταν μακράνισι σῶοιζῃ ποτε τῶδ' ἀγώνισι σχολῇ, ubi nimis longa hæres defixus hanc anxia mora, Soph. Aj. 194. Στεγνίω, τὰς καρδίας ὑμῶν, Jac. 5, 8. Αὐτὸς τὸ πρῶτον αὐτὸν ἰεσῶοι τὰ πορεύσθαι εἰς Ἰερουσαλὴμ, Luc. 9, 51. Χάσμα μέγα ἰεσῶοι, Luc. 16, 26. σῶοιζθῆναι, Rom. 1, 11.
 Στεγνίω, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et cum v, pro ἰεσῶοι.
 Στέγ, steteris, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi ἴσημι.
 Στέγαι, statuisse, a. 1. inf. act. verbi ejusd.
 Στέγαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἰεσῶοι.
 Στέγασα, aor. 1. part. act. f. g.
 Στέγας, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἴσησι.
 Στέγας, 3. sing. fut. 1. ind. act.
 Στέγας, α, ὁ, stator, epith. Jovis. Ab ἴσημι.
 Στεσίοχορος, ὁ, nomen Poetæ Lyrici; (2) jactus talorum octonarium denotans, sic dictus quod monumentum Sestichori octangulare esset.
 Στεσιφύλλον, τὸ, telephium, herba, Hes.
 Στέσσω, 1. plur. fut. 1. ind. act. verbi ἴσημι.
 Στέτην, 2. plur. aor. 2. imperat. act.
 Στέτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἰεσῶοι.
 ΣΤΗΤΗ, vel σῶοι, ης, ἡ, femina, mulier. Εἰ μάρτυρός με σῶοι πόσις, semiviræ mulieris maritus, Dosiad. Ar. 2. Σῶοις οἶσε σῶοι, mulieris Lydæ furor, Theocril. Fistul. 14.
 Στετῶδης, εος, ὁ ὅς ἡ, sevosus; pro σῶοι.
 Στέτω, 3. pl. aor. 2. conj. act. Poet. pro σῶοι, et hoc Ion. pro σῶοι, ab ἴσημι.
 ΣΤΙΑ, ας, ἡ, lapillus, calculus, seu σῶοι.
 Στιάω, lapides jacio. A σῶοι.

Στῆδον, *σ*, τὸ, torulus ex herba, seu gramine et frondibus, stibadium. *A* στέβας.
 Στῆδακκασιεύ, *ᾧ*, fut. *ἴσω*, in toro, stramento, seu frondibus humi stratis cubo, in stibadio cubo. *Ex στέας et κοίτην*.
 Στῆδασποιεύ, *ᾧ*, fut. *ἴσω*, lectisternium ex gramine, frondibus, vel similibus conficio.
 Στέβας, *α*, calco, tero. Item exponitur, fugio, declino. *A* στέβω. Unde
 Στέβος, *ρᾶ*, *ρὸν*, densus, crassus, firmus; ponderosus, gravis, *Il.* 5, 400. *Τί δὲ στέβασι περὶ ἔργος; Call.* in *Del.* 24.
 Στέβας, *adv.* dense, firmiter.
 Στέβας, *ἄδος*, *ἦ*, stratum, torus et frondibus, gramine, herbis. *Gl. V.* stramentum; (2) frons in toris adhiberi solita. *Κατὰ καιρὸν μὲν τινι σσηλήμῳ τρεῖς στέβδας ἔχοντι, Diodor. Sic.* 17, 85. *A* στέβω.
 Στέβεις, *ας*, *ῖ*, ingressus, quo terra calcatur et pedibus teritur; (2) vestigatio. *A*
 Στέβεις, *έως*, *ᾧ*, qui viam calcatur seu terit, viator. (2) fullo; (3) indagator. (3) στέβισσαν εὐρίνοισι κύνεσσιν, *Oppian, Cynege.* 1, 462. *A* στέβω.
 Στέβεινθος, *ῆ*, *ᾧ*, idem. *Gl. V.* vestigator. *A*
 Στέβω, fut. *έσωας*, calco, oboeo; (2) feras per campos saltusque investigo, et tropice quæro, exquirō.
 Στέβωμενος σπάσας, *Plut.* Στέβέναι τὸ μέλλειν, *Id.* *A* στέβω.
 Στέβω, *ᾧ*, idem. *Pân* ἐστὶ λησὶ πλεὺρὸν ὕσπερον νέων, *Soph.* *Id.* 883. *Ab* eod.
 Στέβη, *ης*, *ἦ*, ros matutinus frigore concretus et condensatus, pruina, *Od.* 5, 467. *Call.* *Ep.* Στέβη *ἔ* υφὲρ τῶν κεχρημένων, *al.* κεχρημένων. *Ab* eod.
 Στέβης, *ἴσσωας*, *ἥεν*, pruinosis. *A* στέβη.
 ΣΤΙΒΙ, fucus, pigmentum, stibi, stibium.
 Στέβεις, *ας*, *ῖ*, *ῖ*, via, semita; (2) indago. *Στέβεις* εὐκρινὸς ἔργα, *Opp.* *Cyn.* 1, 37. *A* στέβος.
 Στέβω, *ᾧ*, rigeo, frigeo. *A* στέβη.
 Στέβίζομαι, fut. *ίσωμαι*, stibio faciem fucco. *A* στέβω.
 Στέβος, *ε*, *ᾧ*, iter tritum, trames; vestigium.
 Στέβος, *ῶς*, *ᾧ*, fullo. (nisi est στέβεις). *A* στέβω.
 Στέβος, pro στέβω, *Eust.* *Cyc.*
 Στεγνέω, *έως*, *ᾧ*, subula, vel omne id quo pun- gimus, *Suid.* *A* στέβω.
 Στέγμα, *ᾧ*, τὸ, stigma, nota aut signum inustum aut impressum alicui, macula seu nota, qua aliquid distinctum ac veluti punctis variatum est. *Ab* eod.
 Στεγμαῖος, *αἶω*, *αἶων*, qui unius puncti est, punctum magnitudine æquans. *A* στέγη.
 Στεγματίζομαι, *ᾧ*, *ῖ*, *ῖ*, nota, stigmata inusta habeo, notis compunctus sum. *Ex* στέγμα et στέγω.
 Στεγματίας, *ε*, *ᾧ*, stigmatē notatus, notis compunctus, *inpr.* de servis improbis. *A* στέγμα.
 Στεγματίζω, fut. *ίσω*, notis compungo, notis inustus signo, stigmata inuro. *Ab* eod.
 Στεγμή, *ἥς*, *ἦ*, punctum; (2) spatium angustissimum, momentum; (3) dicitur et de alijs rebus valde parvis, de vestigijs rei leniter impressis. *A* στέγω.
 Στεγνέω, *ῶς*, *ᾧ*, punctis notatus, obsignatus, *Eust.* *Ab* eod.
 ΣΤΙΖΩ, *ῖ*, *ῖ*, pugno, notis compungo, stigmata inuro, inustus notis signo; (2) interpugno, notis distinguo; (3) cædo. *Metaph.* infamo; *ἔστιγμῶνος*, notis compunctus, *perf.* pass. part. *Ἐστὶν εἰς τὸ μὲν ἅπαν ὑλαῖκας, Plut.* *Ἐγὼ δ' ἀπὸ λώλα στέζιμῶνος βακτηρία, Arist.* *Vesp.* 1286.
 Στεκνέω, *adv.* pos. distinguendum est punctis.
 Στεκνέω, *ῖ*, *ᾧ*, punctus, variis notis compunctus seu distinctus. *A* στέγω.
 Στελέην, *adv.* nitide, splendide. *A* στέβη.
 Στελέην, *ῶς*, *ᾧ*, nitor, splendor. *A*
 Στέβη, *ης*, *ἦ*, idem. *A* στέβω.
 Στελεσποιεύ, *ᾧ*, nitidum reddo. *Ex* στέβη.
 Στελέω, *ῖ*, *ᾧ*, lucidus, fulgidus. *Gl. V.* splendor. *Ab* eod. Hinc
 Στελέωτης, *ῆς*, *ἦ*, splendor.
 Στελέω, *ᾧ*, nitidum reddo, splendorem concilio, coloro.

ΣΤΥΛΒΝ, *f. ψω*, splendo, luceo, fulgeo, *Il.* 3, 392. Στίλβων νῶτον σπασμένον χρυσαῖν, *Aristoph.* *Av.* 703.

Στίλβωμα, ἄτος, τὸ, id quo aliquid nitidum et splendidum redditur, quod nitorem conciliat; (2) ipse splendor. *A. στίλβω.*

Στίλβων, nitens, micans. Nomen planetæ, stella Mercurii, vel Veneris. *A. στίλβω.*

Στίλβωσις, εως, ἡ, politio, qua aliquid nitidum ac splendidum redditur; (2) splendor, nitor. *Ab eod.*

Στίλβωτης, ῆ, ὁ, colorator, *Ph.* *A. στίλβω.*

Στίλβωτρον, α, τὸ, idem quod στίλβωμα.

ΣΤΙΛΗ, ης, ἡ, nummulus minimi pretii; (2) minimum quid, quasi punctum.

Στίλπνός, ἡ, ὄν, lucens, fulgens, fulgidus, *Gl. V.* *A. στίλβω.* *Hinc*

Στίλπνότης, ητος, ἡ, nitor, nitiditas.

Στίλψις, εως, ἡ, splendor. *A. στίλβω.*

ΣΤΙΜΜΙ, τὸ, stibium, dicitur etiam σίμις, σίμις, et σίμμις, ἡ. *Hinc*

Στιμμιζέμαι, fut. ἱσμαι, stibio supercilia fucco, stibio ad pigmentum oculorum utor.

Στιμμισμα, ἄτος, τὸ, pigmentum. *A. præc.*

Στίξ, χυός, ἡ, ordo; (2) versus; (3) agmen; σίχες, ordines. (3) σίξ με καθήμεν ἔναρον σίχας ἐν κονίαισιν, *Eurip. Suppl.* 821. *A. σίχας.*

Στίξις, εως, ἡ, compunctio, notarum inustio. *A. σίξω.*

Στίον, α, τὸ, idem quod σία.

Στιπτός, ἡ, ὄν, calcatus; (2) densus, solidus.

Στίφος, εως, τὸ, turba, caterva, *impr.* bellicum agmen, globus militum. *Οἰκετῶν στίφος, Alciph.* 3, 10. *A. στίβω.*

Στίφρος, ρά, ρόν, densus, firmus, rigidus; (2) aridus, contractus, compressus. *A. στίφω.*

Στίφρότης, ητος, ἡ, densitas, soliditas. *A. præc.*

Στιχάδικον ὄξος, acetum e stœchade.

Στιχαδῆτης οἶνος, vinum e stœchade confectum. *A. σίχας.*

Στιχαῖος, ῆ, ὁ, poeta, rhapsodus. *Ex σίξ et αἰσός.*

Στιχῆριον, α, τὸ, tunica, vestis episcoporum undulata; (2) liber ritualis, liturgicus *Eccl.* *cles. Gr.*

Στίχας, ἄδος, ἡ, series; (2) herbæ nomen, stœchas, quæ est potius σίχας.

Στίχας, ordines, acc. pl. a σίξ, ordo.

Στίχας, ὦ, ordine eo, vado; *εἰσιχάοντα*, ordine incedebant, imperf. *Ion.* *εἰσιχάοντε, εἰσιχάοντο, Il.* 2, 92. *A. σίχας.*

Στίχη, ης, ἡ, idem quod σίξ.

Στιχηδόν, adv. in modum versusum; (2) cateratim; (3) ordine. *A. σίχος* vel *σίχη.*

Στιχηήνης, εως, ὁ ἢ ἡ, per versus scriptus.

Στιχηρός, ρά, ρόν, idem et ab eod.

Στιχηρός, adv. per versus.

Στιχηθεῖς, aor. 1. part. pass. verbis σίξω.

Στιχηδιον, α, τὸ, versiculus. *Dim.* a σίχος.

Στιχιζω, *f. ἴσω*, ordine dispono; (2) carmina scribo. *Ab eod.* *Unde*

Στιχιζός, *ινη, ιων*, per versus descriptus.

Στιχιστής, ῆ, ὁ, versuum scriptor, poeta. *A. σίχισω.*

Στιχολογία, versus recito. *A. σίχος* et *λόγος*.

Στιχολογία, ἡ, recitatio versuum. *Ex iisd.*

Στιχομυθία, ὦ, alternis versibus respondeo, ut in comedia vel tragedia. *Ex σ. et μύθος.*

Στιχομυθία, ας, ἡ, actio seu colloctio, quæ fit alternis versibus apud poetas. *Ex iisd.*

Στιχοποιία, ας, ἡ, versificatio. *A.*

Στιχοποιός, ῆ, ὁ ἢ ἡ, qui facit versus. *Ex seq. et ποιῶ.*

Στίχος, α, ὁ, ordo; (2) versus; (3) linea libri vel scripti, vel periodus et ejus membra; (4) ordo arborum et vitium, antes; (5) series militum.

Στιχηγία, ὦ, *f. ἴσω*, versus facio. *Ex ἔργον.*

Στιχέγγημα, τὸ, carmen. *A. præc.*

Στιχηγία, ἡ, versuum scriptio.

Στιχηγός, ὁ, poeta.

Στιχας, *f. pro σίχας, Steph.*

Στιχαδός, ῆ, ὁ, rhapsodus, versuum recitator.

Στιχιδής, εως, ὁ ἢ ἡ, durus, asper. *A. σία.*

Στρίγγιον, *σ*, τὸ, strigilecula, *Gl. V.* Ἀ
 στρίγγις.
 Στρίγγιστοίς, *ῥ*, *δ*, qui strigiles conficit. *Ex*
 στρίγγις et πείω.
 Στρίγγις, fut. *ίσω*, abrado strigili, rado;
 ἑστρίγγισμένος, strigili depexus, perf. pass.
 part. *A*
 ΣΤΑΕΤΥΣ, ἴδος, *ῥ*, strigilis; (2) laminula
 aurea; tēnia, ornamentum capitis.
 Στρίγγισμα, ἄτος, τὸ, sordes quæ strigili au-
 ferantur, strigmentum. Ἀ στρίγγω.
 ΣΤΟΑ', *ᾤ*, *ῥ*, porticus; *σται*, etiam loca in
 quibus frumentum reconditur.
 Στάχες, *αι*, Stoici, per contemptum ita dicti,
Alh.
 Στοιβαῶν, convicior, obrecto, *R.* Ἀ σόβος.
 Στοιβασμα, ἄτος, convicium. Ἀ πρæc.
 Στόχος, *ς*, *δ*, idem, pro στόχος. *Κόκκυρα κομπά-
 ζοντα μαφάρας* στόχος, cuculum jactantem
 vana convicia, *Lycoph.* 395.
 Στοιὰ, *ῥ*, pro *σται*, *Ar.*
 Στοιβάστωμαι, in toro repono, -torum sterno.
 Ἀ στοιβάς.
 Στοιβάω, *ι*, ὥσω, stipo, compono, struo, coa-
 cervo. *Σὺ δὲ παραλαμβάνων στοιβάς*, *Euc.*
 Ἀ στοιβάς.
 Στοιβάς, ἄδος, *ῥ*, frons; (2) virgulta loco leetī
 seu tori strata. Ἀ στίβω.
 Στοιβάσις, *ας*, *ῥ*, structio. Ἀ στοιβάω.
 Στοιβάσιμος, *ς*, *δ* *ῥ* *ῥ*, stipabilis, *Gl. V.* *Ab*
 eod.
 Στοιβάτης, *ῥ*, *δ*, stipator, *Gl. V.* *Ab* eod.
 Στοιβή, *ῥς*, vel στίβη, *ῥς*, *ῥ*, herba, qua in ex-
 struendis stibadiis utebantur veteres;
 (2) acervus, constructio, exstructio, *Gl. V.* sti-
 patio, stramentum, *Plut.* (3) res exigua,
 velut lapillus, quæ ad explendum aliquid
 adhibetur, verbum inane explendi versus
 causa inculcatum. Ἀ στίβω.
 Στοιβεῖσθς, *ας*, stæben sua mollietie et laxitate
 referens, tomentitius, *Alex. Aphr.*
 Στοιβιον, *ς*, τὸ, parva porticus. Ἀ σόβ.
 Στοιχάριον, *ς*, τὸ, parvus ordo. *Dim.* Ἀ στίχος.
 Στοιχάς, ἄδος, *ῥ*, ordine posita; (2) herba
 stechas. *Ab* eod.
 Στοιχειῶνός, *ῥ*, *δ*, elementarius, qui per ele-
 menta fit, vel scribitor. Ἀ στοιχείω.
 Στοιχειώκως, *adv.* per elementa.
 Στοιχείον, *ς*, τὸ, principium, ex quo aliquid
 componitur, elementum, rudimentum; (2)
 umbra solarii, *στοιχείον*, de mente literæ
 alphabeticæ, *in N. T.* de lege ceremoniali;
 item de partibus mundi, astris, &c. Ἀ στί-
 χος.
 Στοιχειώω, *ᾤ*, fut. ὥσω, rudimenta artis trado.
 Ἀ στοιχείω.
 Στοιχειώδης, *εος*, *δ* *ῥ* *ῥ*, elementarius; (2) sim-
 plex. *Ab* eod.
 Στοιχείωμα, ἄτος, τὸ, elementum, principium
 Ἀ στοιχείωσις. *Hinc*
 Στοιχειωματικός, *ῥ*, *δ*, *ον*, elementarius.
 Στοιχείωσις, *εως*, *ῥ*, elementorum et primorum
 rudimentorum traditio. Ἀ στοιχείω.
 Στοιχειώτης, *ῥ*, *δ*, qui elementa tradit. *Ab*
 eod.
 Στοιχειώτιδος, *ῥ*, *δ*, *ον*, elementarius. Ἀ πρæc.
 Στοιχείω, *ᾤ*, *ι*, ὥσω, in versus rectos porrigo;
 (2) ordine procedo; (3) incedo, ambulo;
in N. T. sequor aliquid, mente, factis; sic
 et *Polyb.* (4) utor. (4) *μὴ στοιχείω*, una uti
 uxore, *Schol. Aristoph.* ad *Plut.* 773. *Τῇ*
τῷ *ἐπιδοδόντι γραφῇ στοιχῶντες*, utentes scrip-
 tura Zenodoti, *Eustath.* in *Il.* 1. *Στοιχείω*
δὲ καὶ ἐφίπτασις τῇ τῶν ποταπῶν ἐπιστάτῃ,
 uti pressisque vestigiis consecrari majorum
 pietatem, *Euseb. Preparat. Evangel.* 4, 130.
 Ὁ μὲν *τὴν* *στοιχείω*, qui illo utitur, *Sert.*
Empiricus. 10. *advers. Mathemat.* 235. Hoc
 sensu frequens est apud Paulum et scrip-
 tores ecclesiasticos. *Εἰ ζῶμεν πνεύματι*, πνεύ-
 ματι *ῥ* *στοιχοῦμεν*, *Gal.* 5, 25. *τῷ κανόνι*, *Ib.* 6,
 16. Ἀ στοιχῶς.
 Στοιχηγέω, *ᾤ*, ordine narro, ordine recenseo.
Ex στοιχῶς et ἀναγέω.
 Στοιχηδόν, *adv.* ordine, ordinatim. Ἀ στοιχῶς.
 Στοιχίωμα, pro ἄθλον, *Sch. Theoc.* Ἀ στοιχῶς.
 quod

quod Græci recentiores et I. C. dixere pro pacisci; item (2) pignus.

Στοιχίζω, f. ἴσω, indagine cingo; (2) ordine dispono, præscribo. Στοιχίζω ἐν ψαλλῇ, Xen. Ab eod.

Στοιχισμός, ὅ, ὁ, quum indagine cinguntur silvæ, expansio plagarum. A præc.

Στοιχομεύειν vid. στοιχομεύω.

Στοιχός, α, ὁ, ordo, versus; (2) ordo militum in acie; (3) indago et series plagarum. A στοιχία.

Στοιχῶν, l. pl. præc. conj. act. pro στοιχίωμεν, a στοιχία.

Στολάρχος, α, ὁ, dux classis, qui classi præest. Ex στόλος et ἀρχή.

Στολάρχος, α, ὁ, idem et ex iisd.

Στολὰς, ἄδος, ἡ, genus armaturæ, lorica. A στολή, ἡ, ἡ, stola, vestis, amictus, vestimentum, indumentum; (2) ornatus. A σίλλω.

Στολίδιον, α, τὸ, sagulum. Dim. a σολίς.

Στολίδιον, ὦ, fut. ὦσω, induo, amicio. Νεβρίδα στολιδασμένα, cervi pellem induta, Eurip. Phœn. 1742. Ab eod.

Στολιδάσας, εὐς, ὁ, ὁ, rugas et plicas habens, rugosus. Ab eod.

Στολιδάσας, ἡ, ὄν, idem. A στολίδιον.

Στολίζω, fut. ἴσω, vestio, apparo; ἐστολισμένος, stotatus, Gl. V. perf. part. pass. Εὐκόςμος στολίσας νηὶς, στήρα ποντοπόρου, Hesiod. Op. 626. A σολή.

Στόλις, α, τὸ, parva stola, amiculum; (2) vestis philosophica. Ab eod.

Στολὶς, ἴδος, ἡ, ruga vestis; (2) stria frontis; (3) ruga, plica. Ab eod.

Στολίσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi στολίζω. Hinc

Στολίσμα, ἄτος, τὸ, idem quod στολὶς.

Στολισμός, ὅ, ὁ, amictus, cum vestes induuntur. A στολίζω. Unde

Στολιστής, ὅ, ὁ, vestiarius. Gl. V. vestitor.

Στολιστής, ὅ, ὁ, idem quod στολισμός, Æschyl. Suppl. 723.

Στόλος, α, ὁ, expeditio militaris; (2) classis, copie, quæ aliquo mittuntur; (3) profectio, iter; (4) apparatus, ornatus, amictus. (3) τίς στόλος περὶ ἡμῶν στήναι γῆν; quoniam suscepto itinere huc appulisti? Soph. Phil. 243. (4) τίς σ' ἐξέρχεται οἴκῳ σόλος; Id. Œd. Col. 358. (5) Αἰνάναν δὲ δώδεκα στόλοι ναῶν ἦσαν, Eurip. Iphig. in Aul. 277. 'Αἰρεὶ δ' ἰστία... ὑπὲρ στόλον ἐκπαισάνον πόδα ναὺς, Id. Iphig. in Taur. 1134. A σίλλω.

ΣΤΟΜΑ, ἄτος, τὸ, os, orificium; ostium fluvii; acies ferri; acies, frons exercitus. Κατὰ στόμα βιάσθαι, Plut. sermo, passim apud Sophoclem. 'Αλόγως τὸ τὰς εὐφρόνης στόμα φροντίδας ἵντες, Soph. Œd. Col. 131. Τὸ γὰρ σὺν, ὁ τὸ τὸ δ', ἐπαικτικῶς στόμα ἐλεῖν Id. Œd. Tyr. 671. Σὺ γ' εἰς τὸ δ' ἐξελεῖντος ἄνοισιν στόμα, Id. Œd. Col. 981.

Στομακία, vel στομακία, ἡ, ὁ, oris vitium, scorbutici morbi genus, Strabo. Ex στόμα et ἀκία.

Στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus; (2) loquacitas. Ex στόμα et ἄλγος.

Στομαλμύνη, ἡ, ὁ, lacus prope mare, qui ipsum mare ostio suo ingreditur.

Στομαλμύνη, α, τὸ, idem, Theoc. 4, 23.

Στομαργός, α, ὁ, ὁ, loquax, nugator, Æsch. Sept. ad Theb. 453. Gl. V. rabula.

Στομαρτίον, dat. pl. Ion. pro στόμασι.

Στομαρτίος, ἡ, ὄν, ad os pertinet. A στόμα.

Στομαρτηγός, ὅ, ὁ, ore opus suum conficiens. Ex στόμα et ἔργον.

Στομαυλὶς, ὦ, fut. ὦσω, ore tibiam inflo. Ex αὐλός.

Στομαχικός, ἡ, ὄν, stomachicus; (2) stomachi vitio laborans, ad vomitum proclivis. A ΣΤΟΜΑΧΟΣ, α, ὁ, os, orificium; (2) stomachus, ventriculus; (3) gula, guttur, jugulum, orificium ventriculi superius.

Στομαράζω, ore dilatato gravem vocem edo, ore late diducto loquor; (2) convicior. A

Στομέος, ἡ, ὄν, qui ore dilatato sonum edit, convicium faciens. A σέμεω.

Στομίας, α, ὁ, magnum os habens; στομίας ἴστος, oris duri equus. A στόμα.

Στόμιον, α, τὸ, osculum, parvum os; (2) orificium vasis, venæ, et similium introitus angustior; (3) fræni pars, quæ ori equi inditur. Dim. ab eod.

Στόμις, ὁ, idem quod στομίας.

Στομώκος, α, ὁ, ὁ, loquax. A δέχομαι.

Στόμος, α, ὁ, garrulitas, convicium. A στόμα.

Στομόω, ὦ, fut. ὦσω, os claudio, os obstruo; (2) os seu ostium facio sive aperio; (3) ferrum acu et induro, roboro; (4) frontes in exercitu sive acie struo. Μέμνησ' ὅπως εἰ μὴ στομάσῃς αὐτὸν, Aristoph. Nub. 1106.

Τῆνδε δ' ἔχ' ὄρεα δὴν δράκαιναν, — ὡς διναιὲς ἐχιδναὶς εἰς ἡμῶν ἐργασμένη; Eur. Iph. T. 288.

Τὰ δ' ὕμναια λίγεται στομάσθαι ἔκρωτίνεσθαι τὴν ἔξιν, Plut. Ab eod.

Στομφάζω, utor grandibus verbis, magnifice loquor; (2) convicior, Aristoph. Vesp. 720.

A στομφοί.

Στομφάζω, ἄκος, ὁ, grandiloquus; (2) acerbus, durus. Ab eod.

Στομφαστικός, ἡ, ὄν, grandiloquus. Ab eod.

Στομφός, α, ὁ, grandiloquentia; (2) convicium. Ἐν τραγῳδίᾳ, πράγματι ὀγκηρῶ φύσει ἔκπεδηχομένη στομφον, Longin. Ἐκφύρεσθαι εἰς ἀλληγορικὸν στομφον, Id.

Στομώδης, εὐς, ὁ, ὁ, qui magno seu amplo ore est. A στόμα.

Στόμωμα, ἄτος, τὸ, id quod exacutum est; (2) id quo duratur acies; (3) robor aciei; ferrum durum, Gl. V. Plut. A στομόω.

Στόμωσις, εὐς, ἡ, induratio ferri; (2) acies, acumen, robor. Στομα πολλὴν ἔχον στομωσιν, Soph. Œd. Col. 795. Ab eod.

Στομωτής, ὅ, ὁ, indurator, Gl. V.

Στοναχίζω, 3. pl. præc. ind. act. Dor. pro στοναχῶσι, a

στοναχία, ὦ, fut. ἴσω, gemo, cum gemitu requiro, Soph. El. 131. A σίνα.

Στοναχία, ἡ, ὁ, gemitus, suspirium, dolor. A σίνα.

Στοναχίζω, Ion. pro στοναχίζω, a

στοναχίζω et στοναχίζομαι, gemo, ingemisco. Μεγάλα στοναχίζω, Il. 23, 172. ἄδινά, Ib. 225. θυμῷ, Ib. 7, 95. A στοναχία.

Στόναχος, α, ὁ, idem quod στοναχία.

Στόνις, ὅσος, ὄν, gembundus, gemendus; vid. σέσις. A

στόνος, α, ὁ, gemitus, suspirium, gemitus cum fletu. A σίνα.

Στόνις, ὅχος, ὁ, unguum extremitas; (2) unguis; (3) præcautes cautes etiam στοναχίαι, ap. Apoll. Rh. Περσέων στοναχίαι χερμῶν σφύρον, Apoll. Rhod. 4, 1679. Παῖον πρὸς ὅξυν στοναχία περσέων λίθω, Eurip. Cycl. 400. Ab ὄνις.

Στοργίω, ὦ, pro et vehementi amore complector. A

στοργή, ἡ, ὁ, amor; (2) inpr. amor conjugum; (3) vulgarissime parentum erga liberos et liberorum erga parentes. Gl. V. adfectio. A σέργω.

Στορνέμι, et στορνέω, sterno. A στορῖα.

Στορῖαι, aor. 1. inf. act. verbi στορνέω.

Στορῖαι, 3. pl. fut. 1. ind. act. Dor. et Æol. pro στορῖσσι.

Στορῖος, εὐς, ὁ, strator, qui sternit; (2) fomes, qui subterni solet ad ignem concipiendum. A

στοπεῖν, ὦ, fut. ὦσω, sterno, prosterno. Ἀνθεκτικὴ στορῖας, Il. 9, 213. τάπητας, Ib. 24, 645.

ΣΤΟΡΕΥΤΕ, γος, ἡ, cuspis hastæ; (2) cuspis sagittæ; (3) priapus, veretrum, in epigrammate; (4) ramus cervi. (4) ἄρσεν καρσφόρος στορέονγας ἐρεφ' ἱκνησ, Soph. in Fragm. Alaudum.

Στόρην, ἡ, zona, Lyc.

Στόρνέμι, idem quod στορνέω. Εἶδε κοῖλα δέμνια στορνέμεν, Soph. Trach. 901.

Στορνίη, ἡ, ὁ, instrumentum quoddam chirurgicum ad sanguinem e naribus detrahendum, Aret. A στορνίω.

Στορχάζω, pecora stabulis seu septis includo, Hes.

Στόχος, ὁ, varus, V. L.

ΣΤΟΧΑΖΟΜΑΙ, f. ἀσχομαι, collineo ad scopum, recta ad scopum tendo; metaph. in scopum destino, propositum mihi specto; ἱστοχασμένος βλασφημίας, maledicendi causa; (2) conjicio, conjecturam facio; (3) satisfacio alicui, facio quæ quis velle videtur, studeo alicui rei vel personæ; hinc (4) misereri, parcere, consulere. Στοχάζεσθαι σκοπεῖν ἐκ ἡδονῆς, Polyb. πρὸς τι, Plat. τῆς τῶν δυνάμεων, Isocr. ἀπὸ τινος, Phal.

Στοχάζω, ἄδος, ἡ, retium tentio; (2) strues ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant.

Στοχασάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. verbi στοχάζομαι.

Στοχασμα, ἄτος, τὸ, id quod in scopum intenditur, sive quo ad scopum collineatur; (2) idem quod

στοχασμός, ὅ, ὁ, collineatio ad scopum; (2) conjectatio, conjectura. A στοχάζομαι.

Στοχαστής, ὅ, ὁ, conjector, qui conjecturas colligit; (2) qui bene collineat et recta ad scopum tendit. Ab eod. Hinc

Στοχαστικός, ἡ, ὄν, recta collineans et ad scopum tendens; (2) qui solers in conjecturis, consultus; (3) conjecturalis, conjectura assequendus.

Στοχαστικῶς, adv. conjectando; (2) more conjectantium.

Στραβία, αἰ, compedes. A στρίβω.

Στραβαλοκομάω, ὦ, crista sum coma. A

στραβαλοκομία, α, ὁ, qui crista est coma. A seq. et κόμη.

Στραβάλος, α, ὁ, ὁ, qui tereti corpore est; (2) tortuosus. A στραβός.

Στραβήλος, ὁ, genus conchylii, sic dictum a figura, quod simile est tubæ. Ab eod.

Στραβίζω, fut. ἴσω, sum strabo. Ab eod.

Στραβισμός, ὅ, ὁ, distortio oculorum. A præc.

Στραβός, ὁ, ὄν, qui est oculis distortis, luscus; proprie, pravus, perversus. A στρίβω.

Στραβών, ὄνος, ὁ, idem et ab eod.

Στραγγαλῖα, ὦ, strangulo, suffoco, R. A

Στραγγαλῖα, ἡ, ὁ, laqueus, strangulatio. A

στραγγίω, fut. ἴσω, sum strabo. Ab eod.

Στραγγαλῖα, ας, ἡ, tortuosus laqueus; (2) dolosum concilium. Ab eod.

Στραγγαλῖα, ας, ἡ, tophi et durities ex humore concreto, maxime in articulis.

Στραγγαλῖα, αἰ, tormenta, Gl. V. Ab eod.

Στραγγαλῖα, f. ἴσω, obtorqueo. Gl. V. strangulo. A

στραγγαλῖα, ἴδος, ἡ, idem quod στραγγαλῖα.

Στραγγαλισμός, ὅ, ὁ, strangulatio. A στραγγαλίζω.

Στραγγαλῖος, εὐς, ὁ, ὁ, tortuosus, distortus; (2) perversus, dolosus. A στραγγαλῖα.

Στραγγαλῖος, ὦ, strangulo, torqueo, stringo. Ἡ ὑπὸ στραγγαλῖας ἀπὸ τῆς ἐρηρότητος, Al. Arct. quod a στράγγω.

Στραγγαλῖος, ὁ, ὄν, valde tortus, nodosus, de fune. A præc.

Στραγγίον, α, τὸ, instrumentum quo humor exprimitur, ut stillatim defluat. A

Στραγγίω, fut. ἴσω, guttatim exprimo; (2) premo, adffigo; στραγγίζομαι, med. cunctor, moror, tempus tero; (3) laboro, vexor. Ἰππῶν τὶ ταῦτ' ἔχον στραγγίζομαι, Aristoph. Nub. 131. A στράγγω.

Στραγγίω, idem quod στραγγίζω, Hes.

ΣΤΡΑΓΓΩ, ὅ, ὁ, tortuosus, obliquus, perversus; (2) impudens, Hes. στράγγω, Suid.

Στραγγυρία, ας, ἡ, urinæ stillicidium, quum urina stillatim excernitur. Ex στράγγω et ζέον. Hinc

Στραγγυρία, ὦ, urinæ stillicidio laboro.

Στραγγυρικός, ἡ, ὄν, ad stranguriam proclivis, stranguria laborans; τὰ στραγγυρικά, stran-

guria. ΣΤΡΑΓΓΩ, γγος, ἡ, gutta, stilla.

Στράπτω, fulguro, fulgeo, corusco, ejacular, emitto, spiro. Στράπτειν Ἐρως ἡδὶν ἀπὸ φλόγα, Apoll. Rhod. 3, 1018. Τὰ πολλὰ τι

στράψαντα χερσὶς τῆς ἀνέκτου βίβη, Soph. Œd. Col. 1514.

Στρατόμακον, ὥμακον, exercitum colloco, castra pono. Hinc *ἐστράτευοντα*, imperf. *ἰον*. pro *ἐστράτευοντο*, *ἐστράτευοντο*, *Il.* 3, 187. *Α* *εστράτος*.
Στρατεύαρχέμιν, ᾧ, fut. ἦσω, dux sum exercitus, exercitui præsens. *A*
Στρατεύαρχης, *α*, ὁ, imperator, copiarum dux. Ex *εστράτος* et *ἀρχή*. Hinc
Στρατεύαρχία, *ας*, ἡ, præfectura exercitus.
Στρατεύαρχος, *α*, ὁ, idem quod *εστράτεύαρχης*.
Στρατιά, *ας*, ἡ, militia, expeditio militaris; (2) stipendia, in pl. (3) agmen et copiae. *A* *εστράτιω*.
Στρατίεμα, ἄτος, τὸ, exercitus qui in expeditionem educitur, agmen. Ab eod.
Στρατιωματικός, ἡ, ὄν, militaris, bello habilis. *A* *εστράτιμα*.
Στρατιωματὶ, milito. *A* *εστράτιω*.
Στρατιεύσιον, expeditionem cogito. Ab eod.
Στρατιεύσιμος, *α*, ὁ, ἢ, qui in expeditionem educi potest, militia aptus seu maturus. *A*
Στράτεισις, *εως*, ἡ, expeditio.
Στρατεύων, *αδν*, *posit.* bellandum.
Στρατιεύτις, ἡ, ὄν, idem quod *εστράτεύσιμος*; (2) bellicosus, pugna; (3) munis militari-
 bus adsuetus. *A*
Στρατεύω, *φ*, ἴσω, exercitum in expeditionem educo, cum exercitu venio; (2) bello invado; *εστράτιω*, et *εστράτιωμα*, milito, stipendia facio. *Στρατεύων* *ἐπὶ τὸς ἐναντίας*, *Æsch.* *ἐπὶ Τροίαν*, *Thuc.* *τινι*, *Dem.* *Ἐπὶ τότῃς ἡμέραις* *ἔδωκε* *εστράτευμα*, *Xen. Cyr.* 4, 18. *Ἐπὶ γὰρ τὴν ἡμετέραν εστράτιω*, *πάλιν*, *Eur. Ph.* 435. *A* *εστράτος*.
Στρατηγία, τὸ, *vide* *εστράτηγιν*, quod melius.
Στρατηγίης, *α*, ὁ, idem quod *εστράτηγος*.
Στρατηγία, ᾧ, *φ*, ἦσω, præsens exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) furto militari circumvenio, strategemate vinco. *Ἐστράτηγιν τῶν νεῶν*, *Thuc.* *τῶν εστράτιων*, *Plut.* *Διοῦν γιγόντων δὲ εστράτιωται φυγῇ*, *Eur. Herac.* 39. *A* *εστράτηγος*.
Στρατηγίμα, ἄτος, τὸ, res a duce exercitus acta; (2) facinus callidum et solers consilium, quo imperator hostem circumvenit; strategema, furtum militare. *A* *πρᾶξ*.
Στρατηγικαῖα, τὰ, pro *εστράτηγικᾷ*, sc. libri, quos Frontinus conscripsit et edidit, sic dicti, *Ap.*
Στρατία, *ας*, ἡ, imperatorum munus, præfectura exercitus; (2) peritia ducendi exercitum. *A* *εστράτηγος*. Hinc
Στρατηγία, ᾧ, munus imperatoris affectum seu ambio,
Στρατηγικός, ἡ, ὄν, imperatorius; (2) peritus muneris imperatorii; (3) qui fuit imperator.
Στρατηγικῶς, *αδν*, imperatorie.
Στρατήγιον, *α*, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, prætorium. *Μίσην δὲ περὶ μολῶν στρατήγιον*, media ingressus castra, *Soph. Aj.* 732. *A* *εστράτηγος*.
Στρατηγία, ἴδος, ἡ, prætoria. *Δείξας τὴν στρατηγίδα ναῦν ἔσαν ἐξέστη*, *Plut.* *Ἡ στρατηγία ἀρχή*, prætura, *Appian.* *Bell. Civ.* 2, 87. Ab eod.
Στρατήγιος, ἔ, ὁ, dux exercitus, imperator. Ex *εστράτος* et ἄγω.
Στρατηλασία, *ας*, ἡ, educio exercitus, expeditio. Ex *εστράτος* et *ἐλασία*.
Στρατηλατίω, ᾧ, fut. ἦσω, exercitum duco, expeditionem suscipio, bellum infero. *Διὺ ἀνάγει στρατηλατίαν*, *Eur. Herac.* 465. *A*
Στρατηλάτης, *α*, ὁ, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris, *Plut.* *magister militum*, dux exercitus, *Eur. Cy.* 85. *Ab* *ἐλατίω*.
Στρατιά, *ας*, ἡ, exercitus, agmen militum quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio, pro *εστράτιω*. *Sed* hoc vitiose.
Στρατεύαρχης, *α*, ὁ, tribunus militum. *E* *πρᾶξ* et *ἀρχή*.
Στρατεύαρχος, *α*, ὁ, idem et ex *ἴσιδ*.
Στρατιάων, gen. pl. *Æol.* pro *εστράτιων*.
Στράτιον, *αδν*, exp. *μίσην*, *φοβέρον*, *Ar.*
Στράτιος, *ας*, ὄν, militaris, castrensis, exercituum præses. *Epith. Martis.* *A* *εστράτος*.

στρατιώτης, *ε*, *δ*, miles. A στρατιά. Hinc
στρατιώτικος, *η*, *δν*, militaris, ad milites per-
tinet; (2) qui militiae studeat; (3) militiae
peritus. Hinc τὰ στρατιωτικά, res militares.
στρατιωτικῶς, *adv.* militanter, ut militem de-
cet.
στρατιώτης, ἴδος, *η*, *ς*, fœmina militans; στρατιώ-
τιδες *νῆες*, naves quæ milites vehunt.
στρατιωτικός, ἴδος, *η*, herba fluviatilis, *Plin.*
στρατοκλήρῃς, ἴκος, *δ*, exercitus præco.
στρατολογίαν, *ω*, fut. *ήσω*, delectum ago, cogo
et conscribo milites. "Ἰνα τῷ στρατολογήσῃσι
ἀρίστῃ, 2 Tim. 2, 4.
στρατολογία, *α*, *ς*, *ή*, delectus militaris. A
στρατολόγος, *ε*, *δ* *ζ* *η*, qui exercitum conscri-
bit, delectum habet. A λίγμῃ.
στρατορμάντις, *ε*ως, *δ*, vates, augur exercitus, ut
Calchas *ap. Hom.*
στρατοπόδαρχος, *ε*, *δ*, qui castris præstat, cas-
trorum prefectus; (2) imperator, dux ex-
ercitus. Ex στρατόπιδον et ἀρχή. Hinc
στρατοπόδαρχία, *α*, *ς*, *ή*, castrorum præfectura.
στρατοπόδαρχος, *α*, *ς*, *ή*, castrametatio; (2) castra
ipsa; (3) dispositio exercitus, *Polyb.*
στρατοποίδευσίς, *ή*, idem cum στρατοπείδια, *Plat.*
στρατοποιδεύσις, *η*, *δν*, ad castrametationem
pertinens. A
στρατοπείδισμα, castra metor. Nῦν μίανρον πορευ-
όντες ἐστρατοπείδισμα, *Xen.* A
στρατόπιδον, *ε*, τὸ, castra; (2) exercitus.
στρατόπιδωτες, *ων*, exercitum trajiciens mare,
seu jubens trajicere. ῥήματα πολιταίς τὰς
στρατοπιδώτας ἐρεῖ, orationem habebit ad cives
hortans eos mare trajicere, *Lycophr.* 1037.
A πλώω.
ΣΤΡΑΤΩΣ, *ε*, *δ*, exercitus, copie militares,
sive terrestres sive navales; (2) multitudo;
dicitur et adjective, *Ern.*
στρατόρῃ, vel στρατόρην, *adv.* ab exercitu.
στρατοφύλαξ, *α*, *ς*, *ή*, custos exercitus, copi-
arum dux sive præfectus.
στρατόνιστος, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poet.*
pro ἐστράνιστο et ἐστράνιστον, a στρατόμαι.
στρατωνίδης, *δ*, pro στρατιώτης, *Ar.*
στραφεῖς, *aor.* 2. part. pass.
στραφθεῖς, *aor.* 1. part. pass. verbi στρέφω.
στραφθῆναι, conversum esse, *aor.* 2. inf. pass.
στρέβλη, *η*, *ς*, instrumentum nauticum; (2)
tormentum, instrumentum tortorum. (1)
γινώμφεται ἀκάφος στρέβλαισι ναυτικῆριον ὡς
προσηγμένον, veluti cuneis nauticis adduc-
tum, *Æschyl. Suppl.* 450. A στρέβλος.
στρεβλόκερος, *δ* *ζ* *η*, cornua vara habens.
στρεβλόπες, *ο*δος, *δ*, scaurus, *Ph.*
στρεβλός, *η*, *δν*, tortuosus, flexuosus; (2) per-
versus, calidus, versutus; (3) strabo, qui
perversus et distortus est oculis. A στρέφω.
Hinc
στρεβλώτης, *η*τος, *ή*, tortuositas; (2) perva-
sitas.
στρεβλῶν, *ω*, fut. *ώσω*, torqueo, tormentis dis-
torto, distorqueo, perverto, depravo. "Α ὁ
ἀμακίης, *ζ* ἀσκήριται στρεβλῶν, 2 Pet. 3, 16.
"Ἱμνῆς στρεβλώσαντες αὐτὸν ἀποκτείναντι, *Dem.*
A στρέφω. Hinc
στρέβλωσις, *ε*ως, *ή*, tortura, vexatio.
στρεβλωτήριον, *ε*, τὸ, tormentum, locus tor-
mentorium.
στρεβλωτής, *ε*, *δ*, eculus, *Ph.* (2) tortor.
στρέμμα, *α*τος, τὸ, tortum, intortum; (2)
luxatum; (3) opus pistiorum. A στρέφω.
στρέπταιγλος, *ε*, *δ* *ζ* *η*, fulgorem seu lucem
avertens; radios deflectens, vox dithyramb
inepta ab *Aristoph.* irrisa, *Nub.* 334. Et
στρεπτός et αἰγλή.
στρεπτικός ἄρτος, idem cum σπρεπτός, *Ath.*
στρέπτινα, lusus genus, *Poll.*
στρεπτός, *gen. sing. Ion.* pro σρεπτῷ.
στρεπτός, *η*, *δν*, versatilis, versabilis, volubilis
tortilis, flexilis; (2) tortus, χίτων, lorice
conserta annulis. (1) διὰ σρεπτῶν χιτῶνες
per tortilem annulis tunicam, *Il.* 5, 113.
A στρέφω.
στρεπτός, *ε*, *δ*, torques. Ab eod.
στρεπτοφόρος, *ε*, *δ* *ζ* *η*, torquatus, torquen-
gestans. A præc. et φέρω.
στρεπτός, *α*, *ς*, *ή*, torquatus, torquen-

Στρέφω, pro σείω, *Sleph.*
 Στρεγυδάω, *δνός, ἡ, adstrictio gutturis, hinc ani-*
mi deliquium. Στρεγυδῶν προδίδωσι δαμα-
ζήμυτος καμᾶτοισιν, dolore victus jacet præ
animi deliquio, Nicand. Alexiph. 313. A
 Στρέφω, *proprie idem quod σκαγγύω, gutta-*
tim expremo; unde dolore afficio; στρέ-
φωμαι, paullatim deficio, tabesco, consumor,
vexor; (2) cunctor, cesso, tempus tero, ut
σκαγγύωμαι, Il. 15, 512. Od. 12, 351. Με-
γάλην δ' ἐστρεφύω νόστον, Call. A στρέφ.
 Στρεφάσκω, *verto. A σείω.*
 Στρεφιδίνω, *ᾧ, f. ἥσω, in gyram ago; σφιδρί-*
νην, vertigine correpti sunt, 3. pl. aor. 1.
pass. pro ἐστρεφιδνήθησαν, Il. 16, 792. Ex
σειώω et δινώ.
 Στρεφιδία, *aor. 1. part. pass. f. g. verbi σείω.*
 Στρεφιδντες, *nom. dual. aor. 1. part. pass.*
 Στρέφος, *εὖς, τὸ, idem quod σείμμα, et pel-*
lis, quo sensu melius est σείφος. A σείω.
 Hinc
 Στρεφός, *ᾧ, pelle tego, (melius σερφός, Ern.)*
 ΣΤΡΕΦΩ, *fut. φω, verito, verso, flecto, tor-*
queo; (2) torqueo, i. e. ango; (3) verso,
volutio, cogito; (4) revento, remeo; στρί-
φωμαι, convertor, mutor, contorqueor, con-
torquendo luxor; (2) versor, occupatus
sum; ἐστρέφην, aor. 2. σφαιφί, conversus;
ἐστραμμένος, tortus, perf. pass. Θηοῦ, πάλιν
με στρέφον, ὡς ἴδω τίνα, Eur. Herc. Fur. 1412.
Στρέφον ἀνταγυῖς κούρας, Aristoph. Thesm.
909. Πρὸς κέρους ἴδιον ἄλλος ἄλλωσι στρέφει,
Eur. Supp. 414. Ἐπὶ γὰρ σείρεσθαι, Plato.
εἰς τὰ ἔθνη, Act. 13, 46. (1) σείφωσι φάμαι,
fama convertit se, Eurip. Med. 416. Τῷ δὲ
οὐ φόβος ἐκ ἂν σφαιφίην, tuam enim vanilo-
quentiam nihil moror, Soph. Aj. 1135.
 Στρέφιστος, *εὖς, ἡ, rectius σείφωσις, quum quid*
operitur corio. A σείω.
 Στρεφάσκω, *verto; imperf. σείφωσκον, Il. 18,*
546.
 Στρεφάσχω, *enosis, ὁ, ἡ, torquens collum, Apoll.*
 Στρεφίμαλλος, *ε, ὁ, ἡ, intortum, i. e. cris-*
pum habens vellus; (2) versipellis, versut-
us. Ex σείφωσι et μαλλός.
 Στρέφω, *εὖς, ἡ, versio, conversio; (2) fraus.*
 A σείω.
 Στρεφωδία, *causam perverso, jus perverso*
malis artibus. Στρεφωδικῆσαι, ἐς τὸς χρεῖσας
διαλοθεῖν, Aristoph. Nub. 433. A præc. et
δικη.
 Στρεφωδοκωπᾶνεργια, *ας, ἡ, versutia in per-*
vertendis causis seu litibus, Aristoph. Av.
1474.
 Στρεφωδίνω, *ᾧ, fut. ἥσω, in gyram flecto.*
 Στρενίς, *adv. aspere. Στρενίς δὲ περὶ σφελῆ*
βρέμει ἀκτῇ, Apoll. Rhod. 2, 323. A
 ΣΤΡΗΝΗΣ, *εὖς, ὁ, ἡ, asper, acutus; (2) qui*
moribus asperis est; turgidus, turgescens.
Vide Ern.
 Στρενία, *ᾧ, fut. ἥσω, luxuriose vivo, lascivia,*
Gl. V. gestio in malam partem. Ὅσα ἰδὲ
ἄσιν ἱκανῆ, ἐς ἐστρενιάσει, Apoc. 18, 7. σtreni-
σαντες, Ib. 9. A
 ΣΤΡΗΝΟΣ, *εὖς, τὸ, luxus, deliciæ; (2) tumul-*
tuatio; (3) fastus, morum asperitas.
 Στρενιφωστος, *ε, ὁ, ἡ, vocem asperam habens.*
 Ex σtrenῆς et φωνή.
 Στρεφιλικυῖς, *ne nauci quidem, ne tantillum*
quidem, Aristoph. Ach. 1040, idem quod
 ΣΤΡΙΒΟΣ, *ε, ὁ, exilis et tenuis vox avis.*
 Στρεφμός, *ε, ὁ, stridor. A σείω, pro σείω.*
 Στρέξ, *γὸς, ἡ, columnæ canaliculus, striatura,*
strix, nycticorax, Ern.
 Στρεφός, *ἡ, ὄν, strigosus, Gl. V. σφιδών, acer-*
bund, Ph. A σείω.
 Στρεφάνιος, *ε, ὁ, ἡ, qui exagitando vincit,*
Hes. Ex σρόβος et νίκη.
 Στρεφελός, *ἡ, ὄν, tortuosus, flexuosus, incurvus.*
 A σρόβω.
 Στρεφύς, *εὖς, ὁ, instrumentum fullonicum,*
Ern. A
 Στρεβύς, *ᾧ, fut. ἥσω, circumago, torqueo; (2)*
perturbo, turbo. Πάντα τρέπον τε σταντὸν
σρόβου πυκνώσας, Aristoph. Nub. 702. Ἄλλ'
ἔπειν ἐς σρόβον μηδὲν ὀλίγον ποίει, Id. Eq. 385.
 Μαρία

Μανίας ὑπὸ δυνάμει ἄμαρτα σφοδρῶσαι, *Id. Ran.* 918. A σφίβη.
 Σφοδρῶς, ἢ, ὄν, impetuosus; (2) qui circumagitur, circumrotatus, ut *Ixion*. A præc.
 Σφροβίλος, nux pinea, *Ph.* A σφροβίλος.
 Σφροβίλος, ὦ, fut. ἴσω, turbineo vortice circumago, *Gl. V.* intorqueo. Ab eod.
 Σφροβίλειον, pinetum, *Gl. V.* Ab eod.
 Σφροβίλη, ἡ, linamentum, aut aliud quid in turbinis modum contortum. Ab eod.
 Σφροβίλειος, ἴση, ἴον, pineus. Ab eod.
 Σφροβίλειος, ἡ, ὅ ὑπὸ σφροβίλειος ὄνος, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.
 Σφροβιλοβίλος, ὄν, quasi oblique videns, idem quod ἱεροβίλος, vividos, nitidos, pulchros oculos habens, rotatiles, versatiles.
 Σφροβιλοβίλος, ἴος, ὅ ἢ, similis turbini seu cono, seu nuci pineæ. Ex seq. et ἴδος.
 Σφροβίλος, ἡ, ὅ, vortex, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; (2) pinus, *Gl. V.* nux pinea, nucleus nucis pineæ. A σφροβίλος. Hinc
 Σφροβίλειον, ὦ, f. ὦσω, verso, circumago. Σφροβίλοι τὴν γλῶτταν, *Plut.*
 Σφροβιλοβίλος, ἴος, ὅ ἢ, turbينات; (2) frequens anfractus. "Ὅρος σφροβιλοβίλος, *Plut.* A σφροβίλος.
 Σφροβίλος, ἡ, ὅ, vertex, vertigo, gyrus. A σφρίβω.
 Σφροβίλος, ἡ, *Sch. Theoc.* idem quod σφροβίλος.
 Σφρογγύλαιος, rotundo, rotundum efficio. A σφρογγύλος.
 Σφρογγύλειον, τὸ, opus rotundum, ut globus, cylindrus. A
 Σφρογγύλειον, f. ἴσω, idem quod σφρογγύλαιον.
 Σφρογγύλειον, fut. ἴσω, idem; (2) ore rotundo loquor. Σφρογγύλειον τὰ νοήματα, *Dion. Hal.* A σφρογγύλος.
 Σφρογγύλη, ἡ, rapum, *Sleph.* σφρογγύλαι, αἱ, teretes zonæ, *Poll.*
 Σφρογγυλιώδης, ἴς, potius σφρογγυλιώδης, et Σφρογγυλιώδης, ὄν, rotundus. A δινίω.
 Σφρογγυλοειδής, ἴος, ὅ ἢ, idem.
 Σφρογγυλοκαυλός, ἡ, ὅ ἢ, qui rotundum habet caulem.
 Σφρογγυλόλοφος, ἡ, ὅ ἢ, rotunda siliqua inclusus.
 Σφρογγύλομαι, rotundus fio. A σφρογγύλος: sed præstat aut σφρογγύλλομαι, aut σφρογγυλάμαι, *Ergn.*
 Σφρογγυλοναύτης, ἡ, ὅ, qui oneraria navi navigat, quæ Gr. σφρογγύλα dicitur.
 Σφρογγυλοπλευρός, ὄν, rotundum latus habens.
 Σφρογγυλοπόσσωτος, ἡ, ὅ ἢ, qui rotunda est facie. A πόσσωτος.
 ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, ὤλη, ὤλον, rotundus, teres, globosus.
 Στρογγυλότης, ἡ, ὄν, rotunditas, figura rotunda aut teres. A στρογγύλος. Unde
 Στρογγυλῶν: vide στρογγύλων. Καταφερόμενον ὕδωρ ἐξ ὕψους στρογγυλῶται, *Al. Aphr.*
 Στρογγύλαμα, τὸ, orbis, coagmentum rotundum, *V. T.*
 Στρογγύλως, adv. rotunde; (2) figura tereti.
 Στρογγύλωσις, ἴος, ἡ, rotundatio exercitus, *V. T.*
 Στροβίλος, idem quod σφρίβω.
 Στροβίλος, ἡ, ὅ, tuber, vibex, *Hes.* A
 Στροβίλος, ἡ, ὅ, idem quod σφρίβω, vel σφρίβωτος.
 Στροβίλειον, ἡ, τὸ, turbo, conus, *Nic. Th.* 629. A σφρίβωτος.
 Στροβιλοβίλος, adv. turbineo in modum. Ab eod.
 Στροβιλοβίλος, ἴς, idem quod σφροβίλος, *Sleph.*
 Στροβίλος, ἡ, ὅ, turbo. A σφρίβω.
 Στροβίλος, ὦ, f. ὦσω, turbineo vortice verso seu circumago; (2) verso, circumago. A præc.
 Στροβιλοβίλος, ἴος, ὅ ἢ, turbineo seu coni figuram habens. Ab eod.
 Στροβίλειον, ἡ, τὸ, passerulus, et universe quævis avicula. *Dim.* A σφρίβωτος.
 Στροβίλειος, ἴα, ἴον, struthius. Ab eod.
 Στροβίλειον, fut. ἴσω, passeris in modum strido; (2) radícula purgo.
 Στροβίλειον, ἡ, τὸ, passerulus. *Dim.* a σφρίβωτος.
 Στροβίλος, ἴα, ἴον, struthius; (2) radícula purgo. Ab eod.

Στροβιλοβίλος, ἡ, ὅ vel ἡ, struthiocamelus, avis; struthio, *Ph.*
 Στροβιλοβίλος, ἡ, ὅ ἢ, habens caput passeris aut struthiocameli; (2) monstrosus. Ex σφρίβωτος et κεφαλή.
 Στροβιλοβίλος, ὄδος, ὅ ἢ, pedes struthiocameli habens.
 ΣΤΡΟΤΕΟΣ, ὦ, ὅ, passer; (2) struthio, struthiocamelus; (3) avis quævis parvula; (4) herba quædam.
 Στροβιλοβίλος, ἡ, ὅ ἢ, struthiones vorans; (2) passeris vorans.
 Στροβιλοβίλος, ἡ, ὅ, versutus, qui multas novit strophas, epith. Mercurii. A σφρίβω.
 Στροβιλοβίλος, ἡ, ὅ, conversio, vertigo, vortex, flexus; (2) rotula, orbis, orbiculus; (3) caseus, *Il.* 16, 775. Μισοτήν γὰρ πᾶσα περιστρέφεται σφροβιλοβίλῳ, *Arat.* 43. A
 Στροβιλοβίλος, f. ἴσω, verto, verso, *Od.* 18, 314. A σφρίβω.
 Στροβίλος, ἡ, ὅ, quæ circumagitur, tortuosa, anfractuosa, ut via.
 Στροβίλος, ὦ, verto, volvo, verso.
 Στροβίλειον, ἡ, τὸ, instrumentum vertendo navem; (2) pars theatri. *Gl. V.* versoria.
 Στροβίλος, ἴος, ὅ, vertebra; (2) summus dorsi spondylus; (3) cardo in foribus.
 Στροβίλος, ὦ, versutis et strophis utor.
 Στροβίλος, ἡ, ὅ, versio, versura, flexus; (2) chori ad spectatores conversio, pars carminis lyrici habens antistrophen suam; (3) tergiversatio fraudulentia, strophæ, versutia. *Gl. V.* σφρίβω, strophæ. A σφρίβω.
 Σφρίβωτος, ἡ, vertebra, cardo; (2) versura, flexus, verso. Σφρίβωτος ἐνδοθεν κυκλόμενοι, *Eurip.* *Phæn.* 1133. Καὶ περὶ τὸν διαυχόμενον ἄμα καὶ νωτιαίον μυελὸν ἐξ αὐτῶ σφροβιλοβίλος πλάσας, ὑπὸ τινεὶ αἰὶν σφρίβωτος, quasi cardines subdidit, *Plato in Timæo*, 3, 74. A σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, ἡ, τὸ, zona, qua mulieres cingi solebant; (2) redimiculum, quo viri et feminae caput ligabant. A σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, ἴδος, ἡ, conversio; (2) volumen, spira; (3) laqueus. (3) ὡς ἐν ἡλικίᾳ πλεονέκτης ἡμῶν σφρίβωτος ἐκἀνήσκει, *Eurip.* *Andr.* 719. A σφρίβωτος.
 Σφροβιλοβίλος, circumago. Vide σφροβιλοβίλος.
 Σφροβιλοβίλος, ἡ, versutia in dicendo, fraus. A λήγω.
 Σφροβιλοβίλος, ἡ, fut. ὦσω, intestina mihi torquentur, torminibus vexor seu laboro.
 Σφροβιλοβίλος ἴατος, *Hipp.* A
 Σφρίβωτος, ἡ, ὅ, funiculus e loro vel cannabi, aliæ materia; fascia, cirrus, cincinnus; (2) torsio, tormina intestinum; σφρίβωτος, tormina, *Gl. V.* A σφρίβωτος. Hinc
 Σφροβιλοβίλος, ἡ, cui densi quid innatat, ut in urina.
 Σφροβιλοβίλος, ἡ, ὄν, versatilis. A σφροβιλοβίλος.
 Σφροβιλοβίλος, ἡ, ὄν, austerus, acerbus; (2) de homine austero, acerbio, moroso. A σφρίβωτος.
 Σφροβιλοβίλος, ἡ, ὄν, acerbitas. A præc.
 Σφρίβωτος, ἡ, τὸ, idem quod
 ΣΤΡΥΧΝΟΣ, ἡ, ὅ, solanum, herba. *Angl.* NIGHTSHADE.
 Σφρίβωτος, ἡ, τὸ, stratum, stragulum, stramentum, vestis stragula variegata; unde et σφρίβωτος, τὰ, liber varii et mixti argumenti. A σφρίβωτος. Hinc
 Σφρίβωτος, ἡ, ὅ, vestis subtilis; (2) saccus ex pannis lineis laneis consutus, quibus stragula deponi et colligari solebant; (3) piscis quidam dorso variegatus; (4) liber varii argumenti. *Gl. V.* pulvinar.
 Σφρίβωτος, fut. ἴσω, sterno, insterno.
 Σφρίβωτος, ἡ, τὸ, ligamen seu vinculum quo vestis stragula constringitur; fascia qua stragula convoluta solent ligari; (2) vestis stragula vinculo colligata. Ex σφρίβωτος et δισμός.
 Σφρίβωτος, ὅ, ἢ, idem et ex iisd.
 Σφρίβωτος, ἡ, τὸ, cui stragulorum custodia demandata est.
 Σφρίβωτος, ἡ, ὅ, stratum, lectus, stragulum, lectisternium, torus. Σφρίβωτος ἡ ἀλκὴν ὄντα ἡλθμεν πύρι, eo quod venimus in certamen de stragulis, *Eurip.* *Phæn.* 424. A

Σφρίβωτος, seu σφρίβωτος, fut. σφρίβωτος, eterno, i. e. dejectum humi expando aut alio in loco plano, σφρίβωτος, sterner, *Gl. V.* a. 1. imperat. ἱσφρίβωτος, stratum, *Gl. V.* perf. pass. part. Αὐτὸς κλίνῃ σφρίβωτος, τράστειαν κοσμεῖ, *Xen.* Κῆρυκεν γ' ἴσας ἢ κἀλυνε σφρίβωτος, *Eur.* *Supp.* 767. "Ἐσφρίβωτος λήχος, *Id. Med.* 41. A σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, ἡ, ὅ, stratura.
 Σφρίβωτος, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. σφρίβωτος, pro σφρίβωτος, eterno.
 Σφρίβωτος, ἡ, ὅ, strator; (2) parva trabs, asser. *Gl. V.* asserculus; (3) crates textilis; σφρίβωτος, asseres, *Ph.* asserculi, *Gl. V.*
 Σφρίβωτος, ἡ, ὅ, strator, *Gl. V.*
 Σφρίβωτος, ἡ, ὄν, stratus, instratus, stragulis instructus.
 Σφρίβωτος, præc. inf. med. pro σφρίβωτος, a
 Σφρίβωτος, ὦ, verso, circumago. "Ἄλλ' ἐπὶ κυανίαν ἀνδρῶν δῆμον τί πόλιν τί Σφρίβωτος, *Hesiod.* *Op.* 526. *Od.* 7, 105. A σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, nom. pl. part. præc. med. contr. pro σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, χρυσῶ, crustæ auri, *V. L.*
 Σφρίβωτος, ὄρος, ὅ ἢ, odio prosequens viros. Ex σφρίβωτος et ἀντί.
 Σφρίβωτος, ὄρος, ὄν, terribilis, horribilis, tristis, gravis; (2) odio dignus. *Gl. V.* invisus, odiosus. A σφρίβωτος. Hinc
 Σφρίβωτος, ὄρος, ὄν, tristitia, mœstitia.
 Σφρίβωτος, ὄρος, ὄν, invisus; (2) cum odio adspiciens, invisio aspectu et torvis oculis cernens. Ex σφρίβωτος et ὦψ.
 Σφρίβωτος, ὄρος, ὄν, invisus, cuius adspicere aversamur; ingratus aspectu. Ex iisd.
 Σφρίβωτος, adv. horribiliter, horrendum in modum.
 ΣΤΥΓΕΩ, ὦ, fut. ἴσω, odio prosequor, odi, reformido, exhorresco, extimesco; σφρίβωτος, odio et horriore sum, invisus sum; σφρίβωτος, odise, aor. 1. inf. a fut. σφρίβωτος, quasi a σφρίβωτος, aor. 2. Σφρίβωτος θεοὶ τὸς κακῶς, *Suph.* *Aj.* 133. Σφρίβωτος δ' ἀνδρὶ φαμέακοι σοῖς, *Eur.* *Andr.* 157.
 Σφρίβωτος, ὄρος, τὸ, odium; (2) quod aliquis odio habet. A σφρίβωτος. Unde
 Σφρίβωτος, ἡ, ὄν, odiosus, qui odio et horriore est, odio dignus. *Gl. V.* detestabilis.
 Σφρίβωτος, pro σφρίβωτος, *Hes.*
 Σφρίβωτος, ἴα, ἴον, stygius, infernalis. A σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, fut. ὦσω, tristitia addicor, triste et sævum tueor. "Ὅ δὲ σφρίβωτος ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπὸ λυπόμενος, *Marc.* 10, 22. Σφρίβωτος ὁ θρανός, *Matt.* 16, 3. A σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, acc. sing. aor. 1. part. act.
 Σφρίβωτος, ὄν, tristitiam adferens. A σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, ἡ, ὄν, odiosus, invisus, gravis, tristis, terrificus; σφρίβωτος, anxia, *Ph.* σφρίβωτος, dirum, *Ph.* σφρίβωτος, tristior, *Ph.* Σφρίβωτος οἰμαζέας, *Suph.* *Antig.* 1226. A σφρίβωτος. Hinc
 Σφρίβωτος, ὄρος, ἡ, mœstitia, moror.
 Σφρίβωτος, ὦ, fut. ὦσω, contristo. A σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, pro σφρίβωτος, *Sleph.*
 Σφρίβωτος, ἡ, ὅ, qui odit cubilia, conjugium. Ex σφρίβωτος et δέμον, cubile.
 Σφρίβωτος, ὄρος, τὸ, odium. A σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, fut. ἴσω, (ut hinc sit σφρίβωτος, et σφρίβωτος) vide σφρίβωτος, *Od.* 11, 501.
 Σφρίβωτος, ἴδος, ἡ, columna, pila. *Dim.* a σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, ἡ, ὅ, idem et ab eod.
 Σφρίβωτος, ἡ, ὅ, supra columnam locatus, in columna stans. A σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, ἡ, ὅ, columnæ pes seu basis. Ex σφρίβωτος et βαῖνα.
 Σφρίβωτος, ἴος, ὅ ἢ, columnæ similis. Ex ἴδος.
 Σφρίβωτος, ἡ, ὅ, σφρίβωτος, columnis fulcior. A
 Σφρίβωτος, ἡ, ὅ, columna; (2) fulcrum.
 Σφρίβωτος, ὄρος, τὸ, tentigo. A σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, ὄρος, τὸ, spissamentum, adstringendi vim habens. A σφρίβωτος.
 Σφρίβωτος, ἡ, Styx, fluvius infernalis, causa Diis immutabilitatis secundum Orphicos; (2) fons ad Nonacrin in Arcadia horribili frigiditate; (3) horror tremorque ex perfrictione. A σφρίβωτος.

Στύξαιμι, aor. 1. opt. act. verbi στυγνῶ.
 Στυπάζω, stipite pello, Hes.
 Στυπίον, et στυπίον, et στυπίον, linum, stupa.
 Α στυπη.
 Στύπαξ et στυπάξ, kos, ὁ. Dim. α στυπη.
 Στυπιοκόλης, et στυπιοκόλης, et στυπιοκόλης,
 α, ὁ, venditor stupearum vestium, Aristoph.
 Eq. 122.
 Στύπη, et στυπη, ης, ἡ, stupa. Hinc
 Στύπτος, η, ον, stupeus.
 Στυπτογλύφος, α, ὁ ἢ ἡ, qui ligna vel stipites
 polit et scalpit, Hes. Α γλύφω.
 Στύπος, εος, τὸ, stipes, caudex, truncus. Καί
 τὸ μὲν ἵν' ἐν στυπι προβάλλων πολυχανδέος ἕλμα.
 Nic. Th. 951. Α στυπω.
 Στυπαπῶκος, α, ὁ, τὸ στυπα, Ar. Sch.
 Στυπατηρία, ας, ἡ, sc. γῆ, alumen. Α στύφα.
 Στυπατηριάδης, εος, ὁ ἢ ἡ, aluminosus, alumen
 resipiens. Α πρᾶc.
 Στυπτικός, ἡ, ὄν, adstringendi vim habens. Α
 στύφω.
 Στυρακίζω, f. ἴσω, pungo, stimulo; (2) styra-
 cem refero odore. Α σύραξ.
 Στυράκιος, ἴνη, ἰον, ε, styrae confectus, de ge-
 nere unguenti. Ab eod.
 Στυράκιον, α, τὸ, idem quod
 ΕΥΤΥΡΑΣ, ἄκος, ἡ, styrae, arbor Syriae; (2) la-
 crima ejus, suffimen. Οἱ πλείους χροῖνται
 Στυμάτιος οἱ δεισιδαίμονες, Strabo; (3) gen.
 masc. ὁ, lignum jaculi, hastile, atque inde
 pro jaculo ipso, Plut. Gl. V. tonsilla.
 Στυφέλιζω, fut. ἔω, Dor. pro σω, aspere tracto,
 duris verbis verberibusque incesso; (2)
 dispello, discuto, disijcio; (3) coerceo.
 "Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλους ἐπενώμα στυφέλιζων, Soph.
 Ant. 143. Il. 7, 261. Od. 16, 108. Α συ-
 φέλός. Hinc
 Στυφέλισμός, ὤ, ὁ, injuria, contumelia, quum
 quis injuriöse loco deturbatur.
 Στυφῶδες, ἡ, ὄν, vel στυφῶδες, ἡ, ὄν, asper, durus,
 adstrictus, firmus. "Ἐρρίψ' ἱμαυτὴν τῇδ' ἀπὸ
 σφύλης πέτρας, Æsch. Pr. 747.
 Στυφούεις, ὅσσα, ὄν, adstringendi, densandi vim
 habens. Α στύφω.
 Στυφοκόμος, ὤ, pugnae. Α seq. et κομῆσι.
 Στυφός, ἡ, ὄν, asper, densus. Hinc
 Στυφότης, ητος, ἡ, densitas, asperitas.
 Στυφρός, ῥῶ, ῥόν, durus, rigidus; (2) retorri-
 dus, duratus, callosus.
 ΤΥΨΩ, adstringo, de gustu; (2) spisso,
 denso. Στύψην τὸ δίεμα, Gal.
 Τύψις, εως, ἡ, adstrictio; (2) spissatio; (3)
 tinctura. Α πρᾶc.
 ΤΥΨ, f. σύσσω, adstringo, denso, durum red-
 do; (2) tristitia adificio; (3) pass. densor,
 adstringor; (4) tentigine laboro; (5) tristis
 sum, Lys. 152. Κάγῳ κατεύειν βέλομαι, ἢ
 σύσμαι, Aristoph. Ach. 1833.
 Τυψικός, ἡ, ὄν, stoticus. Α σῶς.
 Τυψωδόκος, pro μωδόκος, Hes.
 Τυψώλειν, ὤ, fut. ἴσω, loquax sum, garrulus
 sum, nugor. "Α (μειράνια) τυψωλείται σοιαδί
 καθήμενα, Aristoph. Eq. 1372.
 Τυψωλεύομαι, fut. εὔσομαι, idem.
 Τυψωλήρης, α, ὁ, loquax, garrulus.
 Τυψωλὶς, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas; (2)
 facundia, lepos. Α σψώλιος.
 Τυψωλλίος, pro σψώλιος, Hes.
 Τυψωλλιστὴν ἀλεκτηδῆς, α, ὁ, loquacium nuga-
 rum consanicator, garrulus, nugator; vox
 Aristophanica forma patronymicorum,
 Ran. 951. Ex σψωλλίς et συλλίγω.
 Τυψωλλόμαι, idem quod
 σψωλλίλλω, idem quod σψωλλέω. Hinc
 Τσώμυλλα, ἁτός, τὸ, idem quod σψωλλία.
 Τσώμυλλος, α, ὁ ἢ ἡ, garrulus, loquax, dicax,
 lepidus, facundus, facetus. Α σῶμα.
 Τῷ, tu, gen. σῶ, tui.
 Τσάγριδες, αἱ, piscium genus, Ath.
 Τσάγρις, εος, α, ὁ ἢ ἡ, aprinus, aprunus:
 Τσάγρις, α, ὁ ἢ ἡ, idem. Α
 Τσάγρις, α, ὁ vel ἡ, qui sues capit; (2) qui
 apros venatur. Soph. in Achillis Ama-
 toribus. Subst. aper. Ex σῶς et ἄγριος vel
 ἄγρα.
 Τσάγριδης, εος, ὁ ἢ ἡ, apro similis. Α πρᾶc.

Συαγχος, *υ*, *ὁ* *ξ* *ή*, *sues strangulans, suffocans.*
Ex sūs et āγχος.
Συαίνα, *ης*, *ή*, *piscis quidam*; (2) *peculi genus.*
A sūs.
Συδς, ἄδος, *υς*, *Hes.*
Συδαξ, ἄκος, *ὁ* *ξ* *ή*, *qui porcinis est moribus*;
 (2) *salax et proclivis ad Venerem, subax.*
Est et genus piscis.
Συδαρίζω, *ῥ*, *ῖσα*, *Sybaritarum more luxu et*
delicis diffuso, Aristoph. Pac. 344.
ΣΥΒΑΡΙΞ, ῖδος, *vel ῖος*, *Sybaris, urbs Italiae*;
 (2) *luxus, qui incolas urbis dictae quondam*
occupaverat. Hinc
Συβαρίτης, υ, *δ*, *Sybarita qui est e Sybari.*
Συβαρίτιδος, ῆ, *ὄν*, *Sybariticus*; (2) *mollis, lux*
uriosus. A prac.
Συβαρίτης, ῖδος, *ή*, *femina Sybaritica.*
Συδας, *idem quod σὺδαξ.*
Συθήνη, ης, *ή*, *theca ex corio, proprie suillo*;
 (2) *venabulum. A sūs.*
Συθῖνι, ῆ, *pro συθῖνι, Poll.*
Συθόσιον, υ, *τὸ*, *grex suum pascentium*; (2)
suile, hara. Ex sūs et θόσις, pastus.
Συθώτης, *υς*, *ή*, *porcos pasco, Hes.*
Συθώτης, υ, *δ*, *subulcus. Ex sūs et θώα.*
Συθωτίδος, ῆ, *ὄν*, *ad subulcos pertinens, subul-*
cis proprius. A prac.
Συθώτρια, ας, *ή*, *subulca*; (2) *subulcorum prop-*
ria. Ab eod.
Συργγῆλακτος, υ, *ὁ* *ξ* *ή*, *collactaneus, collac-*
teus. Ex sūn et γάλα.
Συργγαμβρος, υ, *δ*, *congener. Gl. V. συργγαμβροί,*
mariti duarum sororum.
Συργγαμία, ας, *ή*, *connubium, Gl. V. A*
Συργγᾶμος, υ, *ὁ* *ξ* *ή*, *conjux, maritus vel uxor*;
 (2) *rivalis. (2) καὶ συργγάμοισι δυσμενὲς μάλις*
αἶ, Euripid. Andr. 182.
Συργγεγραφός, acc. pl. part. act. v. συγγράφω.
Συργγίτων, ονος, *δ*, *vicinus, Eur.*
Συργγίλαιά, ᾧ, *fut. ᾶσα, simul cum alio rideo.*
Gl. V. συγγίλῳ, conrideo.
Συργγεναλογία, ᾧ, *fut. ῖσα, ad idem genus re-*
fero; *eidem familiae ascribo. Συργγεναλο-*
γίει τινά, Herodot.
Συργγενία, ας, *ή*, *cognatio, adfinitas. Ph. pro-*
pinquitas, prosapia. A συγγενής.
Συργγενίσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγγίνομαι.
Συργγενίσι, cognatis, dat. pl. a συγγενής.
Συργγενίτις, υς, *ή*, *communis mater, communis*
soror.
Συργγενίτις, ῆ, *idem, ap. Phil. ubi est soror.*
Συργγενής, ῖος, *ὁ* *ξ* *ή*, *consanguineus, cognatus*;
gentilis, Ph. Ex γίνομαι. Unde
Συργγενήσις, εως, *ή*, *congressus, coitus.*
Συργγενήτωρ, ορος, *δ*, *communis pater.*
Συργγενικός, ῆ, *ὄν*, *idem quod συγγενής· πόλεμος*
συγγενικός, bellum inter cognatos; (2) *patri-*
us, ut ἔθνη συγγενικά, mores patrii.
Συργγενικός, αὐτὸ, *ut cognatos decet, i. e. amice.*
Συργγενικάτατα, adv. familiarissimè, Ph. A pr.
Συργγενίς, ῖδος, *ή*, *cognata, consanguinea.*
Συργγενάω, ᾧ, *congenero.*
Συργγενήτωρ, ορος, *δ*, *idem quod συγγενής.*
Συργγενάμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. verbi
συγγίνομαι.
Συργγενάς, adv. cognatione.
Συργγεύομαι, una gusto, una edo.
Συργγεωγρός, ᾧ, *δ*, *socius in agro colendo.*
Συργγεῖθαι, una gaudeo.
Συργγεράσκω, fut. ῥάσω, senesco simul, conse-
nesco.
Συργγεράς, idem.
Συργγῆρος, υ, *ὁ* *ξ* *ή*, *sociam senectutem habens,*
consenescens. Ex sūn et γῆρας.
Συργγίνομαι, simul sum, converter; (2) *con-*
suetudo est mihi cum aliquo; (3) *convenio,*
congregor; (4) *concumbo, coeo*; (5) *ad-*
sum, auxilior; (6) *simul gignor, congignor*;
aor. 2. συγγενόμενι, una fui. Εἰ μέ τίς γινώ-
σκειόταν ἤτιέντ' ἀδελφὸν ὡς συγγίνομαι, Eur.
Elect. 100. ὦ θεοὶ πατέρες, συγγένισθέ γ'
ἀλλά νῦν, Soph. El. 413.
Συργγινώσκω, consentio; (2) *conscious sum*; (3)
cognosco, agnosco; (4) *ignosco, veniam*
δο; *συγγινάβι, ignosce, Gl. V. Συγγινώσεται*
οἱ τινὲ ἀμαρτίαν πόσις, Eurip. Andr. 839.

Καὶ ἔγω σοι συγγιγνώσκω, Xen. (4) Ζυῖς τ' αὖ
σύνηγον ἔνι δικῇ χειρὲ μέναι, ignoscet, Soph.
Trach. 279.

Συγγνώαι, ας, ἡ, venia. Α συγγνώσκει. Unde
Συγγνώμη, ης, ἡ, venia; (2) consensus; (3)
indulgentia, concessio, permissio.

Συγγνωμομέναι, veniam do.

Συγγνωμοῦντες, ἡ, ὄν, ad veniam dandam prop-
tensum, facilis in danda venia; (2) venia
dignus. Α συγγνωμοῖ.

Συγγνωμοικῶς, adv. indulgenter, ignoscendo.

Συγγνωμοσύνη, ης, ἡ, venia. Μεγάλην μὲν ἡμοὶ
τάτων δίδεμοι συγγνωμοσύνην, Soph. Trach.
1264. Α

Συγγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, facilis in danda venia,
mitis, indulgens; (2) consentiens, qui est
eiusdem sententiæ. Α συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, aor. 1. inf. pass. v. συγγνώσκει.

Συγγνώσις, εως, ἡ, cognitio.

Συγγνωστός, ἡ, ὄν, dignus cui ignoscatur, venia
dignus; συγγνωστοί, excusabiles, Gl. V. Α
συγγνώσκει.

Συγγρογοῦν, retroqueo, convertō, Ar.

Συγγροφάω, infigo, configo, clavis compingo.

Συγγρόνους, All. συγγρόνους, εως, ὁ & ἡ, qui est ex
eadem cognatione. Α

Σύγγρονος, υ, ὁ & ἡ, cognatus; (2) germanus,
frater vel soror.

Σύγγραμμα, ὅπως, τὸ, scriptum, liber, opus;
(2) res scriptis comprehensa. Α γράφα.

Συγγραμμάτιον, τὸ, opusculum, libellus. Dim.

Συγγραμματοφύλαξ, ἄκος, ὁ, præfectus tabu-
lario.

Συγγραφικῶς, adv. historicorum more.

Συγγραφεύς, εως, ὁ, scriptor, maxime historicus.

Συγγραφῆ, ης, ἡ, scriptio; (2) scriptio histo-
rica, historia; (3) scriptum, liber quivis,
commentarius; (4) syngrapha, cautio scrip-
tura.

Συγγραφά, vel συγγραφία, ας, ἡ, idem. Α

Συγγράφω, f. ψω, conscribo, scriptis mando;
(2) historiam scribo; (3) scripto caveo, stipu-
lor. Παλιωνίδην τινα συγγράφω, Luc. Τὰ
δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματικῆς συγγράφομαι,
Aristoph. Thesm. 439.

Συγγυμνάζω, fut. ὄσω, una, exerceo. Hinc

Συγγυμνάσις, ας, ἡ, exercitatio communis.

Συγγυμναστῆς, ὅς, ὁ, socius exercitationis.

Συγκάβηζω, fut. ὄσω, consero; (2) adoleo.

Συγκαβαίρειν, una evertō, tollenti (vel potius
deponenti) onus auxilior. Συγκαβαίρειν ἀγῶ-
νας, Herodot. Ἐκίστην τοῖς ὑπηρεταῖς συγκα-
βαίλει, Plutarch. in Agide.

Συγκαβαίρειν, una purgo.

Συγκαθαρίζω, fut. ὄσω, copulo, accommodo,
adopto, adorno. Πιστὰτ' ἀδελφὸν τόνδε συγ-
καθαρίζοιαι, Soph. Aj. 934.

Συγκάθεδος, υ, ὁ, assessor, Ph. Α καθεδρά.

Συγκάθεδρος, fut. 2. συγκάθεδμαι, una sedeo.
Gl. V. consideo, assideo.

Συγκάθεμαρμαι, destinatus sum; συγκάθεμαρ-
μένα, quæ homini ab initio destinata sunt
fato.

Συγκάθειρηνυμι, prò συγκάθειρην, Steph.

Συγκάθειραν, fut. ξω, una concludo, tanquam
carcere. Ἐγὼ γάρ σε συγκάθειρα τάτω τῷ
ἡμάχῳ πράγματα, Xen.

Συγκάθειραν, fut. ὄσω, deorsum traho.

Συγκάθειλκω, fut. ξω, idem.

Συγκάθεσις, εως, ἡ, submissio, qua se quis
alicui submittit ac cedit; (2) contentio
duorum inter se, comparatio. Α συγκα-
θερμι.

Συγκάθεσθαις, fut. concubitus. Α

Συγκάθειναι, fut. ὄσω, simul, una dormio, Gl.
Vet. conumbo, Ph. Τοῖς πηλικύτοις συγκα-
θεύειν ἴδομαι, Aristoph. Conc. 1003. Ταῦτ' αὖ
συνκαθεύδον, Luc.

Συγκάθειψω, ὡ, fut. ὄσω, simul decoquo.

Συγκάθειψω, fut. ψήσω, idem.

Συγκάθειμαι, una sedeo. Οἱ συγκάθειμενοι αὐ-
τοῖς, Act. 26, 30. κατὰ τῶν ὑπηρετῶν, Marc.
14, 54.

Συγκάθειρῶμαι, una dedico; in eodem templo
consero, de diis assessoribus.

Συγκάθειρῶν, fut. ὄσω, simul colloco.

Συγκαθίσταμαι, *ω*, fut. *ώσω*, una consero, simul dedico.
 Συγκαθίζω, fut. *ίσω*, p. *ικα*, una sedeo; (2) συγκαθίζομαι, una colloco. Συγκαθίστασθαι αὐτὸν, *Luc.* 22, 55. Συγκαθίσθαι ἐν τοῖς ἱστανίοις, *Ephes.* 2, 6.
 Συγκαθίμι, *φ*, *ήσω*, una demitto; abscondo; (2) submitto me.
 Συγκαθίστημι, una constituo, confirmo; συγκαθίσταμαι, una consisto. Ἀλλ' ὅτι κύνος κόμισε' ἐς Ἀργεὺς συγκατέστησεν μολῶν, *Eurip. Herc.* Eur. 1386. Γυναικὲς αἰδὲ συγκαθίσταντ' ἀν νόσον, *Id. Hipp.* 294.
 Συγκαθορίζω, in portum eundem deduco.
 Συγκαθορμίζω, una apto.
 Συγκαθορσίου, consero, instituo, de ritibus sacris.
 Συγκαθυφαίνω, simul intexo, *R.*
 Σύγκαμος, *δ*, *ή*, temporali aptus.
 Συγκάω, fut. *κάσω*, simul uro, comburo. *Gl. V.* conflagro.
 Συγκακοπάθει, *ω*, fut. *ήσω*, afflictionum sum particeps, una patior; (2) miseratione doloris alieni tangor. Συγκακοπάθησεν τῷ ἐυαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, 2 *Tim.* 1, 8.
 Συγκακουργίω, *ω*, fut. *ήσω*, simul cum alio mala ago vel facio, *Libani.* Hinc
 Συγκακουργημα, *ἀτος*, τὸ, res per collusionem actoris et rei transacta, praevaricatio.
 Συγκακουργία, *ας*, *ή*, collusio.
 Συγκακύνωμαι, *ήμαι*, una affligor, una conflictor malis. Μᾶλλον ἰλύμενος συγκακύνωσθαι τῷ λαῷ τῷ Θεῷ, *ή*, &c. *Heb.* 11, 25.
 Συγκαλέω, *ω*, convoco, congreo, aor. 1. συνεκάλεσσε; pass. συνεκλήθησαν, 3. pl. Συγκαλέσας πάντας τὸς Περσῶν στρατιώτας, *Xen.*
 Συγκαλείται τὰς φίλας ἔτι τὰς γείτονας, *Luc.* 15, 9. τὸς ἀρχιερεῖς, *Id.* 23, 13.
 Συγκάλλινθισθαι, simul volutari.
 Συγκάλλυνω, simul orno; (2) verro. Τὸ γὰρ διαφρίττειν συγκαλλύνοντες λαμβάνουσι τὰ λείψανα, *Aristot.*
 Συγκάλυμμα, *ἄτος*, τὸ, idem quod simplex.
 Συγκαλυπτός, occultandus, *Aesch.*
 Συγκαλυπτός, *ή*, *ὄν*, cooperiendus. *A.*
 Συγκαλύπτω, fut. *ψω*, contego, cooperio, *Gl. V.* obnubo, obruo, condo; συγκαλυμμένος, obvolutus, tectus, perf. pass. part. Ἀ συγκαλύφαι παῖδες Οἰδίστη χρόνον χρηζόντες, *Eur. Ph.* 879. Δισπότην Ἀνακρίοντα πτεροῖσι συγκαλύψω, *Anacr.* 9, 32. Ταῦτ' εἰπὼν καὶ πάντας διέψασμένους, συνεκάλυψτο, *Xen.*
 Συγκαλύψω, 3. sing. aor. 1. opt. *Aeol.* pro συγκαλύψαι.
 Συγκάλυψις, *ή*, *ή*, occultatio.
 Συγκάμνω, simul laboro, collaboro; (2) adjuvo. Ἐκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνω, τέκνον, *Eur. Alc.* 610. ἀδελφῷ, *Soph.* *El.* 993.
 Συγκάμπτω, *ή*, *ή*, inflexio; (2) junctura.
 Συγκάμπτω, *ή*, *ὄν*, incurvus. *A.*
 Συγκάμπτω, *φ*, *ψω*, inflecto, incurvo, flexuose contraho et convolvo. Συνέκαμψε τὸ σκύλος, *Plat.* 11 ὧτον αὐτῶν διαπυτὸς σύγκαμψον, *Rom.* 1, 10. Hinc
 Σύγκαμψις, *ή*, *ή*, inflectio, incurvatio.
 Συγκακύνωσθαι, dicitur de frumentis, cum radices agunt inter se implexas.
 Συγκάσινγητ' vide σύγκασις, *Eur.*
 Σύγκασις, *ή*, *ὄν*, vel *ή*, qui una frater vel soror est; (2) frater vel soror. (2) σύγκασι κόρα, germana, soror, *Eurip. Alc.* 412.
 Συγκαταβαίνω, fut. *έσομαι*, simul et una descendendo; (2) descendendo, simpl. v. gr. in a-ciem; (3) ad alterius captum me accommodo, seu conditionem proba, accipio; aor. 2. συγκατέβην. Ἐγὼ δὲ σὺ πτίεθμι συγκαταβαίνω, *Eur. Andr.* 506. Συγκαταβάντες, *Act.* 25, 5.
 Συγκατάβημι, una impendo, una operam nava; (2) simul creio; pass. simul creor.
 Συγκατάβαντες, nom. plur. aor. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω.
 Συγκατάβασις, *ή*, *ή*, descensus, transitus; (2) cum alteri cedimus; (3) accommodatio ad aliorum ingenia, mores, &c. (4) comitas, facilitas; (5) dexteritas in conversatione,

unde calliditas et prudentia. *A.* συγκαταβαίνω. Unde
 Συγκαταβαστικός, *ή*, *ὄν*, lenis, comis, facilis.
 Συγκαταβαστικός, adv. comiter.
 Συγκαταβιβάζω, longe produco, procedere jubeo.
 Συγκαταβιβάζω, *ω*, fut. *ώσω*, una vitam transigo.
 Συγκαταβηράσκω, consenesco. Hinc
 Συγκαταβηρασίς, *ή*, senectutis adventus, senectus, productio vitae cum alio.
 Συγκαταβινύσκω, una damno cum aliis.
 Συγκαταβινύσκω, *ω*, clavis compingo, *R.*
 Συγκαταβινύσκω, vide συγγράφω.
 Συγκατάγω, fut. *άξω*, una reduco, adjungo in reducendo exsule, restituentes adjuvo. Συγκατάγωγε δι τὸν δήμον, *Aeschin.*
 Συγκαταδάσσω, partem porrigo eorum quae distribuuntur.
 Συγκαταδαρβήν, condormire; concumbere.
 Συγκατάδωσις, *ή*, colligatio, copulatio.
 Συγκαταδύω, *ω*, *φ*, *άσω*, una subjuo, in servitutum redigo multos una necessitate.
 Συγκαταδύομαι, una demergor, una occido.
 Συγκατάδωσις, *ή*, *ή*, quum quid cum altero occidit. *A. praec.*
 Συγκατάζω, *ω*, fut. *ήσω*, una vitam (omnem) transigo.
 Συγκατάζυνωμι, fut. *έξω*, conjungo. Ὁ θ' ἔνικ' ἄτη συγκατίζονται κακῇ, *Soph.* *Aj.* 123.
 Συγκατάβημι, fut. *ψω*, sepelio. Ἐκείνους δὲ ἔ τὸς Πέρσας συγκαταβάπτει, *Xen.*
 Συγκαταβίβω, aor. 2. inf. med. verbi συγκαταβίβωμι. Unde
 Συγκατάβωσις, *ή*, *ή*, adsensio, approbatio, suffragium, consensus, consensio, concordia, pactum.
 Συγκαταβητικός, *ή*, *ὄν*, approbativus, adsentientis.
 Συγκαταβητικός, adv. assentiendo.
 Συγκαταβήω, una decurro.
 Συγκαταβλήω, una confringo; (2) confringo.
 Συγκαταβησκω, simul morior, una pereor. Ἀλλὰ τίς κείνῳ χρεῖς, *εὐκαταβάνοντι* κατθανεῖν; *Eur. Hel.* 1118.
 Συγκαταβήω, comburo. Ὁ δὲ λείπεται, συγκαταβήμεν, *Soph.* *Antig.* 1216.
 Συγκαταβήωσις, *ή*, *ή*, adsensus. *A.*
 Συγκαταβήω, *ω*, *φ*, approbo, adsentior, ratum facio. Ἦν δὲ τὰ τῶν Θεῶν ἡμῖν θάπτον συγκαταβήω, *εὐκαταβήωσις*, *Xen.*
 Συγκαταβήωσις, *ω*, *ὄ*, *ή*, qui adsentitur, qui stipulatur. Ex *αἰνῶ*.
 Συγκαταβήω, simul descendendo, *Plut.*
 Συγκαταβήωμαι, *ώμαι*, una accuso.
 Συγκαταβήω, fut. *άσω*, simul interficio; (2) concido, contrucido.
 Συγκαταβήω, fut. *άσω*, simul comburo; (2) comburo.
 Συγκαταβήω, fut. *ψω*, contego.
 Συγκαταβήωμαι, *φ*, *έσομαι*, concumbo, una jaceo. Τοῖς ἀνδράσι *εὐκαταβήωμαι*, *Aristoph.* *Conc.* 612.
 Συγκαταβήω, confringo.
 Συγκαταβήω, fut. *έσω*, una includo, simul cum alio includo, in eundem locum includo. *Gl. V.* concludo. Συγκαταβήω με τῇ γυναικί, *Luc.*
 Συγκαταβήω, una recumbere vel accumbere facio; συγκαταβήωμαι, una recumbo, una accumbo vel discumbo; συγκατεβήω, una accubui, concubui, aor. 1. Hinc
 Συγκαταβήωσις, *ή*, *ή*, accubitus ad eandem mensam; (2) concubitus.
 Συγκαταβήω, in lecto alicujus colloco feminam; συγκαταβήωμαι, concumbo.
 Συγκαταβήω, *ω*, fut. *ήσω*, comitor, sequor.
 Συγκαταβήω, fut. *έσω*, deporto.
 Συγκαταβήω, fut. *ψω*, simul concido seu interficio.
 Συγκαταβήω, in ordinem digero, compono.
 Συγκαταβήω, *ώμαι*, fut. *ήσομαι*, simul adjuvo, simul in potestate redigo, *R.*
 Συγκαταβήω, una interficio; aor. 2. συγκατεβήω; part. συγκατεβήω. Συγκατεβήω κελαινοῖς ξίφειν βοτὰ, *Soph.* *Aj.* 230.
 Συγκαταβήω, una devolvō.
 Συγκαταβήω, occupo, capio.

Συγκατάβημι, concilio, compono.
 Συγκαταβήω, fut. *έξω*, recenseo cum aliis, connumero.
 Συγκαταβήω, cogito de aliqua re.
 Συγκατάβημι, *φ*, *έσω*, una evertō et aboleo; (2) una finio; (3) una cum aliis aliquid in locum advenio, ibique commoror.
 Συγκαταβήω, vel συγκαταβήω, admisceo, commisceo. Οὐ πάσομαι τὰς χάριτας μέσαις συγκαταβήω, *Eur. Herc. Fur.* 677.
 Συγκαταβήω, claudio, concludo.
 Συγκαταβήω, una navali praelio pugno.
 Συγκαταβήω, una partior, una distribuo; (2) adscribo, annumero.
 Συγκαταβήω, *φ*, *έσω*, adnuo, adsentior, consentio. Συγκαταβήω τὸς λεγομένοις, *Polyb.*
 Συγκαταβήω, conculco.
 Συγκαταβήω, una claudio seu finio.
 Συγκαταβήω, una concido.
 Συγκαταβήω, implico, immisceo.
 Συγκαταβήω, una debello, in debellando adjuvo.
 Συγκαταβήω, aliquem in negotio aliquo conficiendo adjuvo.
 Συγκαταβήω, una comburo.
 Συγκαταβήω, una enumero, adnumero.
 Ἀγωνισμα εἰς τὴν τῶν Καλῶν συγκαταβήωσις τὸς ἄλλοις, *Elion.*
 Συγκαταβήω, simul defuo; (2) simul decido.
 Συγκαταβήω, una abjicio.
 Συγκαταβήω, simul impero.
 Συγκαταβήω vel συγκαταβήω, fut. *έβω*, simul extinguo.
 Συγκαταβήω, putrefacio.
 Συγκαταβήω, *ω*, *δ*, vastator, *Lycophr.* 222.
A.
 Συγκαταβήω, fut. *ψω*, diruo et evertō, perdo, etiam de hominibus. Συγκαταβήωσις ἂν ἡμῶν, *Eur. Or.* 717.
 Συγκαταβήω, una dissipō.
 Συγκαταβήω, fut. *άσω*, instruo et adorno. Οἱ τὸν βίον ἡμῖν συγκαταβήωσις τέχναις, *Plato.*
 Συγκαταβήω, aor. part. act.
 Συγκαταβήω, *ω*, *φ*, *έσω*, una tentorium figo, in eodem tabernaculo habito; (2) in uno eodemque tabernaculo colloco. Τὸς δὲ ἄλλοις συγκαταβήω, *Xen.*
 Συγκαταβήω, *φ*, *ψω*, una ingruo; (2) una invado et incesso.
 Συγκαταβήω, *ω*, fut. *άσω*, pariter, una convello. Ἐπὶ τὴν ὄμωιν διαβολὴν συγκαταβήω, *Luc.*
 Συγκαταβήω, consero, insero.
 Συγκαταβήω, una seditionem concito.
 Συγκαταβήω, *ή*, *ή*, conflictus, dimicatio.
A. συγκαταβήω.
 Συγκαταβήω, subigo, in potestatem redigo.
 Συγκαταβήω, vel ἄτω, *φ*, *άξω*, una cum aliis colloco. Συγκαταβήω γὰρ ἔ συγκαταβήω τὸν αὐτὸν κόσμον, *M. Anton.* 7, 7.
 Συγκαταβήω, contendo, una tendo.
 Συγκαταβήω, contabesco, assidue versor in aliqua re.
 Συγκαταβήω, una depono; συγκαταβήω, adsentior, adstipulor. Τοῖς λεγομένοις συγκαταβήω, *Dioid.* Οὗτος ἂν ἦν συγκαταβήω, (part. p. pass.) τῇ βελῇ ἔ τῇ πρῆξι αὐτῶν, *Luc.* 23, 51.
 Συγκαταβήω, simul comedo, simul comedendo consumo.
 Συγκαταβήω, devoro; (2) convivor.
 Συγκαταβήω, simul deorsum feror; (2) adsentior, cum dat.
 Συγκαταβήω, simul infero, infligo. Συγκατεβήω γὰρ δὴ τὰς πληγὰς ἐπὶ τὸν Καίσαρα, *App.* *Bell.* *Civ.* 2, 122.
 Συγκαταβήω, una confugio.
 Συγκαταβήω, *φ*, *έξω*, comburo; συγκατεβήω, una combustus est, aor. 1. pass.
 Συγκαταβήω, contemno quem, non timeo.
 Συγκαταβήω, uxor, abutor.
 Συγκαταβήω, fut. *έσομαι*, mendacio op-primo.
 Συγκαταβήω, *φ*, *έσω*, una damno seu condemnō.

demno, adjicio; (2) coopto. Συγκαταψη-
φισή μισά τῶν ἐνέκα ἀπατόλων, *Act.* 1, 26.
Συγκατῶ, comedo.
Συγκατῶμαι, 1. pl. aor. 2. conjunct. act. v.
συγκατῶμαι.
Συγκατεῖναι, una urgeo; coerceo.
Συγκατεργάζομαι, f. ἀσσομαι, una conficio, ad-
juvo aliquem in conficienda re aliqua. Ἀπο-
σθε συγκατεργάζω μοίρα, *Eur. Her. Fur.*
1027. Συγκατεργάζεσθαι τινι τὴν ἀρχήν,
Herodot.
Συγκατερχομαι, f. εἰσσομαι, simul redeo, una
revertor.
Συγκατεσθῆναι, una comedo.
Συγκατέσθω, ἄτος, τὸ, votum una cum alio
conceptum, res quam quis una cum alio
vovit. A
Συγκατεύχομαι, una precor, simul voveo.
Ἄλλ' ὡν ἔρα μιν ταῦτα συγκατεῦχον, *Soph.*
Antig. 1338.
Συγκατεῦσθαι, h. concubitus.
Συγκατεῖναι, confineo.
Συγκατηγόριαι, ὡ, f. ἥσω, simul accuso; (2) si-
mul prædico. Hinc
Συγκατηγόρημα, ἄτος, τὸ, vox conjunctas ha-
bens significationes. Hinc
Συγκατηγορηματικὸς, h. ὄν, plura simul notans.
Συγκατηγορηματικῶς, adv. consignificative.
Συγκατηγόρησις, εἰς, h. accusatio.
Συγκατεσθῆναι, εἰς, contactus.
Συγκατοικίαι, una habitatio.
Συγκατοικίζω, fut. ἴσω, una colloco habita-
tores, vel frequentem locum incolis reddo.
Ἀφ' ὧν δ' αὐταῖς συγκατοικίῃσι δάκνη θηῶν,
scil. χελῶν, *Hipp.* 650.
Συγκατοικίζω, f. ἴσω, commiseror. Τὰ δ' οἷα
παῖρα συγκατοικιούμεναι, *Soph. Trach.* 544.
Συγκατοισθῆναι, concido, collabor.
Συγκατοίσω, ὡ, f. ὥσω, recte facio, compono,
emendo; (2) una cum alio tem bene gero.
Συγκατορῶμαι, aor. 1. inf. act. verbi
Συγκατορῶσαι, vel ὥσαι, fut. ὥσω, defodio. Καὶ
τὸν ἄλλον κόσμον συγκατορῶσαι, *Luc.*
Συγκατῶν, consueo, consorcio. *Gl. V.* con-
cinnio.
Συγκαύω, εἰς, h. exustio. A συγκαῖναι.
Συγκαιμαί, simul posites sum; (2) consto,
compositus sum; (3) dicitur et de rebus
confictis; (4) de quibus inter aliquos con-
venit, unde συγκαίματα, pacta conventa; (5)
συγκαιμενος, compositus, comptus. *Gl. V.*
constitutus; συνέκιστο, conventum erat, im-
perf. Τῆδε σύγκαίματι δόλος, *Eur. Rhes.* 215.
Συγκαιμῶν, adv. contexte, *Gl. V.* A præc.
Συγκαιμαίνω, adv. adtemperate, temperatis-
sime, *Gl. V.* A συγκαίνωμι.
Συγκαιροσμεῖναι, adv. dense, compacte.
Συγκαιρῶν, jubeo, hortor.
Συγκεντῶ, ὡ, f. ἥσω, compungo, conficio, con-
fodio, trucidio.
Συγκεράνναι, sive συγκεραννῶναι, commisceo;
a. 1. συνεκίρασα συκίρασαν, tempera, *Gl. V.*
perf. pass. part. συγκεραμένους, commistus.
Ὀύτω πολυφῶρα συγκίραμαι δαίμονι, obrutus
infortunio, *Aristoph. Phil.* 853. Μὴ συγκε-
ραμένους τῇ πίστι τὰς ἀκῆσιν, *Heb.* 4, 2.
Ὅσῳ τέκμησσαν οὕτω τῶδε συγκεραμένω,
Soph. Aj. 905. (2) arctissimis amicitiae vin-
culis conjungor. (3) καὶ σαχὺ μὲν τοῖς ἡλι-
κιώταις συνεκίρασαν, *Xen. Cyr.* 1, 4. Hinc
Συγκερασμα, ἄτος, τὸ, temperamentum, *Ph.*
Συγκερασμός, ὡ, f. ἥσω, temperies, *Ph.*
Συγκερατός, ὡ, ὄν, commistus seu mistus cum,
temperatus cum; συγκερατός, scil. ὕδωρ, vel
πῶμα, calda aqua, potio medicata. *Gl. V.*
Συγκερατίζω, et συγκερατίζομαι, cornu ferio,
configo.
Συγκεραννῶναι, ὡ, f. ὥσω, fulmino, fulmine fe-
rio. Δευνίης συγκεραννῶσα κλάδεις, *Eur. Bac.*
1104.
Συγκεράω, vide συγκεραννῶναι, *Plut.*
Συγκεκῶναι, fut. ἴσω, contexto, a κερῆς.
Συγκεκῶναι, ὡ, fut. ὥσω, capitulatim com-
plector, summam et breviter recenseo.
Ὀύτω δ' ὁ Κύρος συνεκκῶναι τὰς οἰκονο-
μικὰς πράξεις, *Xen.* Hinc

Συγκεκῶναι, εἰς, h. summaria complexio,
collectio per capita, *Ph.* sequatio.
Συγκεκαυῶναι, ὡ, ὄν, in summam redigens.
Συγκεκῶναι, acc. sing. perf. part. pass. f.
gen. verbi συκῶναι.
Συγκεκῶναι, adv. confuse, promiscue.
Συγκεκῶναι, ὄν, ὅ, qui simul curat.
Συγκεκῶναι, ὡ, ὅ, qui duas sorores in matri-
monio habent.
Συγκεκῶναι, fut. ἴσω, una sepelio.
Συγκεκῶναι, ἄτος, τὸ, præconium commune,
i. e. plurium comprobatio.
Συγκεκῶναι, f. ἴσω, una periclitor. Τὸν παῖνα
ἐκείνου αὐτῇ θάνατον συγκεκῶναι, *Luc.*
Συγκεκῶναι, ὡ, f. ἥσω, una vel simul moveo, una
agito; commoveo, concito, *Gl. V.* Συ-
κῶναι τὸν λαόν, *Act.* 6, 12. Ἀμφότεροι δ'
ἄμα τὸ ἐπὶ τῇ τῶδε συγκεκῶναι, *Longin.*
Hinc
Συγκεκῶναι, ἄτος, τὸ, idem quod
Συγκεκῶναι, εἰς, h. commotio.
Συγκεκῶναι, ὡ, f. ἥσω, commisceo, tempera. Συγκε-
κῶναι τῷ οἰκίῳ, *M. Anton.* 9, 6.
Συγκεκῶναι, fut. ἴσω, cum alio ploro vel fleo.
Αὐτὸς συνέκλαιον ἐκείνη τῇ καλῇ παρῶναι, *Luc.*
Συγκεκῶναι, εἰς, h. confratio.
Συγκεκῶναι, ὡ, idem. A
Συγκεκῶναι, ὡ, fut. ὥσω, confringo.
Συγκεκῶναι, εἰς, h. conclusio, inclusio. A συ-
κῶναι.
Συγκεκῶναι, ἄτος, τὸ, junctura. Ab eod.
Συγκεκῶναι, ὡ, f. ἥσω, conclusio. Ab eod.
Συγκεκῶναι, ὡ, fut. idem quod σύγκλεισμα.
Συγκεκῶναι, fut. ἴσω, concludo, claudio; (2) oc-
cludo. Ζῇ δ' ὁ θάνατος, ὅμα συγκεκῶναι τὸ
σὸν, *Eur. Hec.* 432. Οὐχὶ συγκεκῶναι σῶμα;
Id. Hipp. 502. Οὐχὶ συγκεκῶναι τὸν δὲ τὰς
ἀσπίδας ἰχθύων, *Xen.* Συγκεκῶναι εἰς τὴν
μέλλουσαν πρὶν ἀποκαλυφθῆναι, *Gal.* 3, 23.
Συγκεκῶναι, εἰς, h. socius furti.
Συγκεκῶναι, fut. ἴσω, idem cum συγκεκῶναι. Ὅ
τε δ' ἐβρίμην ἐπὶ συγκεκῶναι, *Eur.*
Andr. 122.
Συγκεκῶναι, ejusdem cleri collega, *Steph.*
Συγκεκῶναι, ὡ, fut. ἥσω, coheres sum. A
Συγκεκῶναι, εἰς, h. coheres.
Συγκεκῶναι, ὡ, ὅ, h. consors. Hinc
Συγκεκῶναι, ὡ, f. ὥσω, sorte consocio; (2) con-
sortem do, necessitudine sortis conjungo.
Οἷς συγκεκῶναι πρᾶγμα, τῶτοι συνεκῶναι
σταυρῶν, *M. Anton.* 6, 29.
Συγκεκῶναι, εἰς, h. consociatio quorundam
eadem sorte, communio, societas. *Gl. V.*
consortium. A præc.
Συγκεκῶναι, εἰς, h. convocatio, concilium se-
natorum. A συγκεκῶναι.
Συγκεκῶναι, ὡ, ὄν, senatorius, *Gl. V.* συγκε-
κῶναι, senator, *Gl. V.* A
Συγκεκῶναι, εἰς, h. convocatus; (2) indic-
tus. Subst. h. sc. βελῆ, senatus, *inpr.* Ro-
manus. A συγκεκῶναι.
Συγκεκῶναι, ὡ, h. consors tori.
Συγκεκῶναι, αἰ, convitantes, *V. L.*
Συγκεκῶναι, fut. ἴσω, v. συγκατακλῖναι συνεκῶναι,
concubuit, *Ph. aor.* 1. pass. Ὁὗ ἔστιν ἥτις
τῶδε συγκεκῶναι, *Eur. Alc.* 1078.
Συγκεκῶναι, εἰς, h. qui simul accubat. A præc.
Συγκεκῶναι, ὡ, fut. ἥσω, conturbo, concutio.
Hinc
Συγκεκῶναι, εἰς, h. concussio, impulsus.
Συγκεκῶναι, f. ὥσω, inundo, obruo, submergo;
συγκεκῶναι, inundor. Hinc
Συγκεκῶναι, ἄτος, τὸ, clyster.
Συγκεκῶναι, scil. ὡς, collectivus, *Appian.* de col-
luvie hominum vilissimorum, pro quo non-
nulli ubique volunt rescribi συνηλὺς, *Ern.*
Ἐν πλῆθει συγκεκῶναι ἀνδρῶν ἀρτιστολῶν, in
miscellaneous multitudinem novellorum mili-
tium, *Arrian.* *Syr.* 37.
Συγκεκῶναι, fut. ὥσω, consentio.
Συγκεκῶναι, fut. ὥσω, stamina necto seu nendo
connecto. Ἡ ἐπιστολὴ τῶν αἰσίων συνέκλαιε,
M. Anton. 10, 5. Hinc
Συγκεκῶναι, εἰς, h. proprie, nexus staminis; (2)
nexus rerum a fato pendens.
Συγκεκῶναι, vel ὡ, una coquo, *Athen.*

Συγκαίω, fut. ἀνῶ, cavo, ex cavo.
Συγκαίωμαι, ὡμαι, una dormio, una cubo;
(2) concumbo, coeo. Μῆτιρ' εἰ χεῖραν ταύ-
ταν προσκαύει τῶδε συγκαίωμαι, *Soph. El.*
276. Hinc
Συγκαίωμαι, ἄτος, τὸ, concubitus; (2) conjux.
(2) ὁ γενναῖα συγκαίωμαι, o generosa con-
jux, *Eurip. Andr.* 1274.
Συγκαίωμαι, εἰς, h. idem.
Συγκαίωμαι, ὡ, ὅ, concubitor, *Gl. V.*
Συγκαίωμαι, idem quod
Συγκαίωμαι, ὡ, f. ἥσω, una sum particeps, una
communio. Συγκαίωμαι μετὰ τῇ θλίψει,
Phil. 4, 14. τοῖς ἔργοις, *Ephes.* 5, 11. τοῖς
ἀμαρτίαις, *Apoc.* 18, 4.
Συγκαίωμαι, h. ὄν, particeps, consors.
Συγκαίωμαι, concumbo; συνεκῶναι, concubuerunt,
Ph. Ex τὴν et κοίτη.
Συγκαίωμαι, εἰς, τὸ, concubitus; (2) merces quæ
datur meretrici. A σύγκαιος.
Συγκαίωμαι, ἴδος, h. concubina, *Ph.*
Συγκαίωμαι, εἰς, ὅ, h. consors tori in eodem
lecto cubans. *Gl. V.* concubina.
Συγκαίωμαι, fut. ὥσω, simul punio.
Συγκαίωμαι, ὡ, fut. ἥσω, conglutino, glutine
compingo; (2) compono, consarcino, con-
cinnio; συγκαίωμαι, coherere, *Gl. V.* συ-
γκαίωμαι, coheret, *Ph.* p. pass. συγκαίω-
μαι, coherens, *Ph.* part. Hinc
Συγκαίωμαι, εἰς, h. conglutinatio, compactio.
Συγκαίωμαι, ὡ, ὅ, glutinator; (2) concinna-
tor, consarcinator.
Συγκαίωμαι, εἰς, ὅ, h. glutine compactus sive
conjunctus. Ex εἰς et κάλλω.
Συγκαίωμαι, adv. more eorum quæ glutinata
sunt, apte, concinne, congrue.
Συγκαίωμαι, ὡ, f. ἥσω, simul nato.
Συγκαίωμαι, ἥσ, h. comportatio, collectio, com-
positio; (2) confluxus hominum in aliquem
locum, habitandi causa; (3) apparatus fun-
neris. A
Συγκαίωμαι, fut. ἴσω, conveho, comparto; (2)
una porto, simul fero aut duco; (3) com-
pono mortuum ad sepulcrum. Συνέκλαιον
δὲ τὸν Στίφανον ἀνδρὲς ἐπὶ λαοῖς, *Act.* 8, 2. Τὸς
τε ἱερεῖς πρὸς ἀρετὴν συνεκῶναι πρὸς αὐτὸν,
Xen. Τὸ δὲ τῶν ἀρετῶν συνεκῶναι, *Luc.*
Συγκαίωμαι, εἰς, τὸ, festum, quo in frugum
comportatione sacra fiebant.
Συγκαίωμαι, h. ὄν, comportatus; (2) collati-
vius; (3) confusaneus, ex farina non excussa
constans. Ab eod.
Συγκαίωμαι, εἰς, τὸ, genus edulii, e concisis
carnibus, &c. A συγκαίωμαι.
Συγκαίωμαι, εἰς, in eodem pulvere versor;
(2) collector.
Συγκαίωμαι, in labore adjuvo.
Συγκαίωμαι, ἥσ, h. collisio, *Gl. V.* amissio repen-
tina omnium virium in corpore humano;
(2) Syncope, figura grammatica, qua syllaba
e medio abjicitur. A
Συγκαίωμαι, ὅ, h. qui viribus defectus concidit;
Συγκαίωμαι, ὡ, ὄν, syncopen (seu animæ de-
fectiones) inducens, *Gal.*
Συγκαίωμαι, ὄν, concisus. A
Συγκαίωμαι, f. ψω, concido, *Gl. V.* contundo,
torqueo; (2) contraho. συγκαίωμαι, concisus,
contusus, aor. 2. part. pass. Συγκαίωμαι τὸν
σαυτὴν κόσμον, *Xen.* τινὰ ζῆλον, *Luc.*
Συγκαίωμαι, cum aliis Corybantum more
insanire.
Συγκαίωμαι, ὡ, in unum apicem seu summam
colligo. Τὸ εἰς ἐν ἰσχυρὸν συγκαίωμαι τὰ πλεί-
στα, *Longin.* 24.
Συγκαίωμαι vid. καίωμαι. Δοκῶσι συγκαίωμαι τὴν
ἡμῶν δὲ συγκαίωμαι, *Xen.*
Συγκαίωμαι, fut. ἴσω, allevo, adjuvo in levando
aut portando. Συγκαίωμαι τὸν συγκαίω-
μαι, *Luc.*
Συγκαίωμαι, concutio, vibro. Πολλὰ μίση
συνέκλαιον πνέυμα, *Aristot.*
Συγκαίωμαι, part. aor. 1. pass. v. συγκεκῶναι,
imbutus, delibutus, mixtus, temperatus;
(2) aptus, implicitus, vestitus. Τὸς πνέου-
σι συγκαίωμαι συγκαίωμαι, suadela delibuto im-
plicitus peplo, *Soph. Trach.* 661.
Συγκαίωμαι,

Συγκράμα, ἄτος, τὸ, commistum seu temperatum, quod concevit seu coaluit; (2) portio diluta seu mista ex aqua et vino. A συγκραίνω. Unde
Συγκραΐς, ἰω, ἡ, commistio, temperatio.
Συγκραΐναι, ὤ, f. ἴσω, contineo, tueur, servo. Τὸν ἡμίτερον βίον αἱ προσευχαὶ συγκρατοῦσι, Chrysost.
Συγκρατός, ο, ὁ ἢ, commistus, temperatus; (2) artissimis amoris et amicitiae vinculis conjunctus. (2) καὶ μὴν ἰσοῦν τοῦδε σύγκρατον ζῶντος, Eurip. Andr. 494. Vide συγκραίνω.
Συγκρατύνω, corroboro.
Συγκρηνίζω, per praecepta dejicio.
Συγκρίμα, ἄτος, τὸ, coagulum, concretum; (2) concentus; (3) interpretatio, ut somnii. LXX. (4) edictum. A συγκρίνω.
Συγκριμαίνω, τὸ, Dim. compages.
Συγκρίνω, α. l. inf. act. verbi
Συγκρίνω, commisceo, coagmento. Sic vet. et Attici. Recentiores pro (2) comparo, confingo; (3) contendo, concerto, iudicio experior; συγκρίνειν, configere, disceptare; (4) interpreter, LXX. item Paulus, συγκρίνω, conferre, Ph. aor. 1. inf. Πνευματικαὶ πνευματικὰ συγκρίνοντες, 1 Cor. 2, 13. ἰαυτοῖς ἑαυτοῖς, 2 Cor. 10, 12. "Ἄξιός συγκρίθηναι παρασίτῃ τῷ σώματι, Luc. Hinc
Συγκρίσις, ἰω, ἡ, concretio; congregatio; (2) comparatio; (3) constitutio corporis, sive temperamentum. Δεύτερος, ὁ παρὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων φύσεις κατὰ τὴν καὶ συγκρίσεις, Diog. Laert. 9, 80. (sed ibi legendum συγκρίσεις, B.) A prae.
Συγκρίσις, ἡ, ὅν, coagmentandi vim habens; (2) comparativus. Ab eod.
Συγκρίσις, adv. comparando, per comparationem.
Συγκροῖω, ὤ, f. ἴσω, complodo, collido; (2) confo more fabrorum ferrariorum; (3) instituo, apparo, instruo, velut convivium, &c. (4) colligo, congreco; velut copias, milites, item edico conventum; (5) incito, incendo, favore, &c. συγκροεσθῆναι, agitata, Ph. conflatus, compactus; item, qui est compacto corpore, συγκροεσθῆναι, conflata, Ph. p. part. pass. De adv. συγκροεσθῆναι, vid. supra. Συγκροεσθῆναι, conjunctionem facere, Luc. Συνεκροεσθῆναι τῷ χεῖρ, Xen. Hinc
Συγκροῖσμα, ἄτος, τὸ, id ipsum quod conflatum est; (2) agmen compositum, manus; (3) conspiratio multorum.
Συγκροῖσις, ἰω, ἡ, sustentatio, favor, Ph. (2) conjuratio, conspiratio; (3) compulso, congregatio, ut copiarum, &c.
Συγκροῖσις, ο, ὁ ἢ, conflatus, coagmentatus, compactus. Ex συν et κροῖσις.
Συγκροῖμα, ἄτος, τὸ, pecunia mutuo sumpta, Hes.
Συγκροῖσις, ἰω, ἡ, collisio. Ph. confictio; (2) mutua offensio, odium et inimicitia; (3) fraus, impostura. A συγκροῖω.
Συγκροῖσις, ο, ὁ ἢ, qu. dic. concussorius, qui concutit, ut risus vehementior.
Συγκροῖσις, ἡ, ὅ, collisio.
Συγκροῖω, f. ἴσω, collido, complodo, committo, Gl. V. configo; impr. est modum concutere, ut excidat aliquid. Hinc (2) vi aut arte efficere, ut aliquis confiteatur ea quae celabat, Eru. συγκροῖσιν, configunt, Ph. συγκροῖναι ἀλλήλους, Thuc. τῷ χεῖρ, Aristoph. Ran. 1147. Μὴ συγκροῖναι ἡμῶς εἰς ἀλλήλους, Aelian.
Συγκροῖσις, f. ψω, occulto, celo. Φέλοισι δ' ἂν ἂν πᾶσιδε συγκροῖσιν δέμας, Eur. Herac. 721.
Συγκροῖσις, aor. 1. inf. act.
Συγκροῖσις, ἰω, ἡ, occultatio. A συγκροῖσις.
Συγκροῖσις, ὤ, f. ἴσω, simul cum alio adquiro, socius sum in adquirendo.
Συγκροῖσις, f. ἴσω, parento, justa facio. Συγκροῖσις δὲ λαός, Apoll.
Συγκροῖσις, ο, ὁ, qui simul possidet. A συγκροῖσις.

Συγκροῖσις, f. ἴσω, simul condo, simul creo, collisionem deduco.
Συγκροῖσις, ο, ὁ, ejusdem coloniae deducendae socius. A prae.
Συγκροῖσις, ὤ, f. ἴσω, alea colludo, alea seu tesseris ludo cum alio.
Συγκροῖσις, ὤ, f. ἴσω, misceo, permisceo. 'Εἰ αὐτὸν ἡμᾶς συγκροῖσις τρέβλει, Arist. Plut. 1109.
Συγκροῖσις, et Συγκροῖσις, circumdo, cingo.
Συγκροῖσις, ὤ, f. ἴσω, convolvero; συγκροῖσις, una volutor. Ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀπασία συγκροῖσις μένων, Xen.
Συγκροῖσις, fut. ἴσω, una volutor, συγκροῖσις, una volutor, consuetudinem habeo cum aliquo.
Συγκροῖσις, vid. συγκροῖσις.
Συγκροῖσις, ὤ, fut. ἴσω, simul venor. A Συγκροῖσις, ὤ, f. ἴσω, idem quod συγκροῖσις.
Συγκροῖσις, ὤ, simul venor. A Συγκροῖσις, Dor. συγκροῖσις, ὤ, venationis socius.
Συγκροῖσις, οἱ, capreoli.
Συγκροῖσις, f. ψω, simul inclino, pariter incumbor; (2) deorsum adspicio; (3) incurvus vel inflexus sum; (4) coeo, conspiro, consentio. Καὶ ἡν συγκροῖσις, ἢ μὴ δυναμένη ἀνακίψαι εἰς τὸ παντὶς, Luc. 13, 11. Τὸτο δ' εἰς ἐν ἐστὶ συγκροῖσις, Aristoph. Eq. 850.
Συγκροῖσις, ὤ, fut. ἴσω, accido, evenio; (2) incido in aliquem, obviam alicui fio; (3) pertineo; συνεκροῖσις, attingit, Ph. contigit, accidit, a. l. act. Συνεκροῖσις γενέσθαι, Herodot. Hinc
Συγκροῖσις, ἄτος, τὸ, quod forte evenit, casus.
Συγκροῖσις, ἰω, ἡ, idem.
Συγκροῖσις, ο, ὁ, idem.
Συγκροῖσις, ὤ, dominum dico, domini titulo honesto.
Συγκροῖσις, misceo, liquores misceo. Ἐσμὸν μελίσσης τῆς ἀραχίδας γλυκὺν συγκροῖσις ἐν σκύφῃ, Ep. apud Ath. 432.
Συγκροῖσις, fut. ἴσω, ratum facio.
Συγκροῖσις, fut. ἴσω, accido, evenio; (2) accido, evenio, Il. 23, 435.
Συγκροῖσις, ὁ, qui simul deflectit, qui se incurvat. A συγκροῖσις.
Συγκροῖσις, una inebrior.
Συγκροῖσις, ο, ὁ ἢ, solidus, compactus, firmus. Ex κροῖσις.
Συγκροῖσις, fut. ἴσω, simul commissor. A Συγκροῖσις, ο, ὁ ἢ, socius commissio.
Συγκροῖσις, una comediam ago, una irrideo, perstringo.
Συγκροῖσις, simul carmino vel carpo.
Συγκροῖσις, idem quod χάρις, vel συγκροῖσις.
Συγκροῖσις, una gaudeo, lator cum lætante. Gl. V. congaudeo. Συγκροῖσις πᾶσις ὅμιν, Phil. 2, 17. Συγκροῖσις πάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26. Συνέχρουν αὐτῇ, Luc. 1, 58.
Συγκροῖσις, 3. sing. f. 2. ind. med.
Συγκροῖσις, 2. pl. a. 2. imperat. act.
Συγκροῖσις, aere vas alligo.
Συγκροῖσις, ἡ, ὅν, seu συγκροῖσις, congratulatorius. A συγκροῖσις.
Συγκροῖσις, gratificor.
Συγκροῖσις, αἱ, laborum compressiones, seu commissurae, Aristot.
Συγκροῖσις, f. ἴσω, una in hibernis sum, una hiberno; συγκροῖσις, una tempestate jactor; (2) una hiemali frigore infestor.
Συγκροῖσις, ὤ, simul operi manum admoveo.
Συγκροῖσις, ὤ, fut. ἴσω, una operor.
Συγκροῖσις, vel συγκροῖσις, f. ἴσω, confundo, permisceo, confundendo misceo, perturbo; unde et tristitia afficio, &c. τὸ συγκροῖσις τῷ προσώπῃ, tristitia in ore conspicua; (2) turbando moveo, vel efficio, ut bellum, συνεκροῖσις, permiscuit, Ph. 3. sing. a. l. Καὶ ταυτὰ πάντα γράμματα συγκροῖσις; Eur. Iph. in Au. 375. Τὴν πάρος συγκροῖσις χάρις, Soph. Trach. 1245.
Συγκροῖσις, ὁ, tribunus in eadem legione.

Συγκροῖσις, ἰω, ἡ, interventio cartilaginis, quum ossa coalescunt. Ex συγκροῖσις.
Συγκροῖσις, ἡ, concentus, concinnitas. A Συγκροῖσις, ο, ὁ ἢ, ad chordas quadrans, concinens, concinnus. Ex συν et κροῖσις.
Συγκροῖσις, ὤ, ὁ, qui una choros exercet.
Συγκροῖσις, ο, ὁ, quae una choros exercet.
Συγκροῖσις, f. ἴσω, una tripudio, salto. Χερῖταισι συγκροῖσις, Anac. 5, 11.
Συγκροῖσις, ὤ, f. ἴσω, simul præbeo sumptus, simul choragus sum, ipse aliquid in choragium confiro; (2) adjuvo præbendo pecuniam, &c.
Συγκροῖσις, ο, ὁ, qui simul præbet et subministrat sumptus, aut aliud quid.
Συγκροῖσις, ο, ὁ ἢ, gramine consitus; (2) vicinus, conterminus. (1) Imo sensu sine ullo idoneo auctore affertur: exempla ex Euripide quæ profert Scapulae Lexicon hac significatione usurpari nequeunt; (2) κροῖσις συγκροῖσις Συρία φύγοντες, terram Syriæ conterminam fugimus, Esch. Suppl. 6. Συγκροῖσις ναῖα πῆδια, arva vicina habito, Eurip. Androm. 17. Πηλιδίης θεράππων, συγκροῖσις 'Ομόλως ἑταυροι, vicini qui Omolæ incolæ, Id. Herc. Fur. 370. non audiendus Scapula, qui pessime vertit torrentes piceis arboribus consiti: nam post ἑταυροι ponenda distinctio. Μενότιος ἐξ 'Οπάντος συγκροῖσις Μινυαίς, Menotius ex Oponte Minyis vicinus, Orph. Argonaut. 491. Ex συν et κροῖσις, septum, area, hinc apud Latinos chors vel cohors.
Συγκροῖσις, ὤ, fut. ἴσω, humo congesta tego.
Συγκροῖσις, ὤ, f. ἴσω, simul vel una utor, Gl. V. utor, commercium habeo. Οὐ γὰρ συγκροῖσις Ἰδαίοις Σαμαρείταις, Joann. 4, 9.
Συγκροῖσις, ἰω, ἡ, communis usus, commercium, consuetudo familiaris. A συγκροῖσις.
Συγκροῖσις, ὤ, f. ἴσω, una oraculum consulo.
Συγκροῖσις, f. ψω, collido, committo, coire facio; συγκροῖσις, collisus, aor. 1. part. pass.
Συγκροῖσις, ἄτος, τὸ, unguentum quo illinitur aliquid. A
Συγκροῖσις, f. ἴσω, simul ungo; (2) ungo, obolino.
Συγκροῖσις dicuntur qui eodem tempore vivunt.
Συγκροῖσις, fut. ἴσω, æqualis ætate sum; (2) commoror. A συγκροῖσις. Hinc
Συγκροῖσις, ὤ, ὁ, convenientia temporis, sive ea quæ in idem tempus concurrunt.
Συγκροῖσις, ο, ὁ ἢ, contemporaneus, æqualis.
Συγκροῖσις, contr. συγκροῖσις, ο, ὁ ἢ, concolor. Ex συν et κροῖσις, color.
Συγκροῖσις, f. ἴσω, colore imbuo, inficio, impr. tactu.
Συγκροῖσις, ὁ, concolor.
Συγκροῖσις, f. ἴσω, tango, tango ad eutem; appropinquo, me applico; συγκροῖσις Suidas exponit appropinquare, se applicare.
Συγκροῖσις, vel συγκροῖσις, confundo; συγκροῖσις, confusus, Gl. V. p. pass. part. 'Ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκροῖσις, Act. 19, 32.
Συγκροῖσις, ἰω, ἡ, confusio, commixtio, conturbatio. Συγκροῖσις τῶν θεων, fœderum violatio, Argument. lib. 4. Il. Hom. A συγκροῖσις. Unde
Συγκροῖσις, ἡ, ὅν, confundendi vim habens.
Συγκροῖσις, τὸν vide χάρις, Sibil.
Συγκροῖσις, conflo, Gl. V. Τὸν μὲν χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν . . . μολύβδῳ καὶ χαλκῷ συνεκροῖσις, Appian. de Rebus Hispan. 435.
Συγκροῖσις, et συγκροῖσις, fut. ἴσω, aggere communico, terra adgesta obruo seu tumulo.
Συγκροῖσις, ὤ, f. ἴσω, concedo, adsentior, consentio, non repugno; (2) indulgeo, gratiam facio, condono, remitto, ignosco, veniam do, συνεκροῖσις, concessum est, Ph. p. pass. 'Ἡμεῖς αὐτοῖς δόλον ἐγγυησάμεθα, Aristoph. Vesp. 1505. Γυναικα γὰρ κροῖσις πάντες συγκροῖσις πόσι, Eur. E. 1066. Ἡ ἢ σύρανης ταύτω

ταῦτα συγχωρήσονται; *Eur. Iph. in Tau.* 743. Hinc
 Συγχώρημα, ἄτος, τὸ, concessio; (2) venia; (3) adstipulatio. A pr.
 Συγχώρησις, εἰς, ἡ, concessio, remissio, indulgentia, *Ph.* Ab eod.
 Συγχωρησία, neut. plur. concedenda, reconcilianda. *Ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρησία, Soph. Œd. Col.* 1426. Ab eod.
 Συγχωρησίον, adv. concedendum. Ab eod.
 Συγχωρησίτις, ἡ, ὄν, ad veniam dandam propensus. Ab eod.
 Συγχωρία, ας, ἡ, *Att.* et *Ion.* Συγχωρίη, ης, ἡ, concessio, indulgentia in cibis agro largiendis. Ex συν et χώρα.
 Συγχώρος, α, ὁ ἢ ἡ, confinis, *Ph.*
 Συγχῶσαι, α. 1. inf. act. verbi συγχῶννυμι.
 Συγχώσμα, ἄτος, τὸ, obstructio; (2) macula contracta a terra, qua quid obrutum fuit. A συγχῶ.
 Σῶν, adv. celeriter et inferendo se cum impetu, erumpendo cum impetu, impetuose.
 Α σῶν, seu σῶν.
 Σῶσις, εἰς, ὕσιον, suillus, porcinus. A σῶ.
 Σῶτα, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἰσῶτα, α σῶμαι.
 Σῶζα, ὦ, f. ἡσῶ, una vivo, cum aliquo vivo; συζῆν, vivere in matrimonio. Σῶζω τῇ φιλοπεγαρμοσύνῃ, *Dem.* Πιστεύομεν ὅτι ἡ συζῆσις αὐτῶν, *Rom.* 6, 8.
 Συζεύγνυμι, vel συζευγνύω, f. ζεύω, conjungo, copulo, connubio jungo; συνευγμένους, annexus, *Gl. V.* p. pass. part. "Ὁ δ' ὁ θεὸς συνεζεύξεν, ἀνθρώπους μὴ χωρίζεται, *Matt.* 19, 6. "Ἐκπορεύ, ὃ συνεζύγη, *Eur. Andr.* 98. Hinc
 Συζεύξις, εἰς, ἡ, conjunctio, copulatio; (2) conjugium.
 Συζέω, fervescio; σίζεσον, α. 1. imperat.
 Συζῆν, præs. inf. act. Dor. pro συζῆν, contr. ex συζῶναι, α συζῶ.
 Συζήσομαι, 1. pl. f. 1. ind. act.
 Συζήτῃς, ὦ, f. ἡσῶ, mutuo quero, una rationes ad rei alicujus indagationem confero, disputo; (2) altercor, litigo, discepto; (3) quero, indago; *Ern.* Ἐλάλει τε ἡ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλλήνας, *Act.* 9, 29. "Ἐζῶντο συζῆντι αὐτῶν, *Marc.* 8, 11. Hinc
 Συζήτησις, εἰς, ἡ, disceptatio, disputatio;
 Συζητήτης, ὅ, ὁ, curiosus scrutator rei, disputator, philosophus, doctus.
 Συζοφῶν, una tenebras effundo. "Ὅτ' ἐκ ζαῖης λίθους, ἐκ ζαῖς ὅντα συνεζοφῶν πόντος, cum ex vehementer flante africo et austro violento obscuratus esset pontus, *Anthol.* 42.
 Συζυγέω, ὦ, συζυγέω, et συσοιχῶν, verba sunt significatua aeti in verum jugumque directam et compositam; (2) et conservationem ordinis in procedendo. Ἐφ' ὅσον συζυγῆντας ἡ συσοιχῆντας διαμένειν, *Polyb.* A συζυγος.
 Συζυγῆς, εἰς, ὁ ἢ ἡ, copulatus, conjugatus, conjunctus; (2) qui copulari vel cum alio conjungi potest. Ab eod.
 Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio, jugale vinculum, conjugium; in *Gramm.* conjugatio;
 Συζυγίαι, conjugales. Συζυγίαι χάριτες, *Eur. Hipp.* 1147. A
 Συζυγος, α, ὁ ἢ ἡ, conjunctus, copulatus; compar, conjux. *Gl. V.* socius.
 Σῶζε, ὕγιος, ὁ ἢ ἡ, idem. A συζεύγνυμι.
 Συζυμῶν, commisceo in subigendo, v. gr. mel farina.
 Σῶμα, τὸ, præparatio, præcinctus. A
 Σῶννυμαι, accingor, aor. 1. συνεζωσάμην σύζωσον ἄνους, *Aristoph. Thesm.* 262.
 Σῶσασθαι, ὦ, f. ἡσῶ, una vitam reddo, simul in vitam revoco. Συζωσπίτης (ἡμᾶς) τῷ Κοιστῇ, *Ephes.* 2, 5.
 Συμβόλος, α, ὁ ἢ ἡ, aprorum jacularor, interfecto. Συμβόλος εὐρατο κῆρη, *Oppian. Cyneget.* 2, 27.
 Σῶλαι, ὦν, αἰ, volutabra suum. A σῶ.
 Συνήα, αἰ, immunditia sui similis sum, spurcitie porcum æquo. A

Συνήα, ας, ἡ, immundities, fœditas porcine similis; item fœda conviciandi libido. A
 Συνῶς, ἡ, ὄν, porcine est moribus; (2) stupidus, insulsus, maledicus. A σῶς.
 Συβῆς, aor. 1. part. pass. verbi σύβμαι.
 Σύβην, impetum fecerunt, 3. pl. aor. 1. ind. *Ion.* et *Bæot.* pro ἰσῶσαν.
 Σύβη, festina, 2. sing. a. 1. imperat. pass. per *Synec.* pro σύβητι.
 Συβῖον, τὸ, porcellus. Dim.
 Συβῖος, idem quod σῶνός, suillus, porcine, *Steph.*
 Σῦκα αἰμανία, ficuum genus in *Paro* insula, *Ath.*
 Σῦκάζω, f. ἄσῶ, ficus lego, ficus comedo; (2) calumnior, calumniis circumvenio; (3) contumelia addico. Τρυγῶσι ταῖς γλώτταισι, συκάζοι τε, *Aristoph. Aves.* 1705. A συκάς.
 Σῦκαλις, ἴδος, ὁ, ficedula, avis ficuum esu pinguescens. Ab eod.
 Συκαμῆθορος, stultus, *Hes.*
 Συκαμίνια, ας, ἡ, morus.
 Συκαμίνον, α, τὸ, sycaminum, fructus sycamini arboris. *Gl. V.* συκάμιννα, mora. A
 Συκάμινος, α, ὁ, sycomorus, sycaminus, arbor. *Gl. V.* συκάμινος, morus. Hinc
 Συκαμινώδης, εἰς, ὁ ἢ ἡ, sycamini seu mori speciem gerens.
 Συκάριον, α, τὸ, ficus, *Gl. V.* Dim. α σῦκον.
 Συκάς, ἄδος, ἡ, ficus novella. A συκῇ.
 Συκασις, ὦ, ὁ, qui ficus legit seu colligit. *Gl. V.* συκασις, delatores, quadruplatores. A συκάζω. Hinc
 Συκάστρια, ας, ἡ, calumniatrix, *Hes.*
 ΣΥΚΕΗ, contr. συκῇ, ης, ἡ, ficus, arbor; (2) ficus, marisca, tumor seu excrescentia carnis in modum ficus.
 Συκηγορία, ἡ, idem quod συκοφαντία, *Hes.*
 Συκιδωφῶς, ὁ, pro συκοφάντης, vel συκόπρωκτος, *Id.*
 Συκῖδιον, τὸ, ficus. Dim. α σῦκον.
 Συκίζω, ficubus alo, vid. συκῖον.
 Συκῖνος, ἰνῆ, ἰνον, ficumulus, e ficis confectus; (2) imbecillus, debilis, fragilis, inutilis, quia lignum ficulneum est invalidum; (3) delator, calumniator. A συκῇ.
 Συκινόφυλλον, α, τὸ, folium ficulneum, *Gl. V.* Συκῖον, α, τὸ, decoctum e ficibus arefactis.
 Συκῖς, ἴδος, ἡ, plantarium ficuum; (2) surculus qui e ficu avulsus vel excisus plantatur. A σῦκον.
 Συκῖτης, α, ὁ, ut συκῖτης οἶνος, vinum e ficibus factum. Ab eod.
 Συκοδασίλειά, τὰ, regiæ ficus, *Ath.*
 Συκοδῖος, α, ὁ ἢ ἡ, qui ficis victitat; (2) qui victum sibi parat e sycophantia. *Gl. V.* ficarius. Ex σῦκον et βίος.
 Συκολογία, ὦ, fut. ἡσῶ, ficus lego vel colligo. Οὐ πράγμαστ' ἔχοντες, ἀλλὰ συκολογῶντες, *Aristoph. Pace.* 1338. A
 Συκολόγος, α, ὁ ἢ ἡ, qui ficus colligit; (2) qui de ficibus loquitur.
 Συκομῆα, ας, ἡ, sycomorus.
 Συκομῆιτης, α, ὁ, ut συκομῆιτης οἶνος, vinum quod conficitur ex sycomoribus.
 Συκόμορον, α, τὸ, sycomorum, fructus sycomori arboris. A
 Συκόμορος, α, ὁ, sycomorus, arbor, ficus *Ægyptia*, de qua *Plin.* 14. Ex σῦκον et μόρος, morus, arbor.
 Συκόμορον, et -ρος, idem quod συκόμορον, *Steph.*
 Σῦκον, α, τὸ, ficus, fructus; (2) marisca, tumor, a fici similitudine ita dictus. A συκῇ.
 Συκόμαι, ἡμαι, in ficum converter, ficosus fio. Ab eod.
 Συκόπαις, αἶδος, ὁ, qui ficubus in modum puerorum gaudet. Ex συκῇ et παῖς.
 Συκοπῖδιλος, α, ὁ, vox comica, notans sycophantam, alludens ad Homericum χειροσπῖδιλος et similia.
 Συκοπρία, α, ὁ, ficum sector, sordidus, avarus. Ex συκῇ et πρία, sector.
 Συκοπρωκτος, α, ὁ ἢ ἡ, qui nates habet ficosas. Ex συκῇ et πρωκτός.
 Συκοσπαδίας, ὁ, idem quod συκοφάντης, *Hes.*

Συκοπρωκτής, α, ὁ, qui fici alitur vel delectatur. A τρώγω.
 Συκορῶς, ὦ, ὁ, ficum custos. Ex ἔρως.
 Συκοφαντία, ὦ, f. ἡσῶ, sycophantam ago, falso calumnior, falsas delationes comminiscor. Νεανίας ὦν, συκοφαντεῖς τὸς ξένους; *Aristoph. Av.* 1437. Συκοφαντήσαι τὸν Συκοφάντη σπινδόντων ἱπείων, *Ælian.* A συκοφάντης. Hinc
 Συκοφάντημα, ἄτος, τὸ, crimen quod alicui falso adfingitur, calumnia.
 Συκοφάντης, α, ὁ, sycophanta, delator. *Proprie* qui indicat si quis ficius veritas exportet. Ex σῦκον et φαίνω. Vid. *Ern.*
 Συκοφαντήτος, ὡς, ὁν, calumniis seu obtreptionibus obnoxius, vel vexatus. A συκοφάντης.
 Συκοφαντία, ας, ἡ, calumniosa delatio, calumnia, sycophantia. A συκοφάντης. Unde
 Συκοφαντικῶς, ὡς, ὄν, ad sycophantam pertinens, calumniosus.
 Συκοφαντικῶς, adv. more sycophantarum, calumniose.
 Συκοφάντρια, ας, ἡ, calumniatrix. Ἦτε δ' οὐ συκοφάντρια ἐν ταῖς γυναῖξιν ἦστα; *Aristoph. Plut.* 970. A συκοφάντης.
 Συκοφαντώδης, εἰς, ὁ ἢ ἡ, vid. συκοφαντικός.
 Συκοφαντώδης, adv. idem quod συκοφαντικῶς.
 Συκοφῶσις, ὁ, sycophanta, calumniator, delator, *Erp. ap. Suid.*
 Συκοφορίον, α, τὸ, ficarium, ficaria, *Gl. V.*
 Συκοφορία, ὦ, f. ἡσῶ, ficos fero, produco. A
 Συκοφόρος, α, ὁ ἢ ἡ, ficus ferens, ficuum ferax. Ex σῦκον et φέρω.
 Σῦκῶν, ὦ, f. ἡσῶ, fici pascio; et (2) συκόμαι, in ficum vertor; (3) ficosus fio. A σῦκον.
 Συκῖς, ἴδος, calcei genus, soccus, *Μονόστιλμον, συκῖδα, Anthol. Reisk.* 56.
 Συκῶδης, εἰς, ὁ ἢ ἡ, ficosus, fici similis.
 Σῦκωμα, ἄτος, τὸ, ficosum germen; (2) ficosus tumor. A σῦκον.
 Σῦκῶν, ὦν, ὁ, locus in quo ficus plantantur, locus ficubus consitus. *Gl. V.* ficetum.
 Συκορῶς, ficus custodio, *Poll.*
 Συκορῶς, ὦ, ὁ, vide συκορῶς. (2) sycophanta.
 Σῦκωσις, εἰς, ἡ, idem quod σῦκωμα. A συκόμαι.
 Συκωτός, ὡς, ὁν, ficasus, ficubus conditus. *Gl. V.* συκωτόν, ficatum. Ab eod.
 Σῦλαγαγνίω, ὦ, fut. ἡσῶ, prædas ago, aliquem spolio; (2) illudo alicui. Βλέπῃτε μὴ τις ὑμᾶς ἔσαι ὁ συλαγαγνῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας, *Col.* 2, 8. Ex σύλην et ἄγω.
 Συλαβῆσαι, nom. pl. aor. 1. part. pass. f. g. Dor. pro συληθῆσαι, α συλάω.
 Συλάσκει, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἰσῦλασκει. A
 Σῦλας, ὦ, f. ἡσῶ, spolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δάμων, ἡ πότμος συλᾷ πάρας; *Eur. Hel.* 675. "Ἄλλας ἐκκλησίας ἰσῦλησα, 2 *Cor.* 11, 8. Ἀὐτὴν ἰσῦλα τόξον ἰσῦσον, statim eduxit arcum perpolitum, nempe e theca, *Il.* 4, 105. A σύλη.
 Συλαίω, idem, *Il.* 3, 436.
 Συλαίω, idem et ab eod.
 Συλεῖμαι, prædantes, nom. pl. præs. part. med. Dor. pro συλάμενοι, verbi συλάω.
 ΣΥΛΗ, ης, ἡ, præda, spoliū; (2) prædatio, direptio. Vid. *Ern.*
 Συληῖς, α. 1. part. pass. verbi συλάω.
 Σύλημα, ἄτος, τὸ, spolia, exuviae. A συλαίω.
 Συλησάντε, deprædati, nom. dual. a. 1. part. act. verbi συλάω.
 Σύλησις, εἰς, ἡ, spoliatio, deprædatio, compiliatio. Ab eod.
 Συλητήρια, ας, ἡ, prædatrix. A
 Συλητής, ὦ, ὁ, spoliator, deprædator, compiliator. v. συλαίω.
 Συλητρία, ας, ἡ, idem quod συλητήρια.
 Συλητρε, ορος, ὁ, vid. συλητής.
 Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. verbi συλλαμβάνω.
 Συλλαβῆ, ης, ἡ, syllaba; quasi comprehensio. A συλλαμβάνω, eo quod plures literas comprehendat. Hinc
 Συλλαβίζω, fut. ἰσῶ, syllabas connecto.
 Σύλλαβος, α, ὁ, scil. πινᾶξ, index libri.
 Συλλαβῶσαι, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαγήναι, f. εἶναι, una scortor.

Συλλαγχαῖνα, simul sortior; συλλαγχαῖν, una sortitus, a. 2. part.

Συλλαλέω, ὦ, f. ἴστω, colloquor, ago cum aliquo. Καὶ ἦσαν συλλαλόντες τῷ Ἰησοῦ, Marc. 9, 4. μετ' αὐτοῦ, Matt. 17, 3. πρὸς ἀλλήλους, Luc. 4, 36.

Συλλαμβάνω, f. λήφωμαι, complector; (2) prehendo, manum alicui injicio; (3) intellico; item conscius sum; (4) concipio, de femina; (5) adjuvo, opitulor; συνέλαβε, concepit, Ph. aor. 2. In med. conjicio, conjectura assequor, συνειλημμένος, conceptus, Gl. V. p. pass. part. Σαυτὸν συλλαβὼν ἐκ τῆς γῆς, te abripe ex hac terra, Soph. Phil. 577. (6) compono, (eo sensu quo clauduntur mortuis oculi et os) comprimo, claudio. (6) ἰδὼν δὲ ὁ κρῖτον συνέλαβε τὸ σῆμα σε καὶ τὰς ὀφθαλμούς, Plato. Phaed. sub finem. Συλλαμβάνει αὐτὸ τὸ σῆμα, comprime ei os, Aristoph. Acharn. 926. Τῇ πόλει γὰρ ἔξισιν, συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τῆτον, Ib. 210. Συλλαγήνομαι δὲ τῷδε σοι κἀγὼ πόνον, Eur. Med. 946.

Συλλάμπω, fut. ψω, simul luceo. Hinc

Συλλαμψις, εως, ἡ, collustratio, R.

Συλλαμβάνω, una lateo, delitescor, R.

Συλλαφύσσω, f. ζω, simul diripio. Τὰ πάντα πύσσας συλλαφύζαντες πάλῳ, Lycophr. 1267. Συλλαφαῖνα, simul lævigio vel polio, Arct.

Συλλέγω, f. ζω, colligo; συνειλεγμένοι, collecti, congregati, p. pass. part. Ὁ Κύρος συνέλεξε τὰς στρατιώτας πάντας, Xen. an. 8, 1. Eur. Ph. 857. Πνίγμα συλλέσασθαι, Heliod. 8, 1. Diod. 10, 5. μὴν ἔξω συλλέγων ἐπιύλλια, ἀκ ἔκδοι, versiculos, Aristoph. Ach. 402.

Συλλείβω, f. ψω, confundo et misceo; συλλείβωμαι, stillo, fluo, in unum confluo, colliguesco, liquor, Plut. in Emil. 14.

Συλλείω, ὦ, f. ὦσω, contero, una tero et frico.

Συλλειτουργία, ὦ, socius sum in obeundo munere publico. A

Συλλειτουργός, ὦ, ὁ, socius seu collega in obeundo aliquo munere publico.

Συλλεπτός, ε, ὁ ἢ, consors tori, conjux.

Συλλέξαι, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi συλλέγω. Unde

Συλλέξεις, εως, ἡ, collectio, coactio.

Συλλεσχρηνάω, fut. εἶσω, sermocinor seu colloquor cum aliquo.

Συλλήδην, adv. qu. dic. comprehensim, in summa; summam, Ph. Ὅς ἀγαθὰ συλλήδην ἀπάντα σοι φέρω; Aristoph. Plut. 645. A συλλαμβάνω.

Συλλήπτρια, as, ἡ, adjutrix, R. Ab eod.

Συλληπτικός, ὦ, ὁ, qui comprehendere seu complecti potest; (2) collectivus; (3) qui concipere potest. Ab eod.

Συλληπτικός, adv. per comprehensionem, subintelligendo. Vor Gramm.

Συλλήπτρια, as, ἡ, adjutrix. A

Συλλήπτω, oros, ὁ, adjutor. Σὺ δ' ἡμῖν τῷδε συλλήπτω γινεῖ, tu vero esto adjutor hac in re, Eurip. Or. 1230. A συλλαμβάνω.

Συλληρέω, ὦ, f. ἴστω, una nugor, una deliro.

Συλληρεύω, una latrocino.

Συλληφθεῖς, a. 1. part. pass. verbi συλλαμβάνω.

Συλληφθῆναι, conceptum esse, a. 1. inf. pass.

Συλληψις, concipies, 2. sing. f. 1. ind. med.

Συλληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexio, prehensio; (2) opitulatio, auxilium; (3) conceptus, conceptio, de femina; (4) Syllepsis, fig. Gramm. A συλλαμβάνω.

Συλλεία, τὰ, poet. fimbriae, Id.

Συλλεγναιμία, simul pinguesco, simul liquor, Strabo, lib. 5. pinguefieri, Ern.

Συλλογέω, εως, ὁ, collector, coactor. Gl. V. le-

gulus. A συλλέγω.

Συλλογή, πς, ἡ, collectio. Ab eod.

Συλλογίζω, f. ἴσω, delectum habeo; συλλογίζομαι, colligo, ratiocinor, argumentor; (2) perpendo, rependo, considero; (3) connumero, computo. Αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλογίζομαι τὸ μίνιστος τῷ τοιμήματος, Plut. Οἱ δὲ συνιλογίζαντο πρὸς ἑαυτοὺς, Luc. 20, 5.

Συλλογίμιος, αἷα, αἰόν, collectitiuus, miscella-

neus, confusaneus et undique collectus. A συλλογή.

Συλλογισμός, ὦ, ὁ, computatio, pensatio, argumentatio, ratiocinatio. Gl. V. deliberatio, accurata cogitatio. Syllogismus. A συλλογίζομαι.

Συλλογισταί, ratiocinatores, Gl. V.

Συλλογιστικός, ὦ, ὁ, syllogisticus, ratiocinativus. A pr.

Συλλογιστικός, adv. more syllogismorum.

Σύλλογος, ε, ὁ, conventio, concio, cœtus, concilium, collegium, consensus. Gl. V. collocutio, colloquium. A συλλέγω.

Συλλαδορέω, ὦ, fut. ἴσω, reprehendo, objurgo, increpo.

Συλλάω, fut. ὦσω, simul lavo; συλλάομαι, una labor.

Συλλαχθῶ, ὦ, fut. ἴσω, concenturio; (2) in decurias colligo, simul colligo. A σύν et λόχος.

Συλλαχία, as, ἡ, conjunctio plurium λόχων, cohors collecta. Ex iisd.

Συλλαχίζω, f. ἴσω, concenturio, in decurias vel centurias colligo aut distribuo. Συλλελοχισμένη δύναμις εἰς ἑκατοντάδας, Plut. Hinc

Συλλαχισμός, ὦ, ὁ, collectio in re militari.

Συλλαχιστής, ε, ὁ, ejusdem manipuli seu cohortis socius. Τῶν οἱ συλλαχιστῶν διεσθαιμένων, commilitonibus interfectis, Herod. 1, 82. Ex σύν et λόχος.

Συλλυπέμαι, ὦμαι, condolesco, alterius dolore moveor. Συλλυπέμενος ἡμῖν, Ἐλιαν. Συλλυπόμενος ἐπὶ τῇ παρώσῃ τῆς καρδίας αὐτῶν, Marc. 3, 5.

Σύλλυσις, ἡ, compositio litis seu controversiæ, Diod.

Συλλυσάω, ὦ, fut. ἴσω, una insanio.

Συλλύω, f. ὦσω, simul solvo; (2) compono litem seu dissidium, dirimo lites, reconcilio. Εἰ μὴ ξυνάψαν, ἀλλὰ συλλύσαν πάρεϊ, Soph. Aj. 1334.

Σύλον, ε, τὸ, spoliū, præda; (2) pignus. A σύλη.

Συλόνε, ὦκος, ὁ ἢ, quasi spolians unguet, Suid.

Συλόμενος, acc. sing. præ. part. med. contr. pro συλόμενος, a συλή.

Συλωπία, as, ἡ, vestium compilatio seu furatio. Ex σύλη et λῶπος, vestimentum.

Συμβάδίζω, una incedo. Συμβάδίζειν τῷ Πλάτῳ, Ἐλιαν.

Συμβαίνω, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi

Συμβαίνει, fut. ἔσθωμαι, contingo, accido; (2) congredior, pedem confero; (3) transigo, paciscor, fœdus in eo; (4) consentio; (5) una navem conscendo, συμβαίνει, evenit, contingit, Ph. συμβεβηκέναι, obtigisse, Gl. V. accidisse, p. infin. συμβεβηκός, accidens, p. part. neut. συνέβη, contigit, accidit, Ph. a. 2. συμβῆ, eveniat, contingat, Gl. V. a. 2. conjunct. Οὐτε γὰρ Ἀθηναῖοι συνέβαινεν Αἰσχύλος, Aristoph. Ran. 905. (2) ἑκατὶ τρεῖς συμβεβηκέναι, Soph. Trach. 1151. Ἀνέμεινον, ὃ δαιμόνι, ἰὰν συμβῇ τί σοι, paciscar, Ibid. 176. Οὐ γὰρ ἂν συμβαίμεν ἄλλως, Eur. Ph. 593. Κοινῇ συνέβημεν, convenimus, Aristoph. Nub. 67. (5) ἀνέκρουγέ τις τῶν συμβεβηκότων ἀπὸ τῆς Ζακυνθίου, Heliodor. 5.

Συμβακχεύω, fut. εἶσω, una bacchor, una cum aliis bacchanalia celebros. Πᾶν δὲ συντάκχισ' ὅρος, Eurip. Bacch. 725.

Συμβάκχη, Baccha. Νυκτιπόλοισι ἄμα συμβάκχαις, Eurip. Ion. 718.

Συμβακχος, ὁ ἢ, qui una cum aliis bacchatur, socius bacchanaliorum; vel simpliciter comes. Ὡς τίνων, ὃ συμβάκχη Κασσάνδρα θεοῖς, Eurip. Troad. 504.

Συμβαλεῖν, aor. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.

Συμβαλέομαι, conjunctives, nom. pl. præ. part. med. Att. et Ion. pro συμβαλλόμενοι.

Συμβάλλον, 2. dual. præ. ind. act.

Συμβάλλω, confero, congero; (2) comparo; (3) colligo conjectura; (4) compingo; (5) congredior; (6) paciscor; (7) pecuniam mutuum do; (8) compono, contexto, ut mendacia, fraudes. συμβάλλομαι, in med.

conjectura assequor; (2) rationem in eo, supputo; (3) confero aliquid de meo. Unde

(4) largior; et (5) adjuvo, prosum, in aliqua re comparando, &c. Συμβαλεῖν ἐπὶ κακῷ, Soph. Aj. 1340. Συμβάλλονται δὲ πολλὰ τῷδε δέιματος, congruunt cum, Eur. Med. 28. Βοήθειαν δὲ σμικρὰν συμβάλλονται, Plat.

Αἰσχρὸν δὲ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους, Eur. Iph. in Aul. 843. Βαλεῖμματα πρὸς τινα, Id. Ph. 700.

Συμβάμα, ἄτος, τὸ, eventus, casus fortuitus; (2) propositio ex nomine et verbo perfectum sententiam reddens. A συμβαίνει.

Συμβάμεναι, aor. 2. inf. act. Dor. pro συμβῆναι, a συμβαίνει, pro συμβάω.

Συμβάναται, acc. pl. a. 2. part. act.

Συμβαπτίζω, simul baptizo.

Συμβαρβαρίζω, pariter barbaros imitor.

Συμβαρίνα, una gravo.

Συμβασιών, compositionis desiderio teneor. A συμβασίαι.

Συμβασιεύω, f. εἶσω, una regno. Ἦνα ἢ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιεύσωμεν, 1 Cor. 4, 8.

Συμβασις, εως, ἡ, compositio, pacificatio, fœdus, pactum, conventum. Δὲς δὲ συμβασιν τέκνοις, Eurip. Phœn. 85. A συμβαίνει.

Συμβασιάζω, fut. ὦσω, simul fero, una porto; (2) comparo, confero. Gl. V. convehō.

Συμβεβηκός, ε, ὁ ἢ, ad compositionem seu pacificationem pertinens, item pronus et facilis ad compositionem. A συμβαίνει.

Συμβατικὸς, ὦ, ὁ, idem et ab eod. Οὐδὲν ἑμμετακτικὸν ἐνεδίδουσαν, Arr. Hist. Alex. 4, 27.

Συμβατικῶς, adv. ad pacificandum apte.

Συμβασιεύω, confirmo.

Συμβεβηκέναι, perf. inf. act. per Sync. pro συμβεβηκέναι, a συμβαίνει. Unde

Συμβεβηκας, congressus sum, perf. ind. act.

Συμβεβηκώς, adv. casu, per accidens.

Συμβῆ, 3. sing. aor. 2. conj. act. verbi συμβαίνει.

Συμβιβάω, simul vim infero, Dem.

Συμβιβάω, f. ὦσω, concilio, ad amicitiam fœdusque adduco; coagmento; accommodo; (2) doceo, instruo, collatis scripture locis probo; συμβιβάω, fut. 1. pro συμβιβάσω, instruum. Συμβιβάω, ὅτι ἔπος ἐστὶν ὁ Χριστός, Act. 9, 22. Τίς γὰρ ἔγνω πῶς Κυρίῳ, ὅς συμβιβάσει αὐτόν; 1 Cor. 2, ult. Συμβιβάσθωντων ἐν ἀγάπῃ, Col. 2, 2.

Συμβιβάσθωντων, gen. pl. a. 1. part. pass.

Συμβιβάσις, εως, ἡ, instructio, persuasio, doctrina, comparatio. A συμβιβάω. Unde

Συμβιβάσμος, ὦ, ὁ, transactio, Ph.

Συμβιβάσις, ε, ὁ, conciliator, Ph.

Συμβιβάσις, ὦ, ὁ, pacificatorius.

Συμβιβάω, una eo, comitor, Hes.

Συμβίος, ε, ὁ ἢ, contubernalis, qui cum aliquo vivit. Ph. conjunx.

Συμβίω, ὦ, f. ὦσω, convivo, una vivo. Hinc

Συμβίσις, εως, ἡ, convictus, conjugium. Ph. contubernium.

Συμβιωτής, ὦ, ὁ, convictor, contubernalis.

Συμβλαστῶν, una germino, cresco.

Συμβλαστής, ὦ, ὁ, congerminans; (2) germinationem adjuvans. Ex βλαστῶν.

Συμβληθῆναι, et συμβληθῆναι, idem quod συλλήθῆναι.

Συμβλημα, ἄτος, τὸ, commissura, commissio. A συμβάλλω. Unde

Συμβληξ, ἡτος, ὁ ἢ, collisus.

Συμβλησις, εως, ἡ, commissio, compago; (2) comparatio; (3) conjectura.

Συμβλησις, adv. posit. conferendum, Ph.

Συμβλησις, ὦ, ὁ, conferendus; (2) qui comparari potest, comparabilis.

Συμβόαι, ὦ, fut. ἴσω, simul clamo. Οἱ δ' ἄμφω τὸν Ἰωβρῶν συνεβόαν αὐτοῖς, Xen.

Συμβοήσας, as, ἡ, ad auxilium ferendum concursus, seu auxilium.

Συμβοήω, ὦ, fut. ἴσω, ad auxilium ferendum convenio. Συμβοηθεῖν πρὸς τινα, Thuc.

Συμβοήω, ὦ, ὁ ἢ, qui ad suppetias ferendas una cum aliis convenit, auxiliarius.

Συμβολαιογράφος, ε, ὁ ἢ, tabularius, qui contractus scribit. Ex seq. et γράφω.

Συμβόλαιον, ε, τὸ, pactum, conventum, contractus;

tractus; (2) syngrapha, unde, *Gl. V.* instrumentum, hinc (3) æs alienum; et (4) pecunia credita; (5) negotium quodcumque pecuniarium; (6) necessitudo, conjunctio, *ay. Lys.* (2) τὰ συμβόλαιά σε, signa, quæ tibi inerant, signa, quæ dabas, *Soph. Phil.* 884. Α συμβόλον.

Συμβόλαιος, α, ον, epith. controversiæ ad pacta, &c. pertinentis.

Συμβολαῖόν, paciscor, contraho, *Hes.* Α συμβόλη.

Συμβολή, έως, έ, piscatorum instrumentum, circa quod retia texunt. Α συμβάλλω.

Συμβολών, ώ, fut. ήσω, obvius fio, occurro. Α σύμβολος. Hinc

Συμβόλις, ή, commissura, v. gr. per suturam.

Συμβολή, ής, ή, commissio, commissura, junctura. *Gl. V.* congressio, congressus, prælium, *Ph.* conjectura; item collatio. Α συμβάλλω.

Συμβολικός, ή, όν, conjecturalis, ænigmaticus, symbolicus, significativus. Α σύμβολον.

Συμβολικός, adv. conjecturaliter, ænigmatice, allegorice.

Συμβολοποιέω, ώ, f. ήσω, symbolas do in convivia; (2) commissiones frequento. Ex σύμβολον et κόπος, labor.

Σύμβολον, υ, τό, symbolum, indicium, tessera, auspiciū, *Ph.* collatio, *Gl. V.* item conventum, pactum, item hypotheca; idem quod συμβόλαιον. Πλόν τις ίπι δόρατος έφερι σύμβολον έλευθερώσεως, *Arrian.* Α συμβάλλω.

Σύμβολος, υ, ό έ ή, obvius; (2) conjector, interpretes omnium, &c. Ab eod.

Συμβόσκω, simul pascor. Ex σύν et βόσκω.

Σύμβωτον, τό, pascuum commune. Α præc.

Σύμβωτος, ό έ ή, compascuus, *Steph.*

Συμβόλιον, άτος, τό, consilium, quod datur. Ex συμβολίον. Unde

Συμβόλιον, ή, idem quod συμβολή, sed parum usitatum, *Steph.*

Συμβολιεύης, έ, ό, consiliarius, senator. Hinc

Συμβολευτικός, ή, όν, idem; (2) sutorius.

Συμβόλιον, f. εύσω, consulo, consulto, auctor sum, suadeo, censeo, *Ph.* Έγώ ίδια μέ τ αυτήν συμβόλιον, *Plat.* Εύ συμβόλιον τοίνι φίλοισιν, *Theog.* 37. Συνεβόλιεσαντο ίνα άποκτινώσιν αυτόν, *Jonan.* 11, 53.

Συμβόλη, ής, ή, consilium, consultatio, suasio.

Συμβόλιος, ας, ή, idem, *Gl. V.*

Συμβόλιον, υ, τό, consilium, *Ph.* Α βολή.

Συμβόλος, υ, ό έ ή, qui consilium dat, consiliarius, consultor, suasor. Ab eod.

Συμβόλιον, fut. εύσω, adjuvo.

Συμβόλιον, simul ejicio.

Συμβόλιον, murmur.

Συμβόλιον, constipo, condenseo. Οί δε πρὸς τοῖς τειχίαις έμβόλιον, *Aristoph. Vesp.* 1104.

Συμβόλιος, υ, ό έ ή, epith. Dei, qui in eadem ara cum alio colitur.

Συμβόλιος, έ, ό, condiscipulus. Hinc

Συμβόλιον, ώ, simul discere cupio; condiscipulus esse cupio.

Συμβόλιον, simul insanio.

Συμβόλιον, vel άττω, fut. έω, una mollio, una subigo.

Συμβόλιον, simul seu una disco. *Gl. V.* condiscere; (2) interdu transitive usurpatur; docere, condocere. Kέδεις ίπιστάται με συμβόλιον τόπος, nec tamen ullus est locus qui me condocere queat, *Sophocle. Aj.* 869.

Συμβόλιον, fut. ψω, corripio, comprehendo, *Il.* 10, 467.

Συμβόλιον, έ, qui simul testimonium dicit, *Plat.*

Συμβόλιον, ώ, fut. ήσω, una testor, testimonio meo comprobo. Συμβόλιον γάρ παντί άκόντι, *Apoc.* 22, 18.

Συμβόλιον, ώ, fut. ήσω, una verbero.

Συμβόλιον, ώ, fut. ήσω, sum pugnae socius; (2) in bello gerendo adjuvo; (3) sto a paritibus alicujus, defendo, tueor. 'Οδ, ώς έοικε, τή γυναικι έμπαχεύει, *Soph. Antig.* 751. 'Εμιν μέλλοντις συμπαχεύσθαι, *Xen.* Α σύμμαχος.

Συμμαχία, ας, ή, societas in bello. *Gl. V.* auxilium, subsidium. Ab eod. Unde

Συμμαχικός, ή, όν, socialis, auxiliaris; τό συμπαχικός, societas, item socii, socialis exercitus.

Συμμαχικός, adv. socii more, socialiter, ut socium decet.

Συμμαχία, ίδος, ή, socia in bello, foederata.

Συμμαχίαι, simul pugno; (2) a partibus alicujus sto, tueor, defendo. Συμμαχίαι ές έσσαν άδιν, contulit, *Ælian.*

Σύμμαχος, υ, ό έ ή, pugnae seu belli socius, commilito; (2) socius. Α μάχομαι.

Συμμαχικός, apto, conveniens alteri reddo.

Συμμαχίαι, una traduco, in alias partes duco; συμπαχίαι, in alias partes transeo, in sententiam discedo.

Συμμαχίαι, simul inebrior.

Συμμαχίαι, idem.

Συμμαχίαι, una nigrum facio. *Pass.* niger fio.

Συμμαχίαι, ώ, fut. ήσω, simul pullis vestibus indutus sum.

Συμμαχίαι, adv. apta proportionem.

Συμμαχίαι, ή, constantia, *V. L.*

Συμμαχίαι, f. έω, una maneo; (2) consisto, permaneo, duro.

Συμμαχίαι, una partem accipio; participio.

Τῶ θυσιαστηρίῳ συμπαχίζονται, *1 Cor.* 9, 13.

Συμμαχίαι, έ, ό, participes. Α συμπαχίζω.

Συμμαχίαι, ή, socia, participes.

Συμμαχίαι, έως, έ, situs eorum quæ simul cæli medium tenent. Ex σύν et μέσος et έρανός.

Συμμαχίαι, simul digredior vel transeo, una migro.

Συμμαχίαι, et συμπαχίαι, una deficio.

Συμμαχίαι, communico.

Συμμαχίαι, idem cum συναίτιος, *Plat.*

Συμμαχίαι, una transiero.

Συμμαχίαι, orai, una accumbo, reclino, &c.

Συμμαχίαι, una in melius muto, seu melius ordino.

Συμμαχίαι, particeps fio.

Συμμαχίαι, una concido, intereo una; (2) una mutor, *Ern.*

Συμμαχίαι, una vel simul commuto, *Steph.*

Συμμαχίαι, commuto, perverto.

Συμμαχίαι, una transiero.

Συμμαχίαι, simul vel una transiero.

Συμμαχίαι, fut. ίσμαι, una cum alio tracto vel administro.

Συμμαχίαι, concomitor.

Συμμαχίαι, 3. sing. imperf. ind. act. cum υ, α μετίζω.

Συμμαχίαι, una particeps sum. Οί τε συμπαχίζοντες άδρος, et consortes belli, et milites, *Eurip. Suppl.* 648. χορών, *Id. Bac.* 63.

Συμμαχίαι, una attollo.

Συμμαχίαι, ώ, una in sublimi gradior, simul per sublimia eo.

Συμμαχίαι, idem quod συμπαχίζω, *Soph. Antig.* 537.

Συμμαχίαι, una alieno loco vivo.

Συμμαχίαι, una in alio loco habitatum deduco.

Συμμαχίαι, υ, ό έ ή, consors, una particeps. Α συμπαχίζω.

Συμμαχίαι, ώ, f. ήσω, quantitate accommodo, seu apto alteri, colligo quantitatem e proportionem. Ούτε πρὸς έλλαττα συμπαχίζονται, *Plat.* Ένεμετρήσαντο δε τας ίπιβολάς των πλίντων, *Thuc.* 2. Ημας ήδη έμμετρήμενον χρόνον, dies computantem die (nempe, ex quo abiit) *Soph. Antig.* 73. Μακρῶ έμμετρήμενος χρόνον, longam emensum ætatem, *Id. Ibid.* 963. Hinc

Συμμαχίαι, έως, ή, commensio, mensio cum aliqua re comparata, accommodatio magnitudinis.

Συμμαχίαι, ας, ή, apta compositio membrorum, modus, proportio. *Ph.* moderatio, temperamentum. Α

Συμμαχίαι, υ, ό έ ή, quasi dic. commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ; (2) qui justæ magnitudinis est; (3) modicus,

mediocritas; (4) accommodatus, aptus, congruens. Συμμαχίαι ές πλύν, prope adest ut audire possit, *Soph. Antig.* 84. Τόδε τ' άνδρι έμμετρός, prope adest huic viro ætate, æqualis est huic viro, (nempe ætate,) *Id. Ibid.* 1113. Ποία έμμετρός προύβη τύχη; quænam contigit fortuna felix? ecquid contigit satis ex sententia, *Id. Antig.* 387. Ex σύν et μέτρον.

Συμμαχίαι, adv. moderate, mediocriter. *Ph.* modice, satis, congruenter, convenienter.

Συμμαχίαι, υ, ό έ ή, qui est contractus femoribus.

Συμμαχίαι, contexto. 'Αφ' ής πάντα τὰ γινόμενα συμπαχίζονται, *M. Anton.* 8, 20.

Συμμαχίαι, έως, ή, contextus, conglomeratio. Οία τις ή σύνθεσις έ συμπαχίαις, *M. Anton.* 4, 25. Α præc.

Συμμαχίαι, oros, έ, consiliarius.

Συμμαχίαι, ώμαι, una in eo consilium; (2) consilium do, *Il.* 10, 197.

Συμμαχίαι, simul excogito, comminor, Τά ίπιτήδεια τοῖς στρατιώταις συμπαχίζονται, *Xen.*

Συμμαχίαι, simul inquino, coinquino.

Συμμαχίαι, adv. promiscue, una cum.

Συμμαχίαι, adv. mixtim, *Man.*

Συμμαχίαι, έος, ό έ ή, permistus, promiscuus.

Συμμαχίαι, ή, commistio.

Συμμαχίαι, άτος, τό, id quod commistione constat, quod ex commistis rebus coaluit, cinnus. Α

Συμμαχίαι, vel συμπαχίαι, fut. μέω, commisceo, permisceo, socio, *Gl. V.* (2) consero manus; (3) colloquo. (1) Βιάζομαι γάμοισι Πρωτίως παιδι συμπαχίζω λίχους, *Aristoph. Thesm.* 898. Κακῶ γάρ έσθλόν έ συμπαχίζονται, *Eur. Ion.* 1017. 'Ος έ οι μήδοι στρατευόμενοι τοῖσι Πέρσῃσι συνίμωγον, *Herodot.* 1, 127. (3) έβίλονται τή μητρί συμπαχίζω, cupientem cum matre colloquo, *Herodot.* 2, 64. 'Εβίλων σφι συμπαχίζω, *Id.* 8, 67. Συμμαχίαις τῶ Διερκυλλίδῃ, *Xen. Hell.* 3, 283. Eodem sensu reperitur hoc verbum apud *Demosth.* et *Aristoph.*

Συμμαχίαι, adv. posit. commiscendum.

Συμμαχίαι, υ, ό έ ή, commistus, permistus, promiscuus, miscellaneous. Α συμπαχίαι.

Συμμαχίαι, adv. mistim. Α præc.

Συμμαχίαι, simul memini, recorder.

Συμμαχίαι, eadem imitor, pariter imitor.

Συμμαχίαι, έ, ό, ejusdem rei imitator.

Συμμαχίαι, 2. sing. aor. 1. conj. act. v. συμπαχίζω pro συμπαχίζω. Unde

Συμμαχίαι, έως, ή, commistura, consortium.

Συμμαχίαι, commisceo; συμπαχίζομαι, commisceor, *Il.* 2, 753. dicitur et de concubitu.

Συμμαχίαι, ώ, fut. ήσω, simul odio prosequor.

Συμμαχίαι, ώ, fut. ήσω, una improbitatem odi, una indignor ob facti improbitatem.

Συμμαχίαι, 2. sing. aor. 1. conj. pass. verbi συμπαχίζω.

Συμμαχίαι, simul memini, simul memor sum. Συμμαχίαι, ότι μόνον έπ' έκαστος τὸ παρὸν τήσθ, τὸ άπαραιτόν, *M. Anton.* 3, 8. Α σύν et μνημονεύω, memor sum.

Συμμαχίαι, ώμαι, participio, simul partem capio. *M. Anton.* 2, 3.

Συμμαχίαι, υ, ό έ ή, concentor. Α μολεῖται.

Συμμαχίαι, coinquino, *Gl. V.*

Συμμαχίαι, ώ, simul impero seu dominor, tyrannidis socius sum.

Συμμαχίαι, ής, ή, contubernium.

Συμμαχίαι, solus sum cum aliquo.

Συμμαχίαι, ας, ή, contubernium, collegium, factio. *Gl. V.* societas, ordo, decuria. Ex σύν et μέτρον. Hinc

Συμμαχίαι, υ, ό, qui est ejusdem decuriæ.

Συμμαχίαι, υ, ό, qui præest symmoriarum. Ex συμμορία et άρχω.

Συμμαχίαι, ής, ή, conformatio vel similitudo. Α

Συμμαχίαι, υ, ό έ ή, conformis. Α μορφή.

Συμμαχίαι, conformo. Α præc.

Συμμαχίαι, ώ, f. ήσω, conformem facio; συμπαχίζομαι, conformis fio. Συμμαχίαι, τῶ θανάτῳ αὐτῷ, *Phil.* 3, 10.

Συμμαχίαι,

Συμμοχθῆναι, ᾧ, simul laboro, simul adfigor adversis.

Συμμιλλόγος, α, ὁ ἔξ ἧ, cui sermo in ore comprimitur, i. e. taciturnus, tacens.

Σύμμοσις, ἰω, ἧ, compressio, compressus. A συμμῶσις.

Συμμιώνης, α, ὁ, iisdem sacris initiatus, socius in sacrorum initiatione. Gl. V. consacraneus.

Συμμόν, fut. ὦσα, claudor, clausus sum, compressor, compressus sum; (2) conniveo.

Συμμάθεια, ας, ἧ, consensus in adfectibus; (2) convenientia naturæ; (3) commiseratio.

A συμπαθείς.

Συμπαύω, ᾧ, fut. ἦσα, juxta adficio, adficio aliorum malis; (2) assentior eidem opinionioni, placito. Συμπαύσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, Heb. 4, 15. Τοῖς δισομαί με συνεπαύησας, Ib. 10, 34. A

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

Συμπαῖς, ἰος, ὁ ἔξ ἧ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. Gl. V. adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, adfectus.

ρακκλήθηναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, Rom. 1, 12.

Συμπαράκκληθῆναι, aor. 1. inf. pass. (triclinari) colloco; (2) una jaceo vel cubo.

Συμπαράκκειμαι, adjaceo.

Συμπαράκληθῆναι, ᾧ, f. ἦσα, adsector, comitor. Συμπαράκληθῆναι τῷ λόγῳ ἰσθῶς, Plato.

Συμπαράκομιζω, fut. ἴσω, deduco, prosequor. Συμπαράκυστω, fut. ῥω, simul inclinato capite adspicio, una considero, lego, disco.

Συμπαράλαμβάνω, una excipio, una adsumo; συμπαράληφθῆναι, adhibitus, Ph. aor. 1. part. pass. Συμπαράλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον ἔς τὸς ἰδιώτας, *Ælian.* Συμπαράλαβόντες Ἰωάννην, *Act.* 12, 25.

Συμπαράληφθῆναι, 2. sing. aor. 1. conj. pass. Συμπαράληψις, ἡ, adsumptio, v. gr. socii. A συμπαράλαμβάνω.

Συμπαράμειναι, fut. ἐμῶ, simul maneo, semper adsum, permaneo. Συμπαράμεινὸν πᾶσιν ὑμῖν, *Phil.* 1, 25.

Συμπαράμηνω, commisceo.

Συμπαράμίσγω, idem.

Συμπαράνῳ, consumo, debilito, frango.

Συμπαράννω, annuo, adsentior.

Συμπαράνήχομαι, fut. ἔξω, simul nato, una ad latus nato.

Συμπαράνομι, fut. ἦσα, una delinquo, sceleris socius sum.

Συμπαράπρω, f. ῥω, una deduco, una prosequor.

Συμπαράπλέω, simul adjungo, pariter annecto.

Συμπαράπλυνω, fut. εἶσω, simul adnavigo; simul præternavigo.

Συμπαράπλυνω, una pereor. Δεδίω μὴ συμπαράπλυνωμαι διὰ τόντες, *Dem.*

Συμπαράπλυνω, f. ἴσω, una apparo, adjuvo in apparando; (2) simul efficio. Ὅ δαίμων ἡμῖν ταῦτα συμπαράπλυνεν, *Xen.*

Συμπαράσπονδω, una fœdus frango.

Συμπαράσπασσις, α, ὁ, qui a latere adstat; (2) socius, adjutor, auxiliarius. A

Συμπαράσπασσις, ᾧ, adsto; (2) auxilium fero. Δῆμῳ, ἀγῶνι ὀργῶνι ἄνασσα, συμπαράσπασσις, *Aristoph.* *Ran.* 384.

Συμπαράταξις, ἰος, ἡ, conflictus, prælium.

Συμπαράτασσομαι, ττομαι, prælior cum aliquo.

Συμπαράτείνω, simul extendo, seu protraho, aut prorogo, *Stroph.*

Συμπαράτηρις, ᾧ, fut. ἦσα, una observo. Συμπαράτηρις τίνα, *Dem.*

Συμπαράτιθμι, adpono.

Συμπαράτρέφω, simul nutrio; συμπαράτρέφωμαι, simul nutrior. Συμπαράτρέφειν θῆρα, *Xen.*

Συμπαράτρέχω, ad latus alicui curro.

Συμπαράτροχάζω, fut. ἴσω, una prætercurro.

Συμπαράτρέφω, una prætervehor.

Συμπαράφύω, prope nascor.

Συμπαράφω, fut. εἶσω, simul adsideo.

Συμπαρέμι, una seu simul adsum. Πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, *Act.* 25, 24.

Συμπαρέμειρομαι, simul subingredior, simul irrepo.

Συμπαρέμειρομαι, idem.

Συμπαρέμειρος, ἰος, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A

Συμπαρέμειρος, juxta extendo; (2) comparo, contendo. Συμπαρέμειρος (δύ) τὴν νόσον λεγόμενος, *M. Anton.* 7, 22.

Συμπαρέμειρος, nom. pl. part. præ. *Poet.* pro συμπαρόντες, a συμπαρέμειρος.

Συμπαρέμειρος, concomitor. Ἄλλαι τιμαὶ αἱ τρέψαντες ἑκάστος συμπαρέμεινοντο, *Xen.*

Συμπαρέμειρος, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro συμπαρέμειρος, a συμπαρέμειρος.

Συμπαρέμειρος, præbeo. Κύνες τε τῇ ἱερῇ τὴν ἀσφάλιν συμπαρέμειρον, *Xen.*

Συμπαρέμειρος, α, ὁ, virgo æqualis, sodalis.

Συμπαρέμειρος, simul prætervolvo.

Συμπαρέμειρος, juxta colloco, adesse alicui curo; (2) adjuvo, opem fero, συμπαρέμειρος Μοῖρας, adesse ei curabat *Percas.* *Pind.* *Ol.* 6, 72. (2) ἰμὴ συμπαρέμειρος φρενί, adjuvabis mentem meam, *Soph.* *Æd. Col.* 1340.

Συμπαρόκοις, α, ὁ ἔξ ἧ, contubernalis.

Συμπαρόκοις, simul delabor, prolabor.

Συμπαρόκοις, ᾧ, comitor, adsector, adsequor. Συμπαρόκοις τοῖς δόμοις, *Heliod.*

Τὸτο γὰρ διὰ συμπαρόκοις, *Xen.* τῷ βασιλεῦσιν, *Id.*

Συμπαρόκοις, una irrito, irritio.

Συμπαρόκοις, excito, incito in aliquem.

Συμπαρόκοις, idem.

Σύμπας, ἄσα, αν, universus, totus, cunctus, simul omnis.

Συμπερινοίω, ὦ, mente simul comlector.
 Συμπερινοσέω, ὦ, una circumceo, circumvago, obherro. Μὴ ἔ καμῶν ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπερινοσάντων, *Luc.*
 Συμπερινοσέω, fut. εἶσω, una lustrō, una circumceo. Συμπερινοσέουσαν τῇ σελήνῃ, *Aristot.*
 Συμπεριπατέω, ὦ, simul cum alio circumambulo.
 Συμπεριπλοκῇ, ἥς, ἡ, complexio, complexus.
 Συμπεριπτοίω, adjuvo aliquem in comparando seu consequendo, una comparo.
 Συμπεριπτοῖω, ὦ, simul in orbem agor.
 Συμπεριτέλλω, tego, occulto, ut περιτέλλω.
 Συμπεριτρέφω, una circumverto, una circumago seu circumfero.
 Συμπεριτρέφω, pariter muro amplector, seu circumdo.
 Συμπεριτίθημι, una circumpono, simul circumdo.
 Συμπεριτρέπω, una circumago.
 Συμπεριτυγχάνω, incido in quem, invenio.
 Συμπεριφαντάζομαι, mente simul fingō, imaginor.
 Συμπεριφέρω, una circumfero et circumrapio; et συμπεριφέρωμαι, pass. una circumferor; (2) comitor, assessor; (3) una versor, familiariter utor; (4) obsequor; una ploro, gaudeo, &c. (5) versor in re aliqua, tracto. Τὴν συγνὴν τῇ χύτρῃ ὁμῶ συμπεριφέρεις, *Luc.* Τόχρῳ ἄλλως προσδόντες συμπεριφέρεται μετ' αὐτῶ ἀνί, *Id.*
 Συμπεριφύεσθαι, una corrumper et pereor; (2) erro, vagor. (2) ἀλλ' ἴσασιν ἐκείνῳ... ὡς παραδὸς σιαυτὸν τῷ ἰδέσθῳ ἐκείνῳ στρατιώτῃ, συμπεριφύεσθαι πάντα ὑστερῶν, *Lucian. Pseudolog.* 18.
 Συμπεριφροῶ, αἶς, ἡ, comitatus et frequens adsectatio; (2) familiaritas; (3) obsequium, ad alterius capum accommodatio; (4) consuetudo quævis, ut compotatio, &c. *Diodor. Sic.* 3, 63. ubi vid. *Wessel.* (5) comitas, lenitas, mansuetudo; (6) modus rei tractandæ, vel hominis; (7) usus, peritia. A συμπεριφέρωμαι.
 Συμπεριφράσσω, una circumsepio, una circumvallo.
 Συμπίπτω, simul volo.
 Συμπίπτω, idem quod συμπίπτω.
 Συμπληγνύμι, vel συμπληγνύω, f. ξω, compingo, coagmento, commisceo, concrecere et coalescere facio, cogo. Παρ' εὐκτερεῖς τῶδε συμπήκας τάφον, *Eur. Supp.* 938. Ψεύσαν δὲ ποιητὸν συνέπαζε λόγον, *Pind.*
 Συμπληθύνω, ὦ, fut. ἴσω, una cum alio salio.
 Συμπλήρωμα, ἄτος, τὸ, saltus qui fit cum alio vel pluribus. A præc.
 Συμπληκτός, ε, ὁ, ἔ, ἡ, compactus, coagmentatus; (2) compactilis. A συμπληγνύμι.
 Συμπληκτός, ἡ, compactio, coagmentatio, *Plut.*
 Συμπληκτός, compingo, coagulo, congelo.
 Συμπλέξω, fut. ἴσω, comprimo, opprimo.
 Συμπλέω, cogo, constipo, condenseo.
 Συμπλέω, εως, ἡ, coactio et constipatio. A præc.
 Συμπληκτής, ἡ, ὁ, qui cogit et constipat, qui lanas et villos densat. Ab eod.
 Συμπλέκται, οἱ, qui lanas cogunt ac constipant, *Poll.*
 Συμπλέω, ὦ, f. ὡς, idem quod συμπλέω. Hinc Συμπλέω, ἡ, ὁ, densus, constipatus, compactus.
 Συμπλέω, bibo cum aliquo; (2) absorbeo. Οἵτινες συνεφαγόμεν ἔ συνεπίομεν αὐτῶ, *Act.* 10, 41.
 Συμπληρώσω, una vendo, venditionis socius sum.
 Συμπληρόντας, acc. pl. part. præ. verbi συμπλέω.
 Συμπλέω, incido, concurreo, evenio, continuo; συνέπει, ruit, *Ph.* contigit, aor. 2. συμπεπτακώς, lapsus, collapsus, *Gl. V.* ὅς εἰς ἀνῶνα τῶδε συνεπίων μάχης, ἐκλύεται με, *Soph. Trach.* 20. Ἐμοὶ δὲ συμπέπτωκας εἰς ταυτὸν λόγῳ, *Id.* 1037. εἰς μάχην τοῖς ἐναντίοις, *Heliod.* κακοῖς, *Soph. Aj.* 429.
 Συμπέπνω, in unum coeo, coincido. Τὸ γὰρ

ὑπὲρ γνοῦν δικῆ, καὶ θεοῖς δ' ἐμπροστί, ὁλέθριον, ἰδέριον κακόν, *Eurip. Hec.* 1029.
 Συμπλέω, tecum credo, assentior.
 Συμπλέω, simul erro.
 Συμπλέω, ὡμαι, idem; (2) comitor.
 Συμπλέω, fut. 2. indic. pass. verbi συμπλέω.
 Συμπλέω, εως, ἡ, confictio, *Gl. V.*
 Συμπλέω, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro συνέπασσε, a
 Συμπλέω, fut. ὡς, confingo, cominiscor. *Σησαμὶ ἐμπλέσσεται, Aristoph. Pace,* 869.
 Συμπλέω, ὡ, manibus complosis strepo, *Il.* 23, 102.
 Συμπλέω, ὄναι, οἱ ἔ, αἱ, complures, plures simul, collecti non sigillatim.
 Συμπλέω, εως, ὁ, ἔ, ἡ, connexus, conjunctus, copulatus. A συμπλέω. Unde
 Συμπλέω, ἡ, copulatrix.
 Συμπλέω, ἡ, ὄν, conjunctivus, copulativus.
 Συμπλέω, adv. copulative, conserte, contexte.
 Συμπλέω, f. ξω, connecto, copulo; pass. conjungor; (2) concumbo cum femina; (3) consero manus. Συμπλέω τὰς χεῖρας, *Polyb.* Τῶδε συμπεπλάγμεθα ξίφῃ, *Eur. Bac.* 800. Hinc
 Συμπλέω, εως, ἡ, complexio, implicatio.
 Συμπλέω, ὄν, latus lateri alterius adjunctum habens. A πλευρά.
 Συμπλέω, fut. εἶσω, una navigo. Οὗτος δὲ συμπλέει τὸν ἱμῶν μόχθον χάρον, *Eur. Iph.* in *Tau.* 601. Συμπλέει τοῖς φίλοις δυστυχίαν, *Id. Her. Fur.* 1250.
 Συμπλέω, εως, αἶ, sc. πέτρα, insulæ, quæ eminus collidi videbantur. Sunt autem Symplegades Homero πλαγῆται insulæ duæ sive duo scopuli in Bosphoro, dictæ quod inter se aliquando concurrerint fabulis traduntur. A συμπλέω.
 Συμπλέω, adv. collidendo. Ab eod.
 Συμπλέω, simul impleo, compleo; (2) una multiplico et augeo.
 Συμπλέω, idem.
 Συμπλέω, εως, ὁ, ἔ, ἡ, totus; (2) plenus.
 Συμπλέω, 3. plur. præ. ind. pass. contr. pro συμπληρόνται, a
 Συμπλέω, ὡ, fut. ὡς, compleo, expleo; (2) perficio; συμπληρωθῇ, consummetur, *Gl. V.* aor. 1. conj. pass. Καὶ ἐν τῷ συμπληρωθῇ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, *Act.* 2, 1. Hinc
 Συμπλήρωμα, ἄτος, τὸ, complementum.
 Συμπλήρωσις, εως, ἡ, ipsa complendi actio; consummatio, perfectio, *Gl. V.*
 Συμπληρωτικός, ἡ, ὄν, complendi vim habens; (2) ad complementum faciens.
 Συμπληρωτικός, adv. complendi causa.
 Συμπληρωτικός, coeo.
 Συμπλέω, fut. ἴσω, qu. dic. collido, conflagro.
 Συμπλέω, εως, ἡ, navigationis societas. A σύμπλοος.
 Συμπλέω, ἡ, ὄν, navigationis socius. Ab eod.
 Συμπλέω, ἡ, ὄν, complicatio, amplexus, connexio, complexio; (2) complexus in coitu; (3) manuum consortio in prælio; (4) figura oratoria. A συμπλέω.
 Συμπλέω, ὁ, ἔ, ἡ, complicatus. *Nonn.* P. 6, 10.
 Συμπλέω, ὄν, complexus, *Nonn.*
 Συμπλέω, contr. σύμπλες, ε, ὁ, ἔ, ἡ, qui una navigat, navigationis socius; (2) socius. (2) ἐκ αἰσχύνομαι ἐμπλέαν ἱμασθὴν τῷ πάθος ποιμένῃ, *Soph. Antig.* 540. A συμπλέω.
 Συμπλέω, εως, ὁ, conspiratio, consensus. A
 Συμπλέω, f. εἶσω, conspiro, conflo, *Gl. V.* (2) uno sensu molior, consensio. Συμπλέω τῷ περιέχοντι ἄερι, *M. Anton.* 8, 45.
 Συμπλέω, εως, æstusosus, præ æstu suffocans. A
 Συμπλέω, fut. ξω, suffoco et strangulo, comprimo in strangulatione; (2) coarcto et coarctando quasi suffoco. Οἱ ὄχλοι συνέπληγον αὐτόν, *Luc.* 8, 42. συνέπληγον, *Marc.* 4, 7. συμπλέονται, *Luc.* 8, 14.
 Συμπλέω, εως, ἡ, conspiratio, consensus. A

Σύμπλεος, contr. σύμπλες, ε, ὁ, ἔ, ἡ, qui conspiciat. A συμπλέω.
 Συμπλέω, e pedibus colligo, pedes constringo. A πῆς.
 Συμπλέω, ὡ, f. ἴσω, una duco, simul duco; (2) dirigo. Αὐτὸς ὁ θεὸς συμπεπλήγει παρενόμενον, *Plato.*
 Συμπλέω, aor. 1. part. act.
 Συμπλέω, fut. ἴσω, impedio, compedibus implico, ligo, vincio; (2) cohibeo, coerceo. Σπῆξ αὐτὸς ἔ συμπεπλήγει, *Aristoph. Ran.* 1646. Αὐτὸς ὑπὸ τῷ συμπεπλήγει, *Plato.*
 Συμπλέω, fut. ἴσω, compedes injicio, compedibus ligo. A πῆς et δεσμός.
 Συμπλέω, aor. 1. part. pass. neut. gen. verbi συμπλέω, pro συμπῶ, absorbeo.
 Συμπλέω, fut. ἴσω, una facio, adjuvo, auxilior, societatem cum aliquo jungo; etiam in med. in quo est etiam, cogere, veluti exercitum.
 Συμπλέω, variegō.
 Συμπλέω, una, in eodem loco pascor.
 Συμπλέω, f. ἴσω, belli socius sum, bello adjuvo. Οὐτ' ἐν ἡλικίαν ἔχω συμπεπλήγειν ἔτι σχηδὸν ἰδέν, *Plato.*
 Συμπλέω, idem cum συνεπλέω, *Steph.*
 Συμπλέω, fut. ἴσω, in civitate conflo.
 Συμπλέω, una obsideo; (2) una vexo.
 Συμπλέω, εως, ἡ, jus una remp. administrandi; (2) communia reip. jura et instituta. A
 Συμπλέω, et συμπεπλήγει, una rempublicam administro; (2) in eadem cum aliquo civitate seu rep. versor; (3) versor cum, vivo cum.
 Συμπλέω, ε, ὁ, concivis.
 Συμπλέω, ἡ, idem.
 Συμπλέω, f. εἶσω, una pompam duco; (2) ludos una celeberrō.
 Συμπλέω, fut. ἴσω, una laboro, laborantem adjuvo; (2) simul tolero et sustineo. Καὶ ἐμπροσθέν τοῖς κακοῖσι βέλομαι, *Eur. Or.* 666. Σὺ γὰρ δὴ συμπεπλήγεις ἐμοὶ πόνους, *Id.* 1213. πατρί, *Soph. El.* 992.
 Συμπλέω, simul cum alio male ago, male perpetro. Ὅταν γὰρ αὐτοὶ συμπεπλήγμεθα παῖσιν γυναιξί, *Aristoph. Lys.* 407.
 Συμπλέω, adv. una laborando, conjunctis viribus.
 Συμπλέω, proficiscor cum, sum itineris comes; (2) congredior cum aliquo; (3) congrogor. Συμπλεόντων αὐτῶ οἱ μαθηταί, *Luc.* 7, 11. πρὸς αὐτόν, *Marc.* 10, 1.
 Συμπλέω, ὡ, f. ἴσω, simul depopulo. Ὁ σὺ πατρί συνεπλήγεις φρόνας, *Eur. Or.* 882.
 Συμπλέω, fut. ἴσω, una præbeo. In med. una quero, una acquiro; (2) conquiro, comparo. Κατὰ μικρὸν αὐτοῖς συνεπλήσαντο, *Dem.*
 Συμπλέω, fut. εἶσω, simul scortor.
 Συμπλέω, fíbula connecto. Hinc
 Συμπλέω, ἡ, ὄν, fíbula nexus, non sutura.
 Συμπλέω, juxta prosum, seu adjuvo.
 Συμπλέω, εως, ἡ, compotatio. A συμπλέω.
 Συμπλέω, f. ἴσω, una convivō. A præc.
 Συμπλέω, ἡ, ὄν, convivalis. A συμπλέω.
 Συμπλέω, ὡ, f. ἴσω, sum præfectus convivii, sum magister convivii, *Aristot.* A συμποσίω, ε, ὁ, magister convivii; inpr. quod fit e symbolis. Ἐκ συμποσίων et ἀρχων.
 Συμπλέω, ε, ὁ, idem.
 Συμπλέω, εως, ἡ, præfectura convivii, officium magistri computationis.
 Συμπλέω, ε, ὁ, convivor, *Steph.*
 Συμπλέω, ε, τὸ, compotatio, convivium; (2) convivii locus; (3) convivæ; (4) libellus seu enarratio de convivio. A συμπλέω.
 Συμπλέω, ε, ὁ, compotator, conviva. Ab eod.
 Συμπλέω, ἡ, ὄν, convivalis; (2) convivio conveniens; (3) compotor, conviva suavis et jucundus. A præc.
 Συμπλέω, ἴδος, ἡ, compotrix. Ab eod.
 Συμπλέω, εως, ἡ, idem et ab eod.
 Συμπλέω, fut. εἶσω, una cum alio seu aliis negotium procuro, una operam navo; (2) simul negotior. Συμπλεγματευόμενος τὰ περὶ νόμους, *Plut.*

Συμπράκτωρ, *ορος*, *δ*, adjutor. Συμπράκτωρ ἰδὲ, comes itineris, *Soph. Œd. Tyr.* 117. Α
 Συμπράσσω, vel ἀπτα, fut. ἄξω, socius sum et adjutor in re aliqua, una facio, adjuvo. Τὴ δ' ἄλλα ἐξ ὑμπεραττε, *Soph. Aj.* 1413. Σὺν κακῶς πρᾶσσαι συμπράσσω κακῶς, *Eur. Hec.* 27. Μᾶλλον ἢ συνίπραξεν ἂν τὴ ἀλλήλῃσι ἀγαθόν, *Xen.*
 Συμπράσσει, *ε*, *δ*, qui cum alio aliquid vendit. Συμπράσσει, *ε*, decens. Α πρέπει.
 Συμπρεσβυτής, *ε*, *δ*, legationis collega. Α
 Συμπρεσβύτης, fut. εὔσω, collega et socius sum legationis.
 Σύμπρεσβυς, *ε*, *δ*, pl. συμπρεσβύς, idem quod συμπρεσβυτής.
 Συμπρεσβύτερος, *ε*, *δ*, qui et ipse presbyter et e seniorum simul collegio est.
 Συμπρίσμαι, coemo.
 Συμπροάγω, fut. ἄξω, mecum adduco, vel produco.
 Συμπροαύξομαι, una cresco.
 Συμπρόδρος, *δ*, qui una est proedrus.
 Συμπροίμι, simul procedo, simul progredior.
 Ἐμοὶ μὲν συμπροίμι ἐνικατοῖς ἐξ ἡ φίλτερος προσθήκη, *Heliod.*
 Συμπροίχομαι, idem.
 Συμπροδύρομαι, ἔμαι, fut. ἥσομαι, contendo ad idem efficiendum, in eamdem causam involucbo; (2) adjuvo in aliqua re. Οἷ τε ἄλλοι πάντες ἀνιστάμενοι συμπροδύρησθαι ταῦτ' ἔφασαν, *Xen.*
 Συμπροσμεύω, fut. εὔσω, simul frumentatum egredior; (2) direptionum in pabulatione socius sum.
 Συμπροσενίω, *ω*, *φ*, ἥσω, in aliqua re consequenda adjuvo. Τὴν Σιστιγίδον Θεονόην χρῆζεν ἰδεῖν, συμπροσενήσον, *Eur. Hel.* 145.
 Συμπροστέμνω, fut. ψω, et ormai, una deduco et comitor. Συμπροστέμνω δὲ αὐτὸν ὁ πατήρ, *Xen.*
 Συμπροστέμνω, aor. 1. inf. act.
 Συμπροσπεύρομαι, prægredior, dux sum.
 Συμπροσάγω, una adduco.
 Συμπροσέμαι, adhaereo, simul adsum, particeps sum; συμπερῶσιν, adhæret.
 Συμπροσέχω, simul adhaereo, attendo.
 Συμπροσυνίω, *ω*, fut. ἥσω, simul adoro.
 Συμπροσινγνύμι, accedo, vel colloquendi vel oppugnandi causa.
 Συμπροσπίπτω, simul accido. Τῷτο δὲ γίνεσθαι, ἐὰν συμπροσπίπτῃ σοι, ὅτι ἐξ συγγενείας ἐξ δὲ ἡγονοῖαν, ἐξ ἁπονεῖς ἀμαρτάνεσσι, *M. Antioch.* 7, 15.
 Συμπροσπλέω, fut. ξω, simul adnecto.
 Συμπροστερίω, prior, sum, praecebo.
 Συμπροστέλω, cohortor, impello ad quid.
 Συμπροσφηνίω, una pariter vaticinor.
 Συμπροσφύω, profundo, praeterea profundo; dicitur et de libatione.
 Συμπροσχωρίω, una procedo.
 Συμπροσῶνις, *δ*, collega in ordine Prytanum.
 Συμπροσυνάγεις, *η*, *δ*, complicandi et contrahendi vini habens, constrictivus.
 Σύμπρωις, *ε*, *δ*, clausura, conclusio; complicatio. Α
 Συμπρύσσω, fut. ξω, claudendo complico; (2) complico. Κἄθῃκα συμπρύσσω ἀλαμπῆς ἡλίας καὶ τὴν ζυγῶν, *Soph. Trach.* 704.
 Σύμπρωτος, *ον*, conspuendus, i. e. contemnendus, quod a συμπρῶτος.
 Σύμπρωτος, *ε*, *δ*, casus, accidens; (2) lapsus, ruina; (3) incurso rerum eodem desinentium, vel qu. dic. coincidentia, etiam fluminum; (4) conflictus. Α συμπρῶτος.
 Συμπρύκω, fut. ὄσω, contego, cooperio; συμπεπρασμένος, contactus, *Diod.*
 Συμπυκνός, *ον*, bene compactus, firmus.
 Συμπυκνός, compingo, denso.
 Συμπυκνῶμαι, simul audio, simul quaero.
 Συμπυκνῶμαι (Σίλω) παρὲν Σισπιάματα, *Eur. Hel.* 335.

Συμπύρῳ, *ω*, fut. ὄσω, simul incendo, simul comburo aut igne torreo. Συμπυρῶσαι μύριον πέπλων χιτῶν, *Eur. Rh.* 961. Σοὶ μὲν ἐφίλον, ἡμῖν δὲ, καὶ τῷ συμπερμένῳ πᾶσι, *Eurip. Suppl.* 1070.
 Συμπυρῶ, *ω*, fut. ὄσω, in topthum seu callum cogo; συμπαρῶμαι, conpresso in topthum, aut callosam duritiam.
 Συμφάγειν, una edere; συνίφαγον, una edi vel ederunt, aor. 2. Οἵτινες συνεφάγονεν ἐξ συνεπτόμεν αὐτῶν, *Act.* 10, 41.
 Συμφάνης, *ε*, *δ*, *η*, manifestus, apertus. Ex συν et φαίνωμαι.
 Συμφαντάζομαι, fut. ἄσομαι, simul animo imaginor, simul concipio.
 Σύμφασις, *ε*, *δ*, multarum stellarum emersus et conspectus eodem tempore.
 Συμφέρεi, expedit. Ph. convenit. Gl. V. concludit, prodest. Συμφέρεi αὐτῷ πλεῖν, *Plat.* πρὸς τὴν τροφήν, *Aristot.*
 Συμφέρον, *τος*, *τὸ*, commodum, Gl. V.
 Συμφερόντως, *αδν*, commodum, utiliter.
 Συμφερετός, *η*, *δ*, confertus, congestus, adgestus, collatitius; (2) solidus. Α
 Συμφέρω, simul porto, simul fero; (2) comporto, convehio; συμφέρον, convenire, conferre, prodesse. συμφέρομαι, una moveor; (2) convenio, congruo alicui, consensio; (3) congredior cum aliquo; (4) coeo; (5) pugno, manus consero; (6) acquiesco in re aliqua; (7) evenio, accido; συνοίσονται, profutura, Ph. fut. 1. part. συνήνεγκα, contuli, aor. 1. ind. act. συνήνεχθῃ, evenit, contigit, aor. 1. pass. Ψυχὴν βιάζῃ σάμῃ συμφέρον κακὰ, *Eur. Herc. Fur.* 1371. Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πλὴν ἐνοίσεται, melius cedet, *Aristoph. Nub.* 594. Αὐτὴ τε πάντα συμφέρον ἴδουσι, adjuvans, *Eur. Med.* 13. Συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς, *Id. Herac.* 919. Συνήνεκα δ' ἔμω, attamen prosit! nihilominus bene vertat, *Eur. Iph. in Aul.* 724.
 Συμφεύγω, una fugio; (2) fugio. Σὺν φεύγειν συμφεύγω τέκνον, *Eur. Her.* 26. Συμφεύζομαι τῷ ἀδελφῷ πατρί, *Id. Ph.* 1673.
 Σύμφημι, adsentior, consensio, approbo, fautor. Συμφήσονται σοφοί μοι, *Eur. Hipp.* 270.
 Συμφήτωρ, *ορος*, *δ*, adstipulator, testis. Α πρᾶς.
 Συμφήγγομαι, concino, de musicis.
 Σύμφλογος, *ον*, consonus. Α πρᾶς.
 Συμφθίω, simul perdo; (2) evertō, labefacto.
 Συμφθίω, una diminuo, simul decreasco. Συμφθίνω γὰρ ἐξ αἱ ῥίζαι τῷ ἄλλῳ σώματι, *Theophr.*
 Συμφίλει, mutuo amore prosequor. Οὗτοι συνέχθην, ἀλλὰ συμφίλειν ἔφον, *Soph. Antig.* 529.
 Συμφιλία, *ας*, *η*, consensus mutuus, concordia, R.
 Συμφιλιδόξω σοι, gloriae tuae servio, *Bud.*
 Συμφιλοκᾶλέω, *ω*, *φ*, ἥσω, simul honestatis studiosus sum, socius sum in rebus honestis; (2) aliquem in dignitate retinenda vel augenda adjuvo.
 Συμφιλολογίω, *ω*, una studiis literarum vaco, una de rebus ad eruditionis quamcumque partem pertinentibus dissero.
 Συμφιλονεικίω, *ω*, *φ*, ἥσω, simul rixor.
 Συμφιλοσφῶ, *ω*, *φ*, ἥσω, una operam do philosophiae, una philosophor, una de rebus eruditus disputo. Βονθῆς τε, ὃ συνεφιλοσοφῶμεν ἡμεῖς τῷ Ἀριστοτέλει, *Strabo.*
 Συμφιλοσφῶμαι, ἔμαι, *φ*, ἥσομαι, simul magno studio contendo.
 Συμφλάω, collido, confringo, contundo.
 Συμφλογμαίνω, simul aestuo vel intumesco.
 Συμφλογμαίνω φλέβες, *Aret.*
 Συμφλόγω, *φ*, ξω, comburo; (2) uro, incendo, inflammo, R. Σύμφλογος δώματα Πενθῆς, *Eur. Bac.* 596.
 Συμφλογίζω, *φ*, ἴσω, simul comburo, concremo.
 Συμφλογῶ, *ας*, *η*, pariter nugor, una garrio.
 Συμφόβω, una terreo, conterreo.
 Συμφοιτάω, *ω*, *φ*, ἥσω, venito, Ph. comceo; (2) sum condiscipulus. Hinc
 Συμφοίτης, *ε*, *δ*, *η*, condiscipulatus, Gl. V. (2) congressus, conventus.

Συμφοιτητής, *ε*, *δ*, condiscipulus; (2) congressus particeps.
 Συμφονέω, fut. εὔσω, simul cum alio interficio.
 Συμφονέω πατὴρ Σίλω σοι, ἐπισείλῃ δόμῳ, *Eur. Ion.* 888.
 Συμφορὰ, *ας*, *η*, collatio; (2) quod accidit, casus, eventus, et quidem in utramque partem; sed inpr. (3) infelix eventus, fortuna adversa, calamitas, clades, infortunium: unde (4) de singulis formis malorum dicitur, de tristitia, odio, morte, &c. (2) τὴς συμφορᾶς ζωῆς ὅρῳ τῶν βαλενυμάτων, eventus consiliorum vigentes video, id est, eventu felici consilia vigere video, *Soph. Œdip. Tyr.* 44. (3) συμφορὴν πατὴρ ἡ παύμαι, calamitatis loco duco, *Herod.* 1, 83. Α συμφορῶ. Hinc
 Συμφορεῖναι, calamitatem alicujus deploro.
 Συμφορέω, *ω*, fut. ὄσω, idem.
 Συμφορεῖς, *οἱ*, comites, *Ern.*
 Συμφορέω, *ω*, fut. ἥσω, confero, congero, comporto, accumulo. Σκώμματα ἐξ λοιδορίας συμφορέσας, *Dem.* Οὐκ οὐδ' ὤνεν ταῦτα ἡεῖς μοι συμπεφορεκῶς, *Luc.*
 Συμφορῇ, *Ion.* pro συμφορᾷ, calamitas.
 Συμφόρημα, *ἄτος*, *τὸ*, quod congestum est, congeries. Α συμφορεῖ. Unde
 Συμφόρησις, *ε*, *δ*, *η*, coacervatio; (2) multitudo collecta; (3) pro casu infelici, *Hes.* Τὴν νόσον ἡ τῷ χωρικῷ πλῆθος εἰς τὸ ἄνθρ συμφορῆσις ἐργάζεται, *Plut.*
 Συμφορετός, *η*, *δ*, *ον*, congestus, conflatus.
 Σύμφωρος, *ε*, *δ*, *η*, utilis, commodus, aptus; (2) adsecla, comes; (3) congestitius. Α συμφῶρ.
 Συμφώρος, *αδν*, commodum, utiliter. Πλέτω γὰρ ἐστὶ τῷτο συμφορώτατον, *Aristoph. Phil.* 1162. Α πρᾶς.
 Συμφωράδμων, *ονος*, *δ* *η*, qui una consilia agitat, consiliarius, consultor; (2) unanimis, concors, *Il.* 2, 372. Α
 Συμφωρεύομαι, fut. ὄσομαι, simul consulto seu delibero; (2) mecum reputo; συμφωρέσαστο, una consultavit, aor. 1. *Poet.* et *Ion.* pro συνεφράσαστο. Νῶσον δ' ἀνηγόντων φωνῆς ἐμπίφρασαι, *Soph. Antig.* 370. Συμφωρέσαστο βελῶς, *Il.* 1, 537.
 Συμφωράσασθαι, aor. 1. inf. med.
 Συμφωράσσω, vel ἄπτω, *ξ*, ξω, consepio, munio.
 Συμφρονέω, *ω*, *φ*, ἥσω, eadem sum mente, consentio, adsentior, conspiro; (2) una intelligentia concipio et comprehendo; (3) cogito, animadverto, intelligo, percipio. Συμφρονήσαντες ἐπὶ δόλῳ, *Polyb.* Συμφρονέω τῷ περιέχοντι πάντα νοεῖν, *Anton.* Hinc
 Συμφρονήτης, *ε*, *δ*, *η*, consensio, consensus.
 Συμφρονίζω, idem quod σωφρονίζω, moneo, castigo, &c.
 Συμφροντίζω, pariter curo, una meditor.
 Συμφροσύνη, *ης*, *η*, concordia, consensus, conspiratio. Α σύμφρων.
 Σύμφωρος, *δ*, qui una custodit; (2) custos, defensor. Ὡ μίλαθρον ἐξυμφορεον ἡμοί, ο tectum, mea custodia, *Soph. Phil.* 1453.
 Συμφωρύγω, fut. ξω, torreo, torrefacio, frigo.
 Σύμφρων, *ονος*, *δ* *η*, qui eadem est mente qua alius; concors, consensiens. Ex φρέν.
 Συμφωρύγας, *ἄδος*, *δ* *η*, exsiliu comes.
 Συμφωρῶσαι, una enutae, nom. plur. aor. 2. part. pass. *φ*, *g*, verbi συμφύω.
 Συμφωρῶς, *ε*, *δ*, *η*, ejusdem naturæ; (2) ingenuus, innatus; (3) adherens, qui cohaeruit cum aliquo; (4) unanimis, consensiens. Α συμφύω. Hinc
 Συμφωρῶς, *ας*, *η*, concretio, coalisus.
 Συμφυλάκην, *δ*, in eodem carcere detentus, *Bud.*
 Σύμφυλαξ, *κος*, *δ*, consors custodiae, excubiarum.
 Συμφυλάσσω, vel ἄπτω, *ξ*, ξω, una custodio; (2) una conservo. Τὴν ἐστίαν συμφυλάττειν, *Xen.*
 Συμφυλίτης, *ε*, *δ*, qui est ex eadem tribu, tribulis, contrubilis, gentilis, cognatus.
 Σύμφυλος, *ε*, *δ*, *η*, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex φυλή.

Συμφύεσθαι, *adv.* commixtum, confuse, promiscue. *A.* συμφύεσθαι. Unde
 Σύμφυκτος, *α, δ, ζ, η*, commixtus, confusus.
 Συμφύω, commissco, confundo; συμπεφυμέν-
 νος, commistus, confusus, perf. pass. part.
 'Ο δ' αἰκίει πλάγαις Πάν συνέφυε πρόσπων
 ἀνίκτος Πολυδύκης, *foedabat, Theocr.* 22,
 111.
 Συμφύσσω, *ω, f. ήω*, una sufflo vel inflo; (2)
 conspiro. Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷον ἐστὶ συμφύσσωμενα,
Aristoph. Eg. 466.
 Σύμφυτος, *εως, η*, concretio, consociatio, cohæ-
 rentia; *v. gr.* naturalis ossium conjunctio.
 Α συμφύω.
 Συμφύω, *f. εύω*, simul planto vel sero; (2)
 simul auctor sum; συμπεφυτεμένος, implan-
 tatus, ingenuus, perf. pass. part. 'Ισθὶ γὰρ
 δοκῶν ἔμοι ἐξ ἐμφυτευόμενα στέγον, *Soph.* *Ed.*
Trag. 355. Συμπεφυτεμένα τῇ ψυχῇ ἦδοναι,
Xen.
 Συμφυτικός, quo fit ut quid coalescat, *Arist.*
 Σύμφυτον, *α, τδ*, nomen herbarum conglutinandi
 vim habentibus; Consolida major. Α συμφύω.
Angl. COMFREY.
 Σύμφυτος, *α, δ, ζ, η*, congenitus, innatus; (2)
 firmiter adherens, ut *Lat.* insitus, de consue-
 tudine diuturna in utramque partem;
 (3) arboribus consitus, opacus; (4) qui
 coire potest, sociabilis; (5) similis, simili-
 tudine conjunctus; (6) consentaneus, non
 abhorrens. Τὸ σύμφυτον, cognatus sexus.
 Ἀγὰρ ἐφ' ἧτας γλάσσαν εἰς τὸ σύμφυτον, *Eurip.*
Andr. 955. Α
 Συμφύω, *f. ύω*, coalescere facio, coagmento;
 συμφύομαι, coalesco, cohæresco, complex-
 tor, complexus hæreo; συμπεφυκός, con-
 cretum, *Ph.* perf. part. act. Συμπίφικεν
 αὐτοῖς, *Ælian.*
 Συμφύω, *adv.* more eorum quæ congenita
 sunt; *h. e.* firme, tenaciter, constanter.
 Vide σύμφυτος (2).
 Συμφωνία, *ω, f. ήω*, consono, concino. *Gl. V.*
 convenio, paciscor; συμφωνήσας, pepigi,
Gl. V. aor. 1. συνεμφωνήμενον, pactum, con-
 ventum, *Gl. V.* perf. part. pass. Καὶ τῶν
 συμφωνούντων οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, *Act.* 15, 15.
 περιπράγματος, *Matt.* 18, 19. διναρίε τινη, *Ib.*
 20, 13. μετὰ τῶν ἱερατῶν ἐκ διναρῶν, *Ib.* ver. 2.
 Καὶ ἐδὲ ἐνταῦθα πάντες συμφωνήσας, *M. Anton.*
 Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυ-
 ρίῳ; *Act.* 5, 9. Hinc
 Συμφωνήεις, de quo inter aliquos convenit, *a. 1.*
 part. pass.
 Συμφωνήσας, qui cum aliquo convenit, *aor. 1.*
 part. act.
 Συμφωνήσεις, *εως, η*, vocis seu soni consensus;
 (2) consensus, concordia.
 Συμφωνία, *α, η*, convenientia vocum inter se,
 consonantia; concentus, *Ph.* consensus, ad-
 sensus, consensio, convenientia, *Ph.* pactio,
 conventum, *Gl. V.* Α
 Σύμφωνος, *α, δ, ζ, η*, voce seu sono consentiens,
 consonus; (2) concors, consensuens, consen-
 taneus, conveniens. Ex φωνή.
 Συμφωνίως, *adv.* voce seu sono inter se conve-
 niente; (2) unanimi consensu, concorditer;
 convenienter, *Gl. V.*
 Συμφωρίζω, *fut. ήω*, collustro, simul illumino.
 Ex συν et φῶς.
 Σύμφαλμα, τὸ, concentus musicus instrumen-
 torum et vocum. Α ψάλλω.
 Σύμφασσις, *εως, η*, contactus. Α
 Συμφάσω, *fut. αύω*, contingo, tactu mutuo
 conjunctus sum, coeo.
 Συμφάσω, *ω, fut. ήω*, corrodo, radendo com-
 plano, vestigia alicujus ita conturbo, ut non
 appareant amplius; deleo, contero. Εἴτ'
 αὖ πάλιν αὐτὸς ἀνεγμένης συμψήσας ἐπρονή-
 σαι, *Aristoph. Nub.* 971.
 Συμφελλίζω, simul balbuo; (2) ad alterius
 captum me accommodo.
 Συμφηρίζω, *f. ήω*, supputo. *Gl. V.* computo;
 συμφηρίζεται, computat. Συνεψήφισαν τὰς
 τιμὰς αὐτῶν, *Act.* 19, 19.
 Συμφηφιστής, *ε, δ*, computator. Α præc.
 Σύμφηφος, *α, δ, ζ, η*, cujus idem est suffragium,

seu eadem sententia, consentiens. *Gl. Vet.*
 assensor.
 Συμφήχω, corrodo, contero.
 Συμφηρόζω, *f. ήω*, consusurro, una susurro.
 Συμφηρόω, *ω, f. ήω*, simul strepitum seu cre-
 pitum edo, simul sonitum do; (2) collisione,
v. gr. armorum, strepitum facio.
 Συμφύχια, *α, η*, unanimitas, concordia. Α
 Σύμφυχος, *α, δ, η*, qui ejusdem animi et sen-
 tentiæ est, unanimis; (2) amicus. Ex ψυχή.
 Σύμφυχω, una refrigero.
 ΣΤΝ, *παρ. cum.* In compos. una, pariter,
 eodem tempore; item cum de pluribus ser-
 mo, ut πολλοὶ συνήκουον, multi audiverunt; sæpe
 tamen redundat. Itaque usus semper con-
 sulendus. Συν χρόνῳ, *aor. Soph. Trach.* 204.
 Συναγαγεῖν, *aor. 2. inf. act. Att.* pro συναγεῖν,
 a συνάγω.
 Συναγάγετε, *2. pl. aor. 2. imperat. act. Att.*
 pro συνάγετε.
 Συναγαγών, *a. 2. part. act. Att.* pro συναγών.
 Συναγνώκτις, simul indignor, (2) condoleo.
 Συναγανάκτησις, *εως, η*, indignatio communis.
 Α præc.
 Συναγᾶσθαι, amore communi prosequor.
 Συναγγέλλω, simul nuncio, *R.*
 Συναγγέλλος, *α, δ*, qui una mittitur nuncius,
 legationis socius.
 Συναγείρω, congrego, colligo. *Gl. V.* agglome-
 ro. In med. recipio animum, colligo me.
 Συνήγειρε στρατιάν εἰς Βαβυλῶνα, *Xen.* Καλεπὸν
 χρεῖματα συναγείρασθαι, *Ælian.*
 Συναγελάζω, *fut. άω*, adgrego, congrego;
 συναγελάζομαι, congregor, gregatim vivo.
 Συναγελασμός, *ε, δ*, congregatio, adgregatio,
Gl. V. Α præc.
 Συναγελαστικός, *η, δν*, congregabilis.
 Συναγνήπτος, et συναγνήπτος, *ον*, pariter non
 genitus, non creatus. *Vox Eccles.*
 Συναγέρειν, *3. pl. aor. 1. ind. pass. Ion. et Dæd.*
 pro συνηγέρησαν, a συναγείρω.
 Συναγεία, *α, η*, convallis, i. e. locus in quo
 duæ valles inter se conveniunt. Ex συν et
 ἄγρος, vallis.
 Συναγίς, *η*, nomen piscis, *Aristot.*
 Συναγλαίω, exquisite orno, etiam per verba.
 Συναγμα, ἄτος, τὸ, sedimentum, lotii collectio.
 Α συνάγω.
 Συναγνοίω, *ω, pariter* ignore.
 Συναγροάζω, coemo, *Ph.*
 Συναγροεύσις, *η*, adstipulatio, ejusdem rei, causæ
 defensio; (2) patrocinium, defensio in ju-
 dicio. Α
 Συναγροεύω, *fut. εύω*, adstipulor, adsentior,
 eandem causam, *v. gr.* in senatu, vel po-
 pulo, defendo; (2) tueor, defendo, i. e.
 patrocinor. Συναγροεύειν ταῖς ὑπεστέραις ἐπι-
 θυμίαις, *Isocr.* Χρυσάντας δὲ συναγροεύων αὐτῶν,
 ὥς ἐλεξεν, *Xen.*
 Συναγροία, consensio. Οὐ γὰρ τίς οὐδ' οὐνεκα
 ἐνηγορεύει σιγάσει τῷ καταγροῦ; *Soph.* *Trach.*
 813.
 ΣΥΝΑΓΡΙΣ, ἴδος, Synagris, piscis.
 Συναγρόμενος, congregatus; pro συναγείρομενος.
 Α συναγείρω.
 Συναγρόμενος, nom. pl. præc. part. med. verbi
 poetici συνάγομαι pro συναγείρομαι.
 Συναγρομέος, *ε, δ*, congregatio.
 Συναγροτός, *α, δ, ζ, η*, simul collectus, *R.*
 Συναγχή, angina, *Ph.* Ex ἄγχω. Hinc
 Συναγχικός, *η, δν*, angina laborans.
 Συνᾶγω, *fut. έω*, confero, congrego, recolligo,
 adgrego; (2) concilio, aduno, *Gl. V.* (3)
 contraho; (4) idem quod συγκλείω, συνα-
 γαγεῖν, coadunare, conflare, *Ph.* aor. 2. inf.
 συνάγαγε, confer, coge, *Gl. V.* imperat.
 συνήγαγον, congesta, *Ph.* perf. part. pass.
 συναχθέν, adunatum, *Ph.* aor. 1. part. pass.
 Συναχεν πλείστην δύναμιν, *Isocr.* τὴν ἐκκλησίαν,
Luc. Πάντα δ' ἐν ἡμασι τὰδε συνήγαγεν, *Eur.*
Ph. 1573. Τὰς δ' ὁρῶς συνήγαγον, contraximus,
Aristoph. Nub. 582. Συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν
 ὄχλοι πολλοί, *Matt.* 13, 2. συναχθένται οἱ
 αἱτοί, *Ib.* 24, 28.
 Συναγῶ, confringo; ut hinc sit συνίαξω, *a. 1.*
 confregi.

Συναγῶν, *εως, δ*, coactor, congregator; *Ph.*
 conciliator. Α συναγῶ.
 Συναγωγή, *η, δ, ζ, η*, collectio, congregatio, exac-
 tio; (2) cœtus, concilium, conventus; scho-
 la; (3) apparatus rerum *v. gr.* bellicarum,
 dicitur et de sinu maris arctius coeunte.
 Ab eod. Hinc
 Συναγωγίμος, collativus. *Gl. V.* collectilis;
 Συναγωγίον, *α, τδ*, convivium e symbolis;
 Συναγωγός, *ε, δ, ζ, η*, collectivus, aptus ad col-
 ligendum vel conjugendum.
 Συναγωνία, *ω, pariter* anxius sum.
 Συναγωνίζομαι, *fut. ήωμαι*, una certo, certa-
 men adjuvo, certaminis socius sum; (2)
 opem fero, auxilior. *Ph.* concerto, opitulator.
 Συναγωνίσασθαι μοι ἐν ταῖς προετοιμασίαις, *Rom.*
 15, 30. Καὶ τὸ τῶν Θεῶν εὐμενίᾳ, ἐπὶ τῇ
 τύχῃ ἡμῶν συναγωνίζεται, *Dem.* Hinc
 Συναγωνίσμα, τὸ, adjuvamentum.
 Συναγωνιστής, *ε, δ*, certaminis socius; (2) qui
 certanti opitulator.
 Συναδελφός, *α, δ*, qui fratrem seu fratres ha-
 bet; (2) qui alteri loco fratris est.
 Συναδιέω, *ω, f. ήω*, injuriæ inferendæ socius
 sum.
 Συναδοξίω, ignominia particeps sum.
 Συναδῶ, *fut. άω*, seu συναδίσσω, concino, conso-
 no; (2) consentio, adstipulor. Μῶσαι Πιε-
 ρίδες, συναδίσσατε τὸν ραδιάν μοι Παῖδ', *Theocr.*
 10, 24. Συναδίστω δὲ Χαιρεῖ φῶδαν, *Aristoph.*
Av. 865.
 Συναέθλος, *α, δ, ζ, η*, certaminis socius et adjuvator.
 Συναείδω vid. συναέθλος, *Theoc.*
 Συναίρω, simul tollo, *Hom.*
 Συναέτις, una improbo, rejicio.
 Συναέλιω, *ω, f. ήω*, simul certo, sum certami-
 nis particeps aut adjuvator. Αἵτινες ἐν τῇ
 εὐαγγελίᾳ συνήλυσάν μοι, *Phil.* 4, 3.
 Συναέλω, *α, δ, ζ, η*, idem quod συναέθλος.
 Συναθροίζω, *fut. ήω*, congrego, colligo; con-
 gero, conglobo, glomero, conglomerero, *Ph.*
 συνθροίσω, collegit, contraxit, *Ph.* συνθροισ-
 μένος, congregatus, conglomeratus, con-
 cretus, *Gl. Vet.* perf. part. pass. συναθροισ-
 θέντες, adglomerati, *Ph.* aor. 1. part. pass.
 Οὗς συναθροίσας, *Act.* 19, 25. Οὗ ἦσαν ἱκανοὶ
 συναθροισμένοι, *Ibid.* 12, 12. Συναθροίσιν εἰς
 ἓν, *Aristoph. Lys.* 587. Οὐ συνθροίσαι στρατῶν,
Eur. Rhcs. 612. Hinc
 Συναθροίσις, *εως, η*, congestio, conglomeratio,
 congregatio, agmen, cætus, *Ph.*
 Συναθροίσμα, ἄτος, τὸ, adgregatio, *Ph.*
 Συναθροισμός, *ε, δ*, collectio.
 Συναθύρω, una ludo, ludo cum. Τῇσιν ἀπὸ συν-
 ἄθρου, *Mosch.* 2, 30.
 Συναῖγδην, simul, uno impetu, *Suid.* Ab αἰσσω.
 Συναίσιος, *α, δ, ζ, η*, coæternus, una æternus.
 Συναίκλεια, *α, η*, convivium. *Vox Dor.* ab
 αἰκλον, *Erm.*
 Συναίκτην, *3. dual. plusq. perf. ind. pass. Ion.*
 pro συνηκτεν, a συναίσσω.
 Συναίμος, *α, δ, ζ, η*, consanguineus, frater vel
 soror. 'Η δὲ σύναμιον λέχος ἦλθεν, *Eurip.*
Phæn. 824. Σὺ καὶ τὸδε νεῖκος ἀνδρῶν ζύναιμον
 ἔχεις παρ' ἑσέως ζύναιμον est pro ζύναιμον,
Soph. Antig. 793. Ex συν et αἷμα, sanguis.
 Συναίμων, *ονος, δ, ζ, η*, idem et ex iisd.
 Συναίνεσις, *εως, η*, adsensus, consensus;
 Συναίνεσις, *α, δ*, comprobator, adstipulator. Α
 Συναίνεω, *ω, f. ήω*, adsentio, consentio, com-
 probo, approbo. Σὺ δ' ἐχὶ πείσῃ ἐξυπαί-
 νεσις ἔμοι; *Soph.* *El.* 404. Οἱ δ' ἄλλοι πᾶν-
 τες ταῦτα συνήν, *Xen.*
 Σύναιμος, *α, δ*, qui est ejusdem sententiæ, ad-
 stipulator.
 Συναίνυμαι, simul capio; (2) colligo; (3) au-
 fero.
 Συναίρεμα, τὸ, contractio. *Vox Gramm.*
 Συναίρεσις, *εως, η*, idem; (2) complexio. Α
 Συναίρειω, *ω, f. ήω*, simul affligo, everto, con-
 ficio; (2) simul amplexor, contraho; συν-
 ηρημένους, contractus, perf. pass. part. συνή-
 λον, contraxi, *aor. 2. ind.* 'Οτι συνηράμην
 σοι φόνον ματρός, *Eur.* *Or.* 749. Συναίρεται
 δόρυ, *Id.* *Rhes.* 494.
 Συναίρω, una attollo, adjuvo in attollendo; (2)
 adjuvo,

adjuvo, opitulor. *Συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον, Matt. 25, 19.*
Συναίρειμαι, adjuvare, opitulari, facere cum aliquo. Γράμμα ἐξαναερόμενον τῇ κατὰ σὲ πολιτείᾳ, litera facientes pro tua administrandi ratione, Menander Historicus. Πλὴν παρεμβάσατο αὐτὸν ἡ συναίρομένη τότε τοῖς ἐκείνου πράγμασι τύχη, adspirabat, Herodian. 3, 29.
Συναίσθηναι, f. σθῆσαι, sensu percipio. Συναίσθάνεσθαι ἔξ συναλλεῖν ἀλλήλοις, Plut.
Συναίσθησις, εὖ, ἡ, conscientia morbi, sive illa adfectio quae aeger eorum quae in corpore suo minus recte habent ipse sensum obtinet. A συναίσθηναι.
Συναίσσω, f. ἔω, simul irruo, consurgo.
Συναίτια, ας, ἡ, caussa socia, societas culpa; (2) in bonam partem, caussa adiutrix, vel caussa adjuvans. Ex σύν et αἰτία.
Συναίτιος, ο, τὸ, idem. A
Συναίτιος, ο, δ' ἔξ ἡ, qui simul cum alio vel aliis caussa est alicujus rei, seu auctor. Ab αἰτία.
Συναχμάζω, una bellum gero, intersum bello seu praelio.
Συναχμάλωσις, ἴδος, ἡ, captivitatis socia, pariter captiva.
Συναχμάλωτος, ο, δ' ἔξ ἡ, captivitatis socius.
Σύναχμος, ο, δ' ἔξ ἡ, socius in bello, commilito. Ex σύν et αἰχμή.
Συναίρομαι, una attollo in altum. Hinc
Συναίωρησις, εὖ, ἡ, sublatio in altum facta pariter.
Συνακμάζω, fut. ἄσω, coadulesco, simul vigeo et aetate floreo.
Συνακολασαίνω, fut. εἴσω, una intemperanter vivo, seu insolenter, lascive ago.
Συνακολουθῶ, ᾧ, fut. ἡσω, una sequor. Γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ, Luc. 23, 49. Οἱ δ' ἔτιχον συνακολουθήκότες αὐτῷ, Xen.
Συνακολουθία, ἡ, correspondentia, Steph.
Συνακόλλητος, ο, δ' ἔξ ἡ, comes.
Συνακοντίζω, f. ἴσω, telis confodio, telis peto.
Συνακῶ, simul audio.
Συνακροῦντοίμαι, una jento; una offulas me-raco imbutas in jentaculo comedo.
Συνακροῦμαι, simul audio.
Συνακτόν, ἀνδρ. posit. brevi dicendum.
Συνακτηρ, ἥρος, ὁ, collector, contractor; (2) genus femoralium. A συνατῶνα.
Συνακτῆριον, ο, τὸ, accumulatio. Ab eod.
Συνακτικὸς, ὁ, ὄν, collectivus, aptus ad colligendum seu cogendum; (2) τὸ συνακτικόν, sc. ἥρος, vis conciliandi in oratore, seu persuadendi. Ab eod.
Συναλλάζω, f. ἔω, simul clamorem edo militarem. "Ὡς πάντες ὑμεῖς αἰσίοις Καδμῶσι ποτὶ λατῷ συναλλάζαν, Eur. Herc. Fur. 11.
Συναλλέω, ᾧ, f. ἴσω, condeolo, una doleo. Συναλλεῖ δ' ὡς εἴκει, σοῖς πακοῖς, Eurip. Rhes. 808. Τότε ἐξαναλλεῖν χρεὶν ὁ, δ' ἄλλωθεν ἐγὼ, Id. Alc. 629. γάμον, Pind.
Συναλγῆδων, ὄνος, ὁ, dolor, cruciatus; (2) consors doloris, res pro persona. (2) ὃ ἐξαναλγῆδόνες, Eurip. Suppl. 74.
Συναλδῆς, ἐς, simul crescens, Nic.
Συναλειναι, calefacio, calorem adjuvo, confoveo, Plut.
Συναλέγω, cordi habeo, non negligo.
Συναλειπτικός, ἀνδρ. per Synalephen. A
Συναλείφω, fut. ψω, collino; (2) commisceo, confundo, in unum contraho; (3) expugno, deleo, obliero. Τὰ φαῦλα συναλείφειν, Aristot.
Συναληθεύω, f. εἴσω, simul sum verus. Συναληθεύειν τὰς προτάσεις, Aristot.
Συναλήφω, commolo, Gl. V.
Συναλητέω, una erro, oberro. Εἴτε συναλητέειν ἡμῖν καὶ χαρίζεσθαι ἔτοιμος, Heliod. 6.
Συναλθᾶσσομαι, una curo, sano, consanesco.
Συναλθῶμαι, ἡμῖν, idem.
Συναλίζω, idem quod
Συναλίσσω, fut. ἴσω, congrego, coacervo, cogo; συναλίσσομαι, congrogro, simul convenio; συναλίσθιντες, congregati, aor. 1. part. pass.
Συναλίζωμενος παρήγγελιν αὐτοῖς, Act. 1, 4.
Συναλίσκω, simul capio.

Συναλλάγῃ, ἥς, ἡ, commercium, contractus. Ph. consuetudo, conversatio; (2) conciliatio; (3) interventus. (3) ἐν τε δαιμόνων ἐξαναλλαγῇ, Soph. Aed. Tyr. 34. νόσος ἐξαναλλαγῇ, Id. Ibid. 960. Πόσις φανίστης ἐξαναλλαγῇ; Id. Aed. Col. 410. Γερόντων ἐν ἐξαναλλαγῇ λόγος, interventu sermonis senum, id est, sermone senum, Id. Aj. 732. (2) ἀλεθραῖς ἐξαναλλαγῇ, Id. Trach. 845. A συναλλάττω.
Συναλλάγμα, ἄτος, τὸ, commercium, contractus, inpr. de pecunia, unde aes alienum. Συναφείας ἔννομον συναλλάγμα, conjunctionis legitimum commercium, id est, nuptiae legitima, Heliod. 4. Ab eod. Hinc
Συναλλαγματικός, ὁ, ὄν, ad commercia, rem pecuniariam pertinens.
Συναλλαγματικός, ἀνδρ. per commercia, per contractus.
Συναλλακτής, ὤ, ὁ, conciliator; (2) consors, socius negotiationis, simul paciscens.
Συναλλακτικός, ὁ, ὄν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus seu efficax.
Συναλλάξις, εὖ, ἡ, contractio, commercium. A
Συναλλάττω, f. ἔω, paciscor cum aliquo, contrahio pactones; (2) congredior cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio; συναλλάγην, conciliatus sum, aor. 2. pass. Ἐλὲν συναλλαχθεῖσαν ἐνναίοις γάμοις, Eur. Andr. 1245. Συναλλαγήναι πρὸς ἐκείνους, transigere, Thuc. (2) εἰ χρεὶ τι κέρμει, μὴ ἐξαναλλάξ-αντά πω, Περσέων, σαβμάσθαι, Soph. Aed. Tyr. 1110.
Συναλλοῖω, simul immuto, diversum reddo.
Συναλλομαι, una salio. Gl. V. consilio.
Σύναλμος, ἄτος, τὸ, saltus communis, qui fit a pluribus.
Συναλμός, ὄν, consalaneus, Ath.
Συναλοῖα, et συναλοῖα, ᾧ, contero, contendo. Μέχρι συναλοῖας παρήγας, Theocr. 22, 128.
Συναλοφῆ, ἥς, ἡ, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A συναλείφω.
Σύναλος, ο, δ' ἔξ ἡ, convictor. Ex ἄλς, sal.
Συνάλω, f. ἴσω, simul vagor et temere expatrior. Συνεπλανῶτο ἔξ συνήλυε, Plut.
Σύνεμα, ἀνδρ. simul cum.
Συναμῖνω, una perdo, deleo.
Συναμόομαι, congero, corrodo, coacervo.
Συνᾶμαρτάνω, simul erro, una erro.
Συνᾶμιλλάομαι, una pugno, adjuvo.
Σύνεμμα, ἄτος, τὸ, copula, vinculum. A
σύνεμα.
Συναμπίχτω, et συναμπίσχω, tegero, occulto.
Συναμπίσχομαι, circum induor, circum tegero.
Συναμπαρεῖω, congredior, una eo, V. L. sed suspecta vox est, Steph.
Συναμπερίω, f. εἴσω, una traho, ut jumenta trahunt plastrum, in trahendo adjuvo, Plut.
Συναμῖνω, una opitulor. Τῶτον συναμῖνει, εἰ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἶκοντο, Eur. Iph. in Aul. 61.
Συναμφιάζω, vestio, tegero, convestio.
Συναμφότεροι, utrumque simul.
Συνάμφω, ambo simul.
Συναμῖνω, ᾧ, lædo, vasto; potius συναμῖρω.
Συναμῖνω, simul ascendendo, coadscendo; συναμῖνεν, coadscendi. Καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναμῖναι αὐτῷ εἰς Ἱερσόλυμα, Marc. 15, 41. Κύρην συναμῖνεν, Aelian.
Συναμῖνω, dat. pl. a. 2. part. act. v. συναμῖνω.
Συναμῖνω, una germina protrudo.
Συναμῖνω, una exclamo, vociferor. Συναμῖνεν δὲ αὐτῇ ἔξ αἰ δόμοι, Xen.
Συναμῖνω, una alor, una adolesco.
Συναμῖνω, simul lego.
Συναμῖνω, fut. ἴσω, simul cogo; (2) cogo. Κρίναντες συναμῖνωσιν σῶντα τεφάνην, Pol.
Συναμῖνωσις, εὖ, ἡ, communis lectio. A
συναμῖνω.
Συναμῖνω, una in literas refero, una adscribo in numerum.
Συναμῖνω, ᾧ, simul nudo.
Συναμῖνω, una abduco, seu aveho.
Συναμῖνω, una excipio vel suscipio.
Συναμῖνω, una distribuo, una digero.
Συναμῖνω, conduplicatio, Gl. V.
Συναμῖνω, una proficiscor, comes eo.

Συναναζῶ, f. ἴσω, confervefacio; (2) fervere facio. "Ἄλλο ἐπιδὺς ὕδωρ συναναζῶσιν αὐτῷ, Diosc.
Συναναίρει, simul tollo. Συναναίρει πάντως ἔξ ὁσάντων, Longin. 2.
Συνανακάμπτω, una revertor.
Συνανακίμαι, simul accumbo vel discumbo. Συνανέκωτο τῷ Ἰησὺ ἔξ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Matt. 9, 10.
Συνανακέρωννυμι, sive συνανακέρω, f. ῥάσω, una permisceo, commisceo, attempo. Πίνειν ἀπὸ χυρσῆς Φιάλης κωνεῖν, ἔξ ἀκόντων συνανακέρωσιν φιλοσοφίαν, Luc.
Συνανακέρω, repetito summam, in summam contraho; ad pauca redigo.
Συνανακίμαι, una commoveo.
Συνανακίνομαι, vide συνανακέρωννυμι, Eust.
Συνανακλίνωμαι, simul accumbo, alicui accumbo. Ἐκέλευς συνανακλίνεσθαι μετ' αὐτοῦ, Luc.
Συνανακοινολογῆμαι, conscius sum alicui, ago cum aliquo, confero sermones.
Συνανακορῶ, ὁμαι, una restituo, in restituendo alicui aliquid adjuvo.
Συνανακόπτω, fut. ψω, simul retundo.
Συνανακρῶσις, εὖ, ἡ, commistio, temperatura. A συνανακέρωννυμι.
Συνανακνέω, idem quod
Συνανακνέω, ᾧ, fut. ἴσω, simul revolve, con-volve.
Συνανακνέω, recipio.
Συνανακνέω, una sumptum facio; (2) una consumo, simul absumo. Συμβολῆναι τὰ μὲν συνανακνέω, τὰ δὲ συμπαράττω, Xen.
Συνανακνέω, fut. ψω, simul commisceo; (2) commisceo. Μὴ συνανακνέωσθαι πύργους, 1 Cor. 5, 9. Hinc
Συνανακνέω, εὖ, ἡ, commistio, conjunctio.
Συναναμνήσκω, simul in memoriam revoco.
Συναναπαύομαι, f. αὐσομαι, simul quiesco, seu requiesco, una cum alio quiesco, una re-foecillor. Συναναπαύομαι ὕμνῳ, Rom. 15, 32.
Συναναπείθω, fut. πείσω, simul suadeo, una hortor.
Συναναπέμτω, dimitto.
Συναναπέσχωμαι, simul abeo, Aret.
Συναναπείσχωμαι, pariter repleo.
Συναναπείσχω, una accumbo, ex Ph.
Συναναπλάττω, fut. ἴσω, simul confingo.
Συναναπλέω, implicio, intexo.
Συναναπλήθω, f. ἴσω, simul impleo, una com-pleo.
Συναναπλήρω, ᾧ, idem; (2) exæquo alicui rei.
Συναναπράττω, una exigo.
Συναναρπάζω, simul rapio, corripio, trahendo sc. sursum.
Συναναρπάζω, una sursum et in sublime jacio.
Συναναρῶ, ο, δ' ἔξ ἡ, pariter carens principio, coeternus.
Συνανασκάπτω, fut. ψω, simul effodio.
Συνανασπίζω, fut. ἴσω, simul dimico.
Συνανασπύρομαι, una effundor per ostium, seu idem quod ἀνασπύρομαι.
Συνανασπύρω, f. ψω, una revertor, una refero pedem, seu retrocedo; συνανασπύρομαι, conversor, Gl. V. Συνανασπύρομαι σοι, Plut.
Συναναστροφή, ἥς, ἡ, conversio; (2) conversatio seu consuetudo quotidiana cum aliquo. A
πρᾶξ.
Συνανασπύρω, fut. ὥσω, adjuvo in conservando; (2) simul restituo pristinae incolumitati, una servo; (2) recuperor.
Συνανασπύρω, una orior.
Συνανασπύρω, colligefacio, R.
Συνανασπύρω, una donarium pono s. consecro.
Συνανασπύρω, ἥς, ἡ, conjunctio, exortus. A
συνανασπύρω.
Συνανασπύρω, simul nutrio, una alo seu educo; συνανασπύρω, connutritus est, aor. 2. pass.
Συνανασπύρω, una procuro.
Συνανασπύρω, fut. ψω, simul contero, affrico. συνανασπύρω, sodalis.
Συνανασπύρω, una ostendo.
Συνανασπύρω, simul subveho vel eveho, aufero, as-porto. Συνανασπύρω γὰρ καὶ τὸν κόσμον, Ναυ.
Συνανασπύρω, una loquor seu clamo.

Συναναφλέγω, concremo, simul uro.
 Συναναφροῦν, ἡ, relatio rei ad aliquem, ut causam, autorem, &c.
 Συναναφύρω, simul commisceo, confundo. 'Εν τῇ πηλῇ συναναφύρονται κυλινδόμενοι, ὡσπερ σῆς; Luc. ταῖς γυναιξί, Id.
 Συναναχέρευν, fut. εἶναι, una salto.
 Συναναχρέμπτωμαι, f. φέμαι, una exscreo, una cum screaturo egero. Συναναχρέμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τῷ δόλῳ, Luc.
 Συναναχρᾶννυμι, fut. χράσω, pari colore per contactum inficio, contagio adificio.
 Συναναχρᾶσις, εἰς, ἡ, contagium, quale est corporum quæ contactu colorem aliquem imbibunt. A præc.
 Συναναχωρέω, una discedo vel recedo.
 Συνανάω, al. συναῶ, ap. Phocyl.
 Συνανδράγυθω, una rem bene gero, una fortiter pugno.
 Συνανδρόμοι, una cum ætate adoleasco seu cresco.
 Συνανείργω, una inhibeo, cohibeo. Συνανείργειν τὸ πνέυμα, Aristot.
 Συνανέλκω, et
 Συνανέλκω, simul in altum traho.
 Συνανέρχομαι, simul ascendeo, proficiscor aliquo. Αἱ ἐτυχον αὐταῖς συνανελθῆσαι, Elian.
 Συνανείσθω, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συναναεῖσθαι.
 Συνανέχω, una in lucem prodeō, eodem tempore inclaresco, provehor.
 Συνανηθάω, ὦ, simul rejuvenesco.
 Συνανήω, ὦ, simul floreo, una floreo.
 Συνανθρώπτω, et συνανθρωπεύομαι, inter homines vivo. Τὸν ζῶον τὰ συνανθρωπεύομαι, Theophr. Ex σὺν ἐν ἄνθρωπος.
 Συνανθρώπτω, ὦ, f. ἴσω, idem et ex iisd.
 Συνανθρώπτω, fut. ἴσω, idem. Hinc
 Συνανθρώπτωσις, ἡ, ὅν, qui cum hominibus versatur et degit.
 Συνανάω, ὦ, fut. ἴσω, una mœrore adificio.
 Συνανήμι, simul remitto seu levo.
 Συνανήπτω, simul evolo; συνανήπτω, una evolavit, a. 2.
 Συνανίσταμι, una exsurgere facio; συνανίσταμαι, consurgo; συναίστη, consurrexit, a. 2. Συνανίστηται μὲν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἄμφ' αὐτὴν, Xen.
 Συνανίσχω, simul vel una orior.
 Συνανοηταίνω, pariter demens sum, seu dementer, stulte, insolenter ago.
 Συνανομούω, fut. ξω, simul ploro vel ejulo.
 Συναντάγωνίζω, una repugno, seu contra pugno.
 Συναντάω, ὦ, fut. ἴσω, occurro, obvius fi, incido in aliquem; συναντά, occurrit, evenit. Μὴ συναντά ἐν φόβῳ; Eur. Iph. in Tau. 1213.
 Ἀνίσταται τε, ἡ, ξυαντά δρεπταῖς, Aristoph. Ach. 1201. Ὅτι ξυαντάθειεν ἐκ θεῶ, συνθεῖ πρῶτον ποῖος οὗ, Eurip. Ion. 787. Ἰδὼν ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντητο, Ib. 831. Δίκα συναντόμενος, Phil. Ol. 2, 174.
 Συναντέω, ὦ, idem.
 Συναντήμα, ἄτος, τὰ, occursus; (2) eventus; (3) plaga. A συναντάω. Unde
 Συναντήσις, εἰς, ἡ, occursus. Τίνα συναντήσιν; in quo occurso? Eurip. Ion. 535.
 Συναντιάζω, fut. ἴσω, occurro. Κάπ'ι πωλικῆς ἀνὴρ ἀπὸν ἡμετέρας, οἷον σὺ φῆς, συναντιάζων, Soph. Ed. Tyr. 813.
 Συναντιβάλλω, conféro simul vel una.
 Συναντιλαμβάνομαι, fut. λήφομαι, una capesso, vel suscipio; (2) una incubo in rem aliquam; (3) adjuvo seu opitulor. Τὸ πνέυμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, Rom. 8, 26.
 Συναντιλῆψις, ἡ, opitulatio, auxilium, Ath.
 Συναντίζω, ὦ, simul haurio, simul laboro, simul laborem perficio. Κοινὲς αἰρόμενος πόνος διὰ παιδὶ συναντίζε, Eur. Ion. 200.
 Συναντίζω, simul occurro.
 Συναντῶνται, gen. plur. pro συναντῶντων, a συναντῶν.
 Συναντῶ, 3. pl. præc. conj. act.
 Συναντῶται, perdo, interimo, Æsch.
 Συναῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi συνάγω. Hinc

Συναῖς, εἰς, ἡ, collectio, congregatio, conventus; συναῖς, conventicula, Gl. V. (2) conventus ad celebrandam sacram cœnam, celebratio ipsius cœnæ sacræ.
 Συναξίω, dignor, sed de pluribus.
 Συναϊδός, ὦ, ὅ, concentor. Συναϊδοὶ Νύμφαι, Eurip. Herc. Fur. 787.
 Συναῖω, ὦ, comitor, sum comes, Pind. A
 Συναῖρος, ὦ, ὅ, ὅ, comes, socius, conjunctus. A συναῖρος, unde p. m. συνήρα, συνήρα.
 Συναπαγόμενοι, nom. pl. præc. part. med. verbi συναπάγω, simul abduco seu abripio, συναπάγωμαι τινι, sequor, imitorque. Ἐκίλευσε τὸν σκηπτέχων τινὰ συναπαγαγεῖν αὐτῷ, ὅπου κελύσεις, Xen. Τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι, Rom. 12, 16. Συναπῆχθη αὐτὸν τῇ ὑποκρίσει, Gal. 2, 13.
 Συναπαῖω, simul abeo, simul migro; συναπῆρε, simul abii, a. 1. Συναπῆρεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Luc.
 Συναπαντίξω, concuro, Themist.
 Συναπαρτίξω, fut. ἴσω, perfectum et absolutum reddo; (2) adaequo. Συναπαρτίξεν γὰρ τοῖς τόποις αὐτὰ ἀναγκάειν, Them. Hinc
 Συναπαρτισμός, ὦ, ὅ, consummatio, Ph.
 Συναπάς, ὅσα, αἱ, simul omnis.
 Συναπαυαλίζωμαι, una effulgeo.
 Συναπαυαλῶ, ὦ, comminor, simul minor.
 Συναπαύω, una absum, vel abeo.
 Συναπείρω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω.
 Συναπελάω, una expello, Steph.
 Συναπελεύθερος, ὦ, ὅ, conlibertus, Ph.
 Συναπεργάζομαι, fut. ἴσω, conficio, simul efficio, in re aliqua efficienda juvo, in reconficienda meam navo operam; (2) actioni subservio. Ὅσα δὲ δυνατὸν, ἡ τοῖς σχήμασιν συναπεργάζομενοι ποιεῖν, Aristot.
 Συναπειρῶ, impingo, infligo. Κάτωθεν τὴν ὀπίσθιον ἄμα τῷ λόγῳ συναπειρῶντος αὐτῷ, Plut.
 Συναπέχομαι, una cum alio abeo.
 Συναπειθύω, gubernor, seu una gubernor.
 Συναπεχθάνομαι, simul inimicitias exerceo.
 Συναπλάω, explico, evolvo.
 Συναποδαίω, una abeo.
 Συναποδάλλω, simul abicio; simul amitto.
 Συναπογράφω, una profiteor nomen, v. gr. inter candidatos cives, &c. ut in tabulas referatur, v. ἀπογράφωμαι. Προεβρίθη δέκα δυνεῖ ἀνδρῶν συναπογραφάμενων, Plut.
 Συναποδείκνυμι, una demonstro.
 Συναποδημῶ, ὦ, fut. ἴσω, simul peregrinor, socius peregrinationis sum. Μῆτε συνδιπνεῖν αὐτῷ πάντας, μήτε συναποδημῶν ἐπ' ἀναγκῆς, M. Anton. 1, 13. τῷ θεῷ, Ælian.
 Συναπόδημος, ὦ, ὅ, ἡ, qui simul peregrinatur.
 Συναποδίδωμι, una reddo.
 Συναποδοιμάζω, una reprobo.
 Συναποδράω, ὦ, una aufugio. Καὶ ξυναποδράναι διὐρ ἐπιχειρήσει μοι, Aristoph. Ran. 81.
 Συναποδύρομαι, una lamentor.
 Συναποδύω, fut. ἴσω, una exuo.
 Συναποθύσσω, simul morior, commorior. Ἐάν με δὲ ξυναποθανεῖν, Marc. 14, 31.
 Συναποικίζω, una in coloniam mitto.
 Συναποίχομαι, simul discedo, Aret.
 Συναποκαβαίρω, simul expurgo.
 Συναποκάμνω, simul defatigor, deficio. Συναποκαμνὲν μάλιν, Eur. Iph. in Tau. 1376.
 Συναποκίμαι, repositus seu reconditus sum. Ἐν οἷς γὰρ χάρις ἡ χθονία ξυναπόκειται πενήειν ὅ χρεῖ, Soph. Ed. Col. 1755.
 Συναποκλείω, una includo vel excludo.
 Συναποκλῖνω, una, pariter inclino.
 Συναποκλῖζω, fut. ἴσω, simul abluo.
 Συναποκονίζω, una defero.
 Συναποκόπτω, fut. ψω, simul abscondo.
 Συναποκρύπτω, fut. ψω, simul abscondo.
 Συναποκτίνω, una occido.
 Συναποκτίνω, idem.
 Συναπολαμβάνω, una recipio; (2) una intercludo.
 Συναπολόβω, f. ψω, simul effulgeo, una resplendo.

Συναπολαύω, fut. αὖσω, simul fruor.
 Συναπολείπω, una relinquo.
 Συναπολόσσης, 2. sing. aor. 1. conj. act. v. συναπόλλυμι.
 Συναπόλη, una pereas, 2. sing. aor. 2. conj. med.
 Συναπόλλυμι, simul perdo: συναπόλλυμαι, simul pereō. Οὐ συναπόλλιστο τοῖς ἀπειθήσασιν, Heb. 11, 31.
 Συναπολογίζομαι, ἡμαι, una defendo.
 Συναπομαρῶναι, una marcescere facio, simul languidum reddo.
 Συναπομείω, ὦ, simul extenuo.
 Συναπονείω, simul inuao; simul nuto.
 Συναπονοέομαι, pass. et med. pari dementia utor, paria patro, vel patrare tento.
 Συναποσείπω, una dimitto.
 Συναποσπῶ, una discedo navi.
 Συναποσπῶνται, una abrupto.
 Συναποσπένδω, simul extinguo. Θυγατέρα ταῖς νυμφικαῖς λαμπραῖς συναπείδωσι, Heliod.
 Συναποσεμνύνω, una honoro, laudo.
 Συναποσπῶ, εἰς, ὅ, qui simul desciscit, defectionis socius.
 Συναποστέλλω, fut. εἰλῶ, una mitto seu ablego. Συναπείλπει τὸν ἀδελφὸν, 2 Cor. 12, 18.
 Συναποστρέω, una privo.
 Συναποστρίβω, perficio.
 Συναποστρίβω, pariter finio. Pass. pariter desino.
 Συναποστήμι, simul depono, una exuo.
 Συναποστίκω, una cum partu edo.
 Συναποστίλλω, simul avello.
 Συναποστροφάω, cursu aufugio.
 Συναποσφαινώ, simul ostendo, pronuncio; (2) cum Dat. consentio, adstipulor.
 Συναπόφασις, εἰς, ἡ, negatio ejusdem rei.
 Συναποφείρω, simul aufero, tollo, vel abripio.
 Συναποχεράω, utor.
 Συναποχωρέω, ὦ, simul discedo.
 Συναποτίω, adv. posit. conjungendum.
 Συναπτῖς, ἡ, ὅν, colligandi vim habens. A συναπτῶ.
 Συναπτῖς, adv. copulative, vi copulandi.
 Συναπτῖς, ἡ, ὅν, continuus. Ab eod.
 Συναπτῶ, fut. ψω, adnecto, copulo, conjungo, ferrumino, continuo; (2) attingo, advenio, adsum; συναπτῶ, committit, combinat, condensat, Ph. coeo, Gl. V. convenio; συνημμένον, connexum, Gl. V. p. part. pass. συναφθῖν, unitum, Gl. V. a. 1. part. pass. Συνάπτειται λόγῳσιν, conferte consilia, Soph. El. 21. Συνάπτων τρογγύλοις τοῖς ῥήμασι, Arist. Ach. 692. Χειρὶ συναπτῶ χεῖρα, Id. Thesm. 964. μάχην, Eur. Alc. 499. Ὡς εἰς λόγους ξυνήψα Πολυνείκει μολόν, Eurip. Phœn. 709. neutraliter. Τῷ δὲ συναπτῶ λύπη τε φρονέειν, χεῖρὶ τε πόνος, Id. Hipp. 188.
 Συναπαθῶ, una repello, repudio.
 Συναῖ, aor. 1. inf. act. verbi συναῖω.
 Συναῖσθαι, contrahere, a. 1. inf. med.
 Συναῖσσω, vel ἄττω, f. ξω, collido, confringo. Μὴ μοι δορὶ συναῖσθης, τὰν εὐχαρίστως ἔχοντων πόλιν, Eur. Herac. 378. (2) coopto, coagmento. Θοῇ συναῖσσε κοράν, acuto coaptavit apici, Apoll. Rhod. 3, 1318.
 Συναῖσσω, f. εἶσω, complaceo. Hinc Impers. συναῖσκει, complacitum est. Συναῖσκειν τινι, Dem.
 Συναῖσσω, fut. ξω, simul auxilior.
 Συναῖσσω, collisus est, 3. sing. perf. ind. pass. At. pro συνήκται, a συναῖσσω.
 Συναῖστος, ὦ, ὅ, ὅ, articulo copulatus.
 Συναῖστος, articulo compingo. A præc.
 Συναῖστος, ἡ, conjunctio membrorum per articulos. A præc.
 Συναῖστος, ὦ, fut. ἴσω, connumero. Hinc
 Συναῖστος, εἰς, ἡ, connumeratio.
 Συναῖστος, ὦ, ὅ, ὅ, qui eodem numero continetur.
 Συναῖστος, ὦ, fut. ἴσω, simul prandeo. Ἐδῶ τοῖς ἥρωσιν ἄνθρωποι συναῖσσι, Aristoph. Av. 1492.
 Συναῖστος, f. σοι, simul cum alio rem optime gero, excello cum alio. Συναῖστος ἄμ' Ἀλκμήνης γόνυ, Eur. Tro. 805.

Συναγρῆτος, α, ἰ, qui simul prandet, compransor.

Ex ἄριστον.

Συναρκίωμα, ἕμαι, sufficio, satisfacio.

Συναρμολογῆς, ἥς, ἡ, apta compositio, concinnitas.

Α

Συναρμολογῆς, α, ἰ, ὅσω, coopto, coagmento, concinno, apte compono; (2) congruo, convenio, quadro; συναρμολογῆτος, compactus, Gl. V. p. pass. part. Αὐτοματον δ' ὦν δ' ὁμαρτων ἐννήμωσαν, Eur. Iph. in Tau. 1170. Συνάρμωσον δὲ βλεφάρω με τῇ σῇ χειρὶ, Id. Ph. 1460.

Συναρμολογῆς, α, fut. ἦσω, congruenter coagmento, apte concinno et compingo. Ph. compagino; συναρμολογῆμένος, compactus, Ph. Ἐν δ' πᾶσα ἡ οἰκδομὴ συναρμολογῆμένη αἰεὶ εἰς πάντας ἀγῶνας ἐν Κυρίῳ, Ephes. 2, 21.

Συναρμωῖν, apte convenio, de numeris versum et concentu musico.

Συνάρμωξ, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro συνήρμωξ, α συναρμώξω. Unde

Συναρμωσία, ας, ἡ, congruentia, convenientia:

Συνάρμωσις, εως, ἡ, conjunctio:

Συναρμωσίων, accommodandum, aptandum.

Συναρμωσίαν, aptus, congruens sum:

Συναρμωστής, ῆ, ὁ, concinnator; (2) conciliator, moderator. Ab eod.

Συναρμωστής, ῆ, ὁ, idem; concinnandi vim habens.

Συναρμωστῶν, idem quod συναρμώξω.

Συναρπᾶγη, ἥς, ἡ, direptio, rapina. Α

Συναρπάξω, f. ἄσω, corripio, abripio, diripio; (2) concio, concito. (1) Φωνὴν ἀνέω, καὶ ἐκναρπάξω φρενὶ, corripio mente, Soph. Aj. 16. Ὁ γὰρ κρατῶν ἅμα πάντα συνήρπασκε, Xen. Σκύμων ἐν χειρὶν ἐννήρπασσαν, Eur. Or. 1468. (2) ἐκναρπάσας στρατῶν, Eurip. Iphig. in Aul. 521.

Συναρπάσας, α, 1. part. act.

Συναρπῶν, una aegrotō.

Συναρπῶν, εως, ἡ, copulatio, apta harmonia, &c.

Συναρπῶν, α, fut. ἦσω, appendo, annecto; et (2) συναρπᾶσθαι, ἕμαι, appendo; (3) adherere, sequi. Συναρπῆσας γένος, Eurip. Med. 564. Hinc

Συναρπῆσις, εως, ἡ, connexio rerum et colligatio, cum una ab alia dependet.

Συναρπῶν, f. ὡσω, instruō, adapto, simul paro. Ἀσπίδι νῆα συναρπῶντες ἔρεψαν, Apoll.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, in petitione adjuvo, candidato faveo et adsum.

Συναρπῶν, ας, ἡ, magistratuum collegium. Ph. collegium. Α

Συναρπῶν, α, ἰ, in magistratu collega.

Συναρπῶν, οντος, ὁ, idem, Ph.

Συναρπῶν, fut. ὡσω, una impero, una magistratu fungor, collega sum in magistratu.

Συνάρω, coagmento, compingo, apte compono.

Συνάρωγος, ῆ, ὁ, auxiliator.

Συναρπῶν, impietatis particeps sum, seu impii facinorosis.

Συναρπῶν, α, f. ὡσω, simul exerceo; (2) exerceo; συναρπῶν, agitato, Ph. perf. part. pass. eruditus. Hinc

Συναρπῶν, εως, ἡ, exercitatio.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, simul desipio. Καὶ τῆτο λυτῶν, συναρπῶν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συναρπῶν, una saluto, complector. Ἐφ' ἐκάσῳ (λόγῳ) συναρπῶντο ἀλλήλους, Heliod.

Συναρπῶν, idem quod συναρπῶν, Xen.

Συναρπῶν, fut. ὡσω, consertis clypeis pugno, testudine facta pugno; συναρπῶν, clypeos conserere. Συναρπῶντες Ἀλθαίας δόμους, Eur. Cyc. 99. Πάντες ἅμα συναρπῶντες ἐπ' αὐτὸν, Luc. Hinc

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, simul desipio. Καὶ τῆτο λυτῶν, συναρπῶν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, simul desipio. Καὶ τῆτο λυτῶν, συναρπῶν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, simul desipio. Καὶ τῆτο λυτῶν, συναρπῶν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, simul desipio. Καὶ τῆτο λυτῶν, συναρπῶν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, simul desipio. Καὶ τῆτο λυτῶν, συναρπῶν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, simul desipio. Καὶ τῆτο λυτῶν, συναρπῶν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, simul desipio. Καὶ τῆτο λυτῶν, συναρπῶν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συναρπῶν, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ καὶ ἀδελφῶν συναρπῶντα τοῦ ἑσπέρου—Ἀνθρώπων πάλιν υἱά, Nonn. Paphr. 8, 62.

Συναρπῶν, fut. ὡσω, commordeo.

Συναρπῶν, fut. ὡσω, una lacrymor.

Συναρπῶν, simul subigor, Nic.

Συναρπῶν, f. ὡσω, faenori colloco insuper. In med. insuper faenori sumo.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, una consumo.

Συναρπῶν, perf. συνάρπῶν, simul timeo seu metuo.

Συναρπῶν, α, fut. ὡσω, cum alio caeno; (2) simul vescor seu edo.

Συναρπῶν, 2. sing. aor. 1. imperat. act. Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συναρπῶν, α, τὸ, idem quod

Συνδιακρίνω, simul judico, dijudico, sed de rebus pluribus.
 Συνδιακτάροσ, *κ*, *δ*, socius legationis.
 Συνδιακυβερνάω, una gubernō, una rego.
 Συνδιαλέγμαι, colloquor, *Gl. V.*
 Συνδιάλῃψις, *ως*, *ή*, cogitatio seu consideratio rei cum alio instituta.
 Συνδιαλύω, *ή*, reconciliatio. *A*
 Συνδιαλλάσσω, vel συνδιαλλάττω, fut. *ξω*, concilio, reconcilio.
 Συνδιαλύμαι, una corrumpro, perdo.
 Συνδιαλύω, fut. *ύσω*, simul dissolvo.
 Συνδιαμένω, fut. *νώ*, una permaneo cum. *Kai συνδιαμένειν δι παρακαλεῖται, Xen.*
 Συνδιαμνημονεύω, memor sum, recordor. *Περὶ τῶς διαμνημονεύειν, Demosth. de Falsa Legat.*
 Συνδιανέμω, simul divido.
 Συνδιανέω, annuo, proprie et tropice; (2) una specto ad aliquid.
 Συνδιανοέομαι, *ἐμαι*, cum alio delibero.
 Συνδιαπεριναίω, una absolvo.
 Συνδιαπείλω, fut. *εῖσω*, simul trajicio, seu navigando transmittō.
 Συνδιαπονία, una laboro.
 Συνδιαπονέω, *ώ*, fut. *ήσω*, una dubito, simul quaero.
 Συνδιαπράττω, vel πράσσω, fut. *ξω*, una conficio, seu efficio, una administro. *Ὅποσοι τι ἡμῖν συνδιαπράττειν τῆς ἀρχῆς, Luc.*
 Συνδιαρθρόω, *ώ*, fut. *ώσω*, una digero, compono.
 Συνδιαρκεῖω, *ώ*, *f. έσω*, et *-έομαι*, *ἐμαι*, simul duro, perduro, permaneo.
 Συνδιαρρίβω, una perfluō, effluō, dilabor.
 Συνδιασκέπτομαι, fut. *ψμαι*, una contemplor, despicio; (2) considero mecum, perpendo; (3) consulto, delibero.
 Συνδιασκοπία, *έομαι*, *-έμαι*, idem; una disputo, seu disputando exquiro.
 Συνδιασφείβω, una convertō.
 Συνδιασπείρω, una servo.
 Συνδιασπάλαιπαριώ, *ώ*, miser una sum. *Ἡ γὰρ ἐ χρὴν ποιέσθαι παιδάς, ἡ ξυνδιασπάλαιπαριέ, Plato.*
 Συνδιαστράσσω, una perturbo.
 Συνδιαστίνω, una intendo.
 Συνδιαστέλλω, pariter, una perficio.
 Συνδιαστέλλω, una conservo, seu retineo.
 Συνδιατετίζημι, una ordino, *v. gr.* ludos. *Πολύλακός ἀκύνει μιν τι πρὸς μεγαλοφροσύνην τὴν ψυχὴν μὴ συνδιατετίζῃ, Longin. 7.*
 Συνδιατρέπτομαι, una pudefio.
 Συνδιατρέφω, fut. *ψω*, commoror apud vel cum, versor cum, consuetudinem habeo cum. *Gl. V.* conversor, congredior; (2) versor in, operam et studium pono in. *Αἰσθύνται συνδιατρέφειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοίαις, Xen.*
 Συνδιαφείρω, cum alio perfero aut sustineo, adjuvo in tolerando. *Πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα συνδιήνεγκαν μετ' ἡμῶν, Aristoph. Eq. 594.*
 Συνδιαφύγω, una effugio.
 Συνδιαφθείρω, simul vel una corrumpro, perdo, συνδιαφθάρη, una perit, aor. 2. pass.
 Συνδιαφθείω, *ώ*, simul distraho, dissipo. *Ἄμα ἑαυτοῖς συνδιαφθερεῖ ἡ τὸ ὕψος, Longin.*
 Συνδιαφύλασσω, custodio.
 Συνδιαχειμάζω, fut. *άσω*, simul hiberno.
 Συνδιαχειρίζω, fut. *ίσω*, contrucido, cum aliquo truco.
 Συνδιαχέω, perfundo, una exhilario.
 Συνδιδάσκω, fut. *ξω*, doceo.
 Συνδιδοίμην, fut. *δῶσω*, simul do, do in unum locum, cedo, remitto; συνδιδοῖσθαι, congregari, item pro ἐνδίδωμι, langueo, subsidio, consido, *R. τὰ συνδιδοῦντα*, laxata.
 Συνδιεκκύπτω, una emergo.
 Συνδιέξιμι, una dissero, edissero.
 Συνδιέχομαι, idem.
 Συνδιέτρεψε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi συνδιατρέφω.
 Συνδιπνέω, *ώ*, fut. *ήσω*, percolo simul.
 Συνδιημερεύεις, *ως*, *ή*, consuetudo quotidiana cum aliquo. *A*
 Συνδιημερεύω, fut. *εῖσω*, una diem totum vel totos dies transigo, versor cum aliquo, con-

suetudine alicujus utor. *Οὐδείς δι δυνάταις συνδιημερεύειν τῷ λυπηρῷ, Aristol.*
 Συνδιήτατο, 3. sing. imperf. ind. med. pro συνδιήτατο, *a συνδιατάττω*.
 Συνδικάζω, fut. *άσω*, una judico. *Ζεὺς σοι τάδε συνδικάσει, Eur. Med. 157.*
 Συνδικαῖος, *ς*, *δ*, qui simul judex est, *R.*
 Συνδικῶ, *ώ*, *f. ήσω*, alterius causam defendo, patrocinor. *Gl. V.* defendo. *A*
 Συνδικη, *ης*, *ή*, commune causae patrocinium, causa communis, pro συνδικησις.
 Συνδικος, *ς*, *δ* *ή*, qui causam alicujus curat, defendit. *Gl. V.* defensor.
 Συνδικῶς, adv. jure, pro σύν δικῇ. *A* prae.
 Συνδικῶν, *ώ*, una ordino, curo, administro.
 Συνδιόλῃμι, una perdo.
 Συνδιορθῶ, una corrigo, restituo.
 Συνδιορθεῖω, fut. *ίσω*, cum alio mane evigilo, simul matutinus aliquid ago.
 Συνδιορίζω, simul distingo.
 Συνδιοσκεύω, colludo disco.
 Συνδιωβίζω, in unum vi cogo ruere.
 Συνδιώκω, *f. ξω*, (idem, *Ern.*) simul persequor. *Τὴ πάθος τὸ συνδιωγόμενον, Longin. 21.*
 Συνδιωκομένης, adv. precipitante. *A* prae.
 Συνδοιάζω, conjungo, combino, *Gl. V.* συνδοιάζει, compactum facit, concludit, *Ph.*
 Συνδοισμός, *ς*, *δ*, conjunctio, concludium, conclusio, et compactum, *Ph.* *A* prae.
 Συνδοκί, mihi quoque videtur. *Ὡς οἱ τι μάντις φασι, ἡ ἐμοὶ συνδοκί, Xen. Cyr. 3, 22.*
 Τοῖς δι φίλοις ἅπασιν συνδοξὲς ταῦτα, *Xen. Cyr. 2, 15.*
 Συνδοκίω, *ώ*, consentio; συνδοκί, consentit.
 Συνδοκιμάζω, *f. άσω*, simul exploro seu probō.
 Συνδοκιμαζόντας, acc. pl. part. f. 1.
 Συνδοξάζω, *f. άσω*, simul glorifico seu honoro. *Εἰπερ σωματάρχου, ἵνα ἡ συνδοξασθῶμεν, Rom. 8, 17.*
 Συνδοξασθῶμεν, 1. pl. aor. 1. conj. pass.
 Συνδοξολογίω, *ώ*, fut. *ήσω*, simul laudibus extollo.
 Σύνδοπος, *ς*, *δ* *ή*, qui una cœnat. *Ex δόπον.*
 Σύνδοσις, *ως*, *ή*, communicatio; (2) effusio, *Aret.* (3) relaxatio, remissio.
 Σύνδοσις, *ήρος*, *δ*, qui una largitur.
 Σύνδολος, simul servio, *Eur.*
 Σύνδολος, *ς*, *δ*, *ή*, conservus.
 Σύνδομαι, gen. pl. aor. 2. part. act. verbi συντρέχω.
 Σύνδομαι, *ώ*, simul perpetro, adjuvo in faciendo. *Πατήρ τε θυγατρί Μενέλαος συνδρά τὰδε, Eur. Andr. 40.* *Τὸ συνδρῶν γὰρ ὁ ἀναγκάσει, opera enim a te commodata te coget, Eur. Andr. 337.* *Ὡς ἐχὶ συνδράσσωσα νεότης τὰδε; Soph. El. 1031.*
 Σύνδρομα, τὰ, concursus, *Ap.*
 Σύνδρομαῖδες, *ων*, *αι*, concurrentes. *A*
 Σύνδρομη, *ης*, *ή*, concursus. *A* συντρέχω.
 Σύνδρομος, *ς*, *δ* *ή*, concursus, in unum idemque concursus; (2) consensient, congruens; (3) qui cum aliquo currit, cursus socius, comes. *Ab eod.*
 Σύνδρομος, adv. una currendo.
 Συνδυάζω, *f. νάσω*, conjungo, copulo; (2) consuetudinem cum aliquo habeo. *Ph.* συνδυάζει, compactum facit.
 Συνδυῖς, *άδος*, compar, uxor. *Ταῦτα τὰς εἶν με κυρῆσαι συνδυῖδας φίλας ἄλοχας, Eurip. Alcest. 475.*
 Συνδυασμός, *ς*, *δ*, copulatio, conjunctio; (2) consuetudo et coitus conjugal. *Gl. V.* conclusio. *A* συνδυάζω.
 Συνδυαστικός, *ή*, *ον*, ad conjunctionem et copulationem aptus; (2) copulatione et conjunctione gaudens. *Ab eod.*
 Συνδυαστεύω, una dominatum exerceo.
 Σύνδυο, *οἱ*, *αι*, τὰ, duo simul, bini.
 Συνδυσχία, pari calamitate affligor. *Ἐς κοινὴς λόγος ἔλθωμεν ὡς ἂν Μενέλαος ξυνδυσυχῇ, Eurip. Or. 1098.*
 Συνδυόμαι, duodecim omnino, *Eur.*
 Συνταρίζω, *f. ίσω*, simul verum tempus dego; (2) simul veris amœnitatem refero. *Συνταρίζων τοῖς μισακίοις, Phil.*
 Συνταλάς, 3. sing. a. 2. ind. act. *v. συμβάλλω.*

Συντίθη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνομαι.
 Συντίθεσθαι, 3. sing. imperf. ind. pass. *v. συμβάσθαι.*
 Συντίθεμαι, imperf. ind. act. verbi συμβαίνομαι.
 Συντίθεσθαι, 3. pl. aor. 1. ind. med.
 Συντιγγίζω, *f. ίσω*, appropinquo, coeo. *Συντιγγίζει τῷ φθινόπωρῳ, Diosc.* Hinc
 Συντιγγισμός, *ς*, *δ*, accessio, coitus.
 Συντιγγεῖσθαι, una inscribo, in numerum refero.
 Σύνεγγυς, adv. prope, proxime; cominus.
 Σύνεγγυον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi
 Σύνεγγεῖν, simul excito; συνεγγεῖμαι, consurgo, *Ph.* *Καὶ συνήγειρε, ἡ συνεκείσθην ἐν τοῖς ἱππεράνοις, Ephes. 2, 6.* *Ἐν ᾧ ἡ συνηγέρθητι διὰ τῆς πίστεως, Col. 2, 12.*
 Συνεγκάλλομαι, ejusdem criminis reus sum.
 Συνεγκλίνω, *Vox Gramm.* una declino.
 Συνέδα, *ας*, *ή*, statio militum.
 Συνεδεύνονται, gen. pl. part. præs. act. verbi
 Συνεδεύνω, fut. *εῖσω*, consideo, adsideo in consensu; (2) consulto, συνεδρεύοντες, senatores. *Ἐπειδὴ πᾶσι τοῖς πρῶγμασι φύσει συνεδρεύει τινὰ μόρια ταῖς ὕλαις συνπαράχοντα, Longin. 10.*
 Συνεδρία, et συνεδρεία, *ας*, *ή*, consessus, concilium, conciliabulum, *Gl. V.* (2) dicitur in disciplina augurali de avibus συνεδρίαι. *A* σύνεδρος. Hinc
 Συνεδριάζω, fut. *άσω*, in eodem consensu sum.
 Συνεδριᾶσθαι, *ή*, *ον*, ad publicum consessum seu concilium pertinens. *Ab eod.*
 Συνεδριάζομαι, *έμαι*, consideo; συνεδριῶντο, *Poet.* pro συνεδριῶντο, συνεδριῶντο, imp.
 Συνέδριον, vel συνεδρεῖον, *ς*, τὰ, consessus, concilium, collegium, curia, locus in quem conveniunt senatores; (2) schola. *A*
 Σύνεδρος, *ς*, *δ*, consessor, adsector; (2) conciliarius; (3) adjutor; (4) aves συνεδρίαι, quæ pacem inter se servant. *Ex idem.*
 Συνεῖκος, simul viginti, *Od. 14, 98.*
 Συνεργάβω, *Il. 14, 36.* idem quod
 Συνεργάω, concludo, in unum concludo, eoligo, constringo, *Od. 9, 427. Ib. 14, 72.*
 Συνεργεγμένοι, nom. plur. imperf. part. pass. *v. συζευγνυμι.*
 Συνεῖ, *μένως*, adv. conjuncte.
 Συνεῖγε, conjunxit, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 Συνεζήτει, 3. sing. imperf. ind. act. *v. συζητήω.*
 Συνεζωσποῖσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum *v.*, a συζωσποῖται.
 Συνήκα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro συνήκα, *a* συνήκα.
 Συνέβλω, simul volo.
 Συνεβέσθαι, 1. pl. a. 2. ind. med. *v. συντίθημι.*
 Συνέθεντο, componebant, 3. pl. aor. ejusd.
 Συνέβη, 2. sing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro συνέβη.
 Συνεβίβω, fut. *ίσω*, consuefacio, adsuefacio; συνειθαμένος, consuefactus, *Gl. V.* perf. pass. part. *Εἰ τὰ βέλτετα ἀκύνει ὑμᾶς συνεβίβω, Dem.*
 Συνεβήης, 2. sing. aor. 1. conj. pass.
 Συνεβήσθαι, *ς*, *δ*, consuetudo. *A* prae.
 Συνεβίοναι, conscium sibi esse, συνιδῶς, conscius, *Gl. V.* part. perf. τὸ συνεβῶς, conscientia, *Gl. V.* (2) scire, perspicere. *Συνεβίοναι, σωτῶς δονεῖς ἐ πάσῳ ἀμειλίχως αὐτῶν, Xen.* *Ἐγὼ γὰρ αὐτῇ—ξύνω ἐμαυτῇ πόλλα, Aristoph. Thesm. 484.*
 Συνεβήσθαι, *ως*, *ή*, conscientia; (2) intelligentia, judicium. *A* συνεβῶ.
 Συνέβον, aor. 2. ind. act. verbi συνεβῶ.
 Συνεβῶς, τὸ, pro συνεβήσθαι, *Orph.*
 Συνεβίω, perf. part. f. g. act. per *Synec.* pro συνεβήσθαι, *a* συνεβῶ.
 Συνεβῶς, simul imitor, exprimo gestu, voce, subsanno.
 Συνεβῶ, cedo, obsequor, ut tempori.
 Συνεβλήμενα, nom. pl. perf. part. pass. *n. g.* *Att.* pro συλλελεγμένα, *a* συλλέγω.
 Συνεβῶ, *ώ*, *f. ήσω*, cogo, congreco, in locum aliquem compello, et in eo concludo.
 Συνεβλήσας, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλέλησας, *a* συλλαμβάνω.
 Συνεβλήσθαι, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλέλησθαι, *a* συλλαγχάνω, pro συλλήχαι.
 Συνεβῶ, 3. sing. a. 2. ind. act. *v. συμβάλλω.*

Συνελαχῆναι, perf. ind. act. *Att.* pro συλλεῖσθαι, a συλλέγω.
 Σύνειμι, una sum, consuetudinem habeo, dissero, sermoinor, in conventu aut convivio discepto, disputo; συνίμαι, una esse; συναρ, conversans; οἱ συνόντες τῷ Σακράτει, familiares Socratis, discipuli; τὸ συνεσόμενον, conventus imminens. Τῷ κόπῳ ζυνίμαι, *Aristoph. Plut.* 321. Σαλαμίνιος γὰρ ἐστὶν ὃ ζύνειμ' ἐγώ, *Id. Conc.* 33. "Εκ τι σὺ κακοῖς πολλοῖς αἰεὶ ζυνίσσα, *Soph. El.* 602.
 Σύνειμι, coeo, ad arma coeo, congredior, infesto Marte congredior seu concurro, convenio; συνίμαι, convenire, coire, *Gl. V.* συνιών, congrediens.
 Συνιστύν, assentiri, patrocinari, defendere. Συνεῖπε δ' αὐτῷ ῥέσασπας, *Xen.*
 Συνεῖπτε, 3. sing. imperf. ind. med. verbi συνεῖπμαι.
 Συνεργυῖμαι, una habito, cubo, *Ern.*
 Συνεργυῖμι' et Συνείργω, f. ζω, concludo, cohibeo, coerceo, in custodia teneo. Οὐ ζυνεργεῖς αἱ τάξεις; *Soph. Aj.* 597.
 Συνεργῆς, patrociniatus, defensor. Ex εἰρηκα.
 Συνεργός, ὅ, ὁ, series continuata, nexus.
 Συνεῖρε, contrahebat, *Erp.*
 Συνείρω, connecto, consero. Συνείραν τὸς Σπίνης, *Aristoph. Av.* 1084.
 Συνεῖς, consocius, a. 2. part. act. verbi συνίμι.
 Συνεῖσθαι, fut. ζω, simul introduco, mecum intromitto, confero, in commune confero. Πάντα τὰ ἀγαθὰ συνεισήγαγεν αὐτῷ, *Chrys.*
 Συνεῖσθαι, ὅ, ὁ, simul introductus, qui vel quæ una introducitur; (2) in *Eccl.* focmina quam clericus cales secum duceret, ut sociam celibatus, *Ern.* A præc.
 Συνεῖσθαι, simul ingredior. "Όσοι τὰντὸν συνεῖσθ' ἄνθρωποι ἄριστοι, *Eur. Med.* 477.
 Συνεῖσθαι, simul adgredior seu invado. Συνεῖσθαι δὲ αὐτῷ, ὅ, ὁ, ἰγγύστατα τεταγμένοι, *Xen.* Hinc
 Συνεῖσθαι, ἡ, impetus, invasio eodem tempore facta.
 Συνεῖσθαι, una subeo, simul ingredior.
 Συνεῖσθαι, aor. 2. inf. act. Α
 Συνεῖσθαι, idem. Συνεῖσθαι τῷ Ἰησὺ εἰς τὴν αὐλὴν τῷ ἀρχιερέως, *Joan.* 18, 15.
 Συνεῖσθαι, copiam alicujus rei alicui præsto.
 Συνεῖσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. per *Syncop.* *Att.* pro συνεῖσθαι, a συνεῖσθαι.
 Συνεῖσθαι, simul, una suadeo, consilium do; proprie de republ., deinde vero etiam de rebus privatis. V. εἰσηγίμαι.
 Συνεῖσθαι, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum v, a συνεῖσθαι.
 Συνεῖσθαι, una ingredior, irruo, insilio.
 Συνεῖσθαι, habito in.
 Συνεῖσθαι, una infero.
 Συνεῖσθαι, simul intromitto, vel ingredi facio, incerno, immisceo.
 Συνεῖσθαι, idem quod
 Συνεῖσθαι, simul irruo, irrumpo; συνεῖσθαι, una incidit, aor. 2. Συνεῖσθαι τοῖς φεύγουσι, *Plut.*
 Συνεῖσθαι, una ingredior portum nave.
 Συνεῖσθαι, ὅ, f. ζω, insero, immitto; in med. una adscisco, una adopto mihi.
 Συνεῖσθαι, una ingredior, *Steph.*
 Συνεῖσθαι, una exigo.
 Συνεῖσθαι, vel εἰς, una irrepo.
 Συνεῖσθαι, una irruo, una cursu peto, v. gr. castra, urbem.
 Συνεῖσθαι, simul infero. Ph. confero, collationem facio. Συνεῖσθαι αὐτῷ τὸν νόμον, *Plut.*
 Συνεῖσθαι, ὅ, ὁ, collatio, collecta. A præc.
 Συνεῖσθαι, fut. ζω, simul induco.
 Συνεῖσθαι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi συνέχω.
 Συνεῖσθαι, 3. sing. imperf. ind. pass.
 Συνεῖσθαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω.
 Συνεῖσθαι, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi συγκαθίζω.
 Συνεῖσθαι, una ingredior, procuro impetum faciendi causa.

Συνεβάλλω, simul expello, una ejicio.
 Συνεβάλλω, ὅ, fut. ἡσω, una cum alio vel aliis acclamo.
 Συνεβάζω, extraho, educo, ejicio.
 Συνεβάζω, una ejicio, effundo; pass. ebullio, exundo.
 Συνεβάζω, una excipio seu recipio.
 Συνεβάζω, *Gl. V.* συνεβάζω, comitor; συνεβάζω, comitatur, Ph.
 Συνεβάζω, ας, ἡ, comitatus, Ph. A
 Συνεβάζω, ας, ὁ, ὁ, peregrinationis socius; comes; (2) libellus geographicus quo in itinere utimur.
 Συνεβάζω, et συνεβάζω, simul nuptum do, colloco, adjuvo ad locandam puellam; (2) simul edo seu profero. Συνεβάζω αὐτὴν ἐστὶν, *Plut.*
 Συνεβάζω, ἡ, perceptio, Ph. (2) figura grammatica, Synecdoche. Ex δέχομαι.
 Συνεβάζω, ἡ, excursio seu procursio simul facta.
 Συνεβάζω, adv. Vox Gramm. cum aliquid dicitur de omnibus sine exceptione, ubi aliquid excipi debebat, seu quod in unum aut alterum non convenit.
 Συνεβάζω, simul exuo, una depono.
 Συνεβάζω, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω.
 Συνεβάζω, concalcacio; (2) excito, inflammo. Συνεβάζω αὐτὸς ὁ συνεβάζω, *Plut.*
 Συνεβάζω, una effemino.
 Συνεβάζω, una exprimo.
 Συνεβάζω, commorior.
 Συνεβάζω, sedecim simul.
 Συνεβάζω, una incendo seu irrito; incendio.
 Συνεβάζω, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω.
 Συνεβάζω, ὅ, f. ἡσω, transfodio, confodio.
 Συνεβάζω, furtum, dolum adjuvo, particeps sum furti, fraudis, clam subduco, R. Κόρη, *Eur. Hel.* 1085. γάρ, *Id. Elec.* 366.
 Συνεβάζω, concioni intersum; (2) concionis commune jus habeo; (3) ad eandem ecclesiam pertineo.
 Συνεβάζω, inclino; -ομαι, inclino me.
 Συνεβάζω, fut. ὅσω, simul eluo.
 Συνεβάζω, fut. ὅσω, qu. dic. simul exporto; (2) simul perfero vel sustineo, alterius mala mea puto; (3) juvo. Χεῖρ γὰρ ἔστω τῶν ὁμαίωνων κατὰ συνεβάζω, *Eur. Or.* 667. Αἰ με συνεβάζω, *Id. Elec.* 73. (3) πόσις δὲ (δοκίμ) πασι πατρίσιν ἡμαρτηκόσι συνεβάζω, *Eurip. Hipp.* 464.
 Συνεβάζω, excendo.
 Συνεβάζω, simul exerno seu exhaurio.
 Συνεβάζω, simul pronuncio, enuncio.
 Συνεβάζω, f. ζω, simul effulgeo.
 Συνεβάζω, simul tero et comminuo.
 Συνεβάζω, -ομαι, una deligo, eligo.
 Συνεβάζω, simul deficio.
 Συνεβάζω, aor. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω.
 Συνεβάζω, 3. pl. aor. 1. ejusd.
 Συνεβάζω, ὅ, ὁ, una electus.
 Συνεβάζω, fut. ὅσω, pariter dissolvo, frango.
 Συνεβάζω, una pugno, in prælio juvo.
 Συνεβάζω, simul vectes avello, januam refringo, *Aristoph. Lys.* 433.
 Συνεβάζω, fut. ζω, una emitto; (2) deduco. Ἐνίς δὲ ὁ συνεβάζω, *Plut.*
 Συνεβάζω, vide συνεβάζω.
 Συνεβάζω, ὅ, fut. ὅσω, simul transeo, simul evado.
 Συνεβάζω, prorsus concoquo, excoquo.
 Συνεβάζω, simul edibo.
 Συνεβάζω, simul elaboro, simul decido; (2) simul aufero, ejicio; (3) evenio, contingo. Ταῦτα ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως πίψκει συνεβάζω, *Aristot.*
 Συνεβάζω, f. ζω, simul enavigo, simul solvo.
 Συνεβάζω, γὰρ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντιφίλῳ, *Lyc.*
 Συνεβάζω, una expleo vel suppleo.
 Συνεβάζω, simul percello; (2) percello.
 Συνεβάζω, simul exspiro; (2) simul animam

efflo. Οὐ χεῖρ συνεβάζω, *Eur. Iph. in Tau.* 686.
 Συνεβάζω, ἡ, abunde suppetit mihi, adjuvor, instructus sum, cum dat. Polyb. v. ἐκ-
 ποίω.
 Συνεβάζω, ὅ, f. ἡσω, simul debello; (2) simul belligero.
 Συνεβάζω, ὅ, f. ὅσω, una ad bellum contra aliquem suscipiendo incito.
 Συνεβάζω, ὅ, fut. ἡσω, simul labores perfero, operam meam laboranti alteri adjuvo, R. adjuvo in perficiendo, una molior, seu paro. Ὡς τῷ θανόντι χάρις δὲ συνεβάζω, *Eur. Hel.* 1093. τὰδε, *Id.* 1121.
 Συνεβάζω, simul subministro, *Steph.*
 Συνεβάζω, simul ebibendum. *Aristoph. Plut.* 1085. A συνεβάζω.
 Συνεβάζω, -τω, simul exigo. In med. una ulcisor, adjuvo in ulciscendo.
 Συνεβάζω, concalcacio, contactu, vicinia.
 Συνεβάζω, una effluo.
 Συνεβάζω, fut. ἡσω, simul exsorbeo.
 Συνεβάζω, una in bellum eo, belli particeps sum.
 Συνεβάζω, operam confero ad salutem alicujus, servo. Ὡς . . . ἄδεια . . . ὑπεκροπὴν μὴ ὁ συνεβάζω, *Soph. Eccl.* Col. 566.
 Συνεβάζω, submitto me.
 Συνεβάζω, vel -άτω, f. ὅσω, insuper turbo, perturbo.
 Συνεβάζω, vel -τω, pariter aciem instruo. Συνεβάζω γὰρ παρὼν αὐτῶς, *Xen.*
 Συνεβάζω, una contendo, seu extendo.
 Συνεβάζω, ὅ, fut. ὅσω, ad consumptionem confero.
 Συνεβάζω, simul excendo, aboleo.
 Συνεβάζω, una expono, sc. cum infante.
 Συνεβάζω, nutritio modo foveo, foveo, curo.
 Συνεβάζω, adv. pos. retinendum est. Τὴς δ' ἀγαθῆς ἡδονᾶς ἰγγύσκει συνεβάζω, *Xen.*
 Συνεβάζω, ὅ, ὁ, cohibendi seu continendi vicia habens; (2) continens et in statu suo conservans; (3) compactus; συνεβάζω, adv. per paucissima capita, brevissima summa. A συνεβάζω.
 Συνεβάζω, adv. summam.
 Συνεβάζω, una cum partu edo, vel ad partum prosum et conduco. Τὰ μὲν συνεβάζω τῶν ζώων ποσὴν τροφὴν, *Plato.*
 Συνεβάζω, συνεβάζω, συνεβάζω, f. ὅσω, simul solvo, vel pendo. Συνεβάζω τὰ χεῖρα, *Plut.*
 Συνεβάζω, simul nutrio et educo. Ὡς συνεβάζω, ὁ συνεβάζω, *Eur. Iph. in Tau.* 711.
 Συνεβάζω, una excurro, seu procuro, sc. ad pugnam; (2) evenio; (3) adjuvo.
 Συνεβάζω, fut. ζω, (simul) attero seu elido.
 Συνεβάζω, ὅ, ὁ, simul eductus seu enutritus, R. A συνεβάζω.
 Συνεβάζω, indicio, innuo, significo.
 Συνεβάζω, una educo, una ejicio; (2) una effero de mortuis; (3) una pronuncio; συνεβάζω τῷ νοσήματι τὸν λόγον, *Plut.* Hinc
 Συνεβάζω, ὅ, cum duæ literæ, &c. simul pronunciantur in una syllaba.
 Συνεβάζω, ὅ, simul exclamo, una pronuncio. Γίνεται δὲ τοιοῦτος, ἰπιδὸν ὑπὸ ἐκ παθίας μεγέθους τινὶ συνεβάζω, *Longin.*
 Συνεβάζω, ὅ, idem quod συνεβάζω. A præc.
 Συνεβάζω, simul illustro, R.
 Συνεβάζω, ὅ, una effundo, *Arct.* (2) una egredior, de multitudine.
 Συνεβάζω, una effundo. A χυμῶς.
 Συνεβάζω, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω.
 Συνεβάζω, comprehendi, aor. 2. ind. med.
 Συνεβάζω, imperf. ind. act. pro συνεβάζω, a συλλαμβάνω.
 Συνεβάζω, fut. ὅσω, compello, cogo, in angustum redigo; συλλαβῶν, compulsi, Ph. a. 1. committo, compello, adigo, item amicos reddo, reconcilio inter se, Συνεβάζω αὐτῶς εἰς εἰρήνην, *Act.* 7, 26. Συνεβάζω εἰς τὰ ἰσπόμενα χωρία τὰ θηρία, *Xen.* Συνεβάζω, *Arat.* 176. ubi Schol. ἡγαν συνηρμοσμένοι.

Συνελέγχω, coarguo, confuto.

Συνελέξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

Συνελευθερώω, una in libertatem adfero, in libertatem asserenda juvo, in libertatem adfero, sed de pluribus.

Συνελευσις, εως, ἡ, conventus, concursus. A συνερχομαι. Unde

Συνελευστῖος, ἡ, ὁν, ad congressum, coitum incitans, sc. iis rebus indulgens; τὸ συνελευστικόν, congressus, coitus cupiditas.

Συνεληλυθότες, nom. pl. part. perf. med.

Συνεληβίω, aor. 2. inf. act.

Συνελήφθην, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω.

Συνελίξω, εως, ἡ, involutio. A

Συνελίσσω, vel -ίστω, fut. ξω, convolvo.

Συνελκύω, f. ὄσω, simul traho, contraho. Τὴν Στραλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως συνεκλύσας, Aristoph. Nub. 585.

Συνελκυ, fut. ξω, idem, et (2) traho.

Συνελογίσαντα, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi συλλογίζομαι.

Συνελόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi συναίρω.

Συνελπίζω, spero.

Συνελπίχσας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμμάχω.

Συνεμβάινω, simul, pariter, itidem ingredior; (2) una insurgo. Εἰς τὰ ἡρωϊκὰ μεγίστη συνεμβάινειν ἰδίως, Longin. 9. εἰς ποιητὰς ὕλας ἐφάσκει, Id. 13.

Συνεμβάλλω, simul injicio; (2) simul irrumpo, ingredior. Συνεμβάλλωμεν εἰσιόντες τὰς μοχλῆς, Aristoph. Lys. 246. Hinc

Συνεμβολή, ἡ, proprie immissio, irruptio, impetus, ictus, &c. plurimum eodem tempore, v. g. remorum ejusdem navis.

Συνεμβολον, τὸ, insertio, injectio, Aesch.

Συνέμεν, aor. 2. inf. act. Dor. et Ael. pro συνέμηναι, a συνήμην.

Συνεμπίσσω, simul inspergo.

Συνεμπίσπω, simul incido, incurro.

Συνεμπλέκω, simul implico, vel implico, ut cause, crimini.

Συνεμπόσημι, idem quod

Συνεμπρίθω, fut. ἥσω, una cum alio incendo et inflammo; (2) una comburo. Εἰ δ' αἰσχροὺν ἡγῇ μὴ συνεμπορῆσαι νεῶν πρίμνας, Eur. Rhes. 488.

Συνεμπορος, ε, ὁ ἐ, ἡ, comes et socius itineris, Gl. V. commercator; (2) socius. Οὐδ' ὄνομα πρὸς τῷ τῶν ξυνεμπορῶν ἔχεις, Soph. Trach. 322.

Συνεμπορῶσις, εως, ἡ, concursus, collisio.

Συνεμφαίνω, simul refero, ostendo. Τὰ δὴ πολλὰ συνεμφαίνειν τινὰ γενομένοις ὁμήν, Theophr.

Συνεμφάσις, εως, ἡ, allusio seu respectus ad aliquid, significatio latens alicujus rei.

Συνενδέννυμαι, conjunctam indicationem habeo, indicationi confero, Gal.

Συνενδεδυμένος, idem quod

Συνενδεδυκῆσθαι, festum diem una celebri convivii agitandis, proprie, diem undecimum a nato infante.

Συνενδιᾷ, una versor, V. L. sed v. ἐνδιᾷ, seu ἐνδιᾷζω.

Συνενδίδωμι, concedo.

Συνένδυμι, -νω, induo.

Συνένδωσις, εως, ἡ, remissio, relaxatio.

Συνενέγκω, vide συμφέρω, Eur.

Συνενέκειν, 3. pl. aor. 1. act. opt. Ael. et Poet. pro συνενέκειναι, a συμφέρω.

Συνενέκται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi

Συνενέκω, Poet. pro συμφέρω, Hes. Scut. 440.

Συνενθυσιάζω, fut. ἄσω, idem quod

Συνενθυσιάω, ὦ, fut. ἄσω, simul fanatico seu divino furore agor; (2) numine adflor. Καὶ ἐκ ἐπὶ τὸν ἀκραστὴν σχολάζειν περὶ τῷ πλάθῃς ἔλεγχον, διὰ τὸ συνενθυσίαν τῷ λέγοντι, Longin. 32.

Συνενέπω, adsentior. Σὺν δ' ἔνεπον ἀσχαλῶντι, Apoll. Rhod. 4, 1276.

Συνενοῶν, vide συνεπινοῶ.

Συνενοῶ, ὦ, f. ὄσω, coaduno, connecto; συνηνω-

μένος, cohærens, continuatus, Gl. V. præs. part. pass.

Συνέντασις, εως, ἡ, intentio, quæ simul fit.

Συνεῖδω, simul educo; (2) vita privo. (2)

συνεῖδ' ἡγαγεν ἑαυτὴν, App. Bell. Civ. 4, 23.

Συνεῖθαυριάζω, fut. ἄσω, una sub dio pono.

Συνεῖμαι, ὦ, una cruento, Philo.

Συνεῖμαι, ὦ, f. ἥσω, una diripio seu populo, adjuvo in diripiendo; (2) adjuvo in expugnando. Συνεῖμαι δόμων, Eur. Ion. 1044. Αἱ συνεῖλον Φρύγας, Id. Tro. 94. (2) συνεῖρει αὐτοῖς Σιλλασίαν, Xenoph. Hellen. 7, 4.

Συνεῖμαι, fut. ἀρῶ, simul tollo vel effero, ut animum; (2) una discedo, vel pedibus vel navibus.

Συνεῖμαι, fut. ἀρῶ, sequor.

Συνεῖμαι, f. ἥσω, simul audio, seu audio, cum de pluribus sermo est. Καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μίσην Τραχινίαν ἀγορῇ συνεῖκον ὡσαύτως ἡμοί, Soph. Trach. 376.

Συνεῖμαι, fut. ψω, simul deleo.

Συνεῖμαι, una exsilio, seu exsulto, una prosilio.

Συνεῖμαι, una erro vel delinquo. Τοῖς συνεῖμαρταν ὅσις πλησιάζειν, Isocr.

Συνεῖμαι, ὦμαι, contendo cum aliquo.

Συνεῖμαι, consumo impensis.

Συνεῖμαι, repleo, impleo.

Συνεῖμαι, una effloresco, seu enascor.

Συνεῖμαι, simul surgere jubeo, excito; συνεῖμαι, una surgo; συνεῖμαι, una surrexit, aor. 2. Οἱ κίττοι τοῖς ἰσχυροῖσι τῶν δένδρων περιπλεόμενοι, συνεῖναι, Plut.

Συνεῖμαι, fut. ξω, simul aperio.

Συνεῖμαι, simul exhauro.

Συνεῖμαι, simul perficio.

Συνεῖμαι, ὦ, fut. ἥσω, simul decipio.

Συνεῖμαι, una mitto.

Συνεῖμαι, simul accendo, accendo, incendium augeo.

Συνεῖμαι, adnumero, connumero.

Συνεῖμαι, sufficio, satis magnus, &c. sum.

Συνεῖμαι, una praeo, auctor sum operis.

Συνεῖμαι, fut. ἴσω, exhalando aufero.

Συνεῖμαι, ὦ, fut. ἥσω, simul deficio, simul imbecillis sum.

Συνεῖμαι, simul arefacio, simul exsiccio.

Συνεῖμαι, excito, incito.

Συνεῖμαι, simul exeo.

Συνεῖμαι, fut. λᾶσω, simul abigo, simul expello.

Συνεῖμαι, ε, ὁ, ejusdem domini libertus.

Συνεῖμαι, convolvo, sc. in spiram, gyrum.

Συνεῖμαι, una evomo.

Συνεῖμαι, 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion.

pro συνεῖμαι, a συνεκράττω.

Συνεῖμαι, pariter rubeo.

Συνεῖμαι, una exploro.

Συνεῖμαι, una detraho.

Συνεῖμαι, simul exeo, una exeo, Dem.

Συνεῖμαι, fut. ἄσω, cum alio examino; συνεῖμαι, annumeror; (2) advocatus sum alicujus, sto a paribus alicujus. Ἐγὼ δὲ ἐ συνεῖμαι, σοὶ ἴταμος ἐπὶ τῆς δικῆς, Luc.

Συνεῖμαι, ὦ, copiam facio, adjuvo; (2) abundo copia alicujus rei.

Συνεῖμαι, adjuvo quem, largior, &c.

Συνεῖμαι, simul adinvenio, una excogito. Καὶ σὺ συνεῖμαι αὐτὸν, Aristoph. Thesm. 608. Ταῦτ' ἔν ὅρα σὺ, ἐ συνεῖμαι, Eur. Heracl. 420.

Συνεῖμαι, una xsudo, per sudorem expello.

Συνεῖμαι, ὦ, fut. ὄσω, coequo.

Συνεῖμαι, una egredior, seu proficiscor.

Συνεῖμαι, una indago, exploro.

Συνεῖμαι, una egredior (in publicum).

Συνεῖμαι, simul impingo. Συνεῖμαι, αὐτοῖς ὑπὸ ὁρμῆς οἱ δῖοντες, App. Bell. Civ. 5, 121.

Συνεῖμαι, præs. inf. pass. pro συνεῖμαι, εἶμαι, a

Συνεῖμαι, ὦ, f. ὄσω, adsimilo. Μιμῶμενοι τῇ φωνῇ ἐ συνεῖμαι ἑαυτοῖς, de adulatoribus, Plut. Ἀναγκάζειν βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, ἐ συνεῖμαι, σθαι τῷ μέλει τὸν ἀκραστὴν, Longin. 39. Hinc

Συνεῖμαι, εως, ἡ, adsimulatio.

Συνεῖμαι, fut. ἴσω, una armis instruo.

Συνεῖμαι, fut. ἄσω, una erigo.

Συνεῖμαι, ὦ, fut. ἥσω, concito, impello, commoveo; (2) in med. una erumpo. Συνεῖμαι, ὦ, fut. ἥσω, concito, impello, commoveo; (2) in med. una erumpo.

Συνεῖμαι, una erumpo.

Συνεῖμαι, fut. ξω, simul effodio.

Συνεῖμαι, fut. ἴσω, simul in exsilium ejicio, per testulas.

Συνεῖμαι, ὦ, fut. ἥσω, simul emeo.

Συνεῖμαι, una mollio, seu molifico.

Συνεῖμαι, una expello.

Συνεῖμαι, una orno, ornatum augeo, ornatum adjuvo.

Συνεῖμαι, fut. ἄσω, una festum celebri.

Gl. V. concelebro. Hinc

Συνεῖμαι, ε, ὁ, celebritatis festivæ socius.

Συνεῖμαι, ε, ὁ, pro συνοχμῶς, junctura, commissura, qua duo inter se coeunt et continua quadam cohærentia copulantur. A συνεῖμαι.

Συνεῖμαι, fut. ξω, una adduco, comitem assumo.

Συνεῖμαι, una certo, certantem adjuvo; (2) adjuvo, simp.

Συνεῖμαι, una accino, concento, Gl. V. (2) simul incanto. Ὡς νεάνιδις, συνεῖμαι, ἄγε, Eur. Iph. in Au. 1544.

Συνεῖμαι, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθῶ.

Συνεῖμαι, ὦ, collaudo, comprobo, adstipulor, adsentior. Συνεῖμαι ἐ χάριν ὁμολογῶν, Herodot.

Συνεῖμαι, ε, ὁ, consentiens, adstipulator.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεῖμαι, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. Συνεῖμαι τοῖς νομυμένοις, Xen.

Συνεπιθεύω, una dirigo, una rego vel moderor, vel adjuvo in dirigendo (melius συνεπιθεύω).
 Συνεπιφηνέω, ὤ, f. ἦσω, una cum aliis fausta acclamatione approbo, *Diod.*
 Συνεπιχέρομαι, una vota facio, una preces facio. Συνεπιχέροτο δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὄμιλος, *Thucyd.* 6, 32.
 Συνέπης, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμπίγνυμι.
 Συνεπιχέω, una acclamo, vel accino, admurmuro, applaudo. Πάντες συνεπύχθησαν μεγάλη τῇ φωνῇ, *Xen.* Συνεπύχθη δὲ πᾶς ὁ στρατός, *Id.*
 Συνεπιδαίνομαι, simul conscendo, simul ingredior.
 Συνεπιδάλλω, simul incipio; (2) incurro eodem, congruo. Ὅσα δὲ συνεπιβάλλει τοῖς ὀφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς, *Polyb.*
 Συνεπιδάσσεσθαι, una laedi, *Aristot.*
 Συνεπιδαλέω, una insidior. Συνεπιδαλέομαι, mihi quoque insidiæ struuntur.
 Συνεπιγράφει, εἰς, ὅ, qui una fungitur munere describendi tributum. A
 Συνεπιγράφω, fut. ψω, simul inscribo, simul auctorem esse dico; (2) consortem laudis facio. Δαίμονα δὲ Τύχην τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφει, *Plut.*
 Συνεπιδιδέκνυμι, demonstro.
 Συνεπιδέω, una impono et deligo, de medicamentis, quæ imponuntur locis affectis.
 Συνεπιδημέω, una peregrinor, versor alicubi.
 Συνεπιδίδωμι, una, pariter præbeo, adjungo, cresco. Ἐκὼν σεαυτὸν τῇ Κλαυδίᾳ συνεπιδίδω, *M. Anton.* 4, 22.
 Συνεπιζεύγνυμι, simul jungo vehiculo, de pluribus jumentis.
 Συνεπιθίγω, acu, vel acu magis, currentem incito, vim insitam augeo.
 Συνεπιθερβέω, una fremo, una plaudo, &c.
 Συνεπιθνήσκω, ὤ, f. ἦσω, una lamentor. Μὴ συνεπιθνήσκῃ, μὴ σφύειν, *M. Anton.* 7, 25.
 Συνεπιθνήσκω, εἰς, ἡ, voluptatis, deliciarum societas.
 Συνεπιθύμω, ὤ, f. ἦσω, una cupio, una desidero.
 Συνεπιθυμώτης, ὅ, ὁ, ejusdem rei appetens, ut competitor.
 Συνεπιθύσσω, una irruo.
 Συνεπιτινέω, simul incumbo, insurgo, insto. Συνεπιτινέω ὑμῖς, *Aristoph.* *Eq.* 266.
 Συνεπιτλάω, ὤ, fut. ἴσω, una confringo.
 Συνεπιτορμάω, ὤ, fut. ἴσω, una orno, ad ornamentum addendum juvo. Συνεπιτορμεῖ δὲ ψυχρογυνεῖ, *M. Anton.* 3, 2.
 Συνεπιτραδύω, una concutio, *Xen.*
 Συνεπιτρεφέω, ὤ, una opitulor. Συνεπιτρεφῆν τοῖς ἀπορίαις αὐτῶν, *Xen.*
 Συνεπιπνέω, f. ἴσω, una cum aliquo sublevo, ad sublevandum adjuvo.
 Συνεπιπνέω, fut. ὤ, simul judico, una sententiam fero. Αὐτὸς δὲ ἡνέκῃ, ἔταίρε, τὰ ἐπὶ μέρεσιν (ὡς πύκνας δὲ καθήκει) συνεπιπνέει ἀληθέστα, *Longin.* 1.
 Συνεπιπνέω, ὤ, simul applaudo.
 Συνεπιπνέω, fut. ψω, simul occulto.
 Συνεπιπνέω, simul incumbo, *V. L.*
 Συνεπιπνέω, ὤ, f. ἴσω, simul probo, seu ratum facio, confirmo. Ὅ δὲ πεισθεὶς ἀνέπειθε δὲ συνεπικύρωσε τὴν δόξαν τὴν γνώμην, *Plut.*
 Συνεπιπνέω, una commestatur eo ad quem.
 Συνεπιπνέω, una et συνεπιπνέω, una prehendo, vel simul capesso, vel simul adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Συνεπιπνέω, τὰ πόλιν, *Diod.* Συνεπιπνέω, τὴν ἐργὴν αὐτῶν, ὅ, ὁ, θανάτου ποιητής, *Luc.*
 Συνεπιπνέω, ad res præclaras incito magis. Pass. res præclaras gero, cum aliis, vel simpliciter.
 Συνεπιπνέω, una lego. Πλησίον παρῖναι καὶ συνεπιπνέω, τὰς γυμναστικὰς παρακαλέσας, *Heliod.* 10.
 Συνεπιπνέω, adv. una dicendum, addendum.
 Συνεπιπνέω, simul cogito, seu computo.
 Συνεπιπνέω, ὤ, una testimonium perhibeo alicui, testimonio iudicii mei comprobo.
 Συνεπιπνέω, τὸ θεῖον σημείον, τὸ δὲ τῆς, *Heb.* 2, 4. Hinc

Συνεπιμαρτύρησις, εἰς, ἡ, testimonium.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὤ, arrideo, una lætor, in societatem lætitiæ venio.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὤ, ὁ, curationis alicujus collega.
 Συνεπιμαρτύρῃς, una curo. Ὅπως τὰ ἐπιπνέω, ἔχουσιν συνεπιμαρτύρῃς, *Xen.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, juxta, pariter divido.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὤ, fut. ἴσω, una vel simul admetior, cumulum addo.
 Συνεπιμαρτύρῃς, f. εἰσώ, annuo, adsentior. Συνεπιμαρτύρῃς, τῇ φθορᾷ, *Plut.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, una innato.
 Συνεπιμαρτύρῃς, una intelligo, (vulgo subintelligo,) cogitatione addo; (2) excogito.
 Συνεπιμαρτύρῃς, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi συμπίνω pro συμπίνω.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὤ, simul pejero.
 Συνεπιμαρτύρῃς, idem quod συμπίνω.
 Συνεπιμαρτύρῃς, immisceo, admisceo, implico.
 Συνεπιμαρτύρῃς, una adnavigo.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὤ, simul allaboro, simul laboro. Ἐν γὰρ τοῖς τοῖσιν οἱ ἀγαθοὶ συνεπιπνέουσιν ἐβέλυσαι, *Xen.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, roboro, robur addo.
 Συνεπιμαρτύρῃς, una applaudo, acclamo, pariter voce, manu, &c. significo quodcumque; (2) reprehendo, vituperor.
 Συνεπιμαρτύρῃς, fut. ψω, una inspicio, seu una lustror, una considero et dispicio.
 Συνεπιμαρτύρῃς, simul inspicio vel curo, *Strabo.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, collega in præfectura vel curatione; in *N. T.* idem qui συμπεσόντες.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὤ, f. ἴσω, una tenebras offundo.
 Συνεπιμαρτύρῃς, pariter tristitiam vultu præfero.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὤ, fut. ἴσω, uno attraho: συνεπιμαρτύρῃς, ὤ, simul vel una attraho.
 Συνεπιμαρτύρῃς, fut. ἴσω, una accelero.
 Συνεπιμαρτύρῃς, simul sequor. Τάσθω δὲ τῷ μύθῳ δὲ πλάνῳ συνεπιμαρτύρῃς, *Plut.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, sum conscius; (2) scio. Ταῦτα ἐν συνεπιμαρτύρῃς αὐτοῖς, *Luc.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, et -ῶ, una pariter curo, seu præfectus sum.
 Συνεπιμαρτύρῃς, una mitto.
 Συνεπιμαρτύρῃς, congemisco, condoleo, *Plut.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, una bellum infero.
 Συνεπιμαρτύρῃς, fut. ψω, una convertor, seu una convertor et revertor. Συνεπιμαρτύρῃς τοῖς ἔθνεσιν, *Plut.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, viribus meis aliquem adjuvo, auxilior; (2) confirmo, suppetias fero. *Gl. V.* adjuvo. Ἐάν τινα εὖ παύσαι, δὴ συνεπιμαρτύρῃς, *Xen.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, εἰς, ἡ, intentio, incitatio. A
 Συνεπιμαρτύρῃς, una intendo; (2) intendo, adaugeo. Συνεπιμαρτύρῃς τοῖς πάθεσιν, *Aristot.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, una accelero, *Steph.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὤ, ad consummationem confero, (una celebror sc. sacra; cano sc. hymnum, v. gr. pæana, *Ern.*) Τὸν παιδὸν τῷ θεῷ συνεπιμαρτύρῃς, *Xenoph.* *Agasil.* 2, 17.
 Συνεπιμαρτύρῃς, una orior, *Steph.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, una concido, concido, contraho.
 Συνεπιμαρτύρῃς, simul impono, i. e. imputo; συνεπιμαρτύρῃς, simul adorior et invado, insurgo, adgredior; (2) infestus sum alicui; (3) utor, abutor, ut tempore, &c. Προσώρμηνον μὴ συνεπιμαρτύρῃς τοῖς τότε περιεσώσιν αὐτὰς καιροῖς, *Polyb.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, insuper laudo, ultro laudo.
 Συνεπιμαρτύρῃς, permitto.
 Συνεπιμαρτύρῃς, pariter (omnia) contero, i. e. corumpo, pessundo.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, contutor, tutelæ princeps.
 Συνεπιμαρτύρῃς, simul decurro. Pass. simul decurro.
 Συνεπιμαρτύρῃς, magis inflo animum, magis effero animos, ad stultum fastum.
 Συνεπιμαρτύρῃς, simul appareo, præsto sum, vel exorior.
 Συνεπιμαρτύρῃς, assentior. Vide σύμφημι.
 Συνεπιμαρτύρῃς, simul infero.
 Συνεπιμαρτύρῃς, confugio, de pluribus.
 Συνεπιμαρτύρῃς, una vociferor, acclamo, una

vocem intendo. Εἴτε δαιμονίᾳ τινὲς . . . συνεπιμαρτύρῃς, *Plut.* in *Timol.* 454.
 Συνεπιμαρτύρῃς, una aggredior.
 Συνεπιμαρτύρῃς, commentior, una pariter mentior. Οὐ γὰρ σφιν λαγόνες συνεπιμαρτύρῃς, *Callim.* *Hymn.* in *Dian.* 223.
 Συνεπιμαρτύρῃς, una cum aliis suffragio meo confirmo. Συνεπιμαρτύρῃς τὰ δόξαντα τοῖς γέρεσι, *Aristot.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, 3. plur. imperf. ind. act. verbi συμπίγνυμι.
 Συνεπιμαρτύρῃς, 3. plur. aor. 1. ind. act.
 Συνεπιμαρτύρῃς, una ad litus appello.
 Συνεπιμαρτύρῃς, sum comes et adscela. Οἱ δ' αὐτῶν ἀριστῆς συνεπιμαρτύρῃς, *Theocr.* 13, 17.
 Συνεπιμαρτύρῃς, simul juro, conjuro. Συνεπιμαρτύρῃς ὑμῖς ταῦτα πάσαι; *Aristoph.* *Lys.* 237.
 Συνεπιμαρτύρῃς, fut. εἰσώ, simul inspicio.
 Συνεπιμαρτύρῃς, magis incito et ipse impello.
 Συνεπιμαρτύρῃς, εἰς, ἡ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur, vel coit.
 Συνεπιμαρτύρῃς, fut. ἴσω, una impello ventum secundum immitendo, *Aristot.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, adv. confertim, adstrictè. A συνεπιμαρτύρῃς, complicatus, a συμπίπτος.
 Συνεπιμαρτύρῃς, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro συνεπιμαρτύρῃς, a συμπίπτος, pro συμπίπτος.
 Συνεπιμαρτύρῃς, pariter (diverso tamen tempore) incubo.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὤ, simul detrudo.
 Συνεπιμαρτύρῃς, f. ἴσω, colligo, congero; (2) confero, contribuo; (3) opitulor ad aliquid conficiendum. Συνεπιμαρτύρῃς τὰς λόγους, *Isocr.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, vide ἐραδνῆς, *Alh.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, rivalis. A
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὤ, simul amo, pariter amo. Καλὸν δὲ τὸ ἐραδνῆς συνεπιμαρτύρῃς, *Mosch.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, f. ἴσω, confero, collationem do. Ab ἐραδνῆς, fundo.
 Συνεπιμαρτύρῃς, f. ἴσω, cooperor. *Gl. V.* conficio, subigo. Εἰ συνεπιμαρτύρῃς δὲ συνεπιμαρτύρῃς σκόπῃ, *Soph.* *Antig.* 41. Συνεπιμαρτύρῃς λίθοι, coagmentati, *Thuc.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, operis socius, adjutor.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, idem.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, fem. a συνεπιμαρτύρῃς.
 Συνεπιμαρτύρῃς, et συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, auxilium, ap. *Jos.* (2) ap. *Script.* *Eccles.* cooperatio, mutua opera, mutuum auxilium. A
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὤ, adjuvo, prosum, confero. *Gl. V.* suppedito. Πάντες εἰς ἐν ἀποστείλασμα συνεπιμαρτύρῃς, *Marc. Anton.* 6, 31. A συνεπιμαρτύρῃς. Ὑπὲρ
 Συνεπιμαρτύρῃς, et συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, officina, *Ph.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, occasio rei agendæ, adjumentum; (2) mutua opera, mutuum auxilium. A συνεπιμαρτύρῃς.
 Συνεπιμαρτύρῃς, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi συνεπιμαρτύρῃς.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, ὁ, ad opem ferendam promptus, opem mutuum præstans.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, ὁ, in conductione operis socius, qui communiter opus conduxit.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, ὁ, cooperator, adjutor, collega, administer. Ex σύν et ἔργον.
 Συνεπιμαρτύρῃς, nom. plur. part. præ. act. pro συνεπιμαρτύρῃς, a συνεπιμαρτύρῃς.
 Συνεπιμαρτύρῃς, f. ἴσω, adjuvo. Ἐν ἐν ῥοπήν τοῖσιν ἐκείνοις (πατρὶ) τέκνον, ὅς ἐστι συνεπιμαρτύρῃς, *Soph.* *Trach.* 83. Ab eod.
 Συνεπιμαρτύρῃς, concludo, in unum concludo, copulo, *Plut.*
 Συνεπιμαρτύρῃς, simul facio. Ἐμὴ δὲ πατρὶ πάντα τιμαυμένους, ὅτε συνεπιμαρτύρῃς, τὴν τε δρῶσαν ἐκπύρῃς, *Soph.* *El.* 352.
 Συνεπιμαρτύρῃς, fut. εἰσώ, defigo, impingo, fortiter comprimo, ut dentes, cum conteruntur; συνεπιμαρτύρῃς, incumbo, impressionem facio. Χρυσταῖσι συνεπιμαρτύρῃς περὶ τοῖς χρυστῶν ἀφ' Ἡρῆς, *Eur.* *Bac.* 97. Hinc
 Συνεπιμαρτύρῃς, εἰς, ἡ, collisio, consertio, connexio.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, ὁ, suo nixu se continens, ut arcus ædificii. A συνεπιμαρτύρῃς.
 Συνεπιμαρτύρῃς, una remigo.
 Συνεπιμαρτύρῃς, ὁ, idem.
 Συνεπιμαρτύρῃς, pariter dico, adsentior, item defendo.

Συνερίζω, fut. ἴσω, contendo, litigo.
 Συνερίθω, *ε, δ, ζ, η*, qui vel quæ lanificium simul exercet, socius vel socia in lanificio; (2) socius in aliquo opere, socius laboris.
 Συνερίζω, simul evertō, disturbo, *Greg.*
 Συνερχομαι, *ε, δ, ζ, η*, bene connectens, constringens. A συνέρχω. Unde
 Συνέρχεται, *εως, η*, copulatio. *Gl. V. copula.*
 Συνέρομαι, interrogo, *Hes.*
 Συνέρος, conjux, *V. L.*
 Συνέρω, conpro, *Gl. V.*
 Συνέρχομαι, convenio, in unum eundemque locum, finem, consilium venio; (2) dicitur et de ineuntibus matrimonium; (3) et pro accidere, συμβαίνειν συνελθόντες, congressi, aor. 2. part. *Εἰς ἐν συνελευσάν, Eur. Ph. 465.* Τὶ κάθαρτος *ζ* ῥόπαλον συνελθόντην; *Aristoph. Ran. 47.*
 Συνερωτάω, *ω, f. ἴσω*, simul interrogo, quæstionem propono. *Εἰ δὲ γε ἰδὲ λήσεται κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαι μοι συνερωταμένη, Luc.*
 Συνέω, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. συνίημι.
 Συνίσαι, dat. sing. *Ion.* et *Att.* pro συνίσαι.
 Συνίσαι, *εως, η*, intellectus, prudentia, sapientia, *Gl. V.* (2) conscientia; (3) commissio, coitio. A συνίημι.
 Συνισθίω, una comedo, simul vescor. Συνισθίω αὐτοῖς, *Luc. 15, 2. μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους, Gen. 43, 32.*
 Συνισπεννυμένως, adv. confertim, simul. A συσπεννύω.
 Συνισκιασμένως, adv. proprie, sub umbra, in umbra; (2) obscure. A συσκιώω.
 Συνισπάρω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συσπαράσσω.
 Συνισπύττει, fut. med. σπύσμαι, simul incido, cado. Συνεσπύσμαι γὰρ μετὰ σὺ, *Aristoph. Conc. 1089.*
 Συνίσταμαι, una vel simul sequor, comitor; (2) utilis sum. (2) *β, σ, τῶ βίῳ ξυνίσταται, non tibi in commodum vitæ cesserunt, Soph. Œd. Tyr. 1523.*
 Συνισταμένοι, contracti, nom. plur. perf. part. pass. verbi συστέλλω. Hinc
 Συνισταμένως, adv. correp̄te, correpta syllaba; (2) parce.
 Συνίστασθαι, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro συνίστασθαι, a συνίσταμαι.
 Συνισταυρόω, 3. sing. aor. 1. ind. pass.
 Συνισταυρμένοι, nom. plur. part. perf. pass. v. συσταυρόω.
 Συνιστάω, composuerunt ad sepulturam, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συτέλλω.
 Συνίστη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi συνίστημι.
 Συνίστημι, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro συνεστήκει.
 Συνισχύω, adv. constrictæ, contracte, contracto animo. A συνίστημι.
 Συνισχυίαι, nom. pl. part. perf. act. f. g. v. συνίστημι.
 Συνισχύω, 2. plur. aor. 1. ind. act.
 Συνισχύω, *εως, η*, qu. dic. coepulatio, commune epulum, *Gl. V. convivium.* A
 Συνιστάω, *ω, f. ἴσω*, convivio seu epulo excipio; συνεστιάμαι, convivor, *Gl. V.* Συνεστιάμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς, *Ælion.*
 Συνιστή, *ης, η*, convivium, *Ion.* A
 Συνιστός, *ε, δ, ζ, η*, domesticus, contubernalis, convivor, *Gl. V.* convivæ. Ex ἴστω.
 Συνιστός, part. perf. med. a συνίσταμαι, contractus, tetricus. τῇ νῦν σκυθρωπὴ καὶ ξυνεστώτας φρονῶν, tetrica et contracta mente, *Eurip. Alc. 800.*
 Συνεστώτας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* et *Att.* pro συνεσπύσταις, a συνίσταμαι.
 Συνίσχω, aor. 2. ind. act. verbi συνίσχω.
 Συνισταίνομαι, ἔμμαι, una societatem cum aliquo ineo. Ex ἴσταιρος. Unde
 Συνισταίριος, ἴδος, *η*, sodalis, socia, amica.
 Συνισταίριος, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνιστάω.
 Συνεσφάμηναι, 1. plur. aor. 2. ind. pass. verbi συνισφάμηναι.
 Συνεσφέννυτο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi συνισφέννυμι.

Συνετίλειαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συνετίλειω.
 Συνετήρει, 3. sing. imperf. ind. act. pro συνετήρει, a συνετήρει.
 Συνετής, *ε, δ, ζ, η*, intelligens. Ex συνίημι.
 Συνετίζω, intelligentem reddo, intelligere facio, moneo. A συνετός.
 Συνέτις, *η, η*, conjux, *Man.*
 Συνετιώ, fut. 1. ind. act. *Att.* pro συνετίσω, a συνετίζω.
 Συνέτω, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi συνίημι.
 Συνέτον, τὸ, prudentia, *Eur.*
 Συνετός, *η, δ, ζ, η*, qui intelligi potest; (2) intelligens, perspicax in judicando, sciens, *Ph.* prudens, solers; (3) compactus, coagmentatus. Ὁνέσασθε τὸν συνετάωτον, τὸν πάντα ὅλως ἐπιστάμενον, *Lucian.*
 Συνετίθην, aor. 2. ind. pass. verbi συνετίθω.
 Συνέτω, adv. intelligenter, prudenter, *Gl. V.* sapienter. A συνετός.
 Συνεύαδς, συμπλακῆ, 3. sing. aor. 2. verbi συνανδάνω. Οὐδ' αὐτοῖς ἄρσιν θήρεσι συνεύαδς εὐνή, *Phocyl. 179.*
 Συνεύαδον, 3. plur. aor. 2. ind. act.
 Συνευστή, ἥρος, *δ, ζ, η*, idem quod σύμβακχος.
 Συνευδαίμονέω, *ω, fut. ἴσω*, simul beatus sum.
 Συνευδοκῶ, *ω, fut. ἴσω*, comprobo, adsentio, consensio, *Ph.* συνοδοκῶ, consentit, invicem videtur, complacet. Συνευδοκῶντες τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ἡμῶν, *Luc. 11, 48.* τῇ ἀναιρέσει αὐτῶ, *Act. 8, 1.* Συνευδοκεῖ οἰκίῃ μετ' αὐτῶ, *1 Cor. 7, 12.* Hinc
 Συνευδοκητής, *ε, δ, ζ, η*, qui cum alio conspirat, cui idem cum alio placet.
 Συνεύω, una dormio, concormio, una cubo. Ἦκεις συνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, *Soph. El. 539.*
 Συνευμεροῖα, *ω*, lætitiæ sum paticeps.
 Συνευνάσσομαι, simul dormio, concumbo.
 Συνευνάω, idem, *Phal. Epist.*
 Συνευνάσθεν, consopiti sunt, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bæot.* pro συνευνάσθησαν.
 Συνευνέτης, *ε, δ, ζ, η*, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex εὐνάω, *dormio.* Hinc
 Συνευνέτης, ἴδος, *η*, uxor, conjux. Κρονίδαο συνευνέτης, *Junio, Anal. Br. 1, 165.*
 Συνευνός, *ε, δ, ζ, η*, qui vel quæ eodem cubili utitur; (2) maritus, uxor, concubina. Ex εὐνή.
 Συνευνός, *ε, δ, ζ, η*, idem.
 Συνευπαίδευστος, *δ, ζ, η*, simul recte institutus. Συνευπαίδευστος ἀνέλιπτος, *Aret.*
 Συνευπάσχω, pari felicitate utor, pariter lætor.
 Συνευπαράω, *ω*, comparo, aliquem in comparando seu adquirendo adjuvo, operam meam alicui navo; συνευπαρόμαι, una abundo. Ἐδῆστο μὲν τριάκοντα μνῆς συνευπαρόμενοι, *Dem.*
 Συνευρίσκω, una invenio, *Steph.*
 Συνευτύχαι, *ω*, simul felix seu fortunatus sum, pariter rem feliciter gero, simul rebus secundis floreō.
 Συνευφραίνομαι, bene ominor, sed de pluribus bene ominantibus, seu una bene ominor, fausta precor, faveo.
 Συνευφράζομαι, idem. Ἐσθλὸς δ' συνευφράσασθαι ἴδω, *Apoll. Rhod. 3, 918.*
 Συνευφραίνομαι, collætor, congaudeo, simul me oblecto.
 Συνεύχομαι, una precor, simul vota facio; (2) bene precor alicui, exitum felicem opto. Ταῦτα δὲ συνεύχομαι, *Eur. Hel. 651.*
 Συνευαχέω, *ω, fut. ἴσω*, una convivio excipio; et συνευαχέομαι, una epulor. Συνευαχόμενοι ἡμῖν, ἀφ' ὧς ἐαυτὸς ποιεῖν, *Jude 12.*
 Συνεφάπτομαι, fut. φέμαι, simul capesso, simul suscipio et aggredior; (2) adjuvo, opitulor. τῆς ἡδονῆς, *Luc.* τῶν πόνων, *Chrys.*
 Συνεφωρμώω, adjuvo.
 Συνεφθέρω, εἶσα, in subsidii sum, item insidiis.
 Συνεφελκύνω, idem quod
 Συνεφέλλω, et συνεφέλλομαι, simul traho. Μηδὲν τῷ σώματος συνεφέλλασα, *Plat.*
 Συνεφέπομαι, et συνεφέσπομαι, una sequor. Συνεφέσπετο δὲ *ζ* πᾶσα ἡ φάλαγγς δόρυ, *Xen.* Ἡ δὲ λαβὴσα αὐτὸν συνεφέσπετο, *Id.*
 Συνεφθεύω, una pubesco seu adolesco. Ex
 Συνεφθώς, *ε, δ, ζ, η*, qui una pubescit, pubertatis et adolescentiæ socius, æqualis,

Συνεφίστημι, una præficio; (2) attendo animum; συνεφιστόντες, lectores libri, cum dat. item, attentum facio, intellige τὸν νῦν, συνεφίσταμαι, una præsum, una insurgo. Καὶ συνεφίστη ὁ ἄρχλος κατ' αὐτῶν, *Act. 16, 22.*
 Συνεφάνησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμφάνω.
 Συνέχεται, *ας, η*, continuitas, perpetuitas, adsi-duitas; (2) crebritas, densitas. A συνεχής.
 Συνέχων, 3. plur. imperf. indic. act. verbi συγχέω.
 Συνέχεις, adv. continenter, sine intermissione, *Il. 12, 26.* Οὐρανὸν ἔλκονται πάντ' ἡμέτα συνεχές αἰεὶ, *Atrat. 20.*
 Συνεχίστην, adv. sapienter, *Gl. V.* συνεχίστατα, adv. sapientissime, *Gl. V.* A συνεχής.
 Συνεχίω, *ας, η*, pro συνεχώς.
 Συνεχής, *εως, δ, ζ, η*, continuus, continens, co-harens, perpetuus; (2) creber, frequens, assiduus; τὸ συνεχές, quod proximum est, proxime sequitur. A συνέχω.
 Συνεχθαίρω, simul odio persequor, *Ep.*
 Συνεχθαίρω, una odi, eosdem inimicos, seu habeo, seu duco.
 Συνέχθω, idem. Οὐτὸς συνέχθειν ἀλλὰ συμφιλῶν ἔφην, *Soph. Antig. 529.*
 Συνεχίζω, continuo, conjungo, *Bud.*
 Συνεχύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. συγχύω.
 Συνέχω, fut. *ξω*, teneo, colhibeo, contineo, comprimo, coarcto, coerceo; (2) conservo, tueor; (3) comprehendo, calleo; (4) mecum retineo, non dimitto a me; (5) συνέχομαι, premor, opprimor. Συνέχονται, premuntur, *Philor.* Συνεκτός, retinendum, continendum. Τὸ συνέχον, summa, caput rei cujusque. (5) ὅτι ἐν ἀγῶνι ἐνέχεται τὸ κατὰ σφῆς, in discrimine versetur, *Att. Hist. Alex. 3, 15.* Ἡ γὰρ ἀγάπη τῷ Χριστῷ συνέχει ἡμᾶς, *2 Cor. 5, 14.* Συνέχον τὰ ὅλα αὐτῶν, *Act. 7, 57.* Συνέχου σε πάντοτε, *Luc. 19, 43.* Συνεχόμενη πνεύματι μεγάλῳ, *4, 83.* Συνέχετο τῷ πνεύματι, *Act. 18, 5.*
 Συνέχως, adv. continenter, sine intermissione; (2) crebro, frequenter, assidue.
 Συνεψήφισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συνεψήφίζω.
 Συνεψιάζω, fut. *άσω*, colludo, simul ludo.
 Συνέψω, simul coquo. *Gl. V.* concoquo.
 Συνηβάω, una pubesco, æqualis et sodalis sum, *Anacr.*
 Συνηβόλιω, *Poet.* pro συμβέλλω.
 Συνηβολή, *ης, η*, pro συμβολή, congressus. Ἀριστῆς δὲ συνηβολίη κειράροντο, *Apoll. Rhod. 2, 1157.*
 Συνηγᾶγε, 2. pl. aor. 2. ind. act. *Att.* pro συνήγετε, a συνάγω.
 Συνήγησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεγίρω.
 Συνηγέμαι, una dux sum, una præsum exercitui.
 Συνηγέσθη, 2. pl. aor. 1. ind. pass.
 Συνήγη, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum *ν, α* συνάγω.
 Συνηγμένοι, nom. plur. perf. part. pass.
 Συνηγόρε, 3. sing. imperf. ind. act. pro συνηγόρεε, a
 Συνηγόρεω, *ω, fut. ἴσω*, patrocinor, patrocinio meo defendo; (2) adsentior, adstipulor. Συνηγροῦσιν ἐν τίνων; *Aristoph. Nub. 1085.* Συνηγροεῖς σιγάτω τῇ κατηγορίᾳ, *Soph. Trach. 827.* Ab ἀγορᾷ, forum. Hinc
 Συνηγόρημα, ἄστος, τὸ, patrocinium, defensio.
 Συνηγόρεας, *ας, η*, defensor causæ. A συνήγρος. Hinc
 Συνηγροῦνός, *η, δ, ζ, η*, qui defendit.
 Συνήγρος, *ε, δ, ζ, η*, advocatus, patronus.
 Συνηγροῦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. pro συνηγοροῦμεν, a συνηγορέω.
 Συνηδεται, cognoviti, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro συνεδῆται, a συνείδω.
 Συνῆδει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro συνείδει.
 Συνήδομαι, pari voluptate et gaudio adficior, gratulor, συνήδην, aor. 1. pass. (2) delector, vel gaudeo aliqua re. (2) Τί πάλος τοῖσδε συνῆδη; *Eurip. Hipp. 1286.* Οὐ μὲν δανόντα

γ' ἑκαμῶς συνήδομαι, *Id. Rhos. 958.* Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τῷ θεῷ, *Rom. 7, 22.* ἔλασαι δώματος, *Eur. Med. 136.*
 Συνήδυναι, una exhilaro, oblecto.
 Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas; (2) convivium. *A*
 Συνήθης, εως, ὁ ἢ, consuetus; (2) familiaris. *Ex ἥθος, mos.*
 Συνήθλῃσας, aor. 1. ind. act. verbi συναθλῆναι.
 Συνήθροισμέναι, nom. plur. perf. part. pass. v. συναθροῖσθαι.
 Συνήθως, gen. sing. contr. a συνήθης.
 Συνήθως, gen. pl. contr. pro συνήθως.
 Συνήθως, adv. pro more, pro consuetudine, *Ph. solenniter, Gl. V. familiariter.*
 Συνήκασι, 3. plur. aor. 1. ind. act. v. συνήκειν.
 Συνήκοος, α, ἰ, condiscipulus. *Ab ἀκούω.*
 Συνήκω, convenio, coeo. Τὰ δὲ σχίσμαθ' ἔλας εἰς αὐτὸν συνεκόντα, *Theophr. 1395.*
 Συνήλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συνελαύνειν.
 Συνήλθον, aor. 1. ind. act. verbi συνέρχομαι.
 Συνήλικιότης, α, ἰ, coetaneus, aequalis.
 Συνήλικος, ας, ὁ, aequalis; συνήλικες, aequales.
 Συνήλοισα, aor. 1. ind. act. verbi συναλειάω.
 Συνήλω, ὦ, conclavo. *Gl. V. clavis compingo.*
 Συνήλως, ἔδοξεν, ὁ ἢ, convenia; συνήλως, convenia, *Ph. Ab ἐρχομαι, unde ἡλυθόν.*
 Συνήλυσι, ας, ἡ, coitus; (2) coitus, *Ion. pro συνήλυσι.* *Ab eod. Suicer.*
 Συνήλως, εως, ἡ, conclavatio, *Gl. V. A συνήλω.*
 Συνήμερος, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas: *Συνήμερος, ας, ἡ, is quocum est nobis consuetudo quotidiana, is quo familiariter utimur. A*
 Συνήμερος, f. εἶσω, una diem totum vel totos dies transigo; (2) versor cum aliquo. *'A λίγαν συνήμερος τοῖς συνδικατοῖσι, Xen.*
 Συνήμερος, ὦ, fut. ὡσα, una mansuefacio, una cicuro.
 Συνήμερος, adv. conjunctim. *Ph. continuatim. A συνάπτω.*
 Συνήμερος, ας, ἡ, societatis aut foederis sanctio, pactum, quod a συνήμων, a σύνεμι, *Il. 22, 261.*
 Συνήμερος, ας, ὁ, socius, amicus, confederatus. *Δείχεται ἐμειλίξαντο συνήμερος, Apoll. Rhod. 4, 1210.*
 Συνήμερος, conductus sum, aor. 1. ind. pass. verbi συμφέρω pro συνήμερος.
 Συνήμερος, una aut.
 Συνήμερος, aor. 1. ind. act. verbi συναντάω.
 Συνήμερος, α, ὁ ἢ, congruens et velut quodam vinculo connexus; (2) consors, compar, socius. *Ex ἀείρω.*
 Συνήμερος, fut. σῶ, simul decipio. *Καὶ μὴν ἐγὼ συνεπεροσύνω, παραμυνοῦντο ἑκάστῳ, ἢ ξυνεπεσύνω τῶτον, Aristoph. Lys. 845.*
 Συνήμερος, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro συνήμερος, a συνεμερῶ.
 Συνήμερος, una remigare; *μεταρῇ, concorditer aliquid facere.* *Ἐξέειν ἐν ἐπὶ τῇ τάλῃ φῖλῳ σοι μηδὲν ἥσον ἢ πάρος συνεμερῶν, Soph. Aj. 1346.*
 Συνήμερος, opaco, inumbro. *Ὡς τῷ τριτῷ ἔτει συνεμερῶν, Theophr. A*
 Συνήμερος, ας, ὁ ἢ, tectus umbra spissa tanquam tecto, umbratos, opacus, consitus, oblitus, refertus, densus. *Ἐν πόσι συνεμερῶν ἢ κοίλοις, Phil. Ab ἐρίφω. Hinc*
 Συνήμερος, vel συνεμερῶ, ας, ἡ, condensitas arborum.
 Συνήμερος, adv. contracte, per contractionem. *A συναίρειν.*
 Συνήμερος, ες, congruens, *Nic.*
 Συνήμερος, α, ὁ ἢ, connumerandus; pro συναίρειν.
 Συνήμερος, adv. apte. *A συναίρειν.*
 Συνήμερος, 3. sing. imperf. ind. med. verbi συνερχομαι.
 Συνήμερος, εως, ἡ, congratulatio. *'Ἐπὶ συνήμερος τῷ κτήνι, ut de affinitate gratularetur, Arrian. Bell. Civ. 5, 69.*

Συνήθειον, imperf. ind. act. verbi συνεθεῖν.
 Συνήθειος, polite, *Ph. A συνεθεῖν, part. a συνασκέω.*
 Συνήθει, 2. plur. aor. 2. conj. act. verbi συνήθει.
 Συνήθειος, ας, ἡ, perf. συνήθειος, una superior, vincor. *Τὸν δὲ πολέμιον πολλὰ μὲν συνήθειον κατ' αὐτῶν, Xen.*
 Συνήθει, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. συνάπτω.
 Συνήθει, ὦ, fut. ἡσώ, consono, concresco.
 Συνήθειος, εως, ἡ, concentus. *A prac.*
 Συνήθειος, 2. sing. aor. 1. ind. pass. v. συνάπτω.
 Συνήθει, 3. plur. aor. 1. ind. act. v. συνάπτω.
 Συνήθει, adsideo. *Ex σύν et θέω.*
 Συνήθειος, α, ἰ, consessor, cohabitator, cohabitrix. *Λητῆς κόρη, ξύνθακος, συγκαίωγε, Eur. Hipp. 1092. Ex iisd.*
 Συνήθει, fut. ψω, confoveo, concalefacio.
 Συνήθει, terreor, constepesco.
 Συνήθει, f. ψω, consello, una sepelio. *Καὶ τὸν θάνατον τόνδε συνήθειον θείω, Soph. Aj. 1395. Συνεταφίρην (aor. 2.) ἐν αὐτῷ, Rom. 6, 4. Συνεταφίρην αὐτῶν, Col. 2, 12.*
 Συνήθειος, pariter et ipse admiror, miror.
 Συνήθει, vel συνεταφίρην, fanatico furore correptus sum.
 Συνήθειος, ας, ἡ, una spectro, conspicio.
 Συνήθει, ας, ἡ, qui simul spectat, spectationis socius. *A prac. Hinc*
 Συνήθειος, ας, ἡ, quae simul spectat.
 Συνήθει, ἡ, eadem divinitas, *Steph.*
 Συνήθει, simul volo, consentio.
 Συνήθει, ας, ἡ, signum quod ex composito datur, tessera; (2) pactum; (3) compositio libri. *A συντίθημι.*
 Συνήθειος, aor. 2. part. med. verbi συντίθημι.
 Συνήθει, compone, aor. 2. imperat. med. *Ion. pro σύνθεσθαι, ab eodem. Σὺ δὲ σύνθεσθαι, καὶ μοι ἡμῶσιν, Il. 1, 76.*
 Συνήθειος, α, f. ἡσώ, simul cum alio deitatem alicui adfero; συνεταφίρην, simul cum alio deitas mihi adseritur.
 Συνήθει, f. ἡσώ, una meto, una messem facio.
 Συνήθειος, concalefacio.
 Συνήθει, ας, ἡ, compositio. *Gl. V. continuatio; pactum, foedus, Il. 5, 319.*
 Συνήθει, ας, ἡ, compositio, coagmentatio, commissura cuiuslibet rei; (2) Synthesis, figura grammatica. *A συντίθημι.*
 Συνήθει, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion. pro συνήθει, a συντίθημι.*
 Συνήθει, adv. componendum, conveniendum.
 Συνήθει, α, ὁ, compositor, auctor. *A συντίθημι.*
 Συνήθει, arte compono, v. gr. comas; *-ζομαι, comam compositam habere. A σύνθετος.*
 Συνήθει, α, ὁ, qui componere et struere novit. *A prac.*
 Συνήθει, α, ὁ ἢ, et συνεταφίρην, ἡ, ὅν, compositus, coagmentatus. *A συντίθημι.*
 Συνήθει, adv. composite, verbo composito.
 Συνήθει, α, concuro, una curro, *Od. 20, 245.*
 Συνήθει, α, f. ἡσώ, simul adspicio, *Suicer. (2) animadverto, cognosco, video; (3) una sacra solemniter celebraz, et ludos specto.*
 Συνήθει, exaquo, irrito. *'Οργῇ συνετηγμένους φρένας, Eur. Hipp. 689.*
 Συνήθει, ας, ἡ, compositio, coagmentatio, acervus; (2) sponsio, pactum, conventio, foedus. *A συντίθημι.*
 Συνήθειος, pactum, &c. facio.
 Συνήθειος, ας, ὁ, cui custodiendae traditae sunt tabulae pactorum. *Ph. sequester.*
 Συνήθει, ας, ὁ, compositum, constitutum, compactum; (2) signum, tessera; *Ph. insigne, sigillum; pl. literae per notas scriptae. A συντίθημι.*
 Συνήθειος, ας, ὁ, locutiva coronae, de quibus conficiendis constitutum et conventum est. *A σύνθετος. Unde*
 Συνήθειος, ut syntheumatikā ἐπιστολαί, epistolae per signa ac notas arcanas scriptae.
 Συνήθειος, α, τὸ, tessera, *Gl. V.*
 Συνήθειος, γράφειν, per signa et notas scribere.
 Συνήθειος, una venor, proprie et tropice. *'Ο μὲν αἰς φῖλῳ συνεταφίρην, Xen. Hinc*
 Συνήθειος, ἰ, idem quod

Συνήθειος, α, ὁ, venationis socius. *A*
 Συνήθειος, v. συνεταφίρην. *'A δ' ἡ κεκτημένη, μέμνηται τὰ ταῦτα συνεταφίρην, Aristoph. Thesm. 163.*
 Συνήθειος, α, ὁ ἢ, vide συνεταφίρην.
 Συνήθει, 3. sing. f. 1. ind. verbi συντίθημι.
 Συνήθειος, una thiasos duco, una bacchor.
 Συνήθειος, ἰ, vid. seq.
 Συνήθειος, α, ὁ, consors, τῷ θείω; (2) sodalis, *Aristoph. Plut. 507.*
 Συνήθειος, una tango, contrecto.
 Συνήθειος, aor. 1. inf. act. verbi συνήθειος.
 Συνήθειος, 3. sing. f. 1. ind. pass.
 Συνήθειος, α, fut. ὡσα, confringo, *Gl. V. συνήθειος, contundo, Ph. συνήθειος, contundit, conlidit; συνεταφίρην, oblidantur, Ph. conlidantur, aor. 1. pass. conj. Καὶ ὁ πτόν ἐπὶ τὸν λίθον τῆτον, συνεταφίρην, Matt. 21, 44, et Luc. 20, 18.*
 Συνήθειος, fut. ψω, comprimo. *Συνήθειος αὐτὸν, Marc. 5, 24.*
 Συνήθειος, commorior. *Παλλὰς συνεταφίρην κακοῖς οἱ συμπαρόντες, Phocyl. 127. Συνήθειος σοι, Eur. Med. 1213.*
 Συνήθειος, Dor. pro συνεταφίρην, ας, ὁ, conviva. *Πικρὸν συνεταφίρην, Eur. El. 638.*
 Συνήθειος, α, ὁ, idem. *Ex δαίνω.*
 Συνήθειος, α, conviva, concenator, *Ath.*
 Συνήθειος, idem quod simplex, *Steph.*
 Συνήθειος, una tumultuo, strepo, obstrepo.
 Συνήθειος, idem quod συνεταφίρην, confringo. *Συνήθειος αὐτῶν δ' ἔσαν (δῶμα), domus tota contrita est, Eurip. Bacch. 633.*
 Συνήθειος, confringo, *Gl. V. Τῷ δὲ θειῶν κρᾶτα συνεταφίρην ἔθεν, Eur. Or. 1547.*
 Συνήθειος, α, lamentor una, condoleo.
 Συνήθειος, α, ὁ ἢ, luctus seu lamentorum socius.
 Συνήθειος, α, ὁ ἢ, qui eodem in throno sedet. *Gl. V. particeps regni.*
 Συνήθειος, α, ὁ ἢ, consonus.
 Συνήθειος, fut. ψω, confringo; (2) deliciis frango, delicatam seu mollem reddo. *Συνήθειος μετὰ τὴν καρδίαν; Act. 21, 13.*
 Συνήθειος, unanimis et concors sum, ejusdem animi sum; (2) simul irascor.
 Συνήθειος, α, f. ὡσα, simul ad iram concito.
 Συνήθειος, f. ὡσα, una sacrificio, una sacra facio. *Εἰ δὲ ξένος ἀσπίσι συνεταφίρην χρεῶν, Eur. El. 808.*
 Συνήθειος, una sedeo. *A δαίω.*
 Συνήθειος, α, consessor, *Synes.*
 Συνήθειος, aor. 2. inf. act. verbi συνεταφίρην.
 Συνήθειος, α, consudo, una sudo.
 Συνήθειος, una colloco; (2) in eodem templo dedico, consecro, de diis adressoribus.
 Συνήθειος, una sacerdotem facio seu inauguro. *Pass. simul sacerdos fio.*
 Συνήθειος, perf. inf. act. contr. pro συνεταφίρην, a συνεταφίρην.
 Συνήθειος, praes. part. act. verbi συνήθειος.
 Συνήθειος, praes. inf. act. *Ion. pro συνεταφίρην.*
 Συνήθειος, nom. pl. praes. part. act.
 Συνήθειος, ας, ὁ, in sacerdotio collega.
 Συνήθειος, α, ὁ, idem, *Ern.*
 Συνήθειος, α, ὁ ἢ, qui una sacris fruitur.
 Συνήθειος, α, fut. ἡσώ, una sacrificio, sacris operor.
 Συνήθειος, 2. pl. praes. imperat. act. v. συνήθειος.
 Συνήθειος, consideo, subsido; (2) devergo, de-clino, ut caput in pectus. *Σάραξες δ' αἱ μὲν ἰδρῶτι συνεταφίρην, Theocr. 22, 112.*
 Συνήθειος, ας, ἡ, sedimentum, subsidentia terrae, labes; ἡ λύπη συνεταφίρην ποιῇ γινώσθαι τῶν σωμάτων, *Alex. Aphrod. (2) Synthesis, figura grammatica, quum duae vocales in unam syllabam quasi consident.*
 Συνήθειος, idem quod συνεταφίρην.
 Συνήθειος, fut. ἡσώ, committo, sc. pugnaturus; (2) intelligo, sentio, unde (3) gusto, edo, vel bibo; *συνήθειος, perspicit, Ph. σὺνθετος, intellexi, Gl. V. aor. 1. Συνήθειος ταῦτα πάντα, Matt. 13, 51. Ἐν ταῦτα Ταλὰν παῖς σὺνθετος θείωσας; Eur. Ph. 425. Εἰτ' ἢ ξύνθετος τὴν ἱστορίαν τῷ θεῷ, Aristoph. Plut. 45.*
 Συνήθειος, fut. ὡσα, simul humecto; (2) humecto, humefacio.

Συνικνέσμαι, evenio, contingo.

Συνίμην, præs. inf. act. *Ion.* pro συνίμην, a σύν-
μιμην.

Συνιόντες, nom. pl. aor. 2. part. act.

Συνιόντος, gen. sing. part. ejusd.

Συνίειν, 3. pl. imperf. ind. act. pro συνίειν, a
συνίειν.

Συνίειν, 3. pl. præs. ind. contr. et cum ν, pro
συνίειν.

Συνιπτάζομαι, una equito.

Συνιπταρχός, ὁ, collega praefecti equitum.

Συνιπτεύς, εὐς, ὁ, in eodem equitatu militans.

Συνιπτεύω, fut. εὔσω, simul equito.

Συνιπτία, ας, ἡ, *Gl. V.* συνιπτία, ἀγίλη ἵππων,
equitum, grex equorum. Ex ἵππος.

Συνίσαν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi συνίμην.

Συνίσασι, 3. pl. præs. ind. act. verbi συνίμην.

Συνίστημι, ἴπυς, idem quod συνίδια, *Steph.*

Συνίσταμαι, vide συνίμην.

Συνιστάμενοι, nom. pl. præs. part. pass.

Συνιστάντος, gen. sing. part. præs. act.

Συνιστάω, commendo; idem quod συνίμην.

Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτὸς συνιστάμεν; 2 *Cor.*
3, 1. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτὸς συνιστάμεν ἑμῖν,
Id. 5, 12.

Συνιστάω, 3. sing. præs. ind. pass. verbi συν-
ίμην.

Συνίσταω, ὦ, *Gl. V.* συνιστῶ, commendo; *Ph.*
Τῇ φανερῶσι τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτὰς,
2 *Cor.* 4, 2.

Συνίστημι, f. συήσω, constituo, compono, creo,
molior; (2) firmo, stabilio; (3) commen-
do; (4) demonstro, doceo; (5) contraho;

συνίστημι, constiti, adstiti, *Gl. V.* p. συνε-
στώ, constans, *Gl. V.* part. et συνεστώ, consis-
tens, *Gl. V.* compos, compos mentis; συνί-
σταμαι, consto, adstido, *Gl. V.* συνίσταται, con-
stat, congregatur, *Ph.* Διὰ ταῦτα συνίστησαν ἱφ'
ἡμᾶς τὸν τελευταῖον τετονὶ πόλεμον, excitarunt,
Dem. Βέλομαι αὐτὸν ἱατρῷ συστήσαι, *Plato.*
Καὶ μὲν ἡ ἀλήθεια ἔστιν ἐν τῇ πόλει συνιστάμενη,
Arist. *Eg.* 859. Γινώμαι μὲν αὐτὰς συνίστασθαι,
atque haec quidem fuerunt contrariae sen-
tentiae, *Herodot.* 1, 208. Συνεσθῆκε δὲ ταύτῃ
τῇ γνώμῃ ἡ Γορτυρία, diversae sententiae erat
Gobryas, *Id.* 4, 132. συνεσθῆκεν ἡ γνώμη, con-
trariae ac pugnantis sententiae, *Id.* 7, 142.
συνεσθῆσαν τῶν στρατηγῶν, contra se consis-
tentibus ducibus, *Id.* 8, 79. (3) συνεσθῆκε Κύρου,
Cyro commendatus est, *Xen. Cyr. Exped.*
3, 132. Συνέσω δὲ σοι ἐγὼ καὶ Ἀσπασίαν, *Id.*
Æconom. 3, 14, 22. Ἀρταβάζω... ἐυστήσας
βασιλευσάντων ἀποσπᾶμαι ἐς τὰ ἥθη, cum Arta-
bazō Pharasmanem commendasset, *Arr.*
Hist. Alex. 4, 15.

Συνιστάω, fut. ἴσω, conscius sum. A συνίστω.

Συνιστῶν, præs. part. act. contr. pro συνιστῶν, a
συνιστῶν, pro συνίστημι.

Συνιστῶντες, nom. pl. pro συνιστῶντες.

Συνίστω, ορος, ὁ ἔξ ἡ, conscius, testis.

Συνισχυαίνω, una mitigo, emollio. Ἀλλ' ὁ νόμος
αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχυάνει, *Eurip. Iphig. in*
Aul. 694, ante Musgraviū legebatur συν-
ισχυάνει.

Συνισχυέω, ὦ, idem cum seq. Οἱ ἄν ἡμῖν μά-
λιστα δοκῶσι συνισχυεῖν, *Xen.*

Συνισχυρίζω, f. ἴσω, corroboro, confirmo; συν-
ισχυρίζεται, confortat, *Ph.*

Συνισχύω, f. ὦσω, (suppetias ferendo) roboro.

Συνίσχω, teneo, contineo.

Συνιών, præs. part. act. pro συνιών, a συνίμην.

Συνιτρεῖζω, una sepelio, *Ap.*

Συνικωμάεσσι, 2. pl. aor. 1. imperat. act. *Dor.*
pro συγκωμάεσσι, a συγκωμάεω.

Συνικνέσκει, 3. sing. imp. act. *Ion.* pro συνίκασι,
a συνίκασι.

Σύνναος, α, ὁ ἔξ ἡ, (σύνναος, *Alb.*) contuberna-
lis, *Hes.* A

Συνναίω, cohobito. Μητίρην συνναίεισιν, *Apoll.*

Συνναός, α, ὁ ἔξ ἡ, qui in eodem templo co-
latur.

Συνναυβάτης, α, ὁ, navigationis socius.

Συνναυκλῆρος, α, ὁ, qu. dic. simul navis domi-
nus, consors navis, *metaph.* socius.

Συνναυμάχῳ, una navali praelio decerto.

Συνναυτής, α, ὁ, navigationis socius. Ὁμοί,

κατέπεφνες, ἀναξ, τόνδε συνναύταν, *Soph. Aj.*
901.

Συνναύω, una cum aliquo juventutem transgo.

Συνναυεύομαι, una ago juveniliter, ludo, las-
civio, glorior, jacto me, cum aliquo.

Συννέμω, compasco, contribuo. *Gl. V.* συννέμο-
μαι, compascor, una pascor. Συννέμονται
ταῖς θηλαῖαις, *Aristot.*

Συννέσεται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro συν-
νέσονται, a συννέω.

Συννέουσις, εὐς, ἡ, ossium per nervos con-
nexio. A νέρων, nervus.

Συννέουσις, εὐς, ἡ, actio qua quid aliquorsum
vergīt; (2) consensus, conspiratio. A

Συννέω, fut. εὔσω, vergo, specto ad; (2) con-
trahor; (3) consensio, conspiro. Συννέου-
σις δὲ εἰς ἐν ἐκ τῆς περιφερίας κίνησιν, *Plut.*

Συννέφει, ας, ἡ, cælum nubilum. A συννεφής.

Συννέφελος, α, nubilus. A νεφέλη.

Συννέφω, ὦ, nubes cogo, obnubilo. Συννέφω-
σαν ἄμματα, *Eur. El.* 1092. Ὑπαίθρᾳζει
τὰς νεφέλας, ἡ ἔκκενται; *Aristoph. Av.* 1508.

Ab eod.

Συννεφής, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, nubilus; συννεφής, nubilum,
Gl. V. (2) tristis. (2) ἀλλὰ γὰρ κρείοντα λείσω
τόνδε δειῖον συννεφῆ πρὸς δόμους εἰσέχοντα, *Eurip.*
Phan. 1318. A νέφος. Hinc

Συννέφω, obnubilo, med. tristis vultu sum.

Συννέφω, ὦ, fut. ὦσω, coactis nubibus obscuro,
metaph. frontem corrugo; tristis sum vultu.

Συννεχῆς, adv. continenter, adsidue, *Poet.*

Συννεχέως, idem. A συνεχῆς.

Συννέω, sive συννήω, f. ἴσω, innecto et intexo;
(2) in unum acervum congero, coacervo.

Συννήσας πρὸν μεγάλην, *Herod.*

Συννευτερίζω, fut. ἴσω, simul res novas molior.

Συννησιάζω, f. ἴσω, una cum aliis infans sum;
(2) ad aliorum captum me demitto, quasi
cum pueris pueriliter me gero.

Συννήσαι, aor. 1. inf. act. verbi συννέω. Unde
Συννήσεις, εὐς, ἡ, coacervatio.

Συννητεύω, fut. ἴσω, simul vel una jejuno.

Συννηχομαι, simul nato, simul fluctuo. *Gl. V.*
connato. Ὅστις ταῖς τοῖς θηρίοις ἔκκενται,
Aristoph. Cmc. 1098.

Συννικάω, ὦ, simul vinco. Συννικῆκατε μετ'
ἀλλήλων, *Xen.*

Συννοίω, ὦ, apud me aestimo, mecum reputo
et perpendo; (2) intelligo; (3) agnosco.

Τὰς δὲ οὐδὲς τῶν αὐτῶν ἡ ἔκκενται, *Plato.*

Συννοήτος, ἡ, ὅν, intelligentia assequendus.

Συννοία, ας, ἡ, cogitatio diligens et seria; (2)
consideratio, unde et tristitia oris; (3) in-
telligentia. A σύννω.

Συννομέω, εὐς, ὁ, compascor, *Gl. V.*

Συννομίζω, idem sentio cum quo.

Συννομικός, ἡ, ὅν, qui a pasci solet. A σύν-
νομος.

Συννομοθεσία, ὦ, f. ἴσω, una leges fero, socius
sum in ferendis legibus, *Dem.*

Σύννομος, ὁ ἔξ ἡ, qui isdem pascuis utitur; (2)
una educatus; (3) una habitans; (4) ejus-
dem ordinis homo; (5) conjunctus, cognatus;
(6) est et epith. lapidum cæsorū et æqualium.

(1) σύννομον ἦν μετέπων, compas-
ciam suam (sociam) persequens, *Apoll.*
Rhod. 4, 1339. Αἱ δὲ σύννομοι τῶν βίαι τρο-
φεῖα πορσύνουσ' αἰεὶ, uxores, *Soph. CEd.* Col.
340. A νόμος.

Συννοσέω, ὦ, f. ἴσω, simul, pariter ægroto; (2)
una pecco, συννοσέειν αὐτῷ Σίλει, *Eur. An.* 947.

Σύννοσις, α, ὁ ἔξ ἡ, cogitabundus, meditabundus.

Συννοστεύω, fut. εὔσω, simul seu cum aliquo
pernocto.

Συννομοφύκος, α, ὁ, qui cum alio sponsam
comitatur et curat. Συννομοφύκον τε δίκαιον,
Eurip. Iph. in Aul. 48.

Σύννομος, α, ἡ, conupta. *Gl. V.* janitrix; σύν-
νομος, janitricis, *Ph.* A νομή.

Συννοδῶν, fut. εὔσω, itineris socius sum, una
iter facio. *Gl. V.* comitor. *Ph.* συννοδεῖν,
convenit. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῶν,
Act. 9, 7.

Συννοδία, ας, ἡ, iter commune, comitatus. *Ph.*
comitatus, conventus. A συνοδός.

Συννοδικός, ἡ, ὅν, qu. dic. conventionalis, con-

junctionalis; συνοδικὴ μήνη, cum luna est in
conjunctione solis; (2) ad conventum per-
tinens; τὸ συνοδικόν, liber de conciliis, sc.
βιβλίον. Ab eod.

Συννοδῶν, α, τὸ, conjunctio seu coitus lunæ cum
sole. Ab eod.

Συννοδότης, α, ὁ, comes. Ab eod.

Συννοδοπόριον, ὦ, f. ἴσω, itineris socius sum, una
iter facio. A

Συννοδοπόρος, α, ὁ, itineris socius, comes.

Συννοδοντίς, piscis nomen, *Num.*

Συννοδοντίτης λίθος, gemma a cerebro eorundem
piscium, *Plin.*

Συννοδός, α, ἡ, conventus *impr.* solennis, cætus,
concilium, conventio, *Ph.* (2) concubitus,
Gl. V. (3) etiam congressus hostilis ac con-

flictus; (4) convivium; (5) reditus, pro-
ventus. (5) ἐπὶ τῷ τῇ τυραννίδι, ἐπικύρωσι
τε πολλοῖσι καὶ χρημάτων συνοδοῖσι, *Herod.*
1, 64.

Συννοδός, α, ὁ ἔξ ἡ, et

Συννοδότης, α, ὁ ἔξ ἡ, comes itineris.

Συννοδός, ονος, ὁ ἔξ ἡ, cui dentes continui sunt.
Ph. dentex, piscis quidam.

Συννοδῶν, ὦ, simul torqueo, vexo; συνοδῶν-
μαι, condeleo.

Συννοδῶμαι, simul lamentor.

Συνόζω, simul redeleo.

Σύννοσις, conscius sum, perf. ind. med. verbi
συνείδω, considero.

Συννοδῶν, ὦ, fut. ἴσω, una intumesco.

Συννοικίω, ὦ, f. ἴσω, familiarem reddo, bene-
volentiam alicujus comparo; (2) accom-
modo, dedico. *Pass.* societatem in eo.

Συννοικίωσις, εὐς, ἡ, conciliatio; (2) figura rhe-
torica; *Quintilian.* 9, 3.

Συννοικέσιον, α, τὸ, connubium, matrimonium,
contubernium. A συνοικία.

Συννοικῆτης, α, ὁ, qui in eadem domo habitat,
familiaris, contubernalis. Ab eod.

Συννοικῶν, ὦ, fut. ἴσω, una habito, eadem domo
utor, sum contubernalis. Ὁ υἱὸς ὁ σὸς μοι μὴ
ἐκνοικίῃ γυνάμ, *Eur. Andr.* 237. Σπάρτη ἐκ-
νοικίῃ τῷ πάτρῳ ἐκνοικῆται, *Id. Iph. in Tau.* 524.

Συννοικῆσαι πόσιν, *Id. Hel.* 1371. ἀλλὰ συννοικῆσαι,
Id. Med. 1001.

Συννοικῆμα, ἄτος, τὸ, contubernium; (2) cœna-
culum. A συνοικία.

Συννοικῆσις, εὐς, ἡ, cohabitatio, contubernium,
familiaris consuetudo, consortium, connu-
bium. Ab eod.

Συννοικῆτης, ἡρος, ὁ, qui una habitat cum aliquo,
contubernalis. Ab eod.

Συννοικῆται, ορος, ὁ, idem.

Συννοικία, ας, ἡ, proprie, plures domus eodem
loco conjunctæ; (2) una domus quidem,
sed in qua plures habitant, unde vertitur
etiam contubernium. *Ph.* insula, conclavia.

A συνοικος.

Συννοικία, ας, τὰ, festum Athenis in honorem
Thesei, eo quod ille, cæterum oppido-
rum conciliabulis et magistratibus abolitis,
uno instituto concilio, et curia, omnes con-
junctisset, et Athenis collocasset. Ab eod.

Συννοικίζω, fut. ἴσω, una jungo, una habitare
facio, ejusdem domus participem facio, con-
tubernio mihi, ut connubio, jungo; (2)
nuptum do, *Gl. V.* marito; (3) urbem ci-
vibus frequento, conducendis hominibus e
pagis aliisque urbibus, *Thucyd.* coloniam
deduco. Ἐπίσημον εὐνὴν Ἑκακλί συνοικίους,
Eur. Her. Fur. 68.

Συννοικίσις, εὐς, ἡ, est, cum urbis frequentia ef-
ficatur conducendis hominibus e pagis et
aliis urbibus, *Thuc.*

Συννοικισμός, α, ὁ, cohabitatio, contubernium;
(2) colonia, urbs recens condita; (3) ædi-
ficatio civitatis; *Appian.* A συνοικίζω. Unde

Συννοικῆτης, α, ὁ, qui cum aliquo ædificat, socius
alicujus in condenda urbe seu domo.

Συννοικῆτης, ἡρος, ὁ, idem.

Συννοικοδομέω, ὦ, fut. ἴσω, una ædifico, exstruo.

Ἐν ὃν ἡ ἐμῇ συνοικοδομησὶς, *Ephes.* 2. ult.

Οἰκία εὐ συνοικοδομημένη, *Philo.*

Σύννοικος, α, ὁ ἔξ ἡ, eadem domo habitans, con-
tubernalis. *Gl. V.* cohabitator; σύννοικος ἐστὶ
ἀνδρὸς

ἀνδρὲς ἔξ ἡνωαῖκός, de viro et femina, conjux, Gl. V.

Συνιοικεῖσθαι, ὦ, socius sum in custodienda domo, vitæ domesticæ socius sum, ut conjux.

Συνιοικεῖς, ὅς, ὁ ἔξ ἡ, socius in custodienda domo, consors rei familiaris.

Συνιοικτίζω, f. ἴσω, commiseror. "Οὐ γὰρ μὴν παύσῃ αὐτὴν ἐξ συνιοικτῆς με, Xen. Συνιοικτῆσαν δὲ ἔξ τῶν Κορινθίων τίνες, Thuc.

Συνιοίμοις, α, ὁ ἔξ ἡ, consonus, qui uno contentus a multis canitur. Ab ὁμῃ.

Συνιοίμαι, idem puto, adsentior. Συνιοίμαι, ἴβη, ἔξ ἡγῶ, ἢ γε τρόπον δύναμαι, Plato.

Συνιοῖναι, conferre, expedire, Gl. V. συνιοῖσσαν, profutura, Ph. "Ὡς δὲ ἔξ τῆτο ξυνοῖσι, ῥάδιον διδάσκειν, Aristoph. Nub. 590.

Συνιοῖμέλας, congregiemur, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi συμφέρω, pro συνοίω.

Συνιοῖς, collatius, Eust.

Συνιοκλάζω, f. ὄσω, genibus fle: is consido, genus succiduo me submitto.

Συνιοκωχῆ, ἡ, commissura, compages; (2) contractio, coarctatio, præsertim contra naturam; (3) conflictus, pugna.

Συνιολισθαίνω, idem quod

Συνιολισθῆναι, ᾧ, fut. ἴσω, in unum locum labor, confuio.

Συνιολεῖ, ἥς, ἡ, contractio. Ex ἔλπω.

Συνιόλλωμι, simul amitto, R. "Οὐ ἐνέκ' αὐτῶν γ' ἅκ' ξυνιόλλομεν ὁμῶς, Eur. Hel. 103. Συνιόλεσεν ἰερὸν εἶδος, Bion, 1, 29.

Συνιολαύω, simul vociferor cum lætitia. Συνιολαύει δὲ καὶ αἱ ἡνωαῖκὲς ἔπασσαι, Xenoph. Cyr. Exped. 4, 207.

Σύνολον, in universum, omnino. Ab ὅλος.

Συνιολεῖν, una lamentor.

Συνιόλω, adv. prorsus, omnino.

Συνιοίμαιμος, ὁ, idem quod

Συνιοίμαιων, ανος, ὁ ἔξ ἡ, frater vel soror.

Συνιομελίδας, complano, planum reddo.

Συνιομαρτῶν, adv. posit. conomitandum vel inserendum est. Τὸ διάφραγμα ξυνομαρτῶν, Aret.

Συνιομαρτῶς, ᾧ, sequor, comitor, concomitor.

Συνιομενός, ὁ ἔξ ἡ, conjux.

Συνιομελῆς, Dor. συνιομελῆς, ικος, ὁ ἔξ ἡ, ætate par vel æqualis, paris vel ejusdem ætatis.

Συνιομηρῆς, ἐς, simul coagmentatus, Nic.

Συνιομελῶς, ᾧ, f. ἴσω, versor cum aliquo, colloquor. Συνιομελῶν αὐτῶν, Act. 10, 27.

Συνιομῆλος, α, ὁ ἔξ ἡ, confabulator, congerro.

Συνιονύμι, vel συνομνύω, una cum aliis juro, simul juro; (2) conjuro, conspiro. "Ἐπὶ τῷ δῆμῳ ξυνομνύοντο πάλας, Aristoph. Eq. 236. "Ὅσοι μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων ὑμῖν ξυνομύωσαν, Thuc.

Συνιομοιστάβειν, ᾧ, (item συνομοιστάβειν), similes seu iidem sunt mihi adfectus, similiter adficior.

Συνιομοιλογέω, ᾧ, adsentior; (2) fateor, confiteor; (3) convenio, paciscor. Τὸ νεοστὶν τῆς ψυχῆς συνομολογεῖν ἡνέσχετο, Heliod. Τὰ δ' ἄλλα συνομολογήσαντες, Xen. Cyr. 7, 9. Πάντες σοὶ συνομολογήσαντες, Luc.

Συνιομοιολογία, ἡ, assensus, confessio, pactum.

Συνιομοιολογος, ὁ, adstipulator.

Συνιομοίω, αἰ, confinis sum. Οὐδ' ἡ οἰκία ἦν συνομώσα τῇ συναγωγῇ, Act. 18, 7. Α

Συνιομορῶς, α, ὁ ἔξ ἡ, confinis, Ph.

Συνιομοσία, ας, ἡ, conjuratio, conspiratio. Α συνομνύμι.

Συνιομομότης, idem quod συνιομότης, Ar.

Συνιοξύω, in acutum sensum extenuo, Polyb.

Συνιόξω, υος, ὁ ἔξ ἡ, cujus anguli in mucronem coeunt, sensum mucronatus.

Συνιοσῶδες, ᾧ, ὁ ἔξ ἡ, adsecla, comes, adsectorator.

Συνιοσῶν, ᾧ, comes, adsectorator, Orph.

Συνιοσῶς, α, ὁ, armorum socius. Ex ὅπλα.

Συνιοσφορέω, αἰ, simul arma gesto, Suicer. Ex σύν, ὅπλα, et φέρω.

Συνιοσπῆς, una asso.

Συνιοσπτικὸς, ἡ, ὀν, perspicax; (2) compendiose collectus; τὸ συνοσπτικόν, perspicacitas, Gl. V. Α συνοσπτος.

Συνιοσπτικῶς, adv. compendiose, breviter.

σύνοπτομαι, conspicio, perspicio.
 σύνοστος, *ω, ὁ* ζῆ *ἦ*, conspicius, qui conspici
 et cognosci potest; (2) qui facile intelligi
 et cognosci potest. A praec.
 συνόρσις, *εως, ἡ*, perspicientia. A
 συνόρως, *ω, ὁ*, conspicio, perspicio, conspicio; (2)
 animadverto, intelligo. Ὁ δὲ Μάρκος συνορῶν
 τὸν περὶ τὰς τριετίας ζῆ τὰς ἱπατάρας ἀγῶνα,
 Polyb.
 συνοργιάζω, orgia pariter celebraz.
 συνοργίζομαι, una vel simul irascor.
 συνοργίσις, *ω, ἡ*, idem quod συνοργιάζω.
 συνορῶ, *ω, ὁ*, continens sum. A σύνορος.
 συνορῶν, bene constituto, bene gero:
 συνορία, *ἡ*, confinium, Gl. V. Ab eod.
 συνορηγόμενοι, *οἱ*, cupientes, Suid.
 συνορίζω, *γ, ἴσω*, confinia jungo, confinia facio,
 diremta copulo et cetera iisdem limitibus
 concludo. Εὐνορίζω χέρα, Eur.
 συνορῶν, concito, commoveo, Il. 24, 467.
 σύνορκος, *ω, ὁ* ζῆ *ἦ*, eodem jurejurando adstrictus,
 fœdere conjunctus.
 συνορμάδες, *αἱ*, vide συμπληγάδες.
 συνορμάω, *ω, ἴ*, ὥσα, una commoveo, concito.
 Ph. συνορμῶ, concurrat, competit.
 συνορμίζω, fut. ἴσω, una in stationem appello.
 σύνορος, *ω, ὁ* ζῆ *ἦ*, conterminus, confinis.
 συνορῶ, una ruo, irruo.
 συνορῶν, *ω, ὁ*, contego, concamero.
 συνορῶμαι, ὤμαι, una salto, una tripudio.
 συνορῶν, *ω, ἴ*, ὥσα, cicatricem contraho, cicatricem coire facio, Gl. V. Hinc
 συνάλωσις, *εως, ἡ*, cicatricis contractio.
 συνορῶν, *ω, ὁ*, cicatricem efficiens.
 συνορία, *ας, ἡ*, conversatio, consuetudo familiaris;
 (2) congressus, colloquium, cœtus, conventus, concio; (3) convivium; (4) reperitur et pro δῶτα.
 συνορῶν, fut. ὥσα, in eundem cœtum convenio;
 (2) coeo, concumbo. Hinc
 συνορῶν, *ω, ὁ*, coitus, concubitus.
 συνορῶν, *ω, ὁ*, familiaris; (2) discipulus.
 Ab eod. Hinc
 συνορῶν, *ω, ὁ*, facilis ad congressus familiaris,
 facilis ad cœtus convivales.
 συνορῶν, ὤμαι, essentia alterius commisceor
 et contempor. Vox Eccles. A συνορία.
 Hinc
 συνορῶν, *εως, ἡ*, conjunctio cum alterius natura,
 commixtio.
 συνορῶν, ὤμαι, supercilia contraho, tristis sum.
 Ὡς ἀθήνη καὶ ξυνορῶν, Soph. Trach. 869. Ὡς τοῖς γ, σεμνοῖς καὶ συνορῶν,
 Eurip. Alc. 803. A
 σύνορως, *ω, ὁ* ζῆ *ἦ*, cui supercilia coeunt; (2)
 tristis, trux, arrogans.
 συνορῶν, τὰ, pars frontis in qua supercilia
 concurrunt, Hom. Sch.
 συνορῶν, *ω, ὁ*, una veho; συνορῶν, una vehor.
 συνορῶν, *ἡ, ἡ*, continuatio, vel continua coherentia;
 (2) compressio, pressura, coarctatio; (3) angustia et anxietas;
 (4) conflictus in prælio. A σύνορ, Il. 23, 330. Hinc
 συνορῶν, *adv.* stricte, arcte, tenaciter.
 συνορῶν, *ἡ, ὁ*, vim habens continendi et conservandi.
 A σύνορ.
 συνορῶν, idem quod ὀρῶν.
 συνορῶν, *ω, ὁ* ζῆ *ἦ*, idem quod συνορῶν.
 σύνορκος, *ω, ὁ* ζῆ *ἦ*, continuus, febris continua.
 Ab eod.
 συνορῶν, *ω, ὁ*, coarctatus, in angustum coiens;
 συνορῶν, coarctati, Dual. Il. 2, 218. (sed rectius συνορῶν, Ern.) Ab inus.
 συνορῶν, quod est a σύνορ.
 σύνορ, *εως, ἡ*, conspectus, intellectus; (2) compendium;
 (3) taxatio, Ph. aestimatio, Gl. V. opinio, Ph. Gl. V. ἐν σύνορ, in conspectu,
 coram. A σύνορ.
 συνορῶν, *ω, ὁ*, una opsonia voro.
 συνορῶν, simul asso, torreo, etiam metaph.
 συνορῶν τῶν, Aristoph. Lys. 845.
 συνορῶν, una coronam gecto.
 συνορῶν, idem quod σύνορ, in med. idem quod
 συνορῶν, Ern.
 συνορῶν, *ω, ὁ*, sapio cum. Συνορῶν ἐν σὺ βάλω.
 ἀλλὰ ἡ συνορῶν, Eur. Iph. in Aul. 418.

συντάξις, ἥς, ἡ, ordinatio, præceptum, signum.
 Ph. constitutio, conductio:
 Σύνταγμα, ἄτος, τῷ, ordinatio, compositio.
 Ph. constitutum, constitutio; (2) liber, volumen; etiam (3) exercitus, agmen. A συντάσσω.
 Συνταγματάρχης, ε, ὁ, qui præest συντάγματι militum. Ab ἀρχή.
 Συνταγματικός, ὁ, ὄν, ad syntagma pertinet, vi et ratione scriptus. A σύνταγμα.
 Συνταγματίον, ε, τὸ, opusculum, parvum volumen. Dim. ab eod.
 Συντακτικός, ὁ, ὄν, qu. dic. compositor, scriptor; (2) quasi quadam componendi libros facultate præditus; (3) valedictorius.
 Συντακτικός, ἡ, ὄν, idem. A συντάσσω.
 Συνταλασινεύω, ὦ, fut. πῶν, in isdem ærumnis rescor. Χ' ἡμέρῃς μετὰ σὺ ζήνταλαιπαρῆσιν, Aristoph. Lys. 1225. (2) condoleo, Soph. Ed. Col. 1135.
 Συνταλασινεύω, una lanificio operam do.
 Συντάμιος, ἐ, συνταμίος, questoris collega.
 Συντάμνω, concido, præcido; (2) breve facio vel reddo, Ion. pro συντέμνω.
 Συντανύσας, qui tetendit, a. 1. part. act. Æol. pro συντανύσας, a
 Συντάνω, tendo, simul extendo.
 Σύνταξις, εως, ἡ, constructio; (2) ordo classis; (3) series; (4) volumen; (5) stipendium, solutio stipendii militaris; (6) quicquid certo modo præscriptum, imperatum est. (4) διὰ τὴν κατὰ μέρος ἐπὶ πᾶσιν γνῶναι συντάξεις, ex parvis capitulis libris (vel historiis) aliquatenus cognosci, Polyb. 8, 4. Αἱ πρὸς τὸ συντάξεις, libri superiores, Id. 11, 2. Συντάξιν τελεῖν, vectigal, tributum solvere, Id. Excerpt. e Legat. (5) ἐπὶ μεγάλαις συντάξεσι Σελύκου συναν, App. Syr. 59. A συντάσσω.
 Συνταπνύνω, una deprimō; συνταπνύνωμαι, simul deprimi, i. e. decrescere, v. gr. de aqua.
 Συνταράξας, εως, ἡ, conturbatio. A
 Συνταράσσω, vel ἀταρ, f. ξω, conturbo, concito, commoveo, Gl. V. συνταράσσονται, consternantur, Ph. συνταραχάνω, conturbatus, perf. part. pass. Καπιθύναν ἅπαντα ταύτ' ἐναντίας γνάμιναι συνταράξει, Aristoph. Nub. 1033. Ἀπαγάγει τὸν Εὐφρόνιον εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὡς συνταράσσονται τὴν πόλιν, Dem. Συνταραχθεὶς οἶκος, Eur. Iph. in Tau. 557.
 Συνταραγνύω, implico, constringo, impedio, Lycoph.
 Συνταρῆς, ὁ, qui cum aliquo conjunctus παρὼν efficit, Steph.
 Σύντασις, εως, ἡ, contensio, distensio, adstrictio. A συντίναμι.
 Συντάσσω, vel -τάττω, fut. ξω, compono, colloco, constituo, Gl. V. συντάσσομαι, con-dico, Ph. συνετάμνω, constitui, Gl. V. συνετάσσω, peregit, pepigit, Ph. aor. 1. med. συνταταγμίνω, ordinatus, Gl. V. præparatus, perf. part. pass. Πρῶτον μὲν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀναγέσθαι συντάξαι, Xen. Καὶ ταύτῃσι θεομοσίας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος συντάσσεται, Luc. Συντάξέ μοι Κύριος, Matt. 27, 10. Apud recentiores valedico; Charit. 2, 1. Lucian. Solac. 5. item colloquo; Schol. Soph. Trach. 540. Schol. Theocr. 14, 5.
 Συντάσσειν, contendendum seu connitendum est, Plat.
 Συντακτικός, ὁ, ὄν, contrahendi vim habens. A συντίναμι.
 Συνταττόμενοι, nom. pl. præs. part. pass. verbi συντάττω.
 Σύνταφος, ε, ὁ ξ, ἡ, sepulchrum commune habens.
 Συνταχύνω, accelero, propereare vel festinare cogo.
 Συντίνω, contendo, intendo, concito, pergo, studioso laboro, festino, Gl. V. συντατάνω, intensus, perf. part. pass. Στεφρὸν παιδίαν μοῖραι συντίναμι Σειλ, Eur. Iph. in Tau. 207. Σύντιν ὄρεα ποδὸς ὀρέων, Id. Elec. 112.
 Συντινίζω, fut. ίνω, menibus circumdo.
 Συντιναίωμαι, conjicio, conjecturam facio.
 Συντικλομάμω, ὡς τὸ γάμος, Thuc.

Συντεκνοποιέω, *ω*, una liberos procreo.

Συντεκνύω, *idem*.

Σύντεκνος, *α*, *ο* *ζ* *ή*, pater vel mater suscepti filii vel filiae. Ex *σύν* et *τέκνον*.

Συντεκταίνεμαι, una molior vel struo.

Συντελέω, *simul officio, conficio*. "Ἰνα οἱ χθονὶς αἰσάν αὐτίκα συντελέωιν ἔννομον δωρήσεται, *Pind. Ph. 9, 100*.

Συντελέω, *α*, *ς*, *ή*, collatio, pensio, tributum; qui in commune confert pecunias, &c. (2) finis et consummatio, absolutio operis alicujus; (3) improbitas, impietas, *LXX. A* συντελής.

Συντελέσθην, *præs. inf. act. verbi Poet. συντελέσθω*, pro συντελέω, perficio.

Συντελέσθης, *θ*, *ς*, qui una cum alio festum celebrat; (2) municeps, *Ph. tributarius, oblator*; συντελέσαις, conditoribus, *Ph. (3)* consummator. *A* συντελέω.

Συντελέστια, *ή*, municipes, *Prisc. A* συντελεστής.

Συντελέστω, *commior, una morior, finio*.

Συντελέω, *ω*, fut. *έσω*, finio, conficio, consummo, perficio, perago; contribuo; *item sacra facio cum aliis*; συντελεῖσθαι, confectum esse, *Ph. inf. perf. pass.* Συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, *ζ* ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσδα, διαβάνην καίνην, *Hebr. 8, 8.* Συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, *Luc. 4, 13.* "Ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι; *Marc. 13, 4.* Οὐ εἰς τὰς ἡμέρας συντελεῖντες, *Arrian. Hist. Alex. 2, 5.*

Συντελής, *έως*, *ο* *ζ* *ή*, simul tributum pendens, vectigalis; (2) eodem pertinens. *A* τέλος.

Συντελέω, *ή*, *ον*, valens ad reddendum aliquid perfectum; (2) perfectus; συντελεῖν, perfectum, tempus, *Ph. pl. qui eodem conferrunt tributa. A* συντελέω.

Συντελέντας, *acc. pl. præs. part. act. contr. pro συντελεόντας, a* συντελέω.

Συντέμνω, fut. *εμάω*, conscondo, concido; (2) præcido, in angustum contraho, decurto, diminuo; συνετμημένος, concisus, perf. part. pass. severus, *LXX.* Συντέμνωσι γὰρ θεῶν ποδώκεις τὰς κακόφρονας βλάβει, *Soph. Antig. 1116.* Εἰς ἐν γὰρ αὐτῷ πάντα τὰ μέλη συνετμή, *Aristoph. Ran. 1379.* Σοφὸς πρὸς ἀνδρὶς, ὅς τις ἐν βραχεὶ πολλὰς καλῶς οἷός τε συντέμνει λόγους, *Idem, Thesm. 185.* "Ἐν συνετμήσῃ πάντα νικήσω λόγον, *Eur. Iph. in Au. 1277.*

Συντέριον, pro συντηρητικόν, *Herodian. seu pro σωτήριον, et σωτήριον, Steph.*

Συντερονοῖω, *ω*, finitimus seu vicinus sum, fines alicujus attingo.

Συντέρω, *ονος*, *ο* *ζ* *ή*, finitimus, vicinus.

Συντέρω, una oblecto.

Συντεταγμένους, *adv. composite, composito agmine*; (2) *elegant, de dictione. A* συντάσσω.

Συντετάσσεται, 3. sing. perf. ind. pass. v. συντάσσω.

Συντετάμηνος, *adv. contente, enixe, maximore.* *A* συντείνω.

Συντετραίνω, perforo.

Συντετριμένοι, *nom. pl. perf. part. pass. v. συντρίβω*.

Συντεύξεις, *έως*, *ή*, colloquium, congressus. *A* συντυγχάνω.

Συντεχνάζω, una machinor, colludo.

Συντεχνίτης, *α*, *ς*, ejusdem artis peritus, *Gl. V. idem opificum exercens.*

Σύντεχνος, *α*, *ς*, *idem*; (2) in malam partem; confusaneus, *Ph. iisdem technis utens. A* *σύν* et *τέχνη*.

Σύντηγμα, *άτος*, τὸ, liquefactio. *Vox medica, cum resolvuntur humores, et corpus nimis excretionibus, v. gr. sudoris, contabescit. A* συντήκω.

Συντηκτικός, *ή*, *ον*, cui colligandi seu contabefaciendi vis inest. *Ab eod.*

Συντήκω, fut. *έσω*, liquatum jungo et unio, vel commisceo, confio, et coalescere facio in unum, colligefacio, i. e. liquefaciendo consumo; (2) contabefacio, tabe et macie consumo; (3) *cum dat. adherere alicui constanter*; συντεπνύω, emaciatus, *Gl. V. perf.*

part. συντήκομαι, maceo, *Gl. V. Τὸν πάντα συντήκοσα δακρυοὺς χρόνον, Eur. Med. 25.* λύταις, *Idem, El. 240.* "Ἀργυρον τῷ νεκρῷ συντήξεις, *Ælian. Hinc*

Συντήξεις, *έως*, *ή*, colligatio; (2) tabes.

Συντηρέω, *ω*, fut. *ήσω*, conservo, tueur, observo; (3) mecum servo, premo. Συντῆρει αὐτόν, *Marc. 6, 20.* τὰ ῥήματα ταῦτα, *Luc. 2, 19.* *Hinc*

Συντήρησις, *έως*, *ή*, conservatio, observatio; (2) conscientiae dictamen.

Συντηρητικός, *ή*, *ον*, conservandi vim habens.

Συντηρία, τὰ, ludi et sacrificia diis facta pro salute.

Συντιέναι, componere, præs. inf. act. a

Συντιένει, compono, conjungo, concinno, constituo, constipo, *Ph. In med. consentio, paciscor, Gl. V. συντίθεται, paciscitur, Ph. συνεθίμην, pepigi, Gl. V. συνίδετο, pepigit, peregit, spondidit, Ph. a. 2.* At συνίδεκα, composui, a. 1. act. Συνίδεντο αὐτῷ ἀργύρου δῶναι, *Luc. 22, 5.* "Ἐν βραχεὶ ἔνθεν λείγω, *Soph. El. 675.* "Ἐως ἀν ἡμέις ταῦτα συντιένωμεθα, *Aristoph. Lys. 178.*

Συντίκτω, f. *έξω*, simul pario, gigno. Συντίκτει ἥδε (φύσις) τὰ οἰκίστα, ἐκείνη ἡλικίῃ, *Aret.*

Συντίμω, *ω*, fut. *ήσω*, magni aestimo, pretium augeo, carius indico. *Gl. V. συντιμῶμαι, aestimo; συντιμᾶται, aestimat, Ph. συντιμημένος, aestimatus, Gl. V. perf. part. pass. Hinc*

Συντίμησις, *έως*, *ή*, aestimatio, indicatio pretii.

Συντιμωρίω, simul ulciscor; optulor, in ulciscendo.

Συντινάσσω, f. *έξω*, concutio, conquasso.

Συντιτάναι, simul punio, simul intendo. Συντιτάνει τῷ μερῷ ἐς τὰς γαστροκνημίας, *Hipp.*

Συντιτράω, *ω*, vel συντράω, *ω*, fut. *τρήσω*, perforo.

Συντιτρώσκω, confodio.

Συντομία, *α*, *ς*, *ή*, concisa seu succincta brevis, compendium. *A*

Σύντομος, *α*, *ς*, *ή*, concisus, brevis; compendiarus, compendiosus, *Gl. V. A* συντίμω.

Συντόμως, *adv. concise, breviter, compendiose*; (2) *brevi, actutum, continuo, sine mora. Hinc*

Συντομωτάως, *adv. brevissime. Συντομωτάως μὲν ἂν τύχομαι λέξας "Ὀδίστην ὀλωλότα, Soph. Od. Col. 1579.*

Συντομωτέρως, *adv. brevius, concisus.*

Σύντονα, σύντονον, *adv. valide, non remisse, contento virium nixu, vel aequali nixu, Eur.*

Συντόνια, *α*, *ς*, *ή*, contentio, firmitas et robur, continuus et non interruptus tenor. *A*

Σύντονος, *α*, *ς*, *ή*, contentus, qui cum animi et virium contentione fit, acer, vehemens. Συντόνω σπευδῇ, *Herodian. A* συντείνω.

Συντόνη, *χρεὶ* λυῖν τὸν αὐτῆς πέπλον, *Soph. Trach. 923.*

Συντόνω, *adv. summa cum contentione, acriter, vehementer.*

Συντράγωδάω, *ω*, f. *ήσω*, partes tragædiæ ago.

Συντράπεξ, *α*, *ς*, *ή*, ejusdem mensæ particeps, convictor. *A* τράπεζα.

Συντραυλίζω, f. *έσω*, simul balbutio.

Συντράω, *idem quod συντιτράω, Steph.*

Σύντρεις, *οἱ*, *αἱ*, simul tres, terni, tres omnino.

Συντρέπω, convolvo, convertor.

Συντρέφω, futur. -*θρέψω*, simul nutrio, simul educo.

Συντρέχω, concurro, in unum concurro; (2) convenio, consentaneus sum, consensio; (3) adjuvo; (4) evenio ad alicujus voluntatem; *cum dat. συντρέχει, concurrit, competit, Ph. a. 2. συνέδραμον. Καὶ γὰρ χρόνος τὸ μέγας αὐτὸ συντρέχει, Eur. Or. 1204.* Πολλὴ δ' ἀνάγκη τῆδε πτότο συντρέχιν, *Soph. Trach. 299.*

Σύντρησις, *έως*, *ή*, perforatio. *A* συντιτράω.

Σύντρητος, *α*, *ς*, *ή*, perforatus. *Ab eod.*

Συντριανόω, *ω*, tridente concutio. Στριπσῶ σιδήρεω συντριανώσων πόνιν, *Eur. Her. Fur. 949.*

Συντρίβω, *ής*, *ή*, contritio, contusio, contractio.

A

Συντρίβω, fut. *ψω*, contero, confundo, comminuo; (2) attero, crucio, voro; labore, dolore, et tristitia veluti contero et contundo; (3) rumpo, frango, συντρίβονται, fatigantur, *Ph. συντριπμένους, confectus, attritus, tribulatus, Gl. V. perf. part. pass. συνετρίβη, contritus est, a. 2. pass. τὴν χύτραν, Aristoph. Ach. 288.* ἐπίνοιαν, *Idem, Vesp. 1044.* "Ὅσ' ἐν ἡ συντρίβεται αὐτῷ, *Joann. 19, 36.* (3) ἔνθα δὴ καὶ Ἀλεξάνδρῳ συντρίβεται τὸ δόρυ ἐν τῇ μαχρῇ, *Arr. Hist. 1, 15.*

Συντριπαρχέω, *ω*, tetrarchiæ sum socius, simul cum alio trierarchi munere fungor.

Συντριπαρχος, *ς*, *ή*, qui in eadem est trierarchia.

Σύντριμμα, *άτος*, τὸ, vide συντρίβω.

Συντριμμός, *θ*, *ς*, *idem* et ab eod. Unde

Σύντριψ, *έως*, *ή*, *idem*; (2) cum aliquo familiaritate conjunctus.

Συντρίψαι, a. 1. inf. act. verbi συντρίβω.

Συντρίψις, *έως*, *ή*, contritio, plaga. *Ab eod.*

Συντροφία, *α*, *ς*, *ή*, communis educatio, nutritionis communitas, convictus, sodalium.

A

Σύντροφος, *α*, *ς*, *ή*, simul nutritus et educatus. *Ph. conlactaneus. Οὐκ εἶμι συντρόφους ὀργαῖς ἔμπροσθεν, Soph. Aj. 647.* *A* τρέφω.

Συντροχάζω, et συντροχάω, fut. *άσω*, concurro, in unum concurro; (2) occurro. "Ἐως βαδίζων ἐκίλευς συντροχάζειν, *Anacr. 7, 3.*

Συντρέφω, *ω*, f. *ήσω*, una luxuriæ deditus sum, luxuriose vivo, in deliciis vitam ago.

Συντυγχάνω, concurro, obviam fio; (2) convenio, adeo; (3) colloquor, commercium et consuetudinem habeo; (4) accido, evenio; συντυχών, congressus, collocutus, a. 2. part.

τὸ συντυχόν, obvium, de cibo. Τηναῦτα δ' ἐκεί' ἦν ἀσφαλὲς συντυγχάνειν, *Aristoph. Av. 1495.* Πῶ σοι συντυχὼν ἀμνημόνως, *Eur. Her. 637.* "Ἡ σελήνη συντυχῶ' ἡμῖν, *Aristoph. Nub. 608.* (5) particeps fui una cum. Τῆς μὲν δόξης ἡ μετίσχω, τῆς δὲ τιμαρίας τοῖς ἀμαρτῶσι συντυχόν, *Arrian.*

Συντυμωρύχην, *ω*, fut. *ήσω*, una busta eruo.

Συντυραννείω, tyrannidis consors sum, una tyrannidem exerceo.

Συντυραννοκτονία, una tyrannum interficio.

Συντύραννος, *α*, *ς*, *ή*, tyrannici dominatus particeps, in tyrannide socius.

Συντρέω, *ω*, qu. dic. in caseum cogo; συντρέμμενα, coagulata, coagmentata. *Vox Aristophanica. A* τυρός.

Συντύχια, *α*, *ς*, *ή*, occurus; (2) colloquium, congressus; (3) eventus, casus; dicitur et per Periphrasin (ut συντυχία τῆς χρείας pro χρεία.) (4) de re, quæ fieri solet; (5) κατὰ συντυχίαν, forte, casu; (6) conjunctio, affinitas; (6) Καὶ ἦν ἐν τιμῇ παρ' αὐτῷ, εἴπερ εἰκός ἐπὶ συντυχίᾳ τοιαύτῃ, *Arr. Hist. Alex. 4, 20.* *A* συντυγχάνω.

Συντυχήνη, acc. sing. *Ion. pro συντυχίαν, a* præc.

Συνυβλία, nugar, sed de pluribus.

Συνυμεναίω, una hymenæum cano, nuptias concelebro.

Συνυμνία, *ω*, una cano, una celebro.

Συνυπάγω, subjicio, addo, annecto. *Vox Gramm.*

Συνυπακῶ, subaudio, *Ph.*

Συνυπακτος, *α*, *ς*, *ή*, qui simul est, qui simul existit.

Συνυπαρξίς, *έως*, *ή*, coexistentia. *Vox Eccl. A* συνυπάρχω.

Συνυπαρχος, *α*, *ς*, *ή*, collega præfecti.

Συνυπάρχω, simul vel una sum; (2) pro υπάρχω, *Polyb.*

Συνυπατεύω, sum collega in consulatu.

Συνυπάτος, *α*, *ς*, *ή*, collega in consulatu.

Συνυπεβάλλω, una transeo, trajicio.

Συνυπηρέτω, *ω*, simul ministro, vel simpl. ministro.

Συνυψηλῶ, adstrepo, accino.

Συνυπώλλω, prosum, confero ad quid. *Clem. Al. nisi leg. συνεπώλλω, Ern.*

Συνυποδείκνυμι, demonstro, ostendo.

Συνυποδύμαι, simul subeo.

Συνοποκρίζομαι, id. quod ὑποκρίζομαι.
 Συνοποκρίνομαι, simul simulo; (2) simulatione
 utor; (3) accommo me rebus. Καὶ συν-
 οπικρίθησαν αὐτῷ οἱ λαοὶ Ἰσραὴλ, Gal. 2, 13.
 Συνοπνοσία, vide συνεισιτία.
 Συνοπνοσίτω, una subijctor, seu una intelligor.
 Συνοπνοσίτω, ὁ, consubstantialis, For Eccles.
 Συνοπνοσίτω, ὁ, una subservio, una operam
 confero. Συνοπνοσίτων καὶ ὁμῶν ὑπὲρ ἡμῶν
 τῇ δέσπῃ, 2 Cor. 1, 11. Ἐπερ αὐτὴ τὰ πολλὰ
 συνοπνοσίτω, Luc.
 Συνοπνοσίτω, vid. συνοπνοσίτω. Vox Gramm.
 Συνοπνοσίτω, una retrocedo, Steph.
 Συνοπνοσίτω, contexto, attexo; (2) molior. Νῦν
 δ' αὖ δεῦρ ἰκάνην, ἵνα τοὶ συν μετὶν ὕψηναι,
 Odys. 13, 303. Hinc
 Συνοπνοσίτω, εἰς, ὁ, contextio.
 Συνοπνοσίτω, ὅτος, τὸ, contextus, Gl. V.
 Συνοπνοσίτω, contexto, Steph.
 Συνοπνοσίτω, ὅτος, ὁ, contextus, tela.
 Συνοπνοσίτω, εἰς, ὁ, ὁ, contextus.
 Συνοπνοσίτω, subsisto, i. e. una in rerum na-
 tura sum; (2) una suscipio ac fero. Ex
 ὑψίστην.
 Συνοπνοσίτω, ὅ, una exalto, tollo.
 Συνοπνοσίτω, ὅτος, ὁ, concentus, Ph.
 Συνοπνοσίτω, ὅτος, ὁ, concentus. A συνοπνοσίτω.
 Συνοπνοσίτω, una parturio; (2) simul dolore ad-
 ficior. Συνοπνοσίτω κακοῖς τινός, Eur. Hel. 733.
 Πᾶσα ἡ κτίσις συνοπνοσίτω καὶ συνοπνοσίτω ἄλλοι τῷ
 εἶναι, Rom. 8, 22.
 Συνοπνοσίτω, ὁ, ὁ, concentor; (2) non absonus,
 congruens, consentaneus. Τὰ δ' ἔστι συνοπνοσίτω
 τοῖσιν ἐξηγγελμένοις, Eur. Med. 1008.
 Συνοπνοσίτω, ὁ, simul detrudo; (2) detrudo, com-
 pulso, trudendo in unum locum cogo,
 cogo, coarcto, compello, impello. Συνο-
 πνοσίτω αὐτὸν εἰς τὸν ἔρῳτα, Luc. Toxar.
 Συνοπνοσίτω, εἰς, ὁ, compulso, Gl. V. A præc.
 Συνοπνοσίτω, perf. part. act. f. g. v. συνοπνοσίτω.
 Συνοπνοσίτω, 1. pl. a. 2. conj. med. v. συνοπνοσίτω.
 Συνοπνοσίτω, ὁ, compages humerorum vel ar-
 morum. Gl. V. scapula; συνοπνοσίτω, scapu-
 læ, Ph. Ex ὁμοῖς.
 Συνοπνοσίτω, ὁ, conjuratio, Ph. conspiratio.
 Gl. V. perdiellio. A συνοπνοσίτω.
 Συνοπνοσίτω, ὁ, τὸ, idem et ab eod.
 Συνοπνοσίτω, ὁ, conjuratus, conjurationis so-
 cius. Ab eod.
 Συνοπνοσίτω, eodem jurejurando astrictus, Ar.
 Συνοπνοσίτω, adv. facta conjuratione seu con-
 spiratione, R. Ab eod.
 Συνοπνοσίτω, τὸ, conjuratio, seu jusjurandum de
 conspiratione datum, Thuc.
 Συνοπνοσίτω, pro συνοπνοσίτω, V. L.
 Συνοπνοσίτω, ὁμοῖς, fut. ὁμοῖς, coemo; συνοπνο-
 σίτω, comparare, Ph.
 Συνοπνοσίτω, synonymus sum, Steph.
 Συνοπνοσίτω, ὁ, nominis cum alio in significa-
 tione communio. Figura rhetorica qua vo-
 cabula idem significantia conjunguntur.
 A συνοπνοσίτω, ὁ, ὁ, nomen commune habens,
 idem significans. Ex ὁμοῖς.
 Συνοπνοσίτω, adv. idem quod
 Συνοπνοσίτω, adv. eadem diversorum vocabulo-
 rum significatione.
 Συνοπνοσίτω, Aristot. pro exploratum est, com-
 pertum est, intellectum est.
 Συνοπνοσίτω, ὁ, bigarum auriga seu agitator.
 A συνοπνοσίτω.
 Συνοπνοσίτω, simul servo, Man.
 Συνοπνοσίτω, bigas agito. Ἰσπαζέται τε καὶ
 συνοπνοσίτω, Aristoph. Nub. 17. A
 Συνοπνοσίτω, ὁ, ὁ, bigas equi, par equorum aut
 mulorum currum trahentium. Gl. V. biga,
 bigæ; συνοπνοσίτω, bigæ, Gl. V. par quodcum-
 que, ut liberorum, amicorum, &c. melius
 συνοπνοσίτω. Οὐκ εἶται τίκτων Ἀποσπάσας με τὴν
 μόνην συνοπνοσίτω, Soph. Œd. Col. 894. συνοπνοσίτω
 λόγων, duplices manipuli, cohortium paria,
 Eurip. Phæn. 451. A συνοπνοσίτω.
 Συνοπνοσίτω, consonus, cognatus, Hes.
 Συνοπνοσίτω, εἰς, ὁ, compulso, coarctatio. A συ-
 νοπνοσίτω.
 Συνοπνοσίτω, ὁ, f. ὁμοῖς, una prosum seu adjuvo,
 Gl. V. commodo, Xen.

Σύνωχα, pro συνωχάδων, Eur. σύνωχα, Scal.
 Σύνωχάδων, adv. continenter, continuo. A
 συνωχάδων.
 Σύνωχα, cado, rado, lævigo, ut arcte cohærere
 possint, ut λίθοι συνωχέσονται et hinc λίθους
 συνωχέσονται, quæ non aspere concurrunt.
 Σύνωχάδων, οἱ, porcini Bæoti, Steph.
 Σύνωχέμενον, ὁ καὶ ὁ, sues alens, Nat.
 Σύνωχάσιν, ὁ, ὁ, Ion. pro συνοπνοσίτω, suis mac-
 tatio seu cades. Ex εἰς et κείνω.
 Σύνωχάδων, ὁ, ὁ, idem et ex iisd.
 Σύνωχάδων, ὁ, ὁ, apri intersector seu inter-
 fectrix. Ἀταλάντην Κέρην Ἰασίου συνοπνοσίτω
 Ἀρχασίδας, Call. in Dian. 216.
 Σύνωχάδων, ὁ, qui sues alit, apros nutriens,
 Steph.
 Σύνωχάδων, ὁ, ὁ, suum occisor. Ex φόνος.
 Σύνωχάδων, ὁ, ὁ, suum interfector.
 Σύνωχάδων, ὁ, simul cum subus pasco, (melius
 συνοπνοσίτω.) Οἷα τὰ περὶ τὸν ἄσκαδον καὶ τὰς ἐκ
 Κίρκης συνοπνοσίτω, Longin. 9.
 Σύνωχάδων, ὁ, τὸ, grex suum pascentium.
 Σύνωχάδων, ὁ, ὁ, subulcus. Ex φρενός.
 Σύνωχα, ὁ, αἱ, parvæ vilesque lucernæ, V. L.
 Σύνωχα, tumultuari, incompositum esse, V. L.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, tumultus, Æol. pro σύνωχα.
 Σύνωχα, εἰς, ὁ, tumultuosus; ut hinc sit
 συνοπνοσίτω χορός, apud Athen. chorus tumul-
 tuosus, (aut est part. v. συνοπνοσίτω.) A præc.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, operarius, exp. et subulcus.
 A εἰς et ἐργάσται.
 Σύνωχα, adv. tractim; (2) funditus, impetose.
 A σύνωχα.
 Σύνωχα, per Sync. pro
 συνοπνοσίτω, vel συνοπνοσίτω, canalis sub-
 terraneus quo aqua in castella obsessorum
 ducitur, Eust.
 Σύνωχα, acc. pl. a. 2. part. pass. verbi σύνωχα,
 traho.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, fistularis; ut συνοπνοσίτω κάλαμος.
 A σύνωχα.
 Σύνωχα, ὁ, τὸ, parva fistula. Ph. canna;
 etiam ulcus, Gl. V. Dim. ab eod.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, fistularis, Theophr.
 Σύνωχα, ὁ, fut. ὡσα, in fistulam excavo.
 Σύνωχάδων, ὁ, ὁ, ὁ, fistulosus, aut caverno-
 sus et perforatus.
 Σύνωχα, ὁ, τὸ, sibilus, sonitus seu stridor
 ille qui siblando vel etiam fistulando edi-
 tur; item venti.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, idem.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, fistula; (2) quidquid fistulo-
 sum est, siphonis instar et cavernosum, ut
 in rota cavum cui axis inseritur, venæ colli
 et pedis grandiores, fistula putris in cor-
 pore, cavernæ terræ profundæ, &c. sed
 ἰσπαζέται συνοπνοσίτω, e theca, Il. 19, 387. Ἐπὶ
 γὰρ συνοπνοσίτω ἄνω φασάσιν μέλαν μένος,
 calidi vulneris ora. Vide μένος, Soph. Aj.
 1411. Σύνωχα ὡς φόνον ὑπαζόναν, Call.
 A συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, fut. ὡσα, vid. συνοπνοσίτω; συνοπνοσίτω, a. 1. im-
 perat. Ὅταν αὐλὸς συνοπνοσίτω, ὡς Πάν, τοῖσι σοῖς
 ἐν ἄντροις, Eur. Ion. 501. A συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, Syriace loquor aut ago; (2) Syrorum
 modo sum molliculus. A συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, Syrus origine seu ge-
 nere, in Syria natus, Syrus. Ex συνοπνοσίτω et
 γίγνομαι.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, sibilator; (2) fistulator, qui
 fistula ludit. A συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, a. 1. part. act. Æol. pro συνοπνοσίτω, a
 verbo συνοπνοσίτω, sibilare.
 Σύνωχα, sibilare, præc. infin. act. et
 συνοπνοσίτω, Dor. pro συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, vel ὡσας, vas quoddam ex viminē
 aliave materia contextum, in quod ficus
 imponebant, Hes.
 Σύνωχα, ὁ, τὸ, fistulæ cantus aut sonus,
 fistula. A συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, sibilus, stridor. Ab eod.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, fistulator, Gl. V. Ab eod.
 Σύνωχα, adv. Syriace.

Σύνωχα, vel συνοπνοσίτω, f. ζω, sibilus, sibilum edo;
 (2) sibilus ejicio, exsibilo. Gl. V. sibilus ex-
 plodo; (3) fistula cano. Ἐπὶ μοι συνοπνοσίτω
 σοὶ συμβῆ πρὸς τὸν διατῶν, Luc. διὰ τὴν ἀσχη-
 μοσύνην, Æschin.
 Σύνωχα, ὁ, τὸ, quod trahitur seu attrahi-
 tur, vestis caudata; (2) συνοπνοσίτω, paleæ,
 quæ rastris corraduntur, et alia purga-
 menta, sordes; (3) tractus, impetus, ut
 venti, imbris, &c. A συνοπνοσίτω. Unde
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, raphanus et succus maxime
 raphani, ciendæ alvo aptus; (2) cibi pec-
 cularis genus ex adipe et melle; (3) pos-
 tus ex aqua et sale, purgationi serviens.
 Hinc
 Σύνωχα, fut. σω, ventrem purgo succo raph-
 ani.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, raphani venditor.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, modica vacuatio alvi per
 succum raphani. A συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, quæ stipulas rastro vel sordes
 scopis coacervat.
 Σύνωχα, stipularius fimus, Gaz.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, qui ligna in silva collecta
 vendit, Hes. (si lectio sana).
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, tractus. A συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, striges, aves inauspicatæ, Steph.
 Σύνωχα, trahentes, nom. pl. præc. part. act.
 Dor. pro συνοπνοσίτω, a συνοπνοσίτω, traho.
 Σύνωχα, adv. vide συνοπνοσίτω. Ab eod.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, nomen avis.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, Syrophœnix. Hinc
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, Syrophœnissa, ex Syrophæ-
 nice oriunda.
 Σύνωχα, confringo, Nic.
 Σύνωχα, ὁ, una facinus, fraudem patro
 vel molior.
 Σύνωχα, adulterinus, mixtus, Hes.
 Σύνωχα, ὁ, confringo, contero, collido.
 Σύνωχα, εἰς, ὁ, conflictus. A συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, f. ζω, consuo, simul suo, consar-
 cino. Δέματα συνοπνοσίτω νεύρω βοός, Hesiod.
 Op. 542.
 Σύνωχα, vel ὡσα, fut. ζω, conflagro, invado;
 συνοπνοσίτω, confligit, Ph. aor. 1. συνοπνοσίτω
 τοῖς πολέμοις, Heliad.
 Σύνωχα, εἰς, ὁ, sartor, consarcinator. A συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, consarcinatio; (2) met. excogi-
 tatio, v. gr. fraudum, &c. Ab eod.
 Σύνωχα, una vapor.
 Σύνωχα, devergo, inclino. Met. de cogita-
 tione, dirigere animum aliquo.
 Σύνωχα, εἰς, ὁ, confluxus. A
 συνοπνοσίτω, conflu; συνοπνοσίτω, qui confluit, a. 2.
 part. συνοπνοσίτω τὸν τὰ πλῆθος, Ælian. Eἰς
 τὸτο πάντες συνοπνοσίτωσαν, Xenoph. 5, 260.
 Σύνωχα, τὸ, conflictus. A
 συνοπνοσίτω, vel συνοπνοσίτω, f. ζω, confringo; (2)
 committo, sc. bellum concito; (3) con-
 fligo, quo sensu 2, 3. proprie medium di-
 citur, συνοπνοσίτω πόλεμος, bellum conflatum.
 Σύνωχα εἰς ἐν ἅπαντα, Aristoph. Conc. 672.
 Σύνωχα, præc. inf. act. verbi συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, εἰς, ὁ, conflictus. A συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, ὁμοῖς, ὁμοῖς, simul radices ago.
 Σύνωχα, conjicio in unum locum.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, confluxus, confluent, conflu-
 vim, colluvies. A συνοπνοσίτω. Unde
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, confluxio.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, locus ubi aqua confluit.
 Σύνωχα, qui confluit seu confluit, tanquam
 a συνοπνοσίτω, Steph.
 Σύνωχα, εἰς, ὁ, idem quod συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, εἰς, ὁ, tractio, tractus, Gl. V. A συνοπνοσίτω.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, qui trahit, ut funis, &c.
 Σύνωχα, εἰς, ὁ, Syrtis. Ab eod.
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, tractus, qui trahitur, qu. dic.
 tractilis. Ab eod. Unde
 Σύνωχα, ὁ, ὁ, vilis et abjecta populi
 multitudo, plebis colluvies, turba,
 Συνοπνοσίτω, ὁ, ὁ, sordes, purgamenta, rastro aut
 scopis corrasa. Gl. V. turba. Δέματα γὰρ καὶ
 πόλιν ἐφ' ὕδατι συνοπνοσίτω ἔλκει, Call. in Ap.
 109. Hinc
 Συνοπνοσίτω, εἰς, ὁ, ὁ, e variis sordibus mix-
 tus;

tus; (2) vilis, abjectus, plebeius; (3) in-
conditus, inpositus.

ΣΤΡΩ, traho; (2) vexo, rapto; ὄρον, trahe,
Gl. V. a. I. imperat. Σύροντες τὸ δίκτυον
τῶν ἰχθύων, Joan. 21, 8. Ἐσυρον (τὸν Παῦλον)
ἔξω τῆς πόλεως, Act. 14, 19.

ΣΥ, sus, ὁ ἢ ἡ, sus, porcus; (2) aper. Æol.
pro ὄρ.

Συσκάπτω, f. ψω, simul fodio; (2) terram ac-
cumulo, pastino.

Συσκιδάζω, fut. ἄσω, una dissipo, dispergo sim-
ul; (2) dissipo, dispergo.

Συσκιδάω, ὦ, idem. Συσκιδῶν πολλὰς ἀλινόθηρας
ἐπὶ τῶν, Aristoph. Ran. 925.

Σύσκεμμα, ἄτος, τὸ, cogitatio, consideratio,
deliberatio. A συσκέπτομαι.

Συσκεπάζω, contego.

Συσκέπτομαι, fut. ψομαι, consulto cum alio.

Συσκευάω, fut. ἄσω, in fasciculum colligo, in
unam sarcinam connecto; (2) compilo;
(3) subdole struo, insidiis capto; (4) in
potestatem redigo. Τὸ δειπνον, Χρυσῆ, συ-
σκευάζει τῶν, Aristoph. Vesp. 1242. Σὺ μὲν,
ἔφη, συσκευάζεις, ἢ τὸν λόγον προπομπῶν ἄγει,
Xen. Hinc

Συσκευασία, ας, ἡ, apparatus; (2) vasorum
collectio itineris causa.

Συσκευαστής, ὅ, ἰ, structor, machinator, con-
cinnator, architectus. Ab eod.

Συσκευή, ἡς, ἡ, fraudulenta molitio, insidiarum
machinatio, captatio. Gl. V. factio.

Συσκευοφορέω, ὦ, una vasa porto.

Συσκευώω, ὦ, una dolose machinor, commo-
lior.

Συσκηνέω, ὦ, contubernalis sum, in eodem ta-
bernaculo habito. Hinc

Συσκηνήτρια, ας, ἡ, contubernalis.

Συσκηνία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V. A
σκηνή. Unde

Σύσκηνος, α, ὁ ἢ ἡ, contubernalis.

Συσκηνίον, τὸ, contubernium, Xen.

Συσκηνόω, fut. ἄσω, idem quod συσκήνω.

Συσκιάζω, f. ἄσω, obumbro, opaco, inumbro,
obnubo, occulto, obtego, tenebris et cali-
gine obduco; συσκιάζω, a. I. inf. act. Ἄλλ'
ἢ φθονὶ χεῖρ συσκιάζοντες γένυν, Eur. Supp.
1216. Hinc

Συσκιάζω, eis, ἡ, obumbratio.

Συσκιάρω, ἄτος, τὸ, obumbratio, umbracu-
lum, involucreum, velamen.

Συσκιασμός, ὅ, ὁ ἢ ἡ, idem et ab eod.

Σύσκιος, α, ὁ ἢ ἡ, umbrosus, opacus, umbra
obtectus. Ex συν et σκιά.

Συσκοῖται, una considero.

Συσκοτάζω, f. ἄσω, obnubilo; συσκοτάζει, ad-
versperascit, tenebrat; συσκοτάζει, adves-
perasebat. Ἐπεὶ δὲ συσκοτάται, Xen.

Συσκορυθπάζω, fut. σω, pariter tristi vultu
sum.

Συσπάω, pro συσπᾶν, Steph.

Συσπᾶσθαι, fut. ἄσω, in unum pertrahere, f. ξω, discerpo,
concerpo. Ἐβήξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, ἢ συ-
σπᾶσθαι, Luc. 9, 42.

Σύσπασις, eis, ἡ, contractio, convulsio.

Σύσπαστος, α, ὁ ἢ ἡ, contractus, qui contrahi
potest. A

Συσπᾶν, f. ἄσω, attraho, simul pertraho; (2)
contraho, adduco, contorqueo, convello;
συνεσπᾶσθαι, contractus est, Ph. aor. I. pass.
Τὰς ὁρμὰς ὑπὲρ τῶν ἁβύσσων συνεσπᾶσαντες, M.
Anton. 4, 30.

Συσπειράω, ὦ, in spiram colligo, convolvo;
(2) conglomero, condenso. Ἐπὶ δὲ ἔτω
συνεσπειράσθησαν, Xen.

Συσπείρω, consero.

Συσπίνω, fut. σπείσω, simul libo, Dem.

Συσπεινώ, fut. εὔσω, studioso cum aliis alicui
faveo, meaque operam navo; (2) æmulor
cum aliquo.

Συσπλάγχυναι, exta simul edo. Ἄγε δὲ, Θεα-
σαι, δύω συσπλάγχυνετέ μετὰ νῦν, Aristoph.
Pace, 1124. Ἀ σὺν et σπλάγχχον.

Συσπῶναι, vel δῶ, concido, Hes. Ery.

Σύσπῳτος, ὅ, qui una libat. A συσπίνω.

Συσπυδάζω, f. ἄσω, idem quod συσπίνω. Συ-
σπυδάζειν περὶ τῆς νίκης, Aristoph. Pace, 768.

Συσπυδάσκειός, ὁ, æmulus ejusdem studii. A
πᾶρ.

Συσπυδαίνομαι, simul adulor vel blandior; item
colloquor in familiari conventu, Polyb.

Συσσάρκεια, ας, ἡ, carnis bonitas, firmitas, co-
alescentia carnis. Ἀ σὺν et ἀρξέ.

Συσσάρκω, ὦ, f. ἔσω, carnem cum carne coa-
lescere facio. Ex iisd. Hinc

Συσσάρκωσις, eis, ἡ, carnis compactio.

Συσσισμός, ὅ, ὁ, concussio; (2) turbo. A

Συσσίσω, fut. εἰσω, concutio, commoveo.

Συσσίσω, fut. εἰσω, idem.

Συσσημαίνωμαι, obsigno, signo ratum facio aut
certum, ap. Rhct.

Σύσσημον, α, τὸ, omne signum de quo inter
duos pluresve convenit; tessera. A

Σύσσημος, α, ὁ ἢ ἡ, una significans. Ex σὺν
et ἴσημα.

Συσσῆπω, fut. ψω, putrefacio; (2) macero.

Συσσίστις, ὦ, fut. ἴσω, una cibum capio, con-
victor sum; (2) contubernalis sum, in
contubernio alicujus sum. Συσσιτεῖν μετ'
ἀλλήλων, Aristot.

Συσσιτία, ας, ἡ, convictus, sodalitas. A σύσ-
σιτος. Unde

Συσσιτικός, ὅ, ὁ, ad convictum pertinens;
Συσσιτίον, α, τὸ, contubernium et hominum
eadem quadra viventium, cætus; (2) com-
mune et publicum convivium, Plut.

Συσσιτοῖσιν, dat. pl. Ion. et cum v. pro συσσί-
ταις, a σύσσιτος, sodalis, commensalis.

Συσσιτοποιῶ, ὦ, pinso, vel in cibum con-
cino.

Σύσσιτος, α, ὁ ἢ ἡ, simul cibum capiens, con-
victor. Gl. V. sodalis. Ex σῖτος.

Σύσσω, et συσσω, ἡ, corporum plurium motus
versus eundem locum, Democr. Ἀ σῶν.

Σύσσωμαι, versus eundem locum moveor.

Σύσσω, divexo, contumeliose tracto, R.

Σύσσω, fut. ἄσω, simul servo, conservo; (2)
contineo et stringo, ne dilabatur; (3) om-
nia simul accurate observo. Τὸ γὰρ τοι τέκνα
συσσώζω καλῶν, Eur. Iph. in Au. 1237.

Συσσωμάτωσιν, ὦ, in unum corpus cogo.

Σύσσωμος, α, ὁ ἢ ἡ, qui ejusdem corporis est,
ejusdem corporis particeps. Ἀ σῶμα.

Σύσσωμεν, fut. εἰσω, coacervo.

Σύσωφρονέω, ὦ, una recte ago, sapio, &c.

Συσάδεις, αν, αἰ, ut συσάδεις ἁμῶν, vites or-
dine non plantata. Ἀ συνήμη.

Συσάδην, adv. cominus. Ab eod.

Συσάδην, adv. idem, Gl. V. Ab eod.

Συσάδεις, aor. I. part. pass. verbi συνήμη, pro
συσάω.

Συσάβμια, ὦ, ponderis æqualitas, Steph.

Συσάβμος, ὅ, ὁ ἢ ἡ, ejusdem cum aliquo pon-
deris.

Συσάττικός, ὅ, ὁ, contrahendi vim habens. Ἀ
συσάττω.

Συσάμνιζω, confundo, proprie in unum urceum,
seu poculum. Ἀ σάμνος.

Συσάς, ἄδης, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit.
Ἀ συνήμη.

Συσάσεις, nom. pl. Ion. et Att. pro συσάσεις,
a σύσας, constitutio.

Συσάσιζω, fut. ἄσω, seditiosis socius sum.

Συσάσις, ὅ, ὁ, socius seditiosis. Ἀ πᾶρ.

Σύσας, eis, ἡ, constitutio; (2) coagmentatio,
compositio, coagmentum, concrementum,
crassitudo, concretio; (3) substantia; (4)
natura rei; (5) confirmatio per argumen-
ta; (6) conciliatio animorum ad concor-
diam, amicitia et concordia ipsa; (7) origo
rei, ortus, initium, Polyb. (8) coitio, con-
spiratio, conjuratio; (9) coetus, conventus;
(10) commendatio. Ἀ συνήμη.

Συσάσις, α, ὁ, factionis particeps seu socius.

Συσάτις, commendatio, probatio, V. L.

Συσάτης, ὁ, qui simul stat, Steph.

Συσάτικός, ὅ, ὁ, constituendi et compingendi
vim habens; (2) commendatitius; συσάτικα,
commendatitiæ literæ, Ph. Ἀ σύσας.

Συσάω, fut. ἄσω, una crucifigo, una in
crucem tollō; συνεσάω, crucifixus
est, aor. I. pass. Οἱ συνεσάωμενοι αὐτῷ
ἀντιδίζον αὐτόν, Marc. 15, 32. Ὁ παλαιός

ἡμῶν ἀνθρώπος συνεσάωθη, Rom. 6, 6. συ-
σαυρωθέντες, Matt. 27, 44.

Συσγάζω, fut. ἄσω, contego, operio.

Συσέλλω, f. ἑλῶ, p. συνέσσω, compono, co-
arcto, coerceo. Gl. V. contraho, compes-
co; (2) consterno; (3) compono, ut mor-
tuum; (4) ἱμαυτὸν, minus facio quam
possim, submitto me; συτέλλει, corripit,
Ph. συτέλλομαι, contrahor. Gl. V. mæreo,
ἀλλάντας, Aristoph. Eq. 430. Σομάτεια, Id.
Conc. 99. Συνέσσω κακοῖς, Eur. Her. Fur.
1423. Συνέσσω τῆς ἰσχυροῦς τὸ μήκος, Synes.

Συνελάω, fut. ξω, congemisco, gemo, simp.
Ὡς συνελάειν γ' οἶδα γυναικῶς φίλοις, Eur.
Ion. 969. Πᾶσα ἡ κτίσις συνελάει ἢ συναῖ-
νει ἄχρι τῆ νῦν, Rom. 8, 22.

Σύνετος, α, ὁ ἢ ἡ, angustus, in arctum co-
actus.

Συνενοχωρέω, ὦ, in angustum cogo.

Συνεφάνω, ὦ, f. ἄσω, simul coronō, vel simpl.
coronō.

Σύσσω, ἄτος, τὸ, coagmentatio, concretio,
compages, compositio, collectio, congrega-
tio; (2) coetus, conventus, collegium, tur-
ba, globus, manus militum; (3) acervus,
cumulus, multitudo; (4) opus quodlibet
arte compositum; in musicis, corpus e
consonantiarum conjunctione consistens.
Ἀ συνήμη. Hinc

Συνηματικός, ὅ, ὁ, collectitius; (2) qu. dic.
acervalis; (3) ad σύσσωμα pertinens; (4)
arte compositus in certum corpus.

Συνῆναι, constituisse, aor. 2. inf. act. v. συνήμη.

Συνήχαι, ὦ, f. ἴσω, ejusdem ordinis sum, in
eadem serie seu eodem versu sum collocatus,
conjunctus; (2) respondeo, congruo,
similis sum. Συνήχει δὲ τῇ νῦν ἱερουργίᾳ,
Gal. 4, 25. Ἀ σύσσωμος.

Συνήχαι, ας, ἡ, militum conjugatio; (2) se-
ries in altum porrecta, pendente catē-
nam referens; (3) quævis seriei seu or-
dinis rerum communio, natura, conveni-
entia. Ab eod.

Σύσχω, α, ὁ ἢ ἡ, qui ejusdem est ordinis
seu seriei; (2) conjunctus, vicinus; (3)
similis.

Σύσχω, adv. eodem ordine et serie.

Συσώλω, ὦ, idem cum συσώλω. Συνώλωσας
χερῆσιν λίαν φάρεα πορφύρεα, Eur. Or. 1412.

Συσώλη, ἡς, ἡ, contractio, coarctatio; (2) par-
simonia; (3) correptio, Ph. figura graphi-
matica quæ syllaba longa in versu corripitur.
Ἀ συτέλλω. Unde

Συσώλω, fut. ἴσω, apparo, adorno, orno.
Ἀγάλλομαι συσώλωσιν χερῆσιν λίαν φάρεα πορ-
φύρεα, Eur. Or. 1435.

Σύσσω, α, ὁ ἢ ἡ, qui est ore sensim com-
presso et contracto; (2) mutus, elinguis.
Ἀ σῶμα. Hinc

Συσώσω, os contraho, ostium constringo et
coangusto; (2) in fauces contraho.

Συσωχάζωμαι, rationem habeo.

Συσωάτις, ας, ἡ, communis militia, contuber-
nium. Ἀ

Συσωάτις, et συσωάτις, una expeditionem
suscipio, in militiam una proficiscor, si-
milis milito. Ὅς ἢ Ἀχιλλεὺς συσωάτις ἐν
πρώταις ἐπὶ Ἰλίου, Heliod. Ὅτε, ἂν δέησι
ἐρωτῶντες συσωάτις σοι, Xen.

Συσωάτις, una exercitum collegio, collega im-
peratoris seu ducis exercitus sum.

Συσωάτης, α, ὁ, collega imperii militaris, aut
collega in prætura. Καὶ συσωάτης, et du-
cibus collegas addas, Eurip. Phæn. 752.

Συσωάτης, α, ὁ, commilito.

Συσωάτις, una, eodem loco castra pono.

Συσωάτις, α, ὁ, coagmentum compactile,
globus, involutio, vortex; (2) agmen, glo-
bus seditiosorum; (3) tumultus e concursu
hominum. Ἀ συτέλλω.

Συσωάτις, α, ὁ, præfectus agmini mili-
tium; (2) dux seditiosorum.

Συσωάτις, α, ὁ, globulus; (2) vortex. Dim.

Συσωάτις, cogendi et condensandi vim ha-
bens, Hippi.

Συσωάτις, fut. ψω, contorqueo, convolvo in
fascem,

fascem, seu collectum contorqueo, colligo, cogo, coacervo, conglobo; *συνεστραμμένος*, convolutus, p. part. pass. *συνερίφονται*, glomerantur, Ph. *Συνερίφαντος* δὲ τῷ Παύλῳ φουγάναν πλῆθος, Act. 28, 3. Αὐτὴν ὡσπερ τῆς θαμνὸς μεγάλῃ τυφῶν ἐπεστήκει ξυστέφας, Aristoph. Lys. 976. Διόικης μὲν οὖν τὸ Μηδικὸν ἔβρος συνέστρεψε μῆνον, contraxit in unam gentem, omnes interpretes *subegit*. pessime, Herod. 1, 101.

Συσεροβίω, concito, Ern.

Συσερογγυλλίζω, fut. *ίσω*, corrotundo, conglobo.

Συσερογγύλλω, idem.

Συσεροφῆ, ἥ, ἡ, conversio et involutio in orbem, vortex, vertigo. Gl. V. globus, involucrum; (2) tumultuosa et seditiosa turba, concursus. Ph. *συσροφῆ ἐστὶ ὄχλος*, de multitudine hominum, caterva; *συσροφῆ ἀνέμων*, turbo, Ph. A *συσρέφω*. Hinc

Συσεροφίω, as, ἡ, acriter et vehementer agentis contentio; (2) consuetudo cum aliquo.

Σύστυλος, ὁ ἢ ἡ, columnas habens, e columnis compositus.

Συσῶ, constiterim, 1. sing. aor. 2. conj. act. verbi *συνίστημι*.

Συσφάζω, una mactio seu interficior.

Συσφαιρίζω, fut. *ίσω*, una cum aliis pila ludo.

Συσφαιριστής, ὁ, ὁ, collusor pilæ. A præc.

Συσφαιρίω, ὦ, fut. *άσω*, conglobo, rotundo.

Συσφάττω, fut. *ξω*, simul jugulo seu mactio. *Συσφάττηναι*, Eur. Iph. in Tau. 687.

Συσφηνίζω, quod confusum erat, informo, compono; coasso, clavis configo.

Συσφίγγω, fut. *ξω*, constringo, constringendo cogo et contraho.

Συσχίζω, constrictus fuerit, 3. sing. aor. 1. conjunct. pass. verbi *συνέχω*, pro *συσχίω*.

Συσχηματίζω, fut. *ίσω*, configuro, conformo. Μη *συσχηματίζεσθαι* τῷ αἰῶνι τότε, Rom. 12, 2. ταῖς πρότερον . . . ἐπιθυμίαις, 1 Pet. 1, 14.

Συσχολάζω, fut. *άσω*, simul otior, una ferior; (2) sum condiscipulus. Hinc

Συσχολαστής, ὁ, ὁ, condiscipulus.

Σύσχορος, ὁ ἢ ἡ, una choreas agens, Steph.

Σύστα, concitatus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro *ίσίστατο*, a *σύνω*.

Συφαιδός, ὁ, subulcus, porculator, Hes.

ΣΥΨΑΡ, τὸ, exuvium anguis vel cicadæ; (2) pellicula rugosa lacti innatans; (3) rugosa et exsucca pellis senum; (4) cutis simpl.

Συφείος, ὁ, Poet. pro *συφείος*.

Συφείνδος, in haram. A *σύς*.

Συφεός, ὁ, ὁ, hara, suile. Κατὰ συφεοῖσιν ἐξέρχου, Odys. 10, 238. Καὶ αὐτὸν ἤλασεν ἐς συφεός, Parthen. Erotic. 12.

Συφιών, ὄνος, ὁ, idem, Gl. V. Agathias, 5. A *σύς*.

Συφορέα, ἡ, grex porcorum, Suid.

Συφορέιον, α, τὸ, grex suum qui simul pascuntur. Gl. V. hara. Ex *σὺς* et *φέρεω*.

Συφορέος, ὁ, ὁ, subulcus, Il. 21, 282. Ex iisd.

Συφός, ὁ, ὁ, idem, Ern.) hara. A *σῆς*.

Συχνά, *συχνόν*, adv. pro *συνώνως*, Xen.

Συχνάζω, f. *άσω*, denso, spisso, frequento. A *συχνός*.

Συχνάκις, adv. sæpe. Ab eod.

Συχνός, ἡ, ὄν, frequens, creber, multus, copiosus, spissus, confertus, continuus. A *συνεχής*.

Συχνός, adv. crebro, assidue, Gl. V.

Σύνω, quatio, concutio, moveo; *σύνωμαι*, moveor, incitor; *ίσσυνωμένος*, incitatus, concitatus; *ίσσυνω*, ruebat. Ὅστω ἔξοναντήσιν ἐκ θεῶν σὺνέει, Eur. Ion. 825. A *σύνω*.

Συνώτης, eos, ὁ ἢ ἡ, porcinus, suillus. A *σύς*.

Σφάγγιον, α, τὸ, ensis. A *σφάττω*.

Σφάγγιον, α, τὸ, vas quo jugulata pecudis sanguis excipitur. Ab eod.

Σφαιρίσις, aor. 2. part. pass. f. g. verbi *σφάζω*, trucidio.

Σφαιρίσις, ἰως, ὁ, jugulator, mactator, percussor, Ph. occisor, sicarius; (2) gladius. Ὁ μὲν σφαιρίσις ἐστὶν, occisor ensis, Soph. Aj. 815. *Σφαιρίσις* βραχίονι, cultri mactatorii, Eurip.

Andr. 1135. (1) Ὁ δὲ σφαιρίσις τίς; Id. Iphig. in Taur. 623.

Σφάγῃ, ἥ, ἡ, jugulatio, mactatio, occisio, Ph. internecio, nex, Gl. V. cædes; (2) jugulus seu jugulum, Ph. (3) vulnus. Ἀπεργύμενα τὴν σφάγῃν, Arrp. Ἐπὶ τῆς σφάγῃς τὸ ξίφος ἤρπαιε πρώτος, Ib. (3) ἀμφίθερπον αἷμα τῶν ἐμῶν σφάγῶν, vulneris mei concretum sanguinem, Soph. Trach. 572. Ἐκ δὲ τῆς σφάγῃς διελθὼν, quod e Nessi vulnere fluxit, Id. Ibid. 716. Vide πολύδωτος. (2) τικέσσης εἰς σφάγῃς ἀσπαι ξίφος, in jugulum matris, Eurip. Or. 291. Ab eod.

Σφαιρία, as, ἡ, dies sacrificii, qua sacra fiunt mactatis victimis; (2) cædes promiscua, Plato. A *σφαιρῇ*.

Σφαιριάζω, fut. *άσω*, victimas jugulo, hostias mactio, seu victimis mactatis sacrifico. Gl. V. *σφαιριάζει*, mactat, Ph. *Σφαιριάζειν* τὰς παρ' αὐτῶν δαρηθέντας ἐκ εὐαγίης, Heliod. Ἐσθὴν εἰσεφῶ σφαιριάζομενοι, Aristoph. Av. 577. Ab eod. Hinc

Σφαιρισμός, ὁ, ὁ, mactatio, trucidatio, R.

Σφαιρίδιον, α, τὸ, cultellus quo jugulum petitur, culter coquorum. Dim. a *σφαιρίς*.

Σφάγιον, α, τὸ, victima, hostia; (2) bestia quæ jugulatur vel mactatur; (3) locus vel vas quo excipitur sanguis victimarum. A *σφαιρῇ*.

Σφάγιος, adj. cruentus. *Σφάγιον* γυναικῆιον μόρον, Soph. Antig. 1291.

Σφαιρίς, ἴδος, ἡ, culter quo resolvunt seu feriunt jugula pecorum mactandorum, secespita; (2) jugulatio. A *σφάζω*.

Σφαιρίτης, α, ὁ, jugularis, ad jugulum pertinens. A *σφαιρῇ*.

Σφαιρίτις, ἴδος, ἡ, ut *σφαιρίτιδες* φλέβες, venæ jugulares. A præc.

ΣΦΑΔΑΖΩ, fut. *άσω*, pedes jacto, palpo, de morientibus; (2) difficulter morior; (3) indignor, gravior irascor, proprie cum plorione pedum. *Σφαδαζόντες*, ἢ τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἀπειρηκότες, oppressi, Philo. Ὁ δὲ (ἴππος) σφαδαζὼν ἀποστρίπτει τὸν Κύρον, Longin. 25. Ἐσφαδαζεν ὑπὸ θυμῷ ἢ φιλοτιμίας πρὸς τὸν ἀγῶνα τὴν παραβάσειν ἢ τῇ παραλλάξει τῶν σκελῶν, Plut. Hinc

Σφαδανός, ὁ, ὁ, vehemens, terribilis.

Σφαδασμός, ὁ, ὁ, pedum jactatio, palpitatio imprimis moribundi; (2) ira vehementior.

ΣΦΑΖΩ, fut. *ξω*, jugulo, mactio; (2) cædo, interficio, trucidio, neco, occido. Καὶ σὺ σφάζε παρθένοι δέρον, Eur. Or. 1188.

ΣΦΑΙΡΑ, as, ἡ, sphaera, globus, pila.

Σφαιρέδον, adv. in modum pilæ seu pilulæ. A præc.

Σφαιρητικός, ἡ, ὄν, ut νόμοι σφαιρητικοί, ap. Clem. Al. sed leg. *videatur* σφαιρικοί.

Σφαιρίδιον, α, τὸ, pilula, Gl. V. A *σφαιρίον*.

Σφαιρίζω, fut. *ίσω*, pila ludo. A *σφαιρῇ*.

Σφαιρίκιον, ἡ, ὄν, ad sphæram pertinens, sphæræ seu globi proprius; (2) globosus, sphæræ formam habens. Ab eod.

Σφαιρικῶς, adv. modo sphæræ, globi, pilæ.

Σφαιρίον, α, τὸ, globulus, pilula. Dim. a *σφαιρῇ*.

Σφαιρίσις, ἰως, ἡ, lusio pilaris, ludus pilæ. A *σφαιρίζω*. Unde

Σφαιρίσµα, ἄτος, τὸ, idem.

Σφαιριστήριον, α, τὸ, locus in quo pila luditur, sphæristerium. Ab eod.

Σφαιριστής, ὁ, ὁ, qui pila ludit, qui callet artem ludendi pila. Gl. V. pilarius. Ab eod.

Σφαιριστικός, ἡ, ὄν, pertinens ad σφαιριστήν (2) peritus pila ludendi. Hinc ἡ σφαιριστική, ἡ, sc. τέχνη, ars sive peritia ludendi pila. A præc.

Σφαιρίστρα, as, ἡ, sphæristerium, arca:

Σφαιρίστis, ὁ, ὁ, rotundus, globosus; *σφαιρίστis*, ἴδος, ut σφαιρίστis κυπαρίσσοις, cupressus conifera. Ab eod.

Σφαιροειδής, ὁ, ὁ, ἢ ἡ, sphæræ similis, pilæ speciem gerens. Ph. globosus, pilarius, pilaris. Ex σφαιρῇ et ἴδος.

Σφαιρομάχια, ὦ, fut. *ίσω*, pila ludo; (2) pila cum aliquo certo; (3) castu pugno. Ex eod. et μάχισμαι. Hinc

Σφαιρομαχία, as, ἡ, pugna pilaris; (2) pilaris lusio; (3) pugilum certamen.

Σφαιροπαικτίω, ὦ, pila ludo. E *σφ.* et παίζω.

Σφαιροπαικτής, α, ὁ, lusor pilæ. Ex iisd.

Σφαιροποιῶ, ὦ, sphæram facio. Hinc

Σφαιροποιός, ὁ, ὁ, qui pilas facit.

Σφαιρέω, ὦ, fut. *άσω*, conglobo, in pilam cogo, in rotundam et globosam massam confor-

mo; (2) præpilo, pilam gladii vel hastæ cuspidi præfigo; *σφαιροειδής*, præpilatus, Gl. V. p. part. pass. σφαιροῦσαι, præpilare, Gl. V. aor. 1. inf. act. Στήθεα δ' ἐσφαιρωτο Πιλάρια, Theocr. 22, 46. Ξίφη σφαιροειδῆ, Angl. SWORDS BUTTONE, FOILS. A σφαιρῇ.

Hinc

Σφαιρίωμα, ἄτος, τὸ, massa rotunda seu globosa in modum pilæ. Gl. V. lumbus.

Σφαιρωτής, ὁ, ὁ, corrigia seu lorum calcei. Apud LXX. interpretes sæpe notat sphæ-

culam candelabri. Ab eod.

Σφαιρωτής, ὁ, rotator, *σφαιρῇ*.

Σφαιρωτός, ἡ, ὄν, rotundatus in globosam rotundamque massam, coactus in modum pilæ; (2) præpilatus.

Σφακίλιος, α, ὁ, qui infestatur σφακίλῳ.

Σφακίλιζω, et σφακίλλω, sphacelo laboro, carie exedor atque tabe, gangræna vitior; (2) idem quod σφαδάζω. Ab eod.

Σφακίλισμός, ὁ, ὁ, partis alicujus inflammationem perpeßæ mortificatio; (2) idem quod σφαδασμός. A præc.

Σφακίλλος, α, ὁ, fasciculus, fascis. A σφακίλλος, idem, (at videtur vitium scripturæ; nam et σφακίλος pro σφακίλος sæpe male editum est. Ern.)

ΣΦΑΚΕΑΟΣ, α, ὁ, membri inflammationem perpeßi mortificatio; (2) gangræna, sive σφακίλος incipiens; radicem in arboribus nigredo ac mors; (3) salvia, mas. A

ΣΦΑΚΟΣ, α, ὁ, salvia, herba. Angl. SAGE.

Σφάκτης, α, ὁ, sicarius, Ph. σφάκται, jugulatores, Ph. A σφάττω.

Σφακτός, ἡ, ὄν, mactatus. Ab eod. Hinc

Σφάκτρια, ἡ, sacrificula.

Σφακώτης, eos, ὁ ἢ ἡ, salvia abundans. A σφακός.

Σφάλαξ, nos, ὁ, genus spinæ, paliurus. A

Σφαλάσσω, fut. *ξω*, pungo, lacero, *Hesych.*

Σφαλερόνκτος, ὁ, in quo non tuto natatur, Steph.

Σφάλερός, εἰς, ὄν, qui inter eundem lapsat, qui titubet fallente vestigio. Gl. V. titubans;

(2) lubricus, instabilis, fallax; (3) periculosus, noxius. A σφάλω.

Σφαλερώς, adv. lubrice, parum tuto, dubie, inconstanter.

Σφαλῆναι, a. 2. inf. pass. verbi σφάλω, evertio.

Σφάλλος, ὁ, ὁ, compedes linguæ, Hes.

Σφάλλοντι, evertenti, dat. sing. part. præc. act.

ΣΦΑΛΛΩ, supplanto, evertio, prosterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco, Gl. V. decipio; σφάλλωμαι, titubo, Ph. item rem infelicitate gero in bello, spe excido; *σφάλλω*, aor. 1. act. *σφάλλω*, aor. 2. pass. erravi;

σφαλμένος, vitiosus, perf. pass. part. (1) *ἐν φθόνῳ σφάλλῃν δύναμις* τε *δικαι*, cum invidia et opum vi justitiam subvertet, Eurip. Andr. 781. *Δυναί* σε *τύχαι* σφάλλῃσι *δόμοις*, Eur. Med. 198. *Ὅτι* *τι* *μή* *σφαλῶν* *γ'* *ἐν* *σοί* *ποτε*, peccabo, Soph. Trach. 630. *Ἀνδρός* *τῆς* *γ'* *εἰ* *σφαλῆσται*, privabitur, Ib. 1129.

Ταχὺ *γὰρ* *σφάλῃσι*, mutaris, Eurip. Hipp. 183. *Σφαλῆς* *ἐν* *ταύτης* *τῆς* *ἐλπίδος*, Luc.

Ἀπ' *ἐλπίδος* *σφαλῆς*, idem. Hinc

Σφάλμα, ἄτος, τὸ, lapsus, casus, error, peccatum, derelictum, offensa, Gl. V. vitium;

(2) infortunium, infelix successus, clades.

Σφαλμῖαι, idem quod σφάλλωμαι, Suid.

Σφαλτής, ὁ, supplantator, Lyc.

Σφάνον, α, τὸ, lectulus, Hes.

Σφάζει, aor. 1. inf. act. verbi σφάζω, trucidio.

Σφάζων, 3. pl. aor. 1. conj. act. cum v.

Σφαραγύντω, Od. 9, 440. 3. pl. imperf. ind. med. Ion. et Dor. pro σφαραγύντω, a Σφαραγύνω, ὦ, gutture sonum edo, strideo, strepō; (2) distentus sum.

Σφαραγίζω, cum strepitu excito. A ΣΦΑΡΑΓΩΞ, ὦ, guttur, fauces, interdum sonus qui gutture emittitur, item stridor, strepitus.

Σφαττω, fut. ξω, jugulo, macto; σφαγήν, mactatus est, aor. 2. pass. σφαγμένοι, mactatus, perf. part. pass. "Εσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, 1 Joann. 3, 12. "Ινα ἀλλήλους σφάξωσι, Apoc. 6, 4.

Σφι, se, vel ipsos, acc. dual. ab ἑ, sui; item seipsam, vel seipsam, acc. sing. Poet. pro ἑ, item se, vel ipsos, ipsas, ipsa, acc. plur. ἑολ, pro σφῆς, ab eod.

Σφίας, illos, vel se, acc. plur. Ion. pro σφῆς, ab ἑ, sui.

ΣΦΕΔΑΝΩΞ, ὦ, ὄν, vehemens, festinus, intensus, asper, durus, Nic. Th. 642. Σφιδανὼν, vehementer, Il. 21, 542.

Σφίς, illi, illae, nom. dual. Ion. pro σφῆ, ab ἑ, sui.

Σφίς, illi, ipsi, nom. pl. Ion. pro σφῆς.

Σφίς, illos, illas, acc. plur. Ion. pro σφῆς.

Σφίς, illi, illae, nom. plur. Ion. pro σφῆς.

Σφίς, illi, illae, nom. plur. ab eod.

Σφίσαν, ilorum, vel sui, gen. dual. Ion. et Poet. pro σφῶν, ab eod.

Σφίλα, contr. pro σφίλατα. (1) πολλὰ οἱ ἀμφὶ κάρη σφίλα ἀνδρῶν ἐν παλαμῶν, Odys. 17, 231. A

Σφίλας, ἄστος, τὸ, scabellum; (2) lignum cavum, ut pila, Nic. Th. 644. Etiam de sede remigum in navi. Pl. σφίλα.

Σφίλμα, τὸ, flos illicis vel lentisci, Hes.

Σφενδάμινος, ἰνῆ, ἰων, acernus; metaph. durus, firmus, solidus, Julian. A

Σφένδαμνον, ὦ, fut. ἴσω, idem quod ΣΦΕΝΔΑΜΝΩΞ, ὦ, ἡ, acer, arbor. Angl. THE SYCAMORE TREE. (2) species cannab. bis.

Σφενδονάω, ὦ, fut. ἴσω, funda utor, fundam torqueo, funditor sum; (2) funda insequor, funda peto; (3) more fundae roto seu torqueo. Σφενδονᾶν θηρία, Luc.

Σφενδονάω, ὦ, fut. ἴσω, idem. A

ΣΦΕΝΔΟΝΗ, ἡ, funda. Ph. balistra, funda; (2) pala annuli; (5) ornamentum quoddam muliebri; (4) funda seu bursa nummaria.

Σφενδονήδων, adv. in modum fundae.

Σφενδονήτης, ὤς, ἡ, jaculatio glandis per fundam. A σφενδονάω.

Σφενδονήτης, ὤ, ἡ, funditor. Ab eod.

Σφενδονητικὴ, sc. τέχνη, ars funditoris.

Σφενδονίζω, fut. ἴσω, idem quod σφενδονάω.

Σφενδονιστής, ὤ, ἡ, funditor, Ph. A praec.

Σφενδοῦτης, ὤ, ἡ, idem quod σφενδονήτης.

Σφενδοῦδης, ὤς, ὁ, funda habens formam. Ex σφενδόνη et ἴδος.

Σφείας, ὤ, ἡ, suus. Ab ἴδος, quod idem significat.

Σφεία, ea, ista. Πόλλ' ἀπειλήσας εἰ μὴ σφεία ποιήσαιμι, Herodot. 1, 111. "Αποδείξωθαί τι κάμειν, ἢν μὴ σφεία ποιήσῃ, Id. 1, 112.

Σφῆς, illi, vel illos, nom. vel acc. pl. Dor. et ἑολ, pro σφῆς, vel σφῆς, ab ἑ, sui.

Σφετίζην, suam, acc. sing. Ion. pro σφετίζεαν.

Σφετερίζεσθαι, fut. inf. verbi σφετερίζομαι, Dio Cass.

Σφετερίζω, et σφετερίζομαι, meum facio, in meum convertio commodum, usurpo. Gl. V. σφετερίζομαι, peculiar; σφετερίζεται, usurpat, Ph. Τὰ τε πράγματα κατὰ τὴν πόλιν ἄσως ἐσφετερίζαν, Plal. Τὰς πολλὰς σφετερίζονται, Xen. A σφέτερος. Hinc

Σφετερισμός, ὤ, ἡ, actio qua quis aliena facit sua. Gl. V. usurpatio, peculatus.

Σφετεριστής, ὤ, ἡ, intersorsor, qui aliena vel communia in suam rem vertit; usurpator, Ph. Ab eod.

Σφῆτερος, ἴσα, ἴσον, suus; (2) proprius; (3) vester, Ph. σφέτερον, peculium. A σφῆος.

Σφῆων, ipsorum vel sui, gen. plur. Ion. pro σφῶν, ab ἑ, sui.

Σφηκίον, idem quod σφηκίον, item phalangii quoddam genus, Nic.

Σφηκίς, ὤς, ἡ, nidus vesparum. A σφῆξ.

Σφηκία, ὤς, ἡ, examen vesparum; (2) cera.

Σφηκίαι, crabrones, Gl. V. Ab eod. Unde

Σφηκίον, ὤ, τὸ, cella seu nidus vesparum.

Σφηκίσκος, ὤ, ὁ, parvus cuneus. Μίγαν λαβόντες ἡμέτερον σφηκίσκον, Aristoph. Plut. 301. Ab eod.

Σφηκισμός, ὤ, ἡ, cantus tibicinis similis bombo vesparum, quod a σφηκίξ, Hes.

Σφηκοειδής, ὤς, ὁ, ἡ, crabronis formam habens. Ex σφῆξ et ἴδος.

Σφηκώω, ὤ, f. ὥσω, e lato et crasso in angustum contraho, cuneo; (2) constringo, cingo; (3) fulcio, firmo, Il. 17, 52.

Σφηκώδης, ὤς, ὁ, ἡ, vespae modo in acutum et angustum desinens; (2) homo gracilis. Ab eod.

Σφῆκωμα, ἄστος, τὸ, id quod e lato in angustum contractum est; (2) galeae pars, cui crista inseritur; (3) tenuis funis, fascia, vinculum, quo quid constringitur. Gl. V. nodus. A σφηκώω.

Σφῆλαι, aor. 1. inf. act. verbi σφάλλω, evertō. Οὐδ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, Il. 23, 719.

Σφηλὴς, ὁ, mobilis, qui facile labefactari aut commoveri potest, Nic.

ΣΦΗΝ, σφηνός, ὁ, cuneus. Hinc

Σφηνός, ὤς, ὁ, cuneus; genus mugilis.

Σφηνοειδής, ὤς, ὁ, ἡ, cuneatus, cuneo similis. Ex σφῆν et ἴδος.

Σφηνοειφέλας, ὤ, ἡ, caput cuneo simile habens. Ex σφῆν et κεφαλή.

Σφηνωγών, ὤς, ὁ, barbam habens latam, ab imo tenuiorem.

Σφηνός, ὤ, f. ὥσω, cuneo findo, cuneo adacto divello; (2) obstruo et obturo cuneo, vel obturo et obfirmo velut adacto cuneo, condenseo, stipio; σφηνωμένους, cuneatus, Gl. V. perf. part. pass. A σφῆν.

Σφῆνωμα, ἄστος, τὸ, conus in galea, Ern.

Σφῆνωσις, ὤς, ἡ, cunei adactio, aut cuneo adacto divulsio, scissio; (2) obstructio per cuneum. A σφῆνω.

ΣΦΗΞ, σφηνός, ὁ, vespae, crabro. "Ἰσποι γὰρ σφηνῶν γένεσις, ταῦτε δὲ μελισσῶν, Nicand. Th. 741.

Σφῆττιος, ὁ, qui est e tribu qui vocatur σφῆττος, al. acer, Ar.

Σφι, vel σφιν, ipsis, vel sibi, dat. plur. Poet. pro σφῆσι, ab ἑ, sui.

Σφίγγας, ὤς, ἡ, parsimonia, sordes. A σφίγγω.

Σφίγγιον, ὤ, τὸ, torques. Ab eod.

Σφίγγοντες, ὤν, pedes habens (v. gr. mensa, lectus) ad sphingis speciem factos.

ΣΦΙΓΓΩ, fut. ξω, stringo, adstringo, compri-mo, coerceo, Ph. σφίγγινος, strictus, Ph. p. pass. part. σφίγγων, stringe, Phil. a. 1. imperat. act. "Εἰ δ' ἐσφίγγῃς καρτήν, Mus. 242. "Αμφὶ δὲ οἱ τήδεσι γίγαντες ἐσφίγγοντο πύκλος, Theocr. 7, 17. Hinc

Σφίγγτης, ἡσος, ὁ, qui constringit. Apud medicos musculus rotundus anum constringens, ne excrementa ante tempus effluent.

Σφίγγτος, ἡ, ὄν, constrictus, ligatus, vinctus.

Σφίγγτως, adv. constrictē.

Σφίγμα, ἄστος, τὸ, quod adstringit.

Σφίγξ, σφίγγος, ἡ, Sphinx, monstrum alatum faciem virgineam habens, reliquo corpore leoni simile, aenigma hominibus solvendum proponens, nesciosque illud solvere dilanians; item qui aenigma loquitur.

Σφίγγει, aor. 1. inf. act. v. σφίγγω, constringo.

Σφίγγεις, ὤς, ἡ, adstrictio, constrictio. Σφίγγεις τῶν λίθων, Aret. A σφίγγω.

Σφιν, ipsis, vel sibi. Vide σφῆ.

Σφῆρα, vehementer, valde, nimis, Ph. A

ΣΦΟΔΡΩΞ, ὤ, ὄν, vehemens, acer, acerbus, alacer, violentus, pertinax, Ph.

Σφοδρότης, ἡσος, ἡ, vehementia, vis, acerbitas, alacritas, Gl. V. A praec.

Σφοδρῶω, et σφοδρῶμαι, vehemens reddo, vires accipio. Ab eod.

Σφοδρώς, adv. vehementer, valde. Ab eod.

Σφράκος, avis quaedam, V. L.

Σφονδύλη, seu σπονδύλη, ἡ, ἡ, radix silphio similis; (2) insectum de blattarum genere. A σπώνδulos. Unde

Σφονδύλιον, ὤ, τὸ, verticillus nentium fœminarum; (2) herba quaedam, Nic. Th. 948.

Σφονδύλιος, ὤ, ὁ, vertebra, Il. 20, 483.

Σφονδουδινήτος, ὤ, ὁ, ἡ, verticillo vel fuso tortus. Ex σπώνδulos et δινῆ.

Σφονδουλίος, ἴσσα, ἡ, vertebrosus, Man. A

Σφονδύλος, ὤ, ὁ, verticillus nentium fœminarum; (2) vertebra, Ath. pro σπώνδulos.

Σφῆ, sui, gen. sing. a Dorico σφῆς, pro σφῆτερος, suus.

Σφραγίαι, Νηρήϊδες, exp. ædicolæ, Orph.

Σφραγίδιον, ὤ, τὸ, sigillum, annulus signatorius. A σφραγίς.

Σφραγιδοσχηραγοκαμήτης, ὤ, ὁ, qui comam alit, et digitos usque ad ungues annulis ornat; Vox Aristoph. Nub. 231. Ex σφραγίς, ὄννε, ἀργός, albus vel piger, et κάμη.

Σφραγιδοφυλάκιον, ὤ, τὸ, locus in quo reponuntur vel adservantur, σφραγίδες, armarium. A

Σφραγιδοφύλαξ, ὁ, custos sigilli.

Σφραγίζω, f. ἴσω, signo, sigillo, nota impressa insignio; in S. S. confirmo, conservo, item occulto, aboleo; σφραγισμένους, obsignatus, p. part. pass. Τῶτον γὰρ ὁ πάτερ ἐσφραγίσεν, Joann. 6, 27. Σφραγίσαντες τὸν λίθον, Matt. 27, 11. "Εσφραγίσθητε τῷ πνύματι, Ephes. 1, 13. A

ΣΦΡΑΓΙΣ, ἴδος, vel ἴδος, ἡ, figura, species (ex alio expressa), sigillum, signum, obsignatio, Gl. V.

Σφραγίσαντας, acc. pl. aor. 1. part. act. verbi σφραγίζω. Unde

Σφραγίσμα, ἄστος, τὸ, signum seu nota alicui rei impressa. Gl. V. signaculum. A σφραγίζω.

Σφραγιστής, ἡσος, ὁ, annulus signatorius, sigillum. Ph. signaculum. Ab eod.

Σφραγιστήριον, ὤ, τὸ, signaculum, Ph. A praec.

Σφραγιστής, ὤ, ὁ, sigillator. Ab eod.

Σφραγιστικός, ἡ, ὄν, signatorius, Gl. V.

Σφραγιτίδες, Nymphæ, Plut.

Σφρηγίζω, fut. ἴσω, Ion. pro σφραγίζω.

Σφρηγίς, ἴδος, ἡ, Ion. pro σφραγίς.

Σφρηγνός, ἡ, ὄν, vehemens; (2) florens, vegetus. A

ΣΦΡΙΓΓΩ, ὤ, f. ἴσω, turgeo, (inpr. de papillis fœminarum) luxurio, lascivio, vigeo; (2) delector alicujus rei usu; (3) insoleo, effero, de animo Ern. "Ὅς δὲ σφρηγῆ τὸ σώμα σῶ; Aristoph. Lys. 80. Εὐ σωματικῶς γὰρ ἔσφρηγῇ, Id. Nub. 727. Σφρηγῆντα θυμὸν ἰσχυαίνεν βίᾳ, Aeschyl. Hinc

Σφρηγνός, ὤς, ὁ, ἡ, turgidus bonis succis.

Σφρυμάττης, ὤς, ὁ, ἡ, idem quod σφρυμώδης.

Σφρυγῆ, ἡ, ὄν, pulsus inordinatus et incompositus arteriae. A σφύζω.

Σφρυμικός, ἡ, ὄν, vim habens ciendi pulsus; (2) in quo pulsus consistunt. A

Σφρυμός, ὤ, ὁ, pulsus, Gl. V. motus cordis et arteriarum, dilatazione et contractione factus; (2) genus terræ motus, Aristot. A σφύζω.

Σφρυμώδης, ὤς, ὁ, ἡ, pulsatus, pulsui similis, qualis est in pulsus. A praec.

Σφρυμώδως, veluti cum vena pulsu distenditur, Gal.

Σφρύων, ὁ, validus, robustus, durus, Hes.

ΣΦΥΖΩ, fut. ξω, salio, pulso, mico, palpo; σφύζει, palpat, Gl. V. Σφύζουσιν οἱ κρῖτα φαι, Gal. (2) doleo, crucior, cupio vehementer, Ern. Hinc

Σφύξις, ὤς, ἡ, pulsus, micatio arteriarum, cordis palpitatio.

ΣΦΥΡΑ, ὤς, ἡ, malleus.

Σφύρανα, ἡ, ἡ, piscis quidam, Ph. σφύρανα ἰχθύς, sudis. A σφύρα.

Σφύρας, ἄδος, ἡ, caprini stercoris pilula aut globulus. A σφυράς.

Σφρηγῆλατος, ὤ, ὁ, ἡ, malleo ductus seu fabricatus, Ph. unde ferreus, et metaph. durus; epith. necessitatis, ap. Pind. σφρηγῆλατος, solidum. Ex σφύρα et ἰλατός, ductilis.

Σφύριον, vel σφυρίον, *u*, τὸ, malleolus, fabrilis instrumentum. *A* σφύρα.
 Σφυρίς, *idos*, *h*, pro σφυρίς, *Senec.*
 Σφυρίτης φλὶψ, malleoli vena, *Gorr.*
 Σφυροκόπανον, *u*, τὸ, malleus, *Ph.*
 Σφυροκόπησι, malleo tundo. *A* κόπησι.
 Σφυροκόπος, *u*, ὁ *z* *h*, qui malleo percutit seu tundit. *Gl. V.* malleator. *Ex* κόπησι.
 Σφύρον, *u*, τὸ, malleolus pedis. *Gl. V.* planta; (2) extremitas ima, ut montis; (3) pes ipsa. *A* σφύρα.
 Σφυρόν, *u*, fut. *άσω*, malleolos pedis calceis seu ocreis munio, vel corrigia substringo. *Gl. V.* σφυροῦμαι, malleo. *Ab* eod. *Hinc* Σφυρότης, *ἦρος*, ὁ, corrigia calceamenti.
 Σφυροῦται, *h*, *on*, malleatus, *Gl. V.* *Ab* eod.
 Σφύρην, *præs.* inf. act. *Dor.* pro σφύζειν, *a* σφύζω, salio.
 Σφῶ, vos duo vel vos duos, nom. vel acc. dual. *a* *u*, *tu*, vel ipsi duo, ipsos duos, nom. vel acc. dual. *Dor.* pro σφῆ, *ab* *z*, *sui*.
 Σφῶε, *se*, vel ipsi, vel ipsos, nom. vel acc. dual. *ab* *z*, *sui*.
 Σφῶν, vos duo vel duos, nom. vel acc. dual. *a* *u*, *tu*.
 Σφῶν, vestrum duorum, gen. vel vobis duobus, dat. dual. *ab* eod. vel ipsorum duorum, vel ipsis duobus, dat. dual. *ab* *z*, *sui*.
 Σφῶντες, *ἦρα*, *ἔρον*, suus; (2) vester. *A* σφῶν.
 Σφῶν, *sui*, vel ipsorum, gen. plur. *ab* *z*, vel vestrum duorum, vel vobis duobus, gen. vel dat. dual. *a* *u*, *tu*.
 ΣΧΑΔΩΝ, *ονος*, ὁ, animal pedibus et pennis carens; (2) jactus quidam talorum; *σχωδών*, (3) apum soboles, et favi, *Arist. Theoc.* 1, 147.
 Σχάζω, fut. *άσω*, scarifico; (2) demitto, deduco; (3) dimitto, relinquo, intermitto, institui mei tenorem abrumpo; (4) inhibeo, cohibeo. (3) Σχόμεντι δ' ἐπ' εὐρείῃ σάλατι ἔσχατος ποντοπόρου, *Eur. Trond.* 809. Τάταν γένε' μαι, *σχασάμενος* τὴν ἱστικὴν, rem equestrem missam face, *Aristoph. Nub.* 107. Σχάσαντος δὲ τὰς μηχανὰς τῷ Ἀρχιμήδους, ubi tormenta laxavit Archimedes, *Plutarch. in Marcello.* (4) Ἰὲ νῦν, καλύπτει, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα λειπτήν, *Arist. Nub.* 740. *A* σχάω.
 ΣΧΑΛΙΣ, *ἴδος*, *h*, varus, paxillus seu furcula, qua attolluntur sustentanturque retia.
 Σχάσας, *aor.* 1. part. act. *Dor.* pro σχάσας, *a* σχάζω, cohibeo.
 Σχασθῆναι, *aor.* 1. opt. pass. verbi ejusd.
 Σχάσας, *ἑως*, *h*, scarificatio, incisio quæ fit cultro. *A* σχάζω. *Unde* Σχασθῆ, *ἦρος*, ὁ, tendicula, *Gl. V.* *Hinc* Σχασθῆναι, *as*, *h*, funis, trochlea, aut aliquid aliud quo organum intentum laxatur, vel erectum demittitur; (2) funis ille qui in circo cursoribus præteritis solebat, et quo laxato in cursum effundebantur.
 Σχασθῆναι, *u*, τὸ, pugio seu scalpellus, quo utuntur in scarificando; (2) pars quædam navis. *A*
 ΣΧΑΪΩ, *u*, fut. *άσω*, scarifico, scalpro incido aut pertundo; (2) remitto, laxo; (3) traduco, transfero. Σχάσων δὲ δεινὸν ἔμμαι, *Eur. Ph.* 457.
 Σχι, *habe*, 2. sing. *aor.* 2. imperat. act. *v* *χ*ω, pro σχῶ, habeo.
 Σχιδῶν, *u*, τὸ, tabella, schedula, libellus pugillaris. Τῷ σχιδῶνι opponitur τὸ στερῶς, apud Epiphanium. *Dim.* *a*
 Σχιδῶ, *ps*, *h*, scheda, tabula, in qua scribimus, et quidem proprie ex tempore. *A* σχίδω, (potius *a* σχίζω, *Ern.*)
 Σχιδῶν, *adv.* cum lenitudine quadam decora, pedetentim, modeste, composite, *Plut. in Publicol.* 12. *A* σχίδω, (potius *a* σχίζω, *Ern.*)
 Σχιδία, *as*, *h*, ratis seu navis tumultuarie facta. *Ph.* *ratis*. *Ab* eod.
 Σχιδίζω, fut. *άσω*, ex tempore et tumultuario opere facio, negligenter, parum curiose ago, *Gl. V.* ex tempore dico, *Polyb.* Τὸ δῖος ἐν τῷ περὶ ναυτικὰ σχιδιάσθην, metus repentinus, subito occur, *Arr. Hist. Alex.* 3, 2. *Ab* eod.

Σχιδιάς, *ἄδος*, *h*, anchusa, *Hipp.* *A* *præc.*
 Σχιδιάσμα, *ἄτος*, τὸ, opus ex tempore factum, celeriter, negligenter. *Ab* eod.
 Σχιδιάσμός, *u*, ὁ, idem; (2) temeritas. *Ab* eod.
 Σχιδιάσικως, *adv.* negligenter, *Ern.*
 Σχιδῖν, *adv.* cominus. *A* σχίδιος.
 Σχιδῖον, *adv.* ex tempore dictum, ex tempore. *A*
 Σχιδῖος, *u*, ὁ *z* *h*, qui prope est; (2) extemporalis, subito factus, inelaboratus, simplex. *A* σχιδόν. *Hinc*
 Σχιδῖος, *adv.* temere, frustra, ut fit in festinatione.
 Σχιδονογῶφία, *h*, delineatio seu descriptio rei in charta, ut astrorum in sphaera, *ap. Sch. Arati.* *A* σχίδω et γράφω.
 Σχιδόνει, *adv.* prope, cominus.
 ΣΧΕΔΩΝ, *adv.* prope, propemodum, fere, ferme, pene, *Ph.* (2) cominus.
 Σχιδωργός, *u*, ὁ, qui rates conficit, ratiū opifex; analogice σχιδωργός. *Ex* σχιδία et ἔργον.
 Σχιδρός, *patiens*, laboriosus, *Hes.*
 Σχιδῖν, 2. sing. *præs.* imperat. act. *Arat.* 1154. 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσχεθε, *a* verbo poetico σχίδω, *Il.* 1, 219.
 Σχιδῖς, *habitus*, *aor.* 1. part. pass. verbi ἔχω, pro σχῶ.
 Σχιδῖναι, *præs.* inf. act. *Ion.* pro σχίδειν. *A*
 Σχιδῶ, *habeo*, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimō, detineo. Φέρε τὰς μοχλὰς, ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ἑβέρως ἔγῳ σχίδω, *Aristoph. Lys.* 428. *A* σχῶ pro ἔχω.
 Σχιελίς, *ἴδος*, *h*, segmentum carnis, *Hes.*
 Σχιέμεν, *habuisse*, *a.* 2. inf. act. *Ion.* pro σχεῖν.
 Σχιέμεναι, *aor.* idem, sed *Dor.* factus.
 Σχιένδω, *h*, instrumentum quoddam fabrilis, *Hes.*
 Σχιένω, *macero*, *Steph.*
 Σχιέ, 2. sing. *aor.* 2. imperat. med. *Ion.* pro σχίσε, *ab* ἔχω, pro σχῶ, habeo.
 Σχιέ, 2. sing. *a.* 2. imperat. act. per pleonasm. pro σχί, *a* verbo eod.
 Σχιέσις, *ἥος*, *h*, habitudo seu constitutio corporis, qua quis carnosus vel gracilis est; (2) dicitur etiam de cultu externo, ut σχίσις ἐσθῆτος, *Ph.* *habitus*; σχίειν, *tenorem*, *Ph.* *A* σχῶ.
 Σχιταῖος, *a*, *on*, cohibendus, retinendus; τὰ σχιταῖα, *cibi*, &c. qui vomitu rejiciuntur, *Hipp.* *Ab* eod.
 Σχιτά, *tenebatur*, 3. sing. *aor.* 2. ind. med. *Ion.* pro ἔσχετο, *ab* ἔχω, pro σχῶ.
 Σχιτήριον, *u*, τὸ, qu. dic. retinaculum, remedium ad sedandum. Ἀλλ' ἡδὺ μὲν *z* τὸδε σχιτήριον, *Eur. Cyclop.* 134. *Ab* eod.
 Σχιτήριος, *h*, *on*, qui cum aliquo convenit; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi et cohibendi vim habens; (4) relativus, *ap. Dial.* *Ab* eod.
 Σχιτήριος, *adv.* per convenientiam quandam et conjunctionem; relative.
 Σχιτλιάς, fut. *άσω*, conqueror, tanquam acerba et misera passus; (2) lamentor. *Gl. V.* quiritō. Τὶ δακρύεις *z* σχιτλιάεις; *Luc.* Οὐ δὲ σχετλιάζειν *z* βοῶν, πρὶν ἂν μάθης, *Aristoph. Plut.* 476. *A* σχιτλιος. *Hinc*
 Σχιτλιασμός, *u*, ὁ, quiritatio, lamentatio.
 Σχιτλιασικός, *h*, *on*, conveniens quiritanti seu lamentanti; (2) lamentabilis.
 ΣΧΕΤΑΙΟΣ, *ia*, *on*, miser, miserabilis, infelix; (2) asper, severus, intractabilis, durus; (3) acer, audax, laborum patiens. Σχετλιός ἐσσι, γινεῖται, *Il.* 10, 165; (4) sceleratus, nefarius, injustus, *Gl. V.* importunus.
 Σχετλιότες, *u*, ὁ *z* *h*, infelix liberis, *Cyr.*
 Σχετλιός, *adv.* misere, miserabiliter; (2) injuste, scelerate.
 ΣΧΕΩ, *habeo*, teneo; inus. *Hinc* futurum verbi ἔχω, σχήσω *præt.* ἔσχηκα. Οὐτὶ μὰ τὰς Κιερχνίδας ἐπὶ σὺ σχήσομαι, *tolerabo*, *Aristoph. Av.* 1340. *Hinc*
 Σχήμα, *ἄτος*, τὸ, habitus, gestus, figura, cultus, vestis ornatusque exterior; item decus, dignitas; etiam prætextus; (2) decus, ornamentum; (3) inservit periphrasi. Ὡ σχῆμα πύργος διπύλον, *o* gemina patens fore

rupes, *Soph. Phil.* 952. (2) Ἀσιατίδος γῆς σχῆμα, *Eurip. Androm.* 1.
 Σχηματίζω, fut. *ίσω*, effingo, figuro, formo; (2) gesticular; (3) simulo, in medio. (1) λαμπρῶ κατόπτρῳ σχηματίζεται κύμιν, componit comam, *Eurip. Med.* 1161. (2) ἀλλ' ἔγωγ' ἐ σχηματίζειν βέλομαι, *Aristoph. Pace*, 324. *A* σχῆμα.
 Σχημάτιον, *u*, τὸ, staticulus; gestus, *Dim.*
 Σχημάτισις, *ἑως*, *h*, situs, habitus. *A* σχηματίζω.
 Σχηματισμός, *u*, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis et computura; corporis compositio in certum modum; item, orationis, gestus; (2) simulatio, prætextus. Λίγεται ὄγκον *z* σχηματισμὸν περιβαλίσθαι, *Plut.* *Ab* eod.
 Σχηματογῶφίω, *figo* vel oratione vel pictura, &c. *A* σχῆμα et γράφω.
 Σχηματοποιῶ, *u*, fut. *ήσω*, figo, conformo, informo; (2) gestulationi servio, schemata saltationis cujusdam imitor, *Gl. V.* σχηματοποιῶ, *gesticular*, *Xen.* *Hinc*
 Σχηματοποιῶ, *as*, *h*, gestuum schematumque in saltando effectio.
 Σχήσις, fut. 1. inf. act. verbi ἔχω, pro σχῶ.
 Σχήσονται, *habiturum* esse, fut. 1. inf. med.
 Σχήσις, *ἑως*, *h*, habitus. *A* σχῶ.
 Σχητήρια, *as*, *h*, anchora. *Ab* eod.
 Σχιδακκῶν, *adv.* in modum assularum, assulatum. *A* σχίδαξ.
 Σχιδακκῶν, *ἑως*, *h*, assulosus. *Ab* eod.
 Σχιδανόπυς, *ἄδος*, ὁ *z* *h*, cujus pedes in digitos fissi sunt. *Ex* σχίζω et πῦς.
 Σχιδῶν, *fissus*, scissus, *Steph.* sine exemplo.
 Σχιδαξ, *ἄκος*, *h*, assula, fragmentum aut segmentum e ligno scisso. *Ph.* *talea*. *A* σχίζω.
 Σχιδῶ, *ps*, *h*, idem; scida, scidula.
 Σχιδῶς, *ἑως*, τὸ, idem et *ab* eod.
 Σχιδῖον, τὸ, assula, *Vitruv.*
 Σχιδανόχως, *u*, ὁ *z* *h*, ungulas fissas habens. *Ex* σχίζω et οὐνξ.
 Σχιζῶ, vel σχίζη, *ps*, *h*, fissura. *Ph.* *talea*; lignum fissum, *Il.* 1, 462. *A* σχίζω.
 Σχιζῶς, *dat. pl.* *Ion.* pro σχιζαῖς, *a* σχίζη, *fissura*.
 Σχιζοπόδια, *as*, *h*, fissi pedes, fissura pedum in digitos. *A*
 Σχιζοπύς, *ἄδος*, ὁ *z* *h*, cujus pedes in digitos fissi sunt; (2) digitatus. *Ex* σχίζω et πῦς.
 Σχιζοπτερός, *u*, ὁ *z* *h*, alas fissas habens. *Ex* σχίζω et πτερόν.
 ΣΧΙΖΩ, fut. *ίσω*, findo, scindo, diffindo, disscindo, dissecō; *σχισμῶν*, scissum, *Ph.* *perf.* part. pass. Μὴ σχισμῶν αὐτὸν (χιτῶνα), *Joann.* 19, 24. Εἰδε σχιζομένους τῆς ἑρανῆς, *Marc.* 1, 10. Ὅσως δὲν ὑλοτόμοι σχιζέουσι κάρη φονίᾳ πελίκει, *Sophoc.* *El.* 99.
 Σχιζυλάμος, *u*, ὁ, assula, festuca, segmentum e calamo fissio; *vid.* σκινδύλαμος.
 Σχιζυλάμος, *u*, ὁ, idem.
 Σχιζυλάσις, *ἑως*, *h*, fissio in assulas, quasi *a* σκινδύλω, *Hipp.*
 Σχιζυλάσιον, τὸ, lentiscum oleum, *Diosc.*
 Σχιζυλάσιον, *ad* dentes repurgandos et candelaciendos lentiscum mando. *A* σχίνος.
 Σχιίνος, *ἰν*, *on*, lentiscinus. *Ab* eod.
 Σχιίνος, *ἴδος*, *h*, bacca lentisci, *Hipp.*
 Σχινοκίφαλος, *u*, ὁ *z* *h*, habens caput bulbo simile, i. e. oblongum, *Aristoph. Plut.* in *Pericl.* 3. *Ex* σχίνος et κεφαλή.
 Σχιίνος, *u*, *h*, lentiscus, hodie mastix; (2) scilla, bulbos. *A* σχίζω.
 Σχινοτρώπις, *u*, ὁ, qui lentiscum mandit. *Ex* σχίνος et τρώγιον, *edo*.
 Σχινοτρώπις, *ἑως*, ὁ *z* *h*, idem et ex iisdem.
 Σχιναδῶς, *ἑως*, ὁ *z* *h*, lentiscum ferens; (2) qui est e lentisci genere. *A* σχίνος.
 Σχισίας, *qui* fudit, *a.* 1. part. act. verbi σχίζω.
 Σχισθῆναι, *fissum* esse, *aor.* 1. inf. pass.
 Σχισίς, *ἑως*, *h*, scissio, fissio, scissura. *A* σχίζω.
 Σχίσμα, *ἄτος*, τὸ, idem; (2) dissidium, dissensio, discordia; (3) schisma, ruptio unionis in Ecclesia. *Ab* eod.
 Σχισματικός, *h*, *on*, schismaticus; (2) qui a societate se segregat. *A* *præc.*

Σχιζμή, ἡς, ἡ, scissio, fissio, fissura. Α σχίζω.
 Σχιζμός, ὁ, laceratio, *Æsch.*
 Σχιζμός, qui conscidit, a. l. part. act. *Poet.* pro
 σχίσας, a σχίζω.
 Σχισαί, ὧν, αἱ, calceamenti lautioris genus.
 Οὐ δεινὰ ταῦτα γ' Ἀργείας φέρον σχιστὰς ἐν
 ἔργῳ, *Eurypolis apud Ammon.*
 Σχιστός, ἡ, ὄν, fissus, scissus; (2) fissilis, qui
 findi vel scindi potest. *Gl. V.* σχιστὸν, scis-
 sile, fissile; *Subst.* σχιστὸν, genus stolæ mu-
 liebris; σχισαί, calceamenti genus, *Poll.*
 Σχοῖατο, 3. plur. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro
 σχοῖντο, ab ἔχω, pro σχέω, contineo.
 Σχοῖν, aor. 2. opt. act. *Att.* pro σχοῖμι.
 Σχοινάνθος, squinanthus, *ap. Med.*
 Σχοινία, ας, ἡ, junci planta seu stirps una cum
 suo cespite; (2) funale, funis:
 Σχοινίζω, fut. ἴσω, fune dimetior, agrum me-
 tor, divido:
 Σχοινίκαλος, α, ὁ, nomen avis. *Gaza* junc-
 onem interpretatur. Α σχοῖνος.
 Σχοινίνος, ἰνῆ, ὄν, juncus, e juncus factus.
 Σχοινίον, α, τὸ, funiculum, e juncus tortus, fun-
 nis, restis. *Dim.* ab eod.
 Σχοινιστράφος, ὁ ἔξ ἡ, proprie funem contorquens,
 qui aquam per amphoram e fune penden-
 tem attollit e puteo, et quicunque simili
 modo laborat, item restio. Α pr. et εἰσφω.
 Σχοινισμῶδης, ὁ, idem, *Poll.* (2) qui tegetes
 e juncus texit. *Ex eod.* et συμῶδης.
 Σχοινίς, ἴδος, ἡ, epith. Veneris. Α σχοῖνος, al.
 a σχῖνος, lentiscus, unde debeat esse σχῖνις,
Ern.
 Σχοῖνισμα, ἄτος, τὸ, pars agri fune dimensa ac
 descripta. *Kai ἐγενήθη μερὶς κυρία λαὸς αὐτῆ*
Ἰακώβ· σχοῖνισμα πληρονομίας αὐτῆ Ἰσραήλ,
Deuteron. 32, 9. Α σχοινίζω.
 Σχοῖνισμός, ἡ, ὁ, dimensio et descriptio quæ
 fit fune; (2) tortura genus quod funibus
 fit et fiduculis tractoriis. Ab eod.
 Σχοῖνίτης, ἴδος, ἡ, e juncus facta. Α σχοῖνος.
 Σχοῖνιφιλίνδα, lusus quoddam genus, *Poll.*
 Σχοῖνιδάτης, ὧν, funi inambulo. Α
 Σχοῖνιδάτης, α, ὁ, qui per funem ambulat, fu-
 nambulus. *Ex σχοῖνος et βαῖνω.*
 Σχοῖνιδάτης, ας, ἡ, incessus per funem. Α
 præc.
 Σχοῖνιδής, ἴς, ad funis speciem factus. *Ex*
eod. et ἴδος.
 Σχοῖνιδόπλετος, α, ὁ ἔξ ἡ, e juncus plexus, juncus
 nex. *Ex σχοῖνος et πλεπτός.*
 Σχοῖνιπολικός, ἡ, ὄν, funibus texendis aptus.
 Α
 Σχοῖνιπλόκος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui funes e juncus tor-
 quet seu necit, *Gl. V.* restio, resticularius.
Ex σχοῖνος et πλόκω.
 Σχοῖνιπώλης, α, ὁ, spartarius. *Gl. V.* qui restes
 vendit.
 ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, α, ὁ, et aliquando ἡ, juncus; (2)
 funis e juncus plexus, funis, restis; (3)
 mensura Ægyptiaca sexaginta stadia com-
 plectens, *ap. Herod.* alii autem 30. *Ph.*
Phil. σχοῖνος γεωμετρικός, schænus geometri-
 cus, arvipendens.
 Σχοῖνιστράφος, α, ὁ, idem quod σχοῖνιστράφος.
 Σχοῖνιστενής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, extensus seu protensus,
 ut funis; (2) longus; (3) rectus. *Δόγος*
σχοῖνιστενής, oratio soluta et in concinnis
 longisque periodis constans. *Ex σχοῖνος et*
τείνω.
 Σχοῖνιστενής, adv. in modum funis extensi; (2)
 porrecte, extente; (3) recte.
 Σχοῖνιστανία, ας, ἡ, longitudo. Α
 Σχοῖνιστανός, α, ὁ ἔξ ἡ, e juncus aut sparteo fune
 nexus et contextus; (2) longus, extensus.
Ex σχοῖνος et τείνω.
 Σχοῖνιφόρος, α, ὁ ἔξ ἡ, juncum funem gestans,
 seu simpl. funem gerens. *Ex eod.* et φέρω.
 Σχοῖνιχαλίνος, α, ὁ ἔξ ἡ, frænum e fune fac-
 tum habens.
 Σχοῖνιστο. Vide σχοῖατο.
 Σχοῖνιδής, εὖς, ὁ ἔξ ἡ, juncosus, juncus, junc-
 onem referens, e junci genere. Α σχοῖνος.
 Σχοῖνιδάω, fut. ἴσω, vaco, otior, ferior, *Gl. V.*
 σχολάζει, cessat, vacat, *Ph.* σχολάζων, vacu-
 us, *Gl. V.* σχολάζουσα, vacua, *Ph.* σχολάζου-

τες, cessantes, *Ph.* σχολάζουμαι, otium mihi
 est, vacat mihi. Ἴνα σχολάζητε τῇ νησίᾳ ἔ
 τῇ προσευχῇ, 1 *Cor.* 7, 5. *Μυσική* ἰπὶ τῷ
 δειπνῶ σχολάζειν, *Luc.* τοῖς φίλοις, *Xen.* ἀπὸ
 σπινος, *Id.* Α σχολή.
 Σχολαῖος, αἰα, αἰον, lentus, tardus, segnis,
Gl. V. otiosus, vacuus. Ὁς σχολαίτερον
 χρεῖσθαι τῷ βέλματι, *Arr. Hist. Alex.* 5, 20.
 Ab eod.
 Σχολαίότης, ητος, ἡ, tarditas. Α σχολαῖος.
 Σχολαίτῃτα, adv. tardissime. Ab eod.
 Σχολαῖος, adv. per otium, lente, tarde, cunc-
 tancer. *Gl. V.* otiose.
 Σχολαρχία, ᾧ, scholarcha sum, scholæ præ-
 sum, *R.* Α
 Σχολάρχης, α, ὁ, scholarcha, i. e. qui scholæ
 præest, *Ph.* σχολάρχαι, professores. *Ex*
σχολή et ἄρχω.
 Σχολαστήριον, α, τὸ, locus in quo commodè otium
 agitur post labores; (2) exhedra; (3)
 schola. Α σχολή.
 Σχολαστής, ἡ, ὁ, otium agens, otio indulgens,
 otiosus. *Gl. V.* cessator. Α σχολάζω.
 Σχολαστικός, ἡ, ὄν, qui otiosi solet, otio dedi-
 tus; *Gl. V.* scholaris; τὸ σχολαστικόν, ἡ,
 otianti facultas, otium. Ab eod.
 Σχολῶν, vaco, *V. L.* Α σχολή.
 Σχολεῖον, α, τὸ, ludus literarius, schola. Α
 ΣΧΟΛΗ, ἡς, ἡ, otium, vacatio et feriatio a
 negotiis, mora ejus qui lente agit; (2) lu-
 cubratio per otium, seu in otio composita
 disputatio; (3) ipse locus in quo vacamus
 alicui rei, schola. Vide *Ern.*
 Σχολῶν, adv. otiose, per otium, perfunctorie,
 sine diligentia, lente, tarde, more hominum
 otiosorum, sensim, *Gl. V.* (2) vix, ægre,
 magno cum labore; (3) haudquaquam,
 nullo modo, nullatenus; (4) multo minus,
 si non illud, hoc multo minus.
 Σχολιαστής, ἡ, ὁ, qui scholiis auctorum illus-
 trat, scholiastes. Α σχολιάζω.
 Σχολικός, ἡ, ὄν, ad scholas pertinens, scholis
 conveniens; (2) puerilis; unde ineptus,
 frigidus in oratione. Α σχολή.
 Σχολικῶς, scholæ modo, ut fit in scholis. Α pr.
 Σχολιογράφος, ὁ, qui scholia scripsit. Α
 Σχολιογραφία, ᾧ, f. ἴσω, brevia scholia scribo.
 Σχόλιον, α, τὸ, glossa, notula, brevis explicatio
 vocabulorum difficilium. Α σχολή.
 Σχόμενος, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ἔχω.
 Σχῶ, habeo, 2. sing. aor. 2. imp. med. *Ion.* et
Att. pro σχέω.
 Σχῶ, aor. 2. conj. act.
 Σῶ, cerno, incerno, cribro, *Etymol. Mag.*
 Vide ὥσω infra pro τήσω.
 Σῶδες, aves quadam, *Opp.*
 Σῶσας, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro
 ἴσῃ, a σῶω, servo.
 Σῶζει, 2. sing. præc. imperat. act. verbi σῶζω.
 Σῶζόμενος, acc. sing. præc. part. med.
 Σῶζω, fut. ἴσω, salvo, *Ph.* servo, sospito, *Gl.*
V. σῶζει, conservat, sanat, *Ph.* σωθῆναι,
 sanari, *Ph.* salvati; σωθεῖς, salvus, *Ph.* a. l.
 pass. σῶζω, vale, *Ph.* imperat. præc. pass.
 σῶσαι, sanare, *Ph.* inf. act. aor. 1. σῶσον
 με, salvum me fac, *Gl. V.* imperat. act.
 aor. 1. item. (2) a periculo munire, tutum
 præstare in futurum. Σῶζει τὰ πολλὰ σώ-
 μαθ' ἡ πειθαρχία, *Soph. Antig.* 687. Ἐν σοὶ
 πᾶσ' ἐργασι σῶζουμαι, *Id. Aj.* 519. Ἦ συ κείνος
 εἴ, δε τόνδε κῆρ' ἴσῃσας ἐκ πολλῶν πόνων;
Idem, El. 1372. Τὸ δὲ μάθημα τῶτο, σῶζει
 παιδας, οἶκον, χρεῖματα, *Aristoph. Av.* 385.
 Α σῶος.
 Σωθεῖς, aor. 1. part. pass. verbi σῶζω.
 Σωθῆναι, servatum esse, aor. 1. inf. pass.
 Σωθῆναι, 3. plur. aor. 1. conj. pass. cum v.
 Σωθῆναι, ᾧ, valeo, possum. Α σῶος. Σῶζω idem
 valet quod ἰσχύω, *Etymol.* ἰσχύει, βοηθεῖ,
Hes. ex *Æschyl. Eum.* 36.
 Σῶκος, α, ὁ, servator; epith. Mercurii, *Il.* 20,
 72. Α σῶζω.
 Σωκρατεῖα, Socratem ago, *Ar.*
 Σῶπω, pro σωκίω, *Hes.*
 ΣΩΛΗ'Ν, ἴνος, ὁ, canalis, tubus, fistula, veluti
 in aqueductu; (2) piscis quidam testaceus.

Σωληνᾶριον, α, τὸ, canaliculus, tubulus, siphun-
 culus. *Dim.* a σωλήν.
 Σωληνίσκος, α, ὁ, idem et ab eod.
 Σωληνιστής, ἡ, ὁ, qui piscatur σωλήνας.
 Σωληνοειδής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, canaliculo similis, cana-
 liculum referens. *Ex σωλήν et ἴδος.*
 ΣΩ'ΜΑ, ἄτος, τὸ, corpus; παρὰ τὸ σῆμα, hoc est
 a sepulchro, quod anima in corpore sit
 quasi sepulta, secundum Orphicos. *Ph.* (2)
 mancipium; (3) dicitur et in foro de capite,
ap. Lys. (4) de pudendis virilibus. Inservit
 periphrasi, Σῶμα τ' ἀνικατὰ θηρός, invicta
 belua, *Æd. Col.* 1568.
 Σωμασπῖον, corpus exerceo. Ἦ εἰ σχολῆς, ἴφῃ,
 ἴσαι σωμασπῖν τοῖς σπονταῖσι, *Xen.* Hinc
 Σωμασπία, ας, ἡ, corporis exercitatio, *Gl. V.*
 Σωμασπῖον, α, τὸ, corpus, i. e. multitudo sedes
 conjunctas habens, et iisdem legibus vi-
 vens, collegium. Α σῶμα.
 Σωματεμπορία, ᾧ, mancipia emo ac revendo,
 mango sum, *Strabo.*
 Σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. Α
 Σωματεμπορος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui mancipia emit
 ac vendit. *Ph.* venalitiarius, mango, leno.
Ex σῶμα et ἔμπορος.
 Σωματηγία, dux sum agminis, cohortis.
 Σωματικός, ἡ, ὄν, corporalis, qui est corporis;
 (2) corporeus, corpore constans. Α σῶμα.
 Σωματικῶς, adv. corporeo modo, more cor-
 porum.
 Σωματίνος, η, ὄν, corporeus, *Gl. V.* Α σῶμα.
 Σωματίον, α, τὸ, corpusculum, (2) hominis de-
 functi cadaver; (3) codex, liber, tabula de-
 letilis; palimpseston, membrana, *Ph.* *Dim.*
 Σωματοειδής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, corporis speciem ge-
 rens, corpulentus, corporeus; quicquid
 quod in corpus quoddam, systema, redac-
 tum est; *σωματοειδέσιον, Longin.* 24. *Ex*
σῶμα et ἴδος.
 Σωματοκάπηλος, α, ὁ, hominum venditor,
 mango.
 Σωματοποιία, ᾧ, f. ἴσω, corpoream figuram tri-
 buo, corporea specie effingo; (2) unum
 corpus facio, quod ante dispersum erat;
 (3) corpulentum reddo, reficio, etiam de
 animo; *σωματοποιῖμαι*, augeo, validior
 fio; (4) augeo, validiorem seu potentio-
 rem reddo. *Σωματοποιῖν τὰ ἔθνη, Polyb.*
Σωματοποιῖν τὴν κοινότητα, Longin. 40.
 Σωματοπρεπής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, corpori conveniens;
 (2) corporalis, corporeus.
 Σωματοπρεπῶς, adv. corpori convenienter, in
 modum corporis.
 Σωματοτροφίον, α, τὸ, locus in quo servi vel
 mancipia aluntur. *Ex σῶμα et τροφίον.*
 Σωματοφθορέα, corpus corruptum, debilito,
 frango.
 Σωματοφθορός, ὁ, corporis altor, *Man.* Α φέρω.
 Σωματοφρεγῆτωρ, ὁ, corporis custos, *Man.*
 Σωματοφύλακίον, ᾧ, f. ἴσω, sum corporis custos.
 Σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis.
 Σωματοφυλακίον, α, τὸ, corporum conditorium.
 Α
 Σωματοφύλαξ, ἄκος, ὁ, corporis custos, seu qui
 latus alicujus stipat. *Ph.* satelles, stipator.
 Σωματόω, ᾧ, fut. ἴσω, corpus facio, corporea
 natura induo; *σωματῶσθαι*, q. d. corpores-
 cere, corporeum fieri, *Aristot.* Α σῶμα.
 Σωματώδης, εὖς, ὁ ἔξ ἡ, corporeus, corporea
 præditus natura. Ab eod.
 Σωματώδης, adv. corporaliter.
 Σωματώσις, τως, ἡ, cum rei corpus tribuitur.
 Α σωματόω.
 Σῶντο, ruebant, σωροῖνιν, concitati, *Apoll.*
Rhod. 3, 307. Vide ῶω in (2).
 Σῶος, α, vel σῶς, ὁ ἔξ ἡ, salvus, incolumis,
 sospes, *Ph.* Α σῶος.
 Σωρακίς, ἡ, instrumentum equisonis earum
 quo equi crines cohentur, *Poll.*
 Σωράκος, α, ὁ, qualus, *Ph.*
 Σωρεία, ας, ἡ, cumulus, acervus, congeries.
 Α σωρεύω.
 Σωρεῖτης, α, ὁ, Sorites, argumentationis genus,
 in qua superiori semper aliquid additur,
 tanquam granum acervo; sophisma inex-
 plicabile, cavillatio. Ab eod.

Σωρός, ἡ, ὁ, idem quod σωρός.
 Σωρεύμα, ἄτος, τὸ, accumulatio. A σωρεύω.
 Σωρεύσασιν, acc. plur. a. 1. part. act. f. g. v. σωρεύω. Unde
 Σωρεύεις, εἰς, ἡ, acervatio, cumulatō.
 Σωρεύτός, ἡ, ὁ, acervatus, cumulatō.
 Σωρεύω, cumulo, acervo, aggero, congero. "Αν-
 θρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς,
 Rom. 12, 20. "Ἄλλον ἐπ' ἄλλων σωρεύει αἰεὶ
 πλῆτον ἐπειγόμενος, Epigr. A σωρός.
 Σωρηδόν, adv. acervatim, cumulatim. Ab eod.
 Σωρίτης, ε, ὁ, Gl. V. Vide σωρίτης.
 Σωρίτις, ἴδος, epith. Cereris. A
 ΣΩΡΟΣ, ε, ὁ, cumulus, acervus, agger, con-
 geries.
 Σῶς, ὁ, ἡ, salvus, incolumis, sospes, integer,
 perfectus. Εἴπερ ἐστὶ σῶν (σῶν), siquidem
 sospes est, si quidem scaturit (de fonte),
 Soph. Phil. 21. Ex σῶος, vel σῶος.
 Σῶσαι, aor. 1. inf. act. verbi σῶζω, servō.
 Σῶσει, 3. sing. fut. 1. ind. act.
 Σῶσι, incernunt, 3. plur. præs. ind. act. verbi
 σῶ, incerno. Σῶσι διὰ σινδόνος, Herodot. 1,
 200.
 Σωσιάνειρα, ἡ, servans viros, Cyr.
 Σωσίκομος, ὁ, mundi servator.
 Σῶσις, servant, 3. pl. præs. ind. act. per Crasin,
 et cum v. ἰφελν. pro σῶζωσι.
 Σωσίκομος, ε, ὁ, domus conservator. Ex σῶζω
 et οἶκος.
 Σωσίπολις, urbis conservator, Aristoph. Ach.
 167. A σῶζω et πόλις.
 Σῶσον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. v. σῶζω.
 Σῶσιν, adv. posit. servandum est. "Ἄλλιος δὲ
 σωσίον, Eur. Her. Fur. 139. A σῶζω.
 Σωστήκος, ἡ, ὁ, servandi seu conservandi vim
 habens, conservator, tutor. A σῶζω.
 Σωστήκως, adv. salutariter, salubriter.
 Σῶστρον, ε, τὸ, primum quod aegrotus sanitati
 restitutus medico aut deo salutari reddit;
 item quod datur ei qui fugitivum retrahit,
 et domino restituit, item quod pro libertate
 datur. A σῶζω.
 Σώτειρα, ας, ἡ, servatrix, Minervæ cognomen,
 quia figit intellectum omnem partialem in
 intellectionibus totalibus Jovis.
 Σωτήιον, idem quod σωτήιον, Steph.
 Σωτήρ, ἦρος, ὁ, servator, conservator, liberator,
 Ph. hospitator, adj. usurpatur, ὁ, ἡ, felix.
 Εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γιγνέσθαι σωτήριον βαλὼν, Soph. Œd.
 Tyr. 80. Νύμφας αἰλίσσιν ἐπυλόμενοι νόσῃ
 σωτήριος ἰκέσθαι, Id. Phil. 1470. A σῶος.
 Σωτήρια, ας, ἡ, salus, incolumitas; conserva-
 tio, Ph. A σωτήριος.
 Σωτήρια, ἰων, τὰ, sacra quæ agitantur in hono-
 rem deorum hospitalium; (2) foricæ; Agathias
 in Anthologia. Ab eod. P.
 Σωτηριάκον, ε, τὸ, pretium quod pro funeris
 elatione datur. Ab eod.
 Σωτήριος, ε, ὁ, ἡ, salutaris, prosper, saluber,
 sospitalis, Gl. V. (2) sospitator, protector.
 Hinc τὸ σωτήριον, ε, salus; (2) expiatio,
 LXX. (1) Διχρίσθαι τὸν ἰκέτην σωτήριον, Soph.
 Œd. Col. 487. (2) ἐν δὲ τῷ λέγειν καὶ ἂν
 λάβωσιν τὰ πλεῖον ἢ σωτήρια, Id. ibid. 795.
 Σωτήριος εἰς, Eurip. Or. 656. A σωτήρ.
 Σωτήριχος, ε, ὁ, servator. A σωτήρ.
 Σωτηριώδης, εἰς, ὁ, ἡ, salutaris, sospitalis.
 Gl. V. saluberrimus. A σωτήριος.
 Σωτηριώδως, adv. salutariter, salubriter.
 Σωτηρίας, idem, Gl. V. A σωτήριος.
 Σῶτρον, ε, τὸ, lignum orbiculare rotæ extim-
 um, quod radios in se continet. A σῶος.
 Σωφρονίω, ὦ, f. ἡ, sanæ mentis sum, mentis
 compositus seu prudens sum, prudenter me ge-
 ro; (2) modestia utor, modestus sum; (3)
 temperanter et modeste me gero; castus
 sum et pudicus. Οὐδὲ σ' αἰ τύχῃ, τίενον,
 ἰσαφρονήκασι, Eur. Tro. 342. A σῶφρων.
 Σωφρόνισμα, ἄτος, τὸ, moderate factum, facinus
 pudicum et castum. A σωφρονέω.
 Σωφρονίσαι, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi
 σωφρονέω. Unde
 Σωφρονιστικός, ἡ, ὁ, modestiæ, temperantiæ
 amans seu studiosus.
 Σωφρονίζω, f. ἰω, ad sanam mentem reduco,

facio ut quis sapiat; castigo, emendo, coer-
 ceo, compesco, reprimo, tempero, moderor.
 "Ἰνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, Tit. 2, 4. A
 σῶφρων.
 Σωφρονικός, ἡ, ὁ, natura comparatus ad tem-
 perantiam; (2) modestiæ et moderationi
 deditus. Ab eod.
 Σωφρονικῶς, adv. temperanter, modeste. A pr.
 Σωφρονίσαι, εἰς, ἡ, castigatio, emendatio.
 Σωφρονισμα, ἄτος, τὸ, id quo quis castigatur
 et emendatur.
 Σωφρονισμός, ε, ὁ, castigatio, emendatio, ad
 meliorem mentem revocatio, coercitio.
 Σωφρονιστής, ἦρος, ὁ, admonitor, castigator; (2)
 dens genuinus, Ph. A σωφρονίζω.
 Σωφρονιστήριον, ε, τὸ, carcer ad emendationem
 morum. Ab eod.
 Σωφρονιστής, ε, ὁ, castigator, emendator, moni-
 tor, præceptor; qui aliquid prudenter agit,
 et concipit; cum gen. rei quæ prudenter
 instituitur, Plut. Ab eod. Unde
 Σωφρονιστικός, ἡ, ὁ, monendi, emendandi vim
 habens, ad emendandum ac monendum
 comparatus.
 Σωφρονιστής, ὦς, ἡ, emendatio, correctio. A
 σωφρονίζω.
 Σωφρονέντως, modeste, prudenter, vel mode-
 rate se gerendo, Steph.
 Σωφρόνως, adv. sana mente, prudenter; (2)
 moderate, modeste, continenter, temper-
 ranter, pudice, Gl. V. sobrie, caste.
 Σῶφρος, temperantibus, dat. pl. a σῶφρων.
 Σωφροσύνη, ας, ἡ, modestia, pudicitia, castitas,
 Philox. temperantia, Gl. V. A
 Σῶφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui mens est salva et in-
 columis; (2) prudens, sapiens; (3) mode-
 ratas, temperans, continens, sobrius; (4)
 honestus, bene moratus, probus; (5) cas-
 tus, pudicus, continens. Ex σῶς et φρήν.
 Σωχίω, idem quod seq. Nic. Th. 590.
 ΣΩΧΩ, tero, lævigo.
 Σῶω, incito; σῶωστρον, pass. imperf. A σείω.
 Σῶω, incito, moveo; (2) servo, sospito; σῶω-
 μαι, servor incolumis. A σῶς, vel σῶω.

T.

T Decima nona litera Græcorum, quæ Tau
 dicitur ab Hebræorum litera cognomi-
 ni; (2) in notis numeralibus valet trecenta,
 et cum lineola subjecta, r, trecenta millia.
 Τὰ, hæc, nom. pl. n. g. ὁ, ab hic.
 Ταβάνται, lignea quadam pocula, Ath.
 Ταπατήτης, sc. ἄετος, Ath.
 Ταβερνέιον, ε, τὸ, caupona. A taberna.
 Τάβλα, tabula, Gl. V. A tabula.
 Ταβλίξιν, tesseris ludere in tabula. A præc.
 Ταβλίστης, ε, ὁ, qui ludit in tabula.
 Τάγαθῶ, bona, nom. plur. Dor. pro τὰ ἀγαθὰ,
 bona, ab ἀγαθόν, bonum.
 Ταγαίος, ε, ὁ, qui facit quidpiam ab alio jus-
 tus; (2) subjectus. A ταγός.
 Τάγιν, impero. Ab eod.
 ΤΑΓΗ, ἡς, ἡ, rancor.
 Ταγγίσις, εἰς, ἡ, idem. Quasi a ταγγιάζω,
 quod esset rancesco.
 Ταγγίζω, rancesco, rancidus fio. A ταγγή.
 Ταγγός, ἡ, ὁ, rancidus, qui rancorem con-
 traxit, Ph. ταγγόν, rancidum. Ab eod.
 Τάγναια, ας, ἡ, principatus; (2) præfectura.
 A ταγνύω.
 Ταγνίς, ordinatus, a. 2. part. pass. v. τάττω.
 Τάγνύω, sum summus magistratus, Xen. (2)
 præficio, Æschyl. A
 Ταγνῆ, ἡς, ἡ, principatus, præfectura; (2)
 præceptum. A τάσσω.
 Τάγνηται, ε, ὁ, ut ταγνήνεις ἄετος, panis in sar-
 tagine coctus, admixto caseo.
 Ταγνήζω, frigo, Gl. V. A τάγνων.
 Ταγνήσις, ἡ, ὁ, in sartagine frictus seu coctus.
 A præc.
 Ταγνήτης, ε, ὁ, ut ταγνήτης ἄετος, idem quod
 ταγνήταις.
 Τάγνων, ε, τὸ, sartago, Gl. V. Alias τήγνων.

Εὐχόμεαι δὲ σοι τὸ μὲν τάγνων τευβίδαν ἰφίσταται
 σίζον, Aristoph. Equit. 928. A τήνω.
 Τάγκιστρον, humo, Att. vel Æol. pro τῷ ἀγκίστρον,
 ab ἀγκιστρον.
 Τάγμα, ἄτος, τὸ, ordo, factio, agmen, globus,
 legio, Ph. A τάσσω.
 Ταγματάρχης, ε, ὁ, qui agmini præest. Ex
 τάγμα et ἄρχω.
 Ταγματικός, legionarius. Gl. V. A τάγμα.
 Τάγος, ε, ὁ, dux, imperator, prefectus, præ-
 ses, summus est magistratus in Thessalia;
 Il. 23, 160. A τάσσω.
 Ταγέχος, ε, ὁ, idem. A ταγῆ et ἔχω.
 Ταγίρι, minime, Suid.
 Τάζω, extendo, corripio, apprehendo; ut
 hinc sit τεταγών, a. 2. cum reduplicatione,
 quiprehendit, Il. 1, 591. A τείνω.
 Ταβίς, aor. 1. part. pass. verbi τείνω.
 Ταβῶσι, 3. plur. aor. 1. conj. pass.
 Ται, nom. plur. f. g. Ion. pro αἱ, ab ὁ, articulo
 præpos.
 Ταίνια, ας, ἡ, tænia, fascia, vitta, redimicu-
 lum; (2) agger ex arenæ colluvie; (3)
 cautes scrupulosa sub aquis latens, in lon-
 gumque porrecta, syrtis; (4) genus ver-
 mium longiorum; (5) genus piscis apud
 Aristotelem. A τείνω.
 Ταίνιον, ε, τὸ, Dim. a præc.
 Ταίνιον, ε, τὸ, idem et ab eod.
 Ταινόπωλις, ἴδος, ἡ, mulier quæ fascias vendit.
 Ex ταίνια et πῶλις.
 Ταίνιω, ὦ, fut. ὡω, redimio fascia; (2) orno,
 Aristoph. Conc. 1026. A ταίνια.
 Ταίνωτικός, ἡ, ὁ, in tænia natus. Vide ταίνια
 No. 2 et 3. Τέρε δὲ καλλίων ὁ ταίνωτικός
 καλόμενος, Athen. 1, 25.
 Τάκται, 2. sing. præs. ind. pass. Dor. et Ion.
 pro τήκισσαι, a τήκω.
 Τάκτιδεν, Dor. pro τὰ ἐκτίδεν, quæ illic.
 Τάκτις, aor. 2. part. pass. Dor. pro τήκτις.
 Τάκτερος, εἰς, ὁ, ἡ, liquefactus, maceratus, liqua-
 tus, humidus; mollis, tener, delicatus, de
 oculis, vultu. A τήκω. Hinc
 Τακτέριω, ὦ, f. ὡω, macero; (2) coctione ita
 tenerum reddo, ut velut liquescens dila-
 batur et diffuat, Diosc.
 Τακτέριχος, ὡτος, ὁ, ἡ, corpus liquidum ha-
 bens. Ex τακτέρος et χρώς.
 Τακτέριος, instar eorum quæ τακτέριά dicuntur,
 Ath.
 Τάκην, aor. 2. ind. pass. Ion. pro ἐτάκην, a
 τήκω.
 Τακίσσεται, liquefiat, fut. 2. ind. pass.
 Τακτικός, ἡ, ὁ, ordinandi peritus, peculiariter,
 ordinandi peritus milites et aciei instru-
 endæ; τακτικὰ, quæ ad rem et disciplinam
 militarem spectant; τακτικοί, scriptores de
 acie ordinanda. A τάσσω.
 Τακτικῶς, adv. militarily, cum peritia aciei
 struendæ, Gl. V. ordinate.
 Τακτός, ἡ, ὁ, ordinatus, in quo servatur ordo;
 (2) certus, statutus, definitus, ut dies, &c.
 Τάκτος, pro τὰ ἐκτός, aliena. Τί τάκτος τῶν
 κακῶν με δεῖ λείγειν, Eurip. Phæn. 43. A
 τάσσω.
 Τακῶνεις, οἱ, pastilli ex adipe conciso minuta-
 tim, adjectis et aliis, Poll.
 Τάλακτος, ε, ὁ, ἡ, qui patienter et constanter
 opus facit, patienter laborem subiens ac
 perferens. Ex τάλως et ἔργον.
 Τάλαμοχθος, ὁ, patiens laborum, Eust.
 Ταλαπείριος, pro quo ταλαπείριος, Steph.
 Τάλαπυρῶν, ὦ, f. ἡ, laboro, ærumnas et la-
 bores perfero; (2) in ærumnas ac miseria
 conjicio. Gl. V. affligo. Περὶ ταλαπυρῶσάτι
 γ' ὀλίγον χρόνον, Aristoph. Lys. 769. A τα-
 λαίπωρος. Hinc
 Ταλαπυρῆμα, ἄτος, τὸ, idem quod
 Ταλαπυρία, ας, ἡ, miseria, ærumna, Ph. labor,
 molestia, et fatigatio. A
 Ταλαπυροποιός, ὁ, ærumnosus reddens,
 Ταλαίπωρος, ε, ὁ, ἡ, ærumnosus, miser, mi-
 sellus, Gl. V. Ex τάλως et πυρή.
 Ταλαπυρῶς, adv. ærumnose, misere, laboriose.
 Ταλαίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ærumnosus, qui animo
 patienti est. Ex τάλως et φρήν.

Τάλακάρδιος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui toleranti et forti est animo, cujus cor adversa tolerare novit; (2) fortis, magnanimus. Ex καρδία.
 Τάλας, miser, voc. sing. a τάλας. Unde
 Τάλανίζω, fut. ἴσω, miserum et ærumnosum voco, defleo, misereor.
 Τάλανταιος, et τάλανταίος, αἶα, αἶον, talentum æquans. Α τάλαντον.
 Τάλαντῶτος, miserrimus. Α τάλας.
 Τάλαντῶν, ὦ, appendo, libro. Α τάλαντον.
 Τάλαντῶρος, miserior. Α τάλας.
 Τάλαντῶν, f. ἴσω, libro, pondero, appendo; (2) huc illuc exagito, suspensum teneo, Luc. (3) vergo, inclino.
 Τάλαντίζω, idem. Α
 ΤΑΛΑΝΤΟΝ, α, τὸ, statera, libra, trutina, lanx; (2) id quod lanci imponitur ponderandum, et nominativum talentum, pondus 125 librarum, summa pecuniæ apud Atticos thalerorum 750, secundum computationem vulgarem, ap. Atticos et Babylonios 1000. Hinc
 Τάλαντῶχος, ὁ, libripens. E pr. et ἔχω.
 Τάλαντῶν, ὦ, libro. Hinc
 Τάλαντῶσις, εως, ἡ, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenso et libratione; (2) μεταρρ. de aquæ marinæ agitatione seu libratione.
 Τάλας, ἡ, ὄν, miser, ærumnosus. Α τάλῳ.
 Τάλασπᾶθης, εως, ὁ ἔξ ἡ, qui incommoda et ærumnas patienter tolerat, ærumnæ patiens, ærumnosus, miser. Ex τάλας et πάθος.
 Τάλασπίριος, α, ὁ ἔξ ἡ, ærumnas expertus, calamitosus et miser. Ex πείρα.
 Τάλασπινθῆς, εως, ὁ ἔξ ἡ, luctu adfectus; (2) fortiter luctum et mæorem preferens, Od. 5, 222. Ex πένθος.
 Τάλαριον, τὸ, et τάλαισκιος, ὁ, quasillus. Α
 Τάλαρος, α, ὁ, vas seu instrumentum in quo lanæ et fusos reponunt; qualus, quasillus. Gl. Vet. calathus, fiscella; vas in quo cibaria aut alia geruntur; item vas in quo lac reponunt bubulci, et quo utuntur in premendo lacte et caseo formando, Il. 18, 568. Α τάλῳ.
 Τάλας, αἶνα, ἄλαν, gen. ανος, αἶνης, ανος, miser, ærumnosus. Ab eod.
 Τάλασῆιος, Poet. τάλᾶσιος, Ap. Ab eod.
 Τάλασις, ας, ἡ, lanificium. Ab eod.
 Τάλασιον, α, τὸ, lana. Ab eod.
 Τάλασιος, α, ὁ, lanificus. Ab eod.
 Τάλασιονέριον, ὦ, f. ἴσω, lanas tracto, lanarius sum, Xen.
 Τάλασιονέριος, ας, ἡ, lanificium.
 Τάλασιονέριος, ἡ, ὄν, ad lanificium pertinens. Α
 Τάλασιονέριος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui vel quæ lanas tractat. Ex τάλῳ et ἔργον.
 Τάλασις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. Α τάλῳ.
 Τάλασιφρων, ανος, ὁ ἔξ ἡ, qui animo patienti est, qui omnia tolerat, nec ullis vincitur ærumnis, fortis. Ὑπό κεν τάλῳσιφρονά περ δῖος εἶλεν, Il. 4, 421. Ex τάλῳ et φρήν.
 Τάλασιφρονος, α, ὁ, patiens ærumnarum et laborum; (2) audax, fortis, Il. 5, 289.
 Τάλασφρων, idem quod τάλῳσιφρων. Α
 ΤΑΛΑΩ, ὦ, suffero, perpetuo; (2) sustineo, i. e. audeo.
 Τάλαω, αἰ, olearum rami, V. L.
 Τάληθες, verum, Dor. pro τὸ ἀληθές.
 ΤΑΛΙΣ, ἰδος, ἡ, Soph. Antig. 645, puella, virgo nubilis.
 Τάλλα, adv. alioqui, cæterum.
 Τάλλοτρία, αἰσέν, nom. vel acc. pl. n. g. Dor. pro τὰ ἄλλοτρία.
 Τάμᾱ, Dor. pro τὰ ἐμὰ, mea.
 Τάμᾱλιστα, adv. maxime, vehementer.
 Τάμᾱτα, Dor. et Att. pro τὰ ἡμᾱτα, dies.
 Τάμᾱς, scidit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔταμᾱς, a τέμνω, seco.
 Τάμᾱσι, 3. sing. f. 2. ind. act. Ion. pro ταμίᾱ.
 Τάμᾱσις, pro ταμίᾱ, Poll.
 Τάμᾱσις, α, ὁ, idem quod ταμίᾱς.
 Τάμᾱν, aor. 2. inf. act. verbi τέμνω.
 Τάμᾱσιον, α, τὸ, Ph. τὸ ἰδιωτικόν, privatum, cella,

promptuarium, fiscus, Gl. V. Vid. ταμίον.
 Α ταμίᾱς.
 Ταμίᾱσθαι, a. 2. inf. med. verbi τέμνω.
 Ταμίᾱσχος, εως, ὁ ἔξ ἡ, corpus seu cutem incidens ac vulnerans, Il. 4, 511. Ex τέμνω et χερός.
 Ταμίᾱς, ας, ἡ, dispensatrix. Α
 ΤΑΜΙΑΣ, α, ὁ, promus condus, dispensator eorum quæ condenda et promenda sunt; (2) qui ærario præstet, quæstor; (3) dispensator, arbiter, administer, præfectus.
 Ταμίᾱς, ας, ἡ, quæstura, Gl. V. (2) dispensatio. Α ταμίᾱν.
 Ταμίᾱς, α, ὁ, idem quod ταμίᾱς.
 Ταμίᾱδιον, τὸ, Dim. repositorium, Steph.
 Ταμίᾱσιον, α, τὸ, Gl. V. ταμίᾱσιον, τὸ δημόσιον, publicum, fiscus, ærarium. Vid. ταμίᾱν. Α ταμίᾱν.
 Ταμίᾱσιον, τὸ, administratio rei familiaris, vel dispensatio.
 Ταμίᾱσις, εως, ἡ, fiscato, proscriptio; (2) administratio rei vel privatæ vel publicæ, i. e. ærarii; (3) parsimonia.
 Ταμίᾱσθῆναι, τὸ, cella penaria, Ern.
 Ταμίᾱστικός, ἡ, ὄν, quæstorius; (2) qui bene dispensat, parcus, qui recondere novit in futurum. Α
 Ταμίᾱστικῶς, adv. parce, frugaliter, bona cum dispensatione.
 Ταμίᾱστω, idem quod ταμίᾱς, Man.
 Ταμίᾱν, fut. ἴσω, quæstor sum, quæstoris munus obo; (2) sum promus seu cellarius; (3) repono, sc. in publicum, unde et bona publico, proscribo. In med. repono, recondo, præsertim mea; (2) promo; (3) repono, recondo in futurum velut iram, ultionem differo; (4) vires non uno impetu effundo, sed parce, ut sufficienti universo itineri, labori; unde et v. gr. moderate impero, moderate utor opibus; (5) constituo, definio. Ὡς ἐκ ἐπὶ ἡμῶν ταμίᾱσις, Aristoph. Eg. 943. Ὑπὸ πάντα γ' ἄρ' αὐτῶν ταμίᾱσις; Id. Av. 1548. Εἰς ἄλλον καιρὸν ταμίᾱσθῆναι, reservare, Luc. χιλιαρχίας ἐντυχὲ πρῶτον, εἴτα ἐταμίᾱσιν, Plut. Α ταμίᾱς.
 Ταμίᾱς, Ion. pro ταμίᾱς.
 Ταμίᾱχος, α, ὁ, præfectus cellæ penariae vel ærarii. Ab ἔχω.
 Ταμίᾱσις, vel ταμίᾱσις, α, ὁ, coagulum; (2) pellis hirci recens detracta, R. Nicand. in Al. 373. (1) τὰ μὲν δριμύτιν ἐνίστα, Theocr. 11, 66. Α τὰ μὲν.
 Τάμᾱν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔταμᾱν, a τέμνω, pro τέμνω.
 Τάμᾱν, Ion. pro τέμνω, Il. 11, 88.
 Ταμῳ, incidam, f. 2. ind. act. verbi τέμνω.
 Τὰν, pro τὴν, Dor. acc. sing. partic. præpos. a nom. ἡ, Dor. ἡ.
 Τὰν, Dor. pro τὰ ἐν, et in.
 ΤΑΝΑΤΡΑ, ας, ἡ, vas æreum in quo condebantur carnes, Hes. ταναγρός, Poll.
 Ταναγκῆς, εως, ὁ ἔξ ἡ, vel secundum alios ταναγκῆς, εως, protensam seu longam habens aciem, acutus. Ex τανύω et ἀνή.
 Ταναγκῆτης, valde sonorus. Ταναγκῆτα πάντος, Orpian. 2, 144.
 Ταναμῳκῆς, εως, ὁ ἔξ ἡ, multum et vehementer mugiens. Ex ταναός et μυκάω.
 Ταναμῳδῆς, idem quod ταναγκῆς, R.
 Ταναμῳδῆς, α, ὁ ἔξ ἡ, longum collum habens. Α δειρή.
 Τανῳδῆς, α, ὁ ἔξ ἡ, et ταναός, ἡ, ὄν, protensus, extensus, promissus, longus, procerus, Il. 16, 588. Α τανῳδῆς.
 Ταναῳφῆς, ες, subtiliter textus. Ex ὑφή.
 Ταναῳχᾶλος, α, ὁ ἔξ ἡ, epith. rei longæ, ex ære.
 Τανῳδῆ, pro τὰ ἐνδῆ, vide in ἐνδῆς, Soph. Œd. Col. 1430.
 Τανῳδῆς, ὦν, αἰ, porrecta ligna. Α ταναός.
 Τανηλογῆς, εως, ὁ ἔξ ἡ, longum somnum vel longam quietem adferens, epith. mortis. Ex λίγω, cubare facio.
 Τανῳδῆριον, τὸ, rubor, Hes.
 Τανῳδῆριον, Dor. ταναοδῆριον, tremo, palpito.
 Τανῳδῆριον, concutio, decutio, Fragm. Anacre-

ontis apud Schol. Soph. Antig. 137. Hesychius ταναοδῆριον, ταναοδῆριον.
 Ταναοδῆς, vehementer concutio, labefacto. Ἐπὶ γὰρ πᾶσι ταναοδῆρις, Soph. Antig. 137.
 Τανῳγλῳσος, α, ὁ ἔξ ἡ, linguam protensam habens, Od. 5, 66. Ex τανῳα et γλῳσσα.
 Τανῳγλῳχῆν, ἰνος, ὁ ἔξ ἡ, cuspides extensas ac promissas habens.
 Τανῳδῆριον, ὁ ἔξ ἡ, longum curriculum absolvens.
 Τανῳδῆριος, ὁ ἔξ ἡ, longam comam habens. Ab ἔχω.
 Τανῳκῆς, εως, ὁ ἔξ ἡ, protensam sive longam habens aciem. Ex τανῳα et ἀνή.
 Τανῳδῆς, τῳχῆς, ὁ ἔξ ἡ, qui laxo est capillo, prolixos et promissos crines habens; (2) hirsutus. Α τῳχῆς.
 Τανῳδῆριος, ὁ, longam comam habens; longa cornua habens. Ταναοδῆριον ἐλάφῳσι, Orpian. Cyneg. 1, 191. Α τῳχῆς.
 Τανῳδῆς, tendor, extendo, distendo. Α τῳχῆς.
 Τανῳκῆς, ες, in longum protensus, prolixus, altus, Ep.
 Τανῳδῆς, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. pro ἔτανῳδῆς, a τανῳα.
 Τανῳδῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, extenso et promisso populo amictus, cui est vestis laxa et sinuosa. Ex τανῳα et πίπλος.
 Τανῳδῆσις, ὄν, plexus, plexilis. Οἱ δὲ ταναοδῆσις ἐν ἐκείνῳ ἤριπον αὐτοῖς, Orpian. Hæc. 1, 33.
 Τανῳδῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, cuius latera in longum latumque tensa sunt; (2) amplius; Nonn. P. 5, 2. Α τανῳδῆς.
 Τανῳδῆσις, idem quod τανῳδῆς, Nonn.
 Τανῳδῆς, ποδός, ὁ ἔξ ἡ, pedes extendens, Od. 9, 464. Σιμῶνις Ἐριννῶς ταναοδῆσις, venerandas celeripedes Erinnias, Soph. Aj. 837.
 Τανῳδῆσις, ὄν, extensos habens stipites seu truncos, Coluth.
 Τανῳδῆσις, ὄν, proram extensam et promissam habens, Call.
 Τανῳδῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, cui alæ extensæ sunt, extensis et patulis alis volans, velox. Ex τανῳα et πτερόν.
 Τανῳδῆσις, dat. pl. Poet. pro τανῳδῆσις, a
 Τανῳδῆσις, ὄν, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd. Gl. V. τανῳδῆσις, præpetes.
 Τανῳδῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, radices extensas et longe lateque expansas habens; (2) longus. (2) βαλλόμενος πυκνῆσι ταναοδῆσις ἀκακαῖς, Orpian. Cyneg. 4, 195. Α τῳχῆς.
 Τανῳδῆσις, aor. 1. part. pass. verbi τανῳα.
 Τανῳδῆσις, idem quod τανῳδῆσις.
 Τανῳδῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, magnam et late diffusam umbram habens. Ex σκία.
 Τανῳδῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, amplios scopulos habens; Nonn. P. 4, 21.
 Τανῳδῆσις, ὄν, scopulos in longum prætenso vel altos habens, Nonn.
 Τανῳδῆσις, 3. pl. aor. 1. ind. act. Ion. et Poet. pro ἔτανῳδῆς, a τανῳα.
 Τανῳδῆς, ὄν, ἡ, extensio, intensio, Od. 21, 112. Α τανῳδῆς.
 Τανῳδῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, malleolos pedum extendens inter eundem, amplis latisque passibus progrediens; (2) longa et gracilia crura habens, procerus; (3) qui festinat, celer. Ex τανῳα et σφερόν.
 Τανῳδῆσις, ὄν, extendens vocem, Tryph.
 Τανῳδῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, corticem habens amplum seu longum, i. e. longa et ampla arbor. Α φλοιός.
 Τανῳδῆσις, α, ὁ ἔξ ἡ, folia habens ampla et lata, sive etiam diffusa. Α φύλλον.
 Τανῳδῆσις, ὁ ἔξ ἡ, extendens labra, Col.
 Τανῳδῆσις, idem quod τανῳα. Βοῖν τανῳδῆσις, Il. 17, 390. Νύκτ' ἐλόην τανῳδῆσις, Il. 16, 567. Α τῳχῆς.
 Τανῳδῆσις, α, τὸ, parva cohors. Α τῳχῆς.
 Τανῳδῆσις, centuriæ præfectus sum, sum centurio, cohorti præfectus sum, aut etiam ordines duco. Κεῖ τις ἐπιθυμῶν τανῳδῆσις, σοὶ φρονεῖ, Aristoph. Pace, 444. Α τανῳδῆσις.

Ταξίαρχος, α, ὁ, idem quod ταξίαρχος. Ex τάξις et ἀρχή. Hinc
 Ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis praefectura, praefectura legionis, tribunatus, item decurionatus.
 Ταξίαρχος, α, ὁ, ordinum ductor, centurio, tribunus; item decurio.
 Ταξίω, ordino. A
 Τάξις, ιως, ἡ, ordo, series. Ph. item vices, officium, apparitura; Gl. V. (2) exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, Ph. τάξεις, classes, Gl. V. (3) constitutio; ordinatio, ut νόμον τάξις (4) tributa, vectigalia; (5) modestia, in ore. A τάσσω. Hinc
 Ταξιότης, α, ὁ, apparitor; officialis, Gl. V.
 Ταξιωτικός, ἡ, ὄν, officialis, βαδὸς ταξιωτικῆς, virga lictoris. A praec.
 ΤΑΨΟΣ, α, ὁ, taxus, arbor feralis et venenata.
 Τάψω, pro τὰ ἔξω, quae sunt foris, Soph. *Æd. Col.* 341.
 Ταπεινολογία, ας, ἡ, submissa et humilis oratio. Ex ταπεινός et λόγος.
 Ταπεινορρημοσύνη, ης, ἡ, idem. A ῥημα.
 ΤΑΠΕΙΝΟΣ, ἡ, ὄν, humilis, Ph. submissus, Gl. V. tenuis, de fluvio; humilis, de planta. Hinc
 Ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas, animi demissio et abjectio.
 Ταπεινορροῖα, ὤ, fut. ἴσω, animo sum humili et dejecto, demisse et humiliter, item modeste sentio.
 Ταπεινορροῖα, ης, ἡ, animi demissio, animus demissus et humilis. Gl. V. modestia, in sacris. A
 Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui est animo humili et abjecto. A φρήν.
 Ταπεινός, ὤ, fut. ὡσα, humilem, reddo, demitto seu submitto, deprimo; in S. S. affligo, calamitatibus premo, item vitio, stupro; ταπεινωμένος, submissus, Gl. V. perf. part. pass. Ὅσις ταπεινῶς λαυτοῖ, ἐνυδῆσται, Matt. 23, 12. Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεὸς με πρὸς ὑμᾶς, 2 Cor. 12, 21. Οἷδα δὲ ταπεινωθεὶς οἶδα ἢ περισσεύειν, Phil. 4, 12. A ταπεινός.
 Ταπεινωθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
 Ταπεινώθητι, 2. pl. aor. 1. imperat. pass. verbi ταπεινῶ, Unde
 Ταπεινώμα, ἄτος, τὸ, depressio, humilitas.
 Ταπεινός, adv. humiliter, abjecte, demisso animo, modeste.
 Ταπεινότης, ιως, ἡ, animi demissio et abjectio; (2) imminutio; (3) inopia, tenuitas; (4) in sacris, modestia. A ταπεινός.
 Ταπεινωτικός, ἡ, ὄν, deprimens vim habens. Ab eod.
 ΤΑΨΗΣ, ητος, ὁ, tapes, tapetium, vestis stragula.
 Τάψις, ἴδος, ἡ, idem.
 Ταπολλά, adv. plerumque, sæpe.
 Ταρῶτα, adv. primum, ut primum, simul atque.
 Ταραγμός, ἄτος, τὸ, perturbatio, consternatio, terror. Μετὰ τὸν ταραγμὸν ταραχέριον πέμπεις, Eurip. *Herc. Fur.* 907. Ὅς ἐν κλύδωνι καὶ φρονίαν ταραγμῶν πύσσωνται δεινῶ, Id. ib. 1091.
 Ταραγμός, ὤ, ὁ, idem. A ταρασσω. Unde
 Ταρακτής, α, ὁ, turbator.
 Ταρακτικός, ἡ, ὄν, turbandi seu perturbandi vim habens, turbulentus, Gl. V. turbidus. Τὸν αἰσθητηρίον ἡ ἀκοὴ ταρακτικῶτατον ἐστὶ τῆς ψυχῆς, Arrian.
 Ταρακτός, ἡ, ὄν, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Unde
 Ταρακτω, ορος, ὁ, perturbator, R.
 Ταραννίβιον, τὸ, vestis mollis et pellucida, quae apud Tarentinos in usu fuit.
 Ταραννίζω, Tarentinos imitor, inpr. decurro equo armatus.
 Ταράξω, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi ταρασσω.
 Ταράξιος, ὁ, turbulentus, turbis studens, *Suid.*
 Ταραξικάρδιος, ον, animum mordens, perturbans. A ταρασσω et καρδία.
 Ταράξιστος, ον, qui equos turbat, &c. Pelopis cognomentum.
 Ταράξισπέρσας, ὁ, equestrium copiarum perturbator, Ar.

Ταρασσίεσθαι, 3. sing. praes. imperat. pass. verbi ταρασσω.
 Ταρασσομένω, gen. pl. part. praes. med.
 ΤΑΡΑΨΩ, vel ἄττω, f. ἔω, commoveo, turbo, perterreo; ταρασσομένης, turbatus, Ph. p. part. pass. Οἰοίμ' ὃ πόνηρι, βωμολοχίῃ μασιν ταρατῆται; Aristoph. *Eg.* 898. Ὅς μοι ὅφ' ἥπαντι δῖμα χλοερὸν ταρασσει, Eur. *Supp.* 600. Ἐταράχθησαν πρὸς τὸ παρόδοξον τῆς ὁλως, Luc.
 Ταράχῃ, ης, ἡ, turba, turbatio, confusio, tumultus, consternatio. A praec.
 Ταράχθητι, 2. pl. aor. 1. imperat. pass. verbi ταρασσω. Unde
 Τάραχος, α, ὁ, tumultus, Gl. V. turbatio.
 Ταρχώδης, ιος, ὁ ἢ ἡ, turbulentus, Ph. turbarum plenus. A praec.
 Ταρχωδώς, adv. turbulente, tumultuose; (2) pavidē.
 Ταρχάλιος, ιας, ἔον, terribilis, timorem et metum adferens; (2) metuens, timidus. Ταρχαλίῳ δ' ἀλάλαζον, Nonn. (2) ὅπως . . . μὴ ταρχαλία θάνομι, Soph. *Trach.* 955, 957. ἰ. τάρχος.
 Ταρέω, paveo, timeo, trepido; (2) vereor, honoro. (1) ἢ ταραχέας, Il. 5, 286. (2) ταρεῖν μὲν τάνθυμῃ μάλιστα πολλή' ε' ἀνάγκη τὰ πό σῃ, Soph. *Æd. Col.* 292. Ταρεῖν μὲν ἔργα δεινὸν ἀναγκαῖος ἔχει, Soph. *Trach.* 736. Ταρεῖν ὁρῶντα τίνων, Eurip. *Herc. Fur.* 549. Ab eod.
 Ταρέῃ, ης, ἡ, idem quod τάρχος.
 Ταρεήσαντε, pavescenti, nom. dual. (Il. 1, 331.) et
 Ταρεήσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act.
 ΤΑΡΒΟΣ, ιος, τὸ, terror, timor, metus.
 Ταρβόσιν, ης, ἡ, idem.
 Ταρβόσινος, ον, territus, pavidus.
 Ταρβάνω, turbo, Hes.
 Τάριχία, ας, ἡ, conditura quae sale fit, item pollinectura. Gl. V. succidia. A ταριχεύω.
 Ταριχίμπορος, α, ὁ, salsamentarius, salsamentorum venditor. Ex τάριχος et ἔμπορος.
 Ταριχεύεις, ιως, ἡ, vide ταριχεύω.
 Ταριχευτής, ὁ, conditor, Man.
 Ταριχευτής, ὤ, ὁ, salitor, Ph.
 Ταριχευτός, ἡ, ὄν, sale conditus et aliquamdiu adservatus. A
 Ταριχεύω, f. ἴσω, sale, arena, fumo, condio, macero, induro et arefacio, Gl. V. salso; ταριχεύω νεκρὸν, mortuum pollingo, Gl. V. Κεῖα τιταριχευμένα, Longin. 43. A τάριχος.
 Ταριχηγός, ὁ, qui salsamenta advehit, Bud.
 Ταριχηρός, ῥα, ῥόν, qui est ex genere salsamentorum, qui saliri solet; (2) sale conditus et servatus, salsus, Ph. ταριχηρὸν, præsalsum. A τάριχος.
 Ταριχίον, α, τὸ, salsamentum. A τάριχος.
 Ταριχοπώλει, ὤ, f. ἴσω, salsamenta vendito. A
 Ταριχοπώλης, α, ὁ, qui salsamenta venditat. Gl. V. salsamentarius.
 Ταριχοπώλειον, τὸ, taberna salsamentarii.
 ΤΑΡΙΧΟΣ, α, ὁ, vel ιος, τὸ, salsamentum piscium; (2) caro sale condita.
 ΤΑΡΟΣ, ῥα, ῥόν, velox, R.
 Τάρσῃ, 1. pl. aor. 2. ind. pass. Ion. pro ἰτάρεσθαι, a τέρω.
 Τάρβιον, α, τὸ, craticula. Dim. a ταρβός.
 ΤΑΨΡΟΒΟΣ, α, ὁ, auxiliator, R.
 Ταρβός, ὤ, ὁ, crates, Gl. V. Att. pro
 Ταρβός, ὤ, ὁ, crates, super qua casei aliaque solent sicari; (2) aliquid παρῶ simile, ut ala avis, palmula remi, palmula manus seu pedis, Ph. ταρβός τῷ ποδὶς, planta; ταρβός, tali, Ph. plantae, Gl. V. Ταρβός καλὰ μὲν διασφαλίζαντες, Herodot. 1, 179. Ἐν ταρβόσι καλὰ μὲν πῆλον ἐνέλιοντες, Thucyd. 2, 76. A τέρω.
 Ταρῶ, τὰ, pedes, Ep.
 Ταρῶν, sive ταρῶν, ὤ, f. ὡσα, instruo et munio crate, crati impono. A ταρῶς. Unde
 Ταρῶδης, sive ταρῶδης, ιος, ὁ ἢ ἡ, in modum cratis implicitus seu implexus; epith. arborum quarum radices sic implicantur.
 Τάρωμα, ἄτος, τὸ, idem quod ταρῶς.
 Ταρῶριος, et ιος, α, ον, tartareus.
 Ταρῶριζω, f. ἴσω, tartareo frigore tremo. A

ΤΑΨΤΑΡΟΣ, α, ὁ, et plur. τὰ τάρταρα, ὡν, tartarus, profundissimus inferorum locus; (2) locus tenebrosus, carcer.
 Ταρτάρου, ὁ ἢ ἡ, Tartari proles.
 Ταρταρῶ, ὤ, fut. ὡσα, in tartarum (item carcerem) detrudo vel deicio. Σιχαῖς ἔφης ταρταρώσας, 2 Pet. 2, 4. A τάρταρος.
 Ταρτρία, adv. frequenter, crebro. A ταρτρός, Il. 22, 142.
 Ταρτρός, ἂ, ὄν, densus, creber, frequens. A τάρφος.
 Ταρτρός, nom. pl. pro ταρτρός, a τάρφος.
 Ταρτρίων, densis, dat. pl. cum v.
 Ταρτρός, ιος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ταρτρός.
 Ταρτρήμενοι, aor. 1. inf. pass. Dor. pro τερτρήναι, a τέρω.
 ΤΑΨΤΟΣ, ιος, τὸ, densitas, peculiariter silvæ, locus silvæ densus. A
 Τάρφος, siccus. Quasi a τέρω, R.
 Ταρφός, densus, frequens, idem quod ταρτρός, *Æsch.*
 ΤΑΨΧΕΑ, ὡν, τὰ, et τάρχει, ὡν, αἱ, inferiæ, justa, parentalia. Hinc
 Ταρχεύω, sepelio.
 Ταρχῶ, fut. ὡσα, exsequias facio, funus curō, sepelio, *Lycophr.* 728.
 Τᾶς, pro τῆς, Dor. gen. sing. f. g. ab artic. præpos. ὁ.
 Τάσις, ιως, ἡ, extensio, contentio, Ap. *Rhet.* longissima periodus. A τίνω.
 ΤΑΨΩ, vel τάττω, fut. ἔω, ordino, colloco, statuo; (2) constituo, destino; (3) mando, impero, ut tributa; τέταγμα, ordinatus sum, Gl. V. p. pass. τεταγμένος, ordinatus, status, fixus, Gl. V. part. In med. τάσσομαι, certis pensionibus solvo. Ἐκείνῳ μὲν ἅπαντα νόμῳ τίτασται, Dem. Ἐὼν μόνον τὸ ταχρὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν, Soph. *Aj.* 528.
 Τατικός, ἡ, ὄν, tendens, tendendi vim habens. A τίνω.
 Τάττωμεν, 1. plur. praes. conj. act. Att. pro τάσσομεν, a τάσσω.
 Τατρός, ὁ, phasianus, Ath.
 Τατάμενοι, nom. plur. praes. part. pass. Dor. et contr. pro τηταόμενοι, a τητάω, privo.
 Ταυράς, ὤ, de tauro vaccam appetente. A ταῦρος.
 Ταυρία, item ταυρία, scil. δορὰ, taurinum corium. A ταύριος.
 Ταύριος, εἰα, ἔον, taurinus. A ταῦρος.
 Ταῦρος, εἰα, ἔον, idem et ab eod.
 Ταυρήδον, adv. in modum tauri, torve. Τὸ ταυρήδον ἐπιβλέπειν, *Lucian. Philop.* 2. Ταυρήδον ἐπὶ τῶν βασιάνων θρόνων, *Joseph. Maccab.* 15. Ab eod.
 Ταυρία, festum in honorem Neptuni.
 Ταυριάω, pro ταυριάω, *Sterph.*
 Ταυρίδιον, α, τὸ, parvus taurus. Dim.
 Ταυρίκός, ἡ, ὄν, tauricus; (2) taurinus.
 Ταυρίος, taurinus, *Soph.*
 Ταυροβόας, ὁ, clamor; proprie, tauri vocem habens. A βοή.
 Ταυροβόρος, α, ὁ ἢ ἡ, taurivorus, taurum vorans. A βορᾶ.
 Ταυρογάς, ορος, ὁ, vorax. A γαστήρ.
 Ταυροδίτης, η, ον, cui taurus alligatus est. A δία.
 Ταυροειδής, ιος, ὁ ἢ ἡ, tauri formam habens. Ex εἶδος.
 Ταυροδύτης, ον, in quo taurus immolatus est. A δύναι.
 Ταυροκέρως, ατος, ὁ ἢ ἡ, cornua taurina habens. Ex κέρως.
 Ταυροκέφαλος, ον, taurinum caput habens. A κεφαλῆ.
 Ταυροκόλλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex aribus et genitalibus taurorum. A κόλλα, gluten. Hinc
 Ταυροκόλλωδης, ιος, ὁ ἢ ἡ, glutini taurino similis, glutinosus.
 Ταυροκράνος, α, ὁ ἢ ἡ, taurinum caput habens. A κράνον.
 Ταυροκτονία, ὤ, taurum occido. Ταυροκτονίᾳ μὲν δάδει' ἐντελέει βύς, *Soph. Tr.* 779. A
 Ταυροκτόνος, α, ὁ ἢ ἡ, tauri intersector. A κτείνω.

Ταυρόκτονος, *υ*, *ο* ξ η , a tauro occisus.
Ταυροκότωπος, *ον*, taurinum i. e. torvam frontem habens. *Α μέτωπον*.
Ταυρομορφος, *υ*, *ο* ξ η , tauri formam habens. *Α μορφή*.
Ταυροπαρθένος, η , epith. Europæ, tauro vectæ.
Ταυροπάτωρ, *ορος*, *ο* ξ η , ex tauro procreatus. *Α πατήρ*.
Ταυροπόλεια, festum in honorem Dianæ, *Hes.*
Ταυροπόλος, *υ*, η , et *Ταυροπόλη*, *ης*, η , Diana, vel quod apud Tauros Scythia gentem colatur, vel quod taurorum gregibus præsit: tauris vecta, epith. Dianæ quæ, eadem ac Luna, tauris vecta fingitur. *Ταυροπόλα Διὸς* "Ἀρτέμις Tauris vincta Jovis filia Diana, *Soph.* *Aj.* 172. *Εξ πολία*.
Ταυροπός, seu *ταυρωπός*, qui taurino aspectu seu taurina facie est, *Ath.*
Ταυροπός, *παδός*, *ο*, η , tauri pedes habens.
ΤΑΥΡΟΣ, *υ*, *ο*, taurus; (2) signum cœleste; (3) Taurus, mons vastissimus Asiæ; (4) penis.
Ταυροσφαγίω, ω , tauros macto. *Ταυροσφαγύντις* *εις* *μελάνδετον σάκος*, *Æschyl.* *ap.* *Longin.* 15. *Εξ σφάττω* seu *σφάζω*.
Ταυροσφάγος, *υ*, *ο* ξ η , taurum mactans; dies in quo tauri mactantur. *Ἡμέρα ταυροσφάγος*, *Soph.* *Trach.* 609.
Ταυροσφάγος, *υ*, *ο*, taurorum vorator.
Ταυροσφάγος, *εὖς*, *ο* ξ η , qui taurus esse videtur, tauro similis. *Α φαίνομαι*.
Ταυροσφάγγος, *υ*, *ο* ξ η , vocem edens taurinæ similem.
Ταυροφόνος, *υ*, *ο* ξ η , qui taurum vel tauros cædit. *Α φίνω*.
Ταυροφάρος, *ο*, qui fertur, trahitur, a tauris. *Α φέρω*.
Ταυρώω, ω , taurum facio, in taurum muto; (2) stupro, comprimo; (3) exaspero, effero. (3) "Ἦν γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρῶμεν τοῖσδε, *Eur. Med.* 92. (1) *ταυρῶσαι* γὰρ *ἐν*, formam tauri geris, *Id.* *Bacch.* 920. *Ταυρῶμαι*, taurus fio, taurinam naturam induo; (2) comprimo a viro. *Α ταύρω*.
Ταυρῶ, η , Taurica Diana, *Steph.*
Ταυροδίνης, *εἰς*, taurinus, qui taurina facie est. *Ατ ταυροδία*, *adv.* tauri in modum, torvum, *Nic.*
Ταυρωπός, ϵ , *ο* ξ η , tauri faciem habens, tauriformis. *Ab ὠψ*.
Ταύτα, eadem, pro τὰ αὐτά. *ἄνακτ' ἄνακτι* *ταῦτ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι* *μάλιστ' Φοῖβω Τιμειάν*, *Soph.* *(Ed. Tyr.)* 284.
Ταύταν, hanc, acc. sing. f. gen. *Dor.* pro ταύτην, ab ἔτος, hic.
Ταύτη, *adv.* eatenus, ea ratione, eo modo; (2) ea ex parte; (3) ea de causa, ideo; (4) hac. *Ab ἔτος*, hic.
Ταυτίζω, in unum confero, unum idemque censeo et pono. *Α*
Ταυτὸ, vel *ταυτὸν*, et *ταυτὸ*, *ταυτὸν*, idem illud. *Ἐς ταυτὸν ἦκεις*, convenit inter nos, eodem redis, *Eurip. Hipp.* 273. *Ἐς ταυτὸν ἵκειν* vel *ἰλθεῖν*, convenire cum aliquo. *Ἐς ταυτὸν ἵκειν* *Φημι* τὰς *βροτῶν τύχας*, τὸν δ' *ὃν καλῶσιν αἰδέσθαι*, similem aio esse mortalium casibus hunc quem athera vocant, *Id.* *Fragm. Danae.* *Εξ τοῦ* et *αὐτοῦ*.
Ταυτοβελία, *ας*, η , voluntatis consensus, eadem voluntas. *Εξ αὐτὸ* et *βελή*.
Ταυτογενέσις, eodem modo scribo; *ταυτογενεφύμενα*, quæ eodem modo scribuntur. *Α γραφω*.
Ταυτοδόξος, *ο* ξ η , idem sentiens. *Α δόξα*.
Ταυτοδυνάμεις, æquipolles, idem significo. *Α*
Ταυτοδύναμος, *ο* ξ η , æquipollens. *Α δύναμις*.
Ταυτοειδής, *εὖς*, *ο* ξ η , ejusdem formæ, uniformis. *Εξ ταυτὸ* et *εἶδος*.
Ταυτοέπεια, *ας*, η , repetitio ejusdem rei aliis verbis. *Εξ ταυτὸ* et *εἶπος*.
Ταυτοσπεύω, ω , idem dico. *Ab ἔπω*.
Ταυτοσργέω, ω , eadem operor. *Εξ τ.* et *ἔργον*.
Ταυτοσργία, *ας*, η , idem opus. *Εξ ιῆσδ*.
Ταυτοβελής, *εὖς*, *ο* ξ η , idem volens; *ταυτοβελίς*, identitas seu consensus voluntatis. *Α δίλω*.

Ταυτόθερος, *ο*, η , idem sonans. τὸ αὐτὸ *Θεῶν*.
Α Θεός.
Ταυτοκίνητος, ϵ , *ο* ξ η , qui eodem cum altero movetur, parem motum habens.
Ταυτοκλίνης, *εὖς*, *ο* ξ η , in idem vergens. *Α κλινωμαι*.
Ταυτολογία, idem dico, idem loquendo itero, etiam de iis quæ alii dixere. *Περὶ τῶν καλῶς* ξ *πολλὰς* *εἰρημένων ταυτολογίῳ*, *Polyb.*
Ταυτολογία, *ας*, η , vitium sermonis, quando res eadem pluribus, et plane idem significantibus verbis, redditur.
Ταυτολογικῶς, *adv.* per tautologiam. *Α*
Ταυτολόγος, *υ*, *ο* ξ η , idem dicens. *Εξ ταυτὸ* et *λέγω*.
Ταυτόματον, vel *ταυτόματον*, quod fit casu vel fortuito, forte; ἀπὸ *ταυτομάτα*, forte fortuna; item sponte. *Εξ τὸ* et *αὐτόματον*.
Ταυτομολίω, idem cum αὐτομολίῳ, *V. L.*
Ταυτοπάθειά, η , eventus, fortuna similis in utramque partem. *Α*
Ταυτοπάθης, *εἰς*, cui idem accidit.
Ταυτοπόδια, η , ejusdem pedis repetitio, ut in ditrochæo, *ap.* *Hephæst* *Α πῦς*.
Ταυτοπροσωπικῶς, *adv.* in eadem persona. *Α*
ταυτοπροσωπικῶς, ejusdem personæ.
Ταυτοσημαντος, *ον*, idem significans. *Α ση- μάνω*.
Ταυτόσημος, *ον*, idem. *Α σήμα*.
Ταυτοσδίνης, *εὖς*, *ο* ξ η , ejusdem virtutis et roboris. *Εξ ταυτὸ* et *σδίνος*.
Ταυτοσυνδρομή, η , η , concursus in eundem locum.
Ταυτότης, *ητος*, η , res eadem. *Α ταυτὸ*.
Ταυτοφωνία, η , similitudo soni. *Α*
Ταυτόφωνος, *ον*, similiter sonans. *Α φωνή*.
Ταυτανύμος, *ον*, idem nomen habens. *Ab ὄνομα*.
Τάφει, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταφε, a *θάπτω*.
Ταφεῖς, a. 2. part. pass. verbi *θάπτω*.
Ταφεύς, *εὖς*, η , vesperillo, libitinarium, sandapilarius, qui sepulcrum dat. "Ὅταν σὺ μὲν ταφεύς γίνῃ", *Soph.* *(Ed. Col.)* 582. *Α*
Ταφή, η , sepultura, funus, exsequiæ; (2) quod numeratur pro sepultura. *Α θάπτω*.
Ταφήν, *υ*, τὸ, vestis quæ sternitur super sepulchrum.
Ταφήνιος, *υ*, *ο*, ad sepulcrum pertinens, sepulchralis, funereus. *Α ταφή*.
Τάφιος, *ία*, *ιον*, sepulchralis. *Α*
Τάφος, *υ*, *ο*, collis, tumulus; monumentum, *Soph.* *Aj.* 1187. (2) sepultura, funus, exsequiæ; (3) epulum funebre, silicernium. *Il.* 23, 29. *Α θάπτω*.
Ταφρεία, *ας*, η , fossio, fossæ excavatio; (2) valli exstructio pro castris. *Α ταφρεύω*.
Ταφρευμα, *ἄτος*, τὸ, munitio castrorum. *Α*
Ταφρεύω, fossam duco, castra munio.
Τάφρη, η , idem quod *τάφρος*, *Herod.*
Τάφρος, *υ*, η , fossa, fossatum, *Ph.* sepes, *Ph.* vallum, *Gl. V.* etiam pro carcere, sc. in terram defosso maxime, reperitur. *Α θάπτω*.
Ταφροειδής, *εἰς*, fossæ similis. *Ab εἶδος*.
Ταφρεύχος, *υ*, *ο*, vallorum effossor, *R.* *Εξ τάφρος* et *ὀρύσσω*, fodio.
Τάχα, *adv.* velociter, propter, mox; (2) forsan, fortassis, forte; (3) facile. *Α ταχύς*.
Τάχει, dat. sing. pro ταχεί, a *τάχος*.
Ταχεία, *ας*, η , celeritas. *Α ταχύς*.
Ταχίως, *adv.* idem quod *τάχα*.
Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *τάσσω*.
Ταχινά, *adv.* celeriter. *Α ταχινός*.
Τάχινός, η , *ον*, celer, velox. *Α τάχος*.
Ταχινῶς, *adv.* celeriter. *Α πρæc.*
Τάχιον, *adv.* citius, celerius, velocius; (2) cito. *Α ταχύνω*, comp. a *ταχύς*.
Τάχιστα, *adv.* celerrime, velocissime. *Α*
Τάχιστος, *ιστή*, *ισον*, celerrimus, velocissimus. *τὴν ταχίστην*, sc. *ἡμίραν* seu *ἑρην*, quamprimum, *Ph.* actutum, *Gl. V.* superl. a *ταχύς*.

Ταχίων, *ονος*, *ο* ξ η , celerior, velocior, citior. *Comparat. a ταχύς*. *Unde*
Τάχος, *εὖς*, τὸ, celeritas, velocitas.
Ταχύ, *adv.* velociter, cito.
Ταχυάλωτος, *υ*, *ο* ξ η , qui facile capi potest, *R.* *Εξ ταχύς* et *άλωτός*.
Ταχυβάδισος, *υ*, *ο*, qui celeriter incedit, *R.* *Α βαδίζω*.
Ταχυβάμων, *ονος*, *ο* ξ η , idem. *Α βαίνω*.
Ταχυβάτης, *υ*, *ο*, idem. *Εξ inus. βατίνω*.
Ταχυβλασία, *ας*, η , germinandi celeritas. *Α βλασία*.
Ταχύβελος, *υ*, *ο* ξ η , promptus consilio, aut qui cito consilium mutat. *Εξ βυλή*.
Ταχύγηρος, *υ*, *ο*, η , cito senescens. *Α γῆρας*.
Ταχύγλωσσος, *υ*, *ο* ξ η , inconsulte loquens; (2) effrenata linguæ incontinentia præditus. *Εξ γλώσσα*.
Ταχύγυνος, *υ*, *ο*, η , velox, celer. *Α γόνυ*.
Ταχυγράφος, *υ*, *ο* ξ η , qui velociter scribit; utens literis vulgaribus, quæ cursim scribuntur; oppon. *Καλλιγράφος*, notarius. *Εξ γράφω*.
Ταχύδακρυς, *υος*, *ο* ξ η , facile lacrimans.
Ταχυδίνης, *εὖς*, *ο* ξ η , qui celeriter vortice circumagitur; versatilis. *Α δίνω*.
Ταχυδρομείω, ω , celeriter curro. *Α*
Ταχυδρομος, *υ*, *ο* ξ η , velociter currens. *Ph.* cursor. *Α τρέχω*.
Ταχυεργής, *εὖς*, *ο* ξ η , celer in opere aliquo, acer, promptus manu. *Εξ ἔργον*.
Ταχυεργία, *ας*, η , celeritas in conficiendo negotio, celeritas rei conficiendæ. *Α πρæc.*
Ταχυεργός, ϵ , *ο*, idem quod *ταχυεργής*.
Ταχύησις, *εἰς*, qui celeriter movetur, vehitur. *Επith.* navis, currus. *Ab ἵκισσω*.
Ταχυθάναντος, *υ*, *ο* ξ η , subito moriens; (2) subito mortem adferens.
Ταχυίπστος, *ο*, equus bonus.
Ταχυκίνητος, *υ*, *ο* ξ η , qui celeriter movetur. *Α κινῶ*.
Ταχυμάθης, *εὖς*, *ο* ξ η , qui cito discit; (2) qui cito didicit. *Εξ μαυθάνω*.
Ταχυμηνις, *εὖς*, *ο* ξ η , qui subito irascitur, iracundus. *Α μῆνις*.
Ταχυμήτης, *υ*, *ο*, vel *ταχυμήτης*, *εὖς*, *ο* ξ η , celer in capiundo consilio. *Εξ μήτις*.
Ταχυμήτωρ, *ορος*, fecundus.
Ταχυμορος, *ο* ξ η , brevis ævi.
Ταχυναυτίω, ω , f. *ἴσω*, celeriter navigo, *App.*
Ταχυναυτῶν, *σκάφος* *εὐνέριπτον*, *Luc.* *Εξ ναύτης*.
Ταχύνω, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi *ταχύνω*.
Ταχύνωια, *ας*, η , mentis celeritas. *Α*
Ταχύνωος, *conlr.* *ταχύνω*, *υ*, *ο* ξ η , qui celeri est ingenio.
Ταχύνω, accelero, propero, festino. *Α τα- χύνω*.
Ταχυπαθής, *εὖς*, *ο* ξ η , qui facile paret; (2) credulus, *Theoc.* 2, 138. *Εξ πείθωμαι*.
Ταχυπότης, *υ*, *ο* ξ η , celeriter volans. *Α πύ- τομαι*.
Ταχυπλοῖω, ω , celeriter navigo.
Ταχυπλοῖα, η , celerrima navigatio. *Α*
Ταχύπλοος, *ες*, *ον*, celeriter navigans.
Ταχύπνοια, η , celeritas respirationis. *Α*
Ταχύπνως, celerem respirationem habens, seu celeriter et frequenter respirans.
Ταχύσπορος, *υ*, *ο* ξ η , qui celeriter deducit seu transmittit, *R.* *Εξ σπέρω*.
Ταχύσποστος, *υ*, *ο* ξ η , suspiciosus. *Εξ ὑπο- πτος*.
Ταχυσπόρος, *υ*, *ο* ξ η , celeriter gradiens. *Α πείρω*.
Ταχύσπομος, *υ*, *ο* ξ η , citæ mortis obnoxius.
Ταχύσποτον *ἄνθρωπον* *ἔνθος*, *Pind.*
Ταχύς, *παδός*, *ο* ξ η , pedibus celer, velox. *Gl. V.* alipes.
Ταχύπτερος, *υ*, *ο* ξ η , celeriter volans, velox. *Εξ πτερόν*. *Unde*
Ταχυπτερόειναι, *Alciph.* *Aristænet.* 21.
Ταχύπτελος, *υ*, *ο* ξ η , celeres equos habens; (2) rei equestris peritus.
Ταχυρόβολος, *ον*, tumultuosus, trepidus, velox, citus. *Ταχυρόβολοι λόγοι*, *Æsch.* *Sept.* *ad Theb.* 287.

Ταχύρροστος, u, δ, qui cito convaluit; (2) velox, præpes. Ταχύρροστος πτελίαις, Soph. (Ed. Col. 1081. Ex ῥώνυμι.

TAXTΣ, tía, ð, celer, citus, velox, rapidus, Ph. festinus, Gl. V.

Ταχυσφάλλης, γγος, δ, ð, ñ, velox, celeriter volubilis, Nonn.

Ταχύττα, adv. celerrime, superl.

Ταχύτερον, adv. ocius, citius, celerius, velocius, maturus, Ph. A ταχύτερος, comp.

Τέχνης, ἥτος, et ταχύτης, ἥτος, ñ, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχύς.

Ταχυτοίς, u, δ, ð, ñ, facile et celeriter pariens. A τίκτω.

Ταχυφθίμενος, η, on, cito periens, Nonn.

Ταχύχειρ, ερος, δ, ð, ñ, promptus manu.

Ταχυχειρία, as, ñ, celeritas, agilitas manuum in laborando. A præc.

ΤΑ'Ο, capio; supponitur tantum, ut hinc sit τῇ, cape, sume, apud Il. 14, 219. est et verbum τάω, ejusdem significacionis.

Τάων, Eol. pro τῶν, gen. pl. f. g. articuli præpos. ð.

Ταώνιος, u, ð, pavoninus, pavonius. A ΤΑΩΣ, ð, et ταώς, ð, et ταών, άνος, pavo.

ΤΕ, conjunct. que, et, atque. Vid. Ern.

ΤΕΓΓΩ, fut. ξω, tingo, madefacio, humecto; (2) mollio, emollio; (3) fundo; (4) lavo. Τέγγεται, molliiri, cedere. Τί χλωροῖς δάκρυσι τήγρεις κόρας; Eur. Med. 922. 'Αλλ' ὁμῶς μέλας ὄμβρος χαλάζειν αἵματος ἐτέγγετο, manabat, Soph. (Ed. Tyr. 1287. Πικρῶν δόσσι τήγγόμενος κόμας λυγρῶς, Id. Aj. 1227. (3) ἄνδρῶν χλωρῶν τήγγει δακρύων ἄχραν, Soph. Trach. 847. (4) Πορφύρεα φάρος ποταμῶς δόσος τήγγετο, Eurip. Hipp. 126.

Τήγος, u, ð, tectus, opertus; (2) altus, sublimis. A τήγος.

Τήγη, ης, ñ, tectum; (2) ipsa domus. A τήγω.

Τήγεται, ἥ, on, tinctus, madefactus; (2) qui tingi et humectari potest; (3) qui frangi oratione et molliiri potest. A τήγω.

Τήγεις, εως, ñ, madefactio, humectatio.

Τήγος, εος, τῶ, tectum, domus; (2) lupanar, cella meretricia. A τήγω.

Τήνη, acc. sing. f. g. a Dor. τὸς pro τὸς, tuus.

Τεθαλίς, acc. sing. part. perf. med. Dor. pro τεθλήσῃ, a θάλλω.

Τεθαλίς, nom. sing. f. g. ejusd. Dor. pro τεθλήσῃ.

Τεθάρηται, 3. sing. perf. ind. act. v. θάρηαι.

Τεθαρήκτως, adv. confidenter. A præc.

Τεθαρήκων, 3. pl. perf. ind. act. cum v, a θάρηαι.

Τεθάρηται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro τεθαρήσῃ, a θάρηαι.

Τεθάρηται, perf. ind. pass. verbi θάρηαι.

Τεθάρηται, spectativus, 1. pl. perf. ejusd.

Τεθάρηται, 3. pl. a. 1. opt. pass. Att. et per Sync. pro τεθάρησῃ, a θάρηαι.

Τεθάρηται, 2. sing. perf. ind. act. Baot. pro τεθάρησῃ.

Τεθάρηται, nom. pl. perfect. part. pass. verbi seq.

Τεθάρηται, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro τεθάρησῃ, a θάρηαι.

Τεθάρηται, 2. sing. perfect. ind. med. verbi θάρηαι.

Τεθάρηται, aor. 1. inf. pass. verbi θάρηαι.

Τεθάρηται, perf. ind. med. verbi θάρηαι.

Τεθάρηται, acui, perf. ind. act. verbi θάρηαι.

Τεθάρηται, attigi, perf. ind. act. verbi θάρηαι.

Τεθάρηται, fracti, nom. pl. perf. part. pass. verbi θάρηαι, frango.

Τεθάρηται, pressum, acc. sing. perf. part. pass. verbi θάρηαι, premo.

Τεθάρηται, τῶ, et τεθάρη, ð, lex, ritus, institutio, Pind.

ΤΕΘΜΟΨ, lex, Lascar. Hinc τέθμιος, legitimus, sollemnis, pro θέμιος, τέθμιος, leges, mores, instituta. Callim. Hymn. in Apoll. 37. in Dian. 174.

Τέθμιος, perf. ind. med. verbi inus, θάρηαι.

Τέθμιος, 2. sing. præc. imperat. act. verbi θάρηαι.

Τέθμιος, moriar, præc. opt. verbi ejusd.

Τεθάρηται, moriamur, 1. plur. præc. optat. per Syncop. Att. pro τεθάρησῃ.

Τεθάρηται, 1. plur. perf. ind. act. Dor. pro τεθάρησῃ, a θάρηαι.

Τεθάρηται, perf. part. act. Dor. pro τεθάρησῃ.

Τεθάρηται, præc. infin. act. Dor. pro τεθάρησῃ, a θάρηαι.

Τεθάρηται, mortuus, præc. part. act.

Τεθάρηται, 3. plur. perf. ind. med. per Synæres. pro τεθάρησῃ, a θάρηαι.

Τεθάρηται, 2. sing. præc. imperat. pass. v. τεθάρηται.

Τεθάρηται, 3. sing. præc. imperat. act.

Τεθάρηται, perf. ind. act. Baot. pro τεθάρησῃ, quod per Sync. pro τεθάρησῃ, a θάρηαι.

Τεθάρηται, mortuum, acc. sing. part. perf. act. Baot. et Ion. pro τεθάρησῃ.

Τεθάρηται, perf. idem, Poet. pro τεθάρησῃ, et hoc pro τεθάρησῃ, quod per Sync. pro τεθάρησῃ.

Τεθάρηται, mortuus sum, perf. ind. act. Ion. pro τεθάρησῃ, per Sync. ex τεθάρησῃ.

Τεθάρηται, perf. ind. act. verbi θάρηαι.

Τεθάρηται, pro θάρηαι, Hom.

Τεθάρηται, moribundus, Gl. V. moriturus. A θάρηαι.

Τεθάρηται, fut. 1. ind. act. verbi θάρηαι.

Τεθάρηται, fut. 1. ind. act. Ion. pro θάρησῃ, a verbo θάρηαι, vel per Sync. a θάρηαι.

Τεθάρηται, vide antecedens τεθάρησῃ.

Τεθάρηται, Poet. pro τεθάρησῃ, quod vide.

Τεθάρηται, 3. sing. perf. ind. pass. v. θάρησῃ.

Τεθάρηται, a. 2. inf. act. Ion. pro θάρησῃ, a θάρηαι.

Τεθάρηται, adv. tumultuose, turbulente. A θάρηαι.

Τεθάρηται, acc. sing. part. perf. pass. f. g. verbi θάρηαι.

Τεθάρηται, perf. inf. pass. Dor. pro τεθάρησῃ, a τήρηται pro τῶς, perf. pro.

Τεθάρηται, u, ð, quadrigarius, Gl. V. A τεθάρησῃ, et θάρηαι.

Τεθάρηται, onos, ð, quadrijugus. Τεθάρηται, εἰς ὅλῃ, Eurip. Or. 990.

Τεθάρηται, u, ð, ñ, qui quadrigis vehitur. Ex τεθάρησῃ, et θάρηαι.

Τεθάρηται, u, ð, ñ, quatuor equos habens; quadriga, Gl. V. τεθάρησῃ, scil. ἄρμα, quadriga. Ex τεθάρησῃ, et θάρηαι.

Τεθάρηται, u, quadrigas, sive quadrijuges equos alo. A

Τεθάρηται, u, ð, quadrigas, sive equos quadrijuges alens. Ex τεθάρησῃ, et θάρηαι.

Τεθάρηται, adv. pervulgate. A θάρησῃ.

Τεθάρηται, acc. sing. perf. part. pass. v. θάρησῃ.

Τεθάρηται, perf. inf. pass. verbi θάρησῃ.

Τεθάρηται, perf. part. pass. verbi θάρησῃ.

Τεθάρηται, Ion. et Poet. pro σοι, a σὺ, tu.

Τεθάρηται, aor. 1. ind. act. Ion. pro τήναι, a τήναι.

Τεθάρηται, qui tendit, part. a. ejusd.

Τεθάρηται, u, ð, tenesmus, continua alvum exonerandi cupiditas, qua tamen præter pauca cruenta et mucosa nihil egeritur, Nic. Al. 382. A τήναι. Hinc

Τεθάρηται, εος, ð, ñ, tenesmo similis; (2) tenesmo laborans.

ΤΕΙΝΩ, ενῶ, tendo, extendo, distendo, intendo, contendo; proprie et tropice de itinere; item de oculis; (2) tendo, pertineo, specto; τείνομαι, occupor, sed cum tædio, distendor, distineor, protrahor, ut παρατείνωμαι τεταμένος, tentus, Gl. V. perf. pass. part. ἐτέθη, tentus est, aor. 1. pass. τεθάρη, tentus, tensus, part. Τί μάτῃ τείνεις βοῶν; Eur. Med. 201. 'Αλλ' εἴ σε τείνει τῶνδ' ἀδύσιν κακῶν, Id. Ph. 498. Μη τείνει μακρῶν, ne sermonem longius extende, Soph. Aj. 1040.

Τείρεα, ων, τὰ, astra, Il. 18, 485. A τείρω.

Τείρετο, 3. sing. imp. ind. pass. Ion. pro ἐτέριτο, a τείρω.

Τείρομαι, dat. pl. præc. part. pass. Ion. pro τείρομαι.

Τείρονται, 3. pl. præc. ind. act. Dor. pro τείρωται.

ΤΕΙΡΩ, vexo, adfigo, infesto, molesto; (2) domo, subigo, adsumo, tero, attero; τείρωται, adfigebatur, imperf. Ion. pro ἐτέριτο, Il. 5, 352.

Τειρῶσθαι, u, ð, murorum eversor. Ex τείρω, et βάλλω.

Τειρῶσθαι, u, ð, potius -πλήκτης, mœnium oppugnator, Il. 5, 31. Ex πλήσσω, aut πλάσσω.

Τειρῶσθαι, pro τειρῶσθαι, muris cingo seu circumdo, munio, Herodot. A τείρω.

Τειρῶσθαι, εος, ð, ñ, mœnibus conclusus, qui se intra muros continet, qui obsidetur. Ex ἄρω, apto.

Τειρῶσθαι, as, ñ, munitio; proprie, muralis. A τείρω.

Τειρῶσθαι, f. ἴω, murum ædificio seu struo; (2) muro cingo; munio; communio; τετειρῶσθαι, munitus, Gl. V. muratus, p. part. pass. (3) pro ἀποτειρῶσθαι ἐρωμα τῷ στρατοπέδῳ, Thuc. Ab eod.

Τειρῶσθαι, ἥ, on, muralis, Gl. V. Ab eod.

Τειρῶσθαι, εἶσσα, on, muris bene cinctus, muris circumdatus. Τειρῶσθαι τε τειρῶσθαι, Il. 2, 559. Ab eod.

Τειρῶσθαι, u, τῶ, parvus murus; (2) munimentum; (3) domus, Hom. Dim. ab eod.

Τειρῶσθαι, aor. 1. inf. act. verbi τειρῶσθαι.

Τειρῶσθαι, ἄτος, τῶ, munimentum, munitio, propugnaculum. A τειρῶσθαι.

Τειρῶσθαι, u, ð, muri exstructio. Ab eod.

Τειρῶσθαι, u, ð, qui muros struit. Ab eod.

Τειρῶσθαι, muros depingo. Ex γράφω.

Τειρῶσθαι, murum erigo seu extruo.

Τειρῶσθαι, as, ñ, muri exstructio.

Τειρῶσθαι, u, ð, ædificator seu structor murorum. Ex τείρω, et δοῦμαι.

Τειρῶσθαι, u, ð, murorum destructor, R. Ex δαλῶμαι.

Τειρῶσθαι, u, ð, idem. Ex λύω.

Τειρῶσθαι, murum oppugno. Τί δὲ, τειρῶσθαι μοι διανοί; Aristoph. Nub. 481. A τειρῶσθαι, u, ð, idem quod τειρῶσθαι.

Τειρῶσθαι, as, ñ, muri oppugnatio. A τειρῶσθαι.

Τειρῶσθαι, ἥ, on, oppugnationi inserviens. A

Τειρῶσθαι, u, ð, ñ, muri oppugnator; (2) muri defensor, propugnator. A μέχομαι.

Τειρῶσθαι, ες, epith. citharæ Amphionis. A μέλος.

Τειρῶσθαι, as, ñ, muri exstructio; (2) cura extruendorum aut reficiendorum murorum. A

Τειρῶσθαι, u, ð, qui muros struit; (2) qui instaurandis seu reficiendis mœnibus præest. A ποίω.

Τείρω, εος, τῶ, murus; τείρω, mœnia; (2) locus quivis munitus, urbs, castellum, præsidium. A τείρω.

Τειρῶσθαι, ἥ, spectatio e muro, ut Helenæ, ap. Hom. cum certamen spectat.

Τειρῶσθαι, u, fut. ἴσω, muros custodio, custos sum in mœnibus constitutus. A

Τειρῶσθαι, ἄτος, ð, murorum custos.

Τειρῶσθαι, τῶ, oppidula. Dim. a τείρω.

Τειρῶσθαι, ἄτος, τῶ, murale tormentum, muralis machina, qua utuntur ad oppugnandos et subruendos muros. Quasi a τειρῶσθαι.

Τείρω, adv. pro τείρω.

Τέρε, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἐτέρε, a τίκτω.

Τεῖν, parere, peperisse, a. 2. inf. act.

Τεῖσθαι, peperisse, aor. 2. inf. med.

Τεῖσσι, dat. pl. Ion. et Poet. pro τέκεσσι, a τέκος.

Τέκετο, pro ἐτέκετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. τίκτω.

Τεκμαίρω, certis signis ostendo et probo; τεκμαίρομαι, conjicio, conjecto, arguor, Gl. V. item destino, ad finem perduco, a. 1. m. ἐτικμαίρομαι. Τεκμαίρω χεῖρ' ἵκασον, Pind. 'Ετικμαίροτο δὲ ἐκ τῶν ἄλλων ζῶων, Xen. 'Εκίνος ἐπὶ προσώποις τεκμαίρεται πύργων, Eur. Ph. 187.

ΤΕΚΜΑΡ, τῶ, finis, exitus rei; (2) signum, ostentum.

Τεκμαίρω, εως, ἥ, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, præsignum: Τεκμαίρωται, conjiciendum. A τεκμαίρω.

Τεκμαίρω, u, τῶ, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, Ph. certum signum. A τέκμαρ. Hinc

Τεκμαίρωται, certis conjecturis nitor, pronuncio,

ac probō. Τὸσαῦτα μὲν Ὀμηρὸς ἐτικμηρίων, *Thuc.*
 Τικμηρίωδης, εὖ, ὁ ἢ, constans signis, quæ τεκμήρια vocantur. Ab eod.
 Τικμηρίωσις, ἡ, documentum, argumentum.
 Τικμωρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis seu scopus quem quis in actionibus suis proponit; (3) testimonium, signum. Α τικμωρ.
 Τικνίδιον, τὸ, idem quod
 Τικνίον, α, τὸ, filiolus, filiola. Dim. a τέκνον.
 Τικνογόνιος, liberis gigno. Βόλομαι ὃν νεώτερας γαμῶν, τεκνογονεῖν, &c. 1 Tim. 5, 14.
 Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Α
 Τεκνογόνος, α, ὁ ἢ, liberis pariens. Ex τέκνον et γίνωμαι.
 Τεκνογονίω, liberis interficio.
 Τεκνοκτονία, ας, ἡ, gnatricidium, *Gl. V.* Μετὰ γέ τοι τὴν τεκνοκτονίαν Ἑρακλῆς φησὶ, *Longin.* 40. Α
 Τεκνοκτόνος, α, ὁ ἢ, liberorum interfectores seu interfectrix. Ex τέκνον et κτείνω.
 Τεκνολέτειρα, ας, ἡ, quæ liberos suos perdidit; (2) quæ liberos suos amisit; (2) τεκνολέτειρ ὡς τις ἀνδρῶν, *Soph. Elect.* 107.
 Τέκνον, α, τὸ, foetus, proles, filius vel filia. *Plur.* τέκνα, liberi, nati. Α τέκτω.
 Τεκνοποιῶ, ὦ, fut. ἥσω, liberos procreo; (2) filium adopto; pass. nascor. Α τεκνοποιός.
 Τεκνοποιήσονται, nascar, f. 1. ind. pass.
 Τεκνοποιητικός, ἡ, ὃν, liberis procreandis idoneus. Α τεκνοποιός.
 Τεκνοποιῶν, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio, *Ph.* Α
 Τεκνοποιός, α, ὁ ἢ, liberis procreans, foecundus. Τεκνοποιὸν ἔχουσα τὰς δι γὰρ πόσιν ἐν θαλάμοισιν, *Eurip. Troad.* 853. Ex τέκνον et ποίω.
 Τεκνοποιός, ον, ulciscens liberis, seu in liberis sibi factam injuriam. Α ποιή.
 Τεκνοποιήσας, α, ὁ, liberis perdens. Α βαιώ.
 Τεκνοποιῶν, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex τέκνον et ποίω.
 Τεκνοποιῶν, ας, ἡ, liberorum cædes seu occisio. Ex τέκνον et ποίω.
 Τεκνοποιῶν, ὦ, fut. ἥσω, liberos educo seu alo. Εἰ τεκνοποιῶν, 1 Tim. 5, 10.
 Τεκνοποιῶν, ας, ἡ, liberorum seu sobolis educatio. Α
 Τεκνοποιῶν, α, ὁ ἢ, liberis alens. Ex τέκνον et ποίω.
 Τεκνοποιῶν, α, ὁ ἢ, qui a liberis alitur.
 Τεκνοποιῶν, α, mater, *Soph. Trach.* 308. forma contracta ex τεκνοποιῶν τὰς δι γυναῖκας τεκνοποιῶν (sic legendum) ποίω, *Theophrast. apud Athen.* 1, 24, 31.
 Τεκνοποιῶν, ας, ἡ, liberorum devoratio. Α
 Τεκνοποιῶν, α, ὁ ἢ, liberorum devorator.
 Τεκνοποιῶν, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex ποίω.
 Τεκνοποιῶν, adv. per filium, opera filii. Α τέκνον.
 Τεκνοποιῶν, ὦ, liberis interficio. Α
 Τεκνοποιῶν, α, ὁ ἢ, liberis occidens seu interficiens.
 Τεκνοποιῶν, ὦ, fut. ὥσω, liberos procreo, genero, gigno; (2) liberos habeo, peperī; (3) adopto. Εἰ γὰρ τεκνοποιῶν παῖδ', ἀποκτενέῃ σ' ὁ φύς, *Eur. Ph.* 19. (4) τεκνοποιῶν, genero, gigno. (4) ἢ τεκνοποιῶν Διὸς βία θεῶν, *Eur. Phoc.* 875. Α τέκνον. Hinc
 Τεκνοποιῶν, α, τὸ, filius, proles.
 Τεκνοποιῶν, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio.
 Τέκνον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro τέκνον, a τέκτω.
 Τέκος, εὖ, τὸ, foetus, proles. Α τέκτω.
 Τεκνῶσα, α. 2. part. act. f. g. verbi τέκτω.
 Τεκταίνω, et τεκταίνωμαι, fabricor, struo, machinor, *Gl. V.* fabrefacio; (2) artem fabrilē exerceo; τεκτῶναι, struxit, aor. 1. med. pro ἐκτεκτῶναι. Ναυς τεκταίνονται, *Aristoph. Lys.* 677. Α τέκτων.
 Τεκτῶναι, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἐκτεκτῶναι, a τεκταίνω.
 Τεκτονάρχος, ὁ, architectus, fabrorum materialium præses, *Ath.*
 Τεκτονίδιον, α, τὸ, fabrica, *Gl. V.* Α

Τεκτονεύω, fabrico, *Gl. V.* Α τέκτων. Unde
 Τεκτονία, ας, ἡ, structura, opus fabrilē.
 Τεκτονικός, ἡ, ὃν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis seu lignariæ peritus est; τεκτονικόν, fabrica, *Gl. V.*
 Τεκτονικῶς, adv. ex artis fabrilis legibus.
 Τεκτονουργός, ὁ, architectus, *Hes.*
 Τεκτοσύνη, ης, ἡ, structura, seu ars fabrilis. Εὖ εἰδὼς τεκτοσύνην, *Od.* 5, 250. Α
 Τέκτων, ονος, ὁ ἢ, faber, faber lignarius, faber tignarius, materialis, *Gl. V.* ἕτεν τιφex quivis. Α τεύχω.
 Τέκτων, aor. 2. part. act. verbi τέκτω.
 Τελαρχία, ὡς, ὁ, lorum ensis, et ex quo scutum pendet; (2) vinculum, ligamen, fascia. Α τελαρχία. Hinc
 Τελαρμάνια, ὡν, αἱ, baltea coriacea, quibus armantur canes adversus feras.
 Τελαρμάνιζω, fascia involvo, *R.* Ab eod.
 Τελαρμάνιος, α, ὁ ἢ, ad cingulum et lorū pertinens. Ab eod.
 Τελαρχίης, α, ὁ, qui præest agmini seu legioni quæ τέλος, vocatur. Ex ἀρχή.
 Τελαρχία, ας, ἡ, præfectura τέλους.
 Τελαρχία, ας, ἡ, munus eorum qui curabant ut stercorea fimusque ex angiporis ejicerentur, et rivi averterentur. Α
 Τελαρχίης, α, ὁ, τελαρχίας munus habens. Ex τέλος et ἀρχή.
 Τελεῖσθαι, finiri, præ. inf. pass. verbi τελεῖω.
 Τελέης, perficiās, 2. sing. præ. conj. act.
 Τελεῖν, sunt, 3. pl. præ. ind. act. *Dor.* pro τελεῖν, a τελεῖω.
 Τελεῖω, sum, fio, orior, venio aliquo. Ἀσθύνει δ' ἐπὶ τοῖσι μεσσηπείοις τελεῖν, *Dion. Per.* 207. Α τελεῖω.
 Τέλι, dat. sing. contr. pro τέλει, a τέλος.
 Τελεῖται, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro τελεῖται, a τελεῖω, pro τελεῖω.
 Τελειογόνιος, ὡμαι, absolvor, perficior, *Ph.*
 Τελειογόνια, ας, ἡ, perfecta generatio. Α
 Τελειογόνος, α, ὁ ἢ, perfectum pariens. Ex τέλειος et γονή seu γόνος, *genitura.*
 Τελειοκαρπία, ὡ, ad maturitatem fructum perfero. Ex καρπός.
 Τελειοποιός, α, ὁ ἢ, perfectum reddens, seu perfectionem adferens. Ex ποίω.
 Τέλειος, α, ὁ ἢ, et τέλειος, εἰς, ἡ, perfectus, integer, eximius, de victimis, *Phil.* solidus, concinnatus, finitus, *Gl. V.* consummatus. τέλειος θύματα, hecatombe; τέλειον ἄρμα, currus in sacris ludis decertans. Α τέλειος.
 Τελειοεχίς, ἴδω, ἡ, versus seu versuum quorum primæ et ultimæ syllabæ connexæ esculentum aliquid, aut poculentum, aut vas seu utensile notant, *Soph.*
 Τελειοσυνή, ης, ἡ, perfectissima interpunctio, quum oratio ad perfectam sententiam pervenit, *R.* pro τελεῖω συνή.
 Τελεῖσθης, ητος, ἡ, perfectio, integritas; consummatio, *Ph.* Α τέλειος.
 Τελειοποιῶν, ὡ, f. ἥσω, perfectum edo partum; (2) perfectum fructum pario:
 Τελειοποιῶν, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. Α
 Τελειοποιός, α, ὁ ἢ, perfectum edens partum. Ex τέλειος et τέκτω.
 Τελεῖσθαι, 3. sing. præ. ind. pass. contr. pro τελεῖσθαι, a τελεῖω.
 Τελεῖω, ὡ, fut. ὥσω, perficio, finio, conficio, consummo, termino, *Ph.* (2) sacro, initio, *Gl. V.* τελεῖωμαι, perficior, *Gl. V.* τελεῖωμαι, definitum, *Ph.* perfectum, aor. 1. pass. part. τελεῖσθαι, perorare, *Ph.* aor. 1. act. inf. Τὸ ἔργον τελεῖσθαι, *Joann.* 17, 4. τὸν δόμον, *Act.* 20, 24. Ἐν σέσω τετελεῖσθαι ἡ ἀγάπη, 1 *Joann.* 4, 17. Ἦνα τελεῖσθαι ἡ γραφή, *Joann.* 19, 28. Ἄλλ' ὅδιν ἐργεῖ σοι τελεῖσθαι τὰδε, perfici, *Soph. Trach.* 1273. Α τέλειος.
 Τελεῖσθαι, 3. sing. præ. imperat. pass. pro τελεῖσθαι, a τελεῖω.
 Τελεῖται, 3. sing. præ. ind. pass. pro τελεῖται, a τελεῖω.
 Τελεῖω, perficio. Διὸς δ' ἐτελείετο βελή, *Il.* 1, 5. Ab eod.

Τελεῖσθαι, 2. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τελεῖω. Unde
 Τελεῖσθαι, ατος, τὸ, perfectio, consummatio.
 Τελεῖσθαι, adv. perfecte, absolute; (2) integre, plene; (3) prorsus, omnino.
 Τελεῖσθαι, gen. pl. a. 1. part. act. verbi τελεῖω.
 Τελεῖσθαι, εως, ἡ, perfectio, consummatio; (2) maturitas. Α τελεῖσθαι.
 Τελεῖσθαι, ὡ, ὁ, qu. dic. perfector, consummator, finitor; (2) qui baptismum consecrat et confert. Ab eod. Hinc
 Τελεῖσθαι, ὡ, ὁ, perficiendi vim habens.
 Τελεῖσθαι, τὰ, perfecti foetus, *Steph.* Α
 Τελεῖσθαι, ον, perfecte generatus, *Id.*
 Τελεῖσθαι, 3. sing. præ. opt. act. verbi τελεῖω.
 Τελεῖσθαι, ὡ, fructum ad maturitatem perfero; (2) ad frugem pervenio. *Theophr.* Ex τέλειος et καρπός.
 Τελεῖσθαι, ὁ, annus integer; (2) foetus qui justum mensium numerum in utero peregit. (1) ὅσους τελεῖσθαι ἐκφέρει δωδμήκτος ἔστος, *Soph. Trach.* 824. Α μήν.
 Τέλειον, adv. omnino, prorsus. Οἱ δὲ πολλοὶ τέλειον κατεφρόνουν, *Arrian.* (2) postremo. Α
 Τέλειος, εἰς, ἡ, perfectus, absolutus, integer, ad exitum perductus. Α τέλειος.
 Τελεῖω, ὡ, fut. ὥσω, absolvo, perficio; (2) voti compotem facio. Α præc.
 Τελεῖται, aor. 1. inf. act. verbi τελεῖω.
 Τελεῖται, a. 1. part. act. *Dor.* pro τελεῖται.
 Τελεῖται, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro τελεῖται.
 Τελεῖται, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τελεῖται.
 Τελεῖται, 2. pl. a. 1. conj. act.
 Τελεῖται, 3. sing. a. 1. conj. pass.
 Τελεῖται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
 Τελεῖται, sacrifico, sacra perago, *R.* Α τελεῖται.
 Τελεῖται, ὡ, fructum ad maturitatem perduco, fructum maturum habeo. Α
 Τελεῖται, α, ὁ ἢ, fructum ad maturitatem perducens, seu fertilis. Ex τελεῖται.
 Τελεῖται, ας, qui perficit quæ voluit seu destinavit.
 Τελεῖται, α, ὁ ἢ, finem imponens; (2) ultimus. Α τέλειος.
 Τελεῖται, ὡ, qu. dic. perficio opus; (2) perficio, conficio. Ἀλλὰ τελεῖται ἡ ἀγάπη τὴν, *Luc.* Α τελεῖται. Hinc
 Τελεῖται, ατος, τὸ, operis confectio seu absolutio, consummatio, (2) ultimus finis et fructus perfecti operis.
 Τελεῖται, ας, ἡ, perfectio seu effectio operis; (2) efficacia.
 Τελεῖται, ὡ, ὁ, ad perficiendum aptus. Α
 Τελεῖται, ὡ, ὁ, qu. dic. perfector vel effector operis; (2) efficax; (3) perficiens, perfectum reddens. Ex τέλειος et ἔργον.
 Τελεῖται, ὁ, vide τελεῖται.
 Τελεῖται, ατος, τὸ, vectigal, pensatio; tributum, *Ph.* (2) functio, *Ph.* Α τελεῖται.
 Τελεῖται, ὡ, ὁ, transactio, *Ph.* Α τελεῖται.
 Τελεῖται, 2. sing. aor. 1. imperat. act. v. τελεῖται.
 Τελεῖται, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro τελεῖται.
 Τελεῖται, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro τελεῖται.
 Τελεῖται, dat. pl. *Poet.* et *Ion.* pro τελεῖται.
 Τελεῖται, α, ὁ ἢ, nuptias perficiens; pro τελεῖται. Ex τελεῖται et γάμος.
 Τελεῖται, α, ὁ ἢ, foetum perficiens, prolificus, pro τελεῖται.
 Τελεῖται, ἡ, quæ res ad finem perducit.
 Τελεῖται, ον, efficiens seu afferens mortem, *Nonn.*
 Τελεῖται, fut. 1. ind. act. *Poet.* pro τελεῖται, a τελεῖω.
 Τελεῖται, α, τὸ, locus in quo fit initiatio, sacrarium. Α τελεῖται.
 Τελεῖται, ὡ, ὁ, finitor, perfector; (2) initiator.
 Τελεῖται, ὡ, ὁ, perficiendi vim habens; (2) initiatorius, mysticus. Α præc.
 Τελεῖται, ας, ατος, τὸ, perfectio, consummatio.

Τεράτολογία, ὁ, idem cum τερατολόγος, *Suid.*
 Τερατολόγος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, qui de monstris et prodigiis loquitur. Ex τέρως et λόγος.
 Τερατοποιῶν, ὦν, fut. ἴσω, prodigia vel miracula facio. *A.*
 Τερατοποιός, ὦν, ὁ δὲ ἡ, prodigia et miracula faciens. *Gl. V.* monstrificus. *A. παῖς,*
 Τερατοσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex portentis, haruspicina.
 Τερατοσκοπός, ὦν, ὁ δὲ ἡ, qui portenta interpretatur, haruspex; hariolus, *Soph. Œd. Tyr.* 605.
 Τερατοτοκίᾳ, ὦν, f. ἴσω, monstrum pario, portentosum edo fetum.
 Τερατοτοκία, ας, ἡ, partus monstruosus. *A.*
 Τερατοτόσιος, ὦν, ὁ δὲ ἡ, monstra pariens. Ex τέρως et τίκτω.
 Τερατογῆν, monstrosa et prodigiosa efficio.
 Τερατογῆν, ας, ἡ, effectus prodigiosi operis, rei prodigiosæ; (2) opus prodigiosum, vel etiam facinus portentosum. *A.*
 Τερατογῆς, ὦν, ὁ δὲ ἡ, monstrificus, monstra et prodigia edens seu efficiens. Ex ἔργον.
 Τερατοδῆς, ὦν, ὁ δὲ ἡ, portentosus, monstrosus, pro prodigio habendus. *A. τέρως.*
 Τερατοδῶς, adv. monstrose.
 Τερατοπός, ὦν, ὁ δὲ ἡ, monstrosus ad spectu, prodigiosus, portentosus. Ex τέρως et ὦψ.
 Τερεβινθίζω, terebinthinæ resinæ similis sum.
 Τερεβινθίνος, ἰνῆ, ἰνῶν, terebinthinus. *A.*
 ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ας, ἡ, terebinthus.
 Τερεβινθῶδης, ἑς, terebinthinus.
 Τέρεινα, tenera; fem. a τέρην.
 Τερενιότερος, ας, ἰον. ἡ, on, tenerior.
 Τέρεινον, tectum. Κεῖνον τὰ πασάων ὑπὲρ τέρεινον, *Eurip. Orest.* 1371. Vide τέρεινον.
 Τέρεινα, tenerum, acc. sing. a τέρην.
 Τερενιόλακμος, ὦν, ὁ δὲ ἡ, molles capillos habens. Ex τέρην et πλόκαμος.
 Τερενιόροος, ὦν, gen. οὐς, tener, pulcher.
 Τερενιόχρεος, ὦν, οὐς, idem.
 Τερεσιζῶ, cantum edo, sono; lascive canto, garrio, cantillo. *A. τεσιζῶ.* Hinc
 Τερεσιζα, ὦν, οὐς, cantus, sonus musicus, ut avium, &c. (2) cantus mollis; (3) nugæ sonoræ, fallaces, argutæ, verba inania, ludicra.
 Τερεσιζα, ὦν, ὁ, idem.
 Τερεσιζα, ὦν, τὸ, terebellum, terebella. Dim. a τέρεινον, ὦν, τὸ, terebra vel terebrum. *Odyss.* 5, 246. *A.*
 ΤΕΡΕΩ, ὦν, fut. ἴσω, terebro, torno; (2) vulnero.
 Τερεωνίζομαι, a tereidine infestor. *Gl. V.* vermiculor. *A.*
 Τερεων, ὦν, ὁ, teredo, vermis lignum terebrans seu rodens. *A. τέρειν.*
 Τέρην, τέρεινα, τέρην, tener, tenellus, mollis, qui facile atteritur. *A. τέρειν.*
 Τερεσία, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio; (2) gardiendi subtilitas. *A. τερεσιῶν.*
 Τερεσιῶν, ὦν, οὐς, τὸ, idem. Ab eod.
 Τερεσιῶν, ὦν, ὁ, præstigiator. *A. τέρεινον.*
 Τερεσιῶν, vel τερεσιῶν, præstigiis illudo, incanto, imposturis utor; τερεσιῶν, argutantes.
 Τερεσιῶν, ας, ὦν, epith. funis, ad summam veli partem nexus. *A.*
 Τέρεινον, ὦν, τὸ, artemo; (2) funis quo utrinque velum trahitur; (3) proprie antennæ summum extremumque jugum; metaph. summitas. *A. τέρειν.*
 Τερεωνή, locus in prora, unde in mare prospicit proreta, *V. L.*
 ΤΕΡΜΑ, ὦν, οὐς, τὸ, terminus, meta, finis; adv. tandem, ad extremum; inservit periphrasi. Τέρμα τῆς σωτηρίας, salus, *Soph. Œd. Col.* 725. Hinc
 Τερματίζω, fut. ἴσω, termino, finio, ad extremum perducō.
 Τερμῖς, ὁ, (ξὺς) terminalis, *E. M.*
 Τερμῖνος, ὦν, ὁ δὲ ἡ, arbor, vulgo τερεβινθός. (2) tumor seu tuberculum in quo pustula nigra eminet.
 Τερμῖνος, ὦν, ὁ, ad pedes usque demissus, talaris, *Il.* 16, 803. *A. τέρμα.* Unde

Τέρμῖς, ἰα, ἰον, finalis, terminalis, ultimus.
 Ἐμοὶ τερμῖαν ἄγων ἤμειον, *Soph. Antig.* 1331.
 Ἐλθόντι χώραν τερμῖαν, regionem mihi fatalem, *Id. Œd. Col.* 85.
 Τέρμῖς, ἡ, idem quod τέρμα, item pes, *Hes.*
 Τερμῖος, ad finem curro, *Man.*
 Τερμῖνος, ἰα, ἰον, finalis, ultimus, extremus, *Æsch. Pr.* 117. *A.*
 Τέρμων, οὐς, ὁ, terminus. Τερμῖον Ἀτλαντικῶν, *Eurip. Hippol.* 3. Τερμῖον βίη, *Id. Phæn.* 1361. *A. τέρμα.*
 Τέρπει, 2. sing. præ. imperat. pass. *Ion.* pro τέρπει, a τέρπει.
 Τερπίσθω, 3. sing. præ. imperat. pass.
 Τερπίτω, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro τέρπειτω.
 Τερπικράντος, ὦν, ὁ, fulmine gaudens; Jovis epith. *Il.* 1, 419. Ex τέρπειμα.
 Τερπνίστος, ὦν, on, jucundissimus, superl. irregular. a
 Τερπνός, ὦν, on, delectationem et voluptatem adferens; jucundus, delectabilis, *Ph.* *A. τέρπει.* Hinc
 Τερπνότης, ὦν, ὁ, jucunditas, suavitas.
 Τερπνός, adv. jucunde.
 Τερπίμην, præ. opt. pass. verbi τέρπει.
 Τερπόμενοι, nom. pl. præ. part. med.
 Τέρποντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro τέρποντο.
 Τέρπει, 2. sing. præ. imperat. pass. *Att. et Ion.* pro τέρπει, a
 ΤΕΡΠΩ, fut. ψω, delecto, oblecto, exilaro, juvo; τέρπειμαι, delector, gaudeo. Διὰ νόμα πτηνοῖσι μῦθος ἀδαπάνως τέρψω φρένας, *Eur. Or.* 1165.
 Τερπῶν, ὦν, ὁ, delectatio, oblectatio. *A. τέρπει.*
 Τερπῶν, arefacio, siccō, *Il.* 16, 519. *A. τέρπει.*
 Τέρπει, 3. sing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro τέρπει, a τέρπει.
 Τέρπει, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro τέρπει, a τέρπει.
 Τέρπει, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion. et Att.* pro τέρπει, a τέρπει.
 Τέρπει, ὦν, ὁ, siccitas, arefactio, *Jul. Ep.*
 ΤΕΡΠΩ, arefacio, siccō; τέρπειμαι, areresco, arefio. *Od.* 5, 152.
 Τερπῶν, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi τέρπει.
 Τέρπει, aor. 1. part. act. neut. gen.
 Τερπῶν, ὦν, ὁ, delectans seu oblectans homines. Ex τέρπει et βροτός.
 Τερπῶν, ὦν, ὁ, animam oblectans, suavis; (2) voluptuarius.
 Τέρπει, ὦν, ὁ, delectatio, voluptas. *A. τέρπει.*
 Τερπῶν, ὦν, ὁ, Terpsichore; una Musarum.
 Τερπῶν, ὦν, ὁ, ὁ, vel τερπῶν, ὦν, tripudius se vel alios oblectans.
 Τέρπει, contero, domo, *V. L.*
 Τέρπει, ὦν, τὰ, quatuor.
 Τεσσαράβοις, ὦν, ὁ δὲ ἡ, quatuor boves æquans, v. gr. pretium; (2) quatuor boum coriis factum, ut scutum. Ex τέσσαρες et βῆς.
 Τεσσαρακάδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.
 Τεσσαρακαδικῶν, ὦν, quatuordecim palmos æquans. *A. δάρον.*
 Τεσσαρακαδικῶν, αἶα, αἶον, decimum quartus.
 Τεσσαρακαδικῶν, ὦν, quatuordecim annos habens. Ex τέσσαρες, δέκα, et ἔτος.
 Τεσσαρακονθήμερος, ὦν, quadraginta dies durans. *Ab ἡμέρα.*
 Τεσσαράκοντα, sive τετταράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. *A. τέσσαρες.*
 Τεσσαρακονταίτης, ὦν, ὁ, vel τεσσαρακονταίτης, ὦν, ὁ δὲ ἡ, qui quadraginta annorum est, quadragenarius. Ex τέσσαρες et ἔτος. Hinc
 Τεσσαρακονταίτης, ας, ἡ, quadraginta annorum spatium.
 Τεσσαρακονταίτης, αἶα, αἶον, qui fit intra dies quadraginta, seu die quadragesimo. *A. τεσσαράκοντα.*
 Τεσσαρακονταίτης, sive τετταρακονταίτης, adv. quadragies. Ab eod.
 Τεσσαρακονταίτης, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta octo.
 Τεσσαρακονταίτης, ὦν, ὁ δὲ ἡ, qui quadraginta cubitorum est.
 Τεσσαρακονταίτης, ὦν, ὁ, numerus seu tempus quadraginta dierum.

Τεσσαρακονταίτης, οἱ, αἱ, et τεσσαρακονταίτης, τὰ, quadraginta tres vel tria.
 Τεσσαρακονταίτης, ὦν, ἡ, navis quadraginta ordinum, *R.* Ex τεσσαράκοντα et ἱεῖσω.
 Τεσσαρακονταίτης, ὦν, on, quadraginta passus æquans. Ab ἔργον.
 Τεσσαρακονταίτης, vel τετταρακονταίτης, ὦν, ὁ, qui quadraginta annorum est. Ex ἔτος.
 Τεσσαρακονταίτης, αἶα, αἶον, qui quadragesimo die aliquid facit. *A.*
 Τεσσαρακονταίτης, ὦν, on, quadragiesimus. *A.*
 ΤΕΣΣΑΡΕΣ, vel τέσσαρες, οἱ, αἱ, et τέσσαρες, vel τέτταρα, τὰ, quatuor; (2) quaterni.
 Τεσσαρεσκαιδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.
 Τεσσαρεσκαιδέκατος, ας, ὦν, decimum quartum annum agens, *Arct.*
 Τεσσαρεσκαιδέκατος, Sabbatiani, qui non die Dominica, ut reliqui Christiani, sed quarta decima luna, Pascha cum Judæis celebrabant. *A. τεσσαρεσκαιδέκα.*
 Τεσσαρεσκαιδέκατος, ὦν, on, quartus decimus.
 Τέσσαρες, οἱ, αἱ, et τέσσαρες, τὰ, quatuor, *Ion.* pro τέσσαρες.
 Τεσσαρεσκαιδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, *Ion.* pro τεσσαράκοντα.
 Τετταράκοντα, nom. pl. perf. part. pass. verbi τάσσω. Hinc
 Τεταγμένως, adv. ordinate, servato certo ordine, *Gl. V.* ex ordine; (2) stato tempore, seu statis temporibus, statis vicibus.
 Τεταγών, *Ion.* pro ταγών, aor. 2. *A. τάζω.*
 Τέτακας, 2. sing. perf. ind. act. verbi τείνω.
 Τέτακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi τάσσω, ordino.
 Τέταλμαι, perf. ind. pass. verbi τέλλω.
 Τετακμῶν, adv. moderate ac parce.
 Τετανός, ὦν, on, laborans τετανῶν, cuius musculi ita rigent ut flecti nequeant. *A. τίτανος.*
 Τετανός, ὦν, ὁ δὲ ἡ, tentiginem referens; tentiginosus. Ex τίτανος et ἰδῶς.
 Τετανός, ὦν, ὁ δὲ ἡ, qui laxo est capillo, promissos crines habens, hirsutus; *Plat.*
 Τετανός, ὦν, on, tentus, extensus, porrectus, promissus; (2) glaber, lævis, æqualis; *Nic. Al.* 464. *A. τείνω.*
 Τέτανος, ὦν, ὁ, distentio, æqualis et perpetua totius corporis convulsio, *Gl. V.* tentigo; *Aristoph. Lysistr.* 560. Ab eod.
 Τετανός, reddo τετανός, i. e. rugas tollo, *Χρῶτα ῥύπτει τετανός, Diosc.* *A. τετανός.*
 Τετανός, 3. pl. perf. ind. pass. verbi τείνω.
 Τετανός, ὦν, τὸ, vim habens extendendi et erugandi cutem, in primis faciei.
 Τετανός, ὦν, ὁ, idem. *A. τετανός.*
 Τεταράγμα, perf. ind. pass. verbi ταρασσω.
 Τεταράγμους, turbate, confuse, inordinate.
 Τεταράγμους, aor. 2. part. med. *Ion.* pro τεταράγμους, a τέρπει.
 Τεταράγμους, 1. pl. aor. 2. conj. med. *Dor.* et *Ion.* pro τεταράγμους, a verbo eod. *Il.* 23, 9.
 Τεταράγμους, in quatuor divido. *A. τέταρτος.*
 Τεταράγμους, febre quartana laboro.
 Τεταράγμους, αἶα, αἶον, qui quarto die aliquid agit, aut patitur, quatruiduanus, quartanus. Ab eod.
 Τεταράγμους, ὦν, τὸ, quarta pars, quadrans.
 Τεταράγμους, ας, ὦν, quadrantarius, ex *Gl. V.* *A. præc.*
 Τεταράγμους, pro τεταράγμους, *Pol.*
 Τεταράγμους. Hinc ὁ τεταράγμους, quantarius, *Gl. V.* *A. τέταρτος.*
 Τεταράγμους. Hinc τεταράγμους, quater, *Ph. aor. 1.* conj. pass. *A. λόγος.*
 Τέταρτος, ὦν, on, quartus. *A. τέσσαρες.*
 Τέταρτος, adv. quarto gradu vel loco, *Steph.*
 Τέταρτος, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro τέταρτος, a τείνω.
 Τέταρτος, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro τεταράγμους, a τάσσω.
 Τέταρτος, perf. ind. med. verbi τέλλω.
 Τεταράγμους, perf. part. pass. f. g. a τεταράγμους.
 Τεταράγμους, perfectus est, 3. sing. perf. ind. pass.
 Τέταρτος, perfecit, 3. sing. perf. ind. act.

Τετλεισμένος, *peractum*, perf. part. pass. n. g.
 Τιτυνημένος, acc. sing. perf. part. pass. pro
 τιτυνημένος, a τυγχάνω, pro τίσχω.
 Τεττεύχεται, *fabrefacti sunt*, 3. pl. perf. ind.
 pass. Ion. pro τιτυνημένοι εἰσι. Ἡ δὲ ταῦτά
 γὰ πάντα τιτεύχεται, i. e. Certe jam hæc
 ipsa te advenerunt, Il. 14, 53.
 Τεττημένους, adv. artificiose, cum arte exqui-
 sita. A τεχνάω.
 Τέττηκα, perf. ind. med. verbi τέττω.
 Τεττηρηκας, 2. sing. perf. ind. act. v. τηρέω.
 Τεττηρημένος, adv. cum magna observatione,
 accurate. A τηρέω.
 Τεττήμαι, *punitus sum*, perf. pass. ind.
 Τεττήμι, voc. sing. part. perf. pass. v. τίω.
 Τεττήσων, cruciati sunt, 3. dual. perf. ind. pass.
 Τεττηκότες, nom. pl. part. perf. act.
 Τεττήναι, nom. pl. perf. part. pass. verbi τίω.
 Τεττημένον, perf. part. pass. n. g. verbi τιμάω.
 Τεττησθῆναι, honoratum esse, perf. inf. pass.
 Τεττηται, honorata est, 3. sing. perf. ind.
 pass.
 Τέτλα, 3. sing. præ. imperat. act. per *Apocor.*
 pro τίταλθι, a verbo τίτλημι pro τλάω.
 Τέτλαα, toleravi, perf. ind. act. per *Syncor.* et
 Ion. pro τίτληκα.
 Τέτλαιν, præ. opt. act. verbi τίτλημι.
 Τετλάμεν, præ. inf. act. Ion. pro τετλάναι.
 Τετλάναι, præ. idem, sed regulariter.
 Τέτληκα, perf. ind. act. verbi τλήμι seu τλάω.
 Τέτληνς, perf. part. act. Ion. pro τετληνός.
 Τέτμη, 3. sing. præ. conj. act. verbi τέττω.
 Τέτμηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi τέμνω.
 Τετμημένον, incisum, acc. sing. perf. part. pass.
 Τέττω, invenio, offendo, nanciscor, Il. 6, 374.
 Od. 5, 58. Ὅς δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
 Hes. Theog. 610. A τέμνω.
 Τίτωκε, 3. sing. perf. ind. med. verbi τίτω.
 Τίτωκινς, gen. sing. perf. part. med. f. g. Ion.
 pro τίτωκίνας.
 Τεττωκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω.
 Unde
 Τεττωμηνότως, adv. audacter, nihil metuens.
 Τίτωρα, *incidit*, perf. ind. med. verbi τέμνω.
 Τίτωρε, nom. dual. Ion. pro τίτωρες, vel pro
 τίτωρα, quatuor, nom. plur. itid. Ion. pro
 τίτωρα, vel pro τίτωρα, venavi, perf. ind.
 med. verbi τέμνω.
 Τίτωρες, οἱ εἰ αἱ, et τίτωρα, τὰ, Poet. pro τί-
 τωρες.
 Τίτωρα, in compositione est idem quod τίτωρα,
 quatuor, seu adv. quater.
 Τετραδάμων, onos, οὗ δὲ ἡ, quadrupes; (2) qua-
 drijugus. (1) Διὸς δὲ λεχίον ἐπὶ τῆς τετραδά-
 μοις γυνίος, Eurip. Hel. 381. (2) τετραδάμονες
 ἵπποι, Id. El. 476. Ἀρμασι καὶ ψαλίοις τε-
 τραδάμοις μόνωχα πῶλον, Id. Phoen. 799.
 (1) τετραδάμοσιν ἐν χελίοις τεύχεσι χρημισταμένω,
 Id. Ibid. 815. Ex τίτωρα et βαίνω.
 Τετραδέκιοις, οὗ δὲ ἡ, vid. τεσσαράδεκιοις, Φάλα
 μωνόγληνα, σάκει ἴσα τετραδέκιοις, Call. in Di-
 an. 53.
 Τετράδεις, οὗ δὲ ἡ, idem. Ex τίτωρα et βῆς.
 Τετράγλωσσος, οὗ δὲ ἡ, quadrilinguis, Gl. V.
 Ex τίτωρα et γλῶσσα.
 Τετραγλώχιν, inos, οὗ δὲ ἡ, quatuor cuspides seu
 angulos cuspidatos habens; quadrata forma.
 Καὶ οὗ τετραγλώχιν μνηλοσσοῖς Μαϊάδος Ἐρμῆ,
 Antholog. 4.
 Τετραγυῖδες, οὗ δὲ ἡ, quatuor malas habens.
 Τετραγυμμάτος, οὗ δὲ ἡ, quatuor literis con-
 stans. Ex τίτωρα et γράμμα.
 Τετραγυμμος, οὗ δὲ ἡ, idem et ex iisd.
 Τετραγυῖος, οὗ δὲ ἡ, qui quatuor jugerum est.
 Hinc τὸ τετραγυῖον, οὗ, quatuor jugera; (2)
 diurnus labor aratori propositus. Νεῖον
 (novale) τετραγυῖον, Call. in Dian. 176. Ex
 γυῖα.
 Τετραγωνίαι, αἱ, e quadrante intueor.
 Τετραγωνία, ας, ἡ, arboris cujusdam nomen,
 quadrangularis, vel quadrantal. Hinc
 Τετραγωνίζω, f. ἰσά, in quadratam formam re-
 digo. Gl. V. quadro. Hinc
 Τετραγωνισμός, οὗ, δὲ, quadratio, quadratura.
 Τετραγωνοσφύροντος, οὗ, ἡ, quadrato ore effectus,
 pictus, &c. Herodot. A πρόσωπον.

Τετράγωνος, οὗ, δὲ ἡ, quadrangulus, quadra-
 tus, *metaph.* perfectus, constans. A γωνία.
 Τετράδα, acc. sing. a τετράς.
 Τετραδακτύλιαιος, αἰα, αἰόν, quatuor digitorum
 spatium explens, semidigitalis.
 Τετραδάκτυλος, οὗ, δὲ ἡ, quatuor digitos ha-
 bens.
 Τετραδερχία, ας, ἡ, munus ejus qui quatuor
 λόχοις præest. Ex τετράς et ἀρχή.
 Τετραδερχῆμαι, a tetrarchis regor vel admin-
 istror. A præc.
 Τετραδῖον, et τετράδιον, οὗ, τὸ, quaternio. A
 τετράς.
 Τετραδιστής, οὗ, δὲ, qui ærumnosam degit vitam.
 Ab eod. eo quod Hercules quarto die men-
 sis natus multas ærumnas exantlare coactus
 fuit. A τετράς. Unde
 Τετραδίσται, ὧν, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in
 festo Paschatis jejunarent, seu feria quarta.
 Τετραδερχμῖον, οὗ, τὸ, nummus, valens quatuor
 drachmas. Gl. Vet. tetradrachmum. Ex
 τ. et δραχμή.
 Τετραδερχμῖος, οὗ, δὲ ἡ, qui pretii quatuor
 drachmarum est. Ex iisd.
 Τετραδύμος, οὗ, δὲ ἡ, quadrigeminus; (2)
 quadrifidus. Ex τίτωρα et διδύμος.
 Τετραδύρος, οὗ, δὲ ἡ, quatuor palmarum. Ex
 δῦρον, palmus.
 Τετραίλις, κοῦ, δὲ ἡ, idem quod
 Τετραίλικτος, οὗ, δὲ ἡ, quatuor voluminibus
 tortus, quater circumvolutus, tortuosus;
 Nonn. P. 4, 35. Ab ἱλίσσω.
 Τετραετηρία, ας, ἡ, quadriennium, Gl. Vet. A
 τετραετηρος. Hinc
 Τετραετηρίδος, ἡ, ὄν, quadriennialis, quadriennio
 recurrens.
 Τετραετηρίς, ἰδος, ἡ, quadriennium, Gl. V.
 Τετραετηρός, οὗ δὲ ἡ, quadriennius, quadriennis:
 Τετραετής, ἰος, οὗ δὲ ἡ, sive τετραετηρος, οὗ, δὲ, qui
 quatuor annorum est. Gl. V. quadrimus,
 quadriennis. Ex τίτωρα et ἔτος.
 Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium. A præc.
 Τετραέζυγον, οὗ, τὸ, quadriga. A
 Τετραέζυξ, ἴγος, οὗ δὲ ἡ, qu. dic. quadrijugis;
 τετραέζυγος, quadrijugi, Gl. V. (2) quadru-
 plex. Ex τίτωρα et ζεύγνυμι.
 Τετραέζω, proprie, de gallinarum voce, cum
 ova parturiunt.
 Τετραέζων, fræni genus, V. L.
 Τετραήμερος, οὗ, δὲ ἡ, qu. dic. quadriduanus,
 quatuor dies durans; τετραήμερον, quadri-
 duum, Gl. V. Ex τίτωρα et ἡμέρα.
 Τετραβίλυμος, οὗ, δὲ ἡ, quatuor habens fun-
 damenta, seu quadruplex, Il. 15, 479. Ex
 βίλυμον.
 Τετραβύρος, οὗ, δὲ ἡ, quatuor habens fores,
 quadriforis. Ex τύρα.
 Τετραίνα, fut. τένησ, perforo, terebro, aor. 1.
 τέτηνα, τετηρήμιος, perforatus; perf. part.
 pass. Il. 22, 396. Od. 5, 237. A τετράω.
 Τετραίππον, οὗ, τὸ, quadriga, Gl. V. Ex ἵππος.
 Τετρακαίδεκάτης, οὗ, δὲ, vel τετρακαίδεκάτης,
 ἰος, οὗ δὲ ἡ, qui quatuordecim annorum est.
 Ex τίτωρα, δὲ, δέκα, et ἔτος.
 Τετρακῖων, quadricornium. Ex τίτωρα et
 κίρας.
 Τετρακίφαλος, ὄν, quatuor capita habens. A
 κεφαλή.
 Τετρακῖς, adv. quater. A τίτωρα.
 Τετρακισμῖναι, αἱ, α, quadragies mille.
 Τετρακισχίλιαι, αἱ, α, quatuor millia.
 Τετρακῖναι, onos, οὗ δὲ ἡ, quatuor columnis fultus.
 Τετρακλίνος, οὗ, δὲ ἡ, quatuor lectos habens.
 A κλίνη.
 Τετρακνῆμος, Ion. pro τετρακνήμος, οὗ, δὲ ἡ,
 quatuor habens radios, Pincl. Ex κνήμη.
 Τετρακνήμων, idem quod τετρακνήμος, Pind.
 Τετρακόλος, οὗ, δὲ ἡ, quadrupes. A κῶλον.
 Τετρακοῖς, Ath.
 Τετρακόρυμδος, οὗ, δὲ ἡ, quaternos corymbos
 habens.
 Τετρακόσιοι, αἱ, α, quadringenti, α, α. A τί-
 τωρα. Hinc
 Τετρακοσιστής, ἡ, ὄν, quadringentesimus.
 Τετρακότυλος, quatuor cotylas capiens, Ath.
 Τετρακτύς, ὄν, ἡ, quaternio, id est numerus

quaternarius. Per hunc Pythagorici jura-
 bant, intelligibile mundi exemplar innu-
 entes. Vid. Platonis *Timæum*. A τετράς.
 Τετράκυκλος, οὗ δὲ ἡ, quatuor circulis seu orbi-
 bus constans; (2) quatuor rotas habens.
 Τετρακύκλος, οὗ, δὲ ἡ, quatuor membra habens.
 Ex κύλον.
 Τετρακύριος, οὗ, δὲ, saltatio Herculi sacra.
 Τετράλινον, τὸ, monile, quadruplici filo unio-
 num.
 Τετραλίξ, herba quædam, *Theoph.*
 Τετραλογία, ἡ, quatuor δράματα, *Diog. L.*
 Τετραμερής, ἰος, οὗ δὲ ἡ, quadrupartitus. Gl. V.
 quadrimembris. Ex μέρος.
 Τετραμερῶς, adv. quadripartito, quadrifariam.
 Τετραμέτρητος, quatuor metretas capiens, *Ath.*
 Τετραμέτρος, οὗ, δὲ ἡ, qui est quatuor metro-
 rum. Ex μέτρον.
 Τετραμηνίαιος, quadrimenstruus, Gl. V. A μήν.
 Τετραμνῖος, οὗ, δὲ ἡ, idem.
 Τετραμνῖον, τὸ, quatuor mensium spatium,
Steph.
 Τετραμμαί, perf. ind. pass. verbi τρέπω.
 Τετραμμένον, versatum, perf. part. pass. n. g.
 Τετραμνῆς, et τετραμηνίος, qui quatuor mina-
 rum est. Ex τίτωρα et μῖνα, mina.
 Τετραμοῖρος, ὄν, quadruplum accipiens. Hinc
 Τετραμοῖρία, ας, ἡ, quadrupla portio, quarta
 portio. Ex μοῖρα.
 Τετραμορφος, οὗ, δὲ ἡ, quadriformis, Gl. V. A
 μορφή.
 Τετραοντιῖος, αἰα, αἰόν, quartam partem æ-
 quans, R. A τετράς.
 Τετραονκτία, ας, ἡ, quadrinoctium, Gl. Vet.
 Ex τίτωρα et νύξ.
 Τετραέζος, οὗ, δὲ ἡ, quaternas furcas seu fissu-
 ras habens. Ex ζεύξω, acuo.
 Τέτριξ, avis quædam gallo similis. Ἡ δὲ τέτριξ,
 ἣν καλεῖσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἕραγα, *Aristot.*
 Τετραοδία, ας, ἡ, quadrivium, Gl. V. A
 τετραοδῶν, οὗ, τὸ, idem, Gl. V. Ab ὁδός.
 Τετραόρηνος, ὄν, quatuor passus habens. Ab
 ὀρηνία.
 Τετραορία, ἡ, certamen quadrigarium. A
 Τετραόρος, οὗ, δὲ ἡ, quadrijugus; in quo qua-
 tuor equi juncti sunt; (2) quadrupes. (1)
 τετράορον ἄρμα, quadrigæ. (2) τετράορον
 φάσμα ταύρα, *Soph. Trach.* 508. Ex ἀίρω.
 Τετραπῶλαι, adv. qu. dic. quater olim, i. e.
 ante multa tempora; jamdudum.
 Τετραπῶλαιος, ὄν, quatuor palmos habens.
 Τετραπίδος, οὗ, δὲ ἡ, quadratus, quadrangulus.
 Ex πῖδον.
 Τετραπῆχυν, eos, οὗ δὲ ἡ, qui quatuor cubitorum
 est.
 Τετραπλασιάζω, fut. ἄσω, quadruplico. A
 Τετραπλάσιος, ἰα, ἰον, quadruplus. A τίτωρα,
 vel τίτωρα, per *Sync.* τίτωρα.
 Τετραπλασίον, onos, οὗ δὲ ἡ, quadruplo major seu
 amplior. A præc.
 Τετραπλήρης, οὗ, δὲ ἡ, qui quatuor jugerum
 est. Ex πλῆρον.
 Τετραπλευρος, οὗ, δὲ ἡ, quatuor latera seu cos-
 tas habens, Gl. V. τετραπλευρον, quadrilate-
 rum. Ex πλευρά.
 Τετραπλῆ, adv. quadrupliciter. A
 Τετραπλῆς, ὄν, ὄν, contr. τετραπλῆς, ἡ, ὄν, qua-
 druplus. A τίτωρα.
 Τετραπλῶς, adv. quadrifariam, Gl. V. A præc.
 Τετραπῆς, οὗ, δὲ, quatuor habens spiracula. Ex
 πνῶ.
 Τετραποδῆδον, adv. more quadrupedum.
 Τετραποδῆτι, quatuor pedibus, *Suid.*
 Τετραποδῆτι, adv. more quadrupedum. Διὰ
 τὸ τὰς μὲν ἄλλας πόδας, εἰ μὴ τετραποδῆτι τρέ-
 πον τινα προσπλεῖόμενοι βιάζονται, *Polyb.* 5,
 60.
 Τετραποδίξω, incedo ut quadrupes, quaternis
 pedibus ingredior. Gl. V. quadrupedo. A
 τετραπῆς. Hinc
 Τετραποδιστής, οὗ, δὲ, quadrupedum more gre-
 diens aut vivens.
 Τετραποδίς, adv. idem quod τετραποδῆδον.
 Τετραπόλις, ἰως, ἡ, quatuor urbes habens.
 Τετραπόλος, οὗ, δὲ ἡ, quater aratro versus.
 Ex πόλις.

Τετράπορος, *u*, δ *ξ* *ή*, quatuor meatus seu foramina habens.
Τετραπύς, *u*, δ *ξ* *ή*, quadrupes.
Τετράπους, *o*des, δ *ξ* *ή*, idem.
Τετραππας, *u*, δ *ξ* *ή*, idem.
Τετραπρόσωπος, *u*, δ *ξ* *ή*, quadruplicem faciem habens. Ex *πρόσωπον*.
Τετράπτερος, *u*, δ *ξ* *ή*, quaternas gerens pinnas. Ex *τ*. et *πτερόν*.
Τετραπτερυλλίς, *i*dos, *h*, locusta, *Aristoph. Ach.* 877. Ex *iisd.* quod quatuor habet alas.
Τετράπτερος, quaternas pinnas gerens, *Ath.*
Τετράπτερος, *o*n, quadruplex. A *πτερυχ*.
Τετράπυλος, *u*, δ *ξ* *ή*, quatuor portas habens. Ex *πύλη*.
Τετραπυργία, *h*, proprie quatuor turres, ædificatio quatuor turribus constans, deinde castellum seu villa magnificentior et amplior. A *πύργος*.
Τετραπύγων, nomen herbæ, *Diosc.*
Τετραπυλία, *as*, *h*, quadrigæ. A *πῶλος*.
Τετράρριδος, *o*n, quatuor radios habens. *Epith. rota*.
Τετράρριμος, *o*n, quatuor numeris seu pedibus constans.
Τετράρριμος, vel *τετράρριμος*, *u*, δ *ξ* *ή*, quadrjugis, quatuor temones habens.
Τετραρχία, *ai*, sum tetrarchia. *Τετραρχῶντος* *τῆς* *Γαλιλαίας* *Ἡρώδης*, *Luc.* 3, 1. A
Τετράρχης, *u*, δ *qui* quatuor *λόχοις* præstat, tetrarcha; (2) regium imperium sine nomine habens regio. Ex *ἀρχή*.
Τετραρχία, *as*, *h*, tetrarchæ imperium. A *præc.*
Τετραρχικός, *h*, δ*n*, tetrarchicus; (2) ad tetrarcham vel tetrarchiam pertinens. Ab eod.
Τετράς, *i*dos, *h*, quaternio. *Ἀνορίας* *ἢ* *ἀμπλακῶν* *ἐν* *τέτρασιν* *παίδων* *γυίοις*, *Pindar. Olymp.* 8, 89. A *τίσσαρες*, vel *τίτταρα*.
Τετρασκαλμός, *o*n, quatuor remis instructus, seu agi solitus.
Τετρασκελὴς, *i*dos, δ *ξ* *ή*, quadrupes. *Τετρασκελὴς* *μοσχος*, *Eurip. Phæn.* 642. A *σκελός*.
Τετρασσορον, *τὸ*, quatuor asses.
Τετραστάδιος, *u*, δ *ξ* *ή*, quatuor continens stadia; subst. *τετραστάδιον*, quatuor stadia.
Τετραστώτης, numisma Cyrenaicum, seu quatuor valens stateribus, *Poll.*
Τετραστέρας, *o*n, quatuor stateras æquans.
Τετράστινος, *o*n, quatuor contignationes habens. *Epith. domus*.
Τετράστιχος, *u*, δ *ξ* *ή*, quatuor constans ordinibus aut versibus.
Τετραστέρις, quatuor ordinibus, quaterna serie, *Philo.*
Τετραστοχία, *as*, *h*, quadripartitus ordo, seu ordo et series constans quaternis versibus. A *στοχός*.
Τετραστόν, *u*, *τὸ*, atrium, *Gl. V.* A *στά*.
Τετρασυλλάβια, *h*, quatuor syllabæ.
Τετρασυλλάβος, *u*, δ *ξ* *ή*, quatuor habens syllabas. Ex *συλλάβη*.
Τετρασυλλαβῶς, *adv.* quatuor syllabis.
Τετράστυλος, quatuor columnas habens, *Vitruv.*
Τετράστυχος, *u*, δ *ξ* *ή*, quadrifidus, *Gl. V.*
Τετράσχοινος, *o*n, quatuor schoenis constans.
Τετράτος, *ἀτή*, *ατον*, quartus, pro *τέταρτος*.
Τετράτρυφος, *u*, δ *ξ* *ή*, qui in quatuor partes frangi potest; (2) in quatuor partes fractus. Ex *τέτρα* et *τρυπτα*.
Τετραφαλαγγία, *as*, *h*, quatuor phalanges, copie in quatuor agmina partitæ. Ex *φάλαγξ*.
Τετραφαλαγγαρχία, *h*, præfectura quatuor phalangum. Ab *ἀρχή*.
Τετραφάλλος, *u*, δ *ξ* *ή*, quatuor conos seu eminentias habens, *Il.* 5, 743. A *φάλλος*.
Τετράφαλος, *u*, δ *ξ* *ή*, idem.
Τετραφάρμακος, quatuor medicamentis constans, antidoti nomen, al. *μυστήριον*, *Gorr.*
Τετράφωται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro *τετραμμένοι* *εἶσι*, a *τρέπω*.
Τετράφωτο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *τετραμμένοι* *ἦσαν*.
Τετραφύροι, *oi*, qui quaterni aliquid ferunt seu bajulant, *Steph.*
Τετράφυλος, in quatuor tribus distinctus, *Steph.*

Τετράχρη, *adv.* quadrifariam, quatuor modis. A *τετράχρη*.
Τετραχρῆ, *adv.* quadrifariam, vel in quatuor partes. Ab eod.
Τετραχρὴ, *adv.* idem. *Τριχρὰ* *τε* *καὶ* *τετραχρὰ* *διαπερθεὶν* *ἐκ* *αὐτοῦ* *χειρὸς*, *Il.* 3, 363. Ab eod.
Τετράχρη, *o*des, δ *ξ* *ή*, quatuor manus habens.
Τετραχρῖς, in quatuor partes divido. A *τετραχρῖς*.
Τετραχρῶν, *u*, *τὸ*, genus nummi valens quatuor drachmas, pro *τετράδραχμον*.
Τετραχρονικός, quatuor *χρονικάς* implens, *Diosc.*
Τετραχρονίς, *i*dos, quatuor chenicis habens.
Τετραχορδία, *ta*, quæ habent quatuor chordas, *Vitruv.*
Τετράχορδος, *u*, δ *ξ* *ή*, quatuor instructus chordis. Ex *χορδή*.
Τετραχρονία, *h*, quatuor tempora. *Vox Gr.* A *Τετραχρονος*, *o*n, quatuor tempora habens, quæ sc. duo conveniunt in syllabam longam.
Τετραχῶς, *adv.* quadrifariam, quatuor modis; quadripartito. A *τετράχρη*.
Τετραφωμαι, paulo post f. ind. verbi *τρέπω*.
Τετράων, et *τετρίξ*, avis nomen, *Eust. Aristot.*
Τετράωτος, *u*, δ *ξ* *ή*, quatuor habens aures. Ex *τέτρα* et *ἄς*, *auris*.
Τετρεμναι, tremo. *Οὕτως* *αὐτὰς* *τετρεμνῶν* *ἔ* *πιφθέσμαι*, *Aristoph. Nub.* 293. *Τῶτό* *με* *ποιεῖ* *τετρεμνῶν*, *Ib.* 373. A *τρέω*.
Τετρήν, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Ion.* et per *Sync.* pro *τετρεμνῶν*, a *τρεμνῶν*.
Τετρήμερος, *u*, δ *ξ* *ή*, qui quatuor dierum est. Ex *τέτρα* et *ἡμέρα*.
Τετρήναντο, *Call. in Dian.* 244. 3. pl. imperf. pass. a *τετρεμνῶν*.
Τετρήνη, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro *τετρεμνῶν*, a verbo *τετρεμνῶν*, *perforo*.
Τετρήνης, *o*des, *h*, quadrimis. Ex *τίτ* et *ίρις*.
Τετρήνικος, *h*, δ*n*, ad quadrimem pertinens. A *præc.*
Τετρήνται, 3. sing. perf. ind. pass. per *Sync.* pro *τετρήνται*, a *τρεμνῶν*, *terebro*.
Τετρήνται, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro *τετρεμνῶν*, a *τρήνται*, *aspice sum*.
Τετρήνται, perf. part. act. f. g. a verbo eod.
Τετρήνται, striduerat, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Ion.* pro *τετρεμνῶν*, a *τρήνται*.
Τετρήνται, acc. pl. m. g. part. perf. med. *Poet.* pro *τετρεμνῶν*, a verbo eod.
Τετρήνται, *u*, δ *ξ* *ή*, qui quatuor orgyrum est. Ex *τέτρα* et *οργυρία*.
Τετρήνται, 3. s. perf. ind. med. v. *τρέφω*, *nutrio*.
Τετρεμνῶν, perf. ind. pass. verbi *τρέπω*, *tero*.
Τετρεμνῶν, idem quod *τετρεμνῶν*, *Suid.*
Τετρεμνῶν, accipio quatuor obolos, *Poll.*
Τετρεμνῶν, *u*, *τὸ*, nummus quatuor obolis valens. Ex *τέτρα* et *όβολός*.
Τετρεμνῶν, *u*, δ *ξ* *ή*, quatuor obolos valens. Ex *iisd.*
Τετρεμνῶν, 3. sing. perf. ind. act. v. *τετρεμνῶν*.
Τετρεμνῶν, quadrijugus. *Τετρεμνῶν* *ἵππος*, quadrigæ, *Soph. in Amphiarao*, apud *Strab.* 9, 612.
Τετρεμνῶν, *u*, δ *ξ* *ή*, quadrijugus. *Φόβω* *τετρεμνῶν* *ἐκ* *μαίνων* *ὄχλον*, perterrefaciens insano metu quadrijugum currum, *Eurip. Hippol.* 1229. Ex *αἰετώ*.
Τετρεμνῶν, *u*, δ *ξ* *ή*, quatuor habens contignationes, cameras, seu tecta. Ex *τέτρα* et *ὄροφ*, seu *ὄροφος*.
Τετρεμνῶν, qui quatuor vallorum seu fossarum est. Ab *ὄροφος*.
TETTA, vox qua, benevolentiae aut honoris causa, junior seniore compellat, *Il.* 4, 412.
Τέτταρες, *Att.* pro *τίσσαρες*, quatuor; ubi quærenda incipientia a *τίττα*.
Τεττιγομήτρα, *as*, *h*, cicadæ matrix, seu cicadurum mater. Ex *τέττιξ* et *μήτρα*.
Τεττιγόνια, sive *τεττιγόνια*, cicadæ minores. Dim. a *τέττιξ*.
Τεττιγοφόρος, *u*, δ *ξ* *ή*, cicadifer; *τεττιγοφόροι* vocabantur Athenienses, eo quod comæ cincinnis implicitas gestarent cicadas aureas, ut se *αὐτόχθονας* probarent. Ex *τέττιξ* et *φέρω*.

Τεττιγώδης, *i*dos, δ *ξ* *ή*, cicadæ similis, cicadæ naturam habens.
Τεττιξ, strido, ut cicada, fritinio, *Steph.* A *TETTIS*, *yes*, *h*, cicada.
Τεττιγμαί, perf. ind. pass. pro *τεττιγμαι*, a *τεττιξ*, vel a verbo *ίνω*. *τύκω*, *fabrico*.
Τεττιγοντα, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro *τεττιγοντα*, a *τύκω*, *Il.* 1, 467.
Τεττιγται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ejusd.
Τεττιγμαι, *adv.* superbe, dementer. A *τύκω*.
Τεττιγται, 3. sing. perf. ind. pass. v. *τύκω*.
Τεττιγται, 3. sing. perf. ind. act. verbi *τεττιγμαι*, pro *τύκω*.
Τεττιγται, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* et cum *ν* *ἐφίλει* pro *τεττιξ*, a verbo eod.
Τεττιγται, perf. inf. pass. verbi *τεττιξ*, *fabrico*.
Τεττιγται, *adv.* *Dor.* pro *τύκω*, et hoc pro *σὺ*, a *σὺ*, *tu*.
Τεττιγμα, *ἄτος*, *τὸ*, structura, opus. A *τεττιξ*.
Τεττιξ, *h*, explorator, *Suid.*
Τεττιξ, *i*dos, *h*, loligo, piscis quidam. *Ῥαῖς*, *καθάπερ* *αἱ* *τεττιξ*, *μάχωνται* *μὴν* *ἐχέει*, *καθὰ* *διὰ* *ἐκ* *ἐχέει*, *Plut.* A
ΤΕΤΤΟΞ, *u*, vel *τεττιξ*, *u*, δ *h*, piscis ex sepiarum genere, qui existimatur esse loligo major, *Gl. V.* *τεττιξ*, lolius.
Τεττιξ, *h*, herbæ nomen, *Diosc.*
Τεττιξ, *h*, idem, al. hemionion, *Plin.*
Τεττιξ, *h*, *h*, fabricator, instructor, apparatus. A *τεττιξ*.
Τεττιξ, *h*, δ*n*, consequendi vim habens, qui adsequi et adipisci potest. A *τεττιξ*.
Τεττιξ, *h*, δ*n*, fabricatus. A *τεττιξ*.
Τεττιξ, *fecit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro *τεττιξ*, a verbo *τεττιξ*.
Τεττιξ, 2. sing. f. 1. ind. med.
Τεττιξ, *i*dos, *h*, fabrica seu confectio alicujus, &c. Ab eod.
TETTA ZEIN, in *Lex. Gr.* expon. struere, moliri, satagere, necnon militare.
Τεττασμός, *u*, δ *h*, assiduitas in re aliqua, et cunctatio. A *præc.*
Τεττασμός, idem quod *τεττασμός*.
Τεττασμός, *u*, *τὸ*, *τεττασμός*, *i*dos, *h*, idem quod
ΤΕΤΤΑΟΝ, *u*, *τὸ*, beta, oleris genus.
Τεττασμός, *h*, edulium ex beta et lente mistis, *Diosc.*
Τεττασμός, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *τεττασμός*, a *τεττασμός*, *facio*, *fabrico*.
Τεττασμός, pro *τεττασμός*, arma, acc. pl. a *τεττασμός*.
Τεττασμός, *u*, δ *ξ* *ή*, armiger. Ex *τεττασμός* et *φέρω*.
Τεττασμός, δ *ξ* *ή*, armatus. *Ἄλλαθ* *ὅσοις* *ὑπέρθε* *καρῆατα* *τεττασμός*, *Oppian. Cynege.* 3, 4.
Τεττασμός, *es*, armatus. Ex *τ*. et *ἀρω*.
Τεττασμός, *h*, idem quod
Τεττασμός, *u*, δ *h*, armatus miles, *Æsc. S. T.* 650. A *τεττασμός*.
Τεττασμός, *u*, δ *h*, idem et ab eod.
Τεττασμός, *h*, juncus Babylonius vel Arabicus, *Diosc.*
Τεττασμός, *præs.* part. act. f. g. *Dor.* pro *τεττασμός*, a *τεττασμός*.
Τεττασμός, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *τεττασμός*, a verbo eod.
Τεττασμός, *h*, figuli uxor vel soror. A *πλάσσειν*.
Τεττασμός, *es*, *τὸ*, vas, alveus; (2) liber, volumen, *plur.* instrumenta bellica, arma. A *τεττασμός*.
Τεττασμός, 2. sing. *præs.* imperat. med. a *τεττασμός*.
Τεττασμός, *o*n, arma ferens, armatus. A *φέρω*.
ΤΕΤΤΑ, *u*, *τεττασμός*, fabricor, struo, paro. *Il.* 1, 4.
Ἄλγεα *τεττασμός*, *Ib.* 110. *Θυμὸς* *ὑπερχόμενος* *μακρὴν* *ὁλοφύροντα* *τεττασμός*, *Phocyl.* 58.
ΤΕΤΤΑ, *as*, *h*, cinis, *Il.* 18, 25.
Τεττασμός, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A *præc.* Unde
Τεττασμός, *u*, *τὸ*, collyrium coloris cinerei.
Τεττασμός, *i*dos, δ *ξ* *ή*, cinereus, *Aret.* A
Τεττασμός, *es*, *τὸ*, cinereus, cinereus, *Aret.*
Τεττασμός, *u*, fut. *άσω*, in cinerem redigo; *τεττασμός*, *cineresco*. *Καὶ* *πῶλος* *Σαδόμενος* *ἡ* *Γομόρρας* *τεττασμός* *καταστροφῇ* *κατέκρινεν*, 2 *Pet.* 2, 6. *Τεττασμός* *γυνὴ* *Λημναίᾳ* *συνή*, *Lycophr.* 227. A *præc.*
Τεττασμός, *es*, δ *ξ* *ή*, cinereus, cinereus. A *τεττασμός*.
Τεττασμός, *u*, *τὸ*, cinereus, cinereus. A *τεττασμός*.

Τίφρωσις, *ies, h, mutatio, redactio in cinerem.*

Α τίφρω.

Τιχθείς, *aor. 1. part. pass. verbi τίκτω, παρτο.*

Τιχθίσαι, *nom. pl. aor. 1. part. pass. f. g.*

Τιχθῆναι, *natum esse, aor. 1. inf. pass.*

Τιχθῆσθαι, *natus ero, f. 1. ind. pass.*

Τιχνάζω, *fut. ασα, et τιχνάζομαι, idem quod τιχνάζω. Πάσας μηχανάς τιχνάζοντες, Philo.*

Τιχνάει, *Dor. pro τιχνήναι.*

Τιχνάσμαι, *ατος, τδ, ars dolosa, machinamentum, dolus. Gl. V. commentum, inventum, artificium; (2) opus. (2) Κίδρω τιχνάσματα, Eurip. Or. 1053. Α τιχνάζω.*

Τιχνάσμος, *h, artificium, Man.*

Τιχνάσμι, *artificiosae conandum. Ab eod.*

Τιχνάσθης, *h, solerti ingenio praeclitus; (2) machinator, fabricator, machinator doli:*

Τιχνάσθης, *h, arti, artificiosus seu artificialis, arte factus. Ab eod.*

Τιχνάω, *ω, et τιχνάομαι, ωμαι, arte paro et conficio, artificiosae fabricor, fabricor; (2) machinor et molior, solerter invenio et comminor; callide, solerter ago. Τὰ μὲν φράσασα, χερσὶν δὲ τιχνήσασθαι, Soph. Trach. 543. Α*

ΤΕΧΝΗ, *ns, h, ars; (2) dolus, fraus. Ἀντιπρόθετος τις καλίστατος πάση τέχνη, Aristoph. Conc. 366. i. e. Antisthenem huc quispiam evocat quam celerem. Α τέχνη.*

Τεχνήνιον, *vel τεχνήνιον, u, τδ, parva ars; (2) inventiuncula; (3) versutia. Dim. α τέχνη.*

Τεχνήνιος, *h, ssa, h, arte excultus, artificiosus. Ab eod. Hinc*

Τεχνήνιστος, *adv. artificiosae, solerter, scite.*

Τέχνημα, *ατος, τδ, opus arte confectum, artificiosum commentum seu inventum; (2) artifex; solenne apud poetas poni pro persona. (2) πανουργίας δινητής τέχνημ' ἔχθισον, Soph. Phil. 927. Α τεχνάω.*

Τεχνήμων, *onos, d, h, artificiosus, artificiosae factus. Α τέχνη.*

Τεχνήνικος, *h, d, idem quod*

Τεχνήνιος, *h, d, artificiosus, artificiosae factus; (2) ementitus, fucatus. Α τεχνάω.*

Τεχνήνιομαι, *fabricor, Steph.*

Τεχνήνιος, *h, d, qui artis est aut artium; (2) ad artem vel artes pertinens, artificialis; (3) artificiosus, arte valens, ingeniosus praeclitus solertia. Α τέχνη.*

Τεχνήνιος, *adv. artificiosae, solerter.*

Τέχνηον, *ns, τδ, artificium, Gl. V. Dim. α τέχνη.*

Τεχνήνιος, *as, h, idem.*

Τεχνήνιστος, *ατος, τδ, idem. Α*

Τεχνήνιστος, *artificiosae fabricor; (2) arte molior, machinor. Α*

Τεχνήνιος, *u, d, artifex, qui artem aliquam facit; (2) histrio. Α τέχνη. Hinc*

Τεχνήνιος, *ις, d, artifex, perita, ingeniosa.*

Τεχνήνιος, *h, d, idem quod*

Τεχνήνιος, *u, d, artis alicujus scriptor, qui artis alicujus praecepta mandavit literis. Ex τέχνη et γράφω.*

Τεχνήνιος, *as, artifex, artis studiosus. Ex eod. et δαίνα.*

Τεχνολογία, *de arte dissero, artis rationem aut praecepta trado; (2) arte loquor seu persequor, artificiosae disputo, argutor. Περὶ τῆς ποσειδωνίας ἀδὲ πᾶς τεχνολογίας, D. Hal.*

Τεχνολογία, *as, h, oratio seu disputatio de artibus; (2) oratio artificiosa, disputatio subtilis et arguta. Α*

Τεχνολογία, *u, d, h, qui de arte loquitur; (2) qui artificiosae loquitur, qui technas sermoni suo adhibet; argutor, sophista. Ex τέχνη et λόγος.*

Τεχνολογία, *u, τδ, ludicrum artificium. Ex τέχνη et παίζω.*

Τεχνολογία, *ω, artificiosae conficio.*

Τεχνολογία, *h, d, artem suam vendens, arte sua quæstum faciens. Α τέχνη et πωλίσω.*

Τεχνολογία, *ns, h, ars, artificium. Α τέχνη.*

Τεχνολογία, *fabricor. Ex τέχνη et ἔργον. Hinc*

Τεχνολογία, *ατος, τδ, factum artificiosum.*

Τεχνολογία, *as, h, artificium, Ph. Ex ἔργον.*

Τεχνολογία, *ω, f. ασα, arte instruo, Gal. Α τέχνη.*

Τεχνολογία, *u, τδ, idem quod τεχνήνιον.*

Τία, *cui, dat. sing. Ion. pro τίνι.*

Τίως, *adv. tamdiu; (2) aliquamdiu, aliquod tempus; (3) interea, interim; (4) tunc. Ab τῶς.*

Τῇ, *hac, ea parte, dat. sing. f. g. adverbiascens ab artic. prae. pos. d.*

Τῇ, *cape, 2. sing. præs. imperat. act. contr. pro τῷ, a verbo τῶς, capio, Il. 14, 219.*

ΤΗΒΕΝΝΑ, *ns, h, toga, vestis Romana.*

Τηβεννικός, *h, d, togatus; τηβεννική ἱσθῆς, toga. Α τηβεννα.*

Τηβεννός, *u, h, idem quod τηβεννα.*

Τηβεννοφόρος, *u, d, h, togatus, trabeatus. Ex τηβεννα et φέρω.*

Τηγανίζω, *f. ἴσω, sartagine coquo seu torreo. Gl. V. frigo. Α τήγανον. Unde*

Τηγανίον, *u, τδ, sartago, Gl. V. Dim.*

Τηγανισμός, *h, d, coctio seu frictio sartagine. Α τηγανίζω. Unde*

Τηγανιστός, *h, d, sartagine frixus seu coctus. Gl. V. τηγανιστός, frixum.*

Τηγανιστής, *u, d, ut τηγανιστής ἄρτος, panis in sartagine coctus admixto caseo.*

Τήγανον, *u, τδ, sartago, patella, in qua butyrum oleumve liquefit ad pisces, carnes, aut similia frigenda. Α τήγω.*

Τῆδε, *adv. hic, huc, hac. Α τῇ, ab h.*

Τῆδε, *av, τὰ, ostea. Α τῆδος.*

Τῆδης, *u, d, et τηθαλαδῆς, item τηθαλαδῆς, ab avia nutritus et educatus; (2) deliciosus, luxuriosus; (3) stolidus, fatuus, Eust. Α τηθή.*

Τῆδης, *fut. ἴσω, nutrio. Α*

Τῆδης, *ns, vel τηθή, ἡ, h, nutrit; (2) avia; (3) amita seu matertera. Α τῆδης.*

Τῆδης, *u, d, h, nutritor, nutritus, educator; (2) amabilis. Α πῆδης.*

Τῆδης, *as, h, vetula, quam reverentiae causa aviam vocamus. Ab eod.*

Τῆδης, *idem quod τηδία, Steph.*

Τῆδης, *ides, h, idem quod τηδία.*

Τῆδης, *ies, τδ, et τηδών, u, τδ, ostreorum genus, Il. 16, 474. Α*

Τῆδης, *ides, h, Tethys, uxor Oceani; fontalis dea, causa separationis et puritatis fluminibus Oceani, secundum Procl. in Crat. Α τηδία.*

Τῆδης, *ns, d, h, liquens; (2) liquans, liquefaciens, Aristot. Α τήγω.*

Τῆδης, *ns, tabificabile, Ph. Α*

Τῆδης, *ns, h, liquefactio; (2) tabes.*

Τῆδης, *ns, h, lapides liquefaciens, Paul. Aegin.*

Τῆδης, *ns, d, h, liquefaciendi seu liquandi vim habens, liquans, resolvens. Α τήγω.*

Τῆδης, *ns, d, h, liquefactus, liquidus; (2) qui liqueferi potest, liquidabilis. Α*

Τῆδης, *f. ἴσω, liquefactio, liquo, macero, consumo, mollio; τηκώμαι, marceo, marcesco, liquo, tabesco, macresco, Gl. Vet. τήσκω, tabuit, Ph. p. med. πετῆσκω, vietus, marcidus, marces, Ph. part. Σταχυία καυσόμενα τήσκται; 2 Pet. 3, 12.*

Τηλαυγία, *ω, longae splendorem spargo, eminus splendo. Α τηλαυγία. Hinc*

Τηλαυγία, *ατος, τδ, splendor late dispersus aut eminus apparens.*

Τηλαυγία, *ies, d, h, longae splendorem spargens, lucidus, praefulgens; (2) conspicuus, altus. (2) τηλαυγία παρ' ὀρθῶς ἦτο, Soph. Trach. 524. Ex τῆλε et αὐγία.*

Τηλαυγία, *ies, h, splendor longe dispersus. Α τηλαυγία.*

Τηλαυγία, *adv. splendorem late spargendo; (2) clare. Α τηλαυγία.*

ΤΗΔΕ, *adv. procul, longe.*

Τηλεβόας, *h, longae sonans, valde sonorus, clamorosus. Ex praec. et βοή.*

Τηλεβόας, *u, d, h, longae seu procul jaculans, eminus feriens. Ex eod. et βάλλω.*

Τηλεβόας, *u, d, h, in longinquo solo natus, item sero, in senectute natus, et inde carus parentibus. Ph. proculus. Α γίνομαι.*

Τηλεβόας, *h, d, e longinquo solo, qui e longinquo advenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. Ex δαπιδον, solum. Νῆσαν ἐπὶ τηλεβόαν, Il. 21, 454.*

Τηλεβόας, *ω, vireo, germino, pullulo; (2) vi-*

resco, floreo. Hinc τηλεβόωντα, florentem, part. pro τηλεβόωντα, τηλεβόωντα item τηλεβόωντα, fem. pro τηλεβόωντα, τηλεβόωντα, Il. 22, 423. Ib. 6, 148. Α θάλλω.

Τηλεβόωντα, *virens, part. pass. act. Poet. pro τηλεβόωντα, contr. ex τηλεβόωντα, a τηλεβόωντα.*

Τηλεβόωντα, *adv. pro θάλλω, Steph.*

Τηλεβόωντα, *gen. sing. Ion. pro τηλεβόωντα, a τηλεβόωντος, u, d, procul celebris, valde inclitus.*

Τηλεβόωντος, *u, d, idem.*

Τηλεβόωντος, *u, d, e longinquo vocatus, arcessitus.*

Τηλεβόωντος, *u, d, h, eminus pugnans, jaculis et tormentis pugnans. Α μάχομαι.*

Τηλεβόωντος, *u, d, h, longe vagans, longinquus.*

Τηλεβόωντος, *on, longe missus. Α πίμπω.*

Τηλεβόωντος, *u, d, h, in longum vadens, in longinquum penetrans.*

Τηλεβόωντος, *u, d, h, ejus portae in longinquo solo sunt remotae, de urbe dissitae; (2) ejus portae longo inter se distant intervallo; (3) amplas et spatiosas portas habens. Α πόλη.*

Τηλεβόωντος, *on, idem quod τηλεβόωντος.*

Τηλεβόωντος, *u, d, h, qui e longinquo videtur, procul apparens. Α σκίεσθαι.*

Τηλεβόωντος, *u, d, h, qui longe oculorum suorum aciem porrigit, maximo intervallo distantia cernens, Aristoph. Nub. 289.*

Τηλεβόωντος, *ies, d, h, procul apparens, dissitus, longinquus, Aristoph. Nub. 280. Ex τῆλε et φαίνομαι.*

Τηλεβόωντος, *seu τηλόφυλλον, papaveris folium, Theoc. Sch.*

Τηλεβόωντος, *adv. portulacae agrestis.*

ΤΗΛΕΒΟΑ, *as, h, vas situlae figura; (2) arca, qualis est frumentaria; (3) ambitus cribri; (4) fumarii operculum; (5) tabula, in qua tesserae luditur, Gl. V. τηλίσαι, incernicula.*

Τηλεβόας, *u, d, tantus, tantae ætatis, Od. 1, 297. Ab ἡλικός.*

Τηλεβόωντος, *adv. tantopere, Gl. V. Α*

Τηλεβόωντος, *τηλεβόωντος, τηλεβόωντος, et frequentius τηλεβόωντος, idem quod τηλίκος.*

Τῆλε, *ies, h, fœnugræcum, al. siliqua, Theoc. Sch.*

Τηλεβόωντος, *adv. procul, e longinquo, eminus:*

Τηλεβόωντος, *adv. procul. Α τῆλε.*

Τηλεβόωντος, *procul volans. Α πίτομαι.*

Τηλεβόωντος, *adv. longe, procul. Α τῆλε.*

Τηλεβόωντος, *adv. maxime, procul, longissime, superl. ab eod.*

Τηλεβόωντος, *adv. ultra, longius, compar. ab eod.*

Τηλεβόωντος, *adv. procul. Ab eod.*

Τηλεβόωντος, *u, d, h, ejus termini procul sunt, longinquus, extremus. Aesch. Pr. 1. Ex τῆλε et ὅρος, terminus.*

Τηλεβόωντος, *u, d, et τηλεβόωντος, ἴση, εἶπον, proprie, natus procul, absente patre; (2) in senectute genitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. (2) ἀμφω τηλεβόωνται, ambo provecta ætate geniti, Il. 5, 153. Ex τῆλε et γίνομαι.*

Τηλεβόωντος, *u, d, h, qui e longinquo cernitur; (2) procul semotus; (3) peregrinus. Ex ὥψ.*

Τηλεβόωντος, *h, longe conspicua. Α praec.*

Τηλεβόωντος, *as, h, cura, ornatus, Ph. curatio, cultus. Α τηλεβόωντος.*

Τηλεβόωντος, *ω, f. ἴσω, curam habeo, proprie eorum quae ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent, Gl. V. τηλεβόωντος, colo. Σώματός τ' ἰσημύλι, Eur. Iph. in Taur. 312. Ab eod.*

Τηλεβόωντος, *ies, d, h, diligens, alicujus rei curam gerens. Ex τῶς et μύλι.*

Τηλεβόωντος, *h, idem qui et ἰσημύλιος, Theoc. Sch.*

Τῆμερον, *pro σήμερον, Ar.*

Τῆμερον, *adv. hodie, Att. pro σήμερον.*

Τῆμερον, *adv. tum. Ab ἡμερος, quærit.*

Τῆμερον, *adv. idem. Ex τῆμερος et δέ.*

Τῆμερον, *adv. tum, Hcs. Op. 574. Call. Hymn. in Dian. 175. Α τῆμερος.*

Τηλεβόωντος, *adv. obiter, leviter; (2) gratis, nullo periculo; (3) inaniter, frustra, temere;*

(4) alioqui, alias. Ex τῇν, artic. et ἄλλως, frustra. quasi τὴν ἄλλως ἰδόν. Οὐδ' ἵνα τὴν ἄλλως ἰδὼς ἀδολοσχῶ, Dem. Πανάσθαι με τὴν ἄλλως ἔ τὴν νόον ἀργεῖν, Heliod.

Τῇν, Dor. pro ἐκεί, illic, ibi; (2) illuc.

ΤΗΝΕΑΛΑ, ης, ἡ, lyra harmonia, soni imitatio oralis, Aristoph. Av. 1703. videtur esse vox acclamantium victori; unde pro carmine triumphali, Erv.

Τήνελλος, η, ὁ, idem.

Τῆνισμός, ῆ, ὁ, idem quod τεινισμός.

Τῆνίκα, adv. tunc. Ab ἡνίκα.

Τῆνικῶς, adv. tunc; (2) illic. A τῆνίκα.

Τῆνικαῖτος, adv. tum, tunc. Ab eod.

ΤΗΝΙΟΙ, ων, οἱ, Laconibus amygdalæ dulces.

Τῆνῶθι, adv. illic, ibi, pro ἐκεί, ibi.

Τῆνος, τῆνα, τῆνον, ille, Dor. pro ἐκείνος.

Τῆνω, illius, gen. sing. Dor. pro τῆνα, α τῆνος, iste.

Τῆνώθι, adv. illinc. A τῆνος.

Τῆξέμελῆς, ἑός, ὁ ἔξ ἡ, membra liquefactis.

Τῆξέμελῆς νόσος, tabes, præcipue plumonis, phthisis. Τῆξέμελῆ νόσος κεκολλημένος, tabifico morbo præpeditus, Anthol. 3. Ex τῆξῆς et μέλως.

Τῆξῆς, εως, ἡ, liquefactio; (2) maceratio, Gl. V. tabes. A τῆκα.

Τῆξετε, adv. quemadmodum; (2) ubi.

Τῆσι, 2. sing. præs. imperat. act. pro τῆσει.

Τῆσόντι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro τῆσάντι, a.

ΤΗΡΕῖ, ὦ, f. ἴσας, p. τετήρηκα, servo, conservo, tueor, adservo, reservo, custodio, observo; (2) insidior, insidiosè observo; (3) exspecto. Τὸ γὰρ υἱὸν τηρεῖ με, κἄψι δύσκολον, Aristoph. Vesp. 1345, παρβένινη, Phocyl. 11.

Τηρέσας, 3. sing. aor. 1. conj. act.

Τηρέσῃσιν, 2. plur. aor. 1. conj. act.

Τηρῶσις, εως, ἡ, servatio, observatio; (2) tutela; (3) custodia. A τηρέω.

Τηρῶσιν, adv. posit. servandum, observandum.

Τηρητής, ῆ, ὁ, custos, observator. A τηρέω.

Τηρητιώδης, ὅς, ὁ, observandi studiosus, ad custodiendum aptus. A præc.

Τῆσι, his, dat. pl. f. g. Ion. pro ταῖς, ab art. præpos. ὃ.

Τησίχρυσος, ὁ, aurum atterens, al. τισίχρυσος: verum et hoc et illud suspecta sunt, Steph.

Τητῆς, 2. sing. præs. ind. act. contr. pro τηταῖς, a.

ΤΗΤΑῖ, ὦ, privo; (2) quero, tento. Τητώµενον φρονῶν, Soph. El. 1340. Ὅς γὰρ θανόντες χαλεπάτῃν τιτώμεθα, Eur. Or. 1073. χρώας Ἑλλάδος, Id. Her. 31.

Τῆτες, hoc anno; alicubi et τῆτα, Gl. V. τῆτες, adv. horro; item horum. Ab ἔτος.

Τήτη, ης, ἡ, penuria, privatio, Hes. A τητώω.

Τήτινος, ἰνῆ, ινον, qui est unius seu hujus anni, hornus. A τήτις.

Τήτῆμος, verus, Hes. pro ἐτήνυμος.

Τῆνίστος, ια, ιον, inanis, vanus. Hinc

Τηνίστως, adv. temere, frustra, irritò conatu.

Τι, vide τίς.

Τιάρα, ας, ἡ, capitis gestamen apud Persas, tiara, Gl. V. τιαραί, apices. Hinc

Τιαρις, ἰδὸς, ἡ, crista galæ, Hes.

Τιαροειδής, ἑς, tiara similis. Ab εἶδος.

TIBH'N, ῆνος, ὁ, tripus, Lycoph.

TIGPIΣ, ἰδὸς, vel ιός, ἡ, tigris.

Τιγοροειδής, ἑς, speciem tigridis habens, maculolus ut tigris, epith. equi. Ab εἶδος.

Τίαν, honorabat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔτιε, a τίω.

Τίσας, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔτιε.

Τίσται, honoratur, 3. sing. præs. ind. pass.

Τίω, punio, crucio; ut hinc fit πιστήτης, moesti, perf. part. pro τετιχῶτες, Il. 9, 13; et τετιχημένος, Il. 11, 555.

Τίῃν, ἡ, regina, Hes.

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, et τιθαῖώσω, mel conficio, mellifico; (2) nutrico, alo, Nicand. Th. 199.

Τίθας, ἡ, ὄρνις, mansueta avis, i. e. gallina, Erv.

ΤΙΘΑΖΩΣ, ῆ, ὁ ἔξ ἡ, cicur, mansuetus.

Τίθωσις, εως, ἡ, mansufectio:

Τιβασύσεις, τῶς, ἡ, cicuratio, mansuefactio. Τιβασισίως δίδμονον, *Plutarch. de Virtute Morali*.
 Τιβασυτής, ὤ, ὁ, qui cicurat. *Gl. V. τιβασυται*, mansuetarii. Α τιβασίν. Hinc
 Τιβασυτικός, ἡ, ὅς, qui cicurare potest, vi mansuefacienti præditus. Α πρæc.
 Τιβασυτός, qui mansueseri potest.
 Τιβασύτωρ, ορος, ὁ, qui cicurat. Τιβασύτορος ἄνδρος, *Oppian. Cyneget. 2, 543*.
 Τιβασίν, fut. τῖσαι, cicuro, mansuefacio; et τιβασίνομαι, mansuefio, mansuesco, mitesco. Ἑλᾶς ὑπάγευσιν ἰσὶ ταῦτα, & τιβασίνας, *Deni. Α τιβασός*.
 Τιβασίν, τῶ, natura cicur et mansueta, *Theoph.*
 Τιβασοτρόφος, ὁ, ἡ, qui columbas alit, *Oppi.*
 Α πρæc. et σείβω.
 Τιβασῶς, adv. mansuete.
 Τίβαι, ponis, 2. sing. præs. ind. pass. *Ion.* pro τίβισαι, α τίβημι.
 Τίβαίμεν, ponimus, 1. plur. præs. ind. act. *Poet.* pro τίβημεν.
 Τίβασι, ponunt, 3. plur. præs. indic. act. *Ion.* pro τίβισι.
 Τίβισαι, 3. plur. præs. ind. pass. *Ion.* pro τίβινται.
 Τίβησι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro τίβῃ.
 Τίβη, ponebat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro τίβησι, *Att.* pro τίβην.
 Τίβημι, ponamus, 1. plur. præs. opt. act. *per Syncope.* pro τίβημην.
 Τίβημεν, ponere, præs. inf. act. *Ion.* pro τίβηναι.
 Τίβημι, *Æol.* pro τίβημι, pono.
 Τίβη, posuerunt, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* et *Bæol.* pro τίβισθαι.
 Τίβημαι, (v. τῖναι) eadem fere significat, sed *prop.* cum quadam reciprocatone et reflexione ad subjectum agens, ut τίβηναι νόμον, legem scribere aliis; τίβησαι, sciscere legem, sc. qua ipse tenere; τίβησαι ὕπλας, arma capere; πόλεμον τίβησαι, bellum alicui commovere; τίβησαι, bellum inferre; ἄλοχον τίβησαι, uxorem sibi ducere; τίβησαι υἱόν, adoptare filium; τίβησαι ὑποθήκην, pignus dare; τίβησαι, curare ut sibi detur pignus, accipere, &c. sed non est perpetuum hoc, ut in his, τίβησαι παρ' ὀδῶν, nihili ducere; in αἰσχρῶ τίβησαι, turpe ducere. Significat et (1) administrare; (2) struere, ut domum; (3) proponere, ut sententiam; (4) instituire, ut certamen; (5) servit et periphrasi, ut τίβησαι μάχην, pugnare.
 Τίβηκῃ, προσ, ὁ, nutritor. Α
 Τίβην, nutrio, nutrico, nutritor. Α τιβή.
 Τίβω, ω, nutrio, *Gl. V. τίβω, pono; τιβῶ, ponit.* Ph. usitatus τίβημι. Ἰσαρ τιβῖν ἰδέσθαι, fidem sibi fieri volens, *Theogn. 280.* Τὸς θεᾶς ψευδῆς τίβησι, deos mendacii auctor facis, *Soph. Phil. 992.* Τίβῃς ὕδριν ἐν ἄντλῳ, insolentiam eorum ponis in sentina, id est, submergis, opprimis, *Pind. Pyth. 8, 14.*
 Τιβή, ἥς, ἡ, nutrix. Α σισθός.
 Τιβήρηναι, ponere, præs. inf. act. *Dor.* et *per Eclasin.* pro τίβηναι, α
 ΤΙΘΗΜΙ, loco, pono. Hinc iisdem modis quibus Latini pono et colloco dicunt, ut (2) ducere, v. gr. in laude; (3) propono, v. gr. præmium; (4) refero, v. gr. in numerum; (5) propono disputandum, vel explicandum oratione; (6) suppono, de hypothesi; (7) concedo aliquid esse. Α πρæterea, (8) offero alicui, præbeo, prasto; (9) reddo alicuique v. gr. felicem, miserum; (10) tribuo, attribuo, ascribo in utramque partem; (11) pignori oppono; θῖσαι, ponam, *Gl. V. ἔθηκα, a. l. τίβημαι, ponor; τίβησθαι τι, probare quem, obedi, assentiri; ἰθηκάμην, a. l. med. θῖς, pone, Ph. aor. 2, act. imperat.* Τίβησαι ἐν μεγάλῳ παρ' ὀδῶν, ἐν ὀδῶν λόγῳ, *Soph. Antig. 510.* Εἰς σᾶς μὲν ἔγωγι θῖσονται χεῖρας, *Eur. Alc. 1101.*
 Τιβήναι, ω, f. ἥσω, nutrio, nutritor, *Gl. V. foveo;* (2) colo, ut agrum, curo, veluti nutricis more tracto; (3) permulceo, foveo, ut nutrix; (4) fingo, formo. Α
 Τιβήν, κς, ἡ, nutrix. Α τιβή.

Τιθήνημα, *ατος*, τὸ, id ipsum quod nutritur; (2) soboles. *A. τιθνήναι*.
Τιθνήσσις, *ως*, ἡ, nutritio, educatio:
Τιθνήσκειρα, *ας*, ἡ, nutritrix. *Ab eod.*
Τιθνήσκητις, nutritor, nutritius, *Ep.*
Τιθνήσθησις, *ας*, *ον*, nutritus, quod a *τιθνήσκει*, nutritor.
Τιθνήσις, *ας*, ἡ, nutritio, cura, cultura.
Τιθνήνidia, τὰ, qu. dic. nutricalia, festum *Laced. Att.*
Τιθνήσις, *ῶ*, ὁ ἢ ἡ, nutritor, nutritus, educator.
A. τιθῆ.
Τιθέντι, *ροντις*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro *τιθέναι*, a *τιθῆμι*.
Τιθός, *ῆ*, ὁ, mansuetus, cicur, *Arot.*
Τιθύμαλις, *ιδος*, ἡ, tithymalis, herba lactaria.
A.
Τιθύμαλλον, *υ*, τὸ, herba lactaria, *Ph. Angl.*
SPURGE.
Τιθύμαλος, *υ*, ὁ, idem et ab eod.
Τίττω, *παριεβας*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *τίττωμι*, a *τίκτω*.
Τικτίκός, parturiens, brevi pariturus, *Poll.*
ΤΙΚΤΗ, *ρον*, *τίξω*, vel *τίξομαι*, p. m. *τίτοκα*, pario, procreo, gigno; *πεχθεῖς*, natus, creatus, genitus, progenitus, editus, *Gl. V. aor.* 1. part. pass. *Ἰσίδης χάριν γὰρ ἰσὺν ἡ τίκτωσ' αἰὶ*, *Soph. Aj. 522.*
Τίλαι, *ων*, αἱ, parvæ quisquilæ, seu corpuscula, quæ infusus per fenestram radii solis, aëri videntur innatare, præsertim vero quisquilæ e panno vulso evolantes. *A. τίλλω*.
Τίλαιν, *ῶ*, caco, stercus edo. *A. τίλος*.
Τίλλαι, *vellebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *τίλλαι*, a *τίλλω*.
Τίλλοισα, *vellens*, præs. part. act. *Dor.* pro *τίλλωσα*, a
ΤΙΛΛΩ, *vellico*, vello, divello, evello, discerpo; *πετιλμένος*, vulsus. "Ἄτι γὰρ ὧν γενναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται, *Arist. Av. 292.*
Τίλλων, *vel τίλλων*, *ωνος*, ὁ, tillo, piscis quidam.
A. τίλλω.
Τίλμα, *ατος*, τὸ, linamentum conceptum, turunda; (2) vulsio, vellicatio. *Gl. V. volsuras*. *A. eod.*
Τιμᾶστιον, *υ*, τὸ, idem. *Dim.* a *πραῖς*.
Τιμῶς, *ῶ*, ὁ, vulsio, vellicatio. *A. τίλλω*.
ΤΙΛΟΣ, *υ*, ὁ, stercus, merda.
Τίλοις, *εως*, ἡ, vulsio. *A. τίλλω*.
Τιλάτον, *ῶ*, τὸ, linamentum, *Gl. V.* nempe conceptum vel vulsum. *A.*
Τιλάτος, ἡ, ὄν, vulsus, conceptus. *A. τίλλω*.
Τίλφη, *ης*, ἡ, blatta, tinea; *Att.* pro *σίφφη*.
Τιμᾶ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *τιμέμει*, a *τιμέω*.
Τιμαδία, *ας*, ἡ, parvus honor, *Hes. Dim.* a *τιμή*.
Τιμαῖν, *τινι*, part. I. *Ion.* pro *τιμαῖς*, a *τιμή*, honor.
Τιμαλφεία, *ῶ*, f. ἥσω, honoro. *Τιμαλφεῖν λόγον*, νίκαι, *Pind. πῶς δεῖς, Aristot. A.*
Τιμαλφής, *ῖος*, ὁ ἢ ἡ, qui honorem sibi invenit et adquisivit, qui in honore et pretio habetur, honoratus, pretiosus, *Gl. V.* *τιμαλφής*, vendibile. Ex *τιμάω* et *ἄλφω*.
Τιμᾶν, acc. sing. *Dor.* pro *τιμῆν*, a *τιμή*.
Τιμᾶντα, acc. sing. *Dor.* pro *τιμῆντα*, et hoc per *δύνη*, *καὶ* *τιμῆντα*, a *τιμή*.
Τιμάροος, vel *τιμᾶροος*, *υ*, ὁ ἢ ἡ, punitor, ultor, poenæ vindictæ exactor; (2) opitulator; (3) vindex honoris, ludator; *ἄλλον τιμάροος*, veni laudator, laudavi, *Pind. Olymp. 9, 124.* Ex *τιμᾶ* et *αἰρώ*. (vel a *τιμάω*.)
Τιμάροχος, *υ*, ὁ ἢ ἡ, honoris jus habens. Ex *τιμᾶ* et *ἔχω*, *Hom. H. Cer. 266.*
Τιμαρσία, *ας*, ἡ, censura, officium censoris. Ex *τιμᾶ* et *ἀρχή*.
Τιμαρχώδης, *εις*, censorius.
Τιμάσας, *αο*, 1. part. act. *Dor.* pro *τιμᾶσας*, a *τιμάω*, honoro.
Τιμασύντι, *honorabunt*, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro *τιμήσουσι*, a
Τιμᾶν, *ῶ*, f. ἥσω, honoro, decoro, in honore habeo, magnifico, æstimo, dignum iudico; (2) multo, punio; *ἐτιμῆσαν*, honestarunt, *Phil. 2, 1.* *εὐτιμημένος*, honorem adeptus, honoratus, *Phil.* multititius, al

Gl. V. perf. part. pass. τιμήσασι, celebrate, Phil. aor. 1. imperat. act. Τὸν αὐτῆς ἀνδρα μὲν οὖν τῆς ἰατρικῆς ἐτίμησεν, Xen. Cyr. 6, 26. Πολλὰ τιμῶμαι τὴν παρὰ τοὶ κατὰ κλίμα, plurimi aestimo, Plat. Τί δ' ἔστιν οἱ λαοὶ τιμῶμαι; Aristoph. Av. 1281. Τιμῶμενοι χαίρουσιν ἀνδρώπων ὕπνῳ, Eur. Hipp. 8. Ὁ πειραστὰ τιμῆς τέκνον, Id. Tro. 737. Α τιμή. Τιμή, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; (2) pretium quo res aliqua aestimatur; (3) poena, ultio, mulcta, census, id quod per capita, focos, &c. solvitur. Τιμὴν ἀνώνυμος, Il. 1, 159, poenas expectantes. (3) ὡς αὐτὴν ἄργος δὴ τὸ καθύμειον πῶδον τιμῇ καθύμειον, Soph. Ed. Col. 380. Τιμὰς ἔμειν, obsequi, Soph. Aj. 1351. Ab eod.

Τιμῆς, ἡ, honoratus, honorabilis, qui honore et pretio habetur. A praec.

Τιμήμα, ἄτος, τὸ, pretium, aestimatio, valor; (2) in causis privatis, mulcta pecuniaria; in publicis, poena capitis, supplicium; (3) census. (1) τὴ τιμήματος πῆς ἀξίας, pro census amplitudine, Eurip. Hipp. 622. Α τιμῶμα.

Τιμῆντα, acc. sing. per Crasin, pro τιμῆντα, a τιμῆς, honoratus.

Τιμήροσ, ἡ, δ. Vide τιμῆροσ. Διόνυς τιμήροσ, Apoll. Rhod. 4, 1309.

Τιμηλακίω, ὦ, vel τιμηλακίω, pretium augeo. Ex τιμῇ vel τιμῆς et ἀλκῇ.

Τιμησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐτίμισας, a τιμῆς, honoro.

Τιμήσας, honoraveris, 2. sing. a. 1. conj. act. Τιμήσας, ἡ, litis aestimatio, mulcta, supplicium, poena; (2) census. Gl. V. censio, judicatio; Ph. dictatura. Α τιμῶμα.

Τιμήσας, 3. plur. fut. 1. ind. act. v. τιμῶμα.

Τιμηστία, ας, ἡ, censura, officium τῷ τιμητῷ.

Τιμηστῆς, ὁ, Κάτων παρήγγειλε κορυφῇ δέ τις ἐστὶ τιμῆς ἀπάσης, Plut. Α τιμηστῆς.

Τιμηστῆς, ἡ, ἰον, honorandus. Α τιμῶμα. Πρὸ ἀληθείας τιμηστῆς ἀνῆλ, Plato.

Τιμηστῆς, censor sum. Α

Τιμηστῆς, ἡ, δ, aestimator litium; (2) censor. Α τιμῶμα. Hinc

Τιμηστῆς, ἡ, ὄν, propensus ad honorandum. Gl. V. honorificus, honorarius; (2) censorius, Gl. V.

Τιμητῆς, ἡ, τὸ, aestimatio litis. Gl. V. census, aestimabile. Α τιμῶμα.

Τιμητῆς, ὁ, δ, aestimandus; τιμητῆς δικῆ, cui pecuniaria poena lege constituta non est, sed actor vel iudex aestimat, Ern.

Τιμῆν, adv. pro τιμῆς, Ar.

Τιμησώμενος, ὦ, fut. ἴσω, care vendo.

Τιμησώμενος, α, ἡ, qui pretio vendit, aliis pollicitor; proprie rerum pretiosarum venditor.

Τίμιος, ἡ, ἰον, honoratus, honorabilis; (2) pretiosus, carus. Α τιμῆ. Hinc

Τιμῆστῆς, ἡ, qu. dic. honorabilitas, pretiositas; (2) nobilitas, excellentia, pretium; (3) opulentia.

Τιμῆς, adv. magno pretio, care.

Τιμῆστῆς, carissimus, honestissimus, honorificentissimus, Ph. Superl. Α τιμῆς.

Τιμωγράφω, aestimo, taxo. Ex τιμῇ et γράφω.

Τιμωρῆμα, ὁ, populum honorans, seu a populo honoratus, Ery. Call.

Τιμωρῆς, α, ὁ, Timotheus, colens Deum.

Τιμωρῆς, ας, ἡ, reip. status, in quo a censu magistratus creantur. Ex τιμῇ et κράτος.

Τιμωρῆς, ἡ, ὄν, censu potens; (2) ambitiosus. Α praec.

Τιμῶστος, ἡ, δ, ἡ, qui civibus honori est et ornamento; (2) qui civitatem honestat. Χάρων τ' ἔχει τὰν ἰσθαί τιμῶστος, Eurip. Suppl. 375. Ex τιμῇ et πόλις.

Τιμῶστος, qui primum locum tenet, qui summo honore praeditus est: unde sic appellatur magistratus in nonnullis Graecorum civitatibus. Vide Casaubon. ad Athen. 4, 13.

Τιμωρῆς, ὦ, fut. ἴσω, cum dat. auxilior, opem fero, tueor, defendo. At τιμωρῆμαι, cum acc. punio; ulciscor; τιμωρῆται, punit, ani-

madvertit, coerces, Ph. Τιμωρῆσαι τὸν φονία συνδοίς ὑπισχνῆμαι, Xen. Τιμωρῆσαι ἱσθόλυτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ, Eur. Hipp. 21. Α τιμωρῆς.

Τιμωρῆς, α, ὄν, puniendus. Α praec.

Τιμωρῆμα, ἄτος, τὸ, ultio, vindicta, poena, supplicium. Α τιμωρῆς.

Τιμωρῆς, ἡ, δ, ἡ, idem et ab eod. Unde

Τιμωρῆς, ἡ, δ, vindex, ultor, R.

Τιμωρῆς, ἡ, δ, idem.

Τιμωρῆς, vindicare oportet et auxilio esse, Thuc.

Τιμωρῆς, ἡ, δ, pertinens ad τιμωρῆσθαι (2) ad poenas exigendas propensus, crudelis. Α praec.

Τιμωρῆς, ας, ἡ, ultio, vindicta, poena, supplicium, animadversio; (2) auxilium, subsidium. Α

Τιμωρῆς, ἡ, δ, ἡ, vindex, ultor; (2) adjutor, auxiliator, defensor. Ex τιμῇ et κράτος, nisi ὡς mera est terminatio, Ern.

Τιμωρῆς, praes. part. act. n. g. contr. pro τιμωρῆς, a τιμωρῆς.

Τί, tibi, dat. sing. Dor. pro σοι, a τῷ, tu. Ἄγε τι, τιν τὸ δ' ἀγαλμα Φιληρατὶς εἰσατο τῆς, Callim. Epig. 35, 1.

Τί, pro τίνα, quem, acc. sing. a τίς, quis?

Τίναγμα, ἄτος, τὸ, vibratio, concussio. Α τινάσσω.

Τίναγμος, ἡ, δ, idem et ab eod.

Τίνακτις, ἡ, quae concutit, quod a τινάκτῃ, idem quod τινάσσω.

Τίνακτοπλήξ, ὁ, qui galeam quassat, Steph.

Τίνακτωρ, ὡς, ὁ, quassator, concussor. Α

ΤΙΝΑ' ΣΩ, f. ξω, quatio, concutio, vibro. Καὶ δὴ τινάσσει κράτα βαλδιδων ἀπὸ, Eur. Her. Fur. 870.

Τίνεσθαι, ulcisci, praes. inf. med. verbi τίνω.

Τίνεσθαι, luebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔτιναι, a verbo eod.

ΤΙΝΘΑΛΕΟΣ, ἡ, ἰον, calidus, tepidus, Nic. Alc. 445.

Τίνος, ἡ, δ, lebes, vas quodvis, inpr. in quo cibi coquantur, unde et pro ventriculo; idem cavum capax. Sch. Lycophr. habet et τινώσθαι.

Τίνω, seu τίνωμι, luo, solvo, pendo, rependo; (2) punio, poenas exposco, ulciscor. Α τίνω.

Τίνω, idem et ab eod. Τίνω δίκας, Luc. Ζημίαν, Plat. τιμωρῆς, Idem. μισθὸν τίνω, Xen. Οὐ μὴν γ' ἴσῃν (supple ποιῶν) ἔτιναι, Soph. Ed. Tyr. 810. Τὴ χάριν τίνω, Id. El. 534.

Τίνω, 3. plur. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτιναι, a τίνω, honoro.

Τίποτε, quidnam? cur?

Τίποτε, idem; per Sync.

ΤΙΣ, ὁ, δ, ἡ, τὸ, τι, Gen. τινὲς, aliquis, quispian, quidam, certus; cum numeralibus circiter, ferme; cum πᾶς, ἕκαστος, αὐτὸς, πολλὸς, μέγας, τοῖς, ποσῶτος, ὅδε, abundat: sed τίς, τί, Gen. τίνος, quis? quae? quid? qualis? qualisnam?

Τίσαι, honorasse, aor. 1. inf. act. verbi τίσω.

Τίσαισθαι, 3. plur. aor. 1. conj. med. Ion. pro τίσαιντο, a τίσω, ulciscor.

Τίσαισθαι, 1. plur. aor. 1. opt. med.

Τίσαις, 3. sing. aor. 1. opt. act. Aol. pro τίσαι.

Τίσαις, lues, 2. sing. fut. 1. ind. act.

Τίσαις, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. et cum ἡ ἰφελω. pro ἔτιναι.

Τίσαις, ἡ, δ, ἡ, punitio, poena, ultio; (2) persolutio, remuneratio, Il. 22, 19. Α τίσω.

Τίσαις, 3. plur. fut. 1. ind. act. cum v, a τίσω.

Τίσαις, 3. plur. aor. 1. conj. act.

Τίσαις, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔτιναι, a

Τίταιναι, punio, ulciscor; (2) tendo, intendo; Il. 2, 390; (3) traho. Τυδῖδῃ ἰσθί τόξα τιταίνετο, Ib. 11, 870. (3) ἐξέον ἀρμα τιταίνων, politum currum trahens, Il. 2, 390. Α τίσω, vel τίσω.

Τίτᾶν, ἄτος, ὁ, Titan, Sol, at in plur. Titanes, Caeli et Terrae filii, a Jove sub terram detrusi. Α praec.

Τιτανία, ἡ, Titania, seu Titanica, E. M.

Τιτανικός, ἡ, ὄν, Titanicus, Plut.

Τιτανογράφω, ἡ, historia gigantum. Α Τίτᾶν et γράφω.

Τιτανοκράτωρ, ὡς, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex Τίτᾶν et κράτος.

Τιτανοκτόνος, α, ὁ, δ, ἡ, Titanum intersector. Ex Τίτᾶν et κτείνω.

Τιτανομαχία, ἡ, bellum Titanum, Ath.

ΤΙΤΑΝΟΣ, α, ὁ, calx; Lucian. (2) gypsus, Hesiod. in Scut. 141. Hinc

Τιτανῶν, ὦ, fut. ὄσω, calce obliuo. Hinc

Τιτανῶτος, ἡ, ὄν, calce vel gypso oblitus.

Τιτανῶτης, ἡ, δ, ἡ, Titanicus. Hinc Τιτανῶτης, adv. more Titanum; (2) torve, torvum. Α Τίτᾶν.

Τίτας, ὁ, δ, ἡ, ultor, ultrix. Τίτας φόνος τίτηγεν, ultrix caedes fixa est, Aeschyl. Chaeprh. 65. Α τίσω.

Τίτᾶν, ὦ, idem quod τήτᾶν, Ern.

Τίτην, ἡ, Diana, Nic.

Τίτῆς, ἡ, nutritio, cura, Dem. Α τιτῆς.

Τίτῆς, fut. ὄσω, nutrio. Α τιτῆς.

Τίτῆς, ἡ, sive τιτῆς, ἡ, mamma, mamilla; (2) nutrix, alitrix; (3) avia materna. Ab eod.

Τίτῆς, cacabo, Gl. V.

Τίτῆς, fugo, subrumo, Gl. V.

Τίτῆς, α, τὸ, mamilla. Dim. a τιτῆς.

Τίτῆς, ἡ, nutrix; (2) soror matris vel patris, matertera, amita. Α τιτῆς.

ΤΙΤΘΟΣ, ἡ, δ, mamma, mamilla.

ΤΙΤΙΖΩ, pipio seu vocem edo avium, inprimis pullorum.

Τίτῆς, α, ὁ, titulus. Lat. vocabulum.

Τίτῆς, α, ὁ, Titus. Lat. honoratus. Α τίσω.

Τίτῆς, seu τίτῆς, et τίτῆς, fut. τήσῃ, perforo, terebro, Gl. V. τήτῆς, foro; τίτῆς, perforatus, Gl. V. perf. pass. part. Α τήτῆς, vel inus. τήτῆς, foro.

ΤΙΤΡΩΣΚΩ, fut. τρώσω, vulnero, cutem telo pertundo seu perfodio; (2) lædo, damnum infero; τίτρωμένος, saucius, cruentus, Gl. V. perf. part. pass. τρώβεις, sauciatus, Gl. V. part. pass. a. 1. Ἐπί με ἔρω τρώβειν, Eur. Hipp. 396. Ἐρωτος βέλει τιτρώβεισθαι, Philo. Hinc

Τίτρωμος, ὁ, vulneratio.

Τίτῆς, vocem edo hirundinum seu perdicum, cacabo. Α τήτῆς.

Τίτυοκτόνος, α, ὁ, Tityi interfectrix; Callim. Hymn. in Dian. 110. Ex κτείνω.

Τίτυρινος, α, ὁ, fistula pastoralis ex stipula:

Τίτυρις, ἡ, δ, saltator turpes motus edens. Α

Τίτυρος, α, ὁ, Satyrus; (2) aries major, dux gregis; (3) calamus; (4) otiosus; (5) pastorculus, parvus puer pastoritius, rusticianus.

Τίτυσκα, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἔτιτυσκα, a

ΤΙΤΥΣΚΟΜΑΙ, intentissime dirigo, ut certum ictum inferam, collino, dirigo ad scopum; (2) paro, Il. 13, 23.

Τίτυσκα. Vide τίτυσκα, Lyc.

Τίτῆς, dies. Ἐγρητο τίτῆς, Call. Frag. 206.

Τίτῆς, ἡ, frumenti genus.

Τίτῆς, ἡ, ἰον, palustris. Α

ΤΙΤΩΣ, ὡς, τὸ, locus palustris, palus.

Τίτῆς, α, τὸ, tiphym, herba coronaria.

Τίτῆς, ὡς, ὁ, δ, ἡ, palustris. Α τίτῆς.

Τίτῆς, fut. τίσω, honoro, in honore habeo, magni aestimo, carum habeo; (2) punio, vindico, ulciscor; (3) persolvo, solvo, luo; dependo; τίτῆς, honorabat, imperf. Ion. τίτῆς, honorabatur, imperf. Ion. pass. Il. 13, 176. Κείνος δὲ τίσει τήνδῃ κῆρ ἄλλῃν δικῆν, Soph. Aj. 113. Τίτασθαι πατὴρ φόνον ἡμετέρου, Id. El. 115. Τὴν δὲ τίτωμαι δικῆν, Eur. Med. 1819.

Τίτῆς, 2. sing. praes. imperat. act. Dor. pro τήτῆς, a τήτῆς, tolero.

Τίτῆς, α, ὁ, δ, ἡ, ærumnarum patiens; Pind. Α τλάω et θυμός.

Τίτῆς, tolerem, praes. opt. act. verbi τήτῆς.

Τίτῆς, acc. sing. cum gen. Dor. pro τήτῆς.

Τίτῆς, ὡς, ὁ, δ, ἡ, vide τήτῆς.

Τίτῆς, tolerans, praes. part. act. verbi τήτῆς.

Τλασίφρων, *onos*, ὁ ἔξ ἡ, *patiens*. Ex τλάω et φρήν.
 ΤΛΑΪΩ, f. τλήσω, p. τίτληκα, *perfero*, *patior*;
 (2) *sustineo*, i. e. *audeo*; τλήσις, pro τι-
 τλησίου, *patientis*, p. part. Vide τλήμι. Πῶς
 με τλήσεται ποτ' εἰσίδειν; *Soph. Aj.* 463.
 Τλῆ, *toleret*, 3. sing. aor. 2. conj. act.
 Τλήνυμος, u, ὁ ἔξ ἡ, vide τλάβυμος. Σὶ δ' ἀλλὰ
 παγκρασίῃ τλάβυμος ἄλλε, *Pind. Nem.* 2, 23.
 Τλήμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτλημεν.
 Τλήμι, *perfero*, *tolero*; τλῆ, *perpassus* est,
 aor. 2. *Ion.* pro ἔτλην τλήναι, pati, *toler-*
rasse, a. 2. inf. τλῆθι, *suffer*, a. 2. imperat.
 pl. τλήτε, *tolerate*; τλὰς, *passus*, a. 2. part.
 Vide τλάω.
 Τλήμιος, *miseri*, nom. pl. com. gen. a τλήμιον.
 Τλήμιος, *adv.* *miserere*, *calamitose*; (2) *patienter*.
 (2) μένιν χρὴ τλήμιος, *Eurip. Suppl.*
 947. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλήμιος ἦν τλιν κα-
 κά, *Æschyl. Chæph.* 746.
 Τλημοσύνη, ης, ἡ, ærumna, *miseria*, *infortu-*
nium. A
 Τλήμων, *onos*, ὁ ἔξ ἡ, *sustinens*, *patiens*, *ferens*;
 (2) *audax*, *fortis*; (3) *miser*, ærumnosus,
calamitosus. A τλάω.
 Τλήναι, *passum* esse, a. 2. inf. act. v. τλήμι.
 Τληπάθης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, *patiens* *laboris*; (2) *cal-*
lamitosus. Ex τλάω et πάθος.
 Τλησικάριος, u, ὁ ἔξ ἡ, qui *toleranti* et *forti* est
 animo, *Æsch. Pr.* 159. Ex τλάω et καρδία.
 Τλησιμόχθος, ὁ ἔξ ἡ, idem quod
 Τλησιπόνοος, u, ὁ ἔξ ἡ, *patiens* *laboris*; (2) *au-*
da. Ex τλάω et πόνος.
 Τλήσις, *ως*, ἡ, *patientia*, *tolerantia*; (2) *au-*
dacia. A τλάω.
 Τλήσω, *tolerabo*, fut. 1. ind. act. verbi τλάω.
 Τλητικός, ἔ, ὁ, *patiens*. Ab eod.
 Τλητικῶς, *adv.* *toleranter*. A præc.
 Τλητός, ἡ, ὁ, *tolerabilis*, qui *tolerari* potest;
 (2) *tolerans*, *patiens*. Ab eod. vel τλήμι.
 Τμάγις, 3. pl. a. 2. ind. pass. *Ion.* et *Boeot.* pro
 ἐτμάγησαν, a τμήσω, seu τμήγω.
 Τμάω, *seco*, *inus*, sed hinc τίτμηκα et τμήσω.
 Τμηγῆς, *scissus*, part. a. 2. verbi τμήσω.
 Τμήγις, u, ὁ, *sector*, *incisor*, *arator*, *fossor*,
 qui *secat*. A τμήσω, seu τμήγω.
 Τμήγιος, ἴος, τὸ, *sectura*, *fissum*. Ab eod.
 Τμήγω, f. τω, *seco*, *scindo*, *succido*; ἐτμάγη,
 aor. 2. pass. A τμήω.
 Τμήθην, *adv.* in modum *secantium*; (2) *inci-*
dendo seu *secando*, *cæsim*; (3) *leviter*. Ab
 inus. τμάω pro τμήνω.
 Τμηθεῖς, a. 1. part. pass. verbi τμήνω pro τμάω.
 Τμημα, ἄτος, τὸ, *segmentum*, *frustum* *sectione*
alicunde ablatum; (2) *particula*, *portio*.
 Ab eod. Hinc
 Τμηματάδης, *es*, in partes *sectus*, seu qui in
 partes *secari* potest.
 Τμησις, *ως*, ἡ, *sectio*. Ab eod.
 Τμηξίνθος, *on*, *dividens* *Deum*, *Cyr.*
 Τμήσω, *secabo*, fut. 1. ind. act. v. τμάω.
 Τμήσω, fut. 2. inf. *scindo*. A τμάω.
 Τμητόν, *adv.* *posit.* *secandum*.
 Τμητόης, *pros*, ὁ, *sector*, *incisor*. Ab eod.
 Τμητός, ἔ, ὁ, idem et ab eod.
 Τμητικός, ἡ, ὁ, *incidendi vim* habens; (2)
incisus, *sectilis*. A τμητός.
 Τμητικῶς, *more eorum* quæ *μητικῶς* sunt,
divid.
 Τμητός, ἡ, ὁ, *sectus*, *incisus*; (2) *sectilis*. A
 τμήω.
 Τδ, art. n. g. sæpe pro τὸτο et *ellipsi* præpos.
 διὰ, *signific.* *quamobrem*. Τὸ καὶ κλαίεισα
 τίτληκα, *ideo*, *Il.* 3, 176.
 Τσαρχαῖον, *adv.* olim, *antiquitus*.
 Τέδι, *adv.* *huc*. Ex τὸ et δι.
 Τεδύτερον, *adv.* *iterum*, *secundum*.
 Τεσπίσαν, *adv.* *omnino*, *penitus*; (2) *ple-*
rumque.
 Τέθην, *adv.* inde, ex loco illo. Ab ἔθεν.
 Τέθι, *adv.* ibi, illo in loco; (2) *ubi*. Ab ἔθι.
 ΤΟΙ, *particula* *epititica*, quæ aliis *jungitur*,
 ut καὶ τοι, *quamvis*, *quancumque*, *Gl. V.* at-
 qui, *Ph.* ἔ τοι, *nequaquam*, *num*, *Gl. V.*

Aliquando præponitur, ut in ταιγαρεῖν,
 proinde, ergo, igitur, itaque, ergo, *Ph.* Est et
 pronomen *Dor.* τοι, tibi, et articulus pro οἱ.
 Τοιαῦτα adverbialiter sumitur, ut sæpe *adj.*
 plur. n. g. hunc ad modum, *Soph. Œd. Col.*
 1620.
 Τοιθούσσω, *quatio*, *concutio*, *Hes.*
 Τοῖνον, igitur, itaque, ergo, *Ph.*
 Τοῖο, *huius*, gen. sing. *Ion.* pro τῷ, ab ὁ, hic.
 Τοῖος, τοία, τοῖον, *talis*, *huiusmodi*. Ab οἷος.
 Τοῖσδε, τοιάδε, τοῖσδε, *talis*, *eiusmodi*.
 Τοῖσθι, idem, *Allice*.
 Τοῖστος, τοιαύτη, τοῖστο et τοῖσταν, *talis*, *hu-*
jusmodi. Ex τοῖος et ὅστος, hic.
 Τοῖστροστος, u, ὁ ἔξ ἡ, *huiusmodi*, *talis*; ται-
 στροστω, *huiusmodi*, *Gl. V. Plat.*
 Τοῖστροστω, *adv.* *tali modo*.
 Τοῖστροστος, u, u, *talem colorem* habens.
 Τοῖσδης, *es*, *talis*.
 Τοῖς, *ipsis*, dat. plur. ab ὁ, hic.
 Τοῖσδσσι, *ipsis*, dat. plur. art. præpos. *Ion.* et
Poet. pro τοῖσδε, ab ὅδε.
 Τοῖσχαρος, u, ὁ, qui præest *navis lateri*, sive
remigibus et *latere navis* *sedentibus*. Ex
 τοῖχος et ἀρχός.
 Τοιχογραφία, *as*, ἡ, *Ion.* τοιχογραφία, *descriptio*
muralis, *picturati parietes*, *Aret.* Ex γράφω.
 Τοιχοδιφθέτω, *oros*, ὁ, qui *parietes* *scrutatur*,
 qua parte *aperiri* possint; (2) *fur*. A διφάω.
 Τοιχομάχια, *parietem* *oppugno*, *Steph.*
 Τοιχορῶκτης, u, ὁ. Vide τοιχωρῶχτες.
 ΤΟΙ ΧΟΞ, u, ὁ, *paries*, *murus*. Etiam *latus*
navis. Hinc
 Τοιχόω, ὡ, f. ὥσω, *murum* seu *parietem* *facio*;
 τοιχῶσθαι, *murum* *fieri*, *Plut.*
 Τοιχωρῶκτης, ὁ, pro τοιχορῶκτης, *Steph.*
 Τοιχωρῶχια, ὡ, fut. ὥσω, *parietem* *effringo* et
perforo. *Ph.* τοιχωρῶχτι, *expilat*. Τὸν τοῖ-
 χον, *Aristot.* A τοιχωρῶχτες. Hinc
 Τοιχωρῶχμα, ἄτος, τὸ, *foramen parietis* *per-*
fossi.
 Τοιχωρῶχια, *as*, ἡ, *parietis* *perforatio*. A
 Τοιχωρῶχτες, u, ὁ, qui *murum* *perforat*, *fu-*
randi causa, *effractor*. *Gl. V.* *perforator*.
 Ex τοῖχος et ὀρύσσω.
 Τῶα, *tales*, nom. dual. a τοῖος, *talis*.
 Τῶας, *adv.* *tali modo*; (2) *sic*, *ita*. A τοῖος.
 Τῶκα, *tunc*, *Dor.* pro τότε.
 Τοκαρίδιον, et τοκαροῖδιον, u, τὸ, *usurula*, *Gl. V.*
 quasi a τοκαρίον, quod esset a τόκος.
 Τόκας, ἄτος, ἡ, quæ *peperit* et *enixa* est. *Gl. V.*
 paritura: *parens*, *mater*. "Ὅσαι δὲ τοκάδες
 ἦσαν, *Eurip. Hec.* 1157. A τόκος. Unde
 Τόκαω, ὡ, *parturio*, *partum* *sum* *vicina*.
 Τόκισσι, dat. pl. *Ion.* pro τοκίσιν, a τοκίς.
 Τόκετός, ἔ, ὁ, *partus*, *puerperium*. *Ph.* *expo-*
nitur et *nativitas*. A τίκτω.
 Τόκεύς, ἴος, ὁ, *parens*, *genitor*. Ἐπὶ ἡ τοκί-
 σιν ἡμ' ἔσπετο, *Il.* 4, 476. Ab eod.
 Τόκηι, dat. sing. *Ion.* pro τοκίῃ, a τοκίς.
 Τόκιζω, fut. ἴσω, *foenori* *do*, *foeneror*. *Gl. V.*
 foenero. A τόκος.
 Τοκισμός, ἔ, ὁ, *foeneratio*. A τοκίζω.
 Τοκιστής, ἔ, ὁ, *foenerator*. Ab eod.
 Τοκογλύφια, ὡ, f. ἴσω, *tabulis insculpo* *nomina*
eorum quibus pecunia foenori credita est,
foeneratore *ago*; (2) *anatocismum exer-*
ceo. A
 Τοκογλύφος, u, ὁ, *foenerator*, qui *foenori* *dat*,
 qui *foenus* *facit*. Γνῶσαν ἴσαι ἔ τοκογλύφον,
Luc. Ex τόκος et γλύφω.
 Τοκογλύφια, *as*, ἡ, *usuræ acceptio*, *foeneratio*.
 Ex eod. et λήψις.
 Τόκος, u, ὁ, *partus*, *ipse pariendi actus*; (2)
 quod *partu* *edidit* *mater*, *fetus* *partu* *edi-*
tus; (3) *foenus*, *usura*. A τίκτω.
 Τοκοφορέω, ὡ, *usuram* *pendo*; (2) *usuram* *ac-*
cipio. Ex τόκος et φορέω.
 ΤΟΛΜΑ, ης, ἡ, *audacia*.
 Τολμᾶ, 3. sing. præ. ind. act. contr. pro τολ-
 μάει, a τολμάω.
 Τολμασῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro
 τολμήσας.
 Τολμάω, ὡ, f. ἴσω, *audeo*, *patior*, *tolero*, *impe-*
tro a me, *tametsi invito* et *reluctante*.
 Τολμᾶ πανοργίῃ, *Eurip. Med.* 583. "Ἦνυ

τιτολμῆν ἔργον αἰσχρὸν τοῦτο; *Id.* 695. Τόλμα
 τὰδι, *perfer* *hæc*, *Id.* *Hec.* 326. τολμᾶ 9' ἂ
 μὴ χρὴ, *sustinet*, *Id.* *Id.* 333. A τόλμα.
 Τολμήσις, ἡ, *ausus*, *audens*, *audax*, *intrepid-*
us; (2) *tolerans*. Ab eod.
 Τολμημα, ἄτος, τὸ, *facinus*, quod quis *perpe-*
trare ausus est, *ausum*. A τολμάω.
 Τολμηρία, *as*, ἡ, *audacia*. A τολμηρός.
 Τολμηρός, *ας*, ὁ, *audax*, *temerarius*. A τόλμα.
 Τολμηρῶς, *adv.* *audacter*, *temere*.
 Τολμῆς, 2. sing. præ. ind. act. *Dor.* pro τολ-
 μάει, a τολμάω. Unde
 Τολμήσεις, *ως*, ἡ, qu. dic. *ausio*, *conatus* *audax*.
Ph. *τολμήσεις*, *desperatione*.
 Τολμησίον, *audendum* est, *Steph.*
 Τολμητής, ἔ, ὁ, qui *aliquid suscipere*, et *ad-*
gredi *audet*, *homo audax*. A τολμάω.
 Τολμητίας, u, ὁ, *audax*, *Gl. V.* Ab eod.
 Τολμητός, *audendus*, *suscipendus*, *Soph.*
 Τολμῆσάτος, u, ὁ, *audacissimus*. A τολμάω.
 Τολμῶσι, 3. plur. præ. ind. act. contr. pro
 τολμάσιν.
 Τολμῶν, 3. pl. præ. opt. act. contr. pro τολ-
 μάσιν, a τολμάω.
 Τολοπῶν, *adv.* *posthac*, *deinceps*; (2) *cæterum*.
 Τολοπύμα, ἄτος, τὸ, *glomus* *lanæ*.
 Τολοπυτῖκος, ἡ, ὁ, qui *novit glomerare*. A
 Τολυπύων, fut. ἴσω, *glomero*, *conglomer*,
glomus, *necto*, *contexto*; (2) *machino*, *fab-*
ricor, *struo*; (3) *conficio*, *ad finem* *per-*
duco; (4) *ærumna* *patior*, *labores* *moles-*
tus *exantlo*. Τολυπύων ἀργαλῆς σολίμω, *Il.*
 14, 86. A
 ΤΟΛΥΠΗ, ης, ἡ, *lana carpta* et *pexa*, *pila* seu
glomus lanæ carptæ et *ad nendum paratæ*,
 et *carminatæ* in *globos*. Est et *cucurbita*
agrestis.
 Τομαῖος, u, ὁ ἔξ ἡ, vel τομαῖος, αἶα, αἶον, *sectus*,
cæsus, *succisus*, *recisus*; (2) *idoneus* *ad*
secandum; *Eur. Alc.* A τομή.
 Τόμαρος, u, ὁ, *sacrificulus*, *haruspex*, *Hes. al.*
 τμαρός, τομαρός, *Lycoph.*
 Τομάω, ὡ, *sectione* *eorum*, *sectione* *mibi* *opus*
 est. Οἱ περὶ ἱατρῶν, σοφῶν θεῶν ἐκ γὰρ σπέρ-
 τωρῶντι πῆματι, *Soph. Aj.* 583.
 Τομεῖον, u, τὸ, *instrumentum* *quo aliquid*
scindi *aut dissecari* potest, *ut forceps*.
 Τομεύς, *sector*, *incisor*, *Hes.*
 Τομεῖον, idem quod τέρμενα, *Hes.*
 Τομή, ης, ἡ, *sectio*, *sectura*, *incisio*, *amputa-*
tio; (2) *portio* *sectione* *demensa*; *segmen-*
ti, *Gl. V.* *vulnus*. Τομήν ἰν ὀρεσσὶ λίλοισιν, *Il.*
 1, 235. Στάνοντες ἰν τομῇ σιδήρῃ, *Soph.*
Trach. 887. A τέρμενα, fut. τέρμα.
 Τομήας, u, ὁ, *sectionem* seu *scalprum expertus*,
incisionem *passus*; (2) *castratus*, *Gl. V.*
 τομήας χοίρος, *majalis*.
 Τόμιον, u, τὸ, *frustum* *sectione* *ablatum*.
 Τομικός, ἡ, ὁ, *ad incidendum idoneus*. A τομή.
 Τομῖς, ἴδος, ἡ, *forceps*. *Gl. V.* Ab eod.
 Τομός, ἡ, ὁ, *scindens*, *incidens*, *acutus*. Ἄλλ'
 ἔμπης ἰδίω τί τομώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης, *Call.*
Del. 94. A τέρμενα.
 Τόμος, u, ὁ, *frustum* *sectione* seu *scissione*
ablatum; (2) *tomus*, *scapus* *chartæ*, *pars*
libri. Ab eod. (vid. *Ern.*)
 Τομῶς, *adv.* *more eorum* qui *scindunt* seu *in-*
cidunt; (2) *acriter*, *cum vi* *penetrante*, *τε-*
μώτερον, *penetrantius*. A τομῖς.
 Τομαῖος, αἶα, αἶον, *vehemens*, *contentus*, *inten-*
tus, *de voce*. A τόμος.
 Τομαῖον, u, τὸ, *fistula* *qua musici tonos præ-*
monstrant. Ab eod.
 Τομῖον, idem quod τόνιον.
 Τονβολογίην, et τονβοργίην, *proprie* *de sono aquæ*
ab æstu *ferventis*, *deinde* *eadem* *que*
 ΤΟΝΘΟΡΙΖΩ, vel τονθορίζω, *murmuro* vel
submissa voce *murmuro*, *musso*, *submis-*
se *loquor*; (2) *tremo*, *ut τονθαρίζω*. Τί δὲ
 τονθορίζων ἦνικ' ἂν πληγὰς λαβὼν πολλὰς,
 ἀπὸς Διὸς ἔραζε; *Aristoph. Ran.* 765. Εἰσὶ
 κλυτὰστέρων ἀναιδέα τονθορίζοντες, *Opp. Venai.*
 3, 169.
 Τονθορίζω, idem.
 Τονθοργίαν, idem quod τονθορίζω, *Ath.*
 Τονθρῶς, ὄος, ἡ, *murmur* *aquæ ebullientis* seu
ferventis,

ferrentis, per Onomatopoeiam. Hes. τὸνδρῆς, V. L.
 Τονδρῆς, ὅ, ὁ, murmurator. A τὸνδρῆς.
 Τονικός, αἰα, αἰον, toni (qui sc. sermoni opp.) magnitudinem aequans. A τόνος.
 Τονίζω, accentu, Gl. Vet. Ab eod.
 Τονικός, ὁ, qui tenore seu extensione fit, item firmus, Steph.
 Τόνος, υ, ὁ, tonus, accentus, Ph. tenor, ténigo, Ph. intensio, et quo intenditur, ut funis, restis, vis rei intensiva, et impulsiva, ut vesicæ, &c. A τείνω, ténido.
 Τόνος, ὦ, f. ὠνω, intendo, sc. vocem; (2) robore, firmo; (3) accentum pono alicubi.
 "Ὅταν ἡ ῥῆμα τῷ φθιγγόμενῳ πρὸς φωνὴν τὸνδρῆς ὁ μέγας, Greg. A τόνος.
 Τονώδης, εως, ἡ, tonum habens.
 Τονώσις, εως, ἡ, qu. dic. corroboratio, confirmatio; (2) accentus. A τόνος.
 Τονωτικός, ἡ, ὄν, vim habens intendendi seu roborandi et firmandi. Ab eod.
 Τοξάζομαι, fut. ἄσομαι, arcu jaculor. Od. 22, 72. A τόξον.
 Τοξάλλης, ὁ ἢ ἡ, epith. Cupidinis, sagittis vim suam exserentis. Ab eod. et ἄλλῃ.
 Τοξάριον, υ, τὸ, parvus arcus, arculus. Dim.
 Τοξάρχης, υ, ὁ, prefectus sagittariorum. A τόξον et ἀρχή.
 Τοξάρχος, ὁ, dux, Æsch.
 Τοξία, ας, ἡ, ars sagittandi. A τοξέω. Unde
 Τοξίωμα, ἄτος, τὸ, quod arcu emissum est, sagitta, jaculum; sagitta, Gl. Vet. (2) ipse ictus seu jactus sagittæ aut teli.
 Τοξική, ἥρος, ἡ, arcitenens, sagittarius; foem. τοξική, sagittaria. Ab eod.
 Τοξικός, ὅ, ὁ, idem. Ab eod.
 Τοξεντικός, ἡ, ὄν, sagittariæ artis peritus. Gl. V. sagittarius.
 Τοξεντός, sagitta vulneratus. Θει δ' ὑπο τοξεντός, Soph. Phil. 334.
 Τοξέω, fut. εἰσω, ex arcu sagittam emitto, jaculor, arcu peto, sagittis impeto vel iterio. Gl. Vet. sagitto. Καὶ πάντα μὲν δὴ νῦν ἐξέωσαν μάτην, Eur. Hec. 603. Καὶ ὑπερβολὴν τοξέωσαι, mira ingenii solertia, Soph. Ed. Tyr. 1196. Μεταφ. ducta ab iis qui in jaculando bene collimantes scopum attingunt. A τόξον.
 Τοξήρης, εως, ὁ ἢ ἡ, sagittifer, arcitenens, arcu et jaculis instructus. A τόξον et ἄρα.
 Τοξικός, ἡ, ὄν, sagittarius, ad sagittas aptus; τὸ τοξικόν, sagittarii; (2) venenum, sc. ὕλη, quod sagittis illinebatur. A τόξον.
 Τοξοβίλος, ὁ, idem. Ex eod. et βίλος.
 Τοξοβίλος, ὁ, jaculator, Steph. A βάλλω.
 Τοξοδάμας, ὁ, idem, Æschyl. Prom. Vincit. 30.
 Τοξοδόμενος, υ, ὁ ἢ ἡ, arcu jaculive subigens, interficiens. Τὴν τοξοδόμενον Ἄρτεμιν μαρτύρομαι, Eur. Hippol. 1462. Ex τόξον et δαίμων.
 Τοξοειδής, εως, ὁ ἢ ἡ, arcuatus, Gl. V. Ex τόξον et εἶδος.
 Τοξοθήκη, ης, ἡ, pharetra.
 ΤΟΨΟΝ, υ, τὸ, arcus; (2) pharetra cum telis; (3) ars sagittaria; τόξα, tela, Ph.
 Τοξοποιία, ας, arcus conficere. Τοξοποιὺν τὰς ὀφρὺς, contrahere, Aristoph. Lys. 8.
 Τοξοποιία, ἡ, arcuum confectio.
 Τοξοποιός, ὁ, qui arcus et jacula conficit, Steph.
 Τοξοποιή, ης, ἡ, ars sagittandi. A τόξον.
 Τοξοποιχός, ις, arcus faciens. Ex eod. et τοίχω.
 Τοξοποις, υ, ὁ, sagittarius, arcitenens; (2) Sagittarius, i. e. sideris cælestis nomen; (3) ap. Atticos minister publicus, apparitor magistratus. Ab eod.
 Τοξοποις, ἴδος, ἡ, sagittaria, arcitenens; Cal. Hymn. in Dian. 223. A præc.
 Τοξολός, ὅ, ὁ, peritus artis sagittariæ. Ab ἔλλω.
 Τοξοφόρος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui arcum gestat et sagittas, sagittarius; arcifer, Gl. V. A τόξον et φέρω.
 Τοξώ, ὦ, idem quod τοξέω. Τοξώται ἰς τὸ πηνίς, Aret.
 Τοπάσιον, υ, τὸ, topazium, topazius, lapis, gemma nomen. A τοπάξω.
 Τοπάξιος λίθος, topazius lapis.
 Τόπαζον, et τόπαξος, idem quod τοπάσιον, seu τοπάξιος λίθος, Dion.
 Τοπάξω, fut. ἄσω, statuo, colloco, qu. dic. in

loco pono; (2) conjicio, suspicor, quæro, investigo. Τὸ γὰρ τοπάξω τῷ σάφ' εἰδέναι δίχα, Æsch. Agam. 1378. A τόπος.
 Τοπάλαι, adv. olim, quondam, jampridem.
 Τοπαλαῖον, adv. antiquitus, olim.
 Τοπαῖν, adv. perpetuo, omnino. A τὰς.
 Τοπαράπαν, adv. omnino, prorsus.
 Τοπαρευτικά, adv. statim, tunc statim.
 Τοπαροῦτε, vel τοπαροῦθιν, adv. antea.
 Τοπαρός, adv. prius, antea.
 Τοπαρχος, υ, ὁ, loci præses, qui loco alicui præfectus est, seu præest, toparcha. Ph. præfectus regionis. Ex τόπος et ἀρχή.
 Τοπαρχία, ας, ἡ, toparchia, munus toparchæ. Ph. pagus. A præc.
 Τοπαρχος, υ, ὁ ἢ ἡ, idem quod τοπαρχος.
 Τοπασίον, conjiciendum et suspicandum est, Hes. A τοπάξω.
 Τοπσίον, τοπίον, Ion. τοπήιον, funis, rudens, Suid. Poll.
 Τοπίω, idem quod τοπάξω, Suid.
 Τοπηγορία, ας, ἡ, communis loci tractatio. Τὰτο δὲ εἶπε διὰ τοπηγορίαν, εἶπε δύνανται, hoc autem sive per communis loci tractationem fiat, sive per exaggerationem, Longin. 11. A τόπος et ἀγορεύω.
 Τοπήια, ων, τὰ, Ion. pro τοπήια, arma navis, seu supellex nautica. Call. in Del. 314.
 Τοπήκος, ἡ, ὄν, localis; situs, Gl. V. Hinc ἡ τοπήκη, ἥς, sc. τέχνη, ars topica, ostendens τόπος, sive locus, e quibus argumenta desumenda sunt ad probandum vel amplificandum. A τόπος.
 Τοπικός, adv. ratione loci; (2) per locos communes, per capita.
 Τοπλίον, adv. magis; (2) frequentius.
 Τοπογράφω, ὦ, locum describo.
 Τοπογραφία, ας, ἡ, loci vel locorum descriptio. A τοπογράφος, υ, ὁ ἢ ἡ, locorum descriptor. Ex τόπος et γράφω.
 Τοποθεσία, ας, ἡ, loci situs vel positus. Ph. loci positio, situs, canal; item designatio, descriptio locorum. Ex τόπος et θέσις.
 Τοποθεσία, locorum descriptionem instituo. Ex τόπος et inusit. θέσις.
 Τοποκλίσις, ας, ἡ, locus accubitus, ubi quis accumbit. Ab eod. et κλίσω.
 Τοπομήχων, ὦ, variis in locis prælor, i. e. modo hoc, modo illo in loco; (2) loci opportunitate utor ad pugnandum. A μέχωμαι.
 ΤΟΠΟΣ, υ, ὁ, locus, tractus, regio; (2) τόπος, sedes et domicilia argumentorum apud dialecticos; (3) τόπος, argumentum seu thema, quod tractatur apud rhetores; (4) locus affectus, apud medicos; (5) vulva; (6) facultas, occasio.
 Τοποτηρητής, ὅ, ὁ, qu. dic. loci servator, vicarius; locum tenens. A præc. et τηρέω.
 Τοπριν, adv. prius, antea, olim.
 Τοπρόθεν, adv. antea, olim.
 Τοπρότερον, adv. prius, antea, olim.
 Τοπρώτον, adv. primum, primo, primo loco, ante omnia.
 Τόρβηλος, querulus, Hes.
 Τόργος, cynus, Lyc. vultur, Suid.
 ΤΟΡΔΥΛΙΟΝ, υ, τὸ, tordylium, seseli Creticum, herba.
 Τόρεια, ας, ἡ, ipsa actio cælandi, scalpendi.
 Τόρειμμα, ἄτος, τὸ, opus cælatum. Gl. V. toreuma. A τορέω.
 Τόρεῖς, ὁ, idem quod τορευτής, item instrumentum quo utuntur οἱ τορέωσαι, Poll.
 Τόρεισις, εως, ἡ, cælatura, Ph. A τορέω.
 Τορευτής, ὅ, ὁ, cælator. Ab eod.
 Τορευτικός, ἡ, ὄν, ad cælaturam pertinens, seu cuius usus est in cælando; (2) cælandi facultate præditus. A τορευτής.
 Τορευτός, ἡ, ὄν, cælo elaboratus. A
 Τορεύω, fut. εἰσω, cælo, Ph. Τορεύω πᾶσαν ὥδην, concinna, Aristoph. Thesm. 995. κύπελλον ἡδὺ, Anacr. 18, 1. A τορός.
 Τόρειω, ὦ, fut. ἴσω, perforo, perterebro, ferro trajicio, penetro; (2) perspicue declaro et denuncio, Il. 11, 236. Ab eod. Hinc
 Τορητός, ὁ, vulnerabilis.
 ΤΟΡΜΗ, ης, ἡ, vel τόρμος, υ, ὁ, modiolus

rotæ, in quem axis inseritur; (2) meta; (3) carceres et repagula; (4) cursus in hippodromo; (5) vestigium rotæ; (6) fibula, uncus, clavus.
 Τορνεῖα, ας, ἡ, tornatio. A τορνέω. Unde
 Τορνέωμα, ἄτος, τὸ, quod tornando confit; (2) scobs, ramenta.
 Τορνευσασπιδοδουροσπηγός, ὅ, ὁ ἢ ἡ, torno scuto-lyrici, vox comica, Aristoph. Av. 497. A τορνέω, ἄτος, τὸ, et πήγνυμι.
 Τορνευστήριον, υ, τὸ, instrumentum quo aliquid tornatur et excavatur. A
 Τορνέω, ὦ, ὁ, tornator.
 Τορνεντικός, ἡ, ὄν, ad tornatorem vel tornaturam pertinens; (2) tornandi peritus. Hinc ἡ τορνεντική, ἥς, sc. τέχνη, ars tornandi. A
 Τορνέω, f. εἰσω, torno; (2) circino describo. Τὰ δὲ τορνέει, τὰ δὲ κολλομελεῖ, Aristoph. Thesm. 59. A
 Τόρνος, υ, ὁ, tornus, instrumentum quo aliquid tornatur et excavatur. A τορέω.
 Τορνός, ὦ, f. ὠνω, torno; (2) rotundum facio, circulo, circumscribo. Il. 23, 255. Od. 5, 249. A τόρνος.
 Τορνευσασπιδοδουροσπηγός, οἱ, qui torno concinant ac scalpunt clypeos lyrasque, Ar.
 Τόρος, υ, ὁ, instrumentum lapicidarum, fabrorum, terebrum. Χαλκὺν σπείκει καὶ τορόν, chalybum securi et terebro, Eurip. in Cret. Fragm. 5.
 Τόρος, ῥα, ῥόν, penetrans, acutus; (2) perspicuus, clarus. A τορέω.
 Τορνάω, ὦ, tudicula agito. A
 Τορνήν, ης, ἡ, id quod in olla aliquid teritur et agitur inter coquendum. Ph. tudicula. A τείρω.
 Τορνήν, idem quod τορνάω, Ar.
 Τορώς, adv. acute; (2) perspicue, aperte, clare, acuta voce. A τορός.
 Τοσάκις, adv. toties. A τόσος. Unde
 Τοσάτιος, vel τοσάτιος, tantus.
 Τοσαντύκις, adv. toties. A τοσάτος.
 Τοσαντυκώς, adv. tot modis. Ab eod.
 Τόσος, η, ὄν, tantus. Ab ὅσος.
 Τόσοςδε, τοσάσδε, τοσάσδε, tantus. Τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνύλασας λίγρον; Soph. Aj. 1049.
 Τοσσετήριος, ὄν, tantum numerum explens.
 Τοσάτος, αὐτή, ὅτε, tantus; τοσάτος, tantidem, tanto, Ph. Ex τόσος et ὅτος.
 Τόσσα, tanta, nom. pl. Poet. pro τόσσα, a τέσσα.
 Τοσάκις, et τοσάκις, Poet. pro τοσάκις.
 Τοσάτην, tantum, acc. sing. Dor. pro τόσος.
 Τόσος, Poet. pro τόσος.
 Τόσω, adv. tanto, tanto magis. A τόσος.
 Τοτάχος, adv. cito, passim apud LXX. Οὐ δύνησιν ἐξαναλῶσαι αὐτὸς τοτάχως, Deut. 7, 22.
 Τότε, adv. tunc, tum, deinde, Ph. τότε δὲ, ita demum, Ph. tum demum, Gl. V.
 Τοτί, adv. aliquando. Ab ὅτε.
 Τοτὶλυταιον, adv. postremo, demum, denique, tandem.
 Τοτηνικῶδι, adv. tunc.
 Τοτρίτον, adv. tertium, tertio.
 Τηκίθην, pro τὸ ἐκίθην, illinc. Τὴν κίθην ἀλλως τῶδε, in ulteriori hujus luci parte, Soph. Ed. Col. 505.
 Τήλασσον, deterior, Att. vel Dor. pro τὸ ἐλάσσον, compar. a μικρός.
 Τήμεν, meum, Att. vel Dor. pro τὸ ἐμὸν.
 Τέναντιον, contra, Att. vel Dor. pro τὸ ἐναντίον.
 Τήνικα, Att. vel Dor. pro τὸ ἐνίκα.
 Τήπικιννα, ultra. Ἀκτὴ τις ἐστὶ τήπικιννα πρὸς γῆς, Eurip. Hippol. 1129. pro τὸ ἐπικίννα.
 Τέπιον, pro τὸ ἐπίον, aor. 2. part. act. n. g. v. ἔπιμι, aggredior, imminere, insto. Τέπιον κακόν, imminens malum, Eurip. Alc. 171.
 Τέπίσω, in posterum, Att. vel Dor. pro τὸ ἐπίσω.
 Τερεογνής, ὁ, Turcus, M. Mus.
 Τές, hos, acc. pl. ab ὁ, hic.
 Τέτ', pro τέτο, hoc.
 Τετάναι, et τετάναις, adv. interea vero, tunc; (2) hic, ibi; (3) toties. Call. in Jov. 44.
 Τέττειον, Att. vel Dor. pro τὸ ἐττειον.
 Τετίσι, Att. vel Dor. pro τέτῃσι, hoc est.
 Τετίω, gen. pl. Ion. pro τέτῳ, ab ὅτος, hic. Τετίετι,

Τατόδ, pro ινυδών, hinc, ex eo. Κόλχισ' ἔχων
σκαπανὴν τε καὶ εἰκασι τατόδι μῆλα, Theocr.
Id. 4, 10.
Τόρα, adv. tamdiu, donec; (2) tunc; (3) ut.
Ex τὰ ἐθρα.
Τράγαναι, ὦν, αἱ, capræ utriusque sexus geni-
talia habentes. A τράγος.
Τραγᾶκανθα, ης, ἡ, qu. dic. hircina spina, fru-
tex. Ex τράγος et ἄκανθα.
Τραγαλίζω, rodo; verbum Aristoph. Vesp. 672.
quasi a τραγία, a τράγω.
Τραγᾶνόν, callosum, Gl. V. et τράγανον, callo-
sum, Ph. cartilago, al. Gl. V.
Τράγανος, υ, ἡ, herba quædam, quæ et τράγος.
Τραγᾶνός, ὦν, hircum refero; (2) libidine inci-
pio tentari; unde et pubesco; (3) luxurio,
ut seges, arbor. A τράγος.
Τραγῆνι, comedi se, a. 2. inf. act. verbi τράγω.
Τράγηνις, et τράγηνος, hircinus; ut τραγίη, et
τραγῆ, scil. δόρα, hircina pellis; τράγειον
κρίας, hircina caro, Gl. V. A τράγος.
Τραγῆλαφος, υ, ἡ, hircocervus, animal hirci et
cervi figuram mixtam habens; (2) poculi
genus. Ex τράγος et ἔλαφος.
Τράγηνος, ἰα, ἰων, hircinus. A τράγος.
Τραγῆμα, ἄτος, τὸ, tragemma, quod secundis
mensis apponitur. Ph. τραγῆματα, bellaria.
A τραγᾶν. Hinc
Τραγῆματίζωμαι, comêdo bellaria. Hinc
Τραγῆματισμός, υ, ἡ, comestio bellariorum.
Τραγῆφθορος, ἡ, hircinam pellem gestans, Hes.
Τραγῆμικός, ὁ, tragiambus, genus versus Iam-
bici, cui opp. τὸ ἰαμβικὸν κομικόν.
Τραγίζω, f. ἰσών vid. τραγᾶν, Aristot. A τρά-
γος. Unde
Τραγικός, ἡ, ὄν, pertinet ad tragœdum, trage-
dorum proprius, conveniens tragicis, dig-
nus tragicis, tragicus poeta.
Τραγικίζωμαι, tragice loquor, Ar. Sch.
Τραγικῶς, adv. tragice, more tragicorum.
Τράγιον, seu τραγίον, υ, τὸ, herba, cujus folia
autumno virus hirci olent. A τράγος.
Τραγίσκος, υ, ἡ, hirculus, parvulus hircus, aut
hædus. Dim. ab eod.
Τραγιότης, ὁ, sacrilegus, sc. qui hircum immo-
lationi destinatum surripuisset, Hes.
Τραγοδῶμαι, ὁ, hircinis pedibus incedens, ut
Pan. Ex τράγος et βαίω.
Τραγοδῶμενος, hircina cornua habens. Ex eod.
et κίρας.
Τραγοκυτικός, ἡ, ὄν, ad capros tendendos aptus.
Ex eod. et κύρα.
Τραγοκτόνος, υ, ὁ, ἡ, hircos occidens. Ἀργεῖων
αἶμα τραγοκτόνον, Eur. Bacch. 139. Ex eod.
et κτίνω.
Τραγομάσχαλος, υ, ὁ, ἡ, hircosus, Gl. V. hir-
cum olens. Ex eod. et μασχάλη.
Τραγόςκος, πῶδος, ὁ, hircinos pedes habens.
Τραγοπάγων, ὄνος, ὁ, hircinam barbam habens;
(2) nomen herbe.
Τραγοργᾶνον, υ, τὸ, origanum hircinum, Nic.
Al. 310. Hinc τραγοργανίτης ὄνος, vinum
e tragorigano confectum.
ΤΡΑΤΟΞ, υ, ἡ, hircus, caper; (2) libido et
salacitas; (3) fætor, qualis hircorum; (4)
luxuries arborum, segetis.
Τραγασκελὴς, ἰος, ὁ, ἡ, qui hircinis est cruri-
bus. A præc. et σκέλος.
Τραγοφάγιος, ὦν, hircos vel capros edo. Ex eod.
et φάγος.
Τραγοφᾶριον, υ, τὸ, levis tragœdia. Dim. a τρα-
γῶδια.
Τραγῶδια, tragœdiam decanto; (2) tragice de-
canto; (3) tragice exaggero, tragice vocife-
ror, exclamo, deploro, tragice ostento, res
supra modum augeo. Τὴν τε πολυθρόνην
ἀρετὴν τραγῶδῶσι, Luc. A τραγῶδης. Hinc
Τραγῶδημα, ἄτος, τὸ, tragœdia, tragica oratio.
Τραγῶδης, υ, ὁ, tragœdus.
Τραγῶδια, ας, ἡ, tragœdia; (2) rerum terribi-
lium opinio, jactatio. A τραγῶδης.
Τραγῶδικός, ἡ, ὄν, pertinet ad tragœdum, tra-
gœdorum proprius. Ab eod.
Τραγῶδογράφος, υ, ὁ, tragœdiarum scriptor.
Ex τραγῶδια et γράφω.
Τραγῶδοδιδασκαλός, et τραγῶδοδιδάσκαλος, υ, ὁ,

qui tragœdias docet, tragicus, Arist. Thesm.
94. Ex τραγῶδια vel τραγῶδης.
Τραγῶδοποιός, υ, ὁ, tragicus poeta. Ex τρα-
γῶδια vel τραγῶδης et ποίω.
Τραγῶδης, υ, ὁ, tragœdus, qui tragœdias agit,
tragicus poeta, Gl. V. cantor. Ex τράγος
et ᾠδή, cantus, quoniam hircus remunera-
bantur qui tragœdia vicerant.
Τραῖνός, idem quod τράϊνός, Ep. Suid.
Τρακταίζω, dealbo, candidum reddo, Phav.
Τράκτος κηρός, cera quæ tractando inaluit,
Æsch.
Τράκτωμα, τὸ, emplastrum quod equorum sca-
pulis imponitur, V. I.
Τράχυν, vel τράχυν, podex; sive linea quæ me-
dium scrotum dividit in duas partes.
Τράχυνος, ἰδός, ἡ, navis, Lycoph. Nic.
Τραχύνω, idem quod τραχύνω, Strph.
Τραχύνος, ἰός, ὁ, ἡ, perspicuus, manifestus.
Ἰσμεν ὅδιν τραχύνω, Soph. Aj. 24.
Τραχύνος, ἡ, ὄν, idem, LXX. opp. obscuro.
Τραχύνος, ης, ὁ, perspicuitas. A præc.
Τραχύνος, ὦν, f. ὥσων, clarum et perspicuum reddo,
declaro, manifesto; (2) illumino, illustro.
Τραχύνος, adv. manifeste, aperte, diserte; ex-
presse, Ph. ad liquidum, clare, al. Gl. V.
Τραχυντικός, ἡ, ὄν, explanandi, illustrandi vim
habens. A τραχύνω.
Τράχτι, vertit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro
ἔτραπτε, a τρέπω.
ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ἡ, mensa cibaria; (2) cœna
ipsa, seu cibi in mensa positi; (3) mensa ar-
gentaria; (4) fiscus, ærarium; (5) dicitur
et de multis rebus mensæ figuram habenti-
bus; διακονίην τραπέζης, cibum ministrare,
in N. T. stipis colligendæ ac distribuendæ
curam gerere. Τράπεζα βορᾶς, mensa, Soph.
Ecl. Tyr. 1464.
Τραπέζην, υ, ὁ, mensæ adscela, parasitus.
Τραπέζηνος, ἡ, ὄν, mensarius, ad mensam
pertinens, mensæ inserviens.
Τραπέζης, ας, ἡ, mensarum confectio.
Τραπέζιον, υ, τὸ, mensula, abaculus, figura ge-
ometrica. Dim.
Τραπέζιενός, fut. ἰσών, mensarius sum. A
Τραπέζιτης, υ, ὁ, nummularius, mensularius,
Phil. argentarius, Gl. V. A τράπεζα. Hinc
Τραπέζιτικός, ἡ, ὄν, ad mensarium pertinens,
Ph. τραπέζιτικός, arcaria.
Τραπέζισιός, ἰός, ὁ, ἡ, mensæ fornam ha-
bens. Ex τράπεζα et ἰδός.
Τραπέζισκος, υ, ὁ, ἡ, qui mensam curat et
instruit, Longin. 43. Ex eod. et κομῶ.
Τραπέζισκος, υ, ὁ, ἡ, qui satiatur cibis ap-
positis, vel curator dapum. Ex eod. et κορῶ.
Τραπέζισκος, υ, ὁ, qui mensam lingit, mensa-
rum adscela, parasitus. Ex eod. et λείχω.
Τραπέζισκος, ἡ, mensarum fabricatio. A
Τραπέζισκος, υ, ὁ, qui mensam instruit; (2)
mensam fabricans. Ex τράπεζα et ποίω.
Τραπέζιστος, ὄνος, ὁ, qui in mensa disserit.
Τραπέζιστος, ης, ὁ, abstractum a τράπεζα, ap.
Diog. Lacti.
Τραπέζιστος, υ, τὸ, caliculare, ubi calices re-
ponuntur. Ex τράπεζα et φέρω.
Τραπέζιστος, υ, ὁ, ἡ, qui mensam fert seu
sustinet. Ex iisd.
Τραπέζιον, ὦν, f. ὥσων, mensæ impono. A τράπεζα.
Τραπέζιστος, ἰός, ὁ, ἡ, mensarius, mensæ simi-
lis, figuram mensæ habens. Ab eod.
Τραπέζωμα, ἄτος, τὸ, quod mensæ imponitur,
ut vasa. A τράπεζα. Unde
Τραπέζωσις, ἰως, ἡ, apparatus mensæ, id quod
mensæ imponitur.
Τράπιν, præc. inf. act. Ion. pro τρέπιν, a τρέπω.
Τραπίων, vertamus, 1. pl. aor. 2. conj. act.
Ion. et Poet. pro τραπέμιν.
Τραπίλιν, verito, convertito. A
Τραπίλιν, ἡ, ὄν, mutabilis. A τρέπω.
Τράπιν, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. et cum υ,
pro ἔτραπτε, a τρέπω, verito.
Τράπισον, acc. sing. Dor. pro τράπεισον.
Τραπίσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τρέπω.
Τραπίω, υ, uvas calco in lacu. Oἱ γὰρ μὴ ἱσά-
πτον, τοὶ δ' ἤρυν, Hesiod. Scut. 301. Ab eod.
Hinc

Τραπῆτιον, adv. pòs, vertendum, convertendum.
Τραπῆτης, υ, ὁ, calcator uvarum.
Τράπῆς, ης, ἡ, hasta. A τρέπω.
Τράπτομαι, veritor, convertor, Ion. pro τρέπτομαι.
Τράπτομαι, aor. 2. conj. med. verbi τρέπω.
Τρασιά, ἄς, ἡ, tabula seu corbis, ubi siccantur
casei et ficus, et alii fructus. A τρέσω.
Τραυλίζω, fut. ἰσών, balbutio, balbus aut blasus
sum. Εἴτ' Ἀλκιβιάδης ἔπει πρὸς με, τραυ-
λίσας, Aristoph. Vesp. 44. A τραυλός.
Τραυλός, υ, ὁ, bulbuties. A præc.
ΤΡΑΥΛΟΞ, ἡ, ὄν, balbus, blasus. Τραυλός pro-
fert λ pro π. Vide Plut. in Alc. 1.
Τραυλότης, ης, ἡ, balbuties. A τραυλός.
Τραυμός, ἄτος, τὸ, vulnus; (2) clades, strages,
detrimentum bello acceptum. A τραύω, pro
quo usitatum est τιτρώσκω. Hinc
Τραυματίας, υ, ὁ, vulneratus, saucius.
Τραυματίζω, f. ἰσών, vulnere, saucio. Oἱ δὲ ἐ-
πὶ τὸν τραυματίζαντες ἔξέβαλον, Luc. 20, 12.
καὶ οἱ δι' ὀφθαλμοῦ ἐκείνου χερσὶν, τραυματί-
ζον, Eurip. Bac. 763. Τιτραυματίζωμαι,
Act. 19, 16.
Τραυματικός, ἡ, ὄν, vulneribus sanandis aptus.
Τραυματισμός, υ, ὁ, ἡ, vulniferus, Gl. V. vul-
nificus. Ex τραύω et ποίω.
Τραύμα, τὰ, quæ ex jumentorum præsepi
decidunt, item spinosa ligna et arida, Phe-
rec.
Τράφαλος, idem quod τραφῆλις, Hes.
Τράφι, aluit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro
ἔτραφε, a τρέφω.
Τράφω, educare, præc. inf. Ion. pro τρέφω.
Τραφίμενος, aluisse, a. 2. inf. act. Ion. pro τραφῆν.
Τραφίμην, nutriti sunt, 3. pl. aor. 2. ind. pass.
Ion. et Boeot. pro ἔτραφον, Il. 1, 251.
Τραφίρος, ἰός, ὁ, ὄν, aridus, siccus; (2) compae-
tus, firmus; (3) alens, alendi vim habens;
Apoll. Rhod. 4, 281. (4) grandis, bene na-
ginatus. (1) φῶλα καλοῦνται ἐν τοῖς ἐχθροῖς
τραφίροι, Aratus, 1026. Τραφίρα, terra siccā,
continens, Il. 14, 308. Ἰσπῶν... Ἐσῶν, οἱ μὴ
ὄντας ἐπὶ τραφίρῃν τε ἐν ὄρεσιν, Il. 14, 308. (4)
καὶ τὶς τῶν τραφίρων ἀρίστα, unus ex gran-
dibus, Theocr. 21, 44. A τρέφω.
Τραφῆς, ης, ὁ, pro τράπῆς, Lycophr.
Τραφῆσθαι, 1. sing. f. 2. ind. pass. v. τρέφω.
Τραφῆντας, acc. plur. aor. 1. part. pass.
Τραφῆσαν, acc. sing. a. 2. act. Dor. et Æol. pro
τραφῆσαν.
Τραχύνος, asper, scaber, salebrosus, Suid. al.
τραχύνος.
Τραχύνος, adv. aspere. A τραχύνος.
Τραχύνος, αἶα, αἶων, ad collum pertinens.
Τραχύνος, ὦν, τὰ, edulia ab extremis partibus
animalium, ut cervicibus, pedibus, alis, an-
serum et aliorum; (2) minores victimarum
partes, majores sunt κῶλα. A τραχύνος.
Τραχύνος, ὦν, collum seu cervicem attollo;
(2) superbo, ferocio. Ab eod. Unde
Τραχύνος, fut. ἰσών, in collum seu cervicem
resupino; (2) obtorqueo collum, oborto
collo traho; (3) nudo, præbeo conspicien-
dum; (4) convertito seu convertere facio
cervicem ac vultum; τραχύνος, qui ali-
cujus rei videndæ cupiditate incensus, con-
vertit eo collum et caput. Διαλαμβάνον τὰς
νεανίσκους ἱεραχύνους, Plutarch. Πάντα δὲ
γυμνὰ ἐν τραχύνουσι τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν
αἵματα, Metaph. Hebr. 4, 13.
Τραχύνος, αἶα, αἶων, idem quod τραχύνος.
Τραχύνος, υ, ὁ, cervicis resupinatio vel
flexus. A τραχύνος.
Τραχύνος, ὦν, fut. ἰσών, collum abscindo
seu amputo, Gl. V. τραχύνος, decollo.
Ex τραχύνος et κόπω. Unde
Τραχύνος, ας, ἡ, decollatio, Gl. V.
ΤΡΑΧΥΟΞ, υ, ὁ, collum, cervix; proprie cer-
vices, vertebrae ad collum. A τραχύνος, Epn.
Τραχύνος, vel τραχύνος, υ, ὁ, trachurus, piscis
quidam. Ex τραχύνος et ἔρα.
Τραχύνος, ὦν, durum, asperum reddo, ap. Jos.
Τραχύνος, ὦν, per aspera incedo.
Τραχύνος, ὦν, υ, cutem seu pellem
habens asperam et scabram. Ex τραχύνος et
δέρμα.

Τραχυντικός, ἦ, ὄν, exasperandi vim habens. *A τραχύνα*, aspero, exaspero. *A τραχύν.*
Τραχύστροφος, α, ὁ δὲ ἦ, asperam et scabram testam habens. Ex eod. et ὀσσανον.
Τραχύπους, ποδός, ὁ δὲ ἦ, qui asperos et scabros habet pedes.
TPAXT ζ, εἰα, ὃ, asper, scaber, confragor, salebrosus; scrupulosus, hirsutus, *Gl. V.* acer, acerbos, torvus, *Ph.* ferox.
Τραχύρμα, ἄτος, τὸ, asperitas, suo aspredo, v. gr. cutis. *A τραχύνω.*
Τραχύς, α, ὁ δὲ ἦ, idem et ab eod.
Τραχύνοστος, α, ὁ δὲ ἦ, qui aspera voce est, seu qui aspere loquitur. *A τραχύν* et στήμι.
Τραχύπαιτα, adv. asperime. *A τραχύς.*
Τραχύτης, πτος, ἡ, asperitas, scabrities. Ab eod.
Τραχύφλοιος, υ, ὁ δὲ ἦ, qui aspero et scabro cortice est.
Τραχύφωνία, ας, ἡ, asperitas vocis. *A τραχύφωμος*, α, ὁ δὲ ἦ, cui aspera vox est. *A τραχύν* et φωνή.
Τραχώδης, ας, ὁ δὲ ἦ, asper, durus. *A τραχύς.*
Τραχωμα, ἄτος, τὸ, asperitas, exasperatio. Ab eod.
Τραχωματίων, καλλύριον, tollendis oculorum asperitatibus efficax, *Gal.*
Τραχύνος, ἀνος, ὁ, locus asper et salebrosus, *Gl. V.* sentes, cautes. *A τραχύς.*
Τρέιτην, timebant, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro τρεΐτην, α τρίω.
Τρειν, tremere, pras. inf. act. contr. pro τρείην. *Τρεις*, εἰ δέ αἱ, τρία, tria, tres, tria.
Τρίω, tremo, paveo, territus fugio. *Κουελην* τεινόντες ἠπώνη, *Oppian. Cyneget.* 3, 178.
Τρίσω, tremo, intremisco, trepido. 'Ανή ἐ τρείμι τὸ σάγμα, *Aristoph. Ach.* 499. Πόσον τείμισας, *Eur. Andr.* 808. *A τρίω.*
Τρίων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro τρειων.
Τρίων, 3. plur. imperf. indic. act. *Ion.* pro τρειων, α τρίω.
Τρεπτίον, vertendum est, *Plat.*
Τρεπτός, ἦ, ὄν, qui verti potest, qui mutari potest, mutabilis; (2) exorabilis. *A τρέπω.*
Τρεπίστῳ, ἦ, conversio, versio, *Hes.*
TPEΠO, f. τρέψω, verito, converto; (2) in fugam converto; (3) muto; (4) verso, considero, perpendo; *ἐτρέψεσαν*, in fugam versi sunt; α. 2. pass. 3. pl. τετραμμένοι, conversus, perf. part. pass. Τρέπων αίσιαν κλέινω, *Soph.* Προς χρηκατισμένον τρέτισταί, *Plat.* Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν πέφεται, *Aristoph. Nub.* 40. Βέλους χειροῖς λόγους τρέψει πρὸς ἔργον νόμιμον, *Id. Ao.* 1455.
Τρέσαν, terribi sunt, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro τρεσαν, α τρίω, tremo.
Τρέσης, υ, ὁ, timidus. *A τρίω.*
Τρέψων, pras. opt. act. per *Syncope* pro τρε-φοίν, quod *Att.* pro τρέψομαι, α τρέψω.
Τρέψως, eos, τὸ, quod nutritur, alumnus. *A TPEPΩ*, f. τρέψω, auto, nutrio, nutrico, educo; *ἐτρέφην*, nutritus sum, α. 2. pass. τεθράμμενος, educatus, p. part. pass. (2) habeo; (3) coauglo; (vide *τραφερός*, *Ern.*) (4) τρέφωμαι, versor; (2) τάληθος γὰρ ισχύων τρέφω, vim enim veritatis habeo, *Soph. Oed. Tyr.* 356. (3) μῆας τρέφω πρὸς νικητάς, continua in nocte versaris, *Soph. El.* T. 374. 'Εστραφον, α. 2. act. passiva significatione, *Il.* 2, 661. *ἐτραφέστην*, nutriti sunt: Sic *Callim. H. Jon.* 55. *Orph. Arg.* 378. Δεῖ δ' ὅπως πατρὸς διέψης ἐν ἑλπίδι οἷός τίς οἶα τρέφεις, *Soph. Aj.* 588. 'H δ' ἰδίφαστο, *Eur. Med.* 1335. 'Εν ἀγορᾷ πάγω τέθραμμαι, *Aristoph. El.* 293. Πῶς ἂν ἀντ' ἐμὲ πόν ἴσον χρόνον τρέφωται τήνδε νόστον; sustinuissetis? *Soph. Phil.* 791.
Τρεχευέστατος, υ, ὁ δὲ ἦ, qui ad cenam festinanter accurrat, parastus. E seq. et δίστιον.
TPEXW, curro, festino, propingo; f. m. τρέξωμαι, et δραμήμαι, curram; aor. 2. ἵδραμον imperat. δράμι, curre, *Gl. V.* 'Αγωνία θανάσιμον δραμεινον, qui currate tale certamen, *Euipg. Orest.* 876. Καὶ σύνη, ἤφι, βραδυς καὶ πλείους πόν ἥμιονον, muli cursum imitari, *Plutarch.* 150. Πάντως μὲν τρέξωμαι, ἢς δὲ λαρυάσι τὸ βοαεῖν, *1 Cor.* 9, 24.

Τρέψαι, aor. 1. part. act. *Æol.* pro τρέψας, a
 τρέπω.
 Τρέψαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro
 τρέψαι, a τρέπω.
 Τρέψις, *ως*, ἡ, conversio vel confectio cibo-
 rum, *Arct.* A τρέπω.
 Τρεψίχρους, *αυτος*, ὁ, epith. polyphi, qui colorem
 mutat.
 ΤΡΕΨΩ, *ᾶ*, f. *ἴσω*, tremo, intremisco, trepido,
 timo; (2) territus seu pavefactus fugio.
 τίλαι, τρέψηται *μηδὶν*, *Suph.* *Æd.* Col. 1738.
 Τὸς πολέμιος ἰδεσθῶποτι ἔτρεψας, *Luc.*
 Τρέω, foro, *Gl. V.* Hinc f. l. τρέσω. Τετρα-
 μών *ἔλλον*, *Aristoph.* *Lys.* 685.
 Τρήμα, *αυτος*, τὸ, foramen; (2) pudenda mu-
 liebria, *Ern.* A τρέω.
 Τρημασίκτης, *α*, ὁ, aleator; (2) qui fœminas
 stuprat. A τρήμα et σῖξ.
 Τρημᾶτιζω, *alea ludo*; (2) stupro. A τρήμα.
 Τρηματικός, *ἑσσαια*, ἐν, multis foraminibus per-
 tusus, multa habens foramina. A τρήμα.
 Τρηματώδης, *ως*, ὁ ὅς ἡ, idem et ab eod.
 Τρήμη, *ης*, ἡ, foramen. A τρέω, timeo.
 Τρήμων, *ανος*, ἡ, columba, *Il.* 5, 778. A
 τρέω.
 Τρήσις, *ως*, ἡ, perforatio, perfossio, trajectio,
 quæ fit terebra. A τρέω.
 Τρητοῖο, gen. sing. *Ion.* pro τρητῆ, a
 Τρητός, ἡ, ὀν, perforatus, foramina habens.
 Μελισσὴν ἀμείβεται τρητὸν πόνον, favos, *Pind.*
Pyth. 6, 52. Ab eod.
 Τρηχᾶλιος, *ῶ*, ἐόν, asper. *Ion.* a τρηχύς.
 Τρηχύς, *Poet.* pro τραχύς; *Steph.*
 Τρηχύων, *Ion.* pro τραχύων, exaspero.
 Τρηχύς, *ῶ*, ἐν, *Ion.* pro τραχύς.
 Τρηχῶς, asper et salebrosus sum. Τετρήχι δ'
 ἀγορῇ, *Il.* 2, 95. A τρηχύς.
 Τριαννός, *ῶ*, ὁ, victoria, *proprie* in triplici cer-
 tamine. A τριάσω.
 Τριάζω, vinco in triplici certamine. A
 τρεῖς.
 Τρίαινα, *ης*, ἡ, tridens; fuscina. Ab eod.
 Τριαιναγῆς, *ῆρος*, ὁ, agricola qui tridente utitur.
 A τρίαίνα.
 Τριανοιδὺς, ἐς, speciem tridentis habens. Ab
 eod. et εἶδος.
 Τριανοιδύς, adv. specie tridentis.
 Τρίανόν, tridente moveo, *Ar.*
 Τριακίδεκα, οἱ, αἶ, τὰ, tredecim.
 Τριακαίδεκῆτης, ὁ, tredecim annos natus. A
 prac. et ἑτος.
 Τριακάς, ἄδος, ἡ, trigesima dies mensis; (2)
 numerus tricenarius. A τριά.
 Τριάκις, adv. ter. Ab eod.
 Τριακονδάμυτος, *α*, ὁ ὅς ἡ, constans 30 nodis
 seu vinculis. Ex τριάκοντα et ἄμμη.
 Τριακονθήρεος, ὁ ὅς ἡ, qui 30 diemum est, qui
 habet 30 dies. Ex eod. et ἡμέρα.
 Τριάκοντα, οἱ, αἶ, τὰ, triginta. A τρεῖς.
 Τριακονταῖτης, *α*, ὁ, qui triginta annorum est.
 Ex τριάκοντα et ἑτος. Hinc
 Τριακονταετία, *ας*, ἡ, tempus 30 annorum.
 Τριακονταῖτης, ἰδος, ἡ, quæ 30 annorum est.
 Τριακοντάζυγος, *α*, ὁ ὅς ἡ, qui triginta transtra
 habet. Ex τρ. et ζυγά.
 Τριακοντάκις, adv. trices. A τριάκοντα.
 Τριακοντάκλιος, *α*, ὁ ὅς ἡ, triginta lectis in-
 structus. Ex eod. et κλινῇ.
 Τριακοντάμηνος, *α*, ὁ ὅς ἡ, qui est triginta men-
 sium. Ex eod. et μῆν.
 Τριακονταμηνίος, *α*, ὁ, qui triginta minarum seu
 pondo est. Ex eod. et μνά.
 Τριακονταπέντη, οἱ, αἶ, τὰ, triginta quinque.
 Τριακοντάσηχος, *ως*, ὁ ὅς ἡ, triginta cubitorum
 mensuram æquans.
 Τριακοντάτης, *ων*, 30 pedes æquans.
 Τριακονταρχία, ἡ, dominatus triginta virorum.
 Xen.
 Τριακοντήρης, *ως*, ἡ, navis triginta ordinum.
 Ex τριάκοντα et ἑρῖσσω.
 Τριακοντέρηνιος, *α*, ὁ ὅς ἡ, passus 30 æquans.
 Ex eod. et ὀργυνιά.
 Τριακόντορος, *α*, ὁ ὅς ἡ, qui triginta remis agit.
 Ex eod. et ἰολίσσω.
 Τριακοντότης, *ως*, ὁ ὅς ἡ, qui triginta annorum
 est. Ex eod. et ἑτος.

Τριακοτάτης, ἡ, quæ triginta annorum est, Steph.
 Τριακονταργύρος, triginta vallos habens, Steph.
 Τριακοῦντοι, ιαί, ια, trecenti, æ, α. Α τρεῖς.
 Τριακοσάιος, αἶα, αἶον, qui trigesimo die, vel spatio triginta dierum aliquid facit. Α
 Τριακοσῆς, ἡ, ὄν, trigesimus. Α τριάκοντα.
 Τριακτὴρ, ο, victor, Æsch.
 Τριακτος, ε, ὀ, devictus; (2) superabilis. Α τριάσσω.
 Τριάνωρ, ὁρος, ἡ, quæ ter vel sæpius nupsit. Ab ἀνήρ.
 Τριάς, pro τριάς, Hes.
 Τριάμενος, ε, ὀ, ἡ, trinis instructus velis. Ex τρία et ἄρμενον.
 Τριαρχία, ας, ἡ, triumviratus. Ε τρεῖς et ἄρχη.
 Τριάς, ἄδος, ἡ, numerus ternarius, ternio, triga; (2) Tres Personæ S. Trinitatis, Gl. V. Trinitas. Α τρεῖς.
 Τριασμός, ὁ, trinarii numeri ratio, al. τριαγμός, Steph.
 Τριάσσω, vinco, supero, proprie certamine triplici. Α τριάς.
 Τριαυλάς, κας, ὁ, ἡ, trisulcus, Gl. V.
 Τριαύχων, ενος, ὁ, ἡ, tria capita habens, epith. Hecates.
 Τριαυθῆναι, a. l. inf. pass. verbi τριάσσω, vinco. Τελαδῆς, αν, αι, ἡ, feminae lascivæ, nefandæ. Α τείλω.
 Τριεύς, ἡ, ὄν, homo tritus, i. e. veterator in rebus agendis exercitatus. At τεύκων, ὤ, τὸ, lacerna sine vestis trita; obsoletum, Gl. V. Ab eod.
 Τριβάλλοι, οἱ, sycophantæ, Sch. Ar.
 Τριβάλος, ε, τὸ, tritus, lacer. Ab eod.
 Τριβάων, ε, τὸ, id quo teritur fomes, id quod teritur fomitem. Ab eod.
 Τριβάρβαρος, ε, ὁ, ter barbarus, valde barbarus.
 Τριβήλῃς, ἰος, ὁ, ἡ, tres cuspides habens. Ex τρεῖς et βέλος.
 Τριβῆς, ἰως, ὁ, tritor, qui fricat seu defricat. Α τριβῆν. Unde
 Τριβή, ἥς, ἡ, tritus, i. e. tritura; (2) usus, exercitatio; (3) occupatio; (4) mora, procrastinatio. (4) Μη τριβῆς ἐτι, ne moreris amplius, (suppl. ποιῆς), Soph. Antig. 577. 'Ες τριβῆς ἐλθῆ, moras quærit, Soph. Œd. Tyr. 1160. Παρίζυς τριβῆς, moras necis, Aristoph. Ach. 386. Οὐ μικρὴ χροῖον τριβῆ, Soph. Antig. 1078.
 Τριβήκια, τὰ, ricini, V. L. ex Sch. Hom.
 Τριβόλεκτραπιλος, ε, ὁ, ἡ, nugacissimus, inconditus, Aristoph. Nub. 999. Α τριβῶν et ἐκτραπέλος.
 Τριβόλεκτραπιλος, ον, durus, inconditus, absurdus, Ar. Sch.
 Τριβόλος, ε, ὁ, tribulus, herba quædam; sentis, spina, Gl. V. Ex τρεῖς et βολή.
 Τριβῶς, ε, ἡ, semita, trames, callis, limes, Ph. (2) quicquid stantes, eubantes, &c. terimus, ut planta pedis, &c. Α τριβῶν.
 Τριβράχης, υος, ὁ, tribrachys, pes prosodiacus, ex tribus syllabis brevibus constans.
 Τριβροχος, ον, ter madefactus, ter rigatus, Steph. Α βροχῶν.
 ΤΡΙΒΡΩ, fut. φω, tero, frico, trituro, Gl. V. συττιμῆνός, tritus, Gl. V. perf. pass. part. Δυστροχῆ τριεῖ βίον, Soph. El. 604. 'Εστύγχανεν γὰρ ὁ τριβῶν ὦν ἰστικῆς, imperitius, Aristoph. Vesp. 1418. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, ὁ τριβῶν τὰ τοιαῦτα, Eur. Med. 686. Hinc
 Τριβώμενος, terampus, l. pl. præ. conj. act. Dor. pro τριβώμεν.
 Τριβών, ανος, ὁ, ἡ, pallium tritum. Hinc
 Τριβώνιον, ε, τὸ, palliolum tritum. Dim.
 Τριβώνιονται, τριβῶν ἐνὶ πραγμάτων, Suid.
 Τριβώνικως, adv. modo pallii detriti. Α
 Τριβώνιον, ε, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita, Gl. V. velum, palliastrum, ricinus. Dim. α τριβών.
 Τριβονοφορέα, ὤ, pallium tritum gesto.
 Τριβονοφόρος, ας, ἡ, triti pallii gestatio. Α
 Τριβονοφόρος, ε, ὁ, pallium tritum gestans seu detritam vestem. Gl. V. palliatus. Ex τριβῶν et φέρω.
 Τριγύμνια, ας, ἡ, tertium matrimonium. Α

Τριγῆμος, *u*, ὁ *z* ἡ, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Ex *τρεις* et γάμος.

Τριγίνια, vel τριγινία, *as*, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. A

Τριγινής, *ies*, ὁ *z* ἡ, tertia perfectus generatione; (2) triplicem habens generationem. Ex *τρεις* et γένος.

Τριγεννῆτος, ὁ *z* ἡ, ter genitus, *Lyc*.

Τριγενήμιος, ὁ, senex trium seculorum, qui ætatem Nestoris assecutus est, qui γερήμιος, *ap. Hom*.

Τριγέγων, *ontos*, ὁ, qu. dic. trisenex, valde senex.

Τριγίγας, *antos*, ὁ, ter gigas, *Orph*.

Τριγκῶν, pro Δριγκῶν, *Hes*.

Τριγλα, seu τριγλή, *ne*, ἡ, nullus, piscis dictus a trino partu, quoniam ter anno parit. *Angl. A SURMULLET*.

Τριγλῆνος, *u*, ὁ *z* ἡ, qui tres oculos habet; (2) pulcherrimus. Ex *τρεῖς* et γλήνη.

Τριγλῆς, *idos*, ἡ, nullulus. Dim. a τριγλα.

Τριγλοβόλος, ὁ *z* ἡ, mullos venans, *Phutarch. de Solertia Animal*. 966. A τριγλα et βάλλω seu βολή.

Τριγλοφόρος, mullifer. Τριγλοφόρος χιτῶνας Σίτρο Κλίτωρ τῷ Πανί, retia mullifera, *Anthol*. 565.

Τριγλύφον, τριγλύφον, et τριγλύφος, qu. dic. trisculptus; tres sculpturas seu triplicem cælaturam habens, vel pulcherrime cælatus, *Eur. Or*. 1374. E *τρ*, et γλύφω.

Τριγλῶνιν, *inos*, ὁ *z* ἡ, tres cuspides habens, tridens, trisulcus, *Il*. 5, 393.

Τριγμῶς, *u*, ὁ, stridor. A τριζω.

Τριγνῶς, *u*, ὁ *z* ἡ, trifaux, *Gl. V*. triceps, *epith. Cerberi*.

Τριγνομος, tribus clavis compactus, *Soph. Er*.

Τριγονία, *u*, tertio genero vel pario.

Τριγονία, *as*, ἡ, tertium genus, ut nepos. A Τριγόνος, *u*, ὁ *z* ἡ, tertio generans vel pariens.

Ex *τρεις* et γονή.

Τριγρόμαστος, *on*, tribus literis constans. A *τρ*, et γράμμα.

Τριγρῶς, maceria, *Gl. V*. Vid. Δριγρῶς.

Τριγωνίω, in trigonum formo, seu in triangularem formam. A τριγῶνος.

Τριγωνοειδής, *ies*, ὁ *z* ἡ, triangularis, trianguli formam habens. E τριγῶνον et εἶδος.

Τριγωνίστρια, ἡ, quæ trigonum pulsant. A

Τριγῶνον, *u*, τὸ, figura triangularis; (2) instrumentum musicum triangularis formæ; (3) forum judicium Athenis, a simili forma. A

Τριγῶνος, *u*, ὁ *z* ἡ, triangulus; (2) tres cuspides habens; (3) pastillus ad sistendos dolores, dictus a figura. Ex *τρεις* et γωνία.

Τριδακνός, *on*, ter morsus, aut mordendus, *Plin*.

Τριδάκτυλος, *u*, ὁ *z* ἡ, tres habens digitos; (2) qui trium digitorum est.

Τριδακτός, *on*, tria capita habens, de Sicilia, *Lycophr*.

Τριδισπάτος, *on*, qui tres dominos habet.

Τριδυλος, *u*, ὁ *z* ἡ, cuius pater et avus, sicut ipse, servi fuerunt; item ter servus.

Τριδραχμῶς, *u*, ὁ *z* ἡ, qui pretio, pondere, aut mensura, trium drachmarum est. Hinc τὸ τριδραχμῶν, *u*, tres drachmæ. A δραχμή.

Τριδύμος, *u*, ὁ *z* ἡ, trigeminus.

Τριέλκυστος, *u*, ὁ *z* ἡ, triplici volumine sinuatus, sinuosus. Ex *τρεις* et ἑλκτός.

Τριέμβολος, *u*, ὁ *z* ἡ, triplici armatus rostro.

Τριένιος, *u*, ὁ *z* ἡ, triennis.

Τριεσπερος, *u*, ὁ *z* ἡ, trivesperus, i. e. tres vespas habens.

Τριέστης, triennio, *Hom*.

Τριετής, *hros*, ὁ, idem quod

Τριετηρέας, *ti*, *on*, triennalis; unde τριετηρικῶν, trieterica, sacra Bacchi, quia tertio quoque anno celebrabantur.

Τριετηρίς, *idos*, ἡ, triennium. A

Τριετής, *ies*, ὁ *z* ἡ, trimus. Ab ἔτος.

Τριετία, *as*, ἡ, triennium. A *præc*. Unde

Τριετηρία, triennium ago. Μόσχος τριετηρίων, 1 Reg. 1, 25.

Τριζυγῶς, *ugos*, ὁ *z* ἡ, trijugis. A ζυγός.

ΤΡΙΖΩ, *f*. ἴσω, strido, strideo. Τριζὺ τὰς δόντας, *Marc*. 9, 28.

Τριηκάς, *ados*, ἡ, pro τριακάς. A τρεῖς.

Τριηκονήμερος, *u*, ὁ *z* ἡ, pro τριακονθήμιος.

Τριηκοντα, triginta, *Ion*. pro τριακοντα, ubi reliqua quaerenda.

Τριηκόντιος, *u*, ἡ, sc. ναῦς vide τριακόντιος.

Τριημέρια, *as*, ἡ, triduum. A τριήμερος.

Τριημερήνικτος, *u*, ὁ *z* ἡ, tres dies et tres noctes durans. Ex *τρεῖς*, ἡμέρα, et νύξ.

Τριήμερος, *u*, ὁ *z* ἡ, qu. dic. triduanus, tres dies durans, seu a tertio die durans. *Gl. V*. triduius; τριήμερος ὑπόβρισις, comperendinatio, *Ph*. Ex *τρεις* et ἡμέρα.

Τριημίικτος, *on*, sequi-sextus.

Τριημιπόδιος, *u*, τὰ, tres dimidiati pedes.

Τριημιτόνιος, *u*, τὸ, tonus cum dimidio.

Τριημιχρῶνις, *ikos*, ἡ, chœnix cum dimidia, terni semisextarii.

Τριημιωβόλιος, τὸ, obolus cum dimidio.

Τριηραρχία, *u*, fut. ἴσω, trierarchi munere fungor; (2) sumtus præbeo ad triremem. Οὐκ ἔστιν ἰδίω γὰρ τριηραρχεῖν πλυστῶν ὅδεῖς διὰ ταῦτα, *Aristoph. Ran*. 1183. A τριηραρχης.

Τριηραρχης, *u*, ὁ, triremis, seu triremium præfectus; (2) qui in publicam triremem seu publicas triremes sumptus suppeditat. Ex *τρίρης* et ἀρχή. Hinc

Τριηραρχία, *as*, ἡ, triremis, seu triremium præfectura; (2) triremium tutela.

Τριηραρχικός, *u*, *on*, ad trierarchiam pertinens.

Τριηραρχος. Vide τριηραρχης.

Τριηραυλῆς, *u*, ὁ, tibicen in triremi. E *τρίρης* et αὐλή.

Τριηραυλικός, ἡ, *on*, ad triremes pertinens. A *τρίρης*.

Τριηρημολία, *as*, ἡ, navis minor justa triremi, et quidem hemiolia tres remorum ordines habens. Ex *τρίρης* et ἡμιόλιος, sesquialter.

Νῆες σὺν ἡμιολίαις, *Aprian*.

Τριήρης, *ies*, ἡ, triremis; (2) poculi genus. Ex *τρεις* et ἱρίσσω. Hinc

Τριηρικός, ἡ, *on*, ad triremem pertinens.

Τριηραρχημα, τὸ, sumptus qui fit in trierarchiam, *Steph*.

Τριηρετης, *u*, ὁ, qui triremi vehitur; (2) remex in triremi. Ab eod.

Τριηρονίμος, *u*, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex *τρίρης* et νόμος.

Τριηροπαῖος, *u*, ὁ, triremes struens.

Τριβάλαστος, seu τριβάλαττος, *u*, ὁ *z* ἡ, trimaris. Ex *τρεις* et βάλαστος.

Τριβῆλος, *ies*, ὁ *z* ἡ, ter virens seu florens; nomen herbæ. Ex *τρεις* et βάλλω.

Τριβεία, *as*, ἡ, deitatis ternio, qua tres dii statuuntur. Ex *τρεις* et θεός.

Τριθίται, *on*, *oi*, Tritheitæ, qui tres deos esse statuunt. A *præc*.

Τριθημερήνιος, ἡ, *on*, triduanus. Ex *τρίτη* et ἡμέρα.

Τριθονος, *on*, tribus solis, sedibus constans. *Epith. Trinitatis*.

Τριύπασον, *u*, τὸ, trigra, *Gl. V*. Ab ὕπνος.

Τρικῶλινδης, *u*, ὁ *z* ἡ, ter volutatus; (2) sæpe volutatus. Ex *τρεις* et κολινδῶ.

Τρικῶρνος, *u*, ὁ *z* ἡ, triceps. A κῶρνος.

Τρικαρπός, *u*, ὁ *z* ἡ, triferus, i. e. ter fructus quotannis reddens.

Τρικέρων, tricorinium, *Gl. V*. A κέρα.

Τρικεφάλος, *u*, ὁ *z* ἡ, tria habens capita. *Gl. V*. triceps, tripituitus. A κεφαλή.

Τρικλῆνος, *u*, ὁ *z* ἡ, tribus lectis instructus. Hinc τὸ τρικλῆνον, *u*, trichlinium, conclave tribus lectis instructum; (2) tres lecti contigui. Ex *τρεις* et κλῆνη.

Τρικλυστος, *u*, ὁ *z* ἡ, ter, i. e. sæpius, bene elutus. A κλύω.

Τρικλωσος, *u*, ὁ *z* ἡ, ter fuso ductus seu nexu. A κλώω.

Τρικοκκος, *u*, ὁ *z* ἡ, triplici fœtus grano, tria ferens grana; (2) *epith*. monilis.

Τρικώλωνος, *u*, ὁ *z* ἡ, triplicem habens collem, vel tres colles.

Τρικόνδυλος, ternas in digitis juncturas curvaturasque habens, alternos in iis nodos, seu tubera extantia, *Steph*.

Τρικονήτος, dignus qui sæpius pereat, et defossus obruatur humo, *Hes*.

Τρικονόσιος: vid. τρισκονόσιος, *V. L*.

Τρικόνυμβος, ὁ *z* ἡ, ter eminens, *Synes*.

Τρικόνυς, ὁ, idem.

Τρικόνυβος, galea tribus cristis ornata: τρικόνυβος Αἴας, *Eurip. Or*. 1480.

Τρικόνυβος, *u*, ὁ *z* ἡ, triplicem habens verticem. Ex *τρεις* et κορυφή.

Τρικόνυβος, ὁ *z* ἡ, qui tres cornicis ætates degit; (2) cuius vita est admodum longava. Ex κορώνη.

Τρικόνυλος, ὁ, tres cotylas capiens, ebibens. A κοτύλη.

Τρικόνυς, *u*, ὁ *z* ἡ, ter tonsus. A κείω.

Τρικρανής, *ies*, ὁ *z* ἡ, trifidus, triceps. A *τρ*, et κράνον.

Τρικράνος, *u*, ὁ *z* ἡ, idem. *Αδὲ τρικρανον σκύλακα, *Soph. Trach*. 1098. Ex iisd.

Τρίκροτος, ὁ *z* ἡ, triremis, *V. L*.

Τρικυβάθος, *on*, tres cyathos capiens.

Τρικυλίνδης, ter aut sæpius volutatus, *V. L*.

Τρικυμία, *as*, ἡ, fluctus magnus, *Lat*. decumanus, *Eryn*. risus quo quis veluti fluctibus obruitur, *Plat*. τρικυμία λόγῳ, *Id*. A κύμα.

Τρίκυλλος, *u*, ὁ *z* ἡ, tria membra habens. A κύλλον.

Τρίλαγννος, *u*, ὁ *z* ἡ, tres lagenas continens.

Τρίλαμπής, *ies*, ὁ *z* ἡ, valde splendens. A λάμπα.

Τρίλιθος, *u*, ὁ *z* ἡ, trigemmis, *Gl. V*.

Τρίλινον, κόσμος γυναικῶν, trifilum gemmarum, ornatus muliebris, *Gl. V*.

Τρίλιτρον, *u*, τὸ, tripondium. A λίτρο.

Τρίλλιστος, *u*, ὁ *z* ἡ, ter, i. e. multis precibus petitus, sæpe optatus. A λίσσομαι.

Τρίλοβος, *on*, tres lobos habens.

Τρίλογια, tribus modis dico, ut idem verbum tribus terminationibus. A λόγος.

Τρίλοφια, *as*, ἡ, trium cristarum gestatio in galea, gestatio galææ, quæ tres cristas habet. A λόφος.

Τρίλαμνα, tritavia. A μάμμη.

Τρίληρης, *ies*, ὁ *z* ἡ, tripartitus, in tres partes divisus; (2) triplex. A μέρος. Hinc

Τριμερίζω, *f*. ἴσω, in tres partes divido.

Τριμερῶς, *adv*. tripartito, *Gl. V*.

Τριμετρός, *u*, ὁ *z* ἡ, tribus pedibus constans, *Gr*. sex pedibus, *Lat*. *epith*. versus senarii.

A μέτρον.

Τριμηνιαίος, αἶα, αἶον, trimestris; (2) qui tertio mense maturescit. *Gl. V*. trimenstruus.

Τρίμηνος, *u*, ὁ *z* ἡ, idem. A μήν.

Τριμήνιος, ὁ, terebinthus, *Nic. Sch*.

Τριμήνιος, ἰση, ἰων, ternis textus liciis. A *τρ*, et μέτος.

Τριμήνιος, *u*, ὁ *z* ἡ, idem et ex iisd. *Gl. V*. triplex. *Epith*. vestis vel telæ densæ.

Τρίμμα, ἄτος, τὸ, quod tritum seu intritum est, potio ex aromatibus intritis, seu cui aromata sunt intrita. *Ph*. moretum; (2) in aliqua re diu exercitatus, vafer, fraudulentus. A τρίβω.

Τριμῆματιον, τὸ, Dim. pro τρίμμα, *Ath*.

Τριμῆμος, ὁ, tritus, tritura. *Gl. V*. trames. A τρίβω.

Τριμναίος, αἶα, αἶον, qui trium minarum est. A μνά.

Τριμνός, idem quod τριμναίος, *Poll*.

Τριμορίω, *as*, ἡ, tres partes, tripla portio. A μοῖρα. Hinc

Τριμορίτης, *u*, ὁ *z* ἡ, qui tres portiones accipit.

Τριμορος, *u*, ὁ *z* ἡ, idem.

Τριμοροι, αἱ, fauces, *Orph*.

Τριμορφος, *u*, ὁ *z* ἡ, triformis; τριμορφος Ἑκάτη, *Trivia*, *Gl. V*. Ex *τρεις* et μορφή.

Τριμύζος, *u*, ὁ *z* ἡ, tria habens ellychnia. A μύζα.

Τρίναξ, ἄπος, ὁ, tridens, instrumentum rusticum. A τρεῖς.

Τρίονικτον, τὸ, trinoctium, *Gl. V*. A νύξ.

Τρίπλος, ἡ, *on*, triplex. A τριπλός.

Τριπλόλης, *ies*, ὁ *z* ἡ, exitio dignissimus, perditissimus. Ex τριπλός et ἄλλομι.

Τριβόλαιος;

Τριβολαίης, sive τριβολαίης, αἶψα, πῶν, triobolaris, tres obolos pondere vel pretio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τριῖς et βολός.

Τριβόλιον, α, τὸ, tres oboli. Vid. τριβόλιον. Τριβόλια, ας, ἡ, trivium, Gl. V. Α τριβόλιον. Τριβόλιος, ὁ, qui in trivio est, Steph. Τριβόλιος, ἴδω, ἡ, qu. dic. trivium, Dianæ epith. Τριβόλιον, dat. pl. ἰον. et cum α, pro τριβόλιος. Τριβόλιος, ας, ἡ, piscatus. Α τριβόλιος. Τριβόλιον, α, τὸ, tridens, fuscina, Gl. V. Τριβόλιος, α, ἡ, trivium. Ex ἴδω.

Τριβόλιος, ὄντος, ὁ ἔξ ἡ, tridens; fuscina, Gl. V. Ex ἴδω.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, in tres ramos divisus vel fissus, seu trinodis. Ex ἴδω.

Τριβόλιος, vid. τριβόλιον, Lyc.

Τριβόλιος, τὸ, fanum Triopis, Theocr.

Τριβόλιος, ὄν, idem quod τριγύλινος.

Τριβόλιος, ἴδω, ἡ, tria foramina habens, seu ternos oculos, Poll.

Τριβόλιος, ὄν, tres passus æquans.

Τριβόλιος, ας, ἡ, trifinium, Gl. V. Ab ἴδω.

Τριβόλιος, vid. τριβόλιος, Steph.

Τριβόλιος, et τριβόλιος, α, ὁ, triorchia, buteo, species quædam accipitris; (2) herbæ genus; (3) tres testiculos habens. Ab ἴδω.

Τριβόλιος, τὸ, et τριβόλιος, ἴδω, ἡ, inauris, monile. Ab ὄν, Att. pro ὄν.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, qu. dic. trioculus, cui tres sunt oculi; (2) gemmæ nomen.

Τριβόλιος, τὸ, idem quod τριγύλινος, Nic.

Τριβόλιος, ἡ ἀνὰ, contrarius flatus, E. M. ex Soph. sed leg. τριβόλιος, Steph.

Τριβόλιος, τριβόλιος, ὁ ἔξ ἡ, cui tres sunt liberi. Δι τριβόλιος, Plut.

Τριβόλιος, adv. qu. dic. ter olim, i. e. jam inde a priscis temporibus, diutissime ante.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui est trium palmarum. Ex παλαιός.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, ter vibratus, ter exiliens. Vox Trag. pro vehementissimus, acerrimus. Α κάλλω.

Τριβόλιος, α, ὁ, tritavus.

Τριβόλιος, ὄν, tribus virginibus constans.

Τριβόλιος, ὄν, triplicem aditum habens.

Τριβόλιος, ὄν, qui tres dominos habuit, Lycoph.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, tria habens folia; τριβόλιον, τὸ, trifolium, herba. Φορέων, ὁ κύβητον τριβόλιον, Call. in Dian. 165. Α πέτηλον.

Τριβόλιος, ὄν, idem quod

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, trium cubitorum.

Τριβόλιος, ἰν, ἰον, ter seu valde simiam referens. Α πύλη.

Τριβόλιος, ἴδω, trivagus, Lycoph.

Τριβόλιος, α, ὁ, triplex, velut ex tribus crustis constans.

Τριβόλιος, fut. ἄσω, triplico, triplo majorem facio. Α

Τριβόλιος, ἴα, ἰον, triplo major seu amplior. Α τριπλῆ, vel τριπλῶς.

Τριβόλιος, idem quod τριπλῶς, Steph.

Τριβόλιος, adv. tripliciter, quam plurimum.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui trium jugerum est. Α πλῆρον.

Τριβόλιος, ἴδω, ὁ ἔξ ἡ, ter plicatus. Α πλῆκω.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, tria latera habens; valida valde latera habens; est apud Pind. epitheton bovis vel tauri fortissimi: τριπλῶς φῶν, staturæ ampleximæ, Pind. Pyth. 4, 419. Ubi Schmidius tamen eodem sensu habet τριπλῶς. Α πλεῖρα vel πλεῖρα.

Τριβόλιος, adv. tripliciter. Α τριπλῶς.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, triplex. Α πλοκή.

Τριβόλιος, ἴν, ὄν, contr. τριπλῆς, ἡ, ὄν, triplus, triplicatus. Α τριπλῆς.

Τριβόλιος, adv. trifariam, Gl. V. Α præc.

Τριβόλιος, ὄν, ad tripoda pertinens, Call.

Τριβόλιος, α, ὁ, tripedalis. Α τριπῆς.

Τριβόλιος, ὄν, tripodem aufero vel fero. Ex τριπῆς et φορέω.

Τριβόλιος, tripedo, Gl. V. Α τριπῆς.

Τριβόλιος, ὁ, e tripode loquens, epith. Apollinis, Er.

Τριβόλιος, α, τὸ, parvus tripus, Gl. V. tripodium. Dim. a τριπῆς.

Τριβόλιος, α, τὸ, idem et ab eod. Τριβόλιος, α, ὁ, idem et ab eod. Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, ter desideratus, desideratissimus, exoptatissimus.

Τριβόλιος, ter canescens, herbæ nomen, τριβόλιον, Hes.

Τριβόλιος, ἴδω, ἡ, triurbs, triplex urbs, regio tribus urbibus constans.

Τριβόλιος, ὄν, multiplex. Α πολὺν pro πολλῶν. Soph. Aj. 871.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, ter versus seu versatus; Il. 18, 542. Α πολῶν.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, ter elaboratus; (2) ter textus. Α πόντιον.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, ter captus et direptus. Α πύρρον.

Τριβόλιος, ἡ, triplex vel ter admissi stupri probum.

Τριβόλιος, ἡ, quæ ter stuprata est, seu meretricis filia et neptis, ipsa ejusdem flagitii rea. Α πόρνη.

Τριβόλιος, α, ὁ, idem quod

Τριβόλιος, ὄν, ὁ ἔξ ἡ, tripus. Ph. tripes, cortina.

Τριβόλιος, ὄν, ter venditus. Α πύρρον.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, tres habens facies, seu triceps. Α πύρρον.

Τριβόλιος, τριβόλιος, ἴδω, ἡ, triformis visu, Epith. Jani, Musur.

Τριβόλιος, ἴδω, ὁ, tritor; (2) instrumentum quo aliquid teritur; (3) vas in quo aliquid teritur. Α τριβῶν.

Τριβόλιος, α, τὸ, instrumentum quo aliquid teritur. Ab eod.

Τριβόλιος, α, ὁ, tritor; (2) famulus, qui herum suum fricat. Ab eod. Unde

Τριβόλιος, ἡ, ὄν, tritus, contusus, concisus.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, triplex, triplicatus. Α πύρρον.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, tres equos habens. Gl. V. τριπῶν, triga; et τριπῶν, trigæ.

Τριβόλιος, ὄν, tribus pedibus constans, sc. versus.

Τριβόλιος, ὄν, trijugis, epith. currus.

Τριβόλιος, adv. ter; (2) multoties, sæpe. Α τριεῖς.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, vel τριβόλιος, ἴα, ἰον, ter sanctus, i. e. sanctissimus. Subst. τὸ τριβόλιον, canticum ex Es. 6.

Τριβόλιος, ὄν, tribus fontibus perennans.

Τριβόλιος, ἴα, ἰον, ter miser, miserrimus.

Τριβόλιος, ὄν, intolerabilis, gravissimus.

Τριβόλιος, ὄν, scelestissimus.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, minime dolorem adferens; (2) pergratus, jucundissimus.

Τριβόλιος, α, ὁ, ter homo, i. e. miserrimus; item, humanissimus.

Τριβόλιος, commiseratione dignus, Cyr.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, infortunatissimus, Epigr.

Τριβόλιος, ἴα, ὄν, qui ter palmam ob strenuitatem obtinuit, fortissimus.

Τριβόλιος, ter optimus, Naz.

Τριβόλιος, ἴν, ἰον, lubentissimus.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, ter, i. e. admodum in-tempestivus.

Τριβόλιος, τριβόλιος, corpus triplici constans intervallo, i. e. altum, latum, et densum, V. L.

Τριβόλιος, ἴδω, ἡ, ter nonus dies mensis, vigesimus septimus. Ex ἰνῶν seu ἰνῶν.

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, qu. dic. trilunus, i. e. tres lunas habens. Α σελήνη.

Τριβόλιος, ὁ ἔξ ἡ, ter circumvolutus, tortuosus, Synes.

Τριβόλιος, ὁ, perditissimus.

Τριβόλιος, α, ὁ, maximus prætor.

Τριβόλιος, ὄν, α, ὁ ἔξ ἡ, ter beatus, i. e. felicissimus.

Τριβόλιος, ὁ, ter fortunatus, felicissimus. Τέλος, συνήθη τριπύρρον, ὡς νυμφίον, [In versibus ad calcem Heliodori.]

Τριβόλιος, α, ὁ ἔξ ἡ, fulgentissimus.

Τριβόλιος, ὄν, tria tempora habens, ut Trochæus et Iambus.

Τριβόλιος, α, αἱ, τὰ, tredecim.

Τριβόλιος, α, ὁ, qui tredecim annorum est. Ex ἴδω.

Τριβόλιος, tredecim lectis instructus; seu triginta lectorum capax, Ath.

Τριβόλιος, α, ὁ, qui est tredecim mensium. Α μήν.

Τριβόλιος, α, ὁ, qui tredecim cubitorum est, Theocr. 15, 171.

Τριβόλιος, α, ὁ, qui est ad alterum ut terdecies ad unum, pondere, pretio.

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τριβόλιος, α, ὁ, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. Α

Τρίστος, υ, ὁ ζ' ἥ, tria habens ora seu ostia; (2) cui triplex est acies. Α τέρμα.
 Τρισυλλάβια, ἡ, tres syllabae, Steph.
 Τρισυλλάβιος, υ, ὁ ζ' ἥ, tribus constans syllabis. Α συλλαβία.
 Τρισυλλάβως, adv. tribus syllabis.
 Τρισύνθετος, ον, e tribus compositus.
 Τρισύπαιτος, υ, ὁ, ter consul.
 Τρισυπώσττος, υ, ὁ ζ' ἥ, tres hypostases habens. Ex ὀφίστημι.
 Τρισχίλιον, ιαί, ιαί, ter mille.
 Τρισχιλιοφόρος, ον, 3000 sc. amphoras capiens. Epith. navis.
 Τρίσχυλος, υ, ὁ ζ' ἥ, trisulcus, Gl. V.
 Τρίσχυνος, υ, ὁ ζ' ἥ, tres schēnos continens.
 Τρισμάχτος, υ, ὁ ζ' ἥ, tricornor. Α τρ. et σῶμα.
 Τρίσμιμος, υ, ὁ ζ' ἥ, idem et ex iisd.
 Τρίτηνομήσια, ὦ, tertias fabulæ partes ago, sum tertiarum actor, Dem. Α
 Τρίτηνομήσις, ἔ, ὁ, qui tertias fabulæ partes agit, i. e. villissimus.
 Τρίταινα, ὦ, tertiana febre laboro. Α τριταῖος.
 Τριταῖκος, ἡ, ὄν, tertianus; τριταῖκαί περιδοί, circuitus febris tertianæ. Ab eod.
 Τριταῖκως, adv. more februm tertianarum; (2) alternis et tertio quoque die.
 Τριταιογενής, ἔς, idem quod τριταιοφύης.
 Τριταιογενής, adv. idem quod τριταῖκως.
 Τριταῖος, αἶα, αἶον, tertius, tertianus; (2) tri-duanus, qui tertio die aliquid facit, seu cui tertio die aliquid accidit. Gl. V. τριταῖον, tertiana. Α τρίτος.
 Τριταιοφύης πυρετός, febris tertianæ naturam habens. Ex τριταῖος et φύη.
 Τριταλανταῖος, α, ὄν, idem quod τριτάλαντος, υ, ὁ ζ' ἥ, qui trium est talentorum. Ex τάλαντον.
 Τριτάλλας, ανα, αν, miserrimus.
 Τριτάλλος, υ, ὁ ζ' ἥ, ter extensus, longus. Α τανύω.
 Τριτάτοιον, dat. pl. Ion. pro τριτάτοις, α τριτάτος, Il. 1, 252.
 Τριτάτος, ἀτή, ατον, tertius. Α τρίτος.
 Τριτεγγόνη, ης, ἥ, trineptis. Α τριτεγγόνος.
 Τριτεγγόνος, υ, ὁ, trinepos.
 Τριτεῖα, ας, ἡ, vel τὰ τριεῖα, σ. μέρη, præmia vel munia certaminis tertia ex ordine dignitatis; tertiæ partes, tertia palma. Α τριεῖω.
 Τριτεῖος, ἰως, ὁ, tertia medimni pars. Α
 Τριτεῖω, f. εἶωσ, tertius sum, tertiās obtineo. Α τρίτος.
 Τριτημοῖρος, εἰα, εἰωσ, qui facit tertiam partem, tertia pars. Ex τρίτη et μοῖρα.
 Τριτημορίζω, tertio, in tres partes divido, Gl. Vet.
 Τριτημόριον, υ, τὸ, tertia pars rei, triens: Τριτημοῖρος, ἴδος, ἥ, tertia pars, tertia portio. i. e. una de tribus. Ex iisd.
 Τριτοδάμων, ὁ ζ' ἥ, epith. baculi, cui innititur, qui tertii pedis vim præstat. Α βάλαν.
 Τριτογένεια, ας, ἡ, Tritogenia, Minervæ epith. Ex τριτά, Beot. caput, et γίνομαι, nascor; quia ex capite Jovis nata; vel a τρίτος, quia tertia mensis die; (2) ap. Aristophanem genus est saltationis in armis in Minervæ honorem.
 Τριτογενής, ὁ ζ' ἥ, ter genitus.
 Τριτοκόλλυβον, tertia collybi pars, triens collybi, Steph.
 Τριτόμημος, ἴδος, ἥ, tertia mensis dies. Α μήνη.
 Τρίτον, adv. tertium, tertio. Α τρίτος.
 Τριτοπάτρεις, pro τριτοπάτερες, E. M.
 Τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, tertius pater, proavus; (2) generis auctor; (3) Athenis τριτοπάτερες, Cottus, Gyges, et Briareus.
 Τρίτος, ης, ὄν, tertius. Α τρίς.
 Τριτόσπονδος, ον, sæpe libans. Α σπονδή.
 Τριτόσπορος, ὁ ζ' ἥ, nepos vel neptis. Α σπορή.
 Τριτοστῆς, υ, ὁ, et τριεστῆς, per Sync. qui præsulī seu præcentori (κορυφαίῳ) tertius est, qui tertias partes tenet. Ex τρίτος et ἔστημι.
 Τριτώω, ᾧ, fut. ᾰώω, tertio facio; (2) in tres partes divido. Α τρίτος.
 Τριττώω, α, ὄν, triplex. Α

τριπτός. vide τριστός.
 Τριπτά, ας, ἡ, et τριπτός, ύος, ἡ, ternio; (2) sacrificium perfectum, uis, hirc, et arietæ constans, *authore Aristotele*. Α τριπτός.
 Τριπτυαρχία, sum τριπτυαρχης.
 Τριπτυαρχης, et τριπτύαρχος, α, ὁ, qui præest tertiæ parti tribus. Ex τριπτός et ἀρχω.
 Τριπτός, vel τριτύος, ύος, ἡ, ternio; (2) triens, tertia pars; (3) tribus. Α τριτός.
 Τριτά, Æol. caput, *Sch. Ar.* unde τριτογενής.
 Τριτάς, adv. tertio loco. Α τριτός.
 Τριφάλης, is, triformis, *Synes*.
 Τριφάλανγία, ας, ἡ, triplicata phalanx, tres phalanges. Ex τρις et φάλαγξ.
 Τριφάλης, qui æquo memebrosior est, bene vasatus: comædia Aristophanis sic inscribitur. Vid. *Athen.* 12, 525.
 Τριφασίος, ία, ίον, triplex, trifarius; (2) qui tribus modis dicitur. Ex τρις et φάσις.
 Τριφίλητος, α, ὁ ἢ, maxime amabilis, carissimus, *Theoc.* 15, 86. Α φίλιω.
 Τριφορία, ter fructum fero, *Theophr.*
 Τριφόρος, ον, trifera, epith. fici. Α φέρω.
 Τριφύλης, ύος, ὁ ἢ, triplicem naturam habens; (2) trifidus, triplex. *Gl. V.* triceps, tricapitinus. Ex τρις et φύη.
 Τριφύλλον, α, τὸ, trifolium, *Ph. Angl.* ΤΡΕΦΟΙΛ.
 Α
 Τριφύλλος, α, ὁ ἢ, terna folia habens, trifolius. Ex τρις et φύλλον.
 Τριφύλος, ον, tribus tres habens. Α φυλή.
 Τρίψα, adv. tripliciter, trifariam. Α τρις.
 Τριψάϊς, quorum capilli et cristæ agitantur, cristati, celeres, bellicosi. Ex τρις et ἀΐσσω.
 Τρίψακτον, τὸ, pectunculus, *Suid*.
 Τρίψαλος, ὁ ἢ, hirsutus, asper, a τρις, τριχός, crinis; *Æsch. S. T.* 766.
 Τρίψακτον, τὸ, textum quoddam tenue, et bombycinum, *Suid*.
 Τρίψαπτος, ὁ, ἡ, proprie, e pilis textus: unde τὸ τρίψακτον, vestis talis proprie; (2) vestis e tenuissimis filis, ut sericis, &c. texta, subilis, pretiosa, *apud LXX.* *Interpr.*
 Τρίψας, ἄδος, ἡ, turdi species. Α τρις.
 Τρίψας, pilos, accus. pl. a τρις.
 Τριψή. adv. tripliciter, in tres partes. Α τρις. Unde
 Τριψᾶ, adv. *Il.* 2, 668, idem.
 Τρίψηλος, ον, trisulcus, *Æsch*.
 Τρίψηδαιος, ας, ον, triplex, trinus, *Er*.
 Τρίψια, ίας, ἡ, morbus, quo vexatur nutrix in mammis, quoties pilum hauserit; a pilaris morbus. Α τρις, pilus.
 Τρίψιας, α, ἡ, piscis nomen. Α τριχίς.
 Τρίψιας, έως, ἡ, vitium in oculis, cum pili in palpebris pungentes et inutiles enascuntur; (2) adfectio, quum in urinis feruntur quædam capillis albis similia; (3) pilare malum in mammis. Α τριχία.
 Τρίψιαώ, pilosus sum, crinitus sum, *Steph*.
 Τρίψιδιον, *Dim.* pro τριχιάς, *Steph*.
 Τρίψιονον, τὸ, vestis ex pilis confecta, *V. L.*
 Τρίψινος, ίνη, ίνον, qui ex pilis est, cilicinus. Α τρις, pilus.
 Τρίψιον, α, τὸ, pilus. Ab eod.
 Τρίψις, ίδος, ἡ, piscis quidam ossa pilis similia habens. Ab eod.
 Τρίψισμός, idem quod τριψιάσις, *Gorr*.
 Τριψίτης, et τριψίτης, pilaris, *Diosc*.
 Τριψόδρος, α, ὁ ἢ, pilos arrodens. Ex τρις et ὀδρά.
 Τριψόδρος, ὄτος, pilos arrodens, tinea, *Arr*.
 Τριψόδρωτες, ον, αἱ, vermiculi pilos arrodentes, tineæ, teredines. Ex τρις et βρώσκω.
 Τριψόδωρήσιον, ας, τὸ, vermiculus pilos arrodens. *Er* iisd.
 Τριψοδάτης, ές, pilorum seu capillorum formam habens, *Steph*.
 Τριψοειδής, adv. pilorum seu capillorum modo. Ex τρις et είδος.
 Τριψόθεν, adv. tribus e locis. Α τριχῇ.
 Τριψόχηνος, α, ὁ ἢ, trium chenicum capax. Α χονίς.
 Τριψόκμος, α, ὁ ἢ, qui comæ curam impendit, capillorum studiosus. Ex τρις et κόμη.

Τριχοκοσμητής, ὤ, ὁ, comæ ornandæ artifex.
 Ex Τριζί et κοσμία.
 Τριχοκομία, ἡ, tonsura comæ. Α πυρά.
 Τριχολάβιον, υ, τὸ, vel τριχολαβίε, ἰδος, ἡ, vol-
 sella. Ex Τριζί et λαβρόνω.
 Τριχολαβία, ἡ, volsella, Steph.
 Τριχολογία, ὦ, fut. ἴσω, pilos lego seu colligo,
 aut flocos. Ex Τριζί et λόγιω.
 Τριχομάλλος, υ, ὁ ἔ ἡ, villosus. Ex Τριζί et
 μάλλος.
 Τριχομανία, filicula herba, Diosc.
 Τριχοπλάτης, qui capillum fucat, seu ornat,
 Cam.
 Τριχορδός, tres habens chordas, triplici inten-
 tus chorda, Steph.
 Τριχορία, ας, ἡ, triplex chorus. Α χορός.
 Τριχορρία, ὦ, f. ἴσω, pilorum seu capillorum
 defluvio laboro. Ex Τριζί et ῥίος.
 Τριχορρία, ὦ, idem. Ex iisd.
 Τριχορρία, ὦ, fut. ἴσω, pilos deseco. Α τριμή.
 Τριχοτομία, in tres partes divido. Ex τριζί et
 τομή.
 Τριχοτομία, ας, ἡ, sectio seu partiū in tres
 partes. Ex iisd.
 Τριχοτρώτης, υ, ὁ, pilos arrodens. Α τρώγω.
 Τριχῦ, adv. tripliciter, tribus in locis. Α
 τριχῦ.
 Τριχῦλος, qui crispo est capillo, seu simpl.
 crispus, Steph.
 Τριχυναίος, trium congiurum capax, Diosc.
 Τριχυσ, υν, tres congiur capiens.
 Τριχοφύω, α, capillos produco. Gl. V. τρι-
 χοφύω, oppilasco; et τριχοφύνει, crinine.
 Τριχοφύης, ἴος, ὁ ἔ ἡ, capillos producens. Ex
 Τριζί et φύω.
 Τριχοφύλλος, ὁ ἔ ἡ, folia habens capillata, seu
 capillamentis similia. Ex Τριζί et φύλλον.
 Τριχῶν, ὦ, fut. ἴσω, pilosum reddo, pilos in-
 duco, Gl. V. pilo, capillo; τριτρίχων, setosus,
 Gl. V. p. part. Α Τριζί.
 Τριχρονος, qui trium temporum est, Steph.
 Τριχρωμος, ὁ ἔ ἡ, tricolor. Α χρώμα.
 Τριχρως, ωτος, ὁ ἔ ἡ, idem. Α χρώα.
 Τριχρως, ον, trilocis textus, densus textura, vel
 e pilis textus, item subtilis, &c. Ab ὠθή.
 Τριχῶδης, εος, ὁ ἔ ἡ, pilosus, villosus, Gl. V.
 (2) capillis similis, capilli speciem referens.
 Α Τριζί.
 Τριχῶμα, ὦτος, τὸ, capillamentum. Ph. pilo-
 sum villosusque tegmen. Α τριχῶμα.
 Τριχῶματιον, Dim. pro τριχῶμα, Arist.
 Τριχῶς, adv. tripliciter, trifariam, in tres
 partes. Α τριχῶς.
 Τριχῶσις, εως, ἡ, pilorum emissio; (2) idem
 quod τριχῶς. Gl. V. pilositas, capillamen-
 tum. Α τριχῶς.
 Τριχῶτης, ἡ, ον, pilosus, crinitus, capillatus.
 Ab eod.
 Τριψίς, aor. 1. part. act. Dor. pro τριψίς, α
 τριψίς.
 Τριψαντας, eos qui trivere, acc. pl. aor. ejusd.
 Τριψεργία, ἡ, assiduitas in labore. Α τριψίς et
 ἔργον.
 Τριψμερία, ὦ, diem tero, diem extraho, cunc-
 tor. Οἱ μὲ διατρίβεις, κρόσσας τριψμερίων,
 Aristoph. Vesp. 845. Ex seq. et ἡμέρα.
 Τριψίς, εως, ἡ, tritus, tritura; (2) frictus seu
 frictio. Α τριψίς.
 Τριψίχρως, polytyp, qui attritu colorem indu-
 cit, Arist.
 Τριψόλομος, ας, ον, triobolaris. Α
 Τριψόλος, υ, τὸ, tressis, Gl. V. Ex δολός.
 Τριψάλα, certamen cursus virginum, Hes.
 Τριωνμία, ας, ἡ, tria nomina. Α
 Τριωνμία, υ, ὁ ἔ ἡ, tria nomina habens. Ex
 ὄνομα.
 Τριωνύχος, ον, tres cuspides habens, tridens.
 Τριωνύχον ἀνθρ, tridente, Lycophr. 392. Ab
 ὄνυξ.
 Τριώπης, υ, ὁ, informis. Ab ὠψ.
 Τριώπης, ἰδος, ἡ, inauris, monile, Hes. τριώπης,
 Poll. Vide τριγύλιον, τριόφθαλμος, &c.
 Τριώφθαλμος, ὁ, ἔ ἡ, tres habens contigiones,
 triplex habens tectum. Ex ὄφθαλμος.
 Τριώπτης, υ, ἡ, idem quod τριόντιον, E. M.
 Τριώπτης, intremo, V. L.

Τρυγίζω, fut. *ίσω*, faculentus evado, *Aret.* A τρυγή.

Τρυγικός, ἡ, ὄν, faculentus; (2) idem quod τρυγικός, ut τρυγικός χόρος. Ab eod.

Τρυγίον, ἰνι, ἰον, facatus, e facibus expressus. Ab eod.

Τρυγίδιος, υ, ὁ ἔ ἡ, facie vivens, victitans. Ex *bios*.

Τρυγδαίμονες, demones peruncti facibus ora, *Ar.*

Τρυγιδόφαι, ᾧ, facem scrutor. A τρυξ. Hinc Τρυγιδόφαις, *εως*, ἡ, lusus in quo ore extrahitur aliquid in facie demersum, *Poll.*

Τρυγίον, υ, ὁ, vas vimineum, quod coli loco supponitur vino recens calcato et e torculari effluent. Ex *ισος*.

Τρυγίον, colum, cribrum, sacculus, *Ar.*

Τρυγίον, faeces premo, *Suid.*

Τρυγίον, rado, scalpo, *Suid.*

Τρυγίον, 3. pl. praes. opt. act. *Poet.* pro τρυγίον, τρυγίον, a τρυγίον.

Τρυγίον, ᾧ, f. ἴσω, convitiis incesso. "Ὁς τις ἀπὸ λαλῶν χορὸν τρυγίον, *Arist. Vesp.* ult.

Τρυγίον, *εως*, ὁ ἔ ἡ, facie plenus; (2) faciem referens, τρυγίον, facem.

Τρυγίον, ἡ, comedia. Hinc

Τρυγίον, ἡ, ὄν, comicus.

Τρυγίον, ᾧ, ὁ, qui facibus peruncta facie et curru vectus convitiis incescit praeirentes, comicus poeta. *Ern.* A τρυξ et ὄδός.

Τρυγίον, ὄνος, ὁ, turtur; (2) piscis marinus. A Τρυξ, f. ἴσω vid. τρυξ. "Α δ' ὁλοκυνὼν Τηλέων ἐν πενικνισί βατῶν τρυγίον, *Theocr.* 7, 140. *Il.* 9, 311. Τρυξί ὁλοκυνὼν, *Arat.* 948.

ΤΡΥΠΗΛΗ, *εως*, ὁ ἔ ἡ, vel trulla, aut poculum, a τρύω, vel, ut aliis placet, clavatus. Ab eod. et ἄλος, *Lucian.*

Τρυγίον, vel τρυγίον, idem quod τρυξ.

Τρύμα, ἄτος, τὸ, vel τρύμη, *ης*, ἡ, foramen a terebra; (2) veterator, longo rerum usu veluti tritus. A τρύω. Hinc

Τρυμάλια, ᾧ, ἡ, foramen.

Τρυμάλιον, υ, τὸ, parvum foramen. Dim.

Τρύξ, ὕγος, ἡ, vinum recens, mustum nondum percolatum; (2) fax vini, fax olei; (3) scoria ferri.

ΤΡΥΠΑ, *ης*, ἡ, foramen; (2) terebra.

Τρυπάνη, *ης*, ἡ, terebra. A praec. Hinc Τρυπανίζω, fut. *ίσω*, terebro, pertundo.

Τρυπάνιον, τὸ, Dim. a

Τρυπάνιον, υ, τὸ, terebrum, terebra; (2) veterator. A τρύπα.

Τρυπανέχος, ὁ, terebrae manubrium. Ab ἔχω.

Τρυπάω, ᾧ, f. ἴσω, terebro, perforo, pertundo, etiam de coitu dicitur, cum derivativis.

Τρυπῶν ἀμφοτέρω τὰ ὅτα, *Xen.* A τρύπα.

Τρύπημα, ἄτος, τὸ, foramen. A τρυπάω.

Τρύπησις, *εως*, ἡ, terebratio. Ab eod.

Τρυπητής, ᾧ, ὁ, terebrator. Ab eod.

Τρυπάνος, ὄρος, ὁ ἔ ἡ, virum s. homines atterens, i. e. conficiens, excrucians, emacerans. Ex τρύω et ἀνήρ.

Τρυπίος, υ, ὁ ἔ ἡ, vitam vexans, molestus, *Aristoph.* *Nub.* 420. Ex τρύω et βίος.

Τρυπίπτιον, τρυπίπτιον, vel τρυπίπτιον, υ, τὸ, nota quae inuritur equo longo labore trito et confecto. Ex τρύω et ἵππος.

Τρύσις, *εως*, ἡ, addictio, ærumna. A τρύω.

Τρυσμός, ᾧ, ὁ, idem, murmur, susurrus. A τρύω.

Τρύσκω, idem quod τρύω, *Sterph.*

Τρυσός, ἡ, ὄν, addictus, æger.

Τρυτανεύω, expendo, *Gl. V.* A τρυτάνη.

Τρυτάνη, *ης*, ἡ, trutina. A τρύω, pro τρύω.

Τρυτάδω, per *hunc*. pro τρυτανόω, *Er.*

Τρυτάλλω, *εως*, ἡ, galea tres conos habens. Ex τρύω et ὅλος.

Τρυτάλλω, ἴδος, ἡ, caseus, pro τρυτάλλω.

Τρυτάω, ᾧ, fut. ἴσω, delicate vivo, deliciis indulgeo, laute vivo; (2) effor et exsulato lœtitia; (3) insolens sum, et arrogans. *Gl. Vet.* τρυτάω, luxurior, abundo. Ζεμνὴν τρυτάω, *(ἐγμω)*, *Aristoph.* *Nub.* 48. Τρυτάν τὰς ἰσθμίας, *Isocr.* Ἐστρεφάσθε ἐπὶ τῆς γῆς, *Jac.* 5, 5. A τρυτάω.

Τρυφειράνναι, idem. Hinc τρυφειράνναι, emol-

lescens, aor. 1. part. pass. *Aristoph.* *Vesp.* 686.

Τρυφειράνναι, idem.

Τρυφειράνναι, ὁ, delicate vestitus, *Ath.*

Τρυφειράνναι, υ, ὁ, molliter, laute, delicate vivens. A

Τρυφειράνναι, ἔα, ἔον, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.

Τρυφειράνναι, τὸ, delicata vita, *Thuc.*

Τρυφειράνναι, ὄνος, ὁ ἔ ἡ, mollis, delicatus, epith. vestis.

Τρυφειράνναι, ἡ, mollities. A τρυφειράνναι.

Τρυφειράνναι, ᾧ, ὁ, habens cutem teneram, delicatulus.

Τρυφειράνναι, adv. delicate, molliter.

Τρυφή, ἡ, ὄν, delicia, mollities, luxus, delicata vita; (2) insolentia, fastus. A τρυφάω.

Τρυφή, ἡ, ὄν, delicatus, deliciis deditus. A praec.

Τρυφή, ᾧ, ὁ, id ex quo delicia percipiuntur; (2) delicia. A τρυφάω.

Τρυφή, ᾧ, ὁ, delicarum consecrator, delicatae vitae amator, heluo, vorax. Ab eod.

Τρυφή, ᾧ, ὁ, delicia capto. A praec.

Τρυφή, ᾧ, ὁ, libidini et voluptati deditus. Ab eod.

Τρυφειράνναι, *εως*, ἡ, calasiris delicatio, mollior. E τρυφάω et καλλίστρε.

Τρυφειράνναι, *εως*, τὸ, fragmentum, frustum. A τρυφάω.

Τρυφειράνναι, ἔα, ἔον, attritus et lacer in modum τρύχης. A τρύχος.

Τρύχινος, ἰνι, ἰον, tritus et scissus, consutus e pannis attritis. Ab eod.

Τρύχιον, υ, τὸ, pannus attritus seu lacer. Dim. a τρύχος.

Τρύχος, mollis. "Α φανὰ δὲ τρύχος, *Theocr.* 10, 37.

Τρύχων, pro τρύχων, *Gal.*

Τρύχος, vel τρύχος, *εως*, τὸ, pannus lacer et attritus; (2) attritio. (1) δυσόρθημα δ' ἀμφὶ τρύχην τὰδε σκότι ἀμείβομαι, *Eurip.* *Phaen.* 329. A τρύχος.

Τρύχος, ᾧ, f. ἴσω, attero, absumo, exhaurio, conficio; τρυφειράνναι, afflictus, perf. pass. part. τρυφειράνναι καμῶσι, *Herodian.* A τρύω.

Τρύχων, Hinc

Τρύχων, *εως*, ἡ, vexatio, afflictio.

Τρύχων, f. ἴσω, afflictio, *Gl. V.* τρύχων, carpitur, *Ph.* Μηδὲν δαπανῶν τρύχων βίον ἐν κακότητι, *Theog.* 909. *Od.* 17, 388. Ἐνθυμίοις, ἰσθμίας τ' ἀναδρώτοις τρυχίσθαι, *Soph.* *Trach.* 112. A

ΤΡΥΠΩ, tero, attero; (2) vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, adfligo, eneco. Τρυφειράνναι ἡλιν, *Plato.* γῆραι ἔ πενίη, *Epigr.*

Τρυγίον, ὡν, τὰ, bellaria, *Gl. V.* *Aristoph.* *Plut.* 797. A

Τρυγίον, υ, ὁ, edulis. A τρύω.

Τρυγίον, ἡ, ὄν, caverna, seu foramen rosione factum. Ab eod.

Τρυγίον, hirundinum genus in cavernis nidulantium. A τρύω.

Τρυγίον, cavernam subeo, in caverna habito, *Hom.* *Batr.* 52. Ex τρύω et δύνα, subeo.

Τρυγίον, ᾧ, f. ἴσω, idem et ex iisd. Unde Τρυγίον, υ, ὁ, qui cavernas subit, qui in cavernis habitat. Troglodytes, gens Afro-

rum.

Τρυγίον, ἡ, ὄν, cavernas subiens; (2) pertinens ad Troglodytas. A praec.

Τρυγίον, adv. Troglodytarum more.

Τρυγίον, ὁ, ἔ ἡ, idem quod τρυγίον.

Τρυγίον, acc. pl. f. g. part. praes. act. Dor. pro τρυγίον, a τρύω.

ΤΡΥΓΩ, fut. τρύω, rodo, comedo, *Od.* 6, 90. (2) crudum aliquid comedo. Οὐ σῶκα δὲ ἔχωσι τρύω, *Herodot.* 1, 71. Τὸς τε γενομένους (καμῶσι) ὅτε τρύωσι, ὅτε ἔσονται δαπάνται, *Id.* 2, 37. Hinc τρυγίον et τρύω ex-

ponit Galenus ὡς ἰσθμίας.

Τρύωσι, dat. plur. *Poet.* pro τρύω, a τρύω.

Τρύω, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τρύω.

Τρύω, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τρύω.

Τρύω, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τρύω.

Τρύω, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τρύω.

Τρύω, υ, ὁ, comestor, vorator; (2) impositor, versutus, deceptor; (3) piscis quidam. *Gl. V.* tructa, piscis. A τρύω.

Τρύω, ἡ, ὄν, qui comedi potest aut solet, edulis, esculentus. Τρύω exposit Galenus per ὡς ἰσθμίας. Vide τρύω, No. 2.

Ab eod.

Τρύω, ἄτος, τὸ, vulnus; (2) damnum, detrimentum, clades, *Ion.* pro τρύω. A τρύω.

Hinc

Τρύω, υ, ὁ, saucius, vulneratus.

Τρύω, f. ἴσω, saucio, vulnero.

Τρύω, vel τρύω, idem. *Schol.* *Aristoph.*

Τρύω, ἡ, *Ion.* pro τρύω, *Eust.*

Τρύω, γῶς, ὁ, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit. *Gl. V.* curculio.

Τρύω, ἴδος, ἡ, grillus, acetaria, *Ph.* escaria, al. *Gl. V.* A τρύω.

Τρύω, τὰ, rami tenelli qui a pecore arrodi solent. Ab eod.

Τρύω, gen. sing. *Æol.* pro τρύω.

Τρύω, υ, ὁ, panivorus, nomen muris in *Batrachom.* Ex τρύω et ἄρτος.

Τρύω, υ, ὁ, ἔ ἡ, qui comedi potest aut solet; edulis. A τρύω.

Τρύω, *εως*, ἡ, esio, rosio. Ab eod.

Τρύω, Trojanos perdens, *Op.*

Τρύω, vide τρύω.

Τρύω, *Poet.* pro τρύω, τρύω, in fugam vertebatur, imperf. *Ion.* pro τρύω, *Il.* 11, 567.

Τρύω, pro τρύω, *Steph.*

Τρύω, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro τρύω, a τρύω.

Τρύω, 2. sing. a. 1. subj. verbi τρύω. "Η δ' ἂν διοίσης σφάγια, καὶ τρύω φόνος, *Eurip.* *Suppl.* 1205.

Τρύω, *εως*, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus.

Τρύω, υ, ὁ, idem et ab eod.

Τρύω, pro τρύω, *Hipp.*

Τρύω, f. 1. ind. act. verbi τρύω. Unde

Τρύω, ἡ, ὄν, vulneratus, læsus; (2) vulnerabilis, qui vulnerari lædie potest.

Τρύω, ἄτος, τὸ, *Ion.* pro τρύω, vulnus.

Τρύω, ᾧ, curro, *Poet.* pro τρύω, *Il.* 22, 163.

Τρύω, vulnero. Οἷός σε τρύω μελινδής, ὅτε ἔ ἄλλος βλάπτει, ὅς ἂν μιν χανὼν ἔλη, μηδ' αἶμα πίνῃ, *Od.* 21, 293.

Τύ, Dor. pro τύ, *ti.*

Τρύω, fut. τρύω, vel τρύω, sum; (2) accidit ut sim, forte sum, contingo, evenio, accido; (3) adsequor, proprie scopum attingo, adipiscor, impetro, *Gl. V.* τρύω, consecutus est, *Gl. Vet.* ὁ τρύω, quilibet, *Ph.* τρύω, adepti, *Ph.* τῇ τρύω, qualibet, *Ph.* aor. 2. Τρύω ἄνη, vulgaris, *Longin.* 9. Τρύω συγγνώμης ἰλι, ἰεῖνης, βοηθίας, δίκης, &c. *Dem.* Ἀπὸ τῆς ἰσθμίας ἰτύω, *Aristoph.* *Av.* 1229. Κύνος δ' ὁλίστατος, ὅσα κατ' ἡμᾶς τρύω μὲν κακόν, *Eur.* *Her.* 628.

Τρύω, ἡ, tribula, *Ph.* A τρύω.

Τρύω, fut. ἴσω, sculpo, polio. Τρύω (λίβας) ἰτύω, αὐτὸς τῶς ῥύχων, *Aristoph.* *Av.* 1143.

Τρύω, Dim. a τρύω, *Eust.*

Τρύω, ἄτος, τὸ, proprie lapis politus instrumento ferreo τρύω nominato. Hinc muri.

Κανόν τρύω, muros ad regulam a Phœbo factos, *Eurip.* *Troad.* 814.

Τρύω, sive τρύω, υ, ὁ, instrumentum ferreum, quo lapideæ utuntur in poliendis lapidibus. *Suidas.* cœlum. A τρύω.

Τρύω, ἡ, ὄν, factus, fabricatus; τρύω κακόν ἄλλω, *Il.* 5, 831. i. e. τρύω naturam ascitum malum. A τρύω.

Τρύω, paro; τρύω, parabant, pro τρύω, imperf. *Il.* 1, 467. Ab eod.

Τρύω, sive τρύω, *ης*, ἡ, callus; (2) culcita, lo-

dix; (3) gibbus cameli, &c. A τρύω.

Τρύω, ἡ, ὄν, callosus. Τρύω ἔλκω, *Aret.* Ab eod.

Τρύω, ὁ, pessulus, proprie idem quod τρύω.

Τρύω, f. ἴσω, pessulum addo, obsero.

Τρύω, turdorum genus; al. ἄλλω, *Eust.*

Τρύω, turdorum genus; al. ἄλλω, *Eust.*

Τυλίσια, ας, ἡ, et τυλείον, υ, τὸ, et τυλία, ας, ἡ, culcita. A τυλός.

Τύλμος, crumena pellicea, V. L. ex Ep.

Τυλίωσα, sive τυλίττω, fut. ξω, in modum culcitae convolvere; (2) perscrutor, indago. Οὐδ' ἰτυλίχθη τὰν ψυχάν, Theoc. 22, 54. A τυλός.

Τυλοειδής, ες, calli speciem gerens, Gort.

Τυλόεις, εῖσσα, έν, callosus. A

ΤΥΛΟΣ, υ, ὁ, callus, seu callum, cutis in aliqua corporis parte obdurata ex labore vel opere; (2) tuber, gibbus, torus in pectore, &c. unde (3) clavus ligneus vel etiam nodus; etiam pudendum, Hes. Et τυλοί, pl. pili superciliorum, Poll. Hinc

Τύλω, ὦ, f. ὦσα, callosum reddo, callum obduco; τυλμαί, calleo, Gl. V. perf. pass. τυτόλομαι, calleo, Gloss. Vet. perf. pass. τετυλομένος, callosus, Gl. V. perf. part. pass. Ὁ μὲν χαλκίους ἄγαν ταῖς γνάβους ἰνοχλῶν τυλοί τὸ σῆμα, Xen.

Τυλοφάντης, seu τυλοφάντης, qui culcita texit, Poll.

Τυλώδης, εος, ὁ, ἡ, callosus. Ph. tuberosus. Ab eod.

Τύλωμα, ἄτος, τὸ, idem quod τυλός.

Τύλωσις, εως, ἡ, callositas.

Τυλωτός, ἡ, ὄν, nodosus, callosus.

Τυμβάς, ἄδος, ἡ, venefica, quod circa sepulchra versetur.

Τυμβάλης, fidicen, Gal.

Τυμβάας αὐδή, vox sepulchralis. A τυμβός.

Τυμβεία, ας, ἡ, tumulatio, inhumatio. A τυμβεύω.

Τυμβείτης, υ, ὁ, sepulchralis. A πρᾶς.

Τύμβειμα, ἄτος, τὸ, id quod busto infertur, cadaver. A

Τυμβείω, fut. εῖσω, busto infero, tumulo, sepelio; (2) devoro, in ventre quasi sepelio. Σῆμα τυμβεύσαι τάφῳ, Soph. Aj. 1082. Τυμβεύσει, sepulta jacebit; activum pro passivo, more Atticorum. Εἰς τὴν κοιαντὴν ζωσα τυμβεύσει τέγγ, Soph. Antig. 888. Σῆμα τυμβεύσαι τάφῳ, cadaver humo condere, Id. Aj. 1063. Πατὴρ τυμβεύσαι χοῆς, patris tumulo infundere libamina, Id. El. 406. Οὐχ ἄδε ναῦτας ὀλεμένους τυμβεύομεν, sepelimus, Eurip. Hel. 1261. A τυμβός.

Τυμβήρης, εος, ὁ, ἡ, conditus monumento. Ex τυμβός et ἄω.

Τυμβίαις, ἡ, sepulchralis, Nonn.

Τυμβίδιος, α, οἱ, funebris. A τυμβός.

Τυμβίτης, seu τυμβείτης, idem, Ep. ap. Suid.

Τυμβογέων, ὄντος, ὁ, senex capularis, silicernium.

Τυμβομόμος, υ, ὁ, ἡ, qui in monumentis paciscitur, monumenta obsidens. A νέω.

ΤΥΜΒΟΣ, υ, ὁ, bustum, sepulchrum, tumulus. Γέρον τυμβός, idem quod τυμβογέων, senex capularis. Τίς τὸν γέροντα τυμβόν ὀρφανὸν σθένος τίθησι; Eurip. Med. 1209.

Τυμβοχόω, ὦ, f. ὦσα, tumulum struo, tumulo, sepelio, humo adgesta tego. Ex τυμβός et χόω, seu χίω.

Τυμβοχόη, ἡ, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, pro τυμβοχόησι, tumulus; Il. 21, 323.

Τυμβοχόος, ον, adgestor tumuli.

Τυμβόχορος, idem quod

Τυμβόχορος, υ, ὁ, ἡ, busto vel sepulchro adgesto exstructus; (2) effossus.

Τυμβορυχία, busta eruo, sepulchra deprædor.

Τυμβορυχία, ας, ἡ, sepulchrorum effossio. A τυμβόχορος, υ, ὁ, ἡ, busta eruens, spoliator mortuorum. Ph. vespillator, sepulchri violator, Aristoph. Ran. 1266. Ex ὀρύσσω.

Τύμμα, ἄτος, τὸ, ictus, vulnus, plaga. A τύπτω.

Τυμμή, ἡ, ἡ, idem et ab eod.

Τυμπάνιας, υ, ὁ, ut τυμπανίας ὕδραν, hydropis species quo venter ut tympanum intenditur, pulsusque sonat. A τύμπανον.

Τυμπανίω, f. ἴσω, tympanum pulso seu tundo; (2) fustibus cædo; idem fustibus ad necem cædo; (3) quovis violento supplicio adificio.

*Ἄλλοι δὲ ἰτυμπανίσθησαν, Hebr. 11, 35. Ab eod.

Τυμπάνιον, υ, τὸ, parvum tympanum. Dim.

Τυμπανισμός, ὤ, ὁ, tympani pulsatio; excruciatio quæ fit tormentis.

Τυμπανιστής, ὤ, ὁ, tympanista, qui tympanum pulsat; (2) tortor.

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, tympanistria, quæ tympanum pulsat. A πρᾶς.

Τυμπανιστής, υ, ὁ, vide τυμπανίας.

Τυμπανόεις, εντος, ὁ, idem.

Τυμπανοειδής, εος, ὁ, ἡ, tympano similis. Ex seq. et εἶδος.

Τύμπανον, υ, τὸ, tympanum, instrumentum quo pulsato sonus cietur; (2) palus; machina ad quam devincti plagis cædebantur; (3) fustis, baculus. A τύπτω.

Τύμπανος, ὁ, idem quod τύμπανον, Ep. ap. Suid.

Τυμπανοστρεπής, ὁ, ἡ, tympanorum strepitu gaudens. A στρέφω.

Τυμπανοφορέωμαι, tympanum fero, seu porto, Ath.

Τυμπανώδης, εος, ὁ, ἡ, tympano similis.

Τύπν, tu, Dor. pro τύ.

ΤΥΠΝΟΣ, vel τυνός, parvus, Hes. τυνός, idem, Theoc. Hinc

Τυνήστος, parvillus, parvulus, tantillus.

Τυντλάω, lutum calco, glebas frango. Οὐ γὰρ αἶον τ' ἐστὶ πάντως τυντλάζω, Aristoph. Pace, 1147. (2) blatero. A

Τυντλός, ὤ, ὁ, lutum; locus cænosus; (2) nugæ.

Τυντλώδης, εος, ὁ, ἡ, lutosus. A πρᾶς.

Τύξις, ἡ, seu τύξις, apparatus, Hes.

Τύψανον, υ, τὸ, idem quod τύμπανον.

Τυπάς, ἄδος, ἡ, malleus. A τύπτω.

Τύπτωτος, ὤ, ὁ, percussio, verberatio; (2) planctus, plangor. Ab eod.

Τυπή, ἡ, ἡ, ictus, percussus, plaga; Il. 5, 887. Ab eod.

Τυπία, idem quod τυπία, Hes.

Τύπης, υ, ὁ, percussor, Hes.

Τυπίας, (subaudi χαλκός), æs ductile, malleo ductum. Dixit et ἱλατός. Vide Pollic. Onomastic. 7, 24.

Τυπικός, ἡ, ὄν, figuratus, symbolice quid innuens et figurans. A τύπος.

Τυπικῶς, adv. figurate, symbolice. A πρᾶς.

Τυπός, ἴδος, ἡ, malleus. A τυπή.

Τυποειδής, ες, typo similis, Sibil.

Τυποπλασία, ἡ, typonum formatio. A πλάσσω.

Τύπος, υ, ὁ, forma, simulacrum; (2) formula, norma, exemplar, institutum; (3) definitio crassior, non subtilis. A τύπτω. Hinc

Τυπία, ὦ, f. ὦσα, forma, informo, figuro; (2) signum imprimo vel insculpo. Ἐτύπωσιν ἱππολὼν τῇ σφραγίδι τῷ Μαρκεῖλλᾳ, App.

Τυπία, fut. ἴσω, pro τύπτω τυπτηθείς, cæsus, Ph. τυπτηθὲν, batutum, Ph. aor. 1. part. pass. Οὐ γὰρ μὲν τυπτήσους εἶφανον ἰχοντά γε, Aristoph. Plut. 21. Ἄλλ' αὐδὲ αὐ τυπτήσομαι, Id. Nub. 1182. A τύπτω.

Τύπτομαι, 1. plur. præ. ind. act. Dor. pro τύπτομεν.

Τυπτόντων, gen. pl. præ. part. act. Att. pro 3. pl. præ. imperat. positus.

ΤΥΠΤΩ, fut. ὦψω, verbero, percutio, pulso, tundo, cædo, ferio; τύπτομαι, vapulo, plango, lugeo mortuum. Οὐ ἡ τύπτει τὰς ἴσας σληγὰς ἰμοί; vapulas, Arist. Ran. 655. Καί οἱ μὲν δὲ τῶν ἰσῶν, τύπτονται πάντες, omnes sese verberant, Herodot. 2, 40. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τύπτονται οἱ περὶ τὸ ἰσὺν ἄπαντες τὸν κρείον, semet verberant, plangunt arietis causa, arietem lugent, Id. Ibid. 42.

Τύπτω, gen. sing. Dor. pro τύπω, a τύπος.

Τυπώδης, εος, ὁ, ἡ, non exactus, rudi descriptione comprehensus. A τύπος. Hinc

Τυπωδῶς, adv. crassiore Minerva, crassiore Musa.

Τυπωθίντας, acc. plur. aor. 1. part. pass. verbi τυπώω.

Τύπωμα, ἄτος, τὸ, figura, idem quod τύπος. (2) vas. (1) ὅρῳ δὲ πῶς μορφῆς τύπωμα, εἶνα σ' ἐκκαρμίνω, Eurip. Phœn. 166. (2) τύπωμα χαλκὸς πλεον ἡμῶν χειρῶν, Soph. Elect. 54. A τυπώω.

Τύπωσις, εως, ἡ, figuratio, formatio, expressio. Ab eod.

Τυπωτικός, ἡ, ὄν, fingens; (2) formandi vim

habens; (3) qui formari, formam recipere potest. A

Τυπωτός, ἡ, ὄν, informatus, expressus, effectus. A τυπώω.

Τύραννιον, υ, τὸ, domus seu domicilium tyranni. A τύραννος. Unde

Τυραννέω, fut. εῖσω, sum τύραννος, regno, impero. Ἀλλὰ ἐμὲ μὲν ἡ τυραννέουσιν φίλοι βασιλεῖς δικαίως, Eur. El. 885.

Τυραννία, ὦ, f. ἴσω, idem. Πότερὰ τυραννὴν ἡ πόλιν σῶσαι Σίλεις, Eur. Ph. 563.

Τυραννησίω, cupio τυραννέω, tyrannidem et imperium adfecto. A τυραννέω.

Τυραννία, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος. Hinc

Τυραννιάς, ὦ, f. ἴσω, tyrannidem adfecto.

Τυραννίζω, fut. ἴσω, cum tyranno facio, Dem.

Τυραννικός, ἡ, ὄν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, a tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) domnandi peritus. A τύραννος.

Τυραννικῶς, adv. tyrannorum more.

Τυραννίς, ἴδος, ἡ, regnum, imperium; (2) tyrannis, dominatus injustus et crudelis, summa potentia; (3) uxor tyranni seu principis. A τύραννος.

Τυραννοδιδάσκαλλος, υ, ὁ, qui ad tyrannidem instruit, qui tyrannum esse docet.

Τυραννοκτονέω, ὦ, f. ἴσω, tyrannum occido. Pass. τυραννοκτονέομαι, tanquam tyrannus occidor.

Τυραννοκτονία, ας, ἡ, tyrannorum seu tyranni cædes; tyrannicidium, Gl. V.

Τυραννοκτονικός, ἡ, ὄν, ad tyrannicidam pertinens. A

Τυραννοκτόνος, υ, ὁ, ἡ, tyrannicida, tyranni interfecto. Ex τύραννος et κτείνω.

Τυραννοποιός, tyrannum seu tyrannos efficiens, Plat.

ΤΥΡΑΝΝΟΣ, υ, ὁ, ἡ, tyrannus, rex, regina. Adject. tyrannicus, ad tyrannum pertinens.

Τύραννα δρᾶν, Soph. Œd. Tyr. 588. Περίμυ τυράννον ἱστῶν ἀφικόμεν, Eurip. Androm. 3.

Τυραννοφόνος, υ, ὁ, ἡ, tyrannicida.

Τυραννίφρων, ὄνος, ὁ, ἡ, tyrannico spiritu tumidus, et insolens. Ex τύραννος et φρήν.

Τυρβάω, f. ἴσω, turbas seu tumultum excito, tumultuor; τυρβάζωμαι, turbor, sollicitus sum. Μερμνῆς ἡ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, Luc. 10, 41. A

Τύρβη, ης, ἡ, pro τύρβη.

Τυρβία, ας, ἡ, lactis coagulatio, et in caseum densatio; confectio casei; (2) commixtio, et callida machinatio rei cujusque, Ern. A τυρός.

Τύρεσις, εως, ἡ, idem.

Τύρεμα, ἄτος, τὸ, caseus. A

Τύρεω, fut. εῖσω, in caseum cogo et denso; (2) agito, turbo, commisceo, machinor, struo, fabricor. Ὁ δὲ ἵππον ἐτύρει ταῦτα, Dem. A τυρός.

Τυρόδιον, υ, τὰ, caseolus. Dim.

Τυρόιον, τὸ, caseolus, Dim. Steph.

Τυροβόλιον, υ, τὸ, quo servantur casei, fiscella. Ex τυρός et βολή.

Τυρόγαλα, serum, Hes.

Τυρογλόφος, υ, ὁ, nomen muris, sic dicti ab excavando caseo; in Batr. 136. Ex γλόφω.

Τυρός, εῖσσα, ὄν, caseo similis, seu e caseo factus. Τυρόεις, εντος, vel τυρεῖς, placenta, cui immixtus est caseus, vel simpliciter caseus. Τυρόεσσα μέγαν λευκοῦ γάλακτος, Theoc. Idyll. 1, 58. (subauditur ἄσπρος.) A τυρός.

Τυρόκη, idem quod τυρόκησις, Steph.

Τυρόκησις, ἡ, radula caseo radendo; Aristoph. Lys. 326. Ex τυρός et κνάω.

Τυροκαμῖον, υ, τὰ, caseale, casearia taberna. A Τυροκαμῖα, caseos curo, conficio.

Τυροκαμία, idem. A κούπω.

Τυροκαμία, curatio eorum quæ ad caseos pertinent, Steph.

Τυροκόκκινον, υ, τὰ, caseus cretus in cerniculo, vel cribrum quo caseus cernitur.

Τυρόνωτος, dorsum habens ex caseo: epith. placenta. Πλακύντος τυρόνωτον κύκλον, Arist. Ach. 1125.

Τυροποιία, ὦ, fut. ἴσω, caseum facio seu cogo.

Τυροπαλίου, ὤ, f. ἴσω, caseos vendo; (2) pondero et examino more eorum qui caseos vendunt, *Aristoph. Ran.* 1502.
 ΤΥΡΟΣ, ὤ, ὁ, caseus; (2) forum ubi casei venduntur.
 Τυροσμός, ὁ, ὅ, caseum secans, radens. *A. τιμω.*
 Τυροφειδόν, τὰ, asser in caseali dispositos caseos sustinens, *Steph.*
 Τυροφείρας, ὁ, ὅ, caseum ferens, epith. placenta, sc. cui caseus admistus, *τυρωτός. A. φέρω.*
 Τυρώ, ὤ, fut. ἴσω, coagulo et in caseum cogo; (2) agito, turbo, commisceo. *Τυρώντας ἀπαντα, Athen. A. τυρός.*
 Τυρρηναλίστης, ὁ, Tyrrhenorum perditor, epith. Bacchi, *Ep.*
 Τυρός, pro τυρόεις, *Eust.*
 ΤΥΡΣΙΣ, εως, ἡ, turris, propugnaculum.
 Τύρος, υ, ὁ, idem, *Suid.*
 Τυρχή, ἡς, ἡ, furca. Quæ est ἕρχη, *R.*
 Τυρώ, gen. sing. *Dor.* pro τυρέ, a τυρός.
 Τυρώδης, εως, ὁ, ὅ, caso similis, e genere caseorum. *A. τυρός.*
 Τυρωτός, ἡ, ὁ, caseatus, *Gl. V.* *A. τυρώ.*
 Τυτθός, ἡ, ὁ, vel τυτθός, ὤ, ὁ, ὅ, parvus, pusillus. Hinc *adv.* τυτθόν, paululum. Οὐδὲ τυτθόν, ne tantillum quidem, *Il.* 1, 354.
 Τυτώ, noctua, *Hes.*
 Τυφδάνης, ὤ, ὁ, decrepitus, cujus cadaver propediem cremandum est, *Aristoph. Vesp.* 1359. *A.*
 Τυφδάν, ὄνος, ὁ, accensio, inflammatio. *A. σύφω.*
 Τυφίω, pro τύφω, *Steph.*
 Τύφη, ης, ἡ, planta aquatica sive palustris. *Ab et pro τύφη.*
 Τύφης, factus ex planta palustri quæ Græcis vocata est τύφη. *Λαμπάδα κηροχίτωνα Κρόνυ τυφίαν λύχων, cereum et typha factum, Analect. Brunckii,* 2, 112.
 Τυφείμην, 1. plur. aor. 1. opt. pass. *Att.* pro τυφείμην, a τύψω.
 Τύφλη, ἡ, piscis quidam, *Ath.*
 Τυφλίαι, idem quod τυφλίαι, *Arist.*
 Τυφλίαι, ὡν, οἱ, serpentes cæci, cæciliæ. *Angl. slow-worms. A. τύφλος.*
 Τυφλογενής, εως, ὁ, ὅ, cæcigena, *Gl. V.* *Ex τυφλός et γίνομαι.*
 Τυφλοπλασέω, ὤ, cæcum fingo. *Ex πλάσσης.*
 Τυφλόστας, υν, cæcus. *Πῶσα σὸν τυφλόσταν, Eurip. Phæon.* 1542.
 ΤΥΦΛΟΣ, ἡ, ὁ, cæcus, oculis captus; (2) qui non videtur, vix apparet, obscurus; (3) epith. parietis in quo nulla fenestra; (4) surdus.
 Τυφλόστομα, ἄστος, τὸ, obscurum ostium.
 Τυφλόστος, ητος, ἡ, cæcitas. *A. τυφλός.*
 Τυφλόστος, υ, ὁ, ὅ, cæcum ferens. *Ex τυφλός et φέρω.*
 Τυφλόω, ὤ, f. ἴσω, excæco, oculis privo. *Οφιν τυφλόωσας, *Eur. Ph.* 771. Τῶν δὲ μιλλόντων τετύφλωσται φράδα, *Pind. A. τυφλός.* *Unde* Τυφλώδης, εως, ὁ, ὅ, qui mutus sedet, velut attonitus sensibusque captus.
 Τυφλωμάνια, pro τυφλωμάνια, *V. L. Steph.*
 Τύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio; (2) cæcitas. *A. τυφλώ.*
 Τυφλώστω, cæcutio. *Ὁ δὲ Πλαυτιανὸς τυφλώστων τῇ ἐπιθυμίᾳ, *Herodian. A. τυφλός.*
 Τυφλώψ, ὤπτος, ὁ, cæcus; (2) serpens quidam, *Nic. Th.* 492. *Ex ὠψ.*
 Τυφλογέρων, ὄντος, ὁ, fastuosus senex, *Aristoph. Nub.* 905. *Ex τύφος et γίγνομαι.*
 Τυφωμάνια, ας, ἡ, insolentia et fastus cum furore, furor cum insolentia et fastu.
 Τύφος, seu τύφος, υ, ὁ, fumus; (2) jactantia, arrogantia, fastus, insolentia; (3) stupor attonitis. *A. τύφος.* *Hinc* Τυφώ, ὤ, f. ἴσω, fumo infesto vel eneco; (2) effero, insolentem reddo; (3) stupidum reddo; *τετυφωμένοις, inflatus, insanus, stultus, cæcus, p. pass. part.* *Τετυφώσται μηδὲν ἐπιστάμενος, 1 Tim.* 6, 4. *τυφώεις, Ibid.* 3, 6. *Ἐπὶ σλόφῳ τετυφώμενος, *Iuc.*
 ΤΥΨΩ, f. δύψω, proprie incendo paulatim, ut glicat ignis sine flamma; calefacio; unde σύφωμαι, glicso; (2) amoris aut alius cupi-

ditatis latente igni maceror; (3) incendo simpliciter, et pass. ardeo, uror, adeoque (4) amore ardeo. *Ερν. Δίον τυφόμενον ὁ σέβει, Matt.* 12, 20.
 Τυφωγερών, pro τυφωγερών, *Ar. Sch.*
 Τυφώδης, εως, ὁ, ὅ, decrepitus et capularis; (2) fastuosus, elatus, arrogans. *A. τύφος.*
 Τυφών, ὄνος, ὁ, ventus acrior, procella, vortex igne factus, seu vortex procellosus et everberans, *Gl. V.* *τύφων, δαίμων, Typho, præses ultimæ rerum processionis. A. τύφω.*
 Τυφονικός, ὤ, ὁ, typhonicus, procellosus. *A. pr.*
 Τυφονοειδής, εως, ὁ, ὅ, similis vehementi turbini, turbineus. *Ex τυφών et εἶδος.*
 Τυφονοειδής, *adv.* vehementi turbine.
 Τυφός, ὤ, ὁ, idem quod τυφών, a τύφω.
 Τυχαίω, idem quod τυγχάνω, *Hes.*
 Τυχαίον, υ, τὸ, delubrum Fortunæ. *A. τύχη.*
 Τυχαίος, αἶα, αἶον, fortuitus. *Ab eod.*
 Τυχαίως, *adv.* forte, *ap. Jos.*
 Τύχαισι, dat. pl. *Poet.* pro τύχαις.
 Τύχει, nactus est, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτυχε, a τυγχάνω.
 Τυχείν, nactum esse, aor. 2. inf. act.
 Τυχείν, nactum esse, aor. idem, *Poet.*
 Τυχίω, f. ἴσω, consequor, nancisor, contingo. *Τὰς σιγείας τυχίσσας, Il.* 4, 106. *A. τυγχάνω.* *Unde* Τύχη, ης, ἡ, fortuna; (2) eventus seu casus fortuitus; (3) plerumque in plurali, sed aliquoties in singulari calamitates, fortuna adversa. (3) ἐπὶ μόντοι τῇ τῶν Ἀρκάδων τύχῃ ὁ πολὺ ἦσαν Λακιδαιμονίων ἡσθήσαν οἱ Θεβαῖοι τε καὶ Ἥλαιοι, *Xenoph. Hellen.* 7, 1. Τύχην δαίμονων vide δαίμων. Τύχην παρέχων, rem restituere, *Soph. CEd. Tyr.* 52. Διὰ τύχης τοῖσδ' ἰδὼν, cum in tali discrimine verser, *Id. Ibid.* 779. Πῶ σοι τύχης ἔσται; quænam ei sors obtigit? *Id. Aj.* 102. Τὴν ἰλπίδ' ὁ χρεὶ τῆς τύχης κρίνεις πάρος, ante eventum, *Id. Trach.* 737.
 Τυχηρός, ῶς, ὁ, fortuitus; τυχηρὰ, adventitia bona, *Gl. V.* *A. præc.*
 Τυχηρῶς, casu fortuito, *Gl. V.* *A. præc.*
 Τυχῆς, 2. sing. aor. 2. conj. act. v. τυγχάνω.
 Τυχῆσιν, f. 1. ind. act. verbi τυχίω.
 Τυχιζω, vide τυκίω.
 Τυχίως, aor. 1. part. pass. verbi τυχίω.
 Τυχίως, ἡ, ὁ, fortuitus. *Ab eod.*
 Τυχικῶς, *adv.* fortuito, casu.
 Τυχίον, vide τυκίον.
 Τύχημι, aor. 2. opt. verbi τυγχάνω.
 Τυχοίαν, acc. sing. part. aor. 2. f. gen. act. *Dor.* pro τυχέαν.
 Τυχόν, fors, fortasse. *A. τυγχόνω.* *Unde* Τυχόντι, dat. sing. aor. 2. part. act.
 Τυχόντως, *adv.* prout contigit seu contigerit, quolibet modo, temere, utcumque. *A. τυχών, ὄντως.*
 Τύχος, vide τύκος.
 Τύχω, vide τύκω.
 Τύχωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. verbi τυγχάνω.
 Τύχαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τύψας, a τύψω.
 Τυφάντων, verberent, gen. plur. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. plur. præc. imperat. act.
 Τύψε, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔτυψε.
 Τύψις, ιος, vulnus, plaga. *Νεαυτὶ δὲ πατὴρ περὶ τύφιν ἐλίσσας, recenti stercore vulnus obduco, Nicand. Theriac.* 933.
 Τύφον, 3. sing. aor. 1. imperat. act.
 Τυφῶντι, 3. plur. præc. indic. act. *Dor.* pro τύψωσι.
 Τῷ, huic, dat. sing. ab ὁ, hic.
 Τῶν, pro τῶν, hi, nom. dual. ab eod.
 Τῶγαλμα, *Dor.* pro τῷ ἀγάλματι, simulacrum.
 Τῶγισρον, *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἀγκιστρον.
 Τῶθ' ἄλῳ, f. ἄλῳ, irrideo, diceris, conviciis incesso. *Ἴν' αὐτὸν παθῶσιν τεκνίσματα, *Aristoph. Vesp.* 1351. Οὐ μόνον ἀν' ἀποδείξεσται, ἀλλὰ πάννυ με εὐ θαύσασται, *Plato.*
 Ταβάσσοισι, nom. pl. part. præc. act. f. g. *Dor.* pro ταβάσσαι, a ταβάω. *Unde* Ταβάσμος, ὤ, ὁ, irrisio, ludibrium.
 Ταβάσῃς, ὤ, ὁ, irrisio. *A. ταβάω.* *Unde*

Ταβάσῃ, *adv.* irridendo, cum irrisione.
 Ταβάσῃς, ἡ, ὁ, irrisorius. *Ab eod.* *Hinc* Ταβάσῃς, *adv.* cum irrisione.
 Τάλγος, *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἄλγος, doloris, gen. sing. ab ἄλγος.
 Τῶ μῶ, mei, gen. sing. *Dor.* et *Att.* pro τῷ ἐμῶ.
 Τῶντε, dat. sing. *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἐντε.
 Τῶντι, *adv.* revera, in veritate, *Plato.*
 Τῶργίς, gen. sing. *Dor.* pro τῷ Ἀργίῳ.
 Τῶργος, *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ὄργον, avis.
 Τῶρχαιον, *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἀρχαίον.
 Τῶς, sic, *Dor.* pro ὥτως, et ὥς, *Call. in Del.* 3.
 Τῶς, per *Aphæresin*, pro ὥτως, et ὥς, sic.
 Τῶστια, *Dor.* vel *Att.* pro τὰ ὅστια, ossa.
 Ταῦτίς, *Att.* et *Ion.* pro τῷ αὐτῷ, ἡστίς.
 Ταῦτῃ, *Dor.* pro eod.

T.

Τ Litera Græcorum vigesima, quæ suo nomine υ φιλὸν vocatur; (2) nota numeralis, valens quadringenta, et cum lineola inferne apposita, υ, quadringenta millia.
 *Τ, *adv.* olfacientis
 Τάγγη, ης, ἡ, angina porcina. *Ex ὄς et ἄγγω.*
 Τάδης, ὡν, αἱ, Hyades, stellæ septem in cornibus Tauri. *Ph. succulæ. Ab ὄν, ῥῖμο, quoniam ortu occasuque suo pluvias largosque imbres concitare creduntur.*
 Τάινια, ης, ἡ, succula, porcella; (2) piscis quidam; (3) hyæna, fera ex genere luporum. *Ab ὄς, sus.*
 Ταινίς, ἡ, piscis nomen, Hyænula, *Ath.*
 Τακίζω, fut. ἴσω, pluo. *Ab ὄω.*
 Τάκινθια, ὡν, τὰ, Hyacinthia, festum in honorem Hyacinthi pueri. *Ab Τάκινθος.*
 Τακινθίζω, hyacinthum refero. *Ab eod.*
 Τακινθινόεαφης, εως, ὁ, ὅ, hyacinthino tinctus colore. *Ex βάκινθος et βάσσω.*
 Τακινθίνος, ἰνῃ, ἰον, hyacinthinus, purpureus, subniger in modum hyacinthi. Τακινθίνα ἄνθος, *Eur. Iph. in Aul.* 1298. *Ab* ΤΑΚΙΝΘΕΩΣ, υ, ὁ, ὅ, hyacinthus, nomen herbæ et floris. *Phil. vaccinium; Angl. HYACINTH or JACINTH;* (2) nomen gemmæ, coloris hyacinthini; (3) lana seu fila hyacinthino colore imbuta.
 Τακινθίς, ἡ, nom. prop. Hyacinthis, *Ath.*
 Τακινθόκαμος, idem quod βάκινθια, τὰ, *Hes.*
 Τακινθώδης, εως, ὁ, ὅ, hyacinthinus, hyacintho similis. *Ab βάκινθος.*
 Τάλλος, ἰα, ἰον, contr. ὑάλλος, ἡ, ὤν, e vitro confectus, vitreus. *Ab ὑάλος.*
 Τάλη, pro ὑάλος, *Hes.*
 Ταλλίζω, vitrum imitor colore et pelluciditate. *Ab ὑάλος.*
 Τάλλινος, ἰνῃ, ἰον, vitreus. *Ab ὑάλος.*
 Ταλίτις, ἰδος, ἡ, vitraria. *Ab eod.*
 Ταλοειδής, εως, ὁ, ὅ, vitreus, vitrum referens, pellucidus. *Ex ὑάλος et εἶδος.*
 Ταλλοίς, ὀσσαι, ὀν, idem. *Ab eod.*
 ΤΑΛΟΣ, υ, ὁ vel ἡ, vitrum; (2) electri sive succini genus, vitri instar pellucidum; (3) crystallus.
 Ταλοτήχνης, υ, ὁ, artifex vitri conficiendi. *Ex ὑάλος et τέχνη, ars.*
 Ταλουργίον, υ, τὸ, vitrarium, *Gl. V.* *Ab* Ταλουργός, υ, ὁ, qui vitra conficit, vitrarius, vitrarius. *Ex ὑάλος et ἔργον.*
 Ταλῶν, in vitrum convertio, *Steph.*
 Ταλῶδης, idem quod ὑαλοειδής, *Steph.*
 Τάλωμα, τὸ, vitium in oculis equorum, *Steph.*
 Ταλώπις, ἰδος, ἡ, vitrei coloris. *Ex ὤψ.*
 Τανός, ἂν, ὁ, aspectu terribilis. *Hes.*
 Τὰς, ἄδος, ἡ, secula, *Eust.* Τὰς, αἱ, Bacchæ.
 Τεάζω, fut. ἴσω, vomio; (2) incuro me, ut vomentes solent. *Ab ἰδός, κύριος.*
 Τεάλλιν, *Dor.* seu *Æol.* pro τεοάλλιν.
 Τεεάλλιν, interpellare, *Il.* 19, 80.
 Τεῖος, pro τεός, *Steph.*
 Τελαίος, αἶα, αἶον, Hyblæus. *Hinc μέλα ὑλαίον, mel hyblæum, i. e. optimum, quale*

quale fertur in Hybla fuisse propter thymi copiam. Ab ῥέλη, *Hybla*.
 ῥεός, ὁ, curvus, inflexus. Hinc
 ῥέος, ὁ, i, tuber in dorso cameli.
 ῥέος, fut. ὄσω, curvo, incurvo. Ab eod.
 ῥεργίλιντες, contumeliosi in risu, *Mun.*
 ῥερίων, f. ὄσω, injurius sum, protervus et insolens sum, insolens; (2) injuria et contumelia adificio; petulantiter injuriam adfero; convicior, convicium facio; item stupro; (3) convicior. ῥερίων ὡς ἀπὸ πρᾶξοντες εἰ, *Eur. Supp.* 465. ἥτις νοσῖντας θεῖος ῥερίων δόμος; *Id. Iphig. in Taur.* 933. εἰς τινα, *Aristoph. Plut.* 899. ῥερίωνται πρὸς ἀνδρῶς, *Eur. Med.* 255. ῥερισμένος, injurius, arrogans; ὁ ἐπὶ ἡμῶν ῥερισμένος, *Eurip. Phoen.* 1118. ὅσον ῥερίωνται ἄρα, quantum in probrum incidit, *Soph. Aj.* 367. Ab ῥερίων.
 ῥερισπᾶν, ὡ, injuriam patior, injuria adficior. Ex ῥερίων et πᾶν.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, injuria quævis, maledicendo, &c. sed in foro proprie contumelia insignis et petulant, &c. unde ῥερίων γραφή. Unde et (2) insolentia, superbia insignis; (3) stuprum vel adulterium per vim et insolentiam illatum; (4) adjective usurpatur pro ῥερίων, injurius, injuriosus. Καὶ ῥερίων ἀνὴρ τιμῆσσι, *Hesiod. Op. et D.* 191.
 ῥερίων, aor. 1. inf. act. verbi ῥερίων.
 ῥερίων, Dor. pro ῥερίων.
 ῥερίωνται, acc. pl. aor. 1. part. pass.
 ῥερίωνται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
 ῥερίων, ὡς, τὸ, injuria, contumelia; (2) quod quis pro ludibrio habet. Ab ῥερίων.
 ῥερίων, idem quod ῥερίων, *Esch.*
 ῥερίων, idem quod ῥερίων, *Steph.*
 ῥερίων, ὡς, ἡ, injuriosus, contumeliosus, insolens et protervus; (2) qui per vim stuprum infert, stuprator. Ab ῥερίων. Hinc
 ῥερίων, ὡς, ὁ, pron ad faciendum injuriam et contumeliam.
 ῥερίων, idem quod ῥερίων, *Anac.*
 ῥερίων, adv. injuriose, contumeliose, insolenter, petulantiter.
 ῥερίωνται, οἱ, qui causas et crimina in iudicium pertrahere nolunt, *Poll.*
 ῥερίωνται, ὡς, ὁ, petulantissimus, insolentissimus, contumeliosissimus, *Aristoph. Vesp.* 1293. Ab ῥερίων.
 ῥερίωνται, ὡς, ὁ, protervior, petulantior, insolentior. Ab eod.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, conviciatrix, superba, arrogans, insolens. Ab eod.
 ῥερίων, ὡς, τὸ, curvamen, curvatura. Ab ῥερίων.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, adfectio spinæ dorsi incurvatæ, qua gibbosi fiunt. Ab eod.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, vide ῥερίων.
 ῥερίων, f. ὄσω, sano; ῥερίωνται, convalesco. Τὸς κάμνοντας ῥερίωνται, *Aristot.* Ab ῥερίων.
 ῥερίων, 2. sing. præ. conj. act. verbi
 ῥερίων, valeo; (2) sano. Ἀπὸ τὸν ὅ ῥερίωνται, *Dem.* Ab ῥερίων. Hinc
 ῥερίωνται, ὡς, ἡ, qu. dic. convalescentia, via ad sanitatem; (2) sanatio. Unde
 ῥερίωνται, ὡς, ὁ, sanabilis, qui sanari potest.
 ῥερίων, ὡς, ὁ, sanandi vim habens.
 ῥερίων, ὡς, τὸ, medicamentum.
 ῥερίων, ὡς, ὁ, idem quod ῥερίωνται. Ab ῥερίων.
 ῥερίων, sanum, acc. sing. ab ῥερίων.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, sanitas, bona valetudo, *Dea salutis.* Ab ῥερίων.
 ῥερίων, gen. sing. *Ion.* pro ῥερίων.
 ῥερίων, ὡς, ὁ, sanus, prospera valetudine utens; (2) sanitatis capax; (3) conferens ad sanitatem corporis vel tuendam vel recuperandam; salutariter, salutaris. Ab ῥερίων.
 ῥερίων, adv. salubriter.
 ῥερίωνται, comp. salubrius.
 ῥερίων, ὡς, ὁ, sanus, integer, incolumis.
 ῥερίων, adv. integre.
 ῥερίων, ὡς, ὁ, ἡ, sanus, valens, incolumis, sospes, integer, *Ph.* (2) vetus, rectus, utilis; (3) bonus, faustus; (4) ratus.

ῥερίων, ὡς, conjunctio, concubitus cum sano, seu cum aliquem bene valentem convenimus, recipimus. Ab ῥερίων et ῥερίων.
 ῥερίων, sano. Ab ῥερίων.
 ῥερίων, adv. salubriter. Ab eod.
 ῥερίων, pro ῥερίων, *E. M.*
 ῥερίων, seu ῥερίων (subintell. κίλευθος) mare, *Hom.*
 ῥερίων, idem quod
 ῥερίων, f. ὄσω, humecto, madefacio, irriro; ῥερίωνται, madefio. ῥερίωνται ῥερίων, *Eur. El. 3.* βλεφαρον δάκρυον, *Id.* 679. Ab ῥερίων.
 ῥερίων, Hinc
 ῥερίων, ὡς, ἡ, humectatio.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, humiditas, humor, uligo.
 ῥερίων, ὡς, τὸ, idem et ab eod.
 ῥερίων, τὸ, emplastrum liquidum, *Steph.*
 ῥερίων, ὡς, ἡ, per humida ambulans. Ex ῥερίων et βαίω. Hinc
 ῥερίων, ὡς, ὁ, ὁ, idem.
 ῥερίων, ὡς, ὁ, ἡ, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex ῥερίων et βίω.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, humidus. Epith. guttæ cadentis. Ex βαίω.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, sc. πῆχυν, piscatus. Ex θήρα.
 ῥερίων, ὡς, ὁ, epith. maris et deorum marinorum, humidum iter habens seu faciens.
 ῥερίων, qui humido capite est, *Alex. Aphrod.*
 ῥερίων, hernia aquosa, seu ῥερίων, *Poll.*
 ῥερίων, vide *Steph.*
 ῥερίων, ὡς, ἡ, qui fluida alvo est. Ex ῥερίων et κοιλία.
 ῥερίων, ὡς, τὸ, humida collyria, quæ e succis aliisque rebus humidis componuntur. Ex ῥερίων et κοιλία.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, membra habens tenera et flexibilia. Ex ῥερίων et μέλος.
 ῥερίων, ὡς, τὸ, unguentum liquidum.
 ῥερίων, contr. ῥερίων, ὡς, ἡ, humidam, i. e. mollem et effeminatam habens mentem.
 ῥερίων, ὡς, τὸ, pix liquida. Ex πῖσσα.
 ῥερίων, fut. ῥερίων, per humida gradior, humida loca permeo. *Néēs ῥερίωνται, Epigr.* Ab
 ῥερίων, ὡς, ἡ, per humida gradiens, humida permeans. ῥερίωνται Σίμωνος ἡδελφὸς Ἰχθυόδωρος, *Nonn.* Ἐν ῥερίωνται θαλάσσης βένθεσιν, *Oppian.* 2, 566. Ex πῖσσα.
 ῥερίων, ὡς, epith. viæ, humidus. A πορεύω.
 ῥερίων, ὡς, ὁ, ὁ, humidus, humectus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (3) viridis; (4) tropice de eo qui est omnium temporum et hominum, obsequitur omnium studiis; (5) inpr. dicitur de petulanti mobilitate oculorum in feminis libidinosis; (6) tener, de pulchritudine; (7) flexibilis, de arcu; (8) facilis, leniter fluens, de oratione, ἐν ῥερίων ἔστιν ἡ γλώσσα, prov. de loquacibus. ῥερίων πνεῦμα, fluxum, inconstans, *Longin.* 34.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, humidam, i. e. fluxam, mollem, parum compactam carnem habens. Ex ῥερίων et σάρξ.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, humida crura habens, *Cyr.*
 ῥερίων, adv. mollis, flexibilis, *Xen.*
 ῥερίων, ὡς, ἡ, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, agilitas; (3) teneritas, molitudo; (4) de moribus, humanitas, facilitas; (5) prodigalitas, luxuria. Ab ῥερίων.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, mollem et flexibilem habens cervicem.
 ῥερίων, ὡς, ὁ, qui in humido ali solet. Ex ῥερίων et τροφή.
 ῥερίων, lippitudo, *Steph.*
 ῥερίων, ὡς, ἡ, qui humidis est oculis; item mobilibus, vividis, lascivis.
 ῥερίων, sc. poculum in quo liquores resonabant, *Er.*
 ῥερίων, nomen avis, *Æol.*
 ῥερίων, ὡς, ἡ, qui per humida incedit, palustris, epith. viæ. Ex φασάα.
 ῥερίων, adv. molliter. A φῶν.

ῥερίων, adv. humide, liquide, fluide; (2) agiler, molliter. Ab ῥερίων.
 ῥερίων, madeo. Ab eod.
 ῥερίων, ὡς, ὁ, aquosus, aqueus. Ab ἴνυς.
 ῥερίων, pro ῥερίων.
 ῥερίων, ὡς, aquam potio. Ex ἴνυς et πῖνα.
 ῥερίων, aqueum seu aquosum reddo, *Buid.*
 ῥερίων, ὡς, ἡ, aquosus, aqueus; (2) fluxus, infirmus; (3) non sincerus. ῥερίωνται φιλότιμῳ, *Æschyl. Agam.* 807. Ab ἴνυς. Unde
 ῥερίωνται et ῥερίωνται, aquosus fio, aquesco; (2) aquosum reddo, *Hipp.*
 ῥερίων, ὡς, ἡ, idem quod ῥερίωνται.
 ῥερίων, ὡς, aquarius, *Theophr.*
 ῥερίων, ὡς, ἡ, aqueus, aquatilis; (2) molliculus, roscidus.
 ῥερίων, ὡς, τὸ, aquula; (2) aqua pluvia. Ab ἴνυς pro ῥερίων. Unde
 ῥερίων, ὡς, ἡ, vesicula, *Gl. V.*
 ῥερίων, idem quod ῥερίωνται, *Theophr.*
 ῥερίων, ὡς, ὁ, aquosus, aqueus, pluviosus.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, in aqua nutritus et altus; (2) aquatilis seu aquaticus. A θείω, alumnus.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, aqua lotus seu ablutus. A κλύω.
 ῥερίων, ὡς, aquarum scatebras habens, *Opp.*
 ῥερίων, undis verberatus. ῥερίωνται ἄκραις, *Oppian.* *Cyneg.* 2.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, aqua potus. A πόσις.
 ῥερίων, aquam bibo. A πόσις.
 ῥερίων, in aqua stratus, *Id. Dam.*
 ῥερίων, ὡς, ἡ, in aqua nutritus. A τείρω.
 ῥερίων, virens aqua, *Hipp.*
 ῥερίων, ὡς, ἡ, aquosus et perliquidus, pallidus aut flava bile permixtus. A χολή.
 ῥερίων, contr. ῥερίων, ὡς, ἡ, aqueo colore præditus; (2) aquæ similis. A χροία.
 ῥερίων, ὡς, aquosum reddo; ῥερίωνται, aquescere. Ab ἴνυς.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, aquosus, multum aquæ continens. Ab eod.
 ῥερίων, aqua, dat. sing. ab ἴνυς, aqua.
 ῥερίων, *Poet.* pro ῥερίων, *Ap.*
 ῥερίων, ὡς, aquæ intercutis adfectus. Ab ῥερίων, ὡς, hydropicus sum, intercutibus aquis laboro, *Diosc.* Ab ἴνυς.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, hydropicus. Ab eod.
 ῥερίων, ὡς, aqua intercutis, hydrops. Ab ἴνυς.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, hydropicus. A præc.
 ῥερίων, ὡς, celebros, canto. Ἐπτάσχοι δὲ ταίρι μὲν ἀνδράπων ὑδρονται, *Aratus.* Καὶ χλοεῖται πρᾶσιον, τὸ δὲ μὲν ἡλίου φέρον ὑδρονται, *Nic. Al.* 47. Ab ἴνυς.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, qui perite canit; (2) sapiens, prudens. Ab eod.
 ῥερίων, nutritio. Ab ἴνυς.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, idem quod ῥερίων.
 ῥερίων, ὡς, tumor terræ, tūber; ῥερίων, tūbera, *Gl. V.* Ab ἴνυς.
 ῥερίων, ὡς, ex aqua natus. A γίνωμαι.
 ῥερίων, ὡς, τὸ, aqua turbida cum miscetur terræ, vel cum pluvia, mixta aquæ fontanæ turbidam eam efficit. Νῦν δ' ἡδὲ τὸ βέλωται, ῥερίων δ' ἀναμίσγεται ὑδρί, *Theogn.* 955. (939.)
 ῥερίων, ὡς, ἡ, hydra, serpens aquatilis. Ab ἴνυς.
 ῥερίων, ὡς, τὸ, aqueductus.
 ῥερίων, ὡς, aquam educo.
 ῥερίων, ὡς, ἡ, aqueductus, aquæ deductio. Ab
 ῥερίων, ὡς, ἡ, aquam educens, aquæ ductor, aquagium seu aqueductus. Ab ἴνυς et ἀγωγός, deductor.
 ῥερίων, lavo, irriro, aqua perfundo. Μίλλω κρατῆρά τι τὸν φθιμὸν ῥερίωνται γαίης ἐν νῶτοις, *Eur. Iph. in Taur.* 162. *Od.* 4, 750. Ab ἴνυς.
 ῥερίων, molinæ, *Gl. V.* Ex ἄλιν, molo.
 ῥερίων.

ἡδραλίτης, *u*, ὁ, mola aquaria. Ab eod.
 ἡδράλμη, *ns*, ἡ, aqua salsa. Ex ἄλμη.
 ἡδράργυρος, *u*, ὁ, argentum vivum.
 ἡδραυλῆς, sulcus aquarius, *Bud*.
 ἡδραυλῆς, *u*, ὁ, organarius, *Gl. V.* Ex αὐλός.
 ἡδραυλικὸν ὄργανον, idem quod ἡδραυλῆς.
 ἡδραυλικός, *u*, ὁ, hydraula, instrumentum.
Gl. V. ἡδραυλῆς, organum. Ex ὕδωρ et αὐλῶν.
 ἡδρεία, *as*, ἡ, aquatio; (2) rigatio, irrigatio.
 Ab ὕδρευω.
 ἡδρεῖον, *Ion.* ὕδρηϊον, *u*, τὸ, vas quo utimur in aquando, hydria, situla, urna. Ab eod.
 ἡδρελαίον, *u*, τὸ, aqua oleo mista. Ex ἔλαιον.
 ἡδρετορηκλή, *h*, herniæ species composita. *vid. Steph.*
 ἡδρευμα, ἄτος, τὸ, aquatio; *Err.*
 ἡδρευσις, *u*, ὁ, idem quod ὕδρεια.
 ἡδρευτής, *u*, ὁ, aquator, *Gl. V.* Ab ὕδρευω.
 ἡδρεύω, fut. εἰσώ, aquor, aquam peto seu hau-
 rio; (2) rigo, irrigo. Πιερώνας ὕδρευσομένης,
Eur. Tro. 197. *Od.* 7, 131. Ab ὕδωρ.
 ἡδρυγός, sulcus aquarius, aqueductus, *Hes.*
 ἡδρυῖον, *Ion.* pro ὕδρηϊον, *Herod.*
 ἡδρῆλος, *h*, ὁ, humidus, aquosus; (2) irri-
 guus, *Od.* 9, 133. Σταγόνως ὑδρῆλῆς, *Eurip.*
Suppl. 206. Ab ὕδωρ.
 ἡδρην, *hydram*, acc. sing. *Ion.* pro ὕδραν.
 ἡδρῆος, idem quod ὕδρηλος, *Eur.*
 ἡδρῆος, *u*, ὁ, aquarius, *Gl. V.* A χείρ.
 ἡδρεία, *as*, ἡ, hydria, vas aquarium, aqualis,
 cadus, urna, sitella. Ab ὕδρευω.
 ἡδρεῖος, ἄτος, ἡ, aquatica. A præc.
 ἡδρεοφόρος, *u*, ὁ, ἡ, situlam gestans.
 ἡδρεῖον, *u*, τὸ, aqua; (2) parvum vas aqua-
 rium, parva hydria. Ab ὕδωρ.
 ἡδρεῖος, idem quod ὕδραγωγός, *Man.*
 ἡδρεῖσκη, *ns*, ἡ, parva hydria, urnula. Ab
 ὕδρεια.
 ἡδρεοβαφής, *u*, ὁ, ἡ, aqua tinctus. Ex ὕδωρ
 et βαφή.
 ἡδρεογερων, *u*, τὸ, garum aqua dilutum.
 ἡδρεοφόρος, *u*, ὁ, ἡ, aquam excipiens seu re-
 cipiens. Ex ὕδωρ et δέχεται.
 ἡδρεοδρόμος, *u*, ὁ, ἡ, per aquas vagans, ut pis-
 ces, Nymphæ marinæ.
 ἡδρεοῖδης, *is*, aquæ similis, aqueus. Ab εἶδος.
 ἡδρεῖος, aqua abundans; inde ἡδρεῖσσα, nomen
 insulæ, *Steph.*
 ἡδρεοθήκη, *ns*, ἡ, cisterna; (2) in navi locus ad
 adservandam aquam dulcem.
 ἡδρεοκίλευτος, ὁ, ἡ, humidus, epith. nubium.
 ἡδρεοκίφαλον, τὸ, tumor capitis aquosus, *Gorr.*
 ἡδρεοκίλη, *h*, ramex aquosus, tumor aquosus
 corporum scrotum implicantium, *Gal.*
 ἡδρεοκλήκος, qui laborat aquoso ramice, *Plin.*
 ἡδρεοκλήκος, τὸ, lapathum aquaticum, *Plin.*
 ἡδρεομαντεία, *h*, per aquas divinatio, *Steph.*
 ἡδρεομαντις, *u*, ὁ, ἡ, qui vel quæ ex aqua
 prædicit futura.
 ἡδρεομειντής, ὁ, aquarum investigator, *Steph.*
 ἡδρεομαστυκία, sc. τέχνη, ars et scientia inda-
 gandi aquas, *Steph.*
 ἡδρεομήδισσα, *ns*, ἡ, aquarum regina; (2) no-
 men ranæ. Ex ὕδωρ et μέδω.
 ἡδρεομήλι, *u*, ὁ, aquæ mulsæ genus ex imbre
 purissimo et melle temperatum, et jam ve-
 gustate vini saporem referens.
 ἡδρεομήλον, *u*, τὸ, hydromelum, genus potionis
 sic dictum a malis cotoneis, quæ Græci
 μήλα, vocant.
 ἡδρεομῆτος, *u*, ὁ, ἡ, aqua commixtus, *Aret.*
 Ex ὕδωρ et μίγνυμι.
 ἡδρεομήλιον, *u*, τὸ, aquæ mola, *Gl. V.* Ex ὕδωρ
 et μῆλος.
 ἡδρεομήλιος, ὁ, mola quæ ab aqua circumagitur,
 seu molendinum aquarium, *Steph.*
 ἡδρεομήλιον, supervacui humoris circa umbili-
 cum collectio, *Gorr.*
 ἡδρεομύομαι, ἔμαι, aquam dispenso, aquam
 admetior. Ex ὕδωρ et ἔμαι.
 ἡδρεοπαρεσῆται, ὦν, οἱ, aquarii.
 ἡδρεοπέσις, piper aquaticum, *Diosc.*
 ἡδρεοπικῆς, pro ὕδραπικῆς, *Suid.*
 ἡδρεοποσία, *as*, ἡ, vel ὕδρεοποσία, aquæ potio seu
 potus. Ex ὕδωρ et πόσις.

ἡδρεοποσία, *u*, fut. ἡσώ, aquam potio seu bibo.
 Ὅσος ἰκανὸς ἔσται ἵδωται ἡμῶς αὐτὸς ὕδρεοποσίην,
Xen. 6, 18. Μηνίτι ὕδρεοπότι, *1 Tim.* 5, 23.
 Ab
 ἡδρεοπότης, *u*, ὁ, aquæ potior, *Gl. V.*
 ἡδρεοπόδιον, τὸ, aqua rosaceo oleo mista, *Gorr.*
 ἡδρεορία, *h*, pro ὕδρεορία, *Ar. Sch.*
 ἡδρεοροσάτων, τὸ, potio ex rosis facta, *Gorr.*
 ἡδρεορόα, *as*, ἡ, cloaca, emissarium, canalis
 per quem aqua pluvialis effluit. A ῥοή.
 ἡδρεος, *u*, ὁ, serpens aquaticus, coluber in aquis
 vivens, natix; (2) sidus quoddam. Ab
 ὕδωρ.
 ἡδρεοσκοπία, *u*, sive ἔμαι, ἔμαι, aquas indago.
 ἡδρεοσκοπικόν, τὸ, subint. σύγγραμμα v. *Steph.*
 ἡδρεοκόπιον, *u*, τὸ, clepsydra genus, quo horæ
 discernuntur. Ex ὕδωρ et σκοπός.
 ἡδρεοκόποι, aqualices, *Gl. V.* A σκίπτομαι.
 ἡδρεοπάσιον, τὸ, aquæ haustus, *Bud.*
 ἡδρεοπόνδα, τὰ, sacra, in quibus aquæ fiebant
 libationes. Ex σπονδή.
 ἡδρεοσῆμος, *u*, ὁ, ἡ, aqua stagnans.
 ἡδρεοσάσιον, *u*, τὸ, stagnum, lacus. A σάσις
 sive σάζω.
 ἡδρεοστατίζω, ἔμαι, stagno. Ab ἵσταμαι.
 ἡδρεοστόσιον, aquam pariens, epith. fontis Apol-
 linis.
 ἡδρεοφάντης, *u*, ὁ, qui aquas latentes detegit.
 A φαίνω. Hinc
 ἡδρεοφαντική, *ns*, ἡ, ars producendi aquas.
 ἡδρεοφθία, *u*, ὁ, ἡ, aquæ metus, morbus, e
 morsu canis rabiosi. Ab ὕδρεοφθός. Hinc
 ἡδρεοφθία, *u*, ὁ, aquam timeo, seu laboro eo
 morbo qui ὕδρεοφθία dicitur, *Diosc.*
 ἡδρεοφθικὸν πάθος, ἡ, ὕδρεοφθία.
 ἡδρεοφθός, *u*, ὁ, ἡ, qui aquam timet. *Gl. V.*
 lymphatus. Ex ὕδωρ et φθός.
 ἡδρεοφορέα, *u*, fut. ἡσώ, aquam fero.
 ἡδρεοφορέα, *as*, ἡ, aquæ gestatio, et festum
 Athenis lugubre, in eorum institutum me-
 moriam qui diluvio periissent, ut author
 est Apollonius. Ab
 ἡδρεοφόρος, *u*, ὁ, ἡ, aquæ gerulus, lixa, calo.
Gl. V. aquarius, aqua portator. A φέρω.
 ἡδρεοχαρής, *u*, ὁ, ἡ, aquis gaudens. ἡδρεοχα-
 ρεία, nomen ranæ in *Batr.* A χαίρω.
 ἡδρεοχοῖον, *u*, τὸ, aquale, *Gl. V.* A χοή.
 ἡδρεοχοῖος, *u*, ὁ, ἡ, aquam fundens; (2) aqua-
 rium; signum zodiaci Ab ὕ. et χίω.
 ἡδρεοχόν, *ns*, ἡ, canalis, *Gl. V.* Ex ἵσδ.
 ἡδρεοχός, *u*, ὁ, aquarius, canalis, *Gl. V.*
 ἡδρεοχῦτος, *u*, ὁ, ἡ, aquam fundens.
 ἡδρεω, *u*, fut. ἡσώ, sudo. Ab ὕδωρ.
 ἡδρεω, τὰ, pustulæ quædam, &c. *Hipp.* *vid.*
Steph.
 ἡδρεωδης, *es*, aquosus, humidus, *Steph.*
 ἡδρεωπία, *u*, ὁ, hydros laboro. Ab ὕδρωψ.
 ἡδρεωπικός, *h*, ὁ, hydros laborans. Ab eod.
 ἡδρεωπώδης, *u*, ὁ, ἡ, idem.
 ἡδρεωποιδης, *u*, ὁ, ἡ, aqua intercute laborans;
 (2) hydropi similis, serosus et aqueus. Ex
 εἶδος.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, hydrops, aqua intercus;
 (2) hydropticus. Ex ὕδωρ et ὠψ.
 ἡδρεω, celebros, cano, dico.
 ἡδρεω, ὕδρεος, τὸ, aqua.
 ἡδρεω, *u*, ὁ, ἡ, porcinius, suillus. Ab ὕς.
 ἡδρεω, *u*, ὁ, ἡ, idem et ab eod.
 ἡδρεω, *u*, ὁ, ἡ, idem, contr. ὕς, ἡ, e vitro con-
 fectus, vitreus. Ab ὕλος.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, qui vitra coquit, vitriarius. Ex
 ὕλος et ὠψ.
 ἡδρεωψ, vitrum imitor colore et pelluciditate,
 in modum vitri sum pellucidus. Ab ὕλος.
 ἡδρεωψ, idem quod ὕλος, *Alex. Aphr.*
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, vitrum, *Att.* pro ὕλος unde et
 ὕλος, ὕλος, &c. idem significat
 quod ὕλος, ὕλος, &c.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, artifex vitri, *Hes.*
 ἡδρεωψ, τὸ, officina vitriaria, *Steph.*
 ἡδρεωψ, *u*, vitriarius, *Bud.*
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, vitreus, *Gl. V.* Ab ὕλος.
 ἡδρεωψ, præf. inf. pass. verbi ὠψ.
 ἡδρεωψ, pluo, *Hes.*
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, pluvius, pluviosus. Jovis. epith.
Pausan. 9, 39. Ab ὕψος.

ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, idem et ab eod.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, pluvius presagus.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, pluvia; unde superl. ὕψωτατος,
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, maxime pluvius. Ab ὕς. Hinc
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, pluvialis, pluviosus.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, pluviosissimus, *Herod.*
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, epith. Bacchi. Ab
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, Semele, *Eust.*
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, hara; (2) mores suilli,
 porcina insulitas vel stupiditas, ingenium
 suillum. Ab ὕς. Hinc
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, qui porcinis est moribus.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, idem.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, sum insulsus in modum porci, *Plat.*
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, pluvius, Bacchi epitheton apud *Ari-*
stoph. Semelem enim ὕψω, et nutrices Bacchi
 ὕψω vocat *Pherecydes*, et epith. Jovis. Ab
 ὕς.
 ἡδρεωψ, *u*, f. ἡδρεωψ, nugor, garrio. *Gl. V.* ὕδρεωψ,
 ineptire. ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, ὕψω, ὕψω, ὕψω, ὕψω,
 ὕψω, *Aristoph.* *Nub.* 781. Ab ὕδρεωψ.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, nugamenta, *Gl. V.* A præc.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, nugæ, ineptiæ, loquacitas.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filio, vel pro ὕψω, dat. vel acc. sing.
 ab inus. ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, acc. sing. ab ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, principatus filii. Ab ἡδρεωψ.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filius, dat. pl. ab ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, idem quod ὕψω, *Isocr.*
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filii filia, neptis ex filio.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filiolus, Dim. ab ὕψω. Unde
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filii filius, nepos ex filio.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filii, nom. dual. ab eod.
 ἡδρεωψ, *u*, acc. sing. ab ὕψω, filius.
 ἡδρεωψ, *u*, nom. plur. contr. pro ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filius. Hinc ὕψω, *Ion.* et ὕψω,
 &c. *Il.* 11, 691. ὕψω, *Od.* 14, 403. Ab
 ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, acc. sing. *Ion.* pro ὕψω, ab ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, gen. sing. *Ion.* pro ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filius, item vitis, quasi filius arboris
 cui jungitur, *Hes.*
 ἡδρεωψ, *u*, dat. sing. ab ὕψω, filius.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filiolus, Dim. ab ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, idem quod ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filii more.
 ἡδρεωψ, *u*, contr. ὕψω, filius.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filialis. Hinc
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filialiter, filii more.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, suinus, suillus. Ab ὕς.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, adoptio filii, *Gl. V.* adrogatio.
 A ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, fut. ἡσώ, adopto. Ab
 ὕψω, *u*, ὁ, ἡ, adoptatus. A ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, gen. sing. *Ion.* pro ὕψω, ab ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, cum quis et filius et pater
 est; nomen hæreseos patropassionum seu
 Apollinaristarum. Ab
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, patre superstitute filios habens.
 Ex ὕψω et πατήρ.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, potius in *med.* ὕψω, filium
 adopto.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, adoptio. A præc.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, adoptatus, adoptivus. Ab
 eod.
 ἡδρεωψ, *u*, genit. a recto ὕψω, filius. ἡδρεωψ, *u*, *Il.* 13,
 522. ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, Apoll. *Rhod.* 4,
 742.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filius, gnatus, natus. Hinc
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, qu. dic. filiatio, τὸ, filium esse,
 vel filium appellari.
 ἡδρεωψ, *u*, fut. ὕψω, adopto. Ab eod.
 ἡδρεωψ, *u*, pro ὕψω, *Sch. Eur.*
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, idem quod ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filia filii, neptis ex filio. Ab
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, filii filius, nepos. Ab ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, adoptatio, *Steph.* Ab ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, ὕψω, *Hes.*
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, piscis quidam, *Angl.*
 A STURGEON.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, latratus. Ab ὕψω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, idem; (2) clamor. Ab eod.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, materiam, ligna, &c. fero. Ab
 ὕψω et ἄγω.
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, ipsa lignorum vectura, *Bud.*
 ἡδρεωψ, *u*, ὁ, ἡ, ὕψω.

Ἰοσυάμινος, ex hyoseyamo confectus, Diosc.
 Ὀφροβείον, ε, τὸ, hara. Ab ὀφροβός.
 Ὀφροβείον, ε, τὸ, grex suum quae pascuntur. Ab
 Ὀφροβός, ε, δ, subulcus. Ex ὄς et φροβός.
 Ὑπαγνάσκω, αἰ, fut. ἴσω, subindignor, indig-
 nor.
 Ὑπαγνῶσκω, amo, valde amo.
 Ὑπαγνῶσσαι, nom. pl. f. 2. part. act. Ion.
 pro ὑπαγνῶσαι, ab.
 Ὑπαγνῶν, clam nuncio, pronuncio; an-
 nuncio. Νέμισμα λαβρίδιον ὑπαγνῶνισσα
 Ἀνδρόν, Mus. 106.
 Ὑπαγνῶν, ε, δ, nuncius. A praec.
 Ὑπαγνῶντος, ε, δ, ἢ, patefactus, denuncia-
 tus. Ab eod.
 Ὑπάγνεται, 3. sing. praes. ind. pass. v. ὑπάγω.
 Ὑπαγκάλω, f. ἴσα, in ulnis gesto. Hinc
 Ὑπαγκάλωμα, ἄτος, τὸ, quod ulnis gestatur
 (2) amplexus. Καὶ νῦν δὲ ἔσαι, μέμνημεν μίαν
 ἐπὶ χλαίνης ὑπαγκάλωμα, Soph. T. 545.
 Ὑπαγκάλως, δ, puer qui in ulnis gestatur,
 Suid. Ab ἀγκάλη.
 Ὑπάγκαλος, et -άλης, ε, δ, ἢ, qui ulnis ges-
 tatur. Ex ὑπὸ et ἀγκάλη.
 Ὑπαγκώνιον, ε, τὸ, cubitali. Ab ἀγκών.
 Ὑπαγορευτός, adv. posit. respondendum.
 Ὑπαγορεύσεις, εως, ἢ, dictatio; (2) hortatio de
 inspiratione divina, Jos. Ab
 Ὑπαγορεύω, fut. εἰσώ, dicto, verba subijcio;
 (2) respondeo; (3) post factum verba addo;
 (4) nuncupo; (5) interpretor, expono.
 Κλινιστὴς ὑπαγρεύουσα τὴν ἐπιστολήν, Synes.
 Ὑπάγραμος, ον, subrusticus.
 Ὑπάγρυνος, ε, δ, ἢ, vigilans, non dormiens,
 insomnis.
 Ὑπάγρυν, fut. ἄζω, subduco, clam eximo; unde
 (2) ventrem ὑπάγρυν, i. e. ciere, laxare; (3)
 subijcio, jugo subdo, maxime in med. (4)
 defero, in iudicio adduco; (5) paulatim
 deduco; (6) recedo, abeo, eo; (7) in med.
 est praeter subijcio mihi, illicere in frau-
 dem, pellicere ad stuprum, item subijcere
 vel suggerere alicui aliquid; ὑπάγρυν, vade,
 ὑπάγρυν, abis, ὑπάγρυν, redegit, et ὑπάγρυν-
 γιστο, subegit, Phil. ὑπάγρυν, inductus, Gl.
 V. (1) Ἐκ τούτου δ' ἐκ βελίων ὑπάγρυν Ζεύς, Il. 11,
 163. (2) ὑπάγρυν κοιλίῃ, alvus faeces excer-
 pens, Hippoc. (3) ὑπάγρυν ζυγὸν ἵππων, equos
 sub jugum junxit, Il. 16, 148; 23, 291. (4)
 apud Xenophontem, Thucydidem et Herodo-
 tum. Eis δίκην, deferre: ὑπάγρυν σε θανάτου, ac-
 cuso te criminis capitalis, apud Xenoph. et
 Herodot. (5) ἵππων ὑπάγρυν τὸς πολεμίας
 ὑπαφύγοντες οἱ Ἀχαιοί, Xenoph. Cyr. 3, 164.
 Περιόσαι τὸς πολεμίας εἰς ἵππους ὑπάγρυν,
 Xenoph. in Hipparch. 75. Τὸ ὑπάγρυν μί-
 εις ἐλπίδα, Eur. Hel. 832. Ὑπαγρύντες οἱ
 Μεγαρεῖς τὴν ὄψιν, pellecti, Plut. in Sol. 82.
 (6) ὑπάγρυν ἡμῖς τὴν οὐδ', Aristoph. Ran. 175.
 Τὸς δ' ἄλλους ἐκείλευσεν ὑπάγρυν, lente ire, Xen.
 Cyr. Exp. 4, 198.
 Ὑπαγωγνός, εως, ἢ, instrumentum fabrilis; (2)
 tormentum. Ab ὑπάγω.
 Ὑπαγωγνός, ἢ, ἢ, subductio, Gl. V. captio; (2)
 receptus, recessus, qui fit, cum receptui
 canitur; item, fuga; (3) deceptio, dolus,
 fraud; (4) submissio et succidia exceptio
 maris in animalibus. Ab eod.
 Ὑπαγωγός, ἢ, ὄν, vim habens subducendi, de-
 ciipiendi, &c. Ab eod.
 Ὑπάδω, succino. Κυκλίσαι χοροῖς ὑπάδω,
 Aristoph. Ran. 365.
 Ὑπαῖδω, idem. Ὑπαῖσαν δὲ λίγμαι ἱππάλιον
 σφίγγας, Call. in Dian. 242.
 Ὑπαῖ, Praepos. pro ὁπό.
 Ὑπαῖζω, sublamenter.
 Ὑπαῖδισσάμαι, fut. ὑπαῖδω, Hom.
 Ὑπαῖδισμαι, subrevereor, i. e. reverere, ut simpl.
 ὙΠΑΙΘΑ, adv. coram, recta; ex oblique, Il.
 15, 519.
 Ὑπαῖδω, fut. σαι, sub sereno sum vel ago.
 Ὑπαῖδω τὰς νηλείας, ἢ ζωνοφεί, Aristoph.
 Av. 1508.
 Ὑπαῖδω, ε, δ, ἢ, subdialis, qui est sub dio.
 Ὑπαῖδω, ε, τὸ, area, subdiale, Gl. V.
 Ὑπαῖδω, ε, δ, ἢ, subdialis, qui est sub

dio; (2) met. de vita viri in rep. admini-
 stranda aut bello gerendo versantis; opp.
 umbratica; (3) in re militari ὑπαῖδω opp.
 locis munitis, in quibus latere milites pos-
 sunt. Ex ὑπὸ et αἶδω.
 Ὑπαῖδω, ardeo. Καὶ πᾶς ὑπαῖδω, σῶμ' ἀν' ἰώμεν
 τὸ σὸν; Soph. Trach. 1226.
 Ὑπαῖδω, adsentor, clam adsentor.
 Ὑπαῖδω, fut. ἴζωμαι, subobscurus declaro
 sive innuo, tacite et occulte innuo. Τὴν
 μίλλωσαν αὐτὴν τὴν ὑπαῖδω, ἔλλω, ἔλλω.
 Ὑπαῖδω, elevo, attollo, V. L.
 Ὑπαῖδω, fut. ἴζω, clam prosilio, proruo, sc.
 ex inferiori loco, Il. 2, 310.
 Ὑπαῖδω, subturpe, Gl. V.
 Ὑπαῖδω, suppetet, Gl. V.
 Ὑπαῖδω, ε, τὸ, culpa, quod vitio vertitur.
 (melius ὑπαῖδω.) Ab
 Ὑπαῖδω, ε, δ, ἢ, obnoxius crimini. Gl. V.
 sons. Ab αἰτία.
 Ὑπαῖδω, reprehensionem merendo, reddendo
 se crimini obnoxius, Bud.
 Ὑπαῖδω, ἢ, ἢ, obedientia. Ab ὑπαῖδω.
 Ὑπαῖδω, 2. sing. a. l. imperat. act. Dor. pro
 ὑπαῖδω, ab αἰτία.
 Ὑπαῖδω, ε, δ, qui ex altero audit, interpres
 alterius.
 Ὑπαῖδω, adv. posit. intelligendum, pro quo
 alias ἱλλῶ. Ab
 Ὑπαῖδω, f. ἴσω, obedio, obtempero; (2) cedo,
 admitto; (3) subintelligo in Ellipsi. Ἀλλὰ
 τῷ γ' ἐν παιδίῳ ὑπαῖδω, Aristoph. Lys. 879.
 Ἐπὶ κ' αὐταῖς ὑπαῖδω, Theocr. 11, 78.
 Ὑπαῖδω, dicitur is, qui apud fores auscul-
 tat, τῷ θύοντι κἀπὸντι, Act. Apost. 12, 13.
 Κρήσαντος δὲ τῷ Πίτρου τὴν θύραν τῷ πυλῶνι,
 προσήλθε παιδίον ὑπαῖδω.
 Ὑπαῖδω, ον, primarius, perfectus in aliquo
 genere, quo alias πῖνταβλος.
 Ὑπαῖδω, ἢ, ὄν, vim edendi, subducendi (v.
 gr. alvum) habens. Ab ὑπάγω.
 Ὑπαῖδω, ἄτος, τὸ, inunctio:
 Ὑπαῖδω, ε, τὸ, quod illinitur. Ab ὑπα-
 λείφω.
 Ὑπαῖδω, ἴδω, ἢ, uengendo seu illinendo
 serviens. Ab
 Ὑπαῖδω, ε, τὸ, instrumentum quo ad illi-
 nendum utimur, velut specillum. Ab
 Ὑπαῖδω, fut. ψω, sublimo, lino, subungo.
 Ὑπαῖδω, εως, ἢ, v. Aristoph. Pace, 902.
 Ὑπαῖδω, εως, ἢ, v. Idem.
 Ὑπαῖδω, aor. 1. inf. med. verbi ὑπαῖδω
 pro ὑπαῖδω.
 Ὑπαῖδω, subterfuge, 2. sing. praes. imperat.
 med. Ion. pro ὑπαῖδω.
 Ὑπαῖδω, fugio, elabor; vito. Δεινὴν δὲ βρο-
 τῶν ὑπαῖδω φῆμιν, Hes. Op. 758.
 Ὑπαῖδω, ἢ, ἢ, immutatio. Gl. V. submuta-
 tio; hypallage, figura grammatica.
 Ὑπαῖδω, ἄτος, τὸ, commutatio subsidiaria,
 res quae vicem alterius praestat. Gl. V. pig-
 nus. Ab
 Ὑπαῖδω, fut. ξω, muto, immuto; (2)
 unum loco alterius pono, seu exhibeo. Ὑ-
 παῖδω, αἰ τὸ ὑπαῖδω ὄνιον, Gal.
 Ὑπαῖδω, ε, δ, ἢ, commutativus. A praec.
 Ὑπαῖδω, ε, δ, ἢ, subalternus.
 Ὑπαῖδω, aor. 1. inf. act. verbi ὑπαῖδω.
 Ὑπαῖδω, εως, ἢ, effugium, devotio. Ab
 eod. Il. 22, 270.
 Ὑπαῖδω, fut. ἴζω, subterfugio, effugio, evito.
 Hom. Batr. 97.
 Ὑπαῖδω, ε, demeto, subobtundo.
 Ὑπαῖδω, obtundo.
 Ὑπαῖδω, ε, δ, ἢ, arenosus.
 Ὑπαῖδω, ε, δ, ἢ, vitibus consitus.
 Ὑπαῖδω, induo, indumento teco.
 Ὑπαῖδω, cunctor, cunctor, Phal. Ep.
 Ὑπαῖδω, lego, recito. Hinc
 Ὑπαῖδω, ε, δ, lector.
 Ὑπαῖδω, subduco, abduco.
 Ὑπαῖδω, εως, ἢ, duplicatio.
 Ὑπαῖδω, fut. ὑπαῖδω, tergiversor, subduco
 me alicui rei.
 Ὑπαῖδω, sensim vel clam emergo, in V. L.
 subeo.

Ὑπαῖδω, premendo expello.
 Ὑπαῖδω, ε, abeo, ap. Aristoph. saltans
 abeo. Ἐπὶ τὸ δῖον ὑπαῖδω, Arist. Conc.
 1159.
 Ὑπαῖδω, et -ομαι, subcumbo, Gl. V.
 Ὑπαῖδω, paulatim insumo, paulatim at-
 tero. Πολυανθεῖα τὴν ὀλύντῃ τρέψιν
 καὶ ὑπαῖδω βεβούλῃ, Plutarch. in
 Fabio.
 Ὑπαῖδω, sensim vel clam consumo, Steph.
 Ὑπαῖδω, ἢ, assurrectio, honor habitus in
 cedendo loco, Aristot.
 Ὑπαῖδω, adv. posit. assurgendum. Ab
 ὑπαῖδω.
 Ὑπαῖδω, revento, redeo.
 Ὑπαῖδω, f. ἴσω, insuper alo vel nutrio.
 Ὑπαῖδω, τὸν νοῖοντα, Aret.
 Ὑπαῖδω, incendio, paulatim incendio vel
 calefacio, de vino, amore. Ἐκ τῷ αἵνῳ ὑπα-
 λείφω, ἔλλω, ἔλλω.
 Ὑπαῖδω, paulatim nascor. Ὑπαῖδω
 εἰς τι ἐκ τῷ εἶδῳ φέρεται τῷ Ἀλεξάνδρῳ
 λίγιστον, ἔλλω, ἔλλω.
 Ὑπαῖδω, εως, ἢ, sensim recedo, retro abeo.
 Ὑπαῖδω, εως, ἢ, recessio, abitus. A pr.
 Ὑπαῖδω, ε, δ, ἢ, viro subjectus seu ob-
 noxius. Ph. Ὑπαῖδω, maritalia. Καὶ ταῦτα
 ὑπαῖδω, et ei conjugi, Heliod. 10. Ex ἀντι-
 Ὑπαῖδω, remisse, Steph.
 Ὑπαῖδω, sustineo, velut humeris, &c.
 Ὑπαῖδω, floreo, vigeo.
 Ὑπαῖδω, εως, ἢ, discrucior, molestia affec-
 tus sum. Ἐωὶ ὑπαῖδω τῇ νημνίᾳ, Arist.
 Nub. 1197.
 Ὑπαῖδω, remitto vel intermitto, Gaz.
 Ὑπαῖδω, et ὑπαῖδω, adsurgo, honoris
 causa alicui; (2) exsurgor. Τὸν δὲ καὶ τοῖς
 προσεχέουσιν ὑπαῖδω, προσεχέουσιν, Aristoph.
 Nub. 939.
 Ὑπαῖδω, surge, 2. sing. praes. imperat. pass.
 Ὑπαῖδω, idem quod
 Ὑπαῖδω, fut. ξω, subtus aperio, v. gr. infra
 pedes, clam, paululum. Τῶν δὲ χυλίων
 αὐτῶν ὑπαῖδω, Aristot.
 Ὑπαῖδω, ε, fut. ἴσω, obviam eo; (2) nan-
 ciscor; (3) occorro, praecurro, praeripio.
 (2) νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παῖδες ὑπαῖδω,
 Soph. Phil. 718. (3) μολὼν δ' ὑπαῖδω τοῖς
 ἰμοῖς βαλεῖμαι, Eurip. Suppl. 398. κατὰ
 πρόσσωπον, Heliod.
 Ὑπαῖδω, ε, idem. Hinc
 Ὑπαῖδω, εως, ἢ, occursus.
 Ὑπαῖδω, ε, pro ὑπαῖδω, V. L.
 Ὑπαῖδω, fut. αω, occorro. Τῶν δ' ἀκούσας
 αὐτῶν ὑπαῖδω, Pind. Ὑπαῖδω ἡμῖν,
 Lucian. τὸς πολεμίας, Plut. Ex ἀντι-
 Ὑπαῖδω, aor. 1. part. act. f. g. ἔλλω, pro
 ὑπαῖδω, ab ὑπαῖδω.
 Ὑπαῖδω, idem quod ὑπαῖδω, Steph.
 Ὑπαῖδω, occorro. Οὐκ ἀναμῖνας δ' Ἀρτά-
 βανος, ὑπαῖδω, Herodotian.
 Ὑπαῖδω, εως, ἢ, exhaustio, velut e sentina.
 Ὑπαῖδω, ε, δ, ἢ, qui in antro degit, item
 adj. cavernosus. Ex ἀντρον.
 Ὑπαῖδω, subministro; (2) ministro.
 Ὑπαῖδω, ε, axem continens. Συρίγγων αἰώ
 φθόγγον ὑπαῖδω, Call.
 Ὑπαῖδω, una minor.
 Ὑπαῖδω, paulatim abeo vel me subduco.
 Ὑπαῖδω, abeo paulatim seu clam.
 Ὑπαῖδω, clam discedendum est, Ari-
 stoph. Thesm. 931. Ex ὁπό, ἀπὸ, et κινῶ.
 Ὑπαῖδω, abeo; (2) clam abeo.
 Ὑπαῖδω, Ion. pro ὁπό.
 ὙΠΑΡ, τὸ, nomen indeclinabile, visio vera,
 Od. 19, 547. Ib. 20, 90. Adverb. videndo et
 vigilando, intell. κατὰ.
 Ὑπαῖδω, fut. ξω, succutio; (2) quatio.
 Ὑπαῖδω, ε, δ, ἢ, argillam in se continens.
 Epith. terrae.
 Ὑπαῖδω, εως, ἢ, aes alienum. Ab
 Ὑπαῖδω, f. εἰσώ, argentum anxie quero,
 et veluti effodiendo investigo; (2) ὑπαῖδω
 εως, obarsus sum, Gl. V.
 Ὑπαῖδω, ε, δ, ἢ, in quo argentum est mix-
 tum; (2) argento par.

ἵστασις, ἡ, qu. dic. subnumeratio, *Nax.*
 ἵστασις, ἡ, ὄν, substantivus.
 ἵστασις, ἡ, ὄν, existentiam habens. *Ab*
 ὑπάρχω.
 ἵστασις, ἡ, ovis lactans agnum, *Call. in Apoll.*
 53. *Ab* ἀγρῶν.
 ἵστασις, ὄν, negans aliquid, ut ἵστασις. ἵστασις
 γὰρ τις ὡς ἀπόλλυται, *Euripid. Andr.* 558.
 Πάσαι δὲ κεν εἴναι ὑπάρχει, *Callim. in Apoll.* 53.
Ab ἀγρῶν.
 ἵστασις, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω. Unde
 ἵστασις, εἰς, ἡ, existentia, subsistentia, sub-
 stantia, vertex essentiae secundum Platonico-
 cos; (2) bona, facultates.
 ἵστασις, fut. ἀξω, surripio, praeipio, *Ion.*
 pro ὑπάρσασθαι. ἵστασις λόγον, *Herodot.*
 ἵστασις, ὡ, subligo, suspendo ex.
 ἵστασις, erit, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.*
 pro ὑπάρχειν, ab ὑπάρχω.
 ἵστασις, ἡ, ἡ, principium, initium, ortus;
 (2) beneficium ultro datum.
 ἵστασις, ἡ, munus seu potestas legati; (2)
 dominatus potestas in alium. *Ab*
 ἵστασις, ἡ, ἡ, qui sub alio imperio obti-
 net, ut legatus in exercitu aut provincia;
 (2) dux, idem quod ἵστασις; (3) subditus.
 ἵστασις ἄλλαν δειρὸν ἵστασις, subditus aliis,
Soph. Aj. 1124. ἵστασις τὴν φράσιν ὑπάρχεις
 τοῖς ἐμοῖς, ducibus, *Euripid. Helen.* 1451.
 ἵστασις, *Tryph.* vid. *Merr. et Thes. Gr. Pr.*
 ἵστασις, gen. sing. part. praes. f. g. verbi
 ὑπάρχω, fut. ἵστασις, initium do, primus facio aut
 dico, vel initium rei do, lacesso, excito
 contentionem; (2) sum, existo, suppeto;
 (3) adsum; (4) sum ὑπάρχω, ὑπάρχει, cum
 infini. item καλῶς ὑπάρχει, facultas est, occasio,
 materia adest, licet; ὑπάρχειν, habetur,
Ph. ὑπάρχειν, provenit, licuit, *Gl. V.*
 ὑπάρχοντα, bona fortunae, *Ph.* Παλλῶν
 ὑπάρχει κῆρος ἡμέρα καλῶν, *Soph. El.* 925.
 Οὐδὲν ὑπάρχειν γὰρ καταβάντα χρῆ; *Eur.*
Rhes. 632. Μέγας ὅτι ἵστασις ὑπάρχεις,
Phocyl. 104. Διὰ τὰς εὐεργεσίας ὡς ὑπάρχον
 εἰς ὑμᾶς, *Dem.* Ἀδικῶν μὲν εἶναι, τὴν δὲ
 ὑπάρχοντα βίας ἀμύνουσιν, *Plut. in Thesoc.*
 ἵστασις, aromata redoleo, *Diosc.*
 ἵστασις, ἡ, ὡ, ἡ, clypeo tectus. ἵστασις
 πιδυς κόρυς, armorum ornatus, *Soph. Aj.*
 1407. ἵστασις προδιδῶντι, ad laevam pro-
 gredienti, *Il.* 13, 807. Ex ὑπὸ ἐκ ἀσπίς.
 ἵστασις, fut. ἵστασις, clypeum gesto, armiger
 sum. Ex iisdem. Hinc
 ἵστασις, ἡ, ὡ, clypeatus satelles. *Gl. V.*
 protector, armiger. ἵστασις δὲ ὡ ὑπασ-
 πιστής, ἵστασις τὴν ἀσπίδα, ἀπείλιπεν, *Xen. Cyr.*
Exp. 4, 199.
 ἵστασις, ἡ, ὡ, idem et ab eod.
 ἵστασις, exeo, exilio, *Att.* pro ὑπείσσω. Τέλος
 δὲ ὑπάρχει δὴ θυρῶν, *Soph. Aj.* 301.
 ἵστασις, ὄν, sidereus, caelestis, a sideribus
 ortus, ductus, *Ab* ἀγρῶν.
 ἵστασις, εἰς, idem quod ἀσπίς.
 ἵστασις, ἡ, ὡ, consularis. *Ab*
 ὑπασπασ, f. εἶσω, sum consul. *Ab* ὑπασπασ.
 ἵστασις, sc. χορὴν, principalis, *Mart. Cap.*
 ἵστασις, ἡ, consularis, *Suid.*
 ἵστασις, pro ὑπασπασ, *Ep.*
 ἵστασις, ἡ, ὡ, consularis, ad consulem per-
 tinens. *Ab* eod.
 ἵστασις, ὡ, vir consularis, *Ep.*
 ἵστασις, fut. ἵστασις, vaporem subijcio. Ex
 ἀτμός, vapor. Hinc
 ἵστασις, ὡ, ὡ, vaporis excitatio, emissio.
 ἵστασις, ἡ, ὡ, ὡ, subabsurdus.
 ἵστασις, ὡ, ὡ, summus, supremus; (2)
 Subst. consul, quia penes illum Romae erat
 summa potestas. *Ab* ὑπείσσω.
 ἵστασις, fut. ἵστασις, Atticae linguae elegan-
 tiam adfecto.
 ἵστασις, fut. ἵστασις, splendesco, illucesco.
 ἵστασις ἡμέρα ὑπάρχου, *Luc.*
 ἵστασις, ἡ, ὡ, qui est sub luce. Ex αὐγῇ,
 splendor.
 ἵστασις, subarroganter me gero, *Steph.*
 ἵστασις, succino tibia, *Luc.*
 ἵστασις, ἡ, ὡ, qui est in aula; (2) qui est

in tentorio, vel tecto. (2) ἐκείνους εἰργάζετο Τεῦ-
 κρος ἐξέφεται σκηνῇ ὑπαυλῶν, illum intra ten-
 toria cohibere Teucer jubet, *Soph. Aj.* 795.
 Ex αὐλῇ.
 ἵστασις, ὡ, subausterus, *Diosc.*
 ἵστασις, ἡ, τὸ, cervical, quod cervici sup-
 ponitur. Ex ὑπὸ ἐκ αὐλῇ.
 ἵστασις, qui est sub service. ἵστασις ἡ μὲν
 πολλὰ καὶ ὑπάρχοντος, coma quae sub collo
 erat, *Heliod.* 3.
 ἵστασις, recedo, decedo, v. gr. de via.
 ἵστασις, spumo, spumare incipio.
 ἵστασις, inscite vivens, *Herod.*
 ἵστασις, ὡ, ὡ, ὡ, spumeus, spumousus.
 ἵστασις, ὡ, alienus, non conveniens, non
 regularis, *Hipp.*
 ἵστασις, subobscurus, *Cal.*
 ἵστασις, 3. plur. praes. ind. act. *Ion.* et cum v,
 pro ὑπείσσω, ab ὑπείσσω.
 ἵστασις, 3. sing. a. 2. indic. act. v. ὑπὸ ἄλλω.
 ἵστασις, 3. plur. imperf. ind. med. verbi
 ὑπὸ ἄλλω.
 ἵστασις, ὡ, ὡ, ὡ, qui fideiussores dedit, ut
 datis vadibus liberatus; (2) sponsionis ob-
 noxiis.
 ἵστασις, adv. satisfato, vadato.
 ἵστασις, leniter, paululum inclino.
 ἵστασις, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro
 ὑπείσσω, ab ὑπείσσω.
 ἵστασις, timuerant, 3. plur. plusq. perf.
 ind. med. per *Syn.* pro ὑπείσσω.
 ἵστασις, aor. 1. ind. act. verbi ὑπὸ ἄλλω.
 ἵστασις, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Poet.*
 pro ὑπὸ ἄλλω, ab ὑπὸ ἄλλω.
 ἵστασις, 3. sing. aor. 1. ind. med.
 ἵστασις, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v, ab
 ὑπὸ ἄλλω.
 ἵστασις, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro
 ὑπὸ ἄλλω, ab ὑπὸ ἄλλω.
 ἵστασις, suspicor, suspectum habeo; (2)
 contemplor. Νικῶντα δ' ἵστασις ὡς ὑπείσσω
 στρατὸν Κρίων, *Eur. Supp.* 695. Οἱ μὲν μετὰ
 τὴν ἔχθραν ὑπείσσω μόνον ἄλλῃ ἡμέρᾳ παρ-
 ούσαν, i. e. torve aspiciabant, *Arrian.*
 ἵστασις, cedo, me subijcio. ἵστασις μὲν ἔν ἑκ
 ἑν ποτ—πῶς ὑπὸ ἄλλω, *Soph. El.* 363.
 ἵστασις, *Att.* pro ὑπείσσω, *Soph.*
 ἵστασις, adv. pos. cedendum est, *Soph. Aj.*
 667.
 ἵστασις, ὡ, ὡ, qui cedit. *Ab*
 ὑπείσσω, fut. εἴσω, cedo, concedo, locum do,
 remitto, obsequor, obtempero, obedio. *Γίγν*
μην ὑπείσσω, *Eur. Iph. in Aul.* 138.
 ἵστασις, subsum, adsum, suppetito.
 ἵστασις, subeo, irrepo: praet. ὑπείσσω, et solu-
 tione ὑπείσσω. Τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπείσσω δάκρυσι
 κῆρος, *Eros, Apoll. Rhod.* 3, 1077.
 ἵστασις, εἰς, ὡ, cessio; (2) obsequium. *Ab*
 ὑπείσσω.
 ἵστασις, fut. 1. ind. med. verbi ὑπείσσω.
 ἵστασις, praefari, praedicere, inpr. monendi
 causa; unde etiam pro monere. Πᾶσιν δ'
 ὑπείσσω τὰς δὲ αὐτὰς λόγους, *Eur. Supp.*
 1168. Οὐδὲν ἀκοῇ ὑπείσσω, *Her. Fur.* 965.
 ὡς περ ἐν ἀρχῇ ὑπείσσω, *Thuc.*
 ἵστασις, *Poet.* pro ὑπείσσω.
 ἵστασις, pro ὑπείσσω, *Dion.*
 ἵστασις, ἡ, remigatio, *Orph.* pro ὑπείσσω.
 ἵστασις, 3. pl. imperf. ind. act. per *Metath.*
 pro ὑπείσσω, ab ὑπείσσω, *Il.* 2, 426.
 ἵστασις, emineo, supero, pro ὑπείσσω.
 ἵστασις, tene supra, super extende.
 ἵστασις, ὡ, ὡ, ὡ, eminens, excellens; su-
 perior. *Ab* ὑπείσσω.
 ἵστασις, superior, *V. L.*
 ἵστασις, aor. 2. part. *Ion.* verbi ὑπείσσω. Καὶ
 ὑπείσσω τὴν ἐργῆν, remissaque iracundia, *He-*
rod. 1, 156.
 ἵστασις, nom. pl. a. 1. part. act. v. ὑπείσσω,
 pro ὑπείσσω, submitti.
 ἵστασις, subeo, subingredior, irrepo; ὑπείσσω
 σίναι, subrepre, *Gl. V.*
 ἵστασις, idem. Εἴτα λαβὼν ὑπείσσω τὸ
 γῆρας, *Plat.*
 ἵστασις, ἡ, additio, *V. L.*

ἵστασις, *Præpos.* e, ex. Ex ὑπὸ ἐκ ἐκ, *et.*
 ἵστασις, procedo, v. gr. in aciem.
 ἵστασις, ejicio; (2) praevertor, transeo.
 (2) ὡς ἵτασις ἡμέλλων ὑπὲρ ποταμοῦ βαλεῖν
 Ἀμύροιο βίβρα, *Apoll. Rhod.* 1, 595.
 ἵστασις, fut. διέσω, exspecto, *Epigr.* (2)
 intelligo, colligo ex aliqua oratione aliquid.
 ἵστασις, subterfugio.
 ἵστασις, idem quod ὑπείσσω, *Ep.*
 ἵστασις, vel ὑπείσσω, f. ὡς, clam exuo seu
 excutio; (2) *In med.* emergo, clam elabor;
 (3) declino. Πόνος μὲν Τροίῃς ὑπείσσω, *Eur.*
Cyc. 340.
 ἵστασις, expurgo.
 ἵστασις, εἰς, ὡ, idem quod ὑπείσσω, *H. s.*
 ἵστασις, paulatim nudo, vel nudo.
 ἵστασις, 3. plur. a. 2. conj. act. *Ion.* pro
 ὑπείσσω, ab ὑπείσσω, subduco.
 ἵστασις, fut. καύσω, succendo. Hinc
 ἵστασις, ὡς, τὸ, id quod aliquid succen-
 dimus, fomes ad succendendum, suscita-
 bulum ignis, irritamentum.
 ἵστασις, aliquo sum exportatus; (2) in lo-
 cum aliquem subduco, *Aristot.*
 ἵστασις, evacuo, expilo.
 ἵστασις, furto subduco. ἵστασις
 διὰ τὴν φίλων χρημάτων, *Plut.*
 ἵστασις, clam paulatim declino.
 ἵστασις, f. ὡς, clam exporto, clanculum
 effero.
 ἵστασις, externo, ejicio, inpr. de iis quae
 per alium ejiciuntur.
 ἵστασις, excipio.
 ἵστασις, paulatim frango, item frango, de-
 bilito; (2) libero, solvo.
 ἵστασις, f. ὡς, clam emitto. ὡς με ὑπείσσω
 Τροίῃς χροῖς, *Eur. Hec.* 6. ἵστασις
 ἐξέσσω τὴν σὴν προμηθεῖα χροῖς, *Soph. El.* 1366.
 ἵστασις, transeo, trajicio, sed cum signi-
 ficatione loci, unde progressa, v. gr. navis
 trajecit.
 ἵστασις, ὡ, fut. ὡς, subsilio, prosilio.
 ἵστασις, exspiro, deficio; ὑπείσσω, abe-
 unt.
 ἵστασις, elaboro, laborando perficio.
 ἵστασις, longe praecurro, sc. ex acie,
 portu, seu procuro, *Il.* 9, 502. Τυτθὲς
 ὑπείσσω, parvo intervallo praecurren-
 tem, *Il.* 21, 604.
 ἵστασις, prosilio. Αὐτὰρ ὡς σήληυρος
 ὑπείσσω ἀλίας, *Orpian. Cyneget.* 4,
 160.
 ἵστασις, prius solvo, seu potius solvo,
 v. gr. curru equos, *Od.* 6, 88.
 ἵστασις, profuso, *Od.* 6, 87.
 ἵστασις, de navi, progressa, v. gr. e
 portu, secat mare.
 ἵστασις, clam profugio, effugio. ὡς
 δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὶν ὑπείσσω κακὸν κη-
 νόσσω ὑπ' ἀργαλῆς, *Hesiod. Scut.* 42.
 ἵστασις, 3. sing. aor. 2. conj. act.
 ἵστασις, ὡ, ardens, vehemens.
 ἵστασις, qu. dic. subeffluo, sensim et clam
 effluo, evanesco. Τὸ δὲ πηρὶ ὡς αἰ
 ὑπείσσω, *Plut.*
 ἵστασις, suberumpo, *Steph.*
 ἵστασις, libero, e periculo eripio, *Il.* 23,
 292.
 ἵστασις, idem.
 ἵστασις, colliscesco, ut cum caro in
 aquam abit existitque hydrops.
 ἵστασις, seu ὑπείσσω, aliquo transpor-
 tandum curo, securitatis gratia, aut alia
 de causa, *Etn.* Τὸν ἀνδρα εἰς βίον ἐκίμενα
 ὑπείσσω, *Plut.* ὡς ἐκ δαμάτων ὑπείσσω
 εἶδε, *Eur. Andr.* 69. *Soph. El.* 299.
 ἵστασις, paululum deflecto, clam averto;
 (2) paululum declino, paulatim averso et
 vito. Τὸν ὑπείσσω πῶδα (φίλῃ), *Soph.*
Trach. 557. Ταύτην ἀπας φύγει τε ὡς ὑπείσσω
 εἴσεται, *Plato.* ὡς εἶνον γ' ἐν ὡς ὡς
 ὡς περ σὺ νῦν, ὑπείσσω, *Soph. Ed. Col.*
 565.
 ἵστασις, longe excurro, procuro, effugio,
 supero. ἵστασις ἐν ἡμέρᾳ μὲν μὴ θανέτω ὑπείσσω
 δαμά, *Eur. Andr.* 339, μέρον, *Id.* 415. Τὸν

τραπηλὸν ὑπεκδραμὸν τὸν ἐκ Πύλου, *Aristoph. Eq. 739.*
 *Τραπεζοφρῆ, ἡ, nutritio, educatio, recreatio.
 *Τραπεζαίνωμαι, in lucem edor, appereo, conspicuus sum.
 *Τραπέφω, clam effero; (2) perfero, tolero, *Od. 3, 496.* (1) ἰὼν φίλον υἱὸν ὑπεξίφειρεν παλίμοιο, *Il. 5, 318.*
 *Τραπέφυγοντι, dat. sing. praes. part. act.
 *Τρίφυγι, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ὑπεκφυγῶ.
 *Τραπέφυγῶ, clam effugio, subterfugio, refugio, effugio. Οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγίην, *Soph. Antig. 599.* μίσσημα, *Id. 787.*
 *Τριεχίω, et ὕω, effundo. Τὶ δὲ πολλὸν ὑπεξίχυντ' αὐτοῖα δάκρυ, *Apoll. Rhod. 3, 705.*
 *Τριεχέω, ὦ, sensim abscedo seu excedo; (2) ex aliquo loco me subduco; item de facibus alvi. *Τριεχευρίην τῷ βῶ, *Plut. τῷ θανάτῳ, Id.*
 *Τριεχέωμαι, ἡ, excretio per alvum. A praec.
 *Τριεχωρητικός, ἡ, ὅν, vim alvi purgandi habens.
 *Τριλάων, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω.
 *Τριλάων, ὡ, τὰ, olei faex seu sordes.
 *Τριλάων, subigo, subagito, *Gl. V.*
 *Τριλαφύω, sublevo. Ex ὑπὸ τὸν ἰαφρύω.
 *Τριλιφθῶ, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὑπολίπω.
 *Τριλιφθῶναι, relictus sum, 3. pl. aor. ejusd.
 *Τριλύσα, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπὸ λύσασθαι, ab ὑπολύω.
 *Τριμβρυν, ὡ, τὸ, infans adhuc lactens.
 *Τριμβρυν, gravidam reddo. Κόρη πλειωνίαν ὑπεκβρύσκει, *Soph. Fragm.* apud *Clem. Alex. Strom. 5, 715.* Ab ἔμβρυν.
 *Τριμύων, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὑπομύω.
 *Τριμύων, remansit, 3. sing. cum v, aor. ejusd.
 *Τριμύων, 3. sing. imperf. ind. act.
 *Τριμυήμυκε, deflexit, 3. sing. perf. ind. act. *Alc.* pro ὑπὸ μυήμυκε, ab ὑπὸ μύω. Πάντα δ' ὑπὸ μυήμυκε, *Il. 22, 491.* Vide *Tourp. Ep. Crit. 73.*
 *Τριμυήσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὑπομύωμαι.
 *Τριμυήσθημι, succendo.
 *Τριμυήσθημι, subostendo, significo, adumbro.
 *Τριμυήσθημι, ὅπως, adversor, repugno. *Τριμυήσθημι ἑκείνῳ, *Plut.* Ab
 *Τριμυήσθημι, ἰα, ἰον, contrarius, e regione positus, &c. (2) adversarius, hostis; (3) obvius, obviam factus. Hinc
 *Τριμυήσθημι, ἡ, ὅπως, contrarietas, quaedam diversitas; (2) vicissitudo.
 *Τριμυήσθημι, ὅπως, τὸ, repugnantia. Ab ὑπὸ μύωμαι.
 *Τριμυήσθημι, ὡς, ἡ, idem. Ab eod.
 *Τριμυήσθημι, ἡ, ὅπως, sibi mutuo adversantur.
 *Τριμυήσθημι, paulatim cedo, clam cedo, tergum verito, *Thuc.*
 *Τριμυήσθημι, ὅπως, τὰ, idem quod
 *Τριμυήσθημι, ὡς, ἡ, interula, quaevis interior vestis. Ex ἰνδύωμαι.
 *Τριμυήσθημι, aor. 2. inf. act. verbi ὑποφύω.
 *Τριμυήσθημι, vel ὑπὸ φύω, adv. infra, subtus, subter.
 *Τριμυήσθημι, imperf. ind. act. contr. pro ὑπὸ φύω, ab ὑπὸ φύω.
 *Τριμυήσθημι, subduco, subtrahō. Σαντὸν ὑπεξίγαγε τις ταναῖος λιτωργίας, *Chrys.*
 *Τριμυήσθημι, ἡ, ἰδὲ, idem quod seq. A praec.
 *Τριμυήσθημι, ὡς, ἡ, subtrahō, detractio; (2) exceptio, *Plut.* Ab
 *Τριμυήσθημι, ὡ, et ὅπως, ὅπως, clam aufero et avertō, interverto, subduco, subtrahō, *Gl. V.* ὑπεκφύωμαι, interverto, supullo; ὑπεκφύω, praecipit, *Ph. aor. 2.* ὑπεκφύωμαι, deductis, exceptis, *Ph. p. part. pass.* Πολύρρητον γὰρ αἶμα ὑπεκφύωσιν τῶν κτανόντων εἰ παλαιά θανάτου, *Soph. El. 1443.* Οὐδὲν ὑπεκφύωμαι τὸ παράπαν, exceptio, *Philo.* Τριμυήσθη ὑπεκφύω αὐτὸς καὶ αὐτῷ, credens crimen a se amoliri, *Soph. Ed. Tyr. 227.*
 *Τριμυήσθημι, adv. excipiendo.

*Τριμυήσθημι, et ὑπεκφύωμαι, eximo, submoveo, clam de medio tollo. *Όταν δι τὰς δικαίας ἐ ἀνδρῶν διὰ τὸν φθόνον ὑπεκφύωμαι, *Xen.*
 *Τριμυήσθημι, per cacumina ambulo, ad summum evado, cacumina seco, (sed leg. ὑπεκφύω, quod vide suo loco, *Ern.*) (2) active, per cacumina duco. (2) ἄγλιαι μὲν βοσκῆμασ' ἄρτι πρὸς λίπας μέσχων ὑπεκφύω, *Eurip. Bacch. 666.*
 *Τριμυήσθημι, idem quod
 *Τριμυήσθημι, effugio, subterfugio, devito; ὑπεκφύω, evitare, a. l. Τοῖο γ' ὑπεκφύω βαρὺν χόλον, *Hesiod. Theog. 615.*
 *Τριμυήσθημι, transcendō.
 *Τριμυήσθημι, clam e littore solvo et enavigo.
 *Τριμυήσθημι, et ὑπεκφύωμαι, sensim vel clam emergo, item emergo. *Αλλ' ὅγ' ὑπεκφύω κεφαλῇ, *Theocr. 22, 123.* *Il. 13, 352.*
 *Τριμυήσθημι, emersus, aor. 2. part. pass.
 *Τριμυήσθημι, adsurgō honoris causa alicui.
 *Τριμυήσθημι τῷ πρὸς τὸν, *Plut.*
 *Τριμυήσθημι, ὡ, exhaurio, v. gr. sentinam. Κακὴν γὰρ ἄρτι κῆρ' ὑπεκφύω φρενί, *Eur. Ion. 961.*
 *Τριμυήσθημι, succendo, inflammo. *Τριμυήσθημι, ὡ, τὸ, ὅπως, τὸν φθόνον, *Alc.*
 *Τριμυήσθημι, exhaurio, *Apoll.*
 *Τριμυήσθημι, procuro in quem, impetum facio; (2) idem quod ὑπεκφύωμαι.
 *Τριμυήσθημι, clam progredior longius.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, supplicium, tormentum, quæstio. Ab ὑπεκφύωμαι.
 *Τριμυήσθημι, aor. 2. inf. act. verbi ὑπεκφύωμαι.
 *Τριμυήσθημι, clam exire, praes. infin.
 *Τριμυήσθημι, subtrahō, eripio, *Ap.*
 *Τριμυήσθημι, clam egredior; (2) ulciscor, punio. Κάν τῷ δ' (interea) ὑπεκφύω Ἀντιγόνη σρατὴ δίχα, *Eurip. Ph. 1474.* τῆς πόλεως, *Plut.*
 *Τριμυήσθημι, excessit e vita, decessit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Hæc vox restituenda Suidæ in *Philomach. 3, 600, 15.* ubi legitur ἡσυχῇ ἔκειτο, κατὰ ὑπεκφύω legendum ὑπεκφύω.
 *Τριμυήσθημι, imperf. ind. act. verbi ὑπεκφύω.
 *Τριμυήσθημι, clam abeo, solum verbo.
 *Τριμυήσθημι, ἡ, ὅπως, explicandi vim habens; τὸ ὑπεκφύωμαι, interpretatio.
 *Τριμυήσθημι, aor. 1. ind. act. v. ὑπεκφύω.
 *Τριμυήσθημι, cedo, excedo; (2) declino, vito; (3) clam, repente surgo, cungeo ex insidiis. *Τριμυήσθημι τῆς ἀρχῆς, *Hesiod. τῆς καθύπερθε, Plut.*
 *Τριμυήσθημι, ἡ, alvi fluxus, *Hipp.*
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, qui est sub potestate, sc. patris, filius familias. Ex ἔξω. Hinc
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, subjectio.
 *Τριμυήσθημι, aliquantum sublevo, *Steph.*
 *Τριμυήσθημι, numerus obversaria serie respondens τῷ ἱσμορίῳ, *Bud.*
 *Τριμυήσθημι, 1. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὑποπλῶ.
 *Τριμυήσθημι, praep. cum genit. super, supra, pro: ὅπως ὑπὲρ σθένος, *Eurip. Alcest. 287.* propter, per, de; cum accusat. ultra, trans, supra, praeter vel contra. Sine casu adversariascit. In compositione notat supra, super, pro, praec, praeter, et intensionem. *Αλγίων ὑπὲρ, propter dolores, *Eurip. Suppl. 1125.* *Τριμυήσθημι, propter mala, *Id. Hipp. 159.* *Εὐδὸς ὑπὲρ, ob discordiam, *Id. Andr. 490.* *Τριμυήσθημι, praeter fœdera, *Il. 4, 67.* *Τριμυήσθημι, ὑπὲρ λόγον, contra et praeter fatum destinatum, *Hom. passim.* Οὐδ' ὅγ' ἐπιστήτης ὑπὲρ λόγον ἐμὲλλον οἰκασί κίσθαι, *Apoll. Rhod. 1, 1030.*
 *Τριμυήσθημι, ὡ, funis, quo antennarum cornua transferuntur, seu tenduntur et laxantur, *Od. 5, 260.* Ab ὑπὲρ.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, valde bonus, optimus.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, summa bonitas.
 *Τριμυήσθημι, demiror, vehementer miror; (2) mirifice gaudeo, lætor. *Τριμυήσθημι τὴν εὐρίαν, *Alc.*
 *Τριμυήσθημι, adv. valde, maxime, vehementissime, *Gl. V.* supra modum.

*Τριμυήσθημι, ὡ, valde indignor, vehementer stomachor. *Τριμυήσθημι διόφθιμι τὸν Ἀρχίλοον, *Alc.*
 *Τριμυήσθημι, ὡ, fut. ἡσω, vehementer amo.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, valde ignotus, ignotissimus.
 *Τριμυήσθημι, adv. excellenter, supra modum. Ab ὑπὲρ γῶ.
 *Τριμυήσθημι, patrocino, pro aliquo dico. *Τριμυήσθημι τινός, *Aristot.*
 *Τριμυήσθημι, excello, supero.
 *Τριμυήσθημι, pro alio vigilo, cum gen.
 *Τριμυήσθημι, valde sum sollicitus de aliquo. Τὴν ἐκείνου τρώων ὡς ἰδίαν σφαγὴν ὑπεκφύω, *Heliod. 10.*
 *Τριμυήσθημι, defendo, propugno.
 *Τριμυήσθημι, desuper flanti, dat. sing. ab
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, desuper flans. Ex ἄκμῃ.
 *Τριμυήσθημι, fut. ἡσω, certo pro aliquo.
 *Τριμυήσθημι, valde revereor.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, nimia sanguinis abundantia. Ex αἷμα: unde αἰμῶ.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, supra modum laudabilis.
 *Τριμυήσθημι, extollo, effero; (2) antecello, supero; τὸ ὑπεκφύω, excessus, quod modum superat; (3) praetervehor. *Τριμυήσθημι τῷ δόξῃ τὸς πάντας, *Plut.* *Τριμυήσθημι ἐπὶ πάντα λογιζόμενος, *2 Thess. 2, 4.*
 *Τριμυήσθημι, 1. sing. praes. conj. pass. verbi ὑπεκφύω.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, supra modum turpis.
 *Τριμυήσθημι, supra modum verecundor.
 *Τριμυήσθημι, fut. ἡσω, suspendo, sublimem reddo, *Diosc.*
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, suspensio. A praec.
 *Τριμυήσθημι, vegetior sum, *Alc.*
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, ætatis florem, ætatem vegetam egressus; exoletus, *Ph.* sed virgo ὑπεκφύω est, quæ jam aliquandiu nubilis fuit. *Hes. magnus.* Ex ἄκμῃ.
 *Τριμυήσθημι, fut. ἡσω, supra jaculor, ultra aut ulterius jaculor, jactu jaculi vinco, ultra finem jaculor; (2) praesto, supero. Κλίπταν δὲ τὰς βλίπτοντας ὑπεκφύω, furando superavit, *Aristoph. Plut. 665.* *Τριμυήσθημι σὺ γ' ἦδη Νίκιαν ταῖς μηχαναῖς, *Id. Av. 368.*
 *Τριμυήσθημι, adv. valde intemperanter.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, τὰ, montium cacumina. Ab ὑπὲρ κρυός.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, valde accuratus, nimis diligens.
 *Τριμυήσθημι, per summum evado, supero, per summa montium transeo. Τί ποτ' αἰθρίαν ἔστηκε πίστεα, ἡ τῶν δόμων ὑπεκφύω, *Eur. Suppl. 987.* Τυχία ὑπεκφύω, *Xen. Hipp. 6.* Ex ὑπὲρ et ἀκρος.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, loca montana incolens. Ex iisd.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, f. ἡσω, perdoleo, supra modum doleo; ὑπεκφύω, ὡ, vicem tuam doleo. Οὕτως ὑμῶν ὑπεκφύω, *Aristoph. Av. 472.* Μὴ δ' ὑπεκφύω φρόντιδα λύπα, *Eur. Herac. 619.* Μή τι πάθῃ, *Id. Med. 118.* *Τριμυήσθημι ἐπὶ τῇ ἡμετέρῃ μεταβολῇ, *Luc.*
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, valde dolens; (2) dolor immoderatus. *Ό, τὸν ὑπεκφύω χόλον νύμφας, *Soph. El. 176.* Ex ἄλγος.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, maritimus, qui est supra mare mari impositus. Ex ἄλγος.
 *Τριμυήσθημι, transilio, ultra salio, *Il. 20, 327.*
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, eximius, aliis præstans.
 *Τριμυήσθημι, acc. sing. part. praes. med. per *Symcor.* pro ὑπεκφύω, ab ὑπεκφύω.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, transalpinus, *Gl. V.* Ex ὑπὲρ et Ἀλπίς.
 *Τριμυήσθημι, valde discepto.
 *Τριμυήσθημι, transcendō.
 *Τριμυήσθημι, vincor impudentia. Οἶμω τάλως, ὑπεκφύω, *Aristoph. Eq. 1202.*
 *Τριμυήσθημι, ὡ, impudentissimus.
 *Τριμυήσθημι, super accumbo, una accumbo ex parte superiore.
 *Τριμυήσθημι, ὡ, ἡ, exsul, qui solum verit et alio commigrat. Ex ἀνίσταμαι (suspectum, *Ern.*).

'Υπερανάτιναι, sursum extendo seu assurgō.
'Υπερανάλλω, emergo, exorior.
'Υπερανίχα, promineo.
'Υπερανίβω, fut. ἵσω, egregie floreo.
'Υπεράνωμαι, u, ὁ ἕ, qui est supra hominem, qui humanam conditionem excedit.
'Υπερανίσταμαι, emineo, exurgo, praesto, supero, excello.
'Υπερανίσχω, emineo, supero.
'Υπερανίω, hausta aqua nimium perfundo, Pass. ὑπερανίωμαι, hausta aqua redundo; tropice, gravibus malis laboro, opprimor, periculo ultimo versor, &c. Ern. Ab
'Υπερανύκτας, u, ὁ ἕ, proprie navis, cujus sentina exhauriri non potest, ut periculum sit ne mergatur, &c. Hinc tropice oppressus malis, in ultimo periculo versans, item ultimum periculum affersens, opprimens hominem, &c. Ern. Χαλσιπὰ δ' ὑπερανύκτας ὕδαζυμοφρεῖ, Eurip. Hipp. 767. Μῆτ' ἐν χυμαζομένην ἐσ' αὐτὴν περιῖδης; ὁρᾷς γὰρ ὡς ὑπερανύκτας ἐστὶ, Dio Cass. 52, 16. Ex ἀντλίω.
'Υπεράνω, adv. supra.
'Υπεράνω, eros ὁ, Dor. pro ὑπερήνω, supra modum hominis, immodicus. Μεγαληγορίαν ὑπεράνω, Eurip. Phoen.
'Υπεραπατάω, valde decipio.
'Υπεραποθήσκω, morior pro aliquo. Ἀντίοχος δὲ τὸ πατὴρ ὑπεραποθανόντων, Xen.
'Υπεραποκρίνομαι, patrocinor, defendo. Καλίστην μιν, ὦ ἄνδρες, ἐστὶ διαδελνημένα ὑπεραποκρίνεται κυνός, Aristoph. Vesp. 944. "Εάν ὑπεραποκρίνην με, σαφὴς σώσεις ἐμὲ, respondeas pro me, Aristoph. Thesm. 193.
'Υπεραπολογίζομαι, ὤμαι, causam ago alicujus.
'Υπεραπόλλυμαι, morior pro quo.
'Υπεραποφάντικός, ὁ, ὄν, enunciationem enunciationi addens. Ex ἀποφαίνειν.
'Υπεραποχρᾶνται, plusquam satis est, abunde sufficit. Hinc
'Υπεραποχρᾶνται, adv. abunde, plusquam satis.
'Υπεραπόσω, f. εἶσω, valde placeo, valde sum gratus. Ὑπερεῖσαι τῷ θεῷ, Arrian.
'Υπεραρβάναι, supra modum elatum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω.
'Υπεραρίθμω, u, ὁ ἕ, supernumerarius.
'Υπεραρβώδην, valde timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. Ὑπεραρβώδην τῇ Ἑλλάδι, Herodot.
'Υπεραρσας, ias, ἡ, elevatio, praestantia, excellentia. Ab ὑπεραίρω.
'Υπεραρχέω, u, ὁ ἕ, qui principium omne excedit, qui est supra quodvis principium. Ex ἀρχή.
'Υπεραρσίνης, ias, ὁ ἕ, supra modum infirmus, valde infirmus.
'Υπεραρσμός, u, ὁ ἕ, admodum anhelans. Ex ἀρσος, anhelitus.
'Υπεραρμίνω, libentissime amplector et suscipio, R. valde laetor.
'Υπεραρσπάζομαι, valde amplector, valde amanter tracto. Ὁ δὲ ὑπεραρσπάζετο αὐτὸν, Elian.
'Υπεραρσίζω, fut. ἵσω, clypeo tego, propugno, protego. Ὑπεραρσίζω τινος, Greg. Ex ἀρσίζω. Hinc
'Υπεραρσισμός, ὁ, ὅ, propugnatio, defensio.
'Υπεραρσιστής, ὁ, ὅ, propugnator, defensor.
'Υπεραρσιστρια, ἡ, propugnatrix.
'Υπεραρσιστί, fut. 1. ind. act. Att. pro ὑπεραρσιστίω.
'Υπεραρσιστός, ὁ, supra modum urbanus, valde facetus.
'Υπεραρσίστω, valde splendo.
'Υπεραρσχημένω, ὦ, valde indecenter me gero, Plut.
'Υπεραρσιστίω, nimium adfecto Atticismum.
'Υπεραρσιστικός, ὁ, ὅ, Atticismi nimia adfectatio. A prac.
'Υπεραρσιστικός, ὁ, ὄν, valde, putide Atticus.
'Υπεραρσίζω, fut. ἵσω, valde splendo.
'Υπεραρσής, ias, ὁ ἕ, valde splendens. Ex ἀρσής.
'Υπεραρσύνω, fut. ἵσω, supra modum augeo; ὑπεραρσύνωμαι, supra modum augeo vel

cresco. Ὑπεραρσύνω ἡ πείσις ὁμῶν, 2 Thess. 1, 3. Hinc
'Υπεραρσύνω, ias, ἡ, excessus, quod in re quaque superfluum est.
'Υπεραρσύνω, idem quod ὑπεραρσύνω. Τὸς ὑπεραρσύνω φυλάττειν χρῆ, Andoc.
'Υπεραρσύνω, ὦ, f. ἵσω, valde glorior, valde me jacto. Ὑπεραρσύνω χρῆσθαι, Plat. Ab
'Υπεραρσύνω, ias, ὁ ἕ, valde gloriosus vel elatus. Ab ἀρσύνω.
'Υπεραρσύνω, u, ὁ ἕ, idem.
'Υπεραρσύνω, valde spumo.
'Υπεραρσύνω, is, plenus, gravis, Theoc.
'Υπεραρσύνω, valde doleo, iniquissimo animo fero; ὑπεραρσύνω, superindignatus. Μὴ οἷς ἰχθυαῖς ὑπεραρσύνω, μήτ' ἐπιλάθω, Soph. El. 179.
'Υπεραρσύνω, u, ὁ ἕ, supergrediens limen; (2) immodicus, immodestus. A βαρύνω.
'Υπεραρσύνω, transgredior, praetergredior, transcendendo, transeo; (2) excedo, supero, antecello, praesto; (3) praetereo, omitto, transmittō, non dico; (4) ingredior. ὑπεραρσύνω, excessit, Ph. aor. 2. Ὑπεραρσύνω τὸς νόμους, Soph. Antig. 455. Τάφους ὑπεραρσύνω νικτὸς ἐν καταστάσι, Eur. Rhes. 111. Ἐν τῷ θεῷ με ὑπεραρσύνωμαι τυχός, Psal. 18, 29. (4) Εἰ ληφθῆσθαι δόμους ὑπεραρσύνω, Eur. Med. 381.
'Υπεραρσύνω, 3. sing. præs. conj. act.
'Υπεραρσύνω, adv. supra modum, excellenter, Ph. Ab
'Υπεραρσύνω, projicio ultra; (2) supero, excello; (3) excedo, redundo, abundo; (4) certo cum aliquo licitando, contra liceo; (5) trajicio, ὑπεραρσύνω, nimius, Gl. V. Πᾶσαν εὐδαίμονα τύχην ὑπεραρσύνω, Heliod. Ἄλλ' ὅχ' ὑπεραρσύνω με θανάσις, Aristoph. Eq. 886. Ὅπως μὴδ' εἰς ὑπεραρσύνωται τὴν ἀλήθειαν, Luc. Δίδωκα μὴ σὺ γλῶσσ' ὑπεραρσύνω κακοῖς, Eur. Hipp. 927. Πλήθει γὰρ ἐκ ἀν ὑπεραρσύνωται τὸς πόλιν, Xen. Ὑπεραρσύνωμαι, in aliud tempus rejicio, differo. Ποίειν αὐτίκα μοι δοκίμω, καὶ μὴ ὑπεραρσύνω, Herodot. 3, 71. Οἱ μὴ ἀμφὶ τὸν Ὀσάνην πᾶν γινυ κίλυντες ὑπεραρσύνωται, Herodot. 3, 76.
'Υπεραρσύνω, is, praegravis. A βαρύνω.
'Υπεραρσύνω, as, ἡ, transgressio; (2) superbia, fastus, Il. 23, 589. Ὑπεραρσύνω δηλώσεται, violabit, transgredietur, Id. 3, 107. (2) ὑπεραρσύνω ἄπιστοι, Apoll. Rhod. 2, 9. Ab ὑπεραρσύνω.
'Υπεραρσύνω, on, violatus, v. gr. de lege. Ab
'Υπεραρσύνω, ias, ἡ, transgressio, transitus; (2) praestantia, excellentia; (3) violatio legis, foederis, &c. Ab ὑπεραρσύνω.
'Υπεραρσύνω, adv. posit. transiliendum, transgrediendum.
'Υπεραρσύνω, ὦ, τὸ, hyperbaton, trajectus verborum ordo. Phil. praeposterum. Ab
'Υπεραρσύνω, ὁ, ὄν, qu. dic. qui transcendit seu transiri potest; (2) praestantissimus, superans. Ab eod.
'Υπεραρσύνω, adv. in transitu, in transcurso, perfunctorie; (2) trajectione quadam verborum.
'Υπεραρσύνω, adv. supra modum. Ab ὑπεραρσύνω.
'Υπεραρσύνω, u, ὁ, extremus anni mensis apud Macedones.
'Υπεραρσύνω, 3. sing. aor. 2. conj. act. Att. pro ὑπεραρσύνω, ab ὑπεραρσύνω.
'Υπεραρσύνω, superare, aor. 2. inf. act.
'Υπεραρσύνω, transeas, 2. sing. aor. 2. conj. act.
'Υπεραρσύνω, vi supero, Thuc.
'Υπεραρσύνω, traduco, trajicio.
'Υπεραρσύνω, ὁ, figura, ap. Gramm. sc. cum vel accentus vel litera ex una syllaba in aliam traducitur.
'Υπεραρσύνω, ἡ, vis seu injuria modum excedens. Ex βία, vñ.
'Υπεραρσύνω, adv. ultra vires, per vim, Il. 17, 19.
'Υπεραρσύνω, u, ὁ ἕ, omnem vim excedens; (2) violentus; (3) generosus.
'Υπεραρσύνω, valde ac laetius germino.
'Υπεραρσύνω, is, germinationis modum excedens, Theophr.

'Υπεραρσύνω, adv. supra modum. Ab ὑπεραρσύνω.
'Υπεραρσύνω, ὁ ἕ, excellens, Bud. ex Dem. Vide Steph.
'Υπεραρσύνω, fut. ἵσω, supra modum scateo, seu effundo, redundo, exubero, circumfluo; (2) exundo, abundanter emitto. Ὑπεραρσύνω οἶνον αἰ ληνοῖ, Chrys.
'Υπεραρσύνω, ias, ἡ, exuberantia. A prac.
'Υπεραρσύνω, clamore supero.
'Υπεραρσύνω, supra modum, Theog.
'Υπεραρσύνω, ὁ, ἡ, exsuperatio, excessus; (2) transmissio, dilatio, procrastinatio; (3) de magnitudine quacunque cujusque rei; (4) de eo quod accedat, addi, augendi causa, potest, ut τίς ὑπεραρσύνω, quid addi ad hanc, v. gr. malitiam potest; ὑπεραρσύνω, salus, loca montana. Ab ὑπεραρσύνω.
'Υπεραρσύνω, as, ἡ, excessus. Ab eod.
'Υπεραρσύνω, ὁ, ὄν, excedens, nimius.
'Υπεραρσύνω, adv. supra fidem.
'Υπεραρσύνω, excedens, Cam.
'Υπεραρσύνω, sc. λίθος, saxum quod injici solebat iis qui in mare demergebantur, Ath.
'Υπεραρσύνω, u, ὁ, qu. dic. superobrealis, super-aquilonaris, ultra Scythas habitans.
'Υπεραρσύνω, ias, ὁ ἕ, praegravis. Ἄγαν δ' ὑπεραρσύνω τὸ δ' ἄχθος ἥνυσαν, Soph. Aj. 965. A βρύσις.
'Υπεραρσύνω, supra modum resono, Tryph. Ath.
'Υπεραρσύνω, supra modum plenus sum.
'Υπεραρσύνω, omai, ebullio, exestuo, exundo.
'Υπεραρσύνω, on, demersus undis.
'Υπεραρσύνω, f. ἄσσω, clam facio seu efficio; (2) subigo. Ὡς ὑπεραρσύνω μιν εἰς ψυχὴν ἱερῶν, Eur. Hipp. 508. Ἐπὶ ὧν πόλλ' ὑπεραρσύνωται φίλα, Id. Med. 871.
'Υπεραρσύνω, ἡ, serae nuptiae. Ex γάμος.
'Υπεραρσύνω, u, ὁ ἕ, qui supra terram est. Ex γῆ, pro γῆ, terra.
'Υπεραρσύνω, on, valde ridiculus.
'Υπεραρσύνω, valde plenus sum.
'Υπεραρσύνω, idem.
'Υπεραρσύνω, valde plenus, Ath.
'Υπεραρσύνω, valde senex sum.
'Υπεραρσύνω, valde senex sum, Aesch.
'Υπεραρσύνω, valde senex. Ab
'Υπεραρσύνω, on, idem quod
'Υπεραρσύνω, ω, ὁ ἕ, senex, decrepitus. A γῆρας.
'Υπεραρσύνω, u, ὁ ἕ, nimis onustus.
'Υπεραρσύνω, superpingo.
'Υπεραρσύνω, u, ὁ ἕ, jugeri spatium excedens; (2) valde magnus, modum excedens. Ex γυῖα.
'Υπεραρσύνω, ias, ὁ ἕ, valde hirsutus.
'Υπεραρσύνω, acc. sing. per Sync. pro ὑπεραρσύνω, ab ὑπεραρσύνω, Il. 17, 330.
'Υπεραρσύνω, ias, ὁ ἕ, trepidus. Ex δῖος, At ὑπεραρσύνω, valde pauper. A δίωμαι.
'Υπεραρσύνω, f. εἶσω, supra modum timeo, vehementer timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἶμαι ταλαίης ὡς ὑπεραρσύνω, Soph. Antig. 82.
'Υπεραρσύνω, supra modum metuo, Suid.
'Υπεραρσύνω, u, ὁ ἕ, supra modum gravis.
'Υπεραρσύνω, ὦ, f. ἵσω, ultra modum ceno; (2) non invitatus cum alio ad cenam eo.
'Υπεραρσύνω, ὁ, ὅ, damnum quod est plusquam decem talentorum, Steph.
'Υπεραρσύνω, u, ὁ ἕ, qui alterum (ut hostem in praelio) circumvenit, aut superior est loco viribus, item locus ipse; τὰ ὑπεραρσύνω, locus superior. Arrian. Hist. Al. 14.
'Υπεραρσύνω, adv. superiori loco, &c.
'Υπεραρσύνω, superligo, Steph.
'Υπεραρσύνω, insuper colloquor, Lucian.
'Υπεραρσύνω, supra modum contendo, mira vi contendo. Ὑπεραρσύνω κέρων ποιῆσαι τὸν νόμον, Dem. adv. Lept.
'Υπεραρσύνω, do pro aliquo, alicujus servandi causa.
'Υπεραρσύνω, ὦ, f. ἵσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero parten. Ὑπεραρσύνω τὸ λόγῳ, Plato. Phaed. Καὶ αὐτὸς μιν δίδω

ἄνδρ' ἄνδρ' μνήμης ἐπαύει, πλὴν ὅτι ἐ τότε ὑπερ-
εἰδικεν, *Dio. Cass. 6, 26. Ab*
 *ὑπερδίκος, α, ὁ ἐ ἡ, supra modum justus,
summe justus; (2) ultor. *Ex dīkē.*
 *ὑπερδίκως, adv. summo jure, summa æqui-
tate; (2) contra jus et fas, *Æsch.*
 *ὑπερδίσταχτος, εως, ὁ ἐ ἡ, duos cubitos ex-
cendens.
 *ὑπερδισκῶν, f. ὡς, jaculando disco supero,
metaph. longo intervallo supero.
 *ὑπερδυσσάλλεος, ον, duabus syllabis major.
 Α συλλαβῇ.
 *ὑπερδοκέω, ᾧ, supra modum placeo. Ταῦτά
μοι ὑπερδοκεῖ, *Philost.*
 *ὑπερδράμωμαι, supercurriturus, 1. pl. a. 2. ind.
act. verbi ὑπερτρέχω, pro ὑπερδράμω.
 *ὑπερδύναμις, τὸ, indumentum, *Ep.*
 *ὑπερδύναμις, α, f. ὡς, praevalere. *Ex δύναμις.*
 *ὑπερδύναμις, supra sedeo.
 *ὑπερδύναμις, aor. 2. ind. med. verbi ὑπερδύναμις.
 *ὑπερδύναμις, subirrito, aliquid tantum irritum;
suscito, ventilo. (2) εἰκόνα δ' αὐτῶ τις τῶν
ὑπερδύναμις τὸ λογοποῖν τῆς βασιλείας ἐξε-
φάνωσι δάφνας, quidam ex eis qui sermones
de regno ventilare studebant, *App. Bell. Civ. 11, 108.*
 *ὑπερδύναμις, despecti. Τῆς μὲν ἔν χρόνους τῆς ἀγ-
νοίας ὑπερδύναμις ὁ Θεός, *Act. 17, 30.* *ὑπερδύ-
ναμις τὴν κλῆσιν, *Ælian.*
 *ὑπερδύναμις, f. ὡς, suffulcio, sustineo. *ὑπερδύ-
ναμις δροφὴν κίον, *Plut.*
 *ὑπερδύναμις, pro aliquo dicere. Παλλὰ τῷ κ-
ορμῆναι νομίζονται ὑπερδύναμις, *Aristot.*
 *ὑπερδύναμις, subverto, expugno, *Il. 21, 271.*
 Ταῦτα τῶν στρατιωτῶν ἀκούοντες τὸ θράσος ὑπε-
ρδύναμις, *Appian.* Εὐρύς, δ' Τύχης, τὸν Ἀλκιβιάδην
αὐτῆς καὶ μίγαν ποιεῖ, διορύττεισιν πανταχόθεν,
ὑπερδύναμις... *Plut. de Alex. Hort. 341.*
 *ὑπερδύναμις, a. 1. inf. act. verbi ὑπερδύναμις.
 *ὑπερδύναμις, εως, ἡ, idem quod
 *ὑπερδύναμις, ἄτος, τὸ, fulcimentum, futura.
 Ab ὑπερδύναμις.
 *ὑπερδύναμις, ἡ, ὅν, fulciens, ad fulciendum ap-
tus, *Ab eod.*
 *ὑπερδύναμις, adv. ultra, trans. Ab ἐκείνους.
 *ὑπερδύναμις, valde colo, vehementer gra-
tiam capto.
 *ὑπερδύναμις, in conspectu positus sum, pro-
mineo.
 *ὑπερδύναμις, ᾧ, desuper appendo.
 *ὑπερδύναμις, longe egredior, seu excedo.
 *ὑπερδύναμις, fut. ὡς, ultra emitto.
 *ὑπερδύναμις, adv. supra modum.
 *ὑπερδύναμις, exsupero, excello. Πᾶσαν ὑπερ-
δύναμις ἐνέειναι, *Greg. Naz.*
 *ὑπερδύναμις, valde obstupefacio. *ὑπερδύ-
ναμις ἐπὶ αὐτῶν, *Xen.* Τὸ μέγας ἐν αὐτῆς
ὑπερδύναμις ὁ βασιλεὺς, *Ælian.*
 *ὑπερδύναμις, superfluo, *V. L.*
 *ὑπερδύναμις, εως, ἡ, excessus. Τὰ μὲν παρὰ
τοῖς ποιηταῖς μυθικώτερον ἔχει τῆς ὑπερδύναμις,
Longin. 15. Ab ὑπερδύναμις.
 *ὑπερδύναμις, ultra, vel ultra modum, exten-
do. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἱφικνέμενοι εἰς ὅμους, ὑπερ-
δύναμις ἐκείνοισιν αὐτοῖς, *2 Cor. 10, 14.*
 *ὑπερδύναμις, fut. τίσω, solvo vel pendo pro.
 *ὑπερδύναμις, εως, ἡ, depensio, *Gl. V. A prae.*
 *ὑπερδύναμις, valde aversor, *Aret.*
 *ὑπερδύναμις, insuper effugio.
 *ὑπερδύναμις, α, supereffundo.
 *ὑπερδύναμις, supereffundor, superfluo, ex-
undo. *ὑπερδύναμις (μύρον) δύνανται εἰς
τὸν κόλπον ἡμῶν, *Luc. 6, 38.* Hinc
 *ὑπερδύναμις, εως, ἡ, exundatio, *V. L.*
 *ὑπερδύναμις, ἡ, transmissio, *V. L.*
 *ὑπερδύναμις, ὁ ἐ ἡ, valde levis.
 *ὑπερδύναμις, aor. 2. part. act. verbi ὑπερδύναμις.
 *ὑπερδύναμις, insero, interpono.
 *ὑπερδύναμις, ᾧ, evomo, refundo.
 *ὑπερδύναμις, et ὑπερδύναμις, supra modum
impleo; ὑπερδύναμις, impleo; ὑπερδύ-
ναμις, expletus, a. 1. part. pass. Πειρώ-
μαι μὴδὲ ποτε ὑπερδύναμις, δύσφορον γὰρ,
Xen.
 *ὑπερδύναμις, ἡ, supra modum repleo,
ingurgitor.

*ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, valde gloriosus.
 *ὑπερδύναμις, ultra annum duro.
 *ὑπερδύναμις, εως, ὁ ἐ ἡ, plusquam sufficiens.
 *ὑπερδύναμις, εως, ἡ, intercessio, *P. deprecatio*
pro quo, *Ern.*
 *ὑπερδύναμις, illudo per delicias, supra mo-
dum ludificor, *Ath.*
 *ὑπερδύναμις, convenio et compello, inter-
pello et intercedo pro. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα
ὑπερδύναμις ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις,
Rom. 8, 26.
 *ὑπερδύναμις, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ὑπερ-
δύναμις.
 *ὑπερδύναμις, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi
ὑπερδύναμις.
 *ὑπερδύναμις, supra modum, valde extollo.
 *ὑπερδύναμις, effloresco.
 *ὑπερδύναμις, valde decipio.
 *ὑπερδύναμις, eximo, libero, v. gr. servitute.
 *Ἐς δ' τῶν τε ἀρετῶν αἱ ἑλληνικαὶ ὑπερδύναμις,
Herod. 7, 225.
 *ὑπερδύναμις, ὁ ἐ ἡ, ultra 60 annos natus.
 Ab ἔτος.
 *ὑπερδύναμις, aor. 2. cedo alicui, *Jos. nisi scrip-*
sit ὑπερδύναμις, *Ern.*
 *ὑπερδύναμις, ᾧ, f. ἡ, seu ἡ, valde laudo.
 *Ὁ μὲν λαὸν ἀργύριον, ὑπερδύναμις, *Aristoph.*
Conc. 186. Τὸ δίκαιον ὑπερδύναμις, *Luc.*
 Τῶν τε ἀρετῶν αἱ ἑλληνικαὶ ὑπερδύναμις ἀποφάναις
σεαυτῇ, *Luc.*
 *ὑπερδύναμις, supra modum extollo. Τάτων τὸν
κίνδυνον ἐ φέρον ὑπερδύναμις, *Appian.*
 *ὑπερδύναμις, vehementissime urgeo, seu festi-
tino. *ὑπερδύναμις Μάρκον ἐκλύσαι τῆς
πολιτείας, *App. Bell. Civ. 1, 92.*
 *ὑπερδύναμις, α, admodum cupio. *Ὁρῶ γὰρ
σε ὑπερδύναμις ἐν Πέρσας περιβλεπτοῖς πε-
ριελθὼν, *Xen.*
 *ὑπερδύναμις, aor. 1. ind. v. ὑπερδύναμις.
 *ὑπερδύναμις, f. ὡς, idem quod ὑπερδύναμις (2) sub-
trahō, aufero, clam arrodo. (1) λυγροὶ δ'
ὑπερδύναμις ἀνίαν, *Quint. Colab. 9, 376.*
 *ὑπερδύναμις, ᾧ, vehementer amo, *Ælian.*
 *ὑπερδύναμις, supervenio, *Aret.* intervenio;
 (2) supero, trajicio. (2) ὑπερδύναμις... μί-
χρον ὑπερδύναμις τὰς σπηλαῖς τῷ Τίγρητι ποταμῷ,
Xen. Cyr. Exped. 4, 212.
 *ὑπερδύναμις, supra modum edo.
 *ὑπερδύναμις, 3. sing. aor. 2. indic. act. verbi
ὑπερδύναμις.
 *ὑπερδύναμις, quam optime, *Demosth. pro Corona.*
 *ὑπερδύναμις, εως, nobilis supra quam dici possit,
Steph.
 *ὑπερδύναμις, emitto sub, effundor sub. Κυρ-
τὴν ὑπερδύναμις ἀκρην, *Apoll. Rhod. 2, 984.*
 Ex ὑπὸ ἐν ἐρῶν.
 *ὑπερδύναμις, α, felicissimus sum. *Ἐγί-
λασας ἀν' ἐπὶ αὐτῶν πρῶτον οἰκνέοντι ὑπερδύναμις
 μόνον αἰὶ τὸν πλάσιον, *Plut.*
 *ὑπερδύναμις, fut. ἡ, maxime celebror.
 Οὐδ' ἂν ὅμως μὲν ὑπερδύναμις Θεοῦ, ἡμῶν
 τὸν δὲ διαβεβλήμενον, *Plut.*
 *ὑπερδύναμις, fut. ἡ, idem.
 *ὑπερδύναμις, multa opportunitate utor, etiam
de rebus dicitur, commodum, opportunum
esse.
 *ὑπερδύναμις, adv. valde honeste, decenter.
 *ὑπερδύναμις, eximia et praestanti laude praed-
dicandus, *Bud.*
 *ὑπερδύναμις, magna laetitia adficio; ὑπερδύ-
ναμις, admodum laetor. Αὐτὸ τῶτο ὑπερδύ-
ναμις, τὸ πᾶσα πείρος ἐντυχὴν, *Luc.*
 *ὑπερδύναμις, precor pro te, *Bud.*
 *ὑπερδύναμις, impense odi. Ζεὺς γὰρ μεγάλ-
ης γλώσσης κόμπης ὑπερδύναμις, *Soph. An-
tig. 130.*
 *ὑπερδύναμις, adv. praeter ceteris, imprimis.
 *ὑπερδύναμις, teneo super aut supra, supra aliquid
attollo; (2) emineo, superemineo, exsto;
 (3) praesto, supero. *Ἀλλήλους ἡγόμενοι ὑπερδύ-
ναμις αὐτῶν, *Phil. 2, 3.* *Ἡ εἰρήνη τῷ Θεῷ
ἡ ὑπερδύναμις πάντα νῦν, *Ibid. 4, 7.* Οὐ γὰρ
ἔθ' οἷος τ' εἶμι ὑπερδύναμις ἀντὶ τῆς, *sustinere,*
Aristoph. Pace, 17. ὧν δ' ὑπερδύναμις νῦν,
Theog. 202.
 *ὑπερδύναμις, valde coquo.

*ὑπερδύναμις, α, tabula, *V. L.*
 *ὑπερδύναμις, εως, ἡ, vehemens effervescentia.
 Ab ὑπερδύναμις.
 *ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, vehementer effervescens.
 Ab eod.
 *ὑπερδύναμις, ᾧ, supra modum ferveo, vehementer
ferveo, effervio. *Ἀνθ' παρὰ δὲ αὐτῶν—ὑπερδύ-
 ναμις, *Aristoph. Eq. 916.*
 *ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, superstes. *Ex ζωή.*
 *ὑπερδύναμις, idem quod ὑπερδύναμις, *Steph.*
 *ὑπερδύναμις, adv. perlubenter.
 *ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, suavissimus, jucundis-
simus. adv. ὑπερδύναμις, lubentissime.
 *ὑπερδύναμις, fut. ἡ, supra modum exilaro vel
delecto; ὑπερδύναμις, admodum laetor, a. 1.
 ὑπερδύναμις. *Ἡ μὲν ἐλπίς σε τῷ χροῦσθ' ὑπερδύ-
 ναι, *Basil.* *Ὁ δὲ ὑπερδύναμις αὐτῷ τῇ χρηστότητι,
Ælian.
 *ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, qui aetatem florentem
excessit.
 *ὑπερδύναμις, α, ἡ, delatio ejus, qui praesti-
tutum diem praetergreditur, quo debitum
solvere, aut aliud quid praestare debuit;
 (2) fœnus pro debito ad diem non solu-
tum. *Ex*
 *ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, qu. dic. supergrediens
diem praestitutum seu conditum, qui intra
diem non solvit debitum, vel implet
quod promissit; (2) qui judicatum non
facit intra diem a iudice praestitutum; *Plut.*
Ex ἡμέρα.
 *ὑπερδύναμις, excedentes numero dimidium.
Ex ἡμισυς.
 *ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, prope desertus, non valde
habitus.
 *ὑπερδύναμις, ἡ, ferocia, insolentia, *inpr. e fi-*
ducia virium.
 *ὑπερδύναμις, supra modum virilis et fortis sum;
 (2) ferocio, superbio. *Od. 2, 266.* (2) Τρώων
ὑπερδύναμις, *Il. 4, 176.*
 *ὑπερδύναμις, fortitudo, *Euseb. in Translat. Ec-*
cloge Virgil. 27. *In Vita Constant. 5.*
 *ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, valde virilis, fortis; (2)
superbus, ferox. *Ex ἀνθ.*
 *ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, superbia, arrogantia.
 *ὑπερδύναμις, *Basil.* idem quod
 *ὑπερδύναμις, fut. ἡ, superbio, insolesco;
 (2) effero, vel superbe effero; (3) fastidio,
vel superbe contemno. *Il. 11, 693;* (4)
cum acc. jacto. *Ab*
 *ὑπερδύναμις, εως, εως, εως, (2) superbus, arro-
gans.
 *ὑπερδύναμις, α, ἡ, superbia, arrogantia, fas-
tidium. *Ab*
 *ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, superbus, qui supra
alios vult videri; (2) subst. cum gen. in
masc. contemptor; (3) in neutr. magnifi-
centia, pulchritudo eximia. Α φαίνομαι.
 *ὑπερδύναμις, adv. superbe, arroganter.
 *ὑπερδύναμις, fut. ἡ, supra modum resono;
 (2) sono pleniori supero vel vinco.
 *ὑπερδύναμις, ον, ultramarinus, *ap. Herod.*
 ὑπερδύναμις. Α θάλασσα.
 *ὑπερδύναμις, praedens sum, forti animo sum.
 *ὑπερδύναμις, supra modum demiror. Τῷ καλ-
λῶς ὑπερδύναμις, *Heliod. τὸν ἄνδρα, Ælian.*
 *ὑπερδύναμις, sive ὑπερδύναμις, adv. desuper, superne, in
superiore parte, supra. *Ab ὑπὲρ.*
 *ὑπερδύναμις, ἄτος, τὸ, augmentum pretii mercis
in licitando. Hinc
 *ὑπερδύναμις, licitor; (2) pretium augeo.
 *ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, licitatio; (2) auctio
pretii; melior conditio in paciscendo.
 *ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, licitator.
 *ὑπερδύναμις, α, ὁ ἐ ἡ, qui est supra Deum.
 *ὑπερδύναμις, impense, nimis curo, colo.
 *ὑπερδύναμις, supra modum calefio, seu ca-
lesco, effervesco, *Steph.*
 *ὑπερδύναμις, εως, ἡ, transpositio; (2) transitus
per excelsa, transcendens; (3) dilatio,
procrastinatio, mora; (4) excellentia, abundan-
tia; (5) rejectio ad alterius judicium; (6)
superl. gradus. *Ab ὑπερδύναμις.*
 *ὑπερδύναμις, ἡ, ὅν, superlativus. *Ab eod.*
 *ὑπερδύναμις, transponendum, differendum est,
Philol.

ὑπερβήναι, adv. superlative.

ὑπερβίω, fut. ὑσώμαι, praecurro, ultra curro; (2) emineo, promineo; (3) praesto. (2) τύχη ὡς ὑπερβίω, fortuna superior sum, Eur. Andr. 194.

ὑπερβήσῃ, morior pro aliquo. Ψυχὴν δὲ δάσω τῇδε ὑπερβήσῃ χθόνος, Eur. Ph. 1005.

ὑπερβόρην, supersilio, transilio; ut hinc sit ὑπερβόρην, a. 2. Ion. ὑπερβόρην ἱερὸν αὐλῆς, Il. 9, 472. Ib. 16, 380. Ἰσπανοὶ δὲ βία τάφρον ὑπερβόρηνται ὀρύσσῃ, Ib. 8, 179.

ὑπερβόρην, aor. 2. ind. act. verbi ὑπερβόρην.

ὑπερβόρην, ω, f. ἦσα, supra modum tumultuor.

ὑπερβόρην, idem quod ὑπερβόρην, Hom.

ὑπερβόρην, supra modum audax sum, insolens.

ὑπερβόρην, supersilio metam, transilio fossam, in altum salio.

ὑπερβόρην, ὅμαι, totis animi viribus incumbo. Ab

ὑπερβόρην, gen. sing. Ion. pro ὑπερβόρην.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, valde animosus, magnanimus, superbus. ὑπερβόρην Διομήδης, Il. 5, 376.

ὑπερβόρην, adv. animose.

ὑπερβόρην, ω, τὸ, limen superius, superliminare. Ex ὑπὲρ et δύρα.

ὑπερβόρην, ω, τὸ, idem et ex iisd.

ὑπερβόρην, clamore alios supero.

ὑπερβόρην, qui convivitia dissimulavit, aor. 2. part. act. verbi ὑπερβόρην.

ὑπερβόρην, f. ἦσα, supero jaculando scopum.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, plus quam sufficiens.

ὑπερβόρην, ω, τὸ, hypericum, herba.

ὑπερβόρην, valde gestio pedibus, seu subulto, prae lætitia, Hom.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, immodica purgatio.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, nimium purgatus seu evacuatus. Ex ὑπὲρ et ἰνέω.

ὑπερβόρην, Hyperionides, gen. sing. Aol. pro ὑπερβόρην, ab ὑπερβόρην.

ὑπερβόρην, supervolo, superne volo.

ὑπερβόρην, tueor, protego. Ἄς φίλος ἔστις ἀνὴρ ὑπερβόρην, Soph. El. 190.

ὑπερβόρην, ω, navim ab altero mari ad alterum traho machinis; (2) isthmum supero.

Ex ὑπὲρ et ἰσθμός.

ὑπερβόρην, idem.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum sciens. Καὶ γὰρ τὰ ἴστω, ὑπερβόρην, Soph. El. 850.

ὑπερβόρην, ω, valde tenuis.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, robustissimus, praevalidus.

ὑπερβόρην, f. ὅμαι, praevalidus seu praepotens sum, praevalere, Theophr.

ὑπερβόρην, emineo, exsto; (2) superior sum, supero, vinco, praevalere.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supergrediens, Solis epith.

Ex ὑπὲρ et εἶω, eo.

ὑπερβόρην, fut. ἄσω, effuse cachinnor.

ὑπερβόρην, valde purgo. Hinc

ὑπερβόρην, ω, immodica purgatio.

ὑπερβόρην, ω, intempestivus.

ὑπερβόρην, supra consido, locum superiorem obtineo. Hinc (2) metaph. superior sum, ut v. c. domina ancillā. (1) ὑπερβόρην ὁ ἦμαι, Xenoph. Cyr. Exped. 5, 256.

ὑπερβόρην, ἐπὶ τῶν ἀκρῶν, Id. Ib. 259.

ὑπερβόρην, ω, malo succumbo, P. κακῶν, multis malis affligo, Ern.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, perpulcher, valde elegans. Α κάλλος.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, idem.

ὑπερβόρην, pro aliquo laboro, valde afflictus sum. ὑπερβόρην τέκνον, Eur. Iph. in Aul. 942. Μόνος σὺ πάλειος τῆσδ' ὑπερβόρην, μόνος, Id. Bac. 962.

ὑπερβόρην, supra modum fructifico. Steph.

ὑπερβόρην, ω, supra modum fructificans, fructuosissimus, Steph.

ὑπερβόρην, transcendo, Il. 13, 50.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, valde ridiculus.

ὑπερβόρην, supra aliquem discumbo.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, versus in cuius fine syllaba abundat. Ex ὑπὲρ et καταλήγω.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum tristis.

ὑπερβόρην, ω, effervescere facio, Lucian.

ὑπερβόρην, ω, superjaceo, superpositus sum. Gl. V. supercubo.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, alterius cornu in praelio circumventio. Ab

ὑπερβόρην, ω, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hostes claudio. Ὅταν ἡδὲ ὑπερβόρην τὰς πολεμίας βέλονται, Aelian.

Ex ὑπὲρ et κέρα, cornu. Unde

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, valde cornutus.

ὑπερβόρην, ω, admodum delinio, pernullo.

ὑπερβόρην, ω, idem quod

ὑπερβόρην, ω, supra modum adulor; (2) adulando supero.

ὑπερβόρην, ω, insuper ingero.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, nimis jactabundus.

ὑπερβόρην, ω, cum magna jactantia.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum lassatus, valde defessus; (2) insolens, superbus, pro ὑπερβόρην, metri causa, P. nimis molestus; nimis praegravans, Ern.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, idem et ex iisd.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum tristis.

ὑπερβόρην, ω, effervescere facio, Lucian.

ὑπερβόρην, ω, superjaceo, superpositus sum. Gl. V. supercubo.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, alterius cornu in praelio circumventio. Ab

ὑπερβόρην, ω, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hostes claudio. Ὅταν ἡδὲ ὑπερβόρην τὰς πολεμίας βέλονται, Aelian.

Ex ὑπὲρ et κέρα, cornu. Unde

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, valde cornutus.

ὑπερβόρην, ω, admodum delinio, pernullo.

ὑπερβόρην, ω, idem quod

ὑπερβόρην, ω, supra modum adulor; (2) adulando supero.

ὑπερβόρην, ω, insuper ingero.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, nimis jactabundus.

ὑπερβόρην, ω, cum magna jactantia.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum lassatus, valde defessus; (2) insolens, superbus, pro ὑπερβόρην, metri causa, P. nimis molestus; nimis praegravans, Ern.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, idem et ex iisd.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

ὑπερβόρην, ω, ὁ ὅς ἡ, supra modum satur.

Ex ὑπὲρ et κέρως.

μόντις ὡς εὐεργίτην ἔκρυπτον αὐτὸν, Soph.
 Antig. 290.
 Ὑπερήτιμος, υ, ὁ ἢ, qui magni pretii est, qui
 summo honore habetur. Ex ὑπέρ et τιμή.
 Ὑπερήτιμος, ον, pretii magnitudine excedens
 modum, Aristot.
 Ὑπερτοκεῖν, exuberare fœtura, Steph.
 Ὑπερτολμος, ον, valde auidax.
 Ὑπερτοξυήσιμος, ον, qui sagitta superari potest.
 Ὑπερτόνος, υ, ὁ ἢ, nimium tentus, ultra
 modum contentus. Ab ὑπερτείνω.
 Ὑπερτοράγχιω, admodum hircum oleo.
 Ὑπερτέρω, supercurro; (2) transcurrendo
 depopulo. Ἀκρὸν γὰρ πεῖναι ἔχ' ὑπερτεράμα-
 μιν, Theog. 620.
 Ὑπερτρούλλαος, ον, plus quam tres syllabas
 habens.
 Ὑπερτροφάω, supra modum deliciar, luxurior,
 insolesco.
 Ὑπερτροφαῖνα, valde humecto.
 Ὑπερτρος, υ, ὁ ἢ, admodum aquosus, aqua
 inter cutem collecta distensus et suffusus.
 Ex ὕδωρ.
 Ὑπερτροφάω, fut. σω, rubore suffundor. Ὑπέρ-
 ἰσάω μὲν τις ἀκολουθεῖσ' ἅμα, ὑπερτροφάσαι,
 Aristoph. Plut. 701.
 Ὑπερτρος, υ, ὁ ἢ, subruer, rubidus.
 Ὑπερτροντος, ὑπὲρ τροντός, ἕ, ὁ, laudibus
 super omnia euectus vel evehendus.
 Ὑπερρύπιος, υ, ὁ ἢ, valde supinus.
 Ὑπερρύπηνλος, υ, ὁ ἢ, supra modum excelsus,
 excellentissimus.
 Ὑπερρύσσω, ὦ, fut. ὥσω, supra alia extollo, su-
 pra modum extollo et eveho. Gl. V. exalto.
 Διὸς ἡ τοῦ Θεοῦ αὐτὸν ὑπερρύσσει, Phil. 2, 9.
 Ὑπερρύσσει, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 Ὑπερρῆς, ἰς, valde conspicuus.
 Ὑπερρῆναιμος, appareo vel conspicio supra,
 superemineo; (2) illucesco. Ὑπερρῆναισαν
 τῷ λόγῳ, Thuc. Hinc
 Ὑπερρῆνης, ἰός, ὁ ἢ, vide ὑπερρῆς.
 Ὑπερρῆληναιος, ὦ, longe extendo aciem seu
 cornua. Ἐσπεύετο γὰρ ὅτι πλείον ὑπερρῆ-
 λαγγῆσαι τῷ σὺ στρατεύματι, Xen. Α φά-
 λαγγ.
 Ὑπερρῆσειστος, præstantissimus; ὑπερρῆσειστος,
 præstantior. Ab
 Ὑπερρῆς, ἰός, ὁ ἢ, præstans, qui excellit.
 Ὑπερρῆρις, υ, ὁ, Feretrius, epith. Jovis,
 Dion. H.
 Ὑπερρῆω, fut. ὑπερρῆσω, fero super, vel ultra,
 transveho, v. gr. per isthum ad uno
 mari ad alterum navem traduco; (2) præ-
 sto, antecello, anteeo. Ὑπερρῆς σὺλμη τε
 πόλμω, ἢ λόγῳ χρησάμ' λόγον, Eur. Her. 553.
 Τῶν ἄλλων ὑπερρῆσι κατὰ πολὺν, Ælian.
 Ὑπερρῆω, adv. valde, supra modum, nimium.
 Τί τὴν τυραννίδα τιμὰς ὑπερρῆει; Eurip. Phœn.
 553. Εἰ οὐ μὲν Θνητὸς γεωρὸς οἶρεται ὑπερρῆ-
 σαι τύχας, Id. Herc. Fur. 1320.
 Ὑπερρῆγγοναι, fut. ῥοναί, qui dic. sono
 supra alium, sono clarius, clariorem so-
 num edo. Πᾶσαν λαοῖν σκηνὴν ὑπερρῆγγεται,
 Heliad.
 Ὑπερρῆζος, υ, ὁ ἢ, sædfragus, infidus,
 perfidus. Exponitur etiam vinosus; item
 superbus, arrogans, insolens, item immanis
 magnitudinis et roboris homo, quia inde
 nasci solet ferocia; dicitur tamen etiam in
 bonam partem. Α φιάλη, quia fœdera per
 phialas fiebant.
 Ὑπερρῆζω, adv. sædfrage, more eorum
 qui sunt sædfragi; (2) superbe arrogan-
 ter; (3) valde, vehementer, mirum in
 modum.
 Ὑπερρῆζω, ὦ, fut. ῥωα, supra modum amo.
 Gl. V. ὑπερρῆζω, adamo. Σάκας ἦδη ὑπερ-
 ῖφι μιν αὐτὸν, Xen.
 Ὑπερρῆλοσφία, philosophor de aliqua re.
 Ὑπερρῆλότιμος, υ, ὁ ἢ, qui supra modum
 honoribus studet, nimium ambitiosus.
 Ὑπερρῆλοσμία, nimio honoris studio, summa
 cum æmulatione et contentione, Ath.
 Ὑπερρῆλμωῖνα, nimia pituita laboro.
 Ὑπερρῆλως, adv. supra modum virentia seu
 nigrescentia, Plut.

ὑπερφύλαος, υ, ὁ ἔ ῆ, extra corticem situs.
 ὑπερφύλλω, fut. ὤσω, effervesco, inundo.
 ὑπερφύβομαι, ἔμαι, in summo timore versor.
 ὑπερφροβέω, μή οἱ ὁ πάππος ἀποθάνει, Xen.
 Ab
 ὑπερφόβος, υ, ὁ ἔ ῆ, qui valde timet, meticu-
 losus.
 ὑπερφροῖω, fero super, ut ventus fert nivem,
 v. gr. super vias.
 ὑπερφρίστω, vel -σω, fut. ξω, supra modum
 horreo. ὑπερφρίττον μεταξὺ ἀλλήνων τῶν ἰσῶν,
 Luc.
 ὑπερφρονέω, α, ον, arrogantior, superbior.
 Ab ὑπερφρον. Unde
 ὑπερφροῖναι, ὤ, fut. ἥσω, supra modum de me
 sentio, insolesco, superbio; (2) plus sapio,
 admodum vel supra modum sapio; (3)
 contemno, despicio, Gl. V. ὑπερφρονῶ, am-
 pliūs sapio, sperno. Εἰ δ' ἔστιν ὁσιν δαιμόνων
 ὑπερφρονεῖ, Eurip. Bac. 1327. Hinc
 ὑπερφροῖσσι, εως, ῆ, contemptus.
 ὑπερφρόνας, adv. superbe, arroganter.
 ὑπερφροσύνη, ης, ῆ; insolentia.
 ὑπερφρύγος, ῆ, genus harmonia.
 ὑπερφραν, ονος, ὁ ἔ ῆ, superbus, arrogans;
 (2) magnanimus. A φρην.
 ὑπερφύω, acc. sing. pro ὑπερφύνω, ab
 ὑπερφύης, εος, ὁ ἔ ῆ, naturā modum excedens;
 (2) valde ammirandus, insignis. Gl. V. in-
 geniosus, vehemens, amplius, ingens, cogi-
 osus; (3) sed et in malam partem pro atrox,
 velut excedens humanitatem. A φύη.
 ὑπερφρμαι, supernascer, supero, potior sum.
 ὑπερφύμαι, valde cresco.
 ὑπερφύσσομαι, ἔμαι, supra modum inflor et
 efflor.
 ὑπερφύω, adv. excedendo consuetudinem naturae
 modum; (2) mirum in modum, mirifice,
 eximie. Ab ὑπερφύης.
 ὑπερφωνάω, ὤ, voce clariore utor.
 ὑπερφωντος, ον, praeludicior. A φῶς.
 ὑπερχαίρω, summopere lætor. Ἰπταίνην μαν-
 θάνων ὑπερχαίρειν, Xen. δάριος, Eur. Med.
 1168.
 ὑπερχαλάω, desuper emitto, Ep.
 ὑπερχαλάω, demitto e superiori loco, v. gr.
 per funem.
 ὑπερχάρης, εος, ὁ ἔ ῆ, supra modum hilaris
 seu lætus sum.
 ὑπερχαλῆς, εος, ὁ ἔ ῆ, qui supra labia est,
 qui labra excedit, redundans, exsuperans.
 A χεῖλος.
 ὑπερχεῖλος, υ, ὁ ἔ ῆ, idem.
 ὑπερχίω, superfundō, superfusione obruo.
 ὑπερχίνω, ον, super terram, Man.
 ὑπερχιδάω, ὤ, fut. ἥσω, in deliciis modum
 excedo; (2) insolentia et petulantia mo-
 dum supero. (2) κείνοι δ' ὑπερχιδάωντες ἐν
 γλώσσης κακῆς, qui superbe insultarunt
 Herculi petulantī lingua, Soph. Trach. 281.
 ὑπερχολῶ, ὤ, valde biliosus sum, vehementer
 irascor.
 ὑπερχολος, υ, ὁ ἔ ῆ, admodum iratus. A χολή.
 ὑπερχομαι, subeo, succedo; (2) circumvenio,
 decipio, insidias struo; (3) submitto me
 alicui, obsequiose colo; (4) procedo, eo.
 Gl. V. obrepro. (1) αἷς μ' ὑπῆλθις τῆς φόβος,
 Soph. Phil. 1231. Οὐ γὰρ τις οἶκτος σῆος μ'
 ὑπέρχεται φωνῆς, Eurip. Hippol. 1103. (2)
 ὃ δ' ὑπέρχεται, viden' quomodo nobis subre-
 pit, Aristoph. Eq. 269. Ὡς οἱ τὸν ἀνδρα
 σκυλλῶς ὕπῆλθες ἐν λόγονι, Id. Ibid. 459.
 Οἷς μ' ὑπῆλθες, qua me fraude circumve-
 nisti! Soph. Phil. 1007. Λάβρα μ' ὑπελθὼν,
 clam mihi struens insidias, Soph. Œd. Tyr.
 386. (4) ἰστί δ' ἰδοὺς ἱκανὸν ἦδη ὑπελθελθέναι
 τοῦ Μυσῶν, Xenoph. Cyri Exped. 5, 2, 30.
 Θαῦμά μ' ὅ μ' ὑπέρχεται, Soph. El. 934.
 ὑπερχρεω, α, ὁ ἔ ῆ, qui supra facultates de-
 bet. A χρεῖος.
 ὑπερχρονίζω, nimis tardo vel moror.
 ὑπερχρονος, υ, ὁ ἔ ῆ, omne tempus exsuperans.
 ὑπερχύω, εως, ῆ, effusio immodica, inunda-
 tio. Ab
 ὑπερχύνω, superfundo.
 ὑπερχωρίω, supero, superscandō.

ῥαγεῖνυχρος, ε, δ, ζ ἡ, supra modum frigidus.
ῥαγεῖνψυχρα, valde refrigero.
ῥαγεῖνῶσα, ας, et -ῶση, ης, ἡ, palatum. Ab ὑπερ-
ῶσος.
ῥαγεῖνῶντία, ας, ἡ, dolor vehementissimus. Ex
δόντι.
ῥαγεῖνῶν, retrocedo, regredior, *Il.* 8, 122.
ῥαγεῖνῶσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.
ῥαγεῖνῶσεν, adv. ex summa ædium parte, e
cenaculo. Ab ὑπερῶσιος.
ῥαγεῖνῶσιον, ε, τό, vide ὑπερῶσιον.
ῥαγεῖνῶσιος, ε, δ, ζ ἡ, qui in summa ædium parte
est. A præc.
ῥαγεῖνῶσιον, αν, ultra oceanum situs.
ῥαγεῖνῶμια, ἡ, eminentia humerorum, *Steph.*
ῥαγεῖνῶμαι, ἔμαι, f. ἵσται, majori pretio emo.
ῥαγεῖνῶνμος, αν, omnium verborum vim excedens,
qui exprimi verbis non potest.
ῥαγεῖνῶν, ε, τό, summa ædium pars; cenacu-
lum, pergula, *Ph.* (2) palatium. Ab
ῥαγεῖνῶσιος, ε, δ, ζ ἡ, vide ὑπερῶσιος.
ῥαγεῖνῶρος, ε, δ, ζ ἡ, qui excessit tempus legiti-
mum. Ex ἀρα, tempus.
ῥαγεῖνῶσιος, ε, δ, ζ ἡ, sanctissimus, maxime
sanctus. Ex ὅσιος.
ῥαγεῖνῶτάς, ὦ, fut. ἴσται, clam interrogo, *Dem.*
ῥαγεῖνῶθι, edo, comedo, sum devoro, quod sub
pedibus subjectum est, de equis, &c.
ῥαγεῖνῶσπληνσιος, η, αν, splenio utens, splenio
devinctam habens aliquam corporis partem.
A σπληνιον.
ῥαγεῖνῶσιται, 3. sing. f. 1. ind. *Poet.* et *Dor.*
pro ὑπείσται, ab ὑπαιμι.
ῥαγεῖνῶ, aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ὑπείστω vel
3. pl. aor. 2. ind. act. *Bæot.* pro ὑπείσθων,
ab ὑπείσθμι.
ῥαγεῖνῶ, 3. sing. aor. 2. ind. act.
ῥαγεῖνῶλῆμι, aor. 1. ind. med. verbi ὑπείσθλω.
ῥαγεῖνῶ, 3. sing. præc. ind. act. verbi ὑπαιμι.
ῥαγεῖνῶρε, 3. sing. imp. ind. act. v. ὑπείσθω.
ῥαγεῖνῶσαν, reversi sunt, 3. pl. a seq.
ῥαγεῖνῶσε, avertil, 3. sing. aor. 1. ind. act.
ῥαγεῖνῶσι, 3. s. a. 1. ind. acc. cum ν, ab ὑπείσχω.
ῥαγεῖνῶσχοι, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi
ὑπείσχωμαι.
ῥαγεῖνῶσχημαι, cum pollicitus, perf. ind. pass.
ῥαγεῖνῶσθων, 3. pl. aor. 2. ind. pass. verbi
ὑπείσθω.
ῥαγεῖνῶσι, subjecit, 3. sing. aor. 1. ind. act.
ῥαγεῖνῶσιος, ε, δ, ζ ἡ, qui est in tranquillo, qui
tranquillat, qui in tranquillo tenet navem.
Μαλα κεν τὸν ῥαγεῖνῶσιος εἰς, *Aratus*, 990.
ῥαγεῖνῶσιος, δ, ἡ, obnoxius rationi reddendæ,
reus, sons, nocens, *Ph.* Ex εἰδύνη.
ῥαγεῖνῶσιος, ita ut crimini sis obnoxius, vel ut
rationem reddere tenearis, *Steph.*
ῥαγεῖνῶσι, congredior, *Hes.*
ῥαγεῖνῶσι, 3. sing. aor. 2. ind. verbi ὑπείσθω.
ῥαγεῖνῶσι, f. ὑπείστω, suppono, submitto; (2) susti-
tineo; (3) subeo. Δίχην ὑπείσχωσι αἵματος,
subiudicium de sanguine, *Eurip.* *Or.* 1649.
Αὐτοὶ τὴν δίχην ὑπείσχωμι ἐν σοσὶ γαμβροῖς, *Id.*
Andr. 358. Οὐ ποτε δίχην ὑπείσχω σαιμ' ἡμὸν
καθεύδουσι, *Eur.* *El.* 705. Βαδίσαν ὑπείσχωι μί-
εμναν, *Pind.* Ἐδρασιον ὑδὸν, ὦν ὑπείσχωσι,
promisit, *Eur.* *Ph.* 485.
ῥαγεῖνῶσι, depositum ad ædium, *Suid.*
ῥαγεῖνῶσι, αν, subdivalis, asurum, subobscurus.
Κεῖνο δ' ὑπείσχωι τίτλατος, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1577.
ῥαγεῖνῶσι, ε, δ, ζ ἡ, morigerus, dicto audiens,
Gl. V. Ἀπαντα τῷ πλῆυντι γὰρ ἰσθ' ὑπείσχωι,
Aristoph. *Plut.* 147. Ab ὑπείσχωι.
ῥαγεῖνῶσι, imperf. ind. act. verbi ὑπείσχωι.
ῥαγεῖνῶσι, 2. pl. aor. 1. ind. act.
ῥαγεῖνῶσι φάρμακα, medicamenta alvum sub-
ducentia. Ab ὑπὸ et ἰκάνω, pello.
ῥαγεῖνῶσι, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro
ὑπείσχωι, ab ὑπείσθωι.
ῥαγεῖνῶσι, ὦν, τό, subventaneum, inefficax
ovum, quod citra coitum editur, sed Ve-
neris imaginatione. Dicitur etiam ζῆφρον
ὦν.
ῥαγεῖνῶσι, δ, ἡ, ventosus, cui subest ventus;
(2) inanis, vanus, inutilis. Ex ὑ, et ἀνμος.
ῥαγεῖνῶσι, ε, δ, ζ ἡ, aversus ab aura, vento non
expositus, tranquillous. ῥαγεῖνῶσι ἀκτῆς, pla-
cidum

cidum littus, *Theocrit.* 22, 32. Καθ' ἑμὸν
ἀκρον ἐκ πάγων ὑπάρχει, *Soph. Antig.* 411.
ubi vide Scholiast.

ΤΠΗΝΗ, ης, ἡ, barba. Hinc
Τηνήτης, υ, ὁ, juvenis, pubescens, *Il.* 24, 348.
Τηνήτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὑπανάτω.
Τηνήτησα, aor. 1. ind. act. verbi ὑπανάτω.
Τηνήτης, οία, εἰς, matutinus. Ex ηῖς.
Τηνημέναι, nom. pl. perf. part. pass. verbi
ὑπανάτω.

Τηρησία, ας, ἡ, ministerium, officium; (2)
de ministris ipsis quibus in quacunque re
præstatur; *inpr.* vilioribus; (3) de appa-
ratu ludorum; (4) adulatio; (5) ὑπηρεσίαι,
naves ministræ majorum, quæ milites ve-
hunt. (2) ὑπηρεσίαν κρατῖσιν ἐμισθώσαμην,
Demosth. contra *Polydem.* Ex ὑ. et ὑρεσία.
Τηρησίαν, υ, τὸ, pellis aut aliud quiddam
quod remiges sibi substernebant; (2) actua-
rium navigium; (3) quod equo insterni
solet. Ex iisd.

Τηρησέτω, 3. sing. imperf. ind. med. contr.
pro ὑπηρεσέτω, ab ὑπηρεσία.

Τηρησιώ, ministro, inservio, operam alicui
navo; (2) obsequor, gratificor. Ἐγὼ δ'
ἐκίμην πάντα ταῦτ' ὑπηρετῶν, *Aristoph. Plut.*
978. "Αλλ' ἔργον ἦν σὸν, τὰ λοιπὰ ὑπηρετῶν,
Soph. Phil. 16. Ἐσθλὴ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ ὧ
ὑπηρετῶν, *Eur. Hec.* 833. Ab ὑπηρετής. Hinc
Τηρησιμα, ἄτος, τὸ, ministerium; (2) aux-
ilium; (3) obsequium.

Τηρησιεύς, υ, ὁ, minister, famulus; (2) mi-
nister publicus, apparitor, minister pœna-
rum, torturæ; (3) subdiaconus, qui episco-
po, presbyteris, et diaconis ministrabat. Ex
ὑρετής.

Τηρησιόσαμην, a. 1. ind. med. verbi ὑπηρετίω.
Unde
Τηρησιόσις, ιως, ἡ, ministerium.
Τηρησιόσιον, τὸ, pro ὑπηρεσίον, *Suid.*
Τηρησιόσιος, ἡ, ὁ, famularis, servilis, obse-
quiosus. Ab ὑπηρετής.

Τηρησιόκης, idem quod ὑπηρετητικός; (2) lem-
bus, linter, navicula ad peragenda cita
quædam subitanea, et minuta negotia, vel
ministra (subauditur πλοίων). (2) ἀφικνεῖ-
ται ἐκ Μεθώνης ὑπηρετιὸν εἰς Θάσσον, ἄγον ἄνδρα
καὶ ἐπιστάτην, *Demosth.* contra *Polydem.*

Τηρησιός, ἰδος, ἡ, ministra. Ab eod.

Τηρήμαι, perf. ind. pass. verbi ὑπάρτω.

Τηρήξ, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. ὑπάρχω.

Τηρήξ, 3. sing. perf. ind. act.

Τηρήσει, fut. 1. inf. act. *Ion.* pro ὑφίσσει, ab
ὕψιμ.

Τηρήσιον, υ, τὸ, uber, mamma, *Suid.* sumen,
abdomen, *V. L.*

Τηρήσιω, resono, sono; (2) succino. Ἐρρήξ
δ' αὖθις, ὡς ὧ ὑπάρχῃσι χθόνα, *Eurip. Supp.*
711. Λιγυρὸν ὑπάρχῃσι τέττιγες, *Luc.*

Τηρήσις, α, ον. Vide ὑπηρεσίος.

Τηρίαι, *Ion.* pro ὑφίαι, *Steph.*

Τηρίλλω, claudio. Ζεὶ δ' ὑπὶ λλυσσι σόμα, *Soph.*
Antig. 515.

Τηρίνω, ὦ, evacuo.

Τηρίσθαι, præf. inf. pass. *Ion.* pro ὑφίσθαι,
ab ὕψιμ.

Τηρίσχομαι, ἔμαι, polliceor, promitto, ad-
fero. Τιμωρήσει τὸν φονέα σὺν θεοῖς ὑπὶ
σχημαί, *Xen.* Μή μοι τῶτων μηδὲν ὑπὶ σχῆ-
μαί, *Aristoph. Vesp.* 748. Ab ὑπὶσχομαι.

Τηρίσχος, υ, ὁ, ἡ, aliquantum macer.

Τηρίσχομαι, polliceor, promitto, *Il.* 23, 209.

Τηρίσιος, ἰα, ἰον, somno gravatus, somnolen-
tus. Ab ὕπνος.

Τηρίσις, ἡ, aspidis genus somno necantis, nisi
sit epitheton pro ὑπανάτῃ, *Steph.*

Τηρίσιος, somno fallens, *Ep.*

Τηρίσιος, dormio, somnum capio.

Τηρίσιος, idem quod ὑπνώω, *Steph.*

Τηρίσιος, ἡ, ὁ, somnolentus, somniculosus.

Τηρίσιος, ἡ, ὁ, idem. Ab ὕπνος.

Τηρίσιος, ἡ, ὁ, idem. Ab ὕπνος.

Τηρίσιος, ας, ἡ, quæ somnos præbet et ad-
fert, somnifera. Ex ὕπνος et δότηρ.

Τηρίσιος, ἰδος, ἡ, idem.

Τηρίσιος, ἡ, idem.

Τηρίσιος, somnum efficiens, *Æsch.*

Τηρίσιος, ὦ, cum somno pugno, somno me
opprimere conanti reductor. Α μάχομαι.

Τηρίσιος, somnum concilio seu adfero. Ab
Τηρίσιος, ὦ, ὁ, ἡ, somnificus, somnum ad-
ferens. Ex ὕπνος et παίω.

Τηρίσιος, υ, ὁ, somnus, sopor.

Τηρίσιος, acc. plur. part. pro ὑπνέοντας, ab
ὕπνος.

Τηρίσιος, ἡ, somno visus, *Man.*

Τηρίσιος, υ, ὁ, in somnis terrens, in somniis
per quietem terrens. Ex φέβος.

Τηρίσιος, υ, ὁ, ἡ, somnifer, somnum adfe-
rens. Ex ὕπνος et φέβος.

Τηρίσιος, ὦ, fut. ὡσώ, dormio; (2) somnum ad-
fero. "Όταν δ' ὑπνώσῃ βακχίῳ νικώμενος,
Eurip. Cyc. 447. Ab ὕπνος.

Τηρίσιος, somni, gen. sing. *Dor.* pro ὕπνος.

Τηρίσιος, ιος, ὁ, ἡ, somniculosus, somnolen-
tus. Μὴ ὑπνώδεια εἰνάς ἡγέρετε, *Eurip. Herc.*
Fur. 1050.

Τηρίσιος, ἡ, ὁ, idem; in somnum pronus,
somno deditus. Ab ὕπνος.

Τηρίσιος, adv. somniculose. A præc.

Τηρίσιος, et -ώσας, idem quod ὑπνώω. Τη-
ρίσιος, dormit, *Eurip. Or.* 173.

Τηρίσιος, *Præpos.* cum pass. et gen. ab; cum
neut. culpa, vi alterius, propter, præ, per,
cum; cum dat. sub, in, cum, ad, auspicio,
ductu, comite; cum acc. sub, de loco
et tempore, ad, de loco. Τότι, propemo-
dum, quodammodo, aliquatenus, nonnihil.
Εὐθέη δ' ὑπὸ τι ἀστέϊ, *Plat.* in compositis
sæpe significat πρό, ante, præ; minuit item
significatum.

Τηρίσιος, ὁ, subrusticus, *Plat.*

Τηρίσιος, ας, ἡ, fulcrum, solum, fundamen-
tum, scabellum.

Τηρίσιος, υ, τὸ, scabellum, subsellium.

Τηρίσιος, subeo; (2) inferior sum; (3) pro-
gredior. *In med.* submitto, demitto me.

Τηρίσιος, ὁ, pes una brevi et duabus lon-
gis, al. Antibacchius.

Τηρίσιος, subijcio, suppono; (2) suggero,
moneo; (3) spurium, falsum, pro genuino,
vero vendito; sic *inpr. med.* ut *Soph. Aj.*
188. (4) interloquo; (5) objicio, v. gr.
invidia, ὑποδουλῆσθαι, subjectus, *Gl. V.*
perf. pass. part. Τότε ὑπὸ δαλὸν ἄνδρα λή-
γοντας, &c. *Act.* 6, 11. Ἀμφὶ μασὸν ὑποδάλω
σοδοῦ, *Eur. Supp.* 1157. Δελίῳ δ' ἀφ' αἵμα-
τος μασὸν γυναικὸς σὺς ὑποδάλῃσθαι λάβρα, *Id.*
Alc. 635.

Τηρίσιος, subbarbare loquor.

Τηρίσιος, ας, ὁ, subbarbarus.

Τηρίσιος, aor. 2. part. act. verbi ὑποβαίω.

Τηρίσιος, ιως, ἡ, decrementum, ipsa decre-
scendi actio; item fundamentum, basis.
Ab ὑποβαίω.

Τηρίσιος, fuscinosus, fascians, *Man.*

Τηρίσιος, f. ὡσώ, sustento, sustineo.

Τηρίσιος, υ, ὁ, scabellum. Ab ὑποβαίω.

Τηρίσιος, clam flatum ventris emitto, *Luc.*

Τηρίσιος, fut. ἔω, tussio, subtussio.

Τηρίσιος, fut. ὡσώ, violenter depello.

Τηρίσιος, fut. ὡσώ, deduco; (2) minuo,
deprimo, *in med.* submitto me. Τηρίσιος
τὰ χολώδη, *Diosc.*

Τηρίσιος, diuocendi vim habens, *Steph.*

Τηρίσιος, edulia quæ libidinem proritant,
V. L. ex *Men.*

Τηρίσιος, ὁ, ἡ, qu. dic. subvalgus, obli-
quus, distortus.

Τηρίσιος, fut. ἔσω, succresco, de subole.

Τηρίσιος, ἄτος, τὸ, adpectus qui fit oculis
limis vel torvis. Ab ὑποδάλω.

Τηρίσιος, adv. limis oculis adspiciendo.

Τηρίσιος, f. ψω, subapertis oculis et leviter
suspicio, qu. dic. subadspicio, dejectis oculis
adspicio; (2) improbe et torve adspicio;
(3) suspicor, suspectum habeo; (4) aversor,
contemno. "Όδὲ μ' εὐθὺς ὑποδάλωσας ἔφασκε,
Aristoph. Lys. 521. Δεινὸν τι δ' ἐνερῶδες ἐν
τοῖς ἡμῶσι ὑποδάλωσιν, *Luc.* Τί με ὑποδάλ-
ωσι, *Idem.* Τηρίσιος ὡς ἐγὼ σμεῖναι,
Eur. Her. Fur. 1292.

Τηρίσιος, ιως, ὁ, idem quod ὑποδάλωμα.

Τηρίσιος, adv. subjiciendo, vel interpellato
sermone, excipiendo verba dicentis nondum
finita oratione. Ab ὑποδάλω.

Τηρίσιος, adv. idem:

Τηρίσιος, ἄτος, τὸ, substramen:

Τηρίσιος, υ, ὁ, ἡ, suppositivus, subditivus.
Ph. subornatus, subdolosus. Τηρίσιος σόμα,
sermo subdolosus, *Soph. Œd. Col.* 794 (828).
Τηρίσιος λόγον ἐλάσας, subditivum vel a te
alienum sermonem protulisti, *Soph. Aj.* 481.
Ab eod.

Τηρίσιος, adv. fecte, simulate.

Τηρίσιος, exprimendo aufero, emungo. Τὴς
δὲ τοῦτους ὑποδάλωσιν οἱ συκοφάνται, *Philost.*
273.

Τηρίσιος, ιως, ὁ, subjector, submissor, mo-
nitor, *Ph.* Ab

Τηρίσιος, ἡς, ἡ, subjectio, et qu. dic. substratio;
(2) culcitra, aut quiddam insternendi aut in-
cubandi causa paratur; ejusmodi sunt ta-
petes, tegetes, storeæ, et id genus alia; (3)
subjectio rei falsæ pro vera, fraus; (4) ad-
monitio; (5) subjectio, i. e. sermonis inter-
pellatio; (6) vices, alternatio; ἔξ ὑποδάλω-
σιν, per vices; (7) insidia occultæ; (8) figura
rhetorica, quæ multa, quæ pro adversario
dici possunt, breviter et minutim proposita
breviter confutantur. Hinc

Τηρίσιος, ας, εἰς, suppositivus, subdi-
tivus, *Ph.* Ἐννοια ὑποδάλωμα ἡ ἐπὶ γυγασ-
τος, *Plut.*

Τηρίσιος, υ, ὁ, ἡ, obnoxius pignorationi,
oppositus pignori. *Gl. V.* pignoratitius, τὸ
ὑποδάλω, pignus. Ab ὑποδάλω.

Τηρίσιος, υ, ὁ, ἡ, cœnosus, fœculentus.

Τηρίσιος, fut. ὡσώ, submurmuro, *Aret.*

Τηρίσιος, insidias struo, *R.*

Τηρίσιος, ἄτος, τὸ, insidia.

Τηρίσιος, ον, subraucus; ὑποδραγγότρονον,
adv. subrauce.

Τηρίσιος, fremo, seu murmuro sub.

Τηρίσιος, qu. dic. submadefacio, aliquantum
madefacio, irrigo, imbuo; ὑποδελγόμενος,
imbuitur leviter, paululum appotus. Καὶ
οὐκ ἐπὶ παλαιῷ πολλὰ ὑποδελγόμενος, *Luc.*
Hinc

Τηρίσιος, adv. in profundo, sub aqua.

Τηρίσιος, acc. sing. ab

Τηρίσιος, ιος, ὁ, ἡ, aquis submersus.

Τηρίσιος, pro ὑποδελγίος, *V. L.* ex *Men.*

Τηρίσιος, ια, ἰον, demersus, submersus et
profundus.

Τηρίσιος, ἰα, ἰον, frendens, fremens, mu-
giens.

Τηρίσιος, υ, ὁ, ἡ, subviroso, aliquantum
fœtidus.

Τηρίσιος, aliquantum edo; ὑποδελγόμενος, sub-
rosus est, perf. pass. 3. sing. Τηρίσιοςται
δὲ ταῦτα τὰ δένδρα, *Theophr.*

Τηρίσιος, υ, ὁ, ἡ, subterraneus. A γαῖα.

Τηρίσιος, submaxillares dentes, *Man.*

Τηρίσιος, saturor, A γαστήρ. Unde

Τηρίσιος, υ, τὸ, sumen, abdomen.

Τηρίσιος, υ, ὁ, ἡ, subterraneus, sub terra
latitans. Ex ὑπὸ et γαῖα, vel γῆ, terra.

Τηρίσιος, υ, ὁ, ἡ, subgrundiis tectus. A
γῆσον.

Τηρίσιος, renideo, subrideo, *Gl. V.*

Τηρίσιος, plenus sum.

Τηρίσιος, fut. ὡσώ, mentum ejus prendo,
quem rogo, supplico, demulceo. Τηρίσιος
ταῦτον ἄνθρωπον, *Æschin.* contra *Timarch.*
24. Καὶ ἂν ἰδῶμεν ἂν ὑπογινώσκω τὰ
παῖδ' αὐτοῦ, *Synes. de Prov.* 108. D. A γένειον.

Τηρίσιος, barbesco, pubesco.

Τηρίσιος, υ, τὸ, locus subterraneus, *Suid.*

Τηρίσιος, subnascor, subresco; (2) oc-
curro, in mentem venio. (1) ἵνα σφὶ γένωσι
ὑπογινώσκω, *Herodot.* 3, 159.

Τηρίσιος, subglaucus sum. "Όρσι δ'
ὑπογλαυκίσκει, *Mosch.* 2, 86. Ab

Τηρίσιος, υ, ὁ, ἡ, subglaucus.

Τηρίσιος, subluce, splendorem emitto.

Τηρίσιος, υ, ὁ, ἡ, viscosus.

Τηρίσιος, ἰα, ἡ, nates, quæ sub clunibus
sunt,

ἵπποδοξις, subdorie.
 ἵπποδοξία, f. εἶξω, εἴξομαι, cedo, concedo, de-
 do alicui; (2) evito, *Il.* 4, 62. *Ib.* 23, 602.
 ἵπποδοξία, ὅ, δὲ vide ὑπεργός.
 ἵπποδοξία, ἥτος, ἥ, vestis interior, interula,
 subucula, *Hes.*
 ἵπποδοξία, ὅ, δὲ ἥ, aeditui famulus.
 ἵπποδοξία, aedituo famulus.
 ἵπποδοξία, seu ὅ, fut. ζεύξω, subjugo, jugo
 submitto; (2) subjicio potestati, &c. *Εἶδον*
ἵππους ὑπερυγνυμένους, Ἐλ. Κεῖν δὲ λοντὴς
τῷδ' ὑπὲρ ὕγνην πόρῃ, Soph. *Αἴ.* 24. Hinc
 ἵπποδοξία, εἰς, ἥ, subjunctio, subjectio.
 ἵπποδοξία, ὅ, τὸ, jumentum, veterina bestia.
 Εἰρήνη κατὰ τὴν κρημνὸν ὁμοῖς τοῖς φορτίοις,
 πολλὰ τῶν ὑποζυγίων, *Polyb.* 3, 51, 4.
 ἵπποδοξία, ἴα, ἴον, subjugis, subjugalis.
 ἵπποδοξία, εἰς, instar jumenti subditus,
E. M.
 ἵπποδοξία, ὅ, f. ὥσω, subjugo, submitto.
 ἵπποδοξία, suboleo.
 ἵπποδοξία, ἄτος, τὸ, septum transversum;
 (2) pars media gubernaculi sive clavi, *Ph.*
 subcinctum, *al. Gl. V.* semicinctum. Ab
 ὑποζώννυμι.
 ἵπποδοξία, ὅ, τὸ, praecinctorium, *Gl. V.* *A*
ζώνη.
 ἵπποδοξία, vel ὑποζώννυμι, fut. ὑποζώσω, suc-
 cingo, accingo; ὑποζώσμινος, subcinctus,
 praecinctus, *Gl. V.* p. pass. part. ἵπποδοξί-
 οντες τὸ πλοῖον, *Acl.* 27, 17. Τὴν μάχην
 ἦν ὑπὲρ τοῦ ὕψους, *Ἐλ. Ἰλ. 10.*
 ἵπποδοξία, succingere naves, id est, instruere, pa-
 rare, *Polyb.* 27, 3, 3.
 ἵπποδοξία, fut. ψω, foveo, calefacio, *Jos.*
 ἵπποδοξία, ἄτος, τὸ, quod supponitur, seu sub-
 jicitur, pedamentum, basis, *Gl. V.* supposit-
 orium. Ab ὑποτίθημι.
 ἵπποδοξία, spatium a digito qui λικνὸς voca-
 tur usque ad minimum, *Poll.*
 ἵπποδοξία, aliquantulum calefacio. Πᾶν δ'
 ὑπερβαλὼν τὴν εἴρησιν αἵματι, *Il.* 16, 333.
 ἵπποδοξία, ὅ, δὲ ἥ, calidus.
 ἵπποδοξία, a. 2. inf. med. v. ὑποτίθημι. Unde
 ἵπποδοξία, εἰς, ἥ, fundamentum, basis alicui
 rei supposita seu subjecta; (2) suppositio,
 conditio sub qua; (3) sumptio; (4) *ap.*
Rhet. quæstio finita, legis casus; (5) argu-
 mentum, de quo agitur, controversia, *Ph.*
 (6) conditio, sors; (7) institutum, consili-
 um; (8) causa, ut ὑποδοξία δίνε, causa ti-
 moris; (9) consilium, præceptum; (10)
 opinio. Κατὰ τὰς ἐντολὰς τὰς Ἀράται καὶ τὰς
 ὑποδοξίας, ex *Arati monitis, Polyb.* 2, 48, 8.
 Τὴν ὑποδοξίαν τηρεῖν, servare propositum, in-
 stitutum, *Id.* 5, 5, 5. Κατασκευάσαι τὴν τῶν
 ἐπικρατῶν ἐπίνοιαν καὶ τὴν ἐλπίδα, *Id.*
 5, 50, 6. Ταύτης τῆς ὑποδοξίας προσηύωτες,
 harum partium principes, *Id.* 31, 8, 12. Ab
 ὑποτίθημι.
 ἵπποδοξία, supponendum seu subjiciendum
 est, *Steph.*
 ἵπποδοξία, ὅ, δὲ, qui subjicit aut suggerit; (2)
 auctor; (3) consultor. Ab ὑποτίθημι.
 ἵπποδοξία, ὅ, δὲ, hortatorius; (2) condi-
 tionalis. *A. præc.*
 ἵπποδοξία, ὅ, δὲ ἥ, suppositus, supposititius,
 qui supponi solet. *Ab eod.*
 ἵπποδοξία, fut. ὑποδοξίω, cursu subeo, *Pind.* P. 2.
 ἵπποδοξία, ὅ, fut. ὥσω, conspicio, *Plut.*
 ἵπποδοξία, ἥ, ὑποτίθημι; (2) hypotheca;
 obligatio, fiducia. *Ph.* pignus; (3) admo-
 nitio, consilium. Ab ὑποτίθημι. Hinc
 ἵπποδοξία, fiduciarius, *Gl. V.*
 ἵπποδοξία, ἄτος, τὸ, idem quod ὑποδοξία.
 ἵπποδοξία, ἥ, ὑποδοξία, monitum,
 consilium. Ab ὑποτίθημι.
 ἵπποδοξία, f. 1. ind. med. verbi ὑποτίθημι.
 ἵπποδοξία, fut. ψω, leviter premo, ut uber.
 ἵπποδοξία, ὅ, fut. ὥσω, incipio tumultuari,
 fremo.
 ἵπποδοξία, fut. ἄξω, leviter turbo; (2) non-
 nihil terrefacio; (3) conturbo, perturbo.
 ἵπποδοξία, fut. ἄξω, leviter vulnero.
 ἵπποδοξία, carmine seu cantu deploro.

ἵπποδοξία, fut. ψω, deliciis aliquantum
 indulgeo, *Plut.*
 ἵπποδοξία, subsilio; dicitur et de navigan-
 tibus.
 ἵπποδοξία, τὸ, idem quod
 ἵπποδοξία, ἄτος, ἥ, sertum appensum collo;
 corolla collaris, *Alcæus et Sappho apud*
Athen. 674.
 ἵπποδοξία, εἰς, ἥ, suffumigatio. Ab
 ἵπποδοξία, ὅ, f. ὥσω, suffio, suffumigo.
 ἵπποδοξία, ἴδος, ἥ, suffumigatio, *Plut.* *A. Dem.*
 ἵπποδοξία, ἴδος, ἥ, limen inferius, subliminare.
 Ab ὑπὸ et Δύρα.
 ἵπποδοξία, ὅ, τὸ, idem et ex iisd.
 ἵπποδοξία, εἰς, ἥ, fomes, incitamentum, incita-
 mentum. Τὸ γὰρ μανθάνειν ἀφυστῆν πρὸς τὴν
 εἰς, ὑπὸ ὅψιν ἐστὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀληθείας,
Polyb. 6, 59, 4.
 ἵπποδοξία, fut. ὥσω, subblandior. *Εἰ δὲ τις*
ὑμᾶς ὑποδοξίωσας, Aristoph. *Ach.* 645.
 ἵπποδοξία, f. ἥξω, clam armo, *Il.* 18, 513.
 ἵπποδοξία, subsono, *Epigr.*
 ἵπποδοξία, οἶμα, f. οἶμα, clam aperio. ἵπποδοξία
 τὴν Δύρα, *Aristoph.* *Thesm.* 431.
 ἵπποδοξία, idem quod
 ἵπποδοξία, ὅ, fut. ὥσω, subtumeo, subinflatus et
 subtimidus sum.
 ἵπποδοξία, a, on, subtimidus.
 ἵπποδοξία, ὅ, f. ὥσω, habito sub; (2) latito sub.
 ἵπποδοξία, idem.
 ἵπποδοξία, ὅ, f. ὥσω, substruo, ædifico.
 ἵπποδοξία, ὅ, f. ὥσω, ὥσω, domi latito, et vel-
 uti imos ædium recessus custodio; vid. οἰ-
 κισμός (2) latito, delitescio, *met.* ut de vitio,
 odio.
 ἵπποδοξία, ejulor, lamentor.
 ἵπποδοξία, ὅ, δὲ ἥ, vinolentus, ebrius.
 ἵπποδοξία, suspicor.
 ἵπποδοξία, ὑποδοξίωμαι, *Poet.* pro ὑποδοξίωμαι, et
 ὑποδοξίωμαι, polliceor, promitto; (2) exci-
 pio. (2) σιληνίω . . . λιπαλὴν ἰανῶ ὑποδοξί-
 ωμαι, *Apoll.* *Rhod.* 4, 169.
 ἵπποδοξία, perferam, sufferam.
 ἵπποδοξία, ἥ, on, ferendus, tolerabilis.
 ἵπποδοξία, leviter purgo; (2) inferiores
 partes purgo.
 ἵπποδοξία, εἰς, ἥ, purgatio levis, vel infe-
 riorum. *A. præc.*
 ἵπποδοξία, subsideo; ὑποκαθεσθῆναι, subsi-
 dere, *Ph.* a. 1. inf. pass.
 ἵπποδοξία, subsideo, subsideo, desideo, otiosus sedeo,
 contineo me in loco aliquo; (2) insidior.
 ἵπποδοξία, τὸν βάρβαρον, *Herod.*
 ἵπποδοξία, f. ὥσω, in insidiis colloco. *In pass.*
 subsideo; ὑποκαθίσκω, subsideo, *Gl. V.* a. 1.
 imperat. act.
 ἵπποδοξία, ἱεμαι, demitto; (2) idem quod pr.
 ἵπποδοξία, fut. ὥσω, substituo, sufficio;
 ὑποκαθίσκω, substituit, *Ph.* aor. 1.
 ἵπποδοξία, fut. αἰσώ, succendo, ignem subdo.
 ἵπποδοξία, pro ὑποκαταχίω, profundo, ef-
 fundo.
 ἵπποδοξία, fut. ψω, teco, occulto.
 ἵπποδοξία, nonnihil ægroto.
 ἵπποδοξία, f. ψω, flecto, circumago, con-
 verto. ἵπποδοξία, κατὰ τὴν εἰς φε-
 ράγαν, *Xen.*
 ἵπποδοξία, fut. ὥσω, suffio, suffumigo.
 ἵπποδοξία, pro ὑποκαπνισμός, *Steph.*
 ἵπποδοξία, fut. ἀψω, præripio et deglutio,
Aristoph. *Ex.* ἀψω.
 ἵπποδοξία, ὅ, δὲ ἥ, sub vel in corde latens,
Nonn. P. 6, 15. *A. καρδία.*
 ἵπποδοξία, ὅ, fut. ὥσω, sopoie lævi tentor,
Diosc.
 ἵπποδοξία, ὅ, palearum excussio, *Plut.*
 ἵπποδοξία, subsico, leviuscule siccio. Νίαιτος
 δὲ ὑποκαρδία, *Nic.* *Al.* 80.
 ἵπποδοξία, es, altum sopoie habens, vel
 cum alto sopoie conjunctus.
 ἵπποδοξία, descendo; (2) collabor ac
 subsideo; (3) remitto, ut animum, iram.
 Dicitur et de morbo. (1) ἐκ τῶν τυχῶν ὑπο-
 κατίζησαν, *Thucyd.* Πολλὰς δὲ τὰς ὑποκατα-
 βαίνοντας, *Herodot.* 2, 15. (3) *Hippocr.*
Aphorism.

ὑποκαταβάλλω, subjicio, suppono.
 ὑποκαταβάλλω, εἰς, ἥ, submissio, demissio, de-
 crementum.
 ὑποκαταβάλλω, frango, debilito.
 ὑποκαταβάλλω, f. ὥσω, sub alio accumbere fa-
 cio, inter infimos convivas accubitus tri-
 buo; (2) declino, effugere tento, vito; ὑπο-
 κατακλίνωμαι, ultimus vel extremus recum-
 bo. ὑποκατακλίνωμαι ὑμῖν αὐτοῖς, *Plato.*
 Ἀλλήλων ὑπερέχοντες, ἀλλήλοις ὑποκα-
 τὰκλίνονται, *M. Anton.* Οὐτε δι' ἀνθρώπων οἱ πολ-
 λοι προΐεντο, ἀλλ' ὑποκατακλινόμενοι, cedentes
 temporibus, *Dem.*
 ὑποκατάκλινω, εἰς, ἥ, declinatio, vitatio; sub-
 missio, dedecus. Τὴν διδασκαλίαν αὐτοῖς ὑποκα-
 τὰκλινω . . . παρεργασθέντες, *Heliodor.* 10. *A*
præc.
 ὑποκατακλίνω, relinquo.
 ὑποκατακλίνω, paulisper maneo apud, expecto.
 Αὐτοὶ δ' ἐν ἀργοντιᾷ χάρα ὑποκατακλίνω,
Xen.
 ὑποκατακλίνω, præparo, elaboro.
 ὑποκατακλίνω, εἰς, ἥ, substitutio, *Gl. V.*
 ὑποκατάστατος, ὅ, δὲ ἥ, substitutus, subro-
 gatus. *A. καθίστημι.*
 ὑποκατακλίνω, εἰς, ὅ, δὲ ἥ, subtristis, demissior.
 ὑποκατακλίνω, fut. ξω, sub terra defodio.
 ὑποκάτω, adv. in ima parte, in inferiori loco;
 infra, subter, subtus, *Ph.*
 ὑποκατὰ, adv. inferne, ex inferiore parte.
 ὑποκατὰ, ὅ, δὲ ἥ, defossus sub terra.
 ὑποκατακλίνω, αὐτοῖς, τὸ, id quod aliquid succendi-
 mus, suscitabulum. Ab ὑποκαίω.
 ὑποκατακλίνω, εἰς, ἥ, succensio; (2) hypocaustum.
 Ab eod.
 ὑποκατακλίνω, τὸ, quod succenditur; (2) va-
 porarium; (3) hypocaustum, locus, seu di-
 æta, cujus pavimentum interne calefit, in
 balneis. Ab eod. Unde
 ὑποκατακλίνω, as, ἥ, fornax, *Gl. V.*
 ὑποκαίω, subjaceo, subjectus sum, subsum;
 succubo, *Gl. V.* ὑποκαίωμαι, suppositus,
Gl. V. ὑποκαίωμαι, objectum, quod tracta-
 tur; propositum. Ζῶντες οἱ γὰρ ὑποκαίωται,
Soph. *El.* 1442. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἄνθρωπος ἀδελφός γ'
 ὑποκαίεται, *Pind.*
 ὑποκαίω, corrodo, exedo, lanio.
 ὑποκαίωμαι, fut. ὑποκαίωμαι, subhortor, tacite
 hortor.
 ὑποκαίω, ὅ, δὲ ἥ, cavus, inanis, vacuus;
 (2) vanus.
 ὑποκαίω, ὅ, fut. ὥσω, suffodio.
 ὑποκαίω, αὐτοῖς, αὐτοῖς, stridulus, asper. *In neu.*
 raucedo, asperitas faucium.
 ὑποκαίω, εἰς, occultus.
 ὑποκαίω, fut. σω, abscondo.
 ὑποκαίω, αὐτοῖς, αὐτοῖς, cervical capiti supposi-
 tum, *Arel.* *A. κεφαλὴ.*
 ὑποκαίω, ὅ, δὲ ἥ, fato aut morti obnoxius;
 (2) impurus, corruptus. *A. κήρ.*
 ὑποκαίω, fut. ὥσω, silentium indico, audi-
 entiam facio, de præcone, sed ὑποκαίωμαι
 facio, de eo qui per præconem facit; (2)
 polliceor aliquid publicum.
 ὑποκαίω, ὅ, f. ὥσω, leviter moveo; (2) com-
 moveo. ὑποκαίω, τῆς ὁδῶ, discede, *Aristoph.*
Av. 1017. Ζεφύρε ὑποκινῶντος, *Il.* 4, 423.
 ὑποκαίω, commisceor.
 ὑποκαίω, ὅ, δὲ ἥ, subrufus.
 ὑποκαίω, seu ὑποκαίω, ἥ, quod sub cisto ad
 radices nascitur, *Diosc.*
 ὑποκαίω, adv. flexis genibus. Ἐπὶ γὰρ
 ὑποκαίω ἐξενόησεν, *Opp.* *Cyn.* 4, 205.
 ὑποκαίω, fut. σω, submisce genua flecto.
 ὑποκαίω, εἰς, ἥ, τὰς χεῖρας εἰς ἱκετή-
 ριαν προτίνας, &c. *Heliod.* 1, 7.
 ὑποκαίω, fut. αἰσώ, sublacrimor.
 ὑποκαίω, ὅ, fut. ὥσω, suffingo, infringo.
 ὑποκαίω, fut. ψω, sufflor, minuo; (2)
 abscondo, oculo, occulto, prætere; (3)
 fallo, dissimulo. Τὴν τὰς εἰδῶν ὑποκαίωται,
Soph. *Elect.* 115. Ἐλκός ὑποκαίωται,
Mus. 1, 85. λαβρὴν ἀρχαίαν ὑποκαίωται
 ἰατρίαν, *Nonn.* P. 6, 61.
 ὑποκαίω, f. ὥσω, clam divulgo. Οἷαν ἰδὼν
 σὰς ἀνδρὲς αἰσώων ἀγγεῖλαι—τῶν μεγάλων
 δα-
 ραῶν

ναὶν ὑποκλῆζομαι, Soph. *Aj.* 225. sed hic divisim legi videtur, Ern.
 *Υποκλίνης, is, subjectus, obnoxius. Ab
 *Υποκλίνω, reclinō sub, submittō, subigo, subdo; ὑποκλίνωμαι, succumbo; (2) cedo. 'Hν δὲ ὑποκλίνῃ γὰρ διὰ, Aristoph. *Eg.* 272.
 *Υποκλίνεις, a. l. part. pass. verbi ὑποκλίνω.
 *Υποκλονίω, ω, f. ἥσω, subagito, turbo, *Il.* 21, 556.
 *Υποκλονίω, ω, fut. ἥσω, occulo, occulto, *Od.* 22, 381.
 *Υποκλῶ, fut. ὕσω, proluo, expurgo; (2) inundo, submergo, *Epiqr.* Hinc
 *Υποκλῶσις, εως, ἡ, sordes quæ subtus e fundo eluuntur.
 *Υποκλύω, subaudio, *R.*
 *Υποκνώω, ω, succido, *R.*
 *Υποκνίω, fut. ἰσω, pruritum moveo, titillo; (2) extimulo, incito, pass. prurio; (3) libidine uror.
 *Υποκοιλίω, excavo; (2) sum concavus.
 *Υποκοιλίον, η, τὸ, subventrale, abdomen. A κοιλία.
 *Υποκόλος, α, ὁ ἢ, cavus; (2) in imo cavus.
 *Υποκοκύνω, fut. ὑύσω, adulationibus corrumpto.
 *Υποκόσος, α, ὁ ἢ, aliqua ex parte truncatus.
 *Υποκοιλίτις, α, ὁ ἢ, qui sub sinu est, in sinu latens. Ab ὑ. et κόλος.
 *Υποκόλπος, et ὑπόκολπος, α, ὁ ἢ, qui est sub vel in sinu, in amplexu; infans in utero; (2) occultus, item cavus. Ex iisd.
 *Υποκορμῆς, τος, τὸ, intercisio insectorum in medio corpore; (2) præcinctio.
 *Υποκορμῆς, ω, f. ἥσω, crepitum vel sonitum subtus edo.
 *Υποκορμῆς, α, ὁ, elegans, facetus. Ab
 *Υποκορμῆς, α, ὁ ἢ, idem.
 *Υποκορμῆς, sono sub, *Hom.*
 *Υποκορμῆς, vide ὑποκορμῆς.
 *Υποκορμῆς, εως, ἡ, pulveris excitatio, pulveratio; (2) pars quadam agriculturæ. Ab
 *Υποκορμῆς, fut. ἰσω, pulverem suscito, vel pulverem adsperso; (2) pulvere sublimo, *Plut.* A κορμῆς.
 *Υποκορμῆς, α, ὁ ἢ, nonnihil lassatus, lassus.
 *Υποκορμῆς, ον, stercorosus, cui aliquid stercoreis admistum est.
 *Υποκορμῆς, fut. ψω, succido.
 *Υποκορμῆς, f. ἰσμαι, subblandiens diminuta voce appello, subblandio, seu blandis verbis compello; (2) honestiori, item turpiori, et invidioso, nomine appello. Εἰ λυπημένην γ' αἰσθόισι με, Νισάριον ἂν ἢ Βάτιον ὑποκορμῆς, Aristoph. *Phl.* 1011.
 *Υποκορμῆς, ατος, τὸ, malæ rei speciosum ac honestum nomen auribus blandiens. A præc.
 *Υποκορμῆς, ε, ὁ, blandior appellatio, extenuatio, qua rei turpi honestum prætextitur nomen. *Ph.* diminutio. Ab eod.
 *Υποκορμῆς, ἡ, ὄν, blandus, extenuatorius, quod ab ὑποκορμῆς.
 *Υποκορμῆς, adv. blande, subblandiendo; (2) more diminutivorum. *Gl. V.* diminutive.
 *Υποκορμῆς, juvenens, juveniliter cano vel ago, *Pind. P.* 3, 33.
 *Υποκορμῆς, sublevo, *Gl. V.*
 *Υποκορμῆς, α, ὁ ἢ, allevatus, *Gl. V.*
 *Υποκορμῆς, succulmo.
 *Υποκορμῆς, succinere, sonum edere, qualis citharæ, dum fides tenduntur et in harmonia rediguntur; (2) plectro pulso; (3) met. cum dat. sono similem esse; item textorium vocabulum. Μαρίαῖον ὑποκορμῆς, *Pind.*
 *Υποκορμῆς, suspendo, *Hom. in Apoll.* 184.
 *Υποκορμῆς, ον, declivis, paulum præruptus, seu præceps.
 *Υποκορμῆς, ον, sub capite, *Suid.*
 *Υποκορμῆς, ον, τὸ, basis crateris. Ex κρατήρ.
 *Υποκορμῆς, simulo, fingo; (2) respondeo; (3) interpretor, explico, seu judicium fero.
 *Αἰσθόισι... ὑποκορμῆς ἑαυτὸς δικαίως εἶναι, *Luc.* 20, 20. Καὶ νῦν ὑποκορμῆς ὅπως

τελεῖσθαι ἐμίλλεν 'Hνώγει, *Theocr.* 24, 66.
 Μυρίες ἑκατὸς ὑποκορμῆς, *Luc.* (4) καὶ γὰρ διὰ τὸν ὑποκορμῆς τὸ τῷ Ἀλάντος πρόσωπον ἀπνεύστην χρῆσασθαι τῷ φθίγματι, *Schol. Soph. ad Ajacem*, 334. *Υποκορμῆς μετὰ τὸν γιλωτοποιῶν, histrionem agebat, *Polyb.* 31, 4, 8. Hinc
 *Υποκορμῆς, ας, ἡ, idem quod
 *Υποκορμῆς, εως, ἡ, simulatio, qua quis probitatem præ se fert, nequitia et improbitatis plenus. *Ph.* dissimulatio; (2) histrionis gestus, personam alienam referens seu exprimens; (3) pronuntiatio seu actio oratoris. *Phil.* pronuntiatio; (4) responsio.
 *Υποκορμῆς, ἡρος, ὁ, idem quod seq. (2).
 *Υποκορμῆς, ε, ὁ, hypocrita, simulator, dissimulatio; (2) histrio, ludius; (3) conjector, interpres.
 *Υποκορμῆς, ἡ, ὄν, cui inest simulatio, subdulus, simulatus; (2) ad histriones, seu ad histrionum artem pertinens, histrionicus; (3) in pronuntiatione seu actione oratoria exercitatus.
 *Υποκορμῆς, adv. simulate; (2) histrionice.
 *Υποκορμῆς, fut. ἥσω, cithara responso; (2) obturbo, interpello, obloquor; (3) asperere alloquor, *Ern.* Σὺ μὲν ἔ τὸν ἐμὸν βίον ἐίρηκας, τὸν πτωχῶν δ' ὑποκορμῆς (2. sing. a. l. m.) *Aristoph. Plut.* 547. Τί δ' ἂν ὑποκορμῆσαι σε; *Id. Conc.* 256.
 *Υποκορμῆς, fut. ψω, occulto, condo, clanculum repono; (2) dissimulo, celo, reticeo. Πειρώμενος χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκορμῆς χρημασί, *Xen.*
 *Υποκορμῆς, εως, ἡ, occultatio. A præc.
 *Υποκορμῆς, latenter, clam. Αἰδῶς ὑποκορμῆς κέρδει κλίσσεται, *Pindar.*
 *Υποκορμῆς, crocoto.
 *Υποκορμῆς, f. νῶ, occulte occido. 'Ως ὑποκορμῆς κίραρχ, *Aristoph. Ach.* 339.
 *Υποκορμῆς, proreta sum.
 *Υποκορμῆς, α, τὸ, orbis, qui tripodi aut alii ejusmodi vasi supponitur. Ab
 *Υποκορμῆς, α, ὁ ἢ, rotundus. *Epith. calathi.* *Hom.*
 *Υποκορμῆς, instar fluctus jactor, fluctuo; de capillo in humeris fluctuante; (2) redundantia luxurior, de oratione. 'H κόμη δὲ ἐτε πάντῃ διάπλοκος, ἔτε ἀσύνδετος, ἀλλ' ἡ μὲν πάλῃ ὁμοῦς τε ἢ νότοις ὑποκορμῆς, *Heliod.*
 *Υποκορμῆς, subeffundi, *V. L.*
 *Υποκορμῆς, pragnans vel gravis sum. *Vid.* ὑποκούω.
 *Υποκορμῆς, fut. ψω, caput submitto seu inclino, conquisco. 'Ικετεύει Σ' ὑποκορμῆς, *Aristoph. Vesp.* 553. 'Hν δὲ ὑποκορμῆς ἴδης τὰ ἐνδοθεν, *Luc.*
 *Υποκορμῆς, α, ὁ ἢ, leviter incurvus.
 *Υποκορμῆς, ω, obliquo, *Gl. V.* ὑποκορμῆς, obliquare. Ex ὑπὸ ἐ κωρῆς.
 *Υποκορμῆς, acc. sing. a. l. part. med. *Poet.* pro ὑποκορμῆς, ab ὑποκούω.
 *Υποκορμῆς, α, ὁ ἢ, aliquantum incurvus.
 *Υποκορμῆς, τὸ, subcatasta, pars currus.
 *Υποκούω, fut. ὕσω, gravis fio, *Il.* 6, 26. 'H δ' ὑποκορμῆς τίκτει κρατέροφρονά τέκνα, *Hesiod. Theog.* 308.
 *Υποκούω, nom. cujusdam tragædiæ Varronis.
 *Υποκούω, α, τὸ, pars subjecta femori, femur. Ex κῶλον.
 *Υποκορμῆς, ω, fut. ἥσω, subirrideo more comico, tacite mordeo dicerio comico seu scommate; (2) adsimilo. Τὰ πολλὰ ὑποκορμῆς, *Luc.*
 *Υποκορμῆς, α, ὁ ἢ, subsurdus, surdaster.
 *Υποκορμῆς, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi ὑποκορμῆς.
 *Υποκορμῆς, ἴδος, ἡ, idem quod ὑποκούω.
 *Υποκορμῆς, ω, f. ἥσω, submurmuro, mussito.
 *Υποκορμῆς, fut. λήσμαι, suspicio; (2) excipio, se insidiis, &c. unde et pro surripio; (3) respondeo, excipio orationem alicujus respondendo; (4) excipio impetum irruentis hostis, &c. item cohibeo, reprimo; (5) suspicio, concipio, putō, arbitror; (6) preno; ὑποκορμῆς, duxerint, *Ph.* aor. 2.

conj. 3. pl. ὑποκλήσμαι, duximus, *Ph.* p. 1. pl. Νεφίλῃ ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, *Act.* 1, 9. Πάντας αὐτῷ καταφρόνῃ ὑπολαμβάνει, *Epiqr.* 'Ο Κύρος ὑπολαβὼν, εἶπεν, *Xen.* Τὶ ἐν αὐτῷ εἶναι ὑπολαμβάνω, ἐγὼ ἔμην ἐρεῖ, *Plat.* Ψυδίσθω, ὅστις τούτῳ τὴν περὶ σε ὑπολήψεται, *M. Anlon.*
 *Υπολαμβῶ, ἡ, fenestræ ex speculati lapide aut lucernæ inclusæ modicum lumen efficiētes, *Ern.*
 *Υπολαμβῶ, εως, ὁ ἢ, subclucidos, subfulgidus. Ab
 *Υπολαμβῶ, f. ψω, subluceō, subtus luceo; (2) aliquantum luceo, *Il.* 18, 492.
 *Υπολαμβῶ, εως, ἡ, lucis fulgor seu nidor. A præc.
 *Υπολαμβῶ, lateo, occultor, *R.*
 *Υπολαμβῶ, et -άσσω, subtus evacuatio, evacuando subduco; (2) paulum evacuo.
 *Υπολαμβῶ, ον, mollis, vacuus, ut ὑπόκομος.
 *Υπολαμβῶ, aliquantum lævigo, extenuo.
 *Υπολαμβῶ, pronuncio, addo dicendo, præceo verba, rationem habeo.
 *Υπολαμβῶ, α, ον, nonnihil perniciosus.
 *Υπολαμβῶ, fut. ψωμαι, subtus fluo, scaturio, vel leniter fluo aut stillo, addo diffuso, *Hipp.*
 *Υπολαμβῶ, libo, *Æsch.*
 *Υπολαμβῶ, ατος, τὸ, quod residuum est, reliquæ; item reliqua in re pecuniaria, *R.* Ab
 *Υπολαμβῶ, fut. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuo; (3) in med. non solvo sc. totum quod debeo, ὑπολαμβῶμαι, relinquo, minuo, deficio. Δίδωκα δὲ μάλλον μὴ ἢ τοῖς παισὶν αὐτῶν ὑπολαμβῶμαι, *Thuc.* Τὴν ὑπολαμβῶμαι τύχην; *Eur. Hel.* 300. 'Οπόταν θνοφρῶ νῦξ ὑπολιφθῇ, recesserit, *Soph. El.* 91. 'Υπολαμβῶμαι ἐγὼ μόνωτατος, *l. Reg.* 19, 10. Οὐχ' ὑπέλιπες μοι εὐλογίαν, πάτερ; *Gen.* 27, 36.
 *Υπολαμβῶ, relicto esse, aor. 1. inf. pass.
 *Υπολαμβῶ, idem quod ὑπολαμβῶ, *Theophr.*
 *Υπολαμβῶ, α, ὁ ἢ, paulum scaber.
 *Υπολαμβῶ, α, ὁ ἢ, gracilis, subtenuis.
 *Υπολαμβῶ, subalbidum seu subcaudum reddo; ὑπολαμβῶμαι, albesco, *Il.* 5, 502.
 *Υπολαμβῶ, α, ὁ ἢ, candicans, albicans, albidus, vel subalbidus. *Gl. V.* subalbus, albidus.
 *Υπολαμβῶ, f. ξω, paulatim desino, intereo. Καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἀρετὴ κατὰ μικρὸν ὑπέληξεν, *Ælian.*
 *Υπολαμβῶ, ατος, τὸ, id ipsum quod susceptum est; (2) conceptus. Ab ὑπολαμβῶ.
 *Υπολαμβῶ, α, τὸ, vas quod torculari subjacet, lacus. *Gl. V.* torcularium. Ex ληνός.
 *Υπολαμβῶ, α, ὁ ἢ, torcularius, *Gl. V.*
 *Υπολαμβῶ, ἴδος, ἡ, vide ὑπολαμβῶ. 'Εν δὲ χερσὶας ὑποληνίδας ἐπλήσαντο, *Callim.*
 *Υπολαμβῶ, εως, ἡ, cessatio, finis, ab ὑπολήγω.
 *Υπολαμβῶ, ἡ, ὄν, suspiciosus, *Gl. V.* (2) opinator, δύναμις ὑποληπτικῇ, facultas opinandi.
 *Υποληπτικῶς, adv. opinando, per opinionem.
 *Υποληπτικός, ε, ὁ ἢ, de quo opinio concipitur, concipi potest, aut jam concepta est. Ab ὑπολαμβῶ. Unde
 *Υποληπτικός, εως, ἡ, susceptio; (2) responsio, qua aliquem excipimus loquentem aut canentem; (3) suspicio; (4) opinio, existimatio; (5) etiam de bona fama, ut *Lat.* existimatio.
 *Υποληπτικός, deliro, ut *simp.*
 *Υπολήγω, ονος, ὁ ἢ, paulo minor, vel minor. *Il.* 18, 519.
 *Υπολήγος, α, ὁ ἢ, lapidosus, saxosus, petrosus, vel aliquatenus lapidosus.
 *Υπολημῶν, relinquo; (2) deficio; ἡμῶν ὑπολημῶν ὑπογραμῶν, *l. Pel.* 2, 21.
 *Υπολημῶν, εως, ὁ ἢ, paulum famelicus.
 *Υπολημῶν, pingueficio.
 *Υπολήγω, ὁ ἢ, subpinguis, pinguisculus.
 *Υπολήγος, ἡ, ὁ ἢ, reliquus. Ab ὑπολαμβῶ.

ἱσχυομαι, f. σήσω, sublabor. Gl. Vet. paulatim delabor.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, nates graciles habens.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, tenuiculus, Gl. V.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, gulosus, gulæ deditus.
 ἱσχυομαι, ἔμαι, deducor; ὑπολογίζομαι, deductus, Ph. Ab ὑπόλογος.
 ἱσχυομαι, f. ἰσχυομαι, reputo, rationem alicujus rei ad excusandum habeo; unde pro excuso, ignosco, absolve; item imputo; dicitur tamen de personis, quarum ratio, respectus habetur, in rationibus deductionem facere. ἱσχυομαι κίνδυνον τῷ ζῆν, Plat. Oὐδὲν ἔμαι τῷτο ὑπολογίζομαι, ὅτι πλεῖν ἐν τῇ νῆϊ, Id. ἱσχυομαι τὴν τιμὴν ἐκ τῶν ὀφειλῶν, Polyb. 6, 39, 15. Hinc
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, cum alicujus rei ratio habetur.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, cujus ratio habetur, maxime in excusando vel absolvendo; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, reliquus, restans. Οὐκ ἔνυ ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίνεσθαι, Aristoph. Phut. 430. Ab ὑπολίσις.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, leviter obliquus.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, proprefectus cohortis.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, sublydius eadem forma qua ὑποδύριος.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, aptus modulationi, Ar.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, solutio, resolutio, dissolutio. Ab
 ἱσχυομαι, f. ἰσχυομαι, qu. dic. subsolvo, subtersolvo. Gl. V. excalceo; ὑπολίσις, discalceo, excalceo, Gl. V. (2) solvo, exsolvo, resolvo; (3) debilito. Ταύτας (περικαίως) ὑπολίσεις, ἀνιμῶν τὸ χωρίον, Arist. Nub. 152. Il. 1, 401.
 ἱσχυομαι, ἰδος, ἡ, curruca, avis. Angl. A HEDGE-SPARROW.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, desino paulatim, vel desino.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, mamillare, V. L.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, qui adhuc est lactens; ὑπομαζίδιος, subrumi, Gl. V. Α μαζίς.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, et ὑπομαστίος, idem.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, paulum furere.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, paulum longior.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, paululum timeo, item languesco.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, vel ὑπομαλάττω, fut. ζω, subtus mollio; (2) paulum mollio.
 ἱσχυομαι, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ὑπομάσσω.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, qu. dic. submarcesco, subflaccesco.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, vecors, stolidus; (2) petulans.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, vel ἄπτω, f. ζω, conspergo, illino. ἱσχυομαι τὰς τῆς φιλίας καθυπέρτερον, Theoc. 2, 60.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, qu. dic. subalare. Gl. V. laterale. Α μασχάλην.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, obscurus; subluculus.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, cui subest humor, proprie ex imbre.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subrideo, Anac.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subrideo, aut clam rideo. ἱσχυομαι Κίπρις, Anacr. 44.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, aor. 1. part. act. verbi ὑπομένω.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, qui infimi ordinis et sortis est, Xen. Exponitur etiam centurio, subminister.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, nigricio.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, salsamento thunnino similis. Α μελάνδριος, vel μελανδρούς.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subniger, nigrans.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, paulum querulus de sorte.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, α, παtiens. Ab ὑπομένω.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subeunda, Ph. Ab eod.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, α, παtiens, tolerans; perpesitius, Gl. V. Ab eod.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, tolerabilis. Ab
 ἱσχυομαι, f. ἰσχυομαι, sustineor, patior, perpetior, tolero, fero, persevero, Ph. Gl. V. item remaneo, exspecto; ὑπομένω, tolerare, Ph. a. 1. inf. ἱσχυομαι ἡδὲν ὅ, τι τῶν δεινῶν ἔχ

ὑπομενησθῆναι, Isocrat. Πολλὴν ἀθλῆσιν ὑπομένει παυρήματων, Heb. 10, 32. Μακρὸν ἔχ ὑπέμειναι ἄλκον, Pind. Πάντα κίνδυνον ὑπομένει τῷ ἱπποκρίτῳ ἱσχυομαι, Xen.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, acc. sing. perf. part. act.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subdivido. Hinc
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subdivisio.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, admugio.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, qu. dic. sublongus, longiusculus, oblongus. Ex ὑπὸ et μήκος.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, fut. ἰσχυομαι, sum colore in luteum vergente.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, admixtio. Ab
 ἱσχυομαι, fut. ἰσχυομαι, clam misceo, vel paulatim misceo.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, in memoriam revoco, admoneo, præmoneo, ὑπὸ μνησιν, admonuit, Ph. a. 1. ἱσχυομαι ἡμᾶς πάντα ἀ εἶπον ἡμῖν, Joan. 14, 26. ἱσχυομαι τῷ τραύματι, Theoc. 21, 50. ἱσχυομαι ὁ Πίτρος τῷ λόγῳ τῷ Κυρίῳ, Luc. 22, 61.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, leviter odi.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, conductus mercede.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, clam ambio nuptias, feminam ad adulterium pellicio.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, quod rei alicujus reminisci facit, monumentum; (2) commentarius, i. e. liber, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntur; ὑπομνήματα, gesta, Ph. al. Gl. V. annales. Ab ὑπομνήσκω. Hinc
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, fut. ἰσχυομαι, in commentarium refero, commentariis scriptis interpretor. Gl. V. commentor, admonescio, peto, rogo. Ἐπὶ δ' ἱσχυομαι ἡμᾶς τι περὶ ὧν πάντας εἰς ὃν ὑπομνηματίζομαι χάριν, Longin. 1. Oἱ ὑπομνηματίζοντες, commentatores, interpretes, passim apud Scholiastes. Vide Scholiast. Sophoclis ad Œd. Col. 389. Hinc
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, interpretatio quæ fit commentariis scriptis; (2) literæ publicæ, commentarii; (3) decretum in literas relatum.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, scripta ad memoriam tantum subsidium, Bud.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, commentator, commentarius, Gl. V. (2) scriba publicus.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, qui hypomnemata scribit, commentariorum scriptor. Gl. V. actuarius, memorialis. Ex ὑπομνήμα et γράφω.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομνήσκω.
 ἱσχυομαι, 3. sing. fut. 1. ind. act.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, monitio, admonitio, commonefactio, commemoratio rerum præteritarum. Eis δάκρυα πορρωτέρω ὑπομνήσκω, Eurip. Or. 1032. Ab ὑπομνήσκω.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, despondeo.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, commentarius, et memoriale. Ph. commentarius, commonitorium. Ab ὑπομνήσκω.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, prorogo rem jurejurando, excusans me cum jurejurando, dilationem peto. ἱσχυομαι μὲν δὲ Μινελίῳ, ἡ δὲ ἀλὶν διαχίροτονας γενόμενης, Xen.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, sustentatio qua impetus et incursus alicujus rei sustinetur; (2) remansio, perseverantia, ut belli; (3) tolerantia, patientia. Ab ὑπομένω.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, α, παtiens, tolerans.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, adv. patienter.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, idem. Ab eod.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, dilatio, quæ jurejurando postulat et impetratur, rectius ὑπομυσία. Ab ὑπομνήσκω.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, fut. ἰσχυομαι, novellos surculos sero, met. sero, v. gr. bellum, odia. Α μόχος.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subimprobi, ineptior.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, quod vecti subjicitur.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, ἔμαι, proloquor.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, qu. dic. submugio, Œsch.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, mucosus. Α μύξα.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, fetidus, olidus, graveolentior.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, Ath.

ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, stultior.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, juvenesco.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, terram, agrum novo.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, depascor, Epigr. (2) suffodio muros, unde decipio, Hes. Ex ἵμας.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subnervo, Gl. V. Ex νῆρον.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, innuo, nutu significo; (2) annuo.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, qui sub nubibus est; nubilus, Gl. V. Ex νεφίλην.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subter aquas nato, aquas subeo.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, sub Neio situs, Neio subjectus, Hom.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, fut. ἰσχυομαι, idem.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, fut. ἰσχυομαι, lavo ut pedes.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, paulum nitrosus. Α νίτρον.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, aliquantum ningo, Ph. -ομαι, nive obruo; νῆς ὑπονομήσιν, nox nivosa.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, α, ἡσας, suspicor, suspectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μὲν εἰς ἐμὲ ὑπονοῖς ταῦτα, Aristoph. Phut. 361. ὑπονοῖς σὺ μοι, Id. Lys. 38. Α δ' ἡ λέγουσιν, ταῦτα ὑπονοῖς καμῖν, Id. 1238. ὑπονοῖς δ' ἡ μὴ σε χεῖρ, Eur. Iph. in Au. 1159. Τίνα με ὑπονοῖς εἶναι; Act. 13, 25. Hinc
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, cogitatum, opinio.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, suspiciosus, Gl. V.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, corruptela.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, corruptor. Ab
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, clam adultero, Ph. corruppo. ἱσχυομαι ἱσχυομαι ἱσχυομαι ἀδελφὸς ὄντι τὴν ἀρχιερωσύνην, 2 Macc. 4, 7. Καὶ ὁ μὲν ἱσχυομαι ὁ τὸν ἱσχυομαι ἀδελφὸν ὑπονοῖς εἶναι, ὑπονοῖς εἶναι ἱσχυομαι, Id. 26.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, suspicio, opinio; (2) allegoria. Figura est, quum aliud dicitur quam audiens expectabat. (2) Διομαχίας ὄντας Ὀμηρος πεποιθῆναι, ἡ παραδικτὸν εἰς τὴν πάλιν, εἰς τὴν ὑπονοῖς πεποιθῆναι εἰς τὴν πάλιν, Plat. de Republ. 2, 378. Οὐδ' (μὴ τις) ταῖς πάλαι μὲν ὑπονοῖς, ἀλληγοῖς εἰς τὴν λεγομένην, Plutar. de audiend. Poet. 19. Α νόος.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, cuniculos ago; (2) per fraudem et quasi cuniculos conscisco alteri malum.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, per cuniculos. Ab
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, occulte depascens; (2) cuniculosus, qui est instar fossæ subterraneus; (3) occultus, et cuniculo similis. Subst. fossa subterranea et aperta. Ph. cuniculus, cloaca; ὑπονομοί, tubi, Ph. (3) Μαρίν κατὰ δύντος εἰς τὰ φρενὺς ὑπονομοί, App. Bell. Civ. 1, 94. Ἑγγύθιν δὲ ἡ γυνὴ νυκτὸς εἰς ὑπονόμον λυμάτων καθύκειν, Id. ibid. 4, 40. Α νύμφη.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, asellus suppositus, genus machinæ, quo fit extensio ad inferiora. Ab ὄνος.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, ægrotare incipio, languesco. ἱσχυομαι τοιγαρὶν ἡδὲν, ἡ πονήρας εἶχεν, Luc.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, α, ἡσας, me recipio, recedo. Hinc
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, quum quid retrorsum abit, aut subsidit; recessus, reditus, detectio.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, fut. ἰσχυομαι, humecto.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, ἱδος, ἡ, mulier quæ a latere sponsæ est. Α νύμφη.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, fut. ἰσχυομαι, stimulus subdo, vel clam pungo, vexo. Ἀπὸ δὲ χιρῶν δάκρυα πᾶν ὑπὸ νύμφῃ, Theoc. 19, 3.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, paulum dormio.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subobscurus, stolidus, &c.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subflavus, flavescens. Gl. V. rubeus.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, fut. ἰσχυομαι, peregrino sermone utor; (2) peregrina ratione utor. Ἐπαπροῖμαι σὺ . . . παρασάγγας ὑποξενίζοντες, Luc.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, fut. ἰσχυομαι, radendo polio.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, idem quod simplex.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, ariditas.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, aridus; (2) in angustum tenuatus.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subacidus sum. ἱσχυομαι ἄρτοι; Athen.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, subtus ligneus.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, fut. ἰσχυομαι, subrado, vel leviter novacula rado.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, leviter acuminatus seu mucronatus, subacutus; (2) subacidus, acorem quadamtenus referens.
 ἱσχυομαι, α, δ, ζ, η, ἱσχυομαι,

Ἰσθῶς, subrado, *Gl. V.* Θῆκας ὑποῦσσα Ἀλκυονίδας, *Dion. Per.* 385.

Ἰσποαῖζα, alludo.

Ἰσποπάλεια, fut. αἰσω, qu. dic. subluctor, lucrando subservio.

Ἰσποραληνία, paulum deliro.

Ἰσποσφηνός, ἡ, paulum adhuc virgo, h. e. non cuivis se prostituens.

Ἰσποσπένθια, ὤ, fut. ὠθήσω, vel ὥσω, clam submoveo, latenter dejicio.

Ἰσπόσπετον, α, τὸ, quod inspersum est; (2) stratum. Ab

Ἰσποάσσω, fut. ἄσω, inspergo, adspergo.

Ἰσποῦτάνη, ὦ, fut. ἦσω, adstrepo.

Ἰσποπατία, ventrem levo, melius ἀποπατία.

Ἰσπόταχυς, εἰς, ὁ ἕ ἡ, crassiusculus, subpinguis.

Ἰσποτινάα, ὤ, paulum esurio. Καὶ παιδαρίων ὑποτινωῶνασιν, *Aristoph. Plut.* 535.

Ἰσποτίλινος, idem quod ὑποτίλος. Unde

Ἰσποτίλιζω, sublividus sum, *R.*

Ἰσποτίλος, α, ὁ ἕ ἡ, subfuscus, sublividus.

Ἰσποτίτω, fut. φω, submitto, clam mitto, suborno, suppono.

Ἰσποτισπηστήσας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* et per *Ecl.* pro ὑποπισπηχότας, ab ὑποπτήσσω.

Ἰσποτεράταις, εἰς, ἡ, perfectio, consummatio. *A. περατία.*

Ἰσποτέδομα, suppedeo. Ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις ὑποτερόμενος, *Aristoph. Ran.* 1215.

Ἰσποτερικλῶς, infringo, *V. L.*

Ἰσποτιμπλύνωμαι, leviter eluor, de levi porluve ventris.

Ἰσποτεράζω, fut. ἄσω, paulatim nigresco, paulatim maturesco, *Od. 7*, 126.

Ἰσποπιτάζω, substerno. Hinc

Ἰσποτίταμα, τος, τὸ, quod substratum est.

Ἰσπότιτρος, α, ὁ ἕ ἡ, sub se petras sive lapides habens, saxosus, petrosus. Ex πέτρα,.

Ἰσόσπηλος, α, ὁ ἕ ἡ, paulum lutosus.

Ἰσποτίζω, fut. ἴσω, et ἄζω, ἄσω, exprimo, elido.

Ἰσποτίθηκίζω, simiam imitor. Ἰσὸ τι μικρὸν ἰπθίηκισα, *Aristoph. Vesp.* 1280.

Ἰσόσπερος, α, ὁ ἕ ἡ, subamarus.

Ἰσποσίμελος, α, ὁ ἕ ἡ, pinguisculus.

Ἰσποσίμπλημι, φ. πλήσω, impleo, repleo, quamproxime impleo; ὑποσίμπλαμαι, impleor.

Ἰσποσίμωμαι, suburo. Ἦναις ἐκείνας ὑποσίμωπρην ἀνῆρ, *Aristoph. Lys.* 350.

Ἰσποτίνα, subbibio, i. e. pisculum vel largius bibo. Ἰστίανον ἱν ἄντι, *Aristoph. Av.* 500. Ἐκ τούτῳ δὴ ἰστί ὑστίανον, *Xen.*

Ἰσποτίνα, cada sub, succido, me submitto; succumbo, *Gl. V.* supplex provolor ad genua. Item etiam, in manus venio, occorro, incido; item subjectus sum, de locis, ut monti; unde obnoxius: ὑπέσπειν, succubuit, *Gl. V. a. 2.* Ἰσποσάν τὸν δισπότην, *Aristoph. Eq. 41.* Ἰσποσπέντω τοῖς σοῖς βελύμασι, *Heliod.*

Ἰσποτίττω, et -σώω, ὤ, fut. ὠσώ, pice sublimo, (*Met.* concumbo, *P.*) Ἰκανόν, γὰρ αὐτὴν πρόπειον ὑπετίττων χρόνον, *Aristoph. Plut.* 1094.

Ἰσπόπλάκος, vel ὑποπλάκος, α, ὁ ἕ ἡ, planitiell subjacens, i. e. planus, campestris. *A. πλάξ.*

Ἰσποπλάττωμαι, fut. σφωμι, subeffingo, formo more figuli. Ἰσὸ τοῖς ὀνύχῃ κηρὸν ὑποσπιτακόμενος, *Aristoph. Vesp.* 108.

Ἰσπόπλatus, υες, ὁ ἕ ἡ, aliquantum latus.

Ἰσποπλίω, subnecto, *Gl. V.*

Ἰσπόπλις, α, ὁ ἕ ἡ, plenus, repletus.

Ἰσποπλιν, fut. ὠσω, navi subvehor; sublego. Κἀκὶ θὺν ἀναχθῆναις ὑπεπλύνωμεν τὴν Κύπρον, *Act. 27*, 4.

Ἰσπόπλιω, α, ὁ ἕ ἡ, *Att.* pro ὑπόπλιος.

Ἰσποπλίω, fut. ἦσω, impleo, Ἰσποπλησθεὶς τῶν ἀρίστων, *Ælian.*

Ἰσποπληρώ, ὤ, idem.

Ἰσποπλήσω, vel -ττω, fut. ξω, succutio, percutio.

Ἰσπόπλω, ὁ, navigatio, v. gr. per pontem.

Ἰσπόπλινος, α, ὁ ἕ ἡ, infra se seu in se opes habens conditis.

Ἰσπασίνας, gen. sing. a. 1. part. act. verbī ὑσπασίνα.

Ἰσπασίνα, fut. ἰσάω, subtus spiro; (2) leviter spiro; (3) adspiro. Ἰσπασίνας δὲ Νότα, Act. 27, 13.

Ἰσποδιῶς, retrocedo, Cam.

Ἰσποδίου, α, τὸ, scabellum, suppedaneum, Ph. Ab ὑπόσας.

Ἰσποδίου, pedi suppositus, Steph.

Ἰσποδισμός, ὁ, regressus, Steph.

Ἰσποδία, ὦ, ἐ, ἵμαι, ἤμαι, qu. dic. sub me esse facio, adquire, comparo, consilio. Ἰνα μὴ δ' ἡμῶν αὐτῶς ἐ Φώκεις ὑποποιήσονται, Dem. Hinc

Ἰσποκίπτος, α, ὁ ἔ ἦ, adquisitus.

Ἰσποκίπλος, α, ὁ ἔ ἦ, paulum variegatus.

Ἰσποκίλος, α, ὁ ἔ ἦ, paulum canus.

Ἰσποκλιτεύομαι, subdole remp. administro.

Ἰσποκμήν, ἦς, ἦ, jussum, edictum. Ab ὑσποκίμω.

Ἰσποκρύβομαι, eo sub, subeo, clam occupo.

Ἰσποκρύβεις, ιως, ἦς, ingressus subterraneus. A prae.

Ἰσπόσσις, ιος, ἦ, vitulum habens vacca; (2) quæ liberus habet.

Ἰσποσφύριζω, fut. ἰσάω, purpurasco. Ab

Ἰσποσφύρος, α, ὁ ἔ ἦ, purpureum colorem referens. Ἰσ ποσφύρα.

Ἰσπότας, οδες, ὁ ἔ ἦ, pedes habens, pedibus subnixus.

Ἰσποτάνα, aliquantum latenterque mitigo.

Ἰσποτήμιος, α, ὁ ἔ ἦ, habens aliquid stiptitis.

Ἰσποτερόντιος, ον, natu grandior, paulo provector aetate.

Ἰσποτήνα, fut. ἰσάω, succendo, igne subjecto cremo.

Ἰσπορία, fut. ἰσάω, frendeo.

Ἰσπόσσιος, α, ὁ ἔ ἦ, proram habens depressiorem, Phl. Ex πύρα.

Ἰσπόστιος, α, ὁ ἔ ἦ, alatus; pennatus; (2) velox; Æsch. Ch. 601. Ex πτερόν.

Ἰσποτένσις, 3. sing. præs. ind. act. Dor. pro ὑσποτένσι.

Ἰσποτένοντας, acc. plur. præs. part. act. verbī ὑσποτένσι.

Ἰσποτένας, fut. ἰσάω, suspicor; (2) suspectum habeo; (3) observo, circumspectio. Οὐδ' ὑποπτεύσων (σε) ὧδ' ἠνθισμένον, Soph. El. 43. Τῶν μὲν ὄντων ὑσποτένων, Helioid. Τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ὑσποτένω τὴ γὰρ, Eur. Iph. in Taur. 1039. Ab ὑποπτος.

Ἰσπόττιος, idem quod ὑσποττος, Poll.

Ἰσπόττις, α, ὁ ἔ, suspicax, suspiciosus; (2) qui apparet et in conspectum venit. Ab ὑσποττομαι.

Ἰσποτήσσω, f. ξω, prae timore me submitto; (2) formido, reverere; ὑποπτησάτης, perculsi, perf. part. pro ὑποπτησάχωντες. Ἰπτιπτησεν οἱ ἥλικες αὐτῷ, Xen. Ἰπέπτησεν ἀπὸ τῆς Σκύβης, Luc.

Ἰσποτόμαι, suspicor, suspectum habeo.

Ἰσποττον, τὸ, suspicio, Thuc.

Ἰσποττος, α, ὁ ἔ ἦ, suspectus; (2) suspicax, suspiciosus, qui omnia habet suspecta, ac proinde formidolosus; (3) active, suspicans. (3) ὑσποττος ὧν δὴ Τρωϊκῆς ἀλώσεως, Eurip. Hec. 1135.

Ἰσποτένσω, f. ξω, complico, in sinus et rugas contraho. Hinc

Ἰσποτήχης, ἴδος, ἦ, compago, commissura.

Ἰσποτέως, αδυ. suspiciose, pro suspicionem.

Ἰσπόττις, ιως, ἦ, casus, ruina; (2) submissio, humiliatio. Ab ὑποπίπτω.

Ἰσποτάσσω, fut. ἰσάω, idem quod ὑποπτήσσω. Σικρινὸν τι ὑποπτάσασα ἡ νύκτος, Aret.

Ἰσποτύμινος, α, ον, qui est in fundo.

Ἰσποτύμην, ὁ ἔ ἦ, idem.

Ἰσποτύμιδος, ὁ ἔ ἦ, Ep. Suid.

Ἰσποτύκω, suppurro.

Ἰσποτυνέζω, suffraguento, ap. Luc.

Ἰσπόσσος, ον, suppuratus, purulentus. Ex πύον.

Ἰσποτύβω, fut. ἰσάω, subrufus sum. Ab

Ἰσπότύβος, α, ὁ ἔ ἦ, subrufus. Gl. V. rufus.

Ἰσπότωλος, ὁ, ἦ, pullum habens secum.

Ἰσποράστω, subsarcio, subsuo, resarcio, Gl. V. Vide ὑσάράστω.

Ἵπορράβη, ἡ, ὁ ἥ, subsutio, resarcinatio, plicatura, Ph. A prae.
Ἵπορρῆζμαι, subirascor.
Ἵπορρῆγω, paululum, leniter sterto.
Ἵπορρῆς, υ, ὁ ἥ, in ima parte montis situs, monti subjectus; ὑπόρρεος, et ὑπόρρεον, τὸ, parvum promontorium. Ex ὄρεος.
Ἵπορρῆς, ᾧ, fut. ᾠσω, subrigo, erigo, fulcio, Gl. V. ὑπορρεῖ, subrigit, fulcit, Ph.
Ἵπορρῆσις, υ, ὁ ἥ, matutinus.
Ἵπορρῆμα, ἄτος, τὰ, fulcimentum, pedamentum, Gl. V. Ab ὑπορρῆος.
Ἵπορρῆσις, idem quod ὑπορρεφίσις, Poll.
Ἵπορρῆος, ὁ ἥ, tenuis, imbellis, de voce, ab ὄρρεος, tectum, i. e. non exiens ædibus, qui foris non auditur; vel calamus, per quem stridula vox emittitur.
Ἵπορρῆσται, fut. ψω, qu. dic. subsuo, adsudo. Ἵπῆρρῆμένος, subsutus, epith. vestis duplicis; (2) consarcino, ut mendacia. Ἦς δὲ τί δράσαν τόνδ' ὑπορρῆσται λόγον, Eur. Alc. 534.
Ἵπορρῆχις, ἴδος, ἡ, cavum sub dorso ad lumbos.
Ἵπορρῆς, subterfluo, subterlabor; (2) sensim fluo, seu influo, emano. Ἡγεῖμαι ὑπορρῆι περὶ τὰ ἦθη, Plato. Ἵπορρῆστος τῷ χροῶν, Aristoph. Nub. 1292.
Ἵπορρῆνῦμι, seu ὑπορρῆνῦμι, fut. ξω, rumpo, abrumpo, discindo; ὑπορρῆνῦμι, subtus rumpo, erumpo; ὑπερρῆνῦ, aor. 2. pass. Il. 8, 553, et 16, 300.
Ἵπορρῆνος, υ, ὁ ἥ, agnum sub se habens. A ῖν.
Ἵπορρῆξος, υ, ὁ ἥ, qui est sub radice, radici subjectus, radice nixus. A ῖξω.
Ἵπορρῆον, τὰ, barba quæ sub naribus enascitur, Poll.
Ἵπορρῆον, υ, τὰ, barba quæ sub naribus nascitur, mustax. Ex ὑ, et ῖν.
Ἵπορρῆος, υ, ὁ ἥ, qui sic loquitur ut vox in naribus stridat. Ex iisd.
Ἵπορρῆσιζω, fut. ἰσω, ignem prope extinctum flatu exsuscito, App. Bell. Civ. 1, 105.
Ἵπορρῆσται, ᾧ, subjecto, Gl. V.
Ἵπορρῆστω, fut. ψω, subjicio; inpr. alterius potestati.
Ἵπορρῆζω, ᾧ, fut. ἴσω, substrido, substrepo.
Ἵπορρῆσις, εἰς, ἡ, defluxio.
Ἵπορρῆσις, ᾧ, fut. ἴσω, paululum metuo et horreo. Ὅθ' ἡ τεκῶσα σὺ, χ' ὑπορρῆσις' ἰμῶ, Eur. Supp. 345.
Ἵπορρῆξ, ἄνθος, rupes, saxum, Sch. Aristoph. nisi leg. ἀπορρῆξ, Ern.
Ἵπορρῆσις, vel ὕπτω, fut. ξω, subtus fodio, suffodio, cuniculos ago, subruo. Δίδω γυνὴ μὴ τις ὑπορρῆσις τὸν τάχον ὑφίληται ταῦτα, Luc. Ἵπορρῆσται τὰ τείχη, Elian.
Ἵπορρῆζμαι, ἡμᾶ, salto ad cantum. Ὁρχησις ἄλκιη, ἣν ὑπερρῆζντο διαπορευόμενοι τὴν πόλιν, Plut. Hinc
Ἵπορρῆμα, ἄτος, τὰ, cantilena, quæ saltantibus accinitur, vel ad quam chorus choreas saltat, Aristænet. 1, 26. Hinc
Ἵπορρῆματιῶς, ἡ, ὄν, qui ad cantilenas saltantium peritinet.
Ἵπορρῆσις, ἡ, saltatio ad cantum.
Ἵπορρῶ, excito. Τοῖον γὰρ ὑπώρρεε μῦσα λόγιαι, Odys. 24, 62.
Ἵπορρῶνις, εἰς, ὁ ἥ, elitellarius. Ex σάγν.
Ἵπορρῶσις, υ, ὁ ἥ, subputris, ex parte putris, P. vitiosus, Ern.
Ἵπορρῶνις, subblandior.
Ἵπορρῶκῆζω, subcolare; (2) furari. Ἵπορρῶκῆζον χρῆμα, Herodot. Vide Ern.
Ἵπορρῶνις, f. εἰσάω, submoveo, leniter moveo vel concuto. Ἵπορρῶνιστο αὐτὴς ὁ δῆμος εἰς ἰοργήν, Arrian.
Ἵπορρῶσις, υ, ὁ ἥ, qui est in jactatione, instabilis. A σάλλω.
Ἵπορρῶσις, υ, ὁ ἥ, aliquid occultæ putredinis habens.
Ἵπορρῶσις, υ, ὁ ἥ, subtercutaneus, Gl. V. Ex ὑ, et σάξω.
Ἵπορρῶσις, υ, ὁ ἥ, qui sub carne latet. Ex iisd.
Ἵπορρῶσις, carne subter repleo, Gal.

ὑποσπινθίς, aor. 1. part. pass. verbi ὑποσπινθίσαι.
 ὑποσπινθισμα, ἄτος, τὸ, micæ concussio elisæ.
 ὑποσπινθισμός, ὃ, δ, succussio, succussus. Ab
 ὑποσπινθίσαι, fut. ἴσω, succutio, latenter excutio, Od. 9, 385.
 ὑποσπινθισμός, ὃ, δ, ἡ, idem quod σπινθίς.
 ὑποσπινθισμός, irrui. Τῶν δ' ὑποσπινθισμένων καναχίζεις πῶς εὐρεῖν χθών, Hesiod. Scut. 573.
 ὑποσπινθισμός, nom. plur. præs. part. pass.
 ὑποσπινθισμός, indicio, significo; (2) signum do, antesignanum et auctorem me præbeo; (3) subscribo nomen. Τῷ δὲ μέλεις αὐταῖς τὸ ἰνδοσπινθισμὸν ὅτι ἔρεος ὑποσπινθισμῶν, Heliod.
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, ἡ, subscriptio. A præc.
 ὑποσπινθισμός, α, f. ὥσω, notis excipio; (2) annoto, Gl. V. ὑποσπινθισμός, adumbratio, designo. Hinc
 ὑποσπινθισμός, εως, ἡ, subscriptio, Gl. V. subnotatio; (2) annotatio.
 ὑποσπινθισμός, putrefacio, R.
 ὑποσπινθισμός, sileo, nihil dico ad ea quæ alius dicit, non accino vel concino canenti.
 ὑποσπινθισμός, ὃ, δ, ἡ, paululum simus, Gl. V. subsimus. Hinc
 ὑποσπινθισμός, α, fut. ὥσω, leniter pando, incurvo.
 ὑποσπινθισμός, α, fut. ἡσω, reticeo, celo, supprimo.
 ὑποσπινθισμός, ἡ, figura oratoria, reticentia, suppressio sermonis, Steph.
 ὑποσπινθισμός, f. ὥσω, leviter claudico; Ph. ὑποσπινθισμός, vacillat.
 ὑποσπινθισμός, fut. ὥσω, surculo suscito. Τὸ πῦρ ὑποσπινθισμῶν, Aristoph. Ach. 1019.
 ὑποσπινθισμός, ἴδος, ἡ, scalmi basis, seu quod sub scalmo est. A καλμός.
 ὑποσπινθισμός, ὃ, δ, ἡ, leviter inflexus.
 ὑποσπινθισμός, fut. ψω, suffodio, subfodio, in ima parte circumfodio. Μακρὰ μοι δ' αὐτῶν ἀλμαδ' ὑποσπινθισμοῖς τις, Pind. Hinc
 ὑποσπινθισμός, ἡ, suffossio; (2) locus cavus sub terra.
 ὑποσπινθισμός, ὃ, δ, purgatio frumenti quæ fit alveo, vanno, Plut. quod a σκαφίζω.
 ὑποσπινθισμός, f. ἴσω, subiecto crure everto, supplantato; (2) decipio. Τὰς προθυμίας ὑποσπινθισμῶν τῶν ἀνδραγαθιστῶν προθυμίας, debilitate, Philo. A σκίλος. Hinc
 ὑποσπινθισμός, ἄτος, τὸ, lapsus seu ruina ex supplantantis fraude; (2) fraus.
 ὑποσπινθισμός, ὃ, δ, cum aliquem crure subiecto labefactamus. Ab eod.
 ὑποσπινθισμός, considero.
 ὑποσπινθισμός, ἡ, substructio, Gl. V.
 ὑποσπινθισμός, umbro, Ath.
 ὑποσπινθισμός, εως, ἡ, inumbatio. Ab
 ὑποσπινθισμός, α, f. ὥσω, umbro, umbra tego.
 ὑποσπινθισμός, ὅσος, ὅς, idem quod
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, ἡ, umbrus, opacus, umbra obtectus. A σκία.
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, ἡ, subdurus, paulo durior.
 ὑποσπινθισμός, ἴδ, ὃ, ἡ, paululum obliquus vel tortus. ὑποσπινθισμός, αὐχλῶν, Aret.
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, ἡ, subobscurus.
 ὑποσπινθισμός, ὃ, δ, ἡ, subolens, leviter fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὑπὸ et δομή.
 ὑποσπινθισμός, fut. ξω, suburo, paulatim igni latente exuro; (2) paulatim exedo, ut cura, amore.
 ὑποσπινθισμός, aliquantum solæcus, Cic.
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, ἡ, qu. dic. subinanis et subfungosus veluti spongia.
 ὑποσπινθισμός, ὃ, δ, ἡ, sapienti similis.
 ὑποσπινθισμός, ὃ, incisio tribus divisionibus super frontem facta, &c. Steph.
 ὑποσπινθισμός, subpalpito, Suid.
 ὑποσπινθισμός, fut. ἴσω, aliquantum laboro penuria, aliquantum egeo. Τί δ' ἐστὶ χρεῖας τῆς ὑποσπινθισμῶν, Soph. Aj. 751.
 ὑποσπινθισμός, α, fut. ὥσω, subtraho, subduco, Gl. V. ὑποσπινθισμός, subvello; ὑποσπινθισμός, subtrahit, Ph. Οὐδ' ὑποσπινθισμῶν φυγῇ πῶς, Eur. Bac. 346.
 ὑποσπινθισμός, occulte sero seu semino. Ταῦτα

ὑποσπινθισμῶν αὐτῶν, Ælium. Ταῖς πόλιν Μη-
 διμῷ ὑποσπινθισμῶν ἀρχάς, Plut.
 ὑποσπινθισμός, splenis tutor.
 ὑποσπινθισμός, ὃ, δ, ἡ, lienis incommodis obnoxius, seu paululum vexatus.
 ὑποσπινθισμός, aliqua ex parte cinericeus sum, aliquatenus cinerem refero; (2) comprimo feminam, Ern.
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, ἡ, dicitur aliquid facere, qui facit pactis induciis; (2) fœderatus, Ph. Plut. in Philop. 13. Ex σπονδή.
 ὑποσπινθισμός, stillo, distillo.
 ὑποσπινθισμός, ἡ, ἡ, quod subsidit, atque in imo consistit. Unde (2) fœx, seu sedimentum; (3) fundamentum, Diodor. Ab ὑψίστημι.
 ὑποσπινθισμός, aor. 2. opt. act. verbi ὑψίστημι.
 ὑποσπινθισμός, qui permittit, aor. 2. part. act.
 ὑποσπινθισμός, nom. plur. aor. 1. part. act. Dor. pro ὑποσπινθισμῶν.
 ὑποσπινθισμός, εως, ἡ, subsistentia, seu naturæ subsistentia, res natura et revera subsistens, persona; (2) sedimentum, fœces, item crassitudo humorum, vaporum, &c. (3) præsentia animi, fiducia; (4) insidia; (5) statio militum; (6) subjecta materia de qua disse-
 ritur, hypothesis, principia; item propositio, inpr. ap. Diodor. (7) certa persuasio, opinio. Τὰ κατ' ὑπόθεσιν, quæ re ipsa sunt. Quibus oppon. τὰ κατ' ἔμφαν. Ab eod.
 ὑποσπινθισμός, fœm. ab ὑποσπινθισμῶν, Bud.
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, qui naturam rerum produxit; (2) fulcrum, P. Ὁ γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑποσπινθισμῶν ἐστὶν ἔργον, τῶν ὡμαινόντων φέρον ἀνὰ μέλει, Plut. in Marc. G. 24. Angl. A PROP. Hinc
 ὑποσπινθισμός, ἡ, ὃ, auctor et conditor substantiæ; (2) qui ferre omnia potest; (3) personalis.
 ὑποσπινθισμός, adv. constanter, toleranter, perseveranter, confidenter, fortiter.
 ὑποσπινθισμός, ὃ, δ, ἡ, tolerabilis, ferendus; ille cui resisti potest. Ἡμῖν γὰρ ἦν τότ' ἄγχι ὑποσπινθισμῶν, Eurip. Suppl. 737. ὅντοίς γ' ἔδαμῶν ὑποσπινθισμῶν, Id. Antig. Fragm. 17.
 ὑποσπινθισμός, augeo in modum spiciferarum plantarum, Od. 20, 212. A σάχυν.
 ὑποσπινθισμός, succresceret, 3. sing. præs. opt. pro ὑποσπινθισμῶν, Odys. 20, 212.
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, ἡ, qui sub tecto seu in ædibus est opertus, occultus. Βιβλῶν δαμῶν ὑποσπινθισμῶν, Soph. Elect. 1386. A σίγη.
 ὑποσπινθισμός, tecto seu occulto.
 ὑποσπινθισμός, contraho, subtraho, me recipio seu præ metu subduco; in pass. contrahor, inpr. dolore, metu, unde sicut in med. subduco me, desero signa, seu partes, prævaricor, reformido, refugio; (2) aliqua ex parte dissimulo. Ἐπίσειλ' ἰσὶν ἀμφὶ τράπεζαν, Pind. Ὅς ἔδιν ὑπερταλῶν τῶν συμφορῶν, Act. 20, 20.
 ὑποσπινθισμός, f. ἔσω, idem quod seq. ὑποσπινθισμῶν αὐτῶν ἀνὰ μέλει, Soph. Aj. 322.
 ὑποσπινθισμός, subangustus, ima sui parte angustus, Steph.
 ὑποσπινθισμός, ingemisco, vel suspiria duco. ὑποσπινθισμῶν μὲν τ' ἂν ὁ θρανίτης λέως, Aristoph. Ach. 166.
 ὑποσπινθισμός, et
 ὑποσπινθισμός, clanculum privo, privo.
 ὑποσπινθισμός, fut. ἴσω, pectori subdo seu sub-
 jicio. Ab
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, ἡ, qui sub pectore est. A σπινθ.
 ὑποσπινθισμός, ἄτος, τὸ, fulcrum; (2) sedimentum; (3) statio, item manus, globus conjurato-
 rum, LXX. militum. Ab ὑψίστημι.
 ὑποσπινθισμός, aor. 2. inf. act. verbi ὑψίστημι.
 ὑποσπινθισμός, ἄτος, τὸ, quod rei alicui firman-
 dæ et fulciendæ substituitur et supponitur. Gl. V. fulcrum. Ab
 ὑποσπινθισμός, fut. ἔσω, suffulcio, substituo, et suppono aliquid alicui stabiliendo, subbrigo, Ph. Τῷ λαῷ βραχίον' ἐπὶ τῷ ὑποσπινθισμῶν, Heliod.
 ὑποσπινθισμός, fut. 1. ind. med. verbi ὑψίστημι.
 ὑποσπινθισμός, 3. sing. aor. 2. imperat. act.
 ὑποσπινθισμός, ἡ, ἡ, subdistinctio. Ab

ὑποσπινθισμός, subdistinguo, media interpunctione
 utor, ut colo.
 ὑποσπινθισμός, adv. posit. subdistinguendum. A
 præc.
 ὑποσπινθισμός, aliquantulum splendo, sublucio.
 ὑποσπινθισμός, ἡ, ἡ, contractio animi, timiditas;
 (2) hinc fuga, desertio, inpr. de milite;
 (3) dissimulatio, remissio in agendo, præ-
 varicatio etiam. Ab ὑποσπινθισμῶν.
 ὑποσπινθισμός, demitto, ut vestem, &c.
 ὑποσπινθισμός, fræni fœrimenta quæ mandit
 equus, Poll.
 ὑποσπινθισμός, ingemisco, suspiria vel gemitus
 duco. Ταῖς δ' ὑποσπινθισμῶν, Il. 2, 781.
 ὑποσπινθισμός, et ὑποσπινθισμῶν, seu ὑποσπινθισμῶν, sub-
 sterno, subjicio. ὑποσπινθισμῶν νῦν πρῶτα τῆς
 δειγνῶν, Aristoph. Conc. 1024.
 ὑποσπινθισμός, per Synch. pro ὑποσπινθισμῶν, Steph.
 ὑποσπινθισμός, fut. ἴσω, sub aliquo milito.
 ὑποσπινθισμός, α, secundum ab imperatore
 locum obtineo. Ab
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, imperatoris legatus, dux,
 sed non summus, Xen. Cyr. Exped. 3, 140.
 ὑποσπινθισμός, ἄτος, ὃ, idem.
 ὑποσπινθισμός, adv. posit. revertendum, &c. Ab
 ὑποσπινθισμός, f. ψω, converto, averto; conver-
 tere gressum et referre pedem cogo; reduco
 et reverti facio; (2) pedem refero; in med.
 revertor; (3) recedo, Gl. V. Βακχίαν
 ὑποσπινθισμῶν ἔμειλλαν, Soph. Tr. 224. Πάλιν
 ὑποσπινθισμῶν βίοντες εἰς αἶδαν, Eur. Hec. Fur. 739.
 ὑποσπινθισμός, ἡ, ἡ, subrotundus, turbatus,
 Aristot.
 ὑποσπινθισμός, ἡ, ἡ, reversio, reflexio, Gl. V.
 reditus, regressus; ἔξ ὑποσπινθισμῶν, rursus, ite-
 ratis vicibus, pedem paulatim referendo,
 Ern.
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, ἡ, reduco; ὑποσπινθισμῶν, reduces,
 Gl. V.
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, ἡ, reversionem efficiens, ut in
 morbis.
 ὑποσπινθισμός, subacerbus, qui est sapore leviter
 acerbo, Diosc.
 ὑποσπινθισμός, ἄτος, τὸ, stratum, fulcrum. Ab
 ὑποσπινθισμῶν, seu ὑποσπινθισμῶν, fut. ὥσω, sub-
 sterno, stratum subjicio. Ἰνα μὴ λῆκτε ὑπο-
 σπινθισμῶν τινι, Eur. Hel. 59. Σαπὸν ὑποσπινθισμῶν,
 Isai. 58, 5.
 ὑποσπινθισμός, substernendum est, Steph.
 ὑποσπινθισμός, α, columnis fultus seu impositus.
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, ἡ, subadstringens. Ab
 ὑποσπινθισμός, leviter adstringo, Gal.
 ὑποσπινθισμός, confuse, Suid.
 ὑποσπινθισμός, et ὑπό, confundo, permuto. In
 pass. confuse tractari; (2) confusus, animo
 perturbatus, Jos.
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, ἡ, notas seu signa alicujus
 rei occulta continens, R. seu per notas seu
 per symbola propositus. A σύμβολον.
 ὑποσπινθισμός, fut. ἴσω, sibilum quendam et so-
 num edo, resono, interstrepo.
 ὑποσπινθισμός, subtraho, Gl. V. (2) leviter per-
 stringo, paucis defungor in narrando.
 ὑποσπινθισμός, α, ὃ, paululum frequens. Εἶχον,
 ὡς οἶσθα, ὑποσπινθισμῶν ἀργύριον, Alciph.
 ὑποσπινθισμός, ἄτος, τὸ, disruptio venæ. Unde
 effusus cruor seu sanguis, qui colligitur
 vasculo supposito pecudi jugulata; item
 suffusio livida. Ab
 ὑποσπινθισμός, jugulo, jugulum succido, velut
 supposito cultro.
 ὑποσπινθισμός, ἄτος, ἡ, cavitas illa juguli cui sub-
 dicitur σιδήρεος ὁ σφαγίτης, vel hiatus qui est
 inter partes juguli dissectas, Eust.
 ὑποσπινθισμός, substringo, Gl. V.
 ὑποσπινθισμός, subsigno, Gl. V.
 ὑποσπινθισμός, ἴδος, ἡ, idem quod σφαγίτης.
 ὑποσπινθισμός, fut. ὥσω, supplantatio.
 ὑποσπινθισμός, α, α, assulatim scissilis, V. L.
 ὑποσπινθισμός, submitto.
 ὑποσπινθισμός, 2. sing. aor. 2. imperat. med. Ion.
 pro ὑποσπινθισμῶν, ab ὑποσπινθισμῶν, pro ὑποσπινθισμῶν.
 ὑποσπινθισμός, ἡ, ἡ, idem quod
 ὑποσπινθισμός, εως, ἡ, promissio; (2) significatio
 verbi. Ab eod.

ἴσχυρὸς, ἢ, ὃν, qui facile promittit : ἴσχυρῶμαι, f. i. ind. med. Ab eod.
ἴσχυριζω, subtus scindo vel findo. Hinc
ἴσχυρισμα, ἄσος, τὸ, subtus fissum; fissura interior. Est et calceamenti genus.
ἴσχυριμον, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ἴσχυριμαι.
ἴσχυρις, aor. 2. part. act. verbi ἴσχυμι.
ἴσχυρις, quodammodo, sic satis servo.
ἴσχυρις, ἢ, ὃν, subjectio sub imperium alterius, imperium, ditio. Ab ὑποτάσσω.
ἴσχυρις, 2. pl. aor. 2. imperat. pass.
ἴσχυρις, potest vel solet. Ab eod.
ἴσχυρις, vel ὑποτιμῶν, herba succisa quæ inservit incantationibus: ut e contra ἀντιτιμῶν est remedium nempe ab herbis quæ in potionem conciduntur, Hom. Hymn. in Cerer. 228.
ἴσχυρις, Ion. pro ὑποτιμῶν, Il. 5, 74.
ἴσχυρις, fut. ὤσω, subdanto, subter protendo seu extendo, Il. 1, 486.
ἴσχυρις, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi ὑποτάσσω.
ἴσχυρις, εἰς, ἢ, imperium, potestas in quem.
ἴσχυρις, vel ῥάττω, f. ἔω, leviter turbō, nonnihil terrefacio. M' ὑποτάττω τινι ἐπικύμηνος, Aristoph. Vesp. 1275. Κάγω μὲν ὡς εἶδον, ὑποτάττω, Luc.
ἴσχυρις, paveo, timeo, trepido, Il. 17, 533.
ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, qui sub tartaro est, seu tartarum incolens, vel sub tartarum detrusus.
ἴσχυρις, nom. pl. part. pass. verbi ὑποτάσσω, et ὑποτάττω, fut. ἔω, subdo, suppono, subicio, subjuogo, subigo, in potestate redigo; ὑποταγόμενος, subjectus, Gl. V. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τὰς πόδας αὐτοῦ, 1 Cor. 15, 27.
ἴσχυρις, ε, τὸ, locus subjectus peni et testiculis. Ex ὑπὸ et ταῦρος.
ἴσχυρις, fut. ἔσω, subruo, cuniculis, &c.
ἴσχυρις, f. εἰς, subdanto; (2) subicio, suggero, sc. monendo; (3) In med. disputando interrogo, disputando propono. Τὸ γὰρ ἐλεῖσθαι οἰκίαν πάθη... μεγάλως ὀδύνας ὑποταίνει, subdit, Soph. Aj. 262. Τὰς ἐλπίδας ἡμῖν ὑποταίνειν, Dem.
ἴσχυρις, f. ἔσω, murum substruo, murum subtus munio.
ἴσχυρις, εἰς, ἢ, muri substructio, munitio. A præc.
ἴσχυρις, εἰς, ὃ, idem.
ἴσχυρις, τὸ, murus substructus, Thuc.
ἴσχυρις, fut. ἔσω, solvo, pendo tributum.
ἴσχυρις, εἰς, ὃ, ἢ, vectigalis. Gl. V. tributarius, Appian. Α τῆλος.
ἴσχυρις, orior, fio.
ἴσχυρις, fut. ἔσω, succido, præseco, præcido; (2) adimo, subtrahō, Gl. V. ὑποστέμνεται, intercipio. Ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἔστι πολυτέμματος ἡμᾶ ὑποστέμνεται ἑαυτὸν, M. Antip. ἴσχυρις, τὰς ὁδὸς σὺ, Aristoph. Eq. 291.
ἴσχυρις, ὁ, numerus qui toto quarta parte minor est.
ἴσχυρις, paululum cineraceus, cinereum colorem aliquatenus referens, Ap.
ἴσχυρις, observo, specular.
ἴσχυρις, suppono, subicio; (2) suppedito; (3) suppono, i. e. veluti principium pono; (4) pignori oppono, oppignero; obligo, Gl. V. (5) subicio alterius potestati; (6) propono, veluti spem, Eur. Or. 1186. In med. moneo, consulo, edoceo, suggero; (2) pono, statuo, censeo, decerno, propono, propositum mihi habeo; (3) hypothecam do; (4) fingo, ὑποτίθεται, pignero. Sed rectius Phrynichus et Thomas magister: ἴσχυρις, μὲν τὰ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμενος, ὑποτίθεται δὲ ὁ λαμβάνων ἥγαν ὁ δανειζόμενος, suppositus, Phil. perf. part. pass. ὑποστέμνεται, obligatam, Phil. aor. 1. part. pass. ὑποτίθεται, obligaverunt, Phil. aor. 2. med. ὑποτίθεται, fiduciarius, Ph. præc. part. 2οι δ', ὃν ἀνίσκ', ὃ κακίος ὑποτίθεται, suggeram, Aristoph. Av. 1368. ἴσχυρις, τὴν ἐλπίδα; Eur. Or. 1175. ἴσχυρις, τὴν λύπην, Luc.
ἴσχυρις, evello. ἴσχυρις, τὴν βοτάνην, Theophr.
ἴσχυρις, fut. ἔσω, et ἔσωμαι, ἔσωμαι, proprie litem, mulctam, secundo loco æstimo. Hinc quia id fere reus faciebat; (2) litem mihi æstimo contra actorem; (3) irrogo penam; (4) causor, prætextu vel excusatione utor. Τὰς τε φόβους πρᾶσσεσθαι ἐκίλευεν, ὅσως αὐτοὶ ὑπετίμησαντο, Aristot.
ἴσχυρις, εἰς, ἢ, pœna, mulctæ æstimatio, Eryn. (2) prætextus, P. excusandi materia. A præc.
ἴσχυρις, εἰς, ὃ, subcensor, æstimator litis, &c. Ab eod.
ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, qui adhuc e mamilla pendet et lactet. Α τίθος.
ἴσχυρις, -τιγρῶς, subtus perforo, subter pertundo, et perterebro, Steph.
ἴσχυρις, -τλημι, suffero, sustineo, subeo, Ep.
ἴσχυρις, idem quod ὑποτίθεται.
ἴσχυρις, ἢ, præcisā, succisa, Steph.
ἴσχυρις, εἰς, ὃ, ἢ, qui succidit aut præcidit; (2) instrumentum quo aliquid succiditur. Ab ὑποτίθεται.
ἴσχυρις, ἢ, succisio. Ab eod.
ἴσχυρις, ἢ, et
ἴσχυρις, murmuro, submissa voce loquor.
ἴσχυρις, δὲ συγχευόμενοι, αἰτιώμενοι τὸν χρόνον, Luc.
ἴσχυρις, conjicio, suspicio. Hinc
ἴσχυρις, εἰς, ὃ, conjectura, suspicio.
ἴσχυρις, ὡ, f. ἔσω, conjicio, suspicio; (2) existimo, ut judex. Ἰν' ἀνῆρ, ἀπὸ τῶ τείχεος εἰσιὼν, μηδὲν κακὸν δὲ ὑποσπῶνται, Aristoph. Thesm. 503.
ἴσχυρις, fut. ἔσω, balbutio, paulum balbutio, Luc.
ἴσχυρις, ε, τὸ, colli pars infra cervicem. Α τείχεος.
ἴσχυρις, parum suaviter adficio, de sono, aspero sono lædo aures.
ἴσχυρις, εἰς, ὃ, ἢ, subasper.
ἴσχυρις, Poet. pro ὑποτίθεται, ap. Plut.
ἴσχυρις, paululum tremo et trepido, subtimeo. Καὶ εἶπον ὑποτίθεται, Plato. Il. 22, 241.
ἴσχυρις, fut. ἔσω, clam alo, latenter nutrio. Gl. V. subalo. Νίσων ὑποτίθεται σπέρματα, Gal.
ἴσχυρις, currens subeo; (2) cursu comprehendendo, fugientem prehendo; (3) cursu suffugio, subeo, subrepto, insinuo me. Κἄν ὑποτίθεται σὲ τῷτο θάπτεται λέγων, Eurip. Or. 653.
ἴσχυρις, ὡ, f. ἔσω, intremisco, perterrefio; (2) terrefactus et timore percussus suffugio, Il. 7, 217.
ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, (subtus) perforatus et pertusus. Α τείχεος, fono.
ἴσχυρις, fut. ἔσω, subtero, contero. Hinc
ἴσχυρις, ἄσος, τὸ, edulii genus, ex variis rebus leviter tritis et contusis constans. Gl. V. moretum.
ἴσχυρις, τὸ, Dim. pro ὑποτίθεται, Poll.
ἴσχυρις, paululum strideo.
ἴσχυρις, accipitrum genus. Angl. THE HOBBY-HAWK. Aristoph. Ex τείχεος et ὄρεος.
ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, subtertius, i. e. toto tertia parte de numero minor.
ἴσχυρις, ὡ, tremore succutior, tremo, Il. 20, 28. Ib. 22, 241.
ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, qui timore et pavore velut succutitur. Ab ὑποτίθεται.
ἴσχυρις, ἢ, ἢ, reversio, reciprocatio. Ab ὑποτίθεται.
ἴσχυρις, reverteror, reciproco, de morbis per vices redeuntibus. Α τείχεος, inversio.
ἴσχυρις, εἰς, ὃ, idem quod ὑποτίθεται.
ἴσχυρις, ἢ, reversio. Σπονδόντες ὑποτίθεται σπώλαιο, Apoll. Rhod. 1, 1052.
ἴσχυρις, ἢ, ὃν, reverti solitus, de morbis, Hipp.

ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, qui revertitur, redux. Od. 20, 332. Α τείχεος.
ἴσχυρις, adv. rotunde. Ab
ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, rotundus, lubricus a rotunditate. Ab
ἴσχυρις, ὡ, idem quod ὑποτίθεται. Τὴν δὲ θάλασσαν Νέβην ὑποτίθεται, Mosch. 8, 5.
ἴσχυρις, e curru excussus sub rotam decido, Suid.
ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, rotas subjectas habens.
ἴσχυρις, f. ὤσω, paululum murmuro, leviter murmuro, gemo, submisso loquor, musso. Βαρὺ τι ἔξ ὑποτίθεται ὑποτίθεται, Heliod.
ἴσχυρις, una comedo, seu obsonium cum pane.
ἴσχυρις, submurmuro, Æsch.
ἴσχυρις, protinus appositeque respondeo; (2) respondeo, simpl. Ἄλλ' ἴσως ὑποτίθεται ἂν φαίης, Phil.
ἴσχυρις, fut. ὤσω, informo, delineo; (2) oculis subicio, repræsentō. Ταῦτας δὲ τυραννίδος εἰκόνας ὑποτίθεται, ἐδίδει τε ἢ ἡλπίζειν, Herodian. Hinc
ἴσχυρις, εἰς, ἢ, rei alicujus informatio, informata descriptio, lineamenta præformata ad colores illinendos; (2) forma, exemplar; (3) figura rhetorica, qua species rei audientibus vel legentibus exprimitur accurate.
ἴσχυρις, eximo fundo. Οἱ χῆνες ὑποτίθεται ὥστε ταῖς ἄμαις, Aristoph. Av. 1150. Κοντὰ ὑποτίθεται ἐς λίμνην, Herodot. 2, 136. ἴσχυρις, δὲ αὐτῶν ἐκείνην ἐκείνην φιλῶν, Id. 3, 180. ἴσχυρις, δὲ τῶν ἀντὶ τῆς, Id. 6, 119.
ἴσχυρις, verbero, suffringo, decutio, Greg.
ἴσχυρις, ἴδος, ἢ, placenta e lacte, melle, et farina, casei formam habens. Α τείχεος.
ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, lusciosus, cæcutionis.
ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, aliquantum fastuosus et elatus, sub quo latet tantantia et superbia.
ἴσχυρις, suffumigo, fumum subtus excito; unde (2) succendo, ignem subicio; (3) paullatim accendo alicujus rei studio, amore, &c. irrito, provooco; (4) succendo, ignem subicio. ἴσχυρις, τὰ εἶρη, Philostr.
ἴσχυρις, contr. a. 2. part. act. f. g. verbi ὑποτίθεται.
ἴσχυρις, αἶα, αἶον, subterraneus. Ex ὑπὸ et ἴδας.
ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, molliter tumidus, inanis; (2) aliquid vitii (prop. et metaph.) additi tegens, occultus, fallax, subdolanus. Κάλλος κακῶν ὑποτίθεται, pulchritudinis speciem maiorum ulceri obductam, Soph. Œd. Tyr. 1396. Ex ἔλῃ.
ἴσχυρις, πτος, ἢ, vitium latens et occultum. A præc.
ἴσχυρις, adv. simulate, subdole, latenter.
ἴσχυρις, quæ montibus subjacent seu subjecta sunt, Hes.
ἴσχυρις, idem quod simplex, ad caudam pertinens.
ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, qui sub cælo est; (2) celestis.
ἴσχυρις, ὡ, f. ἔσω, operam navo, adjuvo, inservio, obsequor, subministro, Phil. ὑποτίθεται, ministro, subservio, suppedito, suggero. Ἀδμήτω ὑποτίθεται χρέον, Eur. Alc. 838. Τί δὲ τὸ ἡμῶν ἄλλ' ὑποτίθεται με χρέον; Id. Supp. 1177. Πάντ' ὑποτίθεται σοὶ τὸ ἐκ τῆς δόξης, Id. Med. 620. Ἐς τὴν τὸν φίλον ποταμὸν ὑποτίθεται ἀφελεῖν βελήσομαι, Soph. Aj. 690. 2οι δ' ὑποτίθεται τὰς, Id. El. 463. Ab ὑποτίθεται. Hinc
ἴσχυρις, ἄσος, τὸ, ministerium, opera quam alicui navamus, obsequium.
ἴσχυρις, εἰς, ἢ, idem. Ab ὑποτίθεται.
ἴσχυρις, ας, ἢ, adjumentum, officium, ministerium; (2) de adulatione, assentatione, Jos.
ἴσχυρις, ἢ, ὃν, adjumentum seu ministerium adferens, subserviens, Suicer. Ab
ἴσχυρις, ε, ὃ, ἢ, adjutor, qui operam navat, minister. Ex ἴσχυρις.
ἴσχυρις, adv. idem quod

ἴσχυρις, 4 T ἴσχυρις,

*Υπόβριος, obsequiose, obsecundanter, υπερε-
τικώς.
*Υπέρ, ἴδος, ἡ, postilena, *Gl. V.* Ab ὑρά.
*Υποβαίνειν, declarasse, præ. inf. med. verbi
*Υποβαίνω, qu. dic. subluceo, illucesco; (2)
ostendo, declaro; ὑποβαίνω, subappareo.
Λεοντοειδὲς αὐτὸν Παριὰς ὑπὸ φανὶ λίδος, *Theocr.*
6, 38. Ἐπεὶ δὲ ἡμέτερος ὑποβαίνειτο, *Xen.* Hinc
*Υπόφανος, ἡ, qu. dic. sublucentia. P.
*Υποφάειος, es, lentis colorem habens. A
φαιός.
*Υποφαρμάσσω, et ἄνω, f. ζω, fuco, aut adul-
tero; vel etiam medicor.
*Υποφῶσις, εἰς, ἡ, qu. dic. sub apparentia, rei
quæ sub alia conspici potest conditio, cum
aliquid leviter apparet, *Ern.* Ὡς ἔ τὰ
λευκά ὁρῶσθαι ἐξ ὑποφῶσιος, *Arct.*
*Υποφῶσις, interpres, antistita, *Dor.* pro ὑπο-
φῶσις. Διαβολίαν ὑποφῶσις, *Pind. Pyth.* 2,
140.
*Υπόφανσις, εἰς, ἡ, hiatus, per quem transitus
patet luci (ut fenestra), navibus, homini-
bus, &c. Διέκτανον δὲ ὑπόφανσιν κατέλυστον
τῶν πεντηκοντίων, *Herod.* 7, 36.
*Υποφάυλος, on, vilis, vulgaris.
*Υποφάυσκω, subluceo, *Aristot.*
*Υποφῶιδμα, fut. εἰσμαι, parco.
*Υποφῶρις, fut. ὑπόσιμα, suffero, sustineo, fero,
tolero; (2) aufero, rapio, abripio; (3) sub-
mitto, subijcio; (4) subduco, excipio; (5)
exprobro; (6) pass. recido, incido. (2) la-
bor, ruo in deterius; (3) labare, non fir-
miter stare; (4) auferor; (5) eximor, ab-
sum; (6) υποφῶρις, labasco, labo, *Gl. V.* ὑπὸ
νεγκειν, tulit, pertulit, *Ph. aor.* 2. ὑπὸ νεγκειν,
perpessus, *Gl. V.* part. Ὁπλὰ ὑποφῶρις,
Xen. τὰς μεταβολὰς, *Ibid.* ἑλπίδ', *Soph. El.*
837. Ἡ κολία αὐτῆς ὑπόσει δόλον, *Job.* 15,
35.
*Υποφῶρις, clam effugio, subterfugio, item
perfugio. Κύνες τὰς ὑποφῶρις, *Eurip. El.*
1360.
*Υποφῶρις, ἡ, munus seu functio τῇ ὑποφῶρις,
Suid.
*Υποφῶρις, fungor munere interpretis rerum
divinarum; (2) interpretor. Ὑποφῶρις
τῇ, *Luc.* Ab
*Υποφῶρις, ε, ὁ, vaticiniorum et oraculorum
internuncius, sacerdos, antistes oraculi; (2)
interpres, explanator divinarum rerum,
Gl. V. interpres, præsaus, *Il.* 16, 234. A
φῶρις. Hinc
*Υποφῶρις, ἡ, on, pertinet ad ὑποφῶρις, seu
ad ejus munus et functionem.
*Υποφῶρις, adv. more ejus qui fungitur mu-
nere interpretantis divina.
*Υποφῶρις, oros, ὁ, ἡ, idem quod ὑποφῶρις.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, qui oculis subjacet.
Ab ὁφθαλμός.
*Υποφῶρις, acc. sing. a. 2. part. med. verbi
ὑποφῶρις.
*Υποφῶρις, fut. φῶρις, prævenio, præverto,
anteverto; ὑποφῶρις, præveniens, *Il.* 7,
144. Τὸν δ' ἑλένη στανύπεπλος, ὑποφῶρις
φάτο μύθον, *Odys.* 15, 171.
*Υποφῶρις, subloquor, in *V. L.* interlo-
quor, immurmuro.
*Υποφῶρις, corrumpro, *Gl. V.*
*Υποφῶρις, ὦ, fut. ἴσω, subinvideo. Κουζῶρις
ἄμα μὲν, ὅτι ἐκείνους ἤρχοντο τῷ λόγῳ, ὥσπερ
ὑποφῶρις, *Xen.* Hinc
*Υποφῶρις, adv. cum invidia quadam.
*Υποφῶρις, εἰς, ὁ, corruptor, *Gl. V.*
*Υποφῶρις, leviter aduro, suburo.
*Υποφῶρις, idem.
*Υποφῶρις, subæstuo, subinflamatus
sum; item, tumesco.
*Υποφῶρις, on, strepens, murmurans, fre-
mens, de mari.
*Υποφῶρις, fut. ἴσω, purpurasco.
*Υποφῶρις, idem.
*Υποφῶρις, τὰ, cædis mulcta. Πόσα τὰ ὑποφῶρις
καταβήντα, ἐκείνους συγχῶρις, *Aristid.* 2, 436.
*Υποφῶρις, εἰς, ἡ, obiecto, adversarii propositio
et oratio; (2) vectigal, tributum; (3) ul-
cus cavernosum, profundum, subductum et

in fistulam dehiscens; (4) os ulceris, quod
importune contrahitur; (5) alvi subduc-
tio. Ab
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, tributo obnoxius, vectiga-
lis, tributarius. Ab ὑποφῶρις.
*Υποφῶρις, on, ἡ, consilium, suggestio,
prudentia.
*Υποφῶρις, animadverto, subanimadverto,
Ar.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, qui horrore levi tenetur.
Ab
*Υποφῶρις, et ἴσω, fut. ζω, cohorresco, hor-
rore corripior.
*Υποφῶρις, ὦ, despicio, contemno.
*Υποφῶρις, on, genus harmoniæ.
*Υποφῶρις, ἡ, perfugium, effugium.
*Υποφῶρις, fut. ὠσμαι, subnasco, succresco,
Gl. V. suborior. Χιτῶν ὑποφῶρις, *Theophr.*
Hinc
*Υποφῶρις, εἰς, ἡ, soboles arborum, surculi ex
arborum radicibus; item stolones.
*Υποφῶρις, subsero, *Gl. V.*
*Υποφῶρις, ὦ, f. ἴσω, succlamo, acclamo; (2)
currentem clamore excito. Αἱ δ' ὑποφῶρις
Ὀριδῆς, *Mosch.* 3, 49. Hinc
*Υποφῶρις, εἰς, ἡ, adhortatio certantium.
*Υποφῶρις, illucesco, illucescere incipio.
*Υποφῶρις, f. ὠσμαι, sensim recedo, pedem
subduco. ὑποφῶρις, a. 2. ind. med. Ὑπο
δὲ τῶρις κενάδοντα, *Il.* 4, 497.
*Υποφῶρις, aliquantum hio, subhio.
*Υποφῶρις, latenter et in sinu gaudeo; (2)
gaudeo.
*Υποφῶρις, ὦ, fut. ὠσμαι, paululum laxo, vel
remitto, vel clanculum laxo.
*Υποφῶρις, subirascor.
*Υποφῶρις, on, freno aptus, adnexus. A
χαλινός.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, subætatus, sub quo æs
latet, cui æris aliquid suffusum est. Epith.
nummorum adulterinorum.
*Υποφῶρις, ὦ, subaro, *Gl. V.*
*Υποφῶρις, fut. ζω, subsigno.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, fere cæsius, cæsius colori
similis.
*Υποφῶρις, aliquantum hio, vel simpl. hio,
præ cogitandi contentione hio ore; unde
cogitabundus sum, &c. Σὺ δ' Ἀγρίλλος
ὑποφῶρις ἱερί, *Aristoph. Plut.* 314.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, subtimidus.
*Υποφῶρις, ὦ, fut. ὠσμαι, paululum inflo, su-
perbum aut tumidum reddo.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, et ὑποφῶρις, ia, ion, qui
sub manu vel sub manibus est; (2) qui est
in potestate alicujus, in potestatem redac-
tus; (3) obnoxius, *Gl. V.* subjectus. Γίνεται
τὸ πλοῖον ὑποφῶρις, *Plut.* A χείρ.
*Υποφῶρις, ὠτος, τὸ, liquor, humor, R. Ab
*Υποφῶρις, ὠ, et ὑποφῶρις, suffundit, item pro-
fundo leniter. *Od.* 16, 47.
*Υποφῶρις, ἡ, retis genus, *V. L.*
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, subterraneus.
*Υποφῶρις, ὠτος, ὁ, ἡ, sub tunica latens, *Gl. V.*
subcucula.
*Υποφῶρις, leviter calefacio.
*Υποφῶρις, on, subpallidus. Ὑποφῶρις ἴσχε
παρεῖν, *Call.* in *Del.* 80.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, e pallore nigricans, colore
inter pallidum et nigrum medio.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, subviridis, pallens, *Gl. V.*
luteus.
*Υποφῶρις, ἴδος, ἡ, oleris species, *Theophr.*
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, subiratus; (2) ex atra
bile laborans. A χολή.
*Υποφῶρις, ἡ, on, ad hypochondrii inflam-
mationem pertinens. Ab
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, qui sub cartilagine est.
Hinc τὸ ὑποφῶρις, ei, tota illa corporis
humani pars, quæ a mucronata cartilagine
utrimque ad ilia usque protenditur, *Phil.*
ὑποφῶρις, præcordia. A χόνδρος.
*Υποφῶρις, ὠ, subministro, suggero, *Phil.*
*Υποφῶρις, εἰς, ἡ, suppedatio, liberalis lar-
gitio.
*Υποφῶρις, ὁ, subditus, *Æsch.*
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, obætatus, qui ære alieno

premitur, *Ph.* obligatus, v. gr. beneficio,
obnoxius alicui. A χείρ.
*Υποφῶρις, leniter expulso.
*Υποφῶρις, idem quod
*Υποφῶρις, subolino, *Gl. V.* Ὑποφῶρις τὴν
ἐν τῇ ἐκείνῃ, *Xen.* Ὑποφῶρις δὲ τὴν
ὁφθαλμὸς προσίστα, *Id.*
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, subauratus, *Gl. V.* (2)
dives. (2) ὑποφῶρις, *Heliodor. Æ-*
thiop. 2.
*Υποφῶρις, ὠτος, τὸ, suffusio, id quod suffusum
est. Ab ὑποφῶρις.
*Υποφῶρις, εἰς, ἡ, suffusio; (2) in oculis vi-
tium. Ab eod.
*Υποφῶρις, ἡ, guttus olearius, quo oleum
lychno suffundunt. Ab eod.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, cui aliquid suffusum est
et ex eo subterbidus. Ab eod. Vid. *Ern.*
*Υποφῶρις, suffundo, prop. et trop. ut Latini.
*Υποφῶρις, nonnihil claudico, *Phil.* ὑποφῶ-
ρις, vacillat.
*Υποφῶρις, ὠ, fut. ἴσω, sensim recedo, clam
me subduco, pedem refero; (2) decedo, ce-
do, discedo, cesso, secedo; (3) excernor de
alvo. Κάκινος ὑποφῶρις αὐτῶν τῷ θρόνῳ,
Aristoph. Ran. 888. Ὑποφῶρις κατ' ἰδίαν
εἰς τόπον ἔρημον, *Luc.* 9, 10. Hinc
*Υποφῶρις, ὠτος, τὸ, excrementum.
*Υποφῶρις, εἰς, ἡ, discessio, recessus, fuga;
(2) excrementum. Ab eod.
*Υποφῶρις, μέλη, carmina quæ canebantur
in catastrophe fabulæ, *Ar. Sch.*
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, paullum friabilis.
*Υποφῶρις, f. ζω, subtus contracto; (2)
leviter contracto. Ἀπὲρ ἱερῶν τῶν μ' ὑπο-
φῶρις ἀλλῶσθε, *Aristoph. Lys.* 54.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, aliquid arenæ habens
admistum, arenosus, epith. terræ.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, versicolor.
*Υποφῶρις, fut. αἴσω, leviter tango.
*Υποφῶρις, fut. ὠσμαι, leviter irro, leviter
bibbo.
*Υποφῶρις, paululum mentior, non omni-
no verum dico.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, supputator. *Gl. V.* calcu-
lator.
*Υποφῶρις, εἰς, ἡ, suspicio, opinio. Ab ὑπόφῶ-
ρις. Hinc
*Υποφῶρις, adv. suspiciose.
*Υποφῶρις, fut. ἴσω, clanculum murmuro.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, suspectus. Ab ὑπόφῶ-
ρις.
*Υποφῶρις, ὠ, fut. ἴσω, leviter strepo.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, subfrigidus.
*Υποφῶρις, fut. ζω, leviter refrigero.
*Υποφῶρις, ὠ, fut. ἴσω, in opsoniis coemendis
decipio. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποφῶρις σε
πημαίνειται, *Aristoph. Ach.* 848.
*Υποφῶρις, fut. ὠσμαι, supinus sum, supinor,
supinus relabor, *Gl. V.* supino, resupino.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, subviridis, pallens, *Gl. V.*
Phil. 882. Ὑποφῶρις, καὶ τρυφῶντι, *Herod.*
3, 20. Ab ὑπῶρις. Hinc
*Υποφῶρις, ὠτος, τὸ, supinitas.
*Υποφῶρις, ε, ὁ, idem.
*ΥΠΟΤΙΣ, ia, ion, supinus, resupinus, in dor-
sum versus.
*Υποφῶρις, adv. supine, remisse, segniter. Αὐτὴ
δὲ ἴσως ὑποφῶρις προσίστα τῷ αὐτῆς ἔρωτι, cum
ipsa tam segniter cures tuum amorem,
Heliodor. 8.
*Υποφῶρις, ἡ, supinitas.
*Υποφῶρις, ὠ, resupino. Ab ὑπῶρις.
*Υποφῶρις, adv. remissius. Ab eod.
*Υποφῶρις, res quæ in usuras sextantes oppig-
nerata est, *Bud.*
*Υποφῶρις, summoveo, *Hom.*
*Υποφῶρις, ia, ion, vel ὑποφῶρις, ε, ὁ, ἡ, qui
sub ala est, sub axilla gestatur. Ex ὠλήν.
*Υποφῶρις, *Arat.* 1115. Epith. pedis anterioris
in bestiis.
*Υποφῶρις, εἰς, ἡ, pars infra humeros. Ab ὠμος.
*Υποφῶρις, εἰς, ἡ, dilatio propter morbum aut
aliam causam jurejurando postulata. Ab
ὑπόφῶρις.
*Υποφῶρις,

**Τσωνιάζω*, f. *άσω*, suggillo eam faciei partem quæ sub oculis est; (2) suggillo aliquam corporis partem, et plagis contundo; *ὀπασσάμενος*, suggillatus, subgillatus, *Ph. aor. 1. part. pass.* 'Αλλ' ὀπασσάτω με τὸ σῶμα, ἔδωλα γὰρ, 1 Cor. 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὀπασσάμεναι ἀπαξάσασθαι, *Arist. Pace*, 539. Ab ὑπάτιον. Hinc
 **Τσωνιάμενος*, ἔ, ὁ, suggillatio, contusio alicujus partis, quæ fit ictibus.
 **Τσώνιον*, *υ*, τὸ, pars quæ subjacet oculis; (2) suggillatio sub oculo. Ex ὤφ.
 **Τσωνίς*, ἴδος, ἡ, herba, al. *Θαψία*.
 **Τσωρία*, *ας*, ἡ, ima montis pars, pes seu radix montis. 'Αλλ' ἴθ' ὀπασσάμενος πολυπιδάκην ἴδος, *Il. 20, 218*. Ex ὑπό et ἴρος.
 **Τσωρόφιος*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, item *ια*, *ιον*, qui sub tecto seu camera est; (2) contubernalis, domesticus. *Φόρμιγγες τσωρόφιοι*, *Pind. Pyth. 1, 188*. Καὶ νῆσται δίκουροι ὀπασσάμενοι τε κολοιοί, *Aratus*, 970. Ex ὑ, et ὄροφος.
 **Τσωρόφος*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, qui sub tecto est; (2) excelsus. (1) κλύεις ὀπασσάμενος βόαν; *Eurip. El. 1166*. (2) ὑπάρουσα μέλαθρα περὶ, *Id. Phœn. 306*. 'Τσωρόφα μέλαθρα καὶ γαστρά ληπὸν δέμναι, *Id. Herc. Fur. 107*.
 **Τσωρῆχια*, *ας*, ἡ, suffossio, v. gr. muri. Ab ὑπαρῆτω.
 **Τσωχρός*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, subpallidus.
 **Τσῶξ*, *άκος*, ὁ, *sorex*, *mus*, *Nic. Al. 37*. Ab ὤς, *sus*, qui rostrum habet suillum.
 **Τσιτῆμος*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, qui apum favos eximit, *Hes.* Ex ὕιον et τιμω.
 **Τσιον*, *υ*, τὸ, favius, opus apum. Ab
 **ΤΡΟΝ*, *υ*, τὸ, examen.
 **Τρίης*, ἴδος, ἡ, sporta, *Suid.* Ab εἶρω.
 **Τρίσσοις*, *υ*, ὁ, *vas* vimineum, *Hes.* A *πρᾶς*.
 **Τροάνα*, ἡ, olla operculum, *Hes.*
 **Τροτήρ*, ἡρος, ὁ, olla operculum, *Hes.*
 **ΤΡΧΗ*, *υ*, instrumentum in quo nautæ onera bajulant; (2) vas ficile imprimis, cui imponuntur salsamenta. Sed *δέρχῃ*, ἡς, ἡ, est porca seu porcus fœmina, a sono grunnitus ita dicta.
 **ΤΣ*, ὕδς, ὁ ἔ, ἡ, *sus*, *porcus*.
 **Τσγῆ*, ἡ, herba quædam, *Suid.* Vide ὕσγιον.
 Unde
 **Τσγινίσις*, *εσσα*, *εν*, *ruber* hyssiginum referens, *Nic.*
 **Τσγινιόφης*, ἴος, ὁ ἔ, ἡ, tinctus colore hyssigin herbae. Ex ὕσγιον et βάπτω.
 **ΤΣΙΝΟΝ*, *υ*, τὸ, hyssiginum, plantæ genus quo color tingitur purpureo similis.
 **Τσδοι*, *οί*, rami arborum. 'Αμφὶ δ' ὕδαρ ψυχρὸν καλεῖται δὲ ὕδαρ μαλίνον, *Sappho. Fragm. 53*.
 **Τσδραῖ*, *αορ. 1. inf. pass. verbi ὕει*, *pluvio*.
 **Τσδρῖς*, idem quod ὕσγρῖς, *Opp.* seu ὕσγρῖς.
 **Τσις*, ἡ, pluitio, *Hes.*
 **Τσῶατα*, τὰ, *pluvia*. Ab ὕει.
 **ΤΣΜΙΝΗ*, *υς*, ἡ, pugna, prælium.
 **Τσμινῆς*, *αδν*, *ad* pugnam, vel in prælium.
 **Τσπιδέος*, *υ*, ὁ, succidra, stercus suillum.
 **Τσπιδίσις*, ἡ, pro ὕσπιδί, *Ar.*
 **Τσπιδῆς*, *γγος*, *αἶε* ὕσπιδῆς, *ηγος*, ἡ, scutica qua sues et alia animalia pulsantur; (2) sonus scuticæ vibratæ, et nominatim is, quo cursoribus in stadio signum cursus datur; (3) carceres sive locus, unde dimittuntur, qui cursu ad metam contendunt, equi et cursores; (4) laquei genus quo capiuntur aves, *Gl. V. transenna*. Ex ὕς et πλῆξ, *stimulus*.
 **Τσπαλίω*, *ω*, circa sues versor, eos pascendo vel alio modo curam eorum habendo. Ab
 **Τσπίλος*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, subulcus, *R.* Ex ὕς et πάλω.
 **ΤΣΣΟΨ*, *υ*, ὁ, verutum, missile, pilum, telum, *Plut. in Camill. 40*.
 **ΤΣΣΟΠΟΣ*, *υ*, ἡ, et ὕσσωπον, *υ*, τὸ, hyssopus, herba. *Angl. hyssop.*
 **Τσσωνίς*, ἡ, ὄν, verutum, veru seu mucronem præfixum habens. Ab ὕσσις.
 **Τσῶτιον*, *αδν*, postremum, tandem. Ab
 **Τσῶτιος*, *ια*, *ιον*, postremus, ultimus, *Hom.* Ab ὕσματος.
 **Τσῶτος*, et ὕσματος, *αδν*, postremum, ultimo.

**Τσῶτος*, *άση*, *ατον*, ultimus, postremus, supremus, novissimus, imus, *Phil.*
 **Τσῆρα*, *ας*, ἡ, vulva, uterus, matrix, *Gl. V.*
 **Τσῆρα*, τὰ, secundæ, *Diosc.*
 **Τσῆραιος*, *αία*, *αίον*, postridianus; τῇ ὕσραια, postridie, *Gl. V.*
 **Τσῆριώ*, posterior vel inferior sum, *Gl. V.* οἱ ὕσριόντες, infimates. Ab ὕσρεος.
 **Τσῆριω*, *ω*, fut. ἡσω, posterior sum seu venio; desum, *Gl. V. postero*, *Ph. ὕσρεσι*, deficit.
 **Hyd' ὕσρεσις*, οἰχόμενα, κατθανῇ, *Eur. Ph. 983*. Παιδὸς ὕσρεσμοναι, *Id. Iph. in Au. 1231*. Τσῆριόνται τῆς δόξης τῷ Θεῷ, *Rom. 3, 23*. Ab ὕσρεος. Hinc
 **Τσῆριμω*, ἄτος, τὸ, partes posteriores, inprimis curæ certantis; (2) inopia, penuria.
 **Τσῆριῶσαντες*, gen. sing. aor. 1. part. act. verbi ὕσρεω. Unde
 **Τσῆρησις*, *εως*, ἡ, penuria, inopia.
 **Τσῆρητιδὸς*, ἡ, ὄν, qui solet tardius venire.
 **Τσῆριζω*, fut. ἡσω, sum posterior, tardo, cunctor, tardius venio; (2) destitutor, deficior; (3) inferior sum, superior, vincor. *Τσῆριζω* τῆς ἀκμῆς τῆς ἡμετέρας, *Isocr.* Τσῆριζέμεν γὰρ ἄπαντων, *Dem.* Ab ὕσρεος.
 **Τσῆρικὸς*, ἡ, ὄν, ad vulvam pertinens; τὰ ὕσρικὰ, suffocationes uteri seu vulvæ. Ab ὕσρεω.
 **Τσῆροβυλίω*, *ω*, fut. ἡσω, post factum sapio, sera consilia capio. A βυλί.
 **Τσῆροβυλία*, *ας*, ἡ, serum consilium, sera pœnitentia. Ab eod.
 **Τσῆροβυλος*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, post factum consultans. Ex ὕσρεον et βυλί.
 **Τσῆρογενῆς*, ἴος, ὁ ἔ, ἡ, posterior natu seu ortu. Ex ὕσρεος et γέννομαι.
 **Τσῆρογονία*, *ας*, ἡ, posteritas. A γονί.
 **Τσῆροληπτος*, *ον*, revocabilis, qui recuperari potest. A λαμβάνω.
 **Τσῆρολογία*, *ας*, ἡ, dictio præpostera, cum ordo dicendorum invertitur. Ab
 **Τσῆρολόγος*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, qui posterior verba facit, seu qui secundo loco loquitur; (2) qui priori loco dicit dicenda loco posteriori, et vice versa. Ex ὕσρεος et λόγος.
 **Τσῆρομητις*, ὁ, qui post factum sapit.
 **Τσῆρον*, *αδν*, post, postea, posteriori loco; (2) serius, tardius, deinceps, posthac.
 **Τσῆροπινος*, *ον*, sero puniens, *P. ultor*, *Ern. A. poine*, *Æsch. Agam. 58*.
 **Τσῆροποτος*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, qui pro mortuo habitus est, et vivus redit.
 **Τσῆροπτος*, *αδς*, ὁ, ἡ, tardus, qui sero venit, *Eur.*
 **Τσῆροπρωτον*, præposterum, *Ph.*
 **ΤΣΕΡΟΣ*, *ερος*, *ερον*, posterior, serior; (2) sequens, secundus, posterus, inferior, posthabendus; (3) proximus, futurus, proxime futurus vel venturus; victus. *Γυναικὸς ὕσρεον*, a femina devictum, *Soph. Antig. 746*. (2) ὅσος ὄχλος νυν ὕσρεον ποδὶ πάντοπλος ἀμφέπει, *Eurip. Phœn. 150*.
 **Τσῆροφωμία*, *ας*, ἡ, fama apud posteros, nomen celebre post obitum. A φήμη.
 **Τσῆροφθόρος*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, post perditurus. Τσῆροφθόροι λαβοντήρες, *Soph. Antig. 1086*. Ab ὕσρεος et φθίρω.
 **Τσῆροφωτος*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, qui posterior vocem edit. *Epith. echūs*. Ex ὕσρεος et φωνί.
 **Τσῆρος*, *αδν*, idem quod ὕσρεον.
 **Τσῆροχρονίω*, serius, post existo. A χρόνος.
 **Τσῆριω*, *ων*, τὰ, suum immolatio, festum in quo sues immolabantur. Ab ὕς, *sus*.
 **Τσῆρις*, *ιχρος*, ἡ, hystrix, animal ex erinaceorum genere pilos suas habens; (2) scutica. Ex ὕς et ὄρις, *pilus*.
 **Τσῆρις*, ἴδος, ὁ, ἡ, hystrix; (2) flagellum ex setis suillis, quo cadebantur servi. Τσῆριχιδί μασιγῶν, δέρον, σρεβλῶν, *Aristoph. Ran. 632*. Ab ὕσρεω.
 **Τσῆρος*, ὁ, venter, *Steph.*
 **Τσῆρα*, pro ὕσραμα, *Suid.*
 **Τσῆρα*, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ὕσρη, ab ὕσρημα.
 **Τσῆρῶ*, idem quod ὕσραμα, *R.*
 **Τσῆραμος*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, sanguine suffusus, cui

subest sanguis; (2) sanguineus, etiam ex ira et furore. Ex ὑπὸ et αἷμα.
 **Τσῆραι*, *τεχο*, *detexo*; (2) struo, ædifico; (3) solerter excogito, *inpr. dolos*; ὕσραμενος, *textus*, *Gl. V. perf. part. pass.* Τῶτοι τοῖσι βαρβάρους ὕσραίνονται πολλαῖς διαπάναις, *Aristoph. Vesp. 1140*. Ταῦτ' ὕφηναν ἡμῶν ἀνδρὸς ἐπὶ τυραννίδι, *struxere*, *Lys. 633*. Ab ὕφω.
 **Τσῆραισις*, *εως*, ἡ, subtractio, subductio, diminutio. Ab ὕφω.
 **Τσῆραιστρία*, *ας*, ἡ, obstetrix. Ab eod.
 **Τσῆραιω*, *ω*, fut. ἡσω, subtrahō, *Gl. V. ὕφαιρέμαι*, *demo*, detraho, aufero, intercipio, sublego; ὕφαιρέμενον, *eductus*, *Ph. Τὸ ξίφος ὕφαιρέτ' λάθρα τῆς θήκης*, *educit*, *Heliod.* Ὅρξς, ἔγαν δ' ὡς δεξιῶς ὕφαιλέμεν, *Aristoph. Vesp. 1334*.
 **Τσῆραιμένος*, *perf. part. med.* ab ὕφαιρέω.
 **Τσῆρλίκος*, ἡ, ὄν, subsalsus; (2) mari vicinus.
 **Τσῆρλλομαι*, *subsilio*, *Gl. V.*
 **Τσῆρλῶς*, *subsalsus*, aliquantum salsuginis habens, *Diosc.* Unde
 **Τσῆρλῶζαν ἐπιπτάγους*, *concreta salsilago*, *gelata salsugo*, *Diosc.*
 **Τσῆρλῶζω*, *saporem salis refero*, *Plut.* Ab
 **Τσῆρλῶρος*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, subsalsus.
 **Τσῆρλῶς*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, qui est sub mari, sub mari latens; ὕφਾਲος πετρά, *latens saxum*, *Gl. V.* Ex ἄλς.
 **Τσῆραμος*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, arenam admistam habens, arenosus.
 **Τσῆρῶζω*, *subsido*, *Alex. Aphr.*
 **Τσῆρασις*, *εως*, ἡ, textura.
 **Τσῆραντις*, *υ*, ὁ, textor. Ab ὕφαινω. Hinc
 **Τσῆραντίσις*, ἡ, ὄν, textorius. Hinc ἡ ὕφαντικῇ, ἡς, sc. τέχνη, *ars textoria*.
 **Τσῆραντικῶς*, *more textorum*, *textorio ritu*, *Alex. Aphr.*
 **Τσῆραντινός*, *υ*, ὁ ἔ, ἡ, a textore contortus. Ὅς ὕφαντινόντων ἔσθος ἐπίσπεται, *Aristoph. Av. 949*. Ab ὕφαντος et δίνω.
 **Τσῆραντὸς*, ἡ, ὄν, *textus*, *textilis*. Ab ὕφαινω.
 **Τσῆραντρία*, *ας*, ἡ, *textrix*, *Ph.* Ab ὕφάντης.
 **Τσῆραπλῶ*, *substerno* stragulas vestes, quasi explico sub aliquo.
 **Τσῆραπῶ*, f. *ῶα*, succendo, accendo. Πότερον ὕφῶψω δόμα νυμφικὸν πυρὶ; *Eur. Med. 378*. Πόλις ὕφάπτεται πυρὶ, *Tro. 1274*.
 **Τσῆραπῶζω*, fut. ἄσω, vel ἄξω, *surripio*, *clam rapio*. Ἐπει δὲ τὴν ἰδρῶν σε ὕφῆραπται, *Xen.*
 **Τσῆραπῶσις*, *εως*, ἡ, *usurpatio*.
 **Τσῆρας*, *άδος*, ἡ, *calathus* quo sacra feruntur, *Alex. Aphr.*
 **Τσῆρασία*, *ας*, ἡ, *textura*. Ab ὕφαινω.
 **Τσῆραμα*, ἄτος, τὸ, opus injustum, *Ph. rapina*; textile, tela, *textura*, *Gl. V.* Ab ὕφαινω.
 **Τσῆρᾶν*, *ω*, *texo*. Hinc *Ion. ὕφῶν*, pro ὕφῶν ὕφῶσι pro ὕφῶσιν, ὕφῶσιν, *Oh. 1, 105*.
 **Τσῆρᾶν*, *αρος*, τὸ, *visci* genus, quod in abiete et larice nascitur.
 **Τσῆρεῖω*, fut. εἰσω, inferior sedeo. Ab ἔδρα.
 **Τσῆρεῖος*, *ας*, ἡ, inferior sedes. Ab eod.
 **Τσῆριμαι*, *perf. ind. pass. verbi ὕφηναι*.
 **Τσῆριμένος*, *submissus*, *remissus*, *permissus*, *Eur.*
 **Τσῆριμένος*, *αἰν*, *summisso*, *Ph.* Ab ὕφηναι.
 **Τσῆρις*, *αορ. 2. part. act. verbi ὕφηναι*.
 **Τσῆρικτίον*, *αδν*, *posit.* *subtrahendum est*. Τσῆρικτίον δὲ τῶν ἐβλῶν, *Aristoph. Eq. 916*. Ab ὕφικτω.
 **Τσῆρικτω*, idem. Τσῆρικτε θάπτον αὐτὸν, *Aristoph. Vesp. 187*. Καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὕφικτωμαί, *Aristoph. Conc. 319*.
 **Τσῆρλοῖατο*, 3. plur. aor. 2. opt. med. verbi ὕφαιρέω.
 **Τσῆρλοῖσις*, *nom. pl. part. act. f. g. Dor.* pro ὕφελισαι.
 **Τσῆρλῶμενος*, *nom. pl. aor. 2. part. med.*
 **Τσῆρῖν*, *simul*. *Vox Gramm.* al. ὕφ' ἑν.
 **Τσῆρῖντες*, *nom. pl. aor. 2. part. verbi ὕφηναι*.
 **Τσῆρῖν*, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ὕφηναι.
 **Τσῆρῖω*, *subrepro*, *Gl. V.* Τσῆρῖω γὰρ πολὺ, 4 T 2 alta

alta enim mente infixum hærebat, *Sophr.*
Æd. Tyr. 786. Πάλλιν ὑφίρπει πὸν σκοπὸν, oc-
 culte tendebat ad scopum, *Heliodor.* 10.
 "Υφιστά, 2. pl. a. 2. imperat. med. v. ὑφίμμι.
 "Υφισίς, εως, ἡ, remissio; (2) diminutio, im-
 minutio; (3) submissio. Ab ὑφίμμι.
 "Υφιστάς, ὁ, impeditum, *V. L.*
 "Υφιστερά, adv. vesperi.
 "Υφίσιας, ὁ, ἡ, qui sub tecto, domi est. Ab
 ὑφίσια.
 "Υφιστολογία, originem verbi declaro.
 "Υφί, ἡς, ἡ, textura, textus, tenor, *Gl. V.*
 "Υφηνίμαι, ἔμαι, fut. ἡσμαι, præeo; (2) in-
 cipio, exordior; (3) hortor, suadeo; (4)
 dicto, doceo; (5) præsum; (6) clam duco,
 vel duco. Πρώτιστα μὲν νῦν τῶδ' ὑφηνίμαι,
 γέρον, *Eur. El.* 671. Καὶ δαίμων ἐκείνην ὑφ-
 ηύνησεν τὴν ὁδὸν, *Phyl.* Τῶδ' ὑφηνίται ἔξ ὁ κοινὸς
 νόμος, *Aristot.* Hinc
 "Υφηνίσις, εως, ἡ, qu. dic. præitio et ductus
 quidam; (2) doctrina quam quis alii velut
 præsens tradidit; (3) enarratio; (4) suasio.
 "Υφηνήτης, ἦρος, ὁ, dux, prætor.
 "Υφηνήτης, ἡ, ὁ, qui præit alii in re quapiam,
 suasor.
 "Υφίπας, 2. sing. a. 1. ind. verbi ὑφίμμι.
 "Υφίμμιος, ε, ὁ, ἡ, submidius, i. e. dimidio
 minor.
 "Υφρηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὑφανα, ab
 ὑφάινω.
 "Υφρηναίος, ᾧ, f. ἡσω, aurigæ administer sum;
 (2) aurigor; dicitur et tropice. Ab
 "Υφρηναίος, ε, ὁ, ἡ, administer aurigæ; (2)
 auriga.
 "Υφρηναίος, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro
 ὑφρηναίος, ab ὑφάινω.
 "Υφρησάν, ονος, ὁ, ἡ, qu. dic. subminor, paulo
 minor et junior.
 "Υφρησάται, alii ὑφρησάται, quod vide.
 "Υφρησάται, adv. sensim, leviter. Τὸ πνεῦμα
 ὑφρησάται δέχσασθαι, *Heliod.* 5.
 "Υφρίζαν, f. ἡσω, subsidio, sedeo sub. 'Αλλ'
 ὑφρίζανον κύκλος, continebant se sub clype-
 orum ambitu, *Eurip. Phæn.* 1391. Hinc
 "Υφρίσσις, εως, ἡ, sedimentum, subsidentia,
 depressio, qu. dic. subsessio, unde cessio,
 depressio velut terræ.
 "Υφρίζω, subsidio, *Steph.*
 "Υφρίμι, fut. ἡσω, submitto, demitto; (2) sub-
 orno: ὑφρίμι, et ὑφρίμαι, remitto, concedo,
 cedo; ὑφρίμινας, submissus, perf. pass. part.
 Σώμ' ὑφρίσ' ἀλγυρόσσι, *Eur. Med.* 24. Τὸν
 ἐμὸν ὀδὸν ἄνδρ' ὅσον μαστὶς ὑφρίσται, *Id. Ph.* 31.
 Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλείν ὑφρίμην δουρεῖς, de-
 missiori velo, *Sophr. El.* (2) ὑφρίεις μάγον
 τοῖνδ' ἐν, *Sophr. Æd. Tyr.* 387. Οἷδ' ἀντὶ σέ
 γε κατθανεῖν ὑφρίμην, *Eurip. Alc.* 527. Ex
 ὑπὸ ἐτ' ἡμῶν.
 "Υφρίντι, 3. s. præes. ind. act. *Dor.* pro ὑφρίνσι.
 "Υφρίντι, suppono, subijcio, substituo; (2)
 propono; in a. 2. et præter. neutraliter dicitur
 subeo, succedo, sustineo, suscipio; (3)
 recipio, polliceor; ὑφρίσμαι, pass. suppono,
 sufficior; (2) excipio impetum; (3)
 tolero, perfero; in med. est etiam subsidio,
 demergor; (2) occulte sto; (3) digredior;
 (4) puto, arbitror; (5) polliceor, recipio;
 ὑφρίσται, existitit, *Ph. a.* 1. opt. Μὴν δὲ
 ναὶ τὸν ὑφρίσται πόνον, *Eur. Supp.* 189.
 (2) γνώμης ὑφρίσται σοφῆς, post edita sapienter
 effecit, *Sophr. Aj.* 1091. Τὸν δ' ὑφρίσται
 πόνον, *Eur. Rhæ.* 157. Ταῖς συμφοραῖς
 γὰρ ὅστις ἐξ' ὑφρίσται, *Id. Her. Fur.* 1354.
 "Υφρίμι, ε, τὸ, quod mortario supponitur,
 quod mortarium sustinet; (2) pars tibiarum
 sub ligulis quæ ori opponitur. Ab ὄλμις.
 "Υφρίσις, εως, ἡ, pudor; (2) metus, suspicio.
 "Υφρίστικος, ἡ, ὁ, suspiciosus. Ab
 "Υφρίσται, ᾧ, et ὑφρίσται, ἔμαι, suspecto, sus-
 pectum habeo, suspicor; (2) suspicio, re-
 vereor; (3) caveo ab aliquo. "Υφρίσις ὑφ-
 ρίμην τὰ περὶ τὴν ἀρετὴν, *Dem.* Μηδὲνα
 κινδυνὸν ὑφρίσται, vereri, *Luc.* "Υφρίσται
 γὰρ τὰ ἐν αὐτῷ θεία, *Ælian.* (3) ἐκείνου τὴν
 συνέκλειστον ὑφρίσται νέον ἐχθρὸν εὐδοκίμῶντα
 καὶ γιντοῦντα, *Aprian. Maced. Eclog.* 9, 1.

"Υφρίσται, ᾧ, ὁ, subulcus. Ex ὑς et φρίσται.
 "Υφρίσται, ᾧ, in statione imminuo, insidior, seu
 in statione navium sum.
 "Υφρίσται, et ὑφρίσται, in stationem subdu-
 co. "Υφρίσται, νυκτὸς ἐκ ἑλάνου, *Thuc.*
 "Υφρίσται, ε, τὸ, monile. Ab ὄλμις.
 "Υφρίσται, ὁ, formidolosus seu periculosus
 appellentibus, *Opp.*
 "Υφρίσται, ε, ὁ, locus stationi aptus, *Aprian.*
 "Υφρίσται, εως, τὸ, textile, id quod textum est,
 tela, tapes, vestis, aut simile quidpiam. *Ph.*
 textura, contextus. Ab ὑφάινω.
 "Υφρίσται, pro κυρτός, gibbosus, curvus, *Steph.*
 "Υφρίσται, pro ὑφάινω, *Steph.*
 "Υφρίσται, 3. pl. præes. ind. act. *Poet.* pro ὑφάινω,
 ex ὑφάινω, ab ὑφάινω.
 "Υφρίσται, ε, ὁ, ἡ, subhumidus, humidus.
 "Υφρίσται, ε, ὁ, ἡ, qui sub aquis est, sub aquas
 demersus; (2) aqua intercute laborans. Ex
 ὑπὸ ἐτ' ὕδατος.
 "Υφρίσται, paulatim obdormiscere facio. In
 med. et pass. obdormisco.
 "Υφρίσται, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro
 ὑφάινω, ab ὑφάινω.
 "Υφρίσται, ὁ, vide ὑφρίσται.
 "Υφρίσται, ὁ, ἡ, alte cameratus, altos
 fornices habens. Ex ὑφρίσται et ἄντ' ὕδατος.
 "Υφρίσται, ᾧ, fut. ἡσω, cervicem effero, cer-
 vice erecta incedo; (2) effero me, super-
 bus sum, *Plut.* Ab ὑφάινω.
 "Υφρίσται, ᾧ, fut. ἡσω, idem. "Υφρίσται δ' ὁ
 πολὺς πλάτος, *Phocyl.* 57. Ex ὑφρίσται et
 αὐχίω.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, elatam cervicem habens;
 (2) superbus, arrogans. Ex ὑφρίσται et αὐχίω.
 Hinc
 "Υφρίσται, idem quod ὑφάινω.
 "Υφρίσται, οἱ, nummularii, trapezitæ, *Hes.*
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, alte tectus, altum tectum
 habens; (2) altus, celsus, *Il.* 5, 213. Ex
 ὑφρίσται et ἰρίσται.
 "Υφρίσται, ε, ὁ, *Ion.* ὑφρίσται, vanus jactator,
 gloriosus. Ex ὑφρίσται et ἀγροῦ.
 "Υφρίσται, fut. ἡσω, glorior, superbe loquor.
 Ab ἀγροῦ.
 "Υφρίσται, εως, ἡ, jactantia; (2) superbia.
 "Υφρίσται, idem quod ὑφάινω, *E. M.*
 "Υφρίσται, εσσα, εν, celsus. Ab ὑφρίσται.
 "Υφρίσται, εως, ἡ, elatio cervicis; super-
 bia.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, cervicem extollens;
 superbus. Ex ὑφρίσται et αὐχίω.
 "Υφρίσται, dat. plur. *Ion.* et cum v, pro ὑφρίσται,
 ab ὑφρίσται.
 "Υφρίσται, ᾧ, sublimem aeris regionem per-
 ambulo; (2) sublimia, alta tracto, appeto,
 loquor. *A. Baivna.* vel inus. βατεύω.
 "Υφρίσται, ε, ὁ, ἡ, qui animo est elato,
 superbus, arrogans. Ex καρδία.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, alta habens præcipi-
 tia, altus, epith. rupis.
 "Υφρίσται, ᾧ, alta loquor; (2) utor verbis
 sublimibus, orationis sublimitatem affecto.
 "Υφρίσται, εως, ἡ, sermonis sublimitas; (2)
 orationis arrogantia. Ab
 "Υφρίσται, εως, ὁ, magniloquus, qui orationis
 sublimitatem affectat.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, qui est
 mente elata.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, alta juga habens, i. e. altus.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, præpes; (2) illustris,
Ph. Ex ὑφρίσται et πέταται.
 "Υφρίσται, ἡ, ὁ, altus, excelsus, sublimis. Ab
 ὑφρίσται. Hinc
 "Υφρίσται, εως, ἡ, excelsitas, eminentia.
 "Υφρίσται, *V. L.* pro
 "Υφρίσται, alte cristatus, *Ar.*
 "Υφρίσται, ᾧ, f. ἡσω, alta sum mente; (2)
 animo sum elato, superbio. Μηδὲ ὑφρίσται
 ἀλλὰ φοβέω, *Rom.* 11, 20.
 "Υφρίσται, εως, ἡ, mens alta; (2) animus
 superbus, nimium se referens. Ab
 "Υφρίσται, ονος, ὁ, ἡ, qui est mente excel-
 sa; (2) superbus, qui alta sapit. Ex ὑφρίσται
 et φρίσται.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, celsus natu. *A. φρίσται.*

"Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, alta voce clamans, seu lo-
 quens, seu lamentans. *A. φρίσται.*
 "Υφρίσται, adv. alte. Ab ὑφρίσται.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, alta seu celsa virilitate
 præditus; (2) celsos viros faciens. Ex
 ὑφρίσται et ἀντ' ὕδατος.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, vide ὑφρίσται.
 "Υφρίσται, ἡ, ὁ, altus, celsus, sublimis. Ab
 ὑφρίσται.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, altisonus, altum et cla-
 rum sonum edens, *Il.* 5, 772. Ex ὑφρίσται
 et ἡχος.
 "Υφρίσται, adv. alte. Ab ὑφρίσται.
 "Υφρίσται, longus, promissus. "Οφρίσται ὑφρίσ-
 ται, *Opp.* *Cyn.* 3, 26.
 "Υφρίσται, *Hes.* idem quod
 "Υφρίσται, et ὑφρίσται, idem quod
 "Υφρίσται, ὁ, ἡ, alte incedens; (2) in alto
 situs. *A. Baivna.*
 "Υφρίσται, εως, ὁ, idem, *Hom.* in *Apoll.* 416.
A. Baivna.
 "Υφρίσται, ε, ὁ, alte clamans. Ex βοάω.
 "Υφρίσται, ε, ὁ, qu. dic. altifremens, alti-
 strepens; altisonans, *Il.* 1, 354. Ex ὑφρίσται
 et βρέμω.
 "Υφρίσται, εως, in alto natus, *Nonn.*
 "Υφρίσται, εως, in alto natus, de ramo altæ
 arboris, *Æsch.*
 "Υφρίσται, seu -γνος, alta habens membra, al-
 tus, *Pind.*
 "Υφρίσται, ὁ, ἡ, altas domos habens vel alte
 extructas, *Cal.*
 "Υφρίσται, ε, ὁ, ἡ, qui in sublimi sedet sedili,
Il. 4, 166.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, alta habens fundamenta,
Nonn. *P.* 4, 2. Ex φρίσται.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, celsus dignitate.
 "Υφρίσται, εως, et
 "Υφρίσται, ὁ, altum solium habens, *Synes.*
Cyn.
 "Υφρίσται, ε, ὁ, ἡ, altum caput habens;
 (2) altum cacumen habens. *Eis* ὁρος ὑφρί-
 σται, καὶ ὁρος ὑφρίσται, *Nonn.* *P.* 6, 3. Ex ὑφρίσται
 et καρδία.
 "Υφρίσται, ε, ὁ, ἡ, per alta loca ince-
 dens.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, celsa gerens cornua.
 "Υφρίσται, εως, *Aristoph.* *Nub.* 597.
 "Υφρίσται, et
 "Υφρίσται, ὁ, ἡ, idem quod ὑφρίσται, *Ar.*
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, in alto fulminans.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, idem, *Od.* 10, 258. "Υφρί-
 σται, ταύρος, *Sophr. Trach.* 507. Ex ὑφρίσται
 et κέρως.
 "Υφρίσται, ε, ὁ, ἡ, altus, epith. montis, *Opp.*
 "Υφρίσται, ε, ὁ, ἡ, alte comatus. "Υφρίσται
 πέραν ἑλάνου, *Eurip. Alcest.* 588. Ex ὑφρίσται
 et κέρως.
 "Υφρίσται, εως, altus, superbus jactator, *Steph.*
 "Υφρίσται, adv. arroganter, fastuose. "Οδ'
 ὑφρίσται καὶ ὑφρίσται ὑμῖν, *Sophr. Aj.*
 777.
 "Υφρίσται, altum cacumen vel altam emi-
 nentiam habens, *Cyn.*
 "Υφρίσται, in alto (i. e. cælo) impero.
 "Υφρίσται, alte suspensus. Καὶ ὁ μὲν ὑφρί-
 σται ἀμύνει αὐτῷ, *Opp.* *Cyn.* 4, 93.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, vide ὑφρίσται.
 "Υφρίσται, εως, vide ὑφρίσται, *Steph.*
 "Υφρίσται, εως, excelsus habens lychnum,
 item, ab excelsis resplendens lychno, *Ath.*
 "Υφρίσται, εως, ὁ, in alto regnans. Ex ὑφρίσται
 et μέδω, regno.
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, altus habens ædes; (2)
 excelsa habens atria.
 "Υφρίσται, εως, αν, altus et niger, epith.
 navis.
 "Υφρίσται, altus in medio, *Man.*
 "Υφρίσται, εως, ὁ, ἡ, qui est in altis nubibus,
 epith. Jovis.
 "Υφρίσται, elatam mentem habens, superbus,
Nonn.
 "Υφρίσται, εως, altus, epith. rupis. *A. πά-*
γνυμι.
 "Υφρίσται, εως, on, alte situs, epith. urbis.
 "Υφρίσται, pro ὑφρίσται, *Ath.*

ἡ φασα, ἡν, altivolus, altivolans.
 Ex ὕψι et πύτοιμα.
 ἡ φασα, ἡν, epith. arboris, altus, pro-
 cerus. Ex ὕψι et πύτοιμα.
 ἡ φασα, ἡν, alte volans, altivolus. Ex
 πύτοιμα.
 ἡ φασα, ἡν, idem; (2) ex alto lapsus.
 Ex πύτοιμα vel πύτοιμα.
 ἡ φασα, ἡν, princeps civitatis, *Soph. Antig.*
 370.
 ἡ φασα, ἡν, in sublimi versans, præpes. ἡ φ-
 σα, ἡν, ἀγέλασιν οἰονόν, *Opp. Cyn.* 3, 3.
 ἡ φασα, sublimis. ἡ φασα, ἡν, ἐπισπλά-
 σιν κελύβους, *Opp. Cyn.* 3, 497.
 ἡ φασα, ἡν, excelsus.
 ἡ φασα, ἡν, altam habens puppim.
 Ex πύτοιμα.
 ἡ φασα, ἡν, altas portas habens. Ex
 πύτοιμα.
 ἡ φασα, ἡν, altis turribus insignis.
 ἡ φασα, ἡν, idem, pro ὕψι.
 ἡ φασα, pro ὕψι, *Hes. Suid.*
 ἡ φασα, ἡν, alte stolatus, alte succin-
 ctus. A σολή.
 ἡ φασα, ἡν, altissimus, excelsissimus,
 Superlat. ab ὕψι.
 ἡ φασα, ἡν, in altum tendens; (2) in
 alto extensus. Ex ὕψι et τίνω.
 ἡ φασα, ἡν, acc. pl. ab
 ἡ φασα, ἡν, qui alta et erecta cervice
 incedere solet. Ex iisd.
 ἡ φασα, altior, *Theoc.*
 ἡ φασα, ἡν, quæ sero peperit, *Nax.*
 ἡ φασα, ἡν, ὕψι, ἡν, celsus, e lon-
 ginq̄ conspicuus. A φάω.
 ἡ φασα, ἡν, in altum latus, sublimis.
 Νάλι ὕψι, *Aristoph. Nub.* 305. A φάω.
 ἡ φασα, ἡν, in altum tendens, *Procl.*
 ἡ φασα, ἡν, altum et elatum animum
 habens. A φάω.
 ἡ φασα, ἡν, alte comatus. Ex χρίσι.
 ἡ φασα, ἡν, ex alto, desuper. Ab ὕψι.
 ἡ φασα, ἡν, in alto, in sublimi; (2) super,
 supra; (3) alte, in altum. Ab eod.
 ἡ φασα, ἡν, idem, altam habens proam.
 Ex ὕψι et πύτοιμα.
 ἡ φασα, ἡν, altam cameram seu con-
 camerationem habens; (2) excelsus.
 ἡ φασα, idem quod ὕψι, *Hom.*
 ἡ φασα, ἡν, altitudo, celsitudo, sublimitas;
 (2) cacumen, fastigium, vertex.
 ἡ φασα, ἡν, in altum, in sublime. Ab ὕψι.
 ἡ φασα, ἡν, alte, in alto; (2) in altum, *Il.* 1,
 486. Ab eod.
 ἡ φασα, ἡν, idem quod ὕψι, *Steph.*
 ἡ φασα, ἡν, fut. ὡσα, exalto, in altum tollo, ex-
 tollo, sublimo, *Gl. V.* Τῆτον ὁ θεὸς ἀρχηγόν
 ἡ φασα, ἡν, ὡσα, ἡν, Act. 5, 31.
 ὡσα, ἡν, τὸν υἱόν τῷ ἀνθρώπῳ, *Joan.*
 2, 14. ὡσα, ἡν, *Luc.* 18, 14. Ab ὕψι.
 ἡ φασα, ἡν, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὡσάω.
 ἡ φασα, ἡν, sublatum esse, aor. 1. inf. pass.
 ἡ φασα, ἡν, exaltatio, elevatio; (2)
 altitudo, sublimitas; (3) res alta seu illus-
 tris. Ab ὕψι.
 ἡ φασα, aor. 1. part. act. verbi ὡσάω.
 ἡ φασα, 3. sing. aor. 1. conj. act.
 ἡ φασα, ἡν, exaltio, elevatio. Ab eod.
 ἡ φασα, fut. ὡσα, pluo; (2) irriro, pluvia per-
 fundo. Πῦ γὰρ πῶσπο? ἡν, *Nicophyl. Nub.* 369. ἡ φασα,
 ἡν, *Ib.* 1116.
 ἡ φασα, ἡν, ὡσα, ἡν, suillus, porcinus, sui similis;
 metaph. spurcus et immundus, stupidus.
 Ab ὕψι. Hinc
 ἡ φασα, ἡν, porcina insulas vel stupiditas,
 porcini mores.

Φ.

Φ, Litera Græcorum vigesima prima, quæ
 φ, appellatur, ortaque est ab Hebræ-
 orum Pe; (2) in numeris notat quingenta,
 at cum lineola inferne apposita, φ, quin-
 genta millia.

φά, dixit, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act.
 Ion. et Dor. pro φῶν, a φῶν.
 φάανον, visi sunt, 3. pl. aor. 1. ind. Ion. et
 Poet. pro φῶν, et hoc Bacot. pro φῶν, *Il.* 1, 200.
 φάαντος, ἡν, splendidissimus, lucidissimus;
 quasi a φαντός, quod esset lucidus. A
 φάω, luceo.
 φάαντος, ἡν, splendidiior; comp. ab eod.
 φάαντος, ἡν, qu. dic. qui tundit et percitit
 columbas, genus accipitris, falco. Ex φάψ
 et τύπτω.
 φάγαντα, ἡν, adfectus stomachi quum ve-
 hementer appetens cibum immodice sumit,
 nec satiari vorando potest; (2) ulcus quod-
 dam exedens et cancri genus; (3) morbus
 quidam favorum. A φάγος.
 φάγαντος, ἡν, pro ἀνθρωποφάγος, *Hes.*
 φάγαντα, ἡν, idem quod φάγαντα, sed ma-
 xime n. 2. (Cels. 6.) Ex φάγος et ἴδω.
 φάγαντος, ἡν, phagædicus, gangræno-
 sus; ut φάγαντα ἴδω. A præc.
 φάγαντα, comedisse, aor. 2. inf. act. Ion. pro
 φάγαντα, comedere, esse, manducare, *Gl. V.*
 a. 2. sine præsentī; φάγαντα, comedi; φάγο-
 μαι, comedam, fut. 1. φάγαντα, comedere, im-
 perat. a. 2. ἴδω φάγαντα, si comedam, conj. φά-
 γαντα, opt. φάγαντα, part. ὦ πολλὰ δὲ τῷ
 διοσκότῳ τῶν τῶν φάγαντα, *Arist. Plut.*
 253. Μὴ βράσει φάγαντα ἐκ τῷ βασιλείῳ,
 2 Sam. 19, 42. Τὰς σάρκας αὐτῆς φάγαντα,
Apoc. 17, 16.
 φάγαντα, pro φάγαντα, 2. sing. præc. ind. med.
 φάγαντα, ἡν, ὡσα, ἡν, vorax, inexplēbilis edo
 seu comedo, *Poll.* A φάγος.
 φάγαντα, ἡν, id quod comeditur, escu-
 lentum. Ab eod.
 φάγαντα, ἡν, τὰ, festum quoddam in quo
 cibo ad satietatem usque exhilarabantur.
 Alias et φάγαντα, ἡν, scil. ἰοστή. A φά-
 γαντα.
 φάγαντα, ἡν, idem: dicitur et φάγαντα
 σιτοσία, ἡν, scil. ἰοστή. Ex φάγαντα et
 σίσι, ποτίω.
 φάγαντα, ἡν, esus, voratio. A φάγαντα.
 φάγαντα, ἡν, phagilus, agnus cum edulis esse
 incipit. Ab eod.
 φάγαντα, ἡν, vorax, edax, comedo. Ab eod.
 φάγαντα, ἡν, Phil. φάγαντα ἰχθύς, piscis den-
 tatus, barbulus, puellus, dextex. Creten-
 sium lingua ἡ ἀκρόν, i. e. cos. A φάγαντα.
 φάγαντα, τὸ, marsupium, *Suid.*
 φάγαντα, inus. Vid. φάγαντα.
 φάγαντα, vorant, 3. pl. præc. conj. act. Dor.
 pro φάγαντα, a φάγαντα, edo.
 φάγαντα, ἡν, idem quod φάγαντα,
Ern.
 φάγαντα, flecto, *Hes. V. L.*
 φάγαντα, 3. sing. imperf. ind. act. Ion.
 pro φῶν, a φάω.
 φάγαντα, adv. per diem. Πάννυχτα καὶ φάγαντα
 ἀντίναλξας, *Soph. Aj.* 930.
 φάγαντα, solaris. Ἀντία δ' αἰγλή χαλκῷ ἀπο-
 θρώσκει φάγαντα, *Opp. Cyn.* 1, 218.
 φάγαντα, ἡν, adj. Phaethontea, *Er.*
 φάγαντα, proprie Phaethontis soror, *Hom.*
 φάγαντα, ἡν, lucidus; solis epith. (2) stella
 Jovis. A φάω, luceo. Unde
 φάγαντα, ἡν, splendens, lucidus. A
 φάγαντα, splendens, fulgeo, lueo, *Od.* 18, 342.
 φάγαντα, ἡν, lucidus.
 φάγαντα, ἡν, idem, lucem hominibus adfe-
 rens, lucens hominibus, *Il.* 24, 785.
 φάγαντα, ἡν, lux, illuminatio, *Callim. in*
Dian. 11. A
 φάγαντα, ἡν, idem, lucifer, lucem adferens.
 Ex φάος et φάω.
 φάγαντα, interficio; ut hinc sit πῶσπο, oc-
 cisus. Ἐγὼ γὰρ ἡγμένον φῶν αὐ πῶσπο
 καίνω, *Soph. Ed.* Col. 1537. Significat etiam
 decretorius, ut Μύθον ἀντιμῆσσει πῶσπο, *Il.* 14, 127. A φάω.
 φάγαντα, dic, 2. s. præc. imperat. act. verbi φῶν.
 φάγαντα, ἡν, illustris. A
 φάγαντα, ἡν, idem. A φάγαντα.
 φάγαντα, ἡν, hilaris, lætus. A seq. et νῦν.

ΦΑΙΔΡΟΣ, ἡν, nitidus, splendidus; (2)
 hilaris, lætus, faustus. *Gl. V.* lulentus.
 Φαίδρομαι, ἡν, hilaritas, alacritas, nitor
 vultus; (2) nitor.
 Φαίδρος, ἡν, exhallo; (2) nitidum reddo.
 Φαίδρονται, ἡν, præs. inf. pass. verbi φαίδρονται.
 Φαίδρονται, ἡν, idem, (2) lotor, munda-
 tor. A φαίδρονται. Hinc
 Φαίδρονται, ἡν, lotrix, purgatrix.
 Φαίδρονται, hilaro, exhallo; (2) splendidum,
 nitidum, aut tersum reddo, expurgo; (3)
 orno; (4) ungo, ap. *Jos.* A φαίδρος.
 Φαίδρονται, ἡν, quicquid nitidum orna-
 tumve facit, *Ern.*
 Φαίδρονται, ἡν, idem, qui hilari est vultu. Ex
 φαίδρος et ὡψι.
 Φαίδρος, adv. nitide, splendide, laute; (2) hi-
 lariter.
 Φαίδρονται, dixerim, præs. vel a. 2. opt. act. verbi
 φῶν.
 Φαίδρονται, τὸ, ruta, *Steph.*
 ΦΑΙΛΑΞΙΩΝ, ἡν, calcementi genus Atti-
 cum, dictum καίσις, *Clem. Al.*
 Φαίδρος, levis, *Ep. Suid.*
 Φαίδρονται, dixerimus, 1. pl. a. 2. opt. act. v. φῶν.
 Φαίδρονται, pro φανταίω, *Hes.*
 Φαίδρονται, indicare, præs. inf. act. Ion. pro
 φαίνω.
 Φαίδρονται, apparebat, 3. sing. imperf. ind.
 med. Ion. pro φαίνω, a φαίνω.
 Φαίδρονται, (indecl.) genus ludendi pila. A φαίνω.
 Φαίδρος, ἡν, anemone, ap. *Laced.*
 Φαίδρονται, ostendentes, nome. pl. fœm. præc.
 part. act. Dor. pro φαίνω, a φαίνω.
 Φαίδρονται, 3. sing. præc. opt. med.
 Φαίδρονται, ἡν, Gl. V. φαίνω, τὸ φελόνιον, pe-
 nula. *Al. Gl. V.* φαίνω, lacerna, penula.
 Φαίδρονται, ἡν, splendide apparens, *Soph.*
 Φαίδρονται, ἡν, penularium, *Gl. V.* ubi pe-
 nulae reponuntur. Ex φαίνω et ὡψι.
 Φαίδρονται, acc. sing. præc. part. med.
 Φαίδρονται, apparenti, dat. sing. per Paragog.
 syllabæ φι.
 Φαίδρονται, idem, vel φαίνω, idem, ἡν, quæ fe-
 mora ostendit; de Lacænis, *Plut.* Ex φαί-
 νω et μῆρος, femur.
 Φαίδρονται, faciem meam ostendo, conspi-
 ciendum me præbeo, *Cic.*
 Φαίδρονται, f. φανῶ, in lucem edo. *Gl. V.* ostendo;
 (2) defero; unde et φαίνω, quadruplato-
 res; (3) luceo, appareo; quod proprie
 est φαίνω. *pass.* φαίνω, appareo, *Gl. V.*
 φαίνω, panditur, videtur, ostenditur, ap-
 paret, *Phil.* φαίνω, dignoscitur, *Phil.*
 φαίνω, apparuit, aor. 2. pass. (2) deferor,
 accusor; (3) adsum, appareo; τὰ φαίνω,
 astronomia sphaerica; idem quæ ante
 oculos sunt; τὸ φαίνω, sententia pro-
 nunciata, *Ern.* Τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνω,
Joan. 1, 5. Ἀφῶν, ἡν, οὐκ ὡς φαίνω, *Eur. Her. Eur.* 496. Σὺ μὲν ἐν τῇ πόλει δὲ
 τινὰ φαίνω, *Dem.* A φάος.
 Φαίδρονται, ἡν, stella Saturni, *Cic.*
 Φαίδρονται, ἡν, splendens, *Man.*
 Φαίδρος, ἡν, fuscus, subniger, qui medio est
 inter candidum et nigrum colore. *Gl. V.*
 aquilus, pullus, fuscus. Ab eod. Hinc
 Φαίδρος, ἡν, idem.
 Φαίδρος, ἡν, seu φαίδρος, ἡν, luminosus, lu-
 cens. Ab eod.
 Φαίδρονται, ἡν, pullatus, nigra veste indutus.
 Φαίδρονται, ἡν, fascis, aut fasciculus.
 A σφαίριος.
 ΦΑΚΗ, vel φακή, ἡν, lens, lenticula, lens
 cocta, ipsum ex lente pulmentum, *Angl.*
 LENTILS. Hinc
 Φαίδρος, ἡν, idem, qui ex lente est.
 ΦΑΚΙΟΛΟΣ, ἡν, fascis, fasciculus.
 Φαίδρονται, ἡν, lenticulæ decoctum aut cremor.
 Dim. a φακή.
 Φαίδρονται, ἡν, lenticulæ similis. *Gl. V.*
 lenticularis. Ex φαίδρος et ἴδω.
 Φαίδρονται, ἡν, edulium ex lente et pti-
 sana. Ex φαίδρος et πτισσάνη.
 Φαίδρος, ἡν, lens cruda, ut volunt *Gramm.* sed
 promiscue

promiscue cum φακή dicitur; (2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ forma, quo aqua calente aut oleo pleno fatus adhibebantur; (3) vas in quo mortuorum cineres conduntur; (4) lentigo, verruca, facies verrucosa; (5) nigra quædam oculi macula. *Gl. V.* lens, lentigo; φακός προσ-ώπη, faciei nævus, *Ph.* Α φακή.

Φάκοψις, lentiginosus, sparso ore, *Ph.* Ex φακός et ὄψις, *vultus.*

Φακαδής, εὖς, ὁ ἐξ ἧς lenti similis. Α φακός.

Φακατός, ἦ, ὄν, in modum lentis conformatus. Ab eod.

ΦΑΛΛΑ, ornamentum galeæ, *Suid.*

Φάλαγγος, εὖς, ὁ, præfectus phalangis. Ex φάλαγξ et ἀρχή. Hinc

Φαλαγγαρχία, ας, ἦ, imperium quod habet is qui phalangi præest.

Φαλαγγήδων, *adv.* per phalangēs; (2) turmatim. Α φάλαγξ.

Φαλαγγιδήκτος, εὖς, ὁ ἐξ ἧς morsus a phalangio, aranei genere. Ex φάλαγγιον et δάκνω.

Φαλάγγιον, εὖς, τὸ, aranei genus, a crurum longioribus internodiis dictum; (2) herba quædam. Α φάλαγξ.

Φαλαγγίτης, εὖς, ὁ, miles legionarius; (2) herba quædam. Ab eod.

Φαλαγγίτικός, ἦ, ὄν, ad phalangem pertinens, e phalange sumptus, &c.

Φαλαγγίτιον, τὸ, herba quædam, al. *φαλάγγιον, et φαλαγγίτης, *Diosc.*

Φαλαγγισμῆξις, phalange, peditatu pugno; (2) cum phalange prælior. Α

Φάλαγγισμῆξις, εὖς, ὁ, phalangibus pugnans. Ex φάλαγξ et μάχη.

Φαλαγγώω, ὦ, efferor, in ferinam naturam vertor, irror. Α φάλαγξ, n. 4. Hinc

Φαλάγγωμα, ἄτος, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus.

Φαλάγγισις, εὖς, ἦ, oculi adfectio, quum cilium introspectat, ita ut pili oculum compungant. Ab eod.

Φάλαγξ, αργός, ἦ, proprie quædam acies Macedonum, ut legio Rom. (2) peditatus; unde legio, acies, cohors, *Ph.* (3) internodium, *Gl. V.* (4) tarantula, *Gl. V.* araneus; (5) baculus quisque longus, teres, ad cylindri formam; φάλαγγις etiam ligna quibus naves fulcuntur.

Φάλαξ, pro φάλασσα, balenæ, *Lyc.*

Φάλαξ, εὖς, ἦ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat, *Nic. Th.* 760. (2) balena, *Aristoph.* *Vesp.* 35.

Φαλάκρως, ας, ἦ, calvities, calvitium, calvaria, calvarium, *Gl. V.*

Φαλακράω, calveo, *Gl. V.* Α præc.

Φαλακρότης, εὖς, qui calvus esse videtur. E seq. et εἶδος.

Φάλακρος, εὖς, ὁ, calvus. Hinc

Φαλακρότης, εὖς, ὁ, calvities.

Φαλακρόω, ὦ, fut. ὥσω, calvum reddo; calvo, *Gl. V.* φαλακρῶσθαι, calvescere, *Gl. V.* Hinc

Φαλακρωμα, ἄτος, τὸ, calvitium.

Φαλακρωσις, εὖς, ἦ, idem, *Aret.*

Φαλακρότης, accipitris genus, *Hes.*

Φαλακρός, et -τίας, εὖς, ὁ, calvus. Α φάλακρος.

Φάλακρος, calvus. Ex φαλός et ἄνθος, flos. (nisi ἄνθος mera terminatio est, *Ern.*)

Φάλακρος, εὖς, ὁ, calvus. Α φάλακρος.

Φάλακρος, εὖς, ὁ, idem quod φαλός. scribitur et φαλός.

Φάλακρος, εὖς, ὁ, idem quod φαλός. scribitur et φαλός.

Φάλακρος, εὖς, ὁ, idem quod φαλός. scribitur et φαλός.

Φάλακρος, εὖς, ὁ, idem quod φαλός. scribitur et φαλός.

Φάλακρος, εὖς, ὁ, idem quod φαλός. scribitur et φαλός.

Φάλακρος, εὖς, ὁ, idem quod φαλός. scribitur et φαλός.

Φάλακρος, εὖς, ὁ, idem quod φαλός. scribitur et φαλός.

Φάλακρος, εὖς, ὁ, idem quod φαλός. scribitur et φαλός.

Φάλακρος, εὖς, ὁ, idem quod φαλός. scribitur et φαλός.

Φάλακρος, εὖς, ὁ, idem quod φαλός. scribitur et φαλός.

Φάλακρος, εὖς, ὁ, idem quod φαλός. scribitur et φαλός.

Φαλαγγία, ὦν, τὰ, festum Priapo celebrari solitum. Ex φαλλός et ἀργονή.

Φαλλήφωρος, ἰών, τὰ, idem. Α φαλλοφόρος.

Φαλλικός, ἦ, ὄν, phallicus, ad phallos pertinens. Α φαλλός.

Φαλλοβῶσις, fut. ἥσω, phallum conscendo, phallo insideo, *Lucian.* Α

Φαλλοβῶτης, εὖς, ὁ, Priapi conscensor. Ex φαλλός et βῶσις.

ΦΑΛΛΟΣ, εὖς, ὁ, penis ligneus vel coriaceus; vel lignum oblongum in summo habens penem talem.

Φαλλοφόρος, phallum gesto. Α

Φαλλοφόρος, εὖς, ὁ, qui in sacris Priapi phallum vel veretrum gestat. Ex φαλλός et φέρω.

ΦΑΛΟΣ, splendidus; (2) albus.

ΦάΛΟΣ, εὖς, ὁ, conus galeæ, crista.

Φαλῶν, splendidum seu album reddo, a φαλός, *Steph.*

Φάμαν, acc. sing. *Dor.* pro φάμη, a φήμη, fama.

Φαμίν, dicimus, 1. pl. præ. ind. act. v. φημί.

Φάμενοι, nom. pl. præ. vel a. 2. part. med. verbi ejusd.

Φαμί, *Dor.* pro φημί, dico.

Φάν, dicebant, 3. pl. imperf. vel a. 2. ind. act. *Ion.* et *Bæot.* pro ἴφσαν, a verbo eod.

Φαναι, ὦν, αἱ, seu φάναι, splendores, illuminationes. *Μυσηρίων* τὲ τῶν ἀπορήτων ἰδεῖν Ὀφείν, *Eur.* *Rhes.* 943. Α φανός.

Φάναι, dicere, præ. inf. verbi φημί.

Φανός, ας, ὄν, splendidus, illustris. Α φανός.

Φανέριον, τὸ, Dim. Α φάνιον, sed non bonum verbum, *Ern.*

Φανείην, apparuerim, aor. 2. opt. pass. verbi φαίνωμαι.

Φάνεν, apparuerunt, 3. pl. a. 2. ind. pass. *Ion.* et *Bæot.* pro ἴφνησαν.

Φανίν, nuntiatum, neutrum particip. φανείς.

Ὦς φανίν γε τῆσος ἀδ' ἰτίσασα, *Soph.* (*Ed.* *Tyr.* 848. Φανείς simplex pro composito ἀποφανείς, enuntiatum, pervulgatus. *Λόγος* μὲν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς, *Id.* *Trach.* 1.

Φανερολογία, ας, ἦ, cum qui palam dicitur.

Φανερῶσις, εὖς, ὁ ἐξ ἧς, qui palam odit, *Aristot.*

Εἰθις. Ex φανερὸς et εἶσος.

Φανεροποιέω, ὦ, declaro, *Gl. V.* Φανεροποιέωμαι, certiorari. Ex φανερὸς et ποίεω.

Φανεροποιήσις, εὖς, ἦ, declaratio, manifestatio. Α præc.

Φάνερὸς, εὖς, ὁ, ὄν, manifestus, evidens, apertus, clarus, illustris, celebris. Α φάνω.

Φανερόφιλος, εὖς, ὁ ἐξ ἧς, qui palam amat, *Aristot.*

Εἰθις.

Φανερῶω, ὦ, f. ὥσω, manifestum facio, declaro, clarum efficio, manifesto, illustro, propalo.

Gl. V. φανερῶμαι, claresco, patefio. Φανερῶσι τὸς βαλὺς τῶν καρδιῶν, 1 *Cor.* 4, 5.

Φανερῶσιν σεαυτοὺς τῷ κόσμῳ, *Joann.* 7, 4. Τότε ἐξ ὑμῶν σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθαι ἐν δόξῃ, *Col.* 3, 4. Α φανερός.

Φανερῶς, *adv.* manifeste, evidenter, aperte, palam. Ab eod.

Φανερῶσι, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi φανερῶω.

Φανερῶσις, εὖς, ἦ, manifestatio, patefactio, declaratio. Α φανερῶω.

Φάνεσκε, ostendit, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἴφανε, a φάινω.

Φάνη, ἦ, splendor enitescens, fulgor, *Hes.*

V. L. et *Eur.*

Φάνη, apparuit, 3. sing. aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἴφανη, a φαίνωμαι.

Φανήη, videatur, 3. sing. aor. 2. conj. pass. per *Epenthes.* pro φαήη, a verbo eod.

Φανήμηναι, a. 2. inf. pass. *Dor.* pro φανῆναι.

Φανῆς, apparueris, 2. sing. aor. 2. conj. pass.

Φάνης, ητος, ὁ, sol; (2) amor. Α φαίνωμαι, quod iste quotidie quasi nobis existat, hic primus e chaos apparuerit.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. ind. pass. v. φάινω.

Φανητιάω, ὦ, videri aliquid volo. Ab eod.

Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. verbi φάινω.

Φανήεις, qui apparuit, a. 1. part. pass. v. ejusd.

Φανέν, quod factum est, neutrum aor. 1. part. pass. Τὸ γὰρ φανέν τις ἀν' δύναντ' ἀν' ἀγένητον ποιεῖν; reddere? *Soph.* *Trach.* 742.

Φάνιον, εὖς, τὸ, laternula, facula. Dim. a φανός.

Φανόπτης, εὖς, ὁ, laterna. Ab eod. et ὀπτομαι.

Φανός, ἦ, ὄν, lucidus, splendidus. Α φάινω.

Φάνος, εὖς, ὁ, laterna, candela, *Gl. V.* (2) sol et luna. *Δαμπτῆρ,* ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ἐνομάζουσιν, *Galen.*

Φανός, idem quod φάινω, *ap. Strab.*

Φαντάζω, fut. ἄσω, speciem præbeo, ostendo; (2) φαντάζομαι, pass. cernor; (2) accusor, deferor; in med. imaginem seu speciem mente concipio, imaginor, contemplor.

(2) ostento me, tanquam mirandum quoddam spectaculum in omnium oculis incurro, conspiciendum me præbeo. *Μὴ τις πολιτῶν ἐν τριβῶ φαντάζεται,* appareat, *Eur.* *Ph.* 93. *Μὴ δὲ φαντάζῃ δόμον πάροις τῶνδε,* *Id.* *Andr.* 875. *Φαντασθῆναι περὶ τῆ κατὰ φύσιν βίης,* *M. Anton.* 1, 14. Hinc

Φαντάσια, ας, ἦ, visio [i. e. imago rei absentis, tanquam præsentis], visum, species in animo concepta; (2) vana species vel imago, mera species; item quod ad speciem modo fit; (3) etiam in bonam partem, de splendore, dignitate. Α præc.

Φαντασιόσικος, ἦ, ὄν, ad visiones concipiendas aptus. Ab eod.

Φαντασιοδοκήτης, εὖς, ὁ, genus hæretici qui Christum non verum hominem fuisse, sed tantum speciem corporis habuisse dicit.

Ab eod. et δοκέω.

Φαντασιοκοπία, ὦ, f. ἥσω, imaginationibus indulgeo, iisque me inaniter vexo. *Μὴ ἴσθαι ὡς λίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ σε, ἐξ φαντασιοκοπίας ἐν τοῖς οἰκίταις σε,* *Sapient.* *Sirach.* 4, 30. Ex φαντασία et κόπος.

Φαντασιοκόπος, ὁ, qui vanis imaginationibus percellitur, *Eust.*

Φαντασιοπλήκτως, *adv.* cum stupore hominum, homines specie quadam obstupesciendo.

Ab eod. et πλήσσω.

Φαντασία, ὦ, f. ὥσω, imaginibus ludo, inani specie decipio. Α φαντασία.

Φαντασιώδης, εὖς, ὁ, ἦ, idem quod φαντασικός.

Φάντασμα, ἄτος, τὸ, visum, spectrum, *Ph.* (2) visio vana, larva, ostentum, prodigium.

Φαντάσματα γὰρ ἄλλ' ἐκ ὄντα ποιεῖσι, *Plato.*

Α φαντάζω. Hinc

Φαντασμαῖτιον, εὖς, τὸ, parvum visum. Dim. a præc.

Φανταστικός, ἦ, ὄν, qui facile visiones et imaginationes concipit; (2) speciem meram habens. Ab eod.

Φαντασιώτης, *adv.* concipiendo visiones. Ab eod.

Φαντασιώτης, ἦ, ὄν, efficiens aut concipiens visiones. Ab eod.

Φαντί, dicunt, 3. pl. præ. ind. act. *Dor.* pro φασί, a φημί.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. conj. pass. verbi φαίνωμαι.

Φάο, dixisti, 2. sing. imperf. vel aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἴφασα, a φημί.

Φάσις, ὁ ἐξ ἧς, splendidum (v. gr. aureum) arcum habens. Α φάος et βίος.

Φάος, εὖς, τὸ, lumen, lux, dies, solis ortus, diluculum; (2) oculus; φάη, oculi; (3) vita, salus; (4) victoria, gaudium. Φάεα μυνέ-γληνα, σάνει ἴσα τιτραβοῖσι, *Call.* Α φάω.

Φάεργιον, εὖς, τὸ, parva convallis. Dim. Α φάεργυς.

Φαεργώδης, εὖς, ὁ ἐξ ἧς, abruptus, præruptus. Ab eod.

ΦάΠΑΤΕ, αργός, ἦ, vallis, convallis. *Ph.* *vo-*rago. *Gl. V.* hiatus.

Φάρισις, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro φάρεσι, a φάρος, palla.

ΦΑΡΕΤΡΑ, ας, ἦ, pharetra, theca sagitarum; *Ion.* φαρίτρη.

Φαρετρεῖον, ἄτος, ὁ, idem.

Φαρίτριον, εὖς, τὸ, parva pharetra. Dim. ab eod.

Φαρετροφόρος, εὖς, ὁ ἐξ ἧς, pharetram gestans. Ex eod. et φέρω.

Φαριακόν, τὸ, idem quod φαρικόν, *Ath.*

ΦΑΡΙΚΟΝ, εὖς, τὸ, genus veneni.

Φάριος, εὖς, τὸ, laneum redimiculum. Α φάρος.

Φαριδῶω, ὦ, rugo, capero. Α φαρίης.

Φαριδῶσις, εὖς, ὁ ἐξ ἧς, rugosus. Ab eod.

ΦΑΡΚΙΣ, ἰδος, ἡ, ruga.

φαρμάκω, inficior; item curo. *Lex. Vet.*

φαρμάκω, ὦ, refertur sum medicamentis; (2) indigeo medicamentis, expeto medicamenta; (3) deliro, furo. A φάρμακον.

φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; (2) ipsa medicandi actio; (3) ipsa medicamenta. A φαρμακεύω.

φαρμακείως, ἰως, ὁ, magus, veneficus. *Ph.* venenarius; (2) confector medicamentorum. A φάρμακον.

φαρμακιστής, ἡ, idem quod φαρμακεία, *Plat.*

φαρμακιστής, ὤ, ὁ, idem quod φαρμακεύς.

φαρμακιστικός, ἡ, ὁ, ad veneficia pertinens; (2) pertinens ad medicamenta. A φαρμακεύω.

φαρμακιστής, ἡ, venefica, *Eust.*

φαρμακιστής, ἡ, ὡς, veneficio aut veneno utor; (2) praestigis utor; φαρμακιστής, medicamento purgante utor. A φάρμακον.

φαρμακίη, ἡ, idem quod φαρμακεία.

φαρμακικός, ἡ, ὁ, venenarius, *Gl. Vet.*

Ab eod.

φαρμακίον, ε, τὸ, medicamentum. Ab eod.

φαρμακίς, ἰδος, ἡ, venefica. Ab eod.

φαρμακιστής, ὤ, ὁ, epith. vini Pramnii, a salubritate, *Eust.*

φαρμακιστής, ὡς, ὁ, medicamentarius, medicamentum vim habens; (2) pigmentarius; (3) venenatus. Ab eod.

ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ε, τὸ, pharmacum, medicamentum, medicamen; (2) venenum; (3) pigmentum, *Ph.* etiam tropice color quo tingitur quid.

φαρμακοποιώ, medicamenta, venena facio.

φαρμακοποιία, ας, ἡ, ars medicamenta facienda; (2) veneficium. A

φαρμακοποιός, ὤ, ὁ, qui medicamenta conficit, pharmacopoeus; (2) venenarius. *Gl. V.* Ex φάρμακον et ποίω.

φαρμακοποιός, ας, ἡ, medicamenti potus seu haustus; (2) veneni potus seu haustus. Ex eod. et ποίω, potio.

φαρμακοποιός, ὡ, f. ὡς, medicamentum bibo seu sorbeo. Ex eod. et ποίω.

φαρμακοποιός, ὡ, sum pharmacopola, vendo medicamenta. Ex eod. et πωλέω.

φαρμακοποιός, ε, ὁ, medicamentorum et pigmentorum venditor, pharmacopola. *Gl. V.* aconitarius, pigmentarius.

φαρμακός, ὤ, ὁ, veneficus, maleficus. *Ph.* magus, incantator; (2) homo qui piculum lit, ut κάβαμα. A φάρμακον.

φαρμακοποιός, ε, ὁ, qui pharmaca terit et apparat; (2) qui pharmaca vendit. Ex eod. et ποίω.

φαρμακοποιός, ε, ὁ, idem et ex iisd.

φαρμακοποιός, ὤ, idem qui φαρμακοποιός. Ex eod. et ἔργον.

φαρμακοποιός, ον, ferax venenis, seu herbis venenatis. Ex eod. et φέρω.

φαρμακοποιός, ὡ, fut. ὡς, medicamenta misceo. A φάρμακον.

φαρμακιστής, ἡ, veneficus, qui veneno inficit. A φαρμακεύω.

φαρμακιστής, α, ον, idem; (2) medicatus. φαρμακιστής, idem quod φαρμακεύς, *Man.*

φαρμακιστής, ε, ὁ, ὁ, medicamentarius, medicamentum vim habens; (2) venenatus, veneno tinctus. A φάρμακον.

φαρμακιστής, ὡς, ὁ, officina tinctorum: φαρμακιστής, ὡς, ὁ, qui medicamentis seu venenis laesus est. Ab eod.

φαρμακιστής, ε, ὁ, tinctura, immersio; (2) maleficio. *Gl. V.* veneficium. A

φαρμακιστής, seu -τω, f. ὡς, veneno addicio vel inficio, veneno noceo; (2) lenocinio addicio, adultero, fugo; (3) intingo, immergo. Ἄλλ' ἢ πρὸς φάρμακον, ἡ κακὸν τι μέγα πεπνυμένον ἄλλο, *Aristoph. Thesm.* 541. *Od.* 9, 393.

φαρμακιστής, mensis Aprilis apud Aegyptios.

ΦΑΡΩΣ, vel φάρως, ε, τὸ, palla, pallium, vestis exterior, velum, velamen, tegmen.

ΦΑΡΩΣ, ε, ὁ, ὁ, ἡ, turris maxima prope Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lumen praebens; (2) quævis turris ejusmodi.

Φάρω, aro, *Callim.*

Φάρω, τὸ, velamen, tegumentum, vestis stragula, vestimentum; (2) tractus, regio, pars. (2) ἔστι δὲ δύο φάρωα τῆς πόλεως, *Herodot.* 1, 180.

Φαρυγγίθρον, et φαρυγγίθρον, τὸ, id. quod φάρυγξ. Φαρυγγίθρον, adv. cum ingluvie seu voracitate, *Hes.*

Φαρυγγίζω, pro λαρυγγίζω, *Dem.*

ΦΑΡΥΓΓΙΣ, υγγος, et ευγος, ὁ, ὁ, ἡ, gula, caput oesophagi. Hinc

Φαρυγγίς, ἰδος, ἡ, voracitas, ingluvies.

Φαρυγγίθρον, adv. avide vorando, *E. M.* Φαρυγγίθρον, *Hes.*

Φῆς, dicens, præs. a. 2. part. act. verbi φημί.

Φάσας, ἄκος, ὁ, delator, *Hes.*

Φασγανία, ense interficio, *Hes.*

Φασγανίς, ἡ, idem quod φάσγανον, *Suid.* *Ep.*

Φάσγανον, ε, τὸ, ensis, gladius; (2) herba quædam. A φάσξω. (A φάω, *Ern.*)

Φασγανουργός, ὤ, ὁ, faber ferrarius. A præs. et ἔργον.

Φῶσι, dixit, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.*

pro ἔφησι, a φημί.

Φασις, dices, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φῶσις, a verbo edo.

ΦΑΣΣΑΛΟΣ, et φασσάλος, item φάσιλος, et φασίλος, ε, ὁ, phaselus, *Ph.* leguminis oblongi genus; (2) navium oblongum.

Φάσσω, dixisse, a. 1. inf. med. verbi φημί.

Φασί, inquirunt, 3. pl. præs. ind. act.

Φασιανός, a φασιανός, *Ath.*

Φασιανός, ὤ, ὁ, ut φασιανός ὄνεις, phasianus, avis.

A φάσις, Phasis, fluvius.

Φάσιμος, conspicuus, *E. M.*

Φάσις, ε, ὁ, visum, somnium; (2) delatio, accusatio. A φαίνω vel φαίνωμαι.

Φάσις, ε, ὁ, dictio, dictum, sententia, apophthegma, simplex affirmatio, propositio; (2) rumor, fama. A φαίνω vel φάω, dico.

Φασκάδης, aves quædam, *Ath.*

Φάσκαλος, fasciculus, vel sarcina vectium, *V. L.*

Φάσκει, dictitabat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.*

pro ἔφασκει, a verbo φάσκω, dico.

Φάσκω, dico, dictito, *Gl. V.* aio. Φάσκοντες ταῦτα ὅπως ἔχουν, *Act.* 24, 9. A φάω.

Φασκάλιον, τὸ, pera, mantica, capsula coriacea.

Φάσκωλος, ε, ὁ, vestigularia.

Φάσμα, ἄτος, τὸ, visum, spectrum, ostentum, portentum, prodigium; (2) quod speciem alicujus rei habet, ut imago. (1) φάσμα νυκτός, spectrum nocturnum, *Soph.* *El.* 502.

Φάσματα διδόναι ὄνεια, *Id.* *ibid.* 644. (2) τιτρώμενον φάσμα ταύρου, *Soph.* *Trach.* 508.

Φάσμα ὕδρας, *Id.* *ibid.* 836. periphrasis pro hydra. A φαίνω.

Φάσσω, dicam, f. 1. ind. med. *Dor.* pro φήσωμαι, a φημί.

ΦΑΣΣΑ, vel φάσσα, ἡ, ὁ, palumbus, avis.

Φασσοφόνος, ε, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus. *Gl. V.* palumbarius, *Il.* 15, 238. Ex φάσσα et φίνω, occido.

Φασώ, dicam, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσω, a verbo φημί.

Φάσις, ὤ, ὁ, dicendus, nominandus. A

Φάσις, ὤ, vel φάσις, ε, ὁ, loquax; (2) mendax. A φάω.

Φατί, dicit, 3. sing. præs. ind. *Dor.* pro φησι, a φημί.

Φατίξω, fut. ἰώ, dico; (2) rumorem spargo.

Οὐτως τῆς θεᾶς σὺν πατὶ ἄλλοις φασίνας, *Eur.*

Iph. in Au. 134.

Φάσις, ε, ὁ, dictum, sententia; (2) responsum vatis, oraculum; (3) rumor, fama; (4) gloria. Ἀπ' οἰωνῶν φάσις, augurium, *Soph.* *Ed. Tyr.* 310. (5) δέχομαι φάσιν ἀφρασον, rem infandum, *Soph.* *Trach.* 693. A φάω.

ΦΑΤΝΗ, ἡ, ὁ, praepe, (2) laquear, sc. in praepeis formam excavatum. Sed φάτνη, vel φάτνια, ὡν, αἰ, sunt etiam loculamenta dentium. Ὅσον φάτνην, asellorum praepe, nomen stellæ, *Theocrit.* 22, 21. Hinc

Φατνίω, ὡ, f. ὡς, laquearibus tego. *P.* excavo (ξίω) ut fiat praepe, lacus, lacunary, *Ern.*

Φατνίω, aro, *Callim.*

Φατνίω, τὸ, velamen, tegumentum, vestis stragula, vestimentum; (2) tractus, regio, pars.

(2) ἔστι δὲ δύο φάτνια τῆς πόλεως, *Herodot.* 1, 180.

Φατνίθρον, et φατνίθρον, τὸ, id. quod φάρυγξ.

Φατνίθρον, adv. cum ingluvie seu voracitate, *Hes.*

Φατνίζω, pro λαρυγγίζω, *Dem.*

ΦΑΤΥΓΓΙΣ, υγγος, et ευγος, ὁ, ὁ, ἡ, gula, caput oesophagi. Hinc

Φατνίς, ἰδος, ἡ, voracitas, ingluvies.

Φατνίθρον, adv. avide vorando, *E. M.* Φατνίθρον, *Hes.*

Φῆς, dicens, præs. a. 2. part. act. verbi φημί.

Φάσας, ἄκος, ὁ, delator, *Hes.*

Φασγανία, ense interficio, *Hes.*

Φασγανίς, ἡ, idem quod φάσγανον, *Suid.* *Ep.*

Φάσγανον, ε, τὸ, ensis, gladius; (2) herba quædam. A φάσξω. (A φάω, *Ern.*)

Φασγανουργός, ὤ, ὁ, faber ferrarius. A præs. et ἔργον.

Φῶσι, dixit, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.*

pro ἔφησι, a φημί.

Φασις, dices, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φῶσις, a verbo edo.

ΦΑΣΣΑΛΟΣ, et φασσάλος, item φάσιλος, et φασίλος, ε, ὁ, phaselus, *Ph.* leguminis oblongi genus; (2) navium oblongum.

Φάσσω, dixisse, a. 1. inf. med. verbi φημί.

Φασί, inquirunt, 3. pl. præs. ind. act.

Φασιανός, a φασιανός, *Ath.*

Φασιανός, ὤ, ὁ, ut φασιανός ὄνεις, phasianus, avis.

A φάσις, Phasis, fluvius.

Φάσιμος, conspicuus, *E. M.*

Φάσις, ε, ὁ, visum, somnium; (2) delatio, accusatio. A φαίνω vel φαίνωμαι.

Φάσις, ε, ὁ, dictio, dictum, sententia, apophthegma, simplex affirmatio, propositio; (2) rumor, fama. A φαίνω vel φάω, dico.

Φασκάδης, aves quædam, *Ath.*

Φάσκαλος, fasciculus, vel sarcina vectium, *V. L.*

Φάσκει, dictitabat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.*

pro ἔφασκει, a verbo φάσκω, dico.

Φάσκω, dico, dictito, *Gl. V.* aio. Φάσκοντες ταῦτα ὅπως ἔχουν, *Act.* 24, 9. A φάω.

Φασκάλιον, τὸ, pera, mantica, capsula coriacea.

Φάσκωλος, ε, ὁ, vestigularia.

Φάσμα, ἄτος, τὸ, visum, spectrum, ostentum, portentum, prodigium; (2) quod speciem alicujus rei habet, ut imago. (1) φάσμα νυκτός, spectrum nocturnum, *Soph.* *El.* 502.

Φάσματα διδόναι ὄνεια, *Id.* *ibid.* 644. (2) τιτρώμενον φάσμα ταύρου, *Soph.* *Trach.* 508.

Φάσμα ὕδρας, *Id.* *ibid.* 836. periphrasis pro hydra. A φαίνω.

Φάσσω, dicam, f. 1. ind. med. *Dor.* pro φήσωμαι, a φημί.

ΦΑΣΣΑ, vel φάσσα, ἡ, ὁ, palumbus, avis.

Φασσοφόνος, ε, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus. *Gl. V.* palumbarius, *Il.* 15, 238. Ex φάσσα et φίνω, occido.

Φασώ, dicam, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσω, a verbo φημί.

Φάσις, ὤ, ὁ, dicendus, nominandus. A

Φάσις, ὤ, vel φάσις, ε, ὁ, loquax; (2) mendax. A φάω.

Φατί, dicit, 3. sing. præs. ind. *Dor.* pro φησι, a φημί.

Φατίξω, fut. ἰώ, dico; (2) rumorem spargo.

Οὐτως τῆς θεᾶς σὺν πατὶ ἄλλοις φασίνας, *Eur.*

Iph. in Au. 134.

Φάσις, ε, ὁ, dictum, sententia; (2) responsum vatis, oraculum; (3) rumor, fama; (4) gloria. Ἀπ' οἰωνῶν φάσις, augurium, *Soph.* *Ed. Tyr.* 310. (5) δέχομαι φάσιν ἀφρασον, rem infandum, *Soph.* *Trach.* 693. A φάω.

ΦΑΤΝΗ, ἡ, ὁ, praepe, (2) laquear, sc. in praepeis formam excavatum. Sed φάτνη, vel φάτνια, ὡν, αἰ, sunt etiam loculamenta dentium. Ὅσον φάτνην, asellorum praepe, nomen stellæ, *Theocrit.* 22, 21. Hinc

Φατνίω, ὡ, f. ὡς, laquearibus tego. *P.* excavo (ξίω) ut fiat praepe, lacus, lacunary, *Ern.*

Φατνίω, aro, *Callim.*

Φατνίω, τὸ, velamen, tegumentum, vestis stragula, vestimentum; (2) tractus, regio, pars.

(2) ἔστι δὲ δύο φάτνια τῆς πόλεως, *Herodot.* 1, 180.

Φατνίθρον, et φατνίθρον, τὸ, id. quod φάρυγξ.

Φατνίθρον, adv. cum ingluvie seu voracitate, *Hes.*

Φατνίζω, pro λαρυγγίζω, *Dem.*

ΦΑΤΥΓΓΙΣ, υγγος, et ευγος, ὁ, ὁ, ἡ, gula, caput oesophagi. Hinc

Φατνίς, ἰδος, ἡ, voracitas, ingluvies.

Φατνίθρον, adv. avide vorando, *E. M.* Φατνίθρον, *Hes.*

Φῆς, dicens, præs. a. 2. part. act. verbi φημί.

Φάσας, ἄκος, ὁ, delator, *Hes.*

Φασγανία, ense interficio, *Hes.*

Φασγανίς, ἡ, idem quod φάσγανον, *Suid.* *Ep.*

Φάσγανον, ε, τὸ, ensis, gladius; (2) herba quædam. A φάσξω. (A φάω, *Ern.*)

Φασγανουργός, ὤ, ὁ, faber ferrarius. A præs. et ἔργον.

Φῶσι, dixit, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.*

pro ἔφησι, a φημί.

Φασις, dices, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φῶσις, a verbo edo.

ΦΑΣΣΑΛΟΣ, et φασσάλος, item φάσιλος, et φασίλος, ε, ὁ, phaselus, *Ph.* leguminis oblongi genus; (2) navium oblongum.

Φάσσω, dixisse, a. 1. inf. med. verbi φημί.

Φασί, inquirunt, 3. pl. præs. ind. act.

Φασιανός, a φασιανός, *Ath.*

Φασιανός, ὤ, ὁ, ut φασιανός ὄνεις, phasianus, avis.

A φάσις, Phasis, fluvius.

Φάσιμος, conspicuus, *E. M.*

Φάσις, ε, ὁ, visum, somnium; (2) delatio, accusatio. A φαίνω vel φαίνωμαι.

Φάσις, ε, ὁ, dictio, dictum, sententia, apophthegma, simplex affirmatio, propositio; (2) rumor, fama. A φαίνω vel φάω, dico.

Φασκάδης, aves quædam, *Ath.*

Φάσκαλος, fasciculus, vel sarcina vectium, *V. L.*

Φάσκει, dictitabat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.*

pro ἔφασκει, a verbo φάσκω, dico.

Φειδωλῶς, ας, ἡ, idem. A
Φειδωλός, ἡ, ὄν, et *Φειδωλός*, ᾧ, ὁ ἢ ἡ, parcus,
tenax, abstinens, *Gl. Vet.* *φειδωλότατος*, per-
parcus, parcissimus, tenacissimus, *Gl. V.*
A *φείδομαι*.
Φειδωλώς, adv. parce. A *præc.*
Φεῖδων, nom. propr. ex *Eph.* al. vas olearium,
Aristot.
Φέισται, parcel, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi
φείδομαι.
Φεισμονή, ης, ἡ, parsimonia; (2) adfectus quo
adducimur ad parcendum, misericordia.
A *φείδομαι*.
Φεισίον, parcendum est, *Steph.*
Φέκλη, ης, ἡ, fœcula. Vox Lat.
Φελίνας, aves quædam, *Opp.*
Φελλαναρχωγία, ης, ἡ, quædam πανήγυρις ap. Rom.
Suid.
Φελλάς, ἀδος, ἡ, id quo libri integuntur, *Suid.*
ΦΕΛΑΕΤΨ, εως, ὁ, locus petrosus in Attica;
(2) salebrosus, lapidosus quivis.
Φελλεύου, fluio more suberis. A *φελλός*.
Φελλίνας, α, ὁ, levis in modum suberis.
Φελλίνους, η, ον, suberinus. A *φελλός*.
Φελλόδρομος, υος, ἡ, arbor nomen habens ex su-
beris et quercus appellatione. Ex *φελλός*
et δρῦς.
Φελλόσποδες, αὐ, quasi suberipedes, i. e. tantæ
levitatis homines, ut per mare currentes
non submergerentur, *Lucian.*
ΦΕΛΛΟΣΨ, ε, ὁ, suber; cortex.
Φενάκη, ας, ἡ, fraus. A *φινάξ*. Unde
φενάκιον, ης, ἡ, coma addictiva, galericulum.
Φενάκη, ης, ἡ, coma addictiva, galericulum.
Φενάκειος, φ, ἰσα, decipio, fallo; (2) iludo, sub-
sanno. Ταυτ' ἀπ' ἐφενάκιζες σὺ δὴ δραχμὰς
φέρειν, *Aristoph. Ach.* 90. Αἰσχρὸν ἰσὶν φηνα-
κίζειν ἑαυτοὺς, *Dem.*
Φεναικορός, ᾧ, ὁ, deceptio, impostura; (2) il-
lusio, ludificatio. A *præc.*
Φεναικιστής, ᾧ, ὁ, impostor. Ab eod. Hinc
Φεναικιστικός, ὅς, ὃν, fraudulentus.
Φεναικιστικός, ὀν, fraudulenter, fallaciter.
ΦΕΝΑΞ, ακος, ὁ, impostor; (2) derisor.
Φενύλης, α, ὁ, penula; idem quod *φανύλης*.
ΦΕΝΔ, p. m. πέρνω, occido, interficio; *innua.*
Φεπττερύς, alas ferens, alatus, *Opp.*
Φερωνής, εως, ὁ, qui fert flores, floridus. *Fe-*
ρωντός είναιρος ἄρου, *Analect. Br.* 31.
Φέραστis, ἱδος, ὁ ἢ ἡ, clypeum ferens, cly-
peatus; (2) bellicosus. Ex *φέρω* et ἀσπίς.
Φερωνύης, ις, lucem edens, lucidus, *Epigr.* A
φέρω et αὐγή.
Φερέμεν, pascere, præf. inf. act. Ion. pro
φέρεειν.
Φερέσθαι, alere, præf. infinit. med.
ΦΕΡΒΗ, pasco, alo, nutrio. "Τῶρο δ' ἄλλα
φέρει, *Pind.* Καί μ' ἐφέρει τὸς δόμος, τίνη-
τα μέν, χερσίδαι δὲ γενναῖον φίλους, *Eurt. Or.*
863. Παρεῖω δαῖψ', ὑφ' ᾗν ἐφερέομεν, *Soph.*
Phil. 948. Φερέομενοι κλεινοτάταν σοφίαν, *Eurt.*
Med. 827.
Φερί, age, agedum, agesis. A *φέρω*.
Φερίγγυος, α, ὁ ἢ ἡ, par et idoneus seu suffi-
cientis alicui rei, ut fidejussor locuples va-
dimonion, sponsor fide dignus. Τῷδε τις
φερίγγυος, *Plut. ex Æschyl. Sept. ad Theb.*
455. Τί γὰρ κελύεις, ὧν ἐγὼ φερίγγυος; quod
ego præstare valeam? *Soph. El.* 942. Ex
φέρω et ἵγγυν.
Φεργυλάτης, ις, lac præbens. Ex eod. et γλά-
γος.
Φερίδηνιος, α, ὁ ἢ ἡ, cenam adferens. Nonn.
P. 6, 8. Ex eod. et δείπνον.
Φερέζης, α, ὁ ἢ ἡ, vitam adferens. Ex eod.
et ζῶη.
Φερίτικος, α, ὁ ἢ ἡ, laborum tolerans et pa-
tiens. Ex eod. et κακόν.
Φερίκαρπος, α, ὁ ἢ ἡ, fructum ferens.
Φερέμεν, ferre, præf. inf. act. Ion. pro *φέρειν*.
Φερίμμελινς, ὁ, fraxineam hastam ferens, bel-
licosus, *Ep.*
Φερίνικος, (et *φερόνικος*) victoriam ferens seu
reportans, victor, de equo, *Pind.*
Φερίαικος, et *Φερίοικος*, α, ὁ ἢ ἡ, ferens domum;
(2) *Subst.* testudo, quo dic. domoportā
cochlea.

Φέρεισσις, et *Φερείσσις*, *ios*, ὁ ἔξ ἡ, urbem ferens, i. e. sustinens ac sustentans; (2) qui urbem cepit.

Φερεσσιονία, *as*, ἡ, laborum tolerantia. *A*

Φερέσσιονος, *us*, ὁ ἔξ ἡ, laborum tolerans vel patientis. *Ex* φέρω et πόνος.

Φερέσσις, *us*, ὁ ἔξ ἡ, adferens vitam; (2) ferens quod ad vitam degendam necessarium est.

Ex eod. et βίος.

Φέρεσκαον, *ferēbāt*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro φέρων, a φέρω.

Φερεσσάκης, *ios*, ὁ ἔξ ἡ, scutifer, scutum ferens; (2) bellicosus. *Ex* φέρω et σάκος.

Φερεσφύλλος, *on*, uvas ferens, *Analect. Br.* 31.

Ex eod. et σαφυλή.

Φέρεται, *ferēbatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi φέρω.

Φερεσφείω, circumfero in pompa, transvehō in pompa. *A* φέρεστρον.

Φερέστριος, *us*, ὁ, feretrius. *Epith. Jovis.*

Φερέστρον, *us*, τὸ, feretrum, capulum; (2) lectica, *Il.* 18, 236. *A* φέρω.

Φέρισος, *us*, ὁ, optimus, *Superl.* a φέρω.

Φέριμα, τὸ, proventus. *A* φέρω vel φέρεω.

Φερνή, *ης*, ἡ, dos quam sponsa adfert. *Ab* eod.

Φερνήϊα, *f. iow*, doto. *Φερνήϊ* φερνήϊ αὐτὴν αὐτοῦ γυναικα. *Erod.* 22, 16. *A* prac.

Φερνίον, τὸ (al. male φέρνιον, item φερνίων) sporta, sportula, in qua pisces feruntur. *A* φέρω.

Φέρισσις, *ferentes*, nom. pl. part. præs. act. *f. g.*

Dor. pro φέρονσα, a φέρω.

Φερόλσις, *on*, felicitatem adferens, *Orph. Hym.* 63, 12; 67, 2. Scaliger interpretatur ornulifer. *Ex* φέρω et ὄλκος.

Φερόμενιν, *ferimur*, 1. pl. præs. ind. pass. *Æol.* pro φερόμεθα.

Φερόμεσθα, *ferimur*, idem; *Dor.*

Φέρομαι, pass. feror, ruo, et abripior; (2) in manibus, sermonibus hominum versus; (3) studio alijus rei teneor; (4) ἐν φέρεσσι, rem bene gerere; item res quæ bene succedunt, opp. κακῶς φέρεσθαι, πλὴν φέρεσθαι cum in, augeri ex re aliqua. Παρά τινι in gratia, autoritate majori esse apud aliquem, cum gen. excellere, præstare; (5) in med. sentire, censere, intelligendo γνῶμην.

Φέροντι, nom. dual. part. præs. verbi φέρω.

Φέροντα, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro φέροναι.

Φερεσφόνη, *ns*, ἡ, Proserpina, dea supermundana, causa separationis animarum a corporibus per conversionem ad superos. *Procl.* in *Crat.*

Φερέτατος, *âtta*, *baris*, *on*, validissimus, robustissimus; (2) præstantissimus, utilissimus. *A* φέρω.

Φέρεται, *fertē*, 2. plur. præs. imperat. act. *per Synac.* pro φέρεσθε, a φέρω.

Φερέτερος, *eras*, *eron*, validior, robustior, potentior; (2) præstantior, melior, utilior: *compar.* *Ab* eod.

Φερέτος, tolerabilis. *Eur.*

Φερίστρον, pro φέρεστρον, *Eust.*

Φέρω, *fero*, *tolero*, *porto*; (2) valeo, prosum aliquid; (3) aufero, *v. gr.* præmium, accipio; (4) pendo, solvo; (5) adfero, pario; (6) aufero, rapio; (7) φέρω, sua sponte, libenter. Additur et verbis vehementiorem motum, vim, studium significantibus, interdu[m] redundat; (8) φέρε, age; *oïsa*, feram, *Gl. V. f. 1* οἶσιν, esse laturus, *Ph. inf. f. 1*. ἡνεγκα, tuli, attuli, *Gl. V.* ἡνεγκην, tulit, attulit, *Phil. a. 1*. et 2. ἡνεγκών, qui tulit, part. a. 2. ἐνεγκάσα, patria, *Gl. V.* part. fæm. a. 2. ἐννοχα, perf. med. Φέριν ὁργάς, concitare, *Plut.* εὐδοξίαν τινι, *Aristot.* βαρίως τι, *Xen.* χαλεπῶς, *Dem.* τὰς ἀρχάς, eligere, *Id.* ψῆφον περί τινος, *Id.* χάριν τινι, conferre, *Hom.* Τὸ μὴ πυνθίσαι πῶς ἐν αἰσχύνῃ φέρει, *Soph.* 66. Οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω, non venit in mentem, *Id.* *El.* 1362. Ἐγὼ φέρεσθαι τῶν καμῶν, aberrare, *Isocr.* Εὐ, καλῶς, κακῶς φέρεσθαι ἐν πράγματι, succedere, &c. Φέρον interdu[m] sumitur pro passivo φερόμενον. Τὸ φέρον ἐν θεῷ, quod

allatum est a deo, quod fors fert, *Soph. Œd.*
Col. 1694.
φευγώντιος, ἦμαι, nomen et omen habeo. *Α*
φευγόντιος, α, ὁ ζή, qui dic. ferens nomen
suum, i. e. veritatem nominis sui, cui vere
convenit nomen, quod habet; (2) qui alte-
rius nomen fert. *Ex φέρω et ὄνομα.*
φευγωνμία, ἥ, nominis congruentia.
φευγώντιος, adv. nomine rei vere respondente,
nomine rei congruo.
φευγέ, pro φεῖται, *Hes.*
ΦΕΥ, heu, vah, ha! *Ph.*
φεύγω, fugiebam, imperf. ind. act. *Ion.* pro
ἔφευγον, a verbo φεύγω.
φεύγοντι, fugiunt, 3. pl. præ. ind. act. *Dor.*
pro φεύγουσι.
φευγόντων, fugientium, gen. pl. part. præ. act.
φεύγουσα, nom. pl. part. præ. act. f. g.
φευγύδρες, α, ὁ ζή, qui aquam fugit. *Ex*
φεύγω et ἵδω.
ΦΕΥΓΩ, f. φεύβομαι, fugio, fugam capio; (2)
effugio, evado; (3) refugio, vito, declino,
aversor; (4) exsulo, verto solum; (5) fugo,
in fugam do. "H φεύγει τὰ ἱερτά, fugat;
Strabo, 16. (6) reus sum, accusor, sed de ex-
ule dicitur φεύγων et φυγών, de reo tantum
φεύγων (7) desero aliquem, *Ern.* φεύγειν
γραφήν ὕβρεις, accusari, *Æschin.* δικαστήριοι,
declinare, *Plat.* τὴν λιπιδία, rejicere, *Plut.*
τὴν πατρίδα, exulare, *Id.* δίκην παρὰ τῷ
κεντῷ, defendere, *Dem.* κοινωνίην τινι, vitare,
Plato. Τὸς ἀξίεις δὲ τῆς ἐμῆς ὀμλίας ἔφευγον,
Aristoph. *Plut.* 775. Πένητα φεύγει πᾶς τὴς
ἐκπαδῶν φίλος, *Eur. Med.* 561. "Εγὼ δ' ἐρη-
μὸς τινὲς φεύξεται χθόνα, *Ibid.* 604. Φεύξει
γραφὰς ἐκαστοπαλάντης τίτταρας, accusabe-
ris, *Aristoph. Eq.* 440. Δακοῖμ' ἂν τῆς νόσου
σφυγινάιν, *Soph.* *Phil.* 1036. (4) ὅδε σὺ φεύ-
γειν καλόν, *Soph. Œd.* Col. 590. (2) σφύγι
ᾧ' ἂν χάρ' κακὸς τὸν κρίσσουσα, *Soph.* *Aj.* 456.
φεῖω, fut. ξω, clamo φεῖ. *Α* φεῖ.
φευκταῖος, ὅ, averruncus:
φευκτίος, ἴα, ἴον, fugiendus. *Α* φεύγω.
φευκτικός, ἥ, ὄν, fugax. *Α* φευκτός.
φευκτός, ἥ, ὄν, qui effugi seu vitari potest,
vitabilis, evitabilis; (2) fugiendus, vitandus,
destabilis. *Α* φεύγω.
φεύξῃ, fugies, 2. sing. f. 1. indic. med. *Dor.*
pro φεύξαι, *α* φεύγω.
φεύξομαι, α, ὁ ζή, *α* quo fugiendus est; (2)
qui effugi seu vitari potest; (3) ad quem
confugitur, ad quem confugere licet. *Α*
φεύξῃς, εως, ἥ, fuga. *Α* φεύγω.
φεύξομαι, f. 1. indic. med. verbi φεύγω.
ΦΕΥΧΑΛΟΣ, et φειψέλος, α, ὁ, scintilla, vel scin-
tilla parva.
φευχάλλω, α, comburo. "Εφειψάλλῃ καθεβρο-
ντή σθίνος, *Æschyl. Prometh.* 362. *Α* præ
φευχάλλω, γος, ἥ, scintilla; *Aristot. Lysistr.* 106.
idem quod φειψέλος, *Archil.*
ΦΕΝΩ, ω, ὅ, pheos, planta.
φῆ, dixit, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἴφῃ,
a verbo φημί.
φῆ, dixerit, 3. sing. aor. 2. conj. act. v. ejusd.
φῆη, dicat, dixerit, 3. sing. a. 2. conj. act. pro
φῆ, a verbo eod. vel præ. opt. pro φάιη,
vel præ. conj. opt. pro φάη.
φηνάλλω, Bacchi cognomen tum ob fagos quæ
viti pedamentum præbent, *Eust.*
φηνίγεις, ἴα, ὄν, contr. φηνίγῃς, ἥ, ὤν, idem
quod
φηνίγεις, ἴνῃ, ἴων, faginus, fagineus. *Α* φηνίγεις.
φηνόπενκτος, ὄν, e fago fabricatus, *Lyc.*
ΦΗΓΩ, 2, ῆ, ἥ, fagus; æsculus, *Gl. Vet.* Item
faginus. Φηγὺ ὕπὸ πέριμνω, *Call.* in *Dian.*
239. Hinc
φηνῶν, ὤντος, ὅ, æsculetum, *Gl. V.*
φηνῶν, pro φάγω, *Eusth.*
φηνέω, ὤ, fut. ἴσω, impono, decipio. *Α* φῆλος.
φηνέω, πκος, ὅ, impostor; (2) grossus sive fi-
cus nondum matura, etsi maturitatis spe-
ciem præ se ferat. *Ab eod.*
φηνάτης, α, ὅ, impostor, deceptor. *Φηλητῶν*
ἄναξ, Eurip. Rhes. 217. "Ορκος γὰρ εἰδὲς ἂν-
δοὶ *φηνάτῃ βαρύν*, *Soph.* ex incerta *Tragedia.*
Α φηνέω.

Φηλῆται, *furius*, dat. pl. *Ion.* pro φηλήταις, a prae.

ΦΗΛΟΣ, *u*, *o*, impostor, fallax.

Φηλός, *u*, fut. *άσας*, idem quod φηλός. Δάσασιν *z* πλαυθμοίς φηλόςας πρέμον, *Lycoph.* 785. Menand. 11. Hinc

Φηλόμε, *άσας*, τὸ, *fraus*, impostura.

Φηλόμε, *h*, impostura, fallacia. Α φηλός.

Φημά, *άσας*, τὸ, *verbum*. Α φημί.

Φημη, *ης*, *h*, fama, rumor, celebritas, opinio et estimatio concepta de aliquo; (2) omen, praedictio. Α

Φημί, fut. *ήσω*, *aio*, *dico*, *adfirmo*. Φήσομαι πρὸς τὸς στρατηγὸς, *Aristoph.* *Av.* 403. Α φάω, *dico*.

Φημίζω, fut. *ίσω*, *Dor.* *ίξω*, *divulgo*. "Ην τινα (φημν) πολλοὶ λαοὶ φημίζουσι, *Hesiod.* *Op.* 762. Τάνεκα μὲν *z* κρεῖν ἰφημίζετο μίτωπον, *Dionys.* *Per.* 90. Α

Φήμι, *εως*, *h*, sermo, verbum; (2) rumor, fama; (3) omen. Α φημί.

Φημισμός, *u*, *o*, fama, rumor. Α φημίζω.

Φήμος, *vos*, fama, rumor, *Steph.*

Φήν, *a*, 2. ind. act. *Ion.* pro φήν, *a* φημί, *dico*.

Φήναι, *dirisse*, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.

Φήναςθαι, aor. 1. inf. med. verbi φαίνω. Καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήναςθαι θέλει, *Soph.* *Phil.* 944.

ΦΗΝΗ, *ης*, *h*, ossifraga, avis major quam aquila; *item* aquila.

Φήρ, *φηρος*, *o*, fera; (2) centaurus. (2) φηρσὶν ὀρεσκασίαι, centauris monticolis, *Il.* 1, 268. Φήρας ἴσταται, *Il.* 2, 743. Pro φήρ.

ΦΗΡΕΑ, *αν*, τὰ, nervorum tumores et tensiones circa aures, *Hipp.*

Φηρομένης, *εως*, *o* *z* *h*, insaniens in feras, qui insano ferarum amore tenetur. Ex φήρ et μανίμαι, *fuvo*.

Φηρσὶν, dat. pl. cum *z* ἔφελ· pro φηρσὶ, *a* φήρ.

Φήρ, 2. sing. præs. ind. act. verbi φημί.

Φήρ, *dixeris*, 2. sing. aor. 2. conj. act.

Φήρως, *dixerit*, 3. s. a. 1. opt. *Eol.* pro φήσαι.

Φήσας, *dices*, 2. sing. fut. 1. ind. act.

Φήσας, *dicebas*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Eol.* pro φήσας.

Φήσι, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act.

Φήσι, *dixerit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φή, *a* φημί, *dico*.

Φήσω, *dicam*, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.

ΦΗΤΗ, *ης*, *h*, tribus.

Φησίν, anticipaverit, 3. sing. a. 2. opt. verbi φημί, pro φάω.

Φημένον, acc. s. a. 2. part. med. verbi ejusd.

Φήν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* et *Bæot.* pro ἰφθήσας, *a* verbo eod.

Φήνας, *prævenire*, præs. inf. act. verbi ejusd.

ΦΘΑΝΩ, fut. *άσας*, *prævenio*, *occupo*, prior aliquid facio; (2) assequor, attingo. Unde

(3) *z* φθάνω, non possum; (4) servit celebritati expremenda; (5) *u* *z* *h* φθάνω, est, necesse est, non potes non; *interdum* *ta-*

men, statim, *mox*. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τὸ πρῶτον, *Aristoph.* *Plut.* 484. Φθάνω cum particula negativa *z* per omnia tempora redditur, simul ac, *quaprimum*. Ἄλλ' *z* φθάνειν χρὲ συσπιάζοντας γένειν, oportet *quaprimum* barba genas vestiverit, *Eur.*

Suppl. 1219. Οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ χιῶ-
λας, simul ac irrigavi summa labra, *Lucian.*

Dial. Mort. "Οργῇ *z* προπτερία φθάσαι τὸν λογισμὸν ἀμαρτανῶν ἔφησι, *Dem.* Φθάνω προ-
φηνῶν, *Æsch.* "Εφθασε δὲ ἐπ' αὐτὸς ἡ ἑργῶν,

1. *Thess.* 2, 16. Ἀχρεὶ γὰρ *z* ὕμῶν ἰφθάσαμεν,

2 *Cor.* 10, 14.

Φθαρῆς, *corruptus*, a. 2. part. pass. v. φθίρω.

Φθάρη, *peruas*, 2. sing. aor. 1. imperat. pass. per *Syncope*. pro φθάρηται.

Φθάρμα, *άσας*, τὸ, *corruptio*, *corruptela*. Α φθίρω.

Φθαρινός, *h*, *on*, *corrumperendi vim* habens; (2) exitialis, *lethalis*. Ab eod.

Φθαρτός, *h*, *on*, qu. dic. *corruptibilis*, *corruptioni* aut *interitui* obnoxius, *mortalis*; (2) *corruptus*, *Gl. V.* Ab eod.

Φθός, aor. 2. part. act. verbi φθῆμι.

Φθόσας, aor. 1. part. act. verbi φθάνω.

Φθάσω, *præveniam*, fut. 1. ind. act.

Φθίγγετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἰφθίγγετο, *a*

ΦΘΕΓΤΟΜΑΙ, fut. γέρωμαι, *vocem* seu *sonum* emitto, *sonum* edo; (2) loquor. "Τποζύ-
γιον ἄφρονιν ἐν ἀνθρώπῳ φωνῇ, φθιγγόμενον, 2

Pet. 2, 16. Οὐ γὰρ τὰς δ' ἂν ἰφθίγγω λόγους, *Eur. Med.* 1810. "Οτι τὸ δεύτερον ἀλεπτρὸν ἰφθίγγετο, *Aristoph.* *Conc.* 391.

Φθίγγοντο, *sonabant*, 3. plur. imperf. indicat. med. *Ion.* pro ἰφθίγγοντο.

Φθίγγυτός, *vocalis*, *Ep.*

Φθίγγας, *άσας*, τὸ, *loquentis vox*; (2) *quævis* vox; (3) *sonus*. Α φθίγγωμαι.

Φθιγγάμιν, dat. sing. aor. 1. part. med.

Φθιγγέται, *dicet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φθιγγέται.

Φθιγγῶ, *loqueris*, 2. sing. temp. ejusdem et eadem dialecto adfecti.

Φθίμεν, aor. 2. opt. med. verbi φθῆμι, pro φθίω, *corrumpo*.

Φθίμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθίμεν, *a* φθῆμι, *anticipo*.

Φθίρ, *eōs*, *o*, *pediculus*; (2) *fructus* piceæ; (3) *nomen* piscis, quem *Gaza* *pediculum* vocat. Α φθίρω.

Φθίρ, pro φήρ, *Eust. Ar.*

Φθίρ, *corrumpat*, 3. sing. præs. conj. act. verbi φθίρω.

Φθιρίσας, *εως*, *h*, *morbus* pedicularis, *pedicula-* *latio*, *Gl. V.*

Φθιρίσας, *u*, fut. *άσας*, *pediculus* *scaeto*, *pedi-* *culari morbo* laboro; φθιρίων, *pediculosus*, *Gl. V.* Α φθίρ.

Φθιρίσας, fut. *άσας*, idem; *vermibus* *scaeto*.

Φθιρίσας, idem, ap. *Lucian.* si *lectio* *sana*. Α *ζώω*, *Ern.*

Φθιρίσας, et φθιρίζωμαι, *pediculos* *venor*, vel *quæro*, vel *a pediculis* *mordeor*;

Φθιρίσας, *h*, *on*, *pedicularis*. Α φθίρ.

Φθιρίσας, *h*, *on*, *venans* *pediculos*.

Φθιροκομίδης, *is*, *pedicosus*, *Hes.*

Φθιρόντι, *corrumpunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro φθιρόντι.

Φθιροποιός, *u*, *o* *z* *h*, *pediculos* *producens*. Ex φθίρ et ποίω.

Φθιροτρογίω, *u*, *pediculos* *edo*. Ex eod. et τρώω.

Φθιροφάγος, *u*, *o* *z* *h*, *pediculorum* *esor*.

Φθιροφάγος, *u*, *o* *z* *h*, *piceæ* *species*, *quæ* *mi-* *nimos fert* *nucleos*. Ex φθίρ et φέρω.

Φθίρω, f. *ερώ*, *corrumpto*, *vitio*, *violo*; (2) *stu-* *pro*; (3) *comburo*, *vexo*, *vasto*; (4) *inter-* *imio*, *interficio*; φθιρίωμαι, *pereo*, *Gl. V.*

φθαίνω, *convelli*, *Gl. V.* a. 2. pass. φθαρέν, *corruptum*, *Ph.* a. 2. part. pass. ἰφθαρμένος, *corruptus*, *perf.* Οὐ γὰρ *τι* τῶτον, ἀλλὰ τὸς *δεῶν νόμους* φθίρωις ἂν, *Soph.* *Aj.* 1360. Κα-
κὸς *θεῶν* *τις* *Οἰδῖπυ* φθίρωις γένος, *Eurip.* *Ph.* 382. Φθίρεσθαι, *vagari*, *ire*, *abire*; (2) *abire* *in* *malam* *rem*. Φθαρήναι ἀγάμους ὕμῶς χρεῶν, *Soph.* *Æd. Tyr.* 1502. Ἄλιον ἰφθίρω πλά-
νον; *Eurip.* *Hel.* 783. Εἰ μὴ φθίρεῖ τῆσδ' ὡς *τάχισ'* ἀπὸ *εἰρήνης*, *Eurip.* *Andr.* 709. Φθί-
ρεσθε τῆσδε, *δυνάμεις*; *discedite* *ab* *ista*, *Id.* *ibid.* 716. Φθίρω, *abi* *in* *malam* *rem*. Τότε *νοστήσεις*, *νῦν* *δὲ* φθίρω, *Aristoph.* *Plut.* 610. Α φθίω. Vide *Ern.*

Φθιρώδης, *εως*, *o* *z* *h*, *aptus* *ad* *procreandos* *pe-* *diculos*; (2) *pediculis* *scatens*, *pediculosus*. Α φθίρ.

Φθίρ, *corrumpet*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, *corrumpt*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθίρω.

Φθίρ, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῇ.

Φθίρωμαι, *præveniam*, fut. 1. ind. med.

Φθιμένος, *mortuus*, part. perf. pass. a φθίνω (2) *mortalis*. (2) Καὶ τοὶ φθιμένα μὲν' ἀπύσαι τοῖς ἰσθμοῖς ἐγκληρα λαχύν, *Soph.* *Ant.* 836.

Φθίνα, *ης*, *h*, *rubigo*. Α φθίνα. Unde

Φθίνας, *άσας*, *h*, *decrescens*; (2) *tabificus*.

Φθίναςμα, *άσας*, τὸ, *tabes*, *phthisis*; (2) *de* *die*, *sole*, &c. ad *occasum*, *finem* *vergente*, et *sensim* *ac* *sine* *sensu* *evanescente*.

Φθινικός, *h*, *on*, *tabificus*. Α φθίνα.

Φθινόκαρπος, *o* *z* *h*, *qui* *fructum* *amisit*.

Φθινόκωλος, *perdens* *membra*, *Man.*

Φθινοπωρινός, *h*, *on*, *qui* *est* *autumni* *ad* *finem* *vergentis*, *brumalis*. Α

Φθινοπωρίς, *ίδος*, *h*, *autumnalis*, *epith.* *olivæ*.

Φθινοπωρισμός, *o*, *autumnus*, *perceptio* *fruc-* *tuum* *autumnalium*.

Φθινοπωρον, *u*, *τὸ*, *senescens* *autumnus* *et* *in* *hiemem* *vergens*; *autumnus*. Ex φθίνω et ὀπάω.

Φθινόβισκος, *consumebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἰφθινόβισκος, *a*

Φθινόβω, *perdo*, *profligo*; (2) *corrumpo*, *con-* *sumo*; (3) *contabesco*, *maceror*, *pereo*, *Od.* 14, 95. *Il.* 6, 327. Α φθίνω.

Φθινύλλα, *pestifera*, *Aristoph.* *Conc.* 907.

Φθίνω, *corrumpor*, *consumor*, *pereo*, *deficio*, *tabesco*. Εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, *Soph.* *Aj.* 405. ἔξ αὐτῆ, *Id.* *Trach.* 690. Α φθίω.

Hinc

Φθινώδης, *εως*, *o* *z* *h*, *qui* *jam* *phthisi* *corruptus* *est*, *vel*, *qui* *ad* *phthisin* *natura* *proclivis* *est*; (2) *tabidus*, *qui* *tabe* *conficitur*.

Φθισήνω, *oros*, *o* *z* *h*, *homines* *perdens*, *ho-* *minibus* *exitiosus*, *Il.* 2, 833. Ex φθίω et ἀνήρ.

Φθίσθαι, *periisse*, *perf.* *infin.* *pass.* *Ion.* pro ἰφθίσθαι, *a* φθίνω.

Φθίσθω, *perditor*, 3. sing. perf. imperat. pass. *Ion.* pro ἰφθίσθω, *vel* *perdere*, *peri*, 2. sing. præs. imperat. pass. per *Syncope*, pro φθίσθω, *a* φθίω.

Φθίσας, *u*, *tabe* *laboro*, *consumor*, *Aristot.* Α φθίσις.

Φθισίερος, et φθισιέροτος, *u*, *o* *z* *h*, *homi-* *num* *interemptor*; (2) *lethalis*. Ex φθίω et βροτός.

Φθισικός, *h*, *on*, *qui* *laborat* *tabe*, *pulmonarius*; (2) *tabeficus*. Α

Φθίσις, *εως*, *h*, *corruptio*, *extenuatio*, *consum-* *ptio*, *decrementum*, *tabes*, *praesertim* *pul-* *monis*, *phthisis*. Α φθίω.

Φθισίφθορος, *mentis* *corruptor*. Πικυδιανός, *μι-* *λερός*, *φθισίφθορος*, *Oppian.* *Cyneg.* 2, 423.

Φθισίφθω, *perdens* *animum*, *Opp.*

Φθίσω, *tabefaciam*, f. 1. ind. act. verbi φθίω.

Φθιτός, *h*, *on*, *corruptibilis*, *corruptioni* *seu* *interitui* *obnoxius*; (2) *mortalis*; (3) *mor-* *tuus*. (3) ἰμοὶ γὰρ *z* *θίμαι* φθιτὸς ὄρνις, *Eur.* *Hipp.* 1448. Τὰ γὰρ φθιτὰ τοῖς ὄρσις κίσμος, *Id.* *Suppl.* 78. Ab eod.

Φθίω, fut. *ίσω*, *corrumpto*, *labefacto*, *perdo*, *interimo*, *maceror*, *tabefacio*; (2) *consumor*, *deficio*, *tabesco*; et φθίρωμαι, *corrumpor*, *perdo*, *pereo*, *mori*, *Id.* 6,

ἡδὲ ἐ φθονῶ, Eur. Hec. 240. Μὴ φθόνει φράσαι, Id. Med. 63. Ὁν ἐγὼ σοὶ ἐ φθονῶσα, Xen. A φθόνος. Hinc
 φθονήσασα, aor. 1. part. act. f. g.
 φθόνους, εἰς, ἡ, invidia; (2) recusatio, eodem sensu quo usurpatur φθονῶ (2). (2) φῶς γέ τοι φθόνους ἐ γενήσεται, gestandi non renuam officium, Soph. Trach. 1212.
 φθόνος, ε, ἡ, invidia, invidentia, livor; (2) reprehensio. Οὐδὲς φθόνος, libenter. A μέντοι τυγχάνω ἀπικαῶς ἔδεις φθόνος λίγειν, Plut. (2) τὴ λόγῳ δ' ἐ χρεὶ φθόνον προσείπει, Soph. Trach. 250. Ἄνευ φθόνου, dicto absit invidia, Id. Elect. 1466.
 φθονῶμεν, 1. pl. præs. indic. act. contr. pro φθονόμεν, a φθονῶ.
 φθορὰ, ας, ἡ, corruptio, corruptela; (2) lues, pestis; (3) stuprum, Ph. (4) cum multi homines cæde vel lue pereunt; (5) mixtum colorum apud pictores, Ern. A φθείρω.
 φθόρεῖς, εἰς, ὁ, corruptor, stuprator. A φθορὰ, vel φθόρος. Unde
 φθόρος, ε, ὁ ἢ, corrumpendi seu perdendi et extinguiendi vim habens, inpr. abortum efficiens.
 φθορμαῖος, corruptus, V. L.
 φθόριμος, noxius, Man.
 φθοροακῆς, domestica perniciēs, V. L.
 φθοροποιός, perdo, exitio sum.
 φθοροποιός, ε, ὁ ἢ, corruptionem seu interitum, aut perniciem efficiens; perniciōsus, pestifer, exitialis. Ex φθορὰ et ποίω.
 φθόρος, ε, ὁ, internecio, strages, pestis. A φθείρω.
 φθύζω, susurrum edo, al. spuo, Steph.
 Φι, vel φη, syllaba parragoga, quam Poetæ dativis sing. et pl. addunt, syllaba ultima plerumque mutata. Ἐτίεφθι, nom. sing. Hes. Op. 204. Ἐξ εὐνῆφι, gen. sing. ἔξ εὐνῆς, Od. 2, 2. Παλάμῃφι, dat. Il. 3, 338. Ἐσ' αὐτόν, accus. pro ἐπ' αὐτόν, Arct. 980.
 Φιάλῃ, αῖ, phiala libo, sacrificio. Ὅσως ἔργῳ φιαλῆμεν εὐχόμενοι τοῖσι θεοῖς, Aristoph. Pace, 431. (v. f. φιάλλω, inus. Ern.) A
 ΦΙΑΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum, patera; (2) ornamentum lacunarum et januæ.
 Φιαληφόρος, ε, ὁ ἢ, phialam gestans et then-sam ducens. Ex φιάλη et φέρω.
 Φιάλις, ἰδος, ἡ, parva phiala. A φιάλη.
 Φιάλον, τὸ, idem. Dim. a φιάλη.
 Φιαλίση, ἡ, Dim. pro φιάλη, V. L.
 Φιαλοῖδης, εἰς, ὁ ἢ, phialæ formam habens, Gl. V. Φιαλοῖδης, baciola. Ex φιάλη et εἶδος.
 Φιαλοῖδης, ες, idem.
 Φιᾶρος, εἰς, ὁ, nitens, splendens; (2) pinguis, quia pinguius nitent; (3) Sch. Theocr. acerbis. Ὁρῖνος Φιαρῆς πυρὶ τηκομένη σὰρξ, Nic. Al. 387. Φιαρωτέρα ὀμφακός ὤμῃς, Theocr. 11, 21.
 Φικαλῆ, ἡ, carica, ficus arida, E. M.
 Φικαλεῖον, τὸ, et Φικαλῆς, ἡ, ficus. Hinc Φικαλῆς, graciles homines, E. M.
 Φιδάκην, pro Φιδάκη, Ar. Sch.
 Φίκεῖος, η, ον, qui, quæ, quod pertinet ad sphingem. Φίκεον τέρας, Lycoph. 1465.
 Φίλα, adv. pro φίλον, seu φίλος, Hom.
 Φιλάβελος, ὁ, ἡ, inconsultus. Ex ἄβελος.
 Φιλάβρος, elegantiae amans, Heliodor. 7.
 Φιλαγᾶθης, εἰς, hilaris, risum amans; Dor. pro φιλογᾶθῆς. Ex φίλος et γῆθῳ.
 Φιλαγαδία, ας, ἡ, amor bonorum.
 Φιλαγάθος, ε, ὁ ἢ, amator probitatis, bonitatis studiosus, amans bonorum; benignus, Gl. V. Ex φίλος et ἀγαθός.
 Φιλαγάβος, adv. benigne, probe, leniter.
 Φιλαγῖνντος, ε, ὁ ἢ, qui ingenuo sive non genito favet, cui placet τὸ ἀγῖνντον.
 Φιλαγλάος, ὁ ἢ, idem quod φιλόκαλος.
 Φιλάγρηντος, ὁ ἢ, ruricola.
 Φιλαγρέτις, ἡ, venatrix, studiosa venandi.
 Φιλαγρος, ε, ὁ ἢ, ruris amans.
 Φιλαγρότις, ἡ, venatrix.
 Φιλάγρηντος, ε, ὁ ἢ, vigiliarum amans, vigilantiae studiosus.
 Φιλάδελφα, adv. pro φιλαδελφως, Soph.

Φιλάδελφία, ας, ἡ, fraterna caritas.
 Φιλαδῖλος, ε, ὁ ἢ, frateris seu fratrum amans; (2) carus fratri, Gl. V.
 Φιλαδῖλφος, adv. fraterne, Gl. V. A præc.
 Φιλαδύνωμος, ον, vires frangens.
 Φιλάεθλος, ον, idem quod
 Φιλαβλητής, εἰς, ὁ, certaminum studiosus.
 Φιλαβῆς, amatulus, aor. 1. part. pass. Dor. pro φιληβῆς, a φιλέω.
 Φιλαβήναιος, Atheniensium amator, Ar.
 Φιλαβλος, amans certaminum, aut etiam laborum, Steph.
 Φίλαι, fave, imperat. verbi φίλημι, amo. Νῦν αὐτ' ἐμὲ φίλει, Ἀθήνη, Il. 5, 117.
 Φιλαίκατος, ον, lugubris. Ab αἰάζω.
 Φιλαίματος, ον, et φιλαίμων, ονος, ὁ, ἡ, sanguinarius, Gl. V. (2) sanguinem amans; (3) bellicosus. (2) γῆς φιλαίματος χροαί, Eurip. Phoen. 178. Φιλαίματος ἄλλας κορύσσοντα, bellicosas acies, Id. Rhes. 932. Ex φίλος et αἷμα.
 Φιλαίμων, idem quod φιλαίματος, Hes.
 Φιλαίτατος, superlat. Att. pro φίλτατος, amicissimus. Ὅς φιλαίτατος μὲν ὦν Λακεδαιμόνιος, Xen. Hellen. 7, 3.
 Φιλαίτερος, -τατος, Att. pro φίλτερος et φίλτατος.
 Φιλαίτιον, τὸ, propensio ad accusandum, Call. Theocr. Erasm.
 Φιλαίτιος, εἰς, ὁ ἢ, querulus; (2) contentiosus, litigiosus. Ex φίλος et αἰτία.
 Φιλακτίως, adv. culpandi, contendendi studio.
 Φιλακίζομαι, joco, illudo, E. M.
 Φιλακόλασος, ε, ὁ ἢ, qui amat intemperantiam, luxuriam, seu lasciviam.
 Φιλακόλυθος, ὁ, qui libenter sequitur, Ar.
 Φιλάκρητος, ε, ὁ ἢ, meri cupidus, vinolentus. Μετὰ Δαῦμα φιλακρήτων ἱμεναίων, Nonn. Par. 4, 54.
 Φιλακρεῖς, nimis diligens sum. Ab ἀκρεῖς.
 Φιλακροῦμαι, ονος, ὁ ἢ, qui acroamatibus delectatur. Ab ἀκροαμα.
 Φιλαλάζων, ostentationis amator, Bud.
 Φιλαλεσιπτία, unctor esse cupio, aliptas amo, V. L. delector pigmentis.
 Φιλαλεξάνδρος, ε, ὁ ἢ, Alexandri amicus vel studiosus.
 Φιλαλήθεις, amor seu studium veritatis, Steph.
 Φιλαλήθης, εἰς, ὁ ἢ, veri seu veritatis amans.
 Φιλαλήθως, adv. veritatis amore vel studio.
 Φιλαλληλία, ας, ἡ, mutuus amor. A
 Φιλάλληλος, ε, ὁ ἢ, mutuo amore flagrans.
 Φιλαλλήλως, adv. amore mutuo.
 Φιλαλλογενής, εἰς, ὁ ἢ, amans alienigenarum.
 Φιλάλπιος, ον, expers doloris seu tristitiæ.
 Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ἢ, amans peccata, avideus peccandi, R. Ab ἀμαρτάνω.
 Φιλάμπιλος, ον, ferax vitium, frequens vineis.
 Φιλαναγνώσις, cupidus sum legendi. Πραγματείαν δὲ πᾶσιν εὐχρηστοτάτην συντάξαι τοῖς φιλαναγνώσιν, Diodor. Sicul. 1, 3.
 Φιλαναγνώτης, ε, ὁ ἢ, cupidus seu studiosus legendi.
 Φιλανᾶλως, εἰς, ὁ, sumptuosus, Gl. V.
 Φιλανάλωτος, ε, ὁ ἢ, idem.
 Φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti; (2) amor virorum. (2) μὴ τὴν τεκύναν τῇ φιλανδρίᾳ ζῆται παρελθεῖν, Eurip. Andr. 288. A
 Φιλανδρος, ε, ὁ ἢ, amans viri. Γυναικὲς φίλανδροι τε καὶ μονοχῆται, Plat. in Convivio. Ex φίλος et ἀνήρ.
 Φίλανθος, ον, flores amans seu fovens.
 Φιλανθῆκευς, εἰς, ὁ, carbonarius. Ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλιμα τόνδε Φιλανθρακίᾳ; Aristoph. Ach. 340.
 Φιλανθρωπεύω, ἄτος, τὸ, liberale facinus et benignitatis plenum. A
 Φιλανθρωπεύομαι, fut. εὐσομαι, humanus sum, humanum me præbeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ τύχη τὰ μέγιστα φιλανθρωπεύεται, Heliod. Φιλανθρωπεύομενος πρὸς αὐτὰς, Demosth. A φιλάνθρωπος.
 Φιλανθρωπῶ, ὦ, fut. ἴσω, sum humanus; (2) humaniter tracto. Τὸς δὲ προσεχόμενους ἐφιλανθρῶπει, Polyb. Ab eod.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia, indulgentia, Ph. Ab eod.
 Φιλανθρωπῖναι, ἡ, idem quod φιλανθρωπία, Sch. Hom.
 Φιλανθρωπῖνος, ε, ὁ ἢ, humanus.
 Φιλανθρωπῖνος, adv. humaniter.
 Φιλάνθρωπος, ε, ὁ ἢ, humanus, clemens, benignus, comis.
 Φιλανθρώπων, adv. humaniter, comiter.
 Φιλάνωρ, ἡ, idem quod φιλάνδρος, et ex ἴisd.
 Φίλας, dilexisti, 2. sing. aor. 1. med. pro ἐφίλησας, Eol. Call. in Dian. 185.
 Φιλαοῖδης, εἰς, ὁ, amator cantorum seu poetarum; (2) amator cantus.
 Φιλαπεχθῆμωνος, adv. eorum more qui libenter inimicitias suscipiunt, aut susceptas exercent, infesto animo:
 Φιλαπεχθῆμοσιν, ης, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens; (2) amor et studium rixarum; (3) inimicitia. A
 Φιλαπεχθῆμων, ονος, ὁ ἢ, inimicitarum amans. Ex φίλος et ἀπειχθάνομαι.
 Φιλαπεχθῆς, εἰς, ὁ ἢ, idem; item inimicus, acerbis. Ab ἐχθρος.
 Φιλαπλοῖκος, η, ον, simplicitatis et sinceritatis amans.
 Φιλάπλως, ε, ὁ, incautus, Gl. V. simplex.
 Φιλαπῶδης, ον, libenter peregrinus.
 Φιλαργυεῖω, ὦ, f. ἴσω, pecuniæ avidus sum.
 Φιλαργυεῖα, ας, ἡ, argenti amor, pecuniæ cupiditas, avaritia. A
 Φιλαργυεῖος, ε, ὁ ἢ, amans argenti, pecuniæ studiosus, cupidus, avarus.
 Φιλάρετος, ε, ὁ ἢ, virtutis studiosus. Ab ἀρετή.
 Φιλαρετιδῆς, ὁ, Aristidis amator, Ep.
 Φιλέρματος, ον, rei equestri, certaminum equestrium seu curulium, belli denique amans. Ab ἄρεμα.
 Φιλέραμιος, vel φιλαρχαῖος, ε, ὁ, antiquitatis amator; antiquarius, Gl. V.
 Φιλαρχεῖω, ὦ, fut. ἴσω, imperii seu dominationis cupidus sum. A φιλαρχος.
 Φιλαρχία, ας, ἡ, imperii seu imperandi cupiditas; ambitus, Gl. V.
 Φιλαρχικός, η, ον, idem quod
 Φιλαρχος, ε, ὁ ἢ, imperii seu imperandi cupidus. Gl. V. ambitiosus. E φίλος et ἀρχή.
 Φιλάσαι, amavisse, aor. 1. inf. act. Dor. pro ἐφίλησαι, a φιλέω.
 Φιλάσει, amavit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Dor. pro ἐφίλησε.
 Φιλασεῖς, amabis, 2. sing. fut. 1. ind. act. Dor. pro ἐφίλησεις.
 Φίλατο, amabatur, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐφίλατο, a φιλέω, pro φιλέω, amo.
 Φιλανθῆκαμος, ὁ ἢ, amans fratris seu sororis.
 Φιλαυλος, ὁ ἢ, tibicen, vel cantum tibiarum amans.
 Φιλαντία, ὦ, fut. ἴσω, me ipsum amo, mihi placeo. A φίλατος.
 Φιλαντία, ας, ἡ, amor sui ipsius, nimius sui amor. A
 Φιλάντος, ε, ὁ ἢ, sibi carus, qui nimis sibi placet.
 Φιλαύτως, adv. nimio sui amore.
 Φιλέγγυος, ε, ὁ ἢ, qui sponsonibus seu fidejussionibus gaudet. Ex ἐγγύη.
 Φιλεγκλήμων, ονος, ὁ ἢ, querulus; (2) quadruplator, eriminator. Ex ἐγκλημα.
 Φιλεγκλήμωνος, adv. criminoso, calumnatorie.
 Φιλεγκάμιος, ον, qui laudes amat, qui laudari cupit.
 Φιλέεσκε, diligebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐφίλει, a φιλέω.
 Φιλειδῆμος, ονος, ὁ ἢ, sciendi seu cognoscendi cupidus, scientiæ cupidus. Ex φίλος et εἰδέναι, posse.
 Φιλειδῆμος, ε, ὁ ἢ, qui peregrinandi studio et cupiditate tenetur.
 Φιλιλάς, ον, oleas libenter comedens seu appetens.
 Φιλιεσῆμων, ονος, ὁ ἢ, summe misericors.
 Φιλιέος, ε, ὁ, idem.
 Φιλιευνθῆριος, α, ον, liberalis, magnanimus.
 Φιλελεύθερος, ε, ὁ ἢ, libertatis amans.

φιλογώνιος, *ov*, amans angulum seu locum abditum, non ambitiosus, *Tact.*

φιλοδαίμων, *ος*, *δαίμων* cultor, *Greg.*

φιλοδάκρυς, *ως*, *ος* *ή*, *ίτε* φιλοδάκρυς, *ov*, proclivis ad lacrymas tristis, lacrymans large.

φιλόδαφνος, *ov*, laureatus, lauriger. *Α δάφνη.*

φιλόδοιπνιστής, *ος*, *ος*, qui libenter cœna alios excipit. *Α δειπνίζω.*

φιλόδοιπνον, *τὸ*, cœnarum seu conviviolorum amor, *Plut.*

φιλόδοιπνος, *ος*, *ος* *ή*, cœnarum seu conviviorum amans; (2) qui libenter convivatur.

Α δειπνον.

φιλόδουμος, *ος*, *ος* *ή*, amans cubilis. *Α δειμον.*

φιλόδονδρος, *ov*, nemoris cultor, pastor, venator.

φιλόδοιπας, *ος*, convivator, conviviis gaudens, quasi *α δεσπίζω.*

φιλόδοιπνος, *ος*, *ος* *ή*, dominæ amans. *Α δεσποινά.*

φιλόδοιπνέομαι, dominum amo, seu dominatum affecto.

φιλόδοιπστον, *τὸ*, dominii amor, seu dominii aliorum in se, *Steph.*

φιλόδοιπτος, *ος*, *ος*, domini amans, i. e. qui alterius in se dominium libens patitur.

Ex δεσπότης.

φιλόδοιμία, *ος*, *ή*, popularitas. *Α*

φιλόδομος, *ος*, *ος* *ή*, amans populi, popularis.

φιλόδομοτικός, *ος*, *ος*, popularis status amans.

φιλόδομωτής, *ος*, *ος* *ή*, idem quod φιλόδομος, unde etiam formatur.

φιλόδομος, *adv.* populariter.

φιλόδοικος, *ος*, *ος* *ή*, iusti amans.

φιλόδοικας, *ος*, *ος*, litigiosus. *Α δικάζομαι.*

φιλόδοικα, *ως*, *ή*, libenter in litibus versor, lites amo, *Thucyd.* *Α*

φιλόδοικα, *ος*, *ή*, libido litigandi. *Α*

φιλόδοικος, *ος*, *ος* *ή*, litium amans, litigiosus.

Ex φίλος et δίκαιος.

φιλόδοιτος, *ος*, *ος*, viator, peregrinator.

φιλόδοξος, *ως*, *ή*, fut. *ήσω*, gloriæ sum cupidus; (2) gloriæ servio.

φιλόδοξος, *ος*, *ος* *ή*, gloriæ cupiditas, ambitio. *Α*

φιλόδοξος, *ος*, *ος* *ή*, qui opinionibus sectatur; (2) qui bona opinabilia sectatur; (3) gloriæ cupidus, ambitiosus. *Ex φίλος et δόξα.*

φιλόδοξος, *adv.* cum gloriæ cupiditate, ambitiose.

φιλόδοσιος, *ov*, idem quod φιλόδοιπνος, *Nonn.*

φιλόδοσιος, *ος*, *ος* *ή*, servorum amans.

φιλόδοσιος, *ος*, *ος* *ή*, strepens, multum sonans.

φιλόδοσιος, *ος*, *ος* *ή*, vagus, errans.

φιλόδοσιος, *ος*, *ος* *ή*, lugubris, lamentabilis, *R.*

φιλόδοσιος, *ος*, *ος* *ή*, liberalitas, munificentia, *Suid.*

φιλόδοσιος, *ος*, *ος* *ή*, munificus, liberalis. *Α*

δωρον.

φιλόδοσιος, *adv.* munifice, liberaliter.

φιλόδοσιος, *ος*, *ος* *ή*, laboriosus, assiduus in laborando. *Ab ἔργον.*

φιλόδοσιος, *ος*, *ος* *ή*, Zephyri amator vel amatrix, *Ep.*

φιλόδοσιος, *ος*, *ος*, discendi cupidus, disputator.

φιλόδοσιος, *ως*, *ή*, fut. *ήσω*, vitæ cupidus sum, vitæ parco:

φιλόδοσιος, *ος*, *ος*, vitæ amor. *Α*

φιλόδοσιος, *ος*, *ος* *ή*, cupidus vitæ, et quidem fere in partem deteriorem; (2) animantium amans, vel studiosus. *Α ζωή, vel ζῶον, animal.*

φιλόδοσιος, *ος*, *ος*, deses, ignavus.

φιλόδοσιος, *ος*, *ος*, amor spectulorum. *Α*

φιλόδοσιος, *ov*, *ov*, *ος* *ή*, spectulorum amans, spectandi cupidus. *Οι φιλοδοίμονες τῶ κάλλος; Aristænet. 1, 10. Α δίαμα, vel δίαμα.*

φιλόδοσιος, *ov*, *ov*, *ος* *ή*, pius sum in Deum, *(Err.) Α φιλόδοσιος.*

φιλόδοσιος, *ος*, *ος*, amor Dei, pietas. *Α*

φιλόδοσιος, *ος*, *ος* *ή*, Dei amans, pius. *At*

passive, qui a Deo amatur, Deo placens et gratus.

φιλόδοσιος, *ος*, *ος* *ή*, calidorum seu caloris amans.

φιλόδοσιος, *ος*, *ος* *ή*, qui spectaculis gaudet; (2) visendarum rerum cupidus.

φιλοθῆως, *adv.* cum pietate in Deum.

φιλοθῆως, *ος*, *ος*, studium venandi.

φιλοθῆως, *ως*, *ή*, *ήσω*, venationis studiosus sum, venatione delector. *Α*

φιλοθῆως, *ος*, *ος* *ή*, venandi studiosus. *Α*

θήρα.

φιλοθυμωτής, *ος*, amator Thucydidis, *Ep.*

φιλοθυμωτής, *ος*, *ος* *ή*, indulgens luctui.

φιλοθυμωτής, *ος*, *ος* *ή*, idem. *Φιλοθυμωτής παρὰ τῷ μῶ, Nonn. P. 11, 13.*

φιλόθυμος, *ος*, *ος* *ή*, Bacchi sacris initiatus, Bacchi sacra celebrans.

φιλόθυμος, *ος*, *ος*, rei divinæ faciendæ studiosus, qui studiose sacrificat.

φιλόθυμος, *3. sing. præ. opt. act. pro φιλείω, a φιλείω.*

φιλοίσιος, *ος*, *ος* *ή*, benevolus necessariis seu propinquis.

φιλοκοδόμος, *ος*, *ος* *ή*, qui ædificare amat, cupidus ædificandi. *Ex οἰκοδομή.*

φιλοκοδομῶν, *adv.* per misericordiam.

φιλοκοδομῶν, *ov*, *ov*, *ος* *ή*, qui libenter commiseratur, pronus ad misericordiam.

φιλοκοδομῶν, *ov*, *ov*, idem quod φιλοκοδομῶν, *Soph.*

φιλοκοδομῶν, *ος*, *ος* *ή*, misericors.

φιλοκοδομῶν, *ος*, *ος*, amor vini. *Α*

φιλοκοδομῶν, *ος*, *ος* *ή*, vini amans seu cupidus. *Gl. V. vinosus.*

φιλοκοδομῶν, *ος*, *ος*, insani cœstri amans, *Orph.*

φιλοκοδομῶν, *ος*, *ος* *ή*, furore percitus; (2) de Diis, furorem immitens.

φιλοκοδομῶν, *ος*, *ος*, cupidus sciendi.

φιλοκοδομῶν, *ος*, *ος*, libidinosus. *Voc. φιλοκοδομῶν, Theocr. 4, 62. Ε φίλος et οἶφες.*

φιλοκοδομῶν, *ος*, *ος* *ή*, novitatis amans vel studiosus.

φιλοκοδομῶν, *ος*, *ος*, rerum malarum studiosus, rebus malis gaudens.

φιλοκοδομῶν, *ος*, *ος* *ή*, dolosus, fraudulentus.

φιλοκοδομῶν, *ος*, *ος*, dolose, fraudulenter.

φιλοκοδομῶν, *ως*, pulchritudinem amo, honestatis aut rerum honestarum sum studiosus, *Gl. Vet. φιλοκαλῶ, polio, mundo, verro. Μάλισσα δὲ πάντων περὶ παιδοτροφίαν φιλοκαλῶμεν, ἥ τὸ φυλάττειν τῆς νόμους, Jos.*

φιλοκοδομῶν, *τὸ*, honestamentum non improbandum.

φιλοκαλία, *ος*, *ος*, studium pulchritudinis; elegantia; studium honestatis sive rerum honestarum. *Α*

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος* *ή*, pulchritudinis studiosus; (2) honestatis seu rerum honestarum studiosus; (3) studiosus elegantiae vel munditiæ, lautitiæ studiosus. *Gl. V. mundus, politus, elegans.*

φιλοκαλῶν, *ov*, culte, ornate.

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος* *ή*, amans laboris, *R.*

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος* *ή*, idem, *R.*

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος* *ή*, frugifer; epith. æstatis.

φιλοκαλῶν, *ov*, vana amans, seu rerum inanum studiosus.

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος*, amor lucri; (2) avaritia.

φιλοκαλῶν, *ως*, lucrum amo, avarus sum. *Ἰσως δὲ ἡ πρὸς τὸ φιλοκαλῶν ἐκ ἀφούτης ὄντες, Xen. Cyr. 1, 24. Α*

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος* *ή*, amans seu studiosus lucri, avarus, *Gl. Vet. φιλοκαλῶν, lucrones.*

Ex κέρδος.

φιλοκαλῶν, *adv.* cum aviditate lucri.

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος* *ή*, qui maledictis incessere amat, qui cavillari et deludere amat, contumeliosus, *Od. 22, 267.*

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος* *ή*, idem quod

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος* *ή*, adfinitum suorum studiosus, benignus in cognatos.

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος* *ή*, hortorum studiosus.

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος*, citharistarum amans; (2) qui cithara ludere amat.

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος* *ή*, periculi adeundi cupidus, temerarius.

φιλοκαλῶν, *adv.* more eorum qui periclitari amant.

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος* *ή*, amans hederæ gestandæ, qui hederam gestat, *R.*

φιλοκαλῶν, *ος*, *ος* *ή*, ocreatus; (2) armorum amans, armatus.

φιλοκόνιος, *ος* *ή*, pruritum concitans, amans

nidoris et lautarum epularum. *Α κνίζω.*

φιλοκόνιος, *ος* *ή*, amans reipublicæ, civilis.

φιλοκόνιος, *ος*, *ος* *ή*, adulator; (2) adsentatorum amans.

φιλοκομῶν, *ως*, *ή*, *ήσω*, jactito et effero me. *Α*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, jactationis amans, qui sese jactare et efferre amat.

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, jactatio, ostentatio.

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, qui stercoreari debet, fimo opus habens.

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, ornatus seu cultus studium. *Α*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, ornatus seu cultus amans, cultus studiosus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas et terrenas.

φιλοκομῶν, *ος* *ή*, qui in rupibus esse, nasci, pasci solet.

φιλοκομῶν, *ως*, *ή*, *ήσω*, studiose discerno vel distinguo, accurate expendo vel examino, *Lucian. Α κρίνω.*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, vim habens studiose discernendi vel dijudicandi. *Α φιλοκομῶν.*

φιλοκομῶν, *ov*, idem quod

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, amans strepitum; (2) strepitum faciens, strepens plausibus.

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, possessionum aman-

tissimus, *Honi.*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, divitiarum amans; (2) avarus, lucri avidus; φιλοκομῶν, *avarrissime; Il. 1, 122. Α κτάνων.*

φιλοκομῶν, *ov*, *ος* *ή*, idem. *Α κτῆμα.*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, divitiarum cupiditas; (2) avaritia. *Α κτῆσις.*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, qui libenter ædificat.

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, idem.

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, alæ studiosus, qui tesseris ludere amat; *Aristoph. Vesp. 75.*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, amans vel studiosus gloriæ. *Ex φίλος et κῦδος.*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, venationis studiosus.

φιλοκομῶν, *ov*, venationis amans seu studiosus, *Plut.*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, qui canibus gaudet. *Α*

κύνων.

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, bibax, vinolentus, ebriosus, *Ath.*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, qui amat comessiones.

φιλοκομῶν, *ov*, rei nauticæ studiosus.

φιλοκομῶν, *ος* *ή*, libidinosus.

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, amans prædæ. *Α λήνη.*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, qui gemmas amat, lapidum pretiosorum studiosus.

φιλοκομῶν, *ος* *ή*, gulæ deditus.

φιλοκομῶν, *ως*, *ήσω*, libenter dissero; (2) philosophor et dissero cum philosophis.

Ἄλλα γὰρ ἄλλος ὑπὲρ τῆς εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν σχήματων χρησίμους ἐκ παρορμήσεως τοσαύτα πει-

φιλοκομῶν, Longin. 29.

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, studium seu amor disserendi; (2) studium seu amor literarum. *Α*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, qui disserere amat; (2) qui libenter audit alios loquentes sep disse-

rentes; (3) literarum studiosus; (4) literatus, doctus. *Φιλοκομῶν δὲ ἄνδρα καὶ φιλό-*

μυσον, Plut. de tuenda Sanitate, 132.

φιλοκομῶν, *adv.* more philologorum, amore

literarum.

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, dicacitas, *Gl. V. Α*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, dicax, maledicus, contumeliosus.

φιλοκομῶν, *adv.* contumeliose.

φιλοκομῶν, *ως*, *ήσω*, libenter lavo, præcupidus sum lavandi, i. e. balnei.

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, qui balneum adfectat, balnei avidus. *Α λουτρον.*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, discendi cupiditas:

φιλοκομῶν, *ως*, *ήσω*, discere cupio, discendi studio teneor, *Plato. Α*

φιλοκομῶν, *ος*, *ος* *ή*, cupidus seu studiosus discendi. *Α μαθητὴς.*

φιλοκομῶν, *ov*, discendi cupiditate. *Α præc.*

φιλοκομῶν, *ov*, unde aor. 1. *ἐφίλαμην, φίλατο,*

prima longa; (2) amor, Apoll. R.

φιλοκομῶν, *ος*, *ος*, vates, augur, hariolus.

φιλοκομῶν, *ως*, *ήσω*, idem.

Φιλόμαστος, ὁ ἔξ ἧς, lactens, sugens ubera.
 Φιλομάχεια, ὡ, f. ἡσα, appeto pugnam, cupide pugno; (2) fervide et incaute praelior. *Plut.*
 Α μάχη.
 Φιλομάχος, α, ὁ, bellicosus, ferox. Α μάχη.
 Φιλομέβριος, pro φιλομεβριος, *Er.*
 Φιλομέβριος, ον, imbre multo opus habens; epith. plantarum.
 Φιλομεδής, ἑος, ὁ ἔξ ἧς, amans risus. Hinc τὸ φιλομεδής, amor risus. Α μειδάω.
 Φιλομηδής, ἑος, ὁ ἔξ ἧς, qui libenter conqueritur et expostulat. Α μέφομαι.
 Φιλομεφόντατος, delator acerrimus, *V. L.*
 Φιλομηδής, ἑος, ὁ ἔξ ἧς, coitum appetens. Α μειδάω.
 Φιλομήλα, ης, ἡ, philomela. *Gl. Vel.* φιλομήλη, acredula. Α μέλος.
 Φιλομήλιος, α, ον, qui est lusciniæ.
 Φιλομήλιος, ὁ, amator malorum seu pomorum, *Ath.*
 Φιλομήρης, α, ὁ ἔξ ἧς, studiosus Homeri, qui libenter imitatur Homerum.
 Φιλομήτης, ορος, ὁ, matris amans. Α μήτηρ.
 Φιλομήτωρ, ὡ, odio indulgeo. Α μήτηρ.
 Φιλομήτης, α, ὁ ἔξ ἧς, odio indulgens.
 Φιλομήσιος, more eorum qui odiorum sunt amantes, *Steph.*
 Φιλομενδής, ἑος, ὁ, ἡ, idem quod φιλομεδής.
 Φιλομηδής, ἑος, ἡ, idem quod φιλομηδής.
 Φιλομολπος, α, ὁ ἔξ ἧς, amans cantum; (2) cantor; (3) carmina amans; (4) gloriæ appetens. Α μολπή.
 Φιλομουσία, musas seu musicam amo, *Ath.*
 Φιλομουσία, ας, ἡ, Musarum seu Musices amor, studium Musices. Α μουσική.
 Φιλομουσία, α, ὁ ἔξ ἧς, Musarum vel Musices amans; (2) qui studiorum humaniorum seu politioris literaturæ amans est. Vid. supra in φιλόλογος. Α μουσα.
 Φιλομύχνης, ον, malorum seu improborum amans vel improbitatis, *Poll.*
 Φιλομύχνης, laborum amans, *Steph.*
 Φιλομύχνης, ὡ, f. ἡσα, libenter fabulor, confabulationem seu fabularum amans sum:
 Φιλομύχνης, ας, ἡ, fabularum studium. Unde φιλομύχνης, ὁ ἔξ ἧς, confabulationem vel fabularum amans.
 Φιλομύχνης, τὸ, confabulationem seu fabularum amor, *Longin.*
 Φιλομύχνης, idem quod φιλοφύλος, *Plat.*
 Φιλομύχνης, ὁ ἔξ ἧς, humorii appetens; epith. solis. Α νύκτα.
 Φιλοναύτης, α, ὁ, rei navalis studiosus.
 Φιλοναύτης, ὡ, fut. ἡσα, rixor, contendo; (2) æmulor, æmulus sum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor; *Gl. Vel.* φιλοναύτης, certo, contendo, altercor. Φιλοναύτης τινὶ πρὸς ἀρετὴν, *Plato.* Πέρα τῶ μετρίῃ φιλοναύτης αἰρεμένος, *Philo.*
 Φιλοναυκία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, jurgium, pertinacia; (2) æmulation; (3) contentio virum in certamine. Α
 Φιλοναυκία, α, ὁ ἔξ ἧς, contentiosus; altercor, *Gl. V.* (2) in bonam partem studiosus alicujus rei, multum in re aliqua laborans.
 Φιλοναυκία, adv. contentiose; (2) cum æmulatione; (3) *Gl. V.* certatim.
 Φιλοναυκία, ὁ ἔξ ἧς, qui juvenum amore tenetur.
 Φιλοναυκία, vincere, præstare cupio. Α
 Φιλοναυκία, α, ὁ ἔξ ἧς, studiosus seu cupidus victoriæ. Α νίκη.
 Φιλονύμφιος, ἡ, nuptiis gaudens, nuptiis favens; epith. Veneris.
 Φιλονύμφιος, pro φιλόζηνος, *Hom.*
 Φιλοζήνιος, ὡ, hospites amore prosequor, hospites libenter excipio; (2) peregrinos amo, peregrinos amo mores.
 Φιλοζήνιος, ας, ἡ, hospitalitas. Α
 Φιλοζήνιος, liberalis sum erga hospites.
 Φιλοζήνιος, α, ὁ ἔξ ἧς, hospitalis, liberalis in hospites.
 Φιλοζήνιος, adv. hospitaliter.
 Φιλοζήνιος, ον, in pl. φιλοζήνιον, verba quæ acui fere solent.
 Φιλοζήνιος, ον, vinosus, vino deditus.
 Φιλοζήνιος, adv. jocose, studio joci, &c.

Φιλοταίγμον, ἡ, studium jocandi, ludendi, &c.
 Φιλοταίγμον, ονος, ὁ ἔξ ἧς, amans jocos et lusus; (2) facetus, festivus. Α παίγμα.
 Φιλοταίκτης, α, ὁ, idem.
 Φιλοταίκτης, αἶδος, ὁ ἔξ ἧς, amans liberorum, qui pueros amat; *Gl. V.* puerarius.
 Φιλοταίκτης, ὁ, idem.
 Φιλοταίκτης, α, ὁ, idem; a παίζω.
 Φιλοτάνυχος, ον, noctem vigiliis consumere solitus; epith. etiam Veneris.
 Φιλοταράχος, ὁ, qui projectæ audaciæ facinora amat, *Plut.*
 Φιλοτάρβενος, α, ὁ ἔξ ἧς, virginum amator; (2) virginitatis studiosus.
 Φιλοτατρία, ἡ, pietas in patrem.
 Φιλοτατρία, ἡ, patriæ amor, *Ar.*
 Φιλοτατρία, ἴδος, ὁ ἔξ ἧς, patriæ amans.
 Φιλοτάτωρ, ορος, ὁ ἔξ ἧς, amans patris. Α πατήρ.
 Φιλοτατρία, ἑος, ὁ ἔξ ἧς, ad luctum proclivis. Α τίνος.
 Φιλοτάνταλος, ον, proprie quinquertio esse cupiens; *Met.* qui excellere in omni genere cupit.
 Φιλοταυθής, ἑος, ὁ ἔξ ἧς, qui sciscitari et percontari amat, ideoque discendi cupidus est, curiosus scrutator. Ἀγόρευε γυνὴ φιλοταυθεῖ μύθω, *Nonn. P. 4, 9.* Α ταυθεύω.
 Φιλοταυθής, ὡ, f. ἡσα, libens audio et sciscitor, curiosus sum in sciscitando, *Ph.* φιλοταυθεῖ, percontatur, sciscitatur. Α seq.
 Φιλοταυθής, α, ὁ, sciscitator, *Gl. V.*
 Φιλοταυθής, ἡ, amor et studium sciscitandi, *Steph.*
 Φιλοταυθής, α, ὁ ἔξ ἧς, idem quod φιλοταυθής.
 Φιλοτακτικός, ὁ ἔξ ἧς, qui placentis delectatur.
 Φιλοτακτικός, ον, bene textus, sc. plicatus, cinnatus, amans crinium crispatorium. Τὸν δὲ φιλοτακτικὸν κόμας σφινγντῆρα, *Analect. Br. 2, 11.*
 Φιλοτακτικός, ας, ὁ ἔξ ἧς, navigandi cupidus.
 Φιλοτακτικός, ὁ, armorum studiosus, qui arma tractare amat, *Er.*
 Φιλοτακτικός, idem quod φιλοπλεσία, *Heliod. 9.* (nisi leg. φιλοπλεσίας.)
 Φιλοπλεσία, ὡ, f. ἡσα, ditescere cupio, nimio studio divitiis inhio, *Plut.*
 Φιλοπλεσία, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. Α
 Φιλοπλεσία, ορος, ὁ ἔξ ἧς, divitiarum amans, ditescendi studiosus.
 Φιλοποιώ, ὡ, εἰς ἐμοί, ἔμαι, amicem seu benevolum reddo, concilio; φιλοποιεῖ, reconciliat, *Ph.* φιλοποιέμαι, concilio, *Gl. V.*
 Φιλοποιήσις, εως, ἡ, reconciliatio, conciliatio, *Gl. V.* Α præc.
 Φιλοποιήτης, α, ὁ, amicitia conciliator.
 Φιλοποιήτης, ας, ἡ, conciliatio. Α ποιέω.
 Φιλοποιήτης, εως, ὁ, pastorum amans, vitæ pastoritæ.
 Φιλοποιήτης, ὁ ἔξ ἧς, gregis amans, gregem curans; epith. canis. Α ποιέω.
 Φιλοποιήτης, α, ὁ ἔξ ἧς, amicos efficiens, amicorum effector seu effectrix. Α ποιέω.
 Φιλοπόλεμος, α, ὁ ἔξ ἧς, belli amans; (2) bellicosus.
 Φιλοπόλεμος, εως, ὁ ἔξ ἧς, civitatis amans; (2) suæ patriæ et civitatis commodis studens.
 Φιλοπόλεμος, α, ὁ ἔξ ἧς, amans et studiosus civium, ac saluti eorum consulens.
 Φιλοπόνιος, ὡ, fut. ἡσα, laborum amans sum; (2) cum labore efficio, studiose et gnave aliquid facio; (3) elaboro, elucubro, *Gl. V.* studeo. Φιλοπόνιον τὸ σύγγραμμα, *Nax.* Δεῖ μᾶλλον φιλοπονέσθαι περὶ τῶν μεταφορῶν, *Aristot.* Α φιλόπονιος.
 Φιλοπόνιος, τὸ, opus elaboratum, *Steph.*
 Φιλοπόνιος, α, ὁ ἔξ ἧς, improborum amans.
 Φιλοπόνιος, ας, ἡ, laborum amor, studium, industria, *Ph.* Α
 Φιλόπονιος, α, ὁ ἔξ ἧς, amans laborum, gnave; studiosus, industrius, *Ph.* τὸ φιλόπονιον, studium, *Gl. V.*
 Φιλοπόνιος, 3. pl. præcs. ind. act. contr. pro φιλοπονέω, α φιλοπονέω.

Φιλοπόνιος, adv. gnave, diligenter, studiose.
 Α φιλόπονιος.
 Φιλόπορος, ὁ ἔξ ἧς, scortator. Α πόρνη.
 Φιλοπόρος, ὁ ἔξ ἧς, qui veste purpurea utitur, delectatur. Α πορφύρα.
 Φιλοποσία, ας, ἡ, amor potationis, inexhausta et inexplebilis bibendi aviditas. Α πόσις.
 Φιλοποσία, ὡ, amo potationes. Α
 Φιλοπόσις, α, ὁ, amator vini, potator, bibax. *Gl. V.* bibaculus.
 Φιλοπόσις, ἡ, bibula, vinosa.
 Φιλοπραγματίας, α, ὁ, rerum alienarum curiosus. Α φιλοπραγματίας.
 Φιλοπραγματίας, adv. more eorum qui se libenter implicant negotiis alienis; (2) cum desiderio facessendi negotium. Ab eod.
 Φιλοπραγματίας, diligenter, *V. L.*
 Φιλοπραγματίας, ης, ἡ, amor aliis seu variis se implicandi negotiis; (2) amor et voluntas litigandi; (3) solertia. Α
 Φιλοπραγματίας, ονος, ὁ ἔξ ἧς, qui libenter variis negotiis se implicat, qui sibi et aliis negotia libenter facessit. Α πράγμα.
 Φιλοπραγίας, ες, decori amans, elegans.
 Φιλοπραγίας, adv. amice, eleganter. Α πρίπει.
 Φιλοπραγίας, ας, ἡ, salutandi studium, adfabilitas. Α
 Φιλοπραγίας, α, ὁ ἔξ ἧς, adfabilis. *Gl. V.* saluator. Α προπραγίας.
 Φιλοπραγίας, adv. salutandi studio, adfabiliter.
 Φιλοπραγίας, ας, ἡ, amor principatus seu primatus.
 Φιλοπραγίας, f. εὔω, primatum obtinere cupio, primatum ambio. Ἄλλ' ὁ φιλοπραγίας αὐτῶν Διοτρεφῆς ἔκ ἐπιδίχεται ἡμᾶς, 3 *Joan. 9.* Α
 Φιλοπραγίας, α, ὁ ἔξ ἧς, primatum affectans. Φύσει δὲ πολλῶν ὄντων ἔξ μεγάλων παθῶν ἐν αὐτῶν τὸ φιλόνοικον ἰσχυρώτατον ἦν τὸ φιλοπραγίας, *Plut.*
 Φιλοπτόλεμος, α, ὁ ἔξ ἧς, belli amans, bellicosus.
 Φιλοπτοχία, ας, ἡ, amor pauperum et in mendicos liberalitas. Α
 Φιλοπτοχία, α, ὁ ἔξ ἧς, promptus ad juvandos pauperes et mendicos.
 Φιλοπτοχία, ὁ ἔξ ἧς, amans triticum, *Er.*
 Φιλοπτοχία, ὁ ἔξ ἧς, idem quod φιλοπτοχία.
 Φιλοπτοχία, α, ὁ, qui auctumnales fructus decerpere et his vesci amat. Ab ὀπώρα.
 Φιλορής, ἑος, ὁ ἔξ ἧς, iracundus. Ab ὀργή.
 Φιλόργιος, α, ὁ ἔξ ἧς, qui Orgia celebrare amat; *Nonn. P. 6, 4.* Epith. festi diei, solennis, celebr. Ab ὀργία.
 Φιλορήτης, seu φιλορήτης, ορος, ὁ ἔξ ἧς, rhetoriæ amans et studiosus.
 Φιλορήτης, ἡ, in portum deducens navigantes; epith. Veneris. Ab ὀρεῖω.
 Φιλορήτης, ας, ἡ, avium amor. Α
 Φιλορήτης, ἴδος, ὁ ἔξ ἧς, avium amans.
 Φιλορήτης, ὁ ἔξ ἧς, epith. cami.
 Φιλορήτης, amans acinorum, vitis epith. *Er.*
 Φιλορήτης, ὁ ἔξ ἧς, amans coturnices.
 Φιλορήτης, ονος, ὁ ἔξ ἧς, saltationem amans. Ex ὀρχομαι. Unde
 Φιλορήτης, α, ὁ ἔξ ἧς, saltandi cupidus.
 Φιλορήτης, ἡ, amans saltationis, epith. Veneris, *Er.*
 ΦΙΛΟΣ, α, ὁ, amicus. Sed φίλος, η, ον, carus, amicus, gratus. Hinc contr. φίλιος, et superl. φίλτατος, amicissimus. Φίλον ἐστὶ, solitum est, *Il. 4, 372.*
 Φιλοσκαρία, ὡ, voluptatis studio teneor, carnem amo et cuticulam curo.
 Φιλοσκαρία, ας, ἡ, amor carnis, libido edendi carnes; (2) corporearum voluptatum studium. Α
 Φιλοσκαρία, α, ὁ ἔξ ἧς, carnem amans, corporeis oblectamentis totus deditus. Α σάρξ.
 Φιλοσκαρία, ὁ, crebro usurpans literam σ. Α σίγμα.
 Φιλοσκαρία, ὁ ἔξ ἧς, frumenti comparandi cupidus; (2) cibi appetens.
 Φιλοσκαρία, α, ὁ ἔξ ἧς, tegmine gaudens, *Suicor.* Α σκία.
 Φιλοσκαρία, ὁ, epith. regis, sceptriger.

Φιλόσοφος, *φ, δ, ζ, η*, amans umbræ, umbram captans. *A. σκιά.*
 Φιλοσώμενός, *more eorum qui scommata dicere amant.*
 Φιλοσωμοσύνη, *η*, amor scommatum. *Poll.*
 Φιλοσώμενος, *ονος, δ, ζ, η*, diceris mordacibus gaudens. *Gl. V. dicax. A. σκώμμα.*
 Φιλοσωμοστέω, *ω, fut. ήσω, dicax sum. A.*
 Φιλοσώπτης, *φ, δ, ζ, η*, dicax, urbanus.
 Φιλοσώφω, *ω, f. ήσω, sapientiam amo, sapientia deditus sum, studium meum in doctrina et sapientia colloco, philosophiam capesso, philosophiæ me dedo; (2) philosophorum more disputo, dissero seu disquiro et commentor mecum, philosophiam doceo seu profiteor; (3) universe pro exquiro aliquid, curo, video, Lys. (4) sapientiæ et modestiæ in moribus studeo. Apud Script. Eccles. vitæ operam do austeræ et severæ. Τάτο πεφιλοσόφηκα μετά τῷ ἀδίκῳ σοφιστῇ τῷ ἔρωτος, Xen. A. φιλόσοφος. Hinc*
 Φιλοσόφημα, *αὐτος, τὸ*, philosophica quæstio, seu res quam quis philosophica commentatione exquirat.
 Φιλοσοφία, *α, η*, philosophia, sapientiæ amor, cognitio rerum divinarum atque humanarum, vel homini cum deo similitudo, quantum homo assequi potest, secundum Platonem; sed secundum Aristotelem, artium ars est, scientiarumque scientia; (2) secta, *Gl. V. (3) eloquentia, Isoc. (4) vita ascetica et monastica, ap. Scr. Eccl. A. φιλόσοφος.*
 Φιλοσοφικός, philosophicus, ad philosophum pertinens vel philosopho dignus.
 Φιλοσοφικῆς, *αδολεσcentulus philosophiæ deditus, seu qui adolescens admodum philosophatur, Ath.*
 Φιλόσοφος, *φ, δ, ζ, η*, amans seu expetens sapientiam, sapientiæ studio deditus; (2) sapiens, doctus, philosophus.
 Φιλοσοφῶντες, *nom. pl. part. præ. act. contr. pro φιλοσοφῶντες, a φιλοσοφῶ.*
 Φιλοσοφῶς, *adv. philosophice, ut philosophum decet.*
 Φιλοσπῆλυς, *γος, δ, ζ, η*, speluncas amans, libenter in antris commemorans.
 Φιλοσπῶνδος, *δ, ζ, η*, libationi aptus, seu serviens, *v. gr. vinum. A. σπονδή.*
 Φιλοσπῶντης, *φ, δ, ζ, η*, seditiosus, *Gl. V.*
 Φιλοσπῶντος, *ον, gemebundus, Ep.*
 Φιλοστεφάνιος, *ω, coronarum amans sum; seu coronam adsequi contendo, coronam ambio, Polyb. A.*
 Φιλοστεφῶνος, *φ, δ, ζ, η*, coronarum amans seu cupidus.
 Φιλόστονος, *φ, δ, ζ, η*, gemebundus.
 Φιλόστονος, *adv. cum gemitu.*
 Φιλοστεργῶ, *ω, ad amandum propensus sum, seu valde amo; dicitur impt. de amore conjugum, et eo qui inter parentes et liberos est; (2) naturali affectu generandorum liberorum ducor.*
 Φιλοστεργία, *α, η*, amor vehemens quivis inter parentes et liberos, conjugesque. *A.*
 Φιλόστεργος, *φ, δ, ζ, η*, propensus ad amorem, qualis est inter parentes et liberos. *Ph. indulgens. A. στεργή.*
 Φιλόστεργος, *adv. amantissime, indulgens.*
 Φιλοστέφανος, *φ, δ, ζ, η*, militum amans, seu militibus nimis indulgens; (2) ad rem militarem pronus.
 Φιλόστῆτος, *δ, amans militiæ, Ar.*
 Φιλόστεφος, *φ, δ, ζ, η*, mutabilis, inconstans. *A. στεφῆ.*
 Φιλόστικος, *φ, δ, ζ, η*, amans ficum, qui ficum esu delectatur. *A. σίκον.*
 Φιλοσώμῃχος, *φ, δ, ζ, η*, qui amat suos belli socios, amans commilitonum; (2) qui se libenter belli socium adjungit.
 Φιλοσυνήτης, *εος, δ, ζ, η*, amans familiaritates, consuetudines.
 Φιλοσυνυσία, *frequenti congressu gaudeo.*
 Φιλοσυνυσίας, *φ, δ, ζ, η*, salax. *A. præc.*
 Φιλοσύντομος, *δ, ζ, η*, brevitatis studiosus, brevis.
 Φιλοσωμάτιον, *ω, nimium sum amans corporis mei, nimis curo corpus. A.*

Φιλοσώματος, *φ, δ, ζ, η*, corporis sui nimium studiosus, qui nimis amat curare cutem suam. *A. σῶμα.*
 Φιλοσωμάτως, *adv. nimia in corpus indulgentia, nimia corporis cura. A. præc.*
 Φιλοσώφρων, *ονος, δ, ζ, η*, moderatus vel prudens; (2) pudicos et castos amans.
 Φιλοτάριον, *et φιλοτάριον, τὸ, Dim. a φιλότης, n. 3. amicellulus, in compellatione ὑποκοριστικῶς.*
 Φιλοτάριχος, *δ, salsamentorum amans, Ath.*
 Φιλοτάσιος, *Don. pro φιλοτήσιος, Soph. El. 1073.*
 Φιλοτεκνία, *α, η*, amor in liberos:
 Φιλότεκνος, *φ, δ, ζ, η*, amans liberorum. *A. τέκνον.*
 Φιλοτεχνία, *ω, f. ήσω, artium studiosus sum; (2) artificiosæ elegantiae studio teneor; (3) dissero de arte aliqua velut ejus studiosus; (4) artificiose et ingeniose ago. A. φιλότεχνος.*
 Φιλοτέχνημα, *αὐτος, τὸ*, opus solers artificiosum, *Basil. A. præc.*
 Φιλοτεχνήμων, *ονος, δ*, ingeniosus artifex.
 Φιλοτέχνης, *φ, δ, ζ, η*, artificiosus. *A. τέχνη.*
 Φιλοτέχνησις, *εως, η*, ipsa actio solerter aliquid efficiendi; (2) artificium, opificium. *A. φιλοτεχνία.*
 Φιλοτεχνία, *α, η*, artium studium, vel studium elegantiae et artificii, solertia; (2) usus calidiorum consiliorum, doli, in efficiendo. *A.*
 Φιλότεχνος, *φ, δ, ζ, η*, artis aut artium studiosus, industrius, solers. *A. τέχνη.*
 Φιλοτέχνης, *adv. more eorum qui artium sunt studiosi; (2) artificiose, ingeniose.*
 Φιλότης, *ητος, η*, amicitia, amor, benevolentia; (2) concubitus; (3) *Gl. V. amicus, in compellationibus, ω φιλότης. A. φίλος.*
 Φιλοτήσιος, *α, η*, propinatio, invitatiuncula ad bibendum; (2) propinatio post cœnam benevolentiae ergo. *A.*
 Φιλοτήσιος, *φ, δ, ζ, η*, ad amicitiam pertinens, amicitia conveniens, aptus ad conciliandam amicitiam. *A. φιλότης.*
 Φιλοτήσις, *εως, η*, amicitia. *Ab eod.*
 Φιλοτιμίσθαι, *præs. infinit. med. contr. pro φιλοτιμίζεσθαι, a*
 Φιλοτιμέομαι, *ἔμαι, fut. ήσομαι, honoris consequendi gratia facio; (2) ambitiosius et magno studio conor et annitor, more nimium eorum qui honoris causa toti sunt in re aliqua; (3) æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo; (4) efforor, glorior, mihi placeo; (5) munificentia et liberalitate inlaresco, largior populariter; (6) simpl. dono largior; (7) gaudeo aliqua re, delector; (8) est etiam, odio prosequor, vel ulcisci cupio. Φιλοτιμῶμαι ἔξανυσίν, Xen. φιλοτιμίσθαι πρὸς τινα, Dem. A. φιλότιμος. Hinc*
 Φιλοτιμία, *αὐτος, τὸ*, conatus, contentio, studium aliquid efficiendi; (2) in quo aliquis sibi placet, et quo honorem aucupatur; (3) liberalitas, facinus liberale; (4) ornamentum, magnificentia.
 Φιλοτιμία, *α, η*, honoris seu honorum studium, ambitio; (2) æmulatione, æmula virtus et contentio animi ad certamen excitati; (3) studium, contentio; (4) erogatio publice facta; munificentia, velut in ludis; unde φιλοτιμία, ludī; (5) liberalitas. (1) τί τῆς κακίης δαιμόνων ἵφισται Φιλοτιμίας; Eurip. Phœn. 534. A. φιλότιμος.
 Φιλότιμος, *φ, δ, ζ, η*, honoris seu honorum cupidus seu studiosus, ambitiosus, qui ad rem aliquam contendit, et ex eo honorem sibi parere nititur; (2) generosus, magnificus. *Phil. ambitiosus, munerarius, liberalis. Tò φιλότιμον, principatus. Καὶ τὸ φιλότιμον γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προστάμενον, Eurip. Iph. in Aul. 22. Tò φιλότιμον ἐν μέσῳ, imperium omnibus propositum, Id. Ibid. 342. A. τιμή.*
 Φιλοτίμως, *adv. studio honoris, nimio honoris studio, ambitiose, sollicite. Gl. V. comiter, enixe, certatim.*
 Φιλότομος, *φ, δ, ζ, η*, incisione gaudens; epith. diei qua circumcisio fit apud Judæos. *A. τέμνω.*

Φιλοταῖτος, *φ, δ, ζ, η*, rei alicujus valde studiosus.
 Φιλοτραγήμων, *δ, ζ, η*, bellaria amans, libenter edens. *A. τραγήμα.*
 Φιλοτραπέζος, *δ, ζ, η*, parasitus, scurra, dicax, facetus. *A. τραπέζα.*
 Φιλοτροφία, *ω, f. ήσω, lubenter alo, multos alo.*
 Φιλοτρόφος, *δ, ζ, η*, almus, beneficus; epith. deorum. *A. τρέφω.*
 Φιλοττάριον, *idem quod φιλόταριον, Ar.*
 Φιλοτύρανος, *φ, δ, ζ, η*, fautor, sectator tyrannorum; (2) tyrannidis amans, seu cupidus.
 Φιλοταυβάζω, *libenter derideo, dicax sum.*
 Φιλοταυβάσσω, *idem.*
 Φιλόφθογγος, *ον, clamorosus, latrator.*
 Φιλόφθονος, *δ, ζ, η*, invidus.
 Φιλοφιλία, *α, η*, amor et studium erga amicos. *A.*
 Φιλόφιλος, *φ, δ, ζ, η*, amicorum studiosus.
 Φιλοφρέμις, *γγος, δ, ζ, η*, lyrae amans; epith. cantus.
 Φιλοφρονία, *benevolus sum, Herod.*
 Φιλοφρονίαι, *ἔμαι, comitate prosequor et humanitate, amanter complector. Gl. V.*
 Φιλοφρονέμαι, *concilio. Περιπλακίσσα αὐτῷ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον ἱφιλοφρονίῳ, Elia.*
 Φιλοφρονήμα, *τὸ*, factum benigne, beneficium, humanitas. *A. præc.*
 Φιλοφρονέσις, *εως, η*, comitas, benevolentia.
 Φιλοφροντικός, *η, δ, ζ, η*, comis, blandus.
 Φιλοφροσύνη, *η, δ, ζ, η*, benevolentia, comitas; (2) amicitia, familiaritas.
 Φιλοφρόνας, *adv. benevolus animo, benevole, comiter, amanter.*
 Φιλόφρων, *ονος, δ, ζ, η*, cui mens est benevola erga quempiam, benevolus, comis. *A. φρήν.*
 Φιλόφωνος, *φ, δ, ζ, η*, loquax, garrulus. *A. φωνή.*
 Φιλόχλαινος, *φ, δ, ζ, η*, *πρωγίε* læna seu pingui veste utens; cupidus lænæ, appetens lænam seu vestem quaecunque. *R. Ex χλαίνα.*
 Φίλοχλος, *δ, ζ, η*, amans vulgum, popularis.
 Φιλοχορευτής, *δ, ζ, η*, choreas ducendi studiosus. *Ep. Bacchi.*
 Φιλόχορος, *φ, δ, ζ, η*, chori seu chorearum amans.
 Φιλοχρημῆτις, *ἔμαι, fut. ήσομαι, honoris consequendi gratia facio; (2) ambitiosius et magno studio conor et annitor, more nimium eorum qui honoris causa toti sunt in re aliqua; (3) æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo; (4) efforor, glorior, mihi placeo; (5) munificentia et liberalitate inlaresco, largior populariter; (6) simpl. dono largior; (7) gaudeo aliqua re, delector; (8) est etiam, odio prosequor, vel ulcisci cupio. Φιλοτιμῶμαι ἔξανυσίν, Xen. φιλοτιμίσθαι πρὸς τινα, Dem. A. φιλότιμος. Hinc*
 Φιλοχρημῆτις, *αὐτος, τὸ*, conatus, contentio, studium aliquid efficiendi; (2) in quo aliquis sibi placet, et quo honorem aucupatur; (3) liberalitas, facinus liberale; (4) ornamentum, magnificentia.
 Φιλοχρημῆτις, *α, η*, honoris seu honorum studium, ambitio; (2) æmulatione, æmula virtus et contentio animi ad certamen excitati; (3) studium, contentio; (4) erogatio publice facta; munificentia, velut in ludis; unde φιλοτιμία, ludī; (5) liberalitas. (1) τί τῆς κακίης δαιμόνων ἵφισται Φιλοτιμίας; Eurip. Phœn. 534. A. φιλότιμος.
 Φιλόχρημος, *φ, δ, ζ, η*, honoris seu honorum cupidus seu studiosus, ambitiosus, qui ad rem aliquam contendit, et ex eo honorem sibi parere nititur; (2) generosus, magnificus. *Phil. ambitiosus, munerarius, liberalis. Tò φιλότιμον, principatus. Καὶ τὸ φιλότιμον γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προστάμενον, Eurip. Iph. in Aul. 22. Tò φιλότιμον ἐν μέσῳ, imperium omnibus propositum, Id. Ibid. 342. A. τιμή.*
 Φιλοχρημῆτις, *adv. studio honoris, nimio honoris studio, ambitiose, sollicite. Gl. V. comiter, enixe, certatim.*
 Φιλόχρημος, *φ, δ, ζ, η*, incisione gaudens; epith. diei qua circumcisio fit apud Judæos. *A. τέμνω.*

Φιλοφροσύνη, reprehendendi studio teneor. A
 Φιλόφρονος, *u*, *o* ξ *h*, reprehendere amans. Φι-
 λόφρονος δὲ χρημὶν ἀνελίον γίνος, Eurip. Phœn.
 206.
 Φιλοφρόνης, *adv.* reprehendendi studio s. li-
 bidine.
 Φιλοφρός, *u*, *o* ξ *h*, opsoniorum amans. Ex
 ὄψων.
 Φιλόφρονης, *o* ξ *h*, garrulus, jactator.
 Φιλοφύλιος, *u*, *f.* ἡσών, nimium amo animulum
 meum, vitæ turpiter et ignave parco. Καὶ
 γὰρ εἴδῃ τοὶ λίαν ἡ' ἰμοὶ φιλοφύλειν χρεῶν, Eur.
 Iph. in Aul. 1436. A φιλόφυλος.
 Φιλοφύλιον, cum *u*, non nimium amanda
 vitæ.
 Φιλοφύλιος, *as*, *h*, nimius vitæ amor. A
 Φιλόφύλος, *u*, *o* ξ *h*, animarum amans; (2)
 nimium vitæ cupidus, nimium timens ne
 vitæ privetur. A φυλή.
 Φιλόφύλος, *u*, *o* ξ *h*, qui frigida amat, frigoris
 cupidus, amans frigidum.
 Φιλοφύλιος, *adv.* nimio vitæ amore.
 Φιλώ, in amicitiam redigo, concilio, amo,
 V. L.
 Φίλ' pro φίλτατε, carissime, voc. sing. per
 Ἀποκ. a φίλτατος.
 Φιλότης, *u*, τὸ, amicus. A
 Φιλότης, *u*, *o*, carissimus, sodalis, Gl. V. sc.
 in compellatione. A φίλος.
 Φίλτρον, *u*, τὸ, amoris illicebra, amatorum
 poculum; (2) res amicitias, seu amorem,
 benevolentiam, concilians. Ab eod.
 Φιλόφρονος, *o* ξ *h*, contumeliosus, insolens.
 Φιλοφρόνης, *is*, bonæ valetudinis studiosus.
 Φιλόφρονος, *o*, et φιλόφρονος, Steph. idem quod
 Φιλόφρονος, *u*, *o* ξ *h*, aquæ amans, gaudens aquis.
 Ab ὕδωρ.
 Φιλόφρονος, *u*, idem.
 Φιλοφύλιος, aquas amo, locis irriguis gaudeo,
 Hes.
 Φιλώ, *u*, phylæ, arbor semper virens,
 Theophr.
 Φιλόμνος, *u*, *o* ξ *h*, amans hymnos, amator
 cantus, studiosus canendi, musicus.
 Φιλοπύχνης, *u*, *h*, obsequiosus, facile obediens.
 Φιλοπύχνης, *u*, *o* ξ *h*, amans somni, somnicu-
 losus.
 Φιλοπύχνης, *u*, *o* ξ *h*, qui solet excipere con-
 vivio, R. Ex ὑποπύχνης.
 Φιλοπύχνης, *u*, *o* ξ *h*, redire solitus, facile
 rediens. Φιλοπύχνης κακόν, Aret.
 Φιλοπύχνης, *is*, idem. Ab ὑποπύχνης.
 Φιλοπύχνης, *u*, *h*, natura ad suspicandum pro-
 pensus. Ex ὑποπύχνης.
 ΦΙΛΤΡΑ, *as*, *h*, tiliæ, arbor. Angl. The LIME,
 or LINDEN TREE. (2) ejusdem arboris bractea,
 i. e. tenuiori membrana inter lignum
 et extimum corticem latitans.
 Φιλόφρονος, *u*, *o*, tiliaceus, Gl. V. φιλόφρονος,
 corticatum. A præc.
 Φιλόφρονος, *is*, *u*, idem et ab eod.
 Φιλόφρονος, *u*, *o*, studiosus cantus, musicus. Ex
 ὕδωρ.
 Φίλω, *adv.* libenter. Νῦν δὲ φίλω *χ'* δρόμῳ,
 libenter videretis, Il. 4, 347. A φίλος.
 Φίλω, *u*, *o*, *h*, qui amico vultu est, amicus.
 Φίμων, τὸ, idem quod φίμος, Er.
 ΦΙΜΩΣ, *u*, *o*, camus, capistrum; (2) fiscella;
 (3) *Apud Etym.* obturamentum quo sibi os
 obligant urinarios, ne aquam sorbere co-
 gantur; (4) piscatorium instrumentum;
 (5) pyrgus in ludo aleatorio, turricula in
 qua concutiuntur tesserae aut tali. Φιμοί,
 V. Schol. ad Æsch. Theb. 469. reperitur et
 Φιμὸν in neutr.
 Φίμων, *f.* ὥσων, como obligo aut adstringo, ca-
 pistro, obturo, coarcto, constringo, os oc-
 cludo, compesco; Φιμώμενος, obmutescio.
 Εἰς τὰ Φιμώμενος τῶν τῶν ξύλων τὸν αὐχένα,
 Aristoph. Nub. 592. Ἐφίμωτος τὸς Σαδδουκαίους,
 Matt. 22, 34. Φιμώμενος, *u*, *h*, ἐξελθεῖς ἐξ αὐτοῦ,
 Luc. 4, 35. A præc.
 Φιμώμενος, *is*, *o* ξ *h*, camī seu fiscellæ formam
 habens; (2) camī usum præbens; (3) con-
 stringens. Ab eod.
 Φίμων, *is*, *u*, obligatio, obstrictio, quæ fit

como; (2) coarctatio, seu constrictio quæ-
 libet. A Φιμώ.
 Φιν, sibi vel ipsis, dat. pl. pro φιν, Ion. pro
 σφισι.
 Φίνος, ossifragus, genus aquilarum. A φιν.
 Φίντατος, Dor. pro φίλτατος.
 ΦΙΝΤΙΣ, *o*, auriga; (2) animus, qu. corporis
 auriga et rector. Vox Dorica.
 Φιξ, *u*, *h*, Bæot. pro σφίγξ. Ἦ δ' ἄρα φιν'
 ὀλοὴν τίει, Hesiod. Theog. 326.
 ΦΙΤΡΟΣ, *u*, *o*, stipes, truncus; (2) caulis: re-
 peritur et neutrum.
 Φίττα, *adv.* accelerandi. Ab et pro σίττα.
 Φίττα, τὸ, Aristoph. idem quod
 Φίττα, ἄσος, τὸ, germen, stirps, proles, so-
 boles, filius.
 Φίττα, *u*, *o*, pater, genitor. A
 Φίττα, *f.* ὥσων, sero, planto; (2) genero, gigno.
 Τίς δ' ὁ φησὶς πατήρ; Soph. Trach.
 315. A φῶ.
 Φλάδιον, *u*, contundendo mollio; unde su-
 bigo. A φλάω.
 ΦΛΑΖΩ, stulte et inarticulate loquor; (2)
 ferveo.
 Φλανώσω, garrio, ineptio, deliro. A φλώ.
 Φλάσαν, fregerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion.
 pro ἔφλασαν, a φλάω. Unde
 Φλάσις, *is*, *u*, Ion. pro Σλάσις, fractura.
 Φλάσις, τὸ, pro Σλάσις, quod confractum,
 contusum est, cutusio. A φλάω, pro Σλάω.
 Φλασμός, *u*, *o*, fastus. A φλάζω.
 Φλασμός, *u*, *o*, qui contundi seu conteri possit.
 A φλάω.
 Φλασώ, frangam, fut. 1. ind. act. Dor. pro
 φλάσω, a φλάω.
 Φλαυρίζω, fut. *is*, pro vili habeo, contemno.
 Φλαυρίζω δὲ τὴν τῷ Περικλῆϊ τὴν παρασκευὴν,
 Plut. A
 Φλαύρος, *u*, *o*, idem quod φαύλος. Οὐδ' ἀγγε-
 λῶν φλαύρος, Soph. Œd. Col. 1429.
 Φλαυροτόκισ, *u*, malam seu inutilem prolem
 pariens, Cyp.
 Φλαυροτόκισ, *u*, *o*, vilis. Φλαυροτόκισ τινὸς
 ἀνδρὸς τέχνημα, Soph. Phil. 35.
 Φλαύρος, *adv.* pro φαύλος.
 Φλάω, *u*, contundo, contero, frango, rumpo;
 (2) subigo, tero; unde (3) contundendo
 mollio; (4) masturbo; (5) voro, avide
 comedo. Ἐφλάω ἐν τῇ Σουλῇ, Aristoph. Plut.
 717. Ἄλλ' ἔνιν φλάσαν, Pind.
 Φλεβάζω, scaturio tamquam e vena. A φλέψ.
 Φλεβιάς, *u*, *o*, ad venas pertineus, qui vena-
 rum est. Ab eod.
 Φλεβίον, *u*, τὸ, venula. Dim. ab eod.
 Φλεβονόμος, venas agitans et conturbans.
 Gal. al.
 Φλεβονομία, *u*, *o*, veninerveus.
 Φλεβονομία, *u*, *o*, venæ ruptio. Ex φλέψ et
 ἰσχυρῶς.
 Φλεβοτόμος, *u*, sanguino, Gl. V. venam seco;
 φλεβοτομή, sanguinor, Gl. V. A φλέψ et
 τομή.
 Φλεβοτομία, *u*, *o*, venæ sectio, venæ incisio. A
 Φλεβοτόμος, *u*, *o*, venam incidens. Hinc τὸ
 φλεβοτόμος, u, scalpellum, seu instrumentum
 quo vena inciditur. Ex φλέψ et τίμνω.
 Φλεβοτονώδης, venas distendens, Gorr.
 Φλεβώδης, *u*, *o*, ξ *h*, venosus, venis abundans.
 A φλέψ.
 Φλεγμονώδης, *u*, *o*, præs. opt. med. Ion.
 pro φλεγμονώδης, a φλεγμῶ.
 Φλεγμονώδης, gen. sing. part. præc. act.
 Φλεγμῶ, uro, incendio, comburo, Il. 17, 738.
 λαμπρῶς, σποδῶ, Soph. Trach. 100. (2) ar-
 deo, Il. 18, 211. A φλέγω.
 Φλεγμῶ, combustus, aor. 2. part. pass. verbi
 φλέγω.
 Φλεγμῶ, *u*, *o*, ruber, qualis est flammæ color,
 R. Ab eod.
 Φλέγμα, ἄσος, τὸ, inflammatio, ardor, incen-
 dium; (2) pituita, Phil. Ab eod. Il. 21,
 337.
 Φλεγμαίνω, ardeo, æstuo, exæstuo, effervesco;
 (2) intumesco, tumeo. Gl. V. suppuror;
 φλεγμαίνω, turget, Ph. Vid. Ern. Εἴτ'
 ἐφλεγμην αὐτῷ τὸ σφύρον, Aristoph. Vesp.

276. Φλεγμαίνωσα πόλις, urbs luxu turgens,
 tumens, Plat. A φλέγμα.
 Φλεγμαίνω, *u*, *o*, inflatus. Ab eod.
 Φλεγμονώδης, *u*, *o*, idem quod
 Φλεγμονώδης, *u*, *o*, inflammatio, æstus, ardor.
 Φλέγματος, genus aquilæ flavæ, Hes.
 Φλεγμονώδης, Ion. pro φλεγμονώδης, *u*, *o*, pitui-
 tosus, qui bilioso opponitur. A φλέγμα.
 Φλεγμονώδης, *u*, *o*, abundans pituita. Ab eod.
 Φλεγμονώδης, τὸ, Dim. pro φλέγμα. Sotades.
 Φλεγμονώδης, *is*, abundans pituita. A φλέγμα
 et ἴδος.
 Φλεγμονώδης, ὅσος, *u*, idem et ab eod.
 Φλεγμονώδης, *u*, *o*, ξ *h*, inflatus, suppuratus;
 (2) pituitosus, biliosus.
 Φλεγμονώδης, aor. 1. inf. act. Att. pro φλεγμονώδης,
 a φλεγμῶ.
 Φλεγμονώδης, *u*, *o*, inflammatio. Gl. V. suppu-
 ratio, tumor. A φλέγω. Hinc
 Φλεγμονώδης, *u*, *o*, ξ *h*, inflammationem ha-
 bens, cum inflammatione conjunctus.
 Φλεγμονώδης, 3. pl. præc. opt. pass. Ion. pro φλε-
 γμονώδης, a φλέγω, uro.
 Φλέγοντι, 3. plur. præc. ind. act. Dor. pro
 φλέγουσι.
 Φλέγος, τὸ, idem, Hes.
 Φλεγμός, *u*, *o*, aquila. A φλέγω. Unde
 Φλεγμῶ, *u*, *o*, ignis, ignitus, ardens; (2) splen-
 dens; (3) injuriosus, damnosus.
 ΦΛΕΓΩ, *f.* ζῶ, uro, cremo, incendio, inflam-
 mo; (2) amore mei incendio; (3) illustro;
 illumino; (4) fulgeo; φλέγωμαι, ardeo, ar-
 desco, flagro, Gl. V. αἷμα δάϊον φλέγει
 τῶν, Eur. Ph. 248. φέγγος, Soph. Aj. 682.
 Μηδ' ἄγαν ἔτα φλέγεσθαι, lugete, Id. Œd.
 Col. 1693. Μανίαις φλέγων, Aristoph. Thesm.
 687. Ἀνθρακίς δὲ χερσὶ φλέγει, micat, Pind.
 Ol. 2, 131. (4) ἀμφὶ δὲ πτόλιν νίφος ἀσπίδων
 σπυκνὸν φλέγει, Eurip. Phœn. 257.
 Φλεγονία, *u*, *o*, nugacitas, ineptiæ. A
 Φλεγονία, et νία, nugor, garrio. A φλεδών.
 Unde
 Φλεδονώδης, *u*, *o*, ξ *h*, nugax, garrulus.
 Φλεδών, *u*, *o*, vel φλεδών, ἄσος, *o*, homo ineptus
 et nugax. A φλέγω.
 Φλεδών, *u*, *o*, nugax, Suid.
 Φλέξας, aor. 1. part. act. verbi φλέγω.
 Φλέξας, *u*, *o*, ξ *h*, incendio, incendium. A φλέγω.
 Φλεξέας, aor. 1. part. pass. verbi φλέγω.
 ΦΛΕΨ, *u*, *o*, vena; (1) animalis, (2) aqua-
 rum et similium.
 ΦΛΕΨ, nugor; (2) plenus seu refertus sum,
 redundo, etiam bonis rebus; hinc et
 Bacchum veteres Phleoneem cognominant,
 Ælian. (3) ebullio, effervesco; (4) erumpo,
 Æsch. Ag. 1425. A φλώ.
 Φλέως, *u*, *o*, papyrus, planta aquatica spinis
 carens. A φλώ, Suid.
 Φληδών, *u*, fut. ἡσών, nugor. Ab eod.
 Φληναφῶ, *u*, fut. ἡσών, idem, Ph.
 Φληναφῶ, *u*, idem et ab eod. Ἐνταῦθα αὐτῶν
 παραφρονεῖς φληναφῶν, Aristoph. Nub. 1477.
 Φληναφῶ, *u*, *o*, ξ *h*, nugax. A
 Φληναφῶ, *u*, *o*, ξ *h*, nugax; (2) nugator, nu-
 gatrix, nugax, stultiloquus.
 Φληναφῶδης, *u*, nugator, Gal.
 Φληνῶ, *u*, fut. ἡσών, nugor. A φλώ.
 Φληνῶ, fut. ἡσών, idem et ab eod.
 ΦΛΙΑ, *u*, *o*, portæ pagmentum, antæ; (2)
 vestibulum, limen. Hinc et φλιαί, val-
 varum postes; item, ligna directa et ex
 transversa depacta, et scalarum firmamen-
 ta, quæ gradus transversarios, per quos
 ascenditur, utrimque compingunt. Gl. V.
 postis, limen.
 Φλίω, premo, comprimo, Æol. pro θλίω.
 ΦΛΙΑ, et φλιά, *u*, putresco, putrefeo;
 (2) rumpor, laceror, lanior; (3) rugas con-
 traho, Nicand. Al. 363. Σηπίδωσι φλιάσας,
 putredine dehiscens.
 Φλιάδης, *u*, *o*, ai, rugæ et sinus vestium. A præc.
 Φλίψις, *u*, *o*, Æol. pro θλίψις.
 Φλίψις, *u*, *o*, ξ *h*, flammæ, (2) splendidus,
 fulgidus. A φλόξ, flamma.
 Φλογίζω, acc. sing. f. g. Ion. pro φλογίζω, a
 Φλογίζω, *u*, *o*, idem et ab eod.

Φλογετός, ὤ, ὁ, ardor, *Ph.* A φλόξ. Unde
 Φλογισμός, ὤ, inflammor cum rubore.
 Φλογιδιον, α, τὸ, parvum frustum carnis assæ.
 Dim. α φλογίς.
 Φλογίζω, f. ἴσω, ardeo; (2) ustulo, inflammo,
 incendo. Φλογιζόμενον ἄλιον, ἄλιον αἰτώ,
Soph. Trach. 95. Ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ
 πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χάλαζῃ, *Exod.* 9, 24.
 A φλόξ.
 Φλογίον, ἡ, idem quod φλόξ, *Nic.*
 Φλογίνος, ἰνή, ἰνον, flammeus. Ab eod.
 Φλόγιον, Dim. flammula, *Longin.*
 Φλογίς, ἴδος, ἡ, caro, assa, *Gl. Vet.* flammeum.
 Φλογισμός, ὤ, ὁ, ustulatio. A φλογίζω.
 Φλογιστός, ἡ, ὄν, ustulatus; (2) inflammabilis.
 Δίμας φλογιστὸν ἔδην, *Soph. El.* 58. Ab eod.
 Φλογμός, ὤ, ὁ, ardor, aestus, flamma, incen-
 dium; (2) fulgur. Ab eod.
 Φλογογενής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, flammigena, *Gl. V.*
 Ex φλόξ et γενίωμα, nascor.
 Φλογόδεσποι, αἱ, carbones, *Hes.*
 Φλογοειδής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, flammæ similis; (2)
 flammeus, ignitus. Ex φλόξ et εἶδος.
 Φλογόεις, ὄσπα, ὄν, flammeus, flagrans, ardens.
 A φλόξ.
 Φλογοιδέσμαι, ardore intumescor.
 Φλογόλευκος, ὄν, e rubro albicans.
 Φλογοβαῖος, ὄν, color ex flammeo et fusco,
Steph.
 Φλογόω, ὤ, fut. ὡσω, inflammo, incendo; φλο-
 γισθῶ, flammescere, *Gl. V.* A φλόξ.
 Φλογώδης, ἴος, ὁ καὶ ἡ, ardens, fervens; (2)
 flammeus et incensus. Ab eod.
 Φλόγωμα, ἄτος, τὸ, ustulati panis quasi pus-
 tula. A φλογώω.
 Φλογωπός, ὄν, rutilus, splens. A φλόξ et
 ὤψ.
 Φλόγωσις, ἴος, ἡ, inflammatio. A φλογώω.
 Φλοῖα, ἰον. φλοῖη, ἡ, pro φλοιᾷ, ap. *Apoll. Rh.*
 ubi tamen alii φλοῖη (2) Proserpina, ap.
 Lacedæmonios.
 Φλοῖον, α, τὸ, parvum cortex. Dim. α φλοῖός.
 Φλοῖομενος, inflammatus, ambustus, al. tur-
 batus, *Lyc.*
 Φλοῖζω, fut. οῖσω, decortico, *Theophr.* A
 φλοῖός.
 Φλοῖνος, ἡ, ὄν, e cortice factus. Ab eod.
 Φλοῖοδάρης, ἴος, levis. A φλοῖός et βαρύς.
 Φλοῖορράγιον, sum cortice disrupto seu rimoso,
Diosc.
 Φλοῖορράγιον, α, ἡ, corticis ruptio. A
 Φλοῖορράγιος, ἴος, ὁ καὶ ἡ, corticem habens disrupt-
 um. Ex φλοῖός et ῥήγιον.
 ΦΛΟΙΟΣ, ὤ, ὁ, cortex, stirps, suber, *Ph.* *Il.*
 1, 237.
 Φλοῖοσθεν, gen. sing. *Ion.* pro φλοῖοσθα, a
 ΦΛΟΙΪΒΟΣ, α, ὁ, sonitus quem aqua edit,
 præsertim cum fluctus excitantur; (2)
 murmur, tumultus; (3) strepitus.
 Φλοῖσμός, ὤ, ὁ, decorticiatio. A φλοῖζω.
 Φλοῖστικός, ad decorticationem pertinens vel
 aptus, *Bud.*
 Φλοῖω, fut. οῖσω, idem quod φλοῖζω.
 Φλοῖωδής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, cortici similis, corticosus.
 Φλοῖωδὴς ἀνή, *Longin.* A φλοῖός.
 Φλοῖωσις, ἡ, corticosa, *Lyc.*
 Φλοῖσις, ἴδος, ἡ, verbasculum. Dim. a
 ΦΛΟΜΟΣ, et φλωμός, α, ἡ, verbascum, herba.
 Angl. MULLEIN.
 Φλοῖσις, ἴδος, ἡ, squama, *Hes.*
 Φλοῖσις, ἡ, herba quædam, al. ὄνις, *Diosc.*
 Φλόξ, ὄγος, ἡ, flamma. A φλέγω.
 Φλόξ, φλόξ, α, ὁ, cortex. *Ph.* scirpus; (2)
 teges, storea, stragulum ex ulva vel scirpo,
 aut sparto vel junco. A φλοῖός.
 Φλόξ, acc. sing. pro φλόγαν, α φλόξ.
 Φλόξκον, τὸ, pustula. A φλόξ.
 Φλοκαγοράφος, vel
 Φλοκαγοράφια, ἡ, nugarum scriptio.
 Φλόξ, ἄκος, ὁ, jocator, scurra, nugar. A
 φλόξ.
 Φλοῖα, ὤ, fut. ἴσω, nugor, garrus, blatero.
 Φλοῖαριον φλοῖαριον, *Plat.* Φλοῖαριος καὶ πεπε-
 γνίσις, *Aristoph. Plut.* 574. Λόγους πονηροῖς
 φλοῖαριον ἡμᾶς, 3 *Joann.* 10. A φλόξ.
 Hinc

Φλοῖαριον, τὸ, dictum nugatorium, seu sermo
 nugatorius, ineptus, impudens.
 Φλοῖαριον, α, ἡ, nugæ, garrulitas, verbositas,
Gl. V. φλοῖαριον, argutus, *Gl. V.* Ab eod.
 Φλοκαγοράφος, scriptor φλοῖαριον, ut Sopater,
 vel scriptor nugax, ineptus, *Ath.*
 Φλοκαγοράφω, nugas scribo, *Nic. Sc.*
 Φλοκαρολόγιον, ὤ, fut. ἴσω, nugas loquor:
 Φλοκαρολόγιον, α, ἡ, sermo nugatorius. A
 Φλοκαρολόγιος, α, ὁ καὶ ἡ, qui nugas loquitur,
 nugator. Ex φλοῖαριον et λόγος.
 Φλόαρος, α, ὁ καὶ ἡ, vanus et futilis; (2) nu-
 gator, stultiloquus, *Gl. V.* nugax, *Phil.* arg-
 gutus, garrulus, verbosus, *Al. Gl. V.* frivo-
 lus. A φλόξ.
 Φλοκαρώδης, ἴος, ὁ καὶ ἡ, nugatorius, nugax. A
 præc.
 Φλοῖασις, nugor; (2) eructo. A φλόξ.
 Φλοῖαρός, ῥα, ῥον, humidus. A
 Φλοῖασις, ὤ, humesco; (2) flaccesco. A φλόξ.
 Φλοῖασιον, τὸ, bulla, pustula. A
 Φλοῖασις, idem quod φλόξ.
 Φλοῖασινα, ἡ, ἡ, pustula, papula, *Ph.* proprie
 ab igni. A φλοῖασις. Hinc
 Φλοῖασινιδιον, α, τὸ, parva pustula.
 Φλοῖασινοειδής, ἴος, pustulatus, pustulæ formam
 habens. Ex eod. et εἶδος.
 Φλοῖασινοῖα, ἡ, in pustulas erympo.
 Φλοῖασινοῖασις, ἡ, eruptio pustularum. A præc.
 Φλοῖασινοῖασις, ἴος, cui pustulæ insunt, pustula-
 rum speciem gerens, *Steph.*
 Φλοῖασις, ἴδος, ἡ, pustula, tumor. A φλόξ.
 Φλόξ, nugæ. Ab eod.
 Φλόξ, ἴος, ἡ, eruptio in cute e redundantia
 humoris. A φλόξ.
 Φλόξ, pro φλόξ, *Steph.*
 Φλόξ, f. ὡσω, nugor; (2) ferreo, bullio, ebul-
 lio, fervendo seu bulliendo strido; (3) e-
 vomo, *Pl.* 21, 361. A φλόξ.
 Φλοῖασις, 2. sing. aor. 1. conj. pass. *Dor.* pro
 φλοῖασις, α φλοῖασις, terreo.
 Φλοῖασιον, terrebant, 3. pl. imperf. ind. act.
Ion. pro φλοῖασιον, a verbo eod.
 Φλοῖασιον, præc. inf. pass. contr. pro φλοῖασιον.
 Φλοῖασις, 2. pl. præc. imp. pass. pro φλοῖασις.
 Φλοῖασις, terreo; φλοῖασις, deterret, *Phil.*
 Ἐνύπνιον ἴδον, καὶ φλοῖασις με, *Dan.* 4, 5. A
 φλοῖασις.
 Φλοῖασις, α, ὁ, timendus, formidabilis. Ab eod.
 Φλοῖασις, ὤ, ὁ, terror, *Phil.* A φλοῖασις.
 Φλοῖασις, ῥα, ῥον, terribilis, formidolosus, *Ph.*
 Ἐκτίσταιμι φλοῖασις φρένα, *Soph. El.* T. 153.
 A φλόξ. Hinc
 Φλοῖασις, ἡ, timor, terror.
 Φλοῖασις, adv. metum incutiendo, formidabi-
 liter. Ab eod.
 Φλοῖασις, ὁ καὶ ἡ, terribilis specie. Ex eod. et
 ὤψ.
 Φλοῖασις, sc. Minerva, quæ fugam hostibus
 affert, *Ar.*
 Φλοῖασις, pro φλοῖασις, *E. M.*
 Φλοῖασις, timentem, acc. sing. part. præc.
 pass. *Dor.* pro φλοῖασις, a
 Φλοῖασις, fut. ἴσω, terreo, absterreo, *Phil.* φλο-
 ῖασις, timeo, formido, paveo, expavescor,
Gl. V. φλοῖασις, pavet, pavescit, veretur,
Ph. φλοῖασις, trepidare, *Phil.* φλοῖασις,
 horruit, *Ph.* a. 1. pass. πεφλοῖασις, timeo, p.
 pass. Οὐτ' ἄλλο ἔδην ἔπας φλοῖασις, *Thuc.*
 πεφλοῖασις πηνῆς αἰς ὅμα πελίας, *Soph. Aj.*
 139. Στρατὶν δ' Ἀχαιοὶ καὶ φλοῖασις πρᾶσαν
 τὰς; *Id. Phil.* 1238. Οἱ δεισιδαίμονες ἦσαν
 τὰς ἀνθρώπων φλοῖασις, *Xen.* Πόνος ὁ μὴ φλο-
 ῖασις, labor timorem nullum incutiens, *Soph.*
Phil. 864. A φλόξ. Hinc
 Φλόξ, ἡ, coma, juba, de equo et leone.
 Φλοῖασις, aor. 1. part. pass. f. g. α φλοῖασις.
 Φλοῖασις, aor. 1. inf. pass.
 Φλοῖασις, 2. sing. aor. 1. conj. pass.
 Φλοῖασις, 2. sing. f. 1. ind. pass. *Att.* et *Ion.*
 pro φλοῖασις.
 Φλοῖασις, terremini, 2. pl. a. 1. conj. seu im-
 perat. pass.
 Φλοῖασις, τὸ, terror, *Soph.*
 Φλοῖασις, ἡ, ὄν, meticulosus. A φλόξ.
 Φλοῖασις, metuendus, *Soph.*

Φλοῖασις, α, τὸ, quod metum incutit, seu in-
 cutere potest; tericulum, tericulamen-
 tum. A φλόξ.
 Φλοῖασις, qu. dic. cum timore sitiens, idem
 quod ὑποφλοῖασις, *Steph.*
 Φλοῖασις, adv. in vel ad fugam. A φλόξ.
 Φλόξ, α, ὁ, timor, metus, formido. *Ph.* fuga.
 Μήπωρ φλόξιο (de equis), apti bello, *Il.* 5,
 272. Τὸν σὺν ἐπαρῶ φλόξιο, terrorem quem
 tu vis mihi incutere, *Soph. Phil.* 1251. Διὰ
 φλόξιο ἰλθῖν, formidare. A φλόξιο.
 Φλοῖα, time, 2. sing. præc. imperat. pass. *Att.*
 et *Ion.* pro φλοῖασις, α φλοῖασις.
 Φλοῖασις, f. ἴσω, vaticinor Phœbi numine ad-
 flatus, vaticinans dico. Ὁρσῖταισις ἴσω
 φλοῖασις πῶτος, *Luc.* 731. Οἰνὶ φλοῖασις
 τὰς λόγους, *Longin.* 8. A φλόξιο.
 Φλοῖασις, idem et ab eod.
 Φλοῖασις, ἴος, ἡ, Phœbas, fatidica, vaticinatrix
 utpote Phœbi numine adflata. *Gl. V.* saga.
 Ab eod.
 Φλοῖασις, ἡ, vates, fatidica. A φλοῖασις.
 Φλοῖασις, ἡ, ὄν, vaticinus. Ab eod.
 Φλοῖασις, α, ὄν, idem.
 Φλοῖασις, ὤ, lustro, purgo; (2) splendidum red-
 do; et φλοῖασις, α, vaticinor, auguror.
 Ἐφλοῖασις δὲ παρὶντα πάντα χαλινωφάγων
 ἀφρον ἀπὸ τομάτων, *Callim.* in *L. Pall.* 12.
 A φλόξιο.
 Φλοῖα, ἡ, Diana, *Ep.*
 Φλοῖασις, α, ὁ καὶ ἡ, ad Phœbum pertinens, *Ion.*
 pro φλοῖασις. Ἐς τὸ Τροίης φλοῖασις δάπεδον,
Eurip. Iphig. in *Aul.* 755.
 Φλοῖασις, ἡ, Phœbea, *Ep.*
 Φλοῖασις, idem quod φλοῖασις, vel φλοῖασις.
 Φλοῖασις, ὁ, lustrator, *Man.*
 Φλοῖασις, ἡ, antistita templi fatidica.
 Φλοῖασις, ἴος, ὁ, fatidicus, vates.
 Φλοῖασις, α, ὁ, hariolus, *Ph.* A φλόξιο.
 Φλοῖασις, *Ion.* pro φλοῖασις, *Herod.*
 numine corruptus, *Longin.* 16. Ex φλόξιο
 et λαμβάνω.
 Φλοῖασις, puritatem consequor, *V. L.*
 ΦΛΟΪΒΟΣ, α, ὁ, purus, impollutus, castus; (2)
 vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phœbus,
 Sol, Apollo.
 Φλοῖασις, ἴος, ὁ, puniceus, purpureus. A
 φλοῖασις, vel φλόξιο.
 Φλοῖασις, ἴος, ὁ, idem quod
 Φλοῖασις, ὤ, ὁ, rubefactio. A φλοῖασις.
 Φλοῖασις, rubefacio, *V. L.*
 Φλοῖασις, ὄν, flores purpureos efferens seu
 habens. *Epith. veris.* Ex ἄνθος.
 Φλοῖασις, rubefacio, *Gl. V.* A φλοῖασις.
 Φλοῖασις, α, ὁ καὶ ἡ, et ἴος, α, ὄν, puniceus; (2)
 palmeus, e palma factus. Ab eod.
 Φλοῖασις, ἴος, ὁ, idem. Ab eod.
 Φλοῖασις, fallax, *Hes.* Φλοῖασις, *Suid.*
 Φλοῖασις, ἡ, Phœnicia.
 Φλοῖασις, *Ion.* pro φλοῖασις, *Herod.*
 Φλοῖασις, α, ὁ, Phœnicia, ventus a Phœnice
 flans; euronotus, thrascia oppositus.
 Φλοῖασις, f. ἴσω, Phœnicies imitor aut æmu-
 lator; (2) ad puniceum colorem vergo, pur-
 purasco, *Luc.* (3) tingo purpura. Ab eod.
 Unde
 Φλοῖασις, ἡ, ὄν, Phœnicus, Punicus.
 Φλοῖασις, ἰνή, ἰον, puniceus aut rutilus; (2)
 palmeus, ex palmulis confectus.
 Φλοῖασις, ἴος, ὄν, puniceus; palmeus, *Gl. V.*
 Φλοῖασις, ἴος, ἡ, vestis puniceæ coloris, puni-
 ceus amictus, purpurea vestis, purpureus
 amictus, (ob coloris adfinitatem,) pan-
 nus puniceus. *Gl. V.* paludamentum. Ab
 eod.
 Φλοῖασις, ὤ, ὁ, purpurarius, purpurea tinctus.
 A φλοῖασις.
 Φλοῖασις, adv. Punice. Ab eod.
 Φλοῖασις, ὄν, palmeum vinum, *Diosc.*
 Φλοῖασις, α, ὁ, fructus palmæ Ægyptiacæ
 (postquam maturuit).
 Φλοῖασις, ὄν, colore puniceo tinctus.
 Φλοῖασις, ἴος, idem. A βαφῇ.
 Φλοῖασις, ὤ, palmas scando. Ex βαίνω.
 Φλοῖασις, ὤ, e Phœnicie ortus.

Φοινικόδακτυλος, *u*, *δ* *ζ* *η*, digitos purpureos, *i. e.* pulchros, habens.

Φοινικεύς, *ἀσσαν, ὄν*, Puniceus. Α φοινίξ.
Φοινικότροκος, *u*, *δ* *ζ* *η*, puniceam tramam habens. Ex φοινίξ et κρόκη.

Φοινικόλενος, avis, *al. πηνίλοψ, Aristot.*

Φοινικόλοφος, *u*, *δ* *ζ* *η*, rubram cristam habens.

Φοινικόπεριος, *u*, *δ* *ζ* *η*, puniceas habens genas, *i. e.* pulchras, pulcher. Ex φοινίξ et περιεῖα.

Φοινικόπτερος, *u*, *δ* *ζ* *η*, *Ion.* pro præc.

Φοινικόπτερος, *u*, *δ* *ζ* *η*, puniceo limbo prætextam vestem gerens, prætextatus.

Φοινικόπτερος, *u*, *δ* *ζ* *η*, solum habens puniceum seu rubrum. Ex φοινίξ et πίδα.

Φοινικόπτερος, *u*, *δ* *ζ* *η*, purpureos pedes habens, *i. e.* pulchros.

Φοινικόπτερος, puniceos pedes habens, epith. Cereis, *Pind.*

Φοινικόπτερος, *u*, *δ* *ζ* *η*, rubecas alas seu pinnas habens. Ex φοινίξ et πτερόν.

Φοινικόροσά, *αν, αἰ*, punicea rosaria. Ex eod. et ῥόδον.

Φοινικόρυγχος, *u*, *δ* *ζ* *η*, qui est rostro puniceo, nempe a sanguine, ut leo, lacerato animali; (2) de homine foret, purpurea labia habens, vel os pulchrum.

Φοινικός, *η, ὄν*, puniceus; (2) punicus. Α φοινίξ.

Φοινικόκλις, *εὐς, δ* *ζ* *η*, qui est puniceus, *i. e.* pulchris, cruribus. Ex eod. et κλίος.

Φοινικοστρόφη, *Dor. -πας, ὁ*, fulminator; *proprie* rubra fulmina mittens. Ex eod. et στρόφη.

Φοινικόσολος, purpura ornatus, *Pind.*

Φοινικόστροφος, *u*, *δ* *ζ* *η*, qu. dic. palmas alens, palmifer. Ex eod. et στροφή.

Φοινικός, *u*, *δ*, avis quædam solitaria, a quibusdam *Silvia* vocata. Ex eod. et ἑρά.

Φοινικός, puniceus, *Ph.* Α φοινίξ.

Φοινικόφαιος, *εὐς, δ* *ζ* *η*, purpureus, puniceus aspectu. Ex eod. et φάος.

Φοινικόφυτον, *u*, τὸ, palmetum. Α

Φοινικόφωτος, *δ* *ζ* *η*, palmis consitus. Ex eod. et φῶς.

Φοινικῶν, ὄνος, ὁ, palmetum. Α

ΦΟΙΝΙΞ, *ἱκος, ὁ*, palma, arbor; (2) palmæ rami vel fructus, palmula, *i. e.* palmæ fructus; (3) herba quædam, spicam ferens

folio similem et ad palmulæ maturæ colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, a puniceo pennarum colore; (5) color ruber seu phœniceus, qualis est palmulæ; (6) instrumentum quoddam musicum a Phœnicibus inventum; (7) collyrium, tollendis oculorum asperitibus efficac; (8) Phœnix, e Phœnice oriundus. *Gl. V.* Punicus. Sed *adject.* *δ* *ζ* *η*, ad rubrum colorem accedens; rutilus.

Φοινίξ, *εὐς, ἡ*, rubefactio. Α φοινίσσα.

Φοίνιος, *ἰς, ὁ* *ζ* *η*, cæde contaminatus, homicida; sanguinarius, cruentus; (2) ruber. Α φόνος, cædes.

Φοινίσσα, *ης, ἡ*, Phenissa, ex Phœnicia oriunda. Α φοινίξ.

Φοινίσσας, rubefaciebat, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro φοινίσσας, α

Φοινίσσας, fut. ξω, rubefacio, sanguine inficio, cruento, purpureo aut etiam puniceo colore inficio. Φοινίσσας παρὰ ἑμὸν αἰσχύνω νεοβλεῖ, *Eur. Iph. in Au.* 185. Μάστιγι πρῶτον νότα φοινιχθεῖς δάνη, *Soph. Aj.* 110. Σφάγια φοινίσσιν, victimam mactare, *Eur. Or.* 1285. Α φοινίξ.

Φοινίχθ, rubefactus est, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro φοινιχθή, α φοινίσσα.

Φοίνος, *η, ὄν*, cruentus, cruentatus. Α φόνος.

Φοίτα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro φοίταται, α φοιτάω, ἴτο.

Φοιτῆλος, *u*, *δ* *ζ* *η*, vel φοιταλῖος, *ἰς, ἰόν*, insanus, furiosus; (2) errabundus, vagus; (3) per certa temporum intervalla rediens. Α φοιτάω.

Φοιταλῖος, *εὐς, ὁ*, idem. Epith. Bacchi.

Φοιταλῖος, *u*, *δ*, idem. Α præc.

Φοιτάς, *ἄδος, ἡ*, insana, furiosa; (2) vaga; (3) meretrix; (4) epith. viæ, trita. (1) *ἔ* *μη*...

ἀναστήσει φοιτάω δεινὴν νόσον, *Soph. Trach.* 979. Α

ΦΟΙΤΑΩ, *ῶ, f. ἴσω, ito*, frequento, commeo, *Gl. Vet.* dicitur de discipulis, nunciis *inprimis*; (2) insanio, furo; (3) redeo, de fructibus, vectigalibus. Παῖς ὄν, φοίτας ἰς τίνος διδασκάλου, *Aristoph. Eg.* 1231. Ἐφοίτων πρὸς ἡμᾶς μισθοφόροι, *Xen. ἐπὶ Σόφας, Id.* (2) ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνθρωποι μακρίσιν νόσοις ἄπτενον, *Soph. Aj.* 59.

Φοιτέω, *Ion.* pro φοιτάω, φοιτάω.

Φοιτῆ, *ἰlat*, 3. sing. præc. ind. act. *Dor.* pro φοιτάω, ex φοιτάω. Unde

Φοιτῆσις, *εὐς, ἡ*, initio, frequens aditus.

Φοιτῆς, præcō, *Hes.*

Φοιτητῆς, ἦρος, ὁ, idem quod

Φοιτητῆς, *ῶ, ὁ*, qui ventitat; (2) qui ad præceptorem ventitat, discipulus. Α φοιτάω.

Φοιτῖω, *eo*, venio, accedo. Ab eod.

Φοίτος, *u*, *δ*, insaniam, furor; (2) vagatio, error. Ab eod.

Φοιτῶν, præc. part. act. *contr.* pro φοιτάων.

Φολιδώδης, *εὐς, idem quod*

Φολιδώδης, *ἡ, ὄν*, squameus, squamatus, corticatus. Α φολίς.

ΦΟΛΙΞ, *ἱκος, ἡ*, asperitas cutis.

ΦΟΛΙΞ, ἴδος, ἡ, squama, qualis est serpentis.

Φολικός, *ῶ, ὁ*, strabus seu strabo, qui habet oculos distortos. Ε φάος et ἔλκω.

ΦΟΛΙΞ, *εὐς, ἡ*, obolus; (2) marsupium sive sacculus condendis obolis; (3) follis.

Φολιδώδης, *εὐς, ὁ* *ζ* *η*, follicularis; fungosus; inanis, instar follis. Α præc.

Φόλυνες, *οἱ*, canum genus, *Hes.*

Φολύνω, inquo, *Hes.*

Φονάω, et -ῶ, *ῶ, ὡ*, eadem appeto. Φονᾶ, *φονᾶ* νόος ἦδη, *Soph. Phil.* 1209. Α φόνος.

Φονεργάτης, *u*, *δ*, auctor cædis.

Φονεῖμα, ἄτος, τὸ, quod occisus est, cadaver, *R.* Α φονεύω.

Φονεύς, *εὐς, ὁ*, homicida, sicarius. *Il.* 18, 334.

Φονευτής, *ῶ, ὁ*, idem. Α

Φονεύω, fut. εἴσω, eadem perpetro, occido.

Φασγάνω λευκὴν φονεύω τὴν παλαιάωρ δεινῇ, *Eur. Iph. in Au.* 889. Παῖδας φονεύσας, *Id.* *Her. Fur.* 1017. Α φόνος.

Φονίος, gen. sing. *Att.* pro φονέος, α φονεύς.

Φονή, *ης, ἡ*, cædes; (2) locus occisorum. Α φῶνα.

Φονικός, *ἡ, ὄν*, ad cædem pertinens; (2) qui facile ad cædem perpetranda incitatur, cædis cupidus; (3) truculentus, crudelis; (4) mortifer, lethalis. Α φόνος. Unde

Φονικός, *adv.* crudeliter.

Φόνος, *u*, *δ* *ζ* *η*, et φόνος, *ἰα, ἰόν*, cæde contaminatus, homicida, cruentus; (2) lethalis, mortifer.

Φονοκτονέω, *ῶ, ὡ*, eadem perpetro, interficio; (2) cæde polluo. Α

Φονοκτόνος, *u*, *δ* *ζ* *η*, occisor, qui per cædem interficit. Ex φόνος et κτείνω.

Φονοκτονία, *ας, ἡ*, cædes. Α præc.

Φονολιεύς, et -λιεύς, *ἰς, ἰόν*, proprie sanguine stillans, crudelis, sævus. Ex φόνος et λείω.

Φονορύτης, *ον, ὡ*, sanguine redundans. Ex eod. et ῥέω.

Φόνος, *u*, *δ*, homicidium; cædes, nex, *Gl. V.* (2) sanguis, sed qui in cæde effunditur, *Soph. Ed. Tyr.* 1278. vide μῦθος. Διὰ φόνου χαρσίν, necem intentare, dare. Παρὰ Νίσσα φθίνοντας ἐκ φόνου ἀνιέλμην, ex Nessi morientis vulnere, *Soph. Trach.* 557. Α φῶνα.

Φονώδης, *εὐς, ὁ* *ζ* *η*, sanguinarius, crudelis. Αιμοβόρος καὶ φονώδης, *Joseph. Maccab.* 10.

ΦΟΪΝΟΣ, *u*, *η*, piscis quidam in ostiis fluviorum celeriter nascens.

ΦΟΞΟΣ, *ἡ, ὄν*, cujus caput est acutum et veluti turbinatum, verticem habens fastigiatum; (2) qui est vultu distorto, *Gl. Vet.* φῶξ, cilonas. Hinc

Φόξος, *ητος, ἡ*, capitis acuminatio.

Φοξόχειλος, *u*, *δ* *ζ* *η*, qui labris est coarctatis et in acutum desinentibus.

Φορᾶ, *ἄδος, ἡ*, latio, gestatio, bajulatio; (2) motus vehementior, ut in jactu, conversione,

lapsu; item impetus, v. gr. fluctum; (3) vectigal, portorium, pensio, collatio, tributum; (4) feracitas, ubertas, proventus, annona. Α φέρω. Hinc

Φοράδην, *adv.* portando, gestando, *Plut.* Πᾶμαι θορογὰ πένταται φοράδην; *Soph. Ed. Tyr.* 1310. Καὶ μὴν ὅδ' ἀναξ ἦδη φοράδην δῶμα πελάζει, *Eurip. Androm.* 1167.

Φοραῖνα, pro φέρω, *Poet.*

Φοράς, ἄδος, ἡ ἴσπος φοράς, equa. Ἰσποὶ φορεῖς, καὶ φοράδες, *Artemid. Oneirocr.* 4, 58.

Vide et *Hesych.* v. Φοράδες.

Φορεῖα, *ἄς, al.* φορεῖα, *ας, ἡ*, capistrum. Α φέρω.

Φορεῖος, *αἶα, αἶον*, pascuus. Ἡξὶ φορεῖον ἴναχος, *ἰξ ὄρειον, Call. P.* 50. Α φορεῖ.

Φορεῖος, ἄδος, ὁ *ζ* *η*, alimentum suppetitans; (2) gregarius, gregalis, *Ph.* φορεῖος ἡ θήλεια ἴσπος, equa, φορεῖδες, equæ, *Ph.* Ab eod.

Φορεῖα, *ἄς, ἡ*, et φορεῖα, item φορεῖα, cibus, esca; (2) capistrum; (3) corium, quo tibicines ora muniebant. Ab eod.

Φορεῖ, *ἡς, ἡ*, pabulum, alimentum, esca. Ὁρῶνι φορεῖ παραλῖος γενίσσεται, *Soph. Aj.* 1055. Α φέρω.

Φορεῖον, τὸ, idem quod φορεῖα, *Sch. Ar.*

Φορεῖος, *u*, *δ*, qui lecticam portat, lecticarius. Ex φορεῖον et φέρω.

Φορεῖον, *u*, τὸ, gestatorium, sella gestatoria, lectica; (2) vehiculum, *Gl. V.* pectorum; (3) merces quæ datur bajulo, *Plut.* Ἐχρησώσσοι φορεῖος, *Polyb.* 31, 3, 18. Α φορεῖος.

Φορεῖται, portato, 3. sing. præc. imperat. act. *contr.* pro φορεῖται, α φορεῖω, fero, porto.

Φορεῖται, 3. pl. præc. ind. act. *Dor.* pro φορεῖσθαι, a verbo eod.

Φορεῖντας, ferentes, acc. pl. part. præc. act.

Φορετρον, *u*, τὸ, vectura; (2) merces bajuli. Α φορεῖ.

Φορεῖμενος, part. præc. med. *Dor.* pro φορέμενος, *contr.* ex φορεῖμενος, α φορεῖω.

Φορεῖντος, ferentis, gen. sing. part. præc. act. *Dor.* pro φορέντος, *contr.* ex φορεῖντος, a verbo eod.

Φορεῖς, *εὐς, ὁ*, portator, bajulus; (2) lecticarius, seu is qui fert sellam domini.

Φορεύω, pro φορεῖω, *Hes.*

Φορεύω, *ῶ, fut. ἴσω*, gesto, fero, porto. Φορεύω τὸ ξίφος τὸ λατὸν ἐν μύρτῃ κλαδί, *Aristoph. Lys.* 635. Μὴ νῦν ἐν ἡβῳ μένον ἐν παντὶ φορεῖ, *Soph. Antig.* 716. Α φέρω. Hinc

Φορεῖον, *adv.* sarcinæ in modum; (2) accervatum; (3) portando, gestando.

Φορέμα, ἄτος, τὸ, quod gestatur, gestatio. Τὴν πρῶτην ἔχων χώραν τῷ φορέματι, primum locum habens inter eos qui gestabant (aprum), *Polyb.* 8, 31, 7. gestamen; τὰ τῶν ὀπλων φορέματα, *Xenoph. Cyrop.* 2, 3, 14. onus: οἶον φορέμα ὁ φέρος, *Id. Ibid.* 3, 1, 25. Τὴν δὲν φορέμα, alicui gestandum tradere, *Appian. de Reb. Syriacis*, 56.

Φορέμα, idem quod φορεύω.

Φορέναι, tulisse, a. 1. inf. act. *Att.* pro φορέναι, α φοραῖναι, pro φέρω.

Φορέσαι, *εὐς, ἡ*, gestatio. Α φορεύω.

Φορετός, *ἡ, ὄν*, qui ferri et portari potest, tolerabilis. Ab eod.

Φορίγγες, *αἱ*, tubera, al. ἰδνα, *Hes.*

Φορίμος, *u*, *δ* *ζ* *η*, utilis, commodus. Α φορεύω.

Φορίνη, *ἡ*, cutis suilla, quæ crassa; (2) cutis hominis, *Harp.* de homine stupido.

Φορίς, ἴδος, ἡ, quæ gerit, gestat, fert; (2) epith. feminae, terræ, &c. gravida, fecunda. Α φέρος.

Φέρος, canus, *Lyc.*

Φόρεον, ὄνος, ὁ, portus; (2) monstrum marinum. Α φέρω.

Φορηδόν, *adv.* in modum sportæ seu corbis; (2) in modum tegetis seu storeæ. Α φορεῖος.

Φορημική, ὁ, pro φορημική, *Ep.*

ΦΟΡΜΙΞ, *ἰγγος, ἡ*, cithara, testudo.

Φορμιδιον, *u*, τὸ, tegeticula, *Gl. V.* Α φορεῖος.

Φορμιθα, fut. ἴσω, *Dor.* ξω, citharam pulso, cithara ludendo, celebrando. *Od.* 4, 18. Α φορημική, Hinc

Φορμικτὸς, Dor. pro φορμικτῆς, ὤ, ὁ, citharædus.

A præc.

Φορμίον, υ, τὸ, sportula, corbula; (2) tegeti-

cula, parva storea. Dim. a φορμός.

Φορμῆς, ἴδος, ἡ, idem et ab eod.

Φορμίσκιον, υ, τὸ, idem. A φορμῆς.

Φόρμικκος, υ, ὁ, idem et ab eod.

Φορμοκοκτίω, ὦ, fut. ἥσω, super tegete cubo,

storeæ incubo. Ex φορμός et κοκτῆ.

Φορμοραφεία, vel φορμορραφεία, in tegete vel

storea insuo, Æschin. Ex eod. et ράπτω.

Φορμοκοκτίς, ἴδος, acus ad storeas consuendas

apta. A seq. et ραφίς.

ΦΟΡΜΟΣ, ὤ, ὁ, sporta, corbis, calathus, nexus

vitilium, seu textum e junco, sparto, ed id

genus aliis; (2) teges, storea. Χάσας δὲ

φορμῶς ἀχρῶων σεσαγμένους τὰς τάφους, Polyb.

1, 19, 13.

Φορμοφορέω, ὦ, fut. ἥσω, storeas gesto, bajulus

sum. A

φορμοφόρος, υ, ὁ, ὅ, qui storeas portat, bajulus.

E φορμός et φέρω.

Φοροβέτιν, quæstui habere, Steph.

Φοροῖσαι, ferentes, nom. pl. part. præc. Dor. pro

φορεῖσαι, contr. ex φορίναι, a φορέω.

Φορολόγιον, ὦ, f. ἥσω, tributum exigo. Πολλὰ

μέρη τῆς Σικελίας ἐφορολόγιον, Polyb. A φο-

ρολόγιος.

Φορολόγητος, υ, ὁ, ὅ, a quo tributum exigitur,

tributarius. A præc.

Φορολογία, ας, ἡ, tributum exactio. A

φορολόγιος, υ, ὁ, tributum exactor. E φόρος et

λέγω.

Φορός, υ, ὁ, ὅ, ferens, de vento. Φορὸν ἄνεμον

καὶ λαμπρόν, Polyb. 1, 60, 6: unde (2) se-

cundus, felix; (3) cum impetu ferens, celer,

vehemens, ut fulmen; (4) fertilis, ferax;

(5) fecunda, de muliere. A φέρω.

Φόρος, υ, ὁ, tributum, pensio; (2) forum tum

negotiantium tum judicium. Ab eod.

Φορέντας, acc. pl. part. præc. act. pro φορίοντας,

a φορέω.

Φορταγωγόν, ὦ, onera porto. Πλήθος ὑποζω-

γίων φορταγωγόντων πάντα τὰ πρὸς τρυφὴν ἔ-

ἀπόλαυσιν τραπέζων χορηγήματα, Longin. 43.

A

φορταγωγός, υ, ὁ, ὅ, onera ferens. E φέρω et

ἄγω.

Φόρταξ, ἄκος, ὁ, bajulus. A φόρτος.

Φορτηγία, ὦ, fut. ἥσω, onera fero:

Φορτηγία, ας, ἡ, mercaturæ genus quæ exer-

cetur navibus onerariis:

Φορτηγικός, ἡ, ὁ, onerarius. A

φορτηγός, υ, ὁ, ὅ, ὦ, onera vehens; ut φορτηγὸς

ναύς, oneraria navis. Ex φόρτος et ἄγω.

Φορτηγίς, ἡ, idem quod φορτῆς, Poll.

Φορτίω, fut. ἴσω, onero; πειφορτισμένη, onusta,

Ph. perf. part. pass. φορτίζετε τὸς ἀνθρώπους

φορτίᾳ δυσβάστακτα, Luc. 11, 46. πειφορτισμένοι,

Matt. 11, 28. A φόρτος.

Φορτικύμας, sum molestus, odiosus, ineptus.

A

φορτικός, ἡ, ὁ, onerarius. Gl. V. onerosus;

(2) ineptus, insulsus; (3) fastuosus, arro-

gans, insolens; (4) molestus, gravis, non

ferendus. Τὸ φορτικὸν ἐκκλίναντες, Appian.

Τὸς δὲ ἀναγκασθέντας ἱπαινῆν αὐτὸς, ἑλα-

φοστέρους παρέχει τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν

ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥστε φορτικὸς τῆς δόξης τὸ μὴ

εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι,

Plut. de Sui Laude. Sic enim debet legi,

non φορτικῶς ut libri editi, et interpres inepte.

A φόρτος. Hinc

Φορτικότης, ητος, ἡ, inepti, stulti, arrogantes,

molesti mores.

Φορτικός, adv. odiose, moleste, inepte, arro-

ganter, insolenter. Ἐδίκει μὲν ἔν παῖσι φορ-

τικῶς καταρχασθαι τῆς ὀμιλίας, Polyb. 17, 1,

10. Ab eod.

Φορτίον, υ, τὸ, onus, sarcina, fascis, merx, Ph.

φορτίαις, mercibus, Ph. A φόρτος.

Φορτίς, ἴδος, ἡ, oneraria navis. Ab eod.

Φορτοβάστακτος, υ, ὁ, bajulus. Ex eod. et βα-

τάζω.

ΦΟΡΤΟΣ, υ, ὁ, onus, proprie navium; (2) res

molesta, tædium. A φέρω.

Φορτοφόλος, on, ad vehendas merces aptus, Man.

Φορτοφόρος, υ, ὁ, ὅ, ὦ, onus portans, bajulus. E

φόρτος et φέρω.

Φορτώω, fut. σω, onero. Βωμόν τε παμμεγίστην

σχίζεις μερίαις φορτώσαντες, Heliod. A

φόρτος.

Φορτωτός, ἡ, ὁ, tinctus, coloratus.

Φορύνω, vel φορύνω, fut. ὤσω, pinso, subigo,

misceo, confundo; (2) fædo, polluo. Od.

18, 335. Ib. 22, 21. A φορύνω.

Φόρυς, podex, Hes.

Φορύτος, υ, ὁ, quisquilæ e variis rebus com-

mixtis; (2) funis ex congestis stramentis

et vitilibus ad πλέγματα. (3) cœnum. Σύες

φορυντὶ ἱπταμένονισαι, Aratus, 1123. Ab eod.

ΦΟΡΥΝΩ, idem quod φορύνω.

Φόως, τὸ, lux, lumen, (spes, gaudium, salus,

P.), Il. 6, 6. A φῶς.

Φόωσθε, adv. in lucem, in luminis auras.

Φοργίλλη, ἡ, idem quod

Φοργίλλιον, υ, τὸ, flagellum. Vox Lat.

Φοργελλῶω, ὦ, fut. ὠσω, flagello.

Φοργῆ, 3. s. a. 2. conj. pass. v. φράσσω, obstruo.

Φοργάμα, ἄτος, τὸ, sepimentum, septum, sepes,

maceria, vallum, munimentum. A φράσσω.

Φοργάμης, υ, ὁ, ad sepes pertinens, sepimentis

idoneus; (2) qui circa sepes nascitur. A

præc.

Φοργμός, υ, ὁ, sepimentum, septum, sepes;

dumus, caretum, Gl. V. Ab eod. Unde

Φοργμών, ὄνος, ὁ, dumetum, Gl. V.

Φοργνύμι, idem quod φράττω.

Φραδαίω, ὦ, fut. ὠσω, declaro. Γῶν φραδάσσει,

Poet. pro ἱφράδασσει, Pind. A φράζω, cujus

p. m. est πειφραδα.

Φραδεῖν, idem et ab eod.

Φραδέ, dixit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro

ἱφραδέ, a φράζω.

Φραδῆ, ἡς, ἡ, scientia, prudentia; (2) Plural.

mentes; (3) consilium. Τῶν δὲ μελλόντων

τιστόφλωνται φραδῆ, Pind. (3) δίας δ' ἀμάτορος

Παλλῆδος φραδαίς, Eurip. Phœn. 671. Ab

eod.

Φραδῆς, εὖς, ὁ, ὅ, ὦ, consultus, prudens. Φραδεῖς

νῦν ἔργα τίττονται, Il. 24, 354. A præc.

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium, prudentia, peritia.

A φράδμων.

Φραδμοσύνησι, dat. plur. Ion. pro φραδμοσύναις.

Φράδμων, ὄνος, ὁ, ὅ, ὦ, consultus, circumspetus,

solers. A φράζωμαι.

Φραδῶς, adv. prudenter, consulte; (2) diserte,

aperte. A φραδῆς.

Φράζω, 2. sing. præc. ind. med. Ion. pro φρά-

ζῆσαι, a φράζω.

Φράζω, 2. sing. præc. imperat. med. Ion. pro

φράζεο, a verbo eod.

Φράζω, dicebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion.

pro ἱφραζέ, a verbo eod.

Φράζω, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro

ἱφράζω, a verbo eod.

Φράζω, 2. sing. præc. imperat. med. Dor. pro

φράζω, a

ΦΡΑΖΩ, Dor. φράσω, fut. ὠσω, dico, memo-

ro, commemoro, indico; φράζωμαι, in

animo verso, delibero, statuo, perpendo;

(2) animadvertendo caveo, vito; (3) ani-

madverto, deprehendo, intelligo. "A" σοι

καὶ ὁδὸν ἱφραζόν, Aristoph. Thesm. 1183. Πρὸς

δ' ἀνδρ' ἀγαθὸν πᾶσις τι φράσεις, Eur. Iph. in

Au. 45. Φράσσει πᾶν ἄλλος ἄμμι, indicat,

Theocr. 1, 102. Φράσον. πολῖταις ἔ πόλι

σωτηρίαν, Eur. Ph. 905. Il. 23, 453.

Φρακτῆς, ητος, ὁ, sepes. A φράσσω.

Φρακτικός, ἡ, ὁ, cataphractus, circumquaque

armis munitus. Ab eod.

Φρακτῆς, ἡ, ὁ, septus, munitus. Ab eod.

Φραζάμενον, munitum, acc. sing. aor. 1. part.

med. verbi φράσσω, munitio.

Φρασαίω, 3. pl. aor. 1. opt. med. Ion. pro

φράσσωμαι, a φράζω, dico.

Φράσσω, quæ dixit, aor. 1. part. act. f. g.

Φράσσειν, præc. inf. act. Dor. pro φράζω.

Φρασεολογία, ας, ἡ, loquendi formularum col-

lectio. Ex φράσις et λόγος.

Φρασί, dat. plur. Dor. pro φρεσί, a φρήν, mens.

Φράσις, εὖς, ἡ, dictio, ipsa dicendi actio, lo-

cutio, phrasis, genus loquendi. Gl. V. lo-

quela, eloquentia. A φράζω.

Φράσμων, idem quod φράδμων, item attentus,

Hes.

Φρασόμεθα, consultabimus, 1. plur. f. 1. ind.

med. Dor. pro φρασόμεθα, a φράζω.

Φράσον, elidisse, 2. sing. a. 1. imperat. act.

Φρασόμεθα, dicemus, consultabimus, 1. pl. f. 1.

ind. med. Poet. pro φρασόμεθα.

ΦΡΑΣΣΩ, vel φράσσω, f. ἥω, sepio, munio,

communio, obstruo, obturo, constipo; πε-

φραγμένος, septus, armatus, perf. pass. part.

Κἀκεῖ πύφρακται λαὸς ἄμασιν πύριξ, Eur. Ph.

740. Τί δ' ἡλδεις γυνή (ἥω) πρὸς ἀνδρας ἀσπί-

σιν πεφραγμένους; Id. Iph. in Au. 839.

Φρασίς, εὖς, ἡ, idem, dicendus. A φράζω.

Φραστῆς, ητος, ὁ, elocutor, indicator, explicator.

Ab eod.

Φραστῆς, ἡ, ὁ, eloquens. Ab eod.

Φρασῦς, υος, ἡ, idem quod φράσις.

Φράσω, ὄρος, ὁ, idem quod φραστῆς.

Φραστῆ, ητος, ὁ, qui ejusdem curiæ vel tribus

est, tribulis. A φραστῆς.

Φραστορία, ας, ἡ, societas. A φράτωρ.

Φρατορικός, ἡ, ὁ, curialis, tribulis. A præc.

Φρατοριος, ας, ὁ, idem.

Φράτωρ, ἡ, idem quod

Φρατορία, ας, ἡ, curia. Hinc φρατορία dicuntur

conventus quidam hominum, aut conventu-

cula, quasi pagi, propria sibi sacra pecu-

liariaque communiter habentium; (2) ter-

tia pars tribus Athenis. Gl. Vet. φρατορία,

contubernium. A φράτωρ.

Φρατριάζω, f. ὠσω, sum unus e curialibus, sum

pariceps curiæ; (2) conjuro, sodalitates

facio. Μετ' ὧν ἔ θεόπομπος ἱφρατρίαις, Dem.

A φρατορία.

Φρατριανός, ἡ, ὁ, curialis, ad curiam pertinens.

Ab eod.

Φρατριάχος, υ, ὁ, præfectus curiæ vel sodaliti,

quod φρατορία vocatur. Ex ἀρχή.

Φρατριάστῆς, υ, ὁ, curialis. A φρατριάζω.

Φρατριάστικός, ἡ, ὁ, idem. Ab eod.

Φρατριεύς, εὖς, ὁ, idem. Ab eod.

Φρατρίζω, fut. ἴσω, idem quod φρατριάζω.

Φρατρικός, ἡ, ὁ, idem quod φρατριανός.

Φράτριον, τὸ, locus in quem conveniunt curia-

les, Eust.

Φράτριος, υ, ὁ, curialis, ad curiam pertinens.

</

Φρενικός, ad mentem pertinens. Vid. *Steph.*
 Φρενιτικός, ἡ, idem quod φρενίτις, *Jul.*
 Φρενιτικός, ὦ, sum phreniticus, phrenitide laboro. A φρενίτις.
 Φρενιτικός, fut. ἴσω, idem et ab eod.
 Φρενιτικός, ἡ, φρενιτικός, qui phrene laborat. Ab eod.
 Φρενίτις, vel φρενίτις, ἴδος, ἡ, mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam et mentis perturbationem inducens. A φρενί.
 Φρενοβλάβεια, ας, ἡ, amentia, dementia. A φρενοβλάβης, εὖς, ὁ ἢ, mente laesus vel captus, desipiens. Ex φρενί et βλάβω.
 Φρενοβλάβης, insanus, *Dolsc.*
 Φρενοβλάβης, adv. dementer, insane.
 Φρενογνήσις, εἰς, laetus, hilaris. E φρενί et γνήσιω.
 Φρενοδαλῖς, ἴδος, ἡ, amentia, furor. Ex eod. et δαλῖ.
 Φρενοδίνης, εἰς, mentem versans, *Nonn.*
 Φρενοδολῖς, εὖς, ὁ ἢ, mentem demulcens. Εἰς ἑνὶ οἰσθηθέντες ἐν φρενοδολῖ μύθος, *Nonn.* P. 4, 30. Ex φρενί et δολῖ.
 Φρενόθεν, adv. a mente, ex mente, sponte. Οὐ σοῖσι γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀρεστὴν ἔσας, *Soph.* Aj. 183. A φρενί.
 Φρενοδοσία, ὦ, decipio, impono praestigiiis. Ex φρενί et δόσι.
 Φρενοδόσιος, ὁ ἢ, impostor, decipiens. A φρενί et δόσι.
 Φρενοδόσιος, ας, ὁ ἢ, mente captus. Ex φρενί et λαμβάνω.
 Φρενομάνης, εἰς, furiosus, fanaticus, etiam bono sensu. A μαίνομαι.
 Φρενομάνης, ας, ὁ ἢ, mente captus, furiosus, insanus.
 Φρενομάνης, adv. insane, dementer. Νῦν ὅταν νοῦντα φρενομάνος ἀκούσῃ, *Soph.* Aj. 630.
 Φρενοπληγῖς, phreneticus, *Aesch.*
 Φρενοπληγῖς, οὐ, furiosus, demens. Ex πλήσσω.
 Φρενοπληγῖς, ἡγος, ὁ ἢ, idem.
 Φρενοπληγῖς, οὐς, ὁ ἢ, qui sua mente aliquid composit. A φρενί.
 Φρενίω, ὦ, fut. ὴσω, ad mentem sanam reduco, moneo, castigo; (2) desipio, fallo, seduco. Οἱ μὲν φρενίσει μὲν, *Eurip.* Bac. 792. Κλαίων φρενίσει, ὦν φρενίαν αὐτοῖς κενός, *Soph.* Antig. 765. Παλλῶ γ' ἀμύνων τὴν πύλας φρενὸν ἔφω, *H. sauton.* *Aeschyl.* Prom. Vincit. A φρενί.
 Φρενίω, mente captus; *Aesch.* Sept. ad Theb. 763. Ex φρενί et ὀλίω, perdo.
 Φρενίσσις, εὖς, ἡ, castigatio, admonitio. A φρενί.
 Φρενίσσις, τὸ, idem. Ab eod.
 Φρενοπύσις, ὦ, fut. ὴσω, puteum fodio. A φρενοπύσις, ας, ὁ, putei fossor, putearius. Ex φρενί et ὀρύσσω, (melius haec per u.)
 Φρενί, fer, aor. 2. imperat. act. a φρενί, pro φρενί.
 Φρενί, mentibus, dat. plur. cum u, a φρενί.
 ΦΡΕΝ, fut. φρενίω, fodio, P. emitto, adigo, *Ern.*
 Φρενορύχιω, ὦ, puteum effodio. Ὅς πάλαι γέ μ' ἡφρενορύχι, *Aristoph.* Lys. 1034. A φρενορύχιος, ας, ὁ, putei seu puteorum fossor, putearius. Ex φρενί et ὀρύσσω.
 ΦΡΗΝ, εὖς, ἡ, mens; (2) sapientia; at φρενίς, prudentia, ingenium; (3) praecordia, tamquam mentis sedes. Vide *Ern.*
 Φρενίς, ας, ἡ, puteal, os putei. A φρενί.
 Φρενίς, ας, ἡ, tribus, curia. A φρενί.
 Φρενίς, εὖς, ἡ, horribilis. A φρενί.
 Φρενίς, ας, ὁ, horror, quasi a φρενί, quod esset horreo. A
 Φρενί, ας, ἡ, horror, torpor, *Ph.* (2) metus.
 Φρενίς, αἰ, et φρενίς, τὰ, horror sub accessione febris. A praec.
 Φρενίς, ας, ὦ, horresco. A φρενί. Hinc
 Φρενίς, εὖς, ἡ, idem quod φρενί.
 Φρενοπύσις, ας, ὁ ἢ, horrificus, *Gl. V.* Ex φρενί et πύσι.
 Φρενίς, horrifico, *Gl. V.* Φρενίς, horresco, *Gl. V.* A φρενί.
 Φρενοπύσις, ας, ὁ, horribiliter clamans, *Cyr.*
 Φρενίς, ας, ὁ, horrendus, horrorem incutiens. A φρενί.
 Φρενίς, ας, ὁ, horribiliter, horrendum in modum.
 Φρενίς, ας, ὁ, horribilis, horrendus. A φρενί.
 Φρενίς, ας, ὁ, fremitus; (2) flatus quem equi naribus emittunt; (3) hinnitus; (4) exultatio praec gaudio, insolentia, ferocia.
 Φρενίς, ας, fremitus, 2. sing. praec. imperat. med. *Ion.* pro φρενί.
 ΦΡΙΜΑΣΣΟΜΑΙ, f. ἔρωμαι, idem quod φρενίςσονται. Φρενίςσονται πάσα τραγῳκῶν Νῦν ἀνέλα, *Theocr.* 5, 141.
 Φρενίς, ας, fremo. Φρενίς τε λαγυρίης ὑπ' αὐτῶν, *Oppian.* Cyneg. 1, 490.
 Φρενίςσονται, fremitus, 3. sing. praec. ind. med. *Ion.* pro φρενίςσονται, a verbo praec.
 ΦΡΙΞ, φρενίς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum superficiei, veluti quum mare exigua stringitur aura, et in eo breves humilesque exsurgunt undae, veluti pili in homine exhorrescente; *Il.* 21, 126.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, cervicem habens horrentem setis. Ex φρενίςσονται et αὐτῶν.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, horrens pilis.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, horrens coma. Ex φρενίςσονται et κόμη.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, horrentes jubas seu setas habens, *Hes.*
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, horridus. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, imperf. ind. act. *Ion.* pro φρενίςσονται, a φρενίςσονται, fut. ἔω, horreo, horresco, cum horrore reformido; (2) adhibetur tam de laetitia quam de metu. Οἱδὲ σκότον φρενίςσονται τὸν ὑπερῷον, *Eur.* Hipp. 421. Χαίτη πεφρικῶς, *Id.* Ph. 1128. ἐν ἔρωτι, *Soph.* Aj. 702. (2) ἔρωτι, horreo praec laetitia, *Id.* Ibid. 693.
 Φρενίςσονται, ας, exordio seu principio utro, proemii loco dico, praefationem instituo. *Gl. V.* Φρενίςσονται, exordior. Τί φρενίςσονται νεοχόν, ἔχοντα σαφῶς, *Eurip.* Iph. in Tau. 1165. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, aor. 1. inf. act. verbi *Att.* Φρενίςσονται, pro φρενίςσονται, exordio ulor.
 Φρενίςσονται, ας, τὸ, proemium, exordium. Ab et pro φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et contr. pro φρενίςσονται, a φρενίςσονται, intelligo.
 Φρενίςσονται, ας, 3. sing. praec. imperat. med. contr. pro φρενίςσονται, a verbo eod.
 Φρενίςσονται, ας, sapio. *Ph.* intelligo, mentis compos sum; (2) delibero; (3) cogito, sentio, judico; (4) dicitur de conditione et habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut ἰδὲ vel κακίως φρενίςσονται, ἰδὲ ἀγαθῶς, vel κακίως, benevolus vel malevolus sum, faveo, invidio; μέγα vel μικρῶς, elato vel demisso animo sum: saepe quoque φρενίςσονται usurpatur pro μέγα φρενίςσονται, altum sapere, magnos gerere spiritus. Μη μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρενίςσονται τὰς, *Eur.* Or. 242. Ἐφ' ἐαυτῶ φρενίςσονται, arroganter sentire, *Dem.* Διπλῶσαι μὲν οἱ αὐτοῖς φρενίςσονται, *Soph.* El. 336. Ἦκουσα μίλλον αὐτὸν ἢ ὀλίως φρενίςσονται, *Eurip.* Phoen. 710. Σφάλλα δ' ὅσοι φρενίςσονται εἰς ἡμᾶς μέγα, *Id.* Hippol. 6. Φρενίςσονται τὰς, *Id.* Ibid. 930. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, ας, τὸ, cogitatio, animus, sensus animi; (2) elatio animi, fastus; (3) animi impetus, superbia. Hinc
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, qui est elato animo, vir excelsi animi, *Longin.* 9.
 Φρενίςσονται, fut. ἴσω, facio, ut aliquis animos tollat, vel se efferat; φρενίςσονται, animos tollo; majores spiritus sumo; (2) magnifice de me sentio. Ὅργη πλήρης καὶ φρενίςσονται, *Diad.* φρενίςσονται ἐκ τῶν ἔργων, *Aristot.* Hinc
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, animi elatio.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, qui excelsi est animi, magnanimus. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, ας, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. Proprie est virtus rationalis potentiae, preparatrix eorum quae ad beatitudinem conferunt. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, prudens, sapiens; cordatus, astutus, *Ph.* A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, animosus; (2) constans. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, adv. prudenter, sapienter.
 Φρενίςσονται, sagacissimus, *Ph.*
 Φρενίςσονται, ἡ, ingenium; (2) astutia; (3) contemptus. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, intelligentes, acc. pl. part. praec. act. contr. pro φρενίςσονται, a φρενίςσονται. Unde
 Φρενίςσονται, adv. sapienter, prudenter.
 Φρενίςσονται, 2. plur. praec. ind. act. verbi
 Φρενίςσονται, fut. ἴσω, curo, curam gero; (2) cogito, commentor, meditor; (3) studeo, studium et operam pono, praesertim in literis; φρενίςσονται, sollicitus, *Gl. V.* φρενίςσονται, suspensum, *Ph.* cogitandum, p. part. act. Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἶα φρενίςσονται; *Eur.* Iph. in Taur. 344. Σὲ μὲν ὅδιν φρενίςσονται, *Plato.* A
 ΦΡΟΝΤΙΣ, ἴδος, ἡ, cogitatio; (2) cura, sollicitudo; occupatio, *Gl. V.* Αἱ δὲ οὐκ αὖτε φρενίςσονται σοφώτεροι, *Eur.* Hipp. 440.
 Φροניתισμός, ας, τὸ, cura, officium. *Ph.* occupatio. A φρονίςσονται. Unde
 Φροניתισμός, adv. pos. curandum est. Πάνυ ἡμῖν ἔστω φροניתισμός, *Plat.* Crit. 3.
 Φροניתισμός, ας, τὸ, locus in quo cogitationes seu commentationes nostras instituimus, schola, museum, sequiori seculo etiam monasterium. Ab eod.
 Φροניתισμός, ας, ὁ, curator, procurator, tutor, *Ph.* (2) commentator, qui commentationibus et speculationibus est deditus; studiosus, philosophus, monachus, asceticus. Ab eod.
 Φροניתισμός, ἡ, ὁ, ad commentationem seu meditationem aptus; (2) meditabundus; sollicitus. A praec.
 Φροניתισμός, cogitabunde, sollicitus.
 Φρονίςσονται, ας, ὁ, qui disparuit, qui abiit, evanidus, *Gl. V.* cassus; Attici sic dicunt, qui nimia animi levitate nimis effertur gaudio, etiam in re levi. Ἀλλὰ φρονίςσονται ἀρτίως, modo abiit, *Soph.* Aj. 735. Φρονίςσονται, acc. plur. neutrius generis adverbialiter. Φρονίςσονται, φρονίςσονται, ὦ γὰρ, γὰρ, βαρεθέρων δασμοῖς, *Eurip.* Or. 1373. Ex φρονίςσονται et ὀδῶ, quasi φρονίςσονται, contr. φρονίςσονται.
 Φρονίςσονται, incassum, *Ph.* A praec.
 Φρονίςσονται, ας, ἡ, praesidium, custodia; (2) milites ipsi praesidarii et custodes; (3) corporis custodes, ut stipatores, satellites; (4) ipse locus aut statio custodiae et praesidii; (5) carcer. Ex φρονίςσονται et ἔστω, custos.
 Φρονίςσονται, praesidarii militibus praesum, *Plut.*
 Φρονίςσονται, vel φρονίςσονται, ας, ὁ ἢ, qui praesidiariis militibus praest, praesidiariae cohortis praefectus. Ex φρονίςσονται et ἀρχή.
 Φρονίςσονται, custodi, 2. sing. praec. imperat. act. contr. pro φρονίςσονται, a
 Φρονίςσονται, ὦ, f. ἴσω, in praesidio me tutor, custodio, excubo. Ἰκονοῖς δὲ σὺν κλάδῳ φρονίςσονται μ', *Eur.* Supp. 103. Ὅχουροῖσι παρὲν ὡς φρονίςσονται καλῶς, *Iph.* in Aul. 751. Ὅμμα φρονίςσονται, oculum vigilem intendo, *Soph.* Trach. 914. A φρονίςσονται.
 Φρονίςσονται, ας, τὸ, praesidium, custodia; (2) id quod custoditur. (2) ἐμμενικὰ λείας βυκῶν φρονίςσονται, *Soph.* Aj. 53. A praec.
 Φρονίςσονται, ας, ἡ, custodia, excubiae. Ab eod.
 Φρονίςσονται, ας, satellites, *Man.*
 Φρονίςσονται, ας, ὁ, praesidiarius, *Gl. V.* A φρονίςσονται.
 Φρονίςσονται, ας, τὸ, praesidium, i. e. locus aut munio cui praesidia imponuntur. *Gl. V.* castellum; (2) custodia, carcer. Ab eod.
 Φρονίςσονται, ας, praesidiaria, *Xen.*
 Φρονίςσονται, ας, ὁ, domi custos; v. gr. canis, *Epigr.*
 Φρονίςσονται, ας, ὁ, custos, *Gl. V.* praesidiarius, excubitor. Ex φρονίςσονται et ἔστω.
 Φρονίςσονται, custodiamus, 1. plur. praec. conj. Dor. et contr. pro φρονίςσονται, a φρονίςσονται.
 Φρονίςσονται, ας, τὸ, fremitus equorum; (2) fastus hircorum. A φρονίςσονται.
 Φρονίςσονται, ας, ὁ, ferociens, v. gr. equus; (2) fastuosus, insolens. A praec.
 Φρονίςσονται, ας, ὁ, ferociens, v. gr. equus; (2) fastuosus, insolens. A praec.

Φρενίςσονται, ας, ὁ, horribiliter, horrendum in modum.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, horribilis, horrendus. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, fremitus; (2) flatus quem equi naribus emittunt; (3) hinnitus; (4) exultatio praec gaudio, insolentia, ferocia.
 Φρενίςσονται, fremitus, 2. sing. praec. imperat. med. *Ion.* pro φρενίςσονται.
 ΦΡΙΜΑΣΣΟΜΑΙ, f. ἔρωμαι, idem quod φρενίςσονται. Φρενίςσονται πάσα τραγῳκῶν Νῦν ἀνέλα, *Theocr.* 5, 141.
 Φρενίςσονται, ας, fremo. Φρενίςσονται τε λαγυρίης ὑπ' αὐτῶν, *Oppian.* Cyneg. 1, 490.
 Φρενίςσονται, fremitus, 3. sing. praec. ind. med. *Ion.* pro φρενίςσονται, a verbo praec.
 ΦΡΙΞ, φρενίς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum superficiei, veluti quum mare exigua stringitur aura, et in eo breves humilesque exsurgunt undae, veluti pili in homine exhorrescente; *Il.* 21, 126.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, cervicem habens horrentem setis. Ex φρενίςσονται et αὐτῶν.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, horrens pilis.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, horrens coma. Ex φρενίςσονται et κόμη.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, horrentes jubas seu setas habens, *Hes.*
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, horridus. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, imperf. ind. act. *Ion.* pro φρενίςσονται, a φρενίςσονται, fut. ἔω, horreo, horresco, cum horrore reformido; (2) adhibetur tam de laetitia quam de metu. Οἱδὲ σκότον φρενίςσονται τὸν ὑπερῷον, *Eur.* Hipp. 421. Χαίτη πεφρικῶς, *Id.* Ph. 1128. ἐν ἔρωτι, *Soph.* Aj. 702. (2) ἔρωτι, horreo praec laetitia, *Id.* Ibid. 693.
 Φρενίςσονται, ας, exordio seu principio utro, proemii loco dico, praefationem instituo. *Gl. V.* Φρενίςσονται, exordior. Τί φρενίςσονται νεοχόν, ἔχοντα σαφῶς, *Eurip.* Iph. in Tau. 1165. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, aor. 1. inf. act. verbi *Att.* Φρενίςσονται, pro φρενίςσονται, exordio ulor.
 Φρενίςσονται, ας, τὸ, proemium, exordium. Ab et pro φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et contr. pro φρενίςσονται, a φρενίςσονται, intelligo.
 Φρενίςσονται, ας, 3. sing. praec. imperat. med. contr. pro φρενίςσονται, a verbo eod.
 Φρενίςσονται, ας, sapio. *Ph.* intelligo, mentis compos sum; (2) delibero; (3) cogito, sentio, judico; (4) dicitur de conditione et habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut ἰδὲ vel κακίως φρενίςσονται, ἰδὲ ἀγαθῶς, vel κακίως, benevolus vel malevolus sum, faveo, invidio; μέγα vel μικρῶς, elato vel demisso animo sum: saepe quoque φρενίςσονται usurpatur pro μέγα φρενίςσονται, altum sapere, magnos gerere spiritus. Μη μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρενίςσονται τὰς, *Eur.* Or. 242. Ἐφ' ἐαυτῶ φρενίςσονται, arroganter sentire, *Dem.* Διπλῶσαι μὲν οἱ αὐτοῖς φρενίςσονται, *Soph.* El. 336. Ἦκουσα μίλλον αὐτὸν ἢ ὀλίως φρενίςσονται, *Eurip.* Phoen. 710. Σφάλλα δ' ὅσοι φρενίςσονται εἰς ἡμᾶς μέγα, *Id.* Hippol. 6. Φρενίςσονται τὰς, *Id.* Ibid. 930. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, ας, τὸ, cogitatio, animus, sensus animi; (2) elatio animi, fastus; (3) animi impetus, superbia. Hinc
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, qui est elato animo, vir excelsi animi, *Longin.* 9.
 Φρενίςσονται, fut. ἴσω, facio, ut aliquis animos tollat, vel se efferat; φρενίςσονται, animos tollo; majores spiritus sumo; (2) magnifice de me sentio. Ὅργη πλήρης καὶ φρενίςσονται, *Diad.* φρενίςσονται ἐκ τῶν ἔργων, *Aristot.* Hinc
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, animi elatio.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, qui excelsi est animi, magnanimus. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, ας, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. Proprie est virtus rationalis potentiae, preparatrix eorum quae ad beatitudinem conferunt. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, prudens, sapiens; cordatus, astutus, *Ph.* A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, ας, ὁ, animosus; (2) constans. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, adv. prudenter, sapienter.
 Φρενίςσονται, sagacissimus, *Ph.*
 Φρενίςσονται, ἡ, ingenium; (2) astutia; (3) contemptus. A φρενίςσονται.
 Φρενίςσονται, intelligentes, acc. pl. part. praec. act. contr. pro φρενίςσονται, a φρενίςσονται. Unde
 Φρενίςσονται, adv. sapienter, prudenter.
 Φρενίςσονται, 2. plur. praec. ind. act. verbi
 Φρενίςσονται, fut. ἴσω, curo, curam gero; (2) cogito, commentor, meditor; (3) studeo, studium et operam pono, praesertim in literis; φρενίςσονται, sollicitus, *Gl. V.* φρενίςσονται, suspensum, *Ph.* cogitandum, p. part. act. Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἶα φρενίςσονται; *Eur.* Iph. in Taur. 344. Σὲ μὲν ὅδιν φρενίςσονται, *Plato.* A
 ΦΡΟΝΤΙΣ, ἴδος, ἡ, cogitatio; (2) cura, sollicitudo; occupatio, *Gl. V.* Αἱ δὲ οὐκ αὖτε φρενίςσονται σοφώτεροι, *Eur.* Hipp. 440.
 Φροניתισμός, ας, τὸ, cura, officium. *Ph.* occupatio. A φρονίςσονται. Unde
 Φροניתισμός, adv. pos. curandum est. Πάνυ ἡμῖν ἔστω φροניתισμός, *Plat.* Crit. 3.
 Φροניתισμός, ας, τὸ, locus in quo cogitationes seu commentationes nostras instituimus, schola, museum, sequiori seculo etiam monasterium. Ab eod.
 Φροניתισμός, ας, ὁ, curator, procurator, tutor, *Ph.* (2) commentator, qui commentationibus et speculationibus est deditus; studiosus, philosophus, monachus, asceticus. Ab eod.
 Φροניתισμός, ἡ, ὁ, ad commentationem seu meditationem aptus; (2) meditabundus; sollicitus. A praec.
 Φροניתισμός, cogitabunde, sollicitus.
 Φρονίςσονται, ας, ὁ, qui disparuit, qui abiit, evanidus, *Gl. V.* cassus; Attici sic dicunt, qui nimia animi levitate nimis effertur gaudio, etiam in re levi. Ἀλλὰ φρονίςσονται ἀρτίως, modo abiit, *Soph.* Aj. 735. Φρονίςσονται, acc. plur. neutrius generis adverbialiter. Φρονίςσονται, φρονίςσονται, ὦ γὰρ, γὰρ, βαρεθέρων δασμοῖς, *Eurip.* Or. 1373. Ex φρονίςσονται et ὀδῶ, quasi φρονίςσονται, contr. φρονίςσονται.
 Φρονίςσονται, incassum, *Ph.* A praec.
 Φρονίςσονται, ας, ἡ, praesidium, custodia; (2) milites ipsi praesidarii et custodes; (3) corporis custodes, ut stipatores, satellites; (4) ipse locus aut statio custodiae et praesidii; (5) carcer. Ex φρονίςσονται et ἔστω, custos.
 Φρονίςσονται, praesidarii militibus praesum, *Plut.*
 Φρονίςσονται, vel φρονίςσονται, ας, ὁ ἢ, qui praesidiariis militibus praest, praesidiariae cohortis praefectus. Ex φρονίςσονται et ἀρχή.
 Φρονίςσονται, custodi, 2. sing. praec. imperat. act. contr. pro φρονίςσονται, a
 Φρονίςσονται, ὦ, f. ἴσω, in praesidio me tutor, custodio, excubo. Ἰκονοῖς δὲ σὺν κλάδῳ φρονίςσονται μ', *Eur.* Supp. 103. Ὅχουροῖσι παρὲν ὡς φρονίςσονται καλῶς, *Iph.* in Aul. 751. Ὅμμα φρονίςσονται, oculum vigilem intendo, *Soph.* Trach. 914. A φρονίςσονται.
 Φρονίςσονται, ας, τὸ, praesidium, custodia; (2) id quod custoditur. (2) ἐμμενικὰ λείας βυκῶν φρονίςσονται, *Soph.* Aj. 53. A praec.
 Φρονίςσονται, ας, ἡ, custodia, excubiae. Ab eod.
 Φρονίςσονται, ας, satellites, *Man.*
 Φρονίςσονται, ας, ὁ, praesidiarius, *Gl. V.* A φρονίςσονται.
 Φρονίςσονται, ας, τὸ, praesidium, i. e. locus aut munio cui praesidia imponuntur. *Gl. V.* castellum; (2) custodia, carcer. Ab eod.
 Φρονίςσονται, ας, praesidiaria, *Xen.*
 Φρονίςσονται, ας, ὁ, domi custos; v. gr. canis, *Epigr.*
 Φρονίςσονται, ας, ὁ, custos, *Gl. V.* praesidiarius, excubitor. Ex φρονίςσονται et ἔστω.
 Φρονίςσονται, custodiamus, 1. plur. praec. conj. Dor. et contr. pro φρονίςσονται, a φρονίςσονται.
 Φρονίςσονται, ας, τὸ, fremitus equorum; (2) fastus hircorum. A φρονίςσονται.
 Φρονίςσονται, ας, ὁ, ferociens, v. gr. equus; (2) fastuosus, insolens. A praec.

Φρυγῆς, ὅ, idem quod Φρύγῃα.

Φρυακτής, ὅ, idem quod Φρυαγματίας, de equo fremitum indicem ferociae edente dictum. A

ΦΡΥΑΣΣΩ, vel ἄσσω, fut. ἄσσω, med. ἄσσωμαι, fremo, proprie de equo; (2) insolesco, effero me; (3) intempestive glorior, vana spe effior. Μᾶ μάνη μισωρίζω Φρυαττόμενος ἀλλήλους ἐλπίσιν, 2 Macc. 7, 34. 'Εν τοῖς περὶ ἄλλων ἐπαίνοις ἐ Φόγοις Φρυαττόμενοι, M. Anton. 10, 15. Τὸν αὐχίνα ἐπαίρειν ἐ Φρυάττεσθαι, Philo.

Φρυγανίζομαι, fut. ἴσομαι, cremia seu virgulta arida colligo; (2) lignor. A Φρύγανον.

Φρυγανικός, ἡ, ὄν, Vide Φρυγανώδης.

Φρυγάνιον, ὡ, τὸ, parvum virgultum aridum; (2) exiguus frutex. Dim. a Φρύγανον.

Φρυγανιεύς, ὅ, ὅ, lignatio, sarmentorum lectio.

Φρυγανίσεια, ἡ, collectrix virgultorum aridorum, Poll. ex Ar.

Φρυγανειδής, ἑ, idem quod Φρυγανώδης, Diosc.

Φρύγανον, ὡ, τὸ, sarmentum, virgultum; Φρύγαννα, nidus e sarmentis, quisquiliae, Gl. V.

A Φρύγαν.

Φρυγανοφόρος, ὡ, ὅ ἐξ ἡ, sarmenta ferens. Ex Φρύγανον et Φέρω.

Φρυγανώδης, εὐ, ὅ ἐξ ἡ, e virgultis constans; (2) virgultis aridis similis; (3) cremiorum modo lignosus; (4) fruticosus. Gl. V. singularis. A Φρύγανον.

Φρύγετρον, τὸ, instrumentum quo vertebant quid in frixorio. A Φρύγαν.

Φρύγεύς, ὅ, qui torret, Diosc.

Φρυγία, ας, ἡ, quae torret, Hes. A Φρύγαν.

Φρύγῃα, ας, ἡ, Phrygia. A Φρύξ.

Φρυγίζω, Phrygios mores imitor, Steph.

Φρύγῃλος, ὅ, frigilla, avis.

Φρυγίνδα, ἡ, sc. παιδί, genus ludi in quo utebantur fabis tostis.

Φρύγιον, ὡ, τὸ, lignum aridum, cremium: Gl. V. Φρυγιον, frictorium. A Φρύγαν.

Φρύγιος, ἰα, ἰον, aridus. Ab eod.

Φρυγισί, modo vive concentu Phrygio. A Φρύξ.

Φρυγμός, ὅ, ὅ, frixio, torrefactio. A

ΦΡΥΓΩ, f. ἔω, torreo, torrefacio, frigo, arefacio. Gl. V. Φρύγαν, frigit. Ph. πεφρυγμένος, frixus, tostus, perf. pass. part. Κύμαμον δὲ τις ἐν πυρὶ Φρυξί, Theocr. 7, 66. Καθήμενοι Φρύγαν, ὥσπερ ἐ πρὸς, Aristoph. Conc. 221.

Hinc

Φρυκτός, ἡ, ὄν, tostus, frixus.

Φρυκταίος, ὡ, f. ἴσω, excubias ago, e specula signa per ignem observando vel dando, et hostium aut aliorum adventum denunciando.

Φρυκταίω, ας, ὅ, excubiae speculatores, ad signum dandum per faces.

Φρυκταίριον, ὡ, τὸ, specula τῶν Φρυκταίων. A

Φρυκταρός, ὅ, ὅ, observans faces hostilis adventus praenuncias, ut et ipse tales. Ex Φρυκτός, fac, et ὥρεω.

Φρυκταίριος, idem quod Φρυκτός, Aesch.

Φρύν, νός, ὅ, rubeta.

Φρυνίος, ὡ, ὅ, idem.

ΦΡΥΝΗ, ης, ἡ, idem.

Φρύνιον, ὡ, τὸ, frutex utilis adversus rubetas; (2) rubeta, Diosc.

Φρυνοιδής, εὐ, ὅ ἐξ ἡ, rubetæ similis. Ex Φρύνιος et εἶδος.

Φρυνολόχος, ὡ, ὅ ἐξ ἡ, qu. dic. rubetis insidians.

ΦΡΥΝΟΣ, ας, ὅ, rubeta, rana venenosa.

Φρύξ, γός, ὅ, Phryx, Phrygius.

Φρυξίς, torrefactio, 2. sing. fut. 1. ind. act. Dor. pro Φρύξῃς, a Φρύγαν.

Φρύσσα, vel Φρύττω, idem quod Φρύγαν. Τὸ καλὸν δίερος ἀνίκα Φρύττει, Theocr. 6, 16.

Φρύ, contr. pro Φρύω, et hoc per Sync. pro Φρύω.

Φῦ, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔφυ, a Φῦμι.

Φύγαδ, adv. in fugam. A Φυγή. Unde

Φυγαδία, ας, ἡ, fugatio, exsilium.

Φυγαδίων, ὡ, τὸ, confugium; (2) urbs quæ

asylum habet, quo rei confugiunt et exsules. Ab eod.

Φυγαδιστήριον, ὡ, τὸ, idem. Ab eod.

Φυγαδιστικός, ἡ, ὄν, vim habens abigendi. A

Φύγῃς, fut. εἴσω, fugo, depello; (2) fugio, exulo, Gl. V. Φυγαδύειν ἀφ' ἑαυτοῦ πόρρωτά-τω, Philo. ἐκ τῆς πόλεως, Dem. A Φυγός.

Φυγαδικός, ἡ, ὄν, ad exsulem seu exsules perti- nens, vel qualis est exsulis aut exsulum; (2) exsul, seu profugus. Ab eod.

Φυγαδικός, adv. more exsulum.

Φυγαδοθήρας, ὡ, ὅ, exsulum inquisitor. Ex

φυγὰς et Θήρα.

Φυγαίχμης, ὡ, ὅ, timens bellum. Ab αἰχμή.

Φυγαθροπύσιον, f. σῶ, hominum consortium fu- gιο.

Φυγαθροπύσιον, f. σῶ, hominum consortium fu- gιο.

Φυγῆ et ἀνδροπύσιον.

Φυγαθροπύσιον, ας, ἡ, hominum consortii devoti- tio, Aret. Ex iisd.

Φυγάνω, seu Φυγανώ, fugio, pro Φεύγω.

Φυγαρσία, ἡ, virifugium, Man.

Φύγας, ἄδος, ὅ ἐξ ἡ, profugus ob metum pe- riculi; (2) exsul; (3) fugitivus. A Φυγή.

Φύγδην, et φύγδα, adv. fugaciter; fugæ modo.

Ab eod.

Φύγελλον, ὡ, τὸ, panus, tumor quidam, Cels. 3, 25. A φύω.

Φύγι, fugit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro

ἔφυγε, a Φεύγω, fugio.

Φυγίον, aor. 2. inf. act. verbi Φεύγω, fugio.

Φυγεργός, ὅ ἐξ ἡ, fugiens opus; iners, socors, Bud.

Φύγη, ἡ, fuga, fugacitas; (2) effugium, vi- tatio aut evitatio; (3) exsilium; (4) timor, pavor. (4) Φύγε μ' ἀπ' ἐστὶ πιλᾶτε, non am- pliùs pavidæ ad me accedite, Soph. Phil. 1149. A Φεύγω.

Φυγοδέμιος, et Φυγοδemos, ὡ, ὅ ἐξ ἡ, fugiens

torum, a conjugio abhorrens. Ex Φύγω

et δέμιον.

Φυγοδίκαια, ὡ, detrecto certamen et judicium,

lateo, Ph. Φυγοδίκειν, tergiversari, Dem. Ab

eod. et δίκη.

Φυγοδία, ας, ἡ, tergiversatio, Ph. Ex iisd.

Φύγοις, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi Φεύγω.

Φυγόλικτος, ὅ ἐξ ἡ, conjugium abhorrens. Ex

Φεύγω et λίγμαι.

Φυγομάχῃω, ὡ, f. ἴσω, detrecto pugnam, Arp.

A

Φυγόμαχος, ὡ, ὅ ἐξ ἡ, qui detrectat pugnam,

fugax. Θάνατος ἔκινε καὶ τὸν Φυγόμαχον,

Simonid. apud Stob. Ex φυγή et μάχη,

pugna.

Φυγόζηνος, ὡ, ὅ ἐξ ἡ, hospites fugiens, inhos- pitalis, Pind. Olymp. 11. Ex φυγή.

Φυγοπόλιμος, pro quo Φυγοπόλιμος, Hom.

Φυγοπονία, ἡ, laboris fuga, Polyb.

Φυγόπαιος, ὡ, ὅ ἐξ ἡ, qui laborem seu labores

fugit.

Φυγοπτόλιμος, ὡ, ὅ ἐξ ἡ, bellum fugiens.

Φύει, natum sit, 3. sing. aor. 2. conj. act. verbi

φύω, nascor.

Φύεται, nascitur, 3. sing. præs. ind. med.

Φύξ, ης, ἡ, fuga cum timore, idem quod

φυγή. A Φεύγω. Hinc

Φυξάνιος, ἡ, ὄν, fugax, pavidus, timidus.

Φυξάλιος, ἡ, ὄν, idem et ab eod.

Φύξηλος, timidus, Hes.

Φυξικός, fugitivus, V. L.

Φυξίπολις, exul, Orp.

Φύξω, in fugam verto, fugo, Il. 21, 6. A Φεύγω.

Φύη, ἡ, ὄν, natura, indoles; (2) statura, ha- bitus oris; (3) stirps, germen, Il. 22, 370.

A φύω.

Φύη, natus sit, 3. sing. aor. 2. conj. act. verbi

φύω, nascor.

Φυκή, ὅ, idem quod φυκίς, Ath.

Φυκίδιον, Dim. a φυκίς, Aristot.

Φυκίσις, ὅσσω, ὄν, algosus, alga abundans,

Il. 23, 693. Αὐτῇ ἐπ' αἰῶνος κατετάκτο φυ- κισσός, Theocr. 11, 14.

Φυκίον, vel Φύκιον, ὡ, τὸ, Dim. a Φύκος.

Φυκοφάγος, ὡ, ὅ ἐξ ἡ, qui alga vescitur.

Φυκοφάγος, ὅ ἐξ ἡ, idem.

Φυκίω, ὡ, fugo, Gl. V. A φυκίον.

Φυκίς, ἰδος, ἡ, fuca, piscis, cujus mas vocatur

φύκης, Gl. V. Φυκίς ἰχθύς, saxatilis piscis;

φυκίδες, saxatiles, Ph. Ex φύκος vel φύκιν,

quoniam loca amant algosa.

ΦΥΚΩΣ, εὐ, τὸ, alga, Angl. SEA-WRACK;

muscus; (2) purpurissum, color ruber ex

alga; (3) fucus ruber; (4) fucus quilibet;

(5) φύκος ἰχθύς, saxatilis piscis, Ph.

Φυκός, ὡ, fut. ὥσω, fugo, fugo obliquo. Φυ- κίσθαι τὸ πρῶσπον, Phil. A præs.

Φυκτός, ἡ, ὄν, qui effugi seu vitari potest, vita- bilis, vitandus; Il. 16, 128. A Φεύγω.

Φυκώδης, εὐ, ὅ ἐξ ἡ, algosus, alga abundans.

A φύκος.

Φύλαγμα, ἄτος, τὸ, quod custoditur seu servat- ur, vel quod datum est ad custodiendum;

(2) custodia, praeceptum, mandatum. A

φύλασσω.

Φυλάκειον, vel φυλακίον, ὡ, τὸ, locus in castris

arx sunt excubiae; (2) statio, praesidium,

urb. A

Φύλακη, ἡ, ὄν, custodia, ipsa custodiendi actio,

conservatio. Gl. V. tutela; (2) vigilia, ex- cubatio, excubiae; (3) praesidium; (4) quar- ta pars noctis; quoniam in quatuor partes

divisa erat, in quibus vigiliarum munus per- mutatis vicibus ad alios perveniebat; (5)

custodia, i. e. custodes cingentes latus prin- cipum, satellites, stipatores. Ph. φυλακαί,

praesidia. Stationarii milites, al. Gl. V.

(6) carcer, Ph. (7) locus ubi positi sunt

custodes; (8) cautio; (9) amolito alicuius

incommodi. Φυλακὴς ἔχω, observo. Φυ- λακὰς ἔχων ἐ μένον, Eurip. Andr. 960. A

φυλάσσω.

Φυλακίζω, fut. ἴσω, in carcerem conjicio, Act.

22, 19. A præs. Unde

Φυλάκιον, ὡ, τὸ, idem quod φυλάκειον.

Φυλακικός, custodiendi peritus, aptus ad custo- diam, Plat.

Φυλακίς, ἰδος, ἡ, custos, femina; φυλακίδες,

naves praesidiariae. A φυλάξ.

Φυλάκισσα, ης, ἡ, idem. A præs.

Φυλακίτης, ὡ, ὅ, carcerarius, Gl. V. A φυλακή.

Φύλακος, ὡ, ὅ, custos, excubitor, vigil. A φυλάξ.

Φυλακτίον, adv. posit. custodiendum, caven- dum. A φυλάσσω, vel φυλάσσομαι. Unde

Φυλακτής, ἡ, ὄν, custos, excubitor, vigil.

Φυλακτήριον, ὡ, τὸ, servatorium, promptuari- um, Ph. (2) statio excubitorum seu vigilum,

praesidium, munimentum, arx, aut quic- quid nos custodit; (3) antidotum contra

venena, amuletum. Hinc τὰ φυλακτήρια,

αν, quasi conservatoria legis, quæ membra- nae tenues, quibus inscriptae erant quatuor

pentateuchi sectiones. A præs.

Φυλακτήριος, aptus ad custodiendum, Diosc.

Φυλακτικός, ἡ, ὄν, custodiendi seu servandi et

observandi, item conservandi peritus; (2)

qui sibi cavere novit, cautus, qui se tueri

potest; (3) vim habens amolendi. A φυ-

λάσσω.

Φυλακτικός, adv. studio et sollicitudine, stu- diose cavendo, caute.

Φύλαξ, ἄκος, ὅ ἐξ ἡ, custos, servator, conserva- tor, excubitor, vigil; φύλακας, vigiles, Ph.

milites praesidiarii. A φυλάσσω.

Φυλάξαι, aor. 1. inf. act. verbi φυλάσσω.

Φύλαξαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med.

Φυλάξατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro

ἱφύλαξατε.

Φυλάξμιος, ὅ, custodiens, qui custodiri potest,

Steph.

Φύλαξις, εὐ, ὅ, custodia. A φυλάσσω.

Φύλαρχος, ὡ, sum tribus praefectus seu prin- cept, praesum tribui, sum tribunus, Aristot.

A

Φύλαρχος, vel φύλαρχος, ὡ, ὅ, tribus praefectus,

qui tribui praest, tribunus, Ph. tribunus

plebis. Ex φυλή et ἀρχή.

Φυλάσσει, a. 1. infin. act. Ion. pro φυλάξαι, a

verbo φυλάσσω.

Φυλαστέμεναι, præs. inf. act. Dor. pro φυλάσ- σαι, a verbo eod.

Φυλάσσει, 3. sing. præs. conj. act.

Φυλάσσοις, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro

φυλάσσεσι, a

ΦΥΛΑΣΣΩ, vel φυλάσσω, fut. ἔσω, custodio,

servo, conservo, asservo, tueor, tutor; φυ- λάσσομαι, et φυλάττομαι, custodior; (2)

caveo, vito; (3) custodias ago, excubo; (4)

speculo, observo, item capto; (5) insidias

pono;

pono; φύλαξον, custodi, *Gl. V.* a. 1. imperat. act. φύλαξαι, cave, a. 1. imperat. med. φυλάσσειν, asservatus, cautus, perf. part. pass. Κλῆρας γάρ μοι φυλάττει ('Hec), *Aristoph. Thesm.* 985. Καὶ μὴν τίλας γὰρ περὶ πόλιν φυλάσσειται, servatur a, *Soph. Aj.* 539. Τὰ μὲν λειλαγμένα ἄρρητ' ἰγὰ σοὶ κατὰ τὴν φύλαξιν, secreta servabo, *Id. El.* 1018. Φύλαττε πᾶς ἀέρα περιέφειλον, *Arist. Av.* 1196. Τῷ μὲν τοι σὺ φυλάττει, *Id. Pace.* 1109.

φυλαττόμενος, præs. part. med. *Att.* pro φυλασσόμενος.

Φυλετινῶν, tribules facio, in tribus describo. *A* φυλίτης, υ, ὁ, qui est ex eadem tribu, contribulis; *Gl. V.* tribulis, paganus; φυλίται, curiales, *Gl. V.* *A* φυλή. Hinc φυλετικός, υ, ὁ, ad tribules pertinens.

φυλετικός, adv. more tribuum.

φυλίτης, ἴδος, υ, quæ est eadem tribu; (2) quæ fit per tribus, tributa. φυλίτης ἐκκλησία, comitia tributa, *App. Bell. Civ.* 3, 30. *A* φυλίτης.

ΦΥΛΗ, ἡ, υ, tribus, classis; genus, ordo.

φυλία, υ, oleaster, *Hom.*

φυλίς, υ, ficus quædam, vel oleaster, *Od.* 5, 477.

φυλλάζω, frondesco, *Gl. V.* *A* φυλλάς.

φυλλάκανθος, υ, ὁ, ζ, ἡ, planta quædam foliis spinosis seu aculeatis. *Ex* φύλλον et ἀκανθα.

φυλλάμπελος, υ, ὁ, pampinus, *Gl. V.* *Ab* eod. et ἀμπελος.

φυλλάμβης, herba quædam, *Theophr.*

φυλλάριον, υ, τὸ, foliolium. *Dim.* a φύλλον.

φυλλάς, ἄδος, υ, ἡ, strues seu cumulus foliorum, frondes. 'Ορέϊξ τεραμένην φυλλάδα, id est, ἱμέριος πολὺφύλλον, *Soph. Trach.* 754. *Ab* eod.

φυλλεῖον, υ, τὸ, folia, frondes.

φύλλια, τὰ, olera condimentis usitata, *Gal.*

φυλλιάω, ὦ, folia emitto, frondesco. *A* φύλλον.

φυλλικός, υ, ὁ, qu. dic. foliaris. *Ab* eod.

φύλλινος, ἡ, ἰον, e foliis confectus. *Gl. V.* foliaceus, frondarius; epith. ludi, cuius præmii corona. *Ab* eod.

φύλλον, υ, τὸ, folium; (2) flos terræ.

φυλλίτης, υ, ὁ, vide φύλλινος.

φυλλίτης, ἴδος, υ, ὁ, *Dioscor.* 3, 121. Phyllitis, herba vulgo Lingua cervina, *Angl.* HARTSTONGUE.

φυλλοδόλις, ὦ, f. ἡσω, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia spargo, foliis conspergo. 'Οζων λένκης φυλλοδόλιν, *Aristoph. Nub.* 1003.

φυλλοδόλις, υ, ὁ, foliorum amissio; (2) foliorum sparsio sive conjunctio. *A*

φυλλοδόλος, υ, ὁ, ζ, ἡ, folia abiciens seu amittens, cui folia decidunt; (2) qui folia et frondes spargit. *Ex* φύλλον et βάλλω.

φυλλοδόμος, ὁ, ζ, ἡ, frondosus, foliis comatus. *Ex* eod. et κόμω.

φυλλοκοπία, ὦ, f. ἡσω, folia amputo seu abscindo. *Ex* φύλλον et κόπτω.

φυλλολογία, ὦ, fut. ἡσω, folia lego; (2) pampino, *Gl. V.* *Ex* φύλλον et λέγω.

φυλλολόγος, ὦ, f. ἡσω, foliis luxurio, *Theophr.*

Ex eod. et μαίνομαι.

ΦΥΛΛΟΝ, υ, τὸ, folium, frons.

φυλλορέα, idem quod φυλλοροία, *Ar.*

φυλλορόα, ὦ, f. ἡσω, folia vel frondes amitto. Τῷ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλορόα, *Aristoph. Av.* 1487.

φυλλορόα, υ, ὁ, defluxio foliorum. *A*

φυλλορόος, υ, ὁ, ζ, ἡ, folia abiciens. *φυλλορόος* φθινοπώρῃ, *Opp. Cyn.* 1, 116. *Ex* φύλλον et ῥέω, fluxio.

φυλλοστέας, ὦτος, foliis constratus, *Theocr.*

φυλλοστέωτος, ὁ, ζ, ἡ, idem. *Ex* φύλλον et στένωμι.

φυλλοτόκος, folia pariens. Εἵρερ φυλλοτόκω, *Opp. Cyn.* 1, 116.

φυλλοτόμος, υ, ὁ, frondator, *Gl. V.* *Ex* φύλλον et τέμνωμι.

φυλλοτρώς, ὦτος, ὁ, ζ, ἡ, folia comedens. *Ex* eod. et τρώγω.

φυλλοφορέα, ὦ, f. ἡσω, folia fero, foliatus sum, *Theophr.* *A*

φυλλοφόρος, υ, ὁ, ζ, ἡ, folia ferens, foliatus. *Ex* φύλλον et φέρω.

φυλλοφύω, ὦ, frondeo, *Gl. V.* *Ex* eod. et φύω.

φυλλοφύω, ὦ, f. ἡσω, idem quod φυλλοφύω.

φυλλοφύος, υ, ὁ, ζ, ἡ, qu. dic. folia fundens; φυλλοφύος ὕμνος, menses in quibus folia decidunt; *Plut.* *Ex* φύλλον et χέω.

φυλλοφύος, υ, ὁ, ζ, ἡ, foliis abundans, foliatus, folia habens, *Gl. V.* frondens. *Ex* φύλλον et ἴδος.

Φύλλωμα, τὸ, folia, frondes.

Φυλοβόστειν, ἴως, ὁ, tribunus, olim dictus Athenis, qui post δῆμαρχος.

φυλοκρινία, sum judex tribus, *Eust.*

φυλοκρινισι, υ, ὁ, ζ, ἡ, dijudicatio generum, quod a φυλοκρινία.

φυλοκρινητικός, υ, ὁ, ζ, ἡ, genera dijudicans. *Ab* eodem.

φυλοκρινισι, υ, ὁ, ζ, ἡ, genera dijudicans, *Hes.*

Φύλον, υ, τὸ, genus, gens, natio. *A* φυλή.

Φύλλος, ἴδος, υ, ὁ, ζ, ἡ, pugna, prælum; (2) clamor bellicus. Φύλλοσιν αἰὲν ἔρπον, *Il.* 4, 15.

A φύλον et ἔψω.

Φύμα, ἄτος, τὸ, tuber vomica. *A* φύμα.

Φυμάτις, υ, ὁ, idem quod φυματώδης, *Hipp.*

Φυμάτιον, τὸ, tuberculum. *A* φύμα.

Φυματώ, tubero, *Gl. V.* *A* φύμα. Hinc

Φυματώδης, υ, ὁ, ζ, ἡ, tuberculis plenus.

Φύμι, gigno; φύμαι, nasci; φύς, natus. *A* φύω.

Φύμαι, nasci, a. 2. inf. act. verbi φύμι, nascor.

Φύντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἵφυντο.

Φύξανω, υ, ὁ, ζ, ἡ, fugam viris immittens, fugæ occasionem dans. *Ex* φύξω et ἀνέω.

Φύξιος, υ, ὁ, ζ, ἡ, qui est exilis, *Nic.*

Φύξιος, υ, ὁ, ζ, ἡ, profugus, exsul; (2) fugax, timidus; *Il.* 17, 143. Παρὰ τὸ φύγειν τὰς ἴλας, *Porph.* *A* φύξω.

Φύξιος, υ, ὁ, ζ, ἡ, a quo fugiendum est, qui effugi seu vitari potest; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit; (4) τὸ φύξω, perfugium. Γαῖαν ἰγὼν ἰδμεν ὅτι μοι φάτο φύξω, *Odys.* 5, 359. *Ab* eod.

Φύξιος, υ, ὁ, ζ, ἡ, qui fugat; (2) fugæ favens, *Gl. V.* φύξω, fugalia. *A*

Φύξιος, υ, ὁ, ζ, ἡ, fuga; (2) effugium. *A* φύξω.

Φύξιος, υ, ὁ, ζ, ἡ, orior, nascor, provenio, cresco.

Φυμένω, dat. sing. part. præs. med. v. φύω.

Φύντο, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro φύντο.

Φυράδην, adv. vide φύρα.

Φυράμα, ἄτος, τὸ, massa farinæ subactæ et humore maceratæ ad panificum; (2) massa luti, *Ph.* massa. *A* φυράω.

Φυράμα, υ, ὁ, ζ, ἡ, commistio, maceratio, subactio ad conficiendæ massas. *Ab* eod.

Φυράσσω, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. φυράω.

Φυράσσης, υ, ὁ, ζ, ἡ, decoctor, *Ph.* intersorsor, *Gl. V.* *A*

Φυράω, υ, fut. ἄσω, misceo, macero, subigo; φυράωμαι, misceor; πεφυραμένους, subactus, perf. pass. part. Οὐδ' ἂν μαλακὴν φυραμένους τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἱερῆν, *Aristoph. Nub.* 975.

Οἷον μὲν οἷον φυραμένους, μεμνημένους διατελεῖ, *M. Anton.* 3, 4. Τῶτο τὸ σαμῶνιον ἔκ' ἐστι σὸν, ἀλλὰ πηλὸς κομψὸς πεφυραμένους, *Arrian.* *A* φυράω.

Φυράω, αν, mixtim, permixtim; (2) confuse, inordinate. *Ab* eod.

Φυράω, υ, ὁ, ζ, ἡ, inquinamentum, sordes, strigmentum, recrementum. *Ab* eod.

Φυράω, υ, ὁ, ζ, ἡ, idem et *ab* eod.

Φυράω, υ, ὁ, ζ, ἡ, mixta; *Nic.* a vilis. *A*

ΦΥΤΗ, f. φέρω, misceo, commisceo; (2) iniquo, fædo; (3) profundo, rigō; (4) macero, subigo, pinso; πεφυραμένους, inquinatus; (5) subactus. Γαῖαν ἰδμεν ὅτι μοι φάτο, *Hesiod. Op.* 61. 'Ακμαῖον δ' ἄνθος ἔφυε κόμης, *Erigr.* Κόμης φύρεται δὴσθον κάρα, *Eur. Hec.* 496. Πεφυραμένους αἵματι, *Theocr.* 26, 23. Δάκρυον ἔφυε, *Il.* 16, 161.

Φύς, natus, aor. 2. part. act. verbi φύμι pro φύω.

Φύσα, vel φύσσα, υ, ὁ, ζ, ἡ, follis, vesica; (2) flatus et spiritus crassior in corpore, *Il.* 18, 470. *A* φύσας.

Φυσάβης, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro φυσήβης.

Φύσαι, genuisse, aor. 1. inf. act. verbi φύω.

Φυσάβης, et φυσάβης, ἴδος, υ, ὁ, bulla in aqua nascens; (2) tibia seu fistula; (3) vesicaria, frutex. *A* φύσα. *Unde*

Φύσας, vel φύσσας, υ, ὁ, ζ, ἡ, bufo, venenatum id ranarum genus quod se mirum in modum inflat; (2) piscis quidam.

Φύσας, qui genuit, a. 1. part. act. verbi φύω.

Φυσάθριον, υ, τὸ, instrumentum quod inflatur, ut tibia. *A*

ΦΥΣΑΝ, vel φυσάω, υ, f. ἡσω, sufflo, inflo, flatu distendo; (2) spiro; (3) efflo. 'Εγὶ γὰρ θεοματ' σφίγγγες ἄνω φυσῶσι μελάν μένος, *Soph. Aj.* 1429. Ψυχὴν περισπᾶσθαι φυσῶσι νεκρῷ, expirabit, 68. 'Επὶ τινι φυσᾶσθαι, *Dem.* ταῖς τυχεραῖς εὐπραγίας, *Philo.* φυσῶντ' ἔνω πρὸς ῥίνας μελαίνων αἵμα, *Soph. Aj.* 918.

Φύσις, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi φύω.

Φύση, υ, ὁ, ζ, ἡ, idem quod φύσα.

Φύσημα, ἄτος, τὸ, inflatio, flatus; metaph. arrogantia, insolentia; (2) bulla, eruptio aquæ, sanguinis effervescentis; (3) resina pinea. Μέλανος αἵματος φυσήματα, *Eurip. Iphig.* in *Aul.* 1114. *A* φυσάω. *Hinc*

Φυσήματιον, υ, τὸ, bullula, *Gl. V.*

Φύσησις, υ, ὁ, ζ, ἡ, flatus, sufflatio, *Gl. V.* inflatio. *Ab* eod.

Φυσήτης, vel φυσήτης, υ, ὁ, ζ, ἡ, flabellum, follis, ventilator. *Ph.* fistula; (2) fistula piscium cetaceorum, et piscis ipse, physeter; (3) meatus polypodis quo ova sua parit. *Ab* eod.

Φυσήτριον, υ, τὸ, qu. dic. sufflatorium. *Gl. V.* spiramentum. *A* φυσάω.

Φυσήτης, υ, ὁ, ζ, ἡ, inflator, *Gl. V.* vid. φυσήτης.

Φυσήτικός, υ, ὁ, ζ, ἡ, inflandi vim habens. *A* φυσάω.

Φυσήφρων, υ, ὁ, ζ, ἡ, qui animo est inflato. *Ex* φυσάω et φρήν.

Φυσάμα, ἄτος, τὸ, flatus.

Φυσάμας, υ, ὁ, ζ, ἡ, flandi sui efflandi actio; (2) flatus. *A* φυσάω.

Φυσάω, υ, fut. ἄσω, flo, sufflo. *A* φυσάω.

Φυσιγόμοι, υ, ὁ, ζ, ἡ, inturgesco; πεφυσιγγαμένους, tumidi, perf. pass. part. Κῆρ οἱ Μιχαῖρ ἰδύναι πεφυσιγγαμένους, *Aristoph. Ach.* 531. *A* φύσιγγω.

Φυσιγγάβης, υ, ὁ, ζ, ἡ, buccas inflans, superbus; nomen ranæ in *Batrachom.* 17.

Φυσιγγάμω, υ, ὁ, ζ, ἡ, Theoc. Vide φυσιογνώμων.

Φύσιγγω, υ, ὁ, ζ, ἡ, vesicula, pustula; (2) vesicula et quasi cortex bulborum, alliorum. *A* φύσας.

Φυσίζω, υ, ὁ, ζ, ἡ, qu. dic. vitam produciens, i. e. quæ ad vitam degendum sunt necessaria, almus. Φυσίζω αἶα, *Il.* 3, 243. Φυσίζωον ὕδαρ, *Νοππ.* P. 4, 11. *Ex* φύω et ζάω.

Φυσικίλλος ἄστος, panis quoddam genus, *Ath.*

Φυσικός, υ, ὁ, ζ, ἡ, naturalis, ad naturam pertinens, naturæ conveniens; (2) physicus, naturæ seu rerum naturalium investigator. *A* φύσις, vel φύσα.

Φυσικῶς, adv. naturaliter, secundum naturam, naturali ratione.

Φύσιμος, υ, ὁ, ζ, ἡ, vim habens germinandi; (2) editus, natus. *A* φύω.

Φυσιγγαμένους, υ, fut. ἄσω, de indole hominis judicandi peritus sum, vel de natura judico ex aspectu oris; (2) diligenter cognosco faciem alicujus et annoto, ut postea noscatur, *Dem.*

Φυσιγγαμονία, υ, ὁ, ζ, ἡ, naturas cognoscendi seu de natura judicandi peritia. *A*

Φυσιγγαμῶν, υ, ὁ, ζ, ἡ, naturæ ex oris habitu cognoscendæ peritus. *Ex* φύσις et γινώσκω.

Φυσιγγαμονικῶς, adv. ex arte physiognomonum.

Φυσιολογία, ὡ, f. ἡσω, de natura seu de rebus naturalibus, dissero, naturam rerum disserendo indago seu exquiro; (2) physica seu naturali ratione probō, ostendo, *Aristot.*
 Φυσιολογία, ἡ, studium naturae indagandae, vel speculandae ratio, *Ph. naturae ratio.* A
 Φυσιολόγος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui de natura seu rebus ad naturam rerum pertinentibus disserendo exquirat aut indagat. *Ex φύσις et λόγω.*
 Φυσιολογία, naturam fingo.
 Φυσῖται, inflatur, 3. sing. praes. indic. pass. contr. pro φυσῖσται, a φυσῖω.
 Φυσῖω, ὤ, fut. ὥσω, anhelō, spiro; φυσῖμαι, tumeo, turgeo; πεφυσῖμένος, inflatus, *Il.* 4, 427, *Il.* 16, 506. A φυσῖω.
 Φύσις, εως, ἡ, natura, nativitas. *Ph. ortus;* (2) ingenium, indoles; (3) sexus; (4) pudenda; (5) statura, figura; φύσει, valde; interdum notat, item, vere, necessario. Φύσιν ἔχειν, secundum naturam esse. Ἄλλ' ἔτ' εὐλογον, ἔτ' ἔχον ἐπὶ φύσιν πύθο γέ. Ἐπὶ δὲ ἕνα ἰόντα τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἐπὶ ἄνθρωπον, ὡς δὴ φασί, καὶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φωνῖσαι, *Herodot.* 2, 45. Περὶ μὲν γὰρ φύσιν, quantum ex aetate conjicere licet, *Soph. Trach.* 308. A φύσις.
 Φυσῖσις, εως, ἡ, inflatio, tumor animi, superbia, arrogantia. A φυσῖω.
 Φύσκη; υς, ἡ, vesica; (2) crassum intestinum, venter; (3) vesicula manibus oborta et vehementiore attritu. A φυσῖω.
 Φύσκιον, υ, τὸ, vesicula, folliculus, utriculus. Dim. a φύσκη.
 Φύσκος, υ, ὁ, botulus, *Ph.* A φυσῖω. Unde Φύσκαον, ανος, ὁ, ventricosus; (2) obesus.
 Φυσόβαθρον, βάθρον cui superponuntur αἱ φύσαι, *Suid.*
 Φυσάω, ὤ, fut. ὥσω, inflo, superbum reddo, *Il.* 23, 218. A φυσῖω.
 Φύσσω, vide φύσα.
 Φυσσάν, inflare, praes. inf. act. *Poet.* et contr. pro φυσῖναι, a φυσῖω.
 Φυσσητήρ, ἥρος, ὁ, vide φυσσητήρ.
 Φύση, vel φυσή, ἡ, maza, non multum subacta vino, *Εἴρη.*
 Φύσις, ἡ, idem; (2) natura, genus.
 Φυσῖος, εως, ὁ ἢ ἡ, flatuosus, flatu abundans; (2) flatus seu inflationis movens, *Longin.* 28. A φυσῖω.
 Φυτῶλιά, ἄς, ἡ, terra plantas seu stirpes ferens; locus arboribus consitus, ut hortus, vinea; (2) plantatio. A φύω.
 Φυταλιῶω, idem quod φυταλίζω, *V. L.*
 Φυταλίζω, fut. ἰσώ, planto. A φυταλιά.
 Φυτάλιος, ιος, ὁ ἢ ἡ, et ιος, ια, ιον, aptus ad progenerationem, foecundus, almus; (2) naturalis, ex natura. (1) ἀπειροπολητής τῆς φυταλίας χυθός, *Lycoph.* 341. Δέκτρας ἐπὶ ἀσπὴν Στεφυμένως φυταλίας, thalamis genitalibus, *Eurip. Rhes.* 920. (2) ἀλαῶν ἡμερέων ἄρα καὶ ἡσθα φυτάλιος, es natura caecus, *Soph. Ed. Col.* 150. A φύτλη.
 Φυτάνη, υς, ἡ, plantationis tempus. A φυτόν.
 Φυτάσμαι, fut. ἡσμαι, planto. Διτάρ σοι Κεφάλω φυτάστω φαίδιμον νῶν, *Hesiod. Theog.* 986. A φυτόν.
 Φυτᾶριον, υ, τὸ, arbuscula. Dim. a φυτόν.
 Φυτᾶς, ἄδος, ἡ, planta, stirps. A
 Φυτεία, υς, ἡ, plantatio. *Ph.* consitio, satio; (2) planta quae deponitur et conseritur, *Ph. φυτεῖαι, plantæ.* A φυτεῖω.
 Φυτεύειν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Βασί.* pro φυτεύουσιν.
 Φυτεύειν, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro φυτεύουσιν.
 Φυτεύειν, 2. sing. aor. 1. imperat. pass.
 Φυτεύμαι, ἄτος, τὸ, planta quae deponitur et conseritur; (2) semen. Ab eod.
 Φυτεύσας, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro φυτεύσας, a φυτεύω.
 Φυτεύσας, unde
 Φυτεύσιμος, ον, qui plantis conseri potest.
 Φυτεύσις, εως, ἡ, plantatio, consitio.
 Φυτευτήριον, plantandum seu serendum est.
 Φυτευτήριον, υ, τὸ, planta quae in terra deponitur. *Gl. V.* seminarium, plantarium; (2) surculus, stolo.
 Φυτευτήριος, plantarius, seminarius, *Steph.*

Φυτευτής, ὤ, ὁ, plantator. *Gl. V.* pastinator.
 Φυτευτικός, ἡ, ὁν, ad plantationem pertinens, qui amat serere, seminarius, *Gl. V.*
 Φυτευτός, ἡ, ὁν, plantatus. A
 Φυτῖω, f. εὔσω, planto, complanto, novello, semino, colloco, *Gl. Vet.* nasci facio, μεταρῆ. molior, struo, machinor. Τοὶ γὰρ φυτῖον παῖδας ἐκ ἔτ' ἂν φθάνουσιν, *Eur. Alc.* 658. *Od.* 2, 165, *Il.* 15, 178. A φυτόν.
 Φυτσκομία, plantas curo, colo plantas, vel, vites produco. Ὅσποτος γαῖα βοτοῖσι φυτσκομίνοι γίγνθιν, *Oppian. Cyn.* 1, 122. Ἦδὴ μέλλεν ἀνήμερος ἡ σπὶν εἶσα γαῖα φυτσκομίειν ὑπὸ λυσιστόφω Διονύσῳ, *Id. Cyn.* 4, 253.
 Φυτσκομός, vel φυτοκόμος, υ, ὁ ἢ ἡ, plantas seu stirpes curans, hortulanus, olitor, vinitor. *Ex φυτόν et κομία.*
 Φυτικός, ἡ, ὁν, ad plantam seu plantas pertinens; (2) vegetativus, crescenti vim dans. A φυτόν.
 Φύτιος, α, ον, almus, generationem juvenis, epith. Jovis, Dianæ. Ab eod.
 Φύτλη, υς, ἡ, generatio, genus. *Gl. V.* sexus. A φύω.
 Φυτεργός, et φυτεργός, ὤ, ὁ, qu. dic. qui circa plantas opus facit, plantator. *Ex seq. et ἔργον.*
 Φυτόν, ὤ, τὸ, planta, germen, virgultum, *Gl. V.* A φύω.
 Φυτός, ἡ, ὁν, sativus, aptus ad concipiendum semen. Ab eod.
 Φυτοσκαφία, ἡ, labor, munus hortulani, &c. A Φυτοσκαφός, υ, ὁ, agricola, rusticus, fossor, hortulanus, *Apoll. Rhod.* 1, 1172. *Ex φυτόν et σκάπτω.*
 Φυτοσπός, υ, ὁ ἢ ἡ, plantam seu stirpem ferens. *Ex eod. et σπείρω.*
 Φυτοτρόφος, ὁ ἢ ἡ, plantas alens, hortulanus. *Ex eod. et τροφή.*
 Φυτεργῖω, ὤ, f. ἡσω, plantis occupor, plantas colo, sero, et curo. *Ei τὸς ἀνίμω φυτεργύντας λίγοιμι, Luc.*
 Φυτεργημα, τὸ, plantatio, consitio, *Poll.* item locus consitus.
 Φυτεργία, ας, ἡ, plantatio, consitio, cura plantarum.
 Φυτεργικός, ad φυτεργίαν pertinens, *Steph.*
 Φυτῆριον, υ, τὸ, seminarium, *Gl. V.* A
 Φυτεργός, ὤ, ὁ ἢ ἡ, idem quod φυτοκόμος. (2) pater. (2) φυτεργὸν Θέτιδος, *Eurip. Iphig.* in *Aul.* 949. *Ex φυτόν et ἔργον.*
 Φυτοφῆρος, υ, ὁ ἢ ἡ, plantifer. A φέρω.
 Φύτρη, ας, ἡ, generatio. A φύω.
 Φύτωρ, ορος, ὁ, sator, genitor. Ab eod. Hinc
 Φυτώρειον, seu -ιον, υ, τὸ, locus in quo sunt plantae e semine enatae, quae postmodum transplantantur in viridarias, plantarium.
 Φύτῃ, fut. ὥσω, gigno, produco, edo, pario; et φύμαι, nascor, orior. Καὶ δὲ ἔτιρα φύομεν, *Arist.* *Av.* 106. Ζαυτῶ γὰρ, ἔτι δυσυχῆς, ἐπὶ εὐτυχῆς, *Eur.* *Alc.* 682. πατὴρ ἰσθλὶ πεφυκέναι, *Id. Herac.* 298. In perf. et a. 2. natus sum, sum, evado, soleo, natura comparatus sum. Hoc sensu construitur, Imo, cum infinitivo; ut πέφυκε μισέειν, naturali odio persequitur, *Plut. Phaed.* Πέφυκε γὰρ ἡ Δυσία λίξιν ἔχειν τὸ χαρίεν, ἡ δὲ Ἰσοκράτης βελίται, in Lysiae dictione est nativa quædam elegantia, in Isocratis vero, adfectata, *Dionys. Halic. de Antiqu. Orat.* Τὰ ἑμπαλιν πεφυκέναι τὸν ἄλλον ποταμῶν, (subint. ὥστε,) ut sit natura sua diversus ab cæteris fluviiis, *Herod.* 2, 19. 2do, illi infinitivo præmittitur propositio sive cum articulo; ut Καλῶς πέφυκε εἰς τὸ μαλθῖν, ad descendendum pulchre natura ejus est comparatus. 3tio, construitur cum propositione πρὸς: ut Πέφυκε γὰρ πρὸς τὸτο πᾶν ζῶον, τὰ μὲν βαλεῖα φαινόμενα καὶ τὰ αἰτία αὐτῶν φέγγει, *Epictet. Ench.* 38. 4to, participium πέφυκος eodem sensu accipiendum est; ut Οὕτως ἐγνωσκόμεν περὶ αὐτῶν, ὡς ἀνθρώπων πέφυκεν πάντων τῶν ἄλλων ζῶων εἶναι ἄνθρωπον ἄρχιν, ea esse hominem natura, ut facilius illi sit aliis omnibus animantibus, quam hominibus imperare, *Xenoph. Cyri Inst.* 1, 1.

Φωρνύω, vel -υμαι, torreo, uro. Καίεται, ἢ ὅπ-
 τῶται, ἢ φώρνυται, *Diosc.* A
 Φώγω, vide φῶζω.
 Φῶδες, pustulae; pro φώδεις.
 Φῶζω, seu φῶγα, fut. ὥζω, in foco aliquid torreo. A φῶς.
 Φῶξ, avis, *Aristot. V. L.*
 ΦΩΚΑΙΝΑ, υς, ἡ, phocæna, balæna, piscis.
 Φῶκη, υς, ἡ, vitulus marinus, phoca.
 Φωκίς, ἡ, pyri genus, *Theoph.*
 Φωλάζω, in lustro et specu lateo. A
 Φωλᾶς, ἄδος, ἡ, in specu habitans. Ἦν ἂν ἄρεα φωλάδες ἄρκετοι, *Theoc. Idyll.* 1, 115. A
 Φωλεᾶ, ἄς, ἡ, lustrum, latibulum, antrum. A
 Φωλεός.
 Φωλεῖω, vel φωλία, ας, ἡ, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quaerit. A Φωλεῖω.
 Φωλεῖος, idem quod φωλεός, *Opp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, ὤ, ὁ, lustrum, latibulum, latebrae, cubile, *Ph.* (2) ludus quo docentur pueri.
 Φωλεῖω, f. εὔσω, latibulum habeo, in lustro aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inpr.* tropice. Κναδάλα φωλεῖοντα, *Theocr.* 24, 83. A Φωλεός.
 Φωλεῖω, ὤ, idem. Ab eod.
 Φωλεῖωδης, εως, ὁ ἢ ἡ, latebrosus. *Gl. V.* in modum antri factus. Ab eod.
 Φωλητήρ, ἥρος, ὁ, qui eodem in loco assidue habitat. A Φωλεῖω. Hinc
 Φωλητήριον, υ, τὸ, locus ubi quis habitat, vel quo assidue habitat discendi causa.
 Φωλήτορος, οἱ, convivales domus, ubi clam potatur, *Suid.*
 Φωλιδωτός, ὁ, qui nidum facit, qui latitat, *V. L.*
 Φωλῖς, ἴδος, ἡ, piscis nomen. Ab eod.
 Φῶμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. verbi φημί, dico.
 Φωνάεντα, vocalia, nom. plur. *Dor.* pro φωνήεντα, a φωνήεις.
 Φωνάεντα, vocalem, acc. sing. *Dor.* et contr. pro φωνήεντα. Ab eod.
 Φωνάσαι, vocasse, clamasse, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φωνήσαι, a φωνήω.
 Φωνάριον, τὸ, vox. Dim. a φωνή.
 Φωνασκία, ὤ, fut. ἡσω, vocem exerceo sub magistro, *Dem.* A φωνασκίς.
 Φωνασκητής, ὤ, ὁ, magister exercendae vocis; al. φωνασκός, vociferarius, *Gl. V.* *Ex φωνή et ἀσκία.*
 Φωνασκία, ας, ἡ, ars exercendae vocis. Ab eod.
 Φωνασκικός, ἡ, ὁν, ad phonasum pertinens. A seq.
 Φωνασκός, ὤ, ὁ, qui vocem exercet, i. e. vocis exercendae magister, phonascus. *Gl. V.* vocalis. *Ex φωνή et ἀσκία.*
 Φωνόντα, acc. sing. part. praes. act. *Dor.* pro φωνόντα, contr. ex φωνόντα, a φωνών.
 Φωνῶ, ὤ, fut. ἡσω, vocem emitto, sonum edo; (2) dico, loquor; (3) compello, nomino. Γυνὴ φωνῶσα τοιάδ' ἐξονειδίξει κακὰ, *Soph. El.* 290. A
 ΦΩΝΗ, ἡς, ἡ, vox, sonus, sonitus; (2) vox, vocabulum, verbum, dictum; (3) lingua; (4) rumor, fama. A φῶω, dico.
 Φωνήεις, ἡσσω, ἦεν, et *Dor.* φωνάεις, voce præditus, vocalis; φωνήεν, vocale, vocalis, *Gl. V.* A φωνή.
 Φωνήμα, ἄτος, τὸ, quod quis locutus est, dictum; (2) vox. A φωνήω.
 Φωνήσας, a. 1. part. act. f. g. verbi φωνήω.
 Φωνήης, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro φωνήης.
 Φωνήσις, εως, ἡ, vocis emissio; (2) inclamatio. A φωνήω.
 Φωνητήριος, ια, ιον, vocalis. Ab eod.
 Φωνητικός, ἡ, ὁν, vocis emittendae facultate præditus, vocalis. Ab eod.
 Φωνομάχῃω, de vocibus pugno, de verbis discepto, *Steph.* A φωνή.
 ΦΩΡ, αρές, ὁ, fur; (2) fucus.
 Φωρά, εἰς, ἡ, furtum. A φέρω.
 Φωρεῖν, praes. inf. act. contr. pro φωρεύειν, a φωρεύω.
 Φωρεστικία, ας, ἡ, sacrilegium.

ἡ, qui apprehendit furtum, vel indagat. A φωράω.

Φωράτης, ὅς, deprehensor. Ab eod.

Φωράω, ὤ, fut. ἄσω, furor; (2) furtum invenio; (3) in furto deprehendo, furtum invenio; (4) simpl. pervestigo, deprehendo. Gl. Vet. deprehendo; φωραβίσαι, deprehensis, Ph. ἄλλ' ἐχ' φωράσων ἐγὼ γ' εἰσέρχομαι, Aristoph. Nub. 499. Τὴν γυναικα φωράσας, Heliod. ἄλλ' ὅμως σάχιστα κακὸς ἐφωρέθη φίλοις, Eur. Or. 722. Τάττε ἄλλα μεγαλόφρων ὦν πεφώραται, Ælian. V. H. 3, 6. A φάρ.

Φωρία, ἡ, latrocinium, Suid.

Φωρίδιος, ὅς, ὁ, arcula, scrinium; Il. 24, 228. Ab et pro χωριμός.

Φωρίδιος, ὡ, idem quod φωράω.

Φωρίδιος, ἰα, ion, furtivus, furto ablatus. A

Φωρίδιος, α, τὸ, furtum. A φάρ. Unde

Φωρίδιος, α, ὁ, ὁ, furtivus, Longin. 4.

Φωρίδιος, præs. part. act. pro φωράων, α φωράω.

Φωρίς, φωρίς, ὅς, ustio; φωρίς, pustulæ. A φώζω.

Φωρίς, φωτός, ὁ, vir, Poetis.

Φως, φωτός, τὸ, idem quod φάος, lumen, lux; (2) focus; φώτα, luminaria, Ph. A φάω, luco.

Φώσκω, illucesco. A φῶς.

Φωστήρ, ἥρος, ὁ, luminare; (2) splendor. A φῶς.

Φωσφορέω, ὡ, lumen præbeo seu ministro.

Φωσφορία, ἰων, τὰ, phosphoria, festum apud Gentiles. A

Φωσφόρος, α, ὁ, ὁ, lucifer, lumen adferens; (2) phosphorus, stella Veneris solem antegrediens. Gl. V. φωσφόρος ἀστήρ, Lucifer.

Φωσφόρος ἡ Ἡρα, Lucina, Juno, Gl. V. E φῶς et φέρω.

Φωστόν, vel φώσσω, ὠτος, ὁ, velum, carbasus. A φωσάω. Hinc

Φωστόνιον, α, τὸ, linteolum, sudariolum.

Φωτ' pro φώτα, vitium, acc. sing. a φῶς.

Φωταγωγία, ὡ, illumino; (2) instituo in divinis rebus:

Φωταγωγία, ας, ἡ, lucis seu luminis illatio; (2) illuminatio:

Φωταγωγικός, ὅς, ὁ, illuminandi vim habens. A

Φωταγωγός, ὅς, ὁ, ὁ, lucem adducens vel adferens. Gl. V. luminarium. Ex φῶς et ἄγω.

Φωταγνός, ας, ἡ, splendor. A

Φωταγνός, ἰος, ὁ, ὁ, splendidus. E φῶς et αὐγή.

Φωταγνός, lucide splendidus, Steph.

Φωταγνός, accensio luminum, festus dies apud Græcos recentiores.

Φωτῆς, viros, acc. dual. a φῶς, φωτός, νιν. Poet. Φωτεινός, ἰος, lucidus. E seq. et ἴδω.

Φωτεινός, ὅς, ὁ, lucidus, luculentus, Gl. V. A φῶς.

Φωτερόλει, ὡ, fut. ἴσω, lucem immitto. Ex φῶς et ἐμβάλλω.

Φωτεῖν, homines gigno. A φῶς.

Φωτίνιον, α, τὸ, fistulæ genus. A

ΦΩΤΙΝΞ, ἰγγοι, ἡ, lotina fistula.

Φωτίζω, 2. sing. præs. imperat. pass. Att. et Ion. pro φωτίζεσθαι, a verbo

Φωτίζω, fut. ἴσω, lumino, illumino, illustro, lucifico, Gl. Vet. Metaph. mentis oculos illumino, doceo; baptizo, apud Scrip. Eccles.

(2) in lucem profero, patefacio. Ὅς ὁ φωτισίαι τὰ κρυπτά τῷ σκότειν, 1 Cor. 4, 5. Καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτῆς, Apoc. 18, 1. A φῶς.

Φωτίζει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi φωτίζω.

Φωτισμα, ἄτος, τὸ, et φωτισμός, ὅς, ὁ, illuminatio mentis et institutio in rebus divinis quæ baptismum præcedit; (2) baptismus. A

Φωτίζω. Unde

Φωτισμός, ὅς, ὁ, illuminatio, lux, Gl. Vet.

Φωτιστήριον, α, τὸ, baptisterium. Ph. φωτιστήρια λυχναῖα, luminaria. Ab eod.

Φωτιστικός, ὅς, ὁ, illuminandi seu illustrandi vim habens. Ab eodem.

Φωτοβολέω, splendeo, resplendo. A φῶς et βολή.

Φωτογονία, ἡ, lucis origo. Ex eod. et γονή.

Φωτοδότης, ας, ἡ, luminis datio, illuminatio. Ex φῶς et δότης.

Φωτοδότης, ας, ἡ, luminis dator. Ex eod. et δίδωμι.

Φωτοδότης, ἰος, ὁ, ὁ, qu. dic. luminis speciem præ se ferens; (2) luminosus; (3) illuminatus. Ex φῶς et ἴδω.

Φωτολόγιος, α, ὁ, ὁ, cui lux deficit, qui luce frui desit. Ex φῶς et λόγος.

Φωτοφάνεια, ας, ἡ, illuminatio. Ex eod. et φαίνω.

Φωτοφάω, lucem fero, vel affero. A

Φωτοφάω, α, ὁ, ὁ, lucem ferens. Ex φῶς et φάω.

Φωτοχόσια, ας, ἡ, luminis effusio, luminis abundantia. Ex φῶς et χύσις.

Φωτανύμια, ας, ἡ, lucis nomen; quando nimirum Deus vocatur lux. Ex φῶς et ὄνομα.

Φωχθίς, tostus, a. 1. part. pass. verbi φάγωμι, pro φάγω, torreo.

Φωψ, lux. A φῶς.

X.

X. Litera Græcorum vigesima secunda, χῖ dicta, et τῷ Cheth Hebræorum respondens; (2) nota numeralis valens sexcenta, et cum lineola inferius addita, χ sexcenta milia; (3) nota, quæ Athenienses nummos adulterinos signabant, item Atticorum et Gramm.

Χαβάριος, lapis, Orph.

Χαβόν, curvum, item angustum, Hes.

Χάβω, recessit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔχάβω, a χάζω.

Χαδίων, aor. 2. inf. act. Ion. pro χαδίων.

Χάζω, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro χάζω, a χάζω.

Χάζω, imperat. idem, sed Dorice.

ΧΑΖΩ, fut. ἄσω, cedo, do locum, recedo, retrocedo; (2) privo; (3) capio, capax sum, contineo; aor. 2. ἔχάδω, Ion. χάδω, χάδε.

Inf. a. 2. χαδίων, Ion. pro χαδίων. Χαζομαι, cedo, recedo; χάζω, recessit, Poet. pro ἔχάσσω, aor. 1. med. κέχανω, perf. med.

pro κέχανω. Il. 11, 539. Ib. 462. Δις θάγειν ἔχάζομαι, Eur. Or. 1105. Πρὸ τέττε γὰρ λέγην ἔχάζομαι, Id. Alc. 323. (sed in his locis leg. οὐχ ἔχωμαι.)

Χαίω, fut. ἄνω, hio, hisco, dehisco; (2) hiante ore, i. e. intente aliquid spectro, expecto; (3) cupido appeto; (4) admiror valde; (5) cupido excipio. Gl. V. χαίω, faticere, dehiscere; χαίων, hiscens, aor. 2. part. κέχων, hisco, Ph. ore aperto intueor, perf. med. κέχων, hiscere, Ph. inf. κέχων, hiulus, Gl. V. part. Καὶ νῦν τί κέχωνας; Aristoph. Av. 20. Τότε μοι χάνει εὐρεῖα χθών, Il. 4, 182. Ἀργύριον κερχέναι, Luc. πρὸς τὸ τέλος, Id. Σὺ δὲ τὰ δυνάμει ἀγγιλλασθὶ μοι γλῆνας καθ' ἡμῶν ἀδ' ἀνομωκτὶ χαίνει; Soph. Aj. 226. A χῶς.

ΧΑΙΩΣ, probus, bonus; χῶσι, proba. Χαῖα μὲν, ναὶ σὺ, Κορινθία δ' αὖ, quasi dicam bellam esse, sed non castam: Corinthi enim meretrices plurimæ, Aristoph. Lys. 90.

Χαῖος, α, ὁ, virga, baculus, Apoll. τὸ χαῖον, pedium, Call.

Χαιρεκακία, ας, ἡ, gaudium ex alieno malo. A Χαιρέκακος, α, ὁ, ὁ, aliorum calamitate seu malis gaudens. Ex χαιρέω et κακός.

Χαίρετε, 2. pl. præs. imperat. act. v. χαιρέω.

Χαιρετίζω, fut. ἴσω, saluto, salvere jubeo. A χαιρέω. Hinc

Χαιρετισμός, ὅς, ὁ, salutatio.

Χαιρίφυλλον, α, τὸ, charephyllum, herbæ seu oleris nomen. Ex χαιρέω et φύλλον.

Χαίρει, pro χαιρέω, unde χαιρείσθαι, Hom.

Χαιρέδω, ὄνος, ἡ, gaudium, lætitia, Aristoph. Acharn. 4. A χαιρέω.

Χαίρει, gaudere, præs. inf. Dor. pro χαιρέω.

Χαίρει, gaudens, 2. sing. præs. conj. act.

Χαίρεισαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. Dor. pro χαιρείσαι.

Χαίρει, τὸ, gaudium, lætitia, seu ea pars animi quæ gaudium percipit, Steph.

Χαιροῦν, ἡς, ἡ, lætitia. A

ΧΑΙΡΩ, gaudeo, lætor; χαιρε, salve, ave, gaude, Phil. χαιρέω, salutem, Phil. χαιρέω, ave, Phil. f. 1. χαιρέω. Οὐτοι χαιρήσιν, haudquam lætaberis, Aristoph. Phut. 64.

Ab alio f. χαρῶ est; aor. 2. pass. ἐχάρην, gavisus sum, gaudeo. Σὺ δ' ἐπειδὴ τὸ το

κεχάρηκας σπῖον, Id. Vesp. 761. Καίρει εὐφρονι μολπῇ, Eur. Alc. 584. Καίρει ἐπ' αὐτῷ, Matt. 18, 13. Χαίρομεν δι' ὑμῶν, 1 Thess. 8, 9. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, Phil. 3, 1.

Ἀδελφοί χαιρέω, Act. 15, 23. Ὁ δὲ κόσμος χαιρήσεται, Joann. 17, 20.

Χαίρειναι, comoso, dat. sing. Dor. pro χαιρήναι, a χαιρήναι.

ΧΑΙΤΗ, ἡς, ἡ, juba, seta. Ph. coma. Hinc

Χαιτή, ἡσσα, ἡν, jubatus, comatus.

Χαιτούς, ἡσσα, ἡν, idem et ab eod.

Χαίτωμα, ἡσσα, τὸ, juba. Ab eod.

Χαλαβείω, tumultuor, tumultum edo, Steph. trepido, V. L.

ΧΑΛΑΖΑ, ἡς, ἡ, grando; (2) tubercula grandini similia, per cutem et carnem sparsa, præcipue in subis. Χαλάζαι αἵματος, grandines sanguinis, i. e. crebræ sanguinis guttæ, Soph. Ed. Tyr. 1279. Hinc

Χαλαζάω, ὡ, grandino; χαλαζῶν etiam dicitur sus tuberculis, quæ χελάζαι dicuntur, sparsam habens carnem.

Χαλαζήτης, ἰος, proprie qui grandinem loquitur, h. e. qui mordaces et contumeliosos sermones facit, vel versus scribit. Ab ἔπος.

Χαλαζήτης, ἡσσα, ἡν, grandinosus.

Χαλαζίος λίθος, Chalazias lapis, grandinis colore et figura, Plin.

Χαλαζίω, laboro τῷ χαλαζῷ, Ath.

Χαλαζών, α, τὸ, vitium palpebrarum quum in ea tubercula nascuntur; χαλαζῶν, tubercula in carne suilla. A χελάζω.

Χαλαζοβολέω, ὡ, f. ἡσα, grandine ferio, grandinem ejaculor. Ex eod. et βάλλω.

Χαλαζόβολος, ὅς, ὁ, grandine feriens: at

Χαλαζόβολος, ὅς, ὁ, grandine percussus. Ex iisd.

Χαλαζοκοπία, ὡ, fut. ἡσα, grandine ferio, seu verbo, aut contundo. Ph. χαλαζοκοπία, grandinat, Theophr. Ex eod. et κοπή.

Χαλαζοκοπία, ας, ἡ, calamitas, quum fruges vel vites grandine contunduntur. Ex iisd.

Χαλαζοφύλας, ἄκος, ὁ, speculator et observator grandinis futurae.

Χαλαζῶν, ὡ, grandino, Gl. V. χαλαζῶνται, grandine infestari. A χελάζω. Unde

Χαλαζῶν, ἡς, ὁ, ὁ, grandinosus, grandinis speciem habens.

Χαλαζῶν, quidam pro χαλαῶν.

Χελάζωσις, ἡ, grandinatio, eminentiæ quædam intra palpebras grandini similes, Gorr.

Χελαίνοντες, nom. dual. part. præs. act. verbi χελαῖναι, laxo. Ἐφίσαν ὡκίας ἴππους, Ῥυτὰ χελαίνοντες, Hes. 308. A χαλαῶν.

Χελαῖσας, ὄδος, ὁ, ὁ, pedes habens laxatos, claudus. Ex χαλαῶν et πῶς.

Χελαῖνδρα, nomen avis, Opp.

Χελαῖσαι, aor. 1. part. act. Dor. et Æol. pro χαλαῖσαι, a χαλαῶν, laxo.

Χελαῖρα, catena, Hes.

Χελαργός, Dor. pro χηλαργός, celeripes, velox pedibus, de equis. Χαλαργός ἐν ἀμίλλαις, Soph. El. 861.

Χελαρός, ῥᾶ, ῥῶν, laxus, laxatus. Gl. V. lan-

guidus, flaccidus. Hinc

Χελαρήτης, ἡσσα, τὸ, laxitas, lentitudo.

Χελαρῶς, adv. leviter.

Χελαῖσας, aor. 1. part. act. verbi χαλαῶν.

Χελαῖσας, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Χελαῖσι, laxant, 3. pl. præs. ind. act. Dor. et Æol. pro χαλαῖσι, a verbo eod.

Χελαῖσις, ἡς, ἡ, laxatio, remissio, resolutio.

Χελαῖσμα, ἡσσα, τὸ, laxamentum, Gl. V. (2) intervallum.

Χελασμός, ὅς, ὁ, laxatio. A χαλαῶν.

Χελασθήριον, α, τὸ, cataracta, δεικν. Ab eod.

Χελαστικός, ὅς, ὁ, laxandi vim habens.

Χελασῶν, ὡ, τὸ, catena. Ab eod.

Χελασός, ὅς, ὁ, qui laxari, demitti potest.

Χαλαστρίων, *u*, τὸ, *sapo*, *smegma*, *nitrum*. A
ΧΑΛΑΤΩ, *ω*, f. *άσω*, laxo, demitto, *Gl. V.* (2)
flacceo, *languo*, *languesco*, *Gl. V.* *ιχά-*
λαστον, demisit, *Ph. aor. 1.* *χάλασον*, laxa,
Gl. V. *Χαλῶσι τὸν πρέβαντον*, *Marc. 2, 4.*
τὸ δίκτυον, *Luc. 5, 5.* *Χαλῶτε κληῖδας ὡς τά-*
χιστα, *Eur. Med. 1317.* *Τὴν ὀργὴν χαλῶσαι*,
Aristoph. Vesp. 726. *Χάλα τοκεῖσι ἐικότως*
Συμμεῖνοις, *ignosce*, *Eur. Hec. 409.* *Ἐν σαρ-*
γάνῃ ἰχθαλῶσθην διὰ τῆ τείχεως, *2 Cor. 11, 33.*
ΧΑΛΑΒ'ΝΗ, *ns*, *h*, *galbanum*, *succus ferulae*
nascantis in Syria, *Gl. V.* *chalba*.
Χαλβανόεις, *οἶσσω*, *ὄν*, *galbaneus*. A *præc.*
Χαλδαίοι, *οἱ*, *astrologi*, *vates*.
Χαλδῆς, *difficilis*, *dat. s. f. g. Dor.* *pro χαλίστῃ*.
Χαλδισταίνω, *f. ανῶ*, *acerbo*. *Gl. V.* *exacerbo*; (2)
sævio. *Gl. V.* *irascor*; *χαλδισταίνωμαι*, *sævio*,
irascor. *Πασι δὲ μὴ χαλδισταίνε τοῖσι*, *Phocyl.*
195. *τοῖς ἀρχομένοις*, *Xen.* A *χαλδιστός*.
Χαλδισάω, *ω*, *idem*, *et ab eod.*
Χάλδιστος, *h*, *δν*, *sævus*, *severus*, *acerbus*, *durus*,
atrox, *Ph. difficilis*, *Gl. V.* A *χαλίστῳ*.
Hinc
Χαλδιστότης, *ητος*, *h*, *difficultas*; (2) *asperitas*,
sævitia. *Gl. V.* *atrocitas*; (3) *severitas*,
sensu bono, *Thucyd.*
Χαλδιστῶν, *ως*, *h*, *idem*, *Hes.* A
ΧΑΛΕΪΤΩ, *f. ψω*, *damno* *adicio*, *lædo*; (2)
everto, *labefacto*. *Πάντα χαλίστῳ*, *de auro*,
Phocyl. 40. *Od. 4, 428.*
Χαλδιστῶς, *adv.* *molestè*, *graviter*, *ægre*; (2)
vix, *difficulter*, *magno* *cum labore*; (3)
male, *difficili* *cum fortuna*; (4) *irate*, *acer-*
be, *aspere*. A *χαλδιστός*.
Χαλίσ, *αι*, *h*, *quies* *qua corpora laxantur a*
laboribus, *Hes.* A *χαλδάω*.
Χαλίδιον, *τὸ*, *tabella*, *Hes.*
Χαλικάζω, *pro χαλμαζώω*. A *χάλιζ*, *Eust.*
Χαλικάροτος, *u*, *δ* *h*, *merum vinum*. *Ex*
χάλις *et κεράω*.
Χαλικοστῆρη, *πόσις*, *per Sync.* *pro χαλικορατοστῆρη*,
Nic. Steph.
Χαλικομα, *άτος*, *τὸ*, *cæmentum*; *χαλικομάτα*,
cæmenta, *Gl. V.* A *χάλιζ*.
Χαλμαζώω, *more Bacchæ in libidinem ruo*. A
Χαλμαῶς, *άτος*, *h*, *Baccha*, *quasi soluta in fu-*
rorem. A *χαλδάω*.
Χαλίμη, *ns*, *h*, *scortum impudens*; (2) *vene-*
fica. A
Χάλμιος, *u*, *δ*, *veneficus*, *Hes.* *qui hominum*
corpora et animos potest χαλάρῃ.
Χαλίναγωνίω, *ω*, *freno duco*, *ut sessor equum*
freno, *rego* *ac moderor*, *freno*, *refreno*.
Ex χαλίνος *et ἀγωνός*.
Χαλινοποιήτικη, *ης*, *h*, *ars conficiendorum fre-*
norum. A *χαλινοποιῶ*.
Χαλινοποιός, *ς*, *δ* *h*, *qui frena conficit*. *Ex*
χαλίνος *et ποῖω*.
ΧΑΛΙΝΟΣ, *ς*, *δ*, *frenum*, *habena*, *Il. 19, 393.*
Χαλίνη, *frena*, *2. sing. præ.* *imperat. act.*
contr. pro χαλίνος, *a χαλινώω*.
Χαλινόφαγος, *u*, *δ* *h*, *frenos rodens seu mor-*
dens, *Call. L. P. 12.* *Epith. equi.*
Χαλινώω, *ω*, *f. άσω*, *freno*, *frenum injicio*; (2)
freno injecto rego. *Ὁ μὲν ἔσταν χαλινώ*,
Xen. A *χαλίνος*. *Hinc*
Χαλινώσις, *εις*, *h*, *frenatio*, *seu freni injectio*.
Χαλινωτήριον, *u*, *τὸ*, *retinaculum navis*. *Καὶ*
χαλινωτήρια νεῶν δὲς ἡμῖν, *Eurip. Hec. 539.*
ΧΑΛΙΞ, *ίκος*, *δ* *h*, *silex*, *cæmentum*, *Ph.*
χάλικς, *silices*, *cæmenta*, *Ph.*
ΧΑΛΙΞ, *δ*, *Bacchus*, *vinum*, *merum*.
ΧΑΛΙΞ, *ιδος*, *δ*, *impos sui*, *insanus*.
Χαλίφρνα, *acc. sing.* *a χαλίφρην*. *Unde*
Χαλίφρονίω, *ω*, *demens sum* *et stolidus*.
Χαλίφροσυνη, *ns*, *h*, *mens sua sede emota*, *de-*
mentia, *amentia*.
Χαλίφρην, *ονος*, *δ* *h*, *cui mens laxata et*
emota est; *amens*, *demens*. *Ex χαλάωμαι*
et φρέν.
Χαλκάνθη, *ns*, *h*, *sive χαλκκάνθων*, *u*, *τὸ*, *atram-*
entum sutorium. *Italici vitriolum ap-*
pellant diversum ab atramento quod Celsus
scriptorium, *Vitruvius librarium nominat*.
Ph. χαλκκάνθος, *aeris flos*. *Al. Gl. V.* *χαλ-*
κάνθη, *sutorium*. *Ex χαλκός* *et ἄνθος*, *flos*.

Χαλκάρματος, *u*, *δ* *h*, *qui æreo curru vehi-*
tur, *R.* *Ex χαλκός* *et ἄρμα*.
Χάλκασσις, *ιδος*, *δ* *h*, *æreum clypeum ge-*
stans, *bellicosus*. *Χάλκασσις* *Ἄρης*, *Eurip.*
Iph. in Aul. 764.
Χαλκίγγης, *εις*, *δ* *h*, *ærea seu ferrea hasta*
utens. *Ex ἵγγος*.
Χαλκίον, *u*, *τὸ*, *officina fabri ærarii vel ferrari-*
ii, *Gl. V.* *aeris officina*; (2) *vas æreum ad*
calefaciendam aquam aptum; *abenum*, *ola*,
Gl. V. (3) *tabula ærea*. A *χαλκίς*.
Χάλκισος, *εία*, *ειον*, *æreus*, *ex ære factus*. A
χαλκός.
Χαλκίσων, *gen. pl. Poet.* *pro χαλκίων*, *a χάλ-*
κισος.
Χαλκίπλῶτος, *u*, *δ* *h*, *ex ære ducto factus*.
Ex ἱλαύνω.
Χαλκίμβολος, *u*, *δ* *h*, *æreo armatus rostro*;
(2) laboriosus, *industrius*, *Ern.*
Χαλκίντερος, *u*, *δ* *h*, *ærea intestina habens*,
laborem patiens. *Ex ἵντερον*.
Χαλκιντεύς, *είας*, *δ*, *idem quod*
Χαλκιντής, *είας*, *δ* *h*, *qui æreis armis utitur*.
Ex ἵντσα.
Χαλκινόγμοφος, *ον*, *ferreis clavis firmatus*.
Χαλκινόαρηξ, *ηκος*, *δ* *h*, *qui æreo thorace*
utitur, *æreo thorace indutus seu armatus*;
Il. 4, 448.
Χαλκιοκάρδιος, *u*, *δ* *h*, *qui æneum pectus*
habet; (2) *fortis* *et invictus*. A *καρδία*.
Χαλκιομήτος, *inexorabilis*. *Οὐδ' ἄρα μὴν τάδε*
Μοῖραις ἦνδαν χαλκιομήτοις, *Tzetzes in Ante-*
Homericis, 28.
Χαλκιομίτρας, *et -τρας*, *u*, *δ* *h*, *æream ge-*
stans mitram, *i. e. galeam*, *ac proinde ar-*
mipotens, *bellator*, *R.* A *μίτρα*.
Χαλκιομίττω, *ορος*, *δ*, *idem*.
Χαλκίοπλος, *u*, *δ* *h*, *æreis armis indutus*,
vel simpl. armatus, *R.* *Ex ὄπλα*.
Χάλκισος, *ην*, *εον*, *contr. χαλκίς*; *h*, *εν*, *et χάλ-*
κισος, *u*, *δ* *h*, *æreus*, *æneus*, *Il. 18, 222.*
A χαλκός.
Χαλκιστεχνής, *δ*, *ærifaber*, *epith. Vulcani*,
Call.
Χαλκίοφωνος, *u*, *δ* *h*, *æream vocem habens*,
i. e. vel valde acutam, *vel valde firmam*.
Ex χάλκισος *et φωνή*, *vox*.
Χάλκισμα, *άτος*, *τὸ*, *machina ærea*, *seu quæ-*
vis res ex ære facta, *R.* A *χαλκίω*.
Χαλκίς, *είας*, *δ*, *faber ferrarius*, *ærarius*; *item*
quilibet artifex e metallo opera elaborans;
inpr. (2) faber ferrarius, *qui seras*, *claustra*
fabricat. *Ab eod.*
Χαλκιστεχνίον, *u*, *τὸ*, *officina fabri ærarii vel*
ferrarii. *Ab eod.* *Unde*
Χαλκιστής, *ς*, *δ*, *qui æramenta cudit*. *Gl. V.*
ærarius; *fabricator*, *artifex*.
Χαλκιστεχνικός, *h*, *δν*, *ad fabrum ærarium seu fer-*
rarium pertinens. *Ph. fabrilis*. A *præc.*
Χαλκίω, *fut. εἰσώ*, *ærariam artem tracto*, *æs*
exerceo *et malleo tundo*; (2) *ex ære vel*
ferro fabrico, *cudo*. *Ἐτερος δὲ χαλκίω τις*,
Aristoph. Plut. 163. *Ἄρ' ἔτι Ἐρινός τῷ*
ἰχθαλκίονος ἕξιος, *Soph. Aj. 1053.* *Il. 18, 400.*
A χαλκός.
Χαλκίων, *ώνος*, *δ*, *fabri ærarii officina*. *Ab*
eod.
Χαλκίως, *adv.* *ex ære*, *R.* A *χάλκισος*.
Χάλκη, *flos*, *seu animal marinum quo purpura*
tingitur; *Nic. Sch. al. κάλχη*.
Χαλκήιος, *u*, *δ*, *Ion.* *pro χάλκισος*.
Χαλκήπλῶτος, *u*, *δ* *h*, *ex ære ductus*, *æneus*.
Ex χαλκός *et ἱλαύνω*, *seu ἱλάω*.
Χαλκήρης, *εις*, *δ* *h*, *ære compactus*, *æreus*.
Χαλκήρεϊ δαρεῖ, *Il. 5, 145.* *Ex eod.* *et ἄρω*.
Χαλκίδεις, *δ*, *e Chalcide urbe oriundus*.
Χαλκίδιον, *τὸ*, *vasculum ex ære*.
Χαλκιδίτις, *sc. πόρνη*, *triviale scortum*, *quod*
vel æreo nummo sese prostituit, *Joseph.*
Χαλκίζω, *ludo χαλκισμὸν*, *quod vide*.
Χαλκίζω, *æs refero*, *ærī similis sum*, *Steph.*
Χαλκίος, *h*, *δν*, *idem quod χάλκισος*.
Χαλκίναςος, *h*, *idem quod χαλκίοικος*.
Χαλκίνδα, *h*, *sc. παιδιὰ*, *genus ludi*.
Χαλκίοικος, *u*, *h*, *æream domum habens*. *Min-*
ervæ epith. apud Spartanos.

Χαλκίον, *u*, *τὸ*, *abenum seu æreum vas*, *æra-*
mentum. *Gl. V.* *scutra*, *coculum*; *χαλκίον*
Σιρῆς, *caldaria*, *Gl. V.* A *χαλκός*.
Χαλκίς, *ιδος*, *h*, *Gl. V.* *ὄνιον*, *pica maritima*.
Est et urbis nomen ad Euripum, *in Eu-*
bœa.
Χαλκισμός, *ς*, *genus ludi*. *Vid. Ern.*
Χαλκίτης, *δ*, *cujus fem.*
Χαλκίτις, *h*, *lapis Chalchitis*. *Vid. Steph.*
Χαλκκοῶν, *gen. pl. Dor.* *pro χαλκκοῶν*, *a*
Χαλκκοῦνης, *εις*, *δ* *h*, *æreis aut ferreis armis*
sublatus ac interfectus; (2) *qui ferro in-*
terficit hostes, *R.* *E χαλκός* *et αἶρω*.
Χαλκοῦρης, *είας*, *δ* *h*, *ære gravis*; (2) *firmus*,
solidus. *Ex eod.* *et βαρύς*.
Χαλκοῦστης, *είας*, *δ* *h*, *qui æri seu æreis fun-*
damentis insistit, *firmus*, *solidus*; *Il. 1, 426.*
Ex eod. *et βαῖνω*.
Χαλκοῦσας, *δ*, *Dor.* *pro χαλκοῦσας*, *epith. Mar-*
tis, *Soph. Ed. Col. 1046.*
Χαλκογύνιος, *u*, *δ* *h*, *æreas malas seu maxil-*
las habens. *Ex eod.* *et γύνειον*.
Χαλκογύνιος, *υος*, *δ* *h*, *æreas vel ferreas genas*
seu maxillas habens.
Χαλκογλώχιν, *ίνος*, *δ* *h*, *æream habens cus-*
pidium.
Χαλκογράφος, *u*, *δ* *h*, *æreis literarum notis*
scribens; (2) *in æs scribens*, *seu in æs in-*
cidens. *Ex γράφω*.
Χαλκοδαΐδαλος, *ον*, *æs artificiose tractans*, *sive*
homo, *seu ars*.
Χαλκοῦμας, *αντος*, *δ* *h*, *pr. æs domans*.
Epith. cotis, *fabri ferrarii*, *&c.*
Χαλκοῦστος, *u*, *δ* *h*, *æreis vinculis ligatus vel*
alligatus.
Χαλκοῦσις, *είας*, *δ* *h*, *aeris speciem gerens*,
ærī similis. *Ex εἶδος*.
Χαλκοῦσος, *æratatus*, *Æsch.*
Χαλκοῦσση, *ης*, *h*, *locus ubi æs et ærea supel-*
lex reponitur.
Χαλκοῦσραξ, *άκος*, *δ* *h*, *qui æreo thorace*
utitur, *Soph. Aj. 179.*
Χαλκοῦς, *αeris*, *gen. sing. Ion.* *pro χαλκῷ*, *a*
χαλκός, *æs*.
Χαλκοκίρανος, *ære fulminans*, *Æsch.*
Χαλκοκνημίδες, *αν*, *οἱ*, *æreis armati ocreis*,
ærea habentes tibialia; (2) *æreis induti*
armis. A *κνημῖς*.
Χαλκοκόλλητος, *u*, *δ* *h*, *ferruminatus*, *Gl. V.*
A κολλάω.
Χαλκοκορυτῆς, *dat. sing. Dor.* *pro χαλκοκορυτῇ*, *a*
Χαλκοκορυτῆς, *ς*, *δ*, *ære seu æreis armis*
armatus; (2) *armatus*. *Ex κορυς*.
Χαλκοκρας, *vel χαλκοκράτος*, *u*, *δ* *h*, *ære*
mistus, *de nummis adulterinis*. A *κράω*.
Χαλκοκροτος, *u*, *δ* *h*, *ære circumstrepens*;
(2) ære cusus, *æratatus*. *Ph. ærarius*, *æreus*.
Χαλκοκροτον φάσγανον, *Eurip. Phœn. 1570.*
Χαλκοκτύπος, *u*, *δ* *h*, *ære pulsato sonitum*
edens.
Χαλκοκλιῶνον, *u*, *τὸ*, *electri species auro pre-*
tiosior, *orichalcum*. *Ex λίβανος*.
Χαλκοκολογία, *ω*, *fut. ήσω*, *æra lego*, *æs colligo*,
i. e. nummos colligo. *Gl. V.* *χαλκοκολογία*,
æsculor. A
Χαλκοκόλογος, *nummularius*, *æsculator*, *Ph.*
Χαλκόλοφος, *ex ære conum seu cristam habens*,
Hes.
Χαλκόναντος, *δ* *h*, *proprie æneum dorsum*
habens, *epith. scuti*, *clypei ære induti*;
æratatus.
Χαλκοσπῆγος, *εις*, *ex ære factus*, *æneus*. A
σπῆγνυμι.
Χαλκοσπῆγισος, *vel -πῆγισος*, *δ* *h*, *æreas habens*
malas.
Χαλκοσπίδος, *u*, *δ* *h*, *æreum pavementum*
habens. A *πίδω*.
Χαλκοσπίδαλον, *u*, *τὸ*, *lamina ærea vel ferrea*.
Χαλκοσπλάστης, *u*, *δ*, *qui ex ære statuas aut alia*
opera fingit, *faber ærarius*.
Χαλκοσπλευρος, *u*, *δ* *h*, *ærea habens latera*.
Τύπωμα χαλκοσπλευρον, *Soph. El. 54.* A
πλευρά.
Χαλκοσπληνής, *είας*, *δ* *h*, *quod dic. ære imple-*
tus; (2) *armatus*. *Ex πλῆθω*.
Χαλκοσπληντος, *u*, *δ* *h*, *ære vel ferro cusus*.
Χαλκό

Χαλκοπλάκτος γένους, *Soph. Elect.* 486. Α πλάσσα.
Χαλκοπέδης, πάδος, ὁ ἔ ἥ, æreos habens pedes. *Gl. V.* æripes.
Χαλκοπρόσπαστος, α, ὁ ἔ ἥ, *prop.* æream habens faciem, h. e. impudens. Ἡμῖν ἔρος πολλὰς, τῆς ἐνυβρίν μὴ εἰδὼτος χαλκοπροσάπτως καλῶν, *B. Chrysost.* *adv. Jud.*
Χαλκοπρόρατος, α, ὁ ἔ ἥ, æream habens proram. Α πύρωα.
Χαλκοπύργος, α, ὁ, ἥ, ferreis natibus præditus, i. e. laboriosissimus, assiduus. Α πυγή.
Χαλκοπόρτις, α, ὁ ἔ ἥ, æreas portas habens; (2) æreis munitus claustris. *Ex πόλις.*
Χαλκοπόρων, ανος, ὁ, rutilam habens barbam ænobarbus, barbarossa.
ΧΑΛΚΟΣ, ὤ, ἔ, ἥ, (2) arma ærea seu ferrea; (3) moneta, pecunia.
Χαλκοσμήραδος λίθος, gemma, *ap. Plin.*
Χαλκοστήφανος, ον, *prop.* ære cinctus, nitidus. *Epith. templi, vel valde firmus ac munitus.*
Χαλκοστόμος, α, ὁ ἔ ἥ, æreum os, faciem, seu rostrum habens; (2) æream cuspidem habens. (1) χαλκοστόμος πλάσων ὡς *Τυροσενική*, (supple φώνημα.) *Soph. Aj.* 17. (2) δόρυ μιλίαν χαλκοστόμον ἐπισείαν, *Heliodor.* 3. *Ex φόμα.*
Χαλκοτέκτος, α, ὁ ἔ ἥ, ex ære factus. Α τεύχων.
Χαλκοτευχής, εἰς, ὁ ἔ ἥ, ære armatus. Α τεύχων.
Χαλκοτόξον, α, ὁ ἔ ἥ, æreum arcum habens. *Ex τόξον.*
Χαλκοτρέυτος, ον, ære cælatus, æneus.
Χαλκοτρίβη, ον, ære fabricor, de armis.
Χαλκοτρώτος, ον, æratus, ex ære factus; de armis; alii, æs penetrans.
Χαλκοτύσιμα, ἔμαι, α fabro ærario seu ab æris foveo fingor. Α
Χαλκοτύπτος, α, ὁ ἔ ἥ, ære percussus, ære seu ense infictus, *Il.* 19, 25. *Ex χ, et τύπτω.*
Χαλκοτύριος, α, ὁ, ἥ, faber ærarius, æriforus, *Ph. Ex* iisd. Hinc
Χαλκοτυτική, ἥ, ars ferraria, æs æris, ferri tractandi, æris fundendi, et ex eo signa et alia fingendi.
Χαλκουργία, ἄς, ferrum tracto. Α χαλκουργός.
Χαλκουργημα, ἄτος, τὸ, opus ex ære seu ferro confectum; (2) signum æneum. Α πρᾶς.
Χαλκουργικός, ἥ, ὄν, ad artem ærariam perti-nens; ἡ χαλκουργική, ars æris ferrique tractandi. Α
Χαλκουργός, ἔ, ὁ, qui æs tractat et elaborat, faber ærarius. *Ex ἔργον.*
Χαλκουργεῖον, τὸ, officina æraria, *Steph.*
Χαλκῆς, æreus, *Gl. V.* χαλκῶν, subst. tabella ænea, vas æneum. Α χάλκεος.
Χαλκῆσθαι, præes. inf. pass. contr. pro χαλκῶσθαι, α χαλκῶ.
Χαλκοφάλαρος, ον, æreus habens phalaras, *Ar.*
Χαλκοφάνης, εἰς, æreo colore splendens, *Steph.*
Χαλκοφί, adv. ab ære. Α χαλκός.
Χαλκοφόρος, α, ἥ, terra ex qua æs eruitur, habens metalla æris et ferri. Α φέρω.
Χαλκοφώνος, α, ὁ ἔ ἥ, æream habens vocem, i. e. valde sonoram. *Ex φωνή.*
Χαλκοχάρις, α, ὁ, qui armis delectatur, bellicosus. *Ex χάρμη.*
Χαλκοχιτῶνας, gen. plur. a
Χαλκοχιτῶν, ονος, ὁ ἔ ἥ, æream lorica-m gestans; *Il.* 1, 371.
Χαλκῶν, ᾧ, fut. ᾧω, ex ære facio; (2) ære ob-duco et munio. *Gl. V.* ἀρο. Α χαλκός.
Χαλκῶδης, εἰς, ὁ ἔ ἥ, æreus. Χαλκῶδεις ὄν-τις, *Aetl.* Ab eod.
Χαλκῶδων, seu -δης, æreos habens dentes, *Hes.*
Χάλκωμα, ἄτος, τὸ, ærumentum, vas aut aliud opus ex ære factum. *Gl. V.* ærumentum, ferramentum, ærificium. Α χαλκῶν.
Χαλκομίσιον, τὸ, Dim. a præc.
Χαλκώνητος, α, ὁ ἔ ἥ, ære emptus.
Χαλκῶνυς, χος, ὁ ἔ ἥ, æneas ungulas habens, de equis Acetæe. Ab ὄνυς.
Χαλκοῦρχιον, vel χαλκοῦρχιον, α, τὸ, ærifodi-na, æraria. *Ex χ, et ὀρύσσω.*
Χαλκοῦρχις, ᾧ, fut. ᾧω, æs effodio. *Ex ἵπαις.*

Χαλκωρύχια, ας, ἡς, æris fodina, æraria.
 Χαλκωρύχιον, ε, τὸ, idem.
 Χαλκωρύχος, υ, ὁ, metalli fossor.
 Χάλλωνες, pro χελῶνες, labeones, *Hes.*
 Χαλιδόειον, τὸ, ferrum, *Eur.*
 Χαλιδεύκος, ἡ, ὄν, ε, chalybe factus. A
 ΧΑΛΑΤΥ, ἕως, ὁ, chalybs, genus ferri duris-
 simi.
 Χαμῆdis, adv. humi, in terram.
 Χαμᾶς, adv. idem. A
 ΧΑΜΑΙ, adv. humi, in terra; (2) in terram,
 ad terram.
 Χαμαίνεις, ης, ὁ, humi sparsa acte, sive hu-
 milis sambucus, ebulus. *Ph.* ebulum.
 Χάμαιθεῦτος, ε, ὁ, rubus humilis, rubus humi
 serpens.
 Χαμαίνενης, ἑως, ὁ ἐξ ἡ, humi natus, e terra
 ortus, humo prognatus. Ex γίνομαι.
 Χαμαίνελλοιμοίρις, ἡ, cancri genus, *Plin.*
 Χαμαινάβη, ης, ἡ, laurus humilis, laureola,
Ph. χαμαινάβη λαχανον, olus, fraga, la-
 brusca, ruscum.
 Χαμαινιδάσκαλος, ὁ, ludimagister, *Gl. V.*
 Χαμαινιδαστής, ὅ, ὁ, pedaneus iudex, arbiter,
Ph.
 Χαμαίδεως, υος, sive χαμαίδεωψ, ωπος, ἡ, herba
 ex eo sic nominata, quod folia habeat
 quercui similia. *Ph.* χαμαίδεως, trissago,
 chamædrops; *Plin.* Angl. GERMANDER.
 Χαμαίνεαι, ἄδος, ὁ ἐξ ἡ, humi cubans. Ex χα-
 μαι et εἶναι.
 Χαμαίνεις, ε, ὁ, qui humi cubat. Ὑποφθῆται
 χαμαίνεαι, *Il.* 16, 334. Ex iisd.
 Χαμαίνον, pro χαμαίνω, *Steph.*
 Χαμαίνεσσε, humi inventus, *Suid.*
 Χαμαίηληος, υ, τὸ, viburnum, genista, *Gl. V.*
 A
 Χαμαίηλος, ε, ὁ ἐξ ἡ, et χαμαίηλος, ἡλη, ηλος,
 humilis, humi depressus, abjectus, qu. dic.
 humilia æmulans; (2) terræ adfixus, humi
 repens.
 Χαμαίκαυλος, ε, ὁ ἐξ ἡ, qui humi strato caule
 est, cujus caulis humi repit.
 Χαμαίκεῦσος, ε, ὁ, humilis seu pumila ce-
 rasus.
 Χαμαίνισσος, ε, ὁ, hederæ humilis, hederæ ter-
 restris.
 Χαμαικλήης, ἑως, ὁ ἐξ ἡ, humi prostratus, qui
 humi procubuit. Ex κ. et κλίνω.
 Χαμαικοῦβη, humi cubo seu jaceo, *Philostr.*
 Χαμαικοῦβια, ας, ἡ, humi cubatio.
 Χαμαικοῦβης, ὁ ἐξ ἡ, idem quod
 Χαμαικοῦβος, ε, ὁ ἐξ ἡ, humi cubans. Ex χα-
 μαι et κοῦβη.
 Χαμαικῦπάρισσος, eupressus pumila, *Plin.*
 Χαμαιλεός, idem quod χαμαιλεών, *Nic.*
 Χαμαιλευκή, populus alba humilis, *Plin.*
 Χαμαιλεχης, ἑς, humi cubans. Ex χαμαι
 et λέχης.
 Χαμαιλεών, ἑόντος, ε, leo pumilus, animal quod
 subinde colorem mutat. *Ph.* versipellis; (2)
 herbæ nomen sic dictæ a varietate folio-
 rum. *Gl. V.* carduus.
 Χαμαιμηλον, τὸ, herba camomilla, *Plin.*
 Χαμαιμυρσίνη, ἡ, myrtus pumila, *Plin.*
 Χαμαμπελωρίς, cancri genus, *Steph.*
 Χαμαμπίτης, ἡ, humilitas, *Suid.*
 Χαμαμπίτειον, humi irritus cado, *Pind.*
 Χαμαμπίτης, ἑως, ὁ ἐξ ἡ, qui humi seu in terram
 cecidit, in terram prociduius; unde, (1)
 humilis, de stylo; (2) irritus. Ἐπὶ φόνῳ
 χαμαμπίτει μαρτύρῃ, *Eurip.* Or. 1491. Ex
 χ. et πίπτω, seu πτόμαι.
 Χαμαμπίτοισι, humi cadens, part. prææs. act.
 f. g. Dor. pro χαμαμπίτῶσα.
 Χαμαμπίτως, adv. humiliter, in terram proci-
 dendo; (2) humi prope terram volatu.
 Χαμαμπίκη, ἡ, larix pumila, *Plin.*
 Χαμαμπίτης, υος, ἡ, humilis pinus, herba qua-
 dam. *Gl. V.* confica.
 Χαμαίτης, ὁ, qui iter faciens pedibus terram
 calcât, *Poll.*
 Χαμαίτῶς, in terram vergendo seu inclinân-
 do, *Hes.*
 Χαμαίφθης, in terram dejectus, humi prostra-
 tus, *Thucyphr.*

Χαμαιρέτης, έος, ὁ ἔ, ἡ, in terram vergens seu inclinans. Ex χ, et ῥίτω.
Χαμαιδρωψ, idem quod χαμαῖδρωψ, seu χαμαΐδρου, Plin.
Χαμαιρσστία, ἡ, humile stratum, seu lectus humi stratus, Sch. Soph.
Χαμαιρσττος, ον, in terra stratus. Α εῤῥάνυμι.
Χαμαισση, ἡ, humilis ficus, herba.
Χαμαιχίδης, ἐς, humi fissus, vel ab imo, Theophr.
Χαμαῖτις ἀμπέλως, vitis quæ humi serpit; al. χαμίτις, Eust.
Χαμαιρσττίον, α, τὸ, locus in quo scorta trivialia se prostittunt; lupanar, Gl. V. Α
Χαμαιρσττη, ης, ἡ, prostibulum, scortum, quocumvis se prostituit. Χαμαῖντις ἔ σαμβυκίστης, Plut.
Χαμαιρσττής, ἐς, humi prostratus. Met. vilis, vulgaris.
Χαμαιρσττία, ἡ, vita meretricia.
Χαμαιρσττικός, ἡ, ὄν, lupanaris, Gl. V. Α
Χαμαῖντος, υ, ὅ, humi feriens et tundens.
Χαμαῖντις, ganeones, Gl. V. Α τύπτω.
Χαμαιρεθς, ἐς, in terram vergens, humilis.
Χαμαῖφρον, humilia seu terrena sapiens, Cyr.
Χαμηλαία, ας, ἡ, olea pumila, oleago vel oleastellum; Plin. 24, 82.
Χαμερστής, έος, ὁ ἔ, ἡ, humi repens seu serpens, a terra sese non attollens; (2) abjectus. Ex ῥερω.
Χαμερστώς, adv. humi serpendo; (2) humiliter, abjecte, crasse. Α præc.
Χαμστταίς, Plin. 36, 5.
Χαμστταίς, ἴδος, ἡ, prostibulum.
Χαμστνός, ἄδος, ἡ, stibadium humi stratum; (2) humi cubans. Α
Χαμστνῆ, ης, ἡ, stibadium humi stratum; (2) humilis et vilis lectus. Ex εὐνή.
Χαμστνῖν, humi cubare, Hes.
Χαμστνία, ας, ἡ, ipsa actio humi cubandi.
Χαμστνιον, α, τὸ, idem quod χαμστνῆ.
Χαμστνός, ἡ, thorus, Theocr.
Χαμηλός, ἡ, ὄν, humilis, vilis. Α χαμαί.
Χαμστς: vide sup. χαμαῖτις.
Χαμστν, adv. e terra, ex humo.
Χαμηλός, ἔ, ὅ, traha; (2) machina qua navis in siccum pertrahitur. Ex ἔλκω.
ΧΑΨΜΟΣ, α, ὁ, frenum, camus.
Χαμψαί, οί, crocodili, Hesiod.
Χανδάνω, capio, capax sum. "Εἰς τ' ἀρα μίτρα χάνδανει, I. 23, 742. Α χάλω.
Χανδόνειν, adv. ore hianti, Hipp. Α
Χανόν, adv. ore hianti, faucibus magno hiatus diductis. Οἷνός σε τρώει μελινδής, ὅτε ἔ ἀλλας βλάπτει, ἔς ἄν νην χανδόν ἔλη, μηδ' αἰσῆμα πίνῃ, Od. 21, 293. Α χανῶ.
Χανδονότης, ης, ὁ, avide bibens.
Χανδός, ἡ, ὄν, hians, capax. Α χανῶ.
Χανῖν, hiasse, a. 2. inf. act. v. χανῶ. Unde χανῖν, ης, ἡ, vel χανῶν, υ, ὁ, hiatus, piscis.
Χανός, os apertum, Poll.
Χανσμαι, hiscam, fut. 1. ind. med. verbi χανῶ.
Χανῶν, loquor, clamo. Α χανῶ.
Χανῶ, hiano, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.
Χαός, έος, τὸ, proprie hiatus vastus, principium secundum pot ineffabilem causam rerum omnium, nam primum est alter secundum Orphicos. Gl. V. tenebræ. Εἴτι πτε ἰσθλὸν χῶον τῶν ἱτ' ἀνωθεν (forte ἰσπάνωθεν), si quid boni restat ex antiquis illis nobilibus, Theoc.
Idyll. 7, 4. Α χῶον.
Χαός, τὸ, aer, Ar.
Χαός, bonus, illustis, antiquus, al. et χαῖός.
Χαῖός, ἄς, ἡ, gaudium, lætitia. Α χαίρω.
Χαράγμα, ἄτος, τὸ, nota, impressum vestigium et veluti sulcus, sculptura, character; (2) incisio, morsus; (3) numus. (2) πλῆγιν' ἐχιδνὴς ἀγρίῳ χαράγματι, Soph. Phil. 267. Α χαράσσω.
Χαράσμη, ης, ἡ, (melius χαράσῃ) et Χαράσμη, ὅ, ἔ, incisura, incisio. Ab eod.
Χαραδῶνς, acervatim, confertim; al. impetuose. f. χαράδρωμι, Sterph.
Χαρόδρα, ας, ἡ, terræ fissura e terræ motu facta, caverna, vorago, sulcus, quem torrens rapido suo impetu efficit et excavat, 4 Y

- (2) torrens, qui impetuose e monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat. *Gl. V. fossa, vallis, canalis, Il. 4, 454. A χαράσσω.*
- Χαράδριος, αἴα, αἶον, e χαράδρα desumptus aut lectus; Nonn. P. 10, 31. A præc.*
- Χαράδριον, ὄνος, ὁ, torrentis alveus; (2) locus frequens torrentibus. Ab eod.*
- Χαράδριον, ἀλευρον, acc. sing. Ion. pro χαράδραν, a χαράδρα.*
- Χαράδριος, ὅ, ὁ, avis quæ in salebris et alveis torrentium digiti; Aristoph. in Av. (2) vorax avis et homo.*
- Χαράδριον, ὦ, fut. ὥσω, cavernosum reddo, torrentibus impetuosius excavo, Herod.*
- Χαράδριος, εὖ, ὁ, salebrosus, confragosus; (2) ubi multæ sunt convalles; (3) ubi multi sunt torrentes.*
- Χαρακίας, α, ὁ, in vallibus degens aut proveniens. Χαρακίας τῆθύμαλλος, planta. Diosc. 4, 165. A χάραξ.*
- Χαρακίζω, fut. ἴσω, tanquam palis in sublime tollo; (2) vallis depactis munio. Ab eod.*
- Χαράκιον, α, τὸ, vallus, pedamentum, sustentaculum. Ab eod.*
- Χαρακισμός, ὅ, ὁ, munitio, quæ palis defixis fit, palorum defixio. A χαρακίζω.*
- Χαρακοποιέμαι, ὤμαι, vallum seu aggerem, quo castra muniri solent, facio.*
- Χαρακοποιία, ας, ἡ, munitio seu communitio educto vallo et aggere. A præc.*
- Χαρακώα, ὦ, f. ὥωα, vallo communitio, circumvallo. A χάραξ.*
- Χαρακτῆρ, ἥρος, ὁ, nota impressa (inpr. nummis) vel insculpta aut inscripta. *Gl. V. signaculum, nota, Ph. figura, lineamentum, titulus, vultus, habitus oris, insigne, et quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit, velut sexus, forma rei, &c. A χαράσσω. Hinc**
- Χαρακτῆριζω, fut. ἴσω, insignio, caractere et nota distinguo, notam et formam exprimo. Οὐκ ἐμέλησεν δὲ ὅδε χαρακτῆρῳ τὰς ῥήτορας, Plut.*
- Χαρακτῆρῖον, in quo est nota characteris et styli vel differentia, Bud.*
- Χαρακτῆριος, incendiendi vim habens, aptus ad secundum.*
- Χαρακτῆρῖσμα, ἄτος, τὸ, idem quod*
- Χαρακτῆρῖσμός, ὅ, ὁ, designatio, denotatio, rei alicujus suis veluti notis insignitæ demonstratio. A χαρακτῆριζω.*
- Χαρακτῆρῖστικός, ἡ, ὄν, in quo est nota differentia, aptus ad rem ab aliis discernendam. Ab eod.*
- Χαρακτῆρῖστικός, adv. expresso alicujus caractere, seu idiomate, proprietate.*
- Χάρακτρος, per Sync. pro χαρακτῆριος, Nic.*
- Χάρακμα, ἄτος, τὸ, vallum; septum, Ph. pedamen, pedamentum, *Gl. V. A χαράκμα. Unde**
- Χάρακμος, εὖ, ὁ, vallum Romanum, et id genus alie munitiones; (2) palorum seu stipitum defixio. *Gl. V. pedatio.**
- Χάραξ, ἄκος, ὁ, sulcus terræ, aratro aut fossoris instrumento excavata fossa, peculiariter vallus, vallum, quo castra muniri solent. *Gl. V. Fæm. ἡ, vallus, sudis pertica, adminiculum vitis. A χαράσσω.**
- Χαραποιία, lætitia adficio, gaudium adfero.*
- Χαραποιέμαι, sculptere, præc. inf. act. Dor. pro χαράσσειν.*
- Χαραποιῖαι, nom. plur. part. præc. act. f. g. Dor. pro χαράσσουσαι.*
- ΧΑΡΑΣΣΩ, vel -ἄττω, f. ἔω, scalpo, imprimo, inpr. nummos cudo; (2) cum acc. formo, fingo, etiam met. ut animum; (3) scarifico, incido; (4) sulco, ut ceram, terram, mare, unde pro scribere, arare, navigare, dicitur. *Κεῖνα τὸς μὴ χαράσσει, imputes, Eur. Med. 156. Γράφον ἔ τὸς γράμμα, τὸ σοι εἰχνοῖσι χαράζω, Theocr. 23, 47. Νῦτον χαράχρεις, Eur. Rhes. 73.**
- Χαρείς, gavisus sis, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi χαίρω.*
- Χαρείς, gavisus, a. 2. part. pass. verbi ejusd.*
- Χάρεν, lætatus est, 3. sing. aor. 2. indic. pass. Ion. pro ἡχάρεν, a verbo eod.*
- Χαριδότης, et χαριδότης, α, ὁ, gratiæ dator, Bacchi et Mercurii epitheta. Ex χαρά.*
- Χαριδότης, ἡ, gratiæ datrix, Orph.*
- Χάρις, ἴσσα, ἴση, venustus, elegans, lepidus, festivus; (2) jucundus. *Ph. gratosus; (3) doctus, valde doctus, opp. τοῖς πολλοῖς. A χάρις.**
- Χαριεντίζω, jocos et facete cavillor, E. M. ex Ar.*
- Χαριεντίζομαι, jocos, lepida urbanitate utor, facete aliquid dico. Τῷτ' ἂν εἴη ὁ ἰγὼ φημί σε αἰνίσσασθαι ἔ χαριεντίζεσθαι. Plat. Ar. Socr. 10. A χάρις. Hinc*
- Χαριεντίζομαι, ἄτος, τὸ, idem quod*
- Χαριεντισμός, ὅ, ὁ, lepos et venustas sermonis, dictum salsum et facetum; (2) cavillatio.*
- Χαριεντότης, ἡ, idem quod χαριεντισμός, Phil.*
- Χαριέντως, adv. lepide, scite, festive, *Ph. eleganter.**
- Χαριεργός, venustus in suis operibus, *Ep. Suid.**
- Χαρίστατα, venustissime, pulcherrime. A*
- Χαρίστατος, α, ὄν, gratissimus. A χάρις.*
- Χαρίστερον, adv. elegantius, urbanus. A*
- Χαρίστερος, α, ὄν, gravior, *Gl. V.**
- Χαρίστειρος, adv. gratus, elegantius.*
- Χαρίζομαι, fut. ἴσομαι, gratificor; (2) morigeror; (3) indulgeo; (4) munero, dono; (5) copiam corporis facio, de fæmina. *Χαρίζομαι ἱμαντῇ, adrogo mihi, Gl. V. χαρίζεται, donat, Ph. μεχαρισμένος, gratus, perf. partic. pass. Ἐπιδότωρ ἡχαρίσω μοι ταῦτ', Aristoph. Ach. 441. Χαρίζομαι γὰρ ἐν γῇ τῷτ' σοι, Id. Thesm. 763. Χάρισται βραχὺ τί μοι, Ibid. 945. Παφλαγὼν μεχαρίζαι τῷτ', Id. Eq. 54. A χάρις.**
- Χάριν, adv. causa, ergo. Ab eod.*
- Χαρίην, 3. sing. aor. 2. conj. med. Dor. pro χαρίην, a χαρίζομαι.*
- Χαρίσασθαι, gratificatum esse, a. 1. inf. med.*
- Χάρις, ἴτος, ἡ, gratia, venustas; (2) beneficium; (3) gratus animus; (4) præmium; (5) amicitia, benevolentia. *Χάριτες, grates, gratiæ, Ph. Χάριτες Ψαῖ, Gratiæ deæ, Gl. V. Χθονία χάρις, metonym. mors grata, Soph. Œd. Col. 1752. Πρὸς χάριν, idem valet ac ἔνεκα, propter; passim apud auctores, tragicos præsertim. Χάριν παρὰσχέιν, obsequi, Id. Ibid. 1183. Ἐπείτε πρὸς χάριν ἱμῶς σαρκὸς αἰὶλος, accedite ad saturandum vos carne mea livida, Id. Phil. 1155. A χαρά, vel χαίρω.**
- Χάριν, accus. a χάρις, (subaudita præpositione πρὸς, vel κατὰ,) causa, gratia, Soph. Trach. 485.*
- Χαρίσιον, pro χαριστήριον, Suid.*
- Χαρίσιος, α, ὄν, lætus vel lætitiæ causa datus: τὰ χαρίσια, et οἱ χαρίσιοι, placentiæ genus. A χαρίζομαι.*
- Χάρισμα, ἄτος, τὸ, quod aliquis gratificando donavit, donum; præmium ex gratia colatum. *Ph. donativum, donum; χαρίσματα, munera, Gl. V. Ab eod.**
- Χαριστήριον, α, τὸ, munus quod datur gratiæ referendæ causa, *Ph. donatum, donum; χαριστήρια, donaria, Ph. A**
- Χαριστήριος, α, ὁ, ὁ, ad gratiarum actionem pertinens, gratiæ referendæ causa factus. A χαρίζομαι.*
- Χαρίσιος, ad gratiarum actionem pertinens, Nat.*
- Χαριτία, ας, ἡ, lepidum et jocular factum. A χάρις.*
- Χαριτοελέφρος, α, ὁ, ὁ, cujus ori gratia inest, opp. superciliosus, superbo; (2) fruticis nomen, Plin. Ex χάρις et βλέφρον.*
- Χαριτογλωσσία, ὦ, sive -ωπτία, gratiam lingua aucupor, ad voluptatem loquor, ad gratiam loquor; *Æsch. Pr. 294. Ex eod. et γλῶσσα.**
- Χαριτόδοτος, α, ὁ, vide χαριδότης.*
- Χαριτόφωνος, ὁ, ὁ, suaviter loquens vel canens. A φωνή.*
- Χαριτώα, ὦ, fut. ὥωα, gratosus seu amabilem reddo; μεχαριστάμενος, gratosus, facetus, *Gl. V. perf. part. pass. Ἐν ἡ ἐχαρίτωσεν**
- ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ, Ephes. 1, 6. Χαίρε, μεχαρισταμένῳ, Luc. 1, 28. A χάρις.*
- Χαριτώατης, α, ὁ, venustus forma, ore, facie. Ex ὦψ.*
- Χάριμα, ἄτος, τὸ, gaudium, lætitia; (2) id quod gaudium et lætitiā adfert. A χαίρω.*
- Χάρις, ας, ἡ, gaudium, lætitia; (2) animus ad pugnam promptus et eam lætus iniens; (3) pugna, conflictus, prælium, certamen. *Apud Homer. semper, Phocylidem quoque, Μῆτε κακοῖς ἄχθε, μὴτ' ἐν ἐπαγγέλῳ χάρημι 111. Ab eod.**
- Χαριμὴ, ας, ἡ, gaudium, lætitia. A χάρημι.*
- Χαρισσύν, ας, ἡ, idem. Ab eod.*
- Χαρισσέριον, gaudium ferens, Hom. al. χαρμόφρον.*
- Χαρισσέριον, ὄνος, ὁ, ὁ, mentem exhilarans. Mercurii epith. Ex χάρημι et φέρν.*
- Χαριδότης, vide χαριδότης.*
- Χαριδότης, ἡ, lætifica, lætitiæ datrix.*
- Χαροειδής, ας, lætus vultu, hilaris. Ab εἶδος.*
- Χαροσαίριον, ὁ, ὁ, ludicrus, jocosus, lætus. A παίριμα.*
- Χαροποιέω, ὦ, lætifico, *Gl. V. χαροποιῶ, exhiberat, Ph. Ex χάρις. Hinc**
- Χαροποιός, α, ὁ, ὁ, gaudii et lætitiæ efficiens. Χαρίτης χαροποῖοι, Eurip. Phæm. 795.*
- Χαροποιία, gen. sing. Ion. pro χαροποιῶ. A*
- Χαροπός, α, ὁ, ὁ, lætus; lætitiā vultu præferens, efficiens; (2) cæsius; (3) χαροπὸν, truce, *Ph. Χῆτι χαροποιό σιλήνης, Arat. 1152. Ex χαρά et ὦψ.**
- Χαροπότης, ατος, ὁ, color cæruleus, seu cæsius. A præc.*
- Χαροῖσι, 3. plur. fut. 1. ind. act. verbi χαίρω.*
- ΧΑΡΤΗΣ, α, ὁ, charta, scapus, *Ph. Χάρται βιβλίων, Longin. 43. Hinc**
- Χαρτίον, α, τὸ, chartula, parva charta. Dim.*
- Χαρτογράφος, α, ὁ, chartularius, *Gl. V. Ex χάρτης et γράφω.**
- Χαρτοπράτης, α, ὁ, chartarum venditor.*
- Χαρτοπώλης, α, ὁ, chartularius. *Gl. V. chartam vendens. Ex χάρτης et πωλῶ.**
- Χαρτός, ἡ, ὄν, lætificus, dignus, de quo lætemur et gaudeamus. A χαίρω.*
- Χαρτοφύλακτον, α, τὸ, scrinium in quo reponuntur et adservantur chartæ. A*
- Χαρτοφύλαξ, ἄκος, ὁ, chartarum custos, chartularius, prefectus scriniorum.*
- Χαρπιδίον, demergo, deglutio. A*
- ΧΑΡΥΒΔΙΣ, εὖ, ὁ, Charybdis, vortex maris apud Poetas. *Gl. V. vorago. Οὐδ' ἤρασαν Χάρυβδις οἰωνοσκοποῖν, Eurip. Suppl. 500.**
- ΧΑΡΩΝ, ὄντος, ὁ, Charon, Orci portitor apud Poetas Ethnicos. *Ph. Orcus.**
- Χάρον, ὁ, leo, Lyc.*
- Χαρόνιον, χαρώνιον, ἔ χαράνειος θύρα, porta per quam damnati educebantur ad supplicium. A Χάρον.*
- Χαρώνις, α, ὁ, senator orcinus seu orcinus; *Plut.**
- Χαρωπός, α, ὁ, ὁ, vide χαροπός.*
- Χάρωψ, ὥπος, ἡ, idem.*
- Χάσις, εὖ, ὁ, privatio; (2) segregatio, separatio. A χάω.*
- Χασκάω, hio, hisco. Σὺ δὲ χασκάλεις τὸν κωλακρέτην, Aristoph. Vesp. 693. A*
- Χάσκω, hisco. A χαινω. Unde*
- Χασκωρέω, speculor, proprie hiant ore.*
- Χάσμα, ἄτος, τὸ, hiatus, vorago, *Ph.**
- Χασμάομαι, vel χασμάομαι, hio; (2) oscito. Θύρα χασμωμένη, Plato. A præc.*
- Χάσμα, ὁ, qui ore hiant stat. Hinc*
- Χασματικός, idem quod χασματίας, *Plin.**
- Χασματίας, α, ὁ, ut χασματίας σισυρός, terræ motus quum hiatus sunt. A χάσμα.*
- Χασμάω, *Gl. V. Vide χασμάομαι.**
- Χασμῆμενοι, inhiantes, nom. plur. præc. part. med. Dor. pro χασμῆμεναι, a verbo χασμάομαι, Theoc. 4, 53.*
- Χιάρις, ας, ἡ, hiatus, hiatio; (2) hiatus oris inter oscitandum; oscitatio, oscedo. A χαινω.*
- Χάσμιον, ἄτος, τὸ, hiatus; (2) rictus. A χασμάω.*
- Χάσμιος, ας, ὁ, oscitatio.*

Χασμαδία, ὦ, oscito; (2) versus facio cum hiatu, i. e. concursio vocalium sine elisione. Ab ὠδῆ.
 Χασμαδης, εος, ὁ ἢ ἡ, qui frequenter oscitat. A χασμα.
 Χασμαδία, ας, ἡ, oscitantia; (2) χασμαδία, hiatus in versibus, seu consuetudo hiatus in versus admittendi. Ab eod.
 Χασσάμενον, acc. sing. aor. 1. part. med. Poet. pro χασσάμενον, a χάσσω, recedo.
 Χασσάμεθα, recedamus, 1. plur. aor. 1. conj. med. Dor. pro χασσάμεθα, a verbo eod.
 Χατίσιον, indigentibus, dat. pl. part. praes. act. cum ἰφιελκᾶ a χατίω.
 Χατῆρον, et aliorum, gen. pl. Dor. et Att. pro ἢ ἑτέρων, ab ἑτερος.
 Χατίσιον, idem quod
 ΧΑΤΕΩ, ὦ, egeo, indigeo; (2) desidero, cupio, percupio, Od. 15, 375. Ib. 3, 48. Hinc Χατίζω, idem. Οὐ σὺ χατίζων, διὸ ἄναξ στρατηλατῇ, Eur. Herac. 465. Il. 18, 392.
 Χατίς, ἴδος, ἡ, indigentia seu usus; (2) desiderium, cupiditas. A χατίω.
 Χατός, εος, τὸ, idem.
 Χανλιᾶδες, οντος, ὁ ἢ ἡ, exsertos dentes habens; (2) ipse dens exsertus; Aristot. Hist. Ex χαλὰν et ἰδύς.
 Χανλιᾶδων, ἡ, idem et ab eod.
 Χανναῖς, ὅσος, ὁ, homo tumida et inani inflatus superbia. A χανῖνος. Unde Χανναῖζω, decipio, in errorem induco.
 Χαννολόγος, ὁ, qui χανῖνος loquitur, futilis, levis, Steph.
 Χαννοποιός, ὁ, inani ac tumida inflans superbia, seu de homine qui facit ea quae χανῖνα sunt, Steph.
 Χαννοπολιτῆς, ὁ, civis elatus, et stulta superbia inflatus, Ar.
 Χαννοστικος, ὁ, exoletus, pathicus.
 ΧΑΥΝΟΣ, ἡ, on, laxus, fungosus, mollis; (2) inflatus, tumidus, superbus; (3) futilis, levis, negligens, Nic. Th. 897. Hinc Χαννώτης, ἡ, fungositas, laxitas; (2) levitas; (3) stollida et inanis superbia. Θουῦνας διάπλους ἢ χαννώτης, Phil.
 Χανῖνος, ὦ, f. ὦσα, laxum fungosumque reddo, laxo et aperio, Gl. V. laxo, lento; (2) inflo, stolidè superbum reddo. (2) αἱ μοι λίσσασαι τὴν δὲ χανῖνον λέγεις, Eurip. Andr. 922.
 Χανῖνος, adv. laxè. A χανῖνος.
 Χανῖνωσις, εως, ἡ, laxatio, laxitas, Gl. V.
 Χανῖνωτικός, ἡ, ὄν, vim habens laxandi. A χανῖνω.
 Χανῖνας, placentas, Jerem. 7, 18. legitur et χανῖνας.
 ΧΑΨΗ, ἡ; (2) vacuus sum; (3) capio, R. Χίαν, fudisse, a. 1. inf. act. pro χύσας, a χίω.
 Χιάσθαι, fundere, aor. 1. med. inf. verbi χίω.
 Χῶς χιάσθαι, Soph. Oed. Col. 477.
 Χιδροσά, ὦν, τὰ, legumina. A χιδρωψ.
 Χιδροσάδης, εος, ὁ ἢ ἡ, leguminibus similis. A ΧΕΔΡΩΨ, ὅσος, ὁ, legumen, Gl. V.
 Χίει, 3. sing. praes. ind. act. verbi χίω.
 Χεζανάγκη, ἡ, emplastrum seu unguentum; quicquid affert cacandi necessitatem, Gorr.
 Χεζανάγκη, idem quod χροσία.
 ΧΕΖΩ, f. ἴσω, caco, ventris onus depono; p. med. κίχωδα-κεχασμένος, perf. pass. part.
 Χεῖα, αἶ, ἡ, sive χεῖη, ἡ, ἡ, latibulum serpentis; iurp. in hiatu terrae, Il. 22, 93. Λέγεται δὲ κυρίως χεῖα ἢ κατὰ δύσιν τῶ ὄρει, Moschopul. περὶ σχιδῶν, 149. A χεῖω.
 Χεῖάριον, α, τὸ, labellum, Gl. V. Dim. a χεῖλος.
 Χεῖλεσι, dat. plur. cum ἡ, a χεῖλος.
 Χεῖλέω, fut. ἴσω, idem quod χεῖλω.
 Χειλοσπῆτις, avide bibo, ut labia prolantur, pleno se proluit auro, Virg. 'Ἡ τοῖς ἰφίεθις εἰδὺ' ἀνεῖστα χειλοσπῆτιν κύλιχα, Antholog. 329, pessime interpres, πύσσαι.
 ΧΕΓΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium; (2) sermo; (3) litus seu ora maris. Hinc.
 Χειλοσπῆτιον, α, τὸ, instrumentum quo labra torquent, Syncs.
 Χεῖλέω, ὦ, fut. ὦσα, labro circumdo, labrum in ambitum duco.

Χεῖλῶν, ὄνος, ὁ, labeo; (2) piscis.
 Χειλωτής, pro χηλωτής, Hes.
 ΧΕΙΜΑ, ἄτος, τὸ, hiems, tempestas.
 Χειμαδῖον, fut. ἴσω, hiemem, hiemem traduco. A χεῖμας.
 Χειμαδῖον, α, τὸ, hibernaculum; χεῖμαδία, hiberna, Gl. V. Ab eod.
 Χειμαδῖος, α, ὁ ἢ ἡ, hibernus, ad hibernandum accommodus. Ab eod.
 Χειμαῖζω, fut. ὦσα, hiberno, hiemo, hiemem traduco; (2) tempestate jacto seu vexo; (3) molestia afficio; χεῖμαζομαι, tempestate agitor; χεῖμασθῆς, agitatus tempestate, part. a. 1. pass. Χεῖμαζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις, Aristoph. Av. 1102. 'Ἄλλη δ' ἐν τύχη χεῖμαζομαι, Eurip. Hipp. 319. 'Ὅλος χεῖμαζεται, Id. Ion. 1001. Ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς αἰς ἐχειμασθῆναι τότε, Soph. Antig. 397. A χεῖμα. Unde
 Χειμαῖναι, hiemo, saevio, de tempestate; (2) fluctuare facio; χεῖμαίνεσθαι, fluctuare. 'Ἐν πυρὶ δὲ δούρῳ χεῖμα ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖτις φανοὶ χεῖμαίνοντος, Theocr. 9, 20. Φέβω δ' ἐν περὶ χεῖμαίνοντος, Pind. Pyth. 9, 57.
 Χειμαῖναι, α, ἡ, hiemis injuriam arcens; (2) lana crassior. Ex ἄμινω.
 Χεῖμαρος, α, ὁ, paxillus seu clavus ligneus sub carina, in foramine quodam fixus, quo exempto defluit aqua in sentina collecta ex pluviis, vel quam rimae receperint. Ex χεῖμα et βίω. Unde
 Χεῖμαρος, et χεῖμαρῆς, α, ὁ, torrens. Hinc Χεῖμαρῆς, gen. sing. Dor. pro χεῖμαρῶν.
 Χεῖμαρῆδης, εος, ὁ ἢ ἡ, torrenti similis.
 Χεῖμας, ἑδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.
 Χειμασία, ας, ἡ, hiematio, hiemis traductio; (2) procella, tempestas. A χεῖμαζω.
 Χειμασῖαι, ὦ, fut. ἴσω, hibernis exercitationibus occupor, hieme exerceor. Ex ἄσπαι.
 Χεῖμαστρον, α, τὸ, vestis hiemalis. A χεῖμαζω.
 Χειμαστίζω, tempestate jacto seu vexo. A χεῖμαι. Unde
 Χειμάω, ὦ, frigore hiberno infestor.
 Χειμαθλιάω, ὦ, sum perniciosus. A
 Χειμαθλῶν, α, τὸ, pernio, morbus a frigore. Ex χεῖμα et θλάω.
 Χειμαρῖζω, hiberno, hiemem traduco. A χεῖμαρῖς.
 Χειμαρῖνός, ἡ, ὄν, hiemalis, hibernus; χεῖμαρῖνὴ τροπὴ, bruma, Gl. V. A χεῖμα.
 Χειμαρῖος, α, ὁ ἢ ἡ, et χεῖμαρῖος, ἰα, ἰον, tempestuosus: dicitur et de animi perturbationibus. 'Ἀλόντα χεῖμαρῖον λύσας, Soph. Phil. 1193. Ab eod.
 Χειμαρῖσλη, α, ἡ, vide χεῖμαθλῶν.
 Χειμαρῖσλῶν, perniciosis laboro, manus pedesve hiberno frigore exulceratos habeo. A Χεῖμαρῖσλον, α, τὸ, idem quod χεῖμαθλῶν.
 Χειμάω, ὦ, idem quod χεῖμα.
 Χεῖμα, ἡ, hybernum frigus, vel simpl. frigus, Gal.
 Χειμωνῆς, ἡ, ὄν, hiemali frigore enectus. Ex χεῖμα et θήσκω.
 Χειμοσπορέω, ὦ, fut. ἴσω, hieme semino. A Χειμοσπορός, α, ὁ ἢ ἡ, hieme satus; χεῖμοσπόρος, hieme sementem faciens. Ex χεῖμα et σπείρω.
 Χειμοσφύρις, ὦ, hiemem vito seu fugio, Suicer. Ex χεῖμα et φύγω.
 Χειμών, ὄνος, ὁ, hiems, bruma, Ph. (2) tempestas, Ph. A χεῖμα.
 Χειμονοτύπος, ὄν, hibernus, vehemens, de vento.
 Χεῖος, α, ὁ, prodigus, R. A χεῖω.
 Χεῖσι, fundunt, 3. plur. praes. ind. act. Poet. pro χεῖσιν.
 ΧΕΙΡ, χειρὸς, ἡ, manus, palma, in elephantis proboscis, in aliis pedes anteriores, quibus res arripere et comprehendere solent; (2) scriptura, chirographum; (3) opes, copia, exercitus; (4) in janua, βαλάνος; (5) χεῖρες, de pugnabitibus, ut in χειρὶν ἀσπίων, in praelio interficit; ἐν χειρὶν ἔλαι, pugnare; ἵνα ἰς χεῖρας, in praelium ire, praelium committere; χεῖρων νόμοι, in acie; ἐν χειρὶ, vi, in praelio; (6) διὰ χειρὸς ἔχουσιν

vel χειρῶν, manu, manibus tenere; sed saepius, studiose tractare, curare, administrare. Τὰ τε πῶν ἐμμάχων διὰ χειρὸς ἔχουσιν, Appian. P.) est, (1) in manu; (2) in potestate; (3) vi, violentè; (4) parata pecunia; (5) ἐν χειρὶ dicuntur et praesentia, Ern. 'Ἐκ χειρὸς, cominus, Arr. Hist. Alex. 4, 24; 7, 10.
 Χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas et irretitas tenet. Ex χεῖρ et ἄγρα.
 Χειράγων, manu duco, ut caecum, Aristotel. dixit de eo qui instrumenta musica pulsat.
 Χειραγωγία, ας, ἡ, actio ducendi manu. A Χειραγωγός, ὅ, ὁ, qui manuducit; deductor seu dux.
 Χειραλεπιστήν, manus ungo; vel me exerceo, Suid.
 Χειραπτάζω, fut. ὦσα, manibus attingo seu tracto. Χειραπτάζοντες δάσπαται, Herodot. 2, 90. Ex χεῖρ et ἄπτα.
 Χειράς, ἑδος, ἡ, fissura in manibus; (2) fissura in pedibus. A χεῖρ.
 Χειράφρος, manumissus, emancipatus, Suid.
 Χειραφία, ας, ἡ, tactio manu; (2) levis frictio, quae fit suspensa manu; (3) pugna; (4) lucta, Phil. in Aporoph. Ex ἄπτα.
 Χειραπθῆσθαι, ἡ, impositio manuum, ritus Judaicus et Christianus. Ab ἐπιθῆσθαι.
 Χειρέργον, α, τὸ, opus manuum, labor.
 Χεῖρεσιν, dat. plur. Ion. et Poet. cum ἡ, a χεῖρ.
 Χειρίαι, ὦ, laboro manuum fissura; (2) laboro chiragra; (3) doleo ex labore; (4) laboro fissura pedum. A χεῖρας.
 Χειρίδιον, τὸ, Dim. a χειρὶς, parva manica, vel a χεῖρ, parva manus, Steph.
 Χειρίδιον, ὦ, ὁ, ut χειρίδιον χιτῶν, tunica manicata, vel manuleata. A χεῖρῖς.
 Χειρίζω, f. ἴσω, manu tracto; (2) manibus administro, tracto, gero. Ταῦτα χειρίζεται διὰ τῆς συγκλήτου, Polyb. A χεῖρ.
 Χεῖρις, ἡ, idem quod χεῖρεργία, Hipp.
 Χεῖρις, α, ὄν, idem quod ὕποχειρις, Eur.
 Χεῖρις, ἴδος, ἡ, manica, manus involucrium seu integumentum. A χεῖρ.
 Χεῖρισμα, ἄτος, τὸ, et χεῖρισμός, ὦ, ὁ, manus tractatio, quum medicus in parte affecta aliquid agit; (2) administratio; (3) dispositio in oratione, item artificium. A χεῖρις.
 Χεῖρισφος, α, ὁ ἢ ἡ, vide χεῖρισφος.
 Χεῖρισμ, pessimum, acc. sing. f. g. a χεῖριστος.
 Χεῖρισθῆς, ὦ, ὁ, dispensator, economus, administrator; procurator. A χεῖρις.
 Χεῖριστος, ἡ, ὄν, deterimus, Gl. V. A χεῖριον.
 Χειροβαλίστρα, ας, ἡ, falarica. Ex βάλλω.
 Χειροβάνυστος, α, ὁ ἢ ἡ, qui caminum incendit ad facienda opera, opifex sedentarius.
 Χειροβάρης, εος, ὁ ἢ ἡ, pondere suo manum gravans, ponderosus. Ex βάρος.
 Χειροβίος, α, et χειροβίωτος, α, ὁ ἢ ἡ, manibus, i. e. manuum labore vivens. Ex βίος, vel βιωτός.
 Χειροβλησάμενος, manibus leviter premo et contrecto mammas, Luc.
 Χειροβλήματα, vel -βλητα, τὰ, manipuli Suid.
 Χειροβολία, manu jacio. Ex χεῖρ et βάλλω.
 Χειροβολον, vel χειροβολον, τὸ, manipulus, Tzel.
 Χειροβοσκός, ὁ, ἡ, idem quod χεῖρεῖος.
 Χειροβρῆς, ὄντος, ὁ, manum atterens. A βρῆσθαι.
 Χειροβρῆς, εος, ὁ ἢ ἡ, cui manuum labor ventri alimentum suppeditat, qui manuum labore vivit. Ex χεῖρ et γαστήρ.
 Χειρογονία, ἡ, Proserpinae cognomen, Hes.
 Χειρογράφω, ὦ, chirographo caueo vel promitto, aliquid mea manu scribo. A
 Χειρογράφον, α, τὸ, chirographum, cautio manu alicujus scripta. Ex χεῖρ et γράφω.
 Χειροδαίκτης, α, ὁ ἢ ἡ, manu seu manibus catus, i. e. interfectus. Χειροδαίκτη σφάγις αἰμοδαφῇ, Soph. Aj. 218. Ex χεῖρ et δαίξαι.
 Χειροδακτύλιος, ὦ, fut. ἴσω, manu ostendo. A
 Χειροδακτύλιος, α, ὁ ἢ ἡ, manu ostensus, mani festus, Soph. Oed. Tyr. 901. Ex χεῖρ et δακτύλιος.

Χειροδισμος, *u*, *δ*, *manica*, copula, *Gl. V.*
Χειροδότης, *δ* *ἐ* *ἡ*, *manuleatus*, ad manum usque pertinens; *de tunica*, *Jos.*
Χειροδότης, *u*, *δ*, *qu. dic. cujus jus est in manibus*, i. e. manuum robore, qui jus robore suo seu potentia sua metitur. *Ex χείρ* et *δίκη*.
Χειροδότησιον, *u*, *τὸ*, *manupretium*, *Gl. V.* *Ex χείρ* et *δοῖσις*.
Χειροδότης, *u*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *manu datus*, vel in manum; (2) qui sine usura datur. *Ex χείρ* et *δοῖσις*.
Χειροδράκων, *οντος*, *ἡ*, *epith. Furiae*, quia flagellum e serpentibus tortum gerit. *Χειροδράκωντες*, *χρῶντα κελαιναι*, *Eurip. Electr.* 1344.
Χειροδρότος, *δ* *ἐ* *ἡ*, *qui*, vel *quæ*, manu colligit, *Nic. Th.* 652.
Χειροεργκτής, *idem quod χειροεργός*, *Hes.*
Χειροήτης, *εὐς*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *tractabilis*, mansuetus, *cicur*. *Χειροήτης ὄφεις*, *Plut. in Alex.* 2. *Ex χείρ* et *ἥδος*.
Χειροθεσία, *as*, *ἡ*, *manuum impositio*. *Ph. gestus*, rei tractatio, quæ fit manu, v. gr. instrumenti musici. *Ex χείρ* et *θεσία*.
Χειροθεσία, *ω*, *f. ἡ*, *manus impono*; (2) manu tracto. *Ex χείρ* et *τήρημι*.
Χειροθήκη, *ἡ*, *chirotheca*, qu. dic. manus repositorium, *Steph.*
Χειροκαλαβίσκος, *saltationis quoddam genus*, *Cam. Poll.*
Χειροκίμπος, *u*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *manu laboratus*, vel elaboratus; (2) manu factus. *A κάμνω*.
Χειροκρατικός, *δ*, *ὄν*, *ad χειροκρατίαν pertinens*. *contr. pro χειροκρατίζεσθαι*, *a χειροκρατίᾳ*.
Χειροκοπία, *ω*, *fut. ἡ*, *manum abscindo vel amputo*. *A κόπτω*.
Χειροκράσια, *as*, *ἡ*, *manuum consortio*. *A πράσις*, *mixtio*.
Χειροκρατία, *as*, *ἡ*, *manuum vis seu potestas*; (2) potentia quæ usurpatur ab iis qui viribus plus pollent. *Οὐκίσι πολιτείαν, ἀλλὰ χειροκρατίαν ἐβίαν*, *Athian.* *A κράτος*. Hinc *Χειροκρατικός*, *ἡ*, *ὄν*, *ad χειροκρατίαν pertinens*; (2) qualis est *χειροκρατία* exercitum.
Χειροκτύπος, *ον*, *manu strepens*, de musico, *citharam* v. gr. pulsante.
Χειρολαβία, *ἰδος*, *ἡ*, *stivæ pars curva*, cui manum inserit arator. *Ex λαμβάνω*.
Χειρομακτρον, *u*, *τὸ*, *qu. dic. manuum abstersorium*, linteolum ad abstergendas manus, mantile, mappa. *A μάσσω*.
Χειρομαντεία, *as*, *ἡ*, *divinatio ex inspectione manuum*.
Χειρομάκνης, *u*, *δ*, *idem quod*
Χειρομαντις, *εὐς*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *ex manuum inspectione divins*.
Χειρομάχος, *u*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *manibus pugnans*. *A χείρ* et *μάχη*.
Χειρομύλη, *ἡ*, *idem quod χειρομύλων*, *Xen.*
Χειρομύλων, *u*, *τὸ*, *mola manuaria*. *Ex χείρ* et *μύλη*.
Χειρομύλων, *οντος*, *ἡ*, *idem et ex iisd.*
Χειροπίπτρον, *u*, *τὸ*, *pelvis in qua manus abluntur*; pelluvium. *Gl. V.* (2) manuum ablutio seu lotio. *A νίπτω*.
Χειρονομία, *ω*, *f. ἡ*, *manus certa lege motito*, concinnos gestus edo. *Gl. V.* *gesticulator*.
Χειρονομία, *as*, *ἡ*, *gesticulatio*; (2) saltatio pantomimica; (3) pugna quæ fit cominus. (2) *τῆς κατὰ συνάδην χειρονομίας ἐπιστήμονος*, *Herod.* 9.
Χειρονομικός, *ἡ*, *ὄν*, *ad chironomiam pertinens*, *Steph.*
Χειρονόμος, *u*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *qui certa lege manus motitat*, *gesticulator*. *A νόμος*.
Χειρών, *adv. deterius*. *A χείρων*.
Χειροπέδη, *ns*, *ἡ*, *manuum vinculum*.
Χειροπέδον, *u*, *τὸ*, *manica ferrea*.
Χειροπληκτος, *vide χειροπληκτος*, *Soph.*
Χειροπληθής, *εὐς*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *manum implens*, tam magnus multusque ut manum impleat. *Gl. V.* *compulsetur*; *χειροπληθής*, *manupletium*. *A πλήω*.
Χειροπληθιστός, *δ*, *ἡ*, *idem*.
Χειροποιέμαι, *ἔμαι*, *manu facio*. *Αὐτὴ σπὸς αὐτῆς, χειροποιεῖται τάδε*, *Soph. Trach.* 907.

Χειροποίητος, *u*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *manu factus*, artificio humano factus aut structus. *Gl. V.* *χειροποίητος*, *manufactus*. *A πράξ*.
Χειροποίητος, *adv. manus artificio*, opera humana.
Χειροτόνιος, *u*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *manu elaboratus*.
Χειροτόνιος, *as*, *ἡ*, *festum opificum*. *A πόνος*.
Χειροπότης, *ος*, *δ*, *ἡ*, *qui χειράδες in pedibus habet*.
Χειροτὶ δῆριον, *τὸ*, *manus ferrea*, *Thuc.*
Χειροσκοπικός, *δ*, *ὄν*, *ad chiroscoopi artem pertinens*. *A*
Χειροσκόπος, *u*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *manus seu manuum inspector*, ut ex iis divinationem instituat.
Χειροσόφος, *u*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *qu. dic. manu sapiens*, *gesticulator*, *artifex inpr. scenicus*.
Χειροτένιος, *οντος*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *qui manibus est nervosis*.
Χειροτέρας, *as*, *ον*, *deterior*. *Vox Poet.*
Χειροτέτυκτος, *ον*, *manu factus*. *A τύχω*.
Χειροτεχνία, *ω*, *fut. ἡ*, *manu artem aliquam conficio*, *opifex sum*. *A χειροτέχνης*. Hinc *Χειροτέχνημα*, *ἄτος*, *τὸ*, *opus manu factum*.
Χειροτέχνης, *u*, *δ*, *opifex*. *Τίς ὁ χειροτέχνης ἱατρορίας*, *Soph. Trach.* 1001. *A χ.* et *τέχνη*.
Χειροτεχνία, *as*, *ἡ*, *opificum*, artificium manu factum. *Ex iisd.*
Χειροτεχνικός, *chirurgicus*, vel ipse artifex, *Ar.*
Χειροτεχνικός, *manus artificio*, vel more eorum qui manu opera conficiunt.
Χειροτεχνός, *idem*, *Steph.*
Χειροτμήτης, *ος*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *manibus excisus*.
Χειροτομία, *ω*, *fut. ἡ*, *manum protendo et attollo*, per suffragia creo, protensa manu eligo. *Ph. χειροτομῆναι*, *nuncupat*, *creat*; *χειροτονησάι*, *creare*. *Ph. aor. 1. inf. act. χειροτονηθείς*, *designatus*, *Ph. aor. 1. part. pass. ἔχειροτόνην*, *creabant*, *Ph. imperf. act. κεχειροτονημένος*, *designatus*, *Ph. p. part. pass. Εἰ τῶτονι ὃ ἔχειροτόνησαν οἱ θεοὶ*, *Aristoph.* *Av.* 1577. *Ἐχειροτόνησαν γὰρ μὲ*, *Id. Ach.* 604. *A τείνω*.
Χειροτομήτιον, *porrigendæ sunt manus*, *Ar.*
Χειροτομητής, *ω*, *δ*, *creator*, *Gl. V.* *qui designat*. *A χειροτομία*. *Unde*
Χειροτομητός, *ἡ*, *ὄν*, *suffragiis creatus et constitutus*.
Χειροτομία, *as*, *ἡ*, *creatio*, *ordinatio*; (2) suffragium, *Ph.*
Χειροτόνος, *seu χειρότονος*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *epith. precum quæ sublatiis manibus fiunt*. *A τείνω*.
Χειροτριβία, *ω*, *f. ἡ*, *manu frico*. *Ph. χειροτριβί*, *ruspinat*. *Ex χείρ* et *τριβίω*.
Χειροτριβία, *ἡ*, *exercitatio*, *Hipp.*
Χειρήν, *præs. inf. act. contr. pro χειροῖν*, *a χειρώ*.
Χειροεργία, *ω*, *fut. ἡ*, *manibus operor seu opus facio*, *operor*. *A χειροεργός*. Hinc *Χειροεργία*, *ἄτος*, *τὸ*, *opus manu factum*, *opificium*.
Χειροεργία, *as*, *ἡ*, *actio vel operatio quæ fit manibus*. *Ab eod.* Hinc
Χειροεργικός, *ἡ*, *ὄν*, *qui in manuum opere versatur*, i. e. qui manu exercetur, seu qui manus opera indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgum pertinens. Hinc *ἡ χειροεργική*, *ἡ*, *sc. τέχνη*, *chirurgia*; *ars sive scientia chirurgi*.
Χειροεργικός, *adv. arte chirurgica*.
Χειροεργός, *ἡ*, *δ*, *qui manu operatur*; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. *Ex ἔργον*.
Χειροήχως, *u*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *manu debilis seu mancus*.
Χειρώ, *ω*, *et χειρόμαι*, *ἔμαι*, *manuum viribus supero*, vel manibus superatum capio, in potestatem redigo, subigo, domo; (2) tracto. *Δάμαρτα τὴν ἔμην χειρώσομαι Ἑλλήνην*, *Eurip. Tro.* 862. *Τῷ καλλίνικῳ τῷδ' ὅστω χειρώσομαι*, *Id. Her. Fur.* 573. *Ἀφράσῃ τῇδε χειρώθεις πέδη*, *Soph. Trach.* 1074. *Ὅς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Δαρείῳ*, *Xen. Τέχαιον Ἀταλάντην κάπρον χειρομένην Αἰτωλῶν*, (active), *Eur. Phœn.* 1115. *ἔμαζα κατὰ σπὸς σίκνον χειρομένης*, (passive), *Id. Elect.* 1168. *A χείρ*.
Χειροῦριον, *et χειρόριον*, *τὸ*. *Dim.* *A χείρ*.

Χείρω, *nom. pl. n. g. Att. et Ion. pro χείρων*, *a χείρων*, *pejor*.
Χείρωμα, *τὸ*, *quicquid manu fit vel factum est*, ut *cædes*, &c. *A χείρῳ*.
Χείρων, *ονος*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *pejor*, *deterior*. *Comp. a κακός*.
Χείρων, *ονος*, *δ*, *Chiron*, *Centaurus*.
Χειρώνακτης, *u*, *δ*, *idem quod χειρώνας*.
Χειρώνακτικός, *ἡ*, *ὄν*, *opificialis*. *A*
Χειρώνας, *ακτος*, *δ*, *opifex*, *operarius*. *Ex χείρ* et *ἀνάξ*. Hinc
Χειρώναςια, *as*, *ἡ*, *opificum*, *Æsch. Pr.* 44.
Χειρώνάσιον, *τὸ*, *vectical quod exigebatur viri- tim a vulgo*, *Aristot.*
Χειρώνιον, *u*, *τὸ*, *sive χειρώνας*, *ἀδος*, *ἡ*, *centaurium magnum*. *A χείρων*.
Χειρώνιον, *ἔλκος*, *seu χειρώνιον*, *ulcus malignum* *Chirone eximio medico opus habens*, *Diosc.*
Χειρώσασθαι, *aor. 1. inf. med. verbi χειρώ*.
Χείρωσις, *ἡ*, *subjugatio*, *subactio*, *Steph.* *A χείρῳ*.
Χειρώσικος, *ἡ*, *ὄν*, *in potestatem redigens*, vim redigendi in potestatem habens; *ἡ χειρώσικη*, *ap. Plat.* *ars augendæ rei familiaris*, quæ fit, v. gr. præda, &c.
Χειρώσις, *δ*, *qui subjugari seu capi possit*. *Ab eod.*
Χειρώται, *3. sing. f. 1. ind. med. verbi*
Χείω, *fut. χείσομαι*, *cipio*, *capax sum*; (2) fundo. *Od.* 18, 17. *pro χείω*.
Χέλιον, *τὸ*, *tegmen*, seu operimentum testudinis, *testa*, *Nic.*
Χέλεις, *idem quod χέλιος*, *Hes.*
Χελιδόνιος, *u*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *hirundineus*. *A χελιδών*.
Unde
Χελιδόνειος, *εὐς*, *δ*, *pl. χελιδόνει*, *pulli hirundinum*.
Χελιδόνια, *u*, *δ*, *idem cum χελιδόνιος*, *nomen piscis et venti*, *Ath.*
Χελιδονίδεις, *hirundinum pulli*, *Eust.*
Χελιδονίζω, *fut. ἰσω*, *hirundines imitor garrulitate*; (2) *barbare loquor*; (3) *hirundini stipem colligo*, *circumendo oppidanorum ædes et cantilenam quamdam cauendo de hirundinis adventu*.
Χελιδόνιον, *u*, *τὸ*, *Dioscor.* 2, 214. *Chelidonia*. *Plin.* 25, 50, 8. *Hirundinaria*. *Gaza* 7, 14. *Chelidonium*, *herba*, *Theophr.* *A χελιδών*. *Angl.* *CELANDINE*, seu *SWALLOW-WORT*; *Nic. Ther.* 857. *Plin.* (2) *gemmæ genus*.
Χελιδόνιος, *ἰος*, *ἰων*, *vel χελιδόνιος*, *u*, *δ* *ἐ* *ἡ*, *hirundininus*, *hirundinarius*. *Ab eod.*
Χελιδόνισμα, *τὸ*, *cantilena quam canunt οἱ χελιδονίζοντες*.
Χελιδονισμός, *δ*, *ipsa circuitio et collectio stîpis*, *Steph.*
Χελιδονιστής, *ἡ*, *δ*, *qui hirundini stipem colligit*. *A χελιδονίζω*.
Χελιδών, *ἰος*, *ἡ*, *idem quod χελιδών*, *Hes.*
ΧΕΛΙΔΩΝ, *ονος*, *ἡ*, *hirundo*; (2) *piscis polyptosis*; (3) *cavum in ungula equorum*.
Χελίζω, *no*, *navigo*, *V. L.*
Χέλισκον, *τὸ*, *catinus*, *Erot. ex Hipp.*
Χελλάρης, *nomen piscis*, *Æl.*
Χελέειν, *tussire*, *Hes.*
Χέλυδρος, *u*, *δ*, *testudo marina seu aquatica*. *Ex χέλυς* et *ἰδωρ*.
Χελύκλονος, *lyræ modo sonans*.
Χελυνάζειν, *irridere*, *Hes.*
Χελυνότης, *δ*, *magnum et crassum habens labrum*, *Steph.*
Χελυνότης, *idem*, *Eust.*
Χελύνον, *u*, *τὸ*, *et χελύνη*, *ἡ*, *labrum*, *labium*. *A χέλυς*.
Χέλυνον, *vide χέλειον*.
ΧΕΛΥΣ, *υος*, *ἡ*, *testudo*, *animal durissimæ testæ*; (2) *testudo*, i. e. *instrumentum musicum*; (3) *pectus*, quia *testudini simile*. Hinc
Χελύσκιον, *u*, *τὸ*, *secca tussicula*, *Hipp.*
Χέλυσμα, *ἄτος*, *τὸ*, *assamentum*, *quod postremum clavis substernitur carinæ et adfigitur*, ne atteratur frangaturve, quum navis subicitur. *A*
Χελύσσω, *χελύω*, *χελύσσομαι*, *expectoro*, *tussio*, *screo*. *Κλύδωνα χελύσσωσα*, *Lycophr.* 727. *Ἐνρῶ*

ἄρα δ' ἐπιλιζων ὁλοή χελύσσεται ἄτη, Νικ.
Al. 81. Vox Lacon.

Χελών, mugilis quædam species, Ath. al. pro χελώνη.

Χελωνάριον, τὸ, Dim. a

Χελώνη, ης, ἡ, testudo; (2) testudo, i. e. continuata series scutorum, curvata in modum testudinis; (3) instrumentum bellicum quo veteres in expugnandis urbibus utebantur. A χέλυς. Hinc

Χελώνιον, vel χελώνιον, α, τὸ, tegumentum testudinis; (2) convexa dorsi pars, seu pars gibbosa, quæ in scapulis prominat.

Χελωνίς, insecti genus, cantharis, Hes.

Χελώνιος, et

Χελωνίτης, testudinarius. Unde χελωνία, et χελωνίτης, λίθος, Plin.

Χελωνίς, ἴδος, ἡ, musicum instrumentum, testudo; (2) limen ostii; (3) scabellum. Ab eod.

Χελωνόγαρος, α, ὁ ἢ, testudines comedens.

Χίμετλον, pro χίμητλον, Steph.

Χίνιον, τὰ, avicula, coturnicis genus in Ægypto, Athen.

Χίσιαι, nom. pl. part. præ. act. f. g. v. χίω.

Χίραδος, τὸ, idem quod χίρας, Hom.

Χίρας, ἄδος, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui una tolli possunt; (2) colluvies mista cæno et lapidibus; Il. 21, 319. Pind. Pyth. 6, 13. ubi Schol. Χίρας ἐστὶν ὁ μετὰ ἰλύος ἢ λίθων συρφετός. A χείρ.

Χερίαν, pejora, nom. pl. n. g. a χερίαν, Poet. pro χερίων.

Χερίσιν, dat. pl. Poet. et cum ν, pro χερίσι, a χείρ, manus.

Χερίσι, pejori, dat. sing. Poet. pro χερίων, quod pro χερίων, a χείρ.

Χερίαν, gen. pl. Dor. pro χερίων, a χερίαν, α, vel α, ὁ, qui aliquid manu aptat et compingit, R. Ex χείρ et ἄρω.

Χερίφους, ἴος, ὁ, ἡ, manu subactus. A φύρω.

Χέριμα, τὸ, lapis, telum missile, V. L.

Χερίμιον, α, τὸ, lapis missilis, qui manum implet. Il. 4, 518. et

Χερίμας, ἄδος, ἡ, idem. A χείρ.

Χερίμας, ἡ, fundus. A χερίμας.

Χέρινα, ης, ἡ, paupertas, quum quis victum manu querit. A χείρ et νίω (ab ant. χάρω, vel χέρω, qu. χέρινος, χέρινα, Ern.).

Χερίνης, ἴτος, ὁ ἢ, manu victum quærens, manu se sustentans. Ab isd.

Χερίνης, α, ὁ, idem et ex isdem.

Χερίνος, idem quod χερίννος, peninsula.

Ἐνὶ πύρραι χερίννοισι, Apoll. Rhod. 4, 1175.

Χερίνη, ὁ, idem quod χερίνης, Man.

Χερίνη, ἡ, ὁν, pertinet ad χερίνητας, vel qualis est eorum qui χερίνηται, aut χερίνηται, dicuntur.

Χερίνης, ἴδος, ἡ, manuum labore vivens.

Χερίνιον, τὸ, idem quod χερίνιστρον, Ath.

Χερίνιον, α, τὸ, malluvium, pelvis, Il. 24, 304.

Χερίνιον.

Χερίνιον, ἄτος, τὸ, manuum lotio. A

Χερίνιστρον, fut. ψω, manus lavo; χερίνιστρον, a. 1. med. pro χερίνιστρον. Χαίτην ἀμφὶ σὴν χερίνιστρον, Eur. Iph. in Tau. 623. A

Χερίνιον, ἴδος, ἡ, aqua qua abluntur manus ante cibum; (2) lavacrum et ipsa manuum ablutio; (3) malluvium, aqua lustralis.

Χερίνιος νίμω, aqua lustrali aspergere, Soph. (Ed. Tyr. 240. quid sit χερίνιον docebit Athenæus 9, 409. A νίστω.

Χερίνιστρον, 3. pl. aor. 1. ind. med. Il. 1, 449.

Χερίνιστρον, vide χερίνιστρον.

Χερίνιος, adv. vacuis manibus, sine munere. Ex χείρ et κενός.

Χερίνιστρον, α, ὁ ἢ, ictus manu impactus.

Χερίνιστρον, ἴδος, ἡ, ictus manu impactus.

Χερίνιστρον, ἴδος, ἡ, ictus manu impactus.

Χερίνιστρον, ἴδος, ἡ, ictus manu impactus.

Χερίνιστρον, ἴδος, ἡ, ictus manu impactus.

Χερίνιστρον, α, ὁ, idem.

Χερίνιστρον, ἴδος, ἡ, peninsula similis, peninsula speciem habens.

Χερίνιστρον, vel χερίνιστρον, ἴδος, ὁ ἢ, Cherronesi seu Chersonesi figuram habens.

Ex χερίνιστρον et ἴδος.

Χερίνιστρον, vel χερίνιστρον, α, ἡ, peninsula. Ex χερίνιστρον, sive χερίνιστρον, et ἴδος.

ΧΕΡΡΟΣ, sive χερίνος, α, ὁ ἢ, desertus incultusque, asper; (2) Subst. solum desertum; (3) terra, solum, continens. Hinc

Χερίνιος, αία, αἶον, terrestres.

Χερίνιος, ἡ, locus incultus. A

Χερίνιος, fut. εἶσω, in terram continentem vertor; (2) incultus sum, negligor. Ab eod.

Χερίνιος, manuibus, dat. plur. cum ν, a χείρ.

Χερίνιος, ἴνη, ἴνη, idem quod χερίνιος.

Χερίνιος, ἴς, locus incultus.

Χερίνιος, adv. a littore, a terra, a continenti. A χερίνιος.

Χερίνιος, adv. in terra, in continenti.

Χερίνιος, ἡ, valde desertus et incultus fio, silvesco; (2) incultam naturam induo. A χερίνιος.

Χερίνιος, adv. in terram seu continentem.

Χερίνιος, γῆ, terra inculta, Ph. χερίνιος τόπος, inculta terra, Gl. V. Χερίνιος φθαρήναι καὶ γῆρας ὑμῶν χερίνιος, illicatas, steriles atque incultas virgines; Soph. (Ed. Tyr. 1501.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χερίνιος, ἡ, fut. ἄσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνιος, desolatur, exsiccat, sterile scit; (2) fit continens terra. Χαλκίσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ἢ εἰς ἰσχάτα χερίνιος.

Χήνιος, εἰα, εἰον, anserinus. A χήν.

Χήνιος, εἰα, εἰον, idem et ab eod.

Χηνίλοπος, pro χηνιλάωπος, Hes.

Χηνίω, ὦ, irridere, illudo, proprie ore hiant et in cacinthio resolutio, Hes.

Χήνμα, ἄτος, τὸ, illusio. A præc.

Χηνίδης, εἰος, ὁ, pl. χηνίδεις, pulli anserini, quasi a χηνίς, seu χηνίον. Dim. a χήν.

Χηνίω, fut. ἴσω, tibia cano.

Χηνίον, α, τὸ, anserculus. Dim. a χήν.

Χήνιος, εἰα, εἰον, anserinus. Ab eod.

Χηνίσκος, α, ὁ, anserculus, plerumque is qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur.

Dim. ab eod.

Χηνόσκειον, α, τὸ, locus in quo aluntur anseres. A χηνόσκειος.

Χηνόσκειος, ας, ἡ, anserum pastio. Ab eod.

Χηνόσκειον, α, τὸ, grex anserum qui una pascuntur. A

Χηνόσκειος, εἰ, ὁ ἢ, anseres pascens seu alens. Ph. anserarius. Ex χήν et βόσκω.

Χηνόσκειος, ἡ, idem quod χηνόσκειον, τὸ, Plut. Bud.

Χηνόσκειος, εἰ, ὁ ἢ, anseris æqualis. Ex χήν et μέγιστος.

Χηνόσκειος, et

Χηνόσκειος, herbarum genus, Plin. Nyctegreton.

Χηνόσκειον, α, τὸ, chors in qua aluntur anseres. Ex χήν et τρέφω.

Χηνόσκειος, ὦ, clamo, vociferor. A χήν.

Χηνόσκειος, ας, ἡ, hiatus. Ab eod.

ΧΗΡ, ῥος, ὁ, echinus.

Χήρα, ας, ἡ, vidua. A χήρος.

Χηράω, fut. ἄσω, viduo, viduam vel viduam reddo; et χηράω, idem. Τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτίρει, πᾶντε ἄσπαιδα χηράσκειον, Eur. Ion. 652. Ab eod.

Χηράω, viduarum domus, Hes.

Χηράω, ἴδος, ἡ, cavernula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χηράω, idem.

Χηράω, ας, ἡ, qui ferarum latibula subit. Ex χηράω, et δύνω, subeo.

Χηράω, ex suis latibulis, Orph. A χηράω.

ΧΗΡΑΜΟΣ, εἰ, ὁ ἢ, caverna, latibulum, lustrum ferarum, Il. 21, 495.

Χηράω, ὄνος, ὁ, idem.

Χηράω, viduo; vid. χηράω.

Χηράω, gavisus est, aor. 1. med. verbi χηράω. Il. 14, 270. Apoll. Rhod. 4, 1628.

Χηράω, ας, ἡ, viduitas, vita vidua.

Χηράω, εἰος, ἡ, idem. A

Χηράω, fut. εἶσω, viduus vel vidua sum, viduam vitam dego; (2) destitutor, privor, careo, egeo; (3) viduo; (4) vagor solitarius. Καὶ ἐκείναι θημὰς χηράωσιν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀδισσαλὰμ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, 2 Sam. 13, 20.

(2) τὰ ἰγκλωμὰ . . . πᾶντος χηράω πατὰ τὸ πλείστον, affectu plerumque carent, Longin.

8. Ἀνδρῶν χηράω, viris caret, i. e. non habitatur, Odys. 9, 124. (4) μέλιος μέλιος ποδὶ χηράω, Soph. (Ed. Tyr. 479. A χήρος.

Χηράω, vide χηράω, Ep.

Χηράω, εἰα, εἰον, viduus; (2) inordinatus.

ΧΗΡΟΣ, χήρα, χήρον, viduus, orbis, indigens. Χηρόσκη, ης, ἡ, viduitas. A χήρος. Unde

Χηράω, fut. εἶσω, viduo, viduam reddo, orbo, privo, Il. 5, 642. Ἄλλος δὲ Περσὶς γαῖα ἰχθῆρος Ἑλλάδα, Eur. Cyc. 297.

Χηράω, 3. sing. aor. 1. indic. act. Ion. pro ἰχθῆρος, a verbo χηράω, desolo.

Χηράω, εἰος, ἡ, viduitas, celibatus, orbatio, desolatio. A χηράω.

Χηράω, ὦν, οἱ, viduarum tutores; (2) qui propinquitate juncti generi et familia, hereditibus qui succedunt, ubi nulli legitimi et propinqui heredes sunt, Il. 5, 138. Ab eod.

Χήτι, dat. sing. contr. pro χήται, a χήτος.

Χήτις, ας, ἡ, indigentia, inopia. A χήτις.

Χήτις, ὁ, indigens, inopia laborans seu penuria, Hom. A

Χήτις, pro χητήν, Steph.

Χήτις, indigeo, deficio. A χήτις.

Χήτις, εἰος, ἡ, vel χήτις, ης, ἡ, indigentia, penuria, inopia. A χητήν.

Χήτις, εἰος, τὸ, penuria, defectus; occurrit

χήτις.

χῆται, dat. Χῆται χαρποῖοι σελήνης, *Aratus*, 1152. Χῆται χαλινῶ ζῆνιόχου, *Jul. Imp.*
 Χησοῦνη, ης, ἡ, idem; (2) viduitas. A χῆτος.
 Χθοναυλοῦς, υ, ὁ, humi volans, non multum a terra se attollens volatu. Ex χθαμαλός et ἵπταμαι.
 Χθοναυλός, ὁ, ὄν, humilis, *Od.* 9, 25. A χαμαί. Hinc
 Χθοναυλότης, ητος, ἡ, humilitas, *Ph.* A praec.
 Χθοναυλόφρων, ὁ, humilia sapiens, *Apollin.*
 Χθοναυλός, ὡ, fut. ὄσω, humilem reddo, solo aequo, complano. A χθαμαλός.
 ΧΘΕΨ, adv. heri. Hinc ὁ, ἡ, τὸ χθές, hesternus, a, um.
 Χθροῦς, ἡ, ὄν, hesternus. A χθίς.
 Χθίξ, adv. heri. Ab eod.
 Χθίξος, ἡ, ὄν, hesternus. *Il.* 1, 424. Ab eod.
 Χθιζόν, adv. pro χθίς, *Hom.*
 ΧΘΨΑ, ἡ, idem quod χθών, al. pro χροά, al. χροά.
 Χθόνιος, ης, ον, terrenus, terreus. A praec.
 Χθονήτης, εος, ὁ, ἡ, idem quod χθόνιος.
 Χθονί, terrae, dat. sing. a χθών.
 Χθονία, ἡ, Dea, *Eur.*
 Χθονιαφύρος, υ, ὁ, ἡ, qui in terram defertur. Ex χθόνιος et φέρω.
 Χθονίσιον, gen. sing. *Ion.* pro χθονίσι, a
 Χθόνιος, ἰα, ιον, et χθόνιος, υ, ὁ, ἡ, terrenus, terrestris; (2) qui est alicujus regionis, indigena; (3) subterraneus; mortuus, ad mortuos pertinens; (4) infaustus; (5) sordidus, improbus. (1) χθόνιος ὄφεις, serpens a terra genitus, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1398. (3) χθόνιοι θεοί, dii inferi. Χθονία χάρις, mors grata. 'Εν οἷς γὰρ χάρις ἡ χθονία ζῆν' ἀποκίεται, σπινθὴν ἂν χερσὶ, quibus mors exoptata evenit, *Soph.* *Ed. Col.* 1751. (2) ταῦτον αὐτοῖς "Αριος εὐδαλον πάγον ἐγὰρ ζυγῆδη χθόνιον ὄνθ, ὅς ἀκ ἐφ. . . senatum indigenam, *Id.* *Ibid.* 947. A χθών.
 Χθονόσιαι, αἰδος, ὁ, ἡ, terrae filius aut filia, terrigena. Ex χθών et παῖς.
 Χθονόπλαστος, υ, ὁ, ἡ, terra fictus. Ex χθών et πλάσσω.
 Χθονοστήτης, εος, ὁ, ἡ, in terra calcatus vel depressus; (2) terrestris; *Soph.* *Æd. Tyr.* 909. Ex eod. et στήθος.
 Χθονοστρεφής, εος, ὁ, ἡ, terrae alumnus vel alumna. Ex eod. et στρέφω.
 ΧΘΝ, χθόνος, ἡ, terra, humus. *Ph.* tellus.
 Χῆ, ἄς, ἡ, latebra. A χυά.
 Χιάζω, fut. ἄσω, noto figura literæ X, quæ est nota vel versus aut loci spurii, vel alius vitii, &c. (2) decusso. *Gl. Vet.* χιάζειν, decussare. A χῆ, litera.
 Χιασμός, ὁ, ἡ, decussatio; (2) notatio loci in scriptore aliquo litera X. (3) Figura Gramm. cum duo verba respondentia duobus prioribus inverso ordine ponuntur, ut primum quarto, secundum tertio respondent. A χιάζω. Unde
 Χιαστός, ἡ, ὄν, decussationis formam habens.
 ΧΙΔΡΟΝ, υ, τὸ, *Plur.* χίδρα, υν, novella tritici grana.
 Χιδεύω, fut. ὄσω, sagino; (2) pascor, depascor. 'Αερτοὶ ἴσπιοι χιδεύουσι, *Nic. Ther.* 635. A χιδῆ, ης, ἡ, materia esculenta. A χιλός.
 Χίλια, υν, τὰ, mille.
 Χιλιάκις, millies. A praec.
 Χιλιανδρός, ον, mille hominibus constans.
 Χιλιαρχία, ὡ, fut. ἄσω, mille viris seu militibus praesum; sum tribunus militaris. A χιλιαρχος.
 Χιλιαρχος, υ, ὁ, qui mille viris praest, mille militum tribunus. Ex ἀρχή.
 Χιλιαρχία, ας, ο, ἡ, imperium in mille viros, praefectura mille virorum seu militum. *Ph.* tribunatus. A praec.
 Χιλιαρχος, υ, ὁ, idem quod χιλιαρχης, *Ph.*
 Χιλιάς, αδος, ἡ, mille, numerus millenarius. A χίλιοι.
 Χιλιασφαί, ὄν, αἰ, millenarii, seu milliani, qui Christum cum suis ante mundi abolitionem mille annos in his terris regnatum credunt. A χιλιάς.

Χιλίτης, υ, ὁ, et χιλιστής, εος, ὁ, ἡ, qui est mille annorum. Ex χίλιος et ἔτος.
 Χιλιστία, ἡ, mille anni, *Ar.*
 Χιλιδυνάμος, herba mille virtutibus praedita, polemonia, al. phileteria, *Diosc. Plin.*
 ΧΙΛΙΟΙ, αἱ, α, mille.
 Χιλιόκωμος, υ, ὁ, ἡ, mille vicos seu pagos habens. E praec. et κώμη.
 Χιλιόβη, ης, ἡ, sacrificium ex mille bobus seu aliis animantibus. Ex χίλιοι et βῆς.
 Χιλιόναυς, mille instructus navibus, *Eur.*
 Χιλιοναυτοῦς, classis mille navium, *Strab.*
 Χιλιοναυτής, mille nautas habens, *Eur.*
 Χιλιόπαις, adv. jamdudum, ante longum tempus.
 Χιλιόπαισιος, ἰα, ιον, millicuplex; (2) millies auctus.
 Χιλιόπαισιος, adv. millies plures.
 Χιλιόπους, αδος, ὁ, ἡ, millipeda, *Gl. V.*
 Χιλιάς, ἡ, ὄν, millesimus.
 Χιλισός, ἡ, ὄν, millesimus.
 Χιλιόσος, υος, ἡ, millesima pars; (2) cohors millenaria, mille viri; millenarius numerus.
 Χιλιόταλαντος, υ, ὁ, ἡ, mille valens talenta, mille constans talentis. Ex χίλιοι et τάλαντον.
 Χιλιόφορος, υ, ὁ, ἡ, mille amphoras habens, epith. navis. Ex χίλιοι et φέρω.
 Χιλίω, mille drachmis multo. A χίλιοι.
 Χιλίωρος, υ, ὁ, mille annorum tempus. Ex χίλιοι et ὥρα, tempus.
 ΧΙΛΟΨ, ὤ, ὁ, pabulum. *Gl. V.* farrago; item alii fructus quibus vescuntur homines; alimonia.
 Χιλώω, ὡ, fut. ὄσω, pasco, pabulum praebere, *Xen.* A χιλός.
 Χιλωτής, ητος, ὁ, fiscella pabulo plena quæ equi capiti appenditur. A praec.
 Χιμαδρος, et
 Χιμαδω, χιμαδω, pro χιμαδριος, *Hes.*
 Χιμαρα, ας, ἡ, capra, *Gl. V.* In fabulis, Chimæra, monstrosa bestia. A χιμαρος.
 Χιμαροβῆτης, υ, ὁ, qui capellas init; caprinis incedens pedibus, Panis epith. *Ar.*
 Χιμαροκτόνος, Chimærae interfecto. Χιμαροκτόνος ἦγας φῶτα, *Oppian.* *Cyngnet.* 1, 233.
 Χιμαροφόνος, ὁ, ἡ, interfecto Chimærae.
 Χιμαρος, υ, ὁ, caper, *Gl. V.*
 Χιμαρός, acc. pl. *Dor.* pro χιμαρέως, a praec.
 Χιμέτλη, ἡ, idem quod χιμετλον, *Diosc.*
 Χιμετλιάω, vide χιμετλιάω, *Steph.*
 Χιμετλον, υ, τὸ, pernium, pernio, *Nicand. Ther.* 682.
 Χιονόατος, nive conspersus. "Αλλως τε δὲ χιονόατα εἴη ἂν τὰ Αἰθίοπων ὄρεα ὑπὸ καύματος, *Att. Ind.* 6, 7.
 Χιονός, ἰα, ιον, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. A χιών.
 Χιονίζω, fut. ἴσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conspergo. *Gl. V.*
 Χιονίζω, nivet; χιονίζομενος, nivensus, *Gl. V.* Ab eod.
 Χιονικός, ἡ, ὄν, niveus, *Gl. V.* Ab eod.
 Χιονίνος, ης, ον, niveus, *Err.*
 Χιονόβας, αντος, ὁ, per nives gradens. Ex χιών et βάω.
 Χιονόβλητος, υ, ὁ, ἡ, nive obrutus, *Aristoph.* *Nub.* 269. Ex χιών et βλητός.
 Χιονόβλητος, nivibus dejectus obruo. A
 Χιονόβλος, υ, ὁ, ἡ, qui nives cælitus mittit. Ex χιών et βάλλω.
 Χιονόβροτος, ον, a nive nutritus. Ex eod. et βροσκω.
 Χιονοειδής, εος, ὁ, ἡ, nivem referens; (2) niveus, candidus in modum nivis. Ex χιών et εἶδος.
 Χιονοίς, idem quod χιονώδης, *Nic.*
 Χιονοβόρμων, οντος, ὁ, ἡ, qui nive nutritur et alitur; (2) nivensus. Χιονοβόρμωντας διατρέφω 'Ιθαίαν νυμφὸν σκοπιάς, *Eurip.* *Hel.* 1339. Ex χιών et τρέφω.
 Χιονόκτυπος, ὁ, ἡ, nive sparsus. Κυλλανίας χιονόκτυπα, *Soph.* *Aj.* 696.
 Χιονόπτεζα, ἡ, candidos pedes habens, pulchra, epith. auroræ.
 Χιονότροφος, υ, ὁ, ἡ, qui nivibus alitur, ni-

vibus victitans. 'Αρτίμυδος χιονότροφον ἄμμα, *Eurip.* *Phæn.* 809. Ex χιών et τρέφω.
 Χιονόχρους, ον, qui nivei est coloris, niveus, *Ath.*
 Χιονόχρους, ατος, ὁ, ἡ, niveus, candidus.
 Χιονώω, ὡ, nivibus obruo, nive operio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. A χιών.
 Χιονώδης, εος, ὁ, ἡ, nivensus, nivalis, nivibus oppletus; (2) niveus, candidus in modum nivis, albus. Ab eod.
 Χιονώτος, ἡ, ὄν, vel ὁ, ἡ, nive obrutus, nivalis. Φύσιν χιονωτὸν ἀμείψας, *Nonn.* P. 4, 46. A χιονώω.
 Χιόων, ningens, nivem emittens, *Hesiod.* *V. L.*
 Χιραλέος, ἰα, ιον, qui fissuras habet in manibus. A χιράς, pro χιραρός.
 Χιράς, vide χιραρός, *Eust.*
 Χιρόπυς, αδος, ὁ, ἡ, qui habet fissuras in pedibus. Ex χιράς et πῦς.
 ΧΙΤΩΝ, ὄνος, ὁ, tunica, subucula, *Ph.*
 Χιτωνάριον, χιτωνικάριον, τὸ, tunica, *Ep. Steph.*
 Χιτωνίζω, tunico, *Gl. V.* A χιτών.
 Χιτωνίων, υ, τὸ, tunica; (2) muliebris tunica. Dim. a χιτών.
 Χιτωνίσκος, υ, ὁ, tunica. *Gl. V.* interula, indusium. Ab eod.
 Χιτωνοπώλης, υ, ὁ, sagarius. *Gl. V.* qui tunicas vendit.
 Χῖω, χαράσσω, induco, cancello, *Gl. V.* 'Ο δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τὴν πᾶσαν κατεχίωσεν ἱκεῖνην τραγῳδίαν, *Tzetx.* *Chil.* 11, 36. A χίω, a χῖ.
 ΧΙΩΝ, ὄνος, ἡ, nix.
 ΧΛΑΨ, sibilu, strepo.
 ΧΛΑΨΝΑ, ης, ἡ, læna, palla, *Gl. V.*
 Χλαΐνις, ἡ, idem quod χλαΐνα, *Ar.*
 Χλανοβήτης, ὁ, lænarum venator, ut qui in balneis insidiantur lavantium vestibus, *Steph.*
 Χλανοβηγική, ης, ἡ, sagaria, *Gl. V.* ars conficiendi lænas, opificium lænarum. Ex χλαΐνα et ἔργον.
 Χλανώω, ὡ, f. ὄσω, læna induo aut operio; (2) induo. A χλαΐνα.
 Χλανώμα, τὸ, læna, exuvium, *Ep.*
 Χλαμός, pro χλαΐνα, *Hes.*
 Χλαμυδοφόρος, ὁ, chlamidatus, *Theocr.*
 Χλαμυδιον, υ, τὸ, parva chlamys. Dim. a χλαμύς.
 Χλαμυδοειδής, εος, ὁ, ἡ, chlamydis formam gerens. Ex eod. et εἶδος.
 Χλαμυδοποιός, υ, ὁ, ἡ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμύς et ποίω.
 Χλαμυδοργία, ας, ἡ, ars conficiendi chlamydes.
 Χλαμυδοργικός, ἡ, ὄν, ad illum qui chlamydes conficiendas suscipit pertinens. A
 Χλαμυδοργός, υ, ὁ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμύς et ἔργον.
 Χλαμυδοργία, ὡ, chlamydem gesto.
 Χλαμυδόω, ὡ, chlamyde vestio. A χλαμύς.
 Χλαμυδωτός, ἡ, ὄν, chlamydatas. A praec.
 ΧΛΑΜΨ, υδος, ἡ, chlamys. *Gl. V.* vestis quæ tunicæ superindui solet, magnifica et ducum propria; (2) paludamentum.
 Χλανίδιον, υ, τὸ, lænula tenuior et mollior. Dim. a χλανίς.
 Χλανδοποιία, ας, ἡ, ars conficiendarum molliorum et pretiosarum vestium.
 Χλανδοποιός, υ, ὁ, qui easdem conficit. A ποίω.
 Χλανδοργία, ἡ, idem quod χλανδοποιία, *Steph.*
 Χλανιδωτός, υ, ὁ, sagatus, *Gl. V.* A χλανιδώω, quod est a χλανίς.
 Χλανίς, υδος, ἡ, læna tenuior, et mollior, et pretiosior. *Gl. V.* læna. A χλαΐνα.
 Χλανισκίδιον, τὸ, Dim. a χλανίς, *Err.*
 Χλανισκίον, υ, τὸ, penula. 'Ευκαφάντι Μεγαρίων τὰ χλανισκία, *Aristoph.* *Ach.* 524.
 Χλευάζω, fut. ἄσω, ludificor, i. e. ludo, derideo, irrideo, subsannor, cavillor. 'Ημεῖς μὲν ἐχλευάζεμεν κατεφρόνι, *Iuc. Tuzar.* Παῖζον ἐχλευάζαν, *Aristoph.* *Ran.* 375. A χλεῦω.
 Χλευάζω, ὁ, idem quod χλευαστής, *Poll.*
 Χλευασία, ας, ἡ, irrisio, illusio. A χλευάζω.
 Χλευασμα, τὸ, idem.
 Χλευασμός, υ, ὁ, idem et ab eod.
 Χλευαστής, υ, ὁ, illisor, irrisor.
 Χλευαστικός, idem quod χλευαστής, *Poll.*

Χλυστικῶς, illudendi causa, per irrisiōnem.

ΧΑΕΤ'Η, ης, ἡ, risus, illusio, ludibrium.

Χλῆδος, pro χλιδος, *Harrocr.*

ΧΛΙΑΙΝΟ, fut. ἀνά, tepefacio, modice calefacio; χλιαίνωμαι, tepeo, tepesco, tepefio. Ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ, χλιαίνεις σεαυτὸν, *Aristoph. Lys.* 489. Ἐχλιαίνωμην ἐφ' ὧσα πρὸς τὸν ἥλιον, *Id. Conc.* 64.

Χλιαίνεις, ἡ, idem quod χλιαρότης, *Steph.*

Χλιαρεῖς, ῥά, ῥόν, tepidus. Α χλιαίνα. Hinc

Χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, tepiditas, *Gl. V.*

Χλιασμα, τὸ, fomentum, seu medicamentum tepidum, *Hipp.*

Χλιδάινω, idem quod χλιδάω.

Χλιδάισι, deliciis, dat. pl. *Ion.* pro χλιδαῖς.

Χλιδανός, ἡ, ὄν, delicatus; (2) luxuriosus. Α χλιδή, seu χλιδάω.

Χλιδανόσφαις, υ, ὁ ἢ ἡ, qui teneras et delicatas pedum plantas habet, tenellos habens pedes, pulcher. Α praec. et σφαιρόν.

Χλιδανός, adv. delicate, molliter; (2) luxuriose. Α χλιδανός.

Χλιδάω, ᾧ, luxui deditus sum, in deliciis vivo, sum delicatus; (2) floreo, suavis sum, ut χλιδάωσα μολπή. Ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς, *Soph. El.* 362. Α χλιδή.

Χλιδεύς, εἰα, ὄν, mollis, delicatus, luxuriosus. Ab eod.

Χλιδῆ, ἡς, ἡ, delicia, luxus; (2) effeminata mollietis; (3) vestis delicata, qua uti solent homines luxui dediti; *Χλιδαί, apud Soph.* gemmae aut uniones, *Ern.* Α χλιδά.

Χλιδημα, ατος, τὸ, luxus, delicia; (2) id quo luxuriatur. Α χλιδάω.

Χλιδος, εος, τὸ, idem et ab eod.

ΧΛΙΤΔΟΣ, υ, ὁ, cumulus seu acervus lapidum, excrementorum et similium, quae fluvius aut torrens unum in locum convehit, al. χλιδος. *Vid. Ern.*

Χλιδών, ὄνος, ὁ, brachiale, monile. Α χλιδά.

Χλιδωνότης, ἡ, circum pedes habet χλιδάνας, i. e. ornamenta luxuriosa, *Hes.*

Χλιδνας, aor. 1. part. act. *Att.* pro χλιδάνας, a χλιδάινω, tepefacio.

Χλιδεύς, idem quod χλιαρός, *Nic.*

ΧΛΙΩ, deliciis frango, luxu effemino.

ΧΛΟ'Α, ας, χλόη, et χλοή, ης, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen. *Gl. V.* χλόη, viriditas, herba, gramen, muscus, farrago, folia; (2) Cereris epith.

Χλοάω, f. ᾄσω, viridis sum, vireo. Α χλόα.

Χλοανῆς, εος, ὁ ἢ ἡ, virens. Ex χλόα et ἄνθος.

Χλοασμα, ἄπος, τὸ, viror. Α χλοάω.

Χλοανγῆς, εος, ὁ ἢ ἡ, virore nitens; (2) virentium splendorem referens. Ex χλόα et αὐγή.

Χλοάω, ᾧ, idem quod χλοάω.

Χλοερός, ῥά, ῥόν, virenti graminis similis, herbaceus, viridis, pubescens, florens; χλοερός, frondentibus, *Ph.* Α χλόη.

Χλοερόστροφος, υ, ὁ ἢ ἡ, alens herbosa seu virentia, in quo virentia proveniunt; at χλοερόστροφος, herbis pastus. *Ex τριφύ.*

Χλοερά, viridis, gen. sing. *Dor.* pro χλοερέ.

Χλοεινῆς, pro quo χλάνης, *Hom.*

Χλοειφός, υ, ὁ ἢ ἡ, coloris herbidi seu graminei, viridis. Χλοειφός χροίη, *Arct.* Ex χλόη et βάπτω.

Χλοικμεία, herbescio, vireo. Ex eod. et κόμην.

Χλοερός, ῥά, ῥόν, idem quod χλοερός.

Χλοετόκος, υ, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. herbam virentem pariens, herba vestitus. Α τίκτω.

Χλοεφρέα, ᾧ, f. ᾄσω, herbam seu gramen viride fero, vel herbescio seu herbascio. Α

Χλοεφόρος, υ, ὁ ἢ ἡ, viridem herbam seu viridia gramina ferens. *Notis ἐπὶ χροῦ γαῖας χλοεφόρος, Eur. Ph.* 650. Α φέρω.

Χλοάω, ᾧ, idem quod χλοάω.

Χλοάω, pro χλιδάω, *Hes.*

Χλοιῶν, εος, ὁ ἢ ἡ, virenti graminis similis, herbaceus, viridis, vel ex virore pallescens.

Α χλοή, pro χλόη, seu χλόα.

Χλοκαρπός, υ, ὁ ἢ ἡ, ejus fructus viret.

Χλομόστροφος, ὄν, herbæ colorem habens. Α μορφή.

Χλοοποιέω, herbam produco.

Χλός, contr. χλῆς, ὁ, viror; (2) pallor. Α χλόα.

Χλανάζομαι, f. ᾄσομαι, quiritor, lamentor.

Χλάνιος, εἰα, εἰον, aprugnus; (2) suillus, porcineus. Α

ΧΛΟΤ'ΝΗΖ, υ, ὁ, in virente gramine cubans; (2) agrestis; (3) aper.

Χλάνος, ᾧ, ὁ, dicitur aurum, ob pallorem.

Χλωδῆς, εος, ὁ ἢ ἡ, virenti graminis similis; (2) herbaceus, herbidus, viridis. Α χλόα.

Χλῶν, ἡ, insidia, P. exuberantia, H. testium exsectio, *Stanl. Æsch.*

Χλωράζω, viridi pascor gramine, *Gal.* Α χλωρός. Hinc

Χλωρασμα, ἄπος, τὸ, viror; (2) pallor.

Χλωραίνω, viridem reddo, *Gl. V.* χλωραίνω, viret; χλωραίνωμαι, vireo, *Gl. V. Soph.*

Χλωρανθία, virens floreo, *Hes.*

Χλωρανχην, ὁ, ἡ, collum viride habens.

Χλωρεῖς, εἰα, ὁ, avis, dicta a colore; (2) luteus. Α χλωρίς.

Χλωρεῖς, ἴδος, ἡ, virens, viridis; (2) lutea, avis. Ab eod.

Χλωρεῖς, εἰα, ὁ, viror; (2) pallor. Quasi a χλωρεῖα.

Χλωρεῖα, f. ἰωα, viridis sum, vireo. *Κοιλῶδες χλωρεῖσας, Len.* 14, 37.

Χλωρεῖον, vel χλωρεῖον, υ, τὸ, animalculum viride.

Χλωρεῖς, ἴδος, ἡ, Chloris, Dea florum; (2) luscini, quoniam vere, quum omnia virent, apparet.

Χλωρεῖον, avis nomen, a colore vireo, *Gaz.*

Χλωροποιός, ὄν, viride reddens. Α ποίω.

Χλωροτῆς, υ, ὁ, viridans, virens; (2) gemma. Α

Χλωρός, ῥά, ῥόν, virens, herbidus, virens in modum germinum recens ex planta germinantium; unde (2) recens, ut *τυρὸς χλωρός*, caseus recens; (3) mollis, tener; (4) virens, viridis; (5) pallidus, flavus; (6) pallidum faciens. Α χλωρός. Unde

Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror; (2) pallor.

Χλωροκομος, ὁ, qui viridi coma est, *Er.*

Χλωροσάρα, viridis lacerta, *Sch. Theoc.*

Χλωροφάγην, virentibus herbis vescor, *Hipp.*

Χνάμμα, ατος, τὸ, quod capritur ut catillum more deglutitur. *Dim. χναυμάτιον. Α*

χναύω.

Χναυτικός, ἡ, ὄν, catillo, gulosus. Ab eod.

ΧΝΑΤ'Ω, f. αὔσω, carpo, vellico; (2) catillum more voro et deglutito.

Χνοάω, et χνοάω, f. ᾄσω, lanugine obsitus sum. Α χνόος.

Χνόη, ης, ἡ, strepitus; (2) fistulae rotæ cui axis immittitur; interdum et ipsa axis extrema pars, quo modiolio inseritur. *Χνόαι τὰ ἀκραζόνια, στριὶ αἱ χνοικίδες, Schol. in Æschyl. S. T.* 156. Ab eod.

Χνόος, υ, ὁ, rasura; (2) lanugo, pubes; (3) tomentum, quo culcitrae inferiuntur, ex tenera lana constans; (4) tenues palæ et glumæ. Etiam pro spuma. Α χναύω.

Χνοεῖς, et

Χνόιος, idem quod χνοῖδης, *Tryph. Anac.*

Χνός, ᾧ, ὁ, lanugo, *Gl. V.* Α χνοός.

Χνοῖδης, εος, ὁ ἢ ἡ, lanuginosus; (2) pulverulentus. Α χνόος.

Χνοῖς, αἰα, αἰον, congrui capiens seu æquans. Α χνοῖς.

Χνοῖναι, fundo et liquo. Α χροάνν.

Χροάνν, ης, ἡ, fornax fusoria; (2) infundibulum, sive vasculum in summo oris latū, et in imo fistulam habens, quo uti solent in liquore in vas angustius transfundendo; (3) cavum cerebri mentis excipiens. Α χροάνν.

Χροάνν, gen. sing. *Ion.* pro χροάνν, a χροάνν.

Χροάνν, υ, τὸ, vel χροάνν, υ, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii et chymici utuntur in liquefaciendis ac fundendis metallis; (2) fornax fusoria, *Il.* 18, 470.

Χροῖον, τὸ, crassum intestinum, *Suid.*

Χρός, festum apud Athenienses in Novembri agi solitum, quod ἀνθεστήριον quoque vocari a mense ἀνθεστήριον accepto nomine scribunt.

Χροῖς, εἰα, ὁ, congius, mensura liquidorum apud Atticos capiens sextarios sex, sive li-

bras novem, sive cotylas Atticas duodecim.

Α χροῖα, caprio.

Χροῖ, ἡς, ἡ, libamen; χροῖ, inferiæ. Α χροῖα. Hinc

Χροῖης, εος, ὁ ἢ ἡ, aptus ad fundendum.

Χροφόρος, υ, ὁ ἢ ἡ, libamina gestans; (2) inpr. mortuorum bustis infundenda, seu ad inferias. *Ex χροῖ et φέρω.*

Χροῖδον, τὸ, *Dim.* Α χροῖς.

Χροῖός, ἡ, ὄν, pulvereus; (2) terreus, terrenus. Α χροῖς.

Χροῖκίον, υ, τὸ, idem quod

Χροῖκίς, ἴδος, ἡ, modiolus rotæ, modium seu fistula cui infixi sunt radii. *Συρίγγων αἰω φθόγγον ὑπαζόνιαν, Callim. Ubi Scholiast.*

Χροῖγγων, i. e. χροῖκίον. Α χροῖνῆς.

Χροῖκίον, υ, ὁ, qui chenice metitur seu dimittit et distribuit. Ab eod. et μετρέω.

ΧΟΓ'ΝΙΞ, ἴαος, ἡ, mensuræ nomen sextarius duos continens, seu cotylas quatuor. *Gl. V.* semimodum, *Philox.* bilibre.

Χόινος, pro χοῖκος, *Steph.*

Χοιραδῶδης, εος, ὁ ἢ ἡ, strumosus; (2) rupes e mari aliquantum eminentes habens, scopulosus. Α

Χοιράς, ᾄδος, ἡ, porcula; (2) rupes e mari aliquantum eminentes, ita ut porco natanti similis sit; (3) tumor glandulosus. *Gl. V.* struma; χοιράδες, strumæ, *Ph.* Α χοίρος.

Χοιρέας, εἰα, εἰον, vel χοίρεος, εἰα, εἰον, porcineus. Ab eod.

Χοιρίδιον, υ, τὸ, porcellus. *Gl. V.* suctula. *Dim.* a χοίρος.

Χοιρίλη, ἡ, Hecuba, f. quod multiplici prole scrofam æquavit, *Alth.*

Χοιρίναι, αἱ, conchæ quædam marinæ, quibus Athenienses in suffragiis ferendis utebantur. Α

Χοίρινος, ἴνῃ, ἰον, porcineus. *Gl. V.* χοίρινον, porcarium.

Χοίριον, υ, τὸ, porculus, porcellus; (2) pudendum muliebne. Α χοίρος.

Χοίριος, υ, ὁ ἢ ἡ, et χοίριος, εἰα, εἰον, porcineus, suillus. Α χοίρος.

Χοιροσκόπος, ᾧ, ὁ, porcorum pastor. *Ph.* suibulus. *Gl. V.* porcarius. Ex eod. et βόσκω.

Χοιρογούλλιος, υ, ὁ, majoris muris genus in Palæstina, Ægypto, et Libya. *Gl. V.* χοιρογούλλιος ἦσαν ἐχίνος χερσαῖος, erinaceus, seu echinus terrestris. Ex eod. et γούλλος.

Χοιρόβληψ, εος, ὁ, stuprator, *Aristoph. Vesp.* 1359. Ex χοίρος et βλήω.

Χοιροκομίον, υ, τὸ, hara, *Aristoph. Vesp.* 840. Ex eod. et κομῖω.

Χοιροπῆγμος, υ, ὁ, simia porcaria.

Χοιροπαλῖω, ᾧ, porcos suos ues vendo; i. χοιροπαλῖν dicitur etiam de femina, quæ suum χοίρον venalem habet, ut meretrix.

Χοιροπάλης, υ, ὁ, porcorum venditor.

Χοίρος, υ, ὁ ἢ ἡ, porcus; (2) pudendum muliebne.

Χοιροσπίλιος, υ, ὁ, succerda, stercus porcineum.

Χοιροσφαγέιον, υ, τὸ, locus ubi porci mactantur. *Gl. V.* confectorium. Α σφαγή.

Χοιροσφάγος, υ, ὁ, porcorum jugulator. Α praec.

Χοιροσφῆον, υ, τὸ, locus in quo porculi aluntur et saginantur, hara. *Ex τριφύ.*

Χοιροφάλας, *Dor.* pro χοιροφάλης, υ, ὁ, pudendi muliebtris contractator, vel qui pudendum muliebne vellit. Α φάλλω.

Χοιροδία, ἡ, impuritas, obscenitas. Α

Χοιροδῆς, εος, ὁ ἢ ἡ, porcineus. Α χοίρος.

Χολαργός, ἡ, ὄν, bilem ducens seu educens.

Χολαῖος, αἰα, αἰον, biliosus, fellæus. Hinc τὸ χολαῖον, υ, hepar. Α χολή.

Χολᾶς, ᾄδος, ἡ, intestinum, *Il.* 4, 526. Ab eod.

Χολάω, ᾧ, bile mihi jecur accenditur, ira inflammor, irascor; (2) furo, insanio. Ἐμοὶ χολᾶται ὅτι ἔλαον ἀνθρώπων ὑγίῃ ἰατρικῇ ἐν σελήνῃ, *Joan.* 7, 23. Ab eod.

Χολέρα, ας, ἡ, cholera, morbus in quo bilis vel per vomitum vel per secessum excernitur; (2) tabus per quem aqua e tecto defluit.

Ab eod. Hinc

Χολερίω, ᾧ, cholera laboro, cholericus sum.

Χολερίκός, ἡ, ὄν, cholerae similis; χολερικὰ πάθη, morbi quales sunt cholera laborantium; (2) obnoxius cholerae, cholericus.
 Χολερώδης, εὖς, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 ΧΟΛΗ, ἡς, ἡ, bilis, fel; (2) ira; (3) nausea; (4) atramentum sepiae.
 Χοληγαγνικός, ἡ, ὄν, bilem educens seu evacuans; (2) melius χοληγαγνικός. Ex χολῇ et ἄγω.
 Χοληγῶν, ἡ, ὄν, idem et ex iisd.
 Χοληγός, ἡ, ὄν, idem et ex iisd.
 Χοληδόχος, υ, ὁ ἔξ ἡ, fel seu bilem recipiens. Ex χολῇ et δέχομαι.
 Χολήσιος, idem quod χοληγός, Gal.
 Χολημοσία, ας, ἡ, fellis seu bilis vomitio; (2) fastidium, nausea. Ex χολῇ et ἔμοσιαι.
 Χολήκος, ἡ, ὄν, biliosus, felleus; (2) iracundus. A χολῇ.
 Χόλιξ, ἱκός, ἡ, intestinum crassum.
 Χόλιος, ἱα, ἰον, iratus, infestus, Ph. χολιός. A χόλος.
 Χολοβάφης, εὖς, ὁ ἔξ ἡ, χολοβάφους, χολοίβαφος, χολοίβαφος, et χολοβάφινος, ὄν, felle imbutus, bile saturatus, flavus, Aret. Νέρεθ δὲ πώγων ἔπλεθ' ὕψ' ἀνθερώνα χολοίβαφος, Nic. Ther. 443. Ex χόλος et βάπτω.
 Χολοιδής, εὖς, ὁ ἔξ ἡ, biliosus. Χολοιδὲς αἷμα, Aret. A χολῇ.
 Χολιδός, ὄισσα, ὄν, biliosus, felleus.
 Χολιδόρος, bilis in modum exedens et erodens, Nic.
 Χόλιος, bilis, gen. sing. Ion. pro χόλου, a χόλος.
 Χολοποιός, bilem conciens seu commovens; τὰ, abrotinum, Diosc.
 Χόλος, υ, ὁ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολῇ.
 Χολάμενοι, irati, nom. pl. praes. part. med. contr. pro χολοόμενοι, α
 Χολών, ὦ, bile inflammo, ad iram concito; (2) χολώνωμαι, indignor, irascor; χολωθείς, iratus, a. l. pass. part. Εἰ γὰρ τι λίξεις, ὦν χολώσται σπαρτός, Eur. Tro. 782. Αὐτῷ χολώσται, Soph. Antig. 1249. Ἀπὸ δ' ἄχος, ὦ μ' ἐχόλωνται σὺ μάτρη ἄνθος, Soph. Trach. 1035. A χόλος.
 Χολώδης, εὖς, ὁ ἔξ ἡ, vide χολοίσις. A χολῇ.
 Χολωθίαια, a. l. part. pass. f. g. verbi χολών.
 Χολωσάμενοι, acc. sing. a. l. part. med.
 Χολωσέμεναι, f. l. inf. act. Ion. pro χολώσμεναι. Ἡ γὰρ ὀλομαι ἄνθος χολώσμεναι, ad iram impulsurum, Il. 1, 78.
 Χολωσέμεναι, fut. idem, Dor.
 Χολῶτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro πεχολῶτο.
 Χολωτός, ἡ, ὄν, iratus, iracundus; Il. 4, 241. A χολῶν.
 Χονδροκακός, υ, ὁ ἔξ ἡ, spinam habens ex cartilagine; (2) cartilagineus. Ex χόνδρος et ἀκανθα.
 Χονδρέων, facio alicam, ptisanam, seu simillam. Hes.
 Χονδρίαι, ὦ, grumos refero.
 Χονδρίκος ἄρτος idem quod χονδρίτης, Ath.
 Χονδρίλη, vel χονδρίλλη, ης, ἡ, chondrila vel chondrilla, herba. A χόνδρος. Unde
 Χονδρίον, υ, τὸ, idem quod χόνδρος.
 Χονδρίτης, υ, ὁ, farreus; fœm. χονδρίτης, farina crassior.
 Χονδροβόλαι, opus tessellatum vel musivum facio.
 Χονδροβόλαια, ars tessellatum opus struendi. A Χονδροβόλος, υ, ὁ, tessellator, qui opus tessellatum facit. Ex χόνδρος et βάλλω.
 Χονδροκοπίειν, υ, τὸ, mola ubi alica frangitur. Ex χόνδρος et κόπτω.
 Χονδρουεώδης, ες, cartilagineus et nervosus.
 Χονδρουπισάνη, ἡ, alica integra.
 Χονδρός, εἰς, ὄν, grumo similis. A
 ΧΟΝΔΡΟΣ, υ, ὁ, grumus concretus; (2) alica; (3) cartilago; (4) lapillus, tessella, granum, &c.
 Χονδρύνδισμος, υ, ὁ, cartilagineum ligamentum, R.
 Χονδρότυπος, υ, ὁ ἔξ ἡ, ex cartilagine formatus, seu cartilaginis figuram gerens, cartilagineus. Ex χόνδρος et τύπος.

Χονδροφύης, ες, alicae similis. Ex eod. et φύομαι.
 Χονδρώδης, εὖς, ὁ ἔξ ἡ, speciem grumi gerens; (2) cartilagineus. A χόνδρος.
 Χόνος, χόννος, υ, ὁ, poculum. A χών.
 Χοσπότης, υ, ὁ, qui congios cibat, vinosus; epith. Bacchi.
 Χῶος, υ, contr. χῶς, ἔ, ὁ, terra egesta, agger. Gl. V. χῶος, humus; χῶς, pulvis, Ph. (2) congius, Gl. V. A χῶω.
 Χοράγιον, υ, τὸ et
 Χοραγός, ἔ, ὁ, vide χορηγός.
 Χοραύλης, υ, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex χορὸς et αὐλός, tibia.
 Χορδάφος, vel χορδαφός, ἔ, ὁ, tumor tenuis in intestinis; (2) chorda in instrumento musico aut arcu. Ex χορῇ et ἄπτω.
 Χορδεύμα, ἄτος, τὸ, chorda, intestinum; (2) cibus et concesa carne. A
 Χορδεύω, f. εἶσω, implico et involvo, ut chordae involvi solent; seu in partes minutas carnem seco; vid. καταχορδεύω. Χορδεύ' ὁμῶς τὰ πράγματα ἄπαντα, Aristoph. Eg. 214. A ΧΟΡΔΗ, ἡς, ἡ, intestinum crassum; (2) lactes; (3) cibus et consecta carne, aut farcimen; (4) chorda in instrumento musico; χορδαί, fides, Gl. V.
 Χορδαλονγία, ὦ, f. ἡσω, choris loquor, i. e. fidibus cano. A praec. et λόγος.
 Χορδοποιία, ὦ, fut. ἡσω, chordas conficio.
 Χορδοποιία, ας, ἡ, chordarum confectio: A
 Χορδοποιός, ἔ, ὁ, qui chordas vel nervos conficit. Ex χορδῇ et ποίω.
 Χορδοποιικός, ἡ, ὄν, ad eos pertinet qui chordas conficiunt. A χορδοποιία.
 Χορδοποιικός, more eorum qui chordas conficiunt, Poll.
 Χορδοπώλης, υ, ὁ, qui chordas vendit.
 Χορδοσφορία, ας, ἡ, fiducula. A χορδῇ et σφοδή.
 Χορδοστονία, ας, ἡ, chordarum intentio. A
 Χορδοστονός, ὄν, chordis intentus; τὸ χορδοστονόν, instrumentum musicum cui chordae intenduntur. A τείνω, seu τόνος.
 Χορδῶν, ὦ, idem quod χορδεύω.
 Χορεία, ας, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea, Gl. V. saltatio. A χορεύω.
 Χορείος, εἰα, εἰον, quo chorus utitur; (2) subst. pes prosodicus, qui et trochæus dicitur.
 Χορείσις, ἡ, saltatio, Suid.
 Χόρευμα, ἄτος, τὸ, saltatio. Βάκχιον χόρευμα παρένοιτο Θεσβίαισι, Bacchica festivitate celebrandam rem, Eurip. Phœn. 658. A χορεύω.
 Χορευτής, ἔ, ὁ, saltator. Ab eod. Hinc
 Χορευτικός, ἡ, ὄν, saltatorius, Gl. V.
 Χορεύω, fut. εἶσω, chorus agito seu celebros, choros exerceo seu duco, salto, tripudio; (2) deum choreis celebrare; (3) incitare ad celebrandas choreas, de deo; (4) agitare, turbare, emovere mente. (1) τὸν ἀκροερχόμενον χορεύων, Pindar. Ist. 1, 8. (2) αὖ πάννηχοι σὲ μαινόμεναι χορεύουσι, Soph. Antig. 1152. (3) ἔστω παταπαύσμεν Μῶσας αἰ μ' ἐχέουσιν, incitantur ad celebrandas choreas, Eurip. Herc. Fur. 688. (4) τάχα σ' ἐγὼ μάλλον χορεύουσι, incitabo, Eurip. Herc. Fur. 873. Ἐχορεύσει ἀμφὶ κίθαραν, Eur. Alc. 580. Βέλομαι χορεύσαι ὑφ' ἡδονῆς, Aristoph. Plut. 288. A χορεύς.
 Χορήγει, 3. sing. praes. imperat. act. contr. pro χορήγει, a χορηγία, suppedito.
 Χορηγίον, υ, τὸ, vel χορήγιον, locus in quo chori seu choreae ducuntur; (2) locus in quo chorus a chorago suis ornamentis instruitur; (3) ipsum instrumentum chori, hoc est, ea quæ instruendo adornandoque choro necessaria sunt, unde (4) impensa; (5) annona, commentus.
 Χορηγίω, ὦ, fut. ἡσω, chori dux sum, chorum duco, choro praeco, seu chorum erudio et doceo; (2) choragus sum, i. e. choris sumptus praebeco, meis sumptibus chorum adorno; et (3) simpliciter, sumptus praebeco, porrigo, suppedito, subministro, largior; unde in pass. de iis qui, in quocunque genere abundant, praediti sunt aliqua facultate, ut ingenio, pulcritudine; denique τὸ μεχορη-

γημένον, quod est in aliquo genere exquisitum. Βασιλία τῶν Παρῶν χεῖματα χορηγίῳ ἡμῖν προστίθενται, Dem. τὸ στρατιῶν ταῖς ἐπιστηδαῖς, Polyb. A χορηγός.
 Χορήγημα, τὸ, id ipsum quod subministratur seu suggeritur, suppeditatio. A praec.
 Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, officium quo choragus fungitur; (2) erogatio sumptuum in ludos choricos, et simpl. erogatio et largitio, praebitio. A
 Χορηγός, ἔ, ὁ, dux et magister chori, choragus dialecto Dorica et communi; (2) qui sumptus aliquos praebet sacris choreis, &c. dialecto Attica; item universe suppeditator, subministrator. Ex χορὸς et ἄγω, vel ἡγίωμα.
 Χορηγύντας, acc. pl. praes. part. act. a χορηγία.
 Χορηγίς, ἱδός, ἡ, socia chori, saltationis.
 Χοριαμείκτον μίτρον, quod constat choriambis, Steph.
 Χοριάμβος, pes ex chorio et Iambo, Steph.
 Χορικός, ἡ, ὄν, choricus, ad chorum pertinens. A χορὸς.
 Χορίον, vel χορίον, υ, τὸ, membrana quæ foetum ambit, secundinae. Gl. V. χορίον γυναικός, folliculum mulieris; (2) cibus et χορίσις, seu intestinis, ap. Theoc. (3) corium.
 Χορισιδής, idem quod χοροιδής, Steph.
 Χόριος, υ, ὁ, idem quod χορείος, sive trochæus.
 Χοροβάτιω, ὦ, chorus agito, salto, Suid.
 Χοροδύκτης, υ, ὁ, qui chorum recipit; (2) qui choreis praest. A δέχομαι.
 Χοροδιδασκαλία, ἡ, munus chorodidascali, Xen.
 Χοροδιδασκαλικός, ἡ, ὄν, choris docendis, ducendis aptus; ἡ χοροδιδασκαλική, sc. τέχνη, ars instruendi chori.
 Χοροδιδάσκων, υ, ὁ, chori magister.
 Χοροιδής, εὖς, ὁ ἔξ ἡ, similis involucro fatus, quod χορίον nominatur. Ab ἱδός.
 Χοροήτης, εὖς, ὁ ἔξ ἡ, choreis aduetus. Ex ἡβος.
 Χόροι, quidam pro χῶροι, seu πόποι, Eust.
 Χοροβῆλῆς, ες, belle saltans, seu choreas agens. A δάλλω.
 Χορομάνης, ὁ ἔξ ἡ, choris, saltationibus vehementer gaudens, seu deditus. Epith. Bacchi. A μάνομαι.
 Χορομανία, ας, ἡ, studium saltandi, saltatio. A praec.
 Χοροπύσιω, salto, tripudio. Χοροπύσιον ὁμοίαι, Opp. Cyn. 4, 342.
 Χοροπυστία, ας, ἡ, chorus vel chorea, saltatio. Ψεύσαι τ' ἐρχησαι τί, χοροπύσιν ἄριστοι, Il. 24, 261. A
 Χοροπύσιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui in choro seu chorea terram pedibus pulsant, saltator. Ex χορὸς et τύπω.
 Χοροκίβητης, ἔ, ὁ, qui cithara choro accinit.
 Χοροκτύπια, ἡ, saltatio.
 Χορολίκτης, ὁ, idem cum χοροδιδάσκων, nisi pro χοροδύκτης.
 Χορόνδ, adv. in chorum, ad choream.
 Χοροπαίκτης, υ, ὁ, saltator, choreis ludere amans. Ὑψηλὸν ὄρειον ἵφοροι κίραοι χοροπαίκτηι, Πάντες, Analecia Brunck. 2, 107.
 Χοροποιία, ἡ, chori institutio.
 Χοροποιός, ἔ, ὁ, qui chorum instituit sumptu suo; (2) chori magister. (2) ὦ θεῶν χοροποι' ἄναξ, Soph. Aj. 698. Ex χορὸς et ποίω.
 ΧΟΡΟΣ, ἔ, ὁ, chorus, cætus canentium, saltantium, lætantium; (2) chorea, tripudium; (3) χορὸν δίδοναι dicuntur choragi αἰτῶν et λαβεῖν poetæ comici vel tragici.
 Χοροσῆς, ἄδος, ἡ, ἐορτή, solennia in quibus saltationes fiunt; Nonn.
 Χοροσῆσις, ας, ἡ, chorus, chorea, tripudium, saltatio. Οὐδ' ἄρα νυμφῶν, ὡδὲ χοροσῆσις, Call. P. 66. Ex χορὸς et ἵσμι.
 Χοροσῶτης, υ, ὁ, praecentor, praesultor. Ab iisd.
 Χοροσῶτις, chorum instituo, choro praeco, Suid. Ab iisd.
 Χοροτάζω, f. ὄσω, gramine pasco, fœno sagino. Et simpl. pasco, saturo, satio; μεχορτασμένος, saturatus, Gl. V. perf. pass. part. ἐχορτάσθησαν, satiatum sunt, a. l. pass. 3. pl. Χορτάσαι ὄχλον, Matt. 15, 33. ἄρτων, Marc. 8, 4.

8, 4. Ἐσθιδυῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψυχίων, Luc. 16, 21. χορτασθήσονται, Matt. 5, 6. Ἀ χορῆτος. Unde
Χορταῖος, αἶα, αἶον, gramineus; (2) hirsutus, epith. vestis qualem Sileni gerebant.
Χορταῖοςμοι, seu -ῶμων, Silenus, Hes.
Χορτάριον, α, τό, gramen, fœnum; (2) stipula, cremium. Ἀ χορτος.
Χορτάσαι, α. 1. inf. act. verbi χορτάζω.
Χορτασθῆναι, saturatum esse, a. 1. inf. pass.
Χορτασθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass.
Χορτάσιον, ας, ἡ, pabulum, cibus. Ph. saturatis. Ἀ χορτάζω.
Χορτασμαι, ἄτος, τό, idem et ab eod.
Χορταστικός, ἡ, ὄν, pabularis. Ph. χορταστικόν, saturabile. Ἀ eod.
Χορτασμός, ὅ, saturatio, repletio, Poll.
Χορτίνος, ἰνῆ, ἰνον, gramineus. Ἀ χορτός.
Χορτοβλήων, ἄνος, ὁ, fœnile, Ph. Ex eod. et βάλλω.
Χορτοκόπτιον, α, τό, sive χορτοκόπτιον, locus in quo fœnum secari potest vel solet; (2) campus fœnarius, pratium; idem quod Χορτοκόπτιον, α, τό, fœnile, fœniscium. Ἀ Χορταστικός, α, ὁ ἕ, ἡ, fœniscia, qui fœnum secat. Ex χορτός et κόπτω.
Χορτολογέω, ὤ, f. ᾠα, pabulor, pabula colligo: Ἀ χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio. Ἀ
Χορτολόγος, α, ὁ, pabulator, qui pabulatum emititur. Ex χορτός et λόγος.
Χορτομάννιον, ὤ, fut. ᾠα, luxurio gramine et herbis virentibus. Ex eod. et μαννίον.
Χορτοσπλινός, ἐ, χορτοσπλινον, cespes, Ph.
ΧΟΡΤΟΣ, α, ὁ, fœnum, gramen; simpl. cibus; (2) septium quo cincta est cohors, Il. 24, 640.
Χορτοστρώμα, ἄτος, τό, stramentum, Ph.
Χορτοστομία, ας, ἡ, fœniscium, Gl. V. Ex χορτός et τομή.
Χορτοφάρος, α, ὁ ἕ, ἡ, pabulum præbens, pabuli curator. Ex eod. et φέρω.
Χορτώδης, εος, ὁ ἕ, ἡ, gramine similis. Gl. V. graminosus, fœnarius. Ἀ χορτός.
Χορτώδιον, succino choro, Dion. C. Ex χόρος ἐ ὠδή.
Χορτώδιος, ας, ἡ, chori cantus. Ex iisd.
Χορτωφιλής, ας, ὁ, qui choro servit, prodest, debetur. Epith. plausus.
Χῶς, ὁ κοινοστός, pulvis, Ph. (2) terra egesta. (2) τὸν διδρυσόμενον χῶν ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀναιρίων, Herodot. 1, 185. Ex χόρος.
Χῶς, μέτρον, congruus, mensura Attica. Gl. V.
Χῶσις, 3. pl. pres. ind. act. cum v. ἰφελικ· πρό χῶσις, a χῶν, fundo.
Χῶν, ὤ, fut. χῶσω, propr. fundo; (2) e terra struo, aggero; (3) humo repleo, ut fossam, &c. Χωμάται χῶν πρὸς τῇ πόλει κατατάσσουσιν, Herodot. Ἀ χῶν.
Χράνιον, fut. χράνῶ, coloro, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inquinio. Gl. V. vitio, temero, fœdo; χράνεις, pollutus, Gl. V. aor. 2. pass. part. (1) δοκῶν ἐν ὕμνῳ χράνεις χραίνεσθαι φόνῳ, Soph. Aj. 433. (2) μήτε χραίνεσθαι πόλιν, Id. Ed. Col. 368. Λεχὴν δὲ τῷ Διονάντος ἐν χραίνῳ ἱμαίνετο χράνῳ, Id. Ed. Tyr. 821. Ἀ χράω.
Χραίσμος, auxiliarius, est, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. προ ἱχραίμης. Ἀ
Χραίμαριον, ὤ, f. ᾠα, juvo, prosum, Il. 1, 241. Ib. 16, 837. Ἀ χράω.
Χραίσμιον, ης, ἡ, auxilium. Ἀ χραίσμῳ. Hinc Χραίσμῳ, ἡσσοα, ἦν, opem ferens.
Χραίσμῳτος, φος, ὁ, auxiliator, Nonn. P. 3, 16. Ἀ χραίσμιον.
Χραίσμιον, pro χραίσμῳ, Il. 1, 28.
Χράν, pres. inf. act. contr. pro χράνῳ, a χράω. Ph. χρεῖται, usurpat, Ph. χρεῖ, utere, Gl. V. pres. imperat. χρεῖσάσθαι, usurpare, Ph. aor. 1. inf. χρεσάμενος, usus, Ph. part. aor. 1. Χρεσάσας συμφορῇ, Dem. ἐὺνυκτηί, Thuc. τῇ δικαιοσύνῃ, Isocr. Βονηθείς ἱεράντων,

Act. 27, 17. Φιλανθρώπως τε δ' Ἰάβιλος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, Ib. 3. Τιμᾶσιν δαίμονι χρῆσθαι χρεῖαν, oportet honorare deos, Eur. Hipp. 107. Ἀ χρεῖαν.
Χρεῖσθαι, 2. pl. præs. imperat. med. contr. pro χρῆσθαι, α χρεῖαν.
Χρεῖσθαι, uti, præs. inf. med. Ion. pro χρῆσθαι, α verbo eod.
Χρεῖσθαι, 3. s. a. 1. conj. act. v. χρῆαν, saucio.
Χρεῖσιν, εως, ἡ, anchora unicum tantum unum habens. Ἀ χρεῖαν.
Χρεῖαν, fut. αῖσιν, leviter saucio, summam cutem vulnerando perstringo, Il. 5, 137. Ἀ ΧΡΕῖ'Α, ἄν, fut. ἡσιν, commodò, mutuum do, do utendum; (2) oraculum edo, responsum reddo oraculo, vaticinor; vid. Ern. (3) coloro, imbuo, tingo, polluo; (4) furiose invado, cum impetu adgredior. Φίλε, χρῆσόν μοι στείς ἄρτους, Luc. 11, 5. Ἀποστείλασόν μοι Κύριος στέμμα ἐν τῇς γυναῖκός ταύτης, ἀντί τῆς χρεῖς, δ' ἔχρησας τῷ Κυρίῳ, 1 Sam. 2, 20. Il. 21, 369. Ἀ χρεῖσμαι, ὠμίαι, φ. χρῆσθαι, utor; p. pass. χρεῖσμαι, usus sum.
Χρεῖα γὰρ, ἡ, ὅ, qui debitorum in jus rapid alterius nomine. Ex χρεῖος et ἄγω.
Χρεῖα σπᾶξ, ὁ, pecunia raptor, Man.
Χρεῖσθαι, præs. inf. med. Ion. pro χρῆσθαι, α χρεῖαν.
ΧΡΕΙ' Α, ας, ἡ, usus, utilitas, commoditas; (2) sententia, gnoma, quæ in communi usu vitæ est, aut esse potest, vel vox usu recepta; (3) res, negotium; (4) indigentia, necessitas; (5) negotium, munus. (3) ὃν γὰρ ἂν εἰς χρεῖαν ἱεῖσθαι, ῥῆδισιν αὐτοῖς φανεί, Id. Tur. 725. Ὡς πρὸς τί χρεῖας; cujus rei causa? Id. Ibid. 1174. Ὅν χρεῖαν παρεί, cujus rei causa venis? Id. Ed. Col. 1280. (4) Οἷα πάσχεις ἐν χρεῖᾳ φίλης νεύρης, destitutæ arcu, Id. Phil. 1004. (2) τῇ νῦν χρεῖᾳ βοηθεῖν δοκεῖ, favere videtur significationi vocis usu receptæ, Pollux, 7, 45. Ἀ χρεῖ.
Χρεῖος, ον, adj. utilis; (2) indigus, egenus. (1) τὸν τῶσαν δ' ἵνα τὰ χρεῖ' ἰφείρῃ, Soph. Ed. Col. 503. (2) πάντων δὲ χρεῖος τὰς δ' ἰδρας φιλάσσομεν, Eurip. Herc. Fur. 51. Νῦν γὰρ εἰ χρεῖος φίλαν, Id. Ibid. 1340.
Χρεῖος, τὸ, Poet. pro χρεῖος. Vide et alias significationes in χρεῖος. Soph. Ed. Col. 235.
Χρεῖον, οος, contr. us, accus. χρεῖον, contr. χρεῖον, necessitas; (2) oraculum. (2) χρεῖον διανοί-ζων μεταμεινόν ἐν ἀλῶνι, cum vani manifestus aris vaticinii, Apoll. Rhod. 1, 491.
Χρεῖον, vaticinor, oracula edo. Διὸς νόον ἀρε-δύει χρεῖον, Apoll. Rhod. 2, 313. Ἀ χρεῖαν.
Χρεῖωδής, εος, ὁ ἢ ἡ, utilis, necessarius, commodus. Ἀ χρεῖα.
Χρεῖωδῶς, adv. utiliter. Ἀ χρεῖωδης.
Χρεῖως, Poet. pro χρεῖος.
Χρεῖωδης, hinnie, hinnitum edo. Ab inus. verbo χρεῖω.
Χρεῖωτάς, fut. ἡσιν, idem et ab eod.
ΧΡΕΜΕΤΥΖΩ, f. ἴσιν, idem. Μάλα δὲ χρεῖμεν-ίζον, ἐπ' ἄκρῳ Χελιδι ἰφιστάσας, Il. 12, 51. Hinc Χρεῖμετάσας, ἄσος, τὸ, hinnitus; (2) sonus seu vox libidinem indicans.
Χρεῖμετιζόμενος, ἡ, ὁ, idem. Ab eod.
Χρεῖμετιζέμενος, ἡ, ὁ, qui potest et solet hinnie. Ab eod.
Χρεῖμεζω, f. ἴσιν, per Sync. pro χρεῖμενίζω. Τὴν θ' ἴσται μιν ἱκανῷ ὑπαντιῳτι ἀλλήλοισιν Ὀξεία χρεῖμισαν, Hes. Scut. 348.
Χρεῖμισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἱεῖμισαν, α verbo præc.
Χρεῖμμα, ἄσος, τὸ, creatus, sputum. Ἀ ΚΡΕΜΠΜΟΜΑΙ, fut. φωμαί, screo, exscreo. Χρεῖμασσεται γὰρ ἦδη, ὅσπερ ποῖός' οἱ ῥήτορες, Aristoph. Thesm. 388. Hinc
Χρεῖμασσόν, sputum, Gl. V.
Χρεῖμαψ, piscis quidam, auditu acuto.
Χρεῖμαψι, εως, ἡ, screatio; creatus, Gl. V. Ἀ χρεῖμασσομαι.
Χροκοπία, partem debiti demo, novas tabulas facio, Gl. V. (2) decoquo; aufugio propter æs alienum, fraude creditores, Phal.
Χροκοπία, ας, ἡ, novæ tabulæ, æris alieni rescissio.
Χροκοπιῶνς, υ, ὁ, decoctor. Ἀ

ἡρεσκόπος, *u, ô, idem.* *Ex hreios et pôstau.*
Χρεολωτία, pro chreolawtia, Steph.
 ΧΡΕΟΞ, *hreis, tó, debitum, mutuum, æs alienum; (2) fatum, mors, qu. dic. debitum fatale; (3) munus seu officium, negotium, res, causa; (4) indigentia, egestas, opus; (5) necessitas; (6) utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8) portentum; (9) id quod accidit, casus; (10) hreis (subaud. præp. κατὰ vel διὰ), causa, gratia, ut χάριν. (10) σὸν ἐκ ἱλασθῆναι ἢ κλῖναι hreis, Eur. Hec. 892. A hreai.*
Χρεῖω, oracula reddo, Ion. pro hreai, hreai.
Χρεωκοπία, ð, f. hoi, idem quod chreokopia.
Χρεωκοπία, æs, ð, idem quod chreokopia.
Χρεωκοπίτης, u, ô, idem quod chreokopitês.
Χρεωκόπος, u, ô, idem quod chreokopos.
Χρεωλύτιω, ð, debitum dissolve, Joseph. Tais deuterasi anais chreolawtiw tæs prwitas, Phil.
Ex hreios et lûw.
Χρεώμενοι, utiles, nom. plur. part. præs. med. Ion. pro hreai, a hreai, a hreai, Il. 23, 834.
Χρεῶν, tó, indecl. debitum; (2) fatum, mors; cum isti, necesse est, oportet, decet, fas est. Tò ðe hreaiw ên âphukton, Phil. Vox indecl.
A hreios.
Χρεῖονται, utuntur, 3. plur. præs. ind. med. Ion. pro hreai, ex hreai, a hreai.
Χρεῖος, tó, debitum, Ph. æs alienum, Att. pro hreios.
Χρεεῖναι, fut. eúw, idem quod
Χρεεῖσθαι, ð, fut. hoi, sum debitor, debeo. A
Χρεεῖσθαι, ð, debitor. A hreios.
Χρεωφιλότης, u, ô, debitor, obaratus. Ex hreios et philêtis.
Χρη, fut. hreai, opus est, convenit, oportet, par est. A hreai.
Χρηξέ, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro i hreai, a hreai, pro hreai, volo, rogo.
Χρηζοντι, 3. plur. præs. indic. act. Dor. pro hreai, a verbo eod.
Χρηξω, egeo, opus habeo; (2) volo, peto. Αἰσχροῦ γὰρ ἄνδρα τὴ μακροῦ χρηζέειν βίη, Soph. Aj. 473. Ἄλλ' ἐπὶ τὴ χρηζέει ἰσορροῖν, Id. Trach. 401. Φράζῃ πρὸς ἡμᾶς ὅτι χρηζέει, Aristoph. Nub. 358. (3) vaticinor, Soph. Oed. C. 1426.
Eurip. Hel. 522. A hreia, usus.
Χρηζέω, idem, Od. 17, 558. Πῆμα δὲ θυμῷ χρηζέειν ἀπώντος, Hes. Op. 365.
Χρησίσκομαι, utor, Ion. (2) indigeo, desidero, volo. (2) hreiskonta tō ũati, Herodot. 3, 117. A hreai.
Χρῆμα, ũtos, tó, res, negotium; dicitur et de personis, ut ap. Lat. negotium. Ph. peculium; hremai, opes, divitiæ, pecuniæ, commoda, emolumenta, Ph. dicitur et pleonastice, ut οὐκ ἔχρημα μίγα, Herod. i. e. aper ingentis magnitudinis. Τὶ χρῆμα (cum præposit. διὰ subint.) quare. Τὶ χρῆμα ἄλυν, quare deficio, Eurip. Op. 277. Καταβάλλω τὴν ἱλαφον καλὸν τὶ χρῆμα ἐ μίγα, Xen. A hremai.
Χρηματίας, ô, dives, Man.
Χρηματίζω, f. iai, rebus explicandis constituendis vaco, actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno, fero ad populum, ago cum populo, refero ad senatum, (Plut.) consilium agito, consulto, voluntatem meam verbis declaro; (2) commercium exerceo; (3) ago cum aliquo aliquid, negotium gero; (4) nomen mihi sumo, appello me, Gl. V. nuncupo; (5) rem, pecuniam facio. Gl. V. (6) oraculum reddo, respondeo; pass. oraculum accipio, moneor divinitus. In med. pecuniam accipio, alius eripio, mihi comparo, quæstum facio. Έστι ὁ Ζεὺς ἰκανὸς ταῖς εὐχαῖς i hremai, Lys. Μαχηλαῖς hremai, Rom. 7, 3. Βασίλειν i hremai, appellatur fuit, Strabo. Οὐχ ὁ Κῆρ τρεῖς τοῖστος ὅλως hremai, ἀλλὰ διδὸς μάλιστ' ὁ πτόμας δίταται, Xen. Καθὼς i hremai τῶν Μωσῆς, Hebr. 8, 5. Έχρηματίσθαι ὑπὸ ἀγγέλων, Act. 10, 22. A hremai. Unde
Χρηματιτικός, ð, ð, pecuniarius, ad pecuniam pertinens. Gl. Vet. pecunialis; hremai, pecuniaria, nummaria, civilis causa, Ph.

Χρηματιστής, adv. civiliter, h. e. ut causae pecuniariae, privatæ tractari solent.

Χρηματιστής, aor. 1. inf. act. verbi χρηματίζω.

Χρηματιστής, aor. 1. part. pass.

Χρηματιστής, ius, h. pecuniarum collectio, quaestus; (2) jurisdictio. A χρηματίζω.

Χρηματισμός, ὁ, ἡ, responsum divinum, oraculum, monitum; (2) jurisdictio quæ sc. fit decretis edendis; responsio ad interrogata, ut regis, vel senatus ad legatos; (3) pecuniæ comparatio, studium, quod impenditur comparandæ pecuniæ, res pecuniaria, quaestuaria negotiatio, Ph. emolumentum, Ph. (4) prænomen, Gl. V. appellatio, nomen. Ab eod.

Χρηματιστήριον, ὁ, τό, locus in quo ars quaestuaria exercetur; (2) aut locus in quo χρηματιστής, suam negotiationem exercent; (3) locus ubi jus redditur, vel legatis respondetur. A

Χρηματιστής, ὁ, ἡ, comparandæ pecuniæ deditus. Gl. V. pecuniarius. A χρηματίζω.

Χρηματιστικός, ἡ, ὄν, ad adquirendam pecuniam pertinens, comparandæ pecuniæ peritus; pecuniarius, Phil. quaestuarium, Gl. V. (2) ad actum rerum, jurisdictionem pertinens; epith. loci, tribunalis, &c.

Χρηματοδότης, ὁ, ἡ, pecuniæ divisor, R. Ex χρέμα et δαίω.

Χρηματοδότης, ὁ, ἡ, idem.

Χρηματολαΐλαψ, ἄσος, ἡ, qu. dic. pecuniarum turbo, pecuniarum violentissimus raptor.

Χρηματοποιός, ὁ, ἡ, qui pecunias conficit, i. e. comparat, quaestuosus. Ex χρέματα et ποίω.

Χρηματοφθορικός, ἡ, ὄν, pecuniam, rem familiarem dilapidans seu minuens. Ex eod. et φθορά.

Χρηματοφύλακιον, ὁ, τό, ærarium, Ph. A χρέματα et φυλάκη.

Χρήμη, ἡ, ἡ, indigentia, penuria; (2) petitio, postulat. A χρεῖζω.

Χρήμι, opus habeo; unde χρεῖν, &c.

Χρεῖν, oportebat, imperf. ind. Ion. pro ἔχρεν, a verbo impers. χρεῖν, oportet.

Χεῖναι, oportere, præ. inf. verbi ejusd.

Χεῖος, ius, τό, Ion. pro χρεῖος.

Χεῖσται, usus sit, 3. sing. aor. 1. opt. med. verbi χρεῖσμαι.

Χεῖσται, qui commodavit, a. 1. part. act. verbi χρεῖσμαι.

Χεῖσθαι, aor. 1. inf. med. verbi χρεῖσμαι.

Χεῖσθαι, velle, præ. inf. act. Dor. pro χρεῖσθαι, a χρεῖζω, volo.

Χεῖσι, dat. sing. contr. pro χεῖσσι, a χρεῖσις, usus.

Χεῖσται, usus sit, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi χρεῖσμαι.

Χεῖσθαι, oportet, præ. ind. Dor. pro χρεῖ.

Χεῖσθαι, uti, præ. inf. verbi χρεῖσμαι, utor.

Χεῖσθαι, multata, a. 1. part. pass. f. g. verbi ejusd.

Χεῖσθαι, ulantur, 3. dual. præ. imperat. Att. pro 3. pl. χεῖσθαι, a verbo eod.

Χεῖσθαι, fut. εἶσμαι, utilis sum, commodo, commodus sum. Χεῖσθαι εἰς τὴν δημοσίαν, Cyril. A

Χεῖσθαι, ὁ, ἡ, et χεῖσθαι, ἡ, μόν, utilis, commodus, frugaliter, frugi, Ph. "Εὐθ' ἡ χρησίμη ποδὶ χρεῖται, ubi non utiliter pedibus utitur. χρεῖσθαι ibi idem est ac si scriptum esset χρεῖσθαι, Soph. Œd. Tyr. 878. A χρεῖσις.

Χεῖσθαι, hinc

Χεῖσθαι, ὁ, ἡ, utilis, commoditas.

Χεῖσθαι, utiliter, commode. A χρεῖσθαι.

Χεῖσθαι, ius, ἡ, usus, usufructus, Ph. (2) vox usu recepta; (3) locus scriptoris quem confirmandæ vel illustrandæ alicujus rei causa adponimus, (2) ὁ ἐπιδότης ἐστὶν ἐν τῇ πᾶσι πολλῶν χρεῖσι, usurpata est apud vulgus, Poll. Onom. 7, 45. A χρεῖσθαι.

Χεῖσθαι, ὁ, ἡ, idem quod χρηματολόγος, Ep.

Χεῖσθαι, ὁ, ἡ, vaticinor, oracula edo, Luc. Ex χρεῖσθαι et ἄσος.

Χεῖσθαι, ὁ, ἡ, vel χρησμογόμος, vates, oraculorum editor. Ex iisd.

Χρησμοῦχος, ὁ, ἡ, qui oracula edit; Epith. Apollinis, Sibyl.

Χρησμοδοσία, ἡ, ἡ, sortilegium, Gl. V. A χρεῖσθαι et δίδωμι.

Χρησμοδοσία, oracula edo. Ab iisd.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, sortilegus, Gl. V.

Χρησμοδοσία, τό, oraculum. A χρησμοδοσία.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vates, hariolus, sortilegus. A χρεῖσθαι et λίσχην.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fut. ἴσμαι, vaticinor, oraculum vel oracula edo. Ταῦτ' ἐκ ἐχρησμοδοσίας οὐ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν τὴνδε οἰκίσαι; Aristoph. Av. 970. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinatio; sortilegium.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, sc. τῆς, seu πιστήτης, facultas vaticinandi, divinationis.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, qui oraculum seu oracula edit; (2) oraculorum interpres; (3) vates. Ex χρεῖσθαι et λίσχην.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, interpres oraculorum.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, qui versibus oracula condit, Suicer. Ex χρεῖσθαι et πείω.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, responsum, oraculum, Gl. V. et χρεῖσθαι, sortes, Ph. (2) imprecatio. Δύσθηνος ἰγὼ παστὴρ ἐξ ἁδίκου χρεῖσθαι ἀδίκους διολυμάνην, Eurip. Hippol. 1349. ibi χρεῖσθαι idem valet ac ἀρά, 1241. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, oraculum, vaticinium, oraculi responsum; (2) inopia, penuria, egestas; (3) subsidia. (2) χρεῖσθαι τοῦ χρεῖσθαι, Apoll. Rhod. 2, 473. (3) μάλα κεν θυμῷ ἀντίσταμιν χρεῖσθαι, subsidia, Id. Ibid. 1, 835. A χρεῖσθαι, vel χρεῖζω.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, qui oracula perfert, interpretes oraculorum. A φέρω.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, qui oracula seu responsa servat.

Χρησμοδοσία, oracula edo. Gl. Vet. vaticinor.

Τὸ δὲ μετὰ τῷτο ἰπιδυμῷ ὑμῖν χρεῖσθαι, Plat. Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρεῖσθαι.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, qui probis est moribus. Ex χρεῖσθαι et ἴσος.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, qui probis est moribus. Ex eod. et ἴσος.

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρησμοδοσία, ὁ, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρυσοδαίδαλος, *ov, idem.* Χρυσοδαίδαλος γο-
μαίσις πάλαι, *Eur. Iph. in Aul.* 219.
Χρυσοδακτύλος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* aureum gestans an-
nulum.
Χρυσόδιτος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* auro ligatus.
Χρυσόδιπνος, *ov, ὁ,* aureos habens vortices. *A δίνω.*
Χρυσόειριος, *ov, ov, auricomus.* Ab ἔειρα.
Χρυσόειδής, *ios, ὁ ὅς ἦ,* auro similis. *Ex είδος.*
Χρυσόεφθεῖον, *ov, τὸ,* fornax in qua aurum co-
quitur. Ab εἴψω.
Χρυσόεγγος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* aureum habens jugum.
Χρυσόζωνος, *ov, aurea zona cinctus.* *A ζώνω.*
Χρυσόηλος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* auris confixus, distinctus,
ornatus clavis.
Χρυσόηρις, *ἵχος, ὅς, ἦ,* auricomus.
Χρυσόθρονος, *ov, ὁ,* aureum thronum habens.
Χρυσοκάνθαρος, *ov, ὁ,* scarabæus aureolus.
Χρυσοκάρηνος, *-ρανος, Dor.* aureum caput ha-
bens. *Eur. Herc. Fur.* 375. *A κάρηνον.*
Χρυσόκαρπος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* aureos fructus habens.
Χρυσόκειρος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* idem quod
Χρυσόκερας, *ov, ὁ ὅς ἦ,* aurea vel deaurata
habens cornua. *A κέρα.*
Χρυσοκίφελος, *ov, aureum caput habens.*
Χρυσόκλιτος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* auro clausus, aureo
clausus operculo.
Χρυσοκόλλα, *ov, ἦ,* auri glutinum; (2) edulium
ex lini semine et melle paratum.
Χρυσοκόλλητος, et χρυσοκόλλος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* cui
auro adglutinatusest, auratus seu de-
auratus. Χρυσοκόλληταισιν ἰμβεβώς δίφρος,
Eur. Ph. 2.
Χρυσοκομῆς, aureas habeo comas, *Philostr.*
Χρυσοκόμη, *ἦ,* fruticis nomen, seu herbæ, Jovis
barba. *Gorr. ex Diosc.*
Χρυσοκόμης, *ov, ἦ,* cui aurea est coma, seu aurei
coloris casariem habens. *Ex κόμη.*
Χρυσόκομος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* idem, *Gl. V.*
Χρυσολαῖος, aureum capulum seu manubrium
habens, *Man.*
Χρυσολαμπίς, gemma, pallidi coloris die, noctu
ignei, *Plin.*
Χρυσολαχάνω, *ov, τὸ,* aureum olus. *GOOD HARRIS.*
Plin. 27, 8, 43. *Gl. V.* atriplex, et χρυσο-
λάχανα, atriplices.
Χρυσολίθος, *ov, ὁ,* vel potius ἦ, lapis aureus, seu
auri coloris gemma.
Χρυσολογῶν, *ov, de auro loquor.* *Ex*
Χρυσολόγος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* aurilegus. *A λέγω.*
Χρυσολογχος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* aureum lanceam gestans.
A λόγχη.
Χρυσόλοπος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* aureis tectus squamis.
Χρυσόλοφος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* auream cristam seu au-
reum conum habens, *R.*
Χρυσόλυβος, *ov, ὁ,* auream lyram habens. *A*
λύρα.
Χρυσόμαλλος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* aureum vellus habens.
Τὸ χρυσόμαλλον Λίοντις δίεος, App.
Χρυσομανίω, insano auri amore teneor, *Suid.*
Χρυσομάνης, *ios, ὁ ὅς ἦ,* auri amore insaniens;
valde avarus. *Ex μάνωμαι.*
Χρυσομηλοδόνθιον, aureus scarabæus, *Aristoph.*
Vesp. 1330. *A μηλοδόνθη.*
Χρυσομήλιον, *ov, τὸ,* malum aureum.
Χρυσομίτρας, *ov, ὁ,* auream habens mitram, seu
aurata redimitus mitra. *Opp. Cyn.* 2, 2. *Ex*
μίτρα.
Χρυσόμορφος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* auream speciem habens.
A μορφή.
Χρυσόμορφος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* aureum umbonem ha-
bens.
Χρυσόνημος, *ov, dives.* *A νέμω.*
Χρυσόνωπος, *ov, ὁ ὅς ἦ.* vide χρυσόνωπος. *Ἐπίσχω*
χρυσόνωπον ἦσαν, Soph. *Tr.* 858.
Χρυσόξύλον, *ov, lignum flavum habens; epith.*
thapsi. *A ξύλον.*
Χρυσοτάρυφος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* aureum limbum habens,
auro prætextus. *Ex ταρυφή.*
Χρυσότασπος, *ov, ὁ ὅς ἦ,* auro conspersus, h. e.
auro distinctus et variegatus, inauratus.
Χρυσόταπρος, *ov, ex auro natus.* *Epith. Persei*
Χρυσοτέιδας, *ov, ὁ,* habens calceos aureos.
Χρυσοτίκτιος, *ov, ὁ,* ἦ, aurea veste indutus.
Χρυσοπήληξ, *ov, ὁ,* ἦ, auream habens galeam
Eur. Phœn. 946.
Χρυσοπλόκαμος, *ov, ὁ,* ἦ, aureos habens cincinnos.

χρυσόπαιλιος, *υ*, τὸ, officina in qua aurum la-
 vatur. Α πάλιν.
 χρυσόπαιλλος, *υ*, ὁ ἔ ῆ, auro distinctus.
 χρυσόπαιλλτος, *ον*, idem : α παικίλλω.
 χρυσοπαῖος, ῆ, ὁ, aurifex. Ex *ποιῖω*.
 χρυσόπαις, herba quae sincerum aurum foliis
 accipit, et colorem ἴmbitur; insincerum
 respicit; *Thetizes, Aristoph.* 1, 10.
 χρυσόπας, πῶδος, ὁ ἔ ῆ ῆ, aureos habens pedes ;
 (2) aureis fulcris insistent.
 χρυσόπρασος, *υ*, ὁ, chrysoprasus, lapis partim
 aurei, partim viridis coloris. Α *πράσον*.
 χρυσόπρηνος, *υ*, ὁ ἔ ῆ ῆ, auratam puppim ha-
 bens. *Aprian, Ex πρύμνα*.
 χρυσόπρηνος, *υ*, ὁ ἔ ῆ ῆ, auratam proram habens.
 Ex *χρυσός* et *πρύμα*.
 χρυσόπτερος, *υ*, ὁ ἔ ῆ ῆ, aureas alas vel pinnas
 habens. Α *πτερόν*.
 χρυσόπρηνις, ἴδος, ῆ, aqualis seu guturnium au-
 ratum.
 χρυσόρδης, *υ*, ὁ, auro fluens, auri ramenta suis
 fluentibus vehens. Α *ρόη*.
 χρυσόροφος, *υ*, ὁ ἔ ῆ ῆ, tectum seu contignationem
 habens auratam, vel qui aureis est laqueari-
 bus.
 χρυσόρραγής, ἴος, ὁ, ῆ, idem quod χρυσόράφης.
 Α *ράζω*.
 χρυσόρριον, ὁ, aureum habens virgam; epith.
 Mercurii.
 χρυσόρριμον, *ονος*, ὁ ἔ ῆ ῆ, aurea fundens verba.
 Α *ρήμα*.
 χρυσόρρος, *υ*, ὁ, aurifluus. Α *ρόη*.
 χρυσόρρυστος, *υ*, ὁ ἔ ῆ ῆ, idem. Ex *ρύω*.
 χρυσόρουκτος, *υ*, ὁ, aurilegus, *Gl. V.* qui aurum
 effodit, aurifodinarium. Ab *ρύσσω*.
 ΧΡΥΣΟ Σ, ῶ, ὁ, aurum; (2) moneta aurea.
 χρυσόσμηρος, *υ*, ὁ ἔ ῆ ῆ, aureum clavum habens ;
 epith. tunice. Ex *σῆμα*.
 χρυσόσπριμον, τὸ, sedum majus, ab aureo semi-
 nis colore. *Gorr. ex Diosc.*
 χρυσόστιγος, ὁ ἔ ῆ ῆ, auro tectus, *Cyr.*
 χρυσόστιπταρ, ὁ, auro coronatus, *Man.*
 χρυσόστρέφανος, *υ*, ὁ, ῆ, aurea redimitus corona.
 χρυσόστομος, *υ*, ὁ ἔ ῆ ῆ, aureum os habens, aurea
 verba ore fundens. Ex *στόμα*.
 χρυσόστοφος, qui auro torquetur. Epith. arcus
 qui flectitur aureis cornibus coactis. *Χρυ-
 στοστέφανον ἀπ' ἀγκυλῶν βέλος ἰνδατίσθαι, Soph.*
(Ed. Tyr. 203).
 χρυσόστιπτανον, *ονος*, ὁ, qui aurum seu vasa ex
 auro fabricatur, aurifaber.
 χρυσόστιγος, *υ*, ὁ ἔ ῆ ῆ, magis aureus.
 χρυσόστιπτος, *υ*, ὁ ἔ ῆ ῆ, ex auro fabricatus.
 χρυσόστρυγής, ἴος, ὁ ἔ ῆ ῆ, aureis armis indutus.
 Ex *τύχη, arma*.
 χρυσόστοδος, ὁ ἔ ῆ ῆ, aureum arcum gestans seu
 habens. Ex *τόξον*.
 χρυσόστομηντος, *υ*, ὁ ἔ ῆ ῆ, ex auro tornatus seu
 sculptus. Ex *στόμιον*.
 χρυσόστραίνιος, ὁ, ὁ, aureum tridentem gestans ;
 Epith. Neptuni.
 χρυσότύπος, *ον*, ex auro factus, auro cælatus.
 χρυσόργος, ῆ, ὁ, aurifex. Ex *ἔργον*.
 χρυσός, ῆ, ὁ, aureus, *Gl. V.* et χρυσῶν νόμισμα,
 aureus, *Gl. V.* Α *χρύσεος*.
 χρυσόφραγαντος, *ον*, ex auro textus seu factus.
 Α *φράγναι*.
 χρυσόφης, ἴος, ὁ ἔ ῆ ῆ, ex auro textus, auro in-
 textus seu intertextus. Ex *ῥφος*.
 χρυσόφάνεος, *υ*, ὁ ἔ ῆ ῆ, auro rutilans.
 χρυσόφανής, ἴος, ὁ ἔ ῆ ῆ, auri modo splendens,
 aurofulgens. Ὁ χρυσόφανής Ἄλιος, *Εὐριπ.*
Hec. 635. Παντός χρυσόφανής, *Id. Hippol.*
1276. Ex *φάω*.
 χρυσόφάλλαρος, *υ*, ὁ ἔ ῆ ῆ, aureas phaleras habens.
 Α *φάλαρα*.
 χρυσόφάνης, ἴος, ὁ ἔ ῆ ῆ, aureo colore splendens,
 auro similis. Ex *φαίνομαι*.
 χρυσόφονγής, ἴος, idem. Α *φόνγγος*.
 χρυσόφορις, ὦ, f. ἴστω, aurum fero seu gero, i. e.
 aurata vestimenta vel aurea monilia. Ἐν
 τῷ πολέμῳ, ἐνθα σπιδροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσο-
 φορεῖν ἔμενον ἦν, *Luc.*
 χρυσόφορία, *ας*, ῆ, auri gestatio. Α
 χρυσόφορος, ὁ ἔ ῆ ῆ, qui aurum gestat seu fert.
Gl. V. aurifex. Α *χορ* et *φίω*.

Χρυσόφειος, is, idem. Ab iisd.
Χρυσόφορον, et *-φόρον*, *αύρα*, electrum, *Diosc.*
Χρυσόφους, uos, *ὁ ὅς ἡ*, aurea habens supercilia;
 (2) piscis nomen. *Gl. V.* *χρυσόφους*, *ιχθύς*,
aurata, *piscis*.
Χρυσοφύλαξις, *ᾧ*, aurum custodio. *A*
Χρυσοφύλαξ, *ἄκος*, *ὁ ὅς ἡ*, auri custos, qui aurum
 adseruat.
Χρυσόφύκτος, *ον*, auro ductus, *Man.*
Χρυσόχαιτας, *υ*, *ὁ*, *Dor.* pro *χρυσόχοιτης*, auricomus. *Ὁ δ'* *ἔργος ὁ χρυσόχαιτας*, *Anacr.*
 6, 12. *A* *χάιστη*.
Χρυσόχᾶλλινος, *υ*, *ὁ ὅς ἡ*, aureo freno utens.
Χρυσόχειρ, *ἡρας*, *ὁ ὅς ἡ*, aureas vel auratas habens manus; (2) qui aureos annulos in manu gestat.
Χρυσόχιτων, *ὁ ὅς ἡ*, aurata tunica indutus.
Χρυσόχοσιον, *υ*, *τὸ*, aurifusorium, *Ph. al. Gl. V.* *χρυσόχοσιον*, aurificina.
Χρυσόχοιον, aurum fundo, aurariam facio, *Ὁ δὲ χρυσόχοι*, *Aristoph. Plut.* 164.
Χρυσόχοις, *ἦ*, *ὄν*, ad auri fusorem pertinens.
A
Χρυσόχοος, *υ*, *ὁ*, auri fusor, *Ph.* et *χρυσόχοι*, aurarii. *Gl. V.* aurifex. *Ex* *χίω*.
Χρυσόχρους, *υν*, auro resplendens. *A* *χρόος*.
Χρυσόον, *ᾧ*, *f. ὥσα*, auro obduco. *Gl. V.* auro, as; inauror, deauro; *πεχρυσωμένον*, auratum, *Ph. p.* pass. part. *χρυσωθῆν*, auratum, *Ph. A* *χρυσός*.
Χρυσόπλοκτος, *ον*, glaciem faciens, *Eur.*
Χρυσόποδις, *υ*, *ὁ*, susceptor aurarius, *Gl. V.* *Ex* *ὕποδισχμα*.
Χρυσόμμα, *ἄτος*, *τὸ*, vas aureum. *Gl. V.* *auramentum*. *A* *χρυσόμα*.
Χρυσόματιδοθήκη, *ης*, *ἡ*, aureæ supellectilis conditorium.
Χρυσωνάω, *ᾧ*, *f. ἥσω*, aurum emo, i. e. numisma aureum argento permuto. *Ex* *ώνισμα*.
Χρυσώνητος, *ὁ ὅς ἡ*, auro emptus. *A* *præc.*
Χρυσώπης, *ὁ*, idem quod
Χρυσώπης, *ῆ*, *ὁ*, *ἡ*, aureum vultum seu adspec-
 tum habens; (2) piscis nomen. *Ex* *ᾠψ*.
Χρυσωρύχιον, vel *χρυσωρύχιον*, *υ*, *τὸ*, aurifodina.
A *χρυσωρύχος*. *Unde*
Χρυσωρύχιον, *ᾧ*, aurum fodio vel effodio.
Χρυσωρύχια, *ας*, *ἡ*, aurifodina, *Ph.*
Χρυσώρυχος, *υ*, *ὁ*, auri effossor. *Ex* *ῥύσσω*.
Χρυσώσας, *ῶς*, *ἡ*, auratura. *A* *χρυσάω*.
Χρυσωτής, *ῆ*, *ὁ*, aurator, aurarius, *Ph. al. Gl. V.* inaurator; *χρυσωταί*, auratores, *Philox. al. Gl. V.* deauratores. Ab eod.
Χρυσωτός, *ὄν*, inauratus. Ab eod.
Χρῶ, *νικτε*, imperat. verbi *χρᾶσθαι*. *Λόγῳ δὲ χρῶ* *παύδῃ*, *Soph. El.* 44.
Χρῶ, color, dat. sing. pro *χρῶσι*, a recto *χρῶς*, *τὸ χρῶός*.
Χρῶζω, *f. ὥσω*, coloro, colore imbuo, tingo; *πεχρυσωμένος*, coloratus, *Gl. V.* (2) polluo; (3) tango, tango cutem. *Ζῷ γ'* *εὐ λίσσεται*, *γόνυτα μὴ χρῶζῃ* *ἱμᾶ*, *Eur. Phœn.* 1619. *A* *χρῶς*, vel *χρῶς*.
Χρωκός, *ἦ*, *ὄν*, coloratus. *A* *χρῶα*. *Unde*
Χρῶμα, *ἄτος*, *τὸ*, color; (2) fucus; (3) musica etiam harmonia *χρῶμα* tribuitur.
Χρωματίζω, *fut. ἴσω*, *v. χρῶζω* *πεχρυσωμένω*, colorata, *Gl. V. p.* pass. part. *A* *χρῶμα*.
Χρωματίζος, *ἦ*, *ὄν*, ad colores pertinens; coloribus ornatus. Etiam de harmonia musica, qu. dic. colorata, i. e. suavior, mollior. Ante tempus *Marsiae* omnia musica erant *χρωματικά*. Ab eod.
Χρωματίον, *τὸ*, Dim. pro *χρῶμα*, color, *Ep.*
Χρωματισμός, *ῆ*, *ὁ*, tinctura. *A* *χρωματίζω*.
Χρωματογράφον, *ᾧ*, pingo, picturæ colorem induco. *Ex* *χρῶμα* et *γράφω*.
Χρωματογραφία, *ας*, *ἡ*, ipsa pingendi actio, pictura. *Ex* iisd.
Χρωματοποιία, *ας*, *ἡ*, colorum confectio. *Ex* *χρῶμα* et *ποιέω*.
Χρωματοσίαις, *υ*, *ὁ*, pigmentarius, *Ph.*
Χρωμενον, acc. sing. præs. part. med. contr. pro *χρῶμενον*, a *χρᾶσθαι*, ulor.
Χρῆμας, utimur, i. pl. præs. ind. med. *Dor.* et contr. pro *χρᾶμεθα*, a verbo eod.

Χρωμῖς, piscis, *Aristot. al. χρωμῖς.*

Χρωνύμι, et χρώνυμι, coloro. *A χροῖα.*

Χρώνται, 3. plur. præs. ind. med. contr. pro χρώνονται, a χρώομαι.

Χρῶς, χρωτός, ὁ, cutis; (2) cutis cum subjecta carne. *Gl. V. color, cutis; (3) corpus. Τὴν μάχην συνήψαν ἐν χρῶι, Plut. id est, cominus. Alias, ἐν χρῶι μάχεσθαι. A χροῖα.*

Χρῶσις, ιως, ἡ, tinctura. *A χρώω, vel χρώω.*

Χρωστής, ηρος, ὁ, colorator, infector. *Ab eod.*

Χρώω, fut. 1. ind. act. a χρώνυμι, pro χρώω, coloro.

Χρῶτα, ulatur, 3. sing. præs. opt. med. contr. pro χροῖαίτο.

Χρωτίζω, idem quod χρώω. *Νωτίζας τὴν φύσιν αὐτὴν πρᾶγματι χρωτίζεται, imbuit, Aristoph. Nub. 515.*

Χυδαῖκός, adv. vulgo, more vulgari:

Χυδαῖς, idem.

Χυδαῖος, υ, ὁ ἢ, ejus magna esse copia, abundans, vilis. *Ph. vulgaris: χυδαῖος ἄνθρωπος, gregarius, Gl. V. A χύδην.*

Χυδαῖος, ὦ, vulgare seu vile reddo; χυδαῖσθαι, vulgare reddi. *Ab eod.*

Χυδαῖότης, ητος, ἡ, vulgaritas, vilitas. *Bud.*

Χύδην, adv. fuse, copiose, passim, promiscue. *A χύω.*

Χυδαῖον, υ, τὸ, qu. dic. succulus, apud Medicos decoctio herbarum quæ fit adjecto mediocri melle et saccharo; item pro et a χυλός.

Χυλίζω, fut. ἰώω, succum elicio, in succum resolvo. *Diosc. A χυλός.* Hinc

Χύλασμα, ἄτος, τὸ, succus expressus.

Χυλσμός, ὦ, ὁ, ipsa succi expressio.

ΧΥΛΩΣ, ὦ, ὁ, succus. *Ph. sapor, al. Gl. V. humor, sorbitio et ptisana colata.*

Χυλῶν, ὦ, fut. ἰώω, in succum redigo, liquo; (2) succum exprimo, humecto. *A præc.*

Χυλῶντες, ιως, ὁ ἢ, succosus, vel succi speciem gerens, e succorum genere. *Ab eod.*

Χύλωνσις, ιως, ἡ, succi expressio; (2) ipse succus et cremor expressus. *A χυλῶν.*

Χύμα, vel χύμα, ἄτος, τὸ, id quod effusum est, seu effusus fuit. (2) libamen quod patera funditur defuncti super sepulchro; (3) effusio; (4) multitudo. *Gl. V. χύμα, confusio, commixtio. A χύω.*

Χύμασις, ιως, ἡ, confusio, commixtio, quod a χυμῶν.

Χυμῶν, sapidum reddo, coquo, condio, sapio. *Gl. V. Ὅστις ἀρμονίαν ἐχέμεσαν, Aristoph. Thesm. 169. A χυμός.*

Χυμῶν, ἡ, ὁ, ad succos pertinens.

Χυμική, sc. τέχνη, seu ἐπιστήμη, ars tractandi seu eliciendi succos. *A χυμός.*

Χύμιον, τὸ, succulus, seu modicum aliquid succi, *Ath.*

Χυμῖτλη, χύμιτλον, pro χύμιτλον, *V. L.*

Χύμος, ὦ, ὁ, succus, humor; (2) sapor.

Χυμός, idem quod χυμῖτλον.

Χύω, fundo. *A χύω.*

Χυρδίζω, *Hes. idem quod σκρῖτῶ.*

Χυσανόπρεγκτοι, οἱ, molliculi, *Ar.*

Χύσις, ιως, ἡ, fusio, effusio; (2) liquefactio.

Χύστη, ηρος, ὁ, fusorium, *Gl. V.*

Χύστης, υ, ὁ, fusor, *Gl. V. A χύω.*

Χύστιος, diffundendi vim habens, al. qui diffundit, *Steph.*

Χυτλάζω, f. ἄσω, perfundo oleo aqua mixto; et siml. perfundo, lavo, ablavo. *Γυμναστικῆς ὁ γὰρ χύτλασον ἱκαντὸν ἐν τοῖς σφύμασι, Aristoph. Vesp. 1207. A*

Χύτλον, υ, τὸ, oleum aqua mixtum, quo perfundi et inungi in balneis corpora solebant; (2) species divinationis quæ fiebat aqua et oleo; (3) fluvius, *ap. Lycoph. (4) libationes, inferæ. Εἰς τὸν σφιν ἰνθόνα χύτλα χύωνται Ἰάονες, Apoll. Rhod. 1, 1075. A χύω.*

Χυτλῶν, ὦ, f. ἄσω, vide χυτλάζω. *Αὐτίκα διζήτο βῶν ὕδατος, ὃ καὶ τόποι δύματα χυτλῶσαντο, Call. in Jon. 16. A præc.*

Χύτος, fusus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion. pro ἰκίχυστο, a χύω. Unde*

Χύτος, ἡ, ὁ, fusus, fusilis; (2) fossilis, qui fo-

diendo eruitur; (3) adgesta terra structus.

Χυτὴ αἶα, solum rarum, solum ac sabulosum. *Ἀμφὶ χυτὴν Λιβύαν πολυδίψιον αἶαν, Opiam. Cyneget. 4, 3.*

Χύτρα, ας, ἡ, olla, testa, cacabus, fictile; *Plur. tabernæ in quibus ollæ venduntur. A χύτρος.*

Χυτράιος, ας, ὁ, ollaris, fictilis. *A χύτρα.*

Χυτρίον, τὸ, locus ubi ollæ conduntur et asservantur, *Suid.*

Χύτρεος, υ, ὁ, fictilis, testaceus. *Gl. V. χύτρεοι, ollares. A χύτρα.*

Χυτρίης, υ, ὁ, fictilis. *A præc.*

Χυτρίης, ιως, ὁ, ollarum figulus. *A χύτρα.*

Χυτρίφός, υ, ὁ, qui in ollis coquit cibos. *Ex χύτρα et ἔψω, coquo.*

Χυτρίδιον, υ, τὸ, ollula. *Dim. a χυτρίς.*

Χυτρίζω, in olla pono et expono. *A χύτρα.*

Χυτρίνα, ludus puerilis, apud Poll. *Ab eod.*

Χυτρίνος, ἰνθ, ἰνθ, fictilis, testaceus; subst. τὸ χύτρινον, olla; (2) cavum terræ, unde fons erumpit, a similitudine. *A χύτρος.*

Χυτρίον, υ, τὸ, ollula. *A χύτρα.*

Χυτρίος, ἰδός, ἡ, ollula, fictile, seu testa.

Χυτρίσμός, υ, ὁ, expositio infantis in olla. *A χυτρίω.*

Χυτρίτης, υ, ὁ, ollaris, *Steph.*

Χυτρίοναυλος, υ, ὁ, magna olla. *Ex χύτρα et ναυλός, mulctra.*

Χύτρα, festum erat Athenis, quod eodem die agebatur quod Χόας, in quo omnis generis semina in olla elixa Baccho et Mercurio offerebant. Agebatur vero decimatertia Novembris die. *Suid.*

Χυτροπλάτης, ὁ, figulus. *A πλάττω.*

Χυτροπιδιον, υ, τὸ, parva olla pedata. *Dim. a χυτροπῆς, παδός, ὁ, olla pedes habens.*

Χυτροπυλῖον, υ, τὸ, locus ubi venduntur ollæ.

Χυτροπώλης, υ, ὁ, ollarum venditor. *Hinc*

Χυτροπώλης, ἰδός, ἡ, quæ ollas vendit.

ΧΥΤΡΟΣ, υ, ὁ, olla. *A χύω, Ern.*

Χυτροφόρος, ὁ ἢ, ollas ferens. *A φέρω.*

Χύω, seu χύω, fut. ἰώω, fundo; χυθείς, fusus, *Gl. V. aor. 1. pass. part. κεχυμένος, fusus, Ph. p. pass. part. χύον δὲ νόμος ἱερῶν ὕμνων, Aristoph. Av. 217. Ἀμφὶ δὲ ποτὶδὸν κἀρα κεχύμεθα, Eur. Supr. 827.*

Χ' ἄδωνις, *Æol. pro χ' ὁ ἄδωνις, Adonis.*

Χάω, irascere, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion. pro χάωτο, a χάωμαι.*

Χ' ὦ κ, *Dor. pro χ' ὦ κ.*

Χαλαίνω, claudus sum, claudico. *A χαλός.*

Χαλανσις, ιως, ἡ, claudicatio. *A præc.*

Χάλασμα, τὸ, claudicatio, *Hipp.*

Χαλῆας, ας, ἡ, idem. *A χαλῆα.*

Χαλῆμα, τὸ, idem. *A*

Χαλῆμα, fut. ἰώω, claudus sum, claudico; (2) claudum, fut. muncum et mutilum reddo. *Il. 18, 417. A χαλός.*

Χαλαμῶν, υ, ὁ, et τὸ χαλαμῶν, versus Iambicus claudicans, quia in ultima pede spondeum habet. *Ex eod. et ἱαμβός.*

Χαλοῖπτος, ὁδός, ὁ, pede claudicans; Vulcani epith.

Χαλοκράββατον, τὸ, vox plebeia, pro σκιμπαδῖον.

Χαλοποιός, υ, ὁ, claudos faciens. *A παῖω.*

Χαλόπτης, idem quod χαλοποιός, *Man.*

ΧΥΛΩΣ, ἡ, ὁ, claudus, mancus, mutilus; (2) imperfectus, vilis. *Hinc*

Χαλόπτης, ητος, ἡ, clauditas, claudicatio.

Χυλῶν, ὦ, f. ἄσω, claudum efficio; χαλωθῆναι, claudum fieri, a. 1. pass. inf. *Hinc*

Χάλωμα, ἄτος, τὸ, claudicatio, et quævis membri depravatio aut distortio.

Χάλωσις, ιως, ἡ, idem et ab eod.

Χάμα, ἄτος, τὸ, agger, tumulus, *Ph. A χῶν.*

Χαματίζομαι, in collibus seu tumulis situs sum. *A χῶμα. Unde*

Χαμαῖον, υ, τὸ, parvus agger; (2) bustum modica humo adgesta constans.

Χ' ὁμός, *Dor. pro χ' ὁ ἰμός, et πεῖς.*

Χῶμος, ὁ, pro χῶμα, *Hes.*

Χῶν, fundens, præs. part. act. contr. pro χῶν, a χῶν.

Χανῖον, τὸ, pro χωνυτήριον, *Hes. Suid.*

Χανῖα, ας, ἡ, conflatura, fusio. *A χωνῖα.*

Χώνυμα, τὸ, in fusoria fornace conflatum; (2) conflatura. *Ab eod.*

Χώνυστις, ιως, ἡ, confatio. *Ab eod. Unde*

Χωνυτήριον, υ, τὸ, fornax conflatoria, in qua metalla conflantur, confinatorium.

Χωνυτής, υ, ὁ, confiator, flator, fusor.

Χωνυτικός, ἡ, ὁ, fusorius, *Gl. V.*

Χωνυτός, ἡ, ὁ, conflatus, a fusore fabricatus. *Gl. V. χωνυτόν, conflatile, fusile. A*

Χωνῖον, fut. ἰώω, in fornacem confinatoriam conjicio, in fornace fusoria fabrico, *Gl. V. conflo; χωνῖον, conflato, Ph. κεχωνῖον, conflassse, Ph. perf. act. inf. A*

Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur et liquefunt; (2) infundibulum, *Gl. V. (3) gula. Ph. gurgas. A χῶν.*

Χωνῖον, υ, τὸ, instrumentum fusorium. *A χῶν.*

Χωνίφους, *Eph.*

Χωνῖον, vel χωνῖον, fut. χῶσω, aggerem duco; (2) humo adgesta extruso tumulum, sepelio. *Gl. V. obruo. Ἐγὼ δὲ δὴ σάφον χῶσω ἀδελφῶν φίλων σαρύσσομαι, Soph. Ant. 81. τινὰ τοῖς λίθαις, Arist. Ach. 299. Ἀπὸδος, δάμαρτος νύκην, ὅπως χῶσω τάφῳ, Eur. Or. 1563. Ἐπεὶ μοι τύμβος ἐχθροῦσιν, Id. Iph. in Au. 1494. Τὸ μνήμα ὑπερμένειν ἐχθροῖς, Xen. A χῶν.*

Χῶνος, υ, ὁ, vide χώνη.

Χῶμενος, præs. part. med. verbi χῶμαι.

Χῶρα, ας, ἡ, locus, sedes, spatium, loculamentum et receptaculum; (2) solum, ager, arum, terra, regio, provincia, *inpr. Attica; (3) dignitas, honos, ut Lat. locus, ordo; (4) κατὰ χῶραν, varie dicitur, in statione, in loco quem tenes, recte atque ordine. Ἐν χῶρᾳ κίεσθαι, est, suo loco et ordine, sine ulla perturbatione consistere; ὅπου ἔσυχι, passim, ac temere, promiscue. A χῶρος. Hinc*

Χωράσμιος, υ, ὁ, accola, confinis.

Χωραυλός, υ, ὁ ἢ, qui in regione aliqua versatur. *Ex χῶρα et αὐλή.*

Χωράφιον, τὸ, *Dim. a χῶρα, ager sationalis, V. L.*

Χωρεπισκοπος, υ, ὁ, regionis inspector; (2) episcopus ruralis, seu in agro; (3) vicarius episcopi.

Χωρεῖ, 3. sing. præs. ind. act. contr. pro χωρεῖν, a

ΧΩΡΕΩ, ὦ, fut. ἰώω, p. κεχώρηκα, eo, vado, tendo; (2) cedo, evado; (3) succedo, evenio, exitum habeo; (4) cedo, locum do; (5) recedo; (6) capio, capax sum; (7) comprehendo, percipio, *Gl. V. χωρῶ, capio; χωρεῖ, capio, Phil. χωρῆσαι, capere, Gl. V. aor. 1. inf. act. Χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλῆθος, Aristoph. Ran. 181. Χωρῆσθαι σὺς πονηκὴν πρὸς ἱστίαν, Eur. Andr. 1065. Χωρῆσθαι ε' ἀέ' ὅστις ἰσάλην ὀδῶν, Soph. El. 406. Οὐδ' ἡ Ἑλλάς ἐδ' ἡ Βαβυλῶν τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ σφῆθρασαν, Dem. Phil. 3.*

Χώρημα, ἄτος, τὸ, capacitas, receptaculum; (2) alveus. *A præc.*

Χωρῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi χωρεῖν.

Χώρησις, ιως, ἡ, ipsa capiendi actio; (2) capacitas. *Ab eod.*

Χωρήτης, υ, ὁ, rusticus. *A χῶρα.*

Χωρητικός, ἡ, ὁ, capax. *A*

Χωρητός, ἡ, ὁ, ejus aliquis capax esse potest; qui capi, percipi, aut intelligi potest.

Χωρεῖω, fut. ἰώω, ruscior. *A χωρεῖν.*

Χωρεμάς, υ, ὁ, cista, arca. *A χωρεῖν (vel pro χωρεῖν, Ern.).*

Χωρεῖον, υ, τὸ, agellus, prædiolum. *A χωρεῖν.*

Χωρεῖω, fut. ἰώω, separo, sejungo, segrego, cerno, dispesco, dirimo; χωρεῖν, discreto, *Gl. V. aor. 1. pass. κεχωρισμένος, segregatus, divinus, secretus, separatus, Gl. V. perf. part. pass. Χωρεῖν δ' ἀλλήλων λόχους, cohortes, Eurip. Ph. 108. ἰαυτὸν τῷ σπῆς κοινῆς φύσεως λόγῳ, M. Anton. Πλάτων χωρεῖναι τότε εἶναι, ὃ τὸ φέμεν, Dem. A χωρεῖν.*

Χωρίκος, ὁ, ὄν, rusticus, agrestis. A χωρά.
Χωρίον, υ, τὸ, locus, regio; (2) locus munitus, castellum, oppidulum; (3) ager, rus, fundus, pradium, villa, campus; (4) (membrana extima qua foetus involvitur, P.) locus aitoris; (5) domus, Ern. (6) locus, pars, res. (6) τὸ χωρίον τὸ τοῖς ἐκκλησίαις ἐνέσθῃ, hanc una res defuit, Arr. Hist. Alex. 1, 12.

Χωρισμοί, praedatores, Gl. V. Ex χωρεα et νίμω.

ΧΩΡΙΣ, adv. seorsum, separatim, singulatim; (2) sine, abs, absque, praeter, citra.

Χωρίσι, aor. 1. inf. act. verbi χωρίζω.

Χωρίσις, ἡ, idem quod χωρίσμος, Hes.

Χωρισμός, ὁ, ὄν, segregatio, sejunctio, divisio, discidium, divortium. A χωρίζω.

Χωριστής, ὁ, ὄν, separator, Gl. V. sevocator, Ph. Ab eod.

Χωρίσις, ἡ, ὄν, separabilis; (2) separatus, secretus, sejunctus. Ab eod.

Χωρίσις, υ, ὁ, rusticus, rusticanus, conterraneus, indigena. Οὐκ ἔγωγε χωρίστην ο' ἰδῶ; Soph. in Fragm. Aegēi. Στρέφεισι κρήνης φύλα χωρίστην ὄφιν, Id. in Fragm. Herc. Ὀδοιπόρον δὴλῃμα χωρίστην δράκονα, Eschyl. in Frag. Leontis. Στιφαί δ' ἡνὶν ὁ γλυκύς σοι χωρίστης, Apoll. Rhod. in Canopo. A χωρεα.

Χωρίσις, ἡ, ὄν, rusticus, agrestis. Τὴν νόσον ἡ τῷ χωρίτικῷ πλῆθος εἰς τὸ ἄστυ συμφορήσεις, ἐργάζεται, Plut. A praec.

Χωρίτικος, adv. rustice.

Χωρίτις, ἴδος, ἡ, rustica, villica. A χωρίτης.

Χωρεδᾶσις, ὦ, fut. ἴσω, per locum aliquem incedo, locum obo.

Χωρεδᾶσις, ὁ, per locum aliquem seu agrum incedens, al. instrumentum quoddam cujus usus est in aquarum libratione, Vitruv.

Χωρογραφία, ὦ, f. ἴσω, locus, regionis alicujus describo, singula loca commemorans.

Χωρογραφία, ας, ἡ, regionis vel regionum descriptio.

Χωρογραφικός, ἡ, ὄν, geographicus. A

Χωρογράφος, υ, ὁ, loci seu locorum descriptor, regionis descriptor. Ex χῶρος et γράφω.

Χωρεθῆσις, ας, ἡ, situs agrorum seu locorum, descriptio regionum. A χῶσις.

Χωρομετρία, ὦ, regionem vel regiones dimetior. Gl. V. χωρομετρεῖ, metior.

Χωρομετρία, ας, ἡ, agrorum seu regionum dimensio.

Χωρονομία, ὦ, regionem aliquam aut agrum divido. Ex χωρεα et νόμος.

Χωρονομικός, ἡ, ὄν, ad agri divisionem pertinet; νόμος, lex agraria. A praec.

ΧΩΡΟΣ, υ, ὁ, locus, sedes, spatium; regio; (2) ager, pradium, fundus; (3) chorus, ventus.

Χωρῶσαι, capientes, nom. plur. part. praes. act. contr. pro χωρέσθαι, a χωρεῖω.

Χωροφίλιον, libenter in loco aliquo versor.

Χωροφύλας, ἄκος, ὁ, loci, agri custos.

Χῶσι, Dor. pro χῶσις, Eust.

Χῶσις, aor. 1. inf. act. verbi χώννυμι, pro χῶω, adgero.

Χῶσατο, iratus fuit, 3. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro χρώσατο, a χρώμαι.

Χῶσεται, irascetur, 3. sing. fut. 1. ind. med.

Χῶσις, adgestus, aor. 1. part. pass. v. χώννυμι pro χῶω. Unde

Χῶσις, εως, ἡ, aggeris ductio; (2) agger, obex.

Χῶσις, ὁ, ὄν, humo egesta eductus vel extructus. Ab eod.

Χῶσις, ἴδος, ἡ, ad cuniculos agendos seu aggeres faciendos pertinens, epith. testudinis seu vineae. Ab eod.

Χῶσις, aggerabo, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.

Χῶσις, τι, pro καὶ ὅτι, et quid, et quod. Χῶσις τι σημεῖον θύλων, Soph. Ed. Tyr. 933.

Χῶσις, ad iram concito; (2) contristo, molestia adicio; χῶμαι, irascor; ut hinc sit χῶσατο, iratus fuit, aor. 1. med. Il. 9, 449.

Χῶσις, λ extruso, et eo in ω contracto (vel a χῶω, Ern.).

Ψ

Ψ Litera Græcorum vigesima tertia, quæ ψ, ψι dicitur; (2) nota numeralis valens septingenta, et cum lineola inferne apposita ψ, septingenta millia.

Ψάγας, ἡ, unguenti genus, quasi a ψακάζω.

Ψάδαρος, εἰς, ὄν, putris; (2) friabilis; (3) infirmus. A ψάω.

Ψάδαρος, contrecto turpiter. A ψάω.

Ψάδαρος, α, ὄν, vide ψάδαρος.

Ψάδαρος, τὸ, frustulum, mica, offula, Ath.

Ψάδαρος, ὦμαι, friabilis fio; (2) aresco seu inaresco. A

ΨΑΘΡΟΣ, εἰς, ὄν, friabilis, qui in minutas particulas friari potest. A ψάω.

Ψάδαρος, ἡ, friabilis natura; fragilitas ex siccitate. A praec.

ΨΑΙΔΡΟΣ, εἰς, ὄν, rarus; (2) rarus habens capillos.

Ψακαλῆχοι, vel ψακαλῆχοι, sc. μητέρες, foetæ matres, Eust.

Ψακίτις, et ψακίτις, f. ἔω, flabello refrigero.

Ψακίτις, ὄν, falsus, inutilis, inanis, Lycophr. A ψάω.

Ψακίτις, idem quod ψακίτις, Hes.

Ψακίτις, rado, frico, tergo, abstergo; (2) propere, accelero, festino; (3) leviter attingo, concutio. A ψάω.

Ψακίτις, pro ψακίτις, Ar.

Ψακίτις, ὁ, ὄν, contusus, contritus. Gl. V. libum. A

Ψάω, tenuo, contero. A ψάω.

Ψάω, idem quod ψακίτις, Ep.

Ψακίτις, υ, τὸ, roris guttula, stillula. Dim.

Ψακίτις, fut. ἄσω, roro, stillo; (2) adspargo et mafeacio. A ψακίτις.

Ψάκαλον, υ, τὸ, foetus in utero, vel recens editus. Eust. in Hom. 777. al. ψακίτις.

Ψακαλῆχος, ἡ, gravis, mater infantis. Soph. apud Eustath. 1625. Ex praec. et ἔχω.

ΨΑΚΑΣ, et ψακίτις, ἄδος, ἡ, ros; (2) stilla, gutta.

Ψακίτις, ὁ, ὄν, stillatitius. A ψακίτις.

Ψακίτις, Dor. pro ψακίτις, Hes.

Ψάλαγμα, ἄτος, τὸ, tactus, contactus.

Ψαλακίτις, ὁ, ὄν, tactui parens, sub tactum cadens. A

Ψάλασσα, vel ψαλάσσα, f. ἔω, tango. A ψάω.

Ψάλας, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi ψάλλω.

Ψάλας, υ, τὸ, forficula; (2) ornamentum muliebne. Dim. a ψάλας.

Ψαλλοειδής, forficis seu camerae forficulae similis. Apud medicos, ψαλλοειδής, seu ψαλλοειδής, corpus durum, tribus arcibus conflatum, medium cerebri ventriculum sustinens, Gorr.

Ψαλλοειδής, υ, ὁ, ὄν, forficem aut forcipem in ore habens. Ex ψάλας et σῶμα.

Ψαλλοειδής, ὦ, fut. ἄσω, fornicatio. A ψάλας.

Ψαλλοειδής, ἄτος, τὸ, fornicatum opus. A praec.

Ψαλλοειδής, ὁ, ὄν, fornicatus. Ab eod.

Ψάλλω, fut. ἴσω, vel ἔσω, forfice reseo. Τὰ περὶ σου τὰ πύρα θύλων λαβὼν ψάλλω, Anac. 12, 4. A ψάλας.

ΨΑΛΙΟΝ, vel ψάλιον, υ, τὸ, frenum; (2) inferiori freni pars. Καθάπερ ψάλιον ἐμβάλλωσα ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἀνγύλαις, Max. Tyr. 11, 5. A

ΨΑΛΙΣ, ἴδος, ἡ, forfex, forficula; (2) fornix; arcuatum opus, camera, laquear.

Ψαλλοειδής, Psallicitharista, Suct. qui cithara canit, Steph.

Ψάλλω, υ, τὸ, vinculum, pro ψάλλον, Suicer.

ΨΑΛΛΩ, f. αἰῶ, tango, pulso et levi quodam motu perstringo; (2) fidibus cano. Gl. V. nablizo, psalmizo, psallo. Τόξαν χειρὶ ψάλλωσι νευράς, Eur. Bacc. 784.

Ψάλας, ἄτος, τὸ, fidium cantus. A praec.

Ψαλλοειδής, ὁ, ὄν, ad psalmos pertinens. A ψάλας.

Ψαλλοειδής, ὦ, psalmos scribo vel recito.

Ψαλλοειδής, ας, ἡ, psalmorum recitatio seu cantio, Suicer. A

Ψαλλοειδής, υ, ὁ, ὄν, psalmos recitans. Ex ψάλας et λέγω.

Ψαλλοειδής, υ, ὁ, fidium cantus seu pulsus; (2) carmen, canticum. A ψάλλω.

Ψαλλοειδής, ἴος, ὁ, ὄν, psalmis gaudens, qui delectatur fidium pulsu et carminibus, quæ fidibus canuntur; epith. Apollinis. A pr. et χεῖρα.

Ψαλλοειδής, ὦ, psalmos cano.

Ψαλλοειδής, ας, ἡ, psalmorum cantatio, seu cantilenarum. A

Ψαλλοειδής, υ, ὁ, qui psalmos canit. Ex ὀδός.

Ψαλλοειδής, vide ψαλλοειδής.

Ψαλλοειδής, ὁ, qui psallere novit, qui scit fidibus ludere; (2) instrumentum musicum, cithara; (3) psalterium, liber psalmorum Davidis. A ψάλλω. Hinc

Ψαλλοειδής, υ, τὸ, psalterium, instrumentum quo psallitur, quod olim magadis dicebatur. Gl. V. sambucum; (2) psalterium Davidis.

Ψάλας, υ, ὁ, psaltes, qui psallere novit, cantor, qui scit fidibus ludere. Gl. V. nablizo, psalta, psalmista. A ψάλλω.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλας, ὁ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

quor, pervenio ad sc. metam, tango, contingo, ita ut capessam, vel accedam. (1) πρὶν ψαῖσαι δαρός, priusquam hastam contractarent, i. e. priusquam acie congrederentur, Eurip. Phoen. 82. Δός μοι πρὸς θῖαν μακρὰν χροῦντος ψαύσαι τίκνον, Eur. Med. 1406. Εὐθύς Οἰδῶτες ψαύσας ἀμυραῖς χερσὶν ἄν παίδων, amplexus filias, Soph. Œd. Col. 1634. A ψάω.

Ψάφας, ἄκος, ὁ, calculus. Vox Œol. ab et pro ψήφος.

Ψαφεία, ας, ἡ, squalor, vel fragilitas ex squalore. A

Ψάχρο, ζ, ῥα, ῥον, aridus, squalidus, infirmus, friabilis; (2) tenebrosus. Gl. V. putris, Ph.

Ψαφροειχέας, α, ὁ, ὁ, squalidos pilos habens. Ex ψαφρός et θρίξ.

Ψαφροειχέας, et ψαφροειχέας, qui squalida est cute. Ex ψαφρός, χροῖα, et χροῖα.

Ψαφρός, ῥα, ῥον, idem quod ψαφρός.

ΨΑΩ, ψά, f. ψάω, tergo, abstergo, radendo detergo, radendo complano; (2) propinquo, accedo, attingo, contingo; (3) in tenues partes comminuo, extenuo; (4) foveo, calefacio, mulceo.

Ψίγος, idem quod ψογερὸς, Pind.

Ψίγμα, ἄτος, τὸ, vituperium. A ψίγω.

Ψίγος, sepulchrum, Hes.

Ψίγω, fut. ψίξω, proprie idem quod ψάω, seu ψάω, exprobro; (2) reprehendo, vituperio, culpo. Ἐμὴν ἀψυγῖον ψίγεις, Eur. Alc. 693. ἵν' ἀγορᾷ τὴν διατρέχῃ, Aristoph. Nub. 1051. Ἐγὼ γὰρ ἂν ψίξαιμι δαίμονων νόμους, Soph. Aj. 1149.

Ψιδνοκάρηνος, ὁ, ὁ, (a κάρηνον) idem quod Ψιδνός, ἡ, ὄν, taros habens pilos, calvus, glaber. Gl. V. raripilus.

Ψιδνός, fallax; Œschyl. Suppl. 1050, a ψιδνός, fallo, pro ψιδνός, ἔργα.

ΨΕΔΩ, curam gero, Hes. al. ψέφω.

Ψεκᾶδιον, α, τὸ, guttula roris vel pluviae, Dim. a ψεκᾶς.

Ψεκᾶζ, fut. ἄτος, guttas demitto, stillo, rigo. Τότ' ἢ βροντᾶμεν, ἢ ψεκᾶζομεν, Aristoph. Nub. 580. Πόθεν μύρων τούτων πνέεις τε ὁ ψεκᾶζος, Anacr. 9, 5. Ab eod.

Ψεκᾶς, ἄτος, ἡ, ros; (2) guttula roris, gutta minuta in modum roris. Gl. Vet. stillicidium. A ψέω.

Ψεκτικός, reprehendendus, vituperandus, Suid.

Ψεκτίας, α, ὁ, vituperator, reprehensor. Gl. V. ψέκται, vituperones. A ψίγω. Hinc

Ψεκτικός, ἡ, ὄν, vituperatori proprius, inusitatus; (2) propensus ad reprehendendum.

Ψεκτικῶς, adv. more reprehensoris, criminose.

Ψεκτός, ἡ, ὄν, vituperatione dignus; (2) vituperatus, reprehensus. A ψίγω.

Ψέλιον, α, τὸ, armilla, Ph. A ψάλιον.

Ψέλιζω, f. ἴσω, balbutio; (2) inepte loquor, nugor. Ὅταν δ' ἄνδρὸς ἀκρότη τις ψέλιζομένη, Plato. A ψέλλος.

Ψέλιποιός, ὤ, ὁ, armillarius, Ph. Ex ψέλιον et ποίω.

Ψέλιον, α, τὸ, frenum; (2) armilla. A ψάλιον.

Ψέλιφορος, α, ὁ, ὁ, qui armillas vel brachialia fert, armillatus. A φέρω.

Ψέλισμα, ἄτος, τὸ, linguæ hæsitatio atque titubatio. A ψέλλιζω.

Ψέλιμπος, ὤ, ὁ, idem et ab eod.

ΨΕΛΩ, ζ, ἡ, ὄν, balbus, blæsus; (2) obscurus, qui vix intelligi potest.

Ψέλλος, πτος, ἡ, vide ψέλισμα.

Ψέλλω, balbutio, inarticulate loquor, blatero, Steph.

Ψευδαγγεῖλος, idem quod ψευδαγγελος, Ar.

Ψευδαγγελία, ας, ἡ, falsus nuncius, crimen quod intenditur ob falsa nuntiata. A

Ψευδαγγεῖλος, α, ὁ, ὁ, nunciis mendax, falsa nunciatus. Il. 15, 159. Ex ψυδός et ἄγγελος.

Ψευδαρνοία, dissimulo quod scio, simulo me nescire.

Ψευδάγχυσα, ης, ἡ, falsa anchusa, herba veram anchusam mentiendi similitudine.

Ψευδάδελφος, α, ὁ, falsus frater, qui fraternitatem Christianam mentitur.

Ψευδαλαζών, α, ὁ, ὁ, ventosus jactator.

Ψευδαλέξανδρος, α, ὁ, falsus Alexander.

Ψευδάλλιος, ἰα, ἰον, falsus, mendax, fictus, simulatus. A ψεύδω.

Ψευδάλλιος, pro ψευδαλλίος, Steph.

Ψευδαμμάρεως, ὁ, falsa crepans. Vox Comica.

Ψευδαντάνινος, ὁ, fictitius Antoninus, Steph.

Ψευδάπτης, ὁ, præstigator, Sibyl.

Ψευδαπόστολος, α, ὁ, falsus apostolus, qui falso sibi nomen apostoli usurpat.

Ψευδαπαθᾶσκων λόγος ψευδαπαθᾶσκων est is qui ψυδόμενος dicitur; sophisma.

Ψευδαργύρος, α, ὁ, argentum adulterinum.

Ψευδατράφαξ, ἡ, fictitia et ementita atriplex, Ar.

Ψευδαττικός, falso Atticus, Lucian.

Ψευδαυτίμολος, α, ὁ, ὁ, falsus seu fictitius transfuga.

Ψευδγγράφη, ἡς, ἡ, ementita inscriptio.

Ψευδγγραφός, α, ὁ, ὁ, falsus inscriptus.

Ψευδενίδρας, ας, ἡ, species insidiarum ad terrendos hostes. Ψευδενίδρας ἐποιήσαντο, fictas insidias fecerunt, Xenoph. 5, 267.

Ψευδέντιον, vide ψυδοέντιον, Hes.

Ψευδενιγρᾶφειν, falso nomine inscribere. A

Ψευδενιγραφός, α, ὁ, ὁ, falso inscriptus. Ex ψυδής et ἐπιγραφῆ.

Ψευδενίτρος, α, ὁ, falsus et subditus curator seu tutor.

Ψευδενιχαρμαῖος, qui falso tribuitur Epicharmo, al. ψευδενιχαρμαῖος, Steph.

Ψευδενγία, ας, ἡ, factum simulatum. Ex ἔργον.

Ψυδῆ, adv. pro ψυδῶς, Ar.

Ψυδηνγοῖα, ὤ, mendacium dico, mentior. Ex ψυδός et ἀγορεύω.

Ψυδηνγοῖα, ας, ἡ, falsiloquium. Ex iisd.

Ψυδηνγοῖος, α, ὁ, ὁ, falsidicus. Ex iisd.

Ψυδηνλογίω, ὤ, falsum dico, mentior. Ex eod. et λέγω.

Ψυδῆμιον, ονος, ὁ, ὁ, mendax. A ψυδής.

Ψυδηνρακλής, ἰος, ὁ, fictitius seu ementitius Hercules.

Ψυδηνρός, α, ον, fictus, falsus; unde neut. de cenotaphio dicitur.

Ψυδηνρός, unde per Syncl. ψυδρός, Eust.

Ψυδῆς, ἰος, ὁ, ὁ, falsus, mendax. A ψυδός.

Ψυδηνσιόδιος, qui falso tribuitur Hesiodo, Cic.

Ψυδηνρείος, ἰος, ὁ, sacerdos falsus, aut qui indigna sacerdote facit.

Ψυδηνσιόδιον, quum impares et inæquales corum ordines diriguntur; Plin. 36, 22, P.

Ψυδηνσιόδιον, et ψυδηνσιόδιον, quod inæquali crassitudine structum est, Plin.

Ψυδηνσιόδιος, mendacissimus, Superl. a ψυδός.

Ψυδηνσιόδιος, ἡ, fictitium auxilium, Xen.

Ψυδηνσιόδιος, herba quæ verum bunioni mentitur; Diosc. et Plin. P.

Ψυδηνσιόδιος, ὤ, fut. ἴσω, falso et mendose describo, perperam scribo. Aristot. A γράφω. Hinc

Ψυδηνσιόδιος, ἄτος, τὸ, mendosum schema in geometria.

Ψυδηνσιόδιος, ας, ἡ, ficta descriptio, ut ea qua geometræ utuntur; (2) fabulosa narratio.

Ψυδηνσιόδιος, α, ὁ, falsarius, Gl. V. A γράφω.

Ψυδηνσιόδιος, ὁ, non verus dactylus.

Ψυδηνσιόδιος, fictitius Damasippus.

Ψυδηνσιόδιον, τὸ, falsa cæna, i. e. quæ frustra perit.

Ψυδηνσιόδιος, α, ὁ, qui falsa et mendacia docet.

Ψυδηνσιόδιος, falsa doceo.

Ψυδηνσιόδιος, τὸ, dictamnium falsum.

Ψυδηνσιόδιος, Vide Steph.

Ψυδηνσιόδιος, falsæ sentio, conjectura fallor.

Ψυδηνσιόδιος, ὤ, f. ἴσω, falsa opinor, falsas opiniones confingo.

Ψυδηνσιόδιος, ἡ, falsa opinio. A

Ψυδηνσιόδιος, α, ὁ, ὁ, falsa opinans. Ex ψυδής et δόξα.

Ψυδηνσιόδιος, ας, ἡ, mendacium.

Ψυδοέντιον, ὤ, fut. ἴσω, falsum seu mendacium dico. A

Ψυδοέντιος, ἰος, ὁ, ὁ, falsa dicens, mendax, falsiloquus. Ex ψυδής et ἴπος.

Ψυδοέντιον, α, τὸ, falsa porta. Ex eod. et θύρα.

Ψυδοέντιος, seu ψυδοέντιος, ας, ἡ, pseudocasia, quæ veram casiam mentitur.

Ψυδοέντιος, ας, ἡ, falsa accusatio.

Ψυδοέντιος, ας, ὁ, sycophanta, calumniator.

Ψυδοέντιος, ὁ, fictitius Cato, Steph.

Ψυδοέντιος, ὤκος, ὁ, falsus præco, fallax legatus, Soph. Phil. 1306.

Ψυδοέντιος, ας, τὸ, ementita et fictitia quædam cinnamomi species.

Ψυδοέντιος, τὸ, clavis adulterina.

Ψυδοέντιος, ἡ, vide ψυδοέντιος.

Ψυδοέντιος, ἡ, apparitor, qui falso renunciat aliquem a se in jus vocatum, unde hic vadimonii deserti reus fit. Hinc

Ψυδοέντιος, vel τεία, ἡ, renunciatio falsa apparitoris; sive, si quis falso dicit, se alicui testimonium denunciasse, falsos testes producit, eoque nomine accusatur.

Ψυδοέντιος, ἡ, fictitia et ementita puella, Poll.

Ψυδοέντιος, frutex, qui veri cyperi speciem mentitur, Diosc.

Ψυδοέντιος, ὁ, ineptus simulator Cynismi.

Ψυδοέντιος, ας, ἡ, fictitius et falsus cultus, superstitio.

Ψυδοέντιος, ὤ, fut. ἴσω, falsum dico, mentior.

Ψυδοέντιος, ας, ἡ, mendacium, false dictum. A

Ψυδοέντιος, α, ὁ, ὁ, qui falsum dicit, falsiloquus, mendax. A λέγω.

Ψυδοέντιος, fut. ψυδοέντιος, mentior, frustror.

Ψυδοέντιος, ἡ, falsa vaticinatio, Steph.

Ψυδοέντιος, falsa vaticinor, falsa oracula reddo.

Ψυδοέντιος, ἰος, ὁ, ὁ, falsus vates.

Ψυδοέντιος, ὤρος, ὁ, falsus testis. Hinc

Ψυδοέντιος, ὤ, f. ἴσω, falsum testimonium dico, falsum testor.

Ψυδοέντιος, ας, ἡ, et ψυδοέντιος, τὸ, falsum testimonium.

Ψυδοέντιος, falsum testificor, Steph.

Ψυδοέντιος, falsus testis.

Ψυδοέντιος, ας, ὁ, falsa loquor, mentior. A

Ψυδοέντιος, ας, ἡ, mendacium, falsum commentum. Ex ψυδής et μύθος.

Ψυδοέντιος, nardus adulteratus, Gorr.

Ψυδοέντιος, ὁ, somnium falsum, irritum.

Ψυδοέντιος, fictitius Nero, Steph.

Ψυδοέντιος, lixivium ex nitro falso seu adulterino, Ar.

Ψυδοέντιος, α, ὁ, quæ falso nupsit; i. e. specie tantum, vel non ei cui videtur nupsit. Ex ψυδής et νυμφίον.

Ψυδοέντιος, ας, ἡ, falsa eruditio, falsa doctrina, falsa disciplina.

Ψυδοέντιος, α, ὁ, quæ virginitatem mentitur.

Ψυδοέντιος, ὁ, mentitus patriam, Sibyl.

Ψυδοέντιος, ας, ὁ, falsus pater.

Ψυδοέντιος, qui peripetere formam simulat, et quasi mentitur, Vitruv.

Ψυδοέντιος, πτος, et ψυδοέντιος, α, ὁ, epith. Ulyssis.

Ψυδοέντιος, α, ὁ, mendaciorum inventor.

Ψυδοέντιος, α, ὁ, ὁ, qui se divitem mentitur.

Ψυδοέντιος, ὤ, falso fingo, mendaciis obsecuro.

Ψυδοέντιος, ας, ἡ, fallax fictio. A præc.

Ψυδοέντιος, ἰος, ὁ, falsus pastor, Suicer.

Ψυδοέντιος, τὸ, locus oppidi speciem habens, cum non sit oppidum.

Ψυδοέντιος, α, ὁ, falsus præco.

Ψυδοέντιος, ἡ, falsa simulatio seu imitatio.

Ψυδοέντιος, falsa vaticinor.

Ψυδοέντιος, α, ὁ, falsus propheta.

Ψυδοέντιος, τὸ, falsus et fictitius casus, vel lapsus non verus, Ar. Sch.

Ψυδοέντιος, τὸ, fictitii et ementiti ignes, Suid.

Ψυδοέντιος, ὤ, ὁ, rhapsodus, ineptus nugator.

Ψυδοέντιος, falso lumine iutueor, V. I.

Ψευδορκία, α, ἡ, ἴσως, falsum juro, pejoro. Καί
 μὴ καταθέσει ψευδορκήσῃ, *Aristoph. Conc.* 601.
 Ψευδορκία, ας, ἡ, falsum jururandum. Φέονται
 ἐκ πολιορκίας, ψευδορκία ἑσέβεια, *Philo Jud.*
 Ψευδορκίον, α, τὸ, idem.
 Ψευδορκικός, α, ὁ, perjurus, qui falso jurat. Α
 Ψευδορκός, α, ὁ ἔ, ἡ, idem.
 Ψεύδος, εὐς, τὸ, mendacium.
 Ψευδοσάληνον, α, τὸ, luna obscura. Α σιλήνη.
 Ψευδοσίλινον, α, τὸ, apiastrum, *Gl. V.*
 Ψευδοσοφία, ἡ, falsa sapientia.
 Ψευδοσοφιστής, ὁ, qui falso sophistæ nomen sibi
 usurpat, *Lucian.*
 Ψευδοσοφός, ὁ, qui se falso sapientem jactat.
 Ψευδοσμός, τὸ, ostium non verum fluvii, ἰ. e.
 parvum, quod vulgo non pro ostio habetur.
 Ψευδοσμοί, α, ἡ, ἴσως, mendaci ore sum, men-
 tior. Μόνους παρ' ὁμῶν εὖρον ἀνθρώπων ἐγὼ, ἔ
 τῶναικας; ἔ τὸ μὴ ψευδοσμοῖν, *Soph. (Ed. Col.*
 1297. Α
 Ψευδοσμός, α, ὁ ἔ, ἡ, fallax ore, mendax. Ex
 ψευδὲς et σμός.
 Ψευδοσφής, vespa ementia et fictitia, *Steph.*
 Ψευδοτάφιον, τό, vide πεισιτάφιον.
 Ψευδοφάνης, ἔ, ὁ ἔ, ἡ, falso lucens
 lumine. Ex ψευδὲς et φάν.
 Ψευδοφῆμος, α, ὁ ἔ, ἡ, falsam famam seu ru-
 morem adferens, mendax. Πολλὰ γὰρ σε
 διεπικρῶν ὄρε, καὶ ψευδοφῆμα, *Soph. (Ed. Col.*
 1516. Α φήμη.
 Ψευδοφίλιππος, α, ὁ, falsus Philippus, qui falso
 Philippi nomen sibi arrogat.
 Ψευδοχρῆστος, α, ὁ, qui Christi nomen mentitur,
 Pseudo-Christus.
 Ψευδοχρῆστος, α, ὁ ἔ, ἡ, aurum arte mentiens.
 Ψευδοπολιμῆσις, falso suppositivus, nomen
 fabulae, αῖ, *Ath.*
 Ψεύω, fut. ψεύσω, fallo, decipio; ψεύδομαι,
 frustror, mentior. Καί μ' ἐψέυσας ἰπιδίους
 πολεῖ, *Soph. Aj.* 1399. Κλυτὸν ἡγάρον ψευ-
 σθῆσα δώρεν, *Ib.* 178. Εἴ τι μὴ ψευθῆσθαι
 γνάμεις, fallor, *Id. Trach.* 725. Ἡ δίδωσ'
 ἔκαὶ πέτινεν ἑαυτὸν, ἥν τάδε ψευθεῖ λέγων, *Id.*
Phil. 1330. Τύττο γ' ἐκ ψεύσαςτο, *Aristoph.*
Conc. 445. Δικαῖοι Κῆρυγες ὅτε Κρόνον
 ἐψεύδοντο, *Id.*
 Ψευδωμένος, α, ὁ, perjurus. Ab ἐμυμι.
 Ψευδωμένος, ὁ, epith. falsi juramenti.
 Ψευδωνίμος, α, ὁ ἔ, ἡ, nomen habens, rei non
 respondens, falso nominatus. Εἰ δὲ τις ἀλ-
 λος ἱκανο νόθος ψευδωνίμος ἀνὴρ, *Nonn. P.* 5,
 43. Ex ὄνομα.
 Ψευδωνίμος, ἀνθ. mendaci nomine, nomine rei
 non conveniente.
 Ψευδώς, ἀνθ. falso. Α ψευδής.
 Ψευθεῖς, αῖ, 1. part. pass. verbi ψευδομαι.
 Ψευθεῖς υἱός, ὁ ἔ, ἡ, osor mendacii. Ex
 ψεύσει et γένος.
 Ψεύσις, εὐς, ἡ, mendacium. Α ψεύδα.
 Ψεύσμαι, ἄντος, τὸ, idem et ab eod.
 Ψεύσιμα, ἡ, mendax, *Sibyl.* Α ψεύσῃ.
 Ψεύσιω, ἄν, fut. ἴσως, mendacium dico, mentior;
 (2) fallor, scopum propositum non adse-
 quor. Ψεύσῃσις ὅδ' αὐτὲ τίλος μύθῳ ἐπιθή-
 σεις, *Il.* 19, 107. Α
 Ψεύσῃς, α, ὁ, mendax. Α ψευδομαι.
 Ψεύσῃς, ὁ, idem, *Man.*
 Ψεφάρος, γὰ, ῥόν, non clarus. Α ψέφος.
 Ψεφας, vel ψεφας; tenebræ, obscuritas, *Hes.*
 Ψεφανγής, ἴος, ὁ ἔ, ἡ, obscurus. Ex ψέφος et
 αὐγή.
 Ψεφνός, ἡ, ὄν, obscurus, non clarus, *Pind.* Α
 ΨΕΦΟΣ, εὐς, τὸ, tenebræ, obscuritas.
 Ψεχθῆς, viluperatus, αῖ, 1. part. pass. verbi
 ψέγειν.
 Ψέω, minuo. Α ψέω.
 Ψήγμα, ἄντος, τὸ, quod radendo, destringendo,
 et detergendo detractum; ramentum. *Gl.*
V. bracecola; (2) parva particula, corpus
 minutissimum. Χερσφορεῖ δ' ἐκ τῶ Καυ-
 κάσου πολλὰ πηγαὶ ψήγμα ἀφανῆς, *Arrian.*
 Α ψήχου.
 Ψηκτῆς, ἡρος, ὁ, idem quod
 Ψήκτρα, ας, ἡ, instrumentum quo radimus,
 radula, strigil. Ab eod.
 Ψήκτρος, et ψηκτροίς, pro ψήκτρα, *Steph.*

Ψάλλας, aor. 1. part. act. verbi ψάλλω, *cano*.
 Ψηλόφω, αἷ, fut. ἴσω, tango, contracto, *Gl. V.*
 palpo, tracto; (2) perscrutor, vestigo.
 Μήποτε ψηλαφῆσθαι με ὁ πατήρ, *Gen. 27, 12.*
 Εἰ ἄρα γε ψηλαφῆσαι αὐτὸν ἐ εἶπον, *Act. 17, 27.* Πρεσβὺ μὲν οὖν ἐψηλαφῶμεν ἐν στήθεσιν
 τὰ πλάγματα, *Aristoph. Pace, 689.* Ex ψάλλω
 et ἀφίη.
 Ψηλαφῶ, pro ψηλαφάω, *V. L.*
 Ψηλάφημα, ἄτος, τὸ, contractatio. A praec.
 Ψηλαφῆσαι, 3. sing. aor. 1. opt. aor. 1. *Æol.* pro
 ψηλαφῆσαι, a verbo ψηλαφάω.
 Ψηλάφησι, ἰως, ἡ, contractatio, palpatio, *Gl. V.*
 tactus. Ab eod.
 Ψηλαφήτος, ἡ, ὁν, contractabilis, palpabilis,
 qui tactu percipi potest. Ab eod.
 Ψηλαφίαι, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio:
 Ψηλαφίζω, palpo, perscrutor. Ab eod.
 Ψηλαφῶντες, εος, ὁ ἐξ ἡ, qui sæpius contractat et
 palpat. Ab eod.
 ΨΗΝ, ψνός, ὁ, vermiculus vel culex in capri-
 ficis nascens; *Nic. Th. 736.* (2) in fructu
 palmæ masculæ.
 Ψνήζω, rado; (2) caprifico; (3) ineo, *Ern.*
 Αὐτίκω γε ψνήζων, *Aristoph. Eq. 520.* Ψνή-
 ζομαι, rador, cinædus sum. Οὐδὲ καμῆ-
 σης ὥστε ὡ ψνήζονται, *Synes. Epist. 104.* A
 ψήν.
 Ψήεις, ἰως, ἡ, rasura, defricatio, deterasio. A
 ψήχω.
 Ψῆρ, ψηρός, ὁ, sturnus, avis, *Il. 16, 583.* A
 ψαίρω.
 ΨΗ ΣΣΑ, ης, ἡ, piscis e latorum genere, solea,
 passer marinus. *Ph. rombus;* (2) anas;
 (3) maledictum, de lurcone.
 Ψητός, ἡ, ὁν, tersus, deterusus, rarus. A ψάω.
 Ψῆττα, ης, ἡ, idem quod ψῆσσα.
 Ψῆττοῖσδε, ἰός, ὁ ἐξ ἡ, qui passerina est figura.
 Ex ψῆττα et ἰδος.
 Ψήφω, ᾧ, cogito, curo, ratiocinor, computo,
Hes. A ψῆφος.
 Ψηφφορέα, ᾧ, suffragium calculo fero; (2)
 suffragio meo creo:
 Ψηφφορέα, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio.
 A
 Ψηφφορός, υ, ὁ ἐξ ἡ, qui suffragium seu senten-
 tiam fert. A ψῆφος et φέρω.
 Ψηφοδόρος, υ, ὁ ἐξ ἡ, idem.
 Ψηφίζω, fut. ἴσω, calculis computo, supputo;
 (2) decerno; quo sensu usitatiss. ψηφίζομαι,
 decerno; ἐψηφισμένοι, decretum, p. pass.
 part. Ταύτης ἐπιβολῇ ψηφίει μίαν μόνην, *Aris-
 toph. Vesp. 766.* Οὐκ ἂν ποτε δίκην κατ' ἄλλω
 φωνῇ δδ' ἐψηφισαί, *Soph. Aj. 449.* Ἐκείσε
 βοσθεὶν ψηφίζεσθε, *Dem.*
 Ψήφιος, η, ον, et calculis factus, e calculis con-
 stans.
 Ψήφις, ἰδος, ἡ, calculus, scrupus, lapillus;
 (2) calculus supputatorius; (3) lapillus
 pretiosus, gemma; *Il. 21, 260.* A ψῆφος.
 Unde
 Ψήφιν, υ, τὸ, calculus, gemma, *Ph.*
 Ψηφισάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi
 ψηφίζω.
 Ψήφισμα, ἄτος, τὸ, decretum, consultum, sci-
 tum, plebiscitum, *Ph. A ψηφίζομαι.*
 Ψηφισματοπώλης, υ, ὁ, decretorum venditor.
Vox Comica. Ψηφισματοπώλης εἰμι, *Aristoph.*
Al. 1043.
 Ψηφισματοῦχος, εος, ὁ ἐξ ἡ, ad decretum perti-
 nens, aut decreto similis; (2) decreti natu-
 ram aut vim habens. A ψήφισμα.
 Ψηφιστής, ῆ, ὁ, calculator, computator. A ψη-
 φίζω. Hinc
 Ψηφιστικός, ἡ, ὁν, peritus computationum.
 Ψηφοτέτω, ᾧ, *Ph. ψηφοτέτω,* tessellat. Ex
 ψῆφος et τέττω. Hinc
 Ψηφοτέττω, ἄτος, τὸ, opus tessellatum.
 Ψηφοτέτης, υ, ὁ, tessellarius, tessellator.
 Ψηφοκλίεσθαι, υ, ὁ, quasi calculorum fur; præ-
 stigator.
 Ψηφολογία, ᾧ, fut. ἴσω, artem circulatoriam
 exerceo; (2) musivo opere et vermiculato
 sterno, tessello. A ψηφολόγος. Hinc
 Ψηφολόγημα, ἄτος, τὸ, pavimentum tessella-
 tum, opus musivum.

Ψηφολογήσαν ἵδαφος, idem, *Ph.*
 Ψηφολογήσις, ἡ, ὄν, pertinens ad circulatoriam
 artem, idem, ad musivarium.
 Ψηφολόγος, υ, ὁ ἔ ἡ, circulator calcularius,
 qui celeritate versandi calculos spectantium
 oculos fallit; (2) structor operis musivi.
 Ψηφοτακτικῶν, ὤν, calculis ludendo fallo. *Gl. V.*
 præstigiator. *A*
 Ψηφοτακτικῆς, υ, ὁ, qui calculus ludit, qui
 calculis ludendo fallit; præstigiator, calcula-
 rius, *Ph. Athen.*
 Ψηφοτακτίζειν, ας, ἡ, ipse lusus qui calculis fit,
 fallacia quæ fit calculis, præstigiæ, *Gl. V.*
 Ex ψήφος et παίω.
 Ψηφοτακτοῦς, ὤ, ὁ, calculorum confector; (2)
 qui clam subdit calculos. (2) κλέπτει γὰρ
 αὐτῷ ψηφοτακτοῦς εὐρίθης, *Soph. Aj. 1154.* Κλί-
 σσης ψηφοτακτοῦς, periphrastice pro ψηφουκλί-
 σσης. *A* ποίαι.
 ΨΗΨΟΣ, υ, ἡ, lapillus, calculus; (2) lapillus
 pretiosus, gemma, *Gl. V.* (3) scrupus,
 calculus, quo luditur; (4) calculus quo in
 computando utimur; (5) calculus quo suf-
 fragium fertur in comitiis; unde (6) suf-
 fragium ipsum, seu sententia et decretum,
 quod calculis fertur; et *Synecdoche* Atticis
 usitatissima, locus ubi suffragia solent dari;
 (7) potestas sententiæ aut suffragii de ali-
 quo ferendi; (8) auctoritas, voluntas; (9)
 promissum auxilium, ut ψήφος δίνω, *ap. Jos.*
 ψήφον, tessellæ, calculi, *Gl. V.* (6) ὅσαι
 ἐν ἔδοντι πισθεύονται δίχρη, ψήφον πᾶρ αὐτὴν ἰσθρὸν
 ἀρίστην ἔχου, juxta ipsum locum ubi suf-
 fragia data sunt, templum constituerunt
 habere, *Eurip. Iphig. in Taur.* 968.
 Ψηφοτακτικῶν, ὤν, ἡ, ὅσα, suffragium seu sententiam
 fero; (2) suffragio meo creo. Ἵμαις δ' ἐπὶ
 τούτοις ψηφοροῦσασσι, *Luc. Bis Accus.*
 Ψηφοτακτικῆς, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio.
Ph. suffragium, decretum. *A*
 Ψηφοφόρος, υ, ὁ ἔ ἡ, qui suffragium fert cal-
 culo. *Gl. V.* suffragator. *A* φέρω.
 Ψήφωσις, κως, ἡ, pavimentum, sc. tessellatum
 musivum proprie. *Gl. V.* Qu. a ψήφος, a
 ψήφος.
 Ψηφωτή, ἡς, ἡ, glareæ, *Gl. V.* Ab eod.
 Ψηφωτόν, gemmatum, *Ph.* Ab eod.
 Ψήχω, fut. ξω, rado, frico; (2) fricando, de-
 tergo, destrungo; (3) attero, contero; (4)
 delinno, demulceo. Ψήχων ἵσσαν, *Xen. Πήχου*
 ἔς πένταρ ὁ πολλὸς χρόνος, *Epigr.* *A* ψάω.
 ΨΙΑ, ἄς, ἡ, lætitia; (2) ludus, voluptas, *Suid.*
P. seu ψιάς, parvus lapillus, gutta, v. g.
 roris, mica, &c. (2) idem quod παίρνειν, de-
 licie. *A* ψίω, *Ern.*
 Ψιάδιν, ludere, sc. παίρνισος. *A* ψιάς, vel *Dor.*
 pro ψιάδιν.
 Ψιάδισι, guttis, dat. plur. *Ion.* et *Poet.* pro
 ψιάσι, a ψιάς, gutta.
 Ψιάω, roro, guttatim cado, minutatim stillo.
A ψιάς.
 Ψιαθῆδον, adv. in modum tegetis. *A* ψιάθος.
 Ψιαθιδιον, υ, τὸ, tegeticula. Ab eod.
 Ψιαθιον, υ, τὸ, idem.
 Ψιαθοπλόκος, υ, ὁ, tegetarius, *Gl. V.* Ex ψιάθος
 et πλέκος.
 Ψιαθοποιοῦς, ὤ, ὁ, tegetarius, *Ph.* qui tegetes
 facit. Ex ψιάθος et ποίαι.
 ΨΙΛΘΟΣ, υ, ὁ ἔ ἡ, storea, teges. Hinc
 Ψιάδους, ες, storeæ seu teges similis, aut e
 teges factus.
 Ψιαίνω, reprehendo, qu. dic. a ψάω. Potius
 a ψίω, quia reprehendendo seu vituperando
 detrahimus de fama alicujus, unde detra-
 here pro maledicere; (2) in partes parvas
 frango vel seco, *Ern.*
 Ψιάροος, εῖ, ῥὸν, roris instar ex hilarans; (2)
 odoros. *A* ψιά.
 Ψιάς, ἄδος, ἡ, roris gutta, stilla minuta et
 exilis; (2) ros. *Il.* 16, 459. Ab eod.
 Ψίδης, αἰ, idem quod ψιάδης.
 Ψίεις, εσσα, εν, hilaris, beatus, felix. *A* ψιά.
 Ψίλω, lacrymo, quia lacrymæ guttatim ca-
 idunt.
 Ψίβια, ἡ, vitis species, *Nic.*
 ΨΙΘΟΣ, υ, ὁ, convicium.

Ψυχαπάτης, *υ*, *δ*, mentem fallens vel decipiens. Ex *ψυχή* et *ἀπατάω*.
 Ψυχάριον, *υ*, *τὸ*, animula. Dim. a *ψυχή*.
 Ψυχαστής, *ς*, *δ*, qui frigus captat. A *ψυχάζω*.
 Ψυχάω, refrigero. A *ψυχός*.
 Ψύχει, *dat. sing. contr. pro ψύχει, a ψύχος*.
 Ψυχρινός, *ή, δν*, frigidus; (2) gelidus. A *ψύχος*.
 Ψυχρίον, vel *ψύχριν*, idem quod *ψυγείον*, *Eust.*
 Ψυχροπορικὸς, *ή, δν*, *ή ψυχροπορικὴ*, quæstus mangonicus, negotiatio mangonica.
 Ψυχροπορός, *υ*, *δ* *ή*, qui hominibus negotiatur seu nundinatur, venaliarius, mango.
 ΨΥΧΗ, *ης, ή*, papilio, quia symbolum fuit animæ.
 Ψυχή, *ης, ή*, anima; (2) vita; (3) animus, ratio; (4) cupiditas animi, etiam honesta; (5) strenuitas, ferocia; (6) homo, pars pro toto.
 Ψυχῆος, *υ*, *δ*, animatus, anima præditus, vivus. A *ψυχή*.
 Ψυχιδιον, *υ*, *τὸ*, animula. Dim. a *ψυχή*.
 Ψυχίζομαι, algeo, frigesco, *Gl. V.* A *ψύχος*.
 Ψυχικός, *ή, δν*, ad animum vel animam pertinens, animalis; est etiam, (2) vitalis, ut *δωρα ψυχικὰ*, victimæ vitales cruentæ; (3) animosus, indulgens cupiditatibus. Ab eod.
 Ψυχικῶς, *adv.* animaliter; (2) animo.
 Ψυχινός, *pro ψυκινός*, *Theophr.*
 Ψυχολάβης, *είος, δ* *ή*, animam damno adficiens. Ex *ψυχή* et *βλάπτω*.
 Ψυχόβρος, *δ* *ή*, animi vorax, *Synes.*
 Ψυχονία, *ας, ή*, origo animæ.
 Ψυχόδοκτος, *υ*, *δ*, animum lædens. *Epith.* *Bacchi.* Ex *ψυχή* et *δαίτω*.
 Ψυχονιδάτωρ, *υ*, *δ* *ή*, animam penetrans.
 Ψυχόδοτος, *ήρος, δ*, animæ dator; (2) qui vitam largitur.
 Ψυχονιδής, *δ*, *ή*, animæ similis; item *ψυχικός*, *τὸ ψυχονιδής*, anima, natura animæ. Ex *ψυχή* et *εἶδος*.
 Ψυχόν, *adv.* ex animo, *Gl. V.* A *ψυχή*.
 Ψυχόληθος, *υ*, *δ*, perniciis animi; (2) *adj.* *δ* *ή*, animis perniciem adferens.
 Ψυχολήτης, *ς*, animi seu animæ deliquium afficiens, *Er.*
 Ψυχολανθιον, *υ*, *τὸ*, locus ubi animæ sacrificiis coactæ responsa dabant consulentibus.
 Ψυχόμαντις, *δ*, qui animas ex orco evocat et consultat.
 Ψυχόμαχίω, *ω, fut. ήσω*, ad extremum usque spiritum depugno, animosa contentione dimico, strenue et fortissime depugno. 'Αλλὰ μέντοι ψυχομαχῶντες, *είως ἂν περιγινώσκται τῶν ἡχθῶν*, *Polyb.* A *ψυχή* et *μάχομαι*.
 Ψυχόμαρτια, *ας, ή*, acris ac vehementis dimicatio, ad extremum usque spiritum producta dimicatio, *Gl. V.* *jurgium.* Ex *iisd.*
 Ψυχόμηγής, *ίς*, cui animus admistus est seu inest, ut homo.
 Ψυχόπολάνης, *δ*, *ή*, animos in errorem inducens. *Epith.* *Bacchi.* Ex *ψυχή* et *πλάνη*.
 Ψυχροποσίον, *υ*, *τὸ*, locus ex quo animæ defunctorum ad inferos deducuntur; vel locus in quo ex inferis evocantur et interrogantur de futuris. A
 Ψυχροποσίος, *ς*, *δ*, animarum deductor, qui animas defunctorum ad inferos transmittit seu deducit, Mercurii *epith.*
 Ψυχρόφρος, *υ*, *δ* *ή*, animam, i. e. sanguinem, sorbens. Ex *ψυχή* et *ρόφω*.
 Ψυχρόρραγις, *ω, f*, *ήσω*, abruptitur mihi anima, animam ago, singultio. "H νῦν κατ' οἴκῳ ἐν χερσὶν βασάζεται ψυχρόρραγῖσα, *Eur. Alc. 20.* et *Herc. Fur. 324.* A
 Ψυχρόρραγής, *είος, δ* *ή*, cui anima abruptitur, animam agens, singultans. Ex *ψυχή* et *ρήγνυμι*. Hinc
 Ψυχρόρραγις, *ας, ή*, animæ singultatio vel suffocatio.
 Ψυχρόρραγις, *ω, animam, i. e. sanguinem, exsugo seu exsorbeo.*
 Ψύχος, *είος, τὸ*, frigus, alior.
 Ψυχροσός, *υ*, *δ* *ή*, animam vel animas servans. *Poet.* *pro ψυχρός*.
 Ψυχροσσία, *ας, ή*, animarum statio, vel animarum bilancii impositarum ponderatio. A *ψυχή* et *στάσις*.

Ψυχροσόλος, *υ*, *δ* *ή*, animas amandans, animas mittens. Ex eod. et *εἰλάω*.
 Ψυχροσπικτής, *είος, δ* *ή*, mentem exedens, re amatoria. Ex eod. et *τίκω*.
 Ψυχροστροφίω, seu *ψυχροστροφία*, in frigidis locis nutrio, *Sibyl.*
 Ψυχρόστροφος, *υ*, *δ* *ή*, qui frigore alitur vel gaudet; *ψυχρόστροφον*, nomen herbæ. Ex *ψύχος* et *τρέφω*. Unde
 Ψυχρόστροφος, *δ* *ή*, frigore recreans. *Epith.* *αὐτὰρ.*
 Ψυχροσπείρω, *ἔμαι*, animam traho.
 Ψυχροσφύρος, *υ*, *δ* *ή*, animæ exitium ferens, lethifer. A *ψύχος* et *σφύρω*.
 Ψυχροσφύης, *ίς*, animæ naturam habens, quatenus corpus movet. *Epith.* *alarum*, vel ventos, frigus producens, *M. Mus.* A *ψυχή*, vel *ψύχος*.
 Ψυχρός, *δ*, idem quod *ψύχος*, *Man.*
 Ψυχρόσλος, herba quædam, *Hes.*
 Ψυχρώ, *ω, fut. ήσω*, animo, animatum reddo, animam et vitam induo; *ψυχρόμαι*, *ἔμαι*, animatus fio. *Τὴς λίθον ἐψύχρωσι*; *Epigr.* "Ἀπὸν ἐψύχρωσι δῆμας νικουσσός ἡχώ, *Nonn. P. 14, 44.* A *ψυχή*.
 Ψυχραίνω, *fut. αἰῶ*, refrigero; *ψυχραίνωμι*, frigus, *Gl. V.* A *ψυχρός*. Hinc
 Ψυχραΐναι, *ας, ή*, frige factio.
 Ψυχρεῦμα, *ἄτος, τὸ*, frigus; (2) ineptiæ. A
 Ψυχρεῖω, et *ψυχρεῖομαι*, frigide loquor, aliquid loquor, quod omni gratia caret. A *ψυχρός*.
 Ψυχρελάτος, *υ*, *δ* *ή*, malleo ductus et in aquam frigidam immersus, *Plut.* Ex *ψυχρός* et *εἰλάω*.
 Ψυχρία, *ας, ή*, frigiditas. A *ψυχρός*.
 Ψυχρίζω, *fut. ήσω*, refrigero; *ψυχρίζομαι*, frigesco, *Gl. V.* Ab eod.
 Ψυχρισίον, refrigeratum, *Gl. V.* A *præc.*
 Ψυχροβάθης, *είος, δ* *ή*, frigida tinctus seu imbutus, in frigidam demersus. Ex *ψυχρός* et *βάπτω*.
 Ψυχροδόχος, *υ*, *δ* *ή*, qu. dic. frigidam recipiens, frigidarius. Ex eod. et *δέχομαι*.
 Ψυχρολογίω, *ω, fut. ήσω*, frigide dico, frigida oratione vel frigido sermone utor.
 Ψυχρολογία, *ας, ή*, dictio frigida, sermo frigidus. A
 Ψυχρολόγος, *υ*, *δ* *ή*, qui frigide dicit, qui frigida oratione utitur. Ex *ψυχρός* et *λόγος*.
 Ψυχρολογία, *ας, ή*, lavatio in frigida aqua, lavacrum frigidum. Ex *ψυχρός* et *λύω*.
 Ψυχρολυσία, frigida labor, frigidum lavacro utor, frigida perfundor, *Plut.* Ex *iisd.*
 Ψυχρολύτης, *υ*, *δ*, qui frigida lavatur vel lavari solet, psychrolutes.
 Ψυχρολυστρίω, *ω, idem quod ψυχρολυσία*.
 Ψυχροποιντικός, *ή, δν*, refrigerandi vim habens. Ex *ψυχρός* et *ποιώ*. Unde
 Ψυχροποίος, *ς*, *δ* *ή*, frigidum faciens.
 Ψυχροποσία, *ας, ή*, frigida potus, frigida potio. Ex *ψυχρός* et *πόσις*.
 Ψυχροποσίω, *ω*, frigidam poto, frigida potu delector. A
 Ψυχροπόσις, *υ*, *δ*, frigida potior, qui frigida potu delectatur.
 Ψυχρός, *εἰς, εὐν*, frigidus, gelidus, algidus; (2) ineptus, ridiculus et jejunos in verbis; (3) levis, nil valens; (4) tenuis, miser, ut *βίος ψυχρός*, &c. *Il. 5, 75.* A *ψύχος*.
 Ψυχροστάγης, *είος, δ* *ή*, frigide stillans, *Aret.* Ex *ψυχρός* et *σταγή*.
 Ψυχρόσπης, *πτος, ή*, frigiditas, frigus; *metaph.* *segnities*; (2) jejunitas, absurditas. A *ψυχρός*.
 Ψυχροσφάντασμα, *ἄτος, τὸ*, commentum frigidum, ineptum, vanum, vel species vana, *Hesych.*
 Ψυχροσφός, *υ*, *δ* *ή*, frigidam metuens.
 Ψυχροσφύρος, *υ*, *δ* *ή*, frigidam ferens, *Gl. V.* *ψυχροσφύρον*, frigidarium. Ex *ψυχρός* et *σφύρω*.
 Ψυχρώς, *adv.* frigide; (2) inepte.
 ΨΥΧΩ, *fut. έω*, frige facio, refrigero; (2) sicco, arefacio; (3) flo, spiro; *ἐψυγμένος*, frige factus, *perf. pass. part. ψυγείς*, idem, *aor. 2. pass. part. ψυγήσομαι*, *f. 2. pass.*

Καὶ ψύξαν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον, *Jerem. 8, 2.*
 Ψυγῆσται *ή ἀγάπη τῶν πολλῶν*, *Matt. 24, 12.* Κἔτα ψυγίστη παρίσθυνα περισκαί, *Aristoph. Nub. 151.*
 Ψύχωσις, *είος, ή*, animatio et qu. dic. animæ inditio, animæ possessio. A *ψυχώ*.
 Ψυχωφέλεια, *ας, ή*, animæ emolumentum. A
 Ψυχωφέλης, *είος, δ* *ή*, animam juvenis, animæ vel animo utilis.
 ΨΥΑ, *ας, ή*, fætor; odor teter, *Suid.*
 Ψυδαρός, squalidus, *Hes.*
 Ψύζα, *ας, ή*, pruritus cum fæto; (2) morbi species. *Angl. scurvy.* A *ψύω*.
 ΨΥΘΙΟΝ, *υ*, *τὸ*, frustulum, mica; (2) inferior crusta panis.
 Ψύα, *ας, ή*, odor teter, *Hes.* *ψύζα*, *E. M.* *ψύα*, *Suid.* *Voss.* A *ψύω*.
 Ψύζες, *υ*, *δ*, fætor; (2) excrementum liquidum; (3) inquinamentum; (4) situs, squalor, *Lex. Græc.* Ab eod.
 Ψυλῆ, *ης, ή*, glans penis denudata; (2) mentula. A *ψυλός*. Hinc
 Ψυλούς, *εντος, δ*, mentulatus, *Gl. V.*
 ΨΥΛΟΣ, *ς*, *δ*, verpus, apella, recutitus; (2) titio.
 Ψυμίζω, *fut. ήσω*, *Att.* *ψυμῖδ*, buccæ seu turunda in os inserta pascio et nutrio; (2) pascio, *Gl. V.* cibo; (3) in pastum consumo. *Κίραρχθι, τῦτο δ' (παίδιον) ἐδίσσοι συ ψυμῖσι*, *Aristoph. Thesm. 699.* "H δ' ἔλασον, *ή δ' ἐψύμισιν*, *Id. Lys. 19.* A *ψυμός*.
 Ψυμῖον, vel *ψύμιον*, *υ*, *τὸ*, frustulum, quod ori ingeritur, offula, offella. *Gl. V.* buccella panis, Dim. ab eod.
 Ψυμίσμα, *ἄτος, τὸ*, frustum rei esculentæ, quantum buccæ possit semel capere; (2) buccæ, buccella. A *ψυμίζω*.
 Ψυμοκόλασις, *ας, ή*, adulor et adulor, cibi causa. A
 Ψυμοκόλας, *ἄτος, δ*, parasitus. Ex *ψυμός*.
 Ψυμοκόληθος, *υ*, *δ*, parasitus vorax, qui dum comedat vel colaphos infligi sibi patitur.
 Ψυμώλης, *είος, δ*, perniciis seu helluo buccærum.
 Ψυμοπαλάνιον, *τὸ*, locus ubi panes vendibiles expositi jacent, apud pistores. A *seq. et παλάνω*.
 ΨΥΜΟΣ, *ς*, *δ*, frustum, buccella, mansum.
 ΨΥΠΑ, *ας, ή*, scabies; (2) arborum impetigo; (3) pyrausta, phalæna.
 Ψυραγίω, *ω*, scabie fera laboro, *Levit. 22, 22.* Ex *ψύρα* et *άγριος*.
 Ψυράλιος, *ία, εὐν*, scabiosus, *Gl. V.* A *ψύρα*.
 Ψυράσις, *είος, ή*, scabies. A *ψυράω*.
 Ψυράω, *ω*, scabie laboro, psora infestor, *Gl. V.*
 Ψυρίω, scabio; et *ψυρίων*, scabiosus, *Gl. V.* *Diosc.* A *ψύρα*. Unde
 Ψυρίος, *ή, δν*, faciens contra scabiem.
 Ψυροπίταλοι, *οί*, viles pisciculi, *Hes.*
 Ψυρός, *εἰς, εὐν*, scaber, scabiosus, *Gl. V.*
 Ψυρός, *υ*, *δ*, pædico, *Hes.* seu *ψυρός*.
 Ψυροφθαλμία, *ας, ή*, lippitudo scabra, pruriginosa oculorum scabies.
 Ψυρόσπης, *είος, δ* *ή*, scabiosus, scabidus, vel scaber. A *ψύρα*.
 Ψύχος, *ς*, *δ*, terra arenosa. A *ψύχω*.
 Ψύχος, *pro ψυχρός*, *Suid.*
 ΨΥΧΩ, *fut. ψύω*, in frusta comminuo, attenuo, comminuo. Καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὰς σάχνας, *εἰς πέντε, ψάχοντες ταῖς χερσὶ*, *Luc. 6, 1.*
 Ψύω, idem quod *ψάω*. Ψύσαι, mulcere, *Hes. Ern.*

Ω. Litera Græcorum vigesima quarta, quæ suo nomine ο μέγα sive o magnum appellatur, et Hebræo Cholem respondet; (2) nota numeralis, valens octingenta, et cum lineola inferne appicta η, octingenta millia.
 Ω, *adv.* vocantis et acclamantis, o!
 Ω, *sim.* *præs. conj. verbi είμι, sum.*

'Ω, *miserim*, a. 2. conj. act. verbi ἴμῃ pro ἴω.
 'Ω, adv. *admirantis*; (2) *dolentis*, o!
 'Ω, *ae*, ἡ, pellis ovina; (2) vestis inferior
 vel etiam superior; (3) limbus vestimenti
 circa inam partem. Ab ὤς.
 'Ωάξω, fut. ὤσω, audio. Ab ὤας.
 'Ωάριον, ὤ, τὸ, ovulum. Dim. ab ὠόν.
 'Ωας, τὸ, auri, Dor. pro ὤς. Ab ὤς.
 'Ωάξω, fut. ὤσω, dispesco et distribuo popu-
 lum in partes, Laconicum. Ab ὠή. Unde
 'Ωάτης, ὤ, ὁ, tribulus, Hes. Vox Laconica.
 Plut. in Lycurg. 6.
 'ΩΒΗ, ἦς, ἡ, tribus, pars populi. Lacon.
 'Ωγα, aperui, perf. ind. med. verbi ὀίγω,
 aperio.
 'Ωγαθός, o bone, Dor. pro ὦ ἀγαθός, voc. sing.
 ab ἀγαθός, bonus.
 'Ωγῆ, Oceanus, Hes. Hinc ὠγενίδα, ocea-
 nide.
 'Ωγός, ὤ, ὁ, stertor, Aeschyl. Eumen. 126.
 'Ωγυντα, 3. plur. imperf. indic. pass. verbi
 ὀίγωμαι, aperio.
 'Ωγον, aperiebam, aor. 2. ind. act. verbi ὀίγω.
 'Ωγυγίος, ὤ, ὁ, Ogygius; (2) antiquus, ve-
 tustus. Ab Ogyge, rege Atticæ antiquis-
 simo.
 'Ωγυγίς, ἡ, palus, lacus, Suid. Ab ἀγείρω.
 'Ω'γω, Dor. pro ὦ ἐγώ, quod ego.
 'Ωδα, olui, perf. ind. med. verbi ὀίω.
 'Ωδαριον, ὤ, τὸ, cantilena, Gl. V. Ab ὠδή.
 'Ωδε, adv. hoc modo, sic, ita; (2) hic; (3)
 huc, ὠδε παύσεις, huc illuc, Gl. V. Ab ὠς.
 'Ωδεῖον, ὤ, τὸ, locus minuti theatri speciem
 habens, in quo certamina musica specta-
 bantur. Odeum. Gl. V. Odium. Ab
 'Ωδη, ἦς, ἡ, ode, canticum, cantio, cantilena,
 carmen. Ab ὠίδα.
 'Ωδῖπικαντι, tumuerunt, 3. pl. perf. ind. act.
 Dor. pro ὠδῖπικαι, ab ὀίδω, tumeo.
 'Ωδῖπικας, intumui, 2. sing. perf. ind. act. et
 'Ωδῖπικον, inflatum, acc. sing. perf. part.
 pass. verbi ejusd.
 'Ωδι, adv. ita, sic. Att. pro ὠδε.
 'Ωδικός, ἡ, ὁ, canorus; (2) cantandi peritus,
 musices peritus. Ab ὠδή.
 'Ωδικός, adv. canore, musicæ.
 'Ωδι, sive ὠδῖς, ἴνος, ἡ, dolor parturientis; (2)
 ipse partus, puerperium; (3) vehementissi-
 mus dolor; (4) vinculum, funis. (2) ματρός
 κοινῆς ἀπέχλασαν ὠδῖνος, communis matris
 editæ sunt partu, Soph. Œd. Col. 532. Ab
 ὠδῖν. Hinc
 'Ωδινῶς, adv. summo cum dolore parturi-
 endo.
 'Ωδινῶς, partus dolores solvens sive levans.
 Ex ὠδῖν et λύω.
 'Ωδῖναι, fut. ὠδῖναι, et ἡσῶν, a partu doleo, partus
 doloribus crucior, parturio; (2) vehementer
 cupio, vel in aliqua re laboro. Καὶ μὴν θυ-
 ραῖος, ὥς μ' ὠδῖναι, Soph. Aj. 805. Τεκνία-
 μεν, ὥς πάλιν ὠδῖναι, Gal. 4, 19. Ab ὠδῖν.
 'Ωδῖς, ἴνος, ὁ, idem quod ὠδῖν.
 'Ωδιστέον, iter faciebam, imperf. ind. act.
 contr. pro ὠδιστόρεον, ab ὠδιστόρεω.
 'Ωδοποιός, ὤ, ὁ, qui odas, cantiones, sive car-
 mina, conficit. Ex ὠδή et ποίω.
 'Ωδός, ὤ, ὁ, cantor; (2) poculum quoddam.
 Ab ὠδή, cantus.
 'Ωδον, tumebam, imperf. ind. act. contr. pro
 ὠδῖον, ab ὀίδω.
 'Ωδῖστα, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi
 ὀίδομαι.
 'Ωδῖσθαι, et ὠδῖσθαι, ἡ, indignatio, increpatio,
 Hes. Ab ὠδῖσθαι, indignor.
 'Ωδῖσσομαι, pro ὠδῖσσομαι, 3. sing. a. 1. ind. med.
 verbi ὀίδομαι, irascor: Odys. 5, 340.
 'Ωδῖσι, 3. sing. plusq. perf. ind. med. Att.
 pro ὠδῖν, vel ὠδῖναι, ab ὀίω, oleo.
 'Ωι, adv. *dolentis*, ohe! ohe!
 'Ωον, ὤ, τὸ, ovum, Aratus 956. Ab ὠόν.
 'Ωω, dico o, exclamo ὦ, Aeschyl.
 'Ωῆ, heu! Gl. V.
 'Ωῆθην, putavi, aor. 1. ind. pass. verbi οἶμαι.
 'Ωῆσιντα, trūdunt, 3. pl. præs. ind. pass. vel
 med. Dor. pro ὠῆσινται, ab
 'Ωῆσθαι, ὠ, fut. ὠῆσω, et ὠσω, trudo, pello,

pulso, impello, propello, motu violento a
 me dimoveo; in med. est irruo, invado. Mh
 θηκὸν ὥς φάσανον δι' ἡπατος, Eurip. Med.
 40, et 379. 'Ορα δ' ὅπως ὠθήσομαι τήσδε
 τὰς ἐξ ἄστρας ἡκαντάς, Aristoph. Conc. 300.
 Hinc
 'Ωθῆσις, ὤς, ἡ, trusio, extrusio, expulsio, pro-
 trusio, propulsio.
 'Ωθήσω, f. 1. ind. act. verbi ὠθέω. Unde
 'Ωθῖω, f. ἴσω, vexo, concutio, male tracto;
 ὠθίζομαι, in turba prenor; contendo, rixor,
 in unam sententiam non convenio; (2) ir-
 ruo, irrumpo in locum periculosum.
 'Ωθισμός, ὤ, ὁ, nixus quo aliquid amoliri,
 pellere, vel dejicere conamur; (2) impul-
 sio, propulsio; (3) conflictus, prælum. A
 præc.
 'Ωθῖνντα, patebant, 3. plur. imperf. ind. pass.
 Ion. pro ὠθῖννται, ab ὀίγωμαι, pro ὀίγωμαι.
 'Ωῖστο, 3. sing. imp. ind. pass. verbi οἶμαι,
 puto.
 'Ωῖξα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ὠῖξα, ab ὀίγω,
 aperio. 'Η δ' αἰψ' ἐξελθῶσα θύρας ὠῖξε Φαινῶς,
 Od. 10, 230.
 'Ωῖον, ὤ, τὸ, ovulum. Dim. ab ὠόν.
 'Ωῖστατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi οἶμαι.
 'Ωῖσσαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. Arat. 1006.
 'Ωῖχτο, abibat, 3. sing. imperf. ind. med. Poet.
 pro ὠῖχτο, ab οἶχμαι.
 'Ω'κ, Dor. pro ὦ ἐκ.
 'Ωκα, adv. celeriter, subito. Ab ὠκός.
 'Ωκία, celerem, acc. sing. ab ὠκός, ἴος, celer.
 'Ωκία, pro ὠκία, Hom. item adv. pro ὠκίως.
 'Ωκείαντες, ὤ, ὁ, ὁ, oceaninus. Ab ὠκεανός.
 'Ωκεανῆς, ὤ, ὁ, idem et ab eod. Hinc
 'Ωκεανῆς, ἴδος, ἡ, Oceanitis.
 'Ωκεανῖν, ἡ, filia oceani, Hesiod.
 'Ωκεανῖος, gen. sing. Ion. pro ὠκεανῖ. Ab
 'ΩΚΕΑΝΟΣ, ὤ, ὁ, oceanus, mare circa terra-
 rum orbem.
 'Ωκίως, adv. celeriter, cito. Ab ὠκός.
 'Ωκῆν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Bacol. pro
 ὠκῆσαν, ab οἶκω.
 'Ωκίμος, ἴνη, ἴνον, ex ocimo confectus. Ab
 'Ωκίμον, ὤ, τὸ, ocimum, herba. Plin. 20, 48, 12.
 Angl. BASIL. Ab ὠκός. Hinc
 'Ωκίμοσιδης, idem quod ὠκίμοσιδης, item ὠκίμοσι-
 δης, herba quædam, Lat. ocimastrium, Diosc.
 'Ωκίμοσιδης, ὤ, ὁ, ὁ, ocimum referens.
 'Ωκίμοσιδης, 1. plur. aor. 1. indic. act. verbi
 οἶκίζω.
 'Ωκίσιαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ejusd.
 'Ωκισα, adv. velocissime, celerrime. Ab
 'Ωκιστός, ὤ, ὁ, velocissimus; superl. ab ὠκός.
 'Ωκίον, ὠκός, ὁ, ὁ, velocior; comp. ab eod.
 'Ωκλασι, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi
 ὠκλάζω, in genua procumbo.
 'Ωκλομήνη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi
 οἶκδομαι.
 'Ωκλομήνη, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 'Ωκτοίρατε, miserati estis, 2. pl. et
 'Ωκτειρεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ὤ, ab
 οἶκτοίρω.
 'Ωκῖλος, ὤ, ὁ, ὁ, velox in mari, velociter
 per mare currens, Il. 15, 705. Ex ὠκός et
 ἔλξ.
 'Ωκῖβας, ὁ, citatus in clamore; ὠκῖβας, ce-
 leres in pugna, Hesych. Ex eod. et βοή.
 'Ωκῖβός, ὤ, ὁ, ὁ, celeriter feriens, pernix.
 Ex eod. et βάλλω.
 'Ωκῖπτορ, ὤ, ὁ, celer morsu. Ab eod. et
 δάκνω.
 'Ωκῖδῖδακτος, ὤ, ὁ, ὁ, celeriter doctus seu
 edoctus, qui celeriter discit.
 'Ωκῖδῖντος, ὤ, ὁ, ὁ, velocior se movens,
 velox. Ex ὠκός et δῖναι.
 'Ωκῖδῖρος, ὤ, ὁ, ὁ, qui velociter currit.
 'Ωκῖπῆς, ἴος, ὁ, ὁ, celeriter loquens. Ex
 ὠκός et ἴπος.
 'Ωκῖστος, ὤ, ὁ, ὁ, cursu celer. 'Ωκῖστος ἐπι-
 τίτηλον, Call. in Dian. 165.
 'Ωκῖλόχιος, ὤ, ὁ, celeriter pariens, seu cele-
 rem, facilem partum efficiens. A λοχίω.
 'Ωκῖμός, ὤ, ὁ, ὁ, qui cito graditur, cito
 gradu proficiscens. A κολίω.
 'Ωκῖμορος, ὤ, ὁ, ὁ, qui subito fato abripitur,

qui subito exitio perit; brevis ævi; item
 subitam mortem affers. Oὐ μὲν ἐλγος-
 χροῖον ἔχουσιν ὠκῖμορον, τὸ φύσημα, Luc. 341.
 Il. 1, 417. Ex ὠκός et μόρος.
 'Ωκῖμορώτατος, Ar. Ab ὠκῖμορος.
 'Ωκῖνός, ὁ, ὁ, ὁ, subitæ mentis, Opp.
 'Ωκῖνω, accelero, festino. Ab ὠκός.
 'Ωκῖπῆς, ὤ, ὁ, celeriter volans; (2) qui ra-
 pido cursu fertur, præpes. Ex eod. et πῖ-
 τομαι.
 'Ωκῖπῆς, idem quod ὠκῖπῆς, Coluth.
 'Ωκῖπῶς, ὤ, ὁ, ὁ, celeriter vel perniciousiter
 vagans.
 'Ωκῖπῶς, ὤ, ὁ, ὁ, celeriter navigans.
 'Ωκῖπῶς, celeriter curro, celer sum pedibus.
 Ab
 'Ωκῖπῶς, ὤ, ὁ, pedibus celer, velox. Ab
 ὠκῖπῆς.
 'Ωκῖπῶς, ὤ, ὁ, ὁ, qui cito punit vel ulcisci-
 tur, Aeschyl. L. T. 749. Ex ὠκός et ποινή.
 'Ωκῖπορτος, ὤ, ὁ, ὁ, celeriter vehens seu
 transvehens.
 'Ωκῖπορτός, ὠ, celeriter eo, velox sum. Ab
 'Ωκῖπορτός, ὤ, ὁ, ὁ, cito permeans, citato
 gradu pervadens; (2) celer, citus, velox.
 Il. 1, 421. A πείρω.
 'Ωκῖπῶς, idem quod ὠκῖπῶς, Ep.
 'Ωκῖπῶς, πῶτος, ὁ, ὁ, pedibus celer, Ph.
 pernix.
 'Ωκῖπῶς, ὤ, ὁ, ὁ, celeres habens alas, Ph.
 pernix. A πτερόν.
 'Ωκῖρῶς, ὤ, ὁ, idem quod
 'Ωκῖρῶς, et ὠκῖρῶς, ὤ, ὁ, ὁ, celeriter fluens.
 Ex ὠκός et ῥέω.
 'ΩΚΤΣ, ὠκῖα, ὠκῖν, gen. ἴος, ἴως, ἴος, celer,
 velox, pernix, citatus.
 'Ωκῖστος, ὁ, ὁ, ὁ, celeriter videns, a σκοπῖν
 vel celeriter feriens, quæ petit, a σκοπῖν.
 'Ωκῖτῶτος, ὤ, ὁ, ὁ, velocissimus; superl. ab ὠκός.
 'Ωκῖτερον, adv. velocius.
 'Ωκῖτης, πῶτος, ὤ, ὁ, celeritas, velocitas. Ab ὠκός.
 'Ωκῖτόιος, ὤ, ὁ, ὁ, ad partum celeritatem
 conferens; ut ὠκῖτόιον φέρεισκον. 'Ωκῖτό-
 κιον, liber Telephi grammatici, sic inscrip-
 tus, quia continebat collectionem epithe-
 torum, ad ingeniis adolescentum obstetri-
 candum.
 'Ωκῖτοκος, ὤ, τὸ, partus celer, facile puerpe-
 rium. Ab
 'Ωκῖτόκος, ὤ, ὁ, ὁ, cito pariens; (2) par-
 tum accelerans, fecundans. 'Ωκῖτόκος πι-
 δῖον ἐργάζετο χροῖος, Soph. Œd. Col. 689. Ex
 ὠκός et τίτω.
 'Ωκῖ, perii, perf. ind. med. v. ὠλλυμι pro ὠλῖν.
 'Ωκῖ, Dor. pro ὠλλῖς, sulcus.
 'Ωκῖρανῖζω, cubiti gibbero ferio, Poll.
 'Ωκῖρανῖον, ὤ, τὸ, caput cubiti eminens et pro-
 tuberans, cubiti pars gibbosa; κῖνῖτον ὅπερ
 ἔχει γὰρ, Gal. Ex ὠλῖν et κῖνῖτον.
 'Ωκῖρῶς, ὤ, ὁ, ὁ, cubitus, brachium, ulna.
 'Ωκῖρῶς, ὁ, humeralis, Lyc.
 'Ωκῖρῶς, perdidit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi
 ὠλλυμι.
 'Ωκῖρῶς, ὤ, ὁ, ὁ, interficiens, animo per-
 niciem adferens. Ex ὠλλυμι et θυμῖς.
 'Ωκῖρῶς, ὤ, ὁ, ὁ, fructum perdens, Od.
 10, 510. Ex ὠλλυμι et καρπῖς.
 'Ωκῖρῶς, ὤ, ὁ, ὁ, domus seu domuum per-
 ditor, familie pestis, Aesch. S. T. 726. Ex
 ὠλλυμι et οἶκος.
 'Ωκῖρῶς, ὤ, ὁ, ὁ, perdens liberos, Noun.
 'Ωκῖρῶς, 3. s. a. 2. ind. med. v. ὠλλυμι, perdu.
 'Ωκῖρῶς, o ingenue! Dor. pro ὠκῖρῶς.
 'Ωκῖρῶς, ὤ, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ab
 ὠλῖν.
 'Ωκῖρῶς, ὤ, τὸ, navicula oneraria, R. Dim.
 ab ὠκῖρῶς, navis oneraria.
 'Ωκῖρῶς, ὤ, ὁ, curvatura brachii, Hesych.
 'Ωκῖρῶς, alius, pro ὠλλῖς.
 'Ωκῖρῶς, ὤ, ὁ, sulcus, acc. ὠλλῖς. Τίμῃν ὠλλῖς
 βαθύν, Call. Dian. 180.
 'Ωκῖρῶς, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi
 ὠλλυμι, totum comburo.
 'Ωκῖρῶς, 3. sing. imperf. indic. med. verbi
 ὠλλυμι, lamento.
 'Ωκῖρῶς, super humero vel humeris, Hes.
 'Ωκῖρῶς, 5 A 2

ἠμαδῖς, et ἠμαδὶν, idem, *Hes.*

ἠμαδῖς, α, ον, humeralis, in humero positus. Ab ἠμός.

ἠμαλῆς, ὁ, qui curatus fuit quum crudus adhuc esset, nec coctione ad maturitatem pervenisset, *Hes.*

ἠμαμυρίλιος, η, ον, viti viridi similis. Ex ἠμός et ἀμυρίλιος.

ἠμάστειν, *sequēbar*, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἠμάσσειν, contr. ex ἠμάσσειν, ab ἠμαρτίω.

ἠμάσθησα, *seculum sum*, aor. 1. ind. act.

ἠμαχθῆς, ἴος, ὁ ἕ, humeris gravis, humeros pondere suo premens. Ex ἠμός et ἄχθος.

ἠμιν, *simus*, 1. pl. præs. conj. verbi εἶμι, *sum*.

ἠμεις, *simus*, persona ead. *Dor.* formata.

ἠμῆλυσ, ἰως, ὁ ἕ, farina hordeacea; (2) quævis farina alia. Ex ἠμός et λύσις.

ἠμνι, *putabam*, imperf. ind. med. per *Synec.* pro ἠμνην, ab οἶμαι.

ἠμητῆς, ἥρος, ὁ, idem quod

ἠμητῆς, ὁ, crudivorus, qui crudis vescitur; (2) sævus et immitis. Ex ἠμός et ἔδω.

ἠμία, ας, ὁ, humerus. Ab ἠμός.

ἠμῖος, αἶα, αἶον, qui est in humero. Ab

ἠμῖος, υ, ὁ, qui humeris est repandis et amplis. Ab ἠμός.

ἠμίλει, *colloquebatur*, 3. sing. imperf. indic. act. contr. pro ἠμίλεις, ab ἠμίλει.

ἠμίλεις, *collocutus est*, 3. sing. aor. 1. ind.

ἠμῖα, ας, ὁ, ludus nucum.

ἠμίλει, imperf. ind. act. pro ἠμίλειον, ab ἠμίλει.

ἠμιον, τὸ, *Dim.* humerus parvus.

ἠμοδόσιος, sive ἠμοδόσιος, α, ον, et ἠμοθόσιος, sive ἠμοθόσιος, e crudo boum corio factus. Ex ἠμός et βύς.

ἠμοθόσιος, ὁ, lorum e corio crudo bovis; vel adj. e corio crudo bovis factus.

ἠμοθόσιος, υ, ὁ ἕ, crudivorus. Ex βορέα.

ἠμοθόσιος, *Nic. Th.* 739. idem.

ἠμοθόσιος, ὁ, super crude vorata ambulans, *Eur. Tro.* 432. P.

ἠμοθόσιος, crudelis. *Λύσσα ἠμοθόσιος, Eur. Herc. Fur.* 887.

ἠμοθόσιος, ὁ, qui crudis vescitur, crudivorus, *R.* Ex ἠμός et βρώσκει.

ἠμοθόσιος, υ, ὁ ἕ, qui crudus comeditur.

ἠμοθόσιος, ἰνη, ἰνον, e crudo corio bovino factus, *Ph.* ἠμοθόσιον, tergum, al. *Gl. V.* pera de corio. Ab

ἠμοθόσιος, υ, ὁ ἕ, idem. Ex βύσσα.

ἠμοθόσιος, οντος, ὁ ἕ, cui cruda et viridis est senectus; (2) cui, licet seni, caput non est canum, *Il.* 23, 791.

ἠμοθόσιος, υ, ὁ ἕ, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus est. Ex αἰζῶ.

ἠμοθόσιος, ἴς, valde mordens, acerbus, *Æsch. S. T.* 698. Ex ἠμός et δάκνω.

ἠμοθόσιος, υ, ὁ ἕ, crude decerptus, qui nondum maturus decerptus, unde de virgine, quæ ante nuptias vel ætatem nuptialem per vim stupratur. Ex eod. et δρέπω.

ἠμοθόσιος, αἶ, fut. ἴσω, crudum aræ impono, *Il.* 1, 461. *Od.* 14, 427. Ex τίθημι.

ἠμοθόσιος, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi præc.

ἠμοθόσιος, υ, ὁ ἕ, horrentem comam habens.

ἠμοθόσιος, υ, ὁ ἕ, crudelis, *Soph. Aj.* 897.

ἠμῖ, heu, heu mihi! pro οἶμαι.

ἠμῖος, υ, ὁ, qui tumidis est humeris. Ex ἠμός et οἶδω.

ἠμῖος, dat. pl. *Ion.* pro ἠμῖος, ab ἠμός.

ἠμῖος, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, ας, ὁ, humeri acetabulum.

ἠμῖος, ἴος, ὁ ἕ, qui validis robustisque humeris est, fortis, robustus, *Soph. Aj.* 206. Ex κράτος.

ἠμῖος, αἶ, efferro me et glorior.

ἠμῖος, υ, τὸ, linum crudum, quo ad ustionem faciendam utimur. *Gl. V.* crudarium, sudarium, linteum. Ἀδολέσχε κρυῖος περιβαλόντος αὐτὸν τὸ ἠμῖον, *Plut.* 2, 509.

ἠμῖος, adv. haud dubie, certo.

ἠμῖος, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, 3. sing. aor. 1. ind. act.

ἠμῖος, ὁ, arbor quæ mala cruda producit, *Steph. al.* ἀπομῖος, ἀμῖος, ὀμῖος, *Theoc.*

ἠμῖος, ὁ, crudescere, *Gl. V.* Ab ἠμός.

ἠμῖος, αἶ, scapulæ et partes humeri posteriores, *Phil.* ἀμῖος, armus, scapula. Ex ἠμός et πλάτη, scapula.

ἠμῖος, qu. dic. ὀμῖος, qui crudelia facinora patrat, *Hes.*

ἠμῖος, υ, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.

ἠμῖος, ὁ, crudus, de fructibus. Hinc *metaph.* ad mores, ingenium refertur. (2) ἄλλ' αὐτῇ ὀμῖος αὐτὸν ἐν νόμοις πατὴρ δι' πωλοδωμῆν, *Soph. Aj.* 548.

ἠμῖος, a. 1. ind. act. verbi ὀμῖος, pro ὀμῖος.

ἠμῖος, ας, ὁ, cruditas ciborum, *Suicer.* Ab

ἠμῖος, υ, ὁ ἕ, qui crudis vescitur cibis, crudivorus. Ex ἠμός et ὄτος.

ἠμῖος, ας, ὁ, qui crudus adhuc discerpitur et laniatur, *Aristoph. Equil.* 354. Ex ἠμός et σπαράσσω.

ἠμῖος, υ, ὁ, et ὀμῖος, υ, τὸ, salsamentum crudum, *Ph.* ὀμῖος, salitum crudum.

ἠμῖος, ας, ὁ, cruditas; (2) crudelitas, duritia, sævitia. Ab ἠμός.

ἠμῖος, αἶ, f. ἴσω, factum immaturum pario, abortum facio. Ab

ἠμῖος, υ, ὁ ἕ, crudum adhuc seu immaturum partum edens; (2) cum magno dolore pariens. ἠμῖος, αἶ, ἀπρησίαντο λίκαινα, *Call. in Del.* 120. A τίκτω.

ἠμῖος, αἶ, fut. ἴσω, crudum et immaturum seco; ὀμῖος, crudum secundum. Ab ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, fut. ἴσω, crudum et immaturum seco; ὀμῖος, crudum secundum, *Gal.*

ἠμῖος, υ, ὁ ἕ, qui sectus vel cæsus fuit, quum adhuc crudus et immaturus esset. A τέμνω.

ἠμῖος, υ, ὁ, qui tritus et contusus fuit, quum adhuc crudus esset. A τρίβω.

ἠμῖος, υ, ὁ, tyrannus crudelis.

ἠμῖος, ας, ὁ, esus crudarum carniū. Ab

ἠμῖος, υ, ὁ, crudis cibis vescens, *Il.* 5, 782.

ἠμῖος, in humeris gesto. Ab

ἠμῖος, υ, ὁ ἕ, humeris gestans. Ex ἠμός et φέρω.

ἠμῖος, οντος, ὁ ἕ, crudelis. Ab eod. et φέρω.

ἠμῖος, crudeliter. A præc.

ἠμῖος, αἶ, crudelis Charon, *Eph.*

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi αἶ, αἶ.

ἠμῖος, adv. crudeliter, sæve. Ab ἠμός.

ἠμῖος, ὁ, qui est, ens, existens; τὸ ὄν, ens. Ab εἶμι, *sum*.

ἠμῖος, conjunct. igitur, ergo, *Ion.* pro ἠμῖος.

ἠμῖος, gen. pl. ab ἠμῖος, per *Synecop.*

pro ὀμῖος, ab ὀμῖος, pro ὀμῖος.

ἠμῖος, *Poet.* pro ὀμῖος, o ver!

ἠμῖος, profuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ὀμῖος, ab ὀμῖος, pro ὀμῖος.

ἠμῖος, probis inessit, *Il.* 17, 25, per *Synecop.*

pro ὀμῖος, aor. 1. verbi ὀμῖος, ab ὀμῖος.

ἠμῖος, imperf. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act.

ἠμῖος, imperf. ind. act. contr. pro ὀμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ἠμῖος, αἶ, αἶ, 1. ind. act. verbi ὀμῖος.

ῥεοσιπώλης, *ϋ*, *δ*, pomorum venditor; (2) cinadus, qui florem ætatis vendit, *Ern.*
ῥεαίος, αἰά, αῖον, tempestivus; act. et pass. (2) qui forma est venusta et decora; lepidus, festivus, pulcher, decorus. *Gl. V.* ῥεαίω, fructus tempestivi, æstivi. ῥεαῖος βίος, vita matura, senectus, *Eurip. Phæn.* 975. Ab ῥεα. Hinc
ῥεαίστης, ητος, *η*, tempestivitas, maturitas; (2) pulchritudo et decor formæ.
ῥεαῖσαν, 3. pl. præs. ind. act. *Æol.* et cum *v*, pro ῥεαῖσσαι, ab ῥεαίω, maturum reddo.
ῥεαῖω, *ω*, maturum reddo; (2) decoro, venusto. Ab ῥεα.
ῥεαῖµες, *ῃ*, *δ*, ornatus exquisitor, ad venustatam formæ ostentandam, *Plut.* Ab ῥεαίω.
ῥεαῖος, mature, *Gl. V.* Ab ῥεαῖος.
ῥεακίαι, *αι*, curis nimis confectus concido, linquor animo. ῥεακιάσας ἐ γὰρ ἐξηνέσεντο, ἰδὼν πτόλον καταπνέονµενον οἶνον πλείον, *Arist. Pace*, 702. Ab ῥεα.
ῥεακίζω, idem et ab eod.
ῥεανία, pro ῥεαῖαν, amabilis. *Πανδανίης ἀνάννα χελιδὼν*, *Sapph.* 62.
ῥεανὲς, *ῃ*, *δ*, cælum, *Dor.* pro ῥεανός.
ῥεανός, cæli, gen. sing. *Dor.* pro ῥεανῶ.
ῥεαπολῆ, consueto tempore terram aratro verto, *Hes.*
ῥε' ἄργεῖος, *Dor.* pro ὁ ἄργεῖος, *Argæus*.
ῥεγίσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *v.* ῥεγίζω.
ῥεζέσσο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *v.* ῥεζίζω.
ῥεζον, videbam, imperf. ind. act. verbi ῥεζέω, quod *Ion.* dicitur pro ῥεάω.
ῥεσιδῶντης, *η*, *δ*, (epith. solis,) temporum vicissitudinis largiens. Ab ῥεα et δίδωµι.
ῥεσιλειπτος, *η*, *δ* *ῃ*, montes relinquens, pro ῥεσίλειπτος. Ab ῥεος et λείπω.
ῥεσιτρεφός, *η*, *δ* *ῃ*, in montibus nutritus; pro ῥεσιτρεφός, *Il.* 5, 486. Ex ῥεος et τρέφω.
ῥεσσαι, dat. plur. *Poet.* pro ῥεσαι, ab ῥεα, *uxor*.
ῥεῖω, *ω*, fut. ῥεω, cura, custodia. Ab ῥεα.
ῥεσµα, ἄτος, τό, cura, custodia, *Il.* 5, 486. Ab ῥεαίω.
ῥεσσω, et ῥείω, idem quod ῥεώ, *Suid.* *Hes.*
ῥεβρίξ, 3. sing. imperf. ind. act. *v.* ῥεβρίζω.
ῥεβρίσα, diluculo veni, aor. 1. ind. act.
ῥεβρώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ῥεβθώ.
ῥεῖα, *αι*, *ῃ*, fructus maturitas; (2) venustas. Ab ῥεα.
ῥεαῖνα, decoro, venusto; ῥεαῖνέσθαι, exornor. Ab
ῥεαῖος, αἰά, αῖον, idem quod ῥεαῖος.
ῥεαῖς, *η*, maturitatem afferens; epith. *Naturæ*, *Orph.*
ῥεγνῶτα, 3. sing. imperf. ind. med. contr. pro ῥεγνῶντα, ab ῥεγνῶναι, certo.
ῥεγνῶντα, certabant, 3. plur. imperf. indic. med. contr. pro ῥεγνῶνοντο.
ῥεῖοσπαρος, *ον*, maturos fructus habens, maturus.
ῥεῖκός, *η*, *δ*, *ον*, tempestivus; (2) florens ætate, ideoque venusta et decenti forma conspicuus. Πύξω δι' χειρὶ, προσαλίγκιος ῥεῖκίος, *Nic. Th.* 516. Ab ῥεα.
ῥεῖκῶς, adv. venuste, lepide, scite.
ῥεῖμακίος, *ον*, maturus. ῤεῖα δι, τὰ µηδέστω ῥεῖμακίωτα, quæ nondum matura, *Schol. Aristoph. ad Equit.* 259. [immo neutrum plurale est ab ῥεῖμακῶς, perf. particip. ab ῥεῖμακω, verbo neuterico.]
ῥεῖμαλίdis: vide ῥεῖμαλίdis, *Steph.*
ῥεῖµος, *η*, *δ* *ῃ*, tempestivus, maturus. Ab ῥεα.
ῥεῖν, 3. sing. a. 1. ind. act. *v.* ῥεῖνω, concito.
ῥεῖος, *η*, *δ* *ῃ*, et ῥεῖος, *ία*, *ιον*, tempestivus, maturus; (2) qui stato solemnique anni tempore fieri solet. Ab ῥεα.
ῥεῖσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ῥεζίζω.
ῤῚΓΙ (N, *ωνος*, *δ*, Orion, signum cæleste.
ῥεῖως, adv. tempestive; (2) venuste, eleganter. Ab ῥεῖος.
ῥεκίας, 2. sing. aor. 1. ind. act. *v.* ῥεκίζω.
ῥεκᾶθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Dor.* pro ῥεκῆθη, ab ῥεκώομαι, cum impetu ruo.
ῥεκαῖα, 3. sing. imperf. ind. act. *v.* ῥεκαῖω.

ῥεμᾶτο, movebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. contr. pro ῥεμάντο, ab ῥεμᾶν.

ῥεμῖατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ῥεμνιστο, a verbo eod.

ῥεμίνον, acc. sing. perf. part. pass. per Syncl. pro ῥεμνμίνον, a verbo eod.

ῥεμνι, 3. sing. aor. 1. ind. act. Att. pro ῥεμναι, ab ῥεμνᾶν, τιο.

ῥεμνιστο, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ῥεμᾶν, cum impetu τιο.

ῥεμνῖστο, 3. pl. perf. ind. pass. pro ῥεμνᾶνστο.

ῥῆνς, agnī, Dor. pro οἱ ῥῆνες, ab ῥῆς.

ῥένντο, 3. sing. imperf. med. v. ῥέννμαι, τιο.

ῥεργαφία, as, ἡ, descriptio per annales. Ab ῥεργαφός, s, ὁ, qui res gestas describit et distinguit per quatuor anni ῥῆρας, sive tempora; annalium scriptor, qui describit quid quoque anno evenerit. Ex ῥερος et γράφω.

ῥεσθῆτια, ᾧ, in hora natali noto et digero. Ex ῥῆα et στήμι.

ῥεσλογία, ᾧ, horas indico. A λόγος. Hinc ῥεσλογητής, ῆ, ὁ, horarum index; Athen.

ῥεσλογιον, s, τὸ, horologium, instrumentum quoddam, seu machina horas indicans.

ῥεσνομῖον, sive ῥενομῖον, s, τὸ, idem.

ῥεσνομῖαι, ᾧ, fut. ἴσω, horas rego. Ab ῥεσνομῖος, ῆ, ὄν, horas dividens, regens, indicans. Ab

ῥεσνομος, s, ὁ ἔϋ ἡ, horas regens. Ex ῥῆα et νέμι.

ῥερε, excitavit, 3. sing. perf. ind. med. per Metath. pro ῥερε, et hoc Att. pro ῥες, ab ῥεω.

ῥεος, εος, τὸ, mons. Dor. et Ion. ῥερος, pro ῥεος.

ῥεος, s, ὁ, annus; (2) tempus; (3) nox. Ab ῥεω, et pro ῥεος.

ῥεσσοκσίον, s, τὸ, instrumentum seu machina quæ horarum rationem adspicientibus commonstrat; (2) instrumentum in quo natalitias horas notant et considerant astrologi.

ῥεσσοκσίω, horas, item thema geneleos, considero et noto.

ῥεσσοκσία, as, ἡ, consideratio et notatio horarum, præsertim natalitiarum. Ab ῥεσσοκσος, s, ὁ, qui horas vel horarum rationem observat; (2) qui natalem seu natalitiam alicujus horam considerat, atque inde futura prædicit; (3) ea cœli pars quæ genitura tempore ab orientali cœli parte emergit in hemisphærium nostrum, et ortus appellatur. Ex ῥῆα et σκοπές.

ῥεστοφός, ὁ ἔϋ ἡ, temperies, partibus anniquibusque bonam tempestatem largiens. A τρεῖς.

ῥεσχαλκος, pro ῥεῖσχαλκος, Arrian.

ῥεσα, concitavi, aor. 1. indic. act. Æol. pro ῥεω, ab ῥεω.

ῥετο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ejusd.

ῥετυγεν, fodit, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum s, ab ῥετύσσω.

ῥετυγή, ῆς, ἡ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus. Ab ῥετύω.

ῥετυγμός, ῆ, ὁ, rugitus, ululatus. Ab eod.

ῥετυόν, adv. cum ululatu, luporum more ululando; Nic. Al. 222. Ab eod.

ῥετυός, ῆ, ὁ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus, latratus. Ab eod.

ῥετυόν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ῥετύσσω.

ῥετυόνος, pres. part. med. verbi ῥετύω.

ῥετυχάται, fossi sunt, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro ῥετυκνῖναι sive, ab ῥετύσσω.

ῤῚῚ, seu ῥεῤῥομαι, ululo, rugio, ejulo. Κῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνας ῥεῤῥασσαν, Bion. 1, 18. Τὸν μὲν ῥεῤῥάσαν Τυροχίνδος εἶδεμα Σαλασπε, Dion. Pet. 83.

ῥεῤῥομαι, τὸ, rugitus. Quasi ab ῥεῤῥομαι.

ῥῆεχᾶιος, Dor. pro ὁ ἀεχᾶιος, antiquus.

ῥεχῖσι, 2. plur. imperf. ind. med. contr. pro ῥεχῖσθαι, ab ῥεχῖομαι, salto.

ῥεχῖντο, 3. pl. imperf. ind. med. Dor. pro ῥεχῖντο, a verbo eod.

ῥεχῖσασθαι, saltastis, 2. pl. aor. 1. ind. med.

ῥεχῖνμος, Dor. et per Synclor. pro ὁ ἀεχῖνμος, ab ἀεχομαι, incipio.

ῥερεμ, 3. sing. plusq. perf. ind. med. Att. pro ῥεμ, ab ῥεω, exculo.

ῥωρίχατα, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion.
pro ῥωριζόμενοι ἵσαν, ab ῥέγω, porrigo.
ῥωρίχεται, 2. sing. plusq. perf. ind. act. Att.
pro ῥέχεται, a verbo eod.
ῥωρούμετο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v.
ῥέρωσι, fodio.
ῥωρούμεν, plusq. perf. indic. act. Att. pro
ῥώμεν, a verbo eod.
ῥ, adv. ita, sic, pro ἔτως. Ab ῥς.
ῥ, ut, sicut, tanquam, perinde ac si; (2)
ferme, circiter, ut; (3) postquam; (4)
nam; (5) quandoquidem; (6) alioqui;
(7) ὥς, pro πρὸς, ad, in; (8) quasi; (9)
abundat; ut ὥς ἀληθὺς, vere, revera; vel
forte per ἵαν explicandum, ut Scholiastae
Sophocl. valde. ῥ, ἀπ' ἡμεράτων πρὸς οὐ
vanab, valde a oculis sunt, a conspectu, Soph.
Ced. Col. 15. Παύρα γ' ὥς ἡπίως ἰνίσκην,
pauca et quam lenissima verba, Id. Elect.
1437.
ῥ, ὥτός, ὅς, auris, Dor. pro ῥς.
ῥ, impuli, aor. 1. ind. act. verbi ὠδῶ.
ῥ, impulsi, aor. 1. inf. act.
ῥάμειν, qui impulcrunt, nom. plur. aor. 1.
part. med.
ῥαν, repulcrunt, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ejusd.
ῥαν, tanquam, quasi, prout. Ex ὥς et ἄν.
ῥανσι, adv. velut, prout, tanquam, quasi,
perinde ac si. Ex ὥς, ἄν, et si.
ῥαντας, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ῥσι, ab
ὠδῶ.
ῥάσσω, trudo, pello, impello; verbum ficti-
tium, quasi hinc esset ῥάσσαι, impellebat, ab
ῥω, fut. 1. cuius praesens usitate ὠδῶ,
Ionicum. Od. 11, 598.
ῥαύτως, adv. similiter, simili modo vel ra-
tione, eodem modo. Ex ὥς et αὐτως sive
αἰώς.
ῥαῖς, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. pro ῥῖς,
ab ῥῶ, redoleo.
ῥσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὠδῶ, pro
ὠδῶ, pello. Ἀφ' δ' ἵς καλὸν δῖσι μέγα ξίφος,
Il. 1, 220.
ῥσι, adv. quasi, tamquam, perinde, velut;
(2) circiter, ferme. Ab ὥς.
ῥς ἔρχω, protinus, nulla interjecta mora,
Soph. Antig. 1108.
ῥσθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ὠδῶ, pello.
ῥσι, 3. plur. praes. conj. verbi ἵμι, sum.
ῥσι, dat. plur. cum v, ab ῥς.
ῥσι, ἰως, ἱ, idem quod ὠδῆσι. Ab ὠδῶ.
ῥσιμένως, sancte, pure. Ab ὀσίως.
ῥσι, vel ὠσιν, idem quod ὠδῶν. Ex ὥς et
poetico xi, quod est ἄν.
ῥσαι, perfect. indic. pass. verbi ὠδῶ, pro
ὠδῶ, impulsus sum.
ῥσιν, acc. sing. perf. part. pass. v. ejusd.
ῥσι; ῥ, ὁ, impulsus; (2) eversio. Ab ὠδῶ.
ῥσι, ut, sic, quemadmodum, veluti, quasi,
tanquam. Ex ὥς et σίε.
ῥσιν, adv. ferme, quasi, tanquam.
ῥσιν, adv. tanquam si, quasi, perinde ac
si. Ex ὠσιν, ἄν, et τί.
ῥσιν, adv. veluti, quasi.
ῥσιν, adv. idem. Ex ὠσιν et ἔν.
ῥσι ἔχω, idem quod ὥς ἔχω. ῥσιν ἔχω,
protinus, Soph. Antig. 1235.
ῥς, pro ῥσι, quasi.
ῥσι, adv. ut, ita, adeo ut, ut quidem; (2)
quamobrem, itaque; (3) utpote, quippe,
quod, quippe qui. Ex ὥς et et.
ῥσι, si, ὁ, impulsor, qui trudit. Ab ὠδῶ.
ῥσι, 3. sing. fut. 1. med. Att. pro ῥσιν, et
hoc pro ὠσιν. Ab
ῥσιν, trudo, pello. Οὐδ' ὠσίοι Κλισάνεμα,
Aristoph. Ach. 850. Εἰς τὴν στρογγύην πᾶς
ἀνὴρ ὠσίδην, Ibid. 42. ῥσιν ἔχουσιν ἑαυτοὺς
ἐν τῇ καλῶσι, Id. Plut. 330. Ab ὠσιν.
ῥσιν, impulsorius, Steph. Ab ὠσιν, quod
ab ὠδῶ.
ῥσιν, adv. impellendo, trudendo; (2) ir-
rumpendo. Ab ὠσιν.
ῥσιν, crudelis, Dor. pro ὁ ἄσφατος.
ῥσιν, ὁ, ὁ, trasatilis, Gl. V. Ab ὠδῶ.
ῥσιν, 3. plur. plusq. perf. indic. pass.
verbi ὠδῶναι, ofuscio.

"Ωσχη" vide ὄσχη, *Eust.*

"Ωσχος, υ, ὁ, ramus novellus; ὄσχη, *Nic. Al.* 109. Ab et pro ὄσχος.

"Ωσχοφόρος, ἰων, τὸ, gestatio ramorum; festum Atheniensium. Ab

"Ωσχοφόρος, υ, ὁ ἔξ ἧ, ramos gestans. Ex ὄσχος et φέρω.

"Ωσχοφόριον, τὸ, locus Athenis in quo fanum Dianæ, *E. M.*

"Ωω, f. 1. ind. act. verbi ὠθίω, pro ὠθω, *pello.*

"Ωω, aures, nom. pl. ab ὠς, ὠτός, *auris.*

"Ωτάγρα, ας, ἡ, instrumentum quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex ὠς et ἄγρα, *capitula.*

"Ωτάκινος, herbæ nomen, *Can.*

"Ωτακυσίω, ὦ, fut. ἦσω, intentis auribus sermones hominum sublevo, (ut ad dominum meum deferam.) *Ph. ὠτακυσίῃ, auscultat, Xen.* Ab

"Ωτακυστής, ὤ, ὁ, delator, *inpr.* principis alicujus; qui, quæ passim audit, ad dominum suum defert. *Gl. V.* auricularius explorator. Ex ὠς et ἀκυστής.

"Ωταλγία, ὦ, fut. ἦσω, doleo auribus, aurium dolore crucior. Ab

"Ωταλγία, ας, ἡ, aurium dolor. Ex ὠς et ἄλγος.

"Ωταλγιάω, ὦ, idem quod ὠταλγίω.

"Ωταλγικός, ἡ, ὁ, aurium dolori obnoxius; (2) dolorem aurium inferens. Ab ὠταλγία.

"ὦ τάν, ὁ homo! heus amice! in utramque partem dicitur.

"ὦταρον, υ, τὸ, auricula. Dim. ab ὠς.

"ὦτάρος, ῥά, ῥόν, auritus. Ab eod.

"ὦτιγγύτης, υ, ὁ, clyster auricularis. Ex ὠς et ἰγγύω.

"ὦτιλῆ, ἦς, ἡ, cicatrix et ulcus ac recens vulnus. Ab ὠτάω, *vulnere.*

"ὦτερος, *Dor.* pro ὠτερος, *alter.*

"ὦτισφόρος, ὁ, qui otidas gerit, *V. L.* At

"ὦτικος, auricularis, ad aures pertinens, *Gorr.*

"ὦτιον, υ, τὸ, auricula. Dim. ab ὠς.

"ὦτισφόρος, idem quod ὠτοβλαδίας. *E. M. Ern.*

"ὦτις, ἴδος, ἡ, avis tarda. Ab ὠς, quia aurita.

"ὦτίτης, υ, ὁ, auricularis; ut ὠτίτης δάκτυλος. Ab ὠς.

"ὦτογλύφισ, ἴδος, ἡ, auriscalpium. Ex ὠς et γλύφω.

"ὦτόγλυφον, υ, τὸ, idem. Ex iisd.

"ὦτοιδής, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, similis auriculæ. Ex ὠς et ἴδος.

"ὦτοιδῶς, in formam auriculæ. A præc.

"ὦτοβλαδίας, υ, ὁ, cui aures fractæ sunt; *Diag. Laert.* Ex ὠς et βλάω.

"ὦτοκάταξις, ἰως, ἡ, aurium fractio, aurium contusio. Ex ὠς et κατάρνημι.

"ὦτοκοσία, aures obtundo garrulitate, precibus; item de quocunque sono vehementiori. *Gl. V.* ὠτοκοσιῶ, obtundo. Ex ὠς et κόπτω.

"ὦτόλκινος, υ, ὁ ἔξ ἧ, aures habens magnas instar ventilabri, vel vannii. Ex ὠς et λίκνω.

"ὦτοπάρχος, υ, ὁ ἔξ ἧ, auritus. *Gl. V.* qui aures præbet. Ex ὠς et παρίχω.

"ὦτός, ὤ, et ὠτος, υ, ὁ, otus, avis nycticoraci similis. *Gl. V.* avis tarda. Ab ὠς.

"ὦτός, auris, gen. sing. ab ὠς, *auris.*

"ὦτότμητος, υ, ὁ ἔξ ἧ, qui auriculam scissam habet, cui aures amputatæ sunt, aure seu auribus truncus. Ex ὠς et τίμνω.

"ὦτοχλῆω, ὦ, aures obturbo loquendo. Ex ὠς et ὄχλος.

"ὦτραλῖος, α, ὦν, et ὠτραλῖος, ὦν vide ὠτραλῖος.

"ὦτραλῖος, vide ὠτραλῖος, *Ap.*

"ὦτρυν, 3. sing. imperf. ind. act. cum υ, ab ὠτρύνω, *incito.*

"ὦτώις, ὠσσω, ὠν, auritus, aures habens; (2) ansatus, habens ansas; *Il.* 23, 264. Ab ὠς.

"ὠτός, *Dor.* pro ὠτός, *ipse.*

"ὠφείλων, imperf. ind. act. verbi ὠφείλω, *debeo.*

"ὠφυν, *videram,* plusq. perf. ind. act. v. ὠπτω.

"ὠφίλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, subsidium. Quasi ab ὠφελής.

"ὠφελῖτι, *juvatis,* 2. plur. præc. ind. contr. pro ὠφελίστι, ab ὠφείλω.

"ὠφΕΑΕΩ, juvo, prosum, commodo, bene de aliquo mereor; ὠφελήθη, profecit, *Ph.* aor. 1. pass. ὠφελήσονται, profutura, *Ph.* fut. 1. part. act. Τί δ᾽ ὦν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελῶμαι σε; *Soph. Aj.* 537. *Φίλοισιν ὠφελῖν, Aristoph. Av.* 426. *Μηδὲν ὠφελῖν πόλιν, Eur. Supp.* 1109. "Α δ' ἂν διδῶσ' ἰκύντες, ὠφελῶμαι, *Id. Ion.* 381.

"ὠφελῖτις, 2. sing. aor. 1. conj. pass.

"ὠφελήμα, ὠτος, τὸ, adjumentum, emolumentum, commodum.

"ὠφελήσιμος, ὁ, ἡ, utilis. Ab ὠφελήσις.

"ὠφελήσις, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠφείλω.

"ὠφελήσις, ἰως, ἡ, utilitas, emolumentum.

"ὠφελήσιος, ἰα, ἰων, juvandus. Ab ὠφείλω.

"ὠφελῖα, ἡ, pro ὠφίλεια, *Epr.*

"ὠφελῖμος, υ, ὁ ἔξ ἧ, utilitatem, adjumentum sive emolumentum adferens. *Gl. V.* ὠφελίμων, commodum profuturum. Ab eod.

"ὠφελίμως, *adv.* utiliter, commode.

"ὠφείλων, *utinam. Gl. V.* velim. "Ατυχῆς μὲν ὦρα ἀλλ' ἂν ἀδικεῖς, ὡς ὠφελίς μὴδ' ἀτυχῆς, *Synes.* Ab ὠφείλω.

"ὠφῆ, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὠπται.

"ὠφῆσαν, *visi sunt,* 3. plur. aor. ejusd.

"ὠφλῆ, 3. sing. imperfect. ind. verbi ὠφλῶ, pro ὠφείλω.

"ὠφλημα, τὸ, pro ὠφλημα, *V. L.*

"ὠφρόντιστος, *securus, Dor.* pro ὠφρόντιστος.

"ὠφρα, *aperui,* perfect. ind. med. verbi ὠφρω.

"ὠφρατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠφγμένοι ἦσαν.

"ὠφιστο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi ὠφισμαι.

"ὠφῆσαν, 3. plur. aor. 1. indic. pass. verbi ὠφῆω.

"ὠφρίμια, 1. plur. imperf. ind. med. verbi ὠφριμαι.

"ὠφρα, ας, ἡ, coloris quoddam genus, a pallore denominatum. Ab ὠφρός. Unde

"ὠφραίνω, pallidum reddo.

"ὠφραῖω, ὦ, pallo; (2) pallesco. Ab ὠφρεν.

"ὠφρία, ας, ἡ, pallor, *R.* Ab eod.

"ὠφρίας, υ, ὁ, pallidus. Ab eod.

"ὠφρίσσις, ἰως, ἡ, pallor; cum quis expallescit. Ab

"ὠφριάω, ὦ, pallo, pallore perfusus sum, pallesco, pallidus fio. *Τὴς ὠφριῶντας, τὸς ἀνυπόδητος λέγει, Aristoph. Nub.* 103. "Η πόλις γὰρ ὠφριῶσα καὶ φρόνη καθήμενη, *Id. Pace,* 640. Ab ὠφρία.

"ὠφροειδής, ἰς, pallidus. Ab ἴδος.

"ὠφρολευκος, υ, ὁ ἔξ ἧ, ex luteo candicans, seu in pallido candidus. Ex ὠφρός et λευκός.

"ὠφρομῦστος, ὁ, qui pallidis est oculis, *Steph.*

"ὠφροξανθος, υ, ὁ ἔξ ἧ, pallide flavescens. "ὠφροξανθος ὡς χρῶς, *Aret.*

"ὠφροξ, ῥά, ῥόν, pallidus; luridus, *Philox.*

"ὠφρος, υ, ὁ, pallor; (2) legumen quoddam, *Lat. ervilia.* Ab ὠφρός.

"ὠφρότης, ητος, ἡ, pallor. Ab eod.

"ὠφρέω, ὦ, pallidum reddo. Hinc

"ὠφρώμα, ὠτος, τὸ, pallor corpori alicui inductus.

"ὠφρωε, *obui,* 3. sing. perf. ind. *Att.* pro ὠφρηκε, ab ὠφρω pro ὠφείλω.

"ὠφ, ὠπός, ὁ, oculus; (2) adspectus, vultus, facies, *Gl. V.* adspectus, frons. Ab ὠπτομαι, *video.*

"ὠφροπνός, m. pro ὠφροπνός, *Epr. Suid.*

"ὠφδης, εος, ὁ ἔξ ἧ, ovo similis, ovi speciem gerens. Ab ὠν, *ovum.*

ΤΕΛΟΣ.

NOMINA QUÆDAM PROPRIA,

Præsertim ΕΒΡÆΑ, fere indeclinabilia.

A A P B E E

A ΑΡΩΝ, ὁ, Aaron. Mons, Montanus, al. Præceptor.
 Αἰσῶν, perditio, vastatio.
 Αἰῶν, pater. Nom. Syr. indecl.
 Αἰῶν, Abel. Vanitas.
 Αἰῶν, Abia. Pater meus est Dominus.
 Αἰῶν, Abiathar. Pater excellens.
 Αἰῶν, ἡ, Abilene. Regio Syriæ vel Palæstinæ.
 Αἰῶν, Αἰῶν, Nom. viri Ebr. indecl. Pater decoris, seu Decus patris.
 Αἰῶν, Abraham, Pater excelsus, vel Pater multitudinis.
 Αἰῶν, ὁ, Agabus.
 Αἰῶν, Agar. Nom. servæ Ebr. indecl. Peregrina, sive Timida.
 Αἰῶν, ὁ, Adam. Homo.
 Αἰῶν, ὁ, Addi. Viator.
 Αἰῶν, ὁ, Nemesis. Nom. Deæ gentilis.
 Αἰῶν, ὁ, Adria. Mare Adriaticum.
 Αἰῶν, ὁ, Aello. Nomen Harpyiæ et unius ex canibus Actæonis, ap. Ovid. Ab æλλα, quasi procellosa.
 Αἰῶν, Azor. Nom. viri Ebr. indecl.
 Αἰῶν, ager sanguinis. Vox Syr. indecl.
 Αἰῶν, ὁ, Aquila. Nom. viri.
 Αἰῶν, ὁ, Alexandria, urbs. Ab
 Αἰῶν, ὁ, Alexander. Fortis auxiliator.
 Αἰῶν, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμος, arena, vulgo creditur.
 Αἰῶν, ὁ, Ananias. Nomen viri Ebr.
 Αἰῶν, ὁ, Anna. Nomen mulieris Ebr. Gratiosa.
 Αἰῶν, ὁ, Nom. viri Ebr. Gratosus.
 Αἰῶν, ὁ, Arabs.
 Αἰῶν, ὁ, Africa. Ab α priv. et φρίκη, frigus.
 Αἰῶν, ὁ, Acheron, fluvius. Ab ἄχος, dolor, et ῥέος, fluvius.

B.

B ΒΑΛ, ὁ, Baal, Bal, Bel. Nom. Ebr. indecl. Dominus.
 Βαβυλὼν, ὁ, Babylon, urbs. Confusio.
 Βαλαάμ, ὁ, Balaam. Nom. Ebr. indecl. Veneris populi.
 Βαλακ, ὁ, Balak. Exinaniens.
 Βαρθολομαῖος, ὁ, Bartholomæus. Filius haurientis aquam.
 Βαρνάβας, ὁ, Barnabas. Filius consolationis.
 Βαρσαββῆς, ὁ, Barsabas. Filius quietis.
 Βαρτιμαῖος, ὁ, Bartimæus. Filius Timæi.
 Βελζεβούβ, Beelzebub. Dominus muscarum.

B E A E M M

Βελιάλ, ὁ, Belial. Sine iugo, vel Nequam.
 Βηθαβάρ, ὁ, Bethania. Vox Ebr. Domus transitus.
 Βηθανία, ὁ, Bethania. Domus afflictionis.
 Βηθσά, ὁ, Bethesda. Vox Syr. Domus misericordiae seu beneficentiae.
 Βηθλεὲμ, ὁ, Bethleem. Vox Ebr. indecl. Domus panis.
 Βηθσαῖ δά, ὁ, sive Βηθσαῖ δά, Domus piscationis.
 Βηθφαγή, Bethphage. Domus ficum præcocium.
 Βουεργίς, Syr. Filii tonitru.

Γ.

Γ ΓΑΒΒΑΘΑ, ὁ, Gabbatha. Vox Ebr. indecl. Pavimentum elatum.
 Γαβριήλ, Gabriel. Robur Dei.
 Γάιος, ὁ, Caius vel Gaius. Nom. viri Rom.
 Γαμλιήλ, ὁ, Gamaliel. Nom. Ebr. indecl. Retributio Dei.
 Γεωργιανὸς, ὁ, Nomen urbis Ebr. indecl. Hortus principis.
 Γεργεσινὸς, ὁ, Gergesenus. Vox Ebr. Vicinus peregrinationis.
 Γολγοθᾶ, Golgotha. Nom. Syr. indecl. Locus calvariae.
 Γομορῶν, ὁ, Gomorra, urbs. Habitatio.

Δ.

Δ ΔΑΒΙΔ, ὁ, David. Nom. Ebr. indecl. Dilectus, gratosus.
 Δαλμανυθά, ὁ, Dalmanutha. Nom. regionis.
 Hereditas pauperis.
 Δαμασκὸς, ὁ, Damascus. Urbs Syriæ.
 Δανιήλ, ὁ, Daniel. Iudex divinus.
 Δέρβη, ὁ, Derbe. Nom. urbis Ebr. Stimulus.
 Διώνη, ὁ, Dione, mater Veneris.

E.

E ΕΒΕΡ, vel ΕΓΓΕ, ὁ, Heber, vel Eber, indecl. Transiens.
 Ελεάζαρ, ὁ, Eleazar. Dei auxilium.
 Ελεακίμ, ὁ, Eleachim. Deus restituit.
 Ελιούδ, ὁ, Eliud. Laus Dei.
 Ελισαβέτ, ὁ, Elizabetha. Deus juravit.
 Ελισσαῖος, ὁ, Elissæus. Propheta. Deus gratus.
 Ελκνδάν, Elknodan. Nomen viri Ebr. Deus mensurabit eos.
 Ελμᾶς, ὁ, Elymas. Nomen magi Arab.
 Εμμανουήλ, ὁ, Emmanuel. Deus nobiscum.
 Εμμανῆλ, ὁ, Nomen Ebr. Propugnaculum.

E M M I A K

Εμμόρ, ὁ, Emmor. Nomen viri Ebr. Luculentus.
 Ενώς, ὁ, Enos. Homo.
 Ενώχ, ὁ, Enoch. Consecratus.
 Επαφρόδης, ὁ, Epaphras. Nomen viri. Syriaca forma pro Επαφρόδιτος.
 Ερμᾶς, ὁ, Hermas, pro Ερμῶδρος.
 Εὐα, ὁ, Eva. Purificans.
 Εὐτέρπη, ὁ, Euterpe, Musa. Α τέρπη.
 Εφραθά, ὁ, Ephrata. Nomen urbis Ebr. Fructifera.
 Εφραιμ, ὁ, Ephraim. Nom. viri Ebr. Sese progignans.

Z.

Z ΖΑΒΟΤΑΟΝ, ὁ, Zabulon. Nom. viri Ebr. Cohabitatio.
 Ζαχαρίας, ὁ, Zacchæus. Nom. viri Syriacum. Justus.
 Ζήν, Ζανὸς, ὁ, Jupiter. (Vox Dor.) Hinc
 Ζανὸς, ὁ, Juno.
 Ζάρα, ὁ, Zara. Nom. viri Ebr. indecl. Ortus.
 Ζεβεδαιοῦς, ὁ, Zebedæus. Donatus vel Munificus.

H.

H ΗΛΙ, ὁ, Eli. Adscensus.
 Ηλίας, ὁ, Elias. Deus meus.
 Ηρώδης, ὁ, Herodes. Hinc
 Ηρωδιανοί, οἱ, Herodiani, Herodis ministri.
 Ηρωδιάς, ὁ, Herodias, filia Herodis; item Herodis concubina.

Θ.

Θ ΘΑΜΑΡ, ὁ, Thamar. Nom. mulieris Ebr. Palma.
 Θάρα, ὁ, Thara. Nom. viri Ebr. Spirans.
 Θινῶν, ὁ, Nom. viri Ebr. Torrens. (Vel potius est contractum ε Θινῶν, ut Αστὶμᾶς est ex Αστὶμῶδος, Ern.)
 Θυάτιρα, ὁ, Thyatira. Nom. urbis Asiæ.
 Θύβρις, ὁ, Tiberis. Nom. fluvii.
 Θωμᾶς, ὁ, Thomas. Geminus.

I.

I ΙΑΙΡΟΣ, ὁ, Iairus. Nom. viri Ebr. Illuminabit, Illucescet.
 Ιακώβ, ὁ, Jacob. Plantam teneram.

Ἰακώβος

¹Ιαμβρέης, ὤ, Iambres. *Rebellans.*
¹Ιαννά, ὁ, Nom. viri Ebr. indecl. *Adflictio superborum.*
¹Ιαννῆς, aut -ῆς, ὁ, Iannes. *Responsans.*
¹Ιασώ, ὄος, ὤς, ἡ, Iaso, Dea sanitatis. Ab *ιασμαί.*
¹Ιάσων, ὄος, ὁ, Jason. Nom. viri.
¹Ιεζεβήλ, ἡ, Jezabel. Nom. mulieris Ebr. indecl. *In insulis habitans.*
¹Ιερεμίας, υ, ὁ, Hieremias. *Exaltans Deum.*
¹Ιεροσόλυμα, ἡς, ἡ, vel ὡν, τὰ, vel
¹Ιερουσαλήμ, ἡ, indecl. Hierosolyma. Nom. urbis.
¹Ιεφθὰς, ὁ, Jephtha. Nom. viri Ebr. indecl.
¹Ἰησοῦς, ὤ, ὁ, JESUS, nomen Servatoris nostri, origine Ebræum, et idem notans quod Græcūm Σωτῆρ, *Servator*, seu quod scriptoribus *Eccles. magis usitatum est, Salvator.*
¹Ἰόππη, ἡς, ἡ, Joppe. Nom. urbis Ebr. *Pulchritudo.*
¹Ιορδάνης, υ, ὁ, Jordanes. Nom. fluvii Ebr. *Fluvius.*
¹Ἰούδας, α, ὁ, Judas. *Filius celebrationis, i. e. clarus, laudatus.*
¹Ἰσλῶ, ὄος, ὤς, ἡ, Ceres. Ab ¹Ἰσλῶς.
¹Ἰσαάκ, ὁ, Isaac. *Ridebit.*
¹Ἰσραήλ, ὁ, Israel. *Princeps Dei.* Unde ¹Ἰσραηλίτης, et ¹Ἰσραηλίτης.
¹Ἰτυρεία, ας, ἡ, Ituræa. Nom. regionis Syr. *Montosa.*
¹Ἰωακίμ, ὁ, Joachim. *Dominus excitabit.*
¹Ἰωάννα, ἡ, Joanna. *Gratiosa.*
¹Ἰωαννᾶς, ᾱ, ὁ, Joannes; et
¹Ἰωάννης, υ, ὁ, Joannes. *Gratiosus.*
¹Ἰώβ, ὁ, Jobus. *Ejulus.*
¹Ἰωήλ, ὁ, Joel. *Adquiescit.*
¹Ἰωθὰμ, ὁ, Jotham. Ebr. *A Deo profectus.*
¹Ἰωνᾶς, ᾱ, ὁ, Jonas. *Columbus.*
¹Ἰωρὰμ, ὁ, Joram. *A Domino excelsus.*
¹Ἰωσαφὰτ, ὁ, Josaphat. *Dominus judicat.*
¹Ἰωσή, ¹Ἰωσή, Jose, Jose; pro ¹Ἰωσήφ, vel ¹Ἰωσήπος.
¹Ἰωσήφ, ὁ, Joseph. *Addet.*
¹Ἰωσίας, υ, ὁ, Josias. *Qui est a Domino.*

K.

K ΑΔΜΕΓΓΑ, ἡ, arx Thebana.
¹Καδμείος, εἰα, εἶον, Cadmæus. ¹Καδμείοι, Thebani, posteri Cadmi.

¹Καδμείωνες, οἱ, Thebani.
¹Καδμῆς, ἰδος, ἡ, Thebana, Cadmæa.
¹Κάδμος, υ, ὁ, Cadmus, filius Agenoris Ægyptius, et arcis Cadmæ in Bœotia postea conditor, ex Ebr. *Orientalis.*
¹Καϊάφας, α, ὁ, Caiaphas. *Circulator vel Blasphemus.*
¹Καῖν, Cain. *Acquisitus.*
¹Καινάν, ὁ, Cainan. Nom. viri indecl. *Pos-sessor.*
¹Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar. Nom. Lat.
¹Κανά, ἡ, Cana. Nom. urbis Ebr. indecl. *Pos-sessio.*
¹Κανανίτης, υ, ὁ, Canaanites. Nomen gentile. *Emulator.*
¹Κανδάκη, ἡς, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiarum reginis.
¹Καπερναούμ, ἡ, Capernaum. Nom. urbis indecl. *Vicus consolationis.*
¹Κλαυδία, ἡς, Claudia.
¹Κλαυδία, ας, ἡ, Claudia. Nom. mulieris Lat.
¹Κλεόπας, Cleopas. Nom. viri, pro Κλεόπατρος, per Sync. ut ¹Ἀντίπας pro ¹Ἀντίπατρος.

Λ.

Λ ΕΒΒΑΓΩΣ, υ, ὁ, Lebbæus. Nom. Apostoli. Ebr. *Cordatus.*
¹Λυκάς, ᾱ, ὁ, Lucas. Nom. viri. Termin. Syr. pro Λύκιος vel Λυκίλος, vel potius pro *Lucanus.*

M.

M ΑΓΓΑΛΑ, Magdala. Nomen loci Ebr. *Turris.*
¹Μαγδαληνή, ἡς, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Ebr. *Magnifica*, vel etiam e Magdala oriunda, Magdalensis.
¹Μαγώγ, ὁ, Magog. Ebr. indecl. *Munimentum.*
¹Μαδιάν, ἡ, Madian. Nom. regionis Ebr. *Judicium.*
¹Μαθυσάλα, ὁ, Mathusala. Nom. viri. *Mortem pellens.*
¹Μαλακὴλ, ὁ, Malaleel. *Laudans Deum.*
¹Μανασσῆς, ὁ, Manasses. *Faciens oblivisci.*
¹Μελχί, ὁ, Melchi. *Rex meus.*
¹Μελχισεδέχ, ὁ, Melchisedech. *Rex justus.*

¹Μωσῆς, ὤ, vel Μωσῆς, ἰως, Μωϋσῆς, ὤ, Μωϋσῆς, ἰως, ὁ, Moses.

N.

N ΑΑΣΣΩΝ, ὁ, Naasson. *Illustrans.*
¹Ναγγαί, ὁ, Nangæ, idem.
¹Ναζαρέθ, vel Ναζαρέτ, ἡ, Nazareth. Nomen urbis Ebr. *Surculus.*
¹Ναί, ἡ, Nain. Nom. urbis Ebr. *Amanitas.*

P.

P ΕΜΦΑΝ, ὁ, Nomen Idoli. *Saturnus.*
¹Ρουβὴν, ὁ, Ruben. *Ecce filius.*
¹Ρούθ, ἡ, Ruth. Nom. mulieris. *Tremor.*

Σ.

Σ ΑΑΜΩΝ, ὁ, Salmon. *Pacificus.*
¹Σαμάρια, ας, ἡ, Samaria. Vox Ebr.
¹Σάπφειρα, ας, ἡ, Sapphira. Nom. mulieris.
¹Σαταν, ὁ, et Σατανᾶς, ᾱ, ὁ, Satan, Satanas, nomen principis angelorum malorum, Ebr. *Adversarius.*
¹Σιδὼν, ὄνος, ἡ, Sidon, urbs Phœnicie.

Φ.

Φ ΑΡΑΦ, ὁ, Nom. Ebr. indecl. *Vindex.*
¹Φαρής, ὁ, Phares. *Ruptura.*
¹Φαρισαῖος, υ, ὁ, Phariseus, Ebr. *Separatus.*
¹Φιλήμων, ὄνος, ὁ, Philemon. *Amans, Amicus.*

X.

X ΟΡΑΖΙΝ, Chorazin. Nom. urbis. *Pro-mulgatrix.*

Ω.

Ω ΒΗΔ, Obed. Nom. viri Ebr. indecl. *Serviens.*
¹Ὠσαννά, Hosanna. Vox Ebr. indecl. *Serva, Quæso.*

LEXICI MANUALIS GRÆCI PARS SECUNDA,

Vocum Phrasiumque Latinarum, quæ in primis e re Græce quidpiam reddituris esse possint, interpretationem Græcam sistens : iterum repurgata, et quamplurimis aucta vocabulis per T. M.

A ABA

ABA ABE

ABE ABI

A, Ab, ἀπό, cum genitivo, et potissimum de inanimatis, ut, Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνου τῷ χρόνῳ, Demosth. Ab initio usque ad finem, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς, id. A solis ortu usque ad occasum, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου, Æsch. (2) παρὰ, cum genit. et potissimum de animatis, ut, Venire a rege, πορεύεσθαι παρὰ βασιλέως, Thucyd. (3) ὑπὸ, cum genit. et verbis pass. vel neutris, ut, Instituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνου, Isocr. Interfectus est a vobis, τέθνηκεν ὑπ' ὑμῶν, Xenoph. (4) ἐκ, in notatione temporis, ut, A puero, ab infantia, ab incunabulis, ἐκ νηπίας, ἐκ παιδός, ἐκ νέου, ἐκ πρώτης ἡλικίας, Dem. Isocr. (5) ἐπὶ, in notatione officii, ut, Qui ab epistolis est, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν qui a secretis est, vulgo secretarius, ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων qui a regis sigillis est, ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν σφραγίδων, &c. Viger. c. ix. sect. 4. reg. 1.

Abacium, τὸ ἀβάκιον, u, Polyb.
Abactor, ὁ ἐλαττήρ, ἦρος, Luc. ἀπειλάτης.
Abactus, ἀπειληλαμένος, ἐνν, ἐνν, Poll. ἀπειλαθείς, εἴσα, ἐν, ab ara, βομβῆ, Luc.
Abactus, ὅς, ἡ ἀπειλασία, ας, Hesych.
Abaculus, τὸ ἀβάκιον, u, Polyb.
Abacus, ὁ ἄβαξ, ακος, Poll.
Abalienatio, ἡ ἀλλοτριώσις, εως, Thuc.
Abalienatus, ἀλλοτριωθείς, ἀπηλλοτριωμένος, u, aliquo, τινός, Dem. πρὸς τινα, Isocr.
Abalieno, ἀπαλλοτριῶ, αῖ, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, Dem. τινὰ πρὸς τινα, Isocr.
Abamita, ἀδελφὴ τῷ προπάππῳ, Isocr. ἡ θεία πρὸς πατὸς μεγάλῃ, id.
Abarceo, seu Aberceo, ἀποκολύω, ἀποκαλύπτω ναμάτων, ab aquis arcere, Greg. ἀπειργασιέναι, Plut.
Abavia, ἡ ἐπιτήρησις, Poll. ἡ ἀγοράμνη.
Abavunculus, ὁ θείος τῷ προπάππῳ, ὁ θείος πρὸς μητρὸς μέγας.

Abavus, ὁ ἐπίπαππος, u, Poll. ὁ ἀπόπαππος, V. L. πρόγονος, τέταρτος.
Abbas, ὁ κοινοδίαρχος, ὁ ἀρχιμανδριότης.
Abbatia, ἡ ἀββάτεια, τὸ κοινοδῖον, Gell.
Abbatissa, ἡ ἀρχιμανδρίστis, ἰδος.
Abbrezio, βραχύνω, ἐπιτίμνω, Synes. συντίμνω, Thucyd. cum accus. ἀποκεφαλίζω, Aristot.
Abdicatio, ἡ ἀποκρήξις, εως, Lucian. ἡ ἀπόρρησις, Synes.
Abdicatus, ἀποκρήκτος, ον, Synes.
Abdico, as, ἀποκηρύττω, filios, τὰς υἱίας, Lucian. filium, ἀπείπον τὸν υἱόν, Plat. me magistratu, τὴν ἀρχὴν, Aristot. ἀποδοκιμάζω, ἀποποιέομαι.
Abdite, κρύφα, Plut. κρυφῶ, N. T. κρυῖδην, Dem. κρυφίως, λάθρα.
Abditus, ἀπόκρυφος, ον, Suid. κρυπτός, ἡ, ἐν, Herodian. μύχιος, ἰα, ἰον, ὁ ἔξ ἡ ἐνδόμυχος.
Abdo, κρύπτω, in gurgustio, εἰς καλύβην, Thuc. ἀποκρύπτω, καταδύω.
Abdomen, τὸ ὑπογάστριον, u, Dem. ἥτρον, λαπάρα, ὑποκοιλίον.
Abducendus, ἀπακτίος.
Abduco, διάγω, ἀπάγω, sententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπὸ τινος, Thucyd. aliquem a proposito, ἀποπλανῶ τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Æschin. captivum aliquem, οἰχομαι ἄγων αἰχμαλώτων τινα, Demosth. λαμβάνω αἰχμαλώτον τινα, Herodian.
Abductio, ἡ ἀπαγωγή, ἡς, Polyb.
Abductus, ὁ ἔξ ἡ ἀπακτος, u, Sophocl. ἀπαγομένος.
Abecedarius, ἀλφασθητικός, ἡ, ἐν.
Abedo, κατισθία, aliquid, τι, Plut. ἀποτρέγω, Laert.
Abeo, ἀπείρχομαι, a viro, ἀνδρὸς, Isocr. e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, id. ad aliquem, οἰχομαι πρὸς τινα, id. in malam rem, ἀπάγω εἰς τὸν φθόρον, Epicharm. ἔβρω ἐς κέρακας, Aristoph. ἀπτιμι, abiit pro mortuus est, ἀνοίχεται, οἰχώμε, Herod.

Aberratio, ἡ ἀποπλάνησις, εως, Arist. τὸ ἀφαιμάρτημα, ἡ ἀπότρεξις, Plut.
Aberro, ἀμαρτάνω, a via, τῆς ὁδοῦ, Aristoph. a veritate, διαμαρτάνω τῆς ἀληθείας, Isocr. διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, id. a sententia alij, τῆς γνώμης τινός, id. a proposito, ἀποπλανῶμαι τῆς ὑποθέσεως, id. a fide, τῆς πίστεως, vel ἀπὸ τῆς πίστεως, Chrysost. a scopo, seu proposito, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν, Isocr. πέρρω γίνομαι τῆς ὑποθέσεως, id. τῷ πράγματι, Dem. ἀφαιμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀποτρυγχάνω, id. ψεύδομαι, ἀποσφάλλω, Hom.
Aberro paulum, παρολίσθαι.
Abfore, ἀπίσσεσθαι, Plut. parum abesse, μικρῶ δύν, multum abesse, πολλῶ δύν.
Abgrego, ἀφορίζω, oves ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἱρίφων, N. T.
Abhinc, ἐντεῦθεν, Aristot. ἐκθινδὶ, ἀπὸ τῆς.
Abhorreo, μυσάττωμαι, ut prodigium, ὡς ἐπὶ τίεσσι, Luc. ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, Plat. ab aliquo, τινί, Plut. ἐπὶ τινί, Aristot. κατὰ τινος, Luc. ἀπαλλάττωμαι, Lucian. ἀποτροσιάζομαι, Synes.
Abhorresco, idem quod Abhorreo.
Abhortor, ἀποτρέπω, aliquem a peccatis, τινὰ τῶν ἀμαρτημάτων, Isocr.
Abi, ἔπει, ἀπὸ, ἀφίεργι, Poet. in malam rem, ἀπὸ τῆς, ἢ πρὸς κέρους.
Abjecte, ταπεινῶς, vivere, ζῆν, Dem. facere, πράττειν, id. φαύλως, ἀγνῶνως, id.
Abjectio, ἡ ἀποβολή, armorum, τῶν ὅπλων, Plat. ἀπόρριψις, ἡ ταπεινώσις, Luc.
Abjector, ὁ ἀποβολεὺς, εως, armorum, τῶν ὅπλων, Plat.
Abjunctus, ἀποβιβλημένος, u, ἐν ab ἀποβάλλω, abjicio, Plat. ὁ ἔξ ἡ ἀπτιμος, ἀνὰ τῆς, ἀδίκιμος, ἀσύφηνος, Hom.
Abiegnus, ἰλαίνος, ἰση, ἰσι, LXX. εἰλαίνος, Poet.
Abies, ἡ ἰλάτη, u, Plut.

[A]

Abietarius,

Abietarius, ὁ τέκτων ξυλίου.
 Abietinus, ἐλάτινος, ἡν, ἰον, LXX.
 Abigator, ὁ ἐλατῆρ, ἥρος, Luc.
 Abigatus, ὅς, ἡ ἀπειλασία, ας, Hesych.
 Abigeus, ὁ ἀπιδάτης, υ.
 Abigo, ἀπειλάω, praeda, τὰς λείας, Herodian.
 columbas, τὰς περιστρεφάς, Basil. e convivio, ἀπὸ θύης τῶ συμποσίου, Lucian. Spiritum sanctum, ἀποδοῦναι τὸ πνεῦμα ἅγιον, Basil.
 περιελαύνω, Polyb. ἀπείργω, σθεῖς, Aristoph.
 ἀνίστημι, Soph.
 Abjicio, ἀποβάλλω, Plat. aliquid, ῥίπτω τι, Demosth. clam ad pedes, ἀδήλως πρὸς τὰς πόδας, Ael. καταβάλλω, Xen. ἀποῤῥίπτω, Herod. παρωθῶ, πρὸς ἡμᾶς, Thucyd.
 Abitus, ἡ ἀποχώρησις, Isocr. ἡ ἀπείλευσις.
 Abjudo, ἀποκρίνω, Aristot. ἀποδοκιμάζω, id. ἀποδοκίμω, id.
 Abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζεύγω, ἀποχωρίζω.
 Abjungo, i. e. disjungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid, τι, ab aliquo, τινός, Eurip. al. ἀπαμείρω, μετὰ γὰρ, Herod.
 Abjuratio, ἡ ἔξωμοσίαι, Demosth. ἀπαμείρωσις, Poll.
 Abjuratus, ἀπαμειρμένος, η, ον, ab ἀπὸ νόμου, Herodian. abjuratum, ἔξωμοθις, V. L.
 Abjuro, ἀπὸ νόμου, aliquid, τι, Herodian. ἀπομύω, ἀπομύω, δίδωμι, Dem. ἔξωμνυμι, id. cum accus. ἀποδοκίμω τι δι' ἑρῶν.
 Ablactatio, ἡ ἀπογαλακτισίς, ὁ ἀπογαλακτισμός.
 Ablatio, ἀπογαλακτίζω, aliquid, τινά, LXX.
 Ablaqueatio, ἡ ῥίζοτομία, ας, Theophr.
 Ablaqueatus, ῥίζοτομηθείς. A ῥίζοτομῶν, Hipp.
 Ablaqueo, ῥίζοτομῶν, ὧ, Hipp. περιαιρῶμαι, γυμνὰ σκαπὴν τὰς ῥίζας.
 Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, Plut.
 Ablativus casus, ἡ ἀφαιρετικὴ πῶσις, Gramm.
 Ablatus, ἀφαιρεμένος, ἀφαιρεθείς.
 Ablectæ aedes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
 Alegatio, ἡ ἀποσολή, ἥς, LXX. ἀπόσπεψις, εως, Dem. ἀποσπομῇ, ἥς, Aeschin.
 Alegatus, ἀπτεταλμένος, ἡν, ἰον, N. T. ἀπόσιμπος, Hes. ἀπὸ βέλτους, Hom.
 Alego, ἀποσείλλω, aliquid, τινά, Thucyd. τινὰ πρὸς εἶναι, Dem. ἀποσπῶμαι, διαπείμπομαι, τὴν ἐπιστολήν.
 Alegurio, λαφύσσω, Luc. bona, καταβιβάζω, τὰ ὄντα, Hyperid. ἀναμύω.
 Alegurio, ὁ λαφυρμός, υ, Aristoph.
 Alegio, ἀπολείπω, Athen.
 Abloco, ἀπομύω, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη, Thuc. ἐκμύω.
 Abludo, ἀπῶν, Aristot.
 Ablendus, πλυτός.
 Abluo, ἀπονίπτωμαι, manus, τὰς χεῖρας, Athen. pulverem, ἀποπλύνω τὴν κύνιν, Lucian. retia, τὰ δίκτυα, N. T. Κλύω, ἀνακλύω, Apollon. ἀποκλύω, ἀπολύω, Hom.
 Ablutio, ἡ πλύσις, εως, LXX. ἡ ἔκνιψις, Hes.
 Ablutus, λελειμένος, ἡν, ἰον, N. T. ἀπονίψθαι.
 Abmatertera, ἡ ἀποθείαι, ἡ θείαι πρὸς μητρὸς μετὰ γὰρ.
 Abmitto, ἀποσπῶμαι, aliquid, τινά, Xenoph.
 Abnato, ἀπονήχνομαι, ἐκνήχνομαι.
 Abneco, ἀναμείρω, ἀποκτείνω, νεκρῶ.
 Abnegatio, ἡ ἀπάρνησις.
 Abnego, ἀπαρνεύομαι, caedem, τὸν φόνον, Plutarch. ἔξωμός εἰμι, Plat.
 Abnepos, ὁ ἀπὸ κνηνός, υ, Bud.
 Abneptis, ἡ ἀπεκνήνη, ἥς.
 Abnocto, ἀπονεκτερεύω, a castris, τῷ στρατοπέδῳ, Plut.
 Abnodo, δισμός ἐκλύω.
 Abnormis, ε, ὁ ἡ ἀνέμορος, Plut.
 Abnuo, ἀπονέω, bonum, τῷ καλῷ, Basil. hoc, τῷ, Xenoph. ἀπείτω, ἀρνεύομαι.
 Abolendus, ἔξωμοθις, ἔα, ἰον, Polyb.
 Aboleo, ἀφανίζω, testamentum, διαθήκην, Dem. memoriam aliquid, τὴν μνήμην τινός, id. legem, λύνω, καταλύω, ἀποχωροῦναι, ἀποδοκιμάζω νόμον, id. disciplinas, ἀναμείρω τὰς παιδείας, Isocr. ἔξαλειψω, Xen. ἀκυρῶ, ἀμαρνεύω.

Abolitio, ὁ ἀφανισμός, υ, ἡ ἀφάνισις, εως, justitia, τῆς δικῆς, Aristoph.
 Abolitus, ἀφανισμένος, ἡν, ἰον, ab ἀφανίζω, Dem.
 Abolla, ἡ χαλκὸς, υδός, Plut.
 Abolus, ὁ ἀβόλος, Aristot.
 Abomasum, τὸ πνεῦμα, υ, Aristot.
 Abominabilis, ε, βδελυκτός, ἡ, ὄν, N. T.
 Abominamentum, τὸ βδελύγμα, ατος, N. T. τὸ μῖσος.
 Abominandus, βδελυκτός, ῥα, ῥον, Dem. βδελυκτός, ἡ, ὄν, N. T. ὁ μῖσος, Hes. μυστρός, ῥα, ῥον, Phil. ὁ ἡ ἀπότροπος, Soph.
 Abominatio, ὁ βδελυγμός, LXX. τὸ βδελύγμα.
 Abominor, βδελύσσομαι, aliquid ob aliquid, τινὰ διὰ τι, Aristoph. μισῶμαι, Luc. ἀφροῖμαι, Plut. ἀποσπῶμαι, Synes.
 Aborior, ἔξαμύω, α, Plat.
 Abortio, abortum pario, ἔξαμύω, Ael. ἔξαμύω, Diosc. ἔξαμύω, Plat.
 Abortio, ἡ ἔκτρωσις, Aristot. ἡ ἀμύωσις.
 Abortivus, ἐκτρωματίας, αἰα, αἰον.
 Abortivus partus, τὸ ἀμβλωρόδιον.
 Aborto, idem quod Abortio, sive abortum pario.
 Abortus, τὸ ἔκτρωμα, ατος, Hippocr. τὸ ἀμύω, ατος, Bud.
 Abrado, ἀποξύνω, aliquid ab aliquo, τὸ ὑπό τι, Alciph. ἀποκαίω, aliquid, τι, Aristoph.
 Abrasus, ἀποξύνμένος, ἡν, ἰον, ab ἀποξύνω, Alciph.
 Abreptus, ἀναρπαγίς, εἶσα, ἔν, ab ἀναρπαζω, Dem.
 Abripio, ἀναρπαζω, aliquid, τι, Herodian. ἀναρπαζω, Dem. aliquid e templo, ἀποσπῶ τινὰ τὸ ἐν τῷ ἱερῷ, Herodian.
 Abrodo, ἀποτρώγω, aliquid, τι, Laert.
 Abrogatio, ἡ ἀποκύρωσις, εως, ἡ ἀποδοκιμασία, legum, ἡ ἀναιρέσις τῶν νόμων, Dem. ἡ ἀκύρωσις, ἡ ἀποχωροῦναι, id.
 Abrogo, ἀποχωροῦναι, α, aliquid magistratum, τινὰ τῶν ἐν ἀρχαῖς, Dem. aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, id. leges, ἀναίρει τὸς νόμους, Aeschin. legem, λύνω τὸν νόμον, Dem. decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, id. ἀκύρω, ἀποκυρῶ, ἔκτρω ποίαι, ἀποκαίω, διαγράφω, μεταγράφω.
 Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, υ, Diosc. ex abrotono confectum, ἀβρότονος, ἡν, ἰον, id.
 Abrumpo, ἀπορρήγνυμι, aliquid, τι, Aeschin.
 Abrupte, ἀποτόμως, Isocr.
 Abruptus, ἀπορρήγνυμι, ἡν, ἰον, ab ἀπορρήγνυμι, Aeschin. locus, ὁ ἀπορρῆξ τόπος, Plut. ὁ ἡ ἀποκρημνός, Xen. ἀτόμος, ἀποτμήξω, Apoll.
 Abs, ἀπό. Vide A, Ab.
 Abscedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquam, εἰς χώραν τινά, Thuc. ἔπιμι ἀπὸ τινός, ἀποσφῶ, Plut. ἔξαμύω.
 Abscedens, ἀφιστάμενος, ἡν, ἰον, Dioscor.
 Abscessio, ἡ ἀπόσπαισις, Dem. ἡ ἀποσπῶσις, Plut.
 Abscessus, τὸ ἀπόσπαισις, ατος, Galen.
 Abscido, ἐκκόττω, aliquid, τι, Galen.
 Absciendo, ἀποσπῶμαι, aliquid, τι, Plut. nares et aures alicui, ῥίνα καὶ ῥινοί, Homer. ἀποκόττω τί τι, Xen. ἀνακτείνω, Hes.
 Abscisse, ἀποσπῶμαι, Isocr.
 Abscissio, ἡ ἀποκοπή, ἥς, Plut.
 Abscissus, ἀποκομμένος, ἡν, ἰον, ὁ ἡ ἀπότομος, υ, abscisse petra, ἀπότομαι πέτραι, Lucian.
 Abscondite, κρύφα, Plut. κρυφῇ, N. T.
 Absconditus, ὁ ἡ ἀπόκρυφος, υ, LXX. κρυπτός, ἡ, ὄν, Herodian. κρυφαῖος, αἰα, αἰον, id. ἀποκρυμμένος, LXX.
 Abscondo, ἀποκρύπτωμαι, aliquid, τι, Isaus. ἐκκρύπτω, aliquid in aliquo, τὸ ἔν τι, Herodian. aliquid sub aliquo, καλύπτω τι ὑπὸ τινός, Ael. κρύπτω, ἐκκρύπτω, Arist. συγκρύπτω, συγκρύπτω.
 Absconsio, ἡ κρύψις, εως, Aristot. ἡ ἀπόκρυψις.
 Absconsus, κρυφός, ἡ, ἰον, Herodian. σκεπητός, ἡ, ὄν, LXX.
 Absens, ἀπόν, εἶσα, ὄν, gen. ὄντος, ὄντος, Absum, ἀπῶ, id. gen. ὄντος, ὄντος, Absentia, ἡ ἀπῶσις, ας, Dem.
 Absentia, διαφάνει, in aliqua re, πρὸς τι, Demet. Phal.

Absento, ἀποσπῶμαι, aliquid, τινά, Aesch.
 Absilio, ἀποσπῶμαι, e curru, τῷ ἄρματι, Plut.
 Absimilis, ὁ ἡ ἀνόμοιος, υ, Plat. ἀποκαίω, υἱα, ὄς, gen. ὄντος, υἱας, ὄντος, Polyb. ἀποκαίω, υἱα, ὄς, gen. ὄντος, υἱας, ὄντος, Plut. ὁ ἡ ἀνόμοιος.
 Absinthites, ὁ ἀνθίνης, υ, sc. ὄντος, Diosc.
 Absinthium, τὸ ἀνθίνιον, Diosc. marinum, τὸ σείριον, σείριον.
 Absistens, ἀφιστάμενος, ἡν, ἰον, Dem.
 Absisto, ἀφίσταμαι, ab aliqua re, τινός, Dem. ἀποσπῶμαι.
 Absit, μὴ γένοιτο, Dem. quod absit, ὁ μὴ συμβαίη, id.
 Absolve, ἀπολύω, aliquid a culpa, τινά τῆς αἰτίας, Lycophr. aliquid crimine, ἀφίμαι τινά τῷ ἐγκλήματι, Plut. aliquid mortis, ἀποφύγισμαί τινος θανάτου, Antiphon. i. e. perficio, ἀποτελείω, aliquid, τι, Plat. ἀπεργάζομαι τι, Xen. τελῶ, διαπράττω, κατασκευάζομαι.
 Absolute, τελῶ, Isocr. τελῶ, ἐντελῶ, ἀπλῶ.
 Absolutio, ἡ ἀπόλυσις, εως, Dem. ἡ λύσις, εως, ab iniqua fama, τῆς βλαφημίας, id.
 Absolutus, ὁ ἡ ἀπόλυτος, υ, Gregor. Naz. ὁ ἡ ἀφῶτος, i. e. perfectus, τίλιος, εἰα, ἰον, Arist. ἐντελής, εως, Lucian.
 Absone, ἀσυμφώνως, δυσφώνως.
 Absonus, ὁ ἡ ἀσύμφωνος, υ, ὁ ἡ ἀφῶτος, υ, ὁ ἡ ἀσπῆς, Luc. ὁ ἡ ἀρῶτος, ἐκμύω, Aristid. i. e. absurdus, ὁ ἡ ἀτοπος, Demosth.
 Absorbeo, καταπίνω, aliquid, τι, Plut. omnia, λαφύσσω πάντα, id. ῥοφῶ, ἀπορροφῶ, Synes.
 Absorptio, ἡ καταπόσις, ὁ λαφυρμός, Aristoph.
 Absque, ἄνυ, cum gen. absque oppidanis, ἄνυ πολιτικῶν, Dem. Non incelegram etiam postponitur, ut absque his, τῶν ἄνυ χωρὶς, itidem cum gen. absque dictis, χωρὶς τῶν ἐξημένων, Arist. ἔξω, etiam cum gen. absque his, ἔξω τῶν, Thucyd.
 Abstemius, ὁ ἡ ἄσπῆς, υ, Xenoph. ὁ ἡ ἀσπῆς, ἄσπῆς.
 Abstergeo. Vide sequens Abstergo.
 Abstergo, ἀπομάτω, Dem. sudorem, ἀπομάτω τὸν ἰδρῶτα, Bas. pedes, ἐκμάτω τὸς πόδας, Arist. sordes, ἀπομάτω τὸν ῥυτίδα, Lucian. maculam ignominiae, ἀπομαρτύνω τὴν ἀδοξίαν, Dem. ἀπομαρτύνω, Luc. ἐπισμῆχω, ἀποφῶ, ἀποτρίβω, Theoc. ἀπομαρτύνω, ἀναμάρτύνω.
 Absterreo, ἐκπλήττω, aliquid, τινά, Aristoph. a peccatis, ἀποτρίβω τινὰ τῶν ἀμαρτημάτων, Isocr. a rebus agendis, τινὰ τὰ τὰ κοινὰ πράττειν, Plut. ab aliquo, ἀπὸ τινός, Aristot. ἀποσπῶμαι, Thuc. ἀπείργω.
 Abstersio, ἡ σμῆξις, Diosc. ἡ ἀπόμαξις, ἡ ἐκνίψις.
 Abstersorius, abstergerendi vim habens, σμηπτικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Abstinens, ὁ ἐγκρατής, εως, ab aliqua re, τινός, Isocr.
 Abstinenter, ἐγκρατῶς, Aristot.
 Abstinencia, ἡ ἐγκρασία, ας, Xenoph. ἀπόσχαισις.
 Abstineo, ἀπέχω, a petulantia, τῆς ὕβρεως, Aesch. a parvis, ἀπέχωμαι τῶν μικρῶν, Isocr. manus a matre, τὰ χεῖρες τῆς μητρός, Dem.
 Absto, ἀφίσταμαι.
 Abstractio, ἡ ἀφαιρέσις, εως, Aristot.
 Abstractus, ἀποσπῶμαι, εἶσα, ἔν.
 Abstraho, ἀποσπῶμαι, civis a mari, τὸς πολίτας τῆς θαλάσσης, Plut. ab invicem, διασπῶ ἀπ' ἀλλήλων, Xenoph. animam a corpore, χωρίζω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῷ σώματι, Plat. ἀπῶ, ἀφίλω, Xen.
 Abstrudo, ἀποκρύπτω, aliquid, τι, Isocr. ἀπῶ.
 Abstrusus, ὁ ἡ ἀπόκρυφος, υ, LXX. κρυπτός, ἡ, ὄν, Herodian.
 Absum, ἀπῶ, ab aliquo, τινός, Plut. ἀπὸ τινός, Arist. absit, μὴ γένοιτο, Demosth. abest multum, ut me defendam, πολλὰ δὲ ἐγὼ ἔγω ἐμὲ ἀπαλογεῖσθαι, Plat. parum abest, quin fleam, ὀλίγη δὲ δακρύων multum

multum abest, rem ita se habere, πολλὰ δὲ εἴς τινος ἔχειν, id. parum abfuit quin incidissem, μικρὸν ἀπέλειπον τῷ μὲν περιπεσεῖν, Isocr. quin expugnarentur, τὰ ἐκπολιορκεῖσθαι, Luc. quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανῆν, Isocr.

Absumedo, τὸ ἀνάλωμα, τὸ διαπύνημα.

Absumo, κατεσθῆαι, res, facultates, τὰ ὄντα, Demosth. multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἰς τι, id. καταπίνειν, καταφθίρειν.

Assumptio, ἡ ἀνάληψις, Lucian.

Absurde, ἀτόπως, Dem. item ἀλόγως.

Absurditas, ἡ ἀλογία, Dem. ἡ ἀτοπία, Isocr.

Absurdus, ὁ ἢ ἡ ἀτοπος, α, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀλογος, α, Isocr. ὁ ἢ ἡ υπερφύτης, εως, id. ἀλόγιστος, ἀδόξος· absurdum, ἀλλόκοτον, ἀμαρῆς.

Abundans, περισσός, ἡ, ὄν, aliqua re, τι, Synes. κατὰ τι, Arist. ἔν τινι, Plut. ὁ ἢ ἡ εὐπορος, α, τινός, Aristot. ὁ ἢ ἡ θαυμάσιος, Gal. ὁ ἢ ἡ ὑπερβολὸς, ὁ περισσεύων.

Abundanter, et Abunde, περισσῶς, Isocr. ὑπερβαλλόντως, id. ἐκ περισσῶς, N. T. ἱερακέντως, Isocr. διαρκῶς, Xen. ἀφθόνως, ἄδδην, εὐτόρως, θαυμάσιως.

Abundantia, ἡ περισσειά, N. T. ἡ περισσότης, Isocr. ἡ ἀφθονία, annonæ, τῶν ὀνίων, id. opum, ἡ περισσειὰ τῶν χρημάτων, Demosth. εὐτορία, ἡ εὐθηνία, Philo. ἡ θαυμάσια, Herod. ἡ ἀδουρήν, Hesiod. ἡ ἀφθονία, Xen.

Abundantius, περισσότερος.

Abundatio, ἡ ἐπείρσις, Dion. Areop. ἡ πλημμυρίς. Vide Inundatio.

Abundo, εὐπορέω, aliqua re ad aliquid, τινός εἰς τι, Dem. περισσεύω, aliqua re, τινός, N. T. εὐθηνόρῃ, Synes. γίμω, θαυμάσιόρῃ. Vide Etundo.

Abusio, ἡ κατάχρησις, ἡ ἀπόχρησις, N. T.

Abusive, καταχρηστικός, Gramm.

Abusivus, καταχρηστικός, ἡ, ὄν, Rhetor.

Abusus, ἡ ἀπόχρησις, εως, T. T. ἡ κατάχρησις.

Abutor, καταχράομαι, aliqua re, τινί, Plat. χράομαι κακῶς τινί, Demosth. ἀποχράομαι τινί, Aristot. παρακαταχράομαι τινί, id.

Abyssus, ἄβυσσος.

Ac, καί, ἢ.

Acacia, ἡ ἀκακία.

Academia, ἡ ἀκαδημία, Plut. ἡ ἀκαδήμεια, Aristoph.

Academicus, ἀκαδημικός, ἡ, ὄν, Luc.

Acantha, ἡ ἀκανθα, ας, Diosc.

Acanthinus, ἀκάνθινος, ἡ, ὄν, Diosc.

Acanthis, ἡ ἀκάνθις, ἴδως, Aristot.

Acacium, τὸ ἀκάκτιον.

Accanto, προσάγω, alicui, τινί, Aristoph.

Accedo, προσερχομαι, tibi, σοί, Xenoph. ad rempublicam, τοῖς κοινοῖς, Dem. πρὸς τὰ κοινὰ, Isocr. ad aliquem, προσβαίνειν τινί, Plut. παραγίνομαι τινί, Xen. ad aliquid, πρὸς τι, Æschin. accedere sententia, συγκατατίθεσθαι τινί· accedit ad hac, ἐπιγίνεται τούτῳ· εἰσαφικνέομαι, πρὸς τι, μέτειμι, συγγιγίω.

Acceleratio, ἡ ἔπιξις, ἡ τάχισις, ἡ σπῆδός.

Accelero, ἐπισπεύδω, explicationem, τὴν ερμείαν, Isocr. sacra, τοῖς ἱεροῖς, Herodian. σπεινῶ, κατασπεύδω, ἔγκονέω, ἐπιταχύνω, Plut.

Accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς, Plat. aliquid, ἀνακαίω τι, Herodian. domos, καίω τὰς οἰκίας, Xen. ἄπτω, Aristoph. ἀνάπτω. Vide Incendo.

Accenseo, προσερχομαι, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, Plut. civitati, τῇ πολιτείᾳ, id.

Accensus, ἡμμένος, ἀνημμένος, θαυματομένος, Hes.

Accensus, ἡ προσφῶν, ας, Gramm.

Acceptio, ἡ λήψις, εως, Thucyd. ἡ πρόσληψις.

Accepto, λαμβάνομαι, Aristot. ὑποδέχομαι, aliquid, τι, Isocr. προσδέχομαι.

Acceptus, ληφθεὶς, εἶσα, ἐν, προσληφθεὶς, i. e. gratus, ὁ ἢ ἡ εὐάρεστος, α, N. T. χαρίσις, ἔσσα, ἐν, Aristot. ὁ ἢ ἡ εὐπρόσδοκτος· acceptum habeo, χαίρω τινί vel ἐπὶ τινί· acceptum fero, ἀνατίθεμαι σι τούτῳ, προσλογίζομαι, ἀπογράφω.

Accersitor, ὁ κλητὴρ, ορος, Lucian. ὁ κληστήρ.

Accersitus, μετακκλημένος, ἐν, ἔνον, α μετακαλίω, Plat.

Accersitus, ὁ, ἡ πρόσκλησις, εως, Plat.

Accerso, προσκαλίω, aliquem, τινὰ, Thuc. μετακαλίω τινὰ, Plat. κατακαλίω τινὰ, Plut. προσάγω τινὰ, id. μεταπέμπω τινὰ, Dem. προσπέμπω.

Accerso aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλίω τὴν συνωμοσίαν τινί.

Accessio, ἡ ἀφῆξις, εως, Plat. i. e. additio, ἡ πρόσθεσις, Philo. ἡ προσθήκη, Plat. ἡ ἐπιδοχή, ἡ αὔξησις.

Accessus, ἡ πρόσδοσις, Thuc. ἡ ἔρδωσις.

Accessu facilis, ὁ ἢ ἡ εὐπρόσιτος, α, προσίτος, ἡ, ὄν, Greg. ὁ ἢ ἡ εὐπρόσδοτος, α, Xen. difficilis, ὁ ἢ ἡ ἀπρόσιτος, δυσέμβολος.

Accidens, τὸ συμβεβηκός, ὅτος, Dem. τὸ συμβῆν, ἄντος, id. per accidens, κατὰ συμβεβηκός, Aristot.

Accido, προσπίπτω, alicui, i. e. pedes alicujus, τινί, N. T. i. e. contingi alicui, συμβαίνειν τινί, Isocr. ἀποβαίνειν τινί, Dem. non ex sententia, ἐκβαίνει μὴ κατὰ γνώμην, id. accidit mihi idem, ὁ αὐτὸ πάσχω, Isocr. accidit mihi quod gubernatori, πάσχω πάθος κυβερνήτῃ, Plat. quæ accidunt alicui, συμπίπτουσά τινι, Isocr. προσυγχαίνω.

Accido, περικόπτω, Demosth.

Accio, προσκαλίω, aliquem, τινὰ, Dem. προσπέμπω τινὰ, Isocr. μεταπέμπω.

Accinctus, διαζαμένος, ἐν, ἔνον, acinace, τὸν ἀκινάκην, vestem, τὴν ἱσθίαν, Lucian.

Accingo, παραζώνω, acinacem, τὸν ἀκινάκην, Plat. palliolum, διαζώνω τὸ τριβάνιον, Luc. διασκευάζω.

Accino, προσάγω, alicui, τινί, Aristoph. παραβάλλω, παραδίδω.

Accio, vide Accio.

Accipio, λαμβάνω, munera, δῶρα, Xenoph. fœdus, σπονδὰς, id. uxorem, γυναῖκα, id. pecuniam ab aliquo, παραλαμβάνω τὰ χρήματα παρὰ τινός, Isocr. munera, δέχομαι δῶρα, Dem. epistolam ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν παρὰ τινός, i. l. excusationem, ὑποδέχομαι τὴν ἀπολογίαν, Lycophr. προσλαμβάνω, ἀποδέχομαι, προσδέχομαι.

Accipiter, ὁ ἱεραῖος, ακος, Aristot. accipiter parvus, ὁ ἱερακίσκος, Aristoph. accipitem voce refero, clamo velut accipiter, ἱερακίζω, Æl.

Accipitarius, ὁ ἱερακοτρόφος.

Accitus, προσεκλημένος, ἐν, ἔνον, προσκληθεὶς, εἶσα, ἐν, Plut.

Accitus, ἡ πρόσκλησις, Plat. ἡ μετὰπεμψις, id. ἡ μετάκλησις, Hes. ἡ πρόσκλησις.

Acclamatio, τὸ ἐπιφώνημα, Plut. τὸ προσφώνημα, Dem. fausta, ἡ εὐφημία, Herodian. τὸ ἐπιδοῦμα, Thuc.

Acclamo, ἐπιφωνέω, Plut. alicui, προσφωνέω τινί, N. T. τινὰ, Homer. εὐφημέω, ἐπιτάχω, Hom. ἱσαναδοῶ, Aristoph.

Acelinis, ὁ ἢ ἡ ἐπιτελής, προστελής.

Acelino, ἐπιτελής, ad aliquid, πρὸς τι, Aristid. προστελής.

Acelivis, e, ὁ ἢ ἡ ἀναφειρὴς, via, ἡ ἀνάντης ὁδός, Plat. ἀνάντης, παράντης, προσάντης.

Acelivitas, ἡ ἀναφειρία, Alex. Aphrod.

Acclivus, idem quod Acclivis.

Accola, ὁ ἢ ἡ πάροικος, α, Thucyd. ὁ ἢ ἡ πρόσχωρος, Dem. ὁ ἢ ἡ περιχωρος, id. πρόσκαιρος, Herodot.

Accolo, παροικέω, Asiam, τὴν Ἀσίαν, Isocr. flumen, προσοικίω τῷ ποταμῷ, Plat. τὸν ποταμὸν, Aristot.

Accommodate, ἐπιτηδεύω, Thucyd. ἱκανῶς, λυσιστελῶς.

Accommodatio, ἡ ἐπιτηδεύσις, πτος, Diosc. ἡ ἐφαρμογή.

Accommodatus, ἐπιτηδεύω, εἶσα, εἰον, alicui, τινί, Aristot. ad aliquid, εἰς τι, Herodian. ἐπὶ τινι, Xenoph. οἰκίῳ, Aristot.

Accommode, ἐπιτηδεύω, Thucyd.

Accommodo, προσαρμόζω, res legibus, τὰ πρᾶγματα τοῖς νόμοις, Plut. aliquid alicui, ἀρμόζω τί τινι, Plat. me alicui, συμπεριφέρω τινι, Sirac. ἱσχυρίζω, Hesiod. προσοικίω, Plut. συμβιβάζω, Greg.

Accommodus, ἐπιτηδεύω, εἶσα, εἰον, Dem. ὁ ἢ ἡ εὐθετός, α, N. T. ὁ ἢ ἡ λυσιστελής, ἀρμόδιος, εως, εἰον.

Accredo, πιστεύω, ἐπιτελοῦμαι.

Accrementum, ἡ ἐπαύξησις, ἡ ἐπαύξη, ας, Plat. ἡ ἐπίδοσις, εως, Xenoph.

Accresco, προσφύομαι, Theoph. i. e. incrementum capio, προσδίδωμι, virtute, εἰς ἀρετὴν, Plat. felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν, Isocr. συναυξάνομαι, re aliqua, i. e. per rem aliquam, τινί, Dem. ἐπαυξάνομαι, ἐπιγίνομαι, ἐπιδίδωμι, Isocr.

Accretio, ἡ πρόσφυσις, εως, Theophr. ἡ παραύξησις, εως, Diosc.

Accubatio, ἡ κατακλίσις, εως, Plut.

Accubitorium, τὸ ἀνακλιτήριο.

Accubitus, ἡ ἀνάκλισις, Aristot. primus, ἡ πρωτοκλισία, N. T.

Accubo, παρακείμεναι, alicui, τινί, Demosth. Vide Accumbo.

Accumbo, ἀνάκειμαι, inter edendum in thora-cem, ἐν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα, Alex. Aphr. in lectis, ἀνάκειμαι ἐπὶ κλινῶν, Plat. alicui, παρακείμεναι τινι, Diosc. cenare, κατακλίνομαι ἐπὶ τῷ δείπνῳ, Athen. in terra, ἀνέπτεον ἐπὶ τὴν γῆν, N. T.

Accumulate, σωρῆδον, Herodian. συνῶς.

Accumulatio, τὸ συνάθροισμα, ἡ ἥσις, Hes.

Accumulatus, νητός, Hom. νευμένιος.

Accumulo, κατασφραῖνω, mortuos mortuis, ἐπισφραῖνω νεκρὸς νεκροῖς, Eurip. ἀθροίζω, συνάγω, νέω seu νέω.

Accurate, ἀκριβῶς, Dem. ἐπιμελῶς, id. λισταῶς, περιέργως.

Accuratio, ἐπιμέλεια, Dem.

Accuratus, ὁ ἢ ἡ ἀκριβής, sermo, oratio, λόγος, Aristot. opus, ἀκριβῶς ἔργον, Dem. i. e. diligens, ὁ ἢ ἡ ἐπιμελής, Xenoph.

Accuro, ἐπιμελίζω, ἐξακριβῶ.

Accuro, προσείχω, Chrysost. ἐπιτρέχω, ad, ἐπιβῆν πρὸς, Herodian. ἀφικνέομαι δρομαῖος, Lucian.

Accursus, ἡ ἐπιδρομή, τὸ προσδύρεμα.

Accusabilis, ὁ ἢ ἡ ἐπαισίος, α, alicujus rei, τινός, Thucyd. ἔλεγκτος, ἐπιμεμπτός.

Accusatio, ἡ κατηγορία, Thuc. ἡ ἐγκλησις, Artemid. τὸ ἐγκλημα, Demosth. ἡ γραφή, id. τὸ κατηγορεῖν, Plat.

Accusator, ὁ κατήγορος, Æschin. ὁ κατηγορικός, Plutarch. τὴν αἰτίαν ἐπιτείνων.

Accusatorie, κατηγορικῶς, Isocr. ἐγκληματικῶς, Aristot.

Accusatorius, κατηγορικός, ἡ, ὄν, Plut. ἐγκληματικός, ἡ, ὄν, Aristot.

Accuso, κατηγορεῖν, aliquem, τινός, Isocr. πατά τινος, Dem. τινὰ, Thuc. πρὸς τινὰ, Plut. δίκην τινὰ δικάω, Isocr. ἐπιφθῶ γραφὴν πρὸς τινὰ, Dem. ἐπ' αὐτὴν αἰτίαν τινί, id. aliquem alicujus rei, κατηγορεῖν τί τινος, vel τινός τινος, Isocr. τινός περὶ τινος, Thuc. ἐπαισιόομαι τινὰ τινος, Dem. αὐτὴν αἰτίαν τινός ἐπὶ τινί, id. ἐπ' αὐτὴν αἰτίαν τινός τινι, id. αἰτιολοῦμαι σι τούτῳ, id. διαγράφω τινί αἰτίαν, δι' αἰτίας ἔχω, μέμφομαι, ἰνδικοῦμαι τινὰ.

Acce, ὀξίζω, Diosc. ὀξύνω.

Acer, ἡ σφινδαμνος, α, Theophrast.

Acer, acris, e, ἔξω, εἶσα, ὄν, acres morbi, ὀξείας νόσου· acer homo, ἔξω ἀνθρώπου, Arist. acris sensu, ἔξω πρὸς αἴσθησιν, Plutarch. δριμύς, εἶσα, ὄν.

Acerbe, τραχίως, Isocr. πικρῶς, Dem. στυφνῶς, χαλσιπῶς.

Acerbitas, ἡ πικρία, Dem. ἡ σικρότης, id. ἔξυτης, στυφνότης.

Acerbo, παροξύνω, Xen. σικραίνω, N. T. τραχύων.

Acerbus, στυφνός, ἡ, ὄν, fructus, κακῶς, Galen. homo, ἀνθρώπου, Xenoph. πικρὸς, εἶσα, ὄν, de rebus et hominibus, Dem. acerbum, τὸ ὀμφακίον.

Aceruus, σφινδαμνος, ἡ, ὄν, Aristoph.

Acerro, i. e. paleis profundo, ἀχρύνω. Acerro-

sus, i. e. paleis plenus, ὁ ἢ ἡ ἀχρυνός.

Acerro, τὸ θυμωθῆναι, Philo.

Acervatim, σωρῆδον, Herodian. ἀθρόως.

Acervatio, ἡ σωρεύσις, εως.

Acervo, σωρεύω, Herodian. σωρὸν συνάγω, Euphr. apud Stob.
 Acervus, ὁ σωρός, ὤ, divitiarum, χρημάτων, Aristoph. ὁ ὄγκος, Aristot. ὁ θήμων, Hom. ὁ vel ἡ Σιν et Σίς, id.
 Acesco, ἔξυνω, Gal. ἔξύνωμαι, id. ἔξεξύνομαι, Theophr. παραρρίζω, Diosc.
 Acetabulum, τὸ ἐξυβάφιον, Athen. τὸ ἐμβάφιον, Hipp. ἡ ὄξυς, Aristoph.
 Acetosus, ὁ ἢ ἔξωδης, eos, Galen.
 Acetum, τὸ ὄξος, eos, Plut. τὸ ἔξειδιον, v, Suid. Galen.
 Achilles, herbæ nomen, τὸ ἀχίλλειον, τὸ χιλιόφυλλον.
 Acicula, τὸ ῥαφίον, Gal. ἡ περιὴν, Gl. V.
 Acierium, ἡ ῥαφιδόθηκη.
 Aciditas: vid. Acerbitas.
 Acidulus, ὀξέρος, εἰς, εἰς, ὁ ἢ ἔξωδης, eos, ὁ ἢ ὑπόξυς.
 Acidus, ὄξυς, εἰς, ὃ, Xen.
 Acies, ἡ ἀκικὴ, ἡς, Lucian. ἡ ἀκὴ, ἀκίς, αἰχμή, ἔξυτης, Plut. ἡ ἀκμή, unguium, ὀνύχων, Plut. oculorum, ὀμμάτων, Ælian. gladii, τὸ σῆμα, αὐτοῦ, μαχαίρας, Thuc. i. e. exercitus instructus, ἡ τάξις, εἰς, Dem. τὸ πάγμω, ἡ σὺξ, Hom. ἡ παρατάξις, εἰς, Isocr. Hinc aciem instruo, παρατάττω, Isocr. παρατάττω παῖδα, Xenoph. in acie colloco, τάττω, Dem. sto in acie contra aliquem, παρατάττωμαι πρὸς τινα, id. una sto in acie, συμπαρατάττωμαι, Isocr. deserere aciem, λείπειν τὴν τάξιν, Dem. occumbere in acie, τελευτᾶν ἐν τάξει, id.
 Acinaces, ὁ ἀκινάκης, v, Lucian. acinace cingi, διαζώνοντα τὸν ἀκινάκην, id.
 Acinaceus, ῥαγικὸς, ἡ, ὄν, Theophr.
 Acinosus, ὁ ἢ ῥαγώδης, eos, Diosc.
 Acinus, ἡ ῥάξ, ῥαγὸς, uvarum, βοτρυών, Plat. uvæ passæ, σαφολῆς, Diosc.
 Acipenser, ὁ ἔλλαψ, ὀνύκος, ἔξυρρυγχος.
 Aconitum, τὸ ἀκόνιτον, v, Diosc.
 Acor, ἡ ἔξυτης, Alex. Aph. ἡ ερυφόντης.
 Acquiesco, ἐπαναπαύομαι, ἐφρουράζω, ἀείσκωμαι, ἀρκύμαι, presentibus, εἶργω τὰ παρόντα, Isocr. τοῖς παρόσιν, id. donis, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, id. presentibus bonis, ἀγαπάω τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, Lys. aliqua re, ἔν τινι, Isocr. τῇ, Dem. ἀγαπητῶς ἔχω τι, Herodian. εὐδοκῶ ἐν τινι, Polyb. συμφέρομαι τοῖς παρόσιν, εὐαρεστέω τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθ' ἑσπέρην, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, συγχωρεῖν, cum dat. Plat.
 Acquirō, περιποιέμαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, Arist. multum agri, προσκτάομαι πολλὴν χώραν, Isocr. pecunias, πορίζω χρήματα, Dem. reliqua, προσπορίζω τὰ λοιπά, id.
 Acquisibilis, κτητός, ἡ, ὄν, Isocr.
 Acquisitio, ἡ κτήσις, εἰς, bonorum, ἀγαθῶν, Dem. divitiarum, ἡ κομιδὴ χρημάτων, id.
 Acquisitus, κτητός, ἡ, ὄν, Plat.
 Acrimonia, ἡ δριμύτης, πτος, proprie, Alex. Aph. μεταρῆ. Plat. in rebus gerendis, ἔξυτης, πτος, id. in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, Isocr. Vid. Acerbitas.
 Acris iræ, ὁ ἢ ἔξυθυμος.
 Acriter, σφοδρῶς, δριμύτως, Aristoph. σφοδρᾶ, id. εὐτόμως, N. T. ὄξως, πικρῶς.
 Acritudo. Vide Acrimonia.
 Acroama, τὸ ἀκρόαμα, αὐτοῦ, Xenoph.
 Acroamaticus, ἀκροαματικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Acroasis, ἡ ἀκρόασις, εἰς, Lucian.
 Acroaterium, τὸ ἀκροατήριον, Plutarch.
 Acronychus, ὁ ἢ ἀκρόνυχος, Nic.
 Acrostichis, ἡ ἀκροστιχίς, ἴδος, Euseb. τὸ ἀκρόστιχον, Schol. Thuc.
 Acta, τὰ πεπραγμένα, ὡν τὰ πραχθέντα, ὡν Apostolorum, αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων, N. T.
 Actio, ἡ πράξις, Aristot. ἡ ἐνέργεια, id. judicialis, τὸ ἐγκλημα, Dem. ἡ κατηγορία, es, id. injuriarum, ἀδικία διώξει, Antiph. actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαι τινά τινα, Plut.
 Active, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
 Activus, ἐνεργητικός, πράκτικος, δραστήσιος.
 Actor, ὁ πράττων, ὄντος, ὁ δραστήρ, δραστής, Hes.

ὁ ποιητής, i. e. accusator, ὁ κατηγορὸς, v, Dem. ὁ δῶκων, ὄντος, id. fabularum, ὁ ὑποκριτής, ὤ, Plut.
 Actuarium, i. e. oneraria navis, ἡ ὀλκός, ἄδος.
 Actuarus, i. e. actorum scriba, ὁ γραφεύς.
 Actuarius, i. e. facilis, ὁ ἢ εὐαγρητός.
 Actuosus, ὁ ἢ ἐνεργός, ὤ, Lucian. πρακτικός, ἡ, ὄν, Polyb. ὁ ἢ φιλόδοτος, ἐργώδης.
 Actus, ἡ πράξις, εἰς, Dem. in ipso actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
 Actus, πραχθεῖς, εἰσα, ἐν, πεπραγμένος, ἐν, ἐνον, actum ago, ἐπ' ἐξεργασμένοις ἀναλαμβάνω, Aristid. actum est de me, perii, ἀπωλόμην, Eur. ἀπόλωλα, Aristoph.
 Actutum, αὐτίκα, Thuc. παράχρημα.
 Acuatio, ἡ φόμισις, εἰς.
 Aculeatus, κεντρονέτος, ἡ, ὄν, ὁ ἢ ἔγκεντρος, culex, κνίψ, Aristot. ut spina, ὁ ἢ ἀκανθώδης, eos, Theophr.
 Aculeus, τὸ κέντρον, Plut. τὸ κέντημα, Polyb. ἐγκεντροίς, Aristoph. ἡ ἀκανθα.
 Acumen, ἡ ἀκικὴ, ἡς, Lucian. ἡ ἀκίς, ἴδος, Diosc. ἡ ἔξυτης, Plut. τὸ ὄξυ, ἐος, ingenii, ἡ ἀγχινοία.
 Acuminatus, ὁ ἢ ἔσποξυς, eos, Diosc.
 Acumino, ἔξυνω.
 Acuo, ὄξυνω, ultimam syllabam, τὴν τελευταίαν, Athen. i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τῇ, Lucian. i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινά εἰς τι, Herod. θήγω, θηγάνω τινά εἰς τι, Xen.
 Acus, ἡ ῥαφίς, ἴδος, N. T. βελόνη, τὸ ἐπήτριον, ἀκίρα.
 Acu pictus, κειτός, Hom. πολύκεστος.
 Acute, ὄξως, canere, ἔξυ λυγρῶς ἔδειν, Arist. audire, ὄξυ ἀκούειν, Plat. videre, ἔξυ βλέπειν, id. acute videns, ὁ ἢ ἔξυδεκτής, ἔξυνωπής, acute clamans, ὁ ἔξυνωπής.
 Acutulus, ὁ ἢ ὑπόξυς, eos.
 Acutus, ὄξυς, εἰσα, ὃ, hasta, ἔξυ δόρυ, Hom. vox, ὄξια φωνή, Plut. vir, ἀνὴρ δεινός, Dem.
 Ad, παρὰ, cum acc. venio ad aliquem, ἀφικνύμαι παρὰ τινα, Xenoph. ἐπὶ, cum dat. esse ad mare, εἶναι ἐπὶ θαλάσσης, Thuc. cum acc. in significatione motus ad locum, ut accedere ad januam, βαδίζειν ἐπὶ τὴν θύραν, Aristoph. πρὸς, cum dat. stabat ad januam, ἐστῆκε πρὸς τὴν θύραν, N. T. cum acc. quid ad nos? τί πρὸς ἡμεῖς; ibid. εἰς, cum acc. eo ad convivium, ἐρχομαι εἰς ἐνώχριον, Thuc. purpura ad vestem, πορφύρα εἰς χλαῖναν, ad viros ducentos, εἰς vel ἐς ἄνδρας διακοσίους, Thuc.
 Adactio, ἡ ἐπαγωγὴ, ἡς.
 Adactus, ἐπαχθεῖς, εἰσα, ἐν, i. e. coactus, βιασθείς, εἰσα, ἐν, Isocr. ἀναγκασθείς, Dem.
 Adædificio, προσκοιδομέω.
 Adæquatio, ἡ ἀνίστασις, εἰς, ἡ παρίστασις, εἰς.
 Adæque, ἴσως, Dem. item ἐστῆσις.
 Adæquo, ἀνιστῶ, multitudine, πληθύω, Herod. ἀνιστάω, Aristot. ἐξιστῶ τινι, Plut. i. e. complano, ἐπιστάω, Aristot. ὁμαλίζω, ὁμαρτίζω, Bud.
 Adæstuo, προσκυμαίνω, Philo. item ἐκκυμαίνω.
 Adagium, ἡ παροιμία, Aristot. item λόγος.
 Adamantinus, ἀδαμάντινος, ἰνῆ, ἰνον, Æsch.
 Adamas, ὁ ἀδάμας, αὐτοῦ, Aristot.
 Adamo, ὑπερβιλῶ, Xenoph.
 Adaperio, προσοίγω, LXX. διανοίγω, id. παραποιάγω.
 Adaperilis, e, ὁ ἢ ἀνοικτός, v.
 Adapertio, ἡ ἀνοίξις, εἰς, Bas.
 Adapertus, ὁ ἢ ἀνοικτός, ἀνεργμένος, ἐπῆ, ἐνον, ab ἀνοίγω, Lucian.
 Adapto, ἀρμολογῶ, fut. ὅσωμαι, leges civibus, τὸς νόμους τοῖς πολίταις, Plut. alicui aliquid, ἀναρμολογῶ τί τινι, Dionys. Hal. προσαρμολογῶ τί τινι, Plat. ἐπαρτίζω, Hom.
 Adaquatorium, τὸ ποτιστήριον, v, LXX.
 Adaquo, ποτίζω, Aristot. ὑδραίνω.
 Adactus, ὃς, ἡ ἐπαύξεισις, εἰς, ἡ πρόσταξις, εἰς, ἡ ἐπαύξη, ἡς, Plat.
 Adaqueo, ἐπαύξω, patriam, τὴν πατρίδα, Dem.
 Adaugesco, ἐπαυξάνομαι, Theophr.

Adbibō, ἐπιπίνω, aliquid, τῇ, Aristoph. vinum, οἶνον, Plat.
 Adblandior, ὑποσαίνομαι, ὑπαικάλλω.
 Adcorpore, σωματοποιῶ.
 Addecimo, ἀποδεκατιῶ.
 Addenso, πυκνῶ.
 Addico, i. e. pronuntio, ἐπαγγίλλω, ἀποκηρύττω.
 Addico, i. e. condemno, καταδικάζω.
 Addico, καταλλάσσομαι, pro pecunia, ἐπ' ἀργυρίῳ, Herodian. ἀπεμπολῶ.
 Addictio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδίκη, ἡς, Plut.
 Addictus, ὁ ἢ πρόσθετος, v, vel προσθῆτος, ἡ, ὄν, alicui, τινι, Plut. i. e. condemnatus ad, ὁ ἢ κατὰδικος, Dem. sum precibus, πρόσκειμαι δέοντες, Plut. alicui rei, τινι, Synes.
 Addisco, προσμακθάνω, aliquid, προσλαμβάνω τὴ ταῖς ἐπιστήμαις, Isocr. λαμβάνω ἐπιστήμην τινός, id.
 Additamentum, ἡ προσθήκη, Plat. τὸ πρόσθημα, Symmach. τὸ ἐπιτέλημα, N. T. additamenti loco esse, ἐν προσθήκῃς μίεῖν εἶναι, Dem. ἡ παρενθήκη.
 Additio, ἡ πρόσθεσις.
 Additus, πρόσθετος.
 Addo, προσθήκη, vel ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τινι τι, Isocr. συνάπτω πρὸς τι, Plut. alicui, ἐπιτέλλω τινι, Aristot.
 Addoceo, προσδιδάσκω.
 Addubitatio, ἡ διαπορήσις.
 Addubitio, διαπορή, Plat. de re aliqua, ἀμφισβητήσι περὶ τινος, Isocr.
 Adduco, προσάγω, ad aram, τῷ βωμῷ, Lucian. alicui aliquid, ἄγω τινί τινα, πρὸς τινα, Plut. aliquem ad felicitatem, τινά ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, Xen. aliquem in suspitionem, τινά εἰς ὑποψίαν, Plat. in medium, παραγῶ εἰς τὸ μέσον, id. ἐπάγω, Bud. συνάγω, ὑπάγω τι εἰς τι, adducor, ut credam, ὑπάγομαι πιστεύειν, Isocr. προσάγομαι, προσείμαι, cum ἡψην, ἀναπαύω.
 Adductus, προσαχθεῖς, εἰσα, ἐν, donis, πισθείς, εἰσα, ἐν, ὑπὸ δωρεαῖς, Plat.
 Adduplico, διπλασιάζω, aliquid, τῇ, Plut. ἐπιδιπλασιάζω.
 Adedo, ἀποστράγω, aliquid, τῇ, Laert. κατέδω.
 Ademptio, ἡ ἀφαίρεσις, εἰς, Plut.
 Ademptus, ἀφαιρέσις.
 Adeo, adv. τοσούτον, victus est, ἡττήθη, Isocr. adeo abstinere, ut ne quidem voluerint, τοσούτον ἀπέσχον, ἀπ' ἐδ' ἠθέλησαν, id. adeo destitutus sum, ut nesciam, ὅπως ἰνδῆσις ἐγενόμην, ἀπ' ἐκ οἷδα, id. adeo oportet, ut capiat, ὅπως χρῆ, ὥστε ἐπιδέχσασθαι, Æschin. quis adeo remotus fuit? τίς ἔβω τοσούτον πόρρω ἦν; Dem. adeo probabiliter, ὅπως πεινάω, Plat. adeo dementes facti sunt, εἰς τούτῳ ἀνοίος ἦλθον, Isocr. εἰς τοσούτον ἀνοίος ἐληλύθασιν id. εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθον, id.
 Adeo, προσέρχομαι, ad aliquem, τινι, Xenoph. φοιτῶ πρὸς τινα, Thuc. hereditatem, πορεύομαι εἰς τὰ κτήματα, Dem. κληρονομίαν κληρονομίας, Aristot.
 Adeps, τὸ σῆμα, αὐτοῦ, Diosc. ἡ πιμὴ, ἡς, Aristot. τὸ ἀλειφμα, ὁ δημός.
 Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, LXX. ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ἐπιτεύξις.
 Adeptus, ἐπιτυχῶν, ὅσα, ὄν, aliquid, τινός, Dem. ὁ ἢ ἐπιτυχῆς, ἐος, τινός, Isocr.
 Adequito, προσοιπάζω, προσοιπύνομαι.
 Adesdum, ἡ δὴ, Plat. ἡ δὴ νῦν, Xenoph.
 Adesurio, βυλμιάω, βυλμώττω.
 Adfringo, προσάγνυμι.
 Adgeniculor, προσκυνῶ, alicui, τινι, Herod. τινι, N. T.
 Adhabito, παραικῶ, aliquid, τῇ, Isocr.
 Adhæc, πρὸς τούτοις, et adhæc alia multa, καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἄλλα, Dem. χωρὶς δὲ τούτων, Lycoph.
 Adhæreo, προσκολλάομαι, alicui, τινι, N. T. πρόσκειμαι τινι, Dioscor. προσέχομαι, Arist. προσίσχομαι, προσάπτωμαι, συνάπτωμαι, omnia cum dat.
 Adhæreo, idem quod antedec.
 Adhæse, συγκόλλω, Athen.

Adhæsiō, ἡ προσκόλλησις.

Adhalo, προσάνειμι, Aristoph.

Adhamo, ἀγκιστρῶν, ᾧ, Plut.

Adhibeo, προσφέρω, προσίχων, animum rebus, τὸν νῦν τοῖς πράγμασι, Dem. curam alicui rei, ἔχω, vel ποίω, ἐπιμελιῶναι τινος, Thuc. aliquem in consilium de re aliqua, ποίωμαι τινα σύμβουλον περὶ τινος, Dem. aurem verbis, παραβάλλω τὸ ἔς τοῖς λόγοις, LXX. fumum vitibus, κόσπον ταῖς ἀμπέλοις, Theophr.

Adhinnio, προσχρηματίζω, equo, χρηματίζω πρὸς ἵππον, Ἐλ.

Adhortamen, idem quod Adhortatio.

Adhortatio, ἡ παραινεσις, Isocr. ἡ παρακλήσις, id. ὁ παρακλιευσμός, ἔ, Thuc. ὁ διακλιευσμός, Theoc. ἡ προκοπή, ἡ παρακλίευσις, τὸ παρακλιευσμα, Plat.

Adhortator, ὁ παραινέτης, ὁ παρακλητῆς, Hes. ὁ ἐργαστήτης, Eust.

Adhortatorius, παρακλιευστικός.

Adhortor, παραινῶ, ᾧ, aliquem ad aliquid, τινί τι, Isocr. παρακλιεύομαι τινί τι, Thuc. aliquem ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετῇ, Xenoph. ad aliquid, εἰς τι, Dem. πρὸς τι, Isocr. παρακαλῶ, Xen. ἐγκλιεύομαι, Plut. διακλιεύομαι, Isocr. ἐπικλιεύομαι, Plut. δτρέφω.

Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, Isocr. hodie, ἔτι ἔ νῦν, id. εἰς ἔτι ἔ νῦν, vel εἰσέτι ἔ νῦν, Lucian. μέχρι τῷ νῦν, Xen.

Adjaceo, πρόσκειμαι, alicui, τινί, Diosc. παρὰκειμαι τινί, N. T.

Adiantum, τὸ ἀδιάντον, α, Theophr.

Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιάφορον, α, sc. πρῶγμα, Chrys.

Adiectio, ἡ προσβολή, ἥς, oculorum, τῶν ὀμμάτων, Plato. ἡ ἐπιθέσις, τὸ ἐπιθέλημα.

Adjectivus, ὁ ἔ ἡ ἐπίθετος, Hinc adjectivum, sc. nomen, τὸ ἐπίθετον, sc. ὄνομα, Gramm.

Adjectus, ὅς, idem quod Adjectio.

Adjectus, ἐπιβεβλημένος, ἐν, ἐνόν, ἀβ ἐπιβάλλω, Aristot. ὁ ἔ ἡ πρόσδεκτος, LXX.

Adigo, προσάγω, ad aliquid, τινί, Lucian. εἰσάγω, Eust. ἐπάγω, Plut. i. e. cogo, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ τί ποιεῖν, id. ἀναγκάζω, παρίσταμαι τινα εἰς τι.

Adjicio, προστίθω, ἐπιβάλλω, aliquid, τι, Arist. oculos, προσβάλλω τὴν ὄψιν, Plut. alicui aliquid, παρατίθωμι τινί, id. animum ad aliquid, ἐπείχω τὴν γνώμην sive τὸν νῦν τινί, Lucian.

Adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινὸς τι vel τινὰ τι, Xen. alicui spem, τινὰ τὴν ἐλπίδα, Arist. admititur mihi hoc, ἀφαιρέομαι τῷτο, Aristoph. ἔξαιρώ, Plat. παραιρέομαι, Dem.

Adimpleo, ἐπιπληρῶ, Thuc. προσπληρῶ, Xenoph.

Adimpletus, ἐπιπληρωθείς, εἶσα, ἐν, ab ἐπιπληρῶ, Thuc.

Adinvenio, προσυρίσκω, Hermog. ἐξυρίσκω, Isocr. προσεξυρίσκω, Dem. ἰφυρίσκω.

Adinventio, ἡ παρεύρεσις, Dem. ἡ ἐξεύρεσις.

Adipalis, ὁ ἔ ἡ ἡμιελῆς, Lucian. ὁ ἔ ἡ ἐπίμιλος, Dioscor. στατινός, Gl. V.

Adipatus, et Adiposus, λιπαρός, ῥά, ῥόν, Plato. ἐσταπαμένος, ἐν, ἐνόν, LXX. ὁ ἔ ἡ στατάδης, ἡμιελῆς, Aristot.

Adipiscor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τινὸς ὑπὸ δαιμονίῳ, Aristot. gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, Dem. aliquid, προσκτάομαι τι, Isocr. προσλαμβάνω, Xen.

Aditio, ἡ ἀφίξις, εὐς, Dem.

Adito, προσερχομαι, aliquem, τινί, Xen.

Aditus, ὅς, ἡ πρόσδοδος, Thuc. ἡ παράδοδος, de via et actione audeundi, Xen. aditu facilis, ὁ ἔ ἡ εὐπρόσδοτος, id. εὐφρόδοτος, εὐπρόσδοτος, aditu difficilis, δυσπρόσδοτος, Thuc.

Adjudico, ἐπιδικάζω, Aristot. ἐπικρίνω, Plut.

Adjuvo, ἐπιτίθωμι, Aristot.

Adjumentum, τὸ βοήθημα, Aristot. ἡ βοήθεια, ἡ ἐπιπνοία.

Adjumento esse alicui, εἶναι τινί βοηθόν, συναγαντῶν, σύνεργον, ἐπιπνοῶν.

Adjunctio, ἡ πρόσθεσις, εὐς, Philo. ἡ ἐπιθέσις, ἡ ἐπιτίθωμι.

Adjunctus, προσθετός, εἶσα, ἐν, Gen. ἐντος, εἰσῆς, ἐντος, α προσθήκη, Thuc.

Adjungo, προστίθω, alicui aliquid, τινί τι, Thuc. προσάπτω τινί τι, Lucian. παρατίθωμι τινί τι, Naz. κολλᾶμαι, προσεμύπτω, Plut.

Adjuratio, ὁ ἔξορκισμός.

Adjuro, ἐγκαλέω, ἐπιμεύομαι.

Adjuvo, ἐπιτίθωμι, Plut. te per Deum, ὀρκίζω σε τὸν Θεόν, N. T. ἔξορκίζω σε κατὰ τῷ Θεῷ, ibid. ἐπορκίζω.

Adjuto, ἐπιθεθῆναι, aliquem, τινί, Thuc. προσεθῆναι.

Adjutor, ὁ βοηθός, ἔ, Thuc. ὁ συμπράκτωρ, ορος, Herodot. ἀμύντωρ, ἐπικηρός, σύνεργος, ἀλεξήτης.

Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, Dem. τὸ βοήθημα, ατος, Aristot.

Adjutrix, ἡ συμπράκτρια, ας.

Adjuvo, βοηθῶ, ᾧ, aliquem contra hostes, τινί πρὸς πολέμιους, Dem. aliquem, ὑπάρχω τινί βοηθός, idem. ποίωμαι τινί βοηθῶν, idem. ἀμύνω, ἐπικηρῶ.

Admetior, προσμετρίω, Hyperid. ἐπιμετρίω.

Adminiculator, συμβοηθός, ἔ, confer Adjutor.

Adminiculator, βοηθός, confer Adjutor.

Adminiculum, ὁ χάραξ, ακος, vitis, τῆς ἀμπέλου, Aristoph. confer Auxilium.

Administer, ὁ ὑπηρέτης, Xen. item ὁ διάκονος.

Administra, ἡ ὑπηρεσία, ἰδος, Xen.

Administratio, ἡ διοίκησις, εὐς, Dem. ἡ οἰκονμία, ας, Aristot. ἡ διακονία, ὑπηρεσία.

Administrativus, ὑπηρετικός, ἡ, ὄν, Xen.

Administrator, ὁ διοικῶν, ἐντος, Isocr. ὁ διοικήτης, Plut. ὁ ὑπηρετής.

Administro, ὑπηρετῶ, διοικῶ, domum male, οἰκίαν κακῶς, Æschin. res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, Isocr. domum bene, οἰκίαν οἶκον εὖ, Plut. οἰκονομῶ οἶκον καλῶς, Xen. rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινὰ, Dem. διατίθωμι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν, τὰ τῆς πόλεως πράγματα, Xenoph. sacramenta, μυστήρια διαμετρίω.

Admirabilis, θαυμαστός, ἡ, ὄν, Dem. θαυμαστός, ἡ, ὄν, Isocr. ἀγαστός, ἡ, ὄν, Xen.

Admirabiliter, θαυμασῶς, Plat. θαυμασίως, id. θαυμαστῶν, id.

Admiralis, ὁ ναύαρχος, Thuc. ὁ στόλαρχος, Hesy.

Admirandus, idem quod Admirabilis.

Admiratio, ὁ θαυμασμός, ἔ, Hippocr. τὸ θαῦμα, ατος, Lucian. τὸ θαῦμα, Thuc.

Admirator, ὁ θαυμαστής, ἔ, Plut.

Admiror, θαυμάζω, alicuius pietatem, τινὰ τῆς εὐλαβείας, Plut. aliquem, τινὸς, Xenoph. aliquem ob sapientiam, τινὰ ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, id.

aliquid, θαυμάζω με ἔχει τινὸς, Lucian. alicuius virtutem, ἀγαμῶι τινα τῆς ἀρετῆς vel τινὸς τὴν ἀρετὴν, Xen. τινὸς τῆς ἀρετῆς, Dem.

ἐπάγωμαι, ἐπιθάνωμαι, σιβάζω.

Admisceo, ἐπιμείνωμι, alicui, τινί, Thuc. sermoni, παρατίθωμι τῷ λόγῳ, Basil.

Admissarius, ὁ ἀναβάτης, α, ὁ ὄχνητος, ἔ, admissarium admitto, ὀχεύομαι, Arist.

Admissio, ἡ εἰσοδότης, venerea, ἡ ὀρχία, ας, Arist.

Admissor, ὁ εἰσάγων, οντος, Isocr.

Admissum, τὸ παρεμπόνημα, ατος, N. T.

Admistio, ἡ μίξις, Lucian. ἡ πρόσμιξις, ἡ ἐπίμιξις, Thuc.

Admistus, ἐπιμικτός, πρόσμικτός, ὁ ἔ ἡ.

Admitto, ἐπιτίθωμι, LXX. προσδίδωμι, Polyb. crimen in me, ἰνδύχομαι τὴν αἰτίαν, Dem. aliquem aliquo, παρίημι τινα εἰς τι, Xen. ἰφίημι, προσίημι, Xen. flagitia, ποίωμαι δυνά, Thuc. ἰργάζομαι αἰσχρὰ, Xen.

aliquid in aliquem, πλημμελῶμι τι εἰς τινα, Dem. viri commercium, ἀνέχομαι τὴν τῷ ἄλλῳ ἐμίλιαν, Ἐλ.

Admodulus, προσάδω, Arist.

Admodum, κομῶν, adolescens, νέος, Plato. σφόδρα νέος, id. natu grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, id. ἀπαρτί, πᾶν.

Admolior, ἐπιχειρῶ, Dem.

Admoneo, ἀναμνησκώ, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid, τι, id. aliquem alicuius, τινὰ τινος, Lucian. divinitus, χρηματίζω, N. T. παρακαλῶ τινὰ ἐπὶ τι, παραινῶ, cum dat. νουθετίᾳ, ὑπομνησκώ, Hom. παραγνίλλω.

Admonitio, τὸ νουθέτημα, Plut. ἡ νουθεσία, Arist. ἡ παραινέσις, Xen. ἡ ἀνάμνησις.

Admonitor, ὁ παραινέτης, ὁ παραινῶν, ἐντος, Isocr. ὁ νουθετής.

Admonitorius, νουθετικός, ἡ, ὄν, sermo, λόγος, Xen. παραινετικός λόγος, Isocr.

Admordeo, προσδάκνω, δάκνω, Xen. ἐπιδάκνω, καταδάκνω, Hom.

Admorsus, προσδήχθεις, εἶσα, ἐν, δηχθεῖς, εἶσα, ἐν, Xen.

Admorsus, τὸ δῆγμα, ατος, Plut.

Admotio, ἡ πρόσθεσις, εὐς, Arist.

Admoveo, προστίθωμι, scalas turribus, κλίμακας τοῖς πύργοις, Thuc. aliquid ad aliquid, τί πρὸς τι, Xen. are, προσάγω τῷ βωμῷ, Luc. aurem sermonibus, προσβάλλω τὸ ἔς τοῖς λόγοις, LXX. πιλᾶζω, προσπιλάζω.

Admugio, προσμυκάομαι, μυκάομαι πρὸς τι, Plut.

Admurmuro, προσμυρμύρω, ἐπιδορυβίω, Xen.

Adnascor, προσφύομαι, Theophr. facio aliquid adnasci alicui, προσφύωμί τινί, Basil. ἐπιφύομαι, παραφύομαι, Diosc.

Adnatatio, ἡ πρόσνηξις.

Adnato, παρανήχομαι, ad aliquid, τινί, Thuc. προσνῶ τινί, Ἐλ.

Adnavigatio, ὁ εἰσπλοος.

Adnavigo, προσπλῶ, Thuc. in aliquid, εἰς τι, Arist. ἰτέμ εἰσπλοῶ.

Adnicto, ἰσοφθαλμιάω, alicui, τινί, Plut.

Adnitor, διατίθωμαι, aliquid facere, τι πράττειν, Arist. συντείνομαι.

Adno, προσνήχομαι. Vide Adnato.

Adnominatio, ἡ παρονομασία.

Adnomino, παρονομάζω, προσονομαζῶ.

Adnutrio, ἐπιτρέφω.

Adnuo, ἐπινεύω, Dem.

Adoleo, θυμιάω, thus, λίθαντον, Herod. τῷ λίθανωτῷ, Lucian. καθαγίζω.

Adolescens, ὁ ἔφηβος, α, Lucian. ὁ μίραξ, ακος, id. ὁ νεανίας, α, Dem. ὁ νέος, ἀρμαίος, ἀμφίλιξ.

Adolescentia, ἡ νέσπης, ητος, Dem. ἡ ἡλικία, ας, Isocr. florens ætas, ἡ ἀκμὴ ἀνέστας, id. ab adolescentia, ἐκ νέου, Dem. ἐκ μερακίᾳ, id. ἡ ἔφηβια, ἔφηβοτης.

Adolescentior, νεανισκώ, Plut. ἰτέμ νεανισκώ, Xen.

Adolescentula, ἡ παιδίσκη, Dem. ἡ κόρη, ης, Isocr. ἡ παῖς, παιδὶς, τὸ παιδικόρον, ἡ μερακίσκη, ἡ νεάνης.

Adolescentulus, ὁ νεανίσκος, Arist. τὸ μερακίον, Dem.

Adolescenturio, μερακισκώ, Lucian. μερακισκώ, Plut.

Adolesco, ἀδρόομαι, Plat. i. e. fio adolescens, μερακισκώ, Xen. μερακίζομαι, Lucian. ἐννιάζω, ἀτάλλω, Hesiod.

Adoperio, ἀποκρύπτω, aliquid aliqua re, τι τινί, Aristid. συνσπικρύνω.

Adoptus, ἀποκαταρτυμένος, ἐν, ἐνόν, N. T. κικαλυμμένος, ἰκη, ἐνόν, ib.

Adoptio, ἡ υἱοθεσία, N. T. εἰσποίησις.

Adoptivus, ὁ ἔ ἡ εἰσποίητος, α, Dem. filius, ποιητὸς υἱός, παῖς θύτος, id. pater, ποιητὸς πατὴς, Lysias.

Adopto, υἱοθετῶ, Hesyech. εἰσποιῶ, Dem. filium, ποίωμαι παῖδα, Dem. εἰσποιῶμαι τινα υἱόν, Isocr. παῖδα τίθωμι, εἰς θύτον λαμβάνω.

Ador, ἡ ἔξια, ὁ χόδρος.

Adorabilis, προσκυνητός, ἡ, ὄν, Gregor.

Adoratio, ἡ προσκύνησις, Plut. τὸ εἶδος.

Adorator, ὁ προσκυνητής, α, N. T.

Adorior, ἐπιχειρῶ, aliquem, τινί, Aristot. ἰσχύχομαι, ἰφίσταμαι.

Adorno, ἐπισκομῶ, α, Aristot. διασκευάζω, Lucian. equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, Xen. ἰσχυρίζω, παρασκευάζω.

παρὰσυνῆζω, convivium, συγκρητὴν συμ-
πόσιον.
Adoro, προσκυνῶ, Deum, τῷ Θεῷ, N. T. τὸν
Θεόν, Dem. ἱκετεύω τὸν Θεόν, Xenoph. προσ-
αίω τῷ Θεῷ προσευχόμενος, Chrys.
Adposco, προσπαύω, ἐπαυθῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, πολεμάω.
Adrado, ἐπιζέω, ἐπιζέω.
Adrepro, προσέρχω, ad aliquem, τινί, Soph.
in aliquem locum, ἐφ' ἑαυτὸν ἐπὶ τόπον τινά,
Aristoph.
Adscisce, ἐπάγωμαι, mihi aliquid, ἐμοί τι,
Dem. mihi uxorem, συνοικίζω τινά ἐμοί,
Naz. προσηγορεύωμαι ἐμαυτῷ τι.
Adscribo, προσγράφω, aliquem senatui, τινά
τῇ βουλῇ, Plut. tribui, προστίθω τῇ φρασίᾳ,
id. aliquid benevolentiae Dei, ἀνατίθωμι τι
τῇ εὐνοίᾳ τῷ Θεῷ, Plut. causam alicujus rei
regibus, ἐπιτίθω αἰτίαν τινος τοῖς βασιλεῦσι,
Dem. ἐγγράφω, id.
Adscriptus, παραγγεγραμμένος, ἐν, ἐν, Lucian.
id. ὃ ἡ παραγγεγραπτός, Gregor. παραγγε-
γραφός, Athen.
Adsignifico, προσσημαίνω, Aristot.
Adsitus, i. e. seminatus ad, παραφυτευθείς,
εἰσα, ἐν, i. e. situs ad, προσκειμένος, ἐν,
ἐν.
Adspuo, προσπτύω, Dem.
Adsum, πέριμι, alicui, τινί, Dem. παραγίνο-
μαι τινι, Isocr. συμπάρομαι τινι, Dem. cor-
pore, παραγίνομαι τῷ σώματι, Aeschin. πα-
ραστύχωναι, Polyb.
Advectio, ἡ εἰσαγωγή, Thuc. ἡ προσκομιδὴ,
id.
Advectitus, ἐπακτός, ἡ, ὄν, Herodian. ὃ ἡ
παρόριστος, Suid.
Advecto, ἐπάγωμαι, Thuc.
Advectus, ἐπαχθεῖς, εἰσα, ἐν, Thuc.
Advexo, ἐπάγωμαι, ἐπάγω, Thuc. προσκομίζω
τι, id. εἰσκομίζω τι, id. frumentum Athen-
as, ἄγω Ἀθήνας εἰς, Dem.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, ὁ προσήλυτος, N. T. ὁ παροπίδημος,
ibid. ὁ πάροικος, ibid. ὁ ἐπῆλυς, υἱός, Dem.
ὁ ἐπῆλυτος, ἔξω.
Advenio, παραγίνομαι, ad aliquid, πρὸς τι,
Xen. ad aliquem, ἦκα τινί, id. in Atti-
cam, εἰς τὴν Ἀττικὴν, Dem. ad cenam, ἐπὶ
τὸ δείπνον, Xen. ἀφικνέομαι ἐπὶ τινά, ἐφίστα-
μαι.
Adventitus, ὃ ἡ προσήλυτος, S. N. T. ἐπί-
σκατος, ἐπεισάδιος, ἐπῆλυς.
Advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρὸς τινά,
Xen. τινί, Dem.
Adventus, ἡ, ἡ ἀφίξις, Dem. ἡ ἐπιδρομή, id.
ἡ παράδοξ, id. τὸ προσελθεῖν, id. ἡ ἐπίλευσις,
ἐπῆλυσις, προτίλευσις, παροσία.
Adverbialiter, ἐπιρρηματικῶς, Gramm.
Adverbialis, ἐπιρρηματικός, ἡ, ὄν, Gramm.
Adverbium, τὸ ἐπιρρήμα, αὐτός, Gramm.
Adversaria, orum, αἱ ἱφμεριδές, ὡν, Plut.
Adversaria, αἱ, ἡ ἀντίδικος.
Adversarius, ἐναντίος, ἡ, ἰόν, alicui, τινί, Xen.
ἐναντιωθείς, huic, πρὸς τῷ, Plato.
Adversarius, ii, ὁ ἐναντιόμενος, Dem. ὁ ἀντί-
δικος, id. ὁ ἀντιλέγων, id. ὁ ἀντιλογικός,
Isocr. ὁ ἀνταγωνιστής, id. ὁ ἀντιστάτης.
Adversator, idem quod Adversarius, ii.
Adversatrix, ἡ ἐναντιώμενη, ης.
Adversitas, ἡ ἐναντιότης, αὐτός, Aristot. ἡ ἐναν-
τιώσις, εἰς, Isocr.
Adversor, ἀντίδομαι, alicui, τινά, Herodot.
ἐναντιόδομαι τινι, Isocr. ἀντιτάττομαι τινι, vel
πρὸς τινά, id. alicui in aliqua re, τινί εἰς τι,
Thuc. τινί πρὸς τι, Plut. alicui ne faciat,
τινί μὴ ποιεῖν, Plato.
Adversum, i, τὸ δυσήχημα, αὐτός, Xen.
Adversum, vel adversus, Præpos. eis, adversus
populum, εἰς τὸν δῆμον, Aeschin. κατὰ, cum
Genit. oratio adversus aliquem, λόγος κατὰ
τινός: ἐπὶ, cum Accus. exercere adversus
aliquem, ἀσκέειν ἐπὶ τινά, Isocr. πρὸς, cum
Accus. pugnare adversus aliquem, μάχεσθαι
πρὸς τινά, Plut.
Adversus, ἀντικείμενος, ἐν, ἐν, alicui, τινί,

Herod. ex adverso alicui, ἀπ' ἀντικρύ τινος,
Dem. ἀντικρὺς τινος, Thuc. adverso humine
navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλεῖν, Herodian.
Adverso, προσβάλλω, Plato. animum alicui
rei, προσίχθω τὸν νῦν τινί, Dem. ἐφίσταμαι τὴν
γνώμην, βάλλω εἰς νῦν, ἐν Σύμῳ βάλλε-
σθαι, Hom.
Advesperascit, σκωτάζει, Xenoph. quum ad-
vesperasset, ἰστίρας γενόμενος, κέκλιεν ἡ
ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνῶ, per noctem, τὴν νύκτα,
Dem. incumbere seu operam do, προσέχω
τὸν νῦν τινί, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι πρὸς
τινός.
Adulatio, ἡ κολακεία, Dem. ἡ δωτεία.
Adulator, ὁ κολάζων, αὐτός, Arist. ὁ κολακεύων,
ὄντος, Plut. ὁ δῶψ, δωτῆς.
Adulatorius, κολακευτικός, ἡ, ὄν, Lucian. κολα-
κικός, ἡ, ὄν, Plato. δωσιτυτικός.
Adulatrix, ἡ κολακίς, ἴδος, ἡ κολακεύουσα,
Plut.
Adulor, κολακύνω, divitibus, τοῖς πλούσις,
Plut. populo, δωσιτύς τὸν δῆμον, Aeschin.
omnibus palam, πᾶσι προφανῶς τὴν κολακίαν
ἐργάζομαι, Lucian.
Adulter, ὁ μοιχός, S. Dem.
Adultera, ἡ μοικάλις, ἴδος, N. T. ἡ μοιχού-
σα, αἱ, Dem. ἡ μοιχάς, αἴος, Athen.
Adulteratio, τὸ κισθόλημμα.
Adulterator, ὁ κισθόλημν, ὄντος, alicujus rei,
τι, Plato.
Adulterinus, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος,
ἡ, ὄν, Lucian. μοιχικός, Phocyl. μοιχός,
Ep. i. e. falsus, ut moneta adulterina, νό-
μισμα κισθόλημον, ἀδόκιμον, νόθον, κισθόλημνέ-
ον, Aristoph. Lucian. alii.
Adulterium, ἡ μοικρία, αἱ, Plut.
Adultero, μοιχεύομαι, Plut. feminam alicujus,
τὴν γυναῖκα τινος, Plato. feminas liberas,
διαφθείρω τὰς ἐλευθέρους, Lysias. nummos,
παρακόπτω, κισθόλημν τὰ νομίσματα, Arist.
παρακαράττω τὰ νομίσματα, Suid. aliquid
Scripturæ: τί τῆς γραφῆς, Gregor.
Adultus, τέλειος, εἰς, εἰς, femina, γυνή, Ael.
ἀκμαῖος, αἰα, αἰών, γυρῶς, Luc. ἀδρός,
ἡ, ὄν, adultæ virges, κισπός, Herodot. puer,
ὁ ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιαρῶς.
Adumbratus, ἐπίσκιος, ὃ ἡ.
Adumbratio, ὁ ἐπισκιασμός, ἡ, τὸ σκίασμα,
αὐτός, τὸ ἀποσκίασμα, Naz. τὸ ἀπικύ-
νημα, i. e. primæ lineæ rei, ἡ σκιαγραφία,
Plato.
Adumbro, ἐπισκιάζω, i. e. obiter delineo, σκια-
γραφέω, veritatem, τὴν ἀλήθειαν, Naz.
Adunce, ἀγκυλός.
Aduncitas, ἡ καμπυλότης, ητος, rostri vel nasi,
ἡ γρυπότης, Xen.
Adunco, καμπυλίζω, κάμπω, Plut. γρυπώ,
Alex. Aphr.
Aduncus, ἐπικαμπύς, κάμπυλος, η, ὄν, γαμψός,
ἡ, ὄν, Aristoph. γρυπός, ἡ, ὄν, Xenoph. item-
que qui naso vel rostro est aliquantum
adunco, ὃ ἡ ἐπὶ γρυπός, Plato.
Aduno, ἐνδοί.
Advocatio, ἡ παράκλησις, Dem. ἡ συνηγορία.
Advocatus, i. e. patronus causæ, ὁ συνήγο-
ρος, Dem. ὁ σύνδικος, Isocr. ὁ παράκλητος,
Dem.
Advoco, παρακαλῶ τινά, Aeschin. προσπαλῶ
τινά, Thuc. ἐπικαλῶ τινά, Xen.
Advolutus, ὡς, ἡ ἐπιστήσις, εἰς.
Advolo, ἐφίσταμαι, Greg. ἐπισπτάομαι, Diosc.
ad aliquid, προσπίπτωμι τινι, Philo. ἐπισπίτο-
μαι, παραπίπτωμι.
Advolvero, προσκύνω, saxum ad ostium, λίθον
τῇ θύρᾳ, N. T. advolver genibus, προσπίπτω
πρὸς γόνατα, Dem. ἐμαυτὸν καταβάλλω πρὸς
τινός γόνατα.
Adurgeo, ἐπείγω, aliquem, ut quid faciat, τινά
τι ποιεῖν, Herodian. aliquem, κατεπείγω τινά,
Aristoph. ἐπιπείρω.
Aduro, ἐπικαίω, aliquid, τι, Plato. προσκαίω
τι, Aristoph. ἀποκαίω, Theophr.
Adusque, μέγχι, urbem, πρὸς πόλιν, Aristot.
hunc diem, ταύτης τῆς ἡμέρας, Isocr.

Adustio, ἡ ἐπικαυσίς, εἰς, Diosc. olla, τὸ πρὸς-
καυμα τῆς χύτρας, LXX. ἡ ἐπικαυσίς, τὸ
ἐπικαυμα.
Adustus, κακαυμένος.
Aduytm, τὸ ἀδυστον, S.
Ædæpol, ναὶ καὶ Πολυδεύκη, ναὶ καὶ τὸ Θεά.
Ædes, is, ὁ ναός, S. N. T. ὁ ναός, S. Xen.
ὁ σῆκος, τὸ ἱερόν.
Ædes, ὁ οἶκος, S. Xen. ἡ οἰκία, αἱ, Thuc.
Ædícula, i. e. sacellum, τὸ ναΐδιον, S. i. e. parva
domus, ἡ οἰκίσκη, ης, Dem. τὸ οἰκίδιον, S. id.
ὁ οἰκίσκος, S. id.
Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εἰς, Thuc. ἡ οἰκοδο-
μία, αἱ, idem.
Ædificator, ὁ οἰκοδόμος, ὁ ἀρχιτέκτων.
Ædificum, τὸ οἰκοδόμημα, Thuc. ἡ οἰκοδομή,
S. N. T. τὸ κτίσιμα, αὐτός, ibid.
Ædifico, οἰκοδομῶ, domum, οἰκίαν, Dem. su-
per aliquo, ἐπὶ τινι, Xen. super fundamento
alicujus, ἐπικουδομῶμαι ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τινός,
N. T. δέμω, δομέω.
Ædilis, ὁ ἀγορανόμος, Plato. ὁ ἀστυνόμος, id.
Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, Suid. ἡ ἀστυνομία,
Aristot.
Ædilite fungor, ἀγορανομῶ, ἀστυνομῶ.
Ædilitus, ἀγορανομικός, ἡ, ὄν, Arist. ἀστυνομικός,
ἡ, ὄν, idem.
Æditior, νεώτερος.
Æditimus, ὁ νεώτερος, Schol. Aristoph. Ζά-
ροκος, Arist. ὁ ἱεροφύλαξ, αὐτός, ὁ νεοφύλαξ,
αὐτός, Aristoph. ἱεροκίμος, ἱεροδύλος.
Æditus, idem quod antecedens Æditimus.
Ædon, ἡ ἀπὸν, ὄντος, Aristot.
Æger, ὁ ἡ ἀρρώστως, S. Isocr. ἀρρώστῳ, ἡ, αἱ,
ἐν, Dem. ἐν πάθει ἡ, ἡ, αἱ, Arist. νοσέτης,
ῥα, ῥόν, Xen. νοσέτης, Plut. νοσῶν, animo,
ὁ ἡ ἄθυμος, S. Dem. ὁ ἡ δ' ἄθυμος, S.
Aristot.
Ægre, ἀρρώστως, Dem. ἀσθενῶς, Isocr. i. e.
difficulus, et moleste, δυσχερῶς, χαλεπῶς,
Xen. fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρῶγμα,
Dem. res adversas, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Isocr.
quum audio, ἀκούω, Plato. leges, χαλεπῶς
τὸς νόμους, Plut. aliquid, ἀγανακτῶ ἐπὶ τινι,
Isocr. τινί, Plut. ὑπὲρ τινος, Isocr. περὶ τινος,
Plato. διὰ τι, id. φέρω βαρύνω τι, Xen. χαλε-
πῶς τι, Isocr.
Ægresco, ἀσθενέω, δυσθυμῶμαι.
Ægrimonia, ἡ δυσθυμία, Arist. ἡ βαρυθυμία,
Plut. ἡ λύπη, Plato. ἡ ἀνία.
Ægritudo animi, idem quod Ægrimonia.
Ægrotatio, τὸ νόσημα, Dem. ἡ ἀρρώστια, Isocr.
τὸ ἀρρώστημα, Dem. ἡ νόσος, Isocr. ἡ ἀσθένεια,
Dem.
Ægroto, ἀσθενέω, Isocr. ἀσθενίαν νόσον, id.
ἀρρώστειαν, Dem. νοσέω, Plut. ἔχω, διακίμαι
ἀρρώστως, ἀσθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθη-
ρῶς, μελαγχολῶς, φιλανθρωπῶς, φανῶς, Dem.
Isocr. Lucian. ex aliqua re, νοσέω ἐκ τινος,
Lucian. præ dolore, ὑπὲρ λύπης, id. leviter,
νόσον μικράν, Plut. ad mortem, ἔχω ἐσχάτως,
N. T.
Ægrotus, idem quod Æger, quatenus hoc de
corpore dicitur.
Ælurus, ὁ αἰλῦρος, S. Aristot.
Æmulatio, ἡ ζήλωση, αἱ, Plut. ἡ ζήλωσις,
εἰς, Thuc. ὁ ζῆλος, ἡ φιλονεικία.
Æmulator, ὁ ζήλωτης, virtutis, ἀρετῆς, Isocr.
Æmulatus, ὡς, τὸ ζήλωμα, αὐτός, Aeschin.
Æmulo, διαζηλοῦσθαι, Athen. ζήλῳ, ali-
quem, τινά, Isocr. τι, id. aliquem quasi
vestigia ejus legendo, διδάσκω τὰ ἔχρη τινός,
Plato. virtutis studio, φιλονεικῶ τινί πρὸς
τὴν ἀρετὴν, idem. invidio alicui rei alicujus
causa, φθονῶ τινί ἐπὶ τινος, Isocr.
Æmulus, ὃ ἡ ζήλότης, S. Aristoph. ὁ ἐν-
τίμιμος, ζήλωτης, Isocr. ὃ ἡ ἐφ' ἀμύλλῳ,
ἀντίτεχνος, Luc.
Æneator, ὁ σολπιγικτής, S. Dem.
Æneus, χάλκεος, contr. χαλκῶς, S. S. Xen.
Ænobarbus, ὁ χαλκοπάγων, αὐτός, Plut.
Ænigma, τὸ αἰνίγμα, αὐτός, Aeschin. ὁ αἰνιγ-
μός, S. Athen.
Ænigmatice, αἰνιγματωδῶς, Athen. δι' αἰνιγμα-
των, Aeschin.
Ænigmaticus, ὃ ἡ αἰνιγματώδης, εἰς, Arist.
Ænigmatista,

Ænigmatista, ænigmatice loquens, ὁ ἀινιγματιστής, ἢ, LXX.

Æqualis, ὁμαλὸς, ἢ, ὄν, Aristot. ὁ ἕξ ἡ ὁμαλῆς, εὐς, Plut.

Æqualitas, ἡ ἰσότης, ἡτος, Plut. ἡ ὁμαλότης, Arist. legum et juris, ἡ ἰσονομία.

Æqualiter, ὁμαλῶς, Plut. ἴσως, Dem.

Æqueus, ὁ ἕξ ἡ ὁμηλὲς, ἡτος· confer sequens Æqualis.

Æqualis, ἴσος, ἡ, ὄν, portio, ἡ ἰσομερία, ἴσον μέρος, Aristoph. ὁμαλός, ἢ, ὄν, facultates æquales, ὁμαλὰ ἄσσια, Aristot. aliquem æqualem mihi habeo, ἴσον τινὰ τῇ ἐμαυτῷ πεφασγῶ ἄγω, Arrian. æqualis ætate, ὁ ἕξ ἡ ἡλὲς, ἡτος, Xen. ὁ ἕξ ἡ ἰσόχροτος, ὁ ἡλικιωτής, Arist. et ἡ ἡλικιώτης, ἴδος, de femina, Lucian.

Æqualitas, ἡ ἰσότης, Plut. ἡ ὁμαλότης, Arist.

Æqualiter, ἰσότης, Xenoph. ἐξίσως, Chrys. ὁμαλῶς, Plut. ἴσως, Dem. ἴσων, Thuc.

Æquanimitas, ὁ ἕξ ἡ εὐγνώμων, ὄνος, Aristot. ὁ ἕξ ἡ ἰσηκίτης, εὐς, Plato.

Æquanimitas, ἡ ἰσηκίτης, εὐς, Plut. εὐγνώμων, ἡτος, ἢ, Eschin.

Æquanimiter, ἰσηκίτως, Plut. εὐγνώμονως, fero, φέρω, Lucian.

Æquatio, ὁ ὁμαλίσμος, τὸ ὁμαλίζειν, Aristot.

Æquator, circulus, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, Theophr.

Æque, ἴσως, Dem. æque ac, ὁμοίως, ὥσπερ, Dem. æque ac si, ὁμοίως, ὥσπερ ἂν εἰ, Isocr. ὁμοίως, ὥσπερ ἀντί, id. παραπλήσιον, id. vos nostis æque atque ego, ὑμεῖς ἴσῃ ὁμοίως ἐμοί, id.

Æqui bonique facio, εὐλογίῃ πρὸς τι, εὐγνώμονέω τινί.

Æquidiale, τὸ ἰσημερινόν, ἡ ἰσημερία, Plut.

Æquilibrium, ὁ ἕξ ἡ ἰσορροπία, Plato.

Æquimanus, ὁ ἕξ ἡ ἀμφιδέξιος, περιδέξιος.

Æquinoctialis, ἡ ἰσημερινός, ἢ, ὄν, Theophr.

Æquinoctium, ἡ ἰσημερία, εὐς, Plut.

Æquipar, ἴσος, ἡ, ὄν, Plut.

Æquiparabilis, ε, ὁ ἕξ ἡ ἀντάξιος, αlicui, τινός, Xenoph. ἀνάλογος, Aristot.

Æquiparatio, ἡ ἰσότης, εὐς, ἢ παρίστωσις, εὐς, ἢ ἀναλογία, id.

Æquiparo, ἴσως, aliquid αlicui, τί τινι, Xen. ἐξίσω, ὦ, Thuc. παρίστω, ὦ, Plato.

Æquipollens, ὁ ἕξ ἡ ἰσοδυναμικός, ε, Aphrod. et ἰσοδυναμείων, ὦν, ἴσα, ἔν.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipodium, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ε.

Ærarium, τὸ ταμίειον, Plut. τὸ δημόσιον, Dem. τὰ δημόσια, ὦν, id. τὸ γαστροφύλακτον, ε, N. T. ærarii præfectus, ὁ γαστροφύλαξ, ἀκος, ἐπιστῶ-
δμος.

Ærarius, ὁ χαλκῆς, εὐς, Arist. ὁ χαλκουργός, ἢ, id. ὁ χαλκοτύπος.

Ærarius, χαλκῆς, conitr. χαλκῆς, ἢ, ἔν, Æsch.

Æratus, χαλκωτός, ἢ, ὄν.

Ærius, ὁ ἕξ ἡ ἄριος, ε, natura, φύσις, Aristot. animal, ζῶον, id. ærius sive æria natura sum, ἀερίζω, Diosc.

Ærificium, τὸ χαλκουργημα, ατος.

Ærifodina, ἡ μεταλλεία, ας, Poll.

Æripes, χαλκιστής.

Æripes, ἀερίπτης, ἀερίπτης, ἀερίπτης.

Æro, χαλκῶ.

Æromeli, τὸ ἀερόμελι, ἡτος, Athen.

Æruginosus, ὁ ἕξ ἡ ἰάδης, εὐς, fio, ἰόμαι, Sirac.

Ærugo, ὁ ἰός, ἢ, ferri, σιδήρε, Diosc.

Ærumna, ἡ ταλαιπωρία, Isocr. τὰ δεινὰ, Thuc. αἱ ἀτυχίαι, αἱ δυστυχίαι, αἱ δυσπραγίαι, τὰ ἀντυχήματα, τὰ δυσυχήματα, Dem. Isocr. ἡ δίζυς, ἡ ἀβλήτης.

Ærumnosus, ὁ ἕξ ἡ ταλαιπωρος, Dem. ὁ ἕξ ἡ δυσυχής, id. ἄλλος, ἰα, ὄν. τάλας, δίζυρος, πολυπότος.

Æruscator, ἡ χάλκιστος, εὐς.

Æruscator, ὁ χαλκιστής, ἢ.

Ærusco, χαλκίζω.

Æs, ὁ χαλκός, ἢ, Diosc. alienum, i.e. debi-
tum, τὸ χρέος, ας, Aristot. τὰ χρέα, ὦν, Dem. τὸ φεῖλμα, ατος, Thuc. ære alieno obstrictus sum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, Dem. æs alienum dissolve, χρέος ἀποδίδωμι, Aristoph. æris alieni solutio, τῶν χρεῶν διά-
λυσις, Plato.

Æsculetum, τὸ πλατύφυλλον.

Æsculeus, πλατύφυλλος, ἴνῃ, ἰων.

Æsculus, ἡ πλατύφυλλον, Theophr.

Æstas, τὸ θέρος, εὐς, Xenoph. ἡ θερεία, Polyb. media, τὸ θέρος μεσῶν, Xen. adulta, ἡ ἀκμή τῷ θέρῳ, æstate, θέρος, θέρε, ἐν θέρει.

Æstimabilis, τιμητός, ἢ, ὄν, Dem.

Æstimate, ἡ τιμήσις, ἡ διατίμησις, ἡ τιμή, Dem. ἡ ἄξις, litis, τὸ τίμημα, ατος, id. æstimationem litis instituire, τίμημα ποιεῖσθαι, id. ἐπάγειν, id.

Æstimator, ὁ τιμητής, ὁ δοκιμαστής, κριτής, λο-
γιστής, Dem.

Æstimo, τιμάω, digno pretio, τῆς ἀξίας, τῷ ἴσῳ, Aristot. maximi, πλείω, Dem. præ omnibus, ἀντὶ πάντων, id. pluris, τιμά-
μαι μείζονος, Xen. aliquid multi, τὸ πολλῷ, Chrysost. pluris, quam multum pecuniæ, πρὸ πολλῶν χρημάτων, Isocr. aliquem ex aliqua re, δοκιμάζω τινὰ ἐκ τίνος, id. aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, Dem. litem, ἐπιγράφω τίμημα, Arist. ποίεμαι τίμημα, Dem. ἀκριβολογέομαι, id.

Æstiva, τὰ θερινὰ, ὦν.

Æstivo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, Suid.

Æstivus, θερινός, ἢ, ὄν, merities, θερινή με-
σημέρια, Xenoph. Θέριος, ἰα, ὡν, a stiva se-
renitas, θερία αἰθρία, Diosc.

Æstuarium, ἡ ἀναχυσίς, εὐς, Strabo.

Æstuo, ut mare, κυμαίνω, Plut. fervore, καυ-
σόμεαι, Galen. καυμασίζομαι.

Æstuosus, ὁ ἕξ ἡ καυματοδής, καυματοδής, et quasi suffocans, ὁ ἕξ ἡ πυρνώδης, εὐς, Plut.

Æstus, ὁ καύσων, ὡν, N. T. τὸ καύμα, Xenoph. ὁ καύσις, stomachi, τῷ στομάχῳ, Diosc. τὸ καύσωμα, Gal. ἡ ἔγκασις, εὐς, Gal. τὸ θαλ-
πύς, Luc. τὸ αἶθερ, Hes. maris, ὁ κλύδων, ὡν, Plut. ἡ πλῆμνυρα, Plut. βραστός.

Ætas, ἡ ηλικία, Dem. eandem ætatem habere cum aliquo, τὴν αὐτὴν ηλικίαν ἔχειν, ἢν ἕτερος, Dem. ἐν τῇ αὐτῇ ηλικίᾳ εἶναι, in ætate æquales, ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ηλικίαν ὄντες, Dem. qui mediocri ætate est, τῆς ηλικίας ἥδη μετρίως ἔχων, Plato. ad florem ætatis per-
venit, εἰς ἀκμὴν κατῆναι, Lucian. ætate pro-
vectior, ἡλικία προϊών, Plato. πῶρόν τῆς
ἡλικίας ὦν, Xenoph. annum agens ætatis
decimum quartum, γηγενὴς ἴσῃ τέσσαρα ἕ

δέκα, Isocr. triginta tres, τριάκοντα τρεῖς
ἰσὼν ὦν, Plut. ætate proficere, προσιέναι
ἡλικίᾳ, Lucian. ætate progredi, ἡλικίας εἰς
τὸ πρόσθεν προβαίνειν, Plato. i.e. generatio, ἡ
γενεά· nostra ætate, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς,
Dem.

Ætatem, εἰς αἰῶνα, N. T. δι' αἰῶνος, i.e. in
æternum.

Æternitas, ἡ αἰδιότης, animæ, τῆς ψυχῆς,
Aristot. ὁ αἰὼν, ὥν, id. ἡ ἀθανασία, Isocr.

Æterno, ἀθανατατίζω, Aristot. ἀθανατίζω, He-
rodot.

Æterne, αἰδιός, αἰωνίος.

Æternus, ὁ ἕξ ἡ αἰδιός, Plut. ὁ ἕξ ἡ αἰώνιος,
Plato. in æternum, εἰς αἰῶνα, εἰς τὸν αἰῶνα,
N. T. δι' αἰῶνος, Æl. εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον,
LXX. ab æterno, ἐξ αἰδίου, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος, N. T.

Æther, ὁ αἰθήρ, ἴσος, Arist.

Ætherius, ὁ ἕξ ἡ αἰθέριος, Arist. ὁ ἕξ ἡ αἰθερί-
δης, εὐς, Galen.

Æthiopicus, αἰθιοπικός, ἢ, ὄν, Strabo.

Æthiopiassa, ἡ αἰθιοπίσσα, ἡς, LXX.

Æthiops, ὁ αἰθίοψ, ὡς, Strabo.

Ævternus, ὁ ἕξ ἡ αἰώνιος, Plato. ὁ ἕξ ἡ διαι-
ώνιος, idem.

Ævum, ὁ αἰὼν, ὡν, Plato.

Affabilis, ε, ὁ ἕξ ἡ εὐπροσηγορός, Isocr. ὁμιλη-
τικός, id. ὁ ἕξ ἡ φιλοπροσηγορός, id. affabi-
lem esse erga omnes, ἔχειν ἥδως πρὸς ἀπαν-
τας, idem.

Affabilitas, ἡ εὐπροσηγορία, Isocr. ἡ φιλοπροση-
γορία, id.

Affaliter, εὐπροσηγορῶς.

Affabre, τεχνικῶς, Isocr. ἐντέχνως, affabre
factus, ὁ ἕξ ἡ καλλίεργος, Plato. δαίδαλος,
ἰα, ἔον affabre facio, καλλιέργειαν, ὦ, Dion.
Areop.

Affabulatio, τὸ ἐκμύθιον, Aphthon.

Affamen, ἡ προσηγορία, Dem. τὸ πρόσσημα,
Aristid. ἡ πρόσσησις, Plato.

Affania, ὁ φλιάρος, Plato. ἡ φλιδονεία, id. ἡ
φλυαρία, Plato. τὰ ὑβλήματα.

Affatim, περισσῶς, Isocr. διαφιλῶς, affatim sup-
peditare militibus, διαφιλῶς χορηγεῖν τοῖς
στρατιώταις, Herod. ἄλλως, cum gen. et absol.

Affatus, idem quod Affamen.

Affatus, προσεπαῶν, ἴσα, ἔν, aliquem nomine,
τινὰ ὀνομασί, Plato.

Affectate, περιέργως.

Affectatio, ἡ ζήλωσις, εὐς, Thuc. i.e. diligen-
tia nimia, ἡ περιέργως, ας.

Affectator, i.e. cupide appetens, ὁ ἐπιθυμητής,
ἢ, Xen. i.e. nimis diligens, ὁ περιέργος.

Affectatus, ὁ ἕξ ἡ περιέργος, α, Aristot.

Affectio, τὸ πάθος, εὐς, Plato. ἡ ὁρμή, Plut.
i.e. constitutio, ἡ διάθεσις, εὐς, LXX.

Affecto, i.e. expeto, ἀντιποιέομαι, aliquid,
τινός, Dem. ἐπιθυμῶ τινός, Isocr. γίνο-
μαι ἐν ἐπιθυμίᾳ τινός, Plato. ἐπιθυμῶ τινί,
id.

Affectus, ὁ ἕξ ἡ ἐκπαθής, Plato. male corporis,
κακοπαθὴν τῷ σώματι, Isocr. sum ita, διά-
κειμαι ἴτω, Dem. erga amicum, ἔχω ἴτω
πρὸς φίλον, Isocr. erga aliquem bene, ἐνέτι-
μην εὐνοίᾳ, φιλικῶς, εὐκρίως, εὐμενῶς πρὸς
τινα, Dem. male, δυσμενῶς, χαλεπῶς, id.

Affectus, ἴς, τὸ πάθος, εὐς, Plato. τὸ πάθημα,
Xen.

Affero, ἀποφίρω, arma, ὅπλα, Xenoph. domo
gladium, ἐκφίρωμαι οἶκον τὸ ἐφίδιον, Herod-
dian. opsonium, παραφίρω ὄψον, Xenoph. mihi manus, προσφίρω ἱκαντὴν τὰς χεῖρας,
Polyb. fasciculum epistolarum, προσφιλίζω
σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, Herodian. volupta-
tem, παρίχω ἡδονήν, Xen. in medium, φέρω,
ἄγω, vel προσάγω εἰς τὸ μέσον, Plato. alii
pecuniam, φέρω ἀργύριον, Æschin. alicujus
rei exemplum, παραδιδύμαί τινος, Isocr. παρα-
κομίζω, Plut.

Afficio, ποίω, aliquem beneficio, εὖ τινα,
Isocr. ἀγαθὸν τί τινα, Dem. δέρας τινὰ τι
ἀγαθόν, Isocr. ἐργάζομαι vel σπένδω τινὰ τι
ἀγαθόν, Dem. magnis beneficiis aliquem,
μεγάλα εὐεργετήματα τινί, id. afficiar dietis,
κηλίζομαι ἐκ τῶν λειγυμένων, Ælian.

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affectus,

Affictus, ὁ ἐπὶ πλάτος, ὁ ἐπὶ τὴν πρόσπλα-
τος.
Affictus, ὁ ἐπὶ τὴν πρόσπλητος, α, Aristot.
Affigo, προσάπτω, aliquid alicui, τί τινι, Lu-
cian. προσπλήνυμι, N. T. quasi clavis alicui,
προσπλήνω τινι, Lucian. διακινῶ, προσπασ-
ταλέω, Aristoph.
Affingo, προσπλάττω, alicui aliquid, τί τινι,
Diosc. προσποιέομαι.
Affinis, ὁ ἐπὶ τὴν συγγενῆς, εὐς, Plato. προσήκου,
εὐς, αὐ, alicui, τινος, Thuc. subst. ὁ κηδεστής,
ἔ, Dem. pariter affinis, συγκαδεστής, ἔ, Isocr.
ὁ κηδεμῶν.
Affinitas, ἡ συγγενεία, Plato. ἱπταγμία, Dem.
ἡ ἀγγχεσία, id. ἡ κηδεσία, ας, Isocr. inire affi-
nitatem, ποιῶντα ἱπταγμίαν, Dem. nactus
affinitatem alicujus, κεχρημένος τῇ κηδεσία
τινός, id. adversari affinitatem alicujus, ἀνα-
νίστει κηδεσὴν τινος, id. contrahere affinitatem,
συνάπτειν κῆδος, Eurip.
Affirmate, καταπρατικοί.
Affirmatio, ἡ κατάφασις, εὐς, Aristot.
Affirmativus, καταφατικός, ἡ, ὄν, Aristot.
Affirmo, κατάφημι, Aristot. aliquid, καταβε-
βαίρωμι τι, Plut. διδρασκῶμαι, id. διδρασκῶ-
μαι, Plat. διορίζομαι, id.
Affixus, παραπτεσθημένος, ἐνθ, ἐνόν, προσπτε-
σθημένος, ἐνθ, ἐνόν, alicui rei, προσπλήνυμι τινι,
Chrys.
Afflatus, ἡ ἐπίπνοια, Plato.
Afflatus, ἐπιπνέμενος, ἐνθ, ἐνόν, ὁ ἐπὶ τὴν πνοῶν,
Plut. divinitus, ἐνθεστικός, ἡ, ὄν, Plato.
ὁ ἐπὶ τὴν πνευματώδη, LXX. ὁ ἐπὶ τὴν ἐνθεσ-
τικήν, Plut.
Afflatus, ὁ ἐπὶ τὴν πνοῶν, ας, Plato. τὸ πρὸς-
πνευμα, Suid. divinus, ὁ θεαμένος, ἔ, Thuc.
afflatu divino, θεαστικός, Poll.
Affleo, παραδρασκῶ, alicui, τινι, Lucian.
Afflictio, idem quod sequens Afflictio.
Afflictio, ἡ θλίψις, N. T. ἡ κακοπαθία, ας,
Dem. ἡ κάκωσις, N. T. ἡ ἀνάγκη, ης, ibid.
ὁ θλιμμένος, ἔ, LXX. ἡ κακοπαθία, ας, Isocr.
τὸ δεινόν, ἔ, Dem.
Afflicto, προσθλίβω, ἀποθλίβω.
Afflictor, ὁ κακοποιός, ἔ, Aristot. ὁ ὑβριστής.
Afflictus, τεθλιμμένος, ἐνθ, ἐνόν, N. T. παθών,
ἔ, Dem. κακοπαθών, ἔ, Dem. Isocr.
ὁ ἐπὶ τὴν κακοπαθίαν, ας, Dem.
Afflictus, ὁ ἐπὶ τὴν κακοπαθίαν, ας, Dem.
Afflictus, ὁ ἐπὶ τὴν κακοπαθίαν, ας, Dem.
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, aliquid omnibus
modis, καταπλάττω τινὰ πάντα τρόπον, Isocr.
regionem armis, κακῶς τὴν χώραν ὀπλίταις,
Dem. aliquid, κακῶς ποίω τινὰ, Isocr. affli-
go omnibus diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν
κακοπαθεῖν, id. i. e. alido, ἀράσσω, humi, πρὸς
τὸ ἔδαφος, Lucian.
Afflo, ἐπιπνέω, aliquid, τινὰ, Eurip. ἐμφυσῶ,
N. T. προσπνέω, cum dat. Aristoph.
Affluens, περιεσπέντος, ἡ, ὄν, Hermog.
Affluenter, ἐκ περιεσπέντος, Dem. ῥύθην, θαψίλως.
Affluentia, ἡ ἐπὶ ῥοία, Dion. Areop. i. e. copia,
ἡ περιεσπέντος, Dem. ἡ ὑπότοια, Isocr. ἡ ἀφροδία,
Dem.
Affluo, ἐπιπνέω, Galen. i. e. abundo, περι-
εσπέντος, Hippocr. omnibus bonis, πᾶσι τοῖς
ἀγαθοῖς, Emp. περιεσπέντος τὴν χρημάτων ἔχων,
Thuc. rerum copia, ὑπότοια, περιεσπέντος, Dem.
divitibus, πλάττω τὴν πλοῦτον, Lucian. voluptati-
bus, τὰς ἡδονὰς ἐπιπνέω, ἔχων.
Affor, προσφώνω, aliquid, τινι, N. T.
Affore, παρίστασθαι, Dem.
Afforis, ἐξωθεν, Xen.
Affremo, ἐπιπνέω.
Affrico, ἐπιπνέω, Aristoph. προσφρίω, aliquid
lapidi, τί λίθον, Basil. alicui infamiam tur-
pem, προσφρίομαι τινι αἰσχρὰν διαβολήν, Plut.
προσφρίομαι.
Affrictum, i. e. quod quis affricat, τὸ ἐπὶ-
πνέω, Hes.
Affrictus, ὁ ἐπὶ τὴν πνέω, ἡ ἐπὶ τὴν πνέω.
Affulgens, ὁ ἐπὶ τὴν πλάτος.
Affulgeo, ἐπιπλάττω, Xen. ἐλαμπρύνωμαι.
Affundo, παραχέω, aliquid alicui, τί τινι,
Galen. sanguinem aris, προσχέω αἷμα τοῖς
βαρυστοῖς, Lucian. προσχέω.
Affusio, ἡ πρόσχυσις, εὐς, N. T.

Affusus, α, um, πρόσχυσις, εἶσα, ἐν.
Africus ventus, ἡ λίψ.
Agaricum, τὸ ἀγαρικόν.
Agaso, ὁ ἐνπλάττω, Plut. ὁ ἰσχυροβόλος.
Age, ἄγε, Dem. φέρε δὴ, id. φέρε γὰρ, Plato.
age dic, ἄγε εἰπὶ, Hom. audite, ἄγε ἀκού-
σατε, Xen. age videam, φέρε ἴδω, Aristoph.
age accipiamus, φέρε λάβωμεν, Plut. age
crede, φέρε πείσθητι, Gregor.
Agedum, ἄγε δὴ, Arist. φέρε τῶν, Lucian.
φέρε δὴ νυν, Dem.
Agellus, τὸ ἀγέλιον, Arrian. γῆδιον, χωρίδιον.
Agema, τὸ ἀγέμα, ατος, Plut.
Ager, ὁ ἀγρός, Aristot. ἡ γῆ, Dem. ἡ χώρα,
Isocr. τὸ ἔργον, ἔ, Xen. ὁ ἄγρος, Xen.
Age sis, ἄγε δὴ, Dem.
Agger, τὸ χῶμα, Dem. ὁ χῦς, ἔ, Thuc. agge-
rem duco, χῶνυμι χῶμα, id. aggeribus viam
obstruo, ἐπιχῶνυμι τὴν ὁδόν, Dem. aggere
communio, ἀποχῶνυμι, Xenoph. προσχῶνυ-
μι, Herodian.
Aggero, χῶνυμι, Thuc. χῶνυμι χῶμα, id. ad
urbem, πρὸς πόλιν, id. ἐπὶ πόλιν, Ctes.
Aggero, ἐπιχῶνυμι, Athen. lapides in meum
usum, προσπαράβωμαι μοι λίθους, Thuc.
Aggestus, ὁ, τὸ ἐπιχῶμα, ατος, ἡ ἐπιχῶσις,
εὐς, Polyb.
Agglomer, προσπαράβωμαι, συναγείρω, συνάγω.
Agglutino, προσκαλλῶ, ἔ, Xen. προσάπτω.
Aggravesc, ἐπιβαρύνωμαι.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, Appian.
Aggredior, προσέρχομαι, Xen. conor, sive sus-
cipio negotia, ἐπιχέωμαι πράγμασι, Dem.
opus, τὸ ἔργον, Plut. dicere, λέγειν, Isocr.
opus furiosum, ἐπιχέωμαι μακρὸν, Plato.
pugnam, ἐπιχέωμαι τὴν μάχην, Plut. negotium,
ἔ, Dem. τὸ πρᾶγμα, Dem. alia via, ἐτέραν
τρεῖς, Synes.
Aggregatio, ἡ ἐπισυναγωγή, N. T.
Aggre, ἐπισυναγωγή, N. T. ἐπισυνάγω, Polyb.
βενίξω, LXX.
Aggressio, ἡ πρόσχυσις, Just. Mart. rei, ἐπι-
χέωσις, Thuc. ἡ ἐπιβολή, ἡ ἐφόρμησις.
Aggressor, ὁ ἐπιχέωσις, ἔ, Thuc.
Agilis, ἐλαφρὸς, ἔ, ὄν, vir, ἀνὴρ, Plato. ὁ ἐπὶ
εὐστροφος, α, Plut. ὁ ἐπὶ εὐκίνητος, α, Hipp.
εὐστροφος, Hom.
Agilitas, ἡ εὐστροφία, LXX. ἡ εὐκίνησις, ἡ ἐλα-
φρότης.
Agiliter, εὐκίνητος.
Agitabilis, α, ὁ ἐπὶ τὴν εὐκίνητον, Aristot.
Agitatio, ἡ κίνησις, εὐς, Plut. arboris, τὸ δένδρον
δένδρον, Lucian.
Agitator, ὁ ἐλατῆρ, ἦρος, Lucian. ὁ κινητής,
equorum, ὁ ἰσχυρὸς, α.
Agitatus, κινητός, εἶσα, ἐν.
Agite, ἄγετε, Dem. φέρετε. Confer Age.
Agito, σαλεύω, Lucian. ἐλαύνω, διασπίνω, δονέω,
gentem, ἔ, Xen. Herod. multa mecum, πολλὰ
κατ' ἐμαυτὸν, Suid. consilia cum aliquo de
re aliqua, κοινολογίωμαι τινι περὶ τινος, Dem.
ἀνακινῶ.
Agmen, τὸ πλῆθος, Xen. equorum, ἡ ἑλὴ ἴσ-
πων, Apocryph. militum, τὸ τάγμα, Plut. ἡ
τάξις, Xen. agminis praefectus sive dux, ὁ
λοχαγός, ἔ, Isocr. agmen duco, λοχαγέω,
Xen. λοχηγέω λῆχον, Herodian. agmen
extremum, ἡ ἑσχατία, ας, Polyb. duco, ἑρα-
γέω, LXX.
Agminatum, κατὰ λόχους, Phil. κατ' ἑλὴν, Plut.
κατ' ἑλὴν, Herodot.
Agna, ἡ ἀμνὰς, ἀδος, LXX. ἡ ἀμνη. Orph.
Agnascor, παραφύομαι, Dioscor. προσφύομαι,
Theophr.
Agnati, οἱ προσήκουστές τινι πρὸς ἀνδρῶν, Dem. οἱ
συγγενεῖς, αὐ, id. οἱ πρὸς πατρός, οἱ ἐκ τῶν
ἀρρένων οἰκίαι, πατράων.
Agnatio, ἡ συγγένεια, Plato. ἡ πρόσφυσις.
Agnatus, παραφύομαι, ἐνθ, ἐνόν, Diosc. vid.
Agnati.
Agnellus, τὸ ἀγέλιον, LXX.
Agnus, ἀγνός, εἶσα, εἶσα, caro, ἀγνία κρέας,
Lucian.
Agnitus, ἡ ἐπίγνωσις, εὐς, Herodian.
Agnitus, ἐπιγινώσκω, ἐνθ, ἐνόν, ab ἐπιγινώσκω,
N. T. γνωστὸς, Greg.

Agnomen, τὸ παραωνύμιον, Plut. ἡ προσωνυμία, id.
Agnosco, ἐπιγινώσκω, aliquid, τινὰ, N. T. ἀνα-
γινώσκω τινὰ, Dem. γινώσκω τινὰ, Isocr.
Agnus, ὁ ἀγνός, N. T. ὁ ἀγρὸς, ἀγρός, Plato.
Ago, ἄγω, septiman noctem, ἑβδομήν νύκτα,
Galen. annum decimum, δέκατον ἔτος, id.
festum alicui, ἑορτήν τινι, Plut. aliquid recte
et decenter, πρᾶτται τι καλῶς ἐπὶ προσήκοντος,
Dem. res ad rempublicam pertinentes, τὰ
πράγματα πολιτικά, id. aliquid praclare,
διαπράττωμαι τι τὸν δεινόν, Isocr. multa
praclara, καταφῶ πολλὰ καλὰ, Dem. per-
sonam, ὑποκρίνομαι σχῆμα, Herodian. gra-
tias alicui, χαριστήριον ὁμολογίαν τινι, id. χάριν
οἶδα, actum, ἐπ' ἐξουσιασμένους ἀναλαμβάνω,
Aristid. radices, ῥίζας, Theophr. ῥιζοβολέω,
rhetorem, ῥητορέα, Dem. causam alicujus,
λέγων ὑπὲρ τινος, in hereditatem alicujus,
ἐπιδικάζομαι τινι τὴν ἑστίαν, vel τινός τῆς
ἑστίας, id. loquor de re aliqua, διαλαμβάνω
περὶ τινος, Arist. διαλέγομαι περὶ τινος, Isocr.
liberius cum aliquo, διαλέγομαι θρασυτέρῳ
τινι, id.
Agon, ὁ ἀγὼν, ὄνος, Xen. Confer Certamen.
Agonotheta, ὁ ἀγωνοθέτης.
Agrarius, κληρικὸς, ἡ, ὄν, Aristoph. lex
agraria, νόμος κληρικῶν.
Agrestis, ἀγρικός, ἡ, ὄν, Dem. ἀγρικός, οἶκη,
οἶκον, Plat. ἡ ἀγρία, Nic.
Agricola, ὁ γεωργός, Xen. ἐν τῇ γεωργίᾳ ἐπὶ περὶ
τὴν πονέμενος, Ael. ὁ γῆτης, Soph.
Agricolatio, ἡ γεωργία, Plat. ἡ γεωπονία.
Agricolor, γεωργός, Dem. ἐν τῇ γεωργίᾳ εἰμι,
Aelian. περὶ τὴν γῆν πονέομαι, id. γῆν γεωργίαν,
Dem.
Agriculator, ὁ γεωργός, ἔ, Arist.
Agricoltura, ἡ γεωργία, Isocr. τὸ γεωργεῖν,
Plato.
Agrimensor, ὁ γεωμετρήτης, Plato.
Agyrta, ὁ ἀγύρτης, Suid.
Ah, αἰ, ah miser! ah miserum! αἰ τάλαν,
Aristoph.
Ahenarius, sc. faber, ὁ χαλκεύς, εὐς, Aristot.
Ahenus, χαλκεύς, contr. χαλκεύς, ἡ, ὄν, Xen.
Ahenum, i. e. vas ahenum, τὸ χαλκεῖον,
Xen.
Ahenus, idem quod Ahenus.
Aio, φημι, Aeschin.
Ala, τὸ πτερόν, ἡ, ὄν, πτερόν, animalis, τὸ ζῷον,
Aristot. hominis sub brachio, ἡ μασχάλη,
ης, Xen. pars auris, τὸ ἀντιπτερόν, α, Benz.
equitum, ἡ ἑλὴ, ης, Plut. aciei, τὸ κέραν,
ατος, Thucyd. alas addo, πτεροῦ, ναυί, τὴν
ναύν, Polyb.
Alabaster, ὁ vel ἡ ἀλάβαστρος, τὸ ἀλάβαστρον,
LXX. N. T. parvus, τὸ ἀλαβάστριν, Poll.
Alabastres, ὁ ἀλάβαστρος, α, Diosc. τὸ ἀλά-
βαστρον, Herodian.
Alabastrus, idem quod Alabaster.
Alacer, ὁ ἐπὶ τὸν πόδον, ad aliquid, πρὸς τι,
Aristoph. περὶ τι, Thuc. ἐμπροσθεν πρὸς τι,
Plut. ὁ ἐπὶ τὸν πόδον, ἀκραίφνης.
Alacre, προβύς, Xenoph. Confer Alacriter.
Alacritas, ἡ προβυμία, Dem. ἡ ἐτοιμότης, id. ἡ
φιλοπραγμοσύνη, id.
Alacriter, προβύς, Dem. εὐθύς, Xen. ἐτοι-
μός, Dem. προχείρως, Isocr.
Alapa, ὁ κόλαφος, Epicharm. τὸ ῥάπισμα, N. T.
alapam infligo alicui, ραπίζω τινὰ, Dem.
παῖον κατὰ κόρην τινὰ, παῖον πύξ τὸ σῆμα τινός,
Greg. alapis cador ab aliquo, ραπίζομαι
ὑπὸ τινος, Luc.
Alaris, α, πτερίνος, ἡ, ὄν, Aristoph. πτερωτός,
ἡ, ὄν, Aristot.
Alauda, ἡ κορυδαλός, ἔ, Theocr. ἡ κόρυς, α, id.
ἡ κορυδαλλίς, ἴδω, id. ἡ κόρυς.
Albarium, ἡ κοινία, Aegin. opus albarium seu
calce inductum, τὸ κοινίωμα, Theophr. opere
albario induco, κοινίωμα, Aristot. albario
opere inductum, κοινίωμα, ἐνθ, ἐνόν, Theophr.
Albatus, λευκαῖος, ἐνθ, ἐνόν.
Albedo, ἡ λευκότης, ητος, Aristot.
Albeo, λευκαίνωμαι, Theophr.
Albico, ὑπολευκαίνωμαι.
Albidus, ὁ ἐπὶ τὸν λευκόν, α, Diosc.

Αλβο, λευκά, vel λευκόμα, Xenoph. λευκαῖνα, ὑπολευκαῖνα.
 Albucum, ὁ ἀσφῶδης.
 Albugo, τὸ λεύκωμα, Diosc. oculorum morbus, ἡ λεύκωσις, id.
 Albulus, ὁ ζῆ ὁ ὑπόλευκος, υ, Diosc.
 Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ γραμματίον, τὸ λεύκωμα. Dem. in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, id.
 Albumen, τὸ λεύκωμα, Diosc. τὸ λευκὸν τῷ ὄφει.
 Albuminum, τὸ σταρ δινδῶν, id.
 Albus, λευκός, ἡ, ὄν, Dem. ἀργήσις, ἔσσα, εν, Lucian. ἀργός, Hom.
 Alcyon, vide Halcyon.
 Alea, ἡ κυβεία, Xen. et pro lusu alea, Aristot. alea ludo, κυβένω, Plut. διακυβένω, id. alea felicitur ludo, ἐκυβένω, Polyb. alea infelicitur ludo, δυκυβένω, id. alea consumo seu despero, κατακυβένω, Lysias. alea cum alio ludo, συγκυβένω, Plut. jacio aleam seu periculum adeo, ἐκκυβένω, Polyb.
 Aleator, ὁ κυβητικός, ὤ, Xen. peritus, ὁ κυβητικός, ὤ, Plato.
 Aleatorius, κυβητικός, ἡ, ὄν, Plat. consensus, seu locus ubi alea luditur, τὸ κυβευτήριον, id. τὸ κυβείον, Æschin.
 Ales, ἡ ὄρνις, ἴδιος. Confer Avis.
 Aleasco, πλῆθύνομαι, Arist.
 Alga, τὸ φύκος, εος, Theophr. τὸ φυκίον, υ, Plut. τὸ βρύον.
 Algeo, ῥιγόνω, Lucian. ψύχομαι, Athen.
 Algidus, κρυερός, ραῖ, ρόν, Herodian.
 Algificus, ψυχρογαίος.
 Algor, ὁ κρυμός, ὤ, Alciplur. τὸ κρύος, εος, Lucian. τὸ ρίγος.
 Algosus, ὁ ζῆ ἡ φυκώδης, εος.
 Alias, ἄλλοτε, quam nunc, ἡ νῦν, Lucian. alias rebus secundis, alias adversis uti, τότε μὲν εὔ, τότε δὲ φαλῶς πρῶττεσθαι, Dem. sit alias miser, alias beatus, γένοιτο ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλιος, Aristot. alias ambitiosum laudamus, alias non ambitiosum, ἔστιν ὅτε μὲν ὑπεραινόμεν τὸν φιλόδοξον, ἔστι δὲ ὅτε τὸν ἀφιλόδοξον, id. nec alias unquam volui dicere, ἔσ' ἄλλοτε πῶποτε εἰλόμην λέγειν, Dem.
 Alibi, ἄλλοθι, Dem. ἐτέρωθι, id. ἀλλαχῇ, Xen. alibi nusquam, ἄλλοθι ὅδαμῶ, Dem.
 Alica, ὁ χυρόνος, υ, Galen.
 Alicubi, πῶ, testatus est quis alicubi, δις μαρτυρεῖται δὲ πῶ τις, N. T. ἔστιν ὤ.
 Alicunde, ποθὲν, Aristot.
 Alienatio, ἡ ἀλλοτριότης, Thuc. ἀπαλλοτριώσις, Arist. mentis, ἡ ἀλλοτριότης, Plato.
 Alienatus, ἀπαλλοτριωμένος, ἐνι, ἐνοι, ab ἀλλοτριῷ, Dem.
 Alienigena, ὁ ἀλλόφυλος, υ, Dem. ὁ ἀλλογενής, εος, N. T. ὁ ἀλλοπαῖος, ὤ, Xen.
 Alienigenus, ὁ ζῆ ἡ ἀλλογενής, εος, N. T.
 Alieno, ἀλλοτριῷ, ab aliquo, τινός, Dem. civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινός, Thuc. ἀπαλλοτριῷ, Arist.
 Alienus, ἀλλότριος, ἰα, ἰον, non aliena, sed propria urbs, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκία πόλις, Æschin. alienum a suis moribus, ἀλλότριον τῷ ἑαυτοῦ τρόπῳ, Dem. alieno animo esse ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχιν, vel διακρίσθαι πρός τινα, Isocr. Dem. alieno, i. e. inimico animo esse erga aliquem, δυαμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς, ἐχθρῶς ἔχιν, seu διακρίσθαι seu διατίθεσθαι, πρὸς τινα, vel τινι, Dem. Isocr. Plat. alienum a proposito dicere, ἔξω τῆς πράγματος λέγειν, Lycophr. ἔξω τῷ σκοπῷ εἶναι, Polyb.
 Aliger, πτερυγός, ἡ, ὄν, ὁ ζῆ ἡ πτεροφόρος.
 Alimentum, ἡ τροφή, alicui præbere, τὴν τροφήν παρέχειν τινί, Aristot. alimentum præbens, προφίμως, ἰμν, ἰμον, Theophr. alimentum abundans, ὁ ζῆ ἡ προφώδης, εος, Aristot. βρώμα.
 Alio, ἄλλῃ, discesserunt, ἤχοντο, Xenoph. alio navigare, ἄλλοτε πλεῖν, Dem. alio quis verberet, ἐτέρωθι τις πατάξῃ, id. alio quopiam, ἄλλασί σοι, idem.
 Alioqui, ἄλλως, alioqui honestus, πᾶλλα καλός, Aristoph. quietus, sed alioqui non imprudens.

bus, ἀπαργαμῶν, ἄλλως δ' ἐπὶ ποικίλῃ, Dem. sin
minus, ἔπει, aliqui tu dicito, ἔπει σὺ εἶπε, Plato. aliqui dixisset vobis, εἰ δὲ μὴ εἶπον
ἐν ὑμῖν, N. T.
Aliorsum, ἄλλοτε, ἑτέρωτε.
Alipes, πετερόπυς.
Aliqua, πῆ, Aristot.
Aliquamdiu, πρὸς ὥραν, secessit, i. e. ad tem-
pus, ἔχωσθή, N. T. χρόνον τινά, ἀνὰ χρόνον,
ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ποτὲ, eramus, ἡμεῖς, Dem. vos
contristaturum esse, ποτὲ ἡμᾶς λυπήσιν, id.
ἐπὶν ὅτε, ἔσθ' ὅτε, ἐπὶν ὅπως, ut, aliquando,
i. e. interdum animo concidit, ἀδρυμάσιν
ἐπὶν ὅτε, Viger.
Aliquantillum, ἐπὶ μικρόν.
Aliquantisper, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγα χρόνια.
Aliquanto, πούσιν τι, Herodot.
Aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρόν.
Aliquantum, ἐπὶ πούσιν, πούσως.
Aliquantus, πούσος, ἢ, ὅν, Aristot.
Aliquatenus, μέχρι τίνος, ἀπὸ μέγους, N. T.
Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τίς, τι,
Gen. videris, si quis, i. e. aliquis, hostem ali-
quem videris, εἴσω τίς τιμα ἰδοὶ ἐχθρόν,
Thuc. ὁ, ἡ, τὸ δύναι, inimicus aliquis, δύναι
ἐχθρόν, Dem.
Aliquispiam, idem quod *Aliquis*.
Aliquo, ποί, Aristoph. ὅποι, id. ἐπὶν ὅποι, ἐν-
αχῆ, Hesych.
Aliquorsum, idem quod *Aliquo*.
Aliquot, τίνες, τινά: ἔνοι, ἰαί, α, Plut.
Aliquoties, ἑνίοτε, Plato.
Aliter, ἄλλως, Aristot. facere, ἄλλως πῶς ποιεῖν,
Xenoph. ἄλλῃ, non aliter mihi videtur, ἀπὸ
ἄλλῃ ἔμωγι δοκεῖ, Plato. aliter habere, α, καί,
ἄλλως ἔχειν, ἢ ὥς, Xenoph.
Aliunde, ἄλλοθεν, prospiciendum est, δεῖ σκο-
πεῖν, Dem. advenire, ἰσπελθεῖν, Isocr. ἐτέρω-
θεν ἀφίκεσθαι, Æl. accersere, ἄλλοθεν ποθεῖν
πορεύειν, idem.
Alius, ἄλλος, ἡ, ο, Plat. ἑτερος, ἑάς, ερον, Dem.
alius quispiam, ἄλλος τις, Xen. si quisquam
alius, εἴ τις ἄλλος, Isocr. alia aliis iungenda
sunt, ἑτερὰ ἐτέροις ἐπὶν ἰδίᾳ, Aristot. aliud
noctua, aliud cornix sonat, ἄλλο γλαυῶ, ἄλλο
κορώνη φθέγγεται, Proverb. alii vincuntur,
alii vincti, οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δὲ νικῶσι,
Dem. alii scribunt, alii verberant, alii clam-
mant, alii audiunt, οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δὲ
τύπουσιν, ἑτέροι δὲ βοῶσιν, ἄλλοι δὲ τινες ἀκού-
ουσι, Isocr. nihil aliud quam quod, μηδὲν
ἄλλο πλὴν ὅτι, Isocr. nihil aliud quam ut,
μὴ ἄλλο μηδὲν πλὴν ὅπως, Dem. nihil aliud
possunt quam insidiari, διὲν ἄλλο ἢ φενα-
κίζειν δύνανται, Isocr. alius a me, sive alius
quam ego, ἄλλος παρ' ἐμὲ, ἄλλος ἢ ἐγώ, ἄλ-
λος ἀντ' ἐμῆ, alius atque alius, ἄλλοιός, οἷός,
οἷον, Thuc. alius post alium, εἰς καθ' ἑκά-
στην, ἐξήρχοντο, N. T.
Allabor, προσπίπτω, Aristot.
Allaboro, πονέω. Confer *Laboro*.
Allāno, ἐπιλειπών, Plut.
Allambo, ἐπιλειπώ.
Allamentor, ἐπιπλάω, aliquid, Lucian. ad
aliquid, πρὸς τι, id.
Allatro, προσυποκίτω.
Allatus, προσενεχθεὶς, εἶσα, ἐν, ἐνεχθεὶς, εἶσα, ἐν,
N. T.
Allaudo, ἱπαινέω, Dem.
Allactatio, i. e. pertrectatio, ἡ ἱσαγωγή, Plato.
Allecto, ἐπαύγομαι, Dem.
Allector, qui alium allicit, ὁ ἱσαγωγὴν, ἰώσ.
Allegatio, ἡ ἱσαγωγή, ἥς, testis, μάρτυρος.
Allego, as, ἐπαύγομαι, testem, μάρτυρα, Dem.
Homerum, Ὅμηρον, Aristot. leges, προβαλ-
λομαι τὸς νόμους, Gregor. ἱγκρίνω, Aristid.
προσφίρω, Xen. παραπίπτω.
Allego, is, καταλείπω, aliquem, ἐπιλείγω τινά,
ibid. mihi collegam, προσαιρεσέμαι μοι συνε-
χόντα, Plut. Rhetor.
Allegoria, ἡ ἀλληγορία, as.
Allegorice, ἀλληγορικῶς, significo, dico, inter-
pretor, ἀλληγορίᾳ, ᾧ, Rhetor.
Allegoricus, ἀλληγορικὸς, ἡ, ὅν, Hermogen. allego-
rica interpretatio, τὸ ἀλληγορημα, αὐτός.

Allevamentum, et Allevatio, ἡ ἀνακένθσις.
Allevo, i. e. sursum tollo, αἰρῶ, manus, τὰς χεῖρας, Aristoph. vocem, ἐπαίρει τὴν φωνήν, Dem. i. e. leviozem facio, κερῖζω, navem, frumentum ejiciens, τὸ πλοῖον, τὸν σῖτον ἐκβαλλόμενος, N. T. ἐπικυρῖζω, Philo. ἐλαφρύνω, LXX.
Alex, ἐπάγων, σοα, ov.
Alliari, σκοροδιώτης, ἡ, ὄν, Aristoph.
Alliatus, σκοροδιώτης, ὡς, ὄν.
Allicio, ἐπάγων, aliqueum, τινά, Dem. δημαγωγῶν τινά, Plut. aliqueum sermone, πείθω τινά λόγῳ, Xen. mercede, μισθῷ, Thuc. ad colloquendum, ἀποσκοροδιῶν τινά, N. T.
Allo, διαρῖζω, aliquid alicui, τὸ ἐπὶ τινι LXX. ῥάστω τινι εἰς τι, Dem. petris, προσῥάσω πρὸς πετρί πείραις, Alciph. προσῥάσω, προσκρίπτω, Naz.
Allietum, ὁ σκοροδιών, Hesych.
Alligatio, ἡ πρόσδεσις, εως, ἡ κατάδεσις, εως.
Alligator, ὁ προσδότης.
Alligatura, ἡ κατάδεσις, εως.
Alligatus, a, um, προσδεδεμένος, ἐν, ἐόν, a προσδῶ, Plut. item πρόσδεσις, Ep.
Aligo, προσδῶ, Plut. aliquid alicui, περιάπτω τί τινι, Diosc. προσάπτω τί τινι, Lucian. ἐξάπτω τί τινι, id. ἀπαρτάνω τι ἕκ τις, id. item ἐξαρτάνω, Herodian.
Allino, ἐπιχειρῶ, Lucian. item καταχειρῶ, Cal.
Allisio, ἡ πρόσκρουσις, εως, ἡ πρόσρριξις, εως, ἡ ἐπίσπριξις, εως, LXX.
Allium, τὸ σκόροdon, Aristoph. τὸ σκόροdon, Dioscor. alio pascu seu cibo, σκοροδιζω, Aristoph. alli caulis, τὸ σκородιον, id.
Allocutio, τὸ πρόσφθνηγμα, Eurip. ἡ πρόσφθνησις, Plut. τὸ πρόσφθνημα, Aristid. τὸ πρόσφθνημα, Dem. ἡ πρόσφθνησις, Plut. ἡ πρόσφθνησις.
Alloquium, idem quod antecessus, Allocutio.
Alloquor, προσφώνω, obvios, τὰς ἀπαντάντας, Isocr. aliqueum, προσῥιξω τινά, id. blandius, προσῥιξὼν τινι αἰσιότῳ, id. προσαγαρῶν, προσκαλῶ, Luc. ἐπαυδάω.
Alлубesco, ἐπαρῶσις.
Alлубeo, ὑπερλάμπω.
Alлucinatiо, ἡ παράληψις, ἡ ἀμβλυωνία, Hipp.
Alлucinor, παραλέλπω, Lucian. ἀμβλυωνῶ, ὦ, Hippocr.
Alлudo, προσπαίζω, alicui, τινί, Plat. ad Euripidem, αἰνιττομαι εἰς Εὐριπίδην, Schol. Aristoph.
Alлю, προσκλήζω, ἐπικλήζομαι.
Alлuivies, ἡ πρόσκλυσις, εως.
Almus, τρέφω, ἡμ, ἡμον, Diosc. ζειδωρός, ov.
Alnus, ἡ κλήθεα, as, vel κλήθεη, η, Theophr. ἡ αἰγυρις.
Alo, τρέφω, aliqueum, τινά, Dem. aliquos meis sumptibus, τινὰς ταῖς ἐμῇ δαπάνῃ διατρέφω, Isocr. familiam panificio, ἀπὸ ἀροτοποιίας διατρέφω τὴν οἰκίαν, Synes. alo clam, ὑποτρέφω, Galen. alo una cum, συντρέφω, Plut. alo juxta equos, παρατρέφω ἵππους, idem.
Aloe, ἡ ἀλόη.
Alpha, τὸ "Ἄλφα.
Alsiosus, ὁ εἰς ἡ κρυάτης, eos, κρυερός, εἰς, εἰν.
Alsius, idem quod Alsiosus.
Altare, ὁ βωμός, Herodian. τὸ θυσιαστήριον.
Alte, ὡς, ὡς, ὡς, repetere, ἀνωθεν ἀρχίστασι, Aristot. πόρρωθεν ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν, Isocr.
Alter, ἄλλος, alter ipse, ἄλλος αὐτός, Aristot. alter alterum accusat, κατηγοροῦσιν ἄλληλων, Isocr. ἴτερος, ἴτα, ἴτα, alter stans super altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τῷ ἰστέῳ ἰσηκώς, Xen. alter alteri praeſtat, ἴτερος ἴτερος προφίει, Thuc. alter scribit, alter discit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μαθησθῆναι, duo vero et ea magna, alterum quidem, quod—alterum vero, quod, δύο δι' εἰς μεγάλα, ἐν μὲν, ὅτι—ἴτερον δὲ, ὅτι, Dem. duobus periculis propositis, necesse est alterum subire, δύοιν κινδύνον ὑποκείμεναι, ἀναγκαῖον ἐστὶ θάτερον μετασχεῖν, Lycophr.
Alteratio, ἡ ἐτεροποίησις, εως, Aristot. ἡ ἐτεροποίησις, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως, Polyb.
Alteratio, ἡ ἕρεσις, ἴδος, Xen. ἡ ἀντιλογία, Dem.
Altercator, ὁ ἐριστης, ὦ.
[B] Alterco

Altercor, ἐρίζω, de re aliqua, περί τινος, Isocr. διαδικάζομαι ὑπέρ τινος.
 Alternatim, ἀμοιβαίως, ἑναλλάξ, Aristot. ἐναλλάξ, Xen.
 Alternatio, ἡ ἐπαλλάξις, Aristot. ἡ ἀμοιβή, Plato.
 Alterne, idem quod Alternatim.
 Alterno, ἀμείβομαι, παραλλάττω, aliquid, τι, Aristot. ἐπαμφοτερίζω.
 Alternus, ἀμοιβαίως, αἶα, αἶον, vel ὁ ἕξ ἡ ἀμοιβαίως, u.
 Altero, ἑτεροῦ, ὦ, ἑτεροῦ, ὦ, Philo. ἀλλοιῶ.
 Alteruter, ἐκάτερος, ἕρα, ἕρον, Thuc. alterutra vice, ἑκατέραις, Xen. alterutra a parte, ἑκατέρωθεν, Herodian. alterutra in parte, ἑκατέρωθεν, alterutro modo, ἑκατέρως, alterutram in partem, ἑκατέρωστε.
 Altis, e, ὄρεος, ἡ, ὄν, Poll. ὁ τροφίος, Aristot. σιτισ, ἡ, ὄν, N. T. item τροφίμος.
 Altisonus, ὁ ἕξ ἡ ὑψηλός.
 Altitudo, τὸ ὕψος, eos, Thuc. ἡ ὑψηλότης.
 Altivolus, ὁ ὑψηλότης.
 Altius, ὑψηλότερον, altius repetere orationem, ἀρχίσθαι λόγῳ ἄνωθεν, Dem.
 Altor, ὁ τροφίος, εἰς, Plato. et altrix, ὁ ἕξ ἡ τιθῆνός, u.
 Altrinescus, ἐτερώθεν.
 Altrix, ἡ θρεπτική, ἡ θρεπτική, Eurip. ἡ τροφίς, ἴδος, Plato.
 Altus, ὑψηλός, ἡ, ὄν, thronus altissimus, θρόνος ὑψηλότατος, Isocr. μετάρσιος, ἰα, ἰον, id. ὁ ἕξ ἡ μετάρσιος, u, id. ἄκρος, α, ὄν, mons altissimus, ὄρος ἀκρότατον, id. ex alto, ἀφ' ὑψηλοῦ, Lucian. ἀπὸ τοῦ μετάρου, sc. τόπου, Thuc. αἰτῶν, εἰα, ὄν, Hom.
 Alveare, ἡ κυψίλη, ης, Plut. τὸ σίμῳλον, τὸ σμῆνος.
 Alveolus, τὸ κυψώριον.
 Alveatus, ὁ ἕξ ἡ κυψώδης.
 Alveus, ἡ χαράδρα, ας, facere alveum per suum fundum, ποιεῖν χαράδραν διὰ ἰδίων χωρίων, Dem. porrigere alveum, παραδιδόναι χαράδραν, idem: accipere, λαμβάνειν excipere, δεχίσθαι, obstruere, ἀποικοδομεῖν alveum, χαράδραν, id.
 Alvinus, κυλιανός, ἡ, ὄν.
 Alumen, ἡ συπτηρία, ας, Diosc.
 Aluminosus, ὁ ἕξ ἡ συπτηριώδης, eos, Gal.
 Alumna, ἡ θρεπτή, ης.
 Alumnus, τὸ θρέμμα, ατος, Plato. ὁ θρεπτός, u, Poll. ὁ τροφίμος, Opp.
 Alutarius, ὁ βυροδόφης, u, Aristoph.
 Alvus, ἡ κοιλία, ας, Aristot. colvi solutio, ἡ κοιλιολυμία, ας, alvum exonerō, ἀποπαύω, Aristoph. ἀποσκευάζομαι, Plut. ἔλπωρος, ἡ, ὄν, Dem.
 Amabilis, ὁ ἕξ ἡ ἐράσιμος, u, Plut. ἔλπωρος, ἡ, ὄν, Dem.
 Amabilitas, τὸ ἐράσιμον, u, ἡ φιλότης, ητος.
 Amabiliter, ἐρασιμῶς, ἀγαπητῶς, Plato.
 Amabo, πρὸς θεῶν!
 Amandatio, ἡ ἀπόπειρος, εως, Dem. ἡ ἀποπομπή, ης, Ἐσχιν.
 Amando, ἀποσπένω, aliquid, τινὰ, Ἐσχιν. ἀποτίλλω, Thucyd. ἀποσκευάζομαι.
 Amanter, φιλικῶς, Xen. φίλως, Thuc.
 Amanuensis, ὁ ὑπογραφεύς, εως, Synes.
 Amarcus, ὁ ἀμαράκος, τὸ ἀμαράκον, σάμψυχον.
 Amare, πικρῶς, Dem.
 Amaresco, πικραίνομαι, Philo.
 Amarities, ἡ πικρότης, Plut. ἡ πικρία, id.
 Amaratudo, idem quod antecedens Amarities.
 Amarulentus, πικρός, ῥα, ῥόν, Plut. ὁ ἕξ ἡ πικρός, u, Diosc. ὁ ἕξ ἡ κατὰ πικρός, u, LXX. ὁ ἕξ ἡ χρευστικός.
 Amarus, idem.
 Amasia, ἡ ἀγαπωμένη, Athen. ἡ ἐρωμένη.
 Amasius, ὁ ἀγαπώμενος, Luc. ὁ ἐρῶμενος, Plut.
 Amatio, ὁ ἔρως, ατος, pulchrum, τῶν καλῶν, Lucian. φιλότης, ητος, Plato. ἡ σοργή, ης, Herodian. ἡ φίλησις, εως, Aristot.
 Amator, ὁ ἐραστής, ὧ, Dem. virginis, παραβία, Luc. glorie, δόξης, Plut. facinorum, πονηρῶν πραγμάτων, Aristoph. ὁ φιλικός, u, Aristot.

Amatorie, ἐρωτικῶς, Xenoph.
 Amatorius, ἐρωτικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Amatrix, ἡ ἐράστρια, ας, Poll.
 Ambages, ἡ περιωγνή, ης, Aristot. ἡ διέκδυσις, ὁ γρίφος, ambagibus verborum uti, πολυλόγον εἶναι, ἀμφιλογία.
 Ambagiosus, ὁ ἕξ ἡ περιπλοκος, γριφώδης.
 Ambedo, περιδοῖ, ossa, περιτρώγω τὰ ὀστά, Luc.
 Ambesus, a, um, περιτρώγεις, a περιτρώγω, Lucian. περιτρώγεις.
 Ambidexter, ὁ ἕξ ἡ ἀμφιδόξιος, u, Hippocr. ὁ ἕξ ἡ περιδοῖς, Aristoph. ὁ ἕξ ἡ ἀμφοτεροδόξιος, LXX.
 Ambigo, περιῶ, Plato, i. e. dubito, ἀπορίω, id. de re aliqua, ἀμφισβητῶ τινί, Aristot. ἀμφιγνώσκω περί τινος, Isocr. ἐπὶ τινος, Plato. ἐπαμφοτερίζω, Isocr. ἀμφιβάλλω, Greg.
 Ambigue, ἀμφιβολία, Athen.
 Ambiguitas, ἡ ἀμφιβολία, ἡ ἀμφιλογία.
 Ambiguus, ὁ ἕξ ἡ ἀμφιβολός, sermo, λόγος, Isocr. ὁ ἕξ ἡ ἀμφιλόγος, u, Xen.
 Ambio, περιζώνω, περιβάλλω, urbem muro, τῇ πόλει τείχος, Arist. urbem exercitu, κυκλῶς πόλιν στρατοῦ, Gregor. i. e. peto consulatum, παραγγέλλω τῇ ὑπατίᾳ, Plut. puellam, μέτειμι κόρη, Isocr. honores, σπασμαρξίω, u, Aristot. φιλονικίῳ, imperium, μενησιόμεναι μοναρχίαν, Plut.
 Ambitio, ἡ περιδοῖς, u, Aristot. honorum, ἡ σπασμαρξία, ας, ἡ φιλονικία, ας, Herodian. ἡ φιλοδοξία, ας, Hippocr.
 Ambitiose, φιλοτίμως, Dem. φιλοδόξως.
 Ambitiosus, ὁ ἕξ ἡ φιλότιμος, u, Plato. ὁ ἕξ ἡ φιλοδόξος, u, Herodian.
 Ambitus, ὁ περιδοῖς, u, Thuc. ἡ περιδοῖς, u, Aristoph. ὁ γύρος, u, Plut. ὁ κύκλος.
 Ambo, ἄμφω, ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἄμφω, vel ἀμφοτέρω, sc. χερσὶ, quod χερσὶ tamen etiam addi potest.
 Ambrosia, ἡ ἀμβροσία, ας.
 Ambulacrum, ὁ περίπατος, u, Plut.
 Ambulatio, ἡ βαδίσις, ὁ περίπατος, u, ad mare jucundissima, ὁ παρὰ Σάλασσαν ἡδιστός, Plut.
 Ambulator, ὁ περιπατήσιμος.
 Ambulatorius, πορευτικός, ἡ, ὄν.
 Ambulo, περιπατῶ, i. e. incedo, βαδίζω πρὸς τινὰ, βαίνω, Dem. περιβαίνω, id. pedibus per mare, πεζεύω διὰ θαλάττης, Isocr.
 Amburo, περικαίω, Theophr. περιφλέγω.
 Ambustio, ἡ περικαυσίς, εως.
 Ambustus, περικαυθῆς, περικαυκαμένος, ἐνη, ἐνον, περιφλεγμένος, ἐνη, ἐνον, Herodian.
 Amens, ὁ ἕξ ἡ ἄνεος, conlr. ἄνεος, sermo, λόγος, Plato. ὁ ἕξ ἡ ἔκφρων, ὄνος, Dem.
 Amenter, ἐκφρόνως, Suid.
 Amentia, ἡ ἀνοία, Plut. ἡ παράνοια, Dem. ἡ ἀπνοία, Isocr. ἡ ἀφροσύνη, Sol.
 Amento, ἀμνατίζω, Hesych. jaculum, ἐναγκυλίωμαι τὸ ἀκόντιον, Plut.
 Amentum, τὸ ἄμμα, τὸ ὄργανον, Lucian. ἡ ἀγκύλη, ης, Strabo. habens hastam, τὸ μέσγκυλον δόρυ, Arrian.
 Ames, ἡ σάλλις, ἔξεντικός κάλαμος.
 Amethystus, ἀμέθυστος.
 Amica, ἡ φίλη, ης, N. T. i. e. scortum, ἡ ἑταίρα, ας, Dem.
 Amicabilis, φιλικός, ἡ, ὄν, Lucian. φίλιος, ἰα, ἰον, Xenoph. ἀγάπητος, η, ὄν.
 Amice, φιλικῶς, Xenoph. φίλως, Thuc. προσφίλως, Xenoph. εὐμένως, Dem.
 Amicio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμυδί, Herodian. veste, ἐνδύω ἐσθήτη, Diosc. aliquid palliolo, περιτίλλω τινὰ περικνήμιον, Plut. veste, ἀμφιεννύω.
 Amiciter, idem quod Amice.
 Amicitia, ἡ φίλια, cum aliquo, πρὸς τινὰ, Dem. fidissima, πιστότατη, Isocr. paterna, πατρική, Dem. sive familiaritas, consuetudo, ἡ οἰκίωτης, Dem. sive conversatio, ἡ συνήθεια, Isocr. ἡ ὁμιλία, Dem. ἡ διατριβή, Isocr. ἡ συνσμία, idem, et hospitium, φίλια ἔξ ξενία, Dem. et societas, φίλιον ἔξ συμμαχία, et conversatio, συνσμία ἔξ διατριβή, amicitiam alicujus expecte, ἐπιδέμειν φίλιαν τινός, comparare, κτίσσασθαι φίλιαν τινός, renovare, ἀνανεύσθαι φίλιαν, confirmare, βεβαιῶν τὴν οἰκείαν.

τητα· dissolvere cum aliquo, διαλύειν φίλιαν πρὸς τινὰ, id.
 Amictus, ἡμφιεσμένος, ἐνη, ἐνον.
 Amictus, τὸ περιβλήμα, ατος. Confer Indumentum et Vestitus.
 Amicula, τὸ ἐσώσιον.
 Amicus, i, ὁ φίλος, Dem. ὁ ἑταῖρος, id. ὁ ἀναγκαῖος, idem, et propinquus, φίλος ἔξ συγγενῆς, idem, et hospes, φίλος ἔξ ξένου, idem, et familiaris alicujus, φίλος ἔξ ἐπιστήδious τινος, idem, et socius, φίλος ἔξ συμμαχικός, id. φίλος ἔξ ἑταῖρος, id. amicum aliquid habere, φίλον, ἑταῖρον ἔχειν τινὰ, Isocr. alicujus verum esse, φίλον ἀληθινόν εἶναι περί τινος, Dem. aliquid existimare, φίλον τινὰ ἡγίσθαι, Dem. aliquid deligere, φίλον αἰρεῖσθαι τινὰ, id. comparare, φίλον κτῆσθαι, idem. facere aliquid alicui, φίλον ποιεῖν τινὰ τινί, idem. alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινός, idem. alicujus esse, φίλον ἀναγκαῖον, γνώριμον, οἰκείον, ἑταῖρον εἶναι τινος vel τινί, id. alicujus manere, φίλον τινός διαμένειν, Isocr. deserere, ἡγκαταλείπειν, Dem. prodere, προσδιδόναι, idem. amicis abundans, ὁ ἕξ ἡ πολυφίλος, u, Aristot. amicorum copia, ἡ πολυφιλία, ας, idem. amicis carens, ὁ ἕξ ἡ ἀφίλος, u, Plato. amicorum penuria, ἡ ἀφιλία, ας, Aristot. amicorum paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, ας, id. amicorum amator, ὁ ἕξ ἡ φιλοφίλος, u, id. amicorum amor, ἡ φιλοφιλία, ας, id.
 Amicus, φίλος, η, ὄν, alicui, τινί, Plato. φίλιος, ἰα, ἰον, terra, χώρα, Xen. ὁ ἕξ ἡ προσφίλης, εως, id.
 Amissio, ἡ ἀποβολή, ης, opum, χρημάτων, ἡ ἀπώλεια, ας, N. T.
 Amita, ἡ τιτθίς, ἴδος, Plut. ἡ τῷ πατρὶ ἐξείλη, ἰδ., Isocr.
 Amittinus, ὁ ἀνεψιός, u, ὁ πρὸς πατρός ἀνεψιός, Isaus.
 Amitto, ἀποβάλλω, τι, Xen. opes, ἀπολύω τὰ χρήματα, Chrys. gratiam, ἐκπίπτω χάριτος, N. T. i. e. amando, ἀποτίμω, aliquid, τινὰ, Xen. ἀποτίλλω τινὰ, Thuc.
 Amnensis, ποτάμιος, ἰα, ἰον.
 Amnestia, ἡ ἀμνησία, ας, Plut.
 Amnicus, ποτάμιος, ἰα, ἰον.
 Amnis, ὁ ποταμός, u, Dem.
 Amo, φίλω, aliquid toto animo, τινὰ παντὶ θυμῷ, Aristot. hoc plus quam illud, ἀγαπᾶω τὸ τοῦτο ἄντι ἐκείνου, Dem. τὸ τοῦτο πρὸς ἐκείνου, Plut. aliquid, τινὰ, Isocr. parentes, τίρω τὰς γυνεὶς, Dem. mulierem, ἐράω γυναῖκα, Xen. aliquid valde, ὑπεραγαπᾶω τι, Herod.
 A modo, ἀπὸ τοῦ νῦν, N. T.
 Amœne, ἀερώς, Eurip. τρυφερός.
 Amœnitas, ἡ εὐφροσύνη, ἡ ἀερότης, Xen. ἡ περυσνότης.
 Amœnus, τρυφνός, ἡ, ὄν, ἀερός, α, ὄν, amœnum pratum, λιμῶν, Ἐλιαν.
 Amolior, ἀπωθῶ, bellum, τὸν πόλεμον, Dem. calumniam, ἀποτιροῦμαι τὴν διαβολήν, Diodor. avaritiam, ἐκπῶν ποιεῖν τὴν πλεονεξίαν, Plut. lapidem, ἀποκυλίω λίθον, N. T. ἀποσκευάζω, Synes.
 Amolitio, ἡ ἀπωσις, εως, ὁ ἀπώσιμος, u.
 Amomum, τὸ ἄμωμον.
 Amor, ὁ ἔρως, ατος, erga pulchras, τῶν καλῶν, Luc. erga orationes, πρὸς τὰς λόγους, id. sive desiderium alicujus rei, ὁ πόθος τινός, Dem. sive cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία τῶν πονηρῶν πραγμάτων, Isocr. mutuos, ἡ φιλαλληλία, ας, amor sui ipsius, ἡ φιλαυτία, ας, amor inter parentes et liberos, ἡ φιλοσοργία, ας, Athen. ἡ σοργή, ης, amor fraternus, ἡ φιλαδελφία, ας, N. T. amor hominum, ἡ φιλανθρωπία, ας, ibid. amore carens, ὁ ἕξ ἡ ἀσοργος, u, Athen. amore dignus, ὁ ἕξ ἡ ἀξίεραστος, Heliodor.
 Amotio, ἡ ἀποκινήσις, εως.
 Amotus, ἀποκεκινημένος, ἐνη, ἐνον, terminus, ἀποκεκινημένος ὄρος, Pand.
 Amoveo, ἀποκίνω, u, aliquid, τι, Pand.
 Amphibolia, ἡ ἀμφιβολία, ας, Gramm.
 Amphibœna, ἡ ἀμφισβησία.
 Amphitheatralis, ἀμφιθεατρικός, ἡ, ὄν.
 Amphitheatrum,

Amphitheatrum, τὸ ἀμφιθέατρον, Plut.
 Amphora, ὁ ἀμφορεύς, ἑως, Diosc. τὸ κεράμιον,
 Diosc.
 Amphoralis, ἀμφορεῖος, αἷα, αἶον.
 Ample, πλάσιος, Herod. εὐπόρος, θαφιλῶς.
 Ampactor, περιπλεράων, aliquem, τινά, Xe-
 noph. honestam paupertatem, ἀποδοχόμεναι
 δικαίαν πένιαν, Isocr. aliquem et osculor,
 περιβάλλω τινά ἐξ φίλων, Plut.
 Amploxer, περιπλεράωμαι, ulnis, ἀγκυλιζομαι,
 N. T. ἐνγκυλιζομαι, Gregor. προσαγκυλι-
 ζομαι, Plut. ἀσπάζομαι σ.
 Amploxus, ὁ περιπλοκή, ἡ περιπλοεῖς, ὁ ἀσ-
 παρῆς.
 Ampliatio, ὁ πλατυσμός, ἕ, Diosc.
 Amplificatio, ὁ ἐπαυξήσις, ἑως, ἡ παραυξήσις,
 Diosc. ἡ ὑπερέστις.
 Amplificator, ὁ ἐπαυξήτης, ἕ.
 Amplifico, πλατύνω, aliquid, τι, N. T. με-
 γεθύνω, Aphrod. gloriam patriæ, ἐπαυξάνω
 τὴν πατριδα, Dem. μεγαλύνω, id. urbem,
 πάλιν μεγαλύνω τὴν πόλιν ἐν μικρᾷ, Isocr.
 rem familiarem, πλείω ποίω τὴν ὑπάρχουσαν
 οἰάν, id. aliquid sermone, αἶρω sive ἐπαίρω
 τὴν λόγῳ, Dem. laudem, μακρύνω τὸν ἔπαινον,
 Isocr.
 Amplo, i. e. differo, ἀναβάλλω, aliquid, τι,
 Dem. i. e. amplifico. Vide Amplifico.
 Ampliter, εὐρέως, πλατύνως.
 Amplitudo, ἡ εὐρέτης, ἡτος, Galen. ἡ πλατυνέ-
 ητος, Xen. i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, ἡτος,
 τὸ ἄξιωμα, ατος.
 Amplius, ἔτι, non amplius puer, ὃ παῖς ἔτι,
 Dem. non amplius, ἅκ ἔτι, ἔκτετι, Dem. μη-
 κέτι, Isocr. quid amplius? τί πρὸς τούτους ἔτι
 Dem.
 Ampul, a, um, εὐρύς, πλατύς, εἰς, ὃ, porta,
 πύλη, N. T. coxendix, ἰσχίον, Xen. ὁ ἐξ
 εὐμεγέθους, εως, testimonium, μαρτυρία, Dem.
 μεγαλειότης.
 Ampulla, ἡ λήκυβος, a, Plut. ampullæ verbo-
 rum, τὰ σμυλματά.
 Amputatio, ἡ ἀποκόψις, ἑως, ἡ ἀποκοπή, ἦς.
 Amputo, ἀποκόπτω, collum, τὸν τράχηλον, Plut.
 extremitates corporis, v. gr. nares, ἀκρωτη-
 ριάς τινά, Athen. præputium, περιτέμνω,
 N. T. vites, λάδα, λαδεύω.
 Amuletum, τὸ περιάμμα, ατος, contra capi-
 tis dolores, τοῖς κεφαλαιγῶσι, Diosc. τὸ ἀν-
 ξιδομακρον, ἕ, id. φυλακτήριον.
 Amurca, ἡ ἀμύργη, ης, Diosc. τὸ ἐλαϊόσυρνον.
 Amussis, ἡ σάβην, Plut. ad amussim, κατὰ σάβ-
 μιν, ἐπὶ σάβην, παρὰ σάβην, πρὸς σάβην, ad
 amussim exigo, σάβμα, Luc.
 Amygdala, ἀμυγδαλή, Diosc. τὸ ἀμύγδαλον,
 Theophr. ἡ ἀμυγδαλίς, Plut.
 Amygdalinus, ἀμυγδαλίνος, ἰνί, ἰνον, oleum,
 ἔλαιον, Diosc.
 Amygdalus, arbor, ἡ ἀμυγδαλή, contr. ἀμυγ-
 δαλή, ἦς, Diosc. τὸ ἀμύγδαλον, a, LXX.
 Amylum, τὸ ἄμυλον.
 An, εἰ, considerate, deceat ne hoc facere, σκο-
 πεῖτε, εἰ χρεῖ τῷτο ποιεῖν, Dem. an, nec, ne,
 εἰ—ἡ μὴ, Arist. εἴτε—εἴτε μὴ, Dem. an ὅ-
 πότερον; id. ἄρα, Aristoph. an non, πότε-
 ρον εἰ, πότερά α, an non putas scire? πό-
 τερ' ἔχ' ἢ γῆν γινώσκεις; Dem. ἢ εἰ, an non
 vides? ἢ ἔχ' ὄφες; Plato. πᾶς ἔχῃ, an non
 justum est? πᾶς ἔχῃ δίκαιον; Dem. ἅκ ἔν,
 an non absurdum est? ἅκ ἔν ἄποστον; Isocr.
 utrum, an; utrum, an non. Vide Utrum.
 Anabaptista, ὁ ἀναβαπτιστής, ἕ.
 Anas, atis, ἡ νῆατα, ης, Aristot.
 Anatiarius, sc. accipiter, ὁ νητοφόρος, a.
 Anaticula, τὸ νήπιον, Athen. τὸ νησάριον, id.
 Anatomia, ἡ ἀνετομία.
 Anceps, ὁ ἐξ ἡ δίτομος, gladius, ῥομφαία, N. T.
 ὁ ἐξ ἡ ἀμφήκης, εως, Aristoph. i. e. dubius,
 ὁ ἐξ ἡ ἀμφίβολος, u. Confer Ambiguus, item
 Dubius; negotium anceps, ἰσόηστον πρᾶγμα.
 Plato. ancipiti Marte, ἀγκυρόμαλα, Thuc. qui
 ancipiti facie est, ἀμφίβολος τὴν ὄψιν, Lucian.
 ancipiti animo esse, τὴν γνῶμην ταλαντεύ-
 ούσαι, Gregor. ἐπαμφοτερίζειν, Isocr.
 Anchora, vide Ancora.
 Ancle, idem quod Ancyle.

Ancilla, ἡ δούλη, Plut. ἡ δερσάπινα, ης, Dem.
 ἡ Φερασταίνης, ἰδος, ιδ, ἡ παιδίσκη, id.
 Ancillor, δούλων, τῶν, Xen. ἀπρετιῶν.
 Ancillula, τὸ Φερασταίνιδιον, τὸ παιδάρειον.
 Ancora, ἡ ἀγκυρα, Plut. εὐνή, Hom. i. e. præsidium domus, ἡ ἀγκυρα τῆ οἰκῆς, Lucian.
 ancoram demittere in mare sive laxare, χαλᾶν τὴν ἀγκυραν, tollere ancoram, αἶρειν τὴν ἀγκυραν, ἀνασπᾶσθαι τὴν ἀγκυραν, Luc.
 ancora firmo, ἀγκυρώω, ὦ.
 Ancora parva, τὸ ἀγκυρίον, Lucian.
 Ancyle, τὸ ἀγκυλίον, Plut.
 Anethinus, ἀνήθινος, ἡν, ιον, unguentum, μύρον, Diosc.
 Anethum, τὸ ἀνήθον, Aristoph.
 Anfractus, ἡ περιόδος.
 Angari, αἱ ἀγγαρεῖαι, αν.
 Angaria, ἡ ἀγγαρεία, Pandect.
 Angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω
 τινὰ εἰς τιν, N. T.
 Angarius, ὁ ἀγγαρεύς.
 Angellus, i. e. parvus angulus, τὸ γωνιδίον, Lucian.
 Angelus, ὁ ἄγγελος, N. T. angelo similis, ὁ ζῆ ἰσάγγελος, ibid.
 Angina, ἡ συνάγχη, Ægin. angina exterior, ἡ παρασυνάγχη, id. interior, ἡ κυνάγχη, Hippocr. porcina, ἡ σύγχη, pecuniaria, ἡ ἀεγυράγχη, ης, Plut.
 Angiportus, ὁ ζῆ ἡ σενωπὶς ἄμφωδός.
 ANGO, ἄγχω, aliquem, τινά, Lucian. λυπέω τινά, N. T. ἀνάω, ἄλίζω, angor animo, θυσιμώμενος, Eurip. θυσιμῶμαι ἔχω, ἀγωνιάω, Plut. i. e. mœrore, ἀχθῆμαι, ἀδηνάμωαι.
 Angor, ἡ ἀδηνάμωαι, ας, Plut. ἡ ἀγωνία, ας, Dem.
 τὸ ἀχθος, ἡ λύπη, μέμνημα.
 Anguiculus, τὸ ἐφιδίδιον, κ.
 Anguilla, ἡ ἄρχελυς, υας, Aristoph. ἡ ἔγχελυς, Lucian.
 Anguillariss, ὁ ζῆ ἡ ἐρχήλιος, σατο, κρέας, Aristoph.
 Anguillarium, ὁ ἐρχηλεῶν, ὤνος, Aristot.
 Anguinus, i. e. anguem referens, ὁ ζῆ ἡ ἐφιδώτης, εος, ad angues pertinens, ἐφιδωκός, ἡ, ὄν.
 Anguis, ὁ ὄφεις, εως, Dem. anguibus abundans, ὁ ἐφιδώτης, εως, Strabo.
 Angularis, γωνιαίος, αἶα, αῖον, lapis, λίθος, LXX. ὁ ζῆ ἡ γωνιδώτης, εως, angularis imus, ἀκρογωνιαίος, lapis, λίθος, N. T.
 Angulatum, in formam anguli, γωνιωιδῶς, Eustath.
 Angulatus, γωνιωμενός, ἐνη, ἔνον, Diosc.
 Angulosus, ὁ ζῆ ἡ γωνιδώτης, εως.
 Angulus, ἡ γωνία, ας, Plut. angulo carens, ὁ ζῆ ἡ ἀγώνιος, κ, Theoph. in angulum se colligere, ἀπογωνιῶσθαι, id.
 Angustatus, ἰστυνωμένος, ἡν, ἔνον, α σενώω; Herodian.
 Anguste, σπῆως, ἰστυνωμένος.
 Angustia, ἡ στενωρία, N. T. ἡ σπέντης, Herodian. ἡ σῆνσις, LXX. spiritus, ἡ ἄλογος ψυχία, LXX. ἡ ἑλίψις.
 Angusto, σενῶν, vel στενωμός, aliquid, τι, Herodian. στενωρῶν, id. angustor, angustis urgeor, στενωρῶμαι, Basil.
 Angustus, σενῶν, ἡ, ὄν, via, ὁδός, Xenoph. ὁ ζῆ ἡ στενωρός, κ, ὁ ζῆ ἡ στενωτός.
 Anhelatio, τὸ ἀσθμα, ατος, Galen. ἡ πνευματώσις, εως, Ægin.
 Anheho, ἀσθμάζω, Suid. ἀσθμαίνω, Aret. πνευσίω.
 Anhelosus, ἀσθμακτικός, ἡ, ὄν, ὁ ζῆ ἡ πνευματώδης, εως, Galen.
 Anhelus, idem quod Anhelosus.
 Anicula, τὸ γραιδίον, κ, Dem.
 Anilis, κ, γραικός, ἡ, ὄν, ὁ ζῆ ἡ γραιδῶτης, εως, fabula, μῦθος, N. T.
 Aniliter, γραικίως.
 Anima, τὸ πνῦμα, ατος, Plut. ἡ ψυχὴ, ης, Thuc. animam agere, ἰσχυάτως διακρίσθαι, Diodor. animam debere, ψυχὴν ἐφίλειν anima carens, ὁ ζῆ ἡ ἀψυχος, N. T.
 Animadversio, ἡ ἐπιστάσις, εως, Polyb. i. e. pœna, ἡ κλάσις, Aristot. ἡ δέγχι, Dem. i. e. observatio, ἡ ἀσθῆσις, id.

Animadvorsor, ὁ πολιστής, ὅ, Synes.
Animadvorto, i. e. observo, sentio, αισθάνομαι,
Dem. aliquid, προσέχω τὴν τινι, Isocr. κατα-
νοῶσι τι, Thuc. i. e. punio, πολεῶ, aliquid,
τινά, Xen.
Animal, τὸ ζῶον, Isocr.
Animalculum, τὸ ζῶδιον, Aristot. τὸ ζωάκιον,
id. τὸ ζωφίον, Athen.
Animalis, ab animal, ὁ ἢ ἡ ζωῶνς, ἴος, Synes.
Ζωικός ἢ, ὄν, historia, ἱστορία, Aristot. ab
anima, ψυχικός, ἢ, ὄν, Arist.
Animans, anima praeclitus, ὁ ἢ ἡ ἔμφυχτος,
Plato.
Animate, ἐμφύχως, Hermog.
Animatio, ἡ ἐμφύχουσις, ἡ ψύχουσις, Greg.
Animatus, ὁ ἢ ἡ ἔμφυχτος, ὃ, Plato.
Animitus, ψυχικός, contristatus, ἐπιλυπηθείς,
Apocryph. facere voluntatem Dei, ἐκ ψυ-
χῆς ποιεῖν τὸ θελήμα τῷ θεῷ, N. T.
Animo, ψυχῶς, ἐμφυχῶς, i. e. fortem facio,
Θαρσύνω, aliquid ad aliquid, τινὰ ἐπὶ τι,
Dem. προθυμῶν ἐμβάλλω.
Animose, i. e. fortiter, μεγαλοψύχως, Dem.
προθυμῶς, i. e. irate, θυμικῶς.
Animositas, i. e. magnanimitas, ἡ ἐμφυχία, ας,
Dem. ἡ εὐτολμία, i. e. iracundia, ὁ θυμός, ὅ,
Aristot.
Animosus, i. e. magnanimus, ὁ ἢ ἡ ἔμφυχτος,
ε, Thuc. ὁ ἢ ἡ εὐθμός, ε, Aristot. i. e. ira-
cundus, θυμικός, ἢ, ὄν, Plut. ὁ ἢ ἡ θυμώδης,
εος, Aristot.
Animula, τὸ ψυχάκιον, Plato. τὸ ψυχίδιον,
Lucian.
Animulus, τὸ θυμίδιον, Aristoph.
Animus, ὁ θυμός, ὅ, Dem. ἡ ψυχῇ, Isocr. ἡ
φρόνις, ενος, Dem. ἡ φρόνισις, τὸ φρόνημα, ὁ
voss, contr. vös, id. corpus laboribus, ani-
mus doctrina augetur, τὸ σώμα πίνουσι, ἡ
ψυχὴ λόγους αἰδέσθαι πέφυκε, Isocr. animus
cujusque et ingenium, ψυχὴ ἐκάστω ἢ φύσις,
Dem. mens atque animus, vös ἢ φρόνις, Dem.
robur animi, βῶμη τῆς ψυχῆς, Isocr. magni-
tudinem animi declarare in re aliqua, ἀν-
δρείαν τῆς ψυχῆς ἰδεῖναι μὲν ἐν τινι, Dem. ha-
bere animum aliquid, ἔχειν ψυχὴν τινα,
vertere animum ad aliquid, τρέπειν τὴν ψυχὴν
πρὸς τι, id. laborare animo, ποιεῖν τὴ ψυχῇ,
Isocr. providere aliquid animo, προεἶναι τι
τῇ ψυχῇ, id. reputare aliquid animo, ἐπισκοπεῖν
τὴν γνώμην, id. animo propensiore esse
in aliquid quam, προσκινεῖσθαι τινι τὴν γνώ-
μην μᾶλλον, ἢ, Dem. advertere animum ali-
quid rei, προσεχέειν τὸν νῦν τινι, Isocr. mutare
animum alijus, μεταλλάττειν τὴν διανοίαν
τινος, Dem. animo non succumbere adver-
sariis, ψυχὴν ἐχ ἡττάσθαι τῶν ἐναντίων, idem.
delinquit multa animus subversa mente,
σφάλλαται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθέρουσα τῆς
διανοίας, Isocr. animi magnitudo, ἡ μεγα-
λοψυχία, ας, Dem. praestantia, ἡ εὐψυχία,
ας, id. animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος,
Isocr. magnus et generosus, φρόνημα μέγα ἢ
ναιανκόν, Dem. magno et excelso animo pra-
editus, μεγαφρονὺς ἢ διαφρόν, Isocr. virili
animo et natura praeditus in calamitate,
ἀνδρωδὺς διακείμενος ἢ τῆς φύσεως ἀξίως ἐν
συμφοραῖς, id. animo magno et humano
praeditus erga aliquos, μεγαλοψύχως ἢ φι-
λανθρώπως ἔχειν πρὸς τινας, Dem. animo ef-
ferri propter aliquid, μέγα ἐπὶ τινι φρονεῖν,
Lucian. animum despondere, ἀθύμως ἐπικρί-
σθαι, Xen. in animum aliquid induco, δε-
μῶς ἐπὶ τι, Plato. animo deficio, animi de-
fiquium patior, λιποψυχῶ, Thuc. animum
despondere ob aliquid, ἀθύμως ἐπὶ τινι, Isocr.
animum aliquid addere, παρερεῖν τινα, Plut.
Θαρσύνειν τινὰ ἐπὶ τι, Dem.
Animus, τὸ ἄνισον, Diosc.
Annales, τὰ χρονικά, ὄν, Lucian.
Annecto, ἑξάπτω, Lucian. Conf. Alligo.
Annellus, τὸ δακτυλίδιον.
Annulus, qui unius anni est, ὁ ἢ ἡ ἱνάνας,
semen, σπέρμα, Theophr.
Anniversary, ὁ ἢ ἡ, ἐνιαύσιος, υ, vel ιος, ἴας, ιον,
festum, ἱορτή, Herodot. ὁ ἢ ἡ ἱτήσιος, sacri-
ficium, θυσία, Thuc.

Annona, ὁ σίτος, Thuc. τὰ καθ' ἡμέραν, Isocr. annonæ vilitas, ἡ εὐωνία, as, annona prosperitas, ἡ εὐστέρεια, as, Dem. annonæ penuria, ἡ σπανιστία, as, Xen. ἡ σιτοδία, as, Dem. annonæ caritate premi, ἐν σιτοδία γίνεσθαι, Isocr. ἰδιῇ εἶναι τῶν καθ' ἡμέραν, Dem. quum annonæ penuria apud omnes homines esset, σιτοδίας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γινώμενης, id. annonam parvi emere, εἶπον εὐωνον ἀνίστασθαι, id. annonæ præfectus, ὁ ἀγορανόμος, id. annonæ propola sive flagellator, ὁ σιτοκόπηλος, u. annona, quæ in foro emitur, ἡ ἀγορὰ, vilis, εὐωνος, Xen.

Annositas, ἡ πολυστία, as.

Annosus, ὁ ἢ ἡ πολυστής, isos, Apocryph. ὁ ἢ ἡ μακρόβιος.

Annotatio, ἡ ἐπισημείωσις, ἡ παρασημείωσις, ἡ σημειώσις, ἀποσημειῶν, ἀποσημειώμα, Ammon. ἐπισημείω, ὦ, Plut.

Annoto, ἐπισημείω, annum, τὸ ἔτος, Plut. κατασημαίνω, Synes. παρασημαίνω, opinio-nem alicujus, δόξαν τινος, Aristot. ἀποσημαί-νμαι, aliquem, τινά, Xen.

Annuatim, κατ' ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ' ἑκάστον ἔτος, Isocr.

Annularis, δακτυλικός, ἡ, ὄν, digitus, ὁ δακτυ-λιώτης, u, ὁ δάκτυλος παραμέσος.

Annularius, sc. artifex, ὁ δακτυλογλύφος, u, Laertius.

Annulus, ὁ δακτύλιος, Plato.

Annumeratus, ὁ ἢ ἡ ἐναριθμός, Apocryph. ὁ ἢ ἡ ἐναριθμένος, ibid. κατηριθμημένος, ἐνη, ἰόν, N. T.

Annumero, καταριθμῶμαι, αlicui, τινί, N. T. me multitudini peccatorum, προσλογίζομαι μεῖν ἐν πληθὺ ἀμαρτωλῶν, Apocryph. aliquibus, ἐν τισι, ibid. κατατίθημι, Dem.

Annunciatio, ἡ ἐξαγγελία.

Annunciator, ὁ καταγγελλὺς, ἰως, N. T.

Annuncio, ἀπαγγέλλω, αlicui aliquid, τινί τι, Plut. τινί περὶ τινος, id. mala, ἀγγέλλω κα-κά, Dem. quod civitas teneatur ab hostibus, ἀγγέλλω, ὥς ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, id. civitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν, Plut. προσαγγέλλω.

Annuo, i. e. nutu significo, κατανύω, i. e. nutu comprobo, ἐπινύω, aliquid, τι, Dem. τινί, Philo. κατανύω τι, Lucian.

Annus, τὸ ἔτος, isos, Dem. ὁ ἐνιαυτός, ὦ, Plato. anni sunt trecenti, ex quo venit, ἔτη ἐστὶ τριακόσια, ὅτε ἤλθε, Thuc. annus desiit, sive finitus est, ὁ ἐνιαυτός ἐλην, Xenoph. annorum conversiones, ἐνιαυτῶν περίοδοι, Plat. tempus anni, ὅρα τὸ ἔτος, Dem. mul-titudo annorum, πλῆθος ἐτῶν, Isocr. multos annos manere in domicilio aliquo, πολ-λὰ ἔτη γίνεσθαι ἐν τινι οἰκίᾳ, Dem. non totis annis tradecim, ὅχ ὅλοις τοῖς δέκα ἔτεσι, id. integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον ποιεῖν τι, id. anni nondum sep-tem sunt, ἔτη ὅπως ἐστὶν ἑπτὰ, id. minor sexa-ginta annis, ἐντὸς ἐξήκοντα ἐτῶν γεγονώς, id. duodeviginti anni sunt, ex quo, δέοντα δυοῖν εἰκοσὶν ἐστὶν ἔτη, ἐξ ὅτα, undetriginta anni, τριακοντα ἔτη, ἐνὸς δέοντος abhinc alter, ter-tius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον ἔτος τῶν, id. anno superiore, περυσί, id. anno decimo, ἔτει δεκάτῳ, anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἀλώσεως· annos natus viginti, triginta, &c. γεγονώς ἐπὶ εἰκοσι, τρια-κοντα· ἐτῶν ὧν εἴκοσι, id. annus nondum septimus abiit, ἔτη ὅπως ἐστὶν ἑπτὰ· altero quoque anno minus obire, διαλύπνonta ἐν-ιαυτὸν λειπεργεῖν sub exitum anni, περὶ λή-γοντα ἐνιαυτὸν elapsedo hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτῷ σκέτω· finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυ-τόν· omni anni tempore, κατὰ πᾶσαν ὥραν τῷ ἔτει, Æl. decies per annum, δεκάκις τῷ ἔτει, id.

Annuus, ὁ ἢ ἡ ἐνιαυσίος, u, induciæ annuæ, i. e. in unum annum durantes, ἐνιαυσίως ἐκεχειρίαι, Thuc. ὁ ἢ ἡ ἐπίτεισις, Theophr. i. e. qui singulis annis pervenit, ὁ ἢ ἡ ἐπιετήσιος.

Anormis, ὁ ἢ ἡ ἀνόμαλος, u, Theophr.

Anquiro, ἀναζητῶ, ὦ, aliquid, τι, Isocr.

Ansa, ἡ λαβὴ, ἥς, Plut. i. e. occasio, ἡ ἀφορ-μή, ἥς, Dem. ansam arripere, λαμβάνειν ἀφορμήν, id. ansam præbere, παρέχειν τινί πρόσκαιν, id.

Anser, ὁ χήν, χηνός, Aristot.

Anserarius, ὁ χηνόδοκος.

Anserculus, ὁ χηνίσκος, u, Lucian. τὸ χηνίον, u, Athen.

Anserinus, χηνίος, εἰς, ἰόν, hepar, ἡ παρ-Αthen. χηνίος, εἰς, ἰόν, Galen. χήνιος, εἰς, ἰόν, Dioscor.

Ante, arum, αἱ παρὰδίδε, ὦν, Poll. αἱ παρὰ-ταμίδες.

Ante, πρό, cum Genitivo, ante ædes, πρό δό-μων, Eurip. ante fores, πρό θυρῶν, N. T. ante orationem, πρό τῆς αἰτιάσεως, ib. ante faciem, πρό προσώπου, ib. ante meam æta-tem, πρό ἐμῆς, Dem. ante pedes, πρό ποδῶν, Plato. ante tres annos, πρό τριῶν ἐτῶν· ante breve tempus, πρό βραχέως χρόνου, πρό βρα-χίως, πρό ὀλίγου, πρό μικροῦ, ante oculos po-tere, πρό ὀφθαλμῶν τίθεσθαι, id. ante oculos aliquid habere, πρό ὀφθαλμῶν ἔχειν τι, Plut. ante, i. e. antea, πρότερον, Dem. τὸ πρότερον, Isocr. ante —, nunc vero, πρότερον μὲν, νῦν δὲ, ibid. paulo ante, μικρῷ πρότερον· ante-quam audiverim, πρό τῷ ἀκούσαι, Xen. πρότερον ἢ, Dem. πρότερον, πρὶν, ἢ, Lycophr. uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἀλώσεως· neque ante, neque post, ὅτε πρότε-ρον, ὅτε ὕστερον, id. ante solis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχη, Æschin. ante solis occasum, πρό ἡλίου διδυκότες, idem; ante omnia fac, πρὶν παντὶς ποιῆ, Isocr.

Antea, πρότερον. Confer antecedens Ante.

Anteactus, προεργημένος, ἐνη, ἰόν· anteacta vita, ὁ παρὶληνός, vel ὁ βεβιωμένος βίος, Dem.

Anteambulo, ὄνις, ὁ προπομπός, ὦ, Xenoph. ὁ προηγούμεν, ὦν, Dem.

Antecapio, προλαμβάνω. Vide Anticipo.

Antecedens, προϊάσας, ἡγούμενος, ἐνη, ἰόν.

Antecedo, προέρχμαι, Xen. προγίνομαι, Thuc. προάγω, aliquem, τινά, N. T. προπορεύομαι, Xen. προηγέμαι, Aristoph.

Antecello, προίχω, aliquem honoribus, τι-νὸς τιμαῖς, Isocr. ὑπερβάλλωμαι, aliquem in-dustria, τινά τῇ φιλοπονίᾳ, Xen. διαφέρω, omnes laude rei bellicæ, πάντων τὰ πολυμι-κά, Lucian. ὑπερίχω, bona spe, σπουδαίως ἐλπίζω, Isocr. ὑπερτίνω, numero amico-rum, ταῖς πολυφιλίαις, Arist. προτιέω, virtute cives, ἀρετῇ τῶν πολιτῶν, Isocr. προϊτά-μαι.

Antecessio, ἡ προέλευσις, ἰως.

Antecessor, ὁ προδρομος, ὁ προηγούμενός, ὦ, ὁ προ-ηγούμενος.

Anteo, πρόειμι, i. e. antecello. Vide Ante-cello.

Antefero, προτιμάω, ὦ, justitiam regno, τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας, Plut. virum mo-destum diviti, προκρίνω τὸν ἐπιμικτὴ πλυ-σίᾳ, id. gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, Dem. δόξαν μᾶλλον, ἢ χρῆ-ματα, Plut. bellum paci, αἰρέωμαι πόλεμον πρό εἰρήνης, Plato. honestatem rebus omni-bus, καλὸν ἀντὶ πάντων, Aristot. mortem vitæ, θάνατον μᾶλλον ἢ βίον, Dem. προαιρέο-μαι τὸν θάνατον ἀντὶ βίης, Xenoph. publi-cum privato, τίθημι τὸ κοινὸν πρό τῷ ἰδίῳ, Plut. meipsum aliis, ἐμαυτὸν πρό τῶν ἄλλων, Lucian.

Antegredior, προηγίνομαι, aliquem, τινί, Ari-stoph. προκατάρχω, Galen.

Antehabeo, προκρίνω. Confer Antefero.

Antehac, προῦτε, Thuc. πρόσθεν, Xenoph. ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

Antelatus, προτιμῶμαι, εἰσα, ἐν, προκρίβεις, εἰσα, ἐν. Confer Antefero.

Anteloquium, τὸ προόμιον, Aristot. ἡ πρωτο-λογία.

Antelucanus, ὄρεσιος, εἰς, ἰόν, Thuc. ἀμφίλυκος, tempus antelucanum, τὸ περίεσθρον, u, id. Confer Malutinus.

Anteludium, τὸ προόμιον, u, Thuc.

Antemeridianus, ὁ ἢ ἡ προμεσημέριος.

Antenna, ἡ κεραια, Plut. τὸ παρεχόμενον, τὸ ἐπι-κρίον.

Anteoccupatio, ἡ πρόληψις, Rhetor. ἡ προπα-τάληψις.

Anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τι, Theophr. Confer Anticipo.

Anteparo, παρασκευάζω, aliquid, τι, Thuc.

Antepono, προτίθημι, αlicui aliquid, τί τινι, Sophocl. Confer Antefero.

Antequam, πρὶν, cum Indicativo, antequam reddidit, πρὶν ἀπιδῶκε, Dem. cum Conjunctivo, antequam sol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχη, Æschin. cum Optativo, antequam venirem, πρὶν ἂν ἔλθωμι, Antiph. cum Infinitivo, ante-quam feceris, πρὶν πράξαι, Dem. antequam hoc faceret Leocrates, πρὶν μὲν τῦτο πράξαι Λεοκράτην, Lycoph. πρό τῷ, antequam audi-verim te, non abibo, πρό τῷ ἀκούσαι σε, ὅπ-ἀπελεύσομαι, Xen. πρότερον, —, Dem. πρό-τερον — πρὶν ἢ, Lycophr.

Anterior, πρόσθεν, εἰς, ἰόν, anteriores pedes, πρόσθεν πόδες, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἑμπρόσθεν, u, anterior pars capitis, τὰ ἑμπρόσθια τῆς κε-φαλῆς, Aphrod. in anteriore parte, ἑμπερο-σθεν, navis, τῷ πλοίῳ, in anteriorem partem, εἰς τὸ ἑμπρόσθεν, vel εἰς τὴν ἑμπρόσθεν.

Anteriorius, ἑμπροσθεν, Plato. πρῶτος, Xen.

Antesignanus, ὁ πρόμυχος, Plut. ὁ πρωτοστάτης, N. T.

Antesto, προϊτάμαι, αlicui rei, τινος, Dem. πρὶ-τι, Xen.

Antestor, μαρτύρομαι, Deos et homines, θείας ἢ ἀνθρώπων, Plut.

Antevenio, προφθάνω, Isocr. Confer sequens Anteverto.

Anteverto, φθάνω, aliquem, τινά, Thuc. ἐπι-καταλαμβάνω τινά, Plato. res ipsas, ἑμ-προσθεν εἰμι τῶν πραγμάτων, Dem. aliquid, προλαμβάνω τι, id. lenitatem fortunæ, προ-φθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχην, Isocr. cogitatio-nem, προτρέχω τῆς διανοίας, idem.

Antevolo, προϊπάσμαι.

Anthrax, ὁ ἀνθράξ, ακος, Athen. Vide Car-bo.

Antia, τὸ προκείμενον.

Anticipatio, ἡ πρόληψις, ἰως, Rhet.

Anticipo, προλαμβάνω, αlicui aliquid, τί τινι, Theophr. τινί τινος, id. προκαταλαμβάνω, aliquem, τινά, Plato.

Anticus, ὁ ἢ ἡ ἑμπρόσθεν, Aphrod. εἰ, ἢ, ἐν τῷ ἑμπρόσθεν.

Antidotum, ἡ ἀντίδοτος, u, Diosc. τὸ ἀντιφάρ-μακον, u, id. ἀντιφάρμακον, u, id.

Antilena, τὸ λήπαλον, u, Homer.

Antiquarius, ὁ φιλάρχαιος, ἀρχαιογράφος.

Antiquatio, ἡ ἀποπαλαιώσις, ἡ παλαιώσις, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις. Confer Abrogatio.

Antique, ἀρχαίως, Dem.

Antiquitas, ἡ παλαιότης, Eurip. ἡ ἀρχαιότης, Pausan. aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ὑπομνήσαι τι τῶν ἀρχαίων, Dem.

Antiquitus, ἀρχαίως, Dem. ἐκ παλαιῆς, sc. χρό-νου, Synes. παλαιά, Dem.

Antiquo, παλαιῶς, aliquid, τι, N. T. i. e. ab-rogo, aboleo, καταψηφίζω, legem, νόμον, Dem. Confer Abrogo.

Antiquus, παλαιός, ὦ, ὄν, sermo, λόγος, Plut. ἀρχαίος, αἰα, αἰον, urbs, πόλις, Dem. anti-qua et vetera, ἀρχαία ἢ παλαιά τινα, id. anti-qua commemorare, proferre, recensere, τὰ ἀρχαία, τὰ παλαιὰ λέγειν, εἰπεῖν, διηλ-θεῖν, Isocr. contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν, id. antiqui, sc. homines, οἱ ἀρ-χαῖοι, οἱ παλαιοί, οἱ παλαιοί, οἱ πρὸ ἡμῶν, anti-qui poetae, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, Athen. Confer Vetus.

Antistes, ὁ προστάτης, u, Xenoph. sacrorum, ὁ ἐεργονήμων, Dem. Confer Præses, item Præ-fectus.

Antistita, ἡ προστάτης, ἰδος, Chrys.

Antlo, ἀντλέω, ὦ, Confer Hauitio.

Antrum, τὸ ἄντρον, Lucian. τὸ σπηλαῖον, id. ὁ χηραμός, montium, ὄρων, Synes. antris ple-nus, ὁ ἢ ἡ ἀντροῦς, LXX.

Anus, ὡς, ἡ γράς, αὐς, Athen. γράς γυνή, Dem.

Dem. *προσδεδυμένα ἄνθρωπος*, id. ἡ *προσδεδυμένη*, Æschin. *φίω*, *γυαίομαι*.
 Anus, i. ὁ *σπονκτός*, ἢ, Aristoph. ἡ *πυγή*, ἢς, id. Anxie, *λυπηρῶς*, Isocr.
 Anxietas, ἡ *ἀνημερία*, *as*, Plut. ἡ *συνεχὴ*, ἢς, N. T. ἡ *ἐλπίς*, *eas*, ibid. τὸ *λυπηρὸν*, ἢ, Thuc. ἡ *ἀπορία*, *as*, Plat. *animi*, ἡ *ἀνημερία* τῆς *ψυχῆς*, Plut.
 Anxius, *ἀλγυνός*, ἢ, *as*, Isocr. ὁ *ἐξ* ἡ *παραλγῆς*, Plat. ὁ *ἐξ* ἡ *πολυμείριμος*, Aristot. *anxius sum*, *ἄχθομαι*, Isocr. *ἀνημερῶς*, Xenoph. *anxius cogito*, *μεριμνάω*, Dem.
 Apage, *ἀπαγε*, cum ista re, *τύτο*, Gregor. *τύτο*, Philo. in *insulam beatorum*, *εἰς μακαρίαν*, Aristoph.
 Apella, ὁ *λεισπόμενος*.
 Aper, ὁ *σύαγρος*, Dem. ὁ *κάστρος*, Xen.
 Aperio, *ἀνοίγω*, *portas*, *τὰς πόλεις*, Xenoph. *testamentum*, *διαθήκας*, Dem. *literas*, *γράμματα*, Synes. *os*, *διὰ* τὸ *σῶμα*, id. *librum*, *ἀναπτύσσω βιβλίον*, N. T. *ἀνελίττω* βιβλίον, Xen. *horrea*, *λύα* τὰς *υποθήκας*, Naz. *ludum*, *κατασκευάζομαι διδασκαλίαν*.
 Aperte, *φανερῶς*, Plat. *ἐν τῷ φανερῷ*, Xenoph. *ἐκ τῶ φανεροῦ*, *εἰς τὸ φανερόν*, *ἐκ τῆς ἰδέας*, Herodian. *γινώσκω*, LXX. *ῥητῶς*, N. T. *σαφῶς*, *ἀναφανδὸν aperte loqui sermonem*, *παρρησία λαλεῖν τὸν λόγον*, ib.
 Apertio, ἡ *ἀνοίξις*, Basil. ἡ *διείξις*.
 Apertura, idem quod *Apertio*, i. e. *incisura*, ἡ *σχάσις*, *eas*.
 Apertus, ὁ *ἐξ* ἡ *ἀνοικτός*, ἢ, *as*, *ἀνεργῶς*, *εὔα*, *is*, *dolium*, *πίθος*, Plut. *ἀνεργήμιος*, *ἐν*, *ἐν*, *is*, *manifestus* *ac clarus*, ὁ *ἐξ* ἡ *πρόδηλος*, *as*, Naz. ὁ *ἐξ* ἡ *ἐμφανής*, Dem. ὁ *ἐξ* ἡ *πρῶτος*, Thuc. *aperto Marte*, *ἐκ τῆς ἰδέας*, Herodian. *in apertum profero*, *ἐμφανῆς ποίω*, Dem.
 Αρεα, ἡ *κεραία*, N. T. v. gr. *montis*, ἡ *κορυφή*, ἢς, Thuc. ὁ *κολοφών*.
 Apiarium, ὁ *μελισσιών*, *ῥῥος*, τὸ *μελισσοτροφεῖον*, *as*, τὸ *μελισσοτροφεῖον*.
 Apiarius, ὁ *μελισσιεύς*, *eos*, ὁ *μελισσοτροφὸς*, ἢ.
 Apicula, τὸ *μελισσοτροφεῖον*, *as*, ὁ *βορβόλιος*, ἢ, Isocr.
 Apis, ἡ *μέλισσα*, *as*, Isocr. *omnibus quidem flosculis insidet*, *de singulis autem utilia carpit*, *ἐφ' ἅπαντα μὲν βλαστήματα καθίζανει*, *ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνει*, id.
 Apiscor, vide *Adipiscor*.
 Apium, τὸ *σίλιον*, Diosc. *sylvestre*, τὸ *ἀγριοσίλιον*, id. *palustre*, τὸ *ἰλισσίλιον*, *as*, id. *majus*, τὸ *ἰσποσίλιον*, Theophr. *montanum*, τὸ *ἀρεσίλιον*, Diosc. *petrum*, τὸ *πετρεσίλιον*, id.
 Apocalypsis, ἡ *ἀποκάλυψις*, *eas*, N. T.
 Apocha, ἡ *ἀποχή*, ἢς.
 Apocryphus, ὁ *ἐξ* ἡ *ἀπόκρυφος*, Suid.
 Apographum, τὸ *ἀπόγραφον*, *as*, Cic.
 Apologeticus, *ἀπολογητικός*, ἢ, *as*, J. Mart.
 Apologia, ἡ *ἀπολογία*, Isocr.
 Apologus, ὁ *ἀπόλογος*, Plat.
 Apophthegma, τὸ *ἀπόφθεγμα*, *as*, Plut.
 Apophthegmaticus, *ἀποφθεγματικός*, ἢ, *as*, Plut.
 Apoplexia, ἡ *ἀποσπληνίτις*, Galen. *apoplexia laborans*, ὁ *ἐξ* ἡ *ἀποσπληνίτις* ad *apoplexiam pertinens*, *ἀποσπληνικός*, ἢ, *as*, Aristot.
 Apostasia, ἡ *ἀποστασία*, *as*, Plut.
 Apostata, ὁ *ἀποστάτης*, *as*.
 Apostaticus, *ἀποστατικός*, ἢ, *as*, Gregor.
 Apostato, *as*, *ἀποστατής*, ab *ἀποστάτης*.
 Apostema, ὁ *ἀπόστημα*, Galen.
 Apostolatus, ἡ *ἀποστολή*, ἢς, N. T.
 Apostolicus, *ἀποστολικός*, ἢ, *as*, Suid.
 Apostolus, ὁ *ἀπόστολος*, *as*, N. T. *falsus*, *ψευδοπόστολος*, *as*, ibid.
 Apotheca, ἡ *ἀποθήκη*, *as*, Thuc.
 Apotheosis, ἡ *ἀποθνήσκω*, *eas*, Herodian.
 Apparate, *παρασκευαζόμενος*, *ἐκ παρασκευῆς*, Plut.
 Apparatio, ἡ *παρασκευὴ*, ἢς, Thuc.
 Apparatus, *ἡ* *παρασκευὴ*, Dem. ἡ *κατασκευὴ*, Isocr. τὸ *παρασκευάζωμαι*, Gregor. *bellicus*, ἡ *παρασκευὴ* ἡ *τῶ πολέμου*, Dem. *apparatus copia*, ἡ *ἀφθονία τῆς κατασκευῆς*, id. τὸ *πλήθος τῶν παρασκευῶν*, Isocr. *immensus*, *πα-*

ρασκευαὶ ὑπερμεγέθεις, id. *inanis*, ἡ *παρασκευὴ κενή*, Dem. *instituere apparatus*, *πορίζεσθαι παρασκευὴν*, id. *adversari apparatibus alicujus*, *ἀνταγωνίζεσθαι τοῖς παρασκευαῖς* *τινος*, id. *vinci apparatibus*, *ἡττῶσθαι παρασκευαῖς*, id. *uti apparatu*, *χρησθῆναι τοῖς παρασκευασμένοις*, id.
 Apparatus, *παρασκευαζόμενος*, *ἐν*, *ἐν*, *recte*, *probe*, *ῥῥως*, Dem.
 Apparens, *φανερὸς*, *ἐκ*, *ἐκ*, *as*, Aristot. *φανόμενος*, *ἐν*, *ἐν*, *idem*.
 Apparenter, *φανερῶς*, Dem. *φανομένως*.
 Apparentia, ἡ *φάσις*, *eas*, Arist. ἡ *ἐπιφάνσις*, *eas*, Suid.
 Appareo, *φαίνομαι*, *ἐπιφαίνομαι*, *ῥῥομαι*. Hinc *impers*. *apparet*, *φαίνεται*, *fuisse*, *γεγονῶς*, Aristid. *apparet quod*, *δῆλον ἐστὶν ὅτι*, Xen.
 Apparitio, ἡ *δορυφορία*, *as*.
 Apparitor, i. e. *satelles*, ὁ *δορυφόρος*, i. e. *viator*, ὁ *κλητὴς*, *ῥῥος*, Dem. ὁ *κλητεύσας*, *αντὸς*, id. ὁ *κλήτωρ*, *ῥῥος*, id. ὁ *ὑπηρετὴς*, *as*, Xen.
 Apparo, *παρασκευάζω*, *aliquid*, *τι*, Dem. *ἐξαετώω*, Polyb. *exercitum*, *κατασκευάζω στρατεύμα*, id. *convivium*, *συνπῶσιν*, Plat.
 Appellatio, ἡ *ὀνομασία*, Aristot. τὸ *ὀνόμασμα*, Plat. i. e. *acclamatio*, ἡ *προσφηγορία*, *as*, Dem. τὸ *πρόσφημα*, *αντὸς*, id. i. e. *provocatio*, ἡ *πρόκλησις*, *eas*, id. ἡ *ἐφεσις*, *eas*, id. Confer *Nomen*, item *Compellatio* et *Provocatio*.
 Appello, *as*, i. e. *nomino*, *ὀνομάζω*, *aliquem*, *τινὰ*, Plat. *aliquam Glaucotheam*, *τινὰ* *Γλαυκοθέαν*, Dem. *aliquem Romulum*, *προσαγορεύω* *τινὰ* *Ῥώμυλον*, Plat. *aliquem Rhomum*, *ἐπικαλέω* *τινὰ* *Ῥώμω*, Isocr. i. e. *compello*, *κοινολογίζομαι*, *ῥῥμαι*, *aliquem*, *τινὰ*, Aristot. i. e. *provoco*, *ἐπικαλέομαι*, *tribunos*, *τῶς* *δημαρχούς*, Plut.
 Appello, *is*, *προσκαμίζω*, ad *portum*, *εἰς* *λίμνα*, Dem. *πρὸς* *λίμνα*, id. *ἀγὼ* *πρὸς* *τὸν* *λίμνα*, id. *navem*, *ὀκέλλω* *τὴν* *ναῦν*, Thuc. ad *Samum*, *προσκαμίζομαι* *τῇ* *Σάμῳ*, *καταίρω* *εἰς* *Σάμον*, *animum* ad *aliquid*, *προσέχω* *τὸν* *νῦν* *τινὴ*, Isocr. *ὁρμάω*, *ἐπὶ* *τι*, Xen.
 Appendix, ἡ *προσθήκη*, *as*, Plat. *scripti*, τὸ *παράγραμμα*, *αντὸς*, Dem. τὸ *ἐξάρτημα*.
 Appendo, *προσπαρτάω*, *aliquid*, *τινὴ*, Luc. *ἀπαρτάω*, *aliquid* *ex* *aliquo*, *τί* *ἐκ* *τινος*, id. i. e. *pondere* *dimetior*, *κατασταθμίζω*, *aliquid* *argenteo* *triginta*, *ἵσημί* *τινι* *τριάκοντα* *ἀργύρια*, N. T.
 Appetens, *ὀρεγόμενος*, *ἐν*, *ἐν*, *aliquid*, *τινός*, Isocr. *ὀρεκτικός*, ἢ, *as*, Arist. *γλιχόμενος*, *ἐν*, *ἐν*, Isocr.
 Appetentia, ἡ *ὀρεξις*, *eas*, Aristot.
 Appetibilis, *ὀρεκτός*, ἢ, *as*, Al. Aphrod.
 Appetitio, ἡ *ὀρεξις*, Herodian. ἡ *ὀρεμὴ*, Plut. *magistratus*, ἡ *φιλαρχία*, Xiphil.
 Appetitus, *inprimis cibi*, ἡ *ὀρεξις*, Aristot.
 Appeto, *ὀρέγομαι*, *semper plus*, *ἀεὶ* *πλείονος*, Isocr. *bonum* *aliquid*, *ῥῥμαι* *ἀγαθὸν* *τινος*, Aristid. *contraria*, *γλιχόμεναι* *τῶν* *ἐναντίων*, Aristot. *aliquid*, *τι*, Phil. *ἐπιθυμῶ* *τινός*, Isocr. *ἐπιθυμῶ*, Luc. i. e. *appropinquo*, *ἐγγίζω*, *συνάπτω*, Poll. Vide *Appropinquo*.
 Appingo, *προσγράφω*, *παραγράφω*, Bud.
 Applaudo, *ἐπικροτέω*, Sirac. *παρακροτέω*, *ἀνακροτέω*, *aliquid*, *κροτῶ* *τινὴ*, Laert. *δορυτεύω*, Isocr. *ἐπιδορυτεύω*, Xen.
 Applausus, ὁ *κρότος*, *excitare strepitum* et *applausum*, *ποιεῖν* *ῥῥον* *ἐκ* *κρότου*, Dem.
 Applicatio, ad *littus*, ἡ *προσέλιξις*, *eas*, Synes. ἡ *κάταρσις*, ἡ *καταγωγή*, *animi* ad *aliquid*, ἡ *οἰκίσις* *πρὸς* *τι*.
 Applico, *sc. nave*, *προσκαμίζω*, vide *Appello*, *aliquid* *aliquid*, *προσκαμίζω* *τί* *τινι*, Plat. *προσάπτω* *τί* *τινι*, Lucian. *animum* ad *aliquid*, *ἐπὶ* *τῶν* *νῦν* *τινι*, Isocr. *scalas* *turribus*, *προσέθμην* *κλίμακας* *πύργους*, Thuc.
 Applo, *παραδιδόναι*, *aliquid*, *τινὴ*, Lucian.
 Appono, *προσέθμην*, *aliquid* *aliquid*, *τί* *τινι*, Thuc. *aliquem patribus*, *τινὰ* *πρὸς* *τῶς* *πατρίδας*, N. T. *cibum*, *προσφέρω* *οἷον*, Xen. *crudum* *aliquid*, *παρατίθμην* *ἄμῳ* *τινι*, Plut. *pabulum* *aliquid*, *προβάλλω* *τροφὴν* *τινι*, Athen. *προσάπτω*.

Apporrigo, *παρατείνω*, *aliquid* *aliquid*, *τί* *τινι*, Strabo.
 Apporto, *προσφέρω*, *aliquid* *aliquid*, *τί* *τινι*, Polyb. *προσκαμίζω*, Herodian.
 Apposite, *ἐπιτηδείως*, Thuc. i. e. *apte*, *ἀρμοζίντως*, *εὐθετῶς*. Vide *Apte*.
 Appositio, ἡ *πρόσθεσις*, *eas*, Athen. ἡ *πρόσθεσις*, *eas*, Arist.
 Appositus, ὁ *ἐξ* ἡ *πρόσθετος*, *as*, Xen. i. e. *aptus*, ὁ *ἐξ* ἡ *εὐθετος*, Dioscor.
 Apprehendo, *ἐπιλαμβάνομαι*, *manu*, *τῇ* *χειρὶ*, Dem. *manum*, *τῆς* *χειρὸς*, N. T. *crines*, *τῶν* *τριχῶν*, Æsch. *vestem*, *λαμβάνομαι* *τῇ* *ἱματίῳ*, Plat. *chlamydem*, *ἔχωμαι* *τῆς* *χλαμύδος*, Lucian.
 Apprehensio, ἡ *ἀντίληψις*, *eas*, Xen. ἡ *ἀντίληψις*, ἢς, Thuc.
 Apprime, *εἰς* *τὰ* *πρῶτα*.
 Approbatio, ἡ *δοκιμασία*, Dem. ἡ *συμφώνησις*.
 Approbator, ὁ *δοκιμαστής*, ἢ, *as*, *facinorum* *aliquid*, *τῶν* *πεπραγμένων* *τινι*, Dem.
 Approbo, *ut probe perspectum*, *δοκιμάζω*, Plut. *orationem* *aliquid*, *ἐκκλησίαν* *λόγον* *τινός*, Lucian. *aliquid*, *ἀρίσκω* *τινὰ*, Plat. *aliquid*, *εὐάρεστον* *ἐστὶ* *μοί* *τι*, Philo. *disputationem* *aliquid*, *ἀποδέχομαι* *τὴν* *διατριβὴν* *τινος*, Isocr.
 Appromissor, ὁ *ἐγγυητής*, ἢ, Dem.
 Appromissus, *ἐγγυητός*, ἢ, *as*, Dem.
 Appromitto, *ἐγγυάω*, *ἐγγυάω* *ἐγγυῶν*, *aliquid*, *τινὴ*, Plut. *aliquid*, *ἐγγυάομαι* *τι*, Dem.
 Appropero, *ἐπισπεύδω*, *aliquid*, *τινὴ*, Herod. ad *principatum*, *σπεύδω* *τὴν* *ἡγεμονίαν*, Thuc.
 Appropinquatio, ἡ *προσέγγιξις*, *eas*, ἡ *προσπέλασις*.
 Appropinquo, *ἐγγίζω*, *aliquid*, *τινὴ*, N. T. ad *urbem*, *εἰς* *πόλιν*, ibid. ad *aliquid*, *πρὸς* *τί*, Cebes Theb. Byzantio, *προσπελάζω* *τῇ* *Βυζαντίῳ*, Herodian.
 Appropriatio, ἡ *ιδίωσις*, ὁ *ἐξιδίασμος*, Strabo.
 Approprio, *ιδίω*.
 Apricatio, ἡ *ἡλιωσις*, ὁ *ἡλιασμός*, ἢ, ἡ *ἡλιωσις*, *eas*.
 Apricor, *ἡλιάζομαι*, Arist. *εὐχρηστέομαι*, Galen.
 Apricus, ὁ *ἐξ* ἡ *προσῆλιος*, *as*, Theophr. ὁ *ἐξ* ἡ *εὐῆλιος*, *as*, Xenoph. in *aprico*, *ἐν* *εὐῆλιῳ*, Aristoph. *ἐν* *ὑπαίθρῳ*, Ælian.
 Aprilis, ὁ *Φαργηλιανὸς*, *ῥῥος*, Dem. ὁ *Ἀπρίλιος*, *as*.
 Aprugnus, *συάργιος*, *εία*, *εἰον*, *adeps*, *εἴα*, Diosc.
 Apte, *ἐπιτηδείως*, Thuc. *εὐαρέστω*, Isocr.
 Aptitudo, ἡ *εὐαρμοσία*, Plut. ἡ *εὐαρμογή*.
 Apto, *ἄρω*, *ἀρμόζω*, *aliquid* *aliquid*, *τί* *τινι*, Plut. *arma corpori*, *τὰ* *ὄπλα* *σφαιροῖμαι* *περὶ* *τὸ* *σῶμα*, Xen. *ἱκανῶς*, N. T.
 Aptus, *ἐπιτηδείως*, *εία*, *εἰον*, ad *aliquid*, *πρὸς* *τι*, Aristot. *εἰς* *τι*, Herodian. ad *faciendum* *aliquid*, *ποιεῖν* *τι*, Dem. ad *omnia*, ὁ *ἐξ* ἡ *εὐαρμοστος* *πρὸς* *ἅπαντα*, Isocr. *natura* ad *aliquid*, ὁ *ἐξ* ἡ *εὐφύης* *πρὸς* *τι*, Aristot. ad *ferendos labores*, *ἱκανός*, ἢ, *as*, *φέρειν* *τῶς* *πόνους*, Plat. ad *aliquid*, *πρὸς* *τι*, Lucian. *corpore*, *τὸ* *σῶμα*, Xenoph. ὁ *ἐξ* ἡ *εὐσχημων*, *ἐπιδίδεξις*, *εὐθετος* *εἰς* *τι*.
 Apud, *ἐν*, cum *dat.* *apud testes*, *ἐν* *μάρτυρι*, Plat. *apud se esse*, *ἐν* *ἑαυτῷ* *εἶναι*, Lucian. *eis*, cum *accus.* *dicendum* *apud omnes*, *λεκτεῖν* *εἰς* *ἅπαντας*, Plut. *infamis* *apud Macedonas*, *διὰ* *βιβλημένης* *εἰς* *Μακεδόνας*, Pausan. *πρὸς*, cum *accus.* *traducere* *aliquem* *apud Deum*, *διὰ* *βιβλῆν* *τινὰ* *πρὸς* *Θεόν*, Chrys. *παρὰ*, cum *dat.* *apud me* *degit*, *παρ' ἐμοῦ* *διατρίβει*, *apud Deum*, *παρὰ* *τῷ* *Θεῷ*, N. T. *apud vos*, *παρ' ὑμῶν*, ibid.
 Aqua, τὸ *ὕδωρ*, *as*, Arias. *aquæ penuria*, ἡ *λεψυρία*, *as*, Theophr. ἡ *ἀνδρία*, *as*, Thuc. *aqua carens*, ὁ *ἐξ* ἡ *ἀνδρὴς*, *as*, Athen. *aquam bonam habens*, ὁ *ἐξ* ἡ *εὐδρὸς*, Herodot. *aqua pauca contentus*, *ὀλιγούδρως*, *as*, Theophr. *aquas juxta natus*, ὁ *ἐξ* ἡ *πάρυδρος*, id. *aqua abundans*, ὁ *ἐξ* ἡ *πολύδρως*, Plat. *aqua inter cutem collecta distentus*, ὁ *ἐξ* ἡ *ὑπέρυδρος*, Hippocr. *sub aquas demersus*, ὁ *ἐξ* ἡ *ὑφύδρος*, Thuc. *aquam fugiens*, ὁ *ἐξ* ἡ *φύγνυδρος*, Polyb. *aqua gaudens*, ὁ *ἐξ* ἡ *φίλυδρος*, Theophr.

ophr. aqua intercus, ὁ ὕδρων, ὡπος, Hipp.
 aqua intercut laborans, ὕδρωνικός, ἢ, ὄν, id.
 aquam haurio, ὑδρεύομαι, LXX. aquæ potor,
 ὁ ὑδροπότης, α, Xen. aquam bibo, ὑδροποτέω,
 α, id.
 Aquæductor, ὁ ὑδραγωγός, α, Sirac.
 Aquæductus, ὁ, τὸ ὑδραγωγόν, α, LXX. ἡ
 ὑδραγωγία, ας, id. ἡ ἀμάρα.
 Aquaticulus, ὁ γάστρων.
 Aqualis, ὁ ὑδρίας, ας, Athen.
 Aquarium, ἡ ὑδροθήκη, ας, Athen.
 Aquarius, ὑδραγωγός, ἢ, ὄν, Theophr.
 Aquarius, astrum, ὁ ὑδροχόος, α, Proclus.
 Aquaticus, ὁ ἢ ὁ ὑδροχόος, α, animal, ζῶον,
 Arist.
 Aquatio, ἡ ὑδρευσις, ας, Plut. τὸ ὑδρευμα, ατος,
 LXX. ἡ ὑδρορία, ας, id. ὁ ποτισμός.
 Aqueus, ὁ ἢ ὁ ὑδατῶδης, Theophr. ὑδαλέος, εα,
 εον, Hippocr. ὁ ἢ ὁ ὑδαρῆς, εος, Xen.
 Aquila, ὁ αἰσός, α, Aristot. marina, ἀλλιάστος,
 seu ἀλλιάστος, α, id. vulturis speciem refe-
 rens, ὁ γυπαῖστος, α, id.
 Aquilegium, ἡ συναγωγὴ ὑδάτων.
 Aquilex, ὁ ὑδρολόγος, α.
 Aquilifer, ὁ ἀετοφόρος, α, Plut.
 Aquilinus, ἀΐσιος, εἰα, ειον, caro, κρέας, Suid.
 ὁ ἢ ὁ αἰτωδής, εος.
 Aquilo, ὁ βορέας, α, Aristot. ὁ βορρᾶς, γεν. τῷ
 βορρᾷ, LXX. ab aquilone, βορράν, Theodot.
 ἀπὸ βορρᾶ, N. Γ. versus aquilonem, πρὸς
 βορρᾶν, LXX.
 Aquilonaris, βορέσιος, εἰα, ειον, flatus, πνεῦμα,
 Theophr.
 Aquor, ὑδραῖος, α, ex Nilo, ἐκ τοῦ Νείλου, Plut.
 Aquosus, α, um, ὁ ἢ ὁ ὑδατῶδης, εος, Theophr.
 ὑδαλέος, εα, εον, Galen. ὑδρῆλος, ἢ, ὄν, terra,
 γῆ, Athen. aquosus fio, ὑδαταίνω, Gal. aquo-
 sum reddo, ὑδατάω, vinum, εἶνον, Pandect.
 Aquula, τὸ ὑδάτιον, α, Aristot.
 Ara, ὁ βωμὸς, α, Dem. pulcherrima et sanc-
 tissima, κάλλιστος ἢ ἀγιώτατος, id. aram
 exstruere Gratia, ἰδρῦσθαι βωμὸν Χάριτος,
 id. aras colere, τιμᾶν τὸς βωμούς, id. addu-
 cere ad aram et jurare, ἄγειν πρὸς βωμὸν ἢ
 ἐξορκίζειν, id. mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ
 τῶν βωμῶν, Isocr. ferre quid ab ara, φέρειν
 τί ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, Dem. dimicare pro aris et
 focis, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ δόμων, Andocid.
 Arabilis, ἀρόσιος, ἢ, ὄν, ὁ ἢ ὁ ἀρόσιμος, α, ὁ ἢ ὁ
 ἀροτήριος, Ep.
 Aranea, ὁ ἀράχνης, α, ἡ ἀράχνη, ας, Plut. araneæ
 tela, ἡ ἀράχνη, ας, Suid. τὸ ἀράχνηον, α, Hom.
 Araneola, τὸ ἀραχνίδιον, α.
 Araneosus, ὁ ἢ ὁ ἀραχνῶδης, εος, Arist. ὁ ἢ ὁ
 ἀραχνιῶδης, εος, ἀραχνικός, ἢ, ὄν, Suid. ἀρά-
 χνεος, εἰα, ειον, id.
 Araneum, i. e. tela araneæ. Vide Aranea.
 Araneus, idem quod Aranea insectum.
 Aratio, ἡ ἀροσις, terræ, τῆς γῆς, Aristoph. ἡ
 ἀροτρίασις, LXX. arationis tempus, ὁ ἀρόσιος,
 α, Theophr.
 Arator, ὁ ἀροτήρ, ἦρος, LXX. ὁ ἀρότης, ὁ ἀρο-
 τρεύς.
 Aratrum, τὸ ἄροτρον, α, Plut.
 Aratus, ὁ ἢ ὁ ἀροσιμὸς, α, terra, γῆ, ἡ ἄρεα, ας,
 LXX.
 Arbitr, ὁ δαιτητής, α, communis, κοινός, Dem.
 sorte datus, κληρωτός, id. arbitrum aliquem
 eligere, δαιτητὴν αἰρεῖσθαι τινα, Isocr. desig-
 nare aliquem, δαιτητὴν προκαλεῖσθαι τινα,
 Dem. fieri quibusdam controversiæ alicu-
 jus, γίνεσθαι δαιτητὴν τισι τῆς δίκης τινός·
 sedere pro aliquo, καθέζεσθαι δαιτητὴν ὑπὲρ
 τινος· ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ δαιτητὴν·
 committere aliquid arbitris adjudicandum,
 ἐπιτρέπειν δαιτηταῖς περὶ τινος δικάζεσθαι ad-
 quiescere sententia arbitri, μένειν ἐν τοῖς δια-
 γνωσθεῖσιν ὑπὸ τοῦ δαιτητῆ· sententia arbitri,
 ἡ γνώσις τοῦ δαιτητῆ, id. tanquam arbiter
 judico, δικάζω, Isocr. ut arbiter aliquem
 absolvo, ἀποδιδάτω τινί, Dem. ut arbiter
 condemno aliquem, καταδικάζω τινός, id.
 Arbitralis, ὁ ἢ ὁ δαιτητικός, α, Isocr.
 Arbitrarius, idem quod Arbitralis; arbitra-
 rium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.

Arbitratus, ὁ, ἡ δαιτησις, εως.
 Arbitrium, ἡ δαίσις, ας, Isocr. alicui permit-
 tere adversus aliquem, ἐπιτρέπειν τινὶ τὴν
 δαίσιαν πρὸς τινα, Dem. adesse alicui in arbi-
 trio, παρῆναι τινὶ ἐπὶ τῇ δαίσει, id. differre
 arbitrium, ἐπείχειν τὴν δαίσιαν, ἀναβάλλειν
 τὴν δαίσιαν νηὶ arbitrii, ἰσχυρίζεσθαι ταῖς δαί-
 σιαι· ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ
 δαίσει· ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσι, id. rescindere
 arbitrium, ἀντιλαχεῖν τὴν δαίσιαν, id. λύειν
 τὰ δαιτηθέντα, id. arbitrium, voluntas pro-
 pria, ἡ γνώμη, id.
 Arbitror, i. e. arbitrum ago, δαίσιώ, Dem.
 Confer Arbitr; existimo, ἡγίσμαι, Plato.
 οἶμαι, id. νομίζω, Dem.
 Arbor, τὸ δένδρον, Xen. τὸ δένδρεος, εος, Thuc.
 oleæ, δένδρον ἐλαίας, Aristoph. plantare ar-
 bores in prædio, φυτεύειν δένδρα ἐν χωρίῳ,
 Dem. refertum esse arboribus, μεσὺν εἶναι
 δένδρων arbores caedo, δενδροκοπέω, id. arbo-
 ribus consitus, ὁ ἢ ὁ δενδρόφυτος, α, Plut.
 Arborator, ὁ δενδροτόμος, α.
 Arboreus, δενδροόμοι, Nonn.
 Arboretum, ὁ δένδρων, ὄνος.
 Arboreus, δενδρικός, ἢ, ὄν, ὁ ἢ ὁ δενδρώδης, εος,
 Diosc.
 Arbuscula, τὸ δένδριον, Athen. τὸ δενδρόφιον.
 Arbustum, ὁ δένδρων, ὄνος, δρυμός, ὁ θάμνος.
 Arbutus, ἡ κόκκωρος, α, Theophr.
 Arca, ἡ κιβωτός, Philo. federis, ἡ κιβωτός τῆς
 διαθήκης, N. T. ἡ ἡκ.·
 Arcane, κρυφαῖος, ἀποκρήτως, ἐν ἀποκρήτῳ, δι'
 ἀποκρήτων, Herodian. ἀρήσις.
 Arcanum, τὸ ἀποκρήτων, τὸ μυστήριον, Dem.
 Arcanus, ὁ ἢ ὁ ἀποκρήτος, sacrum, ἱερὸν, Dem.
 ὁ ἢ ὁ μυστηριώδης, εος, Plut. μυστικός, ἢ, ὄν,
 Gregor.
 Arceo, εἶργω, filios a consortio malorum, τὸς
 υἱούς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, Xen. aliquem
 a sacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, Dem. te a talibus,
 σὲ ταῦτα, Aristoph. aliquem a sermone de
 pace, ἀπέργω τινὰ τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων,
 Dem. aliquem a tribunali, ἐξείργω τινὰ τῷ
 βήματι, Æschin. aliquem ab ara, ἀπειλάω
 τινὰ τῷ βωμῷ, Lucian. homines a se invi-
 cem, ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτῶν, Xen.
 Arcessitor, ὁ κλητήρ, ἦρος, Dem. ὁ κλήτωρ, ερος,
 id.
 Arcesso, μεταπίπτω, aliquem victum,
 τινὰ δισμώτῃ, Plut. accuso, κρίνω, aliquem
 repetundarum, τινὰ κακώσις ἵπαρχίας, id.
 Vide Accuso.
 Arcessitus, ὁ, ἡ μεταπίπτωσις, εως, Plato. ἡ
 μεταπίπτωσις, ἡς, id.
 Arcessitus, ὁ ἢ ὁ μεταπίπτωσις, Plato.
 Archaismus, ὁ ἀρχαϊσμός, α, Gramm.
 Archangelus, ὁ ἀρχάγγελος, α, N. T.
 Archetypum, τὸ ἀρχέτυπον, α, Lucian.
 Archetypus, ὁ ἢ ὁ ἀρχέτυπος, α, Philo.
 Archiater, ὁ ἀρχίατρος, α.
 Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, α.
 Archiepiscopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, α.
 Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, εως.
 Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδρίτης, α.
 Archimimus, ὁ ἀρχιμιμος, α.
 Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατής, α.
 Archippocomus, ὁ ἀρχιπυκνός, α.
 Archistrategus, ὁ ἀρχιστρατήγος, α.
 Archithalassus, ὁ ἀρχιθάλασος, α.
 Architectonice, ἡ ἀρχιτεκτονική, ἡς.
 Architectonicus, ἀρχιτεκτονικός, ἢ, ὄν, Arist.
 Architector, ἀρχιτεκτονέω, Aristot.
 Architectura, ἀρχιτεκτονία, ας, LXX.
 Architectus, ὁ ἀρχιτέκτων, ὄνος, Plut.
 Architrachelinus, ὁ ἀρχιτρεχίλλινος, α, N. T.
 Archivum, τὸ ἀρχεῖον, α.
 Arctatus, ὁ ἢ ὁ σύσενος, Hes. ἐσεναιμένος, ἐνθ,
 εον.
 Arcte, σενώς, LXX.
 Arcticus, ἀρκτικός, ἢ, ὄν.
 Arcto, σενώω, Herodian. σενοχῶ, N. T.
 Arctophylax, ὁ ἀρκτοφύλαξ, ακος.
 Arctous, ἀρκτῶος, α, ον, Herodot.
 Arcturus, ὁ ἀρκτούρος, α, Hesiod.
 Arctus, σενός, ἢ, ὄν, dens, ὀδός, Xenoph.
 Arcula, τὸ κιβώτιον, α, Dem.

Arcuo, κυρτώω, Xen. κάμπτω.
 Arcus, τὸ τόξον, Plut. arcu peto, τοξεύω, feras,
 τὰ θηρία, Xen. arcum attraho, τόξον κυκλώω,
 Ælian. ἐπιτείνω τὸ τόξον, Plut. arcu configo,
 κατατοξεύω, Lucian. i. e. fornix. Vide
 Fornix.
 Arcus cœlestis, ἡ ἱεὺς, ἰδός.
 Ardea, ὁ ἐραδός, Aristot. alba, ὁ λευκοεραδός, id.
 Ardelio, ὁ πολυπτεράκιον, ὄνος, Aristot. sum,
 πολυπτεράκιον, Plato.
 Ardentier, περικαῶς, Suid.
 Ardeo, κάωμαι· lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκ-
 αῖτο, Xenoph. καίωμα, fax ardet, δαῖς καί-
 νται, Aristoph. διακαίωμα, Lucian. πύμπρα-
 μαι, id. i. e. vehementer amo, εὐμενῶς δι-
 στήν πρὸς τι, Dem. i. e. festino, σπεύδω.
 Confer Amo, item Festino.
 Ardesco, ἀνάπτωμαι.
 Ardor, τὸ καῦμα, ατος, Xen. ὁ καῦσος, α, Di-
 oscor. τὸ καύσιμα, ατος, Galen.
 Arduitas, ἡ ὑψηλότης, ἦτος.
 Arduus, ὁ ἢ ὁ ἀνωφερῆς, εος, Aristot. arrectus,
 ὀρθός, εα, ιον, Xen. difficilis, ὁ ἢ ὁ δυσχερῆς,
 εος, Dem. χαλεπός.
 Area, ἡ ἄλως, α, Xen. ἡ ἄλων, ὄνος, N. T. do-
 mus, τὸ οἰκοπέδον, α, Æschin.
 Arefacio, ξηραίνω, herbam, τὸν χόρτον, N. T.
 αἰαίνω, αἶον.
 Arefactio, ἡ ξηρία, ας, Julian.
 Arena, ἡ ψάμμος, Plut. ἡ ἄμμος, N. T. ὁ
 ἄμμος· arena obruo, καθαμιζέω, Aristot.
 arenam subius habens, ὁ ἢ ὁ ὑπόψαμμος,
 Theophr.
 Arenosus, ὁ ἢ ὁ ψαμμάδης, εος, ὁ ἢ ὁ ἄμμάδης,
 εος, Sirac. ἄμβωις, εσσα, εν.
 Arenula, τὸ ψαμμίδιον, α, τὸ ψαμμίον, α, Al.
 Aphrod.
 Areo, ξηραίνωμαι, Aristot. αὐχμία, σκέλλωμαι.
 Areola, τὸ ἐλάτιον, α.
 Areresco, ξηραίνωμαι, αἰαίνωμαι, μαρναίνωμαι.
 Argentaria, τὸ ἀργυρεῖον, α, Strabo.
 Argentarius, ἀργυρικός, ἢ, ὄν, Plut. sum, ἀρ-
 γυρεῖον.
 Argentatus, ὁ ἢ ὁ ἐπαργυρός, α, Herodot.
 Argenteus, ἀργύρεος, contr. ἀργυρεῖς, ἢ, ὄν, Plut.
 argentæ venæ, ἀργυρεῖταις φλέβις, Aristid.
 argentea vasa, ἀργυρεύματα, α, Strabo, Polyb.
 Argentifodina, τὸ ἀργυρεῖον, α, Strab. τὰ ἔργα
 ἀργυρεῖα, Dem.
 Argento, ἀργυρόν, Plut. καταργυρεῖν, περιαργυ-
 ρεῖν, Athen.
 Argentum, ὁ ἀργυρός, Xen. τὸ ἀργυρεῖον, Dem.
 vivum, ὁ ὑδραργυρός, α, Diosc. ὁ ἀργυρός
 χυτός, Aristot. ære et plumbo contempe-
 ratum, ἀργυρεῖον πρὸς χαλκὸν ἢ μολύβδον κεκα-
 μένον, Dem. argentum colligo ab aliquo,
 ἀργυρολόγιω τινὰ, Æschin. argento carens,
 ὁ ἢ ὁ ἀνάργυρος, α, Plat. in argentum muto,
 ἐξαργυρίζω, Thuc. argenti spuma, ἡ λι-
 θόαργυρος, α, Diosc. argenti amans, ὁ ἢ ὁ
 φιλάργυρος, α, Xen. argenti amor, ἡ φιλαργυ-
 ρία, ας, Plut. argentum adulterinum, ὁ ψευδ-
 ἀργυρός, α, Strabo.
 Argilla, ἡ ἀργίλος, seu ἀργίλλος, α, Aristot.
 Argillaceus, ὁ ἢ ὁ ἀργίλλωδης, εος, Suid.
 Argumentatio, ἡ ἐπιχειρήσις, εως, Ammon. ὁ
 συλλογισμός, α, Aristot.
 Argumentor, ἐπιχειρέω, Aristot. συλλογίζομαι,
 id.
 Argumentum, ἡ πίστις, εως, Aristot. τὸ ἐπι-
 χεῖρμα, id. ἡ ἀποδείξις, Dem. τὸ τεκμήριον,
 Isocr. ὁ ἐλεγχος, α, Dem. ὁ λόγος, Dem. τὸ
 σημεῖον, id. magna et evidentia argumenta,
 μεγάλα καὶ φανεροὶ ἐλεγχοί, Dem. argumentum
 maximum, μεγίστη πίστις, Isocr. evidens et
 firmum, ἐνεργὴς πίστις ἢ δύναμις ἐχέουσα, Dem.
 indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, id. in-
 venire argumenta, εὐρίσκειν ἀποδείξεις, Isocr.
 petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς
 πείσεις ὑπὸ τινος, id. habeo argumentum,
 ἔχω ἐλεγχον, λόγον, ἀποδείξιν, Dem. exhibere
 probationes, argumenta, leges, παρέρχεσθαι
 πείσεις, τεκμήρια, νόμους· dare argumentum
 alicujus rei, δίδωαι ἐλεγχόν τινος, id. uti
 argumentis quibusdam, χρῆσθαι τισι πείσεσι,
 Isocr. τισι τεκμηρίοις, Demosth. τισὶ σημεῖοις,
 Isocr.

Isocr. adferre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, εἰρεῖν, σημαίνει, τεκμήριον, Dem. summa, ἡ περιστολή, ἥ, ἡ ὑπόθεσις, εἰς.
 Arguo, ἐλέγχω, aliquid, τι, Dem. ἐξελέγχω τι, id. perspicere aliquid, σαφῶς ἀποδείκνυσθαι τι, id. id est, accuso. Vide Accuso.
 Argutatio, τὸ σόφισμα, αὐτος, Thuc.
 Argutator, ὁ σοφιστής, ὁ, Lucian.
 Argutiae, τὰ σοφίσματα, αὐ, Herodian.
 Argutor, σοφίζωμαι, Aristot. ἀντιλογεύω.
 Argutus, ἐλεγχθεὶς, εἶσα, ἐν, ἐλεγχτός, ἡ, ὁ, Xen. i. e. subtilis, ἄξιος, εἰα, ὁ, Plato. canorus, α, um, vox, ἔχεια φωνή, Aristot. ἀγχινοός.
 Ariditas, ἡ ξηρότης, ἡτος, Plut. ἡ ξήρανσις, εἰς, ἡ, ξηρασίμ, ας, Aristot. ἡ αἰώνισις.
 Aridus, α, um, ξηρός, ὁ, ὁ, locus, τόπος, Plut. ὁ ἡ καταξηρῶς, α, id. ὁ πεδῖος, Hom. αἰαλίος, εἰα, εἰον.
 Aries, animal et machina bellica, ὁ κριός, ὁ, Plut. et Xen. aries parvus, τὸ κριδίον, α, Hesych.
 Arietarius, ὁ ἡ κριάδης, εἰς.
 Arietatio, ἡ κριάσις, εἰς, ἡ κριόσπη, ἥ.
 Arietinus, κριεύς, εἰα, εἰον.
 Arieto, κεραιόω, κριοκοπῶ, Polyb.
 Ariolatio, τὸ αἰώνισμα, αὐτος, LXX.
 Ariolor, κληδονίζωμαι, LXX.
 Ariolus, ὁ κριάντις, εἰς, Plut.
 Arista, ὁ ἀθήρ, ἔρος, Diosc. ἡ ἀνθήρις.
 Arithmetica, ἡ ἀριθμητική, ἥ, Aristot.
 Arithmetice, ἀριθμητικῶς.
 Arithmeticus, ἀριθμητικός, ὁ, ὁ, Aristot.
 Aritulo, idem quod Ariditas.
 Arma, orum, τὰ ὅπλα, αὐ, Thuc. arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, Dem. ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, Plut. sumptis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν στρατεύσειν ἐπὶ τινι, Dem. ἀρπάζοντα ὅπλα πορεύεσθαι ἐπὶ τινι, gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, id. ὁπλοφορεῖν, Xen. habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, Dem. in armis esse, γενέσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, Thuc. εἶναι ἐν ὅπλοις, Dem. armis aliquem instru, ἐξοπλίζω τινά, Xen. valere armis, ἰσχύειν ὅπλοις, Dem. armis aliquem hostiliter invadere, μετ' ὅπλων ἐλθεῖν πρὸς τινι ἐν ἐχθρῷ τάξει, ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρὸς τινι, inferre alicui arma, ἐπιφέρειν τινὶ ὅπλα, vincere hostem armis, κρατεῖν τῷ ἐχθρῷ ἐν ὅπλοις, deponere arma, κατατιθέναι τὰ ὅπλα, amittere arma, ἀπώλλασθαι ὅπλα, id. arma abicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, Xen.
 Armamenta, τὰ σκευάσματα, τὰ σκεύη, Dem.
 Armamentarius, ἡ ὁπλοθήκη, ας, Plut. ἡ σκευοθήκη, ας, Aeschin. armamentario praefectus, ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, Dem.
 Armarium, idem quod Armamentarium.
 Armatio, ἡ ὅπλων, Xen. ἡ ἐξοπλισις, vel ἐξοπλισία, Polyb. ὁ ὁπλισμός.
 Armatura, τὰ σκεύη, αὐ, Dem. integra, ἡ πανοπλία, id. ἡ ὅπλων, Thuc. armaturæ gravis miles, ὁ ὁπλίτης, Dem. miles armaturæ levis, ὁ ψιλός, id. ὁ ψιλὸς στρατιώτης, Thuc.
 Armatus, ὁπλισμένος, ἐν, ἐν, ὁ ἡ ἔνοπλος, α, Herodian. ὁ ἡ ἔξοπλος, α, Polyb. ὁ ἐν ὅπλοις, Dem. αὐ ἐν ὅπλοις, id. bene, ὁ ἡ εὐοπλος, α, Xen. omni ex parte, ὁ ἡ πάνοπλος, Eurip.
 Armatus, Subst. ὁπλίτης, ὁ, gravior, ὁ ὁπλίτης, α, Thuc. ὁ ὁπλίτης βαρὺς, Plut. leviter, ὁ ψιλός, α, Dem. ὁ ψιλὸς στρατιώτης, Thuc.
 Armentarius, ὁ ἀγελόεργος, α, ὁ βουκόλος, α, Philostr. ὁ βοφωρδός.
 Armentum, ἡ ἀγέλη, Xenoph. τὸ βουκόλιον, Philo. τὸ ποίμενον, Plat. armenti locus, ὁ ἀγελαιὸν, αὐτος, Suid.
 Armilla, τὸ ψέλλιον, Xen. τὸ περὶ δέξιον, LXX.
 Armilustrum, ἡ ὁπλογοσύνη, ας.
 Armo, ὁπλίζω, aliquem, τινά, Thuc. θωρήσω, πορρώσω, Hom. populum contra aliquem, τὸν δῆμον ἐπὶ τινι, Herodian. ἐξοπλίζω, Xen. καὶ ὁπλίζω, juniores clypeis, τὸς νεανίσκους ἀσπίσι, Dem. Confer Arma.

Armus, ὁ ὤμος, Isocr. ἡ ἔπαυσις, Eur.
 Aro, ἀρώ, ἀλοκίζω.
 Aroma, τὸ ἄρωμα, Plut. aromata redolens, ὁ ἡ ἀρωματισμένος, Athen. aromata resipio, ἀρωματίζω, Al. Aphrod. aromata aliquatenus redoleo, ὑπαρωματίζω, Diosc.
 Aromaticus, ἀρωματικός, ἡ, ὁ, Plut.
 Aromatopola, ὁ ἀρωματωπώλης.
 Arrectus, ὁρθός, ἰα, ἰον, Galen.
 Arrha, ὁ ἀρράβων, αὐτος, N. T.
 Arrhabo, idem quod Arrha. Confer Pignus.
 Carpo, προσέχω, Soph.
 Arrideo, προσγίγμαι, alicui, τινί, Eurip. προσμειδῶ τινί, Solon apud Laert.
 Arrigo, ὁρθὸν ἐφίστημι, Lucian. aures, ἀνορθάζω τὰ ὦτα, ἀνορθῶ τὰ ὦτα, Plato. oculos, τείνομαι τὰ ὄμματα, Philo. ἀνορθῶ, ἱσταίω.
 Arripio, προσαρπάζω, principatum, ἐπιτίθεμαι ἀρχῇ, Herodian. aliquid ad supplicium, συλλαμβάνω τινά πρὸς τιμωρίαν, id.
 Arrodo, τρώγω, arbutum, κόμαρον, Theocr. κατατρώγω.
 Arrogans, ὁ ἡ ἀλαζών, ὁνος, Isocr. ἀλαζονεύομαι, ἐν, ἐν, id. ὁ ἡ ὑπερβάνος, Dem. μεγαφρονῶν, Isocr.
 Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερβάνως.
 Arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, Dem. ἡ ὑπερβανία, Isocr. τὸ φρόνημα, Dem. ὁ ὄγκος, Isocr. ferre arrogantiam, καρτερεῖν ὄγκον ὑπερσπικόν, id. amplexi nuper arrogantiam, προσεσπικνόντες νεωστὶ ἀλαζονείας, id. uti arrogantia quadam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισι, id. confirmare aliorum arrogantiam, βεβαιώσαι τινων τὰς ἀλαζονείας, id. cohibere arrogantiam alicujus, περιμειρεῖσθαι φρόνημα τινος, Dem. abicere arrogantiam, παύσασθαι τῶν φρονημάτων, Isocr.
 Arrogatio, ἡ προσπείνοσις, εἰς, Thuc.
 Arrogo mihi, προσποιέομαι, aliquid, τινός, Isæus. τι, Plut. ἀπονέμω ἐμοὶ τι, Lucian. omnia, αὐθαδιάζωμαι, Procop.
 Ars, ἡ τέχνη, ἡ τεχνουργία, Ep. artes et scientiae et facultates quædam, τέχναι ἡ ἐπιστήμαι, ἡ δυνάμεις τινές, Isocr. ars magna, τέχνη μεγάλη, Dem. parva, μικρά, id. honorata, ἐντιμος, Isocr. utilis, χρησίμη, id. liberalis, ἐλευθέριος, artem invenire, εὐρεῖν τεχνήν, Dem. scribere, γράφειν, Isocr. facere ex re aliqua, τέχνην ποιεῖσθαι πραγματὰ τι, Dem. discere, μαθηθῆναι, Isocr. scire, ἐπίσασθαι, id. tenere, ἔχειν, id. ostentare, ἀποδείκνυσθαι, id. exercere, ἐργάζεσθαι, Dem. de ditione esse arti alicui, ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινός, occupare artibus aliquibus, διατερεῖν ἐπὶ τέχναις τισί, exercitatus in arte aliqua, κατεσκευασμένος τέχνην τινά, id. præcellere arte aliqua, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινά, Isocr. uti arte aliqua, χρῆσθαι τινι τέχνῃ seu ἐπιστήμῃ, Isocr.
 Arsenicum, τὸ ἀρσενικόν.
 Arteria, ἡ ἀρτηρία, ας, Galen.
 Arteriacus, ἀρτηριακός, ἡ, ὁ, Gal.
 Arteriosus, ὁ ἡ ἀρτηριώδης, εἰς.
 Arthriticus, i. e. arthritide laborans, ὁ ἀρθριτικός, ὁ, Diosc.
 Arthritis, ἡ ἀρθρίτις, ἰδος, Herodian.
 Articularis, ἀρθριτικός, ἡ, ὁ, Hippocr.
 Articulate, κατ' ἀρθρῶς, ἐν ἀρθρῶς.
 Articulationem, idem quod Articulate.
 Articulation, ἡ ἀρθρωσις, ἡ διάρθρωσις.
 Articulus, ὁ ἡ ἐναρθρῶς, α, Athen.
 Articulo, ἀρθρῶς, vocem, τὴν φωνήν, διαρθρῶς.
 Articulosus, ὁ ἡ ἀρθρῶδης, εἰς, Xen.
 Articulus, τὸ ἀρθρῶν, Gal. formare vocis articulum, ποιεῖν τὴν φωνῆς ἀρθρῶν, Arist. articulus carens, ὁ ἡ ἐναρθρῶς, id. ὁ ἡ ἀρθρῶς, Lucian. articulus distinguo, διαρθρῶς, Plato. per articulos connecto, προσαρθρῶς, Hipp.
 Artifex, ὁ τεχνίτης, Dem. ὁ δημιουργός, artifex dicendi, τεχνίτης τῷ λέγειν, id. ὁ σοφιστής, ὁ, Isocr. manuarius, ὁ χειροτέχνης.
 Artificialis, τεχνικός, ἡ, ὁ, Hermog. ὁ ἡ ἐντεχνός, Aristot. ἐπιτεχνήτος, ἡ, ὁ, Lucian.
 Artificialiter. Confer sequens

Artificiose, τεχνικῶς, Isocr. διὰ τέχνης, Aristot. κατὰ τέχνην, Lucian. σὺν τέχνῃ, Pausan. κατὰ τεχνικῶς.
 Artificiosus, de homine, τεχνικός, ἡ, ὁ, Arist. de homine et re, ὁ ἡ κατὰ τεχνός, Plut.
 Artificium, i. e. arte factum, τὸ τεχνήμα, αὐτος, Xen. professio artificis, ἡ τέχνη, Dem. ἡ δημιουργία, id.
 Artocreas, τὸ ἀρτόκρεας, αὐτος.
 Artus, ὁ, τὸ ἄρθρον, α, Galen.
 Arvina, τὸ ἄρπις, εἰς, Philo. ἡ πιμελή, ἥ, Arist. ἡ κνίσσα, Hom.
 Arundinaceus, ὁ ἡ καλαμῶδης, εἰς, καλῶμινος, ἐν, ἰον, tibia, αὐλός, Athen.
 Arundinatum, ὁ καλαμών, αὐτός, τὸ δονακίον.
 Arundineus, idem quod Arundinaceus.
 Arundo, ὁ κάλαμος, Plut. ὁ δοναξ, αὐτός, Diosc.
 Aruspex, Aruspicina, vide Haruspex.
 Arvum, ἡ ἄρεα, Aristot.
 Arx, ἡ ἀκρόπολις, εἰς, Isocr. munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τεχνίζειν ἐν τῇ πόλει, id. habitare, εἰκεῖν, id. tenere, κατέχειν ingredi, ἀναβαίνειν, Dem. præsidium imponere in arcem, φερεῖν, id. i. e. palatum regium, τὸ βασιλείον, α, Isocr. i. e. propugnaculum, τὸ ἐπιχειρίσμα, αὐτος, Dem.
 As, τὸ ἀσάριον, N. T.
 Ascendo, ἀναβαίνειν, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πᾶγον, Isocr. in equum, ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen. in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναύν, Plut. in coelos, ἀνέμι εἰς θρανός, Chrys. altius, προσαναβαίνειν ἀνώτερον, N. T. tribunal, ἀνέχουμαι ἐπὶ βήματος.
 Ascensio, ἡ ἀνάβασις, Isocr. ἡ ἀνήλυσις, ἡ ἀνόδος.
 Ascensor, ὁ ἀναβάτης, α, Xen.
 Ascensus, ὁ, idem quod Ascensio.
 Asia, ἡ ἀσίη, ας, Xenoph. ὁ πελκιεύς.
 Ascio, ἀξινίζω, πελκιεύω.
 Ascisco, ἐπάγομαι, alicui aliquid, τινί τι, Dem. medicos, εἰσάγομαι τὸς ἰατροὺς, Aristot. aliquem, προσκαλεῖν τινά, N. T. liberos, εἰσποιῶν παιδας, Isocr. aliquem socium, τινά κοινωνόν, Dem. cognomentis meis, ταῖς ἐμῷ ἐπωνυμίαις, Plut.
 Ascitutus, ἀλλοτρίως, ἰα, ἰον, Arist. adoptivus, εἰσποιητός, ἡ, ὁ.
 Ascribo, vide Adscribo.
 A secretis, εἰ ἐπὶ τῶν ἀπορήτων.
 Asella, τὸ ὄναιον, τὸ ὄνιδον, Athen. ὀνιδανός.
 Aselli agitator, ὁ ὄνηλάτης.
 Asellus, idem quod Asella.
 Asina, ἡ ὄνος, α, N. T.
 Asinarius, ὁ ὄνηλάτης, α.
 Asinarius, idem quod sequens
 Asininus, ὄνικος, ἡ, ὁ, ὁ ἡ ὄνωδης, Aristot. ὄνεις, εἰα, εἰον, caro, κέρας, Gal.
 Asinus, ὁ ὄνος, α, Xenoph. ὁ βόπας.
 Asparagus, ἀσπάραγος.
 Aspectabilis, ὁρατός, ἡ, ὁ, Aristot.
 Aspecto, ἐφορέω, aliquem, τινά, Xen.
 Aspectus, ὁ, ὁ ὄψις, εἰς, Plut. τὸ ἀνάβλεμμα, Xen. ἡ πρόσσψις, Thuc. τὸ βλέμμα, Lucian. ἡ ἐμφάνεια, ας, qui aspectu mansuetus est, τὸ βλέμμα ἡμέρος, Lucian. in aspectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν, aspectus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις, Plut. ὁ βλοσυρῶς, Hom. aspectui aliorum ignominiose exponere, παραδειγματίζειν, LXX.
 Asper, τραχύς, εἰα, ὁ, mons, ὄρος, Herodian. vir, ἀνὴρ, Dem. χαλεπός, ἡ, ὁ, id. πικρὸς, α, ὁ, Isocr. τραχυνός, ἡ, ὁ, via, ὁδός, Suid. δυνός, σκληρὸς, εἰα, εἰον.
 Aspere, τραχύως, Isocr. χαλεπῶς, id.
 Aspergillum, τὸ περιβαντήριον, α, Aeschin.
 Aspergo, αἰονῶ, Gal. διαγορεύω, φαίω, παίρω, εἰς τὰ βλέφαρα, Aristoph. βαντίζω, aliquem, τινά, N. T. humorem album, ἀπερφαίνω λευκὴν ὑγρότητα, Arist. lectum croce, διαβρῶν τὴν κοίτην κόκκω, LXX. aqua, ἐπιρραίνω τῷ ὕδατι, Apocryph. aqua marina, καταρραίνω θαλάσση, Diosc. acetum alicui, προσραίνω ὄξος τινί, Al. Aphrod. aliquem infamia, ποῶ τινι εἶναι ἐν ἀτιμίᾳ, Xen.
 Aspergo,

Aspergo, inis, ἡ ῥανίς, ἴδος, LXX. τὸ ῥάσμαι, αὐτός, Athen. ὁ ῥαντισμός.
 Asperitas, ἡ τραχύτης, ἡτος, regionis, τῆς χώρας, Xenoph. orationis, λόγῳ, Isocr. vocis, ἡ τραχυφωνία, ας.
 Asperitudo, idem quod antecedit.
 Aspernabilis, ὁ ἧ ἡ καταφρόνητος, υ.
 Aspernanter, καταφροντικώς, Xen.
 Aspernatio, ἡ καταφρόνησις, Thuc. τὸ καταφρόνημα, id.
 Aspernor, καταφρονέω, aliquem, τινά, Thuc. aliquid, τινός, Herodian. amicos, ἀμειλίω τῶν φίλων, Xen. nihil, ἀτίει μῆδεν, Plut. Confer Sperno, Contemno.
 Aspero, asperum reddo, τραχύνω, Athen.
 Aspersio, ὁ ῥαντισμός, ἤ, N. T. τὸ ῥάσμαι, αὐτός, Athen.
 Aspicio, βλέπω, aliquem amice, πρὸς τινα φιλοφρόνως, Xenoph. aliquem, ἀπολέσσω εἰς τινα, Isocr. πρὸς τινα, Lucian. mente aliquid, ταῖς διανοίαις σι, Dem. aliorum miseras, ἐπιβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, Isocr. in terram, ὁράω εἰς γῆν, Xen. fixis oculis aliquid, ἀντίσιν ὀφθαλμοῖς καθ' ὁράω τινά, Lucian. acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματα δέμει ἀφοράω εἰς τινα, Herodian. aliquem tyrannice, ἐμβλέπω τινὶ τυραννικῶς, Plat. minaciter aliquem, υποβλέπω τινά, id. προσβλέπω, Aristoph. εἰσοράω, Hom.
 Aspiratio, ἡ ἐπιπνοία, ας, Plato.
 Aspiro, ἐπιπνέω, ad aliquid, τι, Eurip. ad virtutem, ἐφίμας τῆς ἀρετῆς, Xen. i. e. faveo et adjuvo aliquid, ἐπιμαίω τι, Lucian.
 Aspis, ἡ ἀσπίς, ἴδος, Xen.
 Asportatio, ἡ ἐξαγωγή, frumenti, σίτου, Isocr.
 Asporto, ἐκφέρω, Aristoph. ἐκμαίω τι, Thuc.
 Asprodo, idem quod Asperitas.
 Assabilis, ε, ὁπτήσιμος, ἰμν, ἰμν, Athen.
 Assatio, ἡ ὁπτησις, εως, Plut.
 Assatura, τὸ ὁπτημα τὸ πρὸς ὁπτήν, Plut.
 Assatus, ὁπτός, ἡ, ὄν, ὁπταλός, ἴα, ἰον.
 Assecra, ὁ ἀκόλυθος, Dem. assecras tres aut quatuor habere, ἔχων ἀκόλυθος τρεῖς ἢ τέτταρας, id. inivisus ob assecrarum turbam, φορητικός ἀκόλυθος ὄχλῳ, Lucian. assecra Veneris, ἀκόλυθος τῆς Ἀφροδίτης, Plat. ἡ ἀμορεός, ἤ, Sch. Call.
 Assectatio, ἡ ἀκολυθία, Synes. ἡ ἀκολυθία, Aristot. τὸ ἀκολυθῆμα, id.
 Assector, idem quod Assecra.
 Assector, ἀκολυθῶ, aliquem, τινά, Lucian. μετὰ τινος, Dem. κατόπιν τινός, παρακολυθῶ τινί, Lucian.
 Assensio, ἡ ὁμολογία, Dem. ἡ συγκατάθεσις, Sext. Empir. ἡ ὁμοφροσύνη, ἡ συμφωνία.
 Assessor, ὁ σύμφηκος, Plato.
 Assentatio, ἡ κολακία, Dem. ἡ θωπεία, Plat. oratio plena assentationis, λόγος μετὸς κολακίας, id. assentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακία, id. facere aliquid ex assentatione, ποιεῖν τι κολακίαι, id. assentationibus delinitus, κολακίαις ψυχαγωγούμενος, id. adulationes plus valent, ἰσχύουσι μείζον κολακίαις, Isocr. coercere aliquid assentationem, ἐπὶ ἔχειν τινά τῆς κολακίας, Dem. citra assentationem audire aliquid, ἀκρίειν τι χωρὶς κολακίας, id.
 Assentator, ὁ κολαξ, ἀπός, aliquid, τινός, Dem. ὁ κολακιστὴν, τινά, Isocr. ὁ δημαγωγόν, τινά, Dem. ὁ παράσιτος, Athen.
 Assentatorie, κολακιστικῶς.
 Assentio, seu Assentior, ὁμολογῶναι, alicui in re aliqua, τινί ἐν τινί, Xen. τινί περὶ τινος, Aristot. postulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλούμενοις, Dem. alii, ὁμολογῶ ἄλλῳ, Plat. opinionibus, ὁμολογῶ ταῖς ὑπολήψεσι, Synes. tibi adolescentes habere, ὁμολογῶ σοι νεώτερος ἔχειν, Dem. tibi, quod, σοί, ὅτι, Plat. laudantibus aliquid, συμφέρομαι τοῖς ὑμνοῦσι τι, Plut. συναινῶ.
 Assessor, κολακιστὴν, divitibus, τοῖς πλοῖσις, Plut. alicui, τινά, Xen. arte, τῇ τέχνῃ, Isocr. insigniter, ἐπιφανῶς, id. χαριζέμαι καθ' ὑπερβολήν, Dem. ὑπερβολικῶς, id.
 Assequor, ἐπικαταλαμβάνω, aliquid, τι, Plat. συγχάνω τινός, Dem. virtutem, ἀφικνέομαι

τῆς ἀρετῆς, Isocr. non assequor scopum, ἀποσυγχάνω τὴ σκοπῇ, Aristot. jaculantes assequuntur scopum, οἱ βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσιν, Plut. assequor gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, Dem. i. e. intelligo aliquid probe, παρακολυθῶ τινὶ σαφῶς, μανθάνω τι σαφῶς, id. nihil non assequor, ἄνευ ἀπολείπομαι, id.
 Asser, ἡ σάνις, ἴδος, Lucian.
 Asserculus, τὸ σανίδιον, Æschin.
 Assero, διαβεβαιόμαι, Plut. i. e. juxta fero, προσφύτω, i. e. vindico, προσποιόμαι, alicui aliquid, τί τινί, Isocr. in libertatem, ἐξαφαιρόμαι πρὸς ἐλευθερίαν, Lucian.
 Assertio, ἡ βεβαίωσις, εως, Thuc.
 Assertor, ὁ βεβαιωτής, ἤ, Plut.
 Asservio, ἐπιθάλω, alicui, τινί.
 Asservo, φυλάττω, aliquid, τι, Dem. alicui aliquid, διαφύλαττω τί τινί, Xen. τηρέω.
 Assessor, ὁ πάρεδρος, Dem. alicujus, τινί, Philo. ὁ πρόεδρος, υ, ὁ σύνεδρος, υ, Dem. eligere assessores, αἰρεῖσθαι συνέδρους, Isocr. mittere assessores, πέμπειν συνέδρους, id. visum est assessoribus Amphictyonum, ἰδοὺς τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, Dem.
 Assessorium, τὸ συνέδριον, υ, Herodian.
 Assessura, i. e. dignitas assessorum, ἡ παριδρία.
 Asservanter, βεβαίως, διασχυρίζομαι.
 Asseverate, idem quod præcedit.
 Asseveratio, ἡ βεβαίωσις, Thuc.
 Assevero, διαβεβαιόμαι, Plut. ἰσχυρίζομαι, Synes. quod, διασχυρίζομαι, σι, Plut.
 Assideo, παριδρῶν, alicui, τινί, Dem. in judicio, προσεδρεύω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, Chrys. assidere et aliquid canere jubere, κατακλίνεσθαι ἔξ ἡδὲν τι κελαινῶν, Dem. assideo et immineo rei, προσκαθίζομαι ἔξ προσεδρεύω τῷ πράγματι, id.
 Assidue, συνεχῶς, bellum gerere, πολιεῖν, Dem. ἀδιαλείπτως, N. T. ἐντελεχῶς, Plat.
 Assiduitas, ἡ συνεχία, Dem. ἡ ἐπιμονή, Plat. ὁ ἐνδελεχισμός, LXX. ἡ ἐνδελεχία.
 Assiduus, ὁ ἔξ ἡ συνεχής, ἴος, bellum, πόλεμος, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀδιάλειπτος, N. T. sum in aliqua re, προσκατερίζομαι τινί, Dem. προσμένω τινί, ἐπιμελίζομαι, διατελῶ.
 Assignatio, ἡ πρόσθεσις, Aristot. ἡ προσπαθέσις, ἡ ἀπόδοσις, Dem.
 Assigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινί, Plat. Confer Altribuo.
 Assilio, ἐπιπτήσσω, aliquem, τινί, Herodian. τινά, Suid.
 Assimilis, ε, ὁ ἔξ ἡ προσόμοιος, alicui, τινί, Dem. ὁ ἔξ ἡ παρόμοιος, τινί, Diosc. ὁ ἔξ ἡ παραπλήσιος, Dem.
 Assimiliter, ὁμοίως, Plut. παραπλήσιως, Dem.
 Assimilo, ὁμοίω, aliquid alicui, τί τινί, Isocr. ἀπικαίω τινί, Herodian. παραβάλλω τί τινί, Liban. τι πρὸς τι, Isocr. assimilor, εἶμαι, in nulla re, ἐν ἄνεν ἔδιν, Dem.
 Assimulatio, ἡ ὑπόκρισις, N. T. ἡ προσποίησις, Aristot.
 Assimulo, προσποιόμαι, me esse amicum, εἶναι φίλος, Æschin. aliquid, ὑποκρίνομαι τι, Lucian.
 Assisto, παρίσταμαι, alicui, i. e. prope aliquem, τινί, Hom. i. e. opitulator alicui, τινί, Xen. τινί βοηθεῖ, id. παραπατάω.
 Assitus, παρακείμενος, ἐνν, ἐνν.
 Asso, i. e. tabulas sterno, στανίδομαι, Athen. i. e. ad ignem torreo; ὁπταῶν, carnem non ad ignem, sed ad solem, τὸ κρέας εἰς πύρ, ἄλλὰ πρὸς ἥλιον, Plut.
 Associo, συνάπτω, aliquem alicui, τινά τινί, Xen. alicui, πρὸς τινα, Plut. προσεταιρίζομαι τινά τινί, Xen. συναίεω.
 Assolet, εἴωθε, Plat. φιλεῖ, Æschyl.
 Assuefacio, συνήθίζω, ἐθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τὰς πίνους, Lucian. aliquem ad clementiam, τινά εἶναι πρῶτον, Dem. ita aliquem, ut ἔτω διαστήθῃ τινά, ὥς, id.
 Assuefactus, ἐθιστός, εἶσα, ἐν, tacere in re aliqua, σιωπᾶν ἐν τινί, Plut. ὁ ἔξ ἡ συνήθης, εως, alicui rei, τινί, Plut.
 Assuetudo, ἡ συνήθεια, ας, Plut.
 Assulto, idem quod Assilio.

Assultus, ὤς, ἡ ἐπιπτήσις.
 Assumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινά, N. T. aliquid in curram, ἀναλαμβάνω τινά ἐφ' ἡμαίαν, Xen. προσδέχομαι.
 Assumptio, ἡ πρόσληψις, εως, Rhetor.
 Assuo, προσάπτω, Plut.
 Assurgo, ἐπανίσταμαι, alicui de sella, τινί τῶν θάκων, Aristoph. ἀπὸ τῶν θάκων, Xen.
 Ast, pro vocola hac poetica vide Athen.
 Astacus, ὁ ἀστᾶκος, ἤ, Aristot.
 Asteriscus, ὁ ἀστερίσκος, υ, Theophr.
 Astipulatio, ἡ συγκατάθεσις, Sext. συγκαταίνεις, ἡ καταίνεις.
 Astipulator, ὁ συγκαταίνων, υ, Dem.
 Astipulor, συγκαταίνω, alicui, τινί, Xen. προσδέχομαι τινί, Herodian. sententia alicujus, εἰς τὴν γνώμην τινός, Plut. tibi in hac lege, σύμφηκος σοί εἰμι τέτε τῷ νόμῳ, Plat. ἐπιπνέω.
 Asto, παρίσταμαι, alicui, τινί, Plut.
 Astragalus, ἀστράγαλος.
 Astralis, ἀστρικός, ἡ, ὄν, ἀστῆρος, ὡς, ὡς, Al. Aplr.
 Astrepro, ἐπικτυπῶ, ὦ.
 Astricta, προεσταλμένος, εἰνῶς.
 Astrictio, ἡ εὐνίσις.
 Astrictus, προεσταλμένος, ἐνν, ἐνν, Aristot.
 Astringo, περισίλω, Gal. aliquid aliqua re, προεσταλῶν τί τινί, Plut. aliquid ad aliquid, τινά πρὸς τι, Chrysost. ἐπισφίγγω.
 Astrologia, ἡ ἀστρολογία, Aristot. astrologiam tracto, ἀστρολογέω, Athen.
 Astrologicus, ἀστρολογικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Astrologus, i, ὁ ἀστρολόγος, LXX.
 Astronomia, ἡ ἀστρονομία, Isocr. deditum esse astronomiæ studio, διατρέχειν ἐν ἀστρονομίᾳ, id.
 Astronomicus, ἀστρονομικός, ἡ, ὄν.
 Astronomus, i, ὁ ἀστρονόμος, υ, Herodian.
 Astrum, τὸ ἀστρὸν, Aristot. astra contemplari, ἀστρονομέω, Aristoph. ἀστρα κατανοῶ, Laert. τὰ ἀνα βλέπω, Plato.
 Astruo, κατασκευάζω, Philo.
 Astueo, ἐπιθυμῶ.
 Astu, πανέργως, ut, πανεργεῖσθαι, Sirac.
 Astus, ἡ πανουργία, Herodian. ἡ δεινότης.
 Astutia, ἡ πανουργία, Herodian. ἡ δολοφροσύνη.
 Astutus, ὁ ἔξ ἡ πανέργως, υ, Dem.
 Astute, κερδαλῶς, πανέργως, ago, πανεργεῖσθαι, Sirac.
 Asylum, τὸ ἱερὸν ἄστυον, Philostr.
 At, ἄλλὰ, hæc atque illa causabitur, at id iniquum est, σκῆψις ἔξ προφάσεως ἱερῇ, ἄλλὰ ἔξ δίκαιον, Dem. καὶ ται, at quantum pecuniæ sodalitatum principes mihi daturos putatis? καὶ τοι πόσα χρήματα, &c. Dem. μέντοι, at quis ex superioribus regibus, &c. τίς μὲν τοῖς τῶν πρὸ ἐμῆ βασιλίων, Dion. Halicarn. τοῖνυ, at jam ipsemet accusationi respondere volo, τοῖνυ ἦδ' ἔξ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολογῆσθαι βύλομαι, Dem. ὅμως μὲν ἐν, ὅμως μὲν τοῖς, ὅμως δὲ ἐν, at enim, μὲν ἐν, at enim dicat aliquis, φῆσαι μὲν ἐν, Dem. at vero, ἄλλὰ μὲν, at vero illud notum est, ἄλλὰ μὲν τῷτο ὅλον, id. at enim, ἄλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἄλλ' ἔξ γὰρ δύναμαι, Plat. ἄλλὰ δὲ, at enim Deos neque latere, neque cogere possibile, ἄλλὰ δὲ θεὸς ὅτε λανθάνει, ὅτε βιάσθαι δυνατόν, id. at certe, at saltem, ἄλλὰ γι, ἄλλ' ἐν γι, et si non mediocriter, at certe exiliter, ἔξ εἰ μὴ μετρίως, ἄλλ' ἀμύδρως γι, Isocr. et enim vero, ἄλλὰ, νῆ Δία, vel νῆ Δία ἄλλὰ, at enimvero id forte obijciat nobis, ἄλλὰ, νῆ Δία, ἐκείνο ἂν ἴσως εἴπε πρὸς ταῦτα, Dem.
 Atavus, ὁ δισπάππος.
 Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν, Dem. ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίαν, Lucian. ater cute, ὁ ἔξ ἡ μελαγχρῶς, ὥτος, id. atra dies, ἀποφθῆς ἡμέρα, Plato.
 Atheus, ὁ ἄθεος, Lucian.
 Athleta, ὁ ἀθλητής, ἤ, Poll. ὁ ἐπασκηστής.
 Athleticæ, ἀθλητικῶς, Plut.
 Athleticus, ἀθλητικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Atnepos, ὁ δισέγγονος, υ.
 Atneptis, ἡ δισέγγονος, υ.

Atomus, ἡ ἀτομος, Plato.
 Atque, καὶ τε, atque etiam, ἀλλὰ δὲ καὶ.
 Atqui, καὶ σοι, atqui considerate, O Athenienses, καὶ σοι σέβασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.
 Dem. & μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, & μὴν ἔδωκε τὸν γ' ἔξωθεν εἰπεῖν, id.
 Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον.
 Atramentum, τὸ μέλαν, ανος, Poll. τὸ μέλαν, ὃ γράφουσιν, Diosc. sutorium, τὸ χυλῶδες.
 Atrarius, ὁ αὐλῆος, ὁ αὐλῆος, ὁ αὐλῆος, LXX.
 Atriensis, idem.
 Atrium, τὸ προαυλίδιον.
 Atrium, τὸ προαυλίδιον, Poll. ἡ αὐλὴ, ἥ, Athen. τὸ μέλαν.
 Atrocitas, ἡ ἀμότης, ἥτος, Isocr. ἡ ἀσθένεια.
 Atrociter, ὁρῶς, ἀσθενῶς.
 Atrox, ὁρῶς, ἡ, ὄν, Xen. δεινός, ἡ, ὄν, scelus, ἀδικημα, Lycophr. atrociam committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, Isocr.
 Attactus, ὅς, ἡ, ἔσθαι, ἥ, Plajo.
 Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta sunt ista, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, Dem. & μὴν ἀλλὰ, vereor dicere, attamen dicam, φοβέμαι λέγειν, ἡ μὴν ἀλλ' ἔγω' & μὴν ἀλλ' ὅμως, attamen habet aliquam excusationem, ἡ μὴν ἀλλ' ἔγω' γὰρ τίνα πρόσθεν ὅμως ἀλλ' ὅμως, attamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἔγω', id.
 Attamino, μιλῶ, aliquid, τι, Lucian.
 Attemperate, ἐπιμετρεσμένως, εὐκαίρως.
 Attemperans, attemperandi vim habens, ἐπιμετρετικός, ἡ, ὄν, Gal. ἐπιμετρετικός, ἡ, ὄν.
 Attemperatio, ἡ ἐπιμετρεσις, Gal.
 Attempero, ἐπιμετρεῖν, Gal.
 Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νῦν τινι, Isocr. verbis, τοῖς λόγοις, id.
 Attente, προσεκτικῶς, Suid. φιληκῶς.
 Attentio, ἡ προσοχὴ, ἥ, Lucian. ἡ κατανόησις.
 Attento, πειράω, aliquem, τινὰ, Plut. καταπειράω, Apocryph.
 Attentus, προσεκτικός, ἡ, ὄν, Xen. facere attentum, ποιῆναι προσεκτικόν, Aristot.
 Attenuate, λεπτομερῶς.
 Attenuatio, ἡ λεπτονομία, ὁ λεπτομερὴς, ἡ.
 Attenuo, λεπτοῦναι, ἡ, ὄν, Xen. facere attentum, ποιῆναι προσεκτικόν, Aristot.
 Attero, προσέχω, aliquid alicui, Basil. παρατίωμι τὸν πρὸς τινι, Aristot. σμύχω, aliquem, κατατίωμι τινὰ, Thuc.
 Attestatio, ἡ ἐπιμαρτυρία, Thuc.
 Attestor, ἐπιμαρτυρῶ, i. e. testimonium tribuo alicui, τινι, Lucian. i. e. testimonio meo confirmo, προσμαρτυρῶ, dictum, τῷ ἡνίκαι, Plut. i. e. testem allego aliquem, ἐπιμαρτυροῦμαι τινὰ, Dem.
 Attezo, προσμαρτυρῶ, Plut. παρφαίνω, id. ἐπιμαρτυρῶ, addo, προσέθημι, alicui aliquid, τί τινι, Isocr. συνάπτω τι πρὸς τινι, Plato.
 Attineo, προσήκει, ista attinent ad me, ταῦτα προσήκει μοι, Dem. προσήκει μοι σθένος quantum ad me attinet, τόγος εἰς ἐμὲ ἦσαν, τόγος εἰς ἐμὲ ἦσαν μέγας, quod attinet ad bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολέμια, Herodian. quod quidem addit illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, id.
 Attingo, ἐφάπτομαι, pecuniam, τῶν χρημάτων, Isocr. sacra ἀπτομαι τῶν ἱερῶν, Dem. aliquid, καθάπτομαι τινος, Plut. annum decimum, ἐπιβαίνω ἔως δεκάτη, Herodian.
 Attollo, αἶρω, manus, τὰς χεῖρας Aristoph. baculum, ἐπαινεῖν τὴν βακχίαν, Thuc. fustem, διαίρω τὸ ρόπαλον, Lucian. aliquid, διαίρω τι ἄντι, Xen. in altum, διαίρω εἰς ὕψος, Gregor. a terra, ἐξαιρῶ ἐκ γῆς, Aristot. vocem, αἶρω τὴν φωνήν, Dem. aliquid, ἀναβαίωμι τι, Thuc. manus in oelum, ἀνατίωμι τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν, Aristot. πρὸς τὸν οὐρανόν, Xen. ἀναφέρω.
 Attondeo, ἐπιμαρτυρῶ, aliquid, τι.
 Attonite, ἐκστατικός, Plut.
 Attonitus, ὃ & ἡ ἐκστατικός, ἡ, Dem. ὃ & ἡ ἀπόσπληκτος, ἡ, id. ἐκστατικός, ἡ, ὄν, Plato. sum, διδίδωμι, Lucian. ἐκστατικός, Plut. fio, ἐκπλήσσομαι, adspectu, πρὸς τὸν ὄψιν,

Plut. calamitate, ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, id. attonitum aliquem reddo, ἐκπλήττω τινὰ, Aeschin. ἀπύλω, Theoc.
 Attono, ἐκπλήττω, Plut. ἐκπλήττω, Plut.
 Attractio, ἡ ἔλξις, Al. Aphrod. ἡ ἐλκῆ, humoris, τῆς νοτίδος, Theophr. ἡ ἔλκυσσις, ὁ ἔλκυσμός, ἡ, ἡ ἐλκυσσις, Al. Aphrod.
 Attractorius, ἐλκυστικός, ἡ, ὄν, Thuc.
 Attractus, ὃ & ἡ ἐλκυστικός, malum, κανὼν, Hom.
 Attraho, ἐφίλω, navem, ναῦν, Herodian. posteriores pedes, ἐπισφῶ τὰ ὀπίσθη, Hippocr. multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος, N. T. aliquem divitiis, προσάγωμαι τινὰ χρήμασι, Plut.
 Attrectatio, ἡ ψηλάφωσις, Plut. τὸ ψηλάφημα, Polyb.
 Attrecto, ψηλάφω, aliquid, τι, Xen. arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, Chrys. aliquem, ἐφάπτομαι τινος, Herodian.
 Attribuo, προστίω, alicui aliquid, τί τινι, Aristot. aliquid Deo, ἀνατίωμι τι θεῷ, Synes. alicui nomen, δίδωμι vel ἀποδίδωμι τινι ὄνομα, Dem. filio nomen patris, τίθημι υἱῷ ὄνομα πατρός, id. alicui aliquid per sortem, ἐπιτελέω τι τινι, idem.
 Attributio, ἡ ἀποδοσις, ἡ ἀπονομή.
 Attritus, ὃ & ἡ ἀνάτριψις, ἡ, vestis, ἡ ἀνάτριψις, Dem. ὃ & ἡ ἀνάτριψις, ἡ, sum bellis, ἐκστρέφω πολέμους, Herodian.
 Attritus, ὅς, ἡ ἀνάτριψις, ἡ, Diosc. ἀποτριβή, ἡ, Dem.
 Avare, πλεονεκτικός, Dem. φιλοχρημάτως, Isocr. ita avare gerere se adversus aliquem, ut, ὅπως πλεονεκτικῶς ἔχιν πρὸς τινὰ, ὅπως, Isocr. φιλοχρημάτως ἔχιν τινι, Dem. φείδω λως.
 Avariter, idem.
 Avaritia, ἡ πλεονεξία, Dem. ἡ φιλαργυρία, Isocr. ἡ φιλοχρηματία, Plat. ἡ φιλοπλῆστια, id. ἡ αἰσχροκερδία, Dem. τὸ πλεονεκτικὸν sordes et avaritia, αἰσχροκερδία & πλεονεξία opum augendarum cupiditas, ἡ τῇ πλεονεκτικῇ ἐπιθυμίᾳ, id. venire eo avaritia, ἡ, κινεῖ εἰς τὸ τῆς πλεονεξίας, Isocr. avaritiæ causa ne ab aris quidem manus abstinere, πλεονεκτικῆς ἐνεκα ἔδωκε τὸν ἱερὸν ἀπέχουσαι, Dem. uti avaritia adversus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρὸς τινὰ, id. ποιῆσαι πλεονεξίαν πρὸς τινος, vel πρὸς τινὰ, Isocr. non concedere quidquam avaritiæ alicuius, μὴ ἐπιτρέψαι τινι τῇ πλεονεξίᾳ τινος, Dem. coercere alicuius avaritiam, ἐπισχεῖν τινὰ τῆς πλεονεξίας, omittit, omittam facere avaritiam, παύσασθαι τῆς πλεονεξίας, alienum esse ab avaritia, ἔξω εἶναι τῶν πλεονεκτικῶν, id.
 Avarus, ὁ πλεονεκτικός, ἡ, N. T. πλεονεκτικός, ἡ, ὄν, Dem. ὃ & ἡ φιλαργυρία, ἡ, Plat. ὃ & ἡ φιλοχρηματίας, ἡ, id. ὃ & ἡ αἰσχροκερδής, ἡ, Dem. ad avaritiam bene paratus, πλεονεκτικῶς εὖ πεφωκός, id. ζητῶν πλεονεκτικῶν ejus omnia studia ad avaritiam referuntur, ὃ ἐπὶ τῇ τῇ πλεονεκτικῇ προαιρέσει ζῶν referens consilia sua ad avaritiam, ἐξιστάζων τὸς λογισμούς πρὸς πλεονεξίαν μὴδὲν ἀλλὰ σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλεονεξίᾳ, id.
 Auceps, ὁ ἐκπληκτικός, Plut. ὁ ἐκπληκτικός, Ael. verborum, λεγέμενον ἐκπληκτικῶς, Democ. ὁ ἐκπληκτικός, Bion.
 Auctarium, ἡ προσθήκη, Plat. τὸ ἐπιμαρτυρῶν, Theoc. τὸ ἐπιβλήμα, ατος, N. T. auctarium addo, ἡ ἐπιμαρτυρῶν προσθήκη, Galen. ἐπιμαρτυρῶ, Lucian.
 Auctio, ἡ αὐξήσις, Athen. i. e. venditio publica, ἡ δημοπρασία, ἡ ἀποκήρυξις, ἡ πρῶσις, Lucian. auctionem facere bonorum alicuius, κηρύττειν τὰ τινος, Plut. bonorum paternorum, κηρύττειν τὰ πατρῷα, id. alicuius, ἀποκηρύττειν τινι, Lucian.
 Auctioner, λαφυροπωλῶ, bona, τὰ ὑπάρχοντα, Athen. omnem prædam, πᾶσαν τὴν λείαν, Polyb. ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
 Auctor, ὁ αὐξήτης, ατος, Isocr. i. e. suasor, causa, αἰτίας, studii alicuius, ἐπιμαρτυρῶ τινος, Isocr. tibi sum hujus rei, αἰτίας τῆς σοῦ εἰς, Isocr. αἰτίας τῆς σοῦ εἰς γίνωμαι,

Dem. tibi non sum hujus, ἀναίτιος τῆς σοῦ εἰς, Plat. qui non est auctor malorum, ἀναίτιος τῶν καπῶν, Plut. auctorem se præbere alicuius rei, ὑποσχεσθαι τινι, Plat. libri, ὁ συγγραφεὺς, ἡ, fama, φήμη, Plut. sic ἐπιγράμμα ἀδίστοτον, ejus auctor incertus est.
 Auctoramentum, τὸ ἐπίσχυρον, Plut.
 Auctoritas, τὸ ἐξῶμα, τὸ κύρος, ἡ ἀξιοπιστία, vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἐξῶματος μεγάλου, Plut. ἡ ἐξουσία, ας, auctoritatem consequi, λαβεῖν ἐξουσίαν, Dem. ἡ αὐθεντία, ας, Basil. auctoritate mea probo, αὐθεντεῖν, id. auctoritatem mihi in alioquem sumo, αὐθεντεῖν τινος, N. T. auctoritate polleo, εὐμερῶς, Aeschin. auctoritate aliquem supero, κατενμερῶς τινός.
 Auctore, περιποιεῖται, aliquem, τινὰ, Thuc.
 Auctus, idem quod Auctio.
 Aucupium, ἡ ἐκπληκτικὴ ars aucupii, ἡ ἐκπληκτικὴ, ἡ, Plut.
 Aucupor, ἐκπληκτικῶς, Poll. θηρεύω, Isocr. tempus, θηρεύω χρόνον, Plat. levissimam quamque occasionem aliquem occidendi, ὅπως ἔσται προφασίς ὀλίγη λαβεῖν εἰς τὸ ἀποσπασθῆναι τινὰ, Herodian. ἐξουσία.
 Audacia, ἡ τόλμη, ἡ, Demosth. τὸ θράσος, ἡ, id. ἡ θράσύτης, ἡ, Isocr. εὐτολμία, Plut. audacia et confidentia, τόλμη & θράσύτης, Dem. audacia et impudentia, τόλμη & ἀναισχυντία, θράσος & ἀναιδία, id. eo venire audaciæ, ut, εἰς τὸ αὐτὸ ἦκεν τόλμη, ὅπως εἰς τὸ θράσος ἀφικνεῖσθαι, ὅπως εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὅπως, id. pari audacia uti, ὅπως τόλμης παρῆχον, Isocr. sumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινὰ τόλμαν, Dem. habere audaciam, ἔχειν τινὰ τόλμαν, Isocr. præstare audacia cæteris, ὑπεραίρειν τόλμη ἄλλους, Dem. eripere alicui audaciam, παραρπῆσαι τὴν θρασυτητα τινι, id.
 Audaciter, vel, quod idem est,
 Audacter, τολμηρῶς, Thuc. θρασυτέρως, Dem. θρασύτερον, id. θρασυτέρας, Isocr. θαρράλως, id. φιλοκινδυνεύω, id.
 Audacule, adv. τολμηρότερον, N. T.
 Audaculus, τολμηρότερος, ἡ, ερον, ὁ παρὰ τόλμης.
 Audax, τολμηρῶς, ἡ, ερον, Dem. ὃ & ἡ προσητής, ἡ, id. θράσος, εἶα, ἡ, Isocr. ὃ & ἡ φιλοκινδυνεύω, ἡ, Dem. ὃ & ἡ εὐτολμος, ἡ, Herodian. audax et promptus, τολμηρῶς τὸ ἄμα & θράσος πεφωκός, id. nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, ὅπως ὅπως τολμηρῶς εἶται, ὅπως ἀπονονημένους ἄνθρωπος, Dem. cum audacia, audacter, μετὰ θρασυτητος, Isocr. audacia alios superans, τόλμη ἄλλους ὑπεραίρων, Dem. reddere aliquem audacem, ἐμβαλεῖν τινι θράσος, Herodian. homo audax, ὁ τολμηρῶς, ἡ, Thuc. facinus audax, τὸ τόλμημα, ατος, id. παρὰ βολον ἔργον, Polyb. nimium audax, ὃ & ἡ παρὰ τόλμης, ἡ, Plut.
 Audens, θαρράλως, ἡ, ερον, Xenoph. Confer antecessens Audax.
 Audenter. Confer Audacter.
 Audeo, τολμῶ, Dem. θρασύω, Xen. θαρρῶ, Isocr. θρασύνωμαι, Dem. audeo videre, τολμῶ βλέπειν, id. cum periculo audeo aliquid bonum, μετὰ κινδύνον τολμῶ τι ἀγαθόν, Thuc. audeo iter suscipere, θρασύνω τὴν ὁδόν, Synes. audeo pugnam suscipere, θρασύνω πρὸς μάχην, audeo tibi committere arcum, θαρρῶ σοι τὸ ἀπάρητον, Chrys. contra aliquid, καταπαρῆναι τινος, Herodian.
 Audientia, ἡ ἀκρόασις, Aeschin. audientiam facio, ποιῶ σιωπὴν, Xenoph.
 Audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τι ἐκ τινος, Isocr. aliquid ex senioribus, τι παρὰ πρεσβυτέρων, Dem. aliquem accusare sive accusantem, ἀκροάομαι τινος κατηγορῶντος, aliquem, ut præceptorem, διακύνω τινος, Plut. sermones magicos, διακύνω λόγον μαγικόν, id. aliquem docentem aliquid, διακύνω τι τινος, Plat. aliquem, τινος, vel aliquid, τι, vel etiam τινος, Dem. ἀκούω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως, benigne, εὐ-

νῆιδος· tacite, σιγῇ libentissime, ἡδιστα· invite, ἀνδῶς· fastidiose, δυσκόλως· cum horrore et gemens et demisso in terram capite, περιφροῦς ἢ σίαν· εἰς τὴν γῆν κύπτων· cum invidia, φθόνῳ· alieniore animo, ἀλλοτριότερον· iniquioribus auribus, δυσχερέσιον, &c. Dem. bene, i. e. laudor, ἀνὰ καλῶς· male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀπὸ κακῶς ὑπὸ τινος, vel παρὰ τινος, Plut. Plat. Thuc. *nomitor, dicor, audio* vir bonus, ἀπὸ ἰσθλός, Theocr. Argivi audiunt primi esse, Ἀργεῖοι ἀκούει πρῶτοι εἶναι, Herod.

Auditio, ἡ ἀκοή, Thuc. ἡ ἀπόρασις, Æschin. **Audituncula**, τὸ ἀκουράκιον.

Auditor, ὁ ἀκουστής, ὤ, Isocr. ὁ ἀκουστής, ὤ, Dem. ὁ ἀκούων, id. ὁ ἀκούμενος, Isocr. benignus, εὐμενὺς ἢ ἡρώδης, Dem. gratiosissimus, χαριέστατος, Isocr. morosus, δύσκολος, id. nancisci auditores benevolos, τυχεῖν ἀκουστών ἐμμενῶς ἔχόντων, Dem. præbere se auditorem æquum, παρέχειν αὐτὸν ἀκουστών ἴσων· non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι συμμετρίωτερον τῇ δυνάμει τῶν ἀκούόντων, id. delectare auditores orationis alicujus, τέρεσθαι τὸς ἀκούοντας λόγον τινός, Isocr. demulcere auditores, ψυχραγωγεῖν τὸς ἀκουομένους, id. fastidium parere auditibus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκούουσιν, id. ἀλγύνει ποιεῖν τὸς ἀκούοντας, Dem.

Auditorium, τὸ ἀκουστήριον, ὤ, Plut.

Auditus, ἡ ἀκοή, ὤ, ἐνν. afferre rem auditam, προσάγειν ἀκοήν, Dem. testari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοήν, id.

Auditus, ὤ, ἡ ἀκοή, ὤ, Dem. ὁ ἀπόρασις, Isocr. facilis, ἡ εὐηκοία· hebes sive difficilis, ἡ δυσηκοία, Hippocr. gravis, ἡ βαρυηκοία, id. acutus, ἡ ἔξυηκοία, ας· auditu jucundus, ἀπὸ αἰνῶς· aliquid scire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ἐπιστήμην τινός, Isocr. perceptibilis, ἀκυστός, ἡ, ὄν, id. non indignus, ἢ ἀπᾶξιος ἀκούειν, Plat.

Ave, χαῖρες, domine, ᾧ δέσποτα, Xenoph.

Aveho, ἀπάγω, Aristot.

Avellana, τὸ λεπτοκάκρον, vel τὸ λεπτὸν κάκρον, Diosc.

Avello, ἀποτίλλαι, aliquid, τι, Plut. ἀποσπάω, aliquid ab aliqua re, τινὰ τινος, id. τινὰ ἀπὸ τινος, Xen. ἀποσπάρω.

Avena, ἀκρόστιλος, ὤ, Diosc.

Aveo, ἐφίεμαι, Dem. aliquid, γλίσχρωμαι τινος, Isocr. ἐπιθυμῶ τινός, Dem. πῶθι τινός, Isocr. Vide *Cupio*, item *Desidero*.

Avernalis, ὁ ἢ ὁ ἄορνις, ὤ.

Avernus, ὁ ἄορνις, ὤ.

Averrunco, ἀποτρέπω. Vide *Avorto*.

Aversabilis, ὁ ἢ ὁ ἀποτρέπαιος, ὤ, Plato.

Aversatio, ἡ ἀποτροφή, ὤ, Themist.

Averso, ἡ ἀποτροπή, ὤ, Plat. ἡ ἀποτροφή, ὤ, Themist.

Aversor, ἀποτρέφωμαι, aliquid, τινὰ, Galen. deprecationem alicujus, ἀποτρέφω τὴν δεισιν τινος, Plut. ἀποτροπιάζωμαι, Synes.

Aversor, oris, ὁ ἀποτρέπτης, ὤ, malorum, ὁ ἀποτρέπταιος· Jupiter aversor, Ζεὺς ἀποτρέπταιος, Luc. ὁ ἀποτρόπος, ὤ, Plat.

Aversus, ἀπετραμμένος, ἐνν. ἐνν. ὁ ἢ ἀπὸ-τροπος, a Deo, τῷ Θεῷ, Synes.

Avorto, ἀποτρέπω, aliquid ab aliquo, τινὰ τινος, Plut. aliquid, ἀποτρέφω τι, Lucian. oculos et in terram despecto, ἀποτρέφωμαι ἢ πᾶτω βλέπω, Herodian. me, i. e. avertor, pedem avorto ab aliquo, ἀποτρέφωμαι τινος, id. quod Diī avertant! ὁ μηδὲς ποιήσειε Θεῶν, Dio. invidiam ab aliquo, ἀπολαύω φθόνον τινός, Æl.

Aufero, ἀποδέχομαι, ἀφαιρέωμαι, alicui aliquid, τινός τι, Xen. τί τι, Plut. τινί τι, Isocr. aliquid vi, τί βίαι, Dem. lucem e mundo, ἐξαίρειται τὸ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, id. quod auferri non potest, ὁ ἢ ἡ ἀναίρετος, Herod.

Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquid, πρὸς τινὰ, Xenoph. inde, ἐκείθεν, Lucian. ἐκείθεν διαδιδράσκω, Isocr. una ab opere, συναποδράω ἀπὸ τῶ ἔργου, Herodian.

Augeo, αὐξάνω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λόγοις, Isocr. honoribus ali-

quem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, Xen. famam meam, ἐμὴν, Isocr. alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸν ἔρωτα, Lucian. rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν ἑαυτὸν παλαιοῖς τοῖς, Isocr.

Augesco, αὐξομαι, Dem. αὐξάνομαι, id. in tantum, ἐπιδόσω λαμβάνω τοσαύτην, maxime, μεγίστην, &c. Isocr. artes augescunt, ἐπιδόσεις γίνονται τῶν τεχνῶν· virtutes augescunt ex aliqua re, ἐπιδόσεις πρὸς τὴν ἀρετὴν εἰσι ἐκ τινος, id. res hostium augescunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδιδύει, Dem. Confer *Cresco*, item *Incrementum*.

Augmentatio, αὐξήσις, ὤ, Athen.

Augmentum, ἡ αὐξη, Suid. ἡ αὐξήσις, ἡ ἐπιδόσις, Isocr.

Augur, ὁ οἰωνοσκοπός, ὤ, ὁ οἰωνστής, ὤ, Hesych. ὁ οἰωνοσκοπός, ὁ οἰωνομαντής.

Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπεῖον, ὤ, τὸ οἰωνοτήριον, ὤ.

Auguralis, e, οἰωνικός, ἡ, ὄν, scientia seu disciplina, ἡ οἰωνική, ὤ, ἡ οἰωνομαντική, ὤ, Plut.

Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ οἰωνομανσία, ὤ.

Augurate, οἰωνομαντής.

Auguratus, ὤ, ἡ οἰωνομαντική, ὤ.

Augurium, ὁ οἰωνομῶς, ὤ, LXX. ὁ οἰωνός, ὤ, Xen. τὸ οἰωνισμα, Herodian. τὸ οἰωνοτήριον, Xen. ἡ οἰωνοσκοπία, ἡ οἰωνομαντική, Suid.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινὶ εἶναι ἀνεπιτήδεον, Xenoph.

Aristoph. fert, φέρει, Xen. aura perfari, αὐραῖς διαπνέσθαι· auram capture, αὐραν Σπρεῖναι, id. auram hominum captans, ὁ ἢ ἡ ἀνθρωποράσκων, ὤ, N. T.

Auramentum, seu vas aureum, τὸ χρυσοῦμα, ατος, Athen. ὁ χρυσός, ὤ, id.

Auraria, sc. officina, τὸ χρυσοτεχνεῖον, ὤ.

Aurarius, χρυσοῦς, contr. χρυσός, ὤ, ἐν. Confer *Aureus*.

Aurarius, aurifex, sive aurifusor, ὁ χρυσοκόμος, Dem. ars aurarii, ἡ χρυσοποιία, sc. τέχνη· officina ejusdem, τὸ χρυσοτεχνεῖον, id. aurarius sum, aurum fundo, χρυσοποιῶ, Dinarch. Confer *Aurifer*.

Aurata, piscis, ὁ ἢ ὁ χρυσοφόρος.

Auratura, ἡ χρυσομανία, ὤ, Plut.

Auratus, κεχρυσωμένος, ἐνν. ἐνν. statua, ἡ δαυλα κεχρυσωμένη, Athen. ὁ ἢ ὁ ἐπίχρυσος, ὤ, ornatus, κόσμος, Plat. ἰγχυροῦς, χρυσωτός.

Aureolus, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσοῦς, ατος, fem. ἡ χρυσίτις, ἰδος· arena aureola, φάσμα χρυσίτις, Herodot.

Aureus, χρυσός, ὤ, ἐν, aurea corona, εἴφανος, Dem.

Aurichalceus, ὁ ἢ ὁ ὀρείχαλκος, ατος, columna, εἴλη, Suid.

Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ατος, Plat.

Auricula, τὸ ὠτίον, Lucian. τὸ λείον, Dem.

Auricularis, e, ὠτικός, ἡ, ὄν, Galen.

Aurifaber, idem quod *Aurifer*.

Aurifex, ὁ χρυσοτεχνεῖς, ὤ, LXX. ὁ χρυσοποιός, Lucian. ὁ χρυσοκόμος, quod tamen proprie *Aurifusorem* notat. Vide *Aurarius*.

Aurificina, τὸ χρυσοτεχνεῖον, Gl. V.

Aurifodina, τὸ χρυσοτεχνεῖον, ατος, Strabo.

Auriga, ὁ ἡνίοχος, Xen. ὁ ἀρματηλάτης.

Aurigiarius, ὁ ἀρματοποιός, ατος, Hesych. sum aurigiarius, ἀρματοποιός, Poll.

Aurigatio, ἡ ἡνίοχσις, Philo. ἡ ἡνιοχία, Herod. ὁ ἀρματηλάτης, Luc.

Aurigo, inis, ὁ ἡνίοχος, Hipp. aurigine laborans, ὁ ἢ ὁ ἡνιοχὴς, id. aurigine laboro, ἡνιοχεύω, Diosc. aurigine tentor, ἡνιοχεύω, Hipp.

Aurigor, ἡνιοχία, Herodian. ἡνιοχεύω, Athen.

Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν, Diosc.

Auris, τὸ ὠτίον, Dem. ἡ ἀκοή, seu potius aures, αἱ ἀκοαί, ἐνν. Lucian. aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὠτὰ τινος ἐμπλῆθαι λόγων, id. corrumpere aures alicujus, διαφθεῖρειν τὰ ὠτὰ τινος, id. mederi auribus aliquid, ἰασασθαι τὰ ὠτὰ τιναν, id. aures eruditas habere, ἔχειν ὠτὰ πεπαιδευμένα, Ælian. obturare aures, νε, ἀποφράσσειν τὰς ἀκοάς, μὴ, Lucian. obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοάς τινος, Æschin. aures arigere, ἀνορθάζειν τὰ ὠτὰ, Philo. aures pascere, ἐσιγν εὐ μάλα τὰς ἀκοάς, Æl. aures permulcere, τὴν ἀκοήν καταλύειν, Greg. auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐπιδιδύσθαι, Plat. auribus percipere, ἐνωτίζεσθαι, N. T. aure truncatus, ὁ ἢ ὁ ἀωτῶντος, ατος, LXX. aurium dolor, ἡ ὠταλγία, ατος, Diosc. aurium dolore laboro, ὠταλγία, id. labors, ὠταλγικός, ἡ, ἐν, aurium sordes, ἡ κυψίλη, ατος, Alex. Aphrod.

Auriscapulum, ἡ ὠτογλύφισ, ἰδος, Plat. Com.

Auritus, ὠτίος, ἐσσα, ἐν, Hom.

Auro. Vide *Inaurio*.

Aurora, ἡ ἠώς, ὤ, Thuc. ἡ ἠώς, simul cum aurora, ἡμα ἡ, id. auroræ tempore, statim ab aurora, ἡμεν, Xenoph. ante auroram, πρὸ τῆς ἡμέρας, Herodian.

Aurum, ὁ χρυσός, τὸ χρυσοῦμα.

Auscultatio, ἡ ἀκρόασις, Dem. ἡ ἀκοή, Isocr. ἡ εὐπείθειαι· non auscultatione tantum, sed et memoria dignum, ἢ ἀκοῆς μόνον, ἀλλὰ ἢ μνήμης ἄξιον, Dem.

Auscultator, ὁ ἀκροατής, ατος. Confer *Auditor*.

Ausculato, ἀκροαομαι, Dem. Confer *Audito*, i. e. obedio, προσέχω, alicui, τινί, Dem.

Ausim, τολμᾶν.

Auspeus, idem quod *Augur*.

Auspicato, εἰς καλόν, Plat. εἰς καλόν, Xenoph. αἰσίως.

Auspiciatus,

Auspiciatus, a, um, ὁ ἐξ ἡ αἰσίου· fulgura auspiciata, ἀσφαλαῖ αἰσίου, Xen. aves auspiciatæ, ὀρνίθες αἰσίου, Plut.
Auspicium, idem quod *Augurium*.
Auspicio, αἰνοσκοπῶ, ὀρνίθοσκοπῶ, LXX. inchoo, aggredior, ἐνέρχομαι, sermonem, τὴν λόγον, Plut. κατέρχω τὸν λόγον, Plat. pæanem, ἐξέρχω παιᾶνα, Xenoph. ἐξέρχομαι παιᾶνα, id. pugnam, κατέρχομαι τῆς μάχης, Polyb. bellum, κατέρχω τὴν πόλεμον, Plut. artem, ἐνέρχομαι τέχνης, Lucian. Confer *Incipio*.
Auster, ὁ νότος, u, Aristot.
Austere, αὐστηρῶς, χαλεπῶς, Dem.
Austeritas, ἡ αὐστηρότης, ητος, Dion. ἡ στυφνότης.
Austerus, αὐστηρός, ἂ, ὄν, vinum, ὄνος, Diosc. ut homo, σκυθρωπός, ἡ, ὄν, Isocr. σκυθρωπιάζων, Dem. σκληρός, εἰ, ὄν, Plut.
Australis, e, νότιος, ἰα, ἰον, Arist. mare, Θάλασσα, Herodot. australe cæli latus, τὰ νότια· australis sive austrinus flatus, ἡ νοτία, sc. πνοή.
Austrinus, idem quod *Australis*.
Ausum, τὸ τέλμημα, Thuc.
Aut, ἢ, aut desidentum est, aut nemo culpandus, ἡ παυσίον, ἡ μὴδὲνα αἰτιατίαν, Dem. quomodo quis aut firmiorem aut justiore republicam inveniret? πῶς ἂν τις ἡ βελαιοτέρα ἡ δικαιότερα πολιτείαν εὕροι; id.
Autem, δὲ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τὰς μὲν ἀξίους ἐταίρους τιμᾶν, τὰς δὲ ἀδικήτας κολάζειν, Dem. Deum quidem time, parentes autem honorare, ἀμicos reverere, legibus obtemperare, τὸν μὲν θεὸν φόβει, τὰς δὲ γονεὺς τίμα, τὰς δὲ φίλους ἀισχύνει, τοὺς δὲ νόμους πείθει, Isocr. Vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, Hipp.
Authenticus, αὐθεντικός, ἡ, ὄν.
Autodidactus, ὁ ἐξ ἡ αὐτοδιδάκτος, Xen.
Autographum, τὸ αὐτόγραφον, u, Plut.
Automatum, τὸ αὐτόματον, u.
Autumnalis, e, ὁπωρινός, ἡ, ὄν.
Autumnus, ὁ ὁπωρὸς, as, Xen.
Autumo, νομίζω, Dem. οἶμαι seu οἶμαι. Confer *Existimo*.
Avulsio, ἡ ἀπόσπασις.
Avulsus, ἀποσπασθείς, εἶσα, ὄν, ἀπισσασμένος, ἰνη, ἔινον avulsa pars, τὸ ἀπόσπασμα· particula avulsa, τὸ ἀποσπασμάτιον.
Avunculus, ὁ μητροδελφός, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός, Dem. ὁ πρὸς μητρὸς υἱός.
Avus, ὁ πάππος, Dem. avus paternus, πάππος ὁ πρὸς πατρός· avus maternus, πάππος ὁ πρὸς μητρὸς, id.
Auxiliaris, e, βοηθητικός, ἡ, ὄν, Aristot. ἐπικουρικός, ἡ, ὄν, Thuc. hinc auxiliares copiae, τὸ ἐπικουρικόν, u, id.
Auxiliarius, ὁ σύμμαχος, Dem. ὁ βοηθός, id. socii et adjuutores, σύμμαχοι u βοηθοί, id. Confer *Socius* et sequens.
Auxiliator, ὁ βοηθός, u, Dem. ὁ βοηθὸν, id. ὁ ἐπικουρὸς, Isocr. in pugna sive certamine, ὁ σύμμαχος, Xen. ὁ συναγωνιστής, Isocr. ὁ συναγωνιζόμενος, u, id. querere sibi auxiliatore, ζητεῖν αὐτῷ βοηθόν, Dem. assumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ συναγωνιστήν, Isocr. habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ συναγωνιστήν, id. Confer *Adjutor*.
Auxiliatrix, ἡ βοηθῶσα, ἡ σύμμαχος, ἡ ἐπικουρὸς, u.
Auxilior, βοηθεῖν, Dem. ἐπικουρεῖν, Isocr. συναγωνίζομαι, Dem. omnibus viribus auxiliari, παντὶ σθένι κατὰ τὸ δυνατόν βοηθεῖν, Dem. auxiliari alicui adversus hostes, βοηθεῖν τινι πρὸς τὰς πολεμίας, id. prompte auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τινι, id. προθύμως συμπόλεμειν τινι, id. προθύμως συναγωνίζεσθαι, id. ἰσχύμως βοηθεῖν, Isocr. segnitè auxiliari, ἀσθενῶς βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρεῖν, Xen. Dem. Confer sequens.
Auxilium, ἡ βοηθεία, Dem. τὸ βοηθῆμα, Aristot. ἡ ἐπικουρία, Thuc. numerus auxiliorum missorum, ἀριθμὸς τῶν βοηθειῶν, Dem. auxilium inane fieri alicui, ματαίαν σινὶ γίνεσθαι

βοθῆσαι, id. arcessere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοηθεῖν παρὰ τινος, Isocr. polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαι τινι βοηθεῖν, Dem. exspectare alicunde, προσδοκῆν ἔχειν παρὲν βοηθεῖν, Isocr. decernere, ψηφισαῖν βοηθεῖν, Dem. mittere aliquo, πέμπεσθαι βοηθεῖν εἰς τόπον τινὰ, id. ferre, ποιεῖσθαι βοηθεῖν, Isocr. ποιεῖσθαι ἐπικουρίαν, Thuc. impedire, καλῶναι τὴν βοηθειάν τινος, Dem. auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, id. uti, χρῆσθαι βοηθείαι, id. auxilio alicui venire, ἐρμᾶσθαι βοηθόν τινι, Xen. βοηθικὸν εἶναι τί, Aristot.
Axilla, ἡ μασχάλη, Xen. ἡ μασχαλῆς.
Axioma, τὸ ἀξίωμα, ατος.
Axiomaticus, ἀξιώματικὸς, ἡ, ὄν, Dion. Hal.
Axis, ὁ ἄξων, ονος, currus, Xen. mundi, τὴν κόσμον, Arist.
Axungia, ὕειον σίγα.

B.

BABÆ! βαβαί, babæ! felicitatem, βαβαί τῆς εὐδαιμονίας. Babæ, dicebam ego, &c. βαβαί ἦν δ' ἐγὼ, Plato.
Bacca, fructus, τὸ ἀκροδερὸν bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀκροεὶδής, ἰδος, Diosc. lauri, ἡ δαφνίς, ἰδος, Theophr. margarita, ὁ μαργαρίτης, Ἐλιαν. κόκκος.
Bacchabundus, βακχυῦν, uσα, ον.
Bacchanalia, τὰ βακχυεύματα, ον, Plut. τὰ Διονύσια, ον, id. agitare, ἄγειν Διονύσια, διονυσιάζειν, Athen. συμπυκνῶν τῷ Διονύσῳ, Apocryph.
Bacchans, βακχυῦν, ὁ ἐξ ἡ παράβακχος.
Bacchar, ἡ βάκχαρις, uσα, Diosc.
Bacchatio, ἡ βακχία, Plut.
Bacchor, βακχεῖν, Plato.
Bacchicus, βακχικός, ἡ, ὄν, διονύσιος, ἰα, ἰον· bacchica dona, διονύσια δῶρα, Athen. διονυσιακός, ἡ, ὄν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χοροί, id.
Bacchus, ὁ Βάκχος, u, ὁ Διόνυσος, u.
Baccula, τὸ ἀκροδερῖον, u.
Bacillus, τὸ βακτηρίδιον, u, ἡ ῥαπίς, ἰδος.
Baculus, ἡ βακτηρία, Plut. senilis, quo senes innotunt, βακτηρία γηροντικὴ, Theophr. τὸ βακτηρίον, u, Aristoph. τὸ βάκτρον, ἡ ῥάβδος, u, Xen. baculo innitor senum more, βακτηριῶν περὶ στυγνότητος, Naz.
Bajulo, βασύλως, senem humeris, γέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων, Arist. ἀγκυλοδόφωρ, Paus.
Bajulus, ὁ βασύλως, ὁ φοροδοβάκτης, Suid. ὁ ἀγκυλοδόφωρ, u, Poll. ὁ φορτηγός, ὁ νατοφόρος.
Balæna, ἡ φάλασσα, ης, τὸ κῆτος, eos, Athen.
Balanus, ἡ βάλανος, Diosc.
Balatus, τὸ βλήχνημα, ἡ βληχὴ, Æschyl.
Balbe, τραυλῶς, βλαυσίως.
Balbus, τραυλός, ἡ, ὄν, Plut. φαλλός, ἡ, ὄν, id. βλαυσίος, ἡ, ὄν, Hippocr. ὁ ἐξ ἡ μογυλάτος, N. T. ἰσχύφωρος, Aristot.
Balbuties, ἡ τραυλότης, ητος, Plut. ὁ τραυλισμός, u, ἡ φαλλότης, ητος, Aristot. ὁ φαλλισμός, u, id.
Balbutio, τραυλίζω, Aristoph. φαλλίζω, Aristot. φαλλίζομαι, Plat. βατταρίζω, Lucian.
Ballista, ἡ βάλλιστρα, as.
Balnearior, ὁ βαλανεύς, Plato. ὁ βαλανεύτης, Suid. ὁ βαλανεύτης, id.
Balneatrix, ἡ βαλανίς, ἰδος, ἡ βαλάνισσα, ης.
Balneio, l. e. lavo, νίπτω, Athen. λέω, Lucian. περί λουτρῶν ἔρχομαι, Herodian.
Balneolum, τὸ βαλανίδιον.
Balneum, τὸ βαλανεύσιον, Dem. τὸ λουτρόν, u, Plut. ὁ πλυνός, Hom. perferre aliquem in balneum, et abluerre, ἐνέχειν τινι εἰς βαλάνειον, u, περιπλύνειν, Dem. perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλάνειον, vel ἐκ βαλάνειου, id. lavare solitus in balneo, λῦσθαι εἰσὼς ἐν βαλάνειῳ, id. uti balneo, χρῆσθαι βαλάνειῳ, Ἐλιαν. χρῆσθαι λου-

τρῷ, Herodian. ad balneum procedere, εἰς λουτρόν προσερχέσθαι, id. locus balnei, ὁ λουτρόν, ονος, Xen.
Balo, sc. ut ovis, vel capra, βληχάμαι, Aristoph.
Balsamum, τὸ βάλαμον, Theophr. fructus balsami, τὸ καρποδόλαμον, Diosc. frutex balsami, τὸ ὑλοδόλαμον, id. succus balsami, τὸ ὀποδόλαμον, id.
Balteolus, τὸ ζώνιον, u, Poll.
Balteus, ὁ ζωστής, ητος, aureus, χρυσοῦς, Herodot. balteum solvere, ζωστήρα λύσσειν, Dem.
Phal, τὸ ζῶμα, ατος, Eustath. ἡ ζώνη.
Baptisma, τὸ βάπτισμα, N. T. ὁ βαπτισμός, ibid.
Baptismus, idem quod *Baptisma*.
Baptista, ὁ βαπτιστής, u, N. T.
Baptisterium, τὸ βαπτιστήριον.
Baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινὰ, N. T.
Barathrum, τὸ βάραθρον, u, Xen. præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς βάραθρον, id. barathro similis, ὁ ἐξ ἡ βαραβώδης, Plut.
Barba, ὁ πάγων, ονος, Plut. ἡ ὑπὸν, id. τὸ γένειον, Pausan. barba hirci, πάγων τράγῳ, Athen. barbatus, ὁ παγωνίας, u, Suid. habens barbam densam et hispidam, ὁ δασυπάγων, ονος, Aristoph. raram, ὁ σπανοπάγων, ονος, Poll. nullam, ὁ ἀπάγων, ονος, ὁ ἀργένιος, u, promissam, ὁ μακροπάγων, ονος· hircinam, ὁ τραγοπάγων, ονος· æneam sive rufam, ὁ χαλκοπάγων, ονος, Plut. barbam vello, τὸ γένειον τήλλω, Dion. barbam gesto, γενεῖω, Arist. barbam emittere incipio, γενεῖωσκα, Xen.
Barbare, βαρβαρίζω, Plut. barbare loquor, βαρβαρίζω, id.
Barbaricus, βαρβαρικός, ἡ, ὄν, ὁ ἐξ ἡ βάρβαρος, u, bellum, πόλεμος, Thuc. lingua, γλώσσα, Sophocl.
Barbaries, in sermone, ἡ βαρβαρολογία, Strabo.
Barbarismus, ὁ βαρβαρισμός, Eustath.
Barbarus, ὁ ἐξ ἡ βάρβαρος, Plut. barbarum reddo, vel barbaris subijcio, βαρβαρίζω, ἐκβαρβαρίζω, Isocr. barbarus fio, βαρβαρίζομαι· barbaris faveo, βαρβαρίζω, Xen. terbarbarus, ὁ ἐξ ἡ περιβάρβαρος, Plut.
Barbatus, ὁ γενεῖατος, u, Lucian. ὁ παγωνίας, ἡ γενεῖατος, ἰδος, Athen. barbatus sum, γενεῖω, Aristot.
Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, τὸ βάρβιτον· barbitocano, βαρβιτίζω, Poll.
Barbula, τὸ παγωνίον, u.
Barbus, ἡ τριγύλα, ης.
Bardus, ὁ, ἡ, τὸ βλάζω, κός, Xen. Confer *Sturpidus*.
Barritus, ὤς, τὸ τῷ ἐλέφαντος βρύχημα.
Barrus, ὁ ἐλπίδας, ατος, Aristot.
Basiatio, τὸ φίλημα, ατος, Lucian.
Basiator, ὁ φιλητής, u.
Basilica, ἡ βασιλική, τὸ βασιλείον.
Basiliscus, ὁ βασιλίσκος, u.
Basio, φιλέω, Athen. φιλέω τινι εἰσὼς, Xen. Confer *Osculor*.
Basis, ἡ βῶσις, uσα. Confer *Fundamentum*.
Basium, τὸ φίλημα. Confer *Osculum*.
Batillum, τὸ πύραυλον, ὁ πύραυλος, Benz.
Batuo, ἀλοῶ τινὰ λίθους, Ἐλιαν.
Baubor, βαύζω· canes baubantur ad id quod non noverunt, οἱ κύνες βαύζουσιν ὃ ἂν μὴ γινώσκουσιν, Plut.
Beate, εὐδαιμόνως, Isocr. μακαρίως, Aristoph. beate vivo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγω, Isocr.
Beatitas, seu Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, as, Dem. ἡ μακαριότης. Confer *Felicitas*.
Beatus, μακαρίος, ἰα, ἰον, Dem. ob bonos liberos, τῶς εὐπαιδείας, Aristoph. facere aliquos beatos et felices, ποιεῖν τινας εὐδαιμόνας u μακαρίους, id. fieri beatum ex humili, γίνεσθαι εὐδαιμόνα ἐκ σαπεινῷ, id. beatus sum, εὐδαιμονέω, Dem. εὐτυχίζω, id. διευτυχεῖν, Dem. τὸν βίον διάγω ἐν εὐδαιμονίᾳ, id. πρᾶττω μακαρίως, vel εὐδαιμόνως, Aristot. beatum prædico, μακαρίζω, Isocr. aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, Aristoph. ob fortunam, εὐδαιμονίζω τινὰ τῆς τύχης, vel διὰ τὴν

τὴν τύχην, Dem. Isocr. ὁ δὲ ἡ εὐτοχία, ἀτα-
λαΐσμος.
Beatus valde, πανόλβιος, ὁ δὲ ἡ.
Bellaria, τὰ τραγῆματα, ὡν, Plato. τὰ τραγῆ-
λια, ὡν, Athen. τὰ τραγῆματα, ὡν, Hippocr. τὸ
ἐπιδόρπιμα, ὡν, Athen. bellarium
amans, ὁ δὲ ἡ φιλοτραγῆμων, ὡν, Athen.
Bellator, ὁ μάχικος, ὡν, Isocr. ὁ στρατιώτης, ὡν,
Dem. ὁ πολέμιος, ὡν, Plut. Confer Miles.
Bellatorius, πολέμιος, ὡν, Xen.
Bellatrix, ἡ πολεμιστὴς, ἴδω, ἡ πολέμια, ὡν,
Belle, καλῶς, Dem. καμψῶς, Xenoph.
Bellicosus, φιλοπολέμιος, Isocr. πολέμικος, idem.
Bellicosus, πολέμικος, ἡ, ὡν, Isocr. πολέμικος
διακείμενος, id. πολέμικος ἔχων, id.
Bellicus, πολέμικος, ἡ, ὡν, virtus, ἀρετὴ, Xen.
bellica ars, ἡ πολέμικη, sc. τέχνη, Arist. bel-
lica res, τὰ πολέμικα, ὡν, Xen.
Belliger, πολέμιος, cum aliquo, τινί, Dem.
adversus aliquem, πρὸς τινά, id. pro ali-
quo, ὑπὲρ τινος, Isocr. tanto tempore, το-
σούτων χρόνων, Dem. decem annos, δέκα ἔτη,
Isocr. continenter, συνεχῶς: fortius, ἄμεινον,
id. valde expedite, σφῶδα ἱτοιμῶς, Dem.
promptius, προθυμότερον, Isocr. aperte, ἀ-
πλῶς, Dem. aperto Marte, ἐκ προῤῥήσεως,
id. ipso opere, non decretis solum, τοῖς
ἔργοις, μὴ ψευδίσια μόνον, id. turpiter,
αἰσχυρῶς, Isocr. misere et male, ἀθλίως ἔ-
κακῶς, Dem. communi consilio, κοινῇ, Isocr.
terra marique, κατὰ γῆν ἔ κατὰ θάλασσαν,
id.
Bellua, τὸ θηρίον, robusta, ἄλκιμον, Xen.
agrestis fere fera, ἄγριον, Isocr.
Bellualis, idem quod Belluinus.
Belluinus, ἄγριος, εἰς, Xen. viz, βία,
Sophoc. ὁ δὲ ἡ θηριώδης, eos, homo, ἀνθρωπος,
Aristot. natura, φύσις, id.
Bellum, ὁ πόλεμος, ὡν, Dem. maximum, μέ-
γιστος, Isocr. magnum et difficile, πολὺς ἔ-
χρηστος, Dem. continuum, συνεχής: grave,
βαρὺς: vehemens, δεινός: implacabile et non
indictum, ἀσπονδός: ἀνέκρυκτος: legitimum
et apertum, νόμιμος ἔ: προφανές: ignobile
et sumptuosum, ἀδόξος ἔ: διασπενδός, id. ter-
restre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θά-
λασσαν, Isocr. finitimum, ὁμοῦς publicum,
κοινός, Isocr. privatum, ἴδιος, Dem. civile,
ἐπιδόμιμος, sive ἐμφυλος, Ael. bella et ex-
peditiones, πόλεμοι ἔ: στρατεῖαι, Dem. bella
et certamina, πόλεμοι ἔ: ἀγῶνες, Isocr.
bella et praelia, πόλεμοι ἔ: μάχαι, Dem.
pericula belli, κίνδυνοι πολέμου, Isocr. exci-
tare ad bellum, παρακαλεῖν vel παραξύνειν
ἐπὶ vel πρὸς πόλεμον, id. bellum expetere,
πόλεμον ἐπιβρυεῖν, id. decernere, γράφειν vel
χειροτονεῖν, Dem. excitare, commovere,
gerere, ποιεῖν vel ποιεῖσθαι, id. movere, κιν-
εῖν, id. suscipere adversus aliquem, ἀνι-
ρεῖσθαι vel ἀνίστασθαι πρὸς τινά, Isocr. susti-
nere, ὑπομένειν, Dem. indicare, sive denun-
ciare, παρακαλεῖν, id. parare, apparare,
παρασκευάζεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, id. τὰ
πρὸς τὸν πόλεμον συντάττεσθαι ἔ: παρασκευ-
άζεσθαι, id. inferre alicui, ἐκφέρειν πόλεμον
πρὸς τινά, Isocr. κομίζεσθαι πόλεμον εἰς χρά-
σαν τινά, Dem. repellere, ἀπαθεῖν πόλεμον,
Dem. gerere adversus aliquem, πολεμεῖν πό-
λεμον πρὸς τινά, id. una gerere, συμπολε-
μεῖν πόλεμον: feliciter gerere, κατορθῶν ἐν
τῷ πολέμῳ, id. administrare, διοικεῖν τὰ περὶ
τὸν πόλεμον, Isocr. trahere, ducere, ἀναβάλλ-
εσθαι πόλεμον, Dem. formare, φοβεῖσθαι,
id. fugitare, φύγειν, id. componere ex ani-
mi sententia, καταστῆναι τὸν πόλεμον, ὅπως
βέλτεται τις, id. solvere, διαλύειν πόλεμον,
Isocr. διάλυσιν ποιεῖσθαι τῷ πολέμῳ, id. so-
pire, restinguere, παύεσθαι τῷ πολέμῳ, id.
bellum ingruit, πόλεμος ἔχει, Dem. bellum
fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίνεσθαι
τοις πρὸς τινάς: bellum esse alicui cum aliquo,
πόλεμος ἐστὶν τινί πρὸς τινά, id. proficisci ad
bellum, εἰσέλθειν εἰς πόλεμον, Isocr. vin-
cere aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμου,
Dem. pacem facere e bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ
πολέμου, id.

Belluosus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ δὲ ἡ
θηριώδης, eos, mare, θάλασσα, Theophr.
Bellus, a, um, καμψός, ἡ, ὡν, Aristoph.
Bembix, ἡ βίμβιξ, πικρὸς. Vide Trochus.
Bene, εὖ, Dem. καλῶς, id. ὀρθῶς, Isocr. ad-
fectum esse erga aliquem, διακίεσθαι οἰκίως,
εὐνοικῶς, φιλοεργῶς πρὸς τινά, Dem. Isocr.
audire, καλῶς ἀκούειν, Plat. cedere, προχωρεῖν
διεχῶς, Herodian. bene cum eo agitur,
πράττει τι, Dem. καλῶς: bene volo tibi, εὖ-
νός ἐμεῖ σοι, id. bene de aliquo mereri, ἐρ-
γάζεσθαι τινά ἀγαθόν, vel ἀγαθῶ, Isocr. bene
facere alicui, ποιεῖν τι καλῶς, N. T. alicui,
δρῶν εὖ τινά, Aristoph. bene me habeo, ἔχω
καλῶς, Dem.
Benedico, εὐλογεῖν, laudo aliquem, τινά,
Isocr. bona precor et omnia fausta alicui
opto, εὐφημέω ἔ: πάντα τὰγαθὰ ἐρχμαί τινί,
Dem.
Benedictio, ἡ εὐφημία, as, Herodian. ἡ εὐλο-
γία, as, Philo.
Benedictus, εὐλογητὸς, ἡ, ὡν, N. T.
Benefacio, εὐεργετῶν, alicui, τινά, Dem. εὖ-
ποιῶ τινά, id. ἀγαθὸν ποίῶ τινά, id. civitati,
δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, Isocr. Confer Be-
neficiū.
Benefactor, ὁ εὐεργέτης, Dem. ὁ εὐποιῶν, ὡντος,
Isocr. sum alicuius, εὐεργέτης γίνομαι τινος,
id. χρηστὸς γίνομαι πρὸς τινά, id.
Benefactum. Confer Beneficiū.
Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, Dem. ἡ εὐεργασία,
Isocr.
Beneficiarius, ὁ εὐπαθὼν, Dem. ὁ εὖ παθὼν,
Isocr. ὁ εὐεργετῶν, Dem.
Beneficiū, τὸ εὐεργετήσιον, Dem. ἡ εὐεργασία,
Isocr. ἡ χάρις, τὸς, Dem. τὸ ἀγαθόν, τὸ χρη-
στὸν, magnum, εὐεργεσία μεγάλη, Dem. ma-
jus, μείζων maximum, summum, amplissim-
um, μεγίστην mediocre, μετρίαν privatum,
ἴδιαν immensum, ὑπερμεγέθη: conferre in
aliquem, κατατίθεσθαι εὐεργεσίαν εἰς τινά,
ἐργάζεσθαι τινά ἀγαθόν τι, Isocr. παράσσειν
τινά ἀγαθόν, Aristot. εὐεργετεῖν τινά, id. ac-
cipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπὸ τινος,
Plutarch. πάσχειν ἀγαθόν τι ὑπὸ τινος, Lysias.
ferre alicui acceptum, εἰπεῖν ἔχειν εὐεργε-
τήσιον τινος, Isocr. adscribere eorum bene-
volentiae, εὐεργετήσιον τινὶ θῆναι θῶν εὐνοίας,
Dem. predicare et meminisse, λῆγειν ἔ:
μνημονεύεσθαι, Isocr. reddere, rependere,
ἀντιδίδεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινός, Xen. ἀνταπο-
διδόναι εὐεργεσίαν, Aristot. ἀντεπιστῆναι τὸν εὖ
ποιήσαντά, Dem. ποιῆσαι τὰ δίκαια τοῖς εὐε-
ργέταις, id. τὸς εὐεργέτας ἐξὸν τὰ δόξαντα ἔχειν
beneficii loco aliquid concedere alicui, πα-
ρέχειν τί τινι ἐν χάριτος ἔ: δωρεῶς μέρει οἰ-
νᾶν aliquem beneficiis, τιμᾶν τινά δωρεαῖς,
id. superari beneficiis amicorum, ἡττάσθαι
ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, Isocr. habere ali-
quid pro beneficio, ποιεῖσθαι τι ἐν δωρεῶς
τάξει, Dem. loco beneficii accipere, μετὰ
χάριτος λαβεῖν τι beneficiis aliquem provo-
care, ὑπάρχειν τὰς εὐεργεσίας εἰς τινά: cuius
magna beneficia extant in aliquem, ἔ: με-
γάλα εὐεργεσία ὑπάρχεισι πρὸς τινά, id.
Beneficus, ὁ εὐεργέτης, as, Dem. ὁ εὐποιῶν, ὡντος,
Isocr. ὁ εὐεργετῶν, ὡντος, Dem. χρηστὸς, ἡ, ὡν,
ἀγαθός, ἡ, ὡν, id. ὁ δὲ ἡ φιλάνθρωπος, Isocr.
ὁ δὲ ἡ ἀγαθουργός.
Benemeritus, ὁ εὐεργέτης, e, vere de civitate,
ἀληθῶς τῆς πόλεως, Dem.
Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, as, N. T.
Benevole, εὐνοικός, Dem. εὐμενός, Isocr. μετ'
εὐνοίας, Dem. audire aliquem, εὐνοικῶς ἀκούειν
τινός, λῆγοντος, id. et fideliter agere aliquid,
εὐνοικῶς ἔ: πιστῶς πράττειν τι, id.
Benevolentia, ἡ φιλοφροσύνη, Plut. ἡ εὐνοία,
Dem. ἡ εὐμενία, τὰ εὐμενές, εἰς, ἡ φιλάν-
θρωπία, as, et humanitas, εὐνοία ἔ: φιλάνθρω-
πία, et studium, εὐνοία ἔ: προθυμία: insignis,
εὐνοία μεγάλη: magna et incredibilis, με-
γάλη ἔ: σφοδρά: singularis, πολλή: summa,
πλεῖστη, id. firmior, βέλτεσιον, Isocr. divina,
δαιμονία, Dem. justa, δίκαια, id. vera, ἀλη-
θινή, Isocr. omni suspitione carens, ἀνύποπτος,
Dem. benevolentiam expetere, δρῶν εὖ-

θαι εὐνοίας, Isocr. aliquorum, παρακαλεῖσθαι
τινὰς πρὸς εὐνοίαν, Dem. tribuere alicui, δι-
δόναι τινί, id. habere erga aliquem, εὐνοίαν
ἔχειν πρὸς τινά, id. praestare alicui, παρέχειν
τινί, Isocr. demonstrare alicui, ἐνδείκνυσθαι
πρὸς τινά, Dem. φανερώς ἐνδείκνυσθαι τινί
alicuius contrahere, κατὰσθαι παρὰ τινος, id.
λαβεῖν τινος, Isocr. conservare, διασώζειν vel
διαφυλάττειν, id. remittere erga aliquem,
ἀφίστασθαι τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τινά, id. abji-
cere erga aliquem, παραδιδόναι τὴν εὐνοίαν
εἰς vel πρὸς τινά, id. facere aliquid ex bene-
volentia, ποιεῖν τι κατ' εὐνοίαν, id. ἐπ' εὐνοίας
ποιεῖν τι, id. benevolentia alicuius aliquid
commendare, παρακατατίθεσθαι τι εὐνοίας
τινός, Isocr. benevolentiae munus in peri-
culis non deserere, τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν
τοῖς δεινοῖς ἔ: λείπειν, Dem. frustrari bene-
volentia alicuius, διαμαρτυρεῖσθαι τῆς εὐνοίας
τινός: destitui benevolentia et humanitate
alicuius, ἀποστρεφίσθαι τῆς εὐνοίας ἔ: φιλάνθρω-
πίας τινός, idem.
Benevolus, ὁ δὲ ἡ εὐνοός, contr. εὐνός, Dem.
εὐνοικός, ἡ, ὡν, ὁ δὲ ἡ εὐμενός, εἰς, alicui et
amicus, εὐνός ἔ: φίλος τινί, id. est illi, γίνεσθαι,
εἶ, ὑπάρχειν εὐνός ἐκείνῳ, Isocr. ὁ πρόσφρων,
Hom. benevolum habere aliquem, ἔχειν
τινὰ εὐνόν, Isocr. nancisci aliquem benevo-
lentiorum alio, τυχεῖν τινος εὐνοτέρου, ἡ ἱστέρου,
id. benevolo animo sum erga aliquem, εὖ-
νοικῶς ἔχω πρὸς τινά, vel τινί, Dem. εὐμενῶς
ἔχω vel διακίμαι πρὸς τινά, Isocr. εὐνοίαν ἔχειν
εἰς τινά, vel τινί, id.
Benigne, φιλοφρόνως, Xen. φιλάνθρωπος, Dem.
εὐμενῶς, Isocr. χρηστῶς.
Benignitas, ἡ εὐεργεσία, as, Isocr. ἡ χρηστότης,
as, N. T.
Benignus, χρηστὸς, ἡ, ὡν, Dem. ἀγαθός, ἡ, ὡν, id.
ὁ δὲ ἡ φιλάνθρωπος, as, Isocr. ὁ δὲ ἡ ἐπιεικής,
εἰς, Dem. πῶμος, id. et ignoscens hominum
erratis, πρὸς ἔ: συγγνώμην τῶν ἀνθρώπων
ἀμαρτημάτων, Xen. erga aliquem, πρὸς
τινί, Plut.
Beo, beatum praedico, μακαρίζω, Dem.
εὐδαμονίζω, id. aliquem fortunae ergo,
τινὰ τῆς τύχης, Arist. τινά διὰ τὴν τύχην,
Dem. majores, μακαρίζω τῶς προγόνους, Isocr.
alicuius causa, τινός, Aristoph. beatum
reddo, ποίῶ τινά εὐδαίμονα ἔ: μακάριον,
Isocr.
Bes, ἡ διμορία, Lucian.
Bestia, τὸ θηρίον, Dem. immanissima, ἀγριώ-
τατον, Isocr. impura, μιαινόν, Dem. nefaria
et immanis, μιαινὸν ἔ: ἀμείαντον, id. cicu-
rare bestias et meliores efficere, ἡμερεῖν
ψυχὰς θηρίων ἔ: πλείονος ἀξίας ποιεῖν, id.
homo bestialis, ad quid bestia ejusmodi utar
quis? εἰ δ' ἂν ἔ: χρεῖσθαι τὸς ταύτῃ
θηρίῳ; Dem. bestiarum more, θηριώδως,
Isocr.
Bestialis, e, ὁ δὲ ἡ θηριώδης, eos, Aristot.
Bestiarius, ὁ θηριωδής, Lucian.
Bestiola, τὸ θηριδίον, Theophr. τὸ ζωίδιον.
Beta, τὸ τεύτλον, as, Diosc.
Betula, ἡ σημύδα, Benz.
Bibacitas, ἡ φιλοποσία, Xen. ἡ πολυποσία,
Diosc.
Bibax, ὁ πολυπότος, Plut. ὁ δὲ ἡ πολυπότος,
Aristot. ποτικός, ἡ, ὡν, Plut.
Biblia, τὰ βιβλία, ὡν.
Biblicus, a um, βιβλικός, ἡ, ὡν.
Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, Diosc.
Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, Poll.
Bibliopegus, ὁ βιβλιοπηγός, as.
Bibliopolium, τὸ βιβλιοπωλεῖον, as.
Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, as, Poll.
Bibliothecarius, ὁ ἐπιστάτης τῆς βιβλιοθήκης.
Bibo, onis, ὁ πόσις, as, Aristoph.
Bibo, bibere, panem, vinum, οἶνον, Xen. per to-
tum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, id. merum,
ἀκρατοποσίαν, Athen. lac, γαλακτοποσίαν, id.
vinum, οἶνοποσίαν, id. parum, ὀλιγοποσίαν,
Plut. aquam, ὕδροποσίαν, Xen. frigidam,
ψυχροποσίαν, Plut. medicamentum, φαρμα-
κοποσίαν, Theophr.
Bibosus. Vide Bibar.

Bibulus, ὁ φιλοπότης, Poll. ὁ πολυπότης, Plut.
 Biceps, ὁ ἐξ ἡ διπλόφαλος, ὁ ἐξ ἡ διπρόσωπος: imago, ἀγάλματι διπρόσωπον, Herodian.
 Bicolor, ὁ ἐξ ἡ δίχρους, contr. δίχρους, Aristot. ὁ ἐξ ἡ δίχρωμος, Galen.
 Bicornis, ε, ὁ ἐξ ἡ δίκερος, u, Aristot. ὁ ἐξ ἡ δίκερος, u, Hippocr. ὁ ἐξ ἡ δίκερος, contr. δίκερος, Aristot.
 Bicornor, ὁ ἐξ ἡ δίσωμος, ὁ ἐξ ἡ δίσωματος.
 Bicubitalis, ὁ ἐξ ἡ δίσηχτης, εως, Diosc. δίσηχτιος, id.
 Bidens, ὁ ἐξ ἡ διδῶς, οντος.
 Biduum, δύο ἡμέραι, biduo post, δύο διαδραμασάν ἡμερῶν, Herodian.
 Biennis, ὁ ἐξ ἡ διετής, εως, Aristot.
 Biennium, τὸ διετής, Aeschin. ἡ διετία.
 Bifariam, διχῆ, Dem. διχῶς, διχα, ἀνδιχα, divido, διχοσταίω, Polyb.
 Biferus, ὁ ἐξ ἡ δίφορος, ficus, συνή, Aristot. ὁ ἐξ ἡ δίκαρπος, u, terra, γῆ, Strabo. sum, διακαρπῖος, Theophr.
 Bifidus, i. e. ungulam bisulcam habens, ὁ ἐξ ἡ δίψηλος, Aristot. ὁ ἐξ ἡ δίσηχτης.
 Biforis, ὁ ἐξ ἡ δίθυρος, templum, νεώς, Poll.
 Biformis, ὁ ἐξ ἡ διμορφος, u.
 Bifrons, ὁ ἐξ ἡ διμορφώσωντος, Plut. ὁ ἐξ ἡ διμύτωπος, u, munio, φερέω, App. ὁ ἐξ ἡ διπρόσωπος, imago, qualis Jani, ἀγάλμα, Her.
 Bigae, ἡ συναρῆς, ἰδος, Plut. bigis vehor, συναρῆσθαι, Aristoph. bigarum auriga, ὁ συναρῆσθης, u, Lucian.
 Bigamia. Vide Digamia.
 Bigarius, ὁ συναρῆσθης, u, Lucian.
 Bijugus, ὁ ἐξ ἡ δίζυγος, Greg. Naz.
 Bilanx, ὁ ζυγός, u, Plut. Vide Libella.
 Bilinguis, e, duarum linguarum peritus, ὁ ἐξ ἡ δίγλωσσος, Thuc. ὁ ἐξ ἡ δίφωνος, Poll. ex Philiston. i. e. aliud loquens, aliud sentiens, ὁ ἐξ ἡ δίλογος, N. T.
 Biliosus, ὁ ἐξ ἡ χολώδης, Hipp. χολικός, ἡ, ὄν, Plut. extreme biliosus, i. e. valde iracundus, ὁ ἐξ ἡ ἀκρόχολος, Aristot.
 Bilis, ἡ χολή, u, Plut. ira, id. Dem. bilem educens, ὁ ἐξ ἡ χολώδης, Gal. meram bilem congerens, ὁ ἐξ ἡ ἀκροτόχολος, id. bile mens carens, ἡ ἀχολία, Plut. bilis atrae redundantia, ἡ μελαγχολία, Hipp. bile atra laboro, μελαγχολῶ, Dem. bile amara redundans, ὁ ἐξ ἡ σπυρόχολος, Hipp.
 Bilustris. Vide Decennalis.
 Bimaris, ὁ ἐξ ἡ διβόλαστος, locus, τόπος, N. T.
 Bimatus, ἡ διπτία, u, N. T.
 Bimembris, ὁ ἐξ ἡ δίκαλος, Diosc.
 Bimestris, ὁ ἐξ ἡ δίμηνος, bimestre temporis spatium, δύο μῆνες, Herodian.
 Bimulus, ὁ ἐξ ἡ διετής, εως, Aristot.
 Bimus, idem quod antecede.
 Bini, δισοί, αἱ, ἄ, Apoc. σύνδυο, Dem.
 Binominis, ὁ ἐξ ἡ διώνυμος, Plut.
 Bipalmis, ὁ ἐξ ἡ διδάρος, u, Plin.
 Bipartior, seu bipertior, διχοτομαίω, διχῶ, Thuc.
 Bipartito, διμερῶς, διχῆ, Dem. διχα, Thuc.
 Bipartitus, ὁ ἐξ ἡ διμερῆς, εως.
 Bipatens, ὁ ἐξ ἡ δίθυρος, Poll.
 Bipedalis, ὁ ἐξ ἡ διπόδης, u, Xen. διποδαῖος, αἶτα, αἶον, id.
 Bipedaneus, idem quod antecede.
 Bipennis, ὁ πέλεκυς, εως, Plut.
 Bipes, ὁ ἐξ ἡ δίπους, ὁδος, Aristot.
 Biremis, ὁ ἐξ ἡ δίπηρος, εως, Poll.
 Bis, dis, bis aut ter causam capitis dicit, dis ἡ τρεῖς κρίνεται, Dem.
 Bissexus, sc. dies, ἡμιβόλιμος ἡμέρα, Plut.
 Bisulcus, i. e. ungulas fissas habens, ὁ ἐξ ἡ δίψηλος, Aristot.
 Bitumen, ἡ ἀσφαλτῆς, Diosc. refero, ἀσφαλτίζω, id. bitumine illino, ἀσφαλτίζω, LXX.
 Bitumineus, ὁ ἐξ ἡ ἀσφάλτιος, u.
 Bitumino, ἀσφαλτῶν, LXX.
 Bitum, ἡ ἀσφῶδης, u, Xen.
 Blaesus, τραυλός, ἡ, ὄν, Plut. βλαῖστος, ἡ, ὄν, Gal. sum, τραυλίζω, Aristoph.
 Blande, φιλανθρώπως, Dem. χαριέντως, id. admodum, πᾶν ἥδως, id. blandius aliqui aliquid, περισσεύειν τινα, Isocr. μειλίχως.
 Blandiloquentia, ἡ χρησολογία, N. T. ἡ δουλολογία.

Blandiloquus, ὁ ἐξ ἡ χρησολόγος, u, ἡ δουλός.
 Blandimentum, τὸ δέλγμα, τὸ δελκότησιον, Hom. τὸ θωπήμα, Aristoph.
 Blandior, αἰνῶν, αlicui, τινα, Plut. κορίζομαι τινα, Aristoph. ἀρεσκόμεναι τινα, Xen. καλακίω τι, Plut. vel τινα, Xen. auribus, κεχαρισμένοις διαλέγω, Isocr. αἰκάλλω, Philostr.
 Blanditiae, ἡ χρησολογία, N. T. ἡ καλακία, Dem. τὸ ἀρεσκόμεναι, Plut. blanditiis sibi placare aliquem, διὰ καλακίας χειρώσασθαι τινα, Aelian.
 Blandus, ὁ ἐξ ἡ χρησολόγος, u, ὁ ἐξ ἡ δελκότης, u, Plut. ἀρεσκός, ἡ, ὄν, Aristot. ὁ ἐξ ἡ εὐπροσέγγυρος, u, Isocr. ὁ ἐξ ἡ αἰμύλος, Plut. μελίκος.
 Blasphemator, ὁ βλάσφημος, Dem.
 Blasphemia, ἡ βλασφημία, Plato.
 Blasphemo, βλασφημία, aliquid, τινα, Apian. aliquid, εἰς τι, Plat. ὑπὲρ τίνος, Isocr. περὶ τίνος, id. Deum, εἰς Θεόν, Plato. βλάσφημῶν τι εἶπον, Dem.
 Blasphemus, ὁ ἐξ ἡ βλάσφημος, u, Dem.
 Blatero, onis, ὁ σπερμολόγος, Dem. ὁ λογοποιῶν, id. ὁ φλυαῶν, Isocr. ὁ ἀδολίσχητος, Athen.
 Blatero, as, ληρέω, Isocr. ψελλίζομαι, Aristot. ταυτολογίζω, Polyb. frustra, ἀδολεσχίω τηνάλως, Dem. βαλῶν μόνον, id. de re aliqua, φλυαρίζω μόνον περὶ τίνος, Isocr.
 Blatta, ἡ σίλφη, u, Dem. ἡ σίλφη, Lucian.
 Blennus, μαρῶς, ἡ, ὄν, Aristoph. ὁ ἐξ ἡ βλάξ, αὐτός, Xen. εὐθύς.
 Blitum, τὸ βλίτον, Diosc.
 Boarium forum, τὸ βοσάλειον, τὸ βοσπάλειον.
 Boatus, τὸ μύκημα, Plut. ὁ μυκηθῶς.
 Boletus, ὁ βωλίτης, u.
 Bolis, ἡ βολίς, ἰδος: bolidem demitto, sive bolidem mare exploro, βολίζω, N. T.
 Bolus, ὁ βώλος, Basil.
 Bombilatio, ἡ βόμβησις, εως.
 Bombilo, βομβή, Aristoph. βομβάιναι, Basil.
 Bombus, ὁ βόμβος: bombum edens, ὁ ἐξ ἡ βομβῶν, εως, Aelian.
 Bombycinus, βομβήνιος, ἴνη, ἴνον.
 Bombyx, ὁ βόμυξ, u, Aristot.
 Bona, orum, ἡ ἀσία, u, Dem. τὰ ὄντα, id. τὰ ὑπάρχοντα, Isocr. τὰ ἀγαθὰ, id. τὰ χρήματα, id. αἱ κτήσεις, εων, Dem. τὰ κτήματα, id. τὰ ἐγκτήματα, id. hereditaria, ὁ κληῖρος, Dem. animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ: corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι: fortune, ἀγαθὰ τὰ ἐκ τῆς, sive ἔξωτερικῆς. Confer Opus, Facultates.
 Bonitas, ἡ ἀγαθότης, Greg. N. ἡ ἀγαθοσύνη, N. T. ἡ καλοκαγαμία, Xen. ἡ χρηστότης, Plut.
 Bonum, i, τὸ ἀγαθόν, u, Aristot. τὸ χρηστὸν, Dem. magnum, ἀγαθὸν μέγα, Dem. praeipuum et omnium maximum, ἡγούμενον ἐ πάντων μέγιστον, id. maximum et splendidissimum divinarum bonorum et humanorum, τῶν θεῶν ἀγαθῶν ἐ πάντων ἀνθρώπων μέγιστον ἐ σεμνότεστον, Isocr. admirandum, θαυμάσιον, Dem. perfectum, τέλειον, id. honestum et conveniens alicui, καλὸν ἐ πρὸς τινά, id. eligere, ἀγαθὸν αἰετῆσαι, id. expectare, προσδοκᾶν, idem. accipere, μεταλαμβάνειν, Isocr. precari Deos, εὐχεσθαι θεοῖς δίδοναι, Dem. accidere alicui, συμβαίνειν τινί, Isocr. consecutum esse, habere a Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, Isocr. ornatum esse bonis tantis, ἀξιοῦσθαι τοσάντων ἀγαθῶν, Dem. frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, Isocr. ἀνίστασθαι ἀγαθῶν, Dem. male uti, abuti bonis, κακῶς χρῆσθαι ἀγαθοῖς, Isocr. delectari bonis praesentibus, χαίρειν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, Dem.
 Bonus, ἀγαθός, ἡ, ὄν, Dem. χρηστός, ἡ, ὄν, Isocr. ἐσθλός, ἡ, ὄν, Hom. vir, ἀνὴρ ἀγαθός, Dem. χρηστός, id. et honestus, καλὸς καγαθός, Isocr. et justus, χρηστός ἐ δίκαιος, Dem. non improbus, sed omnino bonus, ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος, ἀλλὰ ἐ πᾶν χρηστός: natura, φύσει χρηστός ἀνθρώπος, id. bonum efficere aliquid, χρηστὸν παρασκευάζειν τινα, id. se praeberē, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτῷ, Isocr. πρῶτον sive ποιεῖν τὸ ἔργον τῷ χρηστῷ, sive καλῷ κατὰ ἀνθρώπου, Dem. esse coactum, χρηστὸν εἶναι ἀναγκασθέντα, id. bonorum amans, ὁ ἐξ ἡ

φιλάγαθος, N. T. bonorum osor, ὁ ἐξ ἡ ἀφιλάγαθος, u, ibid. bona verba quæso, O Mars! εὐφῆμι, ὦ "Ares! Lucian.
 Boo, μυκάομαι, Plut. βοῶν, id.
 Bootes, ὁ βοώτης, u.
 Borealis, ὁ ἐξ ἡ βορείος, venti flatus, βορεία πνεύματα, Theophr. boreale caelum, borealis aëris constitutio, τὸ βορρῖον, Xen.
 Boreas, ὁ βορέας, Aristot. ὁ βορρᾶς, u, Aelian. a boreā, βορρᾶθεν, Theophr. boreā expositus, ὁ ἐξ ἡ κατὰ βορρᾶς, domus, οἰκία, Aristot. ad boream vergens, qui a boreā perfatur, ὁ ἐξ ἡ προσβόρειος, Theophr.
 Boreus, idem quod Borealis.
 Bos, ὁ vel ἡ βῶς, βοῶς, Aristot. bos arator et jugum trahens, βῶς ἀρότης ἐ ὑπὸ ζυγῶν ποτισας, Aelian. boves pascō, βουκόλιω, Lucian. boves mactō, βυθύνω, Aeschin.
 Botanice, ars, ἡ βοτανική, u.
 Botanicus, βοτανικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Botrus, ὁ βότρυς, u, Theophr.
 Bovile, τὸ βοσάειον, u, ἡ βόστας, εως, Poll. τὸ βόσθαιμον, u, id. τὸ βοσάειον, u, Poll.
 Bovillus. Vide Bubulus.
 Brabeum, τὸ βραβεῖον, N. T.
 Brabeuta, ὁ βραβεύτης, u, Aristot.
 Brabeuterium, τὸ βραβευτήριον.
 Bracca, ἡ ἀναβύς, ἰδος, Xen. τὸ περιστέλιον, u, ἡ περισκέλις, ἰδος, Plut. braccæ, τὰ περισκελῆ, u, Phil.
 Braccatus, διεζωσμένος τὴν ἀναβύρῃδα.
 Brachiale, τὸ βραχιόνιον, ὁ βραχιόνισσος, ἦρος, Xen. τὸ περιβραχιόνιον, id. τὸ φέλλιον, Plut. τὸ ψάλιον, Xen. i. e. pars brachii, ὁ καρπός, u, Dem.
 Brachium, ὁ βραχίον, u, Dem. brachii flexus, ὁ ἄγκυον, u, id.
 Bractea, τὸ πέταλον, Plut. aurea, χρυσῶν, LXX.
 Bractearius, ὁ τῶν πετάλων ποιητής, ὁ πεταλίστης, u.
 Bracteatus, ὁ ἐξ ἡ παρασπένταλος, u.
 Bracteola, τὸ πεταλίδιον, u.
 Branchiae, τὰ βράγχια, u, Aristot.
 Brassica, ἡ κράμβη, u, Diosc. τὸ κραιβίδιον, Poll. canina, ἡ κυνοκράμβη, id. capitata, κράμβη κεφαλατή.
 Brevi, ἐν βραχεῖ, Lucian. tempore disserere inter se, ὀλίγον χρόνον διαλέγεσθαι ἀλλήλους, Isocr. refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπολύνει διαβολάς, id. tam brevi tempore; ἐν ὅτῳ βραχεῖ χρόνῳ, Dem. mori, διὰ ταχέως ἀπολείσθαι, Aelian.
 Brevia, τὰ βραχέα, u, in brevā incidere, τοῖς βραχεῖσι περιπίπτειν, Polyb. haerere in brevibus, ἐνέχουσιν τοῖς βραχεῖσι, Plut.
 Breviarium, ἡ ἐπιτομή, u, Aristot.
 Brevilquentia, ἡ βραχυλογία, u, Poll.
 Breviloquus, ὁ ἐξ ἡ βραχυλόγος, u, Plut. sum, βραχυλογέω, id.
 Brevis, ἐπιτέμνω, Synes. βραχύων.
 Brevis, e, βραχύς, εἰς, ὃ, Dem. ὁ ἐξ ἡ σύντομος, u, id. vita, βραχύς βίος, Hipp. oratio, βραχύς λόγος, Isocr. oratio multo brevior, λόγος πολὺ συντομώτερος, id. brevis vitae, ὁ ἐξ ἡ βραχυβίος, u, brevis temporis, ὁ ἐξ ἡ ὀλιγοχρόνιος, u, Xen.
 Brevisitas, ἡ βραχυότης, Plat. ἡ συντομία, Arist. vitæ, σπυχωρία βίαι, AEL. sermonis, ἡ εἰσχωρία τῶν λόγων, id.
 Brevisiter, βραχίως, Dem. βραχύ, id. συντόμως, id. ostendere aliquid, διὰ βραχέων ἐπιδεικνύειν τι, Isocr. dicere, συντόμως δηλῶν, id. docere res magnas, συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων, Dem. brevis hæc declarare possum, συντομώτερον ἔχω δηλώσει περὶ αὐτῶν, Isocr. cetera quam potero brevissime percurram, περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἀνδύναμαι, συντομώτατα διελθεῖν περιάσσομαι, id. brevissime dicere aliquid, συντομώτατα εἰπεῖν τι, Dem.
 Bruchus, ὁ βράχος, u, LXX.
 Bruma, ἡ προπῆ χειμερινή, Thuc. τὸ χίμα.
 Brumalis, ὁ, ἡ, τὸ τῆς προπῆς χειμερινῆς.
 Brutesco, ἀφρονέομαι, LXX.
 Brutum, τὸ ζῶον ἄλογον, Aristot. bruti instar vivere, ἄλογῶς διαίταν βόσκεισθαι, Suid.
 Brutus,

Brutus, ὁ δὲ ἡ ἄλλος, Aristot. i. e. stupidus, ὁ δὲ ἡ ἀναίσθητος, Dem.
 Brya, ἡ μυρία, ης, Diosc.
 Bubalinus, βυβαλίνος, ἡ, ἰων.
 Bubalus, ὁ βόβαλος, υ, Aristot.
 Bubile. Vide Bovile.
 Bubo, ὁ βούας, υ, Aristot.
 Bubulcitor, βυβουλέω, Poll.
 Bulbulus, ὁ βυβουλέος, υ, Æl. ὁ βοηλάτης, υ, id. ὁ βυβουλέος.
 Bubulus, βούσιος, εἰς, εἰον, βοσιός, ἡ, ὄν, Thuc. bubula caro, βούσιον κρέας, vel simpliciter, τὸ βούσιον, Al. Aphrod.
 Bucca, ἡ γνάθος, υ, Dem. inflare buccas, φυσᾶν γνάθος, in buccam venire, ἐπὶ τὸ στόμα ἰλθῖν, Plato.
 Bucca, ὁ ψωμός, Hom.
 Buccella, τὸ ψωμίον, υ, Laert.
 Buccina, ἡ βυκαήνη, ης, Suid. ἡ σάλπιγξ, Themistoc.
 Buccinator, ὁ βυκαήνης, Dion. Hal. ὁ βυκαήνης, Polyb. ὁ σαλπινγιστής, Dem.
 Buccino, βυκαήνιος, σαλπινγίς, Athen.
 Bucco, ὁ πρόσμορος, υ, ὁ γνάθος, ὄντος.
 Bucculentus, a, um, ὁ δὲ ἡ εὐσώμης, εος, Poll.
 Bucolicus, βυκολικός, ἡ, ὄν, carmen, μέλος, Ælian.
 Bucula, τὸ βοῦδιον, τὸ βοῦδάριον, Athen.
 Bufo, ὁ φύβαλος, Lucian.
 Bulbosus, ὁ δὲ ἡ βολβώδης, Theophr.
 Bulbus, ὁ βολβός, υ, Theophr.
 Bulga, ὁ μολγός, υ, Aristoph. ἡ ἵπποπύρα, ας.
 Bulla, ἡ πομφόλυξ, υγος, Lucian. ἡ πέμψις, γος, Galen. τὸ φύσημα, Eurip. ἡ φυσάλις, ἴδος, Lucian. insigne puerorum, τὸ σπυροδίσκειον, Poll. ἡ βύλλα, ης in bullas convertio, πομφολυγίζω, Diosc.
 Bullatus, κεκοσμημένος, ἔνθ, ἴον, κάλυξ, i. e. bullis turgens, ὁ δὲ ἡ πομφολυγώδης.
 Bullio, ζῶω, βράζω, Suid. bullire facio, ἀναβράζω, Diosc. Confer Ebullio.
 Bullo, πομφολυγίζω, Diosc.
 Bullula, τὸ πομφολυγίζον, τὸ φυσματίον.
 Bura, τὸ ἔλκεθρον, Theophr.
 Burdo, ὁ ἡμίονος, Plut.
 Buris, idem quod Bura.
 Bustualis, e, ὁ δὲ ἡ ἐπιτύμβιος, Poll.
 Bustum, ὁ τύμβος, παρυσ, τὸ ἡμιτύμβιον, Suid. busta eruo et deprædoro, τυμβωρυχέω, Arist.
 Butyraceus, βουτύριος, ἡ, ἰων, Diosc.
 Butyrum, τὸ βούτυρον, Galen.
 Buxetum, ἡ πυξίς, ὄντος.
 Buxes, πυξίνος, ἡ, ἰων, ὁ δὲ ἡ πυξίς, ης.
 Buxus, ἡ πύξος, υ, Theophr. buxo abundans, ὁ δὲ ἡ πυξώδης, εος.
 Byrsa, ἡ βύρσα, ης, Diosc.
 Byssinus, βύσσινος, ἡ, ἰων, pallium, φόρος, Plut. verba, ῥήματα, id. linteum, ἰνὸν, Herodot.
 Byssus, ἡ βύσσης, υ, Philo.

C.

CABALLINUS, ἵππειος, εἰς, εἰον.
 Caballus, ὁ καβάλλης, υ, Plut. ὁ ἵππος.
 Cacabo, κακαβίζω, Arist. τιτυβίζω, Athen.
 Cacabus, ἡ κακαβή, Athen. parvus, τὸ κακαβέον, Poll.
 Cacaturio, χρεσίω, Aristoph. χρεστιάω, id.
 Cachecticus, καχεκτικός, ἡ, ὄν, Galen.
 Cachexia, ἡ καχεξία, Plut. cachexia laboro, καχεκτιέω, Polyb.
 Cachinnatio, ὁ καγχασμός, υ, Poll.
 Cachinnator, ὁ καγχαστής, υ, Poll.
 Cachinnor, καγχάζω, καγχάζω, Athen. καγχάζω, Hesych. valde, ἀνακαγχάζω μέλα, Plat. παμμένειος, Lucian. vehementer super aliqua re, ἐκακαγχάζω ἐπὶ τινι, Xenoph. ἐπικαγχάζω τινι, effuse, ὑπεκαγχάζω, καχλίζω, Aristoph.
 Cachinnus, ὁ καγχασμός, υ, Poll. ὁ καχλισμός, Aristoph.

Caco, ἀποπαταίω, Galen. ἀναχωρεῖω, Herodian. ἀποσκευάζομαι, id. χεῖρι, Plut. in sellis, ἐπὶ τῶν ἵφθρον, Aristoph. caco in, ἐγχεῖω, id. caco super, ἐπιχεῖω, id.
 Cacadæmon, ὁ κακοδαίμων, Poll. τὸ δαιμόνιον, N. T. τὸ δαιμόνιον ποτηρὶν cacadæmone plenus, ὁ δὲ ἡ δαιμονιώδης a cacadæmone torqueri, δαιμονιζέσθαι, ibid.
 Cacoëthes, τὸ κακοῦθης, εος.
 Cacoëlia, ἡ κακοζήλια, Lucian. τὸ κακοζήλον, Dem. Phal.
 Cæumen, ἡ κορυφή, ης, Thuc. montis, ἡ ἀκρόρεια, Philo. τὸ ἀκρον, Herodot. τὸ ἀκρον ὄρος, Ælian.
 Cæumino, κορυφώω, ἀποκορυφώω, Polyb.
 Cadaver, ὁ νεκρός, Dem. ὁ νέκρος, υγος, id. τὸ σπώμα, ατος, Plut. aliquid, ὁ νεκρός τις, Xen. cadaverum acervus, ἡ νεκρὸς, ἄδος, Lucian. σωρὸς νεκρῶν, Xen. cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν, Lucian.
 Cadaverosus, ὁ δὲ ἡ νεκρώδης, νεκρικός, ἡ, ὄν, Lucian.
 Cadiscus, ὁ καδίσκος, υ, Poll.
 Cadivus, πτάσιμος, ἡ, ἰων, ὁ δὲ ἡ εὐκατάπτωτος, υ, ὁ δὲ ἡ ἐρείψιμος, Eur.
 Cado, πίπτω, Dem. in genua, εἰς γόνατα in omnes partes, ἐπὶ πάντα τὰ μέρη, Athen. in faciem, ἐπὶ τὴν φάμα in foveas, ἐμπύπτω εἰς τάφους, Plut. in terram, καταπίπτω εἰς γῆν, N. T. ἐπὶ τῆς γῆς, Xen. in mala, περιπίπτω κακοῖς, Isocr. in morbos, νόσοις, Plut. animo, ἀναπίπτω, Thuc. ob aliquid, ἀβυμῶν τι, id. Plut. ἀβυμῶς ἔχω πρὸς τι, Xen.
 Caduceator, ὁ κήρυξ, υγος, Xen. sum, κηρυκεύω, Poll. caduceatoris munus, ἡ κηρυκία, ας, id. ἡ κηρυκισίς, εως, Herodot.
 Caduceus, τὸ κηρυκεῖον, Polyb.
 Caduciter, πορρωτῶς.
 Caducus, idem quod Cadivus, i. e. corruptibilis, φθαρτός, ἡ, ὄν, N. T.
 Cadus, ὁ κάδος, Herodot.
 Cæcitas, ἡ τυφλότης, ητος, Arist. ἡ τύφλωσις, εως, Hippocr. ἡ ἀραρία, ας, LXX. ἡ ἀβλεψία, Theophr.
 Cæco, τυφλῶω, aliquid, τινά, Plato.
 Cæculus, ὁ δὲ ἡ ὑπότυφλος, υ.
 Cæcus, τυφλός, ἡ, ὄν, homo ad futura, ἀνθρώπος τῷ μέλλοντος, Plut. fons qui non videtur, τυφλὴ πίδαξ, Xen. paries fenestras non habens, τυφλὸς τοῖχος ista vel cæcus videat, αὐτὰς τῷ τυφλῷ ὅλα, Plut. ὁ δὲ ἡ ἀλάος, Hipp. Hom.
 Cæcutientia, ὁ ἀμύλωνωρος, υ, Hippocr.
 Cæcutio, ἀμύλωνωρος, ad lumen, πρὸς τὸ φῶς, Lucian. ἀμύλων βλέπω, Ælian. præ senio, ἐκαρυσσώμενος οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ γήρους, LXX. nimia cupiditate, τυφλώττω τῇ ἐπιθυμίᾳ, Herodian.
 Cædes, ὁ φόνος, Dem. ἡ σφαγὴ, ης, Isocr. ὁ θάνατος, id. τὸ αἷμα, ατος, Dem. et vulnera et mortes, τραύματα δὲ σφαγαὶ δὲ θάνατοι, Isocr. fortuita, φόνος ἀκρίσιος, Dem. consulto facta, ἐκ προνοίας, id. justa, δικαιοσύνη, id. iniqua, ἄνομος, Isocr. cædis reum peragi, ἰφ' αἵματι φεύγειν, Dem. esse auctorem, αἰτίαν εἶναι τῷ φόνῳ, id. insimulari, αἰτίαν ἔχειν τῷ φόνῳ, id. diem dicere aliquid, λαχεῖν τινι φόνον εἰκότως, id. aliquid accusare, ἐκαταισθασθαι τινά τῷ φόνῳ, id. reum aliquid agere, παρατραφέσθαι τινι τὴν γραφὴν τῷ φόνῳ, id. perpetrare aliquid convincere, αἰεῖν φόνον τὸν δεδρακότως, id. ἀλίσκασθαι τῷ φόνῳ, id. reos morte multare, ζημιώσθαι θανάτῳ τὸς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας, id. cædes fiunt in urbe, γίνονται φόνι, σφαγαί, θάνατοι, ἐν τῇ πόλει, Isocr. cædem patrare suis manibus, κτείνειν τινά αὐτοχειρίᾳ, Dem. cæde pollutum esse, κοινῶν τῷ φόνῳ, id.
 Cædo, παῖω, obvios, τὰς ἀπαντώντας, Dem. anum, σύπτω τὴν γυναικα, mulierem, πατάσσω τὴν γυναῖκα, id. famulos flagris, αἰκίζω τὸς οἰκίτας, Isocr. parum aliquid, μὴ σφόδρα συγκόπτειν τινά, id. aliquid colaphis, πύξω παῖω εἶμας τινός, Dem. multos hostes, πολλὸν φόνον ἐργάζομαι τῶν ἐναντίων, id.

Cædus, καπτικός, ἡ, ὄν.
 Cælamen, ἡ γλυφὴ, Plut. τὸ γλύμμα, Poll.
 Cælator, ὁ γλύπτης, ὁ γλυπτῆς, ὁ γλυφεύς.
 Cælatura, quod sculptum est, τὸ γλύμμα, Poll. ἡ γλυφὴ, ης, Plut.
 Cælatus, ὁ δὲ ἡ ἀνύγλυπτος, υ, γλυπτὸς, ἡ, ὄν, LXX.
 Cælebs, ὁ δὲ ἡ ἀγάμος, υ, Xen. ὁ δὲ ἡ ἀγάμης, εος, Dem. ἀγνός, ἡ, ὄν, γάμων, Plato. ὁ ἀζυγός.
 Cælibatus, ἡ ἀγάμία, Hesych. τὸ ἀγάμιον.
 Cælo, γλύφω, aliquid, τὴν, Aristoph. ἐγκόπτω.
 Cælum. Vide Cælum.
 Cælum, τὸ γλυφεῖον, Lucian. τὸ γλυπτῆριον, ὁ ἐγχευόμενος, Lucian. ὁ κοπίτης, id.
 Cæmentarius, ὁ τιχοδομῆς, Poll. ὁ τιχοδόμος, id.
 Cæmentitius, χαλκίσιος, εἰς, εἰον.
 Cæmentum, ὁ χάλις, υγος, Thuc.
 Cæpe, τὸ κερύμουν, Xen. capas olere, κερύμουν ὀζειν, id.
 Cæpina, ὁ κερύμουν, ὄντος.
 Cæremonia, ἡ θρησκεία, Herodian. τὰ περὶ τὰς θεῶν, Dem. τὰ πρὸς θεῶν, Isocr. τὰ τῶν θεῶν, id. θία πρᾶγματα, id.
 Cæruleus, κυανός, contr. κυανός, ἡ, ὄν, mare, θάλασσα, Arist. color, κυανὴν χροῖαν, Xen. cæruleo colore sum, κυανίζω, Diosc. cærulei coloris inductio, ἡ κυανώσις, εως, Plut.
 Cæsar, ὁ Καῖσαρ, ατος, Plut.
 Cæsaries, ἡ κόμη, ης, Plut. Confer Coma.
 Cæsim, κοπτικός, τραχητικός, Suid. τμητήν, id.
 Cæsio, ἡ τμησίς, εως.
 Cæsius, γλαυκός, ἡ, ὄν, Aristot. cæsius oculos habens, γλαυκὸς τὰ ὄμματα, id. γλαυκὸς τὸς ὀφθαλμούς, Basil. γλαυκός, Plut. ὁ δὲ ἡ γλαυκὸς ὀφθαλμός, υ, Diosc. ὁ δὲ ἡ γλαυκώματος, Plat. cæsius color, ἡ γλαυκότης, ητος, oculorum, ὀμμάτων, Arist. cæsius reddi, ἀπογλαυκῶσθαι, Plut.
 Cæspes, ὁ βάλας, ατος, ὁ βῶλος, υ, Poll.
 Cæspitator, ὁ παράφορος βαδίζων, Lucian.
 Cæspititius, βαλάνιος, ἡ, ἰων.
 Cæspito, παράφορος βαδίζω, Lucian.
 Cæstrum, τὸ κέστρον, υ, Poll.
 Cætera, τὰ λοιπὰ, τᾶλλα, Dem. ὁ ἕτερος.
 Cæteri, ἕτεροι, αἱ, αἱ hi, isti, cæteri, alii, οἱ μὲν, οἱ δὲ, ἕτεροι δὲ, ἄλλοι δὲ, Isocr. λοιποὶ αἱ, αἱ, Dem.
 Cæteroqui, τᾶλλα, Dem. ἄλλως, Aristoph.
 Cæterum, μέντοι, favos fingunt, cæterum non mellificant, κηρία πλάττουν, μελιτεργῆσαι μέντοι εἶναι, Aristot. μέν ἔν, cæterum accepto imperio cuncta mutavit, αὐτὸς μὲν ἔν τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν πάντα ὑπακύνθησεν, Dem. καὶ δὴ, id.
 Calamarium, ἡ καλαμοθήκη, ἡ καλαμῖς.
 Calamister, ἡ καλαμῖς, Diosc. ἡ κνήσις, Plut.
 Calamistro, βοσφυρξίς, Dion. Halicarn.
 Calamistrum, idem quod Calamister.
 Calamitas, ἡ συμφορὰ, ας, Dem. τὰ δεινὰ, id. ἡ μοχθηρία, ας, id. calamitates et miseriae, συμφοραὶ δὲ ἀτυχίαι, Isocr. calamitas maxima, ἀτυχία μεγίστη, Dem. par, τὰ ἴσα κακὰ summa, συμφορὰ ἰσχυρά, id. depolarata, ἀνήκετος, Isocr. communis, κοινὴ ἀπάσι, Dem. conjicere aliquid in calamitatem, ἐμβάλλειν τινά εἰς κακόν, Dem. προσερίψασθαι τινι συμφορᾷ, id. περιβαλεῖν τινά τῇ συμφορᾷ, id. calamitatem cavere, evitare, συμφορὰν φυλάττειν, Isocr. διαφείγειν in maximam calamitatem incidere, ἔρχεσθαι εἰς μεγίστην συμφορὰν, id. ἡκεῖν εἰς ἀτυχίαν, id. περιπίπτειν ἀτυχίᾳ, Dem. premi calamitate, γίνεσθαι περὶ συμφορὰν, sc. ἐπὶ συμφορᾷ, id. εἶναι ἐν δεινῷ τινι, id. χεῖρον πράττειν, Isocr. ἀτυχίαν ἀτύχημα, Dem. mederi calamitati, ἰάσασθαι τὴν ἀτυχίαν, Isocr. ἐπανορθῶν τὴν ἀτυχίαν πόλεως, id. ἐπαμύνειν τῇ συμφορᾷ, id. liberare aliquid e calamitate, ἀπαλλάττειν τινά τῶν συμφορῶν διασώζειν τινά ἐκ μεγίστων συμφορῶν, id. ἐκλύειν τινά δεινῶν ἀπάντων, Dem.
 Calamites, ὁ καλαμίτης, ὁ δρυόφυτος.
 Calamitose, ἀτυχῶς, Isocr. ἀδύως, Dem. ἐπιτηδῶς, Isocr. ἀδύως δὲ κακῶς, Dem. δυστυχῶς.
 Calamitosus,

Calamitosus, ὁ ἐξ ἡ δυστυχίας, ἴσως, Dem. ἀτυχῶν, ἴσως, ἢν, id. κακοπαθῶν, ἴσως, ἢν, Isocr. παρὰν, ἴσως, ἢν, et infelix, ταλαιπώρος ἐξ δυστυχίας, ἄλλως ἐξ ταλαιπωρίας omnium calamitosissimus, πάντων ταλαιπωρώτατος, id. ἀπάντων ἀνθρώπων ἀβλιώτατα διακείμενος, Isocr.

Calamus, ὁ κάλαμος, Diosc. ὁ δοναξ.

Calathus, ὁ κάλαθος, Poll. parvus, ὁ καλαβίσκος, id. τὸ καλαβόν, Schol. Callin. ἡ καλαβίς, Hesych. ὁ κάνης, Plut.

Calator, ὁ κλητήρ, ὁρος, Dem. ὁ κλητήρ, ἦρος, id.

Calatus, a, um, κληθείς, εἶσα, ἐν.

Calcanes, ἡ πτέρνα, ἢν, Dem.

Calcar, τὸ πλῆκτρον, Aristoph. τὸ κέντρον, ἢ, Strabo. ἡ ἐγκυρτήρ, ἴδος, id. ὁ πτερινήρ, ἦρος, calcaribus incito, μουπίζω, Heliodor. calcar addo currenti, τὸν σρέχοντα ὁρῶν, περὶ ἄλλων τινὶ τὰ κέντρα, Diod. Sic.

Calcarius, ὁ γυμνοποιὸς, ἡ τιτανιοποιὸς, ἢ.

Calcator, ὁ λινωτάτης.

Calculus, εἰς δόμους, ἐν, ἐν, Xen.

Calceamentum, τὸ ὑπόδημα, ατος, Xen. ex lino confectum, λινὰ πεπιφανμένον, Herod.

Calceatio, ἡ ὑπόδησις, ἴσως, Xen.

Calceo, ὑπόσσω, et calceor, calceos induo, ὑποδύομαι, Xen.

Calceolarius, ὁ ὑπόδηματοποιὸς, ἢ.

Calceolus, τὸ ὑπόδηματιον.

Calceus, τὸ ὑπόδημα, Xen. τὸ πῆδιον, Hom. calceis careo, ἀνυπόδητος, calceis carens, ὁ ἐξ ἡ ἀνυπόδητος, Xen. calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, ἡ ἀνυπόδησις, Plato.

Calcitratio, ὁ λακτισμός, ὁ ἀπολακτισμός, Plut.

Calcitro, -onis, ὁ λακτιστής, Xen. ὁ πτερινήρ.

Calcitro, λακτίζω, aliquid, τι, Dem. Phal. ἀπολακτίζω, Lucian. πτερινίζω qui ab adversariis in venter calcitrat, λακτιζόμενος εἰς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν, Lucian. calcitrare adversus stimulum, λακτίζειν πρὸς κέντρον, N. T.

Calcitrosus, λακτιστικός, ἢ, ὄν, λακτίζων, ἴσως, equus, ἴσως, Poll.

Calco, πατέω, aliquid, τι, Herodian. viam, εἰδῶ ὁδόν, Xen.

Calculatio, ὁ ψηφισμός, ἢ, ὁ λογισμός, ἢ, Æschin.

Calculator, ὁ ψηφιστής, ὁ λογιστής, ἢ, Plut.

Calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, Aristot.

Calculosus, ὁ ἐξ ἡ λιθώδης.

Calculus, parvus lapis, τὸ λιθάριον, Theophr. morbus, ἡ λιθίασις, Diosc. computatorius et judicialis, ἡ ψήρος, Dem. damnatorius, ψήφος ἀναιρέσις, καθαιρέσις salutaris, ἡ ψήφος σωτήριος, id. calculo bene subducto, λελογημένος, Herodot. calculo laborare, λιθιάζειν, ἢν, Diosc.

Caldarium, ὁ θερμαντήρ, ἦρος, Poll. τὸ θερμαντήριον, ἢ, id.

Caldus, vide Calidus.

Calefacio, θερμαίνω, Plut. Σέρω, Naz. aliquid, θάλπω τι, Synes. παρθερμαίνω, Athen.

Calefactio, ἡ θερμανσις, ἴσως, Aristot. ἡ θερμανσία, id.

Calefactorius, θερμαντικός, ἢ, ὄν, Diosc. συνθερμαντικός, ἢ, ὄν, Galen.

Calefactus, ὅς, ἡ θερμανσις, Aristot. ἡ θερμανσία, Hipp. ἡ διαθερμανσία, Aristot.

Calefactus, θερμαντός, ἢ, ὄν, Aristot. ad ignem, θάλπειν παρὰ τῷ πυρὶ, Gal. θερμανθείς, bene, ὁ ἐξ ἡ ἐυθερμαντός, Theophr.

Calefio, θερμαίνομαι, Dem. διαθερμαίνομαι, id. θάλπωμαι, Galen.

Calendæ, αἱ καλῆνδαι, ὅν, ἡ νεμηνία, Plut. ἡ νεμηνία, singulis Calendis, ἀνὰ πάσας νεμηνίας, Herodot.

Calendarium, ἡ ἡμερῆς ἐπιμένησις, τὸ ἡμερολόγιον, ἢ.

Caleo, Σέρομαι, Aristot.

Calesco, idem quod Calefacio.

Calculus, τὸ κολίκιον.

Caliditas, ἡ θερμότης, Plut. τὸ θερμόν, Theophr.

Calidus, ὁ ἐξ ἡ θερμότης, ὁ ἐξ ἡ ὑνθερμος, locus, ὁ σότος, Plut. a pugna, ἀπὸ μάχης, id. a certamine, τῷ ἀγῶνι, id. calido animo ad res frigidas accedere, θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσιν κα-

δίαν ἔχειν, Soph. calida aqua, τὸ θερμόν, sc. ὕδωρ, Gal. valde calidus, ὁ ἐξ ἡ διάθερμος, Aristot. aliquid, ὁ ἐξ ἡ ὑπόθερμος, locus, χωρίον, Poll.

Caliga, ἡ σκελεὰ, ἢ, Poll.

Caligatio, ἡ ἀμβλυνοπία, ας.

Caliginosus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ζοφώδης, ζοφῆρος, ἢ, ὄν, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἀχλυνώδης, Hipp. ὁ ἐξ ἡ σκοπώδης, Plut. γνωφώδης, Eur.

Caligo, -inis, ὁ ζόφος, Plut. ἡ ἀχλὺς, ὅς, Isocr. ὁ σκότος, ἢ, Dem. ἡ ἐπισκοπῆσις, εἰς, oculorum, τὸ σκότωμα, ατος, Galen. ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, Diosc. κνέφας.

Caligo, as, ἀμβλυνώτω, Lucian. Confer Cæcutio.

Calix, ἡ κύλιξ, Plut. τὸ ποτήριον.

Calleo, ἐπιστάτω, i. e. perfecte scio, ἐπίσταμαι, artem, τέχνην, Isocr.

Callesco, τυλόμαι, Diosc.

Callide, πανέργως, τεχνικῶς, rempublicam administrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι, Isocr. ago, πανεργίᾳ, Dem. δολοφρόνως.

Calliditas, ἡ πανεργία, Dem. τὸ σόφισμα, id. ἡ δεινότης, id. doli et calliditates, τέχναι ἐξ πανεργίας, id.

Callidus, ὁ ἐξ ἡ πανέργος, Dem. πανεργῶν, ἴσως, ἢν, Isocr. δεινός, ἢ, ὄν, Dem. et improbus, πανέργος ἐξ δεινός, id. ὁ ἐξ ἡ δολοφρόν.

Callis, ἡ πρίσις, ἢ, Xen. ὁ εἰς, Polyb. ἡ ἀνταρπῆς, ἢ, et via, ἢ, ὁδός, Herodian. ὁ πάτος, Hom.

Callosus, ὁ ἐξ ἡ τυλώδης, εἰς, Plato. τετλωμένος, ἐν, ἐν, Xen. callosum reddo, τυλόω, id. callosus fio, τυλόμαι, Diosc.

Callus, ὁ τύλος, Lucian. τὸ τύλωμα, Hesych. callum obduco, τυλόω, ori, τὸ σῆμα, Xen.

Calo, as, καλῶ. Confer Voco.

Calo, onis, ὁ σκυνοφῆρος, ἢ, Xen. ὁ ξυλοφῆρος, Athen.

Calones, τὰ καλοπῶδα, ὡν, Suid.

Calor, ἡ θερμότης, Plut. τὸ θερμόν, ἢ, Theophr. ἡ θερμία, Thuc. τὸ θάλπος, εἰς, Xen. ἡ θερμασία, Aristot.

Calorificus. Vide Calefactorius.

Calva, τὸ κῆνον, ἢ, Lucian.

Calvaria, idem quod Calva.

Calvaster, ὁ ἀναβάλλαντος, LXX.

Calveo, φαλακρός εἰμι.

Calvesco, φαλακροῖμαι.

Calvities, ἡ φαλακρότης, ἡ φαλάκρα, ἡ φαλάκρωσις, εἰς, LXX. τὸ φαλάκρωμα, ἢ, ἡ φιλότης τῆς κεφαλῆς, Plut. τὸ ἀναβαλλάντωμα, ατος, LXX.

Calumnia, ἡ διαβολή, ἢ, Dem. ἡ συκοφαντία, id. τὸ συκοφαντήριον, id. et maledictum, συκοφαντία ἐξ βλασφημίας et falsum crimen, συκοφαντία ἐξ παρενομιᾶς συκοφαντία ἐξ ψευδῆς λόγος tanta, τοσαύτη βλασφημία ἡ διαβολή τοσαύτη ὑπερβολή συκοφαντίας calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι διαβολὴν εὐλαβεῖσθαι, Isocr. suggerere alicui, δίδόναι συκοφαντίαν τινί, Dem. gravissimum creare alicui, καταστήσαι τινά εἰς μεγίστην διαβολήν, Isocr. contemnere, καταφρονεῖν λαοδρίας refutare, διαλύσαι seu διαλύσασθαι διαβολήν, id. repellere, διαβεῖναι ψευδῆ λόγον ἐξ συκοφαντίαν, Dem.

Calumniator, ὁ διάβολος, Dem. ὁ διαβάλλων, ὄντος, Isocr. ὁ συκοφάντης, Dem. ὁ συκοφάντων, ὄντος, id. ὁ λαοδρῶν, ὄντος, Isocr. ὁ λαοδρῶν, ἢ ὁ βλάστηρος, ἢ, id. et nugator, βλασφημῶν ἐξ φλυαρῶν, Isocr. et acerbus et serpentina natura homo, συκοφάντης ἐξ πικρός ἐξ ἡ φῆν φῆν ἀνθρώπος, Dem. magnus et insignis, ὑπερβάλλων τῇ συκοφαντίᾳ, id.

Calumniatrix, ἡ διαβάλλουσα, ἡ συκοφαντήσα, ἡ λαοδρῶσα. Confer antecedd.

Calumniator aliquid, διαβάλλω τινά, Dem. βλασφημέω εἰς τινά, id. λαοδρῶν seu λαοδρῶμαι τινί, id. τινά, Isocr. εἰς τινά, id. συκοφαντεῖν τινά, id. πλῆν τινά, Dem. ἐπιτρεῖν τινί, id. κακῶς λέγων τινά, id. aliquid, συκοφαντεῖν τι, Isocr. λαοδρῶμαι τι, Æschin. aliquid ob aliquid, συκοφαντεῖν τινά τινος, Ælian. et maledicere, διαβάλλειν ἐξ βλασφημῶν, Isocr. et mentiri in aliquid, διαβάλλ-

λειν ἐξ καταψεύδοσθαι τινά, id. conviciis et contumeliis proscindere, συκοφαντεῖν ἐξ προσηλακτεῖν, id. acerrime, τὰ μέγιστα, id. maxime, μάλιστα, Isocr. semper, συνεχῶς, Dem. manifeste, περιφανῶς, id. acerbe, πικρῶς, Isocr. petulante, ἀσελγῶς, id. indecenter, παρὰ τὸ προσήκον, Dem. falso, ψευδῶς, Isocr. injuste, ἀδίκως, ἢ, δικαίως, Dem.

Calumniose, συκοφαντικῶς, συκοφαντικῶς.

Calumniosus, συκοφαντικός, ἢ, ὄν, Luc. ὁ ἐξ ἡ συκοφαντικῶς, εἰς, Lysias.

Calvus, φαλακρός, ἢ, ὄν, Luc. τὴν κεφαλὴν, id. μαδαρός, ἢ, ὄν, Arist. ὁ ἐξ ἡ λιποτόβης, ἢ, ἢ, Luc. calvum reddo, μαδαρῶν, Aristoph. calvus fio, μαδαρός γίνομαι, Æl.

Calx, pars pedis, ἡ πτέρνα, ἢ, Dem. τὸ σφυρόν, ἢ, N. T. calcibus peto, λακτίζω, Aristoph. πτερινίζω.

Calx, ἡ τίτανος, Lucian. ἡ κονία, Gal. ἡ γύψος, Paus. viva, κονία ἀσβεστός, Ægin. calce obducere, τιτανῶσθαι, Hesych. ἐπιτρεῖν τιτανῶν, Lucian. calce oblitus, τιτανῶμενος, ἐν, ἐν, Hesych. τιτανῶδες, ἢ, ὄν, id. κονιατός, ἢ, ὄν, Theophr. calce dealbo, κονίαμαι, Dem. κονιάομαι, Plut. calce inductum seu dealbatum opus, τὸ κονίαμα, Theophr. calce inducens aliquid, ὁ κονιατής, ἢ, Hesych. inductio quæ fit calce, ἡ κονίασις.

Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας, Plut.

Calyx, ἡ κάλυξ, υκος, Theophr.

Cambio, ἀμείβομαι, Plut. ἀντικαταλλάττομαι.

Cambium, ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ἢ.

Camelarius, ὁ καμηλιτής, ἢ, Arist.

Camelinus, καμηλῖος, εἰς, ἐν.

Camelopardalis, ἡ καμηλοπάρδαλις, εἰς, LXX.

Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ἢ, Xenoph.

Camera, ἡ καμάρα, ας, Galen.

Camerarius, καμαρῖνος, ἢ, ὄν.

Cameratio, ἡ καμαρῶσις, εἰς.

Cameratus, καμαρωτός, ἢ, ὄν, Diosc.

Camero, καμαρῶν, αἱ.

Caminalis, idem quod sequens.

Caminarius, καμιναιῖος, αἶα, αἶον, fuligo, αἶβαλ, LXX. ὁ καμινίτης, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄστος καμινίτης, Athen. ὁ ἐξ ἡ καμινώδης, exhalatio caminaria, i. e. e camino, ἀναπνοή καμινώδης, Strabo.

Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμινος, LXX. parvus, τὸ καμίνιον, ἢ, Schol. Arist. in camino excoquo, καμίνω, Strabo. in camino opus faciens, ὁ καμινωτής, ἢ, Lucian. quæ circa caminum laborat, ἡ καμινώτρια, ας, Herodian. opera quæ navatur circa caminum, ἡ καμινία, ας, Theophr. i. e. fumi receptaculum, ἡ καμινώδχη, τὸ καμινώδχητον, ἡ καμινώδχη, Herodot.

Cammarus, ὁ κάμμαρος, et τὸ κάμμαρον.

Camæna, ἡ μῦσα.

Campana, ὁ κῶδων, ὄντος, Thuc. τὸ χάλκαμα, ατος, campanæ malleus, τὸ ῥόπαλον, ἢ, campanam pulso, τὸν κῶδωνα κρῶν, κῶδωνίζω, Aristoph.

Campanula, τὸ κῶδανιον.

Campestre, τὸ περὶ ζῶμα, ατος, Plut.

Campestris, πεδινός, ἢ, ὄν, Xen. πεδινός, ἢ, ὄν, Theophr. πεδινῶς, αἶα, αἶον, πεδινῶς, ἢ, ὄν.

Campsor, ὁ κολλυσιτής, ἢ, Lysiar.

Campus, τὸ πεδῖον, ἢ, Plut. Martius, πεδῖον Ἄρειον, Plut. latitudo camporum, τὸ πλῆθος τῶν πεδίων, Isocr. campum vastare, ἀνάστατον ποιεῖν τὸ πεδῖον, id.

Camus, fiscella, ὁ κηρὸς, ἢ, Aristoph. ca, istrum, camum circa os habere, ἔχειν κηρὸν περὶ στόματι, Athen. camum circumpono, κηρῶν, Xen. cami circumpositio, ἡ κηρῶσις, εἰς, Hesych.

Canalicula, τὸ σωληνάριον, Eustath.

Canaliculatum, σωληνωδὸς.

Canaliculatus, ὁ ἐξ ἡ σωληνωδῆς, εἰς.

Canaliculus, idem quod Canalicula.

Canalis, ὁ σωλὴν, ἦρος, Plut.

Cancellarius, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, εἰς.

Cancellatus, διετυπῶς, ἢ, ὄν, LXX.

Cancelli, ἡ κηκλίς, ἴδος, Plut. τὸ δρύφικτον, ἢ, Hesych.

Ihesych, cancellis includere, περιβάλλειν κυγκλίζω, Plut.
 Cancelli, κυγκλίζω, testamentum, διαθήκην ἑξαλείφω, Dem.
 Cancer, ὁ καρκίνος, animal, Aristot. sidus, Arat. morbus, Hipp. τὸ καρκίνωμα, Diosc. parvus, τὸ καρκίνιον, Aristot. cancro similis, sive e cancerorum genere, ὁ ἔξ ἡ καρκινώδης, id. cancro morbo infestari, καρκινώσθαι, Hipp.
 Candefacio, λευκός, Xen. λευκαίνω, i. e. ignitum reddo, διαπυρρῶ, ἐκπυρρίζω.
 Candefactus, λελευκαμένος, ἐν, ἰον, Dem. igne, ὁ ἔξ ἡ διαπυρρῶς.
 Candefio, λευκοῦμαι, Dem. igne, διαπυρρίζομαι.
 Candela, ὁ λύχνος, Xen. Confer Lychnus.
 Candellabrum, τὸ λύχνον, Athen. ἡ λυχνία, N. T.
 Candeo, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι, Theophyl. i. e. ignitus sum, ἐκπυρρῶμαι, διαπυρρῶς εἰμι.
 Candicans, ὁ ἔξ ἡ ὑπόλευκος, u, Diosc.
 Candico, ὑπολευκός εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.
 Candidatus, alba veste indutus, ὁ ἔξ ἡ λευχεύων, ὄνος, ὁ λευχευομένην, ὦν, Herod. ambiens officium, ὁ παραγγέλλον ἀρχὴν, Plut.
 Candidi, i. e. sincere, ἀπλῶς, Dem. ἀδόλως, id. ἀκιδόλως, Isocr. ἀφελός, Dem. et sincere scribere aliquid, ἀπλῶς ἔξ ἀδόλως γράφειν τι, id. et aperte administrare remp. ἀπλῶς ἔξ φανερώς πολιτεύεσθαι, id.
 Candidus, albus, λευκός, ἡ, ὦν, Confer Albus, i. e. sincerus, ὁ ἔξ ἡ ἀφελός, ἰός, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἑκαπός, u, id. ὁ ἔξ ἡ ἀδόλος, u, Plato. ἀπλός, ὤς, ἀπλόη, ἡ, ἀπλόον, ἔν, Dem. vere et amicus, ἀληθῶς ἀπλῶς ἔξ φίλος, vir, ἀπλοῖκός ἀνὴρ, Lucian. et ingenuus homo, ἀφελῆς ἔξ παρρησίας μετός, id.
 Candor, ἡ λευκότης, Aristot. morum simplicitas, ἡ εὐθύεια, Dem. ἡ ἀκακία, id.
 Caneo, πολὺς εἰμι.
 Canesco, πολιοῖμαι, Aristot.
 Cani, αἱ παλαιά, ὦν, Isocr.
 Canicula, τὸ κυνίδιον, Xen. τὸ κυνέριον, id. sidus, ὁ σείριος, u, Hes. ὁ κυών, Aristot. post caniculam, i. e. post mediam aetatem, μετὰ κύνα, Theophr.
 Canicularis, κυνικός, ἡ, ὦν, Xenoph. dies caniculares, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι, αἱ ἐπὶ κυνὶ vel ὑπὸ κυνὸς ἡμέραι. Confer articulum antecedent.
 Canine, κυνήδον, Lucian.
 Caninus, κυνικός, ἡ, ὦν, Xen. κύνιος, εἰς, εἰον, Sext. Empir. canino ritu, κυνήδον, Lucian.
 Canina sentis, κύναρος vel κυνάρια ἀκάνθα, Athen.
 Canis, ὁ vel ἡ κυών, κυνός, Aristot. canibus obijci seu objectum esse, κυνὸν δέσπονον εἶναι, Ael. canes vorare, κυνοφαγεῖν, Sext. Emp. a cane morsus, ὁ ἔξ ἡ κυνόηκτος, Diosc.
 Canistrum, τὸ κἀναστρον, Poll. ὁ κἀνός, Plut. τὸ κανὼν, Thuc. τὸ κἀνειον, Athen. ligneum et plexum, κἀνειον ἔξυλινον ἔξ πλεστόν, id.
 Canities, ἡ πολιοῖτης, ἡ πολιά, Isocr.
 Canna, ὁ δόναξ, απος, Diosc. ὁ κἀλαμος, u, id. ἡ κἀννη, vel καννα, ης, Aristoph.
 Cannabaceus, κανναβένιος, ἰνῃ, ἰον.
 Cannabis, ἡ κἀνναβις, εως, Diosc.
 Cannetum, τὸ δονακίον, τὸ καλαμῶδες, sc. χωρίον.
 Canneus, καλάνιος, ἰνῃ, ἰον, Athen.
 Cano, ἔξω, Dem. αἰδέω, id. μέλω, ὕμνῳ, pæanas, ἔξω παιάνες, id. cantilenas, ἔσ-ματα, Plut. ad lyram, πρὸς λύραν, id. laudes alicujus, ἐγκωμίων τινας, Aristoph. tibia cantionem amatoriam, αὐλῶν ἄσμα ἔρωτικόν, Aristot. suavissime, εὐφρόντατος ἔξ ὀδικώτατος εἰμι, Aelian. classicum, σημαίνω μάχεσθαι, Xen. receptui, σημαίνω τὸ ἀνακλητικόν, Plut.
 Canon, ὁ κανὼν, ὄνος, Aeschin.
 Canonice, κανονικῶς.
 Canonicus, κανονικός, ἡ, ὦν.
 Canore, ὀδικῶς, Aristot.
 Canorus, ὀδικός, ἡ, ὦν, Lucian. λιγυρός, ῥα-ρόν, Hom.

Cantator, ὁ ψάλλων, u, Plut. ὁ ἀοιδός.
 Cantatrix, ἡ ψάλλτρια, ας, Athen.
 Cantharus, ὁ κἀνθαρος, u, parvus, τὸ κανθάριον, Plut.
 Canthus, ὁ κἀνθος, u, Aristot.
 Canticum, τὸ ἄσμα, Dem. τὸ ἄσμα, Gregor. ἡ ᾠδή, Xenoph. ἡ αἰοδή, Dem. τὸ μέλος.
 Cantilena, idem quod Canticum.
 Cantioncula, τὸ ἄσματιον.
 Canto, ψάλλω, Confer Cano.
 Cantor, ὁ ᾄδων, Plat. ὁ μελωδός, Lucian.
 Cantus, τὸ μέλος, εως, Lucian. ἡ μελωδία, ας, Athen. lugubris, ἡ θρηνηδία.
 Canus, πολὺς, ἂν, ὦν, Diosc.
 Capacitas, ἡ χωρησις, τὸ χωρημα, ἡ εὐρυχωρία.
 Capax, ὁ ἔξ ἡ εὐρυχωρός, ὁ ἔξ ἡ εὐρυχωρῆς, Thuc. δευτικὸς, ἡ, ὦν, sum, χωρῶ, eorum qui conveniunt, τὴς ἐξυλλέθοντας, Thuc. doctrinæ, τὴν διδασχῆν, Dem.
 Capedo, ἡ εὐρυχωρία, i. e. vas quoddam, ἡ πυλίσκη.
 Capella, τὸ αἰγίδιον, u, LXX.
 Caper, ὁ τράγος, Aristot. ὁ αἰξ, αἰγός, Herodot. ὁ χίμαιρος.
 Capero, βυσσώω, Diosc. βυτίδω, Arist.
 Capesso, αἰρέω, aliquid, τι, Xen. rempublicam, ἄπτομαι τὴν πολιτείαν, id. λαμβάνω τὰ τῶν κυνῶν, Aristot. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τὴν πράγμην, Plut. imperium, αἰρέω τὴν ἀρχὴν, Plat. pugnam, ἰγχειρίω τὴν μάχην, Plut.
 Capillaceus, ὁ ἔξ ἡ τριχώδης, εως.
 Capillamentum, τὸ τριχῶμα, Aristot.
 Capillatus, τριχωτός, ἡ, ὦν, Aristot.
 Capillitium, τὸ τριχῶμα, Aristot. ἡ κόμη, Dem. arte factum, ἡ κόμη πρὸς ὄψιν, Xen.
 Capillo, τριχῶν, Diosc.
 Capillus, ἡ θρίξ, τριχός, Aristot. ἡ κόμη, id. plexus et intortus, ὁ πλόκαμος, Herodot. capillorum nodus, ἡ πλοκαμῖς, defluvium, ἡ ἀλωπεκία, Galen. capillos como, τριχοπλατῶν nutrio, κομῶ, κομποστροφῶ, Strabo. molles habens, ὁ ἔξ ἡ μαλακὸθριξ, Aristot. paucos habens, ὁ ἔξ ἡ ἐλιγὸθριξ, crispos habens, ὁ ἔξ ἡ ἐλάθριξ, id. pulchros faciens, ὁ ἔξ ἡ καλλίθριξ, Diosc.
 Capio, αἰρέω, urbem vi, πόλιν κατὰ κράτος, Isocr. virum, ἄνδρα, id. urbem obsidione, ἀλίσκω πόλιν πολιορκία, Dem. hasta vel bello, λαμβάνω πόλιν δουλεύων, seu αἰχμάλων, Isocr. avaritiam alicujus, χωρῶ τὴν πλεονεξίαν τινός, Dem. comprehendo aliquid, δέχομαι τι, Dio. Chrys. utilitatem ex aliqua re, ἀφαιρῶ αὐτὴν ἀπὸ τίνος, Xen. consilium de re aliqua, βουλευομαι περὶ τίνος, Isocr. ex re aliqua voluptatem, χαίρω ἐπὶ τινι, Xen. aliquid vivum, ζωγρῶ τινα, Thuc. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, Plato.
 Capistro, κηρέω, Xen. κηρέω, N. T.
 Capistrum, ὁ κηρός, Xenoph. τὸ περιστόμιον, LXX. τὸ κεφαλῶδισμιον, ὁ φίμος, Luc.
 Capital, ἡ κεφαλὴ, Aristot. τὸ κρηδισμιον.
 Capitalis, ad caput pertinens, κεφαλικός, ἡ, ὦν, Diosc. mortem merens, φονικός, ἡ, ὦν, facinus, ἀδικημα, Lycophr. ἔσχατος, ἄτη, ατον, odium, μίσος θανάτου, ἡ, ὦν, causa, δίκη, Plut. facinus morte dignum, ἀδικημα φονικόν, Lycophr.
 Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κεφαλικῶς κολάζεσθαι, Herodian.
 Capitatus, caput habens, κεφαλῶτος, ἡ, ὦν, Diosc.
 Capitellum, τὸ κεφάλιον, Diosc.
 Capitium, ἡ κεφαλὴ, ἰδός, Aristot.
 Capito, ὁ μεγαλοκέφαλος.
 Capitularis, ὁ ἔξ ἡ κεφαλαιώδης, εως.
 Capitulatim, κεφαλαιωδῶς, Aristot. ἐπὶ κεφαλῇ, Thuc. ἐν κεφαλῇ, Dem. attingo, κεφαλαίω, Thuc.
 Capitulum, τὸ κεφαλίδιον, Poll. τὸ κεφάλιον, Diosc. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ἡ κεφαλὴ, ἰδός, N. T.
 Capro, ὁ ἀλέκτωρ ἐκτομίας, u.
 Capra, ἡ αἰξ, αἰγός, Aristot.
 Caprarius, ὁ αἰσάτος, Poll. ὁ αἰγώτης, ὁ αἰγόνος.

Caprea, ἡ αἰγῶρος, ἡ δορξ, δορκός, Al. Aphrod. ὁ δορκός, Diosc. ἡ δορκίς, ἰδός, id. parva, τὸ δορκάδιον, u, LXX.
 Capreolus, τὸ δορκάδιον, LXX.
 Capricornus, ὁ αἰγόνειρος, ὤτος, Lucian.
 Caprificatio, ὁ ἰρινασμός, u, Theophr.
 Caprificor, ἰριναζώ, Theophr. ἰριναί, id.
 Caprificus, ὁ ἰριναί, u, Theophr. fructus, τὸ ἰριναί, u, Aristot.
 Caprile, ὁ αἰγῶν, ὤτος.
 Caprinus, ὁ ἔξ ἡ αἰγίος, u, N. T. caseus, αἰγίος τυρός, Athen. caprina pellis, ἡ αἰγίη, ης, Herodot. contr. αἰγῆ, ης.
 Capsa, ἡ κάψα, ης, Suid. ἡ καψάκη, ης, LXX. ἡ κίσκος, u, Athen.
 Capsarius, ὁ κισκόφορος.
 Capsula, τὸ κισώτιον, u, Plut.
 Captatio, ὁ θῆρα, Dem. ὁ θῆρευσις, εως.
 Captator, ὁ θηρευτής, u, ὁ θηρευτής, u, Poll.
 Captatorius, a, um, θηρευτικός, ἡ, ὦν, Xenoph. θηρευτικός, ἡ, ὦν, id.
 Captatrix, ἡ θηρεύτρια, ας.
 Captio, velut urbis, fugitivi, ἡ λῆψις, εως, Thuc. i. e. deceptio, ἡ ὑπαγωγὴ, ης, ὁ δόλος, u, Dem. ἡ ἀπάτη.
 Captiosus, ἀπατηλός, σοφιστικῶς, Aristot.
 Captiosus, ἀπατηλός, ἡ, ὦν, Plat. σοφιστικός, ἡ, ὦν, Aristot.
 Captivitas, ἡ ἀλωσις, εως, Dem. ἡ σύλληψις, id. ἡ αἰχμαλωσία, N. T. ἐλεκτή, ης, Dem. et servatio patris, ἀλωσις ἔξ σωτηρία πατρός, abducere in captivitate aliumque, οἰχεύειν ἀγρόντα αἰχμαλώτους τινάς, redimere e captivitate, λύειν αἰχμαλώτον, id. socius in captivitate, ὁ συναἰχμαλώτος, u, N. T. Confer Captivus.
 Captivus, αἰχμαλωτίζω, Dem.
 Captivus, ὁ δεσμώτης, Dem. δεδμενός, ἰνῃ, ἰον, ὁ ἔξ ἡ αἰχμαλώτος, ἄλδς, ὤσα, ὦν, ὁ ἔξ ἡ δεσμώτης, fio, γίνωμαι αἰχμαλώτος, captivum aliquem abduco, οἰχεύω αἰχμαλώτον τινα, habeo in vinculis, ἔχω ἔξ ἰδὴσά τινα αἰχμαλώτον redimo meis sumptibus, λυτρὸν αἰχμαλώτον ἐκ τῶν ἰδίων conservo, ἀνασώω αἰχμαλώτον dimitto, ἀφήμι δεσμώτην, id.
 Capto, θηρεύω, Isocr. θηρεύω, Xenoph. aliquem, τινα, id. lucrum, θηρεύω κέρδος, voluptatem, τὴν ἡδονήν, Isocr. homines verbis, θηρεύω ἀνθρώπους λόγῳ, Xen. auras, θηρεύω αἶθρας, id. sermonem alicujus, συλαμβάνομαι λόγον τινός, N. T. auram popularem, δημαγωγίαν τὴς πολλῆς, Plut.
 Captura, venatio, τὸ θηρεύμα, Plat. ἡ ἄγρα, ας, Lucian. captivatio, ἡ λῆψις, Plut. ἡ ἀλωσις, Plat. id quod captum est, τὸ θῆραμα, Plut.
 Captus, ἑλωμένος, ὤσα, ες, Dem. ἄλδς, ὤσα, ὦν, minor a majore, μείζον ὁ βραχυτέρος, Ael. primo auditu, οἰκνύμενος ταῖς πρώταις ἀκοαῖς, Aristot. amore, ἄλδς ἔρωτι, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, Aesop. forma, ἄλδς τῷ κάλλει, Lucian. vi, ἄλδς κατὰ κράτος, Isocr. bello, ὁ ἔξ ἡ αἰχμαλώτος, Dem. ὁ ἔξ ἡ δεσμώτης, Isocr. vivus, ἐζωγρημένος, N. T. hamo, ἡγκιστρωμένος, Synes. mente, oculis, auribus, διεφθαρμένος τὰς φρένας, τὴν ὄψιν, τὴν ἀκοήν.
 Capula, τὸ λαβίδιον, Diosc.
 Capularis senex, ὁ ἔξ ἡ προδοάμενος, ὄνος, Plut.
 Capulus, ὁ τυμβόρην, Aristoph.
 Capulus, ἡ λαβή, ης, gladii, τῷ ἔξυφ, Plut.
 Capus, idem quod Capro.
 Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, Dem. τὸ κεφάλαιον, caput incidere, τὴν κεφαλὴν ἐπιτέμνειν, id. contere alicui, συντρίβει κεφαλὴν τινας, Isocr. comminatum habere, κατεσπῆλαι τὴν κεφαλὴν, Dem. retorquere calumniam in caput dicentis, βλασφημία ἐν τῷ πειν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι, Dem. in caput alicujus causam rei alicujus conferre, ἀπασιβέναι τὴν αἰτίαν ἐπὶ κεφαλὴν τινας, a capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, Hom. caput alicujus pecunia licitari, ἐπιπικροῦσιν ἀργύρον τινα, Herodot. capite doleo, κεφαλαίως, Hipp.

Hipp. cui caput dolet, ὁ δὲ ἡ κεφαλῆ αὐτοῦ, Plut. dolorem capitis adferens, κεφαλῆ αὐτοῦ, ἢ, ὅν, Plato. κεφαλῆ αὐτοῦ, ἢ, ὅν, Gal. capitis dolor, ἡ κεφαλῆ αὐτοῦ, Hipp. origo, ἡ ἀρχὴ, Isocr. summa pecunie, unde usura percipitur, τὸ ἀρχαῖον, Dem. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ἡ κεφαλὴ, ἴδος, N. T. præcipuum, τὸ κυριώτατον μέρος, ὁ θάνατος, vel vita, ἡ ψυχὴ adire periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγωνίας τῆς ψυχῆς, Dem. periclitari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ, capitis aliquem accessere, θάνατον τινὶ τιμᾶσθαι capitis causam dicere, ἀπολογησάσθαι τὴν τῷ θανάτῳ δίκην, Plut. capitis damnare, θάνατον κατακρίνειν τινος, Isocr. capite plectere, θανάτῳ ζημιῶν τινα, Æschin. Carabus, ὁ κάραβος, Aristot. carabo similis, sive e caraborum genere, ὁ δὲ ἡ καραβώδης, id. Carbasus, linteum tenue, τὸ λίνον λεπτὸν velum, τὸ λαίφος, εὐς, Plut. Carbo, ὁ ἄνθραξ, αἰος, Athen. accensus, ἡμέλιος, carbonum strues, ἡ ἀνθρακία, αἰς, Diosc. carbones conficio, ἀνθρακίζω, Theophr. in carbonibus redigo, ἀνθρακίζω, Lucian. Carbonarius, ὁ ἀνθρακωτής, αἰ, Ælian. ater, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, α, Lucian. Carbonarius, ἀνθρακικός, ἰα, ἰον, fornax carbonaria, ἡ ἀνθρακία, ας, Theophr. Carbunculus, parvus carbo, τὸ ἀνθράκιον, αἰ gemma quædam vel morbus, ὁ ἄνθραξ, αἰος, LXX. Galen. Carcer, τὸ δεσμωτήριον, Dem. τὸ δίκην, id. ὁ δεσμός, αἰ ἡ εἰκατὴ, ἡς, id. ἡ φυλακὴ, ἡς, Aristot. ὁ εἰργμός, αἰ, Dem. carcerem meritum esse, ἐναχον εἶναι τῇ ἀποργαγῇ, δεσμὸν ἐναχον γίνεσθαι, id. carcerem multare aliquem, τιμᾶν τινὶ δεσμῷ, id. ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς δεσμωτήριον, id. εἰς φυλακὴν ποιεῖν, Aristot. καταβάλλειν εἰς τὴν εἰκατὴν, Diod. Sic. conjici in carcerem, ἐμπόπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, seu εἰς τὸ δίκην, Dem. esse in carcere, εἶναι ἐν δεσμωτηρίῳ, id. multa quinquennalis, διατρέχειν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πενταετηρίδας πολλὰς, effugere e carcere, ἀποδοῦναι seu ἀποδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τῆς δεσμωτηρίας, egredi e carcere, περιῖναι ἐκ τῆς δεσμωτηρίας, id. e carcere liberare, ἀφαιρῆναι τινὶ τὸν δεσμὸν, id. carceris custodiam obire, εἰρητορολακεῖν, Philo. carceris custos, ὁ εἰργμοφύλαξ, Xen. ὁ δεσμοφύλαξ. Carcerarius, φυλακικός, ἡ, ὄν, Plato. Carceres, in agonibus, ἡ ἀφειρησία, ας, Aristoph. ἡ βαλλίς, ἴδος, Poll. a carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφειρησίας μέχρι τῆς καμπυτήρας, Aristoph. Carcinoma, τὸ καρκίνωμα, αἰος, Diosc. Cardiacus, ὁ καρδιακός, αἰ, Galen. Cardialgia, ἡ καρδιαλγία, Galen. cardialgia laboro, καρδιαλγία, Hippocr. cardialgia laborans, ὁ δὲ ἡ καρδιαλγία, εὐς, Galen. Cardio, ὁ σπρόφις, εὐς, Theophr. ὁ σπρόφις, γος, Dion. Long. rerum, ἀκμή ἔργων mundi, ὁ πόλος, Athen. Carduelis, ἡ ἀκανθίς, ἴδος, Aristot. Carduus, ὁ σκύλινος, Dioscor. Carē, τιμίως, πολυτίμως, aliquid vendo, πολλὰ πωλῶ, Ælian. Carentia, ἡ ὑστέρησις, εὐς, N. T. Careo, ὑστερίζω, δέχομαι, ἀποστρέφομαι, re aliqua, τινος, Isocr. omnibus, πάντων ἔρημος γίνεσθαι, ἢ γυναικός, id. pecunia, ἀπορία χρημάτων, Basil. αἰ εὐπορία ἀργυρίου, Dem. σπανίζειν χρημάτων ἀργυρίου, ἢ αἰ πόρος, id. ἡ τυγχάνει μοι παρὸν ἀργυρίου, medico, ἐν ἔργῳ εἶναι τῷ ἰατρῷ, ἔρημος εἶναι τῷ θρασυμένοντος, id. ratione, ἀμείριος λόγος, Æl. Carica, ἡ φέκαλη, ας, Hesych. ὁ ἰσχύς. Caries, ὁ εὐρώς, αἰος, Plut. ἡ σαπρότης, Diosc. Carina, ἡ τροπίς, ἴδος, Poll. Carinarius, τροπίδιος, ἰα, ἰον, Plato. Carinatus, τετροπισμένος, ἐν, ἰον, navis probe carinata, ναὺς ἰκανῶς τετροπισμένη, Hipp. Carino, τροπίζω, Hippocr. νούτα, Hes. Cariosus, σαπρὸς, α, ὄν, Athen. ὁ δὲ ἡ εὐρώης. Caritas, ἡ πολυτιμία, ἀννοῖα, ἡ σταννοσύνη, Xen. ἡ συνδιεία, ας, id.

Carmen, τὸ ἔπος, εὐς, Dem. τὸ μέτρον, Isocr. τὸ ποίημα, id. λόγος ἑμμετρος, Dem. elegiacum, τὸ ἐλεγίον, id. lyricum, ἡ ᾠδὴ, Isocr. iambicum, τὸ ἰαμβεῖον, Dem. nuptiale, ὁ ὕμνος, Isocr. carmina et versus, αἰδοὶ ἢ μέτρα, id. facere seu componere, συνθεῖναι ποίημα, id. ποιῶν ἰαμβεῖον, Dem. ornare aliquem carminibus, ἑγκωμιάζειν τινὰ ᾠδαῖς ἢ μέτροις, Isocr. carmen in nuptias alicujus canere, ὕμνειναι ἐν τοῖς γάμοις τινὸς ἄνδρα, idem. Carminarius, ζαντικός, ἡ, ὄν, ars carminatoria, ἡ ζαντική, scil. τέχνη, Plat. Carminatio, ἡ διάζανσις, εὐς. Carminator, ὁ ζαντής, α, Plato. Carminatus, a, um, διαζανθεῖς, εἶσα, ἐν, lana, διαζανθὲν ἔχων, Diosc. Carmino, ζαίνω, lanam, ἔρω, Lucian. τῶν ἑρῶν, Plut. rursum, ἀναζαίνω, simul, συγζαίνω, id. διαζαίνω, Diosc. Carnalis, σαρκικός, ἡ, ὄν, N. T. Carnaliter, σαρκικῶς. Carnarium, τὸ κρεωπώλειον, α, Plut. Carnarius, ὁ κρεωπώλης, α, Poll. Carneus, ὁ δὲ ἡ σαρκώδης, εὐς, σαρκικός, ἡ ὄν, σάρκινος, ἰν, ἰον. Carnifex, ὁ δημόσιος, α, Dem. ὁ δημόσιος, α, id. ὁ βασανιστής, Isocr. ὁ δήμιος. Carnificina, τὸ βασανιστήριον, cruciatus, ἡ βάσανος, Isocr. Carnifex, σχίζω, Xen. ἀνατίμνω, Lucian. Carnivorus, ὁ δὲ ἡ σαρκοβόρος, Gregor. ὁ δὲ ἡ σαρκοφάγος, animalia carnivora, ζῶα σαρκοφάγα, Aristot. Carnosus, a, um, ὁ δὲ ἡ εὐσαρκός, Xen. ὁ δὲ ἡ κατὰσαρκος, Athen. ὁ δὲ ἡ μεγαλόσαρκος, LXX. ὁ δὲ ἡ πολυσάρκος, σαρκώδης, carnosum reddo, εὐσαρκῶ, Gal. σαρκῶ, id. Caro, ἡ σὰρξ, σαρκός, Dem. τὸ κρέας, αἰος, id. agnina, κρέας ἀγρίου anserina, χήνιον, bubula, βοεῖον, caprina, αἰγινόν, gallinacea, ὀρνέθιον, hircina, πέρδιον, hœdina, ῥεφθῖον, ovilla, μὴλινον seu προβάτιον, porcina, χοίρειον, suilla, ὕειον, vervecina, κρείον, vitulina, μούσιν, ferina, θήριον, salita, ἀλκάρδον seu παρικήρυτον infumata, καπνιστὴν elixa, ἐφθόν, assa, ἐπθόν, frixa, τηγμιστὸν, tosta, φρεκτὸν, carnis esus, ἡ κρεοφαγία, Plut. ἡ σαρκοφαγία, id. carne vescor, σαρκοφάγομαι, qui carne est molli, ὁ δὲ ἡ ἀπαλίστατος, Gal. laxa, ἀραιόσαρκος, Athen. sicca, ξηρόσαρκος, id. densa, πυκνόσαρκος, dura, σκληρόσαρκος, humida, ὑγρόσαρκος. Carpentarius, ὁ ἀμαξοπηγός, αἰ, Plut. Carpentum, τὸ ὄχημα, Plat. ἡ ἀμαξα, Herodot. Carpesium, τὸ καρχήσιον, Gal. Carpio, ὁ κυπρίνος. Carpo, δρέπομαι, rosam, ῥόδον, flores, ἀπὸδρέπομαι ἄνθη, Plut. reprehendo aliquem ob aliquid, κακίζω τινὰ τινος, Philo. Carptim, δρεπόμενος, particulatim, μερικῶς, ἀκροβηγῶς. Carptor, ὁ δρεπόμενος, α, reprehensor, ὁ κακίζων, ὄντος, Dem. Carruca, τὸ ἀμάξιον, Suid. ἡ ἀμαξία. Carrucarius, ἀμαξικός, ἡ, ὄν, Subst. ὁ ἀμαξιστής, αἰ, ἀμαξοπηγός. Carrus, τὸ ἄρμα, αἰος, Xen. ἡ ἀμαξα. Cartilagineus, ὁ δὲ ἡ χονδρώδης, εὐς, Aristot. Cartilagineus, ὁ δὲ ἡ χονδρώδης, εὐς, Aristot. Cartilago, ὁ χόνδρος, Gal. Caruncula, τὸ σαρκίδιον, α, Aristoph. τὸ κρεῦλλον, α, Synes. Carus, τιμίως, ἰα, ἰον, Dem. ὁ δὲ ἡ ἔντιμος, id. dilectus, ὁ δὲ ἡ προσφιλής, εὐς, Synes. Casa, ἡ καλύκη, Thuc. σίγηρ, casam ædifico, καλυδοποιῶ, Strabo. Caseus, ὁ τυρὸς, αἰ, recens, χλωρὸς, Aristoph. aridus, ξηρὸς, Athen. vetus, παλαιός, id. mollis, ἀπαλός, Long. Cassis, i. e. rete venatorium, τὸ δίχτυον, ἡ ἀρεκός, Xen. galea, ἡ ποικιφαλαία, ας, Polyb. Cassita, ἡ κόρυς, υἱος, Theocor. Confer Alauda. Cassus, κενός, ἡ, ὄν, Xen. φούδος, ἡ, ὄν, ματαίος, αἰος, αἰων in cassum, εἰς κενόν, N. T.

Castanea, τὸ καστανικόν κάρνον, Theophr. τὸ κάσανον, Athen. ἡ διὸς βάλλανος, Diosc. Caste, ἀγνός, N. T. καθαρός. Castellanus, ὁ φρεαρχής, α, ὁ φρεαρχος, α, Xen. Castellum, τὸ φρεῖον, Thucyd. ἡ φρεῖα, Plut. τὸ ἐπιτείχημα, Dem. τὸ ὄχυρμα, id. firmum, τὸ χαλρὸν ὄχυρον, Isocr. instaurare, ἐπισκευάζειν φρεῖον, Dem. ad aliquem oppugnandum, κατασκευάζειν ὀρηκτήρια ἐπὶ τινος, id. Castigatio, ἡ παιδεία, N. T. ὁ κολασμός. Castigator, ὁ παιδευτής, αἰ, N. T. ὁ σωφρονιστής, Thuc. ὁ ἐπιτιμητής, Poll. Castigo, παιδεύω, aliquem, τινὰ, N. T. ἐπιπλάττω τινὰ, Dem. τινι, Isocr. σωφρονίζω τινὰ, Xen. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, Dem. Confer Punio. Castimonia, vide sequens Castitas. Castitas, ἡ ἀγνότης, Isocr. ἡ ἀγνεία, id. castitatem servo, παρθεύω, Heliod. τὴν ἄραν αὐτῆς διαφυλάττειν, Dem. Castor, ὁ Κάστωρ, εὐς, et Pollux, ὁ Πολυδευκής, αἰ Διόσκυροι, αἰ, N. T. fiber, ὁ κάστωρ, εὐς, Diosc. Castoreum, τὸ καστέριον, τὸ καστέριον, τὰ καστέρια, αἰ, Gal. castoreum redoleo, καστορίζω, Diosc. Castra, τὸ στρατόπεδον, Dem. ἡ παρεμβολή, ἡς, pono, figo, seu metor, στρατοπεδεύω, Plut. in loco aliquo, στρατοπεδεύομαι ἐπὶ τῷ τῷ, Thuc. ad urbem, ἰδρῶν στρατόπεδον ἐπὶ τῇ πόλει, Herodian. extra, ἡ στρατοπεδεύομαι, id. apud, item ex adverso, παραστρατοπεδεύω, Polyb. contra, ἀντιστρατοπεδεύω, Isocr. moveo, transfero, μεταστρατοπεδεύω, Plut. ἀναστρατοπεδεύω, Macc. admoveo hostibus, παραστρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις, Plut. castrorum metatio, ἡ στρατοπεδεύσις, εὐς, Plat. ἡ στρατοπεδεία, Dion. Hal. motio, ἡ ἀναστρατοπεδεία, ἡ κατὰζεύξις, Plut. praefectus, ὁ στρατοπεδάρχης, metator, ὁ στρατοπεδεύτης. Castratio, ἡ δεχοστομία. Castratus, ὁ ἐκτομίας, Herodot. ὁ εὐνύχος, Xen. ὁ εὐνύχιος, α, Aristot. ὁ σπάδων, id. ὁ ἀποκοπὴς τὰ γεννητικὰ, Philo. Castrensis, α, στρατιωτικός, ἡ, ὄν, Xenoph. Castro, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, Lucian. δεχοστομῶν, ἐκτομῶν τινὰ ποιεῖν, Herodian. Castrum, τὸ τεῖχος, εὐς, Dem. τὸ ἐπιτείχημα, id. τὸ ὄχυρμα, id. τὸ ἔρμα, Xen. firmum, χαλρὸν ὄχυρον, Isocr. adversus incursum alicujus, τεῖχος πρὸς τὸ μὴδιν ἐξ ἐπιδρομῆς τινος παθεῖν. Confer Castellum. Castus, ἀγνός, ἡ, ὄν, Dem. ὁ δὲ ἡ σώφρων, casta et munda a cæteris immundis et a viri congressu, καθαρά ἢ ἀγνή ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν ἢ καθαρεύοντων ἢ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας, id. sum castus, ἀγνός, id. Casula, τὸ καλύβιον, Plut. Casus, ruina, ἡ πτώσις, εὐς, N. T. τὸ πτώμα, Diosc. eventus fortuitus, τὸ συμβαῖνον, ὄντος, Dem. τὸ συμβαῖν, ὄντος, id. τὸ συμβεβηκός, ὄντος, id. τὸ συμβεβηκός, Isocr. τὸ ἐκβάν, id. τὸ σύμπτωμα, Dem. calamitas, τὸ πάλος, Isocr. τὸ συμβαῖν, Dem. τὸ πτώμα, Dem. grammaticus, ἡ πτώσις, εὐς, Aristot. nominativus, πτώσις ὀνομαστικῇ genitivus, πτώσις γενικῇ dativus, πτώσις δοτικῇ accusativus, πτώσις αἰτιατικῇ vocativus, πτώσις κλητικῇ ablativus, πτώσις ἀφαιρετικῇ subitus, τὸ ἐκ τῷ παραχρημα συμβαῖνον, Dem. quotidianus, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτον fortuitus, τὸ συμβαῖν ἀκσίον, τὸ σύμπτωμα ἀκσίον, id. humanus, τὸ ἀνθρώπινον, α, Isocr. casu fieri, accidere, γίνεσθαι ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, Dem. Isocr. Catachresis, ἡ κατὰχρησις, εὐς, Rhetor. Catachrestice, κατὰχρηστικῶς, Rhetor. Cataclysmus, ὁ κατακλυσμός, αἰ, N. T. Catadromus, ὁ κατὰδρόμος. Catalecta, τὰ κατὰλειπτα, αἰ. Catalogus, ὁ κατάλογος, α, Dem. Catamitus, ὁ πόρνος, α, Xenoph. Cataphractus, ὁ δὲ ἡ κατὰφρακτός, α, Herodian. eques, ἵππυνος, id.

C A T . C A V

Cataplasma, τὸ κατάπλασμα, αὐτός, Diosc.
Catapulta, ὁ καταπέλτης, u, Aristot. catapultis infesto, καταπέλτῳ, Aristoph.
Catapultarius, καταπέλτης, ἡ, ὄν, Plut.
Catarrhacta, ὁ καταρράκτης, vel καταρράκτης, Suid.
Catarrhus, ὁ καταρρῶς, contr. κατάρρῆς, u, Diosc.
Cate, νενεχῶς, Polyb. νενεχόντας, Isocr.
Catechesis, ἡ κατήχησις, εἰς, Porphyr.
Catechismus, ὁ κατήχησμός, ὦ.
Catechista, ὁ κατήχητής, u, ὁ κατήχησις, ὦ.
Catechizo, κατήχηζω, κατήχησις, N. T.
Catechumenus, a, um, κατηχούμενος, ἦν, ενον.
Categoria, ἡ κατηγορία, ας, Aristot.
Categorice, κατηγορικῶς.
Categoricus, κατηγορητικός, ἡ, ὄν, Aristot.
Catellus, τὸ κυνάριον, u, Xenoph. τὸ κυνίδιον, u, Aristot. τὸ σκυλάκιον, u, id.
Catena, ἡ ἄλυσις, εἰς, Thuc. ὁ διασμός.
Catenarius, ὁ ἐξ ἡ ἀλυσίδωτος, u.
Catenatus, ἀλυσίδωτος, ἡ, ὄν, LXX.
Cateno, ἀλυσίδω, διασμέω.
Catenula, τὸ ἀλυσίδιον, Philo. aurea, τὸ ἀλυσίον, Suid.
Caterna, ἡ εἰλα, Herodot. ἡ ἴλη, Plut. ἡ σπείρα, ας, Appian. τὸ σίφος, Xen.
Cervatim, κατ' εἰλας, Herodot. κατ' ἴλην, Plut. ἱλαδόν, Hom.
Cathedra, ἡ καθέδρα, Xenoph.
Catholicus, καθολικός, ἡ, ὄν, Philo.
Catillatio, ἡ λιχνεία, ας, Plut.
Catillo, λυχνεύω, Suid.
Catillus, τὸ τρυβλίον, u.
Catinus, τὸ τρυβλίον, Lucian. ἡ παροψίς, N. T.
Catullio, σκυλάκι, Aristot.
Catullo, ἡ σκυζήτις, ἡ σκυζα, Hesych.
Catulus, τὸ κυνίδιον, Aristot. ὁ σκύμνος, Theoc. ὁ σκύλαξ, Hom.
Catus, a, um, ὁ ἐξ ἡ νενεχῆς, Poll. ὁ ἐξ ἡ εὐλα-
ῆς, Philo. ὁ ἐξ ἡ εὐφραν.
Catus, i, ὁ αἰσῶρος, Aristot. ἡ γαλή, Lucian.
Cavamen, τὸ κοιλώμα, αὐτός.
Cavator, ὁ κοιλώτης, ὦ.
Cavatura, ἡ κοιλότης, πτος, Athen.
Cauda, quadrupedum et insectorum, ἡ θρά, Aristot. ἡ κέρκος, id. avium, τὸ ἄρροπύγιον, id. leonis, ἡ ἀλκαία, ας, Hom. equi, ἡ σθε-
cauda carens, ὁ ἐξ ἡ ἀκερκος, Aristot. blandior, κέρκω σάινω, Aristoph. truncatus, ὁ ἐξ ἡ κολοδόκερκος, u, LXX. magna praeditus, ὁ ἐξ ἡ μακροδόκερκος, Aristot.
Caudatus, κέρκων ἔχων, ὡσα, on.
Caudex, τὸ σέλεχος, εος, Theophr.
Caudicalis, e, ὁ ἐξ ἡ σελεχωδῆς, εος, Diosc.
Cavea, ὁ κυρτός, ἡ κύρτης, Herodot. οἰκίσκος, Aristoph.
Caveo, εὐλαβέομαι, inhonesta, τὰ αἰσχερά, Dem. aliquid ut impium, ὅπως μαρὸν φυλάττω τὴν, et operam do, ne incidam in aliquid, εὐλαβέομαι u φυλάττωμαι, μὴ πλη-
σάξην ἐνι: aliquid et provideo, φυλάττωμαι τι u παραφράσσω aliquid diligenter, φυλάττω τι σφύρα: aliquid omni modo, παραφυ-
λάττω τι ἐκ παντός τρόπου ne conspiciar, φυλάττωμαι ὀφθαλμοῖς, Aristot. ne faciam, μη-
δὲν μὴ ποιῆσαι, Xen. ne facias, ὅπως μὴ ποι-
ήσῃς, id. a periculo, κινδύνου, Herodian. ne quem offendam, τὸ μὴ λυπήσαι τινά, Dem. nihil magis quam, εὐλαβέομαι ἔδην μᾶλλον ἢ, id. in hac re, περὶ τούτου, Plat. accuratissime cautum est in omnibus legibus, μά-
λιστα ἐν ὅσαις διασφάλλουσαι τοῖς νόμοις, Dem. cavendum est ne faciam id, δεῖ φυλάττεσθαι ποιῆν τούτου, Plut. ne id accidat, φυλακτέον γενέσθαι τούτου, id. ne quid facere videamur, ὅπως μὴδὲν φανερόμεθα πράττεσθαι, Isocr. ne urbem bello implicemus, μὴ τὴν πόλιν ἐμ-
βάλωμεν εἰς πόλεμον, Plut. ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, Dem.
Caverna, τὸ ἄντρον, Lucian. χρηρεμός.
Cave-nosus, ὁ ἐξ ἡ ἀντροδῆς, εος, Xen.
Cavilla, τὸ τρέμμα, αὐτός, Dem. τὸ σκαμνμάτιον, u, Plut. τὸ σφίσμα, Thuc.
Cavillatio, ἡ σκάψις, Athen. ἡ χλευασία, Dem. τὸ χλευασμός, ὁ χλευασμός, id.

C A V C A U

Cavillator, ὁ σκαπώτης, Suid. ὁ χλιαυτής, Dem.
 Cavillor, σκαπώτης, Dem. aliquid, τίς, Athen.
 aliquid, τίς, Aristoph. εἰς τι, Plut. ἰσχυρότατος
 τις, vel εἰς τι, id. philosophos, ἀποσκαπώ-
 ταις τὰς φιλοσοφίας, Lucian. praesentes, δια-
 σφαί, τὸς ὄντας νῦν, Dem. aliquid verbis, τι
 τῶ λόγῳ, Dem. aliquos, χλειαύω τινάς, id.
 διαχλειαύω τινάς, id. θάπτα, Hes. ἐπιτερο-
 μέαι.
 Cavillosus, σκαπτικὸς, ἡ, ὄν. Athen.
 Caula, vide Ovil.
 Causleco, καυλίω, Theophr. ἱκαναύει, Aristot.
 ἱκαναύει, Theophr.
 Cauliculaceus, καυλικός, ἡ, ὄν. Theophr.
 Cauliculatus, καυλιώτης, ἡ, ὄν. Athen.
 Cauliculatus, ὁ καυλίσκος, Diosc.
 Caulis, ὁ καυλός, ἡ, Theophr. in modum cau-
 lis, καυλῶδης, Galen. caulem non habens,
 ὁ ἂν ἄκαυλος, Aristot. caule reciso non re-
 germinans, ὁ ἂν ἀποκαυλος, Theophr. cum
 caule rescindo, ἀποκαυλίξω, Thucl. caulem
 αἰμιτόν διακαυλίξω, Theophr. emitto, ἱκανα-
 λείω, id. evello, ἱκαναυλίξω, Aristoph. singulis
 annis mutans, ὁ ἂν ἐπιτεταύκαυλος, Theophr.
 habens humilem, ἱπτιγυκαυλος, rectum,
 εὐθύκαυλος, levem, λεύκαυλος, album, λευκό-
 καυλος, unicum, μονόκαυλος, caules habens
 paucos, ὀλιγόκαυλος, multos, πολύνκαυλος
 juxta emitto et quasi ad latus, παρακαυ-
 λίζω, id.
 Caulosus, ὁ ἂν καυλώδης, eos, Diosc.
 Cavo, κωαίνει, aliquid, τί, Athen. κωίδω.
 Cauo, ὁ κώπηλος, Lucian. ὁ ξενόδοκος.
 Caupona, τὸ καπηλῆιον, Synes. πανδοχεῖον.
 Cauponaria, ἡ καπηλική, sc. τῆς, Athen. Aristot. ἡ
 καπηλική, Plato.
 Cauponarius, καπηλικός, ἡ, ὄν. Aristot.
 Cauponatio, ἡ καπηλεία, Plato.
 Cauponatrix, ἡ καπηλίς, ἴδος, Aristoph.
 Cauponor, καπηλῆιος, aliquid, τί, Herodian.
 Causa, ἡ αἰτία, Dem. τὸ αἰτίον, id. principalis,
 αἰτίον κύνιον antecedens, προηγμένον, προ-
 καταγενητικὸν proxima, προεχίζ, adjuvans,
 ζυναίτιον efficiens, ποιητικὸν materialis, ἡ-
 λικόν formalis, εἰδικὸν finalis, τελικὸν pra-
 texta, ἡ περὶ φανείας, εἰς, omnium qua facta
 sunt, αἰτίος πάντων τῶν γιγνομένων, Plat. ip-
 sissima existit, cur non vicerimus, αἰτίω-
 τας τὴ μὴ νικῆσαι κατ'εἶς, Dem. rei con-
 fertur in illum, αἰτία τὸ πρῶτον ἐναντί-
 θεται, id. in causa fuerunt, ne viveremus
 more belluarum, αἰτίαι γιγνόμεναι τὴ μὴ ἐα-
 κίσθαι θνητῶν, Isocr. quod dixi, in causa
 fuit, quo minus orationem finirem, τὸ ἔρβει
 αἰτίον ἐγένετο τὴ μὴ καταλίσσεται με τὸν λόγον
 causam dicere, propter quam confessus
 sit, εἰπὼν αἰτίαν, δι' ἣν ὁμολόγησε, id. honoris
 causa pericula sustinere, ὥστε τῆς δόξης ὑπο-
 μένειν κινδύνους, Dem. luci causa injuste
 agere, κίνδυνος ἔνεκα ἀδικεῖν, Isocr. multis de
 causis auditis, πολλῶν ἔνεκα ἀκούσθαι, Dem.
 qua de causa civitates hi inter se commit-
 tebant, ὥστε ἔνεκα τὰς πόλεις ἀλλήλων συνήκοντο,
 id. propter duas causas, alteram quidem,
 ut, alteram vero, quod, διὸν ἔνεκα, ἐνός μὲν,
 ἵνα, ἑτέρου δὲ, ὅτι, id. causam non habens,
 ὁ ἂν ἀναίτιος, Al. Aphrod. sine causa,
 ἀναίτιος, id. causam assigno, ἐπαντιόμοις,
 Plat. qui cum alio est operis causa, ὁ με-
 ταιτίος τῷ ἔργῳ, Xen. ὁ ἂν συναίτιος τινος, id.
 lis, ἡ δίκη, Dem. ὁ ἀγών, ὄνος, minuta, δίκη
 μικρά, praecleara, καλὴ legitima et justa,
 ἕνεκα ἢ δικαίᾳ danda aut non danda per
 leges, εισαγώνμος ἢ μὴ εισαγώνμος mercator-
 ia, ἐμπορικὴ, id. metallica, μεταλλικὴ
 capitalis, φοινικὴ impietatis, γραφὴ ἀσεβείας,
 injuriarum, γραφὴ ὕβρεως, et controversia,
 ἀγὼν ἢ γραφὴ causam agere adversus ali-
 quem, εἰσίνει δίκην κατὰ τινος, dicere, λόγον
 ἢ δίκην ὑπὲρ τινος, intendere alicui, λαχὼν
 δίκην τινί disceptare juste et secundum leges,
 κρίνειν δίκην ἢ γραφὴν δικαίως ἢ κατὰ τὰς
 νόμους, absolvere, ἀπογινάσκειν δίκην, condem-
 nare, καταγινάσκει δίκην seu γραφὴν, id. obti-
 nere, αἰσείσθαι seu ἐλπίν τὴν δίκην, id. vindic-
 ti in causa, ἡττάσθαι δίκην, id. causa indici

CAUCEL

damnare, καταχριστοῦσιν τὴν ἀνδρὸς ἀκρίστον δάνειον, Plat. indicta caussa daminari, ἀπείστον ὃ ἄμειρον λόγων καταδικάζεσθαι, Lucian.
Causallis, αἰτιολογικός, ἡ, ὅν, ὁ ἔστι αἰτιώδης.
Conjunctio, αἰτιώδης συνδέσμος, Gram.
Causidicus, ὁ συνήγορος, Æschir.
Causificor, κηστήσομαι, Æschin.
Causor, προφαρίζομαι τι, Dem. culpo, αἰτιάμαι, aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, id.
Caute, εὐλαβῶς, πρὸ φυλαγμίνως omnia ad aliquem scribere, ἀπαντα πρὸς τινὰ ἀποστέλλειν, Dem.
Cautela, ἡ εὐλάβεια, Dem. ἡ προφυλακή, ἡ, Ægin. ἡ φυλακή, ἡς, Dem. Confer Cautio.
Cauter, ὁ καυτήρ, ἡς, Hipp. τὸ καυτήριον, Lucian. cauter uro, καυτηριάζω, N. T.
Cauteriatius, κεκαυτηρησμένος, ἐν, ἐν, N. T.
Cauterium, τὸ καυτήριον, ignitum, διάπυρον, Lucian.
Cautes, ἡ πέτρα, ας, Plut.
Cautio, ἡ εὐλάβεια, Dem. ἡ φυλακή, Isocr. magnam prudentiam et cautionem requirens, προνοίας ἔφυλακὸς πολλῆς διόρμειον, Dem. magna, εὐλάβεια ὁ μικρὸν, id. summa, ἀκρίβεσται, id. cautioe uti in re aliqua, πρὸ φυλαγμίνως ἔχειν περὶ τι, Isocr.
Cautus, ὁ ἔστι εὐλάβης, Dem. πεφυλαγμένος, ἐν, ἐν, id. ὁ ἔστι ἔννοος, σύνντος, ἡ, ον.
Cavus, κοίλος, ἡ, ον, Xen. non cavus, ὁ ἔστι ἀκοίλος utrinque cavus, ἀμφικοίλος, Suid. intorsum cavus, ὁ ἔστι ἔγκοιλος, Athen.
Cedo, παραχωρῶ, Dem. alicui, τινί, Isocr. e suggestu, τῷ βήματι, Æsch. commoto, τίνα θυμωμένον, id. alicui de via, ὑποχωρίαν τινί ὁδῶν, Plut. ἐξίσταμαι τινι τῆς ὁδῦ, Lucian. nulli prudentia, ὀνείδι φρονήματος, Plut. retro, εἰς ταπίον ἀναποδίζω, Lucian. hosti, ἐπιδιοικαμένη, Herodian. bonis, ἐξίσταμαι τῶν ὄντων, Dem. rebus adversis, ἰνδιδομαι ταῖς περιστάσεσι, Basil. cedit bene opus, παραχωρεῖ τὸ ἔργον, Herodian. ei obsidio est sententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιτείας ὡς βύβεται bene et supra votum, δεῖξαι ἔστι ὑπὲρ πάντων εὐχὴν, id. non ut speravit, ἔχῃ ὡς ἤλπισεν, id.
Cedo, dic, εἰπέ μοι, porridge, ἀνεχε, ἀρεξον.
Cedrius, κεδρωτός, ἡ, ὄν, Eurip.
Cedria, ἡ κεδρία, Galen. cedria perungo, κεδρίαν, caput alicujus, κεφαλὴν τινος, Strabo.
Cedrinus, κεδρίνος, ἐν, ἐν, Diosc.
Cedris, ἡ κεδρία, Diosc.
Cedrus, ἡ κεδρία, Theophr. acuta, ἡ ὀξύκεδρος, id.
Celebratio, ἡ εὐκλεία, Dem. festi, ἡ ἑορτασμός, εως.
Celebratus, εὐλογόμενος, ἐν, ἐν, Isocr. et vulgo jactatus, θρυλλόμενος, ἐν, ἐν, Herodian. ὁ ἔστι πολυθρύλλητος, α, Synes. ἐνδοξος, Xen.
Celebresco, ἡγομα ἔστι δόξαν λαμβάνω.
Celebris, ὁ ἔστι εὐκλής, εως, Plut. εὐλογώμενος, ἐν, ἐν, Isocr. εὖ φερόμενος, ἐν, ἐν, id. ὁ ἔστι ἐνδοξος, εἰδοκίμος, ἐπιφανίστατος, γνωρίματος, id. et Dem. virtute, διδουσαμένος ἐπ' ἀρετῇ, Polyb.
Celebritas, ἡ φήμη, Dem. ἡ εὐκλεία, ας, id. ἡ ἐνδοξία, Isocr. i. e. festum, ἡ ἐορτή, ἡς, Dem. ἡ τελετή, ἡς, id. ἡ πομπή, ἡς, id. i. e. frequentia hominum, ἡ πανήγυρις, εως, Isocr. celebritatem ago, πανηγυρίζω, id.
Celebro, prædico, δοξάζω, aliquem, τινὰ, Thuc. εὐλογῶ τινά, Isocr. ἐγκωμιάζω τινά, Dem. εὖ λέγειν τινά, Isocr. festum, ἐορτάζω, id. splendide, ἀγα ἐορτὴν μεγαλοπρεπῶς, id.
Celer, ταχὺς, εἰς, ὃ, Dem. pedibus, ὁ ἔστι ἔξυπτος, Eurip. in rebus agendis, ἔξυ, Arist. celerimus eursus, ἔξυδροματικός, ἀπ, ἀπ, Heliodor. ὁ ἔστι ἡ ἀκύνητος, Hom.
Celeritas, τὰ ταχύς, Dem. ἡ ταχύτης, Athen. ἡ ἔξυπτης, Dem. celeritate antevertere aliquem, τῷ ταχεί τὸν ἀνταγωνιστὴν παραελθεῖν aliquid consequi, ταῖς ἔξυπταις ἀκολουθεῖν τινί, id. ἡ ἀκύνητος.
Celeriter, ταχέως, Dem. ταχὺ, id. ὅξως, id. tam celeriter conficere aliquid, ὥτα ταχέως πρᾶττειν τι apparare quam celerime, παρασκευάζεσθαι

κευαίσειαν τὴν ταχίστην celerius domum reverti, ἔχοντες οὐκ ἂν ἀπίναι, id. celerius opinione, ἔχοντες ἐλπίδος, Herodian.
 Celeritudo, vide Celeritas.
 Celero, ταχύνω, Xen. aliquid, τι, Soph. ὁρμάω, Isocr. σπεύδω, Dem.
 Celes, ὁ κίλης, πτος, Plut.
 Celeusma, τὸ κέλευσμα, Plato.
 Celeustes, ὁ κελυστής, ὤ, Thuc.
 Cella, sc. penuria, τὸ ταμίειον, Isocr. τὸ ταμίειον, Plut. τὸ ἀποδοχεῖον, Sirac. ἡ ἀποθήκη vinaria, ὁ οἶνος, ὄνος, Xen. ἡ οἰνοθήκη.
 Cellaria, ἡ ταμίαι, ας, Xen.
 Cellarius, ὁ ταμίης, υ, Xen.
 Cellula, τὸ ταμίειον, Suid.
 Celo, κρύπτω, factum, τὸ πρῶγμα, Dem. aliquid, τινά τι, Lysias. opes domi, ἀποκρύπτω τὴν οἰκίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, Isocr. neque magnum, neque parvum aliquid, ἀποκρύπτωμαι ἔτε μέγαν ἔτε μικρόν τινα, Plat. hæc τε, ἀποκρύπτωται ταῦτα πρὸς σε, Isocr. miseriam, συγκρύπτω τὴν συμφορὰν alios, λανθάνω ἄλλους, id.
 Celox, ὁ κίλης.
 Celutudo, τὸ ὕψος, Thuc. Confer Altitudo.
 Celsus, ὑψηλός, ἡ, ὄν, Lucian. animus, τὸ ὑψηλόν, υ, Plut. ὁ ἡ μετρίως.
 Cenotaphium, τὸ νεκροτάφιον, υ, LXX.
 Censeo, νομίζω, Dem. ἡγέομαι, οἶμαι, id. constituo, γινώσκω, Isocr. censum ago, συντάττωμαι, Dem. συννέμομαι, id.
 Censio, ἡ τιμωσις, εως.
 Censitor, ὁ τιμητής, ὤ.
 Censor, ὁ τιμητής, ὤ, morum inspector, ὁ ἴφραρος, υ, Plut. ὁ ἐπιστάτης, υ, Herodian.
 Censorius, τιμητικός, ἡ, ὄν, ἐπιστικός, ἡ, ὄν, Herodian.
 Censura, ἡ τιμητεία, ας, ὁ δοκιμασία.
 Census, ἡ ἀπογραφὴ, N. T. tributum, ὁ κῆνος, N. T. τὸ τιμῆμα, Dem. ἡ εἰσφορά, ἀς-censum imponere alicui, εἰσφορὰν ἐπιγράφειν αὐτῷ, Isocr. colligere de cuiusque facultatibus, εἰσφορὰν ποιεῖσθαι χρημάτων, id. solvere, φόρον seu συντάξεις τελεῖν, εἰσφέρειν, δίδωαι, id. accipere, προσδεῖν λαμβάνειν, id.
 Centenarius, sc. numerus, ὁ ἑκατοντάς, ἄδος.
 Centenarius, ἑκατονταῖος, α, ον.
 Centenus, ὁ τὸν ἑκατὶν.
 Centesima, ας, ἡ ἑκατοστή, ἡς, Dem.
 Centesimo, ἑκατοστίου.
 Centesimus, ἑκατοστός, ἡ, ὄν, Xenoph.
 Centies, ἑκατοντάκις.
 Cento, ὁ κέντρον, ανος.
 Centralis, ε, ὁ, ἡ, τὸ πρὸς κέντρον.
 Centrum, τὸ κέντρον, υ, Plut.
 Centum, αἰ, αἰ, τὰ ἑκατὶν, et octo, ἑκτὼν ἡ ἑκατὶν, Thuc.
 Centumpondium, τὸ ἑκατοντάλιτρον.
 Centumviralis, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑκατόν.
 Centumviralus, ἡ τῶν ἑκατόν ἀρχή.
 Centumviri, οἱ ἑκατόν.
 Centuplex, ὁ ἡ ἑκατομπλάσιον, ανος, ἑκατομπλάσιος, ἰα, ἰον, N. T.
 Centuplicatus, ἑκατοσύνων, υσα, ον, centupl-catum hordeum, ἑκατοσύνων κριθά, LXX.
 Centupliciter, ἑκατομπλάσιος.
 Centuria, ἡ ἑκατοστὴ, ὄνος, Xen. militum, ὁ λόχος, Thuc.
 Centuriatum, κατὰ λόχους, Philo.
 Centuriatus, us, ἡ ἑκατονταρχία.
 Centurio, καταλοχίης, Plut.
 Centurio, onis, ὁ ἑκατόνταρχος, υ, Xen. ὁ ταξίαρχος, υ, Dem.
 Centurionatus, ἡ ἑκατονταρχία.
 Cera, vide Cere.
 Cera, ὁ κηρός, ὤ, Lucian. e cera fingere aliquid, ἐκ κηρῶ πλάττειν τι, Herod. cera obduco, vide Cero.
 Cerarius, ὁ κηροπλάστης, ὁ κηρογός.
 Cerastes, ὁ κηράστις.
 Cerasum, τὸ κηράσιον, Diosc.
 Cerasus, ὁ κηράστις, Theophr.
 Ceratura, ἡ κηράσις, Aristot.
 Ceratus, κηρωτός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Cercopithecus, ὁ κερκοπίθηκος.

Cerdo, ὁ βυρσοδέψης, Aristoph. ὁ σκυτοτόμος, Plat. ὁ βάναυσος.
 Cerdonia, ἡ βυρσοδέψικὴ, ἡς, ὁ σκυτοτομικὴ, ἡς, Plat. cerdoniam facio, βυρσοδέψω, Aristoph. σκυτοτομία, Aristot.
 Cerealis, δημοτικῶς, ἡ, ὄν.
 Cerebellum, ἡ παρεγκεφαλὶς, ἴδος, Aristot.
 Cerebrosus, ὁ ἡ ἀπρόχολος, υ, Aristot.
 Ceremonia, vide Cærimoniam.
 Cerevisia, ὁ ζύθος, Theophr. ὄνος κριθίνος, Diosc. τὸ βρύτον, υ, seu ὁ βρύτος, Athen. βρύτον ἀπὸ κριθίν, Theophr.
 Cerevisiarius, ὁ ζθοποιοίς, ὤ.
 Cereus, κίρκος, ἰνα, ἰον, Plato.
 Cereus, ἰ, ὁ κηρίς, ὤ, τὸ κηρίον, υ.
 Cereifico, κηροποιέω.
 Certus, ὁ ἡ μενιάνδης, δημοτικῶς, ἡτος.
 Cerno, βλέπω, aliquid, τι, Dem. εἶδω τι, id. cri-bro, διατρέω, Gal. furfur, ἀποκρίνω διατρώων τὸ πίτυρον, id. dimico, ἀγωνίζομαι, Dem. adeo hereditatem, ἐληρονομίαι, Isocr.
 Cernuus, ὁ ἡ ἐπιστηνής, ἰος, Hesych.
 Cero, ἰγκηρεύω, Hippocr. mortuum, κατέκρηρώ νικῶν, Herodot.
 Ceroma, τὸ κήραμα, ατος, Gal.
 Ceromaticus, κηροματικός, ἡ, ὄν.
 Ceromatistes, ὁ κηροματιστής, ὤ.
 Cerotum, τὸ κηρόν, ὤ, Diosc.
 Certamen, ὁ ἀγών, ανος, Dem. ἡ ἀμίλλα, ἡς, Isocr. res gravis, τὸ δεινόν, Dem. et bellum, ἀγὼν ἡ πόλεμος, Isocr. ἀγὼν ἡ ἀμίλλα, id. belli, ἀγὼν πόλεμος, Dem. et periculum, ἀγὼν ἡ κίνδυνος magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγας, μέγας, μέγιστος, facilius, ῥαδίος, difficile, χαλεπός, id. vetus, παλαιός, Isocr. equestre et navale, ἀμίλλα ἰπῶν τε ἡ τεμνῶν, id. subire de re aliqua, ποιῆσθαι ἀγῶνα περὶ sive ὑπὲρ τίνος, Dem. adversus aliquid, πρὸς τινα, id. de aliqua re, ποιῆσθαι ἀμίλλαν περὶ τι, Isocr. certaminis locus, τὸ ἀγωνιστήριον, υ, Arist. præmium, τὸ ἀβλόν, Xen. τὸ νικητήριον, υ, id. præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, υ, Lucian.
 Certatim, ἀγωνιστικῶς.
 Certatio, ἡ ἀγώνισις, εως, Thuc. τὸ ἀγώνισμα, ατος, Plut.
 Certator, ὁ ἀγωνιστής, ὤ, Plut.
 Certe, ναί, Aristoph. ἀληθῶς, Dem. ἡ μὴν, id. δήσα, id. γε, si non summa, certè pars quædam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε, Dem. γῶν si nihil aliud, nomen certe habet. εἰ μὴδὲν ἄλλα, τὸνομα γῶν ἔχει, id. ἀμύλαι, id. enim certe homine indignissimum habeatur, τῶτο γὰρ ἀμύλαι, ἐνθ' ὅσῳ ἀρεστέστατον φαίνεται. ἂν ἡ μὴν nec illud certe audeat quis dicere, ἡ μὴν ἂν τῶτο γε ἂν εἴς ἂν εἴπῃν τοιμήσειν, id.
 Ceruifico, βεβαίωμαι, Plato.
 Certior, δηλῶ, Dem.
 Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως, Thuc. ἡ βεβαίωσις, πτος, Aristot. ἡ ἀσφάλεια, ας, Thuc.
 Certo, ἀγωνίζομαι, Dem. certamen, ἀγῶνα, Plat. hac de re tecum, τῶτο πρὸς σε, Xen. de honore et gloria, περὶ τιμῆς ἡ δόξης, Dem. pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας, id. in ludis Olympiis, τὰ Ὀλύμπια, Philostr. cum aliquo, ἀμιλλαομαι τινι, Dem. ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι, Æschin. cum majorum virtute, ἀμιλλᾶν πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετήν, Dem. de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλονεικίαι, Isocr.
 Certo, ἀκριβῶς, Dem. ἀκριβῶς certissime aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν, id. item βεβαίως.
 Certus, ὁ ἡ ἀκριβής, Isocr. δηλός, ὃν, Dem. βέβαιος, αἰᾶ, αἰων, Thuc. ὁ ἡ ἀφειδής, ἰος, Dem. certum signum, ἀκριβὲς σημεῖον, Dem. certa memoria, ἀκριβὲς ἡμῆμα, id. certa pax, βεβαία εἰρήνη, Xen. i. a. definitus, statutus, τεταγμένος, ἰνα, ἰον, Dem. εἰρημένος, id. ὀρισμένος, id. διωρισμένος, Isocr. certum tempus, χρόνος τεταγμένος, id. certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, Dem. ἡμέρα διωρισμένη, id. firmus, ratus, ἰσχυρός, ὤ, ὄν, Dem. ἀσφαλής, ἰος, id. ὁ ἡ ἀναμφισβήτητος, υ, id. certum est, constat, ὅλον.

certum est, quod sic præfaturus sit, ὅλον, ὅτι ὁδοι προοιμιάσεται, Xen. certum habeo aliquid, certo aliquid scio, ἰστίσμαι τι σαφές, Dem. οἰᾶ τι ἀκριβῶς, id. ὁρθός, Isocr. φανερός, id. certior facio aliquid, δηλῶ πρὸς τινα, id. de aliqua re, γνωρίζω τινί τι, Paus. certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρὰ τίνος, Isocr. de aliqua re, περὶ τίνος, id. de aliqua re ab aliquo, τι διὰ τίνος, id.
 Cerva, ἡ ἔλαφος, υ, Aristot.
 Cervical, τὸ προσκεφάλαιον, υ, Plut.
 Cervicosus, ὁ ἡ σκληροτράχηλος, Sirac.
 Cervinus, ἐλάφιος, εἰα, ον, medulla, μυελός, Galen. cornu, τὸ ἐλάφειον, Suid.
 Cerevisia, vide Cerevisia.
 Cervix, ὁ αὐχὴν, ἰνος, Arist. ὁ τράχηλος, Plut. ἡ δὲρ. cervicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν, Philo. τὸν αὐχένα ἀναστῆναι, Chrys.
 Cerussa, τὸ ψιμυθῖον, seu ψιμυθῖον, Arist.
 Cerussatus, ψιμυθιστός, εἰσα, ἰν, Plut.
 Cerusso, ψιμυθιστός, Plut.
 Cervus, ὁ ἔλαφος, Aristot.
 Cespes, vide Cæspes.
 Cessatio, ἡ ἀνάπαυσις, Dem. concedere alicui cessationem ab opere, δίδωαι τινὶ ἀνάπαυσιν cunctationem, mora, ἡ διατριβή, ἡς, id. τὸ μέλημα, ατος, Æschin. ἡ μέλλισις, Thuc. segnitias, ἡ ἀργία, Dem. ἡ ὀνηρία, ἡ ῥαθυμία.
 Cessator, ὁ μελλήτης, ὤ, Aristot. ὁ ὀνηρὸς, ὤ, N. T. ὁ ἀργός, ὤ, Dem.
 Cessio, ἡ παραχωρήσις.
 Cesso, παύομαι, ab aliqua re, πῆλα, Dem. aliquid facere, ποιῶν τι, Plat. a cæde, φονείῳ, Thuc. a labore, λήγω τὸν πόνον, Isocr. cessare facio, παύω, aliquid ab aliqua re, τινά τίνος, Isocr. insolentiam alicuius, σὴν ὕβριν τίνος, id. tardo, cunctor, βραδύνω, Herodian. μέλλω, Dem. ὀνῖαι, ἡ ῥαθυρογίμαι, Xen. σχολάζω, Plut.
 Cestus, ὁ κιστός, ὤ.
 Cetaceus, ὁ ἡ κητώδης, εως, Aristot. κητῶς, ὤ, ὄν, Diosc.
 Cetarius, ὁ κητοπώλης, υ.
 Cetra, ἡ σπῆλη, τὸ πέλιτον.
 Cetratus, ὁ πελταστής, πελτοφόρος.
 Cetus, τὸ κητός, εως, Athen.
 Ceu, οἷα, Xen. οἷον, ὥσπερ.
 Ceveo, παυλοπροσπικῶ, Suid.
 Chalcographus, ὁ χαλκογράφος, υ.
 Chalybs, ὁ χαλκός, εως.
 Chaos, τὸ χάος, Plato.
 Character, ὁ χαρακτήρας ἦρος, Aristot. characterem imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιβάλλειν τινί, id.
 Characteristicus, χωροκατασκευαστικός, ἡ, ὄν.
 Charientismus, ὁ χωριεντισμός, ὤ, Dion. Hal.
 Charitas, ἡ ἀγάπη, ἡς, Plut. ἡ εὐργη, ἡ φιλανθρωπία.
 Charta, ὁ χάρτης, υ, Diosc.
 Chartaceus, χάρτινος, ἰνα, ἰον, ὁ, ἡ, τὰ ἐκ χάρτι.
 Chartophylacium, τὸ χαρτοφυλάκιον.
 Chartophylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ατος.
 Chartula, τὸ χαρτίον, Plut.
 Charus, pretiosus, vide Carus, dilectus, ἀγαπῆς, ἡ, ὄν, Aristot.
 Chasma, τὸ χάσμα, ατος, Plato.
 Chasmatias, ὁ χασματίας, υ, Aristot.
 Chela, ἡ γροῦλή, ἡς, Aristot.
 Chelys, ἡ χέλις, υς, Plut.
 Chenotropheum, τὸ χηνοτροφεῖον, υ, Columella.
 Chiliarchus, ὁ χιλίαρχος, υ, Plut.
 Chilias, ἡ χιλιάς, ἄδος, Theocr.
 Chimæra, ἡ χίμαιρα, Plut.
 Chiragra, ἡ χηράγρα, ας.
 Chirographum, τὸ χειρογράφον, υ, chirographo caveo, χειρογραφῶ, Pand.
 Chiromantes, ὁ χειρομαντής, εως, Poll.
 Chiromania, ἡ χειρομαντία, ας.
 Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ἡς.
 Chirurgia, ἡ χειρουργία, ας, Plat. ἡ χειρουργική, ἡς, Aristot.
 Chirurgicus, χειρουργικός, ἡ, ὄν, Arist.
 Chirurgus, ὁ χειρουργός, ὤ, Galen.

Chlamydatum, πεχλαμυδαίνους, ἐνή, ἐνον, Athen.
 Chlamydula, τὸ χλαμυδίων, Plut.
 Chlamys, ἡ χλαμύς, ὕδος, Plut.
 Cholera, ἡ χολέρα, Hipp. cholera venter, χολε-
 ρία, Galen.
 Cholericus, χολερικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Choragium, τὸ χορηγίον, ε, seu τὸ χορηγεῖον, ε,
 Poll.
 Choragus, ὁ χορηγός, ε, Athen.
 Choraules, ὁ χοραυλὴς, ε, Aristot.
 Chorda, ἡ χορδή, ἡς, Plato.
 Choreia, ἡ χορεία, ας, Plato. choreas duco,
 χορεύω, Isocr.
 Choreuma, τὸ χορεύμα, ατος, Eurip.
 Choreutes, ὁ χορευτής, ε, Plato.
 Chorographia, ἡ χορογραφία.
 Chorographus, ὁ χορογράφος, ε, chorogra-
 phum ago, χορογραφῶμαι, Ptolem.
 Chors, ὁ οἰκισμός, Dem. τὸ οἰκίδιον, id.
 Chorus, ὁ χορός, Xen. chori magister, ὁ χορο-
 διδάσκαλος, Plato.
 Chrestologia, ἡ χρηστολογία, N. T.
 Chrestologus, ὁ χρηστολόγος, ε.
 Chria, ἡ χρεία, ας, Aphthon.
 Chrisma, τὸ χρίσμα, ατος, Diosc.
 Christianismus, ὁ Χριστιανισμός, ε.
 Christianus, ὁ Χριστιανός, ε, N. T.
 Christianus, Χριστιανός, ἡ, ὄν.
 CHRISTUS, ὁ Χριστός, N. T.
 Chronica, τὰ χρονικά, ἄν, Lucian.
 Chronologia, ἡ χρονολογία.
 Chronologus, ὁ χρονολόγος.
 Chrysocolla, ἡ χρυσοκόλλα.
 Chrysolithus, ὁ χρυσόλιθος.
 Cibaria, orum, τὰ ἰδωμένα, ὡν, Thuc. ὁ βρωτός,
 ε, Dem.
 Cibarius, ὁ εἰς τὸ ἰδωμένον, Diosc. σιτικός, ἡ, ὄν,
 ὁ εἰς τὸ πρῶτον, lex cibaria, σιτικός νόμος,
 Plat. panis, σιτουρέτης ἄρτος, ἄρτος συγκό-
 μιστος.
 Cibus, us, ἡ τροφή, ἡς, Aristot.
 Cibo, as, τρέφω, ψιμάζω, N. T. σιτοποιῶ τινα,
 Xenoph.
 Cibus, ὁ σίτος, Dem. τὸ σιτίον, Xen. ἡ τροφή,
 Aristot. τὸ ἔδωμα, Isocr. ὁ βρωτός, ε, Dem.
 ὁ ἐπισιτισμός, id. τὸ ἔδαρ cibum sumo, σί-
 τον αἰρέσθαι, Xen. ἐν σίτῳ εἶμι, id. una
 capio, συσιτῶ, Dem. deduco, σῆς τροφῆς
 ὑποστέλλομαι, Aristot. paro, σίτον ποιεῖν,
 Plato. praebeo, σιτομετρέω σίτον, LXX.
 communico cum aliquo, βρωτὸν κοινωνεῖν τινί,
 Dem. coquo, ἐψοστούμαι, id. cibis suavis-
 simis potius, quam saluberrimis delector,
 τοῖς ἡδέιστοις μάλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῶν σι-
 τῶν, χαίρω, Isocr. qui cibis delectatur ani-
 mum et corpus laedentibus, χαίρων τῶν ἔδω-
 μάτων τοῖς εἰς τὸ σῶμα, ε, τὴν ψυχὴν βλαπτέσθαι,
 id. sine cibo sumo, ἀντιζῶ, LXX. sine cibo,
 ἀντιζῶ, idem.
 Cicada, ὁ πέττιξ, γος, Thuc. parva, ἡ πεττι-
 γονία, seu τὸ πεττιγόνιον, Aristot.
 Cicatricio, ἐλόωμαι, Arist. ἀπαλλάω, Diosc.
 ἐπαλλάω, κατελῶ, id.
 Cicatrice, τὸ ἐλίδιον.
 Cicatrix, ἡ ἐλὴ, ἡς, Aristot. cicatricem obdu-
 cere ulceribus veteribus, ἐπαλῶ τὰ παλαιὰ
 ἔλκη, Diosc. ex ulceribus habere adhuc ci-
 catrices, ἔλκων ἐτι ἔχειν ἔλκος, Dem.
 Cicer, ὁ ἐρέβινθος, Diosc. ciceri similis, ὁ εἰς
 ἡ ἐρέβινθος, εος, Theophr. ciceris magnitudo,
 ἐρέβινθος μέγας, Diosc.
 Cicercula, ὁ λάθυρος, Theophr.
 Cicerinus, ἐρέβινθος, ἡ, ὄν, Hesych. ὁ εἰς
 ἡ ἐρέβινθος, εος, folium ciceris, φύλλον ἐρε-
 βινθῶδες, Theophr.
 Cicindela, ἡ λαμπυρίς, Plin. ἡ φαλαίνα, Nic.
 cicindela instar lueo, λαμπυρίζω, Diosc.
 Ciconia, ὁ πτελαργός, ε, Aristot. qualis ciconiae
 est, πτελαργικός, ἡ, ὄν, id. ciconiae pullus, ὁ
 πτελαργιδεύς, εως, Aristoph.
 Cicur, ὁ εἰς τὴν τιβάσιν, ε, Plato. ὁ εἰς ἡμέρας,
 ε, id. πῦρος, Xen. animantes omnes tam
 cures quam agrestes, ζῶα πάντα ὅσα ἡμέρας,
 ὅσα ἀντίβασα, Herodian. 5, 6. natura, τὸ
 τιβάσιον, ε, Theophr.

Cicuratio, τὸ ἡμέρισμα, Theophr. ἡ ἡμέρισις, ἡ
 ἐξῆμερισις.
 Cicurator, ὁ τιθασσεύτης, ε, Aristoph.
 Cicuro, τιθασσεύω, aliquem, τινά, Plato. ἐξη-
 μέρω τινά, id. bestias, ἡμέρας τὰς ψυχὰς τῶν
 θηρίων, Isocr.
 Cicuta, τὸ κώνειον, ε, Diosc. cicutam bibo,
 κωνειάζομαι, Suid.
 Cicio, κινῶ, omnem lapidem, πάντα λίθον,
 Plut. risum alicui, μηχανομαί τινι γέλωτα,
 Dem. iram, παρῆσθαι τὴν ὀργήν, id. bellum,
 ἐγείρω πόλεμον, Thuc.
 Cilicium, τὸ κιλίκιον.
 Cilium, ἡ βλεφαρίς, Aristot. τὸ βλάφαρον, Diosc.
 Cimeliarcha, ὁ ἐπιμηλιάρχης.
 Cimeliarchium, τὸ ἐπιμηλιάρχιον.
 Cimelium, τὸ κειμήλιον, Luc.
 Cimex, ὁ νύξ, ὁ κῶρις, εως, Diosc.
 Cinædia, ἡ κιναιδία, Æschin.
 Cinædus, κιναιδικός, ἡ, ὄν.
 Cinædus, ὁ κιναιδός, Plut.
 Cincinnatus, ὁ εἰς ἡ κροκύλλωδης, Lucian.
 Cincinnus, ὁ κίκιννος, Aristoph. ὁ πλόκαμος,
 Hom. aureus, ὁ βόστροχος χρυσοῦς, Ælian.
 Cinctulus, τὸ ζώνιον, Poll.
 Cinctura, τὸ διάζωμα, ατος, Plut.
 Cinctus, us, τὸ διάζωμα, Plut. ἡ ζώνη, id.
 Cinefacio, τρεφῶ, N. T. ἀποστρέφω.
 Cineraceus, τρεφός, ε, ὄν, Aristot. ὁ εἰς ἡ τε-
 φράδης, ὁ εἰς ἡ ἐσποδός, Diosc.
 Cinereus, ὁ εἰς ἡ ἐσποδός, Athen. σπόδιος, ἰα, ἰον,
 id. qui cinereo colore est, τεφραίος, αῖα,
 αἰών, Ælian.
 Cinerula, τὸ σπόδιον, Diosc.
 Cingo, διαζώνωμαι, pallium, τὸ τριβάνιον, ε,
 Lucian. aliquem re aliqua, διαδῶ τί τινι,
 Lucian. urbem muro, περιβάλλω τὴν πόλιν
 τείχος, Aristot. urbem lapidibus, τειχίζω
 τὴν πόλιν λίθοις, Dem. corona, στεφανώω, Plut.
 circulo orbem terrarum, περιεφάνομαι κύ-
 κλω τὴν οἰκουμένην, Aristot.
 Cingula, τὸ ζῶμα, τὸ ζῶμα, Basil.
 Cingulum, ὁ ζωστήρ, ἦρος, Dem. Phal. ἡ ζώνη,
 Plut. τὸ ζώνιον, Poll. τὸ διάζωμα, Plut. ἡ
 ταινία, Paus.
 Cinis, ἡ σποδιά, Lucian. ἡ τέφρα, Plut. ἡ σποδιά,
 Hesych. τὸ σποδιον, Diosc. ἡ κόπρη, Hom.
 fervens, in quo adhuc sunt prunæ, ἡ
 θερμὸς σποδιά, Diosc. sub cinere coquo, σπο-
 δίζω, Plato. cinerem detergo, ἀποσποδίω,
 Aristoph. aliquo modo refero, ὑποσποδίω,
 Diosc. in cinerem redigo, τεφρῶ, N. T. ἐν-
 τεφρῶ, Al. Aphrod.
 Cinnabarinus, κινναβάρειος, ἡ, ὄν, Aristot.
 κινναβάρειος, ἰα, ἰον, Galen.
 Cinnabaris, τὸ κινναβάρειον, εως, Theophr. cin-
 nabarim refero, κινναβαρίζω, Diosc.
 Cinnus, ὁ κίκιννος, Aristoph. ὁ πλόκαμος.
 Cio, vide Cicio.
 Cippus, ἡ πυδοκἀκη, ἡς, Dem. columna, ἡ
 στήλη.
 Circa, περί, cum accus. circa hoc occupatus est,
 περί τούτο ἐστὶ, Dem. mimos circa se ha-
 bet, μίμος ἔχει περί αὐτὸν, id. circa meri-
 diem, περί μέσην ἡμέραν, Æschin. qui circa
 Trojana tempora vixerunt, οἱ περί τὰ Τρω-
 ικά, Isocr. ἀμφὶ, cum accus. circa urbem,
 ἀμφὶ τὴν πόλιν circa cenam occupatus erat,
 ἀμφὶ δεῖπνον εἶχε, Xenoph. κατὰ, cum accus.
 leges circa excessum, νόμοι καθ' ὑπεροχὴν,
 Aristot.
 Circensis, κύκλιος, ἰα, ἰον. Circenses ludi, ἡ
 ἱπποδρομία, ας, Thuc. ὁ δίαυλος.
 Circinatio, ἡ περιγύρησις, ἡ γύρωσις.
 Circino, περιγύρω, Dem. περιγύρω, γυρῶ.
 Circinus, ἡ περιγύρα, ας, Eustath.
 Circiter, περί, cum accus. circiter septuaginta
 naves, περί ἑβδομήκοντα ναῦς, Thuc. circiter
 triginta, ὡς πενήκοντα, Dem. circiter centum
 stadia, ὅσον ἑκατὸν σταδία, Herodian.
 Circuitio, ἡ περιτροπή, Basil. ἡ περιόδος, Ari-
 stot.
 Circuitor, ὁ περιπατῶν, Thuc. ὁ περιδουρῶν.
 Circuitus, ἡ περιγύρησις, Plut. ὁ περιόλος, ε, Thuc.
 in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, Thuc.
 urbis, κύκλος τῆς ἀγορᾶς, id.

Circulatio, κυκλήδων, κύκλῳ ferri, φέρεσθαι,
 Plut.
 Circulatio, ἡ κύκλωσις, εως.
 Circulator, ὁ ἀγυρτής, ε, Suid. ὁ δολωγαγός.
 Circulatorius, ἀγυρτικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Circulatrix, ἡ ἀγυρτής, ἰδος.
 Circulo, κύκλω, γυρῶ.
 Circulus, ὁ κύκλος, Plato.
 Circum, vide Circa.
 Circumactio, ἡ περιόδος, Arist. ἡ περιγύρησις,
 id. ἡ περιεργασία.
 Circumaggero, περιγύρνω.
 Circumago, περιγύρω, aliquid, τί, Plato. ali-
 quem secum, περιγυρομαι τινα, Xenoph. cir-
 cumago, κυκλοφορεῖμαι, Aristot.
 Circumambulo, περιπατῶ κύκλῳ. Confer Cir-
 cummo.
 Circumaro, περιγύρω, Plato.
 Circumaspicio, περιεβλέπω.
 Circumcido, περικόπτω, aliquid, τί, Thuc. πε-
 ριτέμνω τί, LXX. praputium, περιτέμνομαι
 τὰ αἰδιά, Herodot.
 Circumcingo, περιζώνω, lumbos, τὰς ἰσφύας,
 Naz.
 Circumcirca, περί, populum stantes, περί
 τῶ δῆμον στάντες, Polyb. cunctantes irretit,
 κύκλῳ πανταχὲ μέλλοντας περιστρέφεται, Dem.
 Circumciso, περιτεμνέμενος.
 Circumcisio, ἡ περιτομή, N. T. ἡ περικοπή.
 Circumciso, ὁ περιτομῆς, εως.
 Circumclaudo, περικλείω, Thuc.
 Circumcludo, idem quod antecedit.
 Circumcolo, περιουκίω, Ulpian.
 Circumculco, περικαταπατῶ, ε.
 Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τί, Plato.
 Circumcurso, περιδουρῶ, ἡς, Plut.
 Circumcursito, περιπλανῶμαι, in hoc, ταῦτα,
 Xen. huc illuc, ἄστα δούρο κἀκεῖ, Dem.
 Circumdo, περιβάλλω, urbem mœnibus, τῇ
 πόλει τείχος, Aristot. περιτειχίζω τὴν πόλιν,
 Dem. urbem fossa, περιβάλλομαι τάφρον τῇ
 πόλει, Xenoph. aliquid aliquo, κύκλῳ τί
 τινι, Greg.
 Circumdo, παρατελέω, Naz.
 Circumduco, περιάγω, Plat. περιέχω, Plut.
 aliquem, περιγυρομαι τινα, Lucian. aliquem
 circa montem, τινὶ τὸ ἔρος, Herodot. mu-
 nitiones circa urbes, περιβάλλομαι ταῖς πό-
 λεσιν ἐρύματα decipere aliquem, παρακρέβο-
 μαί τινα, Dem.
 Circumductio, ἡ περιήγησις, deceptio, ἡ πα-
 ράφρασις, Suid. ἡ ἀπάτη, Xen.
 Circumductor, ὁ περιηγητής, ε, Justin.
 Circumleo, περιεῖμι, περιβαίνω, in Italia, τὴν
 Ἰταλίαν, Plut. forum cum aliquo, περιερχομαι
 κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετὰ τινος, Dem. palatium,
 περιδουῖν τὸ παλάτιον, Plut. fana Deorum,
 περιεργάζομαι τὰ ἱερὰ, Aristot.
 Circumquito, περιπατῶ, Polyb.
 Circumferro, περιφέρω, Plut.
 Circumferentia, ἡ περιφέρεια, ας, Aristot. ἡ
 περιέμετρος, ε, sc. γυρμῆ, id.
 Circumferro, περιφέρω, aliquid, τί, περιάγω.
 Circumflecto, περικλίνω, murum, τὸ τείχος, He-
 rodian. opibus, seu omnium rerum copia,
 ἔχω τῶν ἱκανῶν, Isocr.
 Circumflexus, ὁ εἰς ἡ περικαμπτός, circumflexo
 notatus, περισπῶμενος, ἐνή, ἐνον, Gramm.
 Circumflexus, us, vide Circumflexio.
 Circumflexus, i, ὁ περισπῶμενος, scil. τόνος,
 Gramm.
 Circumflo, περιπνέω.
 Circumfluens, περιέρχων, εως, ον, Thuc.
 Circumfluo, περιέρχω, murum, τὸ τείχος, He-
 rodian. opibus, seu omnium rerum copia,
 ἔχω τῶν ἱκανῶν, Isocr.
 Circumfluo, ὁ εἰς ἡ περιέρχων, εως, Herodot. πε-
 ριέρχων, εως, ἰον, Thuc.
 Circumfodio, περιούρτω, Theophr. περι-
 σκάπτω.
 Circumforaneus, ὁ περιγοραῖος, ε, Suid. ὁ
 ἀγυρτής, ε, id. ὁ εἰς ἡ ἀγοραῖος, ε, ὁ ἀλῆμων,
 populus, ὄχλος, Xen.
 Circumfremo, περιβρίω, περιβρίω.
 Circumfrico, περιτρέχω, περικνίω.
 Circumfulgeo,

Circumfulgeo, περισφράττω, N. T. περιερίελε, Ep.
Circumfundo, περιχέω, aliquid, τι, Diosc. τινί, Lucian. περιχύνω, τινί, id. circumfundo, i. e. circumdo aliquem, περιχύνομαι τινί, Plut.
Circumfusio, ἡ περιχύσις, εως.
Circumgelatus, α, um, περιπαγεύς, εἶσα, ἐν, Diosc.
Circumgeno, περιγενέσθαι, Plut.
Circumgessio, περιφάγω, Synes.
Circumjaceo, περιεκίμαι, alicui, τινί, Herodian. id. circumjaceo mihi, περιέκειμαι τῷτο, id.
Circumjectus, α, um, περικειμένος, ἐν, ἐν, Herodian.
Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινί, Galen.
Circumlambo, περιλείχω, aliquid, τι, Aristoph.
Circumlatulus, α, um, περιχοροσθεῖς, εἶσα, ἐν, Thuc.
Circumligo, περιδίο, aliquid, τι, Xenoph. aliquid alicui, διαδίδω τινί τινί, Lucian.
Circumlino, περιχρίω, Lucian.
Circumlitio, ἡ περιχρύσις, εως, Diosc.
Circumlitus, α, um, ὁ ἔχῃ περιχρύστος, α, Diosc.
Circumlocutio, ἡ περιφρασις, εως, Quinctil.
Circumloquor, περιφράσσομαι, Dion. Halic.
Circumluo, περικλύω, Plut.
Circummitto, περιτίπτω.
Circummunio; περιφράττω.
Circummunio, τὸ περιφράγμα, ατος, Poll. ὁ παραφραγμός.
Circummunus, α, um, ὁ ἔχῃ περιφρακτός.
Circumnascor, περιφράσσομαι, Theophr.
Circumnavigo, περιπλέω, Peloponnesum, τὸν Πελοπόννησον, Dem.
Circumobruo, περιχάννυμι.
Circumpono, περιτίθημι, Diosc.
Circumplector, περιπλέκω, Aristot.
Circumplexio, ἡ περιπλοκή, ἡ περίπλοξις, εως.
Circumplexus, α, um, περιπλεκόμενος, ἐν, ἐν.
Circumplectus, vide Circumplector.
Circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί τινί, Æschin.
Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοποσία, ας.
Circumrado, περιεῖς, Theocr.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumrodo, περιδρώσω, περιδρώνω, aliquid, τι, Lucian.
Circumscalpo, περικνίζω, Ep.
Circumscario, περιεῖς, Galen.
Circumscindo, περιτέμνω.
Circumscribo, περιγράφω, Plut. circumlo centro, κύκλον κέντρον, Naz. definitio, ὁρίζω, Dem. περιορίζω, Luc. fallo aliquem, παρακρέομαι τινά, id.
Circumscripse, περιγεγραμμένος.
Circumscripse, ἡ περιγραφὴ, ἥς, Polyb. deceptio, ἡ παράδοσις, εως, Suid.
Circumseco, περικόπτω, aliquid, τι, Thucyd.
Circumsedeo, περιβάθηναι, mœnia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, Dem. urbem, πολιορκῶ τὴν πόλιν, id. περιβαθίζω πόλιν, LXX.
Circumspicio, περιφράσσω, LXX.
Circumsessio, ἡ πολιορκία, Isocr. Vide Obsidio.
Circumsisto, περιστημι, Herod.
Circumsono, περιχέω, aures, τὰς ἀκοὰς, Basil. insula, quam circumsonant venti, νῆσος περιχρημένη τῷ πνέματι, Lucian.
Circumspecte, περιεσκεμμένος, Lucian. περιφραγμένους omnia perscribere ad aliquem, ἀπαντὰ πρὸς τινά ἐπιστρίλλειν, Dem. εὐλαβῶς.
Circumspectio, ἡ περισκοπῆσις, εως, ἡ περίσκεψις, εως.
Circumspecto, κατασκοπέομαι, Xen.
Circumspectus, i. e. cautus, περιφραγμένος, ἐν, ἐν, Plut. qui circumspicitur, περιεσκεμμένος, Lucian. ὁ ἔχῃ περιφραγῆς, id.
Circumspingo, περιτάσσω, περιβρίνω.
Circumspicio, idem quod Circumspingo: πάντη περιβρίνω, Luc. περιβρίω, Xen. περισκοπία.
Circumstantia, ἡ περίστασις, εως, Aristot.
Circumsto, περίσταμαι, undique, πανταχόθεν, Thuc. aliquid, τι, Dem.
Circumstrepo, περιεστρίπτω, α, Basil.
Circumstruo, περιεστρώω.
Circumtego, περικαλύπτω, aliquid, τινά, Plat.

Circumtexo, περιφράσιν.
Circumtondeo, περιείρω, Philostr.
Circumtono, περιβρόντα, ᾧ.
Circumtonsus, α, um, ὁ ἐξ ἡ περιείρωτος, υ, Poll.
Circumtremento, περιτρέμω, Naz.
Circumtueor, idem quod Circumspecto.
Circumvago, περιπλανάομαι, Xenoph.
Circumvallatio, ἡ ἀποτάφρευσις, εως.
Circumvallo, περιεπαύω, Thuc. aliquid, περι-
παύωμαι τι, Plut. περιεπείχω, Xen.
Circumvectio, ἡ περιεγωγή, ἥς, Aristot.
Circumvecto, περιάγω, Plat. περιερχέω.
Circumveho, idem quod antecedens Circum-
vecto.
Circumvenio, περιερχομαι circumdo, κυκλῶ
aliquid aliqua re, τι τινί, Gregor. κυκλοδοῖν
τι, Xen. decipio, παρακρῶμαι, aliquem, τινά,
Isocr. φρεναίῳ τινά, Dem. ἑξαπατάω τινά, id.
Circumvenius, κυκλόμενος, ἐνῃ, ἐνοι, malis, κα-
ποῖς συμπεπικωμένος, Soph.
Circumverto, περιένω, Æschin. περιεστρέφω, ali-
quid, τι, Lucian.
Circumvincio, περιδένω.
Circumvisio, idem quod Circumspecto.
Circumvolito, περιεπτόμαι, Lucian.
Circumvolvo, idem quod Circumvolvito.
Circumvolvolo, περικυλινδῶ, Plat. περικυλίω,
Aristoph. περιερίλω.
Circumvolvulio, ἡ περικυλινδῆσις, εως, Plat. ὁ
κυλινδριμῶς, ὅ, Theodot.
Circularis, κυκλικός, ἡ, ὄν, Theophyl. κύκλος,
ία, ιον, Æschin. ὁ ἐξ ἡ ἐγκύκλιος, Athen.
Circulus, ὁ κυκλικός, ὅ, Lucian. ὁ ἀγρότης,
Plut.
Circulus, ὁ κύκλος, Plat. ὁ γῦρος, υ, Plut.
Circus, ὁ κύκλος, υ, Plat. τὸ γύριμα, ατος,
Theophr. ὁ ἱπποδρόμος, Dion. Hal.
Cirratus, α, um, βεβοστρυχόμενος, ἐνῃ, ἐνον.
Cirrus, ὁ βεβοστρυχός, Aristoph. ὁ πλόκαμος, He-
rod. πελεκτάνη, σφόδρος.
Cis, ἐντός, fluvium, τῷ ποταμῷ montes, ἐπὶ
τάδε τῶν ὄρων, Aristot. Atque hoc ipso
etiam composita cum Cis redduntur, ut
Cisalpinus, ὁ ἐπὶ τάδε τῶν Ἀλπίων, Cisma-
rini, οἱ ἐπὶ τάδε τῆς Θαλάσσης, κ. τ. λ.
Cista, ἡ κίστη, ἡς, ἡ κισίς, ἰδος, Aristoph. ἡ κισ-
τός, ὅς, Diosc.
Cistella, ἡ κισίς, Aristoph. τὸ κισώτιον, Plut.
Cistellula, idem quod anteced.
Cisterna, ἡ δεξαμενὴ, ἥς, Strabo. ὁ λάκκος, υ,
Aristoph. τὸ βάσανον δορυχίου.
Cisterninus, α, um, λακκαῖος, αἶα, αῖον, aqua,
λακκαῖον ὕδωρ, Athen.
Cistula, idem quod Cistella.
Citatum, ὠρμημένον, ὀξείως.
Citatio, ἡ κλήσις, εως, Dem.
Citatus, α, um, ὠρμημένος, ἐνῃ, ἐνον.
Citorior, ἐγγυτέρως, ἔρα, ἐρον, Xenoph.
Cithara, ἡ κithára, Plat. ἡ φόρμιγγς, ἡ χέλυν.
cithara cano seu ludo, κitharάζω, Plut. κitha-
ρίζω, Aristot. cithara sonus seu cantus, τὸ
κitharisma, ατος, Plat. ἡ κitharabázis, Plut. ci-
thara pulsatio, ἡ κitharósion citharam pul-
sandi persusio, κithariseios, ἡ, ὄν, Plat. ci-
thara parva, τὸ κitháριον, Athen.
Citharista, ὁ κitharistḗς, ὅς, Aristot. ὁ κitharabódos,
ἔ, Plut.
Citharistria, ἡ κithariseiás, Athen.
Citharædus, idem quod Citharista.
Citimus, ἐγγύτατος, ἀπὸ, ατον.
Cito, ταχέως, Dem. ταχῶ, Isocr. διὰ ταχέως,
id. εὐθὺς, id. citius, ὤττωτον, Dem. citius
opinione, ὤττωτον τῆς ἐλπιδος, Herodian. ci-
tissime, τάχιστα, Isocr. quam citissime, ὅτι
τάχιστα, id. οὐς τάχιστα, Xen. τὴν ταχίστην,
Dem.
Cito, -as, καλῶς, Dem. παρακαλῶ, id. legem,
προβάλλομαι τὸν νόμον, Naz. testem, ἐπά-
γομαι, προσκαλῶμαι, παρέχομαι, μάρτυρα,
Æschin. Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον,
Aristot.
Citra, ἐντός, fluvium, τῷ ποταμῷ citra viri-
lem congressum, ἀντὶ τῆς πρὸς ἀνδρὸς δι-
κλίας citra ista, ἔξω πάντων, Thuc. citra con-
troversiam, ἀναμειβησθέντως, Dem. citra re-
prehensionem jure uti, ἀνεγκλίτως τῷ δὲ

καὶ καὶ χρῶσαι, id. citra et ultra, ἐπὶ ῥάτερα μιν, ἐπὶ ῥάτερα δὲ, Polyb.
Citreus, ἰστιάριος, *ia*, 109, malum, μήλον, Athen.
Citrinus, idem quod antecedit.
Citromalum, τὸ κίτρον μήλον, Athen.
Citrum, τὸ κίτρον, &
Citrus, arbor, ἡ κίτρινος, Auct. Geopon.
Citus, ὠκύς, εἰς, ὃ, ἄξος, εἰς, ὃ, Plut. ταχύς, εἰς, & Dem.
Civicus, ἀσπίδος, ἢ, ὄν, Lucian.
Civilis, πολιτικός, ἢ, ὄν res civiles, τὰ πολιτικά, ὢν, Isocr. civilis excusatio, σπῆψις πολιτικῆς, Dem. civilia munera, ἡ παθηγῆαι πολιτικαί, id. civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος, Plut. urbanus, elegans, ἀσπίς, α, ο Lucian.
Civilitas, ἡ ἀσπίτης, ἥτος, τὸ πολιτικόν, ὤ.
Civilliter, πολιτικῶς, administrare aliquid, πράττειν τι, Dem. ἀσπίς, Plut.
Civis, ὁ πολίτης, & Dem. ὁ πολιτευόμενος· ὁ συμπολιτευόμενος, & id. ὁ ἀσπίς, & id. ὁ ἀσπίς, & Xen. femina, ἡ πολίτις, ἀσπίς, Dem. ἡ ἀσπίς, ἥς, Plut. bonus, πολίτης ἀγαθός, Dem. melior, ἄμεινον, id. optimus, βέλτιστος, Isocr. bonus atque honestus, καλὸς καὶ ἀγαθός, Dem. prudentissimus, φρονιμώτατος, Isocr. fortis, γενναῖος, Dem. justus, δίκαιος, moderatus, μέτριος, patriæ studiosus, εὖναις, modestus ac bonus, σώφρων καὶ χρηστός, id. laudatissimus, ἐνδοξότατος, Isocr. utilis ac fortis, χρήσιμος ἢ ἀνδρῆς, Dem. malus, σπῆψις, id. improbissimus, χυδαίος, id. faulteratos τῶν πολιτῶν, Isocr. audacissimus, πολυμνηστὰς τῶν ἀσπίων, id. civem facere, πολιτὴν ποιεῖν, Dem. fieri, ποιεῖσθαι, id. natura esse, φύσει εἶναι, id. natum germanum esse, περικύττα γνήσιον εἶναι natum esse, γέναι εἶναι non germanum esse, ἢ καθαρὸς εἶναι ex altera parte esse, κατὰ ῥάτερα εἶναι ex utroque parente esse, ἐξ ἀμφοτέρων ἀσπίων εἶναι, id. ἡ πρὸς πατέρα & πρὸς μητέρα ἀσπίον εἶναι, id.
Civitas, ἡ πόλις, *ews*, Dem. parva, πόλις μικρά· magna, μεγάλη, id. tanta magnitudine atque gloria, τηλικαύτη τὸ μέγεθος, τοιαύτην δὲ διέξεν ἔχουσα, Isocr. primaria, πρῶτη, id. πρωτεύουσα, id. dignitate prædita, ἀξιωματὶ τι χέουσα, Dem. honoratio, ἐντιμωτέρα, illustris, ἐπιφανεστέρα, Isocr. nobilis, ὀνομαστὴ antiquissima et maxima et apud omnes homines celeberrima, ἀρχαιωτάτη & μεγίστη & παρὰ πάντι ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτη, gravis ac splendida, σιμνὴ & λαμπρὰ, beata, εὐδαίμων, id. florentissima, εὐτυχεστέρα legibus bene constituta, ἐνομωτέρα libera, δημοκρατικῆν & ἐλευθερίαν, id. suis legibus utens, αὐτόνομος, Isocr. civitatem vectigalem efficere, πόλιν τινα ποιεῖν συντελεῖν, Dem. subicere servituti, δέλαιν καθίσταει, id. habitare, οἰκεῖν, Isocr. gubernare, διακεῖν, id. servare, σώζεσθαι, Dem. felicem efficere, εὐδαίμονα ποιεῖν, id. turbare, σαράττειν, Dem. jus civitatis, ἡ πολιτεία civitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν, Dem. decernere alicui, ψφίζεσθαι τινι, id. dare alicui, δίδοναι τινι, id. acquirere, κατασκευάζειν, id. accipere, παραλαμβάνειν τὴν πολιτείαν seu τὴν πόλιν, Isocr. habere jus civitatis apud aliquos, εἶναι τινι πολιτείαν παρὰ τινι, Dem. μεταστῆναι εἶναι τινι τὴν πόλιν, id.
Civitacula, τὸ πολίχον, Isocr. ἡ πολίχην, Thuc.
Clades, ἡ ἥττα, *ης*, Dem. ἡ συμφορά, Isocr. ὁ βλάβος, Dem. cladem sibi ipsi accersere, ἦσταν ἐαυτῶ παρασκευάζειν, Isocr. incidere in clades, περιπίπτειν τινι ἥττειν, id. expertum esse cladis acceptæ, ἢ μετέχιν τῆς ἥττης, Dem. recedere Plateis post cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ τῆς ἥττης, id. Confer Calamitas, item Detrimentum.
Clam, κρυφῶν, Dem. κρύφα, λάθρα, id. clam fertur suffragium, κρυφῶν ἐν τῇ ψήφῳ, clam et ignorantibus aliis facere aliquid, λάθρα & διακρυφόμενον πράττειν τι clam et per vim facere aliquid, λάθρα & βίῃ ποιεῖν τι clam nobis, λάθρα ἡμῶν, id.
Clamator, ὁ κρόκτης, & Plut. ὁ κικράσθης.
Clamatio, Clamatio

Clamito, κλάζω, Dem. ἀνακράζω, βοάω, id. κραυγάζω.

Clamo, βοάω, Dem. κράζω, id. κραυγάζω, N. T. αἶω, Hom. clamo et loquor aliquid, βοάω τι ἐξ λόγων, Dem. et vociferor, βοάω ἐκ κλάω, clamo, indignor, calumniar, βοάω, ἀνακρανέω, λαλοῦμαι, id. clamo valde, κλάω φωνή μεγάλη, N. T. βοάω ἀνδοκῶς, AEl.

Clamor, ἡ βοή, ἤ, Dem. ἡ κραυγή, Xen. ἡ ἰαχὴ clamorem tollo, edo, excito, ποιῶ κραυγὴν, Dem. percelli clamoribus alicujus, καταπληγνύναι ὑπὸ κραυγῆς τινος, id.

Clamosus, κραυγαῖος, ἤ, ὄν, ὁ κρᾶκτος, u, Plut. κρακτικὸς, ἤ, ὄν, clamosissimum esse, μέγιστον φθίγγεναι, Dem.

Clancularius, κρυπτός, ἤ, ὄν, Herodian. κρύφιος, ἴα, ὡν, id.

Clanculum, κρυπτόν, Dem. λάβρα, Plut. κρύφα, id. Confer Clam.

Clandestinus, λήθης, ἴα, ὡν, Hesych. λάθριος, ἴα, ὡν, id. κρυπτός, ἤ, ὄν, Herodian. κρύφιος, ἴα, ὡν, id.

Clango, ἡ κρίσις, κλάζω, ut canis in venatione, μέγιστον φθίγγεναι, Dem.

Clangor, ἡ κλαγγή, anserum, Plut. tubarum, Athen. hominum, Herodian. canum, Xen.

Clare, λαμπρῶς, Xen. φανερώς, Plat. ἱσαρώς, Dem. ἀντικρὺ, id. cognoscere, εἰδέναι σαφῶς, scribere in literis, διαρρήδην ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν decretum de eo scriptum est, ἀντικρὺ περὶ πάντων τὸ ψήφισμα γέγραπται, id. et aperte, ἀντικρὺ ἐξ διαρρήδην, id. de voce, visu, ὁρώς.

Clareo, φαίνομαι.

Claresco, ἐκφαίνομαι.

Clarifico, λαμπρύνω, Xenoph.

Clarigatio, ἡ ἐπαγγελία, as.

Clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον, Polyb. πολέμιον, id. προαγορεύω πόλεμον, Dem.

Clarisonus, λαμπρόφωνος.

Claritas, ἡ λαμπρότης, Plut. visus, ἡ εὐδορκία, Lucian. vocis, ἡ εὐφωνία, Dem. nominis, ἡ εὐδοκία, Isocr. famae, ἡ εὐκλεία, Dem. sermonis seu orationis, ἡ σαφήνεια, Plat.

Clarus, a, um, λαμπρός, ὄν, ὄν, Dem. clara luna, λαμπρὰ σελήνη, Thuc. clarus vir, ἀνὴρ ἐνδοξός, Dem. λαμπρός, Isocr. γνώριμος, Dem. ἐπιφανής, id. ὀνομαστός, Isocr. omnium suo tempore clarissimus, ἐνδοξότατος τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀπάντων ἀνδρῶν, id. clarissimī optimique, ὀνομαστότατοι ἐξ αἰσῶν, id. ex ignobilibus et obscuris claros et illustres fieri, ἐξ ἀνωνύμων ἐξ ἀδόξων ἐνδόξους ἐξ ἡνωμένων γίνεσθαι, Dem. clarum aliquid ex obscuro facere, ποιεῖν τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξου, Isocr. exempla clara, παραδείγματα ἱσαρῶν, Dem. multifariam clarum testimonium, πολλαχόθεν καταφανὴς μαρτυρία, id. facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τι φανερόν, ἐμφανές, καταφανές, δῆλον, εὐδὴλον τινι, Dem. clarum esse eloquentia, δεινόν, εἶναι περὶ σὺν λόγους, Isocr. vox, φωνὴ ἔξιστα, Aristot.

Classarius, ὁ ναύμαχος, u, Chrys.

Classicula, τὸ σόδιον, u.

Classicum, τὸ σάλπισμα, ατος, receptui dari solitum, τὸ ἀνακλητικόν, u, Plut. classicum canere, ὑποσχεμαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.

Classicus, a, um, σολικός, ἤ, ὄν.

Classis, i. e. copiae navales, τὸ ναυτικόν, u, Dem. ὁ στόλες, u, id. classem comparare, συλλέγεσθαι ναυτικόν, Isocr. instruere, παρασκευάζειν στόλον, Dem. habere, ἔχειν ναυτικὸν ἀblegare, mittere, ἀποστέλλειν, ποιεῖσθαι ἀπὸ στόλον profligare, ἐξελάνθαι, ἀμύνεσθαι στόλον amittere, ἀπολλύναι ναυτικόν, id. classis praefectus, ὁ ἀποστολεὺς, εἰς, id. ὁ ναύαρχος, id. legatus classis praefecti, ὁ ἐπιστολεὺς, εἰς, Xen. classis praefectura, as, Aristot. classis praesesse, ναυαρχήσκει, AEl. classe pugno cum aliquo, ναύμαχον τινι, Thuc. contra aliquem, πρὸς τινα, Lycophr. pars civium, ἡ συμμορία, as, Dem. tributa conferre per classes, εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας, id.

Clathrum, τὸ κλέθρον, u.

Clava, ἡ κορὴν, ἤ, τὸ ῥάπαλον, u, Xen. clava percussio, ῥάπαλιν, percussio quae fit clava, ὁ ῥάπακος, u.

Clavarius, ὁ κορυνήτης, u, Hom.

Clavator, idem quod antecessor Clavarius.

Clavatus, ἡλωτός, ἤ, ὄν.

Claudicatio, ἡ χωλότης, Plut. ἡ χωλία, Poll.

Claudico, χωλαίνω, Naz. καταχωλεύω, id. σκάζω, Plut. leviter, ὑποσκαίω, Lucian.

Claudo, κλείω, portam, στόλον, Herodian. fores, τὴν θύραν, N. T. portum, κλείω τὸν λιμένα, Thuc. aliquis in castris, κατακλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοῦν, Herodian.

Claudus, a, um, χωλός, ἤ, ὄν, Dem. κυλλός, ἤ, ὄν, Hipp. γυνὴ, ἤ, ὄν, altero pede, ἕτερον πόδα: utro pede? ποτέρῳ πόδι: utroque pede, ὁ ἐξ ἡ ἀμφυχλός, Lucian. claudum reddo, κυλλῶν, Hippocr. κλώω, id. χωλεύω, Gal. ἀποχωλεύω, Xenoph. claudus sum, χωλαίνω, Naz. claudus fio, χωλαίνωμαι, χωλεύομαι, Lucian. aliquantum claudus, ὁ ἐξ ἡ ἀπορχώλος, Suid.

Clavicula, τὸ κλειδίον, u.

Clavicularius, ὁ κλειδύς, u, Plut.

Claviculus, idem quod Clavicula.

Claviger, idem quod Clavicularius.

Clavis, ἡ κλείς, δός, Plut. clavis adulterina, ἡ ἀντικλείς, δός, Clem. Alex.

Claustarius, ὁ κλειδοποιός, u.

Clastrum, τὸ κλειδίον, u, Lucian.

Clausula, τὸ πείρας, ατος, Aristot. τὸ ἔσχατον, u, id.

Clausus, κλειστός, ἤ, ὄν, Diod. Sic. clausae fores, κλεισμέναι θύραι, N. T.

Clavus, ὁ γόμφος, Arist. ferreus et ligneus, ἥλος σιδήρεος ἐξ ὕληος, Xen. clavum clavo trudere, ἀλλὰ ἥλω ἱκκρύνει τὸν ἥλον, Lucian. clavis adglō, προσηλῶ, id. clavis defigō, seu configō, καθήλω, gubernaculum, τὸ πηδάλιον, clavum teneo, κυβερνάωμαι, Aristot. ornamentum vestis, τὸ σῆμα, ατος, clavo lato ornatus, ὁ ἐξ ἡ πλατύσμος, u, Herodian.

Clemens, πρῶτος, f. πραΐα, Xen. χρηστός, ἤ, ὄν, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἐπιεικής, ὁ ἐξ ἡ ἐλεήμων, id. clementissimus et mansuetissimus omnium, ἐλεημονέστατος καὶ πρατότατος πάντων, Isocr. clementes et humanos esse aduefacere aliquos, πρῶτος ἐξ φιλανθρωπίας τινὰς εἶναι ἰδίῃν, Dem.

Clementer, πρῶτος, Dem. ἡ πῆσις, ἐπιεικῶς.

Clementia, ἡ ἐπιεικεία, Dem. ἡ πραΐτης, Plut. humanitas et clementia alicujus, φιλάνθρωπία ἐξ πραΐτης τινός, Dem. alicui nullam clementiam impertire, μεταδιδόναι τινι μηδενὶν πραΐτητος, id.

Clepo, vide Furor.

Clepsydra, ἡ κλεψύδρα, Aristoph. parva, τὸ κλεψύδριον, u, Philostr. qui ad clepsydram exercebant, οἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, id.

Clericus, a, um, κληρικός, ἤ, ὄν.

Clerus, ὁ κλήρος, u.

Clibanus, ὁ κλίβανος, u, Herodot.

Clients, ὁ πελάτης, u, Plut. ὁ Δεραπευτής, ὁ Δεραπευτής, Xen. clientum turba, clientes, τὸ πελατικόν, u, ad clientes pertiunt, πελατικὸς, ἤ, ὄν.

Clienta, ἡ πελάτις, ἴδος.

Clientela, ἡ πελάτεια, ἡ Δεραπεία.

Clientelaris, e, πελατικός, ἤ, ὄν.

Clima, τὸ κλίμα, ατος, Plut.

Climactericus, a, um, κλιμακτηρικὸς, ἤ, ὄν.

Climax, ἡ κλίμαξ, ατος, Xenoph.

Clinicus, a, um, κλινικός, ἤ, ὄν, ὁ ἐξ ἡ κλινήρης.

Clitellae, τὰ ἐπιστάγματα, τὰ καυθῆλια, Aristoph. clitellas impono, ἐπιστάτω, Xen.

Citellarius, ὁ ἐξ ἡ σαγματοφόρος, u.

Clivus, ὁ ἐξ ἡ βαναδὴς, εος.

Clivus, ὁ λόφος, Herodian. ὁ γεωλόφος, Philo. ἡ γεωλογία, Strabo. ὁ βυγιός, Aristot.

Cloaca, ὁ ἀφροδῶν, ὄνος, N. T. ὁ ἔχτος, Herodian. abijcere corpora in cloacas, ῥίπτειν σάματα εἰς ἔχτους, id. meapys subterraneus, ἡ ἀμάρτα, τὸ ἀμάρωμα, Hesych.

Clostrum, idem quod Claustrum.

Cludo, idem quod Claudio.

Clueo, δακνύω, Xenoph.

Clunicalus, τὸ πυγίδιον, u, Aristoph.

Clunis, ὁ γλαυτός, Herodot. ἡ πυγὴ, Athen. secundum clunes, πυγῆν, Aristot.

Clusus, idem quod Clausus.

Clypeatus, ὁ σέλαστος, u, Isocr. ὁ ἀσπίτης, u, Dem. ὁ ἀσπίδοφόρος.

Clypeus, ἡ ἀσπίς, ἴδος, Xen. armo aliquem clypeo, παροπλίζω τινὰ ἀσπίδι, Dem. clypeum abjicio, ἀποβάλλω ἀσπίδα, id. clypeo protego, προστατίζω, Herodian. ὑπαρασπίζω, Polyb. clypeis consertis pugno, συνασπίζω, Lucian. a latere stans clypeo munitus pugno, παρασπίζω, Plut.

Coacervatio, ὁ συναθροισμός, u, ἡ συνάθροις, εως, τὸ σάρευμα, Xen.

Coacervo, συναθροίζω, Plat. συσσωρεύω, omnia in unum, ἀθροίζω πάντα ἐς αὐτὸν convivium, συμφέρον σκαίματα ἐξ ἰσορίας, Dem.

Coactio, ἡ συναγωγή, ἤ, Thuc.

Coactor, ὁ συναγωγέας, εως, civium, τῶν πολιτῶν, Lys.

Coadjutor, ὁ συμβουδός, u.

Coaduno, συνεύω, cum aliquo, τινι, Naz. συνείρω, Lucian. συναρμύζω.

Coaedifico, συνικοδομέω, N. T.

Coaequalis, vide Aequalis.

Coaeque, vide Aequo, Aequo.

Coaequus, vide Aequalis.

Coetaneus, ὁ ἡλικιώτης, u, Plat. cum aliquo seu alicujus, ὡν τινος, Dem. coetaneus, ἡ ἡλικιώτης, ἴδος, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἡλικίας, Xen. ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὢν, Dem. coetaneum alicujus esse, ἔχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἢ ἑταίρος, id.

Coeternus, a, um, συνδιανωγίζω, u, Naz.

Coevus, vide Coetaneus.

Coagmentatio, ὁ ἀρμός, u, Xen. ἡ ἀρμογή, ἤ, Lucian. ἡ σύμψυξις, εως, id.

Coagmentator, ὁ συναρμώτης, u, Naz.

Coagmento, συναρμύζω, Plat. συνάπτω, Plut. πηγνύμι, Plat.

Coagulation, ἡ πύξις, εως, Aristot.

Coagulatus, a, um, πηκτός, ἤ, ὄν, Aristot. ἐμπυτιασθεῖς, εἶσα, ἐν, Diosc.

Coagulo, πήσσω, caseum, τυρόν, Diosc. τυρόν, ἐμπυτιαζώ, lac, τὸ γάλα, id. coagulandi vim habens, πηκτικός, ἤ, ὄν, Diosc.

Coagulum, ἡ πυτία, Diosc. ἡ πυτία, Aristot.

Coalescentia, ἡ σύμψυξις, εως, Theophr.

Coalesco, συμφύομαι, Aristot. in corpus, συσσωματοποιέομαι, id. coalescere facio, συμφύω, Theophr. aliquid in aliquid, εἰς εἰς τι, Plut. aliquis in unum, τινὰς συντάκω ἐξ συμφύω εἰς τὸ αὐτό, id. concordiam in eo, συνίσταμαι, Dem.

Coalitus, ὁ ἐξ ἡ συμφύς, εως, Plut.

Coangusto, ἐνέω, aliquid, τι, Herodian.

Coarctatio, ἡ ἐνοχλώσις, εως, ἡ ἀντιπερικύψις, Aristot. ἡ συστολή.

Coarctatus, ὁ ἐξ ἡ σύστροφος, u, Hesych.

Coarcto, ἀντιπερικύψω, Aristot. ἐνοχλώω, N. T. ἐνέω, Herodian.

Coarguo, ἐλέγχω, aliquid, τι, Plut. ἐξελέγχω, κατελέγχω.

Coassatio, ἡ σάνιδωσις, εως.

Coasso, σανίδω.

Coaxo, κοάξω.

Coccinatus, ὁ ἐξ ἡ κοκκινωδής.

Coccineus, a, um, κόκκινος, ἴση, ἰον coccinea lana, κόκκινον ἔριον, N. T. coccinea tunica, κόκκινος χιτὼν, Plut.

Coccinus, idem quod antecedit.

Coccum, ὁ κόκκος, u, Diosc.

Coccyx, ὁ κόκκυξ, υγος, Aristot.

Coehlea, ὁ κοχλίας, u, Diosc.

Cochlear, τὸ κοχλῆριον, u, Diosc.

Cochleola, τὸ κοχλῆριον, u, Suid.

Coctilis, ἐφάνος, ἤ, ὄν, Ariatod. coctile, quidquid ad coquendum idoneum est, τὸ ἐψήκω, ατος, Plato.

Coctio, ἡ ἐψήσις, Plut. ἡ πύσις, Aristot.

Coctivus, idem quod Coctilis.

Coctor, ὁ ἐψήτης, u, Basil.

Coctura, idem quod Coctio.

Coctus, ἐφθός, ἤ, ὄν, Xen. bene, ὁ ἐξ ἡ εὐέψης, 705,

τος, Theophr. a sole, i. e. ad maturitatem perductus, ὁ δὲ ἡ πέρας, Theophr.
Codex, vide *Caudex*, vel *Libri*.
Codicillus, τὸ γραμματεῖον, u, Dem.
Cocus, α, um, vide *Cacus*, α, um.
Coelebs, vide *Caecus*.
Coelstis, e, ὁ δὲ ἡ θρανίος, u, Plat.
Coletes, οἱ δρανιοί, u.
Coletus, δρανίος, u.
Colum, ὁ θρανίος, u, Plat.
Coemeterium, τὸ κοιμητήριον, Athen.
Coeno, συνανέομαι, terram, πὴν γῆν, Dem.
Coenatio, aliquid, τι, id. συμπορίαμαι.
Coemptio, ἡ συνωνυμία, uos, ἡ ἀν, u, Dem.
Coena, τὸ δεῖπνον, Dem. opipara et varia, πολυλάφον δὲ πακίλον, Lucian. secundaria, τὸ ἐσθιέσθαι, u, Athen. dominica, δεῖπνον κυριακόν, ἡ εὐχαριστία vocare aliquem ad cenam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, Dem. ire ad cenam quovis, πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ δεῖπνα πανταχῶν ad aliquem, ἵνα πρὸς τινα ἐπὶ τὸ δεῖπνον venire ad cenam, ἔλθιν ἐπὶ δεῖπνον portare et humanum se praeberere erga aliquos in cena, πίνειν δὲ φιλανθρωπεύεσθαι πρὸς τινας ἐν δεῖπνῳ abire a cena, ἀπέναι ἀπὸ δεῖπνου parare cenam, δεῖπνοποιεῖν, id. δεῖπνον ποιεῖν, Xen. praeberere alicui, δεῖπνόν τινα, id. τινί, id. finire, ἀποδεῖσθαι, Athen.
Coenaculum, τὸ ἀνάγειον, N. T. τὸ ἐστιατόριον, u, Plut. τὸ εὐαγγέλιον.
Coenatorius, δεῖπνητικός, ἡ, ὄν, Athen.
Coenaturio, δεῖπνησίαιος.
Cenoito, πάλαι δεῖπνα δεῖπναι.
Ceno, δεῖπναι, cum aliquo, μετὰ τινος, Dem. συνδεῖσθαι τινί, id.
Cenobium, τὸ κοινοῖον, u.
Cenosus, ὁ δὲ ἡ βορβοράδης, uos, Plat. ὁ δὲ ἡ πηλῶδης.
Cenula, τὸ δεῖπναιον, u, Athen.
Cenium, ὁ βόρβορος, Dem. ὁ πηλός, Thuc. cenio obduco seu contaminio, βορβοράω, Aristot. cenium refero, βορβορίζω, sapore, ἐν τῇ γείσει, Diosc. supplantatum prosternere in cenium, ὑποκειλεῖσθαι εἰς βύζαν ἐν τῷ βορβορῶν τινά, Dem. dejectio in cenium, ἡ καταβόρβορος, Plut.
Coeo, convénio, συνήκω, συνήμι, cum aliquo, τινί, Dem. συνιστάμαι, Thuc. concomburo, συγκυβέδω, Plat. ἐμύλω τινί, Luc. τὰ ὑπὸ κύλπε πρᾶττω, id. συγκυβέδω, Dem.
Coepi, ἤρξαμην.
Coepio, κατέρχω, bellum, τῷ πολέμῳ, Plut. sermonem, λόγον, Plat. pugnam, κατέρχομαι τῆς μάχης, Polyb.
Coepum, τὸ καταρχεῖν, ὁ δὲ ἐπιχρήματα.
Coepus, us, ἡ ἀρχή, u, Dem.
Coepulo, onis, ὁ συνδεῖσθαι, u, Xen. ὁ σύσσειτος, u, Aristoph.
Coepulor, συνδεῖσθαι, Xen. συσσειτάω, cum aliquo, τινί, Dem.
Coquito, συνιστάμαι.
Coerceo, εἰργάζω, καθιέρω, aliquem ab aliquo, τινά ἀπὸ τινος, Xen. linguam, κρατῶν τῆς γλώσσης, Plut. iram, κατακρατῶν τῆς ὀργῆς, id. aliquid, κολάζω τι, Theophr. id quod exsuperat, κολάζω πρὸς πλεονάζον, Plut.
Coercitio, ἡ κάθειρξις, uos.
Coessentialis, e, ὁ δὲ ἡ ὁμοῖος, u, Naz.
Coetus, ἡ συνουσία, Plat. ἡ ἐκκλησία, Dem. publicus, ὁ πανήγυρις, uos, id.
Coexerceo, συγκυβέδω, aliquos, τινάς.
Coexercitatio, ἡ συγκυβέδω, uos.
Cogitabilis, e, νοητός, ἡ, ὄν, Plat.
Cogitabundus, ὁ δὲ ἡ σύννευς.
Cogitare, vide *Cogito*.
Cogitatio, ὁ νόος, contr. νῦς, u, Plat. τὸ νόημα, Aristot. ἡ νόσις, id. ἡ ἔννοια, Dem. ἡ διάνοια, Isocr. τὸ διανοῖσθαι, id. ὁ λογισμός, u, Dem. animus et cogitatio, λογισμός δὲ διάνοια, id. incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινί λογισμῷ, id. suscipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμὸν τινος, id. uti cogitatione sobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου, id. perspicere optima cogitatione, ὁρῶν βέλτεστα λογισμῷ, id.
Cognitio, ἡ γνώσις, uos, Isocr. ἡ ἐπίγνωσις, ἡ σύνεσις decretum, τὰ γνωσθέντα, uos, Dem. sententia, ἡ γνώμη, id. experientia, ἡ ἐστία, Isocr.
Cognitor, ὁ γνώσις, u, γνωστὴ, Xen. γνώμων, uos, id. διαγνωστὴς, u, Isocr.
Cognitus, γνωστός, ἡ, ὄν, Naz. ὁ δὲ ἡ γνώριμος, Dem. γνωστός, ἡ ἐν, uos, Dem. ὁ δὲ ἡ εὐγνωστός cognitum habeo, εἶδω, id. κατέβην, Isocr. planè cognitum habeo aliquid, σαφῶς ἐπίσταμαι, εἶδω, ἴσθμι, εἶδω τι, Dem.
Cognomen, ἡ ὀνομασία, Dem. τὸ παρωνύμιον, Plat. ἡ ἐπικλήσις, uos, Plut. sortiri cognomen Sophista, λαμβάνειν ὀνομασίαν σοφιστῆ, Isocr. ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομα τι παρὰ τινος, Dem.
Cognomento, ὀνομασία, Diosc. ἐπικλῆν, Plat.
Cognominatio, vide *Cognomen*.
Cognominis, ὁ δὲ ἡ ὁμωνυμία, Isocr. cognominis sum alicui, ὁμωνυμία τινί, Athen.
Cognominitas, ἡ ὁμωνυμία, uos, Aristot.
Cognomino, ἐπιονομάζω, Plat. aliquem, ἐπικαλέω τινά, Xen.
Cognosco, γινώσκω, aliquem, τινά, Dem. aliquid et video, τὸ δὲ εἶδω, liquido aliquid, εἶδω τι καθαρόν, aliquid recte, μανθάνω τι ὁρθῶς, de rebus, quae decet, cognosco seu statu, περὶ πραγμάτων δὲ χρεῖ, γινώσκω cognosco aliquos, quales et qui sint, γνωρίζω τινάς, ὅποιοι εἰς τίνες εἰσι, id. aliquid evidenti argumento, γινώσκω τι τεκμηρίῳ μεγίστῳ exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματός τινος, id. aliquid e literis, μανθάνω, seu πύθομαι τι ἐξ ἐπιστολῶν seu ἐκ γραμμάτων, id. feminam, sc. carnaliter, γινώσκω τὴν γυναῖκα, N. T.
Cogo, congreo, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, Thuc. milites, στρατιώτας, Dem. coagulo, πήσσω, caseum, τυρόν, Diosc. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, Herodot. in unum, συνάγω εἰς ἓν, Dem. omnia, ἀβροίζω εἰς τ' αὐτὸ πάντα colligo stipem, ποίω ἀγυρμὸν urgeo, ἀναγκάζω, aliquem ad aliquid faciendum, τινά ποιῖν τι cogentibus malis praesentibus, τὰν παρόντων κακῶν ἀναγκάζων cogo aliquem aliquid consecrare, συναπαρκαλέω τινά ἀνατίθειν τι, id. cogo nolentes, βιάζομαι μὴ βελονέας, Isocr. ad pacem, βιάζομαι πρὸς τὴν εἰρήνην, Dem.
Cohabitatio, ἡ συνουσία, uos, Thuc.
Cohabitor, ὁ σύννομος, Isocr. ὁ σύννομος.
Cohabito, συνναιώ, συνναιέω, urbem, τὴν πόλιν, Plut. alicui, συνναιέομαι τινί, Xen. annum mulieri, συνναιέω ἑταύτην τινί γυναῖκα, Dem.
Coharentia, ἡ συναφίς, uos, Aristot. ἡ συναφίς, u, Plut. ἡ ἐφαρμογή, u, id. ἡ σύστασις.
Cohæreo, συνέχωμαι, alicui, τινί, Plat. terram, συνάπτωμαι τῇ γῇ, Theophr.
Cohæres, ὁ συγκληρόνομος, u, N. T. cohæres sum, συγκληρόνομαι, Sirac.
Cohibeo, συνέχω, ἐπίχω, aliquem, τινά, Plut.

iram, κατέχω τὸν θυμὸν, Aristot. linguam, κρατῶν τῆς γλώσσης, Plat. Confer *Cuerceo*.
Cohibitio, ἡ ἐπαχθή, u, ἡ κάλυσις.
Cohonesto, ἐντοκομῶμαι, aliquem, τινά, Aristot. συγκομῶμαι, Xen.
Cohorresco, φρίττω, Plut. hoc facere, ποιῶναι τὸτο, Dem. ad aliquid, τι, id. καταφορέομαι, Aristoph.
Cohorreo, idem quod antecedit.
Cohors, ἡ σπεῖρα, Appian. τὸ τάγμα, Plut. militum viginti quinque, α. centum, ὁ λόχος, Thuc. militum quingentorum, ἡ πεντηκός, id. cohortis praefectus, ὁ λοχαγός, Isocr. in cohortes distribuo, καταλογίζω, Plut. distributio in cohortes, ὁ καταλογισμός, u, Lucian.
Cohortatio, ἡ παρακλήσις, Polyb. Confer *Adhortatio*.
Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινά ἐπὶ τι, Isocr. aliquem, ut videat, διακελεύομαι τινί ὁρᾶν, Plut. Confer *Adhortor*.
Coinquino, συμμεινῶμαι, συμμολύνω.
Coitio factiosa, ἡ ἐπισύστασις, uos, N. T. ἡ συνελυσις.
Coitus, ἡ συνουσία, Xen. ἡ μίξις, Herodot.
Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινά, N. T. Colaphus, ὁ κόλαφος, N. T. colaphum infringo, βράζω, Dem. alicui, τινά, Plut. πῶς παῖς τὸ σῶμα τινός, Dem. παῖς ἐπὶ κόρῃς, Lucian.
Colatio, ἡ ἥθεσις, uos, Aristot.
Colator, ὁ ἥθετης, u.
Coles, τὸ πῖος, uos, Aristoph.
Colicus, ὁ ὄρεξις, uos, Aristot.
Colica, ἡ καλκική ἰδύνη, τὸ καλκικὸν ἄλγος, colica laborans, ὁ καλκικός, ad colicam sedandam faciens, καλκικός, ἡ, ὄν, Galen. colica laboro, καλκικέομαι, Alex. Trall.
Colicus, καλκικός, ἡ, ὄν, Gal.
Collabasco, καταφύρομαι, Lucian. συνολοισθαίνω.
Collabefactio, λυμναιέομαι, Xen. καταλυμναιέομαι, id. διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπάτω, Xen.
Collacrymatio, ὁ συνδάκρυσις, ἡ ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδάκρυς, Plut. προσανακλαίρομαι, Synes.
Collactaneus, ὁ δὲ ἡ ὁμογάλακτος, ὁ δὲ ἡ σύντροφος, collactanei, οἱ δὲ αἱ ὁμογάλακτες, u, Aristot.
Collare, τὸ περιδέραιον, Herodian. Confer *Molle*, *Torques*.
Collaria, α, ὁ κύβαν, uos, Aristot.
Collatio, ἡ συγκομιδή, pensitatio tributi, ἡ εἰσφορὰ, uos, Thuc. ἡ συντίλεια, Dem. comparatio, ἡ παραβολή, u, Isocr.
Collatitius, ὁ δὲ ἡ συναγώγιμος, ὁ δὲ ἡ συγκομισός, cenæ collatitiae, συναγώγιμα δεῖπνα, Athen.
Collaudatio, ἡ συνεπαίνεσις, uos.
Collaudo, συνεπαίνομαι, Arist.
Collecta, α, ὁ ἔρανος, civilis et communis, πολιτικός δὲ κοινός, Dem. collectam colligere salutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν conferre, ἔρανον φέρειν, id. collatio, quæ sit a singulis in commune, ἡ συμβολή, Plut.
Collectaneus, συλλογισμαίος, αἰα, αἰον, Lucian. collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτα, τὰ ἐπομνήματα.
Collectim, συλλέξην, dicere, εἰπεῖν, Isocr.
Collectio, ἡ συλλέξις, Plat. ἡ συλλογή, id. ἡ συγκομιδή, Isocr. τὸ ἀβροῖσθαι, ὁ ἀβροισμός.
Collectivus, συλλογισμαίος, αἰα, αἰον, Lucian.
Collector, ὁ συλλογιστής, uos, Poll.
Collega, ὁ συνεργός, u, Plut. in regimine, ὁ συνεπάρχων, uos, Aelian. in consulatu, ὁ συνεπατάων, uos, Plut. ὁ συνπάτας.
Collegium, ὁ σύλλογος, u, Thuc.
Collibet, συνδοκεῖ, mihi illud, μοι τὸτο, Thuc.
Colliculor, τὸ λῶθιν, u.
Collido, συγκρούω, Dem. alicui, τινί, Polyb. committo aliquos inter se, τινάς, Herodian.
Colligatio, ὁ σύνδεσμος, u, N. T. ἡ σύνδεσις.
Colligo, is, συλλέγω, turbam, τὸν ὄχλον, Plat. aliquid undiquaque, πῶς πανταχόθεν, Isocr. exercitum, στρατίαν, Herodian. in unum omnia, ἀβροίζω πάντα εἰς ταῦτό, Dem. mul-

- tos cives ex omnibus hominibus, ἡ ἀπάντων ἀνθρώπων πολλὰς πόλεις, Isocr. maximam vim militum, συνάγω πλείστην δύναμιν in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, id. stipem, ἐρασίην, Plat. reficio, ἀναλωπυρίω me, ἀναλωμαινομαι ἑμαυτὸν, Isocr. ratiocinor, συλλογίζομαι, Dem.
- Colligo, as, συνδίδω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Aristot.
- Collimo, φοράζομαι σκοπῇ, Polyb.
- Collineo, φοράζομαι, ad aliquid, τινός, Aristot. κατασκοπεύομαι.
- Collino, καταχρῶμαι, Galen. συναλείφω.
- Collinus, ὁ ἐκ τῆ βουνῆ, Aristot. ὁ ἐν τῇ βουνῇ.
- Colliquefacio, τήνω, aliquid, τι, Plut.
- Colliscesco, συντήκωμαι, ἀνατήκωμαι, Plut.
- Colligo, τήνω, Plut. διὰ τήνω, ceram, κηρὸν, Aristoph. συντήκω, Xen.
- Collis, ὁ βουνός, Aristot. ὁ λόφος, Herodian.
- Collisio, ἡ σύγκρουσις, εἰς, Demetr. Phal.
- Collocatio, ἡ θέσις, εἰς, Aristot. ἡ τάξις, εἰς, Dem. verborum directa, ἡ τάξις ἀπευθεμένη· indirecta sive inversa, ἡ τάξις ἀντιστραμένη.
- Colloco, ἵστημι, statuas, στήλας, Dem. in aliquo, ἰδρύω ἐν τινι, Plut. ἰγκαθιδρύω, καθίζω res meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ περί μου, Isocr.
- Colloqupleto, καταπλητίζω.
- Collocutio, οἱ λόγοι venire in collocationem de aliqua re, ἐκρίσθαι εἰς λόγους περί τινος, Dem.
- Colloquium, ἡ συνουσία, cum aliquo, πρὸς τινα, Plut. colloquio frui, κοινωνολογίας μετασχεῖν, Diod. Sic. dignari aliquem colloquio, δεξιῶσθαι τινα τῇ τῶν λόγων κοινωνίᾳ, Ael.
- Colloquor, χαλῶμαι, cum aliquo, τινι, Dem. mitius et humanius cum aliquo, πρῶτον ἐξ φιλανθρώπων ὁρῶν διαλέγομαι τινι, id. per literas, διαλέγομαι δι' ἐπιστολῆς, Isocr. in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ ἔς τινι κοινολόγομαι, Lucian. crebro et prolixè de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐντεταλμένος πυκνὰς καὶ μακρὰς ποίεομαι περί τινος, Isocr.
- Colluceo, λάμπω, Aristot. καταλάμπω, Plut.
- Colluctatio, τὸ πάλασμα, αὐτός, Xen.
- Collector, διαπλάττω, cum aliquo, τινι, Philostr. προσηλασίων, Suid.
- Colludo, προσπαίζω, Hes. συμπαίζω, cum aliquo, τινι facio cum aliquo, συναγωνίζομαι τινι, Dem. συμπεράττω τινι, Lycophr.
- Collum, ὁ τραχήλος, α, Plut. collo obtorto traho, τραχηλίζω, Plat. collum frango, ἀποτραχηλίζω, Eunap. ἐκτραχηλίζω, Plut. collum sponte jugo subjicere, ἐκόντα ὑποτιθέναι τὸν αὐχένα ζυγῷ, Lucian.
- Colluo, διακλύζω, Diosc. συλλύω, Plut.
- Collusio, ἡ συμπαίγνις, τὸ καυχήριμα.
- Collusor, ὁ συμπαίγνις, Plat. ὁ συμπαίτωρ.
- Collustro, περιουγάζω, καταλάμπω.
- Colluvies, ὁ χυλὸς, α, Dem.
- Collybistes, ὁ κολλυβιστής, α, Lys.
- Collybus, ὁ κόλλυβος, α, Hesych.
- Collyrium, τὸ κολλύριον seu κολλύριον, Hippocr. aridum, τὸ ξηροκολλύριον, α, Aet. humidum, τὸ ὑγροκολλύριον, α, id.
- Colo, as, ἥδω, Hippocr. ἥδω, Plat.
- Colo, is, εἶδομαι, aliquem, τινά, Plat. ποιῶμαι θεραπεύειν τινός, Xen. diligentissime populum, θεραπειῶν ἕρπον τὸ πλῆθος, Dem. aliquem ex benevolentia, τινά μετ' εὐνοίας religiose Deum, εὐσεβέομαι τὸ πρὸς Θεόν, Dem. religiose colo et honoro animalia, σέβομαι καὶ τιμῶ τὰ ζῶα, Isocr. Deum, λατρεύω Θεόν, N. T. exerceo aliquid, ἀσκέω τι, Dem. colo agrum, γεωργέω χώραν seu γῆν, Isocr. orno aliquem, κολλωπίζω τινά, Naz. habito, οἰκῶ, Dem.
- Colocasia, ἡ κολοκασία.
- Colon, τὸ κῶλον, Gramm.
- Colonja, ἡ ἀποικία, Isocr. ἡ κληρονομία, id. ἡ ἀποικία πόλιν, Plut. constituto coloniarum, ἡ κτίσις ἀποικίων coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν ἐπὶ χώραν τινὰ ἀποικίαν ποιεῖσθαι, id. ἀποικίζω, Thuc. in coloniam deducor, ἀποικίζομαι, Plut. co-
- lonia deductor, ὁ ἀποικιστής, α, Hesych. colonia deductio, ὁ ἀποικισμός, α, Aristot. migratio in coloniam, ἡ ἀποικισίς, εἰς, ἡ ἀποικισία, ας, LXX. in coloniam migro, ἀποικίω εἰς χώραν τινά, Isocr.
- Colonus, incola novae urbis, ὁ ἀποικος, α, Isocr. mittere colonos in regionem aliquam, ἀποστέλλειν ἀποίκους εἰς χώραν τινά, id. cultor agri, ὁ γεωργός, α, Xen.
- Color, τὸ χρῶμα, Dem. ἡ χροῖα, Plat. colorem muto, ἀλλοχρῶμαι, Aristot. accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρῶννυμαι, Plut. colorem alicujus induo, εἰς χροῖαν τινος ἑμαυτὸν μεταμορφῶμαι, Ael. color pallidus, amisso genuino, ἡ ἀχροῖα, Gal. qui est coloris gemini, ὁ ζῆ ἡ διχροῖα, Aristot. ὁ ζῆ ἡ διχρωμοῖς, Gal. color deformis, ἡ δύσχροῖα, id. colore inficio aliquid, χρωῶμαι ἐπιχρωματίζω τινι, Plat. colore diverso sum, ἐτεροχρῶμαι, Bas. colore bono praeclitus, ὁ ζῆ ἡ εὐχροῖα, contr. εὐχρῶς, α, Xen. color bonus, ἡ εὐχροῖα, Gal. malus, ἡ κακὴ χροῖα, id. multis coloribus praeclitus, ὁ ζῆ ἡ πολυχρωματώδης, Plat. ejusdem coloris, ὁ ζῆ ἡ σύγχροῖα, α, Plut.
- Coloratio, ὁ χρωματισμός, α, Schol. Arist. ἡ χρώσις, εἰς, Poll.
- Coloro, χρῶμαι, Aristot. χρωῶμαι, id. χρωματίζω, Theophr. ἐπιχρωματίζω.
- Colossæus, i, e. Colossus æquans, κολοσσάιος, αἰα, αἰὼν, Plut.
- Colossicus, κολοσσικός, α, ὄν, Plut.
- Colossus, ὁ κολοσσός, α, Plut.
- Colostrum, ὁ πύος, α, Aristoph.
- Coluber, vide Anguis.
- Colubrinus, vide Anguinus, α, ut.
- Colum, ὁ ἥρμος, α, Diosc. parvum, τὸ ἡρμάριον, Athen.
- Columba, mas et fem. ἡ περιστέρη, ας, Aristot. parva, τὸ περιστέριον, α, τὸ περιστέριον, α, Athen. ἡ πτερόν.
- Columbarium, ὁ περιστερίων, ὄνος, τὸ περιστεροτροφεῖον, α.
- Columbinus, ὁ ζῆ ἡ περιστρεφιδής, εἰς.
- Columbus, ὁ περιστέρας, α.
- Columella, ὁ φυλίσκος, ἡ φυλὶς, ὁ κιονίσκος, Athen. oris, ἡ κιονίς, Gal.
- Columnen, τὸ ἱερόμα, αὐτός, Atheniensium, τῶν Ἀθηναίων, Lucian.
- Columnis, vide Incolumis.
- Columna, ὁ σῦλος, N. T. ærea Hieronis, κίων χαλκῆς Ἱερόνος, Plut. columna virtutis monumentum, ἡ στήλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, Isocr. columnam erigere, ἱστάναι seu ἱστασθαι στήλην, Dem. inscribere columnā, γράφεισθαι εἰς τὴν στήλην, id. ἀναγράφειν τι ἐν στήλῃ columna fulcio, διασφύλλω, Polyb. columnas habens raras, ὁ ζῆ ἡ ἀραιόσφυλος, α, Vitruv. amplas et patentes, ὁ ζῆ ἡ διάσφυλος· circumcirca, ὁ ζῆ ἡ περίσφυλος· ab anteriore parte, ὁ ζῆ ἡ πρόσφυλος· crebras, ὁ ζῆ ἡ πυκνόσφυλος· quatuor, ὁ ζῆ ἡ τετράσφυλος· octo, ὁ ζῆ ἡ ὀκτάσφυλος· decem, ὁ ζῆ ἡ δεκάσφυλος· nullas, ὁ ζῆ ἡ ἀσφύλος, id.
- Colus, ἡ ἡλακάτις, ας, Lucian.
- Coma, ἡ κόμη, ας, Dem. ἡ θείρα, ἡ χυῖτη adulterina, κόμη περίεστος, Aelian. comam nutrio, κόμην τρέφω, Athen. κομάω, Aristot. τριχόμα φέρω, id.
- Comatus, ὁ ζῆ ἡ πολύκομος, ὁ κομῆτης.
- Combibo, is, συμπίνω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Lucian.
- Combibo, onis, ὁ συμπότης, α, Lucian.
- Combinatio, ὁ συνδυασμός, α, Aristot. ἡ σύζευξις.
- Combino, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τί πρὸς τι, Aristot.
- Comburo, συμφλέγω, δαίω, Dem. scriptum, κατακαῖω γραμματεῖον, id. aliquid, ἀποκαῖω τι, Xen. domos, καταπύρηναι τὰς οἰκίας, Plut. regiam, πύρηναι τὰ βασιλεία, id.
- Combustibilis, α, ὁ ζῆ ἡ καύσιμος· ligna quæ comburi possunt, καύσιμα ξύλα, Plat.
- Combustus, ἡ κατακαυσίς, ἡ σύγκαισις.
- Combustivus, καυτικός, α, ὄν.
- Combustor, ὁ κατακαυστής, α, Plut.
- Combustus, καυστός, α, ὄν.
- Comedo, is, τρώγω, Dem. aliquid, ἰσθίω τι, id. ἔδομαι τι, Plat. simiam, βρώσκω πίθηκον, Ael. herbam, διατρώνω βοτάνης, id. taurum, κατὰδυσπνίω ταύρον, id.
- Comedo, onis, ὁ φαγίσταρος, Poll. ὁ φάγος, N. T. ὁ βυφάγος, Ep.
- Comes, ὁ συνοδοιπόρος, Hesych. ὁ ζῆ ἡ ἀκόλυθος, Lucian. ὁ ζῆ ἡ συνακόλυθος, ὁ ὁπάδος, Plut. ὁ ζῆ ἡ συνοπαδός, Athen.
- Comessabunde, καμωσιτικῶς.
- Comessabundus, ὁ καμωστής, α, Xenoph.
- Comessatio, ὁ κάματος, α, Xenoph.
- Comessor, ὁ καμωστής, α, Plat. ὁ ἐπίκαμος, α, Plut.
- Comessor, καμῶμαι, Dem. cum aliquo, παρὰ τινος, Arrian. et potō totam noctem, καμῶμαι καὶ πῖνω ὅλην τὴν νύκτα, Xen. semper cum aliquo, ἀεὶ μετὰ τινος, Dem.
- Comestura, ἡ ἐδωδή, ας, Plat. ἡ βρώσις.
- Cometa, ἡ κομήτης, α, Aristot.
- Comice, καμωσιτικῶς.
- Comicus, καμωδικός, α, ὄν, Dem. Phal.
- Comicus, i, ὁ καμωδοποιός, Plut. ὁ καμωδοποιήτης, id. ὁ καμωδίας ποιητής, Ael.
- Cominus, συσάδην, Thuc. ἐκ συσάσεως, Herodian. ἐγγύθεν, Plut. πλησίον, Dem.
- Comis, α, ὁμιλητικός, α, ὄν, erga aliquem, πρὸς τινα, Isocr. et humanus et erga egentes liberalis, κοινὸς καὶ φιλόφρωνος καὶ τοῖς δευμένοις ἱσχυράν, Dem. ὁ ζῆ ἡ εὐπρόσθητος, Isocr. ὁ ζῆ ἡ εὐμένης.
- Comitas, ἡ πρῶσις, Dem. ἡ εὐπρεπεία, ἡ εὐπροσθητορία, Isocr. ἡ φιλοπροσθητορία, id. ἡ ὁμιλία, Dem. ὁ τρέπος ὁμιλητικός, Isocr. comitate utor, φιλανθρωπεύομαι, Dem.
- Comitatus, α, ἡ ἀκολούθια, Philo. ἡ παραπομπή, ας, Aristot. ἡ φερέσσεια.
- Comiter, φιλανθρώπως, Dem. φιλοφρονέω, id. εὐμένως.
- Comitia, ἡ ἀρχαιρεσία, Dem. αἱ ἀρχαιρεσίαι, ὄν, id. habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω, Plut.
- Comitalis, ἀρχαιρεσιακός, α, ὄν, comitalis morbus, ἡ ἐπιληψία, ας, Gal. ἡ νόσος ἱερὰ, Plut.
- Comito seu Comitor, ἀκολουθῶ, aliquem, τινά, Luc. aliquid, συνακολουθῶ τινι, Isocr. funus, ἀκολουθῶ ἀποθανόντι, παραπύμπω τὸν τεθνῶτα, ad sepulchrum, πρὸς τὸ μνήμα, παρὰ τὸ μνήμα, ἐπὶ τὸ μνήμα, Dem. aliquem domum cum plausu et clamore, παραπύμπω τινά οἰκαδε σὺν κρότῳ καὶ βοῇ, Plut. comitor a senatu et omni populo, παραπύμπωμαι ὑπὸ συγκλήτῃ βουλῇ καὶ παντός τῷ δήμῳ, Herodian.
- Comma, τὸ κόμμα, αὐτός, Gramm.
- Commaculo, καταρρυπαίνω, aliquem, τινά, Isocr. καταρρυπαίνω.
- Commanducatio, ἡ διαμάχησις, εἰς.
- Commanducatum, τὸ διαμάχημα, Diosc.
- Commanduco, διαμασάομαι, Aristot.
- Commaneo. συμμῖνω, Synes.
- Commeeatus, τὸ ἐφοδῖον, Xen. τὸ σιτηρεῖον, α, Dem. ὁ σίτος, α, Isocr. ὁ ἐπισιτισμός, α, Dem. longi temporis comenatu instructum esse, ἡτοιμασμένον εἶναι τροφὴν πολλῆς χρόνου comenatu habere in dies quadraginta, ἐπισιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τεσσαράκοντα· comenatu suppetit militibus, ὑπάρχει σιτηρεῖον τοῖς στρατευμένοις· in arcum redigitur militibus peregrinis, τὰ τῆς τροφῆς εἰς ἐνὸν καθίσταται τοῖς ξένοις· ob inopiam comenatus non proficisci ad aliquem, δι' ἐφοδῖον ἀπορεῖν ἢ παρεῖναι ἐπὶ τινά· praeberē alicui comenatum, παρέχειν τινι ἐφοδῖον, id.
- Commeminā, διαμνημονεύω, alicujus, τινός, Xen.
- Commemorabilis, α, ὁ ζῆ ἡ ἀξιωμακρινέυτος, α, Xen. διαμνημονεύσιος.
- Commemoratio, ἡ ἀπομνημονεύσις, Plut. id quod commemoratur, τὸ ἀπομνημονεύμα, id.
- Commemoro, ἀπομνημονεύω, aliquid iisdem verbis, τί τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, Dem. singula paucis, ἀναμνηνῆσαι ἐκαστα ἐν βραχείῳ, id. fabulosa de urbe aliqua, εἰρὴς μυθώδης περί πόλεως τινος, Isocr.

Commendabilis, ὁ ἢ ἀξιόπαινος, seu ἀξιωματικός, Xen. ἐπαινετός.
 Commendatio, ὁ παυσίος, Dem. τὸ ἐγκώμιον, id. ἡ εὐφημία, id.
 Commendatitius, συστατικός, ἢ, ὄν, epistola, ἐπιστολή, N. T.
 Commendator, ὁ συνιστῶν, ἄνθρωπος, Synes. ὁ ἐπαινετής, ἢ, Dem.
 Commendo, συνίστημι, aliquem alicui, τινά τι, Dem. aliquem posteritati, τινά τῇ διαδοχῇ τῶ χροῦ, Synes. fidei alicuius committito, ἐπιτίπτω· alicui aliquid, τί τι, Xenoph. laudo, ἐπαινῶ, aliquem ob aliquid, τινά τι, Plat.
 Commensalis, ὁ ἢ ὁμοσυνάπτερος, Luc.
 Commentariensis, ὁ ὑπομνηματογράφος, u.
 Commentariolum, τὸ ὑπομνηματίον, u.
 Commentarius seu Commentarius, τὸ ὑπομνημα, ἄνθρωπος, Plut. ὁ ὑπομνηματιστής, ἢ, Polyb. τὸ ὑπομνηστικόν, ἢ, Basil. commentarium facio, ποιοῦμαι ἀπογραφὴν, Dem. referre aliquid in commentarios, γράφειν ὑπομνηματίους, id.
 Commentatio, ἡ μελέτη, Thuc. ἡ πραγματεία, Isocr. τὸ διανόημα, Hermog. scriptum, τὸ σύγγραμμα, Xen.
 Commentator, ὁ πραγματευόμενος, u. explicator, ὁ ἐξηγητής, ἢ.
 Commentor, συμφεδομαι.
 Commentitie, πεπλασμένως, Aristot.
 Commentitius, ὁ ἢ ἡ πλασματώδης, ὁ πλασματικός, ἢ, Aristot. πεπλασμένος, ἐν, ἴσον, Dem. ὁ ἢ ἡ ἐρίλατος, Lucian. ἐσκευασμένος, ἐν, ἴσον, Dem.
 Commentor, πραγματευόμενος, de aliqua re, περὶ τινος, Plat. πλάσσω, aliquid, τί, Plut.
 Commentum, τὸ πλάσμα, Naz. ὁ λῆρος, Dem. ἡ ἐπίνοια, τὸ ἐνδύημα· totum commentum et figmentum esse, πλάσμα ἢ σκευασμα ὅλον εἶναι commentum adferre, λέγειν λόγον μόνον, id.
 Commeo, φαντάω, ad aliquem, πρὸς τινα, Dem. in aliquem locum, εἰς τινα τόπον, Xen.
 Commerceium, τὸ συνάλλαγμα, τὸ συμβόλαιον, nauticum vel terrestre, ναυτικὸν ἢ ἐγγασιον, Dem. habeo cum aliquo, ἔχω πρὸς τινα, Basil. commercia plurima, ἐπιμύζεις πλείους, Dem. consuetudo amicitiae, ἡ ὁμιλία, as, id. ἡ συνουσία, as, Isocr. ἡ μετουσία, as, id. commercium habeo cum aliquo, ἐπιμύζηνται, τι, Thuc.
 Commercor, συναγοράζω, aliquid, τί.
 Commercor, μισθοῦμαι, Æschin.
 Commettor, μετρίω, aliquid aliqua re, τί τι, Dem. hoc meis viribus, συμμετρίω τὸ τοῦ δύναμι, Naz.
 Commigro, μετακίω, Isocr. μετακίωμαι, Lucian.
 Commiles, ὁ συστράτις, Herodian.
 Commilitium, ἡ συστράτις, ἡ συμμαχία.
 Commilito, ὁ σύμμαχος, Dem. ὁ συμμαχεύων, ὄν, id. ὁ συστράτις, u. Herodian.
 Comminatio, ἡ ἀπειλή, ἢ, Dem.
 Comminatorius, a, um, ἀπειλητικός, ἢ, ὄν, Plat. ἀπειλητικός, ἰα, ἰον, Herodot.
 Commisissor, ἐνθυμίζωμαι, συμπλάττω, πλάττω, sermones, λόγους, Dem. ἐξευρίσκω.
 Commisistro, ὑπηρετῶ, alicui, τινί, Dem.
 Commisor, συναπτεῖν, Eustath. ἀπειλῶ, alicui aliquid, τί τι, Xen.
 Commينو, συντρέφω, aliquid, τί, Xen. λεπτύνω, διαβρύνω.
 Commisceo, συμμείγνυμι, omnia, πάντα, Aristoph. cum aliquo, τινί, Xen. συγκαταμείγνυμι, Plut. ἀναμείγνυμι, id. συγκεράννυμι.
 Commiseratio, ὁ οἶκτος, Isocr. ἡ κατωκίσις, Xen. ὁ οἰκτιρμός, ἢ, N. T. τὸ ἔλεος, as, Dem.
 Commisereor, οἰκτιρῶ, aliquem ob aliquid, τινά τινος, Aristot. οἰκτιρῶ τινά ἐπὶ τινί, Xen. σαλαγχίζομαι περὶ τινος.
 Commiseresco, οἰκτιρῶ, Aristot.
 Commissio, ἡ συμβολή, ἢ, Xen.
 Commisum, τὸ ἀμάρτημα, ἄνθρωπος, Aristot.
 Commisura, ὁ ἄρμος, ἢ, Xenoph. ἡ ἰσομετρον, ἢ, Plat. ἡ συνάφεια.

Commistio, ἡ ἐπιμύζις, as, Plut. ἡ σύμμιξις, as, ἡ σύγκρασις, as.
 Commistus, ὁ ἢ ἡ σύμμικτος, u. Thuc. ὁ ἢ ἡ συμμικτός, as, Aristid. ὁ ἢ ἡ ἐπιμικτός, u. Appian.
 Committo, συμμείτω, fidei alicujus aliquid, ἐπιτίπτω τί τι, Xen. me loco munito, πιστεύω ἑμαυτὸν ἐχυρῶ, Plut. alicui epistolas et sigilla, πιστεύω τινί ἐπιστολάς ἢ σφραγίδας, id. alicui pecunias, τινί περὶ χρημάτων, Isocr. alicui summam imperii, ἐπιστεύω τινί τὴν σὺν ὅλῳν ἡγεμονίαν, Diod. Sic. alicui negotia maxime seria, ὑπερτίθημι τινί τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, Herodot. praelium cum aliquo, συνάπτω μάχην, Xen. συνάπτω τινί εἰς χεῖρας, Plut. conjungo aliquid cum aliquo, συνάπτω τί τι, Plut. pernitito, προσήμι, Xenoph. pecco, πλημμελῶ, u. Dem. διαμαρτάνω, id. committitur mihi exercitus, πιστεύομαι τὴν στρατίαν, Lucian. cui metalla commissa sunt, πιστεύεις τὰ μέταλλα, id. committitur praelium, γίνεται μάχη, Dem.
 Commixtio, idem quod Commistio.
 Commodator, qui alicui mutuo dat, ὁ χρηστής, u. Dem.
 Commodatum, τὸ χρέος, Dem. χρεῖα πεχρῶμενον, id.
 Commode, tempestive, εὐκαιρίας, utiliter, συμφέρως, Isocr. λυσισιλόγως, Dem. ἐπιτηδύως.
 Commoditas, opportunitas, ἡ εὐκαιρία, Isocr. ἡ ἀφορμή, Dem. commoditate aliqua uti, λαμβάνειν ἀφορμὴν τινι utilis, τὸ πλεονέκτημα· ἡ ὠφέλεια, id.
 Commodo, prosum, συναφελέω, alicui, τινά, Xen. συμφέρω τινί, Dem. ἀφίλω τινά, Isocr. mutuum do, χρεάρομαι, alicui pecuniam, τινί ἀργύριον, Dem. alicui aliquid, δανείζω τί τι, Plut.
 Commodium, ἡ ὠφέλεια, Dem. τὸ ἀφίλημα, id. τὸ ἀφίλω, ἄνθρωπος, id. τὸ συμφέρον, Isocr. τὸ χρηστὸν, ἢ, Dem. commune seu publicum, τὸ ἀγαθὸν κοινόν, id. ἡ τῆς πλείους ὠφέλεια, Isocr. τὸ κοινὸν συμφέρον, Dem. privatum, ἀγαθὸν ἴδιον, Isocr. τὸ ἴδιον συμφέρον, Aristot. præsens, ἀγαθὸν νῦν παρὸν, Dem. patriæ, τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, Dem. τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον, ὄντως, Plat. adferre alicui, ἀγαθὸν ἐργάζεσθαι τινί, id. accidere alicui, ἀγαθὸν συμβαίνειν τινί· habere a diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ τῶν θεῶν, Isocr. percipere ex re aliqua, ἀπολαβεῖν ἀγαθὸν τινος, id. ex periculis, ἀπολαβεῖν ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, id. consulere commodis alicujus, ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινί, Dem. studere suis modis, σπουδάζειν ἐπὶ τῶν ἰδίων συμφερόντων sui commodi gratia facere aliquid, εὐεκα τὰ συμφερόντων αὐτοῦ ποιεῖν τι, id.
 Commodon, adu. εὐκαιρίας, ἐπιτηδύως, Thuc. ἐπιτηδύως, Herodian.
 Commodus, ἐπιτηδύως, εἰς, εἰον, tempus, καιρὸς, Dem. utilis, συμφέρων, as, ὄν, Isocr. Confer Idoneus et Utilis.
 Commonefacio, ὑπομνησκω, Dem. ἀναμνησκω, aliquem, τινά, id. παραγγέλλω τινί, Plato. Confer Admonere.
 Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, as, Lucian.
 Commoneo, ὑπομνησκω, aliquem alicujus, τινά τι, Dem. Confer Admonere.
 Communitio, ἡ ἐμπροσθεν, u. Thuc. ἡ ἀνέμνησις, Lucian. hortatio, ἡ νουθεσία, Aristot. τὸ νουθετῆμα, Plut.
 Commontro, δεικνύμι, alicui aliquid, τί τι, Dem. καταδεικνύω.
 Commoratio, ἡ διατριβή, ἢ, Plut.
 Commordeo, συνάβω.
 Commorior, συναποθνήσκω, Xenoph.
 Commoror, διατρέφω, Dem. cum aliquo, συνδιατρέφω τινί, Xen. μετὰ τινος, Isocr. aliquem, διακατέχω τινά, Plat. non paucos annos Romæ, διατρέφω ἐτῶν ἅν ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ, Herodian.
 Commotio, ἡ συγκίνησις, ἡ κίνησις, Lucian.
 Commotus, διακινήσις, εἰς, ἐν, animo, θυμῷ, ἐν, ἴσον, Isocr.
 Commoveo, διακινῶ, mentem alicujus, νῦν τινος, Thuc. commoveor, κινῶμαι, Dem.

ἐπαίρομαι, Isocr. quibus rebus commoti nos læsere, τῶ ποτ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἥδικεν, Dem. διαπαράττω.
 Communicatio, ἡ κοινωνία, as, Aristot.
 Communico, κοινωνῶ, alicui aliquid, τινί τι, nos, Lucian. τινί τι, Plat. ἀνακοινῶ τί τι, id. κοινῶ τί τι, Thuc. cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινῶ τινί περὶ τινος, Xenoph. cum aliquo, sc. consilii capiendi causa, ἐπικοινωνῶ τινί, Plat. civitatem, μεταδίδωμι τῆς πόλεως, Isocr. nihil amico, εἰδὲν τῷ φίλῳ, Herodot. aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς φίλοις, Xen.
 Communio, ἡ κοινωνία, alicujus cum aliquo, τινί πρὸς τινα, Plat. ἡ μίξις, as, Aristot. ἡ κοινοσύνη.
 Communio, ire, ἐχυρῶ, aliquid, τί, Isocr. ἐχυρῶ τι, Xen. aliquid alicui, περιέβλλω τί τι, Dem. Plut. urbem muro, φράττω τὴν πόλιν τείχει, Herodian.
 Communis, κοινός, ἢ, ὄν, alicui, τινί, Dem. amicos oportet esse communes amicis, φίλους δεῖ εἶναι κοινὸς φίλων, Plut. commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοὶ πρὸς τινα, Æschin. habeo aliquid cum aliquo commune, κοινωνῶ τί τι, Plat. communia communia putare, privata vero pro propriis ipsius possessoris, τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζειν, τὰ δ' ἐκάστῳ ἴδια τῷ κεκτημένῳ, Dem.
 Communitas, ἡ κοινότης, ἡ πῶς, Plut.
 Communiter, κοινῶς, Thuc. κοινῇ, Dem.
 Commurmuratio, ὁ συγγονγυσμός, ἢ.
 Commurmuro, συγγονγύζω.
 Commutabilis, μεταβλητικός, ἢ, ὄν, Theophr. εὐμετάβολος.
 Commutatio, ἡ μεταβολή, ἢ, Thuc. ἡ ἀλλαγὴ.
 Commutativus, μεταβολικός, ἢ, ὄν.
 Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινά, Arist. vestes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, Xen. aliquid cum aliquo, τί ἀντί τινος, Dem. τί τινος, id. ἀλλάττωμαι τί τινος, Plut. καταλλάττωμαι τί ἐπὶ τινος, Dem. ἐκτρέφωμαι τί τινος, Plat. vitam in melius, μεταβαρύνω τὸν βίον, Ælian. vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον, Isocr.
 Como, καλλωπίζω, καλλύνω, Aristot.
 Comœdia, ἡ κωμῳδία, as, Aristot.
 Comœdus, κωμῳδός, ἢ, Poll.
 Comosus, ὁ ἢ ἡ πολυκόμος, Diosc.
 Compactilis, e, ὁ ἢ ἡ σύμπτυκτος, u. Arist.
 Compactio, ἡ σύμπτυξις, as, Herodian. ἡ συναμωγή.
 Compactum, τὸ σύνθημα, ἄνθρωπος.
 Compages, ἡ ἀλληλεγκία, Diosc. ὁ ἄρμος, Xen.
 Compagino, συμπήγνυμι, Plut.
 Compar, ὁ ἢ ἡ πείσις, u. Polyb.
 Comparabilis, e, συγκριτικός, ἢ, ὄν, Plut.
 Compare, συγκριτικός, παραβλήθη.
 Comparatio, ἡ σύγκρισις, as, Polyb. ἡ ἀναλογία· facere comparisonem indecentem, ποιεῖσθαι παραβολὴν ἀπρεπῆ, Isocr. apparatus, ἡ κατασκευὴ, ἢ, Isocr.
 Comparativus, ὁ ἢ ἡ συγκριτικός, ἢ, ὄν, Plut.
 Comparatus, ὁ ἢ ἡ συγκριτός, u. παραβολικός, ἢ, ὄν, Eust.
 Comparco, φείδομαι, Xenoph.
 Compareo, φαίνομαι, Xen. φαίνομαι, Plat.
 Comparo, adsimilo, παραβάλλω, cum aliquo, τινί, Lucian. πρὸς τι, Isocr. apparo, προχειρίζομαι, vestem, ἐσθῆτα, Lucian. recte me comparo ad aliquid, ὁρθῶς παρασκευάζομαι ἑμαυτὸν ἐπὶ τι, Dem. copias, κατασκευάζω δύναμιν, id. adquiro, πορίζω, pecuniam, χρήματα, Dem. aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ἀπὸ τινος, id. mihi paulatim ad vitam necessaria, συμπόρῳμαι ἐμοὶ κατὰ μικρὸν τὸν βίον, Isocr. ita comparatum e, ὅτως πείσκει.
 Compasco, συνδύωμαι, cum aliquo, τινί, Arist.
 Compascuus, ὁ ἢ ἡ σύννομος, as, Aristot.
 Compassio, ἡ συμπαθία, as· cum compassione, συμπαθῶς, Plut.
 Compedes, αἱ πείδιαι.
 Compellatio, in jus vocatio, ἡ πρόσκλησις,

ως, Plat. salutatio, ἡ προσήγορία, Dem. ἡ ἐντιμύς.
 Compellator, ὁ προσήγορος, ὁ.
 Compello, alloquor, ἐντυγχάνω, aliquem, πρὸς τινα, Plut. τινί, Plat. blandius aliquem, οἰκιστέον προσεῖν τινα, Isocr. in jus voco, προσκαλέω, aliquem, τινά, Dem.
 Compello, is, συνθῆναι, aliquem, τινά, Xen. aliquem ad aliquid, συναρμόζει τινα πρὸς τι, Lucian. ad disputationem, συμβιβάζω τινά εἰς τὰς λόγους, Dem.
 Compendiarius, ὁ ἢ ἡ σύντομος, responsio, ἀποκρίσις, Plut. via, ὁδός, quod ipsum ὁδὸς etiam omittitur, ut, omissa via compendiarīa, περὶ τὴν σύντομον, Aristot.
 Compendiose, σύντομος, dicere, εἰπών, Isocr.
 Compendiosus, idem quod Compendiarius.
 Compendium, ἡ σύντομος, Aristot. ἡ ἐπιτομή, ἥ, id.
 Compensatio, τὸ ἀντάλλαγμα, N. T. ἡ ἀμοιβή, ἥ, Lucian. ἡ ἀνταμίψις, fit pro dignitate tutori pro calceis, ἀμοιβή γίνεται κατ' ἀξίαν τῷ σκηνισμῷ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων, Aristoph.
 Compensatio, ἀνταμιβεσθαι, ἀμοιβομαι, Dem. consilium, ἀμοιβὴν ἀποδοῖναι τινι τῷ βουλευματι, Plut. defectum alicujus, τὴν ὑπὸ τὴν ἀναπληροῦ, Dem. voluptas compensatur commodo, ἡ ἡδονή ἀντικαταλλάττεται τῷ συμφέροντι, Aristot.
 Comperendinatio, ἡ ἀναβολή.
 Comperendino, ἀναβάλλω, Plut.
 Comperio, ἀνιχνεύω, Plut. ἐκνέμω, id. aliquid, εὐρίσκω τι, Dem. pro certo habeo, καταλαμβάνω, N. T.
 Compertus, πληροφορηθεὶς, εἶσα, ἐν, Isocr. compertum exploratum habeo, πληροφορέομαι, id. aliquid, ἐπισκεῖται τι σαφῶς, Dem. ἰσχυρῶς τι σαφῶς, id.
 Compes, ἡ τιδή, Dem. προκάμω, id. ἡ χροῖσις, id. constringi compede uno pede quinque dies totidemque noctes, δεῖσθαι ἐν τῇ ποδοκλήρῳ τὸν ποδᾶ τὴν ἡμέραν ἐν νύκτι ἵστας crassus compedibus et ligno vinctus, χροῖσις παχέας ἢ ἔξωθεν ἔχων, id.
 Compesco, συνιέναι, κατεῖναι, συτίλλω, aliquem, τινά, Isocr. linguam, κρατῶν τῆς γλώσσης, Plut. iram, κατακρατῶν τῆς ὀργῆς, id.
 Competens, ἀρμόδιος, ἰα, ιοῖ, iudex, ἀρμόδιος δικαστής.
 Competenter, μετρίως.
 Competitor, ὁ συμπαραγίγνων, Dion. Halic.
 Competo, ἀντιστοιχεῖν, Isocr.
 Compilo, συλλάω, patriam, τὴν πατρίδα, Plat. aliquid, περισσεύω τι, id.
 Compingo, συμπήγνυμι, aliquid, τι, Plat. contrudo, συνάβω, Xen.
 Compita, τὸ ἀμφόδιον, ὡν, Suid. ἡ ἀγυία.
 Complacere, ἐκπνεύειν, εὐδοκία, συναρμόζειν.
 Complacere, ἡ ἀποδοῖναι, Deum, θεῶν, Lucian.
 Complacatio, ὁ μακάριος, ὁ.
 Complatio, μακάριος, Aristot.
 Complaudo, συγκροτῶ, manibus, χεῖρας, Xen.
 Complector, περισπείρομαι, Aristot. aliquem, συμπλέκεται τινί, Ceb. Plut. contineo, περιέχω, aliquid, τι, Plat. animo, περιβάλλω τῷ νῷ, Giza. contentus sum, εἴργω, dona, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, Isocr.
 Complementum, τὸ πληρωμα, Aristot.
 Compleo, συμπληρύνω, Xen. πληρῶν, aliquid aliquo, τί τινος, Herodian. ἀναπληρῶν τί τινος, Plut. et ad exitum perduco aliquid, ἀποπληρῶν τι, Herodian.
 Completio, ἡ πληρωσις, εὐας, Plat.
 Completus, seu Complexus, ὁ ἢ ἡ συμπληρησις, Plat. perfectus, τέλειος, εἰς, εἰον, Aristot.
 Complexio, ἡ συμπλοκή, Dem. ἡ περιβολή, ἥ, Isocr.
 Complico, συμπλέκω, συμπλέκω, manus, τὰς χεῖρας, Polyb. καταπλέκω τι, Herodot.
 Complodo. Vide Complando.
 Comploratio, ἡ ἐλπίσις, Thuc. ὁ θρήνος.
 Comploro, συναλοφύρομαι, ολοφύρομαι, Thuc. συγκλαίω.
 Compluo, καθύω.
 Complures, οἱ ἢ αἱ πλείονες, ὡν, Dem. simul, οἱ ἢ αἱ συμπλείονες, ὡν, Aristot.

Compluries, πλεοναίσις, Dinareh.
 Complusculi, ἑταῖοι, πολλοί.
 Compluvium, ἡ σύρρις, ας.
 Compono, συντίθημι, orationem, λόγον, Isocr. scriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα, id. ordino, συντάττω, Dem. i. aedifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τι, Aristot. comparo, παραβάλλω, aliquid tum aliquo, τί τινι, Isocr. orno, κατακοσμέω, Plat. capillos, ἐκτίττω τὰς τρίχας, Elia. concilio, καταρτίζω, aliquos, τινες, Herodian. συναρμόζω.
 Comporto, συγκομίζω, aliquid, τι, Xenoph. συμφορὰς τι, Dem.
 Compos, ὁ ἢ ἡ συγκροτής, alicujus rei, τινος, Dem. mentis, ὁ ἢ ἡ ἔμφρων, Plat.
 Composite, ἐντάκτως, Aristoph. loqui, καλλιειπῶν, Lucian.
 Compositio, ἡ σύνθεσις, Aristot. ἡ σύνταξις, Dem. controversia, ἡ διάλυσις, id.
 Composito, κατὰ σύνθεσιν, ἐκ συνθέσεως, συνθεματικῶς, Polyb.
 Compositor, ὁ συνθέτης, ὁ, Plat.
 Compositus, ὁ ἢ ἡ σύνθετος, ὁ, Herodian. συνθετός, ἡ, ὡν, Aristot.
 Computatio, τὸ συμπόσιον, Dem. ἡ συμποσία, ας, Maceab. ὁ πόσις, Dem. familiaris, ἡ φιλοσησία, id. pessime habeo, a computatione hesternā, πᾶν χρημὲν ἔχω ὑπὸ τῇ χερὶ τῆς, Plat.
 Computo, συμπῶν, eum aliquo usque ad ebrietatem, τινί εἰς μέθη, Plat. cum aliquo vinum, τινὶ οἶνον, Lucian.
 Computor, ὁ συμπότης, ὁ, Lucian.
 Comprandeo, συναρμόζω, ὡ.
 Compransor, ὁ ἢ ἡ συνάριστος, Xen.
 Compratio, ἡ ἐνχρη, Dem. ἡ καταρτίζω, Plut.
 Comprator, ἐνχρη, Deum, θεῶν, Dem.
 Comprehendo, περιλαμβάνω, omnes alios, πάντας ἄλλους, Dem. comprehendo aliquem abducendum ad supplicium, συλλαμβάνω τινά ἐκ θανάτου, Lucian. animo, κατανοῶ, Thuc. concludo, διαλαμβάνω, aliquid in summa, τὴν ἐν τῷ πᾶσι, Theophr.
 Comprehensibilis, καταληπτός, ἡ, ὡν, Naz.
 Comprehensio, συλλήβδην, Dem.
 Comprehensio, ἡ κατάληψις, Thuc. ἡ συλλήψις.
 Comprehensive, καταληπτικῶς.
 Comprehensive, καταληπτικός, ἡ, ὡν, Epict.
 Compressio, ἡ σύστασις, ἡ σύνβλησις.
 Comprimo, συμπιέζω, συνδίδω, Plat. alicui os, συλλαμβάνω τὸ στόμα τινος, cohibeo aliquid, συνέχω τι, Aristoph. virginem, βιάζομαι παρθένον, Plut.
 Comprobatio, ἡ συναίνεσις.
 Comprobator, ὁ δοκιμαστής.
 Comprobo, συναίνω, ἀποδέχομαι, aliquid, τι, Plat. quod comprobant multi, ὁ συνδοκῶ πολλοῖς, Isocr. adfirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τι, Dem.
 Compromissorius, ὁ διαλλακτικός, διατητής, ὁ.
 Compromissum, ἡ ἐπιτροπή, ἥ, Dem. abolere, λύειν ἐπιτροπὴν, id.
 Compromitto, permitto dijudicationem, ἐπιτρέπω, αlicui, τινί, Dem.
 Compugno, ἀντιμαχέομαι, Thuc. συμμαχεῖν, Plut.
 Compulsio, ἡ σύγκλισις, ἡ συνθήσις, Aristot.
 Compunctio, ἡ κατανύξις, εὐας, N. T.
 Compungo, κατανύσσω, N. T.
 Computabilis, λογιστός, ὁ, ὡν.
 Computatio, ὁ λογισμός, ὁ, Aeschin.
 Computator, ὁ λογιστής, ὁ, Plut.
 Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τι ψήφοις, Plut.
 Computresco, κατασπένδομαι, Naz. σπένδομαι, Plut.
 Computus, idem quod Computatio.
 Conamen, ἡ πείρα, Thuc.
 Conatus, ὁ, ἡ πείρα, Dem. ἡ ἀπόπειρα, id. ἡ διάπειρα, id. τὸ ἐγχειρίδιον, Isocr. τὸ ἐπιχειρήμα, id. praelurus, ἐγχειρίδιον καλῶς ἔχον, id. conatibus alicujus valde adversari, ἐναντίον εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήματι τινος, Dem. frustrari conatu, ἀποτυχῆναι τῆς πείρας, conatu exido, διαμαρτάνω, οἱς ἐπεχείρησα, id.

Conceco, καταχίζω, Aristoph.
 Concafacio, συνθεματίζω, Lucian. συνθεματίζω, Plut.
 Concafactorius, συνθεματικός, ἡ, ὡν, Gal.
 Concalesco, συνθεματίζομαι.
 Concalleo, συνθεματίζω, Xen.
 Concameratio, ἡ καμαρώσις, Diosc. τὸ ἐρέθισμα, Athen.
 Concameratus, καμαρωτός, ἡ, ὡν, Diosc.
 Concamero, ἐρεθίζω, aliquid, τι, Plut.
 Concavitas, ἡ κοιλότης, πῶς, Athen.
 Concavo, κοιλναίνω, Athen.
 Concavus, καλός, ἡ, ὡν, Xen.
 Concedo, προχωρεῖν, in societatem belli, εἰς ἐγχεμαχίαν τινί, Thuc. permitto, συγκρατεῖν, alicui aliquid, τινί τι, Plat. locum do alicui imperio, παραχωρεῖν τινί τῆς ἀρχῆς, Synes. ὑφίσταμαι τινί.
 Concebro, simul laudo, συνεπαίνω, una festum ago, συνεορτάζω, una frequento, συμφοιτᾶν, Poll.
 Concenturio, συγκατατάττομαι.
 Concentus, ἡ συμφωνία, ας, Plat. ἡ συνῆδρος, Lucian. ἡ ἀρμονία.
 Conceptaculum, ἡ ὑπόδοχη, ἥ, στρεν conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευάζειν ὑπόδοχάς ὕδατος ἡμετέρας, Aristot.
 Conceptio in utero, ἡ σύλληψις, εὐας, ἡ κύησις, εὐας, Philo.
 Conceptus in utero, ἡ κύησις, Philo. mentis, τὸ ἐπινοήμα, τὸ ἐνύημα, Isocr.
 Concerno. Vide Specto, item Attineo.
 Conterpo, διαστῶν, aliquid, τι, Lucian. συσταράσσω.
 Concertatio, ἡ ἀγωνιστις, Thuc. ἡ εἰς, Xen.
 Concertatorius, ἀγωνιστικός, ἡ, ὡν, Aristot. εἰσικός, ἡ, ὡν, Lucian.
 Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo, τινί, Plut. συμπολεῖν τινί, Plat. ἐρίζω τινί, id. de omnibus, φιλονεικῶ περὶ πάντων, Isocr. curiose de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, Dem.
 Concesso, ἡ συγχώρησις, εὐας, Aristot.
 Concessum est, ἐξέστι.
 Concha, ἡ κόγχη, ἡ, Aristot. ὁ vel ἡ κόγχη, ας, Pausan.
 Conchatus, ὁ ἢ ἡ κογχασίς, εὐας.
 Conchites, ὁ κογχίτης, sc. λίθος, Pausan.
 Conchula, τὸ κογχίον, ὁ, Athen.
 Conchylium, τὸ κογχύλιον, ας, Galen.
 Concido, συγκόπτω, aliquid, τι, Lucian. pueros, κατακόπτω παῖδας, Thuc.
 Concido, collabor, συμπίστω, Xen. anifio, ἐκκαίω, Polyb. καταβύω, Xenoph. ob aliquid, ἀβύω τινί, Dem. τι, Thuc.
 Concio, συγκλίνω, populum, τὸν λαόν, N. T. convocō, συγκαλέω, aliquos, τινάς, Xen.
 Conciliabulum, τὸ συνδιδόν, ὁ.
 Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ἥ, ἡ καταλλαγὴ, ἥ, N. T. ἡ προσαγωγὴ.
 Conciliator, ὁ συναλλακτής, ὁ, Basil. ὁ προενητής, ὁ.
 Conciliatrix, ἡ προενητρία, ας.
 Concilio, καταπαρῶν, mihi auditores, ἐμοὶ τὰς ἀκροατάς, Isocr. aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινάς, Dem. alicui aliquem, τινά τινι, id. εἰς ἀρμόδιον ἄνθρωπον τινά, Dem. εἰς ἀρμόδιον καθίστημι τινά, Isocr. alicui honorem, περιάπτω τινί τιμὰς, Xen. alicui invidiam, συνάγω τινί φθόνον, Dem. ἐπιτοίω τινί φθόνον, Plut.
 Concilium, ἡ σύνοδος, Aristot. ὁ σύλλογος, Thuc. iudicium, τὸ συνδιδόν, Aeschin. senatum, τὸ βουλευτήριον, Dem.
 Concinnare, κομψύω, Aristot. ἐναρμόζω, Isocr. Concinnitas, ἡ εὐαρμόσια, Plut. ἡ εὐαρμόσιον numerorum, ἡ εὐρυθμία, Arist. ornare orationem concinnitate et varietate dictionis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις ἢ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν, Isocr. demulcere auditores concinnitate aptaque dimensione, ψυχραγωγεῖν τὰς ἀκρόντας ταῖς εὐρυθμίαις ἢ συμμετρίαις, id.
 Concinnio, συντίθημι, aliquid, τι, Isocr. ἐναρμόζω τι, Dionysius Halicarn. συσκευάζω τι, Dem.
 Concinnus,

Concinnus, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, ὁ Isocr. ἀρμόττων, ὡσα, ὁν, id. ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, Plut. ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, Athen. concinna oratio, λόγος ἑυκατάσμενος, Plut.
 Concino, συνῶν, συμφωνῶν, Plut.
 Concio, congregatio populi, ἡ ἐκκλησία, Dem. ἡ συνέλευσις, Isocr. ἡ συνέλευσις, id. ἡ ἀγορά, ἄς, Æschin. concionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν, Dem. denunciare, proscibere, ἀπογράφειν πρὸς τὸν Isocr. convocare alicujus rei gratia, τοῖς ἐκκλησίαν ἐνεκά τινος, Dem. παρῆσθαι σύνδονον περὶ τινος, id. συλλέγειν ἐκκλησίαν, seu πανηγυρίν, Isocr. τοῖς ἀγορῶν, Æschin. celeberrimo, sive concionum intersum, ἐκκλησιάζω, Dein. in concionem ascendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν, ire, παρῆσθαι εἰς ἐκκλησίαν, adducere aliquem, κατεστῆσαι τινὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, id. e concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. concio convenit, ἦκει ἐκκλησίᾳ, Dem. surgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίσταται, nulla restat, ἐκκλησία ἐκ τῇ ἐστὶν ὑπόλοιπος ἑδέρμει sermo sive oratio, ὁ λόγος, ad populum, ἡ δημογροσία, ἄς habere concionem, τοῖς δημογροσίαν, δημογροσίαν τινὰ δημογροσίαν, id. δημογροσίαν λόγον ἐν τῇ δήμῳ, id. Confer Concionator.
 Concialis, ὁ δημογροσικός, ἡ, ὁν, Plat. ἐκκλησιαστικός, ἡ, ὁν, Lucian.
 Conciator, ὁ δημογροσικός, Xen. ὁ δημογροσίαν, ἔστος, Dem. ὁ ἐκκλησιαστικός, ἔς, Aristot. ὁ δημογροσικός, Synes.
 Concinatorius, δημογροσικός, ἡ, ὁν, Plat.
 Concionor, δημογροσίαν, Dem. in aliquem, κατά τινος, id. diu, πολλὴν χρόνον, id. ad gratiam, πρὸς χάριν, id. ad delectationem, πρὸς ἡδονήν, id. ἐκκλησιάζω.
 Concipio, simul capio, συλλαμβάνω, Dem. διαλαμβάνω, Aristot. mulier concipit, γυνὴ κύει, Theophr. κυῖ, Aristot.
 Concise, συντόμως, Isocr.
 Concisio, συγχωρῶν, ἡς, Fig. Gramm.
 Concisus, a, um, ὁ ἐξ ἡ συντομῆς, ὁ, Plut.
 Concitatio, ἡ παρόρμησις, εὐς, Xen.
 Concitator, ὁ παρορμητικός, Plut. ὁ ἐρεθιστής.
 Concito, παρορμῶ τινὰ πρὸς τι, Xen. παρορμῶ τινὰ ἐπὶ τι, Plut. aliquem ad tantam iram, ἐπὶ τῷτο ὀργῆς προάγω τινὰ, Isocr. aliquem ad melius, ἐπὶ τῷτο πρὸς τὸ βέλτιον, id. alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, Dem. ταῖς τινὶ φθόνον, Isocr. alicui odium, εἰς μῖσος καθίστημι τινὰ, id.
 Concivis, ὁ συμπολίτης, ὁ, Eurip.
 Conclamatio, ἡ καταβοή, εὐς, ἡ καταβοή.
 Conclamatus, καταβοηθείς, εἶσα, ἐν, conclamatum est, ἀκούεται, Eurip.
 Conclamo, καταβοῶ, συμβόλῳ ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, Xen.
 Conclave, ὁ μυχός, ἡ, ὁ μυχός, ἡς, Herodot. τὸ δαμάσιον.
 Concludo, κατακλείω, aliquem aliquo, τινὰ εἰς τι, Xen. aliquem alicui, τινὰ ἐν τινι, Herodian in corpore, κατὰ τὸ σῶμα, Galen. aliquem cum leone in cavea, καθίστημι τινὰ λέοντι ἐν τῇ οἰκίᾳ, Pausan. infero, συμπεριβαίνω, Aristot. aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἐκ τινος, Plut. finio accusationem, περαίνω κατηγορίαν, Isocr.
 Conclusio, ἡ συγκλείσις, εὐς, ὁ συγκλεισμός, ὁ ἰλλίον, τὸ συμπεράσμα, Plut. orationis, ὁ ἐπιλόγιος, ὁ, Aristot.
 Concoctio, ἡ σίψις, Galen. concoctionis defectus, ἡ ἀσπίσις, Plut. difficultas, ἡ δυσσπίσις, Athen. facilis, ἡ εὐσπίσις, Gal. concoctione faeilis, ὁ ἐξ ἡ εὐσπίσις, id.
 Concoctivus, i. e. coquendi vim habens, πειπτικός, ἡ, ὁν, Aristot.
 Concenatio, τὸ σύνδιντον, Plut.
 Concenator, ὁ ἐξ ἡ σύνδιντον, ὁ, Xenoph.
 Concenno, συνδινάω, Xen.
 Concolor, ὁ ἐξ ἡ σύγχροτος, contr. σύγχρους, ὁ, Plut. ὁμόχρους, ὁ.
 Concomitor, συμπαρομαρτίζω, Ælian.
 Concoquo, σίπτω τι, Gal. iram, σίπτω τὴν ὀργήν, Aristot. πειπνῶ ὀργήν, Xen.
 Concordia, ἡ ὁμόνοια, Dem. ἡ ὁμοφροσύνη, et ami-

citia, ὁμόνοια, ἡ φιλία, et pax, ὁμόνοια, ἡ εἰρήνη cum aliquo, ὁμόνοια, i. pax, mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους, adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν concordiam conciliare inter cives, ἀγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, id. ἐν ὁμόνοια πειράσθαι ἀγειν τὴν πόλιν, Isocr. inter aliquos, προτρέπειν τινὰς ἐπὶ ὁμόνοια κατεστῆσαι τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, id. revocare, ὁμόνοιαν ἀνεκείσθαι, Dem. servare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, id. cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρὸς τινὰ, Isocr.
 Concorditer, ὁμοθυμαδόν, Dem. ὁμοφρόνως, unoque animo ulcisci aliquem, ὁμοθυμαδόν ἐκ μῆος γνώμης ἀμύνεσθαι τινὰ, id.
 Concordo, ὁμόνοια, Dem. ὁμοφροσύνη, id. cum aliquo, συνίσταμαι μετὰ τινος, id. in aliqua re, ὁμοθυμαδόν τινι τι, Xen.
 Concorpor, ὁ ἐξ ἡ σύσσωμος, ὁ, N. T.
 Concorparo, συσσωματίζω, Aristot.
 Concors, ὁ ἐξ ἡ ὁμόνοια, contr. ὁμόνος, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ὁμοφροσύνη, ὁν, ὁ ἐξ ἡ συνγνώμης, ὁν, Plut. ὁ ἐξ ἡ ὁμόφρων.
 Concredo, πιστεύω, alicui alicui, τί τι, Plut. ἐπιτρέπω τί τι, Herodian.
 Concremo. Vide Comburo.
 Concupo, ἐπιθυμῶ, Aristoph.
 Concreto, συμφύωμαι, Theophr. συναυξομαι, igne, πύρρῳ ὑπὸ πυρὸς, Aristot.
 Concretio, ἡ συμφύσις, Theophr. συμφύω, Philo. ἡ συμψύξις, Plut.
 Concretus, ὁ ἐξ ἡ συμφύσις, Plut. πεπηγός, ὡς, ὁ, sanguis, αἷμα, Plut. lac, γάλα, Diosc.
 Concubia nox, τὸ βέρον νυκτός, Xen.
 Concubina, ἡ παλλακή, ἡς, Dem. sum alicujus, παλλαγεύομαι τινι, Plut. ἡ ὁμοψύσις.
 Concubitus, ἡ παλλαγεύσις, ὁ, Dem.
 Concubitor, ὁ ἐυνύτης, ὁ, Hesych.
 Concubitorix, ἡ ἐυνύστρις, ἡ ἐυνύστρια, Soph.
 Concubitus, ἡ ἐυνύς, ἡς, ἡ μέλις.
 Concubo, συγκαθεύδω, cum aliquo, τινι, Plut. cum femina, ὀχεύω τὴν θήλειαν, Aristot.
 Conculatio, ἡ καταπάτησις, τὸ καταπατάτω.
 Conculco, καταπατέω, Thuc.
 Concumbo, παρακυριάζομαι, συγγίνομαι, cum aliqua, τινι, Plat. πλοσιάζω γυναικί, Dem. γιγνώσκω γυναικί, Plut.
 Concupio. Vide Concupisco.
 Concupiscentia, ἡ ἐπιθυμία, ὁ, alicujus, τινος, Xen. ὁ πόθος.
 Concupiscibilis, ὁ, ἐπιθυμητός, ἡ, ὁν, Aristot.
 Concupisco, ἐπιθυμῶ, divitias, χρημάτων, Dem. aliquid nimis, λίαν τι, Isocr. scire, δέσσομαι τὸ εἶδέναι, Aristot. aquam, διψᾶν ὕδατος, Herodot.
 Concuro, συντρέχω, cum aliquo, τινι, Dem. ad aliquem, πρὸς τινὰ, Plut.
 Concursus, ἡ συνδρομή, ἡς, Aristot.
 Concussio, ὁ τινεργός, ὁς, armorum, ἡ ἐπανάσις τῶν ὅπλων, Thuc. praeipue terrae, σεισμός, ὁ, Aristot. ἡ σείσις, εὐς, Gal.
 Concutio, συντίνασσω, Aristot. ἀνασείω, συσείω, Naz. aliquid, σείω τι, aliquem, κατασείω τινὰ, Phil.
 Condecenter, προσκρίνω, Aristot. προσκρίνω.
 Condecencia, τὸ πρίστον, ὁντος, Plat. ἡ εὐκοσμία, ὁ, Isocr.
 Condecet, προσήκει, aliquem, τινι, Plat. συμπερίπτει.
 Condecere, εὐπρεπῶς.
 Condecoro, ἐπικοροῖν, Aristot.
 Condemnatio, ἡ κατάκρισις, Dem. ἡ κατάκρισις, N. T. τὸ κατακρίναι, ibid. ἡ κατακρίσις, Dem. ἡ καταδίκη, Plut.
 Condemnator, ὁ καταδικάζων, ὁντος, Dem.
 Condemnatus, ὁ ἐξ ἡ κατάκριτος, non condemnatus, ὁ ἐξ ἡ ἀκατάκριτος, N. T. suo ipsius judicio, ὁ ἐξ ἡ αὐτοκατάκριτος, ib. capitis, κατακτείνω τινὲς θάνατον, Plut.
 Condemno, κατακτείνω, aliquem, τινος, Dem. κατακτείνω τινος, aliquem capitis, κατακτείνω θάνατον τινὲν, id. κατακτείνω θάνατον τινὲν, Isocr. violati festi, κατακτείνω ἀσέβειν περὶ τὴν ἱερῶν, Dem. una sententia condemnari, ἀδικεῖσθαι μετὰ ψήφου μόνον, id.

Condensitas, ἡ πυκνότης, ἡς, Plat.
 Condensio, πυκνῶν, Plat. συμπύκνωσις.
 Condensus, πυκνός, ἡ, ὁν, Theophr.
 Condo, παραγγέλλω, Plat. παραγγέλλω τί τι, Thuc. cenam, i. e. invito ad cenam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δείπνον, Lucian.
 Condictio, ἡ παραγγελία, ὁ, ὁ παραγγελία.
 Condigne, ἀξίως, ἐπαξίως, aliquo, τινος, Dem.
 Condignus, ὁ ἐξ ἡ ἐπαξίως. Confer Dignus.
 Condimentarius, ἀρτυτής, ἡ, ὁν, Diosc.
 Condimentum, τὸ ἀρτυμαί, αὐτος, Plut.
 Condio, ἐξαρτίζω, aliquid, τι, Thuc. sale, παρῆσθαι, Diosc. ζωμεῖν.
 Condiscipula, ἡ συμμαθητρία, ὁ.
 Condiscipulus, ὁ συμμαθητής, ὁ, as.
 Condiscipulus, ὁ συμμαθητής, ὁ, Plat.
 Condisco, συμμαθάνω.
 Conditio, constitutio, ἡ κατάστασις, εὐς, rerum, πραγμάτων, Herodot. sors melior, τὸ πλεονέκτημα, Dem. deterior, ἡ μειονέκεια, ὁ, Xen. τὸ μειονέκτημα, αὐτος, id. τὸ ἐλάττωμα, id. conditione meliore esse quam alius, πρᾶττειν βελτίον τῷ ἄλλῳ, Isocr. conditione multo deterior nunc esse quam illo tempore, πρᾶττειν πολλὴν κατὰδείκνυν νῦν, ἡ κατὰ τὸν χρόνον ἔσται, id. deteriori conditione esse quam impleti, ἔλαττον ἔχειν τὸν πόνηρον, dimittere aliquem ea conditione, ut desinat morari in aliqua re, ἀφίκεται τινι ἐπὶ τῷ, id. ὅτε μὴ κείτι διατρέχειν ἐν τινι, id. ea conditione alicui pecuniam credere, ἐπὶ ὁμολογίας τινὶ δανείσαι τινι ἀργύριον, Dem. firmas esse condiciones, ισχυροὺς εἶναι τὰς ὁμολογίας, id. conditionem accipere, πρὸς ἐμψύκωσιν χαρεῖν, Thuc. conditionibus aequis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις ἑ, ὁμοίως, Thucyd.
 Conditionalis, ὑποθετικός, ἡ, ὁν, Aristot.
 Conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, Aristot.
 Conditior, ὁ πιστῆς, N. T. ἀ κτίσω, Athen.
 Conditiorum, ἡ θήκη, ἡς, Plat. victus vel etiam pecuniae, τὸ ταμίειον, Isocr.
 Conditura, τὸ ἀρτυμαί, αὐτος, Plut.
 Conditus, ἀρτυτός, ἡ, ὁν, Diosc.
 Condo, abscondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τι, Isocr. aedifico, κτίζω, aliquid, τι, Herodot.
 Condocefacio, συμπαίδευσις, aliquid, εἰς τι, Dem. in violentia et ira furore, βίᾳ, ἡ θυμῷ, Polyb.
 Condoceo, idem quod anteced.
 Condolentia, ἡ συναγαγνύμεναι, εὐς, Aristot.
 Condoleo, συμπάσχω, alicui, τινι, Isocr. συναχθῆμαι τινι, id. ex animo, συναλγῶ τῇ ψυχῇ, Dem.
 Condolesco, idem quod anteced.
 Condonatio, ἡ συνῶν, remissio, ἡ ἀφῆσις, εὐς, N. T.
 Condoneo, dono, δωρίζομαι, alicui aliquid, τί τι, Xen. ignosco, ἀφίκομαι, aliquid alicui, τί τι, Dem. συγχωρεῖν τί τι, idem. alicui, συγγνώμην, ἡ, ὁν, Isocr.
 Condoormio, συγκαθεύδω.
 Conducibilis, -υμφίρων, Isocr. Confer Utilis.
 Conduco, συνάγω τι, Thuc. prosum, λυσιτελεῖν, alicui, τινι, Isocr. ἀφελῶ τινὰ, Dem. adducum alicui, σφόδρα συμφέρω τινι, Isocr. mercede, μισθοῖναι, ναύτας, ναύτας, Dem. aliquid pecunia, μισθοῖναι τὴν ἀργυρίαν, Æschin. conducit, συμφέρει, ipsi navigare, αὐτῷ πλεῖν, Plat.
 Conductio, ἡ μίσθωσις, εὐς, Isocr.
 Conductitius, μισθωτός, ἡ, ὁν, Plat.
 Conductor, ὁ μισθωτής, ὁ, Dem. ὁ μισθωμένος, id. ὁ μισθοδότης.
 Conductus, συναχθεῖς, εἶσα, ἐν, mercede, μισθωτός, ἡ, ὁν, Dem. ὁ μισθωρῶν, ὡς, ὁ, id. μισθοφορῶν, ὡς, ὁ, id. ὁ ἐξ ἡ μισθοφόρος, ὁ, Isocr.
 Conducipatio, ὁ ἐπιδικασιασμός, ὁ, ἡ ἀναδικασίς, εὐς, Rhetor.
 Conducipio, ἐπιδικασιαζέω, ἀναδικάζω.
 Conduro, σκληρύνω, N. T.
 Condus, ὁ σάμιος, ὁ, Xen.
 Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ὁ, Plut. ὁ διαλογισμός, ὁ, Plat.
 Confabulator, ὁμιλῶν, Dem. cum aliquo ad breve tempus,

tempus, διαλίγομαι τιμὴν ἄλγος χρόνον, Plat. πρὸς τινα, Xen.

Confamulor, συνδούλω, Eurip.

Confectio, sc. negotii, ἡ διάπραξις, εως, Plat.

Confector, διαπράσσειν, εως, ον, Xen. ὁ διαπράττει, ὁ συντελεστὴς.

Confercio, συσκέλλω, aliquid in aliquid, τι εἰς τι, Dem.

Confero, congero, συνάγω, Dem. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινι, Lucian. πρὸς τι, Isocr. aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρὸς τι, Aristot. prosum multum alicui, πολλά ὠφέλιμα τινι, Isocr. χρεάμαι πλείον τινι, id. tributum pendo, τελίω, Dem. ultro pecuniam, ἐκὼν εἰσφέρειν χρήματα tributa ad bellum, ἐν ταῖς ἐσφοραῖς συντελεῖν εἰς πόλεμον considero res inter se, et mecum perpendo, σκέπτομαι τινα πρὸς ἀλλήλους, ἢ λογιζομαι πρὸς ἑαυτὸν leviter et non acerbe res aliquas inter se, πρῶτος ἢ μὴ πρῶτος ἐξετάζω τινὰ παραλλήλους culpam alicuius rei in aliquem, τὴν αἰτίαν τινος ἀντιθέμι τινι, ἐπὶ τινι ἄγος εἰς τινα τρέπω, Plut. curas in aliquid, ἐπιμελιέμαι τινος, id.

Confertim, ἀθρόως, Dem. ἀθρόον, Thucyd.

Confertus, ἀθρόος, ὅα, ὅον urbs, ἀθρόα πόλις, Thucyd.

Confervefacio, συζέω, Diosc.

Confessio, ἡ ὁμολογία, Isocr. τὸ ὁμολογεῖν, Plat. imbecillitatis, ἡ ἐξομολόγησις τῆς ἀσθενείας, Plut.

Confessor, ὁ ὁμολογητὴς, ἢ.

Confessus, ὁμολογῶν, ἐν, ἐνον ex confesso, ἐξομολογημένος, Plat.

Confestum, ὁλως, Dem. ἐξαίφνης, id. παραχρῆμα, id. ἀθρόως, Lucian. παραντίκω.

Conficio, διαπράττω, negotium, πράγμα, Dem. aliquid verbis, δραστήριοι τι λόγος, Isocr. celeriter deliberata, ἐπιτελεῖν ταχέως τὰ δόξαντα, id. bellum, ἀποπολεμῶν πόλεμον, Thuc. iter, ποίωμαι πορείαν, Xen. commentarium, γράφω seu γράφωμαι ὑπόμνημα, Dem. scripturn, συντίθημι σύγγραμμα, Isocr. occido, διαχράσσομαι, aliquem, τινά, Plut. καταχράσομαι τινι, Aeschin. leonem, καταχράσομαι λέοντα, Herodot. conficior curis, ἐκπνέομαι ταῖς φροντίσι, Plut.

Confictio, τὸ ὑπόπλασμα, τὸ πλάσμα, Dem. testamenti, κατασκευασμα διαθήκης, id.

Confidens, θαρρῶν, ὅα, ὅν, Dem. et temerarius ante facinus, θραύς ἢ περσιπὴς πρὸ τῆ ἀμαρτήματος, id. securus et confidens aliquo, θαρρῶν ἢ πιστευόμενος τινι, Dem.

Confidenter, θαρρῶν, Plat. θαρσύνω, Isocr. καταπεθαρημένος, Plut.

Confidentia, τὸ θρασυ, εως, Dem. ἡ θρασυτης, id. Confer Audacia.

Confido, θαρρῶν, alicui, τινι, Herodian. ἐπὶ τινι, Plut. πιστεύω τινι, Dem. et magnam spem habeo victoriae, θαρρῶ ἢ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καλὰς ἀγωνισθῆναι, Isocr. et plane persuasum habeo aliquid, θαρρῶ ἢ πάννυ πιστεύω τι, Dem.

Configo, συμπήγνυμι, clavis, καθήλω.

Configuro, συσχηματίζω, N. T.

Confingo, συσπλάττω, aliquid in aliquem, τι ἐπὶ τινι, Synes. multa facinora tetra de diis, πολλὰς ἀνομίας λογοποιῶ περὶ τῶν θεῶν, Demosth.

Confinis, εἰ ὁ ἢ ὁμορος, alicui, τινος, Xen. μεθόριος, ἰα, ἰον, et ὁ ἢ μεθόριος, ε, ὁ ἢ πείριχωρος, ε, Plut. sum alicui, ὁμορίω τινι, id.

Confinium, τὸ μεθόριον, ε, Plut.

Confio, διαπράττομαι, Confer Conficio.

Confirmatio, ἡ βεβαίωσις, Thuc. ἡ κατάστασις in primis virum, ἡ ἐπίρροισις, Aristot.

Confirmativus, βεβαιωτικός, ἢ, ὄν, Eust.

Confirmator, ὁ βεβαιωτὴς, ἢ, Plut.

Confirmitas, βεβαίωσις, Dem. hostium superbiam, leges τῶν νόμων, Dem. hostium superbiam, leges τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας, Isocr. aliquid, ἐπιπνέω τι, Dem. in senatu, κυρόν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, id. fratres, φρεῖζω πρὸς ἀδελφούς, N. T.

Confisco, δημοσιῶν, agrum, γῆν, Thuc. agros, δημοῖον τὸς ἀγροῖς, Dion. Hal.

Confiteor, προσομολογῶ, aliquid, τι, Dem. peccatum, ἐξομολογέομαι τὴν ἀμαρτίαν, N. T.

alicui delictum, τινι τὸ παράπτωμα, ib. Confixilis, ε, ὁ ἢ ἡ συμπηκτός, ε, Aristoph.

Confixio, ἡ συμπηκσις, εως, Herodian.

Confignatio, ἡ καταφλέξις, εως.

Configno, καταφλέγομαι.

Confutatio, ε, χανεύτος, ἢ, ὄν.

Confutatio, ἡ χανεία, εως, Suid.

Confutator, ὁ χανεύτης, ἢ.

Confutatio, τὸ χανεῖν, ατος.

Confutatio, ἡ σύγκρισις, εως, Dem.

Confutatio, ἡ συμβολή, ἢ, Herodian.

Confutator, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινι ὑπὲρ τινος, Plat.

Confutatio, ἡ μάχη, ἢ, Dem. ἡ συμβολή, ἢ, Xen. in conflictu, ἐν χειρὶ, Thuc.

Confugio, συγχέω, Polyb. acie cum aliquo, συμπλέκτομαι τινι, Plut. πρὸς τινα, id. συνάπτω τινι, id.

Conflo, συμπνέω, ut aēs, χανεύω, συγχανεύω, Dem. alicui invidiam, συνάγω τινι φθόνον, id. καθίστημι τινα εἰς μῖσος, Isocr. as allenum, δανείζομαι Dem.

Confuentia, ἡ ἐμφορία, ἡ σύρρευσις, εως, ἡ σύρρευσις, Plat.

Conflo, συρρεῖν, Isocr. ex montibus, ἐκ τῶν ὄρων, Herodian. confluit multitudo, ἀθροίζεται πλῆθος, Herodian. ἐκκλησιάζει τὸ πλῆθος, id.

Confodio, διαπείρω, Diost. aliquem, πείνω τινά, Herodian. aliquem jaculis, καταπνέω τινά, id.

Confederatio, ὁ σπονδὴ, ἢ, Dem. τὸ συνάματον, ε, Thuc. ἡ ὁμαρμία, Herodot.

Confederatus, ὁ ἢ ὁμοσπονδός, ε, Dem.

Confore, συνίστασις.

Conformatio, ἡ συμμόρφωσις, εως.

Conformis, ε, ὁ ἢ ὁμομορφός, ε, N. T. ὁ ἢ ὁμομορφός, ε, Laert. fio, συμμορφώομαι, id.

Conformitas, ἡ ὁμολογία, Aristot.

Conformis, συσχηματίζω, ad aliquid, πρὸς τι, Plut.

Conformis, συσχηματίζω.

Conforto, παραβαρύνω, seu παραβαρύνω, Thuc. ἐπιθαρσύνω.

Confractio, ἡ περίκλασις, ἡ κατὰ κλάσις.

Confragosus, ὁ ἢ ὁ φραγεγγώδης, εως, locus, τόπος, Aristot. confragosus petrae, ἀπότοιμοι πέτραι, Lucian.

Confremo, φραγεγγώδης, Plut. ἐπιθέρω.

Confro, φράω, Suid.

Confringo, διαρρήγνυμι, vincula, τὰ δεσμά, N. T. συγμάλα, Aristoph.

Confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρὸς τινα, Isocr. ἐπὶ τινα, id. ad collem, ἐπὶ λόφον, Xenoph. iuramenta et pacta, εἰς θεούς ἢ συνθήκας, Isocr. illuc vel huc, ἐνταῦθα ἢ ἐκεῖ, id. ad auxilium alicujus, προσφεύγω τῇ ἐπιστάσει τινος, Basil.

Confugium, ἡ καταφυγή, ἢ, nullum habere, καταφυγὴν μὴδεμίαν ἔχειν, Isocr. tutissimum habere, ἀσφαλεστάτην ἔχειν, id. Confer Per-fugium.

Confulcio, ὑπερίδω, aliquid, τι, Plut.

Confulgeo, συλλάμνω.

Confundo, συγχέω, Isaus. perturbo, συσπαράττω, aliquid, τι, Dem. ἐπιπαράττω τι, Lucian. pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινά, Plut.

Confuse, συσχεχμένως, Plut. ἀκαταστάτως, Isocr. παραχρῶς, id.

Confusio, ἡ σύγχυσις, Isocr. ἡ παραχρῆ, Dem. ordinis, ἡ ἀτάξια, id. pudor, ἡ αἰσχρῆ, ἢ, Isocr. Confer Perturbatio, item Pudor.

Confusus, συσχεχμένος, ἐν, ἐνον, perturbatus, παρπαττόμενος, ἐν, ἐνον, Dem. τεταραγμένος, ἐν, ἐνον, id. ὁ ἢ ἡ παραχρῶσις, εως, Isocr. ventus confusus, πνῦμα ἀκατάστατον, Dem. confusus et inaequalis, ἀτακτός ἢ ἀνίσηλος, id.

Confutatio, ἡ ἀνασκευή, ἢ, Rhetor. ἡ ἐξιλεῖσις.

Confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, διελίσχω τινά, Lucian. συνιλέγω, ἀνατρέπω.

Congelascio, καταπύγνυμι, Aristot. πύγνυμι, Herodian. περυσάλλομαι, Philo.

Congelatio, ἡ συμπηκσις, εως.

Congelidus, ψυχρός, α, ὄν, Aristot.

Congelo, idem quod Congelascio.

Congematio, ὁ διπλασιασμός, ἢ, Plut.

Congemino, διπλασιάζω, Plut.

Congemisco, συνάχθωμαι, alicui, τινι, Isocr. συνεστίνω τινι, Plut. συνεσινάω, N. T.

Congener, ὁ ἢ ὁμόγονος, ε, Plat.

Congenero, συγγενῶν.

Congenerator, ὁ συγγενήτωρ, ορος, Plat.

Congenitus, ὁ ἢ ὁ σύμφυτος, Aristot.

Congeries, ὁ συναθροισμός, ἢ, τὸ συμφέρον, Plut.

Congermino, συμβεβηκέναι, Theophr.

Congero, συναθροίζω, συμβεβηκέναι, lapides et ligna, λίθους ἢ ξύλα, Thuc. scommata et convicia, παύματα ἢ λοιδορίες, Dem. historiam in librum, ἱστορίαν εἰς συγγραφήν, Herodian.

Congero, ὁ συμφύλαρος, ὁ συμπαίκτηρ.

Congestio, ἡ συμφορησις, εως, Plut.

Congestitus, συμφορητός, ἢ, ὄν, Aristot.

Congestus, συμπεφορημένος, ἐν, ἐνον, συμφορητός, ἢ, ὄν, Lucian.

Congialis, χροῖος, αἶα, αἶον, Eust.

Congiarium, ἡ νομή, ἢ, Herodian. dare congiaria populo, νομὰς ἐπιδίδοναι τῷ δήμῳ, id. polliceri se datum alicui, νομὰς ἐπαγγέλλαι τινι, id.

Congius, ὁ χοῦς, εως, Aristoph. ὁ χῦς, χῦος, Diosc.

Conglaciatus. Vide Congelatus.

Conglacio. Vide Congelo.

Conglobatim, ἀθρόως, σφαιρηδόν.

Conglobatio, ἡ συνείλησις, εως.

Conglobo, κατελίσσω, Plut. σφαιρῶν, Gal.

Conglomeratio, ἡ συνείλησις, Dion. Areop.

Conglomerio, συνείλησις.

Conglutinatio, ἡ συγκόλλησις, εως.

Conglutinator, ὁ συγκολλήτης, ἢ, Aristoph.

Conglutino, συγκολλάω, sermonem, λόγον, Plut. ἀρμόζω.

Congræcor, ἐλκνίζω.

Congratulatio, τὸ συγχαίρειν.

Congratulator, συγχαίρειν, alicui ob aliquid, τινι, Dem.

Congrediens, συμμίκας, cum aliquo, τινι, Dem.

Congredior, συνιέχομαι, Isocr. συγγίνομαι, id. συνομιλῶ, cum exercitu, ἀνταίρω πρὸς τινα δύναμιν, Dem. cum aliquo, συμπλέκτομαι τινι, Plut. πρὸς τινα, id.

Congregabilis, ε, συναγλιστικός, ἢ, ὄν, ἀγλαιοτός, αἶα, αἶον, Aristot.

Congregatio, ἀγελήδων, Philo.

Congregatio, συναγλιστικός, ἢ, ἡ συναγωγή.

Congrego, ἀγελάζω, Aristot. συνάγω, aliquos, τινάς, Isocr. ἀθροίζω, τι, Plat.

Congressio, ἡ συνείλησις, εως, ἡ συνόδος, ε, Thuc. ἡ ὁμιλία cum aliquo, ἡ ἐντεύξις πρὸς τινα, Plut. familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλους συνείλησις, Isocr. hostilis. Vide Prælium.

Congressus, idem quod antecede.

Congruens, ὁ ἢ ὁ ἀκόλθεος, domus alicujus dignitati reipublicæ, οἶκος ἀκόλθεος τῷ δόγματι τῆς πολιτείας, Dem. ἀρμόττων, εως, ον, rebus præsentibus, τοῖς ὑπάρχουσιν, Isocr. προσήμων, εως, ον, moribus, τοῖς ἡθεσιν, Dem. ὁ ἢ ὁ ἀνάλογος, rebus, τοῖς πρῶτοις, Aristot.

Congruenter, ἀρμόζοντως, alicui, ἀκόλθεος τινι, Plut. προσήκοντως, Arist. amice, ὁμόγνωμίως, Isocr.

Congruentia, ἡ ἑφαρμογή, ἢ, Plat.

Congruit, ἐπιβάλλει, Aristot. aliquem fieri dominum alicujus rei, ἀρμόττει τινά γίγνεσθαι κύριόν τινος, Isocr.

Congruo, συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινι εἰς τι, Xen. senioribus, ἀρμόζω τοῖς πρεσβυτέροις, Plut. vita consuetudini, ἀρμόζω seu ἀρμόττω πρὸς τὰς συνήσεις, Isocr. alicui rei, ὑπαρξέως ἔχω πρὸς τι, id. idem sentio, ὁμοφρονέω, ὁμοφρονῶ, cum aliquo, τινι, Herodian.

Congruus,

Congruus, ἀρμόδιος, ἰσὺς, ἰσὺς ὁ ἐν ἑαυτοῖς, α, ad aliquem, πρὸς τι, Isocr.
 Conjectatio. Vide Conjectura.
 Conjectatorie, συζητικῶς, Aristot.
 Conjectio, ἡ βολή, ἡς. Confer Conjectura.
 Conjecto, τεκμαίρομαι, συζητάομαι, de mente alicujus, τῆς διανοίας τινός, Isocr. ex moribus, ἀπὸ τρόπων, Plut. ex rebus gestis, ἐκ τῶν πράξεων, id. mensuram ex crassitudine lateris, ἐκ τῆς πύκνότητος τῶν πλάκων, Thuc. quod hostis insequatur, ἐκ τῆς πορείας τοῦ ἐχθροῦ, Xen. Confer Conjectura, item Conjectio.
 Conjector, ὁ εἰκαστής, Thuc. ὁ συζητήτης, LXX. somnium, ὁ ἐνυπνίου, Poll.
 Conjectura, ἡ εἰκασία, Lucian. ὁ συζητήτης, Suid. τὸ τεκμαίρειν, Dem. ἡ ὑπόληψις, Isocr. ἡ ὑπόνοια, Dem. conjecturam capio, συζητάω, id. ἐκ τῶν, id. de praesentibus ex praeteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν ποτε, Plut. ex operibus de moribus alicujus, ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν τρόπων τινός, id. de hostium fuga, τεκμαίρομαι τὴν πορείαν τοῦ ἐχθροῦ, Isocr. facio, ποίω τεκμήριον, id. praebeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινὶ τινος, Plat. conjectura utendum est, χρὴ ἐκάζειν, Lucian. multa conjecturis percipio, πολλὰ εἰκασιάζω, πολλαμύθεον, id. quantum conjectura adsequi licet, ὥς ἐνέσι τεκμαίρεσθαι, Philo.
 Conjecturalis, συζητικὸς, ἡ, ὄν, Aristot.
 Conjecturo. Vide Conjectura, Conjectio, Conjectio.
 Conjectio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τὸ εἰς τι, Theophr. aliquid in periculum, διδομαι τινι κινδύνῳ, Dem. aliquid in rete, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δίχτυον, Xenoph. aliquid in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, Plat. καθίστημι τινὰ εἰς φόβον, Isocr. καθίστημι εἰς συζήτας συμφορὰς, id. in ignominiam, εἰς τὴν ἀτίμιαν, id. conjectura adsequor, συζητάωμαι τινος, Isocr. ἐκάζω τι, Dem.
 Conjugalis, ὁ ἐξ ἡ συζυγίας, εἰς, Naz. ὁ ἐξ ἡ γαμήλιος, γαμήλιος, ἡ, ὄν.
 Conjunctio, ἡ συζυγία, Gramm.
 Conjurator, ὁ συζευκτής, ὁ.
 Conjungo, ὁ γάμος, Dem. ἡ συζυγία, Naz. ἡ συζεύξω, εἰς, Plat. postulare in conjugium, αἰτεῖν εἰς γάμον, Philo. inire conjugium, ποιεῖσθαι συζεύξω, Plat.
 Conjugo, συζεύγνυμι, Xenoph.
 Conjuncte, συνημμένως.
 Conjunctim, idem.
 Conjunctio, ἡ συζεύξω, Arist. ἡ συζυγία, ὁ συνάμαρος, ἡ συναφή, id. ἡ συναφή, ἡς, Plut. sanguinis, ἡ συγγένεια, Dem. necessitudinis, ἡ οἰκειότης, id.
 Conjunctus, ὁ ἐξ ἡ συναφῆς, συζευκτής, εἰσα, ἐν συνημμένῳ, ἐν, ἐν, cum periculo, ἔχων κίνδυνον, Dem. genere alicui, οἰκίῳ τινι γένει, id. adfinitate, προσήκον κατ' ἐπιγαμίαν, Herodot. res cum nullo conjuncta est labore, ὅδεις πράγματι πρόκειται πόνος, Isocr. ignorantia conjuncta est cum malitia, ἡ ἀγνοία μίμνεται τῇ κακίᾳ, Dem.
 Conjugo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τὸ εἰς τι, Plut. τὸ πρὸς τι, Aristot. συνάγει τι πρὸς τι, id. aliquis inter se benevolentia, συνάπτω τινάς ἐνδοίᾳ πρὸς ἀλλήλους, Philostrat. civilem vitam rationem cum philosophia, μίγνυμι ἔκ τε ἀνθρώπων τὴν πολιτικὴν δύναμιν τῇ φιλοσοφίᾳ, Plut. prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ τῆς ἀρετῆς, Aristot. filiam in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα τινὶ, Herodian.
 Conjunx. Vide Coniux.
 Conjurator, ἡ συναμοσία seu συναμοσία, Dem.
 Conjurator, ὁ συστήτης, ὁ συναμώτης.
 Conjuratus, ἡ συναμοσία ὄν, Herodian. ὁ συναμώτης, ὁ, Thuc.
 Conjuro, i. e. simul seu una juro, συνόμνυμι, Thuc. conspiro contra aliquem, συνόμνυμι ἐπὶ τινι, Dem. συναμοσίαν ποίω, Herodian. συναμοσίαν συνάγω, Plat.

Coniux, συζυγίς, εἰσα, Xen. ὁ ἐξ ἡ συζυγίας, Naz. συναμώτης, εἰσα, Luc. τοῖς διμοῖς τῷ γάμῳ συνεζυγμένους, Bas. femina, ἡ γυνή, Dem. ἡ δάμαρ, id.
 Connecto, συμπλέκω, Thuc. aliquid, συνάπτω τι, Plut. συνίω.
 Connexio, ἡ συμπλοκή, ἡς, Plat. ἡ δεῖσις, εἰς, Herodian. ἡ συναφή.
 Connexivus, συμπλεκτικός, ἡ, ὄν, Hermog.
 Connexus, us, ἡ συμπλοκή, ἡς, Plat.
 Connotor, συντήρομαι, Plat. πειράω, Lucian. πειράομαι, Thuc. διαπειράομαι.
 Conniventia, ἡ ἐπιμύνη, εἰς.
 Conniveo, μύω, ἐπιμύω, Polyb. ἐπιμύω ὀφθαλμούς, Bas. καταμύω τὰ βλέφαρα, Xen.
 Connubialis, e. Vide Coniugalis.
 Connubium. Vide Coniugium.
 Connopeum, τὸ κομποπίον.
 Conor, πειράζω, πειράομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, Thuc. rem aliquem, ἐγχεῖν ἔργον τινι, Dem. dicere aliquid, ἐγχεῖν λέγειν τι, id. et studeo facere aliquid, γλίσχρωμαι ἔκ πειράομαι ποιεῖν τι, Isocr.
 Conquadro, ττραγωνίζω, lapidem, λίθον, Phil.
 Conquasso, καταστρίβω, Philo. συστρίβω, Naz. nationes, καταστρίβω τὰς χώρας, Polyb.
 Conqueror, exposito, μετρίβομαι, de aliquo, τινι, Dem. apud amicos, τινὰ πρὸς τὸς φίλους, Xen. nihil de aliquo, ἔκ μεμψιμοιρίας ὄν, id. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πέναν, Isocr.
 Conquestio, ἡ μέρμυρις, Dem. ἡ κατάμυρις, Thuc. de sorte sua, ἡ μεμψιμοιρία.
 Conquiesco, ἡσυχίαν ἄγω, Thuc. in caeteris, ἡσυχίαν τὰ ἄλλα, Thuc. in aliquo, ἀνίσταμαι τινι, Lucian.
 Conquinisio, ὁ πονόητος.
 Conquiro, ἀναζητάω, omnia subterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, Plat. divitias, ζητῶν χρημάτων, reliqua, ἀδελφίζω τὰ λοιπὰ, Herodian. magos optimos, ζητῶν ἀρίστους μάγους, id.
 Conquisite, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, Dem.
 Conquisitio, ἡ συζήτησις, collectio, ἡ συγκαμὸς, frumenti seu fructuum, τῶν καρπῶν, Isocr. militum, ἡ ἀνδρολογία.
 Conquisitor militum, ὁ ἀνδρολόγος, ἄντος, Alc.
 Congregno, συμβασιλεύω, N. T.
 Conrideo, συγγλάνω.
 Consalutatio, ὁ ἀσπασμός, ὁ, N. T. ἡ προσ-αγόμενός, εἰς, Lucian.
 Consaluto, προσαγαλῶμαι, aliquid, τινὰ, Thuc. ἀσπάζομαι τινὰ, N. T. imperatorem, προσαγαλῶμαι τινὰ σέβαστον, Herodian. honoribus augustalibus, τιμαῖς σεβαστῶν, id.
 Consanguineus, ὁ ἐξ ἡ συγγένειας, Dem. οἰκίῳ, εἰς, εἰς, Isocr. Confer Cognatus.
 Consanguinitas, ἡ συγγένεια, Dem. Confer Cognatio.
 Consano, ὀνιάζω, Aristot. ἐξυγνίζω, Hipp.
 Consarcino, συνεκάζω, Dem.
 Consarcio, σκαλίζω, Plut.
 Consaacio, συντιτρώσκω, Plut. aliquid, τιτρώσκω τινὰ, Herodian.
 Conscleratus, ὁ ἐξ ἡ ἀνδοσίας, Ἄλιαν.
 Consclero, μιλῶ, Herodian.
 Conscedo, ἐπιβιβάζω, navem, τὴν πλοῖον, Lucian. ἐπὶ τὴν ναῦν, Thucyd. currum, ἐπὶ τὸ ἄρμα, equum, ἵππον, Herodian. suggestum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, Dem. tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ τὸ βῆμα, Herodian. feminam, ἐπιβιβάζω, Ael. ἀναβαίνω τινὰ, id. turres, ἀνίστημι ἐπὶ πύργους, id.
 Consensio, ἡ ἰσότης, εἰς, Philo.
 Consentia, ἡ συνέθεσις, Dem. τὸ συνειδός, Dem. nullius mali, τὸ συνειδέναι αὐτῷ μὴδεν, id. consensientiam illesam habere, συνειδέναι ἀπρόσκοπον ἔχειν, N. T.
 Conscondo, συντίνω, διασπίζω, aliquid, τι.
 Conscondo, συμψηφίζω, ἀποψηφίζομαι, mihi ipse mortem, ἀναίρω ἑμαυτὸν, Aristot. διαφθείρω ἑμαυτὸν, id. διεργάζομαι ἑμαυτὸν, Luc.
 Consocius, συνιδός, εἰς, εἰς, sibi alicujus, ἑαυτοῦ, τι, Plat. πρὸς τινος, Isocr. sibi bene, ὁ ἐξ ἡ συνειδότητος, male, ὁ ἐξ ἡ δυσσυνειδότητος, Bas. sum mihi, σύνδοκα ἑμαυτῷ, Plat. alicujus rei, σύνδοκα ἑμαυτῷ, Xen. συνιδίαι τι, Dem.

Conscribo, συγγράφω, res gestas, τὰς πράξεις, Lucian. epistolam, ἐπιστολήν, Dem. orationes ad aliquem, λόγους πρὸς τινὰ, Isocr. milites, καταγράφω στρατιώτας, Polyb.
 Conscriptio, ἡ συγγραφή, ἡς, Aristid.
 Conscriptus, συγγεγραμμένος, ἐν, ἐν, conscripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, Plut.
 Consecratio, ἡ ἀνάθεσις, Athen. ἡ ἀγνεία, Isocr. ἡ καθιέρωσις.
 Consecro, καθιέρω, aliquid Deo, τὸ θεῷ, Plat. καθοσίω τι θεῷ, id. aliquid alicui, ἱεροποιῶ τι τινι, Dem. aliquid, i. e. inter Deos refero, καθιέρω τινὰ, Lucian.
 Consectarium, τὸ πόρισμα, Philopon.
 Consectarius, ἀπολαθητικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Consectatio, ἡ ἀκολούθησις, Aristot. persecutio, ἡ δίωξις, Thuc.
 Consectio, ἡ διάπεισις.
 Consector, aris, συνακολουθῶ, aliquid, τινι, Plat. veritatem, ἀναζητῶ τὴν ἀλήθειαν, Syn. persequor aliquid, διώκω τινὰ, Xen. προσδιαιρέω.
 Consecutio, ἡ ἀκολούθησις, as, Philo. verborum, ἡ συνέπεισις, as.
 Consensio, συγγρηγόσκω, Isocr. συγκαταγρηγόσκω, Laert. domus consensuit, ἡ οἰκία γρηγόσκει, Ael.
 Consensio. Vide sequens.
 Consensus, ὁ, ὁ ὁμόνοια, as, Dem. ἡ ὁμοφροσύνη, ἡς, ἡ σύμβεσις, id. omnium consensu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως, Bas.
 Consentaneus, εἰσός, εἰς, εἰς, Dem. ἡ οἰκίῳ, εἰς, εἰς, sibi consentaneus, ὁμολογούμενος ἑαυτῷ, alicui, ἀκολούθῳ τινι, id. oratio antea dictis consentanea, λόγος τοῖς ποτε ρηθείαι ἀκόλουθος, id. rebus, ἀνάλογος τοῖς πράγμασι, Aristot. rationi, λόγον ἔχων, Plat. ὁ ἐξ ἡ ἑυλόγος, εἰς, Dem. τῷ λόγῳ ἐπόμενος, Plut. consentaneum est unum esse, ἀκολούθῳ τὸ εἶναι εἶναι, Aristot.
 Consentiens, ὁ ἐξ ἡ ὁμονόμιαν, οὐκ, Dem.
 Consentio, ὁμόνοια, Dem. ὁμοφροσύνη, Isocr. ὁμοφροσύνη, Xen. alicui in aliquo, ὁμοφροσύνη τινι, Dem. alicui, συμφανέω τινι, Aristot. omnes consentiunt hoc utile esse, παρὰ πάντων τῶν χρησίμων εἶναι δοκιμάζεται, Dem. omnes consentiunt id justum esse, παρὰ πάντων ἀνθρώπων ὁμολογεῖται τὸ δίκαιον εἶναι, id.
 Consepio, συμφορῶν.
 Consequens, τὸ ἐπόμενον. Confer Consequor.
 Consequenter, ἐπομένως, his, ἀκολούθῳ τούτοις, Diosc.
 Consequentia, ἡ ἀποκαλύψις, εἰς, Plut. ἡ ἀκολούθησις, Philo.
 Consequor, ἀκολουθῶ, aliquid, τινι, Lucian. μετὰ τινος, Dem. intelligentia orationem, τῷ λόγῳ, Plat. obtineo virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, Dem. justa apud aliquem, τῶν δικαίων παρὰ τινι, id. maximum munus ab aliquo, μεγίστη δωρεὰ παρὰ τινος, Isocr. gloriam, συντυγχάνω δόξαν, Dem. et benevolentiam ab omnibus, πᾶσι δωρεὰν ἔχων εἶναι παρὰ πάντων nomen eloquentis, ἐκφίω δόξαν τῷ εἶναι λέγειν non consequor res, ἀποτυγχάνω τῶν πραγμάτων, id.
 Consero, φυτεύω, Aristot. manus cum aliquo, συμπλέκωμαι πρὸς τινὰ, Plut.
 Conserte, συμπτελεγμένως, συμπλεκτικῶς.
 Conserva, ἡ συνδάλω, ἡς.
 Conservatio, ἡ συντήρησις, Naz. ἡ σωτηρία, Aristot.
 Conservator, ὁ σωτήρ, ἡρος, Dem. ὁ σωστήτης, ὁ, Aristot.
 Conservatrix, ἡ σωτήρ, as, Pausan.
 Conservitium, ἡ συνδάλω, as.
 Conservo, φυλάττω, aliquid, τι, Isocr. σωρεύω τι, Dem. aliquid, διαφυλάττω τινὰ, Isocr. σώζω τινὰ, ἀσώζω τινὰ, Isocr. patriam, τὴν πατρίδα, Dem. una opes, συνδιατάζω τὴν ὕλην ab aliquo aliquid, ἐκσώζω τινὰ, id.
 Conservus, ὁ σύνδουλος, εἰς, N. T.
 Consessor, ὁ συνέδρος, alicujus, τινός, Her.
 Consessus, ὁ, in primis judicium vel senatorium, τὸ συνέδριον, Dem. primus seu summus, ἡ πρωτοκαθέδεια, N. T.

Consideo, συγκαθίζομαι, συνιδέομαι, cum aliquo in vehiculo, τινὶ ἐν φρεσίν, Herod. a latere, παρακαθίζομαι, Plut.
 Considerate, ἐπικριμένως, Dem. prudenter, νουθετώντως, id.
 Consideratio, ἡ ἐπίνοια, Dem. ἡ σκέψις, Plut.
 Considerator, ὁ σκεπτικός, ἔ.
 Consideratus, prudens. Vide Prudens.
 Considero, ἐνοίω, Dem. aliquid et intueor, ἐνθυμέομαι τι ἢ δρώω necum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν ἀνίσταμαι τι ἢ λογιζομαι παρ' ἐμαυτοῦ communem utilitatem, σκέπτομαι ὅτι κοινὴ συνόψει et indago aliquid, σκοπεῖν τι ἢ ζητεῖν res, ut homines, θεωρεῖν τὰ πρᾶγματα, εἰς ἀνθρώπους, id.
 Condiso, ἐπικαθίζομαι, Aristot.
 Consignatio, ὁ σφραγισμός, ἔ, Xen.
 Consigno, σημαίνωμαι, aliquid, τι, Dem. κατασημαίνωμαι τι, συσημαίνω, literas, τὰ γράμματα testamentum, παρασημαίνωμαι διαθήκην, id.
 Consiliarius, ὁ συμβεβηλός, Dem. ὁ συμβεβηλμένος, id. ὁ βουλευτής, Lucian. fio alicui, γίγνομαι τινι Isocr.
 Consiliator, idem quod antece.
 Consilio, συμπληρώ, Lucian.
 Consilium, ἡ βουλὴ, ἤ, Dem. τὸ βούλευμα, i. e. consultatio, ἡ βάλμησις ἡ συμβουλὴ, ἤ, id. ἡ συμβουλὴ Isocr. rectum seu bonum, ἡ εὐβουλία datum, τὸ συμβεβηλμένον, id. rectissimum seu sapientissimum, καθ' ὑπερβολὴν ὁρῶς βουλευτήν, Dem. agito, βουλεύομαι, de re aliqua, περὶ τινος, Lys. do, συμβουλεύω, alicui de aliqua re, τινὶ περὶ τινος, Xen. futile do et perniciosum, φαῦλόν τι ἢ ἀσύμφορον συμβεβηλμένον, Dem. communico cum aliquo, κοινολογίζομαι τινι, id. pro de praesente vitae ratione, ἐκφίρω τῷ παρόντος βίῃ συμβεβηλόν, Isocr. aberro in dando consilio, διαμαρτυρόμαι τῆς συμβουλῆς, Dem. consilio alicujus utor, συμβουλεύομαι τινι, Isocr. adhibeo aliquem in consilium, ποιῶ τινὰ συμβεβηλόν, id. συμβουλεύομαι τινι ὑπὲρ τινος, id. παρακαλέω τινὰ συμβεβηλόν εἰς τι, Aristot. sanctius inco consilium de aliqua re, ὁσιώτερον βουλευόμεναι περὶ τινος, id. nullo inferior sum consiliis, ὁδόνος ἥπτον δύναμαι βουλεύεσθαι, id. consilii inopia, ἡ ἀβουλία, id.
 Consimilis, ὁμοῖος, οἶα, οἶον, alicui, τινι, Xen. ὁ ἢ ἀντιστρέφους, ἔ, Dem.
 Consimilitur, παραπλησίως, Dem.
 Consistentia, ἡ σύστασις, εἰς, Plat.
 Consisto, συνίσταμαι, Aristot. in muro, ἐπίστημι τῷ τείχει, Herod. Confer Consto.
 Consistorium, τὸ βουλευτήριον, Plut. εὐ συνέδριον, Dem.
 Consistio, ἡ φύτευσις, ας, Plut. ἡ φύτευσις, εἰς, Aristot.
 Consitus, σφραγευόμενος ἐν, ἔνον, Aristot.
 Consobrina, ἡ ἀντιφύλα, ας, Dem.
 Consobrinitas, ἡ ἀντιφύλαξις, ἥτος, Dem.
 Consobrinus, ὁ ἀντιφύλας, ἔ, Dem.
 Consocor, ὁ ὁμοπένθετος, α.
 Consociatium, συνδυαστικόν, α.
 Consociatio, ἡ κοινωνία, ας, Aristot.
 Consocio, συνδυάζω, Ael. nuptui do, συνουκίζω, aliquam alicui, τινὰ τινι, Isocr. arma, συμμάχους, Dem. sorte, συγκαλέω, Bas.
 Consolabilis, παραμυθητικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Consolatio, ἡ παρακλησις, N. T. ἡ παραμυθία, Synes. ἡ παραγοργία, Plut.
 Consolator, ὁ παρακλητικός, α, N. T. ὁ παραμυθητής, ἔ, Hesychius. ὁ παρακλητικός, ὁρος, LXX. ὁ παρηγορεῖ.
 Consolatorius, παραμυθητικός, ἡ, ὄν, Aristot. παρακλητικός, ἡ, ὄν, παρηγορικός, ἡ, ὄν, Gal.
 Consolor, παραμυθίζομαι, aliquem, τινὰ, Aesch. παρηγορεῖν, aliqua re, τινι, Herodian. in omni additione, παρακαλέω τινὰ ἐν πάσῃ θνήσκῃ, N. T. eo animum, quod alii similia patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τὸς ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν, Luc. luctum meum alicujus gloria, παραψυχὴν τῷ πένθει ἔχω τὴν εὐκλείαν τινος, Dem.
 Consonans, ὁ συνηχῶν, ἄντος, Philo. ὁ ἢ σύμφωνος, α, Arist.

Consonantia, ἡ συμφωνία, ας, Plat.
 Consono, συνηχῶ, Philo. συμφωνῶ, Aristot. i. e. consentio. Vide Consentio.
 Consonus, idem quod Consonans; conveniens, καθήκων, εἰσα, ὄν, Dem. προσήκων, εἰσα, ὄν, id.
 Consopio, κατακοιμῶμαι, Plut. litern, ἐκλύω ἔιν, Dem. consopitus somno, ὄντων κατόχως.
 Consors, κείνωνος, ἡ, ὄν, alicujus rei, τινός, Xen. ὁ ἢ ὁ συγκαίνωνος, ἔ, N. T. ὁ ἢ ὁ συγκαλῆρος, Plut. consortem facio alicui alicui, συγκαλέω τινὰ τινι, Aeschin.
 Consortium, ἡ κοινωνία, alicujus cum aliquo, τινι πρὸς τινὰ, Plat. commune et aequale juris, κοινὴ ἢ ἴση μετενοσία τῶν δικαίων, Dem. amicitia, ἡ ἱταρεία, ας, Isocr. ἡ ἱταρεία, id.
 Conspectus, ὁ ἢ ἡ περιέλαςτος, α, Dem.
 Conspectus, ὅς, ἡ ὄψις, Plut. ἡ σύνοψις, Polyb. in conspectu, ἐν ὄψει, Plut. ἐνώπιον, id. κατενώπιον, N. T. in conspectum venio, ἐπιφαινομαι, Herodian. alicujus, ἐρχομαι εἰς ὁφθαλμούς τινος, Aelian. ἐμφανῆς γίνεσθαι τινι, id.
 Conspergo, διαπάσσω, Gal. aliquid aliqua re, καταπάσσω τι τινι, Al. Aphr. sale, προσπάσσω ἄλῳν τι, Gal. aliquem scobe aurea, ἐπιπάσσω τινὶ ῥινκμα χρυσῷ, Herodian.
 Conspersus, πασθός, ἡ, ὄν, Aelian.
 Conspicillo, onis, ὁ κατόπτης, Herodot.
 Conspicio, συνόπτωμαι, aliquid, τι, Xenoph. συναράω τι, Polyb. ὁρῶ εἰς τι, Xenoph.
 Conspicor, idem quod antece.
 Conspicuous, ὁ ἢ ἡ περίοπτος, α, Dem. ὁ ἢ ἡ παράσημος: fio ignavia, περιέλαστος γίγνομαι ἐπὶ τῇ κακίᾳ, id.
 Conspiracy, ἡ σύμπτωσις, Herodian. conjuratio, ἡ φησις, Dem. inire conspirationem, ποιῶν συνωμοσίαν, Her.
 Conspiratus, ὁ συνειράμενος, eum aliquo, τινι, Plut. in aliquid, ὁ συνομοστής τινος, Herodian.
 Conspiro, συμπλέω, Dem. consensio; vide Consentio; conjuro cum aliquo, συνίσταμαι μετὰ τινος adversus aliquem, συνίσταμαι ἐπὶ τινι, id.
 Conspisso, πυκνῶς, aliquid, τι, Plut.
 Conspuo, καταπτύω, aliquem, τινός, Dem. ἐμπτύω τινι, Ael. προσπτύω.
 Conspuro, μαίνω, aliquid aliqua re, τί τινι, Herodian. μολύνω τι, Isocr.
 Conspuo, idem quod Conspuro.
 Constabilio, βεβαιῶ, aliquid savitia, τι δι' ἀμότητος, Herodian. ἐμβεβαιῶ τι, Plut.
 Constans, βέβαιος, αἰα, αἰον, Dem. inimicitia, ἐχθρα, ας, id. ὁ ἢ ἡ εὐσταθής, Aristot. constantia e senatu, εὐσταθεύου τῆς συγκλήτης, Herodian. constanti vultu sum, ὁμοῖον ἐν πάσι πρόσωπον ἔχω, Ael.
 Constante, βεβαιῶς: colere pacem, ἀγειν εἰρήνην, Isocr. εὐσταθῶς, Herodian. ἀμετακινήτως, Isocr. ἐμμένω.
 Constantia, ἡ εὐσταθία, Plut. honoris et donorum, βεβαιότης τιμῆς ἢ δωρεάν, Dem. animi, ἡ ἀταραξία, Herodian.
 Constare, φανερόν ἐστιν, omnibus, πᾶσι, Isocr. προσηλόν ἐστι, Dem. ἔγνωσμένον ἐστὶ, Herod. non constat, ἐν ἀφανεί κείται, Thucyd. emitur, ἀγοράζεται, eodem pretio, ἴσης τιμῆς.
 Consternatio, ἡ κατεπληξίς, εἰς, Thuc. ἐμπεπληξίς, ας, Aesch. ἡ ἐκπληξίς.
 Consternatus, ὁ ἢ ἡ ἐκπληκτός, Plut. aliquo, ἐμπληκνόμενος, ἐν, ἔνον, πρὸς τι, id.
 Consterno, ἐκπληττω, aliquem, τινὰ, Herodian. σαράττω τινὰ, Dem. διασάττω τινὰ, Plut. ἐκασάττω τινὰ, id. complano, κατασάττω τι, Philo. κατασάττωμαι τι, Gal.
 Constipo, ἐκασάττω, aliquid, τι, Aristot. κατασάττω τι, Theophr. καταπυκνῶ, Plut.
 Constituo, καθίστημι, alium in locum alicujus, ἄλλο ἀντὶ τινος, Xen. tyrannos in urbibus, τράννους ἐν πόλεσι, Dem. aliquid circa aliquid, καθίσταμαι τι περὶ τι, Thuc. urbem deserendam esse, προαιρέομαι τὴν πόλιν ἐκλείω, Dem. apud animum, προαιρέομαι τῇ γνώμῃ, et decerno de aliqua re, γινώσκω ἢ ψηφίζομαι περὶ τινος, id. constitui scribere,

εἰδόμεν γράφειν Isocr. facere, προσελόμεν πειθεσθαι, id. dicere, ἐπιχειρήσα λῆγειν, id. rationem habere, δίδομαι μοι φρονεῖν, Plut. opem ferre, διδορμένον ἐστὶ μοι βοηθεῖν, id.
 Constitutio, ἡ κατάστασις, alicujus rei aliquo, τινός εἰς τι, Gal. reipublicae, τῆς πολιτείας, Aristot. naturalis, κατάστημα τὸ κατὰ φύσιν, Diosc. serena celi, κατάστημα αἰθέρος, id. corporis, ἡ ἔξω, Aristot. bona, ἡ εὐεξία, ας, id. mala, ἡ κακία, ας, Plut. edictum, τὸ διάταγμα, id.
 Constitutus, τακτός, ἡ, ὄν, Plat. constitutum tempus, τεταγμένος, ἐξημένος, διωρισμένος, διηγοριμένος, τακτὸς χρόνος, Dem. Isocr. constituta dies, hora, τεταγμένη, δε, ἡμέρα, ὥρα, id. constituto tempore, ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ, Dem.
 Consto, συνίσταμαι, ex aliquo, ἐκ τινος, Xen. non moveo, tranquillum sum, εὐσταθῶ constare mare, εὐσταθῶ τὸ πέλαγος, Luc. mihi, i. e. ejusdem sententiae sum, ἑμιστακινήτως ἔχω, Isocr. τὸ constat videsis uno loco.
 Constrator, ὁ εἰσπότης, α, Athen.
 Constrepeo, ψοφεῖν, Plut.
 Constrictio, ἡ σφύσις, εἰς, Gal.
 Constrictivus, συντρίκτος, ἡ, ὄν, Diosc.
 Constringo, σφίγγω, aliquid, τι, Philo. περισφίγγω, Diosc. συσφίγγω, Athen. σφύω, Gal. συσπλάω τι, Isocr. aureis fibulis, ἀντοσπᾶντος χρυσοῖς ἐπισφίγγω, Aelian. περὶ αἰσῶν χρυσοῖς καταλαμβάνω τι, id. constringor necessitate, κείμαι εἰς ἀνάγκην, Eurip.
 Constructio, ἡ σύνταξις, εἰς, Dem. ἡ κατασκευὴ, ἤ, ας, navis, νῆος, Athen. orationis, λόγῳ, Dion. Hal.
 Construo, κατασκευάζω, turres, πύργους, Herodian. ut Grammatici, et συντάκται, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν, Herodian. murum lapide quadrato, ποίω τείχος λίθῳ εἰς τετραγώνον ἐργασμένῳ, id.
 Constuprator, ὁ μοιχεύων, ἄντος, Plat.
 Construpo, μοιχεύω, uxorem alicujus, γυναῖκά τινος, Plat.
 Consuefacio, ὁ ἢ ὁ ὁμοόσιος, α.
 Consuefacio, συνήθίζω, ad faciendum aliquid, ποιῶν τι, Aeschin. aliquid ad servendum, προσθίζω τινὰ θεραπειῶν, Xen. ad ferendum aërem hibernum, ἐνθίζω τῷ αἵρι χειμερίῳ, Herod.
 Consuefactio, ὁ συνήθισμός, ἔ, Ammon.
 Consuesco, ὁρίζομαι, facere aliquid, ποιῶν τι, Xen. alicujus, τινός, Plat. rem veneram habeo cum aliqua, συνηθίζομαι τινι, id. consuevi imperare, εἰσθα ἀρχεῖν, Dem. calumniari, εἰσθαίμαι συμφοραστῆν, id.
 Consuetudo, τὸ ἔθος, εἰς: est mihi, καθίστηναι μοι, Isocr. bonorum studiorum, συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδεύματων, Dem. melior, βέλτιον ἔθος: insolescit, γίνεται ἔθος: consuetudinem introducere, εἰσάγειν ἔθος: facere aliquid propter consuetudinem, ποιῶν τι τῷ ἔθει ἐνέκα α consuetudine desistere, παύειν τῷ ἔθει, id. consuetudine esse positum, ἐν ἔθει εἶναι, Thuc. ex consuetudine, κατὰ τὸ ἔθος, Aristot. conversatio, ἡ οικιότης, ἥτος, Dem. ἡ διατριβή, ἤ, Isocr. alicujus cum aliquibus, ἡ συνήθεια τινός πρὸς τινος, id. ἡ οἰκία τινός πρὸς τινος, Dem. consuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινὶ consuetudine alicujus utor, συνδιατρίβω τινι, id.
 Constrictus, ὁ ἢ ἡ ἔξω, αδος, Thuc. ἐξοσθίς, εἰσα, ἐν, Plut. facere, ὁ ἢ ἡ συνήθης ποιῶν, id. consuetus moribus, συνήθης νῆος, id.
 Consul, ὁ ὕπατος, Dion. Halic. sum, ὕπατεύω, Herodian. ὕπατος ἀρχὴν τελεῖ, id.
 Consularis, ὕπατικός, ἡ, ὄν, consulare munus, ὕπατική πρᾶξις, Herod. vir, ὁ ὕπατεύων, ὅτος, id. ὁ ὕπατεύσας, ἄντος, id. ὁ ἀπὸ ὑπατείας, id.
 Consulatus, ἡ ὕπατεία, Plut. consulatus honor, ἡ τῆς ὕπατείας τιμή, Herodian.
 Consulo, consilium do, συμβουλεύω aliquid alicui ex benevolentia, δι' εὐνοίαν τι συμβουλεύω τινι, Isocr. in commune cum aliquo, βουλεύομαι κοινῇ μετὰ τινος, Dem. recte de aliqua re, βουλεύομαι ὁρῶς περὶ τινος, Isocr.

Isocr. mihī ipse male, βαλεῖμαι κακῶς πρὶς
ἑμαυτῷ, Dem. æquī bonique aliquid, εὐγνω-
μόνως φέρω τι, Lucian. peto consilium, συμ-
βουλευοίμαι τινι ὑπὲρ τίνος, Isocr. προσανατί-
θεμαι τινι περὶ τίνος, Diod. Sic. commodis
alicujus, ἀκούω τὸ συμβῆναι τίνος, Aristot.
commodis meis, σκέπτομαι τὸ ἑμαυτῷ συμ-
φῆναι, Plat. ζητῶ τὸ ἐμοὶ ἀγαθόν, Aristot.
Consultatio, ἡ βάλεισι, Aristot. ἡ συμβουλία,
Dem. Confer Consilium.
Consulto, as. Vide Consulo.
Consulto, ἐξεπίτηδες, fallere, ἔξαπατῶν, Dem.
injurious, ἐκ προαίρεσις ὑβρίστης, id. pecco,
ἐκ προνοίας, ἐκείνους, ἐλαφροῦς, κατὰ προαίρεσιν, ἐναρ-
τάνω, id. et Isocr.
Consultor, ὁ συμβουλευόμενος, Dem. alicujus rei,
ὁ συμβεβλῆς τίνος, Herodian.
Consultum, τὸ βέβλημα, Thuc. τὸ συμβεβου-
λημένον, Dem. τὸ προβέβλημα, Dion. Hal.
τὸ συμβέβλημα, Xen.
Consultus, ὁ ἔχῃ εὐθέλους, υ, Isocr.
Consummatio, ἡ τελείσις, eas, Aristot. sæculi,
ἡ συντέλεια τῷ αἰῶνος, N. T.
Consummator, ὁ τελειωτῆς, ὅ, N. T.
Consummatus, τέλειος, εἰσέειον, Dem. vir, ἀνὴρ
ἀποτελεισμένος, Xen.
Consummo, ἀποτελεῖω, Plat. συντελεῖω, Herod.
Consumo, διαπανάω, multa in amicos, πολλὰ
εἰς φίλους, Xen. opes suas, τὴν εὐσίαν, Dem.
tempus, διατρέχω χρόνον, Dem. in aliquid,
ἀναλίσκω τὸν χρόνον εἰς τι, Plat. in itineri-
bus, διατρέχω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, Xen. in
aliqua re, περὶ τι, Isocr. ἐπὶ τι, id. κατὰ
τι, Dem. diem dicendo, κατατρέχω ἡμέραν
δημηγοροῦν, id. una memoria, συναλίσκω
μνήμην, Herodian. lucumini ignis consumit
civitatem, πῦρ λυκαίνειται τὴν πόλιν, id. πρυ-
χῶν, Græci seditiosi Græciam consumpsere,
Ἕλληνας πασιδύτους ἐπρυχῶσαν τὴν Ἑλλάδα,
id.
Consumptio, ἡ ἀνάλωσις, roboris, ἰσχύος, Luc-
ian.
Consumptivus, ἀναλωτικὸς, ὅ, ὄν, Naz.
Consumptor, ὁ ἀναλωτῆς, ὅ, Plat. ὁ φιλαναλω-
τῆς, ὅ, id.
Consumo, ἀποτρώπτω, aliquid, τι, Plut. κατατρώ-
πτω τι, Diosc. συτρώπτω τι, Ælian.
Consurgo, συνανίστημι.
Consurrectio, ἡ συνανέστασις, eas.
Consurro, διαφύριζω, cum aliquo, πρὸς
τινα, Lucian.
Contabescio, μαραίνειω, aliquid, τι, Isocr.
Contabesco, μαραινέομαι, Aristot. συντήκωμαι.
Contabulatio, ἡ συνδιόκησις, eas.
Contabulo, σιανδῶ, aliquid, τι.
Contactus, ἡ προσοφή, ἥς, Diosc. ἡ ἐπαφή, ἥς,
Plat.
Contagio, ἡ ἀνάχρωσις, Plūt. aëris, ἡ φθορὰ
ἀέρος, Herodian.
Contaminare, μιαιῶν.
Contaminatio, ὁ μιαιώμενος, τὸ ἀλιγνέω, N. T.
Contaminatus, μιαιώτης, ὅ, ὄν, sanguine, αἵ-
ματι.
Contamino, μιαιῶν, manus cæde, τὰς χεῖρας
φόνω, Lucian. aliqua re, μολύνω τινί, N. T.
ἀλιγνέω τινί, LXX.
Contechnor, τεχνάζω, Galen.
Contego, συγκρύπτω, et obvelo peccata, καὶ
συσκιάζω τὰ ἀμαρτίαι, Dem. aliquid, ἐκπα-
λύπτω τι, Lucian.
Contemero, idem quod Contamino.
Contemnendus, ὁ ἔχῃ ἐν καταφρόνητος, υ, Dem.
βραχίως ἄξις, Plat.
Contemno, καταφρονέω, monitores, συμβεβου-
λόντας, Dem. virtutem, ἀνιγνώσκω τῆς ἀρετῆς,
Isocr. aliquem, ἀφροντίζω τίνος, Plat. ali-
quid, παρ᾽ ἐλίγον πονοῖμαι τι, Isocr. ἐν μνήμῃ
λόγῳ τίθεμαι τι, Plūt. ἀνιγνώσκω ἔχω πρὸς τι,
Æschin. ὑπερόραω τι, Isocr.
Contemplatio, ἡ θεωρησις, ἡ θεωρία, Aristot.
ἡ σκέψις, Herodian.
Contemplativus, θεωρητικὸς, ὅ, ὄν, Arist.
Contemplator, ὁ θεωρῶν, ὅ, Plat.
Contemplor, θεωρεῖω, aliquid, τι, Plat. σκέπτο-
μαί τι, Isocr. ἀποσκοπεῖν εἰς τι, Lucian.
Contemporaneus, ὁ συγχρόνους τινι.

Contemptibilis, ὁ ἢ ἐκαταφρόνους, Luc.
Contemptim, καταφρονητικῶς, Xen. καταπείθρον-
κτότως, Dem.
Contemptio. Vide Contemptus.
Contemptor, ὁ καταφρόνης, ἢ, Plut. ὁ κατα-
φρονῶν, ἄνθρωπος, Dem. ὁ ὑπερόπτης, Thuc. ὁ
καταφρονητικῶς, ἢ, Arist.
Contemprix, ἡ καταφρονέουσα, ἢ, ὁ ὑπερόπτης,
ιδος, ἡ φανερία, ας, LXX.
Contemptus, ἡ καταφρόνησις, Thuc. ἡ ὑπερόπ-
τία, Chrys. τὸ καταφρονέμα, Thuc. contemptui
habeo aliquid, περὶ ὧν ἡ πρόβλεψις ἐστὶν, Isocr.
ἐν ἡλικίᾳ ποιεῖμαι τι, Thuc. in contemptum
venio, εἰς ἀπεργάζεσθαι ἔρχομαι, N. T.
Contemptus, καταπείθρονέμενος, ἐν, ἐνόν, Dem.
καταφρονέμενος, ἐν, ἐνόν, Isocr.
Contendo, συντάω, propriè de afcū, i. e. cer-
to cum aliquo, ἀμφισβητέω τινι, Isocr. ob
aliquid, ἀμυλλόμενοι τινι περὶ τίνος, id. δια-
γωνίζομαι τινί τι, Xen. φιλονικίαν πρὸς τινά
περὶ τίνος, Herodian. ἐρίζω τινι περὶ τίνος,
Isocr. verbis, λογαμαίνομαι, Dion. Areop.
jurè, δικαιολογίαν, Lucian. iter instituo ali-
quo, ἐπὶ ὁδὸν εἰς τι, Herodot. i. e. com-
paro. Vide Comparo.
Contenebrescit, συσκοτίζει, Xen.
Contenebro, συσκοτάω, Dem. ἐπισκοτέω,
Diosc.
Contente, συντόνως, Lucian. συνπαραμέμωτος,
Plat.
Contentio, ἡ σύντασις, nervorum, νευρῶν, Di-
osc. non interruptus tenor aliquid, ἡ σύν-
τονια τίνος, Aristot. studium, ἡ σπουδή, ἢς,
Dem. certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, εως· ὁ
ἀγὼν, ὄνος, ἢ ἐρίς, ιδος, Xen. contentiones
inter aliquid excitō, φιλονικίας seu ἱριδὰς
τίσιν ἐκβάλλω, id. propter aliquam rem
in contentum venio, εἰς φιλονικίαν κα-
τίσταιμι περὶ τίνος, Isocr. contentions studio
flagro, φιλονικίαν, Philo. est mihi contentio
cum aliquo, ἐπὶ μοι ἀγὼν πρὸς τινά, Dem.
Contentiose, φιλονικίως, Xen. ἱρισταίως.
Contentiosus, ἐριτικός, ἢ, ὄν, Isocr. ὁ ἢ φιλό-
νικος, Dem. ὁ ἢ φιλάδωνος, id.
Contentus, ὁ ἢ ὁ σύντονος, studium, σπουδή,
Herodian. sua sorte, ὁ ἢ ἀντάρετος, Dem.
paucis, ὁ ἢ ἐν ἡλικίᾳ· sum aliqua re, ἀγα-
πάω ἐν τινι, Isocr. συν, id. τῇ, Dem. ἀνέπη-
τῶς ἔχω τι, Herodian. donis, εἶργον ἐπὶ ταῖς
δωρεαῖς, Isocr. præsensibus, εἶργον τὰ παρόν-
τα, vel τοῖς παρόντι, his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, id.
ἀπὸ τῆς μοι ταῦτα, Dem.
Conterbro, τεμπάζω, aliquid, τι, Lucian.
Conterminus, α, um. Vide Confinis, c.
Contero, συντρέφω, aliquid, τι, Xen. tempus,
διατρέφω χρόνον, id.
Conterranea, ἡ πατριώτης, ιδος, Lucian.
Conterraneus, ὁ πατριώτης, α, Plat.
Conterreo, ροῦεω, Thuc.
Contestatio, ἡ διαμαρτυρία, Dem. litis, ἔκτασις
δικῆς.
Contestor, ἐπιμαρτυροῦμαι, aliquem, τινά, Dem.
Deos, ἱκετεύω θεούς, Xen. litem, διαμαρτυρεῖν,
id.
Contexto, συνυφαίνω, aliquid, τι, Philo.
Contexte, συνυφασμένως, συμπλεκτικῶς, κατὰ
συνυφήν.
Contextio, ἡ συνυφή, ἢς, Plat.
Contextus, ὅς, ἡ συνυφασίς, ἢ συμπλοκή, ἢς,
Plat.
Contextus, α, um, ὁ ἢ ὁ συνυφής, Arist.
Conticeo, κατασιγῶν, Plat. κατασιωπῶμαι,
Lucian. ἀποσιωπάμαι, Plut. concitescere facio,
κατασιγάζω, aliquem manu, τινά τῷ
χερὶ ἐνέμαρτι, Herodian.
Conticium, ἡ σιωπή, ἢς, Plut. noctis, ἡ
πρώτη νύξ.
Contignatio, ἡ δόκοσις, Hesych. ἡ ξύλωνσις,
Thucyd. ἡ ὀροφή, Thuc. τὸ ὀρόφωμα, Athen.
tertia, τὸ τρίτεγον, N. T.
Contigno, ξύλω, LXX. domum trabibus
quadrangulis, ὀροφὸν οἰκίαν δόκοις τετρα-
γώνισι, Lucian.
Contiguus, α, um, ὁ ἢ ὁ προσεχής, Strabo.
loco, ὁ ἢ ὁ πλησίον ὥς, Philo.

Continens, comprehendens, συνέχω, Aristot.
 περιέχω, Artemid. continuus, ὁ ἔξ ἡ συνεχὴς, id. temperans, ὁ ἔξ ἡ ἡγρωατής, Isocr. ὁ ἔξ ἡ σάφρων, Dem. ferra, ἡ ἡπιος, id. τὰ μεσόγνια, id. temperans sum, ἡγρωατέω, Plut.
 Continenter, sine intermissione, συνεχῶς, Thuc. temperanter, σὺν ῥέματι, Isocr.
 Continentia, ἡγρωατία, Xen. ἡ σαρφοσύνη, Dem.
 Confineo, συνέχω, aliquid, τι, Xen. moderor, καταστέλλω, aliquid, τινα, Plut. biguam, κρατεῖς τῆς γλώττης, Plut. me domi, διατρέπω αἶμα, Herodian. intra me, περιέχω, Artemid. ἐμπεριέχω, Aristot.
 Contingo, ἄπτομαι, aliquid, τινος, Plut. ἐφοπτομαι τινος, id. aliquid propinquitate ἀγγίζω τινος εἰμι, Lucian. accido, τυγχάνω, Dem. συμβαίνο, id. contingit, ἐνοίχεται, ὑπέρχει.
 Continuatio, ἡ συνέχεια, Dem.
 Continuus, συνεχής, ἀδιάλειπτος.
 Continuitas, idem quod Continuuatio.
 Continuus, statim, παραστατικῶς, Dem. ἐξαίφνης, id. ἄφην, id. εὐθέως, Herodian.
 Continuū, διατελεῖς ποιῶν τι, Plut. συνέω, Lucian. iter, ἔξομαι ἰδῶ, Herodian.
 Continuus, ὁ ἔξ ἡ συνεχὴς, ἐπεὶ διανεχῶς bellum continuum et longum, πόλεμος συνεχὴς ἔμακρός, Dem. ἀδιάλειπτος.
 Contollo, συνάγω, Aristot.
 Contor, quæro, ἐξετάζω, aliquid, τι, Dem. aliquid ex aliquo, ἐπιτηδεύω περὶ τινος, Aristot.
 Contorqueo, συστρίβω, aliquid, τι, Plat. στρίβω, Dem.
 Contorsio, ἡ συστροφή, ἥς, Dem. Phal. ἡ συστροφῆ.
 Contorte, συστρεφόμενους, Aristot.
 Contortor, ὁ συστρεφών, νττος, Dem.
 Contra, παρὰ, cum accus. contra leges, παρὰ νόμους, Herodian. contra naturam, παρὰ φύσιν, contra jusjurandum, παρὰ ὅρκον, contra jus et omnem æquitatem, παρὰ πάντα τὰ δίκαια, Dem. contra quam decet, παρὰ τὸ προσήκον. Preter, cum accus. contra stimulum calcitro, πρὸς κέντρον λακτίζω, N. T. cum genit. contra inimicum fore suffragium, πρὸς ἐχθρὸν ἐπιφέρειν τὴν ψήφον, Dion. Halic. e regione, ἐναντίον, Thuc. vicissim, πάλιν, Dem.
 Contractio, ἡ συστολή, ἥς, laborum, χεῖλαιαν, Diosc. ἡ συστολή, Damasc. ἡ συμπίεσις, Naz.
 Contractus, pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, Dem. τὸ συνάλλαγμα, facere contractum, ποιῆσαι συμβόλαιον, iure contractum, ποιῆσαι συνάλλαγμα, æquus in contractibus, ἰσχυίης περὶ τὰ συμβόλαια, id. δίκαιος ἐν τοῖς συμβόλοις, Isocr. violare contractum, ὀκικῆν περὶ τὰ συμβόλαια, Dem. violare fidem contractuum, ὥπως ποιεῖν τὰ συμβόλαια, id. fallere ἢ contra, ἔσπαττον ἐπὶ τοῖς συμβόλοις, Isocr.
 Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta sunt, τοῖς εἰρημένους, ἀντιλέγω τοῖς εἰρημένους, id. aperte aliquid, φανερώς ἀντιλέγω τινί, Dem. maxime omnium aliquid, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντιπτεῖν τινί, id.
 Contradictio, ἡ ἀντιλογία, Dem. ἡ ἀντίρρησις et convicium, ἀντιλογία ἡ λειδορία, id. ἡ ἐναντιώσις, oratio referta contradictionibus, λόγος μετὰ πολλῶν ἐναντίαςων, Isocr.
 Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, Dem. ὁ ἀντίδικος, id.
 Contradictorius, ἀντιλογικός, ἥς ὄν, Dem.
 Contradictum, τὸ ἀντιλεγμένον, ἤ, Aristot.
 Contraho, συναίρω, Thuc. aliquis intra muros, συστάλλω τινος εἰς τὰ τεῖχη, Plut. frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, Diosc. æs alienum, δανειζόμεναι, Dem. matrimonium, γάμειν, id. paciscor de aliquo cum aliquo, συντίθεμαι τι πρὸς τινα, Xen.
 Contrallico, ἐναντιόμαι, Lysias.
 Contrapono, ἀντιτίθημι, Plut.
 Contrapositio, ἡ ἀντίθεσις, Naz.
 Contrapositus, ὁ ἔξ ἡ ἀντίθετος, ὦ, Naz.
 Contrarie, ἐναντίως, Dem. ὑπεναντίως, id.

Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, Dem. ἡ ἐναντίωσις, ἡ ὑπεναντίωσις, εἰς, id.
 Contrarius, ἐναντίος, ἰα, ἰα, Dem. dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πειραγματικῇ· facio contraria ceteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπανιν ἀνθρώποις· aliquibus, ὑπεναντία τοῖς πρῶτοι, id. contrarium exitum habeo, ἀπορροῶν εἰς τὸ ἐναντίον, Chrys. e contrario, ἀντικειμένως, Aristot.
 Contrasto, ἀντίσταμαι, omnibus, πρὸς ἅπαντας, Thuc.
 Contravenio, ἀπαρτάνω, Confer Occurgo.
 Contrectabilis, ψηλαφώμενος, ἰν, εἰς, N. T.
 Contractio, ἡ ἀσφῆ, ἡ, Plat. ἡ προσσφῆ, ἡ, Diosc. ἡ ψηλάφωσις, Plut. τὸ ψηλάφημα, Polyb.
 Contracto, ψηλαφάω, aliquid, τι, Xen. ἐπι-ψηλαφάω τι, Plat. παραφάω, Hippocr.
 Contremisco, τρέμω, Dem. τρερίω.
 Contremo, τρέμω, Dem.
 Contribulis, ὁ συμφυλῆτης, Isocr. ὁ φράτωρ, Dem.
 Contribuo, συνεισφέρει, Dem. multa in bellum, πολλά συντελεῖν εἰς πόλεμον· multum, πολὺς εἰσφοράς εἰσφέρει· ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρειν τὰ χρημάτων· duodecimam, quinquagesimam partem, δωδεκάτην, πνινηκοστὴν εἰσφέρει, id.
 Contributio, ἡ εἰσφορά, pecuniarum, χρημάτων, Isocr. ὁ ἔρανος, Dem. obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν· συνάγειν εἰς συντέλειαν τινὰ, id.
 Contributor, ὁ συντέλης, εἰς, Dem.
 Contristo, λυτίζω, aliquid multum, τινὰ πολλὰ, Xen. ἐνυλίζω, Isocr.
 Contritio, ἡ συντριβίς, Naz. ἡ συντριβὴ, ἡ, LXX. τὸ συντρίμμα, N. T.
 Contritor, ὁ συντριβὴν, οὗτος, Xen.
 Controversa, πᾶ ἀντιλεγόμενα, ὡν, Xen.
 Controversia, ἡ ἀμφισβήτησις, Isocr. τὸ ἀμφισβήτημα, ἡ ἀντιλογία, LXX. controversiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, Isocr. sine controversia, ἀναμφισβήτητος· citra controversiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβήτητος κύριον εἶναι τινος, Dem. controversia cum aliquo, ἡ διαφορά πρὸς τινὰ, id. est mihi controversia cum aliquo, ἐστὶ μοι διαφορά πρὸς τινὰ, id. controversias discepto, ἀγωνίζομαι πρὸς τῶν ἀμφισβητησίων, Isocr. testes producere de rebus controversis, μάρτυρας παρέχειν περὶ τῶν ἀμφισβητησίων, Dem. in iudicium venire de rebus controversis, κρίνεσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγόμενων, id.
 Controversor, ἀμφισβητῶν, de re aliqua, περὶ τινος, Plat. τινι, Aristot.
 Controversus, ὁ ἢ ἡ ἀμφισβητήσιμος, Dem. ἀμφισβητήσιμος, ἰν, εἰς, id. efficere alicui regionem controversam, κατασκευάζειν τινι χώραν ἀμφισβητησίμω, id.
 Crucitudo, συγκοτακτικὴ, aliquid, ἀποκατα-νῶν τινὰ, Plat. filios præter (patrem,) προσανα-αῖρῶν τὰς πατέρας, Herodian.
 Cruo, συνωβίω, aliquid, τι, Xen.
 Contrunco, κολοῦμαι, aliquid, τι, Aristot.
 Contubernalis, ὁ ὁμοφύλος, Dem. ὁ ὁμόσετος, ὁ σύντοπος· in militia, ὁ σύσκητος, Xen. ὁ σύσκητος, Dem. sum, συσκήνω, Xen. ὁμο-σκήνω, id.
 Contubernium, τὸ συσκήλιον, Xen. ἡ συνείκησις, instituo cum aliquo, συσκήνω τινι, Ælian.
 Contueor, ἐμβλέπω, aliquid, τινι, Plat. ἐφο-ρῶν τινὰ, Xen. βλέπω εἰς τινὰ, Herod.
 Contuitus, ὡς, ἡ ἐποψίς, Thuc. ἡ εὐνοψίς, Polyb.
 Contumacia, ἡ αὐθάδεια, Plut. ἡ φιλονεικία, Dem. ἀπειθεῖα.
 Contumaciter, ἀπειθέως, αὐθαδῶς.
 Contumax, ὁ ἢ ἡ αὐθάδης, ὁ ἢ ἡ ἀπειθής, equus, ἵππος, Xen. contumaciorem me gero, ἀν-ηρόν παρῶν με, Herodian.
 Contumelia, ἡ ὕβρις, εἰς, Dem. τὸ ὕβρισμα, Plat. ἡ λωβή· prætermittere nullum genus petulantiae et contumelie, ἀπολείπειν ὅδον ἀνελγίας ἐξ ὕβριος· contumelia adicio ali-quem, ὕβριζω τινὰ· ὕβριζω εἰς τινὰ· ὕβριζω ὕβριν εἰς τινὰ· et injuria adfici ab aliquo, ὕβρι-

ζεσθαι ὑπὸ τινος ἢ προσηλακίζεσθαι agere aliquid in contumeliam alicujus, ὕβριζιν τι περὶ τινος, Plat. Confer Contumeliose.
 Contumeliose, προσηλακιστικῶς, Dem. plane et superbe aliquem a colloquio alicujus repel-lere, ἢ πᾶν ὕβριστικὸν ἢ ἑὴν τινι διαλέγεσθαι τινὰ, id. vitam finire, ἐπινοήσας τὸν βίον τελευτῆν, Isocr. tractare aliquem, ὕβριστικῶς χρῆσθαι τινι, Dem. agere aliquid, ὕβριστικῶς ποιῆν τι tractari, ὕβριζεσθαι, id. περιυβρί-ζεσθαι, Lucian. contumeliosissime tractari, ὕβριζεσθαι τὰ ἀσχηστά, id. ab aliquo, πάσχειν ὑπὸ τινος ὕβριστικῶς ἢ δυνά, Dem.
 Contumeliosus, ὕβριστικός, ἡ, ὡν, epistola, ἐπι-σολή, Æschii. vir, ἀνὴρ, Dem. ὁ ὕβριστής, Plut. ὁ διασύρων, id. ὁ βλάσφημος, ε, Isocr. ὁ βλάσφημος, id.
 Contumulo, συνβάπτω, aliquid, τινὰ, Naz. contumulo cum aliquo, συνβάπτομαι τινι, N. T.
 Contundo, συγκόπτω, aliquid verberibus, τινὰ, Xen. aliquid, συντρίβω τι, id.
 Conturbatio, ἡ συντάραξις, ἡ σύγχυσις, Isocr.
 Conturbator, ὁ συνταράσσων, οὗτος, Xen.
 Conturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πᾶν τὸ στρατεύμα, Xen. civitatem orationibus, ἀνταράττω πόλιν λόγους, Plut. castra alicujus, διατρέπτω τὸ στρατόπεδον τινος· populum, ἐκταράττω τὸν ὄχμον, id.
 Contus, τὸ δορυ, αὗτος, Herodian.
 Contusio, τὸ βλάμμα, αὗτος, Diosc.
 Convador, κλητεύω, aliquid, τινὰ, Dem.
 Convalesco, ὑγιαίνω, Dem. ex morbo, ῥατίζω πάλιν, Dem. ἀναρῶν νύκτα, Plut.
 Convallis, τὸ ἀγκυ, εἰς, et recessus montium, ἢ μυχὸς ὄρεων, Xen.
 Convaso, συσκευάζομαι, aliquid, τι, Plat. σκευα-γωγίω, Dem.
 Convectio, ἡ συγκομιδὴ, ἡ, Thuc.
 Convecto, συγκομίζω, aliquid, τι, Xen. συγ-κομίζομαι, id.
 Convector, ὁ συγκομίζων, οὗτος, Xen.
 Conveho, idem quod Convecto.
 Convello, συσπᾶω, Athen. ἀποσπᾶω.
 Convelo, σκίω, caput, κεφαλὴν, Herodian. aliquid aliquo, σκεπάζω τι τινι, Xen.
 Convenae, οἱ συνήλυδες, ὡν.
 Conveniens, προσήκων, Dem. καθήκων πρόπτον, id. ὁ ἢ ἡ προσηλὴς, εἰς, Isocr. convenien- tissimus alicui, προσηλότερος τινι, id. con- veniente tempore celebrari, πῶ καθήκοντος χρόνῳ γίγνεσθαι, Dem. bona convenientia alicui, ἀγαθὰ προσήκοντα τινι, id. con- venientia presentibus rebus, ἀρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσιν, Isocr.
 Convenienter, προσήκοντως, et recte judicare, ἢ ὁρθῶς κρίνειν, Dem. dicere aut agere, εἰπεῖν seu λέγειν περὶ τινος, εὐπειστῶς, καλῶς, εὐ- σχημένως, κατὰ πρόπτον, id. naturæ vivere, ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν, Philo.
 Convenientia, ἡ σύμφασις, Thuc. ἡ ἰσχυρογῆ, Plat.
 Convenio, συνέχομαι, propter aliquam rem, ὑπὲρ τινος, Isocr. in senatum, εἰς συνέδριον· in unum locum, εἰς ταυτὸν· aliquid, συγκί- νομαι τινι, id. congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινι, Dem. multo magis, πολὺ μάλ- λον ἀρμόττω· in pactis, συντίθεμαι ἐν ταῖς συνθήκαις, id. concordo cum aliquo, συν- ἵσταμαι μετὰ τινος, Isocr. συμφωνίω τινι, Ari- stot. accuso. Vide Accuso.
 Convenit, ἀρμόζει, dicere, λέγειν, Isocr. annis illis, ἀρμόττει τοῖς ὅτοις τότε, id. mihi, καθήκει μοι, Syne. Confer Decet.
 Conventiculum, τὸ συνέδριον.
 Conventio, ἡ σύνοδος, ε, Aristot. pactum. Vide sequens.
 Conventum, ἡ ὁμοψυχία, ἡ συνθήκη, Dem. τὸ ὁμολογούμενον, id. τὸ συμφερόμενον, ε, Isocr. stare con-entis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, Dem. ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, seu ταῖς ὁμολογημέ- νοις· non stare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, τὰς συνθήκας, id.
 Conventus, ὡς, ἡ σύνοδος, Thuc. ἡ συνέλευσις, publicus, ἡ πανήγυρις, Isocr. societas, ἡ συ- νᾶσις, Dem. ἡ μυστία, id.

Converbero, τύπτω, aliquid, τινὰ, Xen.
 Converro, αἰρώ, scopis domum, καλύπτω οἰ- κίαν, Plut. αἰρῶ τὴν οἰκίαν, N. T.
 Conversatio, ἡ συνᾶσις, Dem. ἡ ἐντεύξις, Isocr. ἡ συνᾶσις, Dem. ἡ ὁμιλία, id. ἡ πρὸς ἀνθρώπων ὁμιλία, Dem. Confer Consuetudo.
 Conversativus, ὁμιλητικός, ἡ, ὡν, Isocr.
 Conversim, ἀντιστραμμένως, ἀναστροφάδην, ἐπι- στροφάδην, Philo.
 Conversio, ἡ ἀνστροφή, Dem. ἀναστροφή, Xen. et mutatio, μεταστάσις ἢ μεταβολή, Dem.
 Converso, περιάγω, Plat.
 Conversor, ὁμιλῶ, cum aliquo, τινι, Dem. διατρέβω τινι, id. συνδιατρέβω τινι, id. συγ- γίνομαι τινι, Isocr. jucundissime, συνδιατρέβω μετὰ τινος ἡδιστα, id.
 Conversus, ἐπιστροφῆς, εἰσα, ἰν, Thuc.
 Converto, ἐπιστρέφω, aliquid, τι, Thuc. ali- quem errantem, τινὰ, Plut. aliquid in ali- quid, καταστρέφω τι εἰς τι, Liban.
 Convestio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμυδί, Herodian.
 Convexio, ἡ συγκλίσις, εἰς, ε, Thuc.
 Convexo, περιβάλλω, aliquid omni modo, τινὰ πάντας τρόποις, Dem.
 Convexus, κυρτός, ἡ, ὡν, Aristot.
 Conviciator, ὁ λοιδορῶν, ὅντος, Dem. ὁ λοιδορῶ- μένος, ε, id. ὁ λοιδορῶν, Plut.
 Conviciolum, τὸ λοιδορημάτιον, Aristot.
 Convicior, λοιδορῶ, vel λοιδοροῦμαι, aliquid, τινὰ, Isocr. τινι, Dem. εἰς τινὰ, Isocr. διαλο- δοροῦμαι τινι, Dem. κακῶς λέγων τινὰ· et ex- probro aliquid, λοιδορῶ ἢ ἐνδιζῶ τι, id.
 Convicium, ἡ λοιδορία, Dem. τὸ λοιδορημα, Aristot. ἡ κακηγορία, Isocr. et criminatio, λοιδορία ἢ κακηγορία, Dem. convicia in ali- quem ingerere, κατὰ τινος λόγῳ βλασφη- μίας, seu λοιδορίας· χρῆσθαι βλασφημίᾳ κατὰ τινος· ποιεῖν βλασφημίας κατὰ τινος· incido in convicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν· fieri convicium in aliquos, γίγνεσθαι βλασφημίαν πρὸς seu περὶ τινος, id. λοιδορίαν γίγνεσθαι τοῖς, Isocr. in caput conviciatoris retor- quere, βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τοῦ λόγοντι τρέ- πω, Dem. refutare, ἀνελίγειν τὴν λοιδορίαν· sine convicio esse, χωρὶς λοιδορίας εἶναι, id.
 Convictor, ὁ συμβύσιος, ε, Plut. ὁ σύσσιος, Aristoph. ὁ ὁμοστράτιος, Lucian. sum, συ- στίω, Dem.
 Convictus, ὡς, ἡ συμβύσις, Plut. ἡ συσσίτις, Poll.
 Convincio, συνείω, Aristot.
 Convinco, ἐλέγχω, aliquid aperte, τὴ φανερώς, Dem. ἐλέγχω τι καταφανῶς seu ἐπιφανῶς, id. aliquid evidenter, ἐλέγχωμαι τινὰ ἐναρ- γῶς, id. ἐπιμαρτυρῶ.
 Convinctio, ὁ συνεισμός, ε, N. T.
 Conviolio, συμβιάζω, Dem.
 Conviso, συνοράω, Aristot.
 Convitium. Vide Convincium.
 Conviva, ὁ συμπίσιος, Dem. ὁ συντραπέζιος.
 Convivalis, συμποσιακός, ἡ, ὡν, Plut. συμπο- στικός, ἡ, ὡν, id.
 Convivor, ὁ ἐσιτάς, οὗτος, Dem. ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ πρῶτος, id.
 Convivium, τὸ συμπόσιον, Plut. ἡ ἐσισις, Dem. τὸ συνεισπνόν· vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον· convivio ex- cipio, ἐσιζῶ, aliquid, τινὰ, id. convi- vium adorno, συμπόσιον κατασκευάζω, Plat. solvere, seu finire, συμπόσιον διαλύειν, Po- lyb.
 Conviso, συμβιάζω τινι, Dem. συνδιατράβομαι τινι, Chrysost. ὁμιλῶ, συνδιόγω.
 Convivor, συμποσιάζω, Naz. ἐνυλίζομαι, Xen.
 Convocatio, ἡ παράκλησις, Isocr. ἡ σύγκλησις.
 Convoco, συγκαλῶ, aliquos, τινὰς, Herodian. ποίωμαι παράκλησιν τινων, Isocr. συνάγω τινὰς, Herodian.
 Convolvo, συμπτέρομαι.
 Convolvo, συμπελάω, aliquid, τι, Polyb. συ- στρέφω τι, N. T. συνελίσσω.
 Convolutio, τὸ σύσπρωμα, Paul. Æg. ἡ συ- στροφή, ἡ, Hesych. ἡ ἐπίπλις, εἰς, Gal.
 Conus, ὁ κώνος, Arist. ὁ γαλεός, ὁ λώβος, Xen.
 Convulnero, συντιπνέσκω, Plut.

Convulsio, τὸ σπάσμα, ατος, Dem.
 Convulsivus, ὁ ἐν τῇ σπασμωδικῇ, eos, adfectus, σπασμωδικῶς πάθος, Gal.
 Cooperator, ὁ συνεργός, ὤ, Plut. in aliqua re, τινός, Xen.
 Cooperculum, τὸ πᾶμα, Lucian.
 Cooperimentum, τὸ συγκάλυμμα, τὸ προκάλυμμα, Thuc.
 Cooperio, παρακαλύπτωμαι, Plut. aliquid aliquo, πειρίξω τινί τι, id.
 Coopatio, ἡ προσαίρεσις, ἡ ἔγκρισις.
 Coopto, προσαίρεσμαι, mihi aliquem, ἐμοί τινα, Plut. ἐλλέω, ἐγκρίνω.
 Coordino, συντάττω, Plut.
 Coorior, συνανίστημι, Xen. ἅμα γίνωμαι, id.
 Cophinus, ὁ κόφινος, ὤ, Aristoph.
 Copia, ἡ εὐπορία, Dem. ἡ περισσία, id. rerum dicendum, τὸ πλεόνθος τῶν ἐπιβρέοντων εἰπεῖν, Isocr. annonæ, ἀφθονία τῶν ὀνίων, Dem. rerum ad bellum faciendum necessarium, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν aliquid faciendi, ἔξωσια ποιεῖν τι, id. exemplum literarum, ἀπὸ γραφῶν, seu ἀντίγραφον γραμμάτων, Plut. copia, στρατιά, ἄς, Thuc. δυνάμεις, Dem. terrestres, σελήκη, Xen. equestres, ἱππική, id. navales, ναυτική, id. δυνάμεις ναυτικά, Polyb.
 Copior, εὐπορέω, Dem.
 Copiose, εὐπορῶς, ἀφθονῶς, largiri, χειρίζεσθαι, Herodian. loqui, διὰ μακροτέρων εἰπεῖν, Isocr.
 Copiosus, ὁ ἐν τῇ ἀφθονίᾳ, Dem. ὁ ἐν τῇ εὐπορίᾳ, ὤ, id. aliqua re, τινί, Thuc.
 Copula, ὁ σύνδεσμος, N. T. τὸ σύνταγμα, ατος, Plut. sine copula, ἀσύνδετος, Ammon.
 Copulate, συμπλεκτικῶς, Porphy.
 Copulatio, ἡ σύνδεσις, ὁ συνδεσμός, ὤ, Aristot.
 Copulativus, συμπλεκτικός, ὤ, ὅν, Hermog. συνδυαστικός, ὤ, ὅν, Aristot.
 Copulo, συνδυάζω, Dem. aliquid cum aliquo, συνδυῶ τί τι, Aristot. ἀναγκάστω τί τι, Dion. Hal.
 Coquina, τὸ μαγειρεῖον, Dion. Long. τὸ ὀπτωγεῖον.
 Coquinaria, sc. ars, τέχνη μαγειρική, Plat.
 Coquinarius, μαγειρικός, ὤ, ὅν, Plat. vasa coquinaria, μαγειρικά σκεύη, Athen.
 Coquinor, μαγειρεύω, Plut.
 Coquito. Vide Coquo.
 Coquo, ὀπτάω, ὤ, φω, piscem, ἰχθύν, Xenoph. insuper, ἐπιφω, Athen. ante, προφω, id. simul, συνέφω, Gal.
 Coquulus, ὁ μαγειρικός, Athen.
 Coquus, ὁ μάγειρος, ὤ, Plut.
 Cor, ἡ καρδία, Plat. cordis dolorem sentio, καρδιασμός, Aristot. καρδιαλγία, Hipp. cordis dolore laborans, καρδιακός, Gal. ὁ ἐν τῇ καρδιᾷ ἡ καρδία, καρδιωγός, ἡ καρδιαλγία, corde carens, ὁ ἐν τῇ ἀκαρδίᾳ, Theophr. cor transiens, ὁ ἐν τῇ διακαρδίᾳ, Joseph. in cor directus, ὁ ἐν τῇ κατακαρδίᾳ, Herodian. cordi id mihi est, χωρὶς τούτου, id.
 Corallinus, κοράλλινος, ἰνῆ, ἰνον.
 Corallium, τὸ κοράλλιον, Arrian. τὸ κεράλλον, Basil.
 Corallus, idem quod antecedens Corallium, corallum imitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω, Diosc.
 Coram, ἐναντίον aliquo obscena loqui, τινός αἰσχρὰ φέγγεσθαι, Dem. testibus transigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι, id. ἐπὶ μαρτύρων, Lucian. Deo et hominibus innocens, πρὸς Θεῷ ἐν ἀνθρώπων ἀνίστατο, Synes. audio, παρὰ ἑνὸς, Herodian.
 Corbis, ὁ κόφινος, Aristoph. ἡ σπυρίς, N. T.
 Corbula, τὸ σπυρίδιον, ὤ, Aristoph.
 Corculum, τὸ καρδίον, ὤ, τὸ θυμίδιον.
 Cordate, νεφεχόντως, Isocr. νεφεχῶς, Polyb.
 Cordatus, ὁ ἐν τῇ φρονίμῳ, Dem. ὁ ἐν τῇ ἔμφρονίᾳ, Thuc.
 Cordolium, ἡ καρδιαλγία, Gal.
 Coriaceus, α, um, βίβρινος, ἰνῆ, ἰνον, Aristoph. δερμάτινος, ἰνῆ, ἰνον, Lycophr. σκύτινος, ἰνῆ, ἰνον, Athen.
 Coriandrum, τὸ κορίαννον, Diosc. τὸ κόριον, Gal.
 Coriarius, ὁ βυρσεύς, N. T. ὁ βυρσοδέψης, Aristoph.

Coriarius, βυρσοδέψης, ὤ, ὅν, Theophr. σκυτοδέψης, ὤ, ὅν, id.
 Corium, τὸ σκύτος, eos, Plut. ἡ βύρσα, ης, bubulum, βύσιος, Diosc.
 Cornesco, κεραιτίζω.
 Corneus, κεραιτίνος, ἰνῆ, ἰνον, Plut.
 Cornicen, ὁ κεραιτός, ὤ, ὁ κεραιλῆς, ὤ.
 Cornicor, κεραιώ, Aristoph.
 Corniculum, τὸ κεραιόν, ὤ, Aristot.
 Corniger, ὁ ἐν τῇ κεραιόσφορῳ, Aristot.
 Cornix, ἡ κορώνη, ης, Athen.
 Cornu, τὸ κέραν, ατος, Dem. dextrum in praelio, κέραν δεξιόν, Thuc. cornu peto, κεραιόω, Naz. κεραιτίζω, LXX. κεραιόω τινά, Plat. carens, ὁ ἐν τῇ ἀκέραιότητι, ὤ, Aristot. ἀκέραιος, κέραν, κέραν, Ἀμαλθίας.
 Cornupeta, ὁ κεραιτῆς, ὤ, taurus, ταῦρος, LXX.
 Cornutus, ὁ ἐν τῇ κεραιόσφορῳ, eos, κεραιόσφορος, εσσα, εν.
 Corolla, ἡ στέφανος, ης, Ἐλῖαν. corollam altam capiti impono, στέφανον ἐν γλῶττι ἐπιτίθω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, id. Confer Corona.
 Corollarium, ἡ ἐπιφορά, ἄς, Poll. τὸ προσκατάβλημα, Dem.
 Corona, ὁ στέφανος, Dem. τὸ στέμμα, Thuc. coronam dare alicui, ἐφάνον δίδωμι τινί, Dem. accipere, λαβεῖν, eripere, ἀφαιρῶν τινί destruere, κεραιεῖσθαι amittere, στεραιεῖσθαι corrumpere, διαφθείρειν considere, κατακόπτειν, id. conventus hominum, ὁ σύλλογος, ὤ, Thuc. ὁ δῆμος κύκλος περιεσῶς, ἡ περιεσῶσις, Polyb. halo, ἡ ἄλως, ω.
 Coronamentum, τὸ στέφανωμα, ατος, Athen.
 Coronarius, στέφανωματικός, ὤ, ὅν, Diosc. coronas conficiens, ὁ στέφανοπλοκῶν, ἄντος, Plut.
 Coronis, ἡ κορώνη, ἰδος.
 Corono, στέφανω, aliquid, τινά, Dem. aurea corona, στέφανον τινά χρυσῷ στέφανῳ, id. ἀναδίδω τινά στέφανῳ, Plut.
 Corporalis, σωματικός, ὤ, ὅν, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναί, Arist.
 Corporatio, ἡ σωματώσις, eos, Theophr.
 Corporo, σωματίζω, et corporor, σωματόδομαι, Aristot.
 Corpulentia, ἡ εὐσαρκία, ἡ πολυσαρκία.
 Corpulentus, ὁ ἐν τῇ εὐσαρκίᾳ, Polyb. ὁ ἐν τῇ εὐσαρκίᾳ, Xenoph.
 Corpus, τὸ σῶμα, Dem. mortale, σῶμα θνητόν, Isocr. minus elegans, ὅν, ἐκρινέειν, id. lectissimum, ἄριστον, Dem. libidinis pollutum, ἡταιρικόν obnoxium omnibus sceleribus, ὑπεύθυνον ἀπάντων ἀδικημάτων, id. corporis virtutes, σώματος ἀρεταί, Isocr. bona habitudo, σώματος εὐδία, id. forma, σώματος κάλλος, id. inconcinnitas, σώματος ἀρρυθμία, Dem. infirmitas, σώματος ἀρρωστία, curatio, Θεραπευτὴς τῷ σώματι, id. amans, ὁ ἐν τῇ φιλοσώματι, Plat. ejusdem qui est, ὁ ἐν τῇ σύσσωμῳ, N. T. unus in aliud mutatio, ἡ μετεσώμασις, Plat. corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνῳ, Isocr. corpore prestare, σῶματι διαφέρειν esse laborioso, φιλέποντον εἶναι τὸ σῶμα, id. perficere, ἐπιτελεῖν τῷ σώματι, id. quastum facere, ἐργάζεσθαι τῷ σώματι, Dem. periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι, id.
 Corpusculum, τὸ σωματίδιον, Isocr.
 Corrado, συνάγω, undique, πανταχῶθεν.
 Correctio, ἡ ἐπανόρθωσις, Dem. ἡ διορθωσις, Aristot.
 Corrector, ὁ ἐπανορθωτής, ὤ, ὁ, διορθωτής, ὤ, Philo.
 Correptio, τὸ ἐπιτιμῆμα, Aristot.
 Corruptor, ὁ παιδεύτης, ὤ, N. T. ὁ ἐπιτιμητής, Poll.
 Corrigia, ὁ ἰμάς, ἄντος, Xenoph.
 Corrigo, διορθῶ, aliquid, τινί, Dem. orationem, ἐπανορθῶ λόγον, Isocr. errata, τὰ παλαισθέντα, Luc. ἀνατίθωμι τὰ διημερησμένα, id. vitam, ἀπαιθύνω βίον, Gregor.
 Corripio, ἐπιλαμβάνω, aliquid, τινί, Thuc. vestem, λαμβάνωμι τῇ ἡματι, Plat. abbrevio, βραχύνω castigo, ἐπιτιμάω, aliquid ob aliquid, τινί τι, Aristot. λαμβάνωμι τινος.
 Corralis, ὁ ἀντιραστής, ὤ, Lucian.
 Corralvatio, ἡ συνοχίτευσις.

Corro, συνοχεύω.
 Corroboro, συνισχύω urbem, ἐκισχύω τὴν πόλιν, Dem. κρατύνω τὴν πόλιν, Thuc. aliquid, κραταίω τι, Lucian.
 Corrodo, ἀναβιβρώσκω, Gal.
 Corrogo, ἐρανίζω, aliquid, τινί, Æschin. amicos, τὸς φίλους, Dem.
 Corrosio, ἡ ἀνάβρωσις, eos, Al. Aphr.
 Corrosivus, ἀναβρωτικός, ὤ, ὅν, cancer, καρκίνος, Al. Aphr.
 Corrotundo, σφαιρίζω, aliquid, τινί, Gal.
 Corrugatio, ἡ ῥυτίδωσις, eos, Gal.
 Corruo, ῥυτίδω, Aristot. frontem, συνίγω τὸς ὄφρυς, Lucian.
 Corrumo, διαφθείρω, juvenes, τὸς νέους, Plat. judices pecunia, τὸς κριτὰς χρήμασι, Lucian. testamentum, τὸ γραμματεῖον, Isocr. et laedo rem aliquam, λυμάνωμι ἡ διαφθείρω τινί, Dem. λυμάνωμι ἡ κακῶς ποῶ τι, Isocr. orationes alicujus, λυμάνωμι τὸς λόγους τινός, Dem. feminam, διαφθείρω γυναῖκα, Lysias.
 Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γῆν, N. T.
 Corrupte, διεφθαρμένως.
 Corruptela, ἡ διαφθορά, ἄς, Dem. τὸ φθάρμα, ατος, Joseph. ἡ φθορά, ἄς, Thuc.
 Corruptibilis, φθαρτός, ὤ, ὅν, N. T.
 Corruptio, idem quod Corruptela.
 Corruptivus, φθαρτικός, ὤ, ὅν, Aristot.
 Corruptor, ὁ λυμάν, ἄντος, Dem. ὁ διαφθερέων, eos, Plut.
 Corruptus, διεφθαρμένος, ἰνῆ, ἰνον, Dem. et improbus, δωροδόκος ἡ πονηρός, id. muneribus, δῶρα λαβὼν ἡ διεφθαρείς ὑπὸ χρημάτων, id. διεφθαρμένος ἡ πεπραμένος αὐτοῦ, id.
 Cors, ἡ ἑπαιλις.
 Cortex, ὁ φλοιός, ὤ, Gal. in primis, detractus, τὸ λέμμα, Athen. τὸ λείψισμα, Diosc. corticem habens, ὁ ἐν τῇ ἐμφλοιᾳ, Theophr. levem, ὁ ἐν τῇ λεύφλοιᾳ, Bas. tenuem, ὁ ἐν τῇ λεπτόφλοιᾳ, Theophr. crassum, παχύφλοιος, Diosc. disruptum, rimosum, ῥυτίφλοιος, Bas. asperum, ὁ ἐν τῇ τραχύφλοιᾳ, Theophr.
 Corticosus, ὁ ἐν τῇ φλοιώδεϊ, eos, Aristot.
 Corticula, τὸ φλοιόριον, ὤ.
 Cortina, τὸ παραπίπτωσκα, i. e. tripus, ὁ τρίπους, ὀδος, tapes, ὁ τάπηξ, ητος.
 Corvinus, κορκίνος, ἰνῆ, ἰνον.
 Corus, ὁ ἀργύρεος, ὤ.
 Corusco, ἀσράπτω, auro et ebore, χρυσῷ ἡ ἰλίφαντι, Aristot.
 Coruscus, ἀσράπτω, eos, Xen.
 Corvus, ὁ κόραξ, ακος, Aristot.
 Corydalis, ὁ κορυδαλός, ὤ, Aristot.
 Coryletum, ὁ κορυλλαν, ἄντος.
 Corylus, ἡ κόρυλλος, ὤ.
 Corymbium, τὸ κορυμβίον, ὤ.
 Corymbus, ὁ κόρυμβος, ὤ, Diosc.
 Coryphaeus, ὁ κορυφαῖος, ὤ, Aristot.
 Corytus, ἡ βελόνη, ης, Hesyech.
 Cos, ἡ ἀκόννη, Isocr. ἡ θηγάνη, Soph.
 Cosmographia, ἡ κοσμογραφία.
 Cosmographus, ὁ κοσμογράφος, ὤ.
 Cossus, ἡ τερεθάν, ὄνος, Plut.
 Costa, ἡ πλευρά, ἄς, Plut.
 Costatus, ὁ ἐν τῇ ἔμπλευρῳ, ὤ, Philo.
 Coturnus, ὁ κόκορος, ὤ, Xenoph.
 Cotricula, ἡ βάσανος, ὤ, Philo.
 Cotinus, ὁ κότινος, ὤ, Plut.
 Coturnix, ὁ ὄρνυξ, γος, Xenoph.
 Coxa, τὸ ἰσχίον, ὤ, Aristot.
 Coxendix, τὸ ἰσχίον, Aristot. coxendicis dolores, ἰσχίους νόσους, Diosc. ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores pariens, ἰσχιαδικός, ὤ, ὅν, id.
 Crabro, ὁ σφῆξ, κός, Aristot.
 Crambe, ἡ κράμβη, ης, Gal.
 Crada, ἡ κράδη, ης, Theophr.
 Cranium, τὸ κράνιον, ὤ, Gal.
 Crapula, ἡ κραπίδα, ης, Hipp. crapulam seratio, κραπαλάω, Plat. arcens, ὁ ἐν τῇ ἀκραπιαλῳ, Diosc. edormio, ἀποκραπιαλάω, Plut.
 Crapulator, κραπαλλίζω, κραπαλλάω, Plat.
 Cras, αἰριν, Dem.
 Crasse, παχύλωδ, Aristot.
 Crassesco, παχύνωμαι, Polyb. ex luxu, κατα-

παιάνομαι ἐκ τρυφῆς, Ælian. ἀδρύνομαι, Theophrast.
 Crassitudo, ἡ παχύτης, Aristot. τὸ πάχος, Thuc. corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὕψος, Ælian. ὁ τῷ σώματος ὕψος, id.
 Crasso, παχύνω, aliquid, τι, Polyb. ἀδρύνω τι, Theophr.
 Crassus, παχὺς, εἶα, ὡς, Xenoph. fio; vide Crassesco: crassum reddo; vide Crasso: crasso ore loquor, παχυστομία, Strabo.
 Crastinus, ὁ, ἡ, τὸ αὐριον, crastino, sc. die, i. e. cras, αὐριον, Dem.
 Crater, ὁ κρατὴρ, ἦρος, Plut.
 Crates, ὁ τάρβος, Theophr. ὁ σρωτὴρ, Hipp.
 Craticula, ἡ ἱερὰ, ἰδός, τὸ τάρβιον, Poll.
 Creatio, ἡ κτίσις, mundi, τὸ κόσμος, N. T. magistratum, ἡ χειροτονία, Plat.
 Creator, ὁ κτίστης, N. T. ὁ κτίτωρ, οὐρός, Naz. ὁ κτίσας, αὐτός, N. T.
 Creatura, τὸ κτίσμα, N. T. ἡ κτίσις, ib.
 Creatus, κτιστός, ἡ, ὡς, κτισθείς, εἶσα, ἐν, N. T.
 Creber, συγχῆς, ἡ, ὡς, Plat. πυκνός, ἡ, ὡς, Dem. θαμνίνος creberrimæ mutationes, πυκνότητάς μεταβολάς, Isocr.
 Crebresco, πυκνὸς γίνομαι.
 Crebritas, πυκνότης, ἡτος, domorum, συνοικισίων, Herodian.
 Crebro, πυκνῶς, Plat. πυκνόν, Aristot. πυκνότης, id. πολλάκις, Dem. crebrius, πλινόναις, Isocr. θαμνίνως, συγχῶς.
 Credibilis, πιστός, ἡ, ὡς, Isocr. πῦθας, ἡ, ὡς, Dem. multo magis credibile, πολλὸ μᾶλλον εἰκός: facere aliquid credibile, δίδοναι τι πιστόν non credibilia dicere, ἐκ εἰκότα λέγειν, id.
 Credibiliter, πιστῶς, Dem.
 Creditor, ὁ δανιστής, ὦ, Dem. ὁ δανιστής, αὐτός, id. ὁ χρηστής.
 Creditrix, ἡ δανισσάσα, ἡς.
 Creditum, τὸ δάνεισμα, Dem. τὸ δεδανεισμένον, ὡ, id.
 Credo, πιστεύω, alicui, τινί, Isocr. aliquid, τι, Dem. delatoribus, πείθομαι τοῖς διαβέλλουσιν, id. dictis ab aliquo, πιστεύω τοῖς εἰρημένους ὑπό τινος, Isocr. alicui pecuniam, δανείζω τινί χρηματά, Dem. conredo alicui aliquid, παρακατατίθεμαι τινί τι, Plat. puto, οἶμαι, Dem. νομίζω, Isocr. ἡγόμαι, id. ὑπολαμβάνω, Dem. οἶμαι, id.
 Credulitas, ἡ πίστις, εὐς, Dem.
 Credulus, α, um, ὁ, ὅς ἡ εὐπιστος, ὡ, Aristot.
 Crematio, ἡ καύσις, εὐς, Diosc. ἡ πύρωσις.
 Crembalum, τὸ κρέμβαλον, ὡ, Athen.
 Crementum. Vide Incrementum.
 Cremium, τὸ φεύγονον, Theophr. cremia colligo, φεγγανίζομαι, Basil. cremiorum collectio, ὁ φεγγανισμός, ὦ collectrix cremiorum, ἡ φεγγανίστρια, Poll. cremio similis, ὁ, ὅς ἡ φεγγανώδης, Diosc.
 Cremo, καίω, aliquid, τι, Xen. φλέγω.
 Cremor, τὸ παχὺ τῷ γάλακτος.
 Crena, ἡ γλυφίς.
 Creo, κτίζω, aliquid, τι, Herodot. mundum, κοσμοπλασέω, Philo. δημιουργῶ κόσμον, Plat. Cæsarem, ποίω Καίσαρα, Herodian.
 Creperus, ὁ, ὅς ἡ ἀμφίβαλος, Isocr.
 Crepida, ἡ κρηπίς, Xen. crepidas induo, κρηπίδας, Plutarch. κρηπίδας ὑποδίδομαι, Herodian.
 Crepidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπίδοποιός, ὦ, Athen.
 Crepidatus, κρηπίδομένος, ἐν, ἰνον, Plut. κρηπίδας ὑποδίδω, Herodian.
 Crepido, ὁ κρημνός, ὦ, Thuc. ἡ φάραγξ.
 Crepidula, τὸ κρηπίδιον.
 Crepitaculum, τὸ κρόταλον, Diosc.
 Crepito, ψοφεύω, Aristoph. ut ciconia, κροστῶ, Philostr.
 Crepitus, ὁ ψόφος, ὡ, Thuc. ὁ κρότος, ventris, ἡ παρὰ, ἡς, ἡ ἀποπαρὰ, ἡς, Al. Aphr. crepitum ventris emitto, πιδόμαι, ἀποπιδόω, Aristoph. καταποσπιδόω, id. præ metu, ὑποβύλλω ὑπὸ δέος, Lucian.
 Crepo, ψοφεύω, Aristoph. digitis, ἀποκροσέω

τοῖς δακτύλοις, Strabo. magna, μεγαλαύχως, N. T.
 Crepundia, τὰ προτοπαίγνια, τὰ ἀνύσματα.
 Crepusculum, τὸ κνέφας, αὐτός, ἡ δειλὴ, ἡς, Dem. sub crepusculum, δειλὴς ὀφίας, Dem. περὶ δειλὴν ἦδη ὀφίαν, Thuc. πρὸς τὴν δειλὴν, Aristot.
 Cresco, αὐξάνομαι, Dem. συναυξάνομαι, id. ἐπιδίδωμαι, ex re aliqua, ἡς τινος, Isocr. et locupletor in dies, καθ' ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, id. in melius, ἐπὶ τὸ βελτίον, id.
 Creta, ἡ γῆ κιμωλίας, ας, Diosc.
 Cretaceus, ὁ, ἡ, τὸ, ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
 Cretatus, χρωσθεῖς, εἶσα, ἐν, κιμωλίᾳ γῆ.
 Cribellum, τὸ κοσκίνον, ὡ, Athen.
 Cribro, κοσκινίζω, συνιάζω, N. T.
 Cribrum, τὸ κοσκίνον, ὡ, Plat. in modum cribri, κοσκινίζω, Lucian.
 Crimen, ἡ αἰτία, Dem. τὸ ἐγκλημα, τὰ ἐγκλήματα, ὡν magnum, αἰτία μεγάλῃ nefarium, δεινὴ credible, πῦθαν malum et grave, κακὴ ἢ χαλεπὴ falsum, ψευδής, id. turpe, αἰσχρὸν, Isocr. commune, κοινή privatum, ἰδία comminisci, αἰτίαν συντίθεσθαι, id. fingere, πλάττειν, id. impingere alicui, ἰπάγειν seu ἰπιφίρειν τινί, Dem. trans-ferre in aliquem, ἀναφίρειν εἰς τινά, Isocr. τινὸς ἰπιτίθεσθαι τινί, id. subire, ὑποδύεσθαι, Dem. ἰμπάττειν εἰς αἰτίαν τινός, id. declinare, αἰτίαν φύγειν, Isocr. effugere, διαφύγειν refutare, ἐξελέγχειν, id. diluere, διαλύεσθαι ἐγκλημα, Demosth. liberare aliquem crimine, ἀφίνασθαι τινά τῆς αἰτίας, Dem. τῷ ἐγκλημάτος liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τῆς αἰτίας teneri crimine, τῷ ἐγκλημαμένῳ ἔνοχον εἶναι crimini ὁ αlicui aliquid, ἐγκαλῶ τινί τι, Herodian.
 Criminalis, ὁ, ἐγκληματικός, ἡ, ὡς.
 Criminaliter, ἐγκληματικῶς.
 Criminatio, ἡ ἐγκλησις, Artemid. ἡ αἰτία, Dem. τὸ ἐγκλημα, id. Confer Crimen.
 Crimino, μέμφομαι, διαβάλλω, aliquid, τι, Xen. aliquem, εἰς τινά, Plut. aliquem ob aliquid, αἰτιάομαι τινά τινος, Xen. ἐγκαλῶ τινί τι, Plat.
 Crimino, εὐδαέλω, Dem. διαβόλω, Thuc.
 Criminosus, ἐγκληματικός, ἡ, ὡς, Aristot.
 Crinis, ἡ τρίχς, ὡς, Aristot. ὁ πλόκαμος, ὡ, Herodian. ἡ κόμη, Plut.
 Crinitus, ὁ κομητής, ὡ, Synes. ὁ, ὅς ἡ πολύκομος, Diosc.
 Crispitudo, ἡ ἐλάτης, ἡτος, Aristot.
 Crispo, ἑλῶ, ἑλῶν ποίω.
 Crista, ὁ λόφος, Xenoph. cristam habere in capite, λόφον ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, Ælian.
 Cristatus, λόφωτος, ὡς, ὡς, Hesychn. sum, λοφάω, Suid.
 Cristula, τὸ λοφίδιον.
 Critica, ἡ κριτική, ἡς, sc. τέχνη, Plat.
 Critice, κριτικῶς.
 Criticus, κριτικός, ἡ, ὡς, Strabo.
 Croceus, κρόκινος, ἰν, ἰνον, Theophr. ὁ, ὅς ἡ κροκώδης, Diosc.
 Crocitatio, ὁ κροκωγμός, ὦ, Theocr.
 Crocoto, κρόζω, Lucian.
 Crocodilus, ὁ κροκόδειλος, ὡ, Aristot.
 Crocum, τὸ κρόκον, Theophr. referens, ὁ, ὅς ἡ κροκώδης, Gal. κροκείας, εἶσα, ὡς, Theophr. croco imbui, κροκάω, Athen. croco tinctus, κροκατός, ἡ, ὡς, Lucian. crocum refero, croco similis sum, κροκίζω, Diosc.
 Crocus, ὁ κρόκος, ὡ, Theophr.
 Crotalum, τὸ κρόταλον, ὡ, Diosc.
 Crucialis, ὁ, βασιαντικός, ἡ, ὡς.
 Cruciatu, ἡ βάσανος, N. T. ἡ ἀλγὴν, Isocr.
 Crucifigo, σκαυρῶ, aliquem, τινά, N. T. ἀνασκαυρῶ τινά, Lucian. ἀνασκαυρῶ τινά, id.
 Crucio, ἀνιάω, Gal. aliquem, ταλαιπωρεῖν τινά, Isocr. βασανίζω.
 Crudelis, ὁμός, ἡ, ὡς, Dem. ὁ, ὅς ἡ ἀφειδής, ὡς, Aristot. δεινός, ἡ, ὡς, Dem. χαλεπός, ἡ, ὡς, animo, ὁμός τιν γνῶμην, id. feræ immanissimæ et crudelissimæ, θηρία ἀγριώτατα ἢ πλείστης ἀνθρωπότητος μετὰ, Isocr.
 Crudelitas, ἡ ἀνθρωπότης, Dem. ἡ δεινότης, Isocr. ἡ χαλεπότης et savitia alicujus, ἀνθρωπότης ἢ

χαλεπότης, τινός, id. summa, ὑπερβολὴ ἀνθρωπότης, Dem. superare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ἀνθρωπότης, id. impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθίστασθαι τινά εἰς τσώτο τῆς ἀνθρωπότης, Isocr. ostendere in omnibus crudelitatem et inhumanitatem, ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασιν τὴν ἀνθρωπότητα ἢ μισανθρώπια, id.
 Crudeliter, ὁμός, Dem. ἀφειδῶς, Xen. ἀπροσσίτως, Isocr. ἀπηνώς excindere urbes, τὰς πόλεις ὁμός ἀναγεῖν, Dem. crudelissime tractare aliquem, ἀνθρώπα τινά πρὸς τινά διακείμενον τυγχάνειν, Isocr. nimis crudeliter et acerbè aliquem fortunis evertere, λίαν ὁμός ἢ πικρῶς ἐκ τῆς εὐχίας ἐκβάλλειν τινά, Dem.
 Crudesco, ὁμόμοι.
 Cruditas, ἡ ἀνθρωπότης, ἡτος, Aristot.
 Crudus, ὁμός, ἡ, ὡς, Aristot. ἀπιστος.
 Cruente, αἱματώδης.
 Cruento, αἱματώδης, Xiphil. αἱμάτω, manum, Herodian.
 Cruentus, ὁ, ὅς ἡ αἱματώδης, Gal.
 Crumena, τὸ βαλάντιον, Lucian. ὁ μάρσπος.
 Crumeniseca, ὁ βαλάντιοστόμος, ὁ βαλάντινητόμος, Aristoph.
 Cruor, τὸ αἷμα, Aristot. citra cruorem, ἀναιμωτῇ, Herodian.
 Crus, τὸ σκέλος, Aristot. ἡ κνήμη non habens, ὁ, ὅς ἡ ἀσκέλης, Plat. crura bona habens, ὁ, ὅς ἡ εὐσκέλης, id. æqualia habens, ὁ, ὅς ἡ ἰσοσκέλης, Aristot. mala habens, ὁ, ὅς ἡ κακοσκέλης, Xen. unicum habens, ὁ, ὅς ἡ μονοσκέλης, Plin. grandiora habens, ὁ, ὅς ἡ ὑπερσκέλης, Plat.
 Crusta, ἡ πλάξ, Aristot. crustas habens squarum modo, πλάκας ἔχων λεπιζομένης, Diosc.
 Crustatus, ὁσκαυδομένος, ὡ, Basil.
 Crusto, πλάκω. Vide Incrusto.
 Crustosus, ὁ, ὅς ἡ πλάκωδης, ὡς, Diosc.
 Crustula, τὸ πλάκιδιον, ὡ.
 Crustulum, τὸ ψάμιον, ὡ, Laërt.
 Crustum, ὁ ψάμιος, ὡ, Athen.
 Crux, ὁ σταυρός, Thuc. cruci aliquem adfigo, ἐπὶ τῷ σταυρῷ τινά ἀνασκαυρῶ, id.
 Crypta, ἡ κρύπτη, ἡς.
 Crystallinus, κρύσταλλινος, ἰν, ἰνον.
 Crystallus, ὁ vel ἡ κρύσταλλος, Poll. crystallum splendore refero, κρυσταλλίζω, N. T.
 Cubatus, ἡ κατὰ κλίσις, εὐς, Plut.
 Cubicularis, κοιτανικός, ἡ, ὡς.
 Cubicularius, ὁ κατὰ κοιμιστής, ὡ, Plut. τῷ Σαλάμω προεστώς, Herodian.
 Cubiculum, ὁ κοιτῶν parvum, ὁ κοιτανίσκος nuptiale, ὁ νυμφών, N. T. conjugale seu uxoris et mariti, ὁ θάλαμος, Plut.
 Cubile, ἡ κοίτη, ἡς, Xen. ἡ εὐνή, ἡς, id.
 Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, Galen.
 Cubitalis, ὁ, πηχυαίος, αἶα, αἶον, Theophr.
 Cubito, κοιτάω.
 Cubitum, vel Cubitus, ἡ ἀγκὼν, εὐς, Gal. parvum, ὁ ἀγκωνίσκος cubito innotor, διαγκωνίζω, ἐναγκωνίζω cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαι τινά, Lucian. cubito percutio, κυβιτίζω, Epicharm.
 Cubitus, idem quod Cubatus.
 Cubo, κοιμάομαι, Xen. super lectum, κατὰκειμαι ἐπὶ τῆς κλίνης, Plat. in aureo lecto, κοιμάομαι ἐπὶ χρυσοῦς κλίνης, Dem. in agro, κατὰ εὐς γίνομαι ἐν τῇ χώρᾳ, id.
 Cubus, ὁ κύβος, ὡ, Aristot.
 Cucullus, ὁ πῆλος νυκτερινός.
 Cuculo, κοκκυζώ, Aristot.
 Cuculus, ὁ κόκκυξ, ὡς, Aristot.
 Cucumis, ὁ σίκυς, Plut. ὁ σίκυς, ὡς, Diosc. parvus, τὸ σικυδῖον, Athen. in modum cucumeris, σικυδῖον, Paul. Æg.
 Cucurbita, ἡ σικύα, ὡς, Hipp. ἡ σικυώνη, ἡς, Gal. ἡ σικυωνία, ας, Athen.
 Cucurbitula, ἡ σικύα, ας, argentea, ἀργυρῇ, Lucian. cucurbitula applicatio, σικυίας προσκολλη, Aristot.
 Cucurio, κοκκυζώ, Aristot.
 Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, Aristot. ex auro,

auro, κόστω νόμισμα χρυσῷ, Diod. Sic. fer-
rum, ἐργάζομαι σίδηρον, Aristot.
Cujas, ὁ πατέρας, indef. quis et cujas? τίς ἔ-
ποδάπτος; Plat.
Cujus, τίνος ὄν.
Cujuscumquemodi, ὅποιος τινος, Xenoph.
Cujusdammodi, ποῖός τι, Aristot.
Cujusmodi, ποῖος, Thuc. cujusmodi illa?
τὰ ποῖα; Plat. considerare leges, cujus-
modi sint, σκοπεῖν νόμους, ὅποιοι τινος εἰσὶ,
Dem.
Culcita, ἡ τύλη, ἡ τυλίτις, Soph. τὸ τυλίειν,
Poll. ἡ σρωμή, Xen. τὸ σρώειν, Plut.
Culeus, τὸ σακκίον, Poll. culeo insuere, ἐνσακ-
κεῖν, Nicet. Chron.
Culex, ὁ κώνυψ, ὥπος, Plut.
Culina, τὸ μαγειρεῖον, τὸ ὀπτάνειον, Luc.
Culmen, ὁ ὄροφος, Thuc. τὸ δάμα, αὐτός, He-
ro-
dian. ἡ κορυφή.
Culmus, ἡ καλάμη, ης, Lysias.
Culpa, ἡ αἰτία, Dem. τὸ ἐγκλημα, id. τὸ
πταίσμα. culpam in alium transfero, εἰς
ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω, Plut. τὸ ἐγκλημα εἰς
ἄλλον μετέγω, Eliau. mea culpa in moles-
tias incidit, δι' ἐμὴ εἰς πρᾶγματ' ἐνόησας, Dem.
culpa est in pauperibus, quo minus id fiat,
τὸ αἶτιον τῷ μὴ γίνεσθαι ἐν τοῖς πένησιν ἐστίν,
id. culpa aliquem liberare, τῆς αἰτίας τινὸς
ἀπολύνειν, Isocr. extra omnem culpam esse
videtur, πάσης τῆς αἰτίας ὑπὸς φαίνεται,
Chrys.
Culpabilis, ὁ ἔξ ἡ ὑπαίτιος, sum, εἰμὶ, Ael.
Culpatio, τὸ αἰτιάσθαι, αὐτός, N. T.
Culpo, αἰτιάζομαι, aliquem ob aliquid, τινά
τίνος, Xen.
Cultellus, τὸ μαχαίριον, Dem. Phal. ἡ μα-
χαίρη.
Culter, ἡ μάχαιρα, Polyb. τὸ ἐγχυρεῖδιον,
Plut.
Cultor, ὁ λατρευτής, ἔ, ὁ θεραπευτής.
Culttrarius, faber, ὁ μαχαίροποιός, ἔ.
Cultrix, ἡ θεραπευτρίς, ἴδος.
Cultura. Vide Cultus.
Cultus, ὁ, θεραπευτής, Dem. divinus, ἡ θεραπεία
περὶ Θεόν, Isocr. ὑπηρεσία τῷ Θεῷ, Plat. quo
demeremur alicquem, τὸ δερᾶσθαι, αὐτός,
Xen. divinus humanitus confictus, ἡ ἐθελο-
θηρσκεία, N. T. terræ, ἡ γεωργία, Plat. τὸ
γλώσσημα, id. ornatus, τὸ κόσμημα, αὐτός,
Dem. Plut. corporis, τὸ σχῆμα σώματος, Hero-
dian.
Cullulus, κὺλῆ μινγάλη, Plut.
Cum, Præpos. σύν, cum Deo dicere aliquid,
σύν Θεῷ εἶπεν τι, Dem. voluptas cum ho-
nestate conjuncta optimum est, τέλεις σύν
τῷ καλῷ ἄριστόν ἐστι, id. invadunt alios
cum amicis, ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ἔρχονται μετὰ τῶν
φίλων, id. cum aliquo esse, μετὰ τίνος εἶναι,
id. cum parrhesia loqui, μετὰ τῆς παρρησίας
ποιεῖν λόγους, id. comparare alicquem cum
aliquo, ἐξιστάζειν τινά πρὸς τινά: fœdera cum
rege, συνθέσθαι πρὸς βασιλέα. pugno cum
aliquo, μάχομαι πρὸς τινά, Plut. cum po-
testate esse, ἐν δυνάμει εἶναι, Thuc.
Cum pro Quando, Quia, &c. Vide Quum,
cum, tum, μέν, δέ, Dem. cum omnis disci-
plina exercitatione continetur, tum philo-
sophia præ cæteris, πάντα μὲν παιδεία δι-
δασκαλίας συνίστηται, ἡ δὲ φιλοσοφία ἔξ ἡμῶν
τῶν ἄλλων, Dem. cum omnia probra vitan-
da, tum maxime illud, πάντα μὲν ἀνέδη
φρονεῖν, μάλιστα δὲ τὸτο, idem.
Cuminum, τὸ κύμινον, Diosc.
Cumprimis, τὰ πρῶτα, Lucian.
Cumulate, ἀδρόως, συσσωρευμένους.
Cumulativum, σωρηδόν, Herodian.
Cumulus, σωρητός, ἡ, ὄν, Athen.
Cumulo, ἀφορίζω, Isocr. aliquid aliquo, σωρεύω
τί τι, Herodian. aliquem laudibus, ὑπεραι-
νέειν τινά, Æschin.
Cumulus, τὸ σωρημα, Xen. ὁ σωρός, ἔ, Plut.
divitiarum, χρημάτων, Aristoph. terræ, τὸ
χώμα, Plat.
Cunabula, ἡ κοίτης, τὸ σπᾶργανον, Her.
Cunæ, idem quod Cunabula.
Cunctabundus, ὁ ἔξ ἡ ὑποδοσμός, Lucian.

Cunctanter, σχολῇ, Thuc. σχολαίως, Aristot.
βραδύως. cunctantissime, σχολαίωτατα, Xen.
Cunctatio, ἡ σχολαίωσις, Thuc. τὸ μέλλω,
Æschin. ἡ μέλλωσις, Thuc. ἡ διαμέλλωσις,
id.
Cunctator, ὁ μέλλων, ἔ, Aristot. ὁ μέλλων,
Dem. ὁ ἀκνηρός.
Cunctor, ἐκνή, Thuc. in aliqua re, μέλλω τι,
Dem. διαμέλλω πρὸς τι, Naz. ἀναβάλλομαι.
Cunctus, σύμπατος, αἶσα, ἄν, Thuc. ἀπαζάπας,
αἶσα, ἄν, Philo.
Cuneatio, ἡ σφηνώσις, εἰς.
Cuneatus, ὁ ἔξ ἡ σφηνειδής.
Cuneo, σφηνῶ, κατασφηνῶ, Hippocr. γομφῶ.
Cuneolus, τὸ σφηνάριον, Suid. ὁ σφηνίσκος.
Cuneus, ὁ σφην, ὁ γόμφος. in cuneos divisi in
acie, κατὰ φάλαγγας διαίρεσθαι, Herod.
Cuniculatum, ὑπονομήδον, Thuc.
Cuniculosus, ὁ ἔξ ἡ ὑπονομήδης, εἰς.
Cuniculus, ὁ δασύτης, Aristot. fossa subter-
ranea, ὁ ὑπόνομος, Thuc. τὸ ὑπόρυγμα. cu-
niculos ago, ὑπονομήω, Dinarch. cuniculis
oppugno, ὑπονόμους πολεμίζω.
Cupa, ὁ πίθος, α, Plut. inanis, σκεῦος οἰνοφόρον
κενόν, Herodian.
Cupedia, τὸ πέμμα, Plut. cupediis inhians, ὁ
λίχων, Plat.
Cupide, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἰδεῖν τὴν
εἰρήνην γενομένην, Dem. cupidissime omnia
facere, μετὰ προθυμίας πάντα πράττειν,
Herod.
Cupidineus, ἐρωτικός, ἡ, ὄν, Lucian.
Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, Dem. ὁ ἔρος. insatiabi-
lis, ἡ ἀπληστία, ας tanta laborum, τοσούτος
ἔρος τῶν πόνων, id. rerum malarum, ἐπιθυμία
πρηγμάτων πονηρῶν, Isocr. cupiditas alicujus
rei me incedit, ἐπιδέχεται μοι ἡ ἐπιθυμία τι-
νός, Dem. tanta cupiditate incitor, εἰς τοσού-
τ' ἀπληστίας ἔρχομαι, Isocr. incessit me cupidi-
tas alicujus rei, ἐνέπεσέ μοι ἔρος τίνος. in
eam devenire cupiditatem, εἰς τοσούτ' ἐπιθυ-
μίας ἤκειν habere cupiditatem alicujus rei,
ἔχειν ἐπιθυμίαν τίνος, id. explere cupiditatem
alicujus, ἐφικέσθαι τῆς ἀπληστίας τίνος, Dem.
coercere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν,
Isocr. frustror cupiditate, διαμαρτάνω, ὡς
ἐπιθυμῶ, id.
Cupido, ὁ ἔρος, αὐτός, Xen.
Cupidus, ἐφίμενος, ἐνθ, ἐνόν, alicujus rei, τίνος,
Dem. ἐπιθυμῶν τίνος. insatiabiliter pecu-
niæ, ὁ ἔξ ἡ ἀπληστῶς τῶν χρημάτων, id. seu
plenus cupiditibus, ῥέον ἐπιθυμιῶν, Isocr.
cupidus sum alicujus rei. Confer Cuprio.
Cuprio, ἐπιθυμία, aliquid, τίνος, Dem. aliquid
nimis, τί λίαν, Isocr. bene dicere, εὖ λέγειν
aliquem imitari, γλιχόμεναι τινά μιμεῖσθαι, id.
universi incoluntatem, γλιχόμεναι τὴν ὅλα
διαμονήν, Philo. contraria, γλιχόμεναι τῶν ἐναν-
τίων, Aristot. libertatem, γλιχόμεναι περὶ τῆς
ἐλευθερίας, Herodot. bene alicui, εὐνοῶ τινί,
Dem.
Cupitor, ὁ ἐραστής, alicujus rei, τίνος, Xen. ὁ
ἀποθυμητής τίνος, Dem.
Cupressetum, ὁ κυπαρισσῶν, ὄνος.
Cupressinus, κυπαρισσίνος, ἴν, ἴνον.
Cupressus, ἡ κυπαρίσσω, Athen.
Cupreus, κυπριακός, ἡ, ὄν.
Cuprum, χαλκός, κύπρος.
Cur, διὰ τί. cur bene dicendi studiosos fugiant,
libenter audirem, διὰ τί τὸς εὖ λέγειν ἐπιθυ-
μῶντας φεύγουσι, ἢ δὲ ἀνυπόμην, Isocr.
cur ei præmium datur non estis? διὰ τί
τῶν ἐξ ὧν δώσεται δαρεῖν; Æschin. recte con-
siderate, cur hoc fecerit, συλλογίζεσθε ὁρῶν-
τίνος ἐνεκε ταῦτ' ἐπραττε, Dem. cur putatis
omnes bellum hoc fugere? τίνος ἐνεκα νομί-
ζετε πάντας φεύγειν τῶν σὸν πόλεμον; id.
ὅτι, Aristot. διότι, Xen. διὰ τίνα αἰτίαν,
Aristot.
Cura, ἡ φροντίς, ἴδος, Dem. ἡ πρόνοια, id. ἡ
μελέτη, Isocr. curam suscipere rei, ποιεῖν
seu ποιεῖσθαι πρόνοιαν τίνος, seu περὶ τίνος, seu
ὕπὸ τίνος, Dem. habere alicujus, ἔχειν πρό-
νοιαν τίνος. ἔχειν ἐπιμελείαν τίνος. ἔχειν λόγον
τίνος, id. gero alicujus, ἐπιμελόμεναι τίνος,
Xen. περὶ τίνος, Plat. τί, Xen. adhibeo, ne

quis transeat, φυλάττω μηδὲνα περαιῶσθαι,
Thuc. ne quis faciat, φυλάττωμαι, ὅπως μὴ
ποιήσῃ τις, Xen. curæ est mihi aliquid, μέλει
μοι περὶ τίνος, Isocr. μέλει μοι ὑπὲρ τίνος, Dem.
Curate, ἐπιμελῶς, Dem.
Curatio, ἡ ἐπιμελία, Dem. præesse curationi
seu administrationi alicui, προσάτην εἶναι ἐπι-
μελείας τίνος, id. morbi, ἡ θεραπεία τῶν νοση-
μάτων, Dem.
Curator, ὁ ἐπιμελητής, tribus, τῆς φύλης, Dem.
reficiendum murorum, τῆς τῶν τευχῶν ἐπι-
σκευῆς, id. liberorum tutor, ὁ ἐπίτροπος, Plut.
morbi, ὁ θεραπευτής, Gal.
Curatura, ἡ ἐπιτροπή, ἡ, ἡ ἐπιμελία, Dem.
Curculio, ὁ τράξ, γῶς, Schol. Hes. ὁ κίς, κίος,
Theophr. ὁ θροῖψ, θροῖψ, id.
Curia, τὸ βουλευτήριον, Dem. τὸ πρυτανεῖον vo-
catio in curiam, ἡ κλήσις εἰς τὸ πρυτανεῖον
vocare senatum in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν
εἰς τὸ βουλευτήριον. frequentare curiam, εἰσι-
εἶναι πολλὰς τὸ βουλευτήριον. proclamare ali-
quid in curia, ἀνέπειν τι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
exire e curia, ἐξεῖναι ἐκ τοῦ δικαστηρίου, id. pars
civitatis, ἡ φρεστιά, Isocr. curiæ princeps,
ὁ φρεστιάρχος, Dem.
Curialis, ὁ φράτωρ, ὄρος, Dem.
Curialis, ε, φράτριος, ἰα, ἰον, Polyb.
Curiatum, κατὰ φρεστιάς.
Curiatum, φρεστιάριος, ἡ, ὄν.
Curio, ὁ φρεστιάριος, εἰς.
Curiose, ἐπιμελῶς, Dem. πεφυλαγμένως, Isocr.
non admodum curiose inquirere, quidnam
sit, ὁ πάνν πολυπραγμασμένῳ, id. ποτ' εἴη,
Herodian. curiosius, περιεργότερον, id.
Curiositas, ἡ περιεργία, ας, ἡ πολυπραγμασύνη,
α, Isocr. τὸ πολυπραγμασμένῳ, id.
Curiosus, ὁ ἔξ ἡ περιεργός, Xen. ὁ ἔξ ἡ πολυ-
πράγμων, Aristot. sum, πολυπραγμασμένῳ, Isocr.
Curo, ἐπιμελείομαι, aliquid, τίνος, Xen. περὶ
τίνος, Plat. corpus, ἐπιμελόμεναι τῷ σώ-
ματι, Xen. ut fiat, ἐπιμελόμεναι ὅπως γέ-
νηται, Lucian. aliquid parum, φροντίζω τίνος
ὀλίγον, id. salutem, φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας.
Dem. non curo, utrum pejus, an melius vi-
vamus, ἔ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον
βιωσόμεθα, Plat. diligentissime valetudi-
nem, ἐπιμελείαν μετρίστην ἔχω τῆς ὑγείας, Isocr.
contractus, ἐπιμελείαν ποιῶ περὶ τὰ συμβό-
λαια, Aristot. publica ut privata, μελετᾶν
ὕπὸ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τὸν ἴδιον, Isocr. agro-
tantem, θεραπεύειν τινά νοσηλῶν τινά, id.
morbum, ἐπιμελῶν νόσον, Xen. ἰάομαι νόσον,
Phalar. θεραπεύω τὸ νόσημα, Isocr. pecu-
niam, πορίζομαι ἀργύριον, Dem. non curo
aliquid, ἀφροντίζω τίνος, Plat. curandum
est aliquid, ἐπιμελητέον τίνος, Xen.
Curriculo, δρομαίος, δρομάδων.
Curriculum, parvus cursus, τὸ ἀεράτιον,
ὁ διφρίσκος, Aristoph. cursus, ὁ δρόμος,
Thuc.
Curro, τρέχω, δέω, celeriter, ταχέως, Plut.
una, συνδρομία, Dem.
Curre, ἡ υπολαίς, ἴδος, Theophr.
Currus, τὸ ἄρμα, Xen. τὸ ὄχημα, Herodian.
curru vehi Messenam, πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης
εἰς Μεσσήνην, Hesych. currum conscendere,
ὄχηματος ἐπιβαίνειν, Herodian. currui im-
ponere aliquid, ὄχηματι ἐπιτίθεσθαι τι, id.
Confer Vehiculum.
Cursito, συχνὰ ἔ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω,
Plat. sursum, deorsum, περιπατῶν ἄνω,
κάτω, Aristoph.
Cursor, ὁ δρομεύς, εἰς, Lucian.
Cursus, ὁ δρόμος, Dem. equi, δρόμος ἵππου, id.
cursu contendere ad portum, δρόμος κατα-
στίνειν ἐπὶ τὸν λιμένα, Synes. a cursu non de-
clinare, ἀπαραλλάττωσι δέω, Heliodor. cur-
sum rectum tenere, προχίως ὁρᾶς ποιεῖν,
N. T. εὐθυδρομεῖν, Xen. cursum sistere, ἔχι-
σθαι δρόμον, Lucian.
Curto, κόλλω, aliquid, τί, Theophr. κολλῶν
τι, Aristot.
Curtus, κολλός, ἡ, ὄν, Aristot.
Curvatio, ἡ κάμψις, ἡ διάκαμψις, Naz.
Curvatura, ἡ καμπή, Plut. ὁ καμπήτης, Xen.
Curvitas, ἡ καμπυλότης, ἡ κυρτότης, Plut.

Curulis, ἀρμαστῆς, Athen. ἀρμάτιος, ἰα, ἰον, Xen. sella, δῖφος ἡγεμονικός, Plut. curule certamen, ἡ ἀρματοδρομία.
Curvo, κάμπτω, Thuc. κυρῶν, Xen.
Curvus, καμπύλος, ὕλη, ὕλον· ἀγκύλος, ὕλη, ὕλον.
Cuspido, ἀπορῶναι εἰς ἀκίδα, ἐπιδορατίζω.
Cuspis, ἡ ἀκικὴ, ἥς, Lucian. sagittæ, ἡ ἀκίς, ἰδος, Diosc. hasta, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἡ ἐπιδοραστῆς, ἰδος, Plut.
Custodia, ἡ φυλακὴ, inventa urbibus ad custodiam et salutem, εὐρημένη ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, Dem. delecti ad custodiam, τσταγμένοι ἐπὶ τῇ φυλακῇ, id. fidem et custodiam (principis) prodere, τὴν πίσιν καὶ τὸ ἐχέγγυον φερέας προδίδουσι, Herodian. carcer, captivitas. Vide Carcer, Captivitas.
Custodio, φυλάττω, φερέω, σπέρω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, Xen. aliquem ab aliqua re, τινὰ ἀπὸ τινος, idem. mare, φυλάττω φυλακὴν ἐν τῇ θαλάττῃ, Dem. urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, Isocr.
Custos, ὁ φύλαξ, Dem. ὁ φυλακτήρ· constitutio custodum, διάταξις φυλάκων, id. custodes constituere, καθίσταμαι φυλάκας, id. imponere, εἰσπρίπτειν φύλακας, Isocr. occidere, ἀποσφάττειν, Dem. custos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, Thuc. ὁ νομαφύλαξ, Aristot. templi, ὁ νεοφύλαξ, id. civium seu civitatis, ὁ πολυτοφύλαξ, id. stratorum, ὁ σωματοφύλαξ, Plut. corporis, ὁ σωματοφύλαξ, Herodian. custos femina, ἡ φυλακίς, ἰδος, Plat.
Cuteus, ὁ καὶ δερματῶδης, δερματίνος, ἰνη, ἰνον.
Cuticula, τὸ δερμάτιον.
Cūtis cum subjecta carne, ὁ χρέως, τὸς, Aristot. detracta, τὸ δέρμα.
Cyamus, ὁ κύαμος, Plat.
Cyaneus, κυανέος, ἰα, ἰον, Aristot.
Cyanus, ὁ κύανος· cyanum refero, κυανίζω, Diosc. in cyanum vergens, κυανίτις, Hipp. cyanei coloris inductio, ἡ κυανώσις, Plut.
Cyathus, ὁ κύαθος, Athen. parvus, τὸ κυάθιον, Poll. cyathio similis, ὁ καὶ ἡ κυαθῶδης, εως, Athen. cyathis indulgeo, κυανίζω, Polyb.
Cygneus, κύκνιος, εἶα, εἰον, Athen.
Cygnus, ὁ κύκνος, Aristot.
Cylindraceus, κυλινδρικός, ἡ, ὄν.
Cylindrus, ὁ κύλινδρος, ἡ, Plut. cylindro similis, ὁ καὶ ἡ κυλινδρῶδης, εως, Theophr. æquo sive complano, κυλινδρῶς, id. cylindri more, κυλινδρικός, Plut.
Cymba, ἡ κύμβα, ἥς, Soph. τὸ σκαφίδιον.
Cymbalista, ὁ κυμβαλιστής, ἡ.
Cymbalistris, ἡ κυμβαλιστρία, ας.
Cymbalum, τὸ κύμβαλον, Xen. pulso, κυμβαλίζω, Lucian.
Cymbium, τὸ κυμβίον, α, Dem.
Cymnium, τὸ κύμνιον, Diosc. cymnino similis, ὁ καὶ ἡ κυμνιῶδης, Theophr.
Cynosbatus, τὸ κύνοςβατον, ὁ κύνοςβατος.
Cynosura, ἡ κύνοςουρα.
Cyprius, ὁ κυπρίσιος, α, Aristot.
Cytisus, ὁ κύτισις, Theophr.

D.

DACTYLIOTHECA, ἡ δακτυλιόθηκη, ἥς, Plin.
Dactylus, ὁ δάκτυλος, α, Diosc.
Dæmon, ὁ δαίμων, ονος, Plat. malus, ὁ κακοδαίμων· capularis, ὁ σοροδαίμων, Plut. a dæmone inspiratus, δαιμονιακός, ἡ, ὄν, id. qui dæmonis est, δαιμονικός, ἡ, ὄν, Chrys. pro dæmone habeo, δαιμονίζω, Hesych. a dæmone possideo, δαιμονίζομαι, N. T. δαιμονία, Lucian.
Dæmoniacus, δαιμονιακός, ἡ, ὄν, Plut.
Dæmonicus, δαιμονικός, ἡ, ὄν, Chrys.

Dama, ἡ δορκὰς, ἄδος, Diosc. ἡ δόρξ, κὸς, Al. Aphr. ὁ δόρκος, Diosc. parva, seu parvus, τὸ δορκάδιον, α, LXX.
Damnatio, ἡ κατάνομις, εως, Dem. ἡ κατὰ κρισις, εως, N. T. τὸ κατὰκριμα, ατος, ib. æterna, ἡ κρίσις τῆς γενένης, ibid.
Damnatorius, καταγνωστικός, ἡ, ὄν.
Damnatus, ὁ καὶ ἡ κατακρίτος, α, ὁ καὶ ἡ καταδικός, α, Dem. violati festi, καταχειροτονηθεὶς ἀνέειν περὶ τὴν ἱερήν, id.
Damno, καταγινώσκω, aliquem capitis, θανάτον τινος, Dem. θανάτε τινὰ, id. κατακρίνω θανάτον τινος, Isocr. καταψηφίζομαι θανάτον τινος, Dem. aliquem inique, ἀδικῶς καταδικάζομαι τινος, aliquem homicidii, καταγινώσκω τινὸς φόνον, vel τινὰ φόνον, Lys.
Damnose, βλαβερώς.
Damosus, βλαβερός, εἰα, εἰον, Plat. ὁ καὶ ἡ ζημιώδης.
Dammum, ἡ βλάβη, Plat. ἡ ζημία, Xen. τὸ βλάβος, εως, Dem. ἡ συμφορά, ας, Isocr. et detrimentum, βλάβη καὶ ζημία, Dem. adferre alicui, φέρειν τινὶ βλάβην· ἐνεγκύν τινὶ ζημίαν· esse sui fieri alicui, εἶναι τινὶ βλάβης· contrahere haud exiguum, ὀφλισκάνειν ζημίαν· ἐμικρὸν restituere sui pendere duplo, ἐκτίνειν βλάβος διαπλύν· cum damno facere aut fieri, μετὰ βλάβος seu ζημίας ποιεῖν, seu γίνεσθαι· τι· facio seu patior, ζημιόομαι· ab aqua, πάσχω κακῶς ἐκ ὕδατος, id.
Dapes, τὰ ἰδίσματα, ον, Isocr.
Dapsilis, ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, Plat. epulum dapsilis, δεῖπνον δαψιλέστερον, Plut. dapsilis et largus sum, ἐνδαψιλύομαι, Pandect.
Dapsiliter, δαψιλῶς, vivere, ζῆν, Xen.
Datio, ἡ δόσις, εως, Plat.
Dator, ὁ δότης, Xen. ὁ δωτήρ, Lucian.
Datus, δαθείς, εἶα, εἰον, Dem. data opera, ἐκυσίως, id. ἐκοντί· ἐξέπληκτες, id. delinquere, ἐκυσία πλημμελεῖν, id.
De, ἐκ vel ἐξ, de suo republicam juvare, ἐκ τῶν ἑαυτῷ ὑπαρχόντων τοῖς κοινῶς ἐπαρχεῖν, Isocr. de muro præcipitare, κατὰ τεῖχος κάτω βάπτειν, Herodot. de gloria pugnare, περὶ δόξης πολεμεῖν, Dem. de re nova loqui sui dicere, περὶ καινὴν πράγματος λέγειν, id. de numero detrahare, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ἀφαιρεῖν, Isocr. de rerum incolumitate sollicitum esse, ὅτι ἐπὶ σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν, id. de parte regionis dimicare, ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμεῖν, id. commentatio de astris, γραφὴ ἀμφὶ ἀστέρων, Lucian. fama vulgatur de morte ejus, ἐκφέρεται λόγος ἀμφὶ θανάτου αὐτοῦ, Herodot.
Dea, ἡ θεῖα, ας, Dem. ἡ θεὸς, ἡ, id. magna et præstans Minerva, μεγάλη καὶ ἀγαθὴ θεὸς Ἀθηνᾶ, id.
Dealbatio, ὁ λευκασμός, ἡ.
Dealbo, λευκίζομαι, aliquid, τὸ, Xenoph. λευκαίνω.
Deambulation, ὁ περίπατος, Plut. deambulatione pomeridiana uii, περιπάτῳ δειλινῷ χρῆσθαι, AEL.
Deambulatorium, ὁ περίπατος, Plut.
Deambulo, περιπατέω, Herodian. sursum, deorsum, ἄνω, κάτω, Aristoph.
Deamo, εἰργάζω, aliquem, τινὰ, Plut. ὑπεργαπάω τινὰ, Herodian. ὑπερφιλῶ.
Dearmatus, παρακλησμένος, ἰνη, ἰνον, Plut.
Deartuo, ἐξαρθρῶ, Aristot.
Deauratio, ἡ χρυσώσις, εως, Plut.
Deauratus, ὁ καὶ ἡ διάχρυστος, Athen.
Deauro, χρυσῶ, Athen.
Debachatio, ἡ παροινία, Dem.
Debachchor, παροινία, in aliquem, εἰς τινὰ, Dem.
Debellatio, ἡ καταπολέμισις, εως, Thuc. ὁ καταπολεμιστής, ἡ, id.
Debellator, ὁ καταπολεμιστής, ἡ· ὁ καταπολεμῶν, ἔντος, Thuc.
Debello, καταπολεμέω, aliquem aliqua re, τινὰ τινι, Thuc. καταπολεμίζομαι τινι, Lucian.
Debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματά, Plat. alicui æs alienum, τινὶ χρέος, seu χρέω, Dem. alicui gratiam, τινὶ χάριν, Plat.

dicere, λῆγειν, Aristot. non debemus occasionem in perniciem nostram impendere, ἡ καὶ ὀφείλομεν τὸν καιρὸν συμπαρασκευάζεσθαι κατ' ἡμῶν αὐτῶν, Dem. quæ restant, magnæ vobis curæ esse debent, σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίζειν, id.
Debilis, ὁ καὶ ἡ ἀσθενής, εως, Isocr. ἀσθενῶν, ὅσα, ὤν, Dem. ὁ καὶ ἡ ἄρρωστος, α, idem.
Debilitas, ἡ ἀσθένεια, Plat. ἡ ἄρρωστία.
Debitatio, τὸ ἀσθενεῖν.
Debiliter, ἀσθενῶς, Dem.
Debilito, ἀσθενῶ, aliquem, τινὰ, Xen.
Debitio, ἡ ὀφλησις, εως, τὸ χρέος, Dem.
Debitor, ὁ ὀφειλτής, N. T. ὁ ὀφείλων, Dem. ὁ ὀφλον· ὁ χρέστης, α· ὁ υποχρέως, α, id. magnus, ὁ ὑπὲρχρεως, α.
Debitrix, ἡ ὀφειλέτις, Eur. ἡ ὀφίλωνσα, Dem.
Debitum, τὸ ὀφίλημα, Dem. τὸ ὀφλημα· τὸ χρέος, εως· duplum, ὀφλημα διαπλύν· privatum, χρέος ἴδιον· paternum, χρέος πατρικόν· adscribere ad debitum, γράφειναι ὀφείλοντα πρὸς χρέος· reddere, ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα· ἐκτίσαι ὀφλημα· recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρὰ τινος· recuperare ab aliquo, κομίζεσθαι χρέος παρὰ τινος· condonare omne, ἀφίεσθαι πᾶν ὀφλημα, id. ἀφίεσθαι τὸ χρέος ὀφείλων, Isocr. expungi, ἐξαλείφειν τὸ ὀφλημα, Dem. debito fraudare, ἀποστερεῖναι χρέος· urbem, ἀποστερεῖναι ὀφλήματος τὴν πόλιν, id.
Debitus, ὀφειλόμενος, ἰνη, ἰνον. benevolentia, εὐνοία, N. T. honor, προσήκουσα τιμὴ, Plat. pena, προσήκουσα τιμωρία, id.
Deblato, φελλίζομαι, Aristot. φωμύλλω, Aristoph. κατασφωμύλλω, id. φωναρίον.
Decacuminatio, ἡ βλαστολογία, ας, Theophr.
Decacumino, βλαστολόγη, Theophr.
Decalogus, ὁ δεκάλογος, α.
Decanto, ἐγκωμιάζω, Isocr. sæpius inculco, ταυτολογῶ, Polyb.
Decanus, ὁ δεκάδεκτος, ὁ δεκάδεκτος.
Decas, ἡ δεκάς, ἄδος.
Decalesco, ἀποκαυλώ, Theophr.
Decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινός, Xen. de via alicui, ἐξίσταμαι ὀδῷ τινι, Plut. a magistratu, ἐξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, Thuc. minuo, nihil ipsi decessit de exercitu, nisi qui morbo extincti sunt, ὅταν αὐτῷ ἀντιγίνετο στρατῷ, εἰ μὴ τὸ νόσῳ, Thuc. de jure suo decedere, ὑφίστασθαι τῶν δικαίων ἑαυτοῦ, Aristoph. ante fatalem diem decedere, seu mori, πρὸ μοίρας τελευτᾶν, Isocr.
Decem, οἱ, αἱ, τὰ δέκα, Dem. millia, ἡ μυριάς, ἄδος, Theophr. ἡ μυριοστή, ἥς, Xenoph. mensibus, δεκαμηνίαι χρόνῳ, Philo.
December, ὁ γαμηλιών, ἄντος, Theophr. al. ὁ ποσειδών, ἄντος, Suid.
Decempepla, μίτρον δεκάπην, ὁ δεκάπην, ὁδος.
Decempeplator, ὁ τῷ δεκάπην μετρώ, ἔντος· ὁ γεωμίστης.
Decemplex, ὁ δεκαπλάσιος, ἰα, ἰον, Poll.
Decem primi, οἱ δεκάπρωτοι, ὄν.
Decemvir, ὁ δεκάδεκτος, ὁ δεκάδεκτος, ὁ δεκάδεκτος, ὁ δεκάδεκτος, Lys. sum decemvir, δεκαδάρχης, Hesych.
Decemviralis, ε, δεκαρχικός, ἡ, ὄν.
Decemviratus, ὅς, ἡ δεκαρχία, Plut. ἡ δεκαδρχία, Dem.
Decennalis, ὁ καὶ ἡ δεκαετής, ὁ καὶ ἡ δεκαέτηρος, Plat.
Decennis, idem quod anteed.
Decennium, ἡ δεκαετία, ὁ δεκαέτηρος χρόνος, Plat.
Decens, πρέπειν, aliquem, τινι, Isocr. ὁ καὶ ἡ πρεπάδης, τινι, id. προσήκων, εως, ον, τινι, Dem. καθήκων, εως, ον, τινι, Isocr.
Decenter, προσήκοντως, Dem. Confer Convenienter.
Decentia, τὸ πρέπειν, ονος, Dem.
Deceptio, ἡ ἀπάτη, Dem. ἡ ἐξάπατη, id.
Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, ἄντος, Dem. ὁ παραπράξων, α, Isocr.
Decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλὰ, Dem. bene et recte, ὁρθῶς καὶ καλῶς· honestissima civitati, τὰ κάλλιστα τῇ πόλει· secundum leges, κατὰ τὰς νόμους· frustra, τινάλλως· expresse,

express, διαβρῆδον· clam, κρυδῶν· de rebus, quae decet, ψηφίζομαι περί πραγμάτων, ἡ χρῆ, id. pacem, τὴν εἰρήνην, Isocr. auxilium, βοήθειαν, Dem. judicando, ἐπικρίνω, N. T. praelio, μάχομαι. Confer Pugno, Praellor.

Decerpo, ἀπολογίω, fructum, τὸν καρπὸν, Theophr. καρπολογίω, id. florem, δέχομαι, ἄνθος, Plut. fructum sapientiae, δρέπω καρπὸν σοφίας, Basil. aliquid, ἀποδρέπομαι τι, Plut.

Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, Plut. ὁ ἀγωνισμός, ἔ, Dion.

Decerto, διαγωνίζομαι, cum hostibus, πρὸς τὰς πολέμους, Xen. cum aliquo ob aliquid, τινί τι, id. τινὶ ὑπὲρ τινος, Plat. ἀμιλλάομαι ἐπὶ τι, Xen.

Decessio, ἡ ἀποχώρησις, Hippocr.

Decessus, ἡ ἀποχώρησις, Hippocr. e vita, ἡ ἀπέσις βίῃ, Xen.

Decet, πρέπει, aliquem, τινί, Dem. me odisse eum, ἄξιόν ἐστι μοὶ μισεῖν αὐτόν, Xen. vos labore pro hoc, ἄξιόν ὑμῶς σπουδάζειν ὑπὲρ τούτου, Dem. nos optimos esse, προσήκον ἡμῖν βελτίστους εἶναι, Isocr. non decet id parvi facere, ἥκ ἐστι δίκαιον, ἂν προσηκόν περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τούτου, Dem. quod neminem decet dicere, ὁ μὴ εἰπεῖν τινὶ θίμω ἐστὶ, Plato. plus quam decet irritari, μᾶλλον τῷ δέοντος παρεχόμεναι, Dem. contra quam decet, παρὰ τὸ προσήκον· ut decet, κατὰ τὸ προσήκον, Xen. hac te decet, ταυτὰ σοὶ πρέπει, Isocr.

Decidium, τὸ κατὰπτωμα, αἶος, Al. Aphr.

Decido, deorsum cado, καταπίπτω, ab asino, ἀπ' ὄνου, Aristoph. in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, Xen. εἰς τὴν γῆν, N. T. abscondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τι, Xen. controversiam, καθίστημι ἔριδα, Plut.

Decies, δέκακις, Ael. decies millies, μυριάκις.

Decima, ἡ δεκάτη, Dem. decimae, quae Apollini offeruntur, ἡ τῷ Ἀπόλλωνος δεκάτη, Xen. decimas exigo, δεκατεῖω, ab aliquo, τινά, Dem. decimam partem praedae dare, δεκατεῖν τὰ τῶν πολεμίων, Plut. decimas accipio, δεκατῶ, N. T.

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, ὁ δεκατετής, ἔ.

Decimo, δεκατεῖω, aliquid, τι, Plut. locus in quo decimas persolvuntur, τὸ δεκατεντήριον, Xen.

Decimus, δέκατος, ἄτη, ατον, Dem.

Decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινά, Dem. φανακίζω τινά, id. παράγω τινά, Plat. meipse, φρεναπατάω ἑαυτοῦν, N. T. ἐξαπατάω ἑαυτοῦν, Xen. una, συνἐξαπατάω, Dem. et fallo, ἐξαπατάω, ἔ φανακίζω τινά, id. ἐξαπατάω ἔ παραφρονομῶ τινά, id. aliquem falsis rationibus, παραλογίζομαι τινά, id. multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατάσθαι ὑπὸ τινος, Dem. facile decipi posse, εἶναι εὐπατάτητον, Aristot. εὐεπάτατον.

Decipula, ἡ γαλιάρω, ας, Poll. ἡ παγίς.

Decisio, ἡ διάλσις, Polyb. ἡ διάγνωσις, Dem.

Declamatio, ἡ ῥητορεία, Isocr. ἡ λογοποιία.

Declamator, ὁ ῥητορεύων, Isocr. ὁ λογοποιός.

Declamatorius, ῥητορικὸς, ἡ, ὄν, Aristot.

Declamito, λογοποιῶ.

Declamo, ῥητορεύω, Isocr.

Declaratio, ἡ δήλωσις, εως.

Declaro, δηλώω, ἐμφανίζω, μυνῶ, aliquid aperte, τι σαφῶς, Isocr. manifestissime, τι ἐναργέστατα, id. alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλὸν πρὸς τινά, ὅτι μὲλλον αὐτῷ λόγον πέμψω, id. omnibus, me alienas opes non appetere, φανερόν μοι πάσιν, ὥς ἔ χρημάτων ἐπιθυμίας ἀλλοτριῶν, id. aliquem consulem, ἀναγορεύω τινά ὑπάτον, Plut. imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκρατορά, Herodian.

Declinatio, ἡ ἐκκλίσις, εως, mali, τὴ κακῇ, Bas. grammatica, ἡ κλίσις, Gramm.

Declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ἀπὸ τινος, Herodot. ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς, Aristot. ad aliquid, ἐπὶ τι, Dem. aliquid, ἐκτρέφω τι, Plat.

Declivis, ὁ ἔπι κλινὴς, ἴος, Thuc. περιεκλινής, Plut. κατάντης.

Declivitas ἡ ἐπίκλισις, Naz. τὸ κλίσις, LXX.

Decoetio, ἡ ἀφῆψις, εως, Theophr.

Decoctor, ὁ λυμαντήρ, Xen. ὁ ἔξ ἄσματος, Aristot.

Decoetum, τὸ ἀφῆψημα, αἶος, Diosc.

Decoetura, ἡ ἀφῆψις, εως, Theophr.

Decollo, τραχηλοκοτέω, Plut. τῷ πελίκῃ παῖδι, Diodor. τῷ πελίκῃ τὸς ἀρχίνας ἀποκοτόπτω.

Decolor, ὁ ἔξ ἡ δύσχροος, contr. δύσχυρος, ε, Hipp.

Decoloratio, ἡ δύσχρωσις, ας, Gal.

Decoquo, ἀφῆψω seu ἀφῆψω, Diosc. massam farinā in carbonibus, ὁπῶτα μάζαν ἐπ' ἀνθράκων, Herodian. dilapido, χρεωκοτέω, Phalar. bona paterna, κατέδομαι τὰ πατρῷα, Poll.

Decor, τὸ κάλλος, ἡ εὐπρέπεια, ας, faciei, τῆς ὄψεως, Dem. eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλῃ τῷ σώματι, id.

Decoramen, ὁ κόσμος, Isocr. τὸ κόσμημα, Plat.

Decore, εὐπρεπείας, Dem. καλῶς.

Decoro, κοσμίω, aliquid, τι, Thuc. aliquem honoribus, ἀγαλλῶ τινά τιμαῖς, Plat.

Decortatio, ὁ περιφλοισμός, ἔ.

Decortico, ἐπιφλοίζω, Theophr. λίπω, Athen. ἀπολίπω, Aristoph.

Decorum, τὸ πρέπον, ὄντος, Dem. τὸ δέον, ὄντος, id. servo, φυλάττω τὸ πρέπον, id.

Decorus, ὁ ἔξ ἡ εὐσχήμων, αlicui, τινί, Aeschin. ὁ ἔξ ἡ εὐπρεπῆς, ἴος, Xenoph.

Decrementum, ἡ φθίσις, εως, Plat.

Decrepitus, γέρον ἐς τὸ ἔσχατον, Lucian. Tithono magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τίθωνον ζῶν, id. extreme, ὁ ἔξ ἡ ἐσχατογένης, ω, Plat. ὁ ἔξ ἡ ὑπὲρ γένης, ω, Aelian.

Decrescentia, ἡ μείωσις, εως.

Decresco, μεινύω, Aristot.

Decretum, τὸ ψήφισμα, Dem. τὰ ψηφισθέντα· τὰ γνωσθέντα· praeclarum de aliquo, καλὸν δόγμα περὶ τινος· factum secundum leges, κατὰ τὰς νόμους γνωσθέντα· utile, συμφέρον· τὸ δεδομένον· decretum facere, εἰπεῖν ψήφισμα· comprobare, κυρώσω ψήφισμα seu δόγμα· comprobare suffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα· exsequi, ποιεῖν τὰ δέοντα, id. ratum habere, ἐμμένειν ψήφισματι, Isocr. evertere, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα, Dem. abrogare, λύνειν ψήφισμα, id. expungere, ἐκκολλάπτειν ψήφισμα, id.

Decembro, κοσμηκίζω.

Decubo, κατάκειμαι, aegrotos, νοσῶν, Lucian.

Deculco, καταπατάω, Thuc.

Decumanus, δεκαταῖος, αἰς, αἶον, fluctus, ἡ δεκατηλόγος, Dem.

Decumbo, κατάκειμαι, aegrotans, νοσῶν, ὄντος, Lucian. διάγω ἐν κλινῇ, Plut. κείμαι ἐν κλινῇ, Dem. κατακλίνωμαι, Aristot.

Decuplatus, δεκαπλάσιος, ἰα, ἰον, Poll.

Decuple, δεκαπλασιάζω, LXX.

Decuria, ἡ δεκάς, militum, ὁ λόχος, Thuc.

Decurio, onis, ὁ δεκάρχος, Philo. sum, δεκάραρχος, Hesyech.

Decurio, as, καταλογίζω, Plut.

Decurro, κατατίω, Dem. aliquo, καταδραμεῖω εἰς τι, Chrys.

Decursio, ἡ καταδρόμησις, εως.

Decursorium, locus in quo decurritur, ὁ καταδρόμος.

Decursus, ὅς, ἡ καταδρομή, ἦς, Thuc.

Decurto, κολοῦω, Aristot.

Dacus, τὸ ὄνομα, civitatis, τῆς πόλεως, Dem. patriae, κόσμος τῆς πατρίδος, Plut. Confer Gloria.

Decussatim, κατὰ χιασμόν, Plat.

Decussatio, ὁ χιασμός, ἔ, Plat. decussationis formam habens, χιασμός, ἡ, ὄν, Eustath.

Decussis, ἡ δικάς, αἶος.

Decusso, χιάζω.

Decussus, ὅς, ἡ ἀπόσεισις, εως.

Decutio, κατατείω, fructus, καρπὸς ἀποσειόμεναι, aliquid, τι, Aristot.

Dedecet, ἀναρμοστέ, Plat. aliquem, ὄνειδός ἐστὶ τινί, Plut. ἀπρεπῆς ἐστὶ, ἔ, πρέπον.

Dedecor, αἰσχύρος, ἂ, ὄν, Dem.

Dedecoramentum, ἡ αἰσχύνῃ, ας, Dem.

Dedecoro, ἀτιμάζω, καταισχύνω, patriam, τὴν

πατρίδα, Antiph. honores, τιμὰς, Dem. aliquid verbo, τὸ λόγῳ, id. suam existimationem, τὴν δόξαν αὐτοῦ, id. turpitudine morum gloriam, φουλόγητι σόφῳ τὸ κλίσις, Herodian. Confer Dedecus.

Dedecorose, ἀτίμως, Plat.

Dedecorosus, ὁ ἔξ ἡ ἀτίμος, α, Dem.

Dedecus, ἡ ἀτιμία, Dem. τὸ ὄνειδος· ἡ αἰσχύνῃ· adferre alicui, αἰσχύνῃ φέρειν, seu περιπέτειν τινί· admisisse, ἔνοχον εἶναι τινὶ αἰσχύνῃ· abolerere susceptum, ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνῃ· incidere in dedecus, περιπίπτειν αἰσχύνῃ τινί, id. dedecori hoc tibi est, τούτο ἐστὶ σοὶ ὄνειδος, Plut.

Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, εως.

Dedico, καθιερῶ, ἀνατίθημι, Deo partem aliquam, τῷ θεῷ μέρος τι, Plat.

Dedignatio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, Polyb.

Dedignor, ἀπαξίω, aliquem, τινά, Appian. aliquid, τι, Plut. aliquem ob aliquid, τινά τινος, Aristot.

Dedisco, μεταδιδάσκω, ἀπομανθάνω, aliquid, τι, Plut.

Deditio, ἡ ἔκδοσις, εως· compellere aliquem ad deditonem, ἐκπείσσειν αὐτὸν, Dem.

Dedititius, ὁ ἔξ ἡ ἔκδοτος, Isocr.

Deditus, ὁ ἔξ ἡ ἔκδοτος, Isocr. dedita opera, ἐξέπληκτες, Dem. alicui rei deditus, ἐπιθεμένος τινί, Synes. σπουδάζω περὶ τινος, Herodian.

Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινά, Thuc. ultro me ipsum, ἐκὼν ἐνδίδωμι ἑαυτοῦν, Dem. urbem alicui, ἐνδίδωμι πόλιν τινί, Isocr. παραδίδωμι πόλιν τινί, Diod. Sic. aliquem alicui, ἐγχερίζω τινά τινί, Plut. ἔκδοτον παραδίδωμί τινί, Herodian.

Dedoleo, ἀπαλύνω, N. T.

Dedolo, ἀπαλίσω.

Deduco, κατάγω, aliquem, τινά, Plut. filum, κρόκον, Lucian. lanam, ἔριον, id. navem, ναῦν, Herodian. triremes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα, Dem. aliquem a proposito, ἀποπλανῶ τινά ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Aeschin. a sententia, μεταπέδω τινά, Dem. aliquem plausu et clamore domum, παρατίμω τινά ὅκαδε πρότω ἔξ βοῦ, Plut. funus, παραπέμω τινὲν εὐτά, Lucian. ἀκολούθει τινί πρὸς τάφον, Dem.

Deductio, ἡ ἀδηγία· abstractio, ἡ ἀπαγωγή.

Deductor, ὁ προηγεμῶν, ὄνος, Dem.

Deerro, ἀφαιμαρτάνω, ἀποπλανῶμαι, a recta fide, τῆς εὐθείας πίστεως, Chrys. deerrare facio, ἀποπλανῶ, a proposito, ἀπὸ τῆς υποθέσεως, Aeschin.

Defacatus, ὁ ἔξ ἡ ἀφρυγος, α, LXX.

Defaeco, διυλίζω, Diosc.

Defatigatio, ὁ κόπτος, α.

Defatigo, καταπατάω, aliquem, τινά, Lucian.

Defectio, ἡ ἀπόστασις, Thuc. ἀποσταῖω, Plut. ἡ ἀπόλειψις, Dem. quod deest. Vide Defectus.

Defector, ὁ ἀποστατής, Plut. ὁ ἀποστάτης.

Defectus, ἡ ἔνδεα, Dem. τὸ ἔλλειμμα· τὸ ἐλλείπον, ὄντος· τὸ ἐλάττωμα, id. solis vel lunae, ἡ ἔκλειψις, Aristot.

Defendo, ἀμύνω, Isocr. populi libertatem, ἀμύνωμαι τῇ δημοκρατίᾳ, Dem. ὑπὲρ τῆς ἑλευθερίας, id. sororem, πρὸς τῆς ἀδελφῆς, Plut. Græciam, τὴν Ἑλλάδα, Plat. aliquem coram iudicio, συνηγορεῖ ὑπὲρ τινος, Aristot. συνηγορεῖ τινί, Isocr. συνηγορεῖται τινί· ἀπολογίαν περὶ τινος· causam, ἀπολογίαν ποιεῖται ὑπὲρ τινος, id. aliquem ab injuria, ἐπαμύνω τινί. Confer Defensio.

Defensio, ἡ προστασία, Polyb. ἡ ἐπικράτεια, id. coram iudicio, ἡ ἀπολογία, ας, Dem. actorum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων· defensionem instituire, seu facere, ἀπολογίαν ποιεῖν, seu ποιεῖσθαι, idem. λέγειν dare, seu concedere alicui, δίδωναι τινί· meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψευδῶν· relinquere alicui, ἀπολείπειν τινί· scribere peccatorum, γράφειν τῶν ἡμαρτημένων τινί· habere justam, ἔχειν λόγον seu εἰπεῖν ἀπολογίαν δικαίαν· legitimam declinare, φεύγειν ἀπολογίαν δικαίαν· φεύγειν ὁρῶν ἡ δικαίαν ὁδὸν ἀπολογίας, id. audire, ἀκροασθαι τῷ ἀπολογούμενῳ, Isocr. avertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινος, Dem. defensione aliqua uti,

D E F D E F

uti, χρῆσθαι ἀπολογία τινί abuti, καταχρῆ-
 σθαι ἀπολογία, id.
 Defensor, πρῆταιραι, jura, τῶν δικαίων, Dem.
 Defensor, ὁ πρεσβύτερος, v, Plut. ὁ βοηθός, ἔ, id.
 patronus, ὁ ἀπολογούμενος, Dem. ὁ συνήγορος,
 ὁ συνηγόρων saluti alicujus, συνηγοροῦσαν
 τῇ σωτηρίᾳ τινός leges alicujus, συνεῶν νόμων
 τινί comparare multos defensores alicujus,
 πορίζουσαι πολλὰς συνεῶντας ὑπὲρ τινος ad-
 sciscere sibi defensorem, παρασκευάζουσαι
 αὐτῷ συνηγοροῦντα habere aliquem, ἔχιν τινὰ
 σὺνδικον destitui defensore, ἔρημον γίνεσθαι
 τῶν ἐκόντων ὑπὲρ αὐτῶν, id.
 Defero, κατακομιζῶ, καταφέρω, aliquid in
 nave, τί πῆ νῆον, Synes. denuncio, παρεγ-
 νῶμαι, alicui aliquid, τινί τι, Plut. accuso,
 εἰσαγγέλλω, id. καταγγέλλω τινά, Herodian.
 Confer Accuso.
 Defervere, ἀπεθρᾶζω, Budæus. placidus fio,
 παύομαι, Xen. ira mea defervet, παύομαι
 τῆς ὀργῆς, Dem.
 Defessus, ὁ ἔξ ἡ κατὰ πόνος, Plut. ὁ ἔξ ἡ κατὰ το-
 πος, Plut.
 Defetiscor, καταπαυῖναι, Laert. ἀποκάμναι,
 Herodian.
 Deficio, ἔλλειπω, in aliqua re, ἔν τινι, Dem.
 deficio pecunia, sum pecunia deficit mihi,
 χρήματά με ἀπολείπει, Aristoph. με ἰπιλί-
 πει, Dem. frumento, ἐπιλείπω τῷ σίτῳ,
 Thuc. spiritui, τῷ πνεύματι, Plut. animo,
 λειποφύχει, Thuc. viribus, ἔξασθενία, Plut.
 desino, καταλήγειν descisco ab aliquo,
 ἀφίσταμαι τινος, Isocr. ἀπὸ τινος, Diodor.
 ἀφίσταμαι τινος, Isocr. ad hostes, ἀφίστα-
 μαι πολεμίας, id. ἀπέρχομαι εἰς πολεμίας,
 Dem. ad adversarios, ἀποκλίνω ἐπὶ τὰς
 ἀντιδίας, id.
 Defigo, κατατήννυμι, aliquid in terram, εἰ εἰς
 γῆν, Aristot. oculos in aliquid, ἱνατενίζω
 τινί, Basil.
 Definio, ὀρίζω, aliquid circulo, τί κύκλῳ, Arist.
 aliquid intervallo aliquo, περιόριζο τι διαστή-
 ματι τινι, Lucian. statuo alicui aliquid,
 ὀρίζω τινί τι, Dinarch. circumscribo, περι-
 γράφω, Aristot.
 Definite, ὀριμένως, Aristot.
 Definitio, ὁ ὀρισμός, ἔ, Aristot. ὁ ὅρος, v, id.
 Definitivus, ὀριστικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Definitus, ὀρισμένος, ἐνν, ἔνον, Dem.
 Defit, λίσπει, ἀπογίνεσθαι.
 Deflagratio, ὁ ἔμπρησμός, ἔ, Plut. ὁ ἔμπρησις,
 Æschin. ἡ ἔμπρησις.
 Deflago, καταβλέννομαι, ἐμπρησθῶμαι, Xen.
 Deflecto, κατακάμπτω, in aliquid, εἰς τι, Plat.
 ἀποκλίνω, ad scordiam, ἐπὶ τὸ βᾶθυμειν,
 Dem. ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονάς, Aristot.
 παρεκτρέπομαι εἰς τι, Plut. ab aliquo in oc-
 cursu, ἐκτρέπομαι τινὰ ἀπαντῶν, Dem.
 Defleo, καταδελνύω, sortem, τὴν τύχην, Xen.
 aliquem, ἀνακλῶν τινά, Isocr. matrem mor-
 tuam, θεννέω μητέρα θανῶσαν, Lucian. vi-
 rum propter sortem infelicem, ἐδούρωμαι ἄν-
 δρα τῆς τύχης, Dion. Halic. fortunam alicu-
 jus, κλῶν τινὶ τύχην τινός, Dem.
 Defloreo, ἀπανθῶ, Naz. παρακαμίζω ἔ παρα-
 νθῶ, Plut.
 Defloresco. Vide Defloreo.
 Defloro, ἀπανθίζω, aliquid, τὶ, Plut.
 Defluo, καταρῖβω, in terram, εἰς τὴν γῆν, Xen.
 defluunt folia, ἀπαρῖναι τὰ φύλλα, Dem.
 Defluvium, ἡ ἀπὸ ῥέου, as, Xen.
 Defluvius, ὁ ἔξ ἡ ἀπὸ ῥέου, as, Plato.
 Defluxus, ὕς, ἡ ἀπὸ ῥέου, as, Xen. in primis
 humorum e capite, ὁ κατὰ ῥέος, contr. κα-
 τὰ ῥέος, v, Gal.
 Defodio, καταρύπτω, aliquem vivum, τινὰ ζῶν-
 τα, Xen. aurum, χερσίον, Hermog. fodien-
 do detraho, ἀποσκαπτω, Plato.
 Defore, ἔλλειψαι, Aristot.
 Deformatio, ἡ δυσμέρφωσις, εως.
 Deformis, ὁ ἔξ ἡ δυσμέρφος, v, Plut. ὁ ἔξ ἡ
 ἄμορφος, v, Lucian. ὁ ἔξ ἡ ἀσχηρῶν facies
 supra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβαί-
 λον τῷ αἰσχει, Xen.
 Deformitas, ἡ ἀμορφία, Plut. ἡ ἀρβυρμία τῷ
 σώματι, Dem. τὸ αἰσχος, Xen.

DEF DE

Deformiter, αἰσχροῦς, Aristot.
Deformo, ἀπομυφαῖν, aliquidem, ῥυτίων τινά,
Dion. Hal. καταρτυναίνω τινά, Isocr. honores,
καταίσχυνον τιμάς, Dem. aliquid verbis, τὴ
λόγῳ suam existimationem, τὴν δόξαν αὐτοῦ,
id. delinco leges, διατυπῶ νόμους, Lucian.
aliquid, ἐκμυθοφοροῦμαι τι, Plut.
Defossio, ἡ καπορευχή, ἥς.
Defraudatio, ὁ νοσφισμός, ὅ, ἡ ἀποστέρησις, εἰς,
Isocr.
Defraudator, ὁ ἀποστέρητής, ὅ, Plato.
Defraudo, παωκρυβῶ, ἀποστέρω, aliquidem ali-
qua re, τινά τινας, Xen. ἀποστέρησιν ποιῶ,
Isocr. ἱεραποτῶν τινά, Dem. genium, ἀντα-
γωνίζομαι τῇ φύσει.
Defrenatus, α, um, ὁ ἔξ τῆ ἀχάλαντος, Plato.
ὁ ἔξ τῆ ἀχάλαντος, Naz.
Defrigesco, ἀποψύσσομαι, Aristot.
Defringo, ἀσπρήνγω, aliquid, τι, Æschin.
Defrugatio, ὁ καπσιμός, ὅ, Theophr.
Defrugo, ἐκκαπίζομαι, Theophrast. καρπίζο-
μαι.
Defrustatio, ὁ σπαργμός, ὅ, Herodian.
Defrusto, σπαράσσω, Lucian.
Defructum, τὸ ἐψήμα, ατος, Diosc.
Defugio, ἀποφύγω τι, Dem. ἀπαγορεύω τι,
Plato.
Defugio, ἀποστρέφω, Lucian.
Defunctorie, πρὸς ἀφροσύνην, ἀφοσιούμενος, τυ-
χόντως, ὃ μάλα ἐπιμυλῶς.
Defunctus, ἀπὸλλαιγεις, aliqua re, τινός, Plato.
mortuus, τελευτῶ, Dem. ἀποθανών, τετελευ-
τηκώς, καπουχόμενος, id.
Defundo, καταχίζω.
Defungor, ἐπαλλάττομαι, aliqua re, τινός,
Plato. officio, τῷ καθήκοντος, Thuc. vita.
Vide Morior.
Degener, ὁ ἀγενής, Herodian. ὁ ἔξ τῆ δαλοπροσῆς,
Lucian.
Degeneratio, ἡ νοθεία, ας, Plut. ἡ ἐκτροπή.
Degenero, νοθεύομαι, Lucian. in aliam for-
mam, ἐκπίπτω εἰς ἀλλότριον εἶδος, Plato. li-
beri degenerantes, τέκνα ἐξιστάμενα, The-
ophr. degenerare facio, ἐξίστημι ἔξ φθείρω τὴν
τῷ ἔχοντος φύσιν, Aristot.
Deglabratio, ἡ ψιλώσις, εως, Athen.
Deglabro, ψιλῶ, Aristot.
Deglubo, ἀπολεπίζω, ἀποδύω.
Deglutio, καταπίνω, aliquid, τι, Plut. βροχθίζω
τι, Aristot.
Dego, διάγω, separatim, κατ' ἐμαυτόν, Hero-
dian. vitam, τὸν βίον, Dem. ζῶα βίον, Plat.
ποιῶμαι βίον, Herodian.
Degradinat, ἐπιχαλάζεις, lapides, λίθους, Luc.
Degravo, καταβροῦμαι, ἀποβρίθω.
Degusto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινός, Plato. im-
perium, γινώσκω ἀρχήν, Herodot. τι, N. T.
Dehinc, εἰς τὴνδε, Lucian. primum—dehinc,
πρῶτον—εἶτα, Dem.
Delischo, χρίνω, Lucian. ἀποχαίνομαι.
Dehonestamentum. Vide Deducus.
Dehonesto. Vide Deducro.
Dehonestus. Vide Turpis.
Dehortatio, ἡ ἀποτροπή, ἥς, Aristot.
Dehortor, ἀποτρέπω, aliquidem, τινά, Isocr.
μεταπειθῶ, Dem. ab aliquo, τινός, a ge-
renda republica, τινὲ τῷ τὰ κοινὰ πρᾶττειν,
Plut.
Dejectio, ἡ καταβολή, ἥς, N. T. ἡ ἀποβολή.
Dejero, κατόνυμι, Dem. διόρνεμι τι, Lys.
vidisse aliquem, ἰδεῖν τινα, Plut. persancte,
σμενὸν ἔμεγαλ ὄρεον διόρνευμαι, Lys.
Deificatio, ἡ ἀπείκωσις, εως, Herodian.
Dejicio, καταβάλλω, aliquid, τι, Isocr. detur-
bo, de honore, ἀποβροῦμαι τῆς τιμῆς, Lucian.
aliquidem de possessione, ἐξέλλα τινά, Dem.
de saxo, i. e. præcipito, κατακρημνίζω τινά,
Dem.
Dein, vide Deinde.
Deinceps, ἐξῆς, Dem. ἐφῆξες, τὸ λοιπὸν, μετὰ
ταῦτα, id. εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, Isocr. εἰς τὸ
λοιπὸν, Xen.
Deinde, εἶτα, invasit Thessaliam, ἐπέβη Θεσ-
σαλίαν, Dem. prædicabas pugnas, ἔπειτα
ἔλεγεσ μάχας, id. abusus est dono, τὸν περὶ
παιτα χρόνον καταπείχεται, Plat. primum

DEI DEL

deinde, πρῶτον μὲν—δύτερον δὲ, Dem. πρῶτον μὲν—ὑστερον δὲ· πρῶτον μὲν—εἴτα, id. πρῶτον μὲν—ἔπειτα, id. primum—deinde—tandem, τὸ μὲν πρῶτον—ἔπειτα—τὸ τελευταῖον δὲ, id.

Deitas, ἡ θεότης, πνεύς, Gregor.

Dejugo, ἀποζυγῶν.

Dejugo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινός, Æsch.

Delango, καταπίπτα, ab aliquo, ἀπὸ τινος, Aristot. ἀπολίσσθαι τινός, Themist. in morbum, καταφέρειμαι εἰς τὸ πάθος, Hipp.

Delacero, κατακίρνω.

Delacrimatio. Vide Deploratio.

Delacrimo. Vide Defleco, Deploro.

Delævo. Vide Lavigo.

Delambo, ἀναλείρω, ἀπολείρω, Athen.

Delamenter, θρηνέω, Herodian.

Delapsus, καταπίσσω, πεισών, Herodian. cælo, ὁ ἔξ ἡθροσύνης, Plut. a Jove, ὁ ἔξ ἡ διοτιότης, Herodian.

Delasso, κοπῶν, delassor, κοπιᾶσθαι, aliqua re, ἔπαι τινος, N. T. ὑπὸ πειρασίου, Aristoph.

Delatio, ἡ ἐνδείξις, Dem. et accusatio, εἰσαγωγὴ εἰς γραφὴν· facere delationem adversus aliquem, ποιῆσαι φάσιν κατὰ τινος· ἔγκλημα ποιῆν πρὸς τινος, id.

Delator, ὁ κληνυτής, ὤ, Dem. ὁ ἐνδείκας, ἄνθρωπος, id. ὁ ἐνδείκτης, Synes. ὁ συκοφάντης.

Delavo, κατακίπτω, Lucian.

Delebilis, ὁ ἔξ ἡ βλάβης, ὤ, Lucian.

Delectabilis, ἀσπαστός, ἡ, ὄν, Herodian. τετραπλός, ἡ, ὄν, Isocr.

Delectamentum, ἡ διαγωγὴ, ἥς, Plut. ἡ θυμολογία, Lucian.

Delectatio, ἡ τίσις, Isocr. et voluptas, χάρις ἡ ἡδονή, Dem. et suavitas, ῥεσώνη ἡ ἡδονή, id. ἡ ἡδυστάθεια, ας, Lucian. ἡ εὐφροσύνη, ης, Xen.

Delecto, τίρω, aliquem aliqua re, τινά τινα, Isocr. εὐφραίνει τινά, Dem. συνήδων τινά, Plut. hostes, ἡδονὴν ποίει τοῖς ἐχθροῖς, Dem.

Detector, ἡ δομαί, aliqua re, τινί, Dem. bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς, Xen. voluptatibus, ἡδοναῖς, Plato. laude, καλῶς ἀκάνων, Plut. bonis, χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, Xen. hospite, εὐδοκίᾳ τῷ ξένῳ, Diod. esu carnium, ἀπονεύω εἰς τὰ κρέα, Elian.

Delectus, ἐκλεκτός, ἡ, ὄν, Thuc. ὁ ἔξ ἡ ἐπιλέκτος, ας, Polyb. delecti viri, αἰρετοὶ ἄνδρες, Lycophr. delecti a senatu, ἡρημένοι ὑπὸ τῆς βουλῆς, Dem. delectus juvenis ad militiam, ὁ λογάριος, ἄδως, Thuc.

Delectus, ἡ ἐπιλέξις, Appian. ὁ κατάλογος, Dem. ἡ ἐκλογὴ delectum habeo, καταλέγωμαι ὀφείλεις, Xen. καταλέγω τὰς μαχησόμενας, Plut. in Italia, εἰς στρατίαν ἀνθροῦζω λογάδας ἐκ τῆς Ἰταλίας, Herodian.

Delegatio, ἡ ἐπιτροπή, Dem. ἡ ἐντολή, N. T.

Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, Isocr. ἀποστέλλω, ἀποτίμιπαι.

Delenio, καταβίβω, καταπραίνω, iram aliqujus, τινά τῆς ὀργῆς, Plut. aliquem sermone, πρᾶναι τινά λόγῳ, id.

Deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, τὸν ὄνομα τινά, Dem. aliquem e catalogo, τινά ἐκ τῶ καταλόγου, Xen. amicitias, τὰς φιλίας, Isocr. maculam ignominie, ἀποτρέπωμαι τὴν ἀδοξίαν, Dem. calumnias, ἀποτρέπομαι seu διελύσμαι τὰς διαβολὰς, id. ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, Isocr. tropæa, ἀφανίζω τὰ τροπαια, id. aliquid oblivione, λήθην ἐμπίπτω τινός, Dem. παρελθόμεναι τὴν λήθην, Lucian. aliquos internecone, παντελῶς ἀποβάλλω τινας, Dem. urbem, ὅλους ἀναβρίομαι πόλιν, id. καθαίρομαι πόλιν, Herodian.

Deletilis. Vide Delebilis.

Deletio, ἡ ἐξάλειψις, εως, ὁ ἀφανισμός, ὤ.

Deletor, ὁ λυμαντής, ἥρος, Xen.

Delibatio, ἡ ἀπόγευσις, εως.

Deliberatio, ἡ βελή, Dem. ἡ βέλυσσις, Aristot. ἡ σιείσις· instituo deliberationem de aliqua re, προστίθωμι βουλὴν περὶ τινος· adversari deliberationibus, ἐναντίον εἶναι τῷ βουλευέσθαι· instituo deliberationem ante negotium, χρεῶς

μαι τῷ βυλεύεσθαι πρὸς τῷ πράγματι, id. Confer Concilium.
 Deliberativus, συμβουλευτικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Deliberator, ὁ βουλευτής, ὁ, Lucian.
 Delibero, βυλεύομαι, Dem. σκέπτομαι, de re aliqua recte, περὶ τινος καλῶς, Dem. ὑπὲρ τινος, id. non de hoc, an pax facienda sit, sed de eo, quānam facienda sit, ὁ περὶ τῆς εἰς ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ποιῶν τινά mecum, κατ' ἐμάντων, id. cum amicis, quid mihi agendum sit, μετὰ τῶν φίλων, ὁ, τὴν χρεὶ με ποιῶν, Thuc. quomodo fugam faciamus, πῶς ἀποδράωμεν, Xen. utrum velim cum ipsis bellum gerere, an amicus esse, εἴτε βούλομαι πολέμῳ αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶναι, id. utrum oratio plane suppressenda sit, an vero, πότερον ἀφανίστης παντάπασιν ἔσαι ὁ λόγος, ἡ, Dem.
 Delibo, ἀπογυῖομαι, aliquid, τινός, Plut.
 Delibro, ἀποφλιῖομαι, ἀπολεπίζω, ἀπολέπω, Aristoph.
 Delicate, τρυφερῶς, θρυπτικῶς, Poll. διατεταρμένως, Xen. vivo, τρυφάω, Plut. vivo et luxu diffuso, τρυφάω ἢ τῷ βίῳ διατρέω, Aelian. vivens, ὁ ἢ ἀβροδίαυτος, ὁ, Thuc. vestitus, ταῖς ἐσθῆσι τρυφῶν, Isocr.
 Delicatus, τρυφερός, ὁ, ὄν, de homine et re, Aristot. θρυπτικός, ἡ, ὄν, Xen. delicatior feminis, ἀβρότερος γυναικῶν, Lucian.
 Delicias, ἡ τρυφή, ἡς, Dem. ἡ ἀβρότης, ἡτος, Xen. ἡ ἀβροσύνη, ἡς, Chrys. atque luxus, τρυφή ἢ περιουσία, Dem. in deliciis vivo, τρυφάω, id. deliciis adfuso, σπαταλάω, N. T. Confer Delicior.
 Delicior, τρυφάω, Dem. θρυπτομαι, Xen. διαθρυπτομαι, id. ἀβρύνομαι, aliquantum, ὁποσούτως, Plut. τρυφάω ἢ σπαταλάω, N. T.
 Delictum, τὸ ἔλλειμμα, Dem. τὸ ἁμαρτήμα, id. ἡ ἀεμαρτία, ας, Isocr. ἡ πλημμέλεια, ας, τὰς πεπλημμελημένας, ὡν incidere in delictum, περιπίπτειν ἁμαρτήματι involvere se iisdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, id. delicta alicujus castigare, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτήμασι τινι, Dem. reprehendere, οἷς ἁμαρτάνει τις, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτημαῖς τινι ἐπιπλήττειν, id. Confer Peccatum.
 Deligo, ας, δέω, vulnus, τραῦμα, Xen.
 Deligo, is, αἰρέομαι τι, Isocr. aliquem ducem, αἰρέομαι τινα ἡγούμενον, Dem. aliquid ex omnibus, προαίρωμαι τι ἐξ ἀπάντων, Isocr. ex omnibus optatum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἀπάντων, id.
 Delineatio, ἡ διαγραφή, ἡς, Plat. ἡ σκιαγραφία τινός, id.
 Delineo, προγράφω, Isocr. ὑπογράφω, id. aliquid, διαγράφω τι, Polyb.
 Delingo, ἀπολείχω, Athen.
 Delinquentum, τὸ ἔλεγμα, ατος, τὸ ἔλεγχον, ὁ, Eurip.
 Delinio, καταχρίω, Gal. suavitate, κηλέω, Plut. ἔλεγμα, μελίσσω.
 Delinitio, ἡ κήλησις, εως, Plut.
 Delinitivus, κατακληνητικός, ἡ, ὄν, ὁ ἢ ἔλεγκτικός, Plut.
 Delino, καταχρίω, Gal.
 Delinquo, ἁμαρτάνω, Dem. nulla in re, πλημμελίω περὶ ὧν, Isocr. in aliquem, πλημμελίω εἰς τινα, Xen. in multis, πολλὰ σφάλλαμαι, Isocr. πολλὰ ἔξαμαρτάνω, id. in leges, πράττω τὰ κεκαλυμμένα, Aelian. Confer Pecco.
 Deliqueo, σήκομαι, Gal.
 Deliquesco, idem quod præced.
 Deliquium, ἡ ἔκλειψις, εως, Plut. animi, ἡ λειποθυμία, ας, Herodian.
 Deliramentum, τὸ λήρημα, ατος.
 Deliratio, ἡ λήρησις, εως, Aretæus.
 Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος, Xiphil. ἡ παράνοια, ας, Dem. ἡ ἀπόνοια, id.
 Deliro, ληρέω, Dem. ἀπολῆρω, id. παραλήρω, Aristoph. prorsus, παντάπασιν, Isocr. et insanio, παραφρονέω ἢ μαινόμεναι, Dem.
 Delirus, ὁ ἢ ἡλροδῆς, ιος, Aristot. ὁ παραφρων senex, ὁ χρονόηρος. Confer Stultus.
 Deliteo, διαλαμβάνω, in silvis, ἐν δρυμοῖς, Herodian. κρύπτομαι ἐν βλάει, id.

Delitesco. Vide antecedens Deliteo.
 Dehtigo, φιλονεικῶ.
 Delphin, ὁ δελφίν, ινος, Aristot.
 Delubrum, τὸ εἰδωλεῖον, N. T. τὸ ἱερόν, Dem.
 Deludiflor, διαπαίζω, Plato.
 Deludo, ἐκπαίζω, Hesych. καταπαίζω.
 Delumbis, ὁ ἢ ἡ ἀνευρος, ὁ.
 Delumbo, ἀσπενεύω, Suid. ἐκνευρίζω, Dem.
 Demando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τι, Isocr. ἐντέλλομαι.
 Dememini, ἐπιλανθάνομαι, Plato.
 Demens, ὁ ἢ ἡ ἄφρων, ονος, Dem. ὁ ἢ ἡ ἐκφρων, ονος, Isocr. ὁ ἢ ἡ παράφρων, σκαῖος, ας, ὄν, Dem.
 Demensum, τὸ σιτομέτρον, ὁ, Naz. ἡ σιτομεστρία, ας, Diod. Sicul.
 Dementer, ἀφρόνως, facere, ποιεῖν, Dem. ἐκφρόνως, id. ἀνόητος.
 Dementia, ἡ ἀνοία, Dem. ἡ παράνοια, ἡ ἀπώγνια, ας, ἡ ἐνθῆσις, ας, id. eo dementiae venie, eis τῷτο ἐλθεῖν ἀνοίας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀνασθησίας, μωρίας, Isocr.
 Dementio, παρεφρονέω, Dem. ληρέω, μαινόμεναι, id.
 Demento, μαρναίω, aliquem, τινά, N. T.
 Demereo, σιτοποιέομαι, aliquid aliquo, τί παρὰ τινος, Dem.
 Demereo, εὐεργιστίω, aliquem, τινά, Dem. homines, ἀνθρώπους ἐξομιλῶ, Synes.
 Demergo, καταποντίζω, proprie in mare, aliquid, τι, Plut. et everso urbem, καταδύω ἢ ἐκτρέπω πόλιν, Dem. aliquem, κατακαπνίζω τινά, Basil. navem demergi, πλοῖον καταδύναι, Dem. ad ilia usque, βρέχισθαι μέχρις ἑξῶν, Herodian.
 Demersio, ὁ βαπτισμός, ὁ, N. T. in mare, ὁ καταποντισμός, ὁ.
 Demersor in mare, ὁ καταποντιστής, ὁ, Isocr.
 Demersus, καταποντισθείς, εἶναι, ἐν frumentum perit nave demersa, ἀπόλλυται σῖτος πλοῖον καταδύντος, Dem.
 Demetior, διαμετρίω, aliquid, τι, Dem.
 Demeto, ἀποθερίζω, LXX. παραθερίζω, ἀπαμάρομαι, Hesych. radicem generis, ἐξαμάρομαι ρίζαν τῆς γένεως, Sophoc.
 Demigratio, ἡ μετακίνησις, Plato.
 Demigro, μετακίζομαι, Lucian. e vita, ὑπεκχωρίω τῷ βίῳ, Plato.
 Deminuo, μειώω, aliquid, τί.
 Demiror, ὑπερέγραμμαι, Suid. dicta, ἀναθυμιάζω τὰ λεγόμενα, Herodot. ὑπερθυμιάζω.
 Demisse, ταπεινός, Isocr. sentio, ταπεινοφρονέω, μικρόν ἢ ταπεινόν φρονέω, Dem.
 Demissio, ἡ κάθισις, Galen. animi, ἡ ταπεινοφροσύνη, N. T. ἡ ταπεινότης, Isocr.
 Demissus, καθήμενος, ἐν, ἐν, Thuc. animo, ὁ ἢ ἡ ταπεινότης, ονος, N. T. ταπεινός, ὁ, ὄν, Isocr. demisso animo sum, μικρόν vel μικρὰ φρονέω, Dem. Isocr.
 Demitto, καθίημι, scalas, κλίμακα, Herodian. me ex alto, καθίημι ἐμὲ ἀφ' ὑψηλῶν, Xenoph. animum, καταβάλλω ἑμαυτὸν, Plut. aliquid funibus, χαλᾶω τι, N. T. ancoram, χαλᾶω ἀγκυρᾶν velum, χαλᾶω ἱστὸν in sportula per murum, χαλᾶω ἐν σπυρίδι διὰ τῆς τείχεως, N. T.
 Demo, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τί τι, Dem.
 Demolior, κατασφύρομαι, καταβάλλω, urbes, τὰς πόλεις, Aphth. vias, ἀποικοδομῶ τὰς ὁδούς, Thuc. murum, καθαιρῶ τὸ τεῖχος, id.
 Demolitio, ἡ καθαιρέσις, εως, ἡ καταβολή, ἡς.
 Demolitor, ὁ καθαιρέτης, ὁ, Thuc.
 Demonstrabilis, ὁ ἢ ἡ ἀπόδεικτος, Aristot.
 Demonstratio, ἡ ἀπόδειξις, εως, ἔσхин.
 Demonstrative, δεικτικός.
 Demonstrativus, δεικτικός, ὁ, ὄν, ἐπιδεικτικός, ὁ, ὄν, ἀποδεικτικός, ὁ, ὄν, Aristot.
 Demonstrator, ὁ ἀποδείκτης, ὁ.
 Demonstro, δείκνυμι, aliquid, τί, Dem. ἀποδείκνυμι τι, Herodot. aliquid clare, ἀποδείκνυμι τι σαφῶς, Dem. ita clare, ut, ἐπιδείκνυμι τι ὅτω σαφῶς, ὥστε, id. meam virtutem, ἐλεγχον δίδωμι ἀρετῆς, Isocr.
 Demorior, ἀποδύκω.
 Demorior, ἀποθνήσκω, Plato. Confer Morior.
 Demoror, κατέχω, aliquem, τινά, Plat. in aliqua re, διαμιλλῶ πρὸς τι, Naz.

Demortuus, ἀπολάνω, ἔσα, ἐν ἀποστενήκω, ὡς, ἐς ὁ ἀπελθὼν τῷ βίῳ, Lucian.
 Demoveo, ἀποκινῶ.
 Demulceo, κηλέω, Plat. ἐκμελίσσομαι, Basil. Σίλγω auditores concinnitate numerorum, ψυχαραγωγὴ τῶν ἀκούοντα ταῖς εὐρυθείαις, Isochr.
 Demum. Vide Denique.
 Demurmuro, ἀπομουρούζω.
 Demutulo, κολοῶ, Aristot.
 Demuto. Vide Muto.
 Denarius, δεκαδικός, ὁ, ὄν, numerus, δεκαδικὸς ἀριθμός, Naz. nummus, ἡ δραχμή, Thuc. τὸ δηνάριον, N. T. τὸ δεκάχαλκον, Plut.
 Denascor, ἀποθνήσκω, Plat. Confer Morior.
 Denaso, ῥινοκοστία, Suid.
 Denato, κατανήχομαι.
 Denego, ἀπαρνεῖομαι, eadem, φόνον, Plut.
 Deni, οἱ, αἱ, ὁ δίκαια, Thuc.
 Denigratio, ἡ μελάνωσις, Naz. ὁ μελασμός.
 Denigro, μελάνω, ἀπομελάνω, διαμελάνω.
 Denique, τοτελευταῖον vel τὸ τελευταῖον, Dem. τατελευταῖον vel τὰ τελευταῖα, id. εἰς τελευταῖον, ἔσхин. τὸ σύνολον, Dem.
 Denominatio, ἡ παρονομασία, ας.
 Denomino, κατονομάζω, aliqua re, τινι, Philo.
 Denoto, σημαίνω, Naz. significo, σημαίνω, Xen.
 Dens, ὁ ὄδης, Aristot. molaris, ὁ γομφίος, Xen. genuinus, ὁ κρανητής, ἡρος, Aristot. anterior, ὁ ηλιασίνος, Poll. ὁ τομεύς, εως, id. caninus, ὁ κυνόδων, ονος, Hippocr. dentium stupor, ἡ αἰμαδία, ας, Aristot. dentium stupore laboro, διαμωδιάω, id. dentium dolor, ἡ ὀδονταλγία, ας, Diosc. dentium dolore laboro, ὀδονταλγία, id. dentes habens utrinque, ὁ ἢ ἡ ἀμφόδης, ονος, id. nullos, ὁ ἢ ἡ ἀνόδους, Athen. serratos, ὁ ἢ ἡ καρχαρόδους, Aristot. prominentes, ὁ ἢ ἡ προόδους, Poll. tres, ὁ ἢ ἡ τριόδους, LXX. exsertos, ὁ ἢ ἡ χαυλόδους, Aristot.
 Densatio, ἡ πυκνωσις, εως, Plut.
 Dense, πυκνός, Athen.
 Densitas, ἡ πυκνότης, ἡτος, Plut.
 Denso, πυκνός, Plut.
 Densus, α, um, πυκνός, ὁ, ὄν, Theophr. ἀδρόος, α, ον, Thuc. δασύς, εἰς, οὔ.
 Dentale, ὁ γόνυς, Hesych.
 Dentatus, ὀδοντωτός, ὁ, ὄν, Galen. ὀδοντωμένους, ἐν, ἐν, ferrum, σίδηρος, Poll.
 Denticulatus, idem quod Dentatus.
 Denticulus, ὁδὸς μικρός.
 Dentifricium, ὁ ὀδοντοῦσης, ὁ, Poll.
 Dentio, ὀδονταῖα, ὀδοντοφύω, Hippocr. ὀδοντοποιέω, Poll.
 Dentiscapulum, ὁ ὀδοντοῦσης, Poll.
 Dentitio, ἡ ὀδοντοφύα, ας, Paul. ἔγ. ἡ ὀδοντίασις, εως, id. τὰ τῶν ὀδοντοποιούντων πάθος, Poll.
 Denubo. Vide Nubo.
 Denudo, ἀπογυμνῶ, Hesiod. γυμνῶς, aliquem aliquo, τινά τινος, Herodian. Confer Nudo.
 Denunciatio, ἡ ἐπαγγελία, Confer Indictio.
 Denuncio, ἀπαγγέλλω τινί τι, Plut. παραγγέλλω τινί τι, id. alicui bellum, καταγγέλλω τινί πόλεμον, Dem. προαγγεῖν τινί πόλεμον, id. per urbes, παραγγέλλω κατὰ πόλεις, Thuc.
 Denuo, αὖ, Dem. αὖτις, id. πάλιν, id.
 Deooco, βαυλοκοστία, Aristot.
 Deonero, ἀποφορτίζω, Hesych.
 Deorsum, κάτω, vector, γίνομαι, Dem. ac sursum, ἢ ἀνω, Galen.
 Deosculor, καταφιλέω, manus et pedes alicujus, χεῖρας ἢ πόδας τινος, Xen.
 Depascior, συντρίβω, aliquid cum aliquo, τι πρὸς τινα, Xen. σύμψαισι ποίεομαι, Thuc.
 Depalmo, κοινδύλλω, Suid.
 Depango, καταπήγνυμι, aliquid alicubi, τι πρὸς τι, Aristot. aliquid in terram, τι εἰς γῆν, id. id.
 Depasco, καταπνέομαι, regionem, τὴν χώραν, Isocr. καταπνέω χώραν βοσκῆμασι, Demosth. agrum, ἐπινέω τὸ χωρίον, id. ignis depascit urbes, πῦρ ἐπινίμει τὰς πόλεις, Thuc. depascor, ἐπιβόσκομαι.
 Depastio, ἡ νομή, ἡς, Polyb.

Depauperō, *πτωχίζω*, LXX.

Depecto, *πτενίζω*, Herodot.

Depreculatio, ἡ *σύλη*, *ης*, Dem. ἡ *σύλησις*, *εως*.

Depreculator, ὁ *ἀποσυλητής*.

Depreculor, *ἀποσυλλάω*, Chrys. *κλέπτω τὰ κοινὰ*, Dem.

Depello, *ἀπαθίω*, Thuc. *παρωθίω*, Dem. aliquem ab aliquo, *ἀπελαύνω τινά τινος*, id. *ἀποτρέπομαι τινά τινος*, Plut. aliquem de regno, *ἐκβάλλω τινά τινος ἀρχῆς*, Dem. *gladium imminuentem cervicibus*, *ἀποσείω ξίφος τοῖς αὐχσίν* *ἐπαιωθέμενον*, Herod.

Dependeo, *ἐκπερνούμαι*, ab aliquo, *τινός* *ἐκποιέμαι* *τινος*, N. T. *ἐξαρτάομαι* *τινος*, Lucian. a virtute alicujus, *ἀρτάομαι ἀνδρείας* *τινός*, Herodian.

Dependo, *ἐκτίω*, *penam alicui*, *τίσιν τινί*, Dem.

Dependulus, *ἐκπερμένος*, *ἐν*, *ἐν*.

Deperto, *ἀποβάλλω*, aliquid, *τι*, Plut. et evertō urbem, *ἀπόλλυμι* *ἐ* *ἀνατρέπω πόλιν*, Plato.

Depereo, *ἀπόλλυμαι*, Aristoph. *morior*, *ἀπονήσκω*, Plat. *vehementer amo aliquem*, *ἐπιμαίνομαι τινί*, Philo.

Depetigo, ὁ *λευχὴν*, *ἦνος*, Diosc. *depetigine laboro*, *λευχηνόω*, Theophr.

Depexus, *κτυπνθείς*, *εἶσα*, *ἐν*.

Depictus, ὁ *ἐ* *ἡ* *κατάγραφτος*, *ε*, ὁ *ἐ* *ἡ* *κατάγραφος*, *ε*, Lucian.

Depilatus, *ἐκτριχωθείς*, *εἶσα*, *ἐν*, *ἀποσυλημένος τὴν χλαίτην*, Poll. *ἀπὶ φιλωμένους τὰς τρίχας*, id.

Depilis, *ε*, ὁ *ἐ* *ἡ* *ἀθρή*, *χες*, Poll. ὁ *ἐ* *ἡ* *ἀπομεις*, idem.

Depilo, *κατατίλλω*, LXX. *ἀποτίλλω*, *φιλόω*.

Depingo, *καταγράφω*, aliquid, *τι*, Pausan. *coloribus*, *χρωματίζω* *τινί*, Synes. *inaginem meam maximis lineamentis*, *τὴν εἰκόνα ἐμαυτῷ μεγίστην γράφω*, Herodian.

Deplanto, *ἀποφτυνέω*, Aristot.

Depleo, *ἐξαντλῶ*, Lucian. *ἀπαντλῶ*.

Deplorandus, a, um, *ὀλοφυρτός*, *ἐα*, *ἐον*.

Deploratus, *κατακεκλημένος*, *ἐν*, *ἐν*, *ἐν*, *incubabilis*, ὁ *ἐ* *ἡ* *ἀνήμερος*, Dem. a medicis, *ἀπεγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν*, Plut.

Deploro. Vide Defleo.

Deplumis, *ε*, ὁ *ἐ* *ἡ* *ἀπτερος*, Suid. ὁ *ἐ* *ἡ* *ἀπτερος*.

Deplumo, *ἀποτίλλω τὰ πτελά*.

Depluo, *κατομνέω*.

Depono, *κατατίθημι*, arma in medium, *τὰ ὅπλα ἐς μέσον*, Xenoph. *dictaturam*, *κατατίθεμαι τὴν μοναρχίαν*, Plut. *argentum apud aliquem*, *ἀργυρίον τινί*, Isocr. *pecuniam*, *παρκατατίθεμαι χρήματα*, id. *inimicitias*, *ἐχθρὰν ἀποτίθεμαι*, Plut. *ἐχθρὰν ἀπαλύομαι*, Isocr.

Depopulatio, ἡ *πορνήσις*, *εως*, Hermog.

Depopulator, ὁ *πορνήτης*.

Depopulo, *πορῶ*, maritimas regiones Laconice, *τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς*, Thuc. *vicos et parvas urbes*, *διαπορῶν κώμας* *ἐ* *μικρὰς πόλεις*, Plut.

Deportatio, ἡ *κατακομιδὴ*, *ἦς*, Thuc. ἡ *ἐκφόρησις*.

Deporto, *κατακομίζω*, frumentum exercitui, *τὸν σίτον στρατεύματι*, Thuc. aliquem in insulam, *ἐκφορέω τινά εἰς τὴν νῆσον*, Lucian. aliquem in navem, *ἀποκομίζω τινά ἐπὶ τὸ πλοῖον*, Isocr. *laudem*, *λαμβάνω δόξαν*, id. *exercitum ex aliquo loco*, *ἐπανάγω στρατὸν*, Herodian.

Deposco, *ἐξαίτιω*, aliquid, *τι*, Dem.

Depositio, ἡ *κατάθεσις*, ἡ *ἔσις*, Plato.

Depositum, ἡ *καταθήκη*, Isocr. ἡ *παρκαταθήκη*, Thuc. ἡ *ὑποθήκη*, Dem. *relinquere posteritati*, *παράθηκην καταλείπειν τοῖς ἐπιγινόμενοις*, id. *accipere*, *λαμβάνω*, id. *δίδω*, *χρῶμαι*, Isocr. *reposcere*, *ἀπαντῶ*, Dem. *reddere*, *ὑποδίδω*, Arist.

Depostulo, *ἐξαίτιω*, Dem.

Depraedatio, ἡ *σύλη*, *ης*, Dem.

Depraedor, *ἀποσυλλάω*, Chrys. aliquid, *λαφυραγωγῶ* *τι*, Plut.

Depraëlior, *καταμάχομαι*, *διαμάχομαι*, Xen.

Depravate, *δυστραμένως*.

Depravaio, ἡ *διαστροφή*, *ἦς*, Theophr.

Depravo, *διασφίω*, *τι*, Theophr. aliquem, *κακουργῶ* *τινά*, Xenoph. *scripturas*, *σφελῶ τὰς γραφάς*, N. T. Confer *Corruptio*.

Deprecabundus, *ἰκετεύων*, *εως*, *ον*.

Deprecatio, ἡ *δέησις*, *εως*, Dem. pro reo, ἡ *παράκλησις*, *εως*, id. ἡ *ἐξαίτησις*, *εως*, id. pro aliquo, *δέησις ὑπὲρ τινος*, Dem.

Deprecator, ὁ *παραιτητής*.

Deprecor, *ἀπεύχομαι*, aliquid, *τι*, Dem. ne quid fiat, *μὴ γίνεσθαι* *τι*, Dem. ne quid inimicis accidat, *τὶ τοῖς ἐχθροῖς*, Synes. *veniam posco*, *παραιτῶμαι*, Dem. pro aliquo, *ἐξαίτωμαι* *τινί*, id.

Deprehendo, *καταλαμβάνω*, aliquid, *τι*, Dem. injuste facientem, *λαμβάνω τὸν ἀδικούντα* in ipso facinore, *ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινά τῷ πράγματι αὐτῷ ἀδικῶ* *τινά*, id. intelligo, *καθύνω*, id. *διαγινώσκω*, id.

Deprehensio, ἡ *κατάληψις*, *εως*, Thuc.

Depressio, ἡ *καταπίεσις*, *εως*.

Deprimo, *καταπίπτω*, aliquem injuste, *ἐλαττώ* *τινά* *παρὰ τὸ δίκαιον*, Isocr. *ὑποβάλλω*, *καταπίπτω*.

Depromo, *προχειρίζομαι* *τι*, Lucian. ex cella penuraria, *προφέρω* *ἐκ τῆς ταμίης*, Isocr.

Depropero, *κατασπένδω*, rem, *τὸ πρᾶγμα*, Æschin.

Depso, *ἀνψίω*, Hesych.

Depusdeo, *ἀπανισχυντίω*, LXX.

Depugnatio, ἡ *καταμάχη*, ἡ *διαμάχη*, adversus aliquem, ἡ *ἀντιμάχη*.

Depugno, *διαμάχομαι*, pro re aliqua, *ὑπὲρ τινος*, Plato. pro aliquo, cum aliquo seu adversus aliquem, *ὑπὲρ τινος*, *πρὸς τινά*, Plut. adversus aliquem, *repugno alicui rei*, *πρὸς* *τι*, Dem.

Depulsio, ἡ *ἄπωση*, ἡ *ἀποστομῆ*, Isocr.

Depurgo, *ἀποκαθαίρω*.

Deputatio, ἡ *ἀποκοπή*, *ἦς*.

Deputo, *ἀποκόπτω*, aliquid, *τι*, Xen. existimo, *νομίζω*, Dem.

Derado, *ἀποξέω*, *καταξέω*, Plut.

Derelictio, ἡ *κατάλειψις*, *εως*.

Derelictus, ὁ *ἐ* *ἡ* *κατάλειπτος*, *ε*, pro derelicto habere, *ἀποτάσσασθαι*, N. T.

Derelequo, *ἐγκαταλείπω*, aliquid, *καταλείπω* *τι*, Plat. *gloriam*, *δόξαν*, Dem.

Derepente, *ἐξαίφνης*, Dem. *ἐκ προσπαῖς*, Aristot. *προσπαῖως*, id.

Derepo, *ἀφίερω*.

Derideo, *καταγέλω*, aliquem, *τινά*, Dem. *τινός*, Isocr. *τινί*, Herodot. *pacem*, *τῆς εἰρήνης*, Isocr. *derideri ab hostibus*, *καταγέλωσεν εἶναι ὑπὸ ἐχθρῶν*, id. ab adulteribus, *ἐπὶ χερσὶν γίνεσθαι τοῖς κλέε*, Dem. *facio ut quis derideatur*, *deridendum aliquem propino*, *καταγέλωσεν ποῖον τινά*, Plato.

Deridiculus, ὁ *ἐ* *ἡ* *καταγέλωτος*, *ε*, Plato. ὁ *ἐ* *ἡ* *ἐγκαταγέλωτος*, *ε*, Æschin. ὁ *ἐ* *ἡ* *ἐπίχλωτος*, *ε*, Dem.

Derisio, ὁ *κατάγελως*, *ωτος*, Xen. *τὸ καταγέλωμα*, Poll.

Derisor, ὁ *καταγελῶν*, Xen. ὁ *σκώπτης*.

Derivatio aquarum, ἡ *ὀχευία*, *ας*, Theophr. grammatica, ἡ *παραγωγή*, *ἦς* *criminis* in aliquem, ἡ *μετάθεσις*, *εως*, Andoc.

Derivativus, ὁ *ἐ* *ἡ* *παράγωγος*, Gramm.

Derivo aquam, *παροχετεύω*, Plut. et ut Grammatici, *παράγω* *aquam fossis* in campum, *παράγω ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδῖον*, Plut.

Derodo, *ἀποτρέγω*, Laert.

Derogatio, ἡ *ἀφαιρέσις*, *εως*, Plut.

Derogo, *μεταποιῶ*, legi, νόμον, Dem. alicui aliquid, *ἀφαιρῶ* *τινί* *τι*, Isocr.

Deruncinatio, ὁ *βοτανισμός*, *ῆ*.

Deruncino, *βοτανίζω*.

Desavio, *ἀγνοῶ*, Plut.

Desalto, *ἀπορχίζομαι*, nuptias, i. e. saltando imperite perdo, *τὸν γάμον*, Herodot.

Descendo, *καταβάνω*, ab equo, *ἀπὸ τοῦ ἵππου*, Xenoph. ex muro, *ὑποκαταβαίνω ἐκ τῶν τευχῶν*, Thuc. minore cum periculo in regionem aliquam, *καταβάνω ἀσφαλίστρων εἰς χώραν τινά*, Dem. *κατέχομαι*.

Descensio, ἡ *κατάβασις*, ad inferos, ἡ *εἰς ἄδην*, Isocr. ἡ *κάθοδος*, *ε*, Plut.

Descensus, idem quod antecedit.

Descisco. Vide Deficio.

Describo, *ἀπογράφω*, aliquid ab aliquo, *τὸ ἀπὸ τινος*, Athen. i. e. delineo, *διαγράφω*, Plato.

Descriptio, ἡ *ἀπογραφή*, Dem. *τὸ διάγραμμα*, id. *tributi*, ἡ *ἐπιγραφή*, Poll. *rudis rei*, ἡ *ἐπογραφή*, Plato. *περιήγησις*.

Descriptum, *τὸ ἀπογγραφον*, Dem. *τὸ ἀντίγραφο*, id.

Descriptus, ὁ *ἐ* *ἡ* *ἀπογράφος*, *ε*, Laert.

Deseco, *ἀποτίμνω*, aliquid, *τι*, Plat. *ἀποκόπτω* *τι*, Xen. *serra*, *ἀποτρέπω*.

Desectio, ἡ *ἀποστομῆ*, *ἦς*, ἡ *ἀποκοπή*, *ἦς*.

Desero, *ἀπολείπω*, aliquem, *τινά*, Dem. *καταλείπω* *τινά*, Aristot. ordinem, *λείπω τάξιν*, Dem. *vadinomium*, *φυλοκίον*, id. *campum*, *ἀναχωρεῖν ἀπὸ τοῦ πεδίου*, Herodian.

Desertio, ἡ *ἀπώλειψις*, Dem. ordinis, ἡ *λειποτάξια* *militiæ*, ἡ *ἀστρατεία* *desertionis* sive deserti ordinis crimen, *τὸ λειποτάξιν*, id.

Desertor, ὁ *ἀπολείπων*, ordinis, ὁ *λειποτάκτης*, Dem. ὁ *ἔτακτος*, ὁ *ἀσύντακτος*, *militiæ*, ὁ *ἀστράτευτος*, *ε*, id.

Desertum, ἡ *ἐρημος*, *ε*, N. T. ἡ *χώρα ἐρήμη*, Xenoph. ἡ *ἐρημία*, *ας*, N. T.

Desertus, ὁ *ἐ* *ἡ* *ἐρημος*, vel etiam *ἐρημος*, *ἦμη*, *ἦμον*, *deserta* ab hominibus regio, *χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων*, Xen. *ἐρημη* *ἐ* *ἀνάνθρωπος* *γῆ*, Lucian. ab auxilio, *ἐρημος* *βοηθείας*, Plut. *ἐρημος* *βοηθόντος*, Isocr. *desertum esse a sociis*, *ἐρημον εἶναι συμμάχων*, Dem. omnino desertum esse, *παντάπασι ἐρημον εἶναι*, id.

Descrio, *δεραπέω*, alicui, *τινί*, Xenoph. *δουλεύω* *τινί*, id. *ὑπεργύω* *τινί*, Plut.

Deses, ὁ *ἐ* *ἡ* *ράθυμος*, Plut. Confer *Piger*.

Desicco, *καταξηραίνω*, Theophr. *ἀπέξηραίνω*.

Desideo, *κάθημαι*, Dem. *ράθυμος*, id. et otium ago, *ἀργῶν* *ἐ* *σχολάζω*, id.

Desiderabilis, *ἐπιθυμητός*, ὁ *ἐν*, Aristot. ὁ *ἐ* *ἡ* *πολυπόθητος*, *ε*, Lucian. ὁ *ἐ* *ἡ* *ἐπιπόθητος*, *ε*, N. T. *ποθείνους*, *ἦς*, *ον*.

Desideratio. Vide *Desiderium*.

Desideratus. Vide *Desiderabilis*.

Desiderium, ὁ *πόθος*, *patriæ*, *τῆς πατρίδος*, Dem. *flagro desiderio alicujus*, *φίερω πόθω τινός* *teneor desiderio alicujus*, *πρόσεσέ μοι πόθος τινός* *incido in desiderium alicujus rei*, *ἐμπέστω εἰς ἐπιθυμίαν τινός* *alicujus rei*, *τὸ ἐπιθυμητόν* *τινος*, id. *ἐπιθυμῶν* *τινος*, Aristot. ἡ *ἐπιπόθησις* *τινος*, N. T. ἡ *ἐπιπόθησις* *τινός*, ibid.

Desidero, *ποθῶ*, aliquem, *præsentiam alicujus*, *παρουσίαν τινός*, Dem. *mediocria*, *ἐφίεμαι τῶν μετρίων*, id. *plura*, *ἐφίεμαι πλείονος*, Isocr. aliquid, *ἐπιθυμῶ* *τινός*, Dem. *ἐπιποθῶ* *τι*, Lucian. *μυῖομαι*, Hom.

Desidia, ἡ *ράθυμια*, Dem. Confer *Segnitia*.

Desidiose, *ράθυμως*.

Desidiosus, ὁ *ἐ* *ἡ* *ράθυμος*, Plut. Confer *Piger*.

Desido, *καθίζω*, Isocr.

Designatio, ἡ *ὑποτίπνωσις*, ἡ *ὑπογραφή*, *ἦς*, Plat. *magistratus*, ἡ *ἀπόδειξις*.

Designator, ὁ *ἀποδείκτης*, *ε*.

Designatus, a, um, *ἀποδειγμένος*, *ἐν*, *ἐν*, *consul*, *ἀναρρήθεις ὕπατος*, Plut.

Designo, primis lineis describo, *ὑποτυπῶ*, Aristot. *προγράφω*, Dem. *ὑπογράφω*, Isocr. *eligo aliquem belli ducem*, *τελέω τινά στρατηγόν*, Dem. *ἀποδείκνυμι* *τινα στρατηγόν*, Herodian. aliquem imperatorem, *ἀναγορεύω* *τινά σέβασον*, id. *σημειῶμαι*.

Desilio, *καταπηδάω*, ab equo, *ἀπὸ τοῦ ἵππου*, Xen. *e curru*, *ἀποπηδάω* *τὸ ἔκμακτος*, Plut. in caput alicujus, *ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος*, Aristot.

Desino, *λήγω*, a laboribus, seu laborare, *τὸν πόνον*, Isocr. *jubere*, *ἀνέμην προτάττων*, Dem. de aliquo dicere, *ἀπαλλάττομαι* *τὴν λέγειν* *περὶ τινος*, id. a bello, *παύομαι* *τὸ πολέμω*, Isocr. in aliquid, *ἀπολήγω* *εἰς* *τι*, Aristot. ab exercitiis, *μελείμαι* *τῶν γυμνασίων*, Plat. ab aliqua re, *ἀφίσταμαι* *τινός*, Dem.

Desipiens. Vide *Delirus*.

Desipientia, ἡ *ἀφροσύνη*, *ἦς*.

Desipio, *παρὰφρονῶ*, Isocr. Confer *Deliro*.

Desisto,

Desisto, ἀφίσταμαι, ab aliquo, τινός, Dem. Confer Desino.
 Desitus, ἀπολειψθεῖς, εἶσα, ἐν.
 Desolatio, ἡ ἐρημωσις, εἰς.
 Desolator, ἡ ἐρημωτής, ὁ.
 Desolo, ἐρημῶ, urbem, πόλιν, Thuc.
 Despectio, ἡ παρόρασις, εἰς, Apocr.
 Despecto, σπουδῇ καθοράω.
 Despectus, τὸ καθοράω, contemptus, ἡ παρόρασις. Confer Contemptus.
 Desperans, ὁ ἐξ ἡ ἀνελπίστως, α, Thuc. ὁ ἐξ ἡ ἀνυμνος, α, Dem.
 Desperanter, ἀνελπίστως, Isocr.
 Desperatio, ἡ ἀνελπίσις, Basil. τὸ ἀνελπίστον, Thuc. ἡ ἀθυμία, Dem. ἡ ἀπὸνία· desperationem injicere alicui, ἀθυμὸν ποιεῖν τινά, id. in extrema desperatione versari, ἐν τῇ ἀνελπίστῳ σαλεύειν, Hesiod. εἶναι ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ ἐξ ἀπογνώσει. Herodian.
 Desperatus, ὁ ἐξ ἡ ἀνελπίστως, α, Isocr. ἀπεγνώσμενος, ἐν, ἐν, Plut.
 Despero, ἀνελπίζω, de aliqua re, τινός, Galen. de ægroto, τὸν νοσούντα, id. de præsentium statu, ἀθυμῶμαι τοῖς παρῶν πράγμασι, Isocr. omnino de aliquo, ἀπογνώσκειν παντάπασιν τινός, Dem. Confer Desperatio.
 Despicabilis, εὐκαταφρόνιστος, α, Lucian.
 Despicio, καταφρονέω, aliquem, τινά, Thuc. Confer Contemno, deorsum adspicio, καθοράω, aliquid, τι, Plut.
 Despicor. Vide Contemno.
 Despolio, ἀποσουλῶ, aliquem, τινά, Chrys. ἀπογυμνῶ, ἀπαδύω.
 Despondeo, ἐγγυῶμαι, alicui uxorem, τινὲ γυναῖκα, Dem. mihi aliquam, νυμφεῖα τινά, Isocr. aliquem alicui, ὁμολογέω τινά τινι, Xenoph. καθομολογῶμαι τινά τινι, Plut. animum, ἀπεγνωκένως ἔχω. Confer Desperio.
 Desponsatus, καθομολογημένος, ἐν, ἐν, Plut.
 Desponso. Vide Despondeo.
 Despretus. Vide Contemptus.
 Despumo, ἵπαφρίζω, N. T. ἀπαφρίζω, ἱκαφρίζω.
 Despuo, καταπύνω, contemno aliquid, seu in aliquo, τινός, Dem. aliquem, διαπύνω τινά, id. Desquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.
 Destillatio, ὁ κατασκαρμός, ὁ, ἡ ἀπόσταξις, εἰς, Theophr.
 Destillo, κατασκάω, Lucian. destillat aurum ab eorum verbis, ἀποσκάω χρυσὸς τῶν λόγων αὐτῶν, id. mel a foliis, ἀπολεῖβω μελὶ ἀπὸ φύλλων, Diod. Sic.
 Destinatio, in scopum, ὁ σκοπασμός, ὁ, Plut. animi, ἡ προαίρεσις, εἰς, Herodian.
 Destino, σάπνω, aliquem ad aliquid, τινά ἐπὶ τι, Plut. alicui aliquid, τινά τι, Dem. aliquid ad aliquid, ἀποσάπνω τὴν εἰς τι, Polyb. aliquem ad mortem, καταψηφίζομαι θάνατον τινός, Ælian.
 Destitui, ἀπολείπω, infelicem, δυστυχῆτα, Plut. fortuna destituit consilium ejus, ἡ τύχη ἐσθλὴν τὴν γνώμην αὐτοῦ, Herodian. Conf. Desero. destitutor, ἀπορεύς, pecunia, χρημάτων, Isocr. verbis, λόγων, id. necessariis, τῶν ἀναγκαίων, seu τῶν ἐπιτηδείων, id. εἰμὶ ἐν ἀπορίᾳ πολλῇ seu πείρῃ, Dem. Isocr. occasione, ἀπολείπομαι τῶν καιρῶν, id. aliqua re, ὑπερβίβω τινός, id. ἀποτυγχάνομαι τινός, Ælian.
 Destituio auxilii, ἡ ἀδοθησία, α, LXX. solitudo, ἡ ἐρημία, Isocr.
 Destringo, ἀποσφίγγω, aliquid, τι, Lucian.
 Destruo, ἀποσκευάζω, Plut. urbem, ἀνίστημι πόλιν, Dem. ἀνατρέπω πόλιν, Isocr. item ἐκτρέφω, Hom. ἐκτρέφω, Eur. aliquid, καταβάλλω τι, Isocr. refuto, ἀνασκευάζω, ἀποσκευάζω, aliquid, τι, Naz.
 Desudatio, ἡ ἀφιδρωσις, εἰς.
 Desudo, ἀφιδρώω, Aristot. in aliqua re, καταργάζομαι τι, Plato.
 Desuefacio, ἀπειθίζω, aliquem aliqua re, τινά τι, Æschin.
 Desuefio seu Desuesco, ἀπειθίζομαι.
 Desuetudo, ἡ ἀθήεια, Lucian.
 Desuetus, ὁ ἐξ ἡ ἀθήης.
 Desultor, ὁ ἀμφοσπῆς, Ælian.
 Desultorius, κληστικὸς, ὁ, ἐν, equus, ὁ κίλης, ἡτος, Pandect.

Desultura, τὸ κληστικισμός, α, ἡτος.
 Desum, ἀπολείπομαι, in nullo, ἐξενός, Dem. Confer Deficio, commodis alicujus, ἀφίσταμαι τῶν τινι συμφερόντων, id.
 Desumo, ἀναλαμβάνω, Dem.
 Desuper, ἄνωθεν, injicio aliquid, τὸ ἱσιβάλλω, Herodian.
 Detego, ἀποστέλλω, N. T. revelo, ἀποκαλύπτω, ibid.
 Detendo, ἀνίστημι, Xen.
 Detentio, ἡ κἀδείξις, Aristot. ἡ κατόχη, Gal.
 Deter, πονηρός, α, ἐν, deteriore conditione sum aliquid, ἐλαττοῦμαι τινός, Dem. deterioribus pareo, ὑπὸ χειρόνων ἀρχομαι, Plato.
 Detergeo, ἀποσκάω, cicatrices, ἐλάας, Diosc. calumnias, ἀποτρέβομαι τὰς διαβολὰς, Diod. Sic. Confer Abstergeo.
 Detergo, idem quod antecede.
 Determinatio, τὸ πείρας, α, ἡτος, Dem. ὁ ὅρος, α, idem, ὁ ἀφορισμός.
 Determino, ὀρίζω, Dem. προσγράφω ὅρον, id.
 Detero, κατατρέβω, Thuc. ἀποτρέβω.
 Deterreo, ἀπέτρω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, Plut. a consulendo, τινά ἀπὸ τῆ συμβουλῆς, Isocr. aliquem a peccatis, ἀποτρέπω τινά τῶν ἀμαρτημάτων, id. aliquem a gerenda republ. τινά τῇ τῶ κοινῇ πράττειν, Plut.
 Deterritus, ὁ ἐξ ἡ ἐκφοβός.
 Detestabilis, βδελυκτός, ὁ, ἐν, N. T.
 Detestatio, ἡ βδελυγμία, α, Chrys.
 Detestor, κατατρέβομαι, patriam, τῇ πατρίδι, Dem. tanquam prodigium, μυσάττομαι ὡς ἐπὶ τίεσσι, Lucian. caedes, μυσάττομαι τὰς σφαγὰς, id. βδελύσσομαι.
 Detineo, κατέχω, aliquem, τινά, Plat. παρατείνω τινί, Plut. aliquem ab aliquo, ἀτείρω τινά τινος, id.
 Detondeo, ἀποκίρνομαι, barbam, τὸ γένειον, Herodian. capillos quos habuit, totondit, ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεικείρω, id.
 Detono, κατατρυνάω.
 Detorno, ἀποστρέφω.
 Detorqueo, ἀποστέλλω, aliquid aliquo, τὸ πρὸς τι, Plut. in aliud, παραφέρω εἰς ἄλλο, Lucian.
 Detractio, ἡ ἀφαίρεσις, εἰς, Plut. famæ, ἡ καταλαλιά, ὡς, Basil.
 Detractor, ὁ ἀφαιρέμενος, α, Plut. obtrektor, ὁ καταλάλει, N. T. ὁ ψευδοστής, ὁ, ibid.
 Detraho, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινί τι, Isocr. obtrecto alicui, διασύρω τινά, Dem. Confer Calumniator, Cavillor.
 Detrectatio, ἡ ἀνένυσσις, εἰς.
 Detrectator, ὁ ἀνενυστής, α.
 Detrecto, ἀνανεύω, aliquid, τι, Dem. aliquid facere, ἀποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ποιεῖν, Xen. preces, ἀπολέγωμαι τὴν δέσπον, Plut. munus, ἀρνέομαι χρεῖαν, Dem. pugnam, ὀκνέω τὴν μάχην, Herodian. negotium, παραιτέομαι τὸ ἔργον, id. imperia, ἀφηνιάζω, id. Confer Aversor, Fugio.
 Detrimentosus, βλαβερός, ὁ, ἐν, Plat. Confer Noxius.
 Detrimentum, τὸ ἀπώτεμα, damnum, ἡ ζημία, magnum, μεγάλη, Dem. summum, ἰσχυρόν· et damnum, ἐξ βλάβης. adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινί, id. Confer Damnum.
 Detrudo, ἀπαύω, Thuc.
 Detruncatio, ἡ κατακοπή, ὡς, Theophr.
 Detrunco, κατακόπτω, aliquid, τι, Theophr. κολῶν τι, id. κολοῦν.
 Detumeo, ἀπογυμνῶμαι.
 Deturbo, ἀπαύω, Thuc. παρῶν, Naz. ἀπαράσσω, Hom. evectum, ῥίπτω ἀρβύνα, Herodian.
 Deturpo, καταμίσχυνω, Plut. aliquid, μολύνω τι, Isocr.
 Devasto, πορθεῖν, regionem, χωρίον, Thuc. domos, οἰκίας, Xen. ἀποικοδομεῖν, Thuc. vicos et parvas urbes, διαπορθεῖν κώμας ἐξ πόλεως μικρὰς, Plut.
 Devecho, καταγάγω, Plut. καταφέρω, frumentum alicui, κατακομίζω σῖτον τινι, Thuc.
 Develo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τι, Plut.
 Devenereo, τίδομαι, aliquem, τινά, Plato.
 Devenio, καθήκω, Æschin. ad tyrannidem po-

tentia, εἶμι εἰς τυραννίδα ἕξασθαι, Herod. aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν, id. Ptolemaidem, καταπνῶ εἰς τὴν Πτολεμαῖδα, N. T. audacia devenit in dementia, τὸ τολμᾶν καταπνῶ εἰς τὴν ἀνοίαν, Polyb. Confer Venio.
 Devenusto, idem quod Deturpo.
 Divergentia, τὸ καταφρεῖς, εἰς.
 Deverro, καταπαίρω.
 Dexetitas, τὸ καταφρεῖς, τὸ κάταντες.
 Dexexus, ὁ ἐξ ἡ κατάντης, εἰς, Suid. ὁ ἐξ ἡ κατάντης.
 Devincio, ἀναρτάω, aliquem, τινά, Xen. dolia inter se, συνδύω σκεύη ἀλλήλοις, Herodian. insulas inter se benevolentia, συνάπτω τὰς νήσους πρὸς ἀλλήλους εὐνοίᾳ, Philostr.
 Devinco, νικάω, aliquem, τινά, Xen. κατανικάω τινά, Plut. voluptates, κρατῶ τῶν ἡδονῶν, Xen. devincor segniter, ἡττώομαι ἀνάνδρως, Herodian.
 Devio, διαμαρτάνω τῆς ὁδῶ, Thuc. διαμφοδῶν, Eust.
 Devirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις.
 Devirgino, ἀποπαρθένω, ἀποπαρθένω, διαπαρθένω, Athen. aliquam, διακορῶ τινά, Herodot.
 Devitatio, ἡ ἐκφυγῆς, εἰς, ἡ ἐκφυγή, ὡς mali, ἡ ἐκκλισίς τῆ κακῆς, Bas.
 Devito, ἐκφεύγω, aliquid, τι, Plat. ὑποφύλλομαι τι, Isocr. ἐκκλινῶ.
 Devius, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδῶ.
 Deunx, τὸ ἐνδεκαγώνιον, α.
 Devoco, κατακαλέω.
 Devolo, καθίσταμαι.
 Devolveo, κατακυλίω, ab aliquo, ἀπὸ τινός, Xen. vasa in aliquem, ἐπιβάλλω σκεύη τινι, Herodian.
 Devoro, κατασθίω, aliquem, τινά, Plut. taurum, κατασθῶ τῷ ταύρῳ, Athen. κατατρέγω.
 Devotio, ἡ κατασχετή, ὡς, Plut. imprecatio, ἡ ἀρά, ὡς, Dem.
 Devotus, α, um, ὁ ἐξ ἡ κατάρματος, α, Dem.
 Devoveo, κατεύχομαι, Plut. καθιέρω, me ipsum pro patria alicui, ἐμαυτὸν τινι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, Plut. me ipsum ad faciendum aliquid, ἀναεμαρτίζω ἐμαυτὸν ποιεῖν τι, N. T. diris imprecationibus aliquem, κατασθῶμαι τινά, Aristid. alicui, τινί, Dem.
 Deuro, ἐκπυρόω.
 Deus, ὁ Θεός, ὁ, Dem. optimus maximus, ὁ μέγιστος summus, ὕπατος. Numen divinum, Θεός ἐξ δαίμων, id. Θεός ἐξ δαιμόνιον, id. vis celestis et divina, δαιμονία δύναμις, Isocr. potestas Deorum, δύναμις Θεῶν, Dem. ἰσχύς τῶ δαίμονος, id. Dii meliora, εὐφρόμη, Plat. μὴδὲν βλάσφημον εἶπαι, Aristot. ita Deos mihi velim propitios, ἢ τὸς Θεούς, Dem. ita me Jupiter et omnes· Dii ament, ἢ τὸν Δία ἐξ ἅπαντας Θεούς· per Deos, quis ita stolidus est? πρὸς Θεῶν, τίς ἔσται εὐθέως ἐπὶ; proh Jupiter, ὦ πρὸς τῷ Διός. Deus avertat, μὴ γένοιτο, id. ὦ μὴ συμβαίη. Deus avertat malum a republica, μὴ ἔστω γένοιτο κακὸς τῇ πόλει. Dii perdant malum male, Θεοὶ ἀπολείσιν κακὸν κακῶς· Dii male faciant ei, Θεοὶ ἐκλείσιν αὐτὸν, id. Dei voluntate et potentia, Θεῶν γνώμη ἐξ ἐνέργειας, Herodian. Deo favente, Deo juvante, aliquem invadere, σὺν Θεῷ ἐπιτείνω ἐπὶ τινά, Thuc. cum Deo, divino beneficio valere, σὺν Θεῷ ὑγιαίνειν, Xen.
 Dextans, τὸ δεκαγώνιον, α, Vet. Gloss.
 Dexter, δεξιός, α, ἐν, Aristot. ὁ ἐξ ἡ ἐπιδείξις, α, id.
 Dextera, seu Dextra, ἡ δεξιὰ, Dem. dextram porrigere seu protendere, προστείνω δεξιάν, id. injicere dextram, ἐμβάλλω δεξιάν, id. dextra prehendo aliquem, δεξιόομαι τινά, Aristoph. dextram do, δίδωμι δεξιάν, Æschin. a dextra, ἐκ δεξιᾶς, Aristoph. δεξιάν, Hesych. dextram versus, ἐν δεξιᾷ, Aristot. ad dextram, ἐπὶ δεξιᾷ, id.
 Dextere, δεξιῶς, Lucian. ἱπιδείξις, Athen. bene, εὐσχύως, Herodian.
 Dexteritas, ἡ δεξιότης, Plut. ἡ ἱπιδείξις, id. ingenii, ἡ δεξιότης, Thuc. ἡ εὐφροσύνη, Philo.
 [G] Dextimus,

Dextimus, a, um, ὁ 2^{ος} ἡ ἐπιδέσιος, v, Aristot.
 Dextra. Vide *Dextera*.
 Dextrale, τὸ περὶ δεξιῶν, v, LXX.
 Dextrorsum, ἐν δεξιᾷ, Aristot.
 Diabolus, ὁ διάβολος, v, N. T.
 Diaconus, ὁ διάκονος, v, N. T.
 Diadema, τὸ διάδημα, Plut. diademate caput revincio, διαδέμασι τὴν κεφαλὴν διαδέω, Lucian. impono, διάδημα περιτίθημι, Herodian. duobus diadematis utor, χρᾶσμαι δυοὶ διαδέμασι, id.
 Dialectica, ἡ διαλεκτική, ἡς, Plato.
 Dialecticus, διαλεκτικός, ἡ, ὄν, Plat.
 Dialectus, ἡ διάλεκτος, v, Plut.
 Dialogus, ὁ διάλογος, v, Aristot.
 Diameter, ἡ διάμετρος, scil. γραμμῆ.
 Diana, ἡ Ἄρtemis, ἰδος, Lucian.
 Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος, Galen.
 Diarium, ἡ ἡμερησία, Plut. τὸ ἡμέτερον, Philo.
 Diarrhea, ἡ διάρρεια, ας, Galen.
 Diatriba, ἡ διατριβή, ἡς, Plut.
 Dica, ἡ δίκη, Xen. dicam intendo, δίκην λαγχανῶ impingo alicui, δίκην ἐπ' αὐγὸν τινί· dicam, sc. causam dico, δίκην εἶπον, Xen.
 Dicacitas, ἡ εὐτραπείλια, ας, N. T.
 Dicaculus, a, um, σκωπτικός, ἡ, ὄν, Athen.
 Dicastrium, τὸ δικαστήριον, v, Dem.
 Dicax, ὁ 2^{ος} ἡ φιλοσοκίμων, ὄνος, Herodian. εὐπράστος 2^{ος} σκώπτειν δυνάμενος, Dem. ὁ σκώπτης, Suid.
 Dico, as, ἱερύνω, Deo, τῷ Θεῷ, Herodian. alicui, ἀνατίθημι τινι, Diosc. ἀπειρώω τινί, Plut. trado me alicui, δαλύω τινί, Xen. Confer *Consecro*.
 Dico, is, λέγω, alia, alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, Plut. hæc tibi, ταῦτά σοι, Xen. ista de te, ταῦτα περὶ σε, id. ad voluntatem alicujus, συναγορεύω τινί, Dem. συναγορεύω τῇ ἐπιθυμίᾳ τινός· aliquid pro concione, δημηγορεῶ σί· aliquid exempli causa, εἰρῶ τι παραδείγματος ἕνεκα pro dignitate de re, ἀξίως περὶ τινος διερχομαι, id. de re aliqua, suaviter, concinne, et elaborate, εἶπον περὶ τινος ἐπιχαρίτως, 2^{ος} μουσικός, 2^{ος} διαπεποιημένος, Isocr. modeste de me ipso, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτοῦ, id. sententiam meam de re aliqua, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περὶ τινος, Xen. id, quod res est, τὸν ὄντα λόγον λέγω, Herodot. diem, ἐπ' αὐγὸν δίκην, εἶπον δίκην, id. dicendi peritus, qui scit bene loqui, εἰδώς αὖ δειλὸν λέγειν, Ael. εἰδώς τὰ λακτίαι, id. dictu nefas, 2^{ος} θμετόν ἐστι φάναί· quod ne dictu quidem fas est, ὁ μηδ' εἰπεῖν τινι 2^{ος} μεις, Plat. ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπὺν dic, φέρε, Dem. ne quid dicam gravius, 2^{ος} πλῆον ὁδὸν προστίθημι, Aristid. dicendi finem facio, ἀπαλλάττομαι τῷ περὶ τινος λέγειν, Dem. παύω τὸν λόγον, Xen. dici vulgo, διαγυλλίσσθαι, Herodian.
 Dictamnus, τὸ δίκταμνον, v, Theophr. ἡ δίκταμνος, Al. Aphrod. vinum dictamnū conditum, ὁ δικταμνίνης, sc. ὄνος, Diosc.
 Dictator, ὁ αὐτοκρατορῶν, Isocr. ὁ δικτάτωρ, Dion. Hal.
 Dictatura, ἡ δικτατωρία, ας, Plut. ἡ δικτατωρὸς ἀρχή, id. dictaturam gero, δικτατωρεῖν, Gaza. μοναρχίω, Xiph.
 Dicterium, τὸ σκώμμα, Xen. festivum, ἡ παιδία, ἡς, Herodian. dicteris incesso aliquem, σκώπτω τινά, Isocr. τινί, Plut. τί, Herodian. εἰς τι, Plut. Confer *Cavillor*.
 Dictio, ἡ λέξις, Isocr. βῆσις· stilus, ἡ φράσις· dictiones venor, λιβήνῃς, Suid.
 Dictito, πολλάκις λέγω, βοῶν, Herodian. κατελεῖν, id.
 Dictum, τὸ ῥῆμα, Plat. argutum, τὸ ἀπόφθιγμα, Plut. facetum et cavillatorium, τὸ σκώμμα, Isocr. dicto audiens, ὁ 2^{ος} ἡ ὑπόκοος, Dem. dictum, factum, αἰ· ἔπος, αἰ· ἔργον, seu αἰμα ἔπος, αἰμα ἔργον, Viger. dictum vetus, παλαιὸς λόγος, Plut.
 Didactrum, τὸ διδακτρον, v, Poll.
 Diduco, διαλαμβάνω, aliquem, τινά, Plut. aliquid, διαίρω τι, Aristot.
 Diecula, τὸ ἡμερίδιον, v.
 Dies, ἡ ἡμέρα, Dem. superior, προτιέρα· ulti-

mus, τελευταίω· præfinita, διαμειστημένη· lege sancita, ἡ ἐν τῷ νόμῳ γνησμένη· non multis diebus post, 2^{ος} πολλαῖς ἡμέραις ὑστερον intra triginta dies, ἐντός ἡμερῶν τριάκοντα 2^{ος} ἡς· diem præfinire, ἡμέραν διαμεισθῆναι· aucupari, τηρεῖν· observare, φυλάττειν, id. consumere in re aliqua, ἀναλίσκειν ἐπὶ τινι· exigere nullam sine lacrymis, διαγείν ὀδμῆαν ἀδακρυτῇ, id. contere in aliqua re, καταστρίβειν στρίβντά τι· traducere in foro, ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ· παραμεινόμενος· interceserunt dies quinque, ἡμέραι γιγνάναι πέντε, ἐν αἷς, id. interjectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τριῶν ἢ τεσσάρων διαλειπνόμενος, Isocr. quinto abhinc die, πεμπταίᾳ ἀπὸ ταύτης, Dem. statis diebus facere aliquid, ἐκ καθήκους ἡμέραις ποιεῖν τι, id. differre aliquid in posterum diem, ἀναβάλλεσθαι τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, id. die inclinate jam, ὅφει τῆς ἡμέρας, Xen. die et nocte, τῆς νυκτός 2^{ος} τῆς ἡμέρας, Isocr. dies et noctes iter facientes, νύκτωρ 2^{ος} μεθ' ἡμέραν ἀδύοντες, Herodian. eodem die, αὐθήμερον, seu αὐθήμερον, Thuc. diem durans, ὁ 2^{ος} ἡ ἐφήμερος, v, Galen. tres dies durans, ὁ 2^{ος} ἡ τριήμερος, v, Aristot. quatuor dies durans, τετραήμερος, Naz. decem dies durans, δεκάήμερος, Plat. dies serenus, seu serenitas diei, ἡ εὐημερία, ας, Xen. dies calidi, αἱ θερμομερίαι, ἄν, Aristot. dies comitalis, ἡμέρα ἀρχαιροκρατικῆ· natalis, τὸ γενέθλιον, v· nefastus, ἡμέρα ἀσποφάς, Plut. dies Solis, ἡμέρα κυριακῆ· Luna, σελήνη· Martis, ἡμέρα· Mercurii, Ἑρμῆ· Jovis, Διός· Veneris, Ἀφροδίτης· Saturni, Κρόνου· dies mensis prima, ἡ νημενία· secunda, tertia—decima, δευτέρα, τρίτη—δεκάτη ἱσμενία μηνός· undecima, duodecima—vigesima, πρώτη ἐπὶ δέκα, seu ἡ πρώτη ἐπὶ δεκάτῃ· ἡ δευτέρα ἐπὶ δέκα μεσόντος μηνός—ἡ εἰκάς, seu ἡ εἰκοστή· vigesima prima, vigesima secunda—tricesima, ἡ δεκάτη (sive, quando mensis 31 diebus constat, ἡ ἑνδεκάτη) ἡ ἑννστή φθίνοντος seu ἀπίντος μηνός—ἡ 2^{ος} 2^{ος} νέα μηνός, v. gr. Januarii, Ἀνθεστηριώνος.
 Diffamo, δυσφημία, Eucum.
 Differentia, ἡ διαφορά, Isocr. ἡ παραλλαγή, Basil.
 Differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in posterum diem, τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, Dem. aliquid in longum tempus, τι πολλὸν χρόνον, Xen. pœnam, ἀναβολὴν ποίω τῆς τιμωρίας, Plut. nuptias, τῶν γάμων, id. contributionem, μίλλω ἐκφέρειν, Dem. in aliquo plurimum ab aliquo, διαφέρειν ἐν τινι πλείστον τινος, idem. κενώομαι πλείστον τινος, Isocr. ab aliquo aliqua re, διαφέρειν τινί τινος, Dem. nihil ab aliquo, διαφέρειν ὅθεν τινος, Isocr.
 Diffibulo, ἀναποσπᾶω.
 Difficile, χαλεπός, Dem. δυσκολός, id. δυσχερής, id.
 Difficilis, χαλεπός, ἡ, ὄν, Dem. difficile et arduum per se esse consultare, δυσκολόν 2^{ος} χαλεπὸν φύσει ἐστὶ βεβαιῆσθαι, id. interrogatus, quid esset difficile, ἐρωτηθεὶς τι δυσκολόν, Plut. τί δυσχερές, id. difficillimum et rarissimum esse aliquid, χαλεπώτατον 2^{ος} σπανιωτάτον εἶναι τι, Isocr. difficile est noctu id facere, ἔργον ἐπὶ νυκτὸς ποιεῖν 2^{ος} τῷ, Xen.
 Difficiliter, idem quod *Difficile*.
 Difficultas, ἡ δυσχερία, Dem. ἡ δυσκολία, ἡ χαλεπότης, τὸ δυσχερές, τὸ χαλεπόν, id. spirandi, ἡ δυσπνοία, τὸ ἄσθμα, —urinae, ἡ δυσουρία, ἡ σπυγγουρία, —annonæ, ἡ σπανιστία, ἡ δυσετήσια.
 Difficulus, idem quod *Difficile*.
 Diffidenter, ἀπίστως, Isocr.
 Diffidentia, ἡ ἀπιστία, ας, Dem. movere diffidentiam et iracundiam, ἔχειν ἀπιστίαν 2^{ος} ἔργῳ, id. non egredi propter diffidentiam, ἐκ ἐξίαναι δι' ἀπιστίαν, id.
 Diffido, ἀπιστεῖν, alicui, τινί, Isocr. εἰμὶ ἀπίστῳ τινι, Dem. ἀπίσως ἔχω πρὸς τινά, Isocr. ἀπίσως διακίμαι πρὸς τι vel πρὸς τινά· epistolis, ἀπιστεῖν περὶ ἐπιστολῶν, Plut.
 Diffundo, διασπρίζω, Plut. fores ædium, κατασπρίζω τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, Dem.
 Diffingo, διαμερῶν.

Diffiteor, ἀπαρνέμαι, aliquid, τι, Plut. ἀρνέομαι τι, Dem. ἔξαρνέομαι τι, Æschin.
 Difflo, διαπνέω, Aristot.
 Difflo, καταρῶν, Dem. lascivia, διαρῶν ὑπὸ μελαγχολίας, Plut. otio et luxuria, ἀσπνέομαι, Aristot.
 Diffingio, διαρῶν, Isocr. τὰ δισμὰ, Luc.
 Diffugio, διδράσκω, Viscor.
 Diffundo, διαχέω, Xen. διαχύω, Plut. diffundi lætitia, διαχέσθαι τῷ προσώπῳ, Plutarch.
 Diffuse, διακεχυμένος.
 Diffusio, ἡ διάχυσις, ας, Plut.
 Digo, διαφέρω, Plut. ordino exercitum, διατάττω τὸν στρατὸν, Herodian. aliquid, διακοσμεῖν τι, Aristot. concoquo, καταπαίττω.
 Digestibilis, ὁ 2^{ος} ἡ εὐπεπτος, v, Theophr.
 Digestio, ἡ διατάξις, ας, Naz. concoctio, ἡ πέψις, Aristot.
 Digestivus, πεπτικός, ἡ, ὄν, Galen.
 Digitale, ἡ δακτυλίσκος, ας, Xen.
 Digitalis, e, δακτυλικός, ἡ, ὄν, Athen.
 Digitatus, a, um, δακτυλοστός, ἡ, ὄν, Athen.
 Digitus, ὁ δάκτυλος, Plut. salutaris, seu index, λιχνός· medius, μέσος· annularis, παράμεσος, seu ὁ δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρός· digito ostendo, δακτυλοδεικνύω, Chrys. χροδοικνύω· digitum medium ostendo, i. e. irrideo, σκαμνίζω τινά, Aristoph. digito uno scabere caput, ἐν κνήβῃ δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν, Plut. extremo digito attingere, ἀκρῶ δακτύλῳ ἀπασσάσθαι, Lucian. pedis, δάκτυλος ποδός.
 Digladior, διαξέφριζομαι, cum aliquo de aliqua re, τινί περὶ τινος, Aristoph. διαμάχομαι τινί ὑπὲρ τινος, Dem.
 Dignatio, τὸ ἀξίωμα, ατος, ἡ ἀξίωσις.
 Digne, ἀξίως, Dem. negotiis, i. e. pro dignitate negotiorum, ἀξίως παραγμάτων, Xen. scelere seu pro dignitate sceleris, ἀξίως τῷ ἀδικήματος, Æschin.
 Dignitas, ἡ ἀξία, Isocr. τὸ ἀξίωμα, Dem. τὸ πρόσχημα, ατος, ἡ ἐπιτιμία, ας· humiliter, quam pro dignitate alicujus, ταπεινότερον τῆς ἀξίως τινός· dignitatem divinam obtinere, ἀξίαν Θεῶν ἔχειν, id. pro dignitate alicujus dicere, ἀξίως εἰπεῖν τῆς ὁδῆς τινός, Isocr. neglecta dignitate sua facere aliquid, ἀφέντα τὴν ἀξίαν ἐαυτοῦ ποιεῖν τι, Dem. dignitatem et existimationem alicujus agi, ἀγῶνα εἶναι ὑπὲρ ἀξιώματός τινος· κινδυνεῖν εἶναι τινί περὶ ἐπιτιμίας, id. antecellere aliquem dignitate, προέχειν τινὸς τιμῇ, Isocr. dejicere aliquem de dignitatis gradu, φιλοτιμίαν τινος ἀφαιρῆσθαι, seu περιαιρῆσθαι, Dem. merito privari dignitate, δικαίως ἐστερῆσθαι τῆς ἐπιτιμίας, id. restituere in convenientem dignitatis gradum, ἐπαναγαγεῖν πάλιν εἰς τιμὰς προσήκουσας, Isocr. pro dignitate honorari, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι, Plat. degere vitam pro dignitate, πυχγάνειν βίην τῷ κατ' ἀξίαν, Aristot. par dignitati imperatorie, τῶν ἀξίωμα βασιλέως, Herodian. dignitate pollere, εἶναι ἐν ἀξιώσει, id. nullus vel ætatis vel dignitatis rationem habere, ἡλικίας τε 2^{ος} ἀξιώματος ἀφειδώς ἔχειν, id.
 Dignor, ἀξίω, aliquem aliqua re, τινά τινος, Isocr. καταξίω τινά τινος, N. T.
 Dignosco, διαγινώσκω, aliquid, τι, Isocr.
 Dignus, ἀξίος, εἰς, ἰον, laude, ἐταίρια, Xenoph. cura et studio, ἐπιμελίας, id. qui dignus aliqua re censetur ab aliquo, ἀξίος τινός τινι, id. judicare aliquem dignum morte, τιμᾶσθαι τινί θανάτῳ, Plat. qui in Prytaneo alatur, τιμᾶσθαι τινά τῆς ἐν Πρυτανείῳ ἀντιστάσεως, Lucian. dignus judicatus est præmiis, ἐξιώθη τῶν ἀριστίων, Isocr. vocari justus, ἐξιώθη κληθῆναι δικαίος, id. digna facere genere suo, ποιεῖν πρέποντα τῇ συγγενείᾳ, id. πρὸς τινι ἀξία τῷ γένει, Dem. dignus, qui beneficiis ornatur, ἀξίος εὐ παθεῖν, Isocr. qui odio habeatur, ἀξίος μισεῖσθαι, Dem. pugnam memoratu dignam edere, ἀξίως λόγῳ μάχεσθαι, Isocr. facere, ut dignum esse nostra persona, ἀξίως ἡμῶν πρᾶσται, Dem.
 Digredior, ἀπέχχομαι, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. e medio, ὑποχωρεῖν ἐκποδῶν,

δὸν, Dem. παρεκβαίνει τὸ μέσον, Aristot. ex regione aliqua, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας, id. longius a proposito, σπῆρος γίγνομαι τῆς ἐπαθείας, Isocr. a scopo, ἔξω τῷ σκοπῷ ἔρειν, Polyb.

Digressio, ἡ ἔκβασις, ἡ παρεκβασις e vita, ἐκ τῆς βίης ἀπαλλαγῇ, Xen.

Dijudicatio, ἡ διάκρισις, Isocr. ἡ διακρίσις.

Dijudico, διαδοκιμάζω, Xen. διαδοκῶ, Plato. διακρίνω, διαγινώσκω, Dem. aliorum controversias, βρεθεύω τῶν ἄλλων δίκαια, id. περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων διακῶ, id.

Dilabor, διολίσσω, Aristoph.

Dilacero, διασπαράττω vestimenta, καταρρήγνυμι τὰ ἱμάτια, Dem.

Dilano, διασπᾶν, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπένεσθαι τισι παραβάλλειν τινά, Dem.

Dilapido, διασπαθᾶν, bona, τὰ ὑπάρχοντα, Chrys. aliquid, καταδιδοίμι τι, Lucian. διασπαρῖζω τι, N. T.

Dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τι, Plut.

Dilatatio, ὁ πλεονασμός, ἔ, Diosc.

Dilatatio, ἡ ἀναβολή, ἦς, Dem.

Dilato, πλατύνω, aliquid, τι, N. T. μηχανῶν τι, μέγαν ποίω τι, id.

Dilator, ὁ μελλήτης, ἔ, Aristot.

Dilaudo, διαπαινώ.

Dilectio, ἡ ἀγάπησις, εως, Plut.

Dilectus, ἀγαπητός, ἡ, ὄν, N. T.

Diligens, σπουδαῖος, αἶα, αἶον, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἐπιμελής· ἐπιμελόμενος, ἐνη, ἐνον, id.

Diligenter, ἐπιμελῶς, et juste administrare, καὶ δίκαιως πράττειν, Dem. σπουδαῖως, Aristot. ὑπὸ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς, κατὰ σπουδὴν, Aristot. Plut.

Diligentia, ἡ σπουδή, ἦς, Dem. ἡ ἐπιμέλεια, ας, id. et alacritas, σπουδὴ ἔξ προθυμίας, id. multam diligentiam adhibere, ut, σπουδὴν πολλὴν παύσασθαι, ἵνα et omne studium adhibere, σπουδὴν ἔξ προθυμίας πᾶσαν ποιεῖσθαι αἰνῶν, ἐπιμελείαν ποιεῖσθαι τινος πράγμα-τος, id. σπουδὴν ἔχειν περὶ τινος, Plato. πρὸς τι, Dem. ποιεῖσθαι σπουδὴν ἐπὶ τινος, vel περὶ τι, Isocr. ut, ὅπως, Dem. τῷ εἶναι, id. Confer Studium.

Diligo, ἀγαπάω τινά, Isocr. Confer Απο.

Diluceo, διαλάμπω, Isocr.

Dilucide, καταφανῶς, διαφανῶς, Thuc. cognoscere aliquid, καθαρώς ἰδέναι τι, Dem. dilucidius declarare, σαφέστερον δηλῶν, Isocr. dilucidissime ostendere, ἐναργέστατα ἐπιδει-ξαι, Lucian.

Dilucido, σαφηνίζω, Aristot. διασαφηνίζω, Polyb. scripturas, διανοίγω τὰς γραφάς, N. T. aliquid, δηλῶν τι, Dem.

Dilucidus, ὁ ἔξ ἡ ἐμφανής, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἐπιφανής, εως, ὁ ἔξ ἡ καταφανής· dilucidum esse alicui, ἐναργὲς εἶναι τινι, id.

Diluculat, ὀφρεῖν.

Diluculum, ὁ ὄρεος, Plut. τὸ περιόρεον, Herodian. τὸ λυκαυγὲς, Lucian. diluculo venio, ὀρεῖσθαι, N. T. diluculo profundo, ὄρεος βαθύς, ib. diluculo aliquid ago, ὀρεθίζομαι, Lucian. diluculo surgo, περιόρεομαι, Poll.

Diluo, διαβρέγχω, vinum aqua, ἐξυδαρῶ οἶνον· alumnias, διαλίσσω διαβολάς, Isocr.

Diluvies, ἡ κατάκλυσις.

Diluvium, ὁ κατακλυσμός, ἔ, Dem.

Dimano, διαρρίνω, Philo.

Dimensio, ἡ ἀνιμέτρησις, Plut. ἡ διαμέτρησις· apta, ἡ συμμετρία, Isocr.

Dimetior, ἀναμετρεῖν, aliquid, τι, Aristoph. διαμετρεῖν, Dem.

Dimicatio, ὁ ἀγὼν, ὄνος, Dem. ἡ ἀγωνίσις, εως, Thuc. ὁ ἀγωνισμός, ἔ, Dion. de vita, ἡ ψυχρομαχία, Polyb. Confer Certamen.

Dimico, διαμάχομαι τινι, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρὸς τινά, Xen. de aliqua re, περὶ τινος, Dem. Confer Certo, item Pugno.

Dimidiatim, ἔξ ἡμισίας.

Dimidiatus, ὁ ἔξ ἡ ἡμίσιος· dimidiata pars, τὸ ἡμίσητον, ε, Lucian. τὸ ἡμιτόμιον, ε, Diosc. ἡμισιον μέρος, Aristot. dimidiata pars equitum, αἱ ἡμίσεις τῶν ἵππων, Dem.

Dimidius, ἡμισιός, εια, υ, Thuc. dimidius murus, ἡμισιον τείχος· supra dimidiam partem, ὑπὲρ ἡμισιον dimidia pars temporis, ἡμισιον τῷ χρόνῳ, id. dimidii panes, αἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων, Xenoph. non ex dimidia parte bonum esse, ἔτι ἐξ ἡμισίας χρηστὸν εἶναι, Dem.

Diminuo, μείνω, ὀλιγύνω, Hesych. φθίνω, Plat. ἐλαττώω, Thuc.

Diminutio, ἡ μείωσις, εως, ἡ φθίσις, εως, Plat. ἡ ἐλάττωσις.

Diminutivus, μειωτικός, ἡ, ὄν.

Dimissio, ἡ ἀφίσις, navium, τῶν πλοίων, Dem. ἡ διαπομπή, ἦς, Appian. ἡ ἀποπομπή.

Dimitto, διατίμω, alium alio, ἄλλω ἄλλῃ, Thuc. præsidia per regionem, φρουράς κατὰ χώραν, id. exercitum, προίμιον δύναμιν, Plut. absolvo aliquem, ἀφίμῃ τινά, Dem. aliquem liberum, τινά ἐλευθέρω, EL.

Dimoveo, ἀποτρέπω, ab aliqua re, τινός, Isocr.

Dinumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, Vitruv.

Dinúmero, διαριθμῶ, Plato.

Diocesis, ἡ διοίκησις, εως.

Diphthongus, ἡ δίφθογγος, ε, Gramm.

Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος, Bud.

Diræ, αἱ ἀραι, ὦν, diris devotus seu obnoxius, ἀρῶ ἔνθεος, Æschin. ὁ ἔξ ἡ κατάρατος, ε, Dem. diris devotus aliquem, ἐπαράνομαί τινι, Isocr. ἀρᾶς ποιεῖσθαι κατὰ τινος, Plut. ἀρᾶς τιθέναι ἐπὶ τινά, id. diræ, αἱ εὐμενίδες.

Directe, εὐθύ, Xen.

Directio, ἡ εὐθυνσις, εως, Aristot.

Director, ὁ εὐθυντής, ἔ.

Directus, α, um, εὐθύνων, ἡ, ὄν, Aristot.

Direptio, ἡ διαίρεσις, Aristot. ἡ διάλυσις, εως, Thuc.

Direptio, ἡ διαρπαγή, ἦς.

Diribeo. Vide Distribuo.

Diribitio. Vide Distributio.

Diribitorium, τὸ λογιστήριον.

Dirigo, κατευθύνω, præsentia ad optimum finem, τὰ παρόντα πρὸς κάλλιστον τέλος, Plut. eo omnia civitatis negotia, συντίσω εἰς τὸ πᾶν τὰ τῆς πόλεως, Plat. aliquid ad utilitatem meam, ἐξιστάω τι πρὸς τὰ συμφέροντά μου, Dem. orationem, διευθύνω λόγον, Luc. aliquem ad virtutem, προτρέπω τι ἐπ' ἀρετὴν, Xen.

Dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, Isocr. amicitiam, συνήθειαν, id. contentionem, ἐκλύω ἔρον, Dem.

Diripio, διαρπάζω, urbem, πόλιν, Xen. Lacedæmonios, ἀνατάττας ποίω Λακεδαιμονίους, Isocr. urbem Spartam, ἀνάσσω τινά Σπάρτην, id. domos, πορεύω οἰκίας, Xen.

Diritas. Vide Crudelitas.

Dirumpo, διαρρήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, Lucian. καταρρήγνυμι τὰς πέπλους, Xen.

Diruo, καταβάλλω, aliquid, τι, Isocr. urbem, κατακαίω τὸν πόλιν, Dem. domum funditus, κατακαίω τὴν οἰκίαν εἰς ἔδαφος, Plut. Confer Evertio.

Diruptio, ἡ διάρρηξις, εως.

Dirus. Vide Crudelis.

Dis, ὁ πλάτων, ὄνος, Plut.

Discalceatus, ὁ ἔξ ἡ ἀνυπόδητος, ε, Xen.

Discalceo, ἐξυποδίζω.

Discedo, ἀποχωρίζω, ab aliquo, τινός, Dem. ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, Xen. e regione, ἐκ τῆς χώρας, Aristot. in patriam, εἰς τὴν πατρίδα· ex vita, μεταλλάττω τὸν βίον, Isocr. cum aliquo, συναποδράμω τινι, Ælian.

Disceptatio, ἡ διάγωνσις, εως, ἡ ἀμφισβήτησις, Confer Dijudicatio.

Disceptator, ὁ δικάστης, ἔ, Dem. ὁ δικάζων, ὄντος, id.

Discepto, διαγινώσκω, Dem. Confer Dijudico.

Discerno, διακρίνω, aliquid, τι, Isocr. honesta et turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ ἔξ τὰ μὲν, Æschin. caute et legitime quædam, διορίζω τινὰ ἐλικάδως ἔξ νορίμων, Dem. intelligentia et eruditione honesta et turpia, συντίσω ἔξ παιδείας διαγινώσκω καλὰ ἔξ αἰσχρὰ, id.

Discerpo, διασπᾶν, aliquem, τινά, Lucian. διασπαράττω τινά, id. ἐξαπαρῶ τινά, Plut.

Discerptus, διασπαρῖσθαι, εἶσα, ἐν, Isocr. membra-tum, τμηθεὶς διαμελίσθαι, Lucian.

Discessio, ἡ ἀποχώρησις, Plut. ἡ ἀποχώρησις.

Discessus, ὅς, ἡ ἀφίξις, N. T. e vita, ἡ ἀπαλαγή, ἦς, Herodian.

Discindo, διασπῶ, Xen. aliquid, διατίμω τι, Æschin. διακόπτω τι, Polyb. κατασπῶ τι, Dem.

Discingo, ἀποζώνωμι, aliquem, τινά, Herodian.

Disciplina, ἡ παιδεία, amabilior et honoratior, μᾶλλον ἀγαπωμένη ἔξ σπουδαιοτέρα, Isocr. pulcherrimæ disciplinæ, κάλλιστα παιδείματα, idem. multo dignior disciplina, πλείονος ἔξια παιδείας, id. disciplina omnis scientia et exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία δι' ἐπιστήμης ἔξ μελέτης συνέστηκε, Dem. disciplina eloquentiæ, παιδεία περὶ τῆς λόγου, Isocr. versari in aliqua disciplina, διατρέχειν περὶ παιδείαν seu παιδείαν τινά· industria alicujus in disciplinis, φιλοσοφία τινος περὶ παιδείαν, id. clarus in omne disciplinarum genere, ἐπιφανής ἐν ἅπασι παιδείαις, Dem. disciplina et institutio, μαθήματα ἔξ παιδείας, Isocr. cupidus disciplinarum et eruditionis, ὁρῶν ἐπὶ τὰ μαθήματα ἔξ παιδείαν· ita perfecte cognatas habere disciplinas aliquas, ut, ὅπως ἀκριβοῦς τοῖς μαθήμασι τινι, ὥστε tradere se alicui in disciplinam, παραδίδόναι ἑαυτὸν τινι ὡς πρὸς μαθήματα, id.

Discipula, ἡ μαθήτρια, N. T. ἡ μαθήτρια, ἴδος, Philo.

Discipulus, ὁ μαθητής, ἔ, Dem. alicujus, ὁ μετέχων διατρέχεις τινος, Isocr. ὁ πλησιάζων τινι, id. πλησιάζων τινι, ἔξ μαθητῆς αὐτῷ γενόμενος, Dem. discipulus ingenio valens, μαθητῆς φύσιν ἔχων ὅταν χρῆθαι, Isocr. delecturi discipulis aliquibus, χαίρειν τισι τῶν πλησιάζόντων, id.

Discludo, διακλείω, Polyb.

Disco, μαθάνω, aliquid accurate, τι ἀκριβῶς, Dem. accuratius, ἀκριβοῦς· exacte, σαφῶς· recte, ὁρθῶς· facile, ῥαδίως· facillime, ῥᾶστα, id. quæ non percipitur, discere, ἀ μὴ μὲν-θηκας, προσλαμβάνω, Isocr. docuisti literas, ego didici, ἐδίδασκας γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοί-των, Dem. discere cupio, φιλομαθῶ, Isocr. μαθητικός, Synes. discendi cupidus, ὁ ἔξ ἡ φιλομαθής, εως, Isocr. discendi celeritas, ἡ ἔξυμα-θία, ας, Strab. difficilis ad discendum oratio, δυσκαταμάθητος λόγος, Isocr. qui non facile discit, ὁ ἔξ ἡ δυσμαθής, εως, Plat. tarditas ad discendum, ἡ δυσμαθία, ας· qui facile discit, ὁ ἔξ ἡ εύμαθής, εως, id. facili-tas in discendo, ἡ εύμαθία, ας, Lucian. qui sero didicit, ὁ ἔξ ἡ ὀψιμαθής, Isocr. sero dis-co, ὀψιμαθῶ, Lucian. qui multa didicit, ὁ ἔξ ἡ πολυμαθής, Isocr.

Discolor, ὁ ἔξ ἡ ἐτερόχρους, contr. ἐτερόχρους, ε· παύκλος, ἴλη, ἴλον, Aristot.

Disconvenio, διάσχω, α, διςσημ, Aristot.

Discordans, idem quod Discors.

Discordia, ἡ διαφορά, ας, Dem. ἡ διαφροσύνη, ἦς, Plut. ἡ διχοστασία· civilis, παραπονετικὰ πάθη τῆς πολιτείας, id.

Discordo, διαφίρομαι, Plat. cum aliquo, διαφονέω τινι, Aristot. Confer Dissentio.

Discors, ὁ ἔξ ἡ διάφορος, ε, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀσύμ-φωνος· cum aliquo, διαφίρομαι πρὸς τινά ἔξ δυσμενῶς ἔχων, Isocr.

Discrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀδιαφώνησις, εως, ἡ ἀναμετρία, Plat.

Discrepo, διαφονέω, ab aliquo, τινι, Aristot. δίσσωμαι πρὸς τινά, id. εὐαίστω πρὸς τινά, Plat.

Discrete, διακεκριμένως, διακρίδων, Lucian.

Discretio, ἡ διακρίσις, εως, Aristot.

Discrimen, ἡ διακρίσις, Aristot. differentia, ἡ διαφορά, Isocr. certamen, ὁ ἀγὼν, Dem. periculum, ὁ κίνδυνος, id.

Discriminatum. Vide Discrete.

Discrimino, διορίζω, aliquid, τι, Galen. in ali-quid, διαίρω τι εἰς τι, Aristot.

Discrucio, ἀνιάω, Dem. διασπῶ.

Discubitus, ἡ ἀνάκλισις.

Discumbo, ἀνακλίνωμαι, cum aliquo, μετὰ τινος, N. T.

Discupio, ἐπιθυμῶ, aliquid, τινός, Dem.
 Discurro, διαβίω, Xen. sursum, deorsum, συμ-
 παρῶν ἄνω καὶ κάτω, Dem.
 Discursio, ἡ διαδρομή, ἤ.
 Discus, ὁ δίσκος, u. discum jacere, δίσκον
 ἀποπέμψαι, ἐκρίσκειν, Poll. disco ludo, δι-
 σκῶν, Lucian. contendere cum aliquo disco,
 ἐρίζειν τινί περὶ δίσκου, Ἐλιαν.
 Discussio, ἡ διαλύσις, Dem. Confer *Dijudicatio*.
 Discutio, διασείω διjudico seu examino, ἀνα-
 κρίνω, Dem. ἔξετάζω τι, Isocr.
 Diserte, ἡ λογιώδης, Dem. διαρρήδην, Plat. ἀν-
 τικριν: promitto auxilia alicui, ὑπισχνόμαι
 τινι πέμπειν ἐπικουρίαν, Dion. Halicarn. cau-
 sam aliquam accusationis profero, ὀρίζω τῆς
 διακῆς αἰτίαν, id. expressisse verbis scripsi,
 ἔγραψα τοῖς ῥήμασιν ὅπως ἀντικριν, Dem.
 Disertus, δεινός λέγων, Dem. Confer *Eloquens*.
 Disjectio, ὁ δισπῆμα, ατος, Xen.
 Disjicio, διαρίσσω, Aristoph. murum, διασφεν-
 δονάω τεῖχος, Plut. καταβάλλω.
 Disjunctio, ἡ διάζευξις, Naz.
 Disjunctivus, διαζευκτικός, ἡ, ὄν, Gramm.
 Disjungo, διαζεύγνυμι, Æschin. διασπάω,
 Dem.
 Dispar, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, u. Plato. ὁ καὶ ἡ ἄνισος.
 Dispareo, ἀφανίζομαι, Isocr.
 Disparilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, u. Theophr.
 Dispariliter, ἀνομάτως, Isocr.
 Dispectus, ἡ διάσπειρις, εως.
 Dispello, διωθῶ, populum, ὄχλον, Plut. ho-
 mines a me, ἀνθρώπους ἀπ' ἐμαυτοῦ, Xen.
 Dispendium. Vide *Dammum*.
 Dispendo, οἰκονομῶ, N. T.
 Dispensatio, ἡ διοικήσις, Dem. rei familiaris,
 ἡ οἰκονομία, Aristot.
 Dispensator, ὁ διοικητής, u. Plut. rei familiaris,
 ὁ οἰκονόμος, u. N. T. voluptatis, οἰκονόμος τῆς
 ἡδονῆς, Aristot.
 Dispenso, οἰκονομῶ, Plut. alicui aliquid, δια-
 νέμω τὴν τιμὴν, Plut.
 Disperditio, ἡ ἐξολοθρευσις, εως.
 Disperdo, ἐξολοθρεύω, aliquid, τι, N. T. διαφθείρω
 τινά, Plut.
 Disperreo, διόλλυμαι, Plato.
 Dispergo, διασκορρίζω, aliquid, τι, Thuc. δια-
 σπείρω τι, Isocr. διασκορπίζω τι, N. T.
 Dispertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι
 aliquid in duo, διαίρω τι εἰς δύο, Herodian.
 Dispesco, διείργω, Thuc.
 Dispicio, σκέπτομαι τι, Isocr. διακρίνω τι, id.
 ἀνακρίνω τι, Plato.
 Displacit, ἡ δυσἀρεστία, εως, Plato.
 Displileo, δυσἀρεσκῶμαι, alicui, ἀπαρέσκειν τινί,
 Thuc. displicet hoc mihi, ἀπαρέσκει τὸ τού-
 το μοι, Plut. ἀπαρέσκει με τούτο, Plato. si dis-
 placet, εἴ σοι ἀπὸ θυμῷ, Themist.
 Displodo, διακροτῶ.
 Dispolio, περισυλάω.
 Dispono, διατίθω, aliquid, τι, Lucian. ordine
 aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον, Isocr.
 Disposite, εὐτάκτως.
 Dispositio, ἡ διάθεσις, ἡ διάταξις, ἡ διαταγή,
 N. T. ἡ εὐταξία, Isocr. orationis, ἡ οἰκονομία,
 Athen.
 Dispositor, ὁ διαθετὴς, ἤτος, Plato.
 Disputet, κατασχίζομαι, me virtutis alicujus,
 τὴν ἀρετὴν τίνος, Isocr. nominis, ἐπισαυχόμεναι
 ὀνόματι, Herodot. evangelii, ἐπισαυχόμεναι τὸ
 εὐαγγέλιον, N. T.
 Dispungo, ἐξαλείφω, aliquid, τι, Isocr.
 Disputabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμφιδοκῶς, u. Plut.
 Disputatio, ἡ διάλεξις, εως, Plato. ὁ λόγος, u.
 Dem. ἡ διατριβή, ἤ, Isocr. acrior de re ali-
 qua, τὸ ἀκρίβειαν περὶ τίνος, idem.
 Disputator, ὁ διαλεγμανός, u. Dem.
 Disputo, διαλέγομαι, Dem. accurate seu scrupu-
 lose, ἀκριβολογίζομαι, id. de re aliqua,
 διακρίβομαι περὶ τίνος, Isocr. Confer *Dissero*.
 Disquiro, ἐξετάζω, aliquid, τι, Isocr. accurate,
 διακρίβομαι, Isocr.
 Disquisitio, ἡ ἐξέτασις, εως, Lucian.
 Dissuavio, καταφιλέω, Xenoph.
 Dissuaso, διατρέπω, διατέμνω, corium, κατατέμνω
 βύρσαν, Herodian. potestatem in partes,
 μερίζω ἔξοισιν, id.

Dissemino, διασπείρω, sermonem, λόγον, Xen.
 διαδίδωμι λόγον, Plut.
 Dissensio, ἡ διαφωνία, ἡ διαφωνήσις, ἡ ἐναντιώσις,
 Dem. ἡ ὑπεναντιώσις, id. ἡ διχνομία, et seditio,
 διαφορὰ καὶ εἰσις, Isocr.
 Dissensus, ūs, idem quod antecedit.
 Dissentaneus, ὁ καὶ ἡ διάφανος, u. ὁ καὶ ἡ διάφορος,
 Dem. διαφερόμενος, ἐνι, ἐνν, id.
 Dissentio, διαφέρω, in aliqua re, περὶ τίνος,
 Isocr. opinionibus, ταῖς δόξαις, id. ab
 aliquo, διαφέρωμαι πρὸς τινά, Plut. ἀφίστα-
 μαί τινος, Plat. in multis, ἐν πολλοῖς,
 Isocr. animis, τῇ διανοίᾳ, id. seditiose ab
 aliquo, εἰσασιζῶ πρὸς τινά, Dem. τινί, Xen.
 εἰσασιζομαι ἔχω πρὸς τινά, Dem. verum dis-
 sentit a falso, τῷ ψευδεὶ διαφωνεῖ τῷ ἀληθεῖ,
 Aristot.
 Dissepimentum, τὸ διάφραγμα, ατος, Thuc.
 Dissepio, διαφράσσω, Herodian.
 Dissero, διασπείρω, κατασπείρω disputo, δια-
 λέγομαι, satis copiose, ἐξαρκούντως, Isocr.
 pauca cum aliquibus, βραχέως πρὸς τινάς·
 brevis de re aliqua, συνομιλῶτερον περὶ τίνος·
 tenuius, ἐνδείκτερον· preclare, καλῶς· op-
 time, ἀρίστα· pro dignitate rei, ἀξίως· ele-
 ganter, χαρίεντως· ad gratiam, περὶ χαρισμένους,
 id. tranquillo animo, καθ' ἡσυχίαν, Dem.
 prorsus dissolute, παντάπασιν ἐκλειόμενους,
 id. non moderate, sed negligenter et nimis
 acerbè, prorsus inconsiderate, καὶ μετρίως,
 ἀλλ' ὁλιγώρως, καὶ λίαν πικρῶς, καὶ παντάπασιν
 ἀνοήτως, Isocr.
 Dissertatio, ὁ διαλογισμός, Plut. ἡ διάλεξις.
 Disserto, διαλογίζομαι, Dem.
 Dissidentia, idem quod *Dissidium*.
 Dissideo. Vide *Dissentio*.
 Dissidium, ἡ διαφορὰ, ūs, Dem. Confer *Contro-
 versia*, item *Contentio*.
 Dissilio, διασπῆμα.
 Dissimilis, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, Isocr. fio vel sum,
 ἡμῶν ἀλλήλους ἐπικρίνω, Ἐλιαν.
 Dissimilit, ἀνομοίως.
 Dissimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ἤτος, Isocr.
 Dissimulanter, εἰρωνικῶς, Aristot.
 Dissimulatio, ἡ εἰρωνεία, Dem.
 Dissimulator, ὁ εἰρων, ατος, Aristot.
 Dissimulo, εἰρωνεύομαι, Plat. veritatem, ἀπο-
 κρύπτωμαι τῷ ἀληθεῖ, Isocr. exponom, nec dis-
 simulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἂν ἀποκρύψω-
 μαι, Dem. dissimulabat se hoc scomma au-
 dire, καὶ προσεπειπὶτο ἀκένειν τῷ σκόμματος,
 Lucian. dissimulabant fidem, καὶ προσεπειπὸντο
 πιστεῖν, Herodian.
 Dissipabilis, διασκιεσδός, ἡ, ὄν.
 Dissipatio, ἡ διασκήδασις, ὁ διασπασμός.
 Dissipator, ὁ διασκηδαστής, u.
 Dissipo, διασκηδάω, aliquid, τι, Thuc. famam,
 διασκηδάννυμι φήμην, Herodian. rumorem,
 διασπείρω λόγον, Xen.
 Dissitus, ἀπείχων, ὅσα, ον.
 Dissociabilis, ὁ καὶ ἡ ἀκοινωνήτος, Plut.
 Dissociatio, ἡ διάλυσις, εως, Philo.
 Dissocio, διαλύω, Isocr. διττω, Plut.
 Dissolubilis, διάλυτος, ἡ, ὄν, ὁ καὶ ἡ εὐλύτος.
 Dissolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, Isocr. ini-
 micitiam, τὴν ἐχθρὰν· amicitiam, φιλίαν·
 fidem, πίστιν· foedera et contractus, τὰ συμ-
 βόλαια· totam cognitionem, διαλύωμαι πᾶ-
 σαν συγγένειαν, id. aς alienum, διαλύω τὰ
 χρήα, seu τὰ χρήματα, Dem.
 Dissolute, ἀσώτως, ἀνεμίνους, vivere, ζῆν.
 Dissolutio, ἡ διάλυσις, εως.
 Dissolutus, ὁ καὶ ἡ διάλυτος, ἀνεμίνους, ἐνν, ἐνν·
 dissoluta vita, ἀνεμίνου ζωῇ· dissolutus homo,
 ὁ ἀσώτος, Aristot.
 Dissonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀπήχησις, εως, τὸ
 ἀπήχημα, ατος.
 Dissono, διαφωνῶ, ἀπήχῃω.
 Dissonus, ὁ καὶ ἡ διάφανος, u. ὁ καὶ ἡ δίσπῃος, u.
 Hermog.
 Dissuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινός, Isocr.
 Dissuasio, ἡ ἀποτροπή, Aristot. ἡ ἀντιλογία.
 Dissuasor, ὁ ἀποτρέπων, οντος, Isocr.
 Dissuo, ἀποτρέπω.
 Distantia, ἡ ἀπόστασις, Theophr. ab aliquo, ἀπὸ

τίνος, Xen. loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις, Plut.
 τὸ διάστημα, Plato.
 Distendo, διατείνω, Xen.
 Distensio, ἡ διάστασις, εως, Plato.
 Disternio, διορίζω, aliquid ab aliquo, τι καὶ τι,
 Themist.
 Distichon, τὸ δίστιχον, u.
 Distillatio, ὁ κατασταγμός, u. ὁ σταλαγμός, u.
 Gal. ἡ ἀπόστασις.
 Distillo, ἀποσάζω, Lucian. κατασάζω, id. κα-
 ταρρίω.
 Distincte, διορισμένως.
 Distinctio, ὁ διορισμός, u. Aristoph. ἡ διαστολή,
 ἤ, ὁ ἀφορισμός, u. Theophr.
 Distineo, διασπάω, officiis, πρὸς ὑπηρεσίας,
 Lucian. aliquem funere, ἀποσχολῶ τινά περὶ
 κηδείαν, Herodian.
 Distinguo, διορίζω, quaedam caute, τινὰ εὐλα-
 εῶς, Dem. turpia et honesta, διατάττω εὐ
 αἰσχρὰ καὶ τὰ καλὰ, Isocr. Confer *Discerno*.
 Disto, ἀφίσταμαι, plurimum, πλείον, Aristot.
 et differo aliqua re ab aliquo, καὶ διαφέρω τινί
 τινος, Isocr. διαφέρω τινός ἐν τινι, Herodian.
 plurimum ab aliquo, περὶ πλείονος πλείον
 τίνος, id. ab urbe lapides sedecim, ἀπὸ τῆς
 πόλεως σημεῖα ἑκατάδην, Herodian.
 Distorqueo, διαστρέφω, aliquid, τι, Dem. στρε-
 βλώ.
 Distortio, ἡ διαστρέφω, ἤ, Theophr. oculorum,
 ὁ στρεβλός, u. Paul. Æg.
 Distortus, ὁ καὶ ἡ διάστρεφος, oculis, τὰς ὀφθαλμούς,
 Athen. στρεβλός, ἡ, ὄν, Gal.
 Distractio, ὁ διασπασμός, u. Plut. τὸ διάσπασμα,
 ατος, id. ὁ διασπασμός· a curis, ὁ περισπασμός,
 u. id. sine distractione, ἀπειροσπαστός, N. T.
 ἀδιασπαστός, Hec.
 Distraho, διασπάω, aliquem ab aliquo, τινὰ
 ἀπὸ τίνος, Xen. frumentum triplo pluris,
 quam ante, διατίθωμαι σίτον τριπλασίας τι-
 μῆς, ἡ πρότερον, Dem. in multas partes, δι-
 εῖς μέρη εἰς μέρη πολλὰ, id.
 Distribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τι πρὸς
 τινά, Dem. aliquid in aliquid, μερίζω, τι εἰς
 τι, Aristot. regionem, ἀνομάζομαι χώραν,
 Plut. aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς
 μέρη, Herodian. Confer *Divido*.
 Distributio, ἡ διανεμησις, εως, ἡ διανομή, ἤ, ἡ
 διάδοσις, εως.
 Distributivus, διανεμητικός, ἡ, ὄν.
 Distributor, ὁ διανομὴς, εως.
 Distingo, διατίλλω, aliquid, τι, Philo. abster-
 go, ἀποσῶ, κατασῶ, Plut. gladium, σπάζω
 ξίφος, Lycophr. districtos habere pugiones,
 σπάζω αἰχμὰς ἐξ ὑφιδίων, Herodian.
 Disturbatio, ἡ ἀναστάσις, εως, Bud.
 Disturbo, ἀναστατών, N. T. navem, ἀνατρέπω
 πλοῖον, Æschin. urbem, ἀνάστατον παῖν πό-
 λιν, Herodot.
 Ditesco, πλεῖω, Dem. opibus, χρημάτων,
 Liban. laboribus alicujus, ἔργοις τίνος, Xen.
 ex aliqua re, εὐπορεῖ ἀπὸ τίνος, id.
 Ditio, ἡ ἐπικρατεία, ας, Plato. ἡ δυνατεία.
 Dito, πλεῖζω, aliquem, τινά, Xenoph.
 Diu, πολὺν χρόνον, non durat, ἂν ἀντήξει,
 Xenoph. diu ante Trojana tempora venit,
 πολὺν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἡλθεν, Isocr. non diu
 est, quum venit, καὶ πολλὸν χρόνον, ἐξ εἰς ἡλθεν,
 id. vale ditissime, χαίρει ἐπὶ μακροῖς, Lucian.
 si vixero ditius, εἰ δὲ βιώσωμαι πλείον
 χρόνον, Xen. ditius immorari dictionibus,
 quam rebus, περὶ τὰς λέξεις πλείονα χρόνον
 διατρέχειν, ἢ περὶ τὰς πράξεις, Isocr.
 Divago, πλανῶμαι, Xen.
 Divarico, τὰ σκέλη διατείνω, Aristot.
 Divello, διασπάω τι, Xenoph. Confer *Distraho*.
 Divendo, διασπείρω, Plut. aliquid, ἐκτρέφω
 τι, Dem. turpiter, ἀποδοῖμαι τι αἰσχρῶς, id.
 aliquem mina Attica, ἀπαιμολάω τινά μνᾶς
 Ἀττικῆς, Lucian.
 Diverbero, διακρίπτω, Lucian.
 Diversatio hospitalis, ἡ κατάλυσις, εως, Polyb.
 Diverse, ἀλλοίως, ἄλλως.
 Diversitas, ἡ ἀλλοιότης, ἡ διαφορὴς, ἤτος,
 Plat. ἡ διαφορὰ, Isocr. ἡ ἀνομοιότης, id. ἡτερό-
 τῃς, Plut.
 Diversitor, ὁ ἐξονόχος, u. Plat.

Diversor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, N. T. καταλύω παρά τινι, Dem.

Diversorium, τὸ καταλυτήριον, τὸ κατωγάριον. **Diversorium**, τὸ κατάλυμα, N. T. τὸ πανδοχεῖον, ib. τὸ ξενοδοχεῖον.

Diversus, διαφέρων, ὡς, ον, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀνόμοος, ὡς, id. ὁ ἐξ ἡ διάφορος· ἄλλοιός, αἰα, αἰον· diversus ab eo, ἄλλος παρ' αὐτὸν ἄλλος ἡ αὐτός· ἄλλος ἀντ' αὐτῷ· diversum a vulgo agere, ἄλλοιον πράττειν, ἡ οἱ πολλοί, Plat. diversi sententiis, ἄλλοιότεροι τὰς γνώμας, Thuc. diversa hac sunt inter se, πλείοντα ταῦτα ἀλλήλων κεχρύσται, Isocr. natione, ὁ ἄλλογενής, ὁ ἄλλοεθνής· forma, ὁ ἄλλοειδής.

Diverticulum, τὸ κατάλυμα, ἡ ἀτραπός, Philo.

Diverto, seu **Divorto**, ἐκτρέπωμαι, Plut. in oratione, παρεκβαίνει, Aristot. ad aliquem, καταλύω παρά τινι, Thuc. παρὰ τινι, Dem. in hospitium, καταλύω εἰς πανδοχεῖον, Plut.

Dives, πλούσιος, ἰα, ιον, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀφνειός, vel ἀφνειός, πλούσιος, ὡς, ον, id. ὁ ἐξ ἡ εὐπορος, ὡς, Isocr. κεκτημένος τὰ χρήματα, Dem. habens opes, ἔχων ὅτις, id. antecellens pecuniis, προέχων χρημασί, Isocr. divitiis affluens homo, πολλὰν χρημάτων ἄνθρωπος, Dem. inter divites primus, ταῖς ὅτις πρῶτος, Thuc. Isocr. ad summam opes evectus, πλῆντα πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, Lucian. infinitis opibus praeditus, πλῆντα εἰς ὑπερβολὴν, id. falso, ὁ ἐξ ἡ ψευδοπλούσιος, Suid. nummis, πλῆντα νομίσματα, Aristot. auri, ὁ ἐξ ἡ πολυχρύστος, ὡς, Naz. πολυχρημάτος.

Divexo, διακαλύω, καταπαύω.

Divido, μερίζω, aliquid aliquo, τί τινι, Synes. vestes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια, N. T. regionem cum aliquo, διανέμω χώρον πρὸς τινι, Dem. pecuniam, διαίρει ἀργύριον, Isocr. aliquid trifariam, τὴν τρίχα, Dem. aliquid in partes, τὴν εἰς μέρη, id. agrum, ἀναδιάζομαι χώρον seu τὴν γῆν, Lucian. facultates, ἀναδιάζω ποιῶν τὰς ἁτίας, Aristot.

Dividuus, ὁ ἐξ ἡ εὐμήριος, ὡς.

Divinatio, ἡ μαντεία, ὡς, Aristot. ὁ Δεισμορδός, ὡς, Thuc. ἡ Δεισμορδία, Cyrill. ὁ μάντις, Naz. e manu, ἡ χειρομαντεία· ex mistis sagittis, ἡ βελομαντεία· ex igne, ἡ πυρομαντεία, &c.

Divinatrix, ἡ μάντις, ὡς, Athen.

Divine, Δείων, Xen. δαιμονίως, Lucian.

Divinitas, ἡ Δείωσις, Isocr. ἡ Δείωσις, Greg.

Divinitus, θεῶν, Synes. Δείκω, Naz. κατὰ θεόν, Synes. κατὰ θεῶν πομπήν, Ἄλιαν.

Divino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τινι, Lucian. mentem alicujus, ἀπομαντεύομαι τῆς γνώμης τινός, Galen. ventre, γαστρομαντεύομαι, Alciph. ante, προμαντεύομαι, Herodot.

Divinus, Δείων, Δείω, Dem. ὁ ἐξ ἡ Δεισμορδός, δαιμόνιος, ἰα, ιον, id. divinae res, τὰ θεῖα πράγματα, Isocr. divina potentia, δαιμονία δύναμις, id. vates, ὁ μάντις, ὡς, Plut. divina ope, divino beneficio valere, σὺν θεῷ ὑγιαίνειν, Xen.

Divisibilis, διαμερίσιμος, ἡ, ὄν.

Divisim, διάνδιχα, Naz. δίχα, Thuc.

Diviso, ὁ μερισμός, ὡς, ἡ διαίρεσις, ὡς, agri et domum, ἀναδιαιρέσις γῆς καὶ οἰκίας, Bud. ἡ διανομή, ὡς.

Divisor, ὁ μεριστής, ὡς, N. T. διανομέτης, ὡς.

Divitia, ὁ πλῆτος, Dem. ἡ εὐπορία, id. ἡ περιουσία, Isocr. ἡ εὐδαιμονία, id. ἡ εὐπορία χρημάτων, Dem. et potentia alicujus, πλῆτος ἐξ δυνάμει τινός, Isocr. magnae, πλῆτος μέγας· maxima et certissima, μέγιστος ἐξ βεβαιότατος· magna, πολλὰ εὐπορία, id. σιλήσις εὐπορία, Dem. exiguae, μικρὰ κτήματα πλῆτος, id. injustae comparatae, ἄδικος πλῆτος, Isocr. per violentiam et odia parte, εὐπορία μετὰ βίας καὶ ἀπεχρήστια· divitias expetere moderate, ἀγαπᾶν πλῆτος μετρίως· immoderate, ὑπερβαλλόντως· comparare alicui, παραιομενίζω τινι εὐπορίαν· parere alicui, ἐργάζεσθαι τινι πλῆτον· relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν seu παραδίδωμι πλῆτον μέγαν τοῖς παισὶ· coaccervare, συναγαγεῖν πλῆτον, id. possidere, κτήσασθαι πλῆτον, Dem. in dies augere, ἐπιδιδόμιν εἰς εὐπορίαν καθ' ἡμέραν ἡμέραν, Isocr. divitiis

studere, σπουδάζειν περὶ πλῆτον potiri, κύριον γίγνεσθαι πλῆτος, id. florere, εἶναι seu γίγνεσθαι ἐν πλῆτος seu εὐπορίᾳ, id. abundare, εὐπορεῖν τινος εὐπορίας, Dem. uti, χρῆσθαι τῷ πλῆτος, id. frui, ἀποχρησθῆαι τῷ πλῆτος, Dem. alicujus adulari, θρασυνομενίζω τὸν πλῆτον τινος, Isocr. invadere alicujus, φθορεῖν εὐπορίας τινός, id.

Diurn, ἡ αἴθρα, ὡς· sub diō, ἐν ὑπαίθρῳ, Xen. ἐν τῷ αἰθέρι, Lucian. sub dio agere, θρασυνομενίζω, Synes.

Divortium, ἡ ἀποσπένσις, ὡς, cum muliere, τῆς ἀνθρώπου, Dem.

Diurnus, ὁ ἐξ ἡ ἡμέριος· navigatio, ἡμέριος πλῆτος, Xen. ἡμέριος, ἡ, ὄν· nuncius, ἀγγεῖλος ἡμερινός, id. unicum diem durans, ἡμερήσιος, ἰα, ιον· vita, ζωὴ ἡμερήσια, Plut. qui interdum fit, μεθήμεριος, ἡ, ὄν· lusus alexa, κυδῆται μεθήμερις, id.

Dius, Δείος, ὡς, ον, Dem.

Diutine, διούτης, δηρόν.

Diutinus, διούτης, ὡς, ὄν.

Diuturnitas, ἡ πολυχρόνια, ὡς, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονιότης, ὡς, ὁ χρονομός, ὡς.

Diuturnus, χρόνιος, ἰα, ιον, tussis, χροῖναι βήχης, Diosc. ὁ ἐξ ἡ μακροχρόνιος, ὡς, Plat. ὁ ἐξ ἡ πολυχρόνιος, ὡς, Aristot. μακρός, ὡς, ὄν· bellum et continuum, μακρὸς ἐξ συνεχῆς πόλεμος, Dem. μόνιμος, ἰμν, ἰμν· fictum non est diuturnum, τὸ προσποιητὸν ἐξ μόνιμου, Basil.

Divulgo, φουλάω, aliquid, τί, Plut. διαλαλέω, διακαλύπτω τι, Strabo. φημί τι, Dem. aliquid per urbes, διαγγέλλω τι εἰς τὰς πόλεις, Plut.

Divulsio, ἡ διάσπασις, ὡς, τὸ διάσπασμα, ὡς, Plut.

Divus, Δεισμορδός, ἰα, ιον, vita, βίος, Plut. Confer Divinitus.

Do, δίδωμι, alicui aliquid, τινι τι, Dem. gratis argentum alicui, τινι ἀργύριον δωρεάν, id. fidem, πίστιν, id. πίστις, Isocr. πιστὰ, Xen. poenam, τιμωρίαν, Herodian. δίκην, Lucian. filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινι πρὸς γάμον, Plut. operam alicui, προσέχειν τινι, Dem. manus, i. e. se victum, προέχων τὰ χεῖρες, Thuc. me inertiae, ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ ραθυμεῖν, Dem. data opera, ἐκποιέω, Dem. ἐξοπίστηδες, id. κατὰ προαίρεσιν, Isocr.

Doceo, διδάσκω, Dem. aliquem literas, γράμματα τινι, id. παιδεύω, γραμματεῖον artem aliquos, τέχνην τινος, Isocr. evidenter aliquos de rebus aliquibus, σαφῆστατά τινος περὶ τινων, Dem. breviter res magnas, συντόμως περὶ μεγάλων· facillime aliquem aliquid, ῥᾶσα τί τινι· haud difficulter, ἐχρηστών et instruo aliquem, τινὰ ἐξ συγγραφεύ, id. aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινι, Thuc. mercede, διδάσκω μισθῷ, Lucian. moneo aliquem, παροτρύνω τινι, Thuc.

Docilis, ὁ ἐξ ἡ εὐμαθής, ad aliquid, πρὸς τι, Dem. ἔξως γινώσκει τι, id.

Docilitas, ἡ εὐμαθία, Lucian. ἡ φιλομάθεια.

Docte, πεπαιδευμένος· reprehendere aliquem, ἐπιτιμᾶν τινι, Isocr.

Doctor, ὁ παιδευτής, Plut. ὁ διδάσκαλος, ὡς, mali exempli, κακῶν, Dem. doctorem aliquem constituere aliarum rerum, καθίσταται διδασκαλὸν τινων, Isocr. fieri alium, διδάσκωλον γίγνεσθαι ἄλλον, id. mercede fraudare, μισθὸς ἀποστρεφῶν διδασκαλον, Dem. disciplinam habere aliquem, ἐπιστατεύω τινι παιδείας ἔχειν τινὰ, Isocr. qui proficitur utilem doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρησίμουν τὴν διδασκαλίαν, id.

Doctrina, ἡ διδασκαλία, optima, ἀρίστη, Xen. ἡ διδασχὴ, Thuc. instituere aliquem in doctrina, παιδεύειν τινὰ παιδεύειν, Dem. non destitutus doctrina, ἐκ ἁπείρου παιδείας γεγεννημένος, Isocr. principes alicujus doctrinae, πρῶτοι τινος παιδείας, id. Confer Disciplinam, item Eruditio.

Doctus, πεπαιδευμένος, ἔνν, ἔνον, aliquid, πρὸς τι, Isocr. ἐν τινι, id. τινι, Plut. περί τι, Xenoph. vir, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκός, Dem. ὁ τῆς φιλοσοφίας μετισχηκός, Isocr. ὁ ἐπὶ λόγοις εὐδαιμόνιος, Herodian. παιδείας ἐπὶ πλείον ἦσαν, Dionys. ἀνὴρ δαιμόνιος σο-

φίαν, Lucian. literas puer, τὰ γράμματα ἐπιστάμενος παῖς, Dem. recens aliquid, ὁ ἐξ ἡ ἀρτίδιακτός τινος, Xenoph. a Deo, θεοδιδάκτος, N. T. a matre, μητροδιδάκτος, Suid. doctum opus, σοφὸν ἔργον, Plut.

Documentum, τὸ δίδαγμα, ὡς, Xen. τὸ δίδαγμα, ὡς, Hipp. alicujus rei, δείγμα τινός, Dem. certum esse alicujus rei, ἰκανὸν τεκμήριον εἶναι τινός· certo documento esse, δίκαιον σημείον παρέχειν· facere aliquid documentum alicujus rei, ποιῶν τι σημείον, τεκμήριον, σύμβολόν τινος, id.

Dodrans, τὸ τετράμετρον, Aristot. mensurae, ἡ σπιθαμή, ὡς, Diosc.

Dodrantalis, τετράμετρος, αἰα, αἰον, dodrantis longitudinem aequans, ὁ ἐξ ἡ σπιθαμῶδης, Diosc. σπιθαμῶδης, αἰα, αἰον· duos, tres dodrantes aequans, ὁ ἐξ ἡ δισπθαμος, ὁ ἐξ ἡ τρισπθαμος, id.

Dagma, τὸ δόγμα, Plut. ἡ δοῦσα, ὡς, Aristot.

Dolabra, ἡ ἄξιν, ὡς, Xen.

Dolenter, λυπηρῶς, et graviter ferre aliquid, ἐ βαρύνει φέρειν τι, Isocr. ἀδυνάτως, Joseph.

Dolentia, τὸ ἄλγος, ὡς, Galen.

Doleo, ἄλγος, capite, τὴν κεφαλὴν, Gal. mortem uxoris, τὸν θάνατον γυναικός, Julian. malis, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Dem. malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, Isocr. vocem alicujus, συναλγῶν τινι, συναλγῶμαι τινι, Dem. doleo illud, quod, ἀθυμῶ ἐκεῖνο, ὡς, Xen. quum videam, ἀθυμῶς ἔχω ὁρῶν, id. isdem cum aliquo, λυπῶμαι ταῦτα ἄλλη, Dem. malis communibus, ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς, id. a partu, ὠδίνω, Plut. dentibus, ἀγανακτῶ τὰς ὀδόντας, Diosc.

Doliaris, ὁ ἐξ ἡ πιδώδης, ὡς.

Doliarium, ὁ πιδοποιός, ὡς.

Doliolum, τὸ πιδοῖον, ὡς, Hesych. τὸ κεράμιον.

Dolium, ὁ πιδός, ὡς, Plut. ὁ κέραμος, Athen.

Dolo, ὡς, πτελέω, ἀποβῶ.

Dolon, ὁ δόλων, Plut. τὸ ἐξιδίον, Xen.

Dolor, τὸ ἄλγος, capitis, τῆς κεφαλῆς, Gal. perquam vehementer et atrox corporis, πάντοτε σφοδρὸν ἐξ ἐνδὸν τὸ σώματος, Dem. doloribus adductus, ὁ ἐξ ἡ περιωδύνης· confictor dolore, πάρεστι μοι λυπῶν· liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγῶν, id. partus, ἡ ὠδὴ, ὡς, Plut. τὸ ἄλγος.

Dolorosus, ἀδυνάτως, ὡς, ὄν, Aristot.

Dolose, δολερῶς, δολίως, et insidiose, μετὰ δόλῳ καὶ τέχνῃ, Isocr. dolose ago, δολῶ, Aristoph. occido, δολοφονῶ, Lucian.

Dolosus, δόλιος, ἰα, ιον, δολερὸς, ὡς, ὄν.

Dolus, ἡ κακουργία, Dem. τὸ πανουργία, id. citra dolum, sine dolo, ἀδόλως, Thuc. doli experts, ὁ ἐξ ἡ ἀδόλος, Synes. e dolis consutus, ἀκακῶδες τι ἐξ δολερῶν κεκτημένος, Ἄλιαν. dolo ago cum quopiam, δολῶ, Aristoph.

Domesticus, οἰκεῖος, εἰς, εἰον, Dem. οἰκιακός, ὡς, ὄν, N. T. ὁ ἐξ ἡ σύντοκος.

Domus, οἶκος, manentes, μένοντες, Dem. me abdo, κρύπτω ἐμαυτὸν· sum domi, εἶμι ἐνδον· militaeque, ἐν οἰκίᾳ ἐξ ἐν πολέμῳ, id.

Domicilium, τὸ οἰκητήριον, Plut.

Domina, ἡ δεσποινίς, ὡς, Dem. ἡ κυρία.

Domination, ἡ κυριότης, N. T. ἡ δεσποσύνη, Dem. Confer Principatus, Imperium.

Dominator, ὁ ἀυτοκράτωρ, ὡς.

Dominicus, κυριακός, ὡς, ὄν.

Dominium, idem quod antecedit Dominatio.

Dominor, ἄρχω, servis, οἰκετῶν, Isocr. δεσπίζω τινός, Dem. urbi, κυριεύω πόλιν, Dem. Confer Imperio.

Dominus, ὁ κύριος ὡς, Dem. servi, ὁ δεσπότης, ὡς, id. Confer Princeps.

Domito, δαμάζω.

Domitor, ὁ δαμάτωρ, ὡς.

Domitrix, ἡ δαμάτριά, ὡς.

Domo, δαίμα, δαμάζω.

Domo, ex domo, οἰκεῖον, seu οἰκεσθαι, se non movere, ὁ κινεῖσθαι, Dem.

Domunculus, τὸ οἰκίδιον, Dem. τὸ οἰκημάστιον, Gl. V.

Domus, ὁ οἶκος, Xen. ἡ οἰκία, Plut. τὸ οἶκημα, Dem. maxima, οἶκος μέγιστος, Isocr. pater, πατήρ, Dem. privata, οἰκία ἰδία, id. domum comparare, οἶκον κτᾶσθαι, Isocr. mercari,

mercari, πρῆσθαι συναίαν, Dem. emere ab aliquo, ἀνίσθαι παρὰ τινος· exstruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, id. κατασκευάζειν οἰκίαν. tegere lignis, ἐρείπειν οἰκίαν ξύλοις· elocare, μισθὸν αἰκὼν conducere ab aliquo, μισθώσασθαι παρὰ τινος· habitare, οἰκεῖν οἰκίαν οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ· aggredi noctu, ἔλθειν ἐπ' οἰκίαν νύκτωρ· invadere, βαδίζειν ἐπ' οἰκίαν τινός· diripere, παρῆναι οἰκίαν redire, πάλιν ἀναχωρεῖν ἐπ' οἶκον, id. diruere, κατασκευάζειν οἰκίαν, Isocr. collabi terrā motu, συμπίπτειν οἰκίαν σεισμῷ, Dem. incendere, ἐμπρησθαι οἰκίαν, id. non habens, ὁ ἐξ ἡ ἀνοικτος, α, Herodot. alibi habens, ὁ ἐξ ἡ ἐνοικτος, Aristid. eandem incolens, ὁ ἐξ ἡ συνοικτος, Isocr.

Donarium, τὸ ἀνάθημα, Dem. consecrare, ἀναθιῖναι, id.

Donatio, ἡ δόσις, Isocr. Confer *Donum*.

Donativum, ἡ ἐπίδοσις, εως, Xen.

Donec, ἕως ἂν· navis est incolumis, ἕως ἂν σωζέται τὸ σκάφος, Dem. eo usque expectabimus, donec fateatur, μέχρι τῆς τῆς περιμένωμεν, ἕως ἂν ὁμολογήσῃ, id. si desidebitis, donec plaudamini, εἰ μὴν τοι καθεδέσθῃ, ἄχρι τῆς θαυρεῖσθαι, id. donec adest affluentia rerum, μέχρι μὲν πρὸς αὐθόνην, Philo. teneatur tamdiu in vinculis, donec solverit, διδίδωται, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, Dem. Confer *Dum*.

Dono, δωροῦμαι, alicui equum, τινὶ ἵππον, Xen. alicum aliquam re, τινὰ τι, Herodian. alicum civitate, τιμῶν τινὰ τῇ πολιτείᾳ, Lucian. alicum tremula, δίδοναι τινὰ παλτὸν, Xen. χαρίζομαι.

Donum, τὸ δῶρον, α, Dem. ἡ δωρεὰ, ας, id. alicui polliceri, ὑποσχέσθαι τινὶ δωρεάν, Isocr. mittere, ἀποστέλλειν τινὶ δῶρον seu δωρεάν, Dem. dare, δίδοναι· accipere ab aliquo, τυγχάνειν δωρεάς παρὰ τινος· λαμβάνειν δωρεάν παρὰ τινος· δέχεσθαι δῶρον, id. δωροδοκεῖν, LXX. ratum esse, μένειν βεβαίαν δωρεάν τινα, Dem. κυρίαν εἶναι δωρεάν, id. donorum acceptor, ὁ δωρολήπτης, α, LXX. dono do alicui aliquid, δωροῦμαι τινὶ τι, Aristid.

Dormio, καθεύδω, Dem. ὕπνος με ἔχει, id. totam noctem, εἰς ὅλην νύκτα, Plat. suaviter, ὑπνῶν ἡδύς, Greg. prope alicum, παρακαθεύδω τινι, Ἐλιαν. Confer *Somnus*.

Dormisco, νυσάζω, Plat.

Dormitatio, ὁ νυσταγμός, τὸ νύσταγμα, LXX.

Dormitator, ὁ νυσταγός, α, Aristoph.

Dormito, νυσάζω, Plat. ὑπνώτω, Gal.

Dormitorium, τὸ κοιμητήριον, Athen.

Dorsualis, ε, νωτιαίος, αἰα, αἰον, spina, ἡ ἄκανθα νωτιαία, Aristot.

Dorsum, ὁ νῶτος, α, Xen. Confer *Tergum*.

Dorsuosus, ὁ ἐξ ἡ εὐνωτος, α, Aristot.

Dos, ἡ προίξ, κός, Dem. ἡ φερὴν dotem dare alicui, προίξαι δίδοναι τινὶ· addere, προσθέναι, id. adferre ad alicum, ἐνεργεῖν debere alicui, ὀφείλειν τινὶ· accipere, κομιζέσθαι· studere recipere, ἀναλαβεῖν ζητεῖν, id. non repetere, ἀφίστασθαι τῆς προίξος, id.

Dotalis, προικῶς, αἰα, αἰον, προίξιος, εἰα, εἰον· dotalia munera, προίξια δῶρα, Theophyl.

Dotatus, ὁ ἐξ ἡ ἐπὶ προίξιος, α, Hesych.

Doticula, τὸ προικίδιον, α, Plat.

Dotō, ἐκπροικίζω, προικίζω, Philo. φερνίζω, LXX.

Drachma, ἡ δραχμή, Thuc. venale drachma, ἂν ὀν δραχμῆς, Plut. drachmam pretio, pondere, mensura, ἀquans, δραχμιαίος, αἰα, αἰον, Plat. qui duarum drachmarum est, ὁ ἐξ ἡ διδραχμῶς, Thuc. quinque drachmarum, ὁ ἐξ ἡ πεντάδραχμῶς, Herodot. sex drachmarum, ἑξαδραχμῶς, Aristot.

Draco, ὁ δράκων, Aristot.

Draucus, ὁ ἀρσινόκοιτος, α, N. T.

Dualis, ε, δυϊκός, ἡ, ὄν, numerus, δυϊκὸς ἀριθμός, Gramm.

Dubie, ἀμφίβηλος, Athen. ἐνδοιασῶς, Thuc.

Dubitabilis, ὁ ἐξ ἡ ἐνδοιασμός, α, Lucian.

Dubitante, διαπορητικαίος, Bas.

Dubitatio, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, Isocr. ἡ ἀπορία, ας, Plut. ὁ ἐνδοιασμός.

Dubitator, ὁ ἀπορητικός, α, Laert.

Dubito, ἀμφισβητεῖν, utrum sit eligendum, πότερον εἴη ἔξω ἐλίσθαι, Isocr. de aliqua re,

ἀμφιγνοῖν περὶ τινος, id. ἀπορίαν τινὶ, Plut. quae sit causa, ἀπορίαν τὴν αἰτίαν, Aristot. διαβῶ, Synes.

Dubium, τὸ ἀπόρημα, ατος· sine dubio, ἀναμφίβηλος.

Dubius, ὁ ἐξ ἡ ἀμφίβηλος, Isocr. sermo, λόγος, id. fama, φήμη, Plut. facere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβήτησιν, Dem. rem esse dubiam, πρᾶγμα αἰνῶς ἀμφισβήτησιν· εἶναι ἐν ἀμφισβήτησιν testes producere de rebus dubiis, μαρτυρῶν παρέχεισθαι περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων, id. dubius homo, ὁ ἀπορητικός, α, Laert. ὁ ἀπορῶν, ἄνθρωπος, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀπορίας.

Ducatus, ἡ ἡγεμονία, Plat. ἡ ἡγεμονία, Thuc.

Ducenarius, διακοσιαίος, αἰα, αἰον, i. e. ducentis praefectus, ὁ διακοσιαρχός, α.

Duceni, α, α, διακοσίος, αἰα, αἰα.

Ducesimus, διακοσιασδός, ἡ, ὄν, Thuc.

Ducenti, α, α, διακοσίος, αἰα, αἰα.

Ducientes, διακοσιόεντες.

Duco, ἄγω, exercitum adversus urbem, στρατίαν ἐπὶ πόλιν, Plat. ad felicitatem, ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, Xen. honori aliquid, διὰ τιμῆς τι, Synes. te aequalem mihi, σὶ ἴσον ἐμαυτῷ, Arrian. rogo populum, δῆμον, Plut. te viani, ἡγήμαι σε ὄδον, Herodot. in theatrum, ἡγήμαι εἰς θέατρον, Aeschin. alio, ἄλλοις, Xen. exercitum, στρατίαν, Isocr. τῆς στρατίας, Thuc. plurimi, περὶ πλείους, id. pluris, περὶ πλείονος, Isocr. nihili, περὶ ἄδενος, Lys. admonitiones loco injuria, λαμβάνων τὰς νουθεσίας πρὸς ὕβριος, Dem. uxorem matrem alicujus, γαμῆν μητέρα τινός· aliquid, λαμβάνων γυναικῆ τινὰ γάμω γαμῶν τινὰ, id. consobrinam alicujus, ἄγωμαι τὴν ἀνεψιάν τινος, Isocr. prima linimenta non inepte, ὑπογράφω χαρίωνται, id.

Ductarius, ὁ ἐξ ἡ ἀγωγός, α, Diosc.

Ductilis, ε, ὁ ἐξ ἡ ἀγνώμωμος, α, Xenoph. ὁ ἐξ ἡ εὐάγωγος, α, Aristot.

Ductio, ἡ ἀγωγή, ας, Aristot.

Ducto, ἡγήμαι. Confer *Duco*.

Ductor, ὁ ἀγωγός, εως, ὁ ἀγωγός, α, Thuc.

Ductus, ἡ ἀγωγή, Aristot. aquae, ὁ ἀγωγός ὑδάτων, Herodian. ὁ ἐξ ἡ ὑδραγωγός.

Dudum, πάλαι, notum est, δῆλόν ἐστι, Dem. quisque vestrum novit, ἐκ πολλῶν ἔκαστος ὑμῶν προΐδῃ, id. haud dudum, ὁ δῆτα πρὸ τῶν, Aristoph. πρὸ βραχέως, Chrys. insidias struxit, πῶν ἑτερόθεν, Dem.

Duellator, ὁ μονομαχός, Herodian.

Duellum, ἡ μονομαχία, Luc. duello depugno, μονομαχίαν, Plut. ad duellum provoquo alicum, εἰς μονομαχίαν προκαλεῖν τινὰ, AEL.

Dulce, γλυκύς.

Dulcedo, ἡ γλυκύτης, τὸ ἡδυσμα, vini, οἶνου, Athen. ὁ γλυκυς, α, id. sermonis, χαρὶς τῷ λόγῳ, Dem.

Dulcesco, γλυκαίω· vinum dulcescens, οἶνος γλυκαίω, Diosc. uva dulcescit a sole, πῶς τῷ ἡλίῳ γλυκαίνεται ἡ σφυρὴ, Xen. ἀπογλυκαίνονται.

Dulciarius, ὁ πεμματοποιός, α.

Dulciloquus, ὁ ἐξ ἡ ἡδυσιπής.

Dulcis, ε, γλυκύς, γλυκερός, ῥα, ῥον, mel, μέλι, Lucian. dulciore existimare honores aliquos, ἥδιος νομίζειν τιμὰς τινάς, Isocr.

Dulcisonus, ὁ ἐξ ἡ γλυκυφρονος.

Dulciter, γλυκερῶς.

Dulcitus, τὸ γλυκίσμα. Confer *Dulcedo*.

Dum, εως, tempus est, ἕως καιρός ἐστι, Dem. pueri essemus, ἕως παιδὲς ἦμεν, Isocr. tantisper fidem inveniebant, dum eos caeteris adaequasset, ἄχρις ἑ τοῖς ἑτέροις ἐξ ἴσου ποιῆσαι, διαπιστεύεται, Dem. tantisper est amicus, dum consequatur, quae rogat, μέχρι τῆς τυχεῖν ἂν δέσται, φίλος ἐστῇ, id. tantisper memores sunt pollicitationum, dum dicuntur, μέχρι τῆς μνημονεύοντες τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, id. barbaros tantisper vicisse suffecerit, dum regnum in tuto collocaveris, τῶν βαρβάρων ἐπὶ τοσούτων ἐξαρκέσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστήσαι τὴν σωτῆς χώραν, Isocr. durat amicitia tantisper, dum boni sunt, διαμένει ἡ φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοὶ ᾖσι, Arist.

Dumetum, ὁ ἀκανθῶν, ὄνος.

Dummodo, μόνον, in Domino, ἐν Κυρίῳ, N. T.

Dumosus, α, um, ὁ ἐξ ἡ ἀκανθώδης, εως, locus, χώρος, Herodot.

Dumus, βάτος, α, ἡ.

Duntaxat, γὰρ δὴ, ut mea duntaxat est sententia, ὡς γὰρ δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, Gregor. duntaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώπινον, Aristot. qui annum duntaxat unum in deliciis absumpsit, ἐναυτῷ μόνον ἐντευφίσας, Herodian.

Duo, δύο, duobus oculis videre, et duabus auribus audire, δυοὶ ὀφθαλμοὶ θεωρεῖσθαι, ἔξ ὁσὶν αἰσθῆ ἀκούειν, Xen. duarum pecudum pretium, δυοῖν προβάτων ἀξία, Plut.

Duodecies, δωδεκάκις, AEL.

Duodecim, αἱ, αἱ, τὰ δώδεκα, AEL.

Duodecimus, δωδεκάτος, ἀτῆ, ατον, Herodian.

Duodeni, δωδεκάτοιοι, αἱ, αἱ.

Duodeviginti, αἱ, αἱ, τὰ δεκάκαιδεκά, vel ἑκατὶ ἔξ ἑκά· sed elegantius dixeris, εἰκοσι δέοντων, seu δεσῶν, δυοῖν duodeviginti, εἰκοσι ὀκτώ, vel τριάκοντα δέοντων, vel δεσῶν, δυοῖν et sic porro notesque, τὸ δέοντων, vel δεσῶν, Genere convenire debere cum re quae numeratur, v. gr. duodequadragesima viri, ἄνδρες τισσαράκοντα δέοντων δυοῖν, sc. ἄνδρῶν· duodequinguaquinta feminae, γυναῖκες πεντήκοντα δεσῶν δυοῖν, sc. γυναικῶν. Immo vero hoc ipsum Participium etiam Casu cum antecedente Nomine consentire potest, ex gr. Annī sunt duodeviginti, ex quo, εἰκοσὶν εἰν ἔτη, δέοντα, sc. ἔτη δυοῖν, ἔξ ὅτων, seu δέοντα δυοῖν, εἰκοσὶν εἰν ἔτη, ἔξ ὅτων, Dem.

Duplex, διπλός, ὄν, ὄν, contr. διπλῶς, ἡ, ὄν· διπλῶς vel διπλῶς, ἡ, ὄν· duplici honore dignum esse, διπλῆς τιμῆς ἀξίως, N. T. duplicem laborem habet, διπλάσιον πόνον ἔχει, Thuc. duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἄξιος, Plat.

Duplicatio, ὁ διπλασιασμός, α, Plut. ἡ διπλάσις, εως, Aristot.

Duplicitas, ἡ διπλότης, ας, Them.

Dupliciter, διπλῶς, Synes. διχῶς, Dem.

Duplico, διπλασιάζω, aram, βαμὼν, Plut. aliquid, διπλῶς τι, id. annonas, ἐπιδιπλασιάζω τὰ σιτηρέσια, Herodian.

Duplus, διπλάσιος, α, ἰον· duplo major apparet, quam est, διπλάσιος αὐτῷ φαίνεται, Polyb. duplo amplius, quam alii, διπλῶς, ἡ οἱ ἄλλοι, id. duplo major alio, διπλότερος ἄλλῳ, N. T. duplo amplius minorem, διπλῶς ἑλάττω, Plut. duplo longius tempus quam, διπλασίον χρόνος ἡ, Isocr.

Durabilis, ὁ ἐξ ἡ ἐπιμνος, α, Polyb. ἔμμνος, Hes. βίβαιος, αἰα, αἰον, Dem.

Dure, σκληρῶς, Xen. crudeliter, ὀμῶς, Dem. ἀφειδῶς, Xen.

Duresco, σκληρύνομαι.

Duritas, ἡ σκληρότης, ατος, Xen.

Duriter, σκληρῶς, Xen.

Durities, ἡ σκληρότης, ατος, Plat. victus, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, Herodian.

Duriusculus, ὁ ἐξ ἡ ὑπόσκληρος, α.

Duro, σκληρύνω, aliquid, τι, N. T. diutissime, διαμένει πλείον χρόνον, Isocr.

Durus, σκληρός, α, ὄν, χαλεπός, ἡ, ὄν· concoc-tio emollit dura, ἡ ἔψις μαλαττεῖ τὰ σκληρὰ, Athen. ventres duros habere, σκληρὰ κοιλίας ἔχειν, Hipp. duri mores, σκληρὰ ἔθη, Plut. dura vita, σκληρὸς βίος, Herodian.

Duumvir, ὁ δυοδαρχός.

Duumviralis, ε, δυοδαρχικός, ἡ, ὄν.

Duumvirates, ἡ δυομαχία.

Dux, ὁ ἡγεμὼν, Dem. populi, ὁ ἡγούμενος τῷ δήμῳ, Isocr. belli, ὁ πολέμαρχος, α, Dem. ὁ πολυμαρχῶν ἡγεμὼν πολέμῳ ὁ στρατηγός, α, id. decem virum, ὁ δέκαρχος· duodecim virum, ὁ δωδεκάδεχρος, α, Xen. centum virum, ὁ εκατοντάδεχρος· mille virorum, ὁ χιλιάδεχρος, α, Plut. decem millium virum, ὁ μυριάδεχρος, α, seu ὁ μυριαρχός, α, Xen. auctorque alicujus rei, ἀρχηγός τινος, Dem. alicujus facinoris, πρωτεύων τινὸς ἔργου, Isocr. viā, ὁ ὁδηγός, α, Plut.

Dynasta, -es, ὁ δυνάστης, α, Xen.

Dysenteria, ἡ δυσεντερία, AEL. dysenteria laborans,

rans, ὁ δυσεντερικός, ὅ· dysenteria obire, ὅ· δυσεντερίας τὸν βίον καταστρέφειν, Ael.
Dysentericus, δυσεντερικός, ὅ, ὄν.
Dysuria, ἡ δυσουρία, Galen. τὰ δυσουρικά, sc. πᾶσι, Cic. dysuria laboro, δυσουρία, Diosc. δυσουρία, id.

E.

E Vel Ex, ex, sequente Consona; ἔξ, sequente Vocali vel Diphthongo; multae molestiae existunt et bello, πολλὰ λυπηρὰ γίνονται ἐκ πολέμου, Dem. se non commovere e lecto, ἐκ τῆς κλίνης ἐκινεῖσθαι, id. ex ignobilibus facti sunt nobiles, ἔξ ἀδόξων γενόμενοι ἐνδοξοί, id. ex adverso, ἔξ ἐναντίας, Aristot. ex adverso alicui, κατ'ἐναντίον, Lucian. e contra, e contrario, τὸν ἀντικρὺν ex animi sententia, κατὰ γνώμην, Basil. ex benevolentia aliquid facere, ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, Dem. e propinquo, ἔξ ὀλίγου, Thuc. e regione, ἐκ τοῦ ἀπεντικρῦ, seu ἀντικρῦ, Paus. alicuius, κατ'αντικρῦ τινος, Aristot. e vestigio, παρατυπία, Dem. παρασχῆμα, id. e sublimi, ἀφ' ὑψηλοῦ, Lucian. ex quo fuerunt isti oratores, ἔξ ὧν πεφθῆναι ῥήτορες, Dem. ex professo, ἐκ τῆς προφάνης, Plat. ex improvise, ἀπὸ τοῦ ἀδόκητου, Thuc. ex tempore, ἐκ τοῦ παρασχῆματος, Dem. ex aequo, ἀγχώμαλα, Thuc.

Eatenus, κατὰ τοσούτον, quisque opem ferebat, quatenus poterat, ἕως ἧν, ὅσον ἕκαστος οἷς ἦν, Lys. subtilitatem quærere, quoad rei natura patitur, ἐπὶ τοσούτον ἀκριβῆς ἐπιζητεῖν, ὅ· ὅσον ἡ τῷ πράγματι φύσις ἐπιδίδχεται, Aristot.

Ebenus, ἡ ἑβένος.

Ebibō, ἐπιβίω, propositum calicem, προστεθεῖσαν κύλικα, Athen.

Eblandior, ἐλαφίσκομαι, aliquem donis, τινα δαίρει, Diod. Sic. τινί, Xen.

Eborarius, ὁ ἐλεφανταρυχός, ὅ.

Eboreus, ἐλεφαντινός, ἡ, ὄν, Herodian.

Ebrietas, ἡ μέθη, Dem. surgere ante ebrietatem, ἔξαισθαι πρὸ μέθης, Isocr. propter ebrietatem dormire continue duas noctes et duos dies, ἀπὸ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας, Athen. ebrietas diffilere, διαρρεῖν ὑπὸ τῆς μέθης ἔξ τοῦ οἴνου, Ael. ebrietas deditum esse, ἐγχρυνεῖν ἐν οἴνῳ, LXX. se dedere, μίθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν, Herod. ebrietas temulentum esse, ἀπὸ μέθης κραυγαλέον, id.

Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινα δι' ἡδονῆς, Plat. aliquem vino, τινα οἴνῳ, Lucian. ebrior aliqua re, μεθύσκομαι τινος, id.

Ebriositas, ἡ οἰνοφλυγία, ας, N. T. ἡ φιλονικία, ας, Clem. Al.

Ebriosus, μεθύσιμος, ἡ, ὄν, Plat. ὁ καὶ πάρονος, ας, Dem. ὁ καὶ οἰνόληπτος, ας, Plut. ὁ καὶ οἰνόφλυξ, γος, Luc.

Ebrius, μεθύων, ας, οἷ, Dem. ὁ καὶ πάρονος, Athen. sum, μεθύων magnitudine rerum gestarum, μεθύων τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων, ebrium saltare, μεθύσθιντα ὀρχεῖσθαι clamare, μεθύοντα κραυγάζειν, id. ebrium reddo, μεθύσκω τινα, Plat. μεθύσκω, vel μεθύσκω.

Ebullio, ἀναζέω, Diosc. ὑπερζέω, Aristot. ἐκβράζομαι, Chrys. ἀναφλύω, ἀναφλύω, Hom.

Ebullitio, ἡ ἀνέλκισις, ἡ ἀνέβρασσις, ὁ ἐκβρασμός, ὅ, ὁ βρασμός, ὅ, Naz.

Ebur, ὁ ἐλέφας, Indicum, ἔξ Ἰνδῶν, Lucian.

Eburneus, ἐλεφαντινός, ἡ, ὄν, Herodian. ἐλεφάντινος, ἴν, ἴον, Lucian.

Ecce, ἰδὲ, N. T.

Ecclesia, ἡ ἐκκλησία, N. T.

Echinatus, ὁ καὶ ἑχινώδης, εος.

Echinus, ὁ ἑχίνος, ας, terrestris, χερσαῖος, Plut. marinus, πελάγιος, Aristot.

Echo, ἡ ἠχώ, ὅος, Aristot.

Eclecta, τὰ ἐκλεγόμενα, ας.

Eclipsis, ἡ ἐκλειψις, εως, Aristot.

Eclipticus, ἐκλειπτικός, ὅ, ὄν, Plut.

Ecloga, ἡ ἐκλογή, ἡς.

Equando, ἡ ποτι.

Ecquis, ἡ τις.

Ecstasis, ἡ ἔκστασις, εως, Plut.

Ectypus, ὁ ἑκτύπος, ας, Plin.

Edacitas, ἡ πολυφαγία, ἡ λιχνία, Lucian.

Edax, ὁ καὶ ἡ πολυφάγος, ὁ καὶ ἡ γαστρίμαργος, Bas. ὁ βόρος, Lucian.

Edento, ἀποδοντάω.

Edentulus, ὁ καὶ ἡ ἀνόδους, ὄντος, Poll.

Edico, ἐπιτάττω, aliquid, τι, Plat. alicui, τινί, Isocr. alicui aliquid, διαγορεύω τινί τι, Aristot. bellum, ἐπαγγέλλω πόλεμον, Dem.

Confer Indico, item Impero.

Edictio, ἡ ἐπίταξις, εως.

Edictum, τὸ ἐπιτάγμα, Dem. τὸ ἐπιταττόμενον, id. edictum principum servare, ἐμμένειν τοῖς παραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, Isocr.

publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν πραγμάτων, movere et mutare, κινεῖν καὶ μετατιθέναι liberare aliquem edicto aliquo, ἐλευθερῶσαι τινα διὰ προστάγματος τινος, id. fieri ex edicto, γίνεσθαι τι ἐξ ἐπιτάγματος, Dem.

ex edicto, κατὰ τὴν προεδρίαν, Diosc. edictum propono, δῆλῶσαι ἐκπέμπω, Herodian.

διάταγμα προσιδῶμαι, id.

Edisco, ἐκμανθάνω, aliquid, τι, Isocr.

Edissero, διεξίρω, aliquid, τι, Lucian.

Editio, ἡ ἑκδοσις, εως, libri, βιβλία.

Editor, ἐκδοτικός, ἡ, ὄν.

Editus, ὁ ἐκδιδῶς, ὄντος.

Editus, ὁ καὶ ἡ ἐκδοτός, ας, altus, ὑψηλός, ἡ, ὄν, locus, τόπος, ex edito loco, ἀφ' ὑψηλοῦ, sc. τόπος, Lucian.

Edo, perf. edidi, ἐκδίδωμι, librum, βιβλίον, Plut. historiam Græco sermone, ἱστορίαν Ἑλληνῶν φωνῇ, Athen. in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ πῶς, Plat. exemplum, δείκνυμι παράδειγμα, προσφίρω.

Edo, perf. edi, ἐσθίω, plura quam ferre possum, πλείω ἢ δύναμαι φερεῖν, Xen. et bibo in caupona, φάγω καὶ πίνω ἐν καπηλείᾳ, Isocr. cogere aliquem edere et bibere, ἀναγκάζειν τινα τρώγειν καὶ πίνειν, Dem.

Edo, onis, ὁ φάγος, ας, N. T.

Edoceo, ἐκιδάσκω, aliquem aliquid, τινα τι, Antiph.

Edomo, διαμύκω. Confer Domo.

Edormio, ἐκκοιμάμαι, crapulam, ἐκνήφω ἀπὸ οἴνου, LXX.

Edormisco, idem quod antecedit.

Educatio, ἡ παιδοτροφία, ας, Plat. ἡ ἀγωγή παιδῶν, Plut.

Educator, ὁ τεινός, ὅ, Hesych. ὁ τροφεύς, Plat. ὁ τροφός, ὅ, id.

Educatrix, ἡ τεινήνη, Plut. ἡ τροφός, Plat.

Educo, as, τρέφω, liberos, παῖδας, Xen. ἀναερίομαι τέκνα, Dion. humiliter, ταπεινῶς παιδεύω, Isocr. male, φαύλως ἀγαγέω, id. κακῶς τρέφω, Dem. in magna inopia, τρέφω μετὰ πολλῆς ἰνδύας, id. in deliciis, τρέφω ἐν χλιδῇ, Xen.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

efflor propter divitias, ἐπαίρομαι ἐπὶ πλούτῳ, Xen. animo, κοίμω, Lucian. μεγαλοφρονία, id. iracundia, ἐκφύρομαι ὀργῇ πλείστον, Thuc.

Efferveo, ἐκζέω.

Effervesco, ἐκβράζομαι, in amorem, εἰς ἔρωτα, Chrys.

Effusus, ἀγριός, ἴα, ἴον, Plat. ὁ καὶ ἡ θηριώδης.

Efficacia, ἡ ἐνέργεια, spiritus, τὸ πνεύματος, Chrys.

Efficaciter, ἐνεργῶς, Polyb.

Efficax, ἐνεργός, ἡ, ὄν, Theophr. sermo, λόγος ἐνεργός, N. T. ἐνεργητικός, ἡ, ὄν.

Efficientia, ἐνεργητικός.

Efficientia, τὸ ἐνεργητικόν, ὅ.

Efficio, ἀποτελεῖω, Polyb. διαπρόσπομαι, aliquid verbis, τὸ λόγῳ, Isocr. aliquem formidabilem et acrem, φοβερὸν καὶ χαλεπὸν ἐπιδεδυκέναι, Dem. aliquid optabilis, καθίσταται τι ζηλωτότερον, Isocr. unum corpus ex omnibus, ἐν σώματι ἀπεργάζομαι ἐξ πάντων, Plato.

Effigies, ἡ εἰκὼν, ὄνος, Isocr. το ἐκτύπωμα.

Effugio, εἰκονίζω, aliquid, τι, Aphth. ἐκτυπῶ τι, Plut.

Effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τι, Isocr. imaginem alicujus, εἰκόνα τινος, Lucian. in ceram, ἐκτυπῶ εἰς κηρὸν, Plut. ἐκμυμῶμαι.

Efflagitatio, ἡ διατήσις, ἡ λιπαρία, Herodot.

Efflagio, ἐκλιπαρῶ, Plut. καταλιπαρῶ, Lucian. προσλιπαρῶ, Plut. ἐξαίτιω τι.

Efflictim, ὑπερφύω, Plut. amo aliquem, ἐπιμαίνωμαι τινί, Bas. ἀνδρείοτατα ἐρώω τινος, Aelian.

Efflo, ἐκφυσάω, Diosc. ἐκπνέω, Aristot. animam, ἐκπνέω, Soph.

Effloresco, ἐκφάνω, ἐκφάνω, Num. 17. efflorescebant lanugines malis, ἐπέθην ἑλαίαις παρειαῖς, Herodian.

Effluentia, ἡ ἐκροή, ἡς, Aristot.

Effluo, ἐκρῶ, Plut. ex aliquo, διαέρω ἐκ τινος, Herodian. ἐκφύρομαι.

Effluvium, ἡ ἐκρυσσις, εως.

Effodio, ἐξορύττω, oculos, ὀφθαλμούς, Plut. fossas, διαρύττω τάφους, Herodian.

Effeminate, ἀνάνδρεως, facere aliquid, διαπράττειν, Isocr. vivere, βίον γυναικῶδη ἀγεῖν, Diod. Sic.

Effeminatio, ἡ ἐκθλήνισις, εως, Hippocr.

Effeminatus, ὁ ἐκθλήδης, ας, Lucian. ὁ μαλακός, ὅ, Dem.

Effemino, ἀποθλήνω, ἐκθλήνω, Philo.

Effete, ἐξαντλητός.

Effetus, ἐκτεκὼν, ὅσα, ὄν, quæ parere desiit, ἡ ἀγονος, ας.

Effossio, ἡ ἐξορύξις, ἡ ἐξοργυμία, Suid.

Effractio, ἡ διάρρηξις.

Effrenate, ὁ ἀχαλινώτης.

Effrenatus, ὁ καὶ ἡ ἀχαλινώτης, Greg.

Effrenis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξήμιος, Plut. ὁ καὶ ἡ ἀχαλινός, ας, os, στόμα, id. effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναὶ σώματος, Herodian.

Effringo, διαρρήγνυμι, aliquid, τι, Dem.

Effugio, ἀποφεύγω, morbum, νόσον, Dem. mortem, ἐκφεύγω τὸ θάνατον, Plat. omnem sensum, πᾶσαν αἰσθησιν, Plut. e carcere, ἀποδορῶ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, Dem. aliquid, ἐκπλύνω τινα, Xen. præsens, ὑπερδραμῶν τὸ παρόν, Herodot.

Effugium, ἡ ἐκφυγή, ἡς, ἡ ἀποφύεξις, εως, Aristoph. ἡ ἀποφυγή, ἡς, Plut. ἡ διαφυγή, ἡς, Plat. querere, παραγωγὴν ἱεῖν, Dem.

Effulgeo, ἀπολάμπω, Lucian.

Effundo, ἐκχύνω, Lucian. patrimonium, καταφάγω τὴν πατρῴαν ἑστίαν, Athen. quidquid in buccam venit, λίγαν δεῖν ἐν ἐπίλῳ, Isocr.

Effuse, ἐκχυμένως, ἀφειδῶς, Herodian.

Effusio, ἡ ἐκχυσις, εως, Athen.

Effusor, ὁ ἐκχυτής, Lucian.

Effutio, φλυαρῶ, aliquid, τι, Plat. ἐξαγορεύω τι, Naz. tenere, importune, et citra delectum, quidquam in buccam venit, λίγαν δεῖν ἐν ἐπίλῳ, Isocr.

Egelidus, χλωρός, ας, ὄν, aqua, ὕδωρ, Athen.

Egenus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀπορός, ας, alicujus rei, τινος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐνδύς τινος, id. Confer Pauper.

Egeo, ὁ καὶ ἡ ἀπορός, ας, alicujus rei, τινος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐνδύς τινος, id. Confer Pauper.

Egeo, ὁ καὶ ἡ ἀπορός, ας, alicujus rei, τινος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐνδύς τινος, id. Confer Pauper.

Egeo, ὁ καὶ ἡ ἀπορός, ας, alicujus rei, τινος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐνδύς τινος, id. Confer Pauper.

Egeo, ὁ καὶ ἡ ἀπορός, ας, alicujus rei, τινος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐνδύς τινος, id. Confer Pauper.

Egeo, ὁ καὶ ἡ ἀπορός, ας, alicujus rei, τινος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐνδύς τινος, id. Confer Pauper.

Egeo, ὁ καὶ ἡ ἀπορός, ας, alicujus rei, τινος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐνδύς τινος, id. Confer Pauper.

Egeo, ὁ καὶ ἡ ἀπορός, ας, alicujus rei, τινος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐνδύς τινος, id. Confer Pauper.

Egeo, ὁ καὶ ἡ ἀπορός, ας, alicujus rei, τινος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐνδύς τινος, id. Confer Pauper.

Egeo,

Egeo, ἀπορέω, pecunia, τῶν χρημάτων, Isocr.
victu, εἰμι ἐν χρεσίᾳ περὶ τὴν τροφήν διόμαι
τῷ βίῳ alicujus rei, ἰσχύος seu ἀπόρου ἔχειν,
seu διάκειμι τινας, id. rebus necessariis, σπα-
νίζω τῶν ἐπιτηδείων, Plut. τῶν καθ' ἡμέραν
ἀναγκαζίων, Isocr. Confer Indigeo.
Egerminatio, ἡ ἐκβάλεσις, εἰς, folioſum, τῶν
φύλλων, Diosc.
Egermino, ἐκβαλάνω, Theophr.
Egero, ἐκπορίζω, ἐκφορέω, aliquid e domo, τὴν
ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. excerno, ἐκκρίνω, Theo-
pſr. Confer Effundo.
Egestas, ἡ ἀπορία, ας, summa, ἰσχύατι, Dem.
Confer Inopia, item Paupertas.
Egestio, ἡ ἐκκρομὴ, ἥς, ἡ ἐκφορὰ excremen-
torum et similium e corpore, ἡ ἐκκρίσις,
εἰς, Theophr.
Egestuosus, ὁ ἢ ἡ ἀπορος, ας, Dem.
Ego, ἐγὼ, Dem. ego vero lugebam ipsum, ἐγὼ
δ' ἐπὶ τὴν αὐτὴν ego vero, i. e. equidem, co-
nabor praeſtare, περὶ αὐτοῦ μὲν ἔν ποιεῖν
ego vero ipse mori malim, ἢ ἔγωγε αὐτὸς
θανῶναι μᾶλλον βυλομένη, id.
Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινός, Isocr. ad-
versus aliquem, ἐξέρχομαι ἐπὶ τινος, Xen.
domo, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας, id. e concione,
ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. animo prompto,
ἐξίμι προθύμως, Dem. ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ
τῆς πόλεως, id. egressus annum quinquage-
simum, πλειόνων ἢ πενήτηντα ἐτῶν, Dem.
ὑπὲρ πενήτηντα ἔτη γεγονώς, id.
Egregie, διαφέροντως, Isocr. ἐξαιρετικῶς, Plut.
Egregius, ὁ ἢ ἡ ἐξαιρετός, ας, Thuc. θαυμαστός,
ἡ, ὄν, Herodian. ὁ ἢ ἡ ὑπέρτοχος, ἐξοχος
thesaurus, θαυματοῦς καλός, Isocr. senes egre-
gii meritis, περὶ εὐτεταί αἰῶνι λόγῳ, Herodian.
Egressio, ἡ ἐκβασις, ἡ ἐξοδος, Dem. ἡ ἐξήλυσις,
Herodot.
Egurgito, ἀπαράω, Plut.
Ehem, ὦ, Dem.
Eheu, αἶ, Lucian.
Eho, ὦ, Isocr.
Ehodum, ὦ τῶν, Dem. ehodum bone vir, ὦ
γαβῆ, Xen.
Eja, εἴα, Aristoph.
Ejacular, ἀποσπίζω, in aliquem, εἰς τινά, Thuc.
jacularo absumo sagittas, ἐκτοξίζω τὰ βέλη,
Herodot.
Ejectamentum, τὸ ἐκκρίμα, ατος.
Ejectio, ἡ ἐκβολή, ἥς, Dem. ἡ ἐξώθησις.
Ejectitius, ὁ ἢ ἡ ἐκβόλιμος, ἐκβολιμαῖος, αἶα,
αἶον.
Ejicio, ἐξώθει, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πα-
τρίδος, Dem. aliquem, ποῖω ἐκβολήν τινος,
Isocr. φεύγοντα, seu ἐκδοτα, seu ἀπολιν ποῖω
τινός, Dem.
Ejulatio, ὁ ὀδυρμός, εἰ, Isocr. ὁ ὀδυρμὸς, Athen.
ὁ κλαυθμός.
Ejulo, ὀλοῦζω, Lucian. ὀλοφόρομαι.
Ejuratio, ἡ ἐξουμοσία, ας, Dem.
Ejuro, ἐξήνυμαι, aliquid, τὴν, Aeschin.
Ejusdemmodi, Ejusdemmodi, Ejusmodi, ταῦτος,
ταυτῆς, ταῦτο, Plat. ταῦτός τις, id. τοιοῦτός,
τοιούδε, τοιούδε, Aristot.
Elabor, διεκρίσσω, per foramina, τῶν πόρων,
Plut. ex aliquo, ἐκ τινος, id. Confer Effugio.
Elaborate, διαπεπνημένως, Isocr.
Elaboratio, ἡ ἐκπόνησις, εἰς.
Elaboratus, πεπνημένος, ἐνθ, ἐνον, Isocr. πο-
νήεις, εἴσα, ἐν, Plut. opera arte elaborata ab
artificibus optimis, ἔργα τέχνην πεπνημένα
δημηγοροῖς ἀρίστοις, Dem.
Elaboro, ἐκπονώ, Thuc. ἐξερράζομαι, aliquid,
τὴν, Isocr. in aliqua re, ποῖω περί τι, Aristot.
circa virtutem, φιλοπονώ περὶ τὴν ἀρετὴν,
Isocr.
Elanguo, ἐκλίνω, Plut.
Elanguesco, ἀπομαραίνω, Plut.
Elapsus, διεκπεπνημένος, οἶα, ὅς· elapsus est an-
nus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός, Dem. elapsus tempus,
παρελθὼν χρόνος, Isocr. elapso anno, διελθόντος
τῷ ἐνιαυτῷ, Dem. elapsus diebus et noctibus,
ἡμερῶν ἢ νυκτῶν παρελθόντων, Aristot.
Elargior, καταχαρίζομαι alicui aliquid, τινί
τι, Plut.
Elate, ἐπιρρήμιος.

Elatio, ἡ ἐκφορὰ, ας, mortui, τῷ ἀποθανόντος,
Dem. in altum, item animi, ἡ ἔπαρσις, εἰς,
Naz. cordis, ὁ μετωρισμός τῆς καρδίας, Mac-
cab.
Elatus, ἐπιρρήμιος, ἐνθ, ἐνον, propter fortunam
praesentem, ταῖς παρούσαις τύχαις, Xen.
propter divitias, ἐπὶ τῷ πλούτῳ, id. propter
insperatam fortunam, ἐπαυρόμενος ταῖς παρῷ
ἐλπίδας εὐκαιρίαις, Herodian.
Elavo, ἐκρίσσω, Plat.
Electe, ἐπιλέγδην, λογάδην, Thuc.
Electilis, ε, αἰρετός, ἡ, ὄν, Aristot.
Electim, ἀριστίνδην, Isocr.
Electio, ἡ αἵρεσις, rerum, πραγμάτων, Isocr.
et judicium de aliqua re, αἵρεσις ἢ κρίσις
περὶ τινος, id. electionem alicui dare, αἵρε-
σιν δίδοναι τινί, Dem.
Elector, ὁ αἰρετός, Philo.
Electrix, ἡ αἰρετις, ἰδός, Philo.
Electrum, τὸ ἤλεκτρον, Aristot.
Electus, αἰρεθείς, εἴσα, ἐν, Plut. αἰρετός, ἡ, ὄν,
Lycophr. ὁ ἢ ἡ ἐκρίετος, Dem.
Eleemosyna, ἡ ἐλεημοσύνη, ας, N. T.
Elegans, κομψός, ἡ, ὄν, ὁ ἢ ἡ κομψοκαλῆς, ὁ ἢ ἡ
φιλόκαλος, Isocr. elegantissima dicta, χαρί-
εστα τῶν ἐλεμνῶν corpusculum alicujus
minus elegans, συμμάτῳ τινος ἀνὲρ εὐκρίνης,
id. elegans oratio, καλλιεστημένος λόγος,
Plat. scriptura, ἡ καλλιγραφία, Plut.
Elegantier, ἐκρίσται, χαρίεντως, Isocr. κει-
ρισμένως, id. ἐπιχαριστῶς, id. dicere, μεσιτικῶς
seu διαπεινημένως λέγειν, Dem. scribo,
καλλιγραφῶ, Poll. scribens, καλλιγράφος,
Greg.
Elegantia, ἡ ἐκρίεσις, ὁ κόσμος, Isocr. ἡ κο-
σμητικὴ elegantia studium, ἡ φιλοκαλία,
id.
Elegiacus, α, um, ἐλεγιακός, ἡ, ὄν, elegiacos
versus seu carmen elegiacum facere et re-
citare, ἐλεγία ποιεῖν ἢ λέγειν, Dem.
Elegidium, ὁ ἐλεγίδιον.
Elegus, ὁ ἔλενος, Aristoph.
Elementalis, idem quod Elementarius.
Elementaliter, σοικιωνδῶς, Laert.
Elementarius, σοικιωνικός, ἡ, ὄν, ὁ ἢ ἡ σοικιωνδῆς,
εἰς, Aristot.
Elementum, τὸ σοικεῖον, Aristot. literæ et pri-
ma institutio, τὸ σοικεῖα, id. prima ele-
menta doceo, σοικεῖω, Greg. elementorum
traditio, ἡ σοικεῖσις, Dion. Areop.
Elenchus, ὁ ἔλεγχος, ας, Lucian.
Elentice, ἐλεγκτικῶς, Aristot.
Elenticus, ἐλεγκτικός, ἡ, ὄν, sermo, λόγος,
Plut.
Elephantia, idem quod Elephantiasis.
Elephantiasis, α, um, ὁ ἐλεφαντιάς, ὄντος.
Elephantiasis, ἡ ἐλεφαντίαςις, ὁ ἐλεφαντιασμός,
εἰ, ὁ ἐλίφας, Diosc. elephantiasis laboro, ἐλε-
φαντιάω.
Elephantinus, ἐλεφάντινος, ἐνθ, ἐνον, Lucian.
ἐλεφαντικός, ἡ, ὄν, Herodian.
Elephantus, ὁ ἐλίφας, Aristot.
Elephas, idem quod antecedit. Elephas femi-
na, ἡ ἐλίφας, ἄνθος, Aristot.
Elevatio, τὸ αἰώρημα, ἡ αἰώρησις, ἡ ἔπαρσις.
Elevo, ἐπαίρω, αἰώρω, aliquid supra caput,
τὴν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, Dem. manus ad cœlum,
ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν ὀρανόν, Xen.
εἰς τὸν ὀρανόν, Aristot. oculus ad cœlum,
τὰς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν ὀρανόν, Philo. contemno
aliquid, ἐκβαλίζω τι, Plut. Confer Con-
temno.
Elicio, ἐξάγω, aliquid, τὴν, Dinarch.
Elido, ἐκθλίβω, LXX.
Eligo, ἐκλέγω, aliquid, τὴν, Isocr. ex omnibus
dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἀπάντων
τῶν ῥηθέντων, id. prae multis opibus, αἰρέομαι
τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, Dem. aliquem belli
president, αἰρέομαι τινά προσέτην τῷ πολέμῳ,
Dem. legatos ad aliquem, αἰρέομαι πρὸς τοὺς
πρὸς τινά, id. multo magis aliquid, quam,
αἰρέομαι τι πολλὸν μᾶλλον, ἡ, Isocr. mortem
potius, quam vitam turpem, προαιρέομαι
τεθνῆναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, id. δύναντον
ἀντὶ ζωῆς, Dem. aliquid ex omnibus, τὴν ἐξ
ἀπάντων, Isocr. in senatum, ἐκκρίνω εἰς

γενομένην, Dem. magistratus, ποῖω ἀρχοῦνταί,
Herodian.
Elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινά, Aristot. e
patria, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, Dem. ἐξ-
ορίζω, ἐξωθῶ.
Elimo, ἀποξέω.
Elinguatus, ὁ ἢ ἡ ἐγλωσσος, ας, Athen. ὁ ἢ ἡ
ἄφωνος.
Elinguis, idem quod antecedit.
Elinguitas, ἡ ἐγλωσσία, ας.
Elinguo, γλωττοτομέω, Plut.
Eliquesco, ἐκπῆκμαι.
Eliquo, ἐκπῆκα.
Elisio, ἡ ἐκθλίψις, εἰς.
Elixo, ἰφείω, Aristot. ἀναθεράσσω.
Elixus, α, um, ἐίφθος, ἡ, ὄν, Diosc. ἐψάλλος, εἰα,
εἶον.
Elocatio, ἡ μίσθωσις, domus, οἰκίας, Dem. filia,
ἡ ἐκδοσις τῆς θυγατρὸς, id.
Eloco, μισθία, domum alicui, δαίνε τινί, Isocr.
domum decem minis, οἰκίαν δέκα μινῶν, plu-
ris, πλείονος, Plut. filiam cum magna dote,
μισθία προκίος πλείστη ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα,
Isocr. alicui filiam uxorem, δίδωμι τινί θυ-
γατέρα εἰς γάμον, Plut.
Elocutio, ἡ λέξις, Isocr. ἡ ἑρμηνεία, Dion. Hal.
ἡ φράσις.
Elogium, ἡ μαρτυρία, Isocr. τὸ ἐγκώμιον, Dem.
Confer Laus.
Elongo, ἐκμικνύω.
Eloquens, λόγιος, εἰα, ἐν, Aristot. δεινός, ἡ, ὄν,
Dem. ῥητορικός, ἡ, ὄν, λέγειν δεινός· εἰπεῖν δει-
νός· εἰπεῖν δυνάμενος· δυνατός λέγειν τεχνίτης
τῷ λέγειν eloquentissimus, δεινότατος πάντων
ἀνθρώπων· δεινότατος λέγειν ἀπάντων ἰκανώτα-
τος τῶν ῥητόρων, id.
Eloquentia, ἡ δεινότης, κτος, Dem. ἡ ἐμπειρία
τῷ λέγειν, Dem. ἡ εὐπορία τῷ εἰπεῖν, Isocr.
τὸ εὖ λέγειν, Dem. δεινότης ἡ ἐν λόγοις, Isocr.
οἱ λόγοι, id.
Eloquium, τὸ λόγιον, Thuc.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, N. T. de aliqua re,
ἀφορίζω περὶ τινος, Aristot.
Eluceo, ἐκλάμπω, Plat.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικαίω, Thuc.
Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, Dem.
Elucubro, νυκτογραφῶ, φιλοπονώ.
Eludo, διατρίβω, Plat. aliquid, διακρῶ τι,
Plut.
Elugeo, πυνθῶ, N. T.
Elumbis, ε, ἐξουφισμένος, ἐνθ, ἐνον.
Eluo, ἐκπλύνω, Aristot. aliquid, ἐκρίσσω τι,
Plat. facta, τὰ πεπραγμένα, Dem. aliquid
lixivio, ἐκλύω τι κονία, Gal.
Elusio, ἡ κακουργία, Dem. ἡ παρακρούσις, et ter-
giversatio, ἡ κακουργία ἢ διάδοσις, id.
Elutriatio, ὁ μεταγγισμός, εἰ, Diosc.
Elutrio, μεταγγίζω, Diosc.
Eluvies, ὁ κατακλυσμός, εἰ, Dem.
Eluxatus, ὁ ἢ ἡ ἐξάρσος, Suid. Confer Lux-
atus.
Emaciatio, ἡ ἰσχνανσις, εἰς.
Emacio, ἰσχνανῶ, Aristot. ἰσχυαῖα, Theophr.
Emacitas, τὸ ἀνητικόν, εἰ.
Emacror, ἰσχνανόμαι.
Emaculo, ἀποσμήκω, aliquid aliquo, τί τινί,
Lucian. ἀπομαῖω τι, Diosc.
Emancipatio, ἡ χειραφετία, ας.
Emancipatus, α, um, ὁ ἢ ἡ ἀφρετός, ας, Iso-
crates.
Emancipo, ἀφίρμι, aliquem, τινά, Dem. ἐκποι-
νέω τινά, Pandect.
Emaneo, ἐξω διαίμενα.
Emano, ἐκέρω, ἀποφύρομαι, Plut.
Emansor, ὁ ἢ ἡ ἀφρατίετος, et desertor ordi-
num, ἢ λέγειν τὰς τάξεις, Dem. ὁ ἀτακτῶν,
ἄνθος, id.
Emarcesco, ἀπομαραίνω, Aristot. καταμα-
ραίνω, id.
Emasculo, εὐνεχίζω, N. T.
Ematuresco, πεπαινοῦμαι, Xen.
Emblema, τὸ ἑμβλημα, ατος, Bud.
Embryon, τὸ ἑμβρυον, ας, Diosc.
Emendabilis, ὁ ἢ ἡ εὐπαινεύμενος, Hipp.
Emendate, ὁρθῶς, Aristot. loquor, ὁρθοποιῶ,
scribo, ὁρθογραφῶ.
Emendatio,

Emendatio, ἡ διορθώσις, Aristot. legum, ἡ ἐπανορθώσις τῶν νόμων, Dem. emendationem instituo in foedere, ἐπανορθώματα ἐπανορθῶ ἐν τῇ εἰρήνῃ, id.
Emendator, ὁ διορθῶν, εἴ, ὁ ἐπανορθῶν, εἴ.
Emendico, ἐμάνδω, aliquid, τι, Aeschin.
Emendo, διορθῶ, aliquid, τι, Dem. orationem scriptam, ἐπανορθῶ λόγον γεγραμμένον, id. civitatem corruptam, ἐπανορθῶ πολιτείαν τῆς διεσπασμένης, Aristot. calamitates aliqua re, ἐπανορθῶμαι τὰς συμφορὰς τινι, id. Confer Cortig.
Ementor, ψευδολογῶ, ψευδομαι, aliquid, τι, Aristoph. alicui, τινί, N. T.
Ementitus, ψευδόμενος, ἐν, ἐν, Herodian. et pass. ἐψεύσμενος, ἐν, ἐν, Thuc.
Emercor, ἀνέμαι, aliquid ab aliquo pecunia seu pretio, τὶ παρὰ τινος χρημάτων, Dem.
Emereo, seu **Emereor**, μισθοφορῶ, Aristoph.
Emergo, ἀναβαίνω, ἀνακύπτω, ἀναδύομαι, e fonte, κρήνης, Lucian.
Emeritus, sc. miles, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, Dem. ὁ πάσης τὰς νομικὰς στρατείας τετελειώσας, Herodian. emerite atetis, πρὸς ἄξιον στρατείας, ὧν, id.
Emersio, ἡ ἐκδυσσις, εἰς.
Emetior, ἐμπτρέω, Poll.
Emeto, ἔμεω, ἀκαμῶ, Hesych.
Emicatio, ἡ ἐκκαμψις, εἰς.
Emico, ἀναλάμψω, Xen. ἐκλάμψω, Plat.
Emigro, ἀποικίω, Isocr. e vita, τελευτάω τὸν βίον, Isocr. Confer Morior.
Eminentia, ἡ ἐξοχή, ἥς, lapidis, λίθου, Herodian. lignorum, ἔξωλον, id.
Emineo, ἐξέχω, venae eminent, φλέβες ἐξέχουσι, Aristot. super aliquid aliquo, ὑπερέκπυται τί τινι, Bass. προκύπτει.
Eminus, πῶρρον, Dem. μακρὰν, Isocr.
Emissarius, ὁ προσαγωγίτης, Naz. ὁ προσαγωγὴν, Bud.
Emissio, ἡ ἀποπομπή, Aeschin. ἡ ἐκπεμψις, Thuc. ἐκπομπή, coloniae, ἀποικίας, Plat.
Emitto, ἐκτίμω, legationem de re aliqua, προεβίαι ὑπὲρ τινος, Dem. ad aliquem, ἀποστέλλω προεβίαι πρὸς τινά, id. vocem, προτίμω, Plut. vocem contrariam, ὁμιλεῖν ἐναντίον, id. verbum, προτίμω ῥήμα, Dem. sermonem de re aliqua, ἐκδίδωμι λόγον πρὸς τινος, Plut.
Emo, ἀνέμαι, aliquid, τι, pecunia ab aliquo, τὶ παρὰ τινος χρημάτων, Dem. aliquid duobus terenciis, τὶ δύοι χαλκοῖς, pisces, ἀγοράζω ἰχθύς, eodem pretio meliorem, πείρωμαι βελτίον τῆς ἴσης τιμῆς, id. et corrumpto aliquem, ἀνέμαι ἐξ διαφθείρας τινά, parvi frumentum emittur, εὐανός ἐστὶν ὁ σίτος, id.
Emodulor, ῥυθμίζω, aliquid, τι, Herodian.
Emolior, ἐξωθῶ, Aristot.
Emollio, μαλακύνω, aliquid, τι, Gal.
Emolumentum, ἡ ἀφέλιξις, Dem. et lucrum, τὸ λῆμμα ἐξ κέρους, aliquid accipio, λῆμμά τι λαμβάνω, repudio, ἀπωλλάττω λῆμματος, sequor non aequitate, αἰρέομαι πλεονεξίαν, ἕδὲ τὸ δικαίον specto, ἀγαπᾶω τὴν πλεονεξίαν, appeto, ἐπιθυμῶ τῷ πλεονεκτικῆς, percipio, καρσίζομαι πλεονεξίαν τινά, id. fruor emolumentis, ἀπολαύομαι τῶν κερδῶν, Isocr. spe emolumentum facio aliquid, ἐπ' ἐλπίδι πλεονεξίας ποίω τι, Dem. emolumento sum alicui, ἀφέλιξα τινά, Plat. emolumentum adferens, ἀφέλιμος, ἴμω, μω, Plat. emolumento carens, ὁ ἐξ ἡ ἀλυστιλῆς, Strabo.
Emorior, ἀποθνήσκω, Plat. ἐκθνήσκω, Hom. emori malim quam, μᾶλλον τεθνᾶναι βολόμενῃ, ἥ, Dem. emorior risu, ἐκθνήσκω γέλω, seu γέλω, Hom.
Emortualis, e, θνητομῆτος, αἶα, αἶον, dies, θνητομῆτος ἡμέρα.
Emortuus, νεκρομένος, ἐν, ἐν, N. T.
Emoveo, ἀπάγω, aliquid, τι, Xen.
Emphasis, ἡ ἐμφασις, εἰς, Quinct.
Empirice, ἡ ἐμπειρική, ἥς.
Empirice, ἐμπειρικάς.
Empiricus, ἐμπειρικός, ἡ, ὧν, medicus, ὁ ἐμπειρικός, Cels.

Emplastrum, τὸ ἔμπλαστρον, Gal.
Emporium, τὸ ἐμπορεῖον, Strabo. τὸ ἐμπορεῖον, Thuc.
Emptio, ἡ ὥνη, ἥς, Dem. τὸ ἀγοράσασθαι, Aristot. ἡ ἀγοράσις, Plat. ἡ ὥνησις, mutuari in emptionem fodinarum, δανείζεσθαι εἰς ὥνην μετ' ἄλλων, accipere damnum in emptione, ζημιῶσθαι ἐπὶ τῇ ὥνῃ, facere emptionem navis, ποιεῖσθαι ὥνην τῆς νεῆς, Dem.
Empor, ὁ ὥνητής, εἴ, Dem. ὁ ἀναμένος, ἐνα, id. ὁ πρὶάμενος, id. ὁ ἀγοραστής, εἴ, Xen.
Empturio, ἀγορασιόν.
Emucidus, ὁ ἐξ ἡ βλακινώδης, εἰς, Hippocr. ὁ ἐξ ἡ βλενωδῆς, εἰς, id.
Emulgeo, ἐξαμείλω.
Emunctio, ἡ ἀπομυξία, εἰς, Hesych.
Emundo, ἐκαθαρίζω.
Emungo, ἀπομύτω, nasum, τὴν ῥῖνα, Hom. me cubito, ἀπομύττωμαι ἀγκυῶν, Suid. lucernam seu candelam, πρὸμύττω τὸν λύχνον, Plut.
Emunio, φράττω, urbem muro, πόλιν τείχει, Herodian.
En, ἰδῶ, Dem. ἡν' ἰδῶ, Lucian.
Enarrabilis, e, ἐξηγητός, ἡ, ὧν.
Enarratio, ἡ ἐξηγήσις, εἰς, Soph. ἡ ὑφήγησις, εἰς, Dem. ἡ διήγησις.
Enarrator, ὁ ἐξηγητής, εἴ, Dem.
Enarro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, διηγέομαι φαρμάκων, Galen. alicui omnia, διηγέομαι τινι πάντα, Dem.
Enascor, ἀναφύομαι, Plut. ἐκφύρωμαι.
Enato, ἐκνήχρωμαι, Aristot. ἐκκολυμβάω, N. T.
Enavigo, ἐκπλέω.
Encaustes, ὁ ἐγκαυστής, εἴ.
Encaustice, es, ἡ ἐγκαυστική, ἥς, Plin.
Encausticus, ἐγκαυστικός, ἡ, ὧν.
Encaustum, τὸ ἐγκαυσμα, εἴ.
Enchiridium, τὸ ἐγκυρίδιον, εἴ, Epictet.
Encomium, τὸ ἐγκώμιον, Dem. Confer Laus.
Eneco, ἀποκτονέω, aliquem, τινά, Plat. ἀποκτείνωμι τινά, id. Confer Interficio.
Energia, ἡ ἐνέργεια, εἰς, Chrys.
Enervis, ὁ ἐξ ἡ ἀνευρος, εἴ, ἀρρώστος.
Enervo, ἀπονευρίζω, Suid. ἐνευρίζω, Dem.
Enervus, idem quod **Enervus**.
Enim, γὰρ, quod semper post unam alteramve vocem ponitur, ut, meo enim tempore, ἐπ' ἐμῷ γὰρ, Dem. ad postremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευτάω, id. ego enim nullius rei mihi conscius sum, ἐγὼ γὰρ δὴ εἴ τι μέγα, ἔτι σμικρὸν σύννομα ἐμαυτῷ, Plat.
Enimvero, ἡ γὰρ τοι, enimvero, quum his animis essent, redgerunt nos in tantam concordiam, ἡ γὰρ τοι διὰ ταύτην τὴν γνώμην εἰς τοιαύτην ἠμῶν κατέστησαν, Isocr. enimvero recte loquimini, ἀλλ' εὖ γε λέγετε, Xen. enimvero, ὁ homo, tu quis es? μὲνενγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ; N. T.
Eniteo, διαλέμω, Isocr. ἀποσίλω.
Entesco, καλλύνομαι, Plat.
Enitor, ἀποτίκτω, Plut. Confer Pario; conor, πειράζομαι, valde, σφδρα, Isocr. entitendum est pro viribus, πειρατέον κατὰ δύναμιν, Dem. Confer Conor.
Enixe, σπυδῇ, Plat. ἐκινεῶς.
Eno. Vide **Enato**.
Enodate, δήλω.
Enodatic, ἡ δήλωσις, εἰς. Confer **Explanatio**.
Enodis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀνάμματος, εἴ, Xen.
Enodo, ἐξαμαρτῶ, explicio, καταφανῆς ποίω, Isocr. φανερόν ποίω, id.
Enormis, ὁ ἐξ ἡ ἀμετρος, εἴ, ἐκνομος, εἴ.
Enormitas, τὸ ἀμετρον, Luc. ἡ ἀμετρία.
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκπύω.
Enotesco, γνωρίζομαι, N. T.
Enoto, ἐκσημειόομαι, N. T.
Ens, τὸ ὄν, ὄντος, Plat. ἡ ὄσια, εἰς, id.
Ensculus, τὸ ἐξιδίον, εἴ, Xen. τὸ ἐξιδίον, εἴ, Diod. Sic.
Ensifer, ὁ ἐξιδιόφωρος, εἴ, Herodian.
Ensis, τὸ ξίφος, εἰς, Xen. Confer **Gladius**: ensem fero, ἐξιδιόφωρος, Herodian. ensis gestatio, ἡ ἐξιδιόφωρος, εἴ, Suid.
Entheus, ὁ ἐξ ἡ ἑνθεος, Plat.
Euthasiusmus, ἡ ἐνθουσιασμός, εἴ, Plut.
Enthusiasta, ὁ ἐνθουσιαστής, εἴ.

Enthymema, τὸ ἐνθύμημα, αἶος, Aristot.
Enucleate, εὐκρινῶς.
Enucleo, ἐκκυρηνίζω, Alex. Aphr. explicio, διακρινῶ τι, Xen. σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνῶ γυμνῶς, aliquem aliqua re, τινά τινος, Thuc.
Enumeratio, ἡ διαρίθμησις, εἰς, ἡ ἐκκαρίθμησις, εἰς, ὁ κατάλογος, εἴ, Aristot.
Numero, ἐξερθεῖν, omnia pericula, ἀπαντας κινδύνους, Isocr. omnes actiones alicuius, καταριθμῶ πάσας πράξεις τινος, id. καταριθμῶμαι, Athen. omnia beneficia in aliquem collata, διηγέομαι πάσας εὐεργεσίας εἰς τινά κατατεθείσας, Herodian.
Enunciatio, ἡ ἀπόφασις, seu ἡ ἀπόφασις, Aristot.
Enunciative, ἀποφαντικῶς, Hermog.
Enunciativus, ἀποφαντικός, ἡ, ὧν, Aristot.
Enunciatum, ἡ ἀπόφασις, Aristot. τὸ ἀξίωμα.
Enuncio, ἀποφαίνωμαι, Aristot. ut praeo, κηρύττω, Dem.
Enutrio, ἐκτρέφω, Aristoph. vicissim, ἀντικτρίφω, Aristot. a pueritia, ἀνατρέφω ἐκ παιδῶν, Herodian.
Eo, εἰμι, in Cyprum, εἰς Κύπρον, Herodot. longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδόν, Dem. festinanter, βαδίζω ταχέως, id. ταχὺ, id. eadem via, τὴν αὐτὴν ὁδόν, id. per mare pedibus, διὰ τῆς θαλάσσης πεζέω, Isocr. cum aliquo, πορεύομαι σὺν τινι ὁμῇ, Dem. quo it? ποῖ πορεύεται; id. ad aliquem, βαδίζω ἐπὶ τινά, domum, πρὸς οἶκον, id.
Eo, εἰς τῷτο, dementia pervenerunt quidam, τῆς ἀνίας ἐληλυθασί τινες, Isocr. eo superbia processit, ut, εἰς τοῦτο τῆς ὑπερηφανείας ἤλθεν, ὥστε, id. eo insaniam devenit, εἰς τῷτο τὴν μανίαν ἤλθε, id. eo quod, διότι, Dem. eo magis, quo mitius, τοσούτω μᾶλλον, ὅσῳ πρᾶγότερον, Dem. ὅσῳ ἂν μᾶλλον—μᾶλλον, Isocr. eo usque. Vide **Usque**.
Eodem, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.
Eos, ἡ εἰς, αἴ, Aristot.
Eous, ὥσος, αἴ, οἱ, Aristot.
Epactae, αἱ ἐπακταί, sc. ἡμέραι.
Ephebus, ὁ ἐφέβος, εἴ, Xen. ὁ ἐξ ἡ ἀντίποις, ex ephebis excedo, ἡβάω, Thuc. ἐξέρχομαι ἐκ παιδῶν, Dem. εἰς ἄνδρας ἡβῶν, Aelian.
Ephippium, τὸ ἵππισιον, εἴ, Xen.
Epicedium, τὸ ἐπικυθῖον, εἴ, Suid.
Epigramma, τὸ ἐπιγράμμα, αἶος, Aristot.
Epigraphe, ἡ ἐπιγραφὴ, ἥς, Polyb.
Epilepsia, ἡ ἐπιληψία, εἰς, Gal.
Epilogos, ὁ ἐπιλόγος, εἴ, Poll.
Epiniicum, τὸ ἐπινίκιον, εἴ, Poll.
Epiphania, τὰ ἐπιφάνια, αἶ, Epiphan.
Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, αἶος, Quinctil.
Epiphora, ἡ ἐπιφορά, εἰς, Hermog.
Episcopalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῷ ἐπισκόπῳ.
Episcopatus, ὁ ἐπισκοπή, ἥς, N. T.
Episcopus, ὁ ἐπισκοπος, εἴ, N. T.
Epistola, ἡ ἐπιστολή, ἥς, Xen. ab epistolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, epistolam mitto, ἐπιστολὴν ἐπιστέλλω, Dem. Confer **Litterae**.
Epistolaris, ἐπιστολικός, ἡ, ὧν, Dem. Phal.
Epistolium, τὸ ἐπιστόλιον, εἴ, Plut.
Epistolographus, ὁ ἐπιστολῶν, εἰς, Xen.
Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, εἴ, Lucian.
Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, sc. ποίημα, Poll.
Epitheton, τὸ ἐπίθετον, sc. ὄνομα, Aristot.
Epitome, ἡ ἐπιτομή, ἥς, Aristot.
Epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον, Eurip.
Epulae, ἡ ἐξίαισις, εἰς, ἡ δαΐς, ἡ δόνη, sumptuosae, seu imperatoriae, στρατηγικῆς, Aelian. ἡ εὐωχία, εἰς, Aristot. funebres, τὸ περὶ δειπνον, εἴ, Dem. epulis excipio, εὐωχέω, Herodot. εἰσάω τινά, Dem.
Epulatio, ἡ ἐξίαισις, εἰς, Lucian. ἡ εὐωχία.
Epulo, ὁ δαιτυμῶν, ὄνος, Plat. ὁ δαιταλῆς, εἰς, Athen.
Epulor, εὐωχέομαι, Xen. ἐσιώρομαι, Plut.
Epulum, idem quod **Epulae**.
Equa, ἡ ἵππος, εἴ, Xen.
Equarius. Vide **Equestris**, e.
Eques, ὁ ἵππικος, εἰς, Dem. ὁ ἵπποδάμης, sum, ἵππικόν, equitum magister, ὁ ἵππαρχος, qui praest

præst equitibus, ὁ ἐπὶ τῶν ἵππων equites comparo, παρασκευάζω ἵππους habere, πᾶσθαι, seu ἔχειν ἵππους, id. congregare, συναγῆν equites ferentarii, ἵπποις ψιλοί, id.

Equester, ris, e, ὁ ἐξ ἡ ἐρίππος, u, cursus, δρόμος, Plat. ἵππικος, ἢ, ὄν equestria certamina, ἀθλοί, Dion. agmen, ἐράτευμα, Xen. ars equestris, ἡ ἵππικὴ, ἢ, ἡ ἵππικὴ τέχνη, artis equestris peritus, ὁ ἵππικός, u, id. equestre praelium, ἡ ἵππομαχία, Thuc. equestri praelio superior sum, ἵπποκρατίω, Dem. equestris ordo, ἵππικὸν τάγμα, Herodian. equestris copiae, ἵππικὴ δύναμις, Xen.

Equidem, γῆ, equidem ipse mori malim, quam, ἐγὼ γὰρ αὐτὸς θανάσιον μᾶλλον βυδαίμην, u, Dem. equidem te modo quærebam, ἐγὼ μὴ ἐναγχάζω σε ἐζήτησα, Plut. equidem ejusmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοίνυν ἐγραψα, Dem.

Equile, ἡ ἵπποσασία, ὁ ἵππων, Xen.

Equinus, ὁ ἐξ ἡ ἵπποις, u.

Equio, ἵππομανίω, Aristot.

Equisetum, ἡ ἵππουρις, ἰδος, Diosc.

Equiso, ὁ ἵπποκόμος, u, Plut.

Equitabilis, ὁ ἐξ ἡ ἵπποκόμος, Xen.

Equitandi ars, ἡ ἵπποσύνη.

Equitatio, ἡ ἵππουσις, u, Xen. ἡ ἵππεία, u, id. iter, quod equo conficitur, τὸ ἵππεισμα, ατος, Xen.

Equitatus, τὸ ἵππικόν, u, Dem. equitatu præsum, ἵππομαχίω, id. equitatu supero, ἵπποκρατίω, Thuc.

Equites, Vide *Eques*.

Equito, ἵππειω, Isocr. ἵππαζομαι, Xen. per regionem, ἵππαζομαι τὴν χώραν, Plut. προσελαύνω ἵππων, Xen. ad te, ἐλαύνω πρὸς σε, Luc.

Equulus, τὸ ἵππικόν, u, Xen.

Equus, ὁ ἵππος, Dem. pulcher, καλὸς, Isocr. bellicus, πολεμικῆς, Dem. equitandi imperitus, ἵππεινὸν κακῶς ἐπιστάμενος, Isocr. alere, σφίρειν, Dem. consendere, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen. descendere de equo, καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου, Dem. equorum studiosus, ὁ φιλιππος, ὁ ἵππομαχός.

Eradicatio, ἡ ἐκρίζωσις, u, u.

Eradicator, ὁ ἐκρίζων, u, Joseph.

Eradico, ἐκρίζω.

Erado, ἀποζύω, Alciph.

Ereisor, μερίζω, Athen.

Erebus, ὁ ἔρεβος, u, Hom.

Erectio, ἡ ἐρέσις, u, u.

Eremigo, ἐξέρω, ἡ ἐκκοπή, u, Xen.

Eremita, ὁ ἐρημίτης, u, Naz. ὁ ἀναχωρητής.

Eremus, ἡ ἐρημία, u, Xen. ἡ ἐρημία, u, u, u.

Ereptio, ἡ ἀπαγωγή, u, Thuc.

Erga, πρὸς, cum accus. gerere se benignum erga omnes, ἔχειν ἡδύς πρὸς πάντας, Isocr. πρὸς, cum accus. talem se gerere erga parentes, τοιοῦτον γίγνισθαι πρὸς τοὺς γονεῖς, id.

Ergasterium, τὸ ἐργαστήριον, u, Xen.

Ergastularius, ὁ τῷ ἐργαστηρίῳ ἐπιστάτης.

Ergastulum, τὸ ἐργαστήριον, Xen. τὸ δεσμωτήριον.

Ergo, ἄρα, u, Plat. ubi ergo radices egerit, οὐκ ποτ' ἐν ἄρα τὰς ρίζας καθέκει, Naz. ergo eadem præcabat, ἔκταν ταῦτα συνήχεται, Dem. ergo reliquum est, περιεῖσι τοίνυν cuius ergo seu gratia hæc commemoro, τὴ χάριν δι' ταῦτα ὑπέμνησα, causa, virtutis ergo, ἀρετῆς ἐνεκα, id. hujus ergo, τούτου χάριν, Plut.

Ergo, ἀνορθώ, murum sumptu alicujus, τεῖχος ἐκ τῶν χρημάτων τινός, Xen. rempublicam, ἐπανορθώω τὴν πόλιν, Isocr. καταρθώω τὴν πόλιν, id.

Eripiō, ἐξαρπάσσω, aliquid, τι, Plut. alicui aliquid, ἀφαιρῶ τινί τι, Isocr. τινός τι, id. ἀπὸ τινός τι, id. ἀφαιρέω τινός τι, Xen. eripior periculo, παρὰ τὸ δεινὸν γίνομαι, Plut. Confer *Adimo*, item *Aufero*.

Erodo, ἐξώδω, ἀποσώδω, ἀποτρέγω, Laert.

Erogatio, ὁ ἔρκωσις, u, Dem. ἡ διάδοσις, u, u, u.

Erogo, ἐροῶ, aliquid, τι, u, u.

aliquid, ἐπιδιδόμαι τινί τι, Dem. προτίμωμι τινί τι, Aristot.

Errabunde, σπλανθνήνεις, Isocr.

Errabundus, σπλανθνήνεις, ἐν, ἐν, Lucian. σπλανθνός, ἢ, ὄν, Plat.

Erraticus, ὁ σπλανθνός, Isocr. σπλανθνός, ἢ, ὄν, erratica astra, σπλανθνὰ ἄστρα, Plat.

Erratio, ἡ σπλανθνός, Thuc. ἡ σπλάνη, Dem. Confer *Error*.

Erratum, τὸ σφάλμα, Xen. τὸ ἀμάρτημα, Dem. ἡ ἀμάρτησις, Confer *Peccatum*, item *Delictum*.

Erro, σπλανθάνω, in tenebris, ἐν σκότῳ, Lucian. animo et multis rebus frustror, σπλανθάνω, διανοίῃς ἐ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, Dem. in aliqua re, ἐξαμαρτάνω τι, Xen. ἐν τινί, Plat. περὶ τι, Isocr. σφάλλωμαι, σπλάνθνω, Plat. a veritate, διαφενδύωμαι τῆς ἀληθείας, id. a scopo, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν, id. a via, ἀμαρτάνω τῆς ὁδῆς, id. Confer *Pecco*, item *Oberto*.

Erro, onis, ὁ σπλάνος, u, Athen. ὁ σπλάνος, ητος, Plut. ὁ σπλάνος, u, Isocr.

Erroneus, ὁ σπλάνος, u, Isocr.

Error, ἡ σπλάνη, Dem. τὸ ἀμάρτημα, Dem. itineris, σφάλμα κατὰ τὴν πορείαν, Plut. errore teneri, σπλάνη κατέχεσθαι, Greg. in errore conjicere aliquem, σπλανθάνω τινά, N. T. ὑπάγω τινά, Dem.

Erubescendus, καταισχυντός, u, u.

Erubescō, καταισχυνομαι, aliquid, τι, Isocr. καταισχυνομαι τι, N. T. nomine, τῷ ὀνόματι, Herodot. rebus turpibus, ἐρυβιάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, u, u.

Eructio, ἡ ἐρυκτίς, u, u.

Eructo, ἐρυκτίζομαι, κατερυγῶ, Aristoph. ἀπέρυγος, u.

Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλους, Dem. aliquem in aliqua re, τινά τι, id. ad virtutem, τὴν ἀρετὴν, Isocr. in virtute, ἐν ἀρετῇ, id. Confer *Doceo*.

Erudite, πεπαιδευμένος, reprehendere, ἐπιτιμῶ, Isocr.

Eruditio, ἡ παιδεία, Dem. ἡ παιδείσις, id. Confer *Doctrina*, item *Disciplina*, et *Institutio*.

Eruditus, a, um, πεπαιδευμένος, ἐν, ἐν, Isocr. ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, Dem. ὁ τῆς φιλοσοφίας μετισταχκώς, Isocr. eruditissimus, ὁ εἰς ἅκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς, Plut. Confer *Doctus*.

Erugatio, ἡ ἐκρύσσωσις, u, u.

Erugo, ἐκρυσσῶ.

Erumpo, ἐξέρωμαι, Xen. ἀναρρήγνυμι.

Eruncatio, ὁ βοτανισμός, u.

Erunico, βοτανίζω.

Eruo, ἐξήρῶ, funditus, ἀναφέρω, aliquid scrutando, ἀκριβῶς περὶ τινος, Aristot. oculo, ἐξορύττω ὀφθαλμῶς, Plut. τὰ ὅματα, id.

Eruptio, ἡ ἐκρήξις, u, u.

Ervum, ὁ ἔρως, u, Dem.

Esca, τὸ ἔδωμα, ατος, Isocr. Conf. *Cibus*.

Esculentus, ἐδεστός, ἢ, ὄν, Aristot. ὁ ἐξ ἡ βρώσιμος, Diod. Sic. ὁ ἐξ ἡ ἐδωτός, Thuc.

Esito, συχναῖς ἔδω.

Essedarius, ὁ ἐσσεδελάτης, u, ὁ ἀρματηλάτης.

Essedum, τὸ ἔσσεδον, τὸ ὄχημα.

Essentia, ἡ ἐσσία, u, u.

Esurienter, πεινυητικός.

Esuries, ἡ ἐσεία, u, u.

Esurio, πεινάω, Xenoph.

Esuritio, ἡ ἐσείσις, u, u.

Esus, ἡ ἐδίσσις, u, u.

Et, u, est unus omnium moderator et apertorum et arcanorum, et simul dux, et dominus, et dispensator, ἐστὶ πάντων εἰς κύριος ἐξ ἡ πάντων ἐξορκιστής, ἐξ ἡ πάντων ἐξορκιστής, u, u.

Etenim, ἐ γάρ, etenim amicus meus est, ἐ γὰρ φίλος ὢν μοι συγγενής, Isocr.

Etiā, οἱ ἐπὶ τῇ, u, u.

Ethice, ἡ ἠθική, u, u.

Ethicus, ἡθικός, ἢ, ὄν, Aristot.

Ethnicus, ἠθνικός, ἢ, ὄν, Naz.

Etiā, u, u, adolescens etiam est, νέος ἔτι ἐστίν, Plat. atque etiam, ἐτι τοίνυν, Dem. quin etiam, ἐτι δὲ, Plat. et humanarum etiam actionum, ἐξ ἡ ἀνθρώπων δι, Aristot. et justo etiam, ἐ τῷ δικαίῳ δι, quod si vi, etiam natura, καὶ ἐν βίᾳ ἐξ φύσεως, id. etiam atque etiam, ἐ πάλιν ἐ πολλοῖς.

Etiānum, ἐτι ἐ νῦν, Menelao etiamnum sacra faciunt, Μενελάῳ ἐτι ἐ νῦν ἱπποκρίνεται, Isocr. neque fratris pudebat etiamnum viventis, οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν ἡσχύνετο τὸν ἐτι ζῶντα, id.

Etiāsi, u, u. Vide *Etsi*.

Etsi, si, u, etsi valde contrarium est, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ ἐ σφόδρα ἐναντίον, ὁ σφόδρα, προσήκει δὴπε χάριν ἡμῖν ἔχειν, Dem. unumquemque vestrum, etsi probe gnarum, tamen communefacere volo, ἕκαστον ὑμῶν, ἐ πρὸς ἀκριβῆς εἰδὸτα ὅμως ὑπομνήσας βέλομαι, Isocr. etsi nullum alium fructum adferret hæc studia, tamen abducerent juniores a multis delictis, εἰ ἐ μὴδὲν ἄλλο δυνήσεται τὸ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθόν, ἀλλ' ἐν ἀποσφίσει, u, u. Dem. etsi non consequor, tamen non succensebo, καὶ μὴ τυχῶ, ἐκ ἐργασίας, etsi hæc parva videri possunt, magna tamen sapientibus sunt, ταῦτ' εἰ ἐ σμικρά σι ἐγείνται, μεγάλαι ἐστὶ τοῖς σοφοῖς, id.

Evacuatio, ἡ ἐκκένωσις, u, u.

Evacuo, ἐκκένω, νέω, Theophr. ἀποκένω.

Evado, ἀποδύω, vir optimus, ἀνὴρ ἀρετός, Lucian. vir doctissimus, ἐλαύνω εἰς ἅκρον τῆς παιδείας, Plut. ex periculis, σώζωμαι ἐκ τῶν κινδύνων, Lycophr. ἀποφύγω τι, Dem.

Evagatio, ἡ ἐκκένωσις, u, u.

Evagino, σπᾶω, gladium, μάχισται, N. T. ξίφος, Lycophr. pugionem, γυμνὸν ξιφίδιον, Herodian.

Evagor, παρεκβαίνω, Aristot. περιφέρωμαι, Plut. ἀποσπανάωμαι a proposito seu scopo, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγω, Isocr. ἔξω τῆς σκοπῆς λέγω, Polyb.

Evanesco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἐκ τινος, Plut. evanescere facio, διαπνίω, Galen. ἐξίτηλον ποίω, Diosc. in illo loco, ἀφανῆς ἐκ τῆς χύμας γίνωμαι, u, u.

Evangelista, ὁ εὐαγγελιστής, u, LXX.

Evangelium, τὸ εὐαγγέλιον, u, N. T. annunciatum, εὐαγγελίζω, ib.

Evanidus, ὁ ἐξ ἡ ἐξίτηλος, u, Xen. evanidum reddo, ἐξίτηλον ποίω, Diosc.

Evanno, ἐκκένω, Hom.

Evaporatio, ἡ ἀποθυμιάσις, u, u.

Evaporo, ἀποθυμιάω, θυμιάω, Herodot. ἐξαμύζωμαι, Aristot.

Evax, εὐ γὰρ, Lucian.

Eucharistia, ἡ εὐχαριστία, N. T.

Evectio, ἡ ἐκκομιδή, u, u.

Evcho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προσάγω τινά εἰς δόξαν, Plut.

Evello, ἐκτίλλω, comam barbamque, κόμην πώγωνά τε, Athen. alicui scrupulum, ἐξαιρέωμισ δυσχερεῖαν τινος, Isocr.

Evenio, ἀποδύω, nihil eorum evenit, quæ speravimus, ὡς ἡλπίσαμεν, ὅθεν ἀποδέχεται, Isocr. hoc evenit ex sententia, τῆτο κατὰ γνώμην συμβαίνει, Dem. omnia evenerunt, quæ prædixi, πάντα ἐκβέβηκαν ἀ προείστα, Dem. Confer *Accido*.

Eventilo, ἐξανεμίζω, ἐκκένω.

Eventus, ἡ ἀπόδειξις, Plut. τὸ συμβαίνειν, τὸ συμβαίνειν, Dem. Isocr. futurus, τὸ γινεσόμενον, Dem. τὸ συμβαίνειν μέλλοντα, Isocr. eventum negligere, ἀμελεῖν τὸν συμβαίνοντα, Dem. calumniari, συκοφαντεῖν τὸν συμβαίνοντα corrigere, ἐπανορθώσαι τὸν συμβαίνοντα, ex eventu cognoscere aliquid, ἐξήκαστος ἐκ τῶν συμβαίνοντων ipso eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβαίνοντι ἐξορκισθέντι dicere aliquid ex ipso eventu, μνησθέντι ἐξ αὐτῶν συμβαίνοντων, Isocr. in omnem eventum, πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίων χρεῖας, eventum non

non cadere, ὁ πίπτειν, N. T. eventum prosperum sortior, εὐτυχίωμαι εἰς τὴν ἀπόβασιν, Herodian.

Euergeta, ὁ εὐεργέτης, α, Dem.

Evericulum, ἡ σαγήνη, ης, Plut.

Everro, σάειν, aliquid, τι, Plut. domum, σαρόν οικίαν, N. T. pædagogium, τὸ παιδαγωγίον κορίαν, Dem.

Eversio, ἡ ἀνατροπή, ἥς, Naz. ἡ κατάλυσις, εως, Thebanorum, τῶν Θεβαίων, Dem. meniorum et urbium, τῶν τευχῶν καὶ πόλεων ἀναίρεσις, id. et servitus patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατριδος, id.

Eversor, ὁ ἀνατροπέας, εως, Plut. ὁ καθαίρειν, Thuc.

Everto, ἀνατρέπω, et perdo urbes, καὶ ἀπώλλυμι πόλεις, Dem. regem, καταλύω βασιλείαν, Isocr. urbes aliquas, ἀνδραποδίζωμαι πόλεις τινὰς, Dem. omnino urbem, ὅλως ἀναίρειν πόλιν, id. ἀρῶν διαφθείρω πόλιν, Plat. καταβάλλω πόλιν εἰς ἑδάφος, Plut. decretum, ἀκυρον ποιεῖν ψήφισμα, Dem.

Euge, εὖγε, ο pansophe, ὦ πάνσοφε, Philo. euge sic facite, εὖγε ἕτω ποιεῖτε, Lucian. euge Chersias fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε, Plut. euge hujus rei, εὖγε τῆς, Luc.

Evibro, ἐκπύλλω, ἀποπύλλω, Suid.

Evictio, ἡ ἀπώλγησις.

Evidens, ὁ καὶ ἡ ἐναργής exemplum, signum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημείον, Dem. ὁ καὶ ἡ σαφής et pulchrum aliquid, σαφές τι καὶ καλὸν exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς καὶ σαφές, id.

Evidenter, ἐναργῶς, Dem. evidentiissime scire aliquid, ἐναργέστατα εἰδέναι τι magis et evidentiuss convincere aliquem, μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐξελίχων τινὰ ostendere aliquid evidenter, δεικνύειν τι σαφῶς, id.

Evidentia, ἡ ἐνάργεια, Demetr. Phal. tanta evidentia rei est, τοσαύτη περιφάνεια τῇ πράγματός ἐστι, Dem.

Evigilo, ἐκνήφω, N. T. ἔγρηγας γίνωμαι, ib.

Evilesco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.

Evincio, ἐκνέω, Lucian.

Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω, aliquid, τινός, Pausan. naturæ errata, τὰς τῆς φύσεως ἀμαρτίας, Isocr.

Eviratio, ἡ ἐκθάλυσις, εως, Hippocr.

Eviratus, ὁ καὶ ἡ ἀνάνδρος, α, Isocr.

Eviresco, ἐνθαλίω, θάλλω, Xen.

Eviro, ἐκθάλινω, Philo. ἐνυγχίζω, Athen. ἐξ-ευνυγχίζω, Plut.

Eviscero, ἐξεντρίζω, Diosc.

Evitabilis, φευκτός, ἡ, ὡν, Sophoc. ὁ καὶ ἡ εὐφυκτος.

Evitatio, ἡ ἐκφυγή, ἥς, ὁ ἀποφυγὴ, ἥς, Plut.

Evito, διαφεύγω, malum aliquod, κακόν τι, Isocr. fortunam, δραστηρεύω τίχην, id. penam divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ θεῶν τιμωρίαν, Lycophr. negotia, ἀποτρέβω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, Dem.

Eunuchus, ἐνυγχίζω, Athen. ἐξευνυγχίζω, Plut.

Eunuchus, ὁ ἐνυγχος, Xenoph. ὁ ἐνυγχίας, α, Theophr.

Evocatio, ἡ ἐκκλησις, εως, Suid.

Evocativus, α, um, ἐκκλησιακός, ἡ, ὡν, Diosc.

Evocatorie, ἐκκλησιακῶς, Suid.

Evocatus, ὁ καὶ ἡ ἐκκλητος, Plut.

Evoco, ἐκκαλῶμαι, aliquem, τινὰ, Plut. παρακαλῶ τινὰ, Æschin.

Evolvo, ἐφίπταμαι, Naz.

Evolvo, ἀποκυλίω, aliquid, ἐκκυλίω, τι, Plat. librum, ἀνελίσσω βιβλίον, Xen. explico, ἐξηγέομαι, Plat. ἐξελίσσω.

Evomō, ἐξεμίω, venenum, φάρμακον, Herod.

Euronotus, ὁ εὐρόνοτος, α, Aristot.

Eurus, ὁ εὐρος, α, Aristot.

Evulgo, δημοσιεύω, Synes. ἐξαγορεύω, aliquid, δημοσιεύω τι, Plut. ἐκλαλέω τι, Dem. alicui, ἐκφέρει πρὸς τινά, Plut. εἰς τινά, id. ἐκφέρειν ποῖον τι, Jambli. apud aliquem, ἐξείπτον πρὸς τινά, Herodian.

Ex. Vide E.

Exacerbatio, ὁ παροξυσμός, ὦ, Dem.

Exacerbesco, πικραίνωμαι, aliqua re, ἐπὶ τινι, Philo.

Exacerbo, ἐκπικραίνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τινά, Plut.

Exacesco, ἐξένομαι, Galen.

Exacte, ἀκριβῶς, Dem. et pro rei veritate aliquid persequi, ὅτι καὶ ἀληθείας ἀκριβοῦς γινώσκω τι, id. disquiro aliquid, ἀκριβοῦς γινώσκω τι, id.

Exactio, ἡ εἰσπραξις, εως, tributorum, τῶν εἰσφορῶν, Dem.

Exactor, ὁ εἰσπράκτωρ, Dem. tradere exactoribus lege damnatum, παραδίδωμι τοῖς πρέκτορσι τὸν προσδόντα κατὰ τὸν νόμον, id.

Exactus, α, um, ἐξεργασμένος, ἐνη, ἐνὸν exactus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός, Dem. exacta nocte, διαδραμάσσης νυκτός, Herodian.

Exactus ætate, ἐσχάτῃ ἡλικίᾳ, id.

Exacuo, ἐκνούω, aliquid, τι, Lucian. animum ad fortitudinem, παραπονώω ψυχὴν, Xen. παραθήγω.

Exacutus, ὁ ἀποξυσμός, ὦ.

Exadversum, ἀντικεῖν, Thuc.

Exadificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, ἡ οἰκοδόμησις, Thuc.

Exadifico, ἐξοικοδομῶ.

Exaquo, ἡ ἐξίσωσις, εως.

Exaquo, ἐξίσω, aliquid alicui, τί τινι, Isocr.

Exastuo, ἐκκαυῖν.

Exaggeratio, ὁ ἐπιχωματισμός, ὦ, in oratione, ἡ δεινότης, Dem.

Exaggero, ἐπιχωματίζω, oratorie aliquid, δεινότης τι, Plut.

Exagito, διασύρω, aliquem, τινά, Dem. aliquid, τι, id.

Exaltatio, ἡ ὑψωσις, εως, Suid. astrorum, τὸ ὑψώμα ἀστέρων, Plut.

Exalto, ὑψάω, aliquem, τινά, N. T. μεστειρίζω, ἀνυψώω.

Examen, ὁ ἐσμός, ὦ, Xen. ὁ ἀφισμός, ὦ, Aristot. τὸ σμῆνος, εως, id. libræ, ἡ ῥοπή, ἥς, Plut. examinatio. Vide Examinatio.

Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in republica, τῶν πολιτικῶν, Dem. instituere examinationem alicujus rei, ποιῆσαι ἐξέτασιν τινος, id.

Examinator, ὁ ἐξεταστής, ὦ, Aristot.

Examino, ἐξετάζω, aliquid accurate, τί ἀκριβῶς, Dem. ἐξέτασιν ποῖον τινός, id. ἀνακρίνω τι, Plat. εὐαγγέλιον τι, id. aliquem tormentis, βασανίζω τινά, Dem.

Examussim, ἡρωομένως, ἀκριβῶς, Dem.

Exanguis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀναιμος, α, Aristot. ὁ καὶ ἡ ἐξάμιμος, α, Plut.

Exanimatio, ἡ λειποψυχία, Herodot.

Exanimis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀψυχος, Plut. ὁ καὶ ἡ ἀπνοος.

Exanimō terrore, συνέλλω τινά, Isocr. occido, ἀποκτείνω τινά, id. exanimor, animum despondeo, ἀνυμῶμαι, Dem. animi deliquium patior, ἀψυχίω, Hippocr. λειποψυχέω, Herodian.

Exanthemata, τὰ ἐξανθήματα, ἐκθύματα.

Exantlo, ἐξαντλίω, luctus, γένος, Eurip. laborem, ἐκμαρθίω, Plut.

Exardeo, ἐκφλέγωμαι.

Exardesco, ἐκπυρόμαι, ἐκκαίωμαι bellum exarsit, ἐξεκαύθη πόλις, Plut.

Exarefio, ἐξαυαίνωμαι, ἀποξηραίνωμαι, Diosc. καταπύρομαι, Strabo.

Exaresco, idem quod anteced.

Exarmo, ἀφισπλίζω, Suid. ἐξισπλίζω, Appian. ἀποζώννυμι, Herodian.

Exaro, ἐξαρώ, literas, γράφω ἐπιστολήν, Plut.

Exascio, ἀποσταλικάω, Theophr.

Exasperatio, ἡ ἀπαργίωσις, Theophr.

Exaspero, τραχύνω, Athen. ἐκτραχύνω, Plut. irrito, παροξύνω, ἀπαργίω, Theophr.

Exauctor, ὁ ἀποστρατεύω, Appian. aliquem, ἀποζώννυμι τινά, Herodian.

Exaudio, εἰσάκω, aliquem clamantem, τινὸς καταβόαν, Thuc. vocem non clare, ἐξάκω φωνὴν ἐκ ἀκριβῶς, Plut. ea quæ dicuntur, ἐκ ακῶν τῶν λεγομένων, Herodian.

Deus exaudiat preces, ὁ Θεὸς παρακῆς εὐχῆς, Plut. exaudiri non posse ob submissam vocem, ἐκ ἀκῶν δια τὸ καθεμῖνον τῆς φωνῆς, Herodian. exauditi facilis, ὁ καὶ ἡ ἐξάκωτος, α, id.

Exauguro, ἐξαιωνίζομαι βεβηλῶς.

Excaecatio, ἡ τυφλότης, εως.

Excaeco, ἐκτυφλῶ, Plut. ἀποτυφλῶ, LXX.

Excalceatus, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, α, Xen.

Excalceo, ὑποδήματα λύνω.

Excalfacio, ἐκθερμαίνω, Aristot.

Excalfactio, ἡ θέρμανσις, εως, Aristot.

Excalfactorius, θερμαντικός, ἡ, ὡν, Diosc.

Excandefacio, διαπυρῶ, Eurip.

Excandefactus, α, um, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, α, Aristot.

Excandescencia, ἡ ἐκπύρωσις, εως, Athen. ἡ θύμωσις, animi, ἐξυβυρίω, ας, τὸ θυμῶμενον τῆς γνώμης, Thuc. ὁ θυμός, ὦ, Dem. ὁ παροξυσμός, ὦ, id.

Excandesco, ἐκπυρόμαι, Galen. ira, ἐξυβυρίω, Aristoph. ferrum excandescit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, Herodian.

Excanto, καταγοητεύω, Lucian.

Excarnifico, κατακυρεργίζω, Herodot.

Excavatio, ἡ κοιλότης, εως.

Excavo, ἐκκοιλῶ, κοιλῶ, Athen.

Excedo, ἐκχωρῶ, Plut. annum sexagesimum, ὅτι ἐξήκοντα ἔτη γεγονόσι ἐμῇ, Dem. ex pueris, ἐξέρχονται ἐκ παιδῶν, id. ex ephebis, ἐκ παιδῶν ἀπαλλάττομαι, Æschin. modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον, Demetr. e vita, ἀπέμει τῇ βίᾳ. Conf. Morior: aliqua re, προέχω κατὰ τι, Isocr. Conf. Excello.

Excelleus, ὁ καὶ ἡ διάφορος, α, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐξοχος. Conf. Excello.

Excellenter, διαφερόντως, Isocr. ὑπερβαλλόντως, id. καθ' ὑπερβολήν, id.

Excellentia, ἡ ὑπερβολή, ἥς, Aristot. ἡ ἐξοχή.

Excello, ὑπερέχω, omnino, τῷ παντός, Aristot. sapientia, σοφία, Xen. in aliqua re, διαφέρει ἔν τινι, Dem. forma et gloria alios, κάλλει καὶ δόξῃ τῶν ἄλλων, Isocr. virtute, ἐπὶ ἀρετῇ, id. εἰς ἀρετὴν, Plat. πρὸς ἀρετὴν ἄλλων, id. aliis forma, εἰσέρων τὴν ὕψιν, Æschin. multum in aliquo, προέχω πολύ ἔν τινι, Isocr. aliis genere, γίνεαι τοῖς ἄλλοις, id. plurimum in sapientia, πρῶτον πολὺ ἐν σοφίᾳ, id.

Excelse, ὑψηλῶς.

Excelsitas, τὸ ὑψος, εως, Thuc. ἡ ὑψηλότης, animi, ἡ μεγαλοφροσύνη, Lucian.

Excelsus, ὑψηλός, ἡ, ὡν, Lucian. ὁ καὶ ἡ μετέωρος.

Exceptio judicialis, ἡ παραγραφὴ, Dem. ἡ ἐξαιρέσις confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφῇ ὀπποῦ exceptionem, δίδωμι παραγραφὴν instituo, ποιεῖμαι adfero, ἀγωνίζομαι, παραγράφωμαι victus exceptiōne, ἡττημένος παραγραφῇ, id. in regno, ἡ ἐκδοξίς, εως, βασιλείας, Herodot. hospitibus, ἐκδοχῇ, ἥς.

Exceptor, ὁ ὑποδοχεύς, εως, dictorum alicujus, ὁ ὑπογραφεύς, εως, Synes.

Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τι, Aristot. ἀποκρίνω τι, Plat.

Excerpo, ἀπολέγω, Theophr. sententias, ἐκλέγω τὰς γνώμης, Isocr.

Excerptio, ἡ ἀνάληψις, εως, ἡ ἐκλεξις, εως.

Excessus, ἡ ἀποχωρήσις, εως, Æschin. insanie, ἡ ὑπερβολὴ μανίας, Dem.

Excetra, ἡ ἐχίδνα, ης, Aristot.

Excidium, ἡ ἀνάστασις, Dem. ἡ ἀναίρεσις, ὁ ἀνδραποδισμός, ὦ et eversio patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμός πατριδος, id.

Excido, ἐκτέμνω, aliquid, τι, Lucian. causam morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσου, Gal. insulas, νήσους, Plut. urbem, πορθέω πόλιν, Isocr. penitus, πανδημῶ καὶ παγγενεῖ διαφθείρω, Ælian. Conf. Everso, Vasto.

Excindo, idem quod antecedens Excido.

Excio, ἐκκαλῶ, aliquem, τινά, Plut.

Excipio, ἐκκαμῶ, commodum, quod alicui inest, τὸ ἀγαθόν, ὁ ἐστὶν ἐν τινι, Isocr. hospitum, δέχομαι ξένων, Xen. aliquem humaniter, τινὰ οἰκείως, Dem. omnes comiter, ἀναλαμβάνω ἀπαντας φιλοφροῖνας, Plut. populum epulis, τὸν ἄνθρωπον ἐστίασιν, id. aliquem hospitio, ξενίζω τινά, Dem. omnino splendide, πάντῳ λαμπρῶς, Dem. Socratem ab aliis, ἐξαιρέω Σωκράτην τῷ λόγῳ, Plat. omnes viro uno excepto, ἀπαντῆς πλὴν ἑνὸς ἀνδρός, Isocr. omnes

nes civitates excepta hac nostra, χωρίς τῆς ἡμετέρας πᾶσαι πόλεις, id.
 Excisio, ἡ ἀνασφάλαισις, εως. Confer Eversio.
 Excisarius, a, um, ἡκοσμητικός, ἢ, ὄν.
 Excitate, ἡγρησι, Eurip.
 Excitatorius, a, um, ἡγρητικός, ἢ, ὄν.
 Excito, ἡγρησι, e somno, ἐξ ὕπνου, Plat. e mortuis, ἐκ νεκρῶν, N. T. mortuos, νεκροὺς, ib. bellum, πόλεμον, Thuc. iram, ὄργην, Herodian. tropeum, τροπαῖον, id. ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, Chrys. ancillas ad labores, τὰς θεραπεινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, Aesop. ad scribendam orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, Isocr. et cohortor ad aliqua negotia, παροξύνω καὶ παρακαλῶ τινὰ ἐπὶ τινὰ πράγματι· aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον, id. aliquem ad honesta facta, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα, Xen. ad certamen, εἰς ἀγῶνα, id. inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισὶ φιλονεικίας seu ἔριδας, id.
 Exclamatio, ἡ ἀνασφαισις, ἢ ἐκθόσις, Synes. ἡ ἐκφώνησις, Macrobr.
 Exclamo, ἀναβοῶ, Plut. ἐκφώνω, id. ἀνακράζω, Isocr. ἀναφωνῶ, Plut. non tacita vel infirma voce, sed strenua, βοῶν ἐκ ἀμυδρῶν, ὅδε ἀσθενὲς, ἀλλ' ἀνδρῶς, Aelian.
 Exclaro, ἐκλαμπρύνω.
 Excludo, ἀποκλείω, aliquem, τινὰ, Aristid. ἐκκλείω, ἀπαφύρω, Hes. οὐα, ἐκλῖπω ὅα, Arist.
 Excogitatio, ἡ ἐπινοήσις, εως, i. e. inventio. Vide Inventio.
 Excogito, ἐπινοῶ, Thuc. διανοῶ, Dem. περινοῶ, aliquid, τι, Plut. μηχανάομαι τι, Xen.
 Excolo, ἐπικοσμέω, aliquid, τι, Aristot. juvenes, διαπονῶ τὰς νέες, Lucian. corpora cursibus, τὰ σώματα δρόμοις, Plut.
 Excommunico, ἐκκομίζω, aliquem urbe, τινὰ ἐκ τῆς πόλεως, Aeschin. sacris, ἔργω τινὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἱερῶν, Dem. ἀφορίζω.
 Excoquo, ἐξίψω.
 Excorio, ἀναδέρω, ἐκδέρω.
 Excors, ὁ καὶ ἄφρων, Dem. ὁ καὶ ἀνόητος, id.
 Excrementum, τὸ περίττωμα, Aristot. τὸ διαχώρημα, Strabo.
 Excresco, ἐξανθίζομαι, Theophr.
 Excreo. Vide Exscreeo.
 Excrucibilis, e, βασανιστικός, ἢ, ὄν.
 Excrucio, ἐξανθίζω, βασανίζω, Plut.
 Excubatio, ἡ προκοιτία, as, Polyb.
 Excubias, ἡ νυκτοφυλακίαις, ἢ φρουρά, as, Dem. ἡ φυλακὴ, ἢ, id. excubias ago, ἐν φρουρᾷ εἰμι, Plat. φυλάττω φυλακὰς, id.
 Excubitior, ὁ πρόκοιτος, e, Themist.
 Excubo, προκοιτῶ, φρουρέω, Herodian. νυκτοφυλακῶ. Confer Excubia.
 Excudo, ἐκχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, Aristot.
 Exculco, καταπατίω, Thuc.
 Exculpo, ἀναγλύφω. Vide Exsculpo.
 Excurro, ἐκτρέχω, e senatu ad populum, τῆς συγκλήτης εἰς δῆμον, Herodian. et quod excurrit, καὶ τὸ προσόν, Dem.
 Excursio, ἡ ἐκδρομή, ἢ, ὁ ἐκδρομος, Poll.
 Excursus, ἡ παρεκδρομία, εως, ὁ ἐκδρομος, e, Poll.
 Excusabilis, ὁ καὶ εὐαπολογητός.
 Excusatio, ἡ παραιτήσις, Bas. τὸ παραιτήμα, Plut. ἡ ἀπολογία, Isocr. falsa, ἡ πρόσφασις, Dem. ἡ ἀνέτης, εως, id. excusationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογία, Luc. justam et veram adferre, ἀπολογία δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἔχειν εἰπεῖν, Dem. evertō, ἀπολογία διαλύω, id.
 Excuso, παραιτῶ, N. T. aliquem, ἀπολογίζομαι περὶ τινος, Isocr. aliquid, ὅτις τινος, id. ἀπολογία λέγω ὑπὲρ τινος, Dem.
 Excutio, ἐκτινάσσω, N. T. ἐκτίω, ἐκκρῶν ignem, ἐκτρέφω πῦρ, Xen. metum, ἀποδύομαι φόβον, Polyb. cribro, ἀποσπῶ, Cl. Al. equus cum excussit, ἵππος αὐτὸν ἐξετραχίλισε, Plut. ἐκβάλλω.
 Exedo, ἐξέδω.
 Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατος, virtutis, τῆς ἀρετῆς, Evagr. τὸ ἀρετικυπὸν τινος, Lucian. τὸ παράδειγμα, Plat.
 Exemplum, τὸ παράδειγμα, Dem. tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, πα-

ράδειγμα καθίστημι τί τισι, Isocr. ποίωμαι τι, id. habeo aliquid, ἔχω τι, Aristot. facio aliis aliquid, ποίω τι ἄλλοις, Lycoph. exempli causa aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα ἱερῶν τι, Dem. exemplo alicujus uti, χρησθῆναι παραδείγματι τινος, id. exemplo esse, παράδειγμα γίνεσθαι, id. alicui praebeo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ περὶ τινος, Isocr.
 Exemptilis, e, ὁ καὶ ἡξαιρέσιμος, e, Aristot.
 Exemptio, ἡ ἡξαιρέσις, εως, lapidis, λίθου, Herod.
 Exemptor, ὁ ἡξαιρέτης, ὁ ἡξαιρῶν, Plat.
 Exentero, ἐξεντερίζω, Diosc.
 Exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινος, Synes. ἔξιμι, Dem. Confer Egreddior.
 Exequia, τὸ κηδὸς, Dem. interesse exsequiis, παραγίνεσθαι ἐπὶ τὸ κηδὸς, id. convenire ad exsequias, φοιτῶν εἰς τὰς ταφάς, Isocr.
 Exequior, ἐναγίζω, aliquem, τινὶ, Herodot. τινὰ, Plut.
 Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας, Isocr. corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόντοις, id. melius ad bellum, ἀσκέω ἄμεινόν τινα εἰς πόλεμον, Dem. abundantius virtutem, ἀσκέω περισσότερον ἀρετὴν, Isocr. artes, ἐργάζομαι τέχνας, Plat.
 Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, Athen.
 Exercitatio, ἡ ἀσκήσις, Xen. ἡ γυμνασία, Dem. ἡ διατριβή, Isocr. ἡ μελίτη· ad sanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγίειαν συμφέρουσα quotidiana, τὰ καθ' ἡμέραν ἐκείνη ἐπιτηδεύματα· exercitacionem instituo virtutis, ἀσκήσιν ποίωμαι τῆς ἀρετῆς· aliquam amplecti, ἀσκέειν τινά γυμνασίαν, id.
 Exercitator, ὁ γυμναστής, Xen. ὁ ἀσκητής, id.
 Exercitatus, ἀσκητός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Exercitium, τὸ ἀσκήμα, ατος, Xen. ἡ διατριβή, ἢ, Lucian. τὸ γύμνασμα, Athen.
 Exercitor, ὁ ἀσκήτης, ὢ, Xen.
 Exercitus, ὁ στρατός, ὢ, Dem. ἡ στρατιά, as, id. τὸ στρατεύμα, id. ἡ δύναμις, Isocr. bene constitutus, καλῶς διακείμενον στρατόπεδον perfectus, ἐντελής δύναμις· parvus, μικρὸν στρατόπεδον· conductivus, μισθωτὸν στρατόπεδον, id. exercitum comparare, παρασυναΐζεσθαι στρατεύμα, seu δύναμιν, Dem. colligere, συλλέγειν δύναμιν· conscribere, καθίστασθαι στρατόπεδον· conjungere, ποιεῖσθαι κοινὸν στρατόπεδον· instructum habere secum, συνιστηκῶν δύναμιν ἔχειν περὶ αὐτόν· alo, στρατιάτας τρέφω, id. ducō sub gubernō, ἀρχῶ τὴν στρατιάν, Isocr. δικαίω στρατόπεδον, id. ἡγίωμαι στρατεύματος, Dem. comparatum conservare, συνέχειν στρατεύμα συνεπικῶς, id. capere, ἀρχικῶς λαμβάνειν δύναμιν, Isocr. dimittere, διαφεύγειν τὴν δύναμιν, Dem. dissipare, διαλύειν στρατόπεδον· perdere, ὀλλυσθαι δύναμιν· desero, λειποτακτέω, id.
 Exhæredatio, ἡ ἀποκλήρωσις, εως.
 Exhæredo, ἀποκληρώω, aliquem, τινὰ, Plut.
 Exheres, ὁ καὶ ἡ ἀποκληρῶς, e, Dem.
 Exhortor, ἡ ἀναθυμίασις, ὁ ἀντμός, Plut.
 Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, Aristot.
 Exhaustio, ἐξανθίω, Lucian. ἀπαντῶ, ἐξέρω, insumo, ἐξανθίζω, Dem.
 Exhaustio, ἡ ἀπάντλησις, ἡ ἐξέρωσις.
 Exhibeo, παρίστημι, aliquem alicui, τινὰ τινι, Lucian. alicui negotium, παρέχω τινὶ πρῶνμα seu ἀσχολίαν, Dem. testamentum, i. e. profero, παρέχω τὴν διαθήκην, id.
 Exhibitio, ἡ παράστασις, εως, Pandect.
 Exhilaro, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, Dem. ἡλαρόω, φαιδρῶ.
 Exhorresco, φρίττω, aliquem, τινὰ, Aristot.
 Exhortatio, ἡ προτροπή, Aristot. ἡ παραινέσις, Isocr. ἡ παρακλήσις, id.
 Exhortativus, προτροπικός, ἢ, ὄν, Isocr.
 Exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἰς τι, Herodian. παρακαλεῖν τινὰ ἐπὶ τι, Dem. παροξύνω τινὰ ποιεῖν τι, Isocr.
 Exigo, ἐξελαινώ, aliquem, τινὰ, Aristoph. duplicem a debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον πρᾶττω, Dem. decem minas ab aliquo, δέκα μνᾶς πρᾶττω τινὰ, id. mercedulam ab aliquo, μικρὸν πρᾶττω τινὰ, id. admodum esorbere ab aliquo, πᾶν

πικρῶς εἰσπράττειν τινὰ, id. vitam, διάγω βίον, Isocr.
 Exiguo, μικρὸν, Isocr. μικρῶς, id.
 Exiguus, ἡ ὀλιγότης, Theophr. ἡ μικρότης, Plat.
 Exiguus, a, um, ὀλίγος, ἰγν, ἰγόν, Thuc. μικρῶς, as, ὄν. Conf. Parvus.
 Exilio. Vide Exsilium.
 Exilis, e, λεπτός, ἢ, ὄν, Aristid.
 Exillitas, ἡ λεπτότης, vocis, ἡ ἰσχυροφονία, ἡ λεπτοφωνία.
 Exiliter, λεπτῶς.
 Exilium. Vide Exsilium.
 Eximie, ἐπιλέγδην, ἡξαιρέτως, Plut.
 Eximius, a, um, ὁ καὶ ἡξαιρέτος, ὁ καὶ ἡξαιρέτος, Dem. ὁ καὶ ὑπερῆχος.
 Eximo, ἡξαιρέομαι, Plat. timorem alicui, τὸν φόβον τινος, Isocr. aliquid, ἡξαιρέτω παύω τι, Aristot. ἐκκρίνω.
 Exin, ἐντεῦθεν, Aristid.
 Exinanio, ἐκκένω, LXX.
 Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
 Exinde, ἀπὸ τούτου, Lucian.
 Existimatio, ἡ δόκησις, Plat. ἡ δόξα, Dem. bona, ἡ εὐδοξία, as, Lucian. in optima existimatione esse, δόξαν ἔχειν μεγίστην, Plat. apud aliquem, εὐδοκμεῖν παρὰ τινι, Herodot.
 Existimo, ὑπολαμβάνω, Dem. ἡγίωμαι, id. οἶομαι, Isocr. οἶμαι, id. νομίζω.
 Existo. Vide Existio.
 Exitialis, e, ἀλιτῆριος, ἰα, ιον, Dem. ὁ ἀλάττω· ὁ καὶ ἡλιόριος.
 Exitiosus, βλαβερός, as, ὄν, alicui, τινι, Dem.
 Exitium, ὁ δόλερος, Dem. ἡ ἐξολίσις· imprecari alicui, ἀράσθαι ἐξολίαν τινι· facere aliquid· ad exitium alicujus, ἐπὶ τὴν ὀλίαν τινος ποιεῖν τι· redundare in exitium alicujus, γίνεσθαι τι δόλερόν τινος, id.
 Exitus, ἡ ἐξίλισις, εως, ἡ ἐξήλισις, εως, Herodot. ἡ ἐξόδος, Soph. finis, τὸ τέλος, εως, Dem. ἡ τελευτή, ἢ, as. Confer Finis.
 Exlex, ὁ καὶ ἡ ἀνομος· παράνομος.
 Exoculo, ἐξομματώ, Philo.
 Exodus, ἡ ἐξόδος, e, Thuc.
 Exolesco, ἀπαρχαίνομαι, Bud.
 Exoletus, ἀπαρχαίνομαι, ἐνη, ἐνον, ὁ καὶ ἡ ἐξίσις· virgo, ὑπερήμερος παρθένος, Aristot.
 Exolvo. Vide Exsolvo.
 Exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τι, Synes. aliquid, ἀποσυναΐζομαι, Herodian.
 Exoptabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιπόθητος, e, N. T. ὁ καὶ ἡ ἐπιθυμητός, Aristot.
 Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, N. T. ἡ ἐπιποθία, ib.
 Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινος, Lucian. εὐχομαι τι, Xen. ἐπιθυμῶ τινος, id.
 Exorabilis, ὁ καὶ ἡ καταπειθής, Philo. ὁ καὶ ἡ εὐπαρημόθητος, Plat. ὁ καὶ ἡ εὐπειστος, Aristot.
 Exorbeo. Vide Exorbeo.
 Exorbito, παρεκτρέπομαι, Plat. ex via, ἀφαιμαρτάνω τῆς ὁδῆς, Lucian.
 Exorcismus, ὁ ἐξορκισμός, ὢ.
 Exordior, προοιμιάζομαι, Greg. ἀρχομαι, Dem. inde, ἐντεῦθεν ποίωμαι ἀρχήν, Isocr. telam, ἵσημι στήμονα, Poll. Confer Incipio.
 Exordium, τὸ προοίμιον, e, Thuc. ἡ ἀρχή.
 Exorior, ἀνατίλλω, Lucian. ἀνέχω, Dem. ἀναφαίνομαι.
 Exornatio, ἡ κόσμησις, εως, Aristot.
 Exorno, ἐπισκομῶ, Aristot. honoribus, κοσμέω τιμαῖς, Herodian.
 Exoro, παρακαλῶ, aliquem, τινὰ, Xenoph. αἰτεροῦμαι τινὰ, id. δυσωπῶ τινὰ, Bas. Deum, θεόν, Synes. καταδυσωπῶ θεόν, Lucian. ἐκλιπαρῶ.
 Exors. Vide Exorsors.
 Exortus, sc. solis, ἡ ἀνατολή, ἢ, as, Plut.
 Exos, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, e, Hesiod.
 Exosculatio, ἡ καταφιλήσις, εως.
 Exosculor, καταφιλέω, pedes alicujus, ποδᾶς τινος, Xen.
 Exosso, ἐξοστίζω.
 Exosus, a, um, μισόμενος, ἐνη, ἐνον· alicui ob aliquid, παλιμῶς τινι ἐκ τινος, Ael. Deo, ὁ καὶ ἡ θοιμότης, Plat. ὁ καὶ ἡ θροισότης, Julian.
 Exoticus, ἐξωτικός, ἢ, ὄν.
 Expallesco, ἀποχρημαίω.

Expando, *ἐκπᾶννμι*, Plut. *ἀναπᾶννμι*, *manum*, *ἐκτείνω χεῖρα*, id.
 Expansio, *ἡ ἐκπᾶσις*, *ew*, Gregor.
 Expavescio, *ἐκφῶσις*, Galen. *ἐκπᾶσις*, Dem. Confer *Terro*.
 Expaveo, *ἐκφῶσθαι*, Soph. *φῶθόμαι*, Dem.
 Expectatio. Vide *Expectatio*.
 Expecto. Vide *Expecto*.
 Expectoro, *ἀποσπῆζω*, Suid.
 Expedio, *ἀναλύω*, Aristot. *aliquem molestiis*, *ἀπαλλάττω τινὰ τῶν δυνόντων*, Isocr. *valde alicui prosum*, *σφόδρα συμφέρω τινί*, Isocr. *apparo*, *προχειρίζω*, Dem.
 Expedite, *ἐτοιμας*, Dem. *προχειρίας*, id. *expeditissime uti oratione*, *προχειρότατα*, seu *ἱτοιμάτατα χρῆσθαι λόγῳ*, id.
 Expeditio, *ἡ στρατία*, *as*, Dem. *expeditionem suscipio*, *στρατείαν ποιοῦμαι*, Isocr. *adversus aliquem*, *ποιοῦμαι στρατείαν ἐπὶ τινι*, Dem. *finire*, *στρατείαν τελειν*, Polyb. *obeo*, *στρατεύομαι*, *στρατείαν*, id. *suscipio in regionem aliquam*, *στρατεύω εἰς γῆν τιναν*, Thuc. *adversus aliquem*, *ἐπὶ τινι*, Isocr. *expeditio terrestriis*, *στρατία πεζῇ*, Dem. *navalis*, *στρατία ναυτική*, id. *ἀπὸ στόλου*, id.
 Expeditus, *προμηγνυς*, *ὁ ἔξ ἑυπόρου*, *πρόχειρος*.
 Expello, *ἐξβάλλω*, N. T. *aliquem e regno*, *ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς*, Isocr. *ex patria*, *τινὰ ἐκ πατρίδος*, id. *ἐλαύνω τινὰ ἐκ πατρίδος*, id. *diabolos*, *ἐλαύνω δαίμονας*, Chrys. *e regione bellum*, *ἐξελαύνω ἐκ τῆς χώρας πόλεμον*, Æschin.
 Expendo, *θαμβόμαι*, *considero*, *σκέπτομαι* *τι*, Dem. Confer *Considero*, i. e. *insumo*, *δαπανῶ*, Dem. Confer *Sumptus*.
 Expensa, *ἡ δαπάνη*, *diurna*, *ἐφήμερος*, Plut. *τὸ ἀνάλωμα*. Confer *Sumptus*.
 Expergefacio, *ἐξυπνίζω*, Phryn. *ἀνεγείρω*, Dem. *aliquem*, *ἐγείρω τινὰ ἐκ τῆς ὕπνου*, Plat.
 Expergiscor, *ἀνεγείρομαι*, Dem. *ἐξεγείρομαι*.
 Experientia, *ἡ πείρα*, *as*, Dem. *ἡ ἀπόπειρα*, *as*, *ἡ ἀνέπειρα*, *as*, id. *experientia didici*, *πείρα μὲν ἔχον*, Herodian. *experientia fiden habeo*, *πιστεύω τῇ πείρᾳ*, Xen. *experientiam alicujus rei habeo*, *ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω*, Isocr. *πολλὰν ἔχω περὶ* *τι*, id. *consequi*, *λαβεῖν*, id. *trudere alicujus rei*, *παρεδιδόναι τινὸς*, Dem. *experientia citur ex actionibus*, *γίνεσθαι ἐκ τῶν πράξεων* *est in me*, *ἐστὶ παρ' ἐμοῦ experientia edoctum esse*, *πεπειραμένον εἶδέναι*, id.
 Experimentum, *ἡ πείρα*, *as*, *capio*, *πείραν λαμβάνω*, Æl. *alicujus*, *δοκιμασίαν λαμβάνω τινὸς*, Plut.
 Exporior, *πείρω*, *aliquem*, *τινὸς*, Plat. *aliquid*, *πείραν λαμβάνω τινὸς*, Æschin. *ἀπόπειραν ποίω τινὸς*, Herodian. *jure*, *δίκην λαγχάνω*, Dem. *δοκιμάζω*.
 Experts, *ὁ ἔξ ἡ ἀμείροτος*, *ὁ ἔξ ἡ ἀμέτοχος*, *alicujus rei*, *τινὸς*, Isocr. *sum veritatis*, *ἀμαρτίαν τῆς ἀληθείας*, Hermog. *calamitatis*, *τῆς συμφορᾶς*, Philo.
 Expertus, *a*, *um*, *ὁ ἔξ ἡ ἐμπειρος*, Plat. *πειραθείς*, *εἶσα*, *ἐν*, Dem. *ἐπιστήμων*.
 Expeto, *ῥέγομαι*, *aliquid*, *τινὸς*, Isocr. *pecuniam*, *ἐπιθυμίαν χρημάτων*, id. *benevolentiam alicujus*, *ἀφίμαι τὴν εὐνοίαν τινὸς*, id. *debitum ab aliquo*, *ἀπαπτίω τὰ ὀφειλόμενα παρὰ τινος*, Lucian.
 Expiabilis, *e*, *ἀφοσιώσις*, *ἡ*, *ὄν*.
 Expiatio, *ἡ ἀφοσιώσις*, Plut. *τὸ ἐξίλασμα*, *ατος*, Bas.
 Expilatio, *ἡ περιούλησις*, *ew*.
 Expilator, *ὁ σουλῆτης*.
 Expilo, *περιουλάω*, Plat. *fana*, *ἱεροσυλάω*, Aristot. *πιοιῶμαι*.
 Expio, *ἀφοσιώω*, *aliquem*, *τινὰ*, Plat. *ἀγνύω*, *urbem*, *καθαίρω πόλιν*.
 Expiscor, *ὀνυχίζω*, *aliquid*, *τι*, Artem. *ἐξετάζω* *τι*, Dem.
 Explanate, *σαφῶς*, Dem.
 Explanatio, *ἡ ἐκφῶσις*, Aphth. *ἡ ἐξηγήσις*.
 Explanator, *ὁ σαφηνιστής*, *ἡ*, *ὁ ἐξηγητής*, *ἡ*, Dem.
 Explano, *διασαφίζω*, *aliquid alicui*, *τί* *τινι*, N. T. Confer *Exploratio*.
 Explamio, *ἀποφνύμι*.

Explebilis, *ὁ ἔξ ἡ εὐεπλήρωτος*, *u*.
 Explementum, *τὸ ἐκπλήρωμα*, *τὸ ἀναπλήρωμα*.
 Explendescio. Vide *Explendescio*.
 Expleo, *ἐκπληρόω*, Aristid. *aliqua re*, *ἀναπληρῶ τινος*, Plut. *aliquid*, *ἐκπληθύνω* *τι*, Herodot. *μετὸν ποίω* *τι*, Isocr.
 Expлетio, *ἡ ἐκπλήρωσις*, *ew*, *ἡ ἀναπλήρωσις*, *ew*, *ἡ ἐμπλήρωσις*, *ew*.
 Explicabilis, *ὁ ἔξ ἡ εὐαποδιδεκτος*, *u*.
 Explicatio, *ἡ ἀναπτύξις*, *ew*, Philopon. *ἡ ἐρμηνεία*.
 Explicate, *σαφῶς*, Dem. *δήλω*, Isocr.
 Explicator, *ὁ ἐξηγητής*, *ἡ*, Dem.
 Explicatrix, *ἡ ἐξηγητής*, *idos*.
 Explicatus, *ὁ ἔξ ἡ ἀναπτύχτος*, *u*, Aristot.
 Explico, *ἀναπτύσσω*, Aristot. *librum*, *βιβλίον*, N. T. *explano*, *διασαφηνίζω* *τι*, Polyb. *aliquid verbis*, *δηλῶ περὶ τινος ὀνόμασι*, Isocr. *et declaro*, *δηλῶ* *ἡ* *διορίζομαι*, Dem.
 Explodo, *ἐκκρῶ*, *aliquid*, *τι*, Plut. *ἐκκροτέω*.
 Explorate, *δεδοκιμασμένοι*, *ἀκριβῶς*, Isocr.
 Exploratio, *ὁ ἐξετασμός*, *ἡ*, *ἡ ἐξέτασις*, *ew*, *ἡ δοκιμασία*, *as*, N. T. *in bello*, *ἡ κατασκοπή*, *ἡ*, Isocr. *explorator*, *ὁ ἐξεταστής*, Aristot. *ὁ δοκιμαστής*, Lucian. *speculator*, *ὁ σκοπὸς*, id. *ὁ κατάσκοπος*, Dem.
 Exploratum est, *συνώπται*, Aristot.
 Explorem, *δοκιμάζω*, *amicos*, *φίλους*, Isocr. *aliquem*, *γνωρίζω* *τινὰ*, id. *aliquid*, *ποιῶν δοκιμασίαν τινὸς*, Isocr. *λαμβάνω διάγνωσιν τινὸς*, id. *ἐξετάζω*.
 Expolio, *κατακοσμέω*, *aliquid*, *τι*, Plut. *διαπύνω* *τι*, id. *ἀποξέω*.
 Expolitio, *ἡ κατακοσμησις*, Plat. *ἡ ἐπεξεργασία*.
 Expono, *ἐκτίθω*, *aliquid*, *τι*, Plut. *infantem*, *παιδα*, Aristoph. *βρέφος*, Clem. Al. *res gestas*, *διεξέρχομαι τὰ γεννημένα*, Dem. *rem varie*, *πολλὰς ἑξηγήσεις περὶ τινος*, Isocr. *aliquem barbaris*, *ἐκδιδοῦμαι τινὰ βαρβάρους*, id.
 Exporrigo, *ἐκτείνω*.
 Exportatio, *ἡ ἐκκομισμός*, *ἡ*, Strabo. *ἡ ἐξαγωγή*.
 Exporto, *ἐκφέρω*, *ἐκκορίζω*, Thuc. *frumentum*, *ἐξάγω σῖτον*, Dem. *mortuum*, *ἐκφέρω νέκυν*, id.
 Exposco, *ἐξαίτω*, *aliquid*, *τι*, Dem.
 Expositio, *ἡ ἐκθεσις*, Al. Aphr. *ἡ ἐξηγήσις*, Aristot.
 Exposititius, *ὁ ἔξ ἡ ἐκθεσις*, *u*, Eurip. *ἐκθετικὸς*, *ἡ*, *ὄν*.
 Expositor, *ὁ φραστής*, Naz. *ὁ ἐξηγητής*, Dem.
 Expostulatio, *τὸ ἐγκλημα*, Dem.
 Expostulo, *ἐγκαλῶ*, Dem. *ἐξαίτω*.
 Expresse, *διὰ ῥῆθρον*, Dem. *et aperte*, *ἄντικρυς* *ἡ* *διὰ ῥῆθρον*, id.
 Expressio, *ὁ ἐκπαισμός*, *ἡ*, Aristot.
 Exprimo, *ἐκπίζω*, *aliquid*, *τι*, Plut. *declaro*, *ἐξηγέομαι*, Dem. *effingo*, *ἐκτυπώω*, Isocr.
 Exprobratio, *ὁ ἐκτονισμός*, *τὸ* *ὀνειδος*, Dem.
 Exprobrator, *ὁ ὀνειδιστής*, *ἡ*.
 Exprobro, *ὀνειδίζω*, Lucian. *aliquem*, *ὀνειδίζω* *τινι*, Plat. *alicui aliquid*, *προφέρω* *τινί* *τι*, Isocr. *προφέρω* *τινί* *τι* *ὡς* *ὀνειδος*, Dem. *fugam*, *ὀνειδίζω* *τὴν φυγὴν*, Dem. *alicui*, *quod esset*, *τινί*, *ὅτι* *ἦν*, Plut.
 Expromitto, *ἐξηγγυῶμαι*.
 Expromo, *προχειρίζομαι*, *libellum*, *τὸ βιβλίον*, *aliquid*, *προφέρω* *τι*, Isocr.
 Expugnabilis, *e*, *ὁ ἔξ ἡ ἐκπαλιμντος*, *u*.
 Expugnatio, *ἡ καταπολέμησις*, *ew*, Thuc.
 Expugno, *καταπολεμῶ*, *aliquem*, *τινὰ*, Thuc. *urbem*, *αἰρώ πόλιν*, Isocr. *vi*, *κατὰ κράτος*, id.
 Expulsio, *ἡ ἐξώθησις*, Al. Aphr. *ἡ ἐκβολή*, Isocr.
 Expulsor, *ὁ ἐξωστής*, *ἡ*, Synes.
 Expultrix, *ἡ ἐλάττω*, *as*, Dion. Areop.
 Expurgatio, *ἡ ἀποκαθάρσις*, *ew*, Thuc.
 Expurgo, *ἐκκαθαίρω*, *ab aliquo*, *τινὸς*, Synes.
 Exputo, *ἐκτίνω*, Lucian.
 Exputresco, *σπῆμαι*, Xenoph.
 Exquiro, *ἀναζητῶ*, *aliquid*, *τι*, Plat. *ἐξετάζω* *τι*, Isocr. *ordines diligenter*, *ἀκριβῶς* *τὴν* *σάξιν*, Xen.
 Exquisite, *ἐξετασμένως*, *ἐξεταστικῶς*, Dem. *ἀκριβῶς*.
 Exquisitus, *ὁ ἔξ ἡ ἀκριβής*.
 Exsatturo, *κορεννῶ*, Herodian.
 Exscensio, *ἡ ἐκθεσις*, *ew*.
 Exscindo, *ἐκκόπτω*, *aliquid*, *τι*, Plut. *urbem*, *σπῶ* *πόλιν*, Isocr. Confer *Everto*.

Exscreabilis, *e*, *ὁ ἔξ ἡ ἀπόπτωτος*, *u*.
 Exscreatio, *ἡ πύσις*, Aretæus. *ἡ ἀπόχρησις*, Hipp.
 Exscreo, *ἐκπῶ*, *πῶ*, Xenoph. *ἀποπῶ*, id.
 Exscribo, *ἀπογράφω*, Athen.
 Exseco, *ἐκτίνω*, *aliquem*, *τινὰ*, Lucian.
 Exsecrabilis, *e*, *ὁ ἔξ ἡ καταράτος*, *u*, Lucian. *ὁ ἔξ ἡ ὑπέρματος*, *u*, Thuc.
 Exsecratio, *ἡ κατάρα*, *as*, Plut.
 Exsecror, *καταράσομαι*, *aliquem*, *τινὰ*, Aristid.
 Exsectio, *ἡ ἐκτομή*, *ἡ*, Plut.
 Exsecutio, *ἡ τελεῖσις*, Aristot. *ἡ ἐπιτελεῖσις*, Plut.
 Exsequia. Vide *Exequia*.
 Exsequor, *ἐπιτελῶ*, *aliquid*, *τι*, Isocr. *συντελέω* *τι*, id.
 Exsibilo, *ἐκσυρίττω*, *aliquem e theatro*, *τινὰ ἐκ τοῦ θεάτρου*, Dem.
 Exsiccio, *ἐξηκμῶ*, Diosc. *ἀφανίζω*, Theophr. *ἀποξηραίνω*, *ἐπιξηραίνω*.
 Exsilio, *ἐκπῆδω*, *in mare*, *εἰς τὴν θάλασσαν*, Herodot. *gaudio*, *ἀναπῆδω*, Lucian. *ἀγαλλιάσομαι*, N. T.
 Exsilium, *ἡ φυγὴ*, Dem. *perpetuum*, *ἡ ἀειφυγία*, id. *condemnare aliquem ad exsilium*, *καταγοιμάσκειν φυγὴν τινος*, Isocr. *multare exsiliis*, *ζημιῦσθαι τινος φυγαίς*, id. *subire exsilium*, *ὕπτεται φυγὴν*, Dem. *perpeti pro re aliqua*, *ὀφείνεται φυγὴν ὑπὲρ τινος*, Isocr. *reducere aliquem ab exsilio*, *κατάγειν τινὰ τῆς φυγῆς*, id. *pellere aliquem in exsilium*, *φυγάδα*, *φύγοντα*, *ἀπολιν ποιεῖν τινι*, Dem. *in exsilio agere*, *φυγαδεύειν τινὰ ἐκ πόλεως*, id.
 Exsisto, *ὑπάρχω*, Aristot.
 Exsolvo, *ἀπολύω*, Plut. *aliquem ex aliqua re*, *ἐκλύω τινὰ ἐκ τινος*, Ceb. Tab. *mercedem*, *τινὴ μισθὸν*, Xen. *penam*, *τιμωρίαν*, id. *alicui*, *ἐκτίω τινὸς* *τινί*, Plut.
 Exsolutio, *ἡ ἐκτίσις*, *ew*, Aristot.
 Exsomnia, *e*, *ὁ ἔξ ἡ ἄνπνος*, *u*, Lucian.
 Exsorbeo, *ἀπορροβῶ*, Theophr. *ἐκσιφονίζω*, LXX. *ἐκροβῶ*.
 Exsors, *ὁ ἔξ ἡ ἀκλῆρος*, *sum*, *ἀκλῆρως*, Polyb.
 Exspatio, *παρεκδύνω*, *ἀλύω*.
 Expectatio, *ἡ προσδοκία*, Dem. *et spes*, *προσδοκία* *ἡ* *ἐλπίς*, id.
 Expecto, *ἀναμένω*, *aliquem*, *τινὰ*, Dem. *occasionem*, *περιμένω καιρὸν*, id. *litteras alicujus*, *προσδοκῶ ἐπιστολήν τινος*, Plut. *alteram vitam*, *ἑτέραν ζωὴν ἀναμένω*, Chrys. *fatum*, *ἐνδέχομαι* *τὸ τέλος*, id. *expectatur exercitus alius*, *ἄλλη στρατία προσδοκίμῳ ἐστὶ*, Thuc. *aliquid*, *προσδοκίαν ἔχω τινὸς*, Plut.
 Exspiratio, *ἡ ἐκπνοή*, *ἡ*, Aristot. *ἡ ἐκπνοή*.
 Exspiro, *ἐκπνέω*, Aristot. Confer *Morior*.
 Explendescio, *ἐκλάμπω*, Plat.
 Exspolio, *ἀποσυλάω*, Chrys.
 Exspuitio. Vide *Exscreatio*.
 Exspumo, *ἐξαφρίζω*.
 Exspuo. Vide *Exscreo*.
 Extimulator, *ὁ ἐρεθιστής*.
 Estimulo, *κεντῶ*, Theophr. *aliquem ad aliquid*, *κεντρίζω* *τινὰ* *εἰς* *τι*, Xen. Confer *Echortor*.
 Extirpatio, *ἡ ἐκρίζωσις*, *ew*.
 Extirpo, *ἐκρίζω*, *ἀπορρίζω*, *funditus deleo*, *ἐκ θεμελίων ἀπολλύμι*.
 Exsto, *ἔξω*, Plut. Confer *Emineo*.
 Exstructio, *ἡ κατασκευὴ*, *navis*, *νῆος*, Athen.
 Exstruo, *κατασκευάζω*, *turres*, *πύργους*, Herodian. *sepulcrum*, *χώννυμι* *χῆμα*, Plat.
 Exsudio, *ἰδίζω*, Aristot. *ἀφιδρώ*, id. *ἐξιδρώ*, Al. Aphr.
 Exsulo, *ἐκμαζίνω*, Lucian.
 Exsul, *ὁ φυγάς*, *ἄδως*, Dem. *ὁ φυγάς*, *ὁ ἀπολις* *φυγάς ἀνὴρ* *exsulem aliquem facio*, *ποιῶ* *τινὰ φυγάδα* *ἡ* *ἐκβάλλω* *καθίστημι* *τινι* *ἀμικτον* *fieri*, *γίνεσθαι ἀπολιν* *esse*, *εἶναι φυγάδα* *recipere*, *ὕπαδεσθαι*, *καταδέσθαι* *φύγοντα* *tueri*, *σάξιν* *seu* *σάξιν* *φυγάδα* *reducere*, *seu* *restituere*, *κατάγειν* *φύγοντα* *redire*, *κατέχεσθαι* *φύγοντα*, id.
 Exsulo, *φύγω*, Dem. Confer *Exsilium*, item *Exsul*.
 Exsultatio, *ἡ σκίσησις*, Naz. *ἡ ἀγαλλίασις*, N. T.

Exsultanter, σκιρτητικῶς.
 Exsulto, σκιρτάω, Plat. gaudeo ob aliquid, ἀγαλλιάμαι τινι seu ἐπὶ τινι, Naz.
 Exsuperabilis, ὁ ἔξ ἡ ὑπέρβλητος, v.
 Exsuperanter, ὑπεραγόντως, Maccab. ὑπερβλή-
 δην, ὑπερβαλλόντως, Isocr.
 Exsuperantia, ἡ ὑπεροχή, ἥς, ἡ ὑπερβολή, ἥς,
 Dem. ἡ περιττότης, πτος, Isocr.
 Exsuperro, ὑπερεκπίπτω, Naz. aliquem aliqua
 re, ὑπερβάλλομαι τινά τινι, Xen. πλεονάζω,
 Dem.
 Exsurdo, ἐκκαφῶ, aliquem, τινά, Lucian.
 Eksurgo, ἀνίσταμαι, e populo ad dicendum, ἐκ
 δήμου λέγειν, Plut. e sedibus, ἐξανίσταμαι ἐκ
 θρόνων, Xen.
 Excusito, ἀνεγείρω, Dem. aliquem, ἐξανίστημι
 τινά, Isocr. ἐνεγείρω τινά, Chrys.
 Extā, τὰ σπλάγχνα, αν, Plut. τὰ ἔντερα, læta,
 ἐστὰ καλὰ, Xen.
 Extabesco, ἐκτάνομαι.
 Extemplo, ἄφνω, Dem. παραχρῆμα, ἐξαίφνης,
 id.
 Extemporalis, ὁ ἔξ ἡ αὐτοσχεδῖος, ὁ ἔξ ἡ αὐτο-
 σχεδίας, oratio, λόγος, Alcldam.
 Extendo, ἀνεπισπινύω, Lucian. manum, ἐκ-
 τίνω χεῖρα, Plat. sermonem, ἀποτείνω λόγον,
 id.
 Extense, ἐκτάδην, Lucian.
 Extensio, ἡ ἐκτίσις, ας, Hesych. ἡ ἐκτασις.
 Extentus, ἐκτατός, ἡ, ὄν, Plat.
 Extenuatio, ἡ λειπτυνσις, εως.
 Extenuo, λιπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τί,
 καταλεπτύνω.
 Exter, ἐξωτερὸς, ἡ, ὄν, Thuc.
 Exterebro, ἐκτροπάζω, διατροπάζω.
 Extergeo, ἐκμαῖω, Herodot.
 Exterior, ἐξώτερος, ἐρα, ερον, N. T.
 Exterminatio, ὁ ἐξορισμός, ὤ.
 Exterminator, ὁ ἐξοριστής, ὤ.
 Exterminatus, ὁ ἔξ ἡ ἐξοριστός, α, Dem.
 Extermino, ἐξορίζω, Aristot.
 Externus, ἐξωτερικός, ἡ, ὄν, Aristot. ὁ ἔξ ἡ ἀλ-
 λοεθῆς, Diod. Sic. ξενικός, ἡ, ὄν, Thuc. ὁ ἔξ ἡ
 ἀλλόφυλος, Philo. ὁ, ἡ, τὸ ἐκτός, Aristot.
 Extero, ἐκτρέφω, aliquid ex aliquo, τί τινος,
 Plut.
 Exterraneus, α, um, ὁ ἔξ ἡ ἀλλόφυλος, α, Philo.
 Exterreo, ἐκφοβῶ, Gal. ἐκπλήττω.
 Extersio, ἡ σμηξίς, εως, Diosc.
 Exterus, ἀλλοδαπός, ἡ, ὄν, Xen. Confer Ex-
 ternus.
 Extimescendus, φοβεητίας, ἴα, ἴον, φοβερός, ὡ, ὄν,
 Isocr.
 Extimesco, περιφοβέομαι, Xen. ἐκφοβέομαι, So-
 phocl. moriem, ἀποδειλιάω πρὸς θάνατον,
 Lucian.
 Extimus, ἐξώτατος, ἀτη, ατον.
 Extinctio, ἡ ἀπώσεσις, ἡ ὅσις, Aristot. mors.
 Vide Mors.
 Extinguo, ἀποσβέννυμι, Plut. lychnum, σβέν-
 νυμι λύχνον, id. i. e. occido, ἀποκτείνω. Vide
 Occido.
 Extispex, ὁ ἱεροσκοπός, ὁ σπλαγχνόσκοπος.
 Extispicium, ἡ ἱεροσκοπία, facio, ἱεροσκοπεῖω,
 Hesych.
 Extollo, ἐξαιρώ, aliquem, τινά, Plut. verbis,
 τινά λόγον, Xen. μεγαληγορέω τινά, Herodian.
 Extorqueo, ἐκδρασκίζω, alicui aliquid, ἀφαι-
 ρέω τινί τι, Dem. πρᾶττω τινά τι, id.
 Extorris, ὁ ἔξ ἡ ἀπώσις, ἴδος. Confer Exsul.
 Extra, ἔξω, forum, τῆς ἀγορᾶς, Dem. proposi-
 tum dicere, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, Isocr.
 controversiam, ἀναμφισβητήτως, Xen. pericul-
 um esse, ἔξω seu πῆρῳ τῷ κινδύνῳ εἶναι
 omnem culpam videri, πάσης αἰτίας ἔκτος
 φαίνεσθαι, Chrys.
 Extraho, ἐξελκύω, Aristoph.
 Extraneus. Vide Exterus.
 Extraordinarius, ὁ ἔξ ἡ ἐκτατός, α, Ἄelian.
 ὁ ἔξ ἡ ἐπίλεκτος.
 Extremas, τὸ πέρας, Dem. τὸ ἔσχατον, α, id.
 τὸ τέλος, id. ἡ ἐσχάτη, Philo.
 Extremo, τὸ ἔσχατον, Lucian. ἐσχάτως, Plut.
 Extremus, ἔσχατος, ἀτη, ατον, Aristoph. ἔσχα-
 τος, ἀτη, ον, Dem. τελευταῖος, αἴα, αἴον,
 Isocr. extrema paupertate conflictari, εἶναι

ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίας, Dem. extremum
 diem claudere, τελειύω τὸν βίον, id. sum,
 ἐσχάτω, Theophr.
 Extrico, ἐξελίσσω. Confer Evulso.
 Extrinsicus, ἔξωθεν, Xen.
 Extrudo, ἐξωθῶ, Aristot. παρῶν, aliquem,
 τινά, Dem.
 Extrusio, ἡ ἐξώθησις, Al. Aphr.
 Extuberatio carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ
 ἐκσάρκωμα, ατος, Gal. quævis in corpore,
 ἡ ὑπεροχή, ἥς, Diosc.
 Extubero, ἐξωθῶ, Lucian.
 Extumeo, ἐξογκόμαι, Herodot. ἐξωθῶ, Luc.
 Extundo, ἐκτινάσσω, N. T.
 Exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινά ἐκ
 τινος, Dem. e convivio, ἀπῶνθι τῷ συμπο-
 σίῳ, Lucian.
 Extussio, ἐκθῆσσω, Gal. ἀναθήσσω, Aretæus.
 Exuberatio, ἡ εὐπορία.
 Exubero, εὐθενέω, aliqua re, τινος, Dem. πλεο-
 νάζω τινος, Aristot. Confer Abundo.
 Exulceratio, ἡ ἔλκωσις, εως, Hipp.
 Exulceratorius, α, um, ἡ ἐλκωτικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Exulcero, ἐλκάζω, Xen. ἀφελκάζω.
 Exululo, ἀπολύζω, Dem.
 Exundatio, ἡ ἐκπύμνωσις, Eustath. ὁ κατα-
 κλυμός, ὤ, Dem.
 Exundo, ἐκπυμνάζω, Xen. πλημμύρω.
 Exungo, ἐξαλείφω, Thuc.
 Exungulo, ἀποκονίζω, Poll.
 Exuo, ἐκδύω, aliquem, τινά, Xen. alicui ves-
 tem, ἀποδύω τινά ἱμάτιον, id. timorem, ἀπο-
 δύω φόβον, Polyb. aliqua bonis, εἰς τινά
 ἀγαθῶν, Thuc.
 Exuro, ἐκκαίω, Theophr. regionem, κατακαίω
 χώραν, Dem. domum, καταπίμπρω οἰκίαν,
 Plut.
 Exustio, ἡ ἐκκαυσίς, solis, ἡλίω, Al. Aphr.
 Exuvia, τὰ λάφυρα, αν, Plat. leonis, ἡ λεοντή,
 ἥς, Plut. serpentis, ἡ λειρήρις, ἴδος, Joseph.
 τὸ σφύραρ ὄφρα, Lucian.

F.

FABA, ὁ κύσμος, α, Plat.
 Fabaginus, κυάμινος, ἰνή, ἰνον, Athen.
 Fabalis, κυάμινος, αἴα, αἴον, Lucian.
 Fabella, τὸ μυθῆριον, Plut.
 Faber, ὁ τέκτων, ονος, Plut. ferrarius, σιδηρο-
 γός, ὤ, ærarius, χαλκουργός, ὤ, Aristot. au-
 rarius, χρυσοργός, ὤ, Philo.
 Fabrefacio, τεχνιτεύω, κατασκευάζω, Pausan.
 καλλιερῶ, Dionys.
 Fabrica, τὸ τεκτονεῖον, α, τὸ ἐργαστήριον.
 Fabricatio, ἡ τεκτονισμός, ἥς.
 Fabricator, ὁ τεχνιστής, ὤ, mundi, ὁ κοσμο-
 πλάστης.
 Fabricor, τεκταίνωμαι, aliquid, τί, Philo.
 Fabrilis, ε, τεκτονικός, ἡ, ὄν, Diosc. ars, ἡ τεκ-
 τονική, ἥς, sc. τέχνη, Aristot.
 Fabula, ὁ μῦθος, α, Dem. ὁ λόγος, α, id. anilis,
 μῦθος γερασμένης, N. T. erudita, μῦθος σοφο-
 ρημένος, ib. fabulas narro, μυθολογέομαι,
 Theophr. fingo, λόγους πλάττω, Dem.
 Fabularis, μυθικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Fabulator, ὁ μυθοποιός, ὤ, Plat. ὁ μυθολόγος, α,
 id. λόγους πλάττω, Dem.
 Fabulor, μυθολογέω, Dem. λογοποιέω, id. col-
 loquor cum aliquo, ὁμιλέω πρὸς τινά, Thuc.
 Fabuloso, μυθικός, narro, μυθολογέομαι, The-
 ophr. μυθεύω, Lucian.
 Fabulositas, τὸ μυθώδες, ας, Plut.
 Fabulosus, ὁ ἔξ ἡ μυθώδης, εως, oratio, λόγος,
 Isocr. fabulosa de aliqua re commemoro,
 μυθώδη περὶ τινος ἱεῖναι, id.
 Facesso, παρέχω, alicui negotium, τινί πράγ-
 ματα, Isocr. τινὶ ἀσχολίαν, Xen. ἔργον τινί,
 Plut. παρασκευάζω τινὶ ἀσχολίαν, Dem. dis-
 cedo, ἀπέρχομαι, Isocr.

Facete, ἀστειάς, Plut. χαρῆνται, κόμψως.
 Facetia, ἡ εὐτραπελία, ας.
 Facetus, ὁ ἔξ ἡ εὐτραπέλις, α, Isocr. ὁ ἔξ ἡ σω-
 μύλος, sum, εὐτραπελεύομαι, Chrys. ἀστειός,
 κομψός.
 Facies, τὸ πρόσωπον, α, viri admodum defor-
 mis, ἀνδρὸς αἰσχυ ὑπερβαλλόν, Xen. formo-
 sitas in facie, εὐπρεσία τῆς ὀφείας, Dem. in
 faciem, κατὰ πρόσωπον, Diod. Sic.
 Facile, εὐχερῶς, ῥῆδιως, decipere populum, ἐξ-
 απατῶν τὸν δῆμον, Dem. cognoscere aliquid,
 καταμανθάνειν τι ῥῆδιως, Isocr. facilius im-
 pertire alicui aliquid, ῥῶν μικτάδιναι, τί τινι,
 id. facilius poenam dedisset, εὐπορώτερον ἂν
 δίκην ἴδωκε, Dem.
 Facilis, ῥῆδιος, ἴα, ἰον, Dem. ὁ ἔξ ἡ εὐπορος, α,
 id. ὁ ἔξ ἡ εὐχερής, et laboris expers nego-
 tium est, ῥῆδιον ἔξ πόνος ὅστις πρόστι τῷ πράγ-
 ματι, Isocr. laudare, quod facile est, vir-
 tutem, ἐπαινέω, ὅτι εὐχερῶς ἔστιν, ἀρετὴν, id.
 facilius hoc est et tutius, ῥῶν τὸ αὐτὸ ἔστι ἔξ
 ἀσφαλέστερον, Dem. facile est alterum ad-
 monere, εὐκόλον τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι, Plut.
 comis, ὁμιλητικός, ἡ, ὄν, Isocr. φιλοπροσῆγο-
 ρος, α, id.
 Facilitas, ἡ εὐκοπία, ἡ εὐκόλια, Plut. morum, ἡ
 πραότης, Dem. ἡ ὁμιλία, id. ἡ φιλοπροσηγορία,
 Isocr. ἡ εὐπροσηγορία, id.
 Facinorosus, ὁ ἔξ ἡ κακουργός, N. T. πονηρός, ἐα,
 ῥόν, Dem. κακουργῶν, εως, ὤν, id.
 Facinus, τὸ ἔργον, Dem. bonum, τὸ ἀνδραγα-
 θημα, pulchrum, ἔργον καλόν, Dem. egre-
 gium, τὸ κατὸρθώμα, N. T. pravum, τὸ
 κακὲρ γῆμα, Dem. ἡ κακουργία, id. turpe,
 ἔργον αἰσχρὸν, id. admitto, seu patro, πα-
 ρανομίαν παρανομία, id. πρᾶγμα μαρὸν πρᾶτ-
 τω, id. ποίω, δράω, ἐργάζομαι δινόν τι, κακόν
 τι, μοχθήρῳν τι, id. omne in me recipio, πῶν
 τόλμημα ἐπ' ἐμαυτῷ βάλλομαι, Æl.
 Facio, πρᾶττω, Dem. ποίω, δράω, ε scilicet
 aliquid, πρᾶττω ἔξ ποίω τι, aliquid iuste et
 diligenter, et industria maiore quam pro
 viribus, πρᾶττω τι δικαίως ἔξ ἱσμενῶς ἔξ φι-
 λοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, id. aliquid non clam,
 sed manifeste, ποίω τι ἐὶ λάθρα, ἀλλὰ φανε-
 ρῶς, Isocr. quod decet, ποίω vel πρᾶττω τὸ
 προσήκον, τὸ δέον, Dem. fidem, ποίω πείνι,
 Thuc. aliquem certiorē, ἐπιστέλλω τινί,
 Dem. verba, ῥέω, ἐγὼν testamentum, διατί-
 θεμαι aliquid ex testamento, ποίω τι κατὰ
 διαθήκην τινός, aliquid irritum, ποίω τι ἄκυ-
 ρον mentionem nominis alicuius, φθίγγωμαι
 πῶνόμα τινος, versus elegiacos, ποίω ἐλεγείας
 præclare carmen Iambicum, ποίω καλῶς
 ἱαμβεία, id. aliquid magni, ποίωμαι τί μείζον,
 Xen. parvi, παρὰ μικρὸν ἡγείομαι τί, Isocr.
 plurimi, ποίωμαι τί περὶ παντός, Sex. Emp.
 damnum seu jacturam, ζημίαν πάσχω, ζημίαν
 ποίω, Synes. bene alicui, εὐεργετῶ τινά,
 Dem. εὖ δράω, seu εὖ ποίω τινά, Plat.
 Factio, ἡ ποίσις, εως, Herodot. ἡ φάσις, i. e.
 seditio, ὁ σασισμός, ὤ, Aristot. ἡ μερίς,
 ἴδος, Dem. factionis diverse esse, σπυδαῖν
 περὶ ἐναντία, Herodian. qui factionis ejusdem
 sunt, οἱ συναμύονται, id. factionis adsecla, ὁ
 συνεσηκός, ὅτος, Dem. factionibus contendo,
 σασιάζω, Plut.
 Factiose, σασιαστικῶς, Dem.
 Factiosus, α, um, ὁ ἔξ ἡ σασιδής, εως, Xen.
 σασιαστικός, ἡ, ὄν, sermo, λόγος, Plut.
 Factitious, α, um, σκευαστός, ἡ, ὄν, ποιητός, ἡ, ὄν,
 Plut.
 Factor, ὁ ποιητής, ὤ, Xen.
 Factum, ἡ πράξις, Dem. τὸ ἔργον, τὸ πρᾶγμα,
 ατος, res et facta, τὰ πρᾶγματα ἔξ τὰ
 γιγνόμενα opera et facta alicuius, τὰ ἔργα
 ἔξ τὰ πεπραγμένα τινός, facta et vita alicuius,
 τὰ πεπραγμένα ἔξ βιωμένα τινός, factum ini-
 quum, ἔργον ἀδίκον, facta alicuius impia
 et crudelia, πεπραγμένα τινὶ ἀσεβῆ ἔξ δεινὰ,
 id.
 Facula, τὸ δαδίον, α.
 Facultas, ἡ δύναμις, Dem. sufficiens, ἀφορμὴ
 ἄφρονος, id. facultatem comparare alicui
 alicuius rei, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν τινός,
 esse alicui faciendi quod velit, εἶναι τινὶ
 ἐξουσίαν

ἔχουσιν ποιεῖν ὃ βούληται, Isocr. adimere alicui, ἀφαιρῖν δύναιμι τινι, Dem. nullam relinquere aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, Isocr. facultas dicendi, ἡ δεινότης, Dem. oratoria, ἡ δύναμις τῶν λεγόντων τὸ δύνασθαι λέγειν ἢ ἐμπειρία πᾶ λέγειν, id. exercere facultatem dicendi, ἀσκέειν τὴν δεινότητα τὴν ἐν λόγοις· facultates, i. e. bona, τὰ ἀγαθὰ, ὧν, Isocr. ἡ δόξα, as, id. pro facultatibus alicui dona offerre, κατὰ τὴν δύναμιν προσκομίζειν τινι, Ael. Confer Opes.

Facunde, εὐφραδῶς, λογίως.

Facundia, ἡ λογιότης, Polyb. Conf. Eloquentia.

Facundus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὐφραδῆς, ὁ ἢ ἡ εὐγλωττος, λέγειν δυνατός, Aeschin.

Faculentus, ὁ ἢ ἡ τεργυδῆς, Al. Aphr. τεργυρὸς, εἰς, εὖν.

Fax, proprie vini, ἡ τρυξ, τεργυρὸς, Plut. ἡ ἰλὺς, υἱός, Aristot. civitatis, ὁ σφεραῖς, ακοῦ, Aristoph. ὁ σφερατώδης ὄχλος, Luc. ad facem usque exsorbere, μέγχει τεργυρὸς ἐκροφῆν, Synes.

Faginus, a, um, φηγίνεος, εἰς, εὖν, Athen.

Fagus, ἡ φηγὺς, Plut. ἡ ἔξυα, Theophr.

Falcatus, a, um, ὁ ἢ ἡ δρεπανοειδής.

Falculca, τὸ δρεπάνον, ἡ δρεπανίς, Bas.

Falco, onis, ὁ ἱέραξ, ακοῦ, Aristot.

Fallacia, ἡ παράκρυσις, Dem. Confer Fraus, item Dolus.

Fallaciter, δολιρῶς.

Fallax, δολιρὸς, ὅ, ὧν, Xen. ὁ ἢ ἡ πανῶργος, Dem. Confer Dolosus, item Fraudulentus.

Fallo, ἀπατάω, Thuc. aliquem in aliqua re, ἐξαπατῶ τινά τι, artibus, τινὰ τέχναις, id. παρακρύβωμι τινι, Lucian. φάλλω τινά, Herod. falli spe, ψευθῆναι τῆς ἐλπίδος, Isocr. διαμαρτάνειν ἐλπίδος, Dem.

Falsarius, ὁ ψευδογράφος.

False, ψευδῶς, Thuc.

Falsidicus, ὁ ἢ ἡ ψευδολόγος.

Falstas, τὸ ψεύδος, Plat. sermonis, ἡ ψευδολογία, Dem. τὸ ψεύδος, id.

Falso, ψευδῶς, dictum, εἰρημένον, Isocr.

Falso, as, παραπονοία, Athen. legem, μεταγράφω νόμον, Dinarch.

Falsus, a, um, ὁ ἢ ἡ ψευδής, εἰς· sermo, λόγος, Dem.

Falx, ἡ ἔρση, ης, Plut. τὸ δρεπάνον, a, Thuc. τὸ ἄγκυλον, a, id. messoria, ἡ ἄμη, ης, Aeschin. putatoria, τὸ κλαδευτήριον, a, qua vites putantur, τὸ κλαστῆριον.

Fama, ἡ φήμη, Plat. gloria, τὸ κλέος, Dem. ἡ εὐκλεία, as, τὸ ὄνομα, ατος· bona, δόξα καλή· mala, δόξα κακή, id. δόξα πονηρά, Isocr. flatam spargere, φήμην κατασκευάσασθαι, Plat. λόγον διαδοῖναι, Plut. fama increbrescit, λόγος χωρεῖ, Plut. ut fama est, ὡς λόγος, Herodot. fama fluit, ῥέει, Plut. emergit, προέρχεται, id. spargitur, κατασκευάζονται, Plat. sine auctore, φήμη seu λόγος ἀδόκητος, id. hoc susurrat, τὸτο θρυλλέεται, Dem. Confer Rumor, item Gloria.

Familiaris, e, αἰκίος, εἰς, εἶον, Dem. res, τὰ οἰκία, ὧν· et amicus alicujus, αἰκίος ἢ φίλος τίνος· et cognatus alicujus, αἰκίος ἢ ἐπισπυδῶς τίνος· et socius alicujus, ἐπισπυ-

δεις ἢ κοινωνός τίνος· familiaritate et benevolentia juncti, συνήβης ὄντες ἢ εὐνοίαν ἀλλήλοις ἔχοντες, Isocr. Confer Amicus.

Familiaritas, ἡ συνήθεια, Dem. ἡ οἰκίότης, id.

Confer Amicitia.

Familiariter, οἰκίως, uti aliquo, ἔχω τινι, Dem. χροαίμαι τινι, id. familiaris, οἰκίωτερον, id. familiarissime, οἰκίωτατα, id.

Famosus, ὁ ἢ ἡ περιελοχήμετος, Herodot. ὁ ἢ ἡ περιέδοτος.

Famula, ἡ παῖς, παιδὸς, Dem. ἡ θεραπαινίς, ἴδος, Plut. ἡ ὑπηρετίς.

Famulatus, ūs, ἡ ὑπηρεσία, Plut. ἡ δουλεία, Xen. ἡ θεραπεία.

Famulus, λατρεύω, alicui, τινι, Lucian. δουλεύω τινι, Xen. ὑπηρετῶ τινι, id. famuli vicem oheo, οἰκίω τὰξιν ἔχω, Dem.

Famulus, ὁ θεραπῶν, Xen. ὁ οἰκίτης, Dem. ὁ παῖς, ὁ ἀκόλυνος, id. ὁ ὑπηρετής.

Fanaticus, a, um, ὁ ἢ ἡ Διόληπτος, a, Plut. ἐκστατικός, ἢ, ὧν, Bas. ὁ ἢ ἡ ὕβρις.

Fandus, φατέος, εἰς, εἶον.

Fanum, ὁ ναός, ὤ, Xen. Confer Templum.

Far, ἡ ζεῖα, αἶς, Diosc.

Farcimen, ὁ ἀλλὰς, ἄντος, Athen.

Farcio, ἐπισπληρῶ, Thuc.

Farina, proprie hordei, τὸ ἄλφιτον, a, Dem. tritici, τὸ ἄλευρον, a, Plat. fabarum, ἄλευρον κυάμης, Diosc. lolii, ἄλευρον αἰρών, Galen. ervi, ἄλευρον ῥόδιον, id.

Farinaceus, ἄλευριτικός, ἢ, ὧν, panis, ἄρτος ἄλευρίτης, Athen.

Faris, φάσκεις, Dem.

Farraceus, ὁ, ἢ, τὸ ἐκ τῆς ζεῖας.

Farrago, ἡ πολυμυγία, Plut. ἡ πολυμυξία, id. ὁ χελός.

Farreus, σιτικός, ὅ, ὧν, Plut. ὁ, ἢ, τὸ ἐκ τῆς ζεῖας.

Fartor, ὁ ἀλλαντοπώλης, a, ὁ σιτευτής.

Fartum, τὸ σιτευτόν.

Fas, ἡ Σέμις, Dem. τὸ εὐαγές· τὸ ὅσιον, a· fas erat occidere, εὐαγές ἦν τὸ ἀποκτείνειν, id. non fas est dicere hoc, ἡ Σέμις τῆτο εἰπεῖν, Isocr. non fas est ipsi, ἡ Σέμιτον αὐτοῖς, Dem. neque justum, neque fas est aliquid, ἔτε δίκαιον, ἔτε δόσιον ἐστὶ τινι, id.

Fascia, τὸ σπάργανον, a, Plut. fasciis involvo, σπαργάνω, Plut. ἐνσπαργάνω, Dion. Long. fascia sepulchralis, ἡ κειρία, as, N. T.

Fasciatum, φακελλοῦν.

Fasciculus, τὸ φακελλίδιον, a, ἡ δέσμη, ης, Athen. epistolarum, φακελλὸς ἐπιστολῶν, Synes. ἡ σύνδεσμος ἐπιστολῶν, Herodian.

Fasciatio, ἡ βασκανία, as, Aristot.

Fascino, βασκανίω, aliquem, τινά, Aristot.

Fascinum, τὸ βασκανίδιον, a.

Fasciola, τὸ σπαργάνον, a.

Fascis, ὁ φακελλός, ligni, ὕλης, Thuc. virgultorum, φακελλὸς φρυγάνων, Dion. Hal. φακίλος φρυγάνων, id. fascies, insignia magistrum apud Romanos, αἱ ῥαβδοί, Plut.

Fastidenter, ἀνορέκτως, Galen. videre, ἀηδῶς ὁρᾶν, Isocr.

Fastidio, δυσχεραίνω, aliquid, ἐπὶ τινι, Aristot. aliquem, ἀποσείρομαι τινι, Galen. cibum, πρὸς τροφὴν ἀνορέκτως ἔχω.

Fastidiose, ὑπεροπτικῶς, Xen.

Fastidiosus, ὑπεροπτικός, ἢ, ὧν, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀηδής, εἰς, Philo.

Fastidium, ἡ ὑπεροψία, Herodian. cibi, ἡ ἀνορέξια, Diosc. tedium, et rei satietas, ὁ κόρος, Dem. ἡ ἀπῆδία, id.

Fastigiatio, ἡ ἐκκορύφωσις, εἰς.

Fastigio, κορυφῶς, ἀέναν· sensim fastigiari, λήγειν εἰς ἔξυψητα, Herodian.

Fastigium, ἡ κορυφή, ἥς, Thuc. summum montis, ἄκρα ὑψηλότεστη ὄρεος, Herodian. superiorum dignitatum, τὸ κορυφαῖον πρᾶξιον σπρυγινῶν· ad summum fastigium evehere aliquem, εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἀρᾶ τινι, id. ὁ κορυφῶν.

Fastose, ὑπεροπτικῶς, Xen.

Fastosus, ὑπεροπτικός, ἢ, ὧν, Isocr. Confer Superbus.

Fastus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐνδοξος, a, dies, ἡμέρα, Plut.

Fatalis, εἰμαρμένος, ἐνθ, ἐνόν, Plat. sum, εἰμαρμαι, Dem. fatali calamitate urgeri, ἐπιτήρησις διακρίσθαι, Isocr. nobis fatale est, nunquam in rebus secundis recte sapere, ἥρην εἰμαρσαι μηδέποτε· εὖ πράττειν εὖ φρονεῖν, Dem.

Fataliter, ἐπιτήρησις, Isocr.

Fateor, ὁμολογῶ, possidere ista, κακῶς ταῦτα, Dem. alicui, τινι, id. aliquid, προσεμο-λογῶν τι, id.

Fatidicus, ὁ μάντις, ὁ χρησμομαγέτης.

Fatigatio, ὁ κόπος, a, Xen. ὁ κάματος.

Fatigo, καταπονοῦμαι, aliquem, ἐνοχλεῖν τινά, Dinarch. ἔγκοπον ποιεῖν τινά, LXX. κοπῶν τινά, id. exercitum, σκύλλω στρατόν, Herodian.

Fatisco, χαίνω, Lucian. laboribus facillime, ῥῆσα ἀποκάμνω, Herodian. fatisciente exercitu his rebus, ἀπαραγορεύοντες τῷ στρατῷ πρὸς ταῦτα, id.

Fatue, ἐκφρόνως, Suid. μορῶς, Poll.

Fatuitas, ἡ μωρότης, ἡ μωρία, Dem. Confer Stultitia.

Fatum, ἡ εἰμαρμένη, Dem. ἡ πεπωμένη, id. ἡ μοῖρα, Isocr.

Fatuor, εὐθίζομαι, Plat. μοραίνω, Lucian.

Fatuus, μωρὸς, ὅ, ὧν, Isocr. Confer Stultus.

Faveo, εὐνοίω, εἶναι, προσίδομαι, alicui, τινι, Dem. φρονέω τὰ τινος, id. εἰμί τινι εὖναι, id. Persis, νόω τὰ Περσικά, Aelian.

Favilla, ἡ αἰθάλη, ης, Al. Aphr.

Favillaceus, ὁ ἢ ἡ αἰθαλωδής.

Favonius, ὁ ζέφυρος, a, Aristot.

Favor, ἡ εὖνοια, Dem. ἡ εὐμείνεια, id. Confer Benevolentia.

Favorabilis, φιλικός, ἢ, ὧν, Aristot.

Fauste, εὐτυχῶς, Herodian. Confer Feliciter.

Faustitas, ἡ εὐτυχία, Isocr. Confer Felicitas.

Faustus, ὁ ἢ ἡ εὐτυχής, Plut. Confer Felix.

Fautor, ὁ σπυδαῖος, ὤ, Greg. βοηθός, ὤ, Thuc. ὁ παράκλητος, a, Dem.

Fautrix, ἡ σπυδαῖος, ἥς, ἡ παράκλητος.

Favus, τὸ κηρίον, Aristot. favos construo, κηρίω, favos eximo, ἐξαίρω τὰ κηρία, id.

Faux, ὁ λάρυγγ, γος, Aristot. ὁ ἢ ἡ φάρυγγ· fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ποταμῆ, Herodian. spelunca, σόμα τῷ σπηλαίῳ, Aristid.

Fax, ἡ λαμπάς, ἀδος, Athen. ἡ δρε, ἀδδός, Philo. ὁ φανός, ὤ, Lucian. contentiones et inimicitia, ἔναυσμα τῆς ἔριδος ἢ ἔχθρας, Herodian. facem præferre alicui, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τινι, Aristot. præbere alicui ad aliquid, ἐναυσμά τινος παρέχειν τινι, Herodian.

Faxo, seu Faxim, ποιῶμαι, ποιῶ, δρᾶσαι.

Fabrico, πυρέττω, Gal. πυρεταίνω, Aretæus.

Febricula, τὸ πυρετίον, a, Al. Aphr.

Febriculosus, ὁ ἢ ἡ πυρετώδης, εἰς.

Febrilis, πυρετικός, ἢ, ὧν, Gal.

Febrio, idem quod Febricito.

Febris, ὁ πυρετός, Gal. quotidiana, ἀμφομερής· tertiana, τριταῖος· quartana, τεταρταῖος· continua, συνεχής, Dem. hectica, ἐκτικῆ· conversio et accessio febris, περιόδος ἢ καταβολὴ πυρετῆ, id. ardor febris, ὁ καύσος· rigor seu horror, τὸ ῥίγος.

Februarius, ὁ ἐλαφροβόλιον, ὧντος, Dem. ὁ φεβρουάριος, a, Plut.

Fecialis, ὁ εἰρηνοδότης, Dion. H. ὁ εἰρηνοποιός, ὁ σπονδοφόρος, Plut. ὁ φηκιάλιος.

Fel, ἡ χολή, ἥς, Plut.

Felicitas, ἡ εὐτυχία, Dem. τὸ εὐτύχημα, id. ἡ εὐδαιμονία, Isocr. ἡ εὐπραγία, id. ἡ εὐπραγία, Dem. magna, εὐδαιμονία μεγάλη· πολλὰ ἢ μεγάλη, id. summa, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, Isocr. nimia, τὸ λίαν εὐτυχῆν· incredibilis, εὐτυχία θαυμαστὴ· inexpectata, ἀπροσδόκητος, id. falsa, εὐδαιμονία ψευδής, Isocr. antiqua, παλαιά, Dem. præsens, ὑπάρχουσα, Isocr. communis, κοινή, id. aliena, ἀλλοτρία· conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλεισθαι ἢ ἐλάττωσθαι μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, id. perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινά πρὸς εὐδαιμονίαν, Dem. felicitatem dare, εὐδαιμονίαν δίδωμι· parare bello, κησασθαι διὰ πόλεμον, id. adipisci, καθίστασθαι εἰς εὐδαιμονίαν, Isocr. ferre pulchre et moderate, φέρειν καλῶς ἢ μετρίως εὐτυχίαν, Isocr. metiri ventre,

μετρίην τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρὶ, Dem. metiri pecunia, τὴν εὐδαιμονίαν κοινῇ πρὸς ἀργυρίον, Isocr. astimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἐκ τίνος: augere, ἐπιδιδῆναι τι πρὸς εὐδαιμονίαν amittere, περιεῖναι τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας: eripere alicui, ἀφαιρῆσθαι τινι τὴν εὐδαιμονίαν, id. felicitate recte uti, ὁρθῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, Dem. non moderate uti, ἡ μετρίως χρῆσθαι οἷς τις εὐτυχεῖ, id. abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις, Isocr. corrumpi, διαφθεῖσθαι τὸν ταῖς εὐπραγίαις indignum se praeberē, ἀναξίον καθίσταται ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας, id. certare cum Jove, τῷ Διὶ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, Ælian.

Felicitate, εὐτυχῶς, Dem. εὐδαιμόνως, Isocr.

Felis, ὁ αἰλῦρος, u, Aristot.

Felix, ὁ εὖ εὐτυχῆς, Dem. εὐτυχῶν, ὁ εὖ εὐδαιμων, ονος, εὐδαιμονίων, ὅσα, ἔν et beatus, εὐδαίμων εὖ μακάριος: et beate glorioseque vivens, εὐτυχῶν εὖ ἐν εὐδαιμονίᾳ εὖ χρηστῇ δόξᾳ διαγῶν propter aliquid, εὐδαίμων διὰ τι sum, εὐτυχίαν, εὐστοχυίαν, Dem. εὐδαιμόνως, id. felicem efficio aliquem, εὐδαίμονά τινα ποίω, Isocr. prædico aliquem, εὐδαιμονίζω τινα: μακαρίζω τινα: felicem vitam ago, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελῶ, id.

Felleus, a, um, ὁ εὖ ἡ χλωδῶδης, eos, Gal.

Femen, ὁ μηρὸς, ὤ, Plut.

Femina. Vide Fæmina.

Femoralia, τὰ περιζώνεα, αν, Plut.

Femur, ὁ μηρὸς, ὤ, Plut.

Fenestella, τὸ θυρίδιον, u, Plut.

Fenestra, ἡ θυρίς, ἰδος, Plut. fenestram aperire alicui, λαθεῖν παραδιδῶναι τινι, Plat. κλισιάδα ἀνοίγειν τινι, Plut.

Fera, τὸ θηρίον, u, Xen. ὁ θῆρ, θῆρος.

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας, Philo. ἡ πολυκαρπία.

Feralis, e, νεκρικός, ἡ, ὄν, Lucian.

Ferax, ὁ εὖ ἡ εὐφορος, Herodian. Confer Fertilis.

Ferculum, τὸ ἔδεσμα παρατιθέμενον.

Fere, σχίδον, dixi, quæ existimo expedire, εἰρηκα, ὁ νομίζω συμφέρειν, Dem. fere evertere remp. παραμυρόν λυεῖν πολιτείαν, Isocr. fere dilaniatus fui, μονὸν διεσπάρσθην, id. fere singulis diebus, ὅλιγν δὲν καθ' ἑκάστην ἡμέραν fere dixerim, ὀλίγν δὲν λέγειν, id.

Ferentarius, ὁ ἀκροβολιστής, ὤ, Ælian.

Feretrum, τὸ φέρετρον, Hom. ὁ σαρῆς, Clem. Alex.

Feria, ἡ ἱερὰ, ἡς, Dem. ἡ τελετὴ, ἡς, Isocr. Bacchanalium, ἱερὰ τῶν Διονυσίων, Dem. ferias ago. Vide Feriōr.

Feriatius, σχολαῖος, αἶα, αἶων male feriatius, ὁ εὖ ἡ κακόσχολος, u, Isid. Pelus.

Ferinus, ὁ εὖ ἡ θηριώδης, eos, homo, ἄνθρωπος, Aristot. θῆρα, φύσις, id. ὁ εὖ ἡ θῆριος, u, carnes, θῆρεα κρέα, Xen.

Ferio, τύπτω, Dem. aliquem cominus, παύω τινα, Xen. calce, λακτίζω, Lucian. cornu, κυρίτω, Plat.

Feriōr, σχολάζω, Plat. σχολὴν ἄγω, Lucian.

Feritas, ἡ θηριώδης, ας, Aristot. ἡ ἀγριότης, κτος, Lucian. et agrestis immanitas, τὸ θηριώδες εὖ ἡ ἀγριον, Plat.

Ferne, idem quod Fere.

Fermentaceus, ὁ εὖ ἡ ζυμῶδης, eos.

Fermentatio, ἡ ζυμῶσις, eos, Plat.

Fermentatus, ζυμῶμενος, u, panis, ἄρτος, Poll.

Fermentesco, ζυμώομαι, Hippocr.

Fermento, ζυμῶμα, massam, τὸ φύραμα, N. T. terram, τὴν γῆν, Theophr.

Fermentum, ἡ ζύμη, u, Plut. refero, ζυμίζω, Diosc.

Fero, φέρο, belli pondus, τῷ πολέμῳ βάρος,

Diod. Sic. facile res adversas, εὐκόλως τὰς

ἀτυχίας, Aristot. æquo animo, εὐσχημύνως,

Xen. facile calamitatem, καλῶς, μετρίως,

πρόως, εὐχέρως, γενναίως τὴν συμφορὰν, Isocr.

Aristot. moleste, βαρύνως, χαλεπῶς, ἀνταρῶς,

λυπηρῶς εὖ βαρύνως, id. contumeliam, ἀνέχομαι ὕβριν, Dem. ægerrime ignominiam, τρι

αλγύνω ἀτιμία, Plat. iniquo animo rem,

δυσχερῶνως πᾶνγμα, Dem. legem, τίθημι νό

μον, literas seu epistolam, φέρω ἐπιστολὴν, id.

ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρὰ

τίνος πρὸς τινα, id.

Ferocia, ἡ ἀγριότης, Plat. ἡ ἀγριωχία, Philostr.

Ferocio, ἀγριόδομαι, erga aliquos, ἀγριόμαι πρὸς

τινας, Plut.

Ferociter, ἀγριῶς, βιαίως, et valde superbe,

ἀγερῶς εὖ λίαν ὑπερηφανῶς, Polyb.

Ferox, βιαίως, αἶα, αἶον, Dem. θρασυμόνος, ἐνη,

ενον, id. ἀγριός, ἰα, ἰον, Plat.

Ferramentum, τὸ σιδήριον, u, Thuc.

Ferraria, ἡ σιδηρεργία, ας, τὸ σιδηρεῖον, u, Ari

stot.

Ferrarius, σιδηρικός, ἡ, ὄν, faber, ὁ σιδηρεὺς, ἰως,

Poll.

Ferreus, a, um, σιδηρεὺς, ἰα, εον, falx ferrea,

σιδηρεὺν δρέπανον, Xen. catena ferrea, σιδηρεῖα

ἄλυσις, Dem. cor, σιδηρεὺν σπλάγχχνον, Plut.

Ferrugineus, ὁ εὖ ἡ ἰώδης, eos.

Ferrugo, ὁ ἰός σιδήρε, Diosc.

Ferrum, ὁ σιδηρεὺς, u, Plut. ferro munio seu

obduco, πρᾶξιω, σιδηρεῶν, Thuc.

Ferrum, ἡ κόλλα, u, Diosc.

Ferruminatio, ἡ κόλλησις, ἰως, σιδηρε, Plut.

Ferrumino, κόλλω σιδηρεν, Plut.

Fertilis, ὁ εὖ ἡ εὐφορος, Herodian. ὁ εὖ ἡ πολύ

καρπος, Theophr. ὁ εὖ ἡ πολύφορος.

Fertilitas, ἡ εὐφορία, ας, Philo. annua, ἡ εὐετη

ρία, ας, Dem.

Fertiliter, εὐφρόως.

Fervefacio, ἀναζέω, aliquid, τῇ, Gal. ἀναβράζω,

Diosc.

Ferveo, ζέω, Gal. βράζω.

Fervesco, ζέομαι, Diosc.

Fervidus, a, um, ζεστός, ἡ, ὄν, aqua, ζετὸν ὕδωρ,

Diosc.

Ferula, ὁ νάρθηξ, Xen. ἡ ῥάβδος, Plut.

Ferulaceus, ὁ εὖ ἡ νάρθηκῶδης, eos.

Fervor, ὁ βρασμός, ὤ, ἡ, ζέσις, ἰως.

Ferus, ἀγριός, ἰα, ἰον, Isocr. ὁ εὖ ἡ θηριώδης.

Fessus, ἀπρηκτός, ὤα, ὄς, Plat.

Festinanter, διὰ σπουδῆς, Herodot. μετὰ σπουδῆς,

Xen. μετὰ πολλῆς σπουδῆς, id. σπουδαίως,

scribo, διὰ ταχέων γράφω, Isocr.

Festinate, idem quod antecesser Festinanter.

Festinatio, ἡ σπουδὴ, ἡς, Dem. τὸ τάχος, eos,

id. ἡ ἐπιείκη.

Festinato, idem quod Festinanter.

Festine, ταχέως, Dem. ταχὺ, id. Confer Festinanter.

Festino, σπεύδω, Dem. ad aliquem, πρὸς τινα,

Aristoph. præoccupare occasionem, προλα

βεῖν τὸν καιρὸν, Herodian. expeditionem, ἐπι

σπεύδω τὴν στρατίαν, Isocr. ταχύνα.

Festinus, σπουδαῖος, αἶα, αἶον, Dem. ταχύς, εἶα, ὤ,

id.

Festive, ἀστεῖως, Plut. ἐπιτερεπῶς, id.

Festivitas, ἡ ἀστεῖότης, κτος, ἡ εὐπραγία.

Festivus, ἀστεῖος, εἶα, ἰον, Dem. ὁ εὖ ἡ εὐπρά

πελος, u, Isocr. ἄβρὸς, ἀν, et urbanus, εὖ

ἀσκηδός, Lucian. Confer Facetus.

Festuca, τὸ κάρφος, eos, Plut.

Festum, ἡ ἱερὰ, ἡς, Dem. ἡ τελετὴ, ἡς, et sa

crum, τελετὴ εὖ ἡ ἱερὸν festum instituo, ἱερομ

νίαν ποίω celeberrime seu ago, ἱερομνίαν seu

ἱερτὴν ἄγω, Dem. Isocr. ἱερτάζω, Isocr. violō,

ἀδικέω περὶ τὴν ἱερτὴν, Dem. impietate, ἀσε

βείω περὶ ἱερτὴν, idem.

Festus, ὁ εὖ ἡ ἱερτικός, u, Naz. ὁ εὖ ἡ ἱερτώδης, eos,

festi dies, ἱερτώδης καιρός, Philo.

Fiber, ὁ κάσσωρ, ορος, Diosc.

Fibra, ἡ ἴς, ἰνος, Hippocr.

Fibrinus, ὁ, ἡ, τὸ τῷ κάσσωρ.

Fibula, ἡ πύρετρη, u, περόνη, u, Æl.

Fibulo, πορτώω, Suid. πορτακίζω, Æschyl.

ἐμφορτάω, Herodot. aliquid, περιεῖν τὴ κατα

λαμβάνω, Æl.

Ficedula, ἡ συκαλὶς.

Ficetum, ὁ συκῶν, ὤνος.

Ficosus, ὁ εὖ ἡ συκῶδης, eos.

Ficte, πλαστός, Plat. πλασασμύνως, Aristot.

Fictile, τὸ κεράμιον, ἡ κεραμική, Athen.

Fictilis, e, κεράμιος, ἰα, εον, Herodot. κερά

μιος, εἶα, ἰον, Plut. κεραμικός, ἡ, ὄν, Hero

dot.

Fictio, ἡ πλάσις, ἰως.

Fictitious, ὁ εὖ ἡ πλασασμῶδης, eos.

Fictor, ὁ πλάστης, u, Plut. ὁ πλασασμῆς, u, id.

Fictrix, ἡ πλάστρια.

Fictus, ὁ εὖ ἡ προσποιήσις, Aristot. πλαστός,

ἡ, ὄν.

Ficulneus, σύκινος, ἰνη, ἰνον lignum, ξύλον, Plut.

auxilium, ἐπικαρία, Aristoph.

Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ἡς, Diosc. fructus, τὸ

σύκον, u, Dem. ficus novella, ἡ συκάς, ἄδος,

Poll. e ficubus factus, σύκινος, ἰνη, ἰνον, Plut.

vinum e ficubus, ὁ συκίτης, u, Diosc. ficus

lego, συκάζω, Poll.

Fide, πίστις, Dem.

Fidejubeo, ἐγγυάομαι, Plut.

Fidejussio, ἡ ἐγγύη, Dem. ἡ κατεγγύη.

Fidejussor, ὁ ἐγγυητής, Dem. ὁ ἐγγυάμενος, id.

Fidelia, ἡ χύτρας, ας, Plut.

Fidelis, e, πιστός, ἡ, ὄν, Dem.

Fidelitas, ἡ πιστότης, κτος, Plut.

Fideliter, πιστῶς, administrare aliquid, διοικεῖν

τι, Dem.

Fidenter, θαρσαλέως, Isocr. θρασέως, Dem.

Fidentia, ἡ θρασυότης, Dem. ἡ ἐτοιμότης, id. τὸ

θάρρος, eos, Aristot.

Fides, ἡ πίστις, Dem. τὸ πιστεύεσθαι, id. satis

fidei, ἰκανὴ πίστις, Isocr. fidem dare seu ob

stringere alicui, πίστιν τινι δίδωμι, Dem. ad

hibere alicui, ποιεῖσθαι τινι, Plut. dare et

accipere, δῆναι εὖ λαβεῖν, Dem. δίδωμι εὖ δι

χεῖσθαι, Isocr. violare seu solvere, λυεῖν, Isocr.

non habere alicui, ἀπίστω τινι, Xen. ἀπίστω

ἔχιν πρὸς τινα, seu πρὸς τι, Isocr. publicam

dare, ἀσφάλειαν δίδωμι τινι, id. habere ali

cui, πιστεύειν τινι, Dem. fallere, ψευδεσθαι,

Isocr. invenio apud aliquem, εὐρίσκω πρὸς

τινα, id. esse alicui apud aliquem, εἶναι τινι

παρὰ τινι, Dem. firmari, γίνεσθαι, Isocr. fide

dignus, ὁ εὖ ἡ ἀξιοπείσις, u, Dem. ὁ εὖ ἡ ἀξιο

χρεῖας, ω, id.

Fides, i. e. chorda, ἡ χορδὴ, ἡς, Plat. fides non

habens, ὁ εὖ ἡ ἀχορδός, u, Aristot. fidibus

cano, κιθαρίζω, Lucian.

Fidicen, ὁ κιθαριστής, ὁ κιθαρώδης.

Fidicula, τὸ λυρίον.

Fido, πιστεύω, alicui, τινι, Dem. nimium rei,

σφόδρα πιστεύω πράγματι, id. Confer Confido.

Fiducia, τὸ θάρρος, Aristot. θάρρος, Xen. re

pono in aliquo, πέποιθα τινι, Plat. πιστεύω

τινι, Dem. θάρρει τινι, Herodian. in Deo,

πέποιθα ἐπὶ τὸν Θεόν, N. T. ἐπὶ τῷ Θεῷ,

Eurip.

Fidus, πίστις, ἡ, ὄν, Dem. natura, φύσις, id.

fidem se praeberē alicui, πίστιν παρέχειν αὐ

τὸν τινι, Isocr. esse alicui, εἶναι τινι, id. δια

κείσθαι πρὸς τινα, id.

Figlina, τὸ κεραμίδιον, u, Æschin.

Figlinum, sc. vas, τὸ κεράμιον, u, Plut.

Figlinus, κεράμιος, ἰα, εον, Diosc. κεραμικός,

ἡ, ὄν, calix, κεραμικὴ κύλιξ, Plut.

Figmentum, seu opus figlinum, τὸ πλάσμα,

ατος, Lucian. et commentum, εὖ σκευωρῆμα,

id. omnia figmenta et commenta redargu

ere, πάντα τὰ πειπλασμένα εὖ κατεσκευασμένα

ἐξελέγχεσθαι, id.

Figo, πρήννυμι, aliquid, τῇ, Xen. ἐρείδω.

Figularis, e. Vide Figlinus.

Figulus, ὁ κεραμεύς, ἰως, Aristot.

Figura, τὸ σχῆμα, ατος, Dem. ὁ τύπος, u, id.

figuram columbae induere, μεταβάλλειν μορ

φὴν εἰς περιστέρην, Æl. Confer Forma.

Figurato, ὁ σχηματισμός, ὤ, Plut.

Figuro,

lineum, τὸ λίνον, *u*, Plut. deduco, μηρύομαι, Luc.
 Fimbria, τὸ κράσπεδον, *u*, Athen. ὁ δούσανος.
 Fimetum, ὁ κοπρῶν, ὄνος, Clem. Al.
 Finus, ὁ κόπρος, *u*, Aristot. ἡ ἄφροδος, *u*, Diosc. τὸ σκύβαλον.
 Findo, σχίζω ligna, ξύλα, Xen.
 Fingo, σχηματίζω, Xen. simulacrum, ἐργάζομαι εἶδος, Isocr. sermones seu fabulas, πλάττω λόγους, Dem. et simulo aliquid, πλάττωμαι τι ἢ προσποιούμαι aliquid, ut poeta, ποιητής τι ποίω multa facinora tetra de aliquo, λογοποιῶ πολλὰς ἀνομίας κατὰ τινος exemplum, πλάττω παραδειγμα rationes, easque accommodo alicui rei, πλάττω λόγους ἢ παράγω πρὸς τι, id.
 Finio, τελῶ, aliquid, τι, Dem. sermonem, τελεῦται λόγον, Thuc. πᾶν τὸν λόγον, Xen. ἀποποιούμαι τὸ λόγον, Plat. vitam, καταλύνω τὸν βίον, Lucian. agrum, ἀρίζω χώραν, Dem.
 Finis, τὸ τέλος, Dem. τὸ πέρας, id. ὁ ἔσρος, id. finem alicujus rei constituo, ὑποτίθημι τέλος τινί, id. attingo alicujus rei, περὶ τελουμένου τινός εἰμι, Isocr. accedo ad finem negotii, πρῶγμα μοί ἐστι πρὸς τελευτήν, Dem. habere finem, ἔχειν τέλος· nullum habere, ὅρον ἀνεῖν ἔχειν, id. ὅδὸν πέρας ἔχειν, id. impono orationi, facio dicendi, πᾶν τὸν λόγον, Xen. ἀποποιούμαι τὸ λόγον, Plat. καταπαύω τὸν λόγον, Lucian. sine fine, ἀδιαλείπτως, N. T. ad finem perduco sermonem, περαίνω λόγον, Isocr. finibus careo, ἀορίστως, Synes. fines terræ, ὅροι γῆς, Herodian. imperii, τῆς ἀρχῆς, id. Confer Limes, Terminus.
 Finitimus, ὁ ἢ ἕμερος· regio, χώρα, Dem. prædium, χωρίον, id. et in vicinia habitans, ὁμοσός ἢ πλησίον οἰκῶν, Isocr. alicujus, περιόικαν χώραν τινός, id. omnibus finitimis sociis uti, ἔχειν πάντας τὰς περιχώρους συμμάχους, Dem.
 Finitio, ὁ ὁρίσμός, *u*, Aristot.
 Finitivus, ὁριστικός, *u*, ὄν, Aristot.
 Finitor, ὁ ὁρίτης, *u*, Dem.
 Fio, γίνομαι, Dem. γίνομαι, Isocr. fit, συμβαίνει, id. fiat! γίνετο, Just. Mart. fieri potest, ut sibi quis ipse injuriam faciat, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτὸν, Aristot. fieri non potest, ut pauci multis bene velint, ἃς ἔστιν ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοι γίνονται ἂν, Dem. ut homines ab errore abducantur, ἔστιν ἐν ᾧ ὁδὸν τε ἀποτρέπουν τῶν ἀμαρτημάτων ἀνθρώπων, Isocr. ut consequatur injustus, ἃς ἔστιν ἀδικεῖντα κτήσασθαι, Dem. ut bene audiant, ἢ δυνατόν ἀκούειν καλῶς, Chrys. ut homo Dei colloquium sustineat, ἀρνήσαντων ἀνθρώπων δύνηθῃναι ζῆσαν ἐν γυνάμιν ὁμιλίαν, id.
 Firmamen, τὸ στήριγμα, *u*, Plut. τὸ ἔρεισμα.
 Firmamentum, idem quod Firmamen.
 Firmator, ὁ βεβαιωτής, *u*, Plut.
 Firme, βεβαίως, Plat. στερεῶς.
 Firmitas, ἡ βεβαιότης, *u*, *u*, Aristot.
 Firmitudo, idem quod Firmitas.
 Firmo, βεβαίω, pacem, εἰρήνην, Herodian. imperium, βεβαιόομαι ἀρχήν, Thuc. Confer Confirmo.
 Firmus, βεβαίος, αἶα, αἰὼν inimicitia, βεβαία ἔχθρα, Dem. firmum seu ratum esse, κύριον εἶναι, id.
 Fiscalis, *e*, ὁ, ἢ, τὸ τῶ ταμίᾳ.
 Fiscella, ἡ κυρτίς, ἰδος, τὸ κυρτίδιον, *u*, Diosc. ἡ ψίφη.
 Fiscus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμίσιον, *u*, Herodian. Confer Erarium.
 Fissilis, *e*, σχιστός, *u*, ὄν, Theophr.
 Fissio, ἡ σχίσις, *u*, Suid.
 Fissura, τὸ σχίσμα, *u*, *u*, Lucian.
 Fistuca, ὄργανον τὸν διαφρίζοντων.
 Fistuco, ἰδαφίζω, Theophr.
 Fistula, ὁ αὐλός, Plat. ἡ σφύριξ, Aristot.
 Fistularis, *e*, αὐλικός, *u*, ὄν ὁ σφύριγας, *u*, arundo, σφύριγας κάλαμος, Diosc. ἡ σφύριγας, ἰδος· casia, σφύριγας κασία, Galen. parva, τὸ σφύριγιον, *u*, Plut.
 Fistulator, ὁ αὐλητής, ἦρος, Hesych. ὁ αὐλητής, *u*, Dem. ὁ σφύριγας.

Fistulo, αὐλῶ, Plut.
 Fistulatio, ἡ αὐλησις, *u*, *u*, Aristot.
 Fistulosus, ὁ ἢ ἡ σφύριγας, *u*, *u*, Euseb.
 Flabellum, quo ventilatur frumentum, τὸ πτύον, *u*, Xen. quo excitantur carbones, item muscarium, ἡ ῥάσις, ἰδος, Poll. et Aristoph. τὸ ῥάσιδιον.
 Flabrum, τὸ πνεῦμα, *u*, *u*, Aristot.
 Flaceo, χαλῶ, Plat. μαραινόμεναι, Aristot.
 Flacciditas, ἡ μάρανσις, Aristot. ὁ μαρασμός, *u*, id.
 Flaccidus, χαλαρός, *u*, ὄν, Joseph. ὁ ἢ μαρασμός, *u*, *u*, Galen.
 Flaccus, ὁ τὰ ὅλα καταβάλλων, ὄντος.
 Flagello, μαστιγίζω, aliquid, τινά, Dem. equos, μαστίζω τὰς ἵππους, Plut.
 Flagellum, ἡ μάστιξ, *u*, *u*, Plut.
 Flagitiose, μαχέρεως, Plat. vivo, κατὰ μαχέρεως ζῶ, Aristot.
 Flagitiosus, μαχέρεως, *u*, *u*, Plut. πονηρός, *u*, *u*, ὄν.
 Flagitium, ἡ μαχέρεως, Dem. τὸ πονήρεμα, id. Confer Crimen, Scelus.
 Flagito, ἔξαίτω, ἐνοχλῶ, Dem. λιπαρίω, Herodian.
 Flagrans, ὁ ἢ διάπυρος, Plut. pecunie, ὁ ἢ ἱερασιχρήματος, Xen. in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφάργον, N. T.
 Flagranter, φλογερόνως, διαπύρως.
 Flagrantia, ὁ φλογμός, *u*, Philo.
 Flagrio, ὁ μαστιγίας, *u*, Plut.
 Flagro, φλόγομαι, Plut. desiderio alicujus rei, φέρομαι πόθῳ ἐπὶ τι, Dem. πόθον δεῖνόν ἔχω τινός, Xen.
 Flagrum, ἡ μάστιξ, Plut. ἡ σκυτάλη, Philo. flagris caedo, μάστιγι ζάινω, Plut. flagris aliquid subijcio, μάστιγι ἀνετάζομαι τινά, N. T.
 Flamen, τὸ πνύμα, *u*, *u*, Aristot.
 Flamen, sacerdos, ὁ ἱεροφάντης, Plut. ἱερεὺς, *u*, *u*, Philo.
 Flaminia, τὸ φλαμίνιον, *u*.
 Flaminia, ἡ ἱεροφάντρια, *u*.
 Flaminus, φλαμίνιος, *u*, *u*, ὄν, ἱεροφάντης, *u*, *u*, Plut.
 Flamma, ἡ φλόξ, γὰρ, Plut. solis, φλογμός ἡ λῆς, Philo.
 Flammearius, ὁ φλογεύς, *u*, *u*.
 Flammeum, τὸ φλογεῖδιον, *u*.
 Flammeus, φλόγιμος, ἰνθ, ἰνον, Greg. ὁ ἢ φλογώδης, *u*, *u*, Erasistr.
 Flammio, φλογίζω, Hesych.
 Flammula, τὸ φλόγιον, *u*, Dionys. Long.
 Flatulentus, ὁ ἢ πνευματώδης.
 Flatus, ἡ πνύσις, *u*, *u*, Greg.
 Flavero, ξανθίζομαι, Athen. ξανθίζω, LXX.
 Flavis, ξανθός, *u*, ὄν, Aristot.
 Flebilis, *e*, ὁ ἢ ἡ δεινότης, *u*, *u*, Herodian.
 Flecto, κάμπτω, aliquid, τι, Theophr.
 Fleo, κλαίω, Aeschin. aliquid. Vide Defleo.
 Fletus, ὁ, ὁ κλάυμός, *u*, Plut. ὁ δδρυμός.
 Flexibilis, καμπύτος, *u*, ὄν, animo, εὐαγωγός, *u*, ὄν, Isocr.
 Flexio, ἡ κάμψις, *u*, *u*, καμπή, Plut.
 Flexuose, καμπύλως.
 Flexuosus, ὁ ἢ πολυκαμπής, *u*, *u*, Plut.
 Flexura, ἡ καμπή, *u*, *u*, Plut.
 Flexus, ὁ, ἡ καμπή, *u*, *u*, Plut. ἡ διάκαμψις, *u*, *u*, Naz.
 Flo, πνέω, Xen.
 Floccifacio, ὀλιγαρεύω, aliquid, ὀλιγόφως ἔχω πρὸς τι, Aeschin. ἀμειλὺς ἔχω περὶ τι, Dem. παρὰ ὅδον ἡγούμεναι τι, Dem.
 Flocculus, τὸ κροκιδίον, *u*.
 Floccus, ἡ κροκίς, ἰδος, Plut. τὸ κνάβαλον floccos lego, κροκιδίζω, Aretæus. floccorum lectio, ὁ κροκισμός, *u*, Gal.
 Floreo, ἀνθῶ, Aristot. atate, ἀνθῶς ἐν ἄρῃ, Plat. ἀνθῶ ἀκμήν, Diosc. divitiis, ἀκμάζω πλάττω, Herodot. χρῆμασι, Aesch. summa gloria, διατρέπονται μακρὰ τῇ δόξῃ, AEL.
 Floresco, ἀνθῶμαι.
 Flores, ἀνθίνεις, ἐνθῇ, ἐνθῇ, Plut.
 Floride, ἀνθῶς, Isocr.
 Floridus, ἀνθῶς, *u*, ὄν, Lucian. ἀνθικός, id. ἐνανθῆς, Plat. orator, ὁ τὴν λῆξιν ἀνθίζων, Dion. Hal.

Florulentus, ὁ ἢ ἡ ἀνθῶδης, Theophr.
 Flus, τὸ ἄνθος, *u*, *u*, Aristot. αἰτίας, ἡ ἀκμή, *u*, *u*, Isocr. ἀκμή ἀνθῶσα, id. in flore ætatis constitutus, ὁ ἀκμάζων, ὄντος, Dem.
 Flosculus, τὸ ἀνθῆλινον, *u*, Diosc.
 Fluctuatio, ἡ κύμασις, *u*, *u*, ἡ κυμάτωσις, *u*, *u*, Strabo.
 Fluctuo, κυμαίνω, Plut. κυμαίνομαι, id. κυματίζομαι, Thuc. animo, ἀπορία ἔχωμαι, Herodian. ἐν ἀπορίᾳ γίνομαι, Thuc.
 Fluctuosus, *a*, *u*, *u*, ὁ ἢ ἡ κυματώδης, *u*, *u*, Aristot.
 Fluctus, ὁ, τὸ κύμα, *u*, *u*, Lucian.
 Fluentum, τὸ ῥέειρον, *u*, Theophr. τὸ ῥέειρον τῷ ποταμῷ, Herodot. parvum, τὸ ῥευμάτιον, *u*, Plut.
 Fluidus, *a*, *u*, *u*, ὁ ἢ ἡ ῥοαδῆς, *u*, *u*, Aristot. ῥυτός, *u*, ὄν, Theophr.
 Flumen, ὁ ποταμός, *u*, Dem.
 Flumineus, *a*, *u*, *u*, ποταμῆος, *u*, *u*, *u*, Diod. Sic.
 Fluo, νῶω, ῥέω· fluvius fluit per mediam urbem, ποταμός ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως, Xenoph. fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥέουσι, &c.
 Fluvialis, *e*, ποταμῆος, *u*, *u*, *u*, Diod. Sic.
 Fluvius, ὁ ποταμός, *u*, Dem.
 Fluxe, ῥευστός.
 Fluxio, ἡ ῥεῦσις, *u*, *u*, ventris, ὁ ῥευματισμός κοιλίας.
 Fluxus, *a*, *u*, *u*, ῥευστός, *u*, ὄν, ὁ ἢ ἡ ῥοαδῆς, *u*, *u*.
 Fluxus, ὁ, τὸ ῥεῦμα, *u*, *u*.
 Focillo, ἀναλαμβάνω, aliquid, τινά, Dem.
 Foculus, τὸ ἱσχνάριον, *u*, Plut.
 Focus, ἡ ἱσχνάρα, *u*, *u*, Hom. ἡ ἔστια, *u*, *u*, Herodian.
 Fodico, νύττω, ἐπινύττω, Maccab. σκαλίζω.
 Fodina, τὸ μέταλλον, *u*, Polyb. ἡ μεταλλεῖα, *u*, *u*, Diod. Sic.
 Fodio, ὀρύττω, lacum, ἀπολίμνιον, N. T. σκάπτω.
 Fecunde, εὐκάρπως.
 Fecunditas, ἡ εὐκαρτία, *u*, *u*, Theophr.
 Fecundus, εὐκαρπῶν ποίω.
 Fecundus, *a*, *u*, *u*, ὁ ἢ ἡ εὐτοκος, *u*, *u*, ὁ ἢ ἡ εὐκαρπῶς, *u*, *u*, Theophr. ὁ ἢ ἡ εὐφροδῶς, *u*, *u*, Herodian.
 Fœde, μακρῶς, αἰσχυρῶς, Dem. Confer Turpiter.
 Fœderatus, *a*, *u*, *u*, ὁ ἢ ἡ ὑπόσπονδος, *u*, *u*, Dem. ὁ ἢ ἡ ὁμόσπονδος, *u*, *u*, id.
 Fœdifragus, ὁ ἢ ἡ παράσπονδος.
 Fœditas, ἡ μισαρία, *u*, *u*, Suid. Confer Turpitudō.
 Fœdo, μαινῶ, Herodian. aliquid, καταρτυταίνω τι, Dem. μαλύνω.
 Fœdus, *a*, *u*, *u*, μακρῶς, *u*, ὄν, Dem. Confer Turpis.
 Fœdus, eris, ἡ σπονδή, *u*, *u*, Dem. ἡ συνθήκη· facere cum aliquo, συνθήκην ποιῆσαι πρὸς τινά· dicere cum aliquo, σπείσασθαι σπονδὴν τινί· jurare cum aliquo, ὁμνῆσαι συνθήκην πρὸς τινά· improbare, ἀπορχεῖσθαι συνθήκην, id. fugere, φεύγειν συνθήκην, Isocr. violare, παραβαίνειν συνθήκην, Dem. παρασπονδεῖν· rumpere, seu solvere, λύειν συνθήκην, id. delere, ἐξαλείφειν συνθήκην, Isocr. servare, διαφυλάττειν συνθήκην, Dem. excipere aliquid in fœdere, ἐξαίρετον γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ· comprehendere aliquid in fœdere, συμπεριλαμβάνεσθαι τινὰ ἐν συνθήκῃ· excludere aliquid fœdere, ἔκσπονδον ποιεῖν τινά· manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, id.
 Fœmella, τὸ γύναιον, *u*, Dem.
 Fœmina, ἡ θήλεια, Dem. ἡ γυνή, γυναῖκες, id. Confer Mulier.
 Fœmineus, θήλυς, *u*, *u*, Plut. fœminea natura, seu ingenium, ἡ θηλύτης, Plut.
 Fœmininus, θηλυκός, *u*, ὄν· fœminino genere, θηλυκῶς, Athen.
 Fœneratio, ὁ δανεισμός, *u*, *u*, Plat. τὸ δάνεισμα, Thuc. ὁ τοκισμός, Aristot. facere fœnerationem, ποιῆσαι δάνεισμα, Thuc. committere pecuniam fœnerationi, συμβάλλειν χρήματα δανεισμῷ, Plat.
 Fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, Plat.

Fœnerator, ὁ δανειστής, ἢ, ὁ δανείζων, οὗτος, Dem.
 ὁ τοκίζων, οὗτος, id. ὁ τοκιστής.
 Fœneratorius, α, um, δανειστής, ἢ, ἐν.
 Fœnero, δανείζω, Dem. τοκίζω, id. Confer
 Fœnus.
 Fœnile, ὁ χορτὸν, ὡς, τὸ χορτοδοχεῖον, α.
 Fœnisea, ὁ χορτοκόπος, α.
 Fœniseium, ἡ χορτοκοπία, ας.
 Fœnum, ὁ χορτός, α, Xen. projicere equis,
 ἐμβάλλειν χορτὸν ὑποπύει, id.
 Fœnus, ὁ τόκος, α, Isocr. τὸ δάνειον, α, Aristot.
 fœnori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ
 ἀργύριον seu χρήματα, Dem. fœnori ab ali-
 quo pecuniam accipio, δανίζομαι χρήματα
 παρὰ τινος, id. fœnori pecuniam eloco, χρή-
 ματα δανισμῷ συμβάλλω, Plut. fœnus exer-
 ceo, ποίεσθαι δάνεισμα, Thuc. fœnore ex-
 haurior, κατατοκίζομαι, Aristot.
 Fœto, ὅς, κακῶς, δυσώδεις.
 Fœtidus, ὁ ἢ δυσώδης, εος, Lucian. ὁ ἢ
 βαρύνσμος, α, Diosc. ὁ ἢ κάκισμος, α, He-
 sych.
 Fæto, λοχέομαι, τίκτω, Aristot. κυστοκῶ, Philo.
 Fætor, ἡ δυσωδία, Aristot. ἡ κακοσμία, Poll.
 Fætura, τὸ κύημα, Aristot. ἡ κύσις, Philo.
 Fætus, ὡς, τὸ κύημα, ατος, Aristot. ἡ γονή.
 Fætus, ἔγκυον, ας, ον, Aristot.
 Foliaceus, ὁ ἢ πτελοειδής, εος.
 Foliatus, ὁ ἢ φυλλώδης, εος.
 Foliosus, ὁ ἢ πολύφυλλος, Theophr.
 Folium, τὸ φύλλον, Aristot. latum, τὸ πέταλον,
 Theophr.
 Folliculus, τὸ θυλάκιον, α, Diosc.
 Follis, ὁ κάρικος, α, Lucian. ἡ φύσα.
 Fomento, ἀναβάλλω, Bas.
 Fomentum, τὸ θυλάκτιον, α.
 Fomes, τὸ ὑπέκκαυμα, Plat. τὸ ἔνυσμα, He-
 rodian. τὸ ζώπυρον, Max. Tyr.
 Fons, ἡ πηγή, ἡς, Plut. ἡ κρήνη, ας, Dem.
 fontes et putei deficere solent, τὰς κρήνας ἢ
 φρέιατα ἐκλείπειν πέφυκε, id. fontis instar,
 κρηνηδὸν, Maccab.
 Fontanus, πηγαῖος, αἶα, αῖον, Aristot. κρηναῖος,
 αἶα, αῖον aqua, κρηναῖον ὕδωρ, Athen.
 Fonticulus, τὸ πηγηδῖον, α, Suid.
 Forenæ, ἡ ὁπῆ, ἡς, Athen. aurum, τῶν αὐτῶν,
 Poll. ἡ κυνέλη· foratum, τὸ ρήγμα, ατος,
 Diosc. muris, ἡ μυωπία, ας, Ælian.
 Foraminosus, ὁ ἢ ῥηματώδης, Aristot.
 Foras, ἔξω, Dem. ἐκτός, id.
 Forceps, ἡ σπυράγος, ας, Hom. ἡ λαβὴ, ἴδος.
 Forda, ἡ βύς ἔγκυος.
 Forem, γενόμενον, Dem.
 Forensis, ἀγορεύσιος, αἶα, αῖον, seu ὁ ἢ ἀγορευσι-
 controversialis, ἀγορευσιος διαφορά, Herodian. et
 politicus, forensium rerum peritus, ἀγορευσι-
 ὁ πολιτικός, Plut.
 Foreæ, αἱ θύραι, ὡν, Xen. τὰ θυρώματα, Lys.
 αἱ θυρίδες, Plat. pulso, θυροκοπία, Ælian.
 aperio, σπῆν θύραν ἀνοίγω, Lucian. foribus
 claudio, seu munio, θυρώω, Xen.
 Forfex, ἡ ψαλξ, ἴδος· forfice reseco, ψαλίζω,
 Absyrt.
 Fori, τὸ ἐδάριον, Herodot. τὸ κατάστημα, Thuc.
 Forinsecus, ἔξωθεν, Dem.
 Foris, ἔξω, triginta dies foris esse, τρεῖς ἀκούσα
 ἡμέρας ἔξω γινέσθαι, Dem.
 Forma, ἡ μορφή· heroica et Deum decens, ἡ ἡρω-
 ῖκή ἢ θεοειρεσής, Plut. verborum, ἑπών, id.
 uti formis vel rationibus aliquibus ad fictio-
 nem, χρῆσθαι ἰδέαισι τισὶ πρὸς τὴν ποιήσιν,
 Isocr. cui mediocrem formam natura dedit,
 ᾧ μετρίαν ὄψιν ἀποδόσθαι φύσις, Dem. for-
 mam venalem habere, κασιπικῶς τῷ κάλλει
 χρῆσθαι, Æl. forma rei apud Philosophos,
 τὸ εἶδος, Bud. forma dicendi, seu orationis,
 ἡ ἰδέα, Isocr. Confer Pulchritudo.
 Formalis, ε, εἰδικός, ἢ, ον, Aristot.
 Formaliter, εἰδικῶς, Aristot.
 Formatio, ἡ πλάσις, ἡ τύποισι, εως.
 Formator, ὁ πλασματικός, α, Plut. ὁ πλάστης.
 Formica, ὁ μύρμηξ, κνος, Æl.
 Formicatio, ἡ μυρμηκία, ας.
 Formicetum, ἡ μυρμηκία, ας, Plut. ὁ μυρμη-
 δων, ὡς, Hesych.
 Formicinus, ὁ ἢ μυρμηκώδης, Plut.

Formidabilis, φοβερός, α, ὄν, Isocr.
 Formidatio, ὁ φόβος, α, Isocr. τὸ δέος, εος,
 Thuc.
 Formido, ας, καταδίδω, aliquem, τινά, Dem.
 Confer Timeo.
 Formido, inis, τὸ δέος, εος, Dem. Confer Timor,
 seu Metus.
 Formidolose, καταφθόως.
 Formidolosus, α, um, ὁ ἢ ἀκατάφοβος, α.
 Formo, μορφῶ, τυπῶ, σχηματίζω, aliquid, τι,
 Philo.
 Formositas, ἡ εὐμορφία, Lucian. τὸ κάλλος,
 Dem. ἡ εὐπρόσπειρα, id.
 Formosus, ὁ ἢ εὐμορφος, ὁ ἢ εὐπρεπής, ὁ ἢ
 εὐειδής, εὐσχημον· mulier, εὐπρεπὴς γυνή,
 Dem. εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ἔσται γυνή, id. πεπτη-
 μένη τὸ κάλλος, Isocr. formosissimus, ἰδεῖν
 κάλλιστος, Ælian.
 Formula, τὸ σχηματῖον, α, Herodot. τὸ γραμ-
 ματῖον.
 Fornaceus, καμινάιος, αἶα, αῖον, LXX. ὁ ἢ
 καμινώδης, εος, Strabo.
 Fornacula, τὸ καμίνιον, α.
 Fornax, ὁ κάμινος, α, N. T. ὁ βαῦνος, α.
 Fornicator, ὁ πόρνος, α, N. T.
 Fornico, καμαρῶ.
 Fornicor, πορνέων.
 Fornix, ἡ καμάρα, ας, Gal.
 Foro, τρυπάω, aliquid, τι, Lucian.
 Fors, ἡ τύχη, ας, Dem.
 Forsan, τάχα, Dem.
 Forte, τυχόν, Dem. forte fortuna, τύχη, id.
 fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην
 γίγνεσθαι τι· forte fortuna adstantes, ἀπὸ
 ταυτοματῶ παρὰσάντες, id.
 Fortifico, κρατύνω, Thuc. εὐριζέω.
 Fortis, κραταῖος, α, ὄν, ἰσχυρός, εἰς, εὐν, ἀνδρείος,
 εἰα, εἰον, et utilis civis, ὁ χρησίμος πολίτης,
 Dem. ὁ ἢ ἡ ἀνδρότης· vir, ἀνδρωδὴς ἀνὴρ·
 hortari singulos, ut fortes sint, παρακαλεῖν
 ἑκάστος εἶναι εὐράστως, id.
 Fortiter, ἑρμηνεύς, adgredi res, ἀντιλαμβάνεσθαι
 τῶν πραγμάτων, Dem. sustinere periculum,
 ὑπομένειν κίνδυνον εὐράστως, id. se gerens, ἀν-
 δρωδῶς διακείμενος, Isocr.
 Fortitudo, ἡ ἀνδρεία, Dem. ἡ ἀνδρότης· bellica,
 εὐφυχία πολέμου, Isocr. et virtus, ἀνδρεία ἢ
 ἀρετή· ac tolerantia, ἀνδρεία ἢ καρτερία· forti-
 tudinis excellentia, ὑπερβολὴ ἀνδραγαθίας· lau-
 dem aliqua re consequi, ὑπάρχειν τινὶ ἀνδρείαν
 ἀπὸ τινος· exercitatio, ἡ ἄσκησις τῆς ἀνδρείας,
 id. opinionem consequi, λαβεῖν δόξαν ἀνδρείας,
 Dem. fortitudinem declarare in periculis,
 ἐπιδεικνύσθαι ἀνδρείαν ἐπὶ τῶν κινδύνων, id.
 Fortuito, τύχον, Isocr. nati tumultus, διὰ τύ-
 χας γιγνόμενοι ταραχαί, id. re interven-
 runt, ἀπὸ ταυτοματῶ παρὰγενόμενοι τῷ πρᾶγ-
 ματι, Dem.
 Fortuitus, τυχών, ὅσα, ὄν, Dem.
 Fortuna, ἡ τύχη, ας, Dem. et numen, ἡ δαί-
 μων, et impetus rerum, ἡ φρεὰ τῶν πράγμα-
 των· fortuna bona, τύχη ἀγαθή· prospera,
 τὸ εὐμένες τῆς τύχης, id. mala, τύχη φαῦλη·
 tenuis, τύχη μικρὰ· gravis et acerba, τύχη
 χαλεπὴ ἢ δεινὴ· insperata, τύχη παρὰδόξος·
 communis, τύχη κοινή· præsens, τύχη πα-
 ρῶσα· impendens, ἐπιούσα· fatalis, ἀναγ-
 καία· τύχη fugax, τύχη δραπέτης· fortunæ
 vis, ἰσχύς τῆς τύχης· bonæ, τὰ διὰ τύχην
 ἀγαθὰ· beneficiæ, αἱ εὐεργεσίαι τῆς τύχης·
 sublimes motus, τὰ μετρίως κινήματα τύχης·
 temeritas, ἡ ἀνομοσύνη τύχης· adjuvante
 fortuna, τύχη ἀγαθὴ· μετὰ τῆς τύχης ἀγαθῆς,
 id. bona, ἡ εὐτυχία, ας, Isocr. adversa, ἡ
 δυστυχία, ας, id. fortunæ, i. e. opes, τὰ ὄντα,
 ας, Dem. τὰ ὑπάρχοντα, ας, id. Confer Opes.
 Fortunatus, εὐτυχῶς, Dem.
 Fortunatus, ὁ ἢ εὐτυχής, εος, Dem. Confer
 Felix.
 Fortuno, ποίω τινά εὐδαίμονα, Isocr.
 Forum, ἡ ἀγορὰ, Dem. rerum venalium, τῶν
 ὀνίων, Aristot. τὸ πωλητήριον τῶν πωλεσμένων,
 Thuc. judiciale, τὸ δικαστήριον, Dem.
 Fossa, ἡ τάφρος, ας, Dem. ὁ τάφος, α, id. ἡ
 διωρυχή, ἡς, id. τὸ ὄρυγμα, ατος, Xen. fos-
 sam duco, ταφένω.

Fossilis, ε, ὄρυκτος, ἢ, ὄν, Diosc.
 Fossio, ἡ ὄρυξις, Suid. ἡ ὄρυχ, Plut.
 Fossor, ὁ ὄρυκτης, ἦρος, Philo. ὁ σκαπτής.
 Fossula, τὸ ὄρυγματῖον, α.
 Fossura, ἡ ὄρυχ, ἡς, Plut.
 Fotus, ὡς, τὸ αἰώνημα, ατος, Philo.
 Fovea, ὁ τάφος, Thuc. ὁ βαθρὸς, ὁ βύθυνος.
 Foveo, θάλλω· calida aqua maris, πυρίαν θερ-
 μὴ θαλάσσης, Diosc. ova, ἰσπάζω, Athen.
 Fractura, ἡ κλάσις, εως, Al. Aphr.
 Fraga, -orum, τὰ κώμαρα, ας, ον, Planud.
 Fragilis, ε, ὁ ἢ εὐκλαστός, α, ὁ ἢ εὐθραστός,
 α, Plut. θραυστός, ἢ, ον, Aristot. κατακτῖς,
 ἢ, ον, Diosc.
 Fragilitas, τὸ εὐθραστον, ἡ ψαθυρότης, Aristot.
 Fragmen, τὸ θραύμα, Lucian. τὸ κλάσμα,
 N. T.
 Frago, ὁ πτάταρος, Aristot. ὁ κτύπος, Xen.
 Fragrans, ὁ ἢ εὐώδης.
 Fragrantia, ἡ εὐωδία, ας, N. T.
 Frago, εὐωδιάζω, Cl. Al.
 Framea, ἡ βομφαία, ας, N. T.
 Frango, κλάω, N. T. aliquem, ἐπικλάω τινά,
 Plut. audaciam alicujus, κατακλάω θράσος
 τινός, id. animum, κατακλύω τὴν ψυχὴν,
 Xenoph. potentiam alicujus, θραύω δυνάμιν
 τινος, Plut. spem alicujus, θραύω ἐλπίδα
 τινός, Herodian. navem, ναυαγίω, Herodot.
 ναυαγίω τὸ πλοῖον, Dem.
 Frater, ὁ ἀδελφεός, Dem. ὁ κασιγνήτος· germa-
 nus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, ἀδελφὸς ὁμοπάτρως
 uterinus, ἀδελφὸς ὁμομήτριος· ex utroque
 parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος ἢ ὁμομήτριος·
 κατ' ἀμφοτέρω συγγενὴς τινι, id.
 Fraterculus, τὸ ἀδελφίδιον, α, Aristot.
 Fraterne, ἀδελφικῶς, Joseph.
 Fraternalitas, ἡ ἀδελφότης, ἦτος, Chrys.
 Fraternalis, ἀδελφικός, ἢ, ον, Chrys.
 Fratratia, ἡ ἐνάτης, εως, Hom.
 Fratricida, ὁ ἀδελφουκτόνος, α, Herodot.
 Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, ας, Naz.
 Fraudatio, ἡ παράκρουσις, εως, Dem.
 Fraudator, ὁ συλότης, ὁ ἀποστερητής.
 Fraudo, παρακρούω, aliquem, τινά, Plat. ἔξαπα-
 τῶ, παρακρούομαι τινά, Lucian. aliquos bonis,
 ἀποστερῶ τινὰς ἀγαθῶν, Isocr. τινὰς ἀγαθὰ, id.
 Fraudulenter, δολίως, δολερώς.
 Fraudulentia, ἡ δολιότης, ἦτος, ἡ ὑπόβολή, ἡς,
 ἡ πανουργία.
 Fraudulentus, δολερός, α, ὄν, Xen. ἀπατηλός,
 ἢ, ον, Xenoph.
 Fraus, ἡ παράκρουσις, Dem. ἡ ἀπάτη, id. medi-
 tata, ἡ παρασκευὴ· structa, ἡ μηχανή, ἡς· et
 pretextus, σόφισμα ἢ πρὸφαισις· fraudem
 invenire, σόφισμα εὐρίσκειν· fretum fraude
 sua esse, πτείνειν ταῖς παρασκευαῖς ἐνσὺ·
 circumventus fraude, πεισθεῖς ἀπάτῃ· vin-
 cere fraude, νικῆν τῇ παρασκευῇ· μετὰ δόλεν α,
 τῆς τύχης περιγίνεσθαι τινος· abhorre a fraude,
 ἔξω εἶναι τῶν σοφισμάτων, id. Confer Dolus.
 Fraxinus, ἡ μελία, ας, Diosc.
 Fremitus, τὸ φέρυγμα, Xen. ὁ βρόμος.
 Fremo, φρυάττομαι, Plut.
 Frenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, Xen.
 Frendeo, frango, θλάω, Al. Aphr. dentibus,
 βεύχω πὲς ἰόντας, N. T.
 Freno, χαλινάω, equum, ἵππον, Xenoph. χα-
 λινὸν ἵππῳ ἐμβάλλω, id.
 Frenum, ὁ χαλινός, ἢ, Xen. injicio, χαλινὸν
 ἐμβάλλω τινί, idem. detracto, seu executio,
 ἀφηνιάζω, Lucian. freno carens, ὁ ἢ ἀχά-
 λινος, Plut. aureo utens, ὁ ἢ χρυσοχαλίνος,
 Xen.
 Frequens, θαμνός, ἢ, ον, συχνός, ἢ, ον, oppi-
 dum, πολίχνιον, Plut. πυκνός, ἢ, ον, id. ho-
 minibus, ὁ ἢ πολυάνθρωπος, Aristot.
 Frequentamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, Plat.
 Frequentatio, ἡ σύχνωσις, εως.
 Frequenter, συχνῶς, συχνόν, Xenoph. πυκνῶς,
 Plat. πυκνῶς, Aristot.
 Frequentia, τὸ πλῆθος, Dem. ἡ πυκνότης· mu-
 tationum, μεταβολῶν, Isocr. hominum, ἡ
 πολυανθρωπία, Diéd. Sic. ἡ εὐανθρωπία, Plut.
 Frequento, συχνάζω, Suid. scholam, φοιτῶ
 εἰς τὸ διδασκαλεῖον, Dem. aliquem, θαμίζω
 τινά, Plat.

Fretum, ὁ πορθμός, ἔ, Plut.
 Fretus, πιστεύων, fraudibus suis, ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτοῦ, Dem. aliqua re, πεπιστευμένος, ὡς, ἔς, τι, Aesch. talibus argumentis, ἵπαρ-
 -θείς ταῖς τοῖς τεκμηρίοις, Isocr.
 Friabilis, ὁ ὃς ἡ εὐθραυτος, Plut. ψευδής, ἔ, ἔν.
 Frictio. Vide Frictio.
 Frico, φάσχω, N. T. caput, τρέφω τὴν κεφαλὴν, Aeschin.
 Frictio, ἡ τρίψις, εως, Galen.
 Frigefacio, ψύχω, Plat. ἀποψύχω, Athen.
 Frigeo, ρίγω, Plat.
 Frigesco, ἀποψύχωμαι, Aristot.
 Frigide, ψυχρός, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρεύω, Hermog.
 Frigiditas, ἡ ψυχρότης, Lucian. τὸ ψύχρον, Xen. ἡ ψυχρία, Plut.
 Frigidusculus, a, um, ὁ ὃς ἡ ὑπόψυχρος, a.
 Frigidus, ψυχρὸς, ἔ, ἔν, Xen. κρύος, ἔ, ἔν, Herodian. frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, Lucian. frigida lavo, ψυχρολογέω, Strabo.
 frigida aqua, τὸ ψυχρὸν, ἔ, Athen.
 Frigo, ρέγω, Athen. τηγανίζω.
 Frigus, τὸ ψύχος, εως, Plut. vehemens, τὸ ῥίγος, εως, Xen. τὸ κρύος, εως, Lucian. ὁ κρυμῆς, ἔ, Alciph. frigore conglaciare, πηγνύσθαι τῷ ψυχρῷ, Plut.
 Frio, λεπτοποιῶ, Diosc. λεπτύνω, Ὁράων.
 Frillus, ὁ πύργος, τὸ κυβευτήριον, Plut.
 Frivulus, a, um, ὁ ὃς ἡ φλυαριδής, εως, sermo, φλόβαρος λόγος, Plut. αὐτιανός.
 Frondatio, ἡ φυλλοκοπία, as, ἡ κλάδευσις, εως, ἡ ἀποφύλλωσις, εως.
 Frondator, ὁ κλαδευτής, ἥρος.
 Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω, Theophr.
 Frondesco, φυλλιάω, Arat.
 Frondeus, φύλλων, ἰν, ἰον, Poll.
 Frondosus, ὁ ὃς ἡ φυλλώδης, εως.
 Frons, dis, τὸ φύλλον, a, Aristot. ὁ κλάδος, a frondibus conspergere aliquem, φυλλοβολεῖν τινα, Herodian.
 Frons, tis, τὸ μέτωπον, Dem. frontem contrahō, τὸ μέτωπον ἀνασπάσσει, Aristoph. τὸ πρὸς ὅσον συνίστημι, Plut. et Laconum imitator videri volo, σκυβαρῶν ἔξ λακωνίῳ, Dem. exhalare seu exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, Aristoph. perficuri, τὸ μέτωπον παρεστρέφω, Strabo. fronte adversa, μετωπῆδόν, Herodot. aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μέτωπον συνίστασθαι, id.
 Frontale, τὸ προμετωπίδιον, a, Aelian.
 Fronto, ὁ μετωπίας, a, Poll.
 Fructifer, κερμαίνων, ἰμ, ἰμον, Theophr. ὁ ὃς ἡ ἐπικέρματις, Aristot.
 Fructuarius, ὁ ὃς ἡ ἐπικέρματις, Aristot.
 Fructuosus, ὁ ὃς ἡ πολυκέρματις, Theophr.
 Fructus, ūs, ὁ καρπός, ἔ, Dem. ἡ ἐπικέρματις, ἡ ὄνησις, εως, id. fructum ferre sive suppedicare alicui, καρπὸν φέρειν τινί, Isocr. ἔχειν ὄνησιν τινί, Dem. percipere, ἐπικέρματιν λαμβάνειν, κερμίζεσθαι καρπὸν capio, καρπόμεναι ex alieno agro, καρπόμεναι ἀλλοτριῶν addero, προσφέρω, id. colligo, κερμίζω, Diosc. fructus perceptio, ἡ κέρματις, εως, Xen. qui percipitur, τὸ κέρμαμα, ατος fructuum collectio, ὁ καρποσμός, ἔ, fructum non ferens, ὁ ὃς ἡ ἄκαρπος, a, Theophr. non fero, ἀκαρπῆς, id. in summitate habens, ὁ ὃς ἡ ἀκροκαρπός, ἔ, id. edo, ἀποκαρπῶ, Hipp. dulces proferens, ὁ ὃς ἡ γλυκύκαρπος, Theophr. bis gignens, ὁ ὃς ἡ διακαρπός, Strabo. uno anno ferens, ὁ ὃς ἡ ἐπιτεϊόκαρπος, Theophr. super folia habens, ὁ ὃς ἡ ἐπιφυλλόκαρπος multos ferens, ὁ ὃς ἡ εὐκαρπος dulces ferens, ὁ ὃς ἡ ἡδύκαρπος pulchros gignens, ὁ ὃς ἡ καλλύκαρπος, id. tenues habens, ὁ ὃς ἡ λεπτόκαρπος, Diosc. serotinos gignens, ὁ ὃς ἡ ὀψίκαρπος, Theophr. latos habens, ὁ ὃς ἡ πλατύκαρπος, Diosc. multos gignens, ὁ ὃς ἡ πολύκαρπος, Theophr. mature gignens, ὁ ὃς ἡ πρῶτικαρπος ad maturitatem perfero, τελεσικαρπῆς, id. ferens, ὁ ὃς ἡ φερέκαρπος, Plut. bonos habens, ὁ ὃς ἡ χρηστόκαρπος, Strabo. perdens, ὁ ὃς ἡ ὠλεστικαρπος, Theophr.
 Frugalis, e, χρηστός, ἔ, ἔν, ὁ ὃς ἡ λιτόδους, a, Strabo. ὁ ὃς ἡ εὐτελής, εως mensa, εὐτελής

σπράττω, Herodian. in victu, τὴν διαίταν εὐκόλος ἔ ἀρχαίος, Eunap. frugali cena excipere, ἐξίστασθαι ἀφ' ἑλῶς, Aelian.
 Frugalitas, ἡ εὐτελής, as, Thuc. tueor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, Dem.
 Frugaliter, εὐτελῶς, σωφρόνως.
 Fruges, ὁ καρπός, Dem. ex alieno agro percipere, καρπόμεναι ἀλλοτριῶν efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρπὸς ἐκ τινος χωρίου terra fert fruges, γῇ θέρει καρπός, id.
 Frugi, χρηστός, ἔ, ἔν, Xen. nullius frugi, ὁ ὃς ἡ ἀχρηστός, a, Dem. ad frugem redire, ὑπάγεσθαι τῷ σωφρονίῳ, Aelian.
 Frugifer, ὁ ὃς ἡ καρποφόρος.
 Frumentarius, σιτικὸς, ἔ, ἔν, lex, σιτικὸς νόμος, Plut. σιτηρός, ἔ, ἔν, mensura, σιτηρὸν μέτρον, Aristot.
 Frumentarius, qui frumentum vendit, ὁ σιτοκόπηλος, a, ὁ σιτοπώλης, Aristot.
 Frumentatio, ἡ σιτολογία, as, Polyb.
 Frumentator, ὁ σιτολόγος, σιτολογῶν, Polyb.
 Frumentor, σιτολογέω, Polyb.
 Frumentum, ὁ σίτος, a, Dem. copiosum venale habere, σίτον ἄφθονον ἔχειν ἀνίστασθαι vilius fieri, σίτον γίνεσθαι εὐανέστερον carum esse apud aliquos, τίμιον εἶναι σίτον παρὰ τισί, non esse in agris propter bellum incultis, σίτον ἔκ ἐνείναι ἐν τινι χωρῷ διὰ τὸν πόλεμον ἀπορρῶ γενεοῦναι, importare, σίτον εἰσάγειν, vehere ad mercatum, σιτηγεῖν εἰς τινα τόπον emere, ἀνίστασθαι σίτον, id. mercari, ἀγοράζειν σίτον ad coemendum talentum conferre pro aliquo, εἰς σισωνίαν ἐπιδίδουσι τάλαντον ὑπὲρ τινος, vehere Athenas, σίτον ἄγειν Ἀθήνας exportare ab aliquibus, σίτον ἐξάγειν παρὰ τισιν importare ad aliquos, σίτον εἰσάγειν εἰς τινας, adferre in aliquem locum, σίτον κομίζεσθαι εἰς τινα τόπον conservare, σώζειν τὸν σίτον, Dem. frumenti pretium constituere, τιμὰς τῷ σίτῳ καθίστασθαι crescere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι σίτον ἐν τινι τόπῳ imminui, τῷ σίτῳ τιμὰς ἐπ' ἑλαττον βαδίζειν, id.
 Fruor, καρποσμία, agro, opibus, homine, χάρων, χρήματα, ἄνθρωπον, Dem. Isocr. bonis, ἀπολαύω ἀγαθῶν, Isocr. republica bifariam, καρπῶς πόλιν διχρῶς, Dem.
 Frustatum, μερικῶς.
 Frustra, τινάλλως, Dem. μάτην, Plat. ματαίως, id. κενωσπῶδως, Plut.
 Frustratio, ἡ ἀπώτευξις, Plut. τὸ ἀπώτευγμα, Diod. Sic. ἡ ἀποτυχία, Naz.
 Frustror, ψεύδομαι, aliquem, τινά, Lucian. Confer Fallo.
 Frustror, ἀποσυγχάνω, spe, τῆς ἐλπίδος, Arist. διαψεύδομαι ἐλπίδων, Plat. ψεύδομαι ἐλπίδος, Isocr. expectatione, διαμαρτυρῶν προσδοκίας, Dem. gloria, δόξας, Isocr.
 Frustulentus, ὁ ὃς ἡ ψωμάδης, εως.
 Frustulum, τὸ μέρειον, a, τὸ τιμᾶχιον, quod ori ingeritur, τὸ ψώμιον, a, Laert.
 Frustum, τὸ σέμαχος, εως, Athen. rei esculentae, ὁ ψώμιος, ἔ, Athen.
 Frutetum, ὁ θάμνος, a, parvum, τὸ θάμνισιον, a, Diosc. ὁ θάμνιον, ὄνος.
 Frutex, ὁ θάμνιος, surculosus, φρυγαννοειδής.
 Fruticatio, ἡ θάμνισις, εως.
 Fruticetum, idem quod Frutetum.
 Frutico, θάμνιζω, ἐκθαμνόμεναι.
 Fruticosus, ὁ ὃς ἡ θάμνισις, Theophr.
 Fuco, φουκῶ, Plut.
 Fucosus, a, um, ὁ ὃς ἡ φουκώδης, εως.
 Fucus, τὸ φύκος, εως, Diosc. τὸ φύκισιον, seu φουκίον, Lucian. insectum, ὁ κηφήν, ἥνος, Aristot. fucum alicui facio, φουκίζω τινά, Dem. παρὰ γὰρ τινά, id. in aliquo, ἀπατάω τινά τι, Xen. facio moribus, καπηλικῶς ἔχω τὴν σπῆν, Aelian. sine fucō, ἀπεριέργως, Aelian. δσκήνως, Synes. ὠδῶς, Thuc.
 Fuga, ἡ φυγή, ἥς, Dem. ἡ τροπή, ἥς, id. ἡ φύξις, Hes. fugam meditor, βυλεῖναι δρασκόν, Herodot. ὑπονοῖαι δρασκόν, Aelian. in fugam verto, πρὶς εἰς φυγὴν, Chrys. hostes, ποίω φυγὴν πολεμίας, Xen. fuga salutem querere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ, Plat. fuga facta in ur-

bem confugerunt, τρεπῆς γενόμενης ἔφυγον εἰς πόλιν, Herodian. recipio me in castra, καταφύγω εἰς τὸ στρατόπεδον, id. ad aliquem, πρὸς τινα, id. me proripio, ὀρχομαι ἀποδράς, id. Confer Fugio.
 Fugax, ὁ δραπέτης, a, ἡ δραπέτις, ἴδος, Isocr. ὁ φυγάς.
 Fugio, φεύγω, aliquid, τι, Dem. διαφύγω τι, id. fugitivam fortunam, δραπέτειω δραπέτιν τύχην, Isocr. ita res aliquas, ut, ὥς ἀπέρχομαι τινων, ἔς, id. negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, Dem. hostes, τροπήν ποίω τῶν πολεμίων, Herodian. ex urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως, id. paucis comitatus, ἀποδιδράσκω ἐν ὀλίγοις, id. Confer Fuga.
 Fugitivarius, ὁ φυγαδοθήρας, a, Plut.
 Fugitivus, φευκτικός, ἔ, ἔν, servus, ὁ δραπέτης, a, Dem.
 Fugito, δραπέτειω, Philo. συγχᾶ φεύγω, Plut.
 Fugo, ποίω φυγὴν, hostes, τοῖς πολεμίοις, Xen. πρὶς εἰς φυγὴν, Chrys. in exilium pello, φυγαδεύω, Dem. Confer Fuga et Exilium.
 Fulcimentum, τὸ ἔκτισμα, τὸ στήριγμα.
 Fulcio, ἐρεῖδει, tectum, ἐρεφὴν ὑπερεῖδει.
 Fulcrum, τὸ ὑπέρστημα, τὸ ἔκτισμα, Lucian. τὸ ὑποστήριγμα.
 Fulgo, σίλω, Diosc. ἀπαυγάζω, Bas. λάμπω.
 Fulgetrum, ἡ ἀστράπη, ἥς, Aristot.
 Fulgor, τὸ εἶλας, ατος, Aristot. ἡ τηλαυγής, εως, LXX. ἡ αὐγή.
 Fulgur, ἡ ἀστράπη, Aristot. ἡ σερπὴ, Naz.
 Fulguralis, e, ἀστραπαῖος, αἶα, αἶον, Aristot.
 Fulguratio, ἡ ἀστράπη, ἥς, Aristot.
 Fulguro, ἀστραπτῶ, Aristot.
 Fulica, ἡ αἰνία, εως, Aristot.
 Fuliginosus, ὁ ὃς ἡ λιγνώδης, εως, Hipp.
 Fuligo, ἡ λιγνίς, υος, Diosc. ἡ ἀσέλγη, ἡ αἰβάλη.
 Fullo, ὁ κναφεύς, εως, Aristoph.
 Fullonium, τὸ κναφεῖον, a, Herodot.
 Fullonius, κναφευτικός, ἔ, ἔν, ars, ἡ κναφευτική, ἥς, sc. τέχνη, Plat. κναφικός seu κναφικός, ἔ, ἔν, carduus, ἡ κναφική ἀκανθὰ, Diosc.
 Fulmen, ὁ κεραυνός, ἔ, Aristot. cadit in, πίπτει εἰς, Xen. fulmine ico seu percuto, κερμαίνω, Plut. fulmine confrago, κατακερμαίνω.
 Fulmineus, ὁ ὃς ἡ κεραυνίος, a, ignis, κερμαίνων πῦρ, Plut.
 Fulmino, κεραυνῶ, aliquem, τινά, Plut. κεραυνωσάτω.
 Fultura, τὸ στήριγμα, ατος, Plut.
 Fulvus, ὁ ὃς ἡ ἐπὶ γὰνός, Diosc. πυρρός, ἔ, ἔν.
 Fumarium, ἡ καπνοδόχη, ης, Lucian.
 Fumus, ὁ ὃς ἡ καπνώδης, εως, Gal.
 Fumidus, ὁ ὃς ἡ καπνοειδής, εως.
 Fumigo, καπνίζω, Dem.
 Fumo, καπνίζω, Dem. τύβαμι, LXX.
 Fumosus, ὁ ὃς ἡ καπνώδης, εως, Gal.
 Fumus, ὁ καπνός, ἔ, Aristot. ὁ φύλος, a, Aeschin. fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινά, Dem. fumum excito, τύβω καπνῖν, Herodot. fumo infesto, καπνῶ τύβω, Aristoph. in fumum redigo, ἐκτυφῶ in fumum evanesco, ἐκτυφόμεναι, Diosc.
 Funalis, e, ὁ ὃς ἡ σχοινοφόρος, a.
 Funambulus, ὁ σχοινοβάτης, a, Chrys.
 Functio, ἡ ἐπιτελείσις, εως.
 Funda, ἡ σφένδα, ης, Xen. fundam agito seu torqueo, σφενδονῶ, Xen. σφενδονίζω, LXX. σφενδονῶ, Lucian. aliquem fundam peto, σφενδονῶ τινά, Greg.
 Fundamentum, τὸ θεμέλιον, Thuc. ἡ βάσις, jacio, καταβάλλωμαι θεμέλιον, Themist. τὴν ἀρχὴν, Plat. destruo, ἀποθεμελιάω, domus, τὸ κἀκὼς τῆς οἰκίας, e fundamentis destruere, ἐκ θεμελίων ἀπέλλυσθαι, Thuc.
 Funditor, ὁ σφενδονστής, a, Xen.
 Funditus, ἄρδην, everso urbem, ἀνατρέπω πόλιν, Aeschin. εἰς τίλος καταφείρω πόλιν, Diod. πόλιν παντάσῃ ἀναιρεῖν, Isocr. perdo aliquem, πίπτω τρέπον ἐκτρέφω τινά, Herodot. ἀπολλύμι τινά ἄρδην, Isocr.
 Fundo, as, θεμελιῶ, aliquid, τι, N. T. Confer Fundamentum.
 Fundo, is, χέω, Aristot. χέω, Lucian. profligo,

fligo, ἰδρρίζω, Theophr. libo, σπίνδω. Confer Effundo, Sterno, Fugo, Libo.
Fundum, τὸ βένθος, εἰς, Naz. τὸ ἰδαφος, εἰς, Plut. ὁ πυθμὴν, ἴνος, Athen. fundo carens, ὁ ἔξ ἡ ἀνερέματος, εἰς, Philo.
Fundus, ὁ ἀγρός, Dem. τὸ χωρίον, Aristot.
Funebris, ὁ ἔξ ἡ ἐπιτάφιος, εἰς, ὁ ἔξ ἡ ἐπικηδείας, sermo, ἐπιτάφιος λόγος, Dem.
Funeratio, ὁ ἐνταφιασμός, εἰς, N. T.
Funereus, ὁ ἔξ ἡ ἐπιτάφιος, εἰς, Synes.
Funeratio, κηδεύω, aliquem, τινά, Plut. ἐνταφιάζω, τὰ συνήθη ποίω τῷ τετελευτηκόντι, Dem.
Funesto, μαινῶν, aliquid, τι, Herodian.
Funestus, ὁ ἔξ ἡ δαίμονος, εἰς, Plut.
Fungor, ἐπιτελείω, officio, τὰ καθήκοντα, Xen. summis magistratibus, μεταχειρίζομαι μεγίστας ἀρχάς, Plut. officio fratris, ποίω ἔργα τῷ ἀδελφῷ, Dem. bene munere meo, εὖ ἐπιτελείω τὸ ἔργον μὲν, Aristot. vita. Vide Morior.
Fungositas, ἡ μυκητότης, ητος.
Fungosus, ὁ ἔξ ἡ μυκητώδης, εἰς.
Fungus, ὁ μύκης, ητος, Diosc. ὁ βωλίτης.
Funiculus, τὸ σχοινίον, εἰς, Plut. ἡ σπάρτη.
Funis, ἡ σχοῖνος, εἰς, Theophr. nauticus, πῦσμα νεῶς, Philo.
Funus, τὸ κηδός, Aristot. ad funus mortuorum convocare aliquos, ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινάς, Isocr. interesse funeris, ἐπὶ τὸ κηδός παραγγίνεσθαι, id. convenire ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφάς, id. mandare alicui funeris curationem, παραδίδοσθαι τινὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς, Dem. sumptus funeris dare, τὴν ταφὴν ἀποδύναμι τοῖς θάψαντι fieri alicui funus, γίγνεσθαι τινι ταφῇ, ornare funus alicujus alio, κοσμεῖν τὸν τάφον τινός, id. concedere funus alicujus, τιμᾶν τὸν τάφον τινός, publicum funus alicui instituire, δημοσίᾳ θάπτειν τινά, sequi funus, ἀκολουθεῖν ἀποθανόντι πρὸς seu ἐπὶ τὸ μνημα, πρὸς τὸν τάφον deducere funus, παραπέμπειν τὸν τελευτῶντα efferre funus, ἐκφέρειν νεκρὸν, id.
Fur, ὁ κλέπτης, εἰς, Plut. ὁ φῶρ, ῥὲς, Plat. ὁ κλοπῆς, Soph. femina, ἡ κλεπτρία, Naz.
Furacitas, ἡ κλεπτοσύνη, ης, Plut.
Furaciter, κλεπτικῶς.
Furax, κλεπτικὸς, ἡ, ὄν, Aristoph.
Furca, τὸ δίκρανον, εἰς, sc. ξύλον, Lucian. ὁ ὑποστάτης, εἰς, Plut.
Furcifer, ὁ κύρην, ανος, Schol. Aristoph.
Furenter, μαινόμενως.
Furfur, τὸ πύρρον, εἰς, Theoph.
Furfuraceus, ὁ ἔξ ἡ πυρρώδης, εἰς, Diosc. panis, ὁ πυρραῖος, εἰς, Galen.
Furfurosus, idem quod antecedit.
Furia, ἡ ἐρινύς, Soph. ὁ ἀλάστωρ, Plut.
Furiæ, αἱ ἐρινυαὶ θεαί, Lucian. αἱ εὐμενίδες.
Furialis, ὁ ἔξ ἡ μανιώδης, εἰς, Theophr.
Furibundus, παρασκευαζόμενος, υἱᾶ, ὅς, Plat. ὁ ἔξ ἡ μανιώδης, Theophr.
Furio, ἐκμαίνομαι, Eustath.
Furiose, μανικῶς, Isocr.
Furiosus, μανικὸς, ἡ, ὄν, homo, μανικὸς ἄνθρωπος, Lucian. ὁ ἔξ ἡ ἐκφρῶν, Lucian.
Furnaceus, ὁ κλιδανίτης, εἰς, Athen. ἥπιος, ἰα, ἰον, Callim. penis, ὁ ἰπνίτης, εἰς, sc. ἄστος, Athen.
Furnarius, idem quod Furnaceus, furnaria, sc. ars, ἡ ἀστοποικία, ης, sc. τέχνη.
Furnus, ὁ ἴπνος, εἰς, Aristoph. ὁ κλιδανός, εἰς, Herodot.
Furo, μαινόμεναι, Dem.
Furor, oris, ἡ μανία, εἰς, Dem. furore corripere, ἐνθουσιάζειν, Plut. ἔνοχον γίγνεσθαι ἀνοίας, Isocr. manere in furore, μένειν ἐπὶ τῆς μανίας, Dem. liberare aliquem a furore, παῦσαι τινα τῆς ἐνθουσιᾶς μανίας, id. deserere furore, ἀπαναχωρεῖν τῆς μανίας, Isocr. furore percitus, πρὸς τὸ ἐνθουσιᾶς σαλευθεῖς, Heliod.
Furor, aris, κλέπτω, aliquid, τι, Dem. κλοπῆς, alicui, ἀπὸ τινος, Plut. alicui aliquid mihi, ἀπὸ τινός, τὴν εἰς ἐμαυτὸν, Naz.
Furtim, κλεμμάδων, Plat.

Furtive, κλεπτικῶς.
Furtivus, κλοπαῖος, αἶα, αἶον, Plat. κλοπιμαῖος, αἶα, αἶον, Lucian.
Furtum, id quod furto ablatum est, τὸ κλέμμα, Plat. τὸ φῶριον, Lucian. actio furandi, ἡ κλοπή, ης, id. parvum, τὸ κλεμμάδιον, id.
Furvus, ἀμαυρὸς, ἡ, ὄν, Plut.
Fuscina, ἡ τρῖαινα, ης, ὁ τριόδος, οἶτος, Arist. τὸ δίκρανον.
Fuscina, ἡ κρεάγχα, εἰς.
Fusco, ἀμαυρὸς, Plut.
Fuscus, α, um, ἀμαυρὸς, ῥὰ, ῥὸν, Plut. πελαῖος, α, ον, Hesych. ὁ ἔξ ἡ κελαιοφάης, εἰς, Aristot. ἑφθίνος, ἰνῆ, ἰνον, Plat. φαῖος, ἂς, ὄν, id.
Fuse, χυδῶν, Plat.
Fusilis, ε, χυτὸς, ἡ, ὄν, Philo. aeris modo, χωνευτὸς, ἡ, ὄν, LXX.
Fusio, ἡ χύσις, εἰς, aeris, ἡ χώνευσις, εἰς.
Fusor aeris, ὁ χωνευτὴς, εἰς.
Fusorius, χωνευτικὸς, ἡ, ὄν, fornax, τὸ χῶνον, εἰς, ἡ χῶνη, ης, Nys.
Fustis, τὸ ῥόπαλον, τὸ ξύλον, fuste caedo, ξυλοποιέω, Polyb. caesio fuste, ἡ ξυλοκοπία, id.
Fustuarium, ἡ ξυλοκοπία, εἰς, Polyb.
Fusus, i, ὁ vel ἡ ἄτρακτος, εἰς, Aristot. ὁ κλωστής, ητος.
Futiles, ε, χυδαῖος, αἶα, αἶον, Strabo. ὁ ἔξ ἡ ἀνέητος, εἰς, Dem. ὁ ἔξ ἡ φλειδωνῆς, εἰς, Gal. ὁ ἔξ ἡ φλύαρος.
Futilitas, ἡ φλυαρία, εἰς, Lucian. ἡ ματαιότης.
Futurus, μέλλων, εἰς, ον, Dem. sum, μέλλω, id. dicunt ipsum futurum esse suspiciosum erga Thebanos, παρὶ μέλλειν αὐτὸν ἔχειν ὑπόπτος, πρὸς τὸς Θεβαίους, id. futurum sum facere sermonem, i. e. facturum sum sermonem, μέλλω ποιῆσαι λόγον, Isocr. futuri eramus periclitari, i. e. periclitaturi eramus, μέλλομεν κινδυνεύειν futura utilia alicui, μέλλοντα συνεῖσαι τινὶ futurum laudari, i. e. laudandum, μέλλων ἐνδοκῆσιν oratio futura dici, i. e. quae dicetur, λόγος μέλλων ῥηθῆσθαι, considerare, quisnam apparatus sit belli futuri, σκέπτεσθαι, τίς ὑπάρξει παροσκευῇ τῷ γεννησόμενῳ πολέμῳ, Dem. multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων εἶσεσθαι, Aeschin.

G.

GABALUS, ὁ σαυρὸς, εἰς, Thuc.
Galaxia, ὁ γαλαξίας κύκλος.
Galbula, ὁ ἵκτερος, εἰς, Plin.
Galea, τὸ κράνος, Lucian. ἡ κόρυς, υθος, ἡ πῆληξ, ητος, id. armo, κράνει ὀπλίζω, κορύσσω, κράνος ἐνδύω.
Galeo, κορύσσω. Confer anteceditens Galea.
Galericus, τὸ προκόμενον, εἰς, Poll. ἡ φενάκη.
Galerita. Vide Alauda.
Galerus, τὸ πιλίδιον, εἰς, Dem. ὁ πέτασος.
Galla, ἡ κηκίς, parva, τὸ κηκίδιον, Suid.
Gallicinium, ἡ ἀλεκτροφωνία, εἰς, N. T. ἡ κλάγγη ἀλεκτρούων, Epiph.
Gallina, ἡ ἀλεκτορίς, ἴδος, Aristot.
Gallinaceus, ὁ ἔξ ἡ ἀλεκτορείος, εἰς, Synes.
Gallinarium, ὁ ἀρνίον, ὤπος, Colum.
Gallinarius, ἀρνιόκομος, εἰς.
Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, Aristoph. ὁ ἀλεκτρούων, Plat. qui canere desit, ἀλεκτρούων ἀπαθὲς, Lucian. galli vox, ὁ κλωστής, εἰς, Plut.
Ganea, τὸ πορνέιον, Zosim. χαμαιτυτεῖον.
Ganeo, ὁ γαστρίμαργος, εἰς, Bas.
Gangraena, ἡ γάγγραινα, ης, Hippocr.
Gannio, κνυζάω.
Gannitus, τὸ κνυζήμα, ατος, Herodot. ὁ κνυζήματος.
Gargarizatio, ὁ γαστρίμαργος, εἰς.
Gargarizo, γαστρίμαργος, Diosc.
Garrio, avium more, τραβίζω, LXX. latero, σιωπῶ, Aristot. ληρέω, Dem. ἀδολοσχίω, φλυαρέω, id.
Garritus, ὁ τραβισμός, εἰς.

Garrulitas, ἡ σιωπία, εἰς, Aristoph. ἡ ἀδολοσχία, εἰς, Isocr. ἡ φλυαρία, εἰς, id. ἡ πολυλογία, εἰς, id. ἡ μωρολογία.
Garrulus, ὁ ἔξ ἡ ἀδολοσχῆς, Athen. ὁ ἔξ ἡ ἀδολοσχῆς, Aristot. φλυαρὸν, Plat. ληρῶν, ὤπος, εἰς, Isocr. ὁ ἔξ ἡ λάλος, ὁ ἔξ ἡ σιωπῆς.
Garum, τὸ γάρων, Galen.
Gaudeo, χαίρω, aliqua re, ἐπὶ τινι, Dem. τινὶ factis, συγχαίρω τῶν γεγενημένων, id. et delector videns aliquid, ἡδομαι ἔξ χαίρω ὅτι, id. me laudari, ἡδομαι ἀπὸ καλῶς, Plut. quum audio, χαίρω ὅταν ἀκούω, Isocr. quum laudor, χαίρω ἐπαινέμενος, Xen. quum aliis do, χαίρω διδόν, Plut. malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, Dem. aliquo nomine, χαίρω προσπαροτρύνεσθαι τι, Dem. ὀνομαζόμενος τι μάλα δεχόμεναι, Plat. arbor gaudet valde riguis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὑδρῶν, Theophr. gaudens aliorum calamitate sive malis, ὁ ἔξ ἡ ἐπιχαίρειν, Aristot.
Gaudium, ἡ χαρὰ, εἰς, Dem. ἡ στέφανος, Isocr. τὸ χάρμα, τὸ περιχαρῆς, εἰς, Plut. ex alius malis, ἡ ἐπιχαίρειν, Aristot.
Gavia, ὁ λάρος, εἰς, Aristot.
Gausape, τὸ ἀμφιμαλλόν, εἰς.
Gaza, ἡ γάζα, Theophr. Confer Thesaurus.
Gazophylacium, τὸ γασφολακίον, εἰς, N. T.
Gehenna, ἡ γέννα, ης, N. T.
Gelascus, καταπατήγνυμαι ὑπὸ ψύχους, Aristot. πτήγνυμαι ὑπὸ τῷ κρύει, Herodian.
Gelasinus dens, ὁ γελασίνος, sc. ὀδὸς, Poll.
Gelide, ψυχρὸς.
Gelidus, κρυερός, ἡ, ὄν, Herodian. ψυχρὸς, ῥὰ, ῥόν.
Gelo, πτήγνυμαι, Plat.
Gelu, τὸ ψύχος, εἰς, Xen. ὁ κρυμὸς, εἰς, Philostr. τὸ κρύος, εἰς, Lucian. τὸ ῥίγος, εἰς, Xen. ὑπαγετός.
Gemebundus, σενακτός, ἡ, ὄν, LXX.
Gemellipara, ἡ διδυματοκός.
Gemellus, ὁ διδυμῶν, ανος, Hom. ὁ ἔξ ἡ διδυμῶς.
Geminatio, ἡ διδυμότης, ητος, ὁ διπλασιασμός, εἰς, Plut.
Gemino, διπλασιάζω, aliquid, τι, Plut. διπλῶν.
Geminus, ὁ ἔξ ἡ διδυμῶς, εἰς, Aristot. δισός, ἡ, ὄν, Gemini in caelo, οἱ διδυμοί, αν.
Gemisco, σενάζω, Dem.
Gemitus, ὁ σεναγμός, εἰς, Plut. τὸ σεναγμα, ατος, Athen. ὁ σόνος, εἰς, Thuc.
Gemma, ἡ λίθος, Clem. Al. in vite, ὁ ὀφθαλμός, εἰς, Theodor.
Gemmascus, ὀφθαλμιζῶ.
Gemmatio, ἡ ὀφθαλμίστις, εἰς.
Gemmatus, ὁ ἔξ ἡ λιθοκόλλητος, εἰς, Aelian. ὁ ἔξ ἡ διάλιθος, εἰς, Cl. Al.
Gemmus, ὁ ἔξ ἡ διάλιθος, εἰς, Clem. Alex.
Gemmo, ὀφθαλμιζῶ.
Gemo, εἶναι, super aliqua re, ἐπὶ τινι, Dem. alte, μέγα σενάζω, id. σεναχίζω.
Gena, ἡ παριῖα, εἰς, Xen. ἡ γένυς, υος, Naz. τὸ μῆλον, εἰς, Al. Aphr. ἡ γνάθος, εἰς, Lucian.
Genealogia, ἡ γενεαλογία, εἰς, genealogiam recensio, γενεαλογίαν, Herodot.
Genealogicus, γενεαλογικός, ἡ, ὄν, Philo.
Genealogus, ὁ γενεαλόγος, εἰς, Laert.
Gener, ὁ γαμβρός, εἰς, Dem.
Generalis, γενικός, ἡ, ὄν, Suid.
Generaliter, γενικῶς, καθόλου, Aristot.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, ἡ γέννησις, εἰς, Plat. ἡ γενεά, εἰς.
Generator, ὁ γεννητὴς, εἰς, Plat.
Genero, γεννάω, Xen.
Generose, γενναίως, Herodian.
Generositas, ἡ γενναίότης, Polyb. ἡ εὐγένεια.
Generosus, γενναῖος, αἶα, αἶον, equus, γενναῖος ἵππος, Herodian. homo, ἀνθρώπος γενναῖος, Dem. nobili genere ortus, ὁ ἔξ ἡ εὐγένης, εἰς, Aristot.
Genesis, ἡ γένεσις, εἰς, Plat.
Genethlia. Vide Natalitia.
Genialis, ε, στυφερός, ἡ, ὄν, Aristot.
Genialiter, στυφερώς, ἰαυρῶς.
Geniculatim, γονυδὸν, ὀκλᾶς, Lucian.
Geniculatus,

Geniculatus, ὁ ἐξ ἡ γονατώδης, εὐς, Theophr.
 γεννατωμένος, ἐν, ἐν, Diosc.
 Geniculus, γονατῖς, Poll.
 Geniculum, τὸ γονάτιον, α, τὸ γόνιον, α.
 Genitalis, γενεθλιακός, ἡ, ὄν, ὁ ἐξ ἡ γόνιμος, Plat.
 Genitivus, γενικός, ἡ, ὄν, Casus, γενική πτώσις.
 Genitor, ὁ γεννητής, ὤ, Plut. ὁ γονεὺς, εὐς, id.
 ὁ γενήτωρ, Plat. ὁ γενετήρ, ἥρος, Aristot. ὁ γενέτης, Plut.
 Genitrix, ἡ γεννήτειρα, ας.
 Genitura, ἡ γονή, ἥς, Lucian.
 Genius, ὁ δαίμων, ὄνος, Pind.
 Gens, τὸ ἔθνος, εὐς, Thuc.
 Genticus, ἰθικός, ἡ, ὄν, Hermog.
 Gentilis, ὁ ἐξ ἡ ὁμοειδής, εὐς, Aristot. ἰθικός, ἡ, ὄν.
 Gentilitas, ἡ ὁμογένεια, ας, ἡ συγγένεια, ας, Dem.
 Gentilitius, γενικός, ἡ, ὄν.
 Genu, τὸ γόνυ, ατος, Plut. flecto, δολάζω ἐπὶ τὰ γόνατα, LXX. alicui, γονυπεσίω τινί, N. T. προσκυνῶ τινί, Plut. genibus advolvor alicui, προσκυνῶ τινί, Chrys.
 Genuinus, γνήσιος, ἰα, ἰον, Aristot.
 Genus, τὸ γένος, εὐς, Dem. genere peregrinus, γένει ξένος· pessimum genus hominum in civitate, πονηρότατον τι τῶν ἐν τῇ πόλει ἰθῶν· genus alicuius et familia, γένος τινὸς ἐξ οἰκίας· generis propinquitas, ἡ ἀγγιστεία τῶ γένος· genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτώτῳ τινί ὄν· genere remotior, ἀπωτέριον τῷ γένει ὄν, id. Genus masculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικόν, θηλυκόν, ἀδύτητον, κοινόν· causā, εἶδος τῆς λόγῃ, Isocr. demonstrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικόν, συμβουλευτικόν, δικαστικόν· summum, γένος ἀνώτατον seu γινικώτατον· intermedium, γένος μέσον seu ὑπάλλῃλον· generis recensio, ἡ γενεολογία, ας, Isocr. genus recenseo, γενεολογίω, N. T. altius alicuius, ἀνωθεν ἐξετάζω γένος τινὸς, Dem. genus ponē, honoris, essentiae, Pæanis, &c. εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, ἐσίας, παῖνος, &c. Plat. Aristot.
 Geodæsia, ἡ γεωδαισία, Aristot.
 Geographia, ἡ γεωγραφία, Strabo.
 Geographicus, γεωγραφικός, ἡ, ὄν, Strabo.
 Geometra, ὁ γεωμέτρης, α, Plut.
 Geometria, ἡ γεωμετρία, ας, Lucian.
 Geometricus, γεωμετρικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Germane, ἀδελφικός, Joseph. γνησίως.
 Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ἥτος, Chrys. ἡ οἰκιστής, ἥτος, Dem.
 Germanus, non adulterinus, γνήσιος, ἰα, ἰον, Dem. eodem patre ortus, ὁ ἐξ ἡ ὁμοπάτριος, id. Confer Frater.
 Germe, ὁ βλαστὸς, ὤ, Theophr. τὸ βλάστημα, ατος, Isocr. ἡ βλάστη, ἥς, Theophr.
 Germinasco. Vide Germino.
 Germinatio, ἡ βλάστησις, Theophr. ἡ ἐκφυσις.
 Germino, βλαστῶν, Aristot. germinandi vim habens, βλαστητικός, ἡ, ὄν, Theophr. ad germinandum propensus, βλαστηκός, ἡ, ὄν, id. non germinans, ὁ ἐξ ἡ ἀβλαστος, α, id. sero germino, ὀψιμελασίω, id. mature germino, πρωιμελασίω, id.
 Gero, φέρω, Dem. pileum, φορέω πῖλον seu πῖλιδιον, Lucian. annulum, φορέω δακτύλιον, Eust. remp. πράττω τὰ πολιτικά, πράττω τὰ δημόσια, τὰ τῆς πόλεως, τὰ κοινά, Dem. Isocr. res, τὰ πράγματα, Dem. res majoribus dignas, ἄξια τῶν πραγμάτων, Isocr. multa et praeclara, διαπράττωμαι πολλὰ ἐ καλὰ res illustiores, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια, id. me obedientem alicui, παρέχω ἑμαυτὸν εὐπειθῆ τινί, Xen. me virum probum, παρέχω ἑμαυτὸν δίκαιον, Isocr. me fortuna indignum, καθίστημι ἑμαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας ἀνάξιον· me talem erga parentes, γίνομαι τοιοῦτος περὶ τὴν γονεῖς· me benignum erga omnes, ἠδύως ἔχω πρὸς πάντας, id.
 Gerre, αἱ λῆραι, α, Plut.
 Gerro, ὁ φλύαρος, α, Dem. ὁ ληρέων, ὄνος, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ληρώδης.
 Gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, α, Dem. τὰ πράγματα, α, id.
 Gestamen, τὸ φέρεμα, ατος, Plut.

Gestatio, ἡ φέρσις, εὐς, ἡ φορὰ, ἄς, Poll.
 Gestatorium, τὸ φερίον, α, Herodian.
 Gesticulator, ὁ μίμος, Dem. ὁ ἐξ ἡ χειρονομός.
 Gesticulus, ὁ χειρομαί, Xen. χειρονομίω, Poll.
 Gestio, γαυρίω, aliqua re, τινί, Dem. vehementer appeto, προθυμίζομαι τι, Aristot.
 Gesto, φερίω, pileum, πῖλον, Lucian. puerum in ulnis, κορῖζω τὸ παιδίον σπὸς ταῖς ἀγκύλαις, Plut. in utero, φέρω ἐν γαστρὶ, Plat.
 Gestus, ὤς, ἡ σχῆσις, εὐς, Dem. effingere gestum aliquem in statua, πλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδράντι, id.
 Gibber, κυρτός, ἡ, ὄν, Hom. κυρτός, ἡ, ὄν, id.
 Gibbosus, idem quod antec. Gibber.
 Gibbus, τὸ κύρτωμα, Lucian. τὸ ὕψωμα, Gal. ἡ κύφωσις.
 Giganteus, γιγανταῖος, αἶα, αἶον, γιγάντειος, εἶα, εἶον, ὁ ἐξ ἡ γιγαντώδης, Philo.
 Gigas, ὁ γιγᾶς, ἄνθρωπος· gigantes imitor, γιγαντιῶ, Suid.
 Gigno, γινάω, aliquid, τι, Xen.
 Gilvus, κίρρος, ἡ, ὄν, Ægin.
 Gingiva, τὸ ἔλον, Hippocr. interior, τὸ ἐνέλον, Poll.
 Gingrio, γιγγράω, γιγγραῖν.
 Glaber, ψιλός, ἡ, ὄν, Plat. ὁ ἐξ ἡ ἀβριξ, ἥος, Clem. Alex. φαλακρός, ὅς, ὄν, Plut.
 Glabresco, ψιλοῦμαι, Aristot. φαλακροῦμαι.
 Glabretum, ἡ φαλάκρα, ας.
 Glabrities, ἡ φαλακρότης, ἡ ψιλότης, Plut.
 Glabro, ψιλός, Aristot. φαλακρός.
 Glacialis, ε, ὁ ἐξ ἡ κρυσταλλώδης, ὁ ἐξ ἡ παγετώδης, Aristot. ὁ ἐξ ἡ κρυμοπαγής.
 Glacies, ὁ κρύσταλλος, α, Diod. Sic. ὁ πάγος, α, Plut. ὁ παγετός, ὤ, Xen.
 Glacio. Vide Congelo.
 Gladiator, ὁ μονομάχος, α, Herodian.
 Gladiatorius, α, um, μονομαχικός, ἡ, ὄν.
 Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας, Lucian.
 Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, τὸ μαχαίριδιον.
 Gladius, τὸ ξίφος, Xen. ἡ μάχαιρα, Dem. gladium evagino seu stringo, γυμνῶ τὸ ξίφος, Herodian. σπᾶμαι τὸ ξίφος, Plut. gladio cingo, ὑποκύνουσθαι μάχαιραν, Ælian. gladio occido, ξιφοκτονέω, Suid.
 Glandula, ὁ ἀδην, ἀδένος, Al. Aphr.
 Glandulosa, ὁ ἐξ ἡ ἀδενώδης, εὐς· caro, ἀδενώδης σὰρξ, Galen.
 Glans, ἡ βάλλανος, Aristot. unguentaria, ἡ μυροβάλανος, id. pudendi, ἡ κορώνη, ἥς, Artem.
 Glarea, ἡ ψάμμος, α, Plut.
 Glaucus, α, um, γλαυκός, ἡ, ὄν, Aristot. γλαυκός, ἰα, ἰον, Theophr. color, ἡ γλαυκότης, Aristot.
 Glaucedo, ἡ γλαυκωσις, τὸ γλαυκωμα, Gal.
 Gleba, ἡ βάλανος, Theophr.
 Glebosus, ὁ ἐξ ἡ βωλώδης, εὐς· plenus glebis, ὁ ἐξ ἡ ἀδρόβωλος, Diosc.
 Glebula, τὸ βάλιον, Arist. τὸ βωλάριον, Strabo.
 Glis, ὁ ἐλεῖος, ὤ, Aristot.
 Glisco, αἰξομαι, Dem.
 Globo, σφαιρίζω, Galen.
 Globositas, τὸ σφαιροειδές, εὐς.
 Globosus, ὁ ἐξ ἡ σφαιροειδής, εὐς, Luc. σφαιρικός, ἡ, ὄν, Athen.
 Globulus, τὸ σφαιρίον, α, Theophr.
 Globus, ἡ σφαῖρα, ας, Plut.
 Glocio, seu Glocito, κλώζω, Poll.
 Glomeratio, σπρόβωσις, εὐς, τὸ ἐνέλιμμα.
 Glomero, σπρόβωσις, ἐνέλιμα, συσπείρω.
 Glomerosus, ὁ ἐξ ἡ σπρόβωδης, εὐς, ὁ ἐξ ἡ σπρόβωδης, εὐς.
 Glomus, ἡ ἀγρῆσις, ἰδος, Hesych.
 Gloria, ἡ δόξα, ας, Dem. τὸ κλέος, id. ἡ εὐκλεία, ας, Isocr. ἡ εὐδοξία, ας, id. et honores, δόξα ἐ τιμαί, Dem. εὐδοξία ἐ τιμαί, id. et laus et fama, εὐδοξία ἐ ἔπαινος ἐ φῆμη, Isocr. magna seu illustris, δόξα πολλή· immensa, ἀνυπέβλητος, id. sempiterna, αἰμνηστος, εἰς πάντα τὸν χρόνον μνημονευομένη, id. immortalis, ἀθάνατος, Dem. pulcherrima et maxima, καλλίστη ἐ μεγίστη, Isocr. bona, χρηστῇ, Dem. divina et illustris, ἱσθός ἐ πᾶσιν ὀνμαστῇ, Isocr. ficta, ψυδής, id. an-

tiqua, παλαιά, id. gloriam expeto, δέξομαι ἐπιθυμέω, Dem. σπυδαῶζω περὶ δόξης, id. ἀρίστωμαι δόξης, Isocr. venor alicuius rei, εὐράομαι δόξαν τινός, Dem. adfero, seu pario, συμβάλλομαι δόξαν τινί, Isocr. παρασκευάζω δόξαν· περιτίθημι δόξαν τινί, Dem. adipiscor seu consequor, τυγχάνω δόξης· κτάομαι δόξαν ἑμαυτῷ· λαμβάνω δόξαν, id. habeo, ἔχω δόξαν· refero ex aliqua re, ὑπάρχει ἑμοὶ δόξα ἀπὸ τίνος· adimo, ἀφαιρίζω δόξαν, id. amitto, ἀπώλλωμι δόξαν, id. recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, Isocr.
 Gloriabundus, ὁ καυχνηματίας, α, ας.
 Gloriatio, ἡ καύχησις, εὐς, N. T.
 Glorifico, δολάζω, Deum, Θεόν, N. T. aliquid, δολοποιῶ τινά, Bas.
 Gloriola, τὸ δολοποιῶν, α, inanis, κενόν, Dem.
 Glorior, καυχάομαι, aliqua re, ἐπὶ τινί, Lycophr. μεγαλαυχέομαι τινί vel ἐπὶ τινί, Isocr. valde inconsiderate, ἀλαζονεύομαι λίαν ἐπεισεύτως, id. de divitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τῶ πλούτου, id. γαυρίω.
 Glorioso, ἐνδόξως, Dem. εὐκλείως, Poll.
 Gloriosus, ὁ ἐξ ἡ ἐνδόξος, α, Dem. jactans, ἀλαζονεύομενος, ἐν, ἐν, Isocr.
 Glossa, ἡ γλῶσσα, ατος, contr. ὤς, Poll.
 Glossa, ἡ γλῶσσα seu γλωττα, ἥς, Aristot.
 Glossesma, τὸ γλωτσημα, ατος.
 Glottis, ἡ γλωττίς, ἰδος, Lucian.
 Glubo, ἀπολείπω, ἀποδίδωμι.
 Gluma, τὸ ἔλκτρον, α, Diosc. ἡ ἄχνη, ἥς.
 Gluten, ἡ κόλλα, ἥς, Diosc.
 Glutinatio, ἡ κόλλησις, εὐς, Theophrast.
 Glutino, κολλῶ, aliquid, τι, Plut. συνάπτω.
 Glutinosus, ὁ ἐξ ἡ κολλώδης, εὐς, Plato. glutinandi vim habens, κολλητικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Glutinum, idem quod Gluten.
 Gluto, λιχνεύω, Max. Tyr. καταπίνω.
 Gluto, ὁ λιχνός, α, Plat.
 Gluttus, ὁ λαίματος, ὤ, Lucian.
 Gnaris. Vide Perilia.
 Gnarus. Vide Peritus.
 Gnatho, ὁ γνάθων, ὄνος, Hesych.
 Gnathonicus, γναθωνικός, ἡ, ὄν.
 Gnatus. Vide Filius.
 Gnaviter. Vide Industrie.
 Gnavo. Vide Navo.
 Gnavus. Vide Industrius.
 Gnomia. Vide Sententia.
 Guomonica, ἡ γνομονική, ἥς, sc. σίχνη, Bud.
 Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.
 Grabatus, ὁ κράβατος, α, N. T.
 Gracilentus, ισχνός, ἡ, ὄν, Plut.
 Gracilesco, ισχνόομαι, Alex. Aphrodis. λεπτόνομαι.
 Gracilis, ισχνός, ἡ, ὄν, Plut. gracilem reddo, ισχνύω, Aristot. λεπτότος, ἡ, ὄν.
 Gracilitas, ἡ ισχνότης, ἥτος, corporis, σώματος, Galen. ἡ λεπτότης.
 Gradatim, κλιμακῶδως, Bas.
 Gradatus, κλιμακωτός, ἡ, ὄν· adscensus, κλιμακωτῇ πρόσβασις, Strabo.
 Gradior, βαίνω, Dem. Confer Eo.
 Gradus, ἡ κλίμαξ, Xen. in scala, ἡ βαθμῆς, Soph. honoris, ὁ βαθμός, ὤ, N. T.
 Graecanicus, Ἑλληνικός, ἡ, ὄν, Lucian.
 Graece, Ἑλληνικῶς, Ἑλληνισί, Lucian.
 Graecia, ἡ Ἑλλάς, ἄδος, Dem.
 Graecus, Ἑλληνικός, ἰα, ἰον, Herodot. Ἑλληνικός, ἡ, ὄν, Lucian. At Subs. Graecus, ὁ Ἑλληνας, Dem. Graecia, ἡ Ἑλληνίς, ἰδος, Ἑλλάς γυνή, Herodot. cum Graecis facio, Graecos imitor, Graece loquor, ἑλληνίζω, Æschin. et Athen.
 Graius, idem quod antec. Graecus.
 Grallæ, αὐ τῶν καλοδοατῶν βάθρων· grallis incedo, σκαλοδοατίζω, Epicharm.
 Grallator, ὁ καλοδοατής, ὁ σκαλοδοατίζων, Epicharm.
 Gramen, ἡ χλόη, Aristot. ἡ ἄγρωσις, Plut.
 Gramineus, ὁ ἐξ ἡ χλωροφύλλος, α, Eur.
 Graminosus, ὁ ἐξ ἡ χροτώδης, εὐς.
 Grammatica, ἡ γραμματική, ἥς, sc. τέχνη, Lucian.

Grammaticæ, γραμματικῆς.
 Grammaticus, γραμματικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Granarium, ὁ σιτοβολῶν, ὄνος, Poll. τὸ σιτοφυλάκιον, ὤ.
 Granatum, ἡ ῥοῖα, ὤς, Diosc.
 Grandævus, ὁ ἢ ἡ πολυετής, ἴος, ὁ ἢ ἡ μακρόβιος.
 Grandesco, μὴνύνομαι.
 Grandiloquus, ὁ ἢ ἡ μεγαλολόγιος.
 Grandino, χαλαζῶν, Lucian.
 Grandinosus, ὁ ἢ ἡ χαλαζώδης, ἴος, Aristot.
 Grandis. Vide Magnus.
 Granditas. Vide Magnitudo.
 Grando, ἡ χιλιὰς, ἡς, Aristot. grandine impeto, ἐπιχαλαζῶν, Lucian. grandine infestor, χαλαζῶμαι, Aristot. grandinis instar, χαλαζήδην, Nicet.
 Granosus, ὁ ἢ ἡ κοκκώδης, ἴος.
 Granum, ὁ κόκκος, ὤ, Diosc.
 Graphiarium, ἡ γραφειοθήκη, ἡς.
 Graphice, γραφικῶς, Plut.
 Graphice, es, ἡ γραφικὴ, sc. τέχνη, Aristot.
 Graphium, τὸ γραφεῖον, Plut. ἡ γραφίς, ἴδος, Plut.
 Grassatio, ἡ λασιπαισία, ὤς, Hermog. morbi, ἡ ἐγκατεσκηψίς τῷ πόδι, Diosc.
 Grassator, ὁ λασιπότης, Dem.
 Grassor, λασιπότης, in regionem, τὴν χώραν, Hermog. in urbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν, Herodian. ἰφοροῦμαι.
 Gratabundus, συγχαίρων, ὤς, ὄν, Dem.
 Grate, κεχαρισμένως, Isocr. εὐγνωμόνως.
 Grates. Vide Gratia.
 Gratia, ἡ χάρις, ἴτος, Dem. et delectatio, ἡ χάρις ἢ ἡδονή, id. gratiam aliorum capere, προαιροῦσθαι χάριτας παρὰ τινων inire, χάριτας χαρίζεσθαι apud aliquem, κατατιθεῖναι χάριν πρὸς τινα ambire, δεῖλον περιεργασθαι τινος χάριτος, id. mereri, ἄξιον εἶναι χάριτος, Isocr. bene meritum repetere, εὐ ποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, id. debere alicui, χάριν τινὶ ὀφείλει, Dem. habere alicui, εἶδεναι τινὶ χάριν, Isocr. ob aliquid, τινός, Xen. ἀντί τινος, seu τινός ἐνεκα, Plut. referre alicui, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν, Dem. consequi apud aliquem, κομίζεσθαι χάριν παρὰ τινος gratia agere alicui, εὐχαριεῖν τινι, id. pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπὲρ τινος, Isocr. ob aliquid, τινός ἐνεκα, Dem. ad gratiam dicere, πρὸς χάριν λέγειν in gratiam alicujus facere aliquid, δίδοναι τινὶ χάριν τινὰ, cujus igitur rei gratia ista dico? τινός ἐν ἐνεκα ταῦτα λέγω; τὸ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; id. questus gratia delinquere, κέρδους ἐνεκα ἀδικεῖν, Isocr. reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινός, Dem. in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαι τινι, seu πρὸς τινα, Isocr.
 Gratificatio, ἡ εὐεργεσία, ὤς.
 Gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινὶ, Dem. ἀρίσκει τινι, εὐεργετῶν, valde, maxime, abunde, in juste, σφόδρα, μέλιστα, καθ' ὑπερβολὴν, ἀδίκως, id. non gratificor alicui, ἀχαριεῖται πρὸς τινα, Xen.
 Gratiose, κεχαρισμένως, Isocr. ἐπιχαριεῖται, id. χαριέντως, id.
 Gratosus, χαρίεις, ἴσος, ὤν, Isocr. ἀγαπητὸς, ἡ, ὄν, Dem. ὁ ἢ ἡ εὐχαρις.
 Gratis, δωρεάν, dare aliquid alicui, δίδοναι τί τινι, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι πρὸς τινα.
 Gratitude, ἡ εὐχαριστία, ἡ εὐγνωμοσύνη.
 Grator. Vide Grator.
 Gratuito, ἀμισθί, facere omnia, ποιεῖν πάντα, Dem. Confer Gratis.
 Gratuitus, ὁ ἢ ἡ ἀμισθός, ὤ.
 Gratulatio, τὸ συγχαίρειν.
 Gratulor, συγχαίρω, alicui, τινὶ, Isocr. ob aliquid, τινός, Dem. tibi de felicitate, συνήδομαι σοι τῆς εὐτυχίας, Plut. miserunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν συνήδομένους αὐτῷ, Herodian. mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπετε πρέσβεις συνήδοσσομένους τῇ νίκῃ, Diod. Sic.
 Gratus, κεχαρισμένος, ἴσος, ἴσος, facere vel scribere, quæ multis grata sunt, ποιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς, Isocr. gratum est amantibus, ἀγαπητὸν ἐστὶ τοῖς ἐρῶσι,

Aristot. pro beneficio, ὁ ἢ ἡ εὐχάριστος, ὤ, Philo. grato animo accipere aliquid, μετὰ χαρίτος λαβεῖν τι, Dem. item ὁ ἢ ἡ εὐγνώμων, i. e. acceptus, ἡδύς, χαρίεις.
 Gravate, ἀκυσίως, Aristot. δυσχερεῶς.
 Gravedinosus, καταβροχτικὸς, ἡ, ὄν.
 Gravedo, ἡ κόρυς, ἡς, Gal. gravedine laboro, κορυζῶν, Lucian.
 Graveolens, ὁ ἢ ἡ βαρύνσας, ὤ, Al. Aphr.
 Graveolentia, ἡ δυσαῖδια, ὤς, Plut.
 Gravesco, βαρύνομαι, Polyb.
 Graviditas, ἡ κύησις, ἴος, Philo.
 Gravidus, ἐγκύμονα ποιεῖν.
 Gravidus, ἐπιβροχθεῖς, ἴσος, ἴν, mulier, ἐγκύμονα, ἡς, Aristot. ἐν γαστρὶ ἔχουσα, N. T. βρευνομένη τὴν γαστέρα, Lucian. gravidus sum, κύω, Dem.
 Gravis, βαρὺς, ἴσος, ἴν, pondus, homo, vox, Plat. Herodian. Xen. ὁ ἢ ἡ δυσχερής multa gravia oriuntur e bello, πολλὰ δυσχερῆ γίνονται ἐκ τοῦ πολέμου, Dem. σερνός, ἡ, ὄν studeo esse urbanus et gravis, σπειρῶ εἶναι ἀσπίς ἢ σερνός, Isocr. σπυδαῖος, αἶα, αἶον res graves et necessarias, πρᾶγματα σπυδαῖα ἢ κατεπείγοντα, id. ὁ ἢ ἡ ἐπαχθής, ἴος nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχίῳ ποιεῖ ἐπαχθεῖς, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀξέφρατος, graviorem, seu fide digniorem videri, ἀξιοπιστότερον δοκεῖν, id.
 Gravitatis ponderis, ἡ βαρύτης, Plut. morum, ἡ σερνότης, Dem.
 Gravitur, βαρύνω, fero aliquid, φέρω τι, Xen. χαλεπῶς φέρω τι, Dem. et molestè fero, βαρύνω ἢ λυπηρῶς, seu βαρύνω ἢ χαλεπῶς, φέρω τι, id. me habeo, σερνύνομαι, id.
 Graviusculus, ὁ ἢ ἡ ὑπόβαρος, ἴος.
 Gravo, βαρύνω, aliquid, τι, Lucian. aliquem, βαρύνω τινα, Xen.
 Gregalis, ἀγελιαῖος, αἶα, αἶον, animalia, ἀγελιαῖα ζῶα, Aristot.
 Gregarius, ἀγελιαῖος, αἶα, αἶον, sophista, ἀγελιαῖος σοφιστής, Isocr.
 Gregatim, ἀγελήδην, Hom.
 Gremium, ὁ κόλπος, ὤ, Lucian.
 Gressus, ὤς, τὸ βάδιμα, ὤς, Lucian.
 Grex, τὸ ποίμνιον, Dem. majorum pecudum, ἡ ἀγέλη, id. puerorum, ἀγέλη μαιρανίων, Athen.
 Griphus, ὁ γρίφος, Poll.
 Grossus, ὁ ὀλυνθός, Theophr.
 Grumulus, τὸ θροῦβίον, ὤ, Diosc.
 Grumus, ὁ θρόμβος, ὤ, Diosc. ὁ χόνδρος, ὤ.
 Grunio, γρυλλίζω, γρυλίζω porci grunnientes, χοῖροι γρυλλίζοντες, Aristoph.
 Grunitus, ὁ γρυλλισμός, ὁ γρυλλισμός, Athen.
 Gryphus, ὁ γρύψ, γρυπτός, Herodot.
 Gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ὤ, ὁ οἶος, ὤς.
 Gubernatio, ἡ κυβερνήσις, Plat. ἡ διοίκησις.
 Gubernator, ὁ κυβερνήτης, Plat. ὁ διοικητής.
 Gubernio, κυβερνῶν, navem, ναῦν, Dem. cursum equorum, δρόμον τῶν ἵππων, Herodian. optime temp. διακίω ἀρετὰ τὰ κοινὰ, Isocr.
 Gula, ὁ οἰσφάγος, ὤ, Aristot. ὁ λαίμος, gula deditus. Vide Gulo.
 Gulo, ὁ λίχνος, Plat.
 Gulositas, ἡ λιχνία, Plut. ἡ γαστριμαργία.
 Gulosus, ὁ ἢ ἡ γαστριμαργός, Aristot.
 Gurgus, ἡ δύν, ὤς, Plat.
 Gurgustium, τὸ οἰκίδιον, ὤ, Dem.
 Gustabilis, ὁ γυστός, ἡ, ὄν.
 Gustatio, ἡ γεύσις, ἴος, Aristot.
 Gustatus, ὤς. Vide Gustus.
 Gusto, γεύομαι, aliquid, τινός, Dem. τι, N. T. Gustus, ἡ γεύσις, ἴος, Aristot. gustum præbeo, γεύω, aliquid, τινός, Plat. τι, Soph.
 Gutta, τὸ σάγμα, ὤς, ὁ σαγνός, ὄνος, Athen. ὁ σαλαγμός, ἡ βράσις.
 Guttatum, κατὰ σταγόνας.
 Guttur, ὁ λάρυγξ, ὤς, Gal. ὁ φάρυγξ, Hipp. ὁ βρόγχος.
 Gutturium, ὁ χέρινξ, Athen. τὸ χερνίκιον, id. Guttus, ὁ πρόχλος, ὤ, Athen.
 Gymnasiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ὤ, ὁ γυμνασιάρχος, ὤ, Poll.
 Gymnasium, τὸ γυμνάσιον, ὤ, Lucian.
 Gymnicus, γυμνικός, ἡ, ὄν, agon, ἀγὼν, Thuc.

Gynæceum, τὸ γυναικεῖον, ὁ γυναικῶν, ὄνος, Xen. γυναικονίτις, ἴδος, Plut.
 Gynæconitis. Vide antecedens Gynæceum.
 Gypseus, ὁ ἢ, τὸ ἐκ γύψου simulacrum gypseum, ἡ γαλμα ἐκ τοῦ γύψου, Paus.
 Gypso, γυψῶν.
 Gypsum seu Gypsus, ἡ γύψος, Diosc.
 Gyro, γυρῶν, διενύω.
 Gyrus, ὁ γύρος, ὤ. gyrum circa aliquem aliqua re describo, γύρον περὶ τινὶ τιμὴ περιγράφω, Plut.

H.

H A, ha, ἡ, Aristoph.

Habena, ἡ ἡνία, ὤς, Xen.
 Habeo, ἔχω, aliquid, τι, Plut. aliquem in numero hostium, τίθημι τινα εἰς τὸς ἐχθρούς, Dem. aliquem pro virtute, τίθημι τι ἐν ἀρετῇ, Plat. pro turpi, ἐν αἰσχρῷ, Plut. me bene, ἔχω καλῶς, Dem. pessime, φαυλόστατα, id. orationem pro aliquo, λόγον ὑπὲρ τινος δημηγορεῖν contra aliquem, κατὰ τινος, id. de aliqua re, ἔχω λόγον περὶ τι, Isocr. ῥητορείαν λόγον περὶ τινος, id. nomen a justitia, πῆς δικῆς ἐπανυμῶς εἶμι, Dem. multos adversarios, ἔχω πολλὰς ἐναντιωμένους, Isocr. rationem seu argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, Dem. delectum municipum, ποιεῖται κατὰλογον τῶν δημοτῶν, id. honorem eloquentiæ, τιμὰς τῆς λόγου, Isocr. ratum alicujus testamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινός, Dem. jus faciendi testamentum, κύριος εἶμι διαθεῖσθαι rationem seu curam alicujus, ποιεῖται ἐπιμέλειαν περὶ τινος, Isocr. τινός, id.
 Habilis, ὁ ἢ ἡ εὐκαταφροσ, ad aliquid, πρὸς τι, Aristot. ὁ ἢ ἡ εὐαρμοσία.
 Habilitas, ἡ εὐαρμοσία, Plut. ἡ εὐαρμοσία.
 Habitabilis, ὁ ἢ ἡ οἰκήσιμος.
 Habitaculum, τὸ οἶκημα, Xen.
 Habitatio, ἡ οἰκήσις, ὤς, Dem.
 Habitatior, ὁ οἰκήσιμος, Dem. οἰκήσιμος, ὤ, urbis, ὤν ἐν τῇ πόλει, id.
 Habito, οἰκῶ, urbem, πόλιν, Isocr. ἐν τῷ ἔσσι, Dem. inter aliquos, ἐν τοῖς, Plut. in domo, ἐν οἰκίᾳ, Æschin. in regione, κατοικῶ ἐν τῇ χώρᾳ, Isocr. terram aliquam, γῆν τινα, Plut. in terra, ἐπὶ τῇ γῇ, N. T. in insula, νήσῳ, Isocr.
 Habitudo, ἡ ἔξις, ὤς, Gal.
 Habitus, ὤς, ἡ ἔξις, ὤς, Aristot.
 Hac, τῆς, Dem. hac illac cursito, περιερχομαι τῆς κατέστι, id.
 Hactenus, καὶ ταῦτα μὲν ταῦτα, Plut. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Dem. μέχρι τούτου, Thuc.
 Hædiculus, τὸ ἐρίφιον, ὤ, Athen.
 Hædile, ἡ ἐρίφιασις, ὤ.
 Hædinus, a, um, ἐρίφιος, εἰς, εἰον.
 Hædus, ὁ ἐρίφος, ὤ, Aristot.
 Hæreditarius, κληρονομικός, αἶα, αἶον, Pandect.
 Hæreditas, ἡ κληρονομία, Dem. ὁ κληρὸς hæreditatem relinquere, καταλείπειν κληρὸν, id. adire, αἰεῖν κληρὸν tenere, ἔχειν κληρὸν dividere in duas partes, διαιρεῖν μερίδας δύο τοῦ κληρὸς dividere cum fratre, νυμεσθαι seu μερίζεσθαι τὴν εἰσὶν πρὸς ἀδελφὸν sortiri, κληρὸν τὸν κληρὸν, id. Confer Heres.
 Hæreo, συνάπτωμαι, in aliqua re, πρὸς τι, Aristot. dubito, ἀμφισβητῶ περὶ τινος, Isocr.
 Hæres, ὁ κληρονόμος, ὤ, Dem. sum, κληρονομίαν alicujus, κληρονομίαν εἰμί τινος, id. hæredem instituo seu scribo aliquem, καθίστημι τινα κληρονόμον, Isocr. relinquo, καταλείπω κληρονόμον, id. fieri bonorum alicujus, γίνεσθαι κληρονόμον τῶν τινος, Dem.
 Hæresis, ἡ αἵρεσις, ὤς, Galen.
 Hæreticus, αἵρετικός, ἡ, ὄν.
 Hæstantia, ἡ ἰσχυροφονία, ὤς, Aristot.
 Hæstitio,

Hæsitatio, ἡ ἀπορία, *as*, Isocr.
 Hæsito, ἀπορίαι, Xen. Confer *Dubito*.
 Halec, vel Halex, ἡ μαινίς, ἴδος, Lucian.
 Halitus, ἡ ἐκπονή, *as*, Aristot. ὁ ἀτμός, *is*, Plut.
 Halo, ἐκπνέαι, Aristot. ἀτμιάω, Hippocr.
 Hamatus, ἀγκιστρῶς, *is*, *on*.
 Hamo, ἀγκιστρίω.
 Hamulus, τὸ ἀγκιστρίον, *is*.
 Hamus, τὸ ἀγκιστρῶν, *as*, Lucian. hamo capio, ἀγκιστρεύω, Cl. Alex.
 Hara, ὁ σφυρὶς, *is*, Hom.
 Hariola, ἡ μαντίς, *as*, Athen.
 Hariolatio, ἡ μαντεία, *as*, Lucian.
 Hariolor, μαντεύομαι, Plut. χρησμομῶ.
 Hariolus, ὁ μαντής, *as*, Plut.
 Harmonia, ἡ ἀρμονία, *as*, Aristot.
 Harmonicus, ἀρμονικός, *is*, *on*, Aristot.
 Harpago, ἡ ἀπαγωγή, Hesych. ὁ ἀρπαγῆς, *as*, *os*, Poll.
 Harpax, ὁ ἀρπαγῆς, *as*, *os*, Poll.
 Haruspex, ὁ ἱεροσκοπός, *is*.
 Haruspicina, ἡ ἱεροσκοπικὴ, *is*.
 Haruspicium, ἡ ἱεροσκοπία, *as*.
 Haruspico, ἱεροσκοπῶ.
 Hasta, τὸ δόρυ, *as*, *os*, Aristot. ἡ λόγχη, τὸ ἔγχος· sub hasta aliquid vendo, λαφυροπωλῶ *ti*, Plut.
 Hastatus, ὁ ἐπὶ τῇ αἰχμῶφόρος, ὁ ἐπὶ τῇ δορυφόρος, Xen. ὁ ἐπὶ τῇ λογχοφόρος.
 Hastile, τὸ ἀκοντίον ἔλκον.
 Haud, ἔ· vide *Non*: haud dubie, ἀναμφισβήτητως, Dem. haudquaquam, ἰδωμένως, Dem.
 Haurio, ἀντλήω, ἀρύω, aquam ambabus manibus, ὕδατος ἀμφοτέρωθεν χερσίν, *Ælian*. ἀρύω ὕδατος, Plut. aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλου, Plut.
 Haustio, ἡ ἀντλία, *as*, *os*, aquæ, ὕδατος, *ÆL*.
 Haustum, τὸ ἀντλητήριον, τὸ ἀντλημα, N. T. ὁ ἀρπῆς, *as*, Themist.
 Hebdomas, ἡ ἑβδομάς, *as*, *os*, Galen.
 Hebeo, ἀμβλύνωμαι, Thuc. ad lucem, ἀμβλύνωμαι πρὸς τὸ φῶς, Luc.
 Hebes, ἀμβλύνω, *is*, *on*, pugio, ξιφίδιον, Plut. visus, ἀμβλὺν ὀφθαλμὸν hebetem reddere aliquid ad aliquid, ἀμβλύνον ποιεῖν τινα πρὸς τι, Plut.
 Hebesco, ἀμβλύνωμαι, Thuc. oculi hebescent, ἀμβλύνονται οἱ ὀφθαλμοί, Theophr.
 Hebetatio, ἡ ἀμβλυσίς, *as*, *os*, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.
 Hebetus, ἀμβλύνω, aliquid, *ti*, Plut. ad aliquid, ἀπαμβλύνω *is* *ti*, id.
 Hebetudo, ἡ ἀμβλυνότης, *as*, *os*, oculorum, ὁ ἀμβλυνάμενος, *is*, Hipp.
 Hecticus, ἐκτικός, *is*, *on*, febris, ἐκτικός πυρετός· qui febris hectica laborat, ὁ ἐκτικός, *is*, Gal.
 Hedera, ὁ κισσὸς seu κιστὸς, *is*, Theophr.
 Hederaceus, κισσίνος, *is*, *on*, corona, κισσίνος στέφανος, Athen. poculum, τὸ κισσοῦν, *is*, id.
 Hei, ὦ, mihi! ὦ ἔγωγε! Sophocl. ὦ ἔγωγε! Epigr. ὦ μοι! Synes. hei mihi misero! ὦ μοι τάλας! Aristoph. hei miser! αἰεὶ τάλας! id.
 Helleborus, ὁ ἐλλέβορος, *is*, Diosc.
 Helluatio, ἡ ἀσυντία, *as*, Aristot. ἡ λιχνεία.
 Helluo, ὁ αὐτολήκνυς, *is*, Dem. ὁ ἄσυντος, *is*, Aristot. ὁ λαφύκτης.
 Helluor, ἀσυντεύομαι, Athen. λαφύσσω.
 Hem, φεῖ, virum, ἀνδρός.
 Hemina, ἡ κοτύλη.
 Hemisphaerium, τὸ ἡμισφαίριον.
 Hepar, τὸ ἥπαρ, *as*, Gal.
 Hepaticus, *a*, *um*, ἥπατικός, *is*, *on*, Gal.
 Hera, ἡ δεισποτία, *is*, Plut. ἡ δεισπότης, ἡ κυρία.
 Herba, ἡ πῶα, *as*, Theophr. ἡ βοτάνη.
 Herbaceus, ὁ ἐπὶ τῇ βοτανῶν, *as*.
 Herbarius, βοτανικός, *is*, *on*, Diosc.
 Herbesco, βοτανόμαι, πάσχω, Naz.
 Herbeus, *ea*, *eum*, ὁ ἐπὶ τῇ πωδῶν, *as*, Plut.
 Herbosus, ὁ ἐπὶ τῇ βοτανῶν, *as*.
 Herbula, τὸ ποάριον, *is*, τὸ βοτάνιον, *is*.
 Heri, χθες, Xen. ἡ χθες, Isocr.
 Herilis, *e*, δεισποτικός, *is*, *on*, jus, δίκαιον δεισποτικόν, Aristot.
 Heriliter, δεισποτικῶς, Dem. κυρίως, id.

Hernia, ἡ κήλη, Gal. aquosa, ἡ ὕδροκλήλη, Poll.
 Herniosus, ὁ κηλητής, *is*, Synes.
 Heroicus, ἡρώϊκος, *is*, *on*, Plut. ἡρώϊος, *as*, *os*, Arist.
 Heroïna, ἡ ἡρώϊς, ἴδος, Athen.
 Heros, ὁ ἥρως, *as*, Lucian.
 Herous, *a*, *um*, ἡρώϊκος, *is*, *on*, Plut.
 Herus, ὁ δεσποτής, *is*, Dem. ὁ κύριος.
 Hesternus, χθesternός, *is*, *on*, ὁ ἐπὶ τῇ χθες· compositio, ὁ χθες πόντος, Plut.
 Heu, ἴδ, Dem. φεῖ. Confer *Hei*.
 Heus, ὦ τάν, sed heus tu, εἰ, ἀλλ' ὦ τάν, *is*, Dem. ὦ ἔτάν, Lucian.
 Hiatus, τὸ χάσμα, *as*, *os*, Plut.
 Hic, hæc, hoc, ἑστος, αὐτή, τῦτο, Dem. hic ipse, αὐτὸς ἐστίν, Dem.
 Hic, hoc in loco, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
 Hicce, hæcce, hocce, ἑστος, αὐτῇ, ταῦτί gen. ταῦτί, ταῦτί dat. ταῦτί, &c. Dem.
 Hiccone, idem quod antecessens Hicce.
 Hierarchia, ἡ ἱεραρχία, *as*.
 Hilarasco, ἱλαρόνμαι, φαιδρύνωμαι, Philo.
 Hilaria, τὰ ἱλάρια, *on*.
 Hilaris, ὁ ἱλάρης, *is*, *on*, φαιδρὸς, *is*, *on*, vita, βίος, Luc.
 Hilaritas, τὸ ἱλαρόν, Suid. ἡ ἱλαρότης, N. T.
 Hilariter, ἱλαρῶς, vivo, εὐθύμως διαβίω, Syn.
 Hilario, ἱλαρόν, ἱλαρόν, LXX. aliquid, sub φανῶν τινά, Dem.
 Hilarus, idem quod Hilaris.
 Hinc, ἐνθεν, opem ferre, βοηθεῖν, Dem. repellere, ἐνθεν ἀπελπίων, id. hinc et illinc, ἐνθεν ἐπὶ ἐνθεν, Plut. hinc cernere licet, ἐκ ἐνθεν ῥῆδιον διαγινώσκω, Isocr. hinc colligere, ἐκ τῶν καταμαθῶν, id.
 Hinnio, χρημνίζω, Xen.
 Hinnitus, ὁ, ὁ χρημνισμός, *is*, Ammon.
 Hinnulus, ὁ νεβρός, *is*, Plut.
 Hinnus, ὁ vel ἡ ἡμινος, *is*, LXX.
 Hio, χαίνομαι, Lucian. ἀναχαίνομαι, id.
 Hircinus, τράγιος, *is*, *on*, hircina pellis, ἡ τραγίη, *is*, Plut.
 Hircosus, ὁ ἐπὶ τῇ τραγομάσχαλος, Aristoph.
 Hircus, ὁ τράγιος, Aristot. hircum oleo, τραγίλῳ, Hipp. hircorum foetor, ὁ τραγός.
 Hirquus, ὁ κῶβος, *is*, Aristot.
 Hirsutia, ἡ δασύτης.
 Hirsutus, ὁ ἐπὶ τῇ τραχύτητι, *as*.
 Hirtus, ὁ ἐπὶ τῇ λείαν, *is*, Philostr.
 Hirudo, ἡ βδέλλα, *is*, Theophr.
 Hirundineus, ὁ ἐπὶ τῇ χελιδνίαν, *is*, Poll. χελιδνίος, *is*, Athen.
 Hirundo, ἡ χελιδνίον, *os*, Aristot. hirundinem imitor, χελιδνίζω, Schol. Aristoph. hirundinis pullus, ὁ χελιδνίος, *as*, Eust.
 Hiscio, χαίνομαι, Lucian.
 Hispidus, ὁ ἐπὶ τῇ λείαν, *is*, Philostr.
 Historia, ἡ ἱστορία, *as*, Isocr.
 Historialis, *e*, ἱστορικός, *is*, *on*, Plut.
 Historicus, ἱστορικός, *is*, *on*, Plut. historiarum scriptor, ὁ ἱστορικός, *is*, id. ὁ ἱστοριογράφος, *is*, Diod. Sic.
 Histro, ὁ μῦθος, ὁ ὁ υποκριτής, *is*, Plut.
 Histrionalis, υποκριτικός, *is*, *on*, Dem. Phal.
 Histrionice, υποκριτικῶς, Athen.
 Hiulco, διασχίζω.
 Hiulcus, ὁ ἐπὶ τῇ χαρμῶν, *as*.
 Hodie, σήμερον, seu Attice τήμερον, Dem. αὐθήμερον, id. ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Lycoph.
 Hodiernus, ὁ, ὁ τῇ σήμερον, seu Attice τήμερον, usque in hodiernum diem, μέχρι seu ἀχρι τῆς σήμερον seu τήμερον ἡμέρας, Dem. Isocr. *is* τὴν ἡμέραν ταύτην, Dem.
 Hodus. Vide *Hædus*.
 Holosericus, ὁλοσηρικός, *is*, *on*.
 Homicida, ὁ φονεὺς, *as*, Dem. ὁ ἀνδροφόνος, *is*, id.
 Homicidium, ὁ φόνος, Dem. ἡ μαιφονία, Plut. committo, ἀποκτείνω τινά, Dem. ἀνθρωποκτονέω, Naz.
 Homo, ὁ vel ἡ ἀνθρώπος, *is*, Dem. probus, σπουδαῖος, id. bonus et humanus, χρηστὸς ἐφ' ἱλαρόν, id. levis seu obscurus, τυχῶν, Isocr. malus, φαῦλος, Dem. perditus, φθόρος, id. exterus, ὁ ἔξωθεν, Isocr. hominum multitudo, πλῆθος σωματίων, Dem.
 Homuncio, τὸ ἀνθρωπίον, Dem. ὁ ἀνθρωπίσκος.
 Honestamentum, τὸ κόσμημα, Plut.

Honestas, τὸ καλόν, *is*, Dem. ἡ καλοσύνη, Xen. Confer *Virtus*, item *Honestus*.
 Honestæ, καλῶς, et decenter agere, ἐπὶ προσήκοντως πράττειν, Dem.
 Honesto, τιμῶν, aliquid, τινά, Dem. ἐπινομήναι τινά, Aristot. σέμνυναι τινά, Dem.
 Honestum, τὸ καλόν, *is*, Dem.
 Honestus, honorabilis, ὁ ἐπὶ ἔντιμος, Xen. bonus, καλός, *is*, *on*, Dem. honestum et bonum esse, καλὸν ἐπὶ ἀγαθὸν εἶναι, id. et decorum esse alicui, καλὸν ἐπὶ πρὸς εἶναι τινι, et justum esse, καλὸν ἐπὶ δίκαιον εἶναι, id.
 Honor, ἡ τιμὴ, *is*, Dem. ἡ ἐπιτιμία· et gloria, τιμὴ ἐπὶ δόξα et admiratio, τιμὴ ἐπὶ ζῆλος· ζῆλος ἐπὶ φιλοτιμία, id. studium honoris et gloriae, φιλοτιμία ἐπὶ δόξα· magnus, τιμὴ μεγάλη, id. amplissimus, πλείστη, id. immortalis, ἀνέκλειπτος, Isocr. meritis, προσθήκῃ, Dem. eximius, ἐξαιρετός, Isocr. summus, ὑπερβολὴ τιμῇ, Dem. honorem appeto, τιμὴν ἐπιθυμῶ, Isocr. amo, τιμὴν ἀναπαύω· quero, τιμὴν ζητῶν· δέχομαι πρὸς φιλοτιμίαν adfero alicui, φέρω τινι τιμὴν κομίζομαι τιμὴν, id. decernere, dare alicui, διδόναι τιμὴν τινι, Dem. conferre alicui, συμβάλλωσθαι τιμὴν τινι, Isocr. consequi, ἐκρίσκειν τιμὴν, Dem. τυγχάνειν τιμῆς, id. κατῆσθαι τιμὴν, id. λαμβάνειν τιμὴν, Isocr. habere, ἔχειν τιμὴν, id. tollere bene meritum, ἀναιρεῖν τιμὴν τῶν εὐεργετῶν, Dem. datum eripere alicui, ἀφελίσθαι τιμὴν δαδέναν τινι amittere, ἀποστρέφειν τιμὴν, id. recuperare, ἀναλαμβάνειν τιμὴν, Isocr. honore contentum esse, εὐχρίναι τιμὴν, id. frui ab aliquo, ἀπολαύειν τιμῆς παρὰ τινος, Dem. antecellere alicui, προέχειν τιμῇ τινος, Isocr. honoris et decori causam esse, τιμῆς ἐπὶ καλῆς αἰτίας εἶναι, Dem. summus honores habere alicui, εἰς ὑπερβολὴν τιμῶν τινος, id. publicos habere alicui, δημοσίᾳ τιμῶν τινος, id.
 Honorabilis, *e*, τίμιος, *is*, *on*, Dem. ὁ ἐπὶ ἔντιμος, id. ὁ ἐπὶ ἡ ἀξιότιμος.
 Honorarium, τὸ γράς, *as*, *os*, Dem. bellicum, τὸ ἀριστεῖον, *is*, id. dare, δίδοναι ἀριστεῖον τινι, id. consequi ab aliquo, ἀξιῶσθαι τὸ ἀριεῖς ἀπὸ τινος, id. λαμβάνειν ἀριεῖον παρὰ τινος, Isocr. τυγχάνειν τῷ ἀριεῖ, id.
 Honorarius, τιμητικός, *is*, *on*.
 Honorate, ἐντίμως, Plut.
 Honoratus, τιμώμενος, *is*, *on*, Dem. ὁ ἐπὶ ἔντιμος, *is*, id. ὁ ἐπὶ ἔνδοξος.
 Honorifice, ἐνδόξως, Dem. ἐντίμως, Plut.
 Honorificus, τίμιος, *is*, *on*, honorificum erat omnibus, τίμιον ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις, Dem. ὁ ἐπὶ ἔντιμος, *e* honorifica et magna et splendida res, ἐντίμον ἐπὶ μέγα ἐπὶ λαμπρὸν πρῶγμα, id.
 Honoro, τιμῶν, aliquid, τινά, Demosth. maxime, μέγιστα, id. εἰς ὑπερβολὴν, id. ἐπερβαλόντως· ut meretur, κατ' ἀξίαν, Isocr. perinde ut alium, ἔξωσιν τῷ ἄλλῳ, Dem. publice, δημοσίᾳ, id. aliquid in aliqua re, τινά κατὰ τι, *Ælian*. et religiose colo animalia quædam, σέβομαι ἐπὶ τιμῶν ζῴων τινος, Isocr. Confer *Honor*, item *Colo*.
 Hora, ἡ ὥρα, *as*, Dem. quota hora est? ποῖον ἐστὶ τὸ σκεῖν; Lucian. hac ipsa hora, ἐν τῇσδε τῇσδε ὥρᾳ, Plut. elapsa, ὥρα παρελθούσα.
 Hordeaceus, κριθίνος, *is*, *on*, vinum, οἶνος, Athen. panis, ἄστος, Plut.
 Hordeum, ἡ κριθή, *is*, Theophr. hordei ferax, ὁ ἐπὶ τῇ κριθῶν, *is*, Strabo.
 Horizon, ὁ ὀρίζων, *on*, *os*.
 Hornus, ἔτιος, *is*, *on*, Cl. Alex.
 Horologium, τὸ ἡροσκοπείον, *is*, Strabo.
 Horrendus, φοβερός, *is*, *on*, Isocr. scelus, δεινὸν ἐπὶ σχετλιν ἀσέβημα, Dem.
 Horreo, φρίττω, aliquid, ὕπερ τινος, Dem. suos horrentes setis, ὕψ ἀναφρίσσοντες, Aristot.
 Horreolum, τὸ σιτοβόλιον, *is*.
 Horresco. Vide *Horreo*.
 Horreum, ὁ σιτοβόλος, *as*, Poll. ἡ ἀποθήκη, *is*, N. T. τὸ σιτοφυλάκειον.
 Horribilis,

Horribilis, e, φοβερός, ἄ, ὄν, Plat. ὁ ἄ ἡ φρι-
κῶτης.
Horride, τραχίως, Isocr.
Horridus, τραχύς, εἰς, ὄν, Isocr.
Horror, ἡ φρίκη, ης, Plut. febrilis, ἡ φρικία, ας,
Dioscor.
Horsum, δέστρο, Dem.
Hortamentum, τὸ παραγγέλλω.
Hortatio, ἡ προτροπή, ἡς, Aristot. ἡ καθύψις.
Hortator, ὁ καθύψων, ὄντος, Isocr. ὁ παραινῶν,
ἄντος, id.
Hortensis, e, κηπτικός, αἴα, αἶον, similax, σμί-
λαξ, Diosc.
Hortor, παρακαλῶ, aliquem ad aliquid, τινὰ
ἐπὶ τι, Isocr. πρὸς τι, id. προτρέπω τινὰ εἰς
τι, Dem. ἐπὶ τι, id. παραινῶ τινὰ τι, Xen.
παροτρύνω τινὰ τι, Isocr. παροτρύνω τινὰ εἰς τι,
Xen.
Hortulanus, ὁ κηπαῖος, ἄ, Diod. Sic.
Hortulus, τὸ κηπίον, ὡ, Thuc. τὸ κηπίδιον.
Hortus, ὁ κήπος, ὡ, Dem.
Hospes, alios hospitio excipiens, ὁ πρόσθετος, ὡ,
Thuc. ὁ ξενόδοχος, ὡ, Philo. ὁ πανδοχεύς,
ἔως, Plut. qui hospitio excipitur, ὁ ξένος, ὡ,
Dem. alijus et familiaris, ξένος ὢν τινι
ἐπιτιμῶν, Isocr.
Hospita, ἡ ξενόδοχος, ἡ πανδοκύτρια, Aristoph.
Hospitalis, ξένος, αἴ, ἰον, Xen. ὁ ἄ ἡ φιλόξενος,
ξενικός, ἡ, ὄν, amicitia, φιλία, Aristot. mu-
nus, τὸ ξένιον, Dem.
Hospitalitas, ἡ ξενία, ας, Dem. ὁ ξενισμός, ἄ,
Plut. ἡ φιλοξενία.
Hospitaliter, φιλοξενῶ, Isocr.
Hospitium, τὸ ξενόδοχεῖον, τὸ πανδοχεῖον, Plut.
ὁ ξένος, et amicitia, ἡ ξενία ἔξ φιλίας, Dem.
renovo vetus hospitium, ἀνανεοῦμαι ἔξ παλίν
ποιῶμαι τὴν παλαιὰν ξενίαν, Isocr. decerno
alicuius hospitiū, ψηφίζομαι τινι προσξένιον,
Dem. excipio hospitio aliquem, ξενίζω τινὰ,
id. hospitio conjungo, ξενίζομαι, Xen.
Hospitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρὰ τινι,
N. T. ὑπὸ τινος, Xen.
Hostia, ἡ θυσία, ας, Lucian. τὸ θῦμα, ατος,
Isocr. hostiam immolo, θυσίαν θύω, Plat.
ἐρόθυτα ποίω, Aristot.
Hosticus, πολέμιος, αἴ, ἰον, terra, ἡ πολεμία
χώρα, Xen.
Hostilis, πολεμικός, αἴ, ἰον, Xen. ἐχθρός, ἄ, ὄν
ὁ ἄ ἡ δυσμενής· hostili animo sum erga ali-
quem, πολέμικως ἔχω πρὸς τινα, id.
Hostilitas, ἡ δυσμενεία, ας, Herodian.
Hostiliter, πολεμικῶς, Isocr. πολέμικως, Thuc.
Hostimentum, ἡ ἀμφοῦ, ἡς, Lucian.
Hostio, ἀμείβομαι, Dem.
Hostis, ὁ ἐχθρός, ἄ, Dem. ὁ πολέμιος· et ini-
micus, πολέμιος ἡ ἐχθρός, id. potens, ἐχ-
θρὸς ισχυρός, id. acris, χαλεπός, Isocr. irre-
conciliabilis, ἀδιλλάκτος, Dem. apertus,
περίηλος, id. communis, κοινός, id. hostem
aliquem facere, ποιεῖν τινα ἀνταγωνιστήν, Isocr.
judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, id. fieri alicui,
γίνεσθαι τινι πολεμήσαντα, Dem. esse
alicujus, εἶναι πολέμιον seu ἐχθρόν τινος, ex-
periri aliquem, χρῆσθαι τινι πολέμῳ seu ἐχ-
θρῷ· facere cum hostibus, εἶναι ἐν μερίδι τῶν
ἐχθρῶν, id.
Huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, Dem. adside,
δεῦρο ἀναστῆς μοι, id. restituere, δεῦρο κατέ-
γειν, id. mittere, ἐνθάδε πέμπειν, Isocr.
hucusque, ἄχρι τῷ δεῦρο, N. T. huc et
illuc circumvagari, δεῦρο καὶ ἐκεῖ διαφίρεσθαι,
Dem.
Hujusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτα, Dem.
τοιοῦτός τις, Plat.
Humane, ἀνθρωποπατῶς, Hermog.
Humanitas, humana natura, ἡ ἀνθρωπότης·
comitas, ἡ φιλάνθρωπία, Dem. et clementia
alicujus, ἡ πραότης τινός, et animi facilitas
ἔξ πρῶτος ἐκείκειται, et indulgentia, ἡ ἄνεσις·
humanitatem experiri apud aliquem, συν-
χεῖν τῇς φιλάνθρωπίας παρὰ τινων· frui
humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῇς φιλα-
νθρωπίας τινῶν, id. habere humanitatem invicem
a natura, ἔχειν φιλάνθρωπίαν ἐκ φύσεως
πρὸς ἀλλήλους, Isocr.
Humaniter, ἀνθρωπίνως, Dem. disputare hu-

manus de fortuna, διαλίγασθαι ἀνθρωπινώ-
τητον πρὸς τῆς τύχης· humaniter se gerere
erga aliquos, φιλάνθρωπῶς ἔχειν πρὸς τινάς,
id.
Humanus, ἀνθρώπιος, εἰς, εἰον, genus, ἀνθρώ-
πιον γένος, Lucian. ἀνθρώπινος, ἰνῃ, ἰον,
genus, ἀνθρώπινον γένος, Plat. comis, ὁ ἄ ἡ
φιλάνθρωπος, Dem. et clemens, ἡ πρῶτος·
mansuetis et humanis moribus præditus,
ἡμερος ἔξ φιλάνθρωπος τὰς τρώπας· humanum
se præbere erga aliquem, φιλάνθρωπῶς ἔχειν
πρὸς τινα, id.
Humatio, ὁ ἐνταφιασμός, ὡ ἡ ταφὴ, ἡς, Thuc.
Humecto, ὑγραίνω, Gal. νοτίζω, Diosc. ἐκμάζω.
Humectus, ὑγρός, ἄ, ὄν, Xen.
Humeo, νοτιάω, Aristot.
Humerus, ὁ ὤμος, ὡ, Isocr.
Humesco, ὑγραίνωμαι, Plat.
Humi, χαμαί, sedeo, χαμαὶ κάθηναι, Xen.
Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας, Galen. ἡ ὑγρότης,
ἡτος, Plat.
Humidus, ὑγρός, ἄ, ὄν, Xenoph. νότιος, Hom.
Humiliatio, ἡ ταπεινότης, εως.
Humilio, ταπεινῶ, N. T.
Humilis, e, ὁ ἄ ἡ πρόσθιος, ὡ, Aristot. τα-
πεινός, ἡ, ὄν, Lucian. animo, ὁ ἄ ἡ ταπεινό-
φρων, ὄντος, Plut.
Humilitas, ἡ ταπεινότης, Isocr. ἡ ταπεινοφρο-
σύνη.
Humiliter, ταπεινῶς, Isocr.
Humo, θάπτο, mortuos, νεκρὸς seu ἀποθνήσκον-
τας, Dem. aliquem, ἐνταφιάζω τινὰ, Basil.
Humor, ἡ ὑγρότης, Plat. ἡ νοτίς, Athen.
Humus, ἡ γῆ, γῆς, Dem. Confer Terra.
Hyacinthinus, δακτύλιος, ἰνῃ, ἰον.
Hyacinthus, ὁ vel ὁ ὑάκινθος, ὡ, Diosc.
Hyades, αἱ ὑάδες, ὡν, Poll.
Hyberna, -orum, τὸ χειμῶδιον, ὡ in hybernis
habere exercitum, ἐν χειμῶδιῳ χρῆσθαι τῇ
δυνάμει, Dem. ex hybernis educo, ἐκ τῶν
χειμῶδιων ἐξαγω.
Hyberno, παραχειμαζῶ, Dem. χειμαζῶ.
Hybernus, χειμερινός, ἡ, ὄν, morbi, χειμεριναὶ
νόσοι, Hipp.
Hydra, ἡ ὕδρα, ας.
Hydria, ἡ ὑδρία, ας, N. T.
Hydropicus, α, um, ὑδρωπικός, ἡ, ὄν.
Hydrops, morbus, ὁ ὑδρωψ, ὡπος, Gal. hy-
drope laborans, ὑδρωπικός, ἡ, ὄν· hydrope la-
boranti similis, ὁ ὑδρωψ· hydrope laboro,
ὑδρωπικῶς, Diosc. hydrope corripior, ἐξυδρω-
πικῶς, Aristot.
Hydrus, ὁ ὕδρος, ὡ.
Hymalis, e, χειμερινός, ας, ἰον, Thuc.
Hymatio, ἡ χειμαστία, ας, Polyb. ἡ παραχει-
μαστία.
Hymeo, χειμαζῶ, Dem. χειμερίζω.
Hymus, ὁ χειμῶν, Xen. τὸ χεῖμα.
Hymnus, ὁ ὕμνος, N. T.
Hypocaustum, τὸ ὑποκαυστον, Vitruv.
Hypochondria, τὰ ὑποχόνδρια, ὡν.
Hypocrisis, ἡ ὑπόκρισις, εως, N. T.
Hypocrita, ὁ ὑποκριτής, ἄ, N. T.
Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος, Isocr.
Hypotheca, ἡ ὑπόθηκη, ης, Dem.
Hypothesis, ἡ ὑπόθεσις, εως, Aristot.
Hypothesis, ὑποθετικός, ἡ, ὄν, Aristot.
Hystrix, ὁ ὕστρος seu ὕστρος, χος, Aristot.

I. J.

JACEO, κείμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, Isocr. in
terra, κατακείμαι ἐν τῇ γῇ, Plat. κατακλί-
νομαι.
Jacio, βάλλω, aliquem gleba, τινὰ βάλλω, Xen.
probra, vide Probrum: fundamentum, vid.
Fundamentum.
Jactanter, κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς.
Jactantia, ἡ ἀλαζονεία, Dem. τὸ φούργημα, Plut.
ἡ μεγαλαυχία.

Jactatio, ὁ ῥιπασμός, ἄ, Plut. ὁ σάλας.
Jactator, ὁ ῥιπαζέων, Aristot. arrogans, ὁ ἀλα-
ζονικός, ἄ, Xen. ὁ ἀλαζών, id. ὁ ἀλαζονεύμε-
νος, Isocr.
Jactito, ῥιπαζέω, aliquid, τι, Aristot. glori-
or, μεγαλαυχῶμαι, aliquid, ἐπὶ τινι, Isocr. ἀγαλ-
λομαι τινι, Thuc. ἐπὶ τινι, Xen. generis no-
bilitatem, αὐχίον εὐγενεῖαν, Aristid. artes,
ἀλαζονεύομαι πρὸς τῶν τεχνῶν, Isocr. divitias,
καταλαζονεύομαι πρὸς τῶν πλούτων, id.
Jacto, ῥίπτω, Xen. Confer Jactillo.
Jactura, ἡ ἐκβολή, ἡς, Dem. temporis, χρόνου
παρενόλημα, Ælian. Confer Damnum.
Jactus, ὡς, ἡ βολή, ἡς, jaculi, ἀκοντί-
retis, ὁ βόλος τῷ δικτύῳ, Aristoph.
Jactandi peritia, ἡ εὐτοχία, ἡ εὐμενία, ἡ εὐ-
τοξία.
Jaculandi peritus, ὁ ἄ ἡ εὐτοχος.
Jaculatio, ἡ ἀκοντισία, εως, Suid.
Jaculator, ὁ ἀκοντιστής, ἄ, Xenoph. ὁ τοξότης.
Jaculatorius, ἀκοντιστήριος, αἴ, ἰον.
Jaculatrix, ἡ ἀκοντιζύσα, ης.
Jaculor, ἀκοντίζω, hastam, τὸ δόρυ, Plut. in
aliquem, τινὰ, Xen. εἰς τινα, id.
Jaculum, τὸ ἀκόντιον, ὡ, Xen.
Jam, ἤδη, pulso, ἀμύνομαι, Dem. ἐν τοῖς παρ-
ούσι καιροῖς· ἐν τῷ παρόντι, νῦν· jam jam,
παραινυκία, id. ὅσον ἐκ ἤδη, Xen. jam diu,
ἡ πολλὰ χρόνον, Dem. πολλὴν ἤδη χρόνον, id.
jam pridem, πάλαι, Lucian. jam olim, ἐκ
πολλῆς ἤδη, Dem. jam inde a pueris, ἐκ νεότη-
των, Aristot.
Janitor, ὁ θυροφύλαξ, ὡ, Lucian. ὁ πυλωρός.
Janitrix, ἡ θυροφύλαξ, ἄ, N. T.
Janua, ἡ θύρα, Xen. januum pulso, θύραν πα-
τάσσω, id. aperio, ἀναπετάνωμι τὰς θύρας,
Lucian. claudio, θύρας κλείω, N. T.
Januarius, ὁ ἀνθεστηριών, Dem. ὁ Ἰαννάριος.
Jaspis, ἡ ἱασπίς, ἰδος, Diosc.
Ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν, Dem. ma-
nere, αὐτῷ καταμένειν, Isocr. auctor fuit ho-
rum, αὐτοῦ αἴτιος ἡ τῶντων, Dem. ubi,
ἐνταῦθα, ἄ, Isocr. ibid. αὐτόθι, Dem.
Ibis, ἡ ἱεῖς, ἰδος, Herodot.
Ico, πλήττω, fœdus cum aliquo, ποίωμαι σύν-
θηκην πρὸς τινα, Dem. σπένδομαι πρὸς τινα,
Thuc.
Icon, ἡ εἰκών, ὄντος, Isocr.
Ictericus, ἡκτερικός, ἡ, ὄν, Gal.
Icterus, ὁ ἡκτερος, ὡ, Gal. ictero laboro, ἡκτε-
ρικῶς, Diosc. ictero laborans, ἡκτερικός, ἡ, ὄν,
Hipp. ὁ ἄ ἡ ἡκτεριώδης, εως, Diosc. ictero
corripior, ἡκτερόομαι, Isocr.
Ictus, ὡς, ἡ πληγὴ, ἡς, Isocr.
Icuncula, τὸ εἰκόνιον, ὡ, Plut.
Idcirco, διὰ τῆτο, Dem. διὰ ταῦτα, id.
Idea, ἡ ἰδέα, ας, Plat.
Idem, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτὸ, seu ταῦτα, Ari-
stoph. ὅτος, αὐτὴ, τῆτο, Plut. dico, ταυ-
τολογία, quod, ταυτὸν, ὅπερ, Isocr. secunda
fortuna, ταυτὸν τῇ εὐδαιμονίᾳ, Aristot.
Identidem, θαμνῶς, Xen.
Identitas, ἡ ταυτότης, ἡτος, Aristot.
Ideo, διὰ, Dem. διὰ τῆτο, id. quod, τῆτο ἕνεκα,
ὅτι, Isocr. ideo, quod condidisti homines,
ὅν ὡν ἐπλασας ἀνθρώπους, Plut.
Idioma, τὸ ἰδίωμα, ατος, Diosc.
Idiota, ὁ ἰδιώτης, ὡ, Dem.
Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, ὡ, N. T. sum, εἰδω-
λολατρεύω, Bas.
Idololatria, ἡ εἰδωλολατρεία, ας, N. T.
Idolum, τὸ εἰδωλον, ὡ, N. T.
Idonee, ἐπιτηδείως, Thuc. ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτηδύς, εἰς, εἰον· idoneum tem-
pus, ἐπιτηδύς καιρός, Dem. ad aliquid,
τινι, Aristot. εἰς τι, Herodian. ad gerendam
republicam, πολιτευσθῆναι, Dem. ad nego-
tium, χρήσιμος ἐπὶ πρᾶγμα, id. ad geren-
das res justas, πρακτικός τῶν δικαίων, Aristot.
ad omnia, εὐάρεστος πρὸς ἅπαντα, Isocr. ad
docendum, ἱκανὸς διδάσκειν, id. ad aliquid,
πρὸς τι, Lucian. corpore, τὸ σῶμα, Xen.
civis, πολίτης, Isocr. ad agendum, δυνάμενος
πράττειν, id.
Idus, αἱ ἰδοί, ὡν.
Jecinorosus. Vide Hepaticus, α, ut.

Jecur,

Jecur. Vide Hepar.
 Jejune, ἀγένητος, ἀσπής.
 Jejunitas, ἡ νηστεία, Aristot. ἡ ἀσιτία, id.
 Jejunium, idem quod praeced.
 Jejuno, ἀσιτίω, Gal. νηστεύω, Plut.
 Jejunus, ὁ ἔξ ἡ ἀσιτίας, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀγεύσεως, Lucian. ὁ ἔξ ἡ ἀπόσιτος, id.
 Jentaculum, ὁ ἀρεπασμὸς, ἔ, Plut. τὸ ἀρεπασίον, αὐτος, Aristot.
 Jento, ἀρεπάζομαι, Philo.
 JESUS, ὁ Ἰησοῦς, ἔ, N. T.
 Igitur, ἔν, propter, χρωσέν ἔν, Dem. τοῖνον oportet, δεῖ ἔκιν precabatur, ἔκιν ἡν χροτο δὴ, commemoravi, ὑπέμνησα δὴ, id.
 Ignavus, ἀγροῦν, ἔσα, ἔν, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀνεπιστήμων, Thuc. μὴ ἐπιστάμενος, Xen.
 Ignave, ἀγροῦν, se gerere, ἔχειν, Plut. timide, ἀνάνδρως, se gerere erga hostes, ἔχειν πρὸς τοὺς ἐχθρούς, Isocr.
 Ignavia, ἡ ἀγροία, Dem. ἡ ῥαθυμία, et socordia, ἡ ἀγροία ἔξ ῥαθυμίας, et negligentia, ῥαθυμία ἔξ ἀμέλειαν· τὸ ῥαθυμῆν nimia et intempestiva, ῥαθυμία πολλή, ἔξ ἀκαίρους· insignis et pernicio, ὑπερβάλλουσα ἔξ ἀνήκεστος· ignaviae se dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμῆν per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥαθυμῆν προσέσαι τὴν ignaviam deponere, ἀποθεῖσθαι ῥαθυμῆν et timiditas, ἡ ἀνανδρία ἔξ κακίας, et mollities, ἔξ μαλακίας, et socordia, ἔξ ῥαθυμίας facere aliquid ob ignaviam et effeminationem animum, ποιεῖν τι δειλίας ἔξ ἀνανδρίας ἔνεκα, id.
 Ignaviter, segniter, ἀγροῦν, Dem. ῥαθυμῶς, Isocr. timide, ἀνάνδρως, id. κακῶς, Dem.
 Ignavus, piger, ἀγροῦν, ἔ, ἔν, Dem. ἀγροῦν, ἔν, ἔσα, ἔν, id. ὁ ἔξ ἡ ῥαθυμίας, ἔ, Isocr. ῥαθυμῶν, ἔσα, ἔν, id. timidus, ὁ ἔξ ἡ ἀνανδρίας, ἔ, Dem. φαύλος, ἔ, ἔν, id. μαλακός, ἔ, ἔν, Isocr. sum, ῥαθυμῶν, Dem. ἀγροῦν, id. μαλακίζομαι, id. κακίζομαι, id. ἀνέηρος.
 Igneo, ἐκπυρόομαι, Galen.
 Igneus, πύρινος, ἔ, ἔν, Theophr. ὁ ἔξ ἡ ἔμπυρος, Diosc. ὁ ἔξ ἡ πυροειδής, Plat.
 Ignarium, τὸ πυρεῖον, αὐ, Plat.
 Igniculus, τὸ πυρεῖον, αὐ, Plat.
 Ignis, τὸ πῦρ, πυρός, Aristot. sacer, τὸ ἐρυσίπτελος, αὐτος, Gal. caelestis, ὁ πρηστῆρ, ἦρος, Aristot. caelo descendens, πῦρ καταβάσιον, Philo. fatuus, ὁ πολυδευκός.
 Ignitus, ὁ ἔξ ἡ πυροειδής, ἔος, Diosc. ὁ ἔξ ἡ διάπυρος, αὐ, Plat.
 Ignobilis, e, genere, ὁ ἔξ ἡ ἀγροῦν, ἔος, Dem. ὁ ἔξ ἡ δυσγενής, ἔος, nomine, ὁ ἔξ ἡ ἀδόξος, αὐ, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀνώνυμος, id. ὁ ἔξ ἡ ἀκλήρης.
 Ignobilitas generis, ἡ δυσγένεια, αὐ, Plut. nominis, ἡ ἀδόξια, αὐ, Dem. et humilitas, ἔξ ταπεινότης, id.
 Ignominia, ἡ δύσκολια, Dem. ἡ ἀδόξια, et contemptus, ἀδόξια ἔξ αἰσχύνῃ· ignominiam alicui adfero, αἰσχύνῃν φέρω τινί· concido in tenebras et ignominiam, γίγνομαι ἐν σκότειν ἔξ δυσκλείας· fugio ignominiam, φεύγω ἀδόξίαν· abstergo ignominiam rerum gestarum, ἀποστρίβομαι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδόξίαν· ignominia adificio et pessime tracto, ἀτιμάω ἔξ τὰ ἔσχατα πρῶτα τινά· contra omne jus et aequitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάωμαι, id.
 Ignominiose, ἀδόξως, Dem.
 Ignominiosus, ὁ ἔξ ἡ ἄτιμος, αὐ, Dem. et turpis, ἱπποειδής, ἔξ αἰσχρός· ignominiosum habetur jam, versari in rep. ἱπποειδῆσιν ἦδη τὸ πολιτευσθαι ignominiosum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθωμαι, id.
 Ignorabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀγροῦν, αὐ, Lucian.
 Ignorantia, ἡ ἀγροία, Dem. ἡ ἀγροσύνη, id. et inscitia rerum, ἡ ἀπειρία ἔξ ἀγροίας πεπραγμένων, id. et oblitio, ἀγροία ἔξ λήθη, Isocr. cum ignavia conjuncta, ἀγροία μεμιγμένη κακία, Dem. incido in ignorantiam, ἐμπίστω εἰς ἀγροίαν, Isocr. facere aliquid ex ignorantia, ποιεῖν τι δι' ἀγροίαν, Dem.
 Ignoratio, ἡ ἀγροσύνη, Dem.
 Ignoro, ἀγροῦν, res, τὰ παράγματα, Dem. aliquid, τινά, id. aliquid, λαμβάνω μὲν τι,

id. nihil aliorum, ἄδενός τῶν ἄλλων ἀπολείπομαι, id.
 Ignoscentia, ἡ συγγνώμη, Dem. Confer Venia.
 Ignoscibilis, e, συγγνώμιος, ἔ, ἔν, Plut.
 Ignosco, συγγινώσκω, alicui peccatum, τινί ἀμαρτίαν, Eurip. fraudem, τῆς ἀπάτης, Philostrate. alicui, συγγινώσκω ἔχω τινί, Isocr. συγγνώμην δίδωμι τινί, Polyb.
 Ignotus, ἀγνοῦμενος, ἐν, ἐν, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀγροῦν, alicui, ἀγροῦν τινί, id. de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοῦμένων λόγους ποιεῖσθαι, Isocr.
 Ilex, ἡ πρίνος, αὐ, Aristot.
 Ilia, ὁ κινεῖον, ἄνθρωπος.
 Illicet, εἰν δὴ.
 Illicetum, ὁ πρίνον, ἄνθρωπος.
 Illiceus, a, um, πρίνους, ἴνη, ἴνον, Aristoph.
 Ilabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἰς τι, Thuc.
 Ilaboratus, ὁ ἔξ ἡ ἀγροῦν, αὐ, Lucian. aurum, ἀπείθετος χρυσός, id.
 Ilac, κρέισις.
 Ilacrymorum, ἱπδακρύων, mortuo, τῷ τεθνηκότι fortune meae, κατατακρύων τὴν ἑμαυτῇ τύχην, Xen.
 Illesus, ὁ ἔξ ἡ ἀβλαβής, ἔος, Xen. ὁ ἔξ ἡ ἀλώετος, ὁ ἔξ ἡ ἀπῆμαν.
 Illequeo, παγιδεύω, aliquid, τινά, N. T.
 Illeudatus, ὁ ἔξ ἡ ἀνεργασίας, αὐ, Isocr.
 Ille, ἐκείνους, ἐκείνην, ἐκείνον, Dem. ille ipse, ἐκεῖνος αὐτός, id.
 Illecebræ, αἱ ἐπαγωγαί, ἔν, Plat. τὰ εὐέλγητρα.
 Illecebrus, ἐπαγωγός, ἔ, ἔν, Thuc. ὁ ἔξ ἡ Σηλεκτήριος, et attractivus, ἀγωγός ἔξ ἐφοκός, Ἐλιαν.
 Illectamentum, ἡ ἐπαγωγὴ, ἦς, Plat.
 Illegitimus, ὁ ἔξ ἡ ἔκνομος, αὐ, Philo. ὁ ἔξ ἡ ἔκθεσμος, αὐ, id.
 Illepe, ἀχαρῆντος, ἀχαρῆτος, Hermog.
 Illepidus, a, um, ὁ ἔξ ἡ ἀχαρῆς, ἔτος, Herod.
 Illybate, ἀψαύσεως seu ἀψαυσί, Plut.
 Illybatus, ὁ ἔξ ἡ ἀψαυτός, αὐ, Philo. ὁ ἔξ ἡ ἀψαυτός, αὐ, Plut.
 Illyberalis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀνελεύθερος, αὐ, et tenax, ἔξ μικρολόγος, Dem. servilis, ὁ ἔξ ἡ δεσπορπής, ἔος, Xen.
 Illyberalitas, ἡ ἀνελευθερία, αὐ, Aristot. ingenium servile, ἡ ἀγροῦν, αὐ, Cl. Alex.
 Illyberaliter, ἀνελευθερῶς, δελορπῆτως.
 Illyc, ἐκεί, Dem. nulli erant illyc, praeterquam Thebani, ἔ γὰρ ἦσαν αὐτοί, πλὴν Θεβαίων, id.
 Illycio, ἐπάγω, Dem. aliquid, Σηλεῶν τινά, Isocr.
 Illycitus, ἀτίμως, Hesych.
 Illycitus, ὁ ἔξ ἡ ἀτίμος, αὐ, Plut. ὁ ἔξ ἡ ἀτίμος, αὐ, illycitus precor, ἀτίμισα εὐχομαι, Xen. facio, ἀτίμισα ποίω, id.
 Illycium, idem quod Illycebræ.
 Illyco, παραντίνω, Dem. Confer Statim.
 Illydo, προσβάλλω, aliquid alicui, τί τινί, Plut.
 Illygo, προσδίδω, ἐνδῶν legi, εἰς νόμον, Plat.
 Illymis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀπῆλος, αὐ.
 Illync, ἐκείθεν, Dem. ἐνταῦθεν, id.
 Illynimentum, τὸ ἐπύχρυσμα, αὐτος, Diosc.
 Illylin, ἐπύχρυσμα, Gal. ἐνταῦθεν.
 Illylisio, ἡ προσβολή, ἦς, Plut.
 Illylteratus, ὁ ἔξ ἡ ἀπαίδευτος, αὐ, Ἐσχιν. ὁ ἔξ ἡ ἀγροῦν, αὐ, N. T. ὁ ἐκ τῶν λόγων ἔν, Plut. Confer Indoculus.
 Illyllus, ὁ ἔξ ἡ ἐπύχρυστος, αὐ, Gal.
 Illyllo, ἐκείσε, sermonis, τῷ λόγῳ, Herodot.
 Illyllotus, ὁ ἔξ ἡ ἄλυστος, αὐ, Plut. ὁ ἔξ ἡ ἀνίπτος, αὐ, N. T. illotus manibus, ἀνίπτος χερεσὶ, Naz. pedibus, ποσὶ, Philo.
 Illylluc, ἐκείσε, ire, πορεύεσθαι, Dem. ἐκεί, sequi, aliquid, ἐκεί ἐπείσθαι τινά, Chrys. et inde huc, ἐκείσε, ἔξ ἐκείθεν δεῦρ, Dem.
 Illylucio, ἐπύλκω, Xen. ἐπύλκωμαι, alicui, τινί, id.
 Illylucio, ἐπύλκω, N. T. ἐπύλκωμαι sabbatum illyluccebat, ἐπύλκωμαι σάββατον, ibid. ubi illyllux, sc. dies, ὑπολαμπύσης ἡμέρας· illyluccebat die, διαφωσκόντος ἡμέρας, Herodot.
 Illyludo, ἐμπύλκω, alicui, τινί, N. T. φουκαῖζω

τινά, Dem. ἐκπυρόω τινά, Lucian. χυλάζω τινά, Herodian. operibus alicujus, ὑβρίζω εἰς ἔργα τινός, id.
 Illyluminare, πεφωτισμένως.
 Illyluminatio, ἡ ἐπύλκωσις, εὐς, Philo. ὁ φωτισμός, ἔ, N. T. ἡ φωταγωγία, αὐ, Naz. ἡ ἐπύλκωσις, εὐς, apud Theol.
 Illyluminio, φωτίζω, Galen. κατέφωτίζω, Naz. λαμπρύνω· aliquid, καταλάμπω τι, Plut. ἐπύλκωμαι, apud Theol.
 Illylunis, ὁ ἔξ ἡ ἀσέληνος, nox, νύξ, Ἐελ.
 Illylusio, ludificatio, ὁ ἐμπαιγμός, ἔ, N. T. ὁ μνηστῆρ, ἔξ deceptione, ἡ ἐξαπάτη, ἦς, Dem. ἡ διάκωσις, εὐς, id.
 Illylutor, ὁ ἐμπαιγτής, N. T.
 Illylustratio, ἡ ἐπύλκωσις, εὐς.
 Illylustris, e, ὁ ἔξ ἡ ἐπύλκωσις, ἔος, bellum, ἐπύλκωσις πόλεμος, Dem. ὀνομαστός, ἔ, ἔν, vir, ἀνὴρ, id. ἀνὴρ ὀνομασμένος, Isocr. ἀνὴρ λαμπρός, Dem. illylustrum fieri per aliquid, ἐπύλκωσις γίνεσθαι διὰ τι, id. ἀπὸ λαμπρύνεσθαι τινί, Herodot.
 Illylustrum, καταλάμπω, aliquid, τι, Plut. φωτίζω τι, Gal. declaro, φανερόν, δηλῶ, Isocr.
 Illyluyes, ἡ ἀλυσία, Naz. τὸ περίπληγμα, N. T. τὸ ἀπόνυμμα, Clem. Alex.
 Illymaginarius, φανταστικός, ἔ, ἔν, Plut.
 Illymaginatio, ὁ φαντασμός, αὐ, Aristot.
 Illymaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ἔργον τι, Gal. aliquid animo, διατυπῶν τι, Her.
 Illymago, ἡ εἰκὼν, ἔτος, Dem. τὸ ἀγάλμα, id. τὸ εἰδωλόν, id. Confer Stimulacrum.
 Illymaguncula, τὸ εἰκόνιον, Plut. τὸ ἀγαλμάτιον, Lucian.
 Illymbecillis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀσθενής, ἔος, corpore, τὸ σῶμα, Plat. opibus, χειρῶν, id. ὁ ἔξ ἡ ἀβροῦς, αὐ, Xen. ὁ ἔξ ἡ ἀδύνατος, αὐ, Dem. sum, ἀσθενῶ, Isocr.
 Illymbecillitas, ἡ ἀσθενεία, αὐ, Dem. ἡ ἀβροῦς, αὐ, Bas. corporis, κακωχία, αὐ, Diod. Sic.
 Illymbecilliter, ἀσθενῶς, Dem.
 Illymbellis, ὁ ἔξ ἡ ἀπόλεμος, αὐ, Musa, μῦσα, Plat. ὁ ἔξ ἡ ἀνανδρός, αὐ, Isocr. ἀμαχός.
 Illymber, ὁ ὄμβρος· imbribus inundari, κατακλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων, Isocr. τὰ ὕδατα damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὕδατων, Dem. imbre madens, ὁ ἔξ ἡ διομβρός, Aristot. ὁ ἔξ ἡ κάτομβρος, Theophr.
 Illymberbis, e, ὁ ἔξ ἡ ὄμβριος, Lucian. ὁ ἔξ ἡ ἀπώγων.
 Illybibio, ἐμπῖνω, plus vini quam decet, πλεον τῷ ἱκανῷ τῷ οἶνῳ, Lucian. aliquid animo, ἐνκαμπύπτωμαι τι, Philo. comprehendo seu intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, Plut.
 Illymbrex, τὸ γέισσον, αὐ, Phavor. ὁ κίρκωτος τρογυλοειδής.
 Illymbreaticum, γυροειδής.
 Illymbreico, ἀπορροισμός, Aristot.
 Illymbreicus, ὁ ἔξ ἡ ὄμβριος, αὐ, Aristoph.
 Illymbuo, ἐμβρέχω, Diosc. παραβύς, Bas. instituo, παιδεύω τινά τινί, Xenoph. aliquid institutus alicujus, τινά ἐπιστενύματά τινος, Herodian. Confer Doceo, Institutio.
 Illymitabilis, μιμητός, ἔ, ἔν.
 Illymitamen, τὸ μίμημα, αὐτος, vocis, φωνῆς, Plat.
 Illymitandus, μιμητός, ἔα, ἔον, ζηλωτός, ἔα, ἔον.
 Illymitatio, ἡ μίμησις, εὐς, Thuc. τὸ μίμημα, Philo. τὸ ἀπομίμημα, Diod. Sic. ridicula, ὁ πηθησμός, ἔ, Aristoph. inepta, ἡ κακοζηλία, Lucian.
 Illymitator, ὁ μιμητής, ἔ, Thuc. histrionicus, ὁ μίμος, αὐ, Dem.
 Illymitor, μιμῶμαι, majores opere, τὸς προγόνους τῷ ἔργῳ, Dem. res gestas alicujus, τὰς πράξεις τινός, id. et aemulor aliquid, ἔξ ζηλώ τινά, Isocr. ζηλῶ τινά ἔξ τὰ ἐκείνου ἔχον διακῶ, Plat. μιμητής ἔξ ζηλωτῆς γίγνομαι τινος, Isocr. imitando aliquid exprimere, ταῖς μιμήσεσιν ἰδιάζω, Ἐλιαν. ad imitandum sibi aliquid proponere, πρὸς τι ἀποβλέπω, Lucian.
 Illymaculatus, ὁ ἔξ ἡ ἀμώμος, LXX. ὁ ἔξ ἡ ἀσπίλος, N. T. ὁ ἔξ ἡ ἀμώμος, Plut.
 [K] Immadeo,

Immadeo, ἐμβέχομαι, Diosc.
 Immanis, ε, ἀγρίος, ἰα, ion, et difficilis homo, ἀνὴρ ἀγρίος, χαλεπός, Plut. et crudelis bestia, θηρίον ἀγρίον ἢ πλείους ἀνθρώπων μετὰ, Isocr. ὁμοίως, ἢ, ὅν immanis animo, ὁμοίως τὴν γνώμην, Dem. χαλεπός, ἢ, ὅν tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, Isocr. ingens, ὁ ἢ ὑπερμεγέθης, εως, Xen. ὁ ἢ πλείωτος immane quantum, θαυμαστὸν ὄσον, Plut. ἀμύθητον ὄσον, Aristot.
 Immanitas, ἡ ἀγριότης, Plut. ἡ ὁμότης, et sevitia alicujus, ἢ χαλεπότης τινός, Isocr.
 Immansuetus, ὁ ἢ ἄνημος, ε, N. T. ὁ ἢ ἀπηνής, εως, Aristot.
 Immarcescibilis, ὁ ἢ ἀμάρωντος, N. T.
 Immarcesco, μαραινόμεναι, Philo. ἀπραμαίνομαι, Plut.
 Immature, ἄωροι, Athen.
 Immaturitas, ἡ ἄωρία, ες, Aristoph.
 Immaturus, ὁ ἢ ἄωρος, ε, ad conjugium, πρὸς τὸν γάμον, Plut. ad edendum, εἰς βρώσιν, Philo. immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθεῖς, Lucian.
 Immediate, ἀμέσως.
 Immediatus, ὁ ἢ ἔμμετος, ε, Al. Aphr.
 Immediabilis, ε, ὁ ἢ ἀνίκητος, Plut. ὁ ἢ ἄνικτος, Galen. ὁ ἢ ἀνίκητος, Philo.
 Immeditatus, ὁ ἢ ἀμελίτητος, Lucian.
 Immeio, ἐνέρι, Diosc.
 Immemor, ὁ ἢ ἀμνημον, ονος, Plut. ὁ ἢ ἐπιλήθμων, ονος, alicujus, τινός, Æschin. sum, ἀμνημονίως, alicujus, τινός, Dem.
 Immemorabilis, ἢ ἀξιομνημόνευτος.
 Immemoratus, a, um, ὁ ἢ ἀμνημόνευτος, ε.
 Immensitas, ἡ ἀμετρία, Lucian. τὸ ἀμετρον, id.
 Immensus, ὁ ἢ ἀμέτρος, ε, Lucian. ὁ ἢ ἀμέτρος, id. ὁ ἢ ὑπερμεγέθης, εως, apparatus, παρασκευή, Isocr. ὁ ἢ ἀνυπερέβλητος, ambitio, φιλοτιμία, Dem. potentia alicujus, δύναμις τινός, id. ὑπερεβάλλων, εως, on, atrocitas et immensa, δευτὴ ἢ ὑπερέβαλλοντα, id.
 Immeo, εἰσέρχομαι, Dem. εἰσεμι, Xen.
 Immerens, ὁ ἢ ἀνείκτος, ε, Plut.
 Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρὸν, Arist. in aquam, ἀποβάπτω εἰς ὕδωρ, Diosc. καταδύνω ἐφ' ὕδατι, Aristot. aliquem in mare, βαπτίζω τινά εἰς θάλασσαν, Plut.
 Immerito, ἀναξίως, Isocr. fortunam adversam experiri, παρὰ τὴν ἕξιν δυσχερῆ, id.
 Immeritus, ὁ ἢ ἀνάξιος, ε, Dem.
 Immersabilis, ε, ὁ ἢ ἀδιάπτωτος, ε, Pind.
 Immersio, ὁ βαπτισμός, ε, N. T.
 Immigro, ἀποικίω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, Isocr.
 Immineo, ἐπικίμαι, cervicibus, τοῖς αὐχίσι, Herodian. imminet periculum, ἐπικίμει κίνδυνος, Dem. finis vitæ nobis, ἐπικίμει τέλος ἡμῖν crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ἐπικίμειται θάνατος, Plut. imminet fames, μέλλει ἐκείναι λιμός, Ælian.
 Imminuo, μικρύνω, μείνω, ἐλαττώω, aliquid, τι, Isocr. civitates, ἐλάττωσιν ποιεῖται τὰς πόλεις imminuta est respublica, τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γένους, id.
 Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως, τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως, Philo.
 Immisceo, ἀναμείγνυμι, aliquid, τι, Plut. ἐμπλέκω τι, N. T.
 Immiserabilis, ε, ὁ ἢ ἄνοικτος, ε, Eurip.
 Immisericordia, ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.
 Immisericorditer, ἀνηλεώς, Philo. ἀνοίκτως, Soph.
 Immisericors, ὁ ἢ ἀνελεήμων, N. T. ὁ ἢ ἀνηλεής, Philo.
 Immissio, ἡ ἐνέσις, ἡ ἔφρσις.
 Immitis, ε, ὁ ἢ ἀνεπιεικής, εως, ὁ ἢ ἀπηνής, εως, ὁ ἢ ἀμελίχως, et nemini ignoscens, ὁ ἢ ἀσυγγνώμων, ονος, Dem. et asper, πικρὸς ἢ χαλεπός, Isocr.
 Immitto, ἐνίημι, Xenoph. equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινόν, id. alicui manus, τὴν χεῖρα, N. T. navem mari, ἐπαφίμη τὴν ναὺν τῷ πλάτῳ, Synes. aliquem in aliquid, ἀνίημι τινά εἰς τι, Aristot.
 Immo, ἢ γε, audaces, immo temerarios esse dicit, θαρραλεῖς, ἢ ἴσως γε ἔβη, Plut. immo

etiam ad ipsos hostes, ἀλλὰ δὴ ἐς τοὺς πόλεμους, Liban. immo vero omnia, inquit, πάντα μὴν ὄν, ἔχῃ, Xenoph. immo vero beati, qui audiant verbum Dei, μὲν ὄν μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, N. T. turpe est, immo turpissimum, ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, Dem. quin immo barbari quoque sponte illi se dediderunt, ἀλλὰ μὴν ἢ βάρβαροι ἐκόντες αὐτῷ προσεχόμενοι, Herodian.
 Immobilis, ε, ὁ ἢ ἀκίνητος, ε, Xen. ὁ ἢ ἀκλινής, εως, Naz. immobile esse, ἀμετακινήτως seu ἀκινήτως ἔχειν, Isocr. Aristot.
 Immobilitas, ἡ ἀκινήσις, Al. Aphr.
 Immobiliter, ἀκινήτως, Isocr. ἀμετακινήτως, Aristot.
 Immoderate, ἀμέτρος, proterve, ἀκολάσως.
 Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ες, Plut.
 Immoderatus, ὁ ἢ ἀμέτρος, ε, Naz. sumptus, δαπάνη πλείων τῆς μετρίας, potus, πότον πλείων τῆς μετρίας, Dem. protervus, ὁ ἢ ἀκόλαστος, ε, Plut.
 Immodeste, ἀκόσμως, προσηνῶς, Dem. agere, διατρέχειν ἐν ἀκολασίαις, id.
 Immodestia, ἡ ἀκοσμία, Plut. ἡ προπύτεια, Dem.
 Immodestus, ἀκοσμίως, ὄνα, ὄν, Dem. ὁ ἢ προσηνής, εως, id. ὁ ἢ ἀκοσμος.
 Immodice, ἀμέτρως, exaggerare dicendo, ὑπερεβολὴν μεγάλην λέγειν, Dem.
 Immodicus, ὁ ἢ ἀμέτρος, ε, Lucian. ὁ ἢ ἀνυπερέβλητος, ε, Dem. ὁ ἢ ὑπέρτονος, ε, id. ὁ ἢ πλείων τῆς μετρίας, id. ὁ, ἢ, τὸ ἔξω τῷ μέτρῳ, luxus, τρυφή, Æl.
 Immolatio, ἡ θυσία, ες, Aristot.
 Immolator, ὁ θύτης, ε, Herodian.
 Immolo, καταθύω, Herodian. bovem, θύω βῶν, Plut. Deo, εἰω, Plut. hostiam alicui, θυσίαν τινι, Xenoph. pro aliquo, διὰ τι, id. animalia, κατασφάττω ζωά, Herodian. homines, ἀνθρωποθύτω, Philo.
 Immorigerus, ὁ ἢ δυσήνιος, ε, Galen.
 Immoriger, ἡ ἀναπονήσκω, Thuc.
 Immoror, διατρέχω, Dem. ἐνδιατρέχω, alicui rei, τινι, Plut. περὶ τι, Thuc. ἐν τινι, Xen. κατὰ τι, Dem. ἐγχερῶν τινι, Thuc. rebus molestis, ἐμμένω τοῖς ἀνώσι, id.
 Immortalis, ε, ὁ ἢ ἀθάνατος, ε, fio ob aliquid, γίνωμαι διὰ τι, Isocr. sum ob aliquid, εἰμι ἐνεκά τινος, Dem. immortalia sapio, τὰ ἀθάνατα φρονέω, Isocr. immortalum facio aliquid, ἀπαθανατίζω τινά, Lucian. ἀσίμνητον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποίω τινά, Isocr. immortalum sui memoriam relinquere, ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτῷ μνήμην καταλείπειν, Isocr.
 Immortalitas, ἡ ἀθανασία, Isocr. ἡ ἀφθαρσία immortalitatem appetere, ὀρέσθαι ἀθανασίας, consequi, ταχέως ἀθανασίας, frui immortalitate, μετρίχως ἀθανασίας, id.
 Immortaliter, ἀθανάτως.
 Immotus, ὁ ἢ ἄσεντος, ε, Chrys. ὁ ἢ ἀκίνητος, ε, Aristot. ὁ ἢ ἀμετακίνητος, ε, N. T. ὁ ἢ ἀδιάτρεπτος, ε, LXX. sto, ἀτρεμίζω, Eurip.
 Immundities, τὸ μῖασμα, ατος, LXX. ὁ μῖασμός, ε, Plut. ἡ ἀκαθαρσία, ες, Dem. ἡ ἀκαθαρότης, ητος, id.
 Immundus, ὁ ἢ ἀκαθαρτός, ε, Philo. ὁ ἢ ἀκάθαρτος, ε, Dem. μῖαρος, ρός, ὄν.
 Immunis, ε, ὁ ἢ ἀτελής, εως, ab aliqua re, τινός, Dem. ab excubiis, φρενῶς ἀτέλειαν ἔχων, Ælian. sum, ἀσμεβολίω, Ach. Tat. immunem facere aliquem ab aliqua re, ἀτέλειαν τινος δίδοναι τινι, Dem.
 Immunitas, ἡ ἀτέλεια, Dem. immunitatem ab aliqua re alicui tribuere, εἰδὼν τινι τῆς ἀτελείας τινός, δίδοναι τινι ἀτέλειαν τινός, consequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρὰ τινος, invenire beneficium, εὐρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' εὐεργεσίαν, habere, ἀτέλειαν ἔχειν abrogare, ἀφαιρεῖσθαι, relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς πασίν immunitate sua frui, χρῆσθαι ἑσθ' ἀτέλειαν, id.
 Immunitus, ὁ ἢ ἀτέλιχος, ε, ὁ ἢ ἀφύλακτος, ε, Aristoph.
 Immutabilis, ε, ὁ ἢ ἀμετάτρεπτος, ε, Plut. ὁ ἢ ἀτρεπτος, ε, id. ὁ ἢ ἀμετάστας, ε, Plut. ὁ ἢ ἀμετάθετος, ε, N. T. ἀμετακινήτως ἔχων, εως, on, Isocr. Immutabiliter, ἀτρεπτως, Philo. ἀμετακινήτως, Isocr.

Plat. ὁ ἢ ἀμετάθετος, ε, N. T. ἀμετακινήτως ἔχων, εως, on, Isocr.
 Immutabilitas, ἡ ἀμεταβλησιμότης, ες.
 Immutabiliter, ἀτρεπτως, Philo. ἀμετακινήτως, Isocr.
 Immutatio, ἡ ἐναλλαγή, ης. Vide Mutatio.
 Immuto, μεταλλάττω. Confer Muto.
 Imo. Vide Immo.
 Impacatus, ἢ εἰρηναῖος, αἴα, αἰον.
 Impactio, ἡ προσκοπή, ης, Thuc.
 Impactus. Vide Impingere.
 Impar, ὁ ἢ ἄσεντος, ε, Aristot. ὁ ἢ ἀνάστως, ε, περισσός, ἢ, ὅν numerus, ἀριθμὸς περισσός, Plut. ad pugnandum, ἢ ἀξιώμαχος, Diod. Sic.
 Imparatus, ὁ ἢ ἀπαράσκευος, ε, ἀπαρασκευάστος, ε, omnino ad aliquid, παντάπαστι πρὸς τι, Dem.
 Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος, Aristot.
 Impariter, ἀνισως.
 Impatibilis, ε, ὁ ἢ ἀπάθης, ε, ὁ ἢ ἀπαθής, εως, Plut.
 Impatibilitas, ἡ ἀπάθεια, ες, Plut.
 Impatibiliter, ἀπαθῶς, Plut.
 Impatiens, ὁ ἢ ἀπαθής, ὁ ἢ ἀπλήμων.
 Impatentia, ἡ ἀτλησιμότης, ες, Hesyech.
 Impatienter, ἀμενηνῶς, aliquid ferre, δυσνησίως τι φέρειν, Synes.
 Impavidus, ὁ ἢ ἄφοβος, Plut. ὁ ἢ ἀδής.
 Impedimentum, τὸ ἐμποδισμα, Dem. τὸ ἐμπόδιον, id. τὸ κώλυμα, ατος, Lucian. ἡ κωλύμη, Thuc. impedimento esse alicui, εἶναι τινι ἐμπόδιον, Dem. ἐμποδίζειν τινά, id. ἐμπόδιον γίνεσθαι τινι, Plut. impedimento alicui esse, ne agat, ἐμπόδιον εἶναι τινι πρὸς τὸ δράν, Aristot. impedimento carens, ὁ ἢ ἀπαρασκευάστος, Epictet. impedimentum tollere, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, Heliod. adferre alicui in aliqua re, ἀπασχολεῖν τινι περὶ τι, Herodian. sine impedimento, ἀνεμπόδιως, Diod. Sic. impedimenta bellica, ἡ ἀποσκευή, LXX. Confer sequens Impedio.
 Impedio, pedes implico, ἐμπόδιζω, aliqua re, τινι, Aristot. prohibeo, ἐμπόδιζω, aliquem, τινά, Isocr. τινι, id. κωλύω τινά, Dem. quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γίνεσθαι aliquem in aliqua re, ἀπέχρω τινά τινος, Plut. aliquem ne regnum occupet, κωλύω τινά λαβεῖν τὴν ἀρχήν, Dem. abire volentem, κατακωλύω ἀπέρχεται βεβλημένον, Xen. remigum ministerium, παραποδίζω τὴν τῶν ἱερῶν χρεῖαν, Polyb. nemine impediēte persequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινά, Herodian.
 Impeditio, ἡ κωλύσις, ὁ ἐμπόδισμός, Aristot. ἡ ἐκωλύσις, Xen. Confer Impedimentum.
 Impello, ἐπάγω, aliqua re, τινι, Aristot. aliquem ad aliquid, παραρρομῶ τινά εἰς τι, Xen. παραρρομῶ τινά ἐπὶ τι, Isocr. oratione, προσβιβάζω τῷ λόγῳ, Xen.
 Impendo, ἐπιπρέμμαι. Vide Immineo.
 Impendio, λαβὼν, Isocr.
 Impendium. Vide Sumptus.
 Impendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἰς τι, Dem. aliquid frustra, τι εἰς ἄδην δέω, id. divitias, ἀναλίσκω χρήματα, Isocr. bona, δαπανῶ τὰ ὑπάρχοντα, Dem.
 Impenetrabilis, ε, ὁ ἢ ἀδιάβατος, ε.
 Impensa, τὸ ἀνάλωμα, ατος, Dem. facere impensas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἰς τι, id. Confer Sumptus.
 Impense, σφδρα, Aristot. ἄγων, Plat.
 Imperator, dux, ὁ ἡγέμων, Dem. ὁ ἡγέμων, Cæsar. ὁ αὐτοκράτωρ, Jos.
 Imperatorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, Isocr.
 Imperatorius, στρατηγικός, ἢ, ὅν, Plut. ἡγεμονικός, ἢ, ὅν, Xen. αὐτοκρατορικός, ἢ, ὅν, Xiph.
 Imperatrix, ἡ ἡγεμονίς, ἴδος, Philo. Cæsaris uxor, ἡ αὐτοκράτωρ, ορος, Xiph.
 Imperatum, τὸ κελεύόμενον, ε, Xen. τὸ προσαχθεῖν, ἔντος, Isocr. τὸ παράγγελλαι, ατος, id. τὸ παραγγελλόμενον, ε, id. facere, ποιεῖν seu πρᾶττειν τὸ προσαγγόμενον, τὸ προσεταγμένον, τὸ κελεύόμενον, Dem.
 Imperceptus, ὁ ἢ ἀκατάληπτος, ε.
 Impercussus, ὁ ἢ ἀτρεπτος, ε, Plut.
 Imperfectio,

Imperfectio, ἡ ἀτέλεια, *as*, seminum, τῶν σπειρμάτων, Theophr.

Imperfectus, ὁ ὃς ἡ ἀτέλής, *eos*, Aristot. ὁ ὃς ἡ ἡμιτέλής, *eos*, Isocr.

Imperiose, ἐπιτακτικῶς, Suid.

Imperiosus, ἐπιτακτικὸς, ἡ, ὄν, Plat. ἀρχικὸς, ἡ, ὄν, Isocr.

Imperite, ἀπειρώς, omnino, παντελῶς, Dem.

Imperitia, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθεία, ἡ ἀδαιμονσύνη, et ignorantia rerum, ὃς ἀγνοία τῶν πεπραγμένων, Dem. facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἀγνοίαν, seu δι' ἀπραγμοσύνην uti excusatione imperitiæ et ætatis, προσφασίζεσθαι ἀπειρίαν ἢ ἡλικίαν, id. literarum, ἡ ἀγγραμμάτια ἢ ἀπαιδευσία, Ælian.

Imperito. Vide Impero.

Imperitus, ὁ ὃς ἡ ἀπειρος, *u*, ὁ ὃς ἡ ἀδαιμόν, ἀμαθής, ἀπαιδευτός: rerum, πραγμάτων, Dem. omnino literarum, παντελῶς ἰδιώτης, id. adeo et vecors, ἔγω καὶ οὐκ ἀνέκους, id. dicendi, ἀπειρώς ἔχων τὴν λέγειν, id. ἀδύνατος λέγειν, Ælian.

Imperium, mandatum, τὸ ἐπιταγήμα, *atos*. Confer Mandatum. dominium, ἡ ἀρχή, ἡς, Dem. teneo, δυναστεύω, Isocr. ἀρχὴν κατέχω, id. ἔχω, id. suscipio terra marique, λαμβάνω ἢ τὴν κατὰ γῆν ἢ τὴν κατὰ θάλασσαν, id. ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς ἢ θαλάσσης, id. alicuius detrectare, ἡγεμονιεύειν ὑπὸ τινος ἐκ αἰῶν, Thuc. militare, ἡ στρατηγία, *as*, Dem. et summa rerum, στρατηγία ἢ προστασία et dominatio, ἀρχή ἢ τυραννίς et potentia, ἀρχή ἢ δύναμις, id. adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, Isocr. dare seu deferre alicui, δίδωμι seu παραδίδωμι ἀρχὴν, seu ἡγεμονίαν τινί, Dem. moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὐτῷ: gerere, κατήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, id. consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχὴν administrare, διοικεῖν ἀρχὴν amplificare, μιλῶν ποιεῖν τὴν ἀρχὴν, id. firmare, ἀσφαλεῖσθαι ποιεῖν, Isocr. adimere alicui, ἀφαιρῖσθαι τὴν ἀρχὴν τινος, id. depone, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, Dem. recuperare, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, Isocr.

Impermissus, ὁ ὃς ἡ ἀβέβαιος, *u*, Xen.

Impero, ἄρχω, præclare, καλῶς, Isocr. cum gravitate omnibus, σφδραῖ ἀπάντων, id. alicui, βασιλεύειν τινός, ἐπιδρῶν τινός, κυριεύειν τινός, κατακυριεύειν τινός, δεσπόζειν τινός, Demosth. Isocr. Arist. tyrannice alicui, τυραννεύω τινός, Isocr. exercitui, στρατηγίᾳ, Dem. ἡγίωμαι, id. ἡγίωμαι στρατηγός, id. una cum alio, συστρατηγῶ τινί, id. jubeo, ἐπιτάλλω τινί, Lucian. καλεῶ τινί, Herodian. Conf. Jubeo.

Imperscrutabilis, *e*, ὁ ὃς ἡ ἀνέξεχνιστος, *u*, N. T. ὁ ὃς ἡ ἀνέξερευντος, *u*, ibid.

Impersuasibilis, *e*, ὁ ὃς ἡ ἀπειθής, *eos*, Xen.

Imperterritus, ὁ ὃς ἡ ἀνέκτακτος, *u*, Plut. ὁ ὃς ἡ ἀκατάπληκτος, *u*, Philo. ὁ ὃς ἡ ἀφοβός, *u*, Plut.

Impertio, seu Impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid, τινί τινος, Xen. ἀνοίωμι τί τινι, Plat.

Imperturbatus, ὁ ὃς ἡ ἀτάρακτος, ὁ ὃς ἡ ἀτάραχος, Bas. ὁ ὃς ἡ ἀβόρυντος, Plut.

Impervestigatus, ὁ ὃς ἡ ἀδιερεύνητος, *u*, Suid.

Impervius, ὁ ὃς ἡ ἀεὶς, Isocr. ὁ ὃς ἡ ἀνόδος, Xen.

Impetigo, ὁ λευχὴν, ἦνος, Diosc. impetigine laboro, λευχηνάω, Theophr.

Impeto, εἰσβάλλω, Thuc. Vide Impetus.

Impetrabilis, *e*, ὁ ὃς ἡ εὐπρόστος, *u*, Epicur. συγχωρητικὸς, ἡ, ὄν.

Impetratio, ἡ ἐπιτυχία, Polyb. ἡ ἐπιτέυξις.

Impetro, τυγχάνω, aliquid, τινός, Isocr. ἐπιτυχῶς τινός, Dem. κτάομαι τι, id. ἀφικνεῖσθαι τινός, Isocr. λαμβάνομαι τινός, Plat.

Impetuosus, ὀρμητικῶς, μὲν ὀρμητῶς, Impetuosus, βίαιος, αἰῶ, ὄν, Lucian. βραγδαίος, αἰῶ, αἰῶν, Plut. ὀρμητικὸς, ἡ, ὄν.

Impetus, ὡς, animi vel corporis, ἡ ὀρμή, ἡς, Plut. impetu irato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ θυμὸν ἐπὶ τινά, Aristot. hostilis, ἡ εἰσβολή, ἡς, Isocr. ἡ ἐπιδρομή, ἡς, Dem. impetuatum in aliquem, ἐφορμάω τινί, Plut. in hostes, ἐφορμάω πρὸς τὸς πολέμιους, Xen. in tabernaculum, ἐπισπῶμαι τῇ σκηνῇ, Herodian. in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν,

Isocr. sustineo, ὑπομένω εἰσβολὴν τινος, Isocr. Confer Impressio.

Impexus, ὁ ὃς ἡ ἀκύντος, *u*, Soph. αὐχμηρὸς, *as*, ὄν, τὴν κόμην, Lucian.

Impico, πιστώ, Cl. Al. καταπιστώ, aliquid, τί, id.

Impie, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβῶς εἰς τι, Xen. aliquid, τί, id. contra aliquem, περὶ τινά, Æschin. factum, τὸ ἀνοσιέργημα, *atos*, Philo.

Impietas, ἡ ἀσεβεία, *as*, Dem. ἡ ἀνοσιότης, *atos*, Isocr. ἡ ἀβότης, summa, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερέβαλλον, Ælian.

Impiger, ὁ ὃς ἡ ἀκύντος, *u*, Xen.

Impigre, ἀκύντος, Plat.

Impigras, ἡ ἀκύντος, *as*.

Impingo, προσπατέω, in lapidem, λίθῳ, Plut. in aliqua re, παταίω τι vel ἐν τινι, Dem. pedem in lapidem, προσκύντω πόδα πρὸς λίθον, N. T. in illam stultitiam, ἐξοκέλλω εἰς τὴν τῆς παρανομίας, Herodian.

Impinguo, παίω, Hippocr. παχύνω, Plat.

Impius, ὁ ὃς ἡ ἀβός, ὁ ὃς ἡ ἀσεβής, *eos*, in vel contra aliquem, εἰς vel πρὸς τινά, Xen. ἀσεβῶν, ἔγω, ὄν, Dem. ὁ ὃς ἡ ἀνόσιος, id. et flagitiosus homo, ἀσεβής ἢ πονηρὸς ἄνθρωπος, Isocr. et execrabilis, ἀσεβής ἢ μισητός, Dem. factum et gravissimum, ἔργον ἀσεβέστατον ἢ δεινότατον, id. impium facinus, τὸ ἀσεβήμα, *atos*, Dem.

impia actio, ἡ ἀσεβήσις, *eos*, Plut. sum, ἀσεβῶν, in Deos, εἰς θεοὺς, Dem. manifeste, περιφανῶς, id. nefarie, ἀναίδως, id.

Implacabilis, *e*, ὁ ὃς ἡ ἀσπαστος, Dem. ὁ ὃς ἡ ἀπαραιτήτος, *u*, Plat. alicui, ἀκαταλλάκτως ἔχων πρὸς τινά, Plut.

Implacabiliter, ἀκαταλλάκτως, Dem. irasci, ἀδιλλάκτως ἀγανακτεῖν, Themist.

Implacidus, *a*, um, ὁ ὃς ἡ δυσάρεστος, *u*, Isocr. sum, δυσαρξείω, Synes.

Impleo, ἐμπλήω, omnia malis, πάντα κακῶν, Plat. aliquem inani spe, τινά χαλινῆς ἐλπίδος, id. naves militibus, πλήρω ναῦς ὀπλιτῶν, Isocr. infamia civitatem, ἀναπλήσω πονηρῶς δόξης τὴν πόλιν, Dem. urbem diffidentia, ἀναπλήρωμι πόλιν ἀπιστίας, id. lætitia, ἐμπλήρωμι εὐθυμίας, Xen. urbem seditionibus, μερῶν ποίω πόλιν εἰσαῶν, Isocr. naves cibo, γιμίζω ναῦς σιτῇ, id. legem, πληρῶν νόμον, N. T. prophetiam, ἀναπλήρωσιν προφητείαν, ibid.

Impletio, ἡ πλήρωσις, *eos*, Dem.

Implicatio, ἡ ἐμπλέξις, *eos*, seu implexus, ἡ ἐπισπλοκή, ἡς.

Implicitè, ἐμπεπλεγμένως non clare, ἀσαφῶς.

Implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς, Isocr. aliqua re, εἰς τι, Polyb. aliquem aliqua re, περιβάλλω τινά τινι, id.

Imploratio, ἡ ἐπικλήσις, *eos*, Lucian. ἡ ἀνάκλησις, Thuc. Deorum, ἡ θεοκλήσις, *eos*, Suid.

Imploro, ἀνακαλέομαι, aliquem, τινά, Plut. Deos, ἐπικαλῶ θεοὺς, Herodian. fidem Deorum, θεοκλυτεύω, Ælian. auxilium, δέομαι ἐπικυρίας.

Implumis, ὁ ὃς ἡ ἀπτεῖλος, Suid. ὁ ὃς ἡ ἀπτερός.

Impluo, ἐνομβεῖω.

Impluvium, τὸ μίσαυλον, *u*, Bud.

Impenitentia, ἡ ἀμετανόησις, *as*.

Impolite, ἀκόμφως, Plut.

Impolitia, ἡ ἀκομψία, *as*.

Impolitus, ὁ ὃς ἡ ἀκομψός, *u*, Plut.

Impollutus, ὁ ὃς ἡ ἀσπίλος, *u*, N. T. ὁ ὃς ἡ ἀμίαντος, *u*, Plut. ὁ ὃς ἡ ἀμόλυντος.

Impono, ἐντίθημι, opes in navem, χρήματα εἰς τὴν ναύ, Dem. aliquid servis, ἐπιτίθημι τὴν οἰκίαν, Herodian. alicui pœnam, τινί ζημίαν ἢ τιμωρίαν, Dem. alicui plagas, ἐπιδάλλω τινί πληγὰς, Xen. vectigal, φόρον, seu tributum, τέλος, Plut. pileolum capiti, ἐπιδάλλω πηλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, Dem. aliquem in curram, ἀναβιβάζω τινά ἐφ' ἄρμα, LXX. custodes, ἐπιστάτω φύλακας, Isocr. decipio, φανακίζω, aliquem, τινά, Dem. Confer Decipio.

Importo, ἐσοκομίζω, Dem. frumentum Athe-

nas, ἄγω σίτον Ἀθήναζε, id. alicui infortunium, εἰσφέρω τινί ἀτυχήαν, Plut.

Importune, ἀκαίρως, Isocr. acerbe, φορητικῶς, Isocr.

Importunitas, ἡ ἀκαιρία, *as*, Dem.

Importunus, res et homo, ὁ ὃς ἡ ἀκαιρός, *u*, Plat. Theophr. ὁ ὃς ἡ ἄστος.

Importuositas, carentia portus, ἡ ἀλιμενία, *as*, Poll.

Importuosus, ὁ ὃς ἡ ἀλίμενος, *u*, Eurip.

Impos, ὁ ὃς ἡ ἀκρατής, *eos*, alicuius rei, τινός, Xen. mentis, φρενός, τητῶμενος, Plat. τῷ λογισμῷ ἀκράτως, Ælian.

Impositio, ἡ ἐπιβίσις, *eos*, manuum, τῶν χειρῶν, N. T.

Impossibilis, *e*, ὁ ὃς ἡ ἀδύνατος, *u*, ferri, βαστάζεσθαι alicui facere aliquid, ἀδύνατόν τινι ποιεῖν τι, Plat. ὁ ὃς ἡ ἀμήχανος.

Impossibilitas, ἡ ἀδυναμία, *as*, Antiph.

Impossibiliter, ἀδυνάτως, Dem.

Impostor, ὁ ἐξαπατῶν, ὄντος, Dem. ὁ φανακίζων, ὄντος, id. ὁ πανόργος, *u*, id.

Impostura, ἡ ἐξαπάτη, *as*, Dem. ἡ τέχνη, *as*, id. ὁ φανακισμός, *as*, id. instruere fraudem et imposturam in alicuius interitum, συσκευάζειν ἀπάτην ἢ τέχνην περὶ τινος ἐλπίδος, Dem. spe et imposturis induci, ὑπάγειν ἐλπίσει ἢ φανακισμοῖς, id. imposturam facio alicui, φανακίζω τινά, Dem.

Impotens, ὁ ὃς ἡ ἀκρατής, *eos*, ira, θυμῷ, cupiditatum, τῶν ἐπιθυμιῶν, Xen. ὁ ὃς ἡ ἀδύνατος, *u*, fractus senio, ἀδύνατος γυνόμενος, γήρῃ, Xen. silere, qui silere nequit, ἀδύνατος σιγῇ.

Impotentia, ἡ ἀδυναμία, *as*, dicendi, τῷ λέγειν, Antiph. ἡ ἀδυνασία, *as*, Thuc. animi, ἡ ἀκράτεια, *as*, Xen.

Impotenter, ἀκρατῶς, ἀδυναστεύ.

Impresentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τῷ παρόντι, *as*.

Impransus, ὁ ὃς ἡ ἀνάρστος, *u*, Xen.

Imprecatio, ἡ ἄρα, *as*, Plat. ἡ κατὰρα, *as*, Plut. Confer Diræ.

Imprecor, ἀφρομαι, alicui exitium, τινί ἐξώλειαν, Dem. ἐπαράσσομαι τινί ἐξώλειαν, Æschin. diras alicui, ἐπαράσσομαι δεινὰς ἄρας τινί, Plut.

Impressio, ποίεα, ἡ ἐντύπωσις, hostilis, ἡ ἐμβολή, ἡ εἰσβολή, Isocr. ἡ ἐπιδρομή, ἡς, Dem. impressionem facio in regionem quandam, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινά, Isocr. in insulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, Dem. contra aliquos cum aliquo, συνισβάλλω ἐπὶ τινος, id. et hostium agros vasto, ἐμβάλλω εἰς κακὸν τὴν τῶν ἀντιστῶν χώραν, id. fit impressio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολή εἰς χώραν τινά, Isocr. impressionem alicuius sustinere, ὑπομένειν εἰσβολὴν τινος, id. Confer Invado.

Imprimis. Vide In primis, sub Primus.

Imprimo, ἐντυπώ, ἐγχαρατῶ, Plut. dedecus alicui, διαβολὴν αἰσχροῦ προσβεβῶσαι τινί, Polyb. signum sive sigillum, ἐπισφραγίσαι, Plat. στίγον ἐνσημαίνομαι, id. σφραγίδα βάλω, Aristoph. signum caprae, σφραγίζομαι εἰκὼν αἰγῆς, Diosc.

Improbabilis, *e*, ὁ ὃς ἡ ἀδοκίματος, *u*, ὁ ὃς ἡ ἀπίθανος.

Improbatio, ἡ ἀπδοκιμία, *as*.

Improbe, πονηρῶς, Isocr. ago, κακουργῶ, id.

Improbitas, ἡ κακία, Dem. ἡ κακουργία, ἡ κακοπραγμοσύνη, *as*, id. ἡ φανόλτης, *atos*, Isocr. et malitia, quæ in aliquo est, κακία ἢ πονηρία προσσῶ τινί, Dem. et perfidia alicuius, πονηρία ἢ ἀπιστία τινός, id. eo improbitatis pervenire, εἰς τοσούτον πονηρίας ἐλθεῖν summa alicuius, ὑπερβολὴ κακίας τινός magna referunt esse, πολλὴν κακίαν ἔχον improbitate omnes superare, πάντας ἀνθρώπους ὑπερβαίνει πονηρίας, id. mancipare se improbitati, προαριθῆναι τὴν πονηρίαν, Isocr. uti tam insigni improbitate, ut, χρεῖσθαι τοσαύτῃ περιουσίᾳ πονηρίας, ὥστε, Dem.

Improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τί, Xen.

Improbo, ἀτιμάζω, Xen.

Improbus, κακός, ἡ, ὄν, Isocr. πονηρὸς, *as*, ὄν, Dem. μοχθηρὸς, *as*, ὄν, id. continenter, συνεχῶς, *as*.

ἄν πονηρὸς, id. manifeste, palam, φανερός, id.
 ἀπολογημένος φαυλὸς, id.
 Improcerus, ὁ ἢ ἡμίκτης, eos.
 Improbis, e, ὁ ἢ ἄπικτος, u, Eurip.
 Impromiscuus, ὁ ἢ ἄμικτος, u, Greg.
 Improperio, ἐπισπεύδω, Herodot.
 Improppie, ἀκύρας, loquor, ἀκυρολογία.
 Improppietas, sc. sermone, ἡ ἀκυρία, as, Her-
 mog., τὸ ἀκυρόν, u, Quintil.
 Improppius, ὁ ἢ ἄκυρος, u.
 Improper. Vide Infelix.
 Improspere. Vide Infelicitur.
 Improvide, ἀπερισκεπτός, Dem. ἀνοήτως, Isocr.
 Improvidus, ὁ ἢ ἄπεροσκεπτος, u, Dem. ὁ ἢ ἄλογος, u, id.
 Improvise, ἀπεροπτός, Herodian. Vide Im-
 provisio.
 Improviso, αἰφνιδίον, Plut. ἀπεροδοκῆτος, Thuc.
 αἰφνιδίως, N. T. ἑξαφνης, Xen. ἑξαπιναιώς,
 Thuc.
 Improvisus, ὁ ἢ ἄπεροδοκῆτος, u, Thuc.
 ὁ ἢ ἄδωροτος, u, LXX. ὁ ἢ αἰφνιδίως, u,
 Gal.
 Imprudens, ὁ ἢ ἀνόητος, Dem. ὁ ἢ δυσῶνι-
 στος, Xenophon. ὁ ἢ ἄφρων, onos, Isocr.
 ἀσύνετος.
 Imprudenter, ἀνόητως, Dem. ἀφρόνως, Isocr.
 Impudentia, ἡ ἀνομία, as, Dem. ἡ ἀφροσύνη, ἡ
 ἀβελία.
 Impubes, seu Impuber, ὁ ἢ ἄνηθος, u, Theo-
 crit.
 Impudens, ὁ ἢ ἀναίδης, eos, et audax fur, ἢ
 θεαυὸς κλέπτης, Dem. ὁ ἢ ἀνπίσχυντος, et
 confidens, ἢ τολμηρὸς, et nefarius, ἢ μικρὸς,
 id. supra modum, ὁ ἢ ὑπερναίσχυντος,
 res, ὑπερναίσχυντον πεῦγμα sum, ἀναισχυν-
 τίων, id.
 Impudenter, ἀναισχύντως, Plat. ago, ἀνα-
 ιδύμαι, ἀναισχύντως, Isocr. ἀποθεασύνομαι,
 Dem.
 Impudentia, ἡ ἀναίδεια, Dem. ἡ ἀναισχυντία, as,
 et audacia, ἀναίδεια ἢ τόλμα, et improbitas,
 ἢ πονηρία magna et insignis, ἀναίδεια μι-
 γράλη ἢ περιφανής summa, ὑπέροκλη τῆς ἀνα-
 ιδείας, id. eo venire impudentiæ, ἰδὲν εἰς
 τὸτο seu ταστόν τῆς ἀναιδείας seu ἀναισχυν-
 τίας, Isocr. esse tanta impudentia, ὅτε ἐβέλ-
 λιν ταστόν ἀναιδείαν, Dem. facere aliquid ex
 impudentia, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναιδείας, id. præ-
 terminere nihil impudentiæ, παραλείπειν
 ὅδιν ἀναιδείας, id.
 Impudice, ἀκαθάρτως, ἀκολούτως.
 Impudicitia, ἡ ἀκαθαρσία, Dem. ἡ πορνεία, id.
 ἡ ἀσελγεία, Philo. ἡ ἀκολούσια.
 Impudicus, ὁ ἢ ἀκάθαρτος, Dem. ὁ ἢ ἀσελ-
 γής, Lucian. sum, ἀσελγῶν, Dem. ἀσελ-
 γίᾳ, Plat.
 Impugnation, ἡ προσβολή, ἦς, Thuc.
 Impugno, προσβάλλω, urbem, πόλιν, Thuc.
 Impulsio, ὁ ὠσμός, ἢ, ὁ ὠθισμός, ἢ, Plut.
 Impulsor, ὁ ὠστής, u, Aristot. ὁ παρορμητής.
 Impulsus, ὡς, ὁ ὠσμός, u, ἡ ὠσίς, u, Aristot.
 adhortatio, ὁ παρορμητισμός, ἢ, N. T. Vide
 Incitatio.
 Impune, νηποινί, Dem. νηποινί, Xen. facere
 aliquid, ἀδῶς πράττειν τι, Dem. dimittere
 aliquem, ἀφίεναι τινὰ ἀζήμιον, Isocr. ἑῶν τινα
 ἀδῶν, Dem. ferre, ἀδῶν εἶναι, id. non im-
 pune aliquid ferre, οἰμᾶζειν τι δρῶντα,
 Ælian.
 Impunis, e. Vide Impunitus.
 Impunitas, ἡ ἀδμία, Dem. impunitatem dare
 alicui, ποιεῖν τινὲ ἀδμίαν, δίδόναι τινὲ ἀδμίαν εἶναι
 δίδόναι τινὲ ἀδμίαν ποιεῖν τινὲ adipisci, εὐρίσκειν
 ἀδμίαν λαμβάνειν ἀδμίαν, id.
 Impunitus, ὁ ἢ ἄζήμιος, Dem. ὁ ἢ ἀδής,
 id. ὁ ἢ ἀτιμώρητος, Isocr. dimittere ali-
 quem impunitum, ἑῶν τινα ἀδῶν abire
 impunitum, ἀφίεναι ἀδῶν, id. non effu-
 gere impunitum, διαφεύγειν ἐκ ἀτιμώρητον,
 Isocr.
 Impure, μικρὸς, Dem.
 Impuritas, ἡ ἀκαθαρσία, as, Dem.
 Impurus, ὁ ἢ ἀκάθαρτος, Dem. ὁ ἢ ἀναγνος.
 Imputo, ἀνατίθωμαι, alicui aliquid, τί τινα, Dem.
 ἰπάχω τί τινα, id. ἄνω τι εἰς τινα, id.

Imus, κατώτατος, ἀτῆ, ἀτον, ima, summis mis-
 cere, ἄνω ἢ κάτω ποιεῖν seu ποιεῖσθαι, Dem.
 ab imo, κάτωθεν, Herodian.
 In, in loco, in, cum dat. in regione, ἐν τῇ χώρῃ,
 Thuc. in caupona, in καπηλείᾳ, Dem. in
 urbe, ἐν ἄστει, id. in aureis vestibus saltare,
 χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς, Isocr. in aliis
 hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, id. (2) ad
 locum, εἰς, cum accus. venire in Phrygiam,
 ἀφίεσθαι εἰς Φρυγίαν, Xen. venire in collo-
 quium, ἐρχομαι εἰς λόγους, Plut. ducere in
 senatum, ἄγειν εἰς τὴν βουλὴν, Dem. pecuniam
 insumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα
 εἰς τι, id. in hodiernum usque diem, εἰς
 ἡμέραν ταύτην, id. iram in fontes emittere,
 ἀφίεναι ὄργην εἰς αἰτίες, id. (3) κατὰ, cum
 accus. in bello amissum esse, ἀπολωλέναι
 κατὰ τὸν πόλεμον, Dem. in foro, κατὰ τὴν
 ἀγορὰν, id. (4) παρὰ, cum accus. fortuna
 omne momentum habet in rebus humanis,
 ὅλον ἡ τύχην παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα,
 Dem. (5) ἐπὶ, cum gen. in multis rebus
 divinam videre benevolentiam, ἐπὶ πολλῶν
 ἰδὲν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν, Dem. in tanta
 solitudine constitutus, ἐπὶ τσαυτῆς ἐρημίας
 γινόμενος, Isocr.
 Inabruptus, ὁ ἢ ἀβραγής, eos, Philo.
 Inaccessus, ὁ ἢ ἄεστος, u, Lucian. ὁ ἢ ἡ
 ἀνιπίκτως, u, Plut. ὁ ἢ ἀπρόσβατος, u, Lu-
 cian. ἀπρόσιτος, N. T.
 Inaccessibilis, e, ὁ ἢ ἄκαταγρήτος, u, Pha-
 lar.
 Inædifico, ἰνοικοδομεῖν, Thuc.
 Inæqualis, e, ὁ ἢ ἀνῆμαλος, u, Theophr.
 Inæqualitas, ἡ ἀνομαλία, as, Theophr.
 Inæqualiter, ἀνομαλῶς, Isocr.
 Inæqualis, e, ὁ ἢ ἀνιστός, u, Aristot. ὁ ἢ ἡ
 ἀνῆμαλος, u, Dem. dignitate, ὁ ἢ ἀνισότι-
 μος, u, Naz.
 Inequalitas, ἡ ἀνομαλία, as, et perturbatio, ἢ
 παρακλή, Isocr. ἡ ἀνισότης, πτος, Aristot.
 Inequaliter, ἀνομαλῶς, et perturbate colere
 Deos, ἢ ἀτάκτως θεοῖς, Isocr.
 Inæquo, ἰσῶς, Xen.
 Inæro, καταχαλκίζω, LXX.
 Inestimabilis, vilis, ὁ ἢ ἀτίμητος, Dem. pre-
 tii magnitudine modum excedens, ὁ ἢ ἡ
 ὑπερτίμιος, Aristot.
 Inestuo, ἐγκυμαίνω, κυμαίνωμαι, Plut.
 Inadfectatus, ὁ ἢ ἀκατάσκεινος, u, Bas. ὁ ἢ ἡ
 ἀπεριεργός, u, Athen.
 Inagitabilis, e, ὁ ἢ ἄσάλευτος, u, Philo.
 Inamabilis, e, ὁ ἢ ἀνίρατος, Philo. ὁ ἢ ἡ ἀφι-
 λος, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀχρησ, Herodian.
 Inambitiosus, ὁ ἢ ἀφιλότιμος, u, Aristot.
 Inambulation, ὁ περίπατος, e, Diosc.
 Inambulo, ἐμπεριπατῶ, Aristoph.
 Inamemus, ὁ ἢ ἀχρησ, πτος, Herodian.
 Inania, αἱ κενότητες, u.
 Inaniloquus, ὁ ἢ ἡ κενολόγος, u.
 Inanimatus, ὁ ἢ ἀψυχρός, u, Dem.
 Inanio, κενῶ, Theodor. παρακενῶ, Plut.
 Inanis, e, κενός, ἢ, ἐν, omnium, πάντων, Xen.
 ὁ ἢ ἡ διάκενος, u, Plut. ματαίος, αἰῶς, αἰὼν,
 sermo, λόγος, Dem. gloria, ἡ κενοδοξία, as,
 studium, ἡ κενοσπουδή, as.
 Inanitas, ἡ κενότης, πτος, τὸ κενόν, ἢ.
 Inaniter, κενῶς, ματαίως, frustra, διακενῶς,
 Polyb. cupiendo, κενοσπῶδως, Plut. loquor,
 φλυαρέω, Lucian.
 Inaquosus, ὁ ἢ ἡ ἀνυδρὸς, u, Geopon.
 Inaratus, ὁ ἢ ἡ ἀνήροτος, Hom.
 Inarefacio, καταξηραίνω, Theophr.
 Inaresco, καταξηραίνωμαι, ἀποξηραίνωμαι, Diosc.
 Inargentatus, ὁ ἢ ἡ ἐπαργύρος, u, Herodot.
 Inargentum, ἐπαργύρεον, Athen.
 Inarticulatus, ὁ ἢ ἡ ἀδιάρθρωτος, u, Ælian.
 Inartificialis, e, ὁ ἢ ἡ ἀτεχνης, u, Aristot.
 Inartificialiter, ἀτεχνῶς.
 Inassatus, assatus, ὁ πτος, ἢ, ἐν, caro, ὁ πτος
 κρέας, Plut. ὁ ἢ ἡ ἐξοπτος, Hipp.
 Inassuetus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀήθης, eos, ad aliquid,
 τινός, Dem.
 Inaudax, ὁ ἢ ἡ ἀτόλμητος, u, Lucian. ὁ ἢ ἡ
 ἀτολμος, u, Thuc. sum, ἀτολμῶ, id.
 Inaudio, ὑπακῶ, aliquid, τινός, Plut.

Inauditus, ὁ ἢ ἡ ἀνήκτος, u, Cl. Alex. ὁ ἢ ἡ
 ἄπυστος, u, Herod.
 Inaugurato, κατ' αἰώνισμα.
 Inauguro, ἐποιονίζωμαι, aliquid, τί.
 Inauris, ἡ ἐνώτη, ης, Soph. τὸ ἐνώτιον, u, τὸ
 ἐλλόδιον ex auribus longas inauras depen-
 dentes habet, ἐκ τῶν ὠτῶν αὐτῶν ἐνώτια μακρὰ
 ἀποκρέμνεται, Ælian.
 Inauratus, ὁ ἢ ἡ ἐπὶ χρυσοῦς, u, Plat.
 Inauritus, ὁ ἢ ἡ ἄστος, u, Eust.
 Inauro, χρυσῶ, aliquid, τί, Athen. καταχρυ-
 σῶ τι, Plut.
 Inauspicio, δυσοινίως.
 Inauspicatus, ὁ ἢ ἡ δυσοινίως, u, Plat. ἐκ εὐε-
 δρος, u, Ælian.
 Inausus, ὁ ἢ ἡ ἀτόλμητος, u, Theodor.
 Incaduus, ὁ ἢ ἡ ἀτμητος, u.
 Incalceatus, ὁ ἢ ἡ ἀπὲδilos, u, Æschyl.
 Incalesco, διαθερμαίνωμαι, Dem.
 Incalfacio, διαθερμαίνω, Dem.
 Incallide, ἀδόλως, Thuc.
 Incallidus, ὁ ἢ ἡ ἀδόλος, u, Dem.
 Incandesco, ἐκπυρόμαι, Gal.
 Incanesco, πολιοῖμαι, Aristot.
 Incantamentum, ἡ ἐπαρμή, ἦς, Polyb. τὸ ἔπασμα,
 Greg. ἡ γοησία, Polyb. ἡ τερβεία, Chrys.
 τὸ γοητεύμα, Plut.
 Incantatio, ἡ γοητεία, as, Plut.
 Incantator, ὁ ἢ ἡ ἐπαρμός, ἢ, Eurip. ὁ τερβεύς,
 εἰς, Plut. ὁ φαρμακίς, εἰς, Lucian. ὁ γόης,
 πτος, Herodot.
 Incanto, ἐπαρῶ, aliquid, τί, Chrys. ἐπαρῶ τινί,
 Lucian. γοητεύω τι, Plut.
 Incanus, ὁ ἢ ἡ ἐπιτόλιος, u, Dem.
 Incarnatio, ἡ σάρκωσις, εἰς, Chrys. ἡ ἐνανθρώ-
 πσις, εἰς, Greg. ἡ ἐσωμάτωσις, εἰς, ig-
 nat.
 Incarno, ἐνανθρωπίζω, Dionys. σαρκοῦ, Naz.
 Incassum, φρούς. Confer Frustra.
 Incastigatus, ὁ ἢ ἡ ἀδιόρθωτος.
 Incavo, κοιλαίνω.
 Incaute, ἀπρονοήτως, Xen. ἀπερισκεπτός, Dem.
 Incautus, ὁ ἢ ἡ ἀφύλακτος, u, Dem. ὁ ἢ ἡ
 ἀπρονοήτος, u, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἀνευλαής.
 Incedo, εἰσέρχομαι, Dem. pari gressu cum
 alio, ἴσα βαίνειν τινί, id. graviter, βυδίζω ἐν-
 τάκτως, Aristoph. summis digitis pedum,
 ἀποκατὰ, Lucian.
 Incelebris, e, ὁ ἢ ἡ ἀνόνητος, u, Dem.
 Incendiarina, ἡ πυραλίς, ἴδος, Aristot.
 Incendiarium, πυρπολήτης, u, ὁ πυρπολέων, πτος,
 Lucian.
 Incendium, ὁ ἐμπρησμός, Plut. ἡ πυρεκαία,
 Dem.
 Incendo, ἐμπρῶ, aliquid, τί, Xen. ἐμπί-
 πρημι τι, Plut. καταπύμπρημι τι, id. ἐμ-
 πρῶ τι, Diod. Sic. κατακαίω τι, Plat.
 odores, ἐπιθυμῶ, Philo. incito, παρορμῶ,
 Dem. Confer Incito.
 Incensio, ἡ ἐμπρησις, Æschin. ὁ ἐμπρησμός,
 Philo.
 Incensum, τὰ θυρίαμα, ατος, Diod. Sic.
 Incentivum, τὸ ὑπὸ κινῆμα, ατος, Ach. Tab.
 τὸ ἐμπύρευμα, ατος, Long.
 Incerniculum, ἡ ἐπὶ λῆ, as.
 Incerno, διαλέγω, Xen.
 Incero, ἐγκρῶ, Hippocr.
 Incerte, ἀδόλως, N. T.
 Incertitudo, ἡ ἀδηλότης, πτος, Hippocr.
 Incerto, ἀδόλως, N. T.
 Incertus, ὁ ἢ ἡ ἀδῆλος, u, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀσαφής,
 Plut. instabilis, ὁ ἢ ἡ ἀσάθης, Dem. ὁ ἢ ἡ
 ἀσαφής, id. ὁ ἢ ἡ ἀκατάστατος rumor, ἡ
 φήμη ἀδόσποτος, Dion. Hal. incertum reddo,
 ἀδηλῶ, Philo. ἀπαρῶ.
 Incessabilis, ὁ ἢ ἡ ἀκατάπαυστος, N. T.
 Incessio, ἡ ἐισβολή, ἦς, Plut.
 Incesso, προκαίωμαι, aliquem, τινά, Xen.
 saxis, βάλλω λίθοις, Thuc. incessit eum ti-
 mor, δῖος ἐπὶ λῆν αὐτῶν, Lucian.
 Incessus, ὡς, τὸ βᾶδισμα, ατος, Dem.
 Inceste, μικρὸς, Dem.
 Incesto, μιανῶ, Lucian.
 Incestum. Vide Incestus.
 Incestus, μικρὸς, ἢ, ἐν, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀνόσιος, u,
 id.
 Incestus,

Incestus, ὅς, ἡ συνουσία ἀνδρῶν, γάμος ἀνδρῶν καὶ ἀνδρῶν.

Inchoo, ἀρχομαι. Vide Incipio.

Incido, ἐμπίπτω, in fossam, εἰς τάφρον, Xen. in sermonem, εἰς λόγον, Dem. in venabula, τοῖς θηράτοσι, Ἄλιαν. in calamitates, περιπίπτω συμφοραῖς, Isocr. in aliquem, ἐντυγχάνω τινί, Plat. περιτυγχάνω τινί, Dem. in contemptum, ἐγκύρω ἀλογίως, Herodot. id, quod fortuito incidit, τὸ προσπίπτον, Dem. quae quotidie cadunt, τὰ καθ' ἡμέραν συμπίπτοντα, Isocr.

Incido, ἐγκύπτω, ἐπικύπτω, ἐντίμνω· in sculpo, ἐγκολάπτω, Plut. nervos rerum gerendarum, ὑποτίμνω τὰ νύκτα τῶν πραγμάτων, Dem.

Incile, ὁ διώρυξ, γος, Theophrast.

Incingo, διακύνωμι, Lucian.

Incipio, ἀρχομαι, opus a Deo, ἔργα ἀπὸ τοῦ θεοῦ orationem inde, λόγῳ ἐντινύνω, Xen. ab iis de quibus constat, ἀπὸ τῶν ὁμολογούμενων, Dem. victoriae paena, ἐξόρκω ἐπινικίᾳ παιῶνος, Plut. τὸν παιῶνα, Xen. bellum, κατάρχω πολέμῳ, Plut. sermonem, τὸν λόγον, Plat. ἀρχὴν τῷ λόγῳ ποίωμαι, Isocr.

Incircumcisus, ὁ ὅς ἡ ἀπερίτμητος, α, N. T.

Incircumscribitus, ὁ ὅς ἡ ἀπερίγραπτος, α, Damasc.

Incise, seu Incisim, κατὰ κόμματα, κομματικῶς, Hermog.

Incisio, ἡ ἐγκοπή, ἡς, Suid. ἡ ἐντομή, ἡς, Aristoph.

Incisum, τὸ κόμμα, ατος, Quinctil.

Incisura, ἡ ἐγκοπή, ἡς, ἡ κομή, ἡς, ἡ ἐντομή, ἡς, Aristoph.

Incita, ἡ πνία, ας, Plut.

Incitabulum, τὸ δερματῆριον, α, Xen.

Incitamentum, τὸ δερματῆριον, Xen. cursus, τὸ ἐγερτήριον δρόμῳ, Ἄλ. habere aliquid ad aliquid, ἐναυμα ἔχειν τι εἰς τι, Herod.

Incitate, δερματικῶς, ferri ad aliquid, ἔχειν πρὸς τι.

Incitatio, ἡ παρόρμησις, ας, Xen. ὁ παρορμησμός, α, N. T.

Incito, παρορμαίνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπὶ τι, Xen. ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, id, ad regnum, τινὰ πρὸς βασιλείαν, Plut. aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, id. Confer Hortor.

Incivilis, α, ὁ ὅς ἡ ἀπειροκαλός, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀγροίκος, et illepidus, ὁ ὅς ἡ ἀχρεῖς, Plut.

Incivilliter, ἀγροίκως, Plat. σκαιῶς, Aristoph.

Incivilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, Dem.

Inclamo, ἐμβάλλω, Thuc. ἐπιβάλλω, aliquem, τινί, id.

Inclaresco, ἐπιφαινώμαι, ἐλλαμπρύνωμαι, victoria, δόξαν αἶψα νίκης, Herodian.

Inclaments, ὁ ὅς ἡ ἀπνία, ἰός, Bas. χαλεπός, ἡ, ὅν, Dem. ὁ ὅς ἡ δύσκολος, id.

Inclementer, ἀπνίως, ἀπροσσίτως, Isocr.

Inclementia, ἡ ἀπνία, Suid. ἡ χαλεπότης, Isocr. ἡ ἀνιστοιχία, Dem.

Inclinatio, ἡ ἔγκλισις, ας, Aristot.

Inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, πρὸς τι, Aristot. ἀποκλίνω πρὸς τι, id. res inclinant, πράγματα κλίνουσι, id. ἐπικλίνω.

Includo, ἐγκλείω, vase, εἰς ἀγγεῖον, Diosc. aliquem castris, κατακλείω τινὰ ἐν στρατοῦ, Her. in munimento, τινὰ εἰς ἔρμα, Xen. in corpore aliquid, τι κατὰ σῶμα, Gal.

Inclusio, ἡ ἐγκλεισις, ας.

Inclutus, κλυτός, ἡ, ὅν. Confer Celebris.

Incoactus, ἐκῶν, ὅν, Dem. ἐκείσας, ἰα, ἰον, Aristot.

Incoctio, ἡ ἐνψις, ας.

Incoenatus, ὁ ὅς ἡ ἀδύπτος, α, Plut.

Inceptio, ἡ ἀρχή, ἡς, Aristot.

Incepto, ἀρχομαι, Dem. Confer Incipio.

Inceptum, τὸ τέλμημα, ατος, Thuc.

Incohibibilis, α, ὁ ὅς ἡ ἀπερίεγκτος, α.

Incohibitus, ὁ ὅς ἡ ἀλόγιστος, α, Plat.

Incohibenter, ἀλογίως, Isocr.

Incohibentia, ἡ ἀλογιστία, ας, Polyb.

Incoignitus, ὁ ὅς ἡ ἀγνώστος, α, Plut. ὁ ὅς ἡ ἀνύμνητος, α, id.

Incoibilis, α, ὁ ὅς ἡ ἀσυμφωνή, ἰός, Suid.

Incola, ὁ ὅς ἡ ἐνοίκος, α, Strabo. ὁ ὅς ἡ κάτοικος,

α, Aristot. ὁ οἰκῶν, ὅρος, Dem. ὁ οἰκῶν,

ἔντος, id. urbis alicujus, οἰκῶντες ὧν ἐν τινὶ πόλει, id.

Incolo, οἰκίω, urbem, πόλιν, Isocr. ἐν τῇ πόλει, Dem. κατοικίω πόλιν, Isocr.

Incolumis, α, αἶος, α, ὅν, ager seu regio, σῶα χώρα, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀκίρσιος, α, urbs, πόλις ἀκίρσιος, id. et ab incommodis liber, αἶος ὅς μὴδὲν πάσχω, id.

Incolumitas, ἡ σωτηρία, ας, urbis, πόλεως, Dem. ἡ ἀσφάλεια, ας, Thuc.

Incomatus, ὁ ὅς ἡ ἀβρίξ, ας.

Incomitatus, ὁ ὅς ἡ ἀπαράμπτος, α.

Incommendatus, ὁ ὅς ἡ ἀσύστατος, α, Plut.

Incommodatio, ἡ βλάβη, ἡς, Plut.

Incommode, ἀσυμφόρως, φαύλως, Dem. ἀχρηστῶς.

Incommoditas, ἡ βλάβη, Plut. ἡ ἀχρηστία.

Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, Dem. λυμαίνωμαι τινί, Aristot.

Incommodium, ἡ βλάβη, Dem. τὸ βλάβος, Dem. Confer Dammum.

Incommodus, ὁ ὅς ἡ ἀσύμφορος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνωφελής, ἰός, Isocr. ὁ ὅς ἡ ἀλυσιτελής, ἰός res incommoda civitati, πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, Dem.

Incomparabilis, α, ὁ ὅς ἡ ἀσύγκριτος, α, ὁ ὅς ἡ ἀσύμμελτος, α.

Incompertus, ὁ ὅς ἡ ἀγνώριος, α, ὁ ὅς ἡ ἀγνώστος, α, Thuc. ὁ ὅς ἡ ἀδύλως.

Incomposita, ἀτάκτως, Thuc. ἀκοσμήτως, Dem. ago, ἀκοσμεῖω, id.

Incompositus, ὁ ὅς ἡ ἀτάκτος, α, Thuc. ὁ ὅς ἡ ἀσύντακτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀσύνθετος.

Incomprehensibilis, ὁ ὅς ἡ ἀσύλληπτος, Diosc.

Incompus, ὁ ὅς ἡ ἀκομμένος, α, Plut.

Inconcessus, ὁ ὅς ἡ ἀδύμτος, α, Thuc.

Inconciliabilis, ὁ ὅς ἡ ἀσυνάλλακτος, Bas.

Inconcinne, ἀναρκεστῶς.

Inconcinntas, ἡ ἀβρύμια, ἡ ἀναρκεσία.

Inconcinuus, ὁ ὅς ἡ ἀνάρκτος, α, Xen.

Inconcessus, ὁ ὅς ἡ ἀσύστατος, α, Chrys.

Inconditus, ὁ ὅς ἡ ἀκατασκευάστος, α, LXX.

Inconfessus, μὴ ὁμολογητῶς, α, ἰός.

Inconfusus, ὁ ὅς ἡ ἀσύγχυτος, α.

Incongruens, seu Incongruus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀνάρκτος, α, Lucian. ὁ ὅς ἡ ἀκατάλληλος.

Inconscius, ὁ ὅς ἡ ἀσυνείδητος, inconscis aliis, ἀσυνείδητος τοῖς ἄλλοις, Plut.

Inconsequens, ὁ ὅς ἡ ἀνεκλήντος, Hermog.

Inconsequentia, ἡ ἀνεκλήνεια, Demetr. Phal.

Inconsiderans, ὁ ὅς ἡ ἀλόγιστος, α, Plat. ὁ ὅς ἡ ἀπερίεγκτος, α, Dem.

Inconsiderantia, ἡ ἀλογιστία, ας, Polyb.

Inconsiderate, προσιπῶς, Isocr. ἀπρσιπῶς, Dem. ἀφροντίως.

Inconsideratus, idem quod Inconsiderans.

Inconsolabilis, α, ὁ ὅς ἡ ἀπαρημόνυτος, Plat.

Inconsolabiliter, ἀπαρημόνυτως, Plat.

Inconspectus, ὁ ὅς ἡ ἀδύωρτος, α, Diod. Sic.

Inconstans, ὁ ὅς ἡ ἀσταθής, ἰός, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀστάθμητος, α res, πρᾶγμα, id. σφαλερῶς, α, ὅν, socius, σύμμαχος, id. sum, μεταβάλλωμαι, Isocr. ἀετέσιος.

Inconstanter, σφαλερῶς, Isocr.

Inconstantia, ἡ ἀστασία, ας, Dion. Ar. mentis, ἡ μεταβολή, ας, ἡ ὑποστροφή, ἡς, Dem.

Inconsuetus, ὁ ὅς ἡ ἀνέκτιστος, α.

Inconsulte, vel Inconsulto, ἀπροβουλευτῶς, Plat. εἰκῶ.

Inconsultus, ὁ ὅς ἡ ἀπροβούλευτος, Dem. ἀβέλως.

Inconsummatus, ὁ ὅς ἡ ἀτέλειος, α, Plat.

Inconsumptus, ὁ ὅς ἡ ἀδιάφθορος, α, Plat.

Incontaminatus, ὁ ὅς ἡ ἀμίαντος, α, Plut.

Incontiens, ὁ ὅς ἡ ἀκρατής, in aliqua re, τινός, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀκόλαστος, Aristot. ἀκατάσχιστος.

Incontinenter, ἀκρατῶς.

Incontinentia, ἡ ἀκρατεία, Xen.

Inconveniens, ὁ ὅς ἡ ἀπρεπής, ἰός, Thuc. ὁ ὅς ἡ ἀσύμφορος.

Inconvenienter, ἀπρεπῶς, Herodian.

Inconvenientia, ἡ ἀπρεπεία, ας, Plat.

Incoquo, συνψύω, Gal.

Incorporatus, ὁ ὅς ἡ ἐνσώματος, α, Naz.

Incorporeus, ὁ ὅς ἡ ἀσώματος, α.

Incorporo, σαματῶν, Aristot.

Incorrectis, ὁ ὅς ἡ ἀδιόρθωτος, α, Dem.

Incorrigibilis, α, ὁ ὅς ἡ ἀδιόρθωτος, α, Sirac.

Incorrupte, ἀφθάρτως, et juste, ἀδωροδοκῶς ὁ δίκαιος, Dem.

Incorruptibilis, α, ὁ ὅς ἡ ἀφθαρτος gloria, δόξα, N. T. ὁ ὅς ἡ ἀφθόρος, anima, ψυχή, Dem.

Incorruptus, ὁ ὅς ἡ ἀδιόφθορος, α, Plat. munieribus, ὁ ὅς ἡ ἀδωροδοκῶς.

Increatus, ὁ ὅς ἡ ἀκτίστος, α.

Increbro, sermone, διαβρῦλλομαι, Xen.

Incredibilis, α, ὁ ὅς ἡ ἀπίστος, α, Aeschin.

Incredibilitas, ἡ ἀπιστία, ας, Isocr. ὁ ὅς ἡ παράδοξος, παράλογος.

Incredibiliter, ἀπίστως, Dem. ἀπίθάνως.

Incredulitas, ἡ ἀπιστία, Dem. ἡ ἀπίθεια, N. T.

Incredulus, ὁ ὅς ἡ ἀπισθής, ἰός, ὁ ὅς ἡ δύσπιστος, α, sum, ἀπίθειά, Sirac.

Incrementum, ἡ ἐπαύξη, ἡς, Plat. ἡ ἐπίδοσις, ας, Isocr. ἡ ἐπαύξησις, ας, Plut. capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, Isocr. ex aliquo, ἐπιδίδωμι ἔκ τινος, id. adfero, ἐπαύξω τι, Dem. ἐπίδοσιν παρέχω τινί, id.

Increpatio, ἡ ἐπιτίμησις, Plut. ἡ ἐλεγχία.

Increpo, ἐπιτιμῶμαι, reprehendo, ἐπιπλήττω, aliquid, τι, Dem. aliquem aperte, τινί φανερώς, id. aliquid in aliquo, διαμύφομαι τινὰ τινος, Aristot.

Inresco, αὐξάνομαι, Aristot.

Incruentatus seu Incruentus, ὁ ὅς ἡ ἀναιμάκτος, α, Plut.

Incrustatio, ἡ κοτιάσις, ας.

Incrusto, κοτιά, aliquid, τι, Aristot.

Incubatio, ὁ ἐπαισμός, α, Aristot.

Incubitus, idem quod praeced.

Incubo, ἐγκυμαι, alicui rei, ἐν τινί, Herodot. ἐπικυμαι τινί, Aristot. ovis, ἐπιδόξω, Athen.

Incubus, ὁ ἐφιάλτης, ὁ πνιγνάλων, Aegin.

Inculco, παρεμβῶν, Lucian. saepius dico, παρεμβάλλω, aliquid, τι, Dem.

Inculcabilis, ὁ ὅς ἡ ἀναιστος.

Inculpate, ἀμειμπτως, Herodian. vivere, ἀνεγκλήτως βίω, Dem.

Inculpatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um, ὁ ὅς ἡ ἀμεμπτος, α, Dem. ὁ ὅς ἡ ἀνεπιτιμῶτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀνείλεγκτος, α, id. ὁ ὅς ἡ ἀμύμων.

Inculcatus, α, um,

aliquid in aliquid, ἀπεριδεῖν τι εἰς τι, Plut.
 alicui metum, διος ἐνεργάζομαι τινι, Dem.
 φῶσαν ἐναπεργάζομαι τινι, Isocr. καβίστημι τινα
 εἰς φόβον, Dem.
 Indagatio, ἡ ἔκτασις, Xen. ἡ ἰχυνία, id.
 Indagator, ὁ ἰχυνεύων, εἰ, Cl. Alex. ὁ ἐξέταστος,
 Σπριεύτης.
 Indago, inis, τὸ ἰχυνεῖν, τὸ ἰχυνεῖν, Poll.
 Indago, ἰχυνεύω, Xen. ἀνιχνεύω, Plut. Confer
 Investigo.
 Inde, ἐντεῦθεν, incipiam, ἀρχομαι, Dem. facile
 est inde intelligere, ῥᾶδιον ἐκτεῖν διαγινώσκειν,
 id. hinc et inde, ab utraque parte, ἐνθεν καὶ
 ἐνθεν τινός, Aristot.
 Indebitus, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, u.
 Indecens, ὁ καὶ ἀπερίεργος, Isocr. Confer
 Turpis.
 Indecenter, ἀπερίεργως, Isocr. me gero, ἀκοσμίω,
 Dem. agere, ἀσχημον ποιεῖν, LXX.
 Indecentia, ἡ ἀπερίεργεια, Plut.
 Indecet, ἀπερίεργος ἐστίν, dicere, ἅπερ εὐσχημόν ἐστι
 λέγειν, Æschin.
 Indeclinabilis, e, ὁ καὶ ἀκλίτος, u, apud
 Gramm. i. e. inevitabilis, e, ὁ καὶ ἀδιὰδρα-
 στος, u, Cl. A.
 Indecore, ἀπερίεργως, rebus gestis majorum, τοῖς
 ἔργοις τῶν προγόνων, Isocr. ago, ἀσχημονεῖν,
 Ælian. ἀκοσμίω, Isocr.
 Indecorus, a, um, ὁ καὶ ἀπερίεργος, Isocr.
 ὁ καὶ ἡ ἀσχημονία.
 Indefatigabilis, e, ὁ καὶ ἀκάματος, u, Bas.
 Indefatigabiliter, ἀκαμάτως, Suid.
 Indefensus, quasi clypeo, ὁ καὶ ἡ ἀνυπεράσπιστος,
 sermone, ὁ καὶ ἡ ἀναπολόγητος.
 Indefessus, ὁ καὶ ἡ ἀνέμματος, u, Bas. ὁ καὶ ἡ
 ἀνελάπτης, Isocr. Ælian. in volatu, ὧς κάμνει
 τὸ πτερόν, id.
 Indefinite, ἀπροσδιόριστος, Suid.
 Indefinitus, ὁ καὶ ἡ ἀόριστος, u, Thuc. ὁ καὶ ἡ
 ἀπαρέμματος.
 Ineffetus, ὁ καὶ ἡ ἀκλαυστος, u, Hom.
 Inefflexus, ὁ καὶ ἡ ἀκαμπτος, u, Plut.
 Indelebilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεξάλειπτος, Soph.
 Indelibatus, ὁ καὶ ἡ ἀδερπτος, Soph.
 Indemnatus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, N. T.
 Indemnitas, e, ἀδωτος, u, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος,
 id.
 Indemnitas, ἡ ἀζημία, as.
 Indephoratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπένθητος, u,
 Macc.
 Indeprecabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραιτήτος, u, Plat.
 Indeprehensibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀφώρητος, u.
 Indesertus, ὁ καὶ ἡ ἀναπλίεστος, u.
 Indesinens, ὁ καὶ ἡ ἀδιόλεπτος, u, N. T. ὁ καὶ ἡ
 ἀκατάπαυστος, u, ibid.
 Indesinenter, ἀδιόλεπτος, N. T. συνέχως.
 Indesponsatus, ὁ καὶ ἡ ἀνέμματος, u, LXX.
 Indontonus, ὁ καὶ ἡ ἀκαιοροκλήτης, u.
 Index, ὁ μνηστής, u, Dem. ὁ ἐνδείξας, ἀντος,
 Isocr. digitus, ὁ ληχανός, u, Lucian. librorum,
 ὁ πινάξ, ακος, Plut. ὁ σύλλαβος, u, Cic. in
 agro, τὸ σημεῖον, u, Dem.
 Indicatio, ἡ φάσις, Dem. ἡ ἐνδείξις, id.
 Indicatura, sc. litis, ἡ τίμησις, u, Æschin.
 Indicum, τὸ δειγμα, Dem. τὸ ἐπιδειγνύμεν τὸ
 σημεῖον, id. τὸ τεκμήριον.
 Indico, is, ἀπαγγέλλω, aliquid alicui, τί τινι,
 Plut. bellum alicui, παραγγεῖν πόλεμον τινι,
 Dem. προερεῖν πόλεμον, Herodot. ludos, ἐκ-
 καταγγέλλω ἀγωνίας, Plut.
 Indico, as, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι,
 Dem. ἐκφέρειν τι πρὸς τινά, Plut. γνωρίζω τί
 τινι, id.
 Indicta causa, ἀκρίτως, Isocr. punire aliquem,
 ἀνευ κρίσεως καλεῖται τινά, Dem. occidere
 aliquem, ἀκρίτως ἀποκτείνειν τινά, Ælian.
 Indidem, ἐντεῦθεν, Aristoph.
 Indifferens, ὁ καὶ ἡ ἀδιάφορος, u.
 Indifferenter, ἀδιαφορῶς, fero aliquid, ἀδιαφο-
 ρῶς περὶ τι.
 Indifferentia, ἡ ἀδιαφορία, as.
 Indigena, ὁ καὶ ἡ αὐτόχθων, onos, Isocr. ὁ καὶ ἡ
 ἐγχώριος.
 Indigens, ὁ καὶ ἡ ἐνδεής, Isocr. rerum necessa-
 riarum, τῶν ἀναγκαίων, Dem. δέόμενος, ἐνπ,

ινον, pecuniæ, χρημάτων, id. ἀπόρους διακί-
 μινος, Isocr.
 Indigentia, ἡ ἐνδεία, Dem. ἡ ἀπορία, et inopia,
 ἡ ἐνδεία καὶ ἀπορία, id. rerum necessarium,
 ἡ ἐνδεία τῶν ἀναγκαίων, id.
 Indigeo, ἀπορία, nullius rei, μηδενός, Dem.
 alicujus rei, διόμαι τινος, id. προδιδέμαι τινος,
 id. χρεῖαν ἔχω.
 Indigeste, ἀτάκτως, Thuc.
 Indigestus, ὁ καὶ ἡ ἀτάκτος, u, Isocr.
 Indignabundus, a, um, ἀγανακτικῶς, ἰα, ἰον,
 Dem. ἀγανακτικῶς, ἡ, ὄν, Plut.
 Indignatio, ἡ ἀγανακτικὴ, Thuc. i. e. despec-
 tio, ἡ ἀπαξίωσις, Polyb.
 Indigne, ἀναξίως, miserum esse, δυσχερῆ, Isocr.
 agitur cum eo, οἰκτρῶς πάσχει, Dem. fero
 aliquid, συνποφύρομαι ἐπὶ τινι, Ælian. δυσφο-
 ρεῖν τι, Herodian.
 Indignitas, ἡ ἀπαξία, pro rei indignitate, ἀξίως
 τῷ ἀδικημάτων, Ælian.
 Indignor, ἀγανακτέω, ob aliquid, ἐπὶ τινι, seu
 ὑπὲρ τινος, Isocr. πρὶ τινος, Plat. διὰ τι, id.
 alicui, πρὸς τινά, Plut. κατὰ τινος, Lucian.
 ὀργίζομαι τινι, Dem. ἀχθρομαι τινι, Plat.
 Indignus, ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, u, aliqua re, τινός,
 Dem. indignum aliquem judico aliqua re,
 ἀπαξίω τινά, Plut.
 Indigus. Vide Indigenis.
 Indilgens, ὁ καὶ ἡ ἀμειλῆς, Isocr. ἀμειλῶν,
 ὄσα, ὄν, id.
 Indiligerter, ἀμειλῶς, Isocr.
 Indilgentia, ἡ ἀμειλία, as, Dem.
 Indipiscor, ἐπιτυγχάνω, aliquid, τινός, Plut.
 Indirectus, ὁ καὶ ἡ ἀδιὰτακτος, u, Hesych.
 Indiscrete, ἀκρίτως, ἀκριτῇ, Suid.
 Indiscretus, ὁ καὶ ἡ ἀδιαχώριστος, u.
 Indiscriminatum, ἀκριτως, ἀκριτῇ, Suid.
 Indiserte, ἀφραδῶς, u, διαπρήρη.
 Indisertus, ὁ καὶ ἡ ἀφραδής, Isocr. ὁ καὶ ἡ βραδύγλωσ-
 σος, u, LXX.
 Indisposite, ἀτάκτως, Thuc.
 Indispositus, ὁ καὶ ἡ ἀτάκτος, u, Isocr.
 Indissolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀλύτος, ἀδιάλυτος, u,
 Philo. ἀκατάλυτος, u, N. T.
 Indissolutus, idem quod præced.
 Indistincte, ἀδιασρίτως.
 Indistinctus, ὁ καὶ ἡ ἀδιάκριτος, u.
 Individuus, ὁ καὶ ἡ ἀτομος, u, Aristot.
 Indivisibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάρετος, ἀτομος, u, idea,
 ἰδέα, Plat.
 Indivisus, ὁ καὶ ἡ ἀτομος, u, Diosc.
 Indivulse, ἀναποσπάτως, Hesych.
 Indivulsus, ὁ καὶ ἡ ἀδιάρετος, Jambl. ὁ καὶ ἡ
 ἀδιάσπαστος, Pandect.
 Indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τι εἰς τι,
 Dem. nomen, ἱστονομάζω.
 Indocilis, ὁ καὶ ἡ δυσμαθής, Isocr. Plat.
 Indocilitas, ἡ δυσμαθία, Plat.
 Indocte, ἀπαιδευτῶς, Isocr. ἀμάθως.
 Indoctus, ὁ καὶ ἡ ἀπαιδευτός, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀπαιδευ-
 τος, u, id. ὁ καὶ ἡ ἀμάθης.
 Indolentia, ἡ ἀναλγησία, as, Dem.
 Indoleo, ἀνιάομαι, ἀλγέω, malis amicorum,
 κακοῖς τῶν φίλων, Isocr. morti alicujus, θά-
 νατόν τινος, Julian.
 Indoles, ἡ φύσις, Dem. τὸ ἦθος, indole bona
 præditus, εὐφύης ψυχῆς τε λαχὼν ἀγαθῶς,
 Philo.
 Indomabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδάμαστος, u, pullus, πύ-
 λλος, Xen.
 Indonatus, ὁ καὶ ἡ ἀγύρατος, u, Ælian.
 Indormio, ἐπικνομάομαι, Hippocr.
 Indotatus, ὁ καὶ ἡ ἀπαιδευτός, u, Diod. Sic.
 Indubie, ὁμολογημένως, ἀναμφιβόλως.
 Indubitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναμφίβολος.
 Indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως,
 Dem.
 Induciae, αἱ ἀνοχαί, ὄν, inducias facere, ποι-
 εῖσθαι ἀνοχάς, Dem. cum aliquo, πρὸς τινά,
 Æschin. διαλύσεις πράττειν, Plut. annuas,
 ἐκχευρίαν ποιεῖσθαι ἐνιαυσίον, Thuc.
 Induco, εισάγω, in domum, εἰς οἰκίαν, Polyb.
 persuadeo, ἐνάγω τινά πρὸς πόλεμον, Aristot.
 deleo, ἐξαλείφω τι, Dem. in animum, εἰς
 τὴν ψυχὴν παρίημι, Plat.

Inductio, ἡ ἐπαγωγή, ἦς, Aristot.
 Indulgens, συγχωρεῖν, u, on, Dem.
 Indulgenter habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμε-
 λισθῆναι τινος, ἡ κεχαρισμένος.
 Indulgencia, ἡ ἀνείσις, Dem. ἡ συγχωρήσις,
 Chrys.
 Indulgeo, συγχωρεῖν, alicui, τινι, Dem. καταχα-
 εῖζομαι τινι, Plut. cupiditatibus, χαρίζομαι
 ταῖς ἐπιθυμίαις, Aristot. alicui nimis, ἀνιήμι
 τινι λίαν, id. vino et complotationibus, ἀπο-
 σχολάζω ὄνως καὶ ταῖς προπαισίαις, Ælian.
 Indumentum, τὸ ἔνδυμα, N. T. τὸ ἱμάτιον, u,
 Dem.
 Induo, ἔνδω, vestem purpuream, πορφυρεῖαν,
 Xen. me, ἱμαυτὸν, id. vestem, seu me veste,
 περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον, N. T. personam, τὸ
 σχῆμα, Xen. purpurea chlamyde aliquem,
 περιβάλλω τινά χλαμύδι πορφύρεῃ, Herodian.
 colorem alicujus, ἱμαυτὸν εἰς χροῖαν τινος
 μεταμορφῶ, Æl. pedes sandaliis, ὑποδύω τινος
 πόδας σανδαλίοις, id.
 Induresco, σκληρύνομαι, κατασκληρύνω, Theophr.
 Induro, σκληρύνω, N. T. cutem, περισκληρύνω
 δέρμα, Hipp.
 Indusium, ὁ χιτῶνίσκος, u, Plut.
 Industria, ἡ φιλοπονία, as, Dem. ἡ φιλεργία, as,
 id. de industria, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προαι-
 ρήσεως, ἐκ προνοίας, ἐξ ἐπιτήδεως, ἐκοντῇ, Dem.
 Isocr. de industria factus, ἐκείσις, ἰα, ἰον,
 Dem. ἡ σπουδή.
 Industrie, σπουδαίως, Aristot. ἐπιμελῶς, τεχνικῶς.
 Industrious, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, u, Dem. ὁ καὶ ἡ
 φιλεργός, u, id. σπουδαίως, αἶα, αἶον, ὁ καὶ ἡ ἐπι-
 μελής.
 Industriosus, idem quod Industrious.
 Induvium, τὸ ἔνδυμα, arboris, ὁ φλοιός,
 u, Aristot.
 Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινά ὄνως,
 Lucian. voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς, Plat.
 Inebrior, μεθύσκομαι, Xen. οἰνόμοις, Ælian.
 Inedia, ὁ λιμός, u, Dem. ἡ ἀντία, inedia eneco
 aliquem, λιμοκτονεῖν τινά, Galen. mihi mor-
 tem conscisco, ἀποκαρτερεῖν, Plut.
 Ineditus, ὁ καὶ ἡ ἀνέκδοτος, u, Dem.
 Ineffabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιήγητος, u, ignavia civi-
 tatis, μαλακία πόλεως, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀμύητος,
 u, res, ἀμύητα πράγματα, id. ὁ καὶ ἡ ἀνεκλά-
 λητος, u, N. T. ὁ καὶ ἡ ἀλάλητος, u, ib. ὁ καὶ ἡ
 ἀρήρητος, u, verba ineffabilia, ἀρήρητα ῥήματα,
 ibid.
 Inefficax, ὁ καὶ ἡ ἀνεργήτος, ὁ καὶ ἡ ἀνεργήτης,
 ὁ καὶ ἡ ἀδύναμος, Diosc.
 Ineffigatus, ὁ καὶ ἡ ἀμορφος καὶ ἀτύπωντος,
 Ælian.
 Inelaboratus, ὁ καὶ ἡ ἀδιέργατος, Isocr.
 Inelegans, ὁ καὶ ἡ ἀκομψός, u, Plut.
 Ineleganter, ἀκόμψως, Plut. ἀκόσμως.
 Ineluctabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκαταγνώστως, u, Bas.
 Inelubilis, e, ὁ καὶ ἡ δυσέκπλητος καὶ δυσέκνιπτος,
 u, Æl.
 Inemendabilis, ὁ καὶ ἡ ἀνεπανορθώτος, Philo.
 Inennarrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιήγητος, u, Xen. ὁ καὶ ἡ
 ἀνεκφραστός.
 Ineo, εἰσεμι, Xen. i. e. coëo, ὀρεῖω, Aristot.
 pugnam, ἐγγχεῖν τῇ μάχῃ, Dem. consula-
 tum, μετρίως ὑπακούειν, Plut. magistratum,
 εἰς ἀρχὴν, Isocr. rationem, ἀπτομαι λόγον,
 gratiam ab aliquo seu alicujus, χαρίζομαι
 χάριν τινός, Dem.
 Inepte, ἀναρμόσως.
 Ineptia, seu Ineptitudo, ἡ ἀπειροκαλία, as, Ari-
 stot. ἡ ψυχρότης, πτος, Dem.
 Ineptio, ἀπειροκαλεῖσθαι, Æschin. ληρεῖν.
 Ineptus, ὁ καὶ ἡ ἀχρηστος, u, ad aliquid, πρὸς
 τι, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀφύης πρὸς τι, Isocr. stolidus,
 rusticus, σκαῖος, ὄν, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀπειρο-
 καλος, u, Dem.
 Inequitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνίπτος, u, Aristoph.
 Inermis, e, ὁ καὶ ἡ ἀοπλος, u, Dem.
 Inerro, πλανᾶσθαι ἐν, Xen.
 Iners. Vide Ignavus.
 Inertia. Vide Ignavia.
 Ineruditus, ἀπαιδευτῶς, Isocr.
 Ineruditus, ὁ καὶ ἡ ἀπαιδευτός, u, Dem. Confer
 Indoctus.

Inesco, διελάζω, Xen. aliquem honore, τινὰ τιμῇ, Lucian.
 Inevitabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀδιάρσαστος, u, Cl. Al.
 ὁ ἐξ ἡ ἀναποδόραστος, u, Philo. periculum, ἀποδόρῃς κινδύνος, Strabo.
 Inevitabiliter, ἀφύκτως, Plut.
 Inexaminatus, ὁ ἐξ ἡ ἀνέξεταστος, u, Plat.
 Inexartabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀκέραιος, u, Philo.
 ὁ ἐξ ἡ ἀπλήρωτος.
 Inexcitabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀνέγερτος, u.
 Inexcogitatus, e, ὁ ἐξ ἡ ἀδιανόητος, u.
 Inexcultus, ὁ ἐξ ἡ ἀκομψος, u, Plut.
 Inexcusabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀνατολόγητος, u, N. T.
 ὁ ἐξ ἡ ἀπροφάσιτος, u, Xen.
 Inexercitatus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ἀγύμναστος, u, Philo.
 in aliqua re, τινι, Suid. ὁ ἐξ ἡ ἀνάσκητος, u, Plut.
 Inexhaustus, ὁ ἐξ ἡ ἀνέξαντλητος, u, sumptibus, ὁ ἐξ ἡ ἀδαπάνητος, u, Bas.
 Inexorabilis, ὁ ἐξ ἡ ἀπαραιτήτος, u, Philo.
 Inexpectatus, ὁ ἐξ ἡ ἀπροσδόκητος, u, Thuc.
 Inexpeditus, ὁ ἐξ ἡ ἀζώνος, ἢ πρόχειρος.
 Inexpertus, ὁ ἐξ ἡ ἀπειρος, u, in aliqua re, τινός, Isocr. ἀπείρητος.
 Inexpiatus, ὁ ἐξ ἡ ἀκάθαρτος, u, Dem.
 Inexplebilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀπλήρωτος, u, ὁ ἐξ ἡ ἀπλήρως, u, sanguine, αἵματος, Herodot. opibus, χρημάτων, Xen. cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπλησία τινός, Plat.
 Inexplebiliter, ἀπλήρως, deditum esse alicui rei, διακείσθαι πρὸς τι, Xenoph.
 Inexpletus, ὁ ἐξ ἡ ἀπλήρως, u.
 Inexplicabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἄλυτος, u, Plat. ὁ ἐξ ἡ ἀμύθητος, u, Dem.
 Inexplicatus, ὁ ἐξ ἡ ἀσαφής, εἰς.
 Inexplorate, ἀνέξεταστος, ἀπείρως, Xenoph.
 Inexploratus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ἀπείρατος, u, qui nihil inexploratum relinquit, ὃ δὲν ἀπείρατον εἴη, Isocr.
 Inexpugnabilis, e, ὁ ἐξ ἡ δυσμάχηςτος, u, alicui, τινι, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀνυπότακτος, u, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀνάλωτος, u, Isocr.
 Inextinctus, ὁ ἐξ ἡ ἀσβεστος, u, N. T.
 Inextinguibilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀσβεστος, Galen.
 Inextricabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀδιάλυτος.
 Inexuperabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀνυπερέβλητος, u. Confer Inexpugnabilis.
 Infabre, ἀτίχως, ἀκόμψως, Plut.
 Infabricatus, ὁ ἐξ ἡ ἀκατασκευάστος, u, Synes.
 Infaceticus, ἡ ἀνευτραπείλια, u.
 Infacetus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ἀκομψος, u, Plut.
 Infacundia, ἡ τῷ λέγειν ἀπειρία.
 Infacundus, ὁ ἐξ ἡ ἀπειρος τῷ λέγειν.
 Infamia, ἡ ἀτίμια, u, Dem. ἡ αἰσχρότης, u, id. ἡ αἰσχροτήτης, Isocr. infamia flagro, ἔχω αἰσχρότητα, Dem. συνέχομαι ἀδοξία, id. εἶμι ἄτιμος, id.
 Infamis, e, ὁ ἐξ ἡ ἄτιμος, u, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀδοξος, u, id. ἡ τιμωμένος, apud cives, παρὰ τῶν πολιτῶν, Isocr. δυσκλής.
 Infamo, παραδειγματίζω, aliquem, τινὰ, N. T. ἀτιμάω τινὰ, Dem. ἀτιμάζω, δυσφημέω.
 Infandus, ὁ ἐξ ἡ ἄρρητος, u, Herodot.
 Infans, ὁ νήπιος, u, Dem. τὸ βρέφος, εἰς, Plut. νήπιον βρέφος, Lucian. recens natus, παιδῆραον νεογνόν, Plut.
 Infantia, ἡ νηπιότης, ητος, Plat. ab infantia, ἐκ νηπιῆς, Aristot.
 Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, u, Philo.
 Infantis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῷ νηπιῷ.
 Infantulus, τὸ βρεφύλλιον, u, Lucian.
 Infarcio, ἐμπλάττω, Diosc.
 Infatigabilis, ὁ ἐξ ἡ ἀπάματος, u, Philo.
 Infatuo, μεραϊνῶ, N. T.
 Infautus, ὁ ἐξ ἡ δυσυχής, εἰς, Isocr.
 Infector, ὁ βαφεύς, εἰς.
 Infectus, ὁ ἐξ ἡ ἀγνήτος, Aristot. facta reddere infecta, ἀγνίτητα ποιεῖν ὅσ' ἂν εἴη πεπραγμένα, id. re infecta dimittere aliquem, ἔπραττον σίμωπον τινὰ, Herodian.
 Infelicitas, ἡ ἀτυχία, Dem. ἡ δυσυχία, u, id. ἡ δυσπραγία, u, Isocr.
 Infelicitate, ἀτυχῶς, Isocr. δυσυχῶς, ago in re aliqua, δυσυχῶς ἐν τινι, Isocr. ἀτυχῶς τι, Dem.

Infelix, ὁ ἐξ ἡ ἀτυχῶς, Dem. ἀτυχῶν, Isocr. ὁ ἐξ ἡ δυσυχής, ἀλλος, u, id. et miser homo, ἀτυχῆς ἢ ταλαιπώρος ἄνθρωπος, Dem. ἄλλος ἢ ταλαιπώρος, id. sum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχῶς, Isocr. præter meritum, δυσυχῶς παρὰ τὸ δίκαιον, id. κακοδαίμων.
 Infensus, ὁ ἐξ ἡ ἀπεχθής, alicui, τινι, Isocr. ἐχθρὸς, u, ὁ, ὅν, et malevolus alicui, ἢ κακόνες τινι, Dem. ὁ ἐξ ἡ δυσμενής τινι, Isocr.
 Inferia, τὰ ἐναγίσματα, u, τὰ τέρετρα.
 Infermentatus, ὁ ἐξ ἡ ἄζυμος, u, N. T.
 Inferior, ὁ ἐξ ἡ ἐλάττω, u, Dem. sum, ἐλαττόμεαι, id.
 Infernalis, e, ὁ ἐξ ἡ εὔρητος, u, Plut.
 Inferne, κάτωθεν, Herodian.
 Infernus, i, ὁ βῆς, u, Philo. γένετα τῷ πυρὸς, N. T.
 Infernus, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, spiritus, τὸ κάτω πνεῦμα, Aristot. ὁ ἐξ ἡ ὑπόγειος, u, Athen. ὁ ἐξ ἡ ὑπόγειος, u, Herodian.
 Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τὸ εἰς τόπον τινὰ, N. T. aliquid alicui, ἐπισφίρω τί τινι, Philo. alicui manus, ἐπιβάλλω τινι χεῖρας, N. T. alicui damnum, ἐπιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, Isocr. καταπορεύω τινι κακὰ, Xenoph. alicui bellum, ἐκφέρω πόλεμον πρὸς τινὰ, Isocr. ἀναλαμβάνω πόλεμον πρὸς τινὰ, Polyb.
 Infestatio, ἡ κάκωσις, εἰς.
 Infeste, ἀπεχθῶς, Isocr. δυσχερῶς, Dem.
 Infestivus, σκαῖος, u, ὁ, ὅν, Isocr.
 Infesto, ἀπειλῶν, aliquem, τινὰ, Xenoph. ἐνοχλῶ τινι, Dem. κακῶς.
 Infestus, ὁ ἐξ ἡ ἀπεχθής, εἰς, alicui, τινι, Isocr. ἐχθρὸς, u, ὁ, ὅν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, Dem. δυσμενής.
 Infibulo, ἐμπορπάω, vestem, ἱμάτιον, Herodot.
 Inficias eo, ἀνέρεσμαι. Confer Inficior.
 Inficiatio, ἡ ἀσθενία, u, Lucian.
 Inficiator, ὁ ἐξ ἡ ἔκτατος, u, sum, εἶμι, Dem.
 Inficio, βάπτω, aliquid, τι, Dem. pro maculo, διαβιβῶ, μολύνω.
 Inficior, ἀνέρομαι, aliquid, τι, Dem. interposito jurejurando, ἐξαγνοῦμαι τι διοκνύμενος, Eschin. ἔκαρτος εἶμι τῷ, Dem. περὶ τινος, Isocr. ἔκαρτος γίνομαι τῷ, id.
 Infidelis, ὁ ἐξ ἡ ἀπιστος, alicui, τινι, Dem.
 Infidelitas, ἡ ἀπιστία, u, Plut.
 Infideler, ἀπίστως, Dem.
 Infidus, ὁ ἐξ ἡ ἀπιστος, u, alicui, τινι, Dem.
 Infigo, ἐμπήννυμι, ἐπερείδω.
 Infixio, ὁ ἐπερείδω, u.
 Infimus. Vide Imus.
 Infinitas, ἡ ἀπειρία, u, Aristot.
 Infinite, ἀπεράντως, Aristot.
 Infinitus, ἀπείρακτος, Philo.
 Infinitivus, sc. modus, ἀπαρέμφατος ἑγκλισίς, Gramm.
 Infinitus, ὁ ἐξ ἡ ἀπειρος, u, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀπείραστος, u, Plut.
 Infirmitas, ἡ ἀσθένεια, u, refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, u.
 Infirme, ἀσθενῶς, Dem.
 Infirmitas, ἡ ἀσθένεια, Plat. corporis, τὸ ἐν σώματι ἀρρώστια, Dem. ἡ ἀρρώστια.
 Infirmitas, ἀσθενῶς, Xenoph. aliquem, ποιεῖν τινὰ ἀσθενῆ, id.
 Infirmus, ὁ ἐξ ἡ ἀσθενής, εἰς, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀρρώστως, u, id. corpore, σώματι, id. sum, ἀσθενῶς, Isocr. ἔχω ἀσθενῶς, id.
 Infist, λέγει, λέγειν ἀρχεται.
 Infixio, ἡ ἐμπηξίς, εἰς.
 Inflixus, ἐμπηγνῆς, εἰς, u.
 Infiamatio, ἡ φλόγισσις, Thuc. τὸ ἐπιφλόγισμα, Hipp. morbi, ἡ φλεγμονή, id.
 Inflammo, φλίνω, lumen, φέγγος, Sophocl. aliquem ad bellum, παραβύζω τινὰ ἐπὶ πόλεμον, Isocr.
 Inflare, ἐμπνεύσω, superbe, πεττωφωμένως, ὑπερηφάνως, Dem.
 Inflatio, τὸ ἀναφύσημα, u, Lucian. ἡ ἀναφύσησις, u, Isocr. animi, ἡ φουσίσις, u, N. T. Confer Insolentia.
 Inflatus, ἐμπνεύσας, ἡ, ὅν, Athen. superbus, ὁ ἐξ ἡ ὑπερόγκος, N. T. πεττωφωμένος, ἐν, ἐν, ib. μεγαφρονῶν, εἰς, u, Dem.

Inflecto, ἐγκάμπτω, Galen. ἐπιπλάζω, Plut.
 Inflexibilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀκαμπτος, u, Plut.
 Inflexio, ἡ διάκαμψις, Naz. ἡ καμπή, Plut.
 Inflexus, καμψός, ἡ, ὅν, Hesych. ὁ ἐξ ἡ ἐπικαμπής, εἰς, ordo, τάξις, Ammon.
 Infligo, προσείρομαι, plagam, πληγὴν, Aristoph. alicui, ἐπιτίθημι τὴν δίκην τινι, Herodian.
 Info, ἐμφυσῶ, Philo. ἀναφυσῶ, Diod. Sic. tibiam, φυσῶ αὐλόν, Plut. ventrem, διογκῶ γαστέρα, Ælian. aliquem, et laudibus effero, φυσῶ, u, τοῖς ἑγκωμίοις ἐπιβῶ τινὰ, Plut.
 Influentia, ἡ εἰσρυσίς, u, Aristot.
 Influo, εἰσρέω, Lucian. in partem, ἐπιπρέω τῷ μέρει, Gal.
 Influxus, u, ἡ ἐπιπρόη, Theophr. ὁ εἰσρυσίς, Aristot.
 Infodio, καταρῶν, Plut.
 Infœcunditas, ἡ ἀφορία, u, Plut. ἡ ἀγονία.
 Infœcundus, ὁ ἐξ ἡ ἀφορος, u, ὁ ἐξ ἡ ἀκαρπτος, u, Theophr. ὁ ἐξ ἡ ἀγονος.
 Informis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀμορφος, u, Plut. ὁ ἐξ ἡ ἀδιατύπωτος, u, Diod. Sic.
 Informatio, ἡ ὑποτύπωσις, ἡ περιγραφή, Aristot.
 Informo, ὑποτυπῶ, aliquid primum et postea pingo, τὸ πρῶτον ἔτι εἰτα ἀναγράφω, Plut. moribus, ἡθοῖαις, id. adolescentes, εἰσηγίνομαι νεωτέρους, Isocr. Confer Institutio.
 Infornatus, ὁ ἐξ ἡ δυσυχής, εἰς, Dem. Confer Infelix.
 Infortunium, τὸ ἀτύχημα, u, Dem. ἡ ἀτυχία, u, id. Confer Infelicitas.
 Infra, πρὸς, u, terram, ὑπὸ γῆν, Plut. adu. κάτω, Dem. ὑποκάτω, Plat.
 Infractus, fractus, καταρραχθεῖς, εἰς, u, Plut. non fractus, ὁ ἐξ ἡ ἀρραγής, Theophr. ὁ ἐξ ἡ ἀρρηκτος, Philo.
 Infremo, ἐμείρομαι, ἀναβρυχάομαι.
 Infrendo, ἐπιβρύχομαι, prae ira dentibus, συγκροτῶ τὰς δόντας ὑπ' ὀργῆς, Xen.
 Infrenatio, ἡ χαλινώσις, εἰς, Xen.
 Infrenatus, frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, ἐν, ἐν, non frenatus, ὁ ἐξ ἡ ἀρχάλινος, u, Plat.
 Infrenis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀρχάλινος, u, Plat.
 Infreno, χαλινῶ, equum, ἵππον, Xenoph.
 Infrenus, ὁ ἐξ ἡ ἀρχάλινος, u, Plat.
 Infrequens, ὁ ἐξ ἡ ἐξῆμος, u, senatus, βαλὴ ὀλιγανόρῃς, Plat.
 Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, u, Xenoph.
 Infrico, ἐντρέω, Xenoph.
 Infrixio, ἐνθάλω.
 Infuctuosus, ὁ ἐξ ἡ ἀκαρπτος, u, Theophr.
 Infrunitus, imprudens, ὁ ἐξ ἡ ἀφρων, u, Dem.
 Infuco, φουκῶ, Plut.
 Infula, ἡ μίτρα, u, Herodot.
 Infumibulum, ἡ καπνοδόχη, ἡ καπνοδόκη, Herodot.
 Infumo, καπνίζω.
 Infundibulum, ἡ ἐπίχυσις, u, Poll. ἡ χώνη.
 Infundo, ἐπιχέω, Diosc. ἐγχέω, Xen. alicui aliquid, τί τινι, Synes.
 Infusco, ἐπιχρῶμαι, Lucian.
 Infusio, ἡ ἐγχυσις, u.
 Ingemino, διπλασιάζω, Plut. ἐπαναδιπλῶ.
 Ingemisco, στενάζω, Dem. alicui, ἐπισίνω τινι, Eurip.
 Ingemo, στείνω, alicui, ἐπὶ τινι, Dem. alte, στενάξω μέγα, id.
 Ingenerasco, ἐμφύομαι, Plut.
 Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, Plut.
 Ingeniose, εὐφυνῶς, Isocr. ἐπιδείξιως.
 Ingeniosus, ὁ ἐξ ἡ εὐφυνῆς, εἰς, Isocr. δεξιός, u, ὅν.
 Ingenitus, ὁ ἐξ ἡ ἐγγενής, Soph.
 Ingenium, ἡ φύσις, Dem. bonum, φύσις ἐπιεικής, Isocr. insuperabile, ἀνυπερέβλητος, id. dextrum, εὐάριστος, illustre, ἐπίβλεπτος, id. prastantius, ἐπιφανέστερα ψυχῇ, Dem. animus cujusque et ingenium, ψυχῇ ἐκάς, u, φύσις, animus liberalis et ingenium cordatum, ψυχῇ ἀγαθῇ ἢ γνώμῃ φρόνιμος, diversissimis ingeniis præditi, παντοδαπὰς ἔχοντες φύσεις, ingeniis non deterioribus esse quam majores, τὰς φύσεις ἢ χεῖρας εἶναι προτέρων ingenio

ingenio felicissimum esse, τὴν γνῶμην εὐφύεσθαι ἐν αἰσῇ, Isocr. exercere ingenium, ἀσπείν τὴν ψυχὴν seu διάνοιαν, id. ingenii acumen, τὸ τῆς γνῶμης ἀρχήν, Herodian. ingenii robur, φύσις ἰσχύς, Thuc.
 Ingens, ὁ ἐξ ἡ πάλαιος, ὁ ἐξ ἡ εὐμεγέθης, eos, lapis, λίθος, Aristoph. testimonium, μαρτυρία, Dem.
 Ingenuus, ἡλευθέριος, Thuc. γενναῖος, educatus, ἡλευθέριος παππαδευμένος, Xen. candide, ἀπλῶς, Dem.
 Ingenuitas, ἡ ἡλευθερίτης, πτος, Aristot. ἡ εὐγένεια.
 Ingenuus, ὁ ἐξ ἡ ἡλευθέριος, u, foemina, γυνή, Plut. doctrinae, ἡλευθέριος παιδείας, Lucian. candidus, ἀπλῶς, u, ον, Dem. et simplex homo, μισὸς παῖρσις, ἐξ ἀφελῆς, id.
 Ingero, ἐνίμω, aliquid alicui, σί τινι, Synes. aliquid ori, ἐντίθημι τὶ σώματι, Galen. lapides et fustes, ἐπιφέρει λίθους ἐξ ἑύλα, Herodian. largius cibum, πλείονας συνήδους εἰσφέρειν, id. me, παρεσθύνωμαι, id. me in alienam administrationem, παραδιδόναι, Plut.
 Ingigno, ἡγγινῶ.
 Inglorius, ὁ ἐξ ἡ ἀδοξος, u, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀτίμητος, u, id. ἀκλήτης.
 Ingluvies, ἡ γαστριμαργία, as, Philo. avis, ὁ πρόλοβος, u, Aristot.
 Ingrandesco, μεγαλύνωμαι.
 Ingrate, invenuste, ἀχαρίτως, gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαρίτως, Isocr.
 Ingratis, παρὰ γνῶμην.
 Ingratitudo, ἡ ἀχαρίστια, as, Dem.
 Ingratus, invenustus, ὁ ἐξ ἡ ἀχαρίτης, Herodian. beneficii immemor, ὁ ἐξ ἡ ἀχαρίστως, u, Dem. sum, ἀχαρίστως, erga amicos, πρὸς τοὺς φίλους, id.
 Ingravesco, βαρύνωμαι, aetate, ὑπὸ τῆς ἡλικίας, Polyb.
 Ingravio, ἐπιβαρύνω, Xen.
 Ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπὶ τινι, Dem. viam, ὁδόν, Ceb. Thab. in curiam, εἰσερχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, Dem. iter pedibus, παρεσθύνωμαι πεζῇ, Xen. annum decimum, ἐπιβαίνω ἕως δεκάτης, Herodian.
 Ingressio, seu Ingressus, ὁ βαδισμός, u, Lucian. ad aliquem, ἡ εἰσόδος, u, Plut.
 Ingruo, ἐγκυμαι, Herodian. ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω.
 Inguen, ὁ βυθὸν, ἄνος, Lucian.
 Inguinaria, τὸ βυθόνιον, u, Diosc.
 Ingurgito, γαστρίζωμαι, Basil. καταβροχθίζω, Lucian.
 Ingustabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀγύστος, u, Plut.
 Ingustatus, ὁ ἐξ ἡ ἀγύστος, u, Plut.
 Inhabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀχρηστος, u, ad aliquid, πρὸς τι, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀφύης πρὸς τι, id.
 Inhabilitas, ἡ ἀνεπιτηδεύσις, πτος, Synes.
 Inhabitabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀνοίκητος, u, Philo.
 Inhabitu, ἡ ἐνοικισίς, eos, Cl. Al.
 Inhabito, ἐνοικίω, aliquid, τι, Aristot. terram aliquam, κατοικίω γῆν τινι, Plut. urbem, οἰκίω πόλιν, Isocr. ἐν ᾧ τει, Dem.
 Inhæreo, ἐμφύωμαι, alicui, τινι, Plut. προσφύωμαι τινι, id. machinis, προσφύω μηχαναῖς, Herodian.
 Inhæresco, προσήσχωμαι, alicui, πρὸς τι, Theoph. Inhalo, ἐμπνέω, Plut.
 Inhibeo, ἐπέχω, aliquid, τι, Plut. πωλύω iram, ἀνακόπτω τῆς ὀργῆς, Lucian. ἀνέλεγω.
 Inhibitio, ἡ κάθειρξις, eos.
 Inbio, ἐπιχαίνομαι, Philo. alicui rei, χαίνομαι ἐπὶ τινι, Lucian.
 Inhoneste, αἰσχροῦς, Isocr. ἀτίμους.
 Inhonesto, καταισχύνω, aliquid, τι, Plut.
 Inhonestus, αἰσχρός, α, ὄν, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀσχήμων, ἀκοσμος.
 Inhonoratus, ὁ ἐξ ἡ ἀτίμητος, u, Dem. ἀτίμους.
 Inhonorificus, ὁ ἐξ ἡ ἀδοξος, u, Dem.
 Inhorreo, seu Inhorresco, φρίττω, aliqua re, τι, Dem. ἐπιφρίττω.
 Inhospitales, e, ὁ ἐξ ἡ ἀξενος, u, Lucian.
 Inhospitalitas, ἡ μισοξενία, as, LXX.

Inhospitus, ὁ ἐξ ἡ ἀποξενος, u, ὁ ἐξ ἡ ἀξενος, u, Lucian.
 Inhumane, ἀπανθρώπως.
 Inhumanitas, ἡ ἀπανθρώπια, Lucian. ἡ ἀνεπίεικεια, Dem. ἡ μισανθρώπια, Hipp.
 Inhumaniter, ἀπανθρώπως.
 Inhumanus, ὁ ἐξ ἡ ἀπανθρώπος, Lucian. ὁ ἐξ ἡ μισανθρώπος, id.
 Inhumatus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ἀταφος, u, Thuc.
 Inhumo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς seu ἀποθνήσκοντας, Dem. Confer Sepelio.
 Inibi, ἐκεῖ, Plat.
 Injectim, ἐπαναβληθὲν, Herodot.
 Injectio, ἡ ἐπιβολή, u, Thuc.
 Injectio, ἐπιρίστω, aliquid in aliquid, τὶ ἐπὶ τι, N. T. equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινόν, Xen. alicui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα, Lucian. alicui amorem, ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα, Xenoph. sermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περὶ τίνος, Plut.
 Inimice, ἐχθροῦς, Dem. ἐθελήχθως, id. δυσμενῶς, Isocr. ἀπεχθῶς, id.
 Inimicitia, ἡ ἐχθρα, Dem. ἡ ἀπείχθεια, gravis, μεγάλη, id. diuturna, βεβαία, id. immortalis, αἰμνήσις, Isocr. simulata, προσποιητή, Dem. privata, ἴδια, communis, κοινή, et offensiones, ἐχθρα ἐξ προσκρούματος, et odium et diffidentia, ἐχθρα ἐξ μίσους ἐξ ἀπιστίας, inimicitiam suscipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἐχθραν πρὸς τινι, id. incidere in inimicitiam cum aliquo, ἰθὺν τινι μάχισα εἰς ἐχθραν, id. habere cum aliquo, ἔχων ἐχθραν πρὸς τινι, Isocr. ostendere alicui omni modo, ἰνδύνουσθαι τινι πάντα τρόποις τὴν δυσμενίαν, Dem. exstinguere, διαλύειν ἐχθραν, Isocr. effugere, φύγειν τῆς ἐχθρας τίνος, id. conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἐχθραν, Dem.
 Inimicor, ἀπεχθάνομαι τινι, Plat. Confer Inimicus.
 Inimicus, ἐχθρὸς, α, ὄν, Dem. libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, id. ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ, id. alicui, χαλεπὸς, ὁ, ὄν, τινι, id. et hostis, ἐχθρὸς ἐξ ἀντίπαλος, id. et malevolus urbis, κακόνους ἐξ ἐχθρὸς πόλεως, id. hostis communis et omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς ἐξ ὅσων δυσμενῆς, Dem. inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινὰ ἐχθρὸν, id. esse alicui, εἶναι seu ὑπάρχειν ἐχθρὸν τινι seu τινός, id. aliquem habere, ἔχων τινὰ ἐχθρὸν, id. χρῆσθαι τινι ἐχθρῷ, id. inimicum sum alicui, ἔχω ἐχθραν πρὸς τινι, Isocr.
 Inimitabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀμίμητος, u, Plut.
 Inique, ἀνομιάς, Isocr. injuste, ἀδίκως, Dem. παρανομίως, ago cum aliquo, ἀγνομίω πρὸς τινι, id. in aliqua re, πρὸς τι, Plut.
 Iniquitas, ἡ ἀνομία, Theophr. ἡ ἀνομία, injustitia, ἡ ἀγνομιστὴν, Dem. τὸ δυνόν, ἡ ἀδικία, id.
 Iniquus, ὁ ἐξ ἡ ἀνομιάς, Theophr. injustus, ὁ ἐξ ἡ ἀδικος, in omnes, περὶ πάντας, Dem. et calumniator, ὁ ἀγνώμων ἐξ συκοφάντης, id. ὁ ἐξ ἡ παρανομός, dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, ἐρεῖν, γράφειν, ποιεῖν παρανομίαν εἰς τινι, Dem. sum, fio, παρανομός εἰμι, γίνομαι, id. animo iniquo, δυσφῶρος, Herodian.
 Initia, τὰ μυστήρια, u.
 Initiamentum, τὸ μῆμα, ατος, Aret.
 Initatio, ἡ μύησις, eos, Hesych.
 Initiator, ὁ μυσταγωγός, u.
 Initiatus, ὁ μεμνημένος, u, Lucian. ὁ τετελεσμένος, u, id.
 Initio, μύω, aliquem, τινὰ, Lucian.
 Initio, adv. ἔαρχῃς, Dem. ἀπαρχῇς, id. τὸ καταρχάς, id. neque initio, neque post, ὅτε καταρχάς, ἢ ὅτε ὕστερον, id.
 Initium, ἡ ἀρχή, Dem. et fundamentum rei, ἐξ ὧν ὅσους πράγματα, et causa belli, ἀρχὴ ἐξ αἰτία πολέμου, utor initio aliquo, ἀρχομαι ἀρχὴν τινι, sumo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχὴν τινι, facio rei, ποίωμαι ἀρχὴν τίνος, exponere aliquid ab initio, διεξέρχομαι τι ἀπ' ἀρχῆς, id. fines ab initio propositi, ὑποθέσις ἐξ ἀρχῆς γινώσκου, Isocr.

Injucunde, ἀνδῶς, Xen.
 Injucunditas, τὸ ἀηδῆς, eos, Isocr. ἡ ἀηδία, as, Philo. ἡ ἀτιρεσία, as, Dem.
 Injucundus, ὁ ἐξ ἡ ἀηδῆς, eos, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀτιρεσίας.
 Injudicatus, ὁ ἐξ ἡ ἀκατάκριτος, N. T. ἀκριτος.
 Injuno, ἐπιστάτω, Xen. προστάσσω.
 Injurgatus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ἀνέμοτος, u, Dem.
 Injuria, ἡ ἀδικία, Dem. τὸ ἀδικημα, id. ἡ ὕβρις, Isocr. τὸ ὕβρισμα, Dem. et iniquitas, ὕβρις ἐξ ἀδικίας, Isocr. et insolentia, ὕβρις ἐξ ὑπερηφάνειας, id. adficere aliquem injuria, ἀδικεῖν τινι ἀδικίᾳ, Dem. ὕβριζειν τινὰ, ἀδικεῖν τινι, pati injurias, πάσχειν δυνάστατα, id: prior infero, χρεῶν ἀδικῶν ἀρχω, Eliau.
 Injunior, ἀδικίω, aliquem, τινὰ, Dem.
 Injuriose, ὕβριστικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαι τινι, Dem.
 Injurious, ὕβριζων, u, as, ον, erga aliquem, εἰς τινι, Dem. ὁ ὕβριστής, u, id.
 Injurius, ὁ ἐξ ἡ ἀδικος, u, Dem. sum in aliquem, ἀδικῶ τινὰ, ὕβριζω τινὰ, id.
 Injussu, ἀνευ προστάγματος, ἀπαρρηγίλτως, Polyb.
 Injussus, ὁ ἐξ ἡ ἀπίλευτος, Soph. αὐτοκίλευτος.
 Injuste, ἀδίκως, Dem. ago, ἀδικῶ, id. ἀδικοπραγίω, Philo. vivo, ἐκ ἀδικίας βίωω, Plat.
 Injustitia, ἡ ἀδικία, Dem. ἡ ἀνομία, id.
 Injustus, ὁ ἐξ ἡ ἀδικος, u, Dem. et diis inivisus, ἐξ οἷς ἐχθρὸς ἀνθρώπος, ὁ ἐξ ἡ παρανομός, committere injusta, ποιεῖν παράνομα, id.
 Innascor, ἐγγίνομαι, alicui, τινι, Plat. ἐμφύομαι τινι, Plut.
 Innatus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ἔμφυτος, u, Dem.
 Innavigabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀπλωτος, u, Philo. μὴ πλωτός, u, Thuc.
 Innecto, ἐνέλω, Diosc.
 Innexio, ἡ ἐνέσις, eos, Thuc.
 Innitor, ἐπεριδομαι, Galen. foederibus, ἀπερεσδομαι ἐπὶ τὰς συνθήκας, Polyb. legi, ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, Eschin.
 Inno, ἐπινώ, Theophr. in aliquo, ἐπινώχομαι τινι, Al. Aphr.
 Innocens, ὁ ἐξ ἡ ἀβῶς, aliqua re, τινός, Dem. τινι, id. ὁ ἐξ ἡ ἀναίτιος τινός, id. ὁ ἐξ ἡ ἀναμάρτητος, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀκακος.
 Innocenter, ἀβῶς, Dem.
 Innocentia, ἡ ἀκακία, as, Dem.
 Innocuus, ὁ ἐξ ἡ ἀβλαβής, eos, voluptas, ἡδονή, Plat.
 Innodo, ἀμναστίζω, Hesych.
 Innatesco, διαγνωρίζομαι, Isocr. γνώριμος καθίσταμαι, Plat.
 Innovatio, ἡ καινοτομία, as, Lucian.
 Innovo, καινῶ, Dion. νέω, aliquid, τι, Naz.
 Innoxius, ὁ ἐξ ἡ ἀβλαβής, eos, Plat.
 Innubilis, αἰθῆρος, ias, ias, Diosc.
 Innubis, ὁ ἐξ ἡ ἀνέφελος, aër, ἀήρ, Aristot.
 Innubus, ὁ ἐξ ἡ ἀγματος, u, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἀνανδρος, u, Plat.
 Innumerabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀναρίθμητος, u, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀμύθητος, u, pecunia, ἀμύθητα χρήματα, Dem.
 Innumerasitas, τὸ ἀναρίθμητον, u.
 Innumerus, idem quod Innumerasitas.
 Innovo, αἰνίστομαι, aliquid, τι, Plat. ὑπαινίστομαι τι, Dem.
 Innuptus, ὁ ἐξ ἡ ἀγαμος, u, Lucian. virgo, ἡ ἀνάνδρος, Plat. ἡ ἀγαμος.
 Innutrio, ἐντρέφω, in aliqua re, τινι, Herodian.
 Innutritus, nutritus in, ἐντρέφωμένος, ἐν, ἐόν, aliqua re, τινι, Herodian. non nutritus, ὁ ἐξ ἡ ἀτροφος.
 Inobediens, ὁ ἐξ ἡ ἀνυπήκοος, u, sermoni, τῷ λόγῳ, Plat. ὁ ἐξ ἡ ἀπειθής, eos, alicui, τινι, Xen.
 Inobedientia, ἡ ἀνυπακοή, as, Plut. ἡ παρακοή, u, N. T. ἡ ἀπειθεία.
 Inobscuro, ἐπισκοτώ, aliquid, τι, Diosc.
 Inobsequens, idem quod Inobediens.
 Inobservabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀπαρατήρητος, u.
 Inobservatus,

Inobservatus, ὁ ἐξ ἡ ἀπαρεστήρητος, ὁ ἐξ ἡ ἀφύλακτος, ὁ.
 Inocciduous, ὁ ἐξ ἡ ἀδύτος, ὁ.
 Innocco, βαλοκοπία, Poll.
 Inoculatio, ὁ ἐνοφθαλμισμός, ὁ, Theophr.
 Inoculo, ἐνοφθαλμίζω, Theophr.
 Inodorus, ὁ ἐξ ἡ ἀσμος, ὁ, Theophr.
 Inoffensus, ὁ ἐξ ἡ ἀπερόκκος, ὁ, N. T. ἀβλαβής.
 Inofficiosus, ὁ ἐξ ἡ ἀπειρόκαλος, ὁ, Dem.
 Inolesco, ἐπιφύομαι, Plut.
 Inominatus, ὁ ἐξ ἡ δόσημος, ἀπεικτος.
 Inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ vel τινί, N. T.
 Inopertus, ὁ ἐξ ἡ ἀκατακάλυπτος, ὁ, N. T.
 Inopia, ἡ ἐνδία, Isocr. ἡ ἀπορία, alicujus rei, τινός, Dem. et indigentia, ἐνδία ἐξ ἀπορίας, id. magna inopia premi, σφόδρα ἐν χρείᾳ τῇ λαβεῖν εἶναι ad summam inopiam redigere seu redigi, eis ἐγγράφην ἀπορίαν καθίσταται τινὰ, s. καθίστασθαι inopia verborum laboro, πτωχύνω τῇ λέξει inopia consilii, ἡ ἀβελία, ας, id. frumenti, ἡ σπανιστία, ας, Diod. Sic.
 Inopinabilis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀδόκητος, ὁ, Thuc.
 Inopinante, ἀπεροδοκῆται, Philo. ἐξ ἀπεροδοκῆται, Plat.
 Inopinatus, ὁ ἐξ ἡ ἀπεροδοκῆτος, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀδόκητος, ὁ, Thuc.
 Inopportunos, ὁ ἐξ ἡ ἀκαιρος, ὁ, Plat.
 Inops, ὁ ἐξ ἡ ἀπρος, alicujus rei, τινός, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἐνδία, ὁ, τινός, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἐπιεικής, ὁ, τινός, id.
 Inordinate, ἀτάκτως, Thuc.
 Inordinatio, ἡ ἀταξία, ας, Plut.
 Inordinatus, ὁ ἐξ ἡ ἀτακτος, ὁ, Isocr.
 Inornate, ἀκόσμως, Plut. ἀκοσμητός, id.
 Inornatus, ὁ ἐξ ἡ ἀκοσμος, ὁ ἐξ ἡ ἀκομψος.
 Inquam, λέγω, Dem. φημι, Herodian.
 Inquires, ἡ ἀνησυχία, ας.
 Inquieto, διαθερύνω, aliquem, τινὰ, Thuc. παρενοχλῶ τινί, N. T.
 Inquietudo, ἡ ἀνησυχία, ἡ ἀγρυπνία, Luc.
 Inquietus, ὁ ἐξ ἡ ἀσματος, Bas. ὁ ἐξ ἡ ἀκοίμητος, Philo. ὁ ἐξ ἡ ἀνήσυχος.
 Inquilinus, ὁ ἐξ ἡ ἐνίκος, Strabo. ὁ ἐξ ἡ μέτοιμος.
 Inquinamentum, ἡ ῥυπαρία, Diosc. ὁ μολυσμός, ὁ, N. T.
 Inquinat, μεμολυσμένος.
 Inquinatio, ἡ μύλυνσις, εως, Theophr.
 Inquino, μολύνω, aliquid, τὶ, Isocr. μιλῶ.
 Inquo, idem quod Inquam.
 Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, τὸν βίον τινός, Dem. ordines, ἀκριβῶς τὰς τάξεις, Xen. diligenter causas, πολυπραγμασίαν τὰς αἰτίας, Plat. de re aliqua, περὶ τινος, Plut. severius, σφόδρα ἀκριβολογούμεναι, Dem. diligenter et accurate singula, καλῶς ἐξ ἀκριβῶς διορίζομαι περὶ ἐκάσθ, id.
 Inquisitio, ἡ ἐξετάσις, Dem. ὁ ἐξετασμός, id.
 Inquisitor, ὁ ἐξεταστής, Aristot. ὁ βασανιστής.
 Insalubris, ὁ, νοσηρός, ὁ, ὁ, Xen.
 Insalutatus, ὁ ἐξ ἡ ἀπροσηγόρητος, ὁ, Cic.
 Insanabilis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀνίατος, ὁ, Galen. ὁ ἐξ ἡ ἀθεράπευτος, ὁ, Philo.
 Insane, μανικῶς, Isocr.
 Insania, ἡ μανία, Dem. eo insania pervenire, eis τὸτο μανίας ἔχουσιν, Isocr. est hac extrema insania, υπερβολὴ μανίας ἐπὶ τὸτο, Dem. manere in insania eadem, μείνειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μανίας, id. liberare aliquos ab insania, παύσαι τινες τῆς μανίας, Isocr. deserrere insaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας, id.
 Insanio, μαινόμεναι, Dem. et deliro, μαινόμεναι ἐξ παραφρονίας, id. aliqua re, μετὰ γυλῶν τινί, id. insanire facio, ἐκμανῶ, Philo.
 Insanus, μανικός, ὁ, ὁ, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀφρων, ὁ, id. ὁ ἐξ ἡ ἔφρων, ὁ, id. παραφρων.
 Insatiabilis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀκόρετος, ὁ, Philo. ὁ ἐξ ἡ ἀδιδόγος, ὁ, Plat. ὁ ἐξ ἡ ἀπληστος, ὁ, pecunia, χρημάτων, Dem.
 Insatiabilitas, ἡ ἀπλησία, ας, Dem.
 Insatiabiliter, ἀπληστῶς, deditum esse voluptatibus, διακρίσθαι πρὸς τὰς ἡδονὰς, Xen. alicui rei, ἀπληστῶς ἔχειν πρὸς τι, Isocr. περὶ τι, id.

Insaturabilis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀκόρετος, ὁ, Philo.
 Insaturabiliter, ἀκορέτως.
 Inscendo, ἀναβαίνειν, aliquid, τὶ, Xen.
 Insciens, ὁ ἐξ ἡ ἀνεπιστήμων, ὁ, Thuc.
 Inscienter, ἀνεπιστημῶνως, ἀπείρως, Dem.
 Inscientia, ἡ ἀνεπιστημωσύνη, ὁ, Xenoph.
 Inscite, ἀμαθῶς, Thuc. ἀτέχως.
 Inscitia, ἡ ἀμαθία, Plut. ἡ ἀπειρία, Isocr.
 Inscitus, ὁ ἐξ ἡ ἀμωστος, ὁ.
 Inscius, ἀγνοῖων, ὁ, ὅσα, ὅν, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀνεπιστήμων, ὁ, Thuc.
 Inscribe, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον, Lucian. distichon aureis literis in sesamo, χρυσοῖς γράμμασι διστίχον ἐν σησάμῳ, Ælian. in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, Xenoph. falso nomine, ψευδῆσιν γράφω.
 Inscriptio, τὸ ἐπιγράμμα, ατος, Aristot. ἡ ἐπιγραφὴ, ὁ, Polyb.
 Inscriptus, ὁ ἐξ ἡ ἐγγράπτος non inscriptus, ὁ ἐξ ἡ ἀνεπίγραφος falso inscriptus, ὁ ἐξ ἡ ψευδῆσιν γράφω, Plut.
 Insculpo, ἐγκολάπτω, Plut. ἐπιχαράττω, ἐγκαράττω, id. ἐγγλύφω.
 Inscabibilis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀτμτος, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀτομος, ὁ, Plat.
 Insecta, -orum, τὰ ἐντομα, ὁ, Aristot.
 Insectatio, ἡ διώξις, εως, Thuc.
 Insector, διώκω, aliquem, τινὰ, Thuc. διώξιν ποίωμαι, id. cavillor, διαστρω τι, Dem.
 Insedabiliter, ἀπαύτως, Aristot.
 Insemino, ἐνσπείρω, Xen.
 Insenesco, ἐγγηράσκω, Hippocr.
 Insensibilis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀναίσθητος, ὁ, Thuc.
 Insensibilitas, ἡ ἀναισθησία.
 Insensilis, e, idem quod Insensibilis, e.
 Inseparabilis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀχώριστος, ὁ, Naz. ὁ ἐξ ἡ ἀδιάλυτος, ὁ, LXX.
 Insepultus, ὁ ἐξ ἡ ἀταφος, ὁ, Thuc.
 Insequens, ἐπόμενος, ἐν, ἐν, Dem.
 Insequor, ἀκολουθεῖν, aliquem, τινί, Dem. ἐπακολουθεῖν τινί, Plut.
 Insero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιάν, Dem. plantam, φυτὸν, id. ἐμφυτεύω, Theophr.
 Inserpo, εἰσεσπύζω.
 Insertim, δι' ἐμβλήματος.
 Insertio, ἡ παρενθεσις, τὸ ἐμβλημα, ἡ ἐμβολή, ὁ.
 Inservio, διακονῶ, alicui, τινί, Dem. voluptatibus, θελήω τὰς ἡδονὰς, Isocr. λατρεύω τὰς ἡδονὰς, Lucian. alicui in aliqua re, ὑπηρετῶ τινί τι, Dem. commodis alienis, σκοπῶ τὰ συμπεφέροντα τῷ ἄλλῳ, Aristot.
 Insideo, ἐπικαθήμεναι, Polyb. alicui rei, καθίζω ἐπὶ τινί, Isocr. ἐγκαθίζω.
 Insidiæ, ἡ ἐπιβολή, ὁ, Dem. ἡ ἐνδρα, ας, id. ἡ ἐπιβόλεις, Plut. insidias struo alicui, ἐπιβόλεις τινί, Isocr. ἐνδρας καθίζω τινί, Plut. ἐνδρας ποίωμαι τινί, Lucian. θηρεύω τινὰ, id. invadere aliquem insidiis, ἐρχεσθαι ἐπὶ τινι μετ' ἐπιβολῆς, Dem. insidiis circumvenior, ἐπιβουλεύομαι, id.
 Insidianter, ἐπιβόλως, Synes.
 Insidiator, ὁ ἐπιβόλος, Dem. ἐπιβουλεύων, id. ὁ ἐγκάθετος ἄνθρωπος, id.
 Insidior, ἐπιβουλεύω, alicui, τινί, Isocr. λοχῶ τινὰ, Herodot. ἐλλοχῶ τινὰ, Ælian. ἐπιτίθμι τινι ἐνδρας, Lucian. θηρεύω τινὰ, id. ἐνδρεύω τινὰ, Dem.
 Insidioso, ἐπιβόλως, κρυφαίως, Plut.
 Insidiosus, ἐπιβουλεύτος, ὁ, ὁ, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἐπιβόλος, ὁ, Dem.
 Insido, ἐπικαθήμεναι, aliqua re, τινί, Plut. ἐνίζω, Plut. καθίζω ἐπὶ τινί, Thuc.
 Insigne, τὸ ἐπίσημον, ὁ, Plut. imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον, id. regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον, id. τὸ γνώρισμα.
 Insignio, ἐνσημαίνω, Isocr. παρασημαίνω.
 Insignis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἐπίσημος, Lucian. ὁ ἐξ ἡ παράσημος, Plut.
 Insigniter, ἐπισήμως, Polyb.
 Insilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππον, Xen. ἐμπηδάω, πηδάω ἵππον, Herodian. in ignem, ἐλλομαι εἰς πῦρ, Xen. in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ' ὄρεον, id.
 Insimul, ὅμως, Xen.
 Insimulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, Dem.

Insimulo, προβάλλομαι, aliquem, τινὰ, Dem. aliquem alicujus rei, ἐγκαλῶ τὶ τινί, id. τινί τινος, Aristot. ἐπιφθῶ τινί αἰτίαν τινός, Dem.
 Insinuat, ὁ παρεγγυῇ, ὁ.
 Insinuo, ἐγκαλῶ, Aristot. παρισάγω, Plut. ὑπαδύομαι, me alicui, ὑποτρέχω τινὰ ἐξ ἀπειρίας, Ælian.
 Inspidus, μαρὸς, ὁ, ὁ, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἀγευστος.
 Inspiens, ὁ ἐξ ἡ ἀνόητος, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀφρων, id. ὁ ἐξ ἡ νηπιόφρων, Strabo.
 Inspienter, ἀφρόνως, Dem. ἐφρόνως, id. εὐθῶς, id.
 Inspipientia, ἡ ἀφροσύνη, Isocr. ἡ ἀνοία, Dem. ἡ μαρία, ας, id.
 Instisto, ἐφίσταμαι, alicui rei, τινί, Lucian. ἐπιμένω τινί, Plut.
 Insitio, ἡ ἐμφύτευσις, N. T. ἡ ἐμφυτεία, ib.
 Insititio, ὁ ἐξ ἡ ἐμφυτος, ὁ, Philo.
 Insociabilis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀκοινωνήτος, ὁ, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἀσπείρος, ὁ, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀμικτος, ὁ, et vagabundus, ὁ ἀνίδρυτος, id.
 Insolabiliter, ἀπαραιρήτως, Plat.
 Insolatio, ἡ ἡλιωσις, εως, ἡ ἡλιωσις, εως.
 Insolens, ὁ ἐξ ἡ ἀήθης, εως, alicujus rei, τινός, Dem. superbus, ὁ ἐξ ἡ ὑπερήφανος, ὁ, id.
 Insolenter, ἀήθως, Thuc. me gero ob aliquid, γαυριῶ τινί, Dem. ἐπὶ τινί, Plut. γαυρίζω τινί, id.
 Insolentia, ἡ ἀνέμεια, Lucian. arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, Aristot.
 Insolesco, ἐκγαυρίζομαι, aliqua re, μεγαφρονέω ἐπὶ τινί, Isocr. διὰ τι, Plut. ἀβρύνομαι, Plat.
 Insolitus, ὁ ἐξ ἡ ἀήθης, εως, Dem.
 Insolo, ἡλιάζω, Diosc.
 Insolubilis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀλύτος, ὁ, Plat.
 Insomnia, ἡ ἀϋπνία, Plat. ἡ ἀγρυπνία, Xen.
 Insomnis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀϋπνος, ὁ, Xenoph. ὁ ἐξ ἡ ἀγρυπνος, ὁ, Lucian. ob curas insomnem ducere noctem, ὅσο φροντίζων ἀϋπνον κείσθαι, Xen. ἀγρυπνεῖν νύκτα, Plut.
 Insomnium, τὸ ἐνύπνιον, ὁ, Plat.
 Insono, ἐνηχῶ, Naz.
 Insons, ὁ ἐξ ἡ ἀναμάρτητος, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀνάστιος, τινός, ὁ ἐξ ἡ ἀνοσιβύβνος, id.
 Insoptus, ὁ ἐξ ἡ ἀϋπνος, ὁ, Xenoph.
 Insortito, ἀκλήρωσι, Lys.
 Insortitus, ὁ ἐξ ἡ ἀκλήρωτος, ὁ.
 Inspectio, ἡ ἐπισκοπὴ, ὁ, N. T. ἡ ἐποπτεία, ας, Plut.
 Inspecto, φθορά, Thuc. ἐπισκοπία, Dem.
 Inspector, ὁ ἐπὶ τῆς, Dem. ὁ ἐφορος, Philo.
 Insperabilis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀνέλπιδος, ὁ, Isocr.
 Insperatus, ὁ ἐξ ἡ ἀέλπιδος, ὁ, Soph. ex insperato, ἐξ ἀέλπιδος, Herodot.
 Inspergo, ἐμπάσσω, Galen. προσπάσσω, id. ἐγκατασπείρω.
 Inspicio, βλέπω, in aliquid, εἰς τι, Dem. πρὸς τι, Plut. ἀποβλέπω εἰς τι seu πρὸς τι, Æschin. ἐφορῶ τι, Dem. naturam, ἐπισκοπῶ φύσιν, Gal. in terram, ὁράω εἰς γῆν, Xen.
 Inspiratio, ἡ ἐισπνοή, Philo. ἡ ἐπισπνοία, Cl. Al.
 Inspiro, ἐμπνέω, Plut. ἐμφυσῶ, Bas.
 Inspoliatus, ὁ ἐξ ἡ ἀσύλητος, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀσυλος, ὁ, Eurip.
 Inspuo, ἐμπνέω, alicui aliquid, τί τινί, Ægid. εἰς τι, Athen.
 Instabilis, ὁ, ὁ ἐξ ἡ ἀστατος, ὁ, Philo. ὁ ἐξ ἡ ἀκατάστατος, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀβέβαιος.
 Instabilitas, τὸ ἀστατον, ὁ, ὁ ἀσασία.
 Instans, ἐνεσῶς, ὁ, ὁ.
 Instantia, ἡ ἐνστασις, εως.
 Instar, δίκην, alicujus, τινός, Aristot.
 Instauratio, ἡ ἐπισκευή, ὁ, Dem. ἡ ἀποκατάστασις, εως, Philo. ἡ ἀνακαίνωσις, εως, N. T.
 Instaurativus, ἐπισκευαστικός, ὁ, ὁ, Plat.
 Instauo, ἀνασκευάζω, aliquid, τι, Isocr. ἐπισκευάζω τι, Dem. ἀναρθῶ τι, Isocr. ἀνακαίνω τι.
 Interno, ἐπιστρέφω, alicui aliquid, τί τινί, Lucian. lectum, στρώνω κλίνην, Xenoph. equum, ἐπιστάω ἵππον, id.
 Instigatio, ἡ παρορμησις, εως, Xen. ὁ παρορμησμός, ὁ, N. T.
 Instigo, παρορῶν, aliquem in aliquos, τινὰ ἐπὶ

ἐπί τινος, Plut. aliquem ad aliquid, ἀναπείθω
 τί τινα παρορμάω τινά πρὸς τι, id.
 Instillatio, ὁ ἐπισπασμός, ὤ.
 Instillo, ἐπισπάζω, Diosc. ἐνσάζω, mentibus
 amorem, ψυχαῖς πόθον, Herodian.
 Instimulo, κατασκευάζω, Lucian. παρορῶν,
 Plut. Confer *Instigo*.
 Instinctor, ὁ παρορῶν, οὐτος, Plut.
 Instinctus, ὤς, ὁ παρορῶν, ὤ, N. T. ἡ παρορ-
 μήσις, ὤς, Xen. divinus, ἡ κατακωχή, ὤς,
 Plat. instinctu divino, κατὰ θεὸν ἐποτρύνον-
 τος θεῦ, Herodot.
 Institor, ὁ κάπηλος, ὤ, Plat.
 Institorius, καπηλικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Institrix, ἡ καπηλίς, ἴδω, Aristoph.
 Institutio, ἐγχειρίδιον, Synes. ἐρuditio, ἡ παι-
 δεία, ὤς, Xen. ἡ παιδεία, id.
 Institutum, τὸ ἔθος, ὤς, τὰ καθεῖντα, ὤν, Plat.
 vitæ, τὸ ἐπιτηδεύμα, Dem.
 Insto, ἰφίσταμαι, alicui, τινί, Herodian. hosti-
 bus, ἰγκιμαι τοῖς πολέμοις, Plut.
 Instrepo, ἐπικτυαῖν, Aristoph.
 Instructio, ἡ παρασκευή, Thuc. ἡ κατασκευή,
 ὤς, Dem. aciei, ἡ σύνταξις.
 Instructivus, παρασκευαστικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Instrumentum, τὸ ὄργανον, ὤ, Aristot. τὸ σκεῦος,
 ὤς, Dem. τὸ ἔργαλειον, ὤ, Herodian. rusti-
 cum, σκεῦος γεωργικόν nauticum, σκεῦος
 ναυτικόν, id. bellicum, σκεῦος πολεμικόν,
 id.
 Instruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus,
 τὸ πλοῖον πᾶσι, Dem. aciem, παρατάττω,
 Xen. copias, παρατάττω τὴν δύναμιν, Plut.
 hostem contra aliquem, ἀσκήν τὸν ἐχθρὸν ἐπὶ
 τινά, Dem. equos ferreis munimentis, κατα-
 σκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, Xen. ad
 certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα, Dem.
 armis, ἐξαρτῶ ὅπλοις, Her. doceo, διδάσκω.
 Vide *Docceo*.
 Insuavis, e, ὁ ἡ ἀγλυκερὴς, ὤς, Lucian. ὁ ἡ
 ἀηδὴς, ὤς, Isocr.
 Insuaviter, ἀηδῶς, edere, ἰσθίειν, Xen.
 Insubide, ἀσκήπτω, Aristot.
 Insubidus, ὁ ἡ ἀπροσδόκητος, Dem.
 Insuefacio, ἐνθίζω, alicui rei, τινί, Herodian.
 Insuesco, ἐνθίζομαι, alicui rei, τινί, Herodian.
 Insuetus, ὁ ἡ ἀήθης, ὤς, alicujus rei, τινός,
 Dem.
 Insula, ἡ νῆσος, ὤ, Dem. parva, νῆσος μικρὰ, id.
 τὸ νησίον, ὤ, Suid. τὸ νησίον, ὤ, Thuc. insu-
 lam refero, νησίζω, Strabo. ex insula oriun-
 dus. Vide *Insularis*.
 Insularis, e, νησιωτικός, ἡ, ὄν, Eurip. sc. homo,
 ὁ νησιώτης, ὤ, Dem. sc. femina, ἡ νησιώτις,
 ἴδω, Plut.
 Insulse, ἀφωῶς, Plut. Confer *Inerte*.
 Insulitas, ἡ ἀπειροκαλία, ὤς, Plut. Confer
Ineptitudo.
 Insulsus, non salsus, ὁ ἡ ἀναλός, Aristot.
 ὁ ἡ ἀναλός, Gal. ὁ ἡ ἀναλός, ὤ, Xen.
 ὁ ἡ ἀναλός, ὤ, Hipp. insipiens, ὁ ἡ
 ἀπειροκαλός, ὤ, Plut. Confer *Ineptus*, *In-
 sipiens*.
 Insultatio, ἡ ἐπισπῆξις, ὤς, ἡ ἐφαρσις, ἐξαγι-
 τatio, ἐπηρεασμός, ὤ, Aristot.
 Insulto, ἐπισπῶμαι, alicui, τινί, Xen. ἐπι-
 σπῶμαι τινί, Plut. vexo, exagito, ἐπηρεάζω
 τινί, Dem. ἐντροφῶ τινί, Herod. τινά, Luc-
 ian. malis alicujus, ἐντροφῶ τοῖς κακοῖς τι-
 νος, Isocr.
 Insium, ἐνιμι, in aliqua re, τινί, Thuc.
 Insumo, ἀναλίσκω, pecuniam, χρήματα, Isocr.
 Confer *Impendo*.
 Insuo, ἐνράπτω, aliquem in culeum, τινά εἰς
 βύρσαν, Plut. aliquid in aliquid, καταρᾶπτω
 τι εἰς τι, Diosc.
 Insuper, προσέτι, his, τέτοις, Herodot. quid
 insuper? τί πρὸς τέτοις ἐτι; Dem. et insu-
 per etiam non justum, πρὸς δὲ ἡ δίκαιον,

id. viginti minæ et insuper, ἱκοσι μναὶ ἡ
 πρὸς, Isæus.
 Insuperabilis, e, ὁ ἡ ἀήττητος, Dem. ὁ ἡ
 ἀμαχος, ὤ, id. alicui, ὁ ἡ δυσμάχητος τινί,
 Isocr.
 Insurgo, ἐπανάστημι, contra aliquem, τινί, Thuc.
 ἀνίσταμαι πρὸς τινά, id. ἀνταίρω τινί, Dem.
 Insusceptus, ὁ ἡ ἀδέκτος, ὤ.
 Insusurro, ἐπὶ νηυρίζω, νηυρίζω, Theophr.
 Intabesco, προσήκομαι, Lucian.
 Intactilis, ὁ ἡ ἀναπτος, ὤ, Hom.
 Intactus, ὁ ἡ ἀναπτος, ὤ, Hesych. ὁ ἡ
 ἀψαυτός.
 Intaminatus, ὁ ἡ ἀμίαντος, Plut.
 Integer, totus, ὅλος, ὤ, οὐ, Dem. bonus, can-
 didus, ἀγαθός, ἡ, ὄν, vir bonus et integer,
 ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθός, Dem. incolumis, ὁ ἡ
 ἀκέραιος, ὤ, urbs, ἀκέραιος πόλις, Isocr. ser-
 vare sua integra, σώζειν τὰ ἑαυτοῦ, Herodian.
 homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκτος, Dem.
 integrum est nobis dicere, ἔστιν ἡμῖν λέγειν,
 Xen. ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς, Luc.
 Intego, σκεπάζω, aliquid, τι, Diosc. ἐγκαλύ-
 πτω, Plut.
 Integrasco, ἀνασκευάζομαι, Strabo.
 Integre, ὅλως, Plut. incorrupte, ἀμαρτήτως,
 Dem.
 Integritas, ἡ ὁλότης, Aristot. probitas, ἡ ἀρετὴ,
 Dem. ἡ ἀκακία, id. morum, ἡ καλοκαγαθία
 τῶν, Isocr. sensum, τὸ ἐνείσθητον, ὤ,
 Gal. ἡ ἐνείσθησις, Laert. corporis, ἡ εὐεξία,
 Aristot.
 Integro, ἀνασκευάζω, Plut.
 Integumentum, τὸ σκέπασμα, αὐτός, Aristot.
 Intellectus, ὤς, ὁ νοός, ὤ, contr. νῦς, νῦ, Dem.
 intellectu difficilis, δυσκατανοήτως, ἔχων,
 Isocr. ὁ ἡ δυσνόητος, ὤ, N. T. facilis, ὁ ἡ
 εὐνόητος.
 Intelligent, συνειδώς.
 Intelligentia, ἡ σύνεσις, Dem. ἡ φρόνησις, Plat.
 ἡ ἐννοία, Dem.
 Intelligibilis, e, νοητός, ἡ, ὄν, Plat.
 Intelligo, φρονέω, Isocr. aliquid et præsgio,
 γνώσκω τι ἡ προαισθάνομαι, Dem. aliquid
 recte, ὁρθῶς τι εἶδω, id. et probe scio, εἶδομαι
 τι ἡ συνίημι σαφῶς, id. aliquid satis, μανθάνω
 τι ἰκανῶς, id. hostium negotia, αἰσθάνομαι
 τὰ τῶν πολεμίων, Xen.
 Intemeratus, ὁ ἡ ἀμίαντος, ὤ, Plut. ὁ ἡ
 ἀμόλυντος, ὤ, Al. Aphr.
 Intemperans, ὁ ἡ ἀκρατής, in aliqua re,
 τινός, Isocr. ὁ ἡ ἀκόλαστος, ὤ, id. ὁ ἡ ἀσω-
 τος.
 Intemperanter, ἀκρατῶς, valde, ὑπερακράτως,
 Dem. vivo, ἀκολασαίνω, Plut. διαπράττωμαι
 ἔργα τῆς ἀκολασίας, Dem.
 Intemperantia, ἡ ἀκράτεια, Xen. ἡ ἀκρασία, ὤ,
 in vita, τὸ βίβη, Dem. intemperantia corruptus,
 διεφθαρμένος ὑπ' ἀκρασίας, id. coercere
 aliqua re alicujus intemperantiam, ἀπαλ-
 λάττειν τινά τῶν ἀκολασίων τινί, Isocr.
 Intemperies, ἡ ἀκρασία, ὤ, aëris, αἴρος, The-
 ophr. intemperis agor, κακοδαίμονιά, Arist.
 Intempestas, ἡ δυσκρασία.
 Intempestive, ἀκαίρως, παρακαίρως, Isocr. agere
 aliquid, ποιεῖν τι, Dem.
 Intempestivitas, ἡ ἀκαίρεια, ὤ, Dem.
 Intempestivus, ὁ ἡ ἀκαίρως, ὤ, ambitio,
 φιλοτιμία, Isocr., ὁ ἡ ἄωρος, mors, θάνατος,
 Plut.
 Intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, Aristot. animum
 ad aliquid, προσέχω νῦν τινί, Isocr. κινῶ τὴν
 διάνοιαν ἐπὶ τινί, Plut. oculos, ἀπένειμι ὄραμα,
 Plut. in aliquid, ἀτενίζω εἰς τι, N. T. τινί,
 ib. omnes ingenii nervos in aliqua re, ἐν-
 τείνω ἔν τινί, Plat. ἐπιτείνω.
 Intensio, ἡ ἐντασις, ὤς, ἡ ἐντόνη, ὤς.
 Intentatus, ὁ ἡ ἀπείρατος, ὤ, Dem. nihil
 intentatum relinquo, ἔδωκεν ἀτόλμητον ἀφίημι,
 Theodoret.
 Intente, ἐκτενῶς, ἐκτενῶς, Poll. orare, προσεί-
 χεσθαι, N. T.
 Intentio, ὁ σκοπός, ὤ, Herodian.
 Intentio, διατείνωμαι, Xen. mortem, ἀπυλίσ-
 θάω, Herodot.

Intentus, ἐντεταμένος, ἐν, ἴον, i. e. attentus,
 ὁ ἡ προσεχής, ὤς.
 Intepesco, χλιαίνομαι, Lucian.
 Inter, μεταξὺ, inter sermones, μεταξὺ λόγων,
 Lucian. inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς
 Καππαδοκίας, Herodian. signum amicitiae
 quod est inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς
 ἡμᾶς, Isocr. inter cenam, παρὰ τὸ δεῖπνον
 inter vinum atque epulas, παρὰ μέθην ἡ κραι-
 πάλην, Herodian. inter quos, ἐν οἷς, id.
 Interbalico, ὑπολευκαίνωμαι.
 Interamnis, e, ὁ ἡ μεσοποτάμιος, ὤ.
 Interaresco, διαξηραίνομαι.
 Interclalis, ὁ ἡ ἐμβόλιμος, Diod. Sic.
 Interclatio, ἡ παρεμβολή, ὤ.
 Interclatus, ἐπακτός, ἡ, ὄν, παρεμβεβλημένος,
 ὤ, οὐ.
 Intercolo, ἐπάγωμαι, Herodot. ἐμβάλλω, Dem.
 παρεμβάλλω.
 Intercedo, τὸ διάστημα, Plat. ἡ διάστασις, lo-
 corum, ἡ κατὰ τόπον, Plut.
 Intercedo, διέρχομαι, obisto, legi, εἰσπαίνομαι νό-
 μῳ, Plut. pro aliquo apud aliquem, ἐκτενῶ
 τινά ὑπὲρ τινος, Dem. intercedit mihi ami-
 citia cum aliquo, ἔστι μοι φιλία πρὸς τινά,
 Dem. μεσιτεύω.
 Interceptio, ἡ διάληψις, ὤς, Aristot.
 Interceptor, ὁ μεσολαβήτης, ὤ.
 Intercessio, ἡ μεσιτεία, ὤ, Naz.
 Intercessor, ὁ μεσιτής, ὤ, N. T.
 Intercedo, διαπίπτω, Xen.
 Intercedo, διακόπτω, Gal.
 Intercono, προσάδω, Aristoph.
 Intercripio, ὑποτίμηνομαι, aliquid, τι, Xen. redi-
 tus alicujus, παραίρωμαι τὰς προσόδους τινός,
 Dem. urbem, πρᾶξιμοσύνη πόλιν, Polyb. ἐγ-
 καταλαμβάνω.
 Intercise, συντόμως.
 Intercisio, ἡ διακοπή, ὤ, Hippocr.
 Intercisus, διακοπτός, εἶσα, ἐν.
 Intercludo, διακλείω, Polyb. alicui aliquid,
 ἀφαιρῶμαι τινός τι, Isocr. ἀπείργω τινά τινος,
 Plut. τινά ἀπὸ τινος, Isocr. ἀποκλείω τινά
 τινος, Aristot.
 Interclusio, ἡ διακλείσις, ἡ ἀπόκλεισις.
 Interclusus, ὁ ἡ ἀπόκλειστος, ὤ.
 Intercolunium, τὸ περισύλλιον, ὤ, LXX.
 Intercurro, παρεμπίπτω, Eschsch.
 Intercursio, ἡ παρεμπιπτοσύνη, ὤ, Plut.
 Intercursus, ὁ ὕδρωψ, ὤ, Plut. Galen.
 Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere,
 τινά ποιεῖν τι, Dem. τινί, ὅπως μὴ, Plat. igni et
 aqua et domo, ἐργασίαν πύρρος ὕδατος ἡ εἴργης
 τινά, Plut. alicui ne abeat, ἀπέχεσθαι τινί
 ἀπένειμι, Plut. ὅπως μὴ ἀπέλθῃ, Plat. παραγ-
 γέλλω.
 Interdictio, ἡ ἀπώρησις, ἡ ἀπογόρευσις.
 Interdictum, τὸ ἀπώρημα, αὐτός, Plat. τὸ ἀπα-
 γόρευμα, αὐτός, Plut. τὸ παραγγέλλω, αὐτός,
 Dem.
 Interdiu, μετ' ἡμέραν, Dem. absum, ἀφαιρῶμαι.
 Interdum, ἐνίοτε, Dem. ἄλλοτε, id.
 Interea, μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ
 χρόνῳ, ἐν τούτῳ, Dem. Xen. Isocr.
 Intermptio, ἡ θανάτωσις, ὤ, Thuc.
 Intereo, ἀπώλλυμαι, Aristoph. fame, διαφθείρο-
 μαι λιμῷ, Herodian. apoplexia, θνήσκω ἀπο-
 πληξίᾳ, id. indigne, παραπώλλυμαι, Lucian.
 ἀποθνήσκω, ἀναιρέω.
 Interequito, διππάζω.
 Interest, διαφέρει, ipsius, αὐτοῦ, Herodian. hoc
 tua, σοὶ πέτο, Plat. hoc mea, μοι πέτο, id.
 mea nihil, μοι ἔδωκεν, id. multum ad omnia,
 πολὺ πρὸς ἅπαντα, id.
 Interfari, λόγον παρεμβάλλειν.
 Interfatio, λόγῳ παρεμβολή.
 Interfectio, ἡ θανάτωσις, ὤ, Thuc.
 Interfector, ὁ φονεὺς, ὤ, Isocr. ὁ ἀναιρέτης,
 hominis, ὁ ἀνδροφόνος, ὤ, Dem.
 Interficio, κτείνω, aliquem, τινά, Dem. ἀπο-
 σφάττω τινά, id. ἀποκτείνω τινά, id. juste,
 injuste, violentem, indicta causa, consulto,
 δικαίως, ἀδίκως, βιαίως, ἀγρίως, ἐκ προνοίας,
 Dem. Isocr. φονεῖω.
 Interfugio, διαρρίνω, regionem, χώραν, Isocr.
 Interfringo,

Interfringo, διαρρήγνυμι, διαρρήσσω, aliquid, τι, Lucian.
 Intergerium, τὸ μεσότηαιον τῷ φραγμῷ, N. T. τὸ διατίχιμα, ατος, Plut.
 Interjaceo, μεταξὺ κίμαι.
 Interibi, ἐν τῷ μεταξῷ.
 Interjectio, ἡ παρεμβολή, ἥς, Dem.
 Interjicio, ἐμβάλλω, aliquid, τι, Dem. later-ter, παρεμβάλλω, id.
 Interim, μεταξῷ, Dem. Conf. Interea.
 Interimo, ἀποκτείνω, Dem. Conf. Interficio.
 Interior, ἐνδοτέρως, ἴσα, ερον, ex loco interiori, ἐνδοθεν, Herodian.
 Interitus, ἡ ἀπώλεια, N. T. ὁ ὄλεθρος, sociorum, συμμάχων, Dem. navis, ἡ διαφθορά ναὸς, id.
 Interius, ἐνδοτέρως.
 Interlabor, διατίχω, Xen. παρεμπίπτω.
 Interlino, καταλείπω, Gal.
 Interlocutio, ἡ διακοπή, ἥς, ἡ διάλειψις.
 Interloquio, διακόπτω, Bas. παρενοχλῶ λέγοντι, N. T. διαλέγομαι.
 Interlucatio, ἡ διακλάσεις, εως, Theophr.
 Interluco, παρεμφαίνω.
 Interlucuo, διακαλύπτω, Theophr.
 Interlunium, ἡ μηνίων σύνδεσις.
 Interluo, διαρρίνω, Isocr.
 Intermedius, ὁ ἐξ ἡ διαμέσος, α, ὁ ἐξ ἡ ἀνάμεσος, α, Herodot.
 Intermeo, διδύνω, Synes.
 Intermico, διαλάμπω, Isocr.
 Interminor, διατελείω, alicui, τινί, Aeschin. ἐμεινύομαι.
 Intermisco, ἐγκαταμίγνυμι, alicui, τινί, Lucian.
 Intermissio, ἡ διάλειψις, τὸ διάλειμμα, Plut. ἡ ἀνίσις.
 Intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνον, Theophr. intermittens pulsus, διαλείπων σφυγμός, Gal. sine intermissione, ἀδιαλείπτως, N. T.
 Interiorior, παραπλάττωμαι, Lucian.
 Intermuralis, α, ὁ ἐξ ἡ μεσότηχτος, α.
 Internascor, διαγεννάομαι.
 Internescinus, ὁ ἐξ ἡ πανόλεθρος, α, Eur.
 Internecio, ἡ πανολεθρία, Thuc. ἡ ἐξάλεια, Dem. cum internectione, πανολεθρία.
 Interneco, ἐξολοθρεύω, N. T.
 Internosco, διαγινώσκω, Aristoph.
 Internuncius, διαγγέλλω, Plut.
 Internuncios, ὁ διαγγελοῦς, α, Bud.
 Intero, ἐντρέβω, aliquid, τι, Xen.
 Interpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.
 Interpello, παρενοχλῶ, aliquem, τινά, Plut. τινί, N. T. διακόπτω.
 Interpolatio, ἡ ἀνασκευή, ἡ ἐπισκευή, Dem.
 Interpolo, ἀνανέομαι, Isocr.
 Interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινί, Plut. παρεντίθημι, παρεμβάλλω.
 Interpositio, ἡ παρεμβολή, ἡ παρενθεσις.
 Interpres, ὁ ἑρμηνεύς, εως, Xen. ὁ ἑρμηνευτής, α, Plut. ὁ ἐξηγητής, α, Dem. per interpretem loqui, δι' ἑρμηνεύς λέγειν, Ael.
 Interpretamentum, τὸ ἑρμηνύμα, Eur.
 Interpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ἡ μεταφράσις.
 Interpretor, ἑρμηνεύω, aliquid, τι, Gal. μεθερμηνεύω, Polyb. Latine, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνήν, Plut. in bonam partem, ὁπολαμεβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον, Naz. ἐξηγίομαι τι πρὸς τὸ εὖφρονι in malam partem aliquid, ὁπολαμεβάνω τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, Aristot.
 Interpunctio, ἡ διάστιξις, εως.
 Interpunctum, τὸ διάστημα, ατος.
 Interpungo, διατίχω, Aristot.
 Interquiesco, ἡσυχάζω, Thuc. διαπαύομαι, Plat.
 Interregnum, ἡ μεσοδυναμία, ας, Plut.
 Interrex, ὁ μεσοβασιλεύς, εως, Plut.
 Interrixus, ὁ ἐξ ἡ ἀδείης, εως, Lucian.
 Interrogatio, ἡ ἐρώτησις, Aristot. τὸ ἐρώτημα, id. ἡ ἐπερώτησις, N. T.
 Interrogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, α.
 Interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινά τι, Plut. libenter, ἥδως, perspicuis verbis, σαφῶς, cum indignatione, ἀγανακτῶσαι, Dem. ποιῶμαι ἐρώτησιν τινά, Isocr. de aliqua re, ἐρωτάω περί τινος, Lucian. συνθάνομαι τινός τι, seu περί τινος, Plut.
 Interrumpo, διαρρήγνυμι seu διαρρήσσω, Luc.

Interrupte, συντόμως, ἀποτόμως.
 Interscindo, διασχίζω, Xen. pontem, διασπῶ γέφυραν, Polyb.
 Intersco, διατίχω, Plat.
 Intersectio, ἡ διατομή, ἥς.
 Intersepio, διαφράσσω, Herodian.
 Intersero, παρεμφυτεύω, ἐντίθημι, Lucian.
 Interspergo, ἐνδιασπείρω.
 Interspiratio, ἡ διαπνοή, ἥς, Al. Aphr. sine interspiratione, ἀπνευσί, Athen.
 Interspiro, διαπνέω, Philo.
 Interstitium, τὸ διάστημα, ατος, Plat.
 Interstrepo, διαφράζω.
 Intersum, παρέμι, rebus, τοῖς πράγμασι, Dem. alicui rei, ἐπὶ τινί, Xen. πρὸς τι, id. παραγίγνομαι τινί, Aeschin. differo, διαφέρω. Confer Differo, item Interest.
 Intertextus, ὁ ἐξ ἡ πάχυρος, α, Poll.
 Intertignium, τὸ μεσοδοκίον, α.
 Interturbatio, ἡ διατάραξις, εως, ἡ ὀχλησις, εως, Plat.
 Interturbo, διαταράττω, aliquid, τι, Plut. urbes, ἐνοχλῶ τὰς πόλεις, Isocr. aliquem, ἐκέρω τινά, Dem.
 Intervallum, τὸ διάστημα, ατος, Plat. τὸ διάλειμμα, ατος, Plut. ex intervallis, ἐκ διαλειμμάτων, Ael. per intervallum, διασπῶν, Hom. ἡ διάσπαισις.
 Intervenio, ἐπέρχομαι, Plut. μισιστύω.
 Interventus, ὅς, ἡ ἐπίλευσις, εως.
 Interverto, ὀπισθεϊστέομαι, Lucian. aliquid, σφτερίζω τι, Xen.
 Interula, ὁ χιτανόσκος, α, Plut.
 Intestato, ἀδιαθέτως.
 Intestatus, ὁ ἐξ ἡ ἀδιάθετος, α.
 Intestinum, τὸ ἐντέρον, α, Diosc. intestina, τὰ ἔγκαια, α, Lucian. τὰ σπλάγχνα, α, N. T. τὰ ἐντόσθια, α, Lucian.
 Intestinus, ὁ ἐνδοθεν, ὁ εἰσὼ bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
 Intexo, ἐμπλέκω, alicui, τινί, Eur. ἐνυφαίνω, Athen.
 Intime, ἐνδοτάτω.
 Intimus, ἐνδοτάτος, ἀτή, ατος, Herodian. ἐσώτατος, ἀτή, ατος, sc. amicus, ὁ οἰκειότατος, α, Thuc. μύχτατος, α, α.
 Intinctus, ὅς, τὸ ἐμδαμνα, ατος, Xen.
 Intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἰς τι, Aristoph.
 Intolerabilis, ὁ ἐξ ἡ δύσσοιτος, Strabo. ὁ ἐξ ἡ ἱσχυρῆς, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀφόρητος.
 Intolerandus, ὁ ἐξ ἡ ὑπερδύσσοιτος, α, Dem.
 Intolerans. Vide Impatiens.
 Intolerantia. Vide Impatentia.
 Intono, βροντάω.
 Intonsus, ὁ ἐξ ἡ ἀκαρτος, α, Julian. Apost. ἀκαρτεκόμης, α.
 Introqueo, ἀνατρέφω, aliquid, τι, Thuc. ἐροφίλω τι, Plut. συτρέφω τι, Plut.
 Intorte, συνστραμμένως, Aristot.
 Intra, ἐντός, murum, τείχους, Isocr. vallum, ἔσω τῷ χώρῳ, Plut.
 Intractabilis, α, ὁ ἐξ ἡ ἀμεταχείριστος, α, Basil.
 Intremisco, ἐντρομέομαι, τρέμω, Plut.
 Intrepide, ἀδώς, Lucian. ἀφόβως, Dem. respondendo, ἀτρέψως πᾶν ἐξ ἐμμελῶς ἀνακρίνομαι, Ael.
 Intrepidus, ὁ ἐξ ἡ ἀδείης, εως, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀθαμῆς, Plut. ὁ ἐξ ἡ ἀφοβῆς, α, id.
 Intrico, ἐντριπλέκω, Gal.
 Intrinsecus, ἐσθεν, ἐνδοθεν, Dem.
 Inritra, τὸ μυσατόν, seu μυττωτόν, α, Diosc.
 Intro, ἔσω, Dem.
 Intro, as, εἰσέρχομαι, Plat. in aliquid, εἰσεμι εἰς τι, Dem. ἐμβάπτω εἰς τι, id.
 Introcludo. Vide Includo.
 Introdo, ἐνδίδωμι, Euripid.
 Introducto, εἰσάγω, aliquem, τινά, Ael.
 Introductio, ἡ εἰσαγωγή, ἥς, Synes.
 Introdo, εἰσέρχομαι, Plat. Confer Intro.
 Introfero, εἰσκορίζω, Xen.
 Introgredior, idem quod Intro.
 Introitus, ἡ εἰσοδος, Plut. ἡ εἰσοδος, Aristot.
 Intromitto, εἰσοκίζω, Polyb. εἰσδέρχομαι.
 Introporeo, εἰσέρπυζω, Plut.
 Intorsum vel Intorsus, εἰς τὸ ἔσω.
 Introrumpo, εἰσβάλλω εἰς οἶκον, Plut.

Introspectio, καθοράω, aliquid, τι, Plut. ἐφοράω τι, Dem. ἐπισκοπέω τι, Gal. in sepulchrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον, N. T.
 Introvoco, εἰσκαλῶ, aliquem, τινά, Aristoph.
 Intrudo, εἰσάβω.
 Intueor, θεάομαι, aliquem, τινά, Dem. βλέπω εἰς τινά, id. πρὸς τινά, Plut. aliquid, ἀποβλέπω εἰς τι, Aeschin. πρὸς τι, Plat. ἐνοράω τινί, Xen.
 Intuitus, ἡ ἔκφρασις, ἡ ὄψις.
 Intumeo, seu Intumescio, ἐξοδέω, Lucian. δι-οιδάινωμαι, id. ἐξογκόομαι, Herodot.
 Intumulus. Vide Insepultus.
 Inturbatus, ὁ ἐξ ἡ ἀτάραχτος, α, ὁ ἐξ ἡ ἀτάρακτος, α.
 Intus, ἐνδον, esse, εἶναι, Dem. juvare, ἐνδοθεν συμπράττειν, id. i. e. domi, οἴκῳ, Plut.
 Intutus, ὁ ἐξ ἡ ἐπισφαλής, εως, Plut.
 Intybum, ἡ σίρις, dos, Diosc.
 Invado, ἐπιχειρῶ, aliquem, τινά, Aristot. aliqua re, πρὸς τινά τινί, Thuc. regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. ἐπιστηδῶς χώραν, Plut. ἐπιβαίνω χώραν, Dem. ἐπὶ τὴν χώραν, id. invadit me timor, ἐπέρχεται μοι δέος, Lucian. invasit illum pestis, ἡ νόσος ἐπίπτεσεν αὐτῷ, Thuc.
 Invalesco, ἐπιθρίωννυμαι, Dion. Halicarn. αὐξομαι, Xen.
 Invaletudo, ἡ ἀρρώστια, Dem. ἡ ἀσθενεία.
 Invalide, ἀσθενῶς, Dem.
 Invalidus, ὁ ἐξ ἡ ἀρρώστως, α, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀσθενῆς, εως, Dem.
 Invariabilis, ὁ ἐξ ἡ ἀνετεροίωτος, Aristot.
 Invasio, ἡ ἐπίλασις, Lucian. ἡ εἰσβολή, Isocr.
 Invectio, ἡ εἰσκομιδή, Thuc. ἡ ἐπαγωγή, id.
 Invectivus, ἐπλητυντικός, ἡ, ὄν, oratio, λόγος, Naz. ἡ ἐπλητυνσις, εως.
 Invectus, ὅς, ἡ ἀγωγή, ἥς, Thuc.
 Inveho, εἰσκορίζω, Xen. ἐπάγω, Thuc. invehor, i. e. maledictis lacerō, ἀποστίνωμαι, in aliquem, εἰς τινά, Gal. ψόγον ἐπιφέρω τινί, Thuc. ἐπινίθεμαι τινί, Isocr.
 Invenio, εὐρίσκω, aliquid, τι, Isocr. ἐξευρίσκω τι, id.
 Inventarium, ἡ ἀπογραφή, ἥς, Dem.
 Inventio, ἡ εὐρεσις, εως, Plut.
 Inventiuncula, τὸ εὐρημάτιον, α, Plut.
 Inventor, ὁ εὐρετής, Isocr. ὁ εὐρηστής, N. T.
 Inventum, τὸ εὕρημα, ατος, Plat.
 Invenuste, ἀχαρίτως.
 Invenustus, ὁ ἐξ ἡ ἀχαρις, ιτος, Herodian. ὁ ἐξ ἡ ἀναφροδότης, α, Lucian.
 Inverecunde, ἀναίσχυντως, Plat. Confer Impudente.
 Inverecundia, ἡ ἀναίσχυντία, ας, Dem. Confer Impudentia.
 Inverecundus, ὁ ἐξ ἡ ἀναίσχυντος, α, Dem. Confer Impudens.
 Inversio, ἡ ἀναστροφή, ἥς.
 Inverto, καταστρέφω, Liban. ἐστρέφω, Aristoph.
 Invesperascit, ἐσπέράζει, ἐσπέρα γίνεται, Xen.
 Investigatio, ἡ ἔκφρασις, εως, Xen. ἡ ἔρευνα, ας, Aristot. ἡ ἐξέτασις.
 Investigator, ὁ ἀνιχνευτής, α.
 Investigo, ἐξηγέω, latentem, λαθάνοντα, Plut. feras, θηρία, Lucian. peccata, ἁμαρτίας, Plut. ἐξετάζω τὰ ἁμαρτήματα τινος, Isocr. aliquid, ἀναζητῶ τι, Isocr. aliquem, ἐρευνῶ τινά, Xen.
 Investmentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, N. T.
 Investio, ἐνδύω, Xen.
 Inveterasco, παλαιόομαι, Gal.
 Inveteratio, ἡ παλαιώσις, εως, Plut.
 Invetero, παλαιόω. Vide Invalesco.
 Invicem, ἀλλήλων, οἱς, ας, Dem.
 Invictus, ὁ ἐξ ἡ ἀήττητος, α, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀμαρτος, α, id. ὁ ἐξ ἡ δυσμάχης, α, alicui, τινί, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀνίκητος.
 Invide, φθονεῶς, Xen.
 Invidentia, ὁ φθόνος, α, Dem. Confer Invidia.
 Invideo, φθονῶ, habenti aliquid, ἔχοντί τι, Isocr. commodis alicuius, ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τινος, id. alicui aliquid, τινί τινος, id. βασκαίνω τινί τινος, Luc. Confer Invidia.
 Invidia, ὁ φθόνος, α, Dem. ἡ βασκανία, ας, id. et æmulation, φθόνος ἐξ φιλονικίας, id. et odium,

φθόνος ἔδυσμείναι, Isocr. invidiam concitare alicui re aliqua, συνάγειν τινί φθόνον τινί, Dem. ἐμποῖν τινι φθόνον περὶ τινος, Isocr. habere, ἔχειν φθόνον, id. conficere se invidia, ἀσκέιν φθόνον ἐπ' ἀλλήλοις, Dem. obnoxium esse invidiæ, ὑπείναι τισι φθόνον absit invidia dicto, ἀστίη τῷ λόγῳ φθόνος, id. invidia carens, ὁ ἔξ ἡ ἀφθόνος, u, Herodot.

Invidiose, φθονερῶς, accipere aliquid, δέχυσθαι τι, Dem. ἐπιφθόνως, Thuc.

Invidiosus, ὁ ἔξ ἡ ἐπιφθόνος, u, possessio, κτήμα, Plat. ὁ ἔξ ἡ βάσκανος, u, res, βάσκανον πρᾶγμα, Dem.

Invidus, φθονερὸς, ὁ, ὄν, Plut. ὁ ἔξ ἡ βάσκανος, u, homo, ἀνθρώπος, Dem. erga aliquem, βασκαίνων, ὅσα, ὄν, τινά, Isocr.

Invigilo, ἐγρηγορῶν, Lucian. studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.

Inviolabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀνικεῖστος, u, Plut.

Inviolabiliter, ἀνικεῖτως.

Inviolatus, ὁ ἔξ ἡ ἀνικεῖστος, u, Plut.

Invisibilis, ὁ ἔξ ἡ ἀόρατος, Isocr. ὁ ἔξ ἡ ἀβίαιος, Plut.

Inviso, ἐπισκοπέομαι, aliquem, τινά, Lucian. ἐπισκοπεῖν τινά, Isocr. agrotantem, ἐπισκοπεύομαι τὸν ἀσθενήσαντα, N. T.

Invisus, ὁ ἔξ ἡ ἀβίαιος, u, Plut. i. e. invidiosus, ὁ ἔξ ἡ ἐπιφθόνος, u, Dem. alicui, ὁ ἔξ ἡ ἀπεχθής τινι, Isocr. Deo et hominibus, ἰχθρὸς Θεῷ ἔ ἀνθρώποις, Dem.

Invitabilis, e, ἐφοκᾶς, ὁ, ὄν, Ἄelian. προσκληντικός, ἡ, ὄν, Plut.

Invitatio, ἡ πρόσκλησις, εως, ad cœnam seu epulum, ἡ ἐστίασις, εως, Dem.

Invite, Invito, ἀνέκω, Dem. ἀκοντῖ, id.

Invito, προσκαλέω, aliquem, τινά, ad cœnam, καλεῖν τινά ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Dem. πρὸς τὸ δεῖπνον, id. παραγγέλλω εἰς τὸ δεῖπνον, Lucian. allicio. Vide Allicio.

Invitus, ὁ ἔξ ἡ ἀκείστος, Dem. ἄκων, ὡσα, ὄν, id. non volens, sed quam maxime invitus, ἔχ ἐκὼν, ἀλλ' ὡς ὅταν τε μέλιστα ἄκων ἔχ ἐκὼν, ἀλλὰ βιασθεῖς, Isocr. servio alicui, ἔχ ἐκὼν, ἀλλὰ ἀναγκασθεῖς δουλεύειν τινι· invitus et moventibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν ἔ λυπημένων ποιῖν τι, id. invitis nobis, βίη ἡμῶν, Isocr.

Invius, ὁ ἔξ ἡ ἀνόστος, Xen. locus, ἡ ἀνοδία, Philo. τὸ ἄβωτον, Diod. Sic.

Invula, τὸ ἐλίνω, u, Diosc.

Inultus, ὁ ἔξ ἡ ἀνέκδικτος, u, Bas. ὁ ἔξ ἡ ἀτιμωρῆτος.

Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινά, N. T. τινί, ibid. κατασκιάζω τινά, Herodot.

Inunctio, ἡ ἐπάλειψις, ἡ καταχρῆσις, Al. Aphr.

Inundatio, ὁ κατακλυσμός, u, Plat.

Inundo, πλημμυρίζω, Plut. ὑπεκρίω, id. κατακλύω, Xen.

Inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, Lucian. καταχρίω, Gal.

Invocatio, ἡ ἐπίκλησις, Lucian. Dei, ἡ Θεοκλήσις, Suid.

Invocatus, i. e. non vocatus, ὁ ἔξ ἡ ἀκλήτος, u, Athen.

Invoco, κατακαλέω, Plut. Deum, ἐπικαλέω Θεόν, Herodian. προσκυνῶ Θεῷ, N. T. τὸν Θεόν, Dem. ut Deum Quirinum, Θεοκλυτεύειν τὸν Κυρίον, Plut.

Involuto, ἐφίπταμαι, εἰσπετιέομαι, Aristot.

Involto, εἰσπέτομαι, εἰσπετάομαι, Aristot. ἐπιδυμένο. Vide Invado.

Involucrum, τὸ ἐλῆμα, τὸ ἐνέλημα, Hippocr.

Involuntarius, idem quod Inventus.

Involvolus, Ἰψ, ἰσός, Ammon.

Involvō, ἐγκυλίω, aliqua re, εἰς τι, Xen. ἐγκυλινῶ, Lucian. aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινά συμφοραῖς, Isocr. malis, ἐμπλέκω τινά κακοῖς, id. tenebris aliquid, ἀμυρῶν τι, Plut. ἐπισκιάζω τινί, Philo.

Involuto, ἡ ἐγκυλινῶσις, εως, Plut.

Inurbane, ἀκόμψως, Plut. ἀγροίκως, Theocrit.

Inurbanus, ὁ ἔξ ἡ ἀγροίκος, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀπείδευτος, id.

Inuro, ἐγκαίω, καυστηρίζω, N. T. alicui ignominiam, προσερίδομαι τινι δνείδος, Plut. maculam, περιάπτω τινί αἰσχύναν, Plut.

Inusitate, ἀήθως, Thuc. ἀχρεῖως.

Inusitatus, ὁ ἔξ ἡ ἀήθης, εως, Dem.

Inustus, ὁ ἔξ ἡ ἱγκυστος, ἱγκυθεῖς, εἰσα, ὄν, Gal. nota, τὸ ἱγκυμα, Plat.

Inutilis, ὁ ἔξ ἡ ἀχρηστος, u, alicui, τινί, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀναφελής τινί et perniciosus alicui, ὁ ἔξ ἡ ἀσυμφορὸς ἔξ βλαβερός τινι id. ὁ ἔξ ἡ ἀλυσιτελής τινι, id.

Inutilitas, ἡ ἀχρησία, as, Appian.

Inutiliter, ἀχρηστῶς, ad vitam, πρὸς τὸν βίον, Dem.

Invulnerabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀτρωτος, u, Maccab.

Invulneratus, ὁ ἔξ ἡ ἀτρωτος, u, Philo. ὁ ἔξ ἡ ἀδραυστος, Plut.

Io, ἰὼ, Io! Io! ἰὼ! ἰὼ! Plat.

Jocatio, ἡ παιδιὰ, as, Plut.

Jocor, παίζω, Dem. in aliquem cavillando, διὰ σκαμμάτων εἰς τινά, Plut. cum aliquo, προσπαίζω τινί, Plat.

Jocose, παιδιωδῶς, παιγνιωδῶς.

Jocosus, ὁ ἔξ ἡ παιδιωδής, εως, Aristot. γελοῖος, α, ὄν, in rebus jocosis seria agere, σπυδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, Plut.

Jocularis, idem quod Jocosus.

Joculariter, παιγνιωδῶς.

Jocular, παίζω, Plut. ἀστία λέγω, Aristot. χαρίεντως εἶπον, Plut.

Jocus, ἡ παιδιὰ, as, Plut. serione an joco hoc dicit? σπυδάζειν ταῦτα, ἡ παίζω, Plut. per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, Ἄelian.

Ipe, αὐτός, ἡ, ὄν, Dem. ego ipse, ἐγὼ αὐτός, Dem. hic ipse, ὅτος αὐτός, id. civitas a se ipsa, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὐτῆς, id. (2) mei ipsius, ἐμαυτοῦ, ἡς, u, periclitor de me ipso, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, Isocr. (3) tui ipsius, σεαυτοῦ, ἡς, u, Dem. σεαυτοῦ, ἡς, u, Isocr. (4) sui ipsius, ἐαυτοῦ, ἡς, u, Dem. αὐτοῦ, ἡς, u, Isocr.

Ira, ἡ ὀργή, ἡς, Dem. ὁ θυμὸς, u, ἡ χολή, ἡς magna seu gravis, ὀργή μεγάλη, maxima, μεγίστη, ἰσχυρῆς, vehementis, ἰσχυρά, id. immortalis, αἰώνιος, Isocr. levis, μικρά, Dem. et odium, ὀργή ἔ μισος, Isocr. et stomachus, ὀργή ἔ θυμὸς, id. et indignatio, ὀργή ἔ χολή, Dem. ad iram concitari contra aliquem, παραοργίζεσθαι πρὸς τινά, id. ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι, Lucian. concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, Aristot. εἰς ὀργὴν καθίσταται, id. ira defervescit, παρακαμάζει ἔ παρανεῖ τὸ τῆς ὀργῆς, Xen. iram conquire, ὀργὴν πταίνειν, id. desinere ab ira, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, Isocr. Confer Iracundia.

Iracunde, ὀργίλως, Dem. δυσκόλως, περὶ τινος, id.

Iracundia, ἡ ὀργίλσις, Aristot. ἡ ὀργή, Dem. ὁ παροργισμός, u, N. T. iracundiam concipere adversus aliquem, καθεῖν ὀργὴν ἐπὶ τινά, Dem. excitare, παρατάναι ὀργὴν explere, ἀναπληρῶν ὀργὴν alicuius experiri, περιπίπτειν τῇ ὀργῇ τινος, id. iracundia effert, ἔξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς, Isocr.

Iracundus, ὀργίλος, ἡ, ὄν, Aristot. θυμὸν ἔχων ὡσα, ὄν, Ael. Confer Iracundia.

Irascor, ὀργίζομαι, alicui, τινί, Dem. χαλεπαίνω τινί, Plut. πρὸς τινά, Xen. ἀγανακτεῖν πρὸς τινά, Plut. κατὰ τινος, περὶ τινος, Plat. ob aliquid, ἀγανακτεῖν διὰ τι, Plut. ὀργίζομαι ἔ ἀγανακτεῖν ἐπὶ τινί, Dem. ἀγανακτεῖν ἔ χαλεπῶς φέρω τι, id.

Irate, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργὴν, dixit, εἶπε, Plut.

Iratus, ὀργίζομαι, ἐν, εἰς, Dem. θυμώμενος, ἐν, εἰς, id. in aliquem, παραοργίζεσθαι κατὰ τινος δι' ὀργὴν, Plut.

Iris, ἡ ἰρις, ἰδος, Aristot.

Ironia, ἡ εἰρωνία, as, Aristot.

Ironice, εἰρωνικῶς, loquor, ἐπειρωνεύω, Appian.

Ironicus, εἰρωνικός, ἡ, ὄν, Aristot.

Irradiatio, ἡ ἀκτινοβολία, as, Plut.

Irradio, ἀκτινοβολῶ, Athen.

Irrationabilis, seu Irrationalis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀλογος, Aristot.

Irrationabilitas, ἡ ἀλογία, as.

Irrauresco, βρογχιάω, Aristot. βρόγχους ἀλίσκομαι, id.

Irreconcilialis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀδιάλλακτος, u, hostis, ἰχθρὸς, Dem.

Irreconcilabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, Dem.

Irrefutabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀναντήρητος, u, Plut.

Irreligious, ὁ ἔξ ἡ ἀνόσιος, u, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀσίβης, εως, id.

Irremeabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀνοστος, u.

Irremediabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀνήκεστος, u, Plut.

Irremisse, ἀδιαλείπτως, N. T.

Irreparabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀνεπισκεύστος, u.

Irreperus, ὁ ἔξ ἡ ἀνεύρετος, u.

Irrepro, παρσιστίστω, Theophr. ad aliquid, εἰσερπύζω ἐπὶ τι, Aristoph. ad imperii successionem, παραδύω ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, Plut.

Irreprehensibilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀμειπτος, u, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀνεπιτίμητος, id.

Irreprehensus, ὁ ἔξ ἡ ἀνέλεγκτος, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀμώμητος, u, N. T.

Irrequietus, ὁ ἔξ ἡ ἀπαυστος, Plat.

Irresolubilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀλύτος, Plat.

Irresolutus, ὁ ἔξ ἡ ἀδιάλυτος, Aristot.

Irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινί, Dem. περιβάλλω τινί, Isocr. σαγηνεύω τι, Xen.

Irretortus, ὁ ἔξ ἡ ἀδιάστροφος, u, Plut.

Irreverens, ὁ ἔξ ἡ ἀναίδης, εως, Dem.

Irreverenter, ἀναίδημένως, Gal.

Irreverentia, ἡ ἀναίδεια, as, Dem.

Irrevocabilis, ὁ ἔξ ἡ ἀμετάστροφος, u, Plut.

Irrevocabiliter, ἀνεπιτρέπτως, Maccab.

Irrideo, καταγελάω, alicuius simplicitatem, τινὸς εὐθυσίαν, Dem. τινά, Isocr. χλευάζω τινά, Dem. insolenter, ὑβριστικῶς προσπαχλευῶ τινά, id. ἐπισκώπτω τινά, Lucian.

Irridicule, ἀκαταγελάτως, u, Eschin.

Irrigatio, ἡ ἀρόσις, εως, Theophr.

Irriro, ἀρόω, Theophr. ἀρόω, Plut. βερίχω, δαίμων.

Irriguus, ὁ ἔξ ἡ κατάρυτος, u, Basil. regio fluviis, χώρα ποταμοῖς, Plut.

Irrisio, ὁ χλευασμός, u, Dem. ἡ χλευασία, as, Aristot. ὁ καταγέλασις, ὁ διακυμνός.

Irrisor, ὁ χλευαστής, u, Aristot.

Irritabilis, e, ὁ ἔξ ἡ εὐερίσις, Strabo. ὁ ἔξ ἡ εὐπαρόργητος, u, Aristot.

Irritamentum, τὸ ἐρεθισμα, ατος, Appian.

Irritatio, ὁ παροργισμός, u, N. T. ὁ ἐρεθισμός, u, Hipp.

Irrito, ὀργίζω, aliquem, τινά, Xen. contra aliquem, ἐξοργίζω τινά πρὸς τινά, id. παροργίζω τινά ἐπὶ τινά, Plut.

Irritus, a, um, ὁ ἔξ ἡ ἀκυρος, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀπρακτος, Lucian. facio aliquid, ἀκυρον ποίω τι, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀνήνυτος, irritos conatus habeo, ἀνήνυτα πράγματα ἔχω, id.

Irroboro, ἐπιρρόβω, Thuc.

Irrogatio, ἡ ἐπίθεσις, εως, ἡ ἐπιβολή, ἡς, Thuc.

Irrogo, ἐπιτίθημι, multa, τιμῆμα, Isocr. ἐπιβάλλω ἐπιβολήν, Xen.

Irrogo, ἐπιδορῶ, ἐπιρροῶ, Al. Aphr.

Irrumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινί, Thuc. ἐμβάλλω εἰς τι, Isocr. ἐπιρροῶν τινί, Plut.

Irruo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινί, Thuc. in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. προσβάλλω τῇ χώρῃ, Plut. ἐπιρροῶν τινί, Plut. εἰσπίπτω εἰς χώραν in aliquem, ἐφορμάω τινί, Plut. πρὸς τινά, Xen.

Irruptio, ἡ εἰσβολή, Plut. ἡ ἐμβολή, id. ἡ ἐπὶ λευσις, Lucian. irruptionem facio, προσβάλλω τινί, Xen. Confer Invado, Irruo.

Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνον, Dem. is, ipse, ἐκεῖνος, αὐτός, id.

Isagoge, ἡ εἰσαγωγή, ἡς, Aristot.

Isosceles, ὁ ἔξ ἡ ἰσοσκελής, εως, Aristot.

Istac, τῆδε, Plut.

Iste, ista, istud, idem quod Is, ea, id.

Isthmus, ὁ ἰσθμός, u, Aristot.

Isthic, isthæc, isthoc, ὅτος, αὐτή, τῷτο, Dem.

Isthic, ἰσταῖθα, Dem. ἰσταυθαῖ, id. ἐνθάδε, id.

Isthinc, ἐκεῖθεν, Dem. ἐνταῦθα, id.

Isto, ἐκείσε, Dem.

Istoc, ἐκείσε, Dem.

Istorum, αὐτόσε, Plut. πρὸς τόνδε τὸν τόπον, Plut.

Ita, ὅτω, sequente consona, ut ὅτως, sequente vocali vel diphthongo, quemadmodum—ita, ὥσπερ

ἡσπερ—ἔγω, Dem. ita—ut, ἡσπερ—ὥς ita autem considerate, ἔγωσ' δὲ σκοπεῖται· alius ita, alius aliter videtur, τοῖς μὲν ὧδ', τοῖς δὲ ἑτέροις δοκεῖ ita me dii ament, ἡ τὸς θεῖς, μὰ τὸς θεῖς· ita se hæc habent, ἔγω ταύτ' ἔχει, id. ita, ut, τοσούτων, ὥστε, Isocr. ἔγω, ὧς, id. ἔγω, ὥς, Æschin. ita gloriati sunt, quasi omnes vicerint, τοσούτων ἐφρόνησαν, ὅσους περ ἂν εἰ πάντων ἐκράτησαν, Isocr. itane? ἢ ἀραγε; itane terra quidem? ἢ δ' ἀραγε ἡ γῆ; Xen.

Itaque, ἀρα ἔν, Plat. Confer Ergo.

Item, ὁμοίως, Plat.

Iter, ἡ πορεία, Plat. ἡ ὁδός, ἔ, Dem. ἡ ὁδοπορία, Xen. facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδῶν, id. terra, κατὰ γῆν, Thuc. longum, μακρὸν ὁδόν, Isocr. trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν festinante, πορεύομαι ποιεῖσθαι μετὰ σπουδῆς, Herod. per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plat. per regionem, διὰ τῆς χώρας, Aristot. διέρχομαι χώραν, Plat. conficere, προερχομαι ὁδόν, Plat. Iteratio, ἡ ἀνάληψις, εως, Aristot.

Itero, ἀναλαμβάνω, Plat. διενερόω, LXX.

Iterum, πάλιν, Dem. αἰ, id. αὖτις, id. atque iterum, αὖτις ἔ, μάλα.

Itidem, ὁμοίως, Plat.

Itinerarius, ὁδοπορικός, ἡ, ὄν, Herodian. Hinc

Itinerarium, τὸ ὁδοπορικόν, sc. βιβλίον.

Ito, ἡ πορεία, ας, Plat.

Juba, ἡ χαίτη, ης, Aristot. qui seu muli, ἡ λοφία, ὡς, id.

Jubar, τὸ σῆλα, ατος, Aristot.

Jubatus, χαίτης, ὅσσα, ὄν.

Jubeo, κελεύω, alicui, τινὰ, Plat. alicui aliquid, κελεύω τινὲν περὶ τινος, Isocr. vos meminisse, διακελεύομαι ὑμᾶς μνημονεύειν, id. te salvere, εὐπρόσθην, ὑγιαίνειν.

Jubilo, ἀγαλλιάομαι.

Jubilum, τὸ ἀγαλλίαμα, ατος.

Jucunde, ἡδύως, Dem.

Jucunditas, ἡ ἡδονή, ἡς, Theophr. ἡ τερπνότης.

Jucundor, ἡδύνομαι, Athen. aliqua re, ἡδοναί

τινι, Xen. ἐπὶ τινι, id.

Jucundus, τερπνός, ἡ, ὄν, Isocr. ἡδύς, εἷα, ὃ, alicui, τινι, Dem. κεχαρισμένος, ἐνν, ἐνόν, τινι, id. καταθύμιος.

Judex, ὁ κριτής, ἔ, Dem. ὁ δικαστής, ἔ, id. judicis officio fungor, δικάζω, Isocr.

Judicatio, ἡ κρίσις, εως, Dem.

Judicatum, μετὰ κρίσεως.

Judicatum, τὸ κρίμα, N. T. multa, ἡ καταδίκη, Dem.

Judicialis, ἡ, δικαστικός, ἡ, ὄν, Isocr. δικαστικός, ἡ, ὄν.

Judiciarius, δικαστικός, ἡ, ὄν, Xen.

Judicium, ἡ κρίσις, Aristot. facio de aliquo, κρίσιν ποιεῖμαι περὶ τινος, Isocr. rectum fero, ὁρθῶς τὴν δίκην δικάζω, Dem.

Judico, κρίνω, aliquem, τινὰ, Plat. aliquid, τι, id. aliquid ut leges postulant, δικάζω τι ἕξως τῶν νόμων, Dem. secundum leges, κατὰ τῶς νόμους, id. de aliqua re, περὶ τινος, Isocr. κρίνω περὶ τινος, Plat. κρίσιν ποιεῖμαι περὶ τινος, Isocr. ad gratiam, κρίσιν ποιεῖμαι πρὸς χάριν, Isocr.

Jugalis, ὁ ἔξ ἡ ζύγος, equus, ἵππος, Aristoph.

Jugamentum, τὸ ζύγωμα, ατος, Polyb.

Jugerum, τὸ πλῆρον, υ, Dioid. Sic.

Jugis, ἡ, ὁ ἔξ ἡ συνεχῆς, εως, Aristot.

Jugiter, συνεχῶς, Thuc. διηνεχῶς.

Juglans, ἄρδος, ἡ καρύς, ας, Theophr. fructus, τὸ κάρυον, υ, id.

Jugulator, ἡ ἀπὸ σφαγῆς, ἡ σφαγή, Isocr.

Jugulator, ὁ σφαγνέας, εως, Xen.

Jugulo, σφάττω, Isocr. aliquem, ἀποσφάττω

τινὰ, Dem. αὐχενίζω τινὰ, Philo.

Jugulum, ἡ δεξιὰ, ας, Herodot. ἡ κλεῖς, ὅς, Aristot. τὸ κτύπος.

Jugum, τὸ ζεύγος, εως, boum, βοεικόν, Thuc.

montis, ἡ κορυφή, ἡς, Thuc.

Julius, ὁ Μεταγεννητὴν, ὠνος, Dem. ὁ Ἰούλιος, υ.

Jumentum, τὸ ὑποζύγιον, υ, Thuc.

Junceus, Juncidus, Juncinus, α, um, ὁ ἔξ ἡ

σχοινώδης, εως, σχοινίος, ἐνν, ὄν, Hesych.

Juncosus, ὁ ἔξ ἡ σχοινώδης, εως.

Junctim, ζυγνδόν, Heliod.

Junctio, ἡ ζεύξις, ἡ συζυγία, Aristid.

Junctura, ἡ σύζευξις, εως, Aristot.

Juncus, ἡ σχοῖνος, υ, Theophr.

Jungo, ζεύγωμι, tauros aratro, ταύρος ὑπ' ἀρα-

τρον, Herodot. ad currum, ἐφ' ἄρμα, id.

flumen ponte, ποταμὸν, id. γέφυραν ἐπὶ τῷ

ποταμῷ, id. alicui filiam, τινι τὴν θυγατέρα,

Appian. συνάπτω.

Junior, νεώτερος, ἐρα, ἐρον, Dem.

Juniperinus, ἀκριβύθος, ἐνν, ὄν, vinum, οἶνος,

Diosc.

Juniperus, ἡ ἄκριβυθος, υ, Diosc.

Junius, ὁ Ἐκατομβαιῶν, Dem. ὁ Ἰένιος.

Junix, ἡ δαμάλη, ης, N. T.

Juramentum, ὁ ὅρκος, υ, Dem. τὸ ὅρκιον, υ,

Thuc. et fides, ὅρκος ἔ, πίστις, Dem. jura-

mentum alicui deferre, προκαλεῖσθαι τινὰ εἰς

ὅρκον δίδόναι τινὲν ὅρκον περὶ τινος· et accipere,

δύναι ὅρκον ἔ, λαβεῖν· exigere ab aliquo, λαμ-

βάνειν ὅρκον παρὰ τινος· δεχέσθαι ὅρκον servare,

φυλάττειν ὅρκον negligere, ἀμελεῖν τῷ ὁμω-

μομένῳ ὅρκῳ, et violare, ἀλγιστῶν τῷ ὅρκῳ ἔ,

παρεβάνειν αὐτὸν· facere contra juramentum,

ποιεῖν τι παρὰ τὸν ὅρκον, id. Confer Juro.

Juratus, ὁμωμομένος, ἐνν, ἐνόν, jusjurandum,

ὅρκος, Dem.

Jure, δικαίως, Dem.

Jureconsultus, ὁ νομικός, ἔ, Plat.

Jurgiosus, ὁ ἔξ ἡ φιλόνομος, υ, N. T. ἐριστικός, ἡ, ὄν.

Jurgium, ἡ λοιδόρια, Dem. ἡ ἐρις, ἰδος, Xen. τὸ

νίκος.

Jurgo, ἐρίζω, Plat. cum aliquo, ζυγομαχέω πρὸς

τινὰ, Naz.

Juridicialis, ἡ, δικαστικός, ἡ, ὄν, Aristot.

Juridicus, ὁ ἔξ ἡ ἐνδικος, υ, Poll.

Juridicus, ἡ, ὁ δικαιοδότης, υ.

Jurisconsultus, ὁ νομικός, υ, Plat.

Jurisdiction, ἡ δικαιοδοσία, ας, Philo. ἡ δικαιοδο-

σία, ας, Polyb.

Jurisprudencia, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη.

Juro, ὁμνυμι, alicui per omnes deos, τινι πάν-

τας τὸς θεῖς, Dem. per Jovem, ἐπὶ ὁμνυμι

αἶα· et promitto aliquid, ὁμνυμι ἔ, ὑπισχνέ-

μαί τι· sancte, ὁμνυμι εὐσεβᾶ· juste, δικαίως

frustra, μάτην, id. de aliqua re, ὅρκον ποιεῖ-

μαι περὶ τινος, Isocr.

Jurulentus, ὁ ἔξ ἡ ζωμώδης, εως.

Jus, esculentum, ὁ ζωμός, ἔ, nigrum, μέλας,

Plut. piscium, ἰχθυόεις, Lucian. pingue

adipe, τῶν πόνων, avium, ὀρνίθιος, Athen.

Jus, ἡ δίκη, Dem. τὸ δίκαιον, id. ἡ θέμις, εως,

Isocr. τὸ θεμιτόν, id. summum, τὸ ἀκροδί-

καιον, Aristot. suum obtinere, τυγχάνειν τῶν

δικαίων, Dem. reddo, δικαιοδοτέω, Plut. dico

alicui, τὰ δίκαια ἐρίζω τινι, Dem. adipisci,

ἀξιοῦσθαι τῶν δικαίων· persequi, ἀπολαύειν τῶν

δικαίων, id. in jus voco aliquem ob aliquid,

δικάζομαι τινὰ περὶ τινος, Lucian. ἐγκαλέω

τινὰ, Plat. τινι, Dem. γράφομαι γραφὴν τινὰ,

Xen. de jure respondere alicui, τὰ νόμιμα

ἐξηγεῖσθαι τινι, Dem. uti jure suo, χρῆσθαι τῷ

δικαίῳ, id.

Jusculentus, ὁ ἔξ ἡ ζωμώδης, εως.

Jusculum, τὸ ζώμιον, τὸ ζωμίδιον, Aristoph.

Jusjurandum, ὁ ὅρκος, υ, Dem. Confer Jura-

mentum.

Jussum, τὸ ἐπιταγμα, Dem. ἡ ἐντολή, ἡς, id.

Confer Mandatum.

Jussus, ὡς, idem quod Jussum.

Justa, τὰ ἐναγίσματα, ὡν, Hesych. τὰ νομιζό-

μενα, ὡν, facere seu persolvere alicui, ποιεῖν

τινι, Xen. τὰ συνήθη ποιεῖν τῷ τετελευτηκότι,

Dem.

Juste, δικαίως, Dem. ἐπιτελεῖς, id. ago, δικαιοπρα-

γία, Aristot. factum, τὸ δικαίωμα, ατος, id.

Justificatio, ἡ δικαιοσύνη, εως, N. T.

Justifico, δικαιοῦν, N. T.

Justitia, ἡ δικαιοσύνη, Dem. τὸ δίκαιον, justitiæ

et æquitati studere, σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον

ἔ, τὸ δίκαιον, id. justitiam exerceo erga ali-

quem, ἀσκέω τὴν δικαιοσύνην περὶ τινὰ, Isocr.

justitiæ rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τῷ

δικαίῳ, Dem. non habere, ἔ, φροντίζειν τῷ

δικαίῳ, id.

Justus, δικαίος, αἶα, ὄν, Dem. et incorruptus.

ἔ, ἀδωροδόκητος, id. omnino, πᾶν δικαίος ὢν

τὸν τρόπον, id. justum se præbere, παρέχειν

ἑαυτὸν δίκαιον, Isocr. esse, fieri, εἶναι, γιγνέ-

σθαι δίκαιον, id.

Juvamen, τὸ βοήθημα, ατος, Aristot.

Juvat, i. e. delectat, τίρσκει, Plut.

Juvenalia, τὰ νεανικά, ὡν.

Juvenca, ἡ δάμαλις, εως, Philo. ἡ πόρτις.

Juvencula, virgo, ἡ νεώτερα, ας, Dem.

Juvenculus, τὸ πορτάκιον, υ, Hesych.

Juvenus, ὁ μύσχος, Athen. ὁ πορτάξ.

Juvenescit, νεάζω, Greg. νεανισκίζομαι, Xen.

Juvenilis, ἡ, νεανικός, ἡ, ὄν, animus, φρόνημα,

Dem. νεαρός, ἡ, ὄν, Plut. νεάζων, ὅσα, ὄν,

Philo. ὁ ἔξ ἡ μεμικρωμένης, εως, Isocr. zetas, τὸ

νεαρόν τῆς ἡλικίας, Ἄλιαν.

Juveniliter, νεανικῶς, νεαρώς, Lucian. ἡ ἐκείνῳ.

Juvenis, ὁ νέος, Dem. ὁ νεώτερος, ὁ νεανίης, υ,

maturæ, seu militaris, ætatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ ὁ

ἐφ' ἡλικίας ὢν, id. florentis ætatis, ὁ ἀκμώ-

ζων, ατος, Isocr. flo. fio, μεμικρῶμαι ἔ, ἐκ τῆς

παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, Æl. sum, νεάζω,

νεανίζω, νέος εἰμι, Aristot. vir, νέος ἀνήρ, Xen.

femina, νέα γυνή, Plut.

Juvenor, νεανίζω, νεανισκίζομαι, Plut.

Juventa, seu Juventus, ἡ νεότης, ητος, Dem. ἡ

ἀνθρώπου ἀκμή, Isocr. Confer Adolescentia.

Juvo, ἀφελῶ, aliquem, τινι, Diosc. τινὰ, Lucian.

adversus aliquem, βοηθεῖν τινι πρὸς

τινὰ, Dem. aliqua re, τινι, id. in aliqua re,

τι, Xen. συμπράττω τινι τι, Plut. in nulla

re, ἔδην, Aristot. ad aliquid, συλλαμβάνω τινι

εἰς τι, Xen. συλλαμβάνομαι πρὸς τι, Isocr.

ad aliquid conficiendum, συναγωνίζομαι τινι,

Dem. juvante Deo, σὺν θεῷ παλάμα, Pind.

σὺν θεῷ.

Juxta, ἐπὶ, cum dat. juxta fluvium, ἐπὶ τῷ

ποταμῷ, Thuc. πρὸς, cum. dat. juxta ur-

bem, πρὸς τῇ πόλει· hostes, τοῖς πολεμίοις,

Thuc. παρὰ, cum acc. juxta aliquid, παρὰ

τι, Aristot. adv. ὁμοίως, alioris et æstus

juxta patiens, κύρως ἔ, θάλασσης ὁμοίως κατα-

φρονῶν, Herodian.

K.

KALENDÆ, αἱ καλῆνδαι, ὡν, Plut. ἡ νημενία, ας, id.

L.

LABASCO, κατὰφίρομαι, Gal. ὑποφίρομαι, Plut.

Labecula, τὸ κηλίδιον, υ.

Labefacio, παρακινέω, Naz. aliquid, λυμαινόμεαι

τι, Isocr. βλάπτω τι, Plat.

Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ης,

Thuc. τὸ πταίσμα.

Labefacto, idem quod Labefacio.

Labellum, τὸ χελύδιον, Jos. τὸ χελιδόνιον.

Labeo, χεῖλω, ὠνος, Confer Labiosus.

Labes, ἡ λύπη, ης, Philo. ἡ κηλὶς, ἰδος, Plut.

ὁ ῥύπος, υ, N. T. labem alicui inspergo,

βυπαίνω τινὰ, Dion. Hal. καταβύπταινω τινὰ,

Isocr. ἀσχετὴν περιάπτω τινι, id. sine labe,

i. e. integre, ἀνεμαρτήτως, Dem.

Labilis, ἡ, ὀλισθηρός, α, ὄν.

Labiosus, ὁ ἔξ ἡ προχειλός, υ, Lucian. παχὺία

ἔχων χεῖλη, Xen.

Labium, τὸ χεῖλος, εως, Xen.

Labo, ας, ὑποφίρομαι, in aliquid, ἔς τι, Ap-

pian.

Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι,

ὁ μάχθος, Philo. ἡ πραγματεία, Dem. magnus, πόνος μέγας, Isocr. multus, πολὺς, Dem. voluntarius, ἱκόνος, Isocr. acerbissimus, ἀηδέστατος, Isocr. esse magni laboris et negotii, εἶναι πολλὰ πόνῳ ἡ πραγματεία, Dem. citra laborem, ἀπονή, Lucian. ἀκουγῆ, Aristot. multo cum labore, πολυπόνημα, Plut. διαπόνως, id. labore carens, ὁ ἄμαχθος, ε, Xen. labore confectus, ὁ ἄκατάποτος, ε, Plut. ὁ ἄκατάποτος, ε, Plat. laboris amans, ὁ ἄφιλόπονος, ε, Isocr. laboris amor, ἡ φιλοπονία, ας, id. laborem fugiens, ὁ ἄπονος, ε, Xen. ὁ ἄφυγόπονος, ε, Polyb. laboris fuga, ἡ φυγοπονία, ας, id. laboris patiens, ὁ ἄῖ ἡ διαπόνως, ε, Plut. labor inanis, ἡ ματαιοπονία, ας, Lucian. tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, Dem. διὰ τι, Isocr. fero, φέρω πόνον, Dem. et pericula quævis perfero, πόνον ἢ κινδύνον ἑστισαμένῳ ὑποφέρω, Isocr. sine labore obtinere aliquid, ἀνευ πόνου καταστῆναι τι, id.

Laboriose, ἐπιπόνως, Isocr. διαπόνως, Plut. πολυπόνως, id.

Laboriosus, ὁ ἄῖ ἡ ἐπίπονος, ε, ὁ ἄῖ ἡ καμαπάτης, μαχηθεὶς, ας, ὁν, vita et periculosa, βίος ἐπίπονος ἢ φιλακίνδυνος, Isocr. ὁ ἐργάτης, ε, homo, ἀνὴρ, Dem. mirum in modum ad aliquid, ὁ ἄῖ ἡ δυνίως φιλόπονος πρὸς τι, Ἄλ.

Laboro, ποίνω, in aliquo, περὶ τινος, Aristot. ἀσκήσιμα πρὸς τι, Lucian. διατρέφω τὸν τινι, seu ἐπὶ τινι, Plut. et operor meo corpore, πόνω ἢ ἐργάζομαι τῷ σώματι μὲν, Dem. et periclitor ob aliquid, πόνω ἢ κινδυνεύω περὶ τινος, una et ærumnas perfero, συμπονώ ἢ συμφορέω φέρω, id. de salute reip. σπυδαίω περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, Isocr. morbo, νοσῶν, Plut. morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον, Dem. febrī, πυρετῶς, Galen. podagra, ποδαγραία, ποδαλγία, capite, κεφαλαιαλγία, Hippocr. dentibus, ὀδονταλγία, Hippocr. auribus, ὠταλγία, Diosc. desiderio, ἀλίσκομαι πόθῳ, Herodian.

Labrosus, ὁ ἄῖ ἡ πρόχειλος, ε, Lucian.

Labrum, τὸ χεῖλος, εος, Xen. summis labris gustare, χεῖλαις ἄκροις γούσασθαι, Philo. labra mordere, χεῖλυν ἰδθῆναι, Aristoph. vasa, ὁ πλυνὸς, ἔ, Cl. Al. ἡ λέκνη.

Labrusca, ἡ ἀγριμυκελὶς, ε, Diosc.

Labyrinthosus, ὁ ἄῖ ἡ λαβύρινθωδης, εος, Lucian.

Labyrinthus, ὁ λαβύρινθος, ε, Strabo.

Lac, τὸ γάλα, Aristot. acidum, τὸ ἔξυγαλα, ακτὸς, Plut. concretum, δρόμῳσις γάλακτος, Diosc. recens multum, γάλα νέοβαλτων bibo, γαλακτοποιεῖν, Athen.

Lacer, seu Lacerus, διασπαραγμίνος, ἐνθ, ἐνον, βρωγαλῆος.

Laceratio, ὁ σπαραγμός, ἔ, Herodian.

Lacerna, ὁ τρέφων, ανος, Dem.

Lacero, σπαράσσω, aliquid, τι, Gal. συντρέφω τι, Dem. περιστρέφω, δούπημα.

Lacerta, ἡ σαύρα, Theocr. ὁ σαῦρος, id.

Lacertotus, ὁ ἄῖ ἡ μυαδης, εος, Galen.

Lacertus, ὁ μύων, ὄντος.

Lacesso, προσκαλίσκομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην, Xen. contumelia, προσπηλακίζω τινὰ λόγους, Plat. ἐρεθίζω.

Lachryma. Vide Lacryma.

Lacinia, ἡ σλίξις, εως.

Lacryma, τὸ δάκρυον, ε, Xen. τὸ δάκρυ, υος, Thuc. lacrymas fundo, ἀφίμην δάκρυα, Dem. κλαῖν δάκρυσι, id. abstergere, δάκρυα ἐλαλεῖσθαι, N. T. sine lacrymis, ἀδάκρυτοι, nullam transigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν, Isocr.

Lacrymabilis, ε, ὁ ἄῖ ἡ πολυδάκρυτος, υος.

Lacrymabundus, δαδακρυμίνος, ἐνθ, ἐνον, ἌEsc.

Lacrymo, seu Lacrymor, δακρύω, aliquid, τι, Dem. aliquem, τινὰ, Lucian. ἐπὶ τινι, id. ὀδύρομαι τινά, Dion. Hal. θρηνέω τινά, Lucian. prædaquor, δακρύω χαρῶν, Xen.

Lacrymosus, ὁ ἄῖ ἡ δακρυμώδης, εος, Lucian.

Lacrymula, τὸ δακρυδίου, ε.

Lactatio, ὁ θηλασμός, Plut. ἡ τιτθεῖα, Dem.

Lacteo, θηλάζω, Plut.

Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lactescos, γαλακτοῦμαι, Theophr.
Lacteus, ὁ ἔξ ἡ γαλακτώδους, εἰς, Diosc. γαλακ-
τικός, ἢ, ὄν, id.
Lacto, τιθεῖμαι, aliquem, τινά, Dem. θηλάζω
τινά, Lys.
Lactuca, ἡ θριδάξ, ακος, Diosc. silvestris, ἡ
θριδακίνη, ης, Gal.
Lactucula, ἡ θριδακινίς, ἰδος, Athen.
Lacuna, τὸ τρύαχος, εἰς, Plut. τὸ τίλμα, ατος,
Aristoph.
Lacunar, τὸ φάτνυμα, Eust. ἡ ὀροφή.
Lacunaris, e, φαντοματικός, ἢ, ὄν, Plut.
Lacunosus, τιλματικός, αἶα, αῖον, aqua, ὕδωρ,
Aristot.
Lacus, ἡ λίμνη, ης, Pausan. fio, λιμνίζομαι,
Theophr.
Lacustris, e, λιμναῖος, αἶα, αῖον, planta, φυτόν,
Plut.
Lædo, βλάπτω, aliquem, τινά, Plat. κατα-
βλάπτω τινά, Dem. λυμαίνομαι τινι, Aristid.
Læso, ἡ βλάβη, Plat. injuriosa, ἡ ὕβρις,
Dem.
Læte, εὐφρόνης, εὐθιμίας, Xen.
Lætifico, εὐφραίνει, aliquem, τινά, Xen.
Lætificus, a, um, εὐφραντικός, ἢ, ὄν.
Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, Xen. ἡ ἥδονή, ἥς, Isocr. ἡ
εὐθυμία, Xen. τὸ γῆθος, εἰς, Plut. Confer
Gaudium.
Lætor, ἡδύμαι, aliqua re, τινί, Plut. ἐπὶ τινι,
Xen. ἰφθιμίζομαι τινι, Isocr.
Lætus, ὁ ἔξ ἡ εὐθυμίας, e, Xen. ὁ ἔξ ἡ πενικαρῆς,
εἰς, Isocr. omnibus lætitiis, πάσας ἡδύμους
ἥδυνάς, Plat. aliqua re, ἡδύμανός τινι, Dem.
ἐπὶ τινι, Xen. sum, εὐθυμίζομαι, Xen. εὐφραν,
γῆθουσινος.
Lævigio, λυῖω, λειάνω, Philo. ἐπιλειάνω,
Plut.
Lævis, e, λειός, α, ὄν, et lubricus, ὁ ἐλίσθητός,
Lucian. λιαδής.
Lævitas, ἡ λειότης, ητος, Plut.
Lævo, idem quod Lævigo.
Lævor, oris, ἡ λειότης, Plut.
Lævorsum, ἰπ' ἀριστερῶς, Plut.
Lævus, ἀριστερός, α, ὄν, manus, χεῖρ, Herodot.
Laganum, τὸ λάγανον, e, Athen.
Lagena, ἡ λάγνηνος, e, Athen.
Lagenula, τὸ λαγνήνον, e.
Laicus, λαϊκός, ἢ, ὄν, ὁ ἰδιώτης, e.
Laina, τὸ τρύαχος, εἰς, Plut.
Lainbo, λείχω, aliquid, τί, Theophr. μύζω τι,
Xen. λιχμάω.
Lamella, τὸ ἐλάσιμον, e.
Lamentabilis, e, ὁ ἔξ ἡ θρηνηδῆς, εἰς, carmen,
μέλος θρηνηδῆς, Herodian. θυρητικός, ἢ, ὄν,
Plut.
Lamentabiliter, θρηνητικῶς, Poll. θυρητικῶς,
Plut.
Lamentatio, ὁ θῆνος, e, Lucian. τὸ θῆνημα,
ατος, LXX. ὁ ἰδυμένος, ὅ, Hesyech.
Lamentor, θρηνέω, aliquem, τινά, Lucian. ali-
quid, ἰδυρομαι τί, Isocr. κλαίω τι, Dem.
Lamina, ὁ ἐλαμρός, ὅ, Xiphil. τὸ πτύταλον, e,
Cl. Al.
Lampas, ἡ λαμπάς, αδος, Plut. parva, τὸ
λαμπάδιον, e, Plat.
Lampyrus, ἡ λαμπυρίς, ἰδος, Aristot.
Lana, τὸ ἔριον, e, Xen.
Lanaris, e, ὁ ἔξ ἡ ἐριώδης, εἰς.
Lancea, ἡ λόγχη, ης, Aristot. ἡ σιδόνη, ης,
LXX.
Lancearius, λογχοφόρος, e, Philo.
Lancino, θυνάξω, Aristoph.
Laneus, εἰρίνης, ἔα, εον, Herodot. εἰρῆς, ἢς ἔν,
textum, ὕφος, Diosc.
Languéfacio, μακραίνω, aliquid, τί, Plut.
Languoe, ἀσθενία, Xenoph. ἀσθενίαν ἀσθενία,
Isocr. παρακμάζω, Diosc. piger sum, ῥαβύ-
μως ἔχω, Plut.
Languesco, μακραίνωμαι, Aristot. χαλᾶω.
Languide, ἀσθενῶς, ἀτόνως, ἐπιλιγνῶν, Lucian.
Languidus, ὁ ἔξ ἡ ἀτόνως, e, Plut. ὁ ἔξ ἡ ἀῤ-
ρωστος, Dem. χαλαρός, εἰα, εόν.
Languor, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἀτονία, Plut. ἡ
μαλακία, ἡ ἀῤρωσία, Dem.
Laniarium, τὸ κραιπάλιον, e, Plut.

Laniatio, seu Laniatus, ἡ ἄμυξις, ἡ σπάρραξις, ὁ σπαρραγμός, ὤ, Herodian.
Laniena, τὸ κρινωτάλιον, ὤ, Plut.
Lanifex, ὁ ζῇ ἡ τακασιμεργὸς, ὤ, Athen. ὁ ζῇ ἡ εἰμεργός, ὤ.
Lanificium, ἡ τακασιμεργία, ας, exercens, ὁ ζῇ ἡ εἰμεργός, ὤ, exerceo, ἐξεινούμενος, Polyb. εἰμεργίᾳ, Xen. τακασιμεργίᾳ, id. ad lanificium pertinens, τακασιμεργικός, ἢ, ὄν, instrumentum, σκῆυός, id.
Laniger, ὁ ζῇ ἡ ἐριοφόρος, ὤ, arbor, δένδρον, Theophr.
Lanio, as, ἀμύσσω, Lucian. λαφύσσω, id. κατακτείνω, Herodot. σπαράττω, Herodian.
Lanio, idem quod Lanius.
Lanista, ὁ γυμναστής, ὤ, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιάρχης, ὤ.
Lanius, ὁ κρινωτάλης, ὤ, Poll.
Lanosus, ὁ ζῇ ἡ ἐριώδης, εὖς.
Lanuginosus, ὁ ζῇ ἡ χυνώδης, εὖς, Theophr.
Lanugo, ὁ χυνός, ας, contr. χυνῆς, ὤ, Poll. ἡ λάχνη.
Lanx, ὁ πινάξ, ας, Athen. pars libræ, τὸ τάλαντον, ὤ, Aristoph. ad lancem appendo, ταλαντώ, Plut. ἐπὶ ζυγὸν ἀναβάλλω, Ælian. ὁ δίσκος.
Lapidicia, τὸ λατόμιον, Strabo. ἡ λατομία, Plut. ἡ λιθοτομία, ας, Dem.
Lapidarius, ὁ λατόμος, Poll. ὁ λιθοτομίας, id. ὁ λιθουργός.
Lapidatio, ἡ λιθοβολία, Diod. Sic. ὁ λευσμός, ὤ, lapidatione dignus, ὁ λευστής, ἥρος, Ælian. ὁ ζῇ ἡ καταλείνισμός, ὤ, Dinarch.
Lapidator, ὁ λευστής.
Lapidesco, ἀπολιθόομαι, Athen.
Lapideus, λίθινος, ἰνῃ, ἰνον, statua, ἀνδριὰς, Lucian.
Lapido, λιθάζω, LXX. aliquem, λένω τινα, Thuc. καταλένω τινα, Lucian.
Lapidusos, ὁ ζῇ ἡ λιβάδης, εὖς, Philo.
Lapillus, τὸ λιθάριον, Theophr. τὸ λιθίδιον.
Lapis, ὁ λίθος, ὤ, angularis, λίθος ἀκρογωνιαίος, N. T. lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινέω, Lucian. lapide ferio, lapidibus obruo, λιθοβολῶ, N. T. καταλένω, Dem. καταλιθάω, id. lapidibus inasculo, λιθουργῶ, LXX. lapides polio, λαζέω, N. T. lapidibus stratus, ὁ ζῇ ἡ λιθόστρωτος, ibid.
Lappa, τὸ ξάνθιον.
Lapsabundus, ἐλισθήσω, ας, ὤ.
Lapsio, ἡ ἐλισθησις, εὖς, Plut.
Lapso, ἐλισθαίνω, Plat.
Lapsus, ὤς, τὸ ἐλισθῆναι, ατος, Plut. ὁ ἐλισθος, ὤ, Lucian.
Laquear, τὸ φάτνυμα, ατος, Plut. laqueari tego, κοιλοσάβειν, LXX. laqueata seu laqueari tecta domus, ὁ κοιλοσάβμος, ὤ, id.
Laqueo. Vide Illequeo.
Laqueus, ἡ παγίς, ἰδος, N. T. ἡ πῆδη, ης, ib. ὁ βρόχος, ὤ, Plut. laqueos pono, δίκτυα πλέκω, Confer Insidie: laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ τὸν βίον κατασφίρω, Plut. τὸν δι' ἀρχόντης Σάνατον ὑπομένω, Philo. laqueo aliquem suspendere, ἀναστῆναι τὸν βρόχῳ, ἀναρετήσαντά τινα ἀποκτείνειν, Æsop.
Lararium, τὸ ἐφίσιον, ὤ.
Lardum, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, οἱ ἐφίσιοι θεοὶ, ad lares suos, εἰς ἥθεια τὰ ἑαυτῶν, Herodot.
Large, θαψιλῶς, sumptus suppeditare, χρηρῆναι, Herodian. largius cibare, ἀφρόντιον διαστῆναι, Gal.
Largior, δωροίμος, aliquid alicui, τί τι, Xen. τινί τινα, Herodian. προέμαιναι τινί τι, Aristot.
Largitas, ἡ θαψιλία, Herodian.
Largiter, θαψιλῶς, Herodian. ἄδην seu ἄδδην, Plat.
Largitio, ἡ δόσις, Plat. ἡ μεγαλοδωρία, Herodian. qua quis corrumpitur, ἡ δωροδοκία, ας, Dem. τὸ δωροδοκεῖν, id. largitionibus corrumpere aliquem, δίδοναι τινί χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, id. corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, Dem. λαμβάνειν χρήματα δῶρα, διεχισθῆναι δῶρα, id.
Largitor, ὁ δοστής, Xen. ὁ δωρίτης, Plut.
Largus, liberatis, ὁ ζῇ ἡ θαψιλῆς, εὖς, Plut. ὁ ζῇ ἡ

Plut. petitio, ἱλαφρά δόσις, Plut. ignis, πῦρ, Diosc. vestis, ἱλαφρά ἱσθής, Xenoph.
 Levitas, ἡ κυφότης, Theophr. ἡ ἱλαφρία, ἡ φαυλότης.
 Leviter, ἱλαφρῶς, κέφως, armati, ἱσχυασμένοι, Thuc. fero, κέφως φέρω, Eurip.
 Levisculus, ὁ ἢ ἡ ὑπόκρυφος, u.
 Levo, αἶρω, Dem. κυφίζω, laborem, ἐπελαφρύνω κάματον, Ælian. manum adversus aliquem, ἀνταίρωμαι χεῖρα, Herodot.
 Lex, ὁ νόμος, u, Dem. ὁ ἔσμορς, u, et instituta, νόμος ἢ ἥθη, et decreta, καὶ ψηφισματα legem ferre, νόμον τιθέναι sancire, νόμον νομοθετεῖν νόμον γράφειν scribere et sancire, γράφειν καὶ τιθέναι rogare, εἰσφέρειν substituere, παρεμφερεῖν clanculum intrudere, λάθρα ἐμβάλλειν latam esse de aliqua re, κρίσθαι ὑπὲρ τίνος, id. approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον tueri, φυλάττειν conservare, διασώζειν adspernari, προτίσθαι νόμον contemnere, καταφρονεῖν νόμον abrogare legem, λύνει νόμον ἀνακρίσθαι νόμον ἀκυρον ποιεῖν νόμον legibus constituere aliquid, τάττειν τι νόμοις: permissum esse, προσήκειν ἐκ τῶν νόμων coercere, λαβεῖν τινα ὑπὸ νόμου obstringere aliquem ad faciendum aliquid, κατακαλλεῖν τινα ποιεῖν τι acquiescere, ὑπομίνειν τὰς νόμους parere, προσήκειν τοῖς νόμοις τιθίσθαι τοῖς νόμοις cedere, συγχωρεῖν τοῖς νόμοις: lex jubet hoc, λίγυι τῷτο νόμος: vetat hoc, ἀπαγορεύει τῷτο ὁ νόμος, id.
 Lexicon, τὸ λεξικόν, u.
 Libamen, seu Libamentum, ἡ σπονδή, u.
 Libatio, ἡ σπονδή, u, Xen.
 Libella, τὸ σαβρίον, u, ἡ σάβμη, u, Lucian.
 Libellus, τὸ βιβλίον, Dem. τὸ βιβλαρίδιον, N. T.
 Libens, ἄσμενος, ἐνν, enon, Plat. admodum, ὁ ἢ ἡ ὑπεράσμενος, u, Xen.
 Libenter, ἀσμένως, Isocr. libentissime, ἀσμενίστα, Plat. suscipio, ἀσμενίζω, Æschin. libentissime suscipio, ὑπερασμενίζω, Plut.
 Libentia, ἡ ἡδονή, u, Plat.
 Liber, ἡ βίβλος, u, Dem. τὸ βιβλίον, u, Lucian. cortex, ὁ φλοιός, u, Galen.
 Liber, εἰλεύθερος, ἴσα, ἔρον, et nullius servus, ἢ μηδενὸς δούλος, Dem. et sui juris, ἢ αὐτὸς αὐτῷ κύριος, id. ἢ αὐτόνομος, id. ἢ ἡ αὐτεξούσιος.
 Liberalis, e, ὁ ἢ ἡ εὐλευθερίος, u, Isocr. indoles, φύσις, Xenoph. facies, ὄψις, Plut. ars, παιδεία, Lucian. munificus, ὁ ἢ ἡ φιλοδωρός, u, Dem.
 Liberalitas, ἡ εὐλευθεριότης, u, Aristot.
 Liberaliter, εὐλευθερίως, instituti, πεπαιδευμένοι, Xen. educati, εὐλευθερίως τετραγεμένοι, Isocr.
 Liberatio, ἡ εὐλευθερία, Thuc. ἡ ἀπελευθέρωσις, Plut. ἡ ἄφρσις.
 Liberator, ὁ εὐλευθερώτης, u, Lucian.
 Libere, εὐλευθερίως, Isocr.
 Liberi, -orum, τὰ τέκνα, u, Xen. filii, οἱ παῖδες, u, Dem. filia, αἱ παῖδες, u, parvi, μικρὰ παιδία legitimi, γνήσιοι παῖδες: uterini, παῖδες ὁμομήτεροι subditiui, παῖδες ὑποβελμαῖοι masculi, παῖδες ἄβρηνες: sexus muliebris, παῖδες θήλειαι: liberos procreare, suscipere, ποιεῖσθαι παῖδας: habere ex aliqua, εἶναι τινι παῖδας ἐκ τίνος relinquere, καταλείπειν παῖδας: amittere, ἀπώλλυσθαι παῖδας, id. liberorum procreatio, ἡ παιδεργία, u, Plat. multitudo, ἡ πολυταυδία, u, Isocr. orbitas, ἡ ἀπαιδία, u, Dem. ἡ ἀτεκνία, u, Aristot. amans, ὁ ἢ ἡ φιλότεκνος, u, id. osor, ὁ ἢ ἡ μιούτεκνος, u, Æschin. odium, ἡ μισοτεκνία, u, Plut. pulchros et multos habens, ὁ ἢ ἡ καλλίστατος ἢ πολυτάς, αἶδος, ÆL. liberis carens, ὁ ἢ ἡ ἀτεκνος, Aristot. orbari, ἀποτεκνεύσθαι, N. T.
 Libero, εὐλευθερίως, aliquem, τινα, Dem. una, συνελευθερίως, id. aliquem ab aliquo, εὐλευθερίως τινα ἀπὸ τίνος, Plat. τινα τίνος, Eurip. periculis, ῥύομαι τινα κινδύνων, Plut. calamitatibus, ἀπαλλάττειν τινα τῶν συμφορῶν, Isocr. beneficiis suis ab inopia, τινα ταῖς εὐεργεσίαις τῶν ἀποριῶν, id. ab accusationibus,

ἀπολύνω, seu ἱλευθερώω, seu ἀφίημι, seu ἱκώω ζω τινὰ τῶν ἱγκλημάτων, Isocr.
 Liberta, ἡ ἀπελευθερωθείσα, u, Libertas, ἡ εὐλευθερία, et nulli subjectum esse, ἢ τὸ μηδενὶ δεσπότην ἔχειν, Dem. libertatem amare, εὐλευθερίαν ἀγαπᾶν quærere, ζητεῖν promittere alicui, ὑποσχέσθαι τινι constituere alicui, κατατίθειναι τινι comparare, κτήσασθαι habere, ὑπάρχειν τινι custodire, φυλάττειν conservare, διασώζεσθαι eripere, ἀφαιρῆσθαι subvertere, ἀνατρέπειν perdere, ἀπολλύνειν, id. libertate privari, ἀποστερεῖσθαι τῆς εὐλευθερίας, Isocr. in libertatem aliquem adsero, seu vindico, ἐξαιρώμαι τινα εἰς εὐλευθερίαν, Isocr. libertate aliquem dono, εὐλευθερίως τινα, Dem.
 Libertina, ἡ ἀπελευθερικὴ, u, Libertinus, ὁ ἐξελευθερικός, u, Plut. ὁ ἀπελευθερικός, u, id.
 Libertus, ὁ ἀπελευθερωθείς, ἐντος, Plat. ὁ ἀπελευθερός, u, Philo.
 Libet, δοκεῖ, Thuc. mihi ludere, ἀρέσκει μοι παίζειν, Herodian.
 Libidino, λαγνεία, Ælian.
 Libidinosus, ἀκολάστος, Aristot.
 Libidinosus, ὁ ἢ ἡ ἀκόλαστος, Aristot. Confer Lascivus.
 Libido, ἡ ἐπιθυμία, Plat. Confer Lascivia.
 Libitinarium, ὁ κτηριστής, u, Ulpian. ὁ ἐνταφιαστής.
 Libo, λείβω, lac, ἐκασπίνδω γάλα, Plut.
 Libra, ὁ σάβμης, u, pro pondere, Herodot. pro instrumento, Aristoph. pondo, ἡ λίτρα, Gal. qui sex librarum est, ὁ ἢ ἡ ἐξάλιτρος, Aristot. celestis, ἡ ζυγός, u.
 Libralis, e, λιτραίος, αἶα, αἶον.
 Libramen, ἡ ῥοπή, u, Plut.
 Librarium, τὸ βιβλιοφυλάκιον, u.
 Librarius, ὁ βιβλιογράφος, u, Lucian.
 Libripens, ὁ ζυγοστάτης, u.
 Libro, ζυγοστατῶ, Lucian. σαβμάομαι, Paus. ταλαντῶ.
 Libum, ὁ ψαῖδος, u, Aristoph. πόπανον.
 Licenter, ἀδείως, Aristot. ἀσελγῶς, Dem.
 Licentia, ἡ ἀδεία, u, delinquendi, ἀδικεῖν, Dem. furandi, ἡ ἐκεία κλέπτειν, Dem. immodica libertas, ἡ ἀνείσις, u, u, Plut.
 Licentiosus, a, u, u, ἐξουσιαστικός, u, u.
 Liceor, ἀνταγωνίζομαι, Xen. ἐπιδέλλω, Aristot.
 Licet, ἔξεσι, alicui facere aliquid, τινι τι πράττειν, Dem. id mihi, μέτεσι τῷτο μοι, Plat. ista mihi dicere, ἔξεσι μοι ταῦτα εἰπεῖν, Dem. quamvis, u, omnia expediunt, licet quis exiguas vires adjecerit, πάντ' ὠφελεῖ, κἄν τις μικρὰν δύναμιν προσθήῃ, id. licet non faciant, εἰ ἢ μὴ ποιοῦσι, id. Confer Elsi.
 Lichen, ὁ λειχῆν, u, Diosc.
 Licitatione, ἡ ἀντάνασις, u, u, ὁ πλειστηριασμός, u, Hesych.
 Licitor, ὁ πλειστηριαστής, u.
 Licitor, contra aliquem, ἀνταγωνίζομαι, Lys. pluris, πλειστηριάζομαι, id.
 Licium est, idem quod Licet.
 Licitus, θεμιτός, u, u, non est, ἐκ ἔσι, Plat.
 Licium, ὁ μέτος, u, Synes.
 Licitor, ὁ ῥαβδῶχος, u, Isocr.
 Lien, ὁ σπλῆν, u, Plut.
 Ligamen, ὁ δεσμός, u, Dem.
 Ligatura, τὸ ἄμμα, αἶτος.
 Lignarius, ὁ ἢ ἡ ξυλῶδης, u, u, Theophr. faber, ὁ ξυλουργός, u, lignaria opera, τὰ ξυλουργικά, u, Plut.
 Lignatio, ὁ ξυλουργός, u, ἡ ξυλεία, u, Suid.
 Lignator, ὁ ξυλουργός, u, Paus.
 Ligneus, ξυλίνος, ἰν, ἰον, Xen.
 Lignor, ξυλινώω, Hesych. ἐξυλίζομαι, Plut.
 Lignosus, ὁ ἢ ἡ ξυλῶδης, u, u, Theophr.
 Lignum, τὸ ξύλον, u, Aristot. τὸ κῶλον, parvum, τὸ ξυλάριον, Xen.
 Ligo, δέω, catena ad aliquid, ἀλύσει πρὸς τι, Thuc. aliquid ad aliquid, ἐνάδω τι πρὸς τι, Thuc.
 Ligo, ἡ δίσκω, u, Naz. ἡ μάκελλω, u, Cl. Al. ἡ σκαπῶν.
 Ligula, tibia, ἡ γλωττίς, ἰδος, Lucian. cruralis, ἡ περισκελίς, ἰδος, Plut. adstrictoria, ὁ σφαίρωτής, u, Naz. ὁ ἀναγωγίτης τῶν βλαυτῶν, Ælian.

Ligurio, λιχνεία.
 Ligurito, ἡ λιχνία, u, Plut.
 Liguritor, ὁ λιχνός, u, Plat.
 Ligustrum, τὸ λευκόροdon, u.
 Lilium, τὸ κρίνον, u, N. T.
 Lima, ἡ ῥίνη, u, Xen.
 Limatura, τὸ ῥίνημα, Herodian. τὸ ῥίνημα, Diosc.
 Limax, ὁ κοχλίας, u, Diosc.
 Limbus, τὸ κράσπεδον, u, N. T.
 Limen, ὁ σαβῆς, u, Herodot. ὁ βηλός, u, superius, τὸ ὑπερφυρον, Phavor. ingressus, ὁ εἰσόδος, u, domus, ὁ οἶκος, u, Dem. ὁ ὅδός, ἡ φλιά.
 Limes, ὁ ὅρος, u, Dem.
 Limitaneus, ὅριος, ἰα, ἰον, Plut.
 Limitatio, ὁ ὅρισμός, u, Aristot.
 Limito, ὀρίζω, Aristot.
 Limo, ῥίνω, Diosc. pro expolio, καταποσμία.
 Limosus, a, u, u, ὁ ἢ ἡ ἰλυώδης, u, u, Galen. ὁ ἢ ἡ βορβοράδης, u, u, Plat.
 Limpidus, ὁ ἢ ἡ διαφάνης, u, u, Aristot. διαυγής.
 Limpitudo, ἡ διαφάνεια, u, u, Eustath.
 Linus, ἡ, ὁ βόρβορος, u, Plut. ὁ ἰλὺς, u, u, Herodian. ὁ πηλός, τὸ τέναρος.
 Limus, ὁ ἢ ἡ παραβλῶν, ὀπτος, oculus, ὀφθαλμός, Lucian. limis oculis intueri aliquid, παρακινεῖν εἰς τι, id. limis videre, τοῖς σπλαγχνίοις ὀφθῆναι.
 Linctus, u, u, τὸ λείψμα, αἶτος.
 Linea, ἡ γραμμή, u, u, Aristot.
 Lineamentum, ἡ ὑπογραφή, u, u, Plat.
 Linearis, e, γραμμικός, u, u, demonstratio, ἀπὸδείξις, Quintil. linea similis, ὁ ἢ ἡ γραμμώδης, u, u, Theophr.
 Lineatio, ἡ ὑπογραφή, u, u, Plat.
 Lineo, ὑπογράφω, Aristot.
 Lineola, ἡ μικρὰ γραμμή, u, u.
 Lineus, λινίος, ἰα, ἰον, contr. λινῆς, u, u, tunica, χιτὼν, Philostr.
 Lingo, λείγω, περιλινύω, Lucian.
 Lingua, ἡ γλῶσσα, u, u, Dem. linguam continere, ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν, Chrys. incido, γλωσσοτομέω, Plut. sermo, lingua maxime ignota utentes, ἀγνωστούτας τὴν γλῶσσαν, Thuc. qui alterius linguæ est, ὁ ἢ ἡ ἐτερόγλωσσος, u, N. T. qui ejusdem linguæ est, ὁ ἢ ἡ ὁμόγλωττος, u, Xen. lingua Græca loquens, ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, Æschin. lingua Latina disertus, ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος, Herodian.
 Lingua terræ, ὁ ἰσθμός, u.
 Linguax, ὁ ἢ ἡ γλωσσώδης, u, u, LXX.
 Lingula, τὸ γλωσσάριον, u.
 Linguosus, a, u, u, ὁ ἢ ἡ γλωσσώδης, u, u.
 Linio, χρίω. Confer Ungo.
 Lino, ἱπταλείω, Xen.
 Lingo, λείπω. Confer Relinquo.
 Linteamen, τὸ ἰδόνιον, u, N. T.
 Linteo, ὁ ἰδονοποιός, u.
 Linteolum, τὸ ἰδόνιον, Theophr. ὁ λῖς.
 Linter, ἡ σκάφη, u, u, Lucian.
 Linteum, ἡ ἰδὼν.
 Linum, τὸ λίνον, u, Thuc. crudum, τὸ ὠμόλιον, u, Hipp.
 Lippio, λημάω, Hesych. ὀφθαλμιάω.
 Lippitudo, ἡ λήμη, u, Hesych. ἡ ὀφθαλμία.
 Lippus, a, u, u, γλαυμρός, u, u, Gal. ὁ ἢ ἡ γλάμων, u, u, Lucian.
 Liquamen, τὸ χυλίσμα.
 Liqueo, ἡ τήξις, ἡ σπικνέω, Diod. Sic.
 Liquefacio, ἀνατῆμαι, Plut. τήκω, id. χυλίζω.
 Liquesco, ἀνατῆμαι, Plut.
 Liqueur, δῆλον ἐστὶ, Xen.
 Liquide, ὑγρῶς, manifeste, σαφῶς, Dem.
 Liquiditas, ἡ ὑγρότης, u, u, Plut.
 Liquidus, σαφῶς, Isocr. φανερός.
 Liquidus, ὑγρός, u, u, u, pax, πίσσα, Diosc. manifestus, δῆλος, u, u, Dem. Confer Manifestus.
 Liqueo, τήκω, ceram, κηρώ, Galen.
 Liquor, ἡ ὑγρότης, Plut. τὸ ὑγρόν.
 Lira, ἡ αὐλαξ, u, u, Philo.
 Liratim, κατ' αὐλάκας.
 Liro, ἀλοκίζω, Aristoph. αὐλάκας ἐλαύνω.
 Lis, ἡ δίκη, u, u, Dem. ὁ ἀγών, ὄνος, lites et judicia, δίκαι ἢ κρίσεις, et negotia, ἢ πράγματα.

ματ᾽ litem intendere alicui, λαχεῖν τινι δίκην et negotia habere cum aliquo, ἔχων δίκην ἢ πράγματα πρὸς τινα, id. Confer Actio.

Litatio, τὸ καλλιέργημα, αὐτός, Naz.

Litera, τὸ γράμμα, αὐτός, Plut. erudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, Dem. διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, id. scribere, γράφειν γράμματα, id. literarum rudis, ὁ ἢ ἄγραμματος, u. Lucian. literarum imperitia, ἡ ἀγραμματοσία, Ael. qui multarum literarum est, ὁ ἢ ὁ πολυγράμματος, Plut. epistola, ἡ ἐπιστολή, Dem. Confer Epistola.

Literarius, γραμματικὸς, ἢ ὄν, Athen.

Literate, εὐπαιδευτός, Isocr.

Literator, ὁ γραμματικιστής, u. Plut.

Literatura, ἡ γραμματεία, ἡ γραμματιστική, u. Philo.

Literatus, πεπαιδευμένος, ἐνθ, ἐνθ, Isocr. Confer Doctus.

Lithargyrus, ἡ λιθάργυρος, u. Diosc.

Litigator, ὁ δικαζόμενος, Dem. ὁ ἀντίδικος, id. ὁ φιλονεικός, Aristot. ὁ ἐριςτής.

Litigious, ὁ ἢ ἡ φιλονεικός, Aristot. ἐριςτής, ἢ, ὄν, Isocr. ὁ ἢ ἡ φιλονεικός, u. Dem.

Litigium, ἡ ἐρις, Xen. ἡ ἀμφισβήτησις, Dem.

Litigo, ἐρίζω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, Isocr. cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητῶ τινι περὶ τίνος, id. κατὰ τι, id. ἐγκαλέω τινι τι, Plat. δικάζομαι τινι περὶ τίνος, Lucian. ἡ περὶ τι, Aeschin.

Lito, καλλιέργειά, Deo pro aliquo, Θεῷ ὑπὲρ τίνος, Xen. me ipsum, ἑμαυτὸν, Plut.

Litoral, e, ὁ ἢ ἡ ἐπ᾽ αἰγίαιος, u. Soph. ὁ αἰγιαλῆς, u. arena, ἄμμος, Diosc.

Litoreus, ἀπταῖος, αἰῶς, αἰών.

Litura, ἡ χρίσις, εἰς, ἡ ἀλοιφή, u. ἡ ἀπαλοιφή, u. lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, Xen.

Litus, ἡ ἀκτὴ, u. Lucian. ὁ αἰγιαλός, u.

Lituis, ἡ βουκάνη, u. Suid.

Liveo, πελιδνύομαι.

Livesco, πελιδνύομαι, Gal.

Lividus, πελιδνός, ἢ, ὄν, Thuc. lividum reddo, πελιδνός.

Livor, τὸ πελίωμα, αὐτός, Diosc. ὁ μώλωψ, αὐτός, Aristot.

Lix, ἡ κόνις, εἰς, Plut.

Lixa, ὁ σκευόφορος, u. Xen.

Lixivia, seu Lixivium, ἡ κοπία, ας, Aristot.

Lixus, a, um, ἐφθός, ἢ, ὄν, Xen.

Localis, e, ποτικός, ἢ, ὄν, Galen. ὁ ἢ ἐντόπιος.

Locarium, ἡ μίσθωσις, εἰς, pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν, Dem.

Locatio, ἡ ἀπομίσθωσις, ἡ μίσθωσις, Dem.

Loco, καθίζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, Xen. domum alicui, μισθώω τινι τὸν οἶκον, Dem. alicui filiam. Vide Eloco.

Loculamentum, ὁ σῆκος, u. Aristot.

Loculus, τὸ χωρίον, u. Xen. ὁ λάραξ, marsupium, ἡ ἀργυροθήκη, u.

Locuples, πλούσιος, ἰα, ἰον, Dem. Confer Dives.

Locupletio, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, Xen.

Locus, ὁ τόπος, u. Dem. τὸ χωρίον, u. Xen. locum dare alicui, περιχωρεῖν τινι, Aesch. χώραν καταλαμβάνειν τινι, Plat. loco, i. e. vice, alicuius alium eligere, ἀντὶ τίνος ἄλλον αἰρεῖσθαι, Dem. loco beneficii habere, εὐεργεσίας μέρει ἀριμενῆν, Aristot. ποιῆσθαι τι ἐν εὐεργεσίας τάξει, Dem. loco medicinae, ἐν μέρει φαρμάκου, Theophr. ejus res pessimo loco sunt, οὗ φαυλότατα ἔχει πράγματα, Dem.

Locusta, ἡ ἀκρίς, ἰδος, N. T.

Lodix, ἡ σισύρα, ας.

Logica, ἡ λογική, u. Lucian.

Logista, ὁ λογιστής, u. Plat.

Logistica, ἡ λογιστική, u.

Loliaceus, αἰρίνος, ἰνθ, ἰνον, Diosc.

Loligo, ἡ τιυθίς, ἰδος, Aristot.

Lolium, ἡ αἶρα, Theophr. lolio plenus, ὁ ἢ ἡ αἰρώδης, id. in lolium transeo, ἐξαιρούμαι, id.

Lomentum, τὸ λείωμα.

Longævitas, ἡ μακροβιότης, u. Aristot.

Longævus, ὁ ἢ ἡ μακρόβιος, u. Lucian.

Longanimus, ὁ ἢ ἡ μακρόθυμος.

Longanimitas, ἡ μακροθυμία.

Longe, μακρὰν, habito, ἀποικίω, Isocr. μακρῶν

præstantissimus, ἄριστος, Plat. μακρῶς, Aristot. πόρρω, ab instituto digredi, τῷ παρόντος γίγνισθαι, Demosth. longius, πόρρωτέρω, id. longissime, πόρρωτάτην, id.

Longimanus, ὁ ἢ ἡ μακροχρῆς, εἰς, Plut.

Longinque, πόρρω, Dem.

Longinquitas, τὸ διάστημα, αὐτός, Plat.

Longinquus, μακρός, α, ὄν, Plut. e longinquo, ἀπὸ μακρόθεν, N. T.

Longitudo, τὸ μήκος, εἰς, temporis, χρόνος, Isocr. digiti, ὡς δακτύλου, Diosc. ἡ μακρότης, u. Plut.

Longiusculus, ὁ ἢ ἡ ὑπομήκης, εἰς, Diosc.

Longurio, ὁ ἐπιμήκης, εἰς, Herodian.

Longus, μακρός, α, ὄν, oratio, λόγος, Thuc. consuetudo, συνήθεια, Plut. via, ὁδός, Isocr. longum est recensere, μακρόν ἐστι διεξέναι, Plat. longum valere dicere alicui, μακρὰ χεῖριν φράζειν τινι, Plut. longo tempore post, χρόνῳ συγχρόνῳ seu παμπαλῆθει ὕστερον, Dem. δολιχός.

Loquacitas, ἡ ἀδολογία, Isocr. ἡ πολυλογία, Plat. ἡ μακρολογία, Isocr. ἡ λαλιά, Plut.

Loquax, ὁ ἢ ἡ ἀδολογός, u. Aristot. ὁ ἢ ἡ φλύαρος, u. Isocr. ὁ ἢ ἡ σπερμαλόγος, u. id. sum, ἀδολογίω, Dem. λάλος.

Loquela, ἡ λαλιά, ας, Laert. ἡ λίσχη.

Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, Lucian. de aliqua re, πείσομαι λόγον περὶ τίνος, Plut. ad aliquem, πρὸς τινα, Plut. λαλέω τινι, Dem. ἀγορεύω τινι, Lucian. Confer Dico de rebus antiquis, ἀρχαιολογίω, Thuc. breviter, βραχυλογίω, Plut. sententias, γνωμολογίω, id. proprie, κυριολογίω, Philo. prolixè, μακρολογίω, Herodian. de fabulis, μυθολογίω, Isocr. stulta, μυρολογίω, Plut. probabiliter, πιθανολογίω, Aristot. de arte, τεχνολογίω, id. libenter, φιλολογίω, Plut. de natura, φυσιολογίω, Aristot. seria, σπυδασιολογίω, Xen. magna, μεγαλολογίω, Plut. inania, κενολογίω, id. φλυαρίω, Dem.

Lora, ὁ δειντεριάς, u. Poll.

Loramentum, ὁ ἱμάς, ἄνθος, Xen.

Lorarius, ὁ μακροφόρος, u. Sophoc.

Loreus, ὁ ἢ ἡ ἱμαντάδης, εἰς, Diosc. ἱμάντινος, ἰνθ, ἰνον.

Lorica, ὁ θώραξ, αὐτός, linea, λινὴς, Xen. ærea, χαλκῆς, id. ferrea, σιδηρῆς, Plut. squamata, ἀλυσιδαντός, LXX. lorica induo, seu munio, θωρακίζω τινὰ, Xen. lorica induo, θωρακίζομαι, Thuc.

Loricatio, ὁ θωρακισμός, u.

Lorico, θωρακίζω, aliquem, τινὰ, Xen. ἐπιθωρακίζω τινὰ, id.

Loripes, ὁ ἢ ἡ ἱμαντόπτες, ὁ κυλλοπόδης.

Lorum, ὁ ἱμάς, ἄνθος, Xen.

Lotium, τὸ ἕρον, Aristot. τὸ ἔρημα, Hippocr. ἡ ἕρησις, id.

Lotrix, ἡ πλύντρια, ας, Poll.

Lotura, ἡ πλύντις, εἰς, Eustath.

Lotus, i, ἡ λωτός, u. Theophr.

Lubens. Vide Libens.

Lubenter. Vide Libenter.

Lubet. Vide Libet.

Lubido. Vide Libido.

Lubrice, ὀλισθηρῶς, σφαλερῶς, Isocr.

Lubricus, σφαλερός, εἰς, ὄν, γλισχρός, εἰς, ὄν, ὀλισθηρός, α, ὄν, locus, τόπος, Plut. λείος, α, ὄν, lubricum fugere, λείον φεύγειν, Aristot.

Lucanica, ὁ ἀλλας, ἄνθος, Aristoph.

Lucina, ἡ εἰλεῖθια, ας.

Luceo, φαίνομαι, Plat. φηγγομαι, Aristot. ἰλλαμπύνομαι, Lucian.

Lucerna, ἡ θρακαλῖς, ἰδος, Lucian. ἡ λαμπτήρ, u. Naz. ὁ λύχνος, u. Xen. lucernam accendo, ἄπρω λυχνον, Thuc. lucerna ardet, λύχνος καίεται, Xen. lucernam extinguere, λυχνον σβέννυμαι, Plut.

Lucernula, τὸ λυχνίδιον, u. Lucian.

Lucescit, ἡμέρα διαφάνει, Herodot.

Lucidus, a, um, φωτεινός, ἢ, ὄν, Xen. φαεινός, ἢ, ὄν, Lucian. ὁ ἢ ἡ εὐφρογής, εἰς, id.

Lucifer, i, ὁ ἢ ἡ φασφόρος, u. Aristoph.

Lucrifacio, κερδαίνω τι, Dem. Confer Lucrum.

Lucrificus, κερδαλῖος, ἰα, ἰον, Xen.

Lucror, κερδαίνω, aliquid, τι, Dem.

Lucrose, κερδαλῖος, Thuc.

Lucrosus, κερδαλῖος, ἰα, ἰον, Xen.

Lucrum, τὸ κέρδος, Dem. τὸ κέρμα, Isocr. facio ex aliqua re, κερδαίνω ἐκ τίνος, id. ἀπὸ τίνος, Dem. χρηματίζομαι ἀπὸ τίνος, id. in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι, Isocr. lucri causa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, Xen. lucrum inasperatum invenire, εὕρημα εὐρισκῆν, Herodot. lucri avidum esse, φιλοκέρδιος, Xen. turpis lucri cupidus, ὁ ἢ ἡ αἰσχροκέρδης, εἰς, N. T. cupiditas turpis lucri, ἡ αἰσχροκέρδεια, Dem.

Lucta, ἡ πάλη, Plut. τὸ πάλαισμα, Xen.

Luctamen, τὸ πάλαισμα, Xen.

Luctatio, idem quod præced.

Luctator, ὁ παλαιστής, u. Plut.

Luctatus, uis, τὸ πάλαισμα, αὐτός, Xen.

Luctuosus, ὁ ἢ ἡ πένθος, u. Plut.

Luctus, τὸ πένθος, Dem. ὁ θρήνος, u. Diod. Sic. in luctu esse, πένθος ἄγειν, Lucian. in gravissimo luctu versari, βαρύτερον πένθος κατέχεισθαι, Philo. μέγα πένθος ποιῆσθαι, id. quem magnus luctus invadit, ἐν μεγάλῃ πένθῃ καταλαμβάνει, id. ὃν πένθος κατεῖπεν, Herodian. πένθικώς ἔχων, Xen. in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μυρίῳ περιβαλλεῖν τινὰ, Plat.

Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, Plut. ἡ πρὸς φῶς διαπόνησις.

Lucubro, νυκτογραφῶ, ἐπαγρυπνῶ, Lucian.

Luculenter, διαφανῶς, Thuc. verbis claris, διαρρήδην, Dem. ἐνδηλῶς, λαμπρῶς.

Luculentus, ὁ ἢ ἡ διαφανής, εἰς, Plat. λαμπρός, α, ὄν, Plut. ὁ ἢ ἡ διαυγής.

Lucus, τὸ τέμενος, Dem.

Ludibrium, ἡ χλευασία, Dem. ὁ χλευασμός, u. id. ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινι, N. T. ἐντροφῶ τινὰ, Lucian. τινι, Herodian. habeo ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπὸ τίνος, id. τὸ ἐμπαίγμα.

Ludibundus, ἀβύρων, u. α, ὄν, puer, παιδίον, Herodot.

Ludicer, seu Ludicrus, ὁ ἢ ἡ παιγνιώδης, εἰς.

Ludice, παιγνιωδῶς.

Ludicrum, τὸ παίγνιον, τὸ ἄβυρμα.

Ludificatio, ὁ ἐμπαίγμος, u. Suid. ὁ χλευασμός, u. Dem.

Ludifico, seu Ludificor, ἐντροφῶ, aliquem, τινι, Herodian. τινὰ, Lucian. decipio, παρακρύβομαι, Plut. ἐξαπατάω.

Ludimagister, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, Plut. ὁ γυμνασιάρχης, u. Aeschin. ὁ γραμματιστής, u. Plat.

Ludio, seu Ludius, ὁ ἔρσηψης, u. Lucian. ὁ ὑποκρίτης, u. Herodian.

Ludo, παίζω, tesseris, ἀτραγάλοις, Plut. ἀτραγάλλω, id. cum aliquo, προσπαίζω τινι, Plat. alea, πεττεύω, Lucian. pila, σφαιρίζω, Plut. κυβέω, Laert. nubicus, καρυατίζω, Philo. calculis pro nubicus, πεττεύω ἐπὶ καρύων, Lucian. par et impar, τὰ ἄρτια ἔχεις, τὰ περιττὰ παίζω, Aristoph. ut puer, ἄβυρμα, Herodot. ludum, παιδιὰν παίζω, Plat. illudo. Vide Illudo.

Ludus, ἡ παιδιὰ, ας, Xen. τὸ παίγνιον, u. Plat. ἡ παιγνία, Xen. literarius, τὸ διδασκαλεῖον, Dem. τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, Luc. ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοίγειν, id. ludi, -orum, ὁ ἀγών, ἄνος, Plut. seculares, θίασι αἰώνιοι, Herodian. ludos celebros, πανηγυρίζω, Philo. ludos exhibeo, χορηγῶ, Dem.

Lues, ἡ λύμη, u. ὁ λυμῶν, ὄνος, Isocr. ἡ φθορά, ας, Thuc.

Lueo, πεινῶ, aliquem, τινὰ, Isocr. ob aliquid, ἐπὶ τινι, Aeschin. ἀλοφύρομαι τι, Philo. aliquem, θεννῶ τινὰ, Lucian. ὀδύρομαι τινὰ, Isocr.

Lugubre, πενθικῶς, Xen.

Lugubris, e, πενθικός, ἢ, ὄν, γοερός, α, ἰν, Bas. θεννώδης.

Lumbricus, ὁ ἔλμινς, θος, Euseb. ἡ ἀσκαρίς, lumbricis laborare, ἐλμινθιάω, Aristot.

Lumbus, ἡ σάφης, ὄνος, Aristot. ἡ ψία, ας, Bas. ἡ ψία, ας, LXX. ἡ ἔξυς, ὄνος, Gal.

Lumen, τὸ φῶς, φωτός, Dem. τὸ φηγγον.

Luminare, ὁ φωστῆρ, ἄνος, LXX.

Luminosus, φωτεινός, ἢ, ὄν, Xen. ὁ ἔξ ἡ φαιγνώ-
 δης, Naz.
 Luna, ἡ σελήνη, ης, Aristot. crescens, σελήνη
 τιπομένη, decrescens, φθίνουσα, corniculata,
 μηννοειδής semiplena, seu dimidiata, ἡμισυ-
 μος, seu διχότομος, gibbosa, ἀμφίκυρτος, ple-
 na, πανσέληνος, deficiens, λειψήφωτος, silens,
 seu nulla, συνδική, crescit, αὐξάνεται, decre-
 scit, φθίνεται, deficit, ἐκλείπει.
 Lunaris, ε, σεληνικός, αἶα, αἶον, Lucian. lapis,
 ὁ σεληνίτης λίθος, Diosc.
 Lunaticus, σεληνιαζόμενος, ἰνῃ, ἐνον, N. T. σελη-
 νιακός, ἢ, ὄν, Al. Trall.
 Lunatus, ὁ ἔξ ἡ μηννοειδής, εος.
 Lunula, ἡ σελήνις, ἴδος, τὸ σελήνιον.
 Luitio, ἡ τίσις, εως, Plut.
 Luo, λύομαι, aliquid, τι, Xen. pnam alicu-
 jus rei, ὑπέχω τιμωρίαν τινος, Thuc. alicui,
 ἐκ τίνος τίσιν τινί, Plut. damnum, τίνω τὴν
 βλάβην, Plat.
 Lupa, ἡ λύκαινα, ης, Plat. parva, ἡ λυκίς, ἴδος,
 id. meretrix, ἡ ἐταίρῶσα, ης, id. ἡ χαμαιτύ-
 πη, id. ἡ πόρνη, ης, N. T.
 Lupanar, τὸ πορνεῖον, ε, Athen. τὸ χαμαιτυ-
 πτεῖον, Lucian. τὸ πορνοδοκεῖον.
 Lupatum, ὁ χαλινός, ὤ, Xen. ὁ λύκος, ε, Plut.
 Lupinus, λυκίσκος, εἶα, εἰον, Polyb. lupo similis,
 ὁ ἔξ ἡ λυκάδης, εος.
 Lupinus, ὁ ὄξυς, Diosc.
 Lupulus, τὸ βρύον, ε, Theophr.
 Lupus, ὁ λύκος, ε, Aristot. piscis, ὁ λάβραξ.
 Lurco, onis, ὁ γαστριμαργός, Aristot. ὁ ἔξ ἡ
 λαίμαργος.
 Lurco, seu Lurcor, γαστριμαργία, Chrys.
 Luridus, πηλιδής, ἢ, ὄν, Thuc. ὠχρός.
 Luror, ἡ πείλια, ες, Plut.
 Luscinia, ἡ ἀνδρῶν, ὄνος, Aristot. ἡ φιλομήλη.
 Lusciniola, ἡ ἀνδρῶν, ἴδος, Theocr.
 Lusciosus, ὁ ἔξ ἡ μύωψ, Aristot. μυωπός, ἢ, ὄν,
 Xen. sum, μυωπάζω, Aristot.
 Luscus, ὁ ἔξ ἡ μονόφθαλμος, ε, Lucian. ὁ ἔξ ἡ
 ἐτερόφθαλμος, ε, Plut.
 Lusio, ἡ παιγνία, ες, Xen.
 Lusito, παίζω, Lucian.
 Luser, ὁ παικτής, ε.
 Luserius, παικτικός, ἢ, ὄν.
 Lustralis, ε, ὁ ἔξ ἡ καθάρσιος, ε, Naz.
 Lustratio, ὁ ἀγνισμός, ὤ, Plut. ὁ καθαρισμός, ὤ,
 id. ἡ κάθαρσις, εως, Plat.
 Lustricus, ἀγνιστικός, ἢ, ὄν, Eustath.
 Lustror, ἀγνίζω, aliquid, τι, Antiph. aliqua re,
 ἀγνίζω τί τινι, Plut. aliquid animo, ἐξετάζω
 τι, Dem. exercitum, καταλόγως ποίωμαι τῶν
 δημοτῶν.
 Lustror, onis, ὁ πόρνος, ε, Xen.
 Lustror, πορνέω, Dem.
 Lustrum, ὁ φωλεός, ὤ, Aristot. lupanar, τὸ
 πορνεῖον, ε, Athen. tempus quinque anno-
 rum, ἡ πεντετηρίς, ἴδος, Thuc.
 Lusus, τὸ παίγνιον, Plut. ἡ παιδία, Xen.
 Lutesco, πηλοδομαι.
 Luteus, caenopus, πῆλινος, ἰνῃ, ἰνον, poculum,
 ποτήριον, Lucian. ὁ ἔξ ἡ τελευατώδης, Thuc.
 subflavus, μέλινος, ἰνῃ, ἰνον, τὴν χροάν, AEL.
 ὁ ἔξ ἡ λεκιδώδης, luteum ovi, ἡ λεικίς,
 Aristot.
 Luto, πηλόω.
 Lutosus, a, um, ὁ ἔξ ἡ τελευατώδης, εος, Thuc.
 ὁ ἔξ ἡ στεναγώδης, Lucian. ὁ ἔξ ἡ πηλώδης.
 Lutra, ἡ ἐνυδρίς seu ἐνυδρίς, ἴδος, Aristot.
 Lutulentus, idem quod Lutosus.
 Lutum, ὁ πηλός, ὤ, Dem.
 Lux, τὸ φῶς, φωτός, Aristot.
 Luxatio, ἡ ἐξάρθρωσις, τὸ ἐξάρθρωμα, Gal. τὸ
 ἐξάρθρωμα, Aristot. τὸ σπέρμα, Dem.
 Luxo, ἐξάρθρω, Aristot. λορδαίνω, Cl. Al. pe-
 dem, σφῆω τὸν πόδα, Herodot.
 Luxuria seu Luxuries, ἡ ἀσωτία, ες, Aristot.
 ἡ ἀκρασία, id.
 Luxurio seu Luxurior, ἀσωτεύομαι, Athen.
 Luxuriose, ἀσώτως, Isocr. vivo, τρυφῶ, Isocr.
 Luxuriosus, ὁ ἔξ ἡ ἀσώτος, ε, Aristot.
 Luxus, ἡ πολυτέλεια, Isocr. ἡ τρυφή, ἢς, id.
 immoderatus, ἔξω τῷ μέτρῳ, AEL. luxu dif-
 fluo, ὅτῳ τρυφῆς διαβρίω in luxum prolabor,
 εἰς τρυφὴν ἐξοκέλλω, id. luxui indulgeo, τρυ-

φῶς, Plut. luxu perdo, ὑπὸ τῆς τρυφῆς
 διαφθείρομαι, Isocr. luxu omnes superare,
 πολυτέλεια πάντας ἀνθρώπους ὑπερβάλλω, AELian.
 Lychnuchus, ὁ λυχνύχκος, ὤ, Athen.
 Lychnus, ὁ λυχνός, ε, Lucian.
 Lydius lapis, ἡ βάσανος, ε, Lucian.
 Lymphā, τὸ ὕδωρ, ατος. Confer Aqua.
 Lymphaticus, ὁ ἔξ ἡ νυμφόληπτος, ε, Plat.
 Lymphatio, ἡ νυμφόληψια, ες.
 Lymphatus, idem quod Lymphaticus.
 Lymphor, ἐκμαίνομαι. Confer Furo.
 Lyncurium, τὸ λυγκύριον, ε, Diosc.
 Lynceus, a, um, λυγκύριος, εἶα, εἰον, lynceis
 oculis praeditus, βλέπόμενος ὁξύτερον τῷ λυγ-
 κίως, Aristoph.
 Lynx, ὁ ἔξ ἡ λυγξ, πός, Aristot.
 Lyra, ἡ λύρα, Plut. parva, τὸ λυρίον, Aristoph.
 cano, λυρίζω.
 Lyricen, ὁ λυρικός, ὤ, ὁ λυριστής, ὤ.
 Lyricus, λυρικός, ἢ, ὄν, poesis, ποίησις, Athen.

M.

MACELLARIUS, ὁ κραιπνώλης, ε, Poll.
 sum, κραιπνώλης, id.
 Macellum, τὸ κραιπνώλειον, ε, Plut.
 Macellus, ὁ ἔξ ἡ λειπτόκρεως, ε, Suid. ὁ ἔξ ἡ
 ὑπισχνος.
 Maceo, λειπτόνομαι, ἰσχυαίνομαι, AELian.
 Macer, ἰσχνός, ἢ, ὄν, Plut. λιπτός, ἢ, ὄν, ὁ ἔξ ἡ
 λειπτόσκαρος.
 Maceratio, ἡ ἰσχυανσις, Aristot. ἡ τῆξις, Naz.
 Macerresco, ἐκτῆκομαι, ἰσχυαίνομαι.
 Maceria, seu Maceries, ἡ αἰμασία, ες, cir-
 cumdare fundum maceria, περιεικοδομεῖν
 αἰμασίαν χωρίον, Dem.
 Macero, ἐκτῆκο, Euripid. ἀποτρώω, Soph.
 Macesco, ἰσχυαίνομαι, AELian.
 Machina, ἡ μηχανή, ἢς, Dem. τὸ μηχανήμα.
 Machinalis, ε, μηχανικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Machinamentum, τὸ μηχανήμα, ατος, Dem.
 Machinarius, μηχανικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Machinatio, ἡ μηχανή, ἢς, Dem. τὸ μηχανήμα,
 ατος, Dem. τὸ κατασκευασμα, ατος, ὁ κατα-
 σκευασμός, ὤ, et insidiae, μηχανή ἔξ ἰνδρα, et
 ars, ἔξ τέχνης, id.
 Machinator, ὁ μηχανητής, ὤ, Xen. ὁ μηχανο-
 ποίος, ὤ, Lucian. dolosus, ὁ μηχανοῤῥάφος, ε,
 Themist.
 Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra ali-
 quem, τι ἐπὶ τινι, Dem. ἐπμηχανάομαι τί
 τινι, Lucian. et instruo aliquid, ἔξ παρασκευ-
 αζω τι, Dem. dolose, τεχνάζω, id. summo
 studio, διαμηχανάομαι, Plat. mala, κακομη-
 χανάομαι, id.
 Macies, ἡ μάρανσις, ἡ ἰσχύνη, corporis, τῷ
 σώματος, Gal. ἡ ἰσχυανσις, εως, seu ἡ ἰσχυα-
 σία, ες, Aristot.
 Macilentus, ἰσχνός, ἢ, ὄν, Plut. Vide Macer.
 Macresco, ἰσχυαίνομαι, AELian.
 Macritas, seu Macritudo, ἡ ἰσχύνη, ητος,
 Gal.
 Macror, ἡ ἰσχύνη, ητος, Galen.
 Macroscopium, τὸ μακροσκοπεῖον, ε.
 Mactator, ὁ σφαγνός, εως, Xen.
 Mactatus, ὤς, ὁ σφαγιασμένος, ὤ, Eurip.
 Macte, ὥτως ὄνομα, Lucian. βαλλῆ ὥτως, id.
 macte animo et hanc diligentiam semper
 adauge, ὥτως ὄνομα σύγς τῆσδε τῆς φιλοπο-
 νίας.
 Mactear, αἰ μάξαι, ὤν, Xen.
 Mactō, σφάττω, aliquem, τινά, Dem. capram
 hostiam, θύω αἶγνα, Aristot. alicui victi-
 mam, σφαιγιάζωμαι τινί τι, AELian.
 Mactra, ἡ μάκτρα, ες, Aristoph. ἡ κάρδος.
 Macula, ὁ σπῖλος, ε, Diosc. ἡ κηλὶς, ἴδος, LXX.
 maculam alicui adspingo, καταρρίπτωμαι τι,
 Isocr. κατασπινύω τι, Dem. περισπινύω αἰσχύ-
 νην τινί, Isocr. σπινύω ἐν αἰσχύνῃ τι, Dem.
 abstergere seu delere, ἀπολύνειν τὴν ὑπάρχου-
 σαν αἰσχύνην, id.
 Maculatio, ἡ σπῖλσις, εως.

Maculo, σπιλῶ, N. T. aliquem, ρυπαίνω
 τινά, Dion. Halic. aliquid, καταρρίπτωμαι τι,
 Isocr.
 Maculosus, σπιλωτός, ἢ, ὄν.
 Madefacio, νοτίζω, spongia, σπόγγος, Diosc.
 δίημι, Theophr. ὕγραίνω, Plut. διυγραίνω,
 Hipp.
 Madefactio, ἡ ἀπορροχὴ, Gal. ἡ δίστις, Diosc.
 Madeo, νοτίζω, Aristot. νοτίζω, Gal. νοτίζομαι,
 Lucian.
 Madesco, δαίνομαι, δίημι, Diosc.
 Madide, ὕγρως.
 Madidus, νοτίζω, α, ὄν, Thuc. ὕγρως, α, ὄν,
 Xen. ὁ ἔξ ἡ διάδροχος.
 Mador, ἡ νοτίς, ἴδος, Lucian. ἡ ὑγρότης, ητος,
 Plut. ἡ ὑγρασία, ες, Galen.
 Maero. Vide Maereo.
 Magadium, τὸ μαγάδιον, ε, Lucian.
 Magador, μαγαδίζω, Aristot.
 Magalia, αἱ κώμαι, ὤν.
 Magas, ἡ μαγὰς, αδος, Hesych.
 Mage, idem quod Magis.
 Magia, ἡ μαγία, ες, Plut.
 Magice, μαγικῶς.
 Magicus, μαγικός, ἢ, ὄν, ars, ἡ μαγία, Plut.
 machinamentum, τὸ μάγευμα magica ar-
 tes calleo, μαγνύω, id.
 Magis, μάλλον, vobis, quam illi, ὑμῖν, ἢ
 ἐκείνῳ, Dem. nemini magis, quam illi, ὅδινι
 μέντοι μάλλον, ἢ ἐκείνῳ, id. magis, quam par
 est, μάλλον τῷ δόντος, Dem. magis una do-
 mus, quam urbs dici potest, μάλλον μίαν τὴν
 οἰκίαν τῆς πόλεως φαίνωμεν ὄν, Aristot. multo
 magis, πολὺ μάλλον, Isocr. nihilo magis,
 ὅδιν μάλλον tanto magis, quanto, τοσούτω
 μάλλον, ὥσω magis, magisque, αἰ μάλλον,
 Viget.
 Magister, ὁ διδάσκαλος, Dem. ὁ παιδευόμενος, ὁ
 παιδαγωγός, id. choreae, ὁ χοροδότης, Suid.
 convivii, ὁ συμποσιάρχης, equitum, ὁ ἴσ-
 παρχος, Xen. sum, ἰσπαρχεύω, id.
 Magisterium, ἡ προεδρία, Lucian. ἡ προσασία,
 Xiph.
 Magistra, ἡ διδάσκαλος, ε, Diod. Sic. ἡ παι-
 δεύουσα, ης, ἡ καθηγμένη, ὄνος, Plut.
 Magistralis, ε, διδασκαλικός, ἢ, ὄν, sermo, λόγος,
 Xen.
 Magistratum, officium, ἡ ἀρχή, ἢς, Dem. et po-
 testas, ἔξ δυναστεία, ες, Isocr. et potentia, ἔξ
 δύναμις, Dem. et tyrannis, ἔξ τυραννίς, id.
 magistratum appetere, ἀρχὴν διώκειν, Isocr.
 contemnere, ὑπεριδεῖν, id. constituere, κα-
 θιστάειν, Dem. mercari, πρῆσθαι inire, ἐπι-
 ναι consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς gerere,
 ἀρχὴν ἀρχειν abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν,
 ἢν τις ἐλαχῇ, id. ἀφαιρῆσθαι τινος abolere,
 καταλύνειν. deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς,
 id. παύσθαι ἀρχοῦν, id. ambire, ἀρχὴν πα-
 ραγγέλλειν, Lucian. magistratu abire, ἀπει-
 πῖν τὴν ἀρχήν, Aristot. personae, αἱ δυνάμεις, ὤν,
 Dem. αἱ δυναστεύοντες, ὄντων, id. αἱ πολιτευό-
 μενοι, ὤν, id. αἱ περὶ πολιτείας ὄντες, Isocr. αἱ
 ἐν τῇ πολιτείᾳ, id. urbanus, αἱ οἰκίαι ἀρ-
 χοντες, Dem. improbitas magistratum, πο-
 νηρίῳ τῶν προεστώτων, Isocr. habere aliquos
 magistratus, χρεῖσθαι τίσι προσώτοις, Dem.
 Magnalia, τὰ μεγάλα, ὤν, N. T.
 Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, ες, Aristot. ἡ
 μεγαλόφροσύνη.
 Magnanimiter, μεγαλοψύχως, Dem. μεγαλο-
 φρόνως, AEL.
 Magnanimus, ὁ ἔξ ἡ μεγαλόψυχος, ε, Aristot.
 ὁ ἔξ ἡ μεγαλόφρων, sum, μέγα φρονία, Dem.
 μεγαλήτωρ.
 Magnates, αἱ μεγιστάνες, ὤν, N. T.
 Magne, μεγάλως, Aristot.
 Magnes, ὁ μαγνήτης, ε, Al. Aphr. ἡ μαγνήτις,
 ἴδος, Philo.
 Magneticus, μαγνητικός, ἢ, ὄν.
 Magnifice, μεγάλως, Dem. Phal. μεγαλείως,
 Polyb. μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτεργ-
 γίας λειτεργεῖν, Dem. de se sentire, μέγα
 φρονεῖν, Isocr. se efferre, σμερνοποιεῖν ἑαυτὸν,
 Naz. μεγαλύνειν ἑαυτὸν, Xen.
 Magnificencia, ἡ μεγαλοπρέπεια, ες, Dem. ἡ
 μεγαλιότης, ἡ μεγαληγορία.

Magnifico, μεγαλύνω, me ipsum, ἐμαυτὸν, Xen.
Magnificus, ὁ εἰς ἡ μεγαλοπρεπής, εὖ, Dem.
ὁ εἰς ἡ μεγαλόφυλος, υ, id.
Magniloquentia, ὁ εἰς ἡ μεγαλοφώνησύν, ης, ἡ, μεγαλοφωρία.
Magniloquus, ὁ εἰς ἡ μεγαλοφώνημων, ονος.
Magnitudo, τὸ μέγεθος, εὖ, Aristot.
Magnopere, μεγάλως, Isocr.
Magnus, μέγας, μεγάλην, μέγα, vir, ἀνὴρ, rex, βασιλεὺς, urbs, πόλις, Dem. magni facio, μέγα ποίωμαι, Xen. περὶ πολλὰ ποίωμαι, Isocr. majorem, maximus. Vide hæc suo loco.
Magydaris, ἡ μαγυδάρης, εὖ, Diosc.
Magus, ὁ μάγος, υ, Xen.
Majalis, ὁ χαίρος τομίας, κάπρος ἐκτομίας, Benz.
Majestas, ἡ μεγαλειότης, N. T. τὸ ἀξίωμα, ατος, Dem.
Major, ὁ εἰς ἡ μείζων, majus, τὸ μείζον, Dem. majus onus, quam, μείζον φορτίον, ἢ. majora facta, quam quis dicere potest, ἔργα μείζω, ἢ ὥς τῷ λόγῳ ἂν τις εἴποι, id. majus, quam ut possit ferre, μείζον, ἢ ὥς δύνασθαι φέρειν, Plat. majus opinione, quam αἰδον τῆς δόξης, majoris facere aliquid, quam alium, προστίμην τι τῷ ἄλλῳ, id. προκρίνειν τι τῷ ἄλλῳ, Isocr. major natu, ὁ προσβύτερος, υ, id.
Majores, οἱ πρόγονοι, αν, Dem. οἱ προγεγεννημένοι, αν, Isocr.
Maius, mensis, ὁ σκίρροφοριῶν, ὄνος, Dem. ὁ Μάιος, υ, Plut.
Mala, ἡ γνάθος, υ, Hippocr. ὁ σιαγὼν, ὄνος.
Male, σπληνῶς, Dem. me habeo, μοχθηρῶς ἔχω, Dem. et non belle habere, φαύλως εἰς ἡ καλῶς ἔχων non male, nec segnitè ratiocinari, εἰ κακῶς, ὁδ' ἀργῶς λογίζεσθαι tractari, δυνάμει διακρίσθαι et misere belligerare, κακῶς εἰς ἀδελφῶς πολεμεῖν, id. male audire, κακῶς ἀκείνῳ ὑπὸ τίνος, Isocr. agi cum aliquo, κακῶς πράττειν, Dem. accipio aliquid, κατασχέρομαι τινι, Æschin. loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, Dem. mereor de aliquo, κακῶς ποιεῖν τινὰ, Isocr. optare alicui, κακῶς εὔχομαι τινι male consulo alicui, συμβουλεύω τινι κακόν, Plat. volo alicui, κακόνες εἰμί τινι, Dem.
Maledice, κακολόγως, λοιδόρως.
Maledicentia, ἡ κακολογία, Plut. ἡ δυσφημία.
Maledico, κακολογῶ, alicui, τινὰ, Plut. κακῶς λέγω τινὰ, Dem. βλασφημῶ περὶ τίνος, id. βλασφημῶ λέγων τινὶ, id. καταραζομαι τινι, Aristot. λοιδόρομαι τινι, Dem.
Maledictio, ἡ κακολογία, Plut. ἡ βλασφημία, Dem.
Maledictum, ἡ κακολογία, Dem. ἡ βλασφημία incessere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασφημίας κατὰ τίνος προσερίσθαι τινι βλασφημία, id. λέγειν βλασφημίαν τινὶ, id. Confer Coniucium.
Maledictus, ὁ εἰς ἡ καταράτος, υ, Lucian. ὁ εἰς ἡ ἐπάρτος, υ, id.
Maledicus, ὁ εἰς ἡ κακολόγος, υ, Aristot. ὁ εἰς ἡ βλάσφημος, υ, Dem. βλασφημῶν, ὤσα, ἔν, id.
Malefacio, κακουργῶ, impune, ἀσφαλῶς, Dem. κακοποιῶ, N. T. alicui, ποίω τινὰ κακῶς, Isocr.
Malefactor, ὁ εἰς ἡ κακῆργος, Dem. ὁ κακουργῶν, id.
Malefactum, τὸ κακῆργημα, ατος, Dem.
Maleficientia, ἡ κακουργία, ας, Dem.
Maleficium, τὸ κακῆργημα, ατος, Dem. τὸ ἄδικημα.
Maleficus, ὁ εἰς ἡ κακῆργος, υ, Dem. κακουργῶν, ὤσα, ἔν, id. ὁ εἰς ἡ κακοποιός, κακοπραγμων.
Malesuadus, ὁ εἰς ἡ κακοσύμβουλος, υ, id.
Malevolentia, ἡ κακόνια, ας, Dem. ἡ δυσμενεία, ας, Plutarch. et animi acerbitas, ὁ εἰς ἡ ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρία, id. prosequor aliquem, εἰμί τινι κακόνες, Isocr. εἰμί τινι ἐπηρεχθῆς, Dem.
Malevolus, ὁ εἰς ἡ κακόνες, υ, alicui, τινὶ, Dem. ὁ εἰς ἡ ἐπηρεχθῆς τινι, id. ὁ εἰς ἡ δύσυνος, υ, τινὶ, Thuc.
Maligne, φλαυρῶς, Dem. σπληνῶς, id. κακοθύς, Plut.
Malignitas, ἡ κακοθύς, Isocr. ἡ κακοθυμία, Plut.

Malignor, πονηρεύομαι, Aristot.
Malignus, ὁ εἰς ἡ κακοθύς, εὖ, Dem. ὁ εἰς ἡ κακόνες, κακίστοτος.
Malitia, ἡ κακία, ας, Dem. ἡ πονηρία, ας, Aristot. versutia, ἡ πανουργία, ας, Dem.
Malitiose, πονηρῶς, Dem.
Malitiosus, ὁ εἰς ἡ κακοθύς, εὖ, Dem. ὁ εἰς ἡ πανουργός, υ, id.
Malleator, ὁ σφυροκόπος, ὁ σφυροκόπος, LXX.
Malleolus, τὸ σφύριον, υ, Theophr. germen, τὸ μίσχευμα, id.
Malleus, ἡ σφύρα, Aristot. ὁ ραιστήρ, malleo percutio, σφυροκοπέω, LXX. malleis compactus, ὁ εἰς ἡ σφυρήλατος, Heliod.
Malluvium, τὸ χειρὸν πτερον, Aristoph. τὸ ἀπὸ νηυστον, Aristot. τὸ χορύνειον, Athen.
Malo, κίρισμα, aliquid, quam aliud, τί ἢ τὸ ἄλλο, Isocr. potius manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἢ, id. mori gloriose quam vivere, εὐκλείως ἀποθνήσκειν ἀντὶ τῷ ἔξῃ, Dem. aliquid, προαιρέομαι τι, id.
Maltha, ἡ μάλθα, ης, Dem.
Malva, ἡ καλάρχη, ης, Theophr. arborescens, ἡ δένδρομαλάρχη, ης, id.
Malum, τὸ κακόν, Diosc. Persicum, μήλον Περσικόν, Cydonium, μήλον Κυδωνίον, Punicum, ἡ ροία, ας, Medicum, μήλον Μηδικόν, id.
Malum, τὸ κακόν, εἰ, Dem. et calamitates, εἰ συμφοραί, et grave quid, εἰ δεινόν, facere alicui, κακόν ποιεῖν τινι ἐργάζεσθαι τινι κακόν παρέχειν τινὶ accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ tantum imminere, τοῦτον προσεῖναι conjicere se in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακόν, id. versari in malis, εἶναι ἐν κακοῖς, Isocr. malum pati, πάσχειν φλαυρῶν, Dem. παρῶσθαι κακῶς, ferre gravius, φέρειν χαλεπώτερον liberare aliquem a malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακῶ, id. malum! φοῦ κακῶ!
Malus, arbor, ἡ μυλία, ας, Diosc. navis, ὁ ἰσθός, εἰ erigere malum in navi, αἰρεῖν ἰσθὸν ἐν τῇ ναί, Xen.
Malus, κακός, ἡ, ὄν, Dem. πονηρός, εἰς, ὄν, id. φαύλος, η, ὄν, id. μοχθηρός, α, ὄν, Isocr. βδελυρός, α, ὄν, Dem.
Mamma, muliebris, ὁ τιτθός, εἰ, Galen. muliebris et brutum, ὁ μαστός, εἰ, Aristot. mammam præbeo, ἐπείγω τὸν μαστόν, Lucian. alicui, δειλάζομαι τινι, Aristot.
Mammilla, τὸ τιτθίον, υ, Aristoph. ἡ τιτθή.
Mammosus, ὁ εἰς ἡ μαλώδης, εὖ, Dem.
Mammula, τὸ τιτθίον, υ, Aristoph.
Manceps, ὁ ἐργοκόπος, υ, Plut.
Mancipalis, ὁ εἰς ἡ ἀνδραποδωδής, Aristot.
Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμός, εἰ, Dem.
Mancipator, ὁ ἀνδραποδιστής, εἰ, Xen.
Mancipatus, ὡς, ἡ ἀνδραποδιστία, ας, Aristot.
Mancipium, τὸ ἀνδραποδισμὸν, υ, Dem. mancipii more, ἀνδραποδισμῶς, Aristot.
Mancipiolum, τὸ ἀνδραποδισμὸν, Athen.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, aliquid, τινὰ, Xen.
Mancus, πρῶτος, α, ὄν, aliquid, τινὶ, πεπηρωμένος, ἐν, ἐν, τινι, Dem. πρῶτος, εἰσα, ἐν, Aristot. κυλλός, ἡ, ὄν.
Mandator, ὁ προσάπτων, οντος, Isocr.
Mandatum, τὸ πρόσταγμα, Dem. τὸ ἐπίταγμα, id. ἡ ἐντολή, ἡς, Isocr. mandatum dare, δίδοναι ἐντολήν, Dem. relinquere posteris, καταλείπειν παράγγελμα τῷ μέλλοντος χρόνῳ habere, ἔχειν τι πρόσταγμα exsequi, ὑπαγεῖν τῷ ἐπιστασσομένῳ, facere, ποιεῖν τὸ προσταττόμενον detrectare alicujus, ἀποστῆναι τῶν προσταττομένων ὑπὸ τίνος, id.
Mandibula, ἡ γνάθος, υ, Xen. ἡ γίνυς, υς, Arist.
Mando, ας, ἐντίλλομαι, alicui aliquid, τί τινι, Xen. Confer Subeo, Impero.
Mando, is, μασδομαι, aliquid, τί, Theophr. ἰσθίω.
Mandra, ἡ μάνδρα, ας, Naz.
Mandradora, ὁ μανδρόγους, ας, Diosc.
Manducatio, ἡ μάσσις, εὖ, Bas.
Manduco, idem quod Mando, is.
Mane, ἰωβιν, Dem. πρὶν ἥλιον εἵλχειν, id. ἄμα τῇ ἡμέρᾳ, id. σπῆν, N. T. summo, ὄρθρῳ βαθίος, ib. surgo, ὄρθρῳ, Sirac.
Maneo, μένω, apud aliquem, παρὰ τινι, Dem. παραμένω τινι, Plat. εαμνέτο, aliquid, ἀνα-

μένω τινὰ, Dem. περιμένω τινὰ, Isocr. προσδοκῶ τινὰ, Plut.
Manes, οἱ δαίμονες, Herodian. οἱ θεοὶ χθόνιοι, Zosim. evocare, νεκρὰ χρεῖσθαι, Herodian.
Mango, ὁ ἀνδροποδοκάπηλος, υ, Philo. ὁ κομμάτης, εἰ, Plut.
Mangonizo, μαγγανεύω, Lucian.
Mangonium, ἡ μαγγανεία, τὸ πόμωμα, Luc.
Manica, ἡ χειρὶς, ἰδος, Xen.
Manicatus, χειριδωτός, ἡ, ὄν, tunica, χιτῶν, Herodian.
Manifestarius, ὁ εἰς ἡ κατάφωρος, υ, Plut. ὁ εἰς ἡ περιφωρος, υ, id. hostis, ὁμολογούμενος πολέμιος, Herodian.
Manifestatio, ἡ ἐξαγόρευσις, εὖ, ἡ ἐκφανσις, εὖ, Synes.
Manifeste, φανερώς, Plat. ἀναφανδόν, Plut. ἀποπαραμένως, Dem.
Manifesto, ἐκ φανεῖς, vincere, κρατεῖν, Dem. fieri, ἐν φανεῖς γίνεσθαι, id.
Manifesto, φανερώς, aliquid alicui, τί τινι, N. T. δηλῶς τι, Dem.
Manifestus, δηλός, η, ὄν, Dem. ὁ εἰς ἡ ἐκδηλός, κατάδηλος, υ, φανερός, α, ὄν, id. ὁ εἰς ἡ ἐκδηλός, υ, Lucian. sum multifariam, πολλὰ ἄλλοθεν δηλός εἰμι, Dem. valde, λίαν καταφανής εἰμι, Isocr. fio omnibus, γίννομαι πᾶσι φανερός, id. εὐδηλός γίννομαι πᾶσι, Dem. manifestum reddo alicui alicui, φανερόν ποίω τινι, id. ἐμφανῆς, καταφανῆς, δηλόν, ἐκδηλόν, εὐδηλόν ποίω τινι, Dem. Isocr.
Manipularis, ὁ λοχίτης, υ, Synes.
Manipulatum, λοχισμὸν.
Manipulus, τὸ δράγμα, Philo. ὁ φάκελος, Ἐλιαν. militum, ὁ λόχος, υ, Thuc. ἡ σπείρα, App.
Manna, ἡ μάνα, LXX. τὸ ἀερόμελι, Athen.
Mannulus, τὸ ἱσπάριον, υ, Xen.
Mannus, idem quod Mannulus.
Mano, ῥέω. Confer Fluio.
Mansio, ἡ μονή, ἡς, Polyb. ἡ διαμονή.
Mansito, διαμένω, Xen.
Mansuefacio, πρᾶναι, equum, ἵππον, Xen. aliquid, καταπρᾶναι τινὰ, Aristot. τίθασσιν τινὰ, Dem. ἡμερῶν τινὰ, Isocr.
Mansues, πρῶτος, seu πρᾶνός, εἰσα, ὄν, Plut.
Mansuesco, seu Mansuefio, πρᾶνέομαι, Xen. καταπρᾶνέομαι, Plut. ἡμερῶν τινι.
Mansuete, πρᾶνός, Dem. ἡσίων, id.
Mansuetudo, ἡ πρᾶνότης, Aristot. ἡ ἡσικία, id. ἡ ἡμερότης.
Mansuetus, πρῶτος, seu πρᾶνός, εἰσα, ὄν, appereo, φαίνομαι, Dem. ὁ εἰς ἡ ἡμερός, υ, et humanis moribus præditus, εἰς φιλόφρωντος, id. ἐλαφρός, α, ὄν, mansuetissimum et moderatissimum se præbere, ἐλαφρότατον εἰς μετριώτατον παρέχειν ἑαυτὸν, Isocr.
Mantica, ἡ πήρα, ας, Plut.
Mantacula, τὸ πηρίδιον, υ, Aristoph.
Manticularius, ὁ βαλαντισμοτής, υ, Aristoph.
Manticulor, τὰ ἐν τῇ πήρᾳ κλίπται.
Mantile, τὸ χειρὸν μακτρον, υ, Xen.
Mantissa, τὸ ἐπίματρον, υ, Gal.
Manualis, ὁ εἰς ἡ χειροπληθής, εὖ, Diod. Sic.
Manuarius, χειρῶν, αἰα, αἰων.
Manubiae, τὰ λάφυρα, αν, Plut. τὰ σπύλα.
Manubialis, σκυλευματικός, ἡ, ὄν.
Manubriolum, τὸ λαβίδιον, υ, Diosc.
Manubrium, ἡ λαβὴ, ἡς, ἡ κωπή, gladii, ξίφους, Plut.
Manufactus, ὁ εἰς ἡ χειροποίητος, υ, N. T. ὁ εἰς ἡ χειρόκμητος, υ, Philo.
Manuleatus, χειροδωτός, ἡ, ὄν, Herodian.
Manumissio, ἡ ἀπελευθέρωσις, εὖ, Plut.
Manumitto, ἀπελευθερῶ, aliquid, τινὰ, Plut. Confer Libero.
Manupretium, τὸ χειροδόσιον, υ.
Manus, ἡ χεὶρ, χεῖρος, Dem. dextra, χεὶρ δεξιὰ, ας, id. sinistra, χεὶρ ἀριστερὰ, ας, Aristot. manum in sinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ὡς, Dem. porrigere, προστείνειν exhibere, ὑπὲρχειν abstinere ab aliquo, ἀπὲρχειν χεῖρά τινος, religare post tergum, δῆσαι τινὰ τὰ χεῖρες ὀπίσω, id. τὰ χεῖρες συμπαλῖναι ἐς τὰς τινος, Thuc. in manus tradere alicui aliquid, quid,

quid, ἐντιθέναι τι εἰς χεῖρας τίνος, Dem. in manus habere aliquid, ἔχων τι ἐν χειρὶ manu attingere, διπτεῖσθαι τῇ χειρὶ aliquid male tractare, προσηλακίζειν τινὰ χειρὶ, id. manu propria seu sua scribere, ἰδιοχειρῶς γράφειν, Bud. manu sua faciens, ὁ ἔξ ἑαυτοῦ χειρὶ, ros, N. T. de manu in manum, διὰ χειρῶν manus alicui incipio, συλλαμβάνω τινὰ, Isocr. operi admoveo, ἐγχειρῶ ἔργον, id. in manu alicujus situm esse, ἔργον τινὸς εἶναι, Herodian. manus lavo, χειρονίπτομαι, Dion. Hal. manibus operor, χειρογένη, Ael. αὐτογένη, id. manuum labore victum paro, ἐπ' ἐργασίας χειρῶν ὠρμημένους τρέφω ἑμαυτὸν, Herodian. manu duco aliquid, χειρογώγην τινὰ, Naz. manus consero cum aliquo, συμβάλλω πρὸς τινὰ, Isocr. impono, χειροθετώ, Dion. Ar. manu trunco, χειροκοπέω, Strabo. manibus pedibusque, ὅσον δύναμαι χειρὶν τε ποσὶν τε, Hom. manus militum, χεῖρ, χειρὶς, Polyb. Thuc. alii.

Mappa, ἡ ὀδὸν ἐπιστραπίζεις, τὸ χειρομάκτρον.

Mappalia, αἱ καλύβειαι, αν.

Marceo, μαρκαίνωμαι, Aristot.

Marcesco, μαρκαίνωμαι, Aristot. καταφθίνω, Plut. ἀφανίζομαι, id. κατασθόσσομαι, Plat.

Marchio, ὁ μεθοδεύων, υ.

Marchus, μαρξός, αἱ, αν, Lucian.

Marcor, ἡ σπητιών, οὐας, Diosc. ὁ μαρκαμῶς.

Marculus, ὁ ραιήτης, ηρος, Plut.

Mare, ἡ θάλασσα, ης, Dem. τὸ πέλαιος, id. exterius, ἡ ἐκτὸς θάλασσα· interius, seu mediterraneum, ἡ ἐντὸς θάλασσα, Balticum, πέλαιος Βαλτικόν, Balearicum, πέλαιος Βαlearικόν, Ligusticum, πέλαιος Λιγυστικόν, Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαιος, &c. mare ingredi, mari se committere, θάλασσαν ἱμβαίνειν, Dem. trajicere, πέλαιος πλεῖν, id. πέλαιος διαπερῶν, Isocr. imperium maris tenere, ἄρχην θάλασσης, Dem. terra marique omnia tenere, & γῆς ἔξ θάλασσης κρατεῖν· in mare submergo aliquid, καταποντίζω τινὰ εἰς πέλαιος· præcipitare se in mare, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν· perire in mari, ἀπὸλλυσθαι ἐν τῇ πηλάγῳ, id.

Margarita, ὁ μαργαρίτης, υ, Aelian.

Margaritarius, ὁ μαργαριτίζων, υ.

Marginatus, λῶμα ἔχων, οὐα, αν.

Margino, λῶμα seu πρῶσπεδον ἱμποῖω.

Margo, τὸ λῶμα, LXX. τὸ πρῶσπεδον, N. T.

Marinus, ὁ ἔξ ἡ θάλασσης, υ, Plut. πηλάγιος, ἰα, αν.

Marita, ἡ γυνή, γαμστῇ, ης, Lys. Confer Uxor.

Maritalis, e, ὁ ἔξ ἡ συζυγῆς, ἑος, Naz.

Maritata, ἡ γυνὴ ὑπανδρος, N. T.

Maritimus, ὁ, ης, τὸ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, Dem. ὁ ἔξ ἡ παραθαλάσσιος, υ, N. T. ὁ ἔξ ἡ παράλιος, Philo. regio, ἡ παραλία, Isocr.

Marito, τοῖς δεσμοῖς τῷ γάμῳ συζυγνύω, Bas. puellam, συνοικίζω κόρη, Polyb.

Maritus, ὁ γαμβρός, Xen. ὁ ἀποίτης, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, et uxor, ἔξ γυνή, Dem.

Marmor, τὸ μάρμαρον, Zosim. ἡ μάρμαρος, Diod. Sic.

Marmoro, μαρμαρίζω, Suid.

Marmoreus, μαρμαρίζων, ἰν, αν, Athen.

Marra, τὸ μαρρὸν, ἔ.

Marrubium, τὸ πρᾶσιον, υ, Diosc.

Mars, ὁ Ἄρης, εος, Dion. Hal. ancipite Marte, ἀγχυμάλῳ τῆς μάχης γενομένης, Thuc. Marte æquo, ἔξ ἴσῃ, Dem.

Marsupium, ὁ μάρσπος, υ, Xen. τὸ μαρσπίον, υ, Poll. τὸ βαλάντιον, υ, Lucian.

Martes, ἡ ἰκτίς, ἰδος, Plin.

Martialis, e, Ἄρειος, εἰα, αν.

Martius, idem quod præc.

Martius, mensis, ὁ μηνυχῶν, Dem. ὁ Μάρσιος.

Martyr, ὁ μάρτυρ, υρος, Xen.

Mas, ὁ ἄρρην, εος, Aristot.

Masculus, ἀρρενοῦμαι.

Masculinus, ἀρρενικός, ης, αν, genus, γένος, Gramm. masculino genere, ἀρρενικῶς, Athen.

Masculus, idem quod Masculinus, puer, παῖς ἄρρην, Dem. masculum reddo, ἀρρενῶν, Synes. pario, ἀρρενογενῶν, Philo.

Massa, τὸ φύραμα, ατος, N. T. ὁ ὄγκος.

Masso, φεράω, Diosc.

Massula, τὸ μάζιον, υ, Hesych.

Mastiche, ἡ μασίχη, ης, Diosc.

Mastico, μασάζω.

Mastigia, ὁ μαστιγίας, υ, Lucian.

Mastix, ὁ μαστίξ, γος, Plut. Confer Flagellum.

Matella, ἡ ὑπερτίς, ἰδος, Schol. Aristoph. ἀγγυῖον ὑπερτόν, Aristoph.

Matellio, idem quod Matella.

Mater, ἡ μήτηρ, τῆρος, per Sync. τρὸς, Dem. familias, ἡ οἰκοδόσσινα, ης, Plut. matris mater, ἡ τίτη, ης, Dem. matris frater, vide Avunculus; matris soror, vide Matertera; matre carens, ὁ ἔξ ἡ ἀμίστωρ, N. T. matris amans, ὁ ἔξ ἡ φιλομήτωρ, Plut. a matre, a parte matris, μητρόθεν, Herodot.

Matercula, τὸ μητρίδιον, υ, τὸ μητράειον, υ.

Materfamilias, ἡ οἰκοδόσσινα, ης, Plut.

Materia, ἡ ὕλη, ης, Dem. argumentum libri, &c. ἡ ὑπόθεσις, εως, Schol. Dem.

Materiarius, ὁ ὕληργός, ἔ, Aelian.

Materialis, e, ὕλαιος, αἰα, αἰον, Synes. ὕλικός, ης, αν, Plut. e materia constans, ὁ ἔξ ἡ ὕλος, υ, Themist.

Materiatio, seu Materiatura, ἡ ἔξυλσις, εως.

Mator, ὁ ματρίζων, υ, Hesych. ἐξυλίζομαι, id.

Maternus, μητρικός, ης, αν, Poll. μητρός, ὡς, αν, Xen. possessio, κτήσις, Poll. τὰ μητρῶς, Dem.

Matertera, ἡ θία πρὸς μητρός, ἡ τῆς μητρὸς ἀδελφῇ, ης, Dem.

Mathematica, α, ἡ μαθηματικὴ, ης, sc. ἐπιστήμη, Plut.

Mathematicus, μαθηματικός, ης, αν, quaestio, ζήτησις, Aristot.

Mathesis, ἡ μάθησις, εως, Aristot.

Matricida, ὁ μητροκτοῖς, υ, Lucian. ὁ μητροκλῆς, ὁ μητροφόνος, Plut.

Matricidium, ἡ μητροκτονία, Plut. committo, ἡ μητροκτονία, Aristot.

Matricula, τὸ γραμματεῖον, υ, Bud.

Matrimonialis, e, γαμικός, ης, αν, Plut.

Matrimonium, ὁ γάμος, υ, Dem. Confer Conjugium.

Matrix, ἡ μήτρα, ας, Lucian.

Matrona, ἡ οἰκοδόσσινα, ης, Plut.

Matronalis, e, ὁ, ης, τὸ τῆς οἰκοδοσίνης.

Matruelis, ὁ ἀδελφιδὴς ἐκ γυναικῶν, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητροαδελφῶν.

Matta, ὁ ἔξ ἡ ψάθος, υ, Aristoph.

Matula, τὸ σκαφίον, υ, Aristoph. ἡ ἀμῆς, ἰδος, Plut.

Maturate, ἐπισπερχῶς, Hesych. Confer Festinantier.

Maturatio, ἡ ἐπισπερχία, ας, perductio ad maturitatem, ὁ πέπασμός, ἔ, Gal. ἡ πέπασσις, εως, Aristot.

Mature, ὡραίως, Hipp.

Maturesco, πεπασνύωμαι, Xen.

Maturitas, ἡ ὡραιότης, αἰατῆς, ἡ ὥρα, Isocr. fructuum, ἡ πέπασσις, Theophr.

Maturo, festino, ἐπισπερχύω, Thuc. factum, ἐπισπεύδω τὸ δρᾶν, Plut. ad maturitatem perduco, πεπασίνω, aliquid, τι, Diosc.

Maturus, ut fructus, ὁ ἔξ ἡ πέπας, ανος, Theophr. ὁ ἔξ ἡ πέπειρος, Diosc. astate, ἀκμαῖος, αἰα, αἰον, Plut. ἀκμαῖος ἡλικίαν ὁ ἔξ ἡ πέπειρος, virgo, παρθένος, Plut. ἔχουσα τὴν ἡλικίαν τῷ γάμῳ, Dem.

Matutinus, πρῶτος, ἰα, αν, N. T. πρῶτῶς, ης, αν, ibid. ὁρθινός, ης, αν, ibid. tempus, τὸ ἑωθινόν, Xen. ἡ ἑωθινή, sc. ὥρα, Polyb.

Mavolo. Vide Malo.

Mavors. Vide Mars.

Mausoleum, τὸ μαυσολεῖον, υ.

Maxilla, ἡ σιαγόνη, οὐος, LXX. ἡ γνάθος, υ, Dem.

Maxime, μέγιστα, desiderare, ποθεῖν, Dem. omnium maxime juniorum, ἀπάντων μέγιστα δὲ τῶν νεωτέρων, si maxime non aliqui, sed omnes, εἰ τὰ μέγιστα μὴ τινες, ἀλλὰ πάντες, cum omnia—tum maxime illud, πάντα μὲν—μέγιστα δὲ τῶν, id. πάντα μὲν—ἡμῶς δὲ, Xen. maxime omnium, quos ego novi, ἀπάντων μέγιστα, ὡν ἐγὼ οἶδα, id. πολὺ

μέγιστα, ὡν ἐγὼ οἶδα, id. differunt, μίγιστον διαφέρουσι, Plat.

Maximopere, σφοδρότατα, σφοδραγῇ, Xen.

Maximus, μέγιστος, ἰση, αν, Plat. natu, προσδύτατος, ἀτη, ατος, Dem. maximi facio, πλεῖς ποιῶμαι τιμάμαι τι πλεῖς ἀπάντων τιμὰς τι ἀντὶ πάντος, id.

Maza, ἡ μάζα, ης, Athen.

Meabilis, e, διάβατος, ης, αν, ὁ ἔξ ἡ πορεύσιμος, ης, αν, Plut.

Meatus, ἡ διάβωσις, ἡ πορεία.

Mechanica, ἡ μηχανική, ης, sc. τέχνη, Aristot.

Mechanicus, μηχανικός, ης, αν, Aristot.

Medela, ἡ ἱατρεία, ας, Plut. ἡ θειραπεία, ας, Herodian. adhibeo alicui medelam, θειραπείαν τινὰ, Plut.

Medeor, ἱάμαι, αlicui, τινὰ, Dem. ἱατρείαν τινὰ, Plut. θειραπείαν τινὰ, Isocr. νοσηλεύω τινὰ, id. morbo alicujus, θειραπείαν νόσον τινὴν, id. ἐπιτελέω νόσον τινὴν, Xen. auribus alicujus, ἱάμαι ὡτά τίνος, Dem.

Mediastinus, δῶλος μεσαστῆς.

Mediator, ὁ μεσίτης, υ, N. T.

Medica, mulier, ἡ ἱάτρια, ας, Alex.

Medicabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἱάσιμος, υ, Plut.

Medicamen. Vide Medicamentum.

Medicamentarius, a, um, φαρμακευτικός, ης, αν.

Medicamentarius, ὁ φαρμακοποιός, υ, Dem.

Medicamentum, τὸ φάρμακον, Isocr. τὸ ἱάμα, Plat. paro seu conficio, φαρμακεύω, Plat. medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, Isocr. adhibeo ægotanti, ὀνίημι νοσῶντα, Ael. esse alicui, φάρμακον εἶναι τινι, id. Conf. Remedium.

Medicatio, ἡ ἱατρεία, ας, Plut. ἡ ἱασις, εως, Luc. ἡ ἱατρεία, εως, Plut.

Medicina, ars, ἡ ἱατρικὴ, ης, sc. τέχνη, Aristot. Vide Medicamentum.

Medico, seu Medicor, ἱατρεύω, φαρμακεύω, Isocr.

Medicus, i, ὁ ἱατρός, ἔ, Isocr. ὁ θειραπείων, ανος, id. ὁ ἀκροῦς, ἔ.

Medicus, ἱατρικός, ης, αν, Plut.

Medie, μέσως, Aristot.

Medietas, ἡ μεσότης, Plut. ἡ ἡμίσεια, Dem.

Medimnus, ὁ μεδιμνός, υ, Aristot.

Mediocris, e, μέτριος, ἰα, αν, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἐπιεικής.

Mediocritas, ἡ μετριότης, ητος, Dem.

Mediocriter, μετρίως, Dem. μίσως, id.

Medioximus, μέσος, ης, αν, Plut.

Meditabunde, φροντιστικῶς.

Meditabundus, φροντιστικός, ης, αν, Theophr. ὁ ἔξ ἡ σύννως, υ, Isocr.

Meditamentum, τὸ μελίτημα, Xen.

Meditate, ἐσκεμμένως, Poll.

Meditatio, ἡ μελέτη, ης, Thuc. τὸ μελίτημα, ατος, Xen. ἡ φροντίς.

Mediterraneus, ὁ ἔξ ἡ μεσόγαιος, Paus. ὁ ἔξ ἡ μεσόγειος, Philo. ὁ ἔξ ἡ μεσόχθον, regio, ἡ μεσόγαια, Thuc. ἡ μεσόγαια, id.

Meditor, μελετώ, Thuc. λογίζομαι πρὸς ἑμαυτὸν, Dem. aliquid, σκέπτομαι τι, Isocr. ἐπισκοπέω τι γνώμῃ, id. φροντίζω.

Meditullium, τὸ μεταίχιμον, υ.

Medium, ἡ μεσότης, Plut. τὸ μέσον, Aristot. cœli, τὸ μεσογῆνμα, Bas. in medium adfero, εἰσφέρωμαι τι, Aristot. εἰς μέσον ἄγω, Plut. prodeo, εἰς μέσον πάρεμι, id. sine medio, ἀμίσως· in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρὸς, Plat. medio carens, ὁ ἔξ ἡ ἀμιστος, Aristot.

Medius, μέσος, ης, αν, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀνάμεσος, Herodot. sum, μέσον, Aristoph. inter litigantes, μεσῶν, Aristot. media æstate, θέρους μεσάντος, Thuc. media dies, μεσῶσα ἡμέρα, Herodot. media nox, ἡ ἀκμάζουσα νύξ, Herodian.

Medulla, ὁ μυελός, ἔ, Gal. ἡ ἐντερνῶν, ης, Luc. cerebrealis, μυελός ἐγκεφαλικῆς, spinalis, μυελός νωτιαῖος, ὁ αἰὼν, ανος, Hipp.

Medullitus, μυελόθεν, ἀπὸ μυελῷ.

Medullus, μεμευλωμένος, ἐν, αν, LXX.

Mehercule, νῆ τὸν Ἡρακλῆα!

Meio, ἔρμαι, sanguinem, αἷμα, Hipp.

Mel, τὸ μέλι, ιτος, Aristot.

Melancholia, ἡ μελαγχολία, Hipp. μελαγχολικόν

λακὸν πάθος, id. laboro, μελαγχολιάω, Lucian.
 Melancholice, μελαγχολικῶς, Gal.
 Melancholicus, α, um, μελαγχολικός, ἡ, ὄν, Hippocr. sum, μελαγχολιάω, Lucian.
 Melior, ὁ ἐξ ἡ κρείττων, ονος, alio aliqua re, τινὸς τιμῃ, Herodian. ὁ ἐξ ἡ ἀμείνων melius est, quam, ἀμείνων εἶναι, ἡ, id. ὁ ἐξ ἡ βελτιών, ονος, Dem. meliorem reddo, βελτιόω, Philo. melior fio, βελτιόομαι meliori fortuna uti, quam, ἀμείνων πράττειν, ἡ, Aristot. αἰρετώτερος, ἔρα, eroni melius est pugnantes mori, quam fuga servari, αἰρετώτερον εἶναι μαχόμενος ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φυγόντας σωθῆναι, Xen.
 Melioresco, βελτιόομαι.
 Melius, βελτιόνως, βέλτιον, Dem. ἀμείνων, id. me habeo, βελτίω, Lucian.
 Meliuscule, μικρόν τι ἀμείνων.
 Mellarium, ὁ μελισσών, ὄνος, Naz. τὸ μελισσοφύειν, α.
 Mellarius, ὁ ἐξ ἡ μελισσοφύων, ὤ.
 Mellarius, μελισσοφύων, α, ὄν, vas, ἀγγεῖον, Athen.
 Mellatio, ἡ μελιτώσις, ἡ μελισσοφύα, Aristot.
 Mellous, ὁ ἐξ ἡ μελιτώδης, εως, Lucian. μελιχρὸς, α, ὄν, Synes.
 Mellificium, ἡ μελισσοφύα, ας, Aristot.
 Mellifico, μελισσοφύω.
 Melligo, τὸ μελιτώω, Diosc.
 Mellitus, ὁ ἐξ ἡ μελιτώδης, εως, Theophr. μελιχρὸς, α, ὄν, Lucian. mellitum facio, μελιτώω, Thuc.
 Melodia, ἡ μελωδία, Athen.
 Melomeli, τὸ μελωδέω, ινος, Diosc.
 Melos, τὸ μέλος, Herodian.
 Membrana, ἡ μεμβράνη, Thuc. ὁ ὕμνη, Gal.
 Membranaceus, ὑμένιος, ἴση, ἰνον, Athen. ὁ ἐξ ἡ ὑμένιος, εως, Aristot.
 Membranula, τὸ ὑμένιον, α.
 Membratum, μεληνδόν, Athen. κατὰ μέλη, LXX.
 Membrosus, ὁ ἐξ ἡ μεγαλόμυελος.
 Membrum, τὸ μέλος, Aristot. τὸ κῶλον, N. T. μέρος τι τοῦ σώματος, Dem. pars periodi, τὸ κῶλον, Aristot.
 Memini, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, Dem. μνημονεύω τινός, Plut. τι, Isocr. Confer Recordor.
 Memor, ὁ ἐξ ἡ μνήμων, ονος, Lucian. μνημονικός, ἡ, ὄν, Synes. injuriarum, ὁ ἐξ ἡ μνηστικός, α, Dem.
 Memorabilis, α, ὁ ἐξ ἡ ἀξιόλογος, α, Aelian. ὁ ἐξ ἡ ἀξιωμαπρότης, α, Herodot. ὁ ἐξ ἡ ἀξιωμαμνηνέος, α, Xen.
 Memoratio, ἡ ἀπομνημονεύσις, εως, Plut.
 Memoria, ἡ μνήμη, ης, Dem. memoriae mandare aliquid, τίθεσθαι τι εἰς μνήμην revocare aliquid in memoriam, ποιεῖσθαι μνείαν τινός, id. memoriam immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινός, Isocr. retinere alicujus, ἔχειν μνείαν τινός, id. abolere alicujus, ἀφαιρεῖσθαι τινός, Dem. ἀφανίζειν μνήμην τινός, id. memoria retinere aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης, Aelian. vir piæ memoriæ, ὁ τῆς δόξης μνήμης, Synes. antiquissima post hominum memoriam urbs, περισσώτατη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις, Aristid. nostra memoria, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, Dem. majorum nostrorum memoria, ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, id.
 Memorialis, α, μνημονικός, ἡ, ὄν, Synes. liber, τὸ ἀπομνημονεύω.
 Memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν τί, Xen. ἀπὸ στόματος λέγειν τι, Plut.
 Memoro, ἀπομνημονεύω, aliquid, τι, Xen. Confer Conmemoro, Narro.
 Menda, τὸ πταίσμα, ατος, Plut. τὸ ἀμάρτημα, ατος, Dem.
 Mendaciter, ψευδῶς, Thuc.
 Mendacium, τὸ ψεῦδος, εως, Dem. τὸ ψεῦδος, εως, id. ἡ ψευδολογία, ας, Isocr. dicere, λέγειν ψεῦδος, Dem. λέγειν τὰ ψευδῆ, id. immanē, ψευδῆσθαι ψεῦδος ὑπεργλῆγες mendaciis fallo, ψεύδομαι, id.

Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλον, α.
 Mendax, ὁ ψεύστης, α, Dem. ὁ ψευδόμενος, α, id. ὁ μὴ μὲν ἀληθείας ὑπάρχων, id. ὁ ἐξ ἡ ψευδολόγος.
 Mendica, ἡ προσκαίτης, ἴδος, Macar.
 Mendicabulum, ὁ προσκαίτης, α, Plut.
 Mendicatio, ἡ προσκαίτης, εως.
 Mendicitas, ἡ χρεῖα, ας, Dem. ἡ πτωχεία, ας, Aristoph. extrema mendicitate laborare, πέννητα εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, Aelian.
 Mendico, πτωχεύω, Dem. προσκαίτης, Plut. ἱπαιτῶν, N. T.
 Mendiculus, τὸ πτωχάριον, α.
 Mendicus, πτωχὸς, ἡ, ὄν, Dem. ὁ προσκαίτης, α, Plut.
 Mendicus, i, ὁ πτωχὸς, ὤ, Dem. ὁ πτωχεύων, ονος, id. ὁ ἀνύχτης.
 Mendose, πλημμελῶς, Galen.
 Mendosus, α, um, πλημμελής, εως, Plato.
 Mendum, τὸ πλημμέλημα, Plut. τὸ σφάλμα, id.
 Meninx, ἡ μήνιγξ, γος, Aristot.
 Mens, ὁ νόος, contr. νῦς, νῆ, Dem. ἡ διάνοια, ας, id. ἡ γνώμη, ης, Hipp. ἡ φρήν, ἐνός, id. mentis compos, ὁ ἐξ ἡ ἔννεος, α, Xenoph. ὁ ἐξ ἡ ἔμφρων, ονος, Thuc. ἐντός ἐαυτοῦ γιγνήμενος, Herodot. non compos, ἐκπλῶν τῶν φρενῶν, id. mente captus, φρενὸς πεισρωμένος, α, Plat. in mentem venire alicui, ἐρχεσθαι τινι ἐπὶ νῦν, Dem. ὑπάρχεσθαι τινι, Plat. mente aliquid agere seu perpendere, ἐπισκοπεῖν τι γνώμη, Isocr. διανοέομαι τι, id. mens sana, γνώμη εὐσταθής, Arrian.
 Mensa, ἡ τραπέζα, Xen. mensam Persico more instructam apponere, τραπέζαν Μηδικῇ παρατίθεσθαι, Thuc. secunda, τὰ τραγάλια, Cl. Al. τὰ ἐπιτραπέζια, Athen. mensarum adscia, ὁ τραπέζις, Hom.
 Mensarius, ὁ τραπέζιστος, Plut. sum, τραπέζιται, Poll.
 Mensio, ἡ μέτρησης, εως, Plut.
 Mensis, ὁ μῆν, μηνος, Plut. qui sex mensium est, ὁ ἐξ ἡ ἑξάμηνος, Aristot. octo mensium, ὁ ἐξ ἡ ὀκτάμηνος, id. menses mulieris, τὰ ἐμμήνια, Diod. Sic.
 Mensor, ὁ μετρητής, Dinarch.
 Menstrualis, α, ὁ ἐξ ἡ ἑμμήνιος, purgatio, καθάρσις, Diosc.
 Menstruum, τὰ ἑμμήνια, Diosc. τὰ ἐμμήνια τὸ ἐπιμήνιον αἷμα γυναικῶν, id.
 Menstruus, ὁ ἐξ ἡ ἐπιμήνιος, α, sacra festa, ἐπιμήνια ἱερά, Herodot.
 Mensula, τὸ τραπέζιον, α, Hesych.
 Mensura, τὸ μέτρον, α, Aristot.
 Menta seu Mentha, ἡ ἡδύσμος, α, Diosc.
 Mentastrum, ἡ ἡδύσμος ἄγριος.
 Mentigo, ὁ λειχήνη, τινος, Diosc.
 Mentio, ἡ μνήμη, Dem. ἡ μνεία, id. mentionem facere seu injicere alicujus, μνησθῆναι τινός, Isocr. τι περὶ τινός μνείαν ποιεῖσθαι τινός, id.
 Mentior, ψευδολογία, ψεύδομαι, manifeste de aliqua re, πανερώς περὶ τινος, Dem. in aliquem, εἰς τινα, N. T. καταψεύδομαι τινός, id. Confer Mendacium.
 Mento, ὁ ἐξ ἡ μακρογόνειος, α, Bud.
 Mentula, ἡ κωλὴ, ης, Aristoph. τὸ πέος, εως, id.
 Mentum, τὸ γένειον, α, Xen. ὁ ἀνθριών, ὄνος, demulceo, ὑπογενεῖω, Synes.
 Meo, βραῖνα, Plat. δίδειμι, Thuc.
 Meracus, ὁ ἐξ ἡ ἀκρατος, α, Lucian. ζωρὸς, α, ὄν, vinum, ὄνος, Diosc.
 Mercabilis, α, ὁ ἐξ ἡ ὄνος, ας, Aeschin.
 Mercatio, ἡ ἐμπορεύσις, εως.
 Mercator, ὁ ἐμπορος, α, Plato.
 Mercatorius, ἐμπορικός, ἡ, ὄν, Dem.
 Mercatura, ἡ ἐμπορία, ας, Isocr.
 Mercatus, ὤς, ἡ ἐμπορεύσις, εως.
 Mercedula, τὸ μισθόριον, α, Athen.
 Mercenarius, ὁ μισθωτός, ὤ, Plat. ὁ ὑπάμισθος, α, Lucian. ὁ μισθοφόρος, α, Plat. ὁ ἐξ ἡ μισθαρένης.
 Mercēs, ὁ μισθός, ὤ, Dem. ἡ μισθοφορὰ, ας, Thuc. mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῷ vel μισθῷ ποιεῖν τι, Lucian. mercedem capio,

μισθὸν φέρω, Thuc. pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτῶ τινὰ μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πόνου, Ael. mercede loco alicui aliquid, μισθῶν τί τινι, Dem. conduco aliquid ad aliquid, μισθοδοῦμαι τινι ἐπὶ τινι, id. bajuli, τὸ φέρετρον, α, Poll. doctoris, τὸ δίδακτρον, idem. medici, τὸ σώσον, Xen. indicis, τὸ δικάζον, ὤ, Luc.
 Mercimonium, ἡ ἐμπορία, ας, Isocr. τὸ ἀγύρασμα, ατος, Aeschin.
 Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τὸ παρὰ τινος, Dem. ἐμπορεύομαι, aliquid pecunia, ὀνόματι τι χρημάτων, Aristot. χρήμασι, Theophr.
 Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, ὤ, Thuc.
 Merda, τὸ σκῶρ, σκατὸς, Aristoph. ἡ κόπκη, ης, id. τὸ ἀποπάτημα, ατος.
 Mere ἀκράτως, Lucian.
 Merenda, τὸ πρόδειπνον, α.
 Mereo, vel Mereor, μισθοδοτοῦμαι, Polyb. μισθὸν φέρω, Thuc. stipendium, στρατεύομαι, id. corpore, ἱπαιρία, Plut. bene de aliquo, εἰ ποῖω τινὰ, Dem. male de aliquo, κακῶς ποῖω τινὰ, id.
 Meretricie, ἱταιρικῶς.
 Meretricius, ἱταιρικός, ἡ, ὄν, Philostr. πορνικός, ἡ, ὄν, vita, ἡ ἐπαιρησις, εως, Aeschin. οἱ γὰρ μοι καθημερινοί, Dem.
 Meretricor, ἱταιρέω, Aeschin.
 Meretricula, τὸ ἱταιρίδιον, Plut.
 Meretrix, ἡ ἱταιρία, Plat. ἡ ἱταιρία, id. ἡ ἱταιρίς, ἴδος, Athen. Confer Scortum.
 Merges, ἡ δειμή, ἡς.
 Mergo, βαπτίζω. Confer Immergo.
 Mergus, ἡ αἰθρία, ας, Aristot.
 Meridialis, α, seu Meridianus, α, um, μεσημερινός, ἡ, ὄν, μεσημερινός, ἡ, ὄν, Proclus.
 Meridiatio, ἡ μεσημερία, εως.
 Meridies, ἡ μεσημερία, ας, Thuc.
 Meridior, μεσημεριάζω, Plato.
 Meritò, ἀξίως, Dem. et convenienter fieri, εἰκότως ἐξ προσκλήσεως γίνεσθαι, Isocr. consequi veniam, εἰκότως συγγνώμης συγχάνειν, Dem.
 Meritum, ἡ ἀξία, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, Plat. ultra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν, Dem. beneficium, τὸ ἐνεργήθημα, ατος, Xen.
 Meritus, ἀξιος, ἰά, ἰον, Xen.
 Merso, βαπτίζω, aliquid in mare, εἰς θάλασσαν τινα, Plut.
 Merula, ὁ κύσσωφος, Aristot.
 Merum, τὸ ἀκρατον, Lucian.
 Merus, ὁ ἐξ ἡ ἀκρατος, α, Lucian. ζωρὸς, α, ὄν, Diosc. ὁ ἐξ ἡ εὐζωρος, α, Plut.
 Merx, τὸ ἐμπορεύμα, τὸ ὄνιον, Dem.
 Mesenterium, τὸ μεσεντέριον, α, Aristot. τὸ μεσώκωλον, α, Hipp.
 Mesocranium, τὸ μεσόκρανον, α, Poll.
 Mespilum, τὸ μέσπιλον, α, Theophr.
 Mespilus, ἡ μεσπίλη, ης, Theophr.
 Messias, ὁ Μεσσίας, α, N. T.
 Messis, ὁ θείριμος, ὤ, Hesych. ὁ ἀμπετός, ὤ, messem facio, θειρίζω, Xen.
 Messor, ὁ θειρήτης, ὤ, Dem.
 Messorius, θειρικός, ἡ, ὄν, falx, τὸ θειρήσιον, α, LXX. τὸ θείριον, α, id.
 Meta, ὁ κῶνος, α, Aristot. terminus, ὁ ὄρος, α, Dem. metam pono, τίθειμι ὄρον, id. ὁ σκοπὸς, ὤ, ad metam propositam collimo, κειμίνω σκοπῇ στοχάζομαι, Isocr.
 Metallicus, μεταλλικός, ἡ, ὄν, Aristot. ars, ἡ μεταλλευτική, ἡς, Laert.
 Metallicus, ὁ μεταλλεύς, εως, Poll.
 Metallum, τὸ μέταλλον, α, Diosc. eruo, μεταλλεύω, Lucian. metalli scrutatio, ἡ μεταλλεία, ας, Plut.
 Metamorphosis, ἡ μεταμόρφωσις, εως.
 Metaphora, ἡ μεταφορά, ας, Aristot.
 Metaphysica, ἡ μεταφυσική, ης, Aristot.
 Metathesis, ἡ μετὰθεσις, εως, Gramm.
 Metatio, ἡ μέτρησης, εως, Plut. ἡ διάταξις.
 Metator, ὁ διατάκτης, α.
 Meteorum, τὸ μετέωρον, α, Aristot.
 Methodus, ἡ μέθοδος, α, Aristot.
 Meticulse, περιδῶς, Dem. Φορδῶς, Theophr.
 Meticulosus, ὁ ἐξ ἡ ἀπολμος, Dem. Confer Timidus.

Metior, μετρίω, aliqua re, τινί, Plut. aliquid, τι, Dem. bonum voluptate, δριζύμαι τὸ καλὸν ἢδονῃ, Plato.
 Meto, μετρίω, Xen. ἀμαύω, Theophr.
 Meteor, μετρίω, Dem. καταμετρίω, Xen. castra, στρατοπέδον, Plutarch. στρατοπέδον, Isocr. alicubi, ἰδρὺν στρατοπέδον ἐν τινί, Herodot.
 Metricus, μετρικός, ἢ, ὄν.
 Metropolis, ἡ μητροπόλις, εως, Thuc.
 Metropolita, ὁ μητροπολίτης, α.
 Metrum, τὸ μέτρον, α, Aristot.
 Metula, τὸ κωνίδιον, α, τὸ κωνάριον, α, Thuc.
 Metuo, φοβέομαι, ne, μὴ, Dem. alicui, ὑπὲρ τινος rebus aliquid, ὑπὲρ πραγμάτων τινός, id. aliquem, τινά, Isocr. aliquid et consternor, τι ἢ παρέρτομαι, Dem. supra modum, πέρα τῷ μέτρῳ, id. tanto magis aliquem, πῶς μὴ μάλλον δεῖδαι, vel potius δεδοικέναι, Isocr. potentiam aliquid, ὀρρωδῶ δυνάμειν τινος, Dem. metuendum est hoc, δέος ἐστὶ τῆς, id. ne, κινδυνὸς ἐστὶ μὴ, Isocr. ut hoc possit consistere, φόβος, ὡς ἐς εὐστατα τῆς, Dem.
 Metus, ὁ φόβος, α, Dem. τὸ δέος, εως, Isocr. metum injicere alicui, φόβον παρασκευάζειν τινί, Dem. ἐργάζεσθαι τινί φόβον παρέχει, φόβον τινί versari in metu, εἶναι ἐν φόβῳ· addici metu, γίνεσθαι φόβον τινί emori metu, τεθνῆναι τῷ φόβῳ· tollere, eximere metum alicui, ἀναίρεσθαι, ἐξαίρεσθαι φόβον τινός, id. ἀπαλλάττειν τινά τῷ δέῳ, Isocr. evanuit omnis metus, λήνεται πᾶς ὁ φόβος, Dem. metu percussus, ἐκπλαγείς ὑπὸ δέῳ, Αἰ.
 Meus, ἐμὸς, pater, πατήρ, Dem. denunciatio, ἐμὴ πρόσδοος corpus, ἐμὸν σῶμα, id. meapte causa, ἐμῶς ἐνεκα.
 Mica, ἡ ψιζ, Al. Aphr. τὸ ψιχίον, N. T.
 Mico, τίλω, Aristot. λάμπω.
 Micturio, θρητιάω, Aristoph.
 Migratio, ἡ μετακίνησις, εως, Plat. ἡ ἀπαλλαγὴ, ας, Bas. ἡ ἀποικία, ας, Isocr.
 Migro, μετακίεζμαι, Isocr. alicunde aliquo, μετακινῶμαι ἐκ τινος εἰς τι, Herodot. e domo, ἐκπορίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Aristot. in insulam, ἀποικίω εἰς νῆσον, Isocr.
 Miles, ὁ στρατιώτης, α, Dem. ὁ στρατιώμενος milites colligere seu conscribere, στρατιώτας παρασκευάζειν, καταλύνειν, id. habere paratos, λαμβάνειν ἐξ ἐτοίμου cogere, συνάγειν alere, τρέφειν· emittere, ἐκπέμπειν, id. dimittere, διαλύειν, Isocr. emeritus, στρατιώτης ἀφειμένος, Aristot. ἀπαλλαγείς, ἔντος, id. strenuus, ἀγαθός, Dem. nullius pretii, ἀδενὸς ἀξίος, id. domesticus, οἰκίος mercenarius, μισθοφόρος, id. classarius, ὁ ἐπιβάτης, Xen.
 Militaris, α, στρατιωτικός, ἢ, ὄν, tentorium, σκηνή, Xen. res, τὰ στρατιωτικά, ὧν, Thuc.
 Militariter, στρατιωτικῶς, Thuc.
 Militia, ἡ στρατεία, Dem. ἡ στρατιὰ, ας, Xen. in militiam egredior, ἐκβαίνω εἰς στρατείαν, id. una cum alio, συνεπιστρατεύω, Dem. a militia cessatio, ἡ ἀστρατεία militiae desertor, ὁ ἀστράτευτος, id.
 Milito, στρατεύω, Dem. στρατεύομαι, id. pro stipendio, μισθῷ, Xen. alicui, τινί, Greg. sub aliquo, ὑπὸ τινί, Plut.
 Milium, ὁ ἢ ἡ κίχρυς, α, Diosc.
 Mille, χίλιοι, αἱ, α, Isocr.
 Millesimus, α, um, χιλιοσός, ἢ, ὄν.
 Milliare, τὸ μυριάδιον, α, τὸ, σημειῶν, α· intra centesimum milliare, ἔντος σημείου ἑκατοσῆ, Herodian.
 Milliarius, χιλιάσιος, αἶα, αἶον.
 Millies, χιλιάσιος millies pluries, χιλιοπλασίως, LXX.
 Milvus, ὁ ἰκτὶν, ἴνος, Aristot. ὁ ἰκτίνος, α, LXX.
 Mima, ἡ ὑποκριτής, ἴδος.
 Mimicus, ὑποκριτικός, Dem. Phal.
 Minimus, ὁ ὑποκριτής, ἢ, Plut. ὁ μῖμος, α, Herodian.
 Mina, ἡ μνᾶ, ας, Dem.
 Minæ, ἡ ἀπειλή, Dem. minas intendo alicui, ἀπειλῶ τινί, Xen. minis parco, ἀφρίδωμαι

ἀπειλῶν, Lucian. minis terreor, ἀπειλόμαι, Xen.
 Minaciter, ἀπειλητικῶς, Herodot.
 Minatio, ἡ ἀπειλήσις, εως.
 Minax, ἀπειλητικός, ἢ, ὄν, Plato.
 Mineralia, τὰ μέταλλα, αν.
 Minerva, ἡ Ἀθηνᾶ, ας, Lucian. crassiore, παρὰτυπωτικῶς, Gal.
 Minerval, τὸ δίδακτρον, α.
 Mingo. Vide Meio.
 Miniaceus, ὁ ἢ ἡ μιλτώδης, Athen. μιλτίνος, ἰνῃ, ἰον, color, χρώμα, Plut.
 Miniaria, ἡ μιλτωρυχία.
 Minime, ὁδωμῶς, Dem. ὁδωμῇ justus, δίκαιος neminem, et minime omnium Thebanos, ὁδῶνα, ἢ πάντων ἥμισυ Θεβαίους, id.
 Minimum, ἐλάχιστον, Dem. quinquaginta ad minimum, πενήκοντα τετράχιστον, id.
 Minimus, ἐλάχιστος, ἰση, ἰσον, Thuc.
 Minio, μιλτώω.
 Minister, ὁ ὑπηρετής, α, Dem. ὁ διάκονος, α, id. ὁ διακονητής, α, Plut. præbere se ministrum alicui, παρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρετήν τινί, Dem. uti aliquo ministro, χρῆσθαι τινί διακόνῳ, id. publicus, ὁ δημόσιος, α, Dem. ὁ δημόσιος, id.
 Ministerium, ἡ ὑπηρεσία, ἡ διακονία, Isocr.
 Ministra, ἡ διακονίαις, ας, Dem. ἡ διακονίαις, ἴδος, id. ὑπηρετίς, ἴδος, Xen.
 Ministrator, idem quod Minister.
 Ministratorius, ὑπηρετικός, ἢ, ὄν, Xen.
 Ministro, ὑπηρεσίω, alicui, τινί, Dem. aliquid, τί τινί, Isocr. domino, διακονῶ δεσπότην, Dem. amicis, ὑπηρεσίω φίλοις, Isocr.
 Minor. Vide Minor.
 Minium, ἡ μίλτος, Diosc.
 Minor, oris, ὁ ἢ ἡ ἥσσων, seu ἥττω, ονος, spes, ἱπίς, Thuc. ὁ ἢ ἡ ἐλάσσων, seu ἐλάττων, ονος, Dem. ὁ ἢ ἡ μείων, ονος, Xen. tribus annis, ἔντος τριῶν ἐτῶν, Isocr. ætate, ἐν τοῖς κατὰ γέννησι, χρόνοις ὑστερίων.
 Minor, ἀπειλῶ, alicui mortem, τινί θάνατον, Dem. Confer Minæ.
 Minuo, ἐλαττώω, aliquid, τι, Isocr. ἐλαττον ποιεῖμαι τι, id. μείω τι, Xen. κολῶ τι, Plat.
 Minurio, μυριζέω, Plato.
 Minurito, ἡ μινύρις, εως.
 Minus, μείων, habeo, i. e. inferiore conditione sum, ἔχω, Xen. ἔλασσον ἔχω, Dem. procul, ἔλασσον ἀπὸθεν, Thuc. quam par est, ἰσοεισέως, ἢ προσήκει, Dem. τῷ προσήκοντος, Plat. paulo minus duobus millibus millium recipiant, διχονταί ὀλίγη δισχιλίαν ἀποδόντας ὀπλίτας, Polyb. paulo minus centum annis, ἔτη ἢ πολὺ ἀποδόντα τῶν ἑκατὸν, Lucian.
 Minusculus, ὀλίγοτερος, ἔρα, ἔρον.
 Minutal, τὸ μυτωτόν, ἢ, Aristoph.
 Minutatum, λεπτομερῶς.
 Minutia, τὸ λεπτόν, α.
 Minutim, κατ' ὀλίγον, λεπτομερῶς.
 Minutio, ἡ μείωσις, εως.
 Minutulus, ὁ ἢ ἡ ὑπὸλεπτος, α.
 Minutus, λεπτός, ἢ, ὄν, Aristot. μικρός, ἢ, ὄν, Dem. ὁ ἢ ἡ λεπτομερής.
 Mirabilis, α, θαυμαστός, ἢ, ὄν, Xen. θαυμασίως, ἰα, ἰον, Isocr. παραδόξως.
 Mirabiliter, θαυμάσιως, Plat. θαυμαστῶς, id.
 Miraculum, τὸ θαῦμα, facio, ποίω, Xen. edo, θαυματουργῶ, Damasc.
 Miratio, ὁ θαυμασμός, ἢ, Hipp.
 Mirator, ὁ θαυμαστής, ἢ, Plut.
 Mire, θαυμασίως, Plat.
 Mirifice, θαυμαστῶς, Plat.
 Mirifico, θαυμαστῶς, Plut.
 Mirificus, θαυμαστός, ἢ, ὄν, Dem.
 Miror, θαυμάζω, aliquid, τι, Lucian. aliquem ob aliquid, τινά τινος, Plut. τινά ἐπὶ τινί, Xen. τινά τινος, Dem. aliquem, τινός, Isocr. ἀγαμαί τινά, id. τινός, Xen. Confer Admiror.
 Mirus, α, um, θαυμασίως, ἰα, ἰον, Dem. θαυμαστός, ἢ, ὄν, Isocr. non est mirum, σὶ, ὅδεν θαυμαστόν, εἰ, id. mirum quantum, θαυμαστόν ὅσον, ὑπερβύτως, Lucian.

Miscellanea, τὰ σύμμικτα, αν.
 Miscellaneus, ὁ ἢ ἡ σύμμικτος, α, Thuc.
 Misceo, μίγνυμι, cum aliquo, μετὰ τινος, Plat. aliquid cum aliquo, κεράννυμι τί τινί, Plut. κεκῶν.
 Miser, ἀθλιός, ἰα, ἰον, Dem. ὁ ἢ ἡ ταλαίπωρος, α· et infelix, ταλαίπωρος ἢ δυστυχής· ἀθλιός ἢ ταλαίπωρος sum, ταλαίπωρος, id.
 Miserabilis, α, ἐλαινός, ἢ, ὄν, Dem. οἰκτρός, ἢ, ὄν, id. λυγρός, εἰς, ἔν.
 Miserabiliter, ἐλαινῶς, Dem. οἰκτῶς, id.
 Miseratio, ὁ οἰκτιρμός, α, N. T.
 Misere, ἀθλιός, et male belligerare, ἢ κακῶς πολεμεῖν, Dem. tractari ab aliquo, ἀτυχῶς φέρεσθαι παρὰ τινί, Isocr.
 Misereor, ἐλεῖω, alicuius, τινά, Dem. οἰκτεῖρω τινά, LXX. σπλαγχνίζομαι περὶ τινος, N. T. ἐπὶ τινί, ib. κατελεῖω τινά, Luc.
 Miseresco, idem quod Misereor.
 Miseret me, οἰκτεῖρόμαι, Xen.
 Miseria, ἡ ταλαίπωρία, Isocr. et calamitas, ἀτυχία ἢ συμφορά, id. Confer Calamitas.
 Misericordia, ὁ οἰκτιρμός, α, N. T. ἡ ἐλεημοσύνη, ας, ibid. ὁ ἔλεος, α, Dem. ὁ οἰκτος, α, Isocr. misericordia addicior, ἔλεος εἰσέρχεται μὴ τινος, Phil. animum ad misericordiam infectere, τρέπειν θυμὸν πρὸς ἔλεον, Plat. ad misericordiam aliquem provocare, προσκαλεῖσθαι τινά εἰς ἔλεον, Herodian. adducere lacrymis aliquem ad misericordiam, τοῖς δακρυοῖς προσάγεσθαι τινά εἰς ἔλεον, Antiph. εἰς συμπάθειαν ἀγειν τινά, Diod.
 Misericors, ὁ ἢ ἡ ἐλεῖμων, Dem. ἐλεῶν, id. συμπάσχων· ὁ οἰκτιρῶν.
 Miseror, idem quod Misereor.
 Missile, ἡ βολή, ἴδος, Suid. τὸ βέλος, εως, Herodot. ὁ ἄκνς, οντος.
 Missio, ἡ πέμψις, εως, Thuc. ἡ πομπή, ας, Plat.
 Missito, προσαναπέμπτω.
 Missus, ας, idem quod, Missio.
 Missus, πεμφθείς, εἰσα, ἐν missum facio aliquem, ἀφίκαί τινά, Dem. missam facio uxorem, προίκα τὸν γάμον, Plut.
 Mistura, ἡ μίξις, Lucian. ἡ σύγχυσις.
 Mite, ἐπιεικής, Isocr.
 Mitella, τὸ μπετάριον, α.
 Mitesco, στραῖνομαι, Xen. maturesco, πεπαίνομαι, id.
 Mitigatio, ἡ πρᾶνσις, εως, Aristot.
 Mitigo, στραῖνω, aliquid, τι, Plat. aliquem, ἡμερῶν τινά, Isocr. καταπραῖνω τινά, id.
 Mitis, πρᾶς, πραῖς, πρᾶν, homo, ἀνὴρ, Dem. ὁ ἢ ἡ ἐπιεικής, εως, id. Confer Mansuetus: maturus, ἀρεῖος, αἶα, αἶον, fructus, καρπός, Gal. Confer Maturus.
 Mitra, ἡ μίτρα, ας, Herodot.
 Mitto, πέμπω, alicui aliquid, τί τινί, Xen. nuncium ad aliquem, ἀποστέλλω πρέσβυν πρὸς τινά, Isocr.
 Mobilis, α, κινήτος, ἢ, ὄν, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἐκκίνητος.
 Mobilitas, ἡ ἐκκίνησις.
 Mobiliter, κινήτως, ἐκκινήτως.
 Moderare, σωφρονίζει, μετρίως, amare divitias, ἀγαπᾶν τὸν πλῆτον, Dem. vivo, κοσμίως ζῶω, Isocr. rebus uti, συμμέτρως ἀπολαύειν τῶν ὑπερχόντων, Isocr.
 Moderatio, ἡ μετρίωσις, Dem. τὸ χαμαίεζον, Isocr. gubernatio, ἡ κυβερνήσις, Bas. ἡ διαίτησις, Dem. ἡ ἐπιστάσις, Philo. ἡ εὐταξία.
 Moderator, ὁ διοικητής, Plut. ὁ κυβερνήτης, Lucian.
 Moderatus, σωφρονικός, ἢ, ὄν, Lucian. μέτριος, ἰα, ἰον, homo, ἀνὴρ, Dem. ὁ ἢ ἡ συμμέτριος, α, labor, πόνος, Isocr.
 Moderor, εὐθύνω, currum. ἄρμα, Isocr. pacem, πρυτανεύω τὴν εἰρήνην, id. temp. διαίκαω τὰ πολιτικά, Plat. aliquid, ἐπιστάτω τινί, Plut. τινός, Xen.
 Modeste, σωφρόνως, vivere, ζῆν, Dem. κοσμίως ζῆν, Isocr. facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι, id.
 Modestia,

Modestia, ἡ σωφροσύνη, ης, Dem. ἡ κομιοῦς, ης, Aristot. ἡ ἐπιεικεία.
 Modestus, ὁ ἢ ὁ σώφρων, ονος, Dem. κόσμιος, ἰα, ἰον, et justa resp. ἢ δικαία πολιτεία, Isocr. μέτριος, ἰα, ἰον, et prudens vir, ἢ σώφρων ἀνὴρ, Dem. ὁ ἢ ἡ εὐστρέφης, ἐπιεικής.
 Modice, μετρίως, Dem.
 Modicum, τὸ μέτρον.
 Modicus, ὀλίγος, η, ον. Confer Parvus.
 Modificatio, ἡ διαμετέρεσις, εως.
 Modificor, διαμετέρεω, Plut.
 Modiolus, τὸ ψηκτιδίων, α.
 Modius, ὁ μέδιος, α, Dinarch. ὁ μεδιμόνος.
 Modo, ἀρτίως, dicebam hoc, εἶπον τὸτο, Dem. ἐναγχοῦς, plagas accepit, ἐπλήγη, id. ἀρτί, urbem condentes, πόλιν οἰκίζοντες, Isocr. hoc, ὅτως, Dem. illo, ἐκείνως, id. eodem, ἀσάτους, id. simili, παραπλησίως, Isocr. ὁμοίως, Dem. in dixam, modo in sinistram, ὅτι μὲν εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτε δὲ εἰς τὰ εὐάνυμα, Aristoph.
 Modulamen, τὸ ἐπαύλημα, ατος.
 Modulate, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.
 Modulatio, ἡ μελωδία, Athen. ὁ ῥυθμός, Aristot.
 Modulator, ὁ μεσουργός, Lucian. ὁ μελωδός.
 Modulor, ἐπαυλῶ, Lucian. μελωδεύω, Athen. μελίζω.
 Modulus, τὸ μέτρον, Dem. ὁ ῥυθμός, Aristot.
 Modus, mensura, τὸ μέτρον, Lucian. ratio, ὁ τρόπος, Plut. modum servo, τῷ μέτῳ τηγχεύω, Aristot. μετριάζω, Dem. excedo, nou servo, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον, Dem. Phal. ὑπερβάλλω ἐν τινι, Aristot.
 Moecha, ἡ μοιχάς, ἄδος, Athen. γυνὴ μοιχαλῆς, N. T. ἡ μοιχενστρία, Plat.
 Moechor, μοιχαλάμαι, N. T. μοιχεύω, Plut.
 Moechus, ὁ μοιχός, α, Plut. μοιχικός, α, id.
 Moenia, τὰ τεῖχη, Dem.
 Moerore, λυπτόμαι, aliqua re, ἐπὶ τινι, Plat. ἀδμυρῶμαι, Dem. δυσχεραίνωμαι.
 Moeror, ἡ λύπη, ης, Dem. ἡ δυσθυμία, ἡ ἀνία· adficere aliquem moerore, τρέπειν τινὰ εἰς ἀδμυρίαν, id. λυπεῖν τινά, id. moerore adficior, λυπώμαι, id. πένθος.
 Moeste, λυπηρῶς, Isocr. ἀθῆμος, Xen.
 Maestitia, ἡ λύπη, Plat. ἡ ἀδμυρία, Xen. τὸ ἄλγος.
 Maestus, λυπηρὸς, α, ον, Dem. ὁ ἢ ἡ ἄθυμος, α, Plat. κατηφής.
 Mola, ἡ μύλη, ης· molam verso, μύλῃν σφίρω, περιγύρω, σφίρω, Poll.
 Molaris, e, μυλικός, ἡ, ον, lapis, λίθος, N. T. μυλῖτης λίθος, Gal. dens, μυλῖτης ὀδὸς, Aristot.
 Molendinum, ἡ μύλη, Poll. aquarium, τὸ ὑδρομύλιον, Pandect.
 Moles, τὸ βάρος, Plat. ὁ ὄγκος, Plut.
 Molestie, χαλεπὴς, fero aliquid, φέρω τι, Dem. ἀπὸς φέρω τι, id. et graviter fero aliquid, λυπηρὸς ἢ βαρέως φέρω τι, Isocr. fero rem, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, Dem.
 Molestia, ἡ ἀπδία, ας, Dem. molestia adficere aliquem, sive molestiam exhibere alicui, παρέχειν τινὶ ἔργον, Plat. κατασκευάζειν τινὶ ἀσχολίαν, Dem. βαρύνειν τινά, Xen. λυπεῖν τινά, id. ὄχλον παρέχειν τινι, Plat. sustinere, πρᾶγματα ἔχειν, Dem.
 Molesto, κοπιᾶω, Aristoph. Confer Molestia.
 Molestus, λυπηρὸς, α, ον, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀλγος, εως, id. ἀναρὸς, α, ον, id. χαλεπὸς, ἡ, ον, id. ὁ ἢ ἡ δυσχερὴς, Isocr. sum alicui, ἐνοχλῶ τινά, id. τινι, id.
 Molimen, τὸ κατωσκεύασμα, ατος, Aristot.
 Molior, μηχανορροίμαι, aliquid contra aliquem, τι ἐπὶ τινι, Dem. aliquid, ἐπιχειρῶ τινι, Plat. τυχεύω τι, Dem. et machinor aliquid contra remp. πραγματεύομαι ἢ παρασκευάζομαι τι ἐπὶ τὴν πόλιν, id.
 Molitio, ἡ παρασκευή, ης, Thuc. in mola, ὁ ἔλετος, Plut.
 Molitor, ὁ μολωθρὸς, α, Athen.
 Molitrix, ἡ ἀλιθρῆς, ἰδος, Plut.
 Molitura, ὁ ἔλετος, α, Plut.
 Mollesco, μαλακίζομαι, Lucian.

Mollio, μαλακίζω, μαλακύνω, Galen.
 Mollis, μαλακός, ἡ, ον, Xen. sum, μαλακίαν, id. ἀπαλός, λή, λόν, πεμφρὸς, ρά, ρόν.
 Molliter, μαλακῶς, Xen. ἀβρως.
 Mollitia, seu Mollities, ἡ μαλακότης, Plut. animi, ἡ μαλακία, Aristot. ἡ ἀβρότης, Xen.
 Mollitudo, ἡ ἀπαλότης, ης, Xen.
 Mollisculus, ὁ ἢ ἡ ὑπομάλακος, α.
 Molo, ἀλλῶ, Diosc. καταλῶ, Hippocr.
 Moly, τὸ μῶλυ, Diosc.
 Momentaneus, ἀκαριαῖος, αἰα, αἰον, navigatio, πλῆς, Dem. vita, τὸ ἀκαριαῖον ζῆν, Macc.
 Momentum, ἡ ῥοπή, ης, Plut. punctum temporis, τὸ ἀκαριῶ, Poll. ἀκαριῶς χρόνος. Dem. momento temporis, ἐν ἀκαριῶ χρόνῳ, Aristoph. ἐν ἀκαριῶ χρόνῳ, Lucian. ἐν ἀκαριῶ, id.
 Monacha, ἡ μοναχὴ, ἡ μονάστρια, Pand.
 Monachus, ὁ μοναχισμός, α, id.
 Monachus, ὁ μοναχός, α, Dion. Ar. ὁ μοναστής, α, Naz. ὁ ἀσκητής, α, Bas.
 Monarcha, ὁ μονάρχης, Thuc. ὁ μόναρχος, Aristot.
 Monarchia, ἡ μοναρχία, ας, Herodot. sum, μοναρχεύω, Strabo.
 Monasterialis, e, μοναστικός, ἡ, ον, μοναχικός, ἡ, ον, Dion. Ar.
 Monasterium, τὸ μοναστήριον, τὸ ἀσκητήριον, Greg.
 Monedula, ὁ κολοῖος, α, Lucian.
 Moneo, παραγγέλλω, aliquid, τινι, Plato. νεθεῖν aliquid alicui, παραίνεω τί τινι, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι, id. quae decent, ὑπαγορεύω τινι, α δὲ ποιεῖν, idem. Confer Admoneo, Hortor.
 Moneta, τὸ νόμισμα, Aristot. proba, νόμισμα δοκιμῶν adulterina, νόμισμα ἀδοκιμῶν, νόμισμα κίβδηλον, Aristoph. monetam cudo, νόμισμα κόπτω, Aristot. monetam falsam cudo, νόμισμα παρακρίπτω, Lucian. νόμισμα παραχρημάττω, Suid.
 Monetaria officina, τὸ ἀργυροκοπεῖον, Athen.
 Monetarius, ὁ ἀργυροκόπος, Plut. falsus, ὁ παραχρημάτης, Pandect.
 Monialis, ἡ μονάστρια, ας, Pandect.
 Monile, τὸ περιδέραιον, Plut. ὁ ὄρμος, Hom. ὁ ὄρμισκος, LXX. τὸ καθέριον, id.
 Monumentum, τὸ μνημεῖον, virtutis relinquo in omne aevum, τῆς ἀρετῆς καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον, Isocr. τὸ ὑπόμνημα, esse posteris, εἶναι τοῖς ἐπιγιννομένοις, id.
 Monitio, ἡ νεθεσία, Isocr. ἡ νεθεσία, Plat.
 Monitor, ὁ νεθετῶν, Isocr. παραινῶν, id. ὁ παραινέτης.
 Monitorius, παρανεστικός, ἡ, ον, Isocr. προτρεπτικός, ἡ, ον, Cl. Al.
 Monitum, seu Monitus, ὅς, ἡ παραίνησης, εως, Xen. τὸ παραγγέλλω, ατος, id. monitu Dei, ἐκ Θεῷ, Dion. Hal.
 Monoceros, ὁ μονοκέρας, ατος, Aristot.
 Monoculus. Vide Ocululus.
 Monopola, ὁ μονοπόλης, α.
 Monopolium, τὸ μονοπώλιον, Aristot. exerceo, μονοπωλῶ, Strabo.
 Mons, τὸ ὄρος, Dem. montis cacumen, ἀκρωτήριον τῷ ὄρει, Herodot. ἡ ἀκρωρία, Philo. latus montis, ἡ παρῳρία, Polyb. radix sive ima pars montis, ἡ ὑπώρησις, Plut.
 Monstrabilis, e, δεκτός, ἡ, ον.
 Monstratio, ἡ δειξίς, εως, Herodian.
 Monstro, δεικνύμι, aliquid, τι, Thuc. Confer Ostendo.
 Monstrose, τερατικῶς, Plut.
 Monstrosus, ὁ ἢ ἡ τερατώδης, Isocr. ὁ ἢ ἡ τεράσιος, Aelian.
 Monstrum, τὸ τέρας, ατος, Isocr. τὸ τεράσιον, α, Suid. pario, τερατοκεύω.
 Montanus, ὄρενός, ἡ, ον, regio, χώρα, Xen. ὁ ἢ ἡ ὄρειος, Aristid.
 Monticola, ὁ ὄρεῖτης, α.
 Monticulus, τὸ ὄριον, α.
 Montosus, ὁ ἢ ἡ ὄρειος, Lucian. ὄρενός, ἡ, ον, Xen.
 Monumentum. Vide Monimentum.
 Mora, ἡ διατριβή, Dem. ἡ ἀναβολή, id. τὸ μέλλω, Aesch. ἡ μέλλησις, εως, Thuc. mo-

ram interpono, necto, ποίωμαι ἀναβολήν, idem. διατρίβην ποίωμαι, Dem. sine mora, ἀνυπερβίτως, Plat. ἀμειλλήτι, id.
 Moralis, e, ἠθικός, ἡ, ον, Aristot.
 Morator, ὁ μέλλητης, α, Aristot.
 Moratus, εἰδισμένος, ἐνη, ἐνον, bene, ὁ ἢ ἡ εὐήθης, Aristot.
 Morbidus, ὁ ἢ ἡ νοσώδης, Plut. νοσηρὸς, α, ον, Xen. νοσῖος, α, ον, Plut. νοσακρὸς, α, ον, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἐπίνωστος, id.
 Morbosus, idem.
 Morbus, ἡ νόσος, Dem. τὸ νόσημα, ἡ ἀρρώστια, τὸ ἀρρώσθημα· qui in extremum periculum aliquem conjicit, νόσος ἐξ ἧς τις εἰς τέλος κατον ἐρχεται· difficilis et qui magnam felicitatem et curam requirit, νόσημα χαλεπὸν ἢ πολλῆς ἐντυχίας ἢ ἐπιμελείας δεόμενον· regionem invadit, ἐπιπύπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν in morbum incidere, νόσον ἐπιγίγνεσθαι τινι συμβαίνειν ἀρρώσθημά τινι, idem. morbo corripit, λαμβάνεσθαι νόσον, id. παρῳεῖν τινι ἀρρώστειαν, Isocr. πάσχῃν τι πάθος· morbum curare, θεραπεύειν τὸ νόσημα, id. evadere e morbo, ἀποφύγειν τὴν νόσον, Dem. consumi morbo, ἀποθάνειν ἐκ τῆς νόσου, Isocr.
 Mordacitas, τὸ δηκτικόν, α.
 Mordax, δηκτικός, ἡ, ον, Athen. ὁ δῆκτης, Plut. ὁ ἢ ἡ δακνώδης, Gal.
 Mordeo, δάκνω, Plut.
 Mordicus, ὀδᾶς, Aristoph. tenere, ἀπριεῖ ἔχειν, Aelian.
 Moretum, τὸ μυτητῶν, α.
 Moribundus, a, um, ἀποθνήσκων, ας, ον.
 Moriger, ὑπερβίω, alicui, τινι, Plut. ὑπακῶ τινός, Thuc. τινι, Dem. χαρίζομαι.
 Morigerus, a, um, ὁ ἢ ἡ κατήκοος, Plut. ὁ ἢ ἡ πιθήνιος, Cl. Al.
 Morio, ὁ μωρός, Lucian. ὁ γελωτοποιός, id.
 Morior, θνήσκω, Xen. ἀποθνήσκω, Dem. τελευτῶ τὸν βίον τελευτάω, τελῶ, μεταλλάττω, καταστρέφω, ἐκλείπω, Dem. Isocr. Xen. risu, θνήσκω γέλωτι metu, φόβῳ· vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τῷ τραύματος, Dem. ictu, τελευτῶ ἐκ πληγῆς· per cruciatum, τελευτῶ αἰκισθείς· volens, ἀποθνήσκω ἐκούτως, id. ante diem fatalem, τελευτῶ πρό μοῖρας, Isocr.
 Moror, διατρίβω, in urbe, ἐν τῇ πόλει, Isocr. Confer Mora.
 Morose, δυσκόλως, Dem.
 Morositas, τὸ δυσάρεστον, ἡ χαλεπότης, Isocr. ἡ δυσκολία.
 Morosus, ὁ ἢ ἡ δυσάρεστος, Dem. ὁ ἢ ἡ δύσκολος, id. χαλεπός, ἡ, ον.
 Mors, ὁ θάνατος, Dem. ἡ τελευτή, ης, id. ἡ τελευτή τῷ βίῳ, Isocr. fatalis et naturalis, ἐκ τῆς εἰμαρμένης ἢ αὐτομάτως θάνατος, Dem. violenta, θάνατος· βίαιος, idem. morte violenta occumbere, ἀποθνήσκω θάνατῳ βίαιῳ, id. mortem sibi ipsi consciscere, ἀναρεῖν ἑαυτὸν· Aristot. διαφθείρειν ἑαυτὸν, id.
 Morsus, τὸ δῆγμα, Plut. ἡ δῆξις, εως· ὁ δηγμός, α, id.
 Mortalis, e, θνητός, ἡ, ον, homo, ἄνθρωπος, Dem. ὁ βροτός, α, corpus, σῶμα, idem. ὁ ἢ ἡ θανάσιμος, α, Plat.
 Mortalitas, τὸ θνητόν, α.
 Mortarium, ὁ ὄλμος, Aelian. contundere aliquid in mortariis, κατακόπτειν τι ἐν ὄλμοις, id.
 Morticinus, θνητομαίος, αἰα, αἰον, Aristoph.
 Mortifer, ὁ ἢ ἡ θανάτηφθρος.
 Mortualis, e, νεκρικός, ἡ, ον, Lucian.
 Mortuus, νεκρός, α, ον, Plat. τεθνῶς, νῖα, εως, Dem. ἀποθανών, ὄσα, ον, id.
 Morum, τὸ μέρος, α, Diosc.
 Mos, τὸ ἔθος, εως, Dem. τὸ ἔθος, εως, id. ὁ τρόπος, α, id. vir bonis omnino moribus praeditus, ἀνὴρ τὸν τρόπον πᾶν δικαίος ὢν, Dem. integritas morum, ἡ καλοκαγαθία τῶν τρόπων, Isocr. mores alicujus probatissimi, τὰ κάλλιστά τινος τῶν ἡρώων, Dem.
 Moschus, ὁ μόσχος, α, Aret.
 Motacilla, τὸ κινάδιον, α, ἡ σισισπυγίς, ἰδος, Suid. ὁ κίγκλος, α, Galen.
 Motio, ἡ κίνησις, Aristoteles. ὁ κλωνγμός, α, Lucian. Motor,

Motor, ὁ κινήτης, ὤ.
 Motus, ὁ κίνησις, ἰωσ, Aristot. τὸ πάθος, ἰωσ, id. motu proprio, αὐτοκινήτως γνῶμαι, Suid.
 Moveo, κινῶ, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. castra, κινῶ τὸ σπέντυμα, Thuc. et immuto decretum, ἔξ μεταίρει τὸ ψήφισμα, Dem. et tollo male constituta, ἔξ μετατίθημι τὰ μὴ καλῶς καθιεστώτα, Isocr. adsidue, ψαλάττω, Eliau. adfectus, παταίνωμαι, Dion. Hal.
 Mox, αὐτίκα, Dem. εὐθύς, id. εὐθὺς, Plut.
 Muceo, εὐρωτιάω, Theophr. σήπωμαι, Xen.
 Mucresco, σαπρὸς ἔξ εὐρώεως γίνωμαι.
 Mucidus, εὐρώεις, ὥσπερ, ὤν, Soph. ὁ ἔξ ἡ εὐρώεως, ἰωσ, id. σαπρὸς, ἂν, Aristot.
 Mucor, ὁ εὐρώς, ὥσπερ, Plut. ἡ σαπρώτης.
 Mucosus, κορυζών, ὥσπερ, ὤν, Plut. κορυζήτης, Lucian. ὁ ἔξ ἡ βλενωδης, Hipp. ὁ ἔξ ἡ μυζῶδης, Gal.
 Mucro, τὸ ἀκρον, ὤ, ἡ ἀκίς, ἰδωσ, Herodian. gladii, σίμα μαχαίρας, N. T.
 Mucronatus, ὁ ἔξ ἡ ὀξύθηκτος, ὤ.
 Mucus, ἡ βλίννα, ης, Gal. ἡ μύξα, id. ἡ κόρυζα, Lucian.
 Mugil, ὁ κισρεῖς, ἰωσ, Aristot.
 Muglio, μυκαρόμαι, Plut.
 Mugitus, τὸ μύκημα, Plut. ὁ μυκηθμός, Luc.
 Mula, ἡ ἡμίονος, ὤ, Herodot.
 Mularis, ἡ ἡμίονος, ἰωσ, ἰων, Hom.
 Mulcedo, τὸ Σιληγίττειν, ὤ, Cl. Al.
 Mulceo, καταβίβω, Lucian. καταψάω, Xen. κηλίω, Plut. κατακηλίω, Aristot.
 Mulciber, ὁ Ἡφαιστος, ὤ.
 Multa. Vide Multa.
 Multetra, seu Multetrum, ὁ ἀμολγνῆς, ἰωσ, Theocr. ἡ πύλλα, ης, Athen.
 Multrale, idem quod anteced.
 Multus, ἡ ἀμυλξίς, ἡ βδάλσις.
 Mulgeo, ἀμύλω, LXX. ἀβίλω, Hipp. aliquid, βδάλω τι, Plut.
 Muliebris, ἡ γυναικίος, ἰωσ, ἰων, mundus, κόσμος, Plut. ὁ ἔξ ἡ γυναικώδης, Philo.
 Muliebriter, γυναικίως.
 Mulier, ἡ γυνή, γυναικίος, formosa, εὐπρεπής, Dem. nobilis, γυνή σιμνή, Isocr. modesta, σώφρων, id. pura et casta a viri congressu, καθάρᾳ ἔξ ἀγνῆ ἀπὸ τῆς συνουσίας ἀνδρός, Dem. forma eleganti, εὐπρεπῆς τὴν ὄψιν ἔσας, in magna et praeclara modestia educata, μετὰ πολλῆς ἔξ καλῆς παιδείας τρεφύσας, id.
 Muliercula, τὸ γύναιον, ὤ, Dem.
 Muliero, Σιληγίττειν, Hipp.
 Mulierosus, ὁ γυναικοφιλῆς, ὤ.
 Mulio, ὁ ἡμιονοκλάτης, ὤ.
 Mullus, ἡ τριγλία, seu τριγλίη, ης, Aristot.
 Mulsum, τὸ οἶνόμελον, ἰωσ, Diosc.
 Multa, ἡ ζημία, Dem. ἡ κατατίθειν τὸ τίμημα, αὐτοῦ ἡ τιμωρία, ας, multam irrogo, impono, τιμωρίαν ἐπιτίθημι τινὶ ὑπὲρ τίνος, id. centum talenta, ἐπιτίθωμι ἑκατὸν τάλαντα, Aeschin. solvo, τὸ τιμῆν ἀποτίω, Dem. ἐκτίω τὴν κατατίθειν, id.
 Multangulus, ὁ ἔξ ἡ πολυγώνος, ὤ.
 Multatio, ἡ τίμησις, ἰωσ, Aeschin.
 Multatilius, ὁ ἔξ ἡ ἐπιτίμιος, ὤ.
 Multifarium, πολλαχῶς, declaratus, πολλαχῶς δῆλος, Dem. πολυμερῶς, N. T.
 Multifarius, ὁ ἔξ ἡ πολυτοκίλος, N. T.
 Multiformis, ὁ ἔξ ἡ πολυμορφος, Aristot.
 Multiloquium, ἡ πολυλογία, Dem. ἡ ἀπεραντολογία, Lucian. ἡ βαρτολογία.
 Multiloquus, ὁ ἔξ ἡ πολυλόγος, Ammon. Confer Loquax.
 Multimode, πολυτρόπως, N. T.
 Multipartitus, ὁ ἔξ ἡ πολυμερῆς, ἰωσ, Aristot.
 Multiplex, πολλαπλάσιος, ἰωσ, ἰων, Plut.
 Multiplicatio, ὁ πολλαπλασιασμός, ὤ.
 Multipliciter, πολλαπλάσιως, πολλαπλάσια, Xen.
 Multiplico, πολλαπλασιάζω, Plut. aliquid, πολλαπλασιῶν ποίω τι, Plut. πληθύνω.
 Multiscius, ὁ ἔξ ἡ πολυειδήμων, ὤ.
 Multitudo, τὸ πλῆθος, de rebus, et personis, Dem. vulgus, οἱ πολλοί, ὤν, id.
 Multo, ας, ζημιάω, aliquem morte, τινὰ θά-

νάτω, Dem. perpetuo exsilio, ἀειφυγία, id. pecunia, χρημασί, Isocr. carcere, τιμῶν τινὶ δεσμῷ, Dem.
 Multo, πολλὸν, plures, πλείους, Dem. magis quam, πολλὰ μᾶλλον, ἥπερ, Plat. post, χροῖον παμπληθεῖ ὕστερον, Dem.
 Multoties, πολλοσύν, Dion. Hal.
 Multipere, μεγάλας.
 Multum, πολλὸν, Dem. laudo, πολλὰ ἐπαινῶ, Xen. abest, ut existimem, πόρρω εἰμὶ τῷ οἶσθαι, Plat. πολλῷ γὰρ δι, id. atque haec ita se non habent, multum abest, ἔχει δὲ ἔχῃ ταῦτα, ἔδ ἡ γὰρ, Dem.
 Multus, πολλὸς, πολλή, πολλὸν, Dem. ἀμφοτερός, Xen.
 Munctio, ἡ ἀπόμυξις, ἰωσ.
 Mundanus, κοσμικός, ἡ, ὤν, Chrys.
 Munditer, καθαρώς, Plut.
 Munditia, seu Mundities, ἡ καθαρότης, ητος, Hermog. munditiā studiosus, ὁ ἔξ ἡ φιλόκαλος, ὤ, Isocr.
 Mundo, καθαρίζω, Naz.
 Mundus, καθαρὸς, ἂν, ὤν, Xen.
 Mundus, ἰ, ὁ κόσμος, Dem. τὸ πᾶν, Plut. muliebris, ὁ κόσμος γυναικίος, Plut.
 Munerarius, seu Munerator, ὁ ἀγωνοθῆτης, ὤ, Lucian. donator, ὁ δωρητής, ὤ, Plut.
 Munero, seu Munero, δωρίζω, Lucian. aliquem aliqua re, τί τινι, Xen.
 Mungo, ἀπομύττω, Xen.
 Munia. Vide Officium.
 Municeps, ὁ συντίλγιστος, ὁ πολίτης, Xen. ὁ δημόσιος, ὤ, id. ὁ ἰσοτελής, Dem.
 Municipalis, ὁ συντελεστής, ἡ, ὤν, homo, δημοτικός ἀνδρῶν, Dion. Hal.
 Municipatip, κατὰ κομποτόλις.
 Municipium, ἡ κομποτόλις, ἰωσ, Strabo.
 Munificē, δωρηματικός, ἀψιλῶς, Bas.
 Munificentia, ἡ μεγαλοδωρία, ας, Herodian. ἡ πολυδωρία, Xen.
 Munificus, α, um, ὁ ἔξ ἡ μεγαλόδωρος, ὤ, Plut. ὁ ἔξ ἡ φιλόδωρος, Dem.
 Munium, seu Munimentum, τὸ ἐπιτείχιον, Dem. τὸ τεῖχος, τὸ ὀχυρῶμα, τὸ ἀσφάλισμα.
 Munio, τειχίζω, aliquid, τι, Xen. muris æneis, τεῖχος αἰχαιῶς, Aesch. ἀσφαλίζω, τειροίτημι τι, seu τινι, Thuc. urbem praediis, κρατύνωμαι πόλιν φρουραῖς, id. muro, περιβάλλωμαι τεῖχος πόλιν, Aristot. seu πόλιν τεῖχος, Isocr. locum, ὀχυρῶν ποίωμαι τόπον, Dem. viam, ἀδοποιῶ, Dem.
 Munio, ὁ περιτείχιος, ὤ, Thuc. ἡ περιτείχισις, id. via, ἡ ὁδοποιία, Xen.
 Munitus, ὀχυρῶς, ἂν, ὤν, Dem. στετεχισμένος, ἰων, Isocr. praesidio, ὁ ἔξ ἡ ἔμφρωνος, ὤ, Dem. civium benevolentia, τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοία δωροδοκίαν, Isocr.
 Munus, donum, τὸ δῶρον, Dem. Confer Officium.
 Munusculum, τὸ δωρίδιον, ὤ.
 Muræna, ἡ μύραινα, seu μύραινα, Aristot.
 Muralis, ἡ τοίχικος, ἡ, ὤν.
 Murex, τὸ κορχύλιον, ὤ, Gal. ἡ κορχύλη, ης, Philo.
 Muria, ἡ ταρχία, ας, Aristot. condio, ταρχεύω, Plat. ἄμυνω, Diosc.
 Murinus, α, um, μύρινος, ἰων, ἰων, ὁ ἔξ ἡ μύρδης, ἰωσ, Plut.
 Murmur, seu Murmuratio, ὁ γογγυσμός, ὤ, LXX. ὁ ψόφος, ὁ ψιθυρισμός, ὤ, Plat.
 Murmurillo, ψιθυρίζω, Plut.
 Murmuro, γογγύζω, N. T. aliquid mecum, βεβήσομαι τι πρὸς ἑμαυτὸν, Lucian. leviter, ψιθυρίζω, Plut.
 Murra, ἡ μύρρα, ας, Hipp.
 Murrhinus, μύρρινος, ἰων, ἰων.
 Murus, τὸ τεῖχος, firmissimus, ἀθάνατος, Isocr. murum condere, τεῖχος ἱσάμαι, Dem. restaurare, ἀνίσταμαι erigere, ἀνορθῶν perfodere, διορύττειν diruere, καθαρίζω, seu καθαίρειν κατασκευάσσειν, id.
 Mus, ὁ μῦς, μῦς, Aristot. major, ὕραξ, Schol. Nic. araneus, ἡ μυγάλη, Diosc.

Musa, ἡ Μῦσα, Diod. Sic.
 Musca, ἡ μύια, Aristot. canina, ἡ κύνουμια, Philo.
 Muscarium, ἡ σέβη, ἡ μυιοσέβη, Epigr.
 Muscerda, ὁ μύσχοδος, μῦν ἀφῶδος, Diosc.
 Muscipula, ἡ μυαγρία, ας, τὸ μύσχοπον.
 Muscosus, ὁ ἔξ ἡ βρωδης, ἰωσ, Gal.
 Musculus, ὁ ἔξ ἡ μυαδης, Gal.
 Musculus, ὁ μύσκος, ὤ, pars carnis, ὁ μῦς, ὤ, Gal. musculis carens, ὁ ἔξ ἡ ἄμυος, id.
 Muscus, τὸ βρόνον, Aristot. τὸ μῖον, Diod. Sic.
 Museum, τὸ μουσίον, ὤ, Plut.
 Musica, ἡ μουσική, ης, sc. τέχνη, Plut.
 Musice, μουσικῶς, Plut.
 Musicus, μουσικός, ἡ, ὤν, Plut.
 Musicus, ἰ, ὁ μουσικός, ὤ, Plut.
 Mustela seu Musso, μύζω, Plut. γογγύζω.
 Mustaceus, γλυκύσιος, ἰωσ, ἰων, Diosc.
 Mustacium, τὸ μυσάκιον, ὤ, Athen.
 Mustela, ἡ γαλή, ης, Aristot. ἡ ἰκτίς, ἰδωσ.
 Mustelinus, ὁ ἔξ ἡ γαλιώδης, ἰωσ, Aristot.
 Musteus, γλυκύσιος, ἰωσ, ἰων, Diosc.
 Mustulentus, ὁ ἔξ ἡ γλυκυκότης, ἰωσ.
 Mustum, τὸ γλῆκος, ἰωσ, N. T.
 Mutabilis, ἡ μεταβλητική, ἡ, ὤν, Aristot. facile, ὁ ἔξ ἡ ἐμμεταβάλητος, ὤ, Athen.
 Mutabiliter, μεταβλητικῶς.
 Mutatio, ἡ μεταβολή, ης, vitae, τῷ βίω, Isocr. et conversio, ἔξ μεταστροφῆς, ἰωσ, Dem. mutationem facio, μεταβολὴν ποίωμαι, Isocr. ingruere subito, προσπίπτειν ἀφῶν, fieri, accidere, γίγνεσθαι accipere, λαμβάνειν, id. habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ, id. sine mutatione, ἀμετακινήτως, Isocr.
 Mutatio, ὁ ἀκρωτηριασμός, Diosc. ἡ κόλλωσις, Aristot. ἡ ἀνακρήσις, ἡ πῆρωσις, id.
 Mutilatus, πετρωμένος, ἰων, ἰων, Dem. narius, ἡσιμμένος ῥίνας, Strabo.
 Mutilo, κολῶν, aliquid, τι, Theophr. κολοῶν τι, Aristot. ἀκρωτηριάζω τι, Diosc. πῆρω.
 Mutulus, ὁ ἔξ ἡ κολοῦς, ὤ, Aristot. κολλῶς, ἡ, ὤν, Gal. ὁ ἔξ ἡ ἀνῆσπρος, Plut.
 Mutio, χρεῖζω, Lucian. μύζω, Aretæus.
 Muto, μεταλλάττω, aliquid, τι, Aeschin. leges, μεταποιῶ νόμους, Dem. republicam, μεταβάλλω πολιτείαν, Isocr. mores, τρόπους, idem. faciem in varias formas, ἀλλάττω εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς, Plat. aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τί τινι, Plut. terram subinde, ἀμείβω ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης, Lucian. civitatem, ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλην πόλιν, id. ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως, Plat. sententiam, ἀλλοίωμαι γνώμην, Thuc. vestem, μεταμφυνῶν, Lucian.
 Mutuatio, ὁ δανεισμός, ὤ, Plut.
 Mutuatiuus, α, um, δανειστικός, ἡ, ὤν, δανειστός, ἡ, ὤν.
 Mutue, ἀμοιβῶν.
 Mutuo, αὐτὸν, καταλλάττειν, ἀμοιβῶν, Theodoret. se amant, ἀλλήλους φιλοῦσι, Aristot. pugnare, μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους, Isocr. se mutuo completi, ἀλλήλους περιβάλλειν, Dion. Hal. se mutuo interficere, ἀλλήλοπονεῖν, Hipp.
 Mutuo seu Mutuor, δανειζομαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα παρὰ τίνος, Dem. ἀπὸ τίνος, Plut. magno fenore, ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ, id. ad aliquid, εἰς τι, id.
 Mutus, α, um, ὁ ἔξ ἡ ἄλογος, LXX. ὁ ἔξ ἡ ἄφωνος, Philo. κωφός, ἡ, ὤν, id. ἰνός, ἂν, ὤν, Aristot.
 Mutuum, τὸ δάνειον, ὤ, Aristot. τὸ δάνεισμα, αὐτοῦ, Bas. repeto, τὸ δάνειον ἀπαίτειν, Dem. reddo, ἀποδίδωμι, id. mutuo do aliquid, δανείζω εἰς τι, Aristot. accipio, sive recipio, δέχομαι τὸ δάνειον, Dem.
 Mutuus, α, um, ἀμοιβῶν, αἰα, αἰον, sermo, λόγος.
 Myrias, ἡ μυριάς, αἰδωσ.
 Myrica, ἡ μυρίκη, ης, Diosc.
 Myropola, ὁ μυροπώλης, ὤ, Athen.
 Myropolium, τὸ μυροπωλεῖον, Aristoph.
 Myrrha, Myrrha,

Myrrha, ἡ μύρρα, ας, Hippocr. me imbuo, σμυρνίζομαι, N. T.
 Myrrheus, σμυρνέων, ἰνθ, ἰον, LXX.
 Myrtetum, ὁ μυρτιάνα, ὄνος, Aristoph.
 Myrtinus, a, um, μύρτινος, ἰνθ, ἰον.
 Myrtites, ὁ μυρτιάτης, α, Diosc.
 Myrtus, ἡ μύρτος, Diosc. ἡ μυρσίνη, ης, Gal.
 Mysta, ὁ μύστης, α, Plut.
 Mystax, barba, ἡ μύσταξ, ακος, Poll.
 Mystrium, τὸ μυστήριον, α, N. T.
 Mysticus, μυστικός, ἡ, ὄν, Naz. ὁ ἢ μυστηριώδης, εος, Plut.
 Mythologus, ὁ μυθολόγος, α, Plut.
 Mythologia, ἡ μυθολογία, ας.
 Mythologicus, μυθολογικός, ἡ, ὄν, Plut.

N.

NABLIUM, τὸ νάβλιον, ἡ νάβλα, LXX.
 Nactus. Vide Adeptus.
 Nae! νῆ, per Deos, ἢ τὰς θεάς, Plat. per Jovem, ναὶ μὰ Δία, Xen.
 Nania, ὁ αἰὼς ἰαλμῶς, Athen. ἱπικῆδης, μονοῦδία.
 Nævus, τὸ φῦμα, ατος, Aristot.
 Nam, γὰρ. Confer Enim.
 Namque, idem quod Nam.
 Nancisor, τυγχάνω, aliquid, τινός, Dem. ἱπικ-
 τυγχάνω τινός, idem. ἱπικαμβάνω τινός, Ari-
 stot. περιπαύομαι.
 Nanus, ὁ νάνος, Aristot. ὁ ἢ νανώδης.
 Naphtha, ἡ νάφθα, ης, Diosc.
 Napus, τὸ βένιον, α, Diosc.
 Narcissinus, ναρκίσσιμος, ἰνθ, ἰον, oleum, ἔλαιον, Diosc.
 Narcissus, ὁ vel ἡ νάρκισσος, α, Theophr.
 Nardinus, νάρδινος, ἰνθ, ἰον, oleum, ἔλαιον, Athen.
 Nardus, ἡ νάρδος, Diosc. nardi spica, ἡ ναρδό-
 σαχνη, Gal.
 Nares, αὶ ρῖνες, ὤν, Xen. τὰ ρίνια, ὤν, Aristot.
 οὐ ράωνες, ὤν, Dion. Hal. naribus indago, ῥινηλατίω, Longin. nares amputo, ῥινοστέμνω, Eustath. αἰκίζω ρῖνας, Strabo. nare trahere aliquid, τὴς ρῖνός ἔλκειν τινὰ, Lucian.
 Narrabilis, ε, δηγητὸς, ἡ, ὄν.
 Narratio, ἡ διήγησις, ἡ περιήγησις, Lucian. hi-
 storica, ἡ ἀφήγησις, ἰως, Herodian. τὸ διή-
 γημα.
 Narratuncula, τὸ διηγημάτιον.
 Narrator, ὁ διηγητὴς, ὤ.
 Narro, διηγέομαι, alicui omnia quæ accide-
 runt, τινὶ πάντα τὰ γεννημένα, Dem. quæ
 fecit, διέξιμι παρὰ ὅσα πάσσοι ἔπραξε,
 id. aliquid accurate de aliquo, διέρχομαι
 εὐ ἀκριβῶς περὶ τινος, Isocr. audita, ἰσορέω
 ἔξ ἀκοῆς, Diod. Sic. hoc tibi, λίγων σοι τῶτο, Xen.
 Nascor, γίγνομαι, seu γίνομαι, φύομαι, parenti-
 bus claris, ἐκ πατέρων εὐδοκίμωντων, Isocr.
 iisdem sc. parentibus, ἀπὸ τῶν αὐτῶν, idem.
 honesto loco, καλῶς, Dem. genere sordido,
 κακῶς, Isocr. Confer Natus.
 Nassa, ὁ κύστος, Plut. in nassam aliquid tra-
 here, εἰς κύστος ἔλκειν τινὰ, Ἄλιαν.
 Nasturtium, τὸ κάρδαμον, Diosc.
 Nasus, ὁ μυκτήρ, ἦρος, nasum aduncum ha-
 bens, γροπός, ἡ, ὄν, id. naso suspendo, μυκ-
 τηρίζω, N. T. Confer Nares.
 Nasutus, ὁ ἢ ἡ ὤν, νος, Xen.
 Nata, ἡ θυγάτηρ, τρός. Confer Filia.
 Natabulum, τὸ νηπίον.
 Natales, ium, τὸ γένος, εος. Confer Genus.
 Natalis, e, ὁ ἢ ἡ γενέθλιος, α, Plat. dies, ἡμέρα
 γενέσεως, LXX. ad natalem diem pertinens,
 γενεθλιακός, ἡ, ὄν.
 Natalitius, γενεθλιακός, ἡ, ὄν.
 Natatilis, νηκτικός, ἡ, ὄν, Bas.
 Natatio, seu Natatus, ἡς, ἡ νῆξις, εως, Plut.
 Nates, αὶ πυγαὶ, ὤν, Aristoph. τὰ πυγαῖα, ὤν,
 Poll. οἱ γλαστοὶ, ὤν, Herodot.

Natio, τὸ ἔθνος, εος, Dem. τὸ γένος, εος, natione
 peregrinus, τῶ γένει ἕξνος, Dem. Syrus, τὸ
 γένος Σύρος, Synes. τὸ φύλον.
 Nativitas, ἡ γενετὴ, ἦς, Aristot.
 Nativus, ὁ ἢ ἡ ἐγγενής, εος, ὁ ἢ ἡ αὐτοφύης, εος,
 portus, λιμὴν, Thuc.
 Nato, κολυμβάω, N. T. νίω, Thuc. νήχομαι,
 Diod. Sic. secundo vento et flumine, κατὰ
 ἄνεμον ἢ ῥῆν, Plut.
 Natrix, ὁ ὕδρος, Aristot.
 Natu, τῇ ηλικίᾳ, major, ηλικία προίχων, Plat.
 minor, ἐν τοῖς κατὰ γένειν χρόνοις ὑπερίχων,
 Philo. admodum grandis, εὐ μάλα περισβύ-
 τος, Plat.
 Natura, ἡ φύσις, εως, humana, ἀνθρωπίνη, seu
 ἀνθρώπινη, Dem. esse vel fieri aliquid natura,
 εἶναι τι, seu γίγνεσθαι φύσει insitum esse ali-
 cui a natura, ὑπάρχειν τινὶ τῇ φύσει insitus
 natura, ὁ ἢ ἡ ἔμφωτος, α, natura sum, τί-
 θωκα, id. naturam talem habere, ἔχειν ται-
 αύτην φύσιν, Isocr. excedens, ὑπερνεύων τὴν
 φύσιν, Dem.
 Naturalis, φυσικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Naturaliter, φυσικῶς, Plat.
 Natus, γεγονώς, νῆς, ὄς, claris parentibus, ἐκ πα-
 τέρων εὐδοκίμωντων, Isocr. bonis parentibus,
 φύς ἀγαθῶν πατέρων, Plut. a Jove ratione
 matris, ὧν ἀπὸ Διὸς πρὸς μητρός, id. patre
 divite, πατρός ὧν πλοῖσι, Plat. ex familia
 totius civitatis nobilissima, γένος τῷ πρώτῳ ἐν
 πόλει ὧν, Lucian. ex magna et beata domo
 seu familia, ὧν ἐξ οἰκίας μεγάλης ἢ γένος εὐ-
 δαίμονος, Plat. annos quatuordecim, γεγονώς
 ἔτη τέσσαρα ἢ δέκα, Isocr.
 Natus, ὁ νῆς, ὤ. Confer Filius.
 Navale, ὁ ναύσταθμος, Lucian.
 Navalis, ναυτικός, ἡ, ὄν, Aristot. prælum, ἡ
 ναυμαχία, ας, Xen. committo contra ali-
 quem, ναυμαχέω πρὸς τινὰ, Lycoph. navali
 prælio supero aliquid, καταναυμαχέω τινὰ,
 Strabo.
 Navarchus, ὁ ναύαρχος, Thuc. sum, ναυαρχέω,
 Xen. navarchi officium, ἡ ναυαρχία, ας,
 Thuc.
 Nauci, τῷ περιφύματος, facio, παρὰ ἔδην ἡγί-
 μαι, seu τίθεμαι, Lucian. ὡς περιφύμα κα-
 ταφρονέω.
 Nauclericus, ναυκληρικὸς, ἡ, ὄν, Athen. vitæ
 genus, τὰ ναυκληρικά, ὤν, Plat. ἡ ναυκληρία,
 ας, Aristot.
 Nauclerus, ὁ ναύκληρος, Plut.
 Naufragium, τὸ ναυάγιον, α, Plut. ἡ ναυαγία,
 ας, Dem. facio, ναυαγέω, Dem.
 Naufrago, ναυαγίω, Dem.
 Naufragus, α, ὁ ἢ ἡ ναυαγός, ὤ, Xen.
 Navicula, τὸ πλοῖον, α, Xen.
 Navicularia, ἡ ναυκληρία, ας, Aristot.
 Navicularius, ὁ ναύκληρος, α, Plut.
 Navicator, ὁ ναύκληρος, α, Plut.
 Navigabilis, ὁ ἢ ἡ πλώσιμος, α, Dem. πλωτός,
 τῇ, τόν.
 Navigatio, ὁ πλόος, contr. πλῆς, ὤ, Thuc.
 secunda, πλῆς ἕριος, Lucian. ἡ εὐπλοία, ας,
 Philo.
 Navigiolium, τὸ πλοῖον, Xen.
 Navigium, τὸ πλοῖον, Thuc.
 Navigo, πλῆω, Xen. ναυτίλλομαι, Lucian.
 Navis, ἡ ναῦς, ναός, Plut. τὸ πλοῖον, α, Thuc.
 prædatoria, σκάφος πειρατικόν, Phil. τὸ πει-
 ρατήριον, α, Dion. Halicarn.
 Navita, seu Nauta, ὁ ναύτης, α, Xen.
 Navitas, ἡ ἱπικιλία, ας. Confer Industria.
 Naviter, ἱπικιλῶς, Dem.
 Naulum, τὸ ναῦλον, α, Plut. τὸ πορφεύριον ναυ-
 colo, ναυλόω, navem, τὸ πλοῖον, id.
 Naumachia, ἡ ναυμαχία, ας, Thuc.
 Navo, σπυδαίω, operam alicui rei, περὶ τι-
 νος, Plat. περὶ τι, Herodian. σπυδὴν ἔχω
 περὶ τινος, Plut. πρὸς τι, Dem. ἐπὶ τινι, Lu-
 cian.
 Naupegus, ὁ ναυπηγός, ὤ, Thuc.
 Nausea, ἡ ναυτία, Thuc. quodvis fastidium, ἡ
 ἄσση, Diosc. nauseam creare, ἄσση παρῆχιν,
 Plat. sedare, σπυδαίνω, Diosc. nausea labo-
 rans, ὁ ἢ ἡ ἀσάδης, εος, Gal. ἀσάμινος, ἰνθ,
 ἰον, id.

Nauseo, ναυτιῶμαι, Lucian. ἀσάομαι, Gal.
 Nauseosus, ὁ ἢ ἡ ναυτιώδης, εος, Plut.
 Nauta. Vide Navita.
 Nauticus, ναυτικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Navus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἱπικιλῆς, εος, Dem.
 Ne, μὴ, miremini, θαυμάσητε, Dem. ne de-
 fendite, μὴ ἀμύνσθε ne faciatis, μὴ ποιή-
 σαιτε isti vero ne decreto quidem per me
 edito facere voluerunt, ἔτοι δι, ὅδε γρά-
 ψαντος ἐμῷ, ταῦτα ποιεῖν ἠθέλησαν ne quid
 aliud dicam, ἵνα μὴ ἄλλο εἴπω, idem. ne
 idem tibi eveniat, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάσχης,
 Isocr. ne tyrannis existeret, ὅτι τῷ μὴ γι-
 νίσθαι τυραννίδα, Plut. obstore alicui ne vi-
 deat, καλῶν τινὰ τῷ ὀρέω, Dem. prohibuit
 ne quis servos contumelia adficeret, ἐκώ-
 λυσε, μὴδ' εἰς τὴς δούλας ὑβρίζειν, id. ut ne te
 impediam, μὴ σε κατακυλώω, Xen. viden-
 dum, ne, vel ut ne videamur, δεῖ σκοπεῖν,
 ὅπως μὴ δόξωμεν, idem. ut in singula com-
 memorem, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λίγων διατρέβω,
 idem. ne dictu quidem fas est, μὴδ' εἰπεῖν
 Σίμω, Plat. ita ne terra quidem, εὐδ' ἀράγῃ
 ἡ γῆ, Xen. desinesne fuller? ἄρα παύσεις
 φενακίζειν; Aristoph. vosne, an ille? πότιτρον
 ὤμεις; ἢ ἐκείνος; Dem.
 Nebula, ἡ νεφέλη, τὸ νέφος, ἡ ὀμίχλη, Ari-
 stot.
 Nebulo, ὁ ὕδενος ἄλλος, ὁ οὐτιανός, ὤ.
 Nebulosus, ὁ ἢ ἡ ὀμίχλωδης, εος, Plut. ὁ ἢ ἡ
 νεφώδης.
 Nec, ὅδε, non de gloria, nec de parte agri, ε
 περὶ δόξης, εὐδ' ὅτι μέρους χωράς, Dem. nec
 longa, nec inutilis oratio, λόγος ἔτι μακρός,
 ἔτι ἀνωφελής, Isocr. quæ factu turpia sunt,
 ea nec dictu honesta puta, εἰ ποιεῖν αἰσχρόν,
 ταῦτα νόμιζε μὴδ' λίγων εἶναι καλόν, id.
 nec nunc, nec rursus, μήτε νῦν, μήτ' αὖτις,
 Dem. non neque nec-nec, εἰ ὅδε ἔτι ἔτι,
 Isocr.
 Necessarie, seu Necessario, ἀναγκαῖος, Isocr.
 ἐκ τῷ ἀναγκαίῳ, Dion. Hal. ἀνάγκη, Plat.
 hoc agit, ἔξ ἀνάγκης τῶτο ποιεῖ, Dem.
 Necessarius, ἀναγκαῖος, αἰα, αἰον, res, πρᾶγ-
 μα, Dem. cognatus, ὁ προσήκων, ὄντος, id. ὁ
 τῷ γένει προσήκων, Isocr. ὁ ἀναγκαῖος, α, id.
 ἱπικῆδης.
 Necesse, ἀνάγκη, est, ut caute agam, φυλάτ-
 τεσθαι, Dem. ut breviter dicam, ἀναγκαῖον
 εἶναι βραχέα εἰπεῖν, id.
 Necessitas, ἡ ἀνάγκη, extrema, δυνατοτάτη, Dem.
 magna, μεγάλη, multa, πολλή, necessitatem
 impono dicendi aliquid, ἀνάγκην ποιεῖν λί-
 γων τι incidere, συμπίπτειν, id. esse, εἶναι
 in necessitate adducere aliquid, ἄγειν εἰς
 ἀνάγκην τινὰ venire, ἐρχομαι εἰς ἀνάγκην
 coactum necessitate aliquid facere, κατα-
 λυφθέντα ὑπ' ἀνάγκης ποιεῖν τι, id.
 Necessitudo, idem quod Necessitas, conjunctio
 necessaria, ἡ οἰκίωσις, Dem. cognationis, τὰ
 τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, id. est mihi cum
 illo, οἰκίωσις ὑπάρχει ἰμοὶ πρὸς αὐτόν, Plut.
 οἰκίωσις ἔχω πρὸς αὐτόν, id.
 Necessum, idem quod Necesse.
 Neco, κτείνω. Confer Interficio.
 Necromantia, ἡ νεκρομαντεία, ἡ νεκυομαν-
 τεία.
 Nectar, τὸ νέκταρ, αρος, Athen.
 Nectareus, a, um, νεκτάρεος, εἰα, εον, Lucian.
 Necto, πλῆω, aliquid, τι, Theophr. dolos,
 μηχανὰς, Plat. συνέρω.
 Necubi, μῆψυ, fiat jactus lapidum, γίνονται τις
 βολὴ τῶν λίθων, Herodian.
 Necunde, μῆψοβιν.
 Nedum, εἰς ὅσον, excelluisse, nedum ut lateret,
 ποιεῖν, εἰς ὅσον λαμβάνειν, Aristid. ne ho-
 mini quidem, nedum Deo, εὐδ' ἀνθρώπῳ, μὴ
 ὅτι δὴ (μήτι, μήτιγος, μήτι δὴ, μήτιγος δὴ, μὴ
 ὅτι γὰρ) θεῷ, Plat.
 Nefandus, ὁ ἢ ἡ ἀρρήτος, α, N. T. ὁ ἢ ἡ δύσ-
 φατος.
 Nefarie, ἀβημίως.
 Nefarius, ὁ ἢ ἡ ἀβημῶς, α, N. T. ὁ ἢ ἡ
 ἀβημῶς, α, Xen. ὁ ἢ ἡ ἀβημῶς, α, faci-
 nus, ἔργον, Herodian. ἡ ἀνοσιβεργία, Philo.
 ἀνέσιος.

Nefas, ἡ ἀθεμιτευμένη, ας, est, ἐχ' ὅσιν ἐστὶ, Isocr. ὁ θείμις ἐστὶ, Dem.
 Nefastus, ὁ ἐξ ἡ ἀθεμιτος, Xen. ἡ ἀποφθόρος, ἄδρος, dies, ἡμέρα, Lucian. porta, ἡ πύλη, Plut.
 Negatio, ἡ ἀπόφασις, Aristot. ἡ ἀρνήσις.
 Neglectio, seu Neglectus, ἡ ἀμέλεια, ας, Xen. neglectui habere aliquid, ἀμελῶς ἔχουν τινός, περί τινά τι, Xen.
 Negligens, ὁ ἐξ ἡ ἀμέλεια.
 Negligenter, ἀμελῶς, Isocr. ἀκνήδεις.
 Negligentia, ἡ ἀμέλεια, Xen.
 Negligo, ἀμελῶ, aliquid, τινός, Isocr. περί τινος, Dem. amicos, ὁλιγοῦς τῶν φίλων, Isocr. ὁλιγοῦς ἔχω φίλων, id. magistratus, ἀφροντιστὶς τῶν ἀρχόντων, Plat.
 Nego, ἀρνέομαι, aliquid, τι, Dem. ἔκαρνος εἰμί τινος, Isocr. ἔκαρνος γίνομαι τινος, id. hæc ita habere, ἔκαρνος γίνομαι, ὡς ἐχ' ὅτα ταῦτα ἔχει, Aristid.
 Negotialis, πραγματικὸς, ἡ, ὄν, Hermog.
 Negotiatio, ἡ πραγματεία, Isocr. mercatoria, ἡ ἐμπορία, Bas.
 Negotiatorius, πραγματευτικὸς, ἡ, ὄν.
 Negotiolum, τὸ πραγματίον, ας, Aristoph.
 Negotiorum, διαπραγματιάζομαι, N. T. ut mercator, ἐμπορίαν ποιῶμαι, Isocr. ἐμπορεύομαι.
 Negotiosus, ὁ ἐξ ἡ πραγματωδὴς, εος, Isocr.
 Negotium, τὸ πρᾶγμα, Dem. τὸ ἔργον, ας, id. αἱ πράξεις, εων, Herodian. negotia et multi labores, πολλοὶ πόνοι ἐξ πραγματιῶν, Dem. multum negotii, πολὺ πραγματῶν, id. negotia facessere alicui, ἀσχολίαν ποιεῖν τινι, id. ποιεῖν τινι πρᾶγματι, Isocr. παρίχυν τινὶ ἔργον, Plat. negotiis occupari, ἀσχολίσθαι, Aristot. in aliquo, ἀσχολῶν γίνεσθαι διὰ τι, Dem. εἶναι πρὸς τινι, Aristot. περί τι, Xen. circa negotium, ἀπὸνῃ, Lucian. nullo negotio, ἀπὸνῃ, Xen.
 Nemesis, ἡ Νέμεισις, εως.
 Nemo, ὁδὲς, ἐνός, Aristot. est, qui non, ὁδὲς ἐστίν, ὅστις ἐκ, Isocr. ὅτι ἐστίν, ὅστις ἐκ, id.
 Nemoralis, ὁ ἐξ ἡ ἀλσώδης, εος, Athen.
 Nemorosus, ὁ ἐξ ἡ ὑλώδης, εος, Xen.
 Nempe, ἀμέλει, Dem. ὁπλοδῶ.
 Nemus, τὸ νέμος, τὸ ἄλσος, Herodian.
 Neo, νέω, Lucian. fila, κλώω μίτον, id.
 Nepa, ὁ τροπικός, ας, Aristot.
 Nepenthes, τὸ νηπένθης, sc. φάρμακον, Hom.
 Nephriticus, νεφριτικός, ἡ, ὄν, Gal.
 Nephritis, ἡ νεφρίτις, ἰδος, Thuc.
 Nepos, ex filio, ὁ υἱόνος, ας, Plut. υἱὸς, ας, Aristot. ὁ υἱὸς, εως, Isocr. ex filia, ὁ θυγατρίδης, ας, Dem. ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱός· ex fratre vel sorore, ὁ ἀδελφίδης, ας, Poll. helluo, ὁ ἄσπιδος, ας. Confer Helluo.
 Nepotor, ἀσπιδόμορος.
 Neptis, ex filio, ἡ υἱόνῃ, ἡς· ex filia, ἡ θυγατρίδῃ, ἡς, Philo. ex fratre vel sorore, ἡ ἀδελφίδῃ, ἡς, Xen.
 Neptunus, ὁ Ποσειδῶν, ὄντος.
 Nequam, πονηρός, ας, ὄν, Dem. φαῦλος, ας, ὄν.
 Nequando, μήποτε, Dem.
 Nequaquam, ὁδῶς, Dem. ὁδῶς, id. μηδαμῶς, id. μηδαμῇ, id. ἡκιστα, Herodian.
 Neque, ὁδῶς, Dem. ὅτε, id. neque non, ἀλλὰ μὴν, Herodian. neque vero, neque tamen, ὅτε μὴν, id. ὅ μὴν, id. neque etiam, μήτε μὴν, id. Confer Nec.
 Nequeo, ἀδυνατέω, Plut. ἀδυνάτως ἔχω, Dem.
 Nequidquam, μάτην, Plut.
 Nequis, μή τις, ne quid nimis, μὴδὲν ἄγαν.
 Nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς, Plat.
 Nequitia, ἡ μοχθηρία, Dem. ἡ πονηρία, id. ἡ κακουργία.
 Nervose, νευρωδῶς.
 Nervositas, τὸ νευρωδὴς, εος.
 Nervosus, ας, um, ὁ ἐξ ἡ, νευρωδὴς, ας, Diosc.
 Nervus, τὸ νῆρον, Gal. nervi belli pecuniæ, νῆρα τὰ πολλὰ τὰ χρήματα, Dem. nervos omnes intendo, διατίνομαι τὰ πάντα πρᾶγματα, Aristot. adhibeo, νῆρῶν, Phil. incido, ἀπονεύρω, Suid. νευροσπῆς, LXX. ἐκνευρίζω, Dem. resolvo, παρανευρίζω, Aristot.
 Nescio, ἀγνοῶ, res, τὰ πρᾶγματα, Dem.

quomodo, ὡς οἶδα, ὅπως, Plat. ὅν τινα πρόπον, Dem. quid, ὅτι οἶδ' ὅτι, id. quare, ὅτι οἶδα, ἀνθ' οὗτο, id. quis, ὄνομα λογίται ἄλλος, Ἄλιαν.
 Nescius, ἀγνοῶν, ὅσα, ας, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, Philo. ὁ ἐξ ἡ ἀπειρος, ας, Dem. οὐκ εἰδώς.
 Neu, seu Neve, μήτε. Confer Nec, Neque.
 Neuter, ὁδῶς, εως, Plut. neutram in partem, ὁδῶς, Gal. neutram partem sequi, μίσην ἰκανῶν φυλάττειν, Luc.
 Neutquam, idem quod Nequaquam.
 Neutralis, ὁδῶς, εως, Plut. neutras partes sequens, μίσην, ας, ὄν, Lucian.
 Neutro, ὁδῶς, εως.
 Nex, ὁ φόνος. Confer Cædes, Mors.
 Nexilis, πλεκτητός, ἡ, ὄν, Plut.
 Nexo, πλεκῶ, Theophr.
 Nexus, ὡς, ἡ πλοκή, ας, Philo.
 Ni, εἰ μή. Confer Nisi.
 Nictatio, ἡ σκαρδαμυξίς, ὁ βλεφαρισμός.
 Nicto, σκαρδαμυξίς, Xen. σκαρδαμυξίς, Lucian.
 Nidifico, νιοττίζω, Aristot. ἰννοσύνω, LXX.
 Nidor, ἡ κνίσσα, Aristot. nidore inficio, κνισσῶν, Dem. nidore repleo domum, κνισσῶν δῶμα, Athen. sine nidore, ὁ ἐξ ἡ κνισσός, Plut.
 Nidulum, τὸ νιοττίδιον, ας.
 Nidus, ἡ νιοττία, ας, Plut. ἡ οἰκία, ας, LXX. ἡ κατακνισσῶσις, εως, N. T. ἡ καλὶς nidum facio, νιοττίζω, Aristot.
 Nigellus, ὑπόμυλος, λαίνα, λαν.
 Niger, μέλας, μέλαινα, μέλαν, Aristot.
 Nigredo, ἡ μελανότης, Gal. ἡ μελάνια, Diosc.
 Nigresco, μελαινώματι.
 Nigricio, μελανίζω.
 Nigritia, ἡ μελάνια, ας, Diosc.
 Nigror, ἡ μελανότης, Dem. Gal.
 Nihil, ὁδῶν, ἐνός, Dem. μὴδὲν, ἐνός, dico, λέγω, Xen. ad rem, ὁδῶν πρὸς ἑπας, Plat. nihil aliud curant, nisi quod sibi prodesse existimant, μὴδὲν ἄλλω φροντίζονται, πλὴν ὅ, τι ἂν ὑπολάβωσιν ἀφ' ἑαυτῶν αὐτοῖς εἶναι, Isocr. nihil aliud spectat, nisi ut avaritiam suam expleat, μὴ ἄλλω μὴδὲν σπουδῇ, πλὴν ὅπως πλείον ἔξει, Dem. nihil amplius restat, quam ut Deus fiat, ὁδῶν ἐστὶ λοιπὸν ἐστὶ, πλὴν Θεὸν γίνεσθαι qui nihil aliud possunt, quam decipere, οἱ ὁδῶν ἄλλω ἢ φανταζέσθαι δύναμειν nihil est magis cavendum, quam permittere, ὅτι ἐστὶν ὅτι μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ εἶναι, &c. Dem. nihil impedit, quo minus colloquamur, ὁδῶν καλῶς διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, Plat. Confer Nihilum.
 Nihilum, ὁδῶν, ἐνός.
 Nihilominus, μὴδὲν ἥττον, quam, ας, Isocr. Confer sequens.
 Nihilum, τὸ μὴδὲν, ἐνός, Xen. nihili facio, ὁδῶν ποίεωμαι, Lys. ἐν ὁδῶν λόγῳ τίθεμαι τι, Plut. παρ' ὁδῶν τίθημι, Lucian. nihilo magis, ὁδῶν τι μᾶλλον, Plut. nihilo minus, quam, μὴδὲν ἥττον, ας, Isocr. ἐχ' ἥττον, ας, id. ἐκ ἑλαττον, ας, id. homo nihili, ἀχθος τῆς γῆς, Plut. ὁδῶς, Xen. ad nihilum redigo, τὸ μὴδὲν ποίω, Dion. Hal.
 Nil, idem quod Nihil.
 Nilum, idem quod Nihilum.
 Nimbosus, ας, um, ὁ ἐξ ἡ ὑμερωδὴς, εος.
 Nimbus, ἡ ὑμερία, ας, Theophr.
 Nimie, περισσῶς.
 Nimietas, ἡ περισσεία, ας, τὸ περισσόν, ας.
 Nimiope, λίαν. Confer Nimis.
 Nimirum, ἀμέλει, Plut. ἡγαν, Aristot.
 Nimis, λίαν, acerbum, πικρὸν, Dem. ἡγαν, ὑπερβαλλόντως, id. juvenis, ὁ ἡγαν νέος· vehemens studium, ἡ ἡγαν σπουδή, Plat. laudare, πῆρα τὰ μετρίῃ ἱκανεῖν, Isocr.
 Nimium, Substant. ἡ ὑπερβολή, ἡς, in aliqua re, τινός, Dem. Adv. laudare, ὑπερβαλλόντως εἰπώνως ποιεῖσθαι περί τινος, id. Confer Nimis.
 Nimius, ὑπερβαλλών, socordia, ῥαθυμία, Dem. ὑπερβαλλόμενος, ἔνθ, ἐν, in aliqua re, ἐν τινὶ ὁ, ἡ, τὸ ἡγαν, seu λίαν, nimia familiari-

tas, ἡ λίαν ἀμυλία, id. nimium studium, ας ἡγαν σπουδή, Plat.
 Ningo, νέω, Athen. super, ἱσπινῶ, Xen. deorsum, κατανέω, Aristoph. leviter, ὑποπινῶ, Thuc.
 Ninguidus, ὁ ἐξ ἡ νησιωδὴς, εος, Aristot.
 Nisi, εἰ μή· non est potestas, nisi a Deo, ἐκ ἐστὶν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Θεῷ τιταγμένῃ, Bas. non aliter, nisi, ὁδῶς, ας, ἄλλως, πλὴν ἢ, Isocr. quis, nisi forte aliquis desperatus, τίς ἂν, πλὴν ἢ μὴ τις ἀπονενοημένος, Dem. nihil nisi divitias laudare, ὁδῶν, ἀλλ' ἢ τὸν πλεῖστον ἱστανεῖν, Plat. nemini dicas, nisi audienti conferat, μὴδὲν λέγειν, πλὴν ἂν τῷ ἀκούοντι συμφέρον, Isocr.
 Nisus, ἡ, ὁ σπίζας, ας, ὁ νίσος, ας.
 Nisus, ας, ἡ πείρα, ας, Thuc. ἡ σπουδή.
 Nitedula, μὴς ἀρρωαίος.
 Nitela, ἡ λαμπυρία, ἰδος, Aristot.
 Niteo, εἰλέω, Aristot. λάμπω, id.
 Nitesco, λάμπω, Aristoph.
 Nitide, εἰλέω, Suid.
 Nitidus, ὁ ἐξ ἡ ἑκλαμπρός, ας, Phil. εἰλεπνός, ας, ὄν, Diosc.
 Nitor, ἡ εἰλέωσις, Bas. ἡ εἰλέω, Hesych. ἡ εἰλεπνός, ας, Suid. ἡ εἰλεπνότης.
 Nitor, ἡ λαμπυρία, apparatus, τῇ παρασκευῇ, Dem. largitionibus, ἱστοκλήπτοις τοῖς ἀνελώμασι, id. conor, σπειράομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, Thuc.
 Nitraria, τὸ νιτρωχεῖον, ας.
 Nitratum, νιτρωτός, ας, ὄν.
 Nitrosus, ὁ ἐξ ἡ νιτρώδης, εος.
 Nitrum, τὸ νίτρον, Diosc. nitri spuma, τὸ ἀφρόνιστρον, Gal. nitro eluo, ἐκνιτρώω, Alex. nitro prius perfico, προεκνιτρώω, Diosc.
 Nivalis, ὁ ἐξ ἡ νησιωδὴς, εος, Aristot.
 Nivatus, ας, um, χιονωτός, ας, ὄν.
 Niveus, χιώνος, εως, εων, Athen. ὁ ἐξ ἡ χιονόχρεος, ας, id.
 Nivovus, ὁ ἐξ ἡ νησιωδὴς, εος, Aristot.
 Nix, ἡ χιών, ας, Plut. confertum ruens, ὁ νησιωδὴς, ας, Aristot.
 Nixor, idem quod Nitor.
 Nixus, ἡ, ἡ σπείρα, ας, Thuc. parturientis, ἡ ὁδῶν, seu ὁδῶς, εως, Plut.
 No, νέω, Thuc. νέωμαι, Gal. νέω, Plut. νήχομαι, id.
 Nobilis, ὁ ἐξ ἡ γνώριμος, Dem. Confer Clarus, Natus. nobili loco natus, ὁ ἐξ ἡ εὐγενής, Aristot. γενναῖος, αἰας, αἰων. Confer Natus.
 Nobilitas, ἡ εὐγένεια, Aristid. ἡ εὐδοξία.
 Nobiliter, ἐνδοξῶς, Dem. εὐγενῶς, Plut.
 Nobilito, εὐδοκίμοι ποίω, nobilitor aliqua re, εὐδοκίμοι ἐπὶ τινι, Herodian.
 Nocens, βλάπτων, Isocr. Confer Noxius.
 Nocenter, βλαβερώς.
 Nocere, βλάπτω, valde alicui, μεγάλη βλάβη τινί, Dem. πολλὰ ἐξ μεγάλης βλάβης τινί πολλὰ ζημιῶν τινί· urbi, λημναίνομαι τὴν πόλιν, id. Confer Damnum.
 Nocivus, βλαβερός, ας, ὄν, Xen.
 Noctambulo, ὁ νυκτιπλάνος, ας, Lucian.
 Noctescit, νύξ ἐπέρχεται, Hom.
 Noctiluca, ὁ νυκτολαμπής, ἰδος, πυρολαμπής, ας, Aristot.
 Noctivagus, ὁ νυκτιπλάνος, ας, Lucian.
 Noctui, τῆς νυκτὸς, surgere, ἀνίστασθαι, Dem. do· mi manere, ἐνθον μένειν, id. furari, νύκταρ κλέπτειν, id.
 Noctua, ἡ γλαῦξ, γλαυκός, Aristot. amita, ὁ ἄσπας, ας, seu ὁδῶς, ας, id.
 Nocturnus, νυκτερινός, ας, ὄν, Arrian. ὁ ἐξ ἡ νυκτερινός, Theophr. ὁ ἐξ ἡ ἐννυχίος.
 Nocumentum, ἡ βλάβη, ἡ λύπη.
 Nodo, δῖω, Thuc.
 Nodosus, δεσμών μεστός, ας, ὄν.
 Nodus, τὸ ἄμμα, ὁ δεσμός, ας, τὸ σύναμμα, ας, solvo, λύω, Plut. arboris, ὁ ἔξος, ας, id. digiti, ὁ κόμβος, Aristot.
 Nolo, ἀθελῶ, Plat. nolentem facere aliquid, ἐχ' ἐκόντα ποιεῖν τι, Dem. ἀπὸντα ποιεῖν τι, id.
 Nomen, τὸ ὄνομα, Dem. τὸ ὀνόμασμα, Plat. ἡ ὀνομασία,

ἡ ἀνομασία, Aristot. impono alicui, τίθημι τινι dare, tribuere alicui aliquid, δίδοναι τινὶ δόμας τιν πατρί filio dare, δόμας τῷ πατρός δίδοναι οὐδ' compellere aliquem nomine aliquo, προσιστεῖν τινα δόμας seu δόμας τί τινι appellari aliquo nomine, προσαναγορεύεσθαι ὀνόματι τινι habere nomen aliquod, ἔχων δόμας τι sortiri aliquid nomen, τύχην τινος προσαναγορεύεσθαι esse aliquibus idem nomen, εἰναί τισι ταυτὸν δόμας retinere nomen aliquod, μένειν ἐπὶ τινος δόματος; obijcere alicui probri loco nomen aliquod, προσφέρειν τινὶ ὡς ὀνόμας δόμας τι commutare nomen rei, μετατίθεσθαι δόμας πράγματι τινι delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν ὀνόμας τι, id. do et profiteor, ἀπογράφομαι δόμας, Xen. nomen nullum habens, ὁ ἔξ' ἀνώνυμος, α, Dem. femina nomine Aglais, γυνὴ Ἀγλαΐς ὀνόμας, Ἐlian. faustum habens, ὁ ἔξ' εὐώνυμος, α, Lucian. sacrum habens, ὁ ἔξ' ἱερώνυμος, id. idem habens, ὁ ἔξ' ἡρώ- νυμος, Isocr. commune habens, ὁ ἔξ' ἡ συνώνυμος, Aristot. falsum habens, ὁ ἔξ' ἡ ψευδώνυμος, Ἐschyl. nomine tuo, ἔξ' ὀνόματος σὺ, Isocr. nominis splendor, τὸ κλέος· claritas, ἡ εὐδοξία, Dem. obscuritas, ἡ ἀδόξια, id.

Nomenclatio, ἡ ὀνομασία, ας, Aristot.

Nomenclator, ὁ ὀνομακλήτωρ, ὁ ὀνοματολόγος, Plut.

Nomenclatura, ἡ ὀνομασία, ας, Aristot.

Nominalis, e, ὀνομαστικός, ἡ, ὄν, Plat.

Nominativus, ὀνομαστί, Dem. κατ' ὄνομα, id. ὀνομασμένους, Aristot.

Nominatio, ἡ ὀνομασία, Aristot. ἡ ὀνοματοποιία, Plut.

Nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, Plut. aliquem Empusum, καλεῖν τινὰ Ἐμπυσαν, Dem. προσαναγορεύειν τινὰ, Isocr. Confer **Nomen**, item **Appello**.

Non, ὅ, sequente Consona, Dem. ἔκ, sequente Vocali levigata, id. ἔχ, sequente Vocali aspirata, id. ἔχ, itidem sequente Consona; non fiet, ἔχ, γνήσεται, Dem. non nunc, ἔχ, ἡν' non bene, ἔχ, ἡ καλῶς μὴ solvens mercedem, διδῶς μισθόν non tamen, ἔ, μὴ, arbitrator, οἶμαι non igitur, ἐκ, ὅν, vult, βιά- λεται non sane, εἴτοι, prudentium est, σω- φρονῶν ἐστί non omnino, ἔτοι παντελῶς per Deos non habeo, μὰ τὴς θεῶς ἔκ ἔχω non equidem, ἔ γὰρ ὅν non solum, sed etiam, ἔ μόνον, ἀλλὰ ἔ, μὴ μόνον, ἀλλὰ, id. ἔχ ὅτι, ἀλλὰ ἔ, Isocr. ἔχ ὅπως, ἀλλὰ ἔ, Dem. non solum, sed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ' ὅδ' ἂν, idem.

Nonagenarius, ὁ ἔξ' ἡ ἐννεηκονταετής, α, Mac- cab.

Nonagesimus, ἐννεηκοντῆς, ἡ, ὄν.

Nonagies, ἐννεηκοντάκις.

Nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἐννεηκόντα.

Nondum, ἔτι, Isocr. ἔτι, αὐτοῖς, Dem. ὁδῶ, id.

Nongenti, ἐννεακῆκονταί, ἰαί, ια.

Nonne, πῶς ἔχ, omnium impudentissimi sunt? ἀπάντων ἀναίσχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες; Dem. nonne talis est? ἔχ, τοιούτος; nonne pessimus est? πῶς ἔ, κάκιος; nonne impius est? ἔκ ἀσεβής; id.

Non nihil, μικρόν, seu σμικρόν, morari, ἰσέχειν, Dem.

Non unquam, ἐσθ' ὅτε σπανίζοντες, id. ἐνίοτε, Plato.

Nonnusquam, ἐναιχῶ, ἔτι, ἔ, Isocr.

Nonus, ἕνατος, ἄτη, αὐτοῖς, Plut.

Norma, ὁ κανὼν, ὄνος, Ἐschin. ὁ γνώμων, ὄνος, Herodot.

Normalis, κανονικός, ἡ, ὄν.

Normatus, ὁ πρὸς γνώμονα ἑξεργασμένος.

Noscito, διαγινώσκω, Aristoph.

Nosco, seu **Novi**, γινώσκω, aliquid clare, τι σαφῶς, Xen. artem textoriam, ἵσημι, seu εἶδω τὴν ὑφαντικὴν, Ἐl. Confer **Cognosco**, **Intelligo**.

Nosocomium, τὸ νοσοκομεῖον, α.

Noster, ἡμέτερος, imperator, στρατηγός, Dem. urbs, ἡμέτερα πόλις, id. nostrum negotium, τὸ ἡμέτερον ἐργάμα, id.

Nostras, ὁ ἡμεδαπός, α, Naz.

Nota, τὸ εἶγμα, Plut. τὸ σημεῖον, Dem. τὸ ἐπίσημον, Plut. inusta, ὁ καυστήρ, Lucian. notam inuro, καυτηρῶ, N. T. notam noctuē inuere fronti alicujus, εἴζειν εἰς τὸ μέτωπόν τινος γλαυκά, Plut.

Notabilis, ὁ ἔξ' ἡ ἀξιωμακτικὸς, α, Xen.

Notabiliter, εὐνόως, ἐπισήμως.

Notarius, ὁ γραμματεὺς, εἰς, ὁ ὕπογραφεύς, εἰς, Naz. ὁ ὑπογραμματεὺς, εἰς, Dem.

Notatio, ἡ σημείωσις, εἰς.

Notatu dignus, ὁ ἔξ' ἡ ἀξιωμακτικὸς, Xen. ὁ ἔξ' ἡ ἀξιολόγος, id.

Notesco, γινώσκω, N. T.

Nothus, ὁ νόθος, α, Plut.

Notifico, δηλῶ τι πρὸς τινα, Isocr.

Notio, ἡ νόσις, εἰς, Plat. τὸ νόημα, ατος, prima, πρῶτον, Themist.

Notitia, ἡ γνώσις, Aristot. Dei, ἡ Θεογνωσία, Damasc. notitiam alicujus rei consequi, καρπώσασθαι τὴν γνώσιν τινος, Ἐl.

Noto, σημειῶ, Naz. διασημαίνω τι, Xen. ig- nominia, ἀντιμάζω, id.

Notorius, δηλός, ἡ, ὄν, Aristot.

Notus, ὁ ἔξ' ἡ γνωστός, α, Dem. alicui, τινι, Ἐlian. ὁ ἔξ' ἡ εὐγνώστος, α, Dem. notum fa- cio alicui alicud, δηλῶ τι πρὸς τινα, Isocr. Confer **Manifesto**.

Notus, i, ventus, ὁ νότος, α, Aristot.

Novacula, ὁ ξυρὸς, α, Aristoph. τὸ ξυρὸν, α, Poll.

Novalis, ἡ νεὶς, α, Theophr. ἡ νεός, α, Xen.

Novator, ὁ νεωτεριστής, α, Plat.

Nove, νεωστή, Xen. κανὼς, Isocr.

Novelletum, ὁ νεοφυτὸν, ὄνος.

Novello, νεοχρῶμαι, agros, νεῶς ἀγροὺς, Naz.

Novellus, νεαρός, α, ὄν, Plut.

Novem, οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα, Plut. cujus sunt no- vem dies, ἐνναετίας, αἰα, αἰον, febris, πυρετός, Gal.

November, ὁ ἀντιστηριῶν, ὄνος, Dem. ὁ ἐννατος μῆν, Plut. ὁ Νοέμβριος, α.

Novenarius numerus, ἡ ἐννεὰς, ἀδος.

Novendialis, ὁ ἔξ' ἡ ἐννήμερος, α, sacrum, τὰ ἐνναετα, αν, Isaeus.

Noveni, α, α, ἐνναεταί, α, α.

Noverca, ἡ μητρική, ας, Hesych.

Novercalis, e, ὁ ἔξ' ἡ μητρειώδης, εἰς, Plut.

Novi. Vide **Nosco**.

Novies, ἐννέακις.

Novilunium, ἡ νέα σελήνη, ης· ἡ νεομηνία, ας, LXX. ἡ νεομηνία κατὰ σιληνὴν, Thuc.

Novissime, ἐπὶ τέλει, Lucian. πρὸς τὸ τέλος, Plut. ἰσχυρότως, id.

Novissimus, ἔσχατος, ἄτη, αὐτοῖς, Plut.

Novitas, ἡ καινότης, ἡτος, inventorum, τῶν εὐρημένων, Isocr.

Noviter, καινῶς, Isocr.

Novitus, νεαρός, α, ὄν, Plut. miles, ὁ νεοσύλ- λεκτος, α, Dion. Hal.

Novo, νεῶς τι, Aristoph. νεῶς τι, Theophr.

Novus, νέος, α, α, annus, ἔτος, Herodian. cædes, φόνος, Thuc. καινός, ἡ, ὄν, Aristot. novas res molior, καινοποιῶμαι, Plut. καινε- γίω, Plut. novarum rerum studium, ὁ νεω- τερισμός, α, Plut. ἡ νεωτεροποιία, ας, Thuc. τὸ φιλόκαινον, Lucian. novarum rerum studiosus, ὁ νεωτεροποιός, α, Aristot. nova fa- cio, νεωτεροποιῶ, Hipp.

Nox, ἡ νύξ, Dem. media, νύξ μέση, Thuc. in- tempesta, νύξ ἀκμαῖστα, νύξ ἁρώια noctem insomnem ducere, ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, Xen. noctem sub dio agere, νεωτερεῖν ἐν ὑπαίθρῳ, Philo. facere aliquid nocte, ποιεῖν τι νυκτός, Dem. per noctem ista facis, τὴν νύκτα ταῦτα ποιεῖς usque in noctem differre aliquid, εἰς ὅψι ποιεῖσθαι τι, id.

Noxa, ἡ ἄτη, ης, Dem. Confer **Dammum**.

Noxius, βλαβερός, α, ὄν, alicui, τινι, Dem. βλάπτω, ας, ον, τινὰ, Plat. λυμένον τινος, Isocr. βλαπτικός, ἡ, ὄν.

Nubecula, τὸ νεφέλιον, α.

Nubes, τὸ νέφος, εἰς, Dem.

Nubilus, e, ὁ ἔξ' ἡ ὑπὸ γάμου, α, Dem. ὡρεῖος, αἰα, αἰον, πρὸς γάμον, seu γάμν, Ἐl. ἀκ- μαίος, αἰα, αἰον, Lucian.

Nubilum, ἡ ἀχλὺς, ὄνος, Gal.

Nubilus, a, um, ὁ ἔξ' ἡ νεφέλης, εἰς, Aristot. ὁ ἔξ' ἡ συνεφές.

Nubo, καλύπτω, alicui, γαμίζω, Plut. συνοικεῖν τινι, Lucian. secundo, δευτερογαμίζω, Pand.

Nucetum, τὸ καρυῶν, ὄνος.

Nuceus, καρυῶς, α, ὄν, fructus, καρυὸς καρυῶ- ας, η, αν, oleum, ἔλαιον, Diosc.

Nucleus, ὁ πυρὴν, ὄνος, Diosc.

Nuditās, ἡ γυμνότης, ἡτος, Chrys.

Nudius tertius, πρότερος, Thuc. nudius quar- tus, ἡδὲ ἡ ἡμέρα τετάρτη nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τῆςδε πέμπτης nudius sextus, πρὸς τὴν ἡμέραν πρὸ ταύτης ἑκτῆς, &c.

Nudo, γυμνῶ, aliquid, τι, Thuc. caput, ἀπο- κιδάσσω, LXX.

Nudus, γυμνός, ἡ, ὄν, veste, ἰσθῆτος, Herodian. ὁ ἔξ' ἡ ἀνίμω, sum, γυμνητεῖν, N. T. vivo, γυμνῆτα βίον ἔχει, Diod. Sic.

Nugæ, ἡ ἀδολοσχία, ας, Dem. ἡ φλυαρία, ας· ὁ λῆρος, α, id. aniles, γερῶν μῦθος, Lucian. nugas ago, φλυαρίω, Dem. ἀδολοσχέω, id. φλυαρίαν φλυαρίω, Aristoph.

Nugalis, ὁ ἔξ' ἡ ληρώδης, εἰς, Aristoph.

Nugamentum, φλυαρία, ας, Dem.

Nugator, ὁ ληρῶν, ἔντος, Isocr. ὁ ἔξ' ἡ ἀδολοσχός, Plut. φλυαρίων, ἔντος, Isocr. ὁ σπερμολόγος, Dem.

Nugatorie, ἀδολοσχῶς, ληρώδως.

Nugatorius, ὁ ἔξ' ἡ ληρώδης, εἰς, Aristot. ὁ ἔξ' ἡ φλυαρώδης.

Nugor, ἀδολοσχέω, frustra, τὴν ἄλλως, Dem. de aliquid, μάτην φλυαρίω περὶ τινος, id. ῥα- ψώδιω μάτην, id. et mentis errore adficior, ληρίω εἰς τεύφομαι, id.

Nullatenus, ὁδῶμαι, Dem. ὁδῶμαι, id. μη- δαμῶ, id. ὁδῶμαι, id.

Nullibi, ὁδῶμαι, Laert.

Nullus, μηδείς, μηδεμία, μηδὲν, Dem. ὁδῶς, ὁδῶς, ὁδῶς, Isocr. sum, μηδὲς εἰμι, Soph. alius, nisi, ὁδῶς ἄλλος, ἡ, Lycoph. μηδὲς ἄλλος, πλὴν, Isocr. nullo modo, nullo pacto, ἔκ ἐσθ' ὅπως, Plat. ὁδῶμαι, Dem.

Num, ἄρα μὴ, Lucian. ἄρα, Aristoph. num non perii? μὴν μὴ ἀπόλωκα; Plat.

Numen, τὸ θεῖον, Plut. τὸ δαμνῶν numine adflor, ἐνθασιάζω, id. ἐνθασιάζω, Philo. nu- mine adflatus, a, um, ἐκπαιτικός, ἡ, ὄν, Arist. ἐνθεασικός, ἡ, ὄν, Plut. numinis adflatus, ἡ Θεοληψία, ας, Plut.

Numerabilis, ἀριθμητός, ἡ, ὄν.

Numeratim, καθ' ἀρίθμην.

Numeratio, ἡ ἀρίθμησης, ὁ κατάλογος, Bas.

Numero, ἀριθμέω τι, Xen. Confer **Numerus**.

Numerose, εὐρύθμως, dicere, λέγειν, Isocr.

Numerosus, a, um, πολλὸς, πολλή, πολλὸν, ἀριθμῶ, oratio, εὐρύθμως λέξις, Aristot.

Numerus, ὁ ἀριθμός, α, Dem. oratorius, ὁ ῥη- τικός, α, Dion. Hal. numero infinitus, κατὰ τὸ πλήθος ἀπείρος, Plut. ἀπείρος τὸ πλήθος, Isocr. numero decem, δέκα πρὸν ἀριθμῶν, Xen. in numero hostium habere aliquem, τίθεσθαι τινὰ εἰς τὴν ἑχθρῶς, Dem. in nullo numero esse, ἐν ὁδῶς μέρει εἶναι, id.

Nummatio, ἡ πολυχρημοσύνη, ης.

Nummatus, ὁ ἔξ' ἡ περιχρημάτος, α, Plut. bene sum, εὐχρημονέω, Plat.

Nummularius, ὁ ἀργυρονομῶν, ὄνος, Lucian. ὁ τραπέζιτης, α, N. T.

Nummulus, τὸ νομισμάτιον, α.

Nummus, τὸ νόμισμα, ατος, Aristot. τὸ κέρμα, ατος, N. T.

Nunc, νῦν, Dem. νῦν, id. ταῦν, id. ἡδὲ, id. ἐν τῷ παρόντι, id. ἐν τῷ νῦν, id.

Nuncio. Vide **Nuntio**.

Nuncupatio, ἡ προσαγορεύσις, εἰς, Lucian. ἡ ὀνομασία, ας, Aristot.

Nuncupo, προσαγορεύω, Naz. Confer **Nomino**.

Nundinæ, ἡ παντοπωλία, Poll. ἡ παντογυρία, Plut.

Nundinalis, e, seu **Nundinarius**, πανηγυρικός, ἡ, ὄν, forum nundinarium, ἡ ἀγορὰ τῶν ὀνίων, Aristot. ἡ ἀγορὰ τῶν παλαιόκων, Thuc.

Nundinatio, ἡ καπηλία, Chrys. ὁ πανηγυρι- σμός, α, Phil.

Nundinor, καπηλεύω, aliquid, τι, Herodot. πείραμαι τι, Dem. ἀγοράζω.
 Nunquam, ὅτε ποτε, fecimus, ἐποιήσαμεν, Dem. genuina existimavit, ὁδωπώποτε γνήσια ἐνόμει, id. μηδὲ ποτε, Isocr. μηδὲ ποτε ποτε, id. μή ποτε, Xen. ὅδυνα χροῖον, Isocr. nunquam non. Vide Semp̄er.
 Nunquis, -quæ, -quid? ἄρα μή τις; μὴν τις;
 Nuntia, ἡ ἀγγεῖλος, Hom.
 Nuntiatio, ἡ ἀγγελία, Thuc.
 Nuntio, ἀγγέλλω, aliquid, τι, Dem. victoriam urbi, νίκην εἰς πόλιν, Plut. aliquid alicui, ἀπαγγέλλω τι τινι τινὶ περὶ τινος, id. Confer Nuntium.
 Nuntium, ἡ ἀγγελία, Dem. ὁ ἀγγελίος, Thuc. verum, ἀπαγγέλλω ἀληθῆς, Dem. adferre grave et acerbum, φέρειν ἀγγέλιον χαλεπὸν καὶ βαρεῖαν, Plat. accipere molestum, ἀκῆσματος ἀκῆσιν βαρυτέρα, Alciph. r.
 Nuntius, ὁ ἀγγεῖλος, Dem. ὁ ἀγγέλλων, οὐτος nuntium mittere, ἀγγέλλω πέμπειν venire alicui, ἀγγέλλω ἐλθεῖν τινι, id.
 Nuo, νῦν.
 Nuper, νεώτε, Isocr. ἔναγχος, Dem. πρόην, id. factus, ὁ καὶ ἡ νεογενής, Plut. genitus, ὁ καὶ ἡ νεογενής, id. natus, ὁ καὶ ἡ ἀρτίστοκος, Joseph. ὁ καὶ ἡ νεόγονος, Herodot. mortuus, ὁ καὶ ἡ νεοθανής.
 Nuperrime, ἔγγιστα, Dion. Hal.
 Nuperus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἀπὸ τοῦ N. T.
 Nuptiæ, ὁ γάμος, Dem. οἱ γάμοι, τὰ γαμικά, ὦν, Thuc. nuptias celebros, ποίω γάμους, id. συντελεῖν τὰς γάμους, Polyb. ambio alicujus, γάμον τινος διόκημι, Plat. μνηστεύω γάμον τινος, id. contraho cum aliqua, γαμῶ τινά, Dem.
 Nuptialis, e, γαμικός, ἡ, ὄν, lex, νόμος, Plut. carmen, τὸ ἐπιθαλάμιον, καὶ ἡ γαμήλιος ὠδή, festum, τὰ γαμήλια, ὦν, Gregor. munus, ἡ γαμηλία, as, Dem.
 Nupturio, γαμωσία, Alciph. r.
 Nuptus, ūs, ἡ μνηστεία nupti do alicquem alicui, συνιέναι τινά τινι, Isocr. γαμίζω τινά, N. T. ἐγαμίζω, ibid.
 Nurus, ἡ ἐννύς, ἡ, ἡ σύμφη, ης, N. T.
 Nusquam, ὅδαμ, Dem. ubi, ὅδαμ πώποτε, ὅπα, id. nusquam non, πανταχῶς nusquam gentium, ὅδαμ γῆς, Aristot. nullum in loco, μηδαμῶς, abire, βαδίζειν, Dem.
 Nutatio, ἡ νεύσασις, εως.
 Nuto, νυσάζω, Dion. vacillo, σφάλλομαι, Plut.
 Nutribilis, e, θρεπτικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Nutricatio, ἡ τήθησις, εως, Theophr.
 Nutricor, τισθῆναι, aliquid, τινά, Xen. τισθῆναι τινά, Plut.
 Nutrimentum, ἡ τροφή, ης, Dem. ἡ διατροφή.
 Nutrio, τρέφω, aliquid, τινά, Dem. διατρέφω τινά, Confer Allo.
 Nutritio, ἡ θρέψις, εως, Al. Aphr. ὁ σιτισμός, ἡ nutritis, ἡ σισθῆς, as, Dem.
 Nutritor, ὁ τροφῆς, Plat. ὁ τροφός, id.
 Nutrix, ἡ τροφῆς, ἡ, Isocr. infantis, ἡ σισθῆς, ἰδὸς, Synes. ἡ τήθης, Dion. Long.
 Nutus, τὸ νεύμα, Thuc. Dei, ἡ πομπὴ τοῦ, Herodot. πομπὴ τοῦ Θεοῦ, Plut. nutu significo, νῦν. Confer Innuo.
 Nux, τὸ κάρυον, κα, Diosc. juglans, κάρυον βασιλικόν avellana, κάρυον Ποντικόν Græca, ἡ ἀμυγδαλί, ης fagina, κάρυον φάγνον pinea, κάρυον πινύον, idem. odorata, seu moschata, τὸ μοσχόκαρυον, κα nucibus ludo, καρναπέζω, Nicet. nuces relinquo, i. e. pueris excedo, μετρηκίζομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, AEl.
 Nycticorax, ὁ νυκτικόραξ, ακος, Aristot.
 Nympha, ἡ νύμφη, ης, Plut.
 Nymphæum, τὸ νυμφαῖον, ὁ νυμφαῖον.
 Nymphæus, νυμφαῖος, αἴα, αἰών.

O.

O, ὦ, Vocandi, ὁ Socrates! ὦ Σώκρατες.
 Aristoph. Exclamandi, ὁ terra et Di! i.

ὦ γῆ καὶ θεοί, Dem. ὁ Di immortales! ὦ πρὸς τὸν θεόν, Xen.
 Ob, διὰ, aliquid, τι, Dem. Confer Propter.
 Obærat, ὁ καὶ ἡ ὑπὲρ χρεως, ω, fio, γίνομαι, Dem. res alicujus, ὑπὲρ χρεως ὡς τινός, id.
 Obambulation, ἡ περιδούσις, εως, Suid.
 Obambulo, περιπατέω, alicubi, ἐν τινι τόπῳ, Dem. περιουσία, id.
 Obbrutesco, ἐκθροῦμαι, Polyb.
 Obdo, ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τι τινι.
 Obdormio, seu Obdormisco, κοιμάομαι, Xen. καθυπνῶ, id. καταδραβάνω, Luc.
 Obduco, περισπάζω, Aristot. auro, χρυσῶν χρυσῶν, LXX. argento, περισπάζω ἀργυρίῳ are, καλύπτω χαλκῶ, id. tenebras alicui rei, ἐπισκοπῶ τινι, Diosc. τι, id. cicatrice, ἀσφαλῶν aliquid, ἰσχυλῶν τι, id.
 Obduresco, σκληρύνωμαι.
 Obduro, σκληρύνω, N. T.
 Obediens, πειθόμενος, ἴν, ἐν, in aliqua re, περὶ τινος, Dem. ὁ καὶ ἡ ὑπακούς τινι, id.
 Obedienter, ὑπακούσας, πειθόμενος.
 Obedia, ἡ ὑπακού, ης, N. T. ἡ ὑπακού, as, Cl. Al. ἡ πειθαρχία, as, Dem.
 Obedio, πειθόμενος, optimis monitis alicujus, τινι τὰ βέλτεστα, Dem. alicui, πειθαρχέω τινι, Isocr. ἀκούς τινός, Dem. ὑπακού τινι.
 Obeliscus, ὁ δελίδος, κα.
 Obelus, ὁ δελίδος, ὡ, obelo noto, δελίδω, Cic. obeli appositio, ὁ δελιδισμός, ἡ.
 Obelo, ἰφιδύω, custodias, φυλάκω, Polyb. munus sine reprehensione, λυσιτερίω ἀμύπτως, Dem. munus—ἡτι, boni, διαπραττῶ ἔργον χρηστῶ ἀνθρώπῳ, id. legationem, ἐπιτελείω περιστάσει, comitia, ἀρχαιρεσιάζω, Plut. mortem, τελευτῶ τὸν βίον. Confer Morior.
 Obeguito, καθιπτεύω, Lucian. παρῆπτω.
 Oberror, περιουσία, πλανῶμαι, per regionem, κατὰ χώραν, Dem. cum liberis, ἀλάομαι μετὰ παῖδιν, id.
 Obesitas, ἡ λιπαρότης, Theophr. ἡ πολυσαρκία.
 Obeso, λιπαίνω, Eurip.
 Obesus, λιπαρός, ἀ, ὄν, Plat. ὁ καὶ ἡ πολυσαρκος, sum, λιπαῖος, Plut.
 Obex, ὁ μοχλός, Thuc. impedimentum, τὸ ἐμπόδιον. Confer Impedimentum.
 Obfirmo, ἐπιστηρίζω, Aristot. διαβεβαιόομαι, Plat.
 Obgannio, ἀντιπυλίζομαι.
 Objectaculum, τὸ πρόσβλημα, ακος, Græciæ, τῆς Ἑλλάδος, Lucian.
 Objection, τὸ ἐνιδίωμα, ακος.
 Objectio, ἡ πρόσβλησις, ης, Plat. ἡ ἀντιλογία.
 Objectum, τὸ ἀντικείμενον, κα, Aristot.
 Objection, παραβάλλον, aliquid equis, τι ἵπποις, Plut. exprobro alicui aliquid, ἐνιδίω τι τινι, Isocr. me periculo pro aliquo, δίδωμι ἑμαυτὸν εἰς κινδύνον ὑπὲρ τινος, Dem.
 Obiter, παρέρχων, Synes. ἐν παρόδῳ, Lucian. ἐν παρέρχῳ καὶ ἀμύλῳ, Plut. ἀσπνύσας, AEl.
 Obitus, ὁ ὀλέθρος, Dem. Confer Interitus, item Mors.
 Objurgatio, ἡ ἐπιστήμησις, εως, Dem. ἡ λυδία, as, Isocr.
 Objurgator, ὁ ἐπιστημητής, ἡ, Poll. ὁ ἐγκαλῶν, ὄντος, Dem.
 Objurgatorius, ἐπιστημητικός, ἡ, ὄν.
 Objurgo, ἐπιτιμῶ, aliquid, τινι, Dem. peccantes, τοῖς ἀμαρτανέουσιν, hæc, ἐπιτιμῶ ταῦτα, id. aliquid aperte, τινι φανερώς, Isocr.
 Oblado, βλάπτω, aliquid, τινά, Plat.
 Oblanguo, ἐκλύωμαι, Plut.
 Oblatio, ἡ προσφορά, as, LXX.
 Oblatro, καθυλακτέω, Bas.
 Oblatum, τὸ δῶρον, κα, LXX.
 Oblectamentum, τὸ ἀπόλαυσμα, Clem. Alex.
 Oblectatio, ἡ τίσις, Isocr. ἡ εὐφροσύνη, Xen.
 Oblecto, ψυχαγωγῶ, Polyb. aliquid, τίρω τινά, Isocr. aliqua re, τινι, Plut. εὐφραίνω τινά, Dem. ἡδύνω.
 Obligatio, ἡ κατεγγύη, ης, Isocr. ἡ ἐνοχή.
 Obligo, ἐπιδέω, vulnera, τραύματα, Gal. aliqua re, ἀπαδῶ τινι, Diosc. aliquid beneficii, ἀναρτῶμαι τινά, Xen.

Oblino, περιαιρέω, aliquid, τι, Theophr. περιαιρέω, Lucian.
 Oblinatio, ὁ πλαγιασμός, ἡ, Hermog. ἡ λώζωσις, εως, Strabo.
 Obligue, πλαγίως.
 Obliquitas, ἡ πλαγιότης, ἡ λοξότης.
 Oblitio, πλαγίως, πλαγιόζω, Poll. λοξῶς, Proclus. λοξῶς, Strabo.
 Oblivus, πλαγίως, εως, Xen. Theophr. λοξός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Obliteratio, ὁ ἀφανισμός, ἡ, Aristoph. ἡ ἐξαλείψις, εως.
 Oblitero, ἀφανίζω, memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινός, Dem. aliquid, ἀπαλείφω τι, id. ἐξαλείφω τι, id.
 Oblivus, ἡ λήθη, ης, Dem. ἡ ἀμνηστία tradere aliquid oblivioni, τὴν λήθη παραδίδωμι τι, Lucian. λήθη ποιέσθαι τινος, id. adferre oblivionem alicujus, δίδωμι λήθη τινός, Isocr. λήθη ἐμποεῖν τινός, id.
 Obliviosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνημον, οὐτος, Plat. ὁ καὶ ἡ ἐπιλήσμων, εως, N. T. ὁ καὶ ἡ ἐπιλήσμων, οὐτος, Isocr.
 Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, alicujus rei, τινός, Dem. ἀμνημονίω τι, Dem. τινός, Isocr.
 Oblongus, ὁ καὶ ἡ παραμήκης, Diod.
 Obluor, ὀρούω, alicui, τινι, Dem. παραχλῶ τινι, N. T. τινά, Plut.
 Obluctator, ὁ ἀντιπαλός, κα, Dem.
 Obluctor, ἀντιπαλῶ, alicui, ἀντιείδω τινι, Plut. ἀντιπαλῶ περὶ τι, id. vento, ἀντίχῳ πνέματι, AEl.
 Obmurmuro, καταγογγύζω.
 Obmutescor, κωφάομαι, Philo. σιωπῶμαι.
 Obmoror, ἀντιείδω, alicui, τινι, Plut. ἀντίπαλῳ.
 Obnix, συντόνως, Lucian.
 Obnoxius, ὁ καὶ ἡ ἐνοχός, legi, τῷ νόμῳ, Dem. rationibus de rebus a se gestis reddendis, ὁ καὶ ἡ ὑπεύθυνος τῶν πραχθέντων, id. κατὰ δικαιοσύνην.
 Obnubilo, ἐπινέφω, Aristot.
 Obnubilus, ὁ καὶ ἡ ἐπινέφης, Aristot.
 Obnubo, περικαλύπτω, aliquid aliqua re, τι τινι, Plut. σκεπάζω.
 Obnuntiatio, ἡ καταγγελία, as.
 Obnuntiator, ὁ καταγγέλλων, Aristot.
 Obnuntio, καταγγέλλω, Plut.
 Oboleo, ἀπόδο, Diosc.
 Obolus, ὁ ὀβολός, ἡ, Aristot.
 Oborior, ἐπιγίνομαι, Xen.
 Obrepro, ὑπερερχομαι, Plut. ὑποδύω, Aristot. παραδύω, Dem.
 Obreptio, ἡ παρὰδυσσις, εως.
 Obrepto, παρεπύζω, Suid.
 Obrigeo, περιπλήρωμι ψύχει.
 Obtruo, ἐγκατερίζω, aliquid, τι, Dion. Hal. συγκαλύπτω, ἐπικαλύπτω.
 Obryzum, τὸ ὀβρύζον, κα.
 Obscene, αἰσχρῶς.
 Obscenitas, ἡ αἰσχρότης, verborum, ἡ αἰσχρολογία, ης, Dem.
 Obscenus, αἰσχυρός, ἀ, ὄν, Plut. ὁ καὶ ἡ ἀσελγής, in verbis, ὁ καὶ ἡ αἰσχρολογία, Poll.
 Obscuratio, ἡ ἐπισκόπησις, εως, ἡ σκόπησις, εως, Plut. abolitio, ἡ ἀφανισμός, εως, Dem. ἡ ἀμύνησις.
 Obscure, ἀμυρῶς, Plut.
 Obscuritas, τὸ σκότος, Dem. ἡ ἀγνοία, Dion. Hal. nominis, ἡ ἀδοξία, as, Dem. sermonis, ἡ ἀσάφεια λόγου, Plut. oculorum, ἡ ἀμύνησις ὀφθαλμῶν, Diosc. generis, ἡ δυσγένεια, as, Dion. Hal.
 Obscuro, ἐπισκοπῶ, Dem. aliquid, συγκαλύπτω, seu ἐπισκοπῶ τι, id. ἀμυρῶς, τι, Philo.
 Obscure, ἀμυρῶς, ἀ, ὄν, lychnus, λυχνίδιον, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἀφανής, εως, et incerta gratia, καὶ ἀπληρῶς χάρις, Dem. obscurum erat, ἀπληρὸν ἦν, Lycoph. obscura oratio, ἀσαφής λόγος, λόγος αἰνιγματώδης, aër, ἡ δριμύτης, ης, Aristot.
 Obscratio, ἡ ἐκτενή, Dem. ἡ ἐκτενή, Isocr. ἡ προσλιπάρησις, εως.
 Obscuro, λιπαρῶς, et obtestor, καὶ ἀντιπαλῶ, Dem. oro et obscuro aliquid, ἐκτενῶ τινά καὶ ἀντιπαλῶ, id. παρακαλῶ.
 Obscundo,

Obscundo, συνειπνύναι, alicui, τινί, Plut. alicui in aliquo, ὑπηρετῶν τινί τι, Xen. venti obscundant, ἐπαισιάζει, Lucian. ἐπαισιάζει, Philo.
 Obsesio, περιφράττω, aliquid, τί.
 Obsequenter, πιθηνῶς, Philo. θεραπευτικῶς, Plut.
 Obsequentia, ἡ χάρις, Dem. ἡ θεραπεία, Xen.
 Obsequiose, θεραπευτικῶς, Plut. colo, κολακίζω, Xen.
 Obsequiosus, θεραπευτικός, ἡ, ὄν, Plat. ἀκολούθητικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Obsequium, ἡ ἀνθρώπινη, εἰς, Plut. ἡ ὑπηρεσία. Confer Obsequentia.
 Obsequor, ὑπηρετῶ, alicui in aliquo, τινί τι, Dem. ὑπηρετῶ τί τινι, Plut. alicui, χαρίζομαι τινι, Dem.
 Obsero, firmo, περικλείω, Thuc. obsepiño, περιφύπτω.
 Observabilis, ε, ὃ ἡ αἰδέσιμος, α.
 Observantia, ἡ θεραπεία, Isocr. omni observantia colere aliquem, πάσῃ θεραπείᾳ θεραπεύειν τινά, Xen. magna observantia coli ab aliquo, πολλῇς θεραπείας τυχάνειν παρὰ τινος, Isocr.
 Observatio, ἡ παρατήρησις, N. T. ἡ ἐκπλήρησις, Naz.
 Observator, ὁ ἐπισκόπος.
 Observatorius, παρατηρητικός, ἡ, ὄν.
 Observo, ἐπιστηνῶ, aliquid, τί, Dem. παρατηρῶν τι, Lucian. tempus, τηρῶ τὸν καιρὸν, Naz. ἐπιστηνῶ καιρὸν, Plut. aliquem, διαφυλάττω τινά, Plut. περιοράω τινά, Thuc. colo, θεραπεύω, alicui, τινά, Isocr. ποιοῦμαι θεραπείαν τινί, idem.
 Obses, ὁ ὄμηρος, Thuc. dare aliquem obsidem, παραδύναμι τινά ὄμηρον, Dem. δίδωμι ὄμηρον τινά, Xen. accipere aliquem obsidem, εἰς ὄμηριαν λαμβάνειν τινά obses sum, ὄμηρεύω, Philo. obsidem posco aliquem, ἐξομρεύω τινά, Plut.
 Obsessio, ἡ περιβάθησις, εἰς.
 Obsessor, ὁ πολιορκῶν, ὄντος, Dem. ὁ πολιορκησῆς, α, Athen.
 Obsessus, πολιορκούμενος, ἐν, ἐν, Isocr. urbs, πόλις πολιορκούμενη, id. ab aliquo, κατασῆς εἰς πολιορκίαν ὑπὸ τινος, id. a diabolo, δαιμονιακός, ἡ, ὄν, Plut. δαιμονιζόμενος, ἐν, ἐν, N. T.
 Obsideo, πολιορκῶ, Isocr. urbem, τὴν πόλιν, Plut. aliquem, τινά, Dem. undique murum, κύκλῳ περιβάθωμι τὸ τεῖχος, id.
 Obsidio, ἡ πολιορκία ας, Dem. obsidione claudere urbem, ἐκπολιορκεῖν πόλιν, Isocr. περιβάλλειν πόλιν, LXX. claudi ab aliquo, καθίστασθαι εἰς πολιορκίαν ὑπὸ τινος, Isocr. capere urbem, πολιορκεῖν ἀλίσκειν πόλιν, Dem. obsidionem solvere, λύνειν πολιορκίαν tolerare extremam, πολιορκίαν ἐσχάτην ὑπομένειν, Isocr. ab obsidione cessare, παύσασθαι πολιορκίας, Aristot.
 Obsidionalis, πολιορκητικός, ἡ, ὄν.
 Obsignator, ὁ ἐπισφραγιστής, α, Lucian.
 Obsigno, ἐπισφραγίζω, aliquid, τί, Plat. literas, κατασφραγίζωμι γράμματα, Dem.
 Obsisto, ἐνίσταμαι, alicui, τινί, Plut. ἀντίσταμαι πρὸς τινά, Thuc.
 Obsoleo, seu Obsolesco, ἀπαρχαίνομαι, Bud.
 Obsolete, ἀπαρχαίνομαι, Bud.
 Obsoletus, παλαιός, ἐν, ἐν, Plat. verbum, ἀνακρηστικός ὄνομα, Dion. Hal.
 Obsonium. Vide Opsonium.
 Obstaculum, τὸ κώλυμα, ατος, Lucian.
 Obstetricatio, ἡ μαίευσις, Plat. ἡ μαία, id.
 Obstetricor, μαίωμαι, Lucian. μαίωμαι, Plut.
 Obstetrix, ἡ ἀκέρει, Hipp. ἡ μαία, Plut.
 Obstinare, αἰνάζει.
 Obstinatio, ἡ αἰνάζει, ας, Plat. ἡ σκληροκαρδία, ας, LXX.
 Obstinatus, ὃ ἡ ἀμετάπειτος, α, Plut.
 Obstipo, κατασφύω.
 Obstipus, α, um, κρύος, ἡ, ὄν, Lucian.
 Obsto, ἀνίσταμαι, alicui, πρὸς τινά, Thuc. ἀντιτάττωμαι τινι, Xen. πρὸς τινά, idem. alicui, ne videat, κωλύω τινά τῷ ὄρῳ, Hero-

dot. ἐμπόδιον εἰμι τῷ μὴ ὄρῳ, id. ne hoc facias, ἐπίχω σε τῷ, Plut.
 Obstrepo, θορυβῶ, alicui, τινί, Plut. παρεινυχῶ τινι, et τινά.
 Obstringo, ἐπιτίω, Gal. juramento, ἐγκαταλαμβάνω ὄρκον, Thuc. aliquem sponsione, κατεγγυῶν τινά, Dem.
 Obstructio, ἡ ἐμφραξίς, εἰς, Hesych.
 Obstructus, α, um, ὃ ἡ ἐμφρακτός, α.
 Obstruo, ἐμφράττω, aliquid, τί, Dem.
 Obstupefacio, ἐκπλήττω τινά, Herodian.
 Obstupeo, seu Obstupesco, ἐκπλήττομαι, aliqua re, πρὸς τι, Plut. ἀναισθήτως ἔχω, id.
 Obsum, βλάπτω τινά, Lycoph. Confer Nocco.
 Obsurdesco, ἐκκαθόρομαι.
 Obtego, κατακαλύπτω, Plat. περισφύω.
 Obtemperatio, idem quod Obedientia.
 Obtempero, idem quod Obedio.
 Obtendo, προείρχομαι, aliquid, τί, Herodian.
 Obtenebro, ἐπισκοπῶ, Dem.
 Obtero, ἐπιτερίζω, Aristot.
 Obtestatio, ἡ ἐκτενής, Dem. ἡ ἐπιμαρτυρία, Thuc.
 Obtestor, ἀντιβολῶ, aliquem, τινά, Dem. ἐκλιπαρῶ τινά, Plut. Deum, ἱκετεύω θεόν, Xen.
 Obtestantia, ἡ ἀποσιώπησις, εἰς, Plut.
 Obtimeo, seu Obtimeo, ἀποσιωπῶ, Plut.
 Obtimeo, τυχάνω, aliquid, τινός, Isocr. locum, χώραν ἐπίχω, Dion. Hal.
 Obtingit, συμβαίνει, alicui aliquid, τί τινι, Isocr.
 Obtorqueo, διαστρέφω, Theophr.
 Obtractatio, ἡ διαβολή, ἡς, Dem. ὁ φθόνος, id. ὁ διασυρμός, ἡ κακολογία.
 Obtricator, ὁ ἡ βάσκανος, α, Dem. φρονεῖν ἐπιβρίμνος, id. ὃ ἡ κακολόγος.
 Obtracto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τινά ἐπὶ τι, Lucian. πρὸς τι, id. λυδοροῦμαι τινι, id. δασύρα τινά, καταλαλῶ.
 Obtrudo, προσωβίζωμαι, ὠδῶ, Xen.
 Obtrunco, ἀποκυρτίζω, N. T.
 Obtrueo, ἀντιβλήπω, Ælian.
 Obtundo, ἀπαμβλῶ, Plut. ἐξαμβλῶ, Plut. aures, ἐκκαφῶ τὰ ὅτα, Lucian.
 Obturbo, διαταράττω, aliquem, τινά, Plut.
 Obturatio, ὁ ἐμφραγμός, α.
 Obturo, ἐμφράττω, os alicui, τὸ στόμα τινί, Dem. ἐπισφραγίζω τινά, idem. aures, βύω τὰ ὅτα, LXX.
 Obtuse, ἀμβλύως, video, ἀμβλυώττω, Lucian. obtusissime video, ἀμβλύτατα ὁράω, Plut.
 Obtutus, ὡς, ἡ πρόσφυσις, Soph. τὸ βλέμμα, Dem.
 Obvallo, χαράσκω, Æschin.
 Obvenio, ἐκπολιορκεῖν πόλιν, Isocr.
 Obvisor, ἐπισφραγίζω, Dem.
 Obvorto, ἐπισφραγίζω, alicui terga, τὰ νῶτά τινι, Lucian.
 Obviam, εἰς ἀπάντησιν, eo alicui, συναντάομαι τινι fio alicui, ἀπαντῶν τινί, Dem. πρὸς τινά, Isocr.
 Obvio, ἀπαντῶν τινι, Xen. ἀντιάζω τινί, Plut. ὑπαντιάζω τινι, Lucian.
 Obvius, ἀπαντῶν, ὡς, ὄν, Dem.
 Obumbratio, ὁ ἐπισκιασμός, α, ὁ ἀποσκιασμός, α.
 Obumbro, ἐπισκιάζω, aliquid, τί, N. T. τινί Lucian. κατασκιάζω.
 Obvolvō, περιελίσσω, Plut. aliquid aliquo, περισφύω τί τινι, id.
 Occa, τὸ βωλόκοπον, α.
 Occalesco, ἀποσκιάζομαι.
 Occasio, ὁ καιρὸς, α, Dem. ἡ ἀφορμή, ἡς, id. ἡ ἐκτορία, ας, Isocr. ultro oblata, καιρὸς αὐτόματος, Dem. magna, μέγας, Isocr. mirifica, μέγιστος, Dem. optima, κάλλιστος, Isocr. apta ad aliquid, ἀρμόστων τινός, Dem. utilis, συμφέρον singularis, ἐκτορία πολλῇ occasionem quaero, καιρὸν ζητῶν nundinor, πρίσμαι praebo, seu suppedito, παρασκευάζω accidere, συμβαίνειν contingere alicui, γίγνισθαι τινι incidere, συμπίπτειν venire, ελθεῖν habere, ἔχειν, id. expectare, περιμένειν, Isocr. praetermittere, παρίναι, Dem. demittere, ἀφίναί, observo, παρατηρῶ, id. aucupor, λαμβάνω, Diod. Sic. occasioe uti, χρῆσθαι τῷ καιρῷ, Dem.
 Occasiuncula, τὸ ἀφορμίδιον, α.

Occasus, ὡς, ἡ δυσμή, ἡς, solis, ἡλίω, Xenoph. ἡ δύσις, εἰς, Aristot. ad occasum habitantes, εἰ πρὸς ἑσπέραν οἰκῶντες, Dem.
 Occatio, ἡ βωλοκοπία, ας.
 Occento, κατράβω, Herodot.
 Occipio, ἀρχομαι, Dem. Confer Incipio.
 Occidens, ἡ δύσις, Aristot. ἡ ἑσπέρα, Dem.
 Occidentalis, α, δυσμενής, ἡ, ὄν, Ptol.
 Occido, idem quod Occisio.
 Occido, φονεύω τινά, Herodot. Confer Interficio.
 Occido, καταπίπτω, Al. Aphr. sol occidit, ἥλιος δύει seu καταδύει.
 Occiput, ἡ κοτύς, ἰδος, Hippocr.
 Occisio, ὁ φόνος, α, Dem. Confer Cædes.
 Occisor, ὁ φονεὺς, εἰς, Dem.
 Occlamito, καταβοάω, Thuc.
 Occludo, κατακλείω, Xen.
 Occo, βωλοκοπῶ, Aristoph.
 Occubo, idem quod Occumbo.
 Occulo, συγκυρῶ. Confer Abscondo.
 Occultatio, ἡ κατακρυψίς, εἰς, ἡ κρύψις, εἰς.
 Occulte, κρύφα, Plut. κρυφῇ, N. T. ἀφανῶς, Dem. ἀδελῶς, κρύβδην.
 Occulto, κρύπτω, Dem. ἀποκρύπτω τί, id.
 Occultus, α, um, ἀποκρυφνύμενος, ἐν, ἐν, Isocr. ὃ ἡ ἄδελος, Dem.
 Occumbo, τελευτῶ, Xen. τελευτῶν τῷ βίῳ, id. τὸν βίον, Lucian. Confer Morior.
 Occupatio, ἡ ἀσχολία, Dem. Confer Negotium.
 Occupo, καταλαμβάνω, urbem, πόλιν, Isocr. αἶρεν πόλιν, Plut. κατέχω τι, Isocr. ἐπι-καταλαμβάνομαι τινά, Æschin. ἐπὶ τι, Aristot. τινός, Thuc. occupor in aliqua re, ἀσχολῶς εἰμι πρὸς τινι, Aristot. ἀσχολῶς γίνομαι διὰ τι, Dem.
 Occurro, ἀπαντῶ, alicui, τινί, Xen. occurrit mihi aliquid, ἐπὶτρέχεται ἰσ, Isocr. ἐρχεται μοι ἐπὶ νῦν, Dem. συναντῶ.
 Occursatio, τὸ ἀπάντημα, ατος, LXX.
 Occurso, ἐπιτεμι, Herodian. alicui, τινί ἀπαντῶν τινι, Xen.
 Occursus, ὡς, ἡ ἀπάντησις, τὸ συνάντημα.
 Oceanus, ὁ ὠκεανός, α, Aristot.
 Ocellus, τὸ ὀμμάτιον, Aristot. τὸ ὀμματίδιον, id.
 Ocrea, ἡ κνημῖς, ἰδος, Hom.
 Ocreatus, α, um, ὃ ἡ κνημιδοφόρος, α.
 Octavum, ὀγδόον.
 Octavus, α, um, ὀγδὸς, ὅ, ὄν, Thuc.
 Octies, ὀκτάκις.
 Octingentesimus, α, um, ὀκτακοσίαις, ἡ, ὄν.
 Octingenti, ας, α, ὀκτακόσιοι, ἰαι, ἰαι.
 Octo, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτώ, Plut. qui octo dierum est, ὀγδοαῖος, αἰα, αἰον, id.
 October, ὁ πυανεύσιον, ὄντος, Dem. ὁ Ὀκταέριος, α.
 Octodecim, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, Herodian. Confer Duodeviginti.
 Octogesimus, ὀγδοηκοστής, ἡ, ὄν, Thuc.
 Octogies, ὀγδοηκοστής.
 Octoginta, οἱ, αἱ, τὰ ὀγδοήκοντα, Ælian.
 Octonarius, ὀγδοαῖος, αἰα, αἰον, numerus, ἡ ὀγδοάς, ἄδος, Plut.
 Octuplex, ὀκταπλῆς, contr. πλῆς, ἡ, ὄν.
 Octuplus, ὀκταπλάσιος, ἰα, ἰαι.
 Oculatus, ὃ ἡ πολύμματος, α, Lucian. ἔνδερος, testis, ὁ αὐτόπτης, α, Xen.
 Oculitus, ὀφθαλμικός.
 Oculus, ὁ ὀφθαλμός, α, Dem. τὸ ὄμμα, ατος, Aristot. uterque, ἑμῶν ὀφθαλμοί, Dem. ponere aliquid ob oculos, ποιῶν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, id. adspicere aliquem oculis, ὁρᾶν τινά ὀφθαλμοῖς, oculudere alicui oculos, συγκλείσαι τινι ὀφθαλμῶν, cui oculus erutus est, ὀφθαλμὸν ἐκκυρῶμενος, ἀπεστρεφόμενος ὀφθαλμῶν, id. oculos attollo, ἀνακύπτω, N. T. ad oculos pascendos facere, εἰς ἱερὰν ὄψεως συντίλλω, Æl.
 Ocymum, seu Ocimum, τὸ ὠκυμον, α, Diosc.
 Ocyon, ὃ ἡ ὠκίον, ατος.
 Ocyus, ἀκύτερον, ocyssime, ὠκισα.
 Oda, ἡ ὠδή, ἡς, Xen.
 Odeum, τὸ ὠδεῖον, α, Hesych.
 Odi, μισῶ, aliquem, τινά, Dem. ob aliquid, τινός, Plut. aliquid, ἐχθαίρω τι, id. Confer Odium.
 Odiose,

Odiose, μισητός, δυσκόλως, Dem. ἰχθυόδωδς, id. φιλοπενηθιμῶν, Lucian.
 Odiosus, μισητός, ἢ, ὄν, συγχετός, ἢ, ὄν, φορετικός, ἢ, ὄν, et molestus, ἢ, ὄν, παχέτης, Dem. ὁ ἢ φιλοπενηθιμῶν, ονος, et diis invisus, ἢ ἰχθύος Δεός, idem.
 Odium, τὸ μῖσος, εἰς, Aristot. in aliquem, τινός, Thuc. in odio esse omnibus, μῖσος ἔχιν παρὰ πάντων, Lucian. odio habere aliquem, μῖσος ἔχιν πρὸς τινος, Plat. dignus qui odio habeatur, μισοῦσθαι ἀξίως, Dem. odium conflare alicui, καθιστάναι τινὰ εἰς μῖσος, Isocr. odio crimen alicui impingere, πρὸς ἔχθραν, seu διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν, αἰτίαν ἰσχυρῶς τινι, Dem. prosequi aliquem odio, νοεῖν τινι ἔχθρᾳ, Ælian. ob aliquid, μισοῖν τινὰ τινος, Plut.
 Odor, ἡ ὁσμὴ, Thuc. ἡ ὁσμὴ, Lucian. bonus, ἡ εὐσμία, Theophr. ἡ εὐσμία, idem. malus, ἡ δυσωδία, Plut. ἡ ἀσμία, Theophr. odore pascere, ἰστῆν τῇ ὁσμῇ, Æl. carens, ὁ ἢ ἀσμία, Theophr.
 Odorabilis, ὁσφραντός, ἢ, ὄν, Ægin. ὁσφραντικός, ἢ, ὄν, Theophr. ὁσφρητός, ἢ, ὄν.
 Odoramentum, τὸ ἄρωμα, αἶσος, Plut.
 Odoratio, ἡ ὁσφρησις, εἰς, Diosc.
 Odoratus, ἀρωματικός, ἢ, ὄν, Plut. ὁ ἢ θυώδης, εἰς, Theophr.
 Odoratus, ὡς, ὁσφρησις, εἰς, Diosc.
 Odoro, θυμιάω, Herodot. ἀρωματίζω, Al. Aphr.
 Odorous, ὁσφραίνωμαι, Xenoph.
 Odorus, ὁσφραντικός, ἢ, ὄν, Galen.
 Oeconomia, ἡ οἰκονομία, αἶσ, Aristot.
 Oeconomicus, οἰκονομικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Oeconomus, ὁ οἰκονόμος, u, Aristot. sum, οἰκονομῶν, N. T.
 Oenopola, ὁ οἶνοπώλης, u, sum, οἶνοπωλῶν, Aristot.
 Oestrum, ὁ οἶσρος, u, Plut. oestro exagito, ἔξιστρῶν, Lucian.
 Offa, ἡ μάζα, ης, Aristoph.
 Offella, Offula, τὸ μαζῶν, Athen. ἡ μαζίσκη, Aristoph. ὁ ἄπολος, Plut.
 Offendiculum, τὸ πρόσκομμα, αἶσος, N. T. ἡ προσκοπὴ, ἢς, Thuc.
 Offendo, προσκοπῶ, pedem ad lapidem, πῶδα πρὸς λίθον, N. T. λίθῳ, ibid. προσσταίω λίθῳ, Plut. aliquem, προσκομῶ τινι, idem. aliquem aliqua re, λυπῶν τινὰ τι, Dem. ἔν τινι, id. i. e. Invenio, quod vide.
 Offensa, seu Offensio, ἡ ἀνδία, Dem. τὸ ἀνδῆς ἡ ἀπῆχθεια, id. τὸ πταίσμα.
 Offensivuncula, τὸ πταίσματιον.
 Offenso, προσκρούω, aliquem, τινι, Plut.
 Offero, προσφέρω, donum et victimam, δῶρον ἢ θυσίαν, N. T. me conspectui alicujus, ἐπισημαίνω ἑμαυτὸν τινι, Dion. Hal. me opportune, παραφινῶμαι ἐν καιρῷ, Plut. me periculis, δίδωμι ἑμαυτὸν εἰς κινδύνους, quæstionem, προτίωμαι πρότασιν, Aristot.
 Officina, τὸ ἐργαστήριον, Plat. ærarii, τὸ χαλκεῖον, Lucian. vitriarii, τὸ ὑαλουργεῖον, textoris, τὸ ἰσχυργεῖον, u, &c.
 Officio, βλέπω, alicui, τινὰ, Plat. Confer Noco.
 Officiose, διεραπειτυκῶς, Plut. ἐπιμελῶς.
 Officiositas, ἡ διεραπεία, αἶσ, Xen.
 Officiosus, διεραπειτυκός, ἢ, ὄν, Plat. Confer Obsequiosus.
 Officium, τὸ δέον, οντος, Dem. τὸ καθήκον, οντος, τὸ προσήκον, οντος, τὸ ἔργον, u. suum facere, officio suo fungi, ποιῶν seu πράττειν τὸ προσήκον, τὰ δέοντα, ἢ προσήκει, nulla in re, ὅδον τῶν δέοντων ποιῶν με, tui, vestri, magistratuum, viri sapientis, &c. officium est, ἔργον ἑμὸν, σὺν, ὑμῖν, ἀρχόντων, ἀνδρῶς ἐν θρονῷ ἰσχύος, Dem. Isocr. Æschin. fungi officio fratris, ποιῶν τὰ ἔργα ἀδελφῆ, Dem. boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθὸν ἀνδρῶς, Plat. officio deesse, προδίδωαι τὰ καθήκοντα, Lucian. officia humanitatis, τὰ φιλόφρονα, u, Dion. Hal.
 Officiæ, ὁ φενακισμός, ὤ, Philo.
 Offundo, κατασχέω, caliginem alicui, ἐπισκοπῶ τινι, Diosc.

Ogganno, ἀντικυβόρμαι.
 Oggero, προσβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut.
 Oh, Ohe, Oho, ὦ!
 Olea, ἡ ἰλαιά, αἶσ, pro arbore, Plat. pro fructu, Dem.
 Oleagineus, ἐλαῖνος, ἰνι, ἰνον.
 Olearis, ἰλαιηρός, αἶ, ὄν.
 Olearius, ὁ ἐλαιωπώλης, u, Poll.
 Oleaster, ἡ ἀγγεῖλαιος, u, Theophr.
 Oleitas, τὸ ἐλαιώδες, εἰς.
 Oleo, ὀζω, Diosc. ἀπόζω, Herodot.
 Oleosus, ὁ ἢ ἐλαιώδης, εἰς, Theophr.
 Oleraceus, ὁ ἢ λαχανώδης, εἰς, Diosc. λαχανηρός, αἶ, ὄν, Theophr.
 Oletum, ὁ ἐλαιῶν, ὄνος, N. T.
 Oleum, τὸ ἔλαιον, Xen. cedrinum, τὸ κεδρίλαιον, e cnico, τὸ κυκάλαιον, Diosc. myrtinum, μυρσινέλαιον, id. &c. olei fex, τὸ ὑπέλαιον.
 Olfacio, ὁσφραίνωμαι, aliquid, τινός, Xenoph. ὁσφρασμαι τινος, Lucian.
 Olfactus, ὡς, ὁσφρησις, εἰς, Diosc.
 Olidus, ὁ ἢ ἔζωδης, εἰς, Theophr.
 Olim, πάλαι, dicta, ῥηθέντα, Dem. populari rep. usi, τὸ πάλαι δημοκρατεύμενοι, idem. τὸ παλαιόν, Isocr. jam olim, ἐκπαλαι, N. T.
 Olitor, ὁ κηπηρός, ὤ, ὁ λαχανωπώλης, u.
 Oliva, ἡ ἰλαιά, αἶσ, Plat.
 Olivetum, ὁ ἐλαιῶν, ὄνος, N. T.
 Olivo, ἰλαιῶν, Poll.
 Olivum, τὸ ἔλαιον, u, Diosc.
 Olla, ἡ χύτρα, αἶσ, Xen. ollarum fictor, ὁ χυτρεύς, εἰς, Plat. testæ, τὰ χυτρεῖα, u, Poll.
 Ollaris, χυτρεύς, αἶσ, αἶσος.
 Ollula, τὸ χυτρίον, u, Aristot. ἡ χυτρεῖς, ἰδος, Dion.
 Olor, ὁ κύκνος, u, Aristot.
 Olorinus, κύκνιος, εἰς, ἰον, melos, μέλος, Athen.
 Olus, τὸ λάχανον, u, Theophr. olus colligo, λαχανίζωμαι, Lucian. olerum collectio, ἡ λαχανία, αἶσ, Joseph. olera decerpo, ἐκλαχανίζωμαι, Theophr. olera produco, λαχανίζωμαι, Strabo.
 Olympia, locus Elidis, ἡ Ὀλυμπία, αἶσ, ludi, τὰ Ὀλυμπία, αἶν, Dem.
 Olympicus, Ὀλυμπιακός, ἢ, ὄν, certamen, ἀγών, Aristoph. victoria, ἡ Ὀλυμπία, ἀδος, Herodot.
 Olyra, ἡ ἄλυσρα, αἶσ, Gal.
 Omasmus, ὁ ὀλίνος, u, Bas.
 Omen, ὁ οἰνός, ὤ, Xen. τὸ οἰνώσμα, αἶσος, Herodian. pro omine bono habeo, πιστεύω εἶναι ὅταν ἀγαθὸν, Ælian. πρὸς οἰνὸν λαμβάνω ἀγαθόν, Dion. Hal. ominis mali, ὁ ἢ ἀπάφθμος, u, Suid.
 Omentum, τὸ ἐπίτλυνον, u, Poll.
 Ominator, ὁ οἰωνστής, ὤ, Hesych.
 Ominor, οἰωνίζωμαι, aliquid, τι, Aristot. ominare quæso melius, εὐφμήν, Plat.
 Ominous, ὁ ἢ δυσοἰωνιστός, Lucian.
 Omitto, παραλείπω, aliquid, τι, Isocr. διαλείπω τι, id. ἰάω τι, id. aliquid lubens, ὑπερβαίνω τι ἑκόν, Xen.
 Omnifariam, παντοδαπῶς, παντοίως, Herod.
 Omnigenus, παντοίως, οἶα, οἶον, Lucian. παντοδαπός, ἢ, ὄν.
 Omnimode, παντοίως, Herodian. πανταχῇ, Plut.
 Omnimodus, idem quod Omnigenus.
 Omnino, πάντως, Plut. ὅλως, Dem. πάντῃ, Ælian. παντάπασιν, Plat. differt, τὸ πᾶν διαφέρει, Xen.
 Omnipotens, ὁ ἢ ἡ παντοκράτωρ, ορος, N. T. ὁ ἢ ἡ παγκρατής.
 Omnipotentia, ἡ παντοκρατορία, Sirac.
 Omnis, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Dem. ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, Isocr. omnes, quotquot, πάντες, ὅσοι, seu ὅσοι, Dem. ὅσοι, ὅσοι, id. ante omnia fac, πρὶν πάντος ποιῶ, id. omnibus modis velle, ἐκ πάντος τρόπος βέλτεσθαι, id. omnium maxime, quos ego novi, πάντων μέλιστα, ὡν ἐγὼ οἶδα, Xen.
 Omphacium, τὸ μωφάκιον, Diosc.
 Onager, ὁ ὄναγρος.

Onerarius, φορτικός, ἢ, ὄν, navis, πλοῖον, Thuc.
 Onero, φορτίζω, aliquem aliquo, τινὰ τι, N. T. mulas, ἰσχυρίζω τὰς ἡρέους, Aristot. navem frumento, γαμίζω ναῦν σίτου, Dem.
 Onerosus, φορτικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Onus, τὸ φορτίον, u, Dem. ὁ φόρτος, u, Lucian. navis, ὁ ἡρέος, u, Poll. jumentum, τὸ σάγμα, αἶσος, Plut. impono alicui, φορτίζω τινὰ, N. T. majus suscipere viribus, φορτίον μαζίζον καθ' ἑαυτὸν αἰεῖσθαι, Dem. excutio, ἀποφορτίζωμαι, Synes.
 Onustus, πεφορτισμένος, ἰνι, ἰνον, N. T.
 Onychinus, ὀνυχίνος, ἰνι, ἰνον, unguentum, μύρον, Diosc.
 Onyx, ὁ ὄνυξ, χροῖς, Diosc.
 Opacitas, τὸ ἰσχυρῶν, u.
 Opaco, ἐπισχυρίζω, aliquid, τινι, N. T. τὸ ibid.
 Opacus, ὁ ἢ κατὰσμος, u, Philo. ὁ ἢ ἐκαστός, εἰς, Plut. ἐκαστός, αἶ, ὄν, Xen.
 Opella, τὸ πρᾶγματιον, u.
 Opera, u, ἡ ἐργασία, do, ut liberor, ἐργασίαν δίδωμι ἀπαλλαγθῆναι, N. T. do, seu navo alicui, σπυδαῖω πρὶν τινος, Plat. πρὶν τι, Xen. ὑπὲρ τινος, Dem. ἐπὶ τινι, Isocr. τι, Plat. in aliqua re, συμπράττω τί τινι, Plut. multum operæ ponere in aliqua re, πολλὰ πρᾶγματιάζωμαι πρὶν τι, Aristot. opera danda est, ut habeas, πρᾶγματιον ἔχιν, id. χρὴ σπυδαῖω, ὅπως ἔχῃς, Dem. operæ pretium est considerare, ἀξίον ἐνθυμηθῆναι, id. audire, ἀξίον πῶν πρᾶγματων ἀκούσαι, Aristoph. πρᾶγμα ἐστὶ, Plat. non est operæ pretium, ἢ ἔχῃ ὑπὸ τῶν σπυδαῖων, Ælian. opera mutua, ἡ συνεργία, αἶσ, Dem.
 Operaria, ἡ ἐργασία, ἰδος, Aristot.
 Operarius, ἐργαστικός, ἢ, ὄν, mercede conductus, μισθωτός, ἢ, ὄν, Dem.
 Operarius, ὁ ἐργάτης, Xen. ὁ ἐργάτης, id.
 Operatio, ἡ ἐργασία, Aristot.
 Operator, ὁ ἐργάτης, Xen.
 Operculum, τὸ πᾶμα, αἶσος, Athen. operculo claudio, πωμαζῶ, Aristot.
 Operimentum, τὸ ἐπίβλημα, τὸ κάλυμμα.
 Operio, καλύπτω. Confer Tego.
 Operor, ἐργάζομαι, assidue, συνεχῶς, Aristot.
 Operose, ἐργαστικῶς, ἐργατικῶς, Plut.
 Operosus, ἐργαστικός, ἢ, ὄν, ὁ ἢ φιλόπονος, u, Isocr. ὁ ἢ ἐργάτης, et molestus, ὁ ἢ ἰσχυρῶς, u, ἢ χυλίσκος, Isocr.
 Operte, κρυφῇ, N. T. Confer Occulte.
 Opertorium, τὸ σκέπασμα, αἶσος, Aristot.
 Opertus, καλυπτός, ἢ, ὄν, ὁ ἢ κατὰσμος.
 Ope. Vide Divitie, item Auxilium.
 Opifex, ὁ δημιουργός, Aristot. ὁ χυροτέχνης, Dion. Hal.
 Opificium, ἡ δημιουργία, τὸ δημιουργημα, τὸ χειρουργημα.
 Opilio, ὁ προβατῆς, εἰς, Aristoph. ὁ ποιμήν.
 Opime, πίνως, πολυτελής.
 Opimitas, ἡ πίντης, πτος, Aristot.
 Opimo, πινῶν, aliquid, τι, Aristot.
 Opimus, ὁ ἢ πίνων, ονος, Aristot.
 Opinabilis, δοξαστός, ἢ, ὄν, Plat.
 Opinatio, ἡ δοξασία, Suid. τὸ δοξασμα, Plat.
 Opinator, ὁ δοξαστής, ὤ.
 Opinio, ἡ δόξα, ης, Thuc. ἡ δόκησις, Plut. opinionem alicujus rei excitare alicui, προστρέσθαι τινι δόξαν τινός, Dem. habere talem de aliquo, ὑπαρχεῖν τινι ταυτῇ ὑπόληψιν πρὶν τινος, consequi alicujus rei, ἐκφέρειν δόξαν τινός, opinionem duci, χρῆσθαι δόξῃ judicare de re aliqua, κρινεῖσθαι δόξῃ πρὶν τινος, id. opinionem fallere alicujus, παρακρίεσθαι δόξαν τινός, Isocr. deducere aliquem ab opinionem, μεταστῆναι γνώμην seu δόξαν τινός, deduci ab opinionem, ἀφαιρεῖσθαι τῆς δόξης, id. opinionem deponere, μεταβῆσθαι τὴν δόξαν, Dem. abolere de se conceptam, διαλύειν δόξαν τινὰ, Isocr. opinione celerius, ἄπτον ἐπὶ δόξῃ, Herodian. majus, τῆς δόξης μεζῶν, Plut. opinionem præclarum habere de aliquo, καλῶς δοξάζειν ὑπὲρ τινος, Æl.
 Opiniosus, δοξαστικός, ἢ, ὄν, Aristot.

Opinor, δοῦναι, male, κακῶς, Plat. de aliqua re, περί τινος, id. Confer *Opinio*.
 Opirare, πολυτελῶς, Dem. θαυσιλῶς.
 Opirarus, ὁ ἐν τῇ πολυτελείᾳ, ἴος, Plut. ὁ ἐν ἄφρονι, u, Dem.
 Opitulatio, ἡ βοήθεια. Confer *Auxilium*.
 Opitulari, βοηθεῖν, alicui, τινί, Isocr. Confer *Auxilior*.
 Opium, τὸ ὄπιον, u, Diosc.
 Opobalsamum, τὸ ὀποβάλσαμον, u, Diosc.
 Oportet, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν, Dem. quæ facere oportet, ἃ δεῖ πράττειν, Isocr. aliquem docere quid, χρῆ τινα διδάσκειν τι, Xen. facere, ποιῆν, Plat. et necesse est alere milites, δεῖ ἐκ ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν στρατιώτας, Dem. ut convenit et oportet, ὡς δεῖ ἐκ προσήκει, id.
 Oppere, περιεργάζομαι, aliquem, τινί, Plut. Confer *Exspecto*.
 Oppeto, ἀποίχομαι, Plut. Confer *Morior*.
 Oppico, πιστῶς, Cl. Al. καταπιστῶς τι, id.
 Oppidanus, ὁ, ἡ, τὸ, κατὰ πόλιν, Dion. Hal. πολιτικός, ἡ, ὅν, id.
 Oppidatim, κατὰ πόλιν.
 Oppido, κομιδῇ, Dem. λίαν.
 Oppidulum, ἡ πόλις, Thuc. τὸ πολίχον, Isocr.
 Oppidium, ἡ πόλις, u, Dem. Confer *Urbs*.
 Oppignero, ἐνυποβάλλω, Dem. alicui aedes, ἀποτιμάω τινί οἰκίαν alicui suas facultates, ὅσοι τιμήν τι τὴν ἑσάν παρακατατίθεμαι τινί χρηματὰ facultates oppigneratæ sunt, ἑσάν ὑποκινεῖται, id.
 Oppleo, ἀναπληροῦμαι, Plato. Confer *Impleo*.
 Oppono, ἀντιτίθεμαι, alicui, ἀντιτίθειν τινί, Dem. manus oculis, προσέχουμαι πᾶς χεῖρας ὀφθαλμῶν, Plut.
 Opportune, εὐκαιρῶς, Isocr. dicere aliquid, εἰς δῖον λέγειν τι, id.
 Opportunitas, ἡ εὐκαιρία, Isocr. auxiliandi, καὶ τῷ βοηθεῖν, Dem. omnium maxima rei faciendæ, ἀφορρῇ πᾶσιν μερίσει πρὸς χρηματισμὸν, id.
 Opportunus, ὁ ἐν εὐκαιρῶς, tempus, καιρὸς, Herodian. ad aliquid, ὁ ἐν ἐπιτηδείῳ πρὸς τι, Aristot. εἰς τι, Herodian.
 Oppositio, ἡ ἀντίθεσις, u, Naz.
 Oppressio, ἡ καταπίεσις, u, Dem. ἡ καταβάλλεισις, tyrannica, ἡ καταδυναστεία.
 Opprimo, κατασπίνδω, aliquem inique, ἰσχυρῶς τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Isocr. bello, καταστρεῖν τινὰ πρὸς τὸν πόλεμον, Plut.
 Opprobratio, ἡ λοιδορία, Dem. ἡ διαβολή, id.
 Opprobrium, τὸ ὄνειδος, u, Dem.
 Opprobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινί, Dem. Confer *Exprobro*.
 Oppugnatio, ἡ προσβολή, ἡς, Dem. ἡ εἰσβολή, ἡς, id. ἡ καταπολέμησις, u, Thuc. urbis, ἡ πολιορκία, id.
 Oppugnator, διαμαχόμενος, ἐνν, ἐνν, Dem. urbis, ἡ πολιορκητής, ἡ, Athen.
 Oppugno, προσβάλλω, mœnia, πρὸς τεῖχην, Dem. urbem Epidaurum, πολιορκεῖν Ἐπίδαιρον, Plut. aciem instructam, μάχομαι πρὸς φάλαγγα τεταγμένην, id.
 Ops, ἡ ῥεία, u.
 Opsonator, ὁ ὀψώνης, u, Aristoph.
 Opsonatus, seu Opsonatio, ἡ ὀψωνία, u, Plut.
 Opsonium, τὸ ὀψώνιον, u, Plut. τὸ ὀψώνιον.
 Opsono, seu Opsonor, ὀψώνιος, Aristoph.
 Optabilis, εὐτυχής, ἡ, ὅν, Dem. alicui, εὐκαταῖος, αἰά, αἰὼν, τινί, Lucian. αἰρετός.
 Optabilliter, εὐτυχῶς.
 Optatio, ἡ εὐχή, ἡς, Dem.
 Optato, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχὴν.
 Optica, ἡ ὀπτική, ἡς, u, τέχνη.
 Optimas, ὁ κράτιστος, ὁ ἄριστος.
 Optime, βελτίστος, βέλτιστα, Dem. ἄριστα, id. me gero, ἄριστος, Isocr.
 Optimus, κράτιστος, ἴσθ, ἴσθ, Plut. βέλτιστος, ἡ, u, Thuc. sum, κρατιστεύω, Isocr. ἀριστεύω, id.
 Optio, ἡ αἵρεσις, Dem. optionem dare alicui faciendi aliquid, δίδοναι τινί αἵρεσιν πράττειν τι esse alicui, utrum, αἵρεσιν εἶναι τινί πράττειν, idem. accipere, αἵρεσιν λαμβάνειν, id.

Opto, εὔχομαι, majora bona, μέζονα ἀγαθὰ, Dem. a Diis incrementum, τοῖς θεοῖς ἐπίδοσιν, Isocr. nefasta, ἀθώμιστα, Xen. audire aliquem, πρὸς τινὰ ἀκούειν, Dem.
 Opulentia, ὁ πλῦτος, u, Dem. ἡ εὐπορία. Confer *Divitiæ*.
 Opulenter, πλουσίως, εὐπρόως, Dem.
 Opulentus, πλούσιος. Confer *Dives*.
 Opus, ἔργον, u, Dem. aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον, id. ἀντιλαβεῖσθαι τὴν πράγματος, Dem. bonum, τὸ ἀγαθὸν ἔργον, u, Dem. malum, τὸ κακὸν ἔργον, u, Dem.
 Opus est, δεῖ, amicis, τῶν φίλων, Aristot. verbis, δεῖ λόγῳ, id. alicui aliqua re, δεῖ τινί τινος, idem. προσδοῖ τινί τινος, Dem. alicui aliqua re ad aliquid, δεῖ τινί τινος πρὸς τι, Aristot. opus habeo alicujus rei, διαμαί τινος, Isocr. χρῆσθαι ἔργῳ τινός, N. T. opus non habeo dicere, ἂν δὲν διαμαί λόγῳ, Æschin.
 Opusculum, τὸ ἐργίδιον, u.
 Ora, τὸ πέρας, Dem.
 Oraculum, ὁ χρησμός, u, Plut. ἡ χρησμοδία, Herodot. τὸ μαντεῖον, Dem. τὸ μάντιμα, Plat. Pythiæ, ὁ παρὰ τῆς Πυθίας χρησμός, Isocr. fide dignissimum, μαντεῖον πιστότατον, id. oraculum bonum dare, δίδοναι ἀγαθὴν μαντείαν, Dem. petere de aliquo, χρῆσθαι μαντείᾳ πρὸς τινος, Isocr. recitare, ἀναγινώσκειν μαντεῖον τῶν θεῶν, Dem. hoc dicit, μαντεῖα φησὶ τῷ, idem. adire, χρῆσθαι τῷ θεῷ, Plut. consulere, μαντεύεσθαι, Plut. χρησμομάχου, Diod. Sic.
 Oratio, ὁ λόγος, Dem. forensis, ἡ δικογραφία, Isocr. λόγος δικανικός orationem instituo, λόγον προαιρέομαι meditor, μελετῶ, compono, conficio, συντίθημι, paro, παρασκευάζω, idem. scribo, γράφω, Dem. συγγράφω, conficio, ποιεῖν, perficio, ἐξοργάζομαι, id. finio, ἐπιτελῶ, Isocr. edo, ἐκδίδωμι, idem. habeo, λέγω, Dem. adversus aliquem, δημηγορεῖν κατὰ τινος: audio alicujus, ἀκούω παρὰ τινος, id.
 Oratiuncula, τὸ λογιδίων, Isocr.
 Orator, ὁ ῥήτωρ, Dem. ὁ λέγων, id.
 Oratoria, ἡ ῥητορική, ἡς, Aristot.
 Oratorie, ῥητορικῶς, Æschin.
 Oratorius, ῥητορικός, ἡ, ὅν, Aristot.
 Oratio, ὁ λόγος, u, Dem. ὁ λόγος, id.
 Orbiculatim, κυκλῆδον, σφαιρικῶς, Plut.
 Orbiculus, τὸ σφαιρίδιον, u.
 Orbis, ὁ κύκλος, u, Plato. ἡ οἰκμένη, Dem. in orbem, κύκλῳ, Herodian.
 Orbita, ἡ τροχία, ἡ ἀρματοστοχία, Lucian.
 Orbitas, liberorum, ἡ ἀπαυδία, Dem. ἡ ἀτεκνία, Plut. parentum, ἡ ὀρφανία, Dem.
 Orbo, ἀποστρέφω, aliquem, τινά, Xen. liberis, ἀτεκνίω, LXX. Confer *Privo*.
 Orbus, πεπηρωμένος, ἐνν, ἐνν, Lucian. liberis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, αἰὼς, Dem. parentibus, ὀρφανός, ἡ, ὅν, id.
 Orchestra, ἡ ὀρχήστρα, u, Isocr.
 Orcus, ὁ ἄδης, u.
 Ordinarius, τακτός, ἡ, ὅν, Plato.
 Ordinate, seu Ordinatio, τακτικῶς, τάξει, τεταγμένως, Isocr. εὐτάκτως.
 Ordinatio, ἡ τάξις, Dem. ἡ εὐταξία, Isocr.
 Ordino, ἐγκαθίστημι, τάττω, mundum, τὸν κόσμον, Plat. omnia bene, διατάττω εὐ ἕκαστα, Xen. milites, διακίω τὸ στρατόπεδον, Her.
 Ordior, ἀρχομαι, aliquid, τινός, Plato, sectam, καταβάλλωμαι αἵρεσιν, Plut. telam, ὑφαίνω ἴδον, Hom. Confer *Inchoo*, *Incipio*.
 Ordo, ἡ τάξις, vitæ, βίαι, Isocr. militum, τὸ τάγμα, Plut. equestris, τὸ τάγμα ἵππικόν, Herodian. in ordinem aliquem colloco, τίθεμι τινὰ εἰς τάξιν, Dem. ordinem verborum constituo seu servo, ποίω τάξιν τῶν λόγων, id. observo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ὁμοίως, Isocr. desero, λίσσω τὴν τάξιν, Dem. in ordinem redigo, καταστῶν εἰς τάξιν, Lys. ordinem militare ducō, ταγματάρχην, Philo. ordine eo seu procedo, εἰσχω στο, συζητῶ ἵσθαι, Suid. dispono, εἰσίζω, Æschin. ab initio commemorō, ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρχῆς διηγοῦμαι τι, Dem.
 Organice, ὀργανικῶς, Aristot.

Organicus ὀργανικός, ἡ, ὅν, Aristot.
 Organum, τὸ ὄργανον, u, Aristot.
 Orgyia, ἡ ὄργια, u, Herodot.
 Orichalcum, ὁ ὀρίχαλκος, u, Plato.
 Oriens, ἡ ἀνατολή, ἡς, N. T. αἱ ἀνατολαί, u, Herodian.
 Orificium, τὸ στόμα, u, Aristot.
 Origanum, τὸ ὀρίγανον, u, Diosc.
 Originalis, ὁ ἐν ἀρχῇ, u, Dem. peccatum, ἀμαρτήματα.
 Originarius, ἀρχικός, ἡ, ὅν.
 Originatio, ἡ ἐτυμολογία, u, Cic.
 Origo, ἡ γένεσις, Plat. ἡ ἀρχή, ἡς, id. causa, ἡ αἰτία, Plut. verborum, ἡ ἐτυμολογία, Cic.
 Orior, γίνομαι, Xen. ἐπαναπύλλω. Confer *Nascor*.
 Oriondus, ὁ ἐν ἀπόγονος, Dem. ab aliquo, γιγνομῶς παρὰ τινος, Isocr.
 Oriza. Vide *Oriza*.
 Ornamentum, τὸ κόσμημα, Plat. ὁ κόσμος, Aristot. ornamento esse alicui, κόσμον εἶναι τινί, Plato.
 Ornate, κεκοσμημένως, κοσμίως, χαρίζοντας.
 Ornatio, ἡ κοσμησις, u, Dem. Aristot.
 Ornatus, ὁ κόσμος, u, Dem.
 Ornithotrophium, τὸ ὀρνιθοτροφίον, u.
 Orno, κοσμέω, urbem, πόλιν, Dem.
 Oro, διαμαί, aliquem aliquid, τινός τι, Dem. aliquid, non succenseat, παρακατέω τινὰ μὴδὲν ἀχθεσθῆναι, id. et postulo hoc ab omnibus, διαμαί ἐξ ἅδων τῶτο παρὰ πάντων vos et obsecro, ἵκετω ὑμᾶς ἐκ ἀντιβολῶν orationem habeo, ἐρεῖω, id.
 Orphanus, ὁ ὀρφανός, u, Dem.
 Orsus, ὁ, ἡ ἀρχή, ἡς, Dem. Confer *Initium*.
 Orthodoxia, ἡ ὀρθοδοξία, u, Bas.
 Orthodoxus, ὁ ἐν ὀρθότητι, sum, ὀρθοδόξως, Bas.
 Orthographia, ἡ ὀρθογραφία, u, Dem.
 Ortus, γιγνομῶς, u, Dem. Confer *Natus*.
 Ortus, ἡ γένεσις, u, Dem. ἡ ἀνατολή.
 Oryza, ἡ ὀρυζα, u, Diosc.
 O si, εἴθε, scriberet, γράψει, Plat. scripserit, ἔγραψε, Xen. Confer *Utinam*.
 Os, oris, τὸ στόμα, Dem. aperire non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ στόμα πρὸς τινος ἀχ' ἔχειν audire ex ore alicujus, ἀκούειν ἐκ τῶ στόματος τινος obturare alicui, ἐπισφραγίζω τινά ἐμφράττω τὸ στόμα, id. in ore omnium hæc sunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τελευτῶνται, Plut. πᾶσι διὰ στόματος ἐστὶ, id. aperio et solvo, ἀνοίγω ἐκ λύω στόμα, id. confineo, ἔχω στόμα, Soph. in ore habeo, ἀνὰ στόμα ἔχω, Xen. uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, Plat. in os seu buccam venire, ἐπὶ στόμα ἐρχεσθαι, idem, facies, ἡ ὄψις, Dem.
 Os, ossis, τὸ ὄσεν, contr. ὄσθον, u, Plut.
 Oscitanter, ἀμελῶς, Isocr. ὀλιγώρως, Dem. βραθύμως, ὀκνηρῶς.
 Oscitatio, ἡ χάσμη, u, Aristot.
 Oscito, seu Oscitor, χασιμάζομαι, Al. Aphr.
 Osculatio, τὸ φίλημα, u, Dem. Lucian.
 Osculator, φίλος, aliquem, τινά, ore admoto, τῷ στόματι, Xen. alicujus manus et pedes, καταφιλέω τινός χεῖρας ἐ πόδας, id. complector aliquem et osculor, συλλαμβάνω τινά ἐ φιλέω, Plut.
 Osculum, os rannum, τὸ στομάτιον, u, τὸ στόμιον, u, Athen. basium, τὸ φίλημα, u, Dem. Lucian. do, καταφιλέω. Confer *Osculor*.
 Osor, ὁ μισθός, u.
 Osseus, a, um, ὁ ἐν ὀστέῳ, u, Athen. ὀστέον, ἡ, ὅν, u.
 Ossiculum, τὸ ὀστέριον, u.
 Ossuarium, τὸ ὀσδοχεῖον, u.
 Ostendo, δείκνυμι, aliquid breviter, διὰ βραχείων τι, Dem. aliquid satis, ἀποδείκνυμι τι ἱκανῶς, Isocr. aliquid manifeste, ἐπιδείκνυμι τι φανερώς, Dem. δείκνυμι τι σαφῶς, id. admodum accurate alicui aliquid, πᾶν ἀκριβῶς ἐπιδείκνυμι τί τι, id. alicui quod, δηλῶ πρὸς τινά ὅτι, Isocr. me optime, παρὲς ἡμῶν βίβισον, id.
 Ostentatio, ἡ ἐπιδείξις, u, divitiarum, virium, πλοῦτος, βώμης, Isocr. ἡ ἀλαζονία, u, Dem. ὁ κομπασμός.

Ostentator, ὁ ἀλαζών, ὄνος, Dem. ὁ ἀλαζονεύ-
 ὤμενος, υ, id. ὁ κορομπαστής.
 Ostento, ἀλαζονεύομαι, Isocr. vires, ποιοῦμαι
 ἐνδοξῶν τῆς βίτης, id. aliquid, ἱεροποιεῖν
 τινι, Dem. κορομπάζω.
 Ostentum, τὸ σημεῖον, Dem. τὸ τίμας, Plut.
 Ostiarius, ὁ θυροφύλαξ, υ, N. T.
 Ostiatim, κατὰ θυράς.
 Ostiolum, τὸ θυρίδιον, υ, τὸ θυρίον.
 Ostium, ἡ θύρα, υ, Xen. Confer Janua, Fo-
 res; fluvii, τὸ ὄμμα ποταμῶ, Aristot. ἡ εἰς-
 ὁλὴ, ἡς, Paus.
 Ostrea, τὸ ὄστρεον, υ, Plut.
 Ostreosus, ὁ ἐξ ὁστρεωδὲς, υ, Isocr.
 Ostreum, τὸ ὄστρεον, Plut. τὸ ὄστρεον, Athen.
 Ostrinus, ὄστρεος, εἰς, ιον.
 Otium, τὸ σχολῆδιον, υ.
 Otior, σχολάζω, Dem. ἀργίον. Confer Otium.
 Otiose, σχολῆ, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολὴν, ἐπὶ
 σχολῆς, Plat. Aeschin.
 Otiosus, ὁ ἐξ ἡ ἀργίας, υ, Isocr. vita, βίος, Dem.
 σχολαῖος, αἰα, αἰον.
 Otium, ἡ σχολή, Dem. ἡ ἀπορία, Plut. ἡ ἀπρα-
 γία, id. τὸ ἀπραγματοῦν, υ, Thuc. ago, σχολῶν
 ἄργον, Dem. impendo alicui rei, ποίω πρὸς
 τι, Xen. esse alicui, γίνεσθαι τινι, Plat. scri-
 bendi, εἰναί τινι γράφειν, Xen. habere, ὑπά-
 ρχειν τινι, Aristot. consumere in aliqua re,
 ἀναλίσκειν εἰς τι, Isocr. per otium agere ali-
 quid, κατὰ σχολὴν seu ἐπὶ σχολῆς πράττειν
 τι, Dem. otio frui, σχολῆς ἀπολαύειν, Plat.
 abundo, εἰ ἔχω σχολήν, Plat. est mihi,
 σχολάζω, Xen.
 Ovalis, ε, ὁ ἐξ ἡ ὠοειδὲς, υ, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ὠοειδὲς,
 υ, Isocr.
 Ovatio, ὁ θρίαμβος ἱλάττων, Dion. Hal.
 Ovicula, τὸ προβάτιον, υ, Aristot.
 Ovile, τὸ ποίμιον, υ, τὸ αὐλίον, υ, Xen.
 Ovillus, α, um, προβάτιος, εἰς, ιον, Aristot.
 Ovinus, ὁ ἐξ ἡ ὠβίος, ovina pellis, τὸ κύνος.
 Ovis, τὸ πρόβατον, Aristot. τὸ μῆλον, ἡ οἰς, οἰός.
 Ovo, ἡ δομαί, aliqua re, τινι, Isocr. Confer
 Lælor.
 Ovulum, τὸ ὠάριον, υ, Athen. τὸ ὠόν, υ, id.
 Ovum, τὸ ὠόν, υ, Aristot. pario, ὠοποιεῖν, id.
 ὠόν τίπτω, id. sterile, ἀνιμαῖον ἐξ ἄγονον,
 Ἐλῖαν, productum marem, ποιεῖ ἀρρεν, id. ovus
 incubo, ἐπαύζω, id.
 Oxalis, ἡ ὄξαλις, ἴδος, Diosc.

P.

PABULARIS, ε, χορτασματικός, ἡ, ὄν.
 Pabulatio, ἡ χορταγωγία, ἡ προνομή.
 Pabulator, ὁ χορταγωγός, υ.
 Pabulatorius, α, um, χορταγωγικός, ἡ, ὄν.
 Pabulor, χορταγωγίω, pabulatum ago seu edu-
 co, πρὸς νόμος ἐξάγω, Xen.
 Pabulum, τὸ χορτασμά, υ, Isocr. τὸ νομή, ἡς,
 Xenoph. ὁ χιλός, υ, id. ἡ βραχὴ, præbeo,
 χιλῶς, id.
 Pacate, εἰρηνικῶς, Isocr.
 Pacator, ὁ εἰρηνοποιός, υ, N. T.
 Pacatus, ὁ εἰρηνικός, ἡ, ὄν, Isocr. εἰρηνεύμενος,
 ἔνη, ἐνον, regio, χώρα, Polyb.
 Pacificatio, ἡ διαλλαγή, ἡς, Dem.
 Pacificator, ὁ εἰρηνοποιός, υ, N. T. ὁ διαλλακτής,
 υ, Dem.
 Pacifico, διαλλάττω, quosdam, τινὰς, Xenoph.
 εἰρηνοποιεῖν.
 Pacificus, εἰρηναῖος, αἰα, αἰον, Thuc.
 Paciscor, συμφωνεῖν, cum aliquo denario in
 diem, μετὰ τινας ἐκ δυοῦν τὴν ἡμέραν, N. T.
 τινι δηναρίῳ, ibid. bonâ fide, συναλλάττω κατὰ
 πίστιν, Aristot. de proditione patriæ, συντίθε-
 μαι προδοσίαν πατρίδος, Herodot. aliquid
 cum aliquo, τι πρὸς τινα, Xenoph. cum ali-
 quo, ὁμολογεῖν τινι, Dem. de mercede, μι-
 σθόν, id. de cæde, φόνον, id.
 Paco, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, Plut. ἐξιλί-
 ομαι τινα, Xen. Confer Placo.

Pactio, ἡ συνθήκη, υ, Isocr. ἡ συνθήκη, υ, Dem. ἡ
 σύμβασις, υ, Isocr. Thuc.
 Pactum, ἡ ὁμολογία, υ, Dem. ἡ συνθήκη, υ,
 id. τὸ συγκείμενον, id. τὸ ὁμολογούμενον, υ,
 id. servo, ἱεμένω ταῖς ὁμολογίαις, Dem. φυ-
 λαττω τὴν συνθήκην, id. διαφυλάττω τὴν συν-
 θήκην, Isocr. violare seu negligere, παραβί-
 νειν τὴν ὁμολογίαν, Dem. παύειν παρὰ τὴν συν-
 θήκην, id.
 Pæan, ὁ παιάν, ἄνος, pæanem cano, παιᾶνα ᾄδω,
 Dem. παιανίζω, Thuc.
 Pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖν, υ, Dem.
 Pædagogus, ὁ παιδαγωγός, υ, Plut. ὁ παιδευ-
 τής.
 Pædicator, seu Pædico, ὁ πυγιστής, υ.
 Pædor, ὁ αὐχμὸς, υ.
 Pæonia, ἡ παιωνία, υ, Theophr.
 Paganalia, τὰ κωμικὰ, υ, αἰ κατὰ κώμας
 ἱερτάσμενοι ἡμέραν.
 Paganicus, κωμικὸς, ἡ, ὄν, Synes.
 Paganus, ὁ κωμικός, υ, Joseph.
 Paganus, α, um, κωμικὸς, ἡ, ὄν, Synes.
 Pagatim, κατὰ κώμας, Plut.
 Pagella, τὸ σιλίδιον, υ, Polyb.
 Pagina, ἡ σελίς, ἴδος, Dion. Hal.
 Paginula, idem quod Pagella.
 Pagus, ἡ κώμη, υ, Thuc. ὁ πάγος.
 Pala, τὸ πάλιν, υ, annuli, ἡ πύλις, ἴδος, Lys.
 ἡ σφινδὼν, υ, Cl. Al.
 Palæstra, ἡ παλαιστρά, υ, Xen.
 Palæstrita, ὁ παλαιστρίτης, υ, Plut.
 Palæstricus, παλαιστρίκος, ἡ, ὄν, Aristot.
 Palam, περιφανέως, adulari, ἐπιφανέως κολακί-
 εῖν, Isocr. vincere, ἐκ φανερῶ κρατεῖν, Dem.
 fieri, ἐκ φανερῶ γίνεσθαι, idem. facere, φανε-
 ρώματα ποιεῖν scribit, διαρρῆδην γράφει, Dem.
 convictus injuriarum, ὄντως ἀδικῶν, id. est,
 ὁμολογεῖται, Isocr. φανερόν ἐστι πᾶσι, id. πρό-
 δηλόν ἐστι, Dem.
 Palatim, παραρρῆδην, Isocr.
 Palatio, ἡ σχολοποιεῖς, υ, Isocr. ὁ χαρκαρισμός, υ,
 Athen.
 Palatium, τὸ παλάτιον, υ, Plut. τὸ βασιλεῖον, υ,
 Isocr.
 Palatum, ὁ ἐκρινέος, υ, Galen. ἡ ὑπερίω, υ,
 Plut. τὸ ὑπερίον, υ, Eustath.
 Palea, τὸ ἄχυρον, υ, Xen. τὸ κάρφος.
 Palearis, ε, ὁ ἐξ ἡ ἀχυροειδὲς, υ, Isocr.
 Palearium, ὁ ἀχυρῶν, υ, Isocr.
 Palimpsestus, ὁ ἐξ ἡ παλινψήστος, υ, Plut.
 Palinodia, ἡ παλινῳδία, υ, Isocr. palinodiam
 cano, παλαινοῦμαι ᾄδω, Suid.
 Palla, ἡ χλαῖνα, Hom.
 Pallace, ἡ παλλακή, ἡς, Aristoph.
 Pallas, ἡ Παλλὰς, ἄδος.
 Palleo, seu Pallesco, ὠχρεῖν, Herodot.
 Palleatus, τριβώνιον ἔχων, υ, Isocr. τρι-
 βωνοφορεῖν, υ, Isocr. υ, Plut.
 Pallidus, ὠχρεός, υ, Isocr. ὁ ἐξ ἡ λείψαι-
 μος, υ, Galen.
 Pallio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω.
 Palliolum, τὸ ἱματίδιον, υ, tritum, τὸ τριβώνιον,
 υ, Lucian.
 Pallium, τὸ ἱμάτιον, υ, Dem. tritum, ὁ τριβών,
 υ, Isocr.
 Pallor, ἡ ὠχρίασις, υ, Isocr. ὁ ὠχρός.
 Palma, παρὰ παύειν, ἡ παλάμη, υ, Isocr. ἡ
 φοινῖξ, υ, Isocr. victoria, ἡ νίκη, υ. Confer
 Victoria.
 Palmaris, ε, σπιθαμῆος, αἰα, αἰον, Diosc.
 Palmes, τὸ κλήμα, υ, Theophr.
 Palmo, συνδύω κλημάτα, Aristot.
 Palmus, ἡ σπιθαμή, υ, Isocr. ἡ δοχμή, υ,
 Paus.
 Palo, πασσαλεύω, Aristoph. σκολοπίζω, σαυρώ,
 Thuc.
 Palor, περιφύρομαι, πλανῶμαι, Plato.
 Palpamentum, seu Palpatio, τὸ θάπτειν, υ, Isocr.
 Plut. ἡ θάψις, υ, Xen. ἡ ψηλάφησης.
 Palpebræ, τὰ βλεφάρων, υ, Isocr.
 Palpitatio, ὁ παλμός, υ, ἡ ἀσπασίς, υ.
 Palpito, σπείρω, Athen. ἀσπασσάμεναι, Hip-
 pocr. προσπαύειν, Plut. πάλλιν.
 Palpo, καταψάω, Xen. adulor, θάπτω. Confer
 Adulor.
 Palpum, ἡ θάψις, υ, Xen.

Paludamentum, ἡ χλαμύς, υ, Isocr. ἡ ἀνὰ γυναι-
 κας ἑσπασμένη ἱστία, id.
 Paludatus, χλαμύδης, υ, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἱστία,
 Palumba et Palumbes, ὁ φάπτος, υ, Lucian. ἡ
 φάσσα seu φάσσα, Epith.
 Palumbinus, φάσσινος, ἡ, ὄν, Isocr.
 Palus, ἡ, ὁ σκύλος, υ, Isocr. ἡ χάραξ, υ, Isocr.
 Aristoph.
 Palus, udus, τὸ ἔλος, υ, Isocr. ἡ λίμνη, υ, ut
 Mæotis, Μαιώτις, ἴδος, Paus.
 Paluster, seu Palustris, ε, λιμναῖος, αἰα, αἰον,
 Plut. ὁ ἐξ ἡ λιμνῶδης, υ, Isocr. ἔλιος, εἰς, ιον,
 Aristot. ὁ ἐξ ἡ ἱλῶδης, υ, Isocr.
 Pampinaceus, α, um, οἰνῶδης, εἰς, ιον, Athen.
 Pampinatio, ὁ οἰναρισμός, υ, ἡ βλαστολογία, υ,
 Theophr.
 Pampineus, οἰνῶδης, εἰς, ιον, Athen.
 Pampino, οἰναρίζω, Athen. βλαστολογία, The-
 ophr.
 Pampinosus, ὁ ἐξ ἡ οἰνῶδης, υ, Isocr.
 Pampinus, τὸ οἰναρόν, υ, Theophr. τὸ κλήμα,
 υ, Isocr.
 Panacea, ἡ πανάκεια, υ, Isocr.
 Panaces, τὸ πᾶναις, υ, Isocr. Strabo.
 Panarium, ἡ κάρδος, υ, Lucian.
 Pandectæ, οἱ πανδικταί, υ, Pandect.
 Pandulatio, τὸ σκορδίνημα, υ, Isocr. ὁ σκορδίνι-
 σμός, υ, Gal.
 Pandiculus, σκορδινάμεναι, Aristoph.
 Pando, κυρτάω, Xen. explico, ἐκπαιτάω.
 Pandura, ἡ πανδύρα, υ, Poll.
 Pandus, κυρτός, υ, Isocr.
 Panegyricus, πανηγυρικός, υ, Isocr.
 Panegyris, ἡ πανηγυρίς, υ, Isocr.
 Pango, πηγύρω, Xen. inducias cum aliquo,
 ποιεῖν ἀνὰ κράτος πρὸς τινα, Aeschin.
 Panicum, ὁ ἔλμος, υ, Diosc. terror pan-
 icus, τὸ Πανικόν, υ, Cic. Πανικός θόρυβος,
 Plut.
 Panificium, ἡ ἀρτοποιία, υ, Xen.
 Panifex, ὁ ἀρτοποιός, υ, Plut.
 Panis, ὁ ἄρτος, υ, Dem. panem facio, ἀρτο-
 ποίω, Xen. formo, διαρρῆδην, Bud. panis azy-
 mus, ὁ ἀζύμηνος, υ, LXX. dulcarius, ἄρτος
 ἀρτοποιῶ furfuraceus, ὁ πιτυρίαις, υ, Theo-
 doret. hordeaceus, ἄρτος κρένιος, LXX.
 similagineus, ὁ σιμιθῶδης, υ, Athen. mu-
 cidus, ἄρτος ἐνερῶν, LXX. butyratus, ὁ
 βουτυρῶδης, υ, Isocr. cibarius, ὁ αὐτοσπυρίαις, υ,
 Lucian. bis coctus, seu nauticus, ἄρτος διπ-
 λῶς, Suid. fermentatus, ζυμῶδης, υ, Xenoph.
 siligineus, ὁ σιληγῶδης, υ, subcinericius,
 ἄρτος ἐγκυρῶδης, Philo. excavatus pro jure
 hauriendo, ἡ μυσίλη, υ, Eustath.
 Pannosus, ὁ ἐξ ἡ κατάρραφος, υ, Luc.
 Pannus, τὸ πέρας, υ, N. T.
 Panther, seu Panthera, ὁ πάνθηρ, υ, Isocr.
 Papæ! βαβαί, Plat. felicitatem, τῆς εὐδαι-
 μονίας, laudem, παπαῖ τῶν ἱστανῶν! Lu-
 cian.
 Papaver, ἡ μήκων, υ, Isocr.
 Papavereus, μηκωνικός, υ, Isocr.
 Papilio, ἡ ψυχὴ, υ, Plut.
 Papilla, ἡ θηλή, υ, Aristot.
 Pappas, ὁ πάππος, υ, Aristoph.
 Pappo, παπαρίζω, Hom.
 Pappus, ὁ πάππος, υ, Aeschin.
 Papula, τὸ ἐξάνθημα, υ, Philo. τὸ ἐκζέσμα,
 υ, Gal. τὸ φῦμα, υ, Isocr.
 Papyraceus, παπυρίαις, ἡ, ὄν, Isocr.
 Papyrus, seu Papyrus, ὁ vel ἡ πάπυρος, υ,
 Theophr.
 Par, æqualis, ἴσος, ἴση, ἴσον, Dem. ὁμοῖος,
 υ, Isocr. numero, ὁ ἐξ ἡ ἰσάριθμος, υ,
 Herodian. est, ἄξιον, δίκαιον, προσή-
 κον, εἰκός, δίκαιον, νόμιμον ἐστίν, Dem. Isocr.
 alii, sum alicui rei, ἀρκεῖν ἐπὶ τι, Plato.
 πρὸς τι, Chrys. pari refero, μετρίω τὴν
 ἴσην, Paus. quarundam rerum, τὸ ζυ-
 γνός, υ, Isocr. v. gr. accipitrum, ἱεράκιον,
 Herodot.
 Parabilis, ε, ὁ ἐξ ἡ εὐπρόσitos, υ, Naz.
 Parabole, ἡ παραβολή, υ, N. T.
 Paradoxus, ὁ ἐξ ἡ παράδοξος, υ, Lucian.
 Paradisus, ὁ παράδεισος, υ, Xen. N. T.
 Parallelus, ὁ ἐξ ἡ παράλληλος, υ, Polyb.
 Paralysis,

Paralysis, ἡ παράλυσις, *ew*, Gal.
Paralyticus, α, um, παραλυτικός, ἡ, ὄν, N. T.
Paranympus, ὁ παράνυμφος, *u*, Hesych.
Paraphrasis, ἡ παράφρασις, *ew*.
Parasanga, ὁ παρασάγγας seu παρασάγγης, *u*, Herodot.
Parasita, ἡ παράσιτος, *u*.
Parasitatio, ἡ παρασίτησις, *ew*.
Parasitor, παρασίτις, ὦ, Athen. κολακίειν.
Parasitus, ὁ παράσιτος, *u*, Athen. ὁ κλέαξ.
Parate, κατεπισμασμένους, ἐτοίμους, Isocr.
Paratus, ὁ ἐξ ἑτοίμου, *u*, ad dicendum, λέγειν, Isocr. ὁ ἐξ ἡ προθύμου, *u*, sum ad faciendum, ἰμὶ ποτεῖν, Dem. παρεπισμασμένους, ἐνθ, ἐνεν, et volens facere, ἐξ ἑλέων ποιεῖν, id.
Parce, φειδομένους, N. T. εὐτελεῶς.
Parcimonia, ἡ φειδωλία, *as*, Naz. ἡ φειδᾶ, ὅς, Aristot. sordida in rebus parvis, ἡ μικρολογία, *as*, Theophrast.
Parco, φειδομαι, pecuniis, χρημάτων, Xen. alicui, τίνος, Plut. mihi pro dignitate, ὥς τις προφειδομαι ἑμάντι, Isocr.
Parcus, φειδωλός, ἡ, ὄν, Aristot. φειδόμενος, ἐνθ, ἐνεν, Dem.
Pardus, ὁ πάρδος, *u*, ἡ πάρδαλις, *ew*, Aristot.
Parens, ὁ γονεὺς, *ew*, Dem. ὁ ποιεῖς, ἑως, id. *Plur.* parentes, αἱ γονεῖς, ἐνθ, Dem.
Parentalia, τὰ ἐναγισματῶ, *ων*, ὁ καθαρῆς, ὅς, Lucian. τὰ κτήριασματῶ.
Parentatio, ὁ ἐναγισμός, ὅς, Plut.
Parento seu Parentor, ἐναγίζω, Paus. καθαγίζω, Lucian. κτερίζω.
Pareo, φαίνομαι. Confer Appareo. obedio, ὑπακούω. Confer Obedio.
Paries, ὁ τεῖχος, *u*, Thuc.
Parietina, ὁ τεῖχος ἡφανισμένος.
Parilis, *e*, ὁ ἐξ ἡ πάριτος, *u*, Polyb.
Parilitas, τὸ πάριον, *e*, ἡ ἰσότης, ἥτος, Plut.
Pario, τίκτω, Dem. ἀποτίκτω, Plut. ἐκτίκτω, Plat. potentiam, περιποιέομαι δυνασίαν, Aristot.
Pariter, ἴσως, Dem. ὡσαύτως.
Parma, ἡ ἀσπίς, ἴδος, Xen.
Parmatus, ὁ ἀσπιστής, ὅς, Dem.
Parmula, τὸ ἀσπίδιον, *u*.
Paro, παρασκευάζομαι, me ad certamen, ἑμάντιν πρὸς ἀγῶνα, Dem. copiam militum, ἑτομάς, χρίεσθαι πολλήν, App. Confer Comparo.
Parricida, ὁ πατροκτοῖς, *u*, Dem. ὁ πατροκτονήσας, αὐτός, Lucian. ὁ πατροκτόνος, *u*, Plut. ὁ πατροφόνος.
Pars, τὸ μέρος, *e*os, civitates, πόλεις, Dem. officii, τῶν δεινῶν, *u*, id. suffragiorum, τῶν ψήφων, idem, adversa, τὸ διάφορον, *u*, Dion. Hal. in partes divido, διαίρειναι εἰς μέρη, Dem. distractum esse in partes, διςάναί εἰς μέρος, id. partem alicujus capere, λαμβάνειν μέρος τινός, id. partes alicujus tueri, μετὰ τίνος εἶναι, Lycoph. σύν τινι εἶναι, Xen. in partem meliorem accipere, ἐπὶ τὸ εὐεστέρων λαμβάνειν, Naz. aliqua ex parte, μέρος τι, Thuc. nulla ex parte, ἡδυσκαμπέν omni ex parte, τῷ παντί, Dion. Hal. πάντη, Aristot.
Parsimonia. Vide Parcimonia.
Particeps, ὁ ἐξ ἡ μετόχου, *u*, Plat. ὁ ἐξ ἡ κοινωνοῦ, ὅς, Dem. operis, ὁ ἐξ ἡ συνεργός, ὅς, id. sum alicujus rei, μετῆχων τινός, Isocr. alicujus cum aliquo, τινός τινι, Plat. participem facio alicujus rei, μεταδίδωμι τίνος, Isocr.
Participatio, ἡ κοινωνία, ἡ μετοχή.
Participo, μετῆχω, aliquam rem cum aliquo, τινός τινι, Plat. Confer Particeps.
Particula, ἡ μέρος, ἴδος, Isocr.
Particulatim, κατὰ μέρος, Dem.
Partim, κατὰ μέρος, Dem. partim superbe, partim abjecte, partim libidinoῦς, τὰ μὲν ὑπερφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερκατάτω, Dem.
Partio seu Partior, μερίζω, aliquid, τι, Aristot. cum aliquo, διανέμω τί τινι, Isocr. τι πρὸς τινι, Dem. Confer Divido.
Partite, μεμερισμένους.

Partitio, ὁ μερισμός, ἤ, Aristot.
Partitor, ὁ μεριστής, ἤ, N. T.
Parturio, ἀδίκη, Plut. τὰκάα.
Partus, ὅς, ὁ τόκος, α, Aristot. ὁ τοκετός.
Parvitas, ἡ μικρότης, ητος, Plat.
Parum, μικρόν, Isocr. μικρῶς, Herodian. abfuit, quin incidissent, μικρὸν ἀπίλιπον, μὴ περιεπλήσιν, Isocr. quin expugnaretur, μικρὸν παρῆλπον ἐκ πολιορκεῖσθαι, Lucian. quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἤλπον ὑποσπῆναι, Isocr. quin municipia facti essemus, παρὰ μικρὸν ἤλπομεν ἐξαδραποδοῖσθαι, id. quin ego, ille, &c. faciat, ὀλίγῃ, μικρῶ δέω, δέει ποιεῖν, Plat. Isocr. prosum, κατὰ μικρὸν ὠφέλειω, Isocr.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον, διὰ μικρῶ.
Parus, ὁ αἰγυθαλός, ἤ, Aristot.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, ὁ, ὄν.
Parvus, μικρὸς, ὁ, ὄν, Dem. parvi facio seu pendo aliquid, περὶ ὀλίγῃ ποιεῖμαι τι, Isocr. ὀλιγώρως τίνος, id. ὀλιγώρως ἔχω τίνος, id. πρὸς τι, Æschin. καταφρονεῖν τίνος, id. ἀμειλίως ἔχω τίνος, Xen.
Pascha, τὸ πάσχα, ατος, N. T.
Pascio, νέμα, armenta in agro, τὰ βοσκήματα ἐν χωρῷ, Dem. oculos, εἰς ἱερὴν ὄψεως συντελεῖα, Æl. εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρω, Ach. Tat.
Pascuum, ὁ νομός, ὅς, Aristot. τὸ βόσκημα, ατος, Plut. boum, τὸ βουδένιον, α, Strabo.
Pascuus, ὁ ἔξ ἡ εὐνομος, α.
Passer, ὁ σφραβός, ἤ.
Passerculus, τὸ σφραβίον, α, Athen.
Passim, ἐκάσποτε, Herod. ἀνίδην, Plut. πολλὰ, αἰ, Isocr.
Passus, ὅς, τὸ βῆμα, ατος, Xen. mensura, ἡ ὀργάνη, ἄς, id.
Pastillus, ὁ τροχίσκος, α, Cels.
Pastinatio, ἡ σκαφία, ας, Suid.
Pastinum, τὸ σκαφίον, α, Plut.
Pastio, ἡ νομεισις, εως.
Pastor, ὁ νομεύς, εως, Xen. proprie ovium, ὁ ποιμὴν, ἐνος, Past.
Pastoralis, ε, seu Pastoritius, ποιμενικός, ἡ, ὄν, Philo. νομειντικός, scientia, ἐπιστήμη, Plat.
Pastus, ὅς, ἡ νομή, ἤς, Xen. ἡ σίτησις.
Patefacio, ἀνοίγω, alicui aliquid, τί τι, Plut. Confer Manifesto.
Patefactio, ἡ ἀνοίξις, εως, Bas. ἡ φανέρωσις, revelatio, ἡ ἀποκάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως, N. T.
Patella, τὸ λεκανίον, α, Aristoph.
Patenter, ἀνοικτεί.
Pateo, ἀνοίγωμαι, Aristot. manifestus sum, διακαλύπτομαι, Dem. φαίνομαι.
Pater, ὁ πατήρ, πρὸς, Dem. naturalis, φύσει πατήρ, id. adoptivus, πατήρ πλουσίαν, id. familias, ὁ οἰκοκύριος, α, Plut. patres conscripti, πατέρες συγγενεαί, id. a patre, πατρός, id.
Patera, τὸ δέπας, ας, Athen.
Paternus, πατρῷος, ὡς, ὄν, virtus, ἀρετή, Dem. gloria, δόξα, id. ὁ ἔξ ἡ πάτριος, id. πατρικός, ἡ, ὄν, amicitia, φιλία, Dem.
Patesco, ἀνοίγωμαι. Confer Pateo.
Pathicus, α, um, παθικός, ἡ, ὄν.
Patibilis, ε, παθητός, ἡ, ὄν, Aristot.
Patibulum, ὁ σωρός, ἤ, Plut.
Patiens, ὑπομονητικός, ἡ, ὄν, Bas. laborum, καρτερικός, ἡ, ὄν, πόνων, Xen.
Patienter, καρτερικῶς, ἀνεκτῶς, Dem. fero aliquid, εὐ μέγα τημένους τι ὑπομένειν, Ælian.
Patientia, ἡ ὑπομονή, ἤς, N. T. ἡ καρτερία, εως, Plat. ἡ καρτερία, ας, Dem.
Patina, ἡ λεκανί, Plut. ἡ λωπάς, idem.
Patio, πάσχω τι, Isocr. ὑπομένω τι, Xen.
Patratio, ἡ διάπραξις, εως, Plat.
Patria, ἡ πατρίς, ἰδος, Dem.
Patricius, ὅς, ἡ τῶν πατρικίων τάξις.
Patricia. Vide Porricula.
Patricius, ὁ πατρικίος, α, ὁ εὐπατρίδης, α, Herodian.
Patrie, πατρικός, Aristot.
Patrimonium, τὰ πατρία, ὄν, Dem. ἡ παρὰ τῷ πατρὶ ὄσια, id. ἡ πατρία ὄσια, Lucian. consumo, ἀνελίσκω τὴν πατρίαν ὑπότατον

Dem. magnum accipio, πολλὴν ἁρίαν παρα-
λαμβάνω πατρὶ τῷ πατρὶ, id. obtinere post
obitum patris, τὰ πατρία ἔχειν μετὰ τὴν τῷ
πατρὶ τελευτῇ, idem. privari seu excidere
patrimonio, διαμαρτάνειν τὰν πατρίαν, Isocr.
ἐκπίπτειν ἐκ τῶν πατρίων, idem. fraudari ab
aliquo, ἀποστρέφειν τὰν πατρίαν ὑπὸ τινος,
Dem.
Patrimus, a, um, ὦ vel ἡ πατὴρ ἐστὶ, ὁ ἕ ἡ
ἀμφιβαλῆς, εἰς, Plut. ὦ γονεῖς ἅμα ἀμφοτέροί
εἰσιν, Poll.
Patrisso, πατρώζων, Herodian.
Patrius, πατρικός, ἡ, ὄν, Dem.
Patro, διαπράττει, aliquid, τι, Xen.
Patrocinium, ἡ συνηγορία, ας, Dem. ἡ προστασία,
ας, Plut.
Patrocinor, συνηγορεῖν, alicui, τινί, Dem. συ-
νεῖναι τινί, id. συνεῖπον τινί, id. προΐσταμαι,
προστατεῖν.
Patrona, ἡ σύνηγορος, ας.
Patronus, ὁ συνηγορός, ας, Dem. ὁ προστάτης,
ὁ σύνδικος, ας, id. templi, ὑπὲρ τῷ ἱερῷ, id.
patronum deligo legis, αἰρέσθαι σύνδικον τῷ
patrono, id. decerno, χειροτονῶ σύνδικον ὑπὲρ
τινος, id. adhibeo causā, καλεῖν συνηγορίαν
ἀγῶνί τινι, id. adsciscere sibi, παρασκευάζει-
ναι συνηγορεῖντα τῶν αὐτῶν, id. destitui patronis,
ἔρημον γίνεσθαι τῶν συνεόντων, idem.
Patruelis, ὁ ἀνεψιός, ἕ, Dem. ἀνεψιὸς πρὸς
πατρίν, id. ἀνεψιὸς ἐκ πατραδελφῶν, id. ὁ ἀνε-
ψιάδης, ἕ, idem.
Patruus, ὁ πατράδελφος, ας, Dem.
Patulus, a, um, ἀνικτός, ἡ, ὄν.
Pauclloquium, ἡ παυρολογία, ας.
Paucitas, ἡ ὀλιγότης, πτος, Theophr.
Pauculus, πᾶν ὀλίγον, ἡ, ὄν.
Paucus, ὀλίγος, ἰγῇ, ἰγον, Thuc. pauci numero,
ὀλίγοι ὄντες τὸν ἄριθμον, Isocr. pauciores alii,
σπανιωτέρους ἄλλων, idem. pauci auxiliatores,
ἔφηροι βοηθήσαντες, id. paucis dicere, συν-
τομίᾳ διαλέγεσθαι, idem. διὰ βραχείων ποιεῖν
τὸν λόγον, idem.
Paveo, seu Pavesco, περιφοβεῖμαι, Xen. θαμβέειν,
aliquid, περιδεῖν ἔχειν πρὸς τι, Dem. mente,
ἀδημονέειν τὴν ψυχὴν, Xen.
Pavide, περιδιδῶς, Dem. φοβεῖσθαι.
Pavidus, ὁ ἕ ἡ περιδεής, εἰς, Aristot. φοβεητικός,
ἡ, ὄν, id.
Pavimento, ἑδαφίζω, terram, τὴν γῆν, Theophr.
Pavimentum, τὸ ἑδαφός, εὖς, Athen. τὸ δάπε-
δον.
Pavio, παίω, Plut.
Paullatim, κατὰ μικρόν, Isocr. κατ' ὀλίγον,
Gal.
Paullisper, δι' ὀλίγον.
Paullo, μικρόν, ante illos venit, πρὸ πάντων ἡλ-
θεν, Isocr. ante crepusculum, βραχὺ πρὸ τῆς
δείλης, Plut. ante, ὀλίγον seu μικρὸν πρότερον
post, μικρὸν ὕστερον, Isocr. prolixius, ὀλίγον
μακρότερον, Dem. majorem potentiam, ὀλίγον
μεῖζον δύναμιν, Isocr. plura de aliqua re
dicere, ὀλίγον μακρότερα εἰπεῖν περὶ τινος,
Isocr.
Paullulum, κατὰ μικρόν, Dem.
Paullum, ὀλίγον, Isocr.
Paullus, βαῖος, α, ὄν, Soph.
Pavo, ὁ ταῶν, ὤνος, Diodorus Sic. ὁ ταῶς, ὤ,
Bas.
Pavor, τὸ δέμα, ατος, Plat. τὸ θαμβός.
Pauper, ὁ πίνης, πτος, homo, ἄνθρωπος, Dem. et
inops, ἕ ἀδυναμίας, id. ὁ ἕ ἡ ἄπορος, ας, et
rerum necessariarum indigens, ἕ τῶν ἀναγκ-
αίων ἐνδεής, ἄν, id. et improbus, πονηρὸς μετ'
ἐνδεῖας, id. Confer Inops.
Pauperculus, πνιγκύλος, α, ὄν, Aristid.
Pauperies, idem quod Paupertas.
Pauperio, καίω τινὰ πνιπτα, Dem.
Paupertas, ἡ πνία, ας, Dem. ἡ ἀπορία, ας, id.
ἡ ἐνδεία, ας, Dem. paupertate premi, εἶναι ἐν
ἀπορίᾳ, Dem. πένεσθαι, id. ἀπορίαν χρηματάναι,
Isocr. ad paupertatem redigi, εἰς ἀπορίαν
seu πνίαν ἑλθεῖν seu καταστῆναι, idem. Confer
Inopia, Egestas.
Pausa, seu Pausatio, ἡ παύσις, σαις.
Pauso, παύομαι, Xen.
Pavus, ὁ ταῶν, ὤνος, Diod. Sic.

Pauxillatim, seu Pauxillisper, κατὰ βραχύν, κατὰ μικρόν, Ael.
 Pauxillum, κατ' ἐλάχισον, Lucian.
 Pauxillus, α, um, πᾶν ὀλίγον, η, ον.
 Pax, ἡ εἰρήνη, ης, Dem. firma, εἰρήνη βεβαία, id. perpetua, ἀθάνατος, id. praeclara, καλή, id. justa, αἰσα, δικαία, id. ἴση ἢ δίκαια, id. periculosa et lubrica et infida, ἐπικίνδυνος ἢ σφαλερὰ ἢ ἄπιστος, id. turpis, ignominiosa, αἰσχρὰ, id. turpis et indigna reip. αἰσχρὰ ἢ ἀνάξιος τῆς πόλεως, id. jurejurando non confirmata, ἀνόμωτος, id. pacis tranquillitas, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχία, id. pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρὸς τινα, Dem. facere, συντίθειναι, id. παύσθαι, id. πράττειν πρὸς τινα, consequi ab aliquibus, εὐρίσκειν παρὰ τινα, idem. fieri, γίνεσθαι, idem. perfici, ἐπιτελεῖσθαι, idem. esse alicui cum aliquo, εἶναι τινι πρὸς τινα, id. esse aliquibus inter se, ὑπάρχειν τισί, id. colere cum aliquo, ἄγειν πρὸς τινά, Dem. servare, τηρεῖν, id. custodire, φυλάττειν, id. confirmare, κυβεῖσθαι, id. violare, παραβαίνειν, id. solvere, λύειν, id. expetere, εἰρήνης ἐπιθυμεῖν, Dem. non impetrate, διαμαρτάνειν, id. pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, Dem.
 Paxillus, ὁ πάσσαλος, υ, Synes. τὸ παττάλλιον, υ, Poll.
 Peccator, ὁ ἁμαρτωλὸς, ὤ, N. T. ὁ ἁμαρτάνων, οντας, Dem. ὁ ἐξῆμαρτάνων, idem.
 Peccatum, ἡ ἁμαρτία, ας, Dem. τὸ ἁμαρτήμα, ατος· nec plura, nec majora, ἔτι πλείονα, ἔτι μείζονα ἁμαρτήματα, Dem. tot et tanta, τοσαῦτα ἢ τηλικαῦτα ἁμαρτήματα, id. multa et varia, πολλὰ ἢ παντοδαπά, id. multa et magna, πολλὰ ἢ μεγάλα, id. voluntaria aut fortuita, ἐκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, id. cumulat non exiguo tempore, συνυλεγμένα ἢ ἐκ μικρῷ χρόνῳ, id. Confer Delictum.
 Pecco, ἁμαρτάνω, in Deos, εἰς θεούς, Isocr. multa in aliquem, πολλὰ εἰς τινα, Thuc. aliquid in aliquem, ἐξῆμαρτάνω τι εἰς τινα, Isocr. sermone et opere in aliquem, λόγῳ ἢ ἔργῳ εἰς τινα, Plat. ex ignorantia, τῇ ἀγνοίᾳ, Xen. in nulla re, παρανομίᾳ μηδὲν, Aristot. in aliqua re, πλημμελίᾳ τι, Xen. in templum Dei, εἰς ἱερὸν Θεοῦ, Isocr. Confer Delictum.
 Pecten, ὁ κτεῖς, κτενὸς, Athen.
 Pectino, πτεῖνω, Hesiod.
 Pecto, κτενίζω, Herodot.
 Pectorale, τὸ περιστήθιον, υ, LXX.
 Pectoralis, ὁ σερόντης, υ, ἡ σερόντις, ἰδος, Poll.
 Pectorosus, ὁ ἢ εὐρύςτροφος, υ, Poll.
 Pectunculus, τὸ πτένιον, υ, Athen.
 Pectus, τὸ στήθος, υ, Xen. τὸ σῆθος, εος, Hippocr.
 Pecuaria, ἡ βοσκηματικὴ, ἦς, sc. ἐπιστήμη.
 Pecuarus, ὁ ἢ ἡ βοσκηματοῦδης, εος, Eust.
 Pecuarius, ἰ, ὁ νομεύς, εως, Xen.
 Peculator, ὁ κλέπτης τῷ δημοσίῳ.
 Peculatus, ὤς, τὸ τῷ δημοσίῳ κλέμμα.
 Peculiaris, ἴδιος, ἰα, ἰον, alicui, τινί, Aristot.
 Peculiariter, ἰδίως, Aristot. ἰδιοτρόπως.
 Peculum, τὰ ἴδια, ων, Dem.
 Pecunia, τὸ ἀργύριον, υ, Dem. τὰ χρήματα, ων, id. pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινί, Isocr. magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα δίδουσι τινί, id. pecunia abundare seu instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων, Dem. pecuniam probam reddere, ἀργύριον δοκιμον ἀποδίδουσι, id. undique constare, πάντοθεν ἀργυρίζεσθαι, Dinarch. pecunia careo, σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἔμοι ἐπάρεσι, Dem.
 Pecuniarius, χρηματικὸς, ἡ, ὄν.
 Pecuniosus, ὁ ἢ ἡ πολυχρήματος, υ, πλούσιος, ἰα, ἰον, Dem. Confer Dives.
 Pecus, τὸ βόσκημα, ατος, Dem. τὸ θύρισμα, ατος, Athen. pecore abundans, ὁ ἢ ἡ πολυβόσκωτος, υ, Joseph.
 Pedalis, ε, ποδιαῖος, αἰα, αἰον, Theophr.
 Pedamen seu Pedamentum, ὁ χερσὶς, ακος, Plut. ἡ κάμαξ.
 Pedaneus, ποδιαῖος, αἰα, αἰον, Theophr.

Pedatim, κατὰ πόδας, Herodot.
 Pedes, itis, ὁ πεζός, ὤ, Dem.
 Pedester seu Pedestris, ε, πεζός, ἡ, ὄν, exercitus, δύναμις, Xen. πεζικός, ἡ, ὄν, manus, δύναμις, id. sermo, λόγος πεζός, Eustath. pugna, ἡ πεζομαχία, ας, Thuc. pedestre praelium committō, πεζομαχίαν, id.
 Pedetentim, κατὰ πόδας, Herodot. βάδην, Xen.
 Pedica, ἡ πίδα, ης, Dem.
 Pedicula, ἡ ποδάγρα, ας, Xen.
 Pedicularis, ε, ὁ ἢ ἡ φθειρώδης, εος, morbus, ἡ φθειρίασις, εως· pediculari morbo laboro, φθειριάζω, Laert.
 Pediculosus, ὁ ἢ ἡ φθειρώδης, εος.
 Pediculus, parvus pes, τὸ πόδιον, υ, τὸ ποδάριον, υ, Aristot. insectum, ὁ φθειρ, ερος, Plut.
 Pedissequa, ἡ ἀκόλυθος, υ.
 Pedissequus, ὁ ἀκόλυθος, υ, Dem. pedissequos secum habere, ἀκόλυθος ἔχειν seu περιεργεῖν, idem.
 Peditatus, ὤς, ἡ πεζή, seu πεζικὴ δύναμις, Xen.
 Peditus, ἡ πορὴ, ἦς, ἡ ἀποπορὴ, ἦς, Al. Aphr.
 Pedit, πείρω, Aristoph. ἀποπείρω, id. βδίζω.
 Pedum, ἡ βελὸς τοιμνικὴ, ἦς, ἡ καλαύροψ.
 Pedusculus, τὸ ποδάριον, υ, Aristot.
 Pegma, τὸ πῆγμα, ατος, Josephi.
 Pejoro, ἐπιτοκίω, temere, βελόνω, Dem. manifestissime, ὅρκως τινὰς περιφανίστατα ἐπιτοκίω, id.
 Pejor, ὁ ἢ ἡ χείρων, ονος, Thuc.
 Pelagia, ἡ πελαγία, ας, Aristot.
 Pelagius, πελάγιος, εος, ἰον, Aristot.
 Pelagus, τὸ πύλαγος, εος, Dem.
 Pellacia, ἡ ἐπαγωγὴ, ἦς.
 Pellax, ἐπαγωγός, ἡ, ὄν.
 Pellex, ἡ παλλακή, ἦς, Aristoph.
 Pellicatus, ὤς, ἡ παλλακία, ας, Dem.
 Pellicio, ἐφίλομαι, aliquem, τινά, Plut. aliquem aliqua re, προσάγομαι τινά τι, Xen. ad amicitiam, τινά εἰς φιλίαν, Herodian. ad hoc, ὑπὸ τῶν τινά πρὸς τῶτο, Xenoph.
 Pelliceus, δερμάτινος, ἰνῃ, ἰον.
 Pellicula, τὸ δερμάτιον, υ.
 Pellis, τὸ δέρμα, ατος, ἡ διφθερά, ας, Plut.
 Pellitus, ὁ ἢ ἡ κωδιφόρος, Strabo.
 Pello, ὠθῶ, aliquem aliqua re, τινά τινα, Plut. diabolum, ἐλαύνω διάβολον, Chrys. e convivio, ἀπαθῶς τῷ συμποσίῳ, Lucian. e patria, ἐλαύνω τινά ἐκ τῆς πατρίδος, Isocr. aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινά τῆς ἀρχῆς, Isocr. ἐκ τῆς ἀρχῆς, id. clavum clavo, ἐκκράω τὸν ἥλον τῷ ἥλῳ, Lucian.
 Pelluceo, διασίλω, διαφαίνομαι.
 Pellucidus, ὁ ἢ ἡ διαφανής, εος, Aristot. διαφανέμενος, ἰνῃ, ἰον, id. ὁ ἢ ἡ διαυγής.
 Pelta, ἡ πέλτη, ης, Plut.
 Peltasta, ὁ πελτίας, ὤ, Xen.
 Pelvis, ἡ λεκανὴ, ης, Cl. Al. ὁ λυτήρ, ἦρος, LXX. ὁ νιπτήρ, ἦρος, id.
 Penaria cella, τὸ ταμίειον, υ, Isocr.
 Penates, οἱ θεοὶ πατρίων.
 Pendeo, κρεμάομαι, ab aliquo, κρέμμαι ἀπὸ τινος, Lucian. super caput, ἀπαιωρίζομαι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, Aelian. ex auribus alicujus, ἐκκρέμμαι τινος, N. T.
 Pendo, θαμβάομαι, Philo. aliquid aliquo, τί τινα, Plat. aliquid, θαμβάω τι, id.
 Pendulus, ὁ ἢ ἡ ἐκκρεμής, εος, Herodot. ὁ ἢ ἡ μετώμος.
 Pene, παρὰ μικρόν, Dem. σχεδόν, id.
 Penes, ἐπὶ, me est, ἐμοὶ κείσται, Dem. Deum est, ἐν τῷ Θεῷ ἐστὶ, id.
 Penetrabilis, ε, ὁ ἢ ἡ διάπορος, υ, διάβατος, η, ὄν.
 Penetrare, ὁ μυχρὸς, ὤ, Polyb. τὸ ἐνδύμωρον.
 Penetralis, ε, μυχρός, ἰα, ἰον, Lucian.
 Penetro, ἐξινέομαι, διαπίρω, ad fundum, εἰς βύσσον, Herodot. flumen, περαιόμαι ποταμόν, idem.
 Penicillum, seu Penicillus, seu Peniculus, seu Peniculum, ὁ σπόνγγος, υ, Diosc. instrumentum pictorum, ἡ γραφίς, ἰδος, Plut.
 Peninsula, ἡ χερσόνησος, υ, seu χερσονήσος, υ.

Peninsularis, ε, ὁ ἢ ἡ χερσονήσος, υ, Aelian.
 Penis, ἡ κίρκος, υ, Aristot. virilis, ἡ πόσθη, ης, Xen. τὸ ἄνδρειον.
 Penitus, ἔνδον, Plut. omnino, σύμπαν, irritus est, ἀπολλύσται, Dem. perdidit, ἀρδην ἀπολώλεκε, id. penitior, ἐνδοτέρος, ἰσα, ερον penitissimus, ἐνδοτάτος, ἀτη, ατον, Herodian.
 Penna, τὸ πτερόν, υ, Lucian. τὸ πτίλον, υ, Aristot. pennas amitto, πτερορρίνω, Lucian. produco, πτερορρίνω, id. pennis carens, ὁ ἢ ἡ ἄπτερος, υ, id.
 Pennatus, πτερωτός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Pencilate, ἀκριβῶς. Confer Accurate.
 Pencilo, ἐξοτάζομαι, Isocr.
 Pensilis, ε, idem quod Pendulus, α, um.
 Pensio, ἡ ἐκτίσις, εως, Aristot.
 Pensito, θαμβάομαι, tributum, φέρω ἀποφορὰν, Aristot.
 Pensiuncula, τὸ ἐκτισμάτιον, υ.
 Penso, ἐκτίω, Dem. ἀποστίνω, Plut.
 Pensum, τὸ τιταγμένον, υ, Plut.
 Penuria cella, τὸ ταμίειον, υ, Isocr. ὁ ὄψων.
 Penula, ἡ φαινόλη, ης.
 Penum, seu Penus, ὁ βίος, υ, Isocr.
 Penuria, ἡ σπάνη, υς, pecuniā, τῶν χρημάτων, Dem. ἡ σπανιότης, ητος, agri, τῆς γῆς, id. frumenti, ἡ σπάνις τῷ σίτῳ, id. virorum, ἀνδρῶν, id. Confer Inopia.
 Penus. Vide Penum.
 Peplum, seu Peplus, ὁ πέπλος, υ, Xen.
 Pepo, ὁ πέπων, ονος, Plut.
 Per, προσ, cum genit. per Deos! quis ita demens est? Ζεῶν, τίς ἔγω εὐθείης ἐστὶ; Dem. ἀνά, cum accus. per montes palantes, ἀνὰ τὰ ὄρη σκιδανόμενοι, Phil. per singulos annos, ἀνὰ πᾶν ἔτος, Diosc. κατὰ, cum accus. rex per se ipsum infidus erat, βασιλεὺς καθ' αὐτὸν ἄπιστος ἦν, Dem. διὰ, cum genit. per hanc ascendit, διὰ τήτων ἥθει, idem. παρὰ, cum accus. per vestram negligentiam crevit, παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν ἐπινηθῆται, Dem. In compositione quando significationem intendit, redditur fere per λίαν, ἄγαν, μέγα, πολὺ, πᾶν, et τάνῳ quando vero quasi transitum notat, effertur per διὰ, e. gr. perstolidus, λίαν ἀνόητος, Isocr. peradolescens, ὁ ἄγαν νέος, Xenoph. perdives, μεγαλόπλουτος, Diod. Sic. perbonus, πανάγαθος, Plat. perlongus, πᾶν μακρός, Plat. pereruditus, πολυμαθής, Isocr. perambulo, διαιδῶ, Synes. et perinde cum Adverbis, e. gr. perfamiliariter, πᾶν οἰκίως, Dem. perhoneste, παγκάλως, id. peraccurate, λίαν ἀκριβῶς, Isocr. &c.
 Pera, ἡ πῆρα, ας, Plut.
 Peractio, ἡ τελείωσις, εως, Aristot.
 Peræque, ὁμοίως, Dem. ἐπίσης.
 Peræquo, ἰσάζω, ἐπισάζω, Aristot.
 Peragito, διελαύνω, Xen.
 Perago, τελίω, Dem. Confer Finio.
 Peragratio, ἡ περιπόνησις, εως.
 Peragro, περινοσῶ, Plut. περιέρχομαι.
 Perambulo, διαιδῶ, Synes.
 Peranno, διεναιτίζω.
 Perca, ἡ πέρκα, ης, Aristot.
 Percello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινά, Herodian.
 Percenseo, καταλίγωμαι, Athen. διίμαι, Dem.
 Perceptio, ἡ κατάληψις, εως, Thuc.
 Percipio, καταλαμβάνω, aliquid sensu, τὸ αἰσθῆσαι, Philo. aliquid ab aliquo, ἀπολαμβάνω τι παρὰ τινος, Aeschin. alicujus malitiam, καταγινώσκω τινος κακίαν, Dem.
 Percolo, διυλίζω, Plut. διίμαι, Diosc.
 Percontatio, ἡ ἀνάκρισις, εως, Plat. ἡ ἐρώτησις.
 Percontator, ὁ πύσης.
 Percontor, συνθάνομαι, aliquem, τινά, Dem. aliquid ex aliquo verbis, τι παρὰ τινος λόγῳ, id. de aliqua re, περὶ τινος, Plut. ἀνακρίνω τι, Xen. ἐρωτῶ τι, Dem.
 Percrescere, διαβρύλλομαι, Xen.
 Perculus, ἐκπλήγεις, εἰσα, ἐν, gravissime metui, δεινῶς ὑπὸ τῷ δέσει, Aelian.
 Percunctatio, idem quod Percontatio.
 Percunctor, idem quod Percontor.
 Percupio, ὑπερσπαδάω, Lucian. Percuro,

Percurro, διατρέχω, aliquid, τι, Thuc. brevissime, διέχρηται in συντομίᾳ, Isocr. Percussio, ἡ πλῆξις, Gal. ἡ πλῆγη, Dem. Percussor, ὁ πλάκτης, υ, N. T. Percuto, σύπτω, aliquem, τινά, Dem. αἰκίζω τινά, Isocr. πατάσκει τινά, id. nummum, κατακρίπτω νόμισμα, Herodot. πᾶιν. Perdifficilis, ὁ ἕ ἡ παρχάλαστος. Perdico, καταμαρνᾶναι, aliquid, τι, Plat. Confer Disco. Perdite, ἀλεθρίως. Perditio, ἡ ὀλέθρευσις, εως, ἡ ἀπώλεια, ας, N. T. ὁ ὀλεθρός, ὤ, Thuc. Perditor, ὁ ὀλοθρευτής, ὤ, N. T. ὁ λυμενός, ὄνος, Isocr. Perditus, ἀπολωλώς, οὔα, ὄς, homo, ὁ πανώλης-θρος, υ, Bas. ὁ κακέργος, υ, Dem. ὁ παμπλή-νθος, υ, id. Perdiu, πολλὸν χρόνον, immorari alicui rei, δια-στέρειν περὶ τι, Isocr. Perdux, ὁ vel ἡ πείρω, ικος, Aristot. Perdo, amitto, ἀποβάλλω, Xen. vasto, deleo, aliquos, ἀπόλλυμι τινας, Dem. urbem, ἀνα-τρέπω πόλιν, Isocr. corrumpro juvenes, δια-φθείρω νέους, Plat. Perduco, διαγωγή, exercitum, στρατίαν, Thuc. aliquid ad finem, διανύω τι, Xen. ἄγω τι πρὸς τέλος, Herodian. aliquo rempublicam, προσάγω εἰς τὴν πόλιν, Dem. Perduellio, ἡ συννομασία, ας. Perduellis, ὁ παλῆμος, υ. Perduro, χρονίζω, διατελῶ, αἰωνίζω, προσκαρ-τερίζω, N. T. constanter, patienter, διακαρ-τερίζω, Plut. Pero, κατεστῆαι, aliquid, τι, Plut. Peregre, ἐκὶ ξένης, dego, seu absum, ἀποδημῶ ἀπὸ τῆς πατρίδος, Isocr. hinc in alium lo- rum abeo, ἀποδημῶ ἐνθῆναι εἰς ἄλλον τόπον, Plat. sum vel ago, ξένην οἰκίαν, Chrys. re- deo, ἐπιδημῶ ἐκ τῆς ἀποδημίας, Dem. ἦκα ἐκ τῆς ἀποδημίας, id. in urbem, ἐπιδημῶ εἰς τὴν πόλιν, Aeschin. Peregrinatio, ἡ ἀποδημία, ας, Dem. ἡ ἀποικία. Peregrinator, ὁ ἀποδημός, υ, ὁ ἀποδημῶν, ἄντος, Xen. Peregrine, ξενικῶς, Plat. Peregrinitas, τὸ ξενικόν, ὤ, ἡ ξενία, ας, Dem. Peregrinor, ἀποδημῶ, Dem. Confer Peregre. Peregrinus, ξένος, ἐν, ἴνον, genere, γένει, Dem. ξενικός, ἡ, ὄν, turba, ὄχλος, Thuc. ὁ ἕ ἡ ὑπερόχος, υ, res et impossibilis alicui, πᾶν τι ἂν ἀδυνατὸν τινι, Dem. sum, ξενίζω, Dem. et non civis, ξένος εἰμὶ ἕ ἡ πολίτης, id. Perelegans, ὁ πᾶν καμνός. Pereleganter, παγκάλως. Perendie, μεταυρίον, Bud. Perennis, ε, ὁ ἕ ἡ αἰδιός, υ, gloria, δόξα, Plut. Perennitas, ἡ αἰδιότης, πτος, Aristot. Perenna, διειστική, Aristot. Pero, ἀπόλλυμαι, perpetuo, τὸν ἅπαντα χρόνον, Dem. turpiter per aliquem, αἰσχρῶς ὑπὸ τινος, id. prae metu, τῷ φόβῳ, Xen. Perfecte, τελείως, Dem. ἐντελώς. Perfectio, ἡ τελειότης, πτος, ἡ τελειώσις, εως, Aristot. Perfectus, τελείος, εἶα, εἰον, ὁ ἕ ἡ ἐντελής, vir- tus, ἀρετή, Aristot. Perfero, διακομίζω, literas ad aliquem, γράμ- ματα, Herodian. multa mala, ἀνέχουσιν πολλὰ κακά, Lucian. famem et sitim, καρ-τερίω λυμὸν ἕ δίψαν, Xen. labores, ὑπομένω πόνους, Isocr. Perficio, ἐντελῶναι, aliquid, τι, Isocr. ἐργάζο-μαί τι, id. magnum aliquid, διαπράττωμαι μέγα τι, id. Perfide, ἁπίως, Dem. Perfidia, ἡ ἁπιστία, ας, Dem. Perfidiose, ἁπίως, Dem. Perfidiosus, seu Perfidus, ὁ ἕ ἡ παράσπονδος, ὁ ἕ ἡ ἁπίστος, υ, erga aliquem, πρὸς τινά, Dem. Perflo, καταστῶναι, Theophr. διαπνέω. Perfuso, διαβρῶναι, aliquid, τι, Lucian. Perforio, διαρύνω, parietem, τοίχον, Thuc.

Perforo, διατηράω, Theophr. διατρέω.
Perfro, διατρέω, frontem, παρατρέω τὸ μέτωπον, Strabo.
Perfrictio, ἡ διάτριψις, εως.
Perfringo, καταβήηναι, aliquid, τι, Dem. διαβήηναι τι, id.
Perfruo, ἀπώλλαι, aliqua re, τινός, Isocr.
Perfuga, ὁ ἢ ἀντόμολος, α, Plut. -ὁ ἢ πρόσφυς, γος, Philo. sum, αὐτομόλος, Thuc.
Perfugio, καταφυγών, aliquem, πρὸς τινα, Plut.
Perfugium, καταφυγή, ἥς, tutissimum, ἀσφαλές τι, Dem. habere aliquem, καταφυγὴν ὑπάρχειν τινί, Isocr. invenire alicui, εὐρίσκειν τινί, id.
Perfundo, διγυράνω, Hippocr. καταχέω.
Perfungo, ἐπιτελέω, munere, τὸ ἔργον, Aristot. munere boni viri, διαπράττει ἔργον χρηστῶ ἀνθρώπῳ, Dem. officio fratris, ποιεῖ τὰ ἔργα ἀδελφοῦ, id.
Perfusio, ἡ διασφύριξ, ἥς, ἡ δέσις.
Pergo, βαζέω, via, ὁδῷ, Dem. ulterius, διαπορεύομαι, id. in proposito, ἐκμένω τῇ προαίρεσι, Aristot. in precibus, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, Plut.
Pergrator, Ἑλλήνων δίκην καμάζω.
Pergula, ἡ σάα, ἄς, Xen.
Perhibeo, λέγω, Dem. testimonium alicui, μαρτυρεῖν τινί, Dem. μαρτυρεῖ ταῖς λόγοις τινός, Xen.
Perhonorificus, ὁ ἢ πολύτιμος.
Perhonorifico, πολύτιμος.
Perhorresco, καταθαμβόομαι, Plut.
Periclitatio, τὸ κινδυνεύω, ατος, Plat.
Periclitor, κινδυνεύω, de vita, ἀποθαίνει, Plat. de aliqua re, προκινδυνεύω ὑπὲρ τινος, Isocr. Confer Periculum.
Periculose, ἐπικινδύνως, Thuc.
Periculosus, ὁ ἢ κινδυνώδης, εος, Herodian. ὁ ἢ ἐπικινδύνος, α, Dem.
Periculum, ὁ κίνδυνος, α, atrox et horrendum, δεινός ἢ φοβερός, Dem. magnum, κίνδυνος μέγας, id. summum extremum, ἔσχατος, id. μέγιστος, id. grave, χαλεπός, id. manifestum, παρόληος, id. adferre alicui, κινδύνον φέρειν τινί, id. ingruere commune, φέσθαι κοινὸν πᾶσι, id. accidere ab aliquibus, γίνεσθαι παρὰ τινων, id. esse seu impendere alicui ab aliquo, εἶναι τινί ἐκ τινος, id. subesse, ἐπίνειν, id. esse conjunctum cum re, προσεῖναι τῷ πράγματι, id. redundare in aliquem, ἥκειν εἰς τινα, id. prope esse, πλησίον εἶναι, id. circumdare aliquem, περιεσθάναι τινά, id. suscipere alicujus rei causa, αἰρεῖσθαι ὑπὲρ τινος, Dem. ultro non coactum subire, προελέμενον, ἐκ ἀναγκασθέντα εἰσερχομένη, id. accersere sibi, προσερχομένην εἰνασθῆναι, Isocr. omnia pro aliqua re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπὲρ τινος, Dem. imminens fortiter sustinere, προσίσταται εὐρώσως ὑπομένειν, id. periclitari, κινδυνεύειν, id. cavere, εὐλαβεῖσθαι, id. effugere seu evitare, διαφεύγειν, id. imminens urbi propulsare, ἐφεισκότα τῇ πόλει διαλέγειν, id. amovere seu depellere, ἀφαιρεῖσθαι, id. in periculo versari, ἐν κινδύνῳ εἶναι, Isocr. in pericula se conjicere, εἰς κινδύνον εἰνατὸν καθίσταται, id. e periculo eripere, ἐκ κινδύνου τινά διασώζειν, Dem. extra periculum esse, πᾶρῳ τῷ κινδύνῳ εἶναι, id. ἔξω κινδύνου εἶναι, Isocr. sine periculo aliquid acquirere, ἀκινδύνως προσκτησάσθαι τι, id.
Perigeus, ὁ ἢ περιγίγιος, α, Al. Aphr.
Perimeter, ἡ περιμέτρος, α, Polyb.
Perimo, ἀναίρειν, aliquem, τινά, Plut. Confer Interficio.
Perinde, ὡσπερ, ut rem familiarem curare, τῶν οἰκιστῶν ἐπιμελεῖσθαι, Isocr. ac si quis medicus, ὡσπερ ἂν εἴ τις ἰατρός, id. ut si quis, ὁμοίως ἂν—ὡσπερ ἂν εἴ τις, id.
Periocha, ἡ περισχολή, ἥς, N. T.
Periodicus, περιόδιος, ἡ, ὅν, Ptol.
Periodus, ἡ περιόδος, α, Aristot.
Peripatetici, οἱ περιπαθητικοί, ὧν, Plut.
Periphrasis, ἡ περιφρασις, εως, Quintil.
Periscelis, ἡ περισκελὶς, ἰδός, LXX.

Perite, *ἐπισταμένως*.
Peritia, *ἐπιστήμη*, Dem. rei bellicæ, *ἡ ἐμπειρία πολέμου*, id. ex re aliqua, *ἐκ τίνος*, id.
Peritus, *ὁ ἐξ ἡ ἐπιστήμῳ, οὖτος*, Dem. *εἰδώς, υἷος, &c*, id. rei bellicæ, *ὁ ἐξ ἡ ἐμπειρίας πολέμου*, id. rerum politicarum, *πρὸς τὰ τῆς πολιτείας*, id. *εἰδήμων*.
Perjurium, *ἡ ἐπισοχρία, ας*, Dem. committo. Vide *Pejeto*.
Perjuro, idem quod *Pejeto*.
Perjurus, *ὁ ἐξ ἡ ἐπισοχίας, ας*, Dem. *ἐπισοχῶν, ὅσα, &c*, id.
Perlego, *ἐπιλέγομαι*, Paus. orationem, *διέλεγοναι λόγον*, Isocr.
Perlino, seu Perlino, *ἐπιχρίων*.
Perluceo, *διαλάμψω*, Aristot.
Perluciditas, *ἡ διαφάνεια, ας*, Eustath.
Perlustro, *κατασκοπεύω*.
Permagnum, *ὁ ἐξ ἡ παμμεγίσθους, εὖς*, Dem.
Permaneo, *διαμένω*, Dem. in aliquo, *ἐμμένω ἐν τινί*, id. *παρεμμένω τινί*, Plat. *μένω περὶ τίνος*, Isocr.
Permansio, *ἡ διαμονή, ἡς*.
Permango, *διαρρέω*.
Permeo, *προσέρω*, Dem.
Permeo, *διασάδω*, Bud. *διαβαίνω regionem*, *διδοῦναι χώραν*.
Permietor, *διαμετρώ*.
Permisceo, *ἀναρρίγνυμι*, aliquid cum aliquo, *τι πρὸς τι*, Plut.
Permissio, seu Permissus, *ὤς, ἡ συγχώρησις, εὖς*, Aristot.
Permistio, *ἡ κατάμειξις, εὖς*, Theophr.
Permitto, *ἐπιτρέπω*, alicui aliquid, *τί τινι*, Dem. aliquid fieri, *ἵνα τι γίγνησθαι*, id. aliquid injuria addici, *περιόπτομαι τινα ὑβρίζομενον*, Isocr.
Permotio, *ἡ διακίνησις, εὖς, παρόρρησις, εὖς*.
Permovo, *διακινώ, animum, τὸν νῦν*, Aristoph. res, *πράγματα*, Thuc.
Permulceo, *καταψάω, κατακτλέω*.
Permutatio, *ἡ ἀλλαγὴ, ἡς*, Aristot. *τὸ ἀλλάγμα, αὖτος*, N. T.
Permuto, *ἀλλάττω*, aliquid aliquo, *τί τινι*, LXX. *ἀντικαταλλάττομαι τι ἀντί τίνος*, Aristot. *ἀμείβομαι τί τίνος*, Plut. *sententiam, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην*, Thuc.
Perna, *ἡ πύργα*, Strabo. *ὁ πιττασάν*, Athen.
Pernicialis, *ε, ὁ ἐξ ἡ ἐλπίσιος, ας, Bas*.
Pernicies, *ἡ βλάβη, ας*, Dem. *ὁ δεισιος, ας*, Thuc. adfero perniciem alicui, *ἀπώλλυμι τι*, Plat. *λυμαινοῦμαι τι*, Dem. *τινί*, id. Confer *Exilium*, item *Damnium*.
Perniciosus, *βλαβερός, ὡς, ὄν*, Dem. *ὁ ἐξ ἡ ἐξώλης, εὖς, id. ὁ ἐξ ἡ ἐλπίσιος, ας, Plat*.
Pernicitas, *ἡ αἰκνῆσις, πτος, ἡ ταχύτης, πτος, τὸ σάχος, εὖς*, Dem.
Perniciter, *ὠκείως*, Gal.
Pernix, *ταχύς, εἰα, ὤ*, Dem. Confer *Celer*.
Pernoctō, *νυκτερεύω*, Xenoph. *διανυκτερεύω*, N. T. *διανυκτερεύω*, in terra, *αὐτίζομαι ἐπὶ τῆς γῆς*, Thuc.
Pernosco, *διαγινώσκω*, aliquid, *τι*, Aristoph.
Pernox, *ὁ ἐξ ἡ παννυχίος, εἰα, ἰον*.
Pero, *ἡ ἀσκήσις, ας*, Poll. *ἀρβύλη, ης*, Gal.
Peroratio, *ἡ ἐπίλογος, ας*, Aristot. *ἡ ἀνασφαλιαισις*.
Peroro, *ἐπιλέγω*, Aristot. *ἀνασφαλιαίω*, Dion.
Perorus, *διαμύων, ὅσα, ὄν*.
Perpello, *ἐπείρω*, Plat.
Perpendicularum, *ἡ εὐθύνη, ης*, Plut.
Perpendo, *σβαμβοῦμαι*, tenui oratione magna, *μεγάλα μικρῶ λόγῳ*, Plut. aliquid mecum, *λογίζομαι τι παρ' ἐμαυτοῦ*, Dem. *πρὸς ἐμαυτὸν*, id. *ἐνθυμίζομαι τίνος*, Isocr. *τι, id. σκοπῶν τι παρ' ἐμαυτοῦ*, Dem. cum aliquo, *μετὰ τίνος*, Isocr. aliquid mente, *ἐπισκοπῶν τὴν γνώμην*, Isocr. *ἐξετάζω τι*.
Perperam, *φάυλως*, Dem. *φλαυρώς*, Ælian.
Perpes, *ὁ ἐξ ἡ αἰδῖος, ας*, Plut.
Perpessio, *ἡ ὑπομονή, ἡς*, Aristot.
Perpetim, *ἀεὶ*, Dem. *διηκῶς*.
Perpetitor, *ὑπομένω*, aliquid, *τι*, Plut. *ἀνίχομαι τι*, Lucian. *τλάω*.
Perpetro, *διαφράσσω*, τι, Dem. *piculum*, *πράττω ἀσέβημα*, id. *scelus, ἐργάζομαι κακόν*, id.

δράν κακόν τι, Isocr. facinus magnum et praelarum, διαπραττομαι μέγα τι, Dem. Perpetuitas, ἡ αἰδιότης, πτος, Arist. Perpetuo, αἰ, Dem. αἰῖ, id. Perpetuo, as, αἰῖζω. Perpetuus, ὁ ἡ συνεχὴς, εὐς, bellum, πόλεμος, Dem. ὁ ἡ αἰδιός, u, gloria, δόξα, Plut. in perpetuum, εἰς παντὶς, Aelian. Perplexe, διαπεπλεγμένος, πολυπλόκως, loqui, seu sursum deorsum volvere sermones, nihil vero explicare, ὡς ἡ κατὰ τὸς λόγους ἐλίσσιν, ἀποσαφὲν δ' ἔδιν, Hipp. Perplexitas, ἡ πλοκή, ἡς, Naz. Perplexus, ὁ ἡ πολυπλόκος, u, Philo. ὁ ἡ ὑπορος. Perpluo, κατομβρίζω. Perpolio, ἐξηραζέμαι, aliquid, τί. Perquam, ὡς σφόδρα, Lucian. Perquiro, ἀναζητῶ, aliquid, τί, Isocr. ἐξετάζω τι, id. διερευνάω. Perquisite, ἐξηραμένους. Perquisito, ὁ ἐξετασμός, ἡ ἐξετασις, Lucian. Perquisitor, ὁ ἐξεταστής, u, Aristot. Perrumpo, διαρρήγνυμι τι, N. T. διασπᾶν. Perscindo, κατασχίζω τι, Dem. Perscribo, ἀναγράφω τι, Aeschin. Perscriptio, ἡ ἀναγραφή, ἡς, Plut. Perscriptor, ὁ ἀναγραφὴς, εὐς, Lys. Perscrutor, idem quod Perquiro. Persecutio, ἡ καταδίωξις, εὐς, ἡ δίωξις, εὐς, Thuc. ὁ διωγμός, u, Christianorum, Χριστιανῶν, Euseb. Persecutor, ὁ διώκτης, ὁ καταδιώκων, LXX. Persentio, seu Persentisco, αἰσθάνομαι, Aristoph. Persequor, διώκω, aliquem, τινά, Dem. causam, δίκη, idem, in mare, καταδιώκω εἰς θάλασσαν, Xenoph. non negligenter rem expono, ἐκ ἀμέλους διερχομαι τι, idem. ordine alicujus acta, ἱερέως διερχομαι πράξεις τινός, id. Perseveranter, ἐπιμένους, καρτερικῶς. Perseverantia, ἡ ἐπιμονή, ἡς, Plat. Persevero, ἐπιμένω, in aliqua re, τινί, Plut. Persica, ἡ Περσική, sc. μιλία, Theophr. sed fructus est, τὸ Περσικόν, sc. μήλον, Diosc. Persimilis, ὁ ἡ παρὰ πλῆθος. Persisto, ἐπιμένω, in aliqua re, τινί, Isocr. ἔν τινι, id. Persolvo, ἐκτίω, pecuniam, χρήματα, Plat. multam, ζημίαν, id. penam alicui, τίσιν τινί, Plut. ἀποτίω τίσιν, Herodot. pecuniam pro aliquo, καταβάλλω ἀργύριον ὑπὲρ τινος, Lucian. debita, δαδύω χρέα ὑπὲρ τινος, Dem. Persona, τὸ πρόσωπον, u, N. T. personam accipio, πρόσωπον λαμβάνω, ibid. προσωποληπτεύω, ibid. larva, τὸ προσωπεῖον, u, seu προσωπίον, u, Dem. parva, τὸ προσωπίδιον, Poll. comica, πρόσωπον κομικόν, Lucian. servilis, πρόσωπον οἰκητικόν, personam induo, ὑποκρίνομαι σχῆμα, Herodian. personam alicujus induo, ὑποκρίνομαι τινά. Personatus, πρόσωπον ὑποδεδυκώς, uia, ὅς. Persono, ἐξηχίζομαι, N. T. Perspicacia, seu Perspicacitas, ἡ ὁξύθεκία, as, Lucian. Perspicax, ὁ ἡ ὁξύθεκός, εὐς, Herodot. Perspicio, κατεῖδαι, aliquid, τί, Isocr. futurum, καθορᾶν τὸ μέλλον, Dem. aliquid animo, καθορᾶν τι τῇ διανοίᾳ, id. optime aliquid, κάλλιστα θεωρεῖν τι, id. acutissime, συνθεωρεῖν τι ἀκριβοῦς, id. Perspicue, σαφῶς, significare aliquid, δηλῶν τι, Dem. cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, id. ἐμφανῶς, id. περιφανῶς, id. φανερώς. Perspicuitas, ἡ περιφάνεια, as, tanta rei est, ποσάτη πρᾶγματός ἐστι, Dem. orationis, ἡ σαφάνεια, as, Plat. Perspicuus, ὁ ἡ καταφανής, εὐς, Dem. ὁ ἡ περιφανής, εὐς, id. aliquid et pulchrum, καλὸν τι ἡ σαφές, id. et brevis oratio, βραχύς ἡ σαφής λόγος, Dem. Persto, idem quod Persisto. Perstrepo, κατασφoβίω.

Perstringo, διασφίγγω, Erasistr. summam dico, ἐπὶ κεφαλῇ ἐῖσα, Dem. tako, καθάπτωμαι σινος, Thuc. oculos, περιεσφάπτω ὀφθαλμούς, Bas. Persuadeo, πείθω, alicui, τινά, Dem. τινί, Plat. alicui aliquid, τί τινά, id. ἀναπειθῶ τινά τι, Plut. μεταπειθῶ τινά, Xenoph. Persuasibilis, e, πιθανός, ἡ, ὄν, Dem. Persuasibiliter, πιθανῶς. Persuasio, ἡ πείθω, εὐς, Plat. ἡ πεισθήσις, εὐς, N. T. ἡ πείσις, εὐς, Suid. ἡ πεισμονή, ἡς, N. T. Persuasorius, πειστικός, ἡ, ὄν, Plat. πειθός, ἡ, ὄν, N. T. Persuasus, πεισμένος τι, Plut. πεισθείς, Dem. persuasum habeo, πείπισμα, Isocr. Pertasus, ἐξαπορριμένος, ἐν, ἐν, Pertento, ἀποστρέφω, aliquid, τινός, Thuc. Perterebro, διατρύπτω. Perterefacio, seu Perterreco, φοβίω τινά, Dem. ἐκφοβίω τινά, Isocr. δίος ἐνεργάζομαι τινί, Dem. καταφοβίω. Pertrefacio, καταπλήττομαι, aliqua re, τινί, Thuc. ἐκπλήττομαι τινί, Dem. Pertexo, διυφάνω. Pertica, ἡ κάμαξ, ακος, Lucian. Pertimeo, seu Pertimesco, περιφοβέομαι, Xenophon. Pertinacia, ἡ ἀυθάδεια, as, Plat. Pertinaciter, αὐθαδῶς, δυσπίστως, Isocr. resisto, αὐθαδιάζομαι, Plat. Pertinax, ὁ ἡ ἀυθάδης, εὐς, Aristot. ὁ ἡ δύσπιστος. Pertineo, τινά, aliquo, seu ad aliquid, πρὸς τι, Aristot. συντίνω εἰς τι, Isocr. ad scopum propositum, πρὸς τὸν ὑποτιθέμενον σκόπον, Aristot. ad aliquid, προσήκω τινί, Dem. hoc pertinet ad me, τῦτο προσήκει μοι, id. προσήκει μοι τῶν, id. quæ ad aliquid pertinent, τὰ πρὸς τι φέρονται, Isocr. τὰ πρὸς τι ὄντα, Aristot. hoc nihil ad nos pertinet, τῦτο ὕδιν πρὸς ἡμᾶς ἐστὶ, Plut. quod ad me pertinet, τὰ πρὸς ἐμὲ, Dem. Pertingo, δεικνύμαι, Aristot. Perttracto, διακρίβω, κατασφάττωμαι, Xen. Pertraho, ἰφίλω, Aristot. Pertundo, διατρύπτω, Theophr. Perturbate, ταρραχύνω, Isocr. Perturbatio, ἡ ταρραχή, ἡς, et seditio, ἡ στάσις, Dem. animi, τὸ πάθος, εὐς, Isocr. Perturbator, ὁ συνταράττων, ὄντος, reip. πόλιν, Dem. ordinis, ὁ ἀκοσμῶν, ἔντος, id. ὁ ταρρακτής. Perturbatus, ταρραχτόμενος, ἐν, ἐν, Dem. ταρραχμένος, ἐν, ἐν, id. ὁ ἡ ταρραχῶδης, εὐς, Isocr. rerum status, τιταρραχμένα πράγματα, Dem. Perturbo, ταράττω, omnia, πάντα, Dem. civitatem, ἀναταράττω πόλιν, Plut. castra, διαταράττω τὸ στρατόπεδον, id. exercitum, συνταράττω τὸ στρατεύμα, id. Pervado, διακρίβω, Lucian. διαβάνω. Pervagor, περιέρχομαι, Dem. περιπλανᾶμαι. Pervasto, περιπορθῶ. Perveho, κατακορμίζω, Thuc. Pervenio, ἀφινύνομαι, Oreum, εἰς Ὁρεόν, Dem. ἐρχομαι εἰς Μακεδονίαν, idem. Perverse, διαστρεμμένως, prave, κακοθῶς, Dem. Perversitas, ἡ διαστροφή, ἡς, rerum, πραγμάτων, Chrys. morum, ἡ κακοθῆνεια, as, Dem. Perversus, ὁ ἡ διάστροφος, u, Eurip. perversa loquor, διαστρεμμένα λαλῶ, N. T. pravus, ὁ ἡ παρὰ πόνηρος, u, Dem. Perverto, παρασύρω, παρακινῶ, διασφίγω, veritatem, τάληθες, Dem. spem alicujus, παραείρομαι τινά ἐλπίδας, Aristid. Pervestigatio, ἡ ἵχνησις, εὐς, Xen. Pervestigo, ἀνιχνεύω, Plut. ἐξιχνιάζω. Perviciacia, ἡ ἵσχυρογνωμοσύνη, u, Joseph. ἡ ἀυθάδεια, as, Plat. Pervicax, ὁ ἡ ἵσχυρογνώμων, Aristot. Pervigil, ὁ ἡ παννυχίος, u, ὁ ἡ αὐπνος, u, Xen. Pervigilatio, seu Pervigilium, ὁ παννυχισμός, u, ἡ αὐπνία, as, Plat.

Pervigilo, ἀγρυπνῶ, Xen. διαγρυπνῶ, Athen. παννυχίζω. Pervius, ὁ ἡ ὁδύσιμος, u, Strabo. ὁ ἡ βάσιμος, u, Lucian. Pervolo, διαπίστομαι. Pervolve, διακυλινδῶ. Peruro, διακαίω, Gal. Perutilis, ὁ ἡ πάγχρηστος, μεγαλοφιλής. Pervulgo, διαβρῦλλω, Xenoph. διαφημίζω. Pervulgatus, ὁ ἡ πολυβρῦλλητος, Plut. Pes, ὁ πῦς, ποδός, Dem. navis, ὁ ποδὴν, ὄντος, Lucian. lecti, ὁ κλινόμενος, ὄδης, Themist. pedibus ire, πορεύειν, Lucian. summis incedere, ἐπ' ἀκρων τῶν δακτύλων βαίνειν, id. pedem refero, ἀναποδίζω, Herodian. alterum in sepulchro habeo, ἕτερον πῶδα ἐν σοφῷ ἔχω, Lucian. Pessime, κάκις, φαυλότατα, se habere, ἔχειν, Dem. Pessimus, κάκιος, ἰση, ἰσον, Aristot. Pessulus, τὸ μοχλῖον, u, Lucian. Pessum, κάτω, Dem. eo, καταφίρομαι, Aristot. ἔρρω, Xen. Pessumdo, καταπατίω, Thucydides. καταβάλλω. Pestifer, λοιμικός, ἡ, ὄν, Plut. perniciosus, ὁ ἡ ἐλθερός, u, Dem. μοχληρός, id. Pestilens, ὁ ἡ λοιμώδης, εὐς, Plut. λοιμικός, ἡ, ὄν, Philo. Pestilentia, seu Pestis, ὁ λοιμός, u, Hippocr. peste infestari, λοιμώττειν, Lucian. corrigitur, ὁ λυμῶν, ὄντος, Isocr. Petaso, ἡ πέρινα, u, Strabo. Petasus, ὁ πέτασος, u, Poll. Petiolus, τὸ πόδιον, u, Aristot. Petitio, ἡ αἰτήσις, εὐς, Isocr. τὸ αἶτημα, αὐτος, N. T. ἡ δῆσις, εὐς, Dem. facere petitionem, ποιεῖν αἴτησιν, id. fieri ab aliquo, γίνεσθαι δῆσιν παρὰ τινος, id. Petitor, ὁ αἰτήτης, Suid. ὁ δέόμενος, Dem. Peto, αἰτῶ, ab aliquo, τινά, Xen. ab aliquo aliquid, τινά τι, idem. ab aliquo, παρὰ τινός τι, Plut. multis precibus, αἰτήσεσι πολλὰς ποίωμαι, Dem. Corinthum, χωρεῖν εἰς Κόρινθον, Dion. Hal. Tenedum navibus, πλῆν ἐπὶ Τενίδῃ, Arrian. aliquem, ἐπιχειροῦ τινί, Aristot. πρὸς τινά, Thuc. εὐχαρίστω τινος, Plat. lapidibus, βάλλω τινά λίθους, Xen. Petra, ἡ πέτρα, N. T. ὁ πέτρος, Luc. Petricosus, seu Petrosus, a, um, ὁ ἡ πετρώδης, εὐς, Diosc. locus, τόπος τραχύς ἡ λιθώδης, Aristot. Petulans, ὁ ἡ ἀσελγής, εὐς, et improbus, ὁ βδελυρός, Dem. homo, ὁ ἀσελγέανων, ὄντος, id. ὁ ἡ προσιότης, εὐς, risus, γέλας, id. sum erga aliquem, ἀσελγής εἰμι πρὸς τινά, id. Petulantia, ἀσελγῶς, et proterve tractare aliquem, καὶ προσιτῶς χρῆσθαι τινί, Dem. vivo, ἀσελγῶς ζῶ, idem. ago, ἀσελγέανω, id. aliquid committo, ἀσελγῆς τι ποίω, id. Petulantia, ἡ ἀσελγεία, as, summa, πλεῖσι, Dem. ἡ προσιτία, as, et audacia, ἡ θρασυότης, id. uti petulantia et contumelia erga omnes, χρῆσθαι ἀσελγείᾳ ἢ ὕβρι πρὸς πάντας, Dem. praetermittere nullum genus petulantiae, ἐλλείπειν ὕδιν ἀσελγείας, id. coercere alicujus petulantiam, ἐπιχειρῶ τινά τῆς ἀσελγείας, id. abstinere a petulantia, παύσασθαι τῆς ἀσελγείας, id. Petulcus, ὁ ἡ ἀσελγέστερος, αὐτος. Phalangium, τὸ φαλάγγιον, u, Diosc. Phalanx, ἡ φάλαγξ, γος, Dem. Phalera, τὰ φάλαρα, u, Herodot. Phantasia, ἡ φαντασία, as, Aristot. Phantasma, τὸ φάντασμα, αὐτος, Aristot. Pharetra, ἡ φαρέτρα, as, ὁ φαρετρεὼν, ὄντος, Aelian. ἡ βελούκη. Pharmacopola, ὁ φαρμακοπώλης, u, Poll. Pharmacopolium, τὸ φαρμακοπωλεῖον, u. Pharmacum, τὸ φάρμακον, u, Galen. Phasianus, ὁ φασιανός, u, Athen. Phiala, ἡ φιάλη, u, Herodian. Philautia, ἡ φιλαυτία, as. Philologia, ἡ φιλολογία, as.

Philologus, ὁ φιλόλογος, υ, Plut.
 Philosophia, ἡ φιλοσοφία, ας, Isocr.
 Philosophicus, φιλοσοφικός, ἡ, ὄν.
 Philosphor, φιλοσοφῶ, Plat.
 Philosphus, ὁ φιλόσοφος, υ, Plat.
 Philtrum, τὸ φίλτρον, υ, Herodian.
 Philyra, ἡ φίλυρα, ας, Theophr.
 Phlegma, τὸ φλέγμα, ατος, Galen.
 Phoebe, ἡ Φοίβη, ης.
 Phoebus, ὁ Φοῖβος, υ.
 Phoenix, ὁ φοῖνιξ, Aristot.
 Phosphorus, ὁ φωσφόρος, υ.
 Phrasis, ἡ φράσις, εως, Eustath.
 Phrenesis, ἡ φρενίτις, ἰδος, Al. Aphr.
 Phreneticus, φρενιτικός, ἡ, ὄν, Galen. sum, φρενιτικός, id.
 Phthiriasis, ἡ φθίρισις, εως.
 Phthisicus, φθισικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Phthisis, ἡ φθίσις, εως, Gal.
 Phy, ὦ.
 Physica, ἡ φυσική, ἡς, Aristot.
 Physicus, φυσικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Physiognomia, ἡ φυσιογνωμία, ας, seu φυσιογνώμωσύνη, ης.
 Physiognomon, ὁ φυσιογνώμων, Aristot.
 Physiologia, ἡ φυσιολογία, ας.
 Piacularis, ε, ἀφισιωματικός, ἡ, ὄν, ὁ εἰς ἡ ἐναγής, εως, ob caedem, ἀπὸ φόνου, Thuc. ἐναγικός, ἡ, ὄν, res, πρῶγμα, Plut. crimen, τὸ ἄγος, εως, Herodot.
 Piaculo, ἀφισιωμαι, Plat.
 Piaculum, τὸ ἀφισιωμα, ατος, τὸ κάθαρμα, ατος, Poll. committo, πρῶττον ἀσίδημα, Dem. ἔργον ἀσέβαςον ποίω, id. duco, ἄγος τίθειμαι, Dion. Hal. ἡγίωμα ἀσίδημα, Dem.
 Pica, ἡ κίττα, ης, Plut.
 Picea, ἡ πίσυς, υος, Herodot.
 Piceus, ὁ εἰς τὴν πικρῶς, εως, Tneophr. πισσηρὸς, ὡ, ὄν, Galen.
 Pico, πιστάω, seu πιττάω, Cl. Al.
 Pictor, ὁ γραφεύς, εως, Isocr. ὁ ζωγράφος, υ, Plut.
 Pictorius, ζωγραφικός, ἡ, ὄν.
 Pictura, ἡ γραφή, ἡς, Lucian. τὸ ζωγράφημα, ατος, Plat. ἡ ζωγραφία, ας, Philostr.
 Picus, ὁ δρυκολάπτης, υ.
 Pie, εὐσεβής, Dem. Θεοσεβής.
 Pierides, αἱ Πιερίδες, ων.
 Pietas, ἡ εὐλαβεία, erga deos, περὶ τὰς θεάς, Isocr. erga parentes, περὶ γονεῖς, id. pietatem colo, exerceo, εὐσεβείαν ἀσκῶ, id. ζωῶ μετ' εὐσεβείας, id. ostendere erga deos, ἐπιδεικνύμαι πρὸς τὰς θεάς, id. servare, διαφυλάττειν, id. violare, παραβαίνειν τὸ εὐσεβές, Dem.
 Piger, ὁ εἰς ἡ ἀμελής, Isocr. ὀκνηρὸς, Thuc. ὁ εἰς ἡ ῥαθυμὸς, Plut.
 Piget me, καποκνέω, legere, ἀναγινώσκω, Isocr. ne te pigeat ire, μὴ καποκνέω πορεύεσθαι, id.
 Pigmentarius, ὁ μυρψὸς, υ, LXX.
 Pigmentum, τὸ φῶκος, εως, Diosc.
 Pignero, idem quod ὀφνίγνω.
 Pignus, τὸ ἐνέχυρον, υ, Dem. τὸ ἀποτίμημα, ατος, id. ἡ ὑποθήκη, ης, id. exhibeo creditori, παρίσχω ὑποθήκην τῷ δανειστῇ, id. trado alicui, παραδίδωμι τινὶ ἐνέχυρον, id. accipio pro debito, λαμβάνω ἐνέχυρον τῷ δανεισματος, id. habeo alijus rei, ἔχω τινός, id. re. posco, ἀπαιτῶ τὴν παρακαταθήκην, id. fraudare aliquem pignore, ἀποστερεῖν τινὰ παρακαταθήκην, id.
 Pigre, ὀκνηρῶς, Bas. ῥαθυμῶς.
 Pigresco, ἀποκνέω, Dem. ῥαθυμῶ, id.
 Pigritia, ἡ ῥαθυμία, ας, Dem. insignis et perniciosa, ὑπερβάλλουσα εἰς ἀνηκίς, Dem. ἡ ἀργία, ας, id. Confer Ignavia.
 Pigror, ὀκνῶ, Thuc.
 Pila, mortarium, ἡ ἴγρη, ης, Hesych. lusoria, ἡ σφαίρα, ας, ludo, σφαίριζω, Plut. lusus pile, ἡ σφαίρισις, εως, Aristot. locus in quo pila luditur, τὸ σφαιριστήριον, υ, Athen. pilam torquero, σφαίραν κόπτω retorqueo, ἀντικόπτω, ἀποσφαίριζω, Aristot. columna, ἡ στήλη, ης, Dem. Confer Columnna.
 Pilentum, ὅχημα μυσίωρον.
 Pileolus, τὸ πιλίδιον, Plat. ὁ πιλίσκος, Diosc.

Pileus, τὸ πιλίον, υ, Plut.
 Pileus, ὁ εἰς ἡ τριχῶδης, εως.
 Pilula, τὸ σφαίριον, υ, Theophr.
 Pilum, ὁ γρόσφος, υ, Polyb. ὁ ὑπόστος, υ, Plut.
 Pilus, ἡ θρίξ, τριχός, Aristot.
 Pinea, ἡ πίτυς, Herodot. ἡ πιτυίς, Galen.
 Pinetum, ὁ πιτυῶν, ἄνθος.
 Pineus, πιτυνός, ἰνῃ, ἰνον, corona, ἐφέανος, Plut.
 Pingo, γράφω, imaginem, εἰκόνα, Herodian. ζωγραφία, Plat.
 Pinguedo, ἡ παχύτης, πτος, Aristot. τὸ λίπος, εως, Philo. ἡ λιπαρότης, πτος, Theophr. ἡ πύσις, πτος, Aristot. ἡ πιμελή.
 Pinguetio, λιπαρὸν ποίω, λιπαίνω, Eur. παχύνα, Polyb. πταίνω, Aristot.
 Pinguetio, παχύνομαι, Polyb.
 Pinguis, ε, λιπαρός, ὡ, ὄν, Plat. παχύς, εἰς, ὡ, Lucian. ὁ πῖον, ὄνος, Aristot.
 Pinguiter, λιπαρός.
 Pinguitudo, idem quod Pinguedo.
 Pinna, τὸ πτίλον, υ, Aristot.
 Pinnatus, πτίλατος, ἡ, ὄν, Aristot.
 Pingo, μάσσα, Aristot.
 Pinus, ἡ πίσυς, υος, Herodot. ἡ πύκη.
 Piper, τὸ πέπρι, εως, Diosc. granum piperis, ἡ πεπρίς, ἰδος, Athen. refero gustu, πτεπρίζω, Diosc.
 Piperatus, ὁ πεπρίτης, υ.
 Pipio, πιπύζω, Aristoph.
 Pirata, ὁ πειρατής, υ, Plat. sum, πειρατεύω, LXX.
 Piraticus, πειρατικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Pirum, τὸ ἄπριον, υ, Suid. ἡ ἄπρις, υ, Diosc.
 Pirus, ἡ ἄπρις, Diosc.
 Piscarius, ἡ ψαρεύς, ὡ, ὄν, Athen.
 Piscatio, ἡ ἄλιεία, ας, Aristot.
 Piscator, ὁ ἄλιεύς, εως, Plut.
 Piscatorius, ἄλιευτικός, ἡ, ὄν, Athen.
 Piscatrix, ἡ ἄλιευτρία, ας.
 Piscatura, ἡ ἄλιευτική, ἡς, Plut. ἡ ἄγκιστρία, Aristot.
 Pisciculus, τὸ ἰχθυῖδιον, υ, Plut.
 Piscina, τὸ ἰχθυοτροφεῖον, υ, Athen.
 Piscis, ὁ ἰχθύς, υος, Aristot.
 Piscor, ἰχθυῶ, ἄλιεύω, Lucian. ἰχθύς ἀγρεύω, id.
 Piscosus, ἰχθυώδης, εως.
 Piso, μάσσα, Aristot.
 Pistacium, τὸ πιστάκιον, υ, Diosc.
 Pistillum, ὁ ὕπερος, υ, Hes.
 Pistor, ὁ ἀρτοποιός, υ, Aristot.
 Pistorius, ἀρτοποιητικός, ἡ, ὄν, Athen.
 Pistrina, ἡ χειρομύλη, ης, Xen.
 Pistrinensis, ε, μυλινός, ἡ, ὄν, N. T.
 Pistrinum, ἡ χειρομύλη, ης, Xen. ὁ χειρομύλων, ὄνος, Diosc. τὸ ἀλφειτεῖον.
 Pistris, ἡ πύρις, εως, Polyb.
 Pistris, τὸ κῆτος, εως, Athen.
 Pistris, ἡ ἀρτοποιία, ας, Xenoph.
 Pisum, τὸ πῖον, υ, Galen.
 Pitisso, χειλοποτέω.
 Pituita, τὸ φλέγμα, ατος, Gal. ἡ κόρυζα.
 Pituitosus, φλεγματώδης, ἡ, ὄν, Gal.
 Pius, ὁ εἰς ἡ εὐσεβής, εως, Isocr. ὁ εἰς ἡ Θεοφιλής, εως, id. neque pium, neque fas, ὡς ὅσιον, ὡς θεῖμα, Dem. dicere quæ nec pia sunt, nec toleranda, λέγειν ὅτ' ὅσια, ὅτ' ἀνεκτὰ, id. sum, εὐσεβέω, Isocr.
 Pix, ἡ πίσσα, υς, Plut.
 Placabilis, ε, ὁ εἰς ἡ ἐξίλατος, υ, ὁ εἰς ἡ εὐδιάλκτος, υ, ὁ εἰς ἡ εὐσυνάλλακτος, υ, Plut.
 Placabilitas, τὸ εὐίλατον, υ, ἡ εὐαρέστησις, εως, Aristot.
 Placamen, seu Placamentum, τὸ ἐξίλασμα, Deorum, ἡ θυσία ἀρεστήριος, Dion. Hal.
 Placate, πρῶτος, Dem. εὐμενῶς.
 Placatio, ὁ ἰλασμός, υ, Plut.
 Placenta, ὁ πλακῶς, ὄνος, Lucian.
 Placeo, ἀρέσκω, alicui, τινὶ, Plut. τινὰ, Plat. placet mihi aliquid, δοκιμάζω τι, Dem. ἀρέσκει τὶ ἰμοί, Plut. ἰμοί βολομένη ἐστὶ, Plat.
 Placide, πρῶτος, Dem. ἡσυχῶς.
 Placidus, πρᾶνς, εἰς, ὡ, Dem. ὁ εἰς ἡ ἡμερὸς, υ, id. ὁ εἰς ἡ εὐμενής.

Placitum, τὸ ἀρεσκόν, υ, Bud.
 Placitus, α, um, ἀρεστός, ἡ, ὄν, Plut.
 Placo, ἰλάσκειμαι, aliquem, τινὰ, Plut. Deum, Θεόν, Lucian. iram Deæ, ἐξίλασμαι τὸ μένυμα τῆς Θεῆς aliquem donis, ἐξαρέσκωμαι τινὰ δώροις, Dem. equum, πρᾶνῶν ἵππων, Xenoph. alicui aliquem, συνιστῆμι τινὶ τινὰ, Isocr. ἐξευμενίζω.
 Plaga, ἡ πληγή, ἡς, accipere plagas ab aliquo, πληγὰς λαμβάνειν ὑπὸ seu παρὰ τινος, Isocr. infligere alicui, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινὶ, Dem. plagis libidinem coercere, πληγῶς σωφρονίζω τὸ ἀκόλαστον, Bas. plagæ, retia, αἱ ἀρεκαί, ων, Diod. Sic.
 Plagiarius, ὁ ἀνδροποδιστής, υ, N. T.
 Plagium, ὁ ἀνδροποδισμός, υ, Plat.
 Plagosus, ὁ εἰς ἡ πληγώδης, εως.
 Plagula, τὸ περιστοιχισμῶν, υ.
 Planca, ἡ πλάξ, ἄκος.
 Plancus, ὡς, ὁ κοπετὸς, υ, Plut. ὁ Θρήνος plantum facere super aliquo, κοπετὸν ποιεῖν ἐπὶ τινι, N. T.
 Plane, prorsus, παντέλως, parvæ copiæ, ταπεινὴ δύναμις, Dem. κομῶν, adolescentulus, μειρακύλλιον ὡν, id. ἄσπρη, perdere aliquem, ἀπολλύναι τινὰ, id. clare, ἐμφανῶς, Dem. ἐπιφανῶς, id. aperte dicere, ἀποκαλυμμένως λέγειν, Isocr.
 Planeta, ὁ πλανήτης, υ, Aristot. ἀστὴρ πλανώμενος, Lucian.
 Plango, κόπτω, Plut. lumentor, Θρήνέω. Confer Lamentor.
 Plangor, ὁ κοπετός, υ, Plut.
 Planities, ἡ ὁμαλότης, πτος, Aristot. τὸ πεδίον, υ· ager in planitie situs, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ὡρὸς, Dem. in planitiem, πτεδόνει, Dion. Hal.
 Planta, sc. pedis, τὸ πέλμα, ατος, LXX. stirps, τὸ φυτόν, υ, Aristot. τὸ φύτευμα, ατος, Theophr.
 Plantago, τὸ ἀρόγλωσσον, υ.
 Plantarium, τὸ φυτευτήριον, υ, olearum, ἐλαιῶν, Dem. τὸ φυτῶριον, υ, Geopon.
 Plantatio, ἡ φύτευσις, εως, Aristot.
 Planto, φυτεύω, arborem alicui, δένδρον ἐν τινὶ τόπῳ, Dem. φυτεργέω, Philo.
 Planus, ὁμαλός, ἡ, ὄν, Plut. ὁ εἰς ἡ ὁμαλός, εως, idem. manifestus, ὁ εἰς ἡ σαφής, εως, Dem.
 Plasma, τὸ πλάσμα, ατος, Lucian.
 Plataninus, πλατάνινος, ἰνῃ, ὄνος.
 Platanus, ἡ πλατάνος, υ, Plat.
 Platea, ἡ πλατεία, ας, N. T.
 Plaudo, κροτῶ, manibus, τῷ χεῖρι, Xen.
 Plausibilis, ε, κροτητός, ἡ, ὄν, oratio, λόγος εὐπαράδεκτος, Chrys.
 Plaustralis, ε, ἀμαξιαίος, αἶα, εἰς, lapis, λίθος, Xenoph.
 Plaustrum, ἡ ἀμαξία, ης, Herodot. τὸ ὅχημα, ducō, ἀμαξεύω, Plut.
 Plausus, ὡς, ὁ κρότος, υ, Dem. plausu excipio, δεξιόμαι κρότῳ, Dion. Hal. plausu excipior, κροτῶμαι, Lucian. plausum ambio, μνηστὴν χειροτονῶ, Dion. Hal. et strepitum excito, κρότον εἰς Θόρυβον ποίω, Dem. fieri seu oriri, γίνεσθαι, id.
 Plebecula, τὸ λαίδιον, υ.
 Plebeius, ὁ εἰς ἡ δημῶδης, εως, Herodian. τῷ δήμῳ ὡν, ὡς, ὄν, Lucian. δημοτικός, ἡ, ὄν, homo, ἄνθρωπος, Xenoph. ὁ ἰδιώτης.
 Plebicola, ὁ δημοκρατής, υ.
 Plebiscitum, τὸ ψήφισμα, ατος, Dem. Confer Decretum.
 Plebs, ὁ δῆμος, υ, Dem. οἱ πολλοί, ὡν, Plut. τὸ πλῆθος, εως, Isocr.
 Plecto, καλῶ, aliquem, τινὰ, Xenoph. τιμωρόμαι τινὰ, Dem. capite, ζημιῶ τινὰ θανάτῳ, Aristot. plico. Confer Plico.
 Plectrum, τὸ πλῆκτρον, υ, Aristot.
 Plene, ἐκπλῆως, perfecte, τελείως, Dem.
 Plenilunium, ἡ πανσέληνος, υ, Æschin. πλήρης σεληναίη, Lucian. tempore plenilunii, ὅταν ᾖ πλήρης τῆς σελήνης κύκλος, Ælian.
 Plenitas, seu Plenitudo, τὸ πλήρωμα, ατος, LXX. ἡ πλησμονή, ἡς, Plut. τὸ πλῆθος, εως, Galen.

Plenus, ὁ ἔχει πλήρη, εὐς, aliqua re, τινός, Dem. πλῆς, ἰα, ἰον, Deo, Θεῷ, Aristot. ὁ ἔχει ἀνάπληρος, α, favillis, σπινθήρων, Lucian. μιστός, ἡ, ὄν, superbia, ὑπερηφανείας, Dem. sum aliqua re, γίμνα τινός, Xenoph. Pleonasmus, ὁ πλεονασμός, ὤ, Plut. Plerique, pleræque, pleraque, πλείους, πλείους, πλείους, Plut. Plerumque, τὸ πλείον, Herodian. τὰ πλείους, Aristot. ἐπὶ τὸ πολὺ. Pleuriticus, πλειυρικός, ἡ, ὄν, Diosc. Pleuritis, ἡ πλειυρίτις, ἰδός, Aet. Plica, τὸ πτύγμα αὐτός, ἡ πτύξ, χροῖς, Athen. ἡ πτυχή, ἦς, Eurip. Plicatilis, e, πλικτός, ἡ, ὄν, Plat. ὁ ἔχει εὐπλόκος. Plicatura, seu Plicatio, ἡ πλοκή, ἦς, Philo. Plico, πλίσσω, coronam, στέφανον, Novum Testamentum, purpuram, πτύσσω τὴν ἀλουργίδα, Plut. Ploratio, seu Ploratus, ὁ κλαυθμός, Aristot. τὸ κλαῦμα, Xen. ὀλοθυμίες, Thuc. Ploro, κλαίω, Dem. θαυρόν, id. Plostellum, τὸ ἀμαξίδιον, τὸ ἀμαξίον, Suid. Plostrum, idem quod Plaustrum. Pluma, τὸ πτεῖλον, Aristoph. τὸ πτερόν, Lucian. Plumarius, ὁ πτερυγός, ὤ. Plumatus, πτελωτός, ἡ, ὄν, Aristot. Plumbago, ἡ μολιβάδινα, ἦς, Diosc. Plumbarius, μολιβάδης, ἰνῆ, ἰον, Aristot. Plumbatura, ἡ μολιβάδισις, εὐς. Plumbeus, μολιβάδιος, ἰνῆ, ἰον, Aristot. Plumbo, μολιβάδιον. Plumbosus, ὁ ἔχει μολιβάδους, εὐς. Plumbum, ὁ μολιβάς, α, Plut. Plumescio, πτελώμαι, θαυός γίγνομαι, Aristot. Plumescit, πτελίνος, ἰνῆ, ἰον, παρὰ τὸν, ἡ, ὄν, Aristot. Plumosus, ὁ ἔχει πτελώδους, εὐς. Plumula, τὸ πτελινόν, α. Pluu, ἰω, Lucian. piscibus, ἰχθύσιν, Athen. pluui, Impers. ὤ, Aristot. Plurimum, πλείον, Xen. Plurimus, πλείους, ἡ, ὄν, Xenoph. plurimi facio aliquid, τιμάομαι τὸ πάντως τι, Chrys. τιμάω πλείους τι, Dem. ἀντὶ πάντος, id. ποιεῖμαι τι seu τινα περὶ πλείους, id. quam plurimus, α, um, ὁ ἔχει τὰ μακροτέρους, α, Herap. Plus, πλείον, οὐς, plur. plures, οἱ ἔχει αἱ πλείονες, Dem. pluris facio aliquid, τιμάομαι τι μείζονος, Xen. ποιῶμαι τι πλείονος, Isocr. plus, quam decet seu par est, plus justo, μᾶλλον τῷ δέοντος, Dem. πλείον τῷ δέοντος, id. plures, quam par est, sunt apud nos, πλείους τῷ δέοντος παρ' ἡμῶν εἶναι, Dem. plus minus, πλείον ἔλαττον, Athen. plus satis, πλείον τῷ πλεον, Al. Aphr. pluribus dicere, διὰ πλείονων εἰπεῖν, Dem. improbitas plus potest, quam virtus, κακία δύναται πλείον τῆς ἀρετῆς, id. Plusculum, μικρόν τι πλείον. Pluteus, τὸ ἀναγνασθήριον, α. Pluvia, ἡ ὑετός, ὤ, Aristot. ἡ βροχή. Pluvialis, e, seu Pluvius, ὑετικός, ἰα, ἰον, ventus, ἄνεμος, Aristot. Pluviosus, ὁ ἔχει ὑετώδους, εὐς, ὁμβριος, ἰα, ἰον, Aristoph. Pluto, ὁ Αἰδης, α. Pneumaticus, πνευματικός, ἡ, ὄν, Plut. Pneumonia, ἡ πνευμονία, ας, Aret. Pocillator, ὁ οἰνοχόος, α, Xen. Pocillum, τὸ κυλίκιον, α, Lucian. Pocennium, τὸ ἐπίδεικτον, α, Athen. Poculentus, ὁ ἔχει πόσιμος, α, Aristot. ποτός, ἡ, ὄν, esculenta et poculenta, ἰδῶμα ἐστὶ ποτὰ, Herodot. Poculum, τὸ ποτήριον, α, Plut. τὸ δέπας inter pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος, Lucian. Podager, ὁ ποδαγρός, ὤ, Lucian. ποδαργριάν, οὐτος, Plat. Podagra, ἡ ποδάγρα, ας, Plut. ἡ ποδαργρία, τὸ ποδαργρικὸν πᾶθος, Theoph. podagra laboro, ποδαργράω, Plat. ποδαργριάν, id. Podagricus, ποδαργρικός, ἡ, ὄν, Diosc.

Podex, ὁ πωκτός, ὤ, Aristoph. ἡ ἰδρα, ας, LXX. ἡ πυγή, ἦς, Lucian. Podium, τὸ πῶδιον, α, Aristot. Poëma, τὸ ποίημα, ατος, Plut. Poëmatium, τὸ ποιημάτιον, α, Lucian. Poëna, ἡ ποινή, ἦς, Xen. ἡ ζημία, ας, Dem. ἡ δίκη, ἦς, id. ἡ τιμωρία, ας, id. magna, major, maxima, δίκη μεγάλῃ, μείζων, μεγίστη, Dem. summa, ἰσχύνη, id. levis, μικρά, id. digna, ἀξία, id. debita, προσήκουσα, id. justa, τιμωρία νόμιμος, id. injusta ac crudelis, ἀνομος ἐστὶ δεινή, Isocr. capitis, ζημία θανάτου, id. poenam statuo seu ordino, τάττω τιμωρίαν τινί, Dem. debeo pro aliqua re, ἀφίλω δίκην ἐπὶ τινί, id. exigo, δίκην αἰτίας, id. ἀπαίτιον, id. sumo ab aliquo λαμβάνω δίκην παρὰ τινος, id. subeo alicujus, ὑπομένω τιμωρίαν παρὰ τινος, Isocr. sustineo secundum leges, δίκην ὑπέχω ἐκ τῶν νόμων, Dem. effugio δίκην δύναι διαφεύγειν, id. poena afficio alicquem, πολεῶ τινά ζημίᾳ, Isocr. τιμωρίαν λαμβάνω παρὰ τινος, id. poena adficio, ζημίαν προτίπτω, id. ob aliquid, δίκην δίδωμι τινος, id. Poënalis, e, ὁ ἔχει ποίησις, α, Soph. Poenitentia, ἡ μετάνοια, ας, Plut. ἡ μεταμέλεια, ας, Philo. ἡ μετάνοια, εὐς, Isocr. ducor, μεταμέλεια ποιῶμαι, Dem. μεταμέλεια ἰστέλλεται μοί τινος, Philo. Confer Poenitet. Poenitet, μεταμέλεια, me alicujus rei, ἡμοί τινος, Dem. μοί τι, Isocr. μετανόω ἐπὶ τι, Lucian. quod fecerim, μεταμέλεια μοι ποιήσαντι, Plat. Poësis, ἡ ποίησις, εὐς, Plat. Poëta, ὁ ποιητής, ὤ, Plat. Poëtica, ἡ ποιητικὴ, ἦς, sc. τέχνη, Aristot. Poëtice, ποιητικῶς, Dem. Poëticus, ποιητικός, ἡ, ὄν, Plut. Poëtria, ἡ ποιητρία, ας, Plut. Pol, ἡ τὸν Πολυδευκῆ! Polenta, τὸ ἄλφειον, α, Diosc. vescor, ἀλφειοσιώ, Xen. Polio, ζῶν, Theophr. ἀποζῶ, Lucian. λειαίνω. Polite, γλαφυρός, Aristot. Politia, ἡ πολιτεία, ας, Dem. Politicus, πολιτικός, ἡ, ὄν, Isocr. Politus, ξεστός, ἡ, ὄν, γλαφυρός, εἰς, εἰς. Politura, ἡ λείανσις, εὐς, ἡ λείανσις, εὐς. Pollen, ἡ παισάλη, ἦς, Galen. ἡ γύρις. Pollentia, ἡ δύναμις, εὐς, Dem. Polleo, ἰσχύω, plurimum apud aliquem, πλεῖστον παρὰ τινί, Plut. Pollex, ὁ ἀντίχειρ, εὐς, Gal. Pollicer, ὁπισθόχειρ, aliquid verbis, τὸ λόγῳ, Dem. alicui me facturum aliquid, τινί ποιήσω, id. ἐπαγγέλλομαι τι ποιήσω, id. et recipio aliquid, ὑποσχεῖται ἐξ ἀναδύσασθαι τι, id. πίσιν δίδωμι τινος, Isocr. ὑποσχεῖται ὑποσχεῖται τινά, Dem. Pollicitatio, ἡ ὑπόσχεσις, εὐς, Dem. ἡ ἐπαγγελία, ας, id. pollicitationem facere, ὑπόσχεσιν ποιῆσαι, id. ὑποσχεῖσθαι ὑπόσχεσιν, id. et spem ostentare, ὑποσχεῖται ὑπόσχεσιν ἐξ ἐλπίδα, id. pollicitationibus detinere aliquos, κατέχει τινὰς ταῖς ὑπόσχεσιν, id. alicujus mori, ἀποβλέπειν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τινός, id. et promissis occupatum esse, καταληφθῆναι ταῖς ὑπόσχεσιν, id. ἐπαγγέλλομαι τινος, Dem. adduci, πείσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι, id. alicujus falli, ὑπάρχειν ὑπὸ ὑπόσχεσιν τινος, id. ἐκπατασθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσι ἐξ ἐλπίδος ἐξ ἀναδοξίας τινος, id. pollicitationum oblivisci, ἀμνημονεῖν τὰς ὑποσχέσεις, id. Pollicitor, Confer Pollicivor. Pollinctor, ὁ σαρκευτής, ὤ, Diod. Sic. ὁ ἐνταφιαστής, ὤ, LXX. ὁ κτεριστής, ὤ. Pollis, ἡ παισάλη, ἦς, Gal. Pollubrum, τὸ ποδονίπτερον, α, ὁ ποδονίπτης, ἦρος, Athen. Polluceo, ἀποθύω, Xen. Polluo, μολύνω, aliquid, τι, Isocr. manus caede, μιλίαν χεῖρας φθάνω, Lucian. Polus, ὁ πόλος, α, Aristot. Polygamia, ἡ πολυγαμία, ας.

Polygamus, ὁ ἔχει πολυγαμίαν, α. Polypus, ὁ ἔχει πολλὰς, ας, ὤ, Lucian. Pomarium, ὁ μελάνων, pomarii custos, ὁ ὀπωροφύλαξ, ατος, Diod. Sic. Pomarius, ὁ μελοπώλης. Pomeridianus, μεταμεσημερινός, ἡ, ὄν, δειλινός, ἡ, ὄν, deambulatio, περιπατός, ὤ, Lucian. Pomilio, ὁ νάκος, α, Aristot. Pomerium, τὸ ὀπισθοστήριον, α, τὸ πωμορίον, α, Dion. Hal. et Plut. Pompa, ἡ πομπή, ἦς, Dem. pompam duco seu celebro, πομπῶν πομπῶν, id. πομπεύω πομπῶν, id. πομπῶν ἀγῶν, id. Pomum, τὸ μήλον, Diosc. ὀπώρα, ὤ, Lucian. Pomus, ὁ μελίς, ας, Diosc. Pondero, ἴσχυμι, Xen. ζυγοσυνάω, Polyb. ας, ἀφίστημι χαλκόν, id. considero, σταθμάομαι, Plat. Ponderosus, βαρὺς, εὐς, ὤ, Plat. ὁ ἔχει ἐμβριθῆς, εὐς, Plut. Pondo, ἡ ὀλκή, ἦς, Plut. ἡ μνα, ὤ. Pondus, ὁ σταθμός, ὤ, Dem. qui equali pondere est, ὁ ἔχει ἰσοβαρῆς, εὐς, Lucian. onus, τὸ ἄχθος, τὸ βάρος. Pondusculum, τὸ εἰσθμιον, α, LXX. Pone, ὀπίσω, Aristot. aliquid, μετὰ τινα, Plat. Pono, τίθημι, aliquid in medio, τὸ ἐν μέσῳ, Plat. in laude, ἐν ἐπαίνῳ, Aristot. ἐν ἀριστεῖ, μέρι, Plat. in vitio, ἐν ψόγῳ, ἐν αἰσχυρῷ, Dion. Hal. Plut. summum bonum in voluptate, τὸ ἀριστον ὑπολαμβάνω ἐν ἡδονῇ, Aristot. in numerum, εἰς ἀριθμὸν, Plut. aliquid esse, τίθημι εἶναι, Isocr. operam in aliqua re, σπαράζω περὶ τινος, Plat. περὶ τι, Herodot. σπαρὴν ἔχω περὶ τινος, Plat. πρὸς τι, Dem. Pons, ἡ γέφυρα, ας, ligneus, ξυλίνῳ, Plut. τὸ ξυλινὸν ποταμῷ, Dion. Hal. pontem jungo, γέφυραν ζυγνύω, Herodian. solvo, λύω, id. ponte fluvium jungo, γεφυροποιῶ, Polyb. Ponticulus, ἡ γεφυρίτις, ἰδός. Pontifex, ὁ γεφυροποιός, ὤ, Plut. ὁ γεφυρωτής, ὤ, id. ὁ ἱεροδιδάσκαλος, α, Dion. Hal. ὁ ἱερομνήμων, οὐς, Dem. ὁ ἀρχιερεὺς. Pontificalis, e, seu Pontificus, ἀρχιερευτικός, ἡ, ὄν, N. T. ἱερατικός, ἡ, ὄν, Philo. Pontificatus, ὤς, ἡ ἱεραρχία, ας, ἡ ἀρχιερευσίη, ἡς. Ponto, τὸ πορθμεῖον, α, Plut. Pontus, ὁ πόντος, α, Aristot. Popanum, τὸ πόπανον, α. Popellus, τὸ δημίδιον, α, Aristoph. Popina, τὸ καπηλεῖον, α, Synes. τὸ ὀστρατεῖον. Popinalis, e, καπηλικός, ἡ, ὄν, Aristot. Popinator, ὁ κάπηλος, α, Lucian. Popinor, ἀσωτεύομαι, Athen. λιχνεύω. Poples, ἡ ἰγνύα, ας, LXX. ἡ ἰγνύς, οὐς, Diod. Sic. Poppysma, τὸ πόπυσμα, ατος, Plut. ὁ ποπυσμός, ὤ, Xenoph. popysmate adolor, ποπύσσω, Aristoph. Popularis, e, δημοτικός, ἡ, ὄν, Xen. populi amans, ὁ ἔχει φιλόδημος, α, sum, δημοτικός ἐστὶν ὁ γίγνομαι, ὤ, Lucian. Popularitas, τὸ δημοτικόν, ὤ, Plut. ἡ δημογραφία, ας, id. Populariter, δημοτικῶς, Dem. Populatio, ἡ παρόρσις, εὐς, Dem. Populeum, ὁ αἰγυρεῖον, οὐς. Populeus, αἰγυρεῖος, ἰνῆ, ἰον. Populus, πορβίον, aliquid, τι, Xen. Populus, arbor, ἡ αἰγυρεῖος, α, Theophr. Populus, plebs, ὁ δῆμος, α, Dem. τυτθα, ὁ ὄχλος, α, id. ὁ λαός, ὤ, gens, ὁ ἔθνος, εὐς, id. Porca, ἡ σὺς, οὐς, Aristot. Porcarius, ὁ χοιροβοτής, α. Porcellus, τὸ χοιρίδιον, α, Aristoph. ὁ χοιρίσκος, α, Lucian. τὸ δελφάκιον, α, id. Porcetra, ἡ δέλφαξ, ατος, Aristot. Porcinarius, ὁ χοιροπώλης, α, Aristoph. Porcinus, χοιρίσιος, εἰς, εἰον, Athen. χοίριος, ἰα, ἰον, Gal. Porculatio, ἡ χοιροστροφία, ας.

Porculator, ὁ χοιροτρόφος, ἢ, ὁ χοιροπώλης, ἢ, Aristoph.
 Porcus, ὁ ἢ χοῖρος, ἢ, Aristot.
 Porphyrites, ὁ πορφύρεος, ἢ, Plin.
 Porraceus, περσικός, ἰα, ἰον, Plat. κρατίζων, ἢ, Diosc.
 Porrectio, ἡ ἐπέκτασις, ἢ, εως, manuum, ἢ, κατασις χειρῶν, Naz.
 Porrigo, ὀρέγω, manus, τὰς χεῖρας, Lucian. ἐκτείνω τὰς χεῖρας, Plat. dextram, προστείνω τὴν δεξιάν, Xenoph.
 Porrigo, ἡ πιτυρίασις, ἢ, Aegin. porrigine infestari, πιτυροῦσθαι, Hippocr.
 Porro, πῶρρον, Plat.
 Porrum, τὸ πέρσων, ἢ, Diosc.
 Porta, ἡ πύλη, ἢ, Plut. portam aperio, πύλην ἀνοίγω, id. portae custos, ὁ πυλάρχος, ἢ, Herodot.
 Portatorius, κομιστικός, ἢ, ὄν, Hippocr.
 Portatus, ὤς, ἡ πόμυσις, εως.
 Portendo, προσημαίνω, Xenoph. προφαίνω.
 Portentose, τετρακτικός, Plut.
 Portentosus, ὁ ἢ τετραπῶδης, Isocr.
 Portentum, τὸ τέρας, Plut. τὸ σημεῖον, Dem.
 Porticula, τὸ σοῖδιον, ἢ.
 Porticus, ὤς, ἡ σάα, Xenoph. ἡ παρασάας.
 Portio, ἡ συμκορία, ἢ, ἡ ἀπόμειρα, Greg.
 Portitor, ὁ πορτομύς.
 Portiuncula, ἡ μερίς, ἰδος, Dem.
 Porto, φέρο, aliquid, τι, Dem. aliquid humeris, βαστάζω τι ἐπὶ τῶν ὤμων, Aristot.
 Portorium, portuicium, τὸ ναῦλον, Plut. - quod bajulo datur, τὸ φορεῖον, Poll. quod in portu solvitur, τὸ ἐλλείμεινον, Aristot. quod pro advectione datur, τὸ παραγωγῶνιον, Polyb.
 Portula, ἡ πύλις, ἰδος, Herodian.
 Portulaca, ἡ ἀνδροχρῖν, ἢ.
 Portulus, τὸ λιμένιον, ἢ, Strabo.
 Portuosus, α, um, ὁ ἢ ἡ λιμενώδης, εως.
 Portus, ὤς, ὁ λιμὴν, ἢ, εως, Thuc. portu carens, ὁ ἢ ἡ ἀλιμένος, ἢ, Plut. in portu versor, λιμενίζω portum appeto, ἐπιθυμῶ λιμένον, Dem. teneo, κράμαι λιμένα, Isocr. in portum appello, ἐρμίζομαι εἰς λιμένα, id. aliquid invehio, ἐισάγω τι εἰς λιμένα, Dem.
 Porus, ὁ πέρσων, ἢ, Aristot.
 Posca, τὸ ὀξύκρατον, ἢ, Diosc.
 Posco, αἰσῶ, aliquid ab aliquo, τινά τι, Dem. Confer Peto.
 Positio, ἡ θέσις, εως, Aristot. τὸ θέμα, ατος, idem.
 Positura, seu Positus, ὤς, ἡ θέσις, εως, Aristot.
 Possessio, ἡ κτήσις, εως, Dem. τὸ κτήμα, ατος, id. Confer Opes, Divitiæ.
 Possessiuncula, τὸ κτησεῖδιον, ἢ, τὸ κτημέτιον, ἢ, Alciph.
 Possessivus, κτητικός, ἢ, ὄν, possessiva nomina, τὰ κτητικά, ὦν.
 Possessor, ὁ κτήτωρ, ορος, N. T.
 Possibilis, ε, δυνατός, ἢ, ὄν, Dem. ἰκανός, ἢ, ὄν, idem. οἶος, οἷα, οἷον non est possibile, ut sine iustitia aliquis sit bonus civis, ἢ, ἢ οἷον τε ἂνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίνεσθαι, Xen. Confer Possum.
 Possibiliter, δυνατός.
 Possideo, κράμαι, quædam tuto, τινά ἀσφαλῶς, Dem. sine periculo, ἔχω τινά ἀδώς, id. aliquid, κατέχω τι, Isocr. terram, νέμωμαι γῆν, Thuc.
 Possum, δύναμαι, Xenoph. οἷος εἰμι, potes, ἰδος, εἰ, &c. persuadere alicui, πείθειν τινά, Isocr. οἷος τι γίνομαι, administrare urbem, οἰκεῖν τὴν πόλιν, id. Hercules non potuit Helenam adipisci, ὁ Ἡρακλῆς ἔχ οἷος ἦν Ἑλένην λαβεῖν, id. non possum persuadere, ἢ, ἔστι, ὅπως ἂν δυναμένη, id. non potest fieri, ut superetur hostis, seu hostis non potest superari, ἢ, ἔστι, ἡν ἐχθρῶν κρατῆσαι, Dem. possum referre gratiam, ἰκανός εἰμι ἀποδύναμι χάριν, Isocr. non possum hoc facere, ἀδύνατός εἰμι τῷτο πράττειν, Plat. non possum laborare, ἀδυνατῶ πονεῖν, Aristot.
 Post, μετὰ, cum accus. post pugnam, μετὰ τὴν μάχην, Dem. non multis diebus post acceptum nuncium, ἢ, πολλὰς ἡμέρας ὕστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν, Isocr. ἐπὶ, cum dat. post hæc,

ἐπὶ ταῖς, Xen. multo tempore post, συχνῶ χρόνῳ ὕστερον, Dem. non multo tempore post, quam, ἢ, πολλῶν χρόνῳ ὕστερον, ἢ, id. paucis diebus post pugnam, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης, Dion. Halic.
 Postea, ὕστερον primum scripsit, postea verba faciunt, πρῶτον ἐπιστὰς, ὕστερον λέγουσι, Dem. primum, -deinde-postea, πρῶτον, -ἐπειτα-μεταταῦτα, id.
 Posteaquam, ἐπει, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πύλην, Plut. posteaquam monarchia ad Augustum pervenit, ἐξ ἡ ἡ μοναρχία περιῆλθεν εἰς τὸν Σεβαστὸν, Herodian.
 Poster, οἱ ἐκγονοί, ὦν, Dem. οἱ ἐπιγονόμενοι, ὦν, οἱ ἔπειτα γενόμενοι, Isocr. alicujus, οἱ γεγονότες παρὰ τίνος, id. οἱ ἐπίται, Lucian. οἱ μετ' ἡμᾶς, id.
 Posteritas, ὁ μέλλον χρόνος, Dem. i. e. poster. Vide Poster.
 Posterior, ius, ὕστερος, ἔρα, ερον, Plut. sum aliqua re sexaginta annis, ὕστερῳ τινὲς ἔσται ἐξήκοντα, Plut. non multum, ὕστερῶν ἢ πολλῶν, Thuc. fio, ἰφυστερίζω, id. posteriores fero, ἑλαιοτόμοι, Plat. ὕστεροι, Dion. Hal.
 Posterius, ὕστερον, Dem.
 Posterus, ὕστερος, ἔρα, ερον, dies, ἡμέρα, Plut. ὕστεραιος, αἷα, αἷον, id. dixi me postera, sc. die renunciaturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἀπαγγελλεῖν, Plat. in posterum, τολαιπὸν, Dem. εἰς τὸ λοιπὸν, id. πρὸς τὸ λοιπὸν τῷ χρόνῳ, id.
 Postfero, ὕστερον τίθημι, aliquem alicui, τινά τινος, Plut.
 Posthabeo, idem quod Postfero.
 Posthac, ὕστερον, Dem. τολαιπὸν, id. μεταταῦτα, id. μετὰ ταῦτα, id.
 Posthinc, ἐξῆς, Thuc. ἐφεξῆς, id.
 Posthumus, ὁ ἢ ὁ ὀψιγόνος, ἢ, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ἐπιγενόμενος, ἢ.
 Posticum, seu Postica, ὁ ὀπισθοδρόμος, ἢ, Lucian. τὸ παράθυρον, ἢ, Cl. Alex.
 Posticus, ὀπίσθιος, ἰα, ἰον, Xen. ὁ, ἢ, τὸ ὀπίσθεν, id.
 Postilena, ἡ ὕπερ, ἰδος.
 Postis, ἡ παρασάας, ατος, Poll. ὁ σταμῶς, ἢ, Herodot.
 Postliminium, ἡ ὑποστροφή, ἢ.
 Postmeridianus, ὁ ἢ ἡ μεταμεσημέριος, ἢ.
 Postmodum, seu Postmodo, ὕστερον, Dem.
 Postpono, idem quod Postfero.
 Postquam, ἐπειδὴ, omnia audiveritis, ἀπαντα ἀκούσθη, Dem. morbus obortus fuerit, ἐπὶ τὸν ἀρρώστου συμβῇ, id. ad ætatem virilem pervenimus, ἐπειδὴ ἄνδρες ἐγενόμεθα, id.
 Postremo, Postremum, τελευταῖον, (Particip.) ad vos venit, πρὸς ὑμᾶς ἔξει, Dem. primum nos, postremum vos, πρῶτον ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς, id. in Marathonem descendit, τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπέβη, id. alloqui aliquem, τὸ ὕστατον προσεῖπεν τινά, Lucian.
 Postremus, τελευταῖος, αἷα, αἷον, bellum, πόλεμος, Dem. τελευταῖον, ἢ, αἷον, id.
 Postridie, τῇ ὑστεραίᾳ, Plat.
 Postvenio, ὕστερῶν, post aliquid, τινός, Thuc.
 Postulatio, ἡ αἰτήσις, εως, Isocr.
 Postulator, ὁ αἰτήτης, ἢ, Suid.
 Postulatum, τὸ αἰτήμα, ατος, Bud. ἡ ἀξίωσις, εως, Plut. τὸ ἀξίωμα.
 Postulo, αἰτέω, Dem. justa, αἰτέωμαι δίκαια, Xen. curam, δέρομαι φροντίδος, Dem. i. e. accuso. Confer Accuso.
 Potabilis, ε, ὁ ἢ ἡ πόσιμος, ἢ, Diod. Sic.
 Potatio, ἡ πόσις, εως, Thuc. potationis sodalitas, ἢ ἐν ταῖς πόσις συνουσία, Isocr.
 Potator, ὁ φιλοπότης, ἢ, Poll.
 Potens, δυνατός, ἢ, ὄν, Dem. δυνάμενος, ἐνη, ἐνον, idem. ἰσχυρός, ἢ, ὄν, idem. ἰσχύων, ἢ, ὄν, idem. sum, δύναμαι, Dem. potentior mari, κρείττων θαλάττῃ, idem. justo, μείζων τῷ δέοντι, idem. potentem facere aliquem, ποιεῖν τινά ἰσχυρόν, idem. fieri, ἰσχυρὸν γίνεσθαι, idem. esse, ἰσχυρὸν εἶναι, idem.
 Potentatus, ἡ δυνατεία, ατος, Thuc.
 Potenter, ἰσχυρῶς, δυνατός.

Potentia, ἡ δύναμις, εως, et gloria, ἡ δόξα, Dem. et divitiæ, ἡ εὐσεία ἢ πλοῦτος, id. et imperium, ῥώμη ἢ ἀρχὴ τινος, id. potentiam maximam dare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν πλείστην, Dem. consequi, προερχεσθαι ἐπὶ δύναμιν, Isocr. λαμβάνειν δύναμιν comparare, obtinere, habere, δύναμιν κατῶσαι, ἔχειν, κατέχειν, id. ad magnam potentiam pervenire, ἐπὶ μέγα δυνάμειος προερχεσθαι, Ælian.
 Potestas, ἡ ἐξουσία, Dem. in potestatem suam redigere, ὕφ' αὐτὸν ποιῆσαι, Isocr. urbem, ὑποτάττεσθαι πόλιν, id. potestati alicujus subjectum esse, ὑπὸ τινι γίνεσθαι, id. hoc in mea potestate est, ἐπ' ἐμοὶ ἐστὶ τῷτο, Isocr. potestas facienti aliquid, ἐξουσία ποιεῖν τι, Dem. dare potestatem alicujus rei, δίδωαι ἐξουσίαν ἐπὶ τι, Plut. ἐξουσίαν παρέχειν τινί, Xen. omnia in potestate sua habere, διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν, Ælian. potestatem plenam habens, ὁ αὐτοκράτωρ, Dem.
 Potio, ἡ πόσις, εως, Thuc. τὸ πόμα.
 Potior, κρατίων, aliqua re, τινός, Thuc. rerum, τῶν πραγμάτων, Dem. imperio maris, χρεάτορι τῇ θαλάσῃ, Plut.
 Potior, melior. Confer Melior.
 Potissimum, μάλιστα. Confer Maxime.
 Potiuncula, τὸ πομάτιον, ἢ.
 Potis, ε, δυνατός, ἢ, ὄν, Dem. Confer Potens.
 Potius, δῆττον, illis quam, ἰκείναις ἢ, Dem. nobis quam illis, ἡμῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, id. mihi, immo vero potius vobis, ἐμοὶ, μᾶλλον δὲ ὑμῖν, id. habeo aliquid, τίθημι τι πρὸς ὑμᾶς, Thuc. ποιῶμαι τι πρὸς ὑμᾶς, Polyb.
 Poto, πίνω, ex aureis phialis, ἐκ χρυσῶν φιαλῶν, Xen. aquam, ὕδαρ, Hom.
 Potor, ὁ πότης, ἢ.
 Potorius, ποτικός, ἢ, ὄν, Plut.
 Potulentus, ποτός, ἢ, ὄν, Herodot.
 Potus, ὤς, τὸ πόμα, ατος, Lucian. τὸ ποτὸν, ἢ, Xen. τὸ πότημα, ατος, Diosc. potum do seu praebeo aliquid, ποτίζω τι, Aristot. πιπίσκω τινά τινος, Lucian.
 Præ, πρὸ, oculis, ὀφθαλμοῖς, Dem. omnibus, περὶ πάντων, id. præ dolore sibi ipsi mortem consciscere, ὑπὸ λύπης κατακρησθαι αὐτόν, Plut. præ gaudio dormire, ὑπὸ ἡδονῆς καθεῖναι, Xen. flere, δακρύειν, Lucian. præ me fero adversam valetudinem, δηλοῦν πονηρείαν ἔχων, Thuc. lætitiā, φαιδρότητα προσποιέμαι, Ælian. præ manibus habeo, μετὰ χειρὸς ἔχω, Dion. Hal. ἐν χειρὶ ἐστὶν ἐμοί, id. In compositione, quando significationem intendit, redditur per λίαν, ἄγαν, vel πολὺν, e. gr. præaltus, λίαν ὑψηλός, præacutus, πολυζυγός, &c.
 Præbeo, παρέχω, alicui aliquid, τί τινί, Xen. me obediētem magistratui, ἑμαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἀρχαῖς, id. me benevolum ad audiendum, ἑμαυτὸν ὑβέλιοντα ἀκούειν, Dem. pecuniam alicui ad aliquid, τινὶ χρήματα εἰς τι, Isocr. sumptus alicui, χορηγίαν τινὶ χρέματι, Isocr. exercitui commeatum, πορίζω τῇ στρατιᾷ τροφήν, Dem. utilitatem, παρέχομαι ἀφίλειαν, Plat.
 Præcaveo, προφυλάττωμαι, aliquid, τι, Xen. Confer Caveo.
 Præcautio, ἡ προφύλαξις, εως, ἡ προφυλακὴ, ἢ, Ægin.
 Præcedo, παρέχομαι, aliquid, τι, Dem. προβαίνειν, προπορεύομαι.
 Præcello, ὑπερέβαλλω, aliquem aliqua re, τινά τινί, Xen. Confer Antecello.
 Præcentio, τὸ πρόσμεναι, ατος.
 Præceps, ὁ ἢ ἡ ἀποκρημνισμός, Dem. consiliis, ὁ ἢ ἡ προπετής, Aristot. ὁ ἢ ἡ πρηνής.
 Præceptio, ἡ υποθήκη, ἢ, Isocr.
 Præceptor, ὁ διδάσκαλος, ἢ, Isocr. ὁ καθηγητὴς, ὢνος, Herodot. Confer Magister.
 Præceptrix, ἡ διδάσκαλος, ἢ, Diod. Sic.
 Præceptum, ἡ ἐντολή, ἢ, Dem. τὸ παραγγέλλειν, ατος, Isocr. ἡ παραγγέλλια, ατος, Aristot. bonum seu praeclarum, τὸ ἀγαθόν, ατος, καλὸν, Dem.
 Præcerpo, προδίδωμι.
 Præcido, ἡ ἀποκόπτις, aliquid, τι, Theophr.
 Præcino,

Præcino, προῖναι.
 Præcipio, ἀπὸ capio, προλαμβάνω, aliquid alicui, τί τινι, Theophr. mando, ἐπιτάττω τι, Plut. alicui, κείνῳ τινι, Plat. Confer Jubeo, Mando: doceo, διδάσκω. Confer Docco.
 Præcipitanter, προσιπτόν, Isocr.
 Præcipientia, seu Præcipientia, ἡ κατακρήμνις, εὖ, consilii, προσέτιμα, ας, Dem.
 Præcipitium, ὁ κρημνὸς, ὤ, Thuc.
 Præcipito, κατακρήμνιζω, Theophr. me in mare, ῥίπτω ἑμαυτὸν εἰς θάλασσαν, Dem. hostes in vallum, καταβρήγνυμι πολέμους εἰς χόρακας, Plut. aliquid de muro, ῥίπτω τινὰ κατὰ τείχους, Herodot. aliquid in caput, ἐντραχηλίζω τινὰ, Plut.
 Præcipue, ἑξαιρετικῶς, Plut. ὃ τὰ μάλιστα, Isocr.
 Præcipuus, ὁ ὃ ἑξαιρετικῶς, ας, Thuc. ὁ ὃ ἡ πρόκριτος, ας, Dem. κυριώτατος, ἀπὸ, αὐτοῦ, locus, τόπος, Plut. pars corporis, μέρος τοῦ σώματος, Galen.
 Præcise, ἀποτόμως.
 Præcisio, ἡ ἀπότομή, ἡς.
 Præcisus, ὁ ὃ ἡ ἀπότομος, ας.
 Præclare, περιφανῶς, Dem. περιδήλως, Cl. Al. me habeo, ἔχω καλῶς, Dem. morior, θνήσκω καλῶς, id. me gero, ἀριστεύω, Xen.
 Præclarus, valde clarus, ὁ ὃ ἡ υπεράριος, celebris, ὁ ὃ ἡ ἑνδοξος, Dem.
 Præcludo, ἀποκλείω, alicui exitum, τινὰ ἐξόδον, Aristot.
 Præco, ὁ κήρυξ, υἱος, Xen. ὁ σαλπικτής, ὤ, Plut.
 Præconium, τὸ κήρυγμα, αὐτοῦ, Dem.
 Præcordia, τὰ περιχώρια, ας, Poll. τὰ ὑποχόνδρια, ας, Diosc.
 Præcox, πρῶτος, ἰα, ἰον, Theophr.
 Præcurro, προτρέχω, alicui, τινος, Isocr.
 Præcursor, ὁ προδρόμος, ας, Plut.
 Præcursus, ὤς, τὸ προδρόμημα, αὐτοῦ.
 Præda, ἡ λεία, Xen. ἡ ἀγρὰ, Herodot. prædam ago, ληΐζω, Thuc. λαφυραγωγία, Plut.
 Prædatio, ἡ ληστεία, ας, Aristot.
 Prædator, ὁ λαφυραγωγός, ὁ ληστής.
 Prædatorius, ληστικός, ἡ, ὄν, navis, ναῦς, Thuc. ληστικός, ἡ, ὄν, vita, βίος, Aristot.
 Prædatrix, ἡ ληστρίς, ἰδος.
 Prædestino, προορίζω.
 Prædicabilis, ας, κερηκτός, ἡ, ὄν.
 Prædicamentum, ἡ κατηγορία, ας, Aristot.
 Prædicatio, ἡ κήρυξις, ἡ ἀνάρρησις.
 Prædico, ας, κηρύττω, Xenoph. ludo, εὐλογία, aliquid, τινὰ, Isocr. Confer Ludo.
 Prædico, is, προοιμιάζω, Lycoph. aliquid, προεῖπον τι, Xen. vaticinando, προεῖπίζω, Dion. Hal. προφητιζέω, Hippocr.
 Prædictio, τὸ προοιμιασμός, αὐτοῦ, vaticinium, ἡ προφητεία, ας, N. T.
 Prædiolum, τὸ χωρίδιον, ας, Plut.
 Prædisco, προοιμιασμός, Aristoph.
 Præditus, ἔχων, aliqua re, τι, Dem.
 Prædives, ὁ ὃ ἡ ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολυπόλος.
 Prædium, τὸ χωρίον, ας, Dem.
 Prædo, ὁ ληστής, ὤ, Xen. ὁ ληστικός, ὤ, Plut. marinus, ὁ πειρατής, ὤ, Thuc.
 Prædor, ληστεύω, vicos et agros infestans, κώμαις ὃ ἀγροῖς ἐπιτρέχω, Herodian. ληΐζομαι, Thuc.
 Prædo, προάγω, N. T. ὑφηγίμαι, Plut.
 Præfaris, προοιμιάζεις, Aristot. προλέγεις.
 Præfatio, τὸ προοίμιον, ὁ πρόλογος, præfationem facio, προοιμιάζω, Aristot.
 Præfectura, ἡ προσασία, Dem. militaris, ἡ στρατηγία, id. urbana, ἡ ἀστυνομία, Aristot. annonæ, ἡ ἀγορανομία, Suid.
 Præfectus, ὁ προσαστῆς, alicui, τινι, Dem. ὁ προεὶς τινός, Plat. ὁ προϊστάμενος, Dem. ὁ ἐπιθετικός, idem ὁ ὃ ἡ ἑπαρχος.
 Præfero, προκομίζω, antepono, προτιμάω, aliquid alicui, τί τινος, Plat. aliquid alicui, προκρίνω τινὰ τινος, Plut. gloriam pecuniam, ἀγαπᾶμαι δόξαν ἀντὶ χρημάτων, Plat. bellum paci, αἰεῖσθαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, id. honestum omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, Dem. me aliis, προτιθέμαι ἑμαυτὸν τῶν ἄλλων, Lucian.

Præficio, ἡ ἐγχευσις, ας, Plat.
 Præficio, ἰδίῳ, aliquid alicui, τινὰ τινι, Plut. καθίστημι τινὰ ἐπὶ τι, Isocr. ἐπὶ τινι, id. aliquid aliis, ἐπιτίπτω τινὰ τοῖς ἄλλοις, Thuc. bello, προσέθιμι τινὰ στρατηγόν, Dem.
 Præfinio, προορίζω, aliquid, τι, N. T.
 Præfoco, ἀίχλω, Dem.
 Præfractæ, αὐθαδῶς.
 Præfractus, ὁ ὃ ἡ προκατάρρηκτος, ας, obstinatus, ὁ ὃ ἡ ἀυθαδὴς, εὖ, Dem.
 Prægigno, προοιμιασμός.
 Prægnans, ἡ ἐγκύβητος, ας, Aristot. ἐγκύβητος, ας, Plut. mare, seu masculo, κύβητος ἀρρένας, Aristot. sum, κύβητος, Theophr. κύβητος, Aristot. ἐγκύβητος, id. ἐν γαστρὶ ἔχων, N. T.
 Prægnatio, ἡ κύβητος, εὖ, Philo.
 Prægrandis, ὁ ὃ ἡ ὑπερμεγέθης, περιμήκης.
 Prægravo, καταβρῶναι.
 Prægreddior, προβαίω, alicui, τινι, Aristot.
 Prægressio, ἡ πρόδοσις, τὸ πρόβημα.
 Prægustator, ὁ προγευστής, ὤ, Athen.
 Prægusto, προοιμιασμός, aliquid, τινός, Athen. προοιμιασμός, Aristot.
 Præhendo. Vide Prehendo.
 Præitio, ἡ ὑφήγησις, εὖ, Aristot.
 Præjudicium, ἡ προκαταγνώσις, εὖ, ἡ καταχρηστική, ας, Dem. προκρίνω, præjudicio damno, προκαταγνώσκω, id.
 Præjudicio, προκαταγνώσκω, Dem.
 Prælectio, ἡ προαγνώσις, εὖ.
 Prælector, ὁ ἐξηγητής.
 Prælego, προαγνώσκω.
 Prælior, μάχομαι, cum aliquo, τινι, Dem. ἀμιλλώμαι τινι, id. συμμάχουμι τινι, id. Confer Prælium.
 Prælium, ἡ μάχη, ας, Dem. ἡ ἀμιλλα, ας, id. ὁ ἀγὼν, ὤντος, id. terrestre, μάχη πεζῇ, id. navale, ἡ ναυμαχία, ας, id. equestre, ἀμιλλα ἵππων, Isocr. committo, ἐρχομαι εἰς μάχην, Dem. μάχομαι μάχην, id. cum aliquo, ποίωμαι μάχην πρὸς τινά, id. ob aliquid, ποίωμαι ἀμιλλαν πρὸς τι, Isocr. ποίωμαι ἀγῶνα πρὸς τινος, Dem. navale, ναυμαχία, id. ναυμαχίᾳ ναυμαχίαν, id. pedestre, πεζομαχία, id. prælio vincere aliquid, κρατεῖν τινὰ μάχῃ, Dem. νικᾶν μάχῃ, id. νικᾶν τὴν μάχην, id. vinci, ἡττάσθαι μάχῃ seu μάχην, id. adversa fortuna uti in prælio cum aliquo, δυστυχεῖν ἐν μάχῃ πρὸς τινά, Isocr.
 Prælongus, ὁ ὃ ἡ προμήκης, Theophr.
 Præluce, προφαίνω, Lucian. face, δαδευχία, Athen.
 Præludium, τὸ προοίμιον, ας, Aristot. τὸ προαῦλιον, ας, id.
 Præluo, προαυλίζω, Aristot. προαναβάλλωμαι, Isocr. προοιμιάζω.
 Præmando, is, προμασάομαι, cibum, βρώσιν, Galen.
 Præmature, πρὸ καιροῦ.
 Præmaturus, ὁ ὃ ἡ πρόωρος. Confer Præcox.
 Præmeditatio, ἡ προμελέτησις, εὖ.
 Præmeditor, προμελετάω, N. T.
 Præmissio, ἡ προπομπή, ἡς, Plut.
 Præmitto, προτίπτω, caduceatorem ad aliquid, κήρυκα πρὸς τινά, Plut. προαποσείλω κήρυκα, Dem. aliquid ad decipiendos aliquos, προκαθίμι τινὰ ἐξαπατᾶν τινάς, idem.
 Præmium, τὸ ἄθλον, Dem. τὸ γίρας, id. τὸ ἀρετικόν, id. propono seu constituo, ἄθλον τίθηναι ὑπὲρ ὃ, id. belli in medio positum, ἄθλον τὸ πάλῃ κείμενον ἐν μέσῳ dare aliquid, δίδοναι τινὶ ἀρετικόν, id. consequi, τυγχάνειν τοῦ ἄθλου, id. ἀξιώσθαι τοῦ ἀρετικῶν, Isocr. tollere, ἀναίρειν τὸ γίρας, Dem.
 Præmoneo, προπαραινέω, προειβάλλω, N. T.
 Præmonstro, προδοικνύμι τι, Lucian.
 Præmunio, τὸ προτιμᾶσθαι, αὐτοῦ, Plut.
 Præmunio, προτιμᾶσθαι, Plut.
 Prænomen, ἡ προωνυμία, ας.
 Prænuntio, προκαταγγέλλω, N. T. προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἑσθλαί, Xen.
 Prænuntius, ὁ προαγγέλος, ας, Plut.

Præoccupo, προκαταλαμβάνω τι, Theophr. bellum, προεξέρισμαι πρὸς πόλεμον, Plut.
 Præparatio, ἡ παρασκευή, Dem. ἡ κατασκευή, id.
 Præparato, ἐκ παρασκευῆς.
 Præparo, παρασκευάζω, necessaria ad hiemem, τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα, Plut. aliquos ad virtutem, συμπαράσκευάζομαι τινὰς πρὸς ἀρετήν, Isocr. aliquid, παρασκευάζω τινὰ, id.
 Præpedio, κωλύω, aliquid, τινὰ, Aristoph. παρεμποδίζω τινὰ, Lucian.
 Præpes, ὁ ὃ ἡ ὠκύπτερος, ας, Plut. Confer Celer.
 Præpollentia, ἡ ἐπικρατία, εὖ, Laert.
 Præpolleto, ὑπέρχειν, virtute, κατ' ἀρετήν, Aristid. ἐπικρατία, alicui, τινός, Plat. τι, Isocr.
 Præponero, σαθῶν ὑπέρχειν, pluris sum, προτιμᾶμαι, Gregor. προτιμᾶμαι, Polyb.
 Præpono, idem quod Præfero, item Præficio.
 Præpositio, ἡ πρόθεσις, εὖ, Gramm.
 Præpostere, ὑστέρων πρότερον, προὔτερον.
 Præposterus, ὁ ὃ ἡ προὔτερος, Gramm. oratio, ἡ ὑστερολογία, ας, id.
 Præputium, ἡ ἀκροβυστία, ας, LXX. ἡ ἀκροβυστία, ας, Aristot. τὸ ἐπαγώνιον, ας, Diosc. seco, ἀποσκολλῶ, Athen. περιτμῶ τινὰ, N. T. attrahere sibi, τὴν αἰδοίαν περιτομήν ἐπικαλύπτειν, Joseph.
 Præripio, προαρπάζω, Naz.
 Prærogativa, ἡ προνομία, ας, Plut. τὸ προτίμημα, cui debetur, τὰ πρωτεία χειρὸς τινός, Heliod. naturæ, τὸ πλεονέκτημα φύσεως, Hermog.
 Præruptus, ὁ ὃ ἡ ἀπορριπτός, Polyb. ὁ ὃ ἡ ἀπὸ κρημνός, Diod. Sic. petra, ἡ ἀπότομος πέτρα, Lucian.
 Præs, ὁ ἐγχευτής, ὤ, Lucian.
 Præsago, προοράω τι, Xen. προαισθάνομαι τι, Isocr.
 Præsagium, τὸ προμάντευμα, αὐτοῦ, ἡ προαισθησις, εὖ, ἡ προοιμιασμός, ας, Galen.
 Præsagus, προαισθάνομαι, ἡ, ἡ προνομή.
 Præscio, προοιμιασμός, aliquid, τι, Dem.
 Præscius, προειδώς, υἱα, ας, futuri, τὸ συμβεβηκός, Isocr.
 Præscribo, ὑπογράφω, exemplar, ἀρχέτυπον, Dion. Hal.
 Præscriptio, seu Præscriptum, τὸ προέγραμμα, αὐτοῦ, Lucian. ἡ προγραφὴ, ἡς, Aristot.
 Præsegmen, τὸ πρόκομμα, αὐτοῦ, unguum, τὸ ἀπονυχισμα, αὐτοῦ, Laert.
 Præsens, παρὼν, Dem. ὑπάρχων, ας, ας, id. in præsens, εἰς τὸ παρὼν, Isocr.
 Præsenteus, ἐνεργήσας, ἀπὸ, αὐτοῦ, remedium, βοήθημα, τὸ εὖθως ὑγιᾶν, Diosc.
 Præsentia, ἡ παρὼν, Dem. in præsenti nocere, εἰς τὸ παρὼν βλάπτειν, id. videre quid in præsenti fiat, θεωρεῖν τὸ παρὼν, ὁ γίγνεται, id. continuo, παραντία, Dem.
 Præsensio, προαισθάνομαι τι, Dem. τινός, Thuc.
 Præsepe, ἡ φάτις, ας, Lucian. ἡ κάπη.
 Præsertim, μάλιστα δὲ, Dem. εἰ, ἄλλως τε εἰ, Xen. ἄλλως τε καὶ, Dem. ἄλλως τε καὶ εἰ, Lucian.
 Præses, ὁ πρόεδρος, Dem. ὁ προεδρεύων, id. ὁ ἐπιστάτης, ὁ ἡγεμὼν senatus, προεδρεύων τῆς βουλῆς, id. concionis, προεδρεύων ἐν τινι ἐκκλησίᾳ, id. sum: vide Præsideo.
 Præsidentia, ἡ προεδρία, ας, Herodian.
 Præsideo, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ, Dem. in senatu, τῆς βουλῆς, id. rei, ἐπιστάτης τῆς πρώτης, id. urbi, προστατεύω τῆς πόλεως, Xen. ἡγίμαι τῆς πόλεως, id.
 Præsidarius, ὁ φρουρός, ὤ, Xen.
 Præsidium, ἡ φρουρά, ας, Dem. colloco in opidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλιν, id. impono arcem, καθίστημι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει, id. urbi, ἐγκαθίστημι φρουρὰν πόλει, id. sum in præsidio, εἰμι ἐν φρουρᾷ, idem. urbem præsidio teneo, φρουρὰν κατέχω πόλιν, idem. præsidium armis ejicere, ἐκβάλλω φρουρὰν μετ' ὅπλων, idem. deserere præsidia, λείπειν ἔρημα τὰ φρούρια, idem. præsidio tutari urbem,

bem, φρουρὴν πόλιν, Isocr. praesidiis munitus, ὁ δὲ ἡ ἐμφυροῦς, α, Dem. destitutus, α, um, ὁ δὲ ἡ ἀφροσύνη, α, Plut.
 Præsignifico, προσημαίνω, Dion. Hal. aliquid per somnium, προσήλωσις τι δι' οὐνείων, Ael.
 Præstans, προέχων, Dem. διαφέρειν, id. ὁ δὲ ἡ διάφορος, id. ὁ ὑπέρτερος, ἔξοχος, præstantissimus aliqua re, ὁ δὲ ἡ πρόκριτος, τι, id. vir, ἀνὴρ ἀποστατευσμένος, Xen. eruditione, ἀριστερὸς κατὰ τὴν παιδείαν, Dion. Hal.
 Præstantia, ἡ ἐξοχή, Plut. ἡ ὑπεροχή, Aristot.
 Præstat, ἡμεῖς ἐστὶν, κρείσσον ἐστὶν.
 Præstigiæ, τὸ γόητευμα, Plut. ἡ τερατεία, Dion. Hal. verborum, ἡ τερατολογία, impostura, ὁ φαντασμός, Dem. præstigiis illudo, γοητεύω τινά, Plut.
 Præstigator, ὁ γόης, ἥτορ, Herodot. impostor quivis, ὁ ἀγυρτής, α, Philo. ὁ ἀγυρτικός, α, Plut. ὁ δὲ ἡ τερατοποιός.
 Præstiuo, idem quod Præfinio.
 Præsto, διαφέρω, aliquem, τινός, Lucian. Confer Antecello. dicta, ἡμεῖς τοῖς εἰρημένοις. Confer Impleo. me virum justum, παρέχω ἡμῶν δικαίον, Dem. Confer Gero.
 Præsto, παρὼν, ὅσα, ὃν, Dem. sum, πάρεμι, Dem. alicui, εἰμι μετὰ τινος, Isocr. εἰμι σύν τινι, Xen. παρασυνγχεῖν τινι, Polyb.
 Præstolor, περιμένω τι, Dem. προσδοκάω τι, id. Confer Exspecto.
 Præstringo, περιστέλλω, oculos, ἀμαυρῶ τὰς ὀφθαλμούς, Herodian.
 Præstruo, προσκατασκευάζω, Herodian.
 Præsul, ὁ ἐφόρος, α, ὁ ἐπίσκοπος, α, Præses, ὁ πρόεδρος, α. Confer Præses.
 Præsum, ἐπιμαρτυρῶ, negotiis, τῶν πραγμάτων, Isocr. artificibus, τοῖς τεχνίταις, Plut. populo, προΐσταιμι τῷ δήμῳ, Dem. rebus, τῶν πραγμάτων, Isocr. insulæ, ἐξηγέομαι τὴν νῆσον, Thuc. ἐπάρχω τῇ νήσῳ, Isocr. senatui, προεδρεύω τῇ βουλῇ, Dem. urbi, δυναστεύω πόλιν, Plat. exercitui, ἡγέομαι τῆς δυνάμεως, Dem.
 Præsumo, προλαμβάνω, Thuc.
 Præsumptio, ἡ πρόληψις, εως, Basil.
 Prætendo, προκαλλύπτω, Plat. prætexo, προφασίζομαι, aliquid, τι, Dem.
 Prætento, προτενέομαι.
 Præter, παρὰ, cum accus. præter meritum subacti, παρὰ τὴν ἀξίαν διδωλμίνον, Dem. ætatem, παρὰ ἡλικίαν, Plut. paucos, παρὰ ὀλίγους, Dem. modum, πέρα τῆς τρέψης, Lucian. στέρα τῶν μετρίων, Dem. ὑπερβαλλόντως, id. spem, παρὰ ἐλπίδα, Dem. ἀνέλπιστον, Plat. opinionem, παρὰ δόξαν, Dem. ἀπροσδοκίως, id. præter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχεσιν ἐχθροῖς ἐνέμεν διαφύρας ποιῶν, id. In Compositione fere redditur per παρὰ, e. gr. prætereo, παραβαίνω, præterequer, παραπέζω, præterfluo, παραρρέω, &c.
 Prætercurro, παρατρέχω, Dion. Hal.
 Prætereia, χωρίς δι' ὧν, Lycophr. alia multa, ἢ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα, Dem. πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, Dion. Hal.
 Prætereo, διέρχομαι, aliquid, τι, N. T. παραβαίνω, παρατρέχω, regionem, διαιλλάττω χώραν, Xen. locum, παραλλάττω τόπον, Plut. aliquid silentio, σιωπᾶν τι, Dem. ἡγκαταλείπω τινι oratione, παραλείπω τι λόγον, Isocr. dies præterierunt, διήλθον αἱ ἡμέραι, Lucian.
 Præterequito, παρὶσπᾶμαι, παρὶσπάζω.
 Præterfluo, παραρρέω, Xen.
 Prætergredior, παραβαίνω, Aristot.
 Præteritio, ἡ παράλειψις, εως, Gramm.
 Præteritus, παρελθὺς, Isocr. tempus, πρότερος χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ὁ πρόσθεν παρελθὺς χρόνος, Dem. Isocr.
 Præterlabor, idem quod Præterfluo.
 Prætermisio, ἡ παράλειψις, εως.
 Prætermitto, παραλείπω τι, Dem. nihil amenitatis, ἐλλείπω ὅδιν τῆς ἀνοίας, Plat. sexcenta alia, ἄλλα γὰρ δὴ μυρία ἡπείλειπον λίγων, Plat.
 Præternavigo, παραπλῖνω, regionem, χώραν, Plut.

Præterquam, πλὴν, Dem. ἀλλ' ἢ, Aristot. quod, ἀλλ' ὅτι, Synes.
 Præterveho, παρακομίζω, παραφύρω.
 Prætervolo, παραπτόμαι.
 Prætexo, παραφάινω, prætendo, morbum, προφασίζομαι ἀρρώσκειν, Dem. decreta alicujus, προΐσταιμι δόγματα τινος, id. nomen pacis, προσβάλλωμαι τὸν ὄνομα τῆς εἰρήνης, Dem.
 Prætextatus, ὁ δὲ ἡ περιπρόχυρος, α, vestis, ἐσθῆς, Plut.
 Prætextus, ὅς, ὁ πρόφρασις, εως, alicujus rei, τινός, Dem. prætextum præbere, πρόφρασιν παρέχειν, Dem. quærere, ζητεῖν, id. confingere alicujus, πλάττειν ὑπὲρ τινος, id. excogitare seu invenire, εὐρίσκειν, id. habere ἔχειν, id. arripere, λαμβάνειν, id. adferre, λῖγειν, id. approbare seu recipere, ἀποδέχισθαι, Dem. tollere, ἀφαιρῆσθαι, id. prætextu uti alicujus, προφάσει χρῆσθαι τινος, id. sub prætextu boni, ἢν προσχέματι τῷ ἀγαθῷ, Basil.
 Prætor, ὁ πρόεδρος, α, Dion. Hal. militaris, ὁ στρατηγός, α, Plut.
 Prætorianus, ἡγεμονικός, ἡ, ὃν, Plut. miles, πραιτωριανός, α, Herodian.
 Prætorium, τὸ βασιλευτήριο, Dem. militare, τὸ στρατήγιον, Dion. τὸ πραιτώριον, α, N. T.
 Prætorius, στρατηγικός, ἡ, ὃν, Herodian. navis, στρατηγὴς ναύς, Thuc. porta, στρατηγὴς πύλη, Plut.
 Prætura, ἡ ἐπαρχία, ας, ἡ στρατηγία, ας, Plut.
 Prævaleo, idem quod Præpolleo.
 Prævaricatio, ἡ παρανομία, Dem. τὰ παράνομα, α, id.
 Prævaricator, ὁ παρανομός, α, Dem.
 Prævaricor, παρανομῶμαι, Dem. καθυβίμην, id. ἐβλοκακίω τὴν δίκην, Bud.
 Prævenio, φθάναν, aliquem, τινός, Herodot. judicium, τὰ κερήνα, Plut. lævitemen fortunæ, προφθάω τὴν ἀνγνώμονα τύχην, Isocr. sed Prævenior, ὑστερίζομαι, Isocr.
 Præverto, idem quod Prævenio.
 Prævideo, προείδομαι, Luc. προοράω, Dem.
 Prævius, ὁ ὁδηγός, α, Plut. ὁ προῖων.
 Prædeo, ἀριστάω, Demosth. ἀριστον ποίεομαι, Thuc.
 Prandium, τὸ ἄριστον, Thuc. capio, ἀριστον αἰρώμαι, Dion. Hal. præbeo alicui, seu prandio excipio aliquem, ἀρσιζῶ τινά, Aristoph. perparcum, ἡ ὀλιγαρχία, Plut. paro, ἀριστοποιῶ, Dem. prandii tempus, ὁ ἀριστῶτός, Hesych. socius, ὁ συνάριστος, Xen.
 Prætenis, e, λειμάνος, ἰα, ἰον, Theophr.
 Pratum, ὁ λειμῶν, ἄνος, Xen.
 Prave, πονηρῶς, Dem. μοχθηρῶς, id. propriis, φρεσίν.
 Pravitas, ἡ πονηρία, Dem. βδελυρία, id. Confer Militia.
 Pravus, πονηρός, α, ὃν, Dem. μοχθηρός, id. Confer Improbos, Flagitiosus.
 Precario, μετὰ δέησης.
 Precarius, δεικνύς, ἡ, ὃν.
 Precatio, ἡ δέησις, εως, Dem. ἡ λιστάρησις, εως, Dion. Hal. Confer Preces.
 Preces, αἱ εὐχαῖ, ὧν, Dem. ἡ δέησις, εως, Dem. ἡ αἰτήσεις, εως, id. et obsecrationes, δέσεις ἢ κατήχηται, id. publica, ἡ κοινὴ πᾶνδῆμος, Maccab. fundere, ποιῶν, seu ποιῆσαι δέησιν seu αἰτήσιν, Dem. ad Deos, εὐχίσθαι εὐχὰς τοῖς θεοῖς, id. προσκυνεῖν τὰς θεάς, id. precibus adsiduis instantes, προσκαθήμενοι τῷ λιπαρῶντι, Dion. Hal.
 Precor, δέομαι, aliquid ab aliquo, τί τινος, Dem. a Deo, εὐχόμαι τι θεῷ, Isocr. Deos, ut dent, εὐχόμαι εὐχὰς τοῖς θεοῖς δίδοναι, Dem. aliquem justa, παρακαλῶ τινά δικαίως, Plut.
 Prehendo, ἀντιλαμβάνομαι, aliquid, τινός, Plut. manu, ἡπαραλαμβάνω χεῖρι, Dem. crines, χερῶν, Aeschin.
 Prehensio, ὑπολαμβάνω, Dion. Hal.
 Prelum, ὁ πίεσις, ἥτορ, τὸ πιεστήριον, Suid.
 Premo, πιέζω, aliquem, τινά, Aristot. labore,

τινὰ τόνον, Xenoph. invidia, τινὰ φθόνον, Plut. bello, κατέχω πολέμῳ, Thuc. premi ære alieno, εἶναι ὑπόχρεον τινος, Dem.
 Presbyter, ὁ πρεσβύτερος, α, N. T.
 Presse, πεσισιμαίνω.
 Pressio, seu Pressura, ἡ πίεσις, εως, ἡ θλίψις.
 Pretiosus, τίμιος, ἰα, ἰον, Dem. ὁ δὲ ἡ ἐντίμιος, id. πολλὰ τίμιος, Lucian.
 Pretiose, τιμίως, ἐντίμως, Plut.
 Pretium, ἡ τιμὴ, ἥς, Dem. τὸ τίμημα, ατος, id. triplum, τριπλασία τιμὴ, id. æquale, ἴση, id. exiguum, τίμημα μικρόν, id. æquum, δίκαιον, id. pretium alicujus rei æstimare, τιμὴν τινος λογιζέσθαι, Dem. statuere, συνιστάναι τιμὰς τινος, id. persolvere alicui alicujus, δίδοναι τιμὴν τινός τινι, id. καταστῆναι τινὶ τιμὴν, id. pro aliquo, ἀποτίσαι τινὶ τιμὴν ὑπὲρ τινος, id. accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν, τιμὴν τινος, id. e-mere quid eodem pretio, πρίσθαι seu ἀγοράζεσθαι τι τῆς τιμῆς, Dem. redemptionis, τὸ λύτρον, α, Xen. pretii magni, ἄξιος, ἰα, ἰον, πολλὰ, Laert. majoris, ἄξιος πλείονος, Isocr. nullius, ἄξιος ἁδενός, judicio aliquem, ἀξιῶ τινά ἁδενός, Thuc. in pretio habeo, τιμᾶν, Dem. pretium augeo, intendo, τιμιολογῶ, Bas. χρήματα προστίθειν, Dem.
 Pridianus, προτεριώδης, αἰα, αἰον.
 Pridie, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ, Aristot. τῇ προτεριᾷ, Dem.
 Pridem, πάλαι, Dem. non ita pridem, ἔναγχος, id.
 Primævus, ὁ δὲ ἡ πρωτόγονος, α, Dion. Hal.
 Primanus, ὁ δὲ ἡ πρότακτος, α, Plut.
 Primarius, πρῶτος, τὸ ἀξίωμα.
 Primates, οἱ μεγιστάνες, α, N. T. οἱ πρωτεύοντες, α, Dem.
 Primatus, ὅς, τὸ πρωτεῖον, α, Dem. de primatu contendere, ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, Isocr.
 Primigenius, ὁ δὲ ἡ πρωτόγονος, α, Dion. Hal. ὁ δὲ ἡ πρωτότοκος, α, id. ὁ δὲ ἡ πρωτογενής, ἰος, LXX. filius, ὁ παῖς πρεσβύτατος, Plat.
 Primipara, ἡ πρωτοτόκος, α, Hom.
 Primitiæ, ἡ ἀπαρχή, Dem. τὸ κάταρχμα, Plut. τὰ πρωτεία, cum frugum, tum manubiarum, τὰ ἀρχοβίον, Thuc. τὰ ἀρχοβία, α, N. T. primitias solvo, ἀπάρχωμαι, LXX.
 Primitivus, ὁ δὲ ἡ πρωτόγονος.
 Primitus, ἐπαρχής, Dem. πρῶτον, id.
 Primo, πρῶτον, Dem. τοπρωτόν, id.
 Primogenitus, idem quod Primigenius.
 Primordium, ἡ ἀρχή, Confer Initium.
 Primores, οἱ πρῶτοι, α, N. T.
 Primum, idem quod Primum.
 Primus, πρῶτος, α, ὃν, Dem. inter primos duco, ἐν πρῶτοις ἄγω, Dion. Hal. primas teneo, τὰ ἀρίστα φέρομαι, Aristid. alicui concedo, δευτερεύω τινι, Plut. primo aspectu, κατὰ τὴν πρώτην προσοψιν, Dion. Hal. prima fronte, αὐτόθεν, id. primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, Xen. τάχιστα, Isocr. prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem. in primis, τὰ πρῶτα, Lucian.
 Princeps, ὁ ἀρχων, οντος, Dem. ὁ δυνάστης, α, Lucian. ὁ δυνάστεύων, οντος, Plat. vir, ἀνὴρ πρῶτος, Plut.
 Principalis, e, ἀρχικός, ἡ, ὃν, Isocr. ἡγεμονικός, ἡ, ὃν, Dem. κύριος, ἰα, ἰον.
 Principaliter, ἀρχικῶς.
 Principatus, ὅς, ἡ δυναστεία, ας, Dem. τὸ ἡγεμονικόν, α, Philo. τὸ πρωτεῖον, α, Dem. Confer Primatus.
 Principio, παρὰ τὴν ἀρχήν, Chrys. Confer Initio, et Principium.
 Principium, ἡ ἀρχή, Dem. in principio, ἡ ἀρχή, Dion. Hal. a principio, ἀρχῆθεν, Herodot. ἐπαρχῆς, Dem. ἀπαρχῆς, id. καταρχῆς, id. τοκαταρχῆς, id.
 Prior, πρότερος, ἰα, ἰον, Thuc. sum, προτιρεύω, Theophr.
 Priscus, ἀρχαῖος, Xen. πρεσβύτατος, Dion. Hal. Confer Antiquus.
 Pristinus, ἀρχαῖος, αἰα, αἰον, Xen. παλαιός, α, ὃν, Dem.

Dem. ὁ, ἡ, τὸ ἐξ ἀρχῆς, habitatio, διατριβή, ἄλ.
 Private, seu Privatum, ἰδίᾳ, Dem. κατ' ἰδίαν, Dion. Hal.
 Privatio, ἡ εἰρησισ, εἰς, Aristot. ἡ ἀποστέρησις, εἰς, Isocr.
 Privativus, εἰρηστικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Privatus, ἴδιος, ἰα, ἰον, Dem. homo, ὁ ἰδιώτης, u, id. ἰδιωτεύων, ὄντος, id. res, τὰ ἴδια, ὡν, id. vita, ἡ ἰδιωτεία, ας, Xen. hospes, ὁ ἰδιό-
 ζητος, u, Dion. Hal.
 Privigna, ἡ προσγόννη, ης, Theophr.
 Privignus, ὁ πρόγονος, u, Bud.
 Privilegium, τὸ προτέρημα, ατος, ἡ προνομία, ας, Lucian. habere, προνομίαν ἔχειν, id. dare alicui, δίδοναι τινί, id.
 Privo, στερίω, aliquem aliqua re, τινός τινα, Xen. ἀποστερεῖν τινά τινος, Isocr. τινός τι, id.
 Prius, πρότερον, Dem. quam, πρότερον ἢ, Dem. πρότερον, πρὶν ἢ, Lycophr. priusquam audiverim, πρὶν τῷ ἀκούσαι, Xen.
 Pro, πρὸ, urbe, πόλει, Herodian. foribus, πρὸ θυρῶν, N. T. pro sorore pugnare, πρὸ ἀδελφῆς ἀμύνειν, pro me se vendicant, πρὸ ἐμοῦ, N. T. pro rege pugnare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ βασιλέως, Plutarch. pro aliquo dicere, ὑπὲρ τινος λέγειν, Dem. pro arbitratu suo, κατὰ τὸ δοκῶν αὐτοῦ, Plut. pro facultatibus, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἕσιν, Thuc. pro meis viribus, κατ' ἐμῆ, Lucian. pro parvis beneficiis magna referre, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργεσιῶν, Xen. optima pro iudicandis accipere, βέλτεστα ἀντὶ τῶν ἡδὺν λαμβάνειν, Dem. pro praesenti rerum conditione, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, Dem. ἐκ τῶν ἐνόντων, Lucian.
 Proavia, ἡ προμάμημα, ης, Philo. ἡ μήτηρ τῆς πάππης, Dem.
 Proavus, ὁ πρόπαππος, u, Dem. paternus aut maternus, πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς, Isocr.
 Probabilis, e, πιθανός, ἡ, ὄν, Dem. εἰκώς.
 Probabilitas, ἡ πιθανότης, ητος, Plat.
 Probabiliter, εὐλόγως, Dem. πιστώς, id. minus, ἀπιθάνως, Isocr. δυσπιστίως, id.
 Probatio, ἡ πείσις, εἰς, Dem. ἡ ἀπώδειξις, id. ὁ ἔλεγχος, id. probationem petere ab aliqua re, λαμβάνειν πείσιν ὑπὸ τινος, Isocr. niti alicuius maxime testimonio, εἶναι πλεῖστον ἔλεγχον διὰ μαρτυρίας, Dem. exhibere, παρέχειν πείσιν, id. feri de aliqua re, γίνεσθαι ἔλεγχον περὶ τινος, id. uti probatione aliqua, χρῆσθαι τινι πείσει, Isocr.
 Probatus, ὁ ἢ ἐνδοκίμος.
 Probe, καλῶς, Dem. ὁρθῶς, id.
 Probitas, ἡ καλοκράθια, Xen. morum, τῶν τρόπων, Isocr. ἡ χρηστότης, ητος, Plat.
 Probo, ἐπιπλοῦ, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρὶ, Isocr. approbo aliquid, ἀρίσκει τί μοι, Dem. confirmo, ἐπιδικνύω τί, id. liquido, ἐλέγχω τι καλῶς, id.
 Proboscis, ἡ προβοσκίς, ἴδος, Diod. Sic.
 Probrosus, ὁ ἢ ἱπποκρίδης, u, Isocr.
 Probrum, τὸ ὄνειδος, εἰς, Dem. probris insector seu adicio alicui, ὀνειδίζω τινί, id. βλασφημέω κατὰ τινος, Isocr. εἰς τινα, Dem. λοιδορεῖν ποιεῖν τινα, Plut. βλασφημίαν λέγειν τινί, id. Confer Convicium.
 Probus, ἀγαθός, ἡ, ὄν, Dem. vir, ἄνθρωπος χρηστός, id. ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθός, id. probatus, ὁ ἢ ὁκίμος, u, moneta, νόμισμα, ἀργύριον δοκίμον, Dem.
 Procacitas, ἡ προπίτεια, ἡ ἀνείθεια, Dem.
 Procaer, ὁ ἀπολάττω, ἀπολαύς, Dem.
 Procaus, ὁ ἢ ἀσπικτής, εἰς, Dem. ὁ ἢ ἀσπικτής, id. ὁ ἢ ἔξορκος, Aristot.
 Procedo, προβαίνω, Dem. χωρεῖν, id. res procedit ut vult, προχωρεῖ αὐτὴν σὰ πρᾶγμα, ἡ ἐθέλετο, Thuc. plurimum noctis processerat, τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προεκεχωρήκει, Herodian. in philosophia, προσιπταί ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, Lucian. in virtute, ἐπ' ἀρετῇ, Plut. πρὸς ἀρετὴν, Isocr.
 Procella, ἡ καταιγίς, ἴδος, Aristot. ἡ κυματωγὴ, ης, Lucian. ἡ θύελλα, ης, Aristot.

Procellosus, ὁ ἢ ἡ θύελλωδης, εἰς, ὁ ἢ ἡ κυματώδης, εἰς, Aristot.
 Proceres, οἱ δυνατεῖντες, ὡν. Confer Princeps, item Primates.
 Proceritas, τὸ μήκος, εἰς, Plat.
 Procerus, ὁ ἢ ἡ εὐμήκης, εἰς, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἐπιμήκης, id. ὁ ἢ ἡ προμήκης, Synes. ὁ ἢ ἡ μήκης, ἡ, ὄν.
 Processio, seu Processus, ἡ πρόβασις, εἰς, ἡ προχωρήσις, Spiritus S. ἡ ἱκτοῦσις τῷ πνεύματος ἀγίου, Naz.
 Procentia, ἡ πρόπρωσις, εἰς, Diosc.
 Procido, προσπίπτω, ad genus, προσπίπτω πρὸς γένος, Dem.
 Procinctus, ὁ, ἡ προβολή, ης, in procinctu stare, ἐν προβολῇ ἕσθαι, Plut.
 Proclamatio, ἡ ἀνακηρύξις, εἰς.
 Proclamo, ἀναβαλῶ, Plut. ut praeco, ἀνακηρύττω, Lucian.
 Proclino, κατακλίνω, Plut.
 Proclivis, e, ὁ ἢ ἡ ἱππόφορος, Hippocr. ὁ ἢ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρὸς τι, Aristot. ὁ ἢ ἡ εὐκατάφορος, Strabo. sum, ἀποκλίνω πρὸς τι, Aristot. ῥίπνιν πρὸς τι, id. εὐκατάφορον εἶναι πρὸς τι, id.
 Proclivitas, ἡ ἐπιρρίπτια, ας, Chrys. ἡ εὐκαταφορία, Laet. ἡ καταφύγεια, ας, Athen.
 Proconsul, ὁ ἀνθύπατος, u, Plut. sum, ἀνθυπατεύω, Herodian.
 Proconsularis, e, ἀνθυπατικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Proconsulatus, ὁ, ἡ ἀνθυπατεία, ας, Herodian. proconsulatum gero, ἀνθυπατεύω, id.
 Procrastinatio, ἡ ὑπερημερία, ας, Dem. ἡ ὑπερ-
 βασία, εἰς, Philo. ἡ ἀναβολή, ης, Plut.
 Procrastino, ἀναβολὴν ποιεῖν, Plut. aliquid, τινός, id. ἀναβάλλομαι τι εἰς ὑστερίαν, Dem.
 Procreatio, ἡ γέννησις, Plat. liberorum, ἡ παιδοποιία, Plut. ἡ τεκνοποιία, Aristot.
 Procreo, γινῶναι, aliquem, τινά, Xen. liberos, ποιεῖν παῖδας, Isocr. παιδοποιεῖν, Xen.
 Procreator, ὁ γέννητης, Plat. liberorum, ὁ παιδοποιός, Euripid. ὁ τεκνοποιός, Herodot.
 Procutator, ὁ πρόκοιτος, u, ὁ φρενός, u, Xen.
 Proculo, παρακλίνω, Plut.
 Procul, πόρρω, a periculis remoti, τῶν κινδύνων ὄντες, Dem. ab Alba, ἀποθεῖν τῆς Ἀλβης, Plut. magis, πόρρωτέρω, Lucian. dubio, ἀναμφισβητήτως, Dem. absum, ἐκ πολλῶν διασπασθῆναι εἰμι, Lucian. habito ab aliquo, ἀποι-
 κῶ τινός, Thuc.
 Proculco, καταπατάω, Thuc.
 Procumbo, καταπίπτω, Plut. προσπίπτω in genu, εἰς γόνυ ὀκλαῶ, Lucian.
 Procuratio, ἡ ἐπιτροπή, ης, Dem. ἡ ἐπιμέλεια, ας, id. ἡ διοίκησις.
 Procurator, ὁ διοικητής, u, Plut. ὁ ἐπιτροπος, u, Herodian. ὁ ἐπιμελητής, u, Xen.
 Procuro, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινός, Plat. τι, id. διοικῶ τι, Dem. κηδεύω τινος, Plut. alicui multa bona, προξενεῖν τινι πολλὰ ἀγαθὰ, Ἄλιαν.
 Procuro, προτρέχω, Isocr.
 Procursus, ἡ προδρομή, ης, ἡ ἐκδρομή, ης.
 Procus, ὁ μνηστήρ, ἥρος, ὁ μνηστὴρ, ὄντος.
 Prodeambulo, ἐκτείνω, Isocr.
 Prodeo, πάρεμι, aliquo, εἰς τινα τόπον, Xen. in publicum, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, ex arce, ἐκφυλάττω ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, Plut. in medium, ἐρχομαι εἰς τὸ μέσον.
 Prodigalitas, ἡ ἀσωτία, Aristot. ἡ ἀκολασία.
 Prodiges, ἀσώτως, vivo, ἀσωτεύομαι, N. T.
 Prodigiose, τερατικῶς, Plut.
 Prodigiosus, ὁ ἢ ἡ τερατώδης, εἰς, Isocr.
 Prodigium, τὸ τέρας, Plut. τὸ σημεῖον, Dem.
 Prodigio, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὰ ἐκ τῆς πατρὸς χρήματα, Ἄλιαν. omnia, ἀταμιεύτως πᾶσαν δύναμιν ἀναλίσκει, id.
 Prodigus, ὁ ἢ ἡ ἀσώτος, u, Dem.
 Proditio, ἡ προδοσία, ας, Dem. ἡ προδοσις, εἰς, id.
 Proditor, ὁ προδότης, Dem. ὁ προδότης, id.
 Proditorie, προδοτικῶς, Lucian.
 Proditorius, προδοτικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Proditrix, ἡ προδότις, ἴδος, Eurip.
 Prodo, προδίδωμι, urbem, πόλιν, Xenoph. cau-
 sam, δίκην, Dem. remp. καταπροδίδωμι τὰ

καὶ, Lucian. res gestas memoriae, ἱστορίαν τὰ πεπραγμένα, Plut. δίδωμι τῷ λογῷ, Naz.
 Prodrum, ὁ πρόδρομος, Plut.
 Produco, παρατείνω, aliquid, τι, Lucian. ser-
 mones, ἀνακηρύττω τὰς λόγους, id. testes, σαριστημὴν μάρτυρας, Dem. ἀπάγομαι μάρτυρα περὶ τινος, Isocr. παρόχομαι μάρτυρα, id. con-
 vinctum, ἀποτείνω τὸν πότον, Lucian.
 Productum, ἡ ἐκτασις, εἰς, Gramm. ἡ ἀναβολή, ης, Aristot.
 Profanatio, ἡ βεβήλωσις, εἰς.
 Profano, βεβήλω, LXX.
 Profanus, ὁ ἢ ἡ ἄβυστος, u, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἀνί-
 ρος, u, Plut. ὁ ἢ ἡ βεβήλωτος.
 Profectio, ἡ πορεία, ας, Dem. ἡ ὁδοπορία, ας, Xen. ad bellum, ἡ ἐξοδος, u, Dem.
 Profecto, ὅττω, Dem. ἡ μήν, id. ἀληθῶς, id.
 Profectus, ὁ, ἡ προσοπή, ης, Plut. ἡ ἐπίδοσις.
 Profero, προφέρω, Confer Produco.
 Professio, τὸ ἐπαγγέλλω, ατος, Aristot.
 Ex professo, ἐκ τῷ προφανῶς, Lucian. ἐκ τῆς ἰθείας, Herodot.
 Professor, ὁ ἐπαγγελητής, u, artium, ὁ διδάσκα-
 λος, u, Dem.
 Proficio, ἐπιδίδωμι, in virtutis studio, πρὸς ἀρετὴν, Isocr. εἰς ἀρετὴν, Plat. in studiis mathematicis, προκρίπτω ἐν τοῖς μαθήμασι, Lucian. sapientia et aetate, σοφία καὶ ἡλικία, N. T. valde, ἐπίδοσιν μεγάλην λαμβάνω, Isocr. nihil, εἰς τὸ πρόσθεν πρᾶττω μηδὲν, Dion. Hal.
 Proficiscor, πορεύομαι, terra, κατὰ γῆν, Thuc. in Cyprus, εἰμι εἰς τὴν Κύπρον, Herodot. in urbem, ἀπέρμι πρὸς τὸ ἄντυ, Plat. per ur-
 bem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plut. per re-
 gionem, διέρχομαι χώραν, id. peregre, ἀπο-
 δημεύω, Plat.
 Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, artem aliquam, ἀσ-
 κησίαν τινα, Lucian. doceo, διδάσκω τινά τέχνην τῆς ἄλλης, Dem. aperte confiteor, προσμολογῶ, Isocr.
 Profligatio, ἡ ἥττα, ας, Dem.
 Profligatus, διαφθείρεται. Confer Perditus.
 Profligo, φυγαδεύω, Philo. Confer Fugo.
 Profluens, ὁ πορρῆαν, ὁ ἢ ἡ ἀπορρῆς, Athen.
 Profluentia, ἡ ἐπὶ ῥοία, ας, Dion. Ar.
 Profluo, ἀπορρῆναι, αlicunde, τινός, Diosc.
 Profluvium, ἡ ῥοιὴ, εἰς, Aristot. ventris, ἡ διάρρεια, ας, Gal. verborum hominis gar-
 ruli, ἡ λογοδιάρρεια, ας, Athen.
 Profure, ὠφέλησις, χρῆσιμον ὕστερον.
 Profugio, ἀποφεύγω, Dem. Confer Fugio.
 Profugium, ἡ καταφυγή, Isocr. τὸ κρησφύγε-
 τον.
 Profugus, i, ὁ φυγῆς, ἄδος, Dem. φεύγων, u, Isocr. ad hostes, ὁ ἢ ἡ αὐτόμολος, Xen. ὁ με-
 τανάστης, Philo. ὁ ἢ ἡ πρόσφυς, id.
 Profunde, βαθύς.
 Profunditas, τὸ βάθος, εἰς, aquae, τῆς ὕδατος, Xen. τὸ βάθυμα, ατος, Theophr.
 Profundo, προχέω, aliquid, τι, Herodian. prodigo, ἀσωτεύομαι. Confer Prodigo.
 Profundus, βαθύς, εἰς, u, fluvius, ποταμός, somnus, ὕπνος, N. T. pax, εἰρήνη, Hero-
 dian.
 Profuse, ἀφειδῶς, Dem.
 Profusio, ἡ πρόχυσις, εἰς, Herodot. bonorum, ἡ ἀσώτεια, ας, Aristot.
 Profusus, δαπανηρός, u, ὄν, Aristot. Confer Prodigus.
 Progeneratio, ἡ γέννησις, εἰς, Plat.
 Progenitor, γεννῶν, Xen. προγεννῶν.
 Progenies, τὸ γέννημα, ατος, Plut. ἡ γενεά, ας, Philo.
 Prognatus, γεγονός, υἱά, ὄς. Confer Natus.
 Progredior, προέμι, Dem. Confer Procedo, et Proficio.
 Progressio, seu Progressus, ἡ πορεία, ας, Dem. τὸ βάδισμα, ατος, id. in aribus, ἡ προ-
 κοπή, ἐν ταῖς τέχναις, Lucian. progressum facio in virtute, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν, Isocr. Confer Proficio. progressus temporis, προβαί-
 νοντος χρόνου, Dem. προϊόντος χρόνου, id. τῷ χρόνῳ, Dion. Hal.
 Proh, φεῦ! anima! ὦ ψυχῇ! Xen. virum! φεῦ

φῶν τῷ ἀνδρὶ id. proh Deum hominumque fidem! ὦ γῆ ἔθελ! Dem.
 Prohibeo, κἀλῶν, aliquem, τινά, Plut. aliquid, διακωλύω τι, Plat. κατακωλύω τι, Dem. aliquem ab aliqua re, εἰργασίαν τινά ἀπὸ τίνος, Xen. ἀπέργασίαν τινά τίνος, Plut. ἀπαυθίσαι τινά τίνος, id.
 Prohibito, ἡ κἀλῶσις, ἡ ἐπικαλῶσις, Xen.
 Prohibitor, ὁ διακωλύτης, ὁ, Plat.
 Projectio, ἡ ῥίψις, εἰς, Plat. ἡ ἀποβολή, ἡ.
 Projectivus, ὁ ἡ ἀποβλητός, N. T.
 Projectura, idem quod Projectio.
 Projicio, ἀπορίπτω, chlamydem, χλαμύδα, Herodian. aliquid, ἀποβάλλω τι, Plut.
 Proin, seu Proinde, διὰ, διὰ τῆς τοῦ, καὶ τοι, Isocr. Confer Ergo, Igitur.
 Prolabor, καταπίπτω, in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, Xen. ex equo, ὠφ' ἵππου, id. huc usque, προάγωμαι εἰς τῆς, Dem.
 Prolapsio, ἡ πρόπτωσης, εἰς, Diosc.
 Prolatio, ἡ ὑπέρθεσις, εἰς, Philo.
 Prolato, ἀναβάλλωμαι. Confer Procrastino.
 Prolis, ὁ γόνος, u, Dion. Hal. αἱ γυναῖκες παίδων, id. ἡ γενεὰ, ας, Xen. mascula, γενεὰ ἄρρην, Dion. Hal. prolem habeo, γενεάν ἔχω, id. relinquo, γόνος καταλείπω, id.
 Prolicio, ἐφίλκα, Aristot.
 Prolix, ἀποσταδὴν, Lucian. prolixius immoror, ἐπιταφιλίζομαι, Dion. Hal. scribo, διεξοδικώτερον γράφω, Naz. dissero de re aliqua, μνησκύω τι, Thuc.
 Prolixitas, τὸ μήκος, orationis, λόγος, Dem.
 Prolixo, μνησκύω, aliquid, τι, Isocr.
 Prolixus, μακρὸς, ὢν, Isocr. ὁ ἡ ἐπιμήκης, εἰς, Diosc. benevolus, εὐνοῦκος, ἡ, ὢν, Dem. ne sim prolixus, ἵνα μὴ μακρὰ λέγω, Dem. prolixior oratione uter, μακρολογίαν, Plat. μακρὸς λόγος ἀποστίνω, id. τὸς λόγους ἀπομηκύνω, Lucian.
 Proloquor, ἀποφθγγίζομαι, Laert. προλογίζω.
 Proludium, ὁ προαγών, ὢτος, Plut.
 Proludo, προαγωνίζομαι, Herodian.
 Proluo, λάω, Lucian. ἀποκαλύζω.
 Prolusio, τὸ προαγώνισμα, ατος.
 Proluvies, ἡ πλημυρία, ας.
 Proluvium, ἡ πλῆχυσις, εἰς, Herodot.
 Promano, idem quod Profluo.
 Promeralis, ε, ὁ ἡ ὄμιος, u, Plut.
 Promereo, seu Promereor, προσάγωμαι, aliquid aliqua re, τί τινι, Plut. bene de rep. εὐεργετῶς τὸ κοινόν, Aristot. Confer Mereor.
 Promeritum, ἡ εὐποία, Confer Meritum.
 Promiscue, ἀναμῖξ, Xen. μίγνυν.
 Promiscuus, ὁ ἡ σύμμικτος, Thuc. ὁ ἡ σύμμιγξις, εἰς, Aristid.
 Promissio, ἡ ὑπόσχεσις, εἰς, Dem. ἡ ἐπαγγελία, ας, id. Confer Pollicitatio.
 Promissor, ὁ ὑποσχετὴς, Dem. ὁ ἐπαγγελιάμενος, id.
 Promissum, τὸ ἐπαγγελίαν, ατος, Dem. promissos pilos habentes, κομμένους.
 Promitto. Confer Pollicitor.
 Promo, προφέρω, e penu, ἐκ τομείας, Isocr. vestem, προχειρίζομαι ἐσθῆτα, Lucian.
 Promontorium, ἡ ἀκρὰ, ας, Pausan.
 Promoveo, παραβῶν, aliquem ad honores, τινά εἰς ἀξίωμα, Plut. ad gloriam, προάγω τινά εἰς δόξαν, id. a theatro ad maximas dignitates, μεταγάω ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐπὶ μεγίστας πράξεις, Herodian.
 Prompte, προθύμως, Dem. εὐθύμως, id. προχέωμαι, id. ἐπόμενος.
 Promptitudo, ἡ ἐτοιμότης, Dem. ἡ εὐθυμία.
 Promptuarium, τὸ ταμείον, u, Isocr.
 Promptus, ὁ ἡ προχύμενος, Plutarch. paratus, ὁ ἡ πρόθυμος, Dem. ἐτοιμος, ἡ, ὢν, id.
 Promulgatio, ἡ ἀνακήρυξις, ἡ δημοσίευσις.
 Promulgo, ἐπαγγέλλομαι, Lucian. per praecone, ἀνακηρύσσω, id.
 Promulsis, τὸ ὑδρομελί, ατος, Diosc.
 Promus, ὁ σάμιος, u, Aristot.
 Promusci, idem quod Proboscis.
 Pronepos, ὁ προέγγονος, u, ὁ διεγγόνος.
 Proneptis, ἡ διεγγύνη, ἡ, Harmenop.
 Pronomen, ὄνομα ἀντωνύμου, Dion. Hal.

Pronuba, ἡ προμνηστρία, Lucian. ἡ προμνηστρίς, ἡ ἰδος, Xenoph. ἡ νυμφαγωγός.
 Pronubus, ὁ νυμφοσάκος, Nysen. ὁ νυμφαγωγός, Chrys.
 Pronunciatio, ἡ τῆς φωνῆς ἐκφορὰ, ας, Dion. Hal. ἐκφώνησις, εἰς, Damasc. oratoria, ἡ ὑπόθεσις, εἰς, Aristot.
 Pronunciatum, τὸ ἀξίωμα, ατος, Bud.
 Pronuncio, ἐκφώνω, nihil de aliqua re, ἀποφαινομαι ὅθεν περὶ τίνος, Dem.
 Pronurus, ἡ ἐκγόνος γαμετή.
 Pronus, ὁ ἡ ἐνκατάφορος, u, Diod. Sic. Confer Proclivis.
 Proenior, προοιμιάζω, Aristot.
 Proemium, τὸ προοίμιον, u, Aristot.
 Propagatio, ἡ παραφύσις, εἰς.
 Propago, παραφύω, ἀποφύδας γεννάω.
 Propago, inis, ἡ παραφύς, αδος, LXX. ἡ ἀπογονή.
 Propalam, προφώνω, φανερώς, Herodian.
 Propatruus, ὁ προπατρὸς ἀδελφός, u.
 Propatulus, ὁ ἡ προφανής, Thuc.
 Prope, ἐγγύς, aliquem, τινι, Aristot. τινός, id. ἐγγυέν τινός, Plut. σύνεγγυς τίνος, Aristot. qui prope adsunt, οἱ πλησίον ὄντες, Dem. prope dixi, quos, σχεδὸν εἴρηκα, ὡ, id. prope terram, πρὸς τῇ γῇ, Dem.
 Propediem, αὐτίκα δὴ μάλα, ἐν βραχεῖ.
 Propello, ἀπαυθίσω, Dem. ἀνίστημι.
 Propemodum, παρამικρὸν, Dem. μονὸν, id. μονονηχί, id.
 Propempticum, προσεμπτικόν, ὦ.
 Propendeo, ῥέτω, ad aliquem, πρὸς τι, Joseph. ὁρμάω πρὸς τι, Dem.
 Propense, προθύμως, Isocr.
 Propensio, ἡ ἐπιβρίστια, Chrys. ἡ προθυμία.
 Propensus, ὁ ἡ προσηύτης, εἰς, ad aliquem, πρὸς τι, Plat. Confer Proclivis.
 Properanter, ἐπισυμμένως, Joseph. διὰ σπᾶδης, Herodian. κατὰ πολλὴς σπᾶδης, Xen.
 Properantia, seu Properatio, ἡ σπᾶδῃ, ἡ, Isocr. Confer Festinatio.
 Properatim, idem quod Properanter.
 Properatio. Vide Properantia.
 Properato, Propere, Properiter, idem quod Properanter.
 Propero, σπεύδω, Dem. aliquid, ἐπισπεύδω τι, id. Confer Festino.
 Properus, ταχύς, εἶα, ὦ, Dem. Confer Celer.
 Propheta, ὁ προφήτης, u, Plut.
 Prophetia, ἡ προφητεία, ας, N. T.
 Propheticus, προφητικός, ἡ, ὢν, N. T.
 Prophetis, seu Prophetria, ἡ προφήτης, ἡ, N. T.
 Propinatio, ἡ πρόσποις, εἰς, Plut.
 Propino, προσπίνω, alicui, τινι, Dem. poculum, τινι κύλικα, Athen. propinando offero, viginti quinque nummum myriadas, πέντε ἑκατομμυριάδας, Plut. prodo, Graciam, τὴν Ἑλλάδα, Dem. me ad deridendum, ἐφλισκάνω γέλωτα, Cl. Al.
 Propinque, πλησίον, Dem.
 Propinquitas, loci, ἡ ἐγγύτης, ατος, Al. Aphr. generis vel juris, ἡ ἀγχισία, ας, Dem. ὁ πλησιασμός, ὡ, Diod. Sic.
 Propinquo, ἐγγίζω, N. T. Confer Appropinquo.
 Propinquus, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, Plut. genere, ὁ πρὸς γένους τινι ὑπάρχων, Herodian. ἀγχιστεύων, ας, ὢν, LXX. sum, loco, ἐν βραχεῖ γινυτάζω, Lucian. genere, ἀγχιστεύων, LXX. προσήκων τινι, Dem. in propinquo, ἐγγύς, id. ὁμοῖ, ε, e propinquo, ἐγγυέν, id.
 Propior, us, ἐγγύτερος, εἰς, ερον, alicui, τινός, Dem. τινι, Xenoph.
 Propitiatio, ὁ ἡ ἱλασμός, ὡ, Plut.
 Propitiatorium, τὸ ἱλαστήριον, u, N. T.
 Propitio, ἡ ἱλάσκειν, aliquem, τινά, Plut. ἐξ-ἱλάσκειν τινά, Xen.
 Propitius, ὁ ἡ ἱλῶς, ας, Xen. sum, εὐλατύνω, LXX. ὁ ἡ ἑμενῶν.
 Propius, ἐγγύτερα, urbem, πόλιν, Thuc. genere alicui, γένος τινι, Plat.
 Propola, ὁ προπάλης, u, Aristoph.
 Propono, προστίθημι, aliquid alicui, τι πρὸς τίνος, Herodian. quæstionem, προβάλλομαι

ἐρώτημά τι, Plut. ob oculos, τίθημι τι πρὸ ὀφθαλμῶν, Plat. præmium, τίθημι ἄθλον, Isocr. proposui mihi dicere, εἰλόμεν λῆγειν, Dem. ὑποτίμημι ἐρεῖν, Isocr. δίδομαι μοι λέγειν, Plat.
 Proportio, ἡ ἀναλογία, ας, Aristot.
 Propositio, ἡ πρόθεσις, εἰς, LXX. τὸ πρόβλημα, orationis, ἡ ὑπόθεσις, εἰς, Plut.
 Propositionum, ἡ πρόθεσις, εἰς, ἡ προαίρεσις, ὁ σκοπός, non attingo, proposito frustror, τῆς πρόθεσεως διαμαρτυράω, Philo. aliena a proposito, ἐξαγόνια ἢ πῶρα τὸ πρᾶγμα, Lucian. sine certo proposito, ἀπροβήτως, Polyb. in proposito persevero, ἐμμένω τοῖς γνωστέοις, Aristot. a proposito decedo, ἐξίσταμαι, Dion. Hal.
 Proprator, ὁ ἀντιστρατηγός, ὡ, Dem.
 Proprie, ἰδίως, Aristot. loqui, κυριολογίαν, Philo.
 Proprietas, ἡ ἰδιότης, ατος, Plut. τὸ ἰδίωμα, ατος, Diosc.
 Proprius, ἰδιος, ἰα, ἰον, alicui, τινι, Aristot. proprium habere aliquid, ἴδιον ἔχειν τι, idem. proprius sermo, ἡ κυριολογία, ας, Dion. Long. nomen, ἡ κυρία προσηγορία, Chrys. propria curo, τὰ ἴδια πράττω, N. T.
 Propter, διὰ, virtutem, ἀρετήν, Plat. utilitatem reip. verba facere, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως εἰπεῖν, Dem. lucrum facere aliquid, ποιῶν τι ἐπὶ τῷ κέρει, Xen. aliquid accedo, σιγῇ τίνος ἤκω, Thuc. audire, i. e. auditoris causa, πρὸς ἀκροατήν, Aristot. propriam ignaviam ceteros servituti objicere, τῆς ἰδίας ῥαθυμίας ἑνέκα—Dem. ista exposui propter duas causas, ταῦτα διήλθον δυοῖν ἕνεκεν, Isocr. propter filium horum patrocini-um suscepit, τῷ πατρὶος ἑνέκα, Dem. propter quid ista dico? τὴν χάριν δὴ ταῦτα λέγω, id.
 Propterea, διὰ τῆς ὧν, διὰ ταῦτα, laudamus virtutem, quod sit pulcherrima, διὰ τῆς ἀρετῆς εὐδοκίμει, ὅτι κάλλιστον ἐστὶ, Isocr. præfatus sum, quod est, τῶν ἑνέκα προείπον, ὅτι ἐστὶ, id. quod condidisti homines, ἂν ὧν ἑπλάσας ἀνθρώπους, Lucian. ut dormiamus, διὰ τῆς, ὡς καθεύδωμεν, id. ne patiaris, τέττε ἑνέκα, ἵνα μὴ πάθῃς, Isocr.
 Propudiosus, ὁ ἡ ἀναίσχυρος, Dem.
 Propudium, τὸ αἰσχρὸς, εἰς, Xen. civitatis, ἡ αἰσχρὴν τῆς πόλεως, Dion. Hal.
 Propugnaculum, ἡ προβολή, regionis, τῆς χώ-ρας, Xen. τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, Dem. τὸ πρό-βλημα, Plat. ἡ ἑπάλξις, Thuc.
 Propugnatio, ὁ ὑπερασπισμός, ὡ.
 Propugnator, ὁ ὑπερασπιστής, ὁ ὑπέρμαχος, Philo. ὁ πρῆμαχος, Herodian.
 Propugno, προσπολέμω, Philo. ὑπερασπίζω, Polyb. προμαχέω, Herodian. pro aliqua re, ὑπεμαχέω τινός, Plut. pro aliquo, προμά-χομαι τινά, id.
 Propulsio, ἡ ἀπόκρουσις, εἰς, Al. Aphr.
 Propulso, ἀποκρούω, aliquem, τινά, Plut. ir-ruentes hostes, ἀμύνω τὸς ἐπίοντας, Lycoph. Confer Propello.
 Proquæstor, ὁ ἀντισταμίας, u.
 Prora, ἡ πρῶρα, ας, Plut.
 Proreor, ἐξερεπύζω, Aristot. διεξερεπύζω, id.
 Proreta, ὁ πρῶτος, εἰς, Plut. sum, πρῶτος, Naz.
 Prorex, ὁ ἀντισταμίας, εἰς.
 Propripio, ἐκβορέω, Lucian.
 Proprio, παραβῶν, Xen. ἐφίλκω.
 Prorogatio, ἡ ἀναβολή, ἡ.
 Prorogo, ἀναβάλλωμαι, Plut. παραβάλλω.
 Prorsum, seu Prorsus, κορυφῇ, Dem. Confer Omnia.
 Prorumpo, διεξέλαυνω.
 Proruo, καταβάλλω, Polyb.
 Prosa oratio, πρὸς λόγος, ἡ ἀνευ τῶν μέτρων λέξις, Dion. Hal. prosa oratione scribo, καταλογαδὴν γράφω, Lucian.
 Prosapia, τὸ γένος, εἰς, Dem.
 Proscenium, τὸ προσκήνιον, u, Plut.
 Proscindo, κατακόπτω, Thuc. conviciis ali-quem, ὑβρίζω τινά, Dem. εἰς τινά, id.
 Proscissio, ἡ διακοπή, ἡ, Hippocr.

Proscribo, προγραφῆν ποίω, Plut. aliquem, προγράφω τινά, Dem. ἐπλήτην ποίω τινά, id. φυγαδύνω τινά, id.
 Proscriptio, ἡ προγραφὴ, ἥ, Plut.
 Proscriptus, ὁ ἢ ἡ ἐκδοτός, υ, Dem. ἐκδιωκόμενος, ἐν, ἐν, id.
 Proseco, διατίμω, Aristot.
 Proselytus, ὁ προσήλυτος, υ, N. T.
 Prosequor, ἀκολουθεῖν, aliquem, τινί, Isocr. honore, περιέπω τιμαῖς, Xen. comitor aliquem, παραπύμπω τινά, Plat. funus, τὸν τιθέντα, Athen. συνακολουθεῖν ἀποθανόντι πρὸς τὸ μνήμα, Dem.
 Proserpo, ἱφερτύξω, Aristot.
 Proslilo, διάπτω, Aristot. ex concione, ἀναπηδάω ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Æschin.
 Prosocer, ὁ προεκύριος, ὁ τῷ τινὲς πατὴρ.
 Prospecto, προσέπτοιμαι πολλάκις.
 Prospectus, ὅς, ἡ πρόοψις, εως, Thuc. ἡ ἀποψις, εως, Plut.
 Prosper, ὁ ἢ ἡ εὐτυχής, Dem. ὁ ἢ ἡ εὐποτος, Laert. sum, prospera fortuna utor, εὐθνήω, Dem. εὐποτῶμαι, Plut. διευτυχίω, id.
 Prospere, εὐτυχῶς, Dem. εὐδοκίμως, id. cedere, succedere, κατὰ βῆν φερεσθαι, Naz. δεξιῶς προχωρεῖν, Herodian.
 Prosperitas, ἡ εὐπραγία, Dem. ἡ εὐπραξία, idem. ἡ εὐποτία, Plut. prosperitate inolescere, ταῖς τύχαις ἐξυρῆξιν, Lucian.
 Prospero, εὐδοκίμως ποίω, Isocr.
 Prosperus, idem quod Prosper.
 Prospicientia, ἡ πρόνοια, ας, Herodian.
 Prospicio, προοράω, Dem. præcognosco, προγινώσκω, Thuc. fortunis meis, προνοῦμαι τῆς ὁσίας, id.
 Prosterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱερεῖον, Isocr. imaginem, προσοδίζω εἰκόνα, Plut. ἰδαφίζω.
 Prostibulum, ἡ χαμαιτυπῆ, υς, Plut. ἡ ἱστίαια, ας, Dem. ἡ πόρνη, υς, idem. locus ubi se prostituunt prostibula, τὸ πρηνεῖον, υ, Dem. τὸ χαμαιτυπεῖον, υ, Philo.
 Prostituto, προῖστημι, Athen. προεργονεύω, Plut. filias, καταπαρνούω τὰς θήλια τέκνα, Herodot.
 Prosto, προῖστημι, Æschin.
 Prosum, ὠφελέω, alicui, τινά, Isocr. συμφέρω τινί, id. λυσιστείλω τινί, id.
 Protego, προστατεύω, aliquem, τινά, Diosc. προαμύνω manu, ὑπείρχω τὴν χεῖρα, Aristid.
 Protelo, ἀπειλῶμαι, Lucian.
 Protendo, προτείνω, dextram, δεξιάν, Xen.
 Protenus, αὐτίκα, Dem.
 Protero, καταστρέβω, Dem. καταπατίω.
 Proterve, προσιπύω, Dem. ἱταμῶς, Plut.
 Protervia, seu Protervitas, ἡ βδελυρία, ας, Dem. ἡ ἀτίλγυια.
 Protervus, ὁ ἢ ἡ προσιπύτης, εως, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀτίλγυς, εως, id.
 Protestor, διαμαρτυροῦμαι, Æschin. ἐπιμαρτυροῦμαι, Dion. Hal.
 Protinam, seu Protinus, εὐθὺς, Xen. ταχέως, id. ταχὺ, id.
 Protrahō, quasi in lucem, προάγω τι, Plut. differo, ἀναβάλλομαι, Dem. Confer Differo.
 Protrudo, προωκῶ, Theophr.
 Protrubo, ἀπείργω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Plut.
 Provectus, προαχθεῖς, εἶσα, ἐν, longius ætate, πόρρω τῆς ἡλικίας ἔκω, Plat. ὁ προσηλυθὺς τῇ ἡλικίᾳ, Xen. provecetæ ætatis esse, πόρρω τῆς ἡλικίας εἶναι, Xen.
 Proveho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα, Plut.
 Provenio, προέρχομαι, e domo, τῆς οἰκίας, Gal. προκαίω τῆς οἰκίας, Chrys.
 Proventus, ὅς, ἡ πρόσδοτος, υ, Thuc. τὰ προεινόντα, υ, Dion. Hal.
 Proverbium, ἡ παροιμία, ας, Dem. quod proverbio dicitur, τὸ τῆς παροιμίας, idem. ut est in proverbio, τὸτο δὴ τὸ τῷ λόγῳ, Dion. Chrys. τὸ τῷ λόγῳ, Lucian. κατὰ τὴν παροιμίαν, id. proverbio jactor, παροιμαῖζομαι, Dion. Hal.
 Provide, προμηθεύω, Aristoph. προνοητικῶς.
 Providentia, ἡ πρόνοια, ας, Dem. ἡ προμηθία, ας, Soph. ἡ προμήθεια, ας, Plat.

Provideo, προνοῖω, Dem. προμηθεύωμαι ποίωμαι, Plat. futura, προοράω τὰ μέλλοντα, Aristot. Confer Prævideo, item Prospicio.
 Providus, προορατικός, ἡ, ὄν, Philo. ὁ ἢ ἡ φρόνιμος, υ, Dem.
 Provincia, ἡ ἱσαρχία, ας, Plut. Officium, τὸ καθήκον, οντος, Dem. provincia præfectus, ὁ ἱσαρχος, υ, Diod. Sic.
 Provincialis, ὁ ἱσαρχιώτης, υ, Pandect. ἡ ἱσαρχιώτης, ἰδός, ibid.
 Provinciatum, κατ' ἱσαρχίας.
 Provisio, ἡ προνοήσις, εως, ἡ πρόνοια, ας, Dem. ἡ πρόοψις.
 Provisor, ὁ προνοήτης, ὤ, Greg.
 Provocatio, in primis ad aliud judicium, ἡ ἔφεσις, εως, Dion. Hal. ἡ ἐπρόκλησις, εως, Herodian.
 Provocatorius, προκαλητικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Provoco, προκαλίσσομαι, aliquem ad pugnam, τινά εἰς μάχην, Dem. πρὸς μάχην, Plut. vomitum, ἐμέτω, Al. Aphr. appetitum ad aliquid, ὄρεξιν εἰς τι, Herod. aliquem ad aliquid, παρακαλίσσομαι τινά ἐπὶ τι, Plat. ad virtutem, προτρέπω τινά ἐπ' ἀρετήν, Xen. ad judices, ἐπικαλίσσομαι seu ἱφίημι εἰς τὸ δικαστήριον, Dem. aliquem injuria, ἀδικίαν τινά, id.
 Provolo, προστίτομαι.
 Provolvero, προκυλίω, me ad pedes, προκυλινδισομαι τινος, Dem.
 Prout, ὥσπερ, moris est, νόμος ἐστὶ, Dem. aliquis dicit, ὅπως τις λέγει, id. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προείπον, idem.
 Provulgo, ἐκλαλέω, aliquid, τι, Dem.
 Proxime, ἰγγυτάτω, ad insaniam accedunt, τῆς μανίας εἰσι, Dem. ἰγγυτάτ' ας, id. ἔγγυστά τινος, id.
 Proximitas, ἡ ἀγχιστία, ας.
 Proximo, idem quod Proxime.
 Proximus, ας, ἀγχιστίως.
 Proximus, ἰγγυτάτος, ἀπὸ, απὸν, Thuc.
 Prudens, ὁ ἢ ἡ φρόνιμος, Dem. ὁ ἢ ἡ σάφρων, id. φρονίμ, id. ὁ ἢ ἡ δαίφρων.
 Prudent, φρονίμως, ago, πρᾶττω, Dem. instruo spectacula, νυκίζοντας ποίω τὰς θεωρίας, id. et recte cogitare aliquid, ὑγιῶς ἢ ὀρθῶς λογίζεσθαι περὶ τινος, id.
 Pruina, ἡ πάχνη, υς, Aristot.
 Pruiuosus, ὁ ἢ ἡ παχυώδης, εως.
 Pruna, ἡ ἀνθρακίς, ἰδός.
 Prunum, τὸ κοκκύνηλον, υ, Hipponax.
 Prunus, ἡ κοκκύνηλος, υ, Theophr.
 Prurigo, ὁ κνημὸς, ὤ, Plut. ἡ κνημονή.
 Prurio, κνίβομαι, N. T. ἰσχυρίζω, Theophr.
 Pruritus, ὁ κνημὸς, ὤ, Plut. ἡ κνίδωσις, εως, Theophr. ὁ ὀδονημὸς, ὤ, Ælian.
 Prytaneum, τὸ πρυτανεῖον, υ, Plat.
 Psallo, ψάλλω, LXX.
 Psalmus, ὁ ψαλμός, ὤ, LXX.
 Psalterium, τὸ ψαλτήριον, υ, LXX.
 Psaltia, ἡ ψάλτρια, ας, Athen.
 Psaltes, ὁ ψάλλτης, υ, Athen.
 Psittacus, ὁ ψίττακος, Plut. ἡ ψιττάκη, Aristot.
 Ptsana, ἡ πσιάνη, υς, Athen.
 Pubeo, ἐφηβέω, Artemid.
 Puber, ἡβών, ὥσα, ὢν, Dem. ὁ ἢ ἡ ἔφηβος, υ, Xen. jam factus, ὃς ἦδη εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἐφηβους, id.
 Pubertas, ἡ ἐφηβότης, πτος, Theophr. ἡ ἐφηβία, ας, Artemid.
 Pubes, ἡ ἥβη, υς, Xen. ipsi puberes, τὸ ἐφηβικόν, ὤ, Lucian.
 Pubesco, ἡβῶ, Dem. ἐφηβῶ, Diosc.
 Publicanus, ὁ τελάνης, υ, Dem.
 Publicatio, ἡ δήμεσις, εως, bonorum, τῶν χρημάτων, Dem. τῶν ὑπαρχόντων, id.
 Publice, δημοσίᾳ, Dem. κοινῇ, id.
 Publico, δημοσίᾳ, bona alicujus, τὰ χρηματὰ τινος, Dem. τὰς ὁσίας τινος, Herodian. agrum, τὴν γῆν, Thuc. vulgo non dicenda, ἀπὸρρητον δημοσίᾳ, Plat.
 Publicus, δημοσίος, ας, ἰον, ὁ ἢ ἡ ἐπιδήμιος, ædificium, οἰκδόμημα, Dem. pœna, τιμωρία, id. commodum, τὸ κοινῇ συμφέρον, οντος, id. in publicum prode, εἰς τὸ δημόσιον προέρχομαι publico sumptu, ἐκ τοῦ δημοσίου publica negotia administro, τὰ δημόσια πρᾶττω, Dem.

Pudefacio, αἰσχύνω, καταισχύνω, aliquem, τινά, Plut.
 Pudefio, αἰσχύνομαι, Xen. ob aliquid, τι, Naz. καταισχύνομαι τι, Isocr.
 Pudendum, τὸ αἰδοῖον, Thuc.
 Pudenter, αἰδημόνως, Xen.
 Pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν, Isocr. λίγων, idem. alicujus, ἐν τινι, Thuc. ἱσχυρνομαι τινι, Herodot. τι, N. T. καταισχύνομαι τι, Isocr.
 Pudibundus, ὁ ἢ ἡ αἰδήμων, οντος, Aristot.
 Pudice, μετ' αἰδῶς, ἀγνῶς.
 Pudicitia, ἡ ἀγνεία, ας, Isocr. ἡ σεμνότης.
 Pudicus, ἀγνός, ἡ, ὄν, mulier, γυνή, Plut.
 Pudor, ἡ αἰδώς, ὄς, contr. αἰδῶς, Aristot. ἡ αἰσχύνη, Dem. ἡ εὐλάβεια, id. rusticus, ἡ δυσωπία, Plut. pudori erat, δι' αἰσχύνης ἦν, Dion. Hal. duco, ἐν αἰσχύνῃ τίημι, id. sine ullo pudore, ἀδυσωπῆτα, Plut.
 Puella, τὸ κοράσιον, υ, N. T. ἡ κόρη, υς, Xen. ἡ παῖς, ὄς, Dem.
 Puellaris, ε, ὁ ἢ ἡ κορασιώδης, εως, Plut. κορικὸς, ἡ, ὄν, Athen.
 Puellariter, κορικῶς, Philo.
 Puellula, τὸ κοράσιον, N. T. τὸ κορίδιον, Poll. ἡ παιδική, Lys. τὸ παιδισκάριον, Laert.
 Puellus, seu Puellulus, τὸ παιδάρειον, Dem. τὸ παιδίον, Aristot. ὁ παιδίσκος, Xen.
 Puer, ὁ παῖς, Dem. ὁ κόρος, Athen.
 Puera, ἡ παιδίσκη, υς, Lys.
 Puerasco, νηπιόομαι, νηπιάζω.
 Puerilis, ε, ὁ ἢ ἡ παιδαριώδης, εως, Herodian. παῖδιος, εἰς, ἰον, Plut.
 Pueriliter, παιδικῶς, Plut.
 Pueritia, ἡ παιδία, ας, ἡ παιδικὴ ἡλικία, ας, Philo. a pueritia, ἐκ παιδῶς, Dem. ἐκ μικρῶν, παιδίων, idem.
 Puera, ἡ λεχὶς, ὄς, Cl. Al.
 Puerperium, ἡ λοχεία, ας, Plut.
 Puerperus, λοχεῖος, εἰς, ἰον, Plut.
 Puerulus, τὸ παιδίον, υ, Dem.
 Pugil, ὁ πύκτης, υ, Xen. ὁ ἀγωνιστής.
 Pugilatio, seu Pugilatus, ἡ πυκτοσύνη, υς, Athen. ἡ πυγμή, υς, Plut. ἡ πυγμαχία.
 Pugilice, πυκτικῶς.
 Pugilicus, a, um, πυκτικός, ἡ, ὄν, Xen.
 Pugilator, πυκτεύω, Plut.
 Pugillares, seu Pugillaria, ἡ σιναικίς, ἰδός, Athen. τὸ σιναικίδιον, N. T. ἡ δίλτος, Plut.
 Pugio, τὸ ἰγχειρίδιον, Plut. τὸ ξιφίδιον.
 Pugniunculus, τὸ μαχαίριδιον, υ, Lucian.
 Pugna, ἡ μάχη, υς, Dem. ὁ ἀγών, ὄνος, id. ἡ ἀμίλλα, Isocr. sine pugna, ἀμαχητῇ, Thuc. Confer Prælium.
 Pugnacitas, τὸ μαχημὸν, υ.
 Pugnaciter, μαχημῶς, φιλονεικῶς, Xen.
 Pugnaculum, ὁ περμαχέων, ὤνος, Herodot.
 Pugnator, ὁ μαχητής, ὁ μαχηόμενος, Isocr.
 Pugnatorius, μαχηκός, ἡ, ὄν, μαχητικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Pugnax, ὁ ἢ ἡ μαχηκός, υ, Plut.
 Pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινί, Dem. pro aliqua re, πρὸς τινος, Plat. de aliqua re, ὑπὲρ τινος, Isocr. ὑπερμαχίω τινός, Plut. διαμάχομαι ὑπὲρ τινος, Plat. cum aliquo, τινί, Xen. ἀγωνίζομαι πρὸς τινά, Xen. contra Deum, θεομαχίω, Eurip. θεομάχομαι, Chrys.
 Pugnus, ἡ πυγμή, υς, Suicer. ὁ κόνδυλος, Dem. pugno cadere, pugnus ingerere alicui, κόνδυλον ἐντρέβειν τινί, Plut. κόνδυλον δίδοναι, Aristoph. pugnum patior, κόνδυλον λαμβάνω, Dem. pugnus decerto, διαπυκτεύω, Lucian. pugno, vel pugnus, πυξ, Naz.
 Pulcher, καλός, ἡ, ὄν, Plat. ὁ ἢ ἡ εὐειδής, fœmina, γυνὴ καλὴ ἢ εὐειδής, Plat. εὐπρεπῆς τὴν ὄψιν ὥσα γυνή, Dem. adspexit, καλὸς ὀφθῆναι, Dem. καλὸς τὴν ὄψιν, Athen. καλὸς τὸ σῶμα, Xen. mundus seu ornatus, καλὸς κόσμος, Plat. pulchrum duco, ἐν καλῷ ποίωμαι, Dion. Hal.
 Pulchre, καλῶς, mihi est, ἔχω, Xen.
 Pulchritudo, τὸ κάλλος, εως, Dem. oris, ἐπὶ τῆς ὀφείας, id. pulchritudine præditum esse, ἔχειν τὸ κάλλος, id. μετέχειν τοῦ κάλλους, id. antecello, προέρχω τινός τῳ κάλλει, id. destitui, ἀποστερεῖσθαι τοῦ κάλλους, Isocr.
 Pulegium,

Pulegium, ἡ γλῆχων, *ωνος*, Diosc. vinum e pullegio, ὁ γλῆχανιτης οἶνος, id.
 Pulex, ὁ ψύλλας, *υ*, Aristot. ἡ ψύλλα, *ης*, Theophr. pulices venor, ψυλλίζω.
 Pulicosus, ὁ εἰς ἡ ψυλλώδης, *εως*.
 Pullaster, τὸ ὀρνίθιον, *υ*, Athen. τὸ ὀρνίθιον, idem.
 Pullatus, ὁ εἰς ἡ μελανίμων, *ωνος*, Lucian.
 Pullulasco, βλαστάνω, Aristot.
 Pullulo, παραφύω, Aristot. βλαστάνω, Dem.
 Pullulus, ὁ βλαστὸς, *υ*, Theophr.
 Pullus, equus, asinus, ὁ πῶλος, *υ*, Xen. αἶσις, ὁ νεοσσός, *υ*, Aristot. excluditur, νεοσσὸς γίγνεται, *Ἄλιαν*.
 Pulmentum, τὸ ὄψον, Athen. τὸ ἄρτυμα, Plut.
 Pulmo, ὁ πνιμῶν, *ωνος*, Plut.
 Pulmonarius, πνευμονικός, ἡ, ὄν, Galen.
 Pulpa, ὁ μῦς, *ος*.
 Pulpamentum, τὸ ἡδύκρανος, *ω*, Aristot.
 Pulpitum, τὸ ἀνάβαθρον, τὸ ἀκροατήριον, Plut.
 Puls, ὁ πόλτος, *υ*, Diosc.
 Pulsatio, ἡ κρῆσις, *εως*, Plut.
 Pulsator, ὁ κρῆστης, *υ*.
 Pulso, κρούω, terram pedibus, τὴν γῆν ποσίν, Arrian. obvios, παύω τῆς ἐντυγχάνοντος, Plut. discipulum, μαθητὴν, Xen. fores, κόπτω τὴν θύραν, Aristoph. θυροκόπῃ, id. ut cor vel arteriæ, σφύζω, Gal.
 Pulsus, ūs, ὁ αἰμάς, Plut. cordis vel arteriarum, ὁ σφυγμός, Galen. ἡ σφύξις, *εως*, Aristot.
 Pultarium, τὸ πολτῆριον, *υ*, Diosc.
 Pulveratio, ἡ κοινύρσις, *εως*.
 Pulvereus, *a, um*, κόνιος, *ια, ιον*, Paus.
 Pulvero, κοινύρσκω, Theophr.
 Pulverulentus, ὁ εἰς ἡ κοινύρσκω, Theophr.
 Pulvillus, τὸ προσκεφάλιδιον, *υ*.
 Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον, *υ*, Lucian.
 Pulvinulus, seu Pulvillus, τὸ προσκεφάλιδιον, *υ*.
 Pulvis, ἡ κόνις, *εως*, Lucian. excitatus, ὁ κοινύρσκω, *υ*, Plut. pulverem excito, κοινύρσκω, Theophr. ὑποκονίω, id. pulvere impleo seu adsperso, κονιάω, Lucian. sine pulvere, ἀκωνί, Dem.
 Pulvisculus, τὸ κοινύρσιδιον, *υ*.
 Pumex, ἡ κισσηρίς, ἴδος, Theophr. pumice lævigō, κατακισσηρίζω, Athen.
 Pumiceus, κισσηρίνος, *ινη, ινον*.
 Pumicosus, ὁ εἰς ἡ κισσηρίων, *εως*, ὁ εἰς ἡ κισσηρίων, *εως*, Theophr.
 Pumilio, seu Pumilius, ὁ νάνος, *υ*, Aristot.
 Punctim, εἰς γῆν.
 Punctio, ἡ σίξις, *εως*, Eust.
 Punctiuncula, τὸ νυγμάτιον, *υ*.
 Punctum, seu Punctus, ἡ σιγή, Euclid. temporis, χρόνος, Plut. ἡ ἀκμή τῶν καιρῶν, Dem.
 Punctura, ἡ σίξις, *εως*, Eust. Vide Punctio.
 Punctus. Vide Punctum.
 Pungo, νύττω, Plut. κεντέω aliquem, σίζω τινά, id. diceris, θράσσω τινά, Plato.
 Puniceus, φονικίος, *εἰα, ιον*, Diod. Sic. φοινικῆς, *ης, ὄν*, tunica, χιτὼν, *ωνος*.
 Punio, κολάζω, aliquem venere, τινά σφῶδρα, Dem. merito, εἰκότως· legitime, νομίμως· acerbē, πικρῶς· publice, δημοσίᾳ, id. τιμωρίᾳ τινά, Isocr. in exemplum omnium, τιμωρῆσθαι πάντας, παρὰδειγμα πᾶσι, Dem. Confer Multo.
 Punitio, ὁ κολασμός, *υ*, Plut. ἡ κόλασις, *εως*, Aristot. Confer Pæna.
 Punitor, ὁ κολαστής, *υ*, Synes. ὁ τιμωρητής.
 Pupa, τὸ κοράσιον, *υ*, N. T. imaguncula puel-laris, ἀγαλμάτιον παρθενειδὲς.
 Pupilla, orba parentibus, ἡ ὀφθαλμός, et orba, εἰς ἐπικλήρος, Dem. ἡ ἐπικλήρος, id. oculi, ἡ κόρη, Philo. ἡ γλῆνη, LXX.
 Pupillaris, *e*, ὀφθαλμικός, ἡ, ὄν, Plut. status, ἡ ὀφθαλμία, *ας, id*.
 Pupillus, ὁ ὀφθαλμός, Plat. ὀφθαλμὸς πατρὸς seu μητρός, Dem. pupillum fieri, γίνεσθαι ὀφθαλμὸν relinqui, καταλείπεσθαι, id.
 Pupula, ἡ πρῦμα, *ης, Thuc*.
 Pupula, ἡ κόρη, *ης, Philo*.
 Pupulus, seu Pupus, τὸ παιδάριον, *υ*, Xen.
 Pure, καθαρός, Plut.
 Purgabilis, *e*, ὁ εἰς ἡ ἐκκαθαρός, *υ*.

Purgamentum, τὸ καθαράριον, *ατος*, Poll.
 Purgatio, ἡ καθαύσις, Plat. ὁ καθαρός, Plut.
 Purgator, ὁ καθαυτής, *υ*, Plut.
 Purgatorius, καθαυτικός, ἡ, ὄν, medicamentum, φάρμακον, Plut. ignis, πυρ.
 Purgo, καθαρίζω, Naz. urbem, καθαίρω τὴν πόλιν, Plut. excuso. Vide Excuso.
 Purificatio, ὁ καθαρισμός, ὁ ἀγνισμός, Plut.
 Purifico, καθαίρω, aliquid, *τι*, Athen.
 Puritas, ἡ καθαρότης, sermonis, λόγος, Hermog. mentis, ἡ ἀγνότης, Dem.
 Puriter, καθαρώς, Plut.
 Purpura, concha et pannus, ἡ πορφύρα, Aristot.
 Purpuraria, ἡ πορφυροπώλις, ἴδος, N. T.
 Purpurarius, ὁ πορφυρεύς, *εως*, Lucian. ὁ πορφυρεύτης, *υ*, Cl. Al.
 Purpurasco, πορφυρίζομαι.
 Purpuratus, ὁ εἰς ἡ πορφυρίζω, *υ*, Plut. περιβεβλημένος πορφύραν, N. T.
 Purpureus, πορφυρεύς, *ας, ὄν*, tunica, χιτὼν, Xen. vestis, ἡ πορφυρίς, ἴδος, id. totus, ὁ εἰς ἡ ὁλοπόρφυρος, *υ*, Diod. Sic.
 Purpurisso, τῷ ἀνδρείκῳ χρίω.
 Purpurissum, τὸ ἀνδρείκιον, *υ*, Aristot.
 Purpuro, πορφυρίζω, Diosc. πορφυρίω, Luc.
 Purulente, πυνόδω.
 Purulentus, ὁ εἰς ἡ πυνόδω, ὁ εἰς ἡ πυνόδω, *εως*, Aristot. ὁ εἰς ἡ διάπυος, Hippocr.
 Purus, καθαρός, *ας, ὄν*, Dem. a scelere, ὁ εἰς ἡ ἄκακος, id. ἀγνός, ἡ, ὄν, a re venerea, τῶν ἀφροδισίων, Plut. non mistus, ὁ εἰς ἡ ἄκατος, Xen.
 Pus, τὸ πύον, *υ*, Aristot.
 Pusillanimitas, ἡ μικροψυχία, *ας*, Philo. ἡ ὀλιγοψυχία, *ας*, LXX.
 Pusillanimus, ὁ εἰς ἡ μικροψυχος, *υ*, Naz. ὁ εἰς ἡ ὀλιγόφρων, *ωνος*, Philo.
 Pusillus, μικρός, *ας, ὄν*, Dem. Confer Parvus.
 Pusio, τὸ παίδιον, *υ*, Aristot.
 Pustula, ἡ φλύκταινα, *ης, Thuc*. τὸ φλυζάνιον, Hippocr. ἡ φλυκτῆς, ἴδος, in pustulas erumpo, φλυκταίνωμαι, Diosc.
 Pustulosus, ὁ εἰς ἡ φλυκταίνω, *εως*.
 Putamen, τὸ κελύφος, *εως*, nucis, καρὺς, Diosc. fabæ, κυάμας, Theophr. τὸ λέπισμα, *ατος*, Philo. τὸ λέπρον, *υ*, Cl. Al.
 Putaminosus, ὁ εἰς ἡ κελυφώδης, *εως*, Theophr. κελύφινος, *ινη, ινον*, Lucian.
 Putatio, ἡ κλάδεσις, *εως*, Symm. ἡ κλαδεία, *ας*, Geopon.
 Putator, ὁ κλαδεύτης, ἥρος.
 Puteal, τὸ περιτόμιον, *υ*, LXX.
 Putealis, *e*, seu Puteanus, *a, um*, φρεατιῶς, *αἰα, αἰον*, aqua, ὕδωρ, Plut.
 Puteum, ὁ φρεατίτης, *υ*, Plut.
 Puteo, μυδάω, Theophr.
 Putesco, δυσωδίζομαι.
 Puteus, τὸ φρεῖον, Lucian. puteum fodio, φρεωνυχία, Plut. φρεῖον ὀρύττω, Dion. Hal. puteum fossor, ὁ φρεωνυχος, Plut. haustor, ὁ φρεῖντης, Laert. fossio, ὁ φρεωνυχία, Jos.
 Putide, δυσωδῶς· abjecte, ἀγνῶς, Dem.
 Putidulus, seu Putidiusculus, δυσωδῆτος, *εἰρα, ερον*.
 Putidus, ὁ εἰς ἡ δυσωδῆτος, *εως*, Thuc. μυδαλῆς, *εἰα, ιον*, abjectus, ὁ εἰς ἡ ἀγνῆτος, *εως*, Dem.
 Puto, κλαδεύω, vitem, ἀμπελὸν ἀποκλαδεύω, Dem. arbitror, existimo, νομίζω, Dem. Confer Arbitror.
 Putor, ἡ δυσωδία, Thuc. ἡ δυσωδία, Poll.
 Putredo, ἡ σήψις, *εως*, Plut. ἡ σήψιδος, *ωνος*, id. ἡ σαπρότης, *ης*, Diosc. putredine vitio, σήψω, Plut.
 Putrefacio, σήπω, Plut. πύθω.
 Putrefactio, ἡ ἀπόσχησις, *εως*, Plut. ἡ μύδησις.
 Putreo, σαπρίζω.
 Putresco, σήπωμαι, Xen. ἀποσχησθαι, Hippocr. carnis modo, κρεοσχησθαι, Plut.
 Putris, *e*, seu Putridus, σαπρὸς, *ας, ὄν*, Athen. ὁ εἰς ἡ ἀνίατος, LXX. σαπρὸς, *ας, ὄν*, Lucian.
 Putror, ἡ σαπρότης, *ης*, Diosc.
 Putus, idem quod Purus.
 Pyra, ἡ πυρά, *ας*, Plut.
 Pyralis, ἡ πυράλις, ἴδος, Aristot.
 Pyramidatus, ὁ εἰς ἡ πυραμοειδής, *εως*.
 Pyramis, ἡ πυραμῖς, ἴδος, Diod. Sic.

Pyrites, ὁ πυρίτης, *υ*, Diosc.
 Pythia, τὰ πύθια, *ων*, Plat.
 Pythius, πύθιος, *ια, ιον*, Plut.
 Pyxidula, τὸ πυξίδιον, *υ*.
 Pyxis, ἡ πυξίς, ἴδος, Athen.

Q.

QUA? πῃ; quatenus, *ης*, in alio, qua est aliud, ἐν ἑτέρῳ, ἡ ἑτέρα, Aristot.
 Quacumque, ὅπῃ ἂν, ferat, φέρη, Plat. ex parte, ὁπῇ, id. ὁπῇτις, id.
 Quadantenus, ἔξις ἄς.
 Quadra, ὁ πῖνας, *ακος*, τὸ πινικίδιον τετραγώνον.
 Quadragenarius, ὁ τεσσαρακονταίτης, *υ*, τεσσαρακοντάτης, *υ*, Lucian.
 Quadrageni, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, N. T.
 Quadragessimus, τεσσαρακοστός, ἡ, ὄν, Thuc. τεσσαρακοσταίος, αἰα, αἰον, Aristot.
 Quadragies, τεσσαρακοντάκις, Aristot.
 Quadraginta, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, N. T.
 Quadrangulus, ὁ εἰς ἡ τετράγωνος, *υ*.
 Quadrans, τὸ τεταρτημόριον, *υ*, Galen.
 Quadrantal, ὁ κύβος, *υ*.
 Quadratus, ὁ εἰς ἡ τετράγωνος, Thuc. lapis, τετραγωνισμένος λίθος, Plut. agmen, τὸ πλαίσιον, *υ*, Thuc.
 Quadriennis, *e*, ὁ εἰς ἡ τετραετής, *εως*.
 Quadriennium, ἡ τετραετία, ὁ χρόνος τετραετής, *εως*, Herodot.
 Quadrifariam, τετραχῆ, Philo.
 Quadriga, τὸ τέριππον, Plut. ἄρμα τετραέρμυον, Xen.
 Quadrigarius, ὁ, ἡ, τὸ τέριππιπλάττω.
 Quadrigarius, ὁ τετριππιπλάτης, *υ*.
 Quadrilibris, *e*, ὁ εἰς ἡ τετραλίβρος, *υ*.
 Quadrimatus, ūs, idem quod Quadriennium.
 Quadrimetrus, *e*, ὁ εἰς ἡ τετραμέτρος, *υ*, LXX.
 Quadrimus, ὁ εἰς ἡ τετραετής, Herodot.
 Quadringeni, τετρακόσιοι, αἱ, *α*, Plut.
 Quadringentesimus, τετρακοσιοστός, ἡ, ὄν.
 Quadringenti, τετρακόσιοι, αἱ, *α*.
 Quadringentes, τετρακοσιαίς.
 Quadripartito, τετραμερῶς.
 Quadripartitus, ὁ εἰς ἡ τετραμερῆς, *εως*.
 Quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, Plut. congruo, ἀρμόστω, ad rem, πρὸς τὸ πρᾶγμα, Dion. Hal. in aliquem, τινί, Xen. συνάπτω εἰς τινά, Aristot.
 Quadrupes, ὁ εἰς ἡ τετραπόδες, ὄδος, Aristot. ὁ εἰς ἡ τετρασκελὴς, *εως*, Diod. Sic. quadrupedum more, τετραποδισί, Lucian. quadrupes incedo, τετραποδίζω, Aristot.
 Quadruplator, ὁ ἐνδείκτης, *υ*, Synes.
 Quadruplex, τετραπλάσιος, *ια, ιον*, Plat. ὁ εἰς ἡ τετραπλάσιος, *ωνος*, Aristot.
 Quadrupliciter, τετραπλῆ, Hom.
 Quadruplico, τετραπλασιάζω, Herodian.
 Quadruplus, idem quod Quadruplex.
 Quæro, ζητέω, Dem. aliquid ex aliquo, ἐρωτῶ τί τινος, Plut. πυνθάνομαι τι παρὰ τινος, Isocr. Confer Interrogo.
 Quæsitio, ἡ ζήτησις, Thuc.
 Quæsitio, ὁ ζητήτης, *υ*, Lys.
 Quæsitum, τὸ ζήτημα, *ατος*, Quint.
 Quæso, δέχομαι, ἱκετεύω.
 Quæstio, ἡ ζήτησις, *εως*, Thuc. dubia, τὸ ἐρωτήμα ἀπορον, Plut. ἡ ἐρωτήσις ἀπορος, id. τὸ πρόβλημα ἀπορον, Lucian. juridicialis, ἡ ἀνάκρισις, *εως*, Dem. per tormentum, ἡ βάσανος, *υ*, id. questionem per tormentum habere, βάσανον ποιῆσθαι, id. adhibere alicui, βασανίζειν τινά, id. postulare aliquem in questionem, ἐξαίτην τινά εἰς βάσανον, id. Confer Interrogatio.
 Quæstioncula, τὸ ζητημάτιον, *υ*.
 Quæstor, ὁ ταμίης, *υ*, Plut.

Quæstorius,

Quæstorius, ταμειντικός, ἢ, ὃν, potestas, ἔξουσία, Plut.
 Quæstuose, κερδαλίως, Thuc.
 Quæstuosus, κερδαλίος, ἔα, ἴον, Xen.
 Quæstura, ἡ ταμεία, ας, Appian. ἡ ἔξουσία ταμεινική, Plut.
 Quæstus, ἡ ἐργασία, ας, Dem. ὁ χρηματισμός, ἢ, idem. corporis, ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, id. quæstum facio, ποιῶμαι ἐργασίαν διὰ τίνος, id. ἐργάζομαι, id. magnum e re frumentaria, χρηματὰ πολλὰ ἐργάζομαι παρὰ τὴν σιταγωγίαν, id. quæstui servio, εἰμι πρὸς τῷ λήμματι, Dem. deditus, ὁ πρὸς ἐργασίαν τινὰ ὢν, id. Confer Lucrum.
 Qualis, e, Relativ. οἷος, α, ὄν, Isocr. ὁποῖος, α, ὄν, id. ὁποῖός τις, ὁποῖα τις, ὁποῖόν τι, Dem. Interrogativ. ποῖος, α, ὄν; ποῖός τις, ποῖα τις, ποῖόν τι; Isocr. qualis, talis, ὁποῖός τις, τοῖστος; Xenoph. qualis quisque, talis ejus exitus, ὁποῖός ποθ' ἕκαστος, τοῖστος ἐξ τοῦ τέλους φαίνεται αὐτῷ, Aristot.
 Qualiter, ὁποῖως, Isocr. ὡς, Aristoph.
 Qualitercumque, ὅπως ἂν, Isocr. ὅπωςδήποτε, Plat.
 Qualus, ὁ τάλαντος, α, Naz. ὁ κάλαθος, α, Cl. Al.
 Quam, ἢ, majus onus, quam, μείζον φορτίον, ἢ, Dem. non aliud judicare, quam quod æquum censuerit, ἢ, ἄλλο τι ψηφίζεσθαι πλὴν ὅ,τι ἂν ἡγήται δίκαιον, Dem. nihil restat quam ut Deus fiat, ὅδιν ἐστὶ λοιπὸν ἔσται, πλὴν θεὸν γινώσκει, Isocr. quam difficile sit, ὡς χαλεπὸν ἐστὶ, Dem. quam putatis, πῶς ἂν οἴσθε, Dem. quam maxime, ὅτι μάλιστα, Plat. quam plurimi, ὅτι πλείους, quam multa non desidero, πόσον ἐγὼ χρεῖαν ἔκ' ἔχω, Laert. quam optime possit, ἡ δυνάτω ἄριστα, Lucian. tam de communibus, quam de privati sollicitum esse, ὁμοῖως ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾷ, Isocr. tam delectari, quam, τοσούτων χαίρειν, ὅσον, Naz.
 Quamdiu, πόσον χρόνον, bellum geramus, considerate, πολέμῳ μιν, λογισαμένῳ, Dem. quam diu est? πόσος χρόνος ἐστὶ; Isocr. examinatum eum, quamdiu ipsis visum est, ἔκαστον μίχρη ἢ αὐτοῖς ἰδοῖκε, Dem. tamdiu, quamdiu, τῶς, ὡς ἂν, id.
 Quamobrem, τῶς, δι' αὐτοῦ, Plat. διὰ τούτο, Dem. διότι, idem. nescio quamobrem, ἢ, οὐδ' ἂν ἔ, idem. considerate, quam ob rem hæc fecerit, συλλογίζεσθαι, τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔπραττε, id. Interrogativum, διὰ τί; ὅτι δή τι, Plut.
 Quamvis, καίπερ, tamen, ὅμως, Dem. εἰ ἔ, δή-πε, id. Confer Etsi.
 Quando, πότε, αgetis? πρᾶξετε; Dem. quando moriebatur, ὅτε ἐτελεύτα, id. quando res benevolentia firmantur, ὅταν τὰ πράγματα ὑπ' εὐνοίας συστῇ, id. quando urbs obsideri nunciabatur, ἥνικα πόλις πολιορκουμένη ἀπηγγέλλετο, id. Confer Quum.
 Quandocumque, ὅποτε, Dem.
 Quandoque, ἐνίοτε, Dem. Confer Interdum.
 Quandoquidem, ὅτι γε, ne vobis quidem persuadere possum, μηδὲ ὑμᾶς δύναμαι πείθειν, Plat. hoc servi est, ut non vivat quomodo vult, εἴπερ τῷ δούλῳ ὄντος, τὸ ζῆν μὴ ὡς βέλτεται, Aristot.
 Quamquam, καίπερ, tamen, ὅμως, Dem. Confer Etsi.
 Quantillus, πηλίκος, α, ὄν, Aristot.
 Quantitas, ποσότης, ητος, Aristot.
 Quanto, ὅσω, mihi ego—tanto magis ille, πρᾶυτερον ἐγὼ—τοσούτο μᾶλλον ἐκείνος, Dem. ὅσω ἂν μᾶλλον—μᾶλλον, Aristot. quanto majorem—tanto copiosiore, ὅσον μείζονα—τοσούτων πλείονα, Chrys. ὥσπερ—τοσούτων, Isocr. quanto justius etiam nos, πόσῳ δικαιοτέρῳ ἐξ ἡμεῖς, Dem.
 Quantopere, ὡς ἔν, perturbatus fuerim, dicere non possum, συνεπαράχρησιν, ἢ, ἂν δυναμένη εἶπεν, Isocr.
 Quantulus, ἡλικός, ἢ, ὄν, Lucian.
 Quantus, ἡλικός, ἢ, ὄν, et qualis evaserit, ἐξ ὅς γε γίγνεσθαι, Plat. labor, ἡλικὸς πόνος, id. beneficia, ἡλικία εὐεργεσία, Dem. bona, ἡλί-

κα ἀγαθὰ, Lucian. Interrogativum de quantitate continua, πηλίκος, ἢ, ὄν, Aristot. de quantitate discreta, πόσος, ἢ, ὄν, quantum das? πόσον δίδως; Aristoph. quanti seu quanto pretio docet? πόσον δίδασκει; Xen. quanti tandem æstimatis? ἐπὶ πόσῳ ἂν τις δέξαιτ' ἂν ὕμῶν, Plat. quantum conjicere licuit, ὅσον ἦν συμβαλὲν, Lucian. quantum in me est, ὅσον ἐστὶν ἐν ἡμῶι, Lucian. quantum ad me attinet, τέμνον μέρος, Plat. κατὰ τὸ μόν μέρος, id. quantum possum, καθόσον δύναμαι, Isocr. quantus, tantus, ὅσος, τοσούτος—quantum benevolentiam ego conservo, tantam, ὅσην εὐνοίαν ἐγὼ ἔχω διατελεῖν, τοσαύτην, Isocr. quantum aliis antecellis, tantum, ὥσπερ προέχουσιν ἄλλων, τοσούτον, id. quantus quantus, ὁσηλικούσῃ, Theophr.
 Quantuscunque seu Quantuslibet, Quantusvis, ὁσηλικούσῃ, ἢ, ὄν, ἰκανῶν, Aristot.
 Quapropter, ἀνθ' ἧς, Dem. τίνος ἕνεκα; idem. Confer Quamobrem et Quare.
 Quaque, ὅπου, ἂν, quaque versum, πανταχῶς, Al. Aphr.
 Quare? Interrogative, διὰ τί; Dem. τίνος ἕνεκα; id. ἵνα τι; Plat. Indefinite, διὰ τι, Isocr. διότι, id. Illative, διὰ τούτο, idem.
 Quartanus, τεταρτάτος, αἶα, αἶον, Diod. Sic. febris, τεταρτός, Al. Trall.
 Quarto, τεταρτάτος.
 Quartum, τέταρτον.
 Quartus, τέταρτος, ἄρτη, ἄρτον, Aristot. dies, ἡμέρα τεταρτός, Dem.
 Quasi, ὡς, accusant nos, quasi non recte de liberemus, κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ὡς ἢ, ὅπως βουλευόμενοι, Isocr. Confer Tanquam.
 Quasillus, seu Quasillum, ὁ καλαθίσκος, α, τὸ ταλάριον, α, Poll.
 Quassabilis, e, ὁ ἐξ ἡ διασάλευτος, α.
 Quassatio, ἡ διασάλευσις, ἰας, ὁ σισμός, ὤ.
 Quasso, διασάλευν τι, Lucian. ἀνασιῶ.
 Quatenus, ἢ, ὅσα, Lucian. παρ' ὅσον, Herodian. licebat, ὡς δυνατὸν ἦν, idem.
 Quater, τεταρakis, Isocr.
 Quaternarius, ἡ τεταρτός, αἶος, Plut.
 Quaterni, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, Xen.
 Quaternio, τὸ τεταρτίον, α, N. T.
 Quatio, σῆμα τι, Thuc. κλονίω, τινάσσω.
 Quatriduum, τὸ τετραήμερον, α, Aristot.
 Quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, Luc.
 Quatuordecies, τέσσαρες καὶ δέκα.
 Quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, α, Plut.
 Que, τι, quod solum rarius, frequentius vero cum se ponitur, ex. gr. sursum ac deorsum, ἄνω τε ἐξ κάτω, Dem.
 Quemadmodum, ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile est, γίγνεσθαι, ὡς ἂν ἡμῖν σύμφερον, Dem. ita, ὥσπερ ἔγω, idem. ὥσπερ ὡσαύτως, idem. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προείπον, idem.
 Queo, δύναμαι, Dem. Confer Possum.
 Quercetum, ὁ δρυμός, Polyb. ὁ δρυμάν.
 Quercus, seu Quernus, δρύϊνος, ἴνη, ἴον, Plut.
 Quercus, ὁ δρῦς, δρυός, Diosc.
 Querela, ὁ ὀδυρμός, Isocr. Confer Lamentatio.
 Queribundus, ὀδυρτικός, ἢ, ὄν, Bas.
 Querimonia, ἡ μισμφορία, ας, Cl. Al.
 Queritor, ὀδυρομαι, Dem.
 Querneus, seu Quernus, α, um. Vide Quercus.
 Queror, ὀδυρομαι, Dem. μισμφορία, Lucian. de aliquo, μισμφορία τινι, Dem. τι, Xen.
 Querulus, ὀδυρτικός, ἢ, ὄν, Aristot. ἀγανακτικός, ἢ, ὄν, Plat.
 Questus, idem quod Querimonia.
 Qui, quæ, quod, ὅς, ἢ, ὁ, Dem.
 Qui? πῶς; Dem. Confer Quomodo.
 Quia, ὅτι, non expedit, ideo reprehendo, ἐχ' ὁ συμβῆναι, διὰ τούτο ἐπιτιμῶμαι, Dem. hoc mihi videtur bonum esse, ἐπὶ τούτο γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, Plat.
 Quicumque, ὅστις, ἢ, ὅστις, ὅτι, Aristoph. ὅστις ἂν, ἢ, ὅστις ἂν, Thuc. ὅστις δὲ, id. tandem, ὅστις ποσὲ, Lucian.
 Quidam, Quædam, Quidam vel Quoddam, de persona certa, ὁ, ἡ, τὸ δέονα, Dem. de incerta, ὁ ἐξ ἡ τις, ἐξ τὸ τι, gen. τίνος, id.
 Quidem, μιν, Dem.

Quidni? πῶς γὰρ ἢ; Dem. πῶς ἢ; id.
 Quies, ἡ ἡμερία, ας, Aristot. ἡ ἡσυχία, ας, Dem. τὸ ἡσυχον, α, Thuc. Confer Otium, item Somnus.
 Quiesco, ἡμεῖα, Philo. ἡσυχίαν ἔχω, Isocr. ἄγω, id. ἡμερίαν ἔχω, Plut. a labore, ἀναπαύομαι τῷ πόνῳ, Xen. dormio. Vide Dormio.
 Quite, ἡμέα, te contine, ἔχε, Plat. ἡμερίως, Xen. ἡσυχως.
 Quietus, ὁ ἐξ ἡ ἡσυχίος, Dem.
 Quilibet, ὁ τυχάν, ὄντος, Plut. potius quam, πᾶς μᾶλλον, ἢ, Dem.
 Quin, cur non, τί μή; ut, vel quid non, μή ἐχ', difficile est, quin patiat, ἢ βῆδον, μή ἐχ' πάσχειν, Plat. qui non, ὅστις ἔ, immo, μᾶλλον δι' quin etiam, γε μὴν quin etiam spe omnes implevit, ἐλπίδων γε μὴν πάντας ἐπέπλησσε, Xen. quin immo, ἀλλὰ ἐξ ἢ, μὲν-ἔνγῃ, N. T.
 Quinarius, ἡ πεντάς, αἶος, Plut. ἡ πεμπτάς, αἶος, Aristot.
 Quincunx, ἡ πεμπτάς, αἶος.
 Quincuplex, πενταπλῆς, ἢ, ὤν, LXX.
 Quindecies, δεκαπεντάκις.
 Quindécim, οἱ, αἱ, τὰ δεκαπέντε, N. T.
 Quingentesimus, seu Quingenarius, α, um, πεντακοσιστός, ἢ, ὄν.
 Quingenti, Quingeni, α, α, πεντακόσιοι, αἱ, α, Herodian.
 Quingenties, πεντακοσιάκις.
 Quini, οἱ, αἱ, τὰ πέντε.
 Quinquagenarius, πεντηκοντατής, ἰος, Plut.
 Quinquageni, οἱ, αἱ, τὰ πενήκοντα, N. T.
 Quinquagesies, seu Quinquagies, πεντηκοντάκις.
 Quinquagesimus, πεντηκοστός, ἢ, ὄν, Galen.
 Quinquaginta, οἱ, αἱ, τὰ πενήκοντα, N. T.
 Quinquatria, seu Quinquatrus, τὰ παναθήναια, α, Isocr.
 Quinque, οἱ, αἱ, τὰ πέντε, Plut.
 Quinquæfariam, πινταχή, seu πινταχῶς.
 Quinquemestris, e, ὁ ἐξ ἡ πεντήκοντα, α.
 Quinquennalis, e, πενταετηρικός, ἢ, ὄν, certamen, ἀγών, Maccab.
 Quinquennis, e, ὁ ἐξ ἡ πενταετής, ἰος, Thuc.
 Quinquennium, ἡ πενταετία, ας, ἡ πενταετηρίς, ἰδος.
 Quineparitio, πενταμερίς.
 Quineparitius, e, ὁ ἐξ ἡ πενταμερίς.
 Quinquemestris, e, ὁ ἐξ ἡ πενήκοντα, α.
 Quinquertium, τὸ πένταβλον, α, Herodian.
 Quinquies, πεντάκις, N. T.
 Quintanus, πεμπτάκις, αἶα, αἶον, Al. Aphr.
 Quintilis, ὁ μεταγαμιών, αἶος, Dem.
 Quintum, πέμπτον.
 Quintus, πέμπτος, α, ὄν, Plut.
 Quippe, ἄτε, pessimus existens, κάκιστος ὢν, Dem. ἄτε δὲ, οἷα δὲ, semper admior hunc sermonem, ἢ γὰρ τοι ἄλλα τούτων γε λόγον θαυμάζω, Plut.
 Quiritatio, ὁ σχετλιασμός, ἢ, Thuc.
 Quirites, οἱ Κυρίτες, α, Dion. Hal.
 Quiritor, σχετλιάζω, aliquid, τι, Plut.
 Quis? quæ? τίς; Quid? τί; Dem. Quis adeo simplex est, ut ignoret? τίς ὥτως εὐθύς ἐστίν, ὅστις ἀγνοῖ; Isocr. ποῖος, ποῖα, ποῖον. Quæ civitas tale bellum sustinere potest? ποῖα τῶν πόλεων τοῖστων πόλις μὴ ὑπέμνη; id. Indefinitum, ὁποῖός τις, ὁποῖα τις, ὁποῖόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius sit, ἔχους ἐν εἰσπῇ, ὁποῖός τις εὐσεβὴς ἐστὶν, Xen. τίς, τί, considerate, non quem se dicat esse, sed quis sit, σκοπεῖτε, μὴ τίς φησὶ εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστὶ, Æschin. aliquis, τις, τι, si quis videat inimicum, εἴπω τις ἰδοὶ τινὰ ἐχθρὸν, Thuc.
 Quisnam, ὅστις, Quænam, ὅστις, Quidnam, ὅστις, an putas illos ignorare, quisnam sis? ἐχ' ἡγὼ γινώσκω αὐτούς, ὅστις εἶ; Dem. misit interrogatum, quidnam accidisset, ἐπεμύνην εἰρησόμενος, ἢ, τί ἐστὶ τὸ συμβεβηκός, idem.
 Quispiam, Quæpiam, τις, Quidpiam, τι, Dem. dabo, quantum alius quispiam unquam dedit, δώσω, ὅσον τις ἐξ ἄλλος πλείονος ἤσπερ ἔδωκε, Xen. an quispiam alius, εἰ τις ἄλλος, Isocr.

Quisquam, τις, Quidquam, τι, nescio, an quisquam alius umquam, ἢ οὐδὲν, εἰ τις ἄλλος πᾶσι τοῖς ἑτέροις, Isocr. nec quisquam, οὐδὲν οὐδὲν, se ipsum accusat, ἐαυτὴ κατηγορεῖ, Dem.

Quisque, ἕκαστος τις, ἕκαστη τις, ἕκαστον τι, Dem. εἰς ἕκαστον, μία ἕκαστη, ἐν ἕκαστον, Isocr. πᾶς τις, πᾶσα τις, πᾶν τι, Jul. αὐτὸς ἕκαστος, αὐτὴ ἕκαστη, αὐτὸ ἕκαστον, quisque pugnam incipere gestiebat, αὐτὸς ἕκαστος πρῶτος ἐσπενδεν ἀρχαί, Pausan.

Quisquilix, τὰ περιψήματα, ὡν, N. T.

Quisquis, Quaeque, Quidquid, ὅστις, ἡτις, ὅτις, quisquis potuerit, ὅστις δύναιτο, Dem. sive hunc, sive quemque delegerit, καὶ ὅστις τὸν δεῖνα, καὶ ὅστις τὴν χειροτονήσεται, id.

Quivis, idem quod Quisque seu Quilibet.

Quo, οἷ, ne accedere quidem licebat ipsi, μηδὲ βαδίζειν ἐξ ἑαυτοῦ, Dem. acceperunt libertatem eundi, quo vellent, ἔλαβον ἐξουσίαν πορεύεσθαι, ὅταν βολήεν, id. quo confugiam? ποῖ καταφύγω; Aeschin. quo tandem et unde? ποῖ δὲ καὶ πόθεν; Plat. quo mitius, eo magis, ὅσοι περὶ τὸν ποῖ, Dem. quo magis, eo magis, ὅσοι ἐν μᾶλλον, τοσάτω μᾶλλον, Aristot. ut, ὅπως, elaborandum est, quo ille desistat, προσήκει πράττειν, ὅπως ἐκείνος παύσεται, Dem.

Quoad, μέχρι, ὅ, ipsis visum est, αὐτοῖς ἰδοῦναι, Dem. Confer Donec eatenus, quoad natura patitur, ἐπὶ τοσούτων, ἐφ' ὅσον ἡ φύσις ἐπιδέχεται, Aristot. fieri potest, ἐφ' ὅσον οἶον τε, Heliodor.

Quocirca, διὰ τούτο, Dem. Confer Quamobrem, Quare.

Quocunque, πανταχοῦ, Dem. πανταχοῦ, id. ὅπου ἂν, Xen.

Quod, ὅτι, felices praedicarunt majores, quod hoc modo remp. administrarunt, τὰς παραδόξους ἐμακάρισαν ὅτι τὸν τρέπον τῶτον τὴν πόλιν διόκων, Dem. ὡς, omnes dictitabatis, quod oporteret, &c. πάντες ἐβουλεύεσθαι, ὡς δεῖ, id.

Quodammodo, ὁμοίως, Xen. τρέπον τινα, ἔστιν ὡς, Devar.

Quominus, μὴ ὅ, nemo contradicit, quominus dicturus sit, ὅδε ἀντιλέγει, μὴ ὅ λέξει, Xen.

Quomodo, πῶς, his usus est, τέτοις ἐχρήσατο, Dem. ὅν τρέπον, Lycoph. τίνα τρέπον, Dem.

Quomodocumque, ὅπως ἂν, Dem. ὅπως, vivere, ζῆν, id. factum est, τούτο πέπρακται ὁπωσδήποτε, id.

Quoniam, ποί, Dem. Confer Quo.

Quondam, πάλαι, Dem. Confer Olim.

Quoniam, ὅτι, Plat. Confer Quia.

Quopiam, ποί, Dem.

Quoquam, ποί, Dem.

Quoque, & ἔτι. Confer Etiam.

Quoquo, seu Quovis, πανταχοῦ, Dem.

Quoquomodo, ὡς ἂν σύχρη.

Quoquo versum, seu Quoquo versus, πανταχοῦ, Dem.

Quorum, καὶ τί, Isocr. ista persecutus sum oratione, ὃν δὲ ἐνεκα ταῦτα προσήνεγκα τῷ λόγῳ, Euseb. ista dicis? πρὸς τί ταῦτα λέγεις; Viger.

Quot, πόσοι, αἱ, α, sunt Spartani? εἰσὶ Σπαρτιάται; Plut. in locis, ποσῶν; modis, ποσῶν; Aristot. diebus venit? ποσῶν ἀφίεται, Xen.

Quotannis, κατ' ἔτος, Cl. Al. ἀνὰ πᾶν ἔτος, Diosc. ἔτος ἕκαστον, Herodian.

Quoteni, πόσοι, αἱ, α.

Quotidianus, ὁ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν, cibus, τροφή, Isocr. ὁ, ἡ, τὸ ἐκάστην ἡμέραν, ex quotidianis exercitiis, ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιστηνυμάτων, Dem.

Quotidie, καθ' ἡμέραν ἡμέραν, Lucian. καθ' ἡμέραν, Isocr. ἡμέρας ἡμέρας, Herodian.

Quoties, ποσάκις, ἐπὶ πόσους, Plat. de his verba facta sunt? πόσους λόγους γέγονε περὶ τούτων, Dem. tumultuati sitis, omnes novists, πόσους ἰδουμένους, πάντας ἐπίστασθαι, id.

Quotiescumque, ποσάκις.

Quotquot, ὅσοι, αἱ, α, δὴ, et quotquot barbari, ὅσοι βάρβαροι, Herodian.

Quotuplex, ὁσπολάσιος, ἰα, ἰον, Aristot. ποσπολάσιος, ἰα, ἰον.

Quotus, πόσος, ὁπόσος, ἡ, ὄν, Aristot.

Quotuscumque, ὅσος, ὅσους, ὅσων, ὅσων, Aristot.

Quotusquisque, idem quod Quotuscumque.

Quovis, idem quod Quotus.

Quousque, ἐφ' ὅσον, extendit se contemplatio, διατείνει ἡ θεωρία, Aristot. quamdiu, πόσον χρόνον, Dem.

Quum, ὅτε, ab initio, quum aliqui Olynthios hinc repulerunt, τὸ κατ' ἀρχάς ὅτε Ὀλυνθίους ἀπὸ τῆς πόλεως ἔκλεον, Dem. quum opus est, ἐπὶ τὴν διέσσει, id. quum nos non possumus eo pervenire, ἡνίκα ἡμεῖς μὴ δυνώμεθα ἐκείσε ἀφικέσθαι, id. quum nunciabatur, ὅταν ἀπαγγέλλετο, id.

R.

RABIDE, λυσσώδης, μανικῶς.

Rabidus, ὁ, ὅ, ἡ λυσσώδης, εὐς.

Rabies, ἡ λύσσα, ης, Gal. ἡ μανία in rabiem actus furo, λυσσῶς, Diosc.

Rabiose, λυσσώδης.

Rabiosus, ὁ, ὅ, ἡ λυσσώδης, εὐς, λυσσῶς, εὐς, ὄν, Lucian.

Rabula, ὁ δικολόγος, ὁ, ὅ, ὁ κύαν ῥητορικός, ὅ, Ἄλιαν. ὁ δικολόγος, τὸ περιτρεμνόμενος τῆς ἀγορᾶς, Dem.

Racematio, ἡ ῥαγκαλονία, εὐς, Suid.

Racematus, seu Racemosus, ὁ, ὅ, ἡ βοτρυώδης, εὐς, Diosc.

Racemus, ὁ βότρυς, Theophr. ἡ σταφυλή.

Radiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, Plut.

Radiatus, ἀκτινωτός, ἡ, ὄν.

Radicatus, ἐρριζωμένος, ἐνη, ἔν, N. T.

Radicatus, ὁλοῦται, N. T. ῥιζοῦν, Herodian. ἐκ ῥιζῶν, LXX. evelli, προβεβλημένον ἔλκεσθαι, Nys. extrahere, ἐκμυχεῖν, Ἄλιαν. αὐτὸ ῥιζοῦν ἐκσπῆν, id. pereō, ἀλλοῦμαι ἀπὸ λυμῶν, LXX.

Radicor, ῥιζοῦμαι, Plat. ῥιζοῦμαι.

Radicosus, ὁ, ὅ, ἡ ῥιζώδης, εὐς.

Radicula, τὸ ῥίζιον, Diosc. herba, τὸ σπυρίδιον, id.

Radio, ἀκτινοβολία, Philo.

Radiosus, ὁ, ὅ, ἡ ἀκτινωδής, εὐς.

Radius, ἡ ἀκτὴν, ἴσος, textorius, ἡ κεκλιμένη, ἴσος, Plat. rotæ, ἡ κημεία, ας, Lys.

Radix, ἡ ῥίζα, ης, Hippocr. radices montis, ἡ ὑπώρησις, ας, Herodian.

Rado, ξύω, Theophr. ξυράω.

Radula, τὸ ξύρον, τὸ λίσρον, Poll.

Raia, ἡ βάτος, α, ἡ βατίς, ἴδος, Schol. Aristoph.

Ramentum, τὸ ξύσμα, ατος, Erot. τὸ ἀπόξυσμα, ατος, τὸ περιψήμα.

Rameus, κλαδίσκος, ἴνη, ἰον.

Ramex, ἡ κήλη, ης, Gal.

Ramicosus, ὁ κηλῆτης, α, Synes.

Ramosus, ὁ, ὅ, ἡ κλαδωδής, εὐς.

Ramulus, ὁ κλαδὸς, ὄνος, Hesych. ὁ κλαδίσκος, α, ὁ κλῶν, ὄνος, Theophr.

Ramus, ὁ κλαδός, Theophr. ὁ ῥῶς.

Rana, ὁ βάτραχος, α, Gal.

Ranceo, Rancesco, ταγγίζω, Aret.

Rancide, σαπρῶς.

Rancidus, ταγγίζω, ἡ, ὄν, Geopon.

Rancor, ἡ πάγη, ης, Al. Aphr. ἡ σαπρότης, ητος, Diosc.

Ranunculus, τὸ βατράχιον, α, Diosc.

Rapa, ἡ γογγυλίς, ἴδος, Theophr.

Rapacitas, τὸ ἀρπακτικόν, ὅ.

Rapax, ὁ, ἡ, τὸ ἀρπαξ, γος, Aristot. ἀρπακτικός, ἡ, ὄν, Bas.

Raphanus, ὁ ῥάφανος, Gal. ἡ ῥαφάνις, Diosc.

Rapide, ὁρμητικῶς, σφόδρα, Plat.

Rapiditas, τὸ ὁρμητικόν, ὅ.

Rapidus, ὁρμητικός, ἡ, ὄν, σφοδρὸς, ὡ, ὄν, Herodian. ἀρπακτικός, ἡ, ὄν.

Rapina, ὁ ἀρπαγμός, ὅ, Philo. τὸ ἀρπαγμα, ατος, Joseph. τὸ ἀρπασμα, Plut.

Rapio, ἀρπάζω, Dem. ἀρπαγὴν ποίωμαι, Thuc. ad necem, συλλαμβάνω ἐπὶ θανάτῳ, Lucian. ad penam, συναρπάζω ἐπὶ τιμωρίᾳ, Dion. Hal.

Raptim, ἀρπαστικῶς, ἀρπαγὴν, celeriter, ταχέως, Xen.

Raptio, ἡ ἀρπαγὴ, ης, Thuc.

Raptor, ὁ ἀρπακτής, ὅ, ὁ ἀρπαξ, γος, N. T.

Raptum, τὸ ἀρπασθῆναι, ἐντος, raptō vivo, ἀπὸ θήρας ζῶν, Aristot.

Raptus, ὅ, ἡ ἀρπαγὴ, ης, Plut. ἡ ἀρπαγὴ, ης, Lucian. ὁ ἀρπαγμός, ὅ, Philo.

Rapulum, τὸ γογγυλίδιον, α, Galen.

Rapum, ἡ γογγυλίς, ἴδος, Theophr.

Rapunculus, ἡ γογγυλίς ἀργία.

Rare, ἀραιῶς. Vide Raro.

Rarefacio, ἀραιῶν, aliquid, τι, Galen. μαίω.

Rarefactio, ἡ ἀραιώσις, εὐς, Aristot.

Raresco, ἀραιόομαι, μανόομαι, Theophr. infrequentior fio, σπανίζομαι, LXX.

Raritas, seu Raritudo, ἡ ἀραιότης, ητος, ἡ μανότης, penuria, ἡ σπάνη, ης, Dem. ἡ σπανιότης, ητος, Isocr. ἡ σπάνις, εὐς, Herodian.

Raro, ὀλιγάκις, Aristot. σπανίως, Herodian.

Rarus, ἀραιός, ὡ, ὄν, Diosc. μανός, ἡ, ὄν, infrequentius, σπάνιος, ἡ, ὄν, Plut.

Rasilis, ζυγός, ἡ, ὄν.

Rastrum, τὸ λίσρον, α, Poll.

Rasura, ὁ ξυσμός, ὅ, ἡ ξύσις, εὐς.

Ratio, τὸ λογιστικόν, ὅ, Plut. ὁ λόγος, α, Dem. ἡ διάνοια, ας, id. ὁ λογισμός, ὅ, Thuc. rationem alicujus habere, πρὸς τὴν ποιήσειν τινος, Dem. περὶ τινος, Isocr. ἔχειν τινος, Dem. λόγον ποιήσειν τινος, id. λόγον ἔχειν τινος, Dem. inire, διαλογίζεσθαι, id. subduco, λογιστέω, Suid. λογίζομαι, Dem. reddo, λόγον δίδωμι, id. nullam alicujus habeo, πρὸς τὴν μηδεμίαν τινος ποίωμαι, id. ἀλογος τινος, Herodot. rationis competent esse, ἐντος λογισμῶν εἶναι, Thuc. experts, ὁ, ὅ, ἡ ἀλογος, α, animal, ζῶν, Aristot. rationi consentaneum esse, λόγον ἔχειν, Dem. cum ratione, κατὰ λόγον, id. λογικῶς, Plut. εὐλογῶς, Aristot. ratione praeditus, ὁ, ὅ, ἡ ἔλλογος, α, Aristot. rationi consentaneus, ὁ, ὅ, ἡ εὐλογος, α, Herodian. non consentaneus, ὁ, ὅ, ἡ παράλογος, α, id.

Ratiocinatio, ὁ λογισμὸς, ὅ, Dem. ὁ συλλογισμός, ὅ, Aristot.

Ratiocinativus, συλλογιστικός, ἡ, ὄν, Aristot.

Ratiocinator, ὁ λογιστής, ὅ, Dem. ὁ λογίζόμενος, α, id.

Ratiocinium, ὁ συλλογισμός, ὅ, Aristot.

Ratiocinor, ἐκλογίζομαι, Dem. διαλογίζομαι, id. συλλογίζομαι, id.

Rationalis, ε, λογικός, ὅ, Aristot.

Ratis, ἡ σχεδιά, ας.

Ratiuncula, τὸ λογάριον, α, τὸ λογίδιον, α.

Ratus, κύριος, ἡ, ὄν, Dem. ratum esse, κύριον εἶναι, id. et valere, ισχύειν, ὅ, μνῆναι, id. habeo, κύριον, aliquid, τι, Thuc.

Raucedo, ὁ βράγχος, seu τὸ βράγχος, Aristot.

Rauesco, βραγχίζω, Aristot.

Raucitas, idem quod Raucedo.

Raucus, βραγχάλιος, ἡ, ὄν, ὁ, ὅ, ἡ βραγχώδης, εὐς, vox, φωνή, Al. Aphr.

Ravis, τὸ βράγχος τραχύτερον.

Ravus, χασσός, ἡ, ὄν, Theodor.

Re, quando iterationem significat, reddi in Compositione solet per ἀνὰ, ex. gr. reedifico, ἀνοικοδομέω, Herodian. rebartizo, ἀναβαπτίζω, Naz. quando vero contrarietatem notat, fere redditur per ἀντί, ut rebo, ἀντιβόω, recalcitro, ἀντιλακτίζω; sed quando Re idem est quod De, redditur per ἀπὸ, ex. gr. recisio, ἀποτομή.

Readifico, ἀνοικοδομέω, Herodian.

Rebellio, ἡ ἐπανάστασις, Thuc. ἡ ἀπόστασις.

Rebellis, ὁ μεταστῆς, ἀντος, Thuc. ὁ ἀφιστάς, ὄνος, Herodian.

Rebello, εἰς ἀπόστασιν ὁρμάω, Herodian. ἀφηνιάζω, Lucian. ἀντιμάχομαι τινι.

Reboo, ἀντιβόω.

Recalcitro ἀντιλακτίζω, alicui, τινι, Plut.

Recanto,

Recanto, παλινωδῶν, Lucian. παλινωδῶν ἔδω, Aristid.
 Recapitulation, ἡ ἀνακεφαλαιώσις, Quint.
 Recedo, ἀπέχχομαι, Thuc. a sententia, ἀφίημι γνώμην a negotiis, ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, Dem.
 Recens, νεαρός, ὁ, ὄν, Dion. Hal. ὁ ἔξ ἡ νεαλῆς, ἴος, Dem. Confer Novus.
 Recens, adv. νεωστὶ, Isocr. ἔναγχος, Dem. ἀρετῇ, id. ἀρετῆς, id. factus, νεωστὶ γινόμενος natus, ὁ ἔξ ἡ νεογνῆς, ἴος conditus, ὁ ἔξ ἡ νιόκτητος, ὡ, Dion. Hal.
 Recenseo, διέρχομαι, aliquid, τι, Dem. aliquos nominatum, ἱεῖς τινὰς κατ' ὄνομα, id. διέρχομαι τινὰς ὀνόμασι, id. omnes actiones alicujus, πᾶσας τὰς πράξεις τινὸς καταριθμῶν, Isocr. omnia pericula, ἔξαριθμῶν ἅπαντας κινδύνους, id.
 Recensio, seu Recensus, ὁ κατάλογος, ὡ, Dem. lustratio, ἡ ἐξέτασις, ἴος, Thuc.
 Receptaculum, ἡ ὑποδοχή, ἦς, Aristot. aquae, τὸ ἐκδοχῆον ὕδατος, Joseph. spiritus, τὸ δοχεῖον τοῦ πνεύματος, Al. Aphr.
 Receptio, ἡ ὑποδοχή, fugitivorum, τῶν ἀφίσταμένων, Thuc.
 Receptum, ἡ ὑπόσχεσις, ἴος, Dem. Confer Promissum.
 Receptus, ὡς, ἡ ὑπαγωγή, ἦς, Thuc. receptui cano, ἀνακλητικὸν σημαίνει, Plut.
 Recessus, ὡς, ἡ ὑπαχώρησις, ἴος, Dion. Hal. in ædibus, ὁ μυχὸς, ὡ, LXX.
 Recidivus, ὁ ἔξ ἡ ἀναπισσόμενος, ὡ, febris, ὑποπροσπίπτου πυρετός, Hippocr.
 Recido, μεταπίπτω, in aliquem, εἰς τινα, Herodian. περιπίπτω, id.
 Recido, ἀποτίμω, Plut. ἀποκόπτω.
 Recipio, ἀναλαμβάνω, vires, ἱμαυτὸν, Isocr. τὴν ἰσχύν, Plut. exsulem, προσδίδχομαι φυγῆς, Isocr. aliquem in urbem, εἰσφίρομαι τινα εἰς τὴν πόλιν, Dem. crimen in me, ἰνδίδχομαι αἰτίαν, id. me in castra, ἀνακάμπτω εἰς τὴν παρεμβολήν, Diod. Sic. polliceor. Confer Polliceor.
 Reciprocatio, ἡ ἀντιστροφή, ἡ παλινδρομία.
 Reciproco, ἀντιτρέφω, Aristot. cursum, παλινδρομίαν, Plut.
 Reciprocus, ὁ ἔξ ἡ ἀντιστροφος, ὡ, ὁ ἔξ ἡ παλινδρομος, ὡ, Laert.
 Recisio, ἡ ἀπότμησις, ἴος.
 Recitatio, ἀνάγνωσις, ἴος, tabulae, τῇ γραμματείῃ, Dem.
 Recitator, ὁ ἀναγνώστης, ὡ.
 Recito, ἀναγινώσκω, alicui libellum, βίβλον τινί, Dem. poemata, ἀναλίσγω τὰ ποιήματα, Luc.
 Reclamo, ἀντιβοῶν, quasi testis, ἀντιμαρτυρῶν, Plut.
 Reclinis, e, ἀνακλινόμενος, ἐν, ἐνόν.
 Reclino, ἀνακλίνω, me in cubitum, ἱμαυτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, Lucian.
 Reclivis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀνάκλιτος, ὡ, Hesych.
 Recludo, ἀνοίγω, fores, τὰς θύρας, Xen.
 Recognitio, ἡ ἀναγνώσις, ἴος, judicialis, ἡ διαψήφισις, ἴος, Dem. sigilli, ἡ ἐπίγνωσις τῆς σφραγίδος, Herodian.
 Recognosco, ἀναγνωρίζω, exercitum, ἐπύρχομαι τὸ στρατόπεδον, Herodian. scriptum quā manu sit exaratum, ἐπιγινώσκω τὸ γρηγορημένον, id.
 Recolligo, ἀναλέγωμαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχύν, Plut. me, ἱμαυτὸν, Isocr.
 Reconciabilis, καταλλακτικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Reconciatio, ἡ διαλλαγὴ, ἦς, Dem. ἡ καταλλαγὴ, ἦς, id.
 Reconciator, ὁ διαλλακτής, ὡ, Dem.
 Reconciatio, ἡ διαλλακτική, aliquos, τινὰς πρὸς ἀλλήλους, Aristot. aliquem mihi, τινὰ ἱμαυτῷ, N. T. urbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλους, Isocr. τὰς πόλεις, id. τὰς πόλεις ἀλλήλους, Plut. regi, τῷ βασιλεῖ, Thuc. aliquos, εἰς ὁμόνοιαν καθίστημι τινὰς, Isocr. reconcilior cum aliquo, διαλλάττομαι πρὸς τινα, Isocr. τινί, id.
 Reconcinno, ἀνασκευάζω, Strabo.
 Reconditis, ἀποκεκρυμμένους, ἐν, ἐνόν, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀποκρυφός, ὡ, Plut.
 Recondo, κρύπτω, Dem. in penu, ἀποταμίζω-

μαι, Ælian. in thesauro, ἀποθησαυρίζω, N. T. θησαυροφυλάκιον, Philo.
 Recordatio, ἡ ἀνάμνησις, ἴος, Aristot.
 Recordor, μέμνημαι, alicujus, τινός, Isocr. περί τινος, id. τι, Dem. ἀναμνησκομαι τι, Isocr. περί τι, Plat. μνήσαν ποίρομαι τινος, Isocr. περί τινος, id. recordari facio, ἀναμνησκω, alicujus, τινά τινος, Lucian. Confer Commemefacio.
 Recreatio, ἡ ἀναψυχὴ, ἦς, Plat.
 Recrementum, ἡ σκαρία, ας, Diosc.
 Recreo, ἀναψύχω, cibo et potu, σίτῃ καὶ ποτῶ, Chrys. aliquem, τινά, N. T. ἀναπαύω τινά, Xen. recreor ex morbo, ἀναπομίζομαι ἐκ τῆς ἀσθενείας, Diosc. ἐκ νόσου, Gal. ἀναλαμβάνω ἱμαυτὸν, Dem.
 Recresco, ἀναφύομαι, Plut.
 Recriminatio, τὸ ἀντίγκλημα, Quint.
 Recriminor, ἀντιγκάλλω, aliquem, τινά, Dem.
 Recrudescio, ἔξομώομαι.
 Recta, εὐθύς, Thuc. ducere aliquem Babylonem, εὐθὺς ἄγιν τινά ἐπὶ Βαβυλῶνος, Xen. recta via, εὐθὺς τῆς ὁδοῦ, Lucian.
 Recte, ὀρθῶς, dicere, λέγειν, Dem. et convenienter judicare, ἔξ προσήκοντως κρίνειν facere, καλῶς καὶ προσήκοντως πράττειν.
 Rectitudo, ἡ ὀρθότης, ἦτος, Plat.
 Rectio, ἡ ἱστίασις, ας, Plut.
 Rector, ὁ ἱστάτης, ὡ, Xen. ὁ δῖος, ὡ, Plut. ὁ κυβερνητὴς gymnasi seu scholae, ὁ γυμνασιάρχης, ὡ, Æschin. Academiæ, ὁ Ἀκαδημιάρχης, ὡ.
 Rectus, ὀρθός, ἡ, ὄν, incedo, βαδίζω, Plut. linea, ὀρθὴ γραμμὴ, Aristot. angulus, ὀρθὴ γωνία, Eucl.
 Recubo, ἀνάκειμαι, Thuc.
 Recudo, ἀνακόλλω.
 Recumbo, ἀνακλινόμεμαι, ἀνάκειμαι, Thuc.
 Recuperatio, ἡ ἀνάκτησις, ἴος.
 Recupero, ἀναλαμβάνω τι, Isocr. imperium, πάλιν τὴν ἀρχήν, id. πάλιν τυγχάνω τῆς ἀρχῆς, Plat. ἀπολαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν, Isocr. ἀναπτόμαι τὴν ἀρχήν, Ælian. facultates, κημίζομαι τὰς κτήσεις, id. aliquid ab aliquo, σὶ παρά τινος, Dem.
 Recurro, ἀνατρέχω, Polyb. παλινδρομῶν, Lucian. ἀναβίω.
 Recursus, ὡς, ἡ ἀναδρομή, ἦς.
 Recusatio, ἡ ἀπένεισις, ἴος, ἡ παραίτησις, ἴος, Plat. ficta, ὁ ἀπεισμός, ὡ, Philo.
 Recuso, παραιτοῦμαι, ἀπονοῦν, aliquid, τινός, Bas. ἀναδίδωμαι τι, Lucian. munus, ἀρνούμαι χρεῖαν τινά, Dem. ficte, ἀκίχζομαι, Lucian.
 Recutitus, ὁ ἀπτεσκαλυμμένος, ὡ.
 Redamo, ἀντιφίλω, aliquem, τινά, Aristot.
 Redarguo, διελίγω, aliquem, τινά, Lucian. aliquid, ἐλίσγω τι, Plut.
 Redargutio, ἡ ἐλεγχῆς, ἴος, N. T.
 Reddiitio, ἡ ἀπόδοσις, ἴος, Dem.
 Reddo, ἀποδίδωμι, corpus terræ, τὸ σῶμα τῆ γῆς, Xen. mortem alicujus optabiliorem, καθίστημι θάνατον τινος ζηλωτότερον, Isocr. alicui honorem, ἀνταποδίδωμι τινί τιμὴν, Aristot. injuriam, τὴν ὕβριν, Lucian. literas, ἀναδίδωμι γράμματα, Dion. H.
 Redemptio, ἡ λύτρωσις, ἴος, N. T. ἀπολύτρωσις, ἴος, ibid. redemptionis pretium, τὸ λύτρον, ὡ, Dem. τὸ ἀντίλυτρον.
 Redemptor, ὁ λυτρωτής, ὡ, N. T.
 Redeo, κατέρχομαι, in regnum, εἰς βασιλείαν, Dem. ἐπανέρχομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς πρεσβείας domum, ἀναχωρῶ πάλιν ἐπ' οἶκον, id. ἀφίκομαι οἰκᾶς, Lucian. e Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἦκα ἀναερέψω, id. domum ex peregrinatione, ἐπιδημῶν ἐκ τῆς ἀποδημίας ad institutum, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὴν ἰδέσθην, Isocr. ad demonstrationes, ἐπιδέμει πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, Dem. eo unde digressus sum, ἐπιδέμει εἰς ταῦτα ἔθελον ἐξέρχην, Xen. ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν δέυρο μετέβην, Plut. Delphis, ἐκ Δελφῶν, Plat. ad me, ἀναλαμβάνω ἱμαυτὸν, Æschin. ad ingenium, ad mores, ἥκα φέρωμαι εἰς τὴν ἱμαυτοῦ φύσιν, id.
 Redhibeo, ἀποδίδωμι, Dem.
 Redhibitio, ἡ ἀναγωγή, ἦς, Plat.

Redigo, περὶσθῃμι, ad paupertatem, τινά εἰς πενίαν, Herodian. hostes calliditate in servitute, δουλῶν πολέμους ἀπέστη, Plut. insulam in servitute regis, καταδουλῶν ἦσαν τῷ βασιλεῖ, Isocr. liberos et conjuges, ἀνδραπαδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας, Thuc. in potestatem regionem, ὑποτάττω χώραν, Herodian. aliquid, ὅτ' ἱμαυτὸν ποιεῖται τι, Isocr. civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν, Dem.
 Redimiculum, ἡ ταινία, ας, Plat.
 Redimio, ἀνδῶν, aurea corona, χρυσῷ σιφάνῳ, Thuc. caput diademate, διαδίδω τὴν κεφαλὴν διαδήματι, Lucian.
 Redimo, λυτρώομαι τινά, N. T. captivos, λύομαι αἰχμαλώτους, Aristot. aliquem viginti sex minis, τινά ἔξ ἑκατομμυρίων, Dem.
 Redintegratio, ἡ ἀποκατάστασις, ἴος, Greg. ἡ ἀνανέωσις, ἴος, Athen.
 Redintegro, ἀποκαθίστημι, Herodian. pugnam, ἀνανέω τὴν μάχην, id.
 Reditio, seu Reditus, ἡ ἐπ' ἀνόδος, ὡ, Plut. ἡ ἀνακομιδὴ, ἦς, id. ἡ ἀπονομήσις, ἴος, Att. proventus, ἡ πρόσδοσις, ὡ, Dem. τὰ προσόντα, ὡ, Dion. Hal. exsulum in patriam, ἡ κάθοδος τῶν φυγόντων, Dem. in gratiam, ἡ διαλλαγή, ἦς, id. ἡ καταλλαγὴ, ἦς, Isocr.
 Redoleo, ἀπόζω, aliquid, τινός, Diosc.
 Reduco, ἱστανόω, exsules in patriam, τὰς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας, Plat. urbem in pristinum statum, καταγῶ πόλιν εἰς ἱαυτήν, Plut. aliquem domum, ἄγω τινά ἐπίσω εἰς τὰ οἰκία, Ælian.
 Reductio, ἡ ἀναγωγή, ἦς, Aristot.
 Redundans, περιττός, ἡ, ὄν, ὁ ἔξ ἡ περιπληθής.
 Redundanter, πλεοναστικῶς, περισσῶς.
 Redundantia, seu Redundatio, ὁ πλεονασμός, Plut.
 Redundo, πλεονάζω, aliqua re, τινός, Gal. τινί, Thuc. περισσεύω τινός, Lucian.
 Reduvia, ἡ παραρρυγία, ας, Ægin.
 Redux, ὁ καταγόμενος, ὡ, Plut. ὁ καταλθὼν, ὄντος, Isocr. ὁ κατιὼν, ὄντος, id. ὁ ἔξ ἡ παλιντροπος.
 Refectio, ἡ ἐπισκευή, ἦς, Dem.
 Refello, ἀνασκευάζω, Aristot. aliquem, διελίγω τινά, Naz. sententiam, ἀνατρέπω γνώμην, Thuc.
 Refercio, ἐμπλήρω, aliquid aliqua re, τῆς τινος, Plat. Confer Compleo.
 Referio, ἀντιστάτω, Aristoph.
 Refero, ἀνακομίζω, arma in arcem, τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, Xen. aliquid ad senatum, ἀναφέρω τι εἰς seu πρὸς τὴν συνέκλητον, Plut. ad populum, προσάγω τι πρὸς τὸν δῆμον, Aristot. aliquem inter aliquos, τίθημι τινα εἰς τινὰς, Dem. inter Deos, ἀνάγω τινά εἰς θεούς, Isocr. malum, ἱστανάφω κακίαν, ἀγνύλλω κακίαν, Dem. gratiam alicui pro aliquo, ἀποδίδωμι χάριν τινί ὅτις τινος, Isocr. alicui aliquid acceptum, ἐπιτίθημι τινί τὴν αἰτίαν, Isocr. τὴν χάριν ἀνίσταται τινί, Plut. in acta aliquid, ἀναγράφωμαι τι, Bud. consilia ad aliquid, συντείνω εἰς τι, Dem. κατευθύνω τι πρὸς τι, Plut. pedem, ἀναποδίδω εἰς τὴν πόσιν, Herodian.
 Refert, διαφέρει, hoc tua, τῷτό σοι, Plat. mea nil refert, ἐμοὶ ἔδεν διαφέρει, Ælian. Confer Interest.
 Reficio, ἀνασκευάζω τι, Strabo. ἱστανεύω τι, Isocr. muros, ἀνατερίζω, Xen. recreo. Confer Recreo.
 Refigo, ἀποκαθελθῶ.
 Reflecto, ἀνακρίπτω, Philo. ἀνακλάω, Lucian.
 Reflexio, ἡ ἀνάκλασις, ἴος, ἡ ἀνάκλαψις, ἴος.
 Refloreo, ἀνανθίω, Plat.
 Refluo, ἀναρρίω.
 Refluxus, ἡ ἀναρρίωσις, ας, Athen.
 Refocillo, ἀνακτάομαι, Galen. Confer Recreo.
 Reformatio, ἡ ἀνάπλασις, ἴος, Gregor.
 Reformatio, ὁ φθός, Dem. ἡ ὀρθοδία, Thuc.
 Reformido, ὀρθώδης, potentiam alicujus, δύναμιν τινος, Dem. περί τινι, Thuc. Confer Metuo.
 Reformo, ἀναπλάσσω, Greg. διαρτίζω.
 Refoveo,

Refoveo, ἀναβάλλω. Confer *Recreo*.
 Refractorius, ὁ ἑ ἂν ἀντίτυπος, ὁ ἑ ἂν ἀπει-
 ῆς.
 Refractor, ἀντιλήγω, alicui rei, τινί, Xen. dic-
 tis, ἀντιτίω τοῖς ἐπιδόμοις, Dem. Confer
Contradico.
 Refrenatio, ὁ ἀναγκαστικός, ἡ.
 Refreno, ἀναγκασίζω, Phil. ἀνατίλλω, Lu-
 cian.
 Refrigo, ἀναψύχω, ἀνακαίω.
 Refrigeratio, ἡ ἀναψύξις, εἰς, N. T. ἡ ἀναψυ-
 χή, ἡ, Plat.
 Refrigero, ἀναψύχω, ἀποψύχω, Athen. ἐμψύ-
 χω, Plat.
 Refrigo, ἀναψύχομαι, Aristot.
 Refringo, ἀνακλάω, Lucian.
 Refugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρὸς τινα,
 Isocr. Confer *Confugio*.
 Refugium, ἡ καταφυγή, ἡ, Isocr. nullum ha-
 bere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν, idem. ha-
 bere tutissimum, ἔχειν ασφαλέστατον, idem.
 invenire, εὐρίσκω κρησφύγετον, Lucian.
 Refulgeo, ἀπολάμπω, ἀναλάμπω, Xen.
 Refundo, ἀναχέω, Gregor.
 Refutatio, ἡ ἀνασκευή, ἡ, Aristot.
 Refuto, ἀνασκευάζω, Gregor. calumniam,
 ἀπολόομαι διαβολήν, Plat. διαλύομαι διαβολήν,
 Isocr. Confer *Refello*.
 Regaliter, βασιλικῶς, Isocr.
 Regalis, e, βασιλικός, ἡ, ὄν, Isocr.
 Regeneratio, ἡ ἀναγεννίσις, εἰς, Naz. ἡ παλιγ-
 γενεσία, ας, N. T.
 Regenero, ἀναγεννάω, N. T.
 Regermino, ἀναβλάσσω, Plat. ἀναφύω.
 Regero, ἀνακαίω, Xen. Confer *Refero*.
 Regia, τὸ βασιλεῖον, ας, Xen.
 Regie, βασιλικῆς, Isocr.
 Regigno, ἀναγεννάω, N. T.
 Regimen, ἡ ἐπιστάσις, ας, Plat.
 Regina, ἡ βασιλίσσα, ἡ, Plat.
 Regio, ἡ χώρα, ας, Dem. celi, τὸ κλίμα, ατος,
 Aristot. e regione, ἀντία, Herodot. ἐξ ἰσταν-
 τίας, Aristot. καταντικρὺ, Thuc.
 Regius, βασιλικός, ἡ, ὄν, Isocr.
 Regno, βασιλεύω, in Asia, Ἀσίας, Dem. ἐν
 Ἀσίᾳ, id. Confer *Dominor, Impero*.
 Regnum, ἡ βασιλεία, ας, Dem. maximum,
 μεγίστη, Isocr. tutissimum, ἀσφαλέστατον, id.
 paternum, πατρική, idem. constituere, καθί-
 στασις βασιλείαν, Isocr. comparare sibi, κα-
 τασκευάζεσθαι ἑαυτῷ, Dem. parare pulcher-
 rime, κατὰ πάντα κάλλιστα, Isocr. occupare, λαμβά-
 νειν, id. paternum suscipere, πατρικὴν
 παραλαμβάνειν, id. tenere, ἔχειν, id. optime
 administrare, διοικεῖν ἄριστα, id. tueri, διαφυ-
 λάττειν, id. praelarum, tutum esse, καλῶς,
 ἀσφαλῶς ἔχειν, idem. conservare, διασώζειν,
 Isocr. eripere alicui, ἀφαιρῆναι τινι, idem.
 amittere, ἐκπίπτειν ἐκ τῆς κυριότητος, id.
 Rego, ἐπιστάω, aliquid, τινί, Plat. τινός, Xen.
 civitatem, διοικῶ πόλιν, Isocr. domum,
 οἰκονομῶ οἶκον, Xen. Confer *Administro*,
Gubernatio.
 Regredior, ἀναποδίζω, LXX. Confer *Redeo*.
 Regressio, ἡ ἀναποδοσιμότης, ἡ, LXX. ἡ ὑπαχώ-
 ρησις, εἰς, Dion. Hal.
 Regula, ὁ κἀνὼν, ὄντος, Æschin.
 Regularis, e, κανονικός, ἡ, ὄν.
 Regulos, ὁ βασιλικός, ας, Athen. τὸ βασιλεῖον,
 ας, Plat.
 Rejectaneus, seu Rejiculus, ὁ ἑ ἂν ἀπέβλητος,
 ας, N. T. ἀποδοκιμασμένος, ἴνη, ἴνον, Philo.
 Rejection, seu Rejection, ὅς, ἡ ἀποβολή, ἡ,
 Plat. sanguinis, ἡ ἀναγωγή αἵματος, Diosc.
 Rejicio, ἀποβάλλω, Plat. Confer *Repudio*. in
 posterum diem, ἀναβάλλομαι τι εἰς ὑστεραίαν,
 Dem. Confer *Differo*, culpam in alium,
 ἀνατίθημι αἰτίαν ἄλλω, Isocr. αἰτίαν τρέπω
 εἰς τινα, Plat. aliquid ad senatum, ἀνάγω
 τι πρὸς τὴν σύγκλητον sanguinem, ἀνάγω
 αἷμα, Gal.
 Rejiculus. Vide *Rejectaneus*.
 Reiteratio, ἡ ἀνάληψις, εἰς.
 Reitero, ἀναλαμβάνω.
 Relabor, μεταπίπτω, Dem. Confer *Recido*.

Relatio, ἡ διήγησις, εἰς. Confer *Narratio*.
 Relaxatio, ὁ ἀναχαλασμός, ἡ, ἡ ἄνεσις.
 Relaxativus, ἀναχαλαστικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Relaxo, ἀναχαλαῶ, chordam, χορδὴν, Philo.
 animum, ἀνίμι τὴν ψυχὴν, Athen. alvum,
 λαπαῖον τὴν κοιλίαν.
 Relegatio, ὁ ἐξορισμός, ἡ, Dion. Hal. Confer
Exilium.
 Relego, -as, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, Æschin.
 in exilium, ἐξορίζω, Plat. ad certum
 tempus, ἐργαζίζω ἑ μετρίῃ ἐκ τῆς πόλεως
 χρόνον ὠρισμένον, Aristot. Confer *Exilium*.
 Relego, -is, ἀναγινώσκω, Xen.
 Relictio, ἡ ἀπολείψις, εἰς, Dem.
 Religatio, ἡ ἀνάδωσις, εἰς, Lucian.
 Religio, τὰ ἱερὰ, ὦν, Dem. τὰ θεία, ὦν, id.
 ἡ εὐσεβία, ας, id. ἡ εὐσεβία ἑ περὶ Θεὸν θεο-
 πεία, Isocr. religione duco, seu habeo, ἰδυ-
 μιστὸν ποιῶμαι, Herodot. ὁπτεύομαι, Dion.
 Hal. religionis ergo, ἡ δὲ δόσις ἑνεκα, id.
 Religiose, εὐσεβῶς, Dem. colo Deum, εὐσεβῶ
 τὰ πρὸς τὸν Θεόν, Isocr.
 Religiosus, ὁ ἑ ἂν εὐσεβής, εἰς, Dem. cultor
 deorum, εὐσεβέστατα διακείμενος πρὸς τὰ τῶν
 θεῶν, Isocr.
 Religio, ἀναδίδω, aliquid ad aliquid, τι πρὸς τι,
 Plat.
 Relino, ἀναχέω, dolium, ἀνοίγω πῖνον, Plat.
 Relinquo, καταλείπω, aliquem, τινὰ, Isocr.
 ἀπολείπω τινὰ, Xenoph. ordinem, ἐκλείπω
 τάξιν, Plat. posteris immortalem memoriam
 virtutis, καταλείπω τοῖς ἐπιγινόμενοις ἀθάνα-
 τον μνήμην ἀρετῆς, Isocr.
 Reliquæ, τὸ λείμμα, ατος, Plat. τὸ κατὰλειμ-
 μα, ατος, LXX. sanctorum, τὰ τῶν ἁγίων
 λείψανα, Zonar.
 Reliquus, λοιπός, ἡ, ὄν, Xen. ὁ ἑ ἂν ἰπίλοιπος, ας,
 Dem. reliquum est, λοιπὸν ἐστὶ, Isocr. ὑπο-
 λείπεται, Dem. nihil est adversariis, ὅδιν
 λοιπὸν τοῖς ἀντιλήγουσι, Isocr. reliquum sibi
 nihil ad nequitiam fecit, ὅδιν μὴ ὑπερβολὴν
 ἀδικίας ἀπολείπειν in reliquum tempus,
 εἰς τὸ λοιπὸν τῷ χρόνῳ, Dem.
 Reluceo, ἀναλάμπω, Xen.
 Reluctor, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, Al. Aphr.
 ἀνταγωνίζομαι, Thuc.
 Remando, -is, ἀναμνησκόμεναι, Athen.
 Remaneo, ὑπομένω, Dion. Hal.
 Remedium, ἡ θεραπεία, ας, Dem. τὸ ἀλῆγμα,
 ατος, Strabo. presentissimum, φέρμακον πα-
 ραιεστάτον, Philo.
 Remetior, ἀναμετρίω.
 Remex, ὁ ἐρέτης, ας, Plat. ὁ ἐλατήρ, ἡρος, Lu-
 cian. ὁ κωπηλάτης.
 Remigatio, seu Remigium, ἡ ἐρεσία, ας, Polyb.
 Remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω, κωπηλατῶ.
 Remigo, ἐπαναχέω.
 Reminiscencia, ἡ ἀνάμνησις, εἰς, Aristot.
 Reminiscor, ἀναμνησκόμεναι τι, Isocr. μέμνη-
 μαί τινας, Xen. Confer *Memini*, *Recordor*.
 Remisse, ἀνέτως, dissolute, ἐκλυμμένως.
 Remissio, ἡ ἄνεσις, εἰς, Plat. ἡ πάρεσις, εἰς,
 N. T. venia, ἡ συγγνώμη, ἡ, Dem.
 Remitto, ἀνατίθημι, aliquid, τι, Plat. alicui
 debitum, ἀφίημι τινι τὴν ὀφειλὴν, N. T. cri-
 men, ἀφίημι τινι τὴν ἐγκλημάτος, Plat. συγ-
 γνώμην τινὶ ἔχω, Isocr. remittit luctus, ἡ
 ἀμυγὴ τῷ πένθι ἀπομαρτυρεῖται, Ælian.
 Remollesco, ἀναμαλάττομαι, Suid.
 Remollio, ἀναμαλάττω.
 Remora, ἡ ἐποχή, ἡ, Naz. ἡ ἀναβολή, ἡ, Eust.
 piscis, ἡ ἐχένη, ἡ, ἡ ἰδός.
 Remordeo, ἀντιδάνω.
 Remoror, ἀναβάλλομαι, Dem. ἐφίστημι τι, Plat.
 aliquem aliqua re, ἀναβάλλω τινὰ ἑκ τινας,
 Dem. κατέρχω τινὰ τινι, Isocr.
 Remotio, ἡ ἀποκέντησις, εἰς.
 Removeo, ἀποκέντω, terminum, ὅρον, Pandect.
 aliquid e medio, ἀναίγω τι ἐκ μέσου, Dem.
 aliquid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπὸ τινας,
 Plat. ἀπελαύνω τινὰ τινας, Dem.
 Remotus, μακρὸς, ἡ, ὄν, ab aliqua re, πόρρω ἀν-
 τι, Isocr.
 Remuneratio, ἡ ἀντιδωρεὰ, ἡ, Aristot. τὸ ἀν-
 ταποδομα, ατος, N. T. ἡ ἀμοιβή.

Remunero, seu Remunero, ἀντιμεριμνῶ, Xen.
 aliquem dono, ἀμοιβόμεναι τινι δωρεῇ, Chrys.
 τινὰ δωρεῇ, Xen. aliquem ob justitiam, τινὰ
 τῆς δικαιοσύνης, Lucian.
 Remus, ἡ κόπτη, ἡ, Thuc. ὁ ἐρετμός.
 Ren, ὁ νήρος, ας, Aristot.
 Renascor, ἀναφύομαι, Plut. ἀναγεννέομαι.
 Renideo, ἀποστέλλω.
 Renitor, ἀντιερίδω τινι, Plut. ἐνίσταμαι τινι.
 Renovatio, ἡ ἀνανέωσις, εἰς, Athen. ἡ ἀνακαί-
 νωσις, εἰς, N. T. ἡ καίνισις, εἰς, Philo.
 Renovo, ἀνανέομαι, vetera hospitā, τὰς πα-
 λαιὰς ξενίας, Isocr. orationem, ἐπαναμένομαι
 λόγον, Plat. καινοποιοῦν τι, Plut. odium, ἀνα-
 καινίζω τὸ μίσος, Isocr. veterem inimicitiam,
 καινῶ τὴν παλαιὰν ἔχθραν, Philo.
 Renumero, ἐπαναμεριμνῶ.
 Renunciatio, ἡ ἀπαγγελία, ας, Dem.
 Renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid statim, τὸ εὐ-
 θύως, Dem. alicui aliquid, τί τινι, Xen. προσ-
 ἀγγέλλω τί τινι, Dem. εἰσαγγέλλω τὴν πρὸς
 τινα, Plut.
 Renuo, ἀνανεύω, Plat. Confer *Recipro*.
 Reor, νομίζω, Dem. Confer *Puto*, *Arbi-
 tro*.
 Repages, seu Repagulum, ὁ μοχλός, ἡ, Thuc.
 Reparabilis, e, ἐπισκευαστός, ἡ, ὄν, Plat.
 Reparatio, ἡ ἐπισκευή, ἡ, Dem.
 Reparo, ἐπισκευάζω, vias, τὰς ὁδούς, Dem. vi-
 res amissas, ἀνακαλῶ τὴν δύναμιν ἄρρωστον,
 Gal.
 Repastinatio, ἡ βολοστροφία, ας, Gaz.
 Repastino, βολοστροφέω.
 Repello, ἀπελαύνω, ab ara, τῷ βωμῷ, Lucian.
 ἀπαθῶν τινὰ, Dem. παρὰ τινὰ, id. a dis-
 putatione de pace, ἐργω τινὰ τῶν ὅτις τῆς
 εἰρήνης λόγον, id. hostem, ἀποθώβομαι τὸν πο-
 λέμιον, Dem. Confer *Arceo*.
 Rependo, ἀντιπαλαίω, aliquid pro aliquo, τι
 πρὸς τινας, Bas. cum fenore, ἀμείβομαι σὺν
 ἱπκαρσίᾳ, Chrys. injuriam, ἀνταποδίδωμι
 ὕβριν, Aristot.
 Repente, ἐξαίφνης, Dem. ὀξέως, id. αἰφνιδίως,
 Plut. ἄφνω, id. ἐξαπναιώς, Thuc.
 Repentinus, αἰφνιδίος, ἡ, ὄν, Plut. ὁ ἑ ἂν ἐξα-
 πναιός, ας, Xen.
 Repercussio, ἡ ἀντιτυπία, ἡ ἀντιστοχή, Plut.
 Repercutio, ἀντιτυπῶ, Lucian. ἀναπαύω, ἀντι-
 παύω, ἀντικρίπτω.
 Reperio, εὐρίσκω, Dem. Confer *Invenio*.
 Repertor, idem quod *Inventor*.
 Repetito, ἡ ἀπαίτησις, εἰς, Dem. iteratio, ἡ
 ἀνάληψις, εἰς, ἡ ἐπανάληψις, εἰς, Hermog.
 dictorum, ἡ ἀνακεφαλαιώσις, εἰς, Dion. Hal.
 Repeto, ἀπαίτω, aliquid ab aliquo, τινὰ τι,
 Dem. ab aliquo mercedem, μισθὸν παρὰ
 τινας, Lucian. animo, ἀναπαύω τινὰ κατὰ νῦν,
 Dion. Hal. aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι
 ἐξ ἀρχῆς, Plat. ἀπ' ἀρχῆς, Aristot. oratio-
 nem altius, ἀνατίγω τὸν λόγον ἄνω, Chrys.
 ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς, Dion. Hal.
 Repleo, ἀναμίσγω, Aristoph. urbem infamia,
 ἀναπλήρω πόλιν πονηρῶς δόξης, Dem. Confer
Compleo.
 Replicatio, ἡ ἀνάστειξις, εἰς.
 Replico, ἀναπτύσσω, aliquid, τι, Philostr.
 Repo, ἐρεπύζω, super mensam, ἐπὶ τὴν τραπέ-
 ζαν, Laërt.
 Repono, ἀνατίθημι, Aristot. in vas, ἀποτίθημι
 εἰς ἀγγεῖον, Diosc. in numero Deorum, ἀν-
 ἀγω τινὰ εἰς θεούς, Isocr. e regione, ἀντιπρό-
 σωπον τινι κατακλίνω, Ælian. mihi frum-
 mentum, ἀποσταμίσσω ἑμαυτῷ τὰς πυρῆς,
 id. in spem meam, ἑμαυτῷ πέποιθα,
 Plat.
 Reporto, ἀνακομίζω τι, Xen. laudem ab aliqua
 re, εὐδοκίμω ἑκ τινας, Isocr. εὐκλείας τυγ-
 χάνω, Dem.
 Reposco, ἀπαίτω, debitum ab aliquo, τὸ ὀφει-
 λόμενον παρὰ τινας, Chrys. pecuniam, ἀνα-
 τράπτω χρήματα, Thuc. ad penam, ἐξαίρω
 ἐπὶ τιμωρίᾳ, Plut. Confer *Repeto*.
 Repositorium, ἡ ἀποθήκη, ἡ, Thuc. ἡ θήκη,
 ἡ, id. τὸ ταμῖον, ας, Plut.
 Repotia, τὰ ἱπαυλία, ὦν, Suid.

Representatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ παράστασις, εως, Maccab.
 Represento, παρίστημι, spectatoriibus, ἐπιδείκνυμι τοῖς θεαταῖς, Lucian. aliquem, εἰκάζω τινά, Dem. res, ac si gestæ ita essent, δεικνύμι τὰ δρώμενα, ὡς δρώμενα, Achil. Tat.
 Reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι, Plat. ἐπιλαμβάνομαι, Lucian. culpo, καταμύθομαι, peccata, ἐπιτιμῶ τοῖς ἁμαρτομένοις, Isocr. amicos, ἐπιστήλην τοῖς φίλοις, id. alium, ψέγω ἕτερον, Plut. μύθομαι ἕτερον, Dem. Confer Criminor, Arguo.
 Reprehensibilis, μαμψός, τῇ, τὸν, ὁ ἢ ἐπιμύθετος.
 Reprehensio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, LXX. ἡ καταδρομή, ἤ, Dion. Hal. ἡ μύθος, εως, Dem. reprehensione dignus, ἐλεγκτός, ἢ, ὄν.
 Reprehensor, ὁ ἐπιπλήττων, αντος, Isocr. ὁ φιλεπιτιμητής, ἢ, Dem. ὁ μύθος.
 Reprimo, ἐφίσταμαι, Plut. iram, κατέχω ὀργήν, Aristot. aliquem, πλέω τινά, Plut. linguam, κρατέω τῆς γλώττης, id. aliquem, ne faciat, παύω τινά μὴ ποιεῖν, Thuc.
 Reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας, Isocr. aliquem, ἀδελφίω τινά, N. T. τὴ, Plut.
 Reprobis, ὁ ἢ ὁ ἀδόκιμος.
 Reptilis, ἑρπετός, Philo. ἑρπυστικός, Diosc.
 Repudiatio, ἡ ἀποπομπή, ἤ, Poll. ἡ ἀπόπεμψις, εως, Dem.
 Repudio, ἀποτίμποιμαι, uxorem, τὴν γυναῖκα, Plut. terprobo. Confer Reprobo.
 Repudium, τὸ ἀποστάσιον, υ, N. T. libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίου, ibid. γράμμα ἀπολυτικόν, Theophyl.
 Repuerasco, ἀνανηπιύομαι, ἀνανηπιεύομαι.
 Repugnanter, ἑναντίως, Aristot.
 Repugnantia, ἡ ἀντίστασις, εως, Philo. ἡ ἑναντιότης, ητος, id.
 Repugno, ἑναντιώμαι, alicui in aliquo, τινὶ εἰς τι, Thuc. alicui, ἀντιμαρχομαι τινι, Al. Aphr. ἀντικαθίστημι τινι, Thuc. ἀντικαίμαι τινι, Aristot. ἀντιτάττομαι τινι, Xen.
 Repullulasco, seu Repullulo, ἀναβλαστάνω, Plat.
 Repula, ἡ ἀποχρηστονία, ας, Dem. ἡ ἀνένεσις: repulsam fero, ἀποδοκιμάζομαι, Xen. alicujus, ἀπεικαύνομαι τινος, Isocr. in nuptiis, τὴ γαμῷ, Dem. nullam ferre ab aliquo, ἢ ἀντυχίν τι ἔκ τινος, Ælian.
 Repurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, Thuc.
 Repurgo, ἀνακαθαίρομαι τι, Plut.
 Reputatio, ὁ διαλογισμός, υ, N. T.
 Reputo, ἐκλογίζομαι, Dem. res, λογίζομαι τὰ πράγματα, Dem. aliquid cum æquitate, ἐπισκοπῶ τι δικαίως, id. Confer Considero.
 Reques, idem quod Quies.
 Requiesco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τινος, Lucian. Confer Quiesco.
 Requiro, ἀναζητέω τι, Plat. Confer Quæso.
 Res, τὸ πρῶγμα, Dem. τὸ ἔργον, id. adversæ, ἡ δυσυχία, ας, Isocr. bellicæ, τὰ τῷ πολέμῳ, Xen. fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα, Lucian. controversæ, τὰ ἀμφισπέντεμένα, αν, Dem. familiaris, ἡ οἰκία, ας, τὰ οἰκία, αν, gestæ, τὰ πεπραγμένα, αν, Dem. præclare gestæ, τὰ καλῶς πραχθέντα, Isocr. sacræ, τὰ ὅσια, αν, Dem. re ipsa expertus et edoctus, ἔργῳ περασθεὶς ἢ διδασθεὶς, Dem. res ipsa indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον σῶτο δηλοῖ, id. verbis et re, λόγῳ ἢ ἔργῳ, Isocr. rem cum aliqua habere, φιλεῖν τινι, Ælian. e re nata, ἐν παρασκευῇ, Thuc. non abs re, ἢ ἀπεικνύτω, Lucian. Res publica, vide Respublica.
 Resalutatio, ὁ ἀντασπασμός, ἢ.
 Resaluto, ἀντασπάζομαι, aliquem, τινά, Plat. ἀντιδείξομαι τινι, Xen.
 Resarcio, ἀνέομαι τι, Lucian. ἀπαρῥάπτω.
 Rescindo, ἀνασχίζω.
 Rescisco, μανθάνω, ex aliis, παρὰ τῶν ἄλλων, Plat.
 Rescribo, ἀντιγράφω, ad aliquem, πρὸς τινά.
 Rescriptum, ἡ ἀντιγραφή.
 Reseco, ἀποτρίμνω.
 Resectio, ἡ ἀποτομή, ἤ.
 Resegmen, τὸ ἀποτμήμα, ατος, Hesych.
 Resero, ἀνοίγω, Xen. Confer Aperio.

Reservo, διαφυλάττω, Xen. διατηρέω.
 Reses, σχολαῖος, αἰα, αἰον. Confer Piger.
 Resideo, καθίζαναι, super aliquid, ἐπὶ τι, Isocr. καθίζομαι ἐπὶ τι, Thuc. apud aram, καθίζω ἐπὶ τὸν βωμόν, id.
 Residia, ἡ ἀργία, Dem. Confer Pigritia.
 Residuus, λοιπός, Dem. Confer Reliquius.
 Resigno, ἀποσφραγίζω, Laërt. epistolam, ἀπολύωμαι ἐπιστολήν, Plut.
 Resilio, ἀνεκπηδήω, Aristoph. ἀναβρώσκω.
 Resina, ἡ ῥητίνη, ης, Gal.
 Resinaceus, seu Resinosus, ὁ ἢ ῥητινώδης, εως, Diosc.
 Resipio, seu Resipisco, μετανοῶ, Xen. ἀναφρονέω.
 Resisto, ἐφίσταμαι, Synes. ἀντιπράττομαι τινι, Xen. ἐναντιοίμαι τινι, Thuc. Confer Resistere.
 Resolvo, ἀναλύω τι, Aristot. καταλύω τι, Thuc.
 Resolutio, ἡ ἀνάλυσις, εως, Athen.
 Resolutorius, ἀναλυτικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Resonabilis, ἀναφρηγόμενος, ἐν, ενον.
 Resonanter, κλαγγηδόν.
 Resonantia, ἡ ἤχῃ, ὅς, Al. Aphr. τὸ ἀπήχημα, Bas.
 Resono, ἀντηχίω.
 Resorbeo, ἀναρρόβω.
 Respectus, ὅς, ἡ ἐπίσκεψις, εως.
 Respergo, ῥαντίζω, διαρρόβω.
 Respersio, ὁ ῥαντισμός, ἡ ἑστέρησις.
 Respicio, ἀποβλέπω πρὸς τινά, Æschin. ἀφοράω εἰς τι, Plat.
 Respiratio, ἡ ἀνάπνυσις, εως, Aristot. ἡ ἀναπνοή, ἤ, Plat.
 Respiro, ἀναπνύω, Plat. ad me redeo, ἀναλαμβάνω ἑμαυτὸν, Isocr.
 Resplendo, ἀποστίζω.
 Respondeo, ἀνακρίνομαι τινι, Dem. πρὸς τι, id. ad duo, λόγον δίδωμι δύοι, id. expedite et simpliciter, ἀπακρίνομαι· ῥαδίως ἢ ὑπὸ αἰσῶ, Dem. summa cum equitate et verissime, δικαιοτάτως ἢ ἀληθιστάτως τι, id. pro aliquo, ἀντίπῃον ὑπὲρ τινος, Isocr. objectioni, ἀπαντῶ τοῖς εἰρημνοῖς, id.
 Responsio, seu Responsum, ἡ ἀπόκρισις, εως, justa et utilis, δικαίῃ ἢ συμφερέσῃ, Dem. responsum do, ποιέομαι, δίδωμι ἀποδίδωμι ἀπόκρισιν, Dem.
 Respublica, ἡ πολιτεία, ας, Dem. τὰ κοινὰ, ὢν, id. remp. constituere, πολιτεῖαν καθισθῆναι, id. accedere ad remp. προερχέσθαι πρὸς τὰ κοινὰ, id. optime administrare sive gubernare remp. κάλλιστα διοικεῖν τὴν πόλιν, id. πρῶτον τὰ κοινὰ, id.
 Respuo, ἀποπτύω, Eurip. ἀποβάλλω τι.
 Restagno, λιμνάζω, Bas.
 Restauro, ἐπισκευάζω τι, Plat.
 Resticula, τὸ σχοινίον, υ, Plut.
 Restinctio, ἡ ἀπσβεσις, ἡ σβέσις, Aristot.
 Restinguo, ἀποσβέννυμι, Plut. σβέννυμι, Plat. ἀποσβέω, Aristot.
 Restio, ὁ καλοσφρόφος, υ, Plat.
 Restis, ὁ vel ἡ σχοῖνος, ὁ ἢ κάλως, υ.
 Restituo, ἀποδίδωμι, alicui aliquid, τινὶ τι, Dem. in pristinum dignitatis gradum, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, Isocr. in statum antiquum seu integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, Aristot. in regnum, ἐνάγω ἐπὶ βασιλείῃ, Thuc. collapsam remp. ἐπαναβρόσκω τὴν πολιτείαν, Aristot. καταρθῶ τὴν πόλιν, Isocr.
 Restitutio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, Greg.
 Resto, ὑπολείπομαι, Thuc. restat, λοιπὸν, sc. ἐστὶ, Isocr. quod restat, τὸ λοιπόν.
 Restringo, καταστίζω.
 Resumo, ἀναλαμβάνω. Confer Recipio.
 Resuo, ἀναρῥάπτω.
 Resupinatio, τὸ ὑπῆλπισμα, ατος, Æschyl.
 Resupino, ἔξυπτιάζω, me, ἑμαυτὸν, Lucian.
 Resupinus, ὑπῆστις, ἰα, ιον, Lucian. sum, ἐξυσπιάζω, Aristot.
 Resurgo, ἀνίσταμαι, Plut.
 Resurrectio, ἡ ἀνάστασις, εως, a mortuis, ἐκ νεκρῶν, N. T. ἡ ἔγερσις, εως, ibid. resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσις ἡμέρα, Naz.
 Resuscito, ἀνεγείρω, Dem.

Retardatio, ἡ ἀμβολή, ἤ, ἡ μείλλησις, εως, Thuc. τὸ μείλημα, Æschin.
 Retardo, βραδύνω. Confer Remoror, Differo.
 Rete, τὸ ἀμφίδελον, υ, LXX. ἡ ἀρεμὴ, υος, Xen. ἡ σαγήνη, Aristid. τὸ δίπτυον.
 Retege, ἀνακαλύπτω, Dion. Hal.
 Retentio, ἡ ἐπισχίσις, εως, ἡ ἐσχάχ.
 Retexo, ἀνυφραίω.
 Retentia, ἡ ἐχευμία, ας, Plut. ἡ ἐχευλωπτία, ας, Lucian. ἡ ἀποσπένθησις.
 Reticeo, σιωπῶ τι, Laërt. ἀποσιωπῶ τι, Lucian. κατασιωπῶ τι, Aristot.
 Reticulum, τὸ δίπτυον, υ, villa muliebri, ὁ μικρούφαλος, υ, Lucian.
 Retinaculum, τὸ ἔχμα, Naz. τὸ πείσμα.
 Retineo, κατέχω τινά, Plat. apud me, συνίχω, Dion. Hal.
 Retorquo, ἀναστρέφω, Euripid. ἐπιστρέφω τι, Thuc.
 Retractatio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, Dem. palinodia, ἡ παλινωδία, ας, Isocr.
 Retractio, ἡ ἀνβολή, ἤ, Plut.
 Retracto, ἀναπραγματεύομαι, palinodiam cano, παλινωδῶ, Lucian.
 Retraho, ἀνθίλλω, aliquid ad me, τι πρὸς ἐμὴν, Herodot. manum, ἀνασπῶ πάλιν τὴν χεῖρα, Aristoph.
 Retribo, ἀνταποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. ἀμείβομαι, pro aliqua re, ἀμείβω ἀποδίδωμι τινὶ τινός, Lucian. Confer Reddo.
 Retributio, ἡ ἀνταπόδοσις, εως, LXX. ἡ ἀντίδοσις, εως, id.
 Retrimentum, τὸ πείσμα, ατος, Galen. τὸ ἐκπείσμα, ατος, Diosc.
 Retro, ὀπίσθεν, Xen. perrepro, ὀπίσω διεξέρπω, Aristot.
 Retroago, ἀναποδίζω τινά, Æschin.
 Retrocedo, ἀναχάζω, ὀπίσω ἀπείμι, Lucian. ἐπὶ πύδα ἀναστρέφω, id. ἐπὶ πύδα ἀναχωρεῖν, Aristid.
 Retroceo, seu Retrogradior, Vide Retrocedo.
 Retrogradus, ἀναποδίζων, Herodian. ὀπισθοπόρος.
 Retorsum, ἐπὶ πύδα, Xen. ὀπισθοφανής.
 Retrudo, ἀνῶθω.
 Retundo, ἀμβλύω, Plut. ἀνασμίζω.
 Revalesco, ἀναρράννυμι.
 Reveho. Confer Reporto, Refero.
 Revelatio, ἡ ἀποκάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως, N. T.
 Revello, ἀποτίλλω τι, Plut. περιτίλλω, Lucian.
 Revelo, ἀνακαλύπτω, Synes. ἀποκαλύπτω, Plut.
 Revenio, idem quod Redeo.
 Revera, ὅτως, Dem. ὡς ἀληθῶς, id. ἀληθεῖ λόγῳ, Xen.
 Reverber, ἀντιτυπῶ.
 Reverendus, ὁ ἢ ἡ αἰδίσμος, υ, Laërt. ὁ ἢ ὁ σέβασμος.
 Reverenter, αἰδομένως, Xen. τιμῶς.
 Reverentia, ἡ αἰδώς, ὅς, regis, τὸ βασιλείας, Plut. Dei, ἡ θειοπεία περὶ Θεοῦ, Isocr. τὸ αἰδίσμον, υ, Lucian.
 Revereor, αἰσχύνομαι, Deum, Θεόν, Dem. patrem, πατέρα, id. senes, αἰδῶμαι τὴς πρεσβυτέρους, Xen. aliquem, αἰδῶ ἔχω τινί.
 Reversio, ἡ ἀναστροφή, ἤ, Xen. ἡ κάδοσις, υ, Dem. ἡ ἀναχώρησις, εως, id.
 Reverso, seu Revertor, ἀναστρέφω, ex insula, ἐκ νήσου, Dem. domum, ἔρχομαι ἐπὶ τὸν οἶκον, id. in regnum, κατέρχομαι εἰς τὴν βασιλείαν, id. Confer Redeo.
 Revincio, ἀναδραμεύω.
 Reviresco, ἀναβύλλω, LXX.
 Reviso, ἀποσέπτομαι, Herodian. ἐπισκοπῶ, Isocr.
 Revivisco, ἀναβίω, Lucian. ἀναβιώσκομαι, Plat. ἀναζῶ, N. T.
 Revocabilis, ὁ ἢ ἡ ἀνάκλητος, υ, Dion.
 Revocatio, ἡ ἀνάκλησις, εως, ἡ ἐπανάκλησις, εως, Gal.
 Revoco, ἀνακαλεῖν, aliquem, τινά, Thuc. in memoriam, ἀναπολῶ, Dion. Hal. aliquid alicui, ὑπόμνημαί τι τινί, Dem. retracto, accusationem, ἀνστήμι τὰ κατηγορούμενα, Lucian. pedem, ἀναποδίζω, Herodian.

dian, recanto, *παλινψάω*, Lucian. *ad vitam, ἀναβίωμαι*, Plat.
 Revolo, *ἀναπτόμαι*.
 Revolubilis, *ε*, *δ* *ἡ ἀνακύλιστος*, *υ*.
 Revolvere, *ἀνακυλίω*, *ἀνακυκλώω*, Damasc. *ἀποκυλίω*, Lucian. *mente, quæ dicta sunt, ἀνακυκλῶ πρὸς ἑμαυτὸν τὰ ἐξημένα*, Naz.
 Revolutio, *ἡ ἀνακύλισις*, *εως*.
 Reus, *αἰτίας*, *ία*, *ων*, *alicujus rei, τινός*, Dem. *ὁ ἢ ἑνοχος*, *υ*, *τίνος* *reum facere aliquem, ποιεῖν τινά δικόν*, *id. ὑπεύθυνον se ipsum, καθίσταται ἑαυτὸν ὑπεύθυνον* *deprehendere, λαμβάνειν τινὰ ὑπεύθυνον* *esse, αἰτίων εἶναι* *dimittere, ἀφίναί*, *id*.
 Rex, *ὁ βασιλεὺς*, *εως*, Xen.
 Rheda, *τὸ ζεύγος*, *εως*, Plat. *mularis, ἡ ὥπλη*, *ης*, Paus.
 Rhedarius, *ὁ ζευγηλάτης*, *υ*.
 Rhetor, *ὁ ῥήτωρ*, *αρος*, Dem. *ὁ σοφιστής*, *ῥ*, Lucian. *ὁ τεχνολογός*, *υ*, Dion. Hal.
 Rhetorica, *ἡ ῥητορικὴ*, *ῆς*, Aristot.
 Rhetorice, *ῥητορικός*, *Ἔschin*.
 Rhetoricus, *ῥητορικός*, *ῆς*, *ων*, Aristot.
 Rhinoceros, *ὁ ῥινόκερως*, *ατος*, *ἄλ*.
 Rhombus, *ὁ ῥόμβος*, *υ*.
 Rhonchus, *ὁ ῥόγχος*, *υ*, Gal.
 Rhonchisso, *ῥόγχω*, Gal.
 Rhythmicus, *ῥυθμικός*, *ῆς*, *ων*, Plut.
 Rhythmus, *ὁ ῥυθμός*, *ῥ*, Aristot.
 Ricinus, *ὁ κροστῶν*, *ατος*, *ὁ κυνοράβης*, *ῥ*, Aristot. *τὸ κίρι*, *εως*, Diosc.
 Rictus, *τὸ χάσμα*, *ατος*, *τὸ χάρσμημα*, *ατος*, Aristoph.
 Rideo, *γελῶ*, *mecum, ἑμαυτῷ*, Xen. *de aliquo vel aliqua re, ἐπὶ τινι*, *id. valde suaviter, μάλα ἡδύ*, Lucian. Confer *Risus*, item *Derideo*, *Ἰππιδεο*.
 Ridicule, *καταγελῶσως*, Xen. *γελῶν*, Aristot.
 Ridiculus, *γελῶν*, *α*, *ων*, Plat. *ὁ ἢ ἡ καταγέλαστος*, *υ*, Plat. *sum, καταγελῶμαι*, Plat.
 Rigatio, *τὸ δέμμα*, *ατος*, *ἡ ἀρδευσις*.
 Rigeo, *ῥιγῶ*, Lucian.
 Rigesco, *σκληρύνωμαι*.
 Rigidus, *ῥίγιος*, *α*, *ων*, Diosc.
 Rigo, *δεύω*, Plat. *βεῖχω*.
 Rigor, *τὸ ῥίγιος*, *εως*, Xen.
 Rima, *ἡ κλιβρία*, Lucian. *ἡ ὀπή*, *ἡ σχίζα*.
 Rimor, *ῥιμῶς*, Xen. *ἔκτατά* *τι*, Isocr.
 Rimosus, *ὁ ἢ ἡ κλιβερώδης*, *εως*.
 Ringo, seu Ringor, *τὴν ῥίνα συστῆλλω*.
 Ripa, *ἡ ὄχθη*, *ης*, Plut. *ἡ ἀκτὴ*.
 Ripula, *τὸ ὄχθιδιον*, *υ*.
 Risus, *ὁ γέλας*, *ατος*, Dem. *effusus, ὁ καυχασμός*, *υ*, Cl. Al. *γέλας πλατύς*, Synes. *rem in risum convertor, πρᾶγμα εἰς γέλατον ἐμβάλλω*, *id. risum moveo alicui, γέλωτα παρίχω τινί*, Plut. *contineo, κατέχω*, Xen. *magnum excito, ποίω πολλόν*, Plat. *risui habeo aliquid, εἰς γέλωτα ἔχω τι*, Philo. *sine risu, ἀγέλας*, Lucian.
 Rite, *ἐνὸς*, Dem. *καλῶς*, *ἰδόντως*.
 Ritus, *ὁ θυσμός*, *ῥ*, Dion. Hal. *sacri, αἱ τελεταί*, *ων*, *id. οἱ θεομοὶ ἱεροί*, Plut. *patrii, τὰ πάτρια*, *ων*, Dem. *ritu ferarum, δίκην θηρίων*, Dion. Hal.
 Rivalis, *ὁ ἀντιραστής*, *ῥ*, Aristot. *ὁ ἢ ἡ ἀντίζηλος*, *υ*, Sir. *ὁ ἢ ἡ ζῆλοτύπος*, *υ*, Jos. *ζηλοτυπών*, *ς*, *ατος*, Diod. Sic.
 Rivalitas, *ἡ ζηλοτυπία*, *ας*, Diod. Sic.
 Rivulus, *τὸ ῥυάκιον*, *ἡ διέξοδος ὑδάτων*, LXX.
 Rivus, *ὁ ῥυαξ*, *ατος*, *sanguinis, αἵματος*, Aristid. *aquarum, ὁ ἀργυρὸς ὑδάτων*, Herodian.
 Rixa, *ἡ ῥις*, *ιδος*, Xen. *ἡ ἐρίσις*, *ας*, N. T. Confer *Contentio*, *Jurgium*.
 Rixor, *ῥιζῶ*, *cum aliquo, τινί*, Lucian. *de aliqua re, περὶ τινος*, Isocr. Confer *Contendo*.
 Rixosus, *ῥιξικός*, *ῆς*, *ων*, Lucian.
 Roboreus, *δρύνιος*, *ῆς*, *ων*.
 Roboro, *ἐπισχύω*, Xen. *σθενώω*, LXX. *πράττω*, *ἐπισχύω*, *ῥώννυμι* *τι*, Dem. *ἐπιῥώννυμι* *τι*, *id*.
 Robur, *ἡ δρῦς*, *ὁ* *ἢ ἡ δρῦς ἀργία*, *αἰ*, *ἡ ἀρετή*, *ῆς*, Dem. *corporis, βώμη*, *ης*, Aristot.
 Robuste, *ἑρμηνεύω*, Dem. *εὐράσως*, *id*.
 Robustus, *ἑρμηνεύω*, *ῆς*, *ων*, Dem. *ὁ ἢ ἡ εὐ-*

ρως, *υ*, *id. ἰσχυρός*, *ἂς*, *ων*, *id. nemini robore corporis cedens, ἑδῶνς τῷ σώματι ἀρρωστότερος γενόμενος*, *id*.
 Rodo, *διατρῶγω*, Chrys. *πατρατρῶγω* *τι*, Laert.
 Rogatio, *petitio, ἡ δέσις*, *εως*, Dem. *ἡ αἴτησις*.
 Ros, *idem. interrogatio, τὸ ἐρώτημα*, *ατος*, Aristot. Confer *Preece*, *Petitio*, *Interrogatio*.
 Rogito, *πολλὴν δέσιν ποιῶμαι*.
 Rogo, *δέωμαι*, Dem. Confer *Oro*, *ἑρωτάω*, Dem. Confer *Interrogo*.
 Rogus, *ἡ πυρὰ*, Plut. *ἡ πυρκαϊά*, Laert.
 Roma, *ἡ Ῥώμη*, *ης*, Plut.
 Romane, *Ῥωμαῖοι*, Plut.
 Romanus, *Ῥωμαῖος*, *αἴας*, *αἶων*, Plut. *Ῥωμαϊκός*, *ῆς*, *ων*, *id*.
 Ronchus. Vide *Rhonchus*.
 Roratio, *ὁ δροσμός*, *ῥ*.
 Roro, *δροσίζω*, *φασκάω*, Athen.
 Rorulentus, seu Roscidus, *α*, *um*, *ὁ ἢ ἡ δροσώδης*, *εως*, Naz. *ὁ ἢ ἡ ἔνδροςος*, *υ*, Cl. Al. *δροσρός*, *ῶς*, *ῶν*.
 Ros, *ἡ δρόσος*, *υ*, Aristot. *ἡ δρόσος*, *ας*, Lucian. *ἡ ἔρση*.
 Rosa, *τὸ ῥόδον*, *υ*, Plut.
 Rosaceus, *ῥόδιος*, *ῆς*, *ων*, *unguentum, μύρον*, Athen.
 Rosarium, *ὁ ῥοδῶν*, *ωνος*, Theophr. *ἡ ῥοδωνία*, *ἄς*, Ammon.
 Roscidus. Vide *Rorulentus*.
 Rosetum, *ἡ ῥοδωνία*, *ῶς*, Suid.
 Roseus, *ῥόδιος*, *ία*, *ων*, *unguentum, μύρον*, Aristot.
 Rosio, *ὁ δρημός*, *ῥ*, Diosc. *ἡ βρώσις*, *εως*, N. T.
 Rosmarinus, *ἡ λιβανώτης*, *ιδος*, Diosc.
 Rostellum, *τὸ ῥαμφίδιον*, *τὸ ῥυγχίον*, Athen.
 Rostratus, *ῥυγχυτός*, *ῆς*, *ων*, *navis, ναὺς χαλκήνη*, Plut.
 Rostrum, *τὸ ῥόγχος*, *εως*, Athen. *avis, τὸ ῥάμφος*, *εως*, *id. muscæ, ἡ προσοπίς*, *ιδος*, Lucian. *navis, τὸ ἑμβόλον*, *υ*, Polyb. *τὸ χάλκιμμα*, Plut. *τὸ ἀπρὸς ὅλιον*, Strabo. *Rostra in foro Romano, τὰ ἑμβόλα*, *ων*, Dion. Hal.
 Rota, *ὁ τροχός*, *ῥ*, Xen. *qua aqua hauritur e puteo, ἡ τροχιλαία*, *ας*, Aristot. *ἡ τροχιλαία*, *ας*, Polyb. *rota torqueo, τροχίζω*, Aristot. *contundo, τρώχω* *καταγνῶμι*.
 Roto, *γυρῶ*, *κατατροχάζω*.
 Rotula, *ὁ τροχίσκος*, *υ*, Gaza.
 Rotundatio, *ἡ τρογγυλῶσις*, *εως*, *τὸ σφαίρωμα*, *ατος*.
 Rotunde, *τρογγύλως*, Plut.
 Rotunditas, *ἡ τρογγυλότης*, *ητος*, *ἡ περιφέρεια*, *ας*, Herodian.
 Rotundo, *τρογγυλῶ*, Al. Aphr. *σφαιρῶ*.
 Rotundus, *τρογγύλος*, *ύλης*, *ύλων*, Diosc. *ὁ ἢ ἡ ἔγκυκλος*, Paus. *ὁ ἢ ἡ περιφέρης*, *εως*, lapis, λίθος, Herodian.
 Rubedo, *ἐρυθρότης*, *ητος*.
 Rubefacio, *ἐρυθραίνω*, Herodian. *ἐπιφρονικίζω*, Lucian.
 Rubefio, *ἐρυθραίνωμαι*, Herodian. *ἐρυθθαί*, Lucian. *ἐρυθθαίω*, Plat.
 Rubeo, *ἐρυθθαί*, Lucian.
 Ruber, *ἐρυθρός*, *ῶς*, *ων*, Dem.
 Rubesco, *ἐρυθθαίω*, Plat.
 Rubeta, *ὁ φρύνας*, *α*, Diosc.
 Rubescit, *ἐρυθρός*, *ῶς*, *ων*, Dem.
 Rubicundus, *idem quod Ruber*.
 Rubiginosus, *ὁ ἢ ἡ ἰάδης*, *εως*.
 Rubigo, *ὁ ἢ ἡ ferri, σιδήρης*, *ατος*, *frumenti ἡ μιλτος*, Paus. *ἡ ἐρυθρίη*, LXX.
 Rubor, *τὸ ἐρυθρόν*, *εως*, Lucian. *τὸ ἐρυθμα*.
 Rubrica, *ἡ μιλτος*, *υ*, Diosc. *τὸ μιλτίνω*, *υ*, Plut. *rubrica tingo, μιλτώω*.
 Rubriceta, *τὸ ἀνδρείκελον*, *υ*.
 Rubricosus, *ὁ ἢ ἡ μιλτώδης*, *εως*, Diod. Sic.
 Rubus, *ἡ βάτος*, Diosc.
 Ructatio, *ὁ ἐρυγμός*, Aristot.
 Ructo, seu Ructor, *ἐρυγῶμαι*, Al. Aphr. *ἐρυγῶναι*, *acidum, ἔρυσμα*, Diosc.
 Ructuosus, *ἐρυγκτικός*, *ῆς*, *ων*, Diosc.
 Ructus, *ῦς*, *ὁ ἐρυγμός*, *ῥ*, Aristot. *acidus, ἡ ἔρυσμα*, *ας*, Hippocr.
 Rudens, *ὁ κάλως*, *ω*, Eustath.
 Rudero, *κατερείπω*, Plut.

Rudicula, *ἡ σπαθίς*, *ιδος*, Poll.
 Rudimentum, *τὸ προαίδειμα*, Phil. *ἡ προπαίδεια*, Cl. Al. *ἡ σχολήσις*, Bas.
 Rudis, *ε*, *ὁ ἢ ἡ ἀπαίδευτος*, *υ*, Dem. Confer *Indoctus*, *Ineruditus*.
 Rudis, *ἡ σπάθη*, *ης*, Diosc.
 Ruditas, *ἡ ἀπειρία*, *ἡ ἀμαθία*.
 Ruditus, *ἡ ὄγκησις*, *ἄλ*. *ἡ βρόμησης*, *εως*, Poll.
 Rudo, *βρωμάωμαι*, Paus. *ὄγκωμαι*.
 Rudus, *τὸ ἐρείπιον*, *υ*, Paus.
 Rufus, *πυρρός*, *ῶς*, *ων*, Diod. Sic.
 Ruga, *ἡ ῥυτίς*, *ιδος*, Plat. *frontis caperatae, ἡ ἀμαρτυρία*, *ῆς*, Poll.
 Rugio, *βρυχώωμαι*, *ἀφύωμαι*, Dion. Chrys. *βρυμάω*.
 Rugitus, *τὸ βρύχημα*, *ατος*, *ὁ βρυχήμενός*, *ῥ*, *τὸ βρύγμα*, *ατος*, LXX. *ὁ βρυγμός*, *λεόντος*, *id*.
 Rugo, *ρυτιδῶ*, Aristot.
 Rugositas, *ἡ ῥυτίσσις*, *ητος*, Plut.
 Rugosus, *ὁ ἢ ἡ ρυτιδῶδης*, *εως*, *ῥυστός*, *ῆς*, *ων*, Lucian.
 Ruina, *ἡ ὑπόστασις*, *εως*, Hesych. Confer *Cassus. ruinae, rudera, τὸ ἐρείπιον*, *υ*, Paus. *et rudera muri, τὰ ἐρείπια ἢ λείψανα τείχους*, Herodian. *ruinam minari, μέλλειν καταλισθαίνειν*, *ἄλ*.
 Ruinosus, *ὁ ἢ ἡ ἐρείφιμος*, *υ*, *tectum, στέγος*, Eurip. *ὁ ἢ ἡ πτώσιμος*.
 Ruma, *ὁ ματός*, *ῥ*, Aristot.
 Rumex, *τὸ λάπαβον*, *υ*, Diosc.
 Ruminatio, *τὸ μρυγκνῆμα*, *ατος*, Plut. *ὁ μρυγκτός*, *ῥ*, Greg.
 Rumino, *μρυγκνῶμαι*, Aristot. *ἀναμρυγκνῶμαι*, Lucian. *μρυγκάζω*, Aristot. *animo revolvo, ἀναπολῶ*, Dion. Hal. *πρὸς ἑμαυτὸν ἀνακυκλῶ*, *σευ ἀνακυκλῶ*, Lucian.
 Rumor, *ἡ ἀκοή*, *ῆς*, LXX. *ἡ φήμη*, *ης*, Dem. *multus est circa Thessaliam et ubique, πολλὸς ἐστὶ λόγος κατὰ Θεσσαλίαν ἢ πανταχῇ*, Dem. *pervulgatus est de aliquo, λόγος πολλὸς ἐστὶ περὶ τινος*, *id. est sparsus, λόγος διήλθεν*, Plat. *rumorem spargere, διασπείδω*, *ἡ φήμη*, Herodian. *διαδίδωμι φήμην*, Polyb. *διασπείρειν λόγον*, Xen. *rumores spargi, φήμας λέγεσθαι*, Dion. Hal. *leves et incerti, φήμαι μετρωτοὶ ἢ ἀδύστατοι*, *id. Confer Fama*.
 Rumpo, *ῥήγνυμι*, *vocem, φωνήν*, Dem. *aliquid, σχίζω* *τι*, Xenoph. *vincula, διαθήσσω τὰ δισμάς*, N. T.
 Rumusculus, *τὸ θρυλλίδιον*, *υ*.
 Runcatio, *ὁ βοτανισμός*, *υ*.
 Runcina, *τὸ δαρυδρόστανον*, *ῥ*.
 Runco, *βοτανίζω*.
 Ruo, *σπῖτω*, Xen. *in pejus, τρέπωμαι εἰς χείρον*, *id. κλίνω ἐπὶ τὸ χείρον*, *id*.
 Rupes, *ἡ ἀκρότομος*, *υ*, LXX. *σπίττω ἀπὸ τομος*, Lucian.
 Ruptio, *ἡ ῥήξις*, *εως*, Aristot. *τὸ ῥήγωμαι*.
 Ruralis, *ἀγροικός*, *ῆς*, *ων*, Lucian. *ἀγριος*, *ία*, *ων*, Xen.
 Rursus, seu Rursus, *αὖ*, Dem. *quum illa decessisset, rursus patris consobrinam duxit, ἀποθανόνσης ἐκείνης, αὖτις ἡγάγετο ἀνεψίαν τῇ πατρὶς*, Dem.
 Rus, *ὁ ἀγρός*, *ῥ*, Dem. *abeo, εἰς ἀγρόν ἀπείρχομαι*, *id. ruri vivo, ἐν ἀγρῷ οἰκίζω*, *id. rure redeo, ἐξ ἀγρῷ ἐπανέρχομαι*, *id*.
 Ruspor, *ἔξερυνάω*, *ἔρυνάω*, Xen.
 Rusticanus, *ἀγροικικός*, *ῆς*, *ων*, Max. Tyr.
 Rusticatio, *ἡ ἀγροικία*, *ας*.
 Rustice, *ἀγροίκα*, *ατος*, *ἀγροικίζωμαι*, Plat.
 Rusticitas, *ἡ ἀγροικία*, Aristot. *ἡ ἀγριότης*, Plat. *ἡ εὐαγρία*, Lucian.
 Rusticor, *ἀγροικῶ*, *τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω*, *διατῶ*, Dion. Hal.
 Rusticus, *ἀγροικός*, *ῆς*, *ων*, Lucian. *ἀγριος*, *ία*, *ων*, Aristot.
 Ruta, *τὸ σήγασον*, *υ*, Diosc.
 Rutaceus, *σηγάνιος*, *ῆς*, *ων*, Aret.
 Rutileco, *ξανθίζωμαι*, Athen.
 Rutilo, *πυρρῶς*, N. T.
 Rutilus, *πυρρός*, *ῶς*, *ων*, Plat.
 Rutrum, *ἡ σκαπάνη*, *ης*, Theophr. *τὸ σκαφεῖον*, *υ*, Plut.

S.

SABBATUM, τὸ σάββατον, *u*, N. T.Sabina, τὸ βράδιον, *u*, Diosc.Sabulosus, ὁ ἐξ ἡ ψαμμοῦ, *u*, *u*.Sabulum, ἡ ψάμμος, *u*, Lucian.Saburra, τὸ ἔρμα, *u*, Aristot.

Saburro, ἱερματίζω, Plut.

Saccharum, τὸ σάκχαρ, *u*, Galen. τὸ σάκχαρον, *u*.

Sacculus, τὸ θύλακιον, Athen. τὸ σάκκιον, Poll.

Saccus, ὁ σάκος, LXX. ὁ θύλακος, Athen.

Sacellum, τὸ ναίδιον, *u*, Xen.

Sacer, ἱερός, ὁ, ὄν, mons, ὅρας, Dem. alicui, τινός, Plut.

Sacerdos, ὁ ἱερεὺς, *u*, Dem. ὁ ἱεροποιός, *u*, id. ὁ ἱερεὺς, *u*, Plat.Sacerdotalis, *e*, ἱεροφαντικός, ἡ, ὄν, Plut. ἱερατικός, ἡ, ὄν, Aristot.Sacerdotissa, ἡ ἱερεῖα, *u*, Plut.Sacerdotium, ἡ ἱερατεία, *u*, Aristot. τὸ ἱεράτευμα, *u*, id. ἡ ἱερασύνη, *u*, Dem.Sacramentum, τὸ μυστήριον, *u*, N. T. jusjurandum, ὁ ὅρκος, *u*, Dem. Confer Juramentum.Sacrarium, τὸ ἱεροφυλάκιον, *u*, τὸ ἱερατεῖον, *u*, Theodor. τὸ αὐτοῦ.Sacrificatio, ἡ ἱερωσις, *u*, *u*.

Sacrificium, ἡ θυσία, Isocr. τὸ θῦμα, Dem. τὸ ἱερίον, id. facio alicui, θύειν ποίω τινί, Dem. perficio, ἱερταίω, id. offero, θύω θυσίαν sacrificio honoro aliquem, τιμάω τινὰ θυσίᾳ adificior, ἀξιοῦμαι θυσίᾳς occupatus sum, εἰμι ἐν θυσίᾳ, id.

Sacrificio, θύω, Deo, θιῶ, Dem. ritu patrio, κατὰ τὰ πάτρια θύομαι τὰ ἱερὰ, id.

Sacrificulus, ὁ ἱεροποιός, Dem. ὁ ἱεροφάντης.

Sacrificus, ἱερατικός, ἡ, ὄν, Aristot.

Sacrilegium, ἡ ἱεροσυλία, Plut. ἡ θιουσία, Ælian. pecunias per sacrilegium e templis auferre, ἔξ ἱερῶν σιλήν τὰ χρηματά.

Sacrilegus, ὁ ἐξ ἡ ἱεροσυλίας, *u*, N. T.

Sacro, ἱερῶν, aliquid Deo, τι θιῶ, Herodian. ἱεροποιῶν, Cl. AL. καθοσιῶν.

Sacrosanctus, ὁ ἐξ ἡ πανάγιος, *u*.

Sæpe, πολλάκις, Dem. sæpius, πλεονάκις, id. Sæpe seu Saviter, ἀπεροσίσως, Isocr. ἀπληγώς.

Sævio, ἀργεῖναι, Plut. in aliquem, χαλεπαίνειν πρὸς τινά, Xenoph.

Sævitia, ἡ δεινότης, Isocr. Confer Cruditatis.

Sævus, ὁ μῶρος, ἡ, ὄν, Dem. χαλεπός, ἡ, ὄν, idem. Confer Cruditatis.

Saga, ἡ μάγος, Lucian. ἡ φαρμακίς, id.

Sagacitas, ἡ ἀγχίνια, *u*, Aristot.

Sagaciter, εὐμηχανῶς, Aristot. ἀγχίνως, id.

Sagatus, χαλαμυντός, ἡ, ὄν.

Sagax, ἱχνυστικός, ἡ, ὄν, Ælian. ὁ ἐξ ἡ ἀγχίνιος, Xen. ὁ ἱνυλάτης, *u*.Sagena, ἡ σαγήνη, *u*, Plut.Sagina, ὁ σισιμῶς, *u*.Saginato, ἡ σίτσινος, *u*, *u*.

Sagino, σισιτίζω, canes, κύνας, Isocr. σισιτεύω τινά, Dem. λισταίνω.

Sagitta, τὸ τόξωμα, *u*, Dem. τὸ βέλος, *u*, *u*.

Sagittam emitto, τοξεύω, Dem. sagitta configor, κατατοξεύομαι, N. T.

Sagittarius, ὁ τοξότης, *u*, Dem. bonus, τοξεύειν ἀγαθός, Ælian.

Sagitto, τοξεύω, aliquem, τινά, Dem.

Sagulum, ἡ ἱφιστρίς, ἡ, ὄν, τὸ περιβραχιδιον, ἡ χλαμύς, ὁ, Dem. Herodian.

Sagum, σάγος, Polyb.

Sal, ὁ ἅλς, ἅλς, Diosc. sales, οἱ ἅλς, *u*, Plut.Salacitas, τὸ ἀφροδισιασικόν, *u*.Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα, *u*, Diosc.

Salarium, ὁ μισθός, Dem. ἡ μισθοφορά.

Salax, ἀφροδισιαστικός, ὄν, Aristot. ὁ ἐξ ἡ ἀσελγής.

Salebra, τὸ ἔκρηγμα, ἡ χαράδρα, Thuc.

Salebrosus, ὁ ἐξ ἡ χαράδρα, *u*, *u*, locus, τόπος, Diosc.

Salicetum, ὁ ἱτέων, ὄν.

Saligneus, ἱτέων, ἡ, ὄν, Theophr. οἰσίνος, ἡ, ὄν, Lucian.

Salina, ἡ ἅλκικε, ἡ, ὄν, Strabo. ἡ ἅλ, ἡ, Dion. Hal.

Salinum, τὸ ἅλδοχέον, *u*.

Salio, i. e. sale condio, ἅλίζω, N. T.

Salio, i. e. salto, σκιρτάω, Plut.

Saliva, τὸ σάλον, *u*, Xen. τὸ σπύλον.

Salivo, σιαλίζω, πτυαλίζω.

Salivovus, ὁ ἐξ ἡ σιαλίνης, *u*.

Salix, ἡ ἱτιά, Theophr. ἡ οἶσος.

Salsamentarius, ὁ παρικοπαλῆς, *u*, Plut. ὁ παρικοπτής, *u*, Herodot.

Salsamentarius, παρικοπτής, ὁ, ὄν, Diosc.

Salsamentum, τὸ πάριχος, *u*, Gal.

Salse, ἅλμυρός, dicere, σκώπτειν.

Salsilago, seu Salsugo, ἡ ἅλμη, *u*, Theophr. ἡ ἅλμυρος, ἡ, ὄν, idem.Salsuginosus, ὁ ἐξ ἡ ἅλμυρης, *u*, Theophr.Salsura, τὸ παρικοπία, *u*.

Salsus, ἅλμυρός, ὁ, ὄν, opsonium, ὄψον, Xen. ἅλκός, ἡ, ὄν, aqua, ὕδωρ, Aristot.

Saltatio, ἡ ὀρχήσις, *u*, Plut. ἡ χορεία.Saltator, ὁ ὀρχηστής, *u*, Lucian.Saltatorius, *a*, ὁ, ὄν, ὀρχηστικός, ἡ, ὄν, Lucian.

Saltatrix, ἡ ὀρχηστρίς, ἡ, ὄν, Xen.

Saltem, ἅλλα, Aristot. κἄν, Herodian. τέλαχιστον, Dem.

Salto, ὀρχήσασθαι, χορεύειν.

Saltuarius, ὁ ὕλαρος, *u*, ὁ ἅλσοκός.Saltuosus, ὁ ἐξ ἡ ναυπηγίας, *u*, ὁ ἐξ ἡ ὕλωδης, *u*, Xen.Saltus, ἡ νάπη, *u*, LXX. τὸ νάπος, Xen. τὸ ἅλσος, saltatio, τὸ πῆδμα, Plut.

Saluber, ὕμνιος, ἡ, ὄν, Plut.

Salubritas, τὸ ὕμνιον, *u*, Aristot.

Salubriter, ὕμνιος, Plut.

Salve, χαίρει, domine, ὦ δέσποτα, Xen.

Salveo, ἔρρωμαι, Thuc. εὐπράττω.

Salvia, ὁ σφάκις, *u*, Diosc. silvestris, τὸ ἱλίσθηκος, *u*, id.

Salum, idem quod Mare.

Salvo, διασώζω, aliquem e periculis, τινά ἐκ κινδύνων, Isocr. Confer Servo.

Salus, ἡ σωτηρία, *u*, communis omnium, κοινή ἀπάντων, Dem. privata, ἰδία, id. salutem alicujus curæ esse alicui, μέλειν τινὶ σωτηρίας τινός, Dem. alicujus commendatam habere sibi. φρονίζει σωτηρίας τινός, idem. ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τινός, id. κρόνιαν ποιῆσθαι περὶ σωτηρίας τινός, id. quæro bello, ζητέω σωτηρίαν ἐκ πολέμου, idem. credo alicui, παρακαταστήμι τινι σωτηρίαν, idem. tueri alicujus, δουροφρονεῖ σωτηρίαν τινός, Dem. niti aliquo, ἐνιστῆναι σωτηρίαν ἐν τινί, id. consequi, τυγχάνειν σωτηρίας, id. desperare, ἀπορεῖν τῆς σωτηρίας, id. saluti alicujus consulere, βουλεύσασθαι περὶ σωτηρίας τινός, idem. conferre ad salutem, ἐπιδιδόναι τι εἰς τὴν σωτηρίαν, idem. spem salutis habere in aliquo, ἱλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχειν ἐν τινί, id. periclitari de salute, κινδυνεύειν περὶ τῶν ἰσχύων, id. consulere salutem reip. σώζειν τὰ κοινά, Aristot.Salutaris, *e*, ὁ ἐξ ἡ σωτηρίας, *u*, Plut.

Salutariter, σωτηρίας.

Salutatio, ὁ ἀσπασμός, N. T. ἡ πρόσρησις, Plut.

Saluto, ἀσπάζω, aliquem, τινά, N. T. ἀσπάζομαι τινά, Isocr. alicujus nomine, χαίρειν κελύων παρὰ τινος, Synes.

Salvus, σῶος, *u*, *u*, ager, ἄγρος, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀκίρματος, *u*, urbs, πόλις, Isocr.Sambuca, ἡ σαμβύκη, *u*, Hesych.Sambucus, ἡ ἀκότη, *u*, Diosc.Sanabilis, *e*, ὁ ἐξ ἡ ἱάσιμος, Plut. ὁ ἐξ ἡ εὐίατος, Lucian. ὁ ἐξ ἡ εὐερέατος.Sanatio, ἡ ἱασις, *u*, Lucian.

Sancio, κυρὸν τι, Herodot. legem, νόμον τίθημι, Isocr. νομιμάω, Dem. ἀγίως, Isocr. et præclare administrare aliquid, ὁσίως ἐκ καλῶς διοικεῖν τι, Isocr. ἀγίως ἐκ σεμνῶς ἔχειν περὶ τι, id. vivo, ἀγνῶν ἀγίως, Ælian.

Sanctificatio, ὁ ἀγιασμός, *u*, N. T.

Sanctifico, ἀγιαζώ, ἀγιτεύω.

Sanctimonia, ἡ ὁσιότης, *u*, Dem. ἡ ἀγιουσύνη, *u*, N. T.Sanctio, ἡ κύρωσις, *u*, Plat.Sanctitas, ἡ ὁσιότης, *u*, Dem. ἡ ἀγιότης.Sanctuarium, τὸ ἀγιαστήριον, *u*.

Sanctus, ὁσίος, ἡ, ὄν, et justa lex, ὁ δίκαιος νόμος, Dem. ἅγιος, ἡ, ὄν, et venerandum sacrum, ὁ σεμνὸν ἱερὸν, id. et religiosum aliquid, ὅστις ἐκ ἐνσέβης τι, id.

Sandalum, τὸ σανδάλιον, *u*, Lucian. τὸ σάνδαλον, *u*, Ælian.

Sandapila, τὸ νεκροφορεῖον.

Sandaracha, ἡ σανδαράχη, *u*, Diosc.Sandyx, ἡ σάνδυξ, *u*, Diosc.

Sane, sine morbo, ὑγιῶς, Athen. ὑγιεινῶς, Dem. certe, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, Aristot.

Sanesco, ὑγιαίνω, Al. Aphr.

Sanguiculus, τὸ αἱμάτιον, *u*.Sanguinarius, ὁ ἐξ ἡ φιλαίματος, *u*, ὁ ἐξ ἡ αἱμοχαρής.Sanguineus, αἱματικός, ἡ, ὄν, Al. Aphr. ὁ ἐξ ἡ αἱματώδης, *u*, Galen.

Sanguinolentus, ὁ ἐξ ἡ αἱματώδης, Gal.

Sanguis, τὸ αἷμα, *u*, *u*, Galen.Sanguisuga, ἡ βδέλλα, *u*, Theocr.Sanies, τὸ πύον, *u*, Galen. ὁ βρότος.Saniosus, ὁ ἐξ ἡ ἔμπυος, *u*, Dem.Sanitas, ἡ ὑγίεια, *u*, Dem. sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινά, Hippocr. confero ad sanitatem, συμφέρω πρὸς ὑγίαν, Dem.Sanna, ἡ χλεύη, *u*, Herodian.Sannio, ὁ χλευαστής, *u*, Aristot.

Sano, ὑγιαίνω, aliquem, τινά, Aristot. ἐξυγιαίνω τινά, Hippocr. Confer Medeor.

Sanus, ὕμνιος, ἡ, ὄν, perfecte in corpore, τελείως ἐν σώματι, Dem. aqua, ὕμνιον ὕδωρ, Aristot. ὁ ἐξ ἡ ὑγιῆς, ἡ, ὄν, et salvus, ὁ σῶος, Thuc. judex, ὑγιῆς κριτής, Dion. Long. sani mores, ἥθος ὑγιῆς, Plut. sanæ mentis homo, ὁ νῦν τε ὑγιαίνει ἐκ ἔρρωται ἡ φρεν, Ælian. sanus sum, ὑγιαίνω, Dem.

Sapa, ὁ οἶνος σείραιος, *u*, Diosc.Sapidus, ὁ ἐξ ἡ εὐχμυος, *u*, ὁ ἐξ ἡ εὐχμωσι, Strabo.

Sapiens, σοφός, ἡ, ὄν, aliis rebus, τὰ ἅλλα, Plut. περὶ τῶν ἁλλων, id. ὁ ἐξ ἡ ἐμφορῶν, φρόνιμος.

Sapienter, σοφῶς, Aristot.

Sapientia, ἡ σοφία, *u*, Dem. ἡ φρόνησις.

Sapio, εὐαισθητός εἰμι, Plut. sapiens sum, φρονέω, Dem. σωφρονέω, id.

Sapo, ὁ σάπων, *u*, *u*, τὸ σμῆγμα, Athen.Sapor, ὁ χυμός, *u*, Plut. ὁ χυλός.Sapphirus, ἡ σάφειρος, *u*, Diosc.Sarcasmus, ὁ σαρκασμός, *u*, Ruffin.Sarcina, ἡ ἀποσκευή, *u*, N. T. τὸ σάγμα, *u*, Plut. τὸ φορτίον, *u*, Aristot.

Sarcinarius, ὁ ἐξ ἡ σκινωφόρος, Xen.

Sarcinator, idem quod Sartor.

Sarcinatrix, idem quod Sartrix.

Sarcio, ἐπισκευάζω, Lucian. quod laceratum est, ἀκίωμα τὸ διεβρωγός, Aristot. mercede calceos putridos, μισθὸ ἀκίωμα τὰ σαθὰ τῶν ὑποδημάτων, Lucian.

Sarculatio. Confer Sarritio.

Sarculo, σκάλλω, Theophr.

Sarculum, τὸ σκαλιστήριον, Thuc. ἡ σκαλίσ.

Sardonys, ὁ vel ἡ σαρδόνυξ, *u*, Plin.

Sarmentitius, φρυγανίος, ἡ, ὄν.

Sarmentosus, ὁ ἐξ ἡ φρυγανώδης, Diosc.

Sarmentum, τὸ φρύγανον, *u*, Theophr.

Sarrio, σκάλλω, Theophr. σκαλίζω, Plut.

Sarritio, ἡ σκαλίσ, *u*, Theophr. ὁ σκαλισμός, *u*, id. ἡ σκαλίσ, *u*, *u*.

Sarritura, idem quod Sarritio.

Sartago, τὸ τήγανον, *u*, Athen.Sartor, ὁ ἀκίρτης, *u*, Xen.Sartrix, ἡ ἀκίρτης, *u*.

Sartura, idem quod Sarritura seu Sarritio.

Sat, ἱκανός, ostensum de his, ἀποδίδωμαι περὶ τῶν, Isocr. copiose disserui, ἐξαρκούντως διελέχθην, id. Confer Satius.

Satago, διαπονέω, Plut. σπατάλλω τι, Lucian. ἐκπονέομαι, πολυπραγμανέω, rerum mearum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττω, Plut.

Satanae, ὁ σατανᾶς, ῥ, LXX.
Satelles, ὁ δορυφόρος, α, Xen. sum, δορυφορεῖαν,
Thuc. satellitum comitatus, τὸ δορυφορεῖν,
ατος, Plut.
Satellitum, ἡ δορυφορία, ας, τὸ δορυφορεῖν, ατος,
Plut. ἡ θραυσία, ας, Plat.
Satiās, seu Satietas, ὁ πόρος, α, Dem. ἡ πληρο-
μονή, ῥς, Isocr. ad satietatem rideo, εἰς κόρον
γελᾶν, Lucian. ἄχρη κόρου, Dem.
Satio, κορέννυμι, Herodian.
Satio, onis, ὁ σπῆρος, Plat. ὁ σπορητός, Theophr.
Satis, ἰκανός, Dem. ἄλλος, alicujus rei, τινός,
Aristot. ἱκανότης, Isocr. de his satis superque,
ἄδην τῶν ταύτων, Plat. ultra quam
satis est, μᾶλλον τῷ δύνοντι satis est mihi,
ἀποχρῆ μοι τῷτο, Dem. ἄλλος, sc. ἐστίν, Aristot.
satiatus est, αἰσταντότερον ἐστίν, Xen.
Satisfactio, ἡ ἱκανότης, ας, Theophyll.
Satisfacere, ἰγγνῆς παρῆχον, Theophr.
Satisfacio, ἰκανὸν ποιεῖν, legi, τῷ νόμῳ, Plut.
Satisfactio, ἡ πληροφροσία, ας, N. T.
Sativus, ὁ ἐξ ἡ σπέρματος, υ, Diosc.
Sator, ὁ σπαρέυς, ἰως, Xen.
Satrapa, ὁ σατραπῆς, α, Isocr. sum Phrygiæ,
σατραπειῶς τῆς Φρυγίας, Plut.
Satrapia, ἡ σατραπεία, ας, Herodot.
Satrapicus, σατραπικός, ῥ, ὄν, Plut.
Satur, ὁ ἐξ ἡ δυνάμεως, υ, Xen. ὁ ἐξ ἡ διακρῆς, ἰως,
Plut.
Satureia, ἡ θύμρα, ας, Diosc.
Saturnitas, ἡ πληρομῆνη, ῥς, Isocr.
Saturnalia, τὰ Κρόνου, αων, Lucian.
Saturnus, ὁ Κρόνος, υ,
Saturo, κορέννυμι, Herodian. pane, χορτάζω
ἑρπευ, N. T.
Satyra, ἡ σατύρα, ας.
Satyricus, σατυρικός, ῥ, ὄν, Plut.
Satyrium, τὸ σατύριον, υ, Diosc.
Satyrus, ὁ Σάτυρος, υ.
Sauciatio, ἡ τρώσις, ἰως.
Saucio, τραυματίζω, Dem. pectus per thora-
cem, τιτρώσκω διὰ τῆ θώρακος τὸ εἶδος,
Plut.
Saucius, ὁ τραυματίας, υ, Thuc. a, um, τετραυ-
ματισμένος, ἰνι, ἑνόν, id.
Saxatilis, e, idem quod Saxosus.
Saxetum, ὁ τραχώδι, ὄνος, Lucian.
Saxeus, a, um, λίθινος, ἰνι, ἰνι, Lucian.
Saxosus, πετρώδης, αἶα, αἶον, Aret. ὁ ἐξ ἡ πετρώ-
δης, ἰως, Naz. λίθινος, ἰνι, ἰνι, Lucian.
Saxulum, τὸ πετρίδιον, υ, Aristot.
Saxum, ὁ πέτρας, υ, Xen. ἡ πέτρα, ας, Plut.
ὁ vel ἡ λίθος, υ, Aristot.
Scabellum, τὸ ὑποσπόδιον, υ, LXX. τὸ θρανίδιον,
υ, Aristoph.
Scaber, τραχύς, εἶα, ὄν, Aristot.
Scabies, ἡ ψώρα, ας, Theophr. scabie laboro,
ψωράω, Plut.
Scabiosus, ψωραλός, εἶα, ἰόν, Xenoph. ὁ ἐξ ἡ
ψωραδής.
Scabo, κνάω, Gal. κνήω, digito caput, δακτύλῳ
κεφαλῇ, Lucian.
Scabrities, ἡ τραχύτης, πτος, Xen.
Scabrosus, τραχύς, εἶα, ὄν, Aristot.
Scævus, σκαῖος, ἂ, ὄν, Eust.
Scala, ἡ καθήλιψ, πος, seu φος, Lucian. ἡ
κλίμαξ, ακος, Xen. navis, ἡ ἀναβάσκα, ας,
Lucian.
Scalmsus, ὁ σκαλμός, ῥ, Eurip.
Scalpellum, τὸ φλεβοτόμον, τὸ σμιλῖον, Plut.
Scalper, seu Scalprum, ὁ κοπίτης, ἰως, Diod. Sic.
τὸ γλυφίσον, υ, Lucian. ἡ σμιλῖν, ῥς, Plat.
chirurgorum, σμιλῖον ἱατρικόν, Cl. Al. libra-
rium, ἡ σμιλῖν γραφίην, scalpro amputo seu
reseo, ἀποσμιλῶ, Synes.
Scalpo, κνάω, Gal. κνήω, ἀποκῶ, Lucian.
Scalprum. Vide Scalper.
Scalptor, ὁ κολλᾶσθης, υ, ὁ γλύπτης, υ.
Sculptura, τὸ γλύμμα, ατος, ας, Poll.
Scamnum, τὸ βάθρον, υ, ὁ θρόνος, υ.
Scandalum, τὸ προσκόμμα, τὸ σκάνδαλον, pre-
beo, σκανδαλίζω.
Scando, ἀναβαίνειν, Xen.
Scandula, ἡ σχιδᾶς, ακος, Diosc.
Scansilis, ε, ἀναβατικός, ὄν, ὄν.

Scapha, ἡ σκάφη, ης, N. T.
Scapulæ, αἱ ὀμπλάται, Gal. αἱ πλάται, Poll.
Scapus, ὁ σῦλος, υ, LXX.
Scarabeus, ὁ κάρβουρος, υ, Aristot.
Scarificatio, ἡ ἀμυχή, ἥς, Diosc. ἡ σχάσις, εως, Theophr.
Scarifico, ἀμύσσω, Philo. ἀποσχάζω, Gal. σχάζω, Aristot. σκαριφάμαι.
Scurus, ὁ σκάρος, υ, Athen.
Scatebra, ἡ ἀνέλεσις, εως, Aristot. ὁ κρενός, υ, Lucian. ὁ βλυρμός.
Scateo, ἀναελλίζω, Aristot. περιελλίζω, id. fontibus, ῥήγγυι πηγῇς, Plut. ovibus, βρώμα προσβάσις, Aristoph. voluptatibus, ἡδοναῖς, Liban.
Scaturigo, idem quod Scatebra.
Scaturio, idem quod Scateo.
Scelerate, πονηρώς, Dem. μιαιῶς, Isocr.
Sceleratus, πονηρός, ἀ, ὄν, Dem. φαῦλος, η, ὄν, id. μοχθηρός, ἀ, ὄν, id. ὁ ἐξ ἡ ἀέμιτος, Aristot.
Scelero, μιαίνω.
Scelerosus, idem quod Sceleratus.
Scelestē, idem quod Scelerate.
Scelestus, idem quod Sceleratus.
Sceleton, τὸ σκίλετον, υ, Plut.
Scelus, ἡ κακία, ας, Dem. τὸ πονήρεμα, ατος, id. τὸ μίσμα, ατος, N. T. τὸ ἀσέημα, ατος, Dem. τὸ κακόν, υ, id. admitto, ἐργάζομαι ἀσέημα, Dem. πρῶτον τὸ φαῦλον, Lycoph. atrox committi, δύνειν ἀδείημα γίγνεσθαι, id.
Scena, ἡ σκηνή, ἥς, Lucian. ἡ θυμίλη, ης, Plut. in scenam produco, διατερίζω, N. T. produci, σκηνοκατατίσθαι, Strabō.
Scenice, σκηνικῶς.
Scenicus, σκηνικός, ἡ, ὄν, agon, ἀγών, Athen.
Sceptrum, τὸ σῆπτρον, υ, Paus.
Scheda, ἡ σχῆδη, ης.
Schedule, τὸ σχεδάριον, υ, Eust.
Schema, τὸ σχῆμα, ατος, Aristot.
Schisma, τὸ σχίσμα, ατος, N. T.
Schola, ἡ σχολή, ἥς, Plut. τὸ παιδαγωγεῖσθαι, υ, Dem. τὸ διδασκαλεῖν, id. scholam frequento, φοιτᾷ εἰς τὸ διδασκαλεῖν, Dem.
Scholarcha, ὁ σχολάρχης, ὁ σχολαρχεῖν, Laërt.
Scholasticus, σχολαστικός, ἡ, ὄν, Macar.
Scholium, τὸ σχόλιον, υ, Lucian.
Sciagraphia, ἡ σκιαγραφία, ας, Plat.
Sciatericum, τὸ σκιάτηρον, υ, Plut.
Scienter, ἐπιστημονῶς, Aristid. ἐπιστημονικῶς, Gregor. εὐμαθῶς, Phil.
Scientia, ἡ ἐπιστήμη, ης, Plut. ἡ γνῶσις, εως, Isocr. utilis utentibus, ἐπιστήμη ἀφελύξαι τὰς χρομένους αὐτῇ, Dem. scientiam tradere ignorantibus, ἐργάζεσθαι ἐπιστήμην τοῖς ἀκείδοσι, Isocr. consequi alicujus rei, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινός, id. scientia uti minus tempestive, ἐπιστήμη χρῆσθαι ἐκ εὐκαιρίας, id.
Scilicet, δηλονότι, Dem. δηλαδὴ, id.
Scilla, ἡ σκίλλα, ης, Diosc.
Scillaceus, seu Scilliticus, ὁ ἐξ ἡ σκίλλωδης, εως, Theophr. σκυλλιτικός, ἡ, ὄν, vinum, οἶνος, Diosc.
Scindo, σχίζω, aliquid, τι, Xen. τέμνω.
Scintilla, ὁ σπινθήρ, ἥρος, Aristoph. ἡ λαμπρότης, ὤνος, Chrys. ἡ μαρμαρυγή, ἥς, Plat.
Scintillatio, ὁ σπινθηρισμός, υ.
Scintillo, σπινθηρίζω, Theophr.
Scintillula, τὸ σπινθηράκιον, υ, Nyss. σπινθήρ μικρός, Synes.
Scio, ἐπίσταναι, modum alicujus, τρόπον τινός, Dem. satis, ἴστημι δήπου, id. et omnium optime novi, εἶδω ἐξ ὧν μάλιστα πάνταν ἐπίσταναι, id. bene, εἰ οἶδα, id. σαφῶς οἶδα τίςτο, id. ab initio aliquid, συνιδᾷ τι ἀπ' ἀρχῆς, Dem. libenter scirem hoc, ὅπως ἂν ἴδοιμι τίςτο, id.
Scipio, ὁ σκίπιον, ἄνος, Herodot. ὁ σκῆπτων, ἄνος, Aristoph.
Scirpus, ἡ σχοῖνος, υ, Diosc.
Scirrhus, ὁ σκῆρρος, υ, Gal.
Sciscitatio, ἡ ἐρωτήσις, εως, Dem.
Sciscitor, ἐπίσταναι, Xenoph. πυνθάνομαι, aliquid ex aliquo, τι παρὰ τινος, Isocr. ἐρωτᾷ τινά, id. Confer Interrogatio.

Scisco, *χαιροταίνω*, Dem. *ψηφίζομαι*, id. Confer *Decerno*.
 Scissilis, *ε, σχιστός, ή, όν*, Theophr.
 Scissura, *τό σχίσμα*, Lucian. *ή σχισμή*, Hesy-
 sych.
 Scite, *έπιστημονικώς, eleganter, κεχαρισμένως*,
 Isocr. *άρθως*, Dem.
 Scitor, idem quod *Sciscitor*.
 Scitum, *τό δόγμα, ατος*, Dem. *τό ψήφισμα*,
 ατος, id. Confer *Decretum*.
 Scitus, *σφός, ή, όν, et varius, ε ποικίλος*, Dem.
κομψός, ή, όν, Plut.
 Sciurus, *ο σκίυρος, α, Έλιαν.*
 Scobs, *τό ρίνημα, ατος*, Herodian. *τό ρίνισμα*,
 ατος, Diosc. *τό περίρηνμα*.
 Scolopendra, *ή σκολοπένδρα, ας*, Theophr.
 Scomber, seu *Scombrus*, *ο σκούμβρος*, Aristoph.
 Scommma, *τό σκώμμα*, Xen. Confer *Dicterium*.
 Scopæ, *τό κρήνητρον, α, Lucian.* *τό κάλλυντρον*,
 α, Cl. Al. *τό σάρωτρον, α*.
 Scoparius, *ο σαρωτής, ή, ο σαρών, έντος*.
 Scopula, *τό σαρώτρον, α*.
 Scopus, *ο σκοπός*, Plat. *collineare ad scopum*,
ερχάζεσθαι τή σκοπή, id. *scopum attingere*,
βάλλειν επί τόν σκοπόν, Xen. *scopum non*
adsequi, *άσκοπα τήξειν*, Lucian. *tendere*
ad scopum propositum, *συντείνειν προς τόν*
υποσθέντα σκοπόν, Aristot.
 Scoria, *ή σκωρία, ας*, Diosc. *ή τρύζε*.
 Scorpio, *ο σκορπίος, α, Diosc.*
 Scortator, *ο πόρνος, α, Xenoph.*
 Scorteus, *σκύτινος, ίνη, ινον*, Diod. Sic.
 Scortillum, *τό πορνίδιον, α, Aristoph.*
 Scortor, *πορνεύω*, Æschin. *πορνειρομαι*, Dem.
άπολασάιν, Plut.
 Scortum, *ή πόρνη, ης*, Plut. *ή συνέας, άδος*, The-
 mist. *ιταιρίζω*, Lucian. *γυνή ιταιρίζω*, Plut.
vile, ή χυμαινύσκη, Plut.
 Screateo, seu *Screatus*, *ύς, τό χρέμμα, ατος*,
 Laert. *ή χρέμψις, εως*.
 Screo, *χρέμπτομαι*, Lucian.
 Scriba, *ο γραμματικός, ής, senatus, τής βαλῆς*,
 Dem.
 Scriblita, *τό σρεπτόν, έ*.
 Scribo, *γράφω τι, manu propria, γράφω άντο-*
χειρία, Philo. *litteras, γράφω γράμματα*, Dem.
ad aliquem, έπισίλλω τήν, Isocr. *librum*,
συγγράφω βιβλόν, Lucian. *vitam alicujus*,
αναγράφω βίον τινός, Philo.
 Scrinarius, *ο κιβωτεύς, έως, ο κιβωτοποιός*, Poll.
 Scrinium, *τό κιβώτιον, α, Plut.*
 Scriptio, *ή γραφή, ής*, Lucian. *ή συγγραφή*.
 Scriptor, *ο συγγραφεύς, έως*, Isocr.
 Scriptorius, *γραφικός, ή, όν*, Maccab.
 Scriptum, *τό σύγγραμμα, ατος*, Isocr. *ή γραφή*,
ής, Thuc. *τό γράμμα, ατος*, Plut.
 Scriptura, *ή γραφή, ής*, N. T.
 Scrobiculus, *τό όρυγματίον, α*.
 Scrobs, *τό όρυγμα, ατος*, Xen. *ο βάθος*.
 Scrofa, *ός γραμφάς, άδος*, Suid.
 Scrofula, *ή χυρίας, άδος*.
 Scrotum, *ή όρχη, ας*, Aristot. *ο όσχεός*.
 Scruposus, *ο ε ή λιθακάκης, εως*.
 Scrupulosus, *όπερακριβής*.
 Scrupulositas, *ή υπερμακροχρεία, ας*.
 Scrupulosus, *υπερακριβής, έος*.
 Scrupulus, *ή λυθίς, ίδος, ή ψηφίς, ίδος, i. e. 24*
pars unciae, τό γραμμαδίον, α.
 Scrupus, *ο ψήφος*.
 Scruta, *τά γροτάρια, αν, ή γροτή, ης*.
 Scrutarius, *ο γροτοπάλης, ο ρωποπάλης*, LXX.
 Scrutatio, *ή έξετάσις, εως*, Lucian.
 Scrutator, *ο έξεταστής, έ*, Aristot.
 Scrutor, *έξετάζω τι*, Isocr. Confer *Examino*.
 Sculpo, *γλύφω*, Aristoph. *κολάσσω*.
 Sculptilis, *ε, γλυπτός, ή, όν*, LXX.
 Sculptor, *ο γλυφεύς, έως*, Dion. Hal. *ο γλύπτης*.
 Sculptura, *ή γλυφή*, Philo. *τό γλυμμα*, Poll.
 marmoris, *ή μαρμαρογλυφία*, Strabo. *annu-*
lorum, ή δακτυλογλυφία, Plat.
 Scurra, *ο ε ή βαυμολόχος, α, Philo.* *ο έκώλαστος*.
 Scurrilis, *ε, βαυμολοχικός, ή, όν*, Lucian.
 Scurrilites, *ή βαυμολοχία, ας*, Plut.
 Scurriliter, *βαυμολόχως*.
 Scurror, *βαυμολοχίω*, Plut. *βαυμολοχείομαι*,
 Synes.
 Scutarius, *ο σκουτάριος, έως*, Lucian. *ο σκου-*

Scutarius, ὁ ἀσπίδοποιός, ὤ, Poll.
 Scutatus, ὁ ἐξ ἡ ἀσπίδοφόρος, υ, Lucian. ὁ ἀσπίδοφόρος, υ, id.
 Scutella, τὸ παροψίδιον, υ.
 Scutica, ἡ σκυτάλη, ης, Plut. ἡ σκυταλὶς, ἰδός, Joseph. ἡ ὑφειχίς, ἰδός, Plut.
 Scutulum, τὸ ἀσπίδιον, υ.
 Scutum, ἡ ἀσπίς, Xen. ὁ θυρεός, Dion.
 Scyphus, ὁ σκύφος, υ, Lucian.
 Sebaceus, ὁ ἐξ ἡ σφαγῶδης, Diosc.
 Sebo, σφαγῶδης, Hippiatr.
 Sebum, τὸ σῆμα, ατος, Aristot.
 Secale, ἡ βρόικα, ης.
 Secedo, ἀναχωρεῖν, Xen. ἀποχωρεῖν, id.
 Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, aliquid ab aliquo, τι ἀπὸ τίνος, Plat. ἐκρίνω τί τινος, Aristot.
 Secessio, seu Secessus, ὡς, ἡ ἀναχώρησις, ἰδός, ἡ ἐσχατιά, ὤς, Ἐσχιν.
 Secius, ἥττον, nihilo secius, ὡδὴν ἥττον.
 Secludo, ἀποκλείω, aliquem ab aliquo, τινὰ τίνος, Aristot.
 Seco, πρίω τι, Aristoph. πρίνω τι, Lucian. In partes minutas, κατακερματίζω, Philo.
 Secretarius, ὁ τῶν ἀπορήτων γραμματεὺς.
 Secretio, ἡ ἐκκρίσις, ἰδός, Theophr. ἡ ἀπόκρισις.
 Secreto, ἰδίως, Thuc. κατ' ἰδίαν, Plut. loqui cum aliquo, ἰδιολογισθαι τινι, Plat. dicere, δι' ἀπορήτων εἶπαι, Dion. Hal.
 Secretum, τὸ ἀπόρητον, υ, secretorum enunciator, ὁ ἐξαγγελλτικός, ὤ, Aristot.
 Secretus, ὁ ἐξ ἡ ἀπόκρυφός, υ, ὁ ἐξ ἡ ἀπόρητος, υ, Plut.
 Secta, ἡ αἵρεσις, ὡς, Galen.
 Sectio, ἡ τμήσις, ἰδός, ἡ τομή, ἥς, Isocr.
 Sector, ὁ τομῆς, ἰδός, Xen.
 Sector, -aris, συγκυρῶς ἀκολουθεῖν, διώκει, Isocr.
 Secubo, ἀποκοιτῶ, Dem. ἀποκοιμάομαι, Plat.
 Secula, τὸ δεκάτιον, υ.
 Secularis, κατ' αἰῶνα γιγνόμενος, ἰνῆ, ἰνον.
 Seculum, ὁ αἰὼν, ὄντος, Lucian. ἡ γενιά, ὤς, Dem. nostro seculo, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενιᾶς, id.
 Secundae, τὰ ὕψηλα, ὡν, Diosc.
 Secundanus, δευτεράσις, αἰᾶς, αἰών, Xen.
 Secundarius, δευτερίσις, αἰ, ἰον.
 Secundo, δευτέρως, Herodian. δευτέρως, Aristot.
 Secundum, κατὰ, hanc legem, ὅπως τὸν νόμον, Dem. aliquem plurimum posse, μέγιστον μετὰ τινὰ δύνασθαι, Thuc.
 Secundus, δευτέρος, ἰερα, ἔρον, Thuc.
 Secundae, τὰ δευτέρα, ὡν, Xen. secundas fero, δευτερεύω, Plut. τὰ δευτέρα φέρωμαι, Lucian.
 secundae res, ἡ εὐπραγία, Isocr. secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη, Dem. secunda fortuna uti, καλῶς προεἶναι, βελτίστη τύχη χρῆσθαι, id. nulli in aliqua re secundus, ἐν τινι μὴδὲν ἔχων τὰ δευτέρα, secundus aliquo, aliquo inferior, δευτέρός τινος, Plut.
 Secure, ἀσφαλῶς, Dem. βεβαίως, id. ἀδιδῶς, id.
 Securicula, τὸ πελίκιον, υ.
 Securus, ἡ πέλεκυς, ἰδός, Plut. ἡ ἀξίνη securi percutio aliquem, πελεκίω τινά, Diod. Sic.
 Securitas, ἡ ἀσφάλεια, Dem. τὸ ἀσφαλές, τὸ βέβαιον, id. ἡ ἀδεία, i.e. negligentia, ἡ ὀλιγοψυχία, ας, Thuc.
 Securus, ὁ ἐξ ἡ ἀσφαλῆς, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀδείας, id. sum, ἀμεριμνῶ, Bas. securum reddo, ἀσφαλῆαν παρέχω τινι, Lucian. negligentis, ὁ ἐξ ἡ ὀλιγοψυχός, Thuc.
 Secus, ἄλλως, Aristot. ἑτέρως, Dem.
 Sed, ἄλλὰ, Dem. non solum, sed etiam, μὴ μόνον, ἀλλὰ ἐξ, id. sed tamen, ἀλλὰ μὴν, id. vereor dicere, sed tamen dicam, φοβέμαι λέγειν, ἢ μὴν ἀλλὰ ἰερα, id. sed tamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔβην ἐγὼ, id.
 Sedate, ἡσυχῶς, Confer Quietate.
 Sedatio, ἡ σάσις, ἰδός, ἡ κατάστασις.
 Sedatus, Confer Quietus.
 Sedecim, ἐκαδέκα, Herodian.
 Sedentarius, ἰθαῖος, αἰᾶς, αἰών, Xen. sedentariam artem exercere, βαναυσωτεχνεῖν, Strabo.
 Sedeo, καθίζωμαι, apud aliquem, παρὰ τινά, Plat. in equo, κάθημαι ἐπὶ τῷ ἵππῳ, Xen. una, συγκαθίζωμαι, Lucian. sedere aliquem jubeo, καθίζεσθαι τινά κελεύω, Dem.

Sedes, ἡ ἵδρα, Xenoph. belli, τὸ ὁρμηστήριον, Dion. sedem muto, ἀπανίσταμαι, id.
 Sedile, τὸ ἵδραν, υ, Soph.
 Seditum, τὸ ἵζημα, ατος, Plut.
 Seditio, ἡ στάσις, Isocr. ἡ ἀκαταστασία, Lucian. διχασία, Plut. ἡ διχοφροσύνη, id. seditio-nem suscito seu moveo inter aliquos, στασιάζω ἐν τῷ, Plat. πρὸς τινάς, Herodian. στάσιν ποιοῦμαι, Isocr. omitto, στάσιν καταλείπω, id. seditio-nem agitari, ἐν στάσι εἶναι, Thuc. ad seditio-nem concitare, εἰς στάσιν ἐμβάλλειν, Xen.
 Seditiose, στασιαστικῶς, Aristot. κατὰ τὸ στασιωτικόν, Thuc.
 Seditiosus, στασιωτικὸς, ἡ, ὄν, Thuc. στασιαστικός, ἡ, ὄν, sermo, λόγος, Ἐσχιν.
 Seditio, πάλιν, iram, τῆς ὀργῆς, Dem. ὀργὴν τίνος, Isocr. πατήσω ὀργήν, Aristot. contentiones, καθίστημι τὰς ἀντιλογίας, Plut. aliquos, καταστίζω τινάς, id. πρᾶν τινάς, Plat.
 Seduco, ἀπάγω, Aristot. decipio, aliquem, παρακρύβομαι τινά, id. Confer Decipio, Fallo, &c.
 Seducio, ἡ ἀπαγωγή, ἥς. Confer Abductio.
 Seducor, ὁ ἀπαγωγὸς, ὤ, Greg. Deceptor, ὁ πλάνος, υ, Athen.
 Sedule, ἐπιμελῶς, Isocr. Confer Diligenter.
 Sedulitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας, Dem. Confer Diligentia, Industria.
 Sedulo, idem quod Sedule.
 Sedulus, ὁ ἐξ ἡ ἐπιμελῆς, ἰδός, Dem. Confer Diligens, Industrious.
 Sedum, τὸ αἰζῶν, υ, Diosc.
 Seges, τὸ λήϊον, υ, Aristot.
 Segmen, τὸ σῆμα, ατος, Theophr.
 Segmentum, ἡ ἀποκοπή, ἥς, Aristot.
 Segnis. Confer Piger.
 Segniter, ὀκνηρῶς, Dem. Confer Pigre.
 Segnitia, seu Segnitia, ἡ βραδύτης, Dem. ὁ ὀκνός, id. Confer Ignavia, Pigritia.
 Segrego, ἀφορίζω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τίνος, N. T. ἀποδιορίζω, ibid. ἐκρίνω τινὰ ἐκ τίνος, Aristot.
 Sejunctio, ἡ διάχυσις, ἰδός.
 Sejungo, διαζύνω, Ἐσχιν. aliquid, διςημί τι, Dem. ab aliquo, χωρίζω τι ἀπὸ τίνος, Plat.
 Selectio, ἡ ἐκλογὴ, Al. Aphr. ἡ ἀπόκρισις.
 Selibra, τὸ ἡμίλιτρον, υ.
 Seligo, ἀποκρίνω, ex duobus malis, ἐκ δυοῖν κακοῖν, Sophoc. aliquid, ἐξαίριον τι, Xenoph. ἐκλέγω, Isocr.
 Sella, ἡ ἵδρα, Xen. curulis, ὁ δίφρος ἡγεμονικός, Plut. gestatoria, τὸ ὁρεῖον familiaris, δίφρος ἀφοδευτήριος, ὁ θρόνος, Gal.
 Sellula, τὸ θρανίδιον, υ, Poll.
 Sellularius, α, um, ὁ ἐξ ἡ ἐπιδίδριος, ars, τέχνη, Dion. Hal.
 Sembella, τὸ ἡμίλιτρον, υ.
 Semel, ἀπαξ, Dem. εἰς ἀπαξ, id. καθάπαξ.
 Semen, frugum et animantium, τὸ σπέρμα, ατος, Dem. Plut.
 Sementis, ὁ σπόρος, υ, Xenoph. sementem facio, σπείρω, Plut. σπέρματα τῇ γῇ διανέμω, Plat.
 Sementivus, ὁ ἐξ ἡ σπέρματος, Diosc.
 Semento, σπερματίζω, LXX.
 Semestris, ὁ ἐξ ἡ ἡμίμηνος, Xiphil.
 Sementes, ὁ ἐξ ἡ ἡμίμηνος, Philo.
 Semianimis, ὁ ἡμιψύχος, Herodian. ὁ ἐξ ἡ ἡμιάνθρωπος, ἰδός, Naz.
 Semicircularis, ὁ ἐξ ἡ ἡμικύκλιος, Laert.
 Semicirculus, ὁ ἐξ ἡ ἡμικύκλιος, υ, τὸ ἡμικύκλιον, υ, Procl.
 Semicotus, ὁ ἐξ ἡ ἡμίμηνος, υ, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἡμίμηνος, υ, Plut.
 Semideus, ὁ ἡμίθεος, υ, Lucian.
 Semicotus, ὁ ἐξ ἡ ἡμίμηνος, υ, Lucian.
 Semigro, ἀποκρίνω.
 Semihora, τὸ ἡμίωρον, υ, N. T.
 Semimortuus, ὁ ἐξ ἡ ἡμιζώντος, υ, Philo.
 Seminalis, ε, σπερματικός, ἡ, ὄν, Philo. ὁ ἐξ ἡ σπερματικός, ἰδός, Aristot.
 Seminarium, τὸ φυτεῖον, υ, Theophr.
 Seminatio, ἡ σπορά, ὤς, Theophr.

Seminator, ὁ σπορέυς, ἰδός, Xen.
 Semino, σπείρω, aliquid, τι, Thuc.
 Seminudus, ὁ ἐξ ἡ ἡμίγυμνος, Lucian.
 Semipedalis, ε, ὁ ἐξ ἡ ἡμιποδίας, υ.
 Semipes, τὸ ἡμιπόδιον, υ, Theophr.
 Semiplenus, ὁ ἐξ ἡ ἡμιπληγῆς, Aret.
 Semis, seu Semissis, ἡμισις, ἰδός, υ, Thuc. Confer Dimidius.
 Semita, ἡ τρίβος, Xen. ἡ ἀτραπὸς, Herodian.
 Semivir, ὁ ἡμιάνθρωπος, υ, Lucian.
 Semistylatus, ὁ ἐξ ἡ ἡμιφύλακτος, Philo.
 Semoveo, ἀποκρίνω, semotis caeteris, δίχα τῶν ἄλλων, Dion. Hal. ἀποχωρίζω.
 Semper, αἰ, Dem. αἰεὶ, id.
 Sempiternus, ὁ ἐξ ἡ αἰδίου, υ, Plut.
 Semuncia, τὸ πῆς ὀκτίες ἡμισι.
 Senaculum, τὸ βασιλευσθῆριον, υ, Plut.
 Senarius, ἡ ἑξάς, ἰδός, Philo.
 Senator, ὁ βασιλευσθῆς, ὤ, Dem. ὁ βασιλεύων, ὄντος, id. ὁ σύνεδρος, υ, Isocr. ὁ βασιλεὺς, ἰδός, Thuc. βασιλεὺς μετῆχων, ὄντος, Plut. ὁ συγκλητικός, ὤ, Lucian. ὁ πρόεδρος, υ, Aristot. pedarius, ὁ χαμαιδικαστής.
 Senatorius, βασιλευσθῆς, ἡ, ὄν, Dem. dignitas seu functio, ἡ βασιλεία, ας, senatorium dignitatem sortior, σὺ βασιλεὺς συγχράωμαι, Dem.
 Senatus, ἡ βουλὴ, Dem. ἡ σύγκλητος, Plut. ἡ γερουσία, Dion. Hal. ad senatum refero, ἀναφέρω πρὸς τὴν σύγκλητον, Plut. in senatum eo, βασιλεύω, Dem. populusque, ἡ βουλὴ ἐξ ὁ δῆμος, eligi in senatum, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν senatum vocare in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς βασιλευσθῆριον convenire, βουλὴν συνάγειν congregari, συλλέγεσθαι considerare καθῆσθαι, id. ire in senatum cum aliquo, ἰναι εἰς βουλὴν μετὰ τίνος, deferre aliquem ad senatum populumque, δηλὴν τινά πρὸς βουλὴν ἐξ τῷ δήμῳ, id. dimittere senatum, ἀφίναί βουλὴν, id.
 Senatus consultum, τὸ βούλημα, Plut. τὸ πρόβουλημα, Dion. Hal. Confer Decretum.
 Senecio, ὁ ἡμιζώνων, ὄντος, Diosc.
 Senecta seu Senectus, τὸ γῆρας, ατος, morosa, sordida, et querula, δυσάρεστον, μικρολόγον, ἐμψύμορον, Dem. extrema, πάντας, Philo.
 Seneo, Senesco, γηράσκω.
 Senex, ὁ γῆρων, ὄντος, Plat. ὁ πρεσβύτης, υς, Dem. ὁ πρεσβύτερος, υ, id. ὁ παλαιός, ὤ, id. πρεσβύτερος ἀνθρώπος, id.
 Seni, α, α, οἱ, αἰ, τὰ ἔξ.
 Senilis, ε, γηροντικός, ἡ, ὄν, Plat.
 Seniliter, γηροντικῶς.
 Senior, ὁ πρεσβύτερος, Dem.
 Senium, idem quod Senecta.
 Sensibilis, seu Sensilis, αἰσθητός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Sensim, ἡδέως, Herodian.
 Sensorium, τὸ αἰσθητήριον, υ.
 Sensus, ὡς, ἡ αἰσθησις, ἰδός, audiendi, ἀκρωσθῆ, Plut. seu ἀκοῆς, Athen. epistolae, ὁ νῦς τῆς ἐπιστολῆς, Synes. sensu percipere, λαμβάνειν αἰσθησίν τινος, Dem. εἶναι τινὶ αἰσθησίν, Isocr.
 Sententia, ἡ γνώμη, Dem. ἡ δόξα, epistolae, ὁ νῦς τῆς ἐπιστολῆς, Synes. sententiam dico, δίδωμι γνώμην, Dem. profero in medium, τίθημι εἰς μέσον γνώμην, id. pronuncio, ἀποφαινομαι γνώμην, id. φανερὸν πρὸς γνώμην, id. explico meam, δηλῶς διανοίω με, Isocr. esse in sententia, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι, Dem. pertraho aliquem in sententiam meam, ἄγω τινά ἐπὶ τὰ δοκούντα μοι ire in sententiam alicujus, αἰρεῖσθαι τὴν γνώμην τίνος sequi sententiam alicujus, ἐπακολουθεῖν τίνος γνώμῃ, id. non stare alicujus sententia, φεύγειν τὴν γνώμην τίνος, id. longe recedere ab alicujus sententia, ἀποστατεῖν τινος πολλὴ τῇ γνώμῃ, id. deducere aliquem a sententia, μεταστῆσαι γνώμην τίνος, Isocr. mutare sententiam, μεταστῆσαι γνώμην ἐναντίαν, Dem. decedo a sententia, μεταγινώσκω, Isocr.
 Sententiola, τὸ γνώμδιον, Dem. misera, λογάριον δύσπρον, id.
 Sententiosus, γνωμολογικός, Suid.
 Sententiosus, γνωμολογικός, ἡ, ὄν, Dem. Phil.
 Sententiosus, ἡ, ὄν.
 Senticetum, ὁ ἀκαθῆτων, ὄντος, Eust.
 Senticosus,

Senticosus, ὁ ἐξ ἡ ἀκανθώδης, Theophr.
 Sentina, ὁ ἀντλος, υ, Hom.
 Sentio, αἰσθάνομαι, et prospicio aliquid, ἐξ προσοράω τι, Dem. consentanea verbis, φρονέω ὁμοίᾳ τοῖς εἰρημονίαις, Isocr. cum aliquo, τὰ τινος φρονέω, id. φρονέω τὰ αὐτά τινι, id. et decerno aliquid, γινώσκω ἐξ ψηφίζομαι περὶ τινος, Dem.
 Sentis, ἡ ἀκανθα, ης, Diosc. ἡ βάτος.
 Seorsum, χωρὶς, exponendo dicam unum-quodque, διεξίω φράσω καθ' ἑκάστην τῶν, Dem. ab aliquo, χωρὶς τινος, αἶνε τινός, id.
 Separabilis, χωριστός, η, ὄν, Aristot.
 Separate, κεχωρισμένους.
 Separatim, χωρὶς, ab aliquo, τινός, Xen.
 Separatio, ὁ χωρισμός, ἔ, Plut. ὁ ἀφορισμός.
 Separo, χωρίζω, animum a corpore, ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, Plat. διαχωρίζω, Xen.
 Sepelio, θάπτω, mortuum, ἀποθανόντα, Dem. aliquem, καταθάπτω τινά, id. mortuum una, συγκαταθάπτω τινά, id. in patria in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρὶδι εἰς μνημα πατρῶν, id.
 Sepes, τὸ ἐμφοργμα, Dem. ὁ φραγμός, ἔ, Plut.
 Sepia, ἡ σπητρία, ας, Aristot.
 Sepimentum, ὁ θρυγμός, ἔ, lapideum, λίθινόν, Paus.
 Sepio, φρέττω τι, Dem. περιβάλλομαι.
 Spono, ἀποτινῆμι, Diosc.
 Seps, ὁ vel ἡ σήψ, σήπες, Diosc.
 Septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτὰ, N. T.
 September, ὁ μαυροκαπτήριον, ὄνος, Dem.
 Septemplex, ἑπταπλόστις, ἰα, ἰον, ὁ ἐξ ἑπταπλασίονος, Sir.
 Septemvir, εἰς τῶν ἑπτὰ.
 Septemviralis, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτὰ.
 Septemviratus, ἡ ἑπταρχία, ας.
 Septenarius, numerus, ἡ ἑπτάς, ἀδος, Aristot.
 Septeni, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτὰ.
 Septennis, e, ὁ ἐξ ἑπταετίας, ἰος, Philo.
 Septennium, ἡ ἑπταετία, ας, Philo.
 Septentrio, ἡ ἀρκτος, Herodot. ὁ βορρᾶς, α, LXX.
 Septentrionalis, ἀρκτικός, ἡ, ὄν, ἀρκτός, α, ὄν, terra, γῆ, Herodian.
 Septes, ἑπτάκις, N. T.
 Septimana, ἡ ἑβδομάς, ἀδος, Galen.
 Septimus, ἑβδομος, η, ὄν, Plut.
 Septingentesimus, ἑπτακοσιοστός, ἡ, ὄν.
 Septingenti, ἑπτακόσιοι, ἰα, ἰα, LXX.
 Septuagenus, Septuagesimus, ἑβδομηκοστός, ἡ, ὄν.
 Septuagies, ἑβδομηκοντάκις, N. T.
 Septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα, N. T.
 Septum, idem quod Sepes et Septimentum.
 Septuix, τὸ ἐπταόγκιον, υ.
 Sepulchralis, e, ὁ ἐξ ἡ ἐντάφιος, υ, Synes.
 Sepulchretum, τὸ κομητήριον, υ.
 Sepulchrum, ὁ τάφος, υ, Thuc. patrum, μνημείων πατέρων, Dem. publicum, μνημεα δημοσίων, id.
 Sepultura, ἡ ταφή, ης, Thuc. honesta, τὸ ἐντάφιον καλόν, Dem. magnificæ sepulturæ non expetere esse, καλὴν ἐνταφίον μὴ ἀμειβεῖν, Ælian.
 Sepum, τὸ σῖα, ατος, Aristoph.
 Sequacitas, ἡ ἀκολούθια, ας, Philo.
 Sequax, ὁ ἐξ ἡ ἀκόλουθος, υ, Dem.
 Sequela, ἡ ἀκολούθησις.
 Sequesler, ὁ δεικνύτης, Dem. ὁ μεσιγγυος, Bud. ὁ μεσιγγυσάμενος, Antiph. ὁ μεσιτῆς.
 Sequestatio, ἡ μεσιτεία.
 Sequestro, τίθημι ἐπὶ μεσιγγύω.
 Sequor, ἀκολουθεῖν, aliquem, τινά, Dem. μετὰ τινος, id. παρακολουθεῖν τινά, id. e vestigio recte ducentem, ἵπομαι κατὰ πῶδας τοῦ καλῶς ὡδηγούντι, Gregor. a tergo, ἵπομαι κατὸ πῆν, Lucian. ἵπομαι κατὸ πῆν ἑχόμενος, id. desidiā sequitur egestas, τῶ ἀργεῖν ἵπεται τὸ ἀπορεῖν, Dem. sequitur, ut de voluptate dicam, μετὰ ταῦτα ἵπεται περὶ ἡδονῆς ἑλθεῖν, Aristot. ἐπόμενον ἐστὶ διελθεῖν περὶ ἡδονῆς, id.
 Sera, τὸ κλειθρον, υ, Lucian.
 Serenitas, ἡ αἰθρία, Aristot. ἡ εὐδία, Theophr.
 Sereno, αἰθριάζω, Aristoph. γαλήνην.
 Serenus, ὁ ἐξ ἡ εὐδίας, υ, dies, ἡμέρα, Geopon. ὁ ἐξ ἡ αἰθρίας, εὐήμερος.
 Sersesco, διωρῶμαι, Aristot.

Seria, ἡ ὀνήρσις, εως, Philo.
 Sericum, τὸ σηρικόν, ἔ, Strabo.
 Sericus, σηρικὸς, ἡ, ὄν, vestis, ἱσθῆς, Lucian.
 Series, ἡ συνάφεια, ἡ συνέχθεια, ἡ τάξις, ἡ σύνταξις, Dem. Confer Ordo.
 Serio, σπουδῇ, nunciare alicui, ἀπαγγέλλειν τινί, Dem.
 Serius, σπουδαῖος, αἶα, αἶον, Dem. in re seria ludere verbis, σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι παίζειν τοῖς ὀνόμασι, Dion. Hal. in rebus seriis nugis gaudere, περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελίοις χαίρειν, Dem.
 Sermo, ὁ λόγος, Dem. sermonem spargere seu disseminare, λόγον διαδίδοναι, Plut. θρυλλεῖν τι, Dem. inter se conferre, λόγους ἀντιθέλλειν πρὸς ἀλλήλους, N. T. est, λόγος τις περίεσις, Ælian. vulgaris et in omnes homines evulgatus, λόγος δημόσιος ἐῖς πάντας ἐκφουτῆσας, id.
 Sermocinatio, ὁ διάλογος, υ, Dem.
 Sermocinator, διαλέγομαι, Dem.
 Sermunculus, τὸ λογιδίων, υ, Isocr.
 Sero, σπείρω, Dem. Confer Semino.
 Sero, ὁψι, digredi e loco aliquo, ἀπέναι ἐκ τόπου τινός, Dem. admodum fieri, ὁψιμάτα γίνεσθαι, id. serius venio, κατόπιν ἐσθῆς ἡκα, Heliod. aliquid facio, ὁψίζω, Xen.
 Serotinus, ὁ ἐξ ἡ ὁψιμος, υ, Theophr. ὁψιος, ἰα, ἰον, id.
 Serpens, ὁ ὄφης, εως, Aristot.
 Serpo, ἔρπω. Confer Repo.
 Serpyllum, τὸ ἔρπυλλον, υ, Theophr.
 Serra, ὁ πρίων, ὄνος, Plut. seco, πρίω, Thuc.
 Serrago, τὸ πρίσμα, ατος, Theophr.
 Serrarius, ὁ σπρίτης, υ, Poll.
 Serratus, ὁ ἐξ ἡ περιονώδης, εως, Athen. περιονωτός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Serro, πρίω, Thuc.
 Sertum, ὁ ἐφάνας, υ, plecto, ἐφάναν ὑφαίνειν, Plut. ἡ ἐφάνη, ης, Herodian. τὸ ἐφάμα, ατος, Thuc.
 Serva, ἡ δέλη, Plut. ἡ Σεράσπαινα.
 Servator, ὁ σωτὴρ, ἡρος, N. T. Dem.
 Servatrix, ἡ σώτις, ας, Paus.
 Servilis, ὁ ἐξ ἡ δαλείας, υ, jugum, ζυγός, Plat. δελικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Serviliter, δελικῶς, Lucian.
 Servio, δαλείω, voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς, Xen. domino, διακονίαν διεπότην, Dem. alicui, ὑπηρεσίαν τινί, id. εἰλατύνω τινί, Isocr. commodis alicujus, σκοπιὰ τὸ συμφέρον τινός, Aristot. servitutum pessimam, δαλείω δαλείαν κακίστην, Xen.
 Servitium, ἡ ὑπηρεσία, Dem. servitia, servi, ἡ δαλεία, Thuc.
 Servitudo, seu Servitus, ἡ δαλεία, moderata, μετρία, Dem. objicere aliquos servituti, πρὸς εἶναι τινὰς εἰς δαλείαν opprimere aliquos servitute, sive in servitutum redigere, ἀγειν τινὰς εἰς δαλείαν, id. δαλῶν τινὰς, Plut. καταδελῶν νῆσον τῷ βασιλεῖ, Isocr. ἀνδραποδίζω παῖδας ἐξ γυναικας, Thuc. constituti in servitute, καθιστώτες εἰς δαλείαν, id. ferre servitutum, ὑπαρμένειν τὴν δαλείαν, Isocr. liberari servitute, ἀπαλλάττεσθαι τῆς δαλείας, id.
 Serum diei, ἡ ὁψία, ας, N. T. ὁψία δέλη, Thuc. lactis, ὁ ὄρρος, ἔ, Aristot.
 Serus, ὁψιος, ἰα, ἰον, Theophr.
 Servo, σώζω, φυλάττω, περιτηρεῖν.
 Servula, τὸ δαλάριον, τὸ Σερασπαινίδιον, Lucian.
 Servulus, τὸ δαλάριον, υ, Lucian.
 Servus, ὁ δούλος, Xen. ὁ Σεράπαιον, domesticus, ὁ οἰκίτης, Dem. emptus, ὁ ἀργυρώνητος· bello captus, τὸ ἀνδραποδιστὴν, id.
 Sesama, seu Sesamum, ἡ σόσάμη, ης, Diosc. τὸ σόσάμη, υ, id.
 Sesqui, Sesquiple, Sesquialter, ὁ ἐξ ἡ ἡμίλιος, υ, Plat.
 Sesquipes, τὸ σινημοσίδιον, υ.
 Sesquiple, Vide Sesqui.
 Sesquitercius, ὁ ἐξ ἡ ἑπταίριος, υ, Plat.
 Sessibulum, τὸ ἰδραστήριον, υ.
 Sessilis, e, ἰδράσις, αἶα, αἶον, Xen.
 Sessim, ἰδρασίος, Hippocr.
 Sessio, ἡ ἰδρα, Thuc. ἡ ἐφιδρασία, in arboribus, ἐπὶ τοῖς δένδροις, Aristot.

Sestertius, ὁ σεστέρτιος, υ.
 Seta, ἡ χαίτη, ης, Aristot. ἡ δριξ, χῆς, Hes.
 Setosus, χαίτησις, εως, εν.
 Seu, ἡ. Confer Sive.
 Severe, δυνάς.
 Severitas, ἡ δεινότης, ητος, Dem.
 Severus, σμενός, ἡ, ὄν, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀκρίβοδίκαιος, Aristot. ὁ ἐξ ἡ ἀνθίκαστος, Lucian.
 Sevo, σεαυτός.
 Sevoco, ἀποκαλέω, Xen.
 Sevocus, ὁ ἐξ ἡ σεαυτῶν, εως, Diosc. ὁ ἐξ ἡ σεαυτῶν, εως, Galen.
 Sex, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ, N. T. modis seu in sex partes, ἑξαχθ, Plat.
 Sexageni, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα, N. T.
 Sexagesimus, ἑξηκοστός, ἡ, ὄν, Thuc.
 Sexagies, ἑξηκοντάκις.
 Sexaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.
 Sexangulus, ὁ ἐξ ἡ ἑξαγώνιος, υ, ὁ ἐξ ἡ ἑξάγωνος, υ, Greg.
 Sexcenteni, ἑξακόσιοι, ἰα, ἰα.
 Sexcentismus, ἑξακοσιοστός, ἡ, ὄν.
 Sexcenti, ἑξακόσιοι, ἰα, ἰα.
 Sexcenties, ἑξακοσιούκις.
 Sexcuplex, ἑξαπλῆς, ἡ, ὄν, ἑξαπλάσιος, ἰα, ἰον, Herodot.
 Sexcupliciter, ἑξαπλῆ, Dion. Ar.
 Sexennis, ὁ ἐξ ἡ ἑξαετίας, ἰος.
 Sexennium, ἡ ἑξαετία, ας.
 Sexies, ἑξάκις, LXX.
 Sextans, τὸ ἐκτεμῆριον, Plut.
 Sextarius, ὁ ἐκτετός, εως, Bud.
 Sextilis, ὁ Αὐγυστος, ὁ βοηδρομιών, Dem.
 Sextum, ἑξάκις.
 Sextus, ἑκτος, η, ὄν, N. T.
 Sexus, τὸ γένος, εως, Dion. Hal. ἡ φύσις.
 Si, εἰ, quis sensus est mortuus, εἰ τοῖς πένθιμοις τις αἰσθησις ἐστὶ, Isocr. si Deus volet, vestras opes recuperabitis, τὰ ἡμέτερά αὐτῶν κομίσθαι, ἂν θεὸς θέλῃ, Dem. ἂν, si opus sit, libenter nobis opitulantes, ἦν τι δεῖ, βοηθήσαντες ἡμῖν, id. εἰ, si incolumes manserint Olynthiorum opes, εἰαν μὲν ἀντίχρη τὰ τῶν Ὀλυνθίων, id. ἀντιπερ, si recte consideretis, ἀντιπερ ἐξετάσασθε ὁρθῶς, id. εἰαν περ, si nunc absolutus fuerit, εἰανπερ ἐκφυγὴν νῦν, id.
 Sibilo, συρίζω, Lucian. συρίζω, Eurip.
 Sibilus, τὸ σύργμα· ὁ συριγμός, Plut. ὁ συριγμός, Lucian.
 Sic, ἔτω, sequente Consona, ἔτω, sequente Vocali vel Diphthongo, quemadmodum, sic, ὡςπερ, ἔτω, Dem. sic autem considerate, ἔτω, δὲ σκοπεῖτε, id. σκοπεῖτε ὡδὶ, id. sic agitate, ὡδὶ ποιήσατε, id. sic sentio, ὡδὶ πως ἔχω, id. sic eum suscipite, ἐκείνους αὐτὸν δεῖχθε, id. sic, ut, ἔτω, ὡς, Isocr. ἔτω, ὡςπερ, id. siccine, ἔτω, id.
 Sica, τὸ ἐγκυρεῖδιον, Dem. τὸ ξίφος, Xen.
 Sicularius, ὁ ἐξ ἡ ἐκροστής, ητος, ὁ ἐκροστήριος, Herodian. ὁ ἐξ ἡ σφαγέως, εως, Dem.
 Siccatio, ἡ ξήρανσις, εως, Aristot.
 Sicce, ξηρός.
 Siccresco, ξηραίνομαι, Hippocr.
 Siccitas, ἡ ξηρότης, ητος, ἡ ξηρασία.
 Sicco, ξηραίνω, Plut. ἐξικμάζω, Philo.
 Siccus, ὁ ἐξ ἡ ἀνικμῶς, ξηρός, ας, ὄν, Dem. in sicco vivo, ἐν τῷ ξηρῷ διαίω, Athen. in sicco statuo, ἐπὶ τῷ ξηρῷ ποιεῖν, Thuc. siccum, seu terra sicca, ἡ ξηρά, ας, LXX.
 Scubi, εἶπα.
 Scunde, εἰσπέν.
 Sicut, υς, Dem. Confer Quemadmodum.
 Sideralis, e, ἀστρικός, ἡ, ὄν.
 Sideratio, ὁ ἀστροβολισμός, Theophr. ἡ ἀστροβολία, id.
 Sideratus, ὁ ἐξ ἡ ἀστροβλήτος, υ, Hesych.
 Sidereus, ἀστρικός, α, ὄν, Zos.
 Sideror, ἀστροβολέομαι, Theophr.
 Sido, ἰζάνω, Thuc.
 Sidus, τὸ ἄστρον, Aristot. sidera contemplor, ἀστροπολεῖν, Maxim. Tyr. siderum positus, ἀστέρων θέσις, Philo.
 Sigillatim, καθ' ἑξῆς, N. T.
 Sigillaris terra, σιμάντρεξ γῆ, Herodot. cera, ὁ ῥύπος, Aristoph.

Sigillū, σφραγίζω, signo captræ, εἰκὼν αἰγός, Diosc.
 Sigillum, ἡ σφραγίς, ἴδος, Thuc. τὸ σημεῖον, u.
 Dion. Hal. τὸ σφραγισμα, Xen.
 Signatio, ἡ σημειώσις, Ias.
 Signatorius, σφραγιστικός, ἡ, ὄν.
 Signatura, τὸ σφραγισμα, ατος, Xen.
 Significanter, σηματικῶς, ἑμφατικῶς.
 Significatio, seu Significatus, ἡ σημασία, Diosc.
 ἡ σημειώσις, LXX. ἡ περιέμφασις, Dem. Phal.
 ἡ μνήσις, Sex. Emp.
 Significo, σημαίνω, alicui, me ipsi auxiliaturum, τινὶ ἐκθεσθῆναι, Xen. aliquid, τι, Plut. καταρηνῶν τι, Plut. alicui, πρὸς τινα, Xen. μνήσων τινι, Plat. ἀποδείξω ποίω τινι, Isocr. ἔλγηνον διδάμω τινι, id. per literas aliquid alicui, δηλῶν τι τινι δι' ἐπιστολῆς, Dem. vox significat hoc vel illud, σημαίνει, Aristot.
 Signo, σημαίνω, Naz. epistolam, σημαίνω ἐπιστολῇ. Confer Obsigno.
 Signum, τὸ σημεῖον, virtutis, ἀρετῆς, Isocr. improbitatis, τὸ τεκμήριον πονηρίας, id. et indicium contumeliæ, σημεῖον u. τεκμήριον τῆς ὕβρεως, Dem. divinitus datum, ἡ θεοσημία, Cyrill. zodiaci, τὸ ζωδιον, Aristot. facere aliquid alicuius, ποιεῖν τι τινος σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον, Dem. ostendere alicuius rei, ἀποδείκνυσθαι σύμβολον τινος, Isocr. esse alicuius, εἶναι σημεῖον τινός, id.
 Silentium, ἡ σιγή, Dem. ἡ ἀπροσηγορία, Aristot. ἡ σιωπή, Xen. impero, κατασιγάζω, Herodian. altum ago, μακρὴν σιγὴν σιγῶ, Chrys. silentio prætereo aliquid, ὑπερβαίνωμαι τι, Æschin. σιωπῇ παρίερχομαι τι, Dem.
 Sileo, σιγῶν τι, Eur. ad aliquid, πρὸς τι, Xen. σιωπάω, Plut. τι, Dem. κατασιωπάω τι, Lucian. ἰχθυήσω.
 Sileo, κατασιωπάω, Plat.
 Silex, ὁ χάλυξ, Icos, Thuc.
 Silicernium, ὁ θυμολόγιστος, οἶτος, ὁ γίγνων τύμ-
 εος, Eur.
 Silicia, ἡ τῆλις, Ias, Diosc.
 Siligineus, σιλιγίνης, panis, ἄρτος, Ægin.
 Siligo, ἡ σιλιγίς, Ias, ἡ ὄλυσμα, Theophr.
 Siliqua, τὸ κερῶτιον, Galen.
 Siliquastrum, ἡ κερῶτις.
 Siliquor, ἑλλοςος γίννομαι.
 Silurus, ὁ αἰλινος, Diosc.
 Simia, ὁ πίθηκος, Plut.
 Simila, ἡ σμιδαλῆς, Ias.
 Similagineus, ὁ σμιδαλίτης, panis, ἄρτος, Gal.
 Similis, ὁμοίος, οἶα, οἷον, alicui, τινι, Dem. ὁ u. ἡ παρόμοιος, u. τινι, id. ὁ u. ἡ παραπλήσιος τινι, et consentaneus alicui, ὁμοίος u. παραπλήσιος τινι sum alicui, ὁμοῖος τινι, Dem. nulla in re, in ὅδῳ εἶπω τινι, et alia similia, ἡ τὰ ἄλλα τὰ ταυτῶτα, Isocr. u. ὅσα ἄλλα τῶτοις ὁμοῖα, id.
 Similiter, ὁμοίως, affectum esse erga aliquos, διακρίσθαι πρὸς τινας, Dem. et eodem modo se habere, ὁμοίως u. παραπλησίως ἔχειν, id. faciunt ut si quis audeat, παραπλησίον ποιῶν, ὥστερ ἂν εἰ τις τολμῶν, Isocr. cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν, id.
 Similitudo, ἡ ὁμοιότης, πτος, Aristot.
 Similo, ὁμοῖος, aliquid alicui, τι τινι, Isocr. Confer Comparo.
 Simiolus, τὸ πῆλιον.
 Simius, ὁ πίθηκος, Plut.
 Simplex, ἀπλῶς, ὅτι, ὅσον, confit. ἀπλῶς, ἡ, u. sermo, λόγος, Isocr. homo, ἀνὴρ, et ingenuus homo, ἀφελὴς ὁ παρήγιος μισθός, Dem. et quietus, ἄκακος u. ἀπαράγων, et justum aliquid, ἀπλῶν u. δίκαιον τι, id.
 Simplicitas, ἀπλότης, Synes. ἡ ἀπλότης, morum, ἡ ἀκαπία, Bas. ἡ εὐθὺς, Philo.
 Simpliciter, ἀπλῶς, Dem. et candide scribere, u. ἀδόλως γράφειν, Dem. administrare remp. u. φανερώς πολιτεύεσθαι, Isocr.
 Simplus, ἀπλῶς, ἡ, u. Isocr.
 Simul, ἅμα, opem ferre huic, et ad alios legationem mittere, βοηθεῖν μὲν τῷ τῷ πρὸς δὲ ἄλλους προσεβῆναι πέμπειν, Dem. cum ipso ædilis violabatur, τῷ αὐτῷ u. ὁ χορηγὸς ὑβρί-

ζετο, id. atque s. ac audivimus, constitui-
 mus, ἅμα ἀκηκόαμεν, u. καθίσταμεν, Isocr. ac privati sumus imperio, et factum est, ἅμα ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπαιτερούμεθα, u. γίνετο, id. ac gustarunt, jacula excidunt, ἅμα τῷ γού-
 σασθαι τὰ βέλη ἐκπίπτει, Ælian. ac diluxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem. simul atque surrexit, ὡς ἀνίστη τάχιστα, id.
 Simulacrum, τὸ εἰδωλον, Dem. ἡ εἰκὼν, ὄνος, τὸ ἄγαλμα, ατος, id.
 Simulate, ἱερωνικός.
 Simulatio, ἡ προσποιήσις, Aristot. a simulatione alienus, τῷ προσποιήματος ἀπείχων, Diod. Sic. probitatis, ἡ ὑπόκρισις, N. T.
 Simulator, ὁ προσποιήμενος, u. Dem. ὁ μιμη-
 τῆς, probitatis, cum tamen nequam sit, ὁ ὑποκριτής, u. N. T.
 Simulatus, ὁ u. ὁ προσποιήτορας, u. Aristot. inimicitia, ἔχθρα, Dem. causa, ἡ πρόφασις, Ias, id. τὸ προσχημα, ατος, id.
 Simulo, προσποιούμαι, amicium, εἶναι φίλος, Æschin. furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν, Lucian. causas, πλάττω προφάσεις, Dem. justitiam, πλάττωμαι δικαιοσύνην, Isocr. morbum, προφασίζομαι νόσον, Dem. σκῆπτωμα ἀρρώστῃ, Plut. et fingo aliquid, πλάττωμαι τι u. προσποιούμαι, id. odisse liberos, πλάττωμαι τὸς παῖδας μισῶν, Lycoph. me indigere, προσποιούμαι τὸ δούσαν Isocr. gaudere, χαίρειν, Xen.
 Simultas, ἡ ἀνίχθια, ας, Dem. ἡ φιλαπνεθμοσύνη, ης, Isocr. Confer Inimicitia.
 Simus, σιμός, ἡ, u. Plat.
 Sin, εἰ δὲ, Dem.
 Sinapi, τὸ σῖνιπ, Ias, Diosc.
 Sincere, καθαῶς, Plut.
 Sinceritas, ἡ εὐλικρίνεια, N. T.
 Sincerus, ὁ u. ἡ εὐλικρινής, Ias, Xen.
 Sinciput, τὸ βρέγμα, ατος, Al. Aphr.
 Sindon, ἡ σινδὼν, ὄνος, Herodot.
 Sine, ἄνιυ, arte et labore aliquid perficere, ἄνι τέχνης u. πραγματείας τι πρᾶττειν, Dem. adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκύνειν, Dem. dubio, ἀναμφιβόλως, Macar. ὁμολογέ-
 μινως, N. T.
 Singularis, ἑνικός, ἡ, ὄν, numerus, ἀριθμός, u. Gramm. μοναδικός, ἡ, ὄν, i. e. eximius, ὁ u. ἡ ἑξαιρετός, u. Dem.
 Singulariter, ἑνικῶς, Naz. i. e. excellenter, ἑ-
 ὄχως διαφερόντως, Isocr.
 Singulatum, ἴδια, N. T.
 Singultim, λυγδὴν, Suid.
 Singultio, λυγὴ, Suid.
 Singultus, ἡ λυγὴ, γός, Thuc. ὁ λυγμός, Plut.
 Singulus, ἑκάστος τις, -ῆ τις, -ὄν τι, Thuc. sin-
 guli, οἱ καθ' ἑκάστην singulis diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Lucian. in singula capita, κατὰ κεφαλὴν, Dion. Hal.
 Sinister, ἀριστερός, α, ὄν, Plut. λαῖος, α, ὄν, Jos. manus, ἀριστερὰ χεῖρ, Herodot. sinistram versus, ἐπ' ἀριστερά, Plut. ad sinistram, ἐξ ἀριστερῶν, Herodot. a sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐνύμων, N. T.
 Sinisteritas, ἡ ἐπαριστερότης, πτος, Aristot.
 Sinistre, ἐπαριστερῶς, Plut.
 Sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερά, Plut.
 Sino, εἰώ τι, Dem. populum injuria adficere et adfici, τὸν ὄχλον ὑβρίζειν u. περιοράω αὐτὸν ὑβρίζοντων, Isocr. civitates subverti, περιόπτω-
 μαι τὰς πόλεις ἀπολλυμένους, id. ne sinite, μὴ ἐπιτρέπετε, Xen. Confer Permitto, Concedo.
 Sinuo, κολπῶν τι, Lucian.
 Sinuosus, ὁ u. ἡ κολπώδης, Ias, Theophr. ὁ u. ἡ πολυπτερυχός, u. Lucian.
 Sinus, corporis humani, maris, vestis, ὁ κόλπος, u. Lucian. Strabo. Herodot. in sinu habere, ὑπὸ κόλπῳ ἔχειν, Lucian. in sinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, Hom.
 Siphon, ὁ σίφων, ὄνος, Galen.
 Siphunculus, τὸ σιφώνιον, u. Hesych.
 Siquando, εἴ ποτε, εἰάν ποτε.
 Siquidem, εἴπερ, Dem. εἴπερ ἄρα, id.
 Siren, ἡ σειρήν, ἡνος, Strabo.
 Sirlasias, ἡ σειραῖος, Ias, Gal.
 Sirius, ὁ σείριος, u. Aristot. ὁ κύων, nos, Lucian. ὁ ἀστὴρ κύων, Chrys.

Sisara, ἡ ἱερίκη, ης, Diosc.
 Siser, τὸ σίσαιον, u. Diosc.
 Sisto, ἰσίστημι, gressum, πορείαν, Plut. coram magistratu, καθίστημι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, Dion. Hal. alvum, ἱσθμὶ καλῖαν, Diosc. equum currentem, παρῖστημι ἵππον, Xen.
 Sitella, τὸ γαυλίδιον, ligula, ἡ ἄμφωστις.
 Sitibundus, seu Siticulosus, διψάλλος, α, ὄν, Lucian. ὁ u. ἡ ἀνικμος, ὁ u. ἡ ἀνύδρος, ὁ u. ἡ διψώδης, Diosc.
 Sitienter, διψάλλως.
 Sitio, διψᾶν, aquam, τῷ ὕδατος, Herodot. valde, καταδιψᾶν, Xen.
 Sitis, ἡ δίψα, Plut. τὸ δίψος, Ias, Xen. sitim restinguo, σβέννυμι τὸ δίψος, Lucian. in-
 hibeo, κολῶν δίψαν, Plut. excito, δίψαν πα-
 ρασκευάζω, Aristot.
 Situla, ἡ κάλπη, ἡ ὑδρία, ἡ ὑδροσκη.
 Situs, ἡ δίσις, Aristot. loci, ἡ τοποθεσία, ἡμα-
 lot, ὁ εὐρύς, ὤτος, Plut. situ obsitus sum, situm contraho, εὐρωτῶμαι, Theophr.
 Situs, κείμενος, ἑν, ἐνόν, Dem. ἰδρυθείς, Max. Tyr. ἰδρυθείς, Plut. quantum in nobis situm, τὸ ἐφ' ἡμῖν, Dem.
 Sive, εἴτε, velim, sive nolim, βύλομαι γι εἴτε μὴ, Dem. ruptum sit, sive luxatum, sive quid aliud vitium, κῆν ῥήγνυμι, κῆν σπῖμμα, κῆν ἄλλο τι σπῖρον u. id. sive, sive, ἄντι, ἄντι, Dem. ἰάν τι, ἰάντι, Aristot.
 Sium, τὸ σίον, Diosc.
 Smaragdus, ἡ σμάραγδος, u. N. T.
 Smegma, τὸ σμῆγμα, ατος, Diosc.
 Smegmaticus, σμηγματικός, ὁ, ὄν, Diosc.
 Smilax, ὁ σμίλαξ, ακος, Plut.
 Smilium, τὸ σμίλιον, u. Lucian.
 Soboles, ὁ ἔκγονος, u. Dem. Confer Liberi.
 Sobolesco, ὑποφύσκω.
 Sobrie, νηφαλιῶς, Poll. σωφρονέως, Plut.
 Sobrietas, ἡ νῆψις, Ias, ἡ νηφαλιότης, πτος, ἡ σωφροσύνη.
 Sobrina, ἡ ἀνεψία, Xen.
 Sobrinus, ὁ ἀνεψιός, Plut.
 Sobrius, νηφάλιος, α, ὄν, νήφων, ὡσα, ὄν, Dem. sum, νήφω, Dem. fio, ἀνανήφω, Lucian. ἐκ-
 νήφω, LXX.
 Soccus, ὁ πῖλος, Lucian. τὸ ποδῖον, u. Theophr.
 Socer, ὁ πενθερός, u. Dem. ὁ κνηστῆς, u. id.
 Socia, ἡ ἑταῖρα, ας, Plut.
 Sociabilis, ὁ u. ἡ συναγλιasticός, ἡ, ὄν, κοινωνικός, ὁ, ὄν, N. T.
 Socialis, ἑταιρικός, ἡ, ὄν, Aristot. συμμαχικός, ἡ, ὄν, rex, βασιλεὺς, Dem. συμμαχίς, ἴδος, urbs, πόλις, id.
 Socialiter, ἑταιρικῶς.
 Societas, ἡ ἑταιρία, Isocr. et amicitia, ἡ συμ-
 μαχία u. φιλία, Dem. societatem facere seu coire, ποιεῖν συμμαχίαν cum aliquo, συν-
 θέσθαι πρὸς τινα συμμαχίαν deserere, ἀφίστα-
 σθαι συμμαχίας τινός, id. dirimere, διαλύειν συμμαχίαν, Isocr. attrahere aliquid ad suam societatem, προσάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἑαυτῷ συμμαχίαν conferre se ad societatem alicuius, εἰσελθεῖν εἰς συμμαχίαν τινός, id.
 Socio, συμμεῖνναι, Plut. συναγελάζω. Confer Societas.
 Socius, ὁ ἑταῖρος, Dem. ὁ σύμμαχος, et amicus, σύμμαχος u. φίλος socium esse alicui, σύμμαχον γίνεσθαι τινι eligere aliquem, αἰρεῖσθαι τινα recipere aliquem, προσδixi-
 σθαι τινα comparare alicui, κατασκευάζειν τινι, id. habere aliquem, ἔχειν τινὰ, Isocr. conservare, σώζειν, Dem. amittere, ἀπώ-
 λυσθαι, id.
 Socius, συμμαχικός, ἡ, ὄν, Dem.
 Sordida, ἡ ἀργία, Dem. ἡ βρωμία, et negli-
 gentia, βρωμία u. ἀμείλεια, et tarditas, u. βραδύτης, id.
 Sorditer, ἀργῶς, Dem. Confer Pigre.
 Socors, ἀργός, ἡ, ὄν, Dem. Confer Pigre.
 Socrus, ἡ πενθερά, ἡς, Hesych. ἡ ἐκυρά.
 Sodalis, ὁ ἑταῖρος, u. Xen. Confer Socius.
 Sodalitas, seu Sodalitium, ἡ ἑταιρία, ας, Plut. Confer Societas.
 Sol, ὁ ἥλιος, Aristot. oritur, ἥλιος ἀνατίλλειν occidit, ἥλιος δύσκειν solis ardor seu splendor, ἥλιος φλογμός, Philo.

Solamen, idem quod Solatium.
 Solaris, ἡλιακός, ἡ, ὄν, Laert.
 Solarium, τὸ ἡλιοτρόπιον, Athen.
 Solatium, ἡ παραμυθία, Synes. τὸ παραμυθίον, v.
 Thuc. adfero, φέρω τινὶ παραμυθίαν, Chrys.
 Solea, ἡ ἱμάς, ados, Lucian. ἡ κρηπίς, ἴδος,
 Plut. piscis, ὁ βόγυλυστος, v. Diosc. equi, τὸ
 ὑπόδημα, αὐτος, Athen.
 Soleatus, κρηπίδωτος, ἡ, ὄν.
 Solenne, festum, ἡ ἑορτή, ὅς.
 Solennis, ὁ εἰς ἡμέρας, v. Thuc. ὁ εἰς ἡμερᾶσι-
 mus, est, νομίζω, Xen.
 Solennitas, ἡ ἑορτή, Thuc.
 Solenniter, ἔξ ἴδης, πανηγυρικῶς.
 Soleo, εἶναι, Dem. εἶδισμαι, Isocr. συνείδω-
 μαι, id. πέφυκα, hoc facere, τῶτο ποιεῖν,
 Isocr. ἔβω, id. solet, ἔβω ἐστὶ, Dem.
 Solers, δεινός, ἡ, ὄν, Dem. ὁ εἰς ἐπιστροφῆς,
 Herodian. ὁ εἰς ἀρχίνους, Xen. διέξω, αὐ, ὄν.
 Solerter, ἀρχύνους, Aristot.
 Solertia, ἡ ἀρχίνουσι, Aristot. ἡ δεινότης, πτος,
 Dem. ἡ διεξότης.
 Solicitatio, ἡ ἐξαιτήσις, εως.
 Solicite, ἐπιμελῶς, Dem.
 Solicito, ἀνάω, Xen. πείνω τινά, Isocr. com-
 pello, ἀναπειθῶ τινά, Aristoph.
 Solicitudo, ἡ μέριμνα, v. Plut. ἡ ἐπιμέλεια, ας,
 Dem. ἡ φροντίς, ἴδος, id.
 Solicitus, ὁ εἰς ἐπιμέλειαν, εως, Dem. ὁ εἰς
 περὶ αὐτοῦ, εως, Aristot. πολυμερίμνος, ἡ, ὄν,
 Plut. ὁ εἰς πολυμέριμνος, v. Aristoph. sum,
 πολυμελῶς, LXX. ἐπιμελιόμαι, Dem. de re
 aliqua, σπουδάζω περὶ τίνος, Isocr. φροντίζω
 περὶ τίνος, id.
 Solide, σεριῶς.
 Solidesco, σεριόομαι, Xen.
 Soliditas, ἡ στερεότης, πτος, Aristot.
 Solido, σεριῶν, Xen.
 Solidus, σεριῶς, αὐ, ὄν, Aristot.
 Solitarius, μοναστικός, ἡ, ὄν, ἐρημιῶς, αἶα, αἶον.
 Solitudo, ἡ ἐρημία, ας, Isocr.
 Solium, ὁ θρόνος, v. LXX. vas balneatorium, ἡ
 πύλος, v. Lucian.
 Solo, ἐρημιῶν, Thuc.
 Solæcisimus, ὁ σολοικισμός, v. Lucian.
 Solæ, παρηγορέομαι, Lucian. Confer Con-
 solor.
 Solstitialis, τροπικός, ἡ, ὄν, Procl.
 Solstitium, ἡ τῷ ἡλίῳ τροπή.
 Solubilis, ὁ εἰς λύσιμον, v. Athen. λυτός, ἡ, ὄν,
 Aristot.
 Solum, τὸ πῖδον, Aristoph. bonum, εὖγειν
 ἔδαφος, Theophr. verto, μετανίσταμαι, Philo.
 planta pedis, τὸ σῆμα, LXX.
 Solum, μόνον, Plat. μόνος, Xen. non solum,
 sed etiam, ἢ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ,
 Dem.
 Solvo, λύω, equos, ἵππους, Xen. nodum, σύν-
 κλημα, Plut. ex vinculis, ἐκ δεσμῶν, Herod-
 ot. ænigma, τὸ αἰνίγμα, Lucian. e portu,
 ἐκ λιμένος, Synes. ex Sicilia in Africam,
 ἀνὰ γῆρας ἀπὸ τῆς Σικελίας εἰς Αἴθυσαν, Æl.
 debita pro amicis, διαλύω χρεῖα ὑπὲρ φίλων,
 Dem. pecuniam, ἀποτίω ἀργυρίου, Isocr. de-
 bitum, ἐκτίω τὸ ὄφλημα, Lucian. non sum
 solvendo, ἢ καὶ ἔτι μοι ἡ ἐκτίσις, Aristot.
 Solus, μόνος, ἡ, ὄν, Dem. αἶος, ἡ, ὄν.
 Solute, ἐκλύτως, Plut.
 Solutilis, ὁ εἰς ἐκλύτως, v. Diosc. ὁ εἰς λύσιμον,
 v. Athen.
 Solutio, ἡ λύσις, εως, Dem. ἡ διάλυσις, εως, Plut.
 dotis, ἡ ἐκτίσις τῆς προικίδος, Dem. pecuniæ,
 ἡ ἀπόδοσις χρημάτων, Isocr.
 Somnifera, ὀπιοειδής.
 Somnifolius, ὁ εἰς ὕπνον, Plut. ὁ εἰς ἡ κά-
 θυπνος, Aristot. ὑπνωτικός, ἡ, ὄν, id.
 Somnio, ὀνειρώττω, Plat. τὸ ὀνειροπολεῖν, Dem.
 ὑπνωτίζω, Aristot. ὑπνωτίζομαι, Plut.
 Somnium, τὸ ὄνειρον, Xen. ὁ ὄνειρος, Plut. ne
 per somnium quidem, ὅτε ἐν ὕπνῳ, Plat.
 somnia videre, ἐνύπνια ὁρᾶν, Herodot. juncu-
 dissimo somnio frui, ἡδίστῳ ὀνείρῳ συνείναι,
 Lucian.
 Somnus, ὁ ὕπνος, Dem. somno corripī, ὕπνον
 καταλαμβάνειν, Herodian. obrui, εἰς ὕπνον
 καταφύγειν, id. somnum capio, ὕπνον τυγ-

χάνω, Xen. ὕπνον λαμβάνω, Plat. adfero
 alicui, ποίω τινά ὕπνον λαγχάνειν, id. eis
 ὕπνον τρέπω τινά, Philo. somno careo, δια-
 γρυπνῶ τὴν νύκτα, Diod. Sic. excito, ἐξυ-
 πνίζω τὸν καθεύδοντα, Bas. somnum depello,
 τὸν ὕπνον ἀπαθῶν, Plat.
 Sonitus, idem quod Sonus.
 Sono, ἡχίω, Plut.
 Sonorus, ὁ εἰς ἡχέως, εως, Dem. Phal.
 Sons, ὁ εἰς ὑπόδικος, v. Dem. Confer Reus.
 Sonticus, βλαβερός, αὐ, ὄν, Xen.
 Sonus, τὸ ἡχος, εως, Plat. ἡ ἡχὴ, ἡς, id. ὁ δῆπος.
 sonum edo, φθγγόομαι, id.
 Sophisma, τὸ σόφισμα, αὐτος, Thuc.
 Sophista, ὁ σοφιστής, v. Lucian.
 Sophisticus, σοφιστικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Sopor, ὁ ὕπνος, Diosc. Confer Somnus.
 Soporifer, καρωτικός, ἡ, ὄν.
 Soporito, κοιμίζω, Soph.
 Sorbeo, βορῶν, οἶα, Gal.
 Sorbilis, βορῆτος, ἡ, ὄν, βορῆτος, ἡ, ὄν, ovum, αἶν,
 Diosc.
 Sorbillo, ἀπορροφῶν, Philostr.
 Sorbitio, τὸ βορῆμα, Galen. ἡ βορῆσις, id.
 Sordeo, ρυπαῶν, Bas.
 Sordes, ὁ ῥύπος, Diod. Sic. ἡ ρυπαρία, ἡ ἄση,
 Plat. abstergo, eluo, ῥύπτω, Diosc.
 Sordesco, ρυπαῖν, Plut. σπιλδομαι.
 Sordide, ρυπαρῶς.
 Sordido, ρυπαῖν, καταρῥυπαῖν, Isocr.
 Sordidus, ρυπαρός, αὐ, ὄν, Athen. πιναρός, αὐ, ὄν,
 Lucian. perquam anavus, ὁ εἰς ἡ μικρολόγος, v.
 Dem.
 Sorex, μῦς ἀσπερίος.
 Sorites, ὁ σωρίτης, v. Laert.
 Soror, ἡ ἀδελφή, ἡς, germana, ἀμισσατερία, Dem.
 uterina, ὁμομητρία, id.
 Sororio, κρυονία.
 Sors, ὁ κλήρος, Dem. seu pecunia propria, ἀφορ-
 μή ἰδία, Dem. sortem alicui dare, διδόναι τινὶ
 ἀφορμήν reddere, ἀποδοῖναι τὸ δάνειον seu
 ἀρχαῖον recipere cum usura, ἀπολαβεῖν τὸ
 ἀρχαῖον σύν τῇ ἐργῳ fraudare aliquem sorte
 et usuris, ἀποστρέφειν τινά τὰ κεφάλαια εἰς τὰς
 ἐπικαρτίους et fortuna, ἡ μοῖρα εἰς τύχην, id.
 sorte eligo, κληρόομαι, id. dividō, κληροδοτέω,
 LXX. distribuo terram, κληρονομῶ τὴν γῆν,
 Ælian.
 Sorticula, τὸ κληρίδιον.
 Sortilegus, ὁ εἰς ἡ χρησμοδός, Plat. sum, χρησ-
 μωδῶν, Xen.
 Sortior, κληρόομαι, sacerdotium, i. e. de Sacer-
 dotio, ἱερωσύνην, Dem. accipio, honorem, τι-
 μὴν, Galen. regionem, κατακληρονομῶ χώραν,
 Herodot. partem aliquam, λαγχάνω τὴν
 μοῖραν τινά, Dem.
 Sortitio, ἡ κλήρωσις, εως, Isocr.
 Sortito, κληρώω, LXX.
 Sospes, σώος, α, ὄν, Xen.
 Sospito, σώω, aliquem, τινά, Xen.
 Soter, ὁ σωτής, ἡς, Isocr.
 Sotera, τὰ σωτήρια, ὄν, Lucian.
 Spadix, ἡ σπᾶδῆ, ικος, Plut.
 Spado, ὁ σπᾶδων, ὄνος, seu ὄνος, Plut. ὁ ἐκ-
 στεμμένος, Aristot. ὁ ἐκτομής, Herodot.
 Spargo, σκορπίζω, N. T. sermonem seu famam,
 διαδίδωμι λόγον seu φήμην, Plut. de aliquo,
 ἐγκατασπείρω φήμην περὶ τίνος, Herodian.
 Sparsim, σποράδην, Isocr.
 Sparsio, ἡ σκόρπισις, εως, ὁ σκορπισμός, v.
 Spator, περινοῖς, περιπατῶν.
 Spatiouse, εὐρυχώρος, πλατῶς.
 Spatiosus, ὁ εἰς εὐρυχωρίαν, εως, Strabo.
 Spatium, ὁ τόπος, amplum, πολὺς, Dem. ἡ
 εὐρυχωρία, Thuc.
 Specialis, εἰδικός, ἡ, ὄν, Galen.
 Specialiter, seu Speciatim, εἰδικῶς.
 Species, τὸ εἶδος, Plat. ἡ ἰδία, Dem. ἡ ὁψις,
 Isocr. in speciem, ὁψίως ἐνεκα.
 Specillum, ἡ μήλη, v.
 Specimen, τὸ δείγμα, Dem. dare alicujus rei,
 ἐκφέρειν τίνος, Isocr. in re aliqua, ἀποδίδειν
 ποιεῖναι ἢ τινί, Xen. sui, στείρειν ἑαυτῷ διδόναι,
 Dem. artis, ἐν ἔργῳ δίδωμι τὴν τέχνην, Æl.
 Speciose, εὐσεπῶς, Thuc. εὐειδῶς.

Speciositas, ἡ εὐσεπία, Plut. τὸ εὐσεπές, εως,
 Thuc.
 Speciosus, ὁ εἰς εὐσεπῆς, εως, Thuc. ὁ εἰς ἡ
 εὐειδής facie, ὁ εἰς εὐπρόσωπος, v. Philo. sum,
 εὐπροσώπει, N. T.
 Spectabilis, ὁ εἰς σεβέλειαν, v. Lucian. δευτός,
 ἡ, ὄν, Dem. δευτός, ἡ, ὄν, id.
 Spectaculum, τὸ θέαμα, αὐτος, crudele et mi-
 serabile, δεινὸν εἰς ἐλεῖν, Dem. ἡ θέα, ας,
 publice edo, θῶν ἐπιτελεῖν δημοσίᾳ, Herod-
 dian. fio, θεατρίζομαι, N. T.
 Spectatio, ἡ θέα, Herodian. ἡ θεωρία, Dem.
 Spectativus, θεωρητικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Spectator, ὁ θεωρῶς, v. Dem. ὁ θεωρῆς, v. id.
 Spectatrix, ἡ θεατρία, ας, Poll.
 Specto, θεῶμαι, imaginem alicujus, εἰκόνα
 τίνος, Dem. accurate aliquid, θεωρεῖν τὸ ἀκρι-
 βῶς, Isocr. aliquid admirabundus, θαυμάζω
 τι, Dion. Hal. veritatem, τίνος πρὸς ἀλή-
 θειαν, Aristot. honores alicujus, ἀποβλέπω
 εἰς τιμὰς τίνος, Isocr.
 Spectrum, τὸ φῶσμα, Lucian. τὸ φάντασμα.
 Specula, ἡ σκοπή, ἡς, Philo.
 Speculatio, ἡ κατασκοπή, Xen. ἡ θεωρία.
 Speculator, ὁ ἐσκοπτής, ἡς, Aristot. ὁ σκοπῆς,
 v. Philo. ὁ κατασκοπος, v. Dem.
 Speculatorius, κατασκοπικός, ἡ, ὄν, navis, ἡ
 θεωρῶν ναῦς, Poll. ναὺς πτόλως, Thuc. ναὺς
 πρωτόπλοος, Xen.
 Speculor, κατασκοπέομαι, Xen. κατασκοπῶν,
 id. σκοπέομαι τι, Dem.
 Speculum, τὸ κάτοπτρον, v. Philo. τὸ ἔσοπτρον,
 v. N. T. intueor, ἐσκοπίζομαι, Plut.
 Specus, τὸ σπήλαιον, v. Lucian. τὸ σπῆες.
 Spelunca, τὸ ἄντρον.
 Sperabilis, ἐλπικός, ἡ, ὄν.
 Spero, ἐκφρασίω, Plut. aliquid, παραμελῶ
 τίνος, Xen. ὑπερορῶ τίνος, id. Confer Con-
 temno, Despicio.
 Spero, ἐλπίζω, hoc, αἶτο, Dem. me consecu-
 turum, τῷδεσθαι τι, Plut. Confer Spes.
 Spes, ἡ ἐλπίς, ἴδος, magna et præclara, καλὴ
 εἰς μεγάλῃ, Dem. magna, μεγάλη, id. multa,
 πολλή, id. bona, ἀγαθή, id. dulcior, ἡδίων,
 Isocr. exigua, μικρά, id. inanis, ματαία,
 Dem. κενή, id. futura, μέλλουσα, id. et ex-
 spectatio, εἰς προσδοκίαν, id. spem injicio
 alicui, καθίστημι τινά ἐν ἐλπίδι, id. do alicui,
 ἐλπίδα παρέχω τινί, id. facio alicui, ἐμπνέω
 προσδοκίαν τινί, id. concipio meliorem de
 re, λαμβάνω ἐλπίδα βελτίω περὶ τίνος, id.
 factum amplecti, πείθεσθαι ἐλπίδι τίνος, id.
 bonam præ se ferre seu ostendere, ἀγαθὴν
 ἐλπίδα προβάλλεσθαι, id. magnam habeo
 de aliquo in aliquo repositam, ἐλπίδας πολ-
 λὰς εἶχειν ἐν τινί τίνος, Isocr. præcideo alicui,
 ἀποστρέφω τινά ἐλπίδος, Dem. spe lacto
 aliquem, ὑποστῆναι τινί ἐλπίδα, id. impelli
 seu adduci, ἐλπίδι ὑπάγεσθαι, id. alia ex alia
 suspendi, ἀναρτᾶσθαι ἐλπίδι ἐξ ἐλπίδος, id.
 decipi, ἐξαπατᾶσθαι ἐλπίδι, id. duci alicujus
 rei, ἐλκεσθαι εἰς ἐλπίδα τίνος, id. frustrari,
 ἀμαρτάνειν ἐλπίδος τίνος, id. præter spem
 evenire, παρ' ἐλπίδας ἐκβαίνειν, id.
 Sphaera, ἡ σφαῖρα, ας, Plut.
 Sphaerista, ἡ σφαιριστής, v. Athen.
 Sphaeristerium, τὸ σφαιριστήριον, v. Plin.
 Sphalma, τὸ σφάλμα, αὐτος, Plut.
 Spica, ἡ σάχυς, υος, Plut.
 Spicatus, ὁ εἰς σάχυδης, εως, ἐσαχυωμένος, v.
 on, Diosc.
 Spicilegium, ἡ σαχυλογία, ας.
 Spicor, σαχυροῦμαι.
 Spiculator, ὁ δορυφόρος, v. Herodot.
 Spiculus, ἀκονάς, Lucian.
 Spiculum, τὸ σπείριον, Thuc. τὸ ξυσπῖν, v. Xen.
 Spina, ἡ ἀκανθὰ, v. Diosc. acuta, ἡ ἐξ ἀκανθῶν,
 v. id. dorsi, ἡ ῥάχις, εως, Galen.
 Spinetum, ὁ ἀκανθῶν, ὄνος, Eustath.
 Spineus, ἀκανθίνος, ἰνῃ, νον, N. T.
 Spinousus, ὁ εἰς ἡ ἀκανθώδης, εως, Theophr.
 ἀκανθικός, ἡ, ὄν, id.
 Spinter, τὸ ψάλλον, Xen. τὸ ψάλλιον, Dion. Hal.
 Spira, ἡ σπείρα, ας, Ælian. in modum spiræ,
 σπειρηδόν, LXX.
 Spirabilis, πνευστός, ἡ, ὄν, πνευστικός, ἡ, ὄν, Athen.
 Spiraculum,

Spiraculum, ἡ ἀναπνοή, ἥς, Aristot.
 Spiritus, τὸ πνεῦμα, ατος, Dem. sanctus, ἄγιον,
 N. T. altos gero, μίγα φρονῶ, Isocr. spiri-
 tum edo, ἀποσφύζω, Philo. usque ad extre-
 mum spiritum, εἰς ἰσχάτην ἀναπνοή.
 Spiro, πνέω, ignem, πύξ, Xen. aliquid, φυσάω
 τι, Dem. odorem emitto, croci, πνέω κρόκον,
 Diosc. alicujus, ὅζω τι, id.
 Spissamentum, τὸ πυκνῶμα, ατος, Plat.
 Spisse, πυκνῶς, πυκνόν, πυκνά, Aristot.
 Spissesco, πυκνίμαι, Plut.
 Spissitas, seu Spissitudo, ἡ πυκνότης, ἥτος, Plut.
 Spisso, πυκνῶς, aliquid, τι, Plut.
 Spissus, πυκνός, ἡ, ὄν, Theophr. συχνός, ἡ, ὄν.
 Spithama, ἡ σπιθαμή, ἥς, Diosc.
 Splen, ὁ σπλήν, ἥτος, Plut.
 Splendeo, λάμπω, Aristot. σιλαγιζώ, εἰλβω.
 Splendescio, λάμπωμαι, Xen.
 Splendide, λαμπρῶς, Xen. φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
 Splendidus, λαμπρός, ἂ, ὄν, luna, σιλίνην, Thuc.
 vir, ἀνὴρ, Dem. ὁ ἀγλαός, ὤ.
 Splendor, lucis, nominis, orationis, ἡ λαμπρότης,
 ἥτος, Plut. Isocr. Hermog. ἡ αὐγή.
 Spleneticus, σπληνητικός, ἡ, ὄν.
 Splenicus, σπληνικός, ἡ, ὄν, Athen. ὁ ζ' ἡ σπλη-
 νικός, εως, Hippocr.
 Splenium, τὸ σπλήνιον, Poll.
 Spoliatio, ἡ σύλη, Dem. fanorum, ἡ ἱεροσυλία.
 Spoliator, ὁ συλητής, ὤ, λαμβανάρχος.
 Spolio, συλάω, aliquem, τινά, Isocr. mortuos,
 σκυλεύω τὰς νεκρούς, Thuc. Confer Eripiō.
 Spolium, ἡ σύλη, Dem. τὸ σκύλον, Plat.
 Sponda, τὸ τῆς κλίνης πτελερὺν.
 Spondeo, ὑπισχνίομαι, Dem. et polliceor me
 laturum legem, ἰγγυσομαι καὶ φημι νόμον θή-
 σιν, id. pro amico, ἰγγυνομαι φίλον, id. ali-
 cui filiam, ἰγγυῶν τινί τὴν παῖδα, Herodot.
 Spondylus, ὁ σπώνδυλος, Poll.
 Spongia, ὁ σπόνγγος, ὤ, Plut. ἡ σπογγία, ἂς, id.
 Spongiola, τὸ σπογγίον, Aristoph.
 Spongiosus, ὁ ζ' ἡ σπογγιότης, εως, Diosc.
 Sponsa, ἡ νυμφή, ἥς, Plut. ἡ μνηστὴ, ἥς, Pand.
 Sponsalia, τὰ νύμφια, αν, ἡ μνηστία, ας, Chrys.
 τὸ μνηστειῶμα, ατος.
 Sponsalis, νυμφικός, ἡ, ὄν, Plat. thalamus, ὁ νυμ-
 φών, ἄνος, N. T.
 Sponsio, ἡ ἰγγυσις, εως, ἡ ἰγγύη, ἥς, Dem.
 Sponsor, ὁ ἰγγυητής, ὤ, Dem.
 Sponsus, ὁ νυμφίος, Plut.
 Spontaneus, ἐκείνιος, ἰα, ιον, labor, πόνος, Isocr.
 Sponte, ἐκείνιος, Dem. ἐκείνιος, id. ἰκοντί, id.
 facio, αὐτοματιζέω, faciens, ὁ ζ' ἡ αὐτοπάγ-
 γιλτος, ὤ, Thuc. ὁ ζ' ἡ αὐτοκίλειντος, ὤ,
 Philo. offero, ἐκπεισίζομαι, LXX.
 Sporta, ἡ σπυρίς, ἰδος, N. T. ἡ σπαργάνη.
 Sportella, seu Sportula, τὸ σπυρίδιον, ὤ, Ari-
 stot. τὸ φορέδιον.
 Spuma, ὁ ἀφρός, ὤ, Lucian.
 Spumescio, ἀφρίζω, Diod. Sic.
 Spumeus, ὁ ζ' ἡ ἀφρώδης, εως, Hipp.
 Spumo, ἀφρίσκω, Hesych.
 Spumousus, ὁ ζ' ἡ ἀφρώδης, Hipp.
 Spuo, πτύω, Xen. crebro, πτυιλίζω, Hippocr.
 Spurge, ρυπαρός.
 Spurcitia, ἡ ρυπαρία, ἡ ἀκαθαρσία, Dem.
 Spurco, ρυπαίνω, Philo. σπιλῶ, N. T.
 Spurcus, ρυπαρός, ἂ, ὄν, αἰσχρός.
 Spurius, ὁ νόθος, Plat. ὁ μοιχίδιος, Lucian.
 Sputo, πτυιλίζω, Hippocr.
 Sputum, τὸ πτύειλον, Al. Aprh. τὸ πτύσμα,
 ατος, N. T.
 Squaleo, αὐχμῶ, Cl. Al. αὐχμῶ, Athen.
 ρυπαίω.
 Squalide, αὐχμηρῶς, ρυπαρῶς.
 Squalidus, αὐχμηρός, ἂ, ὄν, Lucian. ὁ ζ' ἡ
 αὐχμώδης, εως, Galen. ρυπαρός, ῥά, ῥόν.
 Squalor, ὁ αὐχμῶς, Aristoph. ὁ ῥύπος.
 Squama, piscis, τὸ λέπτος, εως, Poll. ἡ λεπίς,
 ἰδος, Diosc. serpentis, seu aeris, ἡ φολίς, ἰδος,
 Aristot. Hippocr.
 Squameus, seu Squamatus, λεπιδωτός, ἡ, ὄν,
 Aristot. φολιδωτός, ἡ, ὄν, id.
 Squatina, ἡ ῥίνα, ὤ, Ael.
 Squilla, ἡ καρίς, ἰδος, Aristot.
 Squillula, τὸ καριδίον, ὤ, Aristot.
 Stabillimentum, ἡ βεβαιώσις, εως, Thuc.

Stabilio, βεβαιῶ, aliquid, τι, Herodot. ἀσφα-
 λῶς καταστήμι τι, Dem.
 Stabilis, βίβαιος, α, ιον, amicitia, φιλία, Dem.
 ὁ ζ' ἡ στάσιμος, ὤ, ingenio, τὸ ἦθος, Plut.
 Stabilitas, ἡ σταβιότης, ἥτος, Philo. ἡ βεβαιότης,
 ἥτος, Dem.
 Stabularius, ὁ πανδοχεύς, εως, Lucian.
 Stabulatio, ἡ ἐπιστάθμισις, εως, ἡ ἐπιστάθμια, ας,
 Diod.
 Stabulo, seu Stabulor, αὐλίζομαι, Xen. στα-
 βύω, Appian. ἰνιστάβω, Plut.
 Stabulum, ὁ σταβλός, Xen. ἡ ἵπταυλις, εως.
 Stadium, τὸ στάδιον, ὤ, Herodot. ὁ στάδιος, ὤ,
 Diod. Sic. curro, σταδιοδρομέω, Dem.
 Stagno, λιμνάζω, Bas.
 Stagnum, ἡ λίμνη, ὤ, Paus.
 Stamen, ὁ στήμων, ονος, Plut. duco, στήμιζομαι,
 Aristot.
 Stamineus, στήμιος, ἰα, ιον, Theophr.
 Stanneus, κασσίτερινος, ἰνῃ, ιον, LXX.
 Stannum, ὁ κασσίτερος, Lucian.
 Statarius, ὁ ζ' ἡ στάσιμος, ὤ, Plut. σταδιαῖος, αἰα,
 αἰων, Themist. pugna, ἡ ἐκ συστάσεως μάχη,
 Herodian. ἡ σταδία μάχη, Lucian. τὸ συ-
 σταδὸν μάχισθαι, Herodian.
 Stater, ὁ στατήρ, ἥτος, N. T.
 Statera, ὁ σταβλός, Diod. Sic. ὁ ζυγός, Plut.
 Statim, αὐτίκα, audietis, ἀκούσισθαι, Dem. sur-
 gens, εὐθὺς ἀναστὰς, id. sentitur, ποιῶ τὴν
 αἰσθησιν εὐθὺς, id. τὸ παρακινῆσαι, Lucian.
 statim a puero, εὐθὺς ἐκ νῆαν, Aristot.
 Statio, ἡ στάσις, Greg. militaris, ἡ στάξις,
 Thuc. stationem desero, τὰδιν λίσσω, Aesch.
 stationis deserto, ὁ λειποστάτης, Phil. sta-
 tionis desertio, ἡ λειποστάξις, idem.
 Stationalis, σταδίας, αἰα, αἰων, Hesych.
 Stativa, ὁ σταβλός, Herodian. τὸ στατόπειδον.
 Stativus, σταβλικός, ἡ, ὄν.
 Stator, ὁ στάσις, Jupiter, Ζεύς, Dem. ὁρθώσις,
 Dion. Hal.
 Statua, τὸ ἀγαλμα, Dem. τὸ ἴδος, εως, idem.
 ὁ ἀνδρεῖς, ἄντος, id. Dei, ἴδος Θεῶ, Dion.
 Hal. statuum erigo, ἀνίστημι ἀνδριάντα, Lucian.
 alicui aream, ἰσημί τινι χαλκῶν εἰκόνα,
 Dem. ἰσημί τινα καλκῶν dedicatum esse,
 ἀνδριάντα ἀνακρίσθαι, id.
 Statuaria, ἡ ἀγαλματοργία, ας, Max. Tyr. ἡ
 ἀνδριαντοποιία, ας, Xen. officina, τὸ ἱερο-
 γλυφεῖον, ὤ, Plut.
 Statuarius, ὁ ἀγαλματοποιός, ὤ, Diod. Sic. ὁ
 ἱερογλυφεύς, εως, Lucian. δημιουργὸς ἀγαλ-
 μάτων, Max. Tyr.
 Statumen, ὁ χάραξ, ακος.
 Statumino, χαρακίζω.
 Statuo, ἰσημι, tropæum, τρέποιαν, Xen. fa-
 num, ἰδρύομαι ἱερὸν, Dion. Hal. quæ hone-
 stissima sunt civitati, ψηφίζομαι τὰ κάλλιστα
 τῇ πόλει, Dem. et decerno de rebus quæ de-
 cet, γινώσκω ζ' ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμά-
 των ἂ χρεῖ, id. Confer Decerno, item Colloco.
 Statura, ἡ ἡλικία, LXX. admodum humili
 homo, ὁ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαιζήλος, Lucian.
 staturæ ejusdem, ὁ ὁμῆλις, id.
 Status, τεταγμένος, ἔνν, ἔνον, tempus, χρόνος,
 Dem. εἰρημνῶς χρόνος, id.
 Status, ὤς, ἡ κατάστασις, εως, reip. τῆς πό-
 λεως, Isocr. in eo statu res sunt, ut, εἰς
 τῆτο τὰ πράγματα καθίστηναι, ὥς, id. quo in
 statu sunt res vestra? πῶς ὑμῖν τὰ πράγμα-
 τα ἔχει, Dem.
 Statutum, τὸ δόγμα, ὁ ἑσπέρως statuta et leges,
 τὰς καθιερώται, αν, Isocr.
 Statutus, τεταγμένος, ἔνν, ἔνον, tempus, χρόνος,
 Dem.
 Stella, ὁ ἀστήρ, ἑρος, Aristot. fixa, ἀπλανής, ἑρος,
 Lucian. errans, ἀσταθής, εως, id.
 Stellio, ὁ ἀσπελάσιος, ὤ, Aristot.
 Stello, ἀστρίζω, Plut.
 Stercorarius, κοπρικός, ἡ, ὄν.
 Stercoratio, ἡ κοπρωσις, εως, Theophr. ἡ κό-
 πρισις, εως, id.
 Stercoreus, κοπρινός, ἰνῃ, ιον, δισταλός, ἑας, ἑόν.
 Stercoro, κοπρίζω, Theophr.
 Stercorosus, ὁ ζ' ἡ κοπρώδης, εως.
 Stercus, ἡ κόπρος, ὤ, Xen. ὁ ἀπείρατος, ὤ, Cl.
 Al. τὸ ἀφιδεῖμα.

Sterileco, στεριόομαι.
 Sterilis, λυτρός, ἂ, ὄν, Plut. εἴρος, α, ιον, ἀφορίων,
 εως, αν, Philo. ὁ ζ' ἡ ἀγονος, ἀκαρπτος.
 Sterilitas, ἡ εἰρώσις, εως, Bas. ἡ ἀφορία, ας,
 Plut. ἡ ἀγονία.
 Sternax, καταβλητικός, ἡ, ὄν, Xen.
 Sterno, σρώννυμι, lectum, κλίνην, Xen. δια-
 σρώννυμι τι, Athen. prosterno, καταβάλλω
 τι, Isocr. aliquem solo, κατατείνει τινά ἵππῃ
 σάδαφος, Plut.
 Sternuo, σπάρννυμι, Aristot. πταίρω.
 Sternutatio, ὁ πταρμός, ὤ, Galen.
 Sternuto, idem quod Sternuo.
 Sterquilinum, ἡ κοπρία, Chrys. ὁ κοπρῶν, ἄνος,
 Athen.
 Sterto, ῥίγγω, LXX. κνώσσω.
 Súbium, τὸ σῖμα, Poll.
 Stigma, τὸ σίγμα, stigmatē in fronte notare,
 εἰζῖν κατὰ τὸ προσώπου, Aelian.
 Stilla, ἡ σταγὼν, ὄνος, Athen. ὁ σταλαγμός.
 Stillatitius, στακτός, ἡ, ὄν, Eur. σταλακτικός, ἡ,
 ὄν, Diosc. σταλακτός, ἡ, ὄν, id.
 Stillidium, ἡ λιθὸς, ἄδος, Suid.
 Stillo, σταλάω, Lucian. σταλάω, ἀποσείζω τι,
 Philo.
 Stimulatio, τὸ κέντημα, ατος.
 Stimulor, ὁ κέντα, ορος.
 Stimulo, κεντρίζω, Philo. κιντῶ, Theophr.
 σταροῦμαι.
 Stimulus, τὸ κέντρον, ὤ, Plut. voluptatis, ἡ
 οἰσηλασία τῆς ἡδονῆς, Joseph.
 Stipatio, ὁ περιστοιχισμός, ὤ.
 Stipator, ὁ δορυφόρος, Xenoph. ὁ δεξιολάβος,
 N. T. ὁ σωματοφύλαξ, Herodian.
 Stipendiarius, ὁ ζ' ἡ ὑποσιλῆς, εως.
 Stipendior, μισθοφορέω, Dem.
 Stipendium, ἡ μισθοφορία, Dem. ἡ μισθοφορία,
 ὁ μισθός, mereo, μισθοφορέω tres annos
 facio sub aliquo, μισθοφορέω τινί τρεῖς ἔτη
 mereor bina, μισθοφορέω διχάδιν. solvo mili-
 tibus, δίδωμι seu ἀποδίδωμι μισθὸν τοῖς στρα-
 τώταις, id. stipendio conducomites pere-
 grinos, μισθόομαι τῶν ξενιτευομένων στρατο-
 πιδον, Isocr. quindecim mensium fraudare
 milites, ἀποστρέφειν τὰς στρατιώτας σὸν μισθὸν
 πεντακαίδεκα μηνῶν, id. carens, ὁ ζ' ἡ ἀμισθος,
 Dem.
 Stipes, ὁ κορμός, ὤ, ὁ κορδός, ὤ, Hesych.
 Stipo, πυκνῶ, Plut. σείλω, latus alicujus,
 δορυφόρος τινά, Xen.
 Stips, κίεμα, ατος, Dem. stipem cogo, ἀγορ-
 ῶν ποῖω, peto, μετακινῶ, Herodian.
 Stipula, ἡ καλάμη, Dion. Hal. τὸ κάρφος, εως,
 Lucian.
 Stipulatio, τὸ ἐπειρώστημα, ατος, N. T.
 Stipulor, ἐπειρώται, διομολογέομαι, συγγράφω.
 Stüria, ὁ σταλαγμός, συμπαγής.
 Stipritus, ῥιζέων, Herodian.
 Stürps, τὸ μίζοφονον, ὤ, genus, τὸ γένος, Dem.
 Confer Genus.
 Stiva, ἡ ἔχρη, ἥς, Hes.
 Sto, ἵσταμαι, Aristot. ἱστικῶ, Dem. a partibus
 alicujus, ὑπάρχειν τινί, id. συνίσταμαι τινί,
 Themist. ab aliquo, πρὸς τινὸς εἶμι, Thuc.
 pactis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις, Isocr. stat
 sententia, ἀλλ' ἤδη γε ἀπεθνήσκῃ, Lucian.
 Stola, ἡ σολή, ἥς, Herodian.
 Stolidus, ἀποπληκτικός, βλακωδῶς, Just. Mart.
 Stoliditas, ἡ ἀβελτερία, Aristot. ἡ ἡλιθιότης,
 ἥτος, Hesych. Confer Stultitia.
 Stolidus, ὁ ζ' ἡ ἀβέλτερος, ὤ, Dem. ὁ ζ' ἡ ἀσύ-
 ντος, ὤ, ἡ λήθιος, ἰα, ιον, idem.
 Stomachatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, Thuc.
 Stomachicus, σωμαχικός, ὤ, ὄν, Diosc.
 Stomachor, ἀγανακτίζω, Dem. δυσχεραίνω.
 Stomachosus, ὀργίλος, ὤ, αν.
 Stomachus, ὁ σωμαχος, ὤ, Galen.
 Storea, ὁ σῖβε, ἡ ψάβος, ὤ.
 Strabo, ὁ σίλλος, Lucian. ὁ στραβός, Gal. ὁ ζ' ἡ
 παρακλῶνψ, ὥσπερ sum, στραβίζω.
 Strages, ὁ ὀλέθρος, bellica, ἡ τὰ πολλὰ, Aesch.
 chim. hominum, φθορὰ ἀνθρώπων, Thuc.
 Stragulum, ἡ στρωμνή, Xen. τὸ στρώμα.
 Stramen, τὸ κάρφος, εως, Aristot.
 Stramineus, κάρφινος, ἰνῃ, ιον.
 Strangulatio, ὁ πνιγμός, ὤ, Diosc. ἡ πνίξ, γός,
 Hippocr.

Hippocr. ἡ ἀγχύνη, Dion. Hal. ἡ στραγγαλίη, Joseph.
 Strangulo, ἀγχύω, Lucian. ἀγχυνάω, Dion. Hal. ἀπαγχονίζω, Lucian. ἀποσπίνω, Xen.
 Stranguria, ἡ στραγγυρία, ας, Gal.
 Stratagemata, τὰ στρατηγήματα, ατος, Isocr.
 Stratum, τὸ στρώμα, ατος, Xenoph.
 Strena, ἡ ἐπινομία, ἰδος, Athen. τὸ ξένιον.
 Strenue, ἐπιδύμενος, Dem. ἀνδρείως, Isocr. facio, ἀνδραγαθίω, Plut.
 Strenuitas, ἡ ἀνδραγαθία, ας, Xenoph. ἡ ἀρετή, ας.
 Strenuus, δραστήριος, ἰα, ἰον, Thuc. ὁ εἰς τὸ φιλόπονος, α, Dem. ἀνδρικός, ἡ, ὄν, id. ὁ εἰς τὴν γήνωρ.
 Strepitus, ὁ ψόφος, Dem. et plausus, θρόνος εἰς κρότος strepitum excito, ποιῶμαι θρόνον, id.
 Strepe, ψοφία, Lucian. κτυπία, Aristot.
 Stria, ὁ πτύξ, χός.
 Striatum, ὁ εἰς τὴν πτυχιδίαν, εος.
 Stricte, seu Strictim, ἀκροβυτός, Diosc. ἐπιλίγδην, Lucian.
 Stricturæ, οἱ σπινθῆρες.
 Strideo seu Strido, πρίζω, dentibus, τὰς ὀδόντας, N. T. ροζίζω, βελχίζω.
 Stridor, ὁ βρυγμός, ας, N. T. ὁ πριμός, α, Aristot. muris, τριμός μύθος, Plut. rudentum, σπινγμός κάλων, Dion. Hal.
 Stridulus, λιγυρός, ὡ, ὄν.
 Strigilis, ἡ ξυστήρ, ἰδος, Lucian. ἡ σελίγης.
 Strigmentum, τὸ ξύσμα, ατος, τὸ ἀποστέλλεσθαι, ατος, ατος, Strabo.
 Strigosus, λαγυρός, ας, ὄν, Diod. Sic. ξριφνός, ἡ, ὄν.
 Stringo, σύβω, aliquid, τὴν, Galen. σφίγγω, gladium, σπάω τὴν μάχαιραν, Lucian. pugionem, ἱσπάζω τὸ ἐγχυρίδιον ἐκ τοῦ καλῆς, LXX.
 Strix, τὸ σύριον.
 Strobilus, ὁ σρόβιλος, Plut.
 Strophæ, ἡ στροφή, ἡς, Poll.
 Strophidium, τὸ στροφίδιον.
 Strophium, τὸ στροφίον, Poll.
 Structilis, κατασκευαστός, ἡ, ὄν.
 Structor, ὁ τέκτων, ατος, N. T. ὁ κατασκευάζων, annonæ, ὁ σιταρχεὺς, οντος, Philo. ὁ σιταρχηγών, Lucian. ὁ σιταρχηγός, idem.
 Structura, ἡ θύκησις, εως, Hesych. ἡ οἰκοδόμησις, εως, Democ. orationis, ἡ συνθήκη, ας, τὴν λόγῳ.
 Strues, ὁ σωρὸς, ας, Plut. ὁ ὄγκος.
 Struma, ἡ χροιά, Hippocr. τὸ φῶμα χειρῶν, ας, Plut. bovis morbus, ὁ κραυρός, Aristot.
 Strumosus, ὁ εἰς τὴν χροιάδωσιν, εος, Aristot. κραυράων, ας, ας, id.
 Struo, κατασκευάζω, Dem. aciem, τάττω, Thuc. dolos seu insidias alicui, ἐνδράς τίημι τινί, Plut.
 Studeo, σπουδάζω, alicui rei, περὶ τινος, Plut. περὶ τῆς, Herodot. ἐπὶ τινί, Isocr. ὑπὲρ τινος, Dem. τῆς, Plut. ἐπιτηδύωμι τῇ, Thuc. Confer Incumbo, item Studium.
 Studiose, σπουδαίως, Aristot.
 Studiosus, σπουδαίως, αἰα, αἰον, Dem. sapientiae, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄν, Isocr. philosophiae, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζων, id.
 Studium, ἡ σπουδή, ponere in re aliqua, σπουδὴν ἔχω περὶ τινος, Plat. πρὸς τῇ, Dem. numerorum, ἡ διατρέχει περὶ ἀριθμῶν magno studio exequi mandata, πολλὰ σπουδῇ πράττειν τὰ παραγγελλόμενα, Xen. describo aliquid, μετὰ σπουδῆς διαγράφω τι, Aristot.
 Stulte, ἀνοήτως, Dem. ἀγνοούμενος, id. εὐήθως, id. ἡλίθιος.
 Stultitia, ἡ εὐθῆσια, ας, Dem. ἡ ἀφροσύνη, ας, LXX. ἡ ἀνοία, ας, Dem. ἡ μωρία.
 Stultus, ὁ εἰς τὴν ἀνοήτως, α, Dem. ὁ εἰς τὴν εὐθῆσις, εως, id. ὁ εἰς τὴν ἀφρων, ονος, id. μωρός, ας, ὄν, Isocr.
 Stupa, ἡ σύπη, Jos. τὸ συππίον, Xen.
 Stupefacio, ἐκπληττίζω, aliquid, τινὰ, Herodian.
 Stupescio, ἐκπληττίζομαι, aliqua re, τινί, Dem. παράττομαι.
 Stupreo, καταπληττίζομαι, aliqua re, τινί, Thuc. ἐκπληττίζομαι ἐπὶ τινί, Xen. πρὸς τῇ, Plut.
 Stupiditas, ἡ ἀναισθησία, Dem. ἡ εὐθῆσια.

Stupidus, ὁ εἰς τὴν ἀναισθησίαν, α, Gal.
 Stupor, ἡ ἀναισθησία, ας, Dem.
 Stuprator, ὁ μοιχευτής, ὁ διακορευτής.
 Stupro, διακορεύω, virginem, τινὰ, Plutarch. καταισχύνω τινὰ, Lys. διαφθείρω τινὰ, Plut.
 Stuprum, ἡ διαφθορά, ας, Philo. ἡ φθορά, ας, id. ἡ διακορήσις.
 Sturnus, ὁ ψάρ, ας, Bas.
 Stylus, ὁ σῦλος, ἡ γραφίς, ἰδος, Plat. orationis, ἡ ἀγωγή τῆς συγγραφῆς, Dion. Hal.
 Suada, ἡ πειθώ, ας.
 Suadeo, πείθω, alicui facere, τινὰ πράττειν, Isocr. aliquid male, συμβεβῆναι τινὰ κακόν τι, Plato. de aliqua re, τινί περὶ τινος, Isocr. alicui aliquid bono animo, τινί τι δι' εὐνοίας, Isocr. bellum, εἰσπνέωμαι πόλεμον, Dem. tibi hoc, σοὶ τῆς, Xenoph. de hoc, περὶ τῆς, Isocr. ut faciat, ὅπως ποιήσῃ, Plut.
 Suarius, ὁ σφοδρὸς, Hesych. ὁ σιδώτης, Plat.
 Suasio, ἡ πεισμονή, ἡς, N. T. εἰσήγησις, εως, Theod. ἡ παραίνεσις.
 Suasor, ὁ εἰσπνέων, ας, Lucian. ὁ σύμβουλος.
 Suasorius, παραινετικός, ἡ, ὄν, Isocr.
 Suaviatio, ἡ φίλησις, εως.
 Suaviolum, τὸ φιλημάτιον, α.
 Suavior, καταφιλικός, Xen. φιλέω, Athen. τῇ εἰσπνέω, Xen.
 Suavis, ἡδύς, εἰα, ὄν, Plat. μελιχρὸς.
 Suavitas, ἡ ἡδονή, ἡς, Theophr.
 Suaviter, ἡδύως, Isocr.
 Suavium, τὸ φίλημα, ατος, Lucian.
 Sub, ὑπὸ, cum dat. sub aliquo sum, ὑπὸ τινί εἰμι, Dem. cum accus. sub urbem, ὑπὸ τὴν πόλιν, id. idem tempus, ὑπὸ τὰς αὐτὰς χρόνους sub suam potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιῆσθαι, Viet. homines qui sub sole sunt, οἱ ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνθρώποι, Dem. cum dat. sub vestibus celare aliquid, ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσι κρύπτειν τι, Herodian. ἐπὶ, cum gen. sub aliquo, seu sub alicujus imperio, ἐπὶ τινος, id. sub auroram, ἄμα τῇ ἡμέρᾳ, Aeschin. sub dio, ἐν ὑπαίθερῳ, Xen. In compositione, quando significationem minuit, vel etiam loci inferioritatem notat, fere etiam per ὑπὸ redditur, ut subamarus, i. e. aliquantum amarus, ὑποπικρός, Diosc. subdulcis, ὑπογλυκύς, idem. submarinus, i. e. infra mare, ὑφαλός, Lucian. subscribo, i. e. in locum inferiorem jacio, υποβάλλω, Athen.
 Subactio, ἡ κατεργασία, terræ, τῆς γῆς, Theophr.
 Subærat, ὁ εἰς τὴν ὑπόχαλκωσιν, α, nummus, νόμισμα, Poll.
 Subagito, ὑποσείω.
 Subbibo, ὑποπίνω, Xen.
 Subdialis, ε, ὁ εἰς τὴν ὑπαίθερῳ, α, locus, τόπος, Lucian.
 Subdititius, ὑποβολιμαίως, αἰα, αἰον, Dem. oratio, λόγος, Plut. ὁ εἰς τὴν ὑπόβλησιν, α, homo, πρόσωπον, Plat.
 Subditus, ὑποστειγμένος, ἐν, ἰον, alicujus imperio, ἀρχόμενος, ἐν, ἰον, Dem. ὑποταττόμενος, ἐν, ἰον, id. ὁ εἰς τὴν ὑπόκοον, α, Herodian.
 Subdo, υποβάλλω, Lucian. aliquid alicui, ὑποτίθημι τῇ τινί, Plut. Confer Subjicio.
 Subdole, ἀπατηλῶς, ὑπάλως, Plut.
 Subdolos, ἀπατηλός, ἡ, ὄν, Plat. ὁ εἰς τὴν ὑπαλῶς, α, Herodian.
 Subdubito, ὑπαποκρίνω.
 Subduco, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν, Diosc. me ex via, ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, Aristoph. aliquid furtim, ὑποκλέπτω τι, Herodian. me e turba, ἐκ τῆς οἰκίας, N. T. rationem seu calculum, λογίζομαι, Plut.
 Subductio, ἡ ὑπαγωγή, ἡς, Thuc. ventris, κοιλίας, Diosc.
 Subeo, ἐνδύομαι τι, Xen. ἔς τι bellum, ὑποδύω πόλεμον, Lucian. laborem, ὑποδύομαι πόνον, Xen. personam alicujus, τινὰ, seu σχῆμα τινος, Aristot. per medium, διαδύω, Aristot. flumen, ἀναβάνω ἐπὶ πόνταμον, id.
 Suber, ὁ φελλός, ας, Lucian.
 Subereus, φέλλινος, ἰνῃ, ἰον, Lucian.
 Subigo, βαλίζω, farinam, ἀναφύρω, Diosc. terram, κατεργάζομαι, Theophr.
 Subjicio, υποβάλλω, alicui aliquid sub pedes

alicujus, ὑποτάσσω τι ὑπὸ τὰς πόδας τινος, N. T. oculis, πρὸ ὀμμάτων ποίω, Aristot. collum jugo, ὑποτίθημι τὸν αὐχένα ζυγῷ, Lucian. aliquem potestati alicujus, ἱκδοτον ποίω τινὰ τινί, Isocr. ἐκδίδωμι τινὰ τινί.
 Subinde, ὁμοίως, Xen.
 Subitaneus, ὁ εἰς τὴν ἀφνίδιος, Galen. ὁ εἰς τὴν ἐξαφνίδιος, Xen.
 Subito, ἀφνίδιος, N. T. ἐξαφνίως, Xen.
 Subitus, idem quod Subitaneus.
 Subjugalis, ὑποζύγιος, ἰα, ἰον.
 Subjugo, ὑποτάσσω, Dem. aliquem alicui, ἱκδοτον ποίω τινὰ τινί, Aeschin. ποίωμαι τινὰ ὑπὸ τινί, Isocr.
 Subjungo, ὑποτάσσω, Dem. ἐπιφέρω, Dion. Hal.
 Sublevo, ἀποκερρίζω, aliquem aliqua re, τινὰ τινος, Plut. aliquem ad aliquid, ἐκκερρίζω τινὰ πρὸς τῇ, Philo. jumento, aliquem, ὠφέλιον τινὰ, Plut. τινί, Diosc. συμφέρω τινί, Dem. inopiam alicujus, λῶν τινί τὴν ἀπορίαν, Lucian. spe, ἐπαίρω ἐλπίδι, Thuc.
 Sublica, ἡ δοκίς, ἰδος, Philo.
 Sublicius, ξύλινος, ἰνῃ, ἰον, pons, γίφυρα, Plut.
 Subligaculum, τὸ περιζώμα, ατος, Plut.
 Subligo, ὑποζώνω, Plut. ὑποδίδω, Xen.
 Sublimis, ὑψηλός, ἡ, ὄν, Lucian. ὁ εἰς τὴν μετώρεος.
 Sublimitas, τὸ ὕψος, Thuc. ἡ ὑπερεχθῆ.
 Sublimiter, ὑψηλῶς.
 Sublimo, ὑψηλῶς, ὑψηλῶς τι, N. T.
 Sublino, ὑποχρῶμαι, Xen. ὑπαλείφω.
 Submergo, καταδύω, navem, ναῦν, Thuc. aqua seu mari, καταποντίζω, aliquid, τι, Plut.
 Submersio, ὁ καταποντισμός, ας.
 Submersus, ὑποδρύχιος, ἰα, ἰον.
 Subministro, ὑπεργίω, Thuc. ὑπερηγίω.
 Submissio, τὸ χάλασμα, ατος, ὁ εἰς τὴν ἀνὸς, ας, Plut.
 Submitto, ὑποτίπω, Dion. Hal. aliquid alicui, ὑποτάττω τῇ τινί, Plut.
 Submoneo, ὑπομνησκώ, Lucian.
 Submoveo, ἀπαλλάττω, Dion. Hal. ὑπεκείρωμαι in totum, ἀθέρον μεθίστημι, id. aliquid ab aliquo, ἀπερύνω τὴν ἀπὸ τινος, Xen. e domo, ἐκπορίζω ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. aliquem ab honore, παραβῶ τινὰ τῆς τιμῆς, id.
 Subnascor, ὑποφύωμαι.
 Subnecto, ὑπενέω.
 Subo, καπνίζω, Aristot. καπνίζω, id.
 Suboleo, προαισθάνομαι, aliquid, τι, Plut.
 Suborno, ὑποκοσμεῖω, falsos testes, παρασκευάζωμαι μάρτυρας ψευδῆς, Dem. aliquem, ὑποτίπω τινὰ, Dion. Hal.
 Subrepro, ὑφίρω, ὑφίρω, ας.
 Subrideo, ὑπομειδῶ.
 Subripio, ὑφαρπίζω, Aristoph.
 Subrogo, ἀντικαθίστημι, Plut. ὑφίστημι, Xen.
 Subruo, ὑπορύπτω, Chrys.
 Subsannio, χλευάζω, aliquem, τινὰ, N. T. σκώπτω τινί, Herodian. σκώμμα λέγω πρὸς τινὰ, Plut. ἐπισκώπτω τινὰ, Xen.
 Subscribo, ὑπογράφω, propria manu literis, αὐτοχειρὶ τοῖς γράμμασι, Theodoret.
 Subscriptio, ἡ ὑπογραφή, Bas. ἡ ὑποσημείωσις.
 Subseco, ὑποτίπω, Xenoph.
 Subsellum, ὁ βάθρος, α, Plut.
 Subsequor, ἐφίπομαι, aliquem, τινί, Xenoph. ἱπποκλήω.
 Subservio, ὑπηρετῶ, alicui, τινί, Dem.
 Subsensor, ὁ ἐγκάθετος, α, N. T.
 Subsideo, ὑποκαθίζω, Dion. Hal. ὑφιδρύω.
 Subsidiarius, ἐπικυρικός, ἡ, ὄν, Philo.
 Subsidiar, βοηθῶ, Xenoph. ἀρῶν, id.
 Subsidium, ἡ βοήθεια, ας, Dem. ἡ ἐπιβοήθεια, ας, Philo. ἡ ἀρωγή, ἡς, Aeschin.
 Subsigno, ὑποσημειῖω, κατασημαίνωμαι, Xen.
 Subsilio, ὑποσημαίνω, ὑφάλλομαι.
 Subsisto, ὑφίσταμαι, Aristot.
 Subsolanus, ὁ ἀπηνιότης, α.
 Substantia, ἡ ὑπόστασις, Aristot. ἡ ὄσιας, Substantialis, ὁ εἰς τὴν ὄσιας, ας, Aristot.
 Substantialiter, ὁμοιωδῶς.
 Substantiatio, ἡ ὁμοίωσις, εως, Bas.
 Substerno, ὑποσπνέω, Herodian.
 Substituto, ὑφίστημι, aliquem, τινὰ, Xenoph. alium

alium in locum alicujus, καθίσταται τινα εἰς ταύτην τινος, Bud.
 Substo, ὑφίσταμαι, Aristot.
 Substructio, ἡ ὑποδομήσις, εως.
 Subsultim, ὑποσηθητικῶς.
 Subsum, ὑπαιμι, ὑπικίω.
 Subtegmen, ἡ κρήνη, ης, Plat.
 Subtendo, ὑποτίνω, LXX.
 Subter, κάτω, Dem. ὑποκάτω, Plat.
 Subterfugio, ὑποφύγω, Thuc. laborem, φύγω τὸν πόνον, Plat.
 Subterlabor, ὑπαλειόμαι.
 Subterraneus, ὁ ἐξ ἡ καταρύμιος, u, Diod. Sic. ὁ ἐξ ἡ καταχθόνιος, u, N. T.
 Subtexo, καθυφαίνω.
 Subtilis, λεπτός, ἡ, ὄν, Phil.
 Subtilitas, ἡ λεπτότης, ητος, Aristoph. ἡ λεπτομέρεια, ἡ ἀρχήνεια.
 Subtiliter, λεπτῶς, disputo, λεπτολογίω, Luc.
 Subtraho, ἐποσείλωμαι, de cibo, τῆς τροφῆς, Aristot.
 Subtus, κάτω, Dem.
 Subucula, τὸ χιτῶνιον, Athen. ὁ ὑποχιτῶν.
 Subvectio, ἡ ἀναγωγή, ης.
 Subveho, ἀνακρίνω, Xen.
 Subvenio, βοηθῶ, Thuc. alicui contra aliquem, ἐρχομαι τινι κατὰ τινος σύμμαχος, Lucian. Confer *Autilio*.
 Subveror, ἐνλαβίσταμαι, aliquem, τινά, Dem.
 Subversio, ὁ ἐκκλισμός, Phil. ἡ ἀνατροπή.
 Subverto, ἀνατρέπω, Dem. Confer *Evertio*.
 Subula, τὸ ραβδίον, u, Gal. τὸ κιντήριον.
 Subulcus, ὁ συνάτης, u, Lucian. ὁ χειροθεσικός, u, Theophr. ὁ ὀφρύς.
 Subvolo, ἀνατίστωμαι, Aristoph. ἀνίπταμαι.
 Suburbium, τὸ περὶάσιον, u, Dion. Hal.
 Succedaneus, ὁ ἐξ ἡ ἀντάναδος.
 Succedo, ὑποδύμαι, Lucian. alicui in magistratu, διαδύομαι τὴν ἀρχὴν τινος, Dem. alicui, τινά, Lucian. in regno, ἐκδύομαι τὴν βασιλείαν τινος, Herodot. succedit opus, πειρωμένῳ τὸ ἔργον, Thuc. obsideo ei ex sententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιτείας ὡς βύλαται, Herodian. feliciter et supra votum, αὐτῷ δεξιῶς ἐξ ὑπὲρ πᾶσαν ἐσχὴν, id.
 Succendo, ὑφάπτω, Dion. Hal.
 Succenseo, ἐπιμύθομαι, Dion. Hal. alicui, νηυσάω τινι, Plut. δυσχεραίνω κατὰ τινος, Lucian. ὀργὴν ἔχω ἐπὶ τινι, Dem. χαλεπαίνω τινι, id.
 Succenturio, ἀντικαθίσταμι, Plut.
 Successio, in officio, ἡ διαδοχή, Aret. in hæreditate, τῇ διαδοχῇ, τῇ κλήρῳ, Plut.
 Successive, κατὰ διαδοχὴν, Philo. ἐκ διαδοχῆς, Aristot.
 Successor, ὁ διάδοχος, u, in regno, βασιλείας, Plut. fio alicuius in hæreditate, γίγνομαι τινι τῆς κληρονομίας, Isocr.
 Successus, felix, ἡ εὐπραγία, Dem. ἡ εὐτυχία, infelix, ἡ δυσπραγία, Soph. successu felici utor, ὑπεραγίω, Thuc. infelici utor, δυσπραγίω, Plut.
 Succido, ὑποκίπτω, Dion. Hal.
 Succido, ὑποκίπτω, sub aliquid, τινι, Plut.
 Succidus, idem quod Succulentus.
 Succiduous, ὁ ἐξ ἡ πτώσιμος, u.
 Succincte, συντόμως.
 Succineus, ἡλεκτρινός, ἡν, ἰον.
 Succingo, ἐποξύνωμι, Plut.
 Succino, ὑπάρω, Lucian.
 Succinum, τὸ ἡλεκτρον, u, Lucian.
 Succulatio, τὸ ἐπιφόνιμα, ατος, Plut. ἡ ὑποφόνισις, εως, Bas.
 Succlo, ὑποφώνω, Plut.
 Succosus, seu Succulentus, ὁ ἐξ ἡ ἔγχυλος, u, Diosc. ὁ ἐξ ἡ πολυχύλος, u, id.
 Succresco, ὑποφώνω, παραφύομαι, Theophr.
 Succulentus. Vide *Succosus*.
 Succumbo, ὑπικίμαι, alicui, τινι, Herodot. ὑποκατακλύομαι τινι, Plut. ἱρά, ἥττωμαι ἐμὲ τῷ θυμῷ, Aristot. amoris, ἡττάομαι ἔρωτος, Plut. curis, καταπίπτω φροντίσι, Chrys.
 Succurro, βοηθῶ, alicui, τινι, Dem. ἐξαρκῶ τινι, Xen. morbo, ἐπιμαρῶ νόσῳ, id. succurrit aliquid mihi, ὑπέρχεται τι ἐμοί, Isocr. ἐρχεται σι ἐμοί ἐπὶ ὄν, Dem.

Succus, ὁ χυλός, u, Diosc. ὁ χυμός, u, Athen.
 Succussus, ὁ ὑποσκιμμένος, u.
 Succutio, ὑποσπίνω.
 Suctus, ἡ μύζησις, ἡ ἐκμύζησις, Diosc.
 Sucula, τὸ ὕδιν, Xenoph. suculae, astrum, αἰ ὑδὲς, machinae, τὰ κηλάνια, Bas.
 Sudarium, τὸ καψιδάριον, Poll. τὸ σιδάριον, N. T.
 Sudatio, ἡ ἴδρωσις, Al. ἡ ἴδρις, Aristot.
 Sudatorium, τὸ ὑπκαυσον, u.
 Sudatorius, ἰδρωτικός, ἡ, ὄν, Hippocr.
 Sudes, ὁ διωστήρ, ητος, LXX.
 Sudo, ἰδρίω, sudorem sanguineum, ἰδρωτὰ αἱματώδη, Aristot. pedibus, ἰδρώω τὰ πόδας.
 Sudor, ὁ ἰδρὼς, ὄντος, Aristot. sine sudore, ἀνιδρωτῇ, Lucian. ἀνιδρωτῇ, Plat.
 Sudum, τὸ αἰδρίον, u, ἡ αἰδρία, Aristot.
 Suesco, ἰδίζομαι, Xen.
 Suetus, ὁ ἐξ ἡ ἰδῶς, αδος, Thuc.
 Suffero, ὑποφέρω, aliquid facile, τὸ βραδίως, Xen. Confer *Patiator*.
 Sufficiens, ἀρκετικός, ἡ, ὄν, N. T. ἱκανός, ἡ, ὄν, ad aliquid faciendum, ποιῶν τι, Xen.
 Sufficiens, ἱερακύντωσι, Isocr. ἱκανός, id.
 Sufficientia, ἡ ἱκανότης, ητος, Plat.
 Sufficio, ἀρκίζομαι, Thuc. alicui seu ad aliquid, διαρκῶς πρὸς τι, Plut. ἱερακύνω πρὸς seu εἰς τι, Xenoph. aliquem alicui, ὑφίσταμαι τινι εἰς ταύτην τινος, Bud. sufficit mihi, ἱερακύνω μοι, Xenoph. ἀπαρκῶ, Dion. Hal.
 Suffigo, προσήλω, προσερίδω.
 Suffimen, seu Suffimentum, τὸ θυμίαμα.
 Suffio, θυμιάω, aliquid, τι, Herodot. τινός, Lucian. ἐκθυμιάω, Aristot. ἐπιθυμιάω, Plut. ὑποθυμιάω, Diosc.
 Suffitio, seu Suffitus, ἡ θυμιάσις, εως, Diosc.
 Sufflumen, ἡ ἱστοχλίς, εως, Eustath.
 Sufflamine, ἱστοχλίω.
 Sufflammo, ὑποκαίω, Eustath.
 Sufflo, ὑποφυσῶ, φουάω, aliquid, τι, Plut.
 Suffocatio, ὁ πνιγμός, u, Diosc. ἡ πνίξις, γός, Hippocr. τὸ πνίγμα, ατος, Aristot.
 Suffoco, ἀποπνίγω, aliquem, τινά, Dem. καταπνίγω, ignem, τὸ πῦρ, Gal. fame, λιμαρχοῦμαι, Philo.
 Suffodio, ὑπορύπτω, Lucian.
 Suffragatio, ἡ ψηφοφορία, ας.
 Suffragator, ὁ ψηφιστής, u, ὁ ψηφοφορῶν, ογτος, Lucian. ὁ ψηφοφόρος, u, Them.
 Suffragium, ἡ ψήφος, u, Dem. fero, ψήφον φέρω, Lucian. τίθωμαι, Dem. de aliquo, διαφίρω περὶ τινος, Isocr. ferendi potestatem facere alicui, ψήφον ἀναδιδόναι τινι, Lucian. διαχειροτονίαν δίδοναι τινι, Plut. suffragio alicujus rejectus, ἀποψηφισθεὶς ὑπὸ τινος, Dion. Hal. meo scisco aliquid, ψηφίζομαι σι, Thuc. meo absolvo, ἀποψηφίζομαι τινι, id. aliquem damno, καταψηφίζομαι τινι, Plat. ob aliquid, τινός τι, Xen. confirmo quod alter decrevit, ἐπιψηφίζομαι τινι, Lucian. in suffragium mitto, ἐπιψηφίζω, Thuc.
 Suffrago, τὸ μεσοκύνω, u, Hippiatr. suffragine laboro, σιρίω, Diosc.
 Suffragor, ψηφίζομαι. Confer *Suffragium*.
 Suffugio, ὑποφύγω, Thuc.
 Suffugium, ἡ καταφυγή, ης, Isocr.
 Suffulcio, ὑπερίδω, Plut.
 Suffumigo, ὑποκαπνίζω.
 Suffundo, ὑποχύνω, Plut. aliquem pudore, δυσωπῶ τινά, Plut. καταδυσωπῶ τινά, Lucian.
 Suffuror, ὑποκλίστω, Pandect. ἐκκλίστω, Plut. ὑπαρπάζω.
 Suffusio, ἡ ὑπόχυσις, εως.
 Suggesto, ὑποτίθημι, Dion. Hal. alicui alimentum, ὑπαρῶ τινι τῆς τροφῆς, Aristot. verbo, συμβάλλω τινι λόγῳ, Lycophr. in memoriam, ὑπομνήσκω, aliquid, τινός, Herodian. τὴ, Æschin.
 Suggestus, τὸ βῆμα, ατος, Plato.
 Suggillatio, ὁ ὑποκαπνισμός, u, Naz.
 Suggillo, ὑποκαπνίζω, detecto, καθυρρίζω τινά, Plut.
 Suggrunda, seu Suggrundia, τὸ γέισον, u, Athen. τὸ γέισος, εως, LXX.
 Suggrundatio, ἡ γέισσις, εως.

Sugo, μύζω, calamum, κάλαμον, Xenoph. μύζω, Dem. mammas, δηλαδὴ μαστῶς, LXX.
 Sui, seu Suiusius, ἱαντι, ης, u, Dem. αὐτῷ, ης, u, id.
 Suile, ὁ σφιγξ, u, Hom.
 Suillus, ὑϊκός, ἡ, ὄν, Xen. ὑϊκός, ἡ, ὄν, caro, κρέας, Poll.
 Sulcatim, κατ' αὐλακας.
 Sulcus, αὐλακίζω, ἀλλοκίζω, Aristoph.
 Sulcus, ἡ αὐλαξ, ατος, Philo.
 Sulphur, τὸ θείον, u, Diosc.
 Sulphureus, ὁ ἐξ ἡ θειώδης, N. T.
 Sum, εἰμι, dives, πλούσιος, Dem. in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει, id. communis alicui, ὑπαρῶ κοινός τινι, Aristot. maximum bonum alicujus, τυγχάνω μίγιστον ἀγαθὸν τινι, Plat. in Ægina, τυγχάνω ὄν ἐν Αἰγίνῃ, Thuc. nudus, τυγχάνω ὄν γυμνός, Lucian. benevolus alicui, ἔχω εὐνοίαν πρὸς τινά, Xen. tali natura, ὥτως ἔχω φύσιν, Herodian. sit, ἱπῆ esto, εἶν, Cl. Al.
 Sumen, τὸ ἥσπον, Xen. τὸ ἔσπερ, Plut.
 Summa, ἡ κορυφή, sermonis, λόγῳ, Plat. ἡ περιβολὴ τῷ λόγῳ, Isocr. pecunie, τὴ κεφάλαιον ἀργυρίῳ, Dem. universa, τὸ συμπᾶν κεφάλαιον, id. κεφάλαιον πάντων, Isocr. in summa, ἐν κεφαλῇ, id.
 Summarium, ἡ ἱστία, ἡ ἱστορία, ης.
 Summates, αἱ ἀρεταί, ον.
 Summatim, ἐν κεφαλῇ, dicere, εἰπῶν, Dem. ὥς ὅλοι εἰπῶν, Plat. ἐπὶ κεφαλῇ διηγεῖσθαι τι, Dem. Ἐκ τῶν πόδων εἰς τὴν κεφαλὴν σοι πᾶντ' ἱπῶ, Arist. Plut. 649.
 Summe, εἰς τὰ μέγιστα, εἰς ἕκρον, Dion. Hal. ὑπερεκκαλλόντως, Isocr. ἄκρος, Gal.
 Summitas, ἡ ἀκρότης, ητος, Plat. ἡ ἀκρῆ, ας, Diosc. ἡ ὑπεροχή.
 Summopere, μέγιστα, Dem. πάντω, Isocr.
 Summus, ἄκρος, α, ον, medicus, ἱατρός, legislator, ἄκρος νομοθέτης, u, ὁ ψίσις, ἱπῆ, ἰον, N. T. ad summum, ἔσχατον, Dem.
 Sumo, λαμβάνω, aliquid, τι, Dem. aliquem belli præsidem, αἰρέομαι τινά ἱστεινὴν τῷ πολέμῳ, Xen.
 Sumptio, ἡ λήψις, εως, Lucian.
 Sumptuose, πολυτελῶς, Dem.
 Sumptuositas, ἡ πολυτελία, Isocr.
 Sumptuosus, ὁ ἐξ ἡ πολυτελούς, ἰος, Dem. δαπανηρός, α, ὄν, Xenoph. ὁ ἐξ ἡ ὑδάπανος, u, Plut.
 Sumptus, ἡ δαπάνη, quotidianus, ἡμέτερος, Plut. τὸ ἀνάλωμα, τὸ καθ' ἡμέραν, Dem. supervacaneus et inanis, περιεργὸς ἡ μάταιος, id. sumptum facio in aliquid, ἀναλίσκω seu ἀναλίσκομαι ἀναλώματά τινα εἰς τινι magnum, δαπανῶ ἡ μικρὰς δαπάνας εἰς τινι fero, sustineo, ὑποφέρω ἀναλώματα, id. subministrare, συνυποστρέφω τῶν ἀναλωμάτων restituo alicui, ἀποδίδωμι τινι ἀναλώματα opus habere magno sumptu, προδίδωμι πολλὰς δαπάνης, Dem. μεγάλῃ δαπάνῃ εἶμαι sublevare aliquem, παύσθαι τινά τῶν ἀναλωμάτων, id. propriis sumptibus, εἰσίστην ἰδίους, Dion. Hal.
 Suo, ἀκίωμα, rupta, τὰ διεργαγῶτα, Lucian. ῥάπτω, Aristoph.
 Supellex, τὰ ἐπιπλά, Plut. τὰ σκεύη, Dem. longe instructior, πολλῷ πλείων κατασκευῇ, id.
 Super, ἐπὶ, cum gen. super quam steterunt, ἐφ' ἧς ἔστησαν, Dem. ὑπὲρ, cum gen. super terram relictus amicus, ὑπὲρ γῆς καταλειμμένος φίλος, Lucian. super Ægyptum esse, ὑπὲρ Αἰγύπτου εἶναι, Thuc. super caput, ὑπὲρ κεφαλῆς, Hom. In compositione, quando idem significat quod præterea sive insuper, reddi solet per ἱπῶ, quando vero idem notat quod super aliud, effertur per ὑπὲρ, v. gr. superaggeto, i. e. præterea sive insuper aggeto; ἐπισυρρίνω, superfluo, i. e. super aliud fluo, ὑπερρίνω.
 Superabilis, ὁ ἐξ ἡ ἐνίκητος, superaddo, προσεμβάλλω.
 Superbe, ὑπερθεαίως, Dem. ὑπερεπαρκῶς, ἱπcedo, βαίνω, Lucian.
 Superbia, ἡ ὑπερθεαίνια, Dem. ἡ ὑπερψύχια, id. ὁ ὄγκος,

δ ὄγκος, Isocr. ἡ γαυρότης, ητος, Plut. ἡ ἀλαζονία, Dem.
Superbio, ἀλαζονεύομαι, Isocr. ὑπερφανής, et glorie mihi aliquid duco, σημνύομαι ἔμιν γαυρόν ἐπὶ τινι, id. ἐταίρεται ἐπὶ τινι, Xen. γαυρεύω.
Superbus, ὁ ἔμ ἡ ὑπερφάνης, homo, ἀνδρῶπις, Dem. sermo, λόγος, id. ὑπεροπτικός, ἢ, ὅν, et primas sibi vindicans, ἔμ πλινετικὸς, Isocr. μίγαν φρονίμ, ὅσα, ὅν, et magniloquus, ἔμ μίγαν φθονόγμοις, Dem. πετυφωμένος, ἐν, ἐν, aliqua re, ἐπὶ τινι, Lucian.
Supercilium, ἡ ὀφρὺς, ὅς, Lucian. **superbia**, ἡ ὑπερφανία, ας, Dem.
Superficiarius, ἐπιπολεῖας, αἰα, αἰον.
Superficies, ἡ ἐπιπολή, ἡς, Lucian. ἡ ἐπιφάνεια, ας, Strabo.
Superfluitas, ἡ περισσεία, ας, N. T. Confer *Abundantia*.
Superfluo, περισσεύω, N. T. Confer *Abundo*.
Superflus, περισσός, ἢ, ὅν, Herodian. Confer *Nimis*.
Superfuado, ὑπερξίω, Plut.
Supergredior, ὑπερβαίνω, Herodot.
Superhumale, ἡ ἐπιμύς, ἴδος, Herodot.
Superinductio, ἡ ἐπισυναγωγή, ἡς, N. T.
Superinduco, ἐπιστάγω, Athen.
Superinduo, ἐπιδύνομαι, Plut.
Superinsillio, ἐπισπιδύω, equis, τοῖς ἵπποις, Herodian.
Superior, ἀνώτερος, ἔρα, ερον, ὑπέρτερος, ἔρα, ερον, Plut. superiori anno, πέρυσι, Dion. Hal. tempore, τῆς πρόσθεν χρόνῳ, Dem. superiores hostibus erimus, κρείττονες τῶν ἐχθρῶν ἴσμεθα, Dion. Hal.
Superliminare, τὸ ὑπέρθυρον, Plut.
Superne, ἀνωθεν, Herodot.
Supernus, ὁ, ἢ, τὸ ἀνωθεν, ὁ, ἢ, τὸ ἄνω, Xen.
Supero, ὑπερβαίνω, Herodot. aliquid, κρατύνω, Isocr. aliquid, ἐπικρατύνω, id. Confer *Vinco*, item *Antecello*.
Superscribo, ἐπιγράφω, superscriptio, ἡ ἐπιγραφή.
Supersedeo, ἐπίχω, aliqua re, περὶ τινος, Lucian. παύομαι τινος, Dem.
Supersilio, ὑπερσπιδύω, ὑπερβάλλομαι.
Superstes, ὃν ἔμ ζῶν, Dem. ὁ ἐπισχών, ὄντος, Lucian. ὁ περὶ, ὄντος, Dion. Hal. sum, περιλείπομαι, N. T. ἐπιδύω, Plat.
Superstitio, ἡ ἰδεολογία, ας, N. T. ἡ διεισδυμένη διάθεσις, Diod. Sic. ἡ ὁπσία, ας, Dion. Hal. ἡ διεισδυμένη.
Superstitiosus, διεισδυμένος, Philo.
Superstitiosus, ὁ ἔμ ἡ διεισδυμένη, Naz. ὁ ἔμ ἡ κατείδωλος, α, N. T. περιττός, ἢ, ὅν, τὰ Σεία, Philostr. ὁ ἔμ ἡ διεισδυμένη, sum, διεισδυμένος, in aliqua re, περὶ τι, Philo.
Supersto, ἰφίσταμαι.
Superstruo, ἐποικοδομῶ, super aliquid, ἐπὶ τι, N. T. ἐπὶ τινι, ibid.
Supersum, περίω, multum alicui, πολὺ τινι, Dem. περιγίγνομαι, ex aliquibus, ἐκ τιναν, Dem. argentum quod superest, τὸ ἀργύριον περιγίγνομαι, Isocr.
Supervacaneus, seu **Supervacuus**, μάταιος, αἰα, αἰον, Dem. ὁ ἔμ ἡ περιεργός, α, Plut.
Supervenio, ἐπιέρχομαι, περιτυγχάνω, Xen.
Superus, ὁ, ἢ, τὸ ἄνω, Xen. superior, ἀνώτερος, ἔρα, ερον, ἀνωτερικός, ἢ, ὅν, Gal. **supremus**, α, um, ἀνώτατος, ἢ, ὅν, ὁ, ἢ, τὸ ἀνωτάτω, superiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, Isocr.
Supinatio, ὁ ὑπικαμῶς, ὅ, Lucian.
Supine, ῥαθύνω, Isocr.
Supinitas, ἡ ὑπικότης, ητος, Theophr.
Supino, ὑπικτός, Diosc. ἐξυπιάζω, Lucian.
Supinus, ὑπικτός, αἰα, um, Lucian. sum, ὑπικτάζω, Herodian. **supinis**, ὁ ἔμ ἡ ῥαθύνω, Dem.
Suppar, ὁ ἔμ ἡ πάρος, α, Polyb.
Supparus, τὸ περιώμιον, α.
Suppedatio, ἡ ἐπάρκεια, Polyb. ἡ ἐπιχορηγία, N. T.
Suppedito, ἐπαρκέω, alimentum alicui, τῆς τροφῆς τινι, Aristot. pecuniam, χορηγίαν τινι χρημάτων, Isocr. aliquid, ἐκπορίζω, Plat.
Sappetiae, ἡ ἐπικυρία, Xen. Confer *Auxilium*.
Suppeto, ἀρκέω, Plat.

Supplanto, ὑποσπείζω, aliquem, τινά, Philo. πτύνω τινά, LXX.
Supplementum, τὸ πληρωμα, Aristot.
Suppleo, πληρῶ, quod deest, τὸ ἐλλείπον, Xen. ἀναπληρῶ, Plat. aliquid aliquo, ἐμπύπλωμι, τί τινος, Xen.
Supplex, ὁ ἐκείτης, Xen. ἰκίστος, αἰα, um, Plut.
Supplicatio, ἡ ἐκείτης, αἰα, Dem. ἡ ἐκείτης, ας, id. ἐκείτης, ας, id.
Suppliciter, μετ' ἰκίστως.
Supplicium, ἡ ἐκείτης, Dem. **supplex**, Plut. ἡ ἐκείτης, Dem. **sumum**, δική ἐσχάτη, ης· constituo alicui, τιμωρίαν ποίω τινι capite statuo, θάνατον τινι ζημίαν τάπτω· impono alicui, ἐπιτίθημι τινι· addico supplicio aliquem, λαμβάνω δικήν παρὰ τινος· τιμωρίαν τινά κατ' ἐξω· addico, ὅτις, δικήν, id. traho ad supplicium, ἔγω τινά ἐπὶ θανάτῳ, Ἐlian.
Supplico, ἰκτεύω, Deo, πὸν Θεὸν, Xen. pro aliquo, ὑπὲρ τινος, Dem. alicui, ἰκτεύω τινά ποίω τινι, Plat. δέχομαι, λίσσομαι, προσκύνω.
Supplodo, ὑποσπείζω.
Suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινά τινι, Lucian. Confer *Subjicio*.
Supporto, ὑπάργω.
Suppositio, ἡ ὑπόθεσις, ἡ ὑποβολή.
Suppressio, ἡ ἀπόκρυψις.
Supprimo, ὑποσπείζω, orationem, ἀφανίζω λόγον, Dem.
Suppuratio, ἡ ἐμπύσις, Hippocr. ἡ διαπύσις, ας, id.
Suppuratus, α, um, ὁ ἔμ ἡ ὑπόπυσις, ὁ ἔμ ἡ ἐμπύσις, Plut. ὁ ἔμ ἡ διάπυσις, Hipp.
Suppuro, διαπύσσω, Gal. ἐκπύω, Diosc.
Supputatio, ὁ λογισμὸς, ὅ, Dion. Hal.
Supputo, ὑποκαλῶ, computo, λογίζομαι, Plut. calculis, ταῖς ψήφοις, Theophr.
Supra, ὑπὲρ, terram grando constitit, γῆς χάλαζα συνίσταται, Xenoph. modum laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποίω, Dem. captum humanum, ὑπὲρ ἡμῶν, Plut. sexaginta annos natus, ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεροντός, Dem. vires, ὑπὲρ δύναμι, Dem. quam dici potest, πέρα τῆς λόγῃ· modum, πέρα τῆς μετρίας, Dem. trecenta corpora perdere, ἀπὸ τριῶν πλείον, ἢ τριακόντα σώματα, Plut.
Supremum, ὑπέρτατος, ἀτῇ, ατον, Plut. Confer *Summus*.
Sura, ἡ γαστροκνημία, Poll. ἡ σῆρα, Lucian.
Surcularis, ὁ ἔμ ἡ φρυγανότοκος, α.
Surculo, φρυγανίζω.
Surculosus, ὁ ἔμ ἡ φρυγανότοκος, ας, Diosc.
Surculus, ὁ κλαδίσκος, α, ἡ παραφυάς, αἰδός, Theophr.
Surdaster, ὁ ἔμ ἡ ὑπόκωφος, α, Aristot.
Surdesco, ἐκκωφόομαι, Lucian.
Surditas, ἡ κωφότης, ητος, Dem. ἡ κώφευσις.
Surdus, κωφός, ἢ, ὅν, Aristot. **surdum reddo**, ἐκκωφόω, Lucian.
Surgo, ἐξανίσταμαι, LXX. ἀνίσταμαι, Dem. de sella, ἐπανίσταμαι τῶν θάκων, Aristoph. ἀπὸ τῶν θάκων, Xen.
Surrepitius, ὁ ἔμ ἡ ὑφάρπαστος, α.
Surriego, ἐξανίσταμαι, Dem.
Surripio, ὑφάρπαζω, Aristoph. ὑφαίρω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι. Confer *Substituo*.
Sursum, ἄνω, et deorsum, ἔμ κάτω, α, Dem. fluo, ἄνω τῷ σταταμῷ ῥέω, id.
Sus, ὁ vel ἡ σὺς, σὺς, Plut. ὁ vel ἡ ὄς, Xen.
Susceptio, ἡ ὑπόδοξις, ἡς, Dem.
Susceptor, ὁ ὑπόδοξος, αἰα, ὁ ἀντιλήπτωρ, ας, LXX.
Susceptum, τὸ ἐγγιγμένον.
Suscipio, ὑπαδέχομαι, aliquem, τινά, Dem. exsulem, προσδέχομαι φυγάδα, id. bellum, ἀναίρωμαι πόλεμον, Plat. inimicitiam propter aliquid, ἐχθρῶν ὑπὲρ τινος, Dem. negotium, ἀντιλαμβάνομαι πῶς πρᾶγματός, id. ἐπιχειρῶ πρᾶγματι, id. ἔργον, Plut. laborem, ὑποδύομαι πόνον, Xen. periculum, κίνδυνον, id. hospitio aliquem, ξενίζω τινά, Dem. liberos ex aliqua, ἀναίρωμαι παῖδας ἐκ τινος, Plut.
Suscitabulum, τὸ δερμητήριον, α, Xen.
Suscitatio, ἡ ἐγερσις, αἰα, N. T.
Suscito, ἐγείρω, τί, Thuc. ἀνεγείρω τι, Dem.

Suspectio, ἡ ἀνάβλεψις, τὸ ἀναβλέμμα, Xen.
Suspecto, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς ἑρᾶν, Xen.
Suspectus, ὁ ἔμ ἡ ὑποπτος, α, Thuc. sum, ὑποψίαν ἔχω, Dem.
Suspectus, ας, idem quod *Suspectio*.
Suspendium, τὸ αἰώρημα, ατος, **susplicium**, ἡ ἀνασφύρισις, αἰα, ἡ ἀνγίχων, ης, Dion. Hal. **suspensio finio vitam**, ἀνασφύριζω ἐμαυτὸν, Lucian. ἀπάγχωμαι, Plut. κρεμάω ἐμαυτὸν, Luc.
Suspendo, αἰώρω, Dem. aliquid ex aliquo, κρεμάω τι ἐκ τινος, Aristot. in templo aliquid, ἀνεπιτίθημι τι, id. laqueo aliquem, ἀνασφύριζω τινά βρόγχῳ, Herodian. ex arbore, κρεμάω τινά ἐκ δένδρου, Lucian. rem, *differeo*, ἀναβάλλω τι, Dem.
Suspensio, ἡ αἰώρησις, Gal. ὁ κρεμασμός, ὅ, Hipp.
Suspensus, α, um, κρεμαστός, ἢ, ὅν, Plut. ὁ ἔμ ἡ ἐκκρεμής, αἰα, Herodian. animo, ὁ ἔμ ἡ μετάνοια, α, Dem. sum, ἐπανακρεμῶμαι, Aristot. de aliquo, ἐκκρεμῶμαι τινος, Herodian. super aliquid, ἐπικρεμῶμαι τινι, Plut. sum, i. e. ambigo, ἀπαρτάρωμαι, Dem. ἀμφιγυνοῖ, id.
Suspica, ὁ ὑπόπτης, ὁ ἔμ ἡ ταχύπτοτος, Aristot.
Suspicio, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς ἑρᾶν, Xen. aliquid ob aliquid, δαμνάζω τινά ἐπὶ τινι, id. ἄγωμαι τινά τινος, id. τινός τινος, Dem. **suspectum habeo**, ὑποπτεύω τινά, Liban.
Suspicio, onis, ἡ ὑποψία, Thuc. τὸ ὑποπτεῖν, id. ἡ ὑπόληψις, Dem. ἡ ὑπόνοια **suspicionem concipio contra aliquem**, ὑποψίαν λαμβάνω κατὰ τινος· moveo, ποίωμαι ὑπόληψιν· falsam comminiscor, ὑπόνοιαν ψευδῆ ἐπιφέρω, id. removeo longissime a me, ἐμαυτὸν ὡς ποῦντάς ποίωμαι τῆς ὑποψίας, Isocr. in **suspicionem venio**, περιπίπτω ὑποψίᾳ, Plut. εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω, id. adduco aliquem, εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλω τινά, Plut.
Suspiciose, ὑπόπτως, Dem.
Suspiciosus, ὁ ἔμ ἡ ταχύπτοτος, α, Plat. erga aliquem, ὑπόπτως ἔχωμαι, αἰα, on, πρὸς τινά, Dem. in omnes, ὑπόπτως ὡς εἰς πάντας, Ἐli.
Suspicio, ὑποπτεύω, aliquid, τι, Plat. nihil mali de viro bono, ὑπονοέω ὕδεν κακὸν πρὸς ἀνδρὸς χρηστοῦ, Epictet.
Suspiriosus, ἀσθματικός, ἢ, ὅν, Galen.
Suspirium, τὸ ἄσπμα, ατος, Galen. **gemitus**, ὁ στεναγμός, ὅ, Plut. altum duco, μίγαν στενάζω, Dem.
Suspiro, στενάζω, Dem. ob aliquid, εἴνω ἐπὶ τινι, id.
Susque deque habeo aliquid, ἀδιαφορέω περὶ τι, Laert.
Sustentaculum, τὸ ἔρρισμα, τὸ στήριγμα.
Sustentatio, ἡ ἀνοχή, ἡς, Aristot. nutritio, ἡ τροφή, ἡς, id.
Sustento, ἀνέχω, Aristot.
Sustineo, ἀνέχω, cœlum et terram, ἑρᾶν ἔμ γῆν, Paus. fortiter periculum, εὐρώσως ὑπομένω κίνδυνον, Dem. labores, πόνους, Isocr. multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακά, Lucian.
Sustollo, ἐπαίρω, vocem, τὴν φωνήν, Dem.
Susurratio, ὁ ψιθυρισμός, ὅ, Plut.
Susurro, ψιθυρίζω, Plut.
Susurro, onis, ὁ ψιθυρισμός, ὅ, N. T. ὁ ψιθυρὸς, α, Plut.
Susurrus, ὁ ψιθυρὸς, Soph. ὁ ψιθυρισμός, ὅ, Plut. **Stultia**, α, ῥαπτὸς, ἢ, ὅν, Xen.
Sutor, ὁ ῥάπτης, α, ὁ σκύντις, αἰα, Herodian. ὁ σκυτοτόμος, α, Ἐlian.
Sutorius, ῥαπτικός, ἢ, ὅν, σκυτοτομικός, ἢ, ὅν, Plat.
Sutrina, τὸ σκυτεῖον, α.
Sutura, ἡ ραφή, capitis, κεφαλῆς, Plat.
Suus, ὁ, ἢ, τὸ αὐτὸς, ἡς, ὅ, Dem. εἰ, ἢ, τὸ αὐτὸς, ἡς, ὅ· regionem dicit suam esse, χώραν φησὶν αὐτῷ εἶναι, id. me plurimi fecit inter amicos suos, ἐμὸν περὶ πλείους ἐποίητο τῶν αὐτῷ φίλῶν, id. σφόντερος, ἔρα, ερον, (quatenus quid plurium est), ad suos socios, πρὸς τὰς σφόντερας συμμάχους, Thuc.
Sycophanta, ὁ συκοφάντης, Dem.
Sycophantia, ἡ συκοφαντία, Dem.
Sycophantor, συκοφαντίας, Dem.
Syllaba, ἡ συλλαβή, ἡς, Lucian. syllabas connecto, συλλαβίζω, id.
Syllogismus, ὁ συλλογισμός, Aristot. Sylva,

Sylva, ὁ δρυμὸς, Strab. ἡ ὕλη, Xen.
Sylvaticus, ὕλαιος, αἰα, αἰον.
Sylvesco, ὕλμαιναι, Epiph. ἔξολμαιναι, Theoph.
Sylvester, seu Sylvestris, ε, ὄρειος, α, ον, Bas.
Sylvosus, α, um, ὁ εἰς τὴν δρυμώδη, εος, ὁ εἰς τὴν ὕλην, εος, Xen.
Sylvula, τὸ δρυμῶδιον, α.
Symbola, ἡ συμβολή, ἡς, Plat. symbolam colligo, ἐκρίνω, confero, συναρπάζω.
Symbolum, τὸ σύμβολον, Plut.
Symmetria, ἡ συμμετρία, Aristot.
Sympathia, ἡ συμπάθεια, Galen.
Symphonia, ἡ συμφωνία, Plat.
Synagoga, ἡ συναγωγή, N. T.
Syngrapha, ἡ συγγραφή, Thuc.
Synodus, ἡ σύνοδος, Isocr.
Synopsis, ἡ συνοψις, εως, Polyb.
Syrma, τὸ σύρμα, ατος, Poll.

T.

TABANUS, ὁ vel ἡ μύψ, απος, Lucian. ὁ οἶστρος, Aristot.
Tabefacio, μαραινάω, aliquem, τινά, Aristot. ἀπομαραινάω, Plut. ἐκτρίνω.
Tabella, τὸ πινακίον, α, Aristot. ἡ πινακίς, ἰδως, Athen.
Tabellarius, ὁ γραμματεφόρος, α, Polyb. γραμματεφόρος, α, Plut.
Tabeo, τήκομαι.
Taberna, τὸ οἶκημα, diversorium, τὸ καπηλεῖον, α, Synes. officina, τὸ ἐργαστήριον, Plut. argentaria, τὸ ἀργυροπρακτικόν, Harmenop. libraria, τὸ βιβλιοπωλεῖον carnaria, τὸ κρεωπώλειον, Plut.
Tabernaculum, ἡ σκηνή, Dem. erigo, σκηναίω, id.
Tabernarius, ὁ κάπηλος, α, Lucian.
Tabes, ἡ φθίσις, εως, Gal. ἡ φθόη, id. ὁ μαρασμός, Aret. tabe laboro, φθισιάω, Aristot. laborans, ὁ φθισικός, Plut.
Tabesco, φθίω, Plat. τήκομαι.
Tabidus, φθισικός, ἡ, ὄν, τακίρος, α, ὄν, Lucian. ὁ εἰς τὴν μαρασμώδη.
Tablinum, ἡ πινακοθήκη, ης, τὸ γραμματεφυλάκιον, α, Sext. Emp.
Tabula, ὁ πίναξ, ακος, Dem. τὸ γραμματεῖον, τὸ γραμματεῖον cerata, ἡ μάλθη, ης, id. lata, ἡ πλατὴ, ακος, Lucian. calculatoria, τὸ ἄριθμητικόν, α, Polyb. tabulae novae, ἀποκοπταὶ χρεῖων, Plut. expensi, ἀπολογισμοὶ τῶν ἀναλωμάτων tabulas conscribo seu conficio, συγγράφω γραμματεῖον, Dem. resigno seu aperio, γραμματεῖον ἀνοίγων corrumpro, διαφθείρω γραμματεῖον adultero, γραμματεῖον μεταγράφω in tabula scribo, γράφω τι ἐν γραμματεῖον γράφω ἐν πινακί, ἐν μάλθη, id.
Tabularis, ὁ εἰς τὴν πλακαδὴν, εος, Aristot.
Tabularium, idem quod Tablinum.
Tabulatio, ἡ πανίδωσις, ἡ πινακώσις, Plut.
Tabulatum, τὸ ἀνίδωμα, ἡ πινακώσις, Plut.
Tabum, τὸ λύθρον, α, Lucian.
Taceo, σιωπῶ, Dem. Confer Sileo.
Tacite, σιγῇ, Plat. σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἡ σιωπή, ἡς, Dem. Confer Si. lentium.
Taciturnus, σιωπηλὸς, ἡ, ὄν, Plut.
Tactus, σιωπῶν, ἡς, αὖν, Dem.
Tactio, ἡ ἀψις, εως, Aristot.
Tactus, ἡ ἀφή, ἡς, Plat.
Tædet me, ἀχθόμαι, alicujus rei, τινός, Plut. τινί, Aristoph. ἐπὶ τινι, Xen. ὅτι τινος, Plat. hoc facere, τῷτο ποιῶν, Xen.
Tædiosus, ἀχθινὸς, ἡ, ὄν, Xen.
Tædium, τὸ ἀχθος, εος, Xen. ἡ ἀκηδία, ας, Dem. Confer Fastidium.
Tænia, ἡ ταινία, ας, Plut.
Tæniola, τὸ ταινιδιον, α, Poll.
Talaria, τὰ πτερίδια, ον.
Talaris, ε, ὁ εἰς τὴν ποδῆσιν, εος, Hesych.
Talea, τὸ ξυλάριον.
Talentum, τὸ τάλαντον, α, Dem. æquans, παλανταῖος, αἰα, αἰον, Aristot.
Talis, ἡ ἀμοιβή, ἡς, Lucian.

Talis, τοῦτος, τοιαύτη, τοῦτο, natura et virtute, ὡς τὴν φύσιν εἰς ἀρετήν, Isocr. qualis, τοῦτος, οἷος, nihil committens, quale tu, μηδὲν τοῦτον παρρησιασάμενος, οἷον σύ talem me præbebo, qualem me ante præbui, παρῆβον τοῦτον ἑαυτὸν, οἷον πρὶν ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ qualis, τοῦτος, οἷος, Æschin. τοῖος, οἷοίς τις, id.
Taliter, τοῦτως, τοῖως.
Talitrum, ὁ κύνυλος, α, Dem.
Talpa, ὁ ἀσπίλαξ, ακος, Gal. ὁ σπάλαξ, ακος, Cl. Al.
Talus, τὸ σφυρὸν, Diosc. ὁ ἀσπράγγαλος, Xen. talis ludo, ἀσπράγγαλος παίζω, Plut. ἀσπράγγαλίζω, Athen. talorum lus, ἡ ἀσπράγγαλις, εως, Aristot.
Tam, ὅτως, ingratus es, ἀχάριστος εἶ, Dem. tam grandia peccare, τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξαμαρτάνειν, Isocr. tam de communibus, quam de suis sollicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελίστην, id. tam noxium est cervis, quam hominibus, ἰλάφους τοσούτων εἰς κακὸν, ὅσον εἰς ἀνθρώποις, Ælian.
Tamdiu, τοσούτον, sunt, quamdiu, εἰσιν, ἰφ ὅσον, Aristot. sit in vinculis, dum solverit, διδίσθω τῷως, ὡς ἐν ἐκτίσῃ, Dem. vixit, ut, τοσούτον χρόνον ζήσῃ, αἴτι, Isocr.
Tamen, ὅμως, Isocr. Confer Etsi.
Tametsi, κἂν, Dem. Confer Etsi.
Tandem, ὅτερον, Dem. ad vos veniet, τελευτῶν ἡζῇ ἰφ ὅμως, id. τέλος, Dion. Hal. aliquando, ἡδὴ ποτε, id. ἰφί ποτε, id. tamen, τέλος δ' ἐν, id. quid tandem? τὸ ποῖον δὴ; Plat.
Tango, ἀπτομαι, aliquid, τινός, Aristot. παθεσσομαι τινος, Plat. ὄγῳ τινός, Plut. τῇ, id.
Tantillus, μικρὸς ὅσος, ne tantillum quidem, ὡδὲ γῆν, Dem.
Tantisper, μέχρι, est amicus, dum consequatur, τῷτυχὴν φίλος εἶναι, Dem. memores sunt, dum dicuntur, μέχρι τῷτε μνημονεύοντες, μέχρις ὡς ῥηθῶσι, id. Confer Donec.
Tanto, τοσούτῳ, meliores, quanto honoratior, βελτίους, ὅσῳ πρὸς τὰς τιμὰς μείζους, Isocr. magis imperiti, quanto minus, τοσούτῳ μᾶλλον οἱ ἄπειροι, ὅσῳ πρὸς, Dem.
Tantopere, ὅτω, Dem. τοσούτον, id.
Tantus, τηλικῆς, αἴτι, Dem. calamitas irruit, τηλικαῦτη συμφορὰ συνίστησι, Isocr. tantæ calamitates, τοσαύται τὸ πλῆθος συμφοραί, Dem. quantus, τοσούτος τὸ μέγεθος, ὅσος, Isocr. τοσούτος, ὅσῳ πρὸς, id. τηλικῆς, ἡλικος, Dem. τοσούτος, ὅσος, id. talis tantusque, τηλικῆς εἰς τοῦτος, id. tantum abest, ut ego faciam, τοσούτον ἀσχύλον ποῖν, Isocr. ut ille contristet, τοσούτον ἰλλίστην τῷ λυπεῖσθαι, Aristot. ut accusem, τοσούτον ἀφίσταμαι τῷ ποιῆσθαι ἀπαγγελίαν, Lyc.
Tapes, ὁ τάπηξ, ἡτος, Bas. ἡ τάπης, ἰδως, Lucian. ἡ τάπης, ἰδως, Xen.
Tardè, βραδύως, deliberare, βουλευέσθαι, Dem. me gero, ὀκνηρῶς διάκειμαι alii citius, alii tardius domum redeunt, οἱ μὲν θάττον, οἱ δὲ σχολαιότερον οἰκαδ' ἄπαισι, id.
Tardesco, βραδύνωμαι.
Tarditas, ἡ βραδυτήτης, ἡτος, Dem. ἡ βραδεία, id. ingenii, ἡ βραδύνοια, Laert. ἡ δυσμάθεια, Plut.
Tardo, βραδύνω, Herodian. ὀκνέω, Dem. μέλλω, id. ὀκνῶ.
Tardus, βραδύς, εἷς, ὄν, Plut. ὀκνηρὸς, α, ὄν, Xen. ingenio, ὁ εἰς τὴν δυσμαθίαν, Plat.
Tartarus, ὁ τάταρος, α, Hom. in Tartarum dejicio, ταρταράω, N. T.
Taurinus, ταύριος, εἷς, ιον, Diosc.
Taurio, ταυράς, Aristot.
Taurus, ὁ ταῦρος, Aristot.
Taxatio, ἡ τίμησις, εως, Æschin.
Taxator, ὁ ἐπιτιμητής, α, Polyb.
Taxeus, σμιλάνικος, ιον, ιον.
Taxillus, ὁ ἀσπράγγαλος, α, Plut. taxillis ludo, ἀσπράγγαλος παίζω, id.
Taxo, τιμῶ, Plut. Confer Æstimo, i. e. cargo, καταμετρίβομαι, LXX.
Taxus, ἡ σμίλαξ, ακος, Diosc.
Tecte, κρύφα, Plut. Confer Clam, Occulte.

Tector, ὁ κονιατής, ἡ, Hesych.
Tectorium, τὸ κονίαμα, ατος, Theophr.
Tectum, τὸ δάμα, Herodian. ἡ δόκασις, Sext. Empir. τὸ κατασίγαγμα, ατος, Herodot. τὸ σῖγος, εος, Xen. ἡ σῖγη, ης, Plut. domus, ὁ οὐρανὸς τῷ οἰκήματι, Thuc.
Teda, ἡ δῆς, δαδός, Xen. τὸ δαδίον.
Tedaceus, ὁ εἰς τὸ δαδῶδες, εος, Theophr.
Teges, ὁ φορμὸς, ἡ, Aristot. ὁ εἰς τὴν ψάβος.
Tegeticula, ἡ φορμὴ, ἰδως, Aristot.
Tegimen, Tegmen, seu Tegumentum, τὸ σῖγμα, ατος, Æl. ὁ καλυπτήρ, ἡρος, LXX. τὸ ἐπικάλυμμα, ατος, id.
Tego, σιγάζω, LXX. σκεπάζω, Diosc. domum lignis, ἐξὼς οἰκίαν ξύλοις, Dem. abscondo, κρύπτω, Lys.
Tegula, ὁ κίραμος, Philo. ὁ καλυπτήρ, ἡρος, Dion. Hal. ἡ πλίνθος.
Tegumentum. Vide Tegimen.
Tela, ὁ ἱστὸς, Plut. ἡ περιφθ, id.
Tellus, ἡ γῆ, γῆς, Aristot. Confer Terra.
Telonium, τὸ τελώνιον, N. T.
Telum, τὸ βέλος, εος, Xen. τὸ ἀκόντιον, Dem. extra teli tactum collocor, ἐξω βέλων ποίωμαι, Heliod. positus, ἐξω βέλος ἱστῶς, Lucian.
Temerarie, προσιπτός, Isocr.
Temerarius, ταλμηρὸς, α, ὄν, Dem. ὁ εἰς τὸ ὀρθῶς, προσιπτός, ἰδως, id. et confidens ante facinus, θαρρῶς εἰς προσιπτός πρὸς τῶν ἀμαρτημάτων, id.
Temere, φιλοκινδύνως, Isocr. προσιπτός, id. nec temere, nec turbulenter acciderunt, ἐκ ἐμπλήκτους, ὡδὲ παραχωρῶς συνίσταται, Isocr. nihil factum, ὡδὲ ἀλόγως γίγνεται, Dem. accipere, ὑπόβως λαμβάνειν, id.
Temeritas, ἡ ἀβουλία, Isocr. ἡ προσιπτία, Dem. τὸ τόλμημα, ατος, id.
Temero, βεβήλω, Suid. μαινώ, Lucian.
Temetum, τὸ μίθν, Plut.
Temno, καταφρονέω, Dem. aliquem, ἐλιγνῶρας ἔχω τινός, id. Confer Contempto.
Temo, ὁ ῥυμός, Hom. τὸ στήριγμα, Lys. τὸ ἐφάλακτον.
Tempe, τὰ τίμηξ, αὖν, Æl.
Temperamentum, ἡ κράσις, εως, Lucian. ἡ μήξις.
Temperans, ὁ εἰς τὴν σφῆραν, ονος, et moderatus, εἰς μέτρον, Dem.
Temperanter, σωφρόνως, vivere, ζῆν, Isocr. et innocenter, εἰς καθαρῶς, Dem. et honeste, εἰς καλῶς, id.
Temperantia, ἡ σωφροσύνη, et justitia, εἰς δικαιοσύνην, Dem. ἡ ἐγκρατεία, temperantiam exerceo, σωφροσύνην ἀσκήω temperantia præditum esse, ἔχων σωφροσύνην, id.
Temperate, σωφρόνως, Isocr.
Temperatio, seu Temperatum, ἡ κράσις, εως, Lucian.
Temperies, ἡ εὐκρασία, Plut.
Tempero, κεράννυμι, aquam vino, τὴν σπυγὴν οἶνον, Plut. e pluribus facultatibus, κεράννυμι σὶ ἐκ πλείων δυναμῶν, Philo. mihi, κατ' ἴχῳ ἑαυτὸν, Herodian.
Tempestas, ὁ χειμῶν, ὥσος, et labor, εἰς πόνος, Dem. serena, εὐμετερία, Xen. tempestatem observare, φυλάττειν χειμῶνα sustinere, χειμῶνα ὑπομένειν, id. conflictor cum tempestate, χρῆσθαι χειμῶνι, Isocr. subire tempestatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνους πρὸς χειμῶνας, Dem.
Tempestive, εὐκαιρίως, Isocr. καιρῶ, Dem. ἐν καιρῷ, id. κατὰ καιρὸν, id. καιρίως, Xen.
Tempestivitas, ἡ εὐκαιρία, Philo.
Tempestivus, ὁ εἰς τὴν εὐκαιρίαν, Herodian. ὁ εἰς τὴν εὐκαιρίαν, Xen. ὥραιος, αἰα, αἰον.
Tempestuosus, ὁ εἰς τὴν δυσχεμερίαν, α, Æsch.
Templum, τὸ ἱερόν, religiosissimum, ἀγίαστος, Isocr. ὁ ναός, α, Dem. sanctum et venerandum, σεμνὸς τε εἰς ἄγιος, Æl. ædificio seu exstruo, καθίστημι ἱερόν, Isocr. colloco, ἰδρύομαι νῶν, id. orno, κοσμεῖω ἱερόν, Dem. ingredior, εἰσέμι ἱερόν, id. violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ ἔδῃ θεῶν, Isocr. non revereor, ἐκ αἰσχύνωμαι ἱερόν, Dem. incendio, ἐκπύρηνω νῶν, id. spolio et comburo, στυλαῖν εἰς κατακαίω τὰ τῶν θεῶν ἔδῃ, Isocr. instauro, ἱερόν ἐπισκευάζω, id.

Tempora,

Tempora, pars capituli, οἱ πρόταφοι, ὦν, Dem.
 Temporalis, ε, χρονικός, ἡ, ὄν, Phil.
 Tempori, ἐν καιρῷ, Dem.
 Tempus, ὁ χρόνος, υ, Dem. opportunum, ὁ καιρὸς, ὤ, id. longinquum, χρόνος μακρὸς· diuturnum, συχνός· infinitum, ἀόριστος· sufficiens, ἱκανός· exiguum, ὀλίγος· breve, βραχύς· certum, τακτός· praefinitum, ἐξημένος, Dem. legitimum, καθήκον· superius, ὁ ἄνω, id. praeteritum, παρελθόν· antiquum, παλαιός· postremum, τελευταίος, id. praesens, νυνὶ παρὼν· instans, ἐπιών· interjectum, ὁ μεταξὺ· posterum, ὁ ἔπειτα· futurum, μέλλον· reliquum, λοιπός· computo, χρόνον λογίζομαι· eligo, αἰρίομαι, idem. quæro, ζητέω· exspecto, ἀναμένω, idem. do alicui, δίδωμι τινι· finio, δρίζω· intercedere rebus, παραγινώσκω πράγμασι· esse post rem, εἶναι ὑπὸ τινος πράγματος· tero, διατρίβω· consumo, ἀναλίσκω· praeripere, παραρπίζω· praetereo, παραβαίνω· finire alicui, ἐξελθεῖν τινι· deficere alicui, ἐπιλείπειν τινά, idem. tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου, Plut. meo, ἐπ' ἐμῷ, Dem. illo, κατ' ἐκεῖνον χρόνον, Isocr. κατὰ τάτους τὸς χρόνους, Dem. illo, quo, κατ' ἐκείνους τὸς χρόνους, ὅς, id. ἐν τοῖσιν καιροῖς, ἐν οἷς, Isocr. superiori, pro praeterito, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ· ἐν τῷ ἔμμερσθέν χρόνῳ· ab illo, quo regnum nactus est, ἐξ ὃ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν· ex eo tempore, quo hanc urbem incolunt, ἐξ ὅσπερ τὴν πόλιν οἰκοῦσι, id.
 Tenulenter, μεθύνως.
 Temulentia, ἡ μέθη, ης, Plat. ἡ οἰνοφλυγία.
 Temulentus, μεθύων, ὡσα, ὄν, Dem. ὁ ἐξ ἡ οἰνοφλυγίας, οἰνοφλύγος.
 Tenacitas, glutinosa, ἡ γλισχροῦς, πτος, Gal. τὸ γλισχρῶμα, ατος, Hipp. parsimonia, ἡ φιδωλή, ης.
 Tenaciter, γλισχρῶς, vivo, ζῶω, Aristot.
 Tenax, γλισχρός, ἄ, ὄν, phlegma, φλίγμα, Hippocr. parvus, φιδωλός, ἡ, ὄν, Dem. propositi, ὁ ἰσχυρογνώμων.
 Tendicula, τὸ παγιδίον, ἡ παγίς, ἴδος, Aristoph. ἡ σάγη, Xen. ἡ ποδάρα, ας, id.
 Tendo, τείνω, aliquid per totum, τὴν διὰ παντός, Plat. recta Babylonem, εὐθὺς Βαβυλωνίως, Lucian. seu peritineo, ad virtutem, πρὸς τὴν ἀρετήν, Aristot. manus in cœlum, ἀνατείνω χεῖρας εἰς ἑβανόν, idem. sermonem in longum, ἀποστίνω λόγον μακρόν, Plat. usque ad mare, καταστίνω ἄχρι τῆς θαλάσσης, Philo. arcum, ἐντείνω μὲν τόξον, Xen. insidias alicui, ἐνεδρεύω τινά, Plut. res eo tendit, συντείνει πρᾶγμα πρὸς τῦτο, Aristot. εἰς τῦτο, Isocr.
 Tenebra, τὸ σκότος, εος, Dem. ἡ σκοτία, ας, N. T. ἡ ἀρχὴ, υος, Isocr. profundæ, σκότος ἄρχων, Philo. nocte et in tenebris fieri, σκότος ἐν νυκτὶ γίνεσθαι, Dem. magnas tenebras objectas esse ab aliquibus veritati, πολλὰ σκότος εἶναι περ τῆς ἀληθείας παρὰ τισι, id. esse jam tenebras, εἶναι σκότος ἤδη, Dem.
 Tenebratio, ὁ σκοτασμός, ὤ, Diosc.
 Tenebresco, σκοτάζω, LXX. συσκοτάζω, Dem.
 Tenebrositas, ἡ σκοτία, ας.
 Tenebrosus, idem quod Tenebrosus.
 Tenebrio, ὁ σκοτίας, υ.
 Tenebrosus, ὁ ἐξ ἡ σκοτῶδης, Plut. σκοταῖος, αἶα, αἰων, Diod. Sic. σκοτεινός, ἡ, ὄν, Plut.
 Tenellus, ἀταλαστέρως, ἴρα, ἔρον, Diosc.
 Teneo, ἔχω, urbem, πόλιν, Dem. imperium, κατέχω ἀρχήν, Isocr. regionem, κατέχω χώραν, id. artem, γιγνώσκω τέχνην, Plut. risum, συνίχω γέλωτα, Aristot. teneor lege, κρατέωμαι ὑπὸ νόμου, Dion. Hal.
 Tener, ἀπαλός, ἡ, ὄν, vinum, ὄνος, Diosc. pes, πῦς, Hom. ut fructus, ὁ ἐξ ἡ τεράμων, ὄνος, Theophr.
 Tenere, ἀπαλῶς.
 Teneresco, ἀπαλύνομαι.
 Teneritas, seu Teneritudo, ἡ ἀπαλότης, Plut. leguminum coctorum, ἡ τεραμένωτης, Theophr.
 Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνήχισμα.
 Tentamen seu Tentatio, ὁ σπείρασμός, Diosc. ἡ πείρασις, Thuc. ἡ πείρα, Greg.
 Tentator, ὁ πειραστής, ὤ.

Tento, πειράζω, aliquem, an sit, τινά, εἰ εἴ, N. T. aliquem ad malum, τινά, ibid. aliquem, de stupro, πειράω τινά, Plin. aliquid, πείραν λαμβάνω τινός, Plat. ἰσὶ τινος, Isocr.
 Tentoriolum, τὸ σκηνίδιον, Theophyll.
 Tentorium, ἡ σκηνή, Xen. τὸ σκηνώμα, ατος, id. figo seu erigo, σκηναῖω, Dion. Hal. σκηνὴν πᾶννυμι, Plat. ἔστημι, Xen. in tentoriis vivo, ἐπαυλιζομαι, Dion. Hal.
 Tenuiculus, ὁ ἐξ ἡ ὑπόφυλλος, υ.
 Tenuis, φίλος, ἡ, ὄν, Dem. Phal. λεπτός, ἡ, ὄν, spes, ἑλπίς, Aristid. pauper, ὁ ἐξ ἡ ἀπορος, Dem.
 Tenuitas, ἡ λεπτότης, πτος, egestas, ἡ ἀπορία, ας, Dem.
 Tenuiter, λεπτῶς, egece, ἀπόρως, Dem. ψιλῶς.
 Tenuo, λεπτύνω, Athen. ἰσχυναίνω.
 Tenuus, ἄχρη, sequente Consona; ἄχρη, sequente Vocali vel Diphthongo; verbis tenuis, ἄχρη λόγῳ, Plut.
 Tepefacio, χλιαίνω τι, Athen. θερμαίνω.
 Tepeffo seu Tepesco, χλιαίνομαι, Lucian.
 Tepeo, χλιαίνομαι, Philo. ἀλεάζω, Aristot. ἀλκαίνω, id.
 Tepiditas, ἡ χλιαρότης, εως.
 Tepido, χλιαίνω, Athen.
 Tepidus, χλιαρός, ἄ, ὄν, oleum, ἔλαιον, Galen. ἀλεινός, ἡ, ὄν, regio, χώρα, Herodot.
 Tepor, ἡ ἀλμία, ας, Hipp.
 Ter, τρίς, Dem. ἐπιτρίς, Diosc.
 Tercenti, τριακῖσσι, αἰ, ια, Herodot.
 Terebinthus, τερεβίνθος, ἰνη, ἰνον, vinum, ὄνος, Diosc.
 Terebinthus, ἡ τερεβίνθος, Theophr.
 Terebra, τὸ τρύπανον, Athen. τὸ τρέτρον.
 Terebratio, ἡ τρύπανσις, εως.
 Terebro, τρυπάω, aliquid, τι, Lucian. τρυβίω.
 Terebro, ὁ τερηδών, ὄνος, Theophr.
 Teres, τρογγύλος, ὕλη, ὕλον, Theophr.
 Tergeo, σμύχω τινά, Lucian. ὀμόρηνυμι.
 Tergiversatio, ἡ τερφή, Aristoph. timor, ὁ ὄκνος, Dem. excusatio, ἡ πρόσφασις, id.
 Tergiversor, νωτίζω, Poll. ποῖο, ἀναδύομαι, Dem.
 Tergo, idem quod Tergeo.
 Tergum, ὁ νῶτος, plur. τὰ νῶτα, ὦν, Xen. verito, τὰ νῶτα ἐπιστρέφω, Lucian. a tergo, κατόπισθεν, Plat. ἐξόπισθεν, Plut. Confer Dorsum.
 Tergus, τὸ ἰμέρα, τὸ σκύτος, Plat.
 Termes, τὸ θάλος ἔγκραστον.
 Terminatio, ὁ ὁρίσμος, ὤ, Aristot. vocis, ἡ κατάληξις, εως.
 Termino, ὀρίζω, Aristot. Confer Finio.
 Terminus, ὁ ὅρος, Dem. τὸ ὅριον, Xen. malorum, πόνων λῆξις, Plat. Confer Finis, item Limes.
 Ternarius, sc. numerus, seu Ternio, ἡ τριάς, ἄδος.
 Terni, ὁ ἐξ ἡ συντρίεις, ὦν, Lucian.
 Tero, τρίβω, aliquid manu, τὴ χειρὶ, Diosc. tempus, διατρίβω χρόνον, Xen.
 Terra, ἡ γῆ, γῆς, Dem. habitabilis, seu Orbis terrarum, ἡ οἰκούμενη, ης, id. ἡ περιόδος τῆς γῆς, id. ἡ πᾶσα γῆ ἐξ ἀλάσσης, id.
 Terræmotus, ὁ σεισμός τῆς γῆς.
 Terrefacio, φοβερίζω, LXX.
 Terrenus seu Terrestris, ὁ ἐξ ἡ γεωδης, Plat. ὁ ἐξ ἡ ἰσχυρότης, ἐπίγειος.
 Terreo, φοβέω τινά, Dem. ἐκφοβέω τινά, Isocr. ταραττώ τινά, Dem. καταπατήσω τινά, id.
 Terrestris. Vide Terrenus.
 Terribilis, φοβερὸς, ἄ, ὄν, alicui, τινί, Dem. δινός, ἡ, ὄν.
 Terribiliter, φοβερῶς.
 Terriculum, τὸ φρέητρον, υ, N. T.
 Terrificus, φοβέω, Dem. Vide Terreo.
 Terrificus, φοβερός, ἄ, ὄν, Dem. ὁ ἐξ ἡ διματωδης.
 Terrigena, ὁ ἐξ ἡ γηγενής, εως, LXX.
 Territo, ταράσσω, Dem. Confer Terreo.
 Territorium, τὸ χωρίον, υ, Xen.
 Terror, ὁ φόβος, υ, Dem. Confer Metus.
 Tertianus, τριταῖος, αἶα, αἰων, febris, τριταῖς, Diosc.
 Tertio, τρισέως, LXX. τρισῶν, id.

Tertio, adv. τρίτον, τρίτως, τὸ τρίτον, Dem.
 Tertius, τρίτος, η, ὄν, Plat.
 Tessella seu Tesserula, ὁ κυβίσκος, υ, pavimenti, ὁ ἀσκαίσκος, υ, Athen.
 Tessera, ὁ κύβος, υ, militaris, τὸ σύνθημα, ατος, Herodian. τὸ σύμβολον· ludo tesseris, κυβίσκω, Plut.
 Testa, ὁ κέραμος, Plut. τὸ ὄσρακον, id.
 Testaceus, ὁ ἐξ ἡ ὄσρακωδης, εως, Diosc. ὄσρακινος, ἰνη, ἰνον, vas, σκεῦος, N. T.
 Testamentum, ἡ διαθήκη, ης, Dem. inofficium seu non recte factum, ὁ καλῶς seu ὀρθῶς ἔχουσα, idem. commentitium, κατσκευασμένη, idem. falsum, ψευδής, idem. facio, διαθήκην ποίωμαι, idem. condo, διατίθωμαι, idem. scribo, conscribo, γράφω, idem. fieri, γίνεσθαι, idem. obsequio, σημαίνωμαι, idem. relinquo, καταλείπω, idem. adservo, τηρέω, idem. profero, ἀποφάσκω, idem. aperio, ἀνοίγω, idem. ratum esse, κυρίαν εἶναι, idem. irritum esse, ἄκυρον εἶναι, idem. ratum habeo, διαθήκη ἐμμένω, Dem.
 Testatio, ἡ μαρτυρία, ας, Dem.
 Testator, ὁ διαβήμενος, Dem. ὁ διατιθέμενος, id.
 Testeus, idem quod Testaceus.
 Testiculus, ὁ ὄρχις, τὸ ὄρχιδιον.
 Testificatio, ἡ ἐκμαρτυρία, ας, Dem.
 Testificor, διαμαρτυρέω, falsum, ψευδῆ, Dem. palam, διαρρήδην μαρτυρέω, id.
 Testimonium, ἡ μαρτυρία, Dem. ἡ ἐκμαρτυρία, idem. magnum et illustre, μεγάλη ἐξ περιφανής· amplum, εὐμεγέθης· firmissimum, ἰσχυροτάτη· exhibeo de aliquo, μαρτυρίαν παρέχω παρὰ τινος· profero alicujus rei, ἐμβάλλομαι τινος, idem. dicere, μαρτυρεῖν, id.
 Testis, ὁ μάρτυρ, υρος, Dem. ὁ μαρτυρῶν, ὄντος, idem. testes comparare, μάρτυρας παρασκευάζεσθαι· aliquos facere, ποιεῖν τινάς· vocare, citare, καλεῖν τινά· multos adhibeo, παρακαλεῖν πολλούς· designare, ἀποδεικνύω, id. adduco, παραγῶ, id. esse, εἶναι, ὑπάρχειν· habere paratos, ἔχειν ἐτοιμὰς, id.
 Testudineus, χελώνιος, ἰα, ἰον.
 Testudo, animal, ἡ χελώνη, Aristot. instrumentum musicum, ἡ χέλυς, Arat. camera, ἡ ἀψίς s. ἀψίς, ἴδος, Diod. Sic. ἡ καμάρα, id.
 Testula, τὸ ὄσρακον, υ.
 Teter, μιαιφός, ἄ, ὄν, Aristot.
 Tetricus, σκυθρωπός, ἡ, ὄν, Herodian. ὁ ἐξ ἡ ἀμείδης, υ, Philo.
 Texo, ὠφείνω, ἰσχυρῶς, Athen.
 Textilis, ε, ὠφραντός, ἡ, ὄν, Hom.
 Textor, ὁ ὠφάντης, υ, Aristot. ὁ πλοκεύς.
 Textorius, ὠφραντικός, ἡ, ὄν, Aristot. ars, ἡ ὠφραντική, ης, Ælian.
 Textrinum, τὸ ἰσχυρεῖον, υ.
 Textrix, ἡ ὠφάντρια, ας.
 Textura, ἡ ὠφρανσις, εως, Poll. ἡ ὠφῆ, ης, Plat. ἡ ἰσχυρία, ας, Theophyll.
 Thalamus, ὁ θάλαμος, υ, Plut.
 Theatralis, ε, θεατρικός, ὄν, Aristot.
 Theatridium, τὸ θεατρίδιον, υ, Vitruv.
 Theatrum, τὸ θέατρον, υ, Dem. in theatrum produco, θεατρίζω, N. T.
 Theca, ἡ θήκη, ης, Xen.
 Thema, τὸ θέμα, ατος, Plut.
 Theologia, ἡ θεολογία, ας, Plat.
 Theologicæ, θεολογικῶς.
 Theologicus, θεολογικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Theologus, ὁ θεολόγος, υ, Plat.
 Theorema, τὸ θεωρήμα, ατος, Euclid.
 Theoreticus, θεωρητικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Thermae, αἱ θερμαί, ὦν, Plut. θερμαί πηγαί, Dion. Sic.
 Thesaurarius, ὁ θησαυροφύλαξ, ατος, ὁ γαζοφύλαξ, ατος, LXX.
 Thesaurus, ὁ θησαυρός, ὤ, Aristot. thesaurum colligo, θησαυρίζω, Herodian. in thesauro recondo, θησαυρίζομαι, Philo.
 Thesis, ἡ θέσις, εως, Aristot.
 Thorax, ἡ θώραξ, ατος, Aristot.
 Thronus, ὁ θρόνος, υ, N. T.
 Thureus, ὁ ἐξ ἡ λιθανώδης, εως.
 Thuribulum, τὸ θυμιατήριον, Philo.

Thus, ὁ λίθανος, Theophr.
 Thymus, ὁ θυμωτός, Diosc.
 Thyrsus, ὁ θυρσός, Plut.
 Tiara, ἡ τιάρη, Herodot.
 Tibia, ἡ τιάρις, ης, LXX. fistula, ὁ αὐλός, ὤ, Cl. Alex.
 Tibiale, ἡ κνήμη, ἴδος, Athen.
 Tibialis, αὐλικός, ἢ ὄν, αὐλητικός, ἢ ὄν, arundo, πάλλας, Theophr.
 Tibicen, ὁ αὐλητής, ὤ, Lucian. ὁ πάλλας, ὤ, Athen. ὁ χορεύτης.
 Tibicina, ἡ αὐλητής, ἴδος, Lucian.
 Tigillum, τὸ δοκίδιον.
 Tignum, ἡ δοκός, ὤ, Aristoph. transversarium, ἡ διαδοκίς, ἴδος, Hesych.
 Tigrinus, τίγρινος, ἴνῃ, ἰνον.
 Tigris, ἡ τίγρις, ἴδος, Ἄλιαν.
 Tilia, ἡ φίλυρα, Herodian.
 Tiliaceus, φιλιέρινος, ἴνῃ, ἰνον, Ἄλιαν.
 Timeo, φοβέομαι, Dem. Deum, εὐλαβέομαι Θεόν, LXX. Confer Meluo.
 Timide, περιδεώς, Dem.
 Timiditas, ἡ δουλία, Dem. ἡ ἀτολμία, id.
 Timidus, δουλός, ἢ ὄν, Dem. ὁ εὐ, ἡ ἀτολμία, id.
 Timor, ὁ φόβος, u, Dem. τὸ δέος, eos, id. Confer Melus.
 Tinctilis, βαπτιστικός, ἢ ὄν.
 Tinctior, ὁ βαφύς, ἴως, Plat.
 Tinctura, ἡ βαφή, ἴς, Theophr. ἡ χρωστική.
 Tinea, ὁ σῆς, σήτης, Theophr.
 Tineosus, ὁ εὐ, ἡ σήτις, u, N. T.
 Tinea, τὸ ἱμάτιον, u, Hippocr.
 Tingo, βάπτω, pilos, τρίχω, Diosc. χροίζω, Aristot. χροίζω, id.
 Tinnio, κωδωνίζω, Athen. βομβίζω.
 Tinnitus, ὁ κωδωνισμός, ὤ, aeris, ὁ πάταγος τῶν χαλκωμάτων, Plut.
 Tintinnabulum, ὁ κωδων, u, Thuc. ἡ πλαταγῆ, ἴς, Diod. Sic. τὸ κωδωνιστὴν tintinnabulum pulso, κωδωνίζω, Athen.
 Titillatio, ἡ γαργαλισμός, ὤ, Plat. γάργαλος, u, Lucian.
 Titillo, γαργαλίζω, Ceb. Tab. ὑποκίζω.
 Titio, ὁ δαλός, ὤ, LXX.
 Titubanter, ἀστατάως, παραφύρως, θαλερώς.
 Titubantia, ἡ συγκλονήσις, ἴως, oris seu linguae, ὁ τραυλισμός, ὤ, ἡ τραυλότης, ητος, Plut.
 Titubatio, ἡ δόνησις, ἴως.
 Titubo, ὑποκινεῖσθαι, Plut. παραφύρομαι, Aristot. in sermone, σφάλλωμαι, Plut. πλανῶμαι ἐν λόγῳ, Herodot.
 Titulus, ἡ ἐπιγραφή, ἴς, Polyb.
 Toga, ἡ τήβεννος, Dion. Hal. ἡ στήβην, ης, Plut. candidata, λαμπρά, Polyb. pura, ἱμάτιον ἀσπρόφυρον, id. togam virilem sumo, εἰς ἀνδρας τάττωμαι, Dem.
 Togatus, ὁ εὐ, ἡ τήβεννος, u.
 Tolerabilis, e, ἀνακαχτός, ἢ ὄν, Lucian. φανερός, ἢ ὄν, Chrys. ἀνεκτός, ἢ ὄν, Dem. ὑπομονήτιος, ἴα, ἴον, Isocr. τληντός, ἢ ὄν.
 Tolerabiliter, ἀνεκτῶς, Isocr.
 Toleranter, φιλοσύνως, Isocr. καρατεκνῶς, Chrys.
 Tolerantia, ἡ ἀνοχή, ἴς, N. T. ἡ ἀνέχσις, ἴως, Plut. τὸ καρατεκνέειν, ὤ, Dion. Hal. ἡ καρατερία, ας, Dem. ἡ τλησις.
 Tolero, καρατερέω, Isocr. ὑπομένω, Dem. ἀνέχομαι τι, id. Confer Patior.
 Tolleno, ὁ κήλων, u.
 Tollo, αἶρω, manus, χεῖρας, Aristoph. vela, αἶρωμαι τὰ ἱστία, Plut. vocem, ἱπαίρω φωνήν, Dem. mensam, αἶρω σπάπτεζαν, Bud. aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, Dem. educare, infantem, ἀναλίσθαι, Plut. in crucem, ἀνασκολοπιζέω, Philo. puerum e medio, ἀφανίζω παῖδα, Isocr.
 Tomaculum, ὁ ἀλλῶς, ἄντος, Athen.
 Tomentum, τὸ γνάφαλον, u, Lucian.
 Tomex, ἡ τομική, ἴς.
 Tomus, ὁ τόμος, u, Laert.
 Tondeo, κείρω, comas, κόμην barbam, ἀποκείρω τὸ γένειον, Herodian. ad cutem, ξυρέω ἐν χερσὶ, Lucian.
 Tonitru, ἡ βροντή, ἴς, Aristot. τὸ βρόντημα, ατος, Æschyl.
 Tono, βροντάω.

Tonsillæ, τὰ περιστέμματα, u, Ruff. αἱ ἀντιάδες.
 Tonsor, ὁ κωρύς, ἴως, Plut. κωρύς.
 Tonsorius, κωρύκας, ἢ ὄν, Polyb.
 Tonstrina, τὸ κωρύσιον.
 Tonstrix, ἡ κωρύστρια, ας, Plat.
 Tonsura, ἡ κωρύς, ας, Plat. ἡ πύξις.
 Tonus, ὁ τόνος, u, Quintil.
 Toral, τὸ περίκλινον, u.
 Torcular, ὁ ληνός, ὤ, LXX. τὸ σφυροβολεῖον, u, Isæus.
 Tormentum, ἡ βάσανος, Isocr. τὸ βασανιστήριον, Themist. ἡ σέβλη, Philo. bellicum, πειροσμπή tormentis coactum confiteri, σφελύμενον ἱερίων, Lucian. subijcio aliquid, παραδίδωμι τινὰ εἰς βάσανον, Dem. fortiter tolerare et pati tormenta, ἰγκατερεῖν εὐ ἀλλῶν ταῖς βασάνοις, Ἄλιαν.
 Tormina, οἱ σφόδρα, u, Diosc. ἡ δυσανεξία torminibus laboro, σφροβόμαι, idem.
 Torminosus, σφροβύμενος, ἴνῃ, ἰνον, Diosc.
 Tornator, ὁ τορυντής, ὤ, Plut.
 Tornatura, ἡ τῶνισις, ἴως, Plat. ἡ τορία, ας, id.
 Torno, στρέφω, τορύνω, Theophr.
 Tornus, ὁ τορυνός, ὤ, Theogon.
 Torosus, a, um, ὁ εὐ, ἡ μυώδης, Gal.
 Torpedo, piscis, ἡ νάπη, ης, Plat.
 Torpefactio, ἡ νάρκησις, ἴως, Hippocr.
 Torpeo, ναρκάω, Aristot. ἀποκνέω, Dem.
 Torpesco, ναρκάω, Al. Aphr.
 Torpidus, ὁ εὐ, ἡ ναρκαΐτις, eos.
 Torpor, ἡ νάρκη, ης, Chrys. ἡ νάρκησις, ἴως, Hippocr. ἡ νάρκησις, ἴως, Gal.
 Torquatus, ὁ εὐ, ἡ σφραγισμός, u, Suid.
 Torqueo, σφράω, aliquid, τι, Dem. γυρῶ τι, exatino torquendo, βασανίζω, aliquid, τινὰ, Plut. σφελῶν τινὰ, Dion. Hal.
 Torquis, τὸ περιτεταχέναι, u, Plut. ὁ σφραγιστής, ὤ, Ἄλιαν. τὸ σφράγιον, u, Herodot.
 Torrefacio, σφράω, Lucian.
 Torrefactio, ὁ σφραγισμός, ὤ, Hesych.
 Torrens, ὁ χυμάρης, u, Lucian. ὁ χυμάρης, u, LXX. ἡ χυμάρη.
 Torreo, σφράω, Lucian. σφραγίζω, Athen. καυματίζω, N. T.
 Torridus, καυρὸς, α, ὄν, Diosc.
 Torris, ὁ δαλός, ὤ, Athen.
 Torsio, ἡ σφύξις, ἴως.
 Torte, ἰσραμίνως.
 Tortilis, e, σφραγιστής, ἢ ὄν, Eurip.
 Tortor, ὁ βασανιστής, ὤ, Dem. ὁ δημόκωνος.
 Tortuosus, σφελῶς, ἢ ὄν, Aristot. ὁ εὐ, ἡ ἱλικοειδής.
 Torve, σφυρικόν, video, βλίσσω, Aristoph. τιτανικὸν βλίσσω, Lucian. ὑπόδρα.
 Torvitas, ἡ ὑπόδρασις, ας, τὸ βλίστρον, ὤ.
 Torus, ἡ εὐδία, αδος, genialis, ἡ πατὴς, αδος, γαμήλιος, Chrys.
 Torvus, βλίστρος, α, ὄν, ἀργυρὸς, ἢ ὄν, Plut. ὁ εὐ, ἡ δεινότης.
 Tot, τοσῶτοι, αἱται, αἱται et tanta perfeci, εὐ τηλικαῦτα διαπείραγμα, Isocr. obsides, quot coloni, τοσῶτοι ὅσοι, ὅσοιτε ἀπικοι, Dem. quot, τοσῶτοι τὸ πλῆθος, ὅσοιτε, Isocr. τοσῶτοι, ὅσοι, id. τοσῶτοι, ὅσοι, id.
 Totidem, ἴσοι, αἱ, α, Xen. ἴσοι τὸν ἀριθμὸν, Aristot. ἴσοι τῷ ἀριθμῷ, id. ἴσοι, αἱ, α, τὸ πλῆθος, Dem.
 Toties, τοσαυτάκις, Joseph.
 Totus, ὅλος, η, u, Dem. in aliqua re, ἐν τινι, Aristot. πᾶς ἐν τινι, Dion. Hal.
 Toxicum, τὸ τοξικόν, ὤ, Diosc.
 Trabis, e, ὁ εὐ, ἡ δοκώδης, eos.
 Trabea, ἡ ἀλουργίς, ἴδος, Plut.
 Trabeatus, a, um, ἀλουργὶς ἀμπεχόμενος.
 Trabs, ἡ δοκός, ὤ, Diod. Sic.
 Tractabilis, e, ὁ εὐ, ἡ εὐμεταχείρισις, Plut. ὁ εὐ, ἡ εὐπειθής.
 Tractatio, ἡ μεταχείρισις, eos, Dion. Hal.
 Tractatus, ἡ μεταχειρία, ας.
 Tractum, ἐπιστομῆσις.
 Tracto, χροίζω, Polyb. ψυλαφάω, argumentum aliquid, γράφω περὶ ὑπόθεσιν τινὰ, Dem. negotia publica, πρῶττον τὰ κοινὰ, id. aliquid contumeliose, ὑβριστικῶς χροίζωμαι τινι, Dem. duriter, αἰκίζωμαι τινι, Isocr.
 Traditio, ἡ παραδότησις, eos, Thuc.

Trado, παραδίδωμι, aliquem alicui, τινὰ τινι, Herodot. oblivioni, λήθῃ, Lucian. literis, γραφῇ, Gregor. me totum alicui rei, δίδωμι ἑμαυτὸν διὰ παντός τινι πράγματι, Dem. in disciplinam, παραδίδωμι ἑμαυτὸν τινι, ἀσπαραμάθητι, idem. hosti enses in manus, ἰγχορίζω τὰ ἐξίθη ταῖς ἰγχορίαις, Greg. posteritati, παραδίδωμι τὴν διαδοχὴν τῷ χρόνῳ, Synes. tradunt historici, ἰσορῶσι, Plut. ut ab iis traditum est, κατ' ἰκίνας, Philo. fama traditur, λόγος διαδίδεται, Isocr.
 Traduco, διάγω, tempus, χρόνον, Xen. exercitum, στρατιαν imperium ad alium, μεταγῶν ἀρχὴν εἰς ἄλλον, Herodian. in aliam linguam, μεταφράζω, Plut. aliquid, διαβάλλω τινὰ, Plut. Confer Obtracto.
 Traductio, ἡ διαγωγή, ἴς, Aristot. Confer Interpretatio, item Obtractio.
 Tradux, ὁ εὐ, ἡ ὑπόδρα, u.
 Tragice, τραγικῶς, Greg. exaggero, ἐκτραγῶδω, Naz. decanto, τραγῶδω, Dem.
 Tragicus, τραγικός, ἢ ὄν, Lucian.
 Tragedia, ἡ τραγωδία, ας, Plat.
 Tragedus, τραγικός, ὤ, Athen.
 Tragula, τὸ ἀκόντιον, u, Xen.
 Traha, τὸ ἱκνήθρον, u, Theophr.
 Traho, ἔλκω, naso aliquid, τινὰ μόνος, Lucian. currum, ἄγω ἄρμα, Herodian. ad imperium, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, id. aliquid per totam urbem, σύρω τι διὰ πάσης πόλεως, id.
 Trajectio, ἡ διέκδοσις, ἴως, Dem. ἡ σφραγιστική.
 Trajectus, ὁ πορθμός, ὤ, Eur. τὸ διαρμα, ατος, Polyb.
 Trajicio, διαβάλλω, in insulam, εἰς νῆσον, Herodot. alicunde in continentem oppositam, ἢ τινος πρὸς τὴν ἀντιπῆραν ἤπειρον, Thuc. li-nocortem, λίνα τὸν φλοῖον, Diosc. mare, διαπράω τὸ πύλακος, Isocr. culpam in alium, τὴν αἰτίαν ἀνατίθημι τινι, id.
 Traluceo, διαφαίνομαι, Aristot.
 Trama, ἡ κρόκη, ης, Plat.
 Trames, ἡ τρέις, u, Xen. ὁ τρέις.
 Trano, διανήχωμαι, Dion. Hal.
 Tranquille, ἀσπρότως, Diod. ἀταράκτως, Plut.
 Tranquillitas, ἡ ἀταράξια, ας, Just. Mart. ἡ λαλῆσις, ης, Phil. animi, ἡ εὐθυμία, ας, Plut. ἡ εὐδία παθῶν, Phil.
 Tranquillo, γαλήνως, Plut.
 Tranquillus, ὁ εὐ, ἡ ἀκνός, u, Plut. ὁ εὐ, ἡ ἀκνός, u, Lucian. ὁ εὐ, ἡ ἀσάλευτος, u, Diod. Sic. ὁ εὐ, ἡ ἀσάλευτος, u, Plut. animo, ὁ εὐ, ἡ εὐθυμία, u, id. sum, γαλήνως, id. animo, εὐθυμία, id. Confer Quietus.
 Trans, πέρα, sequente Consona, πέραν, sequente Vocali vel Dipththongo, mare, πέρα θαλάσσης, Thuc. Confer Ultra.
 Transactio, ἡ διάλυσις, eos, vitæ, ἡ διεξοδήγησις τῷ βίῳ, Bas.
 Transcendo, ὑπερβαίνω, turrim, τῷ πύργῳ, Herodot. ὑπερέρχω.
 Transcribo, μεταγράφω, aliquid, τι, Thuc. aliquid in aliquid, τινι εἰς τινι, Paus.
 Transcurro, μετατρέχω, διατρέχω.
 Transcursus, ἡ παραδρομή, ἴς, Bas.
 Transenna, ἡ σπληνῆς, κός, Plut. ἡ κινηλῆς, ἴδος, Chrys.
 Transeo, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώπην, Dem. post alium, ἐπιδιβαίνω, Xenoph. ad aliquid, μεταβαίνω ἐπὶ τι, Isocr. urbem, διδοῦναι πόλιν, N. T. saltu per ignem, διαπνέω τὴν φλόγα, Xen.
 Transfero, μεταγῶν, N. T. aliquid, μετακομίζω τι, Herodian. in aliam linguam, ἰγχομνέω, Xen. ad verbum, μετεγχομνέωμαι κατὰ λέξιν, Plut.
 Transfigo, διαπείρω, aliquid aliquo, τινὰ τινι, Diosc. διελαύνω.
 Transfiguratio, ἡ μεταμρφώσις, eos, Philo.
 Transfiguro, μεταμορφῶ, Philo.
 Transfodio, διαπείρω, Diosc.
 Transformo, μεταμορφῶ, Philo.
 Transfretum, διαπορθμύω, Plut.
 Transfuga, ἡ ἀντομολός, u, Isocr.
 Transfugio, αὐτομολέω, Thuc. ad aliquid, εἰς τινι, Lucian. ad hostes, πρὸς τὸς πολέμους, Diod. Sic.
 Transfugium,

Transfugium, ἡ αὐτομελία, ας, Thuc.
 Transfundo, μεταχίω.
 Transgredior, μεταβαίνω, Aristot. legem, παραβαίνω νόμον, N. T. ὑπερχίω.
 Transgressio, ἡ παράβασις, εως, legis, νόμου, N. T. ἡ διάβασις, εως, Xen.
 Transigo, διαπράττω τι, Dem. καταπράττω τι, Xen. cum aliquo, διολογῶμαι, Dion. Hal. vitam, διεξάγω τὸν βίον, Synes.
 Transilio, ὑπερβαίνω, aliquid de industria, τὸ ἱκανόν, Dem. διαπνδάω τι, Xen. legem, ὑπερπνδάω νόμον, Æschin.
 Transito, seu Transitus, ἡ διάβασις, Xen. ἡ διεξόδος, Dion. Hal. ἡ δίοδος, Æschin.
 Translatio, ἡ μεταγωγὴ, ἥς, ἡ διακομιδὴ, ἥς, Thuc. ἡ μεταφορὰ, ἡ μεταθέσις.
 Translativus, μεταφυσικός, ἡ, ὄν.
 Transmarinus, ὁ ἢ ἡ διαπόντιος, υ, Dion. Hal.
 Transmigratio, ἡ μεταναστεύσις, εως, Dion. Hal.
 Transmigro, μετακίω, Dem. μετανίσταμαι, Philo.
 Transmissio, ἡ διακομιδὴ, ἥς, Appian. ἡ διακομιδὴ, ἥς, Thuc.
 Transmitto, διαπίπτω, aliquid alicui, τί τι, Thuc. aliquid negligendo, παραπίπτω τι, Dem. transeo, διαβαίνω τι, id.
 Transmoveo, μετακινῶ, Them.
 Transmutatio, ἡ μεταλλάξις, εως, Xen. ἡ μετασάσις.
 Transmutio, μεταλλάττω, aliquid, τί, Thuc. μεταβάλλω τι, Aristot.
 Transnomo, μετονομάζω, Philo.
 Transpono, μετατίθωμι, Plut. μετάνω.
 Transportatio, ἡ διακομιδὴ, ἥς, Thuc.
 Transporto, μετακομίζω, statuum in aulam, τὸ ἀναγαλμα εἰς αὐλὴν, Herodian. aliquid in insulam, διακομίζω τι εἰς νῆσον, Thuc. aliquos, διαδιδάσκω τινάς, Isocr. liberos et uxores ex agris, μετακομίζω παῖδας ἢ γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν, Dem.
 Transtra, τὰ ζυγὰ, ὧν, Hom. τὰ σέλματα.
 Transvectio, ἡ διακομιδὴ, ἥς, Thuc.
 Transveho, idem quod Transporto.
 Transversus, ὁ ἢ ἡ ἐνδιάστροφος, υ, Nyss. ὁ ἢ ἡ περιεκάσιος, υ, Aret. πλάγιος, ἰα, ἰον.
 Transulto, idem quod Transilio.
 Transumo, μεταλαμβάνω, Plut.
 Transvolo, μεταπίτομαι, Lucian.
 Trecenti, seu Trecenti, τριακόσιοι, αι, α, Plut.
 Trecenties, τριακοσίοις.
 Tredecies, τρισεκαδικαίς.
 Tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισεκαδικα.
 Tremebundus, ὁ ἢ ἡ τρομαδὴς, εως, Plut. ὁ ἢ ἡ περιδὴς, εως, Lucian.
 Tremefacio, ἐκπλήττω, Dem. πτόω.
 Tremefactus, ὁ ἢ ἡ ἐντρομος.
 Tremendus, φοβερός, ῥα, ὄν.
 Tremisco, seu Tremo, τρέμω, Dem. τρέω, Plut. τρομέω.
 Tremor, ὁ τρόμος, Plut. ὁ σεισμός.
 Tremulus, ὁ ἢ ἡ τρομαδὴς, εως, Plat. τρομαρός, ῥα, ὄν.
 Trepidanter, ἀποδεδεικνύτως.
 Trepidatio, ὁ τρόμος, υ, Plut.
 Trepido, τρέω, Plut.
 Trepidus, ὁ ἢ ἡ περίφοβος, υ, Dem. ὁ ἢ ἡ περιδὴς, εως, Isocr.
 Tres, οἱ, αἱ, τρεῖς, Triā, τὰ τρία, Dem.
 Triangularis, ε, ὁ ἢ ἡ τριγωνος, υ, Euclid.
 Triangulus, τὸ τρίγωνον, υ, Euclid.
 Triarii, οἱ πρῶτοι, ὧν, ὁ ἐπιτεταγμένον, ὧν.
 Tribulatio, ἡ ἀνάγκη, N. T. ἡ θλίψις.
 Tribulis, ὁ φυλίσκος, Dem. ὁ συμφυλίσκος, Isocr.
 Tribulo, θλίβω, LXX.
 Tribulus, ὁ τριβόλος, υ, N. T.
 Tribunal, τὸ βῆμα, ατος, Dem. τὸ διασκήριον, υ, Plut.
 Tribunatus, plebis, ἡ δημοκρατία, ας, Plut. militaris, ἡ χιλιάρχεια, ας, Dion. Hal.
 Tribunitius, δημοκρατικός, ἡ, ὄν, Xiphil. potestas, ἡ τῶν δημοκράτων ἐξουσία, Dion. Hal.
 Tribunus, ὁ πραιποσίτος, υ, Dion. Hal. plebis, ὁ φύλαρχος, υ, Dem. ὁ δήμαρχος, υ, Plut. legionis, στρατοπαιδάρχης τῷ σώματι, militaris, ὁ χιλιάρχης, υ, id.
 Tribuo, νίμω, Herodian. alicui aliquid, ἀνατί-

θμί τι, Dem. causam alicui, αἰτίαν ἐπιτίθωμι, τινι, Isocr. honorem, ἀπονέμω τινι τιμῇ, id. suum cuique, ἀποδίδωμι τὸ προσήκον ἑκάστῳ, Plat. ἀπονέμω ἑκάστῳ τὸ πρέπον, Aristot. Confer *Do, Largior*.
 Tribus, ἡ φυλὴ, ἥς, Dem. ἡ φρατρία, ας, id.
 Tributarius, ὁ ἢ ἡ συντελής, Dem. ὁ ἢ ἡ υποτελής, Dion. Hal.
 Tributim, κατὰ φυλάς.
 Tributum, ὁ φόρος, υ, Dem. ἡ φορὰ, ας, ἡ εἰσφορὰ, ας, ἡ προεσφορὰ, ας, id. ὁ δασμός, ὤ, Isocr. pecuniæ, εἰσφορὰ χρημάτων, id. σύνταξις χρημάτων, Dem. et decimæ, τὸ τέλος ἢ δεκάται, id. ordinare, φόρος τάττειν, Isocr. indico alicui παρασκευάζω σύνταξιν τινι, Dem. impono alicui, προσάττω εἰσφορὰν τινι, Isocr. exigo, πρᾶττω φόρον, id. εἰσπράττω φόρον, id. confero, ποίωμαι εἰσφορὰν, id. pendo, φόρον, id. δίδωμι τὴν σύνταξιν, Dem. τίθωμι εἰσφορὰν, id. levo tributis, ἀναπαύω εἰσφορὰς, Isocr. tributi exactio, ἡ τελωνεία, Dem. collectio, ἡ δασμολογία, ας, ἡ φορολογία, ας, collector, ὁ δασμολόγος, υ, id. ὁ φορολόγος, LXX.
 Tricæ, τὰ τριχοστέλεγματα, ὧν.
 Triceni, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, Plat.
 Tricenteni, τριακόνσιοι, αι, α, Herodot.
 Tricenties, τριακοσίοις.
 Triceps, ὁ ἢ ἡ τρικέφαλος, υ, Suid.
 Tricesimus, τριακός, ἡ, ὧν, Dem.
 Tricies, τριακοντάκις, Plut.
 Triclinium, τὸ τρικλινιον, υ, Athen.
 Tridens, ἡ τρίακοντα, ης, Cl. Al.
 Triduum, τὸ τριήμερον, Aristot. ἡ τριημέρεια, LXX.
 Triduanus, ὁ ἢ ἡ τριήμερος, υ, Gregor.
 Triennis, ὁ ἢ ἡ τριετής, εως, Amm.
 Triennium, ὁ τριετής χρόνος, Herodot.
 Triens, τὸ τριημέριον, υ, Aristot.
 Trifarium, τρίχα, Herodot.
 Trigæ, ὁ τριῖπτος, υ.
 Trigemi, οἱ τριδύμοι, ὧν.
 Trigesimus, τριακοσῆς, ἡ, ὧν, Dem.
 Triginta, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, Plut.
 Trigla, ἡ τριγλα, ης, Aristot.
 Trigonalis, ὁ ἢ ἡ τριγωνος, υ, Eucl.
 Trimatus, ἡ τριετία, ας.
 Trimestris, ὁ ἢ ἡ τριμηνος, υ.
 Trimulus, ὁ ἢ ἡ τριετής, εως, Naz.
 Trinitas, ἡ τριάς, ἄδος.
 Trinus, οἱ ἢ αἱ τρεῖς, Aristot. τρισός, ἡ, ὄν, Plat.
 Tripartitus, τριμερὴς.
 Tripartitus, ὁ ἢ ἡ τριμερὴς, εως.
 Tripedalis, τριπόδης, εως, Xen.
 Tripes, ὁ ἢ ἡ τριπῆς, ὁδός, Aristoph.
 Triplex, τρισός, ἡ, ὧν, τριπλῆς, ἡ, ὧν, Aristot.
 Tripliciter, τρισῶς, Dion. Hal.
 Triplico, τρισῶς, Greg.
 Triplus, τριπλῆς, ἡ, ὧν, Aristot.
 Tripudium, χορεύω, Isocr. ὀρχίζομαι, Dem.
 Tripudium, ὁ χορολαγμός, ὤ, Dem.
 Tripus, ὁ τριπῆς, ὁδός.
 Triquetrus, ὁ ἢ ἡ τριγωνος, υ, Eucl.
 Triremis, ἡ τριήρης, εως, Dem.
 Tristis, λυπηρὸς, α, ὧν, Dem. ἀναιρὸς, α, ὧν, id. ὁ ἢ ἡ περίλυπος, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἄθυμος, υ, id.
 Tristitia, ἡ λύπη, ης, Dem. ἡ ἀθυμία, ας, id. ἡ ἀχθὴν, ὄνος, Plat. ἡ ἀνία, tristitiam adfero, ἀνία, Dem. tristitia adficio, ἀνιάωμαι, id. Confer *Moror, Mæstitia, Ægritudo*.
 Triticeus, πύρινος, ἰση, ἰση, Dion. Hal.
 Triticum, ὁ πυρός, ὤ, Philo.
 Tritura, ἡ ἀλόσις, εως, ὁ ἀλοντὸς, ὤ, Xen.
 Trituro, ἀλόω, Plut.
 Trivialis, ὁ τριπόδης, υ, ἡ τριποδῆς, ἰδος, Philo.
 Trivium, ἡ τριόδος, υ, Lucian.
 Triumphalis, θριαμβικός, ἡ, ὧν, Plut.
 Triumpho, θριαμβεύω, aliquem, τινά, Plut. secundum, θριαμβέω δύναντον, id. πομπεύω.
 Triumphus, ὁ θριαμβός, υ, Plut.
 Triumvir, εἰς τῶν τριῶν.
 Triumviralis, ε, θριαμβικός, ἡ, ὧν.
 Triumviratus, ἡ θριαμβία, ας.

Trochlea, ἡ τροχλία, Aristot. ἡ τροχλία, Theophr.
 Trophæum, τὸ πρόπαιον, Aristid. erigo, ἐγείρω, Herodian. ἱστημι, Isocr.
 Tropus, ὁ τρόπος, Aristot.
 Trucidatio, ἡ σφαγὴ, Isocr. ὁ φόνος.
 Trucido, ἀποσφάττω, Dem. ἀποκτείνω, φονεύω.
 Truculenter, ἀπηνῆς, Dem. ὠμός.
 Truculentus, ὠμός, ἡ, ὧν, Dem. φονικός, ἡ, ὧν.
 Trudo, ὠθεύω, Plat.
 Trulla, ἡ οἰνοχόη, ης.
 Trullisio, κονία, Philostr.
 Trunco, ἀκροτομῶ τι, Xen. κερίζω τι, Theophr. κολῶ τι, id. ἀποκόπτω.
 Truncus, ὁ ἢ ἡ καλὸς, ὤ, Aristot.
 Truncus, ὁ κορμός, ὤ, Philo. τὸ στέλεχος, εως, Theophr.
 Rutina, ἡ τρυτάνη, ης, Dem. ἡ πλάστιγγ, ης, Plut. ὁ στυγός, ὤ.
 Rutino, seu Rutinor, ζυγοστατίω, Lucian. σαβμάρομαι, id.
 Trux, φονικός, ἡ, ὧν, Herodian. ὠμός, ἡ, ὧν.
 Tu, σύ, Dem.
 Tubæ, ἡ σάλπιγγ, ης, Aristot. tubæ clangor, τὸ σάλπισμα, ατος, Poll. tuba cano, σάλπιζω, Athen.
 Tuber, τὸ ὕδρον, υ, Plut.
 Tuberculum, τὸ φῦμα, ατος, Plut.
 Tuberosus, ὁ ἢ ἡ φυματώδης, Hipp.
 Tubicen, ὁ σάλπιγξ, ὤ, Polyb. ὁ σάλπιγξ, ὤ, Diod. Sic. ὁ σάλπιγξ, ὤ, Lucian.
 Tubulus, τὸ ὑδραγωγόν, υ, Harmenop.
 Tuburcinor, λαφύσσω, Hom.
 Tubus, ὁ σωλὴν, ἴνος, Plut. ὁ σίφων.
 Tudes, ἡ σφύρα, ας.
 Tudicula, ὁ τριπτήρ, ἡρος.
 Tueor, προΐσταμαι, jura, τῶν δικαίων, Dem. valetudinem, σώζω τὴν υγίειαν, Aristot. patriam, διασώζω τὴν πατρίδα, Isocr. bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθὰ, id.
 Tuguriolum, τὸ καλύδιον, υ, Plut. τὸ σκηνίδιον.
 Tugurium, ἡ καλύβη, Thuc. ἡ ἑπαυλις, Æl.
 Tuutio, ἡ διατήρησις, ἡ φυλακή.
 Tum, τότε, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες, Dem. tum, quum concessimus, τότε, ὅτε ἰδύκαμεν, id. τότε, ἡνίκα, id. tum, cum, seu tum, tum, τὰ μὲν, τὰ δὲ, id. ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, Isocr.
 Tumeo, παρὸς, Aret. ἰσοδίσκω, Gal.
 Tumeo, ἀναίδω, χαυνόομαι, Dion. Chrys.
 Tumesco, ὀγκόομαι.
 Tumidus, ὁ ἢ ἡ ὀγκώδης, εως, Xen. ὀγκηρός, α, ὧν, Aristot. ὁ ἢ ἡ προσώδης, εως, Gal.
 Tumor, ὁ ὄγκος, Gal. τὸ οἶδημα, Hipp.
 Tumulo, θάσσω, Dem. Confer *Sepelio*.
 Tumulus, λοφίς, ἴσσα, εν, Naz.
 Tumultuarius, θορυβητικός, ἡ, ὧν.
 Tumultuatio, τὸ θορυβέω, ατος.
 Tumultuor, θορυβέω, Xen. θορυβέω ποίωμαι, Dem. παραχῆν ποίω, Lucian.
 Tumultuose, τισορυβέως, Xen.
 Tumultuosus, ὁ ἢ ἡ θορυβώδης, εως.
 Tumultus, ὁ θορύβος, Thuc. ἡ παραχῆ, Dem. tumultum excito, παρατάω, θορυβέω ποίω, παραχῆν ποίωμαι oriri, θορυβέω γίνεσθαι accidere in urbe, συμβαίνειν ἐν τῇ πόλει, tumultu refertus, θορυβέω πλήρης, id.
 Tumulus, ὁ γήλοφος, Dion. Hal. ὁ γιῶλοφος, Philo. ὁ ὄγκος, Xen. τὸ χῶμα, Lucian. sepulchrum, ὁ τύμβος. Confer *Sepulchrum*.
 Tunc, τότε, Dem. σημεῖον, Plut. demum, εἰλος, πρὸς τὸ τέλος, Plat.
 Tundo, κόπτω, Aristot. capite cælum, ἀράσσω κεφαλῇ ἑρᾶν, Synes. pectus rostro, κολάπτω τὸ ἦτορ, Lucian.
 Tunica, ὁ χιτὼν, ὧν, Dem. cinctilis, εἰμνός, Mosch. fimbriata, κοσμημένως, LXX. palamata, ἰσθῆς πλατύς, Herodian. arboris, τὸ λίπος, εως, Lucian.
 Tunicula, ὁ χιτῶν, Philo. τὸ χιτῶνιον, Naz.
 Turba, ἡ τύρβη, ης, Them. ὁ ὄγκος, υ, N. T. forensis, ἀνθρωπὸς ἀγοραῖοι, Dion. Hal. tumultus, ὁ θορύβος, υ, Dem.
 Turbamentum, τὸ ταραχμή, ὁ ταραγμός.

Turbate, *ταραχύνω*.
 Turbatio, *ὁ ταραχός*, N. T. ἡ *ταραχή*, Isocr.
 Turbator, *ὁ ταρακτής*, ἢ, civitatis, *ὁ ταρακτιστής*, Isocr., Philo.
 Turbide, *θολοῦν*, Lucian.
 Turbidus, *θολός*, α, ὄν, Diod. Sic. *τεθολοῦν*, Bas.
 Turbinatio, ἡ *σπείρωσις*, Isocr.
 Turbinatus, *ὁ ἐξ ἡ σπείρωσις*, Isocr.
 Turbo, *ταράσσω*, Dem. *aliquem, διωχλῆναι τινά, ἐνοχλῆναι τινά*, id. *aquam, ἀναθελόν ὕδωρ*, Aristot.
 Turbo, inia, ἡ *βίβλις*, Isocr., Aretæus. *ὁ συσσεισμός*, LXX. *ὁ δίνος*, Plut. ἡ *ζάλη*, Phil.
 Turbulente, *ταραχυνδῶς*, Plut.
 Turbulentus, *ὁ ἐξ ἡ ταραχῶδης*, Plut. *ὁ ἐξ ἡ θορυβώδης, ὁ κληρός*, α, ὄν, homo, *ἀνὴρ*, Dem.
 Turdus, *ὁ κίχλη*, Cl. Al.
 Turgeo, *οἰδαίνω*, Bas. Confer *Tumeco*.
 Turgidus, *ὁ ἐξ ἡ ἔξοχος*. Confer *Tumidus*.
 Turma, ἡ *ἰλη*, Plut. *τὸ τίλος ἰππίων*, Dion. Hal. *turmæ præfectus, ὁ ἰλάρχης*, α, Zos.
 Turmatim, *ἰλαδόν, κατ' ἰλας*.
 Turpis, *αἰσχρός*, α, ὄν, mors, *θάνατος*, Dem. *facie, ὁ ἐξ ἡ εἰδεχθῆς*, Plut. *μοχθηρὸς ἰδύν*, Æl.
 Turpiter, *αἰσχροῦς*, et indigne aliquo, *ἐξ ἀναξίως τινός*, Dem. et flagitiose, *ἐξ πλινευτικῶς*, id. *κακοσημῶν*, Plut.
 Turpitude, *τὸ αἰσχρὸς*, Isocr., *faciē, τὰ προσώπα*, Xen. et probum, *αἰσχρὸν ἐξ δνιδος*, Dem. et contemptus, *ἡ αἰσχρὴν ἐξ ἀδοξίας*.
 Turpo, *αἰσχροῦν ποίω*, Lucian.
 Turricula, *τὸ πύργιον*, α, Lucian. *ὁ πύργισκος*, α, Sext. Emp.
 Turris, *ὁ πύργος*, Xen. *ligna, ὁ μόσσην*, Isocr., Dion. Hal.
 Turritus, *πυργωτός*, α, ὄν, Athen. *ὁ ἐξ ἡ εὐπύργος*.
 Turtur, ἡ *τρυγών*, Isocr., Aristot.
 Turunda, *ὁ ψωμός*, α, Athen.
 Tussicularis, *βηχτικός*, ἢ, ὄν, *medicamentum, φάρμακον*, Diosc.
 Tussilago, *τὸ βήχιον*, Diosc.
 Tussio, *βήττω*, Xen. *χιλιδύτω*, Cl. Al. *ὁ πύβητος ἐνοχλῶμαι*, Lucian.
 Tussis, ἡ *βήξ*, βηχός, Diosc.
 Tutamen, *τὸ πρόσδεσμον*, Bas. *τὸ πρόσδεσμον*, ατος, Dion. Hal.
 Tute, *ἀκινδύνως*, Dem.
 Tutela, ἡ *ἐπιτροπία*, Dion. Hal. *tutelam aliquis suscipio, λαμβάνω ἐπιτροπίαν τινός*, id. *ἐπιτροπῶν τινά*, id. *sub tutela esse, ὑπὸ ἐπιτροπῶν εἶναι*, N. T. *ἐπιτροπεύεσθαι*, Dion. Hal.
 Tutelaris, *ἐπιτροπικός*, ἢ, ὄν, Dion. Hal.
 Tuto, *ἀκινδύνως*, Dem. *ἀσφαλῶς*, id.
 Tutor, oris, *ὁ ἐπιτροπός*, α, Dion. Hal.
 Tutor, procius, *aliquem, τινός*, Dem.
 Tutus, *ὁ ἐξ ἡ ἀσφαλής*, Isocr., Dem. *ὁ ἐξ ἡ ἀκινδύνος*, α, id.
 Tuus, *οἶός*, ὅν, sōn, *amicitia, φιλία*, Dem. *facies, εἶψις*, id. *σὺ, pater tuus, πατήρ σου*, μήτηρ σου, *πρόγονός σου*.
 Tympanizo, *τυμπανίζω*, LXX.
 Tympanum, *τὸ τύμπανον*, α, Athen.
 Typographeum, *τὸ τυπογραφεῖον*, α.
 Typographia, ἡ *τυπογραφία*, ας.
 Typographus, *ὁ τυπογράφος*, α.
 Typus, *ὁ τύπος*, α, N. T.
 Tyrannice, *τυραννικῶς*, Isocr.
 Tyrannicida, *τυραννοκτόνος*, α, Phalar.
 Tyrannicidium, ἡ *τυραννοκτομία*, ας, Plut.
 Tyrannicus, a, um, *τυραννικός*, ἢ, ὄν, Isocr.
 Tyrannis, ἡ *τυραννίς*: *tyratinidem invado, καθάπτωμαι τυραννίδος*, Plut. *adfecto, τυραννίδος*, Suid. *exerceo, τυραννέω*, Isocr. *comparo mihi, τυραννίδα κατασκευάζωμαι ἑμαυτῷ*, Dem. *obtineo, ἔχω*, id. *κατέχω*, id. *firmiter adversus aliquos, ἐπιτιμῶν ἀπανταίους τινα*: *conservo, διασώζω non expertum esse, ἄπειρον εἶναι πῶν τυραννίδων*, id.
 Tyrannus, *ὁ τύραννος*, Dem. *ὁ τυραννέων, οὐτος*, id. *ὁ μονάρχης*.
 Tyro, *ὁ ἀρχαίος*, α, Macar. *ὁ νεοπύργος*, *ὁ νεοπαλῶν*, Xenoph. *novellus discipulus, ὁ ἀρετὴ ἀρχόμενος παιδιδεύσθαι*, Philo.

Tyrocinium, ἡ *πρωτοπείρα*.
 Tyrunculus, *ὁ πρωτοπείρας*, Athen.

V.

VACANTER, *σχολαίως*, Aristot.
 Vacatio, a negotiis, ἡ *σχολή*, Aristot. a publicis oneribus, ἡ *ἀπέλεια*, Dem.
 Vacca, ἡ *δάμαλις*, Isocr., Naz. ἡ *βύς, βοῦς*, Isocr.
 Vaccinium, ἡ *σευ* ὁ *ὑάκινθος*, α, Theophr. *aiis, ὁ αἰγίλων*, α, Isocr., ατος, id.
 Vaccinus, *βύσις*, Isocr., ατος, id.
 Vaccula, *τὸ βυδρίον*, Athen.
 Vacerra, ὁ *πασσαλός*.
 Vacillatio, ἡ *παρὰφρα*, ας, Plut.
 Vacillo, *παρὰφραμαι*, Plut. *σφάλλομαι*, Plut. *ἀστατίω*, N. T.
 Vaco, *σχολάζω*, alicui rei, *πρὸς τι*, Aristot. *ἐν τινι*, Xen. *ἀποσχολάζω ἐν τινι*, Aristot. *σχολῶν ποίωμαι πρὸς τι*, Xen. *culpa, ἀναίτιος εἰμι*, Dem. *ab omnibus negotiis, σχολῶν ἀπὸ πάντων πραγμάτων*, Plut. *σχολάζω ἀπὸ τίνος vacuus sum ab omni re, κενός εἰμι πάντων*, Xen. *vacat mihi discere, σχολῆς ἔστι ἐν μοί*, id. *καθηκόντι*, id.
 Vacuefacio, *κινώ*, Theophr.
 Vacuitas, ἡ *κενότης*, Isocr.
 Vacuo, *κινώ*, Theophr.
 Vacuus, *κενός*, ἢ, ὄν, *aliqua re, τινός*, Xenoph. *ὁ ἐξ ἡ διάκενος*, α, Aristot.
 Vadimonium, ἡ *ἰγνή*, Isocr., ἡ *ἰγνήσις*, Isocr. *desero, φυνδοῖμαι*, Dem. *obeo, ἀντιδικῶν promitto, δικὴν ἀναδίδωμαι*, id.
 Vado, ας, *πείζω διαβαίνω*.
 Vado, is, *βαδίζω*, domum, *πρὸς οἰκίαν*, Plut. *εἰμι, βαίω*.
 Vador, *δικὴν ἀναδίδωμαι*, Dem.
 Vadus, *διαβάτης*, ἢ, ὄν, Lucian.
 Vadum, *ὁ πόντος*, α, *τὸ διαβάτον μέρος*, πῶ ποταμῷ.
 Væ, *ἄ!* vobis, ὡς, N. T.
 Væfer, *ὁ ἐξ ἡ πανουργός*, α, Dem. *δεινός*, ἢ, ὄν, id.
 Være, *πανουργός*, Isocr.
 Væritas, ἡ *πανουργία*, ας, Dem.
 Vagabundus, *πλάνος*, α, ὄν, Dem. *ὁ πλάνης*, Isocr., id. *ἀλάστον*, Isocr., ατος, Isocr.
 Vagatio, ἡ *πλάνησις*, Isocr., Thuc. ἡ *πλάνη*, ας, Dem. ἡ *ἔλπις*.
 Vage, *πλανητικῶς*, Isocr.
 Vagina, ὁ *κολός*, α, gladii, ἡ *ἐπιθήκη*, Isocr., Hes.
 Vagio, *κλυδωνίζομαι*, Max. Tyr. *κλυδωνίζομαι*, Dion. Hal. *κλυδωνίζομαι*.
 Vagitus, ὁ *κλυδωνισμός*, α, Plut. *ὁ κλυδωνισμός*, α, Athen.
 Vagor, *πλανάμαι*, Aristot. *ἀλάστωμαι, peregre cum liberis et uxore, ἐπὶ ζῆντος μετὰ πατρὶν ἐξ ὀνείδος*, Dem.
 Vagus, idem quod *Vagabundus*.
 Vah! *οἶ*, virum, *ἀνδρὸς*, Xenoph.
 Valde, *σφόδρα*, turbor, *ἐκταράσσωμαι*, Dem. *male me habeo, πάντοτε πονηρῶς ἔχω*, laudo, *ὡς δυνατόν*, μέγιστα ἰσχυρίζομαι, id. *λίαν*, Dem. *κομίζω*, Lucian. *μεγάλως*, Herodian.
 Valedico, *ἀποτάττωμαι*, alicui, τινί, N. T. *χαίρειν ἰδύν*, Plut. *ἔρρωσθαι φράζω τινί*, Dem. *χαίρειν μακρὰ φράζω τινί*, Plut.
 Valeo, *ὀφθαλμῶν*, Dem. *βάνωμαι*, Thuc. *possum, δύναμαι*, Dem. *talentum, ἰσχύω τάλατον*, Polyb. *δύναμαι, τάλατον*, Aristot. *Vale!* *ἔρρωσο!* *ὀφθαλμῶν!* *χαίρει!* Lucian.
 Valetudinarium, *τὸ νοσοκομεῖον*, α, Hieron.
 Valetudinaris, *ὁ ἐξ ἡ νοσώδης*, Isocr., Plut. *παχυκτικός*, ἢ, ὄν, Gal.
 Valetudo, *bona, ἡ ἐνέργεια*, ας, Aristot. ἡ *ἐνέργεια*, ας, Bas. *malis, ἡ ἀβρῶσις*, ας, Dem. *τὸ ἀβρῶσιμα*, ατος, id. Confer *Sanitas*, et *Morbis*.
 Valgus, *βλαστός*, ἢ, ὄν, Gal.
 Valide, *σφόδρα*, Dem. *ἰσχυρῶς*. Confer *Valde*.
 Validus, ἡ *ἰσχυρία*, Isocr., ατος, Dem. *ὁ ἐξ ἡ ἐνέργεια*, α, id. *ἰσχυρός*, α, ὄν, id. Confer *Sanus*, item *Fortis*.
 Vallaris, *ὁ ἐκείνος*, α, Isocr., ατος, Isocr.

Vallis, *τὸ ἄγρος*, Isocr., Philo. *ὁ αὐλός*.
 Vallo, *περιβάλλω*, urbem, *τῇ πόλει*, τὸ *ἔρρωσο*, Xenoph. *aliquid, ἀποταττω*, Thuc.
 Vallum, *τὸ πρόσδεσμον*, ατος, Polyb. *τὸ χῶμα*, ατος, Dem. *τὸ χαράκιμα*, ατος, id. *ὁ χῶμα*.
 Vallus, ὁ *σκόλος*, Isocr., Dion. Hal.
 Valor, pretium, ἡ *τιμὴ*, Isocr., Dem. Confer *Pretium*.
 Valve, *αἱ διελκίδες*, ας, Eustath.
 Vane, *ματαιώδης*, Plut. *μάταιος*, id.
 Vanesco, *ἀφανίζομαι*.
 Vaniloquium, ἡ *κινεωγραφία*, ας, Plut. ἡ *ματαιολογία*, ας, N. T.
 Vaniloquus, ὁ *ἐξ ἡ ματαιολόγος*, α, N. T. *κινεολόγος*, Isocr., ατος, Plut.
 Vanitas, ἡ *ματαιότης*, Isocr., N. T. ἡ *ἀνιμῶν*, ας, Lucian.
 Vanno, *λεπιδώδης*, Philo.
 Vannus, ὁ *λεπιδός*, ας, LXX.
 Vanus, *ματαιώδης*, ας, ατος, labor, *πόντος*, Plut. *κενός*, Isocr., ατος, Dem. *homo, πνευματοφόρος ἀνθρώπος*, LXX.
 Vapide, *ἀπαιδῶν*.
 Vapidus, ὁ *ἐξ ἡ ἀπαιδῶν*, Isocr.
 Vapor, ὁ *ἀέρας*, α, Diod. Sic.
 Vaporarium, ἡ *ἀπαιδῶν*, ας, Isocr.
 Vaporatio, ἡ *ἀπαιδῶν*, ας, Isocr. *ἀπαιδῶν*, ας, Isocr.
 Vaporosus, *ἀπαιδῶν*, Isocr. *ἀπαιδῶν*, ας, Isocr.
 Vappa, ὁ *ἐκπρόστος*, α, Isocr., Alciphron.
 Vapulo, *τύπτομαι*, Plut.
 Variatio, ἡ *ποικιλία*, Isocr., Plut. ἡ *ποικιλία*, ας, Isocr.
 Varico, seu Varicor, *ὡς ῥαῖδός βαδίζω*, διατείνω *τὰ σκέλη*.
 Varicosus, ὁ *ἐξ ἡ κερῶδης*, Isocr., Hippocr.
 Varicula, *τὸ κερῶδης*, α, Isocr.
 Varie, *ποικίλως*.
 Variegatio, ἡ *ποικιλία*, Plut.
 Variegos, *ποικίλως*, Eur.
 Varietas, ἡ *ποικιλία*, ας, Isocr. ἡ *ποικιλία*, ας, Isocr.
 Vario, *ποικίλως*, διαποικίλως, ας, Isocr.
 Varius, *ποικίλος*, α, Isocr., Dem. *αἰσός*, α, Isocr.
 Varix, ὁ *κερῶδης*, α, Isocr.
 Varus, *κερῶδης*, α, Isocr., Poll.
 Vas, vasis, ὁ *ἰγνήτης*, α, Dion. Hal. ὁ *ἰγνήτης*, α, Plut. *vades do, ἰγνήτης παρὶς*, id. *constituo alicui, καθίστημι τινί*, Dem. *accipio, λαμβάνω*, Plut.
 Vas, *τὸ ἄγγος*, Isocr., Aristot. *τὸ ἄγγος*, α, Isocr. *ficile, ὀστρεῖον*, α, Isocr. *argenteum, τὸ ἀργυρεῖον*, ατος, Dion. Hal. *aureum, τὸ χρυσεῖον*, ατος, Dion. Chrys. *evacuatio vase, ἐξαγωγή*, Hippocr. *in vas defundo, καταργίζω*, Diosc. *in aliud vas transfundo, μεταργίζω*, id.
 Vasculum, *τὸ σκεῦος*, α, Plut. *τὸ ἀγγεῖον*, ατος, Isocr. *brevis sive parvi oris, ἄγγος*, ατος, Isocr. *id.*
 Vastatio, ἡ *πόρθησις*, Isocr., Dem. ἡ *ἀνάσσεις*, idem. ἡ *ἐρημώσις*, Isocr., N. T.
 Vastator, ὁ *πορθητής*.
 Vaste, *ὕπερμεγέθως*, ὑπερβῶς.
 Vastitas, ἡ *ἐρημία*, ας, Isocr. *ingens magnitudo, ἡ ἀμετρία*, ας, Isocr. *ὕπερμεγέθως*.
 Vasto, *πορθεῖν*, ατος, Isocr. *urbes, ἀναστῆναι ποιεῖν τὰς πόλεις*, Isocr. *καταστῆναι τὰς πόλεις*, Isocr. *vicos et parvas urbes, διαπορθεῖν πόλεις ἐξ πόλεις μικράς*, Plut.
 Vastus, ὁ *ἐξ ἡ ἀνάσσεις*, Isocr. *valde magnus, ὁ ἐξ ἡ ὑπερμεγέθως*, Xen.
 Vates, ὁ *μάντις*, Isocr. ὁ *προφῆτης*, α, N. T. ὁ *χρησμολόγος*, α, Thuc. *verus, ὁ ἀληθόμενος*, Isocr., Philo. *falsus, ὁ ψευδοπροφῆτης*, α, N. T.
 Vaticinatio, ἡ *μαντεία*, ἡ *προφητεία*, N. T.
 Vaticinator, idem quod *Vates*.
 Vaticinium, ἡ *μαντεία*, ας, Lucian. *τὸ μαντεῖον*, α, Thuc.
 Vaticinor, *μαντεύομαι*, alicui aliquid, *τί τινι*, Lucian. *χρησμολόγος*, Lucian. *ἐρημώσις*, Plut. *ἐρημώσις*, Philo. *vaticinandi peritus, μαντικός*, α, Isocr. *ἐλπίς*, Lucian. *μαντικής τινά ἀισθησὶν ἔχειν*, id.
 Vaticinus, *μαντικός*, α, ατος, Plut.

Uber, ὁ ἐξ ἡ εὐφορίας, α, Herodian. Confer Fertilis.
 Ueber, ἡ ὄλη, ἡς, Plut. uber præbeo, ὄλην παρίσχω, id.
 Ubertas, ἡ εὐφορία, ας, Dion. Hal. ἡ εὐθηνία, ας, id. copia, ἡ ἀφθονία, ας, Dem. Confer Fertilitas, item Copia.
 Ubertym, ἀφθονία, Xen. εὐθηνία, Dem.
 Ubi, interrogat. πῶς; colliditur res, συντρίβεται τὸ πῦρ, Dem. ubi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα, id. ὅπου, ἐνταῦθα, Chrys. ubi omnia audiveritis, i. e. postquam, ἐπειδὴ ἀκούσῃτε πάντα, Dem. ubi terrarum seu gentium, ὅ γῆς, Eurip. ubi primum, ἐπεὶ πρῶτον, Xen. ubi primum illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Plut.
 Ubique, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα, Dem. ὅπου ποτὶ γῆς, Synes.
 Ubilibet, seu Ubivis, ὅπου, ὅπου, ὅπου, ὅπου, ὅπου, Dem.
 Ubique, πανταχῶς, interesse exercitui, παρῆναι τῷ στρατεύματι, Dem.
 Udu, ὁ ἐξ ἡ εὐνορίας, α, ὁ ἐξ ἡ εὐφροσύνης, α, locus, τόπος, Diosc. εὐνορίας τόπος, id. ὁ ἐξ ἡ κάλυψος, α, Hipp.
 Ve, ἡ, firmior justiorve, βεβαίωτερος ἢ δικαιότερος, Dem.
 Vecordia, ἡ παράνοια, ας, Dem. ἡ ἀπόνεια, ας, id. ἡ παραφροσύνη.
 Vecors, ὁ ἐξ ἡ ἀκαρδίας, α, LXX. ὁ ἐξ ἡ ἄφρων, ονος, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἄφρων, ονος, id. ὁ ἐξ ἡ ἀνότητος, α, Isocr.
 Vectigal, τὸ τέλος, εως, Dem. ὁ δασμός, ὅς, Isocr. exerceo, διαρῶν ἀπάγων, Plut. pendo, φέρον τέλος, N. T. Confer Tributum.
 Vectigalis, ὁ ἐξ ἡ συντελέως, εως, Dem.
 Vectio, ἡ ὄχησις, εως, Hesych. ἡ φορὰ, ας, ἡ ἀγωγή, ἡς, Suid.
 Vectis, ὁ ἀναφορέτης, εως, LXX. ὁ διασπῆρ, ἥρος, id. τὸ μαχλίων, α, Lucian. ὁ μόχλος, ὁ ὄχλως, εως, Diod. Sic.
 Vecto, ὄχλως, Aristoph.
 Vector, ὁ ἐπιβάτης, Xen. ὁ ἐποχός, id.
 Vectorius, κομιστικός, ἡ, ὄν.
 Vectura, ἡ ὄχησις, ἡ κομιδή, Isocr. vecturæ pretium, τὸ φορεῖον, τὸ φέρετρον, Poll.
 Vegeto, εὐδαλῶ ποίω.
 Vegetus, ὁ ἐξ ἡ εὐδαλῆς, εως, ἀπμαῖος, αἶα, αἶον, Plut. ὁ ἐξ ἡ εὐρωστος vegeto corpore esse, εὐσωματῆν, Aristoph.
 Vehemens, σφοδρὸς, α, ὄν, Dem. δεινός, ἡ, ὄν, idem.
 Vehementer, δεινῶς, Aristot. σφοδρὰ, id.
 Vehementia, ἡ σφοδρότης, ἡτος, ἡ δεινότης, ἡτος, Aristot.
 Vehes, τὸ ὄχημα, ατος, Plut.
 Vehiculum, τὸ ὄχημα, ατος, Plut. ἡ ἄμαξα, ἡς, LXX. τὸ φορεῖον.
 Veho, ὄχλως, ἀγω, frumentum, σῖτον, Dem. vehor equis, ὄχλωμαι ἐπὶ τῶν ἵππων, Xen. asino, ἐποχέωμαι ὄν, Herodian.
 Vel, ἡ, Dem. Confer Divo.
 Valabrum, τὸ βήλαβρον, Dion. Hal.
 Velamen, τὸ κάλυμμα, ατος, τὸ σκέπασμα, τὸ ἔλκτρον, α, Lucian.
 Velarium, τὸ παραπέτασμα.
 Velatura, ἡ πορθεία, ας, Plat.
 Veles, ὁ ἀψιμαχός, α, Polyb.
 Velitatio, ἡ ἀψιμαχία, ας, Xiph. ἡ μελέτη, ἡς, Aristid. ἡ ἀποβολή, εως, Xen.
 Velitor, ἀψιμαχέω, Plut. ἀερογολίζομαι, velitando, ἀψιμάχως, Dion. Hal.
 Vellicatio, ὁ τιλμός, ὅς, Aret. τὸ κνίσμα, ατος, Suid. ἡ ἀπόκνησις, εως, Theophr.
 Vellico, ἀποκνίζω, Athen. pro accusare, διασύνεσθαι.
 Vello, σίλλω, comam, κόμην, Dion.
 Vellus, τὸ κώδιον, α, Lucian. ὁ μαλλός, aureum, τὸ χρυσόμαλλον δέρας, Diod. Sic.
 Velo, καλύπτω, aliquid, σκέπω τι, Herodian. σκεπάζω τι, Xen.
 Velocitas, τὸ τάχος, εως, Dem. ἡ ὀξύτης, ἡτος.
 Velociter, ταχέως, Dem. ὀξέως, Gal.
 Velox, ταχύς, εἶα, ὄν, Dem. ταχύνος, ἡ, ὄν, Aristot.
 Velum, τὸ ἱστῖον, α, Plut. ἡ ὀδὸν, ἡς, Lucian. contrahere, τὴν ὀδὸν σείλαι, id.

Velut, ὡς, Dem. ὡσανεῖ, id. Confer Sicut, Quemadmodum.
 Vena, ἡ φλεψ, εως, Xen. argenti, φλεψ ἀργυρεῖς, ἰδος, Aristid. metalli, τὸ κατάργειον μετὰλλω, Diod. Sic. aquæ, φλεψ πηγῆς, Philo. venam seco, φλεβοτομέω, σχάζω φλέβα, Arr. vena sectio, ἡ φλεβοτομία, ας, Gal.
 Venabulum, τὸ πορβολίον, α, Xen.
 Venalis, ἀνότης, ἡ, ὄν, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀνίος, α, Plut. res venales, τὰ ἀνία, ὡν, Dem.
 Venalium, τὸ πωλητήριον, Lucian.
 Venalitiū, ὁ ἐξ ἡ ἀνίος, α, Plut.
 Venaticus, ἀργυρετικός, ἡ, ὄν, Eust. κυνηγετικός, ἡ, ὄν, Plut. θηρευτικός, ἡ, ὄν, Xen.
 Venatio, ἡ ἄγρος, ας, Plut. ἡ κυνηγεία, ας, Diod. Sic. τὸ κυνήγιον, α, id.
 Venator, ὁ θηρευτής, ὅς, Max. Tyr. ὁ κυνηγέτης, α, Plut.
 Venatorius, ἀργυρετικός, ἡ, ὄν, Eustath. θηρευτικός, ἡ, ὄν, κυνηγετικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Venatrix, ἡ κυνηγίτις, ἰδος, Xen.
 Venatus, ἡ, ἡ κυνηγεία, ας, Diod. Sic. τὸ κυνήγιον, α, Plut.
 Vendibilis, ἀνότης, ἡ, ὄν, Isocr. ὁ ἐξ ἡ πρᾶσιμος, α, Xen.
 Vendico, ἀντιποιούμαι, mihi aliquid, τινός, Dem. τι, id. ἐξιδίω τι, Isocr.
 Venditatio, ἡ πρᾶσις, εως, Plat. ostentatio, ἡ ἐνδείξις, εως, Æschin.
 Venditio, ἡ πρᾶσις, εως, Plat. ἡ διάπρασις, εως, Plut. ἡ ἀπμπολή.
 Vendito, πιστάσκω, Thuc. ἀπμπολή, Lucian. ostento, me alicui, ἐνδείκνυμι ἑμαυτὸν τινι, Plut.
 Venditor, ὁ πωτήρ, ἥρος, Plat. ὁ πρᾶτης, α, Isaus. ὁ πωλητής.
 Vendo, πιστάσκω, aliquid pro argento, τι πρὸς ἀργύριον, Thuc. aliquid artificiosius, πωλέω τι τεχνικώτερον, Isocr. parvo, τι ὀλίγον longe infra justum pretium, πολλοῦ μέρους τῆς ἀξίας, veritatem pecunia, ἀποδίδωμι τῇ ἀληθείᾳ χρημάτων, Dem. me alicui, πιστάσκω ἑμαυτὸν τινι, id.
 Venefica, ἡ φαρμακεύτρια, ας, Theocr. ἡ φαρμακίς, ἰδος, Aristoph.
 Veneficium, ἡ φαρμακεία, ας, Philo. ἡ φαρμακεία, εως, Plat. veneficio lædo seu adicio aliquid, φαρμακίζω τινι, Plat.
 Veneficus, ἡ, ὁ φαρμακευτής, ὅς, Plat. ὁ φαρμακεύς, εως, Synes. ὁ φαρμακός, ὅς, Plat.
 Veneficus, φαρμακευτικός, ἡ, ὄν, ὁ ἐξ ἡ φαρμακώδης, εως, Diosc.
 Venenatus, ὁ ἐξ ἡ φαρμακώδης.
 Veneno, φαρμάσκω, aliquid, τινὰ, Plat. Confer Venenum.
 Venenum, τὸ φάρμακον, α, Diosc. do seu porrigo alicui, δίδωμι τινι, Dem. bibo, πίνω, idem. veneno inficio aliquid, φαρμάσκω τι, Plat.
 Veneo, πωλέωμαι, Lucian. πιστάσκομαι, Xen.
 Venerabilis, α, ὁ ἐξ ἡ αἰδέσιμος, α, Bas. ὁ ἐξ ἡ ἐντιμος, α, Dem. ὁ ἐξ ἡ σεβάσιμος, α, Herodian.
 Veneratio, ἡ σέβασις, εως, Plut. ὁ σεβασμός, ὅς, id. ἡ τιμή, ἡς, Dem. ἡ αἰδέσις.
 Veneratus, ἀφροδισιός, ἰα, ὄν, Plat.
 Veneror, σέβομαι, aliquid ut patrem, τινὰ ὡς πατέρα, Xen. Deum, αἰσχύνομαι Θεόν, Dem. amicos, αἰδέομαι τὰς φίλας, id. aliquid omni observantia, σερασκῶ τινὰ πασῇ σερασκείᾳ, Xen.
 Venia, ἡ συγγνώμη, Dem. ἡ ἄνεσις, εως, idem. τὸ ἔλεος, εως, Dem. et misericordia dignari aliquid, συγγνώμης ἐξ χάριτος ἀξίω τινι, id. veniam rogo senectuti, συγγνώμην αἰτέομαι σῶ γῆρας, Isocr. do alicui, συγγνώμην ἔχω τινι, idem. consequi delictorum, τυγχάνω συγγνώμης ἀμαρτάνων, Dem. nullam consequor, ἔτι μοι δέμια συγγνώμη, id.
 Venialis, συγγνώστος, ἡ, ὄν, Lucian.
 Venio, ἦκα, e domo, ὀκνοῦν, Dem. ad remp. ἔρχομαι ἐπὶ τὸ ἔργον, Plat. ad aliquid, ἀφικνίομαι πρὸς τινι, Dem. ab aliquo, παρὰ τινος, id. ad amicum, παραινίζομαι φίλῳ, Xen. ad certamen, πρὸς ἀγῶνα, Æschin.

Venor, θηρεύω, vulpes, ἀλώπεκας, Plut. voluptates, ἡδονάς, Isocr. lucrum, κέρδος, auras, αἶρας, Xen. aliquid, ἀργεῖον τι, idem. honorem, τιμήν, Phalar.
 Venter, ἡ κοιλία, ας, Galen. ἡ γαστήρ, εως, id. imus, τὸ ὑπογάστριον, α, Poll. ventri deditus, ὁ γαστρίδελης, α, Bas. γαστρός ἦττων, Ælian. ventrem exonero, ἀποσκευάζομαι τὰ ἐντοχλῶντα, Herodian.
 Ventilabrum, τὸ πτύον, Xen.
 Ventilatio, ἡ λίκμησις, εως.
 Ventilō, λικμάω, LXX. ἐλκίμαω, Philo.
 Ventosus, ὁ ἐξ ἡ πνευματώδης, εως, Laert. ὁ ἐξ ἡ ὑπνέμιος, α, Bas. ἀνεμιαίος, αἶα, αἶον, Naz. ὁ ἐξ ἡ ἀνεμώδης, homo, ἀνθρώπος πνευματοφόρος, LXX.
 Ventrale, τὸ περιγαστρίον, α, τὸ προγαστρίδιον, α, Lucian.
 Ventricosus, seu Ventrosus, ὁ ἐξ ἡ γαστρώδης, εως, ὁ ἐξ ἡ προγαστρώδης, ορος, Lucian.
 Ventulus, τὸ ἀνείδιον, α, Plat.
 Ventus, ὁ ἀνέμος, α, Aristot. vehemens, πολλός, Dem. gravis, μέγας, id. secundus, πλῆσις, Lucian. ἡ ὄρια, ας, Plat. oritur noctu, γίγνεται νυκτός, Dem. perficere aliquid ventis, διαπράττειν τι πνεύμασι, id. impediri ventis, ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δύνασθαι ποιεῖν τι, id. vento expositus, ὁ ἐξ ἡ προσάνεμος, α, Xenoph. vento agitari, ἀνεμίζεσθαι, N. T. ὑπὸ τῶ ἀνέμου σαλεύεσθαι, ibid. vento secundo utor, θεοδοροῦμαι, Diod. Sic. secundo vento, ἐξ ὀρίας, Aristot. destitutor, ἀπερέω, Polyb. qui fit, ἕριος, ἰα, ὄν, Theophr.
 Venundo, πωλέω, Dem. Confer Vendo.
 Venus, ἡ Ἀφροδίτη, ἡς.
 Venustus, τὸ κάλλος, εως, Dem. ἡ εὐκοσμία, ας, Xenoph. ἡ ἱσαφροδισία, ας, App. Confer Pulchritudo, Elegantiā.
 Venuste, χαρίεντως, Isocr. κεχαρισμένως, id.
 Venustus, ὁ ἐξ ἡ εὐπρεπής, εως, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἱσαφροδισίος, α, Xen. χαρίεις.
 Veprecula, τὸ ἀνάνθη, α, Diosc.
 Vepres, ἡ ἀκανθὰ, ἡς, Diosc.
 Vepretum, ὁ ἀκανθών, ὄνος, Eustath.
 Ver, τὸ ἔαρ, εως, Aristot. sub vere, πρὸς τὸ ἔαρ, Thuc. vere novo, εἰς νεώτα, Dion. Hal. vere, ἐν ἡρῇ, id. ἔαρος, Diosc. ineunte, ἄμα ἡρῇ, Thuc. ver ago, ἐαρίζω, Athen. in, ἐνταρίζω, Plut.
 Veratrum, ὁ ἐλλείβορος, α, Diosc.
 Verax, ἀληθινός, ἡ, ὄν, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀψευδής, εως, idem.
 Verbacum, ὁ φλόμος, α, Aristot.
 Verbena, ἡ ἱεροδοσάνη, ἡς.
 Verber, ἡ πληγὴ, ἡς, Xen. τὸ αἰκίσμα.
 Verberatio, ἡ αἰκία, ας, Dem. ὁ αἰκισμός, ὅς, idem.
 Verbero, αἰκίζω, aliquid, τινὰ, Isocr. τύπτω τινὰ, Dem. μαστιγώ.
 Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, α, Plut.
 Verbose, πολυλόγως.
 Verbositas, ἡ πολυλογία, ας, Plat.
 Verbosus, ὁ ἐξ ἡ πολυλόγος, Xiph. ὁ ἐξ ἡ πολυφραδής, Cl. Al. ἀμπεροσπῆς.
 Verbum, τὸ ῥῆμα, ατος, Dem. τὸ ἔπος, εως, Thuc. ἡ λέξις, εως, Plut. ad verbum, κατά λέξιν, id. verba facio, λόγον ποίωμαι, de aliqua re, περὶ τινος, Plat. ὑπὲρ τινος, Isocr. ad aliquid, πρὸς τινι, Isocr. διαλέγομαι περὶ τινος, Dem. verbi gratia, λόγῳ χάριν, Theophr. ut Homeri verbis utar, ἵνα ἐξ κατ' ὅμορον εἴπω, Lucian. bona verba quaeso! εὐφρόνησον! εὐφρόναι, Lucian. verbis et re ipsa, λόγῳ ἐξ ἔργῳ ποίω τι, Lycophr.
 Vere, ἀληθῶς, Dem. ἀληθῆς, id. ὄντως.
 Verecunde, εὐλαβῶς, Dem. αἰδημένως, Plut.
 Verecundia, ἡ αἰδώς, ὄος, Dem. ἡ εὐλάβεια, ας, id. ἡ αἰσχύνῃ.
 Verecundus, αἰδέομαι, Xen. αἰσχύνομαι.
 Verendus, ὁ ἐξ ἡ αἰδήμιον, ονος, Aristot. ὁ ἐξ ἡ εὐλαβής, εως, Dem. αἰσχυνηλός, ἡ, ὄν, Plut.
 Veredarius, ὁ πτερεφόρος, α, Plut.
 Verendus, ὁ ἐξ ἡ αἰδίσμιος.
 Vereor, αἰσχύνομαι, aliquid, ne, τινὰ, μή, [S 2] Plat.

Plat. ut, δίδωκα, ὡς ἔχ, Xen. ὅπως μὴ, Isocr. ne, ἐκείνῳ μὴ, Dem. dicere, ἐκείνῳ εἰ-
πεῖν, Lucian. εὐλαβεῖσθαι τι, Isocr.
Veretrum, τὸ αἰδοῖον, u, Thuc.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες, αν.
Vergo, φερόμαι, ad aliquid, ἐπὶ τι, Theophr.
συντίθειν πρὸς τι, Aristot. εἰς τι, Isocr. βρῖθαι
ἐπὶ τι, Plut.
Verisimilis, εἰκὼς, οὐα, δε, τῷ ἀληθεῖ, Plat. πι-
θανός, ἡ, ὄν, Dem.
Verisimilitur, πιθανώδης.
Verisimilitudo, τὸ πιθανόν, ἡ πιθανότης, Plut.
Veritas, ἡ ἀληθεία, as, Dem. τὸ ἀληθές, εὐα, id.
veritatem indagare, ἀληθείαν ζητεῖν,
expendere, λογίζεσθαι τὸ ἀληθές, id. sectari,
ἀληθείαν διώκειν ostendere de aliquo, δηλῶν
πρὸς τίνος· demonstrare ex aliquo, ἰσχυρίζεσθαι
ἐκ τίνος, id. aperire, ἀποκαλύπτειν, Isocr.
invenire alicujus, εὐρίσκειν τίνος, Dem. in
lucem proferri, φανερὰν γίγνεσθαι depre-
hendere, συχρὶν τῆς ἀληθείας aberrare a
veritate, διαμαρτάνειν τῆς ἀληθείας veritatem
fugere, ἀληθείαν φεύγειν violare, λυμάνει-
σθαι vendi, χρημάτων ἀποδίδεσθαι τάλανθ'·
pervertere, διαστρέφειν τάλανθ'· id.
Vermen, ὁ σκόληξ, κος, Diosc.
Vermiculor, σκοληκίζομαι, Theophr.
Vermiculus, σκοληκίον, u, Athen.
Vermination, ἡ σκοληκίσις, εὐα.
Vermino, seu Vermينو, σκοληκιάω, Diosc.
Verminosus, ὁ ἐξ ἡ σκοληκώδης, εὐα.
Vermis, ὁ σκόληξ, κος, Diosc.
Verna, ὁ οἰκτορὺς, εὐα, Philo. ὁ ἐξ ἡ οἰκτορα-
φός.
Vernaculus, ὁ ἐξ ἡ οἰκτορὸς, εὐα, Aristot. ὁ ἐξ ἡ
ἐργάτης, u, Thuc.
Vernilis, θυλικός, ἡ, ὄν, Plut.
Verno, ἐαρίζω, Philo. ἀναβλάσκειν.
Vernus, ἐαρινός, ἡ, ὄν, Diosc.
Vero, δι, Dem. tu quidem, ego vero, οὐ μὲν,
ἐγὼ δὲ, id.
Verpa, seu Verpus, ὁ ψαλός, u, Aristoph.
Verres, ὁ χοῖρος ἄρρην.
Verriculum, ἡ σαγγίον, ης, Plut.
Verrinus, χοῖρος, εὐα, αν, Gal.
Verro, κοῖω, Philo. domum, σφῶν οἰκίαν,
N. T.
Verruca, τὸ μυρμηκίον, Aet. verrucis infestor,
μυρμηκιάω, LXX.
Verrucosus, ὁ ἐξ ἡ ὀχρῶδης, εὐα, Diosc.
Versabilis, ὁ ἐξ ἡ περιεπαιγτός, u, Athen.
Versatilis, εὐεπαιγτός, ἡ, ὄν, ὁ ἐξ ἡ εὐεπαιγτός, Plut.
Versatio, ἡ περιεργία, ης, ἡ περιεργία, u, Arist.
Versicolor, ὁ ἐξ ἡ πολυχρῶματος, Plat.
Versiculus, τὸ σιγίδιον, Plut.
Versifico, ἐποποιῶ, βαλῶδης.
Versio, ἡ στροφή, ης, Poll. ex una lingua in
aliam, ἡ μετάφρασις, εὐα, Plut.
Versipellis, ὁ ἐξ ἡ πολύτροπος, u, ὁ ἐξ ἡ στανῆρος,
Dem.
Verso, περιάγω, Plat.
Versor, διατρέχω, in honestis studiis, περὶ τὰ
καλὰ ἐπιτηδεύματα, Dem. in aliqua re, ἐν
τίνι, Isocr. ἐπὶ τίνι, id. γίγνομαι ἐν τίνι, Isocr.
in magna paupertate, εἰμὶ ἐν πολλῇ πείνῃ,
Xen.
Versura, ἡ στροφή, ης, Poll. pecuniæ, μεταγραφὴ
τῷ δανείῳ, Plut.
Versus, ὁ εἶχος, Plut. τὸ μέτρον, Dem. et nu-
meri, μέτρα καὶ ῥυθμοί, Isocr. aliquot Homeri,
ἔπη τινὸς Ὁμήρου, Dem. elegiaci, τὰ ἐλεγεία,
Iambici, τὰ ἰαμβεῖα, id.
Versus, Procr. πρὸς, aliquid, τίνος, Xen.
Versute, πανουργία, Poll.
Versutia, ἡ πανουργία, as, Dem.
Versutus, ὁ ἐξ ἡ πανούργος, u, Dem. ὁ ἀγγυλο-
μήτης.
Vertebra, ὁ σφόνδυλος, u, LXX. ὁ ἀσφάλγας.
Vertex, capitis, ἡ κορυφή, ης, Xen. montis, ἡ
ἀκρόρεια, as, Philo.
Verticillus, ὁ σφόνδυλος, u, Plut.
Vertigo, ὁ ἴλιγγος, Plut. ὁ ἴλιγξ, γος, Diod.
tenebrosa, ὁ σκοτεινός, Hipp. ἡ σκοτεινία,
Plat. vertigine corripior, ἴλιγγιάω, Them.
σκοτεινιάω, Philo.
Verto, δινέω, Aristot. aliquid in omnem par-

tem, σείρω τι πανταχῇ, Dem. in fugam,
τρέπω εἰς φυγὴν, id. aliquid in aliam lin-
guam, μεταγράφω τι, Thuc. omnia sursum
deorsum, ἄνω καὶ κάτω ποίωμαι πάντα, Dem.
nescio, quo me verum, ἀπορῶ, ποῦ τραποί-
μην, Xen. bene vertat tibi, εὖ σοι γίνοιτο,
Athen.
Veru, ὁ ὀδύλος, u, Herodot.
Vervactum, τὸ νόημα, ατος, Greg.
Veruculum, ὁ ὀδύλος, u, Xen.
Vervex, ὁ πρὸς τομίας, seu ἐκτεταγμένος.
Verum, ἀλλὰ, Dem. Confer Sed.
Verus, ὁ ἐξ ἡ ἀληθής, Dem. ἀληθινός, ἡ, ὄν, id.
ὁ ἐξ ἡ ἀψιυδής, εὐα, ὁ ἐξ ἡ ἔτυμος vera et
æqua, τὰ ἀληθῆ καὶ δίκαια, Dem. et conve-
nientia, καὶ καθήκοντα verum dicere, ἀληθείαν
λέγειν, σάληθ'· εἰπεῖν, χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις
πρὸς τίνος, id. Confer Veritas.
Vesania, ἡ ἀδελτία, Dem. ἡ παραφροσύνη.
Vesanus, ὁ ἐξ ἡ ἀδελτικός, u, Dem. ὁ ἐξ ἡ πα-
ράφρων.
Vescor, ἐσθίω, Xen. formicæ vescuntur semi-
nibus, σπέρματά ἐστι δίσπων μυρμηκῶν, Æ-
lian. Confer Edo.
Vesica, ἡ κύστις, εὐα, Gal. ἡ φούσα.
Vesicula, τὸ κυστίδιον, ἡ κύστις, γος, Hipp.
Vespa, ὁ σφήξ, κός, Aristot. vesparum sedes, ὁ
σφηκῶν, ὄνος, id. examen, ἡ σφηκία, Plut.
Vespera, ἡ ἑσπέρα, Dem. ἡ ὥρα, N. T. ubi
vespera advenit, ἑσπέρα καταλαμβάνεται, He-
rodian. advenerat, ἑσπέρα ἦν, Dem.
Vesperascit, ὀψίγῃ, ἑσπέρα γίνεσθαι, Xen.
Vespere, seu Vesperi, διελθῇ, LXX. πρὸς ἑσπέρα,
Plat. ἑσπέρας ὥρας, Dem. ἑσπέρας γινομέ-
νης, Xen. ὀψὶ τῆς ἡμέρας, id.
Vespertilio, ἡ νυκταῖς, ἰδός, Aristot.
Vespertinus, ἑσπερινός, ἡ, ὄν, διελθὺς, ἡ, ὄν,
LXX.
Vesperugo, ὁ ἑσπερος, Aristot.
Vespillo, ὁ ἐσπεριότης, LXX. ὁ νεκροφόρος.
Vester, ὑμέτερος, εἰς, εἰς, civis, πολίτης, Dem.
pater, πατὴρ ὑμῶν, N. T.
Vestiarium, τὸ ἱματιοφυλάκιον, u.
Vestiarum, ὁ ἱματιοκόπτης, Lucian.
Vestibulum, τὸ πρὸς τοῦ, LXX. τὸ προπύλαιον,
Plat. τὸ πρόπυλον, Herodian.
Vestigator, ὁ ἱχνυτής, u, Poll.
Vestigatio, ἡ ἱχνυσις, εὐα, Xen. ἡ ἱχνυία.
Vestigium, τὸ ἱχνυς, εὐα, Galen. τὸ ἱχνυς,
Xen. pedis, τὸ βῆμα, ατος, N. T. vestigiis
consequor, ἱχνυόμαι, Plut. insisto, ἱχνυῖν,
Xen. alicujus, κατὰ πόδας ἵσταμαι τίνι, Naz.
κατ' ἵχνος βαίνειν τίνος, Chrys. e vestigio,
παρὰ χεῖμα, Dem.
Vestimentum, idem quod Vestis.
Vestio, ἀμφιάω, Macar. ἱματιάζω, N. T.
Vestis, seu Vestitus, ἡ ἱσθίς, ἡτος, Dem. τὸ
ἱμάτιον, u, idem. τὸ θαιμάτιον, u, idem. τὸ
ἀμφίσημα, ατος, Lucian. τὸ ἱσθίον, ατος,
Ælian. fluxa, ἱσθίς παρρηρημένη, Herodian.
rustica, σολὴ ἀργαῖα, Philo. lacera, ἱμά-
τιον ἐντετριμμένον, Chrys. τριβάνον φαῦλον,
Dion. Chrys. vestem comparo ad diem
festum, παρασκευάζω ἱσθίον εἰς ἑορτήν, Dem.
facere, ποιεῖν ἱμάτιον exuere, ἐκδύειν θαι-
μάτιον corrumpro, διαφθείρω ἱμάτιον dila-
cero, κατατρήγνυμι ἱμάτιον, id. veste ejus-
modi uti, τῷ τοιαύτῳ ἱσθίῳ χρῆσθαι, Ælian.
vestibus splendidis superbire, θρόνισσθαι
ἱσθίῳ πολυτελεῖ, id.
Vestras, ὑμετέρας, u, Suid.
Veteramenta, τὰ κατ' οἶκον, ων, Lucian.
Veteranus, παλαιός, ἡ, ὄν, Dem. miles, ὁ ἀπεί-
ρατος, u, Plut.
Veterasco, παλαιόομαι, Gal. γηράσκω.
Veterator, ὁ πανούργος, Dem.
Veteratorius, πανούργος, Poll.
Veteratorius, ὁ ἐξ ἡ πανούργος, Aristot.
Veterosus, ληθαργικός, ἡ, ὄν.
Veternus, ἡ ληθαργία, ἡ καταφορὰ ἰσχυρά, Diosc.
Veto, κωλύω, Xen. Confer Prohibeo.
Vetula, ἡ προσβύτις, ἰδός, Lucian. ἡ γυνὴ γράβη,
Dem. προσβυτέρα ἄνθρωπος· τὸ γράβιον,
id.
Vetulus, παλαιός, ἡ, ὄν, Plut. Confer Anti-
quus.

Vetulus, i, τὸ γριόντιον, u, Lucian. Confer
Senex.
Vetus, παλαιός, ἡ, ὄν, Aristot. Confer Anti-
quus.
Vetustas, ἡ παλαιότης, ητος, Eurip. ἡ ἀρχαιότης,
ητος, Paus.
Vetuste, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, αἶα, αἶον, Xen. Confer
Antiquus.
Vexatio, ἡ ἰσθμία, Dem. ἡ κάκωσις.
Vexator, ὁ κάκωτής, u, Philo. ὁ λυμαίντης.
Vexillarius, seu Vexillifer, ὁ σημαιοφόρος, Poll.
Vexillum, τὸ σημεῖον, Thuc. ἡ σημαία, Plut.
Vexo, ἱσπεράζω, Plut. σκόλλω, N. T. κακῶς,
ταλαιπαριῶ.
Via, ἡ ὁδός, u, Dem. urbis, ἡ ἀγυία, u, Max.
Tyr. publica, ὁδός δημοσία, regia, ἡ ἀμαξινός,
u, Xen. angustior et altior, ὁδός σινοσιέρα καὶ
μυτιωροσιέρα, Dem. recta, ὁδός, id. tuta, ἀσ-
φαλής· viam reficio, ὁδὸν ἐπισκευάζω mon-
stro alicui, δεικνύμι τίνι patefacere alicui,
ποιεῖν ὁδὸν εἰναι τίνι ire eadem, βαδίζειν τὴν
αὐτὴν ingredi aliquam, πορεύεσθαι τινὰ de-
clinare rectam, ἐξιστάσθαι τῆς ὁδοῦς καὶ
δικαίας ὁδῷ, id.
Vialis, ὁδίατος, αἶα, αἶον.
Viaticum, ἡ ὁδοίατος, Bas.
Viaticum, τὸ ἰφθίον, u, Dem. do, ἡ ὁδοίατος,
Herodot.
Viator, ὁ ὁδοιπόρος, u, Lucian. ὁ ὁδοίτης.
Viatorius, ὁδοιπορικός, ἡ, ὄν, Herodot.
Vibex, ὁ αἰμάλωψ, ωπος, Galen.
Vibratio, ἡ ἀνάπαλις, εὐα, Aristot.
Vibrissa, αἱ τρίχες ῥινός.
Vibro, ἀναπάλλω, Aristot. κραδαίνω.
Viburnum, ἡ βερυνία μέλαινα.
Vicanus, ὁ κομμάτης, u, Dion. Hal.
Vicarius, ὁ, ἡ, τὸ ἀντ' ἄλλου τινα γινόμενος.
Vicatum, κομμηδόν, Diod. Sic. κατὰ κόμας,
Plut.
Vicesimus, εἰκοστός, ἡ, ὄν, LXX.
Vicia, ἡ βικία, as, Geop.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, seu Vicinitas, ἡ γειτονία, as, Aristot.
Vicinitas, εὐα, Plut. in vicinia, ἡ γειτονία,
Lucian.
Vicinus, ὁ ἐξ ἡ γείτων, ονος, Plut. γειτνιακός,
ἡ, ὄν, Joseph. ὁ ἐξ ἡ προσκοινός, Plut. sum,
γειτονία, Plat. γειτνιάω, Herodot. sum mor-
ti, κέρων ἰδού με, Lucian.
Vicis alicujus, ἀντὶ τίνος, Xen. vicem alicujus
doleo, ἄχθομαι ἐπὶ τίνος, Lucian. alicujus
rei præsto, παρέχω τὰς τίνος, Diosc. vice
versa, ἐκ περιτροπῆς, Philo. κατὰ διαδοχὴν,
Plat.
Vicissim, ἀμφοτερίως, Bud. κατὰ διαδοχὴν, Plat.
ἐκ περιτροπῆς, Philo.
Vicissitudo, ἡ ἐξάμειψις, εὐα, Plat. ἡ καταλ-
λαγή, ης, Aristot. ἡ περιτροπή, ης, Philo. ἡ
ἀμειβή.
Victima, τὸ σφάγιον, Dem. τὸ θύμα, ατος, id.
τὸ ἑρῖον, id. offero victimam, προσάγω θυ-
σίαν, Lucian. me ipsum pro aliquo, δίδωμι
σφάγιον ἑμαυτὸν ὑπὲρ τίνος, Dem. sacrifico
victimam, θύω ἑρῖον prosterno victimas,
καταβάλλω ἑρῖα, id.
Victimarius, ὁ σφαγίτης, εὐα, Xen. ὁ θύτης, u,
Herodian.
Victio, σιτέομαι, aliqua re, τίνος, Aristot.
Victor, ὁ νικῶν, ὄντος, Dem. ὁ νικηκῶς, ὄντος, id.
ὁ κρητῆρας, ατος, id.
Victoria, ἡ νίκη, ης, honesta et conveniens,
καλὴ καὶ προσήκουσα, Dem. injuste parta,
παρὰ τὸ δίκαιον γινόμενη, id. victoriam ob-
tineo seu reporto, νίκην λαμβάνω, id. νίκην
αἰρομαι, Dion. Hal. victoria recte uti, κατὰ
τρόπον διοικεῖν τὴν νίκην, Dem. victoriæ præ-
mium, νικητήριον, u, Xenoph. νικητήριον ἀέ-
λον, Plat.
Victoriosus, ὁ ἐξ ἡ καλλίνικος, u, Dem.
Victrix, ἡ νικήτρια, as, ἡ νικήτρια, ης.
Victus, ὁ, ὁ βίος, u, Dem. ἡ σίτησις, εὐα,
idem. ἀφ' ὧν ζῇ τις, idem. victum paro alicui,
βίον εὐρίσκω τίνι, Dem. colligo ex aliqua
re, συλλέγω ἐκ τίνος, idem. quæro, ἐργάζο-
μαι τὰ ἐπιτήδεια, id. paro ex aliqua re, πο-
ρίζομαι

εἶναι βίον ἕκ τινος, id. sufficientem sup-
pedito alicui, βίον ἱκανὸν παρέχειν τινί, id.
δίδωμι σίτησιν τινι, id. dimetiri alicui, μετρεῖν
τὸν σίτον τινί, id. fraudare aliquem victu,
ἀφαιρῆσθαι τινὰ ἀφ' οὗ ἐστὶν, Dem.

Viculus, τὸ κωμίδιον, α, τὸ κώμιον, α, Plut.

Vicus, ἡ κώμη, ης, Thuc. ἡ ῥύμη.

Videlicet, δηλαδὴ, Dem.

Video, aliquid praesens, ὁράω τι παρὼν, Dem.
et circumspicio, σκοπέω τι ἢ ὁράω, id. ali-
quem, βλέπω εἰς τινά, Dem. πρὸς τινά, Isocr.
imaginem alicujus, θάλαμαι εἰκόνα τινός, Ari-
stot. Confer Intueor, Specto.

Videor, δοκέω, καταφαίνομαι, Dion. Hal.
videtur mihi, φαίνεται μοι, id. δοκεῖ μοι,
Dem.

Vidua, ἡ χήρα, ας, Plut. sum, χηρεύω, Dem.
ἡ εὐνία.

Viduatio, ἡ χήρασις, εως.

Viduitas, ἡ χηρευσις, ης, ἡ χηρεία, ας, Thuc.

Viduo, χήρα, ἀποσερίων.

Viduus, ὁ χήρος, α, Epiphan. sum, χηρεύω,
Dem. καταχηρεύω, id.

Vieo, λυγίζω, Poll.

Vietor, ὁ λυγιστής, α.

Vietus, ὁ ἢ ὑπερακμος, α, Chrys.

Vigeo, ἀκμαίω, opibus, τῶν πλῶτον, Herodian.
sanus sum, εὐσθένειν, Dem. θάλλα.

Vigescio, ἐπακμαίω.

Vigesimus, idem quod Vicesimus.

Vigil, ὁ ἢ ἄγρυπνος, Lucian. ὁ ἢ ἄγρυπνος,
id.

Vigil, subst. ὁ φρενός, Thuc. ὁ ἐγρηγόρος, α,
LXX.

Vigilanter, ἀγρυπνῶς, ἐγρηγόρῳ, Bas. ἐπι-
μυλῶς.

Vigilantia, ἡ ἀγρυπνία, Xen.

Vigilia, ἡ ἐγρηγόρησις, εως, Aristot.

Vigilo, ἐγρηγόρειν, Aristot. ἀγρυπνῶν, LXX.

Viginti, αἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.

Vigor, ἡ ἀκμή, ης, Aristot. ἡ ῥώμη, τὸ θένος.

Vilesco, φαυλίζομαι, εὐτελιζομαι.

Vilipendo, φαυλίζω, Xen. Confer Contemno.

Vilis, φαῦλος, η, ον, Dem. ὁ ἢ εὐτελής, εως, id.

pretii, ὁ ἢ εὐνοῦς, α, id.

Vilitas, ἡ φαυλότης, ητος, Xen. ἡ εὐτελεία·
mercium, ἡ εὐνία, ας, Poll.

Villa, ἡ κώμη, ης, Dem. ἡ αὐλή, ης, Dion. Hal.

τὸ χωρίον, α, Dem. ἡ ἐπαυλίς, εως, Plut. τὸ
ἐπαυλίον, α, id.

Villaris, ἐπαυλικός, ἡ, ὄν, χωρικὸς, ἡ, ὄν.

Villica, ἡ ἀγρονομός, α.

Villicus, ὁ ἀγρονομός, α, ὁ αὐλῆτης.

Villosus, λάχνος, η, ον, Suid. ὁ ἢ σιρκώδης.

Villum, τὸ δινάριον, α, ὁ οἰνίσκος, α, Athen.

Villus, ἡ λάχνη, ης, ὁ πίκος, α, Theophr.

Vimen, ἡ λύγος, α, Eust. ἡ οἰσία, ας, id.

Viminalis, α, seu Vinineus, οἰσύνος, ἡ, ἴων,
Lucian. λύγιος, ἡ, ἴων, id.

Vinaceus, ὁ ἢ οἰνῶδης, εως, Plut.

Vinago, ἡ οἰνός, αδος, Aristot.

Vinalia, τὰ πιθόγνια, αν.

Vinari, οἰνῶς, α, ὄν, vas, ἀγγεῖον, Athen.

cella, ὁ οἶνος, ανος, Xen. taberna, οἰνοπώ-
λιον, α.

Vinari, i, ὁ οἰνοπώλης, α.

Vincibilis, α, νικητός, ἡ, ὄν.

Vincio, δέω τινά, Dem. δεσμεύω τινά, N. T.

catenis, ἀλυσσίν, ib. περιβάλλω τινά, Plut.

Vinco, νικάω, copias universas, δύναμιν πᾶσαν,
Dem. palam aliquem, ἐκ φανεροῦ κρατεῖν
τινός· virtute, non fortuna, νικάω δι' ἀρετῆν,
ἢ διὰ τύχην· facile aliquos terra marique,
κρατεῖν τινῶν ῥαδίως κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν,
id. hostes, ἐπικρατεῖν τῶν ἐχθρῶν, Isocr.
prælio equestri, ἱπποκρατεῖν, Dem. aliquem
prælio navali, καταναυμαχῆσας καταστῆναι
ποιεῖν τινά, Isocr. et supero aliquos, κρατεῖν
ἢ περιγίγνομαι τιναν, Dem. verbis, κρατεῖν
ἢ περιεῖμι λόγῳ, id.

Vinctura, seu Vinculus, ὁ, ὁ δεσμός, α, Plut.

Vinculum, ὁ δεσμός, α, Plut. in vincula con-
jicio aliquem, δέω τινά, Dem. παραδίδωμι τινά
εἰς δεσμοτήριον, id. ἐμβάλλω τινά εἰς τὸ δε-
σμοτήριον· minari, προελγεῖν δεσμὸν· vin-
culorum reum esse, ἔνδεον δεσμῷ γίνεσθαι,

id. damnari vinculis, προτιμῶσθαι τινί δεσμῷ,
id. Confer Carcer.

Vindemia, ὁ σπυγητός, α, Plut.

Vindemiator, ὁ σπυγητής, α.

Vindemio, σπυγῶν, fructus autumnales, τὴν
ἀμπέλινην ὁσῶραν, Plut.

Vindex, ὁ ἐκδικός, α, Lucian. ὁ τιμαρὸς, α,
Philo.

Vindicatio, ἡ ἐκδικία, ας, Chrys. ἡ ἐκδικησις,
εως, LXX. ἡ τιμαρῖα.

Vindicia, ἡ ἀντιπηγία, εως, Dion. Hal.

Vindico, τιμαρῶν, Dem. aliquem, ἀμύνομαι
τινά, Plat. πρὸς τινος, Plut. aliquem ab ali-
qua re, ἀπαλλάττω τινά τινος, Isocr.

Vindicta, ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX.

Vinea, ὁ ἀμπέλων, ανος, LXX. τὸ οἰνέπιδον, γῆ
ἀμπέλιδυτος, α, Dion. Hal.

Vinealis, ἀμπέλινος, ἡ, ἴων, Aristot.

Vinetum, ὁ ἀμπέλων, ανος, LXX.

Vinitor, ὁ ἀμπέλωνος, α, Poll.

Violentia, ἡ μέθη, ης, Dem. ἡ οἰνοφλυγία.

Violentus, ὁ ἢ παρηνός, α, Plut. ὁ ἢ φίλ-
ατος, α, id.

Vinosus, ὁ ἢ οἰνῶδης, εως, Plut.

Vinum, ὁ οἶνος, α, Dem. copia vini, οἶνος πλῆθος,
idem.

Viola, τὸ ἴον, α, Aristot.

Violabilis, βιαστός, ἡ, ὄν.

Violaceus, ὁ ἢ ἰώδης, εως, Diosc.

Violarium, ἡ ἰωνία, ας, Theophr.

Violatio, ὁ βιασμός, α, Dem.

Violentus, ὁ βιαστής, α, Naz.

Violens, seu Violentus, βίαιος, αἰα, αἰον, Plut.
ὁ ἢ ὀδύρηνος.

Violenter, βιαίως, et insolenter debacchari in
aliquem, ἢ ἀσελγῶς χρῆσθαι τινι, Dem.

Violentia, ἡ βία, et importunitas alicujus, ἢ
φιλοπαρανομίαν τινός, Dem.

Violentus. Vide Violens.

Violo, βιάζομαι, et injuria adificio aliquem, ἢ
ὀδύρειν τινά, Dem. aliquem, πλημμελεῖν εἰς
τινά, Isocr. pacta, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας,
Dem. λύω τὰς συνθήκας, Isocr. pacem, εἰ-
ρήνην, Dem. fidem mutuo datam, παραβαίνειν
τὰς κοινὰς πίστες, id.

Vipera, mas, ὁ ἕχρς, εως, Plat. femina, ἡ ἔχιδνα,
ης, Galen.

Vipereus, seu Viperinus, ἔχιδναῖος, αἰα,
αἰον.

Viperula, τὸ ἔχιδνον, α, τὸ ἔχιδνιον, α, Suid.

Vir, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, bonus, fortis, ἀγαθός, Dem.

optimus, ἄριστος, id. bonus et honestus,
καλὸς καγαθός, idem. probatus, τίλσιος, id.

præstans, σπουδαῖος· prudens, νῦν ἔχων, id.

admirabilis, θαυμαστός, id. fio, γίγνομαι,
Dem. συντελεῖν εἰς ἀνδρα, Isocr. habeor, δα-
μιμάζομαι ἀνὴρ εἶναι, Dem.

Virago, ἡ ἀνδρὶς, ἴδος, Symm.

Vireo, θάλλω, Xen. χλωαίω.

Virga, ἡ ῥάβδος, α, Xen.

Virgeus, ῥάβδινος, ἡ, ἴων.

Virginalis, παρθενικός, ἡ, ὄν, Athen.

Virgineus, παρθένιος, εἰα, εἰον, Eurip. ornatus,
ἡ κοροκοσμία, ας, Cl. Al.

Virginitas, ἡ παρθενία, ας, Lucian.

Virgo, ἡ παρθένος, α, Xen. ἡ κόρη.

Virgula, ὁ ῥάβδος, ας, ὁ ῥάβδινος, α.

Virgultum, τὸ θραύσανον, Phav. τὸ φρύγανον.

Virguncula, τὸ παρθενισκάριον, α.

Viridarium, ἡ ἀλωή, ας.

Viridis, χλωρός, α, ὄν, Plut.

Viriditas, ἡ χλωρότης, ητος, Plut.

Virido, χλωραίνειν, αν.

Virilia, τὰ αἰδέδια, αν.

Virilis, ἀνδρικός, ἡ, ὄν, Dem. ὁ ἢ ἀνδραῖος, εως,
Isocr. ἀνδρείος, α, ον, Xen.

Virilitas, ἡ ἀνδρότης.

Viriliter, ἀνδρείως, Xen.

Virritum, κατ' ἀνδρα, Dem.

Virosus, idem quod Venenosus.

Virtus, ἡ ἀρετή, ης, maximis laudibus digna,
μεγίστων ἱπαινῶν ἀξία, Dem. excellens, miri-
fica, πολλὰ perfecta, παντίλης· integerrima
et firmissima, γνησιωτάτη ἢ βεβαιωτάτη· et
bonitas, ἢ καλοκαγαθία, ας· virtutem amare
nimis, ἀρετὴν ἀγαπᾶν λίαν appetere, ὀρέγεσθαι

καλοκαγαθίας· majorum imitari, τῶν προ-
γόνων μιμεῖσθαι· exerceo, ἀσκῶν, Isocr. ostend-
ere alicui, ἐνδεικνύναι τινί· virtute præstare
omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἀπάντων, id. majo-
rum gloriari, σεμνεύεσθαι ἐπ' ἀρετῇ τῶν προ-
γόνων, id.

Virulentus, ὁ ἢ ἰώδης, εως.

Virus, ὁ ἴος, α, Plut.

Vis, ἡ δύναμις, εως, Dem. τὸ κράτος, εως, id.

plur. Vires, ἡ ἰσχὺς, υῶς, id. vim infero seu
facio, βιάομαι, Plat. habeo maximam, δύ-
ναμιν μεγίστην ἔχω, Isocr. adipiscor, κτάομαι,
id. ἰσχύω, Anuph. vi occupo urbem, κατὰ
κράτος πόλιν αἰρῶ, Isocr.

Visceratio, ἡ κρονομία, ας.

Viscidus, seu Viscosus, α, um, ὁ ἢ ἰξώδης,
εως, ὁ ἢ γλοιώδης.

Viscum, ὁ ἴξος, α, Plut. ἡ ἰξία, ας; Theophr.

visco aves capto, ἰξύναι captans vir, ὁ ἰξευ-
τής, α· femina, ἡ ἰξυστρια, ας, Plut.

Viscus, τὸ σπλάγχχνον, α, N. T. τὸ ἐντερον.

Visibilis, ὁρατός, ἡ, ὄν, Dem. ὁρατός, ἡ, ὄν, id.

Visio, ἡ ὁρασις, εως, Plut.

Visito, ἐπισκέπτομαι, aliquem, τινά, Herodian.

Viso, ἐπισκοπῶν, aliquem, τινά, Isocr.

Visum, τὸ ὄραμα, τὸ φάσμα.

Visus, ὁ, ὁ ὄψις, εως, Dem.

Vita, ὁ βίος, Dem. ἡ ζωὴ, Aristot. ἡ βιοτή,
Xen. universa, βίος πᾶς, Dem. honorator,
ἐντιμώτερος· illustrissima, λαμπρότατος· mo-
derata et temperans, σόφρων ἢ μέτριος· tran-
quilla et quieta, ἡσυχίος ἢ ἀπεράγμων· ca-
lamitosa, δυστοχή, id. privata, ιδίος· ante
acta, βεβαιωμένος· præsens, παρὼν· reliqua,
λοιπός· vitam aliquam eligere, βίον τινά αἰ-
ρεῖσθαι, id. instituere aliquo modo, οἰκονο-
μεῖν πῶς, Isocr. vivere seu degere aliquam,
βίον τινά, Dem. ζῆν τινά· traducere in plu-
rimis commodis, διάγειν μετὰ πλείστον ἀγα-
θῶν· exigere non ignaviter, διατελεῖν ἢ ῥαθυ-
μῶς· contere in aliqua re, διατρέχειν
πρὸς τινά· conservare, σώζειν, idem. commu-
tare cum morte, μεταλλάσσειν, Isocr. finire,
τελευτᾶν, idem. τὴν τελευτήν τῷ βίῳ ποιῆσθαι,
Dem. sub finem vitæ, περὶ τὴν κατατροφήν
τῷ βίῳ, Ælian.

Vitalis, ὁ ἢ ἡ ζωσιμότης, Al. Aphr. ζωτικός, ἡ, ὄν,
Theophr. βιωτικός, ἡ, ὄν, Plat. ὁ ἢ βιώσιμος.

Vitatio, ἡ ἐνλάχεια, ας, ἡ ἐκφυγή.

Vitellus, ἡ λευκός, α, Aristot.

Viteus, ἀμπέλινος, ἡ, ἴων, Aristot.

Viucula, τὸ ἀμπέλιον, α, Aristoph.

Vitiligo, ὁ ἀλφός, α, Diosc.

Vitiligator, ὁ συκοφάντης, α, Dem.

Vitiligo, συκοφαντεῖν, Dem.

Vitio, καταισχυῶν, φθίρειν, femina, γυναῖκα,
Lys.

Vitiose, κακῶς, Dem. πονηρῶς, Isocr.

Vitiositas, ἡ κακία, ας, Dem.

Vitiosus, φαῦλος, η, ον, Dem. κακός, ἡ, ὄν, id.

Vitis, ἡ ἀμπέλως, α, Aristot. ἡ οἴνη.

Vitator, ὁ ἀμπελοφύτης, α, ορος.

Vitium, ἡ κακία, Dem. τὸ ἀμαρτήμα, Isocr.

vitio verto, λόγον ἡγίομαι, id.

Vito, εὐλαβέομαι, sodalitiū, τὴν συνουσίαν,
Isocr. διαφεύγω τι, id. Confer Fugio.

Vitreus, ὑάλος, ἡ, ὄν, Lucian. ὑάλινος, ἡ, ἴων,
N. T.

Vitricus, ὁ ἐπιπάτωρ, ορος, Poll.

Vitrum, ὁ vel ἡ ὕαλος, α, Lucian. ἡ ὕαλος, α,
Diod. Sic.

Vitta, ἡ ταινία, Plat. τὸ ἀνθήμιον, LXX.

Vitula, ἡ μόσχος, α, N. T. ἡ δάμαλις, εως,
Lucian.

Vitulinus, ὁ ἢ μόσχειος, α, Xenoph.

Vitulor, εὐφραίνομαι.

Vitulus, ὁ μόσχος, LXX. τὸ μόσχαριον, id.

Vituperabilis, ὁ ἢ ἐπιφύγος, α, Diod. Sic.

ὁ ἢ ἡ ἐπινοιδίος, α, Dem. ματαιός, ἡ, ὄν.

Vituperatio, ἡ μείψις, Dem. ἡ ἐπιτίμησις, id.

Vituperator, ὁ ἐπιπλάττων, ονος, Isocr. ὁ ψέ-
κτης, α, Plut.

Vituperium, ὁ ψόγος, Plut. ὁ οὐνιδισμός.

Vitupero, ψίγω, aliquem, τινά, Plat. διαψίγω
τινά, Plut. ἐπιτιμῶν τινά, Dem. μείψομαι
τινι, id.

Vivacitas, ἡ μακροβιότης, ἦτος, Aristot. ἡ εὐζωία.
Vivarium, τὸ ζωοτροφεῖον, v.
Vivax, ὁ ἔξ ἡ μακροβίου, Lucian. ὁ ἔξ ἡ εὐζωος, Theophr.
Viverra, ἡ ἰκτίς, ἰδος, Aristot.
Vividus, ὁ ἔξ ἡ ἔμβιος, v, Theophr. ἀμμῖος, α, ον.
Vivifico, ζωοποιῶ.
Vivificus, ὁ ἔξ ἡ ζωοφῆρος.
Vivo, βίωω, longo tempore, πολλὸν χρόνον, Dem. beate, εὐδαίμονως τὸν βίον διάγω, Isocr. felicius, εὐτυχέστερον βίον βίωω, idem. secure, ἥσυχον ἀσφαλῶς, idem. tranquille, ἥσυχον ἡσυχίᾳ, id. simpliciter et ut natura fert, ἥσυχον ἀπλῶς ὡς φύσας, Dem. frugaliter, μετρίως, modeste, κοσμίως quovis modo, ὅπως ἂν militari modo, στρατιωτικῶς τὸν βίον, belluarum more, θηριωδῶς, id.
Vivus, ζῶν, ζῶσα, ζῶν, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἐμψυχος, et adhuc vigens, ἔξ νῦν ὦν, idem. ζῶος, ἡ, ὄν, Xen.
Vix, μόλις, Isocr. servi ferrent, μόλις ἂν οἱ δοῦλοι κατεργασίαν, id.
Ulceratio, ἡ ἰλκωσις, εως, Hippocr.
Ulcerio, ἰλκῶν, Xen. ἡ ἰλκωσις.
Ulcerosus, ὁ ἔξ ἡ ἰλκαδής, εως, πλκωμένος, ἐνθ, ἑόν, N. T.
Ulcisor, ἰλκίζω, aliquem, τινά, Plut. aliquem ab aliquo, τινά ἀπὸ τινος, N. T. aliquem præclare, ἀμύνησθαι τινά καλῶς, Isocr.
Ulcus, τὸ ἴλκος, εως, Plat.
Ulcusculum, τὸ ἰλκυδριον, v, Plut.
Uliginosus, ὁ ἔξ ἡ ἰκματώδης, εως.
Uligo, ἡ ἰκμασις, ας, Hesych.
Ullus, ὁ, ἡ τις, τό τι.
Ulmarius, ὁ πτελιῶν, ὄνος.
Ulmeus, ὁ ἔξ ἡ πτελιώδης, Hesych.
Ulmus, ἡ πτελίς, ας, Diosc.
Una, ἡ ἀγκάλη, N. T. ἡ ἀγκάλις, ἰδος, LXX. ulnis amplector, ἀγκαλιζέσθαι ulnis gesto, ἐν ἀγκάλαις περιφέρειν τινά, Xen. qui adhuc gestatur, ὁ ἔξ ἡ ὑτάγκαλος ἔτι, Dion. Hal. mensura, ἡ ὠλήνη, ης, Poll.
Uterior, us, πρῆσιος, αἶα, αἶον, Strabo. ὃ, ἡ, τὸ πέραν, Thuc.
Uterior, πρῆστέραν, progredi, προελθεῖν, Isocr.
Ultimo, ἰσχάτως, Plut.
Ultimus, ἰσχάτος, ἡ, ον, Plat. ὕστατος, ἀτή, ατον, id. τελευταῖος, αἶα, αἶον, id.
Ultio, ἡ ἐκδικησις, εως, N. T. ἡ ἀμύνη.
Ultor, ὁ ἐκδικητής, ὦ, Greg. ὁ τιμωρός.
Ultra, πέρα, nihil requirere, μῆδεν ἔτι πέρα ζητεῖν, Plat. modum, πέρα τῷ μέτρῳ, Dem. ultra Indos, πέραν Ἰνδῶν, Aristot. sexaginta annos natus, ὥστε ἐξήκοντα ἔτη γαγονάς, Plut. quam par, μᾶλλον τῷ δεινότες, Dem. quam meremur, ὥστε τὴν ἀξίαν, Isocr.
Ultrō, ἐκυσίως, Dem. ἐκυσίᾳ, id. ἐκοντή, id.
Ultroneus, ἐκυσίος, αἶα, ἰόν, Dem. ἐκῶν, ὄντος, id.
Ulua, φύκος λιμναῖον.
Ulula, ὁ αἰγυλιός, ὦ, Aristot.
Ululatus, ὤς, ἡ ἀελολυγῆ, ἦς, Dion. Hal.
Ululo, ἀελολύω, LXX. ἀνολολύω, Philo.
Umbella, τὸ σκιαδριον, v, Poll. ἡ σκιαδίσκη, ης, Athen. τὸ σφιστρίδιον, v, Lucian.
Umbilicalis seu Umbilicaris, ὁ ἔξ ἡ ὀμφαλῶδης, Aristot.
Umbilicatus, ὀμφαλωτός, ἡ, ὄν, Athen.
Umbilicus, ὁ ὀμφαλός, ὦ, Plat.
Umbo, τὸ ὀμφάλιον, v, Suid.
Umbra, ἡ σκία, αῖς, Dem.
Umbraaculum, ἡ σκιάς, ἀδος, Plut. τὸ σκίπασμα.
Umbraicus, Umbratilis, e, Umbrosus, ὁ ἔξ ἡ σκιαδής, εως, Plut. σκιαρός, ἂ, ὄν, Xen. σκιαρός, ἂ, ὄν, Plat. umbratilem vitam dego, σκιατοροφῶμαι, id.
Umbro, σκιάζω, aliquid, τὴ, Lucian.
Umbrosus, a, um. Vide Umbraicus.
Una, ἅμα, cum aliquo, τινί, Dem. ὁμῶς τινος, Xen.
Unanimis, ὁ ἔξ ἡ ὁμόθυμος, ὁ ἔξ ἡ ὁμογνώμωνος, Xen.
Unanimes, ὁ ἔξ ἡ ὁμόθυμος, ὁ ἔξ ἡ ὁμογνώμωνος, Xen.

Unanimitas, ἡ ὁμοθυμία, ἡ ὁμόνοια, Dem.
Unanimiter, ὁμοθυμασόν, Xen.
Uncia, τὸ δωδεκαεκαετηριον, Plut. ἡ ὕγκια.
Uncialis, ε, ὕγκιαος, αἰα, αἰον.
Unciatum, κατ' ὕγκιας.
Uncinulus, τὸ ἀγκυρεῖδιον, v.
Uncinus, ὁ σφυγκτῆρ, ἥρος, Aquila.
Unctio, ἡ χρεῖσις, Suid. τὸ ἀλείμμα, ατος, Diod.
Sic. ἡ ἀλείψις, εως, Plut.
Uactor, ὁ ἀλείπτης, v, Plut.
Uactorius, ἀλείμματικός, ἡ, ὄν.
Unctura, idem quod Unctio.
Uncus, τὸ ὕγκιον, v, τὸ ἀγκυρον, v.
Unda, τὸ κύμα, ατος, Lucian.
Undabundus, ὁ ζ' ἡ κυματώδης, εως, Aristot.
undabundum reddo, κυματίζω, Lucian.
mare, κυματίζω τὴν θάλασσαν.
Unde, ὅθεν, inde ordiuntur, unde potissimum
ista confici queant, ἐν τούτοις ποιῶντας τὴν ἀρ-
χήν, ὅθεν ἂν μάλιστα συνῆσαι ταῦτα δυναθῇεν,
Dem. in hoc sunt intenti, unde vitam pos-
sunt sustentare, τῆσο σκοπῶσι, δόκον—
unde igitur istis commeatu suppeditabitur
? πόθεν δὴ σῶσις ἡ τροφή γενήσεται; unde,
nisi? πόθεν ἄλλοθεν, ἢ unde illa fiant, do-
cebo, ἀφ' ὧν ταῦτα γίνται, ἐγὼ διδάσκω, id.
Undecies, ἐνδεκάκις.
Undecim, οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα, Dem.
Undecimviri, οἱ ἐνδεκα, Dem.
Undecimus, ἐνδεκάκις, ἀτή, ατον, Plut.
Undecumque, seu Undeclibi, ὅθεν ἔν.
Undeviginti, ἐνὸς δέοντος εἰκοσι, seu εἰκοσιν ἐνὸς
δέοντος: undetriginta, ἐνὸς δέοντος τριακοντα-
undequadraginta, ἐνὸς δέοντος τισσαράκοντα,
&c. Viger. Confer Duodeviginti.
Undevigesimus, ἐνὸς δέοντος εἰκοσός, ἡ, ὄν un-
detrigesimus, a, um, ἐνὸς δέοντος τριακασός,
ἡ, ὄν, &c.
Undiquaque, seu Undique, πανταχόρῃ utilis
colligere, τὰ χρησίμα συλλέγειν, Isocr. ali-
quem iretreire, κυκλῶ πανταχῇ περιστοιχι-
ζεσθαι τινα, Dem.
Undo, κυμαίνω.
Undosus, ὁ ζ' ἡ κυματώδης, εως, Aristot.
Unedo, τὸ μαιεῖλον, v, Theophr.
Ungo, ἀλείφω, aliquid aliqua re, τί τινα, Xen.
χρῶν τί τινα, id.
Unguentarius, ὁ μυρεψός, Athen. ὁ μυρεψώλης.
Unguentarius, μυρεψικός, ἡ, ὄν, Plut. μυρεψός,
ἂ, ὄν, vas, ἀγγος, Poll.
Unguentum, τὸ μύρον, v, Athen. τὸ χρίσμα,
ατος, τὸ χρίμα, ατος, Clem. Alex.
Unguiculus, τὸ ὄνυχον, Gal.
Unguis, ὁ ὄνυξ, χρσ, Gal. ungues præcido,
ὀνυχίζω, id. ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξε-
πίτταμαι, Aristoph.
Ungula, ἡ δαλί, ἥς, Xen.
Unice, μοναχῶς, Aristot.
Unicornis, ὁ μονόκευρος, ωτος, Aristot.
Unicus, μόνος, ἡ, ὄν, Xen. μοναχός, ἡ, ὄν, id.
Unigena, seu Unigenitus, ὁ ζ' ἡ μονογενής, εως,
Plat.
Unio, ὁ μαργαρίτης, Elian. τὸ μαργάριον, Paus.
Unitas, ἡ μονάς, ἀδος, Plut. ἡ ἐνότης, ητος,
Apoll. Tyan.
Universalis, καθολικός, ἡ, ὄν.
Universe, ἕως, Dem.
Universitas, τὸ πᾶν, ἡ ὁμάς, ἀδος, Theophr.
Academia, ἡ Ἀκαδημία, Plut.
Universeus, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Dem. ἅπασα, ἅπαντα,
ἅπαν, id. σύμπας, ασα, an in universum,
σύμπαν, Isocr.
Uniusmodi, ὁ ζ' ἡ μούνοτροπος, v, Plut.
Unoculus, ὁ ζ' ἡ μονόφθαλμος, v, Ammon.
ὁ ζ' ἡ ἐτερόφθαλμος, v, Plut.
Unquam, ποτὶ· si unquam alias, nunc certe,
ἴστω ποτὶ, ζ' νῦν, Dem. alias unquam, ἄλλοτε
πάποτε· omnia, quæ unquam speravi, ἅπαντα,
ὅσα ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, id.
Unus, εἰς, μία, ἔν, Dem. aut alter, εἰς ἡ δέυ-
τερος, Plut. volo unum atque alterum, ἔν ἡ
δύο βέλομαι, Dem. tria encomia; unum,
alterum, tertium, τρία ἐγκύματα, ἔν μιν, δέυ-
τερον δὲ, τρίτον δὲ, Isocr.
Unusquisque, Unusquislibet, Unusquisvis, πᾶς

ἵκατος, πῶσα ἱκάση, τὰν ἵκατον, Aristot. εἰς ἱκατος, μία ἱκάση, ἐν ἱκατον, Isocr.
Vocabularium, τὸ λεξικόν, ὕ.
Vocabulum, ἡ λέξις, εως, Lucian.
Vocalis, φωνήεις, ἴσα, ἐν animal, ζῶον, Xen.
litera, γράμμα, Plat. ὁ ζῇ ἡ εὐφρανός, κ, Dem.
Vocalitas, ἡ εὐφρανία, ας, Dem. Phal.
Vocaliter, εὐφρανῶς, Poll.
Vocatio, ad eamnam, in jus, ἡ κλήσις, εως, Xen. Aristoph.
Vocativus, κλητικός, ἡ, ἐν casus, πτωσίς, Gramm.
Vocator, ὁ κλητῶρ, ορος, Lucian.
Vociferatio, ἡ κραυγὴ, Xen. ὁ κικραγμός, Plut. ἡ βοή.
Vociferor, κράζομαι, Xen. κραυγάζω, N. T. βοάω, Dem. et clamito, βοάω ζ κράζω, id.
Vocula, τὸ λεξίδιον, i. e. parva vox, τὸ φωνίδιον.
Vola, τὸ ζεῖναι, αρος, Al. Aphr. τὸ γνάλλον, Eustath.
Volatilis, πετινὴς, ἡ, ἐν, Aristot. πτεροῖς, ἴσα, ἐν.
Volatus, ὅς, ἡ ποτὴ, ἥς, ἡ πτῶσις, εως.
Volens, ἀρμένως, ἐν, ἐν, Isocr. ἐκούσιος, ἴα, ἰον, Dem.
Volenter, ἀρμένως, Isocr.
Volo, as, πτόμαι, Plut. ἵπταμαι, trans seu per mare, πτόμαι κατὰ θαλάσσης, Elian.
Volo, vis, βέλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι, Dem. quod quis vult, ea sibi fingit, ὁ βέλτασι, τῷ ἱκατὸς ζῶσιαι, id. non ignarus esse alicujus rei, διὰ μὴ ἀπίστευ ἐναι τινος, Isocr. mori, quam videre aliquid, ἰδὼν ἀποθνήσκων ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν τι, Dem. bene alicui, εὐνοικῶς ἔχω πρὸς τινα, Isocr.
Volsella, τὸ τοιχολάειον, κ, Aet.
Volubilis, ε, ὁ ζῇ εὐεφρος, ος, Plut.
Volubilitas, ἡ εὐεφροφία, ας, Plut. ἡ εὐτορχία.
Volucer, seu Volucris, πετινὴς, ἡ, ἐν, Aristot. celer, ὥκως, ἴα, ὕ.
Volucris, ἀνὴς, ὁ vel ἡ ὄρνις, θος, Dem.
Volumen, τὸ ἐνείκημα, ατος, Jos. liber, τὸ βιβλίδιον, κ, Plut.
Volumarie, ἐκοντι, Isocr. ἰθελοντῇ, Herodot. ἐκοντηνδόν, Thuc. ἰθελοντῇ, Plut. ἐκονσις, Dem. ἐκονσία, id.
Voluntarius, ἐκούσιος, ἴα, ἰον, Dem. ἐκὼν, ὄντος, scit. ἐκούσι, σς, id.
Voluntas, ἡ θέλησις, εως, Dem. τὸ βέλημα, ατος, N. T. τὸ θέλημα, ατος, ἡ θέλησις, εως bona et vita moderata, χρηστὴ προαίρεσις ζ βίος σώφρων recta, τὸ εὖ βέλσασθαι voluntatem suam prode, ἰδιόκωνσθαι τὸ βέλεσθαι ποιεῖν τι voluntatem ex re aliqua percipere, λαβεῖν τὸ βέλημά τινα παρὰ τι concedere voluntati alicujus, συγχχεῖν τὴ βουλήσιν τινός, parere voluntati alicujus, πείσασθαι τοῖς βουλήμασι τινος, id. adversari voluntati alicujus, ἐναντιῶσθαι πρὸς βουλήματι τινος, id.
Volvo, κυλινδῶ, κυλίω, aliquid, τι, Xen.
Volute, ἥδ, εἶσ, possidere divitiis, ἐστὶ τὸ ἔχειν χρήματα, Xen.
Volutarie, ἡδονικῶς, ἀσώτως.
Volutarius, ἡδονικός, ἡ, ἐν, Ceb. Theb.
Volutas, ἡ ἡδονή, et delectatio, ζ, χάρις, Dem. ζ ῥαζών, id. eximia, ὑπερβάλλουσα, Isocr. brevis, ἐπιτόλαιος, Dem. momentanea, ἡ παραμυτική, id. utilitati prorsus contraria, τῷ χρημῶντι παντάπασιν ἐναντία, id. voluptates aliquas appetere, προαιρέσθαι τινας ἡδονάς, Dem. amare, ἀγαπᾶν, id. sequi, sectari, venari, ἡγεῖν, Isocr. creare alicui, ποιεῖν τινι, Dem. comparare sibi alicunde, προεῖν ἑλλοθεν ἐαυτῷ, id. adferre alicui, φερεῖν τινί capere, percipere, habere, ἔχειν, id. negligere, adspernari, ἀμελεῖν τῶν ἡδονῶν, Isocr. frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι τῶν ἡδονῶν, Dem. servire voluptati, δαλεῦσθαι ἡδονῇ, id.
Voluptuositas, ἡ φιληδονία, ας, Plut.
Voluptuosus, ὁ ζῇ ἡ φιληδόνος, κ, Plut.
Voluta, ἡ ἐλξίς, ικος, Plut.

Volutabrum, ἡ κούλισμα, ας, Poll. τὸ κούλισμα, ατος, N. T.
 Volutatio, ἡ κυλίανσις, Plut. ἡ κούλισσις, id. in caeno, ἡ κούλισσις, ἐν πηλῷ, Lucian.
 Voluto, κυλίω, κυλινδῶ, Xen.
 Vomer, ἡ ὄνις, εως, Plut.
 Vomica, τὸ ἀπόστημα, ατος, Galen.
 Vomitus, idem quod Vomitus.
 Vomitorius, ἐμετικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Vomitorio, ἐμετικός, Aristot.
 Vomitus, ὤς, ἡ ἐμεσις, Hipp. ὁ ἐμετος.
 Vomo, ἡμέω, Lucian. ἀπομέω, id.
 Voracitas, ἡ ἀδυναμία, Aelian.
 Vorago, τὸ βάραθρον, Xen. τὸ χάσμα.
 Voratio, ἡ βροχίσις, εως.
 Vorax, ὁ ἀδυνατός, Plut. ὁ πολυφάγος, id.
 Voro, βροχίζω, Aristot. ἀδυνατός, Isocr.
 Vortex, ἡ σφύρη, Hesych. ἡ δίνη, Philo.
 Vorticosis, ὁ ὅς ἡ δινάσις, εως, ὁ σφύρης πάλαι ἔχων.
 Votivus, εὐκτικός, ἡ, ὄν.
 Votum, ἡ εὐχή, Dem. facio seu nuncupo Deo pro aliqua re, εὐχόμεαι εὐχὴν Θεῷ ἐπὶ τινι persolvo, seu impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι, id. ἀποτίλλω, Xen. votī compotem fieri, ἐπὶ τὸ πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς, Lucian. non fieri compotem votī, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος· voto excedere, ἄλλο θέλειν, ἄλλον πυλῶν, Ael.
 Voveo, εὐχόμεαι, Deo, τῷ Θεῷ, Thuc. πρὸς Θεὸν εὐχὰς ποίωμαι, Plut. Confer Votum.
 Vox, ἡ φωνή, magna, μεγάλη, Dem. clara, λαμπρὰ· satis magna, ἰκανή, id. vocem edo, ἀφίημι φωνήν, ῥήγνυμι φωνήν, id. per nares, φθίγγομαι διὰ τῶν, Lucian. acure, ἀπαίρειν voce clarissima pronunciare, εἰπὶν σαφέστατα τῇ φωνῇ, φθίγγεσθαι μέγιστον orationi deest vox oratoris, ἀποστρέφεται ὁ λόγος φωνῆς τῇ λέγοντος, id.
 Upupa, ὁ ἐπὶ οὐ, ατος, Aristot.
 Urbane, ἀσέως, Plut.
 Urbanitas, ἡ ἀσέτης, ητος, ἡ εὐπρεπεία, sermonis urbanitate utor, ἀσέτίζομαι, Plut.
 Urbanus, ἀσέτης, εἰς, εἰς, Isocr.
 Urbicus, ἀσέτης, ἡ, ὄν, Lucian.
 Urbs, ἡ πόλις, εως, maxima, μεγάλη, Dem. populosa, πολυάνθρωπος, id. μυριάδης, Isocr. antiqua, ἀρχαία, Dem. invicta, ἀνίκητος· insuperabilis, ἀνυπότακτος, id. parva, μικρὰ· infirma, ἀσθενής· desolata, ἔρημος, id. maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσης, Isocr. urbem condere, πόλιν κτίζειν, id. οἰκίζειν, Dem. instaurare, κατὰ οὐκίαν munire, τευχίζειν muro circumdare, τείχει περιβάλλεσθαι ornare aedificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι habitare, incolere, αἰκεῖν adfingere, ἐνοχλεῖν, id. obsidere, πολιορκεῖν subigere, περιεσθαι subigere sibi, ὅφ' αὐτῷ ποιεῖν, id. capere, λαμβάνειν, ἀλλοθεῖν, αἰετίζεσθαι· evertere, ἀναρρεῖν in servitutem redigere, ἀνδραποδίζεισθαι· vastare, ἀνίστασθαι ποιεῖν diruere, κατεσκάπτειν, Isocr. perdere, διαφθεῖρειν tueri, φυλάττειν servare, σώζειν· deserere, ἐκλείπειν tradere alicui, παραδίδοναι τινί, ἐγγχεῖν τινί prodere, προσδίδαι recipere, recuperare, κομίζεισθαι, id.
 Urceolus, τὸ κέραμον, α.
 Urceus, ὁ κέραμος, α, Athen.
 Uredo, ὁ καυμός, ὤ, Theophr.
 Ureter, ὁ θέρτης, ητος, Galen.
 Urgeo, ἱπικίμαι, N. T. ἐπείγω.
 Urina, τὸ ὕρον, Aristot. τὸ ὕρμα, Hipp.
 Urinarius, ὕρηρος, α, ὄν.
 Urinator, ὁ κολλυμβητής, ὤ, Thuc. ὁ κωδιστής.
 Urinor, κολλυμβάω, κωδιστάω.
 Urna, ἡ ὑδρία, ας, N. T. ὁ vel ἡ σάμνος, α, Aristoph. τὸ σάμνον, α, Plut. ἡ κάλπη.
 Urnalis, σάμνος, α, ἰον.
 Urnula, τὸ σαμνίσκος, Poll. ὁ σαμνίσκος, id.
 Uro, καίω, omnia, πάντα, Plut. Confer Cremo.
 Ursa, ἡ ἀρκτος, α, Aristot.
 Ursinus, ἀρκτικός, εἰς, εἰς.
 Ursus, ὁ ἀρκτος, α, Aristot.
 Urtica, ἡ ἀκαλήφη, Synes. ἡ κνίδη, LXX.
 Urus, ὁ ἔρος, α, Poll.

Usio, idem quod Usus.
 Usitate, κατὰ τὸ εἶδος.
 Usitatus, ὁ ὅς ἡ συνήθεια, εως, institutum, πολιτεία, Dem.
 Usipiam, ἐναχῆ.
 Usquam, πῶ.
 Usque, μέχρι, in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας, Dem. usque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν usque ad satietatem, ἄχρι κόπης, id. usque nunc, μέχρι τῆς νῦν usque adhuc, μέχρι τῆς νῦν χρόνου, Xen. usque adeo, ὥς τελέως, Dem. usque eo, παρὰ τοσούτον usque-quaue, πάντῃ· quo, εἰς ὃ.
 Ustio, ἡ καυσίς, εως, Diosc.
 Ustrinum, τὸ καυτηρίον, α.
 Ustulo, καυτηρίζω, Strabo.
 Usualis, χρηστικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Usura, ὁ τόκος, Dem. usuram debeo alicui, τίκον φρεῖω τινί· exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρὰ τινος· dare, δίδωμι· reddo, ἀποδίδωμι· solvo, τίθημι· pendo, πείλω· accipere, λαμβάνειν, κομίζεισθαι, id.
 Usurpatio, ἡ χρεῖσις, εως, Dem.
 Usurpo, χρεάομαι. Confer Utor.
 Usus, ἡ χρῆσις, Dem. ἡ ἀπόλαυσις, id. usum habeo maximum rerum, ἐμπειροτάτος εἰμι, Isocr. usu edoctus scio, πεπειραμένος οἶδα, Dem. usum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τῷ πολέμῳ κηρύσσειν, id. habere, τρεῖν ἐν τοῖς πολυμικροῖς ἔχειν, Polyb. usa venire alicui, συμβαίνειν τινί, Isocr.
 Usus fructus, ἡ ἐπιμελεία, ας, Dem.
 Ut, conjunct. ἵνα, desinam dicere, παύσομαι λέγων, Dem. brevier dicam, ὥς συντόμως εἰπείν, Isocr. non ita demens sum, ut velim, ἄχ' ὥς αἴρωμαι εἰμί, ὥς βέλεσθαι, Dem. elaborandum est, ut desistat, πρᾶττειν προσήκει, ὥς παύσεται, id.
 Ut, adverb. ὥς, Dem. Confer Quemadmodum.
 Utcumque, ὅπως ἔν, Dem.
 Utensile, τὸ χρηστόν, εως, τὸ σκεῦος.
 Uter, πότερος, ἔρα, ἐρον, pater, an hic, ὁ πατήρ, ἡ ἔτος, Xen. uter? πότερος ἀρα; Dem. tandem, πότερος ποτε, Xen. utra in parte, στήθεσσι, Plat. utro modo, ποτέρως, Aristot. utram in partem, ποτέρως, Xen. ὁποτέρως, Thuc. utrum an, ὁποτέρων ἢ, Diosc.
 Uter, ris, ὁ ἀσπίς, ὤ, Plut.
 Utercumque, ὁποτέρως ἂν, Xen. ἰκατέρως, ἔρα, ἐρον, Lucian.
 Uterinus, ὁ ὅς ἡ ὁμομήτριος, α, Dem. seu ὁμομήτριος, α, ἰον, id.
 Uterlibet, ὁποτέρως ἔν, Thuc.
 Uternam, ὁποτέρως ἂν, Xen.
 Uterque, ἰκατέρως, ἔρα, ἐρον, Plut. ἀμφοτέρως, ἔρα, ἐρον, Isocr. utroque modo, ἀμφοτέρως, Aristot.
 Utervis, ὁποτέρως ἔν, Thuc.
 Uterus, ἡ μήτηρ, ας, Lucian. ἡ δελφύς.
 Uti, idem quod Ut adverb.
 Utilis, ὁ ὅς ἡ χρῆσις, ας, multum alicui, πολλά τινι, Dem. et multitudini conducens, συμφέρον ὅς ἀφίλιμος τοῖς πολλοῖς· consulere, τὸ σύμφερον παραινέειν ad nihil, μηδὲν χρήσιμος sum alicui, χρῆσιμος εἰμί τινι, id. ad nihil, χρήσιμος τυγχάνω ἂν πρὸς μηδὲν, Isocr. praebeo me utilem alicui, παρέχω ἑμαυτὸν χρήσιμον τινι, id. utilis fio, γίγνομαι χρήσιμος, Dem. ἀφίλιμος, Isocr.
 Utilitas, ἡ ἀφίλιμα, Dem. τὸ ἀφίλημα, ατος· τὸ σύμφερον, α, τὸ συμφέρον, ὄντος, τὸ χρήσιμον, α, id. utilitatem appetit, ἐπιθυμῶ τῷ συμφέροντος, Isocr. spectare recip. σκοπεῖν πρὸς τὸ σύμφερον τῇ πόλει, Dem. alicujus quærere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινός· aucupari, αἰετίζεσθαι, id. præbere alicui, παρέχειν τινί· magnam habere, ἀφίλιαν μεγάλην ἔχειν· de utilitate alicujus sollicitum esse, φροντίζειν τῶν συμφερόντων τινί· metiri aliquid utilitate, ἱεσταίνειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα· rationem habere utilitatis, χρῆσθαι τῷ συμφέροντι, id. adficere aliquem utilitate, πρᾶττειν τι συμφέρον τινί· ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινι, id. Confer Commodum, Emolumentum.

Utiliter, συμφερόντως, consulere alicui, συμβαλεῖσθαι τινι, Isocr. συμφέρος, Isocr. λυσιτέλντως, Dem. χρησίμως, Thuc.
 Utinam, εἴθε, natus essem tunc, συνεγνώμην, Xen. scriberet, γράφει, Plat. abscondantur, ὄφελον ὅς ἀποκρύβονται, N. T. Brutus viveret, ὄφελαι ζῆν Βρούτος, i.e. debebat vivere, Plut.
 Utique, ὅσπερ, fluxerunt sermones, ἐβήσαν λόγοι, Dem.
 Utor, χρεάομαι, aliquo familiariter, τινί, Isocr. humanissime, φιλανθρώπως, Dem. familiarissime, οικειότατα, Isocr. aliquo amico, τινί φίλῳ, Liban. bene recteque re aliqua, καλῶς ὃ νομίμως πρᾶττειν τινι, Dem.
 Utpote, οἶον, οἷα δὲ, Herodot.
 Utricularis, ὁ ὅς ἡ ἀσπίς, εως.
 Utricularius, ὁ ἀσπίς, α.
 Utriculus, τὸ ἀσπίδιον, α, Plut.
 Utrimque, ἀμφοτέρωθεν, ἰκατέρωθεν, Isocr.
 Utrobique, ἀμφοτέρωθεν, ἰκατέρωθεν.
 Utrum. Vide Uter.
 Utut, idem quod Uti.
 Uva, ἡ σαφύλη, ἡς, Plat. passa, ἡ σάφις, ἴδος, Diosc. ἡ ἀσάφις, ἴδος, Xenoph.
 Uveus, ὁ ὅς ἡ σαφύλιος.
 Uvidus, διερὸς, α, ὄν, terra, γῆ, Theophr.
 Vulgaris, ὁ ὅς ἡ δημόσιος, εως, Herodian. ὁ τυχεύων, ἡ τυχεύς, τὸ τυχεύον, Plut. εἰς τῶν τυχεύωντων, Isocr. ὁ ὅς ἡ πᾶνδμος, α, Plut.
 Vulgariter, πᾶνδημον, Isocr. κοινῇ, Aristot. τυχεύωντος.
 Vulgator, ὁ φημιστής, ὤ.
 Vulgo, adverb. πᾶνδημῇ, κοινῇ, Aristot.
 Vulgo, as, φημίζω, Euripid. διαβυλλῶμαι, aliquid quod tacendum erat, δημοσιεύω ἀπόρητον, Plut.
 Vulgus, τὸ πλῆθος, Dem. οἱ πολλοί, id.
 Vulnerarius, τραυματικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Vulneratio, ἡ τρώσις, εως.
 Vulnero, τιτρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, Plut. aliquem, τραυματίζω τινὰ, Dem. Confer Vulnus.
 Vulnus, τὸ τραῦμα, ατος, Dem. ἡ πληγὴ, ἡς, Xen. progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, id. mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τῷ τραύματος, id. infligo alicui vulnus, προσεντίνω τινί πληγὴν, Dem. accipio ab aliquo, λαμβάνω παρὰ τινος, λαμβάνω τραῦμα ἀπὸ τινος, id. obligare, τραῦμα ἐπιδῆσαι, Gal. periculosum vulnus gladio in caput infligere, καταφρεῖν τῷ ἔριτι κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικινδύνον πληγὴν, Diod. Sic.
 Vulnuscum, τὸ τραυματίον.
 Vulpecula, τὸ ἀλωπεκίον, α, τὸ ἀλωπεκίδιον, α.
 Vulpes, ἡ ἀλωπεξ, εκος, Aristot. ἡ κερὰ.
 Vulpinaris, α, seu Vulpinus, ὁ ὅς ἡ ἀλωπεκώδης, εως.
 Vulpinor, ἀλωπεκίζω, Aristoph.
 Vulsio, seu Vulsura, ἡ τίλσις, εως, ὁ τίλμος, ὤ, Eustath.
 Vulticulus, τὸ προσωπίδιον.
 Vultuosus, ὁ ὅς ἡ προσωπαῖος, εως, austerus, σκυθρωπός, ἡ, ὄν, Dem.
 Vultur, ὁ γυψ, γυψός, Plut.
 Vulturinus, γυψίνος, ἰνι, ἰον.
 Vulturnus, ὁ εὐρόντος, α, Aristot.
 Vultus, τὸ πρόσωπον, Dem. vultum alicujus intueri, βλέπειν εἰς πρόσωπόν τινος· quo vultu eum adspicias? ποῖας προσώπου πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψῃ;· conficere aliquid ex vultu, φρεσι-σχηματίζω· mores declarare per vultum, τὰ ἤθη ἐμφανίσαι διὰ τῆς ὀφθαλμοσύνης, id.
 Vulva, ἡ ὕστρα, ας, Diosc. ἡ μήτρα.
 Uxor, ἡ γυνή, αἰκός, Dem. ἡ παράκοιτις, ἴδος, Lucian. ἡ συνοικίσσα, ἡς, id. ἡ ἀλχορς, α, Plat. uxorem duco, γαμέω γυναῖκα, Aeschin. ἀνάγωμαι τὴν σύναιον, Herodot. ἀγωμαι γυναῖκα, Isocr. γαμέω τινὰ γαμέω, Dem. λαμβάνω γυναῖκα, Isocr. puellam duco, ἄγω νέαν, Plut. uxorem alteram, λαμβάνω γυναῖκα ἑτέραν, Dem. repudio, ἀποστίμωμαι γυναῖκα, id.
 Uxoratus, γαμωμένος, νῖα, ὅς, Bas.
 Uxorcula, τὸ γυναικίσκος, α.
 Uxorius,

Uxorius, γυναικίος, εἰς, εἰον· uxori nimium de-
ditus, ὁ γυναικίας, υ, Lucian. fio, γυναικοκρα-
τίομαι.

X.

XENIOLUM, τὸ ξενίδιον.
Xenium, τὸ ξένιον, Xen.
Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, Suid.
Xiphias, ὁ ξίφις, Athen.
Xylobalsamum, τὸ ξυλοβάλλασμα, Diosc.
Xysticus, ξυστικός, ἡ, ὄν.
Xystus, ὁ ξυστός, ὤ, Xen.

Z.

ZEA, ἡ ζία, seu ξιά, ἄς, Diosc.
Zelotes, ὁ ζηλωτής, N. T.
Zelotypa, ἡ ζηλότυπος, γυνὴ ἀντίζηλος γυναικί,
Sir.
Zelotypia, ἡ ζηλοτυπία, ἄς, Plut.
Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, Lucian. sum, ζηλο-
τυπία, Athen.
Zelus, ὁ ζῆλος, υ, N. T.
Zephyrius, ζεφύριος, ἰα, ιον, Aristot. Zephy-
ricus, ζεφυρικός, ἡ, ὄν, Theophr.
Zephyrus, ὁ ζήφυρος, ς, Aristot.

Zeugma, τὸ ζεύγμα, ατος, Gramm.
Zingiber, ἡ ζιγγίβρις, ιως, Gal.
Zizanium, τὸ ζιζάνιον, LXX.
Zodiacus, ὁ ζωδιακός, ὤ, Poll.
Zographia, ἡ ζωγραφία, ἄς, Philostr.
Zographus, ὁ ζωγράφος, Lucian.
Zona, ἡ ζώνη, Plut.
Zonarius, ὁ ζωνιοπλόκος.
Zonula, τὸ ζώνιον, Poll.
Zoophthalmus, ὁ ζωόφθαλμος, Diosc.
Zoophyta, τὰ ζωόφυτα, ὤν.
Zythopœia, ἡ ζυθοποιία.
Zythopœus, ὁ ζυθοποιός.
Zythus, seu Zythum, ὁ ζύθος, Diosc. τὸ ζύθος,
ιως, Theophr. εἶνος κριθίνος, Athen.

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: July 2006

Preservation Technologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

WERT
BOOKBINDING
Grantsville Pa
March / April 1989
We're Quality Bound

